

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

gift of

Professor T.B.L. Webster

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES

SUIDAE LEXICON

//

EX RECOGNITIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMERI

A. 1854.

PA 5365

A7

1954

PRAEFATIO EDITORIS.

Quae olim edidi lexica, Segueriana Apollonium Harpocratonem Pol-
lucem ex codicibus sumebam aut novis aut nondum ut par erat ex-
ploratis. Suidam Gaisfordi Bernhardique industria ita habemus orna-
tum ut instrumentum criticae amplius desiderare aliquot locis possimus,
sperare in praesentia non possimus. restat ut usu habilis parvoque para-
bilis reddatur liber et male digestus et insano pretio venire solitus. fiebat
autem qualem publica commoda poscunt, si desinebat iterare quae
semel posita sufficiunt, si a novata temere litterarum serie ad assue-
tum nobis omnibus ordinem redibat, si adnotationis nihil nisi brevissi-
mum locorum laudatorum indicem admittebat. itaque trifariam nego-
tium adortus quam commode administratum quatenus confecerim, lecto-
rum crit iudicium. quos ne quid lateat eorum quae ad causam per-
tinent, infra quas mea ex coniectura mutavi lectiones apposui.

voc. Ἀβοριγῖνες deerat καὶ p. 7 a 39. deerat τὸ πᾶν ἀγαθοεργία versu 3.
 ὁμοιότατον: legebatur ὁμοιότητι p. 10 b 16. ποίαν: τὸ ποίαν 18. παρῶνσι ποιά
 τὰ ποιά: παρῶνσι τὰ ποιά p. 23 a 16. ἤδη: δεῖν ἄθροες 1. ἐν ἅπαντας: ἅπαν
 Αἰδεσία 26. ὥς: ὡς ἀκέσασθαι 4. ὠρῶν: ὠραν p. 53 a 10. cf. Pindar. fr.
 sel. 114 ἀκόλασον 2. ἡ: ἡ ἀκόλυσθον 12. εἶναι τῷ ἔτερον: τῷ ἑτέρῳ ἀκρι-
 φροῦς 1. ἀβλαβοῦς, οἶονεὶ ἀκηροφανῆς: ἀκηροφανῆς, οἶονεὶ ἀβλαβῆς Ἀλίφειρα
 2. ὁ πολίτης: ὄνομα ποταμοῦ ἀμάρυγμα 1. non φόρημα Lobeckius, sed ὄρημα
 ἀμύναςθαι 7 et 10. ἀμύναι: ἀμύναιτο ἀμφίβιον 5. οἶοι: οἶα ἀμφοροκία
 8. τινός: τινός Ἀμφίων 10. deerat ἀλλὰ ἀνάγγελον 1. deerat ὥς ἀνάγκη
 8. deerat τὸ p. 89 a 1. κῶν σφαλλόμεθα: legebatur καὶ σφαλλόμεθα ἀνάλυσις
 4. ἀπὸ: ὑπὸ ἀναπειστηρίαν 15. μαθητῶν ὅσον ὦν: μαθημάτων ὅσων ἀνάρ-
 γυρος 4. ἀσθενήσας: ἀσθενῆς ἀναφορεῦς 1. πληθυντικῶς: πληθυντικὸν Ἀν-
 δρώνιος 2. διὰ: ἡ διὰ ἀνήρτισαν: ἀνήρτισαν ἀπλῶ λόγῳ 8. deerat οὐ
 ἀποθην 7. ἡ ὀποθενῶν: ἰσημέρες ἀποπάτημα 14. πάτος δὲ ἡ ὁδός. haec post 6.
 κενώσαντες legebantur ἀπόπειρα 5: δὴ ἦν: δι' ἦν 7. νεοπερῶς: νεοπερεῖς
 ἀπορρύπτει ἀπονίπτει. haec post ἀπορρυῖ ponebantur. ἀποσμιλεύουσι 4. καὶ —
 5. ἀποξύσματα. haec ante 2. ἵνα erant. quanquam transpositiones enumerare longum est.
 ἀπρόσιτος 3. ὁ ἄν: ὅταν Ἄρατος b 16. θηριακῶς ἐπιτηδεῖων: θηριακῶν ἐπιτή-
 δεια ἀρήιος 2. πόλεως πύργος: πόλεως πύργοι Ἀσκληπιόδοτος 8. γραφικῶν:
 βαφικῶν ἄτρακτον 9. ἐντείνας: ἐκτείνας βασιλικὴ διαδρομὴ 1. γινόμενῃ:
 γενομένη βίος b 3. εὐδαιμονιζομένων: εὐδαιμονιζόντων βίος c 10. οἶος: ὁς γα-
 λεάγρος 2. ἐμβάλλοντες: ἐμβάλλοντες γέλως συγκροτούσιος 3. γινόμενος: γενό-
 μενος γεννητικὴ 12. τῆς θνητοῖς: τοῖς θνητοῖς γνωρίζω a 2. εὐεργετῇ: εὐερ-
 γετῇ δαῖς 1. δᾶς δέ: δαῖς p. 274 b 4. προεγίνωσκε θεὸς ὅτι ᾧ: ὁ προγινώσκων
 θεὸς ᾧ 6. μετασχόντα: μέλλοντα δικτάτωρ b 18. deerat τῷ διψῶ 4. διψῶ:
 διψῶν Δομετιανός b 3: ἀριστοπολιτεῖαν: ἀρίστην πολιτεῖαν p. 322 a 2. ὁ:

οἱ υ εἰκάζων 2. ὕψισμα: γράσμα εἰκότων 1. ὁ: εἴ' Ἐλεα τὰς: Ἐλεάτας
 ἐμβυδάδον 1. δίχα: διὰ ἐμβυτεύων 4. deerat alterum τῶν p. 362 b 12. κοινω-
 νεῖν: ἐκοινώνουν 14. ἐκοινώνουν: κοινωνεῖν ἐξαγώνιος 4. ποιῶσι: ποιεῖν ἐξ-
 πλοράτωρ 5. εὐπορεῖται: εὐπορεῖ τε Ἐπίδαμνος 1. ἡ νῦν: τὸ νῦν ἐπικλά-
 σωσιν. omisi alterum exemplum ut repetitum ex v. ἐπικαλέσας Ἐπίκουρος b 22.
 δῖς, ὡς: δισσως ἐπιλήψει με 1. καταλάβης: καταλάβη ἐπιλογισάμενος 1.
 ἀφ': ἐφ' ἐπίπεμπτον 2. τοῦ: τὸ ἐπίστη 1. deerat καὶ ἐπιτρέχειν 4.
 ἀποδιώκειν: ὑποδιώκειν ἐπλινθεύθησαν 2. περιφθοδομημένον: περὶ οἰκοδόμημα
 μόνον ἐπώνυμοι b 8. δ' οὖν: γοῦν p. 417 b 1. νῆας: νέας ἐριπίοις 2. ἐρι-
 φθείς: ἐρριφθείς ἔρρε 6. ἔρρετε: ἔρρεσθε Εὐετήριος 5. κατέστησεν? ἐχέ-
 γυος 1. δι' αὐτόν: διὰ ζώας 1. τὸ πληθυντικόν, καί: καὶ τὸ πληθυντικὸν ζώδς
 γενήσῃ 1. λόπον: μόνον ἡ λύκου 5. ἐκλήρωθησαν: ἐκλήθησαν ἥστην 3. ἡπα-
 τημένω: ἡμαρτημένω Θελέζιοι: Θελέζιωμα Θέων g 8. deerat μὲν Θραῦ-
 κες 3. πρεσβευτής: πρεσβύτατος Θριπιδέστον a: Θριπιδέστατον θυμέλη a
 1. ἡ αὐλητική: ὁ βωμός, ἀπὸ τοῦ θύειν θυμέλη b 1. ὁ βωμός, ἀπὸ τοῦ θύειν:
 ἡ αὐλητική θυμηδία 4. θυμηδίας: θυμηδίας ἦν ἔλθῃ: ἔλθοι p. 524 a 36.
 ἀπεγράφετο: ἐπεγράφετο 525 b 6. ἀπέγραψαν: ἐπέγραψαν 526 a 6. ἀπὸ: ὑπὸ
 Ἰουστινιανός a 11. αὐτῷ ἐν: ἐν αὐτῷ Ἰφικρατίδες 4. ὑποδεδεμένος: περιδεδε-
 μένος Ἰώας: Ἰωάννης p. 548 a 18. πολυπλασίω: πολυπλασίως p. 552 a 17.
 deerat εἰ p. 555 b 6. σημαντικός: σημαντικόν Καῖσαρ 6. deerat ἡ Καλλίας
 c. deerat ἄν καταβολή c 8. ἐγκλίναντες: ἐκκλίναντες p. 593 b 46. deerat ἡ κέ-
 στρος 2. deerat τὸ post βέλος Κλεάνθης 10. μισθοῦ: μισθῷ κύρβεις b 4. ἦν
 εἰδέναι? λεοντιδεύς: Λεοντίδης Λεόντιος c 31. ἀνδρῶν: ἀνθρώπων Λέ-
 πρεον 8. διαφαίνεται: διαφαίνονται λογίαι 3. deerat ἡ Λυκοῦργος b 44.
 τὸν Λυκοῦργος c 36. ἔθεισι: ἦθισι μὰ Δία 3. οὐ pro μὰ Δία? μα-
 κροῦς 3. προσήσομαι: προήσομαι Μαξέντιος 14. ψήχων: ψύχων Μάρας 18.
 μέγιστον: μάλιστα Μαρῖνος b 2. Ἰσιδώρῳ τῷ φιλοσόφῳ? Μασσανάσσης
 b 7. μὲν ἐστάναι: μεταστῆναι μέγαρον 1. μέλον: μέλει Μέλητος a 1. ἦν νεανίας:
 ἐρῶ νεανίου 2. deerant ἦρα δέ 9. προστάγματα: πράγματα Μελίτη 3. deerat
 τῆς p. 703 b 23. ὡς δ': ὥστ' μηνίσκους 6. καταποπατεῖν: καταπατεῖν μή
 ποτ' εὖ 2. μή: μήτε μνημεῖον 2. ἐπὶ τοῦ: ἐπὶ τάφον καὶ τοῦ μυστήρια 2.
 μύειν: μύειν τὸ στόμα νεολαία 3. ἀμάχω: ἄμα τῷ Νικόλαος Δαμασκηνός
 11. ὄλη: ἄλλη νῶϊν b. δυνάως: δεικτικῶς Οὐλπιανός a 14. καὶ κόσμιος? οὐ
 μὲν δὴ ἀντὶ τῆς οὐδαμῶς δῆ? πάθη a. ἀκολουθεῖν: ἀκολουθα Παλαμήδης c
 5. ἐρρέτω: ἐρρώσθω Παμπρέπιος b 9. δυναμένων: γενομένων c 19. deerat τῶν
 p. 811 a 7. τῆς: τῆς παρέσφηλε παρέφερε, καί: παρεμφαίνεται πεπιθμένος
 πιθήσας: πεπιθήσας πόντος 2. ὁ καὶ Εὐξείνιος? ποταμῷ 2. ἔχουσι: οὐσι
 προαίρεσις b 8. ἐκλογή: ἐπιλογή προσκλήσεις 1. ἄς: πρὸς ἄς Ῥωμαίων
 ἀρχή 7. μή: δὴ p. 941 b 1. ἐνῆν: ἦν σούπερβος 8. γοῦν: οὖν p. 983 b 6.
 θυσιος? συλλοχισμός 3. καὶ τοὺς: καὶ τοῖς σύμβολον c 4. deerat ἄν σύν-
 δαλος 1. ὁμοδέλης: δέλης συνεωσμένους 1. ἡπορῶντο: ἡπόρων τὸ Ταρκύ-
 νιος 6. μετατιθείς: μεταθείς τὰ τῷ αὐτῷ 3. ἐμοὶ δῆ: ἐπειδὴ τεθμός: τέμνια
 τετραφάληρον 1. ἔχουσιν: ἔχων τρεῖς ἔξ ἧς τρεῖς κύβοι 6. τέτταρα: τέταρτον
 ὕγεια b 6. τὸ μὲν: τὸ φρεάντλης 3. μισθοῦ: μισθῷ φυγαδεία b. φυγὰς.
 "τοῦ ἰδίου ἔθνους, οὗ φυγὰς ὀλίγῳ πρότερον ἐγεγόνει, ἀπέδειξε βασιλίσσαν: φυγὰς
 τοῦ ἰδίου ἔθνους. — οὗ φυγὰς ὀλίγα πόρρωθεν ἐγεγόνει, ἀπέδειξε βουσίλισσα p. 1128
 a 6. Ὁρέστη: Ὁρέστης χρῆμα a 16. ἴστω: ἔστω ὠκινάκης. οὐδαμῶς: οὐδ'
 ἄλλως ὠσφροντο 2. ὁσφρήσεως: αἰσθήσεως

*Τὸ μὲν παρὸν βιβλίον Σουίδα, οἱ δὲ συνταζάμενοι τοῦτο ἄνδρες σοφοὶ Εὐδήμος
 ῥήτωρ περὶ λέξεων κατὰ στοιχεῖον, Ἑλλάδιος, ἐπὶ Θεοδοσίῳ τοῦ νέου, ὁμοίως,
 Εὐγένιος Αὐγουστοπόλεως τῆς ἐν Φρυγίᾳ, ὁμοίως, Ζώσιμος Γαζαῖος λέξεις ῥητορικὰς
 κατὰ στοιχεῖον, Καικίλιος Σικελιώτης ἐκλογὴν λέξεων κατὰ στοιχεῖον, Λογγῖνος ὁ
 Κάσσιος λέξεις κατὰ στοιχεῖον, Λούπερκος Βηρύτιος Ἀττικὰς λέξεις, Ὑψίτινος Ἰούλιος
 σοφιστὴς ἐπιτομὴν τῶν Παμφίλου γλωσσῶν, βιβλίων ἐνενήκοντα ἐνός, Πακῦτος περὶ
 συνηθείας Ἀττικῆς κατὰ στοιχεῖον, Πάμφιλος λειμῶνα λέξεων ποικίλων, περιοχὴν
 βιβλίων ἐνενήκοντα πέντε. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ε στοιχείου ἕως τοῦ ω· τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ α
 μέχρι τοῦ δ Ζωπυρίων πεποίηκε. Πωλίων Ἀλεξανδρεὺς Ἀττικῶν λέξεων συναγωγὴν
 κατὰ στοιχεῖον.*

ἃ ἂ παρ' Ἀριστοφάνει ἐπίρρημα μετ' ἐκ-
πλήξεως καὶ παρακελεύσεως· "ἃ ἂ, τὴν δ᾿ ἄ-
μῃ μοι πρόσφερε" (Plut. 1052). τὸ ἃ ἂ κατὰ
διαίρεσιν ἀναγνωστέον, οὐ καθ' ἑνωσιν. ἀλλὰ
καὶ φιλοτέον ἀμφότερα· εἰ γὰρ ἔν μέρος λό-
γου ἦν καὶ κατὰ σύναψιν ἀνεγινώσκετο, οὐ
χρεῖαν εἶχε τῶν δύο τόνων ἥτοι τῶν δύο
ὀξεῶν. καὶ τοῦτο μὲν ἐκπλήξεως ὃν φιλοῦ-
ται, τὸ δὲ ἃ ἂ θαναμαστικὸν δασύνεται, ὡς ἐν
ἐπιγράμματι φησιν Ἀγαθίους (AP 1 34) "ἃ
μέγα τολμήεις κηρὸς ἀνεπλάσαστο."

ἁ γὰρ ἄθραυστον, ἰσχυρόν.

ἁ αὐτὴν ὀχλεῖν, ἀδικεῖσθαι, ἀπορεῖν, ἀσι-
τεῖν.

ἁ ἄλιον ἄτακτον, ἄκρατές. ἁ ἄλιον δὲ τὸ
μάταιον.

ἁ ἄπτος ἀβλαβής. Ἡρωδιανὸς φησι περὶ
τοῦ ἄπτος ὅτι γίγνεται ἀπὸ τοῦ ἰάπτω τὸ
βλάπτω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α καὶ κατ'
ἔλλειψιν τοῦ ι ἄπτος, ὃν οὐδεὶς δύναται
βλάψαι. ἢ οὐχὶ κατὰ στέρησιν ἐκληπτέον τὸ α,
ἀλλὰ κατ' ἐπίταυσιν, ἵν' ἡ ὁ μεγάλη δυνάμενος
βλάπτειν. ὥστε τὸ μὲν πρῶτον δηλοῖ πάθος,
τὸ δὲ δευτέρον ἐνέργειαν. λέγεται δὲ καὶ
ἄπτος κατὰ στέρησιν ὁ ἄψανστος.

ἁ ἁρῶν ὄνομα κύριον.

ἁ ἁσσαι τέσσαρα σημαίνει, χορέσαι καθυ-
πνώσαι βλάψαι λυπῆσαι.

ἁ ἁσάμην ἡμαρτον, ἐσφάλην, ἐβλάβην,
ἅτη περιέπεσον.

ἁ ἁσχετος ἀκρύτητος.

ἁ ἁτος ἀβλαβής.

ἁ ἁβζος ἡσυχος, ἥγουν ἰσπερημένος τοῦ
βάζειν, ὃ ἔστι λέγειν.

ἁ ἁβήρ ὁ λεπτός.

ἁ ἁβαι πόλις Φωκική. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ
ἡρώος ἁβυ.

ἁ ἁβύκαινον πόλις Σικελίας.

ἁ ἁβαχέμιον ὁ μωρός.

ἁ ἁβύκησαν (Hom. δ 249) ἡγνόησαν, ἡσυ-
νέτησαν.

ἁ ἁβύλε εἶθε. ἁ βύλε.

ἁ ἁβάντειος ὁ τοῦ ἁβαντος. καὶ ἁβαν-
τιάδης.

ἁ ἁβαντίς ἡ Εὐβοία.

ἁ ἁβὰξ τοῖς παρ' ἡμῖν λεγομένοις ἀβυκίοις.
ὁ λογοθέτης (Simeon Metaphrasta) ἐν τῷ τῆς
ἁγίας Θέκλῃς μαρτυρίῳ "Τρύφαινα δὲ πάθει
ληφθεῖσα νεκροῖς ὁμοίᾳ πρὸς τοῖς ἁβὰξιν
ὠρᾶτο κειμένην."

ἁ ἁβυπτος ἀστόμωτος.

ἁ ἁβαρις Σκύθης, Σέυθου υἱός. συνε-
γράψατο δὲ χρησμούς τοὺς καλουμένους Σκυ-
θικοὺς καὶ γάμον Ἐβρου τοῦ ποταμοῦ καὶ
καθαρμοὺς καὶ θεογονίαν καταλογύδην, καὶ
Ἀπόλλωνος ἄφαιξιν εἰς Ὑπερβορέους ἐμμέ-
τρως. ἦκε δὲ ἐκ Σκυθῶν εἰς Ἑλλάδα. τού-
του ὁ μυθολογούμενος διστός, τοῦ πετομένου
ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος μέχρι τῶν ὑπερβορέων Σκυ-
θῶν· ἐδόθη δὲ αὐτῷ παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος.
τούτου καὶ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῷ εἰς
τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπιταφίῳ (or. 20 p. 331)
μνήμην πεποιήται. φασὶ δὲ ὅτι λοιμοῦ κατὰ
πᾶσαν τὴν οἰκουμένην γεγονότος ἀνέβη ὁ
Ἀπόλλων μαντευόμενος "Ἑλλησί τε καὶ βαρ-
βάροις τὸν Ἀθηναίων δῆμον ὑπὲρ πάντων
εὐχὰς ποιήσασθαι· πρεσβενομένων δὲ πολλῶν
ἔθνων πρὸς αὐτούς, καὶ ἁβαριν ἐξ Ὑπερ-
βορέων πρεσβευτὴν ἀφικέσθαι λέγουσι κατὰ
τὴν νύ' ὀλυμπιάδα.

ὅτι τοὺς Ἀβάρεις οἱ Βούλγαροι κατὰ κρά-
τος ἄρδην ἡγάνισαν. ὅτι οἱ Ἀβάρεις οὗτοι
ἐξήλασαν Σαβίνωρας, μετανάσται γενόμενοι
ὑπὸ ἔθνων οἰκούντων μὲν τὴν παρωκεανῆτιν
ἀκτὴν, τὴν δὲ χώραν ἀπολιπόντων διὰ τὸ
εἶς ἀναχθεῖς τοῦ ὠκεανοῦ ὀμιχλώδεις γενό-
μενον καὶ γροπῶν δὲ πληθὺς ἀναφανέν, ὅπερ
ἦν λόγος μὴ πρότερον παύσασθαι πρὶν ἢ
βορὰν ποιήσασθαι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.
διὸ δὴ ὑπὸ τῶνδε ἑλαυνόμενοι τῶν δεινῶν τοῖς
πλησιοχώροις ἐνέβυλον, καὶ τῶν ἐπιόντων
δυνατωτέρων ὄντων οἱ τὴν ἔφοδον ὑφιστάμε-
νοι μετανίσταντο, ὥσπερ καὶ οἱ Σαρμάγοι
ἐλαθέντες πρὸς τοῖς Ἀκατίροις Οὐννοῖς ἐγέ-
νοντο (Priscus p. 158 Nieb.). κλίνεται δὲ ἁβα-
ρις Ἀβάριδος - τοὺς Ἀβάριδας, καὶ κατὰ
ἀποκοπὴν Ἀβάρεις. ζῆται περὶ τῶν αὐτῶν ἐν
τῷ Βούλγαροι.

Ἀβαρνίς ὄνομα πόλεως.

Ἄβας σοφιστής, ἱστορικὰ ὑπομνήματα καὶ τέχνην ῥητορικὴν καταλιπών.

ἄβασάνιστος ἀνέξεταστος, ἡ-ἀγύμναστος καὶ ἀδοκίμαστος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοχοϊκῆς λίθου, ἐν ᾗ δοκιμάζουσι τὸ χρυσίον. ἐχρήσατο δὲ Ἀβλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας τῷ ἄβασάνιστος ἀντὶ τοῦ ἄνευ ὁδύνης.

ἄβασκανος ἀνευδής, ἀνεπίφθονος· (Ioseph. B. I. 17) “ὁ δὲ μάρτυς ἀβάσκανος γίνεται πρὸς Καίσαρα τῶν Ἀντιπάτρων κατορθωμάτων.”

ἄβατον ἱερόν, ἀπρόσιτον, ἔρημον. καὶ ὁδὸς ἄβατος ἡ ἀπόρευτος.

ἄβραχθανῇ (Matth. 27 46) λέξις Ἑβραϊκή, ἐγκαταλειμμένος.

ἄββῦ ὁ πατήρ. οἱ μὲν παλαιοὶ ἐκάλουν πατέρα τὸν θεὸν ἐξ οὐκείας διανοίας, ὡς Μωνσῆς “θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες” καὶ Μαλαχίας “ὁ θεὸς ὃς ἐγέννησεν ἡμᾶς καὶ πατήρ,” οἱ δὲ ἐν χάριτι ὑπὸ πνευματικῆς ἐνεργείας κινούμενοι. ὥσπερ γὰρ πνεῦμα σοφίας ἔστι, καθ’ ὃ σοφοὶ οἱ ἄσοφοι ἐγένοντο (καὶ δηλοῦνται τοῦτο ἀπὸ τῆς διδασκαλίας), καὶ πνεῦμα δυνάμειος ἔστι, καθ’ ὃ οἱ ἀσθενεῖς καὶ νεκροὺς ἤγειραν, καὶ πνεῦμα προφητείας καὶ πνεῦμα γλωσσῶν, οὕτω καὶ πνεῦμα νιοθεσίας. καὶ ὥσπερ ἴσμεν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας, ἀφ’ οὗ ὁ ἔχων αὐτὸ λέγει τὰ μέλλοντα ὑπὸ τῆς χάριτος κινούμενος, οὕτω δὴ καὶ πνεῦμα νιοθεσίας, ἀφ’ οὗ ὁ λαβὼν πατέρα καλεῖ τὸν θεόν, ὑπὸ πνεύματος κινούμενος. ὁ δὲ βουλόμενος δεῖξαι γνησιώτατον ὄν καὶ τῇ τῶν Ἑβραίων ἐχρήσατο γλώττῃ· οὐ γὰρ εἶπε μόνον ὁ πατήρ ἀλλ’ ἄββῦ ὁ πατήρ, ὅπερ τῶν παίδων μάλιστα ἔστι τῶν γνησίων πρὸς τοὺς πατέρας ῥῆμα. Chrysost. hom. 14 opp. 3 p. 115 Savil.

Ἀββακούμ πατήρ ἐγέρσεως· τὸ μὲν γὰρ ἄββῦ σημαίνει πατήρ, τὸ δὲ κούμ ἔγερσις, ὡς καὶ παρὰ τῷ θεῷ εὐαγγελίῳ (Marc. 5 41) “ταλιθὰ κούμ,” ἤγουν ἡ παῖς ἐγείρου. ὅθεν δῆλον ὅτι διὰ τῶν δύο β γραπτέων τὸ Ἀββακούμ.

ἄββαλεν ἀντὶ τοῦ ἀπέβαλεν.

ἄβδέλυκτα τὰ μὴ μαιίνοντα, ἃ οὐκ ἂν τις βδελυχθεῖη καὶ δυσχεράνειεν. τραγικωτέρα δὲ ἡ λέξις. Αἰσχύλος Μυρμιδόσι “καὶ μὴν, φίλῳ γάρ, ἀβδέλυκτ’ ἐμοὶ τάδε.”

Ἀβδηρα θάλασσα, καὶ ὄνομα πόλεως. ὁ πολίτης Ἀβδηρίτης. καὶ Φάληρα καὶ Κύθηρα διὰ τοῦ η, Γάδειρα δὲ καὶ Στάγειρα καὶ Τόπειρα καὶ δότεира διὰ τῆς ει διφθόγγου.

Ἀβδίου ὄνομα κύριον.

ἄβέβαιος ὁ ἀσταθής καὶ εὐμετάτρεπτος.

ἄβέβηλα τὰ μὴ βάσιμα χωρία, ἱερὰ δὲ καὶ ὅσια· βέβηλα γὰρ ἐλέγετο τὰ μὴ ὅσια μὴδὲ ἱερὰ, παντὶ δὲ βάσιμα, καὶ βέβηλοι οἱ μὴ κεκοινωνηκότες ἱερῶν. καὶ λόγοι ἀβέβηλοι οἱ ἀπόρητοι, καὶ ἀβέβηλος ὁ καθαρός.

Ἀβειρών ὄνομα κύριον.

Ἄβελ υἱὸς Ἀδάμ. οὗτος παρθένος καὶ δίκαιος ἐπῆρχε, καὶ ποιμὴν προβάτων, ἐξ ὧν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ προσαγαγὼν καὶ δεχθεὶς ἀναιρεῖται φθονηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κάιν. ὁ Κάιν δὲ γεωργὸς τυγχάνων, καὶ μετὰ τὴν δίκην χειρόνως βιώσας, στένων καὶ τρέμων ἦν. ὁ γὰρ Ἄβελ τὰ πρωτότοκα τῷ θεῷ καθιερώων φιλόθεον μᾶλλον ἢ φίλαντον ἐαυτὸν καθίστη, ὅθεν καὶ διὰ τὴν ἡμίχλην αὐτοῦ προαίρεσιν ἀπεδέχθη· ὁ δὲ Κάιν δυσσεβῶς ἐαυτῷ ἀπονέμων τὰ πρῶτα γεννήματα, τῷ θεῷ δὲ τὰ δεύτερα, εἰκότως καὶ ἀπεβλήθη. φησὶ γὰρ (Gen. 4 3) “καὶ ἐγένετο μεθ’ ἡμέρας τινάς, προσήνεγκε Κάιν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς.” ὥστε διὰ τοῦτο Κάιν ἐλέγχεται, ὅτι μὴ τὰ ἀκροθίνια γεννήματα προσήνεγκε τῷ θεῷ, ἀλλὰ τὰ μεθ’ ἡμέρας τινάς καὶ δεύτερα.

ἄβελτεροκύκκυξ ὁ κενὸς καὶ ἀβέλτερος.

ἄβέλτερος ἀνόητος, ἀσύνητος· βέλτερος γὰρ ὁ φρόνιμος. οὐ μὲν Ἀΐ οὐχ ὁ πλεονέκτης καὶ ἀγνώμων, ἀλλ’ ὁ ἀνόητος καὶ εὐήθης μετὰ χυνοτότητος. Μένανδρος ἐν Περινθίᾳ “ὅστις παραλαβὼν δεσπύτην ἀπράγμονα καὶ κοῦφον ἐξαπατᾷ θεράπων, οὐκ οἶδ’ ὅ τι οὗτος μεγαλεῖον ἔστι διαπεπραγμένους, ἐπαβελτερώσους τὸν ποτε ἀβέλτερον.” λέγουσι δὲ καὶ ἀβελτερίον τὴν ἀβελτηρίαν· Ἀναξανδρίδης Ἑλλήν “ἄγκυρα, λέμβος, σκευὸς ὁ τι βούλει λέγε. ὦ Ἡρόκλεις, ἀβελτερίον τεμενικοῦ. ἀλλ’ οὐδ’ ἂν εἰπεῖν τὸ μέγεθος δύναιτό τις.” καὶ ἀβελτηρία ἡ ἀφροσύνη ἢ ἀνοησία. Μένανδρος (p. 440 Nieb.) “εἰς τοῦτο ἀβελτηρίας ἤλασεν αὐτοῖς ὁ νοῦς ὥστε θάτερον μέρος τὴν κατὰ θάτερον μᾶλλον ἢ τὴν κατὰ τῶν πολέμιων εὐχεσθαι νίκη.”

ἄβέλτερος νοῦς χαῖνος, εὐήθης, νέος.
ἄβελτερώτατος. Ἀριστοφάνης (Ran.
999) "τέως δ' ἄβελτερώτατοι κεληνότες Μαιμ-
μάκθοι Μελιτῖδαι κἀθηνται."

ἄβέρβηλος ὁ ἀκατάστατος. λέγεται δὲ
καὶ ἄβύρβηλον, ἀναίσχυντον, ἀπεχθές.

Ἀβεσαλὼν ὄνομα κύριον, ὃς τοῦ ἰδίου
πατρὸς Δαβὶδ κατέξανέστη, καὶ ἀνῆρέθη ἐν
τῷ πολέμῳ.

Ἀβηρωθαῖος ὄνομα κύριον.

ἄβής ὁ ἀσύνετος.

Ἀβιά ὄνομα κύριον.

Ἀβιαδηνός ἀπὸ πόλεως Ἀβιαδηνῆς.

Ἀβιάθαρ ὄνομα κύριον.

Ἀβίας υἱὸς Ῥοβοὺμ τοῦ υἱοῦ Σολομῶν-
τος, ὃς ἐπολέμησεν Ἱεροβοὺμ τῇ δούλῳ Σο-
λομῶντος, καὶ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀνέϊλεν ἄνδρας
δυνατοὺς ἀφ'. cf. 2 Chron. 13.

Ἀβίγας ποταμός.

Ἀβιέζερ ὄνομα κύριον.

Ἀβίλα πόλις Φοινίκης, ἐξ ἧς ἦν Διογέ-
νης ὁ διασημώτατος σοφιστής. τὸ ἐθνικὸν
Ἀβιληνός. Steph. B.

Ἀβίλνξ Ἀβλνχος τὸ ἀντικείμενον ὄρος
ἐκ τῆς Αἰθῆς τῇ Κάλπῃ, ἣτις ἐστὶν ἐν τῇ
Εὐρώπῃ, κατὰ τὸν πορθμὸν τῶν Γαδεῖρων.

Ἀβιμέλεχ ὄνομα κύριον, υἱὸς Γεδεὼν.
οὗτος ἐπάταξε τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐκ τῶν
ἐλευθέρων, ἄνδρας ὁ ἐπὶ λίθον ἔνα, ἐξ ὧν
οὐκ ἀπελείφθη πλὴν Ἰωάθαμ τοῦ νεωτέρου
διαδραστήου, ὃς καὶ παραπορευομένου τοῦ
Ἀβιμέλεχ μετὰ τοῦ λαοῦ ἀνῆλθεν ἐπὶ τὴν
κορυφὴν τοῦ ὄρους, καὶ ἐπάρας τὴν φωνὴν
αὐτοῦ ἔφη πρὸς αὐτοὺς παραβολὴν τοιαύ-
την. "ἀκούσατέ μου ἄνδρες Σικίμων, καὶ
ἀκούσεται ὑμῶν ὁ θεός. πορευόμενα ἐπορεύ-
θησαν τὰ ξύλα τοῦ χροῖσι βασιλεῦ ἐφ' ἑαν-
τῶν, καὶ εἶπον τῇ ἐλαίᾳ 'βασιλευσον ἐφ'
ἡμῶν.' καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἐλαία 'ἀφείσα τὴν
πίστικτά μου, ἣν ἐδόξυσεν ἐν ἐμοὶ ὁ θεός καὶ
οἱ ἄνθρωποι, πορευθῶ ἄρχειν τῶν ξύλων,'
καὶ εἶπον τὰ ξύλα τῇ συκῇ 'δεῦρο, βασι-
λευσον ἐφ' ἡμῶν.' καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ συκὴ
'ἀφείσα τὴν γλυκύτητά μου καὶ τὸ γέννημά
μου τὸ ἁγιάζον πορευθῶ ἄρχειν τῶν ξύλων,'
καὶ εἶπον τὰ ξύλα πρὸς τὴν ἄμπελον 'δεῦρο,
βασιλευσον ἐφ' ἡμῶν.' καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ
ἄμπελος 'ἀφείσα τὸν οἶνόν μου καὶ τὴν εὐ-
φροσύνην τῶν ἀνθρώπων πορευθῶ ἄρχειν
τῶν ξύλων,' καὶ εἶπον πάντα τὰ ξύλα τῇ

ῥάμνῳ 'δεῦρο, σὺ βασιλευσον ἐφ' ἡμῶν'. καὶ
εἶπεν ἡ ῥάμνος πρὸς τὰ ξύλα 'εἰ ἐν ἀληθείᾳ
χρητέ με ὑμεῖς τοῦ βασιλεύειν ἐφ' ὑμῶν,
δεῦτε, ὑπόσσητε ἐν τῇ σκιᾷ μου· καὶ εἰ μὴ,
ἐξέλθοι πῦρ ἀπ' ἐμοῦ καὶ καταφύγοι τὰς
κέδρους τοῦ Αἰβάνου.' καὶ νῦν εἰ ἐν ἀληθείᾳ
καὶ δσιότητι ἐποιήσατε μετὰ τοῦ πατρὸς μου
καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἐβασιλεύσατε
τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν τῆς παιδίσκης αὐτοῦ ἐπὶ
τοὺς ἄνδρας Σικίμων, εὐφρανθεῖτε ἐν αὐτῷ,
καὶ εὐφρανθεῖτε γε καὶ αὐτὸς ἐν ὑμῖν· εἰ δὲ
μὴ, ἐξέλθοι πῦρ ἐξ Ἀβιμέλεχ καὶ καταφύγοι
τοὺς ἄρχοντας ὑμῶν καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν,
καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἐκ τῶν ἀνδρῶν Σικίμων καὶ
καταφύγοι τὸν Ἀβιμέλεχ." καὶ ἀπέδρα Ἰωά-
θαμ ἀπὸ προσώπου Ἀβιμέλεχ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ ἤρξεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἔτη τρία,
καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς πνεῦμα πονηρὸν ἀνα-
μέσον Ἀβιμέλεχ καὶ ἀναμέσον ἀνδρῶν Σικί-
μων, καὶ ἠθέτησαν οἱ ἄνδρες Σικίμων ἐν τῷ
οἴκῳ Ἀβιμέλεχ τοῦ ἐπαγαγεῖν ἀδικίαν καὶ τὸ
αἷμα τῶν ὁ υἱῶν Γεδεὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
Ἀβιμέλεχ. καὶ γὰρ ἀπελθὼν πολεμήσῃ πύρ-
γον ὥστε καθελεῖν, καὶ προσεγγίσας τῇ θύρᾳ
τοῦ πύργου ἐμπρῆσαι αὐτήν, συνετρίβη τὴν
κεφαλὴν, κλάσμα μύλου γυναικὸς ἐνεγκούσης
κατ' αὐτοῦ. καὶ εἶπε πρὸς τὸν αἵροντα τὰ
σκεῦη αὐτοῦ "σπάσον τὴν ῥομφαίαν σοι, καὶ
θανάτωσάν με, μὴ ποτε εἴπωσι, γυνὴ αὐτὸν
ἀπέκτεινε." καὶ κεντήσαν αὐτὸν τὸ παιδάριον
ἀνέϊλε. καὶ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς τὴν πονη-
ρίαν Ἀβιμέλεχ, ἣν ἐποίησε τῷ πατρὶ αὐτοῦ
ἀποκτείνας τοὺς ὁ ἀδελφοὺς αὐτοῦ. καὶ πᾶ-
σαν τὴν πονηρίαν ἀνδρῶν Σικίμων ἐπέστρε-
ψεν ὁ θεὸς εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῶν κατὰ
τὸν λόγον καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν Ἰωάθαμ.
Iudic. 9.

Ἀβιννα ὄνομα πόλεως.

ἄβιος. Ἀντιφῶν τὸν ἄβιον ἐπὶ τοῦ πο-
λὺν τὸν βίον τάττει κεκτημένον, ὥσπερ καὶ
Ὅμηρος (Α 155) τὸ ἄβυλον ἀντὶ τοῦ πολυ-
ξυλον. Harp.

Ἀβιούδ ὄνομα κύριον.

Ἀβισάκ ὄνομα κύριον.

Ἀβίσουρος ὄνομα τόπον.

Ἀβίτος ὄνομα κύριον. "Ἀβίτος τὴν
ἀσκητικὴν καλύβην ἐπήξατο."

ἀβίωτον κακόν, ἀηδές, ὀδυνηρόν. "ὁ δὲ
ἀβιώτως εἶχεν, εἰ μὴ κρατήσῃ τῆς πόλεως."
καὶ ἀβίωτος ὁ μὴ ζῶν.

ἀβλεμέως ἀφροντίστως, παρὰ τὸ μέλειν ἀμελέως, καὶ ἐν ὑπερθέσει, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, ἀβλεμέως. οὕτως Ὁρίων (p. 14).

ἀβλεπτήματι ἁμυρτήματι. "ὃ δὲ φέρον ἱκαρτέρει τὰ τῶν ιδιωτῶν ἀβλεπτήματα, τὰ δὲ τῶν λογικωτέρων αὐτὸν ἡγία." καὶ ἀβλεπτοῦντες. "οἱ δὲ ἀβλεπτοῦντες καὶ αἰδούμενοι ἀντοφθαλμεῖν πρὸς τὸν Φίλιππον ἐβοήθουν" (Polybius?).

Ἀβληρος ὄνομα κύριον. Hom. Z 32.

ἀβλήτα βέλη τὰ μὴ πεμφθέντα εἰς τρωσιν, καὶ ἀβλήτα διστον τὸν κακὸν βλητον, ἢ τὸν καινὸν καὶ μήπω βεβλημένον, ἀλλὰ νεοπαγῇ καὶ ἀκέραιον τὸν ἰὸν ἐν αὐτῷ ἔχοντα. κλίνεται δὲ διὰ τοῦ τος, οἷον ἀβλής ἀβλήτος. τὰ γὰρ εἰς σ λήγοντα ὀξύτονα σύνθετα, ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα, μίαν συλλαβὴν φυλάττοντα τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, διὰ καθαροῦ τοῦ τος κλίνονται, εἴτε εἰς ως ὦσιν εἴτε εἰς ης εἴτε εἰς ας, οἷον κέκραται-χαλκοκράς χαλκοκράτος ὁ χαλκῷ κεκραμένος, νεοκράς νεοκράτος ὁ νεωστὶ κεκραμένος. βέβληται - ἀβλής ἀβλήτος ὁ μὴ βληθείς, τέτρωται - ἀτρώς ἀτρώτος ὁ μὴ τρωθείς, πέπνεται - ἀπτώς ἀπτώτος ὁ μὴ πεσών, ἔγνωσται - ἀγνώς ἀγνώτος ὁ ἀγνωστος, τέθνηκα - ἡμιθνής ἡμιθνήτος ὁ ἡμιθανής.

ἀβληχρόν ἀσθενές. βληχρόν γὰρ τὸ λαχυρόν. Αἰλιακός "κατέστρεψεν οὖν τὸν βίον πρῶως καὶ σὺν γαλήνῃ καὶ ἀβληχρῷ θανάτῳ, ὅνπερ οὖν ἐπαινεῖν καὶ Ὅμηρος (λ 135) δοκεῖ μοι."

ἀβολήτωρ καὶ ἄβολις ἢ ἄβολος ὄνος ὁ μηδέπω βεβληκὼς ὀδόντας, ἔξ οὗ γνωρίζεται ἢ ἡλικία τοῦ ζῶον. ἐκ δὲ τούτου ὁ νέος, οὐδέπω γνῶμονα ἔχων· γνῶμονα δὲ ἔλεγον τὸν βαλλόμενον ὀδόντα, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρτυχότα ἔλεγον, ἐκ μεταφορῆς τῶν τετραπόδων. καὶ ἀπογνώμονας τοὺς ἀπογεγηρακότας, οὓς ἐλελοίπει τὸ γνῶρισμα. καὶ ἀβόλους τοὺς μηδέπω βεβληκότητας ὀδόντας.

Ἀβοριγῖνες ἔθνος Ἰταλικόν. καὶ Ἀβοριγῖνοι δέ.

ἀβουλεῖ ἀβούλως, ἀφρόνως, ἁμαθῶς. "ὃ δὲ οὐ σφόδρα στοχαζόμενος τῆς τοῦ βασιλέως γνώμης ἀβουλότατα διεπράξατο" (Polybius?).

ἀβουλεῖν μὴ βουλευέσθαι ἢ μὴ βούλεσθαι Πλάτων (Rp. 4 p. 437).

ἀβούλητον κακόν ἀθέλητον, ὃ οὐ θέλει τις. καὶ ἀβούλητος ὁ μὴ βουλόμενος. Ἀβούλιτος δὲ ὄνομα κύριον, διὰ τοῦ ἰῶτα.

ἀβουλία ἀπαιδευσία, ἄνοια καὶ μωρία. ἀβούλως ἀφρόνως, ἁμαθῶς, κακῶς, ἄνευ λόγου.

ἄβρα οὔτε ἡ ἀπλῶς θεράπεινα οὔτε ἡ εὐμορφος θεράπεινα λέγεται, ἀλλ' οἰκότριψ γυναικὸς κόρη καὶ ἔντιμος, εἴτε οἰκογενὴς εἴτε μή. Μένανδρος Ψευδρακλεῖ "μήτηρ τέθνηκε ταῖν ἀδελφαῖν ταῖν δυοῖν ταύταιν, τρέφει δὲ παλλακὴ τις τοῦ πατρὸς αὐτάς, ἄβρα τῆς μητρὸς αὐτῶν γενομένη." καὶ Σικωνίῳ "ἄβραν γὰρ ἀντωνούμενος ἐρωμένην ταύτην μὲν οὐ παρέδωκ' ἔχειν, τρέφειν δὲ χωρὶς, ὥς ἐλευθέρῳ πρέπει. ἄπιστον· ὦμην, εἰ τὸ χρυσίον λάβοι ὁ γέρον, θεράπειναν εὐθὺς ἡγορασμένην ἄβραν ἔισσθαι." Ἰμβλικος (Babylon.) "ἐπεὶ δὲ τοῦτο χαλεπὸν ἦν καὶ σπάνιον τι τῆς τε οἰκουροῦ φυλαττούσης καὶ ἄβρας τινὸς ἄλλης συμπαρούσης, ἀναπείθει τὴν κόρην λαθοῦσαν τοὺς γονεῖς ἀποδρῶναι."

Ἀβραάμ ὁ πρῶτος ἐν πατριάρχαις, εἰς ὃν ἀπεσπινύμετο ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἑβραίων τὸ πρότερον, πρὶν ἢ θεοῦ ἀποσκιρτῆσαι καὶ γενέσθαι τούτου ἀλλότριον καὶ τὸ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ αἷμα ἐφ' ἑαυτοὺς ἐπισπᾶσθαι. οὗτος ἐκ μὲν τῆς Χαλδαίων γῆς ὑπῆρχεν ὀρμώμενος, τῶν περὶ τὰ μετέωρα καὶ τοὺς ἀστέρας τὸν βίον ὅλον καταναλισκόντων. ἀσκηθεὶς οὖν κατὰ τὸν πάτριον νόμον τὰς τῶν ἐπουρανίων ἀστέρων κινήσεις, καὶ στοχασάμενος ὡς οὐκ ἐν τούτοις ἴσταται τὸ μεγαλουργὸν τῆς γαινομένης ταυτησὶ κτίσεως, ἀλλ' ἔχει τινὰ τὸν δημιουργὸν καὶ κινοῦντα καὶ διευθύνοντα τὴν ἐναρμόνιον τῶν ἀστέρων πορείαν καὶ τοῦ κόσμου παντός τὴν κατέστασιν, καὶ διὰ τοῦ μεγέθους καὶ τῆς καλῶν τῶν κτισμάτων τὸν γενεσιουργὸν αὐτῶν, ὥς ἐνῆν, θεωρήσας, οὐκ ἔστη μέχρι τούτων, οὐδὲ τὴν ἔφεσιν εἰς ταῦτα κατεδύπάνησεν, ἀλλὰ τῶν οὐρανίων ἀψίδων ὑπεραρθεῖς καὶ πᾶσαν διαβάς τὴν νοσητὴν τε καὶ ὑπερκόσμιον σύμπληξιν οὐκ ἀπέστη τοῦ ζητουμένου, ἕως οὗ ὁ ποθούμενος ἑαυτὸν αὐτῷ ἐφανέρωσε τύποις τε καὶ μορφώμασιν, καὶ οἷς ἑαυτὸν ἐμφανίζει ὁ ἀφανὴς καὶ ἀόρατος. καὶ μετανάστην αὐτὸν ἐκ τῆς πατρίδος λα-

βὼν ἐπὶ τὴν Χαναάντιν κατέστησε, τὸν ἐνενη-
κοστὸν σου καὶ ἑνατον ἤδη χρόνον παρελ-
χοντα· καὶ ἄπαιδα μέχρι τότε τυχάνοντα
γενήτορα τοῦ Θανυμασίον καὶ μάκαρος κα-
τέστησεν Ἰσαάκ, ἃν ἔχοι μονογενῆ υἱὸν καὶ
πρωτότοκον τοῦ μονογενοῦς καὶ πρωτοτόκου
μεστικὴν εἰκόνα προδιαγράφοντα, τοῦτο γέ-
ρας αὐτῷ κατ' ἐξαίρετον χαρισάμενος, τὸ
δοῦλον καὶ φίλον καὶ πατέρα χρηματίζειν τοῦ
μονογενοῦς υἱοῦ κατὰ σάρκα, τοῦ τὸν κόσμον
ὅλον δημιουργήσαντος. οὗτος εὗρεν ἱερὰ
γράμματα, καὶ γλῶσσαν ἐμμηχανήσατο ἥς
Ἑβραίων παῖδες ἐν ἐπιστήμῃ ἐτύγγανον ὥς
ὅτις τούτου μαθηταὶ καὶ ἀπόγονοι. ἐκ τού-
του καὶ τὰ Ἑλλήνων γράμματα τὰς ἀφορ-
μὰς ἔλαβε, καὶ ἄλλως ἑαυτοὺς διαπαλζοντες
ἀναγράφουσιν Ἕλληνες. καὶ τούτου μαρτύ-
ριον ἡ τοῦ ἄλφα φωνῆ τοῦ πρώτου στοιχείου
καὶ ἄρχοντος, ἀπὸ τοῦ ἁλφ Ἑβραϊκοῦ λα-
βόντος τὴν ἐπὶ κλησιν τοῦ μακαρίου καὶ πρώ-
του καὶ ἀθανάτου ὀνόματος. ἐκ τούτου καὶ
τὰ ὀνείρων βιβλία λοφετερίσαντο Ἕλληνες.
καὶ μάρτυς Ἰωσήφ ὁ πανθαύματος, ὁ τού-
του ἀπόγονος, ὁ τοῦ Φαραῶ τὰ ἐνύπνια ὥς
ἡμιλλον ἀποβήσεσθαι διηγούμενος. τοῦτό μοι
καὶ Φίλων, ἕξ Ἑβραίων φιλόσοφος, ἐν τῷ
τοῦ πολιτικοῦ βίῳ συνεπιμαρτυρήσεται, Φί-
λων περὶ οὗ ἑρρήθη "Φίλων πλατωνίζει καὶ
Πλάτων φιλωνίζει."

οἱ ἤρξαντο ἡ εἰδωλολατρία ἀπὸ Σεροῦχ
ἕως τῶν χρόνων Θάρα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ,
ὃς Ἀβραάμ ὑπάρχων ἐτῶν ιδ' καὶ θεογνω-
σίας ἀξιώθεις ἰνυθᾷ τὸν πατέρα αὐτοῦ,
λέγων "τί πλανᾷς τοὺς ἀνθρώπους διὰ κέρ-
δος ἐπιζήμιον;" τουτέστι τὰ εἰδωλα. "οὐκ
ἔστιν ἄλλος θεὸς εἰ μὴ ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὁ
καὶ πάντα τὸν κόσμον δημιουργήσας." ὁρῶν
γὰρ τοὺς ἀνθρώπους κτισματολατρούντας,
δήρχετο τὸ πᾶν διαπονούμενος καὶ τὸν ὄντως
ὄντα θεὸν ἐκζητῶν ἐκ φιλοθέου καρδίας.
ὁρῶν δὲ τὸν οὐρανὸν ποτὲ μὲν λαμπρὸν ποτὲ
δὲ σκοτεινόν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ "οὐκ ἔστιν
οὗτος θεός." ὁμοίως καὶ τὸν ἥλιον καὶ τὴν
σελήνην, τὸν μὲν ἀποκρυπτόμενον καὶ ἀμυ-
ρσόμενον τὴν δὲ φθίνουσιν καὶ ἀπολήγουσαν,
ἔφασκεν "οὐδ' οὗτοί εἰσι θεοί." καὶ μέντοι καὶ
τὴν τῶν ἀστέρων κίνησιν (ἐκ τοῦ πατρὸς γὰρ
ἐπαιδεύετο τὴν ἀστρονομίαν) ἀπορῶν ἐδυσχέ-
ρανεν. ὥφθη δὲ αὐτῷ ὁ θεός, καὶ λέγει

αὐτῷ "ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς
συγγενείας σου." καὶ λαβὼν τὰ εἰδωλα τοῦ
πατρὸς, καὶ τὰ μὲν κλύσας τὰ δὲ ἐμπυρίσας,
ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ πατρὸς ἐκ γῆς Χαλδαίων.
καὶ ἐλθόντων εἰς Χαρρὰν ἐτελεύτησεν ὁ πα-
τήρ αὐτοῦ. καὶ ἐξελθὼν ἐκείθεν ἐν λόγῳ
κυρίου ἦλθε σὺν τῇ γυναικὶ Σάρρα καὶ τῷ
ἀνεψιῷ Ἀὼτ μετὰ πύσης αὐτῶν τῆς ἀπο-
σκευῆς εἰς τὴν ὀφειλομένην γῆν Χαναάν, ἣν
οἱ Χαναανοὶ τυραννικῶς ἀφελόμενοι ὥκησαν.
λιμοῦ δὲ γενομένου καταλατῶν τὴν Χανα-
ναίαν γῆν εἰς Αἴγυπτον ἀπῆει, οὗ καὶ γυ-
ναῖκα Σάρραν Ἀβριμέλεχ ἤρπασεν ὁ βασιλεὺς·
τοῦτον ὁ θεὸς ἐκδεικνυώσας, καὶ πάρεσιν
τῶν μελῶν ἐπάξας, "ἀπόδος" ἔφη "τῷ ἀν-
θρώπῳ τὴν γυναῖκα, ὅτι προφήτης ἐστί, καὶ
προσεύξεται περὶ σοῦ καὶ ζήσεις. εἰ δὲ μὴ
ἀποδῷς, γινώθι ὅτι ἀποθανῇ σὺ καὶ τὰ σὺ
πάντα." καὶ οὕτως ἀπολαβὼν τὴν γυναῖκα
ἀμίαντον καὶ προσευξάμενος ἰαθῆναι ἐποίησε
τῆς παρέσεως τὸν Ἀβριμέλεχ καὶ τὸν οἶκον
αὐτοῦ. καὶ ἔκτοτε τιμῶν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς
καὶ προσέχων ἦν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένοις.
διδύσκαλος οὖν ὁ Ἀβραάμ εὐσεβεῖας καὶ
πολυπειρίας Αἰγυπτίοις ἐγένετο. ὁ αὐτὸς
Ἀβραμ ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ πολέμου τῆς ἐβ-
λογίας τοῦ Μελχισεδέκ κατηξίωται, τοῦ βα-
σιλέως Σαλήμ, ὃς ἐξήνεγκεν αὐτῷ ἄρτους καὶ
οἶνον. ἦν δὲ καὶ ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου, καὶ
ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβραμ δεκάτην ἀπὸ πάντων.
ἦν δὲ ὁ Μελχισεδέκ ἀπάτριος ἀμήτωρ ἀγε-
νεαλόγητος, ἀφωμοιωμένος τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ.
τῷ δὲ Ἀβραμ ἀτεκνίαν ὀλοφυρομένῳ κατ'
ὑπνους ἐπιδείξας ὁ θεὸς τοὺς ἀστέρας, κατὰ
τὸ πληθος αὐτῶν ἔσεσθαι οἱ τὸ σπέρμα προε-
δήλου. ὁ δὲ ἐπίστευσε τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη
αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. ἡ δὲ Σάρα στείρου
οὕσῃ συνεχώρησεν Ἀβραμ ἀπὸ τῆς παιδείας
παιδοποιήσασθαι, καὶ ἔσχε τὸν Ἰσμαήλ.
ἐνενήκοντα δὲ καὶ ἐννέα ἐτῶν ὄντι τῷ Ἀβραμ
ἐπιφανείς ὁ θεὸς Ἀβραάμ μετανόμασεν·
Ἀβραμ γὰρ πρώτῃ ὠνομάζετο. ὁμοίως δὲ καὶ
τὴν Σάραν Σάρραν, προσθεὶς καὶ ἕτερον ρ.
καὶ περιέτεμε τὸν Ἰσμαήλ καὶ πάντα τοὺς
ἐξ αὐτοῦ. κύριος δὲ τῷ Ἀβραάμ ἐπιξενώσας
ἐπηγγέλματο' εἶσεσθαι Σάρραν αὐτῷ παιδί.
ἡ δὲ ἐμειδίασε, καὶ Ἰσαάκ τὸ γεννηθὲν προσ-
ηγορεύθη φερωνόμως τῷ πατρί ἡδογῆς γέλῳτι
κατὰ τὴν Ἑβραῖδα διάλεκτον.

ἀβρὰ βαίνων θρυπτόμενος, βλακυνόμενος. "ἐκεῖνος ὄντως ἀβρὰ βαίνων ἐδόκει, ἔχων τὰς ὀφρῦς ὑπερηρμένας ἄνω."

ἀβραῖς ἀπαλαῖς, τρυφεραῖς. Αἰλιανός "ἐπὶ κλίναις μάλ᾽ ἀβραῖς καὶ στρωμαῖς ὕφει τινὶ ὑπερηρμένῃ κικοσμημέναις ἐπιθέντας." cf. v. δφς.

Ἀβραμιαῖος ὁ ἀπόγονος Ἀβραάμ. ἡ γιγαντιαῖος, ἱεροπρεπής.

Ἀβρανῖτις χώρα.

Ἀβρέας ὄνομα κύριον.

Ἀβρεττανή χώρα ἡ λεγομένη Μυσία, ἀπὸ Βρετίας νύμφης. Steph. B.

Ἀβρηλία χώρα. καὶ Ἀβρηλιανός καὶ Ἀβρηλῖος ὀνόματα κύρια.

ἀβρικέστερον τὸ ἀληθέστερον.

ἄβρικτον τὸ δύσκωφον ἦτοι ἐκ μέρους ἀκοῦον.

ἀβρίξαι τὸ ἀπὸ βορῆς νυστάζει ἡ κοιμηθῆναι.

Ἀβριόρις ὄνομα κύριον.

Ἀβρογάστης Φράγγος, ὃς κατὰ ἀλκὴν σώματος καὶ θυμοῦ τραχύτητα φλογιοειδής ἦν, δευτεραγωνιστὴς τυγχάνων Βαύδωνος. ἄλλως τε ἦν καὶ πρὸς σωφροσύνην πεπηγώς τε καὶ διηρθρωμένος, καὶ πρὸς χρήματα πόλεμον πολεμῶν ἀσπονδον· διέφερε γοῦν τῶν εὐτελῶν στρατιωτῶν ὅσον γε εἰς πλοῦτον οὐδέν. καὶ διὰ τοῦτο ἐδόκει τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ χρήσιμος, ὃς γε πρὸς τὸν Ὑαλεντινιανοῦ τρόπον, ἀρρενωπὸν ὄντα καὶ δίκαιον, καὶ τὸ παρ' ἐαυτοῦ βάρος ἐπετίθει καθύπερ ὀφθὲν καὶ ἀστραβῇ τινὰ κανόνα τοῖς βασιλείοις, πρὸς τὸ μηδὲν τῶν περὶ τὴν αὐτὴν παραβλάπτεισθαι ἢ ἀμαρτάνεισθαι. Eunap. p. 111 Nieb.

ἀβροδιαιτὴ τρυφερᾷ ζωῇ καὶ ἀπαλῇ. καὶ ἀβροδίαίτος τρυφητής, τρυφερόβιος. "τοῖς δὲ Ῥωμαίοις οὐκ ἐς τὸ ἀβροδιαιτον ὁ βίος· ἄλλως δὲ ὡς φιλοπόλεμοι τέ εἰσι καὶ φερέποναι" (Menand. Exc. leg. p. 312). σημαίνει δὲ καὶ τὸν πλουσίως ζῶντα. καὶ ἀβρότητα τρυφερότητι, ἀπαλότητι.

Ἀβροι παροξυτόνως ἔθνος πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ. Steph. B.

Ἀβροκάμας. οὗτος σατράπης ἦν Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως. Harp.

ἀβρόμιος χωρὶς οἴνου. "ἦν ὁλοοῦ διὰ καῦμα φύγω πυρός, εἰς ἑκατόν σοι ἡλείους

δροσερῶν πόμοι ἐκ λαβίδων ἀβρόμιος καὶ ἄοινος" ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 291).

ἄβρομος ὁ θορυβώδης.

ἀβρόν παρὰ Ἡροδότῳ (I 71, 4 104) καλόν, αὐθαδές, σεμνόν, τρυφερόν.

ἀβρός λαμπρός, τρυφερός, ἀπαλός· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 54) "ἀβρόν ἐπιτρυφῶν κιθάρας ὑπερ' ἔξετο τέττις." "ὅμως δὲ ὁ τρυφερός ἐκεῖνος καὶ ἀβρός καὶ ὑπὸ μαλακίας τοῦ σώματος κατευχώς καὶ λελυσισμένος, καὶ τὰς τε κόμας ἀναδύμενος ὥσπερ αἱ τῶν ἐταιριδῶν ἀσελγέστεραι, καὶ μυροσταγές ἔχων αἱ τὸ μέτωπον καὶ τοὺς βοστρύχους, λαβῶν χρυσὸν ἐκ τῶν κοινῶν συμφορῶν ὅσον ἱκανὸν ἦν ἐμπλῆσαι καὶ τὸν ἐκ μύθου Μίδαν, εἰσέρρει πρὸς τὸν βασιλεῖα" (cf. v. ἐρύθημα). "ἀβρός λειμὼν καὶ νοτερός καὶ εὐθαλής." "πάντας δὲ ὡς ἀβρότατά τε καὶ ἅμα εἰς ἐκπληξιν κατὰ πλοῦτον, τῷ γε δὴ πλοῦτον θανυμῶντι, ἐσταλμένους."

ἀβροσύνη παιδρότης.

ἀβροτάζω ἀμαρτάνω.

ἀβρότερον. "ἀλλ' ἀβρότερον αὐτῶν ἐλχον, καὶ Συβάριδος μεστοὶ ἦσαν" (Philostrat. V. A. 4 27).

ἀβρότη ἡ νῦξ, παρὰ τὸ ἐστερεῖσθαι βροτῶν.

ἀβροτήμων ἀμαρτωλός.

ἄβροτον ἄψυχον, ἀναίσθητον.

ἀβροχίτων τρυφερὰ φορῶν.

ἀβρύνεται κοσμεῖται, θρόπτεται, κυνχῆται.

Ἀβρων Φρῶξ ἡ Ῥόδιος, γραμματικὸς, μαθητὴς Τρύφωνος, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ, γεγονώς δὲ ἐκ δούλων, ὡς γησιν Ἑρμιππος.

Ἀβρωνος βίος ἐπὶ τῶν πολυτελῶν. Ἀβρων γὰρ παρ' Ἀργείοις ἐγένετο πλούσιος. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀβροῦ. καὶ Ἀβρώνειός.

Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα. ὅταν ἀκαίρως ἐπιφανέντος τινὸς ἀπθῇ τις ἡ, εἰώθαμεν λέγειν "Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα" διὰ τὸ τοὺς Ἀβυδηνοὺς, ὅταν τινὰ τῶν πολιτῶν ἡ ξένων ἐστιῶσι, μετὰ τὸ μύρον καὶ τοὺς στεφάνους τὰ παιδία περιφέρειν φιληθυσόμενα, τῶν δὲ τιθηνῶν θορυβουσῶν τῶν τε παιδίων κεκραγόντων ἐνοχλεῖσθαι τοὺς παρόντας. ἀφ' οὗ εἰδίσται λέγειν τὸ προκείμενον.

Ἄβυδος πόλις. ἐπὶ συκοφάντου τίττεται ἡ λέξις διὰ τὸ δοκεῖν συκοφάντας εἶναι τοὺς

Ἀβερηνούς. καὶ ἐπίρρημα Ἀβυδόθι ἐν Ἀβύδῳ. καὶ Ἀβυδὸν φλυαρίαν τὴν πολλήν. καὶ Ἀβυδηνός ὁ ἀπὸ Ἀβύδου.

Ἀβυδών Ἀβυδῶνος χωρίον Μακεδονίας, ὡς Σιράβιον (7 fr. 23). "τετλόθεν ἐξ Ἀβυδῶνος, ἀπ' Ἀξίου εὐρὺ ῥέοντος" (Hom. B 849).

ἄβυρβηλον ἀναίσχυντον, ἀπεχθές. καὶ ἄβυρβηλος ὁ πολὺς, ὁ μέγας, ἢ ὁ καταπορής. λέγεται καὶ ἄβερβηλος, ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου γέγραπται, ὁ ἀκατάστατος.

ἄβυρτάκη ὑπόκρισμα βαρβαρικόν, κατασκευαζόμενον διὰ πρῶσων καὶ καρδῶμων καὶ ροιᾶς κόκκιαν καὶ ἐτέρων τοιοῦτων, δριμύδην δηλονότι. Θεόπομπος Θησεὶ "ἔξει δὲ Μήδων γαῖαν, ἔνθα καρδῶμων κλειστόν ποιεῖται καὶ πρῶσων ἄβυρτάκη." ἔστι δὲ καὶ ἐν Κεκρυφύλῳ Μενάνδρου τούνομα.

ἄβυσσον καλεῖ τὴν ὄγρην οὐσίαν ἢ θεῖαν γραφήν. ἐπεὶ γοῦν ἡ γῆ πανταχόθεν ὕδασι περιέχεται, μεγάλους καὶ μικροὺς πελάγους, εἰκότως ἄβυσσον περιβόλαιον αὐτῆς εἴρηκεν ὁ Δαβίδ. καὶ "ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικυλεῖται" ὁ αὐτὸς προφήτης φησὶν, τὰ στρατιωτικὰ λέγων τάγματα καὶ τὴν τοῦ πλήθους ὑπερβολὴν τροπικῶς. "ὡς ἐν ἄβυσσῳ τινὶ ὑποβρύχιος ἐγενόμην." ἄβυσσος οὖν ὕδατιν πλήθος πολὺ. Theodoret. in Ps. 103 6 et 41 8.

ἄβυσσος, ἣν οὐδὲ βυθὸς χωρῆσαι δύναται. Ἰωνες δὲ τὸν βυθὸν βυσσὸν φασιν, ὅθεν δοκεῖ λέγεσθαι καὶ βυσσοδομεῖν. παρὰ τὸ δύνω τὸ ἐπέρχομαι, κατὰ τροπὴν βύω, βύσω βέβυσμαι βυσσός, καὶ ἄβυσσος, ὅθ' οὐδεὶς εἰσέρχεται διὰ τὸ βῦθος. Ἀριστοφάνης Βατράχοις (137) "εἰδὸς γὰρ ἐπὶ λίμνῃν μεγάλην ἤξεισι πάνν ἄβυσσον." καὶ οὐδετέρως φησὶν ὁ αὐτὸς "ἕως ἂν ᾖ τὸ ἀργύριον τὸ ἄβυσσον παρὰ τῇ θεῷ, οὐκ εἰρηνεύουσιν." ἐν γὰρ τῇ ἀκροπόλει χίλιαι τέλαιναι ἀπέκειτο. sch. A. Lys. 174.

ἄβυσσος. "ἱερὸν ἦν τῆς Περσεφόνης, πολλὸν χρυσὸν ἐκ παντός τοῦ χρόνου πεφυλαγμένον ἄθικτον ἔχον, ἐν ᾧ χρυσὸς τις ἄβυσσος, ἀόρατος τοῖς πολλοῖς κατὰ γῆς κεκρυμμένος." cf. v. Πύρρος.

Ἀβώνου τεῖχος πόλις ἐν τῇ Εὐξείνῃ πόντῳ. καὶ Ἀβωνοτειχίτης τὸ ἐθνικόν.

Ἀβωρα ὄνομα τύπου.

ἀγάγης αὐθυπότακτον. καὶ ἀγάγωμεν.

ἀγάζω γενικῇ.

ἀγαθά. ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ

εὐωχίαν σιτίων καὶ ποτῶν ἐχρήσατο Ξενοφῶν (Anab. 4 4 9) τῇ λέξει. καὶ "ἀγαθὰ Κιλικίων." λείπει τὸ ἔχει, Κιλικίων δὲ ὄνομα κύριον. εὐπορος δὲ ἦν.

Ἀγάθαρχος ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ζωγράφος ἐπιφανής, Εὐδήμου υἱός, τὸ δὲ γένος Σάμιος. Haep.

ἀγαθὴ καὶ μᾶζα μετ' ἄρτον, ἐπὶ τῶν τὰ δευτερεῖα διδόντων ἢ αἰρουμένων.

ἀγαθῆς τύχης νεώς. οὐκ ἄδηλον τὸ σημαϊνόμενον. Haep.

Ἀγαθίς σχολαστικός Μεριναῖος, ὁ γράψας τὴν μετὰ Προκόπιον ἱστορίαν τὸν Καισαρέα, [τὰ κατὰ Βελισάριον καὶ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Αἰθιῇ πράξεις] τουτέστι τὰ κατὰ Ναρσῆν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τὰ ἐν Αἰθιῇ καὶ Βυζαντίῳ. οὗτος συνέταξε καὶ ἕτερα βιβλία, ἑμμετροῦ τε καὶ καταλογόδην, τὰ τε καλούμενα Δαφνιακὰ καὶ τὸν κύκλον τῶν νέων ἐπιγραμμάτων, ὃν αὐτὸς συνῆξεν ἐκ τῶν κατὰ καιρὸν ποιητῶν. συνήκμασε δὲ Παύλῳ τῷ σιλεντιαρίῳ καὶ Μακεδονίῃ τῷ ὑπάτῳ καὶ Τριβουνιανῷ, ἐπὶ τῶν Ἰουστινιανοῦ χρόνων.

ἀγαθικά τὰ σπουδαῖα.

ἀγαθοεργία. Διμύσκιος "ὡς δὲ ἐνὶ λόγῳ τὸ πᾶν συλλαβεῖν, ὅπερ ἔφη ὁ Πυθαγόρας ὁμοιότατον ἔχειν τῷ θεῷ τὸν ἄνθρωπον, τοῦτο σαφῶς ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτὸς ἐπεδείκνυτο, τὴν ἀγαθοεργὸν προθυμίαν καὶ τὴν ἐς πάντας ἐπεκτεινομένην εὐεργεσίαν, μάλιστα μὲν τὴν ἀναγωγὸν τῶν ψυχῶν ἀπὸ τῆς κάτω βριθούσης παντοίας κακίας, ἔπειτα καὶ τὴν σωτήριον τῶν σωμάτων ἐκ τῆς ἀδίκου ἢ ἀνοσίου τυλαιπωρίας, τὸ δ' αὖ τρίτον ἐπεμελεῖτο τῶν ἑξῶ πραγμάτων, ὅση δύναμις."

ἀγαθοεργοὶ αἰρετοὶ κατ' ἀνδραγαθίαν ἐκ τῶν ἱππέων ὑπ' ἐφόρων.

ἀγαθοθέλεια ἢ τῶν ἀγαθῶν ἐκλογὴ. "οὐκ ἀρκεῖ τοῖς πράγμασιν ἡ ἀγαθοθέλεια μόνον, ἀλλὰ δεῖ καὶ ῥώμης καὶ ἐπιστραφείας."

ἀγαθοὶ δ' ἀριδύκρυες ἄνδρες, ἐπὶ τῶν σφόδρα πρὸς ἔλεον ὀρεπόντων.

Ἀγαθοκλῆς. οὗτος ἐγένετο τύραννος, καὶ ὡς φησι Τίμαιος, κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν κοινὸς πόρρος, ἔτοιμος τοῖς ἀκρατεστάτοις, κολοῖός, τριώρχης, πάντων τῶν βουλομένων τοῖς ὀπισθεν ἔμπροσθεν γεγόμενος. ὃς ὅτε ἀπέθανε, τὴν γυναικὰ φησι κατακλαισμένην αὐτὸν οὕτω θρηνεῖν, "τί δ' οὐκ ἐγὼ

σέ; τί δ' οὐκ ἐμὲ σύ;" ὅτι δὲ ἐκ φύσεως ἀνάγκη μεγάλα προτερήματα γεγονέναι περὶ τὸν Ἀγαθοκλέα τοῦτον, δῆλον. εἰς γὰρ τὰς Συρακούσας παρεγενήθη φεύγων τὸν τροχόν, τὸν καπνόν, τὸν πηλόν, περὶ τε τὴν ἡλικίαν ὀκταμῆδεκα ἔτη γεγονώς, καὶ μετὰ τινα χρόνον ὁρμηθεὶς ἀπὸ τοιαύτης ὑποθέσεως κύριος μὲν ἐγένετο πύσης Σικελίας, μεγίστοις δὲ κινδύνοις περιέστησε Καρχηδονίους. τέλος ἐγγηράσας τῇ δυναστείᾳ κατέστρεψε τὸν βίον βασιλεὺς προσαγορευόμενος. Polyb. 12 15.

ἀγαθόν. κοινῶς μὲν τό τι ὕψελος, ἰδίως δὲ ἤτοι ταῦτόν ἢ οὐχ ἕτερον ὠφελείας· ὅθεν αὐτὴν τε τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ μετέχον αὐτῆς ἀγαθὸν τριχῶς λέγεσθαι. οἷον τὸ ἀγαθὸν ἀφ' οὗ συμβαίνει, ὡς τὴν πρῶξιν καὶ τὴν ἀρετὴν, ὅφ' οὗ δέ, ὡς τὸν σπουδαῖον τὸν μετέχοντα τῆς ἀρετῆς. ἢ οὕτω, τὸ ἀγαθὸν τὸ τέλειον κατὰ φύσιν λογικὸν ἢ ὡς λογικόν. τοιοῦτο δ' εἶναι τὴν ἀρετὴν ὡς μετέχοντός τε πρῶξις τὰς κατ' ἀρετὴν καὶ τὸ σπουδαίους εἶναι, ἐπιγενήματα δὲ τὴν τε χαρὰν καὶ τὴν εὐφροσύνην καὶ τὰ παρὰ πλῆσι. ἔτι τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν εἶναι περὶ ψυχῇ, τὰ δὲ ἐκτός, τὰ δὲ οὔτε περὶ ψυχὴν οὔτε ἐκτός, τὰ μὲν περὶ ψυχὴν ἀρετὰς καὶ τὰς κατὰ ταύτας πρῶξεις, τὰ δὲ ἐκτός τό τε σπουδαίαν ἔχειν πατρίδα καὶ σπουδαῖον φίλον καὶ τὴν τούτων εὐδαιμονίαν, τὰ δὲ οὔτε ἐκτός οὔτε περὶ ψυχὴν τὸ αὐτὸν ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι σπουδαῖον καὶ εὐδαιμόνα. ἔτι τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν εἶναι τελικά, τὰ δὲ ποιητικά, τὰ δὲ τελικά καὶ ποιητικά. τὸν μὲν οὖν φίλον καὶ τὰς ὑπ' αὐτοῦ προσγινομένους ὠφελείας ποιητικά εἶναι ἀγαθά, θάρσος δὲ καὶ φρόνημα καὶ ἔλευθερίαν καὶ τέρψιν καὶ εὐφροσύνην καὶ ἀλυσίαν καὶ πᾶσαν τὴν κατ' ἀρετὴν πρῶξιν τελικά· ποιητικά δὲ καὶ τελικά, καθὼ μὲν ποιοῦσι τὴν εὐδαιμονίαν, ποιητικά ἐστὶν ἀγαθά, καθὼ δὲ συμπληροῦσιν αὐτὰ ὥστε μέρη αὐτῆς γενέσθαι, τελικά, οἷον φίλος καὶ ἔλευθερία καὶ τέρψις. ἔτι τῶν περὶ ψυχὴν ἀγαθῶν τὰ μὲν εἰσιν ἔξεις, τὰ δὲ διαθέσεις, τὰ δὲ οὔτε ἔξεις οὔτε διαθέσεις, διαθέσεις μὲν αἱ ἀρεταί, ἔξεις δὲ τὰ ἐπιτηδευήματα, οὔτε δὲ ἔξεις οὔτε διαθέσεις αἱ ἐνέργειαι. κοινῶς δὲ τῶν ἀγαθῶν μικτὰ μὲν ἔστιν εὐτεκνία καὶ εὐγηρία, ἀπλοῦν δὲ ἐστὶν ἀγαθὸν ἐπιστήμη. καὶ αἱ μὲν παρόντα αἱ ἀρεταί, οὐκ αἱ δὲ οἷον γὰρά, περιπάτησις. πᾶν δὲ ἀγαθὸν λυσιτελές εἶναι καὶ

συμφέρων καὶ δέον καὶ χρήσιμον καὶ εὐχρηστον καὶ καλὸν καὶ ὠφέλιμον καὶ δίκαιον καὶ αἰρετόν (Zeno ap. Diog. L. 7 94). ἀγαθὸν δὲ ἐστὶ τὸ πᾶσιν ἐφετόν. καὶ ἔτι ἀγαθὸν ἐστὶν εἰς ὃ πάντα ἀνήρτηται, αὐτὸ δὲ εἰς μηδέν.

ἀγαθόν. ὁμῶνυμός ἐστι φωνή, κατηγορεῖται δὲ τὰ δέκα γένη τοῦ ἀγαθοῦ, τουτέστιν αἱ ἑκατὸν κατηγορίαι. καὶ τὸ μὲν ποιεῖν, ἐπεὶ ἐστὶ τινὰ ἀγαθά ὡς ποιητικά. λέγεται γὰρ τὸ ἀγαθοῦ ποιητικὸν ἀγαθόν, οἷον τὸ ὑγείας ποιητικὸν ἢ ἡδονῆς καὶ ὅλως ὠφέλιμον· τὸ γὰρ ἐν τῷ ἐδέσματι ἀγαθόν, ὡς ποιητικὸν ἀγαθοῦ, ἀγαθόν. τὸ δὲ ποιεῖν ὑπὸ τῆς τοῦ ποιοῦ κατηγορίας. ποτε δὲ τὸ ποιεῖν ἐπὶ ψυχῆς· ὅταν γὰρ κατηγορήσωμεν τὸ ἀγαθὸν τῆς ψυχῆς, λέγοντες αὐτὴν ἀγαθὴν, ποιεῖν αὐτὴν εἶναι σημαίνομεν, οἷον σώφρονα ἢ ἀνδρείαν ἢ δίκαιαν· ποιότητος δὲ παρὰ σὶα ποιεῖ τὰ ποιά. ὁμοίως κατ' ἀνθρώπου· ὅταν γὰρ τὸ ἀγαθὸν κατηγορήσωμεν αὐτοῦ, ποιεῖν αὐτὸν εἶναι σημαίνομεν, οἷον σώφρονα ἀνδρεῖον δίκαιον φρόνιμον. ἐνίοτε δὲ τὸ ἀγαθὸν τὸ ποτε σημαίνει· τὸ γὰρ ἐν τῷ προσήκοντι καιρῷ γινόμενον ἀγαθὸν λέγεται. σημαίνει δὲ ἀγαθὸν καὶ τὸ ποσόν· τὸ γὰρ μέτριον καὶ μὴ ὑπερβάλλον μήτε ἐνδόν εἴη ἢ ποσόν, καθ' ὅσον τοσοῦτόν τι. λέγεται καὶ ὡς οὐσία τι ἀγαθόν, ὡς θεός, νοῦς. λέγεται δὲ καὶ ὡς πρὸς τι· τὸ γὰρ σύμμετρον οὕτως ἀγαθόν. καὶ ἐν τῷ πύσχειν, ὡς τὸ θεραπεύεσθαι καὶ διδάσκεσθαι. ἐστὶ τι ἀγαθὸν καὶ ἐν τῷ ποῦ, οἷον τὸ ἐν Ἑλλάδι εἶναι, τὸ ἐν ὑγιεινοῖς χωρίοις εἶναι, τὸ ἐν ἡσυχίᾳ ἔχουσιν ἢ εἰρήνῃ. εἴη δ' ἢ ἂν καὶ ἐν τῷ κείσθαι, ὅταν ὧ μὲν λυσιτελές τὸ καθέζεσθαι καθέζονται, ὧ δὲ τὸ ἀνακείσθαι ἀνάκειται, τῷ πυρετῶντι φέρε εἰπεῖν.

ἀγαθός ὁ φρόνιμος. οὐκ ἐπ' ἴσης δὲ ὁ φρόνιμος καὶ ὁ ἀγαθός· ἐπὶ πλέον γὰρ ὁ ἀγαθός. ἀγαθός γὰρ ὁ σώφρων, ὁ ἀνδρεῖος καὶ οἱ λοιποί. ἀγαθοὶ λέγονται καὶ οἱ ἐπιστήμονες· "τούς δὲ δούους ἀγαθοὺς μὲν ἀκοντιστάς, ἀγαθοὺς δὲ καὶ ἐν χειρὶ ποιήσασθαι μάχην."

ἀγαθοῦ δαίμονος. ἔθος εἶχον οἱ παλαιοὶ μετὰ τὸ δεῖπνον πίνειν ἀγαθοῦ δαίμονος, ἐπιρροφούντες ἄκρατον, καὶ τοῦτο λέγειν ἀγαθοῦ δαίμονος, χωρίζεσθαι δὲ μέλλοντες Διὸς σατήρος. καὶ ἡμέραν δὲ τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς οὕτως ἐκάλουν. καὶ ἐν Θήβαις δὲ ἦν ἡρώων ἀγαθοῦ δαίμονος.

ὅτι περὶ τὰ γὰθοῦ βιβλίον συντάξας Ἀριστοτέλης τὰς ἀγράφους τοῦ Πλάτωνος δόξας ἐν αὐτῷ κατατάττει. καὶ μένεται τοῦ συντάγματος Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ψυχῆς (2), ἐπονομάζων αὐτὸ περὶ φιλοσοφίας.

Ἀγὰθουρσα πόλις Σικελίας, ὡς Πολύβιος. Steph. B.

Ἀγὰθουρσοι ἔθνος ἐνδοτέρῳ τοῦ Ἀἰμου, ἢ ἀπὸ Ἀγαθέρσου τοῦ Ἡρακλείους, ἢ ὡς Πείσανδρος ἀπὸ τῶν θέρσων τοῦ Διονύσου. Steph. B.

Ἀγάθων ὄνομα κύριον. ἦν δὲ τραγικός, διεβέβλητο δὲ ἐπὶ μυαλαίᾳ. Ἀριστοφάνης (Ran. 83) "Ἀγάθων ποῦ ἔστιν; ἀπολιπὼν μ' ἀποίχεται. ποῖ γῆς ὁ τλήμων; ἐς μυαλῶν εὐωχίαν." οὗτος ὁ Ἀγάθων ἀγαθὸς ἦν τὸν τρόπον, ποδτινὸς τοῖς φίλοις καὶ τὴν τράπεζαν λαμπρός. φασὶ δὲ ὅτι καὶ Πλάτωνος συμπίσιον ἐν ἐστίασει αὐτοῦ γέγραπται, πολλῶν ἡμῶν φιλοσόφων παραχθέντων.

κωμωδοποιὸς Σωκράτους διδασκάλου. ἐκωμωδεῖτο δὲ εἰς θηλότητα.

ἀγαθῶν ἀγαθίδες. τάττεται ἡ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν. καὶ ἀγαθῶν θάλασσα ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν, καὶ ἀγαθῶν μυρμηκία ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας, καὶ ἀγαθῶν σωρός ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν καὶ πολλῆς εὐδαιμονίας.

Ἀγαθώνεις αὐλησις ἡ μυαλὴ καὶ ἐκλελυμένη, ἢ ἡ μήτε χαλαρὰ μήτε πικρὰ ἀλλ' εὐκρατος καὶ ἡδίστη.

Ἀγαθώνιος (ἱμμο Ἀργανθώνιος) ὄνομα κύριον, ὃς ἐβασίλευσε τῆς Ταρτησοῦ.

ἀγαίωμαι φθοροῦμαι. καὶ ἀγαῖος ὁ ἐπίφθορος.

ἀγακλειτός ὁ ἄγαν ἔνδοξος. καὶ ἀγακλειτῆ.

ἀγάλακτες ὁμογενεῖς, ὁμαιμοί, ἀδελφοί. ἄλλοι δὲ τοὺς ἱερῶν κοινωνοὺς καὶ συγγενεῖς. οἳ δὲ συντρόφους.

Ἀγαλεών (ἱμμο Ἀλγάλεων) ὄνομα ὄρους. Thuc. 2 19.

ἀγάλλει ποιεῖ, σκευάζει, κοσμεῖ.

ἄγαλμα πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. "καὶ δίδωσιν ἀργύριον, ἵνα ἐκπονήσῃ τὸ ἄγαλμα ἄκρας τέχνης, προσθεῖς τὸ μέγεθος καὶ προσειπὼν τῆς λίθου τὴν φύσιν."

ἄγαλμα Ἀθηνᾶς ἔστιν ἐν τῷ Ἀθηνᾶς, καὶ ἄγαλμα Ἀντιόχου ἐν τῷ βδέλυγμα

τῆς ἐρημώσεως, καὶ ἄγαλμα Ἀπόλλωνος ἐν τῷ Ἀπόλλωνος, καὶ ἄγαλμα Διονύσου ἐν τῷ Ἀϋξέντιος.

ἄγάματα τὰ τῶν θεῶν μιμήματα, καὶ πάντα τὰ κόσμου τινὸς μετέχοντα. Ὅμηρος (Α 144) "βασιλῆι δὲ κεῖται ἄγαλμα." καὶ Ἡσίοδος τὸν ὄρμον ἄγαλμα καλεῖ. Πίνδαρος δὲ (Nem. 10 125) τὴν ἐπὶ τάφου στήλην οὕτω καλεῖ, Εὐριπίδης (Alcest. 613) τὸν ἐπὶ νεκροῖς κόσμον. καὶ ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. καὶ τὸ εἶδωλον, βρέτας, χάρις, καλλοτῆ, κόσμος, καύχημα, θαλλοί, ἀνδριάντες, ἐπιγραφαί. ἀγάλματι δὲ καὶ τὰς γραφὰς καὶ τοὺς ἀνδριάντας λέγουσιν. ἀγαλμάτιον δὲ ὑποκοριστικῶς.

ἀγαλματοποιοί, τουτέστι χειρουργοί, οὗτοι ἀκριβεῖς, Ἀύσιππος Πολύκλειτος Θεοδίας. cf. v. χειρουργοί.

ἀγαλματοφορέμενος ἀγάματα ἦτοι τύπους τῶν νηθέντων φέρων ἐν ἐαυτῷ. οὕτω Φίλων.

ἀγάλλων ἐαυτὸν σεμινοποιῶν.

ἄγαμαι καρδίας (Α. Ach. 464) ἀτικῶς ἀντὶ τοῦ θαυμάζω. Ἀλλιανός "ἐπεὶ καὶ τὴν τοῦ Μενέλεω πρὸς τὸν τοῦ Πριάμου Πάριον οὔτε ἔπαινω οὔτε ἄγαμαι." (Philostat. V. A. 4 23) "ἐγὼ δὲ ἄγαμαι καὶ τούσδε τοὺς ἄνδρας, τὸν δὲ Ἀκαρῆνα μέγιστον καὶ πρὸ τούτων· ἃ γὰρ πεισομένους ἐγίνωσκε, τούτων ἐπεθύμησε τοῖς ἀνδράσι κοινωνῆσαι."

Ἀγαμέμνων Ἀγαμέμνονος, ὃ Ἀγάμεμνον. καὶ Ἀγαμεμνόνειος οἶκος, καὶ Ἀγαμεμνονεῖα ναῦς.

ἀγάμενος θαυμάζων. "ἀγάμενοι τοῦτον τῆς εὐψυχίας ἐποχοῦσι τῷ ἥπρω."

Ἀγαμήδης ὄνομα κύριον. καὶ Θηλυκὸν Ἀγαμήδη.

ἄγαν ἐγχεῖσθαι τῷ δε, οἶον αἰτιῶσθαι καὶ ἀποτεινέσθαι.

ἀγάννιστον Ὅμηρος (Α 420) τὸ ὄρος τὸ λίαν χιονιζόμενον.

ἄγανον προπαροξυτόνως τὸ κατεαγὸς ξύλον, ἢ τὸ φρυγανῶδες καὶ ἔτοιμον πρὸς τὸ κατεαγῆναι· οἳ δὲ τὸ ἀπελέκτον. ἀγανόν δὲ ὀξυτόνως καλὸν ἢ ἀγαθὸν ἢ ἱλαρόν· οἳ δὲ ἀθάνυτον. ἔνθεν καὶ ἀγανοφροσύνη. καὶ αὐθις (ΑΡ 7 36) "ὥς ἂν τοι ῥεῖη μὲν ἀγανὸς (ἱμμο ἀέννητος) Ἀτθίδι δέλτιν κηρός, ὑπὸ στεφάνοις δ' αἰὲν ἔχοις πλοκάμους."

ἀγανόφρονος. "τό τε τῆς ἀγανόφρονος

ἡσυχίας εὐήμερον πρόσωπον" (Α. Α. 1310) τῆς πρῶου καὶ προσηνοῦς.

ἀγανοφροσύνη προσήνεια, πραότης.

ἀγανώπιδος πραία βλεπούσης.

ἀγανώτερον ποθεινότερον, πριότερον.

ἀγαπᾶν ἀποδέχεσθαι.

ἀγαπᾶν ἀρκεῖσθαι τινι καὶ μηδὲν πλέον ἐπιζητεῖν.

ἀγαπήνορος τὴν ἀνδρείαν ἀγαπῶντος.

ἀγαπησμός. ἀγαπησμον λέγουσι καὶ ἀγάπησιν τὴν φιλοφροσύνην. Συναριστώσας Μένανδρος "καὶ τὸν ἐπὶ κακῷ γινόμενον ἀλλήλων ἀγαπησμον οὗτος ἦν."

ἀγαπητὰ ἦθη τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ.

ἀγαπητόν τὸ ἡγαπημένον ἢ τὸ μονογενές. καὶ ἀγαπητῶς. "οὕτω δὲ ἄρα πολὺ τὸ ἀνόητον ἐν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν ἦν, ὥστε ἀγαπητῶς εἶδον εἰ μὴ μετὰ πάντων ἀγωνιῶνται τῶν συναραμένων τῆς στρατείας."

Ἀγαπητός ἐπίσκοπος Συνάδων, ὃν ἐν ἐπαίνῳ πολλῶν τίθεται Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου, καὶ θανμάτων αὐτοῦ ἐξαισίων μνήμην ποιῆται, ὁρῶν μεταστάσεις καὶ ποταμίων καὶ νεκρῶν ἐγέρσεις. καὶ ὅτι στρατιώτην ὄντα ἡβουλήθη Μαξιμίος ὡς χριστιανὸν ἀποκτεῖναι διὰ τὸ πενθάνεσθαι πολλοὺς τὰ παρ' αὐτοῦ τελούμενα ὑπεραγαμένους.

Ἀγάπιος Ἀθηναῖος φιλόσοφος, μετὰ Πρόκλον ἀποιχόμενον ἐπὶ Μυρίνῳ, ὃς ἐθανμάζετο ἐπὶ φιλομαθίᾳ καὶ ἀποριῶν προβολῇ δυσσημβόλων.

Ἀγάπιος. οὗτος ἦν Ἀλεξανδρεὺς μὲν τὸ γένος, ἐκ παίδων δὲ λόγοις ἐντραφεὶς ἐλευθερίοις καὶ λατρικῶν μαθημάτων ἐξηγητῆς γεγονώς, ἀνελθὼν εἰς τὸ Βυζάντιον διατριβὴν τε συνεπῆξατο μάλα διαπρεπῆ, φύσεώς τε μεγέθει καὶ δεξιότητι τύχης χρησόμενος, ἐνδοξός τε ἐπὶ τῇ τέχνῃ γέγονε, καὶ χρήματα μεγάλα συνείλοχεν.

ἀγαπήνῃ ἐκτικῶς.

ἀγάσαιο θανμάσειεν. καὶ ἄγασθαι παρ' Ομηρῷ ἐπὶ τοῦ θαυμάζειν καὶ ἠθονεῖν.

ἀγασθέντος ἐκπλαγέντος, θαυμάσαντος. "τοῦ δὲ ἀγασθέντος ἐπὶ τῇ προαιρέσει." καὶ ἀγασθεῖς. "ὁ δὲ ἀγασθεῖς ἐπὶ τε τῇ πόλει καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐπέμενε τρεῖς ἡμέρας."

ἀγασθῶ τινὶ ἀντὶ τοῦ θαυμάσω τινά. Ξενοφῶν (Cyr. 2 4 9) "ὅταν τινὶ ἀγασθῶ τῶν στρατιωτῶν."

Ἀγασικλῆς ὄνομα κύριον, ὃς λέγεται Ἀλιμουσίοις συνδικάσαι, καὶ διὰ τοῦτο ξένος ὢν ἐγγραφῆναι τῇ πολιτείᾳ. Πατρ.

ἀγάσματα σεβύσματα, ἃ ἂν τις ἀγάσαιο. Σοφοκλῆς κέχρηται.

ἀγάστονος (Hom. μ 97) πολυστένακτος.

ἀγάστορες ἀδελφοί, ὅμαιμοι, δίδυμοι.

ἀγαστός θανμαστός. "ἀγαστοῦ θανάτου."

ἀγαυρίαμα ἔπαρμα.

ἀγαυρός ὁ κομψός. οἱ δὲ κακός. ἐπὶ Ἰώνων δὲ ἄπορος, ἐπὶ δὲ Ἀττικῶν τρυφερός.

Ἀγβυρος ὄνομα κύριον, ὁ τῆς Ἐδέσσης βασιλεὺς. ἔστιν ἐν τῷ Αὔγαρος.

Ἀγγαῖος ὄνομα κύριον.

ἀγγαρεία. καὶ ἄγγαρος ἐργάτης, ὑπηρέτης, ἀχθοφόρος. ὅθεν ἀγγαρείαν ἀνάγκην ἀκούσιον λέγομεν καὶ ἐκ βίης γινομένην ὑπηρεσίαν.

ἀγγαροὶ οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἀστάνδαι. τὰ δὲ ὀνόματα Περσικὰ. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι (289) "φρυκτός δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγύρου πυρός ἐπεμπε." τίθεται τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν φορητῶν καὶ ὅλως ἀναισθήτων καὶ ἀνδραποδιστῶν, καὶ τὸ ἀγγαροφορεῖν ἐπὶ τοῦ τὰ φορτίῳ φέρειν. καὶ ἀγγαρεύεσθαι καλοῦσιν, ὥσπερ ἡμεῖς νῦν, τὸ εἰς φορητῆριαν καὶ τοιαύτην τινὰ ὑπηρεσίαν ἄγεσθαι. Μένανδρος καὶ τοῦτο ἐν τῷ Σικωνίῳ παρίστησιν. "ὁ πλέων κατήχθη· κρίνεθ' οὗτος πολέμιος. ἐὼν ἔχη τι μαλακόν, ἀγγυρεύεται."

ἄγγαρος. οὕτως ἐκάλουν οἱ Πέρσαι τοὺς βασιλέων ἀγγέλους. "πέμπει τῶν πιστοτάτων ἄγγαρον παρὰ τὸν Βαβυλώνιον διὰ Πυρσώνδην τὸν ἄριστον" (Nicol. Dam. Exc. p. 232).

ἄγγαρος. καὶ ἀγγαρεία ἡ δημοσία καὶ ἀναγκαία δουλεία. "ὥσπερ γὰρ τι αὐτῷ πάρεργον τὸ ἐσθίειν, τῆς γένσεως αὐτὸν ἀγγαρευούσης περὶ τὰ βρώματα, ἐφαίνετο εἶναι" (Procop. Arc. 13).

ἀγγεῖδιον τὸ μικρὸν ἀγγεῖον.

ἀγγελιαφόρος πρεσβευτής.

Ἀγγέλιος. οὗτος ἐπὶ Βάλαντος ἦν Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος, βίον ἀποστολικὸν βιούς. ἀνυπόδητος γὰρ διόλου διῆγεν, ἐνὶ τε χιτῶν ἐκέχρητο, τὸ τοῦ εὐαγγελίου φυλάττων ῥητόν. Socrat. h. eccl. 4 9.

ἄγγελοι. οἱ ἄγγελοι μόνον τῇ τοῦ νοῦς καταλήψει εἰσὶ περιγραπτοί, οὔτε δὲ ἐν τόπῳ

οὐδὲ ἐν σώματι οὐδὲ χρόνῳ· πρὸ γὰρ τοῦ ἡλίου ἢ γενέσεις αὐτῶν. ἀγγέλους πονηροὺς τοὺς τῆς τιμωρίας ὑπουργοὺς ἢ γραφὴ καλεῖ, ὥσπερ ἡμέραν πονηρὰν τὴν τῆς τιμωρίας. cf. τ. ἡμέραν πονηρὰν.

ἀγγοπήνια τὰ τῶν μελισσῶν κηρία.

ἄγγωνες ἐπιχώρια δόρυτα παρὰ Φράγιοις. Agath. 25.

ἄγε δῆτα, φέρε, κόμιζε, δεῦρο. καὶ ἐπιγραμμια εἰς Διογένην τὸν κύνα "Διόγενες, ἄγε λέγε τίς ἔλαβέ σε μύθος ἐς αἶδος; ἔλαβέ με κυνὸς ἄγριον ὁδύξ" (Diog. L. 6 79). τὸ δὲ ἐπιγραμμια διὰ βραχείων.

ἄγειν καὶ φέρειν τὸ ληστεύειν καὶ ἀρπάζειν. ἄγειν δὲ καὶ ἀπάγειν χρήματα καὶ ἐπὶ ἀψύχων, καὶ κομίζειν ἀδιαφόρως. "ὁ δὲ ἐπεὶ ἐπεραιώθη εἰς τὸ καταντικρὺ τοῦ ρείθρου, παραχρήμα τὰς τε καμίας ἐνεπίμπερα τῶν Σκλαβηνῶν καὶ εἰσίνετο τοὺς ἀγρούς, ἥγε τε καὶ ἔφερεν ἅπαντα, οὐδενὸς πω τῶν ἐκεῖσε βυρβύρων θαρρήσαντός οἱ εἰς χεῖρας ἔλθαι, εἰς τὰ λύσια καὶ κατηρεφῇ τῆς ὕλης καταπεφύγότην" (Menand. Exce. leg. p. 403).

Ἀγείρους ὁ χαλὸς. Joseph. B. I. 6 12.

ἀγείρει συνάγει. καὶ ἀγείρουσιν. "ὁ γὰρ τρόπος ἱερὸς ἦν καὶ οὐδὲν εἰσικὸς τοῖς ἀγείρουσιν" (Philostrat. V. A. 4 39). καὶ αὖθις "ὁ δὲ λαθεῖν θέλων ξυρεῖται τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γένειον, καὶ στολὴν Αἰγυπτίαν ἀναλαβὼν, ἦν οἱ τῆς Ἰσίδος θεραπευτῆρες ἥσθηται, καὶ σεῖστορον ἐπισείων καὶ πόλιν ἐκ πόλεως ἀμείβων καὶ τῇ θεῷ ἀγείρων, καὶ ἀναγκαίας τροφάς, λιμοῦ φάρμακα, ἀγαπητῶς λιμβάνων."

ἀγελαία σταιφυλὴ ἢ εὐτελής. καὶ ἀγελαῖα τὰ οὐ γενναῖα.

ἀγελαίη ἢ Ἀθηνᾶ.

ἀγελαῖοι ἰχθύες οἱ εὐτελεῖς καὶ μικροί.

ἀγέλαιος προπαροξυτόνως μὲν ὁ ἀμυθῆς, ἀγελαῖος δὲ ὁ ἐκ τῆς ἀγέλης.

ἀγελαῖος ἰδιώτης, ἢ ὁ ἐν ἀγέλῃ διάγων. καὶ ἀγελαίων ἰδιωτῶν, ῥεμβωδῶν. "τῶν ἀγελαίων ἔοικεν ἀνθρώπων εἶναι ὁ τοιοῦτος" ἀπὸ τοῦ εὐτελῶν. καὶ ἀγελαίων τῶν πολλῶν καὶ τυχόντων. εἴη δ' ἂν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγελαίων ζώων, ἢ ἀπὸ τῶν ἰχθύων, οὓς βόσκεισθαι ῥύδην καὶ ἀγεληδὸν φασιν.

ἀγελαίων ὁ τόπος τῆς ἀγέλης.

Ἀγέλαος ὄνομα κύριον.

ἀγελάρχης ὁ τῆς ἀγέλης τῶν βοῶν ἄρχων.

ἀγέλαστα (Hom. Θ 307) τὰ μὴ γέλωτος ἄξια ἀλλ' ἀγανακτήσεως.

ἀγελεῖη ἢ Ἀθηνᾶ, ἀπὸ τοῦ ἄγειν λείαν, τουτέστι στρατιωτικὴν.

ἀγεληδὸν ἐπίρρημα. Hom. II 160.

ἀγελητῆς βοῦς ὁ ἐξ ἀγέλης.

ἀγέληφι ἐκ τῆς ἀγέλης. Hom. B 480.

ἀγένεια ἢ δυσγένεια.

ἀγενής Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ ἄκαις. Harp.

ἀγεννῶς ἀνάνδρως. καὶ ἀγεννὲς ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς καὶ ἐπὶ τοῦ δυσχεροῦς, καὶ ἀγεννία ἢ ἀνανδρία καὶ ἡ δειλία. "ἔθεντο οὖν οἱ Ῥωμαῖοι σπανδὺς ἀγεννεῖς διὰ δέος πρὸς Οὐννοὺς."

ἀγέραςτος ἄτιμος. Hom. A 119.

ἀγέροπτος ὁ σπανίως ἐρχόμενος.

ἀγερωχία ὑπερηφανία. "ὅτι οἱ Σκύθαι εἰσὶν ὑπεροπτικοὶ καὶ λίαν ἀγέρωχοι." καὶ ἀγέρωχος ἔντιμος, ἀνδρεῖος. Ἀγαθίας (I 21) "ἵππου ἐπιβὰς εὐνυμοτάτου τε καὶ ἀγερώχου καὶ οἷον οὐκ ἄτακτα ἐξάλλεσθαι καὶ σκιρτᾶν." καὶ αὖθις "ὥς ἂν ἔσοιτο εὐκλεῆς τοῖς μετέπειτα καὶ ἀγέρωχος." ἢ ἀγέρωχος ὁ ἀλαζών.

ἄγεστα πολεμικὸν μηχανήμα ἐκ λίθων καὶ ξύλων καὶ χού λειρομένοιο. οἱ δὲ ἔγεστά φασι τὸ τοιοῦτον μηχανήμα. cf. νν. ἄκεσσα et ἔγεστα.

ἄγεται μνηστεύεται, ἐπὶ γάμιον λαμβάνει. Αἰλιανὸς "τὴν δὲ ἀδελφὴν αὐτῷ Ἰόβας ὁ Μανρούσιος ἄγεται."

ἄγετε τὸ ἡγείσθε καὶ οἰεσθε.

Ἄγετος ὄνομα κύριον.

ἄγευστος θοίνης ὁ τῆς εὐωχίας μὴ μετασχών. "ἄγευστος θοίνης ἀστείως βίου ἔχων." καὶ ἄγευστοι ἄπειροι. ἄγευστον τετραχῶς· ἢ γὰρ τὸ ἀχύρμιον μὲν τέως, δυνάμενον δὲ χυμωθῆναι, ὡς τὸ ὕδωρ (ἄποιον γὰρ ὃν δύναται χυμωθῆναι), ἢ τὸ ταῖς ἄλλαις αἰσθήσεσιν ὑποκειμένοιο, ὡς ὁ ψόφος, ἢ τὸ μικρὰν ἔχον γεῦσιν, ὡς τὰ ὕδαρά τῶν ῥοφημάτων, ἢ τὸ κακὴν ἔχον γεῦσιν, ὡς τὰ δηλητήρια. καὶ δῆλον τίνων τούτων ἀντιλαμβάνεται ἡ γεῦσις, καὶ τίνος μὴ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δὲ αἰσθήσεων τὰ δ' ταῦτα γινώσκεται σημαίνόμενα. ἀρχὰς δὲ τῶν γευστῶν τὸ ποτόν φασι καὶ τὸ ἄποτον· εἰς ταῦτα γὰρ πρότερον διαιρεῖται τὸ γευστόν. καὶ γὰρ ἐν τῷ ὕδατι μάλιστα καὶ ὁ χυμὸς ἐκ τῆς ἐπιμιξίας τῶν ξηρῶν προσγενόμενος.

καὶ ὥσπερ τὸ ποτὸν πότιμον γίνεται διὰ τὴν ἐπιμιξίαν τοῦ χρηστοῦ χυμοῦ, οὕτω καὶ τὸ ἄποτον διὰ τὴν ἐπιμιξίαν τοῦ ἁπότου χυμοῦ. ἀμφοτέρω δέ, τὸ τε ἄποτον καὶ τὸ ποτόν, γευστά. γευστὸν δὲ τὸ ἄποτον οὐχ ὡς τελειωτικὸν ἀλλ' ὡς φθαρτικὸν τῆς γεύσεως διὰ μοχθηρίαν χυμοῦ, τὸ δὲ ποτόν ὡς σωστικόν τε καὶ τελειωτικὸν τοῦ κατὰ φύσιν γευστικοῦ. ἔρχει οὖν τῶν γευστῶν κατὰ τοῦτον τὸν λόγον τὸ ποτόν καὶ τὸ ἄποτον. ἐπεὶ δὲ τὸ ποτόν ὑγρόν, τὸ δὲ ὑγρὸν τῇ ἀφῇ ἀντιληπτόν, ὡς μὲν ὑγρὸν ἄπτόν, ὡς δὲ τοιοῦνδε χυμὸν ἔχον γευστόν. τοῦτο οὖν κοινὸν ἀφῆς καὶ γεύσεως, τῆς μὲν ἀφῆς ὡς ἴδιον αὐτῆς αἰσθητόν, τῆς δὲ γεύσεως ὡς ὕλη καὶ ὄχημα τῶν γευστῶν. cf. νν. ἀόρατον et φαιόν.

ἄγη θαῦμα, χαρά, ἀπιστία, ζῆλος. παρ' Ἡροδότῳ (6 61) βυσκανία, παρ' Ὀμήρῳ (Φ 221) ἔκκληξις. πληγή, θραῦσις, κλάσις, ἀπώλεια. ἐνιοι ἱερεῖα. ἄγη μὲν οὖν παροξυνότως ἡ ἔκκληξις, ἀγὴ δὲ ἡ κλάσις τοῦ κύματος.

ἄγη γέρατο συνηθροίζοντο.

ἄγῃλαι τιμῆσαι θεόν, ἀγλαῖσαι. οὕτως Εὐπολὶς Ἀθήμοις· "ἀναθῶμεν νῦν χῆμεις τοῦτοις τασδὶ τὰς εἰρσιώνας, καὶ προσαγῃλωμεν ἐπελθόντες. χαίρετε πάντες. δεχόμεσθα." Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ (400) "καὶ σε θυσίαισιν ἱερῶσι προσδόοις τε μεγάλαις ἰδίᾳ πάντες ὦ πότν' ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς αἱ." Ἑρμῖππος Ἀρτοποιώσι "φέρει νῦν ἀγῃλω τοὺς θεοὺς ἰοῦσ' ἐγὼ καὶ θυμιάσω τοῦ τέκνον σεσωμένον."

ἄγη λατεῖν διώκειν, φυγαδεύειν, ἐπιτάττειν. Ἡρόδοτος (5 72) ἔβρολλειν.

ἄγη λατεῖν ὡς ἄγος καὶ ἄγαθός τινὰς ἀπελάυνειν. ἐὰν μὲν δασύς, τὸ τὰ ἄγη ἀπελάσειν, ἐὰν δὲ ψιλῶς, ἀντὶ τοῦ βασιλεῖσιν. "κλαίων δακεῖς μοι καὶ σὺ χῶ συνθεῖς τάδε ἀγῃλατῇσιν" (Soph. OR 402). καὶ Ἡρόδοτος (5 72) "ὁ δὲ σὺν μεγάλῃ χειρὶ ἀπικόμενος ἀγῃλατεῖ ἐπτακόσια ἐπίστια Ἀθηναίων."

ἄγη λατοὶ οἱ κεραυνοί. ἀγῃλατεῖ δὲ ῥῆμα, ἄγει, κεραυνοῖ, ἢ διώκει.

ἄγῃλειεν τιμῆσειεν. "ὅτι Μονικιανὸς ὁ Ῥωμαῖος τιμᾶσθαι ὑφ' ἀπάντων ὑπὲρ πάντας ᾔθελε, καὶ ἤχθετο εἰ καὶ ὅστισοῦν οὐχ ὅτι ἔβρολλειεν αὐτόν, ἀλλ' ὅτι μὴ οὐ μεγάλως ἀγῃλειεν" (Dio Cass. 66 2).

ἄγημα τὸ προῖδν τοῦ βασιλέως τάγμα ἐλεφάντων καὶ ἵππων καὶ πεζῶν. οἱ δὲ τὸ ἄριστον τῆς Μακεδονικῆς συντάξεως, κραταῖον ὀπλίσει καὶ σωματίων εὐεξία.

ἄγη νορή ἡ αὐθάδεια.

Ἀγηνόριον ὄνομα τόπου.

ἄγῃρωρ ὁ ἄγαν ἀνδρείος, ἡ ἀγυστὸς ἐν ἀνδρείᾳ, παρὰ τὸ ἄγαν τῇ ἡγορήῃ, ὃ ἔστιν ἀνδρεία, χρησθῆναι. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ὑπερήφανον καὶ αὐθάδη. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα.

ἄγη οχῶς ἐνέγκας.

ἄγῃρωον ἄφθαρτον.

Ἀγῃρηναῖοι ὄνομα ἔθνους.

ἄγῃρω τὰ μὴ γηρῶντα, καὶ σὺν τῷ ν ἀγῃρων. οἱ δὲ ἄνευ τοῦ ν θηλυκὸν φασιν εἶναι. οἱ δὲ τὸ μὲν σὺν τῷ ν τὴν αἰτιατικὴν δηλοῦν πῶσιν, τὸ δ' ἄνευ τούτου τὴν γενικὴν τε καὶ δοτικὴν. καὶ ἀγῃρωσ ὁ ἄφθαρτος ἁπτικῶς, καὶ σὺνδετέρως ἀγῃρων.

Ἀγῃσαγόρας ὄνομα κύριον.

Ἀγῃσίλουος ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Λακεδαιμονίαν ἐπιφανὴς καὶ γενναῖος βασιλεὺς, καὶ ἔδεται παρὰ πολλοῖς τῶν ῥητόρων. Harp.

Ἀγῃτας ὁ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγός.

ἀγῃτὸς ὁ θανυμαστός.

ἀγιάσαι καρπῶσαι, καθσαι ἀγίους.

ἀγιάσατε προευντρεπίσατε, κηρύξατε.

ἀγίασμα ὁ θεὸς νυός. Λαβὶδ (Psalm. 114 2) "ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ." καὶ ἀγιασμία ἡ ἀγιοσύνη. ἀγιστεία δὲ ἡ ἱεροτελεστία, ὁφθαλμογον.

ἀγίζων ἀγιάζων. Ἀριστοφάνης (Plut. 681) "ἔπειτα ταῦθ' ἤγχιεν εἰς σάκταν τινά." (Soph. OC 1495) "βοῦθυτον ἐστὶν ἀγίζων ἴκον." καὶ ἀγισθέντων ἀφιερωθέντων. καὶ ἀγιάζων αἰτιατικῇ.

Ἀγινάριος ὄνομα κύριον.

ἀγίνεον (Hom. Ω 784) ἔφερον· ἀγινῶ γὰρ ὁ ἐνεστώς.

ἅγιος ἅγιος ἅγιος κύριος. ὅτι τοὺς λέγοντας 'μυριάκις ἐστὶν ἅγιος ὁ θεός' καὶ τοὺς παρερμηνεύσαι τοῦτο τολμῶντας λαμπρῶς ἐλέγχει τὸ 'ἐξεζήτησα τὸ πρόσωπόν σου· τὸ πρόσωπόν σου κύριε ζητήσω· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ' (Psalm. 26 13). τὴν ἀγίαν ἀνακηρύττει τριάδα καὶ τὸ 'θῶσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχὰς σου' (ib. 49 14) καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ διὰ τούτων καὶ δι' ἄλλων πολλῶν ἡ παλαιὰ κηρύττει ὅτι οὐχ

ἐπὶ προσώπου δεσποτεῖαν σημαίνει, ἀλλὰ τριῶν μὲν ὑποστάσεων μιᾶς δὲ οὐσίας. οἱ δὲ λέγοντες ἅγιος ἀθάνατος ὁ στυρωθεὶς ἐπιστομίσθωσαν ἀπὸ τοῦ ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μακρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα' (A. 412).

Ἅγις Ἀγιδος ὁ Πανσανίου. οὗτος ἐμβαλὼν ποτε εἰς τὴν Μαντινειακὴν αὐτοὺς μὲν κατέκλεισεν, τὸν δὲ παρωρόντα ποταμὸν εἰς τὸ τεῖχος παρατρέψας περικύβηκεν. ἦν γὰρ ἔξ ὤμης πλίνθου, ἥτις πρὸς μὲν τὰς ἐκπόλεις ἀσφαλεστέρα ἐστὶ τῆς ὀπίτης καὶ ἐκπεθῶσι τῶν ἁρμονιῶν, ἡ δὲ ὤμη πλίνθος οὐχ ὁμοίως ποιεῖ, διαλύεται δὲ ὑπὸ ὕδατος οὐχ ἥσσον ἢ ὑπὸ ἡλίου κηρός. cf. Pausan. 8.8.

ἀγίσαι καὶ καθ' ἀγίσαι τὸ καρπῶσαι· ἀγίσαι γὰρ ὁ ἐνεστώς.

ἀγιστείας ἀγιωσύνης, καθαρότητος, λυτρείας.

ἀγιστεῦν ἀγιάζειν. καὶ ἀγιστεῦσαντες τὰ τῆς θυσίας ἐπιτελέσαντες.

ἀγκαλίσαι μερίδα.

ἀγκύσσασθαι ταῖς ἀγκάλαις βυστάσαι.

ἄγκειθ' Ἡφαίστω ἀντὶ τοῦ ἀνάκειται (AP 6117).

ἄγκη καὶ ἄγκεια οἱ φαραγγίδεις καὶ ἐγκυλοειδεῖς τόποι καὶ κοῖλοι, καὶ καταδύσεις ἔχοντες. ἡ ἄγκεισι συνδένδροις καὶ ὑψόδοις τύποις· ἐν ἐπιγρούμιατι (AP 6186) "θροβόλει· τούτῳ δ' ἄγκεισι θροτόκοις."

ἀγκιστρεῦει δειλιάζει.

ἀγκοπήνιαι τὰ τῶν μελισσῶν κηρία.

ἄγκος ὑψηλὸς τοῦ ὕρους τόπος· "ποσσι δ' ἀνελθεῖν ἄγκος ἐς ὑψικάρηνον ἐδίχτετο."

ἄγκράτος ἐλαύνοντα Ξενοφῶν (Anab. 1.81) ἀντὶ τοῦ πάντοτε ἐλαύνοντα.

ἀγκύλη εἶδος ἀκοντίου, καὶ ἡγκυλωμένος ἀγκύλην ἔχων. σημαίνει δὲ καὶ ἔργον τι τῆς σκηπῆς τοῦ Μωυσέως (Exod. 38.17).

ἀγκύλεια οἱ κρίκοι τῶν ἀλύσεων.

ἀγκυλομήτης. καὶ ἀγκυλομήται οἱ σκολόβουλοι.

ἀγκύλον καμπύλον, ἐπικαμπές.

ἀγκυλοχέλης καὶ ἀγκυλόχελος σκολόχελος. ἐπίθετον τοῦ ἀετοῦ, ἐπικαμπεὶς τὰς χηλὰς ἔχων. ἐπὶ δὲ Κλέωνος, ἀγκύλας τὰς χεῖρας ἔχων πρὸς τὸ κλέπτειν καὶ ὑρπάζειν. sch. A. Eq. 197.

Ἀγκυρα πόλις. καὶ οἱ ἀπ' αὐτῆς Ἀγκυ-

ρανοί· "ὅτι οἱ νῦν Ἀγκυρανοὶ Ἑλληνογαλάται πάλαι ἐλέγοντο."

ἄγκυραν. ὅτι Ἀνάχαρις ὁ Σκύθης φιλόσοφος εὗρεν ἄγκυραν καὶ τὸν κεραμεῖον τροχόν. ἦν δὲ ἐπὶ Κροίσου. Diog. L. 1.105.

ἀγκυρηβόλιον τὸ σιδήρον τοῦ πλοίου. Ἀγκύριον πόλις Ἰταλίας. καὶ ὁ πολίτης Ἀγκύριος ἢ Ἀγκυριεύς. Steph. B.

ἀγκύρισμα εἶδος παλαίσματος. καὶ ἀγκυρίσας ἀντὶ τοῦ καταπαλαίσας ἢ τῇ ἀγκύρῃ καταβαλὼν. ἔστι δὲ ἀγκύρισμα καὶ σκευὸς ἀγρευτικὸν σύκων. Ἀριστοφάνης (Eq. 262) "διαβαλὼν, ἀγκυρίσας, εἰτ' ἀποστρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολήσας," τουτέστι προσέκρουσας ἢ καταπέπρωκας, ἀπὸ τοῦ ψωμοῦ, ὃν ἄκολον ἔλεγον.

ἀγκών. "ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ τοῦ Γελμέρος οἶκημα ἦν σκότους ἀνάπλων, ὃ δὲ ἀγκῶνας ἐκύλουν οἱ Καρχηδόνιοι, ἔνθα ἐνεβάλλοντο ἅπαντες οἱ ἂν χαλεπαῖνοι ὁ τύραννος. ἐνταῦθα ἐπὶ Βελισαρίου πολλοὶ καθεγχεμένοι ἐτύγχανον τῶν ἐψών ἐμπορών, οὓς μέλλοντας κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἀναιρεῖσθαι ἐπὶ τοῦ τυράννου ὁ φύλαξ τοῦ δεσποτηρίου ἀπέλυσε" (Procop. Vand. 1.20). "καὶ διετίθει τὰς μηχανὰς ἡ μάλιστα ἐδόκει καίριον, ἀγκῶνάς τε καὶ τάφρους ἐβάλλετο ἐκατέρωθεν." καὶ ἀγκῶνες μέρος τι τῆς οἰκίας· "ἀγκῶνες δὲ καὶ πάντα τὰ προσπτυσσόμενα κατ' ὄναρ τὸ κόσμιον τοῦ βίου σημαίνει" (Artemid. 1.74). ἀγκῶνες δὲ καὶ αἱ τῶν ποταμῶν ἔξοχα αἱ παρὰ ταῖς ὄχθαις· "ἴσως οὐ δυνατόν ἦν πρὸς ἐναντίον τὸν ῥοὺν ἀναπλεῖν διὰ τὸ μέγεθος τῶν προσπιπτόντων ἀγκῶνων, οὓς ἔδει κάμπτειν περικύβητας τὰς ναῦς." καὶ ἀγκῶνας τὰς ἀκρας τῶν ὀρέων· "οἱ δ' ἐσπερίους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλλούς ζητεῖτ' ἰόντες τὰνδρός ἔξοδον κυκλῆν" (Soph. Ai. 805). καὶ παροιμία "τῷ ἀγκῶνι ἀπορυσσόμενοι." Βίων φησὶν ὁ φιλόσοφος "ἐμοῦ δ' πατὴρ μὲν ἦν ἀπελεύθερος, τῷ ἀγκῶνι ἀπορυσσόμενος," διεδήλου δὲ τὸν ταριχέμπορον (Diog. L. 4.46). ἔστι καὶ ἄλλη παροιμία, τὸ γλυκὺς ἀγκῶν.

ἀγκωνίσκοι σκευὴ τιμωρητικά.

ἀγλαῖα λαμπρότης, καὶ ἀγλαῖαι λαμπρότησιν.

ἀγλαΐεσθαι (Hom. K 331) καλλωπίεσθαι, δοτικῇ. ὁ ἐνεστὼς ἀγλαΐζω.

ἀγλαόκοιτος πᾶν τίμιος.

ἀγλαομητία ἡ μεγάλη βουλή.

ἀγλαότιμον λαμπρόν, τετιμημένον.

Ἀγλαοφῶν ὄνομα κύριον.

Ἀγλαυρος ἡ θυγάτηρ Κέκροπος. ἔστι δὲ καὶ ἐπώνυμον Ἀθηναίης.

ἀγλευκὲς τὸ ἀπὸ ξυνοφῶν εἶρηκεν ἐν τῷ Οἰκονομικῷ (83), δοκεῖ δὲ ξενικὸν τὸ ὄνομα, Σικελικόν· πολλοὶ γοῦν ἔστι πάλιν παρὰ τῷ Ῥίνθωνι. καὶ ἀγλευκέστερον ἀντὶ τοῦ ἀηδέστερον Ξενοφῶν Ἰέρωνι (121).

ἄγλιθες αἱ κεφαλαὶ τῶν σκοροῦδιον. Ἀριστοφάνης (Ach. 728) "ὥς ἀρουραῖοι μύες ὀρύσσετε πασσάλῳ τὰς ἄγλιθας."

ἀγλωττία ἡσυχία, σιωπή· καὶ ἄγλωστος ὁ ἀναυδος, ἄφωνος· (AP 7 191) "νῦν εἰς γὰρ ἄγλωστος ἀναυδότης τε πεσοῦσα κεῖμαι, μιμητὴν ζῆλον ἀνηναμένην."

ἄγμουσι κλύσμασι, τροπαῖς· "ἄγματι ἀμφορέων εἰς τὰ ἐλιόδη τῶν χωρίων λάθρα ἐβεβλήκεσαν."

ἀγμούς· τοὺς ὀρεῖους καὶ χρημνώδεις τόπους.

ἀγναπτότατος βῆτος αὐτός, ἐπὶ τοῦ σκληροῦ καὶ αὐθάδους τὰν τρόπον.

ἀγνεῖα καθαρότης, ἐπίτασις σωφροσύνης.

Ἀγνίας ὄνομα κύριον.

ἀγνίζω αἰτιατικῇ.

ἀγνοεῖ δ' ἀράχνη παῖδας ὡς παιδεύεται· θρέψασα γὰρ τέθνηκε πρὸς τῶν φιλιτάτων. ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραγματευομένων.

ἀγνόημα· "ἀγνόημα τοσοῦτον ἡγροηκότης ὅσον οὐδεὶς ἂν ἡγνόησεν ὀλίγα διαλεκτικῆς ἀψάμενος καὶ ὅσον ἐπαῖειν ὑπὲρ αὐτῆς ἔχων." cf. v. ἐπαῖειν.

ἄγνοια. εἴ τις λέγει ἄγνοιαν εἶναι στέρησιν ἐπιστήμης, ἀμαρτάνει. ἔστι δὲ ἄγνοια ἕξις μοχθηρὰ καὶ ἡπατημένη.

ἄγνος φυτὸν, ὃν καὶ λῡγον καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου. ἄγνον, οὐχὶ λῡγον καλοῦσιν. καὶ ἀρσενικῶς Χιονίδης· Ἡρώσι "καὶ μὴν μὰ τὸν Δι' οὐδὲν ἔτι γέ μοι δοκῶ ἄγνον διαφέρειν ἐν χαράδρᾳ πεφρυκτός." Πλάτων (Phaedro p. 230 B) "ἡ τε γὰρ πλάτυνος αὐτῇ μᾶλα ἀμφιλαφῆς καὶ ὑψηλή, καὶ τοῦ ἄγνου δὲ τὸ ὕψος καὶ τὸ σύσκιον πάγκυλον." ἄγνός δὲ ὀσυντόνως ὁ καθαρός.

ἀγνότερος πηδάλιου ἐπὶ τῶν ἀγνῶς

βεβιωκότων, παρ' ὅσον ἐν θαλάσῃ διὰ παντός ἔστι τὸ πηδάλιον.

Ἀγνούσιος. Ἀγνούς δημῖός ἔστι φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος, ἧς ὁ φυλῆτης Ἀγνούσιος.

ἀγνῦθες οἱ λίθοι τοῦ ἱστοῦ.

ἀγνυται κλάται. καὶ ἀγνυτον ὁμοίως. καὶ ἀγνυμένων συντριβομένων.

ἀγνώμονες ἐναντιογνώμονες, ἀσύγνωστοι. Σοφοκλῆς (OC 86) "Φοίβω τε κάμωι μὴ γένησθ' ἀγνώμονες."

ἀγνώμωνως ἀνοήτως ἢ ἀχαρίστως. λέγονται δὲ παρὰ Πλάτωνα (Rp. 5 p. 450 D) ἀγνώμονες οἱ ἁμαρτίαι. καὶ Δημοσθένης (2 26) ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς ἀντὶ τοῦ ἄλογιστως καὶ ἀβούλως. καὶ ὁ θεολόγος (Gregor. Naz. or. 42 p. 695 D) "ὦ καὶ Ἰουδαῖον ἀγνωμονέστερε" ἀντὶ τοῦ ἀνοητότερε.

Ἀγνώνειος ὁ τοῦ Ἀγνωνος παῖς. καὶ Ἀγγωνίδης.

ἀγνώτα ἀπὸ τοῦ ἀγνωτος· οὐ γὰρ παρασχηματίζει ἀπὸ τοῦ ἀγνῶς εἰς οὐδέτερον γένος. "ῥήματα ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις" Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις (957).

ἀγνώτας μὴ ἐπιγινωσκομένους. "ἀγνώτα δέ μοι προσεχόμεζεν ἄνθρωπον, ὃς καὶ ἐαυτοῦ ἀγνῶς ἐτύγγαεν ὦν." "οἱ δὲ ἄρτι τῆς γεωργίας ἀφήμενοι ἐς κίνδυνον τοῦ πολέμου κατέστησαν, ἀγνώτᾳ σφισι τὰ πρότερα ὄντα" (Procop. Pers. 1 18). καὶ αὖθις "γάσκονσα εἶναι μίσθωμα τὸ ἐαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνώτῃ" φησὶν Ἀλλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας (cf. v. παραβαλεῖν)· ἀγνῶς γὰρ ἀγνώτος ὁ ἀγνωστος.

ἄγοι. πολλὰ σημαίνει, Ἰσαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ φέρεῖν καὶ ἐνάγειν καὶ ἔλκειν ἔλαβεν· "ἔβλαψε γὰρ με" φησὶ "Ξενοκλῆς ἀφελόμενος Εὐμύδην εἰς ἑλευθερίαν, ἄγοντος ἐμοῦ εἰς δουλείαν." Ἀντιφῶν δὲ τὸ ἄγοι ἀντὶ τοῦ ἡγοῖτο παρεῖληφε· φησὶ γὰρ ἐν τῷ περὶ ἀληθείας "τοὺς νόμους μεγάλως ἄγοι." Hagn.

Ἀγολαῖος ὄνομα κύριον.

ἀγόμενος διὰ φρατόρων κύων μαστιγούται.

ἀγομένων τῶν ἡμετέρων ἀντὶ τοῦ ἀρπαζομένων καὶ ληστευομένων. ἄγοντες καὶ φέροντες διὰ πύσης ἰδέας λεηλατοῦντες καὶ πορθεύοντες τὴν χώραν. καὶ αὖθις "οὐδένος ἀμνημονίου κατὰ πολλὴν ἄδειαν ἄγοντες καὶ φέροντες διετέλεσαν."

ἀγόμεφωτον τὸ ἀνήλωτον.

ἀγορία ἀτεχνία, ἀγεννησία. Αἰλιανός (cf. v. νεολαία) "διεφθείρετο ἡ νεολαία, καὶ ἦν ἀγορία, καὶ μέντοι καὶ γυναικῶν καὶ τῆς ἀγῆλης τῆς τετραπόδος." ἀγόνων χοῶν ὁ θεολόγος φησί (σφ. 40 p. 646 D), τουτέστι τῶν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς χοιμένων καὶ διὰ τοῦτο ἀγόνων. καὶ ἀγορία ἡ ἀφορία. "τὴν Ἀρτεμιν μῆνῃσαι, καὶ μετελθεῖν δικαιοῦσαν αὐτὸν γῆς ἀγορία." cf. v. δικαιοῦσαν.

ἀγορά ἡ ἐκκλησία, ὅθεν ὁ Νέστωρ ἀγορητής. καὶ ὁ τύπος ἔνθα πιπράσκονται τὰ ὦνια, καὶ αὐτὰ τὰ ὦνια.

ἀγορά Κερκώπων. οὗτοι ἐν Ἐφέσῳ ἦσαν, οὓς ἔδῃσεν Ἡρακλῆς Ὀμφάλης κελενούσης· οὓς ἀποκτείναι ᾗδέσθη τῆς μητρὸς δεηθείσης. ἡ δὲ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν καποήθων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων.

ἀγοράζειν τὸ ὠνεῖσθαι τι, καὶ τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (985) ἐπὶ τοῦ συνήθους ἡμῖν, ἀντὶ τοῦ ὠνήσασθαι. "καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτῶνιον."

ἀγόραιαν δίκην τὴν δικαιολογίαν.

ἀγοραῖος προπερισπωμένως ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀνυστορεφύμενος ἀνθρώπος. Διμύσχιος (cf. v. παρίστανθαι) "ὁ δὲ παρίσταντο καὶ ἐξῆλθε τοῖς ἀποστεροῦσι μέχρι καὶ δικαστῶν ἀγοραίων." προπιροῦντόνως δὲ ἀγύρσιος ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἡ ἀγορὰ τελεῖται.

ἀγοραῖος νοῦς ὁ πᾶν εὐτελὲς καὶ συμφειώδης καὶ οὐκ ἀπόρητος οὐδὲ πεφροντισμένος. καὶ ἀγοραῖος Ἐρμῆς· Ἀριστοφάνης (Eq. 297) "νῆ τὸν Ἐρμῆν τὸν ἀγοραῖον κάπιορξῷ γε βλέπόντων." τουτέστιν ὁ ἐν ἀγορᾷ τιμώμενος.

ἀγορανομίας λογιστίας· εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπισκοπούντων τὰ τῶν πόλεων ὦνια. καὶ ἀγορανόμοι οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὦνια διοικούντες ἄρχοντες. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέσιν (724) "ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταται τρεῖς τοὺς λαχόντας τοῦτο" ἰμάντας ἐκ Λεπρῶν," τουτέστι λώρους, φραγγέλια· τὸ γὰρ παλαιὸν φραγγελλίους ἔτυπον οἱ λογισταὶ τῆς ἀγορᾶς. Λεπρῶν δὲ οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ λέπειν, ὃ ἔστι τύπτειν, οἱ δὲ ἀπὸ Λεπρέου πολέματος τῆς Πελοποννήσου, οὗ μέμνηται καὶ Καλλίμαχος ἐν "Υμνοῖς (in Ion. 39) "Κανκῶνων πολίεθρον, ὃ Λέπρειον πεφάτισται." οἱ δὲ ἐκ λεπρῶν βοῶν διὰ τὸ τὰ ἐκ λεπρῶν βοῶν δέρματα ἰσχυρὰ εἶναι. οἱ δὲ ὅτι οἱ Με-

γαρεῖς λεπροὶ τὸ σῶμα, πρὸς οὓς σπένδεται. ἄμεινον δὲ λέγειν ὅτι τόπος ἔξω τοῦ ἄστεος Λεπρὸς καλούμενος, ἔνθα τὰ βυρσεῖα ἦν. οὐ καὶ ἐν Ὀρῖσι (149) μέμνηται "τί δ' οὐ τὸν Ἥλειον Λέπρεον οἰκίσετε;"

ἀγορανομῶ γενικῇ.

ἀγορᾶς ὥραν οὐ τῶν πωλουμένων, ἀλλὰ τῶν ἄλλων πράξεων τῶν κατ' ἀγορὰν. ἔωθεν, ἡ καὶ πρὶν ἀγορὰν πεπληθῆναι. Φερεκράτης "πίνειν ἀεὶ καὶ μεθύειν, πρὶν ἀγορὰν πεπληθῆναι."

ἀγοράς Ὑπερίδης ἀντὶ τοῦ συνόδους· λέγει γὰρ ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου "οὗτοι πολλάκις ἀγοράς ποιοῦνται." δηλοῖ δὲ καὶ ἄλλα τοῦνομα. Harp.

ἀγοράσαι Ὑπερίδης τὸ ὠνήσασθαι.

ἀγοράσειν λέγουσι, τὸ δ' ἀγορᾶν βύρβαρον. παραδειγματῶν δὲ μεστὰ πάντα, ἐλήφθω δ' ὅμως Ἀριστοφάνους ἐξ Αἰολοσίχιος· "ἀλλ' ἄνυσον, οὐ μέλλειν ἔχρη. ὥς ἀγοράσω ἀπαξάπανθ' ὅσα κελεύεις ὦ γύναι." καὶ ἀγοράσματι αὐτὰ τὰ ἡγορασμένα.

ἀγοράσω ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ διατρίψω· Ἀριστοφάνης (Lys. 634) "ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὄπλοις ἐξῆς Ἀριστογείτονι" ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ διατρίψω ἔγγυς Ἀριστογείτονος.

ἀγορηθῆν ἐκ τῆς ἀγορᾶς.

ἀγορὴν ἐκκλησίαν.

ἀγορηταὶ σύμβουλοι, φρόνιμοι.

ἄγος μίasma. λέγεται δὲ ἄγος καὶ τὸ τίμιον καὶ ἄξιον σεβάσματος, ἐξ οὗ καὶ αἱ ἱερεῖαι παναγεῖς καὶ ἄλλα τινά. Θουκυδίδης (1 126) "πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι πρέσβεις ἐκέλευον τοὺς Ἀθηναίους τὸ ἄγος ἐλαύνειν τῆς θεοῦ." ἦν δὲ τὸ κατὰ Κύλωνα τὸν ὀλυμπιονίκην τὸν Ἀθηναῖον τὸν πύλαι. "καὶ ἤλασαν τοὺς ἐναγεῖς." ἄγος δὲ ὀξυτόνως ὁ ἡγεμῶν.

ἀγοστῷ τῷ ἀγκῶνι. ἐν ἐπιγραμμῇ (AP 6 144) "οὐκ ἔλαθε χάριτας οὐδ' Ἀκαδήμειαν πολυγαθία, τῆς ἐν ἀγοστῷ σὴν εὐεργεσίην τῷ προσίοντι λέγω."

ἄγουσαν ἰσοσταθμοῦσαν. "διόπερ κατασκεύσας νίκην χρυσῇν, ἄγουσαν δλκὴν χρυσίων μυρρίων, ἐξαπέστειλε πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ῥώμην τοὺς ταύτην κομιούντας τῷ δήμῳ."

ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται. χαριεστάτη ἡ σύνταξις καὶ ἱκανῶς πεποιημένη κατὰ τὴν κωμικὴν χάριν. σημαίνει δὲ τὰς ἀδεῶς κλέπτοντας.

ἄγρα Δήμητρος ἱερὸν ἔξω τῆς πόλεως, πρὸς τῷ Ἰλισσῷ.

ἄγραυλοι οἱ ἐν τῷ ἀγρῷ διανυκτερεύοντες ἢ αὐλιζόμενοι.

ἄγραφα ἀδικήματα, εἰσὶν ἐπὶ ὧν νόμος οὐ γέγραπται.

ἄγραφιον εἶδος δίκης κατὰ τῶν ἀφελόντων μὲν τῷ δημοσίῳ καὶ διὰ τοῦτο ἐγγραφεύων, πρὶν ἢ δὲ ἐκτίσαι ἔξαιλεφθέντων. οὕτω Δημοσθένης (58 51) καὶ Δειναρχος καὶ Λυκοῦργος.

ἄγραφιον δίκη. τῶν ἐκ καταδίκης ὠφληκότων τῷ δημοσίῳ γράφουσι τὰ ὀνόματα ἐν σανίσιν οἱ κατὰ καιρὸν περὶ τούτων διοικούντες, προστιθέντες ἀνὰ πῶσον ἔστι τὸ ὄφλημα. ὅταν δὲ ἀποδιδῷ ἔκαστος, ἔξαιλείσθαι τῆς σανίδος τὸ ἐπιγράμμα. ἐὰν οὖν τις ἀναγραφῇ μὲν ὠφληκῆναι, δόξη δὲ μὴ ἀποδεδωκῆναι καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξηλειμμένον ἢ ἐκ τῆς σανίδος, συγκεχώρηται τῷ βουλομένῳ τῶν ἀστῶν εἰσάγειν κατ' αὐτοῦ δίκην ἀγραφίου.

ἄγραφον μετὰλλου δίκη. οἱ τὰ ἀργύρεα μετὰλλα ἐργαζόμενοι ὅπου βούλονται καινοῦ ἔργου ἄρξασθαι, φανερὸν ἐποιοῦντο τοῖς ἐπ' ἐκείνοις τεταγμένοις ἐπὶ τοῦ δήμου καὶ ἀπεγράφοντο, τοῦ τελεῖν ἔνθα τῷ δήμῳ εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ καινοῦ μετάλλου. εἴ τις οὖν ἰδοίη λάθρα ἐργάζεσθαι μετὰλλον, τὸν μὴ ἀπογραφόμενον ἐξῆν τῷ βουλομένῳ γράφασθαι καὶ ἐλέγχειν.

ἄγρει ἄγε δῆ.

ἄγρεῖα οἰοδὴ ἡ ἀγροικική· "τὸ σκύλος ἀγρεῖς τεῖνε κατὰ πλατάνου" ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 35). καὶ ἀγρεῖος ὁ ἀγροῖκος, ὁ ἀμαθής, ἡ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (651) "ὥς ἀγρεῖος εἰ καὶ σκυῖος." καὶ μέγαν πώγωνα ἔχων· καὶ αὐθις (A. Thesm. 165) "ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν ἀγρεῖον ὄντα καὶ δισύν."

ἄγρεῖφνα γεωργικὸν ἐργαλεῖον, δι' οὗ συνάγουσι τὸν χόρτον· (AP 6 297) "Ἀλκιμος ἀγρεῖφναν κεροδόντιδα, καὶ φλοδούπου φάρσος ἅμα στελεοῦ χῆρον ἐλαίνου."

ἄγρέμιος ὁ ἀπὸ τῆς ἄγρας· (AP 6 224) "ἄγρέμιον πολλῶς ἐξ ἁλὸς ἐβράμενος."

ἄγρεσία ἡ ἄγρα. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 13) "οἱ τρισσοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι, ἀγρότα Πᾶν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης." ἄγρετά ληπτά.

ἄγρεός ὁ ἐπὶ τῆς θήρας.

ἄγρια μέλιτις, ἐπὶ τῶν σφόδρα πονηρῶν καὶ ὠμῶν.

ἄγρια συκῆ. ζῆται ἐν τῷ ἀνερίνωστος. Ἀγριῶνες τύξεις στρατιωτική.

ἄγρίδιον.

ἄγριόθυμος ὁ ἄγριος τῇ ψυχῇ.

ἄγριον ὑποβλέπει με. μᾶλλον χρηστόν ἢ υποβλέπειται. "οἱ δὲ ἐλέφαντες ἀνέτρεχον καὶ ἐβῶν ἀγριαυόντες καὶ ἄγριον ὑποβλέποντες." καὶ αὐθις "ὁ δὲ τὸ θηριώδες καὶ ἄγριον ὑπεκίνει καὶ διεγείθει, εἴ ποινὴ κύριος γένηται τοῦ χωρίου."

ἄγριοπαῖον ἄγριους εἰσάγοντα τοὺς ἥρωας. Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου (Ran. 844) "ἐγὼ δὲ τοῦτον [κἀξελίσταμαι] καὶ διέσκεμμαι πύλαι, ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν αὐθιγὸς τῶν, ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀθύρωτον στόμα, ἀπεριλύλῃτον κομποφακελορρήμονα."

ἄγριος ὄνομα κύριον. καὶ ἄγριος ἄμικτος, ἀνήμερος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ κυκίως ὑπερβολῇ. Ἀλιανός "ἀποστείλας τοὺς ἀγριωτάτους τῶν δορυφόρων ἐξήρπασε τὴν γυναικα, καὶ πρὸς βίαν ἤσχυνε ποτινωμένην καὶ θρηνησαν." καὶ "ὁ Ἀδης δημιουργὸς ἄγριος" (Soph. Ai. 1035).

ἄγριοις. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου (52) τοῖς σφόδρα ἐπτοημένοις περὶ τὰ παιδικὰ οὕτως ὠνόμασε. καὶ Μένανδρος δὲ ἄγριον εἶπε κβεβυτὴν τὸν λίαν περὶ τὸ κυβεῦν ἐσπουδαχότα. Πατρ.

ἄγριους καὶ κολλοποδιώκτας ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς παιδερυστάς.

ἄγριότης ὁρμή· "Θαυμαστὴ γὰρ τις κέντησις, ὡς ἔοικε, τὰν θρώπων πρὸς τοῦτο τὸ μέρος." ἀγριώτατος ὁ ἀνήμερος.

Ἀγρίππας ὄνομα κύριον.

ἄγριππος ἡ ἀγρία ἐλαία. καὶ παροιμία "ἀκυρπύτερος ἀγρίππου."

ἄγρίφη δίκελλα, σκεῦος γεωργικὸν πολύγομφον.

ἄγριωπός· "τὴν ἀγριωπὸν ἀκρατῶς γανουμένην." λέγει δὲ τὴν ἁμαρτίαν, [ἐκ τοῦ ὧψ ὠμός, ὃ σημαίνει τὸν ὀφθαλμῖον.] τουτέστιν ἡ ἀναιδής καὶ ἄγριος.

ἀγροικίζω. καὶ ἀγροικος ἄφρων, δύσκολος, σκληρὸς καὶ ἀπαίδευτος, ἡ ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν. κατὰ μεταφορὰν δὲ ὀρίζονται τινας τὴν ἀγροικίαν σκληρότητα ἡθους· ἡ γὰρ σκληρότης κυρίως ἐπὶ σωμύτων.

ἄγροικος ἐξ ἄσπερος (A. Nub. 47). οὐκ ἐφ' ἧς τῇ παρατίθει νῦν ἐχρήσατο. οὐ γὰρ ἐνιδίκεται βουλόμενος ἐαυτὸν ἄγροικον καλεῖ· ἀντίστοιχόν γὰρ καὶ ἄγροικον παντάπασιν διαβῆλιν ἐαυτόν· ἀλλὰ πρῶτον μὲν διὰ τούτου ἐκλήθη τὴν ἐμπορίαν παρίστησι τὴν αὐτοῦ. ἐπὶ γὰρ αὐτῷ, εἰ μὴ πάνυ ἦν πλούσιος, διεδιμάσαστο ἂν αὐτοῦ ἡ γυνὴ καὶ τῇ δόξῃ παροῦσα τοῦ γένους καὶ τῇ ἐν ἑστέι διατριβῇ· ἀφοξεν γὰρ εἰσώθμεν ἐπὶ τοῖς ἄγροίκοις. ἔπειτα δὲ κἀκείνην θεραπεύει τὴν ἀντίθεσιν τῷ ἐποτετάχθαι αὐτόν τῇ γυναικί· δεσπόζειν γὰρ εἰσώθουσιν οἱ ἄνδρες τῶν γυναικῶν, ὅ δὲ τῇ ἀνταπαράθεται καὶ τοῦτο ἐπιστάτωσατο, φήσας ἄγροικον αὐτὸν εἶναι, τὴν δὲ γυναῖκα πολιτικὴν. θαυμαστόν γὰρ οὐδὲν εἰ ἄνθρωπον ἰδιοπραγμονα καὶ μέτριον τοὺς τρόπους διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἀγροικίας δίκαιαν γύναϊον ἐπέταξε πολιτικὸν καὶ κατεδωλώσατο. ἄγροικος ὁργὴν φιλόδικος, ἀκρόχολος, εἰς ὁργὴν εὐχολος. Ἀριστοφάνης (Eq. 41) "πῶς γὰρ ἔστι δεσπότης ἄγροικος ὁργὴν." καὶ ἀγροιώτης ὁ ἄγριος.

ἄγροικος μὴ καταφρόνει ῥήτορος, οὔτε μηδὲ τῶν ἐπιτελῶν χρηὴ καταφρονεῖν.

ἄγροιώτης ὁ γεωργικὸς λεώς, ὁ ἐν ἀγρῷ· "ἀγροιώται τιπδε μονοστόρυγγι Προήπιω" (AP 6 22). Θηλυκῶς δὲ ἀγροιώτης διὰ τὴν α.

ἀγρολέτεια ἡ Ἀρεμῖς.

ἀγρόμενοι συναθροίζονται· (Hom. Y 166) "ἀγρόμενοι πῶς δῆμος." σύνταξις πρὸς σχῆμα, ὁ δῆμος ἀγρόμενοι, ἐπεὶ ὁ δῆμος πληθὸς σημαίνει.

ἀγρόνομοι οἱ ἐν ἀγροῖς διαύγοντες. "ἡγήεις τέττιξ δροσεραῖς σταγόνεσσι μεθυσθεῖς ἀγρόνομον μέλπει μοῦσαν ἐρημολύλον" ἐν ἐπιγράμματι (AP 7 196).

ἀγρότης ἀγροίκος, καὶ ἀγρότης ὁ ἐν ἀγρῷ διαιτώμενος· "ἀλλ' ὡς πάροις ἀγρότης ἀνεκλήθης" (cf. v. βοῦς ἔβδος). Θηλυκῶς δὲ ἀγρότης· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 57) "ἄνθετο δέσμα λέντος Τεύχρος Ἀραιψ, καθ' ἣν ἀγρότιον αἰγανέαν."

ἀγροτέρας ἀγρίου. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 3) "τοῦτό σοι ἀγροτέρας Διονύσιος αὐτὸς Παιῖς θῆκε ῥόπαλον."

ἀγροῦ πυγὴ, ἐπὶ τῶν λικυρῶν καὶ ἐπιμόπως ὥπτινιόν ἐργῷ προσκαθιμένον.

ἀγροφον ὀρεινόν.

Ἀγρυλῆθεν. Ἀγρυλὴ δῆμος ἔστι φυ-

λῆς τῆς Ἐρεχθίδος. ὁ δὲ δημότης πάλαι ἐλέγετο Ἀγρυλεύς.

Ἀγρωνίδης Ἀγρώνος παῖς.

ἀγρώσσω τὸ ἀγρεύω, καὶ ἀγρῶσται οἱ κυνηγέται, ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσω ῥήματος. Ὀμηρος (ε 53) "ἰχθῦς ἀγρώσσω."

ἀγρωστὶς εἶδος βοτάνης, ἡ κοινῶς ἀγρία.

ἀγυαὶ ἄμφοδα, ῥῦμαι, ἡ ἐπιμήκεις ὁδοί, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πως γυῖα καὶ μέλη καὶ κόμψεις· τὰ δὲ ἄμφοδα ἔχουσιν ἐκατέρωθεν διεξόδους, καὶ ταύτῃ διαφέρουσιν. ἀγυῖας δὲ ἔνιοι μὲν ὀξύνουσι, θηλυκῶς δὲ χρώμενοι, ὅλον τὰς ὁδοὺς· βέλτιον δὲ περισπᾶν ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγνείας. ἀγνείας δὲ ἔστι κίων εἰς ὅσον λήγων, ὃν ἰσῷσι πρὸ τῶν θυρῶν· ἰδίους δὲ φασιν αὐτοὺς εἶναι Ἀπόλλωνος, οἱ δὲ Διονύσου, οἱ δὲ ἄμφοιν. ἔστιν οὖν τὸ ὁλόκληρον ἀγνείας καὶ ἡ αἰτιατικὴ ἀγνείας, ἐν συναλοιφῇ δὲ ἀγνείας. ἔστι δὲ ἴδιον Ἀωριέων. εἰεν δ' ἂν οἱ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λεγόμενοι ἀγνείας οἱ πρὸ τῶν οἰκῶν βωμοί, ὡς Σοφοκλῆς (Laocoont. fr. 1) μεταγών τὰ Ἀθηναίων ἔθῃ εἰς Τροίαν φησὶ "λάμπει δ' ἀγνείας βωμὸς ἀμύλων πυρὶ σιμόνης σταλαγμοῦς, βαρβάρους εὐοσμίας." καὶ ἀγνείας ὁ πρὸ τῶν αὐλείων θυρῶν κωνοειδὲς κίων, ἱερὸς Ἀπόλλωνος (Harp.). καὶ αὐτὸς θεὸς· Φερεκράτης Κραπατύλοις "ὦ δέσποτ' ἀγνείν, ταῦτα νῦν μέμνησό μου." ἀγνείαν τὸν στενωπὸν Ξενοφῶν (Cyr. 2 4 3). καὶ ὅπως πολλὰ τὰ γλωσσηματικὰ παρ' αὐτῶν.

Ἀγύλαιος (ἀπ' Ἀγυλλῆος) ὄνομα κύριον.

Ἀγύρηνα πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν Ἀγυρηναῖος. Διονύσιος δὲ τὸ Ἀγύριον ἔφη. Steph. B.

ἄγυρις ἄθροισις, καὶ ἀγυρισμός· "ὁ δὲ ἐσπούδασεν εἰς τὸ δυνατὸν πρὸς ἀγυρισμὸν τῆς ἀπορρήτου τῶν θεῶν θεραπείας." καὶ ἀγυρισμός ἐκκλησίαι, συναγωγὴ.

Ἀγύρριος ὄνομα κύριον, ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο, ὡς καὶ πέρδεσθαι αὐτόν· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (176). ἐκωμωδεῖτο δὲ καὶ εἰς θρυσότητα. καὶ Ἀγύρριος δημιουργὸς Ἀθηναίων ἐκ ἀφανῆς· "Ἀγύρριος τὸν Προνόμην πώγων ἔχων ἐλεθθεν" (Eccl. 102). ὁ Ἀγύρριος στρατηγὸς Θηλυδριώδης, ἄρξας ἐν Ἀθήνῃ, ὃς τὸν μισθὸν τῶν ποιητῶν συνέτεμεν. ὁ δὲ Πρόνομος ἀθλητὴς ἦν μέγαν πώγων ἔχων.

ἀγυρτεῖαν· "ὁμίλλαν οἶαν ἐκεῖνος ἐθῆρεα πρὸς ἀγυρτεῖαν τινὰ θρασυνομένην."

ἀγύρτης πτωχός, ὀχλαγωγός, ἐπαιτής, φιλοκερδής ἢ συρφετώδης. ἔστι δὲ καὶ βόλος κυβευτικός, καὶ Γάλλος, καὶ μάντις, ὡς Ἀπίων. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 218) "χειράμενος γονίμην τις ἀπὸ φλέβου μητρὸς ἀγύρτης." καὶ αὐθις (Soph. OR 388) "δόλιον ἀγύρτην, ὃς τις ἐν τοῖς κέρδεσι μόνον δέδορκε." καὶ αὐθις "ἦν γὰρ αὐτὸς ἀγύρτης τῷ ὄντι καὶ φιλομαντευτής."

ἀγύρτης ὁ ἀλαζάν καὶ ἀπατεών. τὸ δὲ ἀγείρειν καὶ τὸ περιωγείρειν τὸ περιέναι καὶ περινοστεῖν, ἐπὶ νίκῃ ἢ τινι ἐτέρῳ τοιοῦτον σεμνύνει. ὁ δὲ ἀγύρτης καὶ κυβευτικὸς βόλος ὀνομάζεται. "ἐμέμφετο αὐτοῦ τὸ περὶ τὰς μαντείας ἐπτοημένον καὶ βελόμενον αἰετοῖς ἀγύρταις ἐπιτρέπειν τὰ οἰκεῖα πράγματα." καὶ ἀγυρτικὰ χυδαῖα ψεύσματα, καὶ ἀγυρτώδη συρφετώδη.

ἀγχαλάσας ἀναχαλάσας, ἀνακουφίσας, ἀναβυστιάσας.

ἀγχαυρος ὁ παχνιώδης ὄρθρος, παρὰ τὸ ἀγχοῦ ἤτοι πλησίον ἔχειν τὴν αὔραν. "Ομηρος (ε 469) "αὔρη δὲ ψυχρὴ πνέει ἡῶθι πρό." ἀγχεῖος ὁ πλησίον.

ἀγχησιτῖνοι πυκνοί. καὶ ἀγχησιτῖνος ἡ εὐθεΐα.

ἀγχι ἐγγύς.

Ἀγχιᾶλεια πόλις, καὶ ἀγχιῦλος ἡ ἐγγὺς τῆς θαλάσσης. οὐ πάντως δὲ αἱ ἀγχιῦλοι καὶ ἀμφιῦλοι εἰσιν· οἷα ἐστὶν ἡ Ἀλεξάνδρεια, ἀγχιῦλος μὲν οὐκ ἀμφιῦλος δέ, αἱ δὲ νῆσοι ἀγχιῦλοι καὶ ἀμφιῦλοι εἰσι. Σοφοκλῆς (Αἰ. 134) "Τελαμώνιε παῖ τῆς ἀμφιφύτου Σαλαμῖνος." καὶ αὐθις (AP 7 4) "θεῖον Ὀμηρον κλεινὸς ἐπ' ἀγχιᾶλῳ τύμβος ἔχει σκοπέλῳ."

Ἀγχιᾶλη πόλις, ἣν ἔκτισεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Σαρδανάπαλλος ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς. ὁμοίως ἔκτισε καὶ τὴν Τυρόν ὁ αὐτός.

ἀγχιβαθής ὁ ἐγγὺς βάθους.

ἀγχιβατεῖν Ἰωνες τὸ ἀμφισβετεῖν, καὶ ἀγχιβασίην Ἡράκλειτος.

ἀγχιθυροὶ πλησιαίτατος, γείτων. "ἀγχιθυροὶ τε καὶ γείτονες ἀλλήλων αἱ δυνάμεις ἐγένοντο" (Theophyl. Sim. 2 8).

ἀγχιμαχος ἐγγύθεν μαχόμενος.

ἀγχιμόλον ἐγγὺς ἐλθόν.

ἀγχίνοια σύνεσις, ἣ ἔστι εὐρετικὴ τοῦ καθήκοντος ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ἡ εὐστοχία τις ἐν ἀσέπτῳ χρόνῳ. καὶ ἀγχίνου· Ἀμαμάκος (Phot. p. 337 a) "ὁδεῖον δὲ καὶ ἀγχι-

νον φύσεως δύναμιν, ἐπὶ πολλὰ δι' ὀλίγου φέρεσθαι δυναμένην, ἐτοιμοτάτην συνιέναι καὶ γνωρίζειν τὰ ἵχνη τῶν θηριωμάτων." περὶ Ἰσίδιου ὁ λόγος.

ἀγχίνους συνετός, ὁδὺς τὸν νοῦν. "δημιγορήσαντος τοῦ βασιλέως, τοῦ τε ἱεροῦ ξυλλόγου τὸ ἀγχίνου τε καὶ βουλευτικὸν τοῦ βασιλέως ἐπαινέσαντος" (Menand. Exc. leg. p. 283). ὅτι τρία μέρη εὐμαθείας, ἀγχίνοια μνήμη ὀξύτης· καὶ μνήμη μὲν ἐστὶ τήρησις ὧν ἔμαθε τις, ὀξύτης δὲ ἡ ταχύτης τῆς διανοίας, ἀγχίνοια δὲ τὸ ἐξ ὧν ἔμαθε θηρεύειν καὶ ἃ μὴ ἔμαθεν. Phot. bibl. p. 440 extr.

Ἀγχίσειος ὁ τοῦ Ἀγχίσου.

Ἀγχίσης Ἀγχίσου. καὶ Ἀγχισίδης.

ἀγχισπορος ἐγγὺς γένους. Δαμάσκιος (Phot. p. 338 a) "ἀλλὰ ῥώμη γενναίας φύσεως καὶ θεῶν ἀγχισπόρου."

ἀγχιστα ἐγγιστα.

ἀγχιστεία ἡ μετουσία τῆς ἑσίας παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισι (1648) "νόθῳ μὴ εἶναι ἀγχιστεῖαν." καὶ ἀγχιστεύω ῥῆμα, γενικῇ.

ἀγχιστεύς. καὶ ἀγχιστεία συγγένεια. καὶ ἀγχιστεῖς οἱ ἀπὸ ἀδελφῶν καὶ ἀνεψιῶν καὶ θείων κατὰ πατέρα καὶ μητέρα ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος. οἱ δὲ ἔξω τούτων συγγενεῖς μόνον. οἱ δὲ κατ' ἐπιγαμίαν μιχθέντες τοῖς οἰκοῖς οἰκεῖοι λέγονται.

ἀγχιστίνδην τὸ κατὰ ἀγχιστεῖαν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἄριστος ἀριστίνδην καὶ πλοῦτος πλουτίνδην.

ἀγχιστροφοὶ συστραφέντες, ἡ ταχὺ ἐπιστρεφόμενοι. Προκόπιος (Pera. 1 15) "ἡ τε μάχη καρτερὰ ἐγεγόνει καὶ ἐκ χειρὸς ἦν, ἀγχιστρόφους τε τὰς διώξεις ἐποιεῖον ἐς ἀλλήλους ἐκάτεροι." καὶ αὐθις "εἴτα ἑμεῖς τὰς φάλαγγας ἐξελέξαντες, ἀγχιστροφοὶ γενόμενοι, ἀντιμέτωποι γίνεσθε τοῖς διαώχεσι." καὶ αὐθις "τῷ ἀγχιστρόφῳ τῆς τύχης." cf. v. Θηραμένης.

ἀγχιτέρμων ὁ γείτων.

ἀγχόνῃ ὁ βρόχος, τὸ σχοινίον, παροξυνώνως. ἀγχονὴ δὲ τὸ πρῶγμα ὀξυτόνως.

ἀγχονήσας πνίξας.

ἀγχότερος ἐγγύτερος· Ἡρόδοτος (7 175) "στενιοτέρῃ ἐφαίνετο καὶ ἀγχοτέρῃ ἡ εἰσβολή."

ἀγχοῦ ἐγγύς.

ἀγχοῦροις πλησιοχώροις, παρὰ τὸ ἀγχι τοὺς ὄρους εἶναι.

ἀγχουσα εἶδος βοτάνης, ἥς ἡ ῥίζα ἐρυθρά, ἣ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖ-

τες. (A. Eccl. 960) "ἡ ἄγχωσις ὀδυρήσει καὶ τὸ σὸν ψιμύθειον."

ἐγχώμαλον, καὶ ἀγχωμάλου ἴσης, ἰγῆς τοῦ ὀμυλοῦ. "συμμιζαντες καὶ ἀγχώμια ἀγωνισάμενοι καὶ μήτε ζωρησάντες ἡ μήτε ἐπὶ τὸ πλέον ἔτι προχωρήσαντες ἐκλήθησαν." καὶ αὐθις "ἵππομοχία γίνεται κρατερὰ καὶ πλήθει τῶν ἀγωνιζομένων ἀγχώματος καὶ ἀρεταῖς ἐμφερέας."

ἄγχων περισφίγγων, θλίβων: "ὁ δὲ ἄγχων τὴν αὐτῆς δεξιὴν καὶ περιάγων περιαιρεῖται τὸ ξίφος." ἄγχω αἰτιατικῇ.

ἀγωγᾶτος· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 35) "ἀγωγᾶτον τε κυνάγχαν."

ἀγωγεύς ὁ ἐνάγων τὴν δίκην, ὁ διώκων. καὶ ἀγωγεύς ὁ λῶρος, καὶ ἀγωγεῖ τῇ ἱμάντι ᾧ ἄγεται ὁ ἵππος.

ἀγωγή φορὰ τινῶν· ὁ καὶ παρακομιζέειν λέγεται, ὡς λέγεται σίτου ἀγωγή ἢ οἶνον. ἀγωγή ἀναστροφῇ, τρόπος, ἢ ἡ κομιδῇ. καὶ τὸ ἀγόμενον βύρος. ἀγωγή λέγεται καὶ ἡ διὰ τῶν ἡθῶν τῇ τρέφῃ κατωκόμησις, ὡς λέγεται παίδων ἀγωγή. καὶ ἡ μεταβολή, ἐφ' ᾧ σημειωμένοις ὁ ὀριζόμενος οὕτω τὴν γένεσιν (Aristot. Top. 6 2) κέχρηται τῇ τῆς ἀγωγῆς ὀνόματι. Πολύβιος (1 32) "ἡγαγε δὲ ὁ ξενολόγος καὶ Λακεδαιμόνιον ἄνδρα τῆς Λακωνικῆς ἀγωγῆς μετεσχηκότα καὶ τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχοντα σύμμετρον."

ἀγωγίμον καὶ ἀγωγήμιος ἄγων, ἀγόμενος, φερόμενος. καὶ ἀγωγίμων φορτίων ἱμπορικῶν· "αὐτὸς μὲν τὰς ἐμπόρους ἀπαθεῖς κακῶν ἀποσωσάτω, τὰ δὲ ἀγωγήμι σφισιν ἀνασώσασθαι."

ἀγωγήιον τὸ ἀγόμενον βύρος ἐπὶ τῆς ἀμύξης. οὕτω Ξενοφῶν (Cyr. 6 1 54).

ἀγωγὸν ἐπακτικόν. καὶ Πισίδης "πρὸς τοὺς ἀγωγούς ἐτράπη τοῦ Τίγριδος." περὶ Χερσόου ὁ λόγος. καὶ ἀγωγούς προπομπάς.

ἀγώμενος (Hesiod. θ. 619) θυμαζόμενος, ἀγόμενος δὲ φερόμενος.

ἀγών ἡ πρὸς τὰς ἀγῶνας ἀσκησις. ἀγῶνα δὲ Όμηρος (θ 200) τὸν τόπον ἐν ᾧ ἀγωνίζονται φησιν. Θουκυδίδης πέμπτη (50) "προελθὼν ἐς τὸν ἀγῶνα ἀνέδρασε τὸν ἡνίοχον."

ἀγωνάρχει ἀγωνοθέται, ἄρχοντες τῶν ἀγῶνων. Σοφοκλῆς (Aι. 572) "καὶ τὰμὲν τεύχεϊ μήτ' ἀγωνάρεαι τινὲς θήσουσ' Ἀχαιοῖς μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμός." καὶ παροιμία "ἀγὼν οὐδέ χεῖται σκήψεις." τάττεται ἐπὶ τῶν μηδὲν ὀνι-

ναμένων εἰ σκήψωιντο. καὶ "ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει." ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φύσει ῥαθυμῶν, ἢ ἐπὶ τῶν μὴ προσειμένων τοῖς λόγους τῶν προφασιζομένων.

ἀγωνία Ξενοφῶν (Cyr. 2 3 15) ἀντὶ τοῦ ἀγῶνι.

ἀγωνιᾶν Ἰσοκράτης (15 183) ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι.

ἀγώνιος ὁ ἐν ἀγῶνι. καὶ θηλυκὸν ἀγωνία ὁ φόβος. ἀγονία δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ ἢ στείρωσις.

ἀγωνιούμενοι εἰς ἀγῶνας ἐμβαλόντες· "τοῖς πολεμίοις ἀγωνιούμενοι ἀποτράποντο ἀμαχεῖ."

Ἀγωνίς ὄνομα ἐταίρας.

ἀγώνισμα σπονδῆν, ἐπιμέλειαν· "ἀγώνισμα τίθενται συλλαβεῖν αὐτόν." Ἀριστοφάνης (Ran. 282) "ἐγὼ δ' εὐζαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινί" λείπει θηρίῳ "λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ" ἐπαθλον.

ἀγωνιῶ κινδυνεύω. καὶ τὸ φοβοῦμαι· Πολύβιος (1 20) "πολλοὶ δὲ πόλεις προσετίθεντο τῶν μεσογαίων τοῖς Ῥωμαίοις, ἀγωνιῶσαι τὰς πεζικὰς δυνάμεις," καὶ ἀγωνιῶν δεδιώς· (id. 3 78) "ἀγωνιῶν δὲ τὴν ἀθεσίαν τῶν Κελτῶν καὶ τὰς ἐπιβουλὰς τὰς περὶ τὸ σῶμα." "ἡγωνία δὲ τοὺς στρατιώτας μὴ ἐπὶ λείπῃ τὰ ὀψώνια." καὶ ἀγωνιῶντες ἀντὶ τῆ ἀγωνιζόμενοι Ἰσοκράτης (4 91).

ἀγωνοθέτης ὁ ἐν τοῖς σκηنيκοῖς, ἀθλοθέτης δὲ ὁ ἐν τοῖς γυμνικοῖς.

ἀγῶνων ἐπιταφίων, ἀγόνων δὲ ρῶν. ἀδαήμενες ἄπειροι. "ὁ δὲ τὴν τῶν Αἰγυπτίων σοφίαν ἦν ἀδαημονέστερος, ὁ Ἀσκληπιάδης." εἰ. v. Ἡραΐσκος.

ἀδαῖον ἄκανυτον. καὶ Ἀδαῖος ὄνομα κύριον.

ἀδαῖστι ἀπείρω.

ἄδαιτρον ἀμέριτον.

ἄδακρος πόλεμος ἐπὶ τῶν ἔξω παντὸς κινδύνου καὶ ῥῆσται καὶ παρ' ἐλπίδα τὰ πράγματα κατορθόντων.

ἀδακρυτὶ ἀκλαυστί.

Ἀδαλίδης ὄνομα κύριον.

Ἀδάμ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, ὁ χειρὶ θεῷ πλασθεὶς καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν μορφωθεὶς τῷ δημιουργῷ τε καὶ πτίσαντος, ὁ καὶ τιμηθεὶς τὴν εἰς παρὰδεισον οἰκῆσιν. οὗτος δικαίως ἂν πρῶτος καλοῖτο σοφὸς ὡς πρωτόκτιστον ἄγαλμα καὶ εἰκὼν οὕσα θεό-

γραφος, ὡς τῶν χαρίτων ὅλων ἐπ' ὄντων ἀνά-
 πλεως, καὶ πάντα καθαρὰ καὶ ἀκίβδηλα περ-
 φέρων τὰ τῆς ψυχῆς τε καὶ σώματος αἰσθη-
 τήρια· μαρμαρυγαὶ γὰρ τινες, ὡς εἰπεῖν, ἐκ
 τῆς ἐκείνης ψυχῆς ἀπυστρέφονται καὶ θείων
 ἐννοιῶν τε καὶ ἐνεργειῶν πλήθουσαι κατὰ
 πᾶσαν εἰσέτρεχον φύσιν, εὐστόχως καὶ ἀνα-
 μαρτήτως τὸ οἰκτεῖον ἐκάστης πλεονέκτημα
 φθάνουσιν. ὅς οὐ παρὰ ἀνθρώπων ἐδοκι-
 μιάσθη τῶν τῶς κρίσεις πολλὰς ἐπισφαλῶς
 ποιουμένων, ἀλλὰ παρὰ τοῦ τῶν ὅλων θεοῦ
 τοῦ πᾶσαν γνῶσιν καὶ κρίσιν ὁρθῶς ποιου-
 μένου, καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἐννοίας κινήθῃναι
 παρὰ τῆς ὠδινούσης τὰ τοιαῦτα ψυχῆς καὶ
 ἀποτικτούσης νοήματα. καὶ ἡ φησὶν ἡ γραφή,
 "ἐποίησεν ὁ θεὸς πάντα τὰ κτήνη καὶ τὰ
 θηρία καὶ τὰ ἐρπετὰ καὶ τὰ πετεινά, καὶ
 ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδάμ, ἰδεῖν τί καλέσει
 αὐτά. καὶ ὡς ἐκάλεσεν Ἀδάμ, τοῦτο ὄνομα
 αὐτῷ." τί τῆς φωνῆς ταύτης καὶ μαρτυρίας
 ἀριδηλότερον; τί τῆς σοφίας ταύτης καὶ δια-
 γνώσεως ὑψηλότερον; ἐκάλεσεν ὀνόματα, τὴν
 φύσιν αὐτῇν καὶ τὴν ὑπόστασιν ἐκάστη ζῶν
 ὥσπερ ὑπογραφόμενος, οὐ μελετήσας, οὐ
 προσκαψάμενος, οὐδὲν τι προπεπονθὼς τῶν
 ὅσα μεταμεινάνθουσιν ἀνθρωποι. καὶ πολλῶν
 καὶ ἀναρίθμωτον γενεῶν παραδουλομένων οὐκ
 ἴσχυσεν οὐδεὶς ὑπαλλάξαι καὶ τοῦ τυχόντος
 ζώου τὸ ὄνομα, ἐδὲ τῆς ἐκείνου δράξασθαι
 μεγαλοφίας καὶ διαγνώσεως· μᾶλλον μὲν ἔν
 μένουσιν ἅπαντες οἱ κατὰ πᾶσαν ἐσπαρμένοι
 τὴν γῆν ἀνθρωποι τοῖς ἐκείνου στοιχοῦντες
 ἀμεταθέτοις θεσιπίστωσι. καὶ ἐδὲ μέχρι τῶν
 ἡμετέρων τοῦ πρωτογόνου ἀνθρώπου τὸ ὑπερβάλ-
 λον ἐν πᾶσιν ἀξίωμα, ἀλλὰ καὶ σπερμάτων
 καὶ φυτῶν διαφορὰς ῥιζῶν τε καὶ βοτανῶν
 δυνάμεις, καὶ ὅσα εἰς ἀντίληψιν καὶ θερα-
 πείαν ἡ φύσις ἐκάστην προσαρμόττει τιῶν
 ζῶων, δέκρινε τε καὶ διεσώφησεν. ἕτος καὶ
 τὴν γυναῖκα πρῶτος ἰδὼν ἔχ ὥσπερ ἐκ στό-
 ματος ἀνθρωπίνου περὶ ταύτης ἐφ' ἐξέτατο,
 ἀλλ' ὡς ἐκ τινος θείας ὁμῆς ἐνηχούμενος·
 εὐστόχως τὸ πολυμήντην ἐκείνο καὶ θαν-
 μαστὸν ἀπεφοίβασε λόγων "τῆτο νῦν ὅστις
 ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός
 μου. αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἁν-
 δρός αὐτῆς ἐλήφθη." οὗτος τοίνυν ἐστὶν ὁ
 δοκιμάσας ἕκαστα καὶ πᾶσι κανόνας καὶ
 στάθμους ἀκριβεῖς καὶ ὅρους ἀναντιρρήτους
 ἐναρμοσάμενος. τούτου τέχνη καὶ γράμ-

ματι, τοῦτον ἐπιστῆμαι λογικαὶ τε καὶ ἄλο-
 γοι, τούτου προφητεῖαι ἱεροουργαὶ καὶ κά-
 θαρτοι καὶ νόμοι γραπτοί τε καὶ ἄγραφοι,
 τούτου πάντα εὐρήματα καὶ διδύγματα καὶ
 ὅσα κατὰ τὸν βίον ἀναγκαῖαι χρειαῖ τε καὶ
 δίδονται. οὗτός ἐστιν ὁ πρῶτος ἀνδρίας, τὸ
 θεόκλητον ἀγαλμα, ὃν οὐπὲρ ἀπεσθάνονται
 πᾶσαι ἀνθρώπων ἀγαλματοειργαί, καὶ πρὸς
 τὸ ἥτιον μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐκπίπτουσιν ἐκεί-
 νου τοῦ μακαρίου καὶ θεοειδοῦς ἀπεικασμα-
 τος, μηδεμίαν ἔχοντος ἀφορμὴν ἧς ἂν ἐπι-
 λάβοιτο ὁ μετ' ἐκείνον διαπλαττόμενος ἢ ζω-
 γραφόμενος, ἕως ὁ παλαιναῖος καὶ ἀπο-
 στύτης καὶ πλάνος διάβολος τοῦτον ἐξεκύ-
 λισε τῆς οἰκείας ἰδρύσεως τε καὶ στάσεως
 καὶ κατὰ τοῦ πρηνοῦς εἴσε φέρεσθαι πρὸς
 βυραθρῶδεις τινὰς καὶ ἀλαμπεῖς χώρας καὶ
 μέχρι τῶν ἀμειδίτων τοῦ ἄδου πενθμῶνων
 ἐγγίζοντας, πάντεσθαι ἡρξάτο φύσις ἡ τῶν
 ἀνθρώπων παρυκαρᾶττεσθαι καὶ διακαθῆ-
 λένεσθαι καὶ τυποῦσθαι τοῖς τοῦ τυράννου
 μορφώμασι τε καὶ σχήμασιν. ἐντεῦθεν ἡ νό-
 θος σοφία τὰς ἀφορμὰς ἔλαβε, τῆς θείας
 δραπετευσούσης καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀναπτύσης,
 ὅθεν τὸ πρότερον ἦν ἀφορμῆσάσι. ὅθεν ὁ
 πλάνος τὸ τοῦ θεοῦ σφετερισάμενος ὄνομα εἰς
 πολλὰ κατεμήρισε, Κρόνους τε καὶ Ζήνους καὶ
 Ποσειδῶνους ἐαυτὸν μετακαλῶν. καὶ τὸ δὴ
 πάντων ἀνοσιώτατον, εἰς ὀνόματα θῆλᾶ τε
 καὶ ἄσμενα τὴν μακαρίαν καὶ ἄρρητον συγ-
 κατωσπύσαι φύσιν ὁ ἀλιτήριος κατετόλμησεν,
 εἰς τε τὰς Ῥέας ἐκείνας καὶ Ἀφροδίτας καὶ
 Ἀθηνᾶς καὶ εἰς ἄλλας μυριάς καὶ ἀλλοκότους
 ἀλόγων ἰδέας τε καὶ μορφάς, ἃς ὁ κακίας
 δημιουργὸς καὶ τὴν ἀποστασίαν νοσήσας ἐπ-
 ἔχρωσε τε καὶ διεκράξεν. ἐντεῦθεν Αἰγυ-
 πτίων τὰ περὶ Ὀσίριν καὶ Τυφῶνα καὶ Ἰσιν
 μοχθηρὰ διηγήματα, καὶ Περσῶν μαγικὰ
 μαγιστεύματα, καὶ Βραχμάνων γυμνοσοφι-
 στίαι καὶ ἄκαιροι φαντασίαι, καὶ ἡ θαυμα-
 ζομένη Σχυθῶν ῥήσις, καὶ τὰ Θρακίων ὄργια,
 καὶ οἱ Φρυγῶν ἀνθοὶ καὶ Κορύβαντες. ἐν-
 τεῦθεν ἡ Χαλδαίων ἀστρονομία ἡ σφαλερὰ
 τε καὶ πολυνώδυνος. ἐντεῦθεν ἡ τοῦ ψεύδους
 λοχέτρια ποίησις, ἡ τῶν Ἑλληνικῶν ληρη-
 μάτων σεμινομυθία. ἐντεῦθεν Ὀρφεύς τε καὶ
 Ὀμηρος καὶ ὁ τῶν ἀθεμίτων γονῶν ζωγράφος
 Ἡσίοδος. ἐντεῦθεν ἡ Θάλητος δόξα, καὶ ὁ
 κλεινὸς Πυθαγόρας, καὶ ὁ σοφὸς Σωκράτης,
 καὶ Πλάτων τὸ τῆς Ἀθηναίων Ἀκαδημαίης

πολυθρύλητον σεμιολόγημα. ἐντεῦθεν οἱ Παρ-
μενίδαι καὶ Πρωταγόραι καὶ Ζήνωνες, ἐν-
τεῦθεν αἱ στοαὶ καὶ οἱ Ἀρειοὶ πάγοι καὶ Ἐπι-
κούρειοι. ἐντεῦθεν οἱ τραγωδῶν Θρῆνοι καὶ
κοπετοὶ καὶ τὰ κομικῶν παύγια καὶ τωθά-
σματα. ἐντεῦθεν τὰ δολερά τοῦ λοξίου καὶ
ψευδηγόρου θεσπίσματα, καὶ ἡ λοιπὴ τῶν
Ἑλληνικῶν κομψευμάτων ἐρεσχελία καὶ τερα-
τεία. καὶ ἔνα μὴ μακρὸν ἀποτείνω τὸν λόγον,
εἰς σαφεροῦς τε καὶ ὁδωδύτας μύθους ἐνα-
σχολούμενος, πῶσαν εἰς ἐαυτὸν τὴν κτίσιν ὁ
πλάτος ἐμφορτισάμενος, καὶ λαβὼν ὑπὸ χεῖρα
τὸν ἄνθρωπον ὡς ἀνδρόποdon, καὶ διερχό-
μενος τὴν ἐπ' οὐρανὸν καὶ περιπατῶν τὴν
γῆν, καὶ ὡς ὧν πάντα κατέχων, ὡς αὐτὸς
καὶ γῆσιν ἀλαζονέμενος, ὥτε ᾗδῃ τὸν
ἱατοῦ θρόνον θῆσιν ἐπάνω τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔσεσθαι ὁμοίους τῷ ὑψίστῳ.
ἀλλ' ὁ τοῦ Θεοῦ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος ὁ
προαιώνιος, οἰκτεῖρας τὸν ἄνθρωπον ὡς ἡπυ-
τημένον ὑπὸ τοῦ δράκοντος, ἐκ τῶν τοῦ πα-
τρὸς κόλπων ἐαυτὸν ἐκένωσεν, καὶ σαρκωθείς
ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ ἐκ τῆς ἁγίας παρ-
θένου καὶ θεοτόκου Μαρίας, καὶ διὰ τοῦ
τιμίου σταυροῦ καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ κατα-
βαλὼν τὸν ἀντίπαλον, καὶ καταβὰς εἰς τὰ
κατωτάτα μέρη τῆς γῆς ἐκεῖθεν εἵλκυσε τὸν
παραπαισίστα πρωτόπλαστον, ἀποδοὺς τῇ εἰ-
κότι τὸ πρῶτον κάλλος καὶ τῇ φήσει τὸ ἀρ-
χαῖον ἄζωον. κἀντεῦθεν ἡφάνισται πῶσα ἡ
τοῦ τεράννου δυναστεία καὶ συμφορία, τοῦ
τῆς εὐσεβείας φωτὸς διατηρήσαντος πάση τῇ
κτίσει τῶν ἡλικιῶν μαρμαρυγῶν τηλαυγέστε-
ρον. ἐκ τούτου τοῦ φωτὸς ἡ κατὰ θεὸν σοφία
πάνιν διέλαμψε, καὶ γλώσσας ἁλίων ἐστό-
μωσε, καὶ τῶν σοφῶν διδασκάλους τοὺς ἀσό-
φους ἐργούσατο. ἐντεῦθεν ὁ τῆς βροντῆς γόνος
τὸ "ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος" ἐξ οὐρανίων νεφε-
λῶν ἀπαστράψας ἐβρόντησε, καὶ πῶσαν τὴν
ἀκουμένην ἐλάμπυρε. καὶ τούτου τοῦ φωτὸς
Πυῦλος εἰς τρίτον οὐρανὸν ἀναφέρεται, καὶ
θεῖται τὰ ἀθέλεια, καὶ τῶν ἀρετῶν ἐπι-
κοίτι λογίων, καὶ διατρέχει πᾶσαν τὴν γῆν
ὡς πτηνὸς καὶ ἀέριος, τὸν Ἰησοῦν εὐαγγε-
λίζμενος. ἐντεῦθεν ὁ Πέτρος τὸν Χριστὸν
τίον Θεοῦ τοῦ ζῶντος ὠνόμασε, καὶ τὰς κλεῖς
τῆς τῶν οὐρανίων πιστεύεται βασιλείας, ἵνα
ὅποιον μὲν τοῖς πιστοῖς ἀποκλείῃ δὲ τοῖς
ἀπίστοις τῶν θείων ἀνακτόρων τὴν εἴσοδον.
ἐντεῦθεν ἀγέλαι μαρτύρων καταβάλλονσιν εἰ-

δωλα, καὶ τρέχουσιν ἔτοιμοι πρὸς τὸν θάνα-
τον, ὡς στεφάνους τὰς πληγὰς καὶ ὡς πορ-
φύρας τὰ ἐαυτῶν αἵματα περιφέροντες οἱ
καλλίνικοι. ἔστω γοῦν ὁ πρωτόπλαστος ἀρχη-
γὸς τοῦ γράμματος κατὰ γε τὸν ἐμὸν ὄρον
καὶ λόγον, ὡς ποταμὸς πηγῇ τε καὶ θάλαττα
καὶ ῥίζα καὶ κλάδοι καὶ ὄρηκες καὶ πάσης
ἐπάρχων τῆς ἀνθρωπότης φύσεως ἀπαρχὴ
καὶ πρωτόλειον.

ὅτι ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτη
βσιμβ', ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τῆς
πυργοποιίας ἔτη η'κ', ἀπὸ δὲ τῆς πυργοποιίας
ἕως τοῦ Ἀβραάμ ἔτη η'κ', ... ἀπὸ δὲ τοῦ
Ἀβραάμ ἕως τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἐξ Αἰγύπτου ἔτη η'κ', ἀπὸ δὲ τῆς ἐξόδου ἕως
τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Σολομωντείου ναοῦ ἔτη η'κ',
ἀπὸ δὲ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ ἕως τῆς αἰχμα-
λωσίας τοῦ Ἰσραὴλ η'κ', ὁμοῦ ἔτη δ'ωπ'.
ἀπὸ δὲ τῆς αἰχμαλωσίας ἕως Ἀλεξάνδρου
Μακεδόνα τοῦ βασιλέως τῆς γῆς, ἀπὸ δὲ Ἀλε-
ξάνδρου ἕως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν γ',
ὁμοῦ ἔτη η'κ'. ἀπὸ δὲ τοῦ Χριστοῦ ἕως τοῦ
μεγάλου Κωνσταντίνου τῆς γῆς, ἀπὸ δὲ Κων-
σταντίνου μέχρι Μιχαὴλ υἱοῦ τοῦ Θεοφίλου
η'κ'. ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη η'κ' (Nieseherst.
patr. CP. chronogr. compend. p. 753). ἀπὸ δὲ
Μιχαὴλ ἕως Ρωμανοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου
τοῦ πορφυρογεννήτου ἔτη εἴρηται η'κ', ἀπὸ
δὲ τοῦ πορφυρογεννήτου ἕως τῆς τελευτῆς
Ἰωάννου τοῦ Τζιμισκῆ ἔτη η'κ'. καὶ Ἀδα-
μαῖος ἀπὸ Ἀδάμ.

ἀδάμας ὁ λίθος, καὶ ἀδαμάντινα τὰ
στερρότατα. "ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὡς περὶ ἐαυτοῦ
διελέγετο. 'οἶδα' ἔλεγε, καὶ 'δοκεῖ μοι', καὶ
'ποι' φέρεσθε;' καὶ 'χρὴ εἰδέναι.' καὶ δόξαι
βραχεῖαι καὶ ἀδαμάντινα." εἰ. ν. κατεγλωτ-
τισμένον.

ἀδαμαστί ἐπίρρημα.

ἀδάμαστος παρθένος, ἄζωξ. Σοφοκλῆς
(Αἰ. 451) "πῦν δ' ἡ Αἰὸς γοργώπις ἀδάμαστος
θεὰ ἔσφηλεν ἐμβολοῦσα λυσιπύδα νόστον."
Ἀδαμίτειος.

ἀδαξῆσαι τὸ κηῖναι, οὐκ ἐν τῷ οὐδα-
ξῆσαι. καὶ ἀδαχεῖν τὸ κηῖναι. "ἀδαχεῖ
γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄχρ' ἐκλέγει τ' αἰεῖ" Ἀριστο-
φάνης.

Ἀδδῶ ὄνομα κόριον, ἄδω δὲ ῥῆμα,
δοτικῇ.

ἀδέες ἀσφαλές, οὐ φοβερόν, ὡς ἡ πα-
ροιμία "ἀδέες δέδιας δέος." λεγόμενον πεῖσιν

ἐπὶ τῶν τὰ μὴ φοβερὰ φοβουμένων.

ἄδερ ἤρρεσκεν. ἐν μύθοις "οὐδέ οἱ οὐδ' αἰθῶν ἄδε πάρδαλις, σὺνεκα θυμῷ ἐμπλεΐη."

ἄδέητος ὁ μηδενὸς δεόμενος καὶ πάντα ἔχων. Ἀντιφῶν ἐν α' ἀληθείας "διὰ τοῦτο οὐδενὸς δεῖται, οὐδὲ προσδέχεται οὐδενός τι, ἀλλ' ἄπειρος καὶ ἄδέητος." Harp.

ἄδεια ἄνεσις, ἄφοβία. Ἰώσηπος (B. Iud. 5 24) "οἱ δὲ στασιασταὶ τῆς Ῥωμαίουσιν ὄρωντες κυκῆς ὁμονοίας κατήρχοντο, καὶ λόγον ἀλλήλοισι ἐδίδουσαν, τί μένοιεν, τί παθόντες ἀνέχοντο τρία ταῖς ἀναπηνοαῖς αὐτῶν ἀναφρασσόμενα τεύχη. καὶ τῷ πολέμῳ μετ' ἀδείας ἀντιπολεμίζοντες ἑαυτόν."

ἄδεια ἡ ἀφοβία. "ἐκείνον αὐτὸν λέγειν ὅτι χρῆζει μετ' ἀδείας." "ὁ δὲ τῆς μὲν ἀδείας χάριν ὁμολογεῖ, τὸ δὲ ἑαυτοῦ πάθος ἐπὶ μέγα ἐξάρας Ῥωμαίοις ἐμέμμετο."

ἀδείας εἶδος ἐσχάρας.

ἀδείης ἀφοβος. καὶ ἄδειος ὁμοίως.

ἀδείμαντα ἀφοβα. καὶ ἄδειμος ὁ ἀφοβος.

Ἀδείμαντος Κορινθίων στρατηγός, ὃς ἄπολιν ἔπα τὸν Θεμιστοκλέη. ὁ δὲ "τίς" εἶπεν "ἄπολις, ἔχων σ' τριήρεις;"

τούτου καὶ Πλάτων μέμνηται ἐν τῷ Πρωταγόρῳ (p. 315 E). ἦν γὰρ τῶν περὶ τοὺς καιροὺς τούτους στρατηγούντων. ἐκωμωδοῦντο δὲ ἐπὶ πονηρίᾳ Κλεοφῶν Μύρμηξ καὶ Νικόμαχος καὶ Ἀρχέμορος μετ' Ἀδεϊμάντου τοῦ Λευκόλοφου. sch. A. Ran. 1525.

ἄδειν κελεύονθ' ὥσπερ εἰ τέττιγας ἐστιῶντα (A. Nub. 1364), διότι πολὺ λαλῶν ἐστι τὸ ζῆον. ἄδειν δὲ ἀρεῖσαι.

ἄδεις ὥσπερ εἰς Ἀῆλον πλέων, ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου καὶ φιληδοῦντος.

ἀδεκάστως ἀμερίστως, δικαίως, ἀδωροδοκῆτως, ὁρθῶς.

ἀδεκατεῦτους Ἀριστοφάνης (Eq. 301) ἀτελωνήτους· τὰς γὰρ δεκάτας τῶν κοιλιῶν τῶν θυομένων ἐδίδουσαν τὴν δεκάτην μοῖραν ἐν τῷ πρυτανείῳ.

Ἀδεκτὴ ὄνομα δαίμονος.

ἀδελφὰ οἰκεῖα, ἀρμόζοντα, πρόποντα.

ἀδελφεὶός ὁ ἀδελφός, ἀδελφιδούς δὲ ὁ ἀνεψιός, καὶ τὸν ἀδελφιδοῦν. καὶ ἀδελφίζειν ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν· οὕτως Ἰσοκράτης (19 30) καὶ ὁ Μιλήσιος Ἐκαταῖος καὶ Ἀπολλοφάνης ἐχρήσαντο. καὶ τὸ θηλυκὸν ἡ ἀδελφιδή.

Ἀδελφίος ὄνομα κύριον.

ἀδελφὸς παρεῖη. ὅτι προτιμητέον τῷ οἰκέτῳ εἰς βοήθειαν ἐν καιρῷ περιστάσεως, ἀδένῃ ἢ φλύαρος. ἢ δειν.

Ἀδερ ὁ ἀλιτῆριος ὁ ἐπανουστὸς Σολομῶντι. παῖς οὗτος ἦν Ἰδουμαῖος, γένος ἐκ βασιλικῶν σπερμάτων. καταστρεφωμένου δὲ τὴν Ἰδουμαίαν Ἰωάβου τῷ Δαβὶδ στρατηγοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἐν ἁκμῇ καὶ φέρειν ὅπλα δυναμένους διαφθείραντος μησὶν ἔξ, φυγῶν οὗτος ἦκε πρὸς Φαραῶ τὸν Αἰγύπτου βασιλέα. ὁ δὲ φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξάμενος οἰκόν τε αὐτῷ δίδωσι καὶ χώραν εἰς διατροφὴν, καὶ γενόμενον ἐν ἡλικίᾳ λίαν ἡγῶπα, ὡς καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς αὐτῷ δοῦναι πρὸς γάμον τὴν ἀδελφὴν ὄνομα Θαφίνην, ἔξ ἧς υἱὸς αὐτῷ γενόμενος τοῖς τῷ βασιλεῶς παισὶ συναντρώφῃ. ἀκούσας οὖν τὸν Δαβὶδ θάνατον ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὸν Ἰωάβου, προσελθὼν ἐδεῖτο τοῦ Φαραῶ ἐπιτρέπειν αὐτῷ βαδίζειν εἰς τὴν πατρίδα. τοῦ δὲ βασιλεῶς ἀνακρίνοντος τίνος ἐνδεῆς ὦν ἡ τί παθὼν ἐσπούδακε καταλείπειν αὐτόν, τότε μὲν οὐκ ἀφείθη· ὕστερον δὲ καθ' ὃν ἤδη καιρὸν Σολομῶντι τὰ πρῶγματα κακῶς εἶχε διὰ τὰς προειρημένους αἰτίας καὶ παρανομίας καὶ τὴν ὀργὴν τὴν ἐπ' αὐτοῖς τοῦ Θεοῦ, συγχωρήσαντος τοῦ Φαραῶ ὁ Ἀδερὸς ἦκεν εἰς τὴν Ἰδουμαίαν, ὃς τῆς Συρίας βασιλεύουσιν κατέτρεχε τὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν χώραν, ἐπιτίθεται δὲ Σολομῶντι. Ioseph. Ant. Iud. 8 7 6.

Ἀδερβός ὄνομα κύριον.

ἀδέρκτως οὐ προσβλέποντες, ἀλλ' ἡ καταμύοντες. "παραιεβόμεσθ' ἀδέρκτως" (Soph. OC 130).

Ἀδέρκιον πόλις Ἰβηρίας.

ἀδέψητον τὸ ὠμόν.

ἀδηκότες ταλαιπωρήσαντες.

ἀδῆλτος ἀσκήης, ἀβλαβής· Ἀγαθίας (113) "καὶ ἐπεδείκνυντο σῆοι τε καὶ ἀδῆλτοι." δηλὸν γὰρ τὸ βλάπτει.

ἀδῆλῖα ἀορστιά, ἀπειρία· "τῷ δὲ ὑπερφυανίᾳ χρωμένῳ καὶ τὴν τῷ πολέμῳ ἀδῆλῖαν ἥκιστα εἰς νοῦν βαλλομένῳ ἡλπίζετο ῥαδίως αἰρήσειν τὸν βύρβαρον." ἀδῆλῖα δὲ καὶ ἡ κρυφίτης.

ἀδῆλῶσας ἀγνώριστον ποιήσας· "ὁ δὲ ἀδῆλῶσας ἑαυτὸν πινυρὰ στολῇ καὶ λαβὼν δρέπανον ὡς ἂν γῆς ἐργάτης."

ἀδμονία ἡ φροντίς.

ἄδημονω τὸ λαν λυποῦμαι. "ὁ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἡδημόνει καὶ ἡσυχίαν εἶχεν ὑπὸ τοῦ παρόντος κακοῦ." καὶ ἄδημονοῦσης ἀπορούσης.

ἄδημονων ἀγωνιῶν, ἀκηδιῶν. καὶ ἄδημονέστερος ἀντὶ τῶ ἀγωνιστικώτερος. "ὦν δὲ τοῦ προσήκοντος ἄδημονέστερος ἀντίχει τούτῳ."

ἄδην ὤλις, ἢ εἰς κόρον, ἰκαίως, ἀρκούντως, ἢ λάβρως, κατακόρως. ἐν Χαρμίδῃ (p. 153 D) "ἐπεὶ δὲ τῶν τοιούτων ἄδην εἶχομεν." καὶ Ἡρόδοτος (9 39) "ὥς δὲ ἄδην εἶχον κτεινόντες, τὰ λοιπὰ αὐτῶν ἤλωνον." "ἐπιτιμιόμενον τε ἄδην τῷ περὶ τὰς ἀγγῶν τειχιῶν οἰκίας, ταυραχῆς ἐπλήσθη ἡ πόλις." καὶ αὐθις "οἱ δὲ οἶνον ἄδην ἐχρῶντο ἐσπίρειοι καὶ ἐς νύκτα τελευτῶντες." καὶ αὐθις "οἱ δὲ ἄδην καὶ ἀπείρως σπῶσι τοῦ οἴνου" καὶ ἀνατραπέντες ἔκειντο ὡς ἔτυχον αὐτῶν ἕκαστος εἰκῇ." καὶ αὐθις (Arrian. 1 p. 81) "τῷ δὲ οἶνον καὶ τῶν ἄλλων ἄδην ἐναπίμπλαντο οἱ Κελτοί, τὴν τε φύσιν ὄντες ἀκρατεῖς καὶ χώραν ἔχοντες ὅτι μὴ πρὸς δημοκρατικὸς καρπὸς τῶν ἄλλων ἄγονον καὶ ἀφῶ. τὰ τε σώματα αὐτοῖς μεγάλᾳ ὄντα καὶ τραφηλὰ καὶ σαρκῶν ὑγρῶν μυστὰ ὑπὸ τῆς ἀδηφαγίας καὶ μέθης ἐς ὄγκον καὶ βύρος ἔξεχετο, ἐς δρόμους δὲ καὶ πόρους ἀδύνατα πάλμπαν ἐγγίνετο. καὶ ἀπὸ ἰδρωτός καὶ ὕδατος, ὅπως τι δέοι κάμειν, ἐξελεύοντο ταχέως." καὶ αὐθις (cf. v. Ζήνων βασιλεύς) "οἱ δὲ βασιλικοὶ ἐν ἔξουσίᾳ γεγόμενοι τοῦ ἄδην τὰ δημόσια καταναλίσκειν συβαριτικῶς τὸν νέον κραιπαλῶν ἐνήργουν."

ἄδηνέως ἀπλῶς καὶ ἀταλαιπώριος, κατὰ στέργειν τῶν δηνέων καὶ μεριμνῶν.

ἄδηριος ἀνίκητος, ἄμαχος, ἀκαταπόνητος. "τὴν λείαν τῶν πολεμίων ἤλπισεν ἄδηριον περιαιρεῖν" (Polyb. 3 93), ἀντὶ τοῦ ἄμαχον. καὶ ἄδηρίτως ἀφιλονείκως.

Ἄδης. (AR 7 221) "Ἄδης δυσκίνητε, τί τὴν ἐπέρυστον ἐπείρου ἡρασας; ἢ καὶ σὴν Κύπρις ἔμηνε φρένα;"

ἄδήσεις ἀρεσίαι.

ἀδηφαγία ἡ ἀπληστία, καὶ ἀδηφάγος ὠφρώς ἐσθίων, πολυφάγος, γαστριμυργός. ἀδηφάγοι τροφῆρας λέγονται ἂν αἱ ἐντελόμενοι καὶ πολλὰ ἀναλίσκουσαι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τελείων καὶ ἀγωνιστῶν ἵππων. Ἀλκαῖος δὲ ἐν τῇ Κωμικοτραγωδίᾳ τοὺς πότας λύχνους ἀδηφάγους εἶπεν. Harp.

ἀδῆωτον ἀποφθετὸν, ἀπραϊδετον. "οἱ δὲ τὴν γῆν ἀδῆωτον ἔχουν ἐθελόντες ὠμολόγησαν ἀργυρίου σταθμὰ δισχιλία δώσιν."

Ἀδιαβηνή. αὕτη ἡ χώρα κεῖται πρὸ τῆς Μεσοποταμίας ὡς ἐπὶ ἀνατολὴν πέτραι τοῦ Τίγρητος, ἐν αὐτῇ δὲ ἐστὶ καὶ ἡ ὕψαλτος ἡ λεγομένη νύμφα. λέγεται δὲ Ἀδιαβηνή διὰ τὸ εἶναι πλείους ποταμοὺς ἐν αὐτῇ καὶ δύσχερεστέραις ποιεῖν τὴν διάβυσιν. ἐκεῖ που ἐστὶ καὶ ἡ Νινευί. τοσαύτην δὲ ὀσφύλαιαν ποιεῖ τοῖς κτίσμασιν ἡ ὕψαλτος ὥστε ταῖς ὀπαταῖς πλίνθοις καὶ τοῖς λεπτοῖς λίθοις συμμιγεῖσα ἰσχυροτέρα γίνεται παντὸς σιδήρου. ἐκῶσε δὲ ἐστὶ καὶ τὸ Ἄδρον στόμιον, ἐξ οὗ δυνὸν πνεῦμα ἀναδίδεται, ὥστε πᾶν μὲν ἐπὶ γείασι ζῶον πᾶν δὲ πτηνὸν ἀποφθεῖρειν, καὶ εἰ πρὸς τὸ τυχὸν ὀσφρήσιντο. καὶ εἰ ἐσκαδύννυτο, οὐκ ἂν ὑπείσθη ὁ χώρος· ἀλλὰ κατ' εὐθείαν ἄνεισι, καὶ ὀλίγον ἀνερχόμενον πάλιν ἀντανακλᾷται, καὶ ἐκ τούτου τὰ τε ἐν ὑψηλοτέρῳ πετόμενα σώζεται καὶ τὰ πέριξ νεμόμενα. καὶ Ἀδιαβηνός. Dio Cass. 68 27.

ἀδιάρμαστον ἄφικτον. "καταπλεχθεὶς δ' ἂν τις τὸ ἀδιάρμαστον τῆς δίκης ἐκ τῆς συμβάσεως τούτῳ τιμωρίας."

ἀδιαίτητος ἀλλότριος, ἀήθης.

ἀδιάρκτεος ἀδιαχώριστος. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μὴ γινωσκόντων τὰ δέοντα ἢ ἀφρόνως φλυαρούντων.

ἀδιᾶλεπτον.

ἀδιαλώβητον ἀβλαβές.

ἀδιάρθρωτον ἄσημιον, ἀεράνιστον.

ἀδιόσκειον ἀδόσητον, ἀνεπιμελετον. "ὁ δὲ λυβῶν ἵππον ἀδιόσκειον καὶ καθόπλισμὸν ἀνέπιφαντον βύδην προσήλανε πρὸς τοὺς πολεμίους."

ἀδιόστατον τὸ μήπω διεστηκὸς μηδὲ διακεκριμένον Ἀντιφῶν εἶπεν. Harp.

ἀδιαφορία ἀμέλεια, χωρὶς παρατηρήσεως. τὸ δὲ ἀδιάφορον διχῶς λέγεται, ἢ πᾶσι μὲν τὰ μήτε πρὸς εὐδαιμονίαν μήτε πρὸς κακοδαιμονίαν συνεγεῖν, ὡς ἔχει πλεονάζουσα ἀνεία ἰσχυρὰ καὶ τὰ ὅμοια· ἐνδέχεται γὰρ καὶ χωρὶς τούτων εὐδαιμονικῆς τῆς ποιᾶς αὐτῶν χρήσεως εὐδαιμονικῆς οὐσης ἢ κακοδαιμονικῆς. ἄλλως δὲ λέγεται ἀδιάφορον τὸ μήτε ὕμνης μήτε ἀφροσύνης κινητικόν, ὡς ἔχει τὸ ἀρετίας ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τροχὸς ἢ περικτάς, ἢ ἐκτεῖναι τὸν δάκτυλον ἢ συστέλλειν, τῶν προτέρων ἀδιάφορον εὐκείῳ· οὕτως λε-

γομένων· ὁμοίως γάρ ἐστιν ἐκείνα καὶ ἀπορομῆς κινητικὰ. διὸ τὰ μὲν αὐτῶν ἐκλέγεται, τῶν ἑτέρων ἐκ' ἰσῆς ἐχόντων πρὸς αἰρεσιν καὶ φυγῇ. τῶν ἀδιαφόρων τὰ μὲν λέγουσι προηγμένα τὰ δὲ ἀποπροηγμένα, προηγμένα μὲν τὰ ἔχοντα ἄξιαν, ἀποπροηγμένα δὲ τὰ ἔχοντα ἀπ᾿ ἄξιαν. ἄξιον δὲ τὴν μὲν τινα σύμβλησιν πρὸς τὸν ὁμολογούμενον βίον, ἥτις ἐστὶ περὶ πᾶν ἀγαθόν, τὴν δὲ εἶναι μέσην τινα δύναμιν ἢ χρεῖαν συλλαμβανομένην πρὸς τὸν κατὰ φύσιν βίον, ὁμοίον εἶπεῖν, ἥντινα εἰσφέρεται εἰς τὸν κατὰ φύσιν βίον πλουτοῦς ἢ ὑγείας. τὴν δ' εἶναι ἄξιον ἀμιοβῆν δοκιμαστοῦ, ἥν ὡς ὁ ἔμπειρος τῶν πραγμάτων τάξῃ. ὁμοίον εἶπεῖν, ἀμείβεσθαι πυροῦς πρὸς τὰς σὺν ἡμῖν κριθάς. προηγμένα μὲν οὖν εἶναι ὃ καὶ ἄξιον ἔχειν, ὅσον ἐπὶ μὲν τῶν ψυχικῶν εὐφροῦσαν τέχνην προκοπὴν καὶ τὰ ὅμοια, ἐπὶ δὲ τῶν σωματικῶν ζωὴν ὑγίαν φώμην εὐεξίαν ἀρετότητα κύλλος, ἐπὶ δὲ τῶν ἐκτὸς πλουτοῦς δόξαν εὐγένειαν καὶ τὰ ὅμοια, ἀποπροηγμένα δὲ ἐπὶ μὲν τῶν ψυχικῶν ἀφροῦσαν ἀτεχνίαν καὶ τὰ ὅμοια, ἐπὶ δὲ τῶν σωματικῶν θάνατον νόσον ἀσθένειαν καχεξίαν πῆρσιν αἰσχος καὶ τὰ ὅμοια, ἐπὶ δὲ τῶν ἐκτὸς πενίαν ἀδοξίαν δυσγένειαν καὶ τὰ παραπλήσια. οὕτε δὲ προήχθη οὕτε ἀποπροήχθη τὰ μηδετέρως ἔχοντα. ἔτι τῶν προηγμένων τὰ μὲν δι' αὐτὰ προήκται, τὰ δὲ δι' ἕτερα, τὰ δὲ καὶ δι' αὐτὰ καὶ δι' ἕτερα, δι' αὐτὰ μὲν εὐφροῦσαν προκοπὴν καὶ τὰ ὅμοια, δι' ἕτερα δὲ πλουτοῦς εὐγένεια καὶ τὰ ὅμοια, δι' ἕτερα δὲ καὶ δι' αὐτὰ ἰσχυρὸς ἐδαισθησίς ἀρετότης, δι' αὐτὰ μὲν ὅτι κατὰ φύσιν ἐστὶ, δι' ἕτερα δὲ ὅτι περιποιεῖ χρεῖας οὐκ ὀλίγας. ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ τὸ ἀποπροηγμένον κατὰ τὸν ἐναντίον λόγον. *Diog. L. 7 104.*

ἀδικοῦσιν τε ἀδικοῦσιν τε.

ἀδικοῦσιν τε.

ἀδικοῦσιν τε πρὸς τὸν δυνάμενον δι' ὑπερβολὴν κακοῦ διηγῶμεθα. "ὥστε ἀδικοῦσιν τε καὶ γενέσθαι."

ἀδικεῖν, αἰτιατικῇ, τὸ βλάπτειν ἐκόντως. "τὸ δὲ μὴ ἀδικεῖσθαι θεὸν ἐνδοξόν καὶ ἑναργές· ἐκ' οὐδενὸς γὰρ θεὸς ἀδικηθήσεται."

ἀδικία παρὰ τῷ ἀποστόλῳ ἢ τῶν εἰδῶν ἀπάτη. ἐκείνοι δὲ τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατέχουσιν, ὅσοι τὸ σέβας τοῦ θεοῦ παραπέμπουσιν εἰδώλῳ. τὸ δὲ κατεχόντων ἀντὶ τῆ φυλαττόντων. *Oecumen. in ep. ad Rom. 1 18.*

ἀδικία. Πλάτων *Γοργ.* p. 477) τὴν ἀδικίαν νόσον ψυχῆς εἶναι. μηδεμίαν δὲ νόσον ψυχῆς ἀφελίμιός ἐστι, καὶ οὕτως πᾶσα κακία βλαβερά ἐστι τῇ ἔχοντι αὐτήν. ἢ δὲ ἀδικία κακία, οὐκ οὖν βλαβερὸν. ἢ γὰρ ἀδικία καὶ τὴν φύσιν αὐτὴν ἀδικεῖ, παρ' ὅσον αὐτὴ σφειτερίζεται. ἐστὶ δὲ καὶ φθαρτικὴ, τοῦτο μὲν τῆς ἐν πύλει κοινωνίας τοῦτο δὲ τῆς πάσης συναλλαγῆς. ἐναντία δὲ καὶ παρὰ φύσιν τοῖς ἀνθρώποις· οἱ γὰρ ἄνθρωποι φύσει κοινωνικοί.

ἀδικίᾳ οὖν ἀδικήματος. ἐστὶ δὲ ὄνομα δίκης. ἀποτίθενται δὲ τοῦτο ἀπλοῦν, ἐὰν πρὸς τῆς ἐνάτης προταθείας ἀποδοθῇ· εἰ δὲ μή, διπλοῦν καταβάλλεται. *Ηαρρ.*

ἀδικοῦσιν τε παρὰ λόγον λαοδορία. "ὃ δὲ στρατηγὸς οὐ δυνάμενος ἐκκεῖν τὴν ἀδικοῦσιν τε τῶν ταῦτα λεγόντων."

ἀδικοῦσιν τε ἀντὶ τοῦ ἀθροῦς, πάντες. ἢ ἀδικοῦσιν τε οἰκτρῶς. καὶ ἀδικοῦσιν τε τὸ ἀθροῦς ἢ γοῶν.

ἀδικοῦσιν τε πλούσιον.

ἀδικοῦσιν τε ἄναρχον, ἀφύλακτον, ἀπὸ τοῦ ἀδικοῦσιν τε· ὅσοι γὰρ ἐλέγοντο οἱ τῆς νείως φύλακες.

ἀδικοῦσιν τε τὸ ἀδικοῦσιν τε.

ἀδικοῦσιν τε ὁμοίως.

ἀδικοῦσιν τε ὁ ἀδικοῦσιν τε. ἀδικοῦσιν τε γυνή, διὰ τοῦ ι.

Ἀδικοῦσιν τε ὄνομα κίριον.

Ἀδικοῦσιν τε μέλος καὶ Ἀδικοῦσιν τε, ἐπὶ τῶν ῥαθίων καὶ εὐκόλῳ τοιαῦτα μὲν γὰρ καὶ τὰ σχολία λεγόμενα.

ἀδικοῦσιν τε ἄγνωσιν, ἢ ἀγνωστοῦσιν, ἢ ἀκηδῶν.

ἀδικοῦσιν τε ἢ ἄγνοια παρὰ Καλλιμάχῳ. καὶ ἀδικοῦσιν τε χωρὶς οὐλόου ἢ οὐλοῦσιν. καὶ ἀδικοῦσιν τε ἀκηδῶν.

ἀδικοῦσιν τε ἀπογορητὴ ὀνομαζόμενων παρὰ Ῥωμαίους. οἱ δὲ ἀνομιῶν τὸ ἀδικοῦσιν τε.

ἀδικοῦσιν τε ἀπεψομένην. "θεδῶς μὴ ἀφελίμιος αὐτοῖς ἐπιπέσειν" ὃ δὲ ὡς ἀδόκητον ἐγγόνει, ἐπὶ καὶ ληστήριον αὐτῶν προῖβαιναι." καὶ ἀδικοῦσιν τε ἀπεψομένης.

ἀδοκίμαστος. δοκιμασθῆναι λέγεται τὸ εἰς ἄνδρα ἐγγρηκῆσαι. ἀδοκίμαστος ὁ μήπω ἐγγρηκαμμένος. *Λυσίας* οὕτως. *Ηαρρ.*

ἀδοκίμος ἀδοκίματος.

ἀδολεσχία ἀκακία, φλυαρία, σενέχεια. Ἀττικοὶ ἐκτείνουσι τὸ α, ἀδολεσχία δὲ παρὰ τῇ

γραφῇ ἢ συνελγῆς μελέτη, καὶ ἀδολεσχῆσω ἀπὶ τοῦ διηγητικῶς μελετήσω. Theodoret. in Ps. 54, 2, 118 15.

ἀδόλως ἀπλῶς, ἀληθῶς. τὸ δὲ ψεῦδος προσηπλεγμένον καὶ δόλου μεστόν.

ἀδόνητον ἀσύλευτον.

ἀδοξα τὰ παράδοξα, τὰ ἀδύνατα παρὰ Ἀριστοτέλει. ἔστι δὲ παράδοξα τὰ τοῖς ἐνδόξοις ἐναντία, ἃ οὐ πάντως ἦδη καὶ ἀδυνατὰ ἔστιν.

ἀδοξεῖται οὐ τιμᾶται, οὐκ ἀπόδεκτόν ἐστι. "τὸ νικῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἄνευ παραγωγῆματος ἀδοξεῖται" (Ioseph. B. Iud. 6 p. 912).

ἀδορυτία ἢ ἀστρατία, κυρίως δὲ ἡ ἀργία.

ἀδορεῖ ἀνεκδαργί.

ἄδορος κώρυκος. καὶ ἄδορον τὸ ἀνέκδορτον, καὶ ἄδοροι ἀνεκδόροις.

Ἄδου κυνῆν. ἔστιν ἐν τῇ κυνῇ.

Ἀδραμύτειον· οὕτως Εὐπολις. καὶ Ἀδραμυτηνός. καὶ Θουκυδίδης. Ἀτραμύττειον.

ἄδρανές ἀσθενές. καὶ ἄδρανία, διὰ τοῦ α, ἀδυναμία, ἀσθένεια· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 29) "ἄνθετο, δαιμαλίων γήρας ἄδρανῆρ." καὶ αὖθις (AP 6 296) "ἐπεὶ παρενήξατο τὸ πλεῦν ἡβης, ἐκ γήρωσ δ' ἄδρανῆν δέδεταί." σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα ποταμοῦ. ἄδρανεια δὲ διφθόγγον ἀπὸ τοῦ ἄδρανός ὕστερον.

Ἀδράστεια Νέμεις, ἥν οὐκ ἄν τις ἀποδράσειεν. "Ἀδράστεια αὐτῇ Νέμεις τιμωρὸς ὑπερόγκων καὶ ἀγυλίων λόγων ἠκολούθησεν." Ἀδράστεια σὺν Νέμεισι ἀπὸ Ἀδράστου, ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν εὐδαιμονησάντων ὕστερον δὲ δυστυχησάντων· τῶν γὰρ ἐπιγόνων Θηβαίους ἐπιστρατευσάντων μόνος Αἰγιαλεὺς ἀπώλετο Ἀδράστου παῖς.

Ἀδράστεια. οἱ μὲν τὴν αὐτὴν τῇ Νεμίδει λέγουσι, λαβεῖν δὲ τῷτομα ἀπὸ Ἀδράστου τινὸς βουσιλῆως, ἢ ἀπὸ Ἀδράστου τοῦ πυλαιοῦ (ἀπὸ Τυλαοῦ), νεμισθηέντος ἐφ' οἷς τῶν Θηβαίων καταηλαζονεύσατο ἰδρυσαιμένων ἡρῶν Νεμίδεως, ὃ μετὰ ταῦτα προσηγορεύθη Ἀδραστιάς. Δημήτριος δὲ ὁ Σκῆψιος Ἀρτιμίν φησιν εἶναι τὴν Ἀδράστειαν ὡς ὑπὸ Ἀδράστου τινὸς ἰδρυμένην. ὁ δὲ Ἀρτίμαχος λέγει "ἔστι δὲ τις Νέμεισις μεγάλη θεός, ἣ τῷδε πάντα πρὸς μακάρων ἔλαχεν. βωμὸν δὲ οἱ εἴσατο πρῶτος Ἀδρηστος, ποταμοῖο παρὰ ῥέον" (Harp.). ἔνιοι μέντοι ὡς διαφέ-

ρουσαν συγκαταλέγουσιν αὐτὴν τῇ Νεμίδει, ὡς Μένανδρος καὶ Νικόστρωτος.

Ἀδρασιδής ὄνομα κύριον.

Ἀδρασιτίνη ἡ τοῦ Ἀδράστου θυγάτηρ. ἄδρησις ἢ ἀπράξια.

Ἀδριανοὶ πόλις Μυσίας τῆς νῦν Βιθυνίας.

Ἀδριανός βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἦν δὲ τὸ γένος βουλευτῆ πατρὸς ἱστρατηγηκὸς Ἀφρο· οὕτω γὰρ ὠνομάζετο. φύσει δὲ φιλολόγος ἦν ἐν ἑκατέρῃ τῇ γλώσσῃ, καὶ τινα πειρὰ καὶ ἐν ἑπεσι ποιήματα παντοδαπὰ κατέλαπτε. φιλοτιμία τε γὰρ ἀπλήστως ἐχρῆτο, καὶ κατὰ τοῦτο καὶ τὰλλα πάντα καὶ τὰ βραχυτάτω ἐπιτήδευε· καὶ γὰρ ἔπλασσε καὶ ἔγραψε καὶ οὐδὲν ὅτι οὐ καὶ εἰρηνικὸν καὶ πολεμικὸν καὶ βασιλικὸν καὶ ἰδιωτικὸν εἰδέναι ἔλεγε. καὶ τοῦτο μὲν οὐδὲν πον τοὺς ἀνθρώπους ἔβλαπτεν· ὁ δὲ δὴ φθόνος αὐτῷ δεινότητος ἐς πάντας τοὺς τιμὴν προέχοντας ὧν πολλοὺς μὲν κυθεῖλε σπυγνοὺς δὲ ἀπώλεσε. βουλόμενος γὰρ πάντων ἐν πᾶσι περιεῖναι ἑμῶσι τοὺς ἐν τιμῇ ὑπεραίροντας, καὶ καὶ τοῦτο καὶ τὸν Γαλάτην Φιλοφρίνον τὸν τε Ἀσιόρσιον τὸν Μιλήσιον τοὺς σοφοὺς καταλύειν ἐπαίρει, τοῖς τε ἄλλοις καὶ μάλιστα τῷ τοὺς ἀνταγωνιστάς σφιν ἐξάειρεν, τοὺς μὲν μηδεὶς τοὺς δὲ βραχυτάτου τῆς ἀξίους ὄντας. Dio Cass. 69 3.

οὗτος ἐν ἐπιστολῇ ἔγραψε τὰ τε ἄλλα μεγαλοφρονησάμενος καὶ ἐπεμύσας μήτε ἐξω τῶν τῷ δημοσίῳ συμφερόντων κοπήσιν μήτε βουλευτὴν τινα ἀποσφάξαι, καὶ ἐξώλειαν ἐπέτι, ἃν καὶ ὅτιον αὐτῶν ἐκβῇ, προσεπαρκασάμενος. ἀλλ' ὁμοίως διεβλήθη εἰς πολλά. id. 69 2.

οὗτος ἦν ἡδὺς μὲν ἐντυχεῖν, καὶ ἐπὶ νῆδει τις αὐτῷ χάρις, τῇ τε Λατίνοι καὶ Ἑλλήνων γλώττῃ ὑρίστα χριόμενος· οὐ μὴν ἐπὶ πραότητι τρόπων ἄγαν ἐπαμύλλετο, περὶ τε τῶν τῶν δημοσίων χρημάτων ἐσπονδακῶς ἄφροισιν. Io. Antioch. in Eke. Peiresc. p. 818.

οὗτος φύσει τοιοῦτος ἦν ὥστε μὴ μόνον τοῖς ζῶσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς τετελευτηκόσι φθορεῖν. τὸν γοῦν Ὀμηρον καταλύων Ἀντίμαχον αὐτ' αὐτοῦ εἰσήγεν, οὐ μὴ δὲ τὸ ὄνομα πολλοὶ πρότερον ἠπίστατο. ἡτῶντο μὲν δὴ τῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ πᾶν ἀκριβὲς τό τε περιέργον καὶ πολυπραγμον. ἐθεράπευε δὲ αὐτὰ καὶ ἀνελάμβανε τῇ τε ἄλλῃ ἐπιμελείᾳ καὶ προνοίᾳ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ δεξιοτητι, καὶ τῷ μῆτε τινὰ πόλεμον ταράζει καὶ τὸς ὄντας

παῖσαι, μήτε τίνα χρήματα ἀδίκως ἀφελέσθαι, καὶ πολλοῖς πολλὰ καὶ δῆμοις καὶ ἰδιώταις χάρισσασθαι. Dio Cass. 69 4.

ἦν δὲ περιεργότατος, καὶ μαντείαις καὶ μαγγανείαις παντοδαπαῖς ἐχρήτο. παιδικὰ τε αὐτῷ ἐγέρονε Ἀντίνοος τις· ἔκτισε δὲ πόλιν καὶ συνώκισεν, ἀπ' αὐτοῦ τε ὠνόμασε. καὶ τίνα ὀρίωντα Ἀντίνοον λέγειν. id. 69 11.

οὗτος ἐς Παννονίαν ἀφίκετο, καὶ τὸν Ἰστρον μετὰ τῶν ὀπλων διενήξατο. καὶ τῷτο αἱ παρόντες βάρβαροι ἐξεπλάγησαν. id. 69 9.

Ἀδριανὸς σοφιστής, μαθητὴς Ἡρώδου, ἀκμύσας ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου, ἀντισχολαστὴς Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος ἐν Ἀθήναις γενόμενος. ἰσοφίστηκε δὲ καὶ κατὰ τὴν Ῥώμην, καὶ ἀντιγραφεὺς τῶν ἐπιστολῶν ὑπὸ Κομμόδου ἐγένετο. ἔγραψε μελέτας καὶ μεταμορφώσεις ἐν βιβλίοις ζ', περὶ ἰδεῶν λόγον ἐν βιβλίοις ε', περὶ τῶν ἐν ταῖς στάσεσιν ἰδιωμάτων ἐν βιβλίοις γ', ἐπιστολὰς καὶ λόγους ἐκπαιδευτικοὺς, Φάλαριν, παραμυθητικὸν εἰς Κέλερα.

Ἀδρίας πέλαιος. ζήτην ἐν τῷ Ἀρέθουσα.

ἄδρὸν πολὺ, μέγα, δαυφιλές, πλούσιον. καὶ ἄδρότης ἡ ὑψηλότης. "ἄδροις μισθοῖς προαγωγὴν εἰς τὸ τόλμημα τῆτον ἀναιρεῖ." καὶ Ἀλλιανός "τινὸς παραλαβὴν ἄδρῳ μισθῷ ἐς Βρῦάντιον ἔλθειν πείθει." καὶ αὐθις "ἐκάστῃ τὴν τέχνην ἐπιδεικνυμένην ἐπὶ μισθοῖς ἄδροις."

ἄδρῳ νοῖτο αὐξάνοιτο.

ἄδύ· τὸ ἡδύ. Θεόκριτος (1 1) "ἄδύ τι τὸ ψιδύρισμα καὶ ἡ πίτρυς, αἰπόλε, τήνην."

ἄδυναστι ἄδυνάτως.

ἄδύνατον εἶναι ἀντὶ τῷ ἄδύνατον· πολ-
λάκις γὰρ κέχρηται Θουκυδίδης τοῖς πληθυν-
τικοῖς ἀντὶ ἐνικῶν, μάλιστα δ' ἐπὶ ταύτης τῆς
λέξεως. ἄδύνατον δὲ ἐστὶν ὃ μὴ ἐστὶν ἐπι-
δεκτικὸν τοῦ ἀληθοῦς εἶναι, οἷον ἡ γῆ ἵπταται
(Diog. L. 7 75). "ἄδύνατον ἔχοντος τῷ στρα-
τηγῷ κύβον ἀναρρῖναι πολέμου τοσοῦτον."
ἄδύνατα θηρεῖς, παροιμίᾳ ἐπὶ τῶν
ἐγχειρούμενων μείζουσιν ἢ κατ' ἐκτούς.

ἄδύνατοι οἱ πεπρωμένοι τὸ σῶμα.
ἐλάμβανον δὲ οὗτοι δοκιμασθέντες ἀπὸ τῆς
βουλῆς, οἳ μὲν φυσιν ἐκάστης ἡμέρας ὀβο-
λοὺς δύο, οἳ δὲ ὀβολόν. Φιλόχορος δὲ φησὶν
ἐν ἑκατὰ δραχμὰς κατὰ μῆνα. Harp.

ἄδυσώπητον ἀπροσωπύλητον.

ἄδυστον σπήλαιον, ἡ τὸ ἀπόκρυφον μέρος
καὶ ἱερῶν.

ἄδων τὴν σπιθαμὴν τῷ βίῳ πρὸς
ἄνηθρον, ἐπὶ τῶν γλίσχρων καὶ μικροπύχων.

Ἀδωναὶ ἑβραϊστί.

Ἀδωναῖος ὁ ὑπὸ τὸν ἄδην.

Ἀδώνεοι κῆποι λέγονται οἱ μετέωροι
κῆποι.

Ἀδώνιᾳ συνεσταλμένος· "Ἀδώνι' ἄγο-
μεν καὶ τὸν Ἀδωνιν κλάομεν" Φερεκράτης.
καλῶσι καὶ τὸ εἰδῶλον τῷ Ἀδώνιδος Ἀδώνιον.
καὶ Ἀδωνίδειος καρπὸς ὁ τῷ Ἀδώνιδος.

Ἀδώνιδος κῆποι ἐκ Θριδάκων καὶ μα-
ράθρων, ὅπερ κατέσπειρον ἐν ὀστράκοις.
χρῶνται δ' ἐπὶ τῶν ἐπιπολαίων καὶ κούφων
τῇ παροιμίᾳ.

Ἀδώνιδος κῆπος ἐπὶ τῶν αἰῶρων καὶ
ὀλιγοχρονίων καὶ μὴ ἐρριζωμένων.

Ἀδωνις Ἀδώνιδος ὄνομα κύριον. "καὶ
πένθος ἦν ἱερὸν, οἷον ἐν Αἰβάνῳ τὸ ἐπ'
Ἀδώνιδι καὶ Βύβλῳ." cf. v. πένθος.

ἄδωρα κακὸδωρα, τὰ ἐπὶ κακῷ διδό-
μενα. Σοφοκλῆς (Ai. 665) "ἐχθρῶν ἄδωρα
δῶρα κοῦκ ὀνήσιμα." ὁ δὲ νοῦς, ὅτι μὴδὲ τὰ
μέγιστα τῶν ἐχθρῶν ἐφίεσο ἔχειν, τῶν δὲ
ῥίλων καὶ τὰ ἐλάχιστα. καὶ Αἰλιανός "λα-
βόντες ἐκάτερος τῆς κόρης τὴν ἄδωρον μοῖραν
τῷ ἐαυτῶν λέγει, τραγικὸς ὡς εἶπε ποιητής,
ἐαυτοὺς κατέσφαξαν."

Ἀδωρὸς πόλις.

ἄδωρὸτατος ὁ μὴ δωρολήπτης ὢν.

αἰεὶ πνέει. αἰεὶ δὲ ἀντὶ τῷ ἕως καὶ ἀντὶ
τοῦ μέχρι.

αἰεὶ. εἰώθυσι γὰρ τὸ αἰεὶ καὶ ἐπ' ὀλίγον
χρόνον τῷ τειν, ὡς καὶ Ὅμηρος (N 517)
"ἔχων κότον ἐμμενὲς αἰεὶ," καὶ Σοφοκλῆς
(OC 1584) "ὥς λειποπότα κεύνον τὸν αἰεὶ βίον
τοῦ ἐξεπίστασο," τουτέστι τὸ μακρὸν γῆρας
τῆς ζωῆς.

αἰεὶ. τούτου ἰα' φωναί. "αἰεὶ δὲ χρὴ τὸν
σοφὸν εἶναι ὅμοιον, ἐν ἀληθδούσι ὀξεύει, ἐν
ἀποβολῇ τέκνων, ἐν μακραῖς νόσοις" (M.
Anton. 1 8), ὅσος ἦν Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς.
καὶ παροιμίᾳ "αἰεὶ γὰρ εὐ πίπτουσιν οἱ Διὸς
κύβοι," ἐπὶ τῶν ἀξίως καὶ εἰς πάντα εὐδαι-
μονόντων· οἳ δὲ ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρευμένων.

αἰεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος,
ἐπὶ τῶν ἐλπίδι μὲν αἰεὶ τρεφομένων ἀπαλλάτ-
τεσθαι τῶν δεινῶν, τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν περι-
πιπτόντων.

αἰεὶ με τοιοῦτοι πολέμιοι διώκοιεν,
ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ μηδενὸς λόγου ἀξίαν.

ἀεί τις ἐν Κῦδωνος, ἐπὶ τῶν φιλοξέ-
ων καὶ πρὸς ἑποδοχὴν ἑτοίμων, παρ' ὅσον
Κῦδων Κορίνθιος φιλοξενώτατος ἐγένετο.

εἰ τοῖς ἔρωσι σύνεσμεν Ἀριστο-
φάνη (Αν. 704) περὶ ὀρνίθων, διὰ τὸ τοὺς
ἰσχυρὰς ὀρνίθους εὐγενεῖς χαρίζεσθαι τοῖς
ἡμετέροις. καὶ ἡ σίττη δέ, καὶ εἴ τι τοιοῦτον
ἦεν, δεξιὰ πρὸς ἔρωτα φθάνεται. "ἐγὼ μὲν
ὁ Λαυρεντίνος δεξιὰ σίττη." ἡ νῦν οἶμαι λε-
γόμενη σπαρίς.

ἀειγλήνησιν ταῖς διηγεσέσι θυμαρίαις.
Ἀειδαμνα ὄνομα κύριον.

ἀεὶδε ἄδε, λέγει.

ἀεὶδελον ἀόρατον, καὶ ἀηδὲς λυπηρόν,
καὶ ἀεὶδεστέρον ἄμορφον. "τὸν χαλκὸν
ἄμορφον παραλαβόντες καὶ ἀεὶδεστέρον εἰς
μορφὴν ἐντείνουσι καὶ κατασκευάζουσιν."
cf. v. δημιουργός.

ἀειδής ὁ ἀφανής. "ἀειδής ψυχή." καὶ
ἀειδία ἡ ἀμορφία.

ἀειδίνητος ὁ πάντοτε στρεφόμενος.

Ἀειδώνιος ὄνομα κύριον.

ἀειστώ Ἀντιφῶν ἐν ἀληθείας β' τὴν
ἀλήθειαν καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ ἑστάναι,
ὥστε καὶ εὐεστώ ἡ εὐδαιμονία καλεῖται. ἡ
ἴσως παρὰ τῷ Διογενιανῷ. Harp.

ἀειθαλής ἀεὶ θάλλων.

ἀεικεια ἡ ἀπρέπεια.

ἀεικῆλιον τὸ ἀπρεπές.

ἀεικῆλιος ὁ εὐκαταφρόνητος.

ἀεικεις τὸ ἀνόμοιον, ἀεικὲς δὲ τὸ ἀπρε-
πές. ἐν ἐπιγράμματι (Hom. I 70?) "οὐτὶ ἀει-
κός." καὶ αὐθις (Soph. El. 215) "εἰς ἅτας
ἡμίπτερος οὕτως ἀεικὺς."

ἀεικῆστερος ἀπρεπέστερος.

ἀεικίας. τὰς ὕβρεις σημαίνει. καὶ ὄνομα
κύριον.

ἀεικίσουσιν ὕβρισουσιν.

ἀεικῶς ἀπρεπῶς, ἀσυνήθως. "οὕτως ἀει-
κῶς οἰκτρῶς τε θανάτῳ," οἰκτρῶς μὲν διὰ
τὸ βίᾳ ἐπιβουλευθέντα, ἀεικῶς δὲ διότι πελέκει
πτόν μεθ' ὕβρεως ἐτίσαντο. sch. Soph. El. 101.

ἀειλογεῖς ἀεὶ λαλεῖς, καὶ ἀειλογία
πολιλογία ἡ ταυτολογία, ἡ τὸ διὰ παντὸς
ἔκταν λέγειν.

ἀειλογία τὸ ἀεὶ λόγον καὶ εὐθύνως ὑπέ-
λπιον. οὕτω Δημοσθένους καὶ Ἰσαῖος. Harp.

ἀείμνηστος.

ἀέντων τὸ ἀένναον.

ἀειπαρθένους τὰς ἐρινύς. μυθικὸν δὲ

ἔστι τῆτο, ὑπονοεῖν δὲ χαρὰς ἀπαροδοχῆτας
καὶ οὐχὶ χραυθῆναι δώροις δυναμένης ὑπὸ
τῶν ἀδικούντων. Σοφοκλῆς (Αἰ. 835) "καλῶ
δ' ἄρωγους τὰς ἀεὶ τε παρθένους, σιμνὰς
ἐρινύς τανύποδας."

ἀείπλανα πεπλανημένα, φλύαυα, πλήρη
φλυαρίας. "ἀείπλανα χεῖλεα γρη῏ς."

ἀείρακος ἡ ἔλαφος παρὰ Κρησίν.

ἄειρε πρόσφερε. Ὀμηρος (Ζ 264) "μή
μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα."

ἄειρεν ἔβαλε. "καὶ ἵππια λύματα ἄειρεν."
cf. v. ἵπνια.

ἀειρός ὁ ἄπειρος.

ἀείρφυτος ὁ ἀεὶ ῥέων.

ἀείρω τὸ ἐπαίρω καὶ κουφίζω καὶ βλα-
στάζω.

ἀείρων ἀδῶπεντος.

ἀείτης (ap αἵτης) ὁ ἑταῖρος.

ἀείυπνος ὁ ἀεὶ κοιμώμενος.

ἀείφρουρος.

ἀειφυγία ἡ εἰς ἀεὶ φυγή. "χωρήσειν
δ' αὐτοῖς ἅπαντα κατὰ νῦν, εἰ τὸν αὐτόχειρα
ἐλάσσουσι τοῦ στρατοῦ ἀειφυγίᾳ," τούτῳ ἐστιν
ἔξοριμα.

ἀεκήλια οὐχ ἡσυχία οὐδ' εἰρηναία ἀλλὰ
ταραχώδη, κατὰ ἀπόφασιν τοῦ ἐκήλευ. ἐφ'
οἷς οὐχ οἶον τε ἡσυχάζειν, ἀλλὰ τούτων ἀντίθετον
ταράσσεσθαι. ἡ ἀεκούσια, ἢ ἃ ἔν τις ἐκὼν
πάθοι. ἡ ἀεκήλια, ὅλον ἀπεικικότα. Ὀμηρος
(Σ 77) "ἀεκήλια ἔργα."

ἀέκητι τῇ ἀβουλίᾳ.

ἄελλα ἀνέμων συστροφή.

ἀελλόπους ταχέως τοὺς πόδας.

ἀελλώδεις ἵπποι αἱ ταχεῖαι. καὶ τοῦτο
τραγικόν.

ἀελπέων οὐκ ἐλπίζων.

ἀελπτέοντες ἀνέλπιστόντες. Ἡρόδοτος
(7 168) "ἀελπτέοντες τοὺς Ἕλληνας ὑπερ-
βαλόμεθα."

ἀελπτον ἀνέλπιστον, ἡ σκληρόν, δυσ-
χερές. Σοφοκλῆς (Αἰ. 648) "οὐκ ἔστ' ἀελπτον
οὐδέν, ἀλλ' ἀλίσκεται χῶ δεινὸς ὄρκος καὶ
περισκελεῖς φρονέας." Αἴας λέγει. καὶ ἀελπτὴ
ἀνέλπιστα, ἀπροσδόκητα. Ἀριστοφάνης (Lys.
256) "ἡ πόλλ' ἀελπτ' ἐστὶν ἐν τῇ μικρῇ βίᾳ."

ἀένναον τὸ ἀπαινον, καὶ ἀένναος
ὁ ἀεὶ ῥέων, ἀπὸ τῆς νῦν, ὅ ἐστι ῥέω. "ὁ δὲ
Ἰουστινιανὸς ὥσπερ ποταμὸς ἀένναος ἐς ἡμέ-
ραν ἐκάστην ἐδήγου τε καὶ ἐληγέτο τὴν ὑπερ-
κόου" (Procop. Arc. 19).

ἀέξετο ἠδ' αὖναιτο.

ἀέρα δαίρειν.

ἀεργηλή ἀργή, ἄπρακτος. ἐν ἐπιγράμ-
ματι (ΑΡ. 6 73) "Ἀέρις ὁ συρικτὰς τρομερῶς
περὶ γῆραϊ κύμων, χειρὸς ἀεργηλῆς τάνδε
βαρυνόμενον Πανὶ φιλαγραύλῳ νομίαν ἀνέ-
σθη κορύναν."

ἀεργός ὁ ἀργός.

ἀερέθονται λίαν παροξύνονται.

ἀέριον ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ἀέρι, καὶ ἀέριος
ὁ ἐν τῷ ἀέρι.

ἄερχον ἀντὶ τῷ ἄφρακτον καὶ παντα-
χόθεν ὀρώμενον Ἀυσίας (7 28). Ηαγρ.

ἀεροβατεῖν εἰς τὸν ἀέρα περιπατεῖν, τῷ
ἀέρι ἐπιβαίνειν. ὁ Σωκράτης ἔφη (Α. Νυβ. 226)
"ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, ἵνα μὴ
ἔλῃ τὴν ἱκμάδ' ἐς τὰ κάρδιαι."

ἀερόεν τὸ μέγα.

ἀερονχηῖς τὰς ἐν τῷ ἀέρι νηχομένους
νεφέλας Ἀριστοφάνης (Νυβ. 336).

Ἀερόπη ὄνομα κίβριον.

Ἀέροψ Ἀέροπος.

ἀερίπους ὁ εἰς ὕψος αἴρων τοὺς
πόδας.

ἀέσμεν ἀνεπυσάμεθα, ἐκοιμήθημεν.
"Ὁμηρος (γ 131) "ρύκτι μὲν ἀέσμεν χαλεπὰ
φρεσὶν ὀρμαίνοντες."

ἄεσις πόρος τις.

ἀεσίφρων ματαιόφρων, ἐπηρμένος, ἢ
βεβλαμμένος τὴν φρένα, παρὰ τὸ ἄω τὸ
πνέω, ἢ ἄσαι τὸ βλάψαι.

ἀετασία λύπη.

ἀέτειον πτερόν καὶ κρέας.

ἀετιδεῖς οἱ ἀετῶν παῖδες· Ἀλιανός. καὶ
πελαργιδεῖς οἱ τῶν πελαργῶν.

Ἀέτιος ἔξ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας, δι-
δάσκαλος Εὐνομίου, ὑπὸ πενιχρῶν καὶ εὐτε-
λῶν γονέων τυγχάνων. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ τῶν
ἐν στρατίᾳ δυσπραγέστερον ἐνηνεγμένων γε-
νόμενος ἐτεθῆκε κομιδῇ παιδὰ τῶτον ἀφείς.
αὐτὸς δὲ εἰς ἰσχυτὸν ἀπορίας ἦκων ἐπὶ χρο-
νοχοῖαν ἐχώρησεν, ἀκράτουός τε ἐγένετο. ἐπεὶ
δὲ ἡ φύσις αὐτοῦ μειζόνων ὠρέγεται μιαιφω-
νῶν, πρὸς λογικὴν θεωρίαν ἐτρέπετο. καὶ
δῆτα συγγίνεται Πανλίνῳ ἀρτίως ἀπὸ Τύφου
εἰς Ἀντιόχειαν ἀφικαμένῳ, ἔτι κατὰ τοὺς
Κωνσταντίνου χρόνους. τοῦτον ἠκραῶτο, πολ-
λὴν ἐπεικῶς φαίνων τῆς ἀσεβείας τὴν ῥώ-
μην εἰς τὰς πρὸς τοὺς διαφερομένους ζητή-
σεις, καὶ οὐχ ὑπόστατος ἦδη τοῖς πολλοῖς ἦν.

ἐπεὶ δὲ Πανλῖνος ἐτεθῆκε, Εὐλαλίον τρίτον
καὶ εἰκοστοῦ ἀπὸ τῶν ἀποστόλων ἔχοντος
τὸν θρόνον, πολλοὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀέτιου
ἐλεγχόμενων δεινὸν ποιησάμενοι πρὸς ἀνδρὸς
δημιουργῶ καὶ νόου κατὰ κράτος ἐλαύνεσθαι,
συστάντες ἐξήλασαν αὐτὸν τῆς Ἀντιοχείας.
ἐξελαθεῖς δὲ εἰς Ἀνάζαρχον ἀφικνεῖται. ὃ δὲ
ἤδη τάχιστα δυνάμειος πίστεως πιμπλάμενος
μεῖζας αἰ τῶν διδομένων ἀφορμῶν ἐσέφερε
τοὺς καρπούς. ὃ δὲ οὐδὲν ἥκιστα τὰς μὲν
διελέγχων, φανύλως δὲ ἀμπισχόμενος καὶ ὡς
ἔτυχε ζῶν. Philostorg. 3 15.

οὗτος αἰρεσιάρχης ἦν, ὃς καὶ ἄθλιος ἐπε-
κλήθη, ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. τὰ
αὐτῷ μὲν οὖν ἐφρόνει Ἀρείφ, καὶ τὴν αὐτῷ
συνεκράτει δόξαν, πρὸς δὲ ἀρειανίζοντας διε-
κράτετο. ἦν δὲ καὶ πρότερον αἰρετικὸς ἄν-
θρωπος Ἀέτιος, καὶ τῷ Ἀρείῳ δόγματι δια-
πύρως συνηγορῶν ἔσπευδεν, ἐν γὰρ τῇ Ἀλε-
ξανδρείᾳ μικρὰ παιδευθεὶς ἀναζεύγνυνσι, καὶ
καταλαβὼν τὴν ἐν Συρίᾳ Ἀντιόχειαν (ἐντεῦ-
θεν γὰρ ἦν) ὑπὸ Λεοντίου τοῦ τότε τῆς Ἀν-
τιοχείας ἐπισκόπου χειροτονεῖται διάκονος.
εὐθὺς οὖν ἐξενοφώνει τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐκ
τῶν Ἀριστοτέλους κατηγοριῶν διαλεγόμενος,
τοὺς ἱστορικοὺς κατωρθωτικὸς λόγους. ἐπιστο-
λὴς τε συνεκάλυπεν πρὸς βασιλεῖα Κωνσταν-
τιν. ἀλλ' εἰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἀρειανίζουσιν ἔλεγεν,
ὅμως ὑπὸ τῶν οἰκείων, οὐ δυναμένων συνιέναι
τὸ περισκελὲς τῶν λογισμῶν, ὡς αἰρετικὸς ὁ
ὁμόφρων αὐτοῖς ἐνομιζέτο, καὶ διὰ τοῦτο
ἐκδιωχθεὶς τῆς αὐτῶν ἐκκλησίας ἔδοξεν αὐ-
τὸς μὴ βοῦλεσθαι κοινωνεῖν αὐτοῖς. καὶ νῦν
εἰσὶν ἐξ ἐκείνου οἱ τότε μὲν Ἀετιανοὶ νῦν δὲ
Εὐνομιανοὶ λεγόμενοι· Εὐνόμιος γὰρ ταχυ-
γράφος ὢν ἐκείνου, καὶ ὑπ' αὐτοῦ παιδευθεὶς
τὴν αἰρετικὴν λέξιν, τοῦ στίφους τούτου
προέσθη. Socrat. 2 35.

ἀετίτης εἶδος λίθου, ὡς καὶ ἀχάτης καὶ
λυχνίτης.

ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις, ἐπὶ τῶν
ἐπιχειρούντων διδάσκειν τινὰς ἢ ἐπίστανται
μᾶλλον τῶν θελόντων διδάσκειν.

ἀετὸν κύνθαρὸς μαιεύσομαι (Α. Λυσ. 695), ἐπὶ τῶν τιμωρομένων τοὺς με-
ζῶνας προκατάφραντας κακοῦ· λέγεται γὰρ
τὰ ὥσ' αὐτοῦ ἀφανίζειν ὁ κύνθαρ.

ἀετὸς ἐν νεφέλαις, ἐπὶ τῶν δυσωλώ-
των, παρ' ὅσον ἀετὸς ἐν νεφέλαις ὢν οὐχ
ἀλίσκεται.

ἄημα ἢ πνοὴ τῆ ἀνέμου. "δαινόν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε στένοντα πόντον. ὁ δὲ παγκρατὴς ὕπνος λύει πεδήσας, οὐδ' αἰε λαβὼν ἔχει. ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σιφρονεῖν; ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως ὅτι ὁ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθροτερός ὡς καὶ φίλῳ ἀδελφῇ, ἔς τε τὸν φίλον τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφέλειν βουλήσομαι ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα. τοῖς πολλοῖσι γὰρ βροτῶν ἀπιστός ἐσθ' ἑταιρείας λιμήν." Soph. Ai. 674.

ἄημα. ἐν ἐπεγράμματι (AP 6 124) "ἄσις ἀπὸ βροτῶν ὥμων Τιμάνορος ἄημα νηῖ ὑπωροφίας Παλλάδος ἀκμιμάχας," ἀντὶ τοῦ ἀνάκειμαι.

ἀήμεναι πνεῦσαι.

ἀηνές τὸ ἀδίδιον, τὸ λαμπρόν.

ἀηνόβουρβος ὁ χαλκοπώγων.

ἀήπιον τὸ μὴ πρᾶον.

ἀήσαστος ἀήττητος. (AP 6 264) "ἔμμι δ' ἀήσαστος πάμπαν ἀφ' οὗ γενόμεν."

ἀήσυλον τὸ ἄδικον, ἀμαρτωλόν.

ἀήσυρον τὸ λεπτόν, τὸ μετέωρον καὶ κοῦφον, τὸ ἐλαφρόν, παρὰ τὸ ἄκρι σύρεσθαι, ἐπὶ ὀρνέων. "ἀήσυρον γόνυ κύμψει."

ἀήτης ὁ ἄνεμος. καὶ ὥσπερ ἠχήσω ἠχητής, ποιήσω παιητής, οὕτως ἔδει ὥς ἀήσω ἀητής. ἀλλ' ἡμάρτηται. (AP 6 245) "Καρπυδίην ὅτε νυκτὸς ἄλα στρέψαντος ἀήτον."

ἄητον τὸ κατυπνεύμενον.

αητος ὁ ἀκόρεστος.

ἀήττητος ὁ ἀκαταπύνητος.

Ἀθαιμαντίδης πατρωνυμικόν.

Ἀθάμας ὄνομα κύριον. εἰσάγεται ὁ Ἀθάμας ἐστεφανωμένος ὥσπερ ἱερεῖον, σφαγιασθησόμενος διὰ Φρίξον· καὶ ῥύεται αὐτὸν Ἡρακλῆς, εἰπὼν ζῆν τὸν Φρίξον. παραδείγματι οὖν χρώμενος ὁ Στρεψιάδης δειδέναι φησὶ τῷ Ἀθάμαντι παραπλήσια μέλλοντι θύεσθαι. sch. A. Nub. 258.

Ἀθαμβῆς ἄφοβος.

Ἀθανάφριχος, ὃς ἐβασάνισε τὸν ἄγιον Νικήταν, καὶ μέγαν μάρτυρα Χριστοῦ πεποίηκεν.

Ἀθάνατοι μύριοι Περσῶν ἐπιλεκτοί, οὓς Ἀδραβούριος ἐπὶ Θεοδοσίῳ βασιλέϊ διεφθείρε καὶ ἠφάνισεν (Socrat. 7 20). οὓς εἰχε Ἐφῆξ ὁ Λαρεῖον.

Ἀθάνατος. τὸ ἀθάνατος ἐπὶ ἐμφύων, τὸ δὲ ἄφθιτος· ἐπὶ ἀψύχων φιλόσοφοι τάτουσιν. cf. v. ἄφθιτον.

ὅτι ὁ Πλάτων ἀθάνατον λέγων τὴν ψυχὴν ἀθανάτους ὁμῶννυμον εἶναι ἐπιφέρει, διότι τὸ μὲν κυρίως ἀθάνατον καὶ κατ' οὐσίαν καὶ κατ' ἐνέργειαν ἐστὶν ἀμετάβλητον, τὴν δὲ ψυχὴν κατ' ἐστίαν μὲν οἶδεν ἀθάνατον, ἔπειτα δὲ καὶ κατ' ἐνέργειαν. οὕτω δ' ἂν εἴποις καὶ τὰ ἄρνια ἀθανάτοις ὁμῶννυμα· μεταβάλλει γὰρ καὶ αὐτά, εἰ καὶ μὴ κατ' οὐσίαν, ἀλλὰ κατὰ τόπον.

ὅτι δὲ πάθος τῆς ζωῆς ἢ ἀθανασία καὶ σύμπτωμά τι. ἐπὶ ὅποθ' εἴη γὰρ τινι δείκνυται ἐκ θνητοῦ ἀθάνατον γίνεσθαι, οὐ μεταλήψει ἄλλης ζωῆς τὸ θνητὸν ἀθάνατον γίνεσθαι. ἐγράφη ἐν τῷ π στοιχείῳ περὶ πάθους (cf. v. πάθος). ὁ δὲ τὴν ἀθανασίαν ὀρεζόμενος στέρησιν θανάτου ἀμαρτάνει· οὐ γὰρ στέρησις θανάτου ἢ ἀθανασία, ἀλλ' ἐν ἑξεί καὶ διαδέσσει.

Ἀθᾶνες ὄνομα ἔθνος.

Ἀθάρα ἄλευρον ἠψυμένον. κλίνεται δὲ παρὰ μὲν Ἀττικοῖς διὰ τοῦ η ἀθάρης, οἱ δὲ κοινοὶ διὰ τοῦ α ἀθάρας. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (672) "ἀλλὰ με ἀθάρης χύτρου τις ἐξέπληττε, κειμένην ὀλίγον ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς τῇ γροδίᾳ." ἀθάρην, ἐκ ἀθήραν τὴν ἐρεϊκτὴν καλοῦσι. Κράτης "Ἡρώσιν" ἔκων ἔτνας χορὴ δεῦρο τρύβλιον φέρειν καὶ τῆς ἀθάρης."

Ἀθαιμιαστὶ χωρὶς θαύματος.

ἄθε εὐχῆς σημαντικόν, ἀντὶ τοῦ εἶθε.

Ἀθέατος μὴ τεθεαμένος. "ὦν γὰρ εἰς τέλος ἀθέατος τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸς ἐν Ἰβηρίᾳ πολέμους καὶ τοὺς ἐν Ἀιγυπτιακοῖς προῆγεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα."

ἄθειε χωρὶς θεοῦ.

Ἀθέλδεται πυρηθεῖται, διεκλύεται.

Ἀθέλιμος ὁ κακός.

Ἀθέμιστα ἄδικα. Ἀθέμιστος ἄνομος. λέγεται δὲ καὶ ἄθεσμος ὁ παράνομος. "ἠρώσθη Πίτας Θεταλὸς Ἀαρίσσης τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς ἔρωτα ἄθεσμόν τε καὶ δυστυχῆ." cf. v. Πίτας.

Ἀθέμιτον τὸ ἄδικον, καὶ ἀθεμιτώτατον. διαφορεῖται.

ἄθειον. "ἄθειον ἐστὶ τὸ μὴ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς διασωῆναι καὶ ἀνάγειν εἰς τὸ θεοειδές, καὶ συνάγειν αὐτὴν πρὸς τὸ θεῖον ἀρρήκτοις καὶ ἀλύτοις δεσμοῖς, ἢ τὰναντία τούτων, τὸ κατυσπᾶν καὶ καθέλκειν τὸ ἐν ἡμῖν θεῖον εἰς τὸ γηγενές καὶ ἀλίτηρον καὶ γυγνυῶδες ἢ τίτακκον δεσμωτήριον."

ἀθεραπευσία ἡ πάντελης καταφρόνη-
σις· "τὸ δὲ στρατόπεδον ταῖς τῶν συν-
μάτων ἀθεραπευσίαις κυκλῶς ἀπήλλαττεν"
(Polyh. 3 60).

ἀθέρεις εἶδος σπέρματος.

ἀθέρεισαν ἀποδοκίμωσαν.

ἀθερώσσει ἀγρυπνεῖ.

ἀθεσίαν παραβασίαν. "ἀγωνιῶν γὰρ τὴν
ἀθεσίαν τῶν Κελτῶν καὶ τὰς ἐπιβουλάς τὰς
καὶ ἐπιστοιμένας" (Polyh. 3 78). "οἱ δὲ Ῥω-
μαῖοι συλλογισάμενοι τὴν τῶν Γαλατῶν ἀθε-
σίαν" (id. 2 32). καὶ αὐθις Πολέβιος "ἐπι-
κρίπτειν ὕπασι τὴν ἀθεσίαν αὐτῶν καὶ τὴν
ἀβεβιαιότητα."

ἀθέσμιον τὸ ἄδικον.

ἀθέτῃσις ἐκβολή. καὶ ἀθετῶ αἰτια-
τικῇ. [γινικῇ δὲ ὡς τὸ "κατάρχων μὲν καὶ
ἀθετῶν τῷ τολμήματι." cf. Etym. Gud. p. 588.

ἀθεωρητὶ χωρὶς θεωρίας· καὶ ἀθεώ-
ρητος ἀθέατος.

ἀθῆλυντον ἀδάμιστον, σκληρόν.

Ἀθηνῆ τὴν αἴλουρον. ἐπὶ τῶν κακῶς
συγκρινόντων τὰ κρεῖττονα τοῖς ἥττοσι διὰ
μικρὰν ὁμοιότητα ἢ παρομοίαν εἴρηται, ὡς εἶ-
τες διὰ γλαυκότητα τὸν αἴλουρον τῇ Ἀθηνῇ
συμβάλλει.

Ἀθηναία ἡ θεά, ἡ δὲ γυνὴ ἀστῆ.

Ἀθηναίως. ὁ Μεγακλείδης οὐ φησι κα-
λεῖσθαι τὰς γυναῖκας Ἀθηναίως ἀλλ' Ἀττικῶς,
ἐν τοῖς περὶ Ὀμήρου, ἅμα καὶ τὴν αἰτίαν
ἀποδιδούς· μόνους γὰρ, φησί, τοὺς ἐκείθεν
ἄνδρας μὲν Ἀθηναίους ὀνομαζέουσιν, γυναῖκας
δὲ Ἀττικῶς, ἵνα μὴ τὴν ἄγανον αἰ. γαμου-
μεναι τῇ προστηγορίᾳ καταπυκνῶσιν. ἀλλ'
ἰδοὺ Φειρεκράτης ἐν Γρανσί φησιν "Ἀθη-
ναίως αὐταῖς τε καὶ ταῖς συμμάχοις," καὶ
Κάνδαρος Τηρεῖ "γυναῖκ' Ἀθηναίων καλὴν
τε καὶ γὰρ ἄν," καὶ Φιλήμων Περικλῆ "τὰς
Ἰπποκίτας τῶσδε καὶ Ἀσιιστρατίας καὶ Ναυ-
σινίκας, τὰς Ἀθηναίας λέγω." οἱ δὲ μὴ δεῖν
φάσκοντες Ἀθηναίας λέγεσθαι τὰς Ἀττικὰς
τὴν ὁμωνυμίαν αἰτιῶνται ἣν ἐπιδέχονται πρὸς
τὴν θεάν· Ἀθηναία γὰρ καὶ ἡ θεὸς καλεῖται.
ἀλλ' ἀντὶ τοῦ Ἀθηναίας αὐτὰς φησι λέγεσθαι
Ἀττικῶς. πλὴν πολλή γε ἡ χορὴσις τῆς φωνῆς
ἐπὶ τῶν γυναικῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὡς
οἱ τε προειρημένοι ποιηταὶ μαρτυροῦσι καὶ
Διφίλος ἐν Ἀμιάστριδι (καὶ γὰρ καὶ τὴν Θε-
μιστοκλέους θυγατέρα Ἀθηναίων ξένην φησί)
καὶ Πίνδαρος ἐν σκαλοῖς (89). ὁ μὲντοι Φρύ-

νχος ἀνάττικόν φησιν εἶναι τὴν φωνήν, καὶ
θαυμάζει πῶς ὁ Φειρεκράτης ἀττικώτατος ὢν
χρηται τῇ λέξει.

Ἀθῆναγον· ὅτι Ἀπολλώνιον βραχέως τὸ
ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτω καὶ παρὰ Θου-
κυδίδῃ ἀναγνωστέον. καὶ Ποσειδῶνα τὸ τῷ
Ποσειδῶνος, ὡς Ἀθῆναιον τὸ τῆς Ἀθηνᾶς,
καὶ Διονύσιον καὶ Δημήτριον καὶ πάντα τὰ
τοιαῦτα ὁμωνύμως τοῖς ἀνδρωνυμοῖς. τὸ
δὲ Ποσειδάνειον δῆλον ὅτι Ἀωρίων ἵσται.

Ἀθῆναίως. Ναυμαχίης. γραμματικῶς,
γεγονώς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου, ἔγραψα
βιβλίον ὀνόμα Δειπνοσοφιστῆς ἐν ᾧ (p. 3 D)
μνημονεύει ὅσοι τῶν παλαιῶν μεγαλοφύχως
ἔδοξαν ἐστίαν. ὁ μέγας Ἀλέξανδρος κατέκρινεν
νικήσας ναυμαχίαν Ἀακεδαιμονίους, καὶ ταχί-
σας τὸν Πικριῦ καὶ ἐκατόμβην θύσας πάν-
τας εἰστίασεν Ἀθηναίους· καὶ Ἀλκιβιάδης
Ὀλύμπιον νικήσας τὴν πανήγυριν ἀπάσας εἰ-
στίασε. τὸ αὐτὸ καὶ Ἀσσίφρων Ὀλυμπιονίκης
καὶ Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκραγαγνίτης, Πυθαγό-
ρικος ὢν καὶ ἐμψύχων ἀπεχόμενος, Ὀλύμπιον
νικήσας, ἐκ λιβανωτῆ καὶ ἀμύνης καὶ τῶν
πολυτελῶν ἀρωμάτων βοῶν ἀναπλάσας, δέ-
κναι τοῖς εἰς τὴν πανήγυριν ἀπυκνήσας· καὶ
ὁ Χῖος Ἴων τραγωδίαν νικήσας Ἀθήνησιν
ἐκάστην τῶν Ἀθηναίων ἔδωκε Χίον καράμιαν
καὶ ὁ Ἀκραγαγνίτης Τελλίης φιλόθεος ὢν
κατελύσασι ποτε πεντακόσιοις ἰππεύσιν ὥφρ
χειμῶνος ἔδωκεν ἐκάστῳ χεῖρῳ καὶ ἱμάτιον·
ὅτι Χῖος ὁ Συρακούσιος εἰς ἕκαστον τῶν
ἐν ταῖς δέπνοις πυρριθιμῶν στυγία καὶ
παρομοίαν ἔλεγε. Κλέωνος δὲ ὁ Σολεὺς δει-
πνολογίαν καλεῖ τὸ ποίημα, ἄλλοι ὀνολογίαν,
Χρύσιππος γαστρονομίαν, ἄλλοι ἡδυπάθειαν.
ὅτι ἐν τῷ συμποσίῳ Πλάτωνος εἰκοστοκτὶ
ῆσαν δαιτυμόνες.

Ἀθηνῶν δυσβουλία· ἐπὶ τῶν παρ'
ἐλπίδας καὶ ἀναξίως ἐντυχόντων· τὸ γὰρ
κυκλῶς βουλευέσθαι Ἀθηνῶσις ἦσκητο· τὴν
δὲ Ἀθηνᾶν πυρσοχεῖν τὸ κακῶς βουλευθῆναι
ἀποκλίνει καλῶς. καὶ ἦν τοῦτο λεγόμενον ἐπι-
χώριον. καὶ Εὐπολις "ὡς ἐντυχῆς αἱ μᾶλλον
ἢ καλῶς φρονεῖς," καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νε-
φέλαις (583) "φασὶ γὰρ δυσβουλίαν τῆδε τῇ
πόλει προσεῖναι· ταῦτα μέντοι τὰς θεάς, εἴτε
ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέψαι."

Ἀθηνᾶς ἄγυλμα δόρου κρατεῖ δαΐ τὸ
σταθερὸν καὶ ἀνδρεῖον. ἐμῶς καὶ ἀσπίδα
διὰ τὸ πῦσον ἐπιβουλήν διὰ τῆς σοφίας ὑπὸ

δοῦσθαι· ἢ αὐτῇ γὰρ ἴσα τῷ νῦν, καὶ περ-
κεφαλαίω διδάσκειν αὐτῇ διὰ τὸ εἶναι τῆς
σοφίας τὸ ἀκρότατον ἀθίτατον, καὶ ἁλίσαν
ὡς καθαρωτάτης οὐσίας εὐσεΐας· φωτὸς γὰρ
ἔλη ἢ ἁλίσαν, καὶ Γοργόνα διδάσκειν ἐπὶ τοῦ
σπῆθους αὐτῇ διὰ τὸ ταχὺ τοῦ νοῦ. Codin.
otig. CE p. 13.

Ἀθήνησιν. ἐν ταῖς Ἀθήναις. Ἀθήνη
δὲ πόλις καὶ τῆς Λακωνικῆς.

Ἀθηνόδωρος. οὗτος ἦν στρατιωτῆς
Ἀθηναῖος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος, μαθητὴς Διο-
γυνοῦ τῷ Ἀριστοκρίτου, ἔγραψε δὲ διώφορα,
καὶ ἕτερος σοφιστῆς, ἀδελφὸς Γρηγορίου τῷ
Θυματουρῷ.

Ἀθηνόδωρος στωικός φιλόσοφος, ἐπὶ
ᾧ Περικλέους βασιλείᾳ Ῥωμαίων, ἐφ' οὗ πᾶσα
ἀνάγκη κοινὸν εἶναι δυστυχίαν τὴν τῷ κρά-
τους ἄλλοις ἐξουσίαν, ἐξ οὗ δὴ μάλιστα ταῖς
Ἀθηνόδωρου τούτου συμβουλίαις ἐπείσθη.
καὶ διαδέχεται Τιβέριος τὴν βασιλείαν. τότε
γὰρ οἱ κόλακες παρὰ τοῦ βασιλέως δωρεῶν
καὶ τιμῶν ἀξιούμενοι μεγίστων ἀρχῶν ἐπέ-
βαινον, οἳ τὰ ἐπιεικῆς καὶ ἀπράγμονες, μὴ
τὸν αὐτὸν ἐκείνοις αἰρούμενοι βίον, εἰκότως
ἐσχετλίον οὐ τῶν αὐτῶν ἀπολαύοντες, ὥστε
ἐν τούτῳ τὰς μὲν πόλεις στάσεων πληροῦ-
σθαι καὶ παραχῶν, τὰ δὲ πολιτικὰ κέρδη
ἤτεσσιν ἀρχεῖν ἐκιδύμενα τὸν μὲν ἐν εἰρήνῃ
βίον λυπηρὸν καὶ ὀδυνηρὸν τοῖς χαριεστέροις
ἰσχύουσιν, τὴν δὲ ἐν τοῖς πολέμοις προθυμίαν
ἐξέλκον. κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς ἐκείνους καὶ
ἡ παντὸς ὁρῆσις ἐσκήθη, οὐκ ἔτι πρότε-
ρον οὕτω, καὶ προσέτι γὰρ ἕτεροι πολλῶν κα-
κῶν αἰτία γεγονότι. Zonara 15.

ὅτι τῷ Ἀθηνόδωρῳ πάντα παρεσκεύαστο
πρὸς φιλοσοφίαν, τὰ τε ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ
τὰ ἀπὸ τῆς ἐπιεικοῦς προαιρέσεως, ὃ τε Πρό-
κλος ἐξη καὶ διαφανῶς ἐξηγεῖτο τοῖς πησιύ-
ζουσιν. ὃν ὁ Σαλέστιος θανυμάζων ἐπὶ σπυδῇ
ἔλεγεν ὅτι περὶ ἅρα ἐψέκη ὁ ἄνθρωπος ἐξά-
πτυντι πάντα τὰ παρακείμενα. ἀλλ' ὁμοίως ἐπι-
συνῶν Ἀθηνόδωρον μὴ φιλοσοφῆσαι. Damascius.

Ἀθηρηλοιογός (Hom. λ 128) τὸ πτύον
τὸ τοὺς ἄθρας ὀλοθρεῖον.

ἄθρον τὸ ἄθρατον.

Ἀθρυσάριστον ἀνεπιτήδειον εἰς ἀπό-
θισιν.

Ἀθρυσίον.

Ἀθρητῆς ἁγωνιστῆς, ἀσκητῆς. Αἰλια-
νός... (Theopompus ap. Polyb. 8 11) "τοῖγα-

ροῦν οὐ μόνον ταῦτ' ἔχειν ἀπὸ τοῦ παρεσκεύα-
ζεν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης ἀδικίας καὶ βδελυ-
ρίας ἄθρητῆς εἶναι. τί γὰρ τῶν αἰσχυρῶν καὶ
δεινῶν αὐτοῖς οὐ προσῆν; ἢ τί τῶν καλῶν
καὶ σπουδαίων οὐκ ἀπῆν;"

Ἀθρητῆς ὁ τοὺς ἄθλους ἐξασκητικῶς. "οἱ
δὲ Ῥωμαῖοι ἄνδρα πολέμων Ἀθρητὴν ὡς τὸν
Ἀννίβαν ἐκπύπουσιν."

ἄθλον ἁγώνισμα, ἡ τιμὴ, ὁ μισθός, καὶ
τὸ τοῦ ἁγῶνος βραβεῖον. καὶ ἄθλος ἀρσε-
νικῶς τὸ ἔργον καὶ τὸ ἁγώνισμα καὶ τὸ ἔπα-
θλον. διαφέρει δὲ τοῦτο τοῦ οὐδετέρου, ὅτι
τὸ μὲν οὐδέτερον δηλοῖ κυρίως τὸ ἔπαθλον,
τοῦτο δὲ τὸν ἁγῶνα.

Ἀθμονία δημὸς ἐστὶ φυλῆς τῆς Κεκρο-
πίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Ἀθμονεύς.

Ἀθμωνίς ὄνομα κύριον.

ἄθλωτος ὁ ἀνύραχος.

ἄθρανσαν ἰσχυρόν, ἄκλαστον.

ἄθρει ὄρα, βλέπε. καὶ ἄθρειοντες
ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες.

ἄθρεῖν τὸ περισκοπεῖν καὶ μετ' ἐπιτί-
σιως ὀρεῖν. παραδειγματικῶν δὲ πάντα μετὰ.

ἄθρεμβολα (ἀν ἄθρε) ὄργανον τιμω-
ρητικόν, ἄρθροις ὡς ἔοικεν ἐμβαλλόμενα καὶ
διασπῶντα καὶ πλήττοντα.

ἄθρηματα δῶρα παμπόσιμα ταῖς γεγα-
μημέναις.

ἄθρηνη (ἀν ἄθρε) εἶδος μελίσσης.

ἄθρηνί χωρὶς θρήνον.

ἄθρηνον (ἀν ἄθρε) ὁ μουσῶν τάπος
(Philosomat. iun. lib. 13).

ἄθρησειεν ἀπὸδοι.

Ἀθρεῖς πόλις Αἰγύπτου.

ἄθρεῖς συνάγει. "τούτους ἀθροέοντες
ἀλλήλους παρεκρέτν" Ἰωσήφους (B. iud. 6 2).

ἄθροῖζω. ἀπὸ τοῦ θροῦς θροός θροῖζω
καὶ θροῖζω, καὶ μετὰ τῇ ἐπιτατικῇ α ἄθροῖζω,

ἄθροισμα τὸ σώρευμα.

ἄθροισι καταρρέοντες ἀντὶ τοῦ ὀρεῖν
προπαρορῶντες δὲ δεῖ τὸ ὄνομα καὶ δασύνειν
τὴν πρώτην συλλαβὴν ἀττικῶς. καταρρέοντες
δὲ ἀντὶ τοῦ ἀθροῦς καταρχόμενοι. ἡ μετα-
φορὰ ἀπὸ τῶν ποταμίων ῥευμάτων. "Ὀμηρος
(Α 724) "τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνη πεζῶν" sch.
A Ach. 26.

ἄθροος. καὶ ἄθρος λέγεται διςυλλάβως.

ἄθρους εἰς ἔν ἅπαντας συνηγμένους,
ἑμοῦ. καὶ ἄθρός. "τοιαῦτα μὲν ἐποίησαν
ἄθρός διδιδασόμενος" (Ioseph. B. iud. 4 4).

ἄθροως ταχίως.

ἄθρυπτος ἀνδρώδης, μὴ βλακύνουσα
μηδὲ μαλακίζομένη μηδὲ χαννομένη. *Λυ-*
μάσιος (Phot. p. 338 b) "τὴν δὲ τροφὴν ἐκτε-
ρώσατο μετρίαν τινὰ καὶ ἄθρυπτον, οὔτε
κατεργαῖσαν διὰ πένιν οὔτε διὰ πλοῦτον
βλακύνουσαν, ἀλλὰ μέσσην καὶ μουσικὴν καὶ
τῶν δώρων τρόπον ὡς ἀληθῶς ἡρμοσμένην."

ἄθυμος ἀντὶ τοῦ ἄθυμῆτης. *Πλάτων*
Πολιτείας ε' (p. 456 A). ἤγονον ὁ λαλῶν πημένος.
"οἱ δὲ στρατιῶται, καίτοι ἄθυμοι δοκοῦντες
καὶ τὰ σώματα πονηθέντες ἐν τῇ προτέρᾳ
μάχῃ, παρεβύλακτο καὶ ἐνίκησαν," ἀντὶ τοῦ
τὴν ψυχὴν κακοί.

ἄθυμότερος ἀνυπάτερος, κακοκνυό-
τερος.

ἄθῦρειν τὸ παλῆιν. *Πλάτων Νόμοις*
(7 p. 796) "ἡ δ' αὖ πῦρ ἡμῖν κόρη καὶ δέ-
σποινα, εὐφρανθεῖσα τῇ τῆς χαρείας παιδίῳ,
κεναῖς χερσὶν αὖν ὥρτη δειν ἄθῦραι." ἄθῦρω
ὁ ἐνιστώ.

ἄθυρμα παλίντρον. *Ιώσηπος* (Ant. lud. 12
49) "ὅς ἦν τοῦ βασιλέως ἄθυρμα, καὶ πρὸς
τὰ σκώμματα καὶ τοὺς ἐν ταῖς πότεσι γέλω-
τας ἐπειδείκνυτο." καὶ αὖθις "οὐκ ἔστιν ἀν-
δρῶν ἀθύρμασιν ἐμφιλοχαρεῖν παιδίῳ." καὶ
ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 37) "Πανὶ δέ μιν ἔξασ-
σαντες ὁδῷ ἐπὶ καλὸν ἄθυρμα κίεθσαν"
ἀντὶ τοῦ ἄχαλμα. *Κρυτίκος* Ὀδυσσεῦσι "με-
μνῶν τι παρῆχθαι ἄθυρμα."

ἄθῦριον παλίντρον.

ἄθυρογλωττίς ἡ ἀχαλίνωτος γλῶσσα.

ἄθυρος ὄνομα κύριον.

ἄθῦρωτον στόμα. οὕτως ἄθῦρωτον,
οὐκ ἀπύλωτον, *Ἀριστοφάνης* ἐν *Βατράχοις*
(846) καὶ *Θερένιος*. οἱ δὲ γράφοσιν ἀπύ-
λωτον, ἀντὶ τοῦ ἡμεψυμένον καὶ πύλην μὴ
ἔχον, ταυτίσσει μὴ χαλινωγώγουμενον μηδὲ
κρατούμενον.

ἄθῦτους ἀνευ θυσιῶν. "καὶ γήμας ἄθῦ-
τους τε καὶ ἀγάμους γάμους ἐκείνους, ἐπ' αἷα
οἶδα καὶ τὸν θεὸν σείσαντα καὶ διασημίως
ἄλλας κατενόησα ὡν ὕψ' ἡλίω ἔτι καὶ τυραν-
νῶν" (*Aelian. de Provid. cf. v. διαξάμειν*).
"ἰδεῖτο μὲν οἱ τὸ σῶμα κραιφαγίως, ἄθῦτε δὲ
οὐκ ἐπέσχετο μεταλαβεῖν," *Δημοσκόσιος* φησιν.

ἄθῶν τὸ ὄρος σὺν τῷ ν λέγουσιν.

ἄθωνίς πόλις.

ἄθῶς ὁ ἀζήμιος, παροιμία "ἐντενέμην
ἐν ἄθῶσι τὰς χειράς μου" (Ps. 26 6) ἀντὶ

τῷ ἄθῶν ἐμαυτὸν ἐτήρησα, οὐκ ἐκοινώνησα
τοῦ κακοῦ. ἄθῶς οὖν ἀναίτιος.

ἄθῶπενταν ἀκολάκευτον, ἄσπλαγχνον,
ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 186) "Θηρὸς ἄθῶπεν-
τρον Πανὶ καθήψε δέρας." περὶ κύπρου φησὶ
τοῦτο.

ἄθως καλύπτει πλευρὰ *Ἀθηνίης*
βοός, παραιμία ἐπὶ τῶν τικὰς λυπούντων ἢ
βλαπτόντων, ἐπειδὴ τὴν βοῦν τὴν ἐν *Ἀθηνῶν*
λευκοῦ λίθου πεποιημένην ὁ ἄθως τὰ ὄρεα
ἐπισκιάζει.

αἱ ψιλοῦμενον καὶ περισπώμενον τὸ ὄφελον
σημαίνει, κατ' ἀποκοπὴν τοῦ αἵθε, ἀ-
συνόμενον δὲ ἄθῥον θηλυκὸν καὶ ἀγαφρο-
κόν. σημαίνει δὲ καὶ ἐπίρρημα θρηνητικόν,
περισπώμενον καὶ ψιλοῦμενον· ὃ καὶ διπλα-
σιάζεται (*Lycophron* 31) "αἱ αἰ τάλαινα θη-
λαμῶν κεκαυμένην."

αἶα ἡ γῆ.

αἶαγμα θῆνος, καὶ (ἀπ' αἶαγμα δὲ) αἶα-
τριμμα.

αἰάζειν θρηνεῖν. ἢ τὸ κατοικτεῖν.

αἰαῖ, "αἰαῖ, τίς ἄν ποτ' ὦρεθ' ὦρ' ἐπ' αὐ-
νυμον τοῦ μὲν ξυνοῖσιν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κα-
κοῖς; νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δις αἰάζειν ἐμὸν
καὶ τοῖς" ὁ *Αἴας* φησὶ (430). ταῦτο ἀρχαῖον
τροπὸν ἐστὶ, τὸ πρὸς τὰς ἀνομασίας ἐκφέρειν
τὰς συμφοράς. καλῶς μὲν οὖν πρῶτων οὐκ
ἂν ἐμνήσθη τῷ ὀνόματος, ἐν συμφορᾷ δὲ ὦν.

Αἰαία (Hes. λ 70) κῆρος.

αἰαιολοὶ οἱ σύγγαμφοι.

Αἰακίδης ὁ τοῦ *Αἰακοῦ* υἱός.

αἰακίς εἶδος κύλικος.

αἰανῆς κύκλος σκοτεινός, ἀδελφικτός·
Σοφοκλῆς (Ai. 672) "νυκτὸς αἰανῆς κύκλος," ἢ
αἰανῆς θρηνητικῆς, παρὰ τὰ ἀνέλω τὰ θρηνώ.

Αἰάντειος γέλως, ἐπὶ τῶν παραφρο-
νας γελώντων. καὶ *Αἰάντειος* οἶκος ὁ τῷ
Αἰάντος. καὶ *Αἰαντὶς* φυλὴ ἡ τῷ *Αἰάντος*.

Αἶαξ ὄνομα κύριον.

αἶμπος ὁ ποικίλος.

αἰβάλη ἡ θύρα.

Αἰβηλος ὄνομα κύριον.

Αἰβιωναῖος ὄνομα κύριον.

αἰβοῖ σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. τίττεται
δὲ καὶ ἐπὶ ἡδονῆς παρὰ *Ἀριστοφάνει* ἐν *Οἴ-
κισιν* (1331) "αἰβοῖ, οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πᾶ-
τεσθαι γλυκύτερον."

αἶγαγρος εἶδος ζῦμον.

Αἶγαῖον πῆλαχος σὺν καλόμενον ἄπο

ιστορίας. Θησεὺς δ' Αἰγίως υἱός, βασιλείας τῆς Ἀττικῆς, βασιλεύει Κρητῶν, καὶ διώκει τὸν Μινωάταυρον εἰς τὴν Λαβύρινθον χώραν, καὶ κρυπτόμενον αὐτὸν ἐν σπηλαίῳ ἀνέῖλε, καὶ λαμβάνει τὴν Ἀριούδην γυναῖκα, τὴν ἀπὸ τοῦ Μίνωος τεχθεῖσαν τῇ Πασσιφάῃ, καὶ οὕτω κρατεῖ τῆς Κρήτης. εἰτα ᾔτησεν ἀπελθεῖν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα τὸν Αἰγέα καὶ τὴν ἑαυτῆς νύκην τὴν κατὰ τῷ Μινωταύρῳ ἀπυγγείλαι. ὥς οὖν ἔπλει ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν χώραν, προλαβὼν τις τῶν διὰ θαλάσσης ἐμπορευομένων ἐψεύσατο τὸν τούτου πατέρα, εἰρηκῶς αὐτῷ ὅτι παρέβησαν οἱ Κρηῖτες τὸν Θησέα (ἔχουσι γὰρ καὶ ψευδομένην ὑπολήψεις) καὶ προδεδώκασιν τῷ Μίνῳ τοῦτον εἰς θυσίαν. πιστεύσας δὲ ὁ Αἰγεὺς καὶ κατολιγωρήσας ἔρριψεν ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀκρωρείας εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπεπνίγη· διόπερ ἐκεῖνο τὸ πέλαιος μέχρι τῆς σήμερον Αἰγαῖον ἐκλήθη. ἐλθὼν οὖν ὁ Θησεὺς εὗρεν αὐτὸν τελευτήσαντα, καὶ καταφρονήσας τῆς βυσιλείας τῆς Κρήτης καὶ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Ἀριούδης ἐβασίλευσεν ἀντὶ τοῦ πατρὸς ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ Αἰγαῖος κόλπος. Αἰγαῖον οὖν πέλαιος τὸ φοβερώτατον. ἀττικώτερον δὲ τὸ Αἰγαῖον. cf. Malalas p. 87.

Αἰγαιῶρος ὄνομα κύριον.

Αἰγαλλέως ἐπὶ γενικῆς ἀντὶ τοῦ. . . (cf. v. μᾶσσον.)

αἰγανέα ἀπόντιον ὀλοοσθηρον. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 57) "ἄνθετο δέρμα λέοντος Τεῦκρος Ἄραψ, καυτὴν ἀγρότιον αἰγανέα." αἷ γὰρ εἶθε γάρ.

Αἰγάστρη.

αἰγέα τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα.

Αἰγέα καὶ Ἐρεχθεύ καὶ πάντων τῶν τοιούτων ἐκτείνουσι τὸ τελευταῖον ἄλφα. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι "τὸν Ἐρεχθεύ μοι καὶ τὸν Αἰγέα κύλει."

Αἰγεία θάλασσα.

Αἰγεῖδαι. Δημοσθένους ἐν τῷ ἐπιταφίῳ (28), εἰ γνήσιός ἐστιν. ἴσθι δὲ Αἰγῆς φυλή, ἀπὸ Αἰγέως τοῦ Πανδίωνος, ἧς οἱ φυλᾶται Αἰγεῖδαι. καὶ Αἰγεῖδης ὁ τοῦ Αἰγέως παῖς.

αἰγεῖον τὸ τῷ Αἰγέως μαρτεῖον Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυνέκτου. αἰγεῖον ἴσθιν Αἰγέως ἡρώων ἐν Ἀθήναις.

αἰγειον μέλος. καὶ τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα αἰγειος ἄσχος.

αἰγειρος ἡ λεύκη, εἰδὸς φυτοῦ.

αἰγείρου θέα. αἰγειρος ἦν Ἀθήνησι πλησίον τῷ χωρίῳ ἐνθα, πρὶν γενέσθαι θέατρον, τὰ ἱερεῖα ἐπῆγγνον· ἀφ' ἧς αἰγείρου οἱ μὴ ἔχοντες τόπον ἐθεώρουν. Αἰγειρος δὲ ὄνομα πόλεως.

αἰγες τὰ μεγάλα κύματα ἐν τῇ συνηθείᾳ. καὶ ἐπαιγίζω ἐπὶ τῷ σφοδρῶς πνέω. καὶ Αἰγαῖον πέλαιος τὸ φοβερώτατον. Artemid. 2 12.

Αἰγεσταῖος ὄνομα κύριον. Αἰγεστεῖός δέ.

Αἰγῆίς ἡ τοῦ Αἰγέως φυλή.

αἰγιάζειν· "οὐ δ' αἰγιάζειν ἐνθαδὶ κα- θήμενος."

Αἰγιάλεια ὄνομα κύριον.

Αἰγιαλεύς ὄνομα κύριον.

Αἰγιάλη ὄνομα κύριον.

αἰγιαλῶ λαλεῖς, ἐπὶ τῶν ἀνηκούστων. καὶ ἀνέμῳ διαλέγη.

αἰγίβοτος γῆ (Hom. δ 606) ἐπιτηδεῖα αἰγας βόσκειν.

Αἰγίγες ὄνομα ἔθνος.

Αἰγίεις οὐτε τρίτοι ἔτε τέταρτοι, ἐπὶ τῶν ἄγαν εὐτελῶν. οἱ γὰρ ἐν Ἀργεῖ Αἰγίεις νικήσαντες Αἰτωλοὺς ἱρώτων τὴν Πυθίαν τίνες εἶεν· ἀνέῖλε δὲ αὐτοῖς "Αἰγίεις οὐτε τρίτοι οὐτε τέταρτοι."

αἰγίζειν διασπᾶν, ἐκ μεταφορᾶς· παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι, ἀπὸ τῶν καταιγίδων, Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἠθιωτοῖς καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω κυλεῖ.

αἰγίθαλος (A Av. 889) τὸ ζῶον, καὶ ἡ ὄρχησις.

Αἰγίλια δῆμος Ἀντιοχίδος, ἧς ὁ δημότης Αἰγίλιεύς. Harp.

Αἰγίλιψ ὄνομα πόλεως (Hom. B 633). σημαίνει δὲ καὶ πέτραν ὑψηλὴν· Ὅμηρος (I 15) "ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης ὄνομα φέρων χέεε ὕδωρ." ὥστε ὑπὸ τοῦ ὕψους καὶ τὰς αἰγας λείπεσθαι αὐτῆς ἐπιβαίνειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις Κεφαλληνίας οὕτω καλουμένη.

αἰγίλος εἶδος βοτάνης.

αἰγίλουρος.

Αἰγίμιος ὄνομα κύριον.

Αἰγίμιω ὄνομα πόλεως.

Αἰγίνα πόλις. καὶ Αἰγίναλα νᾶυς. καὶ Αἰγινήτης ὁ ἀπὸ τῆς Αἰγίνης.

Αἰγινθος ὄνομα κύριον.

Αἰγίον ὄνομα τόπου.

αἰγίλοχος ὁ Ζεὺς.

αἰγίπλαγκτος. Aeschyl. Ag. 303.

Αἴγιρος ὄνομα πόλεως.

αἰγίς (Herodot. 4 189), ἣν Αἰβυες φοροῦσι δοράν.

αἰγίς τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων πλέγμα, καὶ τὸ διὰ στεμμάτων πεπλεγμένον δίκτυον, ὡς Ἀσκούργος καὶ Ἡρόδοτος. ἡ δὲ ἱερεία Ἀθήνησι τῇ ἐκ τῶν αἰγίδων φέρουσα πρὸς τὰς νεοφίλους εἰσῆρχετο. ἐπὶ τῶν ἀναίδων ἦν ποιήτων τι τάττεται ἡ παροιμία. καὶ ὁ Θύραξ, καὶ ἡ ἐν ταῖς πύκαις οὐλότης. Νυμφόδωρος δὲ (immo Herodot. 4 189) ταῦτα ὑπὸ Αἰβύων αἰγίας φησὶ καλεῖσθαι. Hagn.

αἰγίς καταιγίς. Φερικράτης Μυρμηκωνοφάκοις "οἱμοὶ κακοδαίμων, αἰγίς αἰγίς ἐρχεται."

Αἴγισθος ὄνομα κύριον.

Αἰγιστεὺς Αἰγιστέως ὄνομα κύριον.

αἴγλη βόλος κυβευτικός. λαμπηδών, αὐγή. Κρατῖνος. καὶ πομπάνου εἶδος δηλοῖ, καὶ θυσίαν, ὡς φησὶ Λεαγόρας. ἔστι καὶ παιδιὰ τις. ἀλλὰ καὶ ἡ σελήνη οὕτω καλεῖται, καὶ ὁ Ἀσκληπίος.

αἰγλήεντος (Hom. A 532) λαμπρῆ. καὶ ἡ εὐθεία αἰγλήεις.

Αἴγλης χάριτες. πιθανῶς ἐγενεαλόγησαν τὰς χάριτας Αἴγλης καὶ Ἡλίου, ἐπεὶ τὰς χάριτας λαμπρῆς εἶναι δοκεῖ.

αἰγόχερος εἶδος ζῴου.

αἰγὸς τρόπον, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐπιφειρότων κυκόν, ἀπὸ Κορινθιακῆς παροιμίας, "ἡ αἶψ τὴν μάχαιραν." cf. v. αἶψ.

αἰγοφάγος.

αἰγυπιόν. ἔτι οἱ παλαιοὶ, ἀλλ' ἔ γῆνα. αἰγυπιῶν δὲ πληθυντικῶς, γυπιῶν, Ἡρόδοτος (3 76). ἡ εὐθεία αἰγυπιὸς ὁ γῆν.

Αἰγυπτία κληματίς, ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ ὑπομήκων, ὁποῖος ἦν Ζήνων ὁ Κιτιεύς (Diog. L. 72). ὃν φασὶ χρηστηριαζόμενον πῶς ἄριστα βιώσεται, ἀποκρίνασθαι τὸν θεόν, εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς· ὅθεν ξυνέντα τὰ τῶν ἀρχαίων ἀναγινώσκειν. cf. v. συγχρωτίζεσθαι.

αἰγυπτιάζειν τὸ παροργεῖν καὶ κακοτροπεύεσθαι· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι. καὶ παροιμία (A An. 1133) "Αἰγύπτιος πλινθοφόρος." οὗτοι διαβάλλονται αἰεὶ ὡς ἀχθοφόροι ὄντες.

Αἰγυπτος ὄνομα κύριον. καὶ ἡ χώρα τῶν Αἰγυπτίων. ὅτι ὅτε ἀφίκετο Ἑρμῆς

ὁ υἱὸς Πίλου τοῦ καὶ Διός, Μεστράμ βεβαίλευε τῶν ἐκεῖ· ὃν μετωνόμασαν Αἴγυπτον, ἀφ' οὗ καὶ Αἴγυπτος ἡ χώρα. τοῦ γένους τοῦ Νῶε. ὅτι ἐν μὲν ἡμέραις γεγόνασιν αἱ κατ' Αἴγυπτον πληγαί.

αἰγῶν ὀνόματα, ὅσον ἄχρηστα πράγματα· ὁμοίαι γὰρ αἱ αἰγες, ἐπὶ δὲ τοῖς διαφέρουσιν ὡς χαρακτηριστικὰ τίθεται τὰ ὀνόματα.

Αἰγώνεια ὄνομα πόλεως.

Αἰγώνη ὄνομα πόλεως.

αἶδας ὁ τάφος.

αἰδέες τὸ ἀκατάληπτον.

αἰδέσασθαι ἀντὶ τοῦ μεταπεισθῆναι· οὕτως Ἀνσίας καὶ Δημοσθένης (38 22). ἐν δὲ τῇ κατὰ Ἀριστοκράτους (72) ἀντὶ τοῦ ἐξιλιάσεται καὶ πείσει. Hagn.

Αἰδεσία Ἑρμείου γυνή. αὕτη ἦν μὲν προσήκουσα γένει τῷ μεγάλῳ Συριανῷ, καλλίστῃ καὶ ὀρίστῃ γυναικῶν τῶν ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ, τὰ μὲν ἦδη τῷ ἀνδρὶ παρὰ πλησίον, ἀπλῇ καὶ γενναίᾳ καὶ δικαιοσύνης ὅθεν ἦττον ἡ σωφροσύνης ἐπιμεληθεῖσα διὰ βίην παντός· τὸ δὲ ἐξαίρετον αὐτῆς φιλόδοτον καὶ φιλόανθρωπον. διὰ τοῦτο καὶ παρὰ δύναμιν εὖ ποιεῖν ἐπιχειρεῖ τὰς δεομένας, ὥστε καὶ τῇ Ἑρμείου τελευτήσαντος ἐπὶ πωσὶν ἀρφανσὶς ἀπολεφθεῖσα τῶν αὐτῶν εἶχετο δαπανημάτων εἰς τὰς εὐποιίας. τοιγάρτοι καὶ ὑπόχρεων τοῖς νείεσι τὸν βίον ἐποίησεν· ἐφ' ᾧ καὶ μέμνησθαι τινες αὐτὴν ἐπεχειροῦν. ἡ δὲ ἔναθσανυρὸν ἡγουμένη τῆς ἀμείνονος ἐλπίδος, εἴ τις ἐθέλοι τοῖς ἱεροῖς καὶ ἐπιμεινέσιν ἀνθρώποις ἐκικομφεῖν τὰ ἄχθη τῆς χρησιμοσύνης, οὐδενὸς ἐφείδετο διὰ τὸν ἔλεον τῆς κατὰ τὰ ἀνθρώπεια τύχης. τοιγαροῦν ἡγῶμαι αὐτὴν καὶ τῶν πολιτῶν οἱ πονηρότατοι. μάλιστα δὲ τῶν νείων ἐπιμελεῖτο τὰ περὶ φιλοσοφίαν, ὀρεγομένη τὴν τῇ πατρὸς ἐπιστήμην αὐτοῖς παραδοῦναι καθάπερ κληρόν τινα πατρῴως ἐσίς. ἡ γε καὶ τὴν δημοσίαν τῷ πατρὶ αἰτήσιν διδομένην τοῖς παισὶ διεφύλαξε νέοις ἔτι οὖσιν, ἕως ἐφιλοσόφησαν· ὅπερ οὐκ ἴσμεν οὐδὲ ἀνδρῶν ἔτερον πεποιηκότα, μήτι γε δὴ γυναικῶν. ἦν γὰρ παρὰ πᾶσι τιμὴ καὶ αἰδώς οὐκ ὀλίγη τῆς Αἰδεσίας. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ συνέπλευσε τοῖς νείεσιν Ἀθήναζε στελλομένοις ἐπὶ φιλοσοφίαν, ἐθανύμισαν αὐτῆς τὴν ἀρετὴν ὃ τε ἄλλος χορὸς τῶν φιλοσόφων καὶ ὁ κορυφαῖος Πλάτων. αὕτη ἐστὶν Αἰδεσία ἦν κόρην εἶσεν ἐπὶ τῷ Πλάτῳ κατεγ-

γῆυσεν ἔκτελλεν ὁ Σοριανός, εἰ μὴ θεῶν τις ἀπεκώλυσεν ἐπὶ γάμον ὁρμήσαι τὸν Πρόκλον, τὰ δὲ πρὸς θεὸν εὐσεβὴς οὕτω καὶ ἱερὰ καὶ τὸ ὅλον φάναι θεοφιλὴς ὥστε πολλῶν ἐπιφανειῶν ἀξιοῦσθαι. ἡ δὲ Αἰδεσία τοιαύτη ἦν, καὶ διεβίω πάντα τὸν βίον ὑπὸ θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων ἀγαπωμένη καὶ ἐκαινουμένη. καὶ ταύτην ἐπίσταμαι γραβὴν γυναικα, καὶ ἐπ' αὐτῇ τεθνήσκει τὸν ἐπὶ τῷ τύφῳ λέγεσθαι νομιζόμενον ἔπαινον ἐπεδειξίμην ἥρωικοῖς ἔπαισι κεκοσμημένον, ἔτι πῶς ὦν τότε καὶ κομιδῇ μειράκιον. ταύτης δὲ παῖδες ἀπὸ τοῦ Ἑρμεῖον νεώτερος μὲν Ἡλόδοιρος νεώτερος δὲ Ἀρμύσιος. οὗτος μὲν ὅν ἐν εὐφύστερος ἦν καὶ φιλομαθέστερος, ὃ δὲ ἀπλοότερος καὶ ἐπιπαλαιότερος ἐν τε τοῖς ἥθεσιν ἐν τε τοῖς λόγοις. ἡμῶς μὲν γὰρ ἐφιλοσοφούσῃ ὑπὸ Πρόκλῳ, μετὰ τῆς μητρὸς ὡς αὐτὸν ἀφικομένῳ παιδαγωγούσης· καὶ ὁ Πρόκλος αὐτοῖς προσέειπε τὸν νοῦν ἐκμελέστερον ὡς παῖσι μὲν Ἑρμεῖον φίλον τε καὶ ἑταῖρον ἀνδρὸς, παισι δὲ Αἰδεσίας τῆς γένει Σοριανῶ προσηκούσης καὶ ἡμᾶς σφίσι τὸ τηρικαυτὴ παροδύσης. ἀφίκετο μὲν δὴ σὺν αὐτοῖς Ἀθήναις καὶ Ἰέραξ ὁ Σονεσίῳ ἀδελφός. Damasc. Phot. p. 341 b.

αἰδέσιμον ἀξιολύμηνον, καλόν, ἢ λαμπρόν.

αἰδῆλον πῦρ τὸ ἀφανιστικόν, καὶ αἰδῆλως ἀφανιστικῶς.

αἰδημόνως αἰδευίμως.

αἰδημένων αἰδέσιμος.

Αἰδῆς ὁ Ἀδης, κατὰ διάλυσιν. καὶ Αἰδωνεὶ καὶ Αἰδωνῇ τῇ Ἀθῇ.

αἰδέος ἀκόμος.

αἰδονῆς ὁ μὴ βλεπόμενος.

αἰδοὶ εἴκων (Hom. K 238) αἰδούμενος. "καὶ χρυσὸν στέφανον ἐπέβαλεν, αἰδοὶ τῷτο δρῶν τῆς περὶ τὸν Μάρκελλον ἀρετῆς."

αἰδοῖον τὸ μέριον.

αἰδοῖος ὁ αἰδοῖς καὶ ἐντροπῆς αἴσιος. Σαμάσιος (Phot. p. 3) "ὁ δὲ Ἰσίδωρος ἐξεπλήττετο ὁρῶν τὸν Πρόκλον αἰδοῖόν τε καὶ δεινὸν ἰδεῖν, αὐτὸ δοκῶν ἐκεῖνο ὁρᾶν τὸ φιλοσοφίας τῷ ὄντι πρόσωπον."

Αἰδος κυνῆ, ἐπὶ τῶν ἀποκεκρυμμένων καὶ ἀφανῶν καὶ λανθάνειν βουλομένων.

Αἰδος κυνῆ παροιμία πρὸς τοὺς ἐπιχρύπτοντας ἑαυτὰς διὰ τινῶν μηχανημάτων· τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ Αἰδου κυνῆ, ἢ Περσεφ.

χρησάμενος τὴν Γοργόνα εἰδωλοποιήσαν.

Αἰδος κυνῆ. Ἀριστοφάνης (Ach. 364) "λάβε δ' ἐμοῦ γ' ἔνεκα παρ' Ἰερωνύμου σκοτοδυσπυκνότριχα τὴν Αἰδος κυνῆ." ἐπὶ τῶν ἀφανῶν εἴρηται ἡ παροιμία, κῶν δὲ ἐπὶ τῶν ἄγαν κοινῶντων. οὗτος γὰρ ὁ Ἰερωνύμος μελῶν ἦν ποιητὴς καὶ τραγῳδὸς ἀνώμαλος καὶ ἀνοικονόμητος, διὰ δὲ τὸ ἄγαν ἐμπυδεῖς γράφειν ὑποθέσεις καὶ φοβεροῖς προσωπειοῖς χρῆσθαι ἰδῶκει χροτεῖσθαι. ἐκωμωδεῖτο δὲ ὡς πᾶν κοινῶν, διόπερ Αἰδος κυνῆ ἐφ' αὐτὸν κωμωδικῶς ὡς κορυβνῶτα.

αἰδοῦμαι αἰτιατικῇ.

αἰδρεῖν ἢ ἀπειρία.

αἰδρεῖς ἀμαθῆς, ἀπειρος. "ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφός, ὁ πάντ' αἰδρεῖς κατημέλησα." (Soph. Ai. 911), ἀντὶ τοῦ ὁ ἀνασθητός. ἴδρεῖς γὰρ ὁ ἔμπειρος· ὁ θεολόγος (Gregor. Naz. t. 2 p. 187 Bill.) "γέρον μὲν εἰμι καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρεῖς."

αἰδρεῖν τὸ διαφάνεῖς (an αἰδρεῖν τὸ ἀφανές).

αἰδύλος (vel αἰδύλος) ὁ θρασύς.

αἰδῶ τὸ αἰδοῖον. καὶ ἡ σελήνη παρὰ Χυλδαίοις. καὶ ἡ ῥήμη παρὰ Λάκωνι. καὶ ἡ τροφὸς τῆς Ἀθηνᾶς, ἥς καὶ ὁ βιωτὸς ὁ ἐν τῇ ἀκροπόλει.

αἰδῶς ἡ ἐπιτιμία (Aetimid. 1 27). καὶ παροιμία "αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεκορημένῳ ἀνδρὶ προδίκη," ἐπὶ τῶν δι' ἐπιείκειαν βλαπτομένων· Ὀμηρος (p 347). καὶ Ἡσίοδος (O. 315) "αἰδῶς δ' ἐκ ἀγαθῇ κεκορημένον ἀνδρα κομιζει." καὶ ἑτέρα παροιμία "αἰδῶς ἐν ὀφθαλμοῖς," παρ' ὅσων οἱ κεκακομένοι τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐκ αἰδοῦνται, ἢ ὅτι τὰς παρόντας ὁρῶντες αἰδοῦνται μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι ἢ τοὺς ἀπόντας.

αἰεὶ ἀντὶ τοῦ αἰεῖ. "αἰεὶ με τοιοῦτοι πολέμοιο διώκοντες," ἐπὶ τῶν ἐκκαταφρονητῶν. καὶ αἰδῖς (A. Lys. 855) "αἰεὶ γὰρ ἡ γυνὴ σ' ἔχει διὰ στόμα. κῶν ὦν ἡ μήλον λάβῃ, Κινησίᾳ ταυτὶ γένετα φησί."

αἰεὶ δὲ γέροντι νέαν ποτιβύλλεον κόρυνην.

αἰεῖστω Ἀντιφῶν. ἡ λέξις Διογενειανῆ. cf. v. αἰεσιτό.

αἰεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν, ἐπὶ τῶν κακούργων καὶ αἰεὶ τι κακὸν ἐξευρισκόντων νεώτερον, παρ' ὅσων ἡ Λιβύη πολυποικιλώτατα ἔσθαι φέρειν θηρία.

αἶθεν ἀποθεῖν, ἀσθάνεσθαι.
αἱ ἱμαὶ πόλεις αἱ πόλεις μου.
αἶεν (Hom. O 2521) ἔξέπνυν.
αἶεν, πνός ὁ θάνατος ὁ αἰε κορυμμένος.
ἔφ' ἐν δὲ ἀνιγνυστέον. Σοφοκλῆς (OC 1578)
"σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπον."
αἶετος ὁ τῆς δάφνης κλάδος.
αἶετός τὸ ἔργον. Πισίδης φησὶν "οἷς
οὔτε δάφνης ἵστιν ἤτιων ἢ φύσις, οὐδ' αὖ
ποιήστρας ἐνδεής ἢ στερεότης, ἀλλ' αἰεὶ δάφνης
καὶ χρόνος ἀνώτεροι."
αἰετὸς ἐν νεφέλαις, ἐπὶ τῶν ἀσπασί-
ων, παρ' ὅσον αἰετὸς ἐν νεφέλαις ὡν οὐχ
ἄλίσσεται.
αἰζηός ὁ ἀκμῶν.
Αἰζήρ ὄνομα κύριον.
Αἰήτης ὄνομα κύριον. καὶ Αἰήτειον
ἔπος.
αἰθάλη σποδός, τέφρα, τὸ ἐκ καμίνου
μέλαν. ἡ αἰθάλη εἶδος καπνοῦ πεπνυγμένου.
αἰθάλη λέγεται καὶ κομπορέας. "ὅσοις πλη-
ρώσας κομποροῦ, κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐπέ-
λυσσε τὰ ταμῶνα τῆς αἰθάλης μαχαίροδίοις
διατετρῶν," ἤγουν διατετρῶν, διακρίπτειν. cf. v.
κομπορέας.
Αἰθαλείδης. δῆμιος ἔστιν Αἰθαλεῖναι
τῆς Λεοντίδος φυλῆς, ἧς ὁ φυλῆτης (καὶ αὐ-
τὸ δῆμιος) Αἰθαλεῖναι.
αἰθαλόεις θεός ὁ Ἡρακλῆος ὡς χαλ-
κός. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ κλυτοτέχνης λέγεται ὡς
ἐνδοξον ἔχων τὴν χαλκωτικὴν.
αἰθαλόεν (Hom. B 445) κακαμίνον.
αἰθαλοκομπίαις καπνοῖς καὶ ψευδολο-
γίαις. sch. A Bq. 693.
Αἰθαλός ὄνομα κύριον. καὶ τόπος.
αἰθαλώδης σκοτεινός.
αἶθε αἶθε.
αἶθεν καλεῖν. (X Anab. 4.7 28) "ὥς δὲ
ινέβαλεν εἰς τὴν πολεμίαν, παρεκλείετο αἶ-
θεν καὶ φθείρει τὴν χώραν."
αἰθέρα φήνεμον ἐρέσσεις, ἐπὶ τῶν
μάτην πονούσαν.
αἰθέριον ἄψος τὸ τοῦ αἰθέρος. καὶ
αἰθέριος ὁ ἐν τῷ αἰθέρι.
Αἰθέριος ἐπὶ τῶν ποιητῶν ἔγραψε διύ-
φορα, καὶ ἐπαυλάμιον δὲ ἀπὸν εἰς Σιμπλί-
χιον τὸν ἴδιον ἀδελφόν.
αἰθεροβατεῖν εἰς τὸν αἰθέρα βαίνειν.
"καὶ ὁ θεὸς αἰθεροβατεῖν καὶ αὐτῆς ἡφθαι
τῆς οὐραίας ἀμῶδας καὶ συμπεριπολεῖν τοῖς

ἄστροις ἀγνύσας τὸ κρεωρηθῆναι καὶ τὰς
μύσας ἀπορῆναι."
Αἰθερ ἐπὶ τὸν αἶθερα.
αἰθέρι λαμπροῖς.
Αἶθη ὄνομα θελήας ἵππον. Ὁμηρος
(Ψ 295) "Αἶθη τὴν Ἀγαμέμνονην."
αἰθήρ ὁ ἐν ὕψει αἶθερ, ὁ ἐπάνω τοῦ αἰθέρος
καυόμενος ἐκ τοῦ ἡλίου. αἰθήρ θεληαῶς.
Ὁμηρος (Π 365) "αἰθέρος ἐκ ἀέρος," καὶ Πίν-
δαρος (Ol. 1 18) "ἔρῃμιος δὲ αἰθέρος," διότι
πυρώδης ὡν οὐ τρέφει. καὶ αἰθῆς (Eurip. ar.
A Thesm. 1076) "ἀταρπειδέα νῦτα ἀιφροῦντο
αἰθέρος ἀέρος."
Αἶθικες ὄνομα ἔθνη.
Αἰθιδίαις ὄνομα κήρων.
Αἰθιδίαις σμήχεν. ἐπὶ πῶν μύσων πο-
νούσαν.
Αἰθιοπεύς καὶ Αἰθιοπίης.
Αἰθιοπία χώρα.
Αἰθιδίον τῆς Εὐβοίας ἐστὶ χωρίον.
αἰθιδίον ὁ μέλας. καὶ ἔστι ἐν τῷ ἀπὸ
λόγῳ.
Αἶθλη (καὶ Αἰθαλή) ἡ Χίος.
αἰθόμενος καυόμενος.
αἶθον ἀντὶ τοῦ ἀπύρον, φλεγμάνεον.
ἐν ἐπιγράμματα (AP 5 248) "μέχρι καὶ αὐτὸ
βλέμμενος ἐνστήσας αἶθον βασιλεύειν."
αἶθαπος διαπύρον, θερμὸν ἐν καὶς μέ-
χαις. ὁ δὲ Σοφοκλῆς (Ai. 222) ἐπὶ τῷ παρ-
κεκηκῆτος ἐχρήσατο. "ὅσον ἐδήλωσας ἀν-
δρὸς αἰθαπος ἀγγαλὴν ἔτατον ἀδελφικὴν."
αἶθος ὁ ἐκκαύστης, αἶθός ὁ καυόμενος.
αἶθουσα ἡ στραῖς.
αἶθ' ὀφθαλμοῖς παραλλήλως τὰ εὐκτατὰ μό-
ρια κείμενα κατὰ τοῦτο διαφέρουσιν, ὅτι πρὸ
μὲν ἔστιν ἀπαρήμενον προσώπων, τὸ δὲ
ὀφείλον τὰ πρόσωπα ἐμφαίνει.
αἶθ' ὀφθαλμοῖς θάλλειν, ἢ παννύχτα-
τον (καὶ πάννυχτος) ἀρχήσασθαι, ἐπειδὴ
τὴν γλαῦκα ὅταν λῦθωσι τὰ παρὰ περιώγους
σιν, ἢ δὲ μὴ βλέπουσα δὲ ἡμέρας ὥσπερ ὀφ-
χεῖται. ἢ ὅταν πληρῇ τελευτήσαντα σφάττειται
ὥσπερ ὀφχεμένη. Καλλιμάχος ἐν Ἐκύλλῃ λέγει
περὶ αὐτῆς.
αἶθον ὁ μέλας.
αἶθρεὶ χειμῶνι.
Αἶθρη ὄνομα κύριον.
αἶθρηγενέτης (Hom. ε 296).
αἶθριον ἔβω ὑπὸ τὸν αἶθερα. λέγεται δὲ καὶ
ὑπαιθρον. καὶ ἡ αἶθρα Παναθῶν (Anab. 4

414) "οἱ δὲ τὰς οἰκίας ἐμπρήσαντες δίκην ἔδοσαν ὑπὸ τῆς αἰθρίας κακῶς σπηνῶντες."

αἰθρία στέφη τὰ ἐξ Ὑπερβορέων κομιζόμενα, ὡς αἰ ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα.

Αἰθριαίνης ὄνομα κύριον.

Αἰθριεξ ὄνομα κύριον.

αἰθριον. καὶ αἰθριος ὁ ὑπὸ τὸν αἶρα.

αἰθριππος ὁ ταχύς.

αἰθρον τὸ καῦμα.

αἰθυγμα ὄρημα. "ὅ (ἀν ἡ) δὲ βασιλεῖαν ὠνειροπόλει, καὶ αἰθυγμα ἀμνησθήναι καὶ φαντασίαν τινὲ ἀπετελεῖ μοναρχίας. ταύτη τοι καὶ ἐμποδὼν ἐγένετο τῷ ἀνδρὶ ὑπάτῳ γενέσθαι."

αἰθυγμα ἐπὶ πυρός.

αἰθυια (ἀν ἡ θυία) ἡ ἔγδη. καὶ ἡ θαλαττία ὄρνις. "αἰθυίης πτερύγεσσι ἐλυσαν πείσματα· νηός." αἱ γὰρ αἰθυιαὶ ὅταν δύνησι, κάκιστος οἰωνὸς ἐπάσχει τοῖς πλέουσι. τὴν δὲ αἰθίαν λέγουσιν, ὅτι γαλήνης ὕψους ἐφ' ὁλοῦ προΐναι, φοβουμένη τὰ θαλάσσια ζῶα, χιμῶνα δὲ προορωμένη προέρχεται, τῶν ἄλλων ζῶων ἐν ταῖς καταδύσεσιν ὄντων.

αἰθύζασα κινήσασα. (? Callim. Hec.) "αὐτόθεν ἐξ ἐνῆς ὀλίγον ῥάκος αἰθύζασα."

αἰθύσσω τὸ θερμαίνω, ἐκταίνω. (AP 7 204) "σὸδ' ἐπὶ μαρμαρυγαῖς θαλερώπιδος ἡρυγενέτης ἄκρα παραδύσσεσι θαλπομένων πτερύγων." καὶ αἰθύσσω διαλάμπω· εἰς ἀνακρόντος ἐπιγράμμα (AP 7 27) "αἰθύσων λιπαρῆς ἄνθος ὑπερθε κύμης."

αἰθω τὸ καίω.

Αἰθώ ὄνομα πόλεως.

αἰθῶν ὁ βίαιος λιμός, ἀπὸ Αἰθωνος Ἡλείου τινός, ὃς τὸ Ἀήμιτρος ἄλσος κατέκοψε καὶ τιμωρίαν ἐπέστη Ἀξίαν, καὶ διὰ τοῦτο ἐλιμωττεν αὐτὴν.

Αἰθωνίδης ὄνομα κύριον.

αἰκάλλει θωπεύει, κινεῖ, προτρέπεται. λέγεται καὶ ὑπαικάλλειν· "τὴν Ἀντωνίου Θεραπεύων καὶ ὑπαικάλλων ἡμῖ φάττην." cf. vv. Ἀλβίος, ὑπαικάλλων, φάττην.

αἰκάλλει σάνει· (A Theom. 876) "αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμὴν."

Αἰκανός ὄνομα ὄρους.

Αἰκατερίνα ὄνομα κύριον.

αἶ κέν πως (Hom. A 66) ἐάν πως.

αἶ κε πάθοι τὰ γ' ἔρεξε, δίκη δ' ἰδεῖα γένοιτο." χρησιμὸς δοθεὶς περὶ τῶν Αὐρηλιανῶν φόνων καὶ ἀδικιῶν.

αἶ κέ ποθι (Hom. A 128) ἐάν ποτε.

ἄικες (Hom. O 709) αἱ ὁρμαί.

αἰκία ὕβρις ἐμπληγος. "καὶ μὴν ἡ ἄλλη αἰκία καὶ ἡ ἰσομοιρία τῶν κακῶν, ἔχουσά τινα ὅμως τὸ μετὰ πολλῶν κούφισιν, οὐδ' ὡς ῥαδίᾳ οὐδ' ἐν τῷ παρόντι ἐδοξάζετο."

αἰκία ἡ τριῶσις.

αἰκίαις. εἶδος δίκης ἐστὶν ἰδιωτικῆς, ἐπὶ πλῆγαῖς λαγγανομένης· ἥς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις ἐκ ἔστιν ὠρισμένον, ἀλλ' ὁ μὲν κατήγορος τίμημα ἐπιγράφεται ὁπόσον δοκεῖ ἄξιον εἶναι τὸ ἀδίκημα, οἱ δὲ δικασταὶ ἐπικρίνουσιν. Harp. et sch. A Eccl. 659.

αἰκίζει κακοῖ, τύπτει, καθυβρίζει.

αἰκισμός.

αἰκίστρια ἡ αἰκίζουσα, καὶ αἰκίστριος.

Αἰκλος ὄνομα κύριον.

αἰκνον τὸ σύνδειπνον.

Αἰκόλος ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα ὄρους. αἱ λαχάνων προσθήκαι, ἐπὶ τῶν μὴ μίαν ὀρῃσιν ἐμποιοῦντων.

Αἰλία ὄνομα πόλεως, ἡ Ἱερουσαλήμ.

Αἰλιανός, ἀπὸ Πραίνεστου τῆς Ἰταλίας, ἀρχιερεὺς καὶ σοφιστὴς ὁ χρηματίας Κλαύδιος· ὃς ἐπεκλήθη μελίγλωσσος ἢ μελίφθογος, καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ρώμῃ αὐτῇ ἐπὶ τῶν μετὰ Ἀδριανὸν χρόνων.

Αἰλιανός. οὗτος ἐπὶ Βάλεντος ἱστρατήγησεν, ἦν δὲ ἐκ Σεδῶρων, ἐλεύθερος δὲ ὢν ἄγων καὶ ἀνεστηκὼς ἐκ παιδὸς τὴν ψυχὴν γενόμενος ἀφρόνως ἐχορηγήθη τὰ παρὰ τοῦ σώματος· τὰ γὰρ ὄργανα συνέπεσθαι καὶ ἐνέτριχε τοῖς τῆς ψυχῆς κινήμασιν, ὥσθ' ἥμῃ τι πρᾶξι ἐδέδοκτο καὶ ἐπέπρακτο· καὶ παιδείας οὔτε ἐντὸς ἦν οὔτε ἄμειρος, ἀλλ' ἦν ἀγροικότερος ὅσον θυμοειδέτερος, καὶ τὸ θηριῶδες τοῦ θυμοῦ καὶ ἄγρων οὐκ ἐξημέρωτο καὶ κατείργαστο ὑπὸ τῷ λόγῳ. cf. v. ἀνεστηκώς.

αἶλινον εἶδος θρήνης καὶ ψόης· (AP 6 348) "αἶλινον ὠκυπόρῳ με λεχωίδι τοῦτο κεκόφθαι τῆς Διοδωρείου γράμμι λέγει σοφίης."

αἶλινον. κοινὸς καὶ ἐπὶ θρήνου καὶ ἐπὶ ὕμνον ἐστίν, ἀπὸ Αἰλίνου τοῦ Καλλιόπης.

αἶλινος ὁδυρτικὴ, θρηνητικὴ· (AP 5 248)

"οὐκ ἐμάλαξε τὸν θρύσος αἶλινος αὐδῆ."

Αἶλιος ὄνομα ἐθνικόν.

αἶλουρος τὸ ζῆον.

αἶμα τὸ ζωτικόν τοῦ ἀνθρώπου.

αἶμα τὸ γένος. (Hom. Z 211) "ταύτης

τω γενεῇς τε καὶ αἵματος εἶδομαι εἶναι." καὶ τῶν ἐν ἡμῖν τεσσάρων χωρῶν τὸ καιριώτατον. Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἡλέκτρῳ (1394) τὴν μάχαιραν αἱμιά φησιν.

αἱμαλέας· (AR 6 129) "ὅκτω θώρηκας, ἰσάσας δ' αἱμαλέας κοπίδας."

αἱμασιὰ τὸ ἐκ χαλκῶν ὠκοδομημένον πυλῶν ἄνευ πηλοῦ παρὰ Ἡροδότῳ (1 180) ἦν τινα ἄπειρον. καὶ Ἰωνες οὕτω χρῶνται· ἐπὶ δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ α'. φαύλως δὲ οἱ πολλοὶ τὸ χωρίον τὸ ὑπὸ αἱμασιῶν περιεχόμενον αἱμασιῶν καλοῦσι.

αἱμασιαιῖς τοῖς φραγμαῖς, κυρίως τοῖς ἐκασθωμένοις.

αἱμάτη.

αἱματι κλαίνει καθ' ὑπερβολήν, οὐ δάκρυσιν. ἐφ' ὧν μὴ δύναιντο πείσαι πάντα πράιτοντες, οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, "οὐδ' ὧ πείσειας αὐτὸν οὐδ' αἱματι κλαίων." λέγουσι δὲ καὶ "οὐδ' ἂν αἱματι στένων πείσειεν."

αἱματόεντα αἱματώδη.

αἱματοπώτης ὁ φονεύς. ολκείως δὲ ἐπὶ τοῦ δράκοντος, αἱματοποιεῖ γὰρ τὸ ζῷον, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου· τὰ γὰρ ἔντερά καὶ τοὺς ἀλλᾶντας μετὰ αἵματος καὶ πμιελῆς καὶ ἀλφίτων φρυγῶντες πληροῦσιν· αἱματοπώτην οὖν τὸν τὸ αἷμα καταναλίσκοντα καὶ ὥσπερ ἐκροφούντα. sch. A Bq. 198.

αἱματος ἄσαι Ἄρηα (Hom. E 289) αἱματος κορέσαι ἢ αἱματι μολύναι καὶ χρώσασθαι· ἄση γὰρ ἡ ῥυπαρία, ὅθεν καὶ ἀσύμμιος ἐν ἢ τὴν ἄσην μινύθοντες ἐλούοντο, ὃ ἔστι τὴν ῥυπαρίαν μειοῦντες.

αἱματωπός ὁ τοὺς ὥπας ἡμιαγμένους ἶχυν.

αἱμηρόν αἱματος πλήρες.

Αἱμιλία Σκιπίωνος τοῦ μεγάλου γυνή, ἣ συνέβαινε μεγαλοπρεπῆ τὴν περίστασιν ἔχειν ἐν ταῖς γυναικείαις ἐξόδοις, ὥτε συνηκμαυτοῦσαν τῷ βίῳ καὶ τῇ τύχῃ τοῦ Σκιπίωνος· χωρὶς γὰρ τοῦ περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ἀπήνην κόσμου, καὶ τὰ κανῶ καὶ τὰ ποτήρια καὶ τᾶλλα τὰ πρὸς θυσίαν ἀργυρὰ καὶ χρυσὰ πάντα συνεξηκολούθει κατὰ τὰς ἐπιφανεῖς ἐξόδους αὐτῇ, τό τε τῶν παιδισκῶν καὶ τὸ τῶν οἰκείων τῶν παρεπομένων πληθὺς ἀκόλουθον ἦν τοῖς τοῖς. ταύτην δὴ τὴν περικοπήν "τοῦτέστι τὴν ὑπαρξίν" εὐθὺς μετὰ τὸν Αἱμιλίας τάφον ἰδωρήσατο τῇ μητρὶ, ἣ συνέβαινε κεχωρησμένη μὲν ἀπὸ τοῦ Λευκίου πρότερον ἤδη

πολλοῖς χρόνοις, τὴν δὲ τοῦ βίου χορηγίαν ἐλλιπεστέραν ἔχειν τῆς κατὰ τὴν εὐγένειαν φαντασίας. διὸ τὸν πρὸ τοῦ χρόνον ἀνακτιχωρηκείας αὐτῆς ἐκ τῶν ἐπιστήμων ἐξόδων, τότε κατὰ τύχην οὐσης ἐπιφανοῦς καὶ πανδήμιον θυσίας, ἐκπορευομένης αὐτῆς ἐν τῇ τῆς Αἱμιλίας περικοπῇ καὶ χορηγίᾳ, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τῶν ὀρεωκόμων καὶ τοῦ ζήτους καὶ τῆς ἀπήνης τῆς αὐτῆς ὑπαρχούσης, συνέβη τὰς γυναῖκας θεωμένας τὸ γεγαρὸς ἐκπλήττεσθαι τὴν Σκιπίωνος χρηστότητα καὶ μεγαλοψυχίαν. Polyb. 32 12.

Αἱμιλιανός ὄνομα κύριον.

Αἱμίλιος ὁ ὑπάτος, ὁ τὸν Περσέα τὸν τῶν Μακεδόνων βασιλεῦα χειρωσάμενος, ἀνὴρ ἦν σώφρων καὶ φέρειν εὐπραγίας εἰδὼς καὶ ἰκανὸς ὧν· ἅμα γὰρ βυσιλικῇ θεραπείᾳ τὸν ἄνδρα ἐπέδεδυτο, πεσεῖν τε βουληθέντα πρὸς τοῖς γόνασιν αὐτοῦ ἀναστήσας, καὶ ἐπιεικῶν "ἄνθρωπε, τί μου καταβάλλεις τὸ κατόρθωμα;" ἐπὶ τινος βυσιλικῷ θρόνῳ πάρεδρον ἐαυτῷ κατεστήσατο. Μακεδόνας δὲ καὶ Ἰλλυριοὺς τῆς πρόσθεν δουλείας ἀπηλλαγμένους ἐλευθέρους εἶναι καὶ αὐτονομίους προστάττει τὸ συνέδριον, δασμόν τε φέρειν βραχὺν καὶ πολλῷ τινὶ τοῦ πύλαι κομιζομένου τοῖς ἐκατέρων βασιλεῦσι καταδέεστερον, ὥς ἂν ὁμολογοῖτο πρὸς ἀπάντων Ῥωμαίους τῶν ὑπαρξάντων εἰς αὐτοὺς ἀδικημάτων ἥπερ ἐφέσει τῆς Μακεδονικῆς ἡγεμονίας ἐξηγητοῦναι τὸν πόλεμον. ὁ γὰρ Αἱμίλιος ἐς τὴν ἀπάντων τῶν παρόντων ἀκοήν (ἦσαν δὲ πολλοὶ καὶ ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συνευλεγμένοι) τὸ τῆς βουλῆς ἐξεργῶν δόγμα ἐλευθέρους εἶναι τοὺς ἄνδρας ἀπεφώνησε. τοὺς τε πρὸς αὐτὸν ἀφικομένους τῶν Εὐρωπαίων πρέσβεις εἰστία πολυτελῶς, τῇ λαμπρότητι τοῦ συμποσίου φιλοτιμούμενος· ἔλεγε γὰρ δὴ τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν εἶναι τῷ τε πολέμῳ κρατεῖν καὶ ταῖς παρσκευαῖς τῶν συμποσίων ἐπιμελεῖς τε καὶ φιλοτίμους φαίνεσθαι. Io. Antioch. exc. Peir. p. 790.

Αἱμιλλος ὄνομα κύριον.

αἱμνιον τὸ ἄγος τὸ αἰμοδόχον. sch. Hom. γ 444.

αἱμοβόρος ὁ αἷμα ἐσθίων.

Αἱμονία ὄνομα κύριον.

Αἱμόνιος Ῥωμαῖος κατὰ τὸν Περσῶν πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον τραυματίης δραμῶν εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς τοὺς πρῶτους ἐλθὼν

ἔπειτα αὐτοῖς "χαίρετε καὶ χαίρομεν," καὶ πε-
σὼν ἀπέθανεν. cf. Plutarch. 2 p. 347 C.

αἱμοπότης ὁ φονεὺς.

αἱμόρροπος γένος ἔχεις ἐν τοῖς πετρῶ-
δοσι χηράμοις ἔχον τὰς διατριβάς.

αἱμύλα. καὶ αἱμύλος κόλαξ, ἀπυτεῶν·
"τῶν μὲν τινας αἱμύλων καὶ κομφῶν οἰήσον-
ται με παίζειν." παροξυτόνως τὸ αἱμύλος ὡς
Τερνύλος Ψυμύλος Αἰσχύλος. καὶ αἱμι-
λώτατος.

αἱμύλιος ὄνομα κύριον.

αἱμωδεῖν τὸ αἱμωδιᾶν καὶ τοὺς ὁδόν-
τας ὁδυνᾶσθαι.

αἱμωδία.

αἱμωποῦς αἱματοχαρεῖς· (AP 6 35) "ἡ
πάρος αἱμωποὺς ἐστυφίλιζε λύκους."

αἰνωρέτη. καὶ αἰνωρέτης ὁ ἐπὶ κακῇ
τῇ ἀρετῇ κεντημένος. sch. Hom. II 31.

Αἰνέας ὄνομα κύριον.

Αἰνείδες οἱ ἐκ τοῦ Αἰνείου καταγέ-
γνητοι, Αἰνείαις δὲ ὄνομα ἔθνους. καὶ Αἰ-
νείας πληθυντικός.

Αἰνείας. οὗτος ἔγραψε περὶ πυρσῶν,
ὡς φησι Πτολόμειος (1044), καὶ περὶ στρατη-
γημάτων ὑπόμνημα.

Αἶνες. ἐθνικόν.

αἰνίγματα ζητήματα.

αἰνέζω καὶ αἰνίσσω τὸ ἐν παραβολαῖς
λαλεῖν.

Αἰνικός (an Εἰνικός) Ἀθηναῖος κωμ-
ικός· ἐστὶ δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. δράματα
αὐτοῦ Ἀντίων... ἐστὶ δὲ καὶ Αἰνίος σοφι-
στής, οὗ τινὸς βιβλία αἱ Μετέβολοι.

αἰνικτὰ ἄγνωστα, κενρωμένα· "ὡς
πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κάσσιφ' ἔλγεις" (S. OR.
438).

Αἶνον καὶ Αἰνίους, πόλεις.

αἰνίσσεται ἀντὶ τοῦ δηλοῦ· Ἀριστοφά-
νης (Pac. 47) "δοκέω μὲν ὡς Κλέωνα τοῦτ'
αἰνίσσεται." καὶ αἰνίσσεται δὲ τὸ λελη-
θότως περὶ τίνος λέγειν.

αἰνοβίος πολεμικός· (AP 7 226) "Ἀβδή-
ρων προσηνόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα πῦσ'
ἐπὶ πυρκαϊῆς ἦδ' ἐβόησε πόλις."

αἰνόθεν αἰνώς (Hom. II 97) λίαν δει-
νῶς, ὡς ἐκ δεινοῦ· τὸ γὰρ αἰνόθεν γενική.

αἰνολήν ἀντὶ τοῦ συγκατένευσαι.

αἰνόμορος (Hom. X 481) ὁ κακόμορος.

Αἶνος πόλις ἐστὶ τῆς Θράκης, ἣν Ἕλλη-
νεις τὰ πρῶτα Ἀλωπεκοννησίους κατοικίσαν,

ὕστερον δὲ ἐκ Μιτυλήνης καὶ Κόκης ἐπηγά-
γοντο ἰποκίους. καὶ ἔξ αὐτοῦ Αἰνίτης ὁ
πολίτης.

αἶνος λόγος παροιμιώδης. ἡ ἔπαινος καὶ
ἐγκώμιον. "αἶνος τίς ἐστίν, ὡς ἀνὴρ τε κοῦκ
ἀνὴρ ὄρνιθα κοῦκ ὄρνιθα ὄρνιθα ὁ· ὅμως,
ἐπὶ ξύλου τε κοῦ ξύλου καθημένον, λίθῳ τε
κοῦ λίθῳ βαλὼν θυώλεσεν." sch. Plat. p. 407.

αἶνος διαφέρει μύθου τῷ τὸν αἶνον μὴ
πρὸς παῖδας ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας πεποιτῆσθαι,
καὶ μὴ πρὸς ψυχαγωγίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ
παραίνεσιν ἔχειν τινά· βούλεται γὰρ ἐπιμεν-
πτόμενος παραινέειν τι καὶ διδάσκειν, ὅπερ
καὶ Ἡσίοδος (O. 200) φηίνεται παπασηκῶς
(sch. A Vesp. 1251). αἶνός δὲ ὁ ἐπαιτός ὁ δει-
νός ἄνθρωπος. [καὶ αἶνος ἔπαινος, ὕμνος, δόξα.]

αἶνυτο ἀφῆρητο, ἐλύμβυρε. καὶ αἶνυ-
σθαι ὁμιλεῖν.

αἰνῶ παραινεῖσθαι, Σοφοκλῆς, καὶ ἐπαινεῖν.
καὶ αἰνῶ σε.

Αἰνῶν, ἀπὸ τοῦ εὐαγγελίου· (Io. 3 23)
"ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγ-
γὺς τοῦ Σαλῆμι."

αἶξ αἰγός. καὶ παροιμία "ἡ αἶξ δοῦσα
τὴν μάχαιραν." Κορινθίων γὰρ "Ἦρα ἀκραία
θρόντων, ἦν λέγεται ἰδρῶσαι Μήδειαν, οἱ ἐν
τῇ παρῶν κενρωμένοι γῇ κρύφραντες τὴν
μάχαιραν ἐσχαπτόντο ἐπιλελεῖσθαι, ἡ δὲ αἶξ
αὕτη τοὺς ποσὶν ἀνεσκέλευσεν."

αἶξ οὐρανία τὸ τοῦ λευκοῦ κούρεο
γέννη, ᾧ ἐπαυρήφισον καὶ ἐχειροτόνον. ὁ δὲ
Κρατῖνος καθάπερ τοῦ Διὸς αἶγα Ἀμάλθειαν
τροφόν, οὕτως καὶ τῶν "δωροδοκούντων αἶψ'
οὐρανίων." αἶ δὲ τὰ εἰς τὸ ἀργυρίζεσθαι τι-
σιν ἀφθόνης ἀφορμὴν παρέχοντα οὕτως ἐκώ-
δισι λέγειν κωμωδοῦντες [καὶ καταλοιβά-
ναι]. αἶξ οὖν οὐρανία ἐπὶ τῶν τυγχανόντων
ἔσων βούλονται· τὴν γὰρ αἶγα τὴν Διὸς
τροφὸν κυνηγετηρίσθαι φασί, καὶ φασὶ τὸν
ἐπιφθασάμενον ἐπατέλλασθαι αὐτὴν ἐπιτυ-
χεῖν ὅσα αὖν εὐχῇται.

αἶξ Σκυρία, ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας
ἀνατρεπόντων· ἡ αἶξ γὰρ αὐτὰς πολλὰ γάλα
ἐχούσας, ἐπειδὴν ἀμιγχθῶσιν, ἀνατρέπτειν τὸ
άγγειον.

αἶξας ὁρμησας· (AP 7 210) "αἶξας ἔ-
τοσθε νεοσσοκόμοιο καλῆς νόσφιτιν ὠδόνων
τετραελικτος ὄφης."

αἰξωνεῖα ἡ βλασφημία.

αἰξωνεύεσθαι τὸ κατηγορεῖν βλασφη-

ρεῖται. μεταῖται δὲ ἀπὸ τοῦ δήμου τῶν αἰζωνέων· ὡς βλάσφημοι γὰρ κοινωθῶσινται.

Αἰζωνεύς ὁ βλάσφημος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν τὰς ἀληθείων ἀντιθέτον.

Αἰζωνεύς. δῆμιός ἐστι φυλῆς Κεκροπίδος, ἐκωμωδοῦντο δὲ ὡς βλάσφημοι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ κακὸς λέγεσθαι αἰζωνεύσθαι ἔλεγον. Ημερ.

Αἰζωνίδα τρέγλην. δοκοῦσαν αὐταὶ κίλισται εἶναι καὶ τῶν ἄλλων διαφέρειν ταύτη.

αἱ Οἰδίποδος ἑραί, ἐπὶ τῶν μεγάλως τιταχούστων.

αἶδλαν πηδητικὴν· (ARan. 247) "χορείαν αἶδλαν ἐφ' ἐργασίαν βρεκεκῆς."

αἶδλαν σκοτεινὴν.

αἶδλη· τὴν ἔχει μέλαινα, ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα. sch. S. Trach. 94.

Αἰόλιος ὄνομα κύριον. Pausan. 6. 21.

αἰόλλει ποικίλλει, στρέφει, πλατῆ.

Αἰολοκένταυρος. Lucian. V. H. 1. 42.

αἰθλομίτης (Hom. E 107) ποικίλην ἔχον μίτραν.

αἰθλόπωλος (Hom. Γ 185) ποικίλους ἵππους ἔχων.

Αἰόλος ὄνομα κύριον.

αἰόλος ἐκάνητος, ποικίλος, ἢ ταχύς, κατὰ τὴν ἕλλακ, ἥτις ἀπὸ τοῦ αἰν καὶ αἰν.

αἰωνὸν τὸ βρέχων.

αἶπερ ὡσπερ. sch. A Ach. 730 et 750.

αἶπει (Hom. I 152, 294) τῷ ὑψηλῷ. ἢ ἐπὶ αἶπος, ἐσθετέρως.

Αἶπεια ὄνομα πόλεως.

αἰπεινή ὑψηλή· "αἰπειρὴν ἐλύτην ἔρις ἔσται αἰσυλάφασθαι" (cf. v. αἰσυλα). καὶ αἰπειναῖς ὑψηλαῖς, μακρυαῖς. ἐν μύθοις "αἰπειναῖς ἐλάταις ἔρπον βύτος. ἢ μὲν εἶπε καὶ ταῦς καὶ νηὶς τεταμένη τέλειαν."

αἰπεινός· ὁ χαλεπός.

αἰπήεσσα ὑψηλή.

αἰπολή.

αἰπόλια αἰγονόμια, καὶ αἰπόλος αἰγότης. καὶ αἰπολὸν δοτικῇ.

αἰπὺ ὑψηλόν, μέγα. (AR 6251) "Λευκάδος αἰπὺν ἔχον· καὶ τὰς τηλέσκοπον ὄχθον." (S. Ai. 845) "σὺ δ' ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν δι-
στηλῶν ἦλαι, πατρίαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα ἴδης, ἐκτοχῶν χρυσόνων ἡμίαν, ἄγ-
γυλον ἄτας τὰς ἐμὰς."

αἰπύκερως ἔλαφος ὑψηλὰ κέρατα ἔχουσα.

αἰπὺ οἱ ἰσοῦται, μάλα περ μεμιαῶτι μύχεσθαι" (Hom. N 317), μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ δοσπρόσβατον, δυσχερές.

αἰπὺς ὁ ὀλέθριος.

αἶρα ἡ τοῦ σίκου διαφθορά, θιὰ διφθόγγου, ἔρα δὲ ἡ γῆ, διὰ τοῦ εἰ ψιλῶ. σημαίνει δὲ καὶ τὴν σφύραν. καὶ ὄνομα πόλεως.

αἶρασθαι προσετήκασθαι· Κρυτίνος Τροφονίου "οὐ σίκον αἶρασθ', σὺ δ' ὕπνου λαχὼν μένος."

αἶρε πρόσφερε· Όμηρος (Z 264) "μή μοι σίκον αἶρε," καὶ Ἀριστοφάνης (Pac. 1) "αἶρε αἶρε μῶζαν ὡς τάχιστα κινδάρω."

αἶρε δάκτυλον. τίθεται ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων ἐν τῇ ἀγορίᾳ· ἐκαίρεσθαι γὰρ τὴν χεῖρα σύμβολον τῷ κινῆσθαι. καὶ Πολύβιος "ὃ δὲ προσπεσὼν αἶρεται νίκη νευτοχεστῆται."

αἶρε μυσχάλην, ἐπὶ τοῦ ὀργήσασθαι.

αἶρε πλῆκτρον, τουτέστιν ὄπλον ἀκοντήριον. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρονίων· κακῶνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα ἐν οἷς μέχονται, ἢ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν δρυίδων, οἳ δὲ πλῆκτρα. πλῆκτρα δὲ εἰσι τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς κέντροις τῶν ἀλεκτρονίων τὰ χαλκῆ. sch. AAn. v. 760.

αἶρεθ' ἐν θελθ' ἐν.

αἶρεῖ ἀναρεῖ, φονεύει· Σοφοκλῆς (Philoct. 436) "πόλεμος γὰρ αὐτὸν ἄνδρ' ἐπὶν αἶρεῖ πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς αἶει."

αἶρεῖ καταλαμβάνει. καὶ αἶρειν κατὰ κράτος τι λαμβάνειν καὶ καταλαμβάνειν.

αἶρειν αὔξειν. αἶρειν δὲ τρύπεζαν παρατιθέναι.

αἶρειν. καὶ τὸ προσφέρειν δηλοῖ· "αἶρε αἶρε μῶζαν ὡς τάχιστα κινδάρω" Ἀριστοφάνης Εἰρήνη (1). καὶ μετὰ τῆς προσθέσεως Φερικρούτης Ἰταλῆ "πρόσαιρε τὸ κακόν, εἰ δὲ βούλει, πρόσφερε." ἐτίθεισαν δὲ τὴν λέξιν. καὶ ὡς ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ παρακειμένην ἀφελεῖν τὴν τράπεζαν. Μένανδρος Κεκρυφάλλῳ "εἰτ' εὐθὺς οὕτω τὰς τραπέζας αἶρετε. μύτρα, στεφάνους ἐτοίμασον, σπονδὰς ποιεῖ," καὶ Συναριστώσιαις "ἂν ἐνὶ πείν μοι δῶ τις. ἀλλ' ἡ βύρβατος ἡμῶν τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν σίκον ἦχετο ἄρας" ἀφ' ἡμῶν.

αἶρειν ἔξω πόδα πηλοῦ, ἐπὶ τῶν βουλομένων μὴ ἐν πράγμασιν εἶναι. λέγεται δὲ καὶ αἶρειν ἔξω πόδα αἰτίας.

αἵρεῖς δοξάζεις, ἡγῆ.
αἵρεῖσθαι ἐργάζεσθαι.
αἵρεῖτω κατασχέτω.

Αἵρεσιος ὄνομα κύριον.

αἵρεσις καταστροφή, κατάλυσις. "διὸ καὶ πρῶτῳ τῶν ἄλλων ἐπέθεντο δι' ἐπιβουλής, ἵνα σφίσι τὸ λεγόμενον ἐξ ἄκρας ἢ αἵρεσις γένηται τῶν θεοφιλῶν καὶ ἀρχαιονόμων ἡθῶν τε καὶ ἐπιτηδευμάτων."

αἵρεσις ἢ λόγῳ τινὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀκολουθοῦσα ἢ δοκοῦσα ἀκολουθεῖν. Ἰππόβοτος δὲ θ' φησὶν αἵρεσις εἶναι τῶν φιλοσόφων καὶ ἀγωγάς, Μεγαρικὴν, Ἑρετριακὴν, Κυρηναϊκὴν, Ἐπικοῦρειον, Ἀννικέρειον, Θεοδώρειον, Ζηνώνειον τὴν καὶ αἰτωικὴν, Ἀκαδημαϊκὴν, περιπατητικὴν, οὔτε δὲ κυνικὴν οὔτε Ἑλληνικὴν οὔτε διαλεκτικὴν. τὴν γὰρ Πυρρώνειον οὐδ' οἱ πλείους προσποιῶνται διὰ τὴν ἀσάφειαν· εἰ γὰρ αἵρεσιν νοοῖμεν πρόσκλησιν ἐν δόγμασιν ἀκολουθίαν ἔχουσαν, οὐκ ἐστὶν ἂν προσαγορεύοιτο αἵρεσις ἢ Πυρρώνειος· οὐ γὰρ ἔχει δόγματα. ἔτι δὲ καὶ ἐκλεκτικὴ τις εἰσῆχθη ὑπὸ Ποτάμιωνος τοῦ Ἀλεξανδρῆως, ἐκλεξαμένου τὰ ἀρεσάντα ἐξ ἐκάστης τῶν αἵρεσεων. κριτήρια δὲ φησὶν εἶναι τῆς ἀληθείας δύο, τὸ μὲν ὡς ὕφ' οὗ γίνεται ἡ κρίσις, τουτέστι τὸ ἡγεμονικόν, τὸ δὲ ὡς δι' οὗ, ὅλον τὴν ἀκριβεστάτην φαντασίαν. ἀρχάς τε τῶν ὅλων τὴν τε ὕλην καὶ τὸ ποιοῦν παιδιότητά τε καὶ τόπον· ἐξ οὗ γὰρ καὶ ὕφ' οὗ καὶ ποῖω καὶ ἐν ᾧ. τέλος δὲ εἶναι ἐφ' ὃ πάντα ἀναφέρεται, ζῶην κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν τελείαν, οὐκ ἄνεν τῶν τοῦ σώματος κατὰ φύσιν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐκτός. Diog. L. 1 19.

αἵρεσιώτης πολιτεία ἢ τῶν αἵρετικῶν. αἵρετίζω τὰ τῶν αἵρετικῶν φρονῶ. καὶ αἵρετίζομαι. σημιῶναι δὲ καὶ τὸ προαιροῦμαι. ἐξ οὗ καὶ αἵρετισιάμενος καὶ ἡρετίστατο.

αἵρετόν ἐπιθυμητόν. τοῦτο τριχῶς λέγεται, τὸ καλόν, τὸ ἡδύ, τὸ συμφέρον. ᾧ δὴ ταῦτα πάντα ὑπάρχει, καὶ διὰ πάντα αἵρετόν, τοῦτο τῶν μὴ πάντα ἔχόντων αἵρετώτερον, ὅλον ἢ φρόνησις (Alex. Aphrod. in Top. p. 140). καὶ αὐτὸς "ὃ δὲ Ἀνρηνλιανὸς ὁ βυσιλεὺς μᾶλλον ἀναγκαῖος ἢ στρατηγὸς ἦπερ αἵρετὸς βασιλεὺς." cf. v. Ἀνρηνλιανός.

αἵρετιώτερον προκριτώτερον. οὐκ ἐκ παραλλήλου κεῖται τὸ αἵρετώτερον τοῦ βελ-

τιονος, ἀλλ' ἐπὶ πλεον τὸ βέλτιον τοῦ αἵρετώτερου. τὸ μὲν γὰρ αἵρετώτερον ἐν τοῖς αἵρετοῖς καὶ μόνοις, τὸ δὲ βέλτιον καὶ ἐν ἄλλοις· καὶ γὰρ ἐν θεωρητικοῖς καὶ φυσικοῖς καὶ λογικοῖς ἢ ζήτησις ἢ τοῦ βελτιονος. ὁ γὰρ ζητῶν ποτέρα βελτίων οὐσίαι, ἢ κινουμένη ἢ ἢ ἀκίνητος, φυσικὸν μετειχερίζεται πρόβλημα, λογικὸν δὲ ὁ ζητῶν πότερον βέλτιον ἐπιγνώγη ἢ συλλογισμός, θεωρητικὸν δὲ ὁ ζητῶν πότερον ἢ φρόνησις πρακτικώτερα ἢ θεωρητικώτερα.

αἵρεύμενος ἀφαιρούμενος.

αἶρῃ βούλει· "ἐπεὶ περ αὐτὸς αἶρῃ λέγειν." A Ach. 495.

αἶρησαμένων βουλευσαμένων,

αἶρῃσασθαι λαβεῖν.

αἶρῃσειν κρατῆσειν, συλλαβεῖν, ἐλκύσαι, χειρώσασθαι, πορῆσθαι.

αἶρῃσεται λήψη.

αἶρῃσομαι λήψομαι, σκέψομαι, βουλεύσομαι.

αἶρῃσω τάχα. οἱ πειρώμενοι μετελθεῖν τινὰς εἰσῆθαι τοῦτο λέγειν. καὶ "αἰροῦντες ἡρήμεθα," ἐπὶ τῶν ἐλπισάντων κρατῆσειν τινῶν καὶ ὑπ' ἐκείνων ὑλόντων. αἰροῦντες οὖν ἡρήμεθα, δοκοῦντες κρατεῖν ἐλήφθημεν.

Αἵρισέων ὄνομα ἔθνους. καὶ Αἵρισεύς.

αἰρόμενος φερόμενος.

αἰρόπινον σκοτεινόν. καὶ τὸ κόσκινον, ἐν ᾧ πυροὶ σήθονται ὑπὲρ τοῦ τὰς αἶρας διελθεῖν.

Αἶρος (Hom. σ 73) ὄνομα κύριον.

αἰρούμενος βουλόμενος. καὶ δεῖπνον αἰρουμένοις ἀντὶ τοῦ ἐλομένοις δειπνεῖν. καὶ αἶρῃ ἀντὶ τοῦ λαμβάνεις, μετέχεις. "σῖτόν τε αἶρῃ τὸν αὐτὸν ἐκείνοις καὶ πόμα παραπλήσιον."

αἶρω καὶ παῖρω αἰτιατικῇ.

Αἶς ὁ μὴ βλεπόμενος.

αἶσα ἢ μοῖρα. ἐν ἐπιγράμμασιν (AP 5 245) "οὐ φθονέω· τὴν σὴν ἡθελον αἶσαν ἔχειν." καὶ αἶσα ἢ μιανία· (S. Aj. 256) "τὸν αἶσ' ἄπλιστος ἴσχει," τουτέστι μιανία.

αἶσακος ὁ κλάδος τῆς δάφνης, ὃν κατέχοντες ὕμνουσαν τοὺς θεοὺς.

Αἶσσηος ὄνομα ποταμοῦ.

αἰσθάνεσθαι. τοῦτο δύο σημιῶναι, τὸ κατὰ δύναμιν καὶ κατ' ἐνέργειαν. αἰσθάνεσθαι τοῖνον λέγονται οἱ κοιμώμενοι, δύναμιν ἔχοντες τοῦ αἰσθάνεσθαι.

αἰσθῆσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι διαφέ-
ρει. τὸ μὲν γὰρ αἰσθῆσθαι ἐπὶ τοῦ ἀκριβοῦς
εἶδέναι τι, τὸ δὲ αἰσθάνεσθαι ἐπὶ τοῦ ὑπο-
κειν τι. καὶ περὶ μὲν τοῦ αἰσθῆσθαι Ἀντι-
φῶν ἐν προοιμίῳ "ἐγραψάμην ταύτην τὴν
γραφὴν ἡδικομένης ὑπὸ τούτου νῆ Δία πολλά,
ἦν δὲ καὶ πλείω ὑμῶς ἡσθημένος ἡδικομέ-
νους καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας." τὸ δὲ αἰσθάν-
εσθαι ἐπὶ τοῦ ὑποπτεύειν, καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ
βεβαίως εἰδέναι. *Ανσίλως* ἐν τῷ πρὸς Ἀρχι-
βιάδην φησὶν "οἶμαι τοίνυν καὶ ἐκείνο ὑμῶς
αἰσθάνεσθαι, ὅτι Ἀρχιβιάδης οὐκ ἄλλο τι
ἔφητε κομίσασθαι, ἀλλὰ τῶν ἐμῶν ἡμιφ-
ορήτει." ἔτασαν δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδέναι.
Ἰσαῖος "τὰ δὲ τοιούτων δὴ μαρτυριῶν οἱ
δικάζοντες τὰ μὲν αὐτοὶ συνειδότες, ὅτι ἐγί-
νεν ὁ παῖς, τῶν ἐωρακότεων αἰσθανόμενοι
μαρτυρούντων, τὰ δὲ ἀκοῇ πυνθανόμενοι."

αἰσθῆσεις εἰ. ὅτι τρανεστερα ἢ ὄψις
τῆς ἀκοῆς, καὶ αὐτὴ τῆς ὁσφρήσεως, ἢ δὲ
ὁσφρησις τῆς γεύσεως καὶ τῆς ἀφῆς. ἢ μέν-
τοι ἀφῆ δοκεῖ μηδὲ αἰσθήσεις εἶναι. ἐκῆστη
γὰρ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων περὶ μίαν τινὰ
τῶν αἰσθητῶν τὴν ἀντίθεσιν ἐνεργεῖ καὶ τὰ
ταύτης μεταξύ, ὅλον ὄψις μὲν περὶ τὸ μέ-
λαν καὶ τὸ λευκόν καὶ τὰ τούτου μεταξύ
χρώματα, ἀκοῇ περὶ τὸν βαρὺν καὶ τὸν ὀξὺν
φθόγγον καὶ τοὺς μεταξύ, ὁσφρησις περὶ τὸ
εὐώδες καὶ τὸ δυσώδες, γεύσις περὶ τὸ γλυκὺ
καὶ τὸ πικρὸν καὶ τὰ τούτου μεταξύ. ἢ μέν-
τοι ἀφῆ περὶ πλείους ἀντιθέσεις ἔχει, οὐκ
οὕτως ὁπαλλήλους· περὶ τε γὰρ τὸ θερμὸν
καὶ τὸ ψυχρὸν, καὶ τὸ ὑγρὸν καὶ τὸ ξηρὸν,
καὶ τὸ σκληρὸν καὶ τὸ μυακκόν, καὶ τὸ βαρὺ
καὶ τὸ κοῦφον, καὶ τὸ μανὸν καὶ τὸ πυκνόν,
ἅπερ ὁπαλλήλα εἶναι οὐ δύναται (cf. Philo-
pon. in Aristot. de anima 2, M 7h). ὅτι αἱ
αἰσθήσεις τῶν μειζόνων αἰσθητῶν ἀντιλαμ-
βανόμεναι οὐκέτι μετ' ἐκείνων τῶν ἡττόνων
ἀντιλαμβάνεσθαι δύνανται· ὁ γὰρ πληκτι-
πότερων χρομῶν γευσάμενος τῶν ἡρεμαιοτέ-
ρων οὐκ ἐπαισθάνεται, καὶ ὁ μεγάλων ψόφων
ἀκηκοὺς πρὸς τοὺς ἡττοὺς ἐστὶν ἀνεπαίσθη-
τος, καὶ ὁ πρὸς ἥλιον ἀτενίσας ἀναγνῶναι
οὐ δύναται, οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀκριβοῦς ὄρα-
τῶν ἀντικαμβάνεσθαι. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς
ἀφῆς. ὁ δὲ νοῦς τούτοις ἐναντίως ἔχει· ὅσῳ
γὰρ τῶν μειζόνων νοητῶν ἀντικαμβάνεται,
τοσοῦτον καὶ ἀκριβέστερός ἐστι πρὸς τὴν
ἀντιληψιν τῶν ἡττόνων. καὶ τὰς μὲν αἰσθή-

σεις ὑπερβολαὶ τῶν αἰσθητῶν φθείρουσιν·
ὑπερβολὴ γὰρ φωτὸς ἢ ζόφου ἐφθίρει τὴν
ὄψιν, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· τὸν δὲ νοῦν
τῶν μειζόνων νοητῶν ἢ ἀντιληψις ὀξυδερε-
στερον ποιεῖ (id. H 5a). ὅτι κοινὰ αἰσθητὰ εἰ-
κινήσεις ἡρεμία ἀριθμὸς σχῆμα μέγεθος. κοινὰ
δὲ ταῦτα εἶναι λέγονται οὐχ ὅτι ἐν ἕκαστον
αὐτῶν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν ὑποπίπτει,
ἀλλ' ὅτι ἕκαστον πλείοσι καὶ οὐ μὲν, τινὰ
δὲ καὶ πάσαις ἅμα. τὸ μὲν γὰρ μέγεθος κοι-
νόν ἐστὶν αἰσθητὸν ὄψεως καὶ ἀφῆς· ὁρῶμεν
γὰρ ὅτι μέγας ἐστὶ τυχὸν ὁ ἄνθρωπος, καὶ
ἀπτόμενοι αἰσθανόμεθα ὅτι μέγας ἢ μικρὸς
ὁ προσπεσὼν ὄγκος καὶ τὸ διάστημα. ἡδὴ
δὲ καὶ ψόφον λέγομεν ἡσθητὸν μεγάλου ἢ
μικροῦ· ἀλλ' ἐνταῦθα κατὰ ἀναλογίαν τὸ
μέγεθος εἰληπται, οὐ κυρίως· μέγεθος γὰρ
νῦν λέγομεν τὸ συνεχές τῶν κοινῶν εἶναι αἰ-
σθητῶν, ὁ μέντοι μέγας ψόφος ποιότητός
ἐστὶν ἐπιτεταμένης καὶ ἀνειμένης θηλωτι-
κός· διὸ τὸ ἀμυδρόν ἢ σφοδρόν κυριώτερον
ἐπὶ τῶν ψόφων ἀριθμῶσι λέγεται. τὸ δὲ σχῆμα
κοινὸν ὄψεως καὶ ἀφῆς. σχῆμα δὲ οὐ τὸ
τρίγωνον ἢ κύκλος (τοῦτο γὰρ λόγου ἐστὶ τὸ
εἰπεῖν, ὅτι σχημά ἐστι τὸ ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς
περιεχόμενον ἢ ὑπὸ τριῶν ἢ ὅσων δήποτε)
ἀλλ' ὅ τι ἀπλῶς περιγέγραπται. πᾶσα δὲ
περιγραφὴ κατὰ τι τῶν σχημάτων γίνεται.
καὶ τὰ ἄλογα γοῦν, ὅταν ἐπὶ μικρὸν ὕψος
καὶ ἐπανύστημα γῆς ἐμπέσωσι, ἐπιβυλίνουσι
διελθεῖν, ὥτε δὴ ἐπιστάμενα ὡς περιγέγρα-
πται τὸ μέγεθος καὶ οὐλάτε ἐστὶ διελθεῖν· εἰς
δὲ ὑψηλὸν καὶ ἀπόκημονον ἐμπεσόντα οὐκ
ἐπιχειρεῖ παρελθεῖν, συναισθητόμενα τοῦ μεγέ-
θους τοῦ σχήματος. ὁ δὲ ἀριθμὸς κοινόν
ἐστὶν αἰσθητὸν πασῶν· ὁρῶμεν γὰρ ὅτι εἰ
τυχὸν ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ ψηλαφῶντες τοῦτο
αὐτὸ ἴσμεν, καὶ μὴν καὶ ἀκούοντες. id. I 8.

αἰσθητήριον καὶ αἰσθητόν.

αἰσθομαί σου τὸ αἰσθήσεως ἐπιλαμ-
βάνομαι.

αἰσθόμενοι νοήσαντες· (Dio Cass. 38 34)
"οἱ δὲ τὴν προθυμίαν τῷ Καίσαρος ἰδόντες, καὶ
τὰ ἔργα ὁμολογῶντα ταῖς ἐλπίσιν αἰσθόμενοι."

αἰσθῶν (Hom. II 468) ἐκπνέων.

αἰσθῶν αἰσθανόμενος, καὶ βασανιζόμε-
νος, ἢ ἐκπνέων.

αἴσιμα τὰ προσήκοντα, παρὰ τὴν αἴσαν.
ἐνίοτε δὲ τὰ καθήκοντα ἢ τὰ ἀγαθὰ. ἔοθ'
ὅτε δὲ τὰ εἰμωμένα.

αἰσιμία ἢ μαντία.

Αἰσιμος ὁ χαλὸς καὶ ἄτιμος καὶ ἀμαθής. Ἀριστοφάνης (Ecc. 207) "σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὅτι τις κερδαίνει· τὸ δὲ κοινὸν ὡς περ Αἰσιμος κυλινδεται."

αἴσιον τὸ καλόν, μέριον, δίκαιον. καὶ ἡπερ αἰσιον τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ὑπὲρ τὸ προσήκον.

αἴσιος ὁ καθήκων, ἀληθής. Μένανδρος (p. 440 Nieb.) "ἀλλ' οὐκ αἰσίως αὐτοῖς ἐπέπνεται ἡ τύχη· οἱ γὰρ ἐθέλοντα κοῦντες αὐχ' ἐπιστάλησαν." καὶ αὐθις "καὶ τοῦτο οὐκ αἴσιον δοῦναι ἂν βασιλεῖ."

Αἰσούρ ὄνομα κύριον.

αἴσανουσιν ὁρμῶσι, φοιτῶσι. Πολύβιος (366) "ἐν γὰρ τῇ Ῥώμῃ Μάρκον Πόρκιον ἀκούσαντα τὰς ἀριστείας Σκίπιωνος εἰπεῖν [πῶλον ἄλλον πρὸς ἐκείνον τί ἀκήχους;] ὅλας πέμπωνται, τοὶ δὲ σκίαι αἴσανουσιν."

αἴσις ἄφαντος.

αἴσιτος ἀνιστάμενος, ἀφανής.

αἴσιτωθεῖν ἀφανισθεῖν.

αἴσιτωρ ὁ ἄγνός.

αἴσιτωρ ἡπειρος, ἀμαθής.

αἴσιτῶσαι ἀφανίσαι.

Αἰσυήτιο (Hom. B 793, N 427) τοῦ Αἰσυήτου.

αἰσυητήρι (Hom. Ω 347) χοιροβοσκῷ.

αἴσυλα παράνομα, ἄδικα. ἐν μύθοις "αἴπειν' ἐλάτην ἔρις ὥρορεν αἴσυλα φάσθαι."

Αἰσύμη (Hom. Θ 304) πόλις. καὶ Αἰσύμνη πόλις.

αἰσυμένηται (Hom. θ 258) οἱ ἀγνωστέται οἱ τοῦ ἀγῶνος προσιστώτες. ἢ οἱ νικῶνται. ἢ οἱ νικηταί, ὃ ἔστι βρυσσονται.

αἰσυμνητὴρ ὁ βασιλεὺς.

αἰσυμνητὶς ἡ δέσποινα.

Αἴσυμνος (Hom. Α 303) ὄνομα κύριον.

αἰσύφηλος ὁ δειλός.

Αἰσχίνης Ἀθηναῖος ῥήτωρ, υἱὸς Ἀτρομήτου καὶ Γλαυκοθέας, μαθητὴς δὲ κατὰ τὴν ῥητορικὴν Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἑλαίου. τινὲς δὲ καὶ δούλους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ γεγραφήκασιν. οὗτος ἐπειδὴ συνυῖρων ἐν δίκη τινὶ διέφθειρε τοὺς δικαστάς, ἐμβληθεὶς ἅμα αὐτοῖς ἐν τῇ δεσμοτηρίῳ καὶ κώκειον πινὼν ἀπέθανε, καὶ τὰ πρῶτα αὐτῶν ὡς ἀτέκνων ἐδημοσιώθη. ᾤκησε μέντοι ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐπαίδευσεν, ἡσσηθεὶς ὑπὸ Δημοσθένους τὸν περὶ τοῦ στεφάνου ἀγῶνα. πρῶτος δὲ πῦν-

των τὸ θείως λέγειν ἤκουσε διὰ τὰ σχεδιάζειν ὡς ἐνθεοῦν. cf. Philostrat. Aesch. p. 509.

Αἰσχίνης Ἀθηναῖος, Ἀτρομήτου γαμοματεδιδασκάλου καὶ Λευκοθέας τῆς τελεστρίας, αὐτὰς ὑποκριτῆς, εἴτα γραμματεὺς, εἴτα ῥήτωρ, προδότης ὁ Κερσαβλέπτη καὶ Φωκίως προδότης, γραψάμενος δὲ παρανόμῳ Κτησιφῶντι, στεφανῶν γραψάμεντο Δημοσθένην, ἡτήθη καὶ ἔφυγεν εἰς Ῥόδον καὶ ἐκεῖ δέουσιν ἐκεῖ.

Αἰσχίνης ὁ τοῦ Λυσικίου. αὐτὸς παρὰ Διονύσιον εἰς Σικελίαν ὑπὲρ χρημάτων ὤχετο, Πλάτων δὲ τρεῖς ἀναιμετήσαι λέγεται. τὴν Χάρυβδι ὑπὲρ πλοῦτος Σικελικοῦ. Ἀρίστας δὲ ὁ Κυρηνάιος καὶ Ἑλίκων ἐκ Κυζίκου καὶ Φαίτων, ὅτε ἔφυγε Ῥήγιον, οὕτω τι ἐς τοὺς Διονυσίους κατέδυσεν θησαυροὺς ὡς μόγις ἀνασχεῖν ἐκείθεν. καὶ μὴν καὶ τὸν Κνιδίον φασιν Εὐδοξον ἐς Αἰγυπτὸν ποτε ἀφικόμενον ὑπὲρ χρημάτων τε ὁμολογεῖν ἦκεν καὶ διαλέγεσθαι τῷ βασιλεῖ ὑπὲρ τούτου. καὶ ἵνα μὴ πλείους διαβῶλω, Σπύσπερον τὸν Ἀθηναῖον οὕτω τι ἐρωσιχρήματον γενέσθαι φασιν ὡς ἐπὶ τὸν Κασάνδρου γάμον ἐς Μακεδονίαν κωμάσαι, ποσάματα ψυχρὰ ἐξυθύντα, καὶ δημοσίῃ ταῦθ' ὑπὲρ χρημάτων ἔσαι. Philostrat. V. A. 1 35.

Αἰσχίνης Χυρίνου ἀλλαντοποιοῦ, φιλόσοφος Σωκρατικός. τινὲς δὲ Λεωνίου παῖδά φασιν, Ἀθηναῖον Σφήττιον. διάλογος δὲ αὐτοῦ Μιλτιάδης Καλλίας Ῥίων Ἀσπασία Ἀξιόχος Τηλυγῆς Ἀλκιβιάδης, καὶ οἱ καλούμενοι ἀκέφαλοι, Φαίδων Πελοπίδος Ἀράκων Ἐρξίας, περὶ ἀρετῆς Ἐρασίστρατος, Σχυθικοί.

αἰσχίς ἄνδρας ἀμόρφος (A Ecc. 621).

αἰσχίω χεῖρω.

αἰσχος ἀτιμία.

αἰσχρὰ γυνή ἄμορφος, καὶ αἰσχρὸν ἐπὶ κακοῦ. "ταῦτα αἰσχρὰ μὲν οἱ ἄμφ' αὐτὸν ἐγίνωσκον, καὶ τὴν ἀποχώρησιν οὔτε ἐν τῷ παρυστικῷ εὐφρεπῇ οὔτε ἀσφαλῇ ἐς τὰ μέλλοντα."

Αἰσχροῖων Μιτυληναῖος ἱεραῖός, ὃς συνεξεδίημι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Οὐλίππου, ἦν δὲ Ἀριστοτέλους γνώριμος καὶ ἐρωμένος, ὡς Νικάνδρος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῇ περὶ τῶν Ἀριστοτέλους μαθητῶν.

αἰσχροκερδής καὶ θηλυκῶς αἰσχροκέρδεια.

αἰσχροί. Σοφοκλῆς (Αἰ. 473) "αἰσχροὶ γὰρ ἴσται τοῦ μακροῦ χρηζέειν βίον, κακοῖσιν οὖτοι μὴδὲν ἑξαλλίσσεται." τουτέστιν ὅστις αἰὶ ἐν κακοῖς ἐξεκίσσεται.

αἰσχροῦ ἰδὼ δ', ἀδικον δειλὸν ἄκοσμον ἄμφορ.

Αἰσχύλος Ἀθηναῖος τραγικός, υἱὸς μὲν Εὐφορίωνος, ἀδελφὸς δὲ Ἀμυνίου Εὐφορίωνος καὶ Κανταγείρου τῶν εἰς Μαραθῶνα ἐριστευσάντων ἅμα αὐτῷ. ἔσχε δὲ καὶ υἱοὺς τραγικοὺς δύο, Εὐφορίωνα καὶ Βίωνα. ἡγωνίσθη δὲ αὐτὸς ἐν τῇ θ' ὀλυμπιάδι, ἔτων ὢν κί. οὗτος πρῶτος εὗρε προσωπεῖα δυνάη καὶ χρώμασι κεχρισμένα ἔχιν τοὺς τραγικούς, καὶ ταῖς ἀρβύλαις τοῖς καλουμένοις ἱμβύταις κεχρησθαι. ἔγραψε δὲ καὶ ἐλεγεία καὶ τραγῳδίας 3, νίκας δὲ εἶλεν κή. φυγῶν δὲ εἰς Σικελίαν διὰ τὸ πεσεῖν τῷ ἱερῷ ἐπιδεικνυμένου αὐτῷ, χελώνης ἐπιρριφείσης αὐτῷ ὑπὸ αἵτου φάροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀπώλεσε, ἔτων νή γενόμενος.

αἰσχύνει αἰχίζεται, λυμνίνεται, αἰσχος περιτίθται.

αἰσχύνῃ πόλειώς πολέτου ἁμαρτία.

αἰσχύνομαι ταῖς προτέροις ἁμαρτίαις. Δ Ερ. 1360.

αἰσχυρόμενος περιπλέκει τὴν συμφορὰν, ἐν συνουσίᾳ.

Αἰσώπειον αἶμα, ἐπὶ τῶν ἀδίκως ἀναιρουμένων· οὐ γὰρ ἐνδίκως ἀπέκτειναν τὸν Αἰσώπον οἱ Δεῖφοι. Αἰσώπειον οὖν αἶμα ἐπὶ τῶν δυσασπορῦνταις ὀνειδεῖσι καὶ κακοῖς ἀνιχομένοις. Δεῖφοις γὰρ συνέβη τὸ δαιμονίων ἐργασθῆναι ἀδίκως ἀνελθεῖν Αἰσώπον.

Αἰσώπος Μιθριδάτου ἀναγκώστης ἔγραψε περὶ Ἑλένης, ἐν ᾧ φησὶ Πᾶνα ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη, ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερίτην λίθον εὐρίσκεισθαι, ὅς ὑπὸ τῷ ἡλίῳ ἀνάπτεται· ποιεῖ δὲ πρὸς φλῆτρα. ἔγραψε καὶ Μιθριδάτου ἰχθυῶμον.

Αἰσώπος Σύμβας ἢ Σαρδιανός. Εὐγείτων δὲ Μεσημβριανὸν εἶπεν, ἄλλοι Κοτυαῖα Φρύγα. ἐγένετο δὲ λογοποῖός, ὃ ἔστιν εὐρετὴς λόγων καὶ ἀποκριμάτων. διέτριψε δὲ παρὰ Κροίσῳ φιλοῦμενος, τοῖς χρόνοις πρὸ Πυθαγόρου, ὃς μεσοῦν ἐπὶ τῆς μ' ὀλυμπιάδος, ἔγραψε τὰ ἐν Λέλφοις αὐτῷ συμβάντα ἐν βιβλίοις β'. μᾶλλον δὲ τινὲς φασὶ τὸν Αἰσώπον ἀποκρίματα γεγραφέναι μόνον· ἐν γὰρ Δεῖφοις ἀδίκως ἀπολέσθαι, ὑπ' αὐτῶν

κατακρημνισθέντα ἀπὸ τῶν Φωιδριῶδων καλουμένων πετρῶν, κατὰ τὴν νδ' ὀλυμπιάδα, οἰκέτην δὲ γενέσθαι. Ξάνθου τοῦ Ἀνδοῦ, ἄλλοι ἀνδρὸς τιως Σαμίου Ἰάδμονος, οὐ τινός καὶ ἡ Ροδώπει δούλη ἦν, ἣν ἑταῖραν γενομένην, Θοῤσσαι τὸ γένος, Χάραξας δ' ἀδελφὸς Σαπφούς ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἐξ αὐτῆς γεννᾷ...

Αἰσώπος ὁ τῶν μύθων ποιητής, Σάμιος, δούλος αὐτῇ τῇ τέχνῃ μᾶλλον ἢ τῇ προαίρεσιν, οὐκ ἄφρων μὲν οὐδὲ κατ' αὐτὰ τοῦτο ἀνὴρ. ᾧ γὰρ ὁ νόμος αὐτὸν μετιδίδου παρρησίας, τούτῳ προσήκον ἦν ἐκπαινεῖσθαι μένους τὰς συμβουλὰς καὶ πεποιθιμένους ἡδονῇ καὶ χάριτι παραφέρειν, ὥστε καὶ τῶν λατρῶν οἱ μὲν ἐλεύθεροι τὸ δέον ἐπιτάττουσαι, ἐὰν δὲ τις οἰκέτης γένηται τὴν τέχνην καὶ τὴν τέχνην ἱατρὸς, πράγματι ἔχει βολακτεῖν ἅμα καὶ θεραπεύειν τὸν δεσποτὴν ἀναγκαζόμενος (Julian. or. 7 p. 207). ὅτι Αἰσώπον ἀπὸ δαίμονος βυθίζονθ' ἐσπέρας, θρασυῖα καὶ μεθύση τις ὑλάσκει κύων. κῶπει' ἐκείνος εἶπεν "ὦ κύον κύον, εἰ νῆ Αἰ' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν πυροῦς πρίαιο, σωφρονεῖν ἂν μοι δοκεῖς" (A Vesp. 1392).

αἴτημα ἢ ἐπιθυμία. Δυσίδ (Ps. 105 13) "καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν."

αἰτήσασθαι τὸ χρῆσασθαι. Μένανδρος Τίτθῃ "ἦν ἂν τις ἡμῶν παιδίον ᾗτῃσσι" ἢ κέρρηκεν, ἄνδρες γλυκύτατοι." καὶ ἐν Ὑμνῷ "οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, οὐδὲ λοιπὰ" αἰτούμενος.

αἴτης ὁ ὀρημητικός.

αἰτήσιος ὁ αἰτῶν.

αἴτησις. παρὰ Ἀριστοτέλει αἴτησίς ἐστι τοῦ ἐναντίου ἢ ἐν λόγοις παραγωγὴ, τὸ λαμβάνειν τι παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου, καὶ μετὰ ταῦτα πειρᾶσθαι τὸ ἀντικείμενον αὐτῷ παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν, καὶ διὰ τούτου τοῦ κρέπου δεῖξαι τὴν ἐναντιολογίαν τῶν ἀποκρισεων.

αἰτῆται οἱ παρὰ τινός τι αἰτοῦντες. "οἱ δὲ Ῥόδιοι τῷ Περγεῖ οὐκ αἰτῆται τῆς εἰρήνης μᾶλλον ἢ δοταὶ ὄντες ὑπερήφανα τοῖς Ῥωμαίοις διελέχθησαν" Dio Cass. fr. 66 2.

αἰτία ἢ χορδή.

αἰτία. καὶ Πανταίτια.

αἰτίζων ποιητικῶς. (Hom. p 222) "αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄσους οὐδὲ λήβητας."

αἴτιον. ὅτι τετραχῶς τὰ αἴτια, ὡς ὕλη, ὡς εἶδος, ὡς τέλος, ὡς ποιητικόν. καὶ τῶν

αἰτῶν τὰ μὲν προκαταρκτικά, τὰ δὲ συνεργὰ ἢ συναίτια, τὰ δὲ τελικά.

αἰτιῶδες ψεῦδος ἦτοι ὁ ἀπὸ ψεύδους ἀρχεται, ἢ μὴ εἰς ἀκόλουθον λήγει, ἢ ἔχει τῷ λήγοντι τὸ ἀρχόμενον ἀνακόλουθον. οἷον, διότι νῦν ἔστι, Αἰὼν περιπατεῖ (Diog. L. 7 74). σύνταξις "οἱ δὲ πεφηνότες ἦσαν ἀπὸ τῆς Μυσίας αἰτίαις τοιαῖσδε."

αἰτιῶμαι δυτικῇ. "τί ἡμῖν αἰτιά ὥς αἰτίαις;" αἰτιατικῇ δὲ "εἰ μὴ καὶ τὸν ἱατρὸν αἰτιῶτό τις."

Αἰτναία πῶλος ἡ μεγάλη. (S. OC 312) "Αἰτναίος ἐπὶ πώλῳ βεβῶσιν."

Αἰτναῖον πῦρ τὸ Σικελικόν, ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ λεγομένου Αἰτνη. καὶ αἰτνίζοντος.

Αἰτναῖος κἀνάθαρος (APac. 72) ὁ μέγας, διότι καὶ τὸ ὄρος μέγα. "Ἀρισταῖον μόνον τὸν γίγαντα περισωθῆναι φασί, καὶ οὔτε πῦρ οὐράνιον ἐπ' αὐτὸν ἦλθεν οὔτε Αἰτνη πιεῖν αὐτόν."

Αἰτνη ὄρος Σικελίας.

Αἶτος ὄνομα κύριον.

αἰτούμενος κηρύμενος. Μένανδρος "Υμνιδί "οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, ἀλλὰ λοιπὰ αἰτούμενος." τὸ μὲν αἰτῶν εἰσαεῖ ἔξω, τὸ δὲ αἰτούμενος λαβὼν αὐθις ἀποδώσω.

αἰτῶ αἰτιατικῇ. αἰτοῦμαι.

Αἰτωλία χώρα. Αἰτώλιος. Αἰτωλός ὁ ἀπὸ Αἰτωλίας.

αἰ Φηρητιάδαο (Hom. Ψ 376) πατρωνυμικόν.

αἰφνης εξαίφνης.

αἰφνίδιον αἰφνίδως.

αἰ χάριτες γυμναί, ὅτι δεῖ ἀφελῶς καὶ φανερώς χρῆσθαι, ἢ ὅτι οἱ ἀχάριστοι τὸν ἐαυτῶν κόσμον περιήρηνται.

αἰχθήτην (Hom. Ω 97) ὠρμήθησαν.

αἰχμαλωτίζω καὶ αἰχμαλωτεύω αἰτιατικῇ.

αἰχμάλωτος.

αἰχμάσσουσι (Hom. A 324) δορατομαχῶσιν.

αἰχμή ἡ ἐπιδουρτίς, ὁ σίδηρος τοῦ δόρατος.

αἰχμητὴς πολεμικός.

αἰψα θάπτον. "λάξερ, τιμήσσω Κυθηρίας, ὁμνολόιο αἰψα τὰδε κλειτοῦ δῶρα Λεωνίδεω" ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 190).

αἰψα ἀπὲρ τοῦ ταχέως. καὶ Ὅμηρος (τ

360) "αἰψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγῆ-
ράσκουσιν."

αἰψηρὴν ἀπὲρ τοῦ αἰψηρῶς, ταχέως. (Hom. β 257) "λύσαν δ' ἀγορὴν αἰψηρὴν," οὐκ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς. καὶ αἰψηρός ὁ ταχύς, ἀπὸ τοῦ ψαίρειν, ὃ σημαίνει τὸ ταχύνειν.

αἰώ ἀκούω.

αἰῶν ὁ νῦνταῖος μυελός, ἡ χρόνος αἰθιός. σημαίνει δὲ ἔ. αἰῶν καὶ ὁ πυρὼν βίος. Ααβίδ (Ps. 89 8) "ὁ αἰῶν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου."

αἰῶνα ζῶην, βίον. Σοφοκλῆς (Trach. 2) "ὥς οὐκ ἂν αἰῶν ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν θάνη τις, οὐτ' εἰ χρηστός οὐτ' εἴ τι κακός. ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν καὶ πρὶν εἰς Ἄδου μολεῖν ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῇ τε καὶ βαρύν."

αἰωνάριος ὁ ἰανουάριος μῆν. οὕτως Λογγίνος αὐτὸν ἐριμηνεύσαι βιάζεται, ὥσαντι αἰῶνος πατέρα. cf. v. ἰανουάριος.

αἰωνίζει διὰ παντός μένει.

αἰώρα ἀγρόνη, ὕψωσις, ἔπαρσις. (Babrius 19) "ὥς δ' οὐκ ἐφικνεῖται, ἀλλ' ἔκαμινε πηδῶσι, οὐδὲν κρεμυστῆς σχοῦσα πλεῖον αἰώρας, παρῆλθεν οὕτω βουκολοῦσα τὴν λύπην."

αἰωρηθέντες (Herodot. 6 116) ἀπὲρ τοῦ μετεωρισθέντες.

αἰώρημα.

αἰωρήσεις κρεμύσεις.

αἰωροῦνται κρέμονται. "εἰς δὲ τὰ τῶν Καρχηδονίων αἰωρεῖται πράγματα."

Ἀκαδήμεια. γυμνάσιον ἦν ἐν Ἀθήναις, προὔστειον ἀλσῶδες, ἐν ᾧ διέτριβε Πλάτων, ἀπὸ Ἐκαδήμιον τινὸς ἥρωος ὀνομασθέν. πρότερον δὲ διὰ τοῦ Ἐκαδήμειου ἐκαλεῖτο. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1005) "ἀλλ' εἰς Ἐκαδήμειον κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξεις, στεφανωσάμενος καλὰ μῦ λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου, μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης, ἥρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὑπόταν πλάτανος πετέλε ψιδυρῆν."

Ἀκαδήμεια. τρία ὑπάρχον γυμνάσια, Λύκειον Κυνόσαργες Ἀκαδήμεια. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ καθιερώσαντος αὐτὴν Ἀκαδήμιον, καὶ οὐδετέρως Ἀκαδήμειον. λέγεται δὲ Ἀκαδήμεια ἡ τῶν φιλοσόφων διατριβή.

ἀκαθαίρετος ἀκατάβλητος. "πύργος ἀκαθαίρετος."

ἀκάθαρτος ἁμαρτητικός. ἀκάθαρτος

γὰρ τὴν ψυχὴν ὃ γε κακός, καθαρὸς δὲ ὁ ἰναιτίος.

ἀκάθεκτος ἀκατάσχετος· "ἦν γὰρ ἀκάθεκτος ὁρμή περὶ αὐτὸν διὰ τὰς τῶν Περσῶν ἐπάρσεις."

ἀκαθοσίωτον ἄνομον, ἄκοσμον, ἀποβλητον.

ἀκαίη ῥάβδος θαλαττία (ἀπ' Θεσσαλική). ἄκαινα μέτρον δεκάπουν. ἔστι δὲ ῥάβδος δι' ἧς κεντοῦσι τοὺς βόας, ὡς τῶν Πελασγῶν τοῦτο εὐρόντων. cf. sch. Apollon. Rh. 3 1323.

ἄκαιρος ὁ μὴ ἔχων καιρόν. καὶ "ἄκαιρος εὐνοία οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει." Ἰππολίτων φασὶ ταύτην εἰπεῖν πρὸς Φαίδραν φάσκουσσαν φιλεῖν τε καὶ στέργειν αὐτόν.

Ἀκακήσιον ὄνομα ὄρου.

ἀκάκητα ὁ Ἑρμῆς.

ἀκακία ἡ ἀγαθωσύνη. καὶ ἡ ἱατρικὴ βοτάνη.

Ἀκάκιος ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως αἰδέσιμος ἦν ὡς οὐκ ἄλλος τις· ὁρφανοτρόφος γὰρ γεγονώς καὶ καλῶς τὰ τῶν ὀρφανῶν διοικῶν πῶσιν ἐφαίνετο καθ' ἡδογὴν. καὶ δὴ καὶ τῷ βασιλεῖ Λέοντι συνήθης γεγονὼς ὑπερφνωῶς ἤρεσκε, καὶ τούτῳ πρώτῳ αἱ πάντα ἀνεκοινοῦτο τὰ τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια, καὶ ὅτε τὴν βουλὴν ἤθροίξε, συνεκάλει καὶ τοῦτον, καὶ τῆς σκέψεως ἀρχὴν ἐξ αὐτῆς πάντας ἐτίθετο. ὃς Ἀκάκιος τὴν τοῦ Λέοντος τοῦ Μακελλῆ ὠμότητα συνιδὼν πρὸς τοὺς τι ληπῆσαντας, καὶ τὸ ἥθος ἀκριβῶς τὸ ἐκείνου φηράσας, ὅτι τοῖς ἐπαιροῦσι μόνον ὑπάρχει εὐάλωτον, ἐπετήδευε πάντα τὰ ἐκείνου θαυμάζειν. τοιγαροῦν πειθῆριον αὐτὸν εἶχεν ἰοίμως, τὸν τε θυμὸν αὐτοῦ ῥαδίως κατέσπελλεν, καὶ πολλοῖς προσκεκρονκόσι τὴν αμνηρίαν ἐπραγματεύετο, καὶ τοὺς ἐξορίαν αἰσθῶν ἔχοντας ἀνεκαλεῖτο πρὸς τὴν πατρίδα. ὁὕτως μετὰ θάνατον Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως σπουδῇ Ζήνωνος ἱερῶσαι προεβλήθη· ὃς ὢν ἀρχικὸς καὶ πύσας τὰς ἐκκλησίας ἐφ' ἑαυτὸν ποιήσας πεφροντισμένης τῶν ἐν αὐταῖς κεκληρωμένων ἐποιεῖτο τὴν κηδεμονίαν, οἱ εὐχαριστοῦντες ἐν γραφαῖς ἀνέθηκαν αὐτὸν κατὰ τοὺς εὐκτηρίους εἰκόντας. ἐπέπερ οὖν ἀθρόον ἐν πύσαις ταῖς ἐκκλησίαις ἐδείχθησαν αὐτοῦ εἰκόνες, ψήθησαν τινες κενοδοξοῦντα τὴν ἀνάθειν προσεταχέναι, οὐ μικρὰν ἔχοντες τῆς ὑπονομίας

πίστωσιν τὴν ἐκ ψηφίδων γραφὴν δημιουργηθεῖσαν ἐν τῇ πρὸς τῷ νεωρίῳ ἐκκλησίᾳ. τοῦ γὰρ ἔργου παντὸς ἐπὶ Γενναδίου τελειοθέντος, εἰς τὸν ἐπιφανῆ τόπον ἐξετύπωσαν αὐτὸν τοῦ νεώ, καὶ μεταξὺ τοῦδε τὸν σωτήρα λέγοντα τῷ Γενναδίῳ 'λύσον τὸν ναὺν τοῦτον, καὶ ἐπὶ τοῦ μετὰ σὲ ἐγερω αὐτόν.' ἐκ τῶν τοιούτων οὖν εἰκόνων Ἀκάκιος, εἰ καὶ εὐμετάδοτος ἦν καὶ προστατικός, ἀλλὰ δοξομανῆς ἔδοξεν ὑπάρχειν.

Ἀκάκιος ῥήτωρ δεινότατος ἐπὶ Ἰουλιανῷ καὶ Ἀιβανίῳ τοῦ σοφιστοῦ, ὃς ἐπεκάλει τὸν Ἰουλιανὸν καὶ διεμέμετο τὰς κρίσεις αὐτοῦ σὺν Τουσκιανῷ τῷ ἐκ Φρυγίας, καὶ αὐτῷ ῥήτορι ὄντι δεινῷ.

ἀκαλυπθίς εἶδος ὀρέξε. ἡ ὁ κύων, παρὰ τὸ αἰκάλλειν ἴσως τοὺς γνωρίμους, ὑλακτεῖν δὲ τοὺς ξένους. sch. A An. 873, Pac. 1078.

ἀκαλυρρείτης ὁ ἡσύχως ῥέων ποταμός· (Hom. τ 434) "ἔξ ἀκαλυρρείτιο βαθυρρόου Ὠκεανοῦ."

ἀκαλήφη ἡ ἄκανθα, ἡ κνίδη· "πανσάμενον τῆς δυσκολίας ἀπὸ τῆς ὀργῆς τὴν ἀκαλήφην ἀφελίσθαι" (A Vesp. 916). ἀκαλήφη ἡ κνίδη, καὶ ἡ χειραία καὶ ἡ θαλαττία, ἧτις ἐστὶ κογχυλίδιον τι. Ἀριστοφάνης Φοινίσσαις "εἰκὸς δὴ πον πρώτον ἀπάντων ἴφρα φῶναι καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας." Φερεκράτης Ἀυτομόλοισ "νῆ τὴν Ἀήμετ' ἀνιαρόν γ' ἦν τὸ κακίως ἄδοντος ἀκούειν· βουλοίμην γὰρ καὶ ἀκαλήφαις τὸν ἴσον χρόνον ἐστεφανῶσθαι." τὰς δὲ θαλαττίας καὶ Ἀριστοτέλης ἀκαλήφας φησὶν ἐν τῷ α' περὶ ζῴων καὶ Θεόφραστος ἐν ζ' φυτικῶν.

ἀκαλλιεργητον θυμὰ ἀκόσμητον.

ἀκαλὸς ἡσυχος, ἀπὸ τοῦ ἦκα τὸ ἡρέμα καὶ ἡσύχως, ὅθεν παράγωγον ἡκαλὸς ὡς πέμπω πέμπελος, καὶ κατὰ συστολὴν ἄκαλος. ἀκάμαντα ἀκαταπόνητον· (AP 6 168) "βοτρυνῶν ἀκάμαντα φυτῶν λωβήτορα κύπρον."

Ἀκαμαντὶς. καὶ Ἀκάμας. μία τῶν ἱφυλῶν, ἀπὸ Ἀκάμαντος τοῦ Θεσέως. Harp. ἀκάματα ἀπὸ τοῦ ἀκαμάτως καὶ ἀδιαλείπτως. ἡ οὐ κεκημηκότως. Σοφοκλῆς (El. 164) "δὴν ἔγωγ' ἀκάματα προσμένοντο" ἄτεκνος τάλαινα."

Ἀκαμάτιος Ἡλιουπόλιτης, ἐπιεικτέρος τῶν ἄλλων πολιτῶν, οὕτω δὲ ἰδιωτικῶς εἶχεν ὥστε οὐδὲν προμαθῶν οὐδὲ ἐπιμαθῶν

τῶν ἐς λόγους ἡκόντων οἷους δὴ τινες ἤξιον καλεῖσθαι φιλόσοφος, καὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ πρὸς ἅπαντας ἑαυτὸν κατεμήνυε. καὶ οὐδὲ τῶν Ἑλιουπολιτῶν ἄλλος οὐδεὶς αὐτὸν ἐπωνόμαζεν ἢ τὸν φιλόσοφον. τοῦτο μὲν τοίνυν ὄνειδος ἔστω τῆς ἀνθρωπίνης ἀπαιδευσίας· παραγεγονότων δὲ ἡμῶν εἰς Ἑλιούπολιν ἀπέσθη τοῦτο σχεδὸν τὸ πλάσμα τῆς Ἀκαματίου φιλοσοφίας. ἡβοῦλετο δὲ τις εἶναι καὶ τῶν ἱεροσκόπων· τοῦτο μέντοι συγγνώμης ἄξιον, ὅτι καὶ ὁπωσοῦν ἡδύνατο τοιαῦτα περιλαβεῖν, ἄλλως τε καὶ πρὸς ἰδιώτας. Damasc.?

ἀκάματος πῦρ σφοδρόν· Ὅμηρος (Ε 4) "δαῖε οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματος πῦρ."

ἀκαμπίας ὁ εὐθύδρομος. καὶ ἀκάμπιος δρόμος ὁ μακρὸς καὶ δι' εὐθείας περιπάτος.

ἄκανθα τὸ φυτόν, καὶ ἡ ῥάχis τοῦ κήτους· "τὸ δὲ θηρίον ὁρμῇ βιαία προσπεσὼν διακόπτει τῇ ἀκάνθῃ τοὺς δεσμούς." καὶ ἐπὶ τῶν ἀφῶνων καὶ ἀμούσων παροιμία "Ἀκύνθιος τέττιξ."

ἄκανθα ἡ ἁμαρτία. Δαβὶδ (Ps. 32 4) "ἐν τῷ ἐμπαγήναί μοι ἄκανθαν," ὡς ἄχρηστον βλάστημα καὶ ὡς κεντεῖν πεφυκός.

ἀκανθίας οὐκ εἶδος τέττιγος, ἀλλ' ἐπίθετον τέττιγος ἀπὸ τοῦ ἡχεῖν ἐν ἀκάνθαις, ὥσπερ καὶ ὁ ἀχέτας οὐκ εἶδος τέττιγος, ἀλλ' ἐπίθετον ἀπὸ τοῦ ἡχεῖν.

ἀκαπήλευτον ἄδολον, καθαρὸν, ἀραδιοῦργητον.

ἄκαρ ἀντὶ τοῦ μικρὸν ἢ οὐδέν. οὕτως Ἀντιφῶν.

ἀκαρές βραχύ, ὀξύ, ὃ ἐχ οἶοντε κεῖραι. Ἀριστοφάνης (Vesp. 719) "ἐκ οὐδ' ὅπῃ ἐγκυκλήσαι, ὅς πολλῶν ἄρχων οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις ἀκαρές. καὶ τοῦτ' ἐρίω σοι ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν αἶε, τοῦ ζῆν ἐνεχ', ὥσπερ ἔλαιον· βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι."

ἀκαρῆ ἀκαρῶς, ἐν βραχεῖα ὥρα, ἐν ἀτόμῳ, ἐπίρρημα. ἐν ἀκαρεῖ δὲ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (244) "γυμνὸς θύρα" ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ" ἥτοι ἐλαχίστῳ, ὃν οὐχ οἶόν τε διακεῖραι καὶ κόψαι διὰ τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου. πεποιῆται δὲ ἀπὸ τῶν μικρῶν τριχῶν τῶν διὰ βραχύτητα μὴ δυνάμενων καρῆναι. ἔστι δὲ ἐπίρρημα τὸ ἀκαρῶς, ἀφ' οὗ τὸ ἀκαρές ἐπιρρηματικὸν ὄνομα.

ἀκαριαῖον μικρόν, βραχύ, ῥοπή. καὶ ἀκαριαῖος ὁ βραχύς καιρὸς. ἀκαριαῖον τὸ μὴ δυνάμενον καρῆναι, ἢ τὸ οἶον ἀκέφαλον διὰ σμικρότητα, ἢ ἀδιάστατον κατὰ μέγεθος καὶ οὐδ' ἀρχὴν ἔχον, ὅτι κύρη ἢ κεφαλὴ κατὰ γλῶσσάν τινα, ὅθεν καὶ κέρατα. καρὶ δὲ τῷ ἐκ Καρίας.

ἀκαριαῖος ὁ βραχύτατος· "ἀκαριαῖος ὁ ἀνθρώπινος βίος, καὶ μετ' ὀλίγον πάντες ἐξετάθημεν" (M. Anton. 11 18).

Ἀκαρνᾶνα· "ἐγὼ δὲ ἄγαμαι τοὺς ἄνδρας, τὸν δὲ Ἀκαρνᾶνα μέγιστον καὶ πρὸ τούτων" (cf. v. ἄγαμαι). καὶ Ἀκαρνᾶνες· ζῆται ἐν τῷ ἀπυλγοῦντες.

ἀκαρπότερος ἀγρίππε, ἐπὶ τῶν πάντων πενομένων· Ἀύκωνες γὰρ τὴν ἀγρίαν ἐλαίαν ἄγριππον καλοῦσιν.

ἀκαρπότερος Ἀδώνιδος κήπου, ἐπὶ τῶν μηδὲν γενναῖον τεκεῖν δυνάμενων. λέγονται δὲ τὰ εἰς τὰ ὄστρακα φυτεύμενα.

Ἀκας ποιητὴς τραγῳδίας. cf. v. Σάκας. Ἀκαστος. "ὁ δὲ Ἀκαστος λόχον... κατέσθη." ζῆται ἐν τῷ Ἀταλάντῃ.

ἀκατάβλητον ἀήτητον, παρὰ τὸ μὴ καταβύλλειν. τουτέστι τὸν μηδενὶ καταβυλλόμενον. Ἀριστοφάνης Νεφέλῃς (1229) "οὐ γάρ πω τότε" ἐξηπίστατο Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον."

Ἀκαταῖος ἵππος ὠνομασμένος.

ἀκαταιτίατος ὁ ἀναίτιος.

ἀκαταλήκτως ἀκαταπαύστως.

ἀκαταλλήλως ἀναρμολίως.

ἀκαταμάχητος ἀκαταπόνητος.

Ἀκάτειρα ὄνομα πόλεως.

ἀκατεύναστος ἀκοίμητος.

ἀκάτιον εἶδος πλοίου ἀλιευτικοῦ.

Ἀκατίροι ἐθνικόν. "ὥσπερ καὶ οἱ Σαράγουροι ἐλαθόντες κατὰ ζήτησιν πρὸς τοῖς Ἀκατίροις Οὐννοῖς ἐγένοντο." cf. v. Ἀβαρις.

ἀκυτονόμαστος ὁ μὴ ὠνομασμένος.

ἀκαχεῖατο (Hom. M 179) ἐλυπῆντο, καὶ ἀκαχίζεο (Z 486) λυποῦ.

ἀκαχημένη λυπουμενή, καὶ ἀκαχήμενον οὐδέτερον.

Ἀκαψις ὄνομα πόλεως.

ἀκεανός εἶδος ὀσπρίου.

ἀκειόμενος θεραπευόμενος.

ἀκειρεκόμης ὁ τὴν κόμην μὴ κειρόμενος. ἀκειῖσθαι θεραπεύειν.

Ἀκελιμαῖς (an Ἀκέλης ὄνομα ποταμοῦ).

ἀκενόσπουδον. "παρὰ Διογνήτη ἔμυ-
θον τὸ ἀκενόσπουδον καὶ τὸ ἀπιστητικόν"
φρὶ Μάρκος ὁ φιλόσοφος βασιλεὺς (16).

ἀκέραιον ἄκακον, ὁλόκληρον, καθαρὸν.
σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔξω κήρας, κατὰ τροπὴν
τῆς ἑως ε.

ἀκέραιον συνειδὸς τὸ καθαρὸν καὶ
ἡλικρινές. Λαμύσκιος φησιν "οὐδὲν γὰρ εἶναι
(ἀπὸ τῆς) τῶν ἀνθρωπείων ἀκεραίου συνειδὸτος
ἀπ᾿ αὐτοῦ. δεῖ δὲ τὸν εὐσχήμονα τρόπον συν-
διαπᾶσθαι τοῖς πέλας. εἰ καὶ ἐναντίον εἴη
τῷ φαινομένῳ τὸ ἀληθινὸν ἀγαθόν, μηδέ-
ποτε ἐκεῖνο τούτου ἐπιπροσθεῖν ἄγειν, μηδὲ
ἄλλο ὅτιον περὶ πλείονος ποιῆσθαι τῆς ἀλη-
θείας, μήτε κίνδυνον ἀγῶνος ἐπιφερομένου
μήτε ὄκνῳ ἀποστρεφόμενον ἔργον ἐπιπονεῖν,
μηδὲ κέρδος ἐπαίνειν ἀδίκον, μηδὲ συνθήειαν
φιλίας, μηδὲ συγγενείας τινὸς ἀνάγκην."

ἀκέραιος ὁ ὁλόκληρος. "ἀκέραιοι ὄντες
καὶ οὐ προσδεχομένοις ἐπιγινόμενοι τῆς γῆς
ἐκράτουν." καὶ αὖθις "τὸ δὲ μέλι, ἅτε οὐκ
ἀκέραιον οὔτε ἀπὸ ἀκανθῶν ἀλλ' ἀπὸ ἐρπετῶν
συμπεπορισμένον, ἀνέστρεφε τὰ σπλάγχνα."
Πολύβιος (15 11) "τούς μὲν γὰρ ἀηττήτους
ὄντας ἐξ ἀκεραίου διαγωνίσασθαι πρὸς σφᾶς"
ἀντὶ τοῦ ἔξ ἐνόλου. (id. 370) "Θέλων ἀκε-
ραίοις χρῆσασθαι ταῖς τῶν Κελτῶν ὁρμαῖς"
ἐξ ὁλοκληρίου. καὶ αὖθις "οὐ δυνάμενος δὲ
πίθειν ἐξ ἀκεραίου διὰ τὴν εὐλάβειαν καὶ
ἀπραγίαν τῷ προειρημένου βασιλέως, ἡναγκά-
σθη φ' ἐλάττω προτείνειν. καὶ δὴ συγκατέ-
θετο βοηθήσειν ὁ Σέλευκος." καὶ αὖθις "ἐ-
βοηθούμενοι ἀκέραιον ἐπενεγκεῖν τὴν γῆμιν
αὐτοῦ, ἤρξαντο διασύρειν αὐτόν."

ἀκεραιὸς ὅλη. ἀκερωσύνη δέ.

ἀκερδῆς χάρις ἡ μὴ δεόντως διδομένη,
ἥς φασὶν τὸ κέρδος. (Soph. OC 1483) "μηδ'
ἄλαστον ἀκερδῆ χάριν ἀντ' ἰδὼν μετὰ σχοιμί-
πως."

ἀκερσεκόμης ὁ καὶ ἀκειρεκόμης, ὁ τὴν
κόμην μὴ χειρόμενος.

ἀκεριος βοῦς ὁ μὴ ἔχων κέρατα. καὶ
ἀκερων οὐδετέρως, μονόπωτον.

ἀκέσασθαι καὶ ἀκέσαι ἰσάσασθαι ὅθεν
Ἀττικοὶ τὴν ἡπείριαν ἀκέστριαν καλοῦσιν.
"ἀνὴρ ἦν ἐν τῇ Γαλιεῳιδι δεινὸς λύσεις τε
πόσων εἰπεῖν καὶ ὥριον ἀκαιρίας ἀκέσασθαι
καὶ ἐγονίαις καὶ ἀκαρπίαις διὰ τινῶν ἱερερ-
γῶν ἐπινοῆσαι τε καὶ δοῦναι μεταβολὰς καὶ
τινας εἰς εὐπορίαν ἀγαθὰς ὁδοὺς. τοῦτον ἐς

Κρήτην ὁ Μίνως καλεῖ, φασίν, ἐπὶ δώροις,
ἵνα τοῦ Γλαύκου τὴν ὑμνουμένην ἀπώλειαν
ἀνιχνεύσῃ."

Ἀκεσίας ἰάσασθαι, ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖ-
ρον ἰωμένων. ἔοικε δὲ ὁ Ἀκεσίας πρὸς τὸ
χεῖρόν τινα θεραπεῦσαι.

Ἀκεσίλαος ὄνομα κύριον.

ἀκέσιμον θεραπευτικόν.

ἄκεσιν ἴασιν.

Ἀκέσιος Ναυατιανῶν ἐπίσκοπος, ὃς πα-
ρῇ ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ἡ-
ρώτα αὐτὸν εἰ δέχεται τὰ τῆς συνόδου, τὸν
τε ὅρον τῆς πίστεως καὶ τὸν ὁρισμὸν τῆς
τοῦ πύσχα ἑορτῆς. ὁ δὲ συγκατέθετο. ἐπα-
νερομένου δὲ τοῦ βασιλέως διὰ τὴν οὐκ ἡ-
ρῶτα, ἐκεῖνος τὰ ἐπὶ Δελφῶν γενόμενα κατὰ
τὸν διωγμὸν ἐδίδασκε καὶ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ
αὐστηροῦ κανόνος, ὡς ἄρα οὐ χρὴ τοὺς μετὰ
τὸ βάπτισμα ἡμαρτηκότητας ἡμαρτιῶν ἦν
πρὸς θάνατον καλοῦσιν αἱ θεῖαι γραφαί, τῆς
κοινωνίας τῶν θείων μυστηρίων ἀξιοῦσθαι,
ἀλλ' ἐπὶ μετάνοιαν μὲν αὐτοὺς προτρέπειν,
ἐλπίδα δὲ τῆς ἀφέσεως μὴ παρὰ τῶν ἱερῶν
ἀλλὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐκδέχεσθαι τοῦ δυνα-
μένου συγχωρεῖν τὰ ἁμαρτήματα. ταῦτα εἰ-
πόντος τοῦ Ἀκεσίου ἐπειεῖν τὸν βασιλέα
"Θεὸς ὁ Ἀκέσιε κλίμακα, καὶ μένος ἀνάβηθι
εἰς τὸν οὐρανόν." τούτων οὔτε Εὐσέβιος ὁ
Παμφίλου οὔτε ἄλλος τις ἐμνημόνευσεν· ἐκεῖ-
νοι γὰρ πολλὰ παραλείπουσιν ἢ προσπάσχον-
τες τισιν ἢ προσώποις χαριζόμενοι. ἔτω λέ-
γῃ Σωκράτης ἐν ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ (110).

ἀκεσίπονον θεραπευτικόν.

ἀκέσματα ἰάματα, ὑγιάσματα. "ἡ δὲ
λαθοῦσαι τὰς φυλακὰς ἡμᾶ τῇ θυγατρὶ ἀνέ-
δραμεν, ἄκεσμα τῆς ἐσομένης ἐνδείας ἐπιφε-
ρομένη." καὶ ἀκεσμον ἱατρεία.

ἄκεσσα Ῥωμαϊκὸν τι μηχανήμα, ἐκ δέν-
δροτομίας πρὸς ἐρυμνότητι κατασκευαζόμε-
νον. "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ξυνέθεσαν τὴν λεγομένην
ἄκεσσαν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ. δένδροτομήσαν-
τες γὰρ ἀλλεπάλληλα στελέχη τῇ ξυνθήκῃ
καταστροφέντες ἀπετείχισαν, ὡς ἐνῆν, τὴν
ἐνθῆνδε πορείαν τῆς πόλεως." cf. v. ἄγεστα.

ἀκέστας ἱατροῦς. καὶ ἀκέστωρ ἀκέ-
στορος ὁ ἱατρός.

Ἀκεσὼ ὄνομα κύριον θηλυκόν.

ἀκεσώδυνον θεραπευτικὸν τῶν ὀδυνῶν.

ἀκέφαλος αἵρεσις τις, ἥς ἦν Σεβήρος
ἑξαρχος. ἔστιν ἐν τῷ Εὐτυχίς.

ἀκέφαλος ὁ ἄτιμος. καὶ παροιμία "ἀκέφαλος μῦθος." ἐπὶ τῶν ἀτελῇ λεγόντων εἴρηται ἡ παροιμία.

ἀκέων ἡσυχάζων. παρ' Ὀμήρῳ κατὰ μέσότητα ζήνγεται, ἀντὶ τοῦ ζῆ' ἡσυχίας. καὶ ἐν ἄλλοις (φ 89) "ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι."

ἀκὴ ἀκμή σιδήρου. καὶ ἀκὴν ἡσυχίαν. Ἀκὴ πόλις ἐν Φοινίκη, ἣν οἱ μὲν τὴν νῦν Ποτομαίδα καλουμένην οὕτω πάλαι φασὶν ὀνομάζεσθαι, Δημήτριος δὲ οὐ τὴν πόλιν ἀλλὰ τὴν ταύτης ἀκρόπολιν.

ἀκὴ δέσεν (Hom. Ξ 427) οὐκ ἐφρόντισεν.

ἀκὴ δέστοι μηδεμιάς φροντίδος τυχόντες, ἣ ἀκὴδευτοὶ καὶ ἄταφοι. καὶ ἀκὴ δέστως ὁμοίως.

ἀκὴ δὴς ἄταφος, ἀμελής. "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς ἑαυτῶν πολεμίους ἀκὴδεῖς οὐχ ὑπέμειναν παριδεῖν." καὶ ἀκὴ δὼς ἀντὶ τοῦ ἀτάφως. "ἰδὼν ναυηγῶ σῶμα ἐρριμμένον ἀκὴδῶς καὶ ὀλιγῶρος παρελθεῖν οὐκ ἐτόλμησα, ἀλλ' ἔθαψα τὸν τεθνεῶτα, θέαμα τῷ ἡλίῳ οὐδαμῇ φίλον ἀποκρύπτων ἀνθρωπίνῳ θρασυῖ." λέγεται καὶ ἀκὴδὲς ἐν μυθικοῖς. "πικρὴ μὲν τε λύκοισιν, ἀτὰρ χιμῆροισιν ἀκὴδὴς." καὶ αὖθις "διαλύει τὸν τάφον ἀκὴδῶς καὶ ἀνοίκτως, καὶ ἀπὸ τῶνδε τῶν λίθων ἀνίστησι πύργον. ἐκείθεν ἐύλω ἡ πόλις."

ἀκὴ δία ἡ ῥάθυμία, ἀχθιδῶν, λύπη. Δαβίδ (Ps. 142 4) "καὶ ἠκὴδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου."

ἀκὴ κοα, αἰτιατικῇ, ἡνωτίσθην. καὶ εἰσακὴ κοα.

ἀκὴ λητον ἄτελκτον, ἀπηνῇ. ἐν ἐπιγράμματι περὶ Ὀρφείως (AP 7 9) "ὅς καὶ ἀμελίχτοιο βαρὺ Κλυμένοιο νόημα καὶ τὸν ἀκὴλητον θυμὸν ἔθελξε λύρα."

ἀκὴ λίδωτον ἄσιλον, ἀκὴρυτον. ἀκὴ λιδότερος δέ.

ἀκὴματα ἰμάτια. καὶ ἄκὴ πόνων τὰ λουτρά. καὶ κόπον μὲν θαλάττῃ λύουσιν, ἡ μάλιστα τοῖς νέυροις ἐστὶ πρόσφορος, ἀναχαλῶντες δὲ τὰς τῶν μυῶν συντάσεις, εἰς ἐπαλείφοντες λίπα πρὸς τὸ μὴ ξηρανθέντος τοῦ ὕδατος ἀπεσκληρυνμένα γίνεσθαι τὰ σώματα. Athen. p. 24c.

ἀκὴν ἡσύχως.

ἀκὴ ρατον ἀέραιον, ἄφθαρτον, ἀθάνατον. καὶ Ὀμηρος (ι 205) "ἡδύν, ἀκὴρεύσιον, ποτόν."

ἀκὴ ρατος ἄφθαρτος, ἀπαθήs, ἀέραιος. ἀκὴ ρωτος δὲ ὁ δίχα κηραῦ.

ἀκὴ ρυκτὶ ἄνευ κήρυκος. "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς αἰχμαλώτους λαβόντες ἀκὴ ρυκτὶ πόλεμον αὐτοῖς ἐψηφίσαντο." "ἀκὴ ρυκτὺς ἐμίσγνυτο" παρὰ Θουκυδίδῃ (1 extr.), τοῦτέστιν ἄνευ κηρυκείου, ὡς πρὸς φίλους δῆθεν. οἱ γὰρ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἀπὸντες ἀσφαλείας ἔνεκεν, ὅσοι ἐβέλοντο, μετὰ κηρυκείου ἀπῆσαν, οὓς ἀνόσιον ἡγοῦντο καὶ ἀσεβεῖς κακουργεῖν.

ἀκὴ χέδαται (Hom. P 637) λυποῦνται.

ἀκίβδηλον καθαρόν. "καὶ ἀκίβδηλος φασὶν εἶναι τοὺς σπουδαίους, φυλακτικούς τε εἶναι τοὺς ἐπὶ τὸ βέλτιον τὰ περὶ αὐτοὺς παριστάναι διὰ παρασκευῆς δυναμένους τῆς τὰ φανῆλα μὲν ἀποκρυπτούσης, τὰ δὲ ὑπάρχοντα ἀγαθὰ φαίνεσθαι ποιοῦσης ἀπλάστως. περιηρηκέναι γὰρ ἐν τῇ φωνῇ τὸ πλάσμα καὶ τῇ εἶδει." Diog. L. 7 118.

Ἀκιδάλλα ὄνομα κρήνης.

ἀκίδας τῶν βελῶν τὰς δξύτητας. καὶ ἀκιδωτόν τὸ ἔχον ἀκίδας.

ἀκιδνόν τὸ ἀσθενές. καὶ ἀκιδνότερον. Ὀμηρος (σ 130) "οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο."

ἄκις οὐ μὴ δξύς. καὶ ἐστειρημένος δυνάμειος.

ἄκιμον ἀθεράπευτον.

Ἀκιμος ὄνομα κύριον.

ἀκίναιδος ὁ μὴ κινῶν τὰ αἰδοῖα, ὁ σώφρων. καὶ ἀκίναϊδα.

ἀκινάκης μικρὸν δόρυ Περσικόν. Hagn.

Ἀκίνας ὄνομα τόπον.

ἀκινδυνὶ χωρὶς κινδύνου. καὶ ἀκινδυνότατος.

ἀκινησία ἡρεμία. "καὶ τοὺς ἵππους ἐξελαύνειν προσέτευξεν, ὡς διαλύοιτο αὐτοῖς τὸ ὑπὸ τῇ πυράπλυν νεναρκεχὸς ὑπὸ ἀκινησίας."

ἀκίνητα κινεῖν, ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολήν, ὅτι μὴ δεῖ μηδὲ βωμὸς κινεῖν ἢ τάφους.

ἀκινητίζω μὴ κινεῖσθαι ἐπιθυμῶ.

ἄκιτιν' ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 307) "καὶ ψῆτραν ἄκιτιν (ἱμνο δονακίτιν) ἀπέπτυσεν."

ἀκίχητα (Hom. P 75) ἀκατάληπτα.

ἀκίχητος ἀκατάληπτος.

ἀκκιζόμενος προσποιούμενος, γυναικίζόμενος, ἢ μωραίνων, ἀπὸ τινος γυναικὸς μωρῶς ἥτις ἐκαλεῖτο Ἀκκῶ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐθέλοντά τι προσποιεῖσθαι μὴ ἐθέλειν

καὶ Ἀλιανός (cf. v. ἡρώως) "οὐδενός τε τῶν ἐξ ἄσματος θαυμαζομένων ἐκρίθη δευτέρα, αἱ δὲ οὐκ ἄπειρος ἐρωτικῆς περιεργίας, ἀκμώμενη σὺν καιρῷ καὶ πρὸς ζηλοτυπίαν εὐφρῶς ἄγουσα τὸν ἄνδρα." καὶ πυρομμία "ἀκμώμενος Σκύθης τὸν ὄνον" ἐπὶ τῶν βδελυττομένων λόγῳ μὲν, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων. ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον ἔφη πρὸς Σκύθην παρόντα "δεῖπνόν σοι ὦ Σκύθα." ὁ δὲ ἐμυσάζατο μὲν, ὕστερον δὲ ἐπονείτο (ἀν' ἐθοι-ῶτο). καὶ ἀκκισμοὺς προσποιήσεις. ἀκκισμός δὲ καὶ ἡ μωρία.

Ἀκκίω γυνή ἐπὶ μωρία διαβαλλομένη, ἣν φασιν ἐνοπτριζομένην τῇ ἰδίᾳ εἰκόνι ὡς ἑτέρα διαλέγεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ ἀκκίζεσθαι. ταύτην φασὶ καὶ σπόγγην πύττυλον κρούειν.

ἀκλαυστί χωρὶς κλαυθμοῦ.

Ἀκλείδης (Aelian. N. A. 85) ὄνομα κύριον.

ἀκλειῶς ἀδόξως.

ἀκληρεῖ οὐ μετέχει, οὐ κεκλήρωται.

ἀκληρήμασι συμφοραῖς, δυστυχίαις. "διὰ τοῦτο δοκεῖ μοι μάλιστα περιπεσεῖν τοῖς ἀκληρήμασι, διὰ τὸ πάντων βούλεσθαι στοχάζεσθαι καὶ μερίζεσθαι εἰς διάφορα."

ἀκληρίας δυστυχίας. "ὁ δὲ ᾤετο πόρον ἔμερεῖν τοῦ διώσεσθαι τὰς ἀκληρίας."

ἀκληροῦντων δυστυχούντων. "τοὺς ἐν τῷ σπινθέρῳ ἀχανεῖς γενέσθαι καὶ παρεκστῆναι ταῖς διανοαῖς, συμπιάσχοντας τῇ τῶν ἀκληρόντων ὑπερωδυνίᾳ." cf. v. παρεκστῆναι.

ἀκλητί χωρὶς κλήσεως. καὶ πυρομμία "ἀκλητὶ κωμάζουσιν εἰς φίλους φίλοι," ὁμοίᾳ τῇ "αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαΐτας ἔνται."

ἀκλητον ἀνώνυμον. "δέδωκας σεαυτὸν ἀκλητον τῷ δευτέρῳ" (Julian. ep. 59) ἀντὶ τῆς ἀνώνυμον.

ἀκλητος ὁ θεὸς καὶ καλούμενος πυρέσται· οὐ παρορᾷ γὰρ ὁ θεὸς τοὺς ἀρετῆς ὑποιουμένους. οὕτω γὰρ ἐδόθη χρησιμὸς τοῖς Λυκαίδιμονιόσις (Thuc. 1 118)· καλούμενός τε κάκλητος θεὸς παρόσται. ἔξω πάσης αἰσθήσεως· οὐ γὰρ φωνῆς δεῖται πρὸς τὸ ἐιδάξαι τὰ δέοντα, οὐδὲ ἀκοῆς πρὸς τὸ μαθεῖν. cf. iv. καλούμενος εἰ κλητός.

ἀκλόνητον ἄσειστον, ἀδόνητον.

ἀκμάζει νεάζει. ἀκμάζεις τὰ νέων πράτεις. ὅπως Ὑπερίδης καὶ Λυσίας. Hagn. Ἀκμαιονίδαι (ἀν' Ἀλκμαιωνίδαι) ὄνομα ἴδιον.

ἀκμαῖος νεανίσκος, σφριγῶν, ἀκμάζων. καιρίος, κατὰ καιρόν, περὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ καιροῦ· "ποῦ Τεῦκρος; ὡς ἀκμαῖος, εἰ βαίη, μῦλοι" (Soph. Ai. 921), τουτέστιν εὐκαιρότατος, ἐν ἀκμῇ καιροῦ, ἐν ἀκμῇ καὶ δξύττει κινδύνου. καὶ "ἀκμαιότατος καιρὸς ὁ πρωινός." καὶ ἀκμαίων ἰσχυρῶν, ἀνδρείων, γενναίων.

ἀκμή δξύτης, αὐτὴ ἡ ῥοπή τῆς τοῦ πράγματος ἐπιτάσεως. καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ νεότης. ἀκμή δὲ καιροῦ ἡ εὐτυχία· οὕτως Ἰσοκράτης (2 33) "κράτιστον μὲν τῆς ἀκμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν." λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἔτι· οὕτως Ὑπερίδης, καὶ Σοφοκλῆς (Phil. 12) "ἀκμὴν γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων, μὴ καὶ μύθη μὲ ἥκοντα κάκχλω τὸ πᾶν σόφισμα" ἀντὶ τοῦ ἔτι. καὶ ἐν ἐπιγράμμιαι (AP 6 252) "ἄσπιλον, ἀρρυτίδωτον, ἰσόχνοον, ἀρτιγόνοισιν ἀκμὴν εὐπετάλοις συμφυεῖς ἀκρεμόσι." καὶ αὐθις (AP 7 141) "ὅσος ἐν ἡρώεσσι ποτ' ἦν χόλος, οὗ μέρος ἀκμὴν ἐχθρὸν ἐν ἀψύχοις σώζεται ἀκρεμόσιν" ἀντὶ τοῦ ἔτι. ἀκμή καλεῖται καιρὸς καλεῖται. ἐπὶ ὅν τῆς δξύτητος Ἀλιανός φησιν "ἐν ἀκμῇ δὲ ὦν τῆς τότε δδύνης καὶ ὦν ἡλγει, οὐκ ᾔδει τὴν ὁδὸν τὴν πορεύουσιν εἰς αὐτοῦ. εἰ δὲ τι καὶ θῶσαι ἐξ ἐνυπνίου ἐκελεύετο, καὶ τούτων ὀλίγως ἦν φύσει τε ἀμαθῆς ὦν καὶ φιλοχρήματος." "ἐν ἀκμῇ τοῦ κακοῦ μνήμη τις εἰσῆλθε τῶν Σαμοθράκων· καὶ γὰρ ὅν τετελεσμένῳ αὐτοῖς ἦσθην" ἀντὶ τῆς ὑπῆρχον, δυϊκῶς. καὶ αὐθις "ὑπὸ πολλῶν δακρύων τὴν ἀκμὴν τῶν ὀμμάτων ἀφῆρημαι." καὶ αὐθις Ἀλιανός "καὶ αὐτὸ τὸ κράτος ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἦν."

ἀκμήν ἔτι. "τὰς δὲ ἀκμὴν ἀνασειομένας πόλεις πρὸς τὴν τῶν Ῥωμαίων ἐχθραν τῷ φρόβῳ κατασβεννύνων." Προκόπιος (Goth. 4 9 22) "ὁ δὲ τοῦ καιροῦ τὴν ἀκμὴν ἐν τῷ παραιτίᾳ μεθῆκεν, ἥς γε οὐκέτι ἀντιλαβεσθαι οἷός τε ἐγγεγόνει."

ἀκμηγος ἄγευστος· "ἄκμηγος δόρποιος" (Hom. T 163?).

ἀκμηῆτες μὴ κύμνοντες, καὶ ἀκμῆς ὁ μὴ κοπιῶν.

ἀκμητὶ ἀκαμάτως. ζῆτει ἐν τῷ ἀπονητί. ἄκμιονος.

ἀκνηστις ἡ ῥάχισ, ἣν οὐ δύναται τις εὐκόλως κνήθεισθαι.

ἀκοή τὸ μέρος τοῦ σώματος. ἔστι δὲ καὶ

ἢ φήμη· "οὐκ ἀγαθὴ ἢ ἀκοὴ ἦν ἀκούω περὶ ὁμῶν" ὁ Ἥλει ὁ ἱερεὺς φησι (1 Sam. 2 24) πρὸς τοὺς αὐτοῦ υἱούς. ζῆτει περὶ ἀκοῆς ἐν τῷ αἰσθήσεις εἶ.

ἀκοινώνητος ὁ ἀκριβής (ἀπ ἀμυγής).

ἀκοίτης ἀρενικῶς ὁ ἀνὴρ, ἀκοίτης δὲ θηλυκῶς ἡ γυνή. καὶ τὸ πληθυντικὸν τὰς ἀκοίτης.

ἀκολασία. καὶ ἀκολασταίνω τὸ μωραίνειν.

ἀκόλαστον ἀκρατῆ, θρασύν· "ἀκόλαστον καὶ ὕβριστον πρῶγμα ἢ ἄνθρωπος." λέγοι δ' ἂν τις καὶ ὕβριστικόν.

ἀκόλαστος κολάσεως ἄξιος· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (1050) "οὐκ, ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν αἱ τοὺς τρόπους." λέγεται καὶ ὁ τολμηρός. καὶ Ἰάμβελιχος "ὃ δὲ ἐγέλα νῦν μὲν ἰταμόν τε καὶ ἀκόλαστον γέλωτα, νῦν δὲ ἐφθέγγετο φήματα αὐθάδη." καὶ Ἀϊλιανός "ἀνὴρ Ἀρκάς. Εὐτελίδας τοῦνομα, ἀκολάστῳ τῇ γλώττῃ καὶ ἀκράτορι κακῶς πάντα ἀγορεύειν ἀρρώστημα ἔσχεν. ἐμίσει δὲ καὶ τοὺς εὐ πρῶττοντας."

ἄκολος ὁ μικρὸς ψωμός. καὶ ἀκόλους κλάσματα καὶ θραύσματα ἄρτων, παρὰ τὸ μὴ κολλᾶσθαι. "αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας" "Ὀμηρος" (ρ 222). καὶ αὐθις (AP 6 176) "τὸν κύνα δ' ὥς ζῶντα πάλιν ποτὶ ταῦτιον ἄξω, ξηρὰς εἰς ἀκόλους ξυνὸν ἔχειν ἔταρον."

ἀκόλουθον ὁμοιον· (Polyb.) "ἀκόλουθον ἀπέβη τὸ τέλος ταῖς προτέροις ἐνεργείαις." καὶ ἀκόλουθήσας ὁμοίως διαπραξάμενος· "ὃ δὲ Ῥωμαῖος, ἔτι μετεωρίζοντος τοῦ Κελτοῦ τὸ ὄπλον, ἀκόλουθήσας κάτωθεν ὑποφέρει τὸ ἔλφος, καὶ διακίρει πᾶσαν ἀπὸ τῆ βουβῶνος ἕως ὀμφαλοῦ τὴν λαγόναν" (Dionys. Hal. fr. 15 2). καὶ Πολύβιος "τὸς δὲ ἐτίμησε χρυσοῖς ὑφάσμασι καὶ λόγχαις, βουλόμενος ἀκόλουθον εἶναι τοῖς ἔργοις τὴν διὰ τῶν λόγων ἐπαγγελίαν."

ἀκόλουθον ἐστὶν ὁ ἀναγκαῖον εἶναι τῷ ἔτερον εἶναι, μαχόμενον δὲ ὁ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι.

ἀκόλῳ τὰ χεῖλη, οὐ σύκῳ βῦσαι. παρεγγυᾷ ὁ λόγος ἐρρωμένως χρῆσθαι τοῖς πράγμασιν.

ἄκομιψον εὐτελές, ἀπάνουργον. "ἄνδρα τὸν τῶν τοῦ πραιτίωρος ἐπιβάντα βημάτων. ἀρχὴ δὲ τις αὕτη παρὰ Ῥωμαίοις οὐκ ἄκομιψος."

ἀκόνη λίθος. καὶ παροιμία "ἀκόνην σιτίσεις" ἐπὶ τῶν τροφῇ μὲν χρωμένων, μηδὲν δὲ εἰς τὸ σῶμα ἐπιδιδόντων.

ἀκονιτὶ χωρὶς κόνεως, ἄνευ ἀγῶνος καὶ μάχης. ἢ εὐμειρῶς, ἀπὸ μεταφορῶς τῶν ἀθλητῶν τῶν οὕτως εὐμερῶς περιγινομένων ὥστε μηδὲ κόνισσασθαι.

ἀκόνιτον εἶδος βοτάνης φαρμάκου. "ἀλλὰ πιδὼν ἀκόνιτον ὑπέκφυγε· τοῦτ' ἀκονιτὶ" (Diog. L. 58), τουτέστι χωρὶς κόπου.

ἀκοντὶ ἀκουσίως.

ἀκοντιζῶ ἀκόντιον βύλλω.

ἀκοντιστὺς ἢ ἀκόντισις.

ἄκοπος ἀνὴρ ἀντὶ τοῦ οὐδέπω ἠνωχλημένος ὑπὸ τινος. οὕτως Ἀμειψίας.

ἀκόρεστος ἀπλήρωτος.

ἀκόρητος ἀκαλλώπιστος, ἀκόσμητος· κορεῖν γὰρ τὸ καλλωπίζειν. οὗτος δὲ ἐστὶν ἀκόρητος, οἶονεὶ πολλὰ καὶ μὴ κορούμενος, αὖξων καὶ πληθύνων καὶ τεθλιώς. ἀπὸ δὲ τοῦ συμβεβηκότος παρελήφθη πάντα· παρ' οἷς γὰρ ἂν ἢ στέμφυλα καὶ πρόβατα, ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ πολλὰ πάντα. sch. A Nub. 45.

ἄκορον λατρικὴ ῥίζα.

ἀκόρυμποι οἱ ἐπὶ τῶν ἀκρεμόνων βοτρυθὸν μετέωροι κόκκοι, ὥς ἐπὶ τῶν κισσῶν ἔχει.

ἄκος ἱασις, θεραπεία. "δέονται δὴ παρὰ θεοῦ ἄκος, καὶ αὐτοῖς ἐκπίπτει χρησμός λέγων δεῖν χοῆς τοῖς ἐκδίκως τιῶν Αἰτωλῶν τεθνεῶσιν ἐπάγειν." cf. v. χρησμός.

ἄκοσμι ἀπρεπῇ, ἄτακτα.

ἀκοστήσας κριθιάσας. ἢ ἀκολαστήσας κατὰ συγκοπὴν. ἢ ἐν ἄχει γενόμενος διὰ τὴν στάσιν. ἢ ἄκος τι καὶ βοήθημα τῆς στάσεως ζητῶν. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 1 78) "τὼς τρητῶς δόνακας καὶ ἀκοστὰν σείο κορύναν, ὦ Πάν, δέχνησο δῶρα τὰ Λάφνιδος."

ἀκοστῶσαις ἡμιόνοις δι' ἀργίαν καὶ πλησμονήν. οἱ μὲν γλωσσογράφοι κριθιώσας· ἀκοστὰς γὰρ λέγειν τὰς κριθιάς, ἀπὸ τοῦ ἄκος λαμβάνειν, τουτέστιν ἀνάπανσιν λιμοῦ καὶ δίψης. ὁ δὲ Ἀριστόνικος ἐν ἄχει γενομένος, εἶγε ἐπιφέρει "δεσμὸν ἀπορορήσας θείῃ πεδίοιο κροαίνων." τινὲς δὲ ἄδην πληρωθεῖσαις.

ἀκουάζεσθε παρ' Ὀμήρῳ (ν 9) ἀντὶ τοῦ αἰσθάνεσθε, ἐπεὶ ἡ ἀκοὴ ὁδὸς ἐστὶ τῆς αἰσθήσεως, ὥς τὸ (A 532) "οἳ δὲ πληγῆς αἰόντες."

ἀκούει καλῶς ἀντὶ τῆ εὐφημεῖται· οὐτως Ἡρόδοτος (3 131).

ὅτι τὸ ἀκούειν γίνεται οὐ κατ' εἶσοδον τοῦ ἐκτὸς ἄερος εἰς τὸ ὕδρ, ἀλλὰ κατὰ ὑψὴν πρὸς τὸν ἐγκαταψοδομημένον ἄερα ἐν τοῖς ὡσί. τοῦτε δὲ τεκμήριον τὸ ἐν ὕδατι ἀκθεῖν ἡμᾶς, οὐκ εἰσιόντος τοῦ ὕδατος εἰς τὸ οὖς. εἰ γὰρ εἰσελθῇ, φθείρει μὲν καὶ ἔξωθεὶ τὸν ἐγκαταψοδομημένον ἄερα, ὃς ὑπηρετεῖ τῇ ἀκοῇ, ἀμέσως δὲ τῆς μήνητος ἀπτόμενον βλάπτει αὐτὴν τῇ πληγῇ, καὶ προσέτι ἐναπομένον ἐν ταῖς κοιλότησι φθείρει καὶ βλάπτει τὸ αἰσθητήριον· πολλοὶ γοῦν ἐντεῦθεν ἐβλάβησαν (Philopon. in Arist. de anima 2 8). ἴστω ἐν τῷ μῆνι γὰρ πλατύτερον περὶ τῆς ἀκοῆς.

Ἀκουιλία ὄνομα τόπου.

ἄκουρον. "μισόδημι, μοναρχίας ἐραστὴ, καὶ φορῶν κρᾶσπεδα στεμνιάτων, τὴν θ' ὑπὴν ἄκουρον τρέφων" Ἀριστοφάνης φησὶ (Vesp. 432).

ἀκουσίθειον τὸ εἰς θεοῦ ἀκοῦς ἐρχόμενον. (AP 6 249) "ἦν δέ μ' ἀνάψας εὐχεται, λάμψω φέγγος ἀκουσίθειον."

Ἀκουσίλαος Ἀθηναῖος ὢν, Ἀγαθολείας. οὗτος ἠρώσθη λόγων ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐλθὼν εἰς Ῥώμην ἐπὶ Γάλβα διέτριψεν ἐν λόγοις ῥητορικοῖς, καὶ χρηματισάμενος ἐν τῷ τελευτῶν κατέλιπεν Ἀθηναίους δέκα μυριάδας ἐκ τόκων.

Ἀκουσίλαος Κῆβα υἱός, Ἀργεῖδος, ἀπὸ Κερκιάδος πόλεως οὖσης Ἀυλίδος πλησίον, ἱστορικὸς πρεσβύτατος. ἔγραψε δὲ γενεαλογίας ἐκ δέλτων χαλκῶν, ὡς λόγος εὐρεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ ὁρῶντι τινὰ τόπον τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

ἀκουτίσαι διδάξαι.

Ἀκουφίς ὄνομα κύριον.

ἀκούω γενικῇ. αἰτιατικῇ δὲ "πῶς ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους" (Matth. 7 24) καὶ "ὁ ἀκούων τὸν λόγον μου καὶ μὴ πιστεύων" (Io. 12 47), τοῦτεστι διδασκόμενος.

ὅτι τὸ ἀκούω εἰ μὲν σημαίνει τὸ πυθαύομαι καὶ μανθάνω, μετὰ αἰτιατικῆς συντάσσεται, εἰ δὲ τὸ ἐνωσιζομαι τοῖς ὡσί μόνοις, μετὰ γενικῆς. καὶ τοῦ μὲν μανθάνω παράδειγμα τὸ τοῦ θεολόγου Γρηγορίου (or. 4 p. 128 c) "ἀκούσατε λόγον ἀνδρὸς οὐ μετρίως τὰ τοιαῦτα πεπαιδευμένου," καὶ ἐν τῷ ἡ-
τημαί (or. 1 p. 32) "τοῦτό με ἴση κάτω, καὶ

εἶναι βέλτιον ἐπειθε φωνὴν ἀκούειν αἰνέσεως ἢ ἐξηγητὴν εἶναι τῶν ὑπὲρ δύναμιν." τοῦ δὲ ἐνωσιζομαι παράδειγμα τοῦ αὐτοῦ "ὡς ἐγὰ τινος ἤκουσα ἀνδρὸς οὐ μετρίως τὰ τοιαῦτα," καὶ ἄλλα πλεῖστα.

ἄκρα τελεία. "ἔχε παρὰ βασιλέως παῖς Ἀδύαρου, καλὸς καὶ μέγας καὶ ἐν ὥρᾳ ἄκρα." Dio Cass. 68 21.

ἄκρα κόρυμβα (Hom. I 241) τὰ ἀκροστόλια τῶν νεῶν, τὰ ἐξέχοντα κατὰ πρύμναν ἢ πρῶραν, ἐν οἷς τὰ σιρόμενα ἐνέγραφον.

Ἀκραγαλεῖς ὄνομα ἔθνους.

ἀκράδαντον ἀσάλευτον, ἀκίνητον.

Ἀκραιβυτηνὴ ὄνομα πόλεως. Ioseph. A. I. 12 8.

ἀκραιφνεί ἀκραιφνῶς, ἐπύρρημα.

ἀκραιφνές καθαρόν, ὑψηλόν, τέλειον. "Θάβιος δὲ κατατιθέμενος τὴν ἀρχὴν παρήγει τοῖς περὶ τὸν Αἰμιλίον τριβαῖς τοῦ πολέμου μακραιῖς τὸ ἀκραιφνές καὶ ἀκράθεκτον τῆς τοῦ Ἀννίβου καταναλίσκειν φύσεως."

ἀκραιφνής· βοήθειά τις παραγίγνεται, καὶ ἀκραιφνῆς γενομένη πολλὴν ἐποίησε τὴν ῥοπὴν, τοῖς μὲν Ῥωμαίοις ἐπὶ τὸ ἀθυμότερον, τοῖς δὲ βαρβάροις ἐπὶ τὸ εὐθυμότερον." τοῦτεστι δυνατὴ, δολόκληρος.

Ἀκραίφνιον ὄνομα πόλεως.

ἀκραιφνοῦς ἀβλαβοῦς, οἷον ἐκ ἀκροφανοῦς· κῆρ γὰρ ὁ θάνατος. "ἐκ πενίης, ὡς οἶσθα, ἀκραιφνέος ἀλλὰ δικαίης Κύπρις ταῦτα δέχεν δῶρα Λεωνίδεω" ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 191).

ἄκραν ἐπὶ γύαλον (Soph. OC. 1492) ἐπ' ἄκραν πέτραν.

ἄκραντον ἀπλήρωτον, ἀτελείωτον. (AP 7 92) "τὸν δ' ἔτι μῦθον ἄκραντον ἐνὶ στομάτεσσιν ἔχοντα πτηνὸς ἐς ἀθανάτους ἤρπασεν ὦκα δόναξ."

ἄκρας νυκτός περὶ τὸν πρῶτον ὕπνον. "κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτός, ἥν' ἐξέπεροι λαμπτήρες οὐκέτ' ἦθον" (Soph. Al. 285). ὅτε οὐκ ἔφαινον ἔτι οἱ ἐσπέραιοι ἀστέρες, ἢ ὅτε ἐσβέσθησαν οἱ λύγνοι· καιρὸς γὰρ ἐπιβουλῆς καὶ ἐπιθέσεως τότε.

ἀκρασία καὶ ἀκολασία διαφέρει· ἢ μὲν γὰρ κατὰ προαίρεσιν πρᾶττει τὰ αἰσχερά, ἢ ἀκολασία, ἢ δὲ παρὰ προαίρεσιν. λέγεται δὲ καὶ ἀκράσιος· "οὕτω τε ἐς πᾶσαν ἀκράσιον ἐκπεπτωκυῖα τρέβον" Procop. Arc. 15.

ἀκρασίας ἀνωμαλίας, παρὰ τὸ μὴ συγκε-

κρῆσθαι. Ἰώσηπος (B. I. 5 3 4) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διὰ χειρῶν ἄκρασίαν ἀλίσκονται."

ἄκρατεια.

ἄκρατιεῖσθε. Ἀριστοφάνης Πλούτω (295) "τράγοι δ' ἄκρατιεῖσθε," ταυτέστιν ἀπεψωλημένοι ἄκρατιεῖσθε, ἀντὶ τοῦ ὡς τράγοι ἄκρατῇ πράττετε. ἐπεὶ μετὰ τὴν συνουσίαν οἱ τράγοι λείχουσι τὸ αἰδοῖον, τὸ ἄκρον λείξετε ὡς τράγοι.

ἄκρατίζω τὸ ἄκρατον πίνω, καὶ ἄκρατισαμένη ἄκράτου σπάσασα. "ἡ δὲ Θεοδώρα ἄκρατισαμένη ἡσυχίαν ἤγεν" (Procop. Arc. 15). ὅτι δεῖπνον τὸ πρῶτον ἄριστον, ὅπερ ἄκρατισμὸς λέγεται, ζῆτει ἐν τῷ δεῖπνον. ἄκράτισμα ἔμβρωμα.

ἄκρατον διειδῆ, ἀκραίφνη. "διαρρεῖ δὲ λόγος ἐκ Μακεδόνων, ὃς λέγει αἰτὸν ἐπιφοιτῶντα καὶ τὰς πτέρυγας ὑπερτείνοντα καὶ ἑαυτὸν αἰωρῶντα ἀποστέγειν αὐτοῦ τὴν ἄκρατον ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου καὶ ὅτε οὗοι τὸν πολὺν ἵετόν." cf. v. Λάγος.

ἄκρατοπότης ὁ μέθυσοις, ὁ τὸν ἄκρατον οἶνον ἀπλήστως πίνων.

ἄκρατος. Ξενοφῶν (Anab. 4 5 27) "πάνυ δὲ ἦν ὁ οἶνος ἄκρατος, εἰ μὴ τις ὕδωρ ἐπιχέοι." καὶ αὐθις (AP 7 223) "ἡ τρις ἐφεξῆς εἰδυῖ ἄκρήτου χειλοποιεῖν κύλικα."

ἄκρατος οἶνος ἀγαθοῦ δαίμονος. αἰρομένης τῆς τραπέζης μετὰ τὸ δεῖπνον ἄκρατος οἶνος περιεφέρετο, καὶ ἐκαλεῖτο ἀγαθοῦ δαίμονος. οἱ δὲ φασὶ τὸ πρῶτον ποτήριον εἶπω λέγεσθαι. καὶ ἄκρατότερος. cf. v. ἀγαθοῦ δαίμονος.

ἄκράτου ὑπερξεούσης. "μὴ ποτε ἀλόγιστος ὄχλος δι' ὀργῆς ἀκράτε λάβῃ τὴν ἀποτυχίαν" Dionys. Hal. 8 54.

ἄκράτωρ ὁ ἀκρατής. "ἦν δὲ οἶνον τε ἀκράτωρ καὶ τῶν ἄλλων ἡδονῶν" καὶ αὐθις (cf. v. κυμαίνει) "ἄκράτωρ ἑαυτοῦ ὣν ἐσῆλατο ἐς τὸν νεῶν." "φιλοχρημάτω τε ἥστην καὶ ἡδονῶν ἀκράτορε." ἀκράτωρ ἀκράτορος συστέλλει.

ἄκρατῶς ἐπιτεταμένως, συντόνως. "ἱππεῖς ἡλαυνον ἀκρατῶς, καὶ ἅμα ἀνεβύων."

ἀκρεμόνες βλαστοί, κλάδοι. "ἰσόγροον, ἀκμήν ἐνπετάλοις συμφυῆς ἀκρεμόσιν." ὅξυνεται ἀκρεμίων ὡς ἡγεμίων. cf. v. ἀκμή.

ἀκρήβης ὁ νέος.

ἀκρησία ἡ ἀκρασία.

ἀκριβής. δοκεῖ τὸ ἀκριβές καὶ τὸ ἀναγ-

καῖον σημαίνειν. καὶ εἰ κατασκευάσαι βουλόμεθα ὅτι πᾶσα ὑπόληψις τοῦ σπουδαίου ἀκριβής (ἀκριβής γὰρ δοκεῖ εἶναι ἡ δὲ ἀναγκαῖων γενομένη καὶ ὣν πᾶσα σπουδαία ὑπόληψις ἔχει· γίνονται γὰρ ὑπόληψεις τῷ σπουδαίῳ καὶ περὶ τῶν ἐνδεχομένων), μεταλαμβάνοντες τὸ ἀκριβές εἰς τὸ σαφές ἢ εἰς τὸ ἀληθές εὐκολώτερον τὸ προκείμενον δεῖξομεν· πᾶσα γὰρ ἡ τοῦ σπουδαίου ὑπόληψις σαφής τε καὶ διηρθρωμένη καὶ ἀληθής. ὁμοίως καὶ πρὸς τὸν οἰκίαν τινὰ ὑπόληψιν περὶ τινος ἐκτιθέμενον, οἷον περὶ ἡδονῆς, ὁποῖα αὐτῷ εἶναι δοκεῖ, ὁ μὲν λέγων ἀκριβῇ αὐτοῦ τὴν ὑπόληψιν εἶναι οὐδέπω γνωρίμως λέγει, εἰ δὲ τὸ ἀκριβές εἰς τὸ σαφές μεταλάβοι, γνώριμον ἂν ὁ λέγει ποιήσκειν. ἔστι δὲ τὸν μὲν σπουδαῖον φιλοπραγμοσύνην δεῖξαι, μεταλαμβάνοντα τὴν φιλοπραγμοσύνην εἰς πολυπραγμοσύνην (τὸ γὰρ καὶ περὶ τῶν οὐρανίων τε καὶ φύσει συνεστῶτων ἐτάζειν τε καὶ ζητεῖν πολυπραγμονεῖν ἐστὶ, τοιοῦτος δὲ ὁ σπουδαῖος), τὴν δὲ τοῦ σπουδαίου ὑπόληψιν οὐ σαφῆ, μεταλαμβάνοντας τὸ σαφές εἰς τὸ ἀκριβές. εἰ γὰρ τὸ μὲν ἀκριβές ἀναγκαῖον, οὐ πᾶσα δὲ ὑπόληψις τῷ σπουδαίῳ ἀκριβής... εἴη, ὥστε οὐδὲ σαφής. Alex. Aphrodis. in Aristot. Top. 2 p. 84.

ἀκριβής βέβαιος. "ἐλέγετο γὰρ ἀκριβής ζηλωτῆς τῆς τῷ Μάνεντος δόξης." καὶ ἀκριβοῦς ἐγνωσκέναι τὸ ἀκριβές δυνάμενον. καὶ ἀκριβοῦς ὁμοίως. καὶ ἀκριβῶς. "Θροῦς ἦν οἷα δὴ οὐκ ἀκριβῶς κοιμωμένων" ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς.

ἀκριβῶ αἰτιατικῇ. ἀκριβῶ θήσεται· ἀκριβῶς μελετηθήσεται. Ἀριστοφάνης (Eccl. 161) "οὐδ' ἂν προβαίη τὸν πόδα τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβῶς θήσεται."

ἀκρίζω τὸ ἄκρον κόπτω.

ἀκρίς εἶδος ζυμφίου. "ἦσθι δὲ ἀκρίδας ὁ πρόδρομος, καὶ μέλι ἄκριον, ὅπερ ἀπὸ τῶν δένδρων ἐπισυναγόμενον μίαννα τοῖς πολλοῖς προσαγορεύεται."

ἀκρισία ἡ ἁδιακρισία, ἡ κακὴ κρίσις. καὶ Λιβάνιος (ep. 18) "οὐκοῦν ἀκρισία μὲν ἐν ἀμφοῖν, ἔχει δὲ τινα τοῦμὸν φιλανθρωπίαν." καὶ ἄλλο κατὰ μετριοσμίον.

Ἀκρίσιος ὄνομα κύριον, ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ. "γυναικὸς τινος, Δανάης ὄνομα, δυσπειθῶς πρὸς τινα δίκην ἀπυντώσης, σοφὸς τις πρὸς αὐτὴν ἀπεφθέγγατο· κρήθητι καὶ σύ. οὐκ εἰ

Δανάη ἡ Ἀκρισιόνη θυγάτηρ." cf. Lucian. Demon. 47.

Ἀκρισιώνη ὄνομα πατρωνυμικόν.

ἀκριτα ἀχώριστα.

ἀκριτί ἄνευ κρίσεως.

ἀκριτόμυθος (Hom. B 246) πολυλόγος, ἀριτούς ἔχων τοὺς λόγους.

ἀκριτος ἀντὶ τοῦ ἀδιᾶκριτος. οὕτω Δημοσθένης (18 B). Harp.

ἀκριτόφυλλον (Hom. B 868) σύμφυτον πολλοῖς δένδροις, ὥστε μὴ διακρίναι αὐτῶν τὰ φύλλα ἢ φέρει. ἢ κατύσκιον.

ἀκροᾶσθαι ἀντὶ τοῦ ὑπακοῦν. οὕτως Ἰπποφῶν. Harp.

ἀκροῦσθαι καὶ ἀκροᾶσθαι ὁ μαθητὴς καὶ τὸ μαθητῆν. Διμύσκιος (Phot. p. 337a) "ὁ δὲ ἡκροῦτο λόγων γεγηρακότων καὶ σοφία τινι κεκρυμμένων." καὶ ἀκροαμάτων, ἰσότητι ἀκουσμάτων. "καὶ διαμένει καὶ νῦν παρ' αὐτοῖς πολιτευόμενον τὸ πρᾶγμα ὥστερ' ἄλλο τι τῶν ἀκροαμάτων, αὐλὸς ἢ κιθάρα, τῆφνος ἔνεκα καὶ ψυχγωγίας" (Iulian. or. 7 p. 206).

ἀκροβελίς εἶδος ἀκοντίου.

ἀκροβολίζεται τὰ ἄκρα τοῦ σώματος βλάπτεται. ἀκρωβελίζω δέ.

ἀκροβολισμός ἐρεθισμός. καὶ τὸ ἄκρον βλάπτει. "ὁ δὲ... γνώμης." cf. v. ἐγνωμάτευεν.

ἀκροβόλοι ἀκοντισταί, τοῦτόται.

ἀκροβυστία τὸ μὴ περιτετριῆσθαι, περικεῖν δὲ τὸ περιτετριῆσθαι τὸ ἄκρον.

ἀκρογωνιαῖος.

ἀκρόδρυα καρποὶ δενδρικοί, πάντες οἱ τῶν δένδρων καρποί. "ἐπέριπτον δὲ αὐτοῖς ἢ μὲν κίνδυνον οἱ δὲ ἀκρόδρυα." cf. v. Σκοπιδεύς.

ἀκροθίνια αἱ τῶν ἐνιαυσιαίων καρπῶν ἀπαρχαί. ἀκροθίνια δὲ κυρίως καλῶσι τὰς ἀπαρχὰς ὡς ἀνατιθέουσιν οἱ ἐξ ἐμπορίας, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ θινός, τοῦτέστι τοῦ αἰγιατοῦ, σπασθῆναι αὐτά. ἄλλοι δὲ τὰ ἀπὸ τῶν κλήμων, παρὰ τὸ σίνεσθαι ἐν τῇ πολέμῳ κλήμῳ, τοῦτέστι βλάπτεσθαι. ἢ τὰ ἄκρα τῶν σωρῶν, ἢ τὰ λάφυρα. ὅτι Ἡρακλείδης ὁ Ἀττικὸς σοφιστὴς ἔφη. "Νικήτης ὁ κεκαθήμενος," ἀγνοήσας ἀκροθίνια πυγμαίων κλισσῶν ἐφαρμόζειν (Philostat. V. Soph. 1 19). παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην κοπιῶντων.

ἀκροχελαινιδών (Hom. Φ 249) τὸ ἄκρον τοῦ κύματος μελαίνων.

ἀκρόκομοι (Hom. Δ 533) μετρίως κομῶντες, ἢ λίαν, ἢ τὰ ἄκρα τῆς κεφαλῆς κομῶντες.

ἀκροκώλια.

ἀκρόλειον ἀπαρχή, ὥστερ' πρωτόλειον. "Πολυξένην καταθῆσαι τοὺς Ἕλληνας ἀκρόλειον." καὶ αὐθις "ὅσα ἦν θεοῖς ἀναθήματα καὶ ἀκρόλεια."

ἀκρολοφία ἡ κορυφή τοῦ λόφου, τοῦτέστι τοῦ βουνοῦ.

ἄκρον ἐπιλίγδην, μεσότητος ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐπιψαύδην, ὅσον ἐπιψαῦσαι μόνον. καὶ ὅτι ἐν Ἰλιάδι ἄπαξ (P 599) καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα ἄπαξ (χ 278).

ἄκρον λάβε καὶ μέσον ἔξεις, παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφράσεων καὶ δυσνοήτων.

ἀκρόνηον τὸ τῆς νεὸς ἄκρον.

ἀκρόνηυξ τὸ ἄκρον τῆς νυκτός, καὶ ἀκρονυχία ὁμοίως, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἀκρόνηυξ δὲ καὶ ἀκρωνυχία τὸ ἄκρον τῆς ὄνυχος καὶ τοῦ ὄρους, διὰ τοῦ ω μεγάλου.

ἀκροποδιτὶ ἄκροις ποσίν.

ἀκρόπολις. Διμύσκιος "τὰ γὰρ ἐπιφανέστατα τῶν ὀχυρωμάτων ὡς ἐπὶ κοινὴν ἔχει τὴν φύσιν. γνοίη δ' ἂν τις τὸ λεγόμενον ἐκ τῶν περὶ τὰς ἀκροπόλεις συμβαινόντων. αὐταὶ γὰρ δοκῶσι μὲν μεγάλην συμβάλλεσθαι πρὸς ἀσφάλειαν τῶν πόλεων ἐν αἷς ἂν ὦσι, καὶ πρὸς τὴν τῆς ἐλευθερίας φυλακὴν, γίνονται δὲ καὶ πολλάκις αἰτίαι δουλείας καὶ κακῶν ὁμολογουμένων, ὡς φησι Πολύβιος."

ἀκροπόλοισιν (Hom. E 523) ἀκρωρεΐαις.

ἄκρος ἀντὶ τοῦ τέλειος. "εἰς ἄκρον ἔλλακώς."

ἀκροστόλια τὰ ἄκρα τῆς νηός. "τὰ δὲ ἐμπρόσθια τῆς σχεδίας ἡρέμια πρὸς τὸ μέτωπον ἐς πρῶρας τύπον περιεγαγόντες καὶ ὑποκύμψαντες, ὥστερ' ἀκροστόλια νηὸς καὶ προέμβολα ἐκμυησάμενοι" (Agath. 5 21). καὶ Ἀθριανὸς "τὰ τε ἀκροστόλια τῆς βασιλίδος νηὸς χρυσῷ." cf. v. ναῦς.

ἀκροσφαλεῖς ἄκρος ἐσφαλμένους. "ὁ δὲ ἐκέλευσε χωρεῖν ἐπὶ τῆς ἁποδᾶς καὶ ἀκροσφαλεῖς Οὐννης. ἄνευ γὰρ ἱππῶν ἐβλάδιος ἂν Οὐννης τὴν γῆν πατήσειεν."

ἀκροσφαλεῖς ἐν τῷ βαδίζειν σφαλλόμενοι, τοῦτέστιν οἱ Οὐννοι. Φιλοκτήτῃ (502) "ὡς πάντα δεινὰ κάπικινδύνως βροτοῖς κείναι, παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα. χρεῖ

δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων τὰ δειν' ὁρᾶν, χῶ-
ταν τις εὖ ζῇ, τηνηκυῖτα τὸν βίον σκοπεῖν
μύλιστα, μὴ διαφθαρεῖς λάθῃ."

ἀκροτελεύτιον ἔπος κυρίως τὸ ἔσχα-
τον κεφαλαῖον τινὸς ποιητικοῦ, χρῶνται δὲ
καὶ ἐπὶ τῷ πεῖθ. παρὰ δὲ Θεοκυδίδῃ (2 17)
τὸ ἄκρον τὸ τέλος τοῦ στίχου. καλεῖται δὲ
ἄκρον καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ στίχου.

ἀκρότομος σκληρός, ὑψηλός. ἡ δξύτα-
τος λίθος, ὁ τέμνων. καὶ ἀκρότομος πέ-
τρα ἡ σκληρὰ καὶ ἄτμητος. ἀκρότομον
δὲ ὄρος τὸ δυναιτὸν παρὰ τῷ Ἰωβ (40 15).
"ἐν Αὐρασίῳ τῷ ὄρει πέτρᾳ ἀκρότομος ἦν,
κρημνῶν ἐς μέσον ἀνέχουσα· οὐ δὲ πύργον
οἱ πάλαι ἄνθρωποι βραχὺν κομιδῇ ποιησά-
μενοι καταφυγὴν τινα ἰσχυρὰν καὶ ἀμήχανον,
τῆς τοῦ χωρίου φύσεώς σφισι ξυλλαμβανέ-
σης, ἰδεύσαντο." Procop. Vand. 2 20.

ἀκροχειρίζεσθαι πυκτεύειν ἢ παγκρα-
τεύειν πρὸς ἕτερον ἄνευ συμπλοκῆς, ἢ ὅλως
ἄκραις ταῖς χερσὶ μετ' ἄλλου γυμνάζεσθαι.
καὶ ἀκροχερσίτης οὕτω καλούμενος· λαμ-
βανόμενος γὰρ ἄκρων τῶν χειρῶν τοῦ ἀντα-
γωνιστοῦ ἔκλυ, καὶ οὐ πρότερον ἤφει πρὶν
αἰσθῆναι ἀπαγορεύσαντος. ἦν δὲ καὶ Λεον-
τίσκος Μεσσηνίος ἐκ Σικελίας παραπλησίως
ἀγωνιζόμενος· αὐτὸς δὲ ἐπάλαιε (Pausan. 6 4).
καὶ ἀκροχειρὶς τὸ ἄκρον τῆς χειρός.

ἀκρόχολος ὁ πρὸς ὀλίγον ὀργιζόμενος,
ἀκρόχωλος δὲ ὁ πρὸς ὀλίγον χυλεύων.

ἀκρωλένιον τὸ ἄκρον τῆς χειρός.

Ἄκρων Ἀκραγαντίνος ἱατρός, υἱὸς Ξέ-
νωνος, ἰσοφίστευεν ἐν ταῖς Ἀθήναις ἅμα
Ἐμπεδοκλεῖ· ἔστιν οὖν πρεσβύτερος Ἰππο-
κράτους. ἔγραψε περὶ ἱατρικῆς Δωρίδι δια-
λέκτῳ, περὶ τροφῆς ὑγιεινῶν βιβλίον α'. ἔστι
δὲ καὶ οὗτος τῶν τινὰ πνεύματι σημειωσα-
μένων. εἰς τοῦτον ἐποίησεν Ἐμπεδοκλῆς τω-
θαυστικὸν ἐπίγραμμα (Diog. L. 8 65) "ἄκρον
ἱατρὸν Ἄκρων Ἀκραγαντίνον, πατρός ἄκρε,
κρύπτει κρημινὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης."
τινὲς δὲ τὸν δεύτερον στίχον οὕτω προφέ-
ρονται "ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος
κατέχει." τοῦτό τινες Σιμωνίδε φασὶν εἶναι.

ἀκρῶνυξ τὸ ἄκρον τοῦ ὄνυχος, καὶ τὸ
ἄκρον τοῦ ὄρους. καὶ ἀκρωνυχία ὁμοίως.
"ὃ δὲ φυλακῇ τινὶ ἐπὶ τῆς ἀκρωνυχίας ἐν-
τυχὼν ταύτην αἰφνιδίῃ προσβολῇ ἐτρέψατο."
ἔστι δὲ ἀκρωνυχία καὶ ἡ ἀκρώρεια τῷ ὄρει,
καὶ Ξενοφῶν (Anab. 3 4 37) "ἐπεὶ δὲ εὗρα

ὁ Χειρίσοφος προκατελημμένην τὴν ἀκρω-
νυχίαν ὄρους, ἀπ' ἧς ἡ κατάβασις ἦν εἰς τὸ
πεδῖον." "ἐνδοτέρω χωροῦντων ἀκρωνυχία
τοῦ ὄρους ἐπανίστατο."

ἀκρώρεια ἔξοχή, κορυφή. εἰς τρεῖς γὰρ
διηρεται τὸ ὄρος, εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὀψώ-
ρειαν, εἰς τέρμια. ἀκρώρεια μὲν ἔστιν ἡ κο-
ρυφή, ὀψώρεια δὲ τὰ πλευρὰ τῷ ὄρει, τέρμια
δὲ τὰ τελευταῖα καὶ πόδες.

ἀκρωτηριάζω, αἰτιατικῇ, τέμνω τὰ
ἄκρα. καὶ ἀκρωτηριασμός.

ἀκρωτήριον.

ἀκταίη ἡ παραθαλασσία. ἐν ἐπιγράμ-
ματι (AP 6 33) "δῶρα παρ' ἀκταίης σοι τάδ'"
ἐπωφελής," καὶ αὐθις (Bahr. 25 6) "καὶ βα-
τρᾶων ὅμιλον εἶδον ἀκταίων."

ἀκταίνειν ἀπολασταινεῖν, γαυριᾶν, καὶ
ἀτάκτως πηδᾶν, ἢ πρὸς συνορισίαν ὁρμᾶν.

Ἀκταίων Ἀκταίωνος ὄνομα κύριον. καὶ
Ἀκταιονίδων· "τῶν Ἀκταιονίδων ἑσσι μέγα
σκυλάκων" ἐν ἐπιγράμματι (AP 7 206). σφ-
νέστειλε δὲ τὸ ω διὰ τὸ μέτρον.

ἀκτὴ αἰγιαλὸς παραθαλάσσιος.

Ἀκτὴ ἰδίως ἐπιθαλαττιδίδος τις μοῖρα
τῆς Ἀττικῆς, ὅθεν καὶ ὁ ἀκτίτης λίθος.
ἐκάλουν δὲ οὕτως καὶ τὴν Ἀττικὴν, οὐ μὲν
ἀπὸ τινος Ἀκτακάνος βασιλέως, οὐ δὲ διὰ
τὴν πλείω τῆς χώρας ἐπιθαλάττιον εἶναι.
Hagr.

Ἀκτιὺ ἀγὼν παλαιός, ὡς Καλλίμαχος
ἐν τῷ περὶ τῶν ἀγῶνων δῆλον ποιεῖ. Hagr.
Ἀκύλας γραμματικὸς καὶ μουσικός.

Ἀκύλας φιλόσοφος σχόλιον λογικὰ γε-
γραφῶς περὶ συλλογισμῶν.

Ἀκυλῆϊ πόλις Ἰταλίας πολυνάνθρωπος,
προκειμένη ἐν θαλάττῃ. καὶ Ἀκυλεήσις οἱ
πολιταί.

Ἀκύλλιος ὄνομα κύριον.

ἄκυλος τῆς πρίνου ὁ καρπός, ἔκυλος
δὲ εἶδος βοτάνης.

ἀκύμονα ἀτάραχον. καὶ ἀκύμων μὴ
γενῶσα, ὡς ἐγκύμων ἡ συρτεληφυνία. καὶ
ἀκνυότερος.

ἀκωδώνιστον ἀντὶ τοῦ ἀπείραστον,
ἀβυσύνιστον· κωδωνίσαι γὰρ τὸ διαπειρα-
θῆναι. μετέχεται δὲ ἀπὸ τῶν περιτολόντων
καὶ κωδῶσι διαπειρωμένων εἰ ἐργογόρῳσιν
οἱ ἐπὶ ταῖς φυλακαῖς τεταγμένοι. οἱ δὲ ὑπο-
μνηματίζονται ἀπὸ τῶν ὁρτύγων φασὶ μετέχ-
θαι τὴν λέξιν.

ἄκωκῇ ἡ δέξυτης τοῦ δόρατος, τὸ δὲ τῆς λόγχης. Ἀρριανός (Ind. 24) "λόγχας δὲ εἶχον παχείας, μέγεθος ὡς ἐξαπήχας, ἄκωκῇ δὲ οὐκ ἐπὶν σιδηρῇ, ἀλλὰ τὸ δὲ αὐταῖς πεφυρακτωμένον ταὐτὸ ἐποίησεν."

ἄλα θάλασσαν.

ἄλα τὰ κόπρια· ἐν Ὀδυσσεύῳ (ρ 455) "ὅ σὺ γ' ἂν ἐξ οἴκου σὺ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἄλα (οὐδ' ἄλα Callistratus) δοίης."

ἄλα βαστοθήκας τὰς θήκας τῶν ἀλαβύστων Δημοσθένους (19 237) λέγει. ἐν τῇ συνηθείᾳ μυροθήκας καλοῦσιν. ἀλάβυστοι δὲ εἰσι λήκυθοι, ὧν οὐκ ἔστι λαβέσθαι διὰ λειότητα (Harp.). Ἀριστοφάνης (Ach. 1021) "ἐς τὸν ἀλάβυστον κύβον εἰρήνης ἔνα," ὥσει ἔλεγε κοχλιάριον ἐν.

ἀλάβυστρον ἄγρος μέρου, μὴ ἔχον λαβύς, λίθινον. ἢ λίθινος μυροθήκη.

ἀλαζονεῖα ὑπερηφανία. Πολύβιος (11 8) "τοῖς γὰρ πλείστοις ὑπεγεγόνει τις ζῆλος ἐκ εὐτυχῆς ἐκ τῆς τῶν ἄλλων ἀλαζονείας καὶ ἀκαιρίας," παρὰ δὲ τῷ ἀποστόλῳ (Rom. 1 30) τοὺς ἐφ' οἷς οὐκ ἔχουσιν ἀνυγῶντας ὡς ἔχοντας, ἀλαζόνως νοητέον. καὶ Ἰώσηπος (B. I. 6 7 2) "ἦν γὰρ αὐτοῖς ἀλαζονεῖα ὡς ἐπ' ἀγαστοῖς, καιομένης τῆς πόλεως."

ἀλαζονεύεσθαι γενικῇ.

ἀλαζών πλάνας, ὑπερήφανος, ψευδής, παρὰ τὸ ἐν ἄλλῃ ζῆν. καὶ ἀλαζονοχάνοφυλόμενος ὁ μέθυσος καὶ λήρος. ἢ ἀλαζών ἄλλως ζῶν, ὃ ἔστι ματαιῶς. ἰδίως δὲ ἀλαζόνως τοὺς ψεύστας ἐκάλουν, ἐπεὶ λέγειν ἐπαγγέλλονται περὶ ὧν μὴ ἴσουςιν.

ἀλαζών ὁ ἀλώμενος· οὕτως Ἀλκαῖος. Πλάτων δὲ ἀλαζόσιν ἀντὶ τοῦ ψεύσταις. ἢ ἀλαζών ὁ μεῖζονα τῆς ἑαυτοῦ ἀξίας κομπάζων καὶ φρονῶν. "ὃ δὲ πρὸς ἕκαστον τῶν προσιώντων ἡλαζονεύετο, συμπλάττων ἀπὸ τῶν εἰκότων."

Ἀλαιοῦς ὄνομα δήμιον. Harp.

ἀλαινῆς ὁ μαινόμενος.

ἀλαλαγμός ἐπινίκιος ὕμνος, ἢ φωνὴ ἐπὶ τῶν θαρραλεωτέρων κατὰ τῶν δειλιῶντων. ἀλαλαγμός οὖν ὕψωμα φωνῆς. καὶ ἀλαλάζετε κροτήσατε.

ἀλαλαλαὶ ἰὴ παιτήων (A. Av. extr. Lys. 1294) ἐπιφώνημα χοροῦ.

ἀλάλημαι τεθορύβημαι, πεπλάνημαι. καὶ ἀλαλύκτημαι (Hom. K 94) ὁμοίως.

ἀλαλητόν θόρυβον, κατὰ πλεονασμόν

τοῦ α ἐπιτατικῶ.

ἀλαλκεῖν ἀποδιῶσαι, ἀποσοβῆσαι (AP 7 8) "τί φθιμένοις στοναγεῖμεν ἐφ' οὐδ' ἔτι; ἢνίχ' ἀλαλκεῖν τῶν παίδων Ἀίδην οὐδὲ θεοὺς δύναιμι."

ἀλαός ὁ τυφλός, κατὰ στέρησιν τῇ λάειν, ὃ ἔστι βλέπειν. καὶ ἀλαοσκοπῖν· Ὁμηρος (K 515) "οὐδ' ἀλαοσκοπὴν εἴχε," παροιμιακῶς, ἀντὶ τοῦ οὐ τυφλῶς ἰσκολοῖσθαι.

ἀλαοτόκος ὁ τυφλὰ γενῶν.

ἀλαπάξαι πορθῆσαι, κενῶσαι, ὁμαλῆσαι, ἀπὸ μεταφορῆς λαπάθου βοτάνης, κενωτικῆς γαστροῦς.

ἄλας ἄγων καθεύδεις, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ καθευδόντων καὶ ῥηστωνευομένων· ἐμπόρου γάρ τινας τὴν αὐτῶν ἄλῳν πληρώσαντος τὴν ἀντίλιν ἐπαραβῆναι καὶ ἐκτῆξαι τοὺς ἄλας. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία "ἄλῳν δὲ φόρτος ἐνθεν ἦλθεν, ἐνθ' ἔβη."

ἄλας θυμίτας (A. Ach. 1067) ἐκ θυμῶν κατασκευασθέντας. καὶ ἑτέρα παροιμία "ἄλασιν (ἀπ' ἀλλῶσιν) ὕει" ἐπὶ τῆς ἄγαν εὐθηνίας.

ἄλαστε ἀνεπίληστε· "τέκνον ἐμὸν ἄλαστε" (Callim. I. P. 87).

ἀλαστῆσειεν ἀνεπιλήστως δεινοπαθήσειεν.

ἀλάστωρ πικρὸς καὶ φονικὸς δαίμων τιμωρῶν καὶ ἀνεπίληστα ἔργα ποιῶν. "ὃ δὲ ἔγραφε πικρὸς καὶ παραστατικὸς, ἀλάστορας ἀποκαλῶν καὶ παλαμναίους διὰ τῆς ἐπιστολῆς, εἰ οὕτως αἰσχροῦς προήσονται τοὺς τόπους μηδὲν παθόντες ἢ ἰδόντες κακόν." ἢ ἀλάστωρ ὁ τοιαῦτα τολμήσας ὧν μὴ ἔστιν ἐπιλαθέσθαι.

ἀλᾶται πλανᾶται, ῥέμβεται.

ἄλβα οἱ μύργαροι.

Ἀλβανοὶ ὄνομα ἔθνους Ἰταλῶν. τούτων φασὶ τὴν γῆν εὐδαίμονα καὶ καρπῶς ἐνεργεῖν ἔσαν ἀγαθὴν, οἶνον ἡδὺν καὶ πολὺν ἔχουσαν.

Ἀλβιος ὄνομα κύριον. "Ἀλβιος ἐς τὴν ἱκπᾶδα τελῶν, τὴν Ἀντωνίου θεραπεύων καὶ ὑπαικάλλων ἕμια φάτνην."

ἄλγεα κακά, λυπηρά.

ἄλγειν τοῦ πονεῖν διαφέρει. ἄλγειν μὲν κατὰ σάρκα, πονεῖν δὲ τὸ ἐνεργεῖν.

ἀλγεινός ὁ λυπηρός. καὶ ἀλγεινός.

ἀλγηδόνες λῦπαι.

ἀλγηρά τὰ λυπηρά.

ἄλγησις ἡ λύπη. Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις (152) "ὦ πρέσβυ πρέσβυ,

τοῦ φθόγου μὲν τὸν ψόγον ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην" ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔλυ-
πήθην.

ἀλγητόν καὶ ἀνάλγητον.

ἀλγίστατον· "τοῦτο δ' ἐς ἀλγίστατον
(ἀν ἔστ' ἄλγιστον) ἤμιν." A Vesp. 1156.

ἀλγύνω δοτικῇ. καὶ τὸ ἀλγύνον.

Ἀλδῆσπος ὄνομα ποταμοῦ.

ἀλδήσκω τὸ αὐξάνω.

ἀλέα θέρμη, ἔλλαμψις· "πυρὰ δὲ ἀνε-
καίετο, ὥς ἅμα μὲν φῶς ἅμα δὲ ἀλέα πα-
ριοῦσιν ἦν· κρύος γὰρ ἦν" (Priscus Exc. leg.
p. 184).

ἀλεάζειν ἐκκλίνειν.

ἀλεαίνοιμι θερμαίνοιμην· "ἔπειθ' ἴν'
ἀλεαίνοιμι τοῦτ' ἡμιποσχομένην" Ἀριστοφάνης
(Eccle. 562).

ἀλεαίνωσιν ἀντὶ τοῦ θερμαίνοντο·
"πῦρ ἀνέκανσαν, ὅπως αὐτοὶ τε ἀλεαίνωσι
καὶ τοῖς Ῥωμαίοις κατὰ χώραν μένειν δόξαν
παράσχωσιν."

Ἀλέας πόλις Θεσσαλική. οἱ δὲ πολῖται
Ἀλεῖς. Harp.

ἀλέγοις ἀρήγοις, βοηθοίης· "ἀλέγοις δ'
ἀνέρι καὶ πενίην" (AP 6 245).

ἀλέγω. σημαίνει καὶ τὸ φροντίζω. "Ομη-
ρος (A 389) "ἔκ ἀλέγω, ὥς εἴ με γυνὴ βύλην."

ἀλεεινός θερινός, θερμός. Ξενοφῶν
(Anab. 4 4 11) "χίονος δὲ ἐπιπεπτωκυίας ὄκνος
ἦν πολὺς ἀνίστασθαι. κατακειμένων δὲ ἀλε-
εινὸς ἦν ὁ χειμῶν, ὅτῳ μὴ παραρρεῖη."

ἀλεεῖνω ἐκκλίνω.

ἀλεία ἡ ἄγρευσις.

ἀλείατα (Hom. υ 108) τὰ ἄλευρα.

ἄλειμμα ἐκ τοῦ ἀλείφω, ἄλιμα δὲ βο-
τάνη.

ἄλειον τὸ τοῦ ἡλίου ἱερὸν κατὰ Ῥοδίους.
σημαίνει δὲ καὶ ὕδωρ. καὶ Ἀλεῖος ὁ Ζεὺς.
Ἀλεῖπης πηγή ἐν Ἐφέσῳ.

ἀλείπται οἱ πρὸς τῆς ἀγῶνας ἐπασκῶ-
τες· ὁ θεολόγος "ἀλείπται τῆς ἀρετῆς." καὶ
ἀλείπτῃς ὁ ἀγνωσθέντης (Gregor. Naz. or.
20 p. 319 C).

ἀλειπτόν ἐσκευασμένον θυμίαμα.

ἀλείς (Hom. II 403) ἀντὶ τοῦ συσταλεῖς,
καὶ ἀλεῖς ἀντὶ τῷ ἀλέε· "ἀλεῖς σοφιστάς."

ἄλεισον τὸ ποτήριον.

ἀλεῖται πηδήσει· "καὶ χωλὸς ὡς ἔλαφος
ἀλεῖται" (Isaiah 35 6).

ἀλειτεῖα ἡ ἁμαρτία.

ἀλείτης. τὸ μὲν διὰ διφθόγγου σημαί-
νει τὸν ἁμαρτωλόν, τὸ δὲ διὰ τοῦ η σημαί-
νει τὸν πλανήτην. ἀλιτρός δὲ διὰ τοῦ ι.

ἀλείφωτι ἐλαίῳ, ἢ ἐτέρῳ ἀλείμματι.
κανὼν ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἀλείφω, εἰ μὲν διὰ
τοῦ π ἐκφέρονται, καὶ διὰ διφθόγγου γρά-
φονται, ὅσον ἀλειπτόν ἀλείπτῃς· εἰ δὲ διὰ
τοῦ φ, εἰ μὲν ὥσι σύνθετα, διὰ τοῦ ι γρά-
φονται, πισσαλιφῆς ἀνγλιφῆς, εἰ δὲ ἀπλᾶ,
διὰ τῆς ει διφθόγγου, ὅσον ἄλειφαρ.

ἀλείψας, αἰτιατικῇ, διεγείρας, ἀπὸ με-
ταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν. "εἰς καρτερίαν ἀλεί-
φων τοὺς ἀδικουμένους."

ἀλεκινός (ἀν ἄλκιμος) ὁ δυνατός.

ἀλεκτορίδες αἱ θήλειαι ὄρνις. "καὶ τὰς
ἀλεκτορίδας δὲ αὐτὰς ἀπέκτειναν τοῦ μὴ κε-
λυδούσας καὶ ἀδούσας ἐπὶ τοῖς ῥοῖς μηνῦσαι
τὸν μοιχόν." καὶ ἀλεκτοριδεὺς ὁ τοῦ
ἀλέκτορος.

ἄλεκτρα καὶ ἄνυμφα ἀντὶ τοῦ παρὰ-
νομα καὶ οὐ νενομισμένα διὰ τὴν μοιχείαν.
τουτέστι δύσλεκτρα καὶ κακόνυμφα. Σοφο-
κλῆς (El. 492) "ἄλεκτρ' ἄνυμφα γὰρ ἐπέβη
μυαιφόνων γάμων ἀμικλήματα."

ἀλεκτρονόνα ἀθλητὴν Ταναγραῖον.
ἄδονται δὲ εὐγενεῖς οὗτοι. "ἀφίησι τῷ Ἀσκλη-
πιῷ ἀνὰ θῆμά τε καὶ ἄθλημα εἶναι, οἷον εἰ
θεράποντα καὶ οἰκέτην περιπολοῦντα τῇ νεῷ,
τὸν ὄρνιν ὁ Ἀσπένδιος ἐκείνος" (Aelianus?).
καὶ παροιμία "ἀλεκτρονόμος μ' ἔφασκε κοιλίαν
ἔχειν. ταχὺ γὰρ καθέψεις τὰργύριον" (A
Vesp. 826).

ἀλέκτωρ πίνει καὶ οὐκ οὐρεῖ· μυ-
ξὸς οὐ πίνει καὶ οὐρεῖ. λέγεται ἡ ἐπωδὴ
αὕτη εἰς δυσουρίαν ὄνου. cf. γ. μύξος.

ἀλέξαι βοηθῆσαι, ἀλλέξαι δὲ ἐπιλέξαι.
Ἀλεξάνδρειον ὄνομα πόλεως. καὶ ὁ πο-
λίτης Ἀλεξάνδρεὺς. καὶ Ἀλεξάνδρειος.
Ἀλεξανδρέων φονοκτονία. ζῆτει ἐν
τῇ Ἀντωνίνος.

Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος, φιλόσοφος περι-
πατητικός, διδάσκαλος Νέρωνος τοῦ βασι-
λέως ἅμα Χαιρήμονι τῷ φιλοσόφῳ. υἱὸν δὲ
ἔσχε Καίλιον ὄνομα. οὗτος ἐκύλει τὸν Νέ-
ρωνα πηλὸν αἵματι πεφυρμένον. κακῶν μα-
θητῶν, ὡς οἶμαι, κακίονες οἱ διδάσκαλοι·
διδασκῆ γὰρ ἀρετῇ, καὶ κακία ἀσκητῇ. ἔστι
δὲ καὶ ἕτερος Ἀλέξανδρος Ἀφροδισιεύς φι-
λόσοφος, καὶ ἄλλος ὁ Νουμηνίου σοφιστής,
καὶ ἄλλος Κλαύδιος χρηματίσας σοφιστής,

καὶ ἑτερος ὁ Κασίλωνος σοφιστής, ἀδελφὸς Εὐσεβίου τοῦ σοφιστοῦ, μαθητὴς δὲ Ἰουλιανοῦ. καὶ ἄλλος Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρου διαγόρου, Κίλιξ Σελευκεύς, σοφιστής, ὃς ἐπεκλήθη πηλοπλάτων.

β Ἀλέξανδρος Αἰτωλὸς ἐκ πόλεως Πλευρώωνος, υἱὸς Σατύρου καὶ Στρατοκλείας, γραμματικός. οὗτος καὶ τραγωδίας ἔγραψεν, ὡς καὶ τῶν ἐπὶ τραγικῶν ἕνα κριθῆναι οἵπερ ἐπεκλήθησαν ἡ Πλειάς.

γ Ἀλέξανδρος Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος, ἐπὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὃς συμβαίνουσιν εἶχε τῇ ἀρχιερωσύνῃ τὴν πολιτείαν· ἐν ἀσκητικῇ γὰρ παλαιστρᾷ τὸν πρὸ τῆς ἐπισκοπῆς διατελέσας χρόνον καὶ γυμνασάμενος ἐπὶ πλείστον ὥφθη γενναῖος ἀγωνιστής, καὶ λόγῳ παιδεύων καὶ βεβαιῶν τῷ βίῳ τὸν λόγον. ὃς Πορφύριον διεδέξατο. ἐκεῖνος μὲν οὖν τῇ πυκνότητι διέπρεπε τῶν φρενῶν, ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀσκήσει καὶ φιλοσοφίᾳ καὶ ἀκτῆμονι βίῳ καὶ τῷ ῥεύματι τῆς γλώττης καὶ μετρίοις ἐτέροις πλεονεκτήμασι χάριτος. Theodoret. h. eccl. 5 35.

δ Ἀλέξανδρος Ἱερουσόλεως ἐπίσκοπος καὶ μάρτυς ἔγραψε, τί καινὸν εἰσήνεγκε Χριστὸς εἰς τὸν κόσμον. κεφάλαια θ', λόγος νοημάτων γέμων.

ε Ἀλέξανδρος ὁ Μαμαίως σὺν τῇ μητρὶ ἄρξας ὑπ' ἐκείνῃ πάντα διώκει, ἥτις πανταχόθεν ἐφρουρεῖ τὴν ἀρχήν. δικάζειν τε οὖν αὐτὸν ἐπειθὲν ἐπὶ πλείστον, ὡς ἂν ἐν τοῦτοις ἀσχολούμενος μὴ ἔχοι καιρὸν ἐς τὸ ἐπιτηδεύειν τι τῶν ἀμαρτημάτων. ὑπῆρχε δὲ αὐτῷ καὶ φυσικὸν ἥθος πρῶον καὶ ἡμερον ἐς τε τὸ φιλόανθρωπον πᾶν ἐπιρρεπές. ἐς τισσαρεσκαιδέκατον οὖν ἔτος ἄρξας τῆς βασιλείας ἀναιμωτὶ ἤρξε, καίτοι τινῶν μεγίσταις αἰτίαις ὑποπεσόντων, ὡς μετὰ τὴν Μάρκου τελευταίαν τὴν βασιλείαν θανούμῃζεν Ἀλεξάνδρου. ᾗτις δὲ καὶ τὴν μητέρα, καὶ πᾶν ἡσχαλλεν ὁρῶν αὐτὴν φιλοχρήματον οὖσαν καὶ πολλὰ ἐξ ἐπηρεϊῶν θησανοῦσσαν. πολλὰ δὲ ὑπ' αὐτῆς ἡναγκάζετο πράττειν· ἤρχε γὰρ αὐτὸν ὑπερβυλλόντως ἡ μήτηρ, ἥτις ἀπῆγε τῶν αἰσχυρῶν καὶ ἀπρεπῶν τοῖς βασιλεῦσιν ἔργων, διδασκάλης τε πύσης παιδείας λάθρα μετεπέμπετο. ὁ δὲ παλαιστραῖς τε καὶ γυμνασίοις ἔχαιρε, καὶ τοὺς διδασκάλους ἀπεσόβει, ἐς τοσούτον δὲ ἐξώκειλεν ὡς δὴ πάντα τὰ ἀπὸ τῆς σκηπῆς καὶ τῶν δημοσίων θεά-

τρων μεταγαγεῖν ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τὰς μεγίστας. διὰ τοῦτο ἐμυσάττοντο αὐτόν. Io. Antioch. Exc. Peiresc. p. 830.

Ἰ Ἀλέξανδρος ὁ Μιλήσιος, ὃς πολυύστως ἐπεκλήθη καὶ Κορηλῖος, διότι Κορηλίῳ Λεντούλῳ αἰχμαλωτισθεὶς ἐπράθη καὶ αὐτῷ παιδαγωγὸς ἐγένετο, εἴτα ἡλευθερώθη. ἦν δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τῶν Σύλλα χρόνων καὶ ἐπὶ τὰδε. ἀνηρέθη δὲ ἐν Λαυρενταῖς, ὑπὸ πυρὸς τῆς οἰκίας φθαρείσης· καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆς Ἑλένη μαθοῦσα τὸ συμβῆν ἀπήγγεστο. ἦν δὲ γραμματικὸς τῶν Κράττηος μαθητῶν. ἕτος συνέγραψε βιβλία ἀριθμῷ κρείττω, καὶ περὶ Ῥώμης βιβλία πέντε. ἐν τοῦτοις λέγει ὡς γυνὴ γέγονεν Ἑβραία Μωσῶ, ἥς ἐστὶ σύγγραμμα ὁ παρ' Ἑβραίοις νόμος.

Ἱ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου καὶ Ὀλυμπίου, βασιλεύσας Μακεδόνων ἀπὸ ἐνιαυτῶν ἡ', τελευτήσας δὲ ἐτῶν λγ' (Actian. 7 28). οὗτος ἦν τό τε σώμα κάλλιστος καὶ φιλοπονώτατος καὶ δξύτατος τὴν γνώμην, ἀνδρείοτατος καὶ φιλοτιμώτατος καὶ φιλοκινδυνότατος καὶ τοῦ θείου ἐπιμελέστατος, ἡδονῶν τε τῶν μὲν τοῦ σώματος ἐγκρατέστατος, τῶν δὲ τῆς γνώμης ἐπαίνου μόνου ἀπληστότατος, ξυριδεῖν δὲ τὸ δέον ἔτι ἐν τῷ ἀφανείῳ δεινότητος, καὶ ἐκ τῶν φαινομένων τὸ εἶκος ξυμβαλεῖν ἐπιτυχέστατος, καὶ τῷ στρατιῶν καὶ ὀπλίσις δημοκρέστατος, καὶ πρὸς πᾶν καλὸν ἐπιτηδεύτατος. πρὸς τοῦτοις ἦν ἐπιεικὴς καὶ θεοσεβής· ὀργισθεὶς γὰρ ποτε Θηβαίους ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε τοὺς μὲν οἰκήτορας ἐξανδραποδίσασθαι τὴν δὲ πόλιν εἰς ἔδωφος κατεσκάψαι, τῆς γε πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβείας ἐκ ὠλιγώρησε περὶ τὴν κατὰληψιν τῆς πόλεως, ἀλλὰ πλείστην ἐποίησατο πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς μηδ' ἀκούσιον ἀμάρτημα γενέσθαι περὶ τὰ ἱερὰ καὶ καθόλε τὰ τιμῆν.

ὅτι τὸ μεγάληγορον τοῦ Ἀλεξάνδρου οὐχ ὑπέρογκον μᾶλλον τι ἢ εὐθαρσὲς ἐν τοῖς κινδύνοις ἐφαίνεται. Ῥωξάνης δὲ ἡράσθη τῆς Ὀξυάρτου τοῦ Βακτριανοῦ, ἦν δὴ καλλίστην τῶν Ἀσιανῶν γυναικῶν λέγουσιν ὀφθῆναι οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες μετὰ γε τὴν Λαρείου γυναῖκα. καὶ ταύτην ἰδόντα Ἀλέξανδρον εἰς ἔρωτα ἐλθεῖν αὐτῆς, ἐρασθέντα δὲ οὐκ ἐθελῆσαι ὑβρίσαι καὶ ἀπαξιώσαι, ἀλλὰ γῆμαι γὰρ οὐκ ἀπαξιῶσαι. καὶ τοῦτο γὰρ ἐγὼ Ἀλεξάνδρου ἐπαίνῳ μᾶλλον τι ἢ μέφομαι. καίτοι τῆς

γε Δαρείου γυναικός, ἣ καλλίστη δὴ ἐλέγετο τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ γυναικῶν, ἣ οὐκ ἦλθεν εἰς ἐπιθυμίαν, ἣ καρτερός αὐτῇ ἐγένετο νέος τε ὢν καὶ τὰ μάλιστα ἐν ἡκμῇ τῆς εὐτυχίας, ὁπότε ἑβρίζουσιν ἄνθρωποι. ὁ δὲ κατηδέσθη τε καὶ ἐφέισατο, σωφροσύνη τε πολλῇ διαχρώμενος καὶ δόξης ἡμῖα ἀγαθῆς ἐκ ἀτόκῃ ἐφέσει. καὶ τοίνυν καὶ λόγος κατέχει ἀποδράντα ἐλθεῖν πρὸς Δαρεῖον τὸν εὐνοῦχον τὸν φύλακα αὐτῷ τῆς γυναικός· καὶ τοῦτον ὡς εἶδεν ὁ Δαρεῖος, πρώτα μὲν πυθέσθαι εἰ ζῶσιν αὐτῷ αἱ παῖδες καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἡ γυνή καὶ ἡ μήτηρ, ὡς δὲ ζῶσας τε ἐπύθετο καὶ βασιλίσσαι ὅτι κυλοῦνται, καὶ περὶ τῆς θεραπείας, καὶ ὡς σωφρονεῖ ἡ γυνὴ αὐτῆς, ἐπὶ τούτοις ἀνατείνει τὸν Δαρεῖον εἰς τὸν ἑρᾶν τὰς χεῖρας, καὶ εὖξασθαι ὧδε "ἀλλ' ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, ὅτῳ ἐπιτίτραπται τὰ βασιλεία πράγματα νέμειν ἐν ἀνθρώποις, σὺ νῦν μάλιστα μὲν ἐμοὶ φύλαξον Περσῶν τε καὶ Μήδων τὴν ἀρχήν, ὥσπερ οὖν καὶ ἔδωκας· εἰ δὲ δὴ ἐγὼ οὐκέτι σοι βασιλεὺς τῆς Ἀσίας, σὺ δὲ μηδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Ἀλεξάνδρῳ παραδοῦναι τὸ ἐμὸν κράτος." οὕτως οὐδὲ πρὸς τῶν πολέμιων ἄρα ἀμελεῖται ὅσα σώφρονος ἔργα. οὕτω φησὶν Ἀρριανός (419). Νέωρος δὲ φησιν ὅτι χαλεποὶ αὐτῷ τῶν φίλων ἐγένοντο ὅσοι ἐκάκιζον αὐτὸν ἀρρωστούντα ὅτι αὐτὸς πρὸ τῆς στρατιᾶς κινδυνεύει· οὐ γὰρ στρατηγὸς ταῦτα ἀλλὰ στρατιώτης εἶναι. καὶ μοι δοκεῖ ἄχθεσθαι Ἀλέξανδρος τοῖσδε τοῖς λόγοις, ὅτι ἀληθεῖς τε ὄντας ἐγίνωσκε καὶ αὐτὸν ὑπαίτιον τῇ ἐπιτιμῇ, καὶ ὅμως ὑπὸ μένης τε τῇ ἐν ταῖς μάχαις καὶ τοῦ ἔρωτος τῆς δόξης, καθάπερ οἱ ἄλλης τινὸς ἡδονῆς ἐξηττώμενοι, οὐ καρτερός ἦν ἀπέχεσθαι τῶν κινδύνων.

ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν θαυμαστὸν βίον ἐβίωσε, πίστιν δὲ τοῖς εἰρημέτοις ἐχέγγονον ἢ τῶν ἀγώνων παρέσχε πρῶξις. οὐδὲ γὰρ ἔστιν εὐρεῖν ἐν παντὶ τῷ τοῦ κόσμου κύκλῳ ἓνα ἄνδρα τοσοῦτοις κατορθώμασι πλουτεῦντα. τοῖς τε γὰρ ἀρίστοις συμφοιτήσας ἀνδράσιν εἰς λόγους οὐ μείων τῶν εἰς ἄκρον ἐπαινουμένων εὐρέθη, πρὸς τε τὰ πολέμια διεκδῶν θαυμαστὰ μᾶλλον ἢ παιδοῦς ἄξια διεπράξατο. καὶ πρὸς Δαρεῖον τὸν Περσῶν βασιλεῖα συνάψας πόλεμον τοῦτον κατὰ κράτος νικῶν, κἀκεῖνος αἰτεῖται εἰς διαλλαγὰς ἐλθεῖν καὶ δοῦναι αὐτῷ καὶ τὴν θυγατέρα

Ῥωξάνην πρὸς γάμιον κοινωμάτων. ὁ αὐτὸς πάντα τὰ ἔθνη καταστρεψάμενος διεφθάρη τὸν νοῦν καὶ πρὸς τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς διωλισθησεῖ, Περσικὴν στολὴν ἐνδυσάμενος, μυρίοις δὲ νέοις δορυφορούμενος, τριακοσίαις τε πύλαις χρώμενος, ὡς τὴν Μακεδονικὴν πᾶσαν τῶν βασιλέων συνήθειαν ἐς Πέρσας μεταρρῥυμίσει καὶ τῶν ἰδίων τινὰς διαβληθέντας ἀνελεῖν. ὕστερον δὲ εἰς Ἰνδὴν ἀφικόμενος ὑπὸ Κυνδᾶκης τῆς βασιλίσσης συνελήφθη ἐν ἰδιώτῳ σχήματι, καὶ εἶπεν αὐτῷ "Ἀλέξανδρε βασιλεῦ, τὸν κόσμον παρέλαβες, καὶ ὑπὸ γυναικὸς συνεσχέθης;" καὶ εἰρήνην πρὸς αὐτὴν ἐποίησατο, καὶ τὴν χώραν αὐτῆς ἀβλαβῆ διεφύλαξεν. Malalas p. 194.

ὅτι ὁ αὐτὸς ὀκτακοσίοις ἀνδράσιν ἐνέτυχεν ὑπὸ Περσῶν πάλαι ἐν Ἑλλάδι ληφθεῖσιν, ἡρωτικωμένους τὰς χεῖρας, οὓς μεγάλας δωρεαῖς ἐφίλοφρονήσατο καὶ παρεμύθησατο. εἰς δὲ τὴν λίμνην τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (Βαβυλῶνι Appian. Syr. 56) ἀφικόμενος τὸ διῶδημα ἀπέβαλεν ὁμιροῦ πολλοῦ καταργέντος, καὶ μύλιν ἐπὶ τὴν γῆν διενήψατο. καὶ ὑπὸ Κυσάνδρου τοῦ ἰδίου στρατηγοῦ φάρμακον δεξιόμενος ἐσπαράχθη, καὶ οὕτως ἐπὶ τοσοῦτοις κατορθώμασι τὸν βίον μετέλλαξεν.

ἀλέξασθαι ἐπαμύνειν. Ξενοφῶν (Anab. 3 4 33) "πολὺ γὰρ διέφερεν ἐκ χώρας ὀρμιζόμενος ἀλέξασθαι ἢ προπορευομένης ἐπιῖσιν τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι."

ἀλέξειν ἀποτρέπειν.

ἀλεξήσονται (Hom. Z 109) βοηθήσονται.

ἀλεξητήρα (Hom. Y 396) βοηθόν.

ἀλεξιάρα γῆ ἢ τοῖς ἀνδράσι βοηθῆσα.

ἀλεξιβέλεμον τὸν τὰ βέλη ἀπερύνοντα. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 81) "καὶ τὸν ἀλεξιβέλεμον ἀπὸ στέροιο χιτῶνα."

ἀλεξίφαρμακον ἀλεξιφάρμακον, ἀντιφάρμακον, κακίας καθαρτικὸν καὶ θεραπευτικόν. καὶ ἀλεξίκακε, τουτέστιν ἀποτρόπαιε, ὁ τὰ δεινὰ ἀπειργῶν.

Ἀλεξίς Θούριος κωμικὸς ἐδίδουε δράματα σμέ, γέγονε δὲ πάτρως Μενάνδρου τῷ κωμικοῦ, ἔσχε δὲ υἱὸν Στέφανον καὶ αὐτὸν κωμικόν.

ἀλεξιφάρμακα ἀλεξητήρια φαρμάκων. Μενάνδρος Παιδίῳ "Ἐγείσια τοῖς γαμῶσιν οὕτω περιπατεῖ λέγων ἀλεξιφάρμακα."

ἀλεξόμενον ἀμυνόντα, τὸν κακῶς ἄρξαντα κἀκῶσι θέλοντα. "καθάπερ ἐπὶ τῶν

κατ' ἰδίαν ἀδικημάτων οἱ νομοθέται καὶ δικασταὶ πάσας τὰς τῶν συμβαινόντων βλάβας οὐκ ἐπὶ τὸν ἀλλεξιόμενον ἀλλ' ἐπὶ τὸν ἄρχοντα χειρῶν ἀδίκων ἀναφέρονσι." καὶ ἀλεξιόμενους παρὰ Ἡροδότῳ (1 211) ἀντὶ τῆ ἀμνηστικῆς ἢ ἐπιβοηθουσίας· "τρίτημοις δὲ τῶν Μασσαγετῶν τοὺς περιλειφθέντας τῆς Κύρου στρατιᾶς ἀλεξιμένους ἐφόνευσεν." καὶ αὐτοὶς "εὐχετο δὲ ὁ Κύρος τοσαῦτον ὑπερῆν, ἔστε νικήσῃ τοὺς εὐ καὶ κακῶς ποιοῦντας ἀλεξιόμενος." καὶ ἀλέξασθαι κωλύειν, ἀπειθεῖν· "οἱ δὲ ἵπποι οὐκ ἦσαν αὐτῷ χρήσιμοι ἐς τὸ φεῦγειν σὺν αὐτοῖς ἢ ἐπελαύνοντας ἀλέξασθαι τοὺς πολεμίους" (X Anab. 19 11).

ἀλλέοιμι ἀντὶ τοῦ θερμαίνοιμι Ἀριστοφάνης.

ἀλετρεύουσιν ἀλήθουσιν.

ἀλετρίβανος οἱ μὲν δυσέως, παρὰ τὸ τοὺς ἄλας τρίβειν, οἱ δὲ ψιλῶς, παρὰ τὸ ἀλεῖν. καὶ δοῦναι μὲν Ἀττικόν, ἀλετρίβανος δὲ Ἀσιακόν. λέγεται δὲ καὶ ἀλότριψ· (AP 6 306) "καὶ τοῦτον δικάρανον ἀλότριψα." καὶ ἀλετρίς ἡ μυλωθρὸς παρὰ Καλλιμάχῳ.

Ἀλευάδαι οἱ ἐν Λαρίσῃ τῆς Θεσσαλίας εὐγενέστατοι, ἀπὸ Ἀλεύου βασιλέως τὸ γένος ἔχοντες.

ἄλενα· Ἰωνες τὸ φύλαξαι οὕτως λέγουσι. καὶ παροιμία "ἄλεν" ἀπὸ μελζονος ἀνδρός."

ἀλεύετο ἐξέφευγεν.

ἀλευρότης τὸ λεπτόν τοῦ ἀλεύρου, ἡ πασπάλῃ παρὰ πολλοῖς λεγομένη.

ἀλεωρὴ ἐκκλισις καὶ φυλακὴ· "πολλοὶ δὲ ὑπὸ χιόνος ἀπέθανον, καὶ οὐδ' ἠέτισον ἀλεωρὴ ἦν, ἐκύστων ἑαυτοὺς διασώζειν ἰκάνων ἡγουμένων."

ἄλη ἢ πλάνη· "ὃ δὲ ἐδόνα αὐτῷ ᾤετο... φρουάτεσθαι τῷ οἴκῳ" (cf. v. Ἀρμύτος). ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 90) "ἄλδς τέρανε σοὶ Πόσειδον Ἀρχικλῆς ἔθηκε, λήξας τῆς ἀπ' ἡθῶν ἄλης." καὶ ἀλήτης βίος, διὰ τοῦ η.

ἀλήθεια, καὶ ἀληθής. ἀληθὴ καὶ τὰς ἀληθείας πληθυντικῶς λέγουσι. Μένανδρος Ἀφροδισίῳ "εἰ τὰς ἀληθείας ἀπλῶς τίς σοι λέγει." ἀλήθεια δὲ ἐστὶ θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων ἡγεμιών.

ἄληθες ἀντὶ τοῦ ὄντως. ἀξιούσι δὲ δεῦναι τὴν πρώτην, ὅταν τοῦτο δηλοῖ τὸ ἐν ἐπερωτήσῃ λεγόμενον, ὅλον ὄντως. "ἀληθες ὦ καὶ τῆς ἀφραδίας θεοῦ;" Αἰσχύλος φησὶ

πρὸς Εὐριπίδην (A. Ram. 848). ἀληθές δὲ τὸ ἀντιδιασταλλόμενον τῷ ψεύδει.

ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγγρα, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶν μὲν οὐ πιστευομένων δέ. Σάγγρα γὰρ τόπος τῆς Λοκρίδος, Λοκρὸς δὲ φασὶ τοὺς ἐπιεμφυρίους πόλεμον ἔχοντας πρὸς τοὺς πλησιοχώρους Κροτωνιάτας αἰτῆσαι συμμαχίαν τοὺς Λυκαδαίμονιους· τῶν δὲ στρατῶν μὲν οὐκ ἔχουν φησάντων, δίδονται δὲ αὐτοῖς τοὺς Λισκόρους, τοὺς Λοκρὸς ὀκωνισαμένους τὸ κερτομηθῆναι τὴν τε καὶ ἀποστρέψαι καὶ δεηθῆναι τῶν Λισκόρων συμπλεῖν αὐτοῖς. νικήσαντων δὲ αὐτῶν ἀνθημερόν, καὶ τῆς φήμης διαγγελθείσης εἰς Σπύρτην, τὸ μὲν πρῶτον ἀπιστηθῆναι, ἐπεὶ δὲ εὐρέθη ἀληθῆ, ἐπιλέγειν τοῖς ἀληθεστάτοις μὲν οὐ πιστευομένοις δέ. ἀληθέστερα ἔν τῶν ἐπὶ Σάγγρα, ἐπὶ τῶν πάντων ἀληθευόντων. λέγεται γὰρ τὴν περὶ τῆς νίκης φήμην αὐθιμερόν ἀπὸ Ἰταλίας ἐλθεῖν εἰς τὴν Σπύρτην· ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν ἐξενεχθῆναι τὸν λόγον ἐπὶ τῶν ἀληθινῶν πραγμάτων. μέμνηται τῆς παροιμίας Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένῃ.

ἀληθίζω τὰ ἀληθῆ λέγω. καὶ ἀληθινός ὁ ἀληθής.

ἀληθινὸς ἔρως ὁ μὴ περὶ κύλλῃ σώματος ἐπτοημένος. (Damasc. Phot. p. 346 a) "ἀληθινὸς ἔρως ἐμφύεται αὐτῷ τῆς φιλοσοφίας, καὶ πάντα γηγενῆ δεσμὸν ἀπορρήξας, ἐλπίδας τε πάσας τιμῶν τε καὶ χρημάτων καταπατήσας, ἀφικνεῖται πρὸς Πιρόκλον."

ἀλήθω τὸν σῖτον.

Ἀλήιον τὸ πεδίον (Hom. Z 201), καὶ ἀλήιος ὁ πλανητικός.

Ἀληκος ποταμός.

ἄληκτα. τὰ ἀμείριστα μὲν κοινὰ δὲ πρὸς τινα ὄντα, πρὶν ἢ διανεμηθῆναι, ἄληκτα λέγεται.

ἀλληλεσμένον· Θουκυδίδης (4 26) "στῶν τε ἀλληλεσμένων τὸν βουλούμενον ἀργυρίᾳ πολλοῦ ἀνήσασθαι." καὶ ἀλληλεσμένον βίον οἱ μὲν ἐπὶ τῶν βαλάντιν βίῳ χρημάτων ἐδέξαντο, οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀταλαιπώρως βιούντων, ὅλον κατειργασμένον, πρὸς τροφήν ἔτιμον.

ἀλληλεσμένος βίος ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων. ἄλλη δὲ παροιμία φησὶν "οὐ γὰρ ἄκανθαί." ἔοικε δὲ ἐπομιμνήσκειν τὴν τοῦ βίου μεταβολήν, ἄγριον καὶ ἀκινθώδους πρότερον ὄντος, πρὶν ἐπιμελείαν

τῆς γῆς καὶ τῶν σπερμάτων γενέσθαι. ὅθεν ἀπὸ τῆς ὕστερον ἐπιμελείας ῥηθῆναι τὸ ἀληλιμμένον βίον. cf. v. βλος ἀκανθώδης.

ἀληλιμμένος ἐκ τοῦ ἀλείφω.

ἀλῆμα παραλογιστικὸν πανούργημα ἢ ἐπίτριμμα. (S. Ai. 388) "πῶς ἂν τὸν αἰμυλωτάτον, ἐχθρὸν ἀλῆμα, τοὺς τε δισσύρχους βασιλεῖς ὀλέσας τέλος θάνομι καὶ αὐτός;" (380) "ὦ τέκνον Λευριίου, κακοπινέστατόν τ' ἀλῆμα στρατοῦ, ἡ πε πολλὸν γέλωθ' ὅφ' ἡδονῆς ἄγεις." ἀντὶ τοῦ πανούργου καὶ περιέργου. κακοπινέστατον δὲ κυκώθεις.

ἀλῆμεναι συναθροισθῆναι.

Ἀλῆξ ὄνομα ποταμοῦ.

ἀλῆπτος ἀκράτητος. (Ioseph. A. l. 5 8 11) "εἰπὼν τὴν αἰτίαν ἅφ' ἧς ἀλῆπτός ἐστι τοῖς ἐχθροῖς." Ἀριστοφάνης.

ἀλῆπτος ὁ ἀκατάληπτος. ἀλῆπτως δὲ ἀκαταγνώστως.

ἀλῆστος ἀλάτῃτος.

ἀλῆται πλανῆται. Αἰλιανός "οἱ δὲ ὑπὸ Ῥωμαίων ἐκτριβέντες διεξάνθησαν, ἀλῆται δεῦρο καὶ ἐκείσε τὸ ζῆν τελούντες."

ἀλῆτεύω πλανητεύω, καὶ ἀλῆτεία ἡ πλάνη.

ἀλῆτης ὁ πλανήτης. "ἀλῆτην βίον τρίβοντες ἡθροισε," καὶ αὐδῖς "ἀλῆτας καὶ φυγάδας ἀποφῆναντες." ἀλῆται δὲ θηλικὸν ἢ πλανῆταις.

Ἀλθαία ὄνομα κύριον. κατὰ δὲ ἱατρὸς ἀγρία μαλάχη.

ἀλθαίνοντα ἰώμενον, θεραπεύοντα. "νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα."

Ἀλθαῖνος ὄνομα ποταμοῦ. Etym. M. p. 63.

Ἀλθῃφιάς ἡ ἄμπελος ἀπὸ Ἀλθῃφίου τινός, καὶ Ἀνθηδονιάς καὶ Ὑπεριάς ἀπὸ Ὑπέρου καὶ Ἀνθηδόνης. χρησμός "πῖν οἶνον τρυγίαν, ἐπεὶ οὐκ Ἀνθηδόνα ναίεις ἔδ' ἱερὰν Ὑπέραν, ὅθι τ' ἄτρυγον οἶνον ἔπινες." Athen. p. 31 B.

ἀλία πορεία.

ἀλιάδης μικρὰ σκαφίδια.

ἀλιακή ἀλιευτική.

ἀλίαρος ὁ ἡρτυμένος ὕλατι.

Ἀλιάρτας ἀπὸ Ἀλιαρτίας χώρας.

ἀλίαςτος ὁ μὴ ἐκφεύγων.

ἀλίβας ὁ νεκρός, ἡ ποταμὸς ἐν Ἀδου. λέγεται ἀλίβας καὶ τὸ ὄξος, ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι, ὅτι νεκρωμένους οἰνός ἐστιν.

ἀλιβδύειν κρύπτειν.

ἀλίβρωτος ὁ ὕλας ἐσθίων.

ἀλιγενής ὁ ἐν θαλάσῃ γεννηθείς.

Ἀλιγέρνης ὄνομα κύριον. "τούτου τοῦ Γότθου βέλη ἀφιέμενα ῥέζω τε πολλῶ καὶ ταχυτέτι οὐ σταθμητέῃ ἐφέρετο, ὥς ἔπερ ἐς λίθον τινὰ ἐμπέσοιεν ἢ ἔτερόν τι σκληρὸν καὶ ἀτέρμινον, διαρρήγνυσθαι ἄπαν τῇ βίᾳ τῆς ῥύμης. Ῥωμαῖον ἦν τινὰ ἰδὼν τεθωρακισμένον ἀφῆσι βέλος αὐτῷ ἐκ τοῦ μετεώρου, καὶ αὐτίκα διεπερόνησε τὸν ἄνδρα αὐτῷ θώρακι καὶ ἀσπίδι. οὕτω δὴ τι δυνάμει τε τῶν πολλῶν περιῆν καὶ καρτεροὶ αὐτῷ ἐρύσαι τόξον αἱ χεῖρες." Ἀγαθίας φησὶν (1 9).

ἀλίγκιος ὁμοιος.

ἀλιεύεσθαι τὸ ἀλιεύειν. λέγουσι δὲ καὶ ὡς ἡμεῖς. cf. v. ἀσπαλία.

ἀλιεύς ἀλιέως. καὶ ἀλιεῖς καὶ ἐπὶ ποταμῶν. "ἐκ τῶν πέριξ πόλεων ἐς τὴν τεταγμένην τῇ ἀναγωγῇ ἡμέραν ἡθροισμένοι ἀλιεῖς ἐφειστήκεισαν" Ἀρριανός φησι. καὶ παροιμία "ἀλιεὺς πλῆγεις νοῦν οἶσω." ἀλιεὺς τὸς ἀλισκομένους ἰχθύας μετεχειρίζετο, καὶ ποτε ὑπ' αὐτῶν πλῆγεις νοῦν οἶσω φησὶν. ὁμοία ἐστὶ τῷ "ῥέχθην δὲ τε νῆπιος ἔγνω."

ἀλιζώνου τῆς ὑπὸ θαλάσσης περιεζωσμένης. (AP 7 218) "Αὐτὸ ἔχω πολιῆτιν ἀλιζώνοιο Κορίνθου."

ἀλιζωστις εἶδος βοτάνης θαλασσίας.

ἀλῆ ἡ θαλασσία.

ἀλιήτορες οἱ ἀλιεῖς.

ἄλιθον. "ἦν γὰρ οὐ γήσει ἄλιθον οὐδὲ εὐγειον τὸ πεδίον" Ἀρριανός φησιν. cf. v. κολωνός.

Ἀλικαρνασεὺς ἀπὸ τόπου.

ἀλικροῦδα παρὰ Ῥωμαίους ἡ σχεδία τροφή καὶ ἄπυρος· κροδὲμ γὰρ τὸ ἀνέψητον.

ἀλίμενον τὴν τέλος οὐκ ἔχουσιν οὐδὲ ὄρμον (sch. A Av. 1400).

ἀλιμενότης (X Hell. 4 8 7) τύπος λιμένα μὴ ἔχων.

ἀλίμικτον τὸ πεπυσμένον.

ἄλιμον βοτάνη δενδροειδὴς παρὰ θάλασσαν. πλῆθοντικὰ δὲ τὰ ἄλιμα.

Ἀλιμούσιος. Ἀλιμοὺς δημὸς ἐστὶ τῆς Λεοντίδος. "λέγεται ὁ Ἀγκαικλῆς τοῖς Ἀλιμονοῖσι συνδικάσαι, καὶ διὰ τοῦτο ξένος ὢν ἐγγραφῆναι τῇ πολιτείᾳ."

ἀλιμυρῆεις (Hom. ε 460) ὁ εἰς θάλασσαν ῥέων.

ἀλινδεῖσθαι κυλίεσθαι, καὶ ἀλινδῆ-

θρα κυλίστρα, τόπος ἐν ᾧ οἱ ἵπποι κορίονται. Ἀριστοφάνης (Ran. 911) "συσκεδῶν πολὺς ἁλινῆθρας ἐπιών." περί Αἰσχύλου φησίν.

ἁλινῆκτειραν τὴν ἐν ἁλὶ νηχομένην· (AP 6 190) "καὶ ταύτην ἀπέτηλον ἁλινῆκτειραν ἑλάνην."

ἁλινηχέος ἐν θαλάσῃ νηχομένης· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 29) "ἁλινηχέος ὄργανα τῆς ἀνθετο."

ἁλιξάντοις ταῖς ὑπὸ τῆς ἁλὸς ξαινομέναις· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 89) "ἁκταίης ησῆδος ἁλιξάντοις χοιράσιον."

ἁλιος ὁ θαλάσσιος, ἡ ὁ μάταιος, ἡ ὁ ἥλιος κατὰ τροπὴν Δωρικὴν.

ἁλιπαρῇ ἀντὶ τοῦ αὐχμηράν. ἡ λιπαρῇ, ἔξ ἧς αὐτὸν λιπαρήσομεν. Σοφοκλῆς (El. 450) "κάμου ταλαίνης μικρὰ μὲν τὰδ', ἀλλ' ὅμως ἄχω, δὸς αὐτῷ τήνδ' ἁλιπαρῇ τρίχα καὶ ῥῆμα τοῦμόν, σὺ χλιδαῖς ἡσκημένον."

ἁλίπεδον ὁμαλὸν ἔδαφος παρὰ τῇ θαλάσῃ· τινὲς δὲ τὸν Πειραιᾶ φασίν. ἔστι δὲ καὶ κοινὸς τόπος, ὃς πάλαι μὲν ἦν θάλασσα, αὐθις δὲ γέγονε πεδίων. διὸ καὶ δασυντέον τὴν πρώτην· ἔστι γὰρ οἶον ἁλὸς πεδίων. οἱ δὲ τὸ παραθαλάσσιον πεδίων οὕτω καλεῖσιν. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ δένυσθαι ἐν αὐτῷ ἵππους ἁλινεῖσθαι, τοῦτέστι κονίσασθαι, τὴν ὀνομασίαν λαβεῖν.

ἁλίπλαγκτος. οὕτως καλεῖται ὁ Πᾶν, ἡ ὅτι ἐβοήθησε τοῖς Ἀθηναίοις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, ἡ ὅτι τὸν Τυφῶνα δεικνύσις ἤγχευεν, ἡ ὅτι οἱ ἁλιεῖς τιμῶσι τὸν Πᾶνα ὡς νόμιον θεόν, ἡ ὅτι μεγαλόφωνος ἐν τῇ χορείᾳ ὡς ἁλίσκομος, ἡ ὅτι τῆς Ἥχους ἐρᾷ, πολὺνχος δὲ ἡ θάλασσα. ἔστι δὲ ὁ Πᾶν χορῶν πρόξενος. sch. S Aj. 695.

ἁλίπλοα ἐν τῇ θαλάσῃ πλέοντα.

ἁλιρρόθιον κύμα θαλάσσης· (AP 7 6) "ἄγῃοντο στόμα κόσμα παντὶς ἁλιρροθία, ξύνη, ἐκευθε κόνις." περί Ομηρον ὁ λόγος. ἁλιρρόθιος δὲ εἰς Ποσειδῶνος.

ἁλὶς δαυιλῶς, ἱκανῶς. (Dionys. Hal. fr. 132) "ὡς δὲ ἁλὶς εἶχε ταύτης τῆς τιμωρίας, ἐκένυσεν αὐτὸν ἄγειν εἰς τὴν πόλιν ὀπίσω τῷ χεῖρε δεδεμένον." Ἀριστοφάνης "ἁλὶς μοι ἀφύης· παρατίεταί γὰρ ἐσθίων" ἐν Ταγμασταῖς φησί. καὶ αὖθις "ἡ δὲ γυνὴ λέγει ἐαυτῇ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ γέρωσ ἁλὶς ἔχων."

ἁλίσας συναθροίλους, ἡ κυλίσας, κονί-

σας. καὶ ἁλίσασα συναθροίλουςα· "ἡ δὲ Σεμίραμις ἁλίσασα τὴν δύναμιν τὴν πόλιν αἶρεῖ κατὰ κράτος."

ἁλισγηθέν ἐστιαθέν, ἡ μισηθέν, ἡ λυπηθέν. καὶ ἁλισγηθεῖς σπλωθεῖς.

ἁλισγημάτων (Act. 15 20) μισμάτων ἐκ μυσσῶς τῶν εἰδῶλων θυσίας.

ἁλισθεῖεν συναθροισθεῖεν· "ὁ δὲ Πεισίστρατος ἐπιτεγχᾶται ὅπως ἁλισθεῖεν ἔτι οἱ Ἀθηναῖοι" (Herodot. 1 63).

ἁλισθείσης συναθροισθείσης.

ἁλίσκει νικᾷ, καὶ ἁλίσκεται καταλαμβάνεται, κρατεῖται.

ἁλισμένοι παρὰ Ἡροδότῳ (7 208) ἀντὶ τῷ συνηθροισμένοι· "ἡχηκίε δὲ ὡς ἁλισμένη εἴη ταύτη στρατιή·"

ἁλιταίνω ἁμαρτάνω.

ἁλιτενής. Ἀππιωνός (Pun. 124) "οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἐξέδραμον ἐπὶ τὰ τῶν Ῥωμαίων μηχανήματα, οὐ κατὰ γῆν, οὐ γὰρ ἦν δίοδος, οὐδὲ ναυσίν, ἁλιτενῆς γὰρ ἦν ἡ θάλασσα, ἀλλὰ γυμνοί, οἱ μὲν ἄχρι τῶν μαζῶν βρεχόμενοι, οἱ δὲ διένεον."

ἁλιτεύω τὸ ἁμαρτάνω.

ἁλίτημα ἁμάρτημα, καὶ ἁλιτήμων δ ἁμαρτωλός. καὶ συστέλλει.

ἁλιτήμορος παράφρων γεγωνός.

ἁλιτήριοι ἁμαρτωλοί. ἁλιτήριοι δὲ ἐν τεῦθεν ἐκαλοῦντο. λιμὸς κατέλαβέ ποτε τοὺς Ἀθηναίους, καὶ οἱ πένητες τὰ τῶν ἀλάντων ἄλευρα διήρπαζον. ἀπὸ γούν ἐκείνων καταχρηστικῶς τοὺς πονηροὺς ἁλιτηρίους ἐκάλεν. παρῆτεινε δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίαις τι ποιοούντων, ἀπὸ τῆς σιτοδείας τῆς κατὰ τὸν Αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένης. ἔστι δὲ καὶ παραγωγῶς ἀπὸ τῷ ἁλιτρεῖν, ὃ ἔστιν ἁμαρτάνειν.

ἁλιτήριος ἀνόσιος, ὁ ἐνεχόμενος μιᾷ σμυτὶ καὶ ἐξημαρτηκῶς εἰς θεοῦς. Ἀριστοφάνης Ἰππεύειν (448) "ἐκ τῶν ἁλιτηρίων σέ φημι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ."

ἁλιτηρίους ἀποτιγχόντας, ἁμαρτόντας, ἁστοχῆσαντας. "οὐ μόνον ἀπράκτους παρεσκεύασας ἐπανελεῖν, ἀλλὰ καὶ ἁλιτηρίους πάντων τῶν αὐτοῖς ἐντεταλμένων ἀπέδειξας." καὶ αὖθις (Procop. Arc. 12) "ἡ πῶς ἐκ ἔμελλεν ὁδε ὁ ἄνθρωπος δαίμων τις ἁλιτήριος εἶναι;"

ἁλιτηροῦ ἁμαρτωλοῦ, μιᾶς· "νῦν δ' ἐκ θεῶν τε καὶ ἁλιτηροῦ φρενός" (S OC 371)

ἀλιτόμηνος ὁ τοῦ τελείου μηνὸς διη-
μαρτηκῶς, ὁ ἡλιτόμηνος.

ἀλιτρία ἀντὶ τοῦ ἁμαρτία Ἀριστοφά-
νης (Ach. 907). καὶ ἀλιτρός ἁμαρτωλός.

Ἀλίφειρα ὄνομα πόλεως, καὶ Ἀλιφει-
ρεὺς ὁ πολίτης.

ἀλίωσε (Hom. II 737) μάταιον ἐποίησεν.

ἄλκαϊα. "ἀλλ' ὁ μὲν δράκων μεγέθει
μέγιστος ὢν τῷ οὐραίῳ τὸν λέοντα κατηκί-
ζετο, ὁ δὲ λέων ἤλγει μὲν καὶ τῇ ἄλκαϊα πρὸς
ἄμυναν διηγέριτο" ὁ λογοθέτης φησὶν ἐν τῷ
τοῦ ὁσίου Μαρκελλοῦ βίῳ.

^a Ἀλκαῖος Ἀθηναῖος τραγικός, ὃν τινες
θάλουσι πρῶτον τραγικὸν γεγονέναι.

^b Ἀλκαῖος Μυτιληναῖος, εἴτα Ἀθηναῖος,
κωμικός τῆς ἀρχαίας κωμωδίας [πέμπτος],
υἱὸς δὲ Μίρκου, ἔγραψε δράματα δέκα.

^c Ἀλκαῖος Ὀμφάλης καὶ Ἡρακλῆς ἐγέ-
κετο μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ τὰ πολέμια γεν-
ναῖος.

Ἀλκαμένης ὄνομα κύριον, ὁ Ἀήμιος.

Ἀλκάνης ἀνὴρ τῶν ἐν μέσῳ πολιτῶν
τῆς Ἐφραῖμ κληρουχίας, Ἀρμαθαίμ πόλιν
κατοικῶν, γαμεῖ δύο γυναῖκας, Ἄνναν τε καὶ
Φένανναν. ἐκ δὴ ταύτης καὶ παῖδες αὐτῇ
γίνονται· τὴν δ' ἑτέραν ἄτεκνον οὖσαν ἀγα-
πῶν διετελεῖ. ἀφικομένου δὲ μετὰ τῶν γυ-
ναικῶν τοῦ Ἀλκάνου εἰς Σιλῶ πόλιν θῦσαι
(ἐνταῦθα γὰρ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ ἐπεήγει),
καὶ πάλιν κατὰ τὴν εὐωχίαν νέμοντος μοίρας
κρεῶν ταῖς τε γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις, ἡ
Ἄννα θεασαμένη τὰς τῆς ἑτέρας παιδὸς τῇ
μητρὶ περιχαθισαμένους εἰς δάκρυά τε πρό-
πεσε καὶ τῆς ἀπαιδίας αὐτὴν ὠλοφύρετο καὶ
τῆς μονώσεως, καὶ τῆς τάνδρὸς παραιμθίας
τῇ λύπῃ κρατήσασα εἰς τὴν σκηνὴν ὤχετο,
τὸν Θεὸν ἱκετεύουσα δοῦναι γονὴν αὐτῇ καὶ
ποιῆσαι μητέρα, ἐπαγγελιομένη τὸ πρῶτον
αὐτῇ γενησόμενον καθιερώσειν ἐπὶ διακονίαν
τοῦ Θεοῦ, δίδωται οὐχ ὁμοίαν τοῖς ἰδιώταις
ποιησόμενον. εὐχομένης δὲ ἦλθεν Ἥλει ὁ ἀρ-
χιερεὺς καὶ ὡς παροισούσαν ἐκέλευσεν ἀπι-
εῖν· τῆς δὲ πιεῖν ὕδωρ φαιμένης, λυπημένην
δ' ἐπὶ παιδῶν ἀπορία τὸν Θεὸν ἱκετεύειν,
θαρρεῖν παρεκελεύετο, παρέξεν αὐτῇ παῖδα
τὸν Θεὸν καταγγέλλων. καὶ γίνεται αὐτῇ παι-
διον, ὃν Σαμουὴλ ἐκάλεσαν, Θεαίτητον ὡς
ἂν τις εἴποι. Joseph. A. I. 5 10 2.

Ἀλκείδης ὁ Ἡρακλῆς, παππωνμικῶς
Ἀλκίως γὰρ παῖς Ἀμφιτρώων.

Ἀλκῆτας Μολοττῶν βασιλεὺς. ἀλλὰ καὶ
ὑποστράτηγος ἄλλος Ἀλεξάνδρου.

ἀλκή ἰσχύς, δύναμις. Ἡσίοδος (ap. Nic.
Damasc. p. 445) "ἀλκὴν μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμ-
πιος Αἰακίδῃσι, νῦν δ' Ἀμυνθασιν αἰσῶν, πλῆ-
τον δὲ περ Ἀτρείδῃσι." καὶ Πολύβιος "οἶδε
γὰρ καὶ λόγων ἀλκή θανάτου καταφρονεῖν."

ἀλκήντας εὐρώστους, δυνατούς· (AP
6 277) "Ἀρτεμι τόξῳ λαχῶσα καὶ ἀλκήντας
διστούς."

Ἀλκηστis ὄνομα κύριον.

Ἀλκιβιάδης υἱὸς Κλεινίου καὶ τῆς ἀδελ-
φῆς Περικλέους, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος καὶ
ρήτωρ, μαθητὴς πρῶτον Σοφίλου, εἰτα Σω-
κράτους, οὗ καὶ ἐρώμενος, ὡς τινές. καὶ ἐκ
δούλων δὲ τεχθέντα τινὲς ἰστορήκασιν. ἔσως
ἐστρατήγησεν Ἀθηναίων· καὶ λυπηθεὶς διὰ
τὸ ἐκπεσεῖν αὐτὸν τῆς στρατηγίας τῆς τῶν
Ἑρμῶν ἀποκοπῆς ἕνεκα, καὶ ἀποστὰς πρὸς
Τισσαφέρνην τὸν Πέρσην καὶ πολέμου αἰτίας
γενόμενος Ἀθηναίους, πάλιν αὐτοῖς εὐνοὺς
ἐγένετο. μέλλοντος δὲ Ἀνσάνδρου αὐτὸν ἀναι-
ρεῖν, παρ' ᾧ διέτριβεν εἰς κώμην τῆς Φρυ-
γίας ἐταῖρα συνών, ὄναρ ἦν τετραμένος ται-
όνδε· ἐδόκει τὴν ἐσθῆτα τῆς ἐταίρας ἔχων
καίεσθαι δίχα τῆς κεφαλῆς. οἱ δορυφόροι δὲ
ἐπιστάντες ὑψῆσαν τὴν σκηνήν, ὃ δὲ ἐξελθὼν
βίβη τιρώσκειται διωχθεὶς. οἱ δὲ τὴν κεφα-
λήν ἀφελόντες αὐτοῦ Φαρναβάζῳ κομίζουσιν.

Ἀλκιδάμης ἀπὸ Ἐλαίας τῆς Ἀσίας,
φιλόσοφος, Διοκλέους υἱὸς μουσικὰ γεγρα-
φύτος, μαθητὴς Γοργίου τοῦ Λεοντίνου.

ἀλκιμάχη ἡ Ἀθηνᾶ ἡ ἐν πόλεμοις κρα-
ταιά· (AP 6 124) "νῆον ὑπωροφίας Πυλλά-
δος ἀλκιμάχας."

Ἀλκιμάχος, στρατηγὸς ἐστὶν οὗτος,
Ἀναγυρῆσιος τῶν δῆμων. ἕτερος δὲ ἐστὶν ὁ
Μακεδών, ὃ μνημονεύει Ὑπερίδης. cf. Harp.
Ἀλκιμένης Μεγαρεὺς τραγικός. ἐστὶ δὲ
καὶ ἕτερος Ἀλκιμένης Ἀθηναῖος κωμικός.

ἀλκιμος ἰσχυρός.

Ἀλκίνοος ὁ δυνατός.

Ἀλκίππα μία τῶν Ἀλκωνίδων. καὶ
ἐστὶν ἐν τῷ Ἀλκωνίδει.

Ἀλκίφρων Μάγνης τῆς παρὰ Μαιάν-
δρῳ Μαγνησίας, φιλόσοφος.

Ἀλκμαιωνίδαι γένος ἐστὶν ἐπιφανὲς
Ἀθήνησιν, ἀπὸ Ἀλκμαίωνος.

Ἀλκμαιωνίδαι λαμπροὶ τινες Ἀθήνη-
σιν, ἀπὸ Ἀλκμαίωνος τοῦ κατὰ Θησέα.

Ἀλκμάν Ἀάκων ἀπὸ Μεσσοῦς, κατὰ δὲ τὸν Κρότητα πταίνοντα Ἀνδρὸς ἐκ Σάρδεων, λυκίος, υἱὸς Ἀάμαντος ἢ Τιτάρου. ἦν δὲ ἐπιτῆς κτ' ὀλυμπιάδος, βασιλεύοντος Ἀνδῶν Ἀφῆτος τοῦ Ἀλκμάτου πατρός, καὶ ὦν ἐρωτικὴς πύον ἐφῆτης γέγονε τῶν ἐρωτικῶν μελῶν. ἀπὸ οἰκετῶν δέ. ἔγραψε βιβλία εἰς μέλη, καὶ Κολυμβήσους. πρῶτος δὲ ἐισήγαγε τὸ μὴ ξαμέτροις μελιρδεῖν. κέχρηται δὲ Ἀωριδί διαλέκτῳ καθάπερ Λακεδαιμόνιος. ἔστι δὲ καὶ ἑτερος Ἀλκμάν, εἰς τῶν λυρικῶν, ὃν ᾤοντο ἢ Μεσσήνη.

Ἀλκμανικὸν εἶδος, ὅπερ πεπλεγμένον παρὰ Ἀλκμάν, τὸ κατ' ἀμφοτέρω ῥῆμα μεταξὺ τῶν ὀνομάτων τεταχέναι. καὶ παρ' Ὀμήρῳ (E 774) "ἔχι ῥοὰς Σιμῶεις συμβάλλουσιν ἡδὲ Σκάμανδρος."

Ἀλκμήνη ὄνομα κύριον.

ἀλκτιήρες οἱ φύλακες. "Θείας ἀλκτιήρες ἀρετῆς [ἀγῆτης] ἐφαμερίοις Athen. p. 602 C] φιλότιμος."

ἀλκτιήρια λιμοῦ τὰ δυνάμενα ἀλαλεῖν καὶ ἀπειργεῖν τὸν λιμόν.

ἀλκυνόνιδες ἡμέραι αἱ εὐδαιμοναί. περὶ τοῦ ἀριθμοῦ διαφέρονται. Σμιννίδης γὰρ ἐν Πεντάθλοις ιδ' φησὶν αὐτάς, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζῳῶν (5 82), Ἀθηναγόρας δὲ ὁ Σάμιος ζ', καὶ Φιλόχορος θ'. τὸν δὲ ἐν αὐταῖς μῦθον Ἠγήσανδρος ἐν τοῖς περὶ... ἐπομνήμασι λέγει οὕτως. Ἀλκυνόνως τοῦ γέναντος θυγατέρες ἦσαν Θεωδορία Ἀθη Μεθώνη Ἀκλίππα Παλλήνη Δριμὸ Ἀστειρή· αὐταὶ μετὰ τὴν τῷ πατρὸς τελευτήν ἀπὸ Καναστραίου, ὃ ἔστιν ἄκρον τῆς Παλλήνης, ἔρριψαν αὐτάς εἰς τὴν θύλασσαν, Ἀμφιτέτη δ' αὐτάς ὄρνιθας ἐποίησε, καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἀλκυνόνες ἐκλήθησαν. αἱ δὲ ἡμέραι καὶ γαλήνην ἔχουσιν ἡμέραι ἀλκυνόνες καλοῦνται. καὶ ἀλκυνόνιος ἡμέρα.

ἀλκυνὸν ὄρεον θαλάσσιον.

ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ὅταν θεῖ, καὶ ἀντὶ τῷ γέ.

ἀλλὰ γὰρ ἀντὶ τοῦ δέ. Εὐπολις... (lex. beg. p. 377 8). "ἀλλὰ γὰρ ἀθυμοῦντες ἄνδρες ὅποτε τρόπαιον ἐστήσαντο" (Plato Critia p. 108). ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν δι' ἀθυμίαν μηδὲν γυναικῶν πράττειν δυναμένων.

ἄλλα δ' ἄλλα χροῦ καλά, παρ' ὅσον τὰς εὐμενίδας ἄλλοι ἄλλως καλοῦσιν. ἄλλα ὦν ὀνόματα παρ' ἄλλοις καλὰ νομιζονται, παρ' ἡμῖν δὲ ταῦτα, τὸ ὀνομάζειν αὐτάς εὐ-

μενίδας κατ' εὐφημισμὸν τὰς ἐρονύας. sch. S. OC 43.

ἄλλα μὲν ὁ Λεύκωνος ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ Λεύκων.

ἀλλ' ἀντέπαισε τὴν ἐπ' ἄγκυραν θεός, ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα γενομένων, παρ' ὅσον οἱ ναῦται πολλάκις ἠγοῦμενοι ἄγκυραν βάλλειν ἢ προσορμιεῖσθαι εἰς τὴν πλῶν ἐπλευσαν.

ἀλλὰ νῦν. "ὅ θεοὶ πατρῶοι, συγγένεσθ' ἢ ἄλλα νῦν," ἀντὶ τοῦ διὰ τάχους, ἢ τραγωδίᾳ φησὶ (S. El. 411).

ἀλλ' ἔπαν γένοιτ' ἂν ἡδη. τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ τὴν παλαιάν. ὑπὸ λῖθῳ γὰρ παντὶ περὶ μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀφρεῖν" (A. Thesm. 533). ἢ δὲ παροιμία "ὑπὸ παντὶ λῖθῳ σκορπίος εὐδεῖ· φυλάσσεο."

ἀλλὰ χρὴ ἔστω. τοῦτο δηλοῖ συγκατάθεσιν, ὅσον καὶ μάλα.

ἀλλ' ἐμός γ' οὐκ ἂν ἐκτὸς ἔλθῃ πόκι πορπησάμενος (A. Lys. 105). ὁ ἐμός, φησὶν, ἀνὴρ οἷον περπησάμενος, ἀντὶ τοῦ ἐπολαβῶν τὴν ἀσπίδα, ἕμα τῷ παρεῖναι ἁπείσιν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ δὲ ἂν ἀπέλθοι τῆς μάχης.

ἀλλ' ἔπον χώρας τρόποις. ὅτι δεῖ χώρας ἐκάστης, ἐν ἣ ἂν τις γένηται, μιμεῖσθαι τὰ ἔθνη.

ἀλλ' ἔσθ' ἐλθὼν τὰς Μεγακλέας κίονας, ὡς εἰ εἶπε τὸν πλοῦτον. ἐμφαίνει διὰ τούτων ὅτι οὐδὲν αὐτῷ κατελείφθη εἰ μὴ ἡ ἀσλή. ἀντὶ τοῦ τοὺς λίθους τῆς Μεγακλέους οἰκίας· οὗτοι γὰρ μόνοι κατελείφθησαν αὐτῷ πάντα φασγόντι. λέγει δὲ ὁ πρεσβύτερος πρὸς τὸν υἱόν. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις (814). ἐπὶ τῶν ἀνεμεινῶς διαιωμένων ὁ λόγος.

ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἢ βροτῶν παροιμία· ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρε κοῦκ ὀνήσιμα" Ἀἴας φησὶν (664).

ἀλλ' ἔστιν ἡμεῖς Μεγαρικὴ τις μηχανή (A. Ach. 704) ἀντὶ τῷ πονηρῷ καὶ παροῦργος μηχανῇ· διεβύλλοντο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ Μεγαρεῖς, ἄλλα μὲν λέγοντες ἄλλα δὲ ποιοῦντες.

ἀλλ' ἢ ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ τοῦ ἢ. τίθεται δὲ ἐνίοτε καὶ ἀντὶ τῷ ἄλλῳ ἄρα, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ τοῦ ἄρα· Πλάτων (Gorg. in.). "ἀλλ' ἢ κατόπιν ἐορτῆς ἤκομεν" ἀντὶ τοῦ ἄρα.

ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι

τὸν ἐγγενῇ χρηΐ. πάντ' ἀκήκοας λόγον" Σοφοκλῆς (Αἰ. 479).

ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα, πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες" (Α Thesm. 537), τουτέστιν εἰ μὴ ἄλλη γυνή.

ἀλλ' οὐδέ γ' αὐδ' αὖν ἔσθ' ἃ μὴ δέ δρῶν κυλόν (S. OR 1409).

ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσὼν γε κείσομαι Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (126), τῷ τέστιν οὐ μὴ ἀδυσμῆσω, οἷον οὐ παραδῶσω ἔμμετον ταῖς λύπαις.

ἀλλ' οὐ δὴ τὴν ἐν τῷ ποδὶ πρὸς τὴν λύραν ἁμετρίαν (Plato Clit. p. 407), παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ ἄλλης αἰτίας ὀφειλόντων τιμωρίαν ἢ ἐφ' οἷς αὐτοὶ προβάλλονται οἱ κατηγορούμενοι.

ἀλλ' οὐ θέμις ἀλλ' οὐ δυνατόν (Α Nub. 141) "ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν." ἐπὶ διασυρμῷ καὶ διαβολῇ ταῦτα παρεισάγει· ἀλλότριον γὰρ τῶν φιλοσόφων τὸ βασκαίνειν καὶ φθονεῖν, οἷς τὸ κοινωνεῖν πρέπει πάντων ἀφθόνης.

ἀλλ' οὐκ αὐθις ἀλώπηξ. λείπει τὸ εἰς γάγην. καὶ "ἅπαξ ἀλώπηξ εἰς πάγην."

ἀλλ' ἔκ ἔνεστι συκοφάντης δῆγματος" (Α Plut. 886) ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. λείπει δὲ τὸ φάρμακον. λέγει δὲ ἐν ᾗθει ὁ θεράπων ὅτι ἔκ ἔστι τις ἐν τῷ δακτυλίῳ ἐπιφθῆ ἢ φάρμακον πρὸς δῆγμα συκοφάντου, ἐπεὶ εἰσάγει λέγειν οἱ τὰ περίλυπτα πωλοῦντες ὅτι χρησιμεύει τὸδε πρὸς τόδε. ἄλλως. ἀλεξήτριον τῶν δηλητηρίων δεικνύσιν αὐτῷ καὶ βασκανίας ἀποτρεπτικὸν δακτύλιον, ὃν καλοῦσι φαρμακίτην. φησὶν ἔν, καὶ ἔχης φαρμακίτην δακτύλιον, ἀλλ' οὐ πρὸς δῆγμα τοῦ συκοφάντου, ὡς τούτων χειρόνων ὄντων καὶ θηρίων, πρὸς ἃ ὁ δακτύλιος πεποιεῖται.

ἀλλ' οὐ λαχῶσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι; Ἀριστοφάνης (Plut. 973), ἀντὶ τῆς ἐδικαζες. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι κατὰ γράμμα ἐκληροῦντο ἀπὸ τῶν ἱ φυλῶν. οἷον ἡ πρώτη τὸ α εἶχε σημεῖον, ἡ δευτέρα τὸ β, μέχρι τῆς δέκα γὰρ φυλῶν οὐσῶν δέκα ἐγίνοντο δικασταί. ὁ οὖν λαχὼν τὸ α πρῶτος ἐδικαζε, καὶ οἱ ἄλλοι ὁμοίως. τάχα ἔν σύ, φησί, λαχῶσα οὐκ ἐδικαζες ἀλλ' ἔπινες.

ἀλλαγμα. ὁ προφήτης φησὶ (Ps. 43 12) "καὶ οὐκ ἦν πληθὸς ἐν τοῖς ἀλλάγμασιν ἡμῶν."

ἀλλαντοπώλης ὁ εἶδος ἐντέρων πωλῶν, ἐντεροπώλης· ἀλλᾶς γὰρ τὸ ἐντερον, ἀλλᾶντος. (Procop. Pers. 2 18) "ἀντὶ τροπαίς ἐστῆσαν τῷ στρατηγῷ σημεῖον, ἀλλᾶντάς τε αὐτοῦ ἀποκρεμάσαντες τοῖς πολεμίοις σὺν γέλωτι ἐπετίθαιον." Ἀριστοφάνης (Ach. 146) "ἦρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ ἀπατουρίων." ἀπατούρια δὲ ἐορτὴ δημοτελὲς ἀγομένη παρ' Ἀθηναίους.

ἀλλαξάμενος. Ἀππιανός "ὅτι πατρίδα καὶ γένος ἀλλαξάμενος ἦκοι, τὸ μηδὲν ἡγήσάμενος, ἢ τὰ τῶν Ὀλοούσκων ἀντὶ τῆς πατρίδος αἰρήσεσθαι βουληθείς."

ἀλλαξάμενος προτιμήσας. "ὑπὲρ τοῦ κέρδους ὁ καχοδαίμων τὴν πῆρῳσιν ἀλλαξάμενος· καὶ ἦν παράδειγμα καὶ παιδεύμα πᾶσιν, ὥστε μὴ τολμᾶν μηδὲ κερδαίνειν παραπλήσια."

ἀλλαρίοις σιτηρεσίοις· "ὁ δὲ Μακεδόνης συνένταξεν ἐκκλησιαστικοῖς ἀλλαρίοις ἀποτρέφεσθαι."

ἀλλᾶς ἀλλᾶντος εἶδος ἐντέρου ἐσκενασμένῃ. καὶ ἀλλαντοπώλης ὁ ταῦτα πωλῶν.

ἀλλαχῇ ἀλλαχοῦ.

ἀλλάχθητε ἀντὶ τοῦ διαλλάχθητε Σοφοκλῆς.

ἀλλαχοῦ καὶ ἀλλαχόσε τὸ εἰς τόπον, ἀλλαχοῦ δὲ καὶ ἀλλαχόθι τὸ ἐν τόπῳ.

ἄλλη ἀντὶ τοῦ ἄλλως ἢ κατὰ ἄλλο Θεοκυδίδης.

ἄλλη δόξα ἡλίου (1 Cor. 15 41). ἡλίου λέγει τὴν νέαν διαθήκην ὡς τέλειον φῶς ἔχουσαν τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης.

ἀλληγορία ἢ μεταφορά, ἄλλο λέγον τὸ γράμμα καὶ ἄλλο τὸ νόημα. καὶ ἀλληγορικοὶ ὄνειροι οἱ ἄλλα δι' ἄλλων ἀγορεύοντες, θεωρηματικοὶ δὲ οἱ τῇ ἑαυτῶν θέῃ προσεοικότες. Artemid. 1 2.

ἀλλήλοιν δυνάκον· "ὁρῶσιν ἐν τῇ λάρνακι σῶματα ἀλλήλοιν περιεκείμενα."

ἀλληλούια εἰνεῖτε τὸν κύριον, παρ' Ἑβραίοις, ἦτοι τὸν ὄντα.

ἀλληλουχία ἢ ἀλλήλων κράτησις καὶ κληρονομία.

ἀλλήλων ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν· οὕτως Εὐριπίδης. καὶ Θεοκυδίδης (2 70) "καὶ πέ τινας ἀλλήλων ἐγεύσαντο" ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν.

ἄλλην ἄλλως ὡς ἔτυχεν.

ἄλλην δρῶν βαλάνιζε, ἐπὶ τῶν ἐνδελεχῶς αἰτούντων τι, ἢ παρὰ τῶν αὐτῶν ἀεὶ

δανειζομένων. καὶ ἑτέρα παροιμία "ἄλις θρῶς," ἐπὶ τῶν δυσχερῶς μὲν τι καὶ ἀηδῶς ἰσθιόντων, ἕτερον δὲ βέλτιον εὐρόντων.

ἄλλην μὲν ἔξαντλῶμεν, ἣ δ' ἐπεισφέρει, ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ πλεον οὐδὲν ἀνόντων, ὥς ἐπὶ ἀντλίας νεώς.

Ἀλλίας ὄνομα χύριον.

ἄλλικα χλαμύδα κατὰ Θεσσαλός. (Callim. fr. 149) "ἄλλικα χρυσεῖσιν ἐργομένην ἱετήσιν." οἱ ἰδιώται γάλλικα ταύτην φασίν.

ἄλλο γλαυξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλήλοισι οὐ συμφωτόντων.

ἄλλοδαπά ξένα, παντοῖα. καὶ ἡ ἄλλοδαπή τῆς ἄλλοδαπῆς κλίνεται.

ἄλλοειδής ὁ ξένον ἔχων εἶδος. Hom. v 194.

ἄλλο ἕτερον ἐκ παραλλήλου λέγουσιν. Μένανδρος Μίσθῃ "εἴτ' οὐκ εἶχεν οὐ πῦρ, οὐ λίθον, οὐκ ἄλλ' ὅτιοῦν ἕτερον." Κράτης Παιδιαῖς "τοῖς δὲ τραγῳδοῖς ἕτερος σεμνὸς πῦσιν λόγος ἄλλος ὅδ' ἐστίν."

ἄλλοθρόους (Hom. a 183) ἄλλοφώνους.

ἄλλοι κάμουν, ἄλλοι ὄνταντο, ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα κληρονομησάντων.

ἄλλοῖος (Hom. π 181) ὁ παρηλλαγμένος ἢ ἄλλοδαπός. ἄλλοιοφανής.

ἄλλοις μὲν γλῶττα, ἄλλοις δὲ γόμφοι, παροιμία, παρ' ὅσον οἱ μὲν λύλοι οἱ δὲ φάγοι.

ἄλλοίωσις. ἄλλοίωσις ἐστὶ μεταβολὴ ἐξ ἰδιοποιημένου εἰς εἰδοποιημένου, τῷ αὐτοῦ ὑποκειμένου μένοντος. διττοῦ δὲ τῷ πάθος λεγομένου, τὸ μὲν εἰς φθορὰν ἄγον κυρίως λέγεται πάθος τε καὶ ἄλλοίωσις, τὸ δὲ εἰς τελειότητι οὐ κυρίως λέγεται πάθος οὐδὲ ἄλλοίωσις, ἀλλὰ γένεσις μᾶλλον.

ἄλλόκοτον ἐναντίον, ξένον, ἄλλοφνές, ἔς ἄλλε ἀσυνάρτητον, ἄλλότριον. (Dio Cass. 55 33) "πόαις γὰρ τισιν ἀλλοκότοις καὶ ῥίζις χρώμενοι διὰ τὸν λιμὸν ἐπεπονήχεσαν." Ἀππιανός (Pun. 94) "οἱ μέντοι ἔπατο καὶ ὄκνη μὴ ἐπιχειρεῖν ἐς ἔργον ἀλλόκοτον· ἔτι δὲ καὶ τὴν πόλιν ἀνοπλον οὖσαν λήψεσθαι ἠγούντο."

ἄλλόμενον ὕδωρ (ev. Io. 4 14). καὶ ἄλλόμενοι πηδῶντες.

ἄλλοπρόσαλλος εὐμετάβλητος, ὁ ποτὲ μὲν ἑτέρῳ ποτὲ δὲ ἄλλῳ προσκείμενος. "οὐ γὰρ μόνον δειλὸς ἦν ὁ Προυνσίας βασιλεὺς,

ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς κακοπαθείας ἄλλοπρόσαλλος" (Polyb. 37 2).

ἄλλος ἀντὶ τοῦ ἕτερος. Ὀμηρος (I 313) "ὅς χ' ἕτερον μὲν κεῖσθ' ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπῃ." τύσσεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τίς. (λ 126) "ὅπποτε κεν καὶ ἄλλος." καὶ αὖθις (Γ 103) "οἴσσετε δ' ἄρ' ἕτερον λευκὸν ἑτέρῳ δὲ μέλαιναν, γῇ τε καὶ ἡέλιῳ, Αἰὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον." ἐλληρικῶς ἐπὶ μὲν τοῖν δυοῖν τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ ἀντιδίσταλκεν, ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου ἄλλον εἰσάγει.

ἄλλος ἄλλον ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους.

ἄλλος βίος, ἄλλη δίαίτα, παροιμία ἐπὶ τῶν εἰς ἀμείνονα βίον μεταβαλόντων.

ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς, ἐπὶ τῶν βία τι πραττόντων, παροιμιῶδες, ἐπὶ Θησέϊ λεχθὲν τὸ πρῶτον, ἢ τῷ τῶν Ἰθαίων Λακτύλῳ Ἡρακλεῖ, ἢ τῷ Ἀλκμήνης διὰ τοὺς παλαιότερους.

ἄλλοστρατεῖ στρατεύεται.

ἄλλοτε μητρυνὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ, ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν δυσπραγούντων ποτὲ δὲ εὐπραγούντων.

ἄλλο τόσον. Ὀμηρος (X 322) "τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον." οὕτως εἶωθε λέγειν ἄλλο τόσον, ἐπειδὴν ἀπολίπη τι τοῦ ὅλου μικρὸν ἀτελές.

ἄλλότρια βάλλειν, ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κυβεῖν διαμαρτανόντων.

ἄλλότριον ἀμῆς θέρους, ἐπὶ τῶν τὰ ἄλλότρια καρπουμένων.

ἄλλοτριονομοῦντες ἐναλλαγὴν ὀνομάτων ποιοῦντες, ἢ ὅπως τισὶ τινα μὴ προσηκόντως διανέμοντες.

ἄλλοτριπραγεῖν ἐχθρῶς βελεύεσθαι. "ἐσημειοῦντο μηδὲν αὐτὸν ἄλλοτριπραγεῖν μηδὲ καινοτομεῖν."

ἄλλοτριῶ αἰτιατικῇ.

ἄλλοτριῶς πολεμῶς. καὶ ὁ Δαυρίδ (Ps. 19 13) "καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου," τουτέστι τῶν δυσμενῶν.

ἄλλόφυλος ὁ ἀπὸ ἄλλης φυλῆς, ὁ ἀλογενής.

ἄλλόφωνος.

ἄλλυτος δυσχερῶς λυόμενος. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 30) "κακοῦ δ' ἐπὶ γήραος ἡμῖν ἄλλυτος ἥβασκει γνιотаκῆς πενήνῃ."

ἄλλῳ τῷ ἀντὶ τοῦ ἄλλῳ τινί.

ἄλλως μάτην, ἢ μάλιστα, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον. εἴρηται δὲ καὶ τὴν ἄλλως μετὰ τῷ

ἄρθρου. καὶ ἄλλως τε. "οὐδὲ ὤλισθον ἄλλως αἱ εὐχαὶ καὶ αἱ κατὰ τοῦ θεῷ ἐχθροῦ ἀραί." cf. v. ὤλισθον.

ἄλλως ματαίως. "ἐπόνουν δὲ ἄλλως."

ἄλλως. "οἰόμενος τοῦτο, εἴτε ἄλλως εἴτε καὶ δυνατὸν φανείη, συμφέρον αὐτῷ γενέσθαι," ἀντὶ τοῦ κατὰ ἄλλον τρόπον. ἢ μύτην, ἢ μάλιστα. καὶ αὐθις "ὑπὲρ δὴ τέτων τί φατε οἱ τὴν πρόνοιαν ἀλᾶσθαι ἄλλως καὶ μῦθον εἶναι λέγοντες" (Aelianus?). καὶ αὐθις "τὰ δὲ ἄλλα τοῖς φιλοσόφοις ἐπήρχουν καὶ τοῖς δεομένοις ἄλλως δι' ἐπιείκειαν καὶ ἐλευθέρην προαίρεσιν."

ἄλλως ἄδεις, ἐπὶ τῶν μύτην πονήντων.

ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ, ἐπὶ τῶν μύτην ἐν λόγῳ πορνούντων. μετήνκεται δὲ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρὸς ὕδωρ λεγόντων.

ἄλλως τε μάλιστα.

ἄλμα πήδημα.

ἄλμιάδες κολυμβάδες ἐλαῖαι.

ἄλμη οὐκ ἔνεστ' αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἀγλευκοῦς καὶ ἀηδοῦς.

ἄλμυρόν. ὅτι τὸ ἄλμυρόν ὕδωρ τοῦ γλυκεῖος θερμότερον.

ἀλούων. καὶ ἀλούσαντα εἶπεν ἐν τῷ α Φερεκράτης Ἰπνῷ. "ὑποϋγίοις ἀλούσαντ' εὐθὺς ἐκποιῆσαι." τὸ δὲ συγκόψαι πληγαῖς ἀλοῆσαι ἐν τῷ η.

ἀλογεῖν, γενικῇ, ἀφροντιστεῖν. "ὁ δὲ Τάλληγρις ὄπλων μὲν καὶ μαχίμων ἀνδρῶν ἔκρινεν ἀλογεῖν, πόρνας δὲ καὶ ἀθυρογλώττοις ὁμοδίαιτος ἐπάρχειν."

ἀλογῇσαι ἐφροντίζει, πυρραλογίσασθαι. καὶ ἀλογῇσει, γενικῇ, ἀμελήσει, ἐφροντίζει.

ἀλογία ἢ ἀφροντιστία. Ἡρόδοτος (7 208) "ὁ δὲ κατὰ σκοπὸς εὗρε τοὺς Λακεδαιμονίους κτενίζομένους, καὶ ἐθωμόμαζεν, ἀλογίης τε ἐνεκὴρσε πολλῆς. ὁ δὲ Ἑξέρξης ἀκούων ταῦτα οὐκ εἶχε συμβαλέσθαι τὸ ἰόν."

ἀλογία ἀταξία (α ἀφασία). (Polyb. 36 5) "οἱ δὲ πάντες ἅμα ἀνακεκραγότες ἐξ αὐτῆς οἰονεῖ παρελῦθησαν. τυχὺ δὲ τοῦ λόγου διαδοθέντος εἰς τὸ πλῆθος οὐκέτι συνέβαινε γίνεσθαι τὴν ἀλογίαν, ἀλλ' οἱ μὲν ἐπὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὥρμων ὡς αἰτίους σφίσι τῶν κακῶν ὄντας τούτων, οἱ δὲ ἐπὶ τοὺς κατελημμένους τῶν Ἰταλικῶν, καὶ εἰς τούτους ἀπερείσαντες τὸν θυμὸν, οἱ δὲ πρὸς τὰς πόλεις τῆς πόλεως." λέγεται δὲ καὶ ἀλογιστία παρὰ Πολυβίω.

ἀλογία τὸ μηδὲνα λόγον ἔχειν, ἀλογιστὶ δὲ πράττειν. οὕτως Δημοσθένης καὶ Πλάτων. Harp.

ἀλογίου δίκη, ἣν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον οὐ διδόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διονκημάτων.

ἀλόγιστα παροίσομεν ἀδιήγητα κακὰ βαστάζομεν. Σοφοκλῆς (OC 1675) "ἐν πυμῶν δ' ἀλόγιστα παροίσομεν."

ἀλογιστία. παρὰ Πολυβίω "οἱ δὲ πλείονες ἀντέπιπτον, ὧν οἱ μὲν ἀλογιστίαν οἱ δὲ μανίαν ἔφασαν εἶναι τὸ παραβύλλεσθαι καὶ κυβεῖν τῷ βίῳ." καὶ αὐθις (17 15) "τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος οὐχ ἦττον διὰ τὴν ἀλογιστίαν ἢ διὰ τὴν φύσιν ἀμαρτάνει."

ἄλογοι ἐρανισταὶ οἱ μήπω ἐξελεχότες τὸ ἐπιβύλλον ἐν τοῖς. καὶ ἄλογοι τῆς ψυχῆς δυνάμεις. ζῆτι ἐν τῷ βούλησις.

ἄλόγη εἶδος μυρμηκῶν.

ἄλοῆος καὶ ἀλούων. καὶ ἀλοητός ὁ καιρὸς τοῦ θέρους.

ἀλοῖη κρατηθεῖη, καὶ ἀλοῖεν ληφθεῖεν.

ἀλοίτης (Callim. fr. 475).

ἀλοῖτο κοινοῖτο, ὀρμῶτο. (AP 7 36) "αἰετοὶ λιπαρῷ ἐπὶ σῆμυτι, διὲ Σοφόκλεις, σκηνίτης μαλακοῦς κισσὸς ἄλοῖτο πόδας."

ἀλοῖφή τὸ λίπος.

ἀλοῖων τύπων, κρούων. "ὁ δὲ ῥοπάλῳ ἀλοῖων, εἰθ' ἐτέρῳ τρόπῳ τοῦτον ἐκτείνειν." ἐνθεν καὶ παρραλοῖας ὁ τὸν πατέρα τύπτων. καὶ ἀλοῖωσα ἡ τύπτουσα. καὶ Ὀμηρος (A 522) "ἄχρης ἀπηλοῖσεν." ἀλύω δὲ τὸ χαίρω, καὶ ἀλύω τὸ λυποῦμαι, βαρυντόνως.

ἀλοῖωσα ἡ τύπτουσα, καὶ ἀλοῖαν τύπτειν.

ἄλοκι αὐλῳ, τομῇ ἀρότρου.

ἀλοκίζειν. Ἀριστοφάνης (Vesp. 882) "ἐγὼ δ' ἀλοκίζην ἐδεόμην τὸ χωρίον."

Ἀλόνησος νησὺδριον ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει. Harp.

ἀλόντες ληφθέντες.

ἄλοξ ἡ αἰλαξ.

Ἀλόπη Κερκύνος θυγάτηρ, ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος Ἰπποθῶν ὁ τῆς Ἰπποθωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος. Harp.

ἄλοπον ἀλέπιστον. (A. Lys. 738) "ἐπὶ τὴν ἀμόρην τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται."

ἄλως ἄχνη (Hom. A 426) ἀφρὸς θαλάσσης.

ἀλοσύδνης τῆς θαλάσσης (Hom. δ 404).
 ἄλουργά θαλασσοπόρυφα· (AP 6 292)
 "αἱ μέτραι τό θ' ἄλουργές ὑπέδνυμα οἷ τε
 ἄλκωνες πέπλοι."

ἄλουργίδιον ἀντὶ τοῦ ἄλουργίς Ἀντι-
 φῆς.

ἄλουργίς πορφυρεῦ χλανίς. ἐπειδὴ δὲ τὸ
 ῥῶον πορφυροῦν, τῷ στεφάνῳ τῶν ῥόδων
 τὴν ἄλουργίδα ἐπήγαγεν Ἀριστοφάνης. ἄλουργ-
 γῆς δὲ ἐσθῆς, τῆς ἄλουργοῦς, τῇ ἄλουργεῖ.
 ἐσθῆτα ἄλουργῇ.

ἄλουργοπωλική ἢ πορφυροπωλική λε-
 γομένη. οὕτως Ἰσαῖος.

ἄλουτος χωρὶς τοῦ σ· (A. Lys. 280)
 "ἀπαράτιλος, ἔξ ἐτῶν ἄλουτος."

ἄλοφάζω σκιρτῶ, παροινῶ.

ἄλόχευτος ἀγέννητος. "ἔξ ἀσπόρου, ἔξ
 ἀλοχέυτε προελθὼν, καὶ λοχευθεὶς τὴν πλευ-
 ράν."

ἄλοχος γαμετή. Εὐριπίδου ἔξ Ἀνδρομέ-
 δας "ἄγου με, ὦ ξένη, εἴτε δμῳδ' ἐθέλεις
 αἰτ' ἄλοχον."

ἄλω τὸ κλῶ. καὶ ἄλωϊν ἔξωθεν ἐν πό-
 κλῳ περιάγων ὡς οἱ ἐν ταῖς ἄλωσιν, ἢ τύ-
 πτων, ἀπὸ τῶν κοπτόντων τοὺς στόχους.
 Ἀριστοφάνης (Theam. 2) "ἀπολεῖ μὲ ἄλωϊν
 ἄνθρωπος ἔξ ἐωθινῷ." Ἀλλιανός (cf. v. τρια-
 κοτόπαυς) "οἱ μὲν τινες πυγμαῖς, οἱ δὲ κο-
 ρύταις, οἱ δὲ λίθοις, οἱ δὲ ὅτι ποτὲ παρέ-
 πικτεν αὐτοῖς ὑποχείριον, ἄλωϊντες αὐτὸν
 ἀπορραγῆναι τὴν ψυχὴν ἠνάγκασαν." καὶ
 ἄλωόμενος πατούμενος, συντριβόμενος.
 "ἔλεφαντι ἡμέρῳ ἐπέκλιναν αὐτόν, ἵνα δε-
 διῶς ὡς μέλλων ὑπὸ τοῦ θηρὸς ἄλωόμενος
 ἀποθνήσκειν, ὕπνου μὴ τύχη."

Ἄλπειον ὄνομα ὄρους. καὶ Ἄλπειος ὄρη
 ἐκμηκῆ, ἃ ὥσπερ τεῖχος Ἰταλίας ἢ φύσις
 ἡγεῖται, ὑπερνεφῇ μὲν τὸ ὕψος, ἐπιμηκέσταται
 δὲ ὡς πᾶσαι Ἰταλίαν διειληφότα καθήκειν.
 ὡς ἐσβολὰς καλοῦσι. καὶ (Procop. Goth. 228)
 "Ἄλπειος ὄρη διορίζοντι Γάλλους καὶ Λιγύ-
 ρους, ἐνθα ξυνέβαινε φρούριον συχνὰ εἶναι,
 οὗ δὴ Γότθοι ἐκ παλαιοῦ ὠχημένοι φυλα-
 κὴν εἶχον."

ἄλση τεμένη.

ἄλσιν διασηχθεὶς ὕναιτ' ἂν οὐ-
 τοσί (A Nub. 1238) ἐπὶ τῶν παραπαιόντων,
 μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν κεράμων καὶ τοῦ οἴ-
 νου, ὅσοις ἄλεις βύλλονται ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐξί-
 στασθαι μηδὲ ὀξίζῃν εὐχερῶς. ἐπειδὴ τοὺς

ὑπὸ μέθης ὥσπερ παραφρονοῦντας ὑποβρέ-
 χειν εἰσῳθᾶμεν ἐλαίῳ μεμιγμένῳ. ὡς οὖν τοῦ
 Στρεψιάδου (ἀπὸ τοῦ δανειστοῦ) μὴ καθεστη-
 χότος ἀλλὰ καὶ παραφρονοῦντος, ὃς ἐπὶ
 ὠμολογημένοις ἔξαυρός ἐστιν, οὕτω τῇ με-
 ταφορᾷ ἐχρήσατο. φησὶν οὖν, οὐ τὰ τυχόντα
 οὗτος ὠφελήθει διαβρεχθεὶς ἄλσιν, ὡς ἐπὶ
 ἄσχοῦ τὸν λόγον ποιούμενος, οἵτινες σμηχό-
 μενοι ἄλσι βελτίονες γίνονται. ὅμως δὲ καὶ
 παραφρονοῦντας βρέχομεν ἐλαίῳ καὶ ἄλσι,
 καὶ ὠφελοῦνται. ἢ ὡς παχύδερμον αὐτὸν
 χλευάζει· τὰ γὰρ παχέα ὑπὸ πιμελῆς τῶν
 δερμάτων ἄλσι μαλαττόμενα εὐρύτερα γίνε-
 ται. ὅναιτ' ἂν οὖν, φησὶν, ἀποκαθαρθεὶς τὴν
 παχύτητα.

ἄλσος ὁ σύνδενδρος τόπος. "αἶ τε νῆες,
 ἃς ἐπήξαντο ἐκ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἄλσέων
 καὶ τοῦ χώρου τοῦ τῷ Διὶ κομῶντος, κατε-
 σάπησαν."

Ἀλνύττης Ἀνδῶν βασιλεὺς, ὃς ἦν μὲν
 τὰ πολέμια γενναῖος, ἄλλως δὲ ἀκόλαστος·
 καὶ γὰρ ποτε τὴν ἐαυτοῦ ἀδελφὴν ἥσυχνεν.
 ἐγέννησε δὲ Ἀλνύττην, ὅστις ἔως μὲν νέος
 ἦν ὑβριστὴς ἦν καὶ ἀκόλαστος, ἐκβὰς δὲ ἐς
 ἄνδρα σωφρονέστατος καὶ δικαιοτάτος. ἐπο-
 λέμησε δὲ Σμυρναίοις, καὶ εἶλε τὸ ἄστυ. οὗ-
 τος δὲ γεννᾷ τὸν Κροῖσον. στρατεύσας δὲ
 ἐπὶ Καρίαν περιήγγειλε τοῖς αὐτοῦ στρατὸν
 ἄγειν ἐς Σάρδεας, ἐν οἷς καὶ Κροίσῳ, ὅστις
 ἦν αὐτοῦ πρεσβύτατος τῶν παιδῶν, ἄρχων
 ἀποδεδειγμένος Ἀδριαμντείου τε καὶ Θήβης
 πεδίου (Nic. Damasc. Exc. Peis. p. 453: cf. v.
 Κροῖσος b). Ἀλνύττου πολιορκούντος Πιρί-
 νην φησὶν.

Ἀλύβη ὄνομα στήλης.

ἀλύδαινος ὁ κακὸς ἄνθρωπος.

ἀλύδιμος ἢ οἰκουρός.

ἀλύει ἀδμονεῖ, δυσχεραίνει, ἀθρομεῖ,
 ἀπορεῖ. "ἀλύουσα καὶ ἀσχάλλουσα παῦσαι."
 καὶ ἀλύω τὸ χαίρω ἐνίοτε.

ἀλύειν τὸ ἐν ἄλῃ δυσφορεῖν. σημαίνει
 δὲ ἐνίοτε καὶ τὸ γεγηθέναι, ὑπὸ τῆς ἀλῆας
 καὶ διαχέσεως. Ὅμηρος (σ 333) "ἢ ἀλύεις
 ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;" ὅθεν καὶ
 διυσύνεται. Σοφοκλῆς (El. 135) "ἐατέ μ' ὦδ'
 ἀλύειν." ἐπὶ δὲ τοῦ δυσφορεῖν καὶ φιλοῦνται.
 Ἀγαθίας (1 10) φησὶν "ἀλύοντι δὲ οἱ καὶ
 γνωμιεῦνται ἕκαστα ἔδοξε χρήναι ἀποπει-
 ρᾶσθαι ἀμηνέπη τοῦ φρουρίου." Αἰδύμος
 δὲ ἀμφότερα ψιλῶς· τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ

ἀλκαίνεσθαι φησιν, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ἄλγης ἀττικώτερον δὲ τὸ ἀμφοτέρω δασύνειν· καὶ γὰρ τὸ ἀλκαίνεσθαι δασύνουσι οἱ Ἀττικοὶ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα.

ἄλυσκόν δριμύ· "ἄλυσκόν δὲ οἱ ἔκπεσε δάκρυ."

ἄλυσκρά χλιαρά· "γέντο δ' ἄλυσκρά."

ἄλυσκτεῖν δυσφορεῖν, ἀγανακτεῖν.

ἄλυσκτον τὸ ἄφυσκτον.

ἄλυσκτοπέδη ἢ χαλεπὴ πέδη.

ἄλυσκτοσύνη ἢ ἔκκλησις.

ἄλύξις ἐκφυγεῖν ἢ καταξύσαι.

ἄλυσκότερος ὁ μὴ λυπούμενος.

ἄλυσσειδίον καὶ ἄλυσσειδωτὸς θώραξ.

ἄλυσσις ἀλύσεως.

ἄλυσσιον πλοκίον γένος περὶ τὸν τράχηλον. Μένανδρος *Κυρίην* "περὶ τὸν τράχηλον ἄλυσίον τίς σοι δότω."

ἄλυσσιτελὲς ἀσύμφορον.

ἄλυσκάζειν περιστάσθαι, ἐκκλίνειν, φεύγειν. (AP 770) "εἰ γὰρ φέγγος ἔλειπον ἄλυσκάζουσαι ἰάμβων ἄγριον Ἀρχιλόχου φθῆγμα *Λυκαμβιάδες*."

Ἄλυστα ὄνομα πόλεως.

ἄλφα. ὅτι τὰ ἄκλιτα, ὅλον τὸ ἄλφα, χωρὶς ἄρθρου δίδωσιν ὑπόνοιαν εὐθείας, εἰ δὲ σὺν ἄρθρῳ, πλαγίως πτώσεως. cf. v. Ἀβραάμ.

ἄλφάνει εὐρίσκει. Μένανδρος *Ὀμοπατρίους* "ἦν δὴλον οὐτι νυμφίος τε ἀλφάνει." Ἀριστοφάνης *Θεσμοφοριαζούσις* (β' γ') "οἶμοι κακοδαίμων τῆς τόθ' ἡμέρας, ὅτε εἰπὲν μ' ὁ κῆρυξ οὗτος ἀλφάνει." *Εὐπολὶς Ταξιάρχαις* "οὐ θᾶπτον αὐτὴν δεῦρό μοι τῶν τοξοτῶν ἄγων ἀποκηρύξει τις· ὅ τι ἂν ἀλφάνη." καὶ ὁ ποιητής (Φ 79?) "ἐκατόμβοιον ὅς τ' ἀλφάνει."

Ἀλφειὸς ποταμός. Ὅμηρος (Ε 545) "ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλῶν διὰ γαίης." ὅς "ἐκ τῆς πηγῆς εὐθὺς κρύπτεται, καὶ πολὺν ἐνεχθεὶς τόπον ὑπὸ γῆς ἐκβάλλει περὶ *Λυκῶαν* τῆς Ἀρκαδίας. ὁ δὲ ποταμὸς οὐ πολὺν τόπον ἀποσχὼν τῆς πηγῆς καὶ κρυφθεὶς ἐπὶ δέκα σταδίου πάλιν ἐκπύπτει, καὶ τὸ λοιπὸν γερόμενος διὰ τῆς Μεγαλοπολίτιδος τὰς μὲν ἀρχὰς ἐλαφρὸς, εἰτα λαμβάνων αὐξήσιν καὶ διανύσας ἐπιφανῶς πᾶσαν τὴν προειρημένην χώρην ἐπὶ δέκα σταδίου, ἐκφανεὶς γίνεται πρὸς *Λυκῶαν*, ἥδη προσειληφῶς καὶ τὸ τοῦ

Ἀουσίου ῥεῦμα, παντελῶς ἄβατος ἦν καὶ βαρὺς" (Polyb. 16 17).

Ἀλφειὸς ποταμὸς τῆς Ἀρκαδικῆς πόλεως, ἢ κεῖται κατὰ τὴν Πελοπόννησον. δασύμενος δὲ διὰ τῆς Ἀδριακῆς θαλάσσης εἰς τὸ πέλαγος, μηδαιῶς τε τῇ ἄλμυριδι μὴ γινόμενος, κατὰ τὴν νῆσον ἀναδίδεται Σικελίας περὶ τὴν πηγὴν τὴν λεγομένην Ἀρτέθουσαν, ὡς ἂν ταύτης ἐρώμενος. (Α Αν. 1117) "ἀλλ' οὐτοσί τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων." οὕτω συντόνως τρέχει ὡσεὶ Ὀλυμπιακὸς σταδιοδρόμος, ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ.

ἄλφεισίβοια εὐρετικὴ βοῶν.

ἄλφησστής εὐρετής.

ἄλφι ἄλφιτον. τοῦτο δὲ καλεῖται ἀποτρωνκτον, ὃ φασι πρῶτον εὐρεῖν Ἐπίχαρμιον. cf. Strabo 8 5 3.

ἄλφιτα τὰ ἀπὸ νέας κριθῆς ἄλευρα. "πολλὰ μὲν ἄλφιτα ἀπέκειτο πεφυρμένα, πολλά δὲ κριθαὶ ἄλειν· μύλη γὰρ τις ἦν αὐτόθι."

ἄλφιταμοιβούς· Ἀριστοφάνης (Eccle. 441) "ἦν δ' ἀποκλίνῃ τὴν θύραν, τοὺς ἄλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας δεῖπνον παρέχειν ἄπυσιν, ἢ κλαίειν μακρά."

ἄλφιτεῖς οἱ τὰ ἄλφιτα ποιοῦντες. Ὑπερίδης.

ἄλφιτόπωλις ἢ τὰ ἄλφιτα πωλοῦσα.

ἄλφιτοσιτῶ· "καὶ γὰρ ὅστις ἀλφιτοσιτεῖ, ὕδατι μεμιγμένην αἰεὶ τὴν μᾶζαν ἐσθίει" *Ξενοφῶν* (Cyr. 6 2 28).

ἄλφους λευκοὺς ἢ λεύκας.

ἄλω. ἢ εὐθεία ἢ ἄλω· τὸ γὰρ ἄλως πταῖσμα νεωτεριστῶν.

ἄλῳ ἀντὶ τοῦ ἀλέσω Φιλύλλιος.

ἄλῳ πιεσθῇ, καταγνωσθῇ.

ἄλῳ κατὰ περιποίησιν γενικῇ· "ἐὰν δέ τις ἀπαχθῇ τῶν γονέων κακίως αἰσῶς," καὶ "ἐὰν δέ τις ἀλῳ παραινόμενος ἢ κλοπῆς."

ἄλῳ ἐορτὴ ἐστὶν Ἀττικῇ. Φιλόχορος δὲ φησιν ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς διατριβὰς περὶ τὰς ἄλως ποιέσθαι. Harp.

ἄλωαί ἁλωνίαι, ἢ παρὰδεισοι.

ἄλωάς ἁλωνίας, τοὺς τόπους ἐνθα ὁ σῆτος ἀλοῦται. ἔστι δὲ καὶ ἡ δενδροφόρος γῆ. ἀπὸ τοῦ ἀλωῖω ἐστὶν ἁλῳή σὺν τῷ ι· (Hom. I 540) "ἐθῶν Οἰνῆος ἁλῳήν." τὸ δὲ ἁλῳας ἀπὸ τοῦ ἁλως ἄνευ τοῦ ι.

ἁλώβητον ἁμιμον, ἁβλαβές.

ἁλῶεν ληφθεῖεν, πορθηθεῖεν.

Ἄλως ὄνομα κύριον.

ἁλῶή σιτοφόρος χώρα, ἁλόη δὲ τὸ μυρσικόν.

ἁλῶμενος πλανώμενος. "οἱ δὲ Γέκαιδες σποριάδην ἁλῶμενοι προσεγάρουν αὐτῷ κατ' ὀλίγους." καὶ αὐθις "ὁ δὲ Θεοσυλῆς λιπὼν τὴν πατρίδα καὶ ἁλῶμενος ἐτέλει." καὶ αὐθις "ἁλῶμενος δ' ἐγὼ μετὰ τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων ἦλθον εἰς Φαραάκην."

ἁλῶν δὲ φόρτος ἐνθὲν ἦλθεν, ἐνθ' ἔβη, ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτοὺς χρωμένων τοῖς οὖσι καὶ μηδενὶ μεταδιδόντων.

ἁλῶναι ληφθῆναι, συνδεθῆναι. "καὶ ἐπιτορίας ἁλῶναι μάλιστα φυλαττόμενος."

ἁλῶνενόμενος. Ἀππιανὸς "τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ θέρους ἀμφοτέροι περὶ σιτολογίαν ἰγίνοντο, Περσεὺς μὲν ἐν τοῖς πεδίοις ἁλῶνόμενος, Ῥωμαῖοι δὲ ἐν τῷ στρατοπέδῳ." "ὁ δὲ Περσεὺς ἐμπρήσειν ἐβέλετο διὰ τὰ ἄχυρα."

ἁλῶνῃτον τὸ ὑπὸ ἁλῶν ἑωρημένον, ἴσον τῷ βάρβαρον. καὶ παροιμία "ἁλῶνῃτον ἀνδράποδον" ἐπὶ τῶν οὐδενὸς λόγου ἀξίων, παρ' ὅσον οἱ ἔμποροι κομίζοντες εἰς τὴν μεσσηνίαν ἄλλας ἀντὶ τῆς οἰκίας ἐλάμβανον. καὶ ἁλῶνῃτος ὁμοίως βάρβαρος· οἱ γὰρ Θράκες ἀνδράποδα ἁλῶν ἀπεδίδοντο.

ἁλῶνία ἡ τῆς ἁλῶνος, καὶ ἁλῶνοτριβῶ ἐπὶ τῆς ἁλῶνος διατρίβω.

Ἄλῳπεκῇθεν. δημὸς ἐστὶν ἡ Ἄλῳπεκῇ τῆς Ἀντιοχίδος. καὶ ὁ δημότης Ἄλῳπεκεύς. Ἄλῳπεκιανός. καὶ ἁλῳπεκέα ἡ περικεφαλαία.

ἁλῳπεκίζειν ἐπὶ τῶν ἐξαπατῶν ἐγγεφούτων.

Ἄλῳπεκόννησος πόλις ἐστὶ μία τῶν ἐν Χερρονήσῳ.

Ἄλῳπηξ ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία ἁλῳπηξ θωροδοκεῖται, ἐπὶ τῶν μὴ ῥαδίας θωροῖς ἐπιδοκίμων. Κρατῖνος Νόμοις "ὅμιαν εἰς μὲν ἕκαστος ἁλῳπηξ θωροδοκεῖται."

ἁλῳπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει. τῷττεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ λόγον ἀποβαίνοντων.

ἁλῳπόχρους ὁ πολίος.

ἁλῳρῇται οἱ τὰς ἁλῳς φυλάσσοντες.

ἁλῳς τῆς ἁλῳ κλίνεται ἀττικῶς. λέγεται δὲ καὶ ἁλῳνος, καὶ ἁλῳνι ἡ δοτικῇ. (AP 7 209) "αὐτοῦ σοι παρ' ἁλῳνι, θυπηθῆς ἐργάτα μύρμηξ, ἥριον ἐκ βώλου δινάδος ἐκτισάμεν."

ἁλῳσίμα εὐληπτα. Ἀρριανὸς "ἀπὸ τῶν φρονυῶν ὀρμώμενος. ἡγέ τε καὶ ἔφερε τῆς ὑπ' ἐκείνῳ οὐκ ὀλίγην, καὶ αὐτὸς οὐδαμῇ ἦν αὐτῷ ἁλῳσίμος."

ἁλῳτόν τὸ ληφθῆναι δυνάμενον. (S OR 110) "τὸ δὲ ζητούμενον ἁλῳτόν, ἐκφεύγει δὲ τῷ μελούμενον." καὶ ἁλῳτοὶ ληπτοί, χειρωτοί. καὶ Εὐριπίδης "οὐ μὴ ποθ' ἁλῳ κακὰ πρῶσων." cf. v. παλαμῶσθαι.

ἁμα δοτικῇ. Δημοσθένης ἐπὶ τοῦ εὐθέως καὶ παραχρῆμα ἔταξε, καὶ ... ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν ῥητόρων λόγῳ εἰπὼν "οὐ γὰρ ὁ θάνατος τοῖς εὐ φρονούσιν οἰκτρός· τοῦτο γὰρ ἁμα τῷ γενέσθαι πάντων κατέγνωσται." Αἰσχύνης δὲ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος (52)· "ὥς ἀπέδοτο τριάκοντα μνῶν ἁμα τὴν τε εἰς αὐτὸν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν." καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. καὶ παρὰ τῷ Ἀντιφῶντι δὲ τὸ ἁμα κεῖται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· φησὶ γὰρ ἐν προοιμίῳ "ἀλλ' εἰ τό τε πρᾶγμά μοι κραῖτον φαίνεται, ἁμα τε μυρτῦρια ἀρετῆς παρέσομαι." καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ στεφάνου (34) "πύσαις δὲ λοιδορίαις καὶ βλυσφρημαῖς ἁμα τούτου κεκρημένον."

ἁμα δίδου καὶ λάμβανε, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγνωμόνων καὶ ἀπίστων.

Ἀμάδοκος. δύο γέγονας, πατὴρ καὶ υἱός, ὃς καὶ Φιλίππῳ συμμαχήσων ἦλθεν εἰς τὸν κατὰ Κερσοβλέπτου πόλεμον.

ἁμα ἔπος ἁμα ἔργον, παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ἀννομένων.

Ἀμαζόνειον ἱερόν, ὃ Ἀμαζόνες ἰδρύσαντο. οὕτως Ἰσαῖος. καὶ Ἀμαζόνειον κέρας. Harp.

ἁμαθεὶ ἀδιδάκτως.

ἁμαθέσιν ἀνηκούσις. "ὁ δὲ ἥλωνε νυκτός, ἁμαθέσι τῶν ποιουνέων χρήζων τοῖς πολεμίοις ἐπιπείσειν."

ἁμαθέστερος. καὶ ἁμαθῆς ἀντὶ τοῦ ἀπαιδέυτος καὶ ἀκόσμητος Πλάτων. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δυσμαθοῦς, καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ μαθόντος, φέσει δὲ ἐπισταμένον.

ἁμαθῆς ἀμύητος. "ὁ δὲ ἀκούει ταῦτα, καὶ μὴ ὦν ἁμαθῆς οἰωνῶν τὸν παῖδα ἐπανάγει καὶ ἐκτρέφει ὥς γνήσιον." καὶ "ἁμαθῆς γὰρ ἔφυς κοῦ πολυπράγμων, οὐδ' Αἰσωπον πεπύτηκας" (A Av. 474) ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν. τὸ δὲ πατήσαι ἴσον ἐστὶ τῷ ἐνδιδά-

τρέφει, ὡς τὸ ἀφικέσθαι που λέγομεν. καὶ αὐτὸς Ἀριστοφάνης (Ran. 1466) "ἀμαθέστερον πῶς εἰπὲ καὶ σαφέστερον," παρὰ τὴν παροιμίαν "σαφέστερόν μοι κάμαθέστερον φράσσον."

ἀμάθητος ἀδίδακτος. (Procop. Arc. 6) "ὃ δὲ Ἰουστίνος ἀμάθητος ἦν γραμμῶν πάντων καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀναγράφης."

ἀμαθία ὡτὶ τοῦ ἀναισθησίᾳ Πλάτων.

ἄμαθος ἡ τῆς πεδιάδος κόνης, ψάμαθος δὲ ἡ τῆς θαλάσσης.

Ἀμαθοῦς πόλις Κύπρου.

Ἀμαία ἡ Δημήτηρ, Ἀξησία δὲ ἡ κόρη. καὶ παροιμία "ἡ Ἀμαία τὴν Ἀχαιοῖν μετήλθεν," ἐπὶ τῶν πολυχρονίως ζητήσεσι χρωμένῳ.

ἀμαιομακέτου ἀκαταπονήτου· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 116) "οὐ δίχα βύρσας θῆκεν ἀμαιομακέτου κρατὸς ἔρεισμα κέρα."

ἄμα κνέφαι ὄρθρου. καὶ κνεφαῖον λέγουσι τὸν ὄρθριον.

Ἀμαλασοῦνθα. αὕτη μήτηρ Ἀταλαρίχου, ἡ τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ πλείστον ἐλθούσα τῆς τε φύσεως ἐς ἄγαν καὶ τὸ ἀρρενωπὸν ἐπιδεικνυμένη, ὅσον χρόνον τῆς πολιτείας προύστη, οὐδένα τῶν πάντων Ῥωμαίων ἐς τὸ σῶμα ἐκόλασεν ἢ χρήμασιν ἐξημίωσεν, οὐ μὴν οὐδὲ Γότθοις ξυνεχώρησεν ἐς τὴν ἐς ἐκείνους ἀδικίαν ὀργῶσιν. ἱσοῦλετο δὲ καὶ τὸν παῖδα τοῖς Ῥωμαίων ἀρχουσι τὰ ἐς τὴν δίκαιαν ὁμότροπον καταστήσασθαι, καὶ φοιτῶν ἐς γραμματιστοῦ ἤδη ἠνάγκαζε, τρεῖς τε ἀπολεξαμένη τῶν ἐν Γότθοις γερόντων, οὓς περ ἠπίστατο μᾶλλον ὑπάντων ξυνετούς τε καὶ ἐπιεικῆς εἶναι, ξυνδιδαιτῶσθαι Ἀταλαρίχῳ ἐκέλευσε. Γότθοις δὲ ταῦτα οὐδαμῇ ἤρεσκε· τῇ γὰρ ἐς τοὺς ὑπηκόους ἀδικίας ἐπιθυμία βαρβαρικώτερον πρὸς αὐτοῦ ἄρχεσθαι ἤθελον. καὶ ποτε ἡ μήτηρ ἀμαρτάνοντά τι ἐν τῷ κοιτῶνι τὸν παῖδα λαβοῦσα ἐρράκισε, καὶ ὅς δεδακρυμένος ἐς τὴν ἀνδρῶντιν ἐνθύνδε ἀπῆλθε. Γότθοι δὲ αὐτῇ ἐντυχόντες θειῶν ἐποιούντο, καὶ τῇ Ἀμαλασάνθῃ λοιδορούμενοι ἰσχυρίζοντο βούλεσθαι γε αὐτὴν τὸν παῖδα ἐξ ἀνθρώπων ἀφανίσιν ὅτι τάχιστα, ὅπως αὐτῇ ἐτέρῳ ἀνδρὶ ἐς κοίτην ἐλθούσῃ ξὺν αὐτῷ ἄρχοι, ξυλλεγόντες δὲ ἡτιῶντο οὐκ ὀρθῶς σφίσιν οὐδ' ἢ δεῖ τὸν βασιλέα παιδεύεσθαι· γράμματά τε γὰρ πολὺ καχωρίσθαι ἀνδρίας, καὶ διδασκαλίαν γερόντων

ἀνθρώπων ἐς τε τὸ δειλὸν καὶ τὸ ταπεινὸν ἀποκρίνεσθαι ἐκ τοῦ ἐπὶ πλείστον. δεῖν τοίνυν τὸν ἐν τῷ ἔργῳ τολμητὴν τε καὶ δόξῃ μέγαν ἐσόμενον, φόβον τοῦ ἐκ διδασκάλων ὑπαλλαγέντα, τὰς ἐν τοῖς ὅπλοις μελέτας ποιῆσθαι. ἔλεγον δὲ καὶ ὡς ἤνπερ αὐτοῖς τὸ ἀπὸ τοῦ σκύτους ἐπιγίγνηται θεός, οὐ μήποτε ξίφους ἢ δορυτοῦ ἐπεφρονεῖν ἀξιώσουσιν. οὐκοῦν ὡς ἐσποινῶν, ἔφωσαν, παιδαγωγὸς μὲν τούτους χεῖρειν ἔα, σὸ δὲ Ἀταλαρίχῳ παῖδας ὁμοδαίτους ἡλικίας δίδου, οἷον αὐτὸν τὰ ἐς τὴν ἡλικίαν ξυνακμῶντες ἐς τὴν ἀρετὴν κατὰ γε τὸν βάρβαρον νόμον ὁρμήσουσιν. ἡ δὲ οὐκ ἐπήνεσε μὲν, δέισασα δὲ τὴν ἐξ αὐτῶν ἐπιβουλὴν ξυνεχώρησε πάντα ὅσα οἱ βάρβαροι ἤθελον. Procop. Goth. 1 2.

ἀμαλδυνθήσομαι ἀφανισθήσομαι, καὶ ἀμαλδύνεσθαι ἀφανίζεσθαι.

Ἀμαλήκ ὄνομα κύριον. καὶ ἐξ αὐτοῦ Ἀμαλκήτις.

ἀμάλλακτον ἀνένδοτον, ἐδραῖον, παρὰ τὸ μὴ μαλάσσεσθαι.

Ἀμαλθείας κέρας, ἐπὶ τῶν ἀφθόνης ζώων καὶ εὐθηνούντων καὶ εὐπραγούντων· ἐν μύθῳ (cf. Bahr. 108) "ἐνθ' (αἱ ἐλθ') ἵνα μοι βίος ἔστιν Ἀμαλθείης κέρας αἰγός." Ἀμάλθεια γὰρ ἡ τροφὸς τοῦ Διός.

Ἀμαλκείδης.

ἀμαλλοδετὴρ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. ἀμάμνξες σταφυλῆς γένος· οὐ δὲ τὴν ἀναδενδράδα οὕτως καλεῖσθαι. ἔστι δὲ καὶ παρ' Ἑνυχάρμῃ καὶ παρὰ Σαπφοῖ τὸ ὄνομα.

Ἀμῖν. οὗτος προεστὼς τῶν βασιλικῶν πραγμάτων Λαρείου ὑπέαχετο τῷ βυσιλεῖ μύρια τάλαντα εἰσόσειν, εἰ ἀπολέσει Ἰουδαίους. ὡς δὲ ἔπεισεν, ἐπιστάλῃ τοῖς ἔθνεσιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ πάντας ἔξωφανίσαι. πρὶν δὲ συντελεσθῆναι ταῦτα, Μαρδοχαῖος τὴν κατ' αὐτοῦ ἐπίθεσιν διὰ τῆς Ἑσθῆρ ἐδήλωσε τῷ βασιλεῖ. ὃ δὲ τὰ ἐπιστάλντα ἀνεκαλεῖτο, τόν τε Ἀμῖν ἀνεσταύρωσε μέλλοντα σταυροῦν τὸν Μαρδοχαῖον, πλείστοι τε τῶν ἐχθρῶν ὑπὸ Ἰουδαίων ἀπώλοντο. καὶ τὰς ἡμέρας ἐκέλευς ἰορτάζουσιν Ἰουδαῖοι. ζῆτει ἐν τῷ Ἑσθῆρ.

ἄμῃν φερίζειν, πῶρὰ τὸ ἄμα. Βάβριος (88 extr.) "ἄν ἔστιν ὄντως, παῖδες, ἐκ τόπων φεύγειν, ὅτ' αὐτὸς ἀμᾶ καὶ φίλοισι πιστεύει."

Ἀμανῖται ὄνομα ἔθνους. σημαίνει δὲ καὶ τοὺς μύκητας.

ἄμαξα τὸν βοῶν ἔλκει.

ἄμαξις ὁ τῶν ἁμαξίων φόρτος.

ἄμαξις εἶδος πλακῆντος, ἦν τὴν κοπήν φαιεν. Σύμμαχος δὲ καὶ τὸ μικρὸν ἁμάξιον. Ἀριστοφάνης Νεφέλας (863) "ὅτ' ἐπριάμην σοι διασίοις ἁμαξίδα."

ἁμαξιτόν ὁδὸν δημοσίαν. Μάχως (ἱμνο X Anab. 1 2 21) "ἡ δὲ εἰσβολὴ τῆς Κιλικίας ἁμαξιτὸς ἦν ὁδός, ὁρθία ἰσχυρῶς καὶ ἀμείχανος εἰσελθεῖν στρατεύματι, εἴ τις ἐπιλύεν."

ἁμαξουργοί. ἁμαξουργοὺς λέγουσι τοὺς ἀγριοπηγούς. εἶδος δὲ οἱ ἀγριοπηγοὶ τακτόνων, οὗ καὶ ἁμάξας κατασκευάζουσιν καὶ πάντων τῶν ἀγρίων ξύλων εἰσὶν ἐργάται. sch. A Eq. 462.

ἁμάφη ἡ ὑδραρρία.

ἁμαρτιάδας ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας εὐθείας. Προκόπιος (Age. 2) "αἱ τῶν γυναικῶν ἁμαρτίαι οὐκ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας ἔνται μόνον, ἀλλὰ καὶ παίδων ἄπτονται μᾶλλον, οὓς γε καὶ δόξαν τινὰ φέρεσθαι ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον συμβήσεται ὡς φύσει τρόπου ταῖς γεγενημέναις ὁμοίαισιν."

ἁμαρτεῖν γενικῇ καὶ δοτικῇ, ἀποτυχεῖν. ἁμάρτη αὐτοπότακτον, ἁμαρτῇ δὲ ἐπίρρημα. ἁμαρτῆσαι οὐκ ὑποτάσσεται.

ἁμαρτία ἡ τοῦ ἀγαθῆς ἀποτυχίας, παρὰ τὸ μάρπτω τὸ καταλαμβάνω, ἁμαρτία τις οὖσα.

ἁμαρτίαν οἱ Ἀττικοί, ἁμαρτιάδα Ἡρόδοτος καὶ ἄλλοι Ἴωνες.

ἁμαρτοῖν εἶρηκε τὸ ἁμαρτομὶ Κρατίτος Ἀραπίται· "παθὰς ἡμᾶς εἶναι φάσκων, ὡ μείρακες, οὐκ ἂν ἁμαρτοῖν;" καὶ ὁμοίως σὺνήθεις αὐτοῖς τὸ τοιοῦτο.

ἁμαρτυρήτους ἀντὶ τοῦ ἁμαρτέρους. οὕτως Ἀντιφάνης.

ἁμαρτωλοὶ οἱ παρανομίᾳ συζῆν προαιρέμενοι καὶ βίον διεφθαρμένον ἀσπαζόμενοι.

ἁμαρυνγὴ ὄψις· οἱ δὲ ἀκτῖνες ὄψεως. καὶ ἁμαρυνγὴ λαμπρότης. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει (Av. 921) ἡ κήνησις· "ὡκεῖα μουσῶν φάτις, οἷα περ ἵππων ἁμαρυνγὰ." τουτέστιν ἡ τῶν μουσῶν φάτις ταχεῖα ἐστὶν ὡς ἵππος ὡκεῖα, ἐπεὶ πτερόεντες οἱ λόγοι.

ἁμαρυνγεύς (Hom. Ψ 630) ὄνομα κύριον. καὶ ἁμαρυνγεΐδης (Hom. B 622).

ἁμαρυνγμα φόρημα, εἰδωλόν, κίνησις. οἱ δὲ λαμπρότητα.

ἄμας ἀπῆτουν, οἱ δ' ἀπηφροῦντο σκάφας, παρομοίᾳ ἐπὶ τῶν ἄλλων μὲν αὐτῶν, ἄλλα δὲ τῶν αἰτεμένων ἔχειν ἀπαρνούμενων, cf. v. ἄμη.

Ἀμάσεια ὄνομα πόλεως.

Ἀμασις ὄνομα κύριον. (Herodot. 2 extr.) "ὅς εἰλε Κύπρον πρῶτος ἀνθρώπων, καὶ κατεστρέψατο ἐς φόρου ἀπαγωγῇν."

ἁμάστης (ἱμνο ἁμαστῆς)· "πεῖθουσιν ἄνδρα γενναῖον τε καὶ ἁμάστην εἰσελθόντα ἀποπνίξει τὸν Κόμοδον, ὄνομα Νάρκισσον" (Herodian. 1 extr.).

ἁμαστος ὁ ἁμάσσης, ὡς ἁπαστος ὁ ἁγεστος.

ἁματροχία ἡ ἁρματοτροχία.

ἁμαυρά σκοτεινὰ. ἄθεν καὶ ἁμαυρόν τὸ μὴ διαφανές. καὶ Ἀρριανός "ἔξ ὧν καὶ τὰ ὑπόλοιπα δι' ἐλπίδος ἔχω οὐκ ἁμαυρᾶς, ὅτι καλῶς μοι ἔξει."

ἁμαχεῖ ἁμάχως.

Ἀμάχιος. οὗτος ἐπὶ Τουλιανῷ τοῦ παρὰ τὸν ἄρχων ἦν μικρῶς πόλεως Φωγίας, Ἕλληνας γοργός. τῶν ἱερῶν ἀνοικομένων Μωκεδονίως τις καὶ Θεόδουλος καὶ Τατιανὸς ζήλω τοῦ χριστιανισμοῦ νυκτὸς εἰσπηδήσαντες συντρίβουσι τὰ ἀγάλματα· οἱ πολλὰς αἰκίας καὶ τιμαφρίας διὰ τοῦτο ὁπομείναντες ἐσχύραις τε ἐπιτεθέντες καὶ πυρὶ ἐτιμωρῶντο. τὴν δὲ ἀνδρίαν ὑπέδειξαν τηρικαῖα εἰπόντες "εἰ ἐπεθύμησας ὡ Ἀμάχιε ὀπτῶν κρείων ἀπογέυσασθαι, στρέφον ἡμῶς καὶ εἰς τὰς ἐτέρας πλευράς, ἵνα μὴ εἰς τὴν γεῦσιν ἡμίονοι ὀφθῶμέν σοι." καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν. cf. Sozom. 5 11.

ἁμαχὸν δυσκαταμάχτην. Πίνδαρος (Ol. 13 16) "ἁμαχὸν δὲ κράναι τὸ συγγενὲς ἦθος." Αἰλιανός "ἰχθύων δὲ ἀπηνέγκαντο πληθὺς ἁμαχὸν καὶ ἀνέστησαν τρόπαιον καὶ βασιλεὺς ὤρθωσαν." καὶ αὐθις "ἐτίθετο ἔκαστος τὸ ἔργον ἑαυτοῦ ὑποδείξαι· ἐύρων γὰρ τὸν βασιλεῖα σπεύδοντα τοῦτο ἁμάχως." καὶ αὐθις "ἦν δὲ ἱέρεια τῇ θεῇ κάλλος ἁμαχος." καὶ αὐθις "ἄδοκῆτον χιόνος καταρρήγνυνται πληθὺς ἁμαχόν." καὶ αὐθις "οὐ δυναστεία ἁμαχος." καὶ αὐθις "ἐς ὑπεροφίαν δὲ ἐξαφθίς ἁμαχὸν τοῦ μὲν ἔτι ἄνθρωπος εἶναι κατεφρόνει."

ἁμαχος ἀντὶ τοῦ μὴ μαχόμενος. Ξενοφῶν (Cyr. 4 1 16). καὶ ἁμάχητοι οἱ μῆτις μεμαχημένοι.

ἄμβρασις ἀνάβρασις· "καὶ ἄμβρασις οὐ
νό τις ἦεν." cf. v. ἀπορρώγας.

ἀμβάτας ἀναβάτας. "οἱ δὲ ἵπποι θνή-
σκοντες οὐκ ἐλθόντων τοὺς ἀμβάτας· ἡσθιον
γὰρ αὐτοὺς." καὶ αὖθις "οὐ δὲ καὶ τοὺς ἀμ-
βάτας δι' ἐκπλήξιν ἀποσεισάμενοι."

Ἄμβενα ὄνομα πόλεως (Ἄβεννα? Eus-
tath. in Dionys. 64).

ἀμβλήδην (Hom. X 476) μεγάλως βοῶσα.
ἀμβλίζω ῥῆμα.

ἀμβλίσκω τὸ μῦνον.

ἀμβλίσκουνσιν ἀποβάλλουσιν· δ συμ-
βαίνει ταῖς διαφθειρούσαις καὶ προβαλλού-
σαις τὰ κηήματα. Πλάτων Θεαιτήτω (p. 149D).
καὶ ἀμβλίσκειν καὶ ἐξαμβλοῦν τὸ δια-
φθεῖρειν καὶ ἀφανίζειν.

ἀμβλύ· ἐν ἐπιγράμμιτι (AP 6 36) "ἀλλὰ
καὶ αὐτὶς ἐκ κυλαμητομῆς ἀμβλὺ φέροι
δρέπανον."

ἀμβλύνω τὸ ἐκλύω· (cf. v. διῆγε) "ὃ δὲ
ἐπὶ πολὺ διῆγε τὸν πόλεμον, ἀμβλύνων τὴν
τοῦ πολέμου ὀξύτητα χρονίαις τε καὶ μα-
κραῖς τοῦ ἔργου τριβαῖς." καὶ ἀμβλύνει-
σθαι· (cf. v. ἡκμαζεν) "μήθ' ὑπὸ νεότη-
τος θεκσύνεσθαι μήθ' ὑπὸ γήρωος ἀμβλύνε-
σθαι."

ἀμβλύς ὁ μὴ ὀξύς, σκοτεινός.

ἀμβλυωπίας ὁ ἀμυδρῶς ὄραϊν.

ἀμβλυώττει τυφλώττει. καὶ ἀμβλυω-
πέστερον.

ἀμβλωθρίδια· ἐκτρώματα, τὰ ἐξημ-
βλωμένα ἔμβρυα. καὶ ἀμβλωθρίδιον αὐτό
τε τὸ φθόριον φάρμακον καὶ δὴ καὶ τὸ δι-
φθαρέν.

ἀμβλώσκειν. καὶ ἀμβλῶσαι καὶ
ἐξαμβλῶσαι τὸ ἀτελὲς γεννησθαι, τὸ φθεῖ-
ρειν βρέφος.

ἀμβολάδην ἀναβάλλον, Ἡρόδοτος (4
181), καθ' ὑπερβολήν.

ἀμβολὰς γῆ· ἡ ὑπὸ τοῦ ὀρύγματος ἐνω-
θεῖσα. Ξενοφῶν (Cyr. 7 5 12) "ὃ δὲ Κῦρος
πύργους ποιεῖ ἐπὶ τῆς ἀμβολάδος γῆς, ὅπως
ὅτι πλείστα φυλκτῆρα εἶη."

ἀμβολία ἡ ὑπέροψις. ἐν ἐπιγράμμιτι
(AP 5 233) "ἡθάδος ἀμβολίης αἰὲν ἀεξομέ-
νης." καὶ ἀμβολιεργὸς ἀνήρ (Hesiod. O.
411) ὁ τὸ ἔργον ἀναβαλλόμενος.

Ἀμβούλιος ὄνομα κύριον.

Ἀμβρακία πόλις ἐστίν. ἐν τῷ Ἀμβρα-
κίῳ κόλπῳ, ἄποικος Κορινθίων. Harp.

ἀμβροσία· ξηρὰ τροφή· (Hom. ι 359)
"ἀλλὰ τὸ γ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν
ἀπορρώξ." νέκταρ δέ, τουτέστι νέκταρ, τὸ
νέους ποιοῦν τοὺς πίνοντας.

ἀμβρόσιαι, ἧς οὐδεὶς δύναται βροτῶν
ἔχειν. Ὀμηρος (A 529) "ἀμβρόσιαι δ' ἄρα
χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ' ἄθανάτοιο."

ἀμβρόσιον θεῖον, ἢ ὁ θάνατον, ἢ θαν-
μαστόν, ἢ ἀκήρατον, ἢ ἄφθαρτον. (AP 6
292) "ἦν γὰρ ἐρώτων καὶ χαρίτων ἡ παῖς
ἀμβρόσιόν τι θάλλος."

ἄμβροτα θεῖα, ἄφθαρτα.

ἀμβωμοῖσι (Hom. Θ 441) περὶ τοὺς
βωμούς.

Ἀμεβώνη ὄνομα κύριον.

ἀμείβεσθαι, αἰτιατικῇ, ἀποκρίνεσθαι,
καταβάλλεσθαι. "Λεόντιος μὲν τοσαῦτα
εἶπε, Θεοδίδου δὲ ἀμείβεται ὧδε" (Pro-
cop. Goth. 4 24) ἀντὶ τοῦ ἀνταποκρίνεται.

ἀμείβομαί σε τοῦδε· "τούτους ὥσπερ
τῆς εὐσεβείας ὁ θεὸς ἀμειβόμενος."

ἀμείβων ἀλλάσσω, καὶ ἀμοιβή ἡ ἀν-
τέκτισις.

ἀμειδέες στυγνόν, σκυθρωπόν, καὶ ἀμει-
δῆς σκοτεινός. καὶ κλίνεται εἰς οὐς. "ὄργην
οὐκ πρήνουν ἀμειδέα, μηδ' ἐπιτείνειν κακόν." cf. v. Διογένης f.

ἀμειδῆτος σκυθρωπός, καὶ ἀμειδῆ-
των σκυθρωπῶν, ἀγελάστων. ἐν ἐπιγράμ-
μιτι (AP 7 58) "εἰ καὶ ἀμειδῆτων νεκύν
ὑπὸ γαίαν ἀνάσεις, Περσεφόνη."

ἀμείλικτον ἀπῆνῃ, ἀκαμπῇ. καὶ ἀμει-
λικτος ἀπάνθρωπος. Εὐνύπιος (p. 102 Nieb.)
"οὕτως ἀμειλικοὶ ἦσαν ἄμφω κατὰ τὴν
ἀλήθειαν, καὶ τὸ ἔργον ἐχώρει περιφανέ-
στερον."

ἀμείλικτος σκληρός, ἀκολάκευτος.

Ἀμεινίας ὄνομα κύριον.

Ἀμειψίας Ἀθηναῖος κωμικός.

ἀμειψιφυσμεῖν μεταμορφοῦσθαι.

ἀμειψόμεθα ἀνταποδώσωμεν.

ἀμέλγειν. ἰδίως λέγεται ἀμέλγειν τὸ παρὰ
τὸν προσήκοντα καιρὸν αἰώρους τὰς καρπὰς
ἀποσπᾶν, ὅπερ οἱ κλέπτοντες ποιοῦσιν. Ἀρι-
στοφάνης (Eq. 326) "ἀμέλγεις τῶν ξένων τὰς
καρπίμους."

ἀμέλγει τοιγαροῦν. ἀντὶ τοῦ μή σοι με-
λέτω διὰ τοῦτο.

ἀμέλεια καὶ ἀμέλεια, ἀμφοτέρη ἑλλη-

καὶ· καὶ γὰρ καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται.

ἀμελειῶσι (ἀν ἀμελλήτι) χωρὶς βραδυτήτος, διαμελειῶσι δὲ (Hom. σ. 339) μεληδόν, κατὰ μέλος.

ἀμελητὴ γενική.

Ἀμέλειος Ἀπαμειβίας φιλόσοφος, μαθητὴς Πλωτίνου, διδάσκαλος Πορφυρίου, συγχρονισίας Ἀμμωνίου καὶ Ὠριγάνου.

ἀμελλήτι ἀνυπερθέτως, ταχέως.

ἀμελῶ σοῦ.

ἀμενηνός ἀσθενής· "Ομηρος (τ. 562) "ἀμενηνῶν ὀνείρων." καὶ ὁ καπνὸς ἀμενηνός.

ἀμενηνῶσαι ἀσθενῇ ἐποίησεν. Hom. τ. 562.

ἀμενητὶ χωρὶς τοῦ ἐκμεῖναι.

ἀμεριμνία ἡ ἀνεσις.

ἀμερμηρεὶ χωρὶς φροστίδος.

ἀμετάκλητον· "ἀμετάκλητον ὕμνην ἔσχε τὸ πλῆθος εἰς τὸ μὴ μόνον ἀλλότρια φρονεῖν τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν βάλεισθαι παρ' αὐτῷ λαμβάνειν" (Polyb. 37 2).

ἀμεταποίητον ἀμετάωτεον.

ἀμετάπτωτον. κυρίως ἐπὶ σωματίων λέγεται τῶν δι' ἰσχὸν μὴ τρεπομένων ἢ διὰ ἰδιότητά μὴ μεταβυλλάντων. κατὰ μεταφορὰν δὲ λέγεται ἢ ἐπιστήμη ἀμετάπτωτος.

ἀμεταστρεπτὶ ἀμελήτι, μὴ ἐκαστρέφονον εἰς τοῦπίσω. ἔλπει ἐν τῷ ἀπονῆτι.

ἀμετρί χωρὶς μέτρου, καὶ παροιμία "ἀμετρί μῦζαν ἔδοντες." cf. v. μέτρον ὕδωρ.

ἀμετροκάκου πλείστον πληθυνσέως περὶ κακίαν· "ἐς τοσούτον δὲ ἐχώρησεν ἀμετροκάκου πλεονεξίας ὥστε καὶ ἀνδρὶ ποδοδραμῶσια ἀπημύελα" (Euseb. exc. leg. p. 112).

ἀμη τεκτονικὸν ἐργαλεῖον, ὃ ἡμεῖς πυράμην λέγομεν οὐκ ὀρθῶς. καὶ παροιμία "ἡμᾶς ἀπῆτουν, οἱ δ' ἀπρηνοῦντο σκάφας," ἐπὶ τῶν ἄλλα μὲν ἀπαιτουμένων, ἕτερα δὲ μὴ ἔχειν ἰσχυρίζομένων.

ἀμηγέπη ὁπωσδήποτε, καθ' ὅτι οὐκ. λέγεται δὲ καὶ ἀμωσγέπως καὶ ἀμόθεν καὶ ἀμουγέπου καὶ ἀμοιγέποι καὶ ἀμωσγέποι· Ἀριστοφάνης (Ach. 608) "ὅμᾶς μὲν αἰ μισθοφορεῖν-ἀμηγέπη" ἀντὶ τοῦ ἀπανταχοῦ, ὅπως ἂν τύχοι, καθ' ὅσον δῆποτε τρόπον. καὶ αὖθις "ἀλλ' ἀμηγέπη τῶν παρὰ τῶν ἀπογεγενημένων ἀμωρὶ νύκτωρ περιέφερχετο τὴν βασιλικὴν αὐλήν." καὶ ἀμηγέπη Ἀγυδίας φησὶν (1 10)· "ἀλόντι δὲ καὶ ἔκ-

στα γνωματεύοντι ἔδοξεν οἱ ἀμηγέπη ἀποπειρῶσθαι τοῦ φρουρίου."

ἄμ' ἡλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπεργετουμένων καὶ ταχὺ ἐπιλανθανομένων.

ἀμῆν πεπιστωμένους, ἀληθῶς.

ἀμήρυτον (Apollon. Rh. 2 221) πολλὸν ἐκτεταμένον, ἀτέλειστον. τουτέστι διηλεκτῶς ἐπιμένον, ἀπέραντον.

ἀμησάμενος ἀνορύξας· "ὃ δὲ τὸ χῶμα σείσας καὶ τὴν γῆν ἀμησάμενος ἐξήτει τὸν νεκρὸν." καὶ ἀντὶ τοῦ χερσὶ σωρεύσας· (AP 7 241) "πολλὰ τιθνητὴρ ὀλοφύρατο, χερσὶν ἀμήσας ἀνδρομάχοις ὀνοφερὰν κρατὸς ὑπερθε κόνιν."

ἀμήσαντες (Hom. φ. 301) ἀντὶ τοῦ ἄμῃ ἀποτεμόντες. καὶ ἀμήσαντι θερίζοντι· ἐν ἐπιγράμμι (AP 6 40) "οὐδέποτε ἀμήσαντι Κορινθίων, οὐποτε πικρῶς γεσσαμένῳ πενίης."

Ἀμησός καὶ Ἀμνησός. Ἀμισός δὲ καὶ Ἀμνησός.

ἄμητα. ἄμης εἶδος πλακοῦντος γαλακτώδους· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (1080) "ἄμητα προσυπέπεμψεν ἡμῖν τουτονί." σὸ μόνον ὅτι οὐκ ἔδξατο τὰ δῶρα, ἀλλὰ καὶ οἶκοθεν ἐπέμψεν μοι ἄλλο πλακοῦντιον πρὸς τοῦτω, ὡς ἂν λέγων μελέτι πατήσῃ ἐκεῖ με. ἄμης οὖν ὁ πλακοῦς, οὐχ ὁ ἱπνός.

ἀμητῆρες (Hom. A 67) θερίζται.

ἀμητός αὐτὰ τὰ τεθερισμένα, ὄξυτονως, ὅσον ὁ στύχυς· καὶ τρυγητός βύτρυς ὁ τρυγώμενος. προκαροῦσύνως δὲ ἄμητος ὁ καρὸς τοῦ θέρου, ἐν ᾧ δὲ ἄμην, ὡς καὶ τρυγητός ὁ καιρὸς τοῦ τρυγᾶν.

ἀμήχανα. "οἱ δὲ ἐπεὶ τὰ ἀμήχανα τῷ λιμῷ ἐπυσχον, ἐκχειρίων ὀλίγων τινῶν ἡμερῶν ἦσαν διαπραῖσθαι" Procop. Goth. 3 16.

ἀμηχάνητοι (ἀν ἀμήχανοι) ἀντὶ τοῦ πολλοὶ Ξενοφῶν (Cyr. 7 3 387).

ἀμηχανία ἀπορία.

ἀμήχανον ὑπὲρ λόγον, ἢ ἀνεπιχείρητον, ἀδύνατον. "τοῖς δὲ Ῥωμαίοις ἀμήχανος ἡ χαρὰ παρέστη πρὸς τὸ πάθος." καὶ ἀμήχανος, πρὸς ὃν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι· Δαμιάσιος (Phot. p. 338 a) "πόθω τε ἀμηχάνῳ τῆς περὶ τὸ θεῖον βακχείας ὅσον ἀπομαντευομένῳ ἐνέχει τὴν τῆς ἀληθείας εὐρεσιν."

ἀμίδα οὐρητρίδα, οὐρητὸν ἀγγεῖον. καὶ ἀμίδας τὰ ὑπηρεσία. Ἀριστοφάνης (Vesp.

839) "ἄμῃς μὲν ἦν οὐρετησίῃς, αὐτῇ παρὰ σοὶ κρημῆσαι" ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου. σφόν γὰρ ταῦτα καὶ γέροντες πρόσφορον ἐξεύρις ἀτακτῶς φάρμακον στρατηγούριος."

Ἀμίδης ὄνομα κύριον.

ἀμιθρήσαι μετρήσαι, ἀφωρῆσαι, παρὰ Καλλιμάχῳ.

ἄμικτος ὁ μὴ μεγνύμενος.

Ἀμίλκας ὁ καὶ Φαβίας (απ' Ἰμλκων ὁ καὶ Φαμέας), Καρχηδονίων στρατηγός, ὃς ἐπῆρχε κατὰ μὲν τῶν ἡλικίων ἀμμάων καὶ κατὰ τὴν ἕξιν ἐρωμένους, τὸ δὲ μέγιστον ἐφόδιον πρὸς πολεμικὴν χρεῖαν, ἱππεὺς ἤγαν ἀγαθὸς καὶ τολμηρὸς. cf. v. ἄφρχος.

ὅτι τοῦτα τῷ Ἀμίλκου (ισμῷ τῷ Βάφκα) παῖδα γεγενῆσθαι φασιν Ἀννίβαν τὸν χρόνις ὕστερον μακροῦ πολέμου τὴν Ἰταλίαν κακώσαντα Ῥωμαίοις τε φοβερὸν ἐς τὰ μέλιστα γινόμενον.

ἄμιλλα ἀνταγωνισμός, φιλονεικία, ἐξίσωσις. "καὶ πατὴρ ἀγῶνα ἐπιτελοῦντες τούτῳ τῷ μεираκίῳ, ἐς ἄμιλλαν ἀκοντίσεως ἀποδυσαμένῳ, αὐτὰ μέντοι τῆς σπουδῆς θερμότερον ἐπιπλησθήσαν· καὶ πᾶς ὁ Ἀργίου σὺν ἀλλαχόσε βουλεύμενος βαλεῖν τὰ δειλοῦ δύστηνός τῶν στίβων τυχάνει, καὶ ἀναφείωτόν."

ἄμιλλητήριον τόπος ἐν ᾧ ἄμιλλῶνται. ἄμιλλῶμαι σοὶ ἀνταγωνίζομαι σοὶ.

Ἀμινάδης (1 Sam. 71) ὄνομα κύριον.

Ἀμινσός ὄνομα πόλεως. οἱ δὲ Ἀμινσός διὰ τοῦ η, καὶ Ἀμνησός.

ἄμιπποι. ἕκτοφρς, φασί, κατὰ τὸ πάλαιον ἐλέγετο δύο ἵπποι συνεζυγμένοι τῶν τραχήλων. ἦν δ' ἐπὶ μὲν τοῦ ἐτέρου ἡνίοχος, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέρου ὀπίστης. καὶ νῦν δὲ χρῶνται περὶ ἀρχῆς Ἀλβίους οἱ προσαγορευόμενοι Ζευγνίται, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἄμιπποι καλεῖται. οὕτω Θουκυδίδης.

ἄμιπποι κατὰ τὸν Ἰσάιον οἱ σὺν ἵπποις στρατευόμενοι. οἱ δὲ φασιν ὅτι ζεύγνυνται μὲν τινες ἵπποι, καὶ ὁ ἐπιλαύων αὐτοὺς τῷ μὲν ἐποχεῖται τὸν δὲ παρελκεται, καὶ καλεῖται οὗτοι ἄμιπποι. πεζοὺς δὲ τοὺς ἄμιππους Θουκυδίδης καὶ Ξενοφῶν ἀποδηλοῦσι. καὶ μὴ ποτε πρόδρομοι τινὲς εἶναι οἱ ἄμα τοῖς ἵπποις τεταγμένοι. Hagn.

Ἀμισιανός ἀπὸ τόπων.

ἄμισθός χωρὶς μισθοῦ.

Ἀμισώδης ὄνομα κύριον.

ἀμειτραχίτων (Hom. II 419) ὁ μὴ χροῦς μενος μίτρα.

ἄμματα δεσμά. ἐν ἐκπερμένῳ (AR 5 217) "χρύσεος ἀπαύστου διέτμαγεν ἄμματα κορείας Ζεύς, διαδὸς Δανάας χαλκιδάτους θαλάμους." καὶ αὐτὰς (AR 6 219) "ἄβρων τε στρεπτῶν ἄμματα κεφυγύλων." καὶ Πισίδης περὶ Χοσφῶν (56) "ἐπεὶ δὲ λοιπὸν ἐντὸς ἦν τῶν ἄμμάτων, δεσμοῦσιν αὐτὸν ἀσφαλεστέρῳ δέσσει."

ἄμματα πλέκεις, ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοὺς τρόπους, ἀπὸ τῶν ἐν Κασίῳ Πηλουσιωτῶν, οἱ φουκίῃ τέχνῃ ἄμματα ἐπλεον, δευὲς ἐπὶ δευοῖς συνάπτοντες. κασιώτη ἔσων.

ἄμμιγα ἀναμειγμένως. (AR 7 22) "ἔσκεν εὐμαθίης πενυτόφρονος, ἦν δὲ μελιχρὸς ἦσκησιν, μουσῶν ἄμμιγα καὶ χωρίτων."

ἄμμοσταν (απ' ἄμμοσάτων) εἶδος ὄφως. cf. v. διπράς.

ἄμμον μετραῖν, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀσπυμένων.

ἄμμορος ὁ κακόμορος.

Ἀμμων ὄνομα θεοῦ ἑλληνικοῦ. Ἀριστοφάνης Ὀρισμ (721) "ἱερὸν δ' ἔμην Ἀμμων, Αἰλφοῖ, Αὐδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων· ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐς ὅρις οὕτω πρὸς τέσσα τρέπονται."

Ἀμμωνιανός γραμματικός, κοσμοῦμενος τῇ συγγενείᾳ Συριανοῦ καὶ ἅμα τῇ συμφύτῳ ὁμοιότητι τῶν τε ἡδῶν καὶ τοῦ σώματος, κατὰ τὸν Ὅμηρον "εἶδος τε μέγας τε φῶν τ' ἄγχιστα δακτεῖ" τό τε γὰρ σῶμα καλὸς τε καὶ μέγας ἦν ἐκείντος, ἔτι προσήν ἡγία καὶ ἰσχυρὸς οὐδὲν ἀποδέσσεια τῆς ἄλλης εὐφυίας τοῦ τε ὅλου καὶ τῶν μερῶν· ἢ τε ψυχὴ ἔρρωτο πρὸς τὸ βέλτιστον αὐτοῖς τὸν ὅμιον τρόπον. ἀλλ' ὁ μὲν θεοφιλέστερος ἦν, ὁ Συριανός, καὶ τῷ ὅντι φιλόσοφος, ὁ δὲ ἡγάα τὴν ἐπὶ ποιητῶν ἐξήγησιν καὶ διορθώσει τῆς ἑλληνικῆς λέξεως καθημένην τέχνην. οὗτος ἦν Ἀμμωνιανός ὃ κεκτησθαι συμβέβηκεν ὄνον σοφίας ἀμμοσάν. Dancasius Phot. p. 339b.

Ἀμμώνιος Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρεῦς, Ἀλεξάνδρου γνώριμος, ὃς καὶ διεδέξατο τὴν σχολὴν Ἀριστοτέλους, πρὸ τοῦ μοναρχήσαι τὸν Αὐγουστον.

Ἀμμώνιος φιλόσοφος Ἀλεξανδρεῦς, ὁ ἐπικληθεὶς Σακκῆς. οὗτος ἀπὸ Χριστιανῶν γέγονεν Ἕλληνα, ὡς φησι Πορφύριος.

ἄμναμος ἀπόγονος, κυρίως ἐπὶ τῶν
πρόβατων, παρὰ τὸ ἄμνός.

Ἄμνειός ὁ ποταμός, καὶ ὁ ἄμνός.

ἀμνημονῶ σου γενικῇ.

Ἀμνησός ὄνομα ὄρους.

ἀμνηστει ἀμνημονεῖ· Σοφοκλῆς (El. 462)
"οὐ γάρ ποτ' ἀμνηστει γ' ὁ φύσας, Ἑλλή-
των ἄναξ."

ἀμνηστία ἡ λήθη. καὶ ὄνομα κύριον.

ἀμνίον (Hom. γ 444) τὸ αἰμοδόχον ὄγ-
ριον.

Ἀμνισός ποταμὸς Κρήτης, διὰ τοῦ ι.
τὰ εἰς ας τρισύλλαβα ἐπὶ ποταμῶν ὀξύνονται
ἢ μὲν καθωριεύονται, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου
γράφεται, ὡς Ἀλφειὸς Ὀλμειός, εἰ δὲ μή,
διὰ τοῦ ι, ὡς Ἀμνισός Κηφισός· Ἐλισσός.

ἀμνοὶ τοὺς τρόπους (A Paec. 934) ἀντὶ
τοῦ πραεῖς, εὐήθεις, ἁπλοῖ, ὡς οἱ κριοί, ἡ
μαλακοί· τὸ γὰρ ἄρρειν πρόβατον ὅταν ἔχη
τὴν μέσην ἡλικίαν, ἄμνός καλεῖται. οἱ δὲ τὸν
ἐκπύον ἄρρα ἄμνόν καλοῦσαν.

ἀμνοκῶν προβατῶδες, μακρός, εὐήθης·
τοιαῦτα γὰρ καὶ τὰ πρόβατα. Ἀριστοφάνης
(Eq. 264) "καὶ ἀποεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις
ἔστιν ἀμνοκῶν, πλούσιος καὶ μὴ πενηρὸς καὶ
τρέμων τὰ πρῶγματα," τοῦτέστιν ἐλαφροῦ-
ματος καὶ φοβούμενος καταστήναι εἰς πρῶ-
γματα· πολλοὶ γὰρ διὰ δειλίας καὶ τρόπων
ἐπικλείων αἰροῦνται ζημιωθῆναι μᾶλλον ἢ
χωρῆσαι διὰ δίκης. καὶ τὰς τοιούτους, φησί,
συνεπιλεγόμενος ὁ Κλέων, καταστήσας εἰς φό-
βον τῷ παρῆξιν πρῶγματα, ἐπηρέαζε ἐσθλώς.

ἀμνόν τὸν ἐκπύον ἄρρα. Ἰστροφος ἐν
ταῖς Ἀττικαῖς "ἄρρα, εἴτα ἄμνόν, εἴτα ἄρ-
ρῶν, εἴτα λεπογνώμονα. μασχίον δὲ τὸν πρῶ-
τον." καὶ ἄμνός ἀρσενικῶς πρόβατον τὸ μέ-
σον τὴν ἡλικίαν, καὶ ἀμνὴ τὸ θῆλυ· τρεῖς
γὰρ ἡλικίαι, ἄρνος ἄμνός ἀρνεός· καὶ Ἄμ-
νός Ἀμνῶ, ἄττικῶς, ὄνομα κύριον.

ἀμογητέ (Hom. A 637) ἀκόπως.

ἀμόγητοι.

ἀμόθεν (Hom. α 10) ποθέν.

ἀμοιβαδόν· ἐξ ἀμοιβῆς, ἐφεξῆς.

ἀμοιβαία ἐκτισις ἀνταπόδοσις, ἡ ἐκ
διαδοχῆς ὁμοία. "ὄρκοι δὲ ἐπὶ τῇ ἀμοιβαίᾳ
ἐσθλῶν ἐδίδαντο πίστει, ἐπὶ μόνον αὐτοῖς ἀλλὰ
καὶ τοῖς παραγομένοις ἐκ τῶν βασιλείων
τῶν Ῥωμαίων τῆς διαλλαγῆς ἔνεκα τῶν ἁν-
δρῶν" Πρίσκοις φησὶν (p. 222 Nieb.).

ἀμοιβὴ ἀντέκτισις, ἀνταπόδοσις. "ἀμοι-

βὴν τοῦ θεοειδεστάτου τρόπου θαναωσθῆν
ἐφέρετο· ἔρρει γὰρ οἱ κατὰ πρόμνην τὰ ἐκ
τῆς τύχης, καὶ πᾶσιν οἷς ἐπέθετο, ταύτων
ἡμαρτεν οὐδενός."

ἀμοιβηδὴς ὁ ἀντικαταλλάσσω, ἀμοι-
βαδὴς δὲ κατὰ ἐνυλλαγήν.

ἀμοιβόν ἀνταποδοτικόν· "πρὶν κακῶν
ἔργων ἀμοιβόν τιμωρίαν ἐκτίσαι."

ἀμοιρῆσαι, γενικῇ, ἀποτυχεῖν· ἀμοιρῶ
γὰρ τὸ οὐ μετέχεα. καὶ ἀμοιρῶμαι ἀμέτοχοι,
ἢ κακόμενοι· (S. OR 248) "κακὸν κακῶς νιν
ἀμοιρον ἐκτρέφει βίον" ἀντὶ τοῦ κακόμενον,
ἢ μηδενὸς τῶν νομομαρτέων ματυληφότου,
ἀλλ' ἄταφον ἐκβληθῆναι.

ἀμολγός τὸ μεσονύκτιον, ἤτοι καδ' ἢ
ὥραν ζῶα οὐκ ἀμέλγονται, ἢ ἀφαιρέσει τοῦ
γ, καδ' ἢν οὐδεὶς μολεῖ, ἢ ἀφαιρέσει τοῦ λ,
καδ' ἢν οὐδεὶς μογεῖ.

ἀμορβός ὁ ἅμα τινὶ ὁρμῶν, ἀμορμός
καὶ ἀμορβός.

ἀμόργεια χρώματος εἶδος, ἀπὸ νήσου
Ἀμοργούντος ὡς θήραια ἀπὸ Θήρας νήσου.
sch. A Lys. 150.

ἀμόργη ἡ τρυγία.

ἀμόργισεν ὁμοιον βύσσιν καὶ πολυτε-
λές. λέγεσθαι καὶ ἀμοργίνα θηλυκῶς.

ἀμοργίς κυρίως ἡ λισσακαλῆμη, ἐξ ἧς
γίνεται ἐνδύματα ἀμόργισα λεγόμενα. ἢ ἡ τῷ
ἐλαίον ὑποστάθμη, καὶ ἡ τρῶς τοῦ οἴνου.
ἔστι δὲ ἡ ἀμοργίς ὁμοιον ἀλεπίστῃ λίνῳ.
περιλεπίζουσι δὲ αὐτὸ καὶ ἐργάζονται. ἔστι
δὲ σφάδρα λεπτὸν ἐπὶ τὴν βύσσην ἢ τὴν
κύρπασον.

ἀμοργοὶ πόλεως ὁλεθροί· Κρατῖνος Σε-
ραφίσις. καλοῦσι δὲ καὶ μοργοί, τὸ α ἀφαι-
ροῦντες, ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων· μυῦρον γὰρ
τὸ ἀμαυρόν καὶ σφρόδελον τὸ ἀσφρόδελον κα-
λοῦσιν.

Ἀμορεῖτις, θηλυκόν, ὄνομα πόλεως.

Ἀμορραῖος. τὸν Σιών βασιλέα τῶν
Ἀμορραίων (Isaiae 12 2). Ἀμώριον δὲ καὶ
ὁ ἐκείθεν Ἀμωραῖος διὰ τοῦ ω μεγάλου.
ἀμοτον ἀμώτως, ἀκορέστως.

Ἀμοῦς Αἰλύπτιος. οὗτος νέος ὢν πα-
ρηπτεῖτο τὸν γάμον. ὥς δὲ τινες τῶν προση-
κόντων παρήνουν μὴ καθυβριλεῖν τὸν γάμον
ἀλλὰ γυναῖκα ἄγεσθαι, πείθεται καὶ ἐρχεσθαι
ἐπὶ γάμον. καὶ πολλὰ παραινέσας τῇ παρ-
θένει πείθει αὐτὴν. πρὸ τοῦ συνελθεῖν ἀπο-
τάξασθαι τῷ βίῳ τῷ κοσμητῷ. καὶ ἀποταξά-

μενοι ἄριστοι ἐπὶ τὸ ὄρος τῆς Νιτρίας χωροῦσι, καὶ βραχὺν χρόνον συνυπνοῦντες ἰδίᾳ τὴν ἄσκησιν ἐποίησαντο. τούτου τοῦ Ἀμοῦ τὴν ψυχὴν ἀναλαμβάνομένην ὁ Ἀντώνιος ἐθεάσατο. οὗτος ποτε ἑαυτὸν γυμνὸν οὐκ ἐθεάσατο, λέγων ἀρεπὲς εἶναι τῷ μοναχῷ καὶ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα γυμνὸν θεάσασθαι. ἐγένετο δὲ καὶ Αἰδύμιος ἄλλος μοναχός, ὃς ἐνεθήκοντα ἔτη βιοὺς οὐδενὶ ἀνθρώπων συνέμεινεν ἕως τῆς τελευτῆς. Socrat. 4 23.

ἄμυστα ἀτερεῖ, ἀηδὴ, ἀπαίδευτα. Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις (165) "ἄλως τ' ἄμυσσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν ἀγρεῖον ὄντα καὶ δυσύν. σκέψαι δ' ὅτι Ἰβυκος ἐκείνος κ' Ἀνακρέων ὁ Τῆιος" καὶ τὰ ἐξῆς.

ἀμοχθεῖ χωρὶς κόπου.

ἀμπαλίνος ἀναστρέφων τὴν αὐτὴν ὁδόν. Φιλέταιρος Μελιάρῳ "οὐ πρὸς γυναικὸς ὁ κόρος (ἀπ' χορός). οἶκαδ' ὦ κόρη ἄπιθ' ἀμπαλίνος."

ἀμπαύσας ἀναπαύσας. "ὃ δὲ ἀμπαύσας αὐτοὺς, ὅσον τὴν πρώτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς προελθεῖν."

ἀμπέλειος βύτρυς, δίφθογγον, Ἀμπέλιος δὲ ὄνομα κύριον διὰ τοῦ ι. καὶ Θηλυκὸν ἀμπελόμενα, γῆ ἀμπελόφυτος. καὶ ἀμπελουργεῖον.

ἀμπελών ἡ ἀμπελόφυτος γῆ. (AP 6 226) "λιτός θ' ὁ σχεδὸν ἀμπελών."

ἀμπελὼν ἡ οἰνόφυτος γῆ.

ἀμπεχόμενος περιβαλλόμενος, καὶ ἀμπέχη ἂντι τοῦ περιβέβληται. (A. Ach. 992) "ὦ κακὸδαιμον, εἴτα λευκὸν ἀμπέχη;" ἐπεὶ φησί, τὸς βόας ἀπώλεσας, καὶ λευχειμονεῖς;

ἀμπεχόνη ἄμφιον, ἱμάτιον. καὶ ἀμπεχόνιον λεπτὸν ἱμάτιον, παλλίον. καὶ ἀμπίσχω ἐνδύω.

ἀμπλάκημα ἡμάρτημα, καὶ ἀμπλακίαις ἡμαρτίαις. καὶ ἀμπλακὼν ἡμαρτήσας. (Damascius) "ἀλλὰ τὸ Ἰβύκου ἔπος αὐτὸν ἐπῆε, μήτι παρὰ θεοῖς ἀμπλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω." ἔστι δὲ πρὸς ἱερωσύνην συναδόν τὸ Ἰβύκειον ἐπὶ ῥησιδίων.

ὅτι ἀρέσκει τοῖς στωικοῖς ἴσα ἡγεῖσθαι τὰ ἡμαρτήματα. εἰ γὰρ ἀληθὲς ἀληθὲς μᾶλλον οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ψευδὲς ψευδὸς, οὕτως οὐδὲ ἀπάτη ἀπάτης, οὐδὲ ἡμάρτημα ἡμαρτήματος. καὶ γὰρ ὁ ἐκατὸν σταδίους ἀπέχων Κανώβου καὶ ὁ ἑνα, ἐπ' ἰσῆς οὐκ εἰσὶν ἐν Κανώβῳ. οὕτω καὶ πλεον καὶ ἔλαττον ἡμάρ-

τημα ἐπ' ἰσῆς οὐκ εἰσὶν ἐν τῷ κατορθοῦν. οἱ δὲ φασιν, ὧν καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ταραντῆς, ἄνισα εἶναι τὰ ἡμαρτήματα. Diog. L. 7 120.

ἀμπνοὺς ἔχοντα ζῶντα, ἀναπνέοντα.

ἀμπρεύοντες παρακομίζοντες. ἀμπρὸν γὰρ σχοινὸς τις, μεθ' οὗ εἰσθαιὴν ἔλκεν ἥτοι παρακομίζειν μεγάλη φορτία. ἀμπρεύειν δὲ κυρίως τὸ μετὰ ἡμᾶς πορεύεσθαι, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ναυτοφῶρων ζώων λαμβάνεται. ἡ ἀμπρὸν τὸ τῷ ἔλκεντι ζεύγει βοηθεῖν. καὶ ἀμπρὸν σχοινίον, ὅπερ διὰ τῶν ζυγῶν διατείνουσι καὶ φορτία ἐφ' ἡμᾶς κομίζουσιν, ὥστε ὁμοτόνως ἀπὸ τῶν ζυγῶν ἔλκεσθαι, ἀμπερόν τι ὄν, τὸ διαπερῶν τὸν ζυγὸν δεδομένον. καὶ "ἔξαμπρεύομεν ἄνευ κανθηλίου" (A. Lys. 289), ἂντι τοῦ ἔλκεμεν τὸ ξύλον ἄνευ ὄνου.

ἀμπυκας χαλινός. ἀμπύξ δὲ δεσμὸς τριχῶν ἡ κόσμος κεφαλῆς. ἔτως Ὀμηρος (X 469)

ἀμπωτὶς λῆξις, ἡ ξηρασία, ἡ κλημύρα. "τὸν σπουδαῖον οὐ δεῖ θανατίζειν τῶν δοκούντων τι παραδόξον, οἷον χαρώνεια καὶ ἀμπεκίδας καὶ πηγὰς θεριμῶν ὑδάτων καὶ πυρὸς ἀναφυσήματα. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐν ἐρημίᾳ βιώσεται ὁ σπουδαῖος, κοινωνικὸς ὧν φύσει καὶ πρακτικὸς." Diog. L. 7 123.

ἀμυγδαλὴ τὸ δένδρον, ἀμυγδάλῃ δὲ ὁ καρπός. (AP 6 232) "καὶ δεῖλαι δάκνεσθαι ἀμυγδάλοι."

ἀμυγνόν τὸ μὴ μυσαρὸν ἀλλ' ἄγνον καὶ καθαρὸν. οὕτω Σοφοκλῆς.

ἄμυδρις ὁμοῦ.

ἀμυδρὰ ἄφανῃ, σκοτεινὰ. καὶ ἀμυδρῶς σκοτεινῶς, λεπτῶς, ἀσφιδῶς.

ἀμύειν (ἀπ' ἀνύειν) τὸ σπεύδειν παρ' Ἀττικῶς. καὶ δασύνεται.

ἀμύειρος ἄπειρος, ἀτέλεστος.

ἀμύκλαι κόσμιόν τι, ὅπερ ἐν ποσὶν εἶχεν Ἐμπεδοκλῆς. εἶχε γὰρ χρυσοῦν στέμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ ἀμύκλας ἐν τοῖς ποσὶ χαλκῶς, καὶ στέμματα Δελφικὰ ἐν ταῖς χερσίν. καὶ οὕτως ἐπῆε τὰς πόλεις, δόξαν περὶ αὐτοῦ κατασχεῖν ὡς περὶ θεοῦ βουλόμενος. ὃς ἔρριπεν ἑαυτὸν νύκτωρ εἰς τοὺς κρατῆρας τοῦ Αἰναιῶνος πυρός, ὡς μὴ φανῆναι αὐτοῦ τὸ σῶμα, τοῦ δὲ σανδαλίου αὐτοῦ ἐκβρασθέντος ἐφωράθη. ἐκαλεῖτο δὲ κωλυσαμένηας διὰ τὸ πολλοὺς ἀνέμους ἐπιτεμένους τῇ Ἀκράγαντι ἐξελάσαι αὐτόν, δορὸς ὧνων περιθέντα τῇ πόλει. cf. v. Ἐμπεδοκλῆς.

Ἀμυχλαῖος ἀπὸ τόπου.
ἀμέμων ἄψογος, ἀμειπτος.
Ἀμυμώνειος ἐκ τοῦ Ἀμυμώνος. καὶ
Ἀμυώνη ὄνομα κύριον.
ἄμυνα καὶ ἐπὶ ἀμοιβῆς καὶ ἐπὶ εἰσπρά-
ξως δίκης.

ἀμύνεσθαι Θουκυδίδης μὲν (1 42) ἀντὶ
τῷ ἀμείβεσθαι, Σμινλίδης δὲ ἀντὶ τοῦ χά-
ριτας ἀποδιδόναι, Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ
ἀπαλῆξῃσι. ἐπὶ τῶν προηδικομένων τάσσε-
ται οἱ ῥήτορες τὸ ἀμύνεσθαι, ὅτε οἱ κακόν
τι παθόντες ἀντιπράσσουνσι τοὺς προδιωθέν-
τας. καὶ ἀμύναι τὸ ἀμύναιεν Κρατῖνος
Πελοπιάδης "αὐτοὺς ἐπαίδευσεν ἔθρεψέ τε δη-
μοσίοις χρήμασιν εἰς ἥβην, ἵνα οἱ ποτε λοι-
πὸν ἀμύναιεν." καὶ ἀμύνειν παρὰ Θουκυδίδην
(1 40) τὸ βοηθεῖν, ἀμύνεσθαι δὲ τὸ κολάζειν.
Ἀμυνίας ὄνομα κύριον. ἡ δ' ἔτοιμος
ἀμύνεσθαι. "ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μῦλλον
σὺ τῶν κρωβύλων" Ἀριστοφάνης (Vesp.
1306).

ἀμυνόμενοι τοὺς κακόν τι πράξαντας
ἀντιδιατιθέντες. (Polybius? cf. vn. ἐμβαίνειν,
ἀναιρεθεῖς, πέλας) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἔθος εἶχον
μὴ ἄρχοντες φαινέσθαι χειρῶν ἀδίκων, ἀλλ' αἰεὶ
δοκεῖν ἀμυνόμενοι καὶ κατ' ἀνάγκην ἐμβαί-
νειν εἰς τοὺς πολέμους." καὶ αὖτις "ὁρῶσι
κάμει καὶ σέ, καὶ φρονοῦσ' ὅτι ἔργοις πε-
πονητῶς ῥήμασιν ἀμύνομαι" (S. OC 872).

ἀμύντης καὶ ἀλκῆστης. τραγικὰ καὶ
αἰσχληρὰ τὰ ὀνόματα.

ἀμύντωρ βοηθός.

ἀμύνω σοι βοηθῶ σοι, ἀμύνομαι δέ
σε ἀντὶ τοῦ τιμωρῶ σε. (Ps. 117 10) "καὶ
τῷ ὀνόματι κυρίου ἡμυνάμεθα αὐτούς."

ἀμύξεις λυπήσεις, τρώσεις, πληγείς. καὶ
παροιμία "μὴδ' ἄκανθα ἀμύξῃ τοὺς ἀγα-
θοίς." καὶ ἄμυξες σπάρaxes, ξέσεις. ἀμύσσω
γὰρ παρὰ τὸ αἶμα, αἰμύσσω καὶ ἀμύσσω.
(AP 7 218) "ἥς ἐπὶ καλὸν ἄμυξε κατὰ ῥέθος
Ἀφρογένεια" ἀντὶ τοῦ ἐσπύραξεν, ἔξεσε. καὶ
ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 262) "ἴστασο καὶ σκο-
πιάξ, μάτην δὲ σὸν ἦτορ ἀμύσσου."

Ἄμυρις μαίνεται. ἐπὶ τοῦ φρενήρους
λέγεται ἡ παροιμία. Θεωρὸς γὰρ ὑπὸ Συβα-
ριτῶν πεμφθεὶς εἰς Δελφούς περὶ εὐδαιμο-
νίας, καὶ τοῦ θεοῦ χρήσαντος ἀπώλειαν Συ-
βαριτῶν ἴσασθαι τότε ὅταν ἀνθρώπων θεῶν
προτιμῶσι, θεασάμενος δοῦλον πρὸς ἱερῷ
μαστιγούμενον καὶ προσφυγόντα τῷ ἱερῷ καὶ

μὴ ἀπολυόμενον, ὕστερον δὲ εἰς τὸ τοῦ μα-
στιγούντος πατρῶον μνήμα καταφυγόντα
ἀπολυθῆναι, συνεῖς τὸ λόγιον, ἐξαργυρισά-
μενος τὰ ἴδια ἀπῆρεν εἰς Πελοπόννησον. ὁ
γούν λογισμῷ πεποίηκεν Ἄμυρις, τοῦτο εἰς
μανίαν Συβαρίται μετέτρεψαν. ὁ δὲ τῷ χρόνῳ
διὰ τὴν προσποίητον μανίαν ἐθανυμάσθη.
Athen. p. 520 A.

ἀμύσκαρον τὸ ἀγνόν. cf. v. ἀμυχρόν.

ἀμύσσειν ταράσσειν, ἔλκοῦν, ξείν, σπα-
ράσσειν. "ποτέ μὲν τοῖς ὄνυσιν ἀμύττων τὰς
παρειάς, ὅτε δὲ τῷ ὄνυχι τοὺς ὀφθαλμούς
ἐκοπτεν" (Dionys. Hal. fr. 15). "ἐπεὶ δὲ προ-
ῆλθε - - ἐπεκλήθη." cf. v. Κελτοί b.

ἀμυστὶ πειεῖν, ἐπίρρημα. λέγεται δὲ ἐπὶ
τιῶν ἀπνευστὶ καὶ ἄνευ τοῦ ἀναπαύεσθαι πι-
νόντων, οἷον ἐκ μὴδὲ μυσάντων. τοῦ αὐτοῦ
ἔχεται καὶ τὸ ἐξαμυστίσαι. λέγεται δὲ καὶ
ἀμυστίζεῖν καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. καὶ ἀμυστὶ
(ἀπ ἀμυστιν) Φερεκράτης εἶπεν. (Dio Cass.
72 18) "ὅτι Κόμοδος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων
ἔπιεν ἐν τῇ ἀγωνίᾳ καμίν, κύλικι ῥοπαλοῦ
παρὰ γυναικὸς γλυκὴν οἶνον ἐψυγμένον λα-
βών, ἀμυστὶ ἐφ' ᾧ παραχρῆμι πάντες τῆτο
δὴ τὸ ἐν τοῖς συμποσίοις εἰωθὸς λέγεσθαι
ἐξεβόησαν ζήσεως." καὶ Ἀριστοφάνης (Ach.
1190) "ἄμυστιν ἐξέλαψα," οἷον ὁμοῦ καὶ
ἀθρόως ἐπιον. ἡ παρὰ τὸ ἀπνευστὶ ἐκπιεῖν,
ἡ παρὰ τὸ μὴ μέναι. ἔστι δὲ καὶ εἶδος πο-
τηρίου φιαλῶδους. ἄμυστις γὰρ ἡ ἀπνευστὶ
πόσις.

ἀμυχὴ ἐπιπόλαιον ἔλκος.

ἀμυχρόν τὸ μὴ μυσταρὸν ἀλλ' ἀγνόν καὶ
καθαρόν. οὕτω Σοφοκλῆς. γράφεται δὲ καὶ
ἀμυχρόν.

Ἀμφάρης ὄνομα κύριον.

ἀμφυσία (Hom. P 695) ἀφωνία, ἀλαλία.

ἀμφ' αὐτούς περὶ αὐτούς.

ἀμφέχανε καταπέπωκε. "τοὺς δ' ὁ μέ-
λας ἀμφέχανεν θάνατος" (AP 6 131).

ἄμφηκες ἀμφοτέρωθεν ἡκονημένος, ἀπὸ
τῆς ἀμφήκης εὐθείας. "οἶος ἐμοὶ τρέφεται
παῖς ἀμφήκει γλώττῃ λάμπων" Ἀριστοφάνης
Νεφέλαις (1161).

ἀμφήμερον τὸν ἀμφημερινὸν πυρετόν.
Σοφοκλῆς Παιμῶνι "κρυμὸν φέρων γνάθοι-
σιν ἐξ ἀμφημέρου."

ἀμφηρεφές τὸ ἀμφοτέρωθεν ἰστυγα-
σμένον ἢ κατὰσκιον.

ἀμφηρικόν. "πέμπει δὲ σκαφίδιον ἀμ-

φρηκόν." καὶ Θουκυδίδης (4 67) "ἀκάτιον ἀμφηρικόν ὡς λησταί, ἐκ πολλοῦ τεθραυπεν-
κότες τὴν ἀναιξίν τῶν πυλῶν, ἐκόμεζον τὸ
πλοῦτον ἀμᾶξιν."

ἀμφήριστον (Hom. Ψ 382) ἴσον, ἀμφί-
βολον, ἐπιφιλόνεικον. "πολίτης ἀμφήριστος
Εὐρυβύτιω τῷ προεμένῳ Κροίσον ἐπὶ πονηρίῳ"
καὶ αὐθις "ἦτοι τὸ νικᾶν ἢ τὸ μὴ λειψθῆναι
ἀλλ' ἀμφήριστον ἀπολιπεῖν τὸ κράτος ἀφαι-
ρεθέντες." "ἀμφήριστος ἰσὺν καὶ μέγεθος,
φρονήσει δὲ καὶ ἀνδρείᾳ λίαν ὑπερέφρων."

ἀμφὶ περί, ἔξ ἐκατέρου μέρους.

^a ἀμφιανακτίζειν τὸ προσημιάζειν, διὰ
τὸ οὕτω προσημιάζεσθαι. Τέρπανδρος "ἀμφί
μοι αὐτίς ἄνακτα," καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέ-
λαις (591) "ἀμφὶ μοι αὐτε Φοῖβ' ἄναξ Ἀθή-
λει." ἀμφιάνυκτας ἔλεγον καὶ τοὺς διδυ-
ραμβοποιούς· συνεχῶς γὰρ ἐκείνοι ταύτη
ἐχρῶντο τῇ λέξει.

^b ἀμφιανακτίζειν ἄδειν τὸν Τερπάνδρου
νόμον τὸν καλούμενον ὄρθιον, ὃ αὐτῷ προσι-
μιον ταύτην τὴν ἀρχὴν εἶχεν "ἀμφὶ μοι αὐ-
τὸν (ἀπ' αὐτε) ἄναξδ' ἐκατηβόλον ἰδέτω φρὴν
(ἀπ' ἃ φρὴν)." ἔστι δὲ καὶ ἐν Εὐναιίᾳ καὶ ἐν
Ἀναγύρῳ.

Ἀμφιάρειων ἀντικῶς. Ἀμφιάρειον δέ.

ἀμφίς μέτριος οἶνος. Νικόστρατος Οἰ-
νοποιῷ (ἀπ' Οἰνοπίωνι) καὶ Σωσικρατίας.

ἀμφίβιον ἐν ἀμφοτέραις δυνάμενον βι-
οῦν, θαλάσση καὶ γῇ. καὶ ἀμφίβια ζῷα,
ὅσα καὶ ἐν τῷ ὑγρῷ καὶ ἐπὶ τῆς χέρσε βιοῦ-
σιν, ὅσον ἵππος ποτάμιος, κροκόδειλος. δύναται
δὲ καὶ ἄνθρωπος· εἰσι γὰρ οἶοι ἅμα καὶ ἐν
τῷ ὑγρῷ καὶ ἐν τῷ ξερῷ διατᾶσθαι, ὡς
ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἄλλῃ πολλαχῇ.

ἀμφίβληστρον τὸ δίκτυον.

ἀμφιβολία λέξις δύο ἢ καὶ πλεονα
πράγματα σημαίνουσα λεκτικῶς καὶ κυρίως,
ὥσθ' ἅμα πλεονα ἐκδέξασθαι κατὰ τὴν αὐ-
τὴν λέξιν, ὅλον "αὐλητρὶς πέπτωκε·" δηλοῦ-
ται γὰρ δι' αὐτῆς καὶ ὅτι ἡ οἰκία τρεῖς πέ-
πτωκε καὶ ὅτι ἡ κιθαριρῶδς ἡ αὐλοῦσα. Diog.
L. 7 62.

ἀμφίβολοι πανταχόθεν βαλλόμενοι ἢ
ἀπορούμενοι, διαφόροις συνεχόμενοι λογι-
σμοῖς, ἀγνοία τοῦ αἰρετοῦ, καὶ εἴτε τοῦτο
εἴτε ἐκεῖνο ποιήσουσιν. Ἀρριανός "οἱ δὲ Μάρ-
δοι ἐκατέρωθεν ἤδη ἀμφίβολοι γιγνόμενοι,
καὶ ὑπὸ τῶν ἀναβιβανόντων κυριόμενοι καὶ ὑπὸ
τῶν νῶτον ἐπιτεμένων ὠδούμενοι, ἀπέ-

θνησκον." καὶ αὐθις "ὃ δὲ Πυμπρέπιος τοῦ-
τοις ἀμφίβολος ὀφθαίς βραχὺ παρωφάτο."

ἀμφίβροχος πανταχόθεν βεβρεγμένος,
τουτέστι μεθύων. (AP 7 25) "ἦδὺν μέθυ βλά-
ζων, ἀμφίβροχος εἴματα Βάκχῳ."

ἀμφιγνοεῖ ἀμφιβάλλει. Ἀγαθίας (1 13)
"καὶ ὅτου δὴ ἔνεκα τοῦτο δράσειεν ἀμφι-
γνοούντων" ἀντὶ τοῦ ἀμφιβαλλόντων. ἀμφι-
γνοεῖν οὖν ἀγνοεῖν ἢ ἐνδοιάζειν.

ἀμφιγυήεις ὁ Ἡφαιστος.

ἀμφιγυίοισιν τοῖς ἔξ ἐκατέρου μέρους
πληῖται καὶ γυνῶσαι δυναμένοις.

ἀμφιδυῆς ἡ ἀμφοτέρωθεν κόπτουσα
μάχημα.

ἀμφίδεα ψέλια.

ἀμφιδέας ὑλύσεις παρ' Ἡροδότῳ (2 69)·
οἱ δὲ ψέλια.

ἀμφιδέας, περισκελίδες τινές εἰσιν. ἰδίως
δὲ Ἀνσίας ἐν τῷ κατ' Εὐθύδικου φησὶν "οὐ
δυνάμενος ἐκβαλεῖν διὰ τὸ ἀμφιδέαις διδέ-
σθαι τὰς θύρας." Harp.

ἀμφιδεδήεν (Hom. Z 329) ἐξῆπτο, διε-
γύγερτο.

ἀμφιδεές περιδεές.

ἀμφιδεέλον. ἀμφίδηλον δέ.

ἀμφιδήριτον ἀμφίδοξον, ἰσοστάσιον·
"συνέβη γενέσθαι τὴν μύχην ἀμφιδήριτον."

ἀμφίδοξον ἀμφίβολον· "οἱ δὲ ἄκ' ὦροντο
δεῖν εἰς ἀμφίδοξον ἀγῶνα συγκαταβαίνειν,
δυνάμενοι προδήλως νικᾶν." καὶ ἀμφίδο-
ξούμενου βιβλία, τουτέστιν ἀμφιβαλλό-
μενα.

ἀμφίδορον τὸ πανταχόθεν περιέχον. ἐν
ἐπιγράμματι (AP 6 165) "καὶ σκύτος ἀμφι-
δόρου στικτὸν ἀχαινῆς," τουτέστιν ἐλάφον
δέριμα· ἀχαιὴν γὰρ ἡ ἔλαφος.

ἀμφιδρόμια, τὴν πέμπτην ἄγουσιν ἐπὶ
τοῖς βρέφεσιν, ἐν ᾗ ἀποκαθαίρονται τὰς χει-
ρας αἱ συναψάμεναι τῆς μαιώσεως, τὸ δὲ
βρέφος περιφέρουσι τὴν ἐστίαν τρέχοντες,
καὶ δῶρα πέμπουσιν οἱ προσήκοντες, ὡς ἐπὶ
τὸ πλεῖστον πολυπόδας καὶ σηπίας. τῇ δε-
κάτῃ δὲ τοῦνομα τίθενται.

ἀμφίδρομον ἐλικοειδές· (S. Ai. 351)
"ἴδεσθ' ἐμ' οἶον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζά-
λης ἀμφίδρομον κυκλεῖται." ἐλικοειδές, ὃ
βαπτίζει τὰς ναῦς.

ἀμφὶ ἔ γιγνῶστων ἐτάρους (Hom. O
241). ἴσον τῷ ἀναλεγόμενος καὶ ἀναμνη-
σκόμενος. καὶ κατ' ὀρθὸν τόνον προειρετέον

τὴν ἀμφὶ ἔ' ἔστι γὰρ ὁ ἐκάτερον ἑαυτοῦ μέρος.

ἀμφιέννυμι αἰτιατικῇ.

ἀμφὶ ἔτει ἐν αὐτῷ τῇ ἔτει.

ἀμφιετηρεῖς ἐορτὴ κατ' ἔτος γινομένη.

ἀμφιθαλὲς ἐκατέρωθεν θάλλων. ἀμφιθαλὲς ἔρως (Αν. 1735) ὁ ἀμφοτέρους τοῖς γονεῦσι θάλλων, μηδενὸς ὠφρατισμένος.

ἀμφιθέατρον τόπος πανταχόθεν περισκοπούμενος. Ἀγαθίας (1 14) "ὁ δὲ τῶν Φράγγων ἡγεμὼν ἐς ἀμφιθέατρον τι ἀνέιτο δὲ τοῦτο ἀνδράσιν οἷς ὁ βίος θεωμένου τοῦ δήμου πρὸς θηρία διαγωνίζεσθαι."

ἀμφίθετον φιάλην (Hom. Ψ 270) κατὰ πᾶν μέρος αὐτῆς τιθεμένην, ἀπύθμενον. οὐ τὸ παρ' ἡμῖν ποτήριον, ἀλλὰ γένος λέβητος ἐκ παντὸς μέρους δυνάμενον ἔδραν ἔχειν.

ἀμφίχλαστον πάντοθεν κεκλυμένον. (ΑΡ 6 223) "λείψανον ἀμφίχλαστον ἀλιπλυνός σχολοπένδρης."

ἀμφίχοιτος ὁ τύπης.

ἀμφίχορος ὁ μέσος τῶν τριῶν ἀδελφῶν, ἀμφίχοιρος δὲ ἦν ἐκατέρωθεν ἄνδρες περιάβουσιν.

ἀμφίκορημος περίκορημος, ἡ βραχυτάτη.

Ἀμφικτύονες οἱ ἐκ πόλεων καὶ ἐθνῶν αἵρετοὶ δικασταί, οἷον ἀμφικτίονες καὶ περίοικοι.

Ἀμφικτύονες. συνέδριόν ἐστιν ἑλληνικόν, συναγόμενον ἐν Θερμοπύλαις. ὠνομάσθησαν δὲ Ἀμφικτύονες ἀπὸ Ἀμφικτύονος τοῦ Δεινυκλίωνος· αὐτὸς γὰρ συνήγαγε τὰ ἔθνη βασιλεύων. ταῦτα δ' ἦν δώδεκα, Ἴωνες Ἀστωεῖς Περραιβοὶ Βοιωτοὶ Μάγνητες Ἀχαιοὶ Φθιώται Μυλιεῖς Δόλοπες Αἰνιῶνες Δέλφοι Φωκεῖς. οἱ δὲ φασιν ὠνομάσθαι ἀπὸ τοῦ περιόικους εἶναι τῶν Δελφῶν τοὺς συναρχθέντας (Harp.). καὶ Ἀμφικτυώνεος χώρα, Ἀμφικτυώνεος δὲ μάχη. Ἀμφικτύων δὲ Ἀμφικτύωνος.

ἀμφιλαφὲς κατῴσιον, ἀμφοτέρωθεν βηθούμενον. καὶ θηλυκῶς ἀμφιλάφεια ἡ ἀμφοτέρωθεν βυήθεια.

ἀμφιλαφῇ διπλοῦν, τεχνικόν τε καὶ σοφιστικόν. "ἐμοὶ δὲ ἐξηγεῖτο λόγους Ἰσοκράτειους, ὅτε καὶ εἶδαν ἄνθρωπον εὖρουν τε ἡμῶν καὶ ἀμφιλαφῇ τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξηγήσεις" (cf. v. Σεβηριανός). καὶ ἀμφιλαφὴς μεγάλη, οἷον ἀμφιλαβής, ὅτι

ἀμφοτέραις χερσὶ λαμβάνεσθαι αὐτῆς ἔστιν. "οὐχ ἡμάρτανε δὲ οὐδὲ ἀμφιλαφούς περιουσίας." ἐν ἐπιγράμματι (ΑΡ 6 170) "ἵτεμ ἢ θ' ἱερὰ κύμφιλαφης πλάτανος."

ἀμφιλεξάντων ἀντὶ τοῦ ἀμφισβητήσαντων καὶ διενεχθέντων. οὕτως Ξενοφῶν (Anab. 1 5 11) "ἀμφιλεξάντων δὲ τι ἐνταῦθα τῶν τε τοῦ Μένωνος στρατιωτῶν καὶ τοῦ Κλεάρχου."

ἀμφίλογον ἀμφιβαλλόμενον, ἐνδοιάζοντα. Ἀρριανός "Ἀξιδάτην δὲ ὅτι ἄρχην χρητ' Ἀρμενίας, οὗ μοι δοκεῖ εἶναι σε ἀμφίλογον." cf. v. γυνῶσις.

ἀμφιλύκη ἡ νύξ. ἐν ἐπιγράμματι (ΑΡ 5 281) "ἀμάθυνε δὲ χαίτην ἣν μόλις ἐς τρισσὴν πλέξαμεν ἀμφιλύκην." ἀμφιλύκη οὖν τὸ τέλος τῆς νυκτός· "ἡμέρα δὲ ὑπέφαινε ἔσω λαμπρά, ἀλλ' ἔτι πρὸς ἀμφιλύκην ἦν ἡ νύξ καὶ ἀπέληγεν."

ἀμφιμάσχαλος χειριδωτὸν ἱμάτιον· οἱ δὲ δουλικὸν ἢ μικρὸν χιτωνίσκον. ἦν δὲ ἑτερομάσχαλος ὁ τῶν ἐργατῶν, οὗ τὴν μίαν μισχάλην ἔραπτον. Ἀριστοφάνης (Eq. 889) "οὐπώποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν δῆμον ἡξίωσας."

ἀμφιμάτορας ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς ἔχοντας.

ἀμφιμήτωρ ὁ ἑτερομήτωρ. Ἀισχύλος.

ἀμφίξουν. ἐν ἐπιγράμματι (ΑΡ 6 205) "ἀμφίξουν τε σκέπαρον" τὸ καλῶς ξέον.

ἀμφιον ἱμάτιον, ἔνδυμα. καὶ Ἀμφιος ὄνομα κύριον (Hom. B 830).

ἀμφιορκία, ἐπεδῶν ὅ τε διώκων καὶ ἐφεύγων ἀμνύωσι, κλοπῆς ἔγκλημα τίσιν ἐπιφέροντες. τοῦτο δὲ πολλὰκις ὥφθη μάτην γινόμενον. ἔθεντο οὖν Ἀθηναῖοι νόμον κατὰ τῶν ἀπυγόντων εἰς δεσμωτήριόν τινος ἐπὶ δίκῃ κλοπῆς, χιλίας διδόναι δραχμὰς τοὺς ἄλόντας (ἀπὸ τοὺς μὴ ἐλόντας). ἀλλὰ καὶ τὰς οὐσίαν ἀπογράφοντας τῶν πολιτῶν τινὸς ὡς τῷ δήμῳ προσήκουσαν, εἰ συκοφαντοῦντες ἄλοῖεν, καὶ οὗτοι χιλίας ἐξημιοῦντο.

ἀμφιπάτορες οἱ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρός, ἑτέρως δὲ μητρός.

ἀμφιπλήξ ἡ ἀμφοτέρωθεν ἐλασία, ἡ ἐκατέρωθεν πλήττουσα, ἔκ τε πατρός καὶ μητρός. Σοφοκλῆς (OR 417) "καὶ σ' ἀμφιπλήξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρός ἐλαπτοῖ ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπονος ἀρά," τούτῳστιν ἡ διὰ τῶν ποδῶν δέος ἐμποιοῦσα.

Ἀμφίπολις πάλις ἔστι τῆς Θράκης, πρότερον δὲ Ἐννέα ὁδοὶ ἔκαλεῖτο. φυσὶ δὲ τινες αὐτὴν Ἀμφίπολιν ὠνομάσθαι διὰ τὸ περιρικεῖσθαι τὸν τόπον (ἀν ποταμόν). Haгр. κλίνεται δὲ Ἀμφίπολις Ἀμφιπόλως.

ἀμφίπολος θεράπαινα, δούλη. "ἀμφίπολοι στῆθ' οὕτω ἀπόπροθι" (Hom. ζ 218), οὕτως ὡς ἔχετε. καὶ (ρ 447) "στῆθ' οὕτως ἑμῆς ἀπάνευθε τραπέζης."

ἀμφιπρῦμαις εἶδος πλοίων (Menander exc. leg. p. 405) "ἔμπυλιν διελθεῖν παρεσκεύασε τὸν Ἰστρον ἐν ταῖς ἀμφιπρῦμαις τῶν νεῶν."

ἀμφίπυρον πανταχόθεν πυρούμενον. Σοφοκλῆς (Αἰ. 1404) "τοὶ δ' ὑψίβατον τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁρίων θέσθ' ἐπίκαιρον."

ἀμφιρῶγας πάντοθεν διερωγώτας, ἡνεωγμένους. (AP 6 109) "κλωβούς τ' ἀμφιρῶγας."

ἀμφιρύτη περιρρομένη κύκλῳ. ἐν ἐπιγράμμει (AP 7 588) "ἀμφιρύτη Κῶς, καὶ πάλι πένθος ἔχεις οἶον ἐφ' Ἰπποκράτει."

Ἀμφις κωμικὸς Ἀθηναῖος. ἀμφίς δὲ χωρίς.

ἀμφίσβατα τὰ ἀμφισβητήσιμα Ἑλληνικός.

ἀμφισβатеῖν ἐνιοὶ τὸ ἀμφισβητεῖν. Ἰωνες δὲ καὶ ἀγχιβατεῖν, καὶ ἀγχιβασίην Ἡράκλειτος.

ἀμφισβητεῖν μὴ συμφωνεῖν, ἀλλ' οἷον χωρὶς βαίνειν καὶ ἀμφιβάλλειν. "ὁ δὲ Πτολεμαῖος εἰδὼς τοὺς ἑαυτοῦ προγόνους ἐσχηκότας τὴν κοίλῃν Συρίαν, παρυσκευὰς ἐποίητο μεγάλας ἀμφισβητῶν ταύτης· ἥλπιζε γὰρ τὴν ἀδίκῃ πολέμῳ πρότερον ἀνεμένην τότε δικαίως τοῖς αὐτοῖς νόμοις ἀνακτήσασθαι" (Diodor. exc. leg. 18). καὶ Αἰλιανὸς "ἡμφισβήτην γὰρ τοὺς ἐτέρους ἕτεροι προβαλλόμενοι." "οὐκ ἐτι οὖν ἦν ἀμφισβητήσιμα τὸ μὴ οὐ τοῦτον ἐκείνον εἶναι τὸν τεθνηκότα."

ἀμφισβητεῖν καὶ παρκαταβάλλειν. οἱ τὸν κλῆρον ἐπιδικαζόμενοι ἀμφισβητεῖν ἢ παρκαταβάλλειν λέγονται, οἱ μὲν φάσκοντες ἐπιδίκον εἶναι τὸν κλῆρον ὡς ὄντος παιδὸς τῷ τετελευτηκότι ἢ γόνυ ἢ ποιήσει, οἱ δὲ, ὡς ἄπαιδος τετελευτήσαντος, δικαιοτέρον λέγοντες ἔχειν αὐτοὺς τὸν κλῆρον τοῦ λαβόντος, ἢ συγγενεῖς ὄντες ἢ κατὰ διαθήκας κληρονόμοι. οὕτω Δημοσθένης καὶ

Ὑπερίδης περὶ τοῦ παρκαταβάλλειν διεσφησαν. Haгр.

ἀμφισβητεῖν καὶ παρκαταβάλλειν. ὅταν τελευτήσας τις ἄπαις εἶναι δοκῇ, φάσκει δὲ τις ἑαυτὸν ἐκείνου νῖον, οὗτος ἀμφισβητεῖν τοῦ κλήρου λέγεται. εἰ δὲ παῖδα μὲν τοῦ θανόντος ἑαυτὸν μὴ εἰσάγει, λέγει δὲ ἄλλως κατὰ γένος αὐτῷ προσήκειν τὸν κλῆρον, παρκαταβάλλειν αὐτὸν οἱ νόμοι κελεύουσιν. πλὴν ἀμφοτέρω ἐπ' ἀντιλογίας τάσσεται.

ἀμφισβήτησις. "οἱ ἔξω φασίν, ἡ ἀμφισβήτησις κρίσει ἀναρτάσθω, ἡ δὲ κρίσις τοὺς ἐλέγχους βασανίζετω, ἡ δὲ βάσανος τὸ δέον ὀρίζετω, ὁ δὲ ὅρος γεγράφθω, τὰ δὲ γεγραμμένα κυρούσθω, τὰ δὲ κυρωθέντα βεβαιούσθω τοῖς ἔργοις, καὶ πῦσα ἀνιμαχίᾳ οἰχέσθω, καὶ πάλιν φιλία χορευέτω. καὶ οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως ποιῆσθαι τὰς κρίσεις." ἀμφισβητῶ καὶ σοὶ καὶ σοῦ.

ἀμφίσκω ἐνδύω.

Ἀμφισσα πόλις ἔστι τῆς Λοκρίδος. Ἀμφισσα δὲ ὠνομάσθη διὰ τὸ περιέχεσθαι τὸν τόπον ὕρσιν.

ἀμφίσταται περιστάται· "ἀμφίσταται διαπρύσιος ὄτοβος" (S. OC 1478).

Ἀμφιστείδης ὄνομα κύριον. ζῆτει περὶ τοῦτου ἐν τῷ γελοῖος.

ἀμφιστεφίεις πάντοθεν πλήρεις, περιπεπλεγμένοι ἀλλήλῃαις.

ἀμφίστομος αὕτη ἡ φάλαγξ καλεῖται ἢ τοὺς ἡμίσεις τῶν ἐν τοῖς λόχοις ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα, ὡς ἀντιώτους εἶναι.

ἀμφίταποι τάπητες ἀμφίμαλλοι.

ἀμφὶ τὸ λυκόφως περὶ τὴν αὐγὴν.

ἀμφίτρητον τὸ ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν τετρημένον ἄντρον. Ἀμφιτρίτη δὲ ἡ θάλασσα.

ἀμφιτρουχῇ κατερωγύτα.

Ἀμφιτρύων πῦς Ἀλκίως.

ἀμφιφορεῦσιν κεραμίσις, ἀμφορεῦσιν.

ἀμφιφορῆα ἀγγεῖον. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 257) "τίς με Διονύσω πεπλουσμένον ἀμφιφορῆα, τίς με τὸν Ἀδριακοῦ νέκταρος οἰνοδόκον Δηοῦς ἐπλήρωσε; τίς ὁ φθόνος εἰς ἐμὲ Βάκχου, ἢ σπάνις οἰκείου τεύχεος ἀσταχῶν; ἀμφοτέρους ἥσχυνε· σεσῶληται μὲν ὁ Βάκχος, Ἀμητήρ δὲ μέθην σύντροφον οὐ δέχεται."

ἀμφιφῶντες πλακοῦντος εἶδος, οἵτινες ἰγίνοντο ὅτε ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη πρῶτὴ ὑπὲρ γῆς φαίνονται. ἢ ὅτι ἐκόμίζον αὐτὸν διὰ τὴν ἡμέραν περιπηγνύντες ἐπ' αὐτοῦ, ὥς φησιν Ἀπολλόδορος. cf. v. ἀνάστατοι.

ἀμφίχυτον περιεχωρημένον.

Ἀμφίχων. οὗτος παλαιῶς μουσικῆς εὐρετής, περὶ οὗ λέγει ὁ πυραβύτης ἐν ἐπιστολῇ "περίεστι γάρ σοι καὶ σχολή, καὶ φύσεως ἔχεις εὖ, καὶ φιλοσοφίας ἐξῆς εἴπερ τις ἄλλος τῶν πώποτε, τρία δὲ ἡμῖα ταῦτα συνελθόντα ἤρκειεν ἀποφῆναι τὸν Ἀμφίωνα τῆς παλαιῶς μουσικῆς εὐρετήν, χρόνος, θεοῦ πνεῦμα, ἔρως ὑμνωδίας. οὐδὲ γὰρ ἡ τῶν ὀργάνων ἔνδεια πρὸς ταῦτα πέφυκεν ἀντιτίθεσθαι, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ῥαδίως ἂν ὁ τῶν τριῶν τούτων μέτοχος ἐξεύροι. ἢ γὰρ οὐχὶ τοῦτον αὐτὸν ἀκοῇ παραδεδύμεθα οὐ τὰς ἀρμονίας μόνον, αὐτὴν δὲ ἐπ' αὐταῖς ἐξευρεῖν τὴν λύραν, εἴτε δαιμονιωτέρα χρησάμενον ἐπινοίῃ, εἴτε τινὶ θεῷ δύσει διὰ τινι συμμαχίαν ἀμύχανον; καὶ τῶν παλαιῶν οἱ πλεῖστοι τοῖς τρισὶ τούτοις εἰκότασι μάλιστα προσσχόντες οὗτι πλαστῶς φιλοσοφῆσαι, οὐδενὸς ἄλλου δεόμενοι."

ἀμφοδον δίοδον, ῥύμην.

ἀμφοδοντα ζῆα, οἷον ἄνθρωπος ἔππος ὄνος, καὶ ὅσα οὐκ ἐνηλλαγμένους τοὺς ὁδόντας ἔχει· οἷς συμβέβηκε πιμελὴν ἀλλ' οὐ στέαρ ἔχειν. cf. v. πιμελή.

ἀμφοῖν ἀμφοτέρων. "ἄνθρωποι δὲ ληφθέντες ἀμφοῖν πολλοὶ διεφθάρησαν." καὶ ἀμφοῖν ποδοῖν ἀντὶ τοῦ παντὶ σθένει. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (35) "ἀνιπτάμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν," ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων, ἀμφοῖν πτεροῖν, ἢ ἐκ τῶν νεῶν αἱ οὐριοδοροῦσαι ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν πλέουσιν, ἢ ἀντὶ τοῦ τελέως, προληπτικῶς τῇ τῶν ὀρνέων χρώμενος μεταφορᾷ.

ἀμφορεαφόρους τοὺς μισθίους τοὺς τὰ κεράμια φέροντας, καὶ ἀμφορεαφόρος ὁ κεράμια μισθοῦ φέρων. "εἰδ' ἀμφορεαφόρος τις ἀποφορὰν φέρων" Μένανδρος Ρακισμένη. καὶ Ἀριστοφάνης Ἡρώς "τρέχ' αἰς τὸν ὄλρον, ἀμφορεῖα κενὸν λαβὼν τῶν ἐνδοθῶν καὶ γεῦμα καὶ γευστήριον, κᾶπειτα μίσθου σπαντὸν ἀμφορεαφορεῖν." Εὐπολὶς Μαριγὰ "περὶ ληθόμεν καὶ φύλον ἀμφορεαφόρων."

ἀμφορεὺς οὖν ἀγγεῖον, μέτρον, κερά-

μιον. σημαίνει καὶ ἄσκον. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον. καὶ ἀμφορεῖς κέραμοι. καὶ Θάσια ἀμφορεῖδια τὰ κεράμια. Ἰώσηπος (B. I. 2 21 2) "συνωνύμενος δὲ τοῦ Τυρίου νομίσματος, ὃ τέσσαρας Ἀττικὰς δύναται, τέσσαρας ἀμφορεῖς, τῆς αὐτῆς ἐπίπρασσε τιμῆς ἡμισυμφορίου, καὶ πλῆθος συνῆγε χρημάτων." καὶ Ἀριστοφάνης ἀμφορεῖς λέγει τὰ μέτρα. (Pac. 202) "χυτρίδια καὶ σανίδια κάμφορεῖδια." καὶ ἀμφορεῖς νενησμένοι κέραμοι σεσωρευμένοι. Ἀριστοφάνης (Nub. 1202) "τί κύθησθ' ἄβελτεροι πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορεῖς νενησμένοι." καὶ ἀμφιφορῆας, καὶ ἀμφορεῖδια τὰ κεράμια.

ἀμφότερα ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀμφότερα Θουκυδίδης (1 13).

ἀμφότεροι. ἀπρόσληπτὸν ἐστὶν ἄρθρου, ἐπειδὴ τὰ ἄρθρα ἀναπόλησιν δηλοῦσιν ἀγνωμένου πράγματος, τὸ δ' ἀμφότεροι ὠρισμένα σημαίνει δύο.

ἀμφοτερόπλουν. ὅταν τις ναυτικὸν δανεῖσθαι δάνειον ἐπὶ τῷ καὶ ἐνθὲνδε πλεῦσαι ποιῇ καὶ ἐκείθεν ἐνθάδε, τοῦτο ἀμφοτερόπλουν καλεῖται. οὕτω Δημοσθένης (56 6). Harp.

Ἀμφοῦδιν ὄνομα κύριον. Hom. p 237?

ἄμφω ἀμφότεροι καὶ ἀμφοτέρους. καὶ αἱ πλάγαι ἀμφοῖν. καὶ ἄμφω τῷ χεῖρει ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας, δυϊκῶς. καὶ ἀμφοῖν ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν. "οὐ μὴ χεῖρι δουρούμενος ἀλλ' ἀμφοῖν" (cf. v. Θεαγένης), ἐπὶ τῶν ἀφθόνως καὶ δαψιλῶς μεταδιδόντων τοῖς πῦσιν.

ἀμφῶες, καὶ ἀμφωτίδες. καὶ ἀμφωτίδων τῶν δύο ὅτε ἔχουσιν. καὶ παροιμία "μέχρι τῶν ἀμφωτίδων" ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων, ἀντὶ τοῦ μέχρι τῶν ὠτων.

ἀμῶμενοι θερίζοντες, καὶ ἀμῶσιν ὁμοίως. Ἀριστοφάνης (Eq. 391) "τοὺς ἄλλοτρίους ἀμῶν στάχυνος τέρας ἐν ξύλῳ δῆσας ἀφάνει κἀποδόσθαι λέγεται." τουτέστιν ὁ Κλέων τοὺς ἄλλοτρίους καμιάτους αὐτοὺς καρπούμενος.

ἄμωμον. Ἀρριανὸς "πέμπει παρὰ βασιλέα ἵππον χρυσοχάλινον καὶ ψέλια καὶ ἀκινάκας καὶ ἄμωμον."

ἄμωμος ὁ καθαρὸς καὶ ἀναίτιος. Δαβὶδ (Ps. 63 5) "τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον."

Ἀμωντιανός Ῥωμαῖος, συγκλητικὸς γεγονώς.

Ἀμωρίης Πισαίου νόθος υἱός.

Ἀμώριον καὶ Ἀμωραῖος, Ἀμορ-
ραῖος δέ.

ἄμωσγέπως δῶσδῆποτε, ἐνὶ γέ τινι
τρόπῳ, καθ' ὅντινα οὖν τρόπον.

ἂν σύνδεσμος συνδετικός. Ἀρριανός "καὶ
ἂν ἤδη ἀφίχθαι αὐτὸν παρὰ βασιλέως, εἰ
μὴ ἐδεδόκει Πάρθους."

ἀνά. σημαίνει καὶ τὸ κατά. Ξενοφῶν
(Anab. 1 8 1) "ἐλαύνων ἀνά κράτος ἰδρουντι
τῷ ἵππῳ."

ἂνα ἀνάστηθι. Ὀμηρος. καὶ Σοφοκλῆς
(Αἰ. 194) "ἀλλ' ἂνα ἐξ ἐδράνων," ἀντὶ τοῦ
ἀλλ' ἀνάστηθι ἐκ τῶν θρόνων. καὶ ἂνα
ἀντὶ τοῦ ἂναξ, κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ξ.

ἀναβάδην ἐφ' ὕψους, ἄνω τοὺς πόδας
ἔχειν καὶ κοιμᾶσθαι. Ἀριστοφάνης (Plut. 1124)
"νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι," ἢ
ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου κατήμενος. καὶ ἀναβά-
δην καθ' ἧσθαι μετέωρον καθέζεσθαι.

ἀναβαθμοὶ ἀναβάσεις. λέγουσι δὲ τὴν
ἀπὸ Βαβυλῶνος τοῦ λαοῦ ἐπάνοδον. Theo-
doret. in Ps. 119.

ἀνάβαινε. ἰστέον ὅτι ἔλεγον οἱ παλαιοὶ
τὸ ἐπὶ λόγιον εἰσεῖναι ἀναβαίνειν, καταβαίνειν
δὲ τὸ ἀπαλλάττεσθαι ἐντεῦθεν, ἀπὸ τῆ παλαιᾶ
ἔθης. Ἀριστοφάνης (Ecq. 149) "ἀλλαντοπῶλα,
δεῦρο δεῦρ', ὧ φίλτατε, ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ
πόλει καὶ νῦν φανείς."

ἀναβάλλει ἀντὶ τοῦ εἰς ἀναβολὰς κα-
θίστησιν. ἀναβάλλεσθαι δὲ τὸ ἰμάτιον,
οὐ περιβάλλεσθαι λέγουσιν.

ἀναβαλλόμενος, αἰτιατικῇ, ὑπερτιθέ-
μενος. ἀναβαλλόμενος δὲ δι' ἐνὸς λ ἀντὶ τῆ
προοιμιασάμενος. "ἀναβαλλόμενος ἦν ὡς περ
εἰώθει, βραχὺν διεξῆλθεν ὕμνον" (Philostrat.
V. A. 4 39). καὶ ἀναβολὰς τὰ προοίμια.

ἀναβαλοῦ. περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί.

ἀναβάσεις αἱ προκοπαί. εἰς τὸ ἐναν-
τίον δὲ καταβάσεις (Artemid. 4 28). καὶ ἀνα-
βάσεις καρδίας οἱ εὐσεβεῖς περὶ θεοῦ λογι-
σμοί. Λαβίδ (Ps. 83 6) "ἀναβάσεις ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο."

ἀναβεβαμένοι ἀντὶ τοῦ ἀναβάτην ἔχον-
τες. οὕτω Ξενοφῶν (Hipparch. 1 4).

ἀναβιβάζω αἰτιατικῇ.

ἀναβιβῶμαι ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάζομαι
Ἀμεινίως.

ἀναβιβῶναι ἀναλίσσει. "ἤδη δὲ τινές
οὖν εἰς τοσοῦτον ἄρα τὸν Αἰσῶπον θεο-

φιλῇ γενέσθαι ὥς καὶ ἀναβιβῶναι αὐτόν, κα-
θάπερ οὖν τὸν Τυνδάρεων καὶ τὸν Ἡρακλέα
καὶ τὸν Γλαῦκον." καὶ Πλάτων φησὶν ὁ κο-
μικός "καὶ νῦν ὁμοσόν μοι μὴ τεθνάναι τὸ
σῶμ'. ἐγὼ· ψυχὴ δ' ἀπὸ νίκης (ψυχὴν δ'
ἐπανήκειν?) ὡς περ Αἰσώπου ποτέ."

ἀναβιβώσκεισθαι ἀναλίσκειν.

ἀναβιβώσκειται καὶ ἀναβιβώσκει μᾶλ-
λον ἢ ἀναβιβῶναι. λέγουσι δὲ καὶ ἀναλίσκειν.

ἀναβλυστονῆσαι τὸ ἀναβλῦσαι. Εὐ-
πολις Ἀθήμοις. πάντα τὰ τοιαῦτα οἱ κομικοὶ
ποιοῦσι παίζοντες. καὶ ἀναβλυστονῆσαι
ἀναβλαστῆσαι.

ἀναβοθρεύουσιν ἀναμοχλεύουσιν.

ἀναβολὰς τὰ προοίμια. (A. V. 1371)
"καινὰς ἀναβολὰς θέλω λαβεῖν," ἢ τὰς ἀρ-
χὰς τῶν ᾠσμάτων. Ὀμηρος (α 155) "ἦτοι δ
φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖν." καὶ
Ἀριστοφάνης (Pac. 815) "ἔυνελέγοντ' ἀναβο-
λὰς ποτῶμεναι," περὶ ψυχῶν λέγων διδυ-
ραμβοδιδασκάλων.

ἀναβολεύς ὁ ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνάγων.
"ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν ἀναβολέα προσκαλεσά-
μενος καὶ ταχέως ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον ἤτησε
πιεῖν, καὶ ἀκράτου σπασάμενος πλεονάκις
ἐνέφαινε ὥς εἰς τοῦμπροσθεν προδῶν." ἀνα-
βολεύς καὶ ἡ παρὰ Ῥωμαίοις λεγομένη
σκάλα. καὶ αὐτὴς (Arrian. Pan. 106) "ὁ δὲ
Μουσσανάσσης γηράσας ἵππον χωρὶς ἀναβο-
λέως ἐπέβαινε."

ἀναβολὴ ἀνοχή. Αἰλιανός "Λοξίας δὲ
καὶ Ζεὺς πατὴρ ἀναβολὴν θανάτου ἐψηφί-
σαντο Φαλκρίδι ἔτη δύο, ἀνθ' ὧν ἡμέρας
Χαρτῶνι καὶ Μελανίπῳ προσηρέχθη." Eu-
seb. Praepar. ev. 5 35. Aelian. V. H. 2 4.

ἀναβράσσουσιν ἀναδιδοῦσιν.

ἀνάβρυστα ἐψημένα, ζεστά. Ἀριστο-
φάνης Βατράχοις (560) "καὶ κρέα γε πρὸς
τούτοις ἀνάβρυστ' εἴκοσιν."

ἀναβρυχώμενοι. "ἀλλ' ἦσαν παραπλή-
σιοι, καθ' ἕνα τε καὶ ἀναβρυχώμενοι τὸ
πάθος, τοῖς ἐπὶ θέρῃ κνηγεσίῳ κατακεκλει-
σμένοις θηρίοις, ὧν ὁ μὲν θυμὸς φλογώδης
καὶ τραχὺς ὑφ' ὧν πάσχουσιν, ἡ δὲ ἐνέργεια
τῷ κατέχοντι τῆς βίας ἀσθενεστέρα."

ἀναγαγὼν ἀντὶ τοῦ ἀπαγαγὼν Ξενο-
φῶν (Cyr. 7 1 45).

ἀνάγαιον τὸ οἶκημα. ἀνάγαιον καὶ κα-
τάγαιον, διὰ διφθόγγου καὶ ο μικροῦ. ζῆται
ἐν τῷ ἀνώγειν σαφέστερον.

Ἀναγαλλίς ἡ Κερκυραία γραμματικῇ, ἥτις τὴν τῆς σφαίρας εὐρεσιν Ναυσικάα τῇ Ἀλκινόω θυγατρὶ ἀνατίθησιν. Athen. p. 14 D, ἐπὶ Ἀγαλλίς.

Ἀναγύστης ὄνομα κύριον. ζῆται ἐν τῷ ἱερωτά.

ἀναγγελήσεται διηγηθήσεται.

ἀνάγγελον ὥσε μὴδὲ ἄγγελον καταλείψθηναι. (AP 7 244) "ἐνθα μύχην ἐτλημεν ἀνάγγελον, ἄλλος ἐπ' ἄλλον πίπτοντες."

ἀναγεῖς διὰ μὲν τοῦ α τοὺς ἀνάγνους, διὰ δὲ τοῦ ε τοὺς ἐνόχους ἄγει καὶ μιᾷσματι. πῶς Ἀλοχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτισιφώντος (110).

ἀνάγασθαι τὸ ἀπαίρειν. Προκόπιος (Ae. 25) "οὐ γὰρ θέμις τινὰ ἐκ Βυζαντίου ἀνάγασθαι πρὸς τῶν ἀνδρῶν." καὶ ἀνάγειν τὸ μὴνεῖν τὸν πεπρακότα καὶ ἐπ' ἐκείνον ἵσταναι. οὕτω Λυσίας καὶ Δείναρχος.

ἀναγινωσκομένους ἀντὶ τοῦ ἀναπειδομένους. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Ἰσίδωρος καὶ Ἡρόδοτος.

ἀναγκαῖα τράπεζα ἡ εὐτελής καὶ πενιχρά. καὶ Σοφοκλῆς φησὶν (Ai. 485) "ὦ δέσποτ' Ἀλαν, τῆς ἀναγκαίας τύχης οὐκ ἔστιν οὐδὲν μείζον ἀνθρώποις κακόν." διπλῶς φασὶ τὸ ἀναγκαῖον, ποτὲ μὲν ἐπὶ τῶν κατὰ φύσιν ἀπολούθιαν τινὰ ἐχόντων, ὥς εἰ εἴποιμεν ἀναγκαῖως τὸ πῦρ βανθόν καὶ τὸ γάλα λευκόν, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀνάγκης γινομένου, ὥς καὶ νῦν ἀναγκαίως τύχης τῆς βίας φησί, τοῦτ' ἐστὶ τῆς δυστυχίας. καὶ Ἰάμβλιχος "τὴν δὲ ἄλυσιν, οὐ γὰρ ἔστιν ἡμῖν ἀναγκαῖα, προσέπεμψά σοι."

ἀναγκαῖον. οὕτω καλεῖται τὸ αἰδοῖον, ἐπεὶ τῆς ἀνάγκης ἐστὶ σύμβολον (Artemid. 145). "οἱ δὲ πρὸς ἄλκην ἐτράποντο ἐκ τοῦ ἀναγκαῖου" ἀντὶ τοῦ δι' ἀνάγκης. Ἰσίδωρος δὲ ἀναγκαῖον τὸ δεσμιωτήριον καλεῖ. Καλλισθένης δὲ ἀνάγκην εἶπε, καὶ οὕτω δεῖ μᾶλλον λέγεσθαι. Harp.

ἀναγκαῖον ἐστὶν ὅπερ ἄληθές ὃν οὐκ ἔστιν ἐπιδεκτικὸν τοῦ ψευδούς εἶναι. ἡ ἐπιδεκτικὸν μὲν ἐστὶ, τὰ δὲ ἐκτὸς αὐτῇ ἐναντιοῦται πρὸς τὸ ψεῦδος εἶναι, οἷον ἡ ἀρετὴ ὠφέλει. οὐκ ἀναγκαῖον δὲ ἐστὶν ὃ καὶ ἀληθές ἐστὶ καὶ ψεῦδος οἷον τε αὐτὸ εἶναι, τῶν ἐκτὸς μὴδὲν ἐναντιομένων, οἷον περιπατεῖ Ἀἰών. Diog. L. 7 75.

ἀναγκαῖον τοῦ ἐκ περιστάσεως διαφέρει. καὶ ζῆται ἐν τῷ ἐκ περιστάσεως.

ἀνάγκη. ἐν ἐπιγραφῇ (AP 6 219) "ἴδ' ὡς ἐδίδαξεν ἀνάγκη κύνσοφος ἐξευρεῖν ἐκλυσιν Ἀίδεω." καὶ παροιμία "ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται." παρεγγυᾷ ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι. ὁμοιον τῷ "ἂν μὴ παρῇ κρέα, ταρίχῳ στερετέον."

διαιρεῖ δὲ τὰ ὄντα εἰς τὸ εἶναι ἢ ἐξ ἀνάγκης εἶναι, ὥς τὸ τὸν ἄνθρωπον ζῶον εἶναι. ὃ γὰρ παντὶ τε καὶ αἰεὶ ὑπάρχει, τὸτο ἐξ ἀνάγκης ἐστίν. ὁμοίως ἀναγκαῖον καὶ τὸ τὸν θεὸν ἄφθαρτον εἶναι. τὰ δὲ ἐνδεχομένως. καὶ τούτων τῶν ἐνδεχομένων τὰ μὲν ὥς ἐπὶ τὸ πλείστον, ὥς τὸ τὸν ἄνθρωπον πενταδάκτυλον εἶναι καὶ γηράσκοντα πολιοῦσθαι, τὰ δὲ ἐπ' ἔλαττον, ὥς τὰ τούτοις ἀντικείμενα, τὸ τὸν ἄνθρωπον τετραδάκτυλον ἢ ἑξαδάκτυλον εἶναι (ἔστι γὰρ ἐν τούτοις οὕτω καὶ ταῦτα), ἢ τὸ μὴ πολιοῦσθαι γηρῶντα τὸν ἄνθρωπον, ἢ μὴ ἀποδημεῖν, ἢ λύεσθαι ἢ μὴ. Alex. Aphrod. in Aristot. Top. 2 p. 95.

ὅτι Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρῆτης φησὶ μὴδὲν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίνεσθαι, μὴδὲ εἰς τὸ μὴ ὄν φερίεσθαι. καὶ τὰς ἀτόμους δὲ ἀπείρους εἶναι κατὰ μέγεθος καὶ πλήθος, φέρεσθαι δὲ ἐν τῷ ὅλῳ δινουμένας, καὶ οὕτω πάντα τὰ συγκρίματα γεννᾶν, πῦρ ὕδωρ ἀέρα γῆν. εἶναι γὰρ καὶ ταῦτα ἐξ ἀτόμων τινὰ συστήματα, ὅπερ ὃν ἀπαθὴ καὶ ἀναλλοίωτα διὰ στερεότητα. πάντα δὲ κατὰ ἀνάγκην γίνεσθαι, τῆς δίνης αἰτίας οὕσης τῆς γενέσεως πάντων, ἣν ἀνάγκην λέγει. Diog. L. 9 44.

ἀνάγκης ἄτρακτον τὸν ἄξονα λέγει (Plato RP 10 p. 616 D).

ἀναγνος μιαιρός. "ἀρ' ὅχι πᾶς ἀναγνος; εἰ με χρὴ φυγεῖν" (S. OR 823).

ἀναγνωσθεὶς ἀναπεισθεὶς. "ὃ δὲ ἀναγνωσθεὶς ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἔργον οὐκ ὅσων ἐμνησαντο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. ἦν γὰρ δὴ Θεμισίων ἀνὴρ Θηραῖος" (Herodot. 4 154).

ἀνάγνους ἀναγνώρισις ἡ ἀνάπεισις. Ἡρόδοτος (1 116). καὶ ἀναγινώσκειν παρὰ ῥήτορσιν ἐπὶ τοῦ ἀναπειθεῖν. ἔστι γὰρ ἀναγινώσκειν τὸ γινῶναι διαλεγθέντα.

ἀνάγραπτον τὸ ἀναγεγραμμένον, ἢ τὸ φανερώς γεγραμμένον, ἢ τὸ πᾶσι γνωσμένον. "σφᾶς τε ὑπακούειν κελύων Ἀβύροις, καὶ ἐς φόβον ἀπαγωγὴν ἔσεσθαι ἀναγράφους" (Menander exc. leg. p. 406).

Ἀναγυράσιος. δημὸς ἐστὶν Ἀναγυρᾶς τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς, ἥς ὁ δημότης Ἀνα-

γυράσιος. καὶ Ἀναγυράσιος δαίμων, καὶ τέ-
μενος Ἀναγύρου ἐν τῷ δήμῳ τῶν Ἀναγυ-
ρασίων.

Ἀναγυράσιος δαίμων, ἐπεὶ τὸν πα-
ροικούντα πρεσβύτεν καὶ ἐκτέμνοντα τὸ ἄλ-
σος ἐτιμωρήσατο Ἀνάγυρος ἥρως. Ἀναγυ-
ράσιοι δὲ δήμος τῆς Ἀττικῆς. τούτου δέ τις
ἐξέκοψε τὸ ἄλσος. ὃ δὲ τῷ νηῦ αὐτοῦ ἐπέ-
μνηε τὴν παλλακὴν, ἣτις μὴ δυναμένη συμ-
πεῖσαι τὸν παῖδα διέβαλεν ὥς ἀσελγῇ τῷ
πατρὶ. ὃ δὲ ἐπῆρυσεν αὐτὸν καὶ ἐγκατεκκο-
δόμησεν. ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ πατήρ ἐαυτὸν
ἀνήρησεν, ἣ δὲ παλλακὴ εἰς φρέαρ ἐαυτὴν
ἔρριπεν. ἱστορεῖ δὲ Ἰερώνυμος ἐν τῷ περὶ
τραγωδιοποιῶν, ἀπεικάζων τούτοις τὸν Εὐ-
ριπίδου Φοῖνικα.

Ἀνάγυρος δήμος τῆς Ἀττικῆς. καὶ ἄν-
θος ὁ τριβόμενον ὄζει, καὶ παροιμία ἐντεῦ-
θεν "κινεῖς τὸν ἀνάγυρον" ἐπὶ τῶν ἐπισπω-
μένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. ἔστι δὲ τὸ φυτὸν ὃ
ἀνάγυρος ἀλεξίκακον καὶ δυσῶδες. οἳ δὲ
δυνόγυρον αὐτὸ φασιν.

ἀναγχιππεῖν ἀντὶ τοῦ μετὰ ἀνάγκης
ὑπεύειν Εὐπόλις.

ἀνάγω τὸ φέρω, αἰτιατικῇ.

ἀναγωγή ὁ τῶν νεῶν ἔκπλους. "καὶ γί-
νεται ἀναγωγή τῶν νεῶν οὐ κατὰ τὸ πλη-
θος οὕτω τῆς ἐπιβαινούσης αὐτῶν στρατιᾶς
ἢ κατὰ τὴν τῶν ὅπλων λαμπρότητα ἢ τὴν
ἄλλην ὑπὲρ τὸ ἀναγκαῖον ἐς κάλλος παρη-
σκευήν." καὶ αὖθις "οἳ δὲ κατασκευάμενοι
τὰ κατὰ τὴν Αἴγυπτον, ἐπὶ Κύπρου κἀκεῖ-
θεν ἐπὶ Συρίας τὴν ἀναγωγὴν ἐποίησαντο"
(Diodor. exc. leg. c. 32).

ἀναγωγή. "ὃ δὲ δι' ἀναγωγίαν ταῦτα
ἔπασχε," τουτέστιν ἀπαιδεύσαν. "ἔχων στρα-
τὸν ὑπὸ μέθης καὶ ἀναγωγίης ἡμιελημένον
καὶ διεφθαρμένον."

ἀνάγωγος ὁ μὴ τυχὼν τῆς δεούσης
ἀγωγῆς.

ἀναγωγότερον ἁμαρτητικώτερον, ἀτα-
κτότερον.

ἀναγώγῳ φιληδόνῳ, ἐκκελυμένῳ.

ἀναγώνιστος ὁ μὴ ἀγωνισάμενος. Ξε-
νοφῶν (Cyr. 1 5 10).

ἀναδύσασθαι ἀναμερίσασθαι.

ἀναδεῖ ἀναπλέκει, σφει. καὶ ἀναδεῖ-
σθαι σφαινοῦσθαι, καὶ ἀναδῆσασθαι σφαι-
νωσάσθαι, καὶ ἀναδῆσαι τὸ ταινιωσά-
νικῶντα, καὶ ἀναδῆσοντες σφαινοντες. "ἀνα-

δῆσειν σφαιρὴν χρυσοῦ πεποιημένην." "καὶ οἱ
Σαμοθράκες κηρύττουσι κήρυγμα, τὸν ζῶντα
αὐτὸν ἀγαγόντα δύο τάλαντα ἔχειν."

ἀναδέξασθαι ἀναλαβεῖν, ἐκδέξασθαι. α
"ὃ δὲ εἰς τὸ τέμενος κατεσκήνωσεν, βουλό-
μενος ἀναδέξασθαι τὰ μέλλοντα διακομίζειν
αὐτὸν πορθμεῖα." καὶ Πολύβιος (152) "τῆς
τε κατὰ πλοῦν ἀφυστεροῦντας ἐκ τῆς Μεσ-
σήνης ἀναδεχόμενος." καὶ αὖθις "πρὶν ἀνα-
δέξασθαι τοὺς ἐσκεδασμένους ἐν ταῖς προ-
νομαῖς."

ἀναδέξασθαι ὑπενεγκεῖν, ὑπομείναι. β
Πολύβιος (13 5) "πᾶν γὰρ βουλευθῆναι τὸν
Φίλιππον ἀναδέξασθαι, ἢ καταφανεῖ γενέ-
σθαι Ῥοδίοις τὴν ἐν τούτοις αὐτοῦ προαί-
ρεσιν· ἢ καὶ τὸν Ἡρακλείδην ἀπέλυσεν τῆς
ὑποψίας." καὶ ἀναδέχομαι ἀντὶ τοῦ ἀνα-
λαμβάνω. καὶ ἀναδέχεσθαι τὴν παρη-
σίαν τῶν πολεμίων ἀντὶ τοῦ προσδοκᾶν.

ἀναδέρω ὑπερίθιμμαι, ἀναβάλλομαι.

ἀναδέσμιον ὁμοίον τι διαδήματι· ἢ μέ-
τρων κεφαλῆς.

ἀναδεύειν φυρᾶν, καὶ ἀναδεύσει φυ-
ράσει, μυλάζει. Αἰλιανός "εἴπερ οὖν τὰ Ἐπι-
κούρου βιβλία καταπλέξας τῶν ἀθῶν τε καὶ
ἀσεβῶν καὶ ἐκτεθλυμένων σεγμάτων τὴν
σποδὸν ἀναδεύσει κηρὶ ὕγρῳ, καὶ ἐπιπλα-
σάμενος τὴν νηδὺν καὶ τὸν θώρακα πάντα
καταδήσει ταινίαις."

ἀναδιδύξαι ἀντὶ τοῦ πάνυ διδάξαι·
ἐπιτατικὸν γὰρ ἔστι νῦν ἢ ἀνά.

ἀναδιδουῖσαν ἀντὶ τοῦ ἀναδιδόμενῃν.

ἀνάδικα τὰ ἥδη κριθέντα. "ἀνάδικα
τὰ δεδικασμένα ποιῶν, ἀσχοκερδείας ἡσ-
σώμενος" (Procop. Arg. 14).

ἀναδικάσασθαι τὸ ἄνωθεν δικάσα-
σθαι. οὕτως Ἰσαῖος. ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἀνά-
δικοι κρίσεις, αἱ ἄνωθεν δικάζόμεναι, ὅταν
ἄλλωσιν οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν. Hagn.

ἀναδομή (ἀπ ἀνανομή) ἀναδασμός.

ἀναδούμενος σέφανον τιθέμενος, καὶ
ἀναδουμένην σφαινομένην. Προκόπιος
(Arg. 2) "ἀσχος ἀναδουμένην οὕτω μέγα
πρὸς πάντων ἀνθρώπων."

ἀναδούμενος. "ὃ δὲ τρυφερός --- βο-
σφύχους." cf. v. ἄβρός.

ἀνάδοχον, οὐκ ἀναδοχέα λέγουσιν. Μέ-
νανδρος Ἀχέρᾳ "πρὸς τὴν ἀδελφὴν ἀνάδοχον
τῶν χρημάτων."

ἀναδρομαί ἀναβάσεις. "ἀναδρομὴ γί-

γνωτο κἄν σφαλλώμεθα. δεῖ πρόχειρον ἔχειν αἱ τὸν στίχον τοῦτον. τοῦτο μὴ ποιήσας Λεύκιος ὁ Ῥωμαῖος μεγάλως ἐσφάλῃ. οὕτω παρ' ὀλίγον σφάλλεται τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων ἀγομένων ἀκρισίᾳ. ἱκανὰ τῶν τοιούτων ὑποδείγματα τοῖς εὖ φρονοῦσιν ἢ τε Πόρρον τοῦ τῶν Ἑπειρωτῶν βασιλέως βίᾳ καὶ πάροδος εἰς Ἄργος, ἢ τε Λυσισμάχου στρατεία διὰ τῆς Θράκης ἐπὶ Ἀρομικαίτην τὸν βασιλέα τῶν Ὀδρουσῶν, καὶ πολλὰ δὴ τοῖς ἑτέροις παραπλήσια." Polybius?

ἀναδύναι ἀναχωρῆσαι.

ἀναδύντος.

ἀναδύμενος φεύγων, ἀναβαλλόμενος. καὶ ἀναδύομαι μεταβουλεύομαι.

Ἀνάζαρβος. "ὅτι Νέρβας βασιλεὺς Ῥωμαίων κατενεχθείσης ὑπὸ σεισμοῦ Διοκαιοσαρείας τῆς ἐν Κιλικίᾳ κειμένης ἐπεμψε συγκλητικὸν ὀνόματι Ἀνάζαρβον, ὃς ἀνοικοδομήσας αὐτὴν πάλαι λεγομένην Κύνδαν, εἰτα Διοκαιοσύρειαν, ἐκ τοῦ Ἰδίου ὀνόματος ἐκύλευσεν Ἀνάζαρβον." cf. v. Κύνδα.

ἀναζυγαῖς ἀναστροφῆς, στρατοπεδείας. Πολύβιος (5 110) "ὁ δὲ Φίλιππος οὐδενὶ κόσμῳ ποιησάμενος τὴν ἀναζυγὴν καὶ τὸν ἀνάπλουν δευτεραῖος εἰς Κεφαλληνίαν κατήρην." "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τῶν γεγονότων οὐδὲν ὅλως εἰδότες περὶ ἀναζυγὴν ἐγένοντο."

ἀναζωπυρῆσαι ἀνανεῶσαι, ἀνεγείραι, ζῶσαι.

ἀνάθεμα καὶ τὸ ἀνατιθέμενον τῷ θεῷ καὶ τὸ εἰς ἀφανισμόν ἐσόμενον· ἀμφότερα σημαίνει. λέγεται δὲ καὶ ἀνάθημα τὸ τῷ θεῷ ἀνατεθειμένον. καὶ ἀναθεματίζω αἰτιατικῇ.

ἀναθέντας ἀντὶ τοῦ ἐπιθέντος Ξενοφῶν (Anab. 3 1 30).

ἀναθεῖναι καὶ ἐπαναθεῖναι τὸ αὐτό. Ἀραρῶς Ὑμναίῳ "ὅπως τε τὴν νόμῳ, ἐὰν ὁ καιρὸς ᾖ, μετέωρον ἐπὶ τὸ ζεῦγος ἀναθήσεις φέρων."

ἀναθεῖς ἐπιτρέψας. ἐπὶ ἀνύχων τάττεται τὸ ἀναθεῖς, Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Πλούτῳ (68) ἐπὶ ἐμψύχων ἐχρήσατο αὐτῷ. "ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ χρημνόν τιν' ἀναθεῖς."

ἀναθέσθαι. Ἀντιφῶν ἐν τῇ περὶ προνοίας φησὶν "ἀναθέσθαι ὥσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν," ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν βιῶναι μετενοήσαντας ἐπὶ τῷ προτέρῳ βίῳ. Harp.

ἀναθέσθαι τὸ μεταθέσθαι, ἀπὸ τῶν πεττεόντων καὶ τὰς κεινημένους ἤδη ψήφους διορθούντων. οὔτε δὲ τὸ ὑπερθέσθαι σημαίνει ἢ λέξις οὔτε τὸ ἀνακοινώσασθαι, ἀλλὰ τὸ μεταβουλεύσασθαι καὶ μεταγνῶναι. πολὺ ἐστὶ παρὰ Πλάτῳ τῷ φιλοσόφῳ. Μένανδρος Ἀφροδισίῳ "ἐκφυγοῦσα δ' ἦν εἶχεν νόσον, οὐκ ἔσχε τοὺς ἐρθέντας ἀναθέσθαι λόγους."

ἀνάθεσις ἢ ἐπέρθεσις. "τὰ χρήματα δώσιν ὑπέσχατο, τριῶν ἡμερῶν αἰτήσαντες ἀνάθεσιν" (Herodian. 7 4).

ἀναθεώρησις. "μεγάλῃ δὲ οὔσῃ κατὰ τὴν νομοθεσίαν ἀναθεωρήσεως, μισοπόνηρος φαίνεται ὁ ἀνὴρ διὰ τὸ πάντων τῶν νομοθετῶν πικρότατα πρόστιμα θεῖναι" (Diodor. Sic. 13 35).

ἀναθηλήσει (Hom. A 236) ἀναβλαστήσει.

ἀνάθημα πᾶν τὸ ἀφιερωμένον θεῷ. "αἰτοῦντος τῷ Πέλοπι ἀνάθημα τὴν ἄρνα τὴν χρυσὴν, ἕτερα πυρρόχοντι κειμήλια ἐχρησεν ὁ βούλομαι δός, μὴ δίδου δ' ὃ μὴ θέλῳ" (sch. A. Nub. 144). λέγεται δὲ καὶ ἀνάθεμα.

ἀναθολώσει ἀναταράξει. Πλάτων Νόμων ἐβδόμῳ (extr.) "ὅπως ἀναθολώσει." κυρίως δὲ ἐπὶ τῆς σπηΐας, ἐπεὶ τὸ μέλαν αὐτῆς θολὸς καλεῖται.

ἀναθορόντος ἀναπηδῶντος.

ἀναθρούμενα ἀνασκοπούμενα.

ἀναθρώσχει ἀναπηδᾷ.

ἀναθύειν (ap. ἀναθυᾶν) τὸ ἀναλαμβάνειν τὸ πρῶγμα διὰ χρόνου. Φερεκράτης "πάνιν αὐθις ἀναθύουσιν αἱ γεραίτεραι."

Ἀναία πόλις.

ἀναίδες τὸ θρασὺ βλέπειν. καὶ ἀναίδην ἀθρόως, σφοδρῶς, ἀπρησθριασμένως. καὶ ἀναιδῶς ἀναισχύντως. καὶ ἀναιδῆς, καὶ ἀναίδεια ἢ ἀναισχυντία.

ἀναίμονες (Hom. E 342) ἀναίματοι. καὶ ἄναιμος ὁ μὴ ἔχων αἷμα. καὶ ἄναιμωτί ἄνευ αἵματος.

ἀναίνεσθαι κοινῶς μὲν τὸ ἀρεῖσθαι, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἀφροδίσια (Harp.). καὶ ἀναίνομαι ἀπαρνοῦμαι, προῖμαι.

ἀναιρεθείς ἀντὶ τοῦ ἀνελθθεῖς· οὕτως Ἰσοκράτης (Philipp. 66). καὶ ἀναιρεῖν τὸ ἐν γαστρὶ συλλαβεῖν, καὶ τὸ τεχθῆν ἀνα-

τρέφειν, καὶ τὸ φρονεῦσαι, καὶ τὸ ἀναλαβεῖν· (cf. v. ζέατα) "ὃ δὲ καθείς τὴν χεῖρα εἰς τὴν πῆραν ἀναιρεῖται τὴν ἐπισολήν." καὶ ἔτι τὸ ἀπολλύναι, καὶ τὸ αἰρεῖν ἢ προσενέγκασθαι. καὶ ἀναιρέσεις ἢ ἀνάληψις· "ὃ δὲ τὴν πανοπλίαν ἔρριπεν εἰς ἀναιρέσιν τῷ βουλομένῳ." καὶ ἀναιρεῖται λαμβάνει· "ὃ δὲ ἀναιρεῖται τὸ μείζον μέρος τοῦ κρεαδίου." καὶ ἀναιρεῖσθαι ἀνυδέχεσθαι, ἀναλαμβάνειν· (Dio Cass. fr. 57 82) "τῷ Σκηπίῳ ἦν τὰ διωμολογημένα πρὸς Καρχηδονίους διμήρους σφᾶς δοῦναι καὶ τοὺς ἐλέφαντας καὶ τὰς τριήρεις, καὶ μήτε καταλόγους ποιεῖσθαι μήτε μισθοφόροις χρῆσθαι μήτε πόλεμον πρὸς μηδὲνα παρὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων γνώμην ἀναιρεῖσθαι." καὶ αἰθις (cf. v. ἀμυνόμενοι) "οὐ τὴν τυχεύσαν πρόνοιαν ἐποιοῦντο Ῥωμαῖοι τοῦ μὴ κατάρχοντες φαινέσθαι μηδ' ἀναιρούμενοι τοὺς πολέμους." καὶ Ἡρόδοτος (6 69) ἀναιρεόμενον ἀντὶ τοῦ ἐν γαστρὶ συλλαμβανόμενον. καὶ ἀναιρούμενοι ἀναλαμβανόμενοι, ἐπιχειροῦντες.

ἀναισίμου (Herodot. 1 185) ἀνήλiske, κατεδαπάνει. καὶ ἀναισιμῶν παρὰ Ἡρόδοτον (1 72) ἀντὶ τοῦ δαπανᾶν, ἀναλίσκειν. ἀναισιμῶσι καταναλίσκωσι· (3 160) "τὰς δὲ γυναῖκας ἀπέπνιξαν, ἵνα μὴ τὸν σῖτον ἀναισιμῶσι."

ἀναίσχυντος καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος (A Ach. 489), ἐπὶ τῶν ἀπρησθριακῶν καὶ μηδεμίαν μεταβολὴν τοῦ τρόπου ποιουμένων.

ἀναίτιος ἐπὶ ἀφροσύνῃ ἀντὶ τοῦ ἀνέγκλητος ἐπὶ ἀφροσύνῃ.

ἄναιτος (immo ἄνατος) ἀβλαβὴς καὶ ἀναιτίας. Σοφοκλῆς (OC 786) "πόλις δέ σοι κακῶν ἄναιτος τῶνδ' ἀπυλλαχθῇ χθονός."

ἀνακαγχάσας μεγάλως γελάσας.

ἀνακάθαρσις ἐπιλυσίς, διευκρίνησις. καὶ ἀνακαθαίρω αἰτιατικῇ.

ἀνακαθιζέσθαι καὶ ἀνακαθίσω.

Ἀνακαίσιον. δῆμος φυλῆς Ἰπποθωαντίδος ἢ Ἀνακαία.

ἀνακαίνισις ἢ ἀνανέωσις. λέγεται δὲ καὶ ἀνακαίνωσις. καὶ ἀνακαίνιω αἰτιατικῇ.

ἀνάκλειον (ἀναγκαῖον?) τὸ δεσμιωτήριον, εἰς ὃ κατετίθεντο τοὺς πονηροὺς δούλους καὶ τῶν ἀπελευθέρων τοὺς ἀφισταμένους.

Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἑρμῶνα περὶ ἑγγύτης "Ἑρμοκράτην δὲ εἰς τὸ ἀνάκλειον ἐνέβαλε, φάσκων ἀπελευθέρων εἶναι, καὶ οὐ πρότερον ἀφῆκε πρὶν λ' δραχμὰς ἐπράξατο."

ἀνακαλούμενος, αἰτιατικῇ, ἀνακτώμενος, πρὸς τὴν προτέραν διάθεσιν ἐπανάγων. "ὃ δὲ ἐσπούδαζεν ἀνακαλεῖσθαι τὰς τῶν ὑποτεταγμένων ἐνόλιας καὶ προθυμίας ἐκ τῆ γεγονότος ἐλαττώματος."

ἀνακαλυπτῆρια δῶρα διδόμενα ταῖς νύμφαις παρὰ τε τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῶν οἰκείων καὶ φίλων, ὅταν τὸ πρῶτον ἀνακαλύπτωνται ἀνδράσι δόρα θῆναι. ἔσι δὲ ταῦτα καὶ ἐπαύλαια. Harp. cf. v. ἀθρήματα.

ἀνακάψαι (A An. 582) καταφυγεῖν.

Ἀνάκειον ὄρος (ap ἀνάκτορον). ἡ τὸ τῶν Διοσκούρων ἱερὸν.

ἀνακεῖσθαι ἐπὶ ἀνδριάντων, κατακεῖσθαι δὲ καὶ κατακεκλίσθαι ἐπὶ τῆς τραπέζης. καὶ ἀνακεῖσθαι πολλάκις ἀντὶ τοῦ κατακεῖσθαι. Athen. p. 23.

ἀνάκειται σκώμμασι, ἀνάκεται λοιδορίαις, ἀνάκεται πόρνοις κύβοις συμποσίοις. σημαίνει δὲ τὸ οἶον πρόσκειται ἰσχυρῶς.

ἀνακεχώφηκας ἀνεπλήρωσας βοῆς, τὰς ἀκοὰς ἡμῶν κωφὰς εἰργάσω. Ἀριστοφάνης (Eq. 312).

ἀνακεφαλαιοῦται ἀναπληρῆται, ἀνακτλεῖ. καὶ ἀνακέφαλῳσις ἡ ἐξ ἀρχῆς ἔρευνα.

ἀνακεχυμένη ἀνείμενη, κεχυνωμένη, ἀνετή.

ἀνακεχωρηκότων. "ὃ δὲ ἐκτίετο βιβλίον μυριάδας τρεῖς, καὶ τέτων σπεδαίων καὶ ἀνακεχωρηκότων" ἀντὶ τοῦ ἀποκρόφων. λέγει δὲ περὶ Ἐπιφροδίτου τοῦ Χαιρωνέως. cf. v. Ἐπαφροδίτος.

ἀνακηκεῖ ἀνακηδῆ. καὶ ἀνακηκίει (Hom. N 705).

ἀνακηρύττω αἰτιατικῇ.

ἀνάκλησις ἡ προσφώνησις, ἀνάκλησις δὲ διὰ τοῦ ἢ ἀνάπανσις.

ἀνακλητικὸν μέλος σάλπιγγος ἀνακαλούσης τὰς φησόμενες εἰς πόλεμον. καὶ Μάρκος Ἀντωνίνος φησιν (3 5) "ἔσο ἀναμέλων τὸ ἀνακλητικὸν ἐκ τοῦ βίου εὐλυτος, μήτε ὄρκου δέόμενος μήτε ἀνθρώπου τινὸς μύρτυρος."

ἀνακλιναι ἀνοῖξαι Ὀμηρος (E 751, Θ 395). οὕτως καὶ Ἡρόδοτος (5 16). "οἱ δὲ

ἀνακλῖναι μὲν τὴν θύραν οὐ κατετόλμησαν, οὐδ' εἶσω παρελθεῖν ἵσχυσαν."

ἀνακλώμενον τὸ ἀπηχούμενον. ὥς ἐπὶ τοῦ κυροῦ Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ· σὺ γὰρ ἐπέρχεις τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

ἀνακνῶνται κνήθονται, κατὰ ἱατροῦς. ἀνακογχυλιάσαι (Plato Conviv. p.185) ἀναγαργαρίσασθαι.

ἀνακοινώσασθαι καὶ ἀνακοινῶσαι, ἄμφοω λέγουσι. Ξενοφῶν δὲ καὶ ἀνεξυνῆτο ἤρηνεν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς (1 1 30).

ἀνακομιδὴ ἀναγωγή, ἐπάνοδος, ἀναφορά.

ἀνακομῶ τὸ ἀναφύω.

ἀνακράτος, ἐπίρρημα, μετὰ πάσης σπουδῆς· "οἱ δὲ ἔφρευγον ἀνακράτος" (Procop. Pers. 2 25).

Ἀνακρέων Τήιος λυρικός, Σκυθίνου τίος· οἱ δὲ Εὐμήλου, οἱ δὲ Παρθένου, οἱ δὲ Ἀριστοκρίτου ἐδόξασαν. ἔγραψεν ἔλεγεῖν καὶ ἰάμβους, Ἰάδι πάντα διαλέκτῳ. γέγονε κατὰ Πολυκράτην τὸν Σάμιον τύραννον, Ὀλυμπιάδῃ νβ'· οἱ δὲ ἐπὶ Κύρου καὶ Καμβύσου ἰύττουσιν αὐτὸν κατὰ τὴν νέ Ὀλυμπιάδα. ἐκπεσὼν δὲ Τέω διὰ τὴν Ἰστιάου ἐπανάστασιν ἤκησεν Ἀβδηρα ἐν Θράκῃ. βίος δὲ ἦν αὐτῷ πρὸς ἔρωτας παίδων καὶ γυναικῶν καὶ εὐδίας. καὶ συνέγραψε παροινία τε μέλη καὶ ἰάμβους καὶ τὰ καλούμενα Ἀνακρεόντεια.

ἀνακρίνω αἰτιατικῇ.

ἀνάκρισις ἐξέτασις ὑφ' ἐκάστης ἀρχῆς γνωμένη πρὸ τῶν δικῶν περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα. ἐξετάζουσι δὲ καὶ εἰ ὅλως ἰσχύειν χρὴ ταύτας. Harp.

ἀνακροτῆσαι ἐπαινεῖσαι, ὑμνῆσαι· (Isseph. A. I. 12 4 9) "ὁ δὲ Πτολεμαῖος πάντας ἐκέλευσεν ἀνακροτῆσαι, τῆς εὐτραπέλειας ἀποδεχόμενος αὐτόν."

ἀνακρουόμεθα (Plato Phileh. p.13 D) ὁδὸν ἀναπροοιμαζόμεθα.

ἀνακρούσασθαι ἐπὶ ναυμαχίας τὸ συμβάλλειν καὶ πάλιν ἀναδύεσθαι.

ἀνακτιᾶσθαι Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ θεραπεύειν. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ τὸ προυπολῶδως αὐθις κτήσεσθαι καὶ ἀπολαβεῖν.

ἀνακτες οἱ θεοί, καὶ ἀνάκτορα τὰ ἱερά.

ἀνακτες καὶ ἀνασσαι. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ φησὶ "καλοῦνται δὲ

οἱ μὲν υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τοῦ βασιλέως ἀνακτες, αἱ δὲ ἀδελφαὶ καὶ γυναῖκες ἀνασσαι" (Harp.). καὶ ἀνάκτορα τὰ ἱερά. καὶ ἀνακτορίαν δεσποτεῖαν. καὶ ἀνακτόριον ἱερόν, καὶ ἀνακτόρων ἱερατειῶν.

ἀνακνυκλήιον τὸν ὀρθόν (ἀνακνύκει ἀνόρθου Hesychius).

Ἀνακνυδάραξος βασιλεὺς Νίνου Περσικῆς χώρας.

ἀνακῶς παρὰ Ἡροδότῳ (1 24, 8 109) ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς, φυλακτικῶς, ἢ βασιλικῶς. καὶ ἀνακῶς ἔχειν φροντίζειν· "προειρημένον τούτοις ὅπως ἀνακῶς ἔξουσιν, εἰ τι ἐκ τῶν πολεμίων κατὰ τὸ ἀφανέστατον πειράζοιτο."

ἀνακωχεύει παρὰ Σοφοκλεῖ (El. 732) τὸ ἀνασειράζει. ἀνακωχεύειν δὲ κυρίως λέγεται, ὅταν χειμῶνος ὄντος ἐν πελάγει σείλαντες τὰ ἄρμενα συλεώσιν αὐτόθι, μὴ διαμαχόμενοι τῷ πνεύματι. μεταφορικῶς ἔν ἐπὶ τοῦ ἄρματος εἴρηκεν, ὅτι οὐ διημιλλήσατο, ἀλλ' ἀφῆκε τὸν τῶν ἵππων κλύδωνα καὶ ἥρεμα ἤλαυνεν. sch. S. El. 732.

ἀνακωχὴ ἀνάπαυσις, ἢ εἰρήνη πρόσκαιρος πόλεμον ὠδίνουσα.

ἀνακωχῆς ἀναπαύσεως, ἐνδόσεως, τῆς πρὸς μικρὸν ἐν πολέμῳ εἰρήνης. ἀνακωχὴ δὲ εἴρηται παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκῶκας ἔχειν.

ἀναλαβεῖν ἐνδυμνηθῆναι. "μηδ' εἰς ἐσχάτην ἀναλαβεῖν ἐλπίδα, μήποτε διὰ ταύτης πολέμιος ἐπ' αὐτοὺς ἀναβῇ στρατός."

ἀναλαμβάνειν αἰτιατικῇ ἐπὶ τοῦ ἀνέχειν. ὅτι ἔμελε τοῖς φιλοσόφοις καὶ τοῦ κοσμίως ἀναλαμβάνειν τὴν ἐσθῆτα, καὶ τοὺς μὴ τοῦτο ποιοῦντας ἐσκωπτοῦν. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ (p.175 E) "πάντα δυναμένους δέξεως τε καὶ τορῶς διακονεῖν, ἀναλυθεῖσθαι δ' ἐκ ἐπισταμένους ἐπιδέξαι ἐλευθέρως, οὐδὲ ἄρμονίαν λόγων λαβόντας ὑπαντῆσαι θεόν." Ἀλεξίς δὲ φησι περὶ ἐσθῆτος οὕτως· "ἐν γὰρ νομίζω τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων εἶναι, τὸ βαδίζειν ἀρρύθμως ἐν ταῖς δόσις, ἔξδον καλῶς. οὐ μὴτε πράττεται τέλος, μηδὲν γὰρ ἡμῶς, μῆτε δι' ἑτέρων λαβεῖν τιμὴν δόντας, φέροι δὲ τοῖς μὲν χρωμένοις δόξης τίς ὄγκον, τοῖς δ' ὀρῶσιν ἡδονήν, κόσμον δὲ τῇ βίῳ. τὸ τοιοῦτον γέρας τίς οὐκ ἂν αὐτῷ κτῶτο, φάσκων νοῦν ἔχειν;" Athen. p.21 B.

ἀναλαμβάνειν ἀντὶ τοῦ ἀνακτιᾶσθαι. b Ἀππιανός "τότε δὲ ἔθει τις δρόμῳ δηλώ-

σων τῷ Πέρσῃ λουομένῳ καὶ τὸ σῶμα ἀναλαμβάνοντι. ὃ δὲ ἐξήλατο τοῦ ὕδατος, βοῶν ὅτι ἐαλώκοι πρὸ τῆς μάχης."

ἀναληγσία ἀναισθησία.

ἀνάληγτος καὶ δυσανάληγτος παρὰ Σοφοκλεῖ, τουτέστι δυσμετάκλαστος, ἀναλήγης, ἀπαθής, ἀνηλέης, σκληρός· (OR 12) "δυσανάληγτος γὰρ ἂν εἴην, τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἔδραν." καὶ ἀναληγῆτως ἀναισθηγῆτως, ἀπόνως. καὶ ἀναληγῆτων ἀσυμπαθῶν, ἢ τῶν μὴδ' ὅλως ἀλγούντων ἐπὶ τινι, ἢ πολυαληγῆτων, τῶν εἰς πολλὰ ἄχῃ ἡμῶς ἐκβεβληκότων. Σοφοκλῆς (Αἰ. 946) "ὥμοι ἀναληγῆτων δισσῶν ἐθρόησας ἀναυδον ἔργον Ἀτρεϊδῶν τῶδ' ἄχει," τουτέστι τῇ παρούσῃ συμφορᾷ.

ἀναλέγεται, αἰτιατικῇ, ἀναμφιβόλως ἔχει, ἐννοεῖται. "εἰ μὲν τις ἀναλέγεται τοῦτο, ὅτι κρατήσομεν ἐξ ἐφύδου τῶν πολεμίων."

ἀναλεξάμενος ἀναγνούς, νοήσας· "ὃ δὲ ἀναλεξάμενος τὴν ἐπιστολήν." καὶ ἀναλεξάμενων ἑαυτοὺς συναγαγόντων· "μόλις δὲ τῶν Καρχηδονίων ἀπὸ τῆς καταπλήξεως ἀναλεξαμένων, μόνος ὁ Βλάνων καλούμενος οἰκίαν τῆς περιστάσεως φωνὴν προέμενος εἶπε" (Diodor. Sic. exc. leg. 27). καὶ αὐθις "καὶ τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου μνημεῖον συνέκλεισεν, ἵνα μηδεὶς ἔτι μῆτε τὸ τοῦτου σῶμα ἴδῃ μῆτε τὰ ἐν ἐκείνοις γεγραμμένα ἀναλέξῃται" (Dio Cass. 75 13).

ἀνάλημμα ὕψωμα, σήριγμα. "κατανοήσας τὸ βύρος τῶν ἀναλημμάτων, καὶ ὡς ἀδύνατόν ἐστι σαλευσαι τὰ τεῖχη, ἐκ χειρὸς τὴν μάχην ἐποίησεν."

ἀναλήψεσθαι, αἰτιατικῇ, ἀνακτήσεσθαι. (Iosepli. B. I. 5 3 4) "ὃ δὲ ἔλεγεν ἀναλήψεσθαι τὸ παρὸν πταῖσμα ταῖς εἰς τὸ μέλλον ἀρεταῖς."

ἀνάληψις ἀνάρρωσις. "σπεδὸν ἐποιεῖτο ὑπὲρ ἀναλήψεως καὶ θεραπείας τῶν ἀνδρῶν, οὐχ ἥτιον δὲ καὶ τῶν ἵππων" (Polyb. 3 87).

Ἀναλιβόζωρα ὄνομα τόπου.

ἀναλίσκειν καὶ ἀναλοῦν, ἐκατέρως. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (247) "χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ, πάλιν τ' ἀναλῶν, ἥνικ' ἂν τούτου δέῃ." Διαιταλεῦσιν "εἰς τὰς τερήρεις δεῖ μ' ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τεῖχη." ἐν δὲ τῷ παρελθούτῳ καὶ διὰ τοῦ ἡ ἡδία-σέως, ὅλον ἀνῆλσκον καὶ ἀνάλισκον. καὶ αὐ-τὸς οἶ' ἀνάλειν οἱ πρὸ τῆ τὰ χρήματα."

ἀναλκίς ἀδύνατος, ἀσθενής. "οὐ γὰρ μόνον ὁ μέγας κίνδυνος ἀναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει, ὡς λέγει Πίνδαρος, ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας ἀνὴρ οὐδένα μικρὸν ἀγῶνα προσίεται, ἀλλ' ὅπου φρυγᾶδες ἄλλοι δι' ἀνανδρίαν ἀποδιδράσκουσιν, ἐνταῦθα καταβαίνει παραβαλλόμενος" (Damasc. Phot. p. 337a). καὶ αὐθις ἡ τραγωδία (S. El. 301) φησὶ περὶ Αἰγίσθου "ὁ πάντ' ἀναλκίς οὗτος, ἡ πῦσα βλάβη, ὃ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιοῦμενος;" συνεργοῦσης γὰρ τῆς Κλυταίμνης εἰς ἀνέλε τὸν Ἀγαμέμνονα.

ἀναλλοίωτος ὁ αἰὲ αὐτὸς ὢν καὶ μὴ δεχόμενος ἀλλοίωσιν.

ἀναλογεῖον, ἐν ᾧ τίθενται τὰ βιβλία.

ἀνάλογον. ἀναλόγῃς ὁρισμὸς ἐστὶν οὗτος· ἀνάλογον ἔχει μεγέθῃ πρὸς ἄλληλα, ὡν ἡ αὐτὴ ἀνθυφαίρεσις. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης τὴν ἀνθυφαίρεσιν ἀντανάφρεσιν εἴρηκεν. τὰ δ' ἀνάλογον ἔχοντα πρὸς ἄλληλα καὶ ὁμοίως ἔχον πρὸς ἄλληλα λέγεται (Alex. Aphrod. in Top. p. 206). ἀνάλογον δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως. καὶ ἀναλόγως ἴσως. καὶ ἀναλογώτερον τὸ ὑψηλότερον, τὸ σοφώτερον, τὸ ἀναλογικώτερον.

ἀναλογῶ ἐπὶ τῷ ἁρμόζῳ, δοτικῇ· "οἰκοδόμοι μεγέθῃ διαμέτρων ἐφ' ὕψους αἰρόντες, τῷ ὕψει τοὺς θεμελίους ἀναλογούντας ὑποβάλλουσι." καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπεικάζῳ καὶ ὁμοιω· "ὃ αὐλαῖαν εἶχεν ἀναλογοῦσαν σκηπὴν οὐρανίῳ." καὶ αὐθις "οἱ δὲ σρατιῶται γενναῖοι ὁφθῆναι καὶ τῷ ἴσῳ ἀξιώματι ἀναλογῶντες."

ἀναλοῦντες ἀντὶ τοῦ ἀναιροῦντες Θεοκιδίδης (448). καὶ ἀναλῶν, καὶ ἀναλεῖν τὸ ἀναιρεῖν.

ἀναλτον Ὀμηρος (ῥ 228) καὶ Κρατῖνος ἀντὶ τοῦ ἀπλήρωτον, Δεινυρχος δὲ ἀντὶ τῷ χωρὶς ἁλῶν.

ἀναλύζουσα ξενάζουσα, λυγαίνουσα. ἐστὶ δὲ τι πάθος γινόμενον τοῖς μετὰ συμπαθείας πολλῆς κλαίονσιν.

ἀναλυθῆναι τὸ καθαριῶν τινὶ χρήσασθαι φαρμάκων. Μένανδρος Ἡρώι "πεφαρμάκευ' ὃ γλυκύνει' ἀναλυθεὶς μόλις."

ἀνάλυσις ἐξάπλωσις. "ὄρος γὰρ ἐστὶ λόγος κατὰ ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόντως ἐκφερόμενος τοῦ ὀριστικοῦ κεφαλαιωδῶς." ἀνάλυσις ἢ ἀπὸ σχήματος ἐπὶ σχῆμα τῶν τρόπων ἀνακύκλησις· ἀναλύειν γὰρ λέγεται τὸ τοὺς συνθέτους συλλογισμοὺς ἀνάγειν εἰς τὰς ἀπλῆς

καὶ εἰς τὰς προτάσεις, ἔξ ὧν αὐτοῖς τὸ εἶναι. κατὰ γοῦν τὸ σημαινόμενον τῆς ἀναλύσεως Ἀναλυτικὰ γέγραπται τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους.

ἀναλφάβητος· ἀμάθητος γραμματίων ἀπέντων καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀναλφάβητος." c. i. ἀμάθητος.

ἀνάλφειτον Φιλύλλιος Αἰγεῖ.

ἀναλώθησαν ἠφανίσθησαν· "οὐδὲ γὰρ ἀπλώθησαν ἄλλως αἱ εὐχαί· θηρίον γὰρ τι πτοῖς πομπῇ κρείττονι ἐντυγχάνει." καὶ ἀνάλωμα καὶ προανάλωμα.

ἀναμάθω ἔξ ἀρχῆς μάθω.

ἀναμαλάττεσθαι ἀναφυρῶν. καὶ ἀναμάττεσθαι ὁμοίως.

ἄναμμα· "τρέφεσθαι δὲ τὰ ἔμπυρα καὶ τὰ ἄλλα ὕστρου, τὸν μὲν ἥλιον ἐκ μεγάλης θυλάτης, νοερὸν ὄντα ἄναμμα, τὴν δὲ σελήνην ἐκ ποτίμων ὑδάτων, ἀερομυγῇ τυγχάνουσιν καὶ πρόσγειον οὖσαν." Diog. L. 7 145.

ἀναμασώμενοι ἀντὶ τοῦ ἀνερυνῶντες. "μόλις τὸ πρῶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι" οἱ κριταί· Ἀριστοφάνης (Vesp. 815). καὶ ἀναματτόμεναι ἀναμασσομέναι.

ἀναμαχοῦμενον ἐκ δευτέρου μαχεσόμενον. "ὁ δὲ ἐκέλευεν αὐτὸν αὐθις ἦκειν ἀναμαχοῦμενον τὴν πρώτην ἦσαν."

ἀναμείνω αἰτιατικῇ.

ἀναμείλποντες ἀνυμνοῦντες.

ἀναμετρήσοιμι (Hom. μ 428) διεκπερῶσοιμι. "μήποτε εἰς Ῥήγιον ἐκπλεῖν, μήτε τὴν πολλὴν θύλασσαν ἀναμετρεῖν."

ἀναμεινυόμεναι ἀνατεῖναι.

ἀναμίλλητον ἀφιλόνεικον.

ἀναμίξ ἀναμείδην, ἀναμειγμένως.

ἀνάμνησις. ἀνάμνησις ἐστὶ φαντάσματός εὐρεσις. ἀρξαμένη δὲ ἀπὸ τῆς ψυχῆς διαβαίνει ἐπὶ τὸ ἐξωμένον σῶμα· ἀναμνησθέντες γὰρ φοβεροῦ τινὸς ἡμῖν γενομένου ὠρῶσμεν, καὶ τοῦ πλοῦ ἀναμνησθέντες ἠσπασάμεν. πῶς δὲ λέγομεν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἄρξασθαι τὴν κίνησιν ἐπὶ τῆς ἀναμνήσεως; οὐχ ὥς ἐκείνης αὐτῆς ἀναμνησχομένης, ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ τῶν αἰσθήσεων λέγομεν (ἀρξαμένη γὰρ ἡ κίνησις ἐκ τῶν αἰσθητῶν ὁδῶν· μέχρις ἐκείνου ἐν ᾧ ἡ κριτικὴ καὶ αἰσθητικὴ δόναμις· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ πνεῦμα), οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ἀναμνήσεως λέγομεν ὅτι ἀπὸ τοῦ πνεύματος, ἐν ᾧ ἡ ψυχὴ, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς κατὰ τὴν ἀνάμνησιν κινήσεως γέγονεν, ἀνάπαυον ἢ ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως. εἰς ὃ

γὰρ τελευτᾷ ἡ αἰσθησις, ἐκείθεν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναμνήσεως. ἡ γὰρ ἀνάμνησις φαντάσματος ἐστὶν εὐρεσις ὃ ποτε ἐγένετο ἐν τῷ πνεύματι· ἐν τούτῳ γὰρ γίνεται τὰ φαντάσματα, ἐν ᾧ καὶ ἡ αἰσθητικὴ ψυχὴ ὄρνυται. ἀπὸ τούτων οὖν τῶν ἐν τῷ πνεύματι ἐν ᾧ ἔστιν ἡ ψυχὴ ἐγκαταλειμμάτων, ὅπερ φαντάσματα καλοῦμεν, ὅπερ ἐγκαταλείμματα ἐκ τῶν κατὰ τὰς αἰσθήσεις ἀντιλήψεων ἔσχεν, ἀπὸ τούτων ἡ ἀρχὴ τῆς κατὰ τὴν ἀνάμνησιν κινήσεως γίνεται. ἐπιβάλλουσα οὖν πάλιν τῷ φαντάσματι ὃ πρὶν ἔσχε, τουτέστι τῷ ἐγγενομένῳ πρότερον ἐν τῷ πνεύματι τύπῳ, ἀναμνησκαται καὶ δι' οὗ αἰσθητηρίου ἦσθετο αὐτό, καὶ ὕτως συνδιατίθεται τῷ αἰσθητηρίῳ τὸ σῶμα. Philopon. in Ar. de anima E 4 2.

ἀναμοχλευόντων ἀνορτυτόντων, ἀνακινούντων· "βιαζομένων δὲ αὐτῶν καὶ τὰς θύρας ἀναμοχλευόντων δράκοντες ἄρα μέγιστοι τὸ μέγεθος ἀνέστελλον αὐτούς."

ἀναμύειν ἀναβλέπειν.

ἀναμφήριζον ἀναμφίβολον, καὶ ἀναμφήρις ὁ ἀναμφισβήτητος.

ἂν ἀμφοῖν. εἰς τὸ τέλος τοῦ βίου τοῦ ὀσίου Εὐθυμίου ἐν τῇ μεταφράσει.

ἀνανέμειν ἴσον τῷ ἀναγινώσκειν Ἐπιχυρμος. Ἡρόδοτος δὲ (1 173) ἀνανέμεσθαι ἐπὶ τοῦ κατυλέγειν τέθεικεν.

ἀνανεοῦσθαι, ὡς ἡμεῖς, Θεουκιδίδης ἐ (18) καὶ Πλούτους Κρατίνος.

ἀνανεωσάμενος ἀνακαινίσας καὶ ἀνεγείρας. ἡ ἀναμνησθεῖς, εἰς ἔννοιαν ἐλθὼν. "ὁ δὲ Μάρκος προσανεωσάμενος τὴν τοῦ τέλους τυπεινότητα, ἐπεβάλετο κατυπειράζειν τῆς ἐλπίδος" (Polyh.).

Ἄνανος ὄνομα κύριον. "ἀποκλείσας τοὺς ζηλωτὰς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ φρουρὰν αὐτοῖς ἐπιστήσας παρεκάθητο."

ἄναντα (Hom. Ψ 116) ἀνωφερῇ, δυσχερῇ.

ἀνανταγώνιστος ἀκαταμάχητος. "ἀνανταγώνιστος ἦν ἡ Ῥωμαίων ὁρμὴ καὶ δυσάντητος τοῖς ἐντυγχάνουσιν" (Theophyl. Sim. 2 6).

ἄναντες ἀνωφερές. ὅτι τωτόν ἐστιν ἄναντες καὶ πρόσαντες. καὶ εἴ τι μὲν ἄναντες, τοῦτο καὶ πρόσαντες, οὐκέτι δὲ τὸ ἀνάπαυιν· τὸ γὰρ πρόσαντες ὑπότομον καὶ μὴ παρεῖκον, μηδὲ ἀποδεχόμενον τὸν ἀναβῆναι βουλόμενον. τῷ δὲ ἀνάντει καὶ προσάντει ἐναντίον τὸ κύταντες. καὶ τὰ μὲν ἡδεα καὶ

τερπνὰ λέγομεν ῥᾶσα καὶ ῥᾶω, τὰ δὲ λυπηρὰ προσάντη καὶ ἀνάντη καὶ δυσχαρῆ· καὶ ἀνάντης ἡ δύσβατος ὁδός. καὶ κλίνεται εἰς οὐς.

ἀναντίρρητον τὸ ἀντιλογίαν μὴ ἐπιδεχόμενον.

ἀναξ θηλυκῶς. οὕτως Αἰσχύλος. cf.

Orion p. 26.

α. Ἀναξαγόρας σοφιστής, Ἡγησιβούλου υἱός, Κλαζομένιος. νῦς δὲ ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ ὕλην καὶ νοῦν πάντων φρουρὸν εἶπεν. ἔτος ἐξιν ὃ τὸν ἥλιον εἰπὼν μύθρον διάπυρον (Harp.), τοστέστι πύρινον λίθον. ἔφυγε δὲ ἐξ Ἀθηνῶν Περικλέους αὐτῷ συνειπόντος, καὶ ἔλθων ἐν Λαμψάκῃ ἐκείσε κατασφύρει τὸν βίον ἀποκαρτερήσας. ἐξήγαγε δὲ τοῦ ζῆν ἑαυτὸν ἐτῶν ὅ, διότι ἐπ' Ἀθηναίων ἐναβλήθη ἐν δεσμοτηρίῳ οἷά τινα καινὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ παρεισφύρων.

β. ὅτι Ἀναξαγόρας Ὀλυμπίῳσιν, ὁπότε ἤκιστα ὕοι, προελθὼν ὑπὸ κωδῶν ἐς τὸ σάδιον, ἐπὶ προρρήσει δμῖρον λέγεται τοῦτο πεπραχέναι, καὶ ἄλλα δὲ πλείστα προλέγων. ἔτος Κλαζομένιος ὢν ἀγέλαις τε καὶ μῆλοις τὰ ἑαυτοῦ ὠῆκε. περὶ τούτου ἔφη Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς προβάτοις μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις φιλοσοφῆσαι. ὁ δὲ Θηβαῖος Κράτης κατεπόντισε τὴν οὐσίαν, οὔτε προβάτοις ποιήσας ἐπιτήδειον οὔτε ἀνθρώποις. Philostrat. V. A. 1 2 et 13.

Ἀναξανδρίδης Ἀναξάνδρου, Ῥόδιος ἐκ Καμείρου, γεγωνὸς ἐν τοῖς ἀγῶσι Φίλιππου τοῦ Μακεδόνα, ὀλυμπιάδι ρα'. κατὰ δὲ τινὰς Κολοφώνιος. ἔγραψε δὲ δράματα ξέ, ἐνίκησε δὲ ἰ. καὶ πρῶτος οὗτος ἔρωτας καὶ παρθένων φθορὰς εἰσήγαγεν.

ἀναξία ἀξίαν οὐκ ἔχουσα, ἀλλ' ἄτιμος· "ἀλλ' ἄπερ εἷς ἐποίκος ἀναξία οἰκονομῷ θαλάμους πατρός" (S. El. 189). ἐποίκος δὲ ἀντὶ τοῦ μέτοικος, οἰκονομῷ δὲ ἀντὶ τοῦ δαιτιῶμαι.

Ἀναξίβιος Λακεδαιμονίων στρατηγός.

Ἀναξίλας κωμικὸς ποιητής.

α. Ἀναξίμανδρος Ἀναξιμάνδρου Μιλήσιος, ὁ νεώτερος, ἱστορικός. γέγονε δὲ κατὰ τοὺς Ἀρταξέρξου χρόνους τοῦ μνήμονος κληθέντος. ἔγραψε συμβόλων Πυθαγορείων ἐξηγησιν, οἷον ἐστὶ τὸ ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν, μαχαίρῃ πῦρ μὴ σκαλεῦειν, ἀπὸ ὁλοκλήρου ἄρτον μὴ ἔσθλειν, καὶ τὰ λοιπά.

Ἀναξίμανδρος Πραξιᾶδου Μιλήσιος φιλόσοφος, συγγενὴς καὶ μαθητὴς καὶ διάδοχος, Θιάλῃτος. πρῶτος δὲ ἰσημερίαν εὔρει καὶ τροπὰς καὶ ὠρολογεῖα, καὶ τὴν γῆν ἐν μεσαιτάτῃ κείσθαι. γνώμονά τε εἰσήγαγε, καὶ ὅλως γεωμετρίας ὑποτύπωσιν ἔδειξεν. ἔγραψε περὶ φύσεως, γῆς περιόδου, καὶ περὶ τῶν ἀπλανῶν, καὶ σφαίραν, καὶ ἄλλα τινά.

Ἀναξιμένης Ἀριστοκλέους Λαμψακηνός ῥήτωρ, μαθητὴς Διογένης τοῦ κυνός καὶ Ζωίλου τοῦ Ἀμφιπολίτου γραμματικοῦ τοῦ κυκλίζοντος Ὀμήρου, διδύσκαλος δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα. εἶπετο δὲ αὐτῷ ἐν τοῖς πολέμοις. οὗτος βασιλεὺς Ἀλέξανδρον, θυμῷ χρώμενον ἐς Λαμψακηνούς, τέχνην περιῆλθε τοιαύδε. φρονούντων Λαμψακηνῶν τὰ Περσῶν, ὑπερξίωσιν τῷ θυμῷ. Ἀλέξανδρος ἠπείλει τὰ μέγιστα κακὰ ἐργάσασθαι. οἱ δὲ ἅτε περὶ γυναικῶν καὶ παίδων καὶ τῆς πατρίδος θέοντες ἀποσέλλουσιν Ἀναξιμένην ἰκετεύοντα. Ἀλέξανδρος δὲ γνοὺς καθ' ἥντινα αἰτίαν ἦκοι, κατωμόσατο θεοῦς ἢ μὴν αὐτῆ ταῖς δεήσεσι τάναντία ἐργάσασθαι. Ἀναξιμένης δὲ "χάρισαί μοι" ἔφη "ὦ βασιλεῦ τὴν χάριν, γυναικὺς καὶ τέκνα Λαμψακηνῶν ἐξανδραποδίσασθαι καὶ τὰ ἱερὰ ἐμπρῆσαι καὶ τὴν πόλιν ἐς ἔδυφος καταβυλεῖν." Ἀλέξανδρος δὲ οὐκ ἔχων τι πρὸς τοῦτο σοφίσσασθαι ἢ ἀντιμνηχανήσασθαι, καὶ ἐνεχόμενος τῇ ἀνάγκῃ τοῦ ὄρκου, συγγνώμην ἔνεμεν ἐκ ἐθέλων Λαμψακηνοῖς. ἡμύνατο δὲ καὶ Θεόπομπον τὸν Λυμοσράτου ἐχθρὸν ὄντα Ἀναξιμένης οὐκ ἀμυθέατα ἀλλ' ἐπιφθονώτατα. σοφιστὴς γάρ ὢν καὶ σοφιστῶν λόγους μιμούμενος γράφει βιβλίον, ἐς Ἀθηναίους καὶ ἐπὶ Λακεδαιμονίους συγγραφεὴν λοιδόρον, ἐς τὸ ἀκριβέστατον μιμησάμενος, καὶ ἐπιγράψας Θεοπόμπον τὸ ὄνομα ἐπεμπεν ἐς τὰς πόλεις. καὶ ἐκ τούτου τὸ ἔχθος τὸ ἐς Θεόπομπον ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἠΰζετο. οὐ μὴν ἐδὲ εἰπεῖν τις αὐτοσχεδῶς Ἀναξιμένους πρότερος ἐξιν εὐρηκῶς. Pausan. 6 18.

Ἀναξιμένης Εὐρυςράτου Μιλήσιος φιλόσοφος, μαθητὴς καὶ διάδοχος Ἀναξιμάνδρου τοῦ Μιλήσιου· οἱ δὲ καὶ Πιαμενίδου ἔφισαν. γέγονεν ἐν τῇ νέ ὀλυμπιάδι, ἐν τῇ Σάρδεων ἀλώσει, ὅτε Κῦρος ὁ Πέρσης Κροῖσον κατέκτεν.

ἀναξιοπαθαῦντες οὐκ ἄξιον ἡγοῦμε-

τοι. "οἱ δὲ Κοῤῥητες ἀναξιοπαθοῦντες οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν ὡς μοιχογέννητον."

Ἀνάξιππος κωμικός τῆς νέας κωμωδίας, ἤκμισεν ἐπὶ Ἀντιγόρου καὶ Δημητρίῳ τοῦ πολιορκητοῦ.

ἀνάζοιτο (απ ἀνέζοιτο) ἀνυσχέσοιτο· ἔνοφῶν (Hell. 2 1 22).

ἐναυξυρίδας φινινάλια, βρακία, ἢ τὰ βαδία καὶ ἄβατα ὑποδήματα. "καίπερ τῷ θεοδοσίῳ ἐκλελυμένον τὸν ἱμάντα τὸν ἀμφὶ τὰ αἰδοῖα τὰς ἐναυξυρίδας δέοντα" (Procop. Arc. 1).

ἀνὰ οὐλαμόν (Hom. A 251) κατὰ τὸ ἄθροισμα.

ἀνυπαίσεις κυρίως τὰ ἐν ταῖς παραβάσει τῶν χορῶν ἄσματα, ἰδίως δὲ τὰ τῶν ῥυθμῶν. πᾶσαν δὲ παράβασιν ἀναπαίσεις καλοῦσιν. "αὐτὸν ἐπῆνι πρότερον παραβάς ἐν τοῖς ἀνυπαίσεσι" φησὶν Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήῃ (734). "γραφαὶ τε παιγνιώδεις εἰς τοῦτο καὶ ἀνυπαίσα ἦδοντο κατὰ Ῥωμαίων." σημαίνει δὲ ἀνυπαίσεις καὶ εἶδος μέτρον ῥίθμων.

ἀναπάλλει ἀναπηδᾷ, ἀνυσείει.

ἀναπανδῆτως.

ἀνάπανταν ἀνάπανσιν. ἀνάπανσις δὲ ὁ μέλλων βίος. "σὺν ἐτέροις ἀξιολογώτατοις ἀνδράσι τῷ πολέμῳ δοὺς τὴν ἀνάπανταν." Μένανδρος (p. 440) "ὠδὶ γὰρ Οὐννων ἡγεμῶν μέγιστος ἔτυχεν ἀναπιύλης," τρεῖσιν ἀπέδωκε καὶ ἀναπαύλας πέμψεις πρὸς τοὺς περσούς· (A Ran. 186) "τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ πακῶν καὶ πρηνιμάτων;" κηρύσσει ὁ Χάρων, καὶ ὡς τόπους καταλέγει.

ἀναπαύσασθαι τὸ κατακλίνεσθαι ὡς πρὸς ὕπνον.

ἀνάπειρα. "κατισπᾶν τὰς ναῦς, τὰς ὑπηρεσίας ἐμβιβάζειν καὶ τῆς εἰρεσίας ἀνάπειραν λαμβάνειν, παρελχοντα τὸν χρόνον ἐκείτης ἕως τὰ παρὰ Ῥωμαίων αὐτῷ γένηται φανερά."

ἀναπείραις. Πολύβιος (10 20) "τῶν δὲ ναυτικῶν δυνάμεων κατὰ θάλατταν ταῖς ἀναπείραις καὶ ταῖς εἰρεσίαις [ἐγύμναζον]."

ἀναπείρατε. "ἀναπείρατε τὰς κίχλας," τοῦτέστι πῆξατε, κεντήσατε. Ἀριστοφάνης (Ach. 975) "φέρει τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας."

ἀναπίσσητε ἀντὶ τοῦ δώρου πείσητε· διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς δωροδοκούμενον. Ἀρι-

στοφάνης (Eq. 68) "εἰ μὴ μ' ἀναπίσσητ', ἀποθνήσκουσι σήμερον."

ἀναπειρηρίαν δυνάμεν πείθειν τοὺς ἀκούοντας. Ἀριστοφάνης (Nub. 873). "πῶς ἂν μάθοι πόθ' οὗτος ἀπόφουξιν δίκης ἢ κλήσιν ἢ χυνῶσιν ἀναπειρηρίαν; καίτοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος." κλήσω, τοῦτέστι μαρτυρίαν. χυνῶσιν λύσιν τῶν δικῶν, ὅλον ἀπάτην, διὰ κενῶν ῥημάτων ἀναπειθόντων τοὺς ἀκούοντας. ἢ ἀναπειρηρίαν, ὥς χυνῶσαι καὶ ἀναπείσαι τοὺς ἀντιδίκους, παρὰ τὸ πείθειν τὴν δίκην. ὁ δὲ Ὑπέρβολος ἐκωμωδεῖτο ὡς ἀπαιδευτος καὶ ὀψιμαθής. ἀξιολογεῖσθαι δὲ οἱ διδάσκαλοι λέγοντες "ἐλάττω τοσοῦδε οὐ λαμβάνω ἐπὶ τούτῳ τῷ ἀναγνώσματι," καὶ ἐπαγγέλλονται προνοήσεσθαι τῶν καινῶν μαθητῶν ὅσον ὧν προνοοῦσι μάλιστα.

ἀναπεμπάζειν ἀναγεῖν, ἀναμνήσκεισθαι. πεποιῆται ἀπὸ τῶν τοῖς πέντε δακτύλοις τῆς χειρὸς συνεχῆς ἀριθμούντων καὶ ἐπαναλαμβάνοντων, οἰοεὶ κατὰ πεντάδα ἀριθμούντων. καὶ ἀναπεμπάζομενοι ἀναριθμούμενοι, σκεπτόμενοι.

ἀναπεποιημένης ἀναπεφυμένης, ἀνεζυμωμένης.

ἀναπεπταμένα χωρία πεδία, κήμποι.

ἀναπεπτωκίως ῥαθυμῶν, ἀφροντισῶν, ἀμελῶν. "ὁ δὲ ἐν τῷ πολέμῳ ἀναπεπτωκίως τε οὐδενὶ λόγῳ καὶ τὴν τῶν ἔργων παρασκευὴν ὀκνηρῶς ἄγαν διὰ τριλοχρηματίαν ποιούμενος" (Procop. Arc. 18).

ἀναπετῶ ἀναπετάσω· Μένανδρος Ἀλκιῶσιν "ἀναπετῶ τοῦτ' προσελθῶν, κοῦκ ἀνέξομ' οὐκέτι." καὶ ἐν Συνερίῳ καὶ ἐτέροις.

ἀναπέφηναι ἀπεδείχθην, καὶ οὐχὶ ἐναπέφηναι.

ἀναπηδῶν καὶ οὐδετέρως διὰ τοῦ ω μεγάλου.

ἀναπήλας ἀνακινήσας. "ὁ δὲ διὰ τοῦ κοντοῦ ὅσον πρὸς τῇ ἀνακῇ ἀναπήλας ἐς ὕψος, καὶ περιεγκῶν ὡς ἂν τις δόρυ τὸ κουφότατον περιφέρει, τῇ ἀλγῇ διακείρων τὸ μετὰφρενον κατεργάζεται."

ἀναπηνίζω ἀναλέγομαι, ἐκλύω, ἀνακυκλῶ.

ἀναπηρίαν. οὕτως Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (α' ?).

ἀνάπηρεν ψυχὴν τὴν ἐπιβλαβῇ, μὴ ὑγιαίνουσαν ἀλλὰ σεσημαμένην καὶ ἀχρεῖαν.

καὶ ἀνάπηρος ὁ χωλός, ὁ καὶ ὑπερβολὴν πεπηρωμένος μέλει τινὶ τοῦ σώματος. *Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ διδομένου τοῖς ἀδυνάτοις ὀβολοῦ* (13) "καὶ τί κωλύει ἡμᾶς μὲν ὠφελῆσθαι τῷ ὀβολῷ ὡς ὕγιεις ὄντας, τέττω δὲ ψηφίσασθαι ἐάσαντας ὡς ἀναπήρω;" "ὁ δὲ δέσμιος ἐς μέσον παραγίνεται, ὅτι καὶ ὧτα ἀνάπηρος, παιγνίων τε γεγονώς παρὰ ἀλώμην" (*Theophyl. Sim.* 5 5).

ἀναπιδύει τὸ ὕδωρ.

ἀναπίμπλαται ἀναπληροῦται.

α ἀναπίπτειν οὐ τὸ κατακλίνεσθαι, ἀλλὰ τὸ μεταμειλεσθαι καὶ μετετίθεσθαι καὶ ἀποκνεῖν. *Θουκυδίδης α* (70) "καὶ νικώμενοι ἐπ' ἐλάχιον ἀναπίπτουσιν."

β ἀναπίπτειν τὸ ἀθυμεῖν λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἀναπίπτειν ἐπὶ ψυχῆς ἐξιν ὅλον ἀθυμεῖν, ὀλιγωρεῖν. *Κρατῖνος* δὲ ἐπὶ τῶν ἐρετῶν κέχρηται τῇ λέξει ἐρεσσόντων καὶ ἀνακλινομένων. καὶ ἀναπεσεῖν ἀνακλιθῆναι.

ἀναπλάκῃ τοι αἱ εἰς μηδὲν ἀμαρτάνουσαι ἀλλ' ἀπάντων κρατοῦσαι. ἡ ἄφυκτοι, ἀπλάνητοι, ἀπροσπέλαστοι, ἀφανεῖς, ὥς οὐκ ἔξιν ἀποφυγεῖν. *Σοφοκλῆς* (*OR* 472) "δεινὰ δ' ἔπονται κῆρες ἀναπλάκῃ τοι," τουτέστι τοῦ *Λαῖου*.

ἀνάπλασμα σχῆμα.

ἀνάπλεως ἔμπλεως.

ἀναπλήσας ἀναπληρώσας. ὁ δὲ Πλάτων ἀντὶ τοῦ μολύντας.

ἀναπνέοντες ἐν νῷ ἔχοντες. "καὶ οἱ μὲν ἀναπνέοντες τὰ τοῦ βασιλέως ἐπιτύγματα διέβαινον, οἱ δὲ βάρβαροι καίπερ σιγῇ προσιόντας ἦσθοντο."

ἀναποδίζειν τὸ ἐξετάζειν, ὥσαντι συγκροῦν, *Ἡρόδοτος* (5 92 6). καὶ ἀναποδιζόμενα ἀντὶ τοῦ ἐξεταζόμενα, ἢ ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν πολλάκις τὰ αὐτὰ λεγόμενα ἢ πραττόμενα.

ἀναπόδρασον ἄφευκτον, καὶ ἀναπόδράσους τοὺς μὴ δυναμένους φεῦγειν.

ἀναποθήσεται καταποθήσεται.

ἀνάποινος (*Hom. A* 99) ἄνευ λύτρων.

α ἀναπολεῖ ἀναμνησθεῖται. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μνησκίζεσθαι. *Αἰλιανός* (*N. A.* 2 54) "μόνος ὁ Φυλάσσιος σκάρος τὴν τροφήν ἀναπολεῖ, ὥσπερ καὶ τὰ βληχῆτά, ἃ δὴ μνησκῆται."

ἀναπολεῖ ἀναπτύσσει. καὶ παροιμία

"ἀναπολεῖς (ἀν ἄν ἀποβάλλης) τοὺς ὤμους ὕδωρ πτίσσων, ὁμοίως ὕδωρ μένει" (*Lucian. Hermot.* 79), ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα πονούτων. καὶ ἀναπόλησις *Θηλυκόν*.

ἀναπόμπιμα δῶρα τὰ ἀποσφερόμενα.

ἀναπόνιπτος μὴ νηψύμενος μηδὲ πλύνας τὰς χεῖρας, ἀλλ' ἀκάθαρτος. "καὶ ἐπιπῶν τὸν ζωμόν, ἀναπόνιπτος, λαρυγγιῶ τὰς θήτορας" (*A Eq.* 356). καὶ ἀναπόνιπτον ἀνεξάλειπτον.

ἀναπρήσας ἀνακαύσας, ἀναφυσήσας.

ἀνάπτεισον τὸ μὴ πταῖον.

ἀνάπτειν περιτιθέναι, ἢ ἀνατιθέναι.

ἀναπτῆτω πετυσθῆτω.

ἀνάπτυξις ἐρμητεία, διασάφσις. καὶ ἀναπτύξω ἀντὶ τοῦ ἐπιδειξῶ *Εὐριπίδης* (*Herc.* 1256).

ἀνάπυσα ἔκπυσα, δῆλα. "Θάνατος Σθενβοῖας ἀνάπυσος ἐγένετο," ἀντὶ τοῦ φανερός. ἀνάπυσον δὲ τὸ ἀνήκοον. *sch. Amphros. Hom.* λ 274.

ἀναρᾶσθαι ἀντὶ τοῦ διαλύειν τὴν γενομένην ἄρῃν. οὕτω *Καλλισθένης*.

ἀνάργυρος ὁ ἀργύριον μὴ κεκτημένος, εἰ καὶ εἴη αὐτῷ ἰκανὴ οὐσία ἐξ ἐτέρων κτημάτων. *Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς Ἐπιγένους διαθήκης* "ἐπειδὴ τοῖνυν Ἐπιγένης ἀσθενήσας τριηραρχεῖν ἠναγκάζετο ἀνάργυρος ὢν, καὶ τῆς γῆς τῶν πολεμίων κρατούντων."

ἀναρᾶρα ἀνύπτωτα, ἀτρύνωτα. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ συλλαβῆς λειπούσης σοιχεῖον ἢ λόγου λείποντος συλλαβῆν.

ἀναρίθμητος ἄπειρος. *Σοφοκλῆς* (*Ai.* 646) "ἄπανθ' ὁ μακρὸς κίναριθμητος χρόνος." καὶ ἀναρίθμοι πλείοι, ἄπειροι. (*Diog. L.* 9 16) "εἰς ἐμοὶ ἀνθρωπος τρισμύριοι, οἱ δ' ἀνάριθμοι οὐδείς. ταῦτ' αὐδῶ καὶ παρὰ *Περσεφόνη*" φησὶν *Ἡράκλειτος*.

ἀνάρριξος, μᾶλλον δὲ ἀναρίξετος. *Ἀριστοφάνης Πολυεῖδω* "διὰ τῆς ἀγορᾶς τρέχω ἀναρίξετος ὢν." *Ἀλέξης Καταψευδομένω* "πάντως ἀναρίξετος οὐ δυνήσομαι διακαρτερῆσαι τηλικυῆτην ἡμέραν." *Ἀντιφάνης Λευκαδίω* "ἐνταῦθ' ἀναρίξετος εὐθὺς κιθαριεῖ." *Τιμοκλῆς Νευρίω* "ἐπιτεῖα διὰ τε ταῦτ' ἀναρίξετος ὢν." *Μένανδρος* δὲ ἀνάρριξον. καὶ ἀναρίξους μήπω ἡρισηκότας. "βουλούμενος ἀναρίξους καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἀπαρσκακέους λαβεῖν τοὺς ὑπεναντίους" (*Polyb.* 3 71).

ἄναρκτον (Aeschyl. Eum. 520) τὸ ἀν-
πότακτον.

ἀνάρμοστος ἀνακόλουθος, μηδενὶ ἄρμο-
ζόμενος.

ἀνάρπαστοι (ἱμνο ἀνοργίαςτοι) οἱ ἀμύη-
τοι, οἷς τελεται καὶ ὄργια οὐκ ἐγένοντο.

ἀναρρηγνύς πλάττων, κατασκευάζων,
συντιθείς· Ἀρισοφάνης (Eq. 623) "ἔλασ-
βροντ' ἀναρρηγνύς ἔπη." ἔχεται δὲ καὶ τῷτο
ἱμαστώος τινος μελίζονος.

ἀναρρηθῆναι ἀνακηρυχθῆναι, καὶ
ἀνάρρημα κήρυγμα, καὶ ἀνάρρησις ἀνα-
γόμεσις· "τοὺς μὲν ἀναρρήσεων καὶ σεφά-
ρων ἀξιοῖ, τοὺς δὲ διηγεκεῖ πυραπέμπει τι-
μωρίᾳ."

ἀναρριπτεῖν ἀναλαμβάνειν· (Dionys.
Hal. 9 3) "ὥστε πρὸς τῇ αἰσχύνῃ, ἣν πρὸ τῷ
κατωλιπεῖν τὸν χάρακα ἐνέγκυντο, καὶ κίν-
δον οὐ τὸν ἐλάχισον αὐτοὺς ἀναρροῖσαι,
σκοτίλους ἀπιόντας διὰ τῆς πολεμίας." καὶ
ἀναρρίπτειν (ἀν ἀναρίπτειν) μεταμελεῖ-
σθαι, μετατίθεσθαι.

ἀναρριχᾶσθαι τὸ πρὸς ἄναντες ἐκβαί-
νειν ἅμα ταῖς χερσὶν ἀντιλαμβανόμενον καὶ
σηριζόμενον. Ἀρισοφάνης Εἰρήνῃ (69) "ἐπειτα
ἐκπύ κλιμάκῃα ποιοῦμενος πρὸς ταυτ' ἀνε-
ρρατ' ἄν εἰς τὸν οὐρανόν." καὶ ἀναρρι-
χώμενος δρασσόμενος. cf. v. ἀνερριχῶντο.

ἀναρροιβδεῖν ἀναρροφεῖν.

ἀνάρροπον ὀπισθόρμητον· "ἡ δὲ Θρα-
κη δύναμις τοῖς Ῥωμαίοις ξυρραγεῖσαι ἔξω-
θεῖ τε καὶ ἀνάρροπον τίθησι τὴν πεζικὴν
ἐρατιάν." καὶ Μένανδρος (p. 440 Nieb.) "κα-
τιόντων τῶν Ἀβάρων κατ' ὀλίγους, οἱ ἐρα-
τιχοὶ γνώμῃ ἐχρῶντο παραγορῆμα ἐπιτίθεσθαι
σφίσι, καὶ τούτου ἀνάρροπον τιθέναι τὴν
τῶν Ἀβάρων κατὰβυσιν."

ἀναρρῦει ἀντὶ τοῦ θύει καὶ σφάττει
Εὐπολις. καὶ ἡ θυσία δὲ ἐπ' ἀνάρρυνσις.
καὶ ἀνάρρυνσις κυρία τῶν ἀπατορῶν
ἡμέρα· ἀπατούρια δὲ ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις,
τὸ συμβῆναι δηλοῦσα τῇ προσηγορίᾳ. καὶ ἀναρ-
ρῦειν τὸ ἐπιθύειν, ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἐπιτελεῖν.
τρεῖς δὲ ἦσαν αἱ ἡμέραι τῶν ἀπατορῶν,
δόρπεια κυρεῖται ἀνάρρυνσις. sch. A Pac. 890.

ἀνάρσια, ἃ οὐκ ἂν τις ἄραιτο, ἄδικα·
"ὅν ἦν καταφεισόμενος ἐναγχος καὶ μεγάλα
ἀνάρσια ἀνηρημένος ἐκδίκως."

ἀνάρτησις ἡ ἐπὶ ξύλον καθήλωσις. καὶ
ἀνάρτησον χρέμασον, καὶ ἀναρτώμενος

κρεμύμενος. Προκόπιος (Goth. 2 26) "ὁ δὲ
ἐπανήκεν ἐπισολὴν ἔχων ταῖς ὁμοίαις ἐλλείσιν
αὐτοὺς ἀναρτῶσαν."

ἀναρῦτειν ἀναντλεῖν, ἀπὸ τῷ ἀρῦεσθαι.
Κρατῖνος Διδασκαλίαις "ὅτε σὺ τοὺς καλοὺς
θριάμβους ἀναρῖτοντο· ἀπηχθάνου."

ἀνασεῖειν ἐκτινάσσειν, ὡς καὶ ἡμεῖς·
"οὐ γὰρ ἀνασεῖων ἠκολούθει καλαμίδα." καὶ
ἀνασεῖω ἀναπεῖθω, ἡ πρὸς μάχην ἐρεθίσω·
(Diodor. Sic. 14 10) "ὁ δὲ τὸς Συρακουσίου
ἀνασεῖων, καὶ τὴν ἑλευθερίαν ἀποκαταστήσειν
ἐπαγγελάμενος." καὶ ἀνασεῖσας ἀπειλη-
σόμενος· Δημοσθένης κατὰ Ἀρισογείτονος
(25 47).

ἀνασειράζει ἀνθέλκει, ἀνατρέπει. ἐν
ἐπιγράμματι (AP 5 241) "ἄψ ἀνασειράζω,
καὶ πάλιν ἄγχι μένω." ἀνασειράζω οὖν ἀνα-
χαλινῶ.

ἀνασεσυρμένην ἄκοσμον, ἀπρεπῆ·
"κωμωδίαν ἀνασεσυρμένην καὶ πλημμελῆ"
(Synes. ep. 67). "καλοῦσι δὲ τὸν μὲν σκωπτι-
κὸν ἐπίχαριν, τὸν δὲ εὐτράπελον ἐπιδέξιον,
τὸν δ' ἀνασεσυρμένον ἄπλαστον καὶ ἄπλοῦν.
οἷς ἐπακολουθεῖ καὶ τὸν αὐστηρὸν ἄγροικον
ἡγεῖσθαι, τὸν δὲ δίκαιον οὐ πολιτικὸν οὐδ'
ἡμερον."

ἀνασηκῶσαι ἀντιποδοῦναι, ἢ ἀναλα-
βεῖν, ὥσπερ οἱ ἱσάντες. οἷον ἔξισῶσαι τῷ
λείποντι ἢ πλεονάζοντι. οὕτως Ἀρισοφάνης.

ἀνάσιλλος ἀναφαιλάντιος.

ἀνάσιμον ἄμορπον. "καὶ μηδὲν πρότε-
ρον διασποδῆσαι ἀνάσιμον ἢ πρεσβύτερον·
οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτ' ὅ γ' ἔλευθέρω" (A
Eccl. 970).

ἀνασκαλεύων ἀνακινῶν, ἀδημονῶν,
ἀναλογιζόμενος.

ἀνασκευασόμενοι ἀπάραντες.

ἀνασκευασθείσης τῆς τραπέζης
φρσι· Δημοσθένης (33 9), οἷον ἀναστάτου γε-
νομένης.

ἀνασκινδαλευθῆναι ἀνασκολοπισθῆ-
ναι, ἀνασκινδῶναι.

ἀνασοβηθεῖς διαταραχθεῖς· "ὁ δὲ πρὸς
τὴν ἀγγελίαν ἀνασοβηθεῖς μεταίως ἀνίσταται
εὐθύς." καὶ αὐθις "τοὺς δὲ ἵππους εἶναι
ἀγρίους, ὑπὸ τε τῷ ἀήθει τοῦ δεσμοῦ καὶ ὑπὸ
τοῦ ἀπρητημένου βάρους ἔτι μᾶλλον ἀνα-
σοβηθέντας διαφορῆσαι αὐτόν."

ἀνὰ σοὶ τάδε πάντα λέπαργε, ἐπὶ
τῶν οὐδὲ μετὰ τὸν κύματον ἀνιεμένων, ἐκ

μεταφορᾶς τῶν βιῶν· ἐπειδὴν γὰρ ἀπολυθῶσι τοῦ ἔργου, ἐλώθασιν οἱ γεωργοὶ τῷ δυνωτωτέρῳ ἐπιτιθέναι τὸν ζυγὸν καὶ τὰ σκεύη.

ἀνασπῆ ἀντὶ τοῦ καταλύει ἢ ἀνασπῆ Θουκυδίδης (497?). ἢ ἀνασπῆν τὰ ἀντλῶν ὕδωρ· "κάδους ἀνασπῶν" φησὶ Φερεκράτης. καὶ ἀνασπῶν, οὐδετέρως, διὰ τοῦ ω μεγάλως.

ἀνασσα βασιλίσσα.

ἀνασαδόν (Hom. I 671) ἀνιστάμενοι.

Ἀναστάσιος Ῥωμαίων βασιλεὺς. οὗτος ἐπὶ τὸ χεῖρον τραπεῖς πᾶσαν ὁμοῦ τὴν βασιλείαν εἰς ἄριστοκρατίαν μετέστησε, τὰς μὲν ἀρχὰς ἀπάσας ἀπεμπολῶν καὶ τοῖς ἀδικῶσι συγχωρῶν, καὶ πρὸς γε χρημάτων ἀκόρεσον ἐπιθυμίαν τραπεῖς, ὡς κενὸς ἐντεῦθεν γενέσθαι καταλόγων τὰς ἐπαρχίας, καὶ πρὸς τὸ ἡθες καὶ ξένον καταπεπληχθῆναι τοὺς ἀνδρας· οὐδὲ γὰρ ὅπλοις τοὺς ἐπιόντας βαρβάρους ἡμύνητο, ἀλλὰ χρήμασι τὴν ἐρῆνῃν ἐκωνοσύμενος διέτειλε. πρὸς δὲ γε τούτοις καὶ τὰς τῶν τελευτῶντων οὐσίας ἐπολυπραγμώνει, κοινὴν ἅπασι δωρούμενος τὴν πενίαν. ὧν γὰρ αὐτὸς ἐλάμβανε τὰς οὐσίας, τούτοις μετ' ὀλίγον διεδίδου τῷ τῆς εὐσεβείας τρόπῳ· καὶ ὧν ἐγγύμνου πόλειον τοὺς ἐνοικοῦντας, τὰς οἰκοδομὰς ἀνέτειλε, ὡς καὶ τὴν ἐνεγκαμένην ἐπιμελιῶς κοσμήσαι καὶ τρισὶ περιβαλεῖν σεφάνοις. ἐπὶ δὲ τούτου δεινὰ ταῖς κατὰ Λιβύην πόλεσιν ἐπέσκηψαν θλίψεις ἐπὶ τῶν καλυμένων Μαίζικων. ἐδέδοντο γὰρ θυγατρίδῳ Μαρίνου εἰς ἡγεμονίαν, ἀνδρὶ νέῳ καὶ πολὺ τὸ κοῦφον κεκτημένῳ, καὶ μετ' ἐκείνον αὐθις Βασιανῷ τῷ παιδί. ὃ δὲ οἷς ἔπραξε παντοίως τὰς τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἄρξαντος ὑπερβαλλόμενος ἀσελγείας, ἔδωκε Λιβύσιν αἰρεῖσθαι τὰ πρότερα, καὶ ταῦτα τοῖς μὲν πενίαι τοῖς δὲ θανάτου μνήμην καταλείψαντα. οὕτως, εἰ δέοι εἰπεῖν, οἱ τε ἀφ' αἵματος καὶ ἀπλῶς τὴν Μαρῖνον παρενυχήσαντες εὐνοίαν τοῖς Λιβύων διαφερόντως καὶ Αἰγυπτίων ἐνεφορήθησαν κτήμασιν. Exc. Peiresc. p. 853.

ὅτι ἐπὶ Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως ἦν ὁ ἄγιος Θεοδόσιος ὁ κοινοβιάρχης. αἰρετικὸς δὲ ἦν οὗτος ὁ Ἀναστάσιος.

ὅτι Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς ἔκτισε τὸ μακρὸν τεῖχος πρὸς μιλίων τῆς πόλεως ἕ', διακρίνας ἐκ τῆς κατὰ ἄρκτον θαλάσσης ἐς με-

σημβρίαν μῆκος μὲν μιλίων 4', εὐρος δὲ ποδῶν 4'. καὶ τῷ Ἰουλιανοῦ λιμένι προβάλους τίθησιν. ὁ αὐτὸς κτίει καὶ τὸν μέγαν τρίκλινον τὸν ἐν Βλαχέρναις, ὃς Ἀναστασιᾶς μέχρι τῆς δεῦρο λέγεται, καὶ τὴν κινεζῶν τὴν Μωκισίαν.

ἀνάσσεις. ἐπειδὴ ὁ θάνατος παρὰ φύσιν εἰσῆλθεν, ἢ δὲ ἀνάσσεις κατὰ φύσιν· ἢ γὰρ πρωτόπλασας πρὸ τῆς παραβύσεως ἀθάνατος ἦν. ἀνάσσεις δὲ λέγεται, ἐπειδὴ τὸ φθαρὲν πλάσμα διὰ τῆς ἁμαρτίας ἀρθαῖται διὰ δικαιοσύνης· εἰ γὰρ παρέμεινε ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ ἐντολῇ, ἔμεινεν ἄν ζῶν, ἀνάσσεις οὐκ ἢ δευτέρῃ εἰσὶς καὶ ἢ τῆς μακροθυμίας τοῦ Θεοῦ πᾶντα.

ἀνάσσεις ἀντὶ τοῦ ἀναστάτωαις. Πολύβιος (Appian. Lib. 106) "Μασσανάσσην δὲ Καρχηδόνι αἴτιον τῆς ἀναστάσεως γενέσθαι, πᾶμπαν αὐτὴν ἀσθενῇ Ῥωμαίοις ὑπαλιπόντα." cf. v. Μασσανάσσης α.

ἀνάστατοι πλακοῦντες εἶδος. οὗτοι δὲ αὐταῖς ταῖς ἀρρηφόροις ἐγίνοντο. ἐλέγοντο δὲ τινες πλακοῦντες καὶ χαρίσιοι, οὗτοι δὲ ἀπὸ τῶν καταλειπομένων συμμιγνύμενοι ἐγίνοντο· καὶ δημιουργοὶ πλάσσουσιν. Ἀριστοφάνης Αἰτιαλεῦσι "πέμψω πλακοῦντας ἐσπέρας χαρίσιους." οἱ δὲ ἀμφιφῶντες γίνονται μουνυγῶνος μηνὸς ἕκτη ἐπὶ δέκα, οἱ καὶ εἰς τὸ Μουνυχίως ἱερὸν τῆς Ἀρτεμίδος κομίζονται. ὀνομάζονται δὲ ἀμφιφῶντες, ὡς μὲν τινες, ὅτι τότε γίνονται ὅτε ἥλιός τε καὶ σελήνη πρῶι ὑπὲρ γῆς φαινόνται, ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι κομίζουσιν αὐτοὺς δαδία ἡμέμεν παρρηγνόντες ἐπ' αὐτῶν. φθοῖς δὲ εἰσι πέμματα ἃ τοῖς θεοῖς καὶ μετὰ τῶν σπλάγγων ἔθνον. αἱ δὲ σελήναι πέμματα εἰσι πλατεῖα κυκλοτερῆ, πέλαντοι δὲ τὰ εἰς θυσίαν πέμματα, πόπανα δὲ... καὶ ἐν Ἑρεχθεὶ τὰς σελήνας πελάνους εἴρκειν Εὐρηπίδης· "καὶ μοι, πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπεις δόμων, φράσον σελήνας τᾶσδε πυρίνῃ χλόῃ." ἐπὶ δὲ ἕξ σελήναις βοῦν ἑβδομον ἔπειτον, κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφαιδῆς σελήνης. ἔθνον μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τέτταρσι ποπάνοις τοῦτον τὸν βοῦν, καὶ ἐκάλουν αὐτὸν πέμπτον βοῦν, μῦλλον δὲ ἐπὶ ταῖς ἕξ ἑβδομον βοῦν. cf. v. βουῖς ἑβδομος.

ἀνάστατος κατεστραμένος, καὶ ἀναστῆτως πεπορθημένος. ὁ διὰ τινα συμφορὰν ἢ δίκην καταλιπὼν τὴν οἰκίαν καὶ ἐν τῇ

ἐλλοδαπῇ διαγενόμενος. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ πόλεων ἐαλωκυῶν καὶ οἰκῶν ἐξερημωθέντων τὸ ἀνάστατον.

ἀναστῆλαι ἀντὶ τοῦ ἀνασχέσθαι.

ἀνάστημα ἡλικίας εὐθύτης. "Θαυμασὸν ὁ θεὸς τῷ Μωυσεὶ τὸ τῆς ἡλικίας ἐξῆ-
ρεν ἀνάστημα" (Ioseph. A. I. 2 9 6). καὶ ἀνά-
στημα ψυχῆς τὸ πρὸς ἀρετῆς ἐπιτεταμένον
καὶ σύντονον ἰδίωμα.

ἀναστήσας ἀναστάτους ποιήσας καὶ με-
τοίσις. "ἀναστήσασα ἐκ τοῦ ἱεροῦ τὸν ἄν-
θρωπον αἰκίῃς καθυπέβαλε," καὶ αὐτῆς
"τὴν δὲ καταφρυγούσαν εἰς τὸ ἱερὸν ἀναστή-
σαι οὐκ ἐτόλμησε." καὶ "ἀναστήτω ὁ θεός" (Ps. 67 1).

ἀνασοιχειοῖ ἀναπλάττει, ὡς μετα-
σοιχειοῖ μεταπλάττει.

ἀναστροφάδην φασίν, ὅταν ὁ ἐγκαλῶν
(ἀδικῶν?) τῇ ἡδικομένῳ ἐγκαλῇ. καὶ ἀνα-
στροφή ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐπιστροφῆς εἰς
τὴν προτέρην χώραν. λέγεται καὶ ἡ ἀνταπό-
δοσις. "καὶ μὴ ἂν ἀναστροφὴν εἶναι αὐτοῖς
πτύσιματός τινος γενομένου κατ' ἐκείνους
ἀκριτῆς πληθύνει χρώμενον."

ἀνάσρω ἀφεγγεῖ. "ἀρά γε ὁρθῶς ζῶμεν
καὶ ὑπὸ φωτὶ δέ, ἣ ἐν ἀσελήνῃ καὶ ἀνάσρῳ
πλέομεν;"

ἀνασύνσαι ἀνασπάσαι.

ἀνασυντάξας ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν συν-
τάξας Ὑπερίδης κατὰ Πολυεύκτου. Hagn.

ἀνασύνταξις. τὰ διωγεγραμμένα τιμή-
ματι ταῖς συμμορίαις ὅταν δόξη τῷ δήμῳ
χρηῖσθαι προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως καὶ ἔλυν-
ται τοὺς τοῦτο πράζοντας, τοῦτο ἀνασύν-
ταξιν καλοῦσιν. cf. v. διώγραμμια h.

ἀνασφίγλας ἀνανήψας, ἐαυτὸν ἀναστή-
σας, ἀναλαβὼν, ἀνενεγκών.

ἀνασχοῦσα ἀναδύσασθαι, καὶ ἀνασχῶν
ἀνατεῖλαι, φανεῖς, ἐξελεῖναι, ἀναδύς. "ὁ δὲ
πρώτος ἀνασχὼν ἐκ τοῦ ὀρύγματος ἦν Μά-
γρος, ἀνδρώδης τε καὶ διωρεφόντως τολ-
μητής."

ἀνασώσων, αἰτιατικῇ, ἀνακτησόμενος.
(Polyb. 3 77) "τὴν τε χώραν καὶ τὰς πόλεις, ὡς
ὑπὸ Ῥωμαίων ἀπολωλεκότες ἕκαστοι τυγχάνου-
σαν, ἀνασώσων," τῷ τῆς ἀναλαβῆς. καὶ Αἰ-
λιανός "οὗτι προσδοκῶν τὸν τόπον τὸν προει-
ρημένον δυνήσεσθαι αὐτοὺς ἀνασῶσαι καὶ
χομίσασθαι· πόθεν; ἀλλ' ἵνα ὑπὲρ ὧν ἐπλημ-
μῆλυσαν κακίᾳ φθάνοντες, ἐν τῇ δευτέρῃ

κινδύνῳ τε ἰσθῶσι κολασθέντες." cf. v.
ἐπλημμέλυσαν.

ἀναταθείς ἐπαπειλήσας. "οἷς δὲ ἀνα-
ταθείς καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς φόβον ἐπικρεμάσας." καὶ ἀνατατικῶς κελεύων ἀντὶ τοῦ προ-
σακτικῶς, ἐμβριθῶς.

ἀνατάξασθαι εὐτρεπίσασθαι.

ἀνατάσεις ἐπαπειλήσεις ὑπερηφάνους.
"τὰ μὲν φιλόανθρωπα παρεσιώπων, τὰς δὲ
ἀνατάσεις καὶ ἀπειλήσεις ἔλεγον." καὶ ἀνά-
τασις ἡ μετὰ πικρίας καὶ θρασυτήτος ἀπειλὴ.
Πολύβιος "οἱ μὲν οὖν περὶ Μητροδώρον κα-
ταπλαγόντες τὴν ἀνάτασιν Φιλίππου τοῦ βα-
σιλέως ἐπανῆλθον."

ἀνατεῖλαι, δοτικῇ, ἀνθῆσαι, ἐκ μετα-
φορᾶς τῶν βοτανῶν.

ἀνατεινόμενος ἐπαπειλήσας. "ὁ δὲ βα-
σιλεὺς πολλὰ τοῖς εἰς τὴν προᾶξιν ὑπουργη-
κῶσιν ἀνατεινόμενος οὐδὲν ἔδρασεν." καὶ
αὐτῆς "οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἀνατεινόμενοι καὶ
κατακαγγάσαντες ἐν ὄψει τοσούτων ἀνδρῶν
καὶ γυναικῶν εἴκοσιν ἀποδόντας πενταχο-
σίους ἀπέκτειναν." ἀνατεινόμενοι οὖν μεθ' ὅ-
βρουως ἀπειλήσαντες. καὶ ἀνατείνας τὴν
ψυχὴν ἐπὶ τὰ ἄνω τρέψας καὶ ἐπὶ τὴν τῶν
θεῶν θέαν.

ἀνατετυρβακίως ἀναταράξας. τυρβά-
σαι δὲ κυρίως λέγεται τὸ τὸν πηλὸν τυρά-
ξαι. Ἀριστοφάνης (Bq. 311) "τὴν πόλιν ἄπα-
σαν ἡμῶν ἀνατετυρβακίως."

ἀνατὶ ἄβλαβῶς, καὶ ἄνευ τίσεως καὶ
τιμωρίας, ὥσπερ καὶ τὸ ἀνουτετῆ.

ἀνατίθεμαι ἀθετῶ.

ἀνατιναγμός.

ἀνατλάντες ὑπομείναντες, καὶ ἀνά-
τλημα ὑπομονή, καὶ ἀνατλῆναι ὑπομείναι.

ἀνά τοι με πέριθεις. ἀλλ' ἐκεῖν' οὐ-
πω λέγεις (A Vesp. 781) ἀντὶ τοῦ ἀναπέ-
θεις τοιγαροῦν με.

ἀνατολή ἢ ἀνατολή. λέγεται δὲ καὶ
ἀντολή.

Ἀνατόλιος μάγιστρος Θεοδοσίου τοῦ
βασιλέως, ὃς ἦν φιλότιμος, προσῆν δὲ αὐτῷ
καὶ τὸ μὴ φέιδεσθαι χρημάτων, τὸ παρὸν
διαθεῖναι ἐσπουδακῶτι.

ἀνατραπέντες σκελισθέντες, συμπε-
σόντες. "οἱ δὲ σπῶσι τοῦ οἴνου ἄδην καὶ
ἀπείρως, καὶ ἀνατραπέντες ἔκειντο ὡς ἔτυχον
αὐτῶν ἕκαστοι εἰκῇ" (cf. v. ἄδην). καὶ ἀνα-
τρέπω αἰτιατικῇ.

ἀνατρέχω ἀντὶ τοῦ ἀναλύω Μένανδρος.
ἀνατρητοὺς ἐμβάδας (Synes. ep. 52)
τὰ διακεκομμένα καὶ τετρυπημένα ὑποδή-
ματα. "τὰ δ' ἐμβάδια; καὶ ταῦτα συνεχι-
μύζετο" Ἀριστοφάνης (Plut. 848).

ἀνατυπῶσαι ἀντὶ τοῦ ἀνατρέψαι Ἀν-
τίμαχος. καὶ ἀνατύπωσις διανόησις.

ἄναυδος ἄφρωνος. "ὅς ὑπ' αἰσχύνῃς τῇ
πάθους περιφρεόμενος δάκρυσιν ἄναυδος ἦν,
ἔξιπείν αἰδοῦμενος τὸ πάθος." καὶ ἀναύ-
δητον ἄλεκτον, ἀπόρρητον, ἀνέλπισον. (S
Λι. 715) "κοῦδὲν ἀναύδητον φατίζαμι" ἄν.

ἀναυλεῖ χωρὶς ναύλου.

ἀναυμαχίον. ὡς τοῦ μὴ σφατεύεσθαι
καὶ τοῦ λιπεῖν τὴν τάξιν καὶ τοῦ τὰ ὄπλα
ἀποβαλεῖν ζημίαι ἦσαν ὠρισμέναι ἐκ τῶν
νόμων, οὕτω καὶ τοῦ μὴ ναυμαχῆσαι. τῆτο
τὸ ὄφλημα ἀναυμαχίου ἐκαλεῖτο, ὡς Ἀνδο-
κίδης (174) "οὕτω δὲ δεῖ καὶ αὐτοὺς καὶ
τοὺς ἔξ αὐτῶν ἀτίμους εἶναι..."

ἀναυσία τὸ μὴ ναυτιᾶν.

ἀναφαίνεις (Hom. A 87) φανερά ποιεῖς.

ἀναφαιρέτους μὴ ἀφαιρουμένους.

ἀναφаланτίαν, οὐκ ἀναφάλαντον λέ-
γουσι. καὶ ἀνάσιλλον τὸ αὐτό.

ἀναφανδόν φανερώς.

ἀναφῆναι (Hom. δ 254) ἐκφῆναι.

ἀναφλασμόν τὰ ἀφροδίσια Εὐπολὶς
Αὐτολύκῳ. καὶ ἀναφλᾶν ἔλεγον τὸ μυλάτ-
τειν τὸ αἰδοῖον.

Ἀναφλύσιοι δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. ἔνιοι
μέντοι τῶν ἱστορικῶν ὡς πόλεως τῆς Ἀνα-
φλύσου μνημονεύουσιν. Haep.

ἀναφοιτῆσαι ἀνελεῖν.

ἀναφορᾶν τὸ ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν τῶν
ἀμνησθηθέντων ἐπ' ἄλλους Δημοσθένης ὑπὲρ
Κτησιφῶντος (219. Haep.). καὶ ἀναφορᾶς.
"τὸ κελεύμενον ὑπὸ θυτέρου κοινῇ δοκεῖν
κελεύεσθαι, μηδεμιᾶς εἰς τὸν ἕτερον ὑπολει-
πομένης ἀναφορᾶς" ἦτοι συμβουλίας.

ἀναφορεὺς ὁ λῶρος. καὶ πληθυντικῶς
ἀναφορεῖς οἱ ἀνέχοντες, οἱ ἀναβασάζοντες.
ἀνάφορον ξύλον ἀμφίκοilon, ἐν ᾧ τὰ
φορτία ἐξαρθήσαντες οἱ ἐργάται βασάζουσιν
(sch. A Ran. 8). Ἀριστοφάνης (Eccl. 828) "φέρει
σὺ τὰνάφορον ὁ παῖς." ἢ ἀμφίκυρτον γρα-
πτέον, ὅπερ καὶ ἀληθές.

ἀναφρονήσαντες ἀνανήψαντες, μετα-
γνόντες. "οὐκοῦν οἱ πλεῖστοι ἀναφρονήσαντες
ἐγνωσιμάχουν καὶ μετεβάλλοντο."

ἀναχάζοντες ἀναχωροῦντες. Ξενοφῶν
(Anab. 4 1 16) "ἐπιδιώκοντες καὶ πάλιν ἀνα-
χάζοντες," ὅπισω πορευόμενοι.

ἀναχαιτίζει ἀναποδίξει, ἐγκόπτει. ἀνα-
χαιτίζειν Σοφοκλῆς τὸ ἀπειθεῖν καὶ ἀντι-
τείνειν.

Ἀνάχαρσις Γγύρον, μητρὸς δὲ Ἑλλη-
νίδος, Σκυθῆς φιλόσοφος, ἀδελφὸς Καδούνα
τοῦ Σκυθῶν βασιλέως, ἔγραψε νόμιμα Σκυ-
θικὰ δι' ἐπῶν, περὶ εὐτελείας τῶν εἰς τὸν
ἀνθρώπινον βίον, ἐπη πάντα ὀκτακόσια. εὔρε
δὲ οὗτος ἄγκυραν καὶ τὸν κεραμικὸν τροχόν.
ἦν δὲ ἐπὶ Κροίσου, καὶ τετελεύτηκεν Ἑλλη-
νικὰς τελετὰς ἐπιτελῶν ἐν Σκυθίαις, ἐπιβου-
λεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ, κατὰ δέ τινας,
ἐν γῆρῳ βαθεῖ καὶ μέχρις ἐτῶν ἑκατόν. Diog.
L. 1 101.

ἀναχάσκει, ὃ ἡμεῖς ἀνέχασκεν.

ἀναχανῶ ἀναλύω.

ἀνὰ χθόνα ἐπὶ τὴν γῆν.

ἀναχρέμπω τὸ ἀναπέμπω.

ἀνάχυσιν βλακείαν, ἔκλυσιν.

ἀναχωρίζει ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖν ποιεῖ
Ξενοφῶν (Anab. 5 2 10).

ἀναψηφίσασθαι τὸ μεταψηφίσασθαι.
Λουλοδιδασκάλῳ Φερεκράτης "κἀναψηφί-
σασθ' ἀποδοῦναι πάλιν τὰ χρυσία."

ἀναψυγῆναι τὸ ἀναψῆσαι λέγουσιν.
Ἀμειψίας Μοιχοῖς "καὶ σὺ μὲν ἤλθεις καβ-
βαλὼν τριώβολον, καὶ τί πρ κἀμαρτύρησας
ψῆδος, ὥς ἀνεψύχης."

ἀναψύχον ἀντὶ τοῦ ἀναπνοῇ διδοῦν,
καὶ ἀναψυχομένη ἀντὶ τοῦ ἀναπνομένη.
καὶ ἐκτεταμένως λέγουσιν οἱ Ἀττικοί.

ἀνδάνει ἀρέσκει, μέλει. "ἵππων χρημε-
τισμὸς ἀνδάνει" (A Eq. 556).

ἄνδρα. τὰ χεῖλη τῶν ποταμῶν ἄνδρα,
λέγουσι διὰ τὸ εἶναι ἔνικμα καὶ διερά. Ὑπε-
ρίδης δὲ τὰ ἀναχώματα λέγει διὰ τὸ ὑπε-
ράνω εἶναι τῶν διερῶν. Haep.

ἄνδρα μέρος τι τοῦ κῆπον, ὥσπερ ἡ
πρασιά καὶ ὁ ὀχετός. Διδύμος φησιν. "ὅπως
τὸ ἀνώμαλον τοῦ χωρίου τῇ τῶν ἀνδρῶν
καὶ ὀχετῶν ἀφαιροῖτο κατασκευῇ."

ἄνδιχα διχῶς. Ὀμηρος (Σ 511) "ἦε δια-
πραθεῖν ἢ ἄνδιχα πάντα δύσασθαι." ἰσέον
ὅτι οἱ πολιορκούμενοι ἐξίστασαν τὰς πολεμίας,
ἐπιμεριζόμενοι τὰ χρήματα. καὶ ἀντὶ τῆ χω-
ρις. (AP 727) "εἴης ἐν μακάρεσσιν, Ἀνάκρεον,
μήτ' ἐρωτῶν κώμων ἄνδιχα μήτε λύρης."

Ἀνδοκίδης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ τῶν πρω-
τεόντων δέκα εἰς, υἱὸς Λεωγόρου, ἀπόγο-
ρος Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσεύς καὶ Ναυσι-
κίας, ὡς φησιν Ἑλλάνικος.

ἄνδρα τὸν φύσει. Ἀρριανός "ἄνδρα
κατὰ νεότητα θρασύν, κατὰ ἀπειρίαν πρα-
γμάτων ἀνόητον, καὶ διὰ ῥώμην σώματος
καὶ τὸ ἐς τὰς μάχας προπεσὺν τῷ πλήθει
κινδυνόν· οὐδὲ τὰς ὑπὲρ τῶν μεγίστων βου-
λὰς ἐν ὀλίγοις τοῖς μάλιστα προσιούσιν αὐτῷ,
ἀλλ' ἐν παντὶ τῷ πλήθει γίνεσθαι" τὸ πέρα
δὲ ἀπτείνοντας ξυνδεῖν, καὶ δεδεμένους μη-
δὲν μῖτον ἔπαισθαι."

ἀνδραγαθίζομένη ἀνδριζομένη. ἀν-
δραγαθῶ δέ.

ἀνδράγρια (Hom. Ξ 509) σκῦλα ἕξ ἀν-
δρῶν.

ἀνδραγχος ἀντὶ τοῦ δῆμιος, ὁ τοὺς ἄν-
δρας ἄγγων.

Ἀνδραϊμονίδης ὁ Ἀνδραϊμονος παῖς
(Hom. H 168).

ἀνδρακάδα. ἀνδρακάς κατ' ἄνδρα,
χωρὶς· Κρατῖνος Βουκόλοις. τὸ ἴσον καὶ ἀν-
τικείμενον καλεῖ Θουκυδίδης. ἡ ἀνδρακάς
κατὰ δέκα ἄνδρας.

ἀνδραποδίζω· "τὰς συνθήκας συνέ-
χον οἱ βάρβαροι, τὴν τε ὁμαιχιμίαν εἰς τὸ
θανεῖν ἀνδραποδίζονται," καὶ ἀνδραπο-
δισμός αἰχμαλωσία. καὶ ἀνδραποδιστής.
διαβάλλονται δὲ οἱ Θετταλοὶ ὡς ἀνδραπο-
δισαὶ καὶ ἄπιστοι· δῆλον δὲ καὶ ἀπὸ Ἰάσονος,
ὃς ἡνδραπόδισε τὴν Μῆδειαν. Εὐρυπιδὴς
"πολλοὶ παρῆσαν, ἀλλ' ἄπιστοι Θετταλοί."
ἤρτηται δὲ ἀνδραποδιστής παρὰ τὸ ἀποδίδο-
σθαι ἄνδρα, τοστέσι πωλεῖν, ὁ τοὺς ἔλευθέ-
ρους καταδουλούμενος. sch. A Plut. 521.

ἀνδραποδοκύπηλος μεταβολεὺς ἀν-
δραπόδων. ἀνδράποδον δὲ εἴρηται ὁ ποῦς ὁ
ἐν ἀνδράσιν, ἀπὸ τοῦ ἐποκειμένου μέρους
τῆς ὀλῳ· ἐπὶ δέκεται γὰρ τῷ ὀλῳ καὶ ἀνωτέρω
τῆς καθάπερ ὁ ποῦς τῷ ὀλῳ καὶ ἀνωτέρω
σώματι (sch. A Plut. 521). "ὥσπερ, οἴμαι, τὰ
τῶν ἀνδραπόδων ἀπιστότερα, ἐκ χρόνου και-
ροφυλακοῦντες πολλοὺ δραπετεῦσαι μὲν τῆς
τῶν κεκτημένων χειρός, νέους δὲ τινὰς καὶ
ἀγνώτας αὐτοῖς δεσπότας εὐρεῖν." ἀνδραπο-
δοκύπηλος οὖν ὁ σωματέμπορος, παρὰ τὸ
καπηλεύειν τὰ ἀνδράποδα, ὃ ἔστι πιπράσκειν
(Harp.).

ἀνδραποδῶδεις δουλοπρεπεῖς, δουλο-

γνώμονας. καὶ ἀνδραποδῶδης θρῆξ ἐπὶ τῶν
ἡλιθίων. Πλάτων φησιν (Alc. I p. 120) "ἔχων
τὰς ἀνδραποδῶδεις ἐπὶ τῆς ψυχῆς τρίχας
ὑπὸ ἀμουσίας."

ἀνδραποδῶδη τρίχα τὴν τῶν ἀνδρα-
πόδων ἰδίως κουράν, ἣν ἀπελευθερωθέντες
ἡλλάσσον Ἀθήνησιν αἱ δοῦλαί τε καὶ οἱ δῆ-
λοι. "καὶ ἦν ταῦτα ἀκούειν πολλῶν συνελε-
γμένων ἀνδρῶν οὐδὲ τὰ πάθη κατεσπασμένων,
ἀλλ' ἔτι τὴν ἀνδραποδῶδη τρίχα, φασίν,
ἐπιδεικνυμένων."

ἀνδράριον ὑποκοριστικῶς ἄνδρα. "Θαυ-
μάζειν δὲ τοὺς Γότθους, εἰ πεφρίκασιν ἄν-
δράριον τι θαλαμηπόλον, σκιατραφέας τε καὶ
ἄβροδίαιτον καὶ πόρρω τοῦ ἀρρενωποῦ τε-
ταγμένον" (Agath. I 7).

ἄνδρα Τιθωνδὸν σπαράττων καὶ
ταράττων καὶ κυκῶν (A Ach. 688), τρεῖς ἐν
ὑπεράγῳ γεγηρακότα, ἀπὸ Τιθωνοῦ τῆς πάνυ
γῆραςαντος καὶ μεταβληθέντος εἰς τέττιγα.

ἀνδράχλη, διὰ τοῦ λ ἐνικῶς, ἀντὶ τοῦ
αἰθρανός· "γυναιεῖν ἐπικαθλῆιν ἀνδράχλης."

Ἀνδρείς ὄνομα κύριον.

ἀνδρεῖα ἡ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία· Ἀντι-
φῶν ἐν τῷ περὶ ὁμοιοῦς (Harp.). καλεῖται
δὲ πρὸς τινῶν ἀνδρεῖα καὶ τὸ αἰδοῖον (At-
temid. I 45).

ἀνδρείκελον ὁμοιον ἀνδρὶ. σημαίνει δὲ
καὶ τὸ μῆγμα τῶν ζωγράφων, ὃ καλεῖται
χρωμύτων κρίσις (an κρῆσις).

ἀνδρεῖος ἀνὴρ ὁ ἄφοβος· ἀμαρτάνει
οὖν ὁ λέγων τὴν ἀνδρείαν ἐγκράτειαν φόβων.
καὶ ἀνδρεῖφοντος ὁ ἀνδροφόνος.

ἀνδρεῶν ὁ μέγας οἶκος παρ' Ἡροδότῳ
(I 34).

ἀνδρηλατεῖν ἄνδρας ἐξελαύνειν καὶ φυ-
γαδεύειν.

ἀνδρεῖα οὐχ ἡ πολιτικὴ ἀρετή, ἀλλ' ἡ
μειζων ταύτης, τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρωμένη,
περιγινόμενη τοῦ θυμουμένου τῆς ψυχῆς.
ἀνδρεῖα δὲ ψυχὴ διὰ διφθόγγου, ἀπὸ τῆς
ἀνδρεῖος.

ἀνδριάντα γυργαλίζειν, ἐπὶ τῶν
ἀδυνάτων.

ἀνδρίζω τὸ ἀνδρός τι ποιῶ.

ἀνδρικῶς. Ἀριστοφάνης (Pac. 1299) "ἀν-
δρικῶς ἐμβάλλετον, καὶ σμύχετ' ἀμφοῖν τοῖν
γνάθοι· οὐδὲν γὰρ ὧ πόνηροι λευκῶν ὀδόν-
των ἔργον ἔς, ἣν μὴ τι καὶ μασσῶνται." καὶ
ἀνδρικώτερος ὁ ἀνδρειότερος.

ἄνδρϊ Ἀνδῶ πρῶγματα οὐκ ἦν· ὁ δὲ ἐξελθὼν ἐπρίετο (Dio Chrys. 43 1), ἐπὶ τῶν κακῶ ἐαυτοῖς ἐπισπωμένων. cf. v. πρῶγματα.

Ἄνδριοι ἐκ τῆς Ἀνδρου.

ἄνδρϊ πεινῶντι κλέπτειν ἔς' ἀναγκαίως ἔχον, ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης τι ποιῶντων.

ἄνδροβόρων ἀνθρωποφάγων· (AP 7 206) "ἄνδροβόρων ὁμοτέχευε κυνῶν, αἰλουρε κακίστη, τῶν Ἀκταιονίδων ἑσσι μία σκυλάκων."

Ἀνδρόγεως καὶ Ἀνδρόγεων [οὐδὲ τέρω].

ἄνδρόγυνος ὁ Διώνυσος, ὡς καὶ τὰ ἀνδρῶν ποιῶν καὶ τὰ γυναικῶν πάσχων. ἢ ἄνανδρος καὶ ἐρμαφρόδιτος. καὶ ἀνδρογύνων ἀσθενῶν, γυναικῶν καρδίας ἐχόντων.

ἄνδρόδομος ὁ τριῆκλιος.

Ἀνδροκλείδης ὁ τοῦ Συναίου τοῦ Ἀνδοῦ τοῦ Φιλαδελφείως υἱός. οὗτος δὲ ἐπὶ Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου ἐδίδασκεν, ἐπειδὴ μέμνηται αὐτοῦ ἐν τῇ περὶ τοῦ ἐμποδίου τεχνολογῶν.

Ἀνδρόκλειος.

ἄνδρόκριτος (Hom. A 371) τύφος.

ἄνδροκόβαλος ὁ κακοῦργος.

ἄνδροκτασιῶν (Hom. E 909) ἀνδροφονῶν.

ἀνδροληψία καὶ ἀνδρολήψιον. ἐὰν ἔξω τῆς Ἀττικῆς ἀνὴρ Ἀθηναῖος ἐτελεύτησεν, καὶ μὴ ἐξεδίδουσαν οἱ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἐν ᾗ τὸ ἔργον ἐπράχθη τὸν δοκοῦντα ἐν τῇ αἰτία εἶναι, ἐφείτο ἐκ τοῦ νόμου τρεῖς τῶν ἐκείνου πολιτῶν ἄγειν ἐς Ἀθήνας δίκην ὑφέξοντας τοῦ φόνου· καὶ τοῦτο ἀνδρολήψιον ἐκαλεῖτο. Δημοσθένης ἐν τῇ κατὰ Ἀριστοκράτους (82) "πρὸς δὲ τούτοις ὁ νόμος, ἐὰν μὴτε δίκας ὑπόσχωσι παρ' οἷς ἂν τὸ πάθος γένηται, μῆτε τοὺς δεδρακότους ἐκδιδῶσι, κελεύει κατὰ τούτων εἶναι μέχρι τριῶν τὸ ἀνδρολήψιον" (sch. Dem.). ἀνδροληψία οὖν τὸ ἀρπάζειν ἄνδρας ἐκ τινος πόλεως· ἡνεχύραζον γὰρ τὴν ἔχουσαν πόλιν τὸν ἀνδροφόνον καὶ μὴ προϊέμενην αὐτὸν εἰς τιμωρίαν, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο ἀνδροληψία (Harp.).

Ἀνδρόμαχος Νεαπολίτης ἐκ Συρίας, σοφιστής, υἱὸς Ζωνᾶ ἢ Σαβίνου, παιδεύσας κατὰ Νικομήδειαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλείᾳ.

ἀνδρομέοιο (Hom. P 571) ἀνθρωπέου κρέατος.

ἀνδρόπαις ὁ ἦδη ἀνδρούμενος παῖς.

ἀνδροπλήθεια πλήθος ἀνδρῶν.

ἀνδρυσάθων μεγάλα ἔχων αἰδοῖα.

ἀνδρὸς γέροντος ἀσαφὲς τὸ κρανίον, ἀπὸ μέρους, ἐπὶ τῶν μηδαμοῦ χρησιμεύοντων, παρ' ὅσον ὅλον τὸ σῶμα ἀσθενές, καὶ "ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βυκτηρίαι," ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας πολλὰ ἐσθιόντων. καὶ "ἀνδρὸς γέροντος μήποτ' ἐς πυγὴν ὄραν," ἐπὶ τῶν πρὸς ἔνια μὴ χρησίμων. καὶ "ἀνδρὸς κακὸς πρῶσσοντος ἐκποδῶν φίλοι," ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς κακοῖς μηδεμίαν εὐρισκόντων παρὰ τῶν φίλων ὠφέλειαν.

Ἀνδροτίων Ἀνδρωνος Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημιουργός, μαθητὴς Ἰσοκράτους.

ἀνδροφόνος. οὕτω λέγεται κἂν γυναῖκα τις κτείνῃ.

Ἀνδρων εἰς ἣν τῶν ὕ. Harp.

ἀνδρῶνα οἶκον, ἐνθα οἱ ἄνδρες εἰσώθουσιν ἀθροίζεσθαι. Ἀριστοφάνης (Ecll. 672) "τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοὰς ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω."

Ἀνδρώνιος (ἀν Ἀντρ-) ὄνος, ἐπὶ τῶν παμμεγέθη καὶ νωθρὰ σώματα ἐχόντων, διὰ τὸ ἐκέισε παμμεγέθεις καὶ νωθρὸς ὄντας γίνεσθαι.

ἀνδρωνῖτις. "καὶ τὸ λεγόμενον, ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμῶσαι, διὰ το δοκεῖν τὸν σφατηγὸν βρυχὸν χρόνον πρότερον ὑπὸ τῶν Ἀνσιτανῶν ἡλαττωθῆναι." cf. v. κωμῶσαι.

ἀνέβαλλεν. Ξενοφῶν (Anab. 4 4 4) "ὁ δὲ Τηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ, καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλεῖα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν" ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβαζεν.

ἀνέβαλλεν ἀναβολὴν ἐδίδον.

ἀνεβάλλετο (Hom. a 153) προοιμιάζετο, ἀνεκρούετο, ἐνήρχετο. καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπερετίθετο Ἀρριανός "ἀνεβάλλετο τὴν τῆς ἄλλης χώρας δῆωσιν, οἰόμενος ἐνδῶσιν Ἀθηναίους." ἀναβολὰς γὰρ καὶ τὰς ἀνακρούσεις καὶ τὰς ἀρχάς· ὅθεν καὶ τὸ ἤρχετο καὶ ἀπῆρχετο. καὶ ἀνεβάλλοντο ἀντὶ τοῦ ἐσχηματίζοντο.

ἀνέβησεν ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβασεν Ἡρόδοτος (1 80).

ἀνεβίω ἀνέζησεν, καὶ ἀνεβιωσάμην ἀντὶ τοῦ ἀναβιῶναι ἐποίησα Κράτης.

ἀνεβόησεν οὐράνιον (ARan. 781) ἀντί τοῦ μέγα καὶ οὐρανοῦ ἐφικνούμενον.

ἀνεβορβόρυξαν ἀνέκραγον. sch. A Eccl. 483.

ἀνεβρύξαν ἀνεθορύβησαν, ἀνέκραγον. sch. A Bq. 599.

ἀνεγνάμφθη (Hom. Γ 348) ἀνεκάμφθη. ἀνέγνωσαν ἀπέπεισαν, ἀνεδίδαξαν, ἤρδισαν. Ἡρόδοτος (I 128) "τοὺς ὄνειροπόλους ἀποκόλπιον, οἳ μὴν ἀνέγνωσαν μετείναι τὸν Ἥδρον."

ἀνέγρετον ἀνυπόστροφον.

ἀνεθείματο ἀνωποδόμησε, κατεσκεύασεν.

ἀνεδέχετο προσεδέχετο, ἐξυπνέμενεν. "ὃ δὲ ἀνεδέχετο τὴν Ἀσδροῦβου πυρσὺν." καὶ ἀντί τοῦ ἐξήγεγεν "ὃ δὲ τούτοις πεισθῶν ἀνεδέχετο τὸν πρὸς Ἀρκιράδην πόλεμον."

ἀνέδην δαψιλῶς, ἀκωλύτως, κατακόρως, ὡς ἔτυχεν. Ἀθριανός "οἱ δὲ τοῖς φρέσιν φύλακος ἐπέστησαν, ὡς μὴ ἀνέδην ὅπως τις ἰθὺς ἐδρεύνεται, ἀλλ' εἰς τὸ κοπὸν ἐυλλέγεται πᾶν ὅσον περ ἀνιμῶτο τοῦ ὕδατος, ἐκείθεν δὲ διανομὴν γίνεσθαι τὴν ἰσὴν ἐκάσῃς." καὶ αὐθις (AR 6 172) "τὸ δίδυρσον τὸ λοχητὸν καὶ τὸ περισφύριον, οἷς ἀνέδην βάκχεν ὅτ' ἐς Διόνυσον ἐφοῖτα." καὶ αὐθις "τὸ κερὸν περιστοιχίσαντες οὐκ εἶον τὰς βουλαμένους καὶ θεομένους τοῦ Πρωτῆς ἀνέδην παρῖνα" ἀντί τοῦ ἀκωλύτως. καὶ αὐθις "ἀνέδην ἐξεκέρχον πετὰ ἀγρότητας ἅπαντες." καὶ αὐθις "ὃ δὲ ἀνέδην διηγεῖτο."

ἀνεδήσαστο ἀπαμύλκατο. (Agath. 2 22) "ὃ δὲ τὰ πρακτέα ὀρθῶς διατάττων πολλὰς ἀνέδησας ὥκεας."

ἀνεδίδοτο ἀνεπέμπετο, καὶ ἀνεδίδου συνεβούλευεν. (Polyb. 5 102) "ὃ δὲ συναθροίσας τοὺς φίλους ἀνεδίδου διαβούλιον, εἰ δὲν εἴη πράττειν."

ἀνέδων ἀνεδέσμευσεν. "προσιόντες δὲ αὐτῷ ἑταιρίαζον οἱ νησιῶται καὶ ἀνέδουν." cf. ν. τανυσσύντες.

ἀνέδραμεν ἀντί τοῦ ηὔξήθη Ἡρόδοτος (I 68, 7 158).

ἀνεξεύγνυ ἀνέσρεφεν. Ἀππικανός "ὃ δὲ μετὰ πολλῆς λείας ἀνέξεύγνυ."

ἀνεξωπυρήθη διεθεριμάνθη.

ἀνέηκεν (Hom. Ε 362) ἀνέπεισεν.

ἀνέθει ἀνέτρεχε.

ἀνεθουσία (an ἐνεθουσία) ἐμαίνεται.

ἀνεθυμιάτο ἀνενοῦτο. (Polyb. 15 25)

"καὶ πρῶτον μὲν ἀρτυῖσαι φόνον Ἀνσιμύχρ, ὅς ἦν υἱὸς Ἀρσινόης. μετὰ ταῦτα πολλῆς ἐπαγομένης ὕβρεως, ἀνεθυμιάτο πάλιν ἐν τοῖς πολλοῖς τὸ προθύρον μῖσος." cf. ν. Σωσίβιος.

ἀνείδεος ὁ ἀσχημάτιστος.

ἀνεικύσασθε ἀνασκόψατε Ἀραπέισι Κρατίνος.

ἀνείκαστος ὁ εἰκασμῷ τινὶ μὴ ὑποβαλλόμενος.

ἀνείλειθυσαν ἔτοκον Εὐριπίδης (Ion. 453).

ἀνείλεν ἀντί τοῦ ἐμαυτεῦσατο. διαφορεῖται γὰρ ἡ λέξις. "Λακεδαιμόνιοι ἐτελέχον τὸν Ἰσθμόν. Ἀθηναῖοις δὲ ὁ θεὸς τὰ μὲν πρῶτα χρωμένους ἀνείλε φεύγειν, λιπαροῦσι δὲ ἔχρησε τεῖχος τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐφύπα Ζεὺς μῦνον ἀπόρρητον τελέθειν, τό σε τέκνα τ' ὀνήσει. μηδὲ σύ γ' ἱπποσύνην τε μένειν καὶ πεζὸν ἰόντα πολλὸν ἀπ' ἡπείρου σφατὸν ἤσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν νῶτον ἐπιστρέψας." ἐτι τοί ποτε κἀντίος ἔσσης. ὦ θεῇ Σαλαμῖς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν ἥπου σκιδναμένης Δημήτερος ἢ συντοῦσης. ταῦτ' ἐξηγήσαιο Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους, ὅς δι' ἐλευθεριότητα ἀπεκρηύχθη, τεῖχος μὲν ξύλινον τὰς ναῦς εἰπών, τὴν δὲ Σαλαμῖνα θείαν σὺκ ἂν ὀνομάσειν τὸν θεόν, εἰ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων ἐμελλεν ἀπολέσειν. συνεβούλευσε δὲ περὶ τὴν Σαλαμῖνα νυμφαχῆσαι (καὶ σοφὸς ἐκλήθη διὰ τῆτο, καὶ εἰρατηγὸς ἀπεδείχθη), καὶ τὴν πρὸς Αἰγινήτας ἔχθραν ἀποθέσθαι, καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν, καὶ τὰ γένη Τροϊζηνίους καὶ Αἰγινήταις παρακαταθέσθαι." καὶ αὐθις "ἐπεισαν οἱ Σπαρτιάται χρησόμενοι, τῆς μηνίδος ἕκος λαβεῖν γλιχόμενοι. καὶ ἀνείλεν οὕτως ἰσὸν τοι Ἀῆλόν τε Καλαυρίην τε τίττημι Πρωτῶ τ' ἡγαθήν καὶ Ταῖναρον ἡμετέσσαν." ἐπεὶ ἔξεν ὅτε τὸ ἀνείλεν ἀντί τοῦ ἐφόνευσε λαμβάνεται. ἀνελεῖν δὲ τὸ μυνητέσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν τὸ πνεῦμα καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν ἄνοιαν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ φονεύειν φαιμέν. ἀνελεῖν ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνω λαμβάνειν τὸ ἐν βύθει πνεῦμα τοῦ ἀνδρός, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν γνώσιν. λέγεται δὲ ἀνελεῖν καὶ τὸ ἀναλαβεῖν τὰ ἐκθετα

βρέφη καὶ τρέφειν, καὶ ἀπλῶς ὅπερ ἂν τις ἀναλαμβάνοιτο.

ἀνείλλεσθαι συσρέφεισθαι καὶ ἀλλήλους τοῖς ὀφθαλμοῖς τῷπτειν. καὶ ἀνείλλεται ἀνελεῖται. καὶ ἀνείλετο ἀνέλαβεν.

ἀνείλόμην. (S OR 1035) δύο δηλοῖ, τό τε ἔθρεψα καὶ τὸ ἐβάσασα.

ἀνείλυσπῶ ἀνέβαινες.

ἀνείμιναι ἐκλελυμέναι, παρειμέναι. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ (El. 516) ἀνείμινη ἀντὶ τῆ ἀνεσιν ἔχουσα πανταχόθεν· "ἀνείμινη μὲν, ὡς ἰοικας, αὐτὸν εἰσέφη· οὐ γὰρ πάρες· Αἰγισθος." καὶ ἀνείμινον ἄλσος τὸ τῷ θεῷ ἀφιερωμένον καὶ τὸ ἡνεωγμένον. καὶ τὸ ἡνέμωως τι ποιεῖν. "ἀδύνατόν τε ἦν αὐτοῖς οὕτως ἀνείμινά πως καὶ πονοῦμένοις ἐπικρατήσιν." καὶ "ἀνείμινον πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν" ἀντὶ τοῦ ἀνεωγμένων.

ἀνείμονες ἀνίματοι, ἀνεῖν ἱματίων.

ἀνείν· Ξενοφών (Cyr. 5 4 17) "ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις οἱ ἀγαθοὶ ἐπιπονεῖν ἐθέλουσι καὶ ἀνείν" (ἱμνο ἀνιώμενος).

ἀνεῖναι ἀφείναι. καὶ ἀνεῖναι κύβον ἀντὶ τοῦ ἀναρροῦναι κύβον.

ἀνεῖπεν ἀνεκέρυξεν, ἀνηγόρευσεν· Ἀριστοφάνης (Ach. 11) "ὁ δ' ἀνεῖπεν, εἰσαγ' ὦ Θεοῖσι τὸν χορόν."

ἀνεῖργεν, αἰτιατικῇ, ἀπεκώλυε, καὶ ἀνεῖρξεν ἀπεκώλυσεν· (Dio Cass. 71 11) "ἀργύριον αἰτοῦντα, ἀπειλοῦντά τε πολεμῆσιν εἰ μὴ λάβοι, οἱ Ῥωμαῖοι ἀνεῖρξαν."

ἀνείρθηκε τὸν χρησιμὸν. καὶ τὸν κήρυκα ἀνεῖπεν λέγουσι.

ἀνεῖρπεν ἐσύρετο.

ἀνείρυσω ἀνείλκυσω· (AP 6 300) "ἦν δέ με χῶς ἐκ νοῦσος ἀνείρυσω, ὥδε καὶ ἐχθρῶς ἐκ πενίης ῥύσῃ, δέξο χιμαῖροθῦτήν."

ἀνείς ἀφείς, καὶ ἀνείσα ἀφείσα.

ἀνείσθαι λελύσθαι.

ἀνείσθω συγχωρεῖσθω.

ἄνεισιν ἀνέρχεται.

ἀνείται παρείται, καὶ ἀνείται ἀπολέλνται. "ἀνείτο δὲ αὐτῷ ἡ κόμη, καὶ ποτὸν ἔδωκε ἦν" (Ioseph. A. I. 5 10 3), ἀντὶ τῆ ἀπολελυμένη ἦν. περὶ Σαμουὴλ τοῦ προφήτου φησὶν. ἀνείτο δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνέκειτο· "ἐπεὶ δὲ ὁ Ναρκῆς ὁ τῆς Ἰταλίας στρατηγὸς ἐς πάντα ξυγκαταμίγνυε τῷ μεγαλονοργῷ τὸ νουεῖς, καὶ ἐκοινοῦνε αὐτῷ τῆς φρονήσεως ἡ ῥώμη, καὶ ἅπας τῷ κρείττονι ἀνείτο, ταύτη

τοὶ οὐ πρὸς τὸ ἐκμελὲς ἐκκλίνας αὐτίκα καὶ ὅγε ἐπεραιώθη τὸ ῥέιθρον σὺν τῷ ῥείθρῳ."

ἀνεῖχεν ἐκώλυε· (Eunap. p. 106 Nieb.)

"Χαριέττων μὲν οὖν καὶ πρὸ τούτου φανερός τις ὢν καὶ ἀνυπόστατος, τῷ τε πλεονάζοντι τοῦ δραστηρίου φοβῶν, ἀνείχεν ἀπὸ λησείας ἄπνιτας." ἡ ἀνείχε παρεδέχετο· "τὸ μὲν πρῶτον οὐδεὶς ἐπίστευεν, οὐδ' ἀνείχε τὸν λόγον."

ἀνέκαθεν κατὰ τὴν ἄνωθεν ἀκολοθίαν. ἡ ἀνέκαθεν μικρόθεν. "τοιοῦτος οὖν εἰς ἡμῶς κατήντηκε λόγος, ἀνέκαθεν ἐκ πατρὸς παιδὶ παραδεδομένος περὶ τοῦ ἁγίου Διονυσίου." cf. v. Διονύσιος ὁ Ἀρεωπαγίτης b.

ἀνεκαλάμνησεν ἀντὶ τοῦ ἀνέθερίσεν.

ἀνεκαλέσατο.

ἀνεκαλοῦντο εἰς δίκην ἔγον· (Polyb. 4 4) "οἱ δὲ ἔφοροι ἀνεκαλοῦντο αὐτὸν εἰς τὰς συναρχίας, ὡς ἂν τὰ ἀπολωλότα τοῖς Μεσσηκίοις ἀποκαταστήσῃ."

ἀνεκάς ψιλῶς τὸ ἄνω λέγῃσι, καὶ ἀνέκαθεν τὸ ἄνωθεν. Εὐπολὶς Ἀντολύκῳ "ἀνεκάς τ' ἐπήρω καὶ βδελυρὸς σὺ τὸ σκέλος." Κράτης Ἡρωσί "τὸν ἀνχέν' ἐκ γῆς ἀνεκάς εἰς αὐτοὺς βλέπων."

ἀν' ἐκάσῃ καθ' ἐκάσῃ· "ὅτι Φαμέας τις Καρχηδόνιος δεινὰ διατίθησι Ῥωμαίους ἀν' ἐκάσῃ" ἡμέραν.

ἀνεκῆκιν (Hom. H 262) ἀνεφέρετο.

ἀνεκλίθη ἀνέπεσεν ἐν τῇ τραπέζῃ.

ἀνέκραγεν, ἐκ ἀνεκραύγασεν. καὶ ἀνακραγεῖν καὶ πάντα τὰ ὅμοια οὕτως.

ἀνεκρούετο ἀνέκοπτεν, ἀνέζελλεν.

ἀνεκτὰ. Ἀγαθίας φησὶ περὶ Θεουδερῆος (14) "πρόσοικα ἔθνη συνέλεξεν· ἐ γὰρ ᾤετο ἀνεκτὰ εἶναι" ἀντὶ τοῦ ἀνέσεως ἄξια. καὶ Πολύβιος "διόπερ οὔτε τὸ λαθεῖν κατὰ τούτους τοὺς καιροὺς εἰσβάλλοντας εἰς Μακεδονίαν τοὺς Ῥωμαίους ἀνεκτὸν ἦν" ἀντὶ τοῦ δυνατοῦ. καὶ Πισίδης "οὐκ ἦν ἀνεκτὴ τοῖς παροίκιοις ἡ βλάβη" ἀντὶ τοῦ ὑπομονῆς ἄξια.

ἀνεκτησύμην ἀνωρθωσύμην, ἀνελαβόμεν.

ἀνεκνυμβαλίσσον (Hom. II 379) κτύπον ἐποιον, ἐκρότουν.

ἀνεκώχενον ἀνεχώρουν· Ἡρόδοτος (7 168) "ἀνεκώχενον τὰς νέας, καταδοκόντες καὶ οὗτοι τὸν πόλεμον ἡ πεσέεται," ἀντὶ τῆ τὰ ὀθόνια σείλαντες ἐσύλεον.

ἀνελέγετο ἀνεπόλει, ἐξησκέτο. "ὁ δὲ Σιμωνίδης μνημονικός τις ἦν, εἶπερ τις ἄλλος, τούτῳ δ' ἦν ἰοικώς Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς, ὃς τὴν . . . μνημοσύνης εἶναι." cf. v. Ἀπολλώνιος Τυανεύς (d).

ἀνελεῖμιων. ὅτι ἀζόργους τοὺς ἀπηγεῖς καὶ ἀγίλους φασίν, ἀσπόνδους δὲ τὰς ἀδιαλατοὺς καὶ μνησικάκους, ἀνελεῖμιονας δὲ τοὺς ἀκαμπεῖς καὶ ἀνενδότους πρὸς ἔλεον" (Rom. 1 31).

ἀνελεῖν ἀνατρέψαι. "πρεσβεύονται πρῶτον τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα ἀνελεῖν κλιόντες καὶ τοὺς Ἕλληνας αὐτονόμους ἀγίον." cf. v. ἀνεῖλεν extr.

ἀνελεύθερος ὁ μικρολόγος, ἡ ὁ ἐκτὸς τῆς ἀληθείας ποιῶν τι. "οἱ δὲ ἐς ἀταξίαν ἰδόντες καὶ ἀνάστατοι γενόμενοι ἀγεννη καὶ ἀνεκνέθραν ἐποίησαντο τὴν ἀναχώρησιν, οἵαδε ἀπονοστήσαντες."

ἀνέλλη παρὰ Ἡροδότῳ (1 13) ἀντὶ τοῦ χρήσει, καὶ ἀνεῖλεν ἀντὶ τοῦ ἔχρησεν, ὃ ἔστιν ἐχρησιμοδότησεν.

ἀνελευσθῆναι ἀναχθῆναι εἰς ὕψος. "ἕτερον τε πρὸς τούτῳ ἴσιον μετὰ τύχους ἀνελευσθῆναι ἐγκλευσάμενος."

ἀνελλιπής ἀνενδεής.

ἀνελοῦσα γὰρ τὸν νόμον ἐχειροτόρησεν αὐτῇ. τοῦτο τὸ χωρίον Δημοθένης μιν ἐν τῷ κατ' Ἀνδρότιωνος (20) εἶπε, διττῇ δὲ φέρεται ἡ γραφή, ἡ μὲν ὡς προγεγραπται, ἡ δὲ ἀντὶ τοῦ αὐτῇ αὐτὴν λέγει κατ' αἰτιατικῇ. καὶ ἡ μὲν κατ' αἰτιατικὴν προαγομένη τοιοῦτον ἔχει τὸν νοῦν· ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον, ἥτοι παραβῶσα, διαχειροτονοῦν περὶ ἐαυτῆς ἔδωκεν, ὅτι χρὴ σεφانوῦν αὐτήν. ἡ δὲ κατὰ δοτικὴν· ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον ἐχειροτόνησεν ἐκείνον ἐαυτῇ. Harp.

ἀνέλιπον βίον τὸν ἀλλίσιον εἰρήκασιν Ἀστικοί, ἐν ᾧ οὐκ εἰς ἐλπίδας ἐπτόνται, ἀλλὰ πάρεσιν ἦδη τὰ ἀγαθὰ.

ἀνεμιάξατο. "πάντα ὅσα ἔδρασεν ἀνεμιάξατο καὶ ἔτισε τῇ ἐαυτοῦ κεφαλῇ." ἔτως Ἀλιανὸς ἐν τῷ περὶ θείων ἐναργειῶν.

ἀνέμβατος δυσχερῶς δεχόμενος, δυσπειθής· (AP 5 234) "γυιοβόροις βελέεσιν ἀνέμβατος ὁ πρὶν ἐρώτων."

ἀνεμεσώθη ἀντὶ τοῦ ἀνεπληρώθη τῶν γραμματεῦν βουλομένων καὶ μὴ σερατεύεσθαι. ἡ ἐπὶ κακοπραγμοσύνῃ τοὺς γραμματεῖς διαβάλλει. Ἀριστοφάνης Βατραχίους (1095)

"ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν ὑπὸ γραμματέων ἀνεμεσώθη."

ἀνέμητα ἀμέρισα.

ἀνεμοκοῖται οἱ ἀνέμους κοιμίζοντες. γένος δὲ φασὶ τοιαῦτον ὑπάρχειν ἐν Κορίνθῳ.

ἄνεμος τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνέμου. καὶ τὸ σοιχεῖον ἐν ᾧ πνέει ὁ ἄνεμος. καὶ ἀνεμίδιον· Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ (p. 151 E) "γόνιμιον ἀνεμίδιον τυγχάνει." sch. A Av. 696.

ἀνεμοτρεφές (Hom. A 256) τὸ ἐν εὐηνέμοις τόποις τεθραμμένον· εὐτονον γὰρ τῷτο καὶ εὐαυξές. ἡ ἀνεμοτρεφές τὸ ὑπὸ ἀνέμων περιτρεφόμενον.

ἀνέμου παιδίον, ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων.

ἀνέμους γεωργεῖς, ἐπὶ τῶν πορουντῶν καὶ μηδενὸς μετεχόντων· καὶ γὰρ ὁ ἄνεμος πάντα μὲν φέει καὶ αὖξει, οὐδὲν δὲ ἕτερον ἢ μόνον ἄχνην ἀποφέρειται, ὥς οὐθενὸς μεταλαμβάνει.

ἀνεμοφθορία (Ainos 4 9) ἡ πληγὴ τῶν ἀνέμων.

Ἀνεμύτας Θηβαῖος τὸ γένος. Harp.

ἀνεμώκεος ὁ ταχύς.

ἀνεμώλιος ὁ μάταιος.

ἀνεμώνη εἶδος βοτάνης.

ἀνεμολίεσον τὸ ἀναμφίβολον.

ἀνενεγκῶν ἀνανήψας· "ὁ δὲ ἀνενεγκῶν ἡρώτα πόθεν ἦκον." καὶ αὐθις "ὁ δὲ ἐλποψύχησεν. ἀνενεγκόντα δὲ αὐτὸν ἀράμειγοι οἱ φύλακες παρὰ τὸν βασιλέα φέροισιν," ἐκ τῆς νόσος περισώθεντα. καὶ ἀνενεύκατο (Hom. T 314) καὶ ἀνένεικεν (λ 625), ὁμοίως ἀνήνεγκεν.

ἀνενεοῦτο ἀνεμιμήνησκετο· "ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπῆναι τε αὐτοῦς, καὶ ἀνενεοῦτο τὸ μέγεθος τοῦ κατειργασμένου πολέμου."

ἀνενεχθεῖσας ἀνενεκούσας.

ἀνεन्नότητον ἀδίδακτον, ἀμελέτητον, ἀνέσκητον· (cf. v. ἀλογισία) "οὐ δεῖ παραβῶλεσθαι καὶ κυβέειν τῷ βίῳ, τὸ παρῶπαν ἀνεन्नότητον ὅντι τῆς μύχης καὶ τῆς βαρυρικτῆς χρείας." ἡ ἀνεन्नότητοι μηδεμίαν ἐννοίαν περὶ τούτου ἔχοντες· Πολύβιος (11 8) "πάντων δὲ ἦσαν τούτων οἱ σερατηγοὶ ἀνεन्नῶτοι."

ἀνέντες ἐνδόντες, ἀνατείναντες· "οἱ δὲ ἔπλεον τὰ ἰσία τοῖς ἀνέμοις ἀνέντες."

ἀνεξάλειπτος ὁ μὴ ἐξαλειφόμενος, ὁ μὴ ἐπιλείπων.

ἀνεξέλεγκτος ἄβυσσάνιστος, ἀγύμναστος, ἀδόκιμος.

ἀνεξεπίμονον τὸ μὴ ὑπερίμενον.

ἀνεξερεύνητον (Rom. 11 33) τὸ μὴ ἐπιδεχόμενον ἔρευναν.

ἀνεξίτητον ἀνεξέλευστον, ἀδιόδευτον.

ἀνεξιχνίαστον ἀνεξερεύνητον, οὐ μὴ δὲ ἴχνος ἔσιν εὐρεῖν.

ἀνεξυνοῦτο ἀνεκοινοῦτο Ξενοφῶν (Hell. 1 1 30).

ἀνεπαγγέλτος ἄκλητος. Κρατῖνος Διο-
νυσιαλέξανδρῳ "[τῶν] βδελλολαρύγγων ἀνε-
παγγέλτων [αὐτῶ] φοιτήσας (φοιτησάντων?)
ἐπὶ δεῖπνον."

ἀνεπαίσθητον οὐ αἰσθησις ἔκ ἔσιν.

ἀνέπαλτο (Hom. Θ 85, Υ 424) ἀνεπή-
θησιν.

ἀνεπαρίασαν εἰς μετάμελον ἦλθον,
ἐπειδὴ οἱ Πάριοι πολεμοῦμενοι ὑπὸ Ἀθη-
ναίων, ἀνοχὰς τὸ πρῶτον αἰτήσαντες ἐπὶ τῷ
δοῦναι τὴν πόλιν, εἶτα συμμαχίαν ποθὲν
προσδοκῆσαντες ἔλυσαν τὰ ὁμολογηθέντα.

ἀνεπάτησας ἀντὶ τοῦ κατεπάτησας.

ἀνέπαφον ἀνεύθυνον, καθαρὸν, ἀθιγές,
ἀψηλάφητον. Μένανδρος Περὶνθία "τὰ δ'
ἄλλ' ἀνέπαφα σώμμι' οὐδέλῃ."

ἀνεπαφρόδιτος ὁ μὴ ἐπίχουρις καὶ
ἀγῆδης.

ἀνεπίδικα. τῶν μὴ θεμένων διαθήκας
ἐπιδικάζεσθαι τοῖς κλήροις ὁ νόμος συγχω-
ρεῖ τοὺς ἐγγυτάτω γένους. ὅσα ὡς εἶδος τις
ἢ υἱοῦς τοῦ τετελευτηκότος ἄξιόι κατέχειν,
ταῦτα ἀνεπίδικα λέγεται. cf. v. ἐπίδικα.

ἀνεπεικίς ἀνοίκειον, ἀπρεπές. Ἀρρι-
νός (Exr. Al. 4 21 16) "ὁ δὲ Ἀλέξανδρος το-
σοῦτον ἐδέησεν ἀνεπεικίς τι ἐς τοῦτον ἀπο-
δεῖξασθαι ὥς καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον ἐκείνῃ
ἐπιτρέψαι."

ἀνεπικλήτως μὴδὲν ἐγκληθέντες. Θε-
κυδίδης (1 92) "οἱ τε πρόςβεις ἑκατέρων
ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου ἀνεπικλήτως." καὶ Ἰώ-
σηπος (A. I. 18 9 4) "ἄξιος δ' εἰμὶ τυγχάνειν
σοῦ χρηστοῦ, ἀνεπικλήτόν σοι παρυσχόμενος
τὴν ἑμιαυτοῦ πίσιν."

ἀνεπίληπτον ἄμειπτον, καὶ ἀνεπι-
λήπτως ἀκαταγνώσως ἢ ἀνεπιπλήκτως.

ἀνεπίπληκτος, ᾧ οὐδεὶς ἐπιπλήττει
ἀμιατόνουντι, Εὐπολις.

ἀνεπισήμαντον ἀκλεᾶ, ἄδοξον. Πολύ-
βιος (11 2) "οὐκ ἄξιον ἀνεπισήμαντον παρα-

λιπεῖν τὸν Ἀσδρούβαν, ἄνδρα ἀγαθὸν γενό-
μενον."

ἀνεπισαθμεύτους σαθμὸν μὴ δεχομέ-
νους, ἥτοι ἀγγαρεῖαν. Πολύβιος (15 24)
"συγχωρεῖν τὸν βασιλέα Φίλιππον Θασίους
ἀφρορητοὺς ἀφορολογήτους ἀνεπισαθμεύ-
τους." ἢ σαθμὰ μὴ δεχομένους, τοστέσι ζυ-
γοσατομένους.

ἀνεπισύτητον ἀφύλακτος, καὶ ἀνεπι-
σύτως ἄνευ ἐπισυσίας· "οὐκ ἄξιον ἀνεπισύ-
τως παραδραμεῖν περὶ τῶν τοιοῦτων" (Po-
lybius?).

ἀνεπιφάτως ἀπροσδοκῆτως, ἀμειγῶς,
καταμίονας· "ἐντελόμενος ἀνεπιφάτως ἐντι-
χεῖν τῷ βασιλεῖ καὶ ἀναδύναται τὴν ἐπισολήν."
ἢ ἀφθότως.

ἀνεπόλει ἀνέπρωττεν, ἀνέσφραφεν εἰς ἐαν-
τὸν τὰ μαθήματα.

ἀνεπύπτειν τὸ μὴ ἐποπτεῦον· ὁ-
τως Ὑπερίδης. τὸ δὲ ἐποπτεῦσαι δηλοῖ Φι-
λόχορος, λέγων "ἀδικεῖ πάντα τὰ τε μυθικά
καὶ τὰ ἐποπτικά." καὶ πάλιν "Ἀθηγητῶν μὲν
οὖν ἴδιόν τι γέγονε παρὰ τοὺς ἄλλους, τὸ
μόνον μυηθῆναι τε ἕμια καὶ ἐποπτεῦσαι καὶ
τοὺς πατέριους χρόνους τῆς τελετῆς μετακι-
νηθῆναι." Harp.

ἀνεπόψιος ὁ ἀθεώρητος.

ἀνεπτεροῦτο ἐλπίσι χρησαῖς ἤρετο· (cf.
v. ἐρμαῖον b) "ὁ δὲ Νεμεσίων ἀνεπτεροῦτο
καὶ μετέωρος ἦν ταῖς ἐλπίσι, καὶ ἐδόκει
ἐρμαῖω ἐντετυχηκέναι ἐμοὶ περὶ τυχῶν." καὶ
ἀνεπτερώσθαι τὴν ψυχὴν, ὅλον ἀνασε-
σοβῆσθαι, Κρατῖνος.

ἄνερ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ (1026)
"φίλτατ' ἄνερ." [χρησὶς τοῦ ἀνερ] οὐκ ἐπὶ
τοῦ ἀνδρὸς τῆς γυναικὸς εὐρέθη ἢ κλητικῇ,
ὥσπερ ἐκεῖ ἔστι παρὰ τῷ ποιητῇ (Ω 725)
"ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο."

ἀνεργῇσει ἀναρτήσι καὶ ὅλον κολάσει.

ἀνερίναςτος, παροιμία ἐπὶ τῶν ἄνερ
ἂν λάβωσι μὴ διακατεχόντων. καὶ ἀνερί-
ναςτος συκῇ ἢ μὴ προβέβληνται οἱ ἐρινεοί.
ἐρινεὸς δὲ ἔστι τῆς ὕγριος συκῆς ὁ καρπός,
ὃν καὶ ἀπαρτῶσι ταῖς ἡμέραις, ὡς ἂν εἰ
αὐτῶν καλοῦμενοι ψῆγες εἰς τοὺς δλύνθους
μετασάντες τελεσφορηθῆναι τούτους παρα-
σκευάσσει. τοῦτο δὲ ἐρινάζειν λέγεται. οἱ
δὲ τὸ ἀνερίναςτος ἀντὶ τοῦ μαλακὸς καὶ
ἄγονος.

ἀνέρις α ἀφιλονέικητα.

ἀνερμάτισον ἀσκήρικτον, ἄοπλον, ἀπαρσάλευτον.

ἀνερρίπιζεν ἀνεκίνει, ἐτάρασσε, ἀνῆγειρεν.

ἀνερρίπτων ἀνελάμβανον. καὶ ἀνέριπται πύβος, οἷον ἀποκεκινδύνευται. (Lex. Seg. p. 398 26) "φράζε τοίνυν, ὡς ἐγώ σοι πῶς ἀνερριμμαι κύβος."

ἀνέριψαν ἀνέβυλον, ἣ ἀπρηγήσαντο, ἢ ἀνέβυλοντο. "οἱ δ' ἡμῶς πάντες ἀναρρίψαντες ὄλεθρον" (Hom. x 130).

ἀνερριχῶντο χεῖροι καὶ ποσὶ δρασόμενοι ἀνῆρχοντο. κυρίως τὸ τοῖς ποσὶ καὶ χεῖρσι βιαζόμενον εἰς ὕψος ἀναβαίνειν ἀναρριχᾶσθαι ἔλεγον. "Ἑλλάνιος" ἀναρριχᾶται δὲ ὥσπερ πίθηκος ἐπ' ἄκρα τὰ δένδρα." τουτέστι πρὸς ὕψος ἀνέβαινε, πρὸς δένδρα καὶ τοίχους. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἀρρίχων· εἶδος δὲ ἐστὶ κοφίνων, οὓς εἰώθασιν διὰ σχοινίων ἀμύν. ἢ ἀπὸ τῶν ἀραχνῶν, καὶ ἐστὶν οἷον ἀραχνᾶσθαι· αἱ γὰρ ἀράχναι κήθουσι κατὰ τὰς ἐντερτίους ὁδοὺς. Ἀριστοφάνης (Pac. 70) "πρὸς ταῦτ' ἀνερριχᾶτ' ἂν εἰς τὸν οὐρανόν," περὶ τοῦ κυνθάρου λέγων.

ἀνέρρωσεν ὑγιᾶ ἐργάσατο. "ὁ δὲ Νικάνωρ ἐνόσησε, καὶ πολλάκις ὁ θεὸς ἀνέρρωσεν αὐτόν."

ἄνες δοτικῇ.

ἀνέσαιμι (Hom. Ξ 209) ἀναπείσαιμι.

ἀνέσαντες (Hom. N 657) ἀνακαθίσαντες.

ἀνέσειον ἐτάραττον, ἀνεκίνουν. (Diodor. Sic. l. 2 p. 632) "οἱ δὲ Κρητὲς φοβούμενοι μὴ τι τιμωρίας τύχῳσιν, ἀνέσειον τὰ πλήθη, παρακαλοῦντες τὴν ἐξ αἰῶνος παραδεδομένην ἐλευθερίαν διαφυλάττειν."

ἀνεσίαν τὴν ἄνεσιν καὶ τὴν ἄδειαν Κρατῖνος Βουκόλοις.

ἀνεσκενύσαντο τὸ ἀναξύτους γενέσθαι καὶ οἷον ἀπέπιασθαι. καὶ ἀνεσκενυσμένοι τὰ ὅπλα ἐνδυσάμενοι.

ἀνεσκοποπισμένον ἀνεστειρωμένον· σκόλοpes γὰρ τὰ ὀρθὰ ξύλα ἢ κύλαμοι.

ἀνεσόβησαν δῆγειραν. (Menand. Ekc. leg. p. 406) "οἱ δὲ Ἀβυριοὶ τῷ σκληρῷ τε καὶ ὑγρῷ φρονήματι ἔχειν τὴν ὡς ἀλλήλους ἀνεσόβησαν ἔριν."

ἀνέσπαξε [Θουκυδίδης] ἀνέυρηκεν, εἴληφεν. Μένανδρος Ραψίζομένη "πάθεν γάρ, ὦ φίλοι θεοί, τούτους ἀνεσπάκυσιν οὔτοι τοὺς λόγους;"

ἀνεσάλη ἐσείσθη, μετεκινήθη.

ἀνεσαυρώθη ἀνεσκολοπίσθη.

ἀνέσελλον ἀπείργον, ἐκώλουν. "δράκοντες ἄρα μέγιστοι τὸ μέγεθος ἀνέσελλον αὐτούς." cf. v. ἀναμοχλευόντων.

ἀνεσηκῶς ἀνάσημα ἔχων. Εὐνάπιος (p. 101 Nieb.) "ἐλεύθερος δὲ ὢν καὶ ἀνεσηκῶς ἐκ παιδὸς τὴν ψυχὴν γενόμενος." cf. v. Ἀλλιανός.

ἀνέσησαν μετώκισαν. (Menand. Ekc. leg. p. 393) "νεμεσῇ τε καὶ ἀγανακτεῖ ὁ Καῖσαρ ὅτι μὴ ἀνέσησαν ἀπαξάπαντας Σαβίρους τε καὶ Ἀλβανούς."

ἀνέσιος ἄοικος. (A Eq. 1272) "μηδὲν εἰς Ἀνσίερατον, μηδὲ Θούμαντι τὸν ἀνέσιον αὐτὸν λυπεῖν ἐκούσῃ καρδίᾳ." οὔτοι ὡς πένητες διεβάλλοντο.

ἀνεσομώθησαν ἀνεκρόσθησαν, ἢ ἐπληρώθησαν.

ἀνεσύρατο ἐγύμνωσεν.

ἀνέσφηλεν ἀνέζησεν.

ἀνέσχετο (Hom. E 655) ἀνέτεινεν.

ἀνεσχέκει ἀνέτειλε. "καὶ ἡ σιελήνη ἀνεσχέκει λαμπρά, οἷα δὴ οὐ πολὺ πανσελήνου ἀποδέουσα."

ἀνεσώσατο ἀνεκτίσατο. "ὁ δὲ ἐκστρεῖται χρόσιμος φρούρια ἀνεσώσατο τοῖς Ῥωμαίοις."

ἄνετέ μ', ἄνετε παράγοροι· τάδε γὰρ ἄλυστα κεκλήσεται. οὐδέποτ' ἐκ καμιάτων παύσομαι, ἀνύριθμος ὡδὲ θρήνων." Σοφοκλῆς ἐξ Ἡλέκτρας (229) πρὸς τὸν χορόν, ἀντὶ τῆς ἑαυτοῦ, παύσασθαι με παραμυθούμεναι, ὃ ἔστιν ἐπιτρέπετε ὀδύρεσθαι, καὶ αὐξέτε μου διὰ τῆς παραμυθίας τὸν ὀδυρμόν. τὸ γὰρ θρηνεῖν τὸν πατέρα ἄλυτόν μοι ἔσαι· ὃ ἔστιν, οὐδέποτε παύσομαι, ἀλλ' αἰεὶ ἐν τῷ θρηνεῖν ἔσομαι. οἷον οὐκ ἀριθμοῦσα αὐτοῦς, ἀλλὰ διαψιλῶς χωρμένη. ἐν ὑπομνήματι δὲ κεῖται ἀείνομος οἷον αἰεὶ νειμομένη ἐν αὐτοῖς καὶ οὐποτε χωρὶς οὐσα τῆς τῶν δακρύων νομῆς. κεῖται δὲ καὶ ἀνύριθμος, τουτέστι ἐν θρήνοις ἀριθμηθῆσθαι, αἰεὶ θρηνοῦσα.

ἀνετίμων. (Dio Cass. 49 13) "τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Ἀντωνίων ἐσόμενον ὑπέτεπεν καὶ διὰ τοῦθ' ἑαυτοὺς ἀνετίμων οἱ στρατιῶται."

ἀνέτλη ἔπαθεν, ὑπέμεινεν. "παραβὰς δὲ τὰς ἀρὰς ἀνέτλη." καὶ αὐθις "ἀνέτλησαν γοῦν πολλὰ καὶ ποικίλα, καὶ πανδημεὶ καὶ ἰδίᾳ ἔκαστος."

ἀνετον Ὑπερίδης τὸ ἀνεμίνον θαῦν ἱερὸν (Hagr.). λέγεται δὲ καὶ ἀνετος βίος ὁ ἀνεμίνος καὶ μαλακός.

ἀνετύφετο ὑπεκαίετο, διηγείρετο. "καὶ γὰρ ἀπαυρίτητόν τι μέγεθος αὐτοῖς ὑπετύφετο φιλοτιμίας, λαβεῖν τὸν ἀρχιληγόν."

ἀνευῦσαι τὸ εὐοῖ ἔσαι. ἔσι δὲ τοῦτο ὕμνος εἰς Διόνυσον.

ἀνευθέτου ἀχρίζου.

ἀνεύθυνος ἀκατάκριτος. "ὁ δὲ ἀνεύθυνον ἐπ' αὐτοῖς τὴν ἐξουσίαν λαβὼν."

ἀνευ ξύλου μὴ βαδίζων (A. Rho. 725). περὶ Κλεομένης λέγει, ὅς σφατηγὸς ὢν Ἀθηναῖος προσποιεῖτο πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ μανίαν, εἰδὼς ὅτι μοιεῖται παρὰ τῶν πολιτῶν. διὸ καὶ βακτηρίαν ἔχων περιήει, δι' ἧς ἡμύνετο τοὺς ἐπερχομένους αὐτῷ.

ἀνευφήμησεν ἀντὶ τοῦ ἐθρήνησε Πλάτων (Phaed. p. 60 A).

ἀνέφαινον φανερὸν ἐποίου.

ἀνέφαπτον ἀψηλάφητον. "ἀλλ' ὥσπερ τι ἔξ οὐρανοῦ πύθος ὅλη τῇ γένει ἐπιπεσού, ἀνέφαπτον οὐδένα παντελῶς εἴσεν."

ἀνέφελον ὑπὸ μηδεμιᾶς νεφέλης κρυβῆναι δυνάμενον. Σοφοκλῆς (El. 1246) "ἀνέφελον ἐπέβαλες ἔποτε καταλύσιμον, ἔδποτε λησόμενον ἀμέτερον ὁδὸν ἔφυ κακόν." ἀντὶ τῷ ὅ καταλυόμενον, λήθης τυχεῖν μὴ δυνάμενον.

a ἀνέφερε διεδείκνυτο, ἀνήγετο. "ὁ δὲ πρῶτος εἰσελαύνει, θρασὺν ἵππον ἔχων καὶ γενναῖον, καὶ μόλις ἀνέφερεν ὑπὲρ τοῦ κλύδωνος." καὶ αὐθις "τὰ μὲν αὐτὸς ἦν ὑπὸ τῷ φόβου, τὰ δὲ ἀνέφερεν αὐτὸν ἢ ἐκ τοῦ θεῷ πρόσθετος."

b ἀνέφερε παρεμινθεῖτο, παρεκάλει.

c ἀνέφερεν ἀνέμιπεν. "ὅς γε οὐ πρὸς τὴν παρατρέχουσαν καὶ κενὴν δόξαν ἀνέφερε τὸν ἑαυτοῦ βίον, ἀλλὰ πάντα εἰς τὸ θεῖον ὑπεριτιθεῖς ἐκείθεν πάντα ἐπραττεν."

ἀνέφερον ἀνεμινέσκοντο. "ἀνέφερον τοὺς ἐπιτηδέλους, ὅπως τις ἂν εἰεν." ἢ ἀνέφερον ἑαυτὸν ἀνεκτάμην. "διὰ ταῦτα ῥῶν ἦν καὶ ἀνέφερον" ἀντὶ τοῦ ἡμην. καὶ αὐθις "διὰ δὲ τὸ βάρος τῶν ὅπλων ἐκ τῶν καταδυσμένων ἀνέφερεν οὐδὲ εἰς."

ἀνέφικτον ἀκατάληπτον.

ἀνεψύχνησεν ἐκ τῆς μέθης ἀνένηψεν. "ἐπεὶ δ' ἀνεψύχνησεν καὶ τὸ τολμηθὲν ἐσκοπεῖτο καὶ ἐνενόει τὸ ἀσέβημα, διπλαῖ ἔννοιαι τοῦτον εἰσήσαν."

ἀνέφην ἀνέχσεν.

ἀνεψύωντο (X Hell. 7 1 24) ἀντὶ τοῦ μετεωρίζοντο.

ἀνεχαίτισεν ἀντὶ τοῦ ἀνέκοψεν, ἢ ἀνέτρεψεν. Hagr.

ἀνεχε ἀντὶ τοῦ πάρεχε. Θεόπομπος ["ἀνεχε μοι τὴν χεῖρα"].

ἀνέχει σῶζει, οὐχ ὥς τινες ἀντὶ τῷ ἐπέχει. καὶ Θουκυδίδης (1 141) "αἱ περιουσίαι τῶν χρημάτων τοῦς πολέμους ἀνέχουσιν" ἀντὶ τοῦ σῶζουσι. καὶ αὐθις "τὴν ποθομένην ἀνέχουσι σιγήν." ἢ ἀνέχειν βασάζειν. "ὥς τὸν πηλὸν ἐς ἀχανὲς ἐκπίπτειν βῆθος, καὶ μηδὲν ἐπιπολῆς ἀνέχειν δύνασθαι."

ἀνέχει ἀνυποῖ, τιμᾷ. Σοφοκλῆς (Ai. 211) b "ἐπεὶ σε λέχος δοριάλωτον ἐξέρας ἀνέχει θάριος Αἴας," ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ σε τιμᾷ ὁ Αἴας δοριάλωτον ἐξέρας τὸ λέχος σου. ἢ οὕτως. ἀλλ' ἐπεὶ σε ἀνέχει ὁ Αἴας δοριάλωτον λέχος σου ἐξέρας. πρὸς Τέκμησσαν δὲ ὁ λόγος, γυναῖκα Αἴαντος αἰχμάλωτον. ἢ ἀνέχει ἀντὶ τοῦ ὑπέρκειται. "μέχρι ἐς τὸ ὄρος ὁ ταύτης ἀνέχει." (Herodian. 2 9) "καὶ πόνοις τε ἀνέχων ῥᾶς, καὶ σκληρῷ βίῳ καὶ τραχεῖ ἐνειθισμένος." καὶ Σοφοκλῆς (OR 174) "οὐκ ἀνέχουσι τῶν πόνων," ἀντὶ τοῦ οὐ περιγίνονται τῶν πόνων. ἢ ἀνέχειν ἀντὶ τοῦ ἐπέχειν, κωλύειν. "ἀνέχουν τε αὐτοῦ τὰς ἐπὶ πλεῖστον ὁρμὰς καὶ ἐκδρομὰς, καὶ πρὸς ἑαυτὸν τὴν σχολὴν ἄγειν."

ἀνέχομαι μετὰ γενικῆς. "ἀνέχομαι σου τοῦ θράσους." καὶ ἀνέχομεν ἀντὶ τοῦ ἀνέξομεν. Ἀριστοφάνης (Thesm. 956) "ὅταν ὄργια σεμνὰ θεῶν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν." ὅταν τὰ μυσῆρια, φησί, αὐξωμεν τῶν θεῶν, Ἀθηναίων καὶ Περσεφόνης. ὅταν τὰς τελετὰς αὐξωμεν. τοῖς γὰρ ὕμνοις ἐπαίρομεν αὐτάς. τοῦτο ἔστι τὸ ἀνέχομεν.

ἀνεχρήσαντο διέφθειραν. οὕτω Θουκυδίδης. σημαίνει δὲ καὶ τὸ εἰς χρεῖαν τινα παρελλήφουσιν.

ἀνεχῶθῃ μετωχετεύθῃ, ἐπέρρευσε. (cf. v. σκότος) "καὶ χάλαζα ἰσχυρὰ ἀνεχῶθῃ, καὶ διὰ πάσης ἡμέρας σκότος ἦν βαθύτατος." καὶ ἀνεχῶθῃσαν ἐπλήμυραν. "καὶ οἱ ποταμοὶ πληρωθέντες ἀνεχῶθῃσαν."

ἀνεψύχῃσαν, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἀνέψυξαν.

ἀνεψύγεισαν ἠνολέχθησαν. καὶ ἀνέψυγεν, οὐχὶ ἥνοιγε, καὶ ἀνεψύγετο. λέγει καὶ

Ἀμειψίας Μοιχοῖς καὶ οἱ νεώτεροι πολλὰ καὶ ἤδη δ' ἀνέφυγε τὴν θύραν." Θετταλῇ "καὶ τὸ κεράμιον ἀνέψυχας." Εὐπολὶς Πύλῃσιν "ἦν οὐκ ἀνέψυξα πώποτ' ἀνθρώποις ἐγώ." καὶ Φερικράτης Κραπυτάλοις "οὐδεὶς γὰρ ἐδέχετ', οὐδ' ἀνέψυγέ μοι θύραν."

ἀνεφυγμένοι μουσῶν θύραι, ἐπὶ τῶν ἐξ ἐτοίμου μεταδιδόντων ἢ λαμβανόντων τὰ κάλλιπα τῶν ἐν παιδείᾳ.

ἄνεως ὁ ἄφωνος. ἐν μυθικοῖς "ὡς φάσαν, οὐδὲ ἄναξ ἄνεως ἦν."

ἀνθηβητηρίου πᾶν ἀνελὼν νεότητος. sch. Eur. Androm. 552.

ἀνθηβος ὁ ἀνήλικος, ὁ μήπω τὴν ὀφειλομένην ἡλικίαν ἐπιφθάσας· ἡβη γὰρ ἡ ἀκμή. καὶ ἀνθηβῶν ἀνανεῶν.

ἀνθηγμένος πύξημένος.

ἀνῆγον· "οἱ δὲ ὡς ἐπὶ μεγίστην ἑορτήν, ἦν τότε ἀνῆγον, συνελθούθεισαν αὐτοὶ ἕκαστος."

ἀνῆειμεν ἀνηρόμεθα.

ἄνηθον εἶδος βοτάνης ἀρτυματικῆς.

ἀνῆιξεν ἀνώρμησεν.

ἀνῆκει Ἀντιφῶν (3 γ 7) ἀντὶ τοῦ κατήκει. Ἀμειψίας δὲ ἀνῆκα ἀντὶ τοῦ ἀναβέβηκα ἔφη, Θουκυδίδης δὲ (3 45) ἀνῆκουσιν ἀντὶ τοῦ τελευτῶσι, λήγουσι, καὶ Δημοσθένης ἀνῆκοντος ἀντὶ τοῦ διαφέροντος. καὶ ἀνῆκοντες ἀνελθόντες· "τῆς μὲν ἐν τῷ λέγειν δυνάμει οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον ἀνῆκοντες --- περιεβάλλοντο" (cf. v. Ἐλεύσιος). ἀνῆκον δὲ τὸ πρέπον.

ἀνῆκεν (Hom. B 71) ἀφῆκεν.

ἀνῆκεσον ἀνίατον, ἀθεράπευτον· (S El. 887) "ἔς τί μοι βλέψουσα θάλλη τῷδ' ἀνηκέσω πυρί;" ἀντὶ τοῦ παρακόπτη τὰς φρένας ὡς ἐν πυρετῷ. ἀνηκέσω δὲ πυρί, ἀνελπίστῳ προσδοκίμῳ.

ἀντικόντιζεν (Hom. E 113) ἀνεφέρετο.

ἀνῆκοος· (Procop. Pers. 1 24) "λόγων ἔλευθερίων καὶ παιδείας ἀνῆκοος ἦν· οὐ γὰρ ἄλλο οὐδὲν ἐς γραμματισμοῦ φοιτῶν ἔμαθεν ὅτι μὴ γράμματα, καὶ ταῦτα κακὰ κακῶς γράψαι." cf. v. Ἰωάννης ὁ ἐκ Κυπριαδοκίας.

ἀνηκούσῃσιν (Hom. O 236) οὐκ εἰσήκουσεν, παρήκουσεν· "ὁ δὲ μὴ ἀνηκουσῆσαι τοῦ ὑπάτου κατατολήσας ἀφίκετο." καὶ Ἡρόδοτος (6 14) "οἱ δὲ ἐμάχοντο ἀνηκουσῆσαντες τοῖσι στρατηγοῖσι."

ἀνῆλατος ὁ μηδέπω δαμασθείς.

ἀνηλεής ὁ ὠμός.

ἀνήλειπτός ἐστι τὸ ἐλληνικόν, οὐχὶ ἀνάλειπτος, οὐδὲ ἕτερον τοιοῦτον οὐδέν.

ἂν ἢ λεοντῇ μὴ ἐξικνηται, πρόσπατε καὶ τὴν ἀλωπεκῆν." ὁ νοῦς· ἐὰν μὴ φανερώς ἀμυνόμενος ἀντέγῃ, πανουργίᾳ χρῆσθαι. καὶ Ὀμηρος (ι 406) "ἢ δόλῳ ἢ ἐ βίῃφι;" (τ 299) "ἢ ἀμφοδὸν ἢ ἐ κρυφῇδόν."

ἀνήλιπος ὁ ἀνυπόδητος.

ἀνήλωται πεφρόνεται.

ἀνήμερος ἄγριος.

ἀνημιωβολία ἀντὶ τοῦ ἔκασον αὐτῶν ἡμισυ ὀβολοῦ, ἄξιον ἡμιωβολίου. ἀπὸ δὲ συντάξεως ὀνόματα γίνεται, καλὸς καὶ ἀγαθός - καλοκαγαθία, θεοῖς ἐχθρός - θεοεχθρία. οὕτως ἀν' ἡμιωβόλιον - ἀνημιωβολία. sch. A Ran. 561.

ἀνημιμένος ἐξηρημένος, ἡ καιόμενος.

ἀνήνασθαι ἀπαρνήσασθαι· Ὀμηρος (H 93) "αἰδέσθην μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι." καὶ Ἀλκιανός "οἱ δὲ, οὐδὲ γὰρ ἔσχον ἀνήνασθαι τὸ πρόσαγμα, ἐπ' Ἀντιγόῳ τίθενται τὴν κρίσιν ὑπὲρ τοῦ τίνα χρῆ Ἀοκρικὴν πόλιν ἔμπειν δασμόν."

ἀνηνέγκατο ἐκ βῶθους ἐβόησεν· Ἀλκιανός περὶ Κροίσου "ὁ δὲ ἀνηνέγκατο ἄρουράς, καὶ ἐς τρεῖς ἐκάλεσε τὸν Δόλωνα."

ἀνηνείκαντο, γενικῇ, ἀντὶ τοῦ ἀνεμνήσθησαν.

ἀνήνιος ἄνευ ἀνίας καὶ λύπης.

ἀνήνοθεν (Hom. A 266, ρ 270) ἀνῆρχετο.

ἀνήνυτον ἀμετρον, πολὺ· Πολύβιος (9 24) "μεγίστης προφαινομένης δυσχερείας περὶ τὰς τροφάς, ὅτε κατὰ τὸ μῆκος ἀνήνυτον ἔχειν τι δοκούσης τῆς ὁδοῦ." καὶ "ἀνήνυτα τὴν ἀρετὴν μετιόντων," δεδυσχηκότων ὅτι μύλισα. "τὸν ἀνήνυτον οἶτον ἔχουσα κακῶν," τὸν ἀτελείωτον μόρον, ἢ Ἡλέκτρα φησί (167). καὶ ἀνήνυτος ἀναριθμητος, πολὺς, ἀπλήρωτος, ἄπρακτος, ἀτέλεστος· "ὅπλα τε χαλκὸν ἄνευ, καὶ βελῶν ἀνήνυτον ἀριθμὸν κατασκευάζειν προσάτων."

ἀνῆπται ἐξῆπται.

ἀνῆρ ἀνδρὸς διαφέρει· τὸ γὰρ Ἀεκούλλου ἐράτευμα ἐκασίῳ ἀντὶ τούτῳ παρυλαβὼν ὁ Πομπήιος οὐδ' ὀπωσιεῖν ἐκασίῳ ἔσχεν" (Dio Cass. 36 18).

ἀνῆρ δὲ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον, πυρομμία ἐπὶ τῶν ὀξέως καὶ ταχέως ὀφειλόντων ἔκασα πρῶττειν.

ἐνθήρεαι (an ἐνθήρεαι), ποιητικῶς, ἀνερωτάς.

ἀνὴρ ἔθηκε γαυς ἱκετεύειν πέτραι, παροίμια ἐπὶ τῶν ἀκαισθήτων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἐποκελλούσης νεώς.

ἀνῆρέθιζεν ἐπὶ τι παρώτρυνε καὶ παρήθηγεν· Εὐνάπιος "ὃ δὲ τὰ τε φρονήματα καὶ τοὺς θυμοὺς τῶν στρατιωτῶν ἀνῆρέθιζεν." cf. v. διαυχευέσθαι.

ἀνῆρέψαντο (Hom. Y 234) ἀνῆρπασαν.

ἀνῆρετο ἀνέλαβεν.

ἀκῆρηκεν ἀντὶ τοῦ ἐκποδῶν ἐποιήσατο Δημοσθένης (19 2).

ἀνῆρημένος ἀναλαβὼν, ἐλόμενος, ἀπεκχάμενος· "ὃ δὲ βασιλεὺς τοσαύτην νίκην ἀδύκρωτον καὶ ἀναιμίακτον ἀνῆρημένος ἐς τὰς Σάρδεας ὑπέσπευεν." καὶ μῦθις "ὃ δὲ ἀνύρσεια ἀνῆρημένος ἐκδίκως." cf. v. ἀνύρσεια.

ἀκῆρησθαι πεφρονεῦσθαι.

ἄνῆριθμος ἐν οὐδενὶ ἀριθμῷ ταυτόμενος, ἀλλὰ περιεργιμμένος. sch. S Ai. 603.

ἀκῆρ κόπριος (A Eq. 895) ὡς ἀπὸ δῆμαν. λέγει δὲ τὸν κοπρολόγον ἢ κηπουρὸν, παρὰ τὴν κόπρον.

ἀνῆροτον ἀγεώργητον.

ἀνῆρρησεν ἀνεφθάρη· "ὥς μύλις ἀνῆρρησ', οὐδὲν ἔσμεν οἱ σαυροί" Εὐπολὶς Πόλεων.

ἀνῆρτημένοι ἐπῆρμένοι· (Diodor. Sic. t. 2 p. 628) "οἱ δὲ ταῖς ψυχαῖς ἀνῆρτημένοι κατεφρόνησαν μὲν τῶν κοινῶν τῆς ἰκασίας νόμων, παρ' οὐδὲν δὲ ἡγήσαντο τὴν τῶν συγγενικῶν ἀφιδρομάτων καὶ θειῶν εὐσέβειαν."

ἀνῆρτισαν ἀνεποίησαν, ἀνεκαίνισαν,

ἀνῆρώτειζεν ἀντὶ τοῦ ἀνῆρώτα Τηλεκλείδης.

ἀνῆσει καταλείπει.

ἄνησις ὁ μὴ γεγευμένος. καὶ ἄνησις ὁ νῆσις παρὰ Κροτίνῳ ἐν Διονυσιαλεξάνδρῳ· "ἂ γὰρ σύ γε πρῶτος ἄκλῆτος φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνησις,"

ἀνήφθη ἐξήφθη, ἐκρεμύσθη. ἢ ἀνεφλέχθη ὑπὸ πυρός.

ἀνήχθημεν ἀνεπλεύσαμεν.

ἀνῆψεν ἀνεκρέμασε θεοῖς Εὐνάπιος (p. 106 Nieb.).

ἄνθεια ἐπίθετον Ἦρας.

Ἄνθεια πόλις, καὶ ὄνομα ἐταίρας. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ θ διὰ τῷ τ Ἀντεια γράφουσιν. Athen. p. 586.

ἀνθέιλοντο προέκριναν.

ἀνθεινός ὁ ἐξ ἀνθῶν. καὶ ὁ καιρός.

ἀνθεμίδων· (AP 6 267) "ἄλσος δ', Ἄρτεμι, τοῦτο καὶ ἂν χαρίεσσι θεοῦσαις εἴῃ ἐπ' ἀνθεμίδων σύμβολα κοῦφα βυλεῖν," ἀντὶ τοῦ ἀνθῶν. καὶ Ἀνθεμίδης (Hom. A 488) πατρωνυμικόν.

ἀνθέμιον (Eccles. 12 6) τὸ χρυσίον τὸ ἐκλεκτόν. καὶ Ἀνθέμιος ὄνομα κύριον.

ἀνθεμύεντα (Hom. Ψ 885) ἀναθεματικόν, διηνθισμένον, ποικίλον. καὶ ἀνθεμόεις λειμῶν (Hom. B 467) ὁ ἔχων ἄνθη. καὶ Ἀνθεμοείσιος ὄνομα κύριον.

Ἀνθεμόκριτος Ἀθηναῖος μὲν ἦν κῆρυξ, ἀπεσφάγη δὲ ὑπὸ Μεγαρέων, ἀπαγορεύων αὐτοῖς τὴν ἱερὰν ἐργάδα μὴ ἐργάζεσθαι. Harp.

Ἀνθεμοῦς πόλις ἐστὶ Μακεδονική. cf. v. ὑψηλῆσονται.

ἀνθέμιον ῥόδων· Ἀριστοφάνης (Ach. 991) "πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις ἔρωσ ξυναγάγοι λαβὼν, ὥσπερ ὁ γεγραμμένος ἔχων ἐσφαινον ἀνθέμιον," τουτέστι ῥόδων. Ζεῦξις ὁ ζωγράφος ἐν τῷ ναυῷ τῆς Ἀφροδίτης ἔγραψεν ἔρωτα ὠραιότατον, ἐξεμμένον ῥόδοις.

Ἀνθεμιωνίδης πατρωνυμικόν.

ἀνθέζεται ἀντιλήπεται· (Deuteronom. 32 41) "καὶ ἀνθέζεται κτήματος ἡ χεὶρ μου."

ἀνθερεῶν ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος, λάρυγξ.

ἀνθέρικες αἱ τῶν σακχῶν προβολαί, τὰ ἄκρα. Ἡρόδοτος δὲ (4 190) τοὺς καυλὰς φησι τῶν ἀσφοδέλων· εἰσὶ δὲ ἄθραυσαι. ἢ ἀνθερίκων (Hom. Y 227) ἀνθηρῶν ἢ λιμπερῶν.

ἀνθ' ἔρματος πολλὰς καταπεπεωκὼς δίκας (A An. 1429), ἀντὶ λίθου, ἐπεὶ αἱ γέροντι πετόμεναι ἐν τῷ σῆματι ψήφους φέρουσι σηρίγματος ἔνεκα, πρὸς τὸ μὴ παραφέρεσθαι ἀνέμοις.

ἀνθ' Ἐρμίωνος, ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἱερὰ διασωζόντων· Ἐρμιῶν γὰρ ἐν Πελοποννήσῳ πόλις κόρης καὶ Δίμητρος ἄστυλος, ὥς ἐσχέπην παρέχειν τοῖς ἱκετεύουσιν.

ἀνθεσθριῶν ὁ γδορος μὴν ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις, ἱερὸς Διονύσου. κεκλησθαι δὲ αὐτὸν οὕτω διὰ τὸ πλεῖστα τῶν ἐκ γῆς ἀνθεῖν τότε. Harp.

ἀνθῶν τὴν γενικὴν ὁμοίως τοῖς Ἴωσιν οἱ Ἀττικοί. Ἐρμιππος Ἀθηναῖος γοναῖς "και-

ρασπέθηται ἀκθῶν ὕφρασμα κακὸν ὥρων," καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς "λεπτοὺς διαψυίρουσα πέλους ἀνθῶν γέμοντας." καὶ Ἀρισταγόρας Μαιμακχίδης. οὕτως δὲ καὶ βελίων καὶ ὀρέων καὶ ἑτέρα πλείονα Ξενοφῶν διαιρεῖ.

Ἀνθη μία τῶν Ἀλκυονίδων. καὶ ζῆτει ἐν τῇ Ἀλκυονίδει.

Ἀνθηδόσιος ἀπὸ Ἀνθηδόνοιο οἶνος, ἀνθηλῖος ἡ σελήνη, καὶ τὸ ἀποσκίασμα τῆς τοῦ ἡλίου ἀντανγείας, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ ῥήγμα ἢ ἀντέλλαγμα, ὡς Θεόπομπος. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἐπισκαπτόμενα τῷ ἡλίῳ νέφη, ἢ καὶ ἀνθηλία καλεῖται.

ἀνθηρά· Ξενοφῶν (Cyr. 1 6 38) "ὥσπερ ἐν τοῖς μουσικοῖς τὰ νέα καὶ τὰ ἀνθηρὰ εὐδοκμεῖν." "τῶν ὀρνέων τὰ μὲν χρήσιμα καὶ ἀνθηρὰ κατὰ τοὺς οἴκους ἀνατρέφομεν, τὰ δὲ μὴ ἀνθηρὰ ἐραθίζομεν." Ἀριστοφάνης Ἀχαρνῶν (973) "εἶδες, ὦ πάσα πάλι, τὸν φρόνημον ἄνδρα, τὸν ὑπέρασπον, οἶον ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολῶν· ὦν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρέπει χλωρὰ κατεσθίειν."

ἀνθηρημένος ἀντιλαμβανόμενος, ἢ προκακριμένος.

ἄνθης ἀνθήσεως.

ἀνθίας ὄνομα ἰχθύος.

Ἀνθίνη πόλις, καὶ ἡ ἐπωμίς. καὶ ἀνθινὰς ἀνθηρόν, βαπτόν. καὶ ἀνθινὰς χιτῶν, καὶ ἡ τροφή (Hom. I 84).

ἀνθιππασία ἡ ἵππικὸς ἀγών.

ἀνθιππασία καὶ διππασία τῶν ἵππων ἑμιλλα, ὥσπερ δὴ διωμοσία καὶ ἀντωμοσία τὸ αὐτὸ ἄμφω δηλαῖ.

ἀνθίσασθαι μουσικῆς. καὶ ἡνθισμένοι μουσικῆς οἱ ἡθροικότες τὰ ἄνθη τῆς μουσικῆς.

ἀνθίσταμαι δοτικῇ.

ἀνθρωπολογησόμεθα ἀντὶ τοῦ εὐχαριστομεν· Λαβίδ (Ps. 79 13) "ἀνθρωπολογησόμεθ' σοι ὁ θεός," ὑπὲρ τῆς εὐεργεσίας ὁμολογοῦμεν χάριτας, καὶ ἀναγράφοντες ταύτας ποιήσομεν. καὶ ἀνθρωπολογεῖτο διηγεῖτο· (Polyb. 29 6) "ὁ δὲ ἀνθρωπολογεῖτο πρὸς τινος τῶν ἐν Ῥώμῃ μετὰ ταῦτα μηδὲν ἑωρακεῖν φοβερώτερον καὶ δεινότερον φύλαγος Μακεδονικῆς." καὶ αὖθις "ταῦτα μὲν ἀνθρωπολογήσαντο πρὸς ἀλλήλους" ἀντὶ τοῦ συνέθεντο, συνεφώνησαν. καὶ αὖθις (Diog. L. 2 40) "περὶ Σωκράτους τάδε ἐγγράψατο

καὶ ἀνθρωπολογήσατο Μέλητος."

ἄνθος λέγεται καὶ ἡ λευκὴ θορὶς· ἔνθεν καὶ φύλανθος ὁ φαλακρός,

ἀνθοσμίας εὐώδης οἶνος, εὖσμος, ἀπὸ τόπου Ἀνθοσμίου, ἢ ὡς ἀπὸ εἶδος ἀμπέλου, ἢ ὁ ἡδὺς καὶ περίσμος καὶ ἀνθηρός. sch. A Plut. 808.

ἀνθοσμίας εὐώδης οἶνος, ἐγχειμένον τοῦ ἄνθους καὶ τῆς ὁσμῆς, παραγωγῶς ἀνθόσμιος ἀνθοσμίας. τὸν δὲ χυδαῖον οἶνον καρφηβρότην ἔλεγον. Ἀριστοφάνης Βατράχοις (1180) "Διόνυσος, πίσεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμῖαν," ἀντὶ τοῦ μεθύσις, καρφηβρῶς σκληρὸν οἶνον πίνων.

ἀνθ' ὅτου ἀνθ' οὐ τινός.

ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς ἦσαν, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων μὲν ἀγαθὰ, κακουμένων δὲ ἀφ' ὧν ἦν αὐταῖς ἢ τῶν ἀγαθῶν ἐλπίς.

ἀνθρακία πεπυρακτωμένοι ἄνθρακες. Ὀμηρος (I 213) "ἀνθρακίην σορέσας, ὄβελος ἐφύπερθε τάνυσσε." καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 105) "τρυγλάν ἀπ' ἀνθρακίης καὶ φρυκίδι σοὶ λιμενῖτιν, Ἄρτεμι, δωρεῦμαι." καὶ ἀνθρακίδες λεπτοὶ ἰχθύες ὅπτοι· καὶ πάντα τὰ ἐπ' ἀνθράκων ὀπτόμενα οὕτω λέγεται. καὶ ἀνθράχιον βραχὺ τριποδίσκιον παρὰ Ἀλέξειδι.

ἀνθρήνη. εἶδος σφηκὸς ἢ ἀνθρήνη, καταχρῶνται δὲ οἱ ποιηταὶ καὶ ἐπὶ μελισσῶν. καὶ ἀνθρήνι· (A Vesp. 1075) "ἐξελεῖν ἡμῶν πρὸς βίαν τὰνθρήνι," τὰς μελίσσας δηλονότι. (Nub. 947) "τέφθαλμῷ κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται." συγγενὴς ἐστὶ τῇ μελίσση ἢ ἀνθρήνη, σφηκι παραπλησία· καὶ τὸ πλάσμα ἀνθρήνιον.

ἀνθροισχα ἄγρια λάχανα παραπλήσια ἀνθήοις, οἷα καὶ τὰ μάρμαρα.

ἀνθρωπαρέσχεια ἡ πρὸς ἀνθρώπους σπουδή.

ἀνθρωπεῖα φύσις (Thuc. 2 50).

ἀνθρωπεῖως ἀντὶ τοῦ συμμετρως παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Βατράχοις (1069). καὶ ἀνθρωπίνως ἀντὶ τοῦ καρτερικῶς, ὑπομονητικῶς· Πολύβιος (18 16) "συμβέβηκε τὰς μὲν ἐν ταῖς ἐπιτυχίαις ἑσθίας μὴ δύνασθαι φέρειν ἀνθρωπίνως, ἐν δὲ ταῖς περιπετείαις εὐλαβῶς ἵστασθαι καὶ νουνεχῶς."

ἀνθρωπίζω τὰ τῶν ἀνθρώπων φρονῶ.

ἀνθρώπινον· (Diog. L. 4 7) "δῆθεν διωχομένην ὑπὸ τινῶν τὴν ἐταίραν καταφυγεῖν εἰς τὸ οἰκίδιον, τὸν δὲ ἔνεκα τοῦ ἀνθρωπίνου εἰσδέξασθαι αὐτήν." καὶ ἀνθρώπων ὥτερος.

ἀνθρωποδαίμονες· (Procop. Arg. 12) "δαίμονες ὄντες ἀνθρώπειόν τε ἡμπεσχοντο σῶμα, καὶ ἀνθρωποδαίμονες γεγενημένοι τῷ τρόπῳ τούτῳ ξύμψασαν κατέσεισαν τὴν οἰκὴν μὲν." "

ἀνθρωπόλεθος ὁ φονεύς.

α ἀνθρώπος τὸ προσηγορικόν. καὶ "Ἀνθρώπος ἴδιον ὄνομα τοῦ ὀλυμπιονίκου πύκτου οὐ ἐν Ἡθικοῖς Ἀριστοτέλης μνημονεύει" (Alex. Aphr. in Top. 1 p. 61). "ἀλλ' ἔγωγε, ἔφη, ταύτης μόνης ἐπιδεῖσθαι νομίζω τῆς μαντικῆς τοὺς ἀνθρώπους εἶναι βουλομένους καὶ μὴ δικὴν θηρίων ἔξω κεχνηέναι ἐς προνομίαν ἀπεράντους." οὕτω γησι Διαιμόσκιος ὁ φιλόσοφος.

β ἀνθρώπος. (Polyb. 17 15) "τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, δοκοῦν πανουργότατον εἶναι τῶν ζώων, πολλὴν ἔχει λόγον τοῦ φανότατον ὑπάρχειν· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζῷα ταῖς τοῦ σώματος ἐπιθυμίαις αὐταῖς δουλεύοντα διὰ μόνας ταύτας σφάλλεται, τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος καὶ προσδεδοξοποιημένον οὐχ ἤττον διὰ τὴν ἀλογισίαν ἢ διὰ τὴν φύσιν ἀμαρτάνει."

ἀνθρώπος ἀνθρώπου δαιμόνιον, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπροσοκλήτως ὑπὸ ἀνθρώπου σωζομένων καὶ δι' αὐτῶν εὐδοκίμωνων. καὶ ἀνθρώπος εὐριπος, τύχη εὐριπος, διάνοια εὐριπος, ἐπὶ τῶν ῥᾶσα μεταβαλλομένων καὶ ἀσαθμῆτων ἀνθρώπων.

ἀνθρώπος αὐτὸς ἑαυτοῦ βελτίων γίνεται κατὰ τρεῖς τρόπους, πρῶτον μὲν ὁμιλίᾳ τῇ πρὸς θεόν· ἀνάγκη γὰρ τὸν προσιόντα αὐτῷ κατ' ἑκείνου καιροῦ χωρίζεσθαι πάσης κακίας, εἰς δύνανται ὁμοιοῦντα ἑαυτὸν τῷ θεῷ. δεύτερον ἐν τῷ εὐ ποιεῖν· θεοῦ γὰρ τοῦτο καὶ θέας μιμήσεως. τρίτον ἐν τῷ ἀποθνήσκειν· εἰ γὰρ κατὰ ποσὸν τι ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος ἐν τῷ ζῆν τὸ ζῶον χωριζομένη βελτίων γίνεται ἑαυτῆς, ἐν τε τοῖς ὕπνοις κατὰ τοὺς ὀνείρους καὶ ἐν ταῖς ἐκστάσει τῶν νόσων μαντικὴ γίνεται, πολλῶ μᾶλλον βελτιοῦται ὅταν τέλειον χωρισθῇ ἀπὸ τοῦ σώματος. Vita Pythagorae ap. Phot. p. 439 a.

ἀνθρώπος λυπησιλόγος. σημαίνει

μὲν ὁ λυπῶν διὰ τὸ λέγειν τοὺς πέντας. Κρατῖνος.

ἀνθρώπος οὐκ ἔχων εἰπεῖν ὄνομα πάππου, ἀλλ' οὐδὲ πατρός, πλὴν ὅσον εἰκάσαι, ἀπὸ θυνοσκαποῖς ἐπὶ τὴν ἡγεμονικὴν ἀπήντην ἀλάμενος. Synes. ep. 57.

ἀνθρώπος πρὸ δόξος ὁ πρὶν ἢ σαφῶς ἐξετάσαι δοξάζων.

ἀνθρώπος φιλοπραγματίας ἐπὶ πολυπραγμίας.

ἀνθ' οὐρου γῆσαι τὸ ἀνταποδοῦναι χάριν. Σοφοκλῆς Κολχίσιον "ἢ γῆς ὑπομνὸς ἀνθ' οὐρου γῆσαι χάριν;"

ἀνθ' οὐμοσίᾳ ἀντὶ τοῦ ὑπείπειν τῇ ὑπωμοσίᾳ. οὕτω Δημοσθένης κατὰ Ὀλυμπιοδώρου (25). Harp.

ἀνθ' ἁεὶ.

ἀνία λύπη. τὸ νι μακρόν. (S Ai. 972) "Ἄνιος γὰρ αὐτοῖς οὐκέτι ἔστιν, ἀλλ' ἐμοὶ λεπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται."

ἀνίαθεις λυπηθεῖς.

Ἀνίακκας ὠδῆς ὄνομα, ὡς Περιμανῶς καὶ Μανέρως· Εὐβουλος Καμπυλίωνι. cf. v. Μανέρως.

ἀνιαιρόν λυπηρόν, καὶ ἀνιαιρότερον. λέγεται καὶ ἀνιγρόν.

ἀνιγρός ὁ φαῦλος λέγεται, καὶ ἀνιγρόν τὸ ἀνιαιρόν.

ἀνιδίτι καὶ ἀνιδρωτὶ χωρὶς ἰδρωτός. (Theophyl. Sim. p. 47) "οὐ γὰρ ἀνιδρωτὶ καὶ ἀπεριμερίμνως τὰδε παρῆσαντο τὰ πολέσματα." καὶ αὐθις (X Cyr. 2 29) "ἀνιδρωτὶ πρὸς τὸ ἄριστον οὐκ ἤρχοντο οἱ τοῦ Κύρου στρατιῶται διὰ τὸ ἡδέως ἐσθίειν καὶ ὑγιαίνειν." καὶ ἄλλα πλείεα.

ἀνίδρυτοι ἀσήρικτοι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος (α' 52) ἀντὶ τοῦ ἀνεξήλατος.

ἀνίει ἡφίει, ἐνεδίδου, ἐχαννοῦτο· "ἐδέεντι πλέον ἀνίει ὁ νεανίας," καὶ αὐθις "ὃ δὲ οὐκ ἀνίει τοῦ δρόμου." καὶ ἀντὶ τοῦ ἔλθων· "ὃ δὲ ἰκετεύων ὑπὲρ πάντων οὐκέτι ἀνίει," καὶ αὐθις "ὃ δὲ ζητῶν οὐκ ἀνίει καὶ λαρεβάνων οὐκ ἐνεπιμπλατο," καὶ αὐθις "οἱ δὲ τὸ πολλὸν τῆς τόλμης παρελύθησαν, οὐ μὴν ἀνίσταν γε, ἀλλὰ παρακλυόμενοι σφίσει αὐτοῖς πάσῃ δυνάμει προσέκειντο τῇ πολιορκίᾳ." καὶ αὐθις "μήτε νύκτωρ μήτε μεθ' ἡμέραν ἔτι ἀνιέντι τοῦ πλοῦ."

ἀνιείς ἀφίεις, ἢ παρορμῶν.

ἀνιεμένη κόλπον (Hom. X 80) ἀνέλ-
χουσα καὶ ἀναχαλῶσα τὸν πέπλον, ἀπογυμ-
νοῦσα τὸ κατὰ τὰς μαστοὺς κόλπωμα. καὶ
(β 300) "αἶγας ἀνιεμένους."

ἀνιέντα ἐνδόντα.

ἀνιέρειος (ᾧ ἱερεῖα μὴ θύεται, καὶ ἀνί-
ερος ὁ ἱερῶν μὴ μετέχων.

ἀνιερῶσαντες ἀναθέντες.

ἀνιηθέντα (Hom. B 291) λυπηθέντα.

ἀνιηρξέσθους λυπηρότερος.

ἀνίησι καταλιμπάνει.

ἀνίησιν ἐνδίδωσιν.

ἀνίθι ἀνελθε.

ἀνιλλομένη καθυποκρινόμενη. κυρίως
δὲ ἀνιλλεσθαι τὸ ἀπαξιῶν.

ἀνιμᾶσθαι ἀντλεῖν, ἀρύεσθαι, ἀναφέρειν,
καὶ ἀνιμώμενος ἀντλῶν, ἀνέλκων· ἰμονὰ
γὰρ τὸ ἀντλητήριον, ἀπὸ τοῦ ἱμῶς, καὶ ἱμη-
τὸν τὸ ἀντλητὸν. καὶ ἀνιμῆσθαι διὰ τῆς η.

ἀνίμων τοῖς δόρασιν (X Anab. 4 2 8)
ἀντὶ τοῦ ἀντλῶν.

ἀνιππος ἵππων ἐξετημένος· Ἀριστοφά-
νης Νεφέλαις (124) "ἀλλ' οὐ περιώψεται μὲν
ὁ θεὸς Μεγακλῆς ἀνιππον."

ἀνίπτοις ποσὶν ἀντὶ τοῦ ἀνετοίμως
καὶ χωρὶς τίνος παρυσκευῆς. παροιμία "ἀνί-
πτοις ποσὶν ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ τέγος" ἐπὶ
τῶν ἀμαθῶς ἐπὶ τινα ἔργα καὶ πράξεις
ἀγικνουμένων. καὶ Ὅμηρος (Π 235) "ἀνιπτό-
ποδὶς χαμαιεῦναι."

ἄνισον τὸ μὴ ὄν ἴσον. σημαίνει δὲ καὶ
εἶδος βοτάνης. καὶ ἀνισοφυῆς ἀνόμοιον.
ἴσον ὡς ἐνταῦθα τῶν ἐναντίων ἐσρήσει θατέ-
ρον λέγεται, οἶον ἄνισον ἐναντίον μὲν ἐστὶ
τῷ ἴσῳ, ἐσρητικὸν δὲ ὄνομα. οὐ γὰρ οἰκείαν
τινὰ φύσιν σημαίνει, ὥσπερ τὸ κακὸν ἐναν-
τίον τῷ ἀγαθῷ ὄν, ἀλλὰ σημαίνει ἀπόφασιν
τοῦ ἐναντίου ἐν τῷ περικτῷ δέχεσθαι ἀμ-
φότερα· τὸ γὰρ ἄνισον οὐκ ἴσον ἐστὶν ἐν τοῖς
ποσὶς, ἀπέφυκε δέχεσθαι καὶ ἰσότητα. ὁμοίως
καὶ τὸ ἀνόμοιον ἔχ' ὅμοιον ἐν τοῖς ὁμοιότητος
δεκτικοῖς. τοιοῦτον δ' ἡ ἐσρήσις· ἀπόφασιν
γὰρ ἐστὶν ἐν τοῖς τῇ ἐξὶν πεφυκόσι δέχεσθαι.
οὐ μὴν ἄντικρυς ἐσρήσις τὸ ἄνισον καὶ τὸ
ἀνόμοιον, ἀλλ' ἐναντία, τὸ μὲν τῷ ἴσῳ, τὸ
δὲ τῷ ὁμοίῳ. διαφορὰ δ' αὐτῶν πρὸς τὰς
κυρίως ἐσρήσεις, ὅτι ἀπὸ μὲν τῆς ἐσρήσεως
οὐκ ἐστὶν ἐπ' ἀνόμοιο πρὸς τὴν ἐξὶν, ταῦτα δὲ
μεταβάλλειν οἶά τε ἐπὶ τὰ ἀντικείμενα· καὶ
γὰρ τὸ ἄνισον ἴσον ἂν γένοιτο καὶ τὸ ἀνό-

μοιον ὅμοιον."

ἀνισάμεναι ἀλχηλωτιζόμεναι.

ἀνίση ἀντὶ τοῦ ἐφίση. καὶ ἀνίσω ἀντὶ
τοῦ ἀνίσασο Ἀμειψίας.

ἀνίσχυδον τὴν ἄτοκον καὶ ἀθήλασον.
cf. v. σχαλίσαι.

ἀνίσχων ἀνατέλλων, καὶ ἀνίσχουσα
ἀναδύνουσα.

ἀνίτω ἀναδιδόσθω.

ἀνιχνεύω σε.

ἀνιώμενος (X Anab. 4 2 8) λυπούμενος.

ἀνιωχμός (Hom. Θ 21) ἡ μάχη.

ἂν μὴ παρῇ κράα, ταρῆχει στερε-
τέον. παρῆγγα ἡ παροιμία ὅτι δεῖ τοῖς
παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.

ἄννηττον τὸ ἄννησον διὰ δύο ν καὶ
διὰ δύο τ.

Ἀννίβας ὁ Καρχηδόσιος οὕτως ἐκαλεῖτο
(Appian. Ib. 6) "οἱ γὰρ Καρχηδόσιοι ἐσρητη-
γὸν ἀπέτηναν Ἀσδρούβαν τὸν τοῦ Βάρκα
κηδεστῆν. ὁ δὲ Ἀννίβαν τὸν οὐ πολὺ ὕψερρον
ἀοίδιμον ἐπὶ ἐσρητηγίαις, παῖδά τε ὄντα τοῦ
Βάρκα καὶ τῆς γυναικὸς οἱ γινόμενον ἀδελ-
φόν, ἔχων ἐν Ἰβηρίᾳ νέον ὄντα καὶ φιλοπό-
λεμον καὶ ἀρέσκοντα τῷ ἐσρητῷ ὑποσφράττηγον
ἀπέτηνε, καὶ τῆς τε Ἰβηρίας τὰ πολλὰ προση-
γάγετο πιδανὸς ὡς ὁμιλῆσαι, ἐς τε τὰ βίας
δεόμενα τῷ μειρακίῳ χριόμενος.

φύσει δὲ φιλοπόλεμος ἦν ὁ Ἀννίβας, καὶ
οὐποτε ἀργίαν ἔφερεν (Appian. 7 17). ὕψερρον
δὲ ἐπὶ τρυφῆς ἦν οὐ συνήθους, ἐρωμένην τε
εἶχεν ἄγριος ἀνὴρ, καὶ εὐθύς αὐτῷ κατ' ὀλί-
γον ἐτρέπετο πάντα (7 43).

φησὶ δὲ Πολύβιος (3 15) ὡς Ἀννίβας νέος
μὲν ἦν, πλήρης δὲ πολεμικῆς ὁρμῆς, ἐπιτυ-
χῆς δὲ ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς, πύλαι δὲ παρωρ-
μημένους πρὸς τὴν κατὰ τῶν Ῥωμαίων ἐχθραν.
ὅτι Ἀννίβα τῷ Καρχηδονίῳ ἐσρητηγῷ
ἐδηλώθη παρὰ Ἀμμιωνος ὡς ἀποθανόντων γῆ
καλυφθήσεται Λιβύσση. καὶ ὁ μὲν ἤλπισεν
ἀρχὴν τῶν Ῥωμαίων καθαιρήσειν καὶ ἐν
Λιβύῃ τελευτήσιν, Φλαμινίου δὲ τοῦ Ῥω-
μαίων ἐσρητηγοῦ σπουδὴν ποιοῦμένου λαβεῖν
αὐτὸν ζῶντα ἀφίκετο παρὰ Πρωσίαν ἰκέτης,
καὶ ἀπωσθεὶς ἀπ' αὐτοῦ ἀνεπήδη τε ἐπὶ τὸν
ἵππον καὶ γυμνωθέντος τοῦ ξίφους τερῶ-
σκει τὸν δάκτυλον, προελθόντι δὲ οὐ εἰς
πολλὰ πυρετὸς ἀπὸ τοῦ τραύματος καὶ
ἡ τελευτὴ τοῦ βίου συνέβη· τὸ δὲ χωρίον
ἐνθα συνέβη ἀποθανεῖν, ἐκάλουν οἱ Νικομη-

δεῖς Αἰβυσσαν. καὶ Ἀθηναίους δὲ μάντευμα ἦλθεν ἐκ Λαδώνης Σικελίαν οἰκίζειν, καὶ οὐ πόρρω τῆσδε λόφος ἐστὶν ἡ Σικελία οὐ μέγας. οἳ δὲ οὐ συμφρονήσαντες τὸ εἰρημένον ἐς τε ἐπεροφίλους στρατείας προήχθησαν καὶ ἐς τὸν Συρακουσίων πόλεμον. Pausan. 8 11 6.

ὅτι θανμασὸν ἐστὶ καὶ μέγιστον σημεῖον γεγονέναι τῇ φύσει τὸν ἄνδρα τοῦτον ἡγεμονικὸν καὶ πολὺ τι διαφέροντα τῶν ἄλλων πρὸς τὸν πραγματικὸν τρόπον· ἰς γὰρ ἔτη μείνας ἐν τοῖς ὑπαίθροις, πλείσθαι τε ἔθνη καὶ βάρβαρα διεξελητῶν καὶ πλείστοις ἀνδράσιν ἄλλοφύλοις χρησάμενος σπνεργοῖς πρὸς ἀπηλπισμένας καὶ παραδόξους ἐπιβολάς, ὑπ' οὐδενὸς ἐκουσίως ἐγκατελείφθη τῶν ἅπασι αὐτῷ κοινωνησάντων καὶ δόντων ἑαυτοὺς εἰς χεῖρας. ὅπερ καὶ τὰ νῦν ἐμπολιτεύεται. Polyb. 24 9.

ὅτι τὸ μέγεθος τῆς τοῦ Ἀντίβου νίκης τῆς πρὸς Ῥωμαίους καὶ τῆς τῶν ἐναντίων συμφορᾶς ὑπ' ὅσιν ἀγαγεῖν τοῖς Καρχηδονίοις μηχανώμενος, τρεῖς μεδίμνους Ἀττικὰς πλήρεις χρυσῶν δακτυλίων εἰς τὴν Αἰθῶν ἀπέπεμψεν, οὓς ἄρα τοὺς ἱππικοὺς καὶ βουλευτικοὺς ἄνδρας σκυλεύσας ἀνήρητο. Dio Cass. 57 28.

ὅτι ἄνδρες τινὲς Καρχηδονίων ἐπὶ κατασκοπῇ τῶν ἐναντίων σαλόντες ὑπὸ Ἀντίβου τοῖς Ῥωμαίοις περικίπτουσιν· οὓς ἀχθέντας ὡς αὐτὸν ὁ Πόπλιος κακὸν μὲν οὐδὲν εἰργάσατο, περινοσῆσαι δὲ κελεύει τὸ στρατόπεδον, καὶ δειπνον ἐλομένης ἀποχωρεῖν σώας, ἀπαγγελοῦντας Ἀντίβῳ τὰ περὶ τὴν στρατιὰν ὡς ἔχει Ῥωμαίοις. cf. Polyaeu. 8 16 8.

Ἀντίκερις Κυρηναῖος φιλόσοφος, ὃς Ἐπικούρειος ἐγένετο, καίτοι ὢν Παραβάτου γνώριμος τοῦ Ἀριστοῦ ἀκηκοτός. ἦν δὲ τῷ Ἀντικίριδι καὶ ἀδελφὸς Νικοτέλης ὄνομα, φιλόσοφος, μαθητὴς δὲ αὐτοῦ ἐπιφανὲς Ποσειδώνιος. ἐκ τούτου αἵρεσις ἡ καλουμένη Ἀντικίρειος. ἦν δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου. cf. Diog. L. 2 86.

Ἄννος κρίβανον, πυρομμία ἐπὶ τῶν καινόν τι ἐφευρηκότων· Ἄννος γὰρ Αἰγύπτιος ἐς τὴν τῶν ἄρτων ὀπτησιν ἐπενόησε τὸν κρίβανον. sch. A Ach. 86.

ἀννουμίος ἀπογραφή ὀνομάτων παρὰ Ῥωμαίοις. οἳ δὲ ἀδνούμιον φασιν. cf. v. ἀδνούμιον.

ἀνοδία ἐπίρρημα τοπικόν. (Polyb. 3 19)

"οἳ δὲ πλεῖστος ἀνοδία καὶ κατὰ τὰς νήσους διεσπάρησαν."

ἄνοδον ἀδιέξοδον· Ξενοφῶν (Anab. 4 8 10) "τῇ μὲν γὰρ ἄνοδον τῇ δὲ εὐδοκίαν εὐρήσομεν τὸ ὕρος."

ἀνόδοτον. Κοριαννοῖ Φερεκράτης "ἀνὴρ γέρον ἀνόδοτος ἀλῆθει."

ἀνόητα τὰ ἀφροδίσια καὶ ἡ λυγρεία, τουτέστι μωρὰ· μωραίνειν γὰρ τὸ ἀφροδισιάζειν ἔλεγον. Ἀριστοφάνης (Nub. 416) "οἶνον τ' ἀπέχῃ καὶ γυμνασίῳ καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων," τουτέστι μωρῶν. ἡ ἀνοήτων ἀνεπιστημόνων.

ἀνόθεντον γνήσιον, ἀπαραιοτήτον, κατάρον.

ἄνοια ἡ ἀναίσθησία.

ἀνοίγει καὶ ἀνοίγνυσσι, διχῶς. ἀνοίγει γὰρ τὸ διαχωρῶ, καὶ "ἀνοίγομένοις τοῖς κτήνεσιν" ἀντὶ τοῦ σχιζομένοις Ἡρόδοτος (4 58). "ἀνοίγνυμένων δὲ τῶν τάφων ἔφ' ἡλίῳ μάρτυρι, καὶ τῶν ὧν ἀτίμως ἐκκομιζομένων ἐς ταφὰς ἰδιώτιδας."

ἀνοιδήσας ἀναφλεγμήνας, ἀναφύσηθαι. "ὃ δὲ ἀνοιδήσας ὀργῇ εἶπε, κακὸς κακῶς ὑμᾶς διολῶ."

ἀνοικίειος ἀντὶ τοῦ ἀπρεπῆς.

ἀνοικίσαι τὴν πόλιν ἀντὶ τοῦ ἀνακτίσαι.

ἀνοικτως σκληρῶς, ἀνελεημόνως.

ἀνοιμωκτὶ ἀσενάκτως. καὶ ἀνοιμώξατε ἀλαλάξατε.

ἀνοινάριος (i. e. ἀνωνάριος), ὡς ἡ κοινή συνήθεια.

ἄν οἶνον αἰτῇ, κονδύλους ἀπὸ τοῦ δίδου, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτοῦντων κακὰ δὲ λαμβανόντων. ἡ ἰσορία ἀπὸ τῆς Κύκλωπος οἶνον αἰτήσαντος καὶ τυφλωθέντος. cf. v. κόνδυλον.

ἄνοις ἀντὶ τοῦ ἀνός Φρόνιχος.

ἀνοῖσαι κομίσαι, καὶ ἀνοίσειον δεῖ κομίζειν. καὶ "ἀνοῖσω σοι βόας" ἀνεγκωσ, φέρω.

ἄνοισις ἀνακόμισις.

ἀνομβροῦσαι ἀναβλύζουσαι.

ἀνομείτω πυραιομείτω.

ἀνομένης παυομένης, ἀννομένης.

ἀν' ὅμιλον (Hom. Γ 449) κατὰ τὸ πλῆθος.

ἄνομος ὁ παράνομος, ἄνωμος δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου ὁ μὴ ἔχων ὤμον, ἔξ οὗ καὶ ἄνωμοι Πελοπίδαι οὕτω καλούμενοι.

ἀνδρόνητα ἀνωφελῆ· "τὰ γὰρ περιττὰ κἀνόνητα σώματα πίπτει βαρεῖαίς πρὸς θεῶν ἑσπραξίαις" (S. Ai. 58), οἶον ὁ Αἴας.

ἀνοντος ἀνύοντος.

ἀνόπαια (Hom. α 320) εἶδος ὄρνιθος.

ἀν' ὅπιν εἰς πρόσωπον.

ἀνοπτοὶ ἀθέματοι· "οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπὶ θάτερα τῆς νήσου ὤρμησαν ἄνοπτοὶ τοῖς πολεμίοις."

ἀνοργίαις ἀμνησίας· ὄργια γὰρ τὰ μνηστῖρα. καὶ ἀνοργιάσεις τῶν μυστηρίων ἀπείροις· (A Lys. 898) "τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἀνοργιάσά σοι ἔξιν" ἀντὶ τοῦ οὐκ ὠργιάσας τῇ Ἀφροδίτῃ· ἀτέλεσά σοι ἔξιν.

ἀνοργοὶ ἀντὶ τῷ ἄνευ ὀργῆς Κρατῖνος.

ἀνδρέκτος δὲ μὴ δρεγόμενός τιςος, ὁ πρὸς τὰ προσφερόμενα βρώματα ἀηδῶς διακίμντος.

ἀνωρτάλιζεν. καὶ ἀνωρτάλιζες κέφως ὠρχοῦ, ἐπήρου, καὶ ταχέως ἐπίστευτες πρὶν δοκιμάσαι. ὀρτάλιζεν δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἄρχομένων ἀναπνεύσασθαι ὀρνέων. Ἀριστοφάνης (Eq. 1341) "τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προσιμίους, ἀνωρτάλιζες κάκεροντίας" ἀντὶ τοῦ μετεωρίζον καὶ μέγα ἐφρύνεις. ἀπὸ δὲ τῶν κερατοφορούντων ἢ λέξις.

ἀνωρρυγμένον, ἔχι ἀνωρρυγμένον λέγουν. Μένανδρος Ὑδρία "εὐθὺς καταχρησάσθαι τὸν ἀνωρρυγμένον τούτην ἰδόντα."

ἀνόςσιον βέβηλον, ἀνέρον, ἄθυτον. Αἰλιανός "ὃ δὲ τὰλλα ὦν ἀνόςσιος τοῦτο γοῦν πείθεται τῷ θεῷ." καὶ ἀνοσιώτατος ὁμοίως.

ἀνόςσους ἀνυποσρέπτους· νόσος γὰρ ἢ εἰς τὰ οἰκείῳ ἐπάνοδος, παρὰ τὸ τῆς πατρίδος ἡδύ. Αἰλιανός "ὃ δὲ τοὺς θεοσούλας ἀπέκτεινε καὶ ἔθνηκεν ἀνόςσας, τοῦτο δὴ τὸ Ὀμηρικόν."

Ἀνουβλίδειον τόπος τις.

ἀν' οὗς ἔχων (Aeschyl. Lycurgo) ἀντὶ τοῦ ἄνω τοῦ οὗς ἔχων. καὶ Σοφοκλῆς (OC 674) "τὸν οἰνώπ' ἀνέχουσα κισσόν" ἀντὶ τῷ ἄνω ἔχουσα.

ἀνουτητί (Hom. X 371) ἄνευ τρώσεως.

ἀνοχή ἢ ὑπομονή.

ἀνοχλίσας ἀνακινήσας.

ἀνοψία σπάνις τῶν ὄψων.

ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθὰς, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐδ' πασχόντων ἀνδ' ὧν εὐεργέτησαν πρότερον.

ἀνταγωνιστῆς πολέμου καὶ μάχῃ ἰσοσάδην· "ἀφ' οὗ δὴ καὶ ἀνταγωνιστῆς ἀξιώμαχος ἐπὶ πολὺ τοῖς Ῥωμαίοις ἐγένετο" (Dio Cass. 67 6). cf. v. δεινός b.

ἀνταία ἢ Ῥέα. καὶ Ἀνταῖος ὄνομα κύριον.

ἀνταίρω, δοτικῇ, φιλονεικῶ.

ἀντάλλαγμα οἱ κατὰ σάρκα πρόγονοι τοῦ Χριστοῦ, οὗς ἔχνη καὶ ἀντάλλαγμα ἐκάλεσαν οἱ ἐβδμομήκοντα ἐρημνευταί. Theodoret. in Ps. 88 52. cf. v. ἔχνη.

ἀντάλλαγον καλοῦσι τὸν ἀντὶ ἐτέρου ἡλλαγμένον, οὐχὶ ἀνταλλον. Μένανδρος Κανηφόρῳ "ἔδειτο χρῆσαι τὴν σεαυτῆς θυγατέρα ἀντάλλαγον." Χόροα "ἐκῆσα δ' ἀδελφῇ ποιήσει τῷτο σοι ἀντάλλαγον γ' ἔξωσα τάτῃ δεδομένη." καὶ ἐν Ἀλκιῇ "ἐκκλέακτικεν ὁ χρησὸς ἡμῖν μοιχός, ἀλλ' ἀντάλλαγος."

ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστὶ τοῦτο δρᾶν (A Eccl. 614), τουτέστιν ἀντὶ τοῦ ἄρχειν τὸ καινοτομεῖν, τῶν δὲ ἀρχαίων ἀμελεῖν.

ἀνταμείρομαι.

ἀνταναιρείται κτείνεται, καὶ ἀντανήρθη ἀντεφονεύθη.

ἀντανακλωμένη (Sap. Salom. 17 19) κατὰ ἀνάκλασιν ἀπὸ τινος μεταγομένη. γίνεταί δὲ τοῦτο ἐπὶ φωνῆς, ὅταν ἀντηχῇ, καὶ ἐπὶ φωτὸς ἡλιακοῦ, ὅταν λεῖψι τιλῇ ἢ λαμπρότατῃ ὕδατι προσπέσῃ.

ἀντανήγοντο ἀντιπαρετάσσοντο, ἀντεφέροντο. "ἀντανήγοντο οὖν καὶ οἱ βάρβαροι, καὶ τὴν τῷ Παχύνῃ παρέπλεον ἀκτὴν, κατὰ β' σοιχηδὸν ταξάμενοι τὰς ναῦς." καὶ αὖθις "οἱ γὰρ ἐνταῦθα ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀποθανόντες ἀντανήγοντο τῇ Οἴτῃ."

ἀντανίσχομεν προβαλλόμεθα. καὶ ἀντανίσχοντο ἀντιπαρετάσσοντο.

ἀνταπαιτῆσαι ἀπαιτῆσαι Θεοκνίδης τρίτῃ (58) καὶ τετάρτῃ (5 17, an 4 19), καὶ ἀνταποδοῦναι καὶ ἀνταπολαμβάνειν Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Λεπτίνου (46).

ἀντάρης νυκτερις ὅψει φησὶ Σοφοκλῆς.

ἀνταυγεῖς κόρας· "ἐρέπον ἀνταυγεῖς κόρας" (A Thesm. 909) ἀντὶ τοῦ τὰς κόρας σου ἀντιπροσώπως μοι ἐρέπον. "καὶ δι' ἀνταύγειαν χιόνος καὶ σκληρότητα τῆς ἀναβαλλομένης ἀνακλάσεως ἐφθείροντο" (Diodor. Sic. 17 82).

Ἀντέας ὄνομα κύριον.

ἀντεγκλήμασι. "ταύτη καὶ τοῖς ἀντεγκλήμασι τοῖς περὶ τῶν δώρων οὐκ ἀπεκρινάμην."

Ἄντεια ὄνομα κύριον ἐταίρας (Demosth. 59 19). τινὲς δὲ Ἄνθεια γράφουσιν.

ἀντελαμβάνοντο. "ὑπονοοῦν τε αὐτῆς αἰεὶ μακρότατοι ἀντελαμβάνοντο" ἀντὶ τοῦ διεδέχοντο, "ἡμερινοὶ μὲν ἄχρι πρώτων νυκτῶν, νυκτερινοὶ δὲ ἄχρις ἡλίου ἀνίσχοντος."

ἀντεμῆνισεν ἀντωργίσθη. "ὃ δὲ παθὼν ἀνῆκεν καὶ τῆς πατρῴας ἐξίας διωχθεὶς παρὰ τὴν δίκην, ὅμως οὐκ ἀντεμῆνισεν."

ἀντεμπλήσαντες ἀνταποδόντες. Ξενοφῶν (Anab. 4 5 28) "οἱ δὲ θαυρεῖν ἐκέλευον, λέγοντες ὅτι οὔτε τέκνων σερήσοιτο, τὴν τε οἰκίαν αὐτοῦ ἀντεμπλήσαντες τῶν ἐπιτηδείων."

ἀντεξάγειν ἀντιπαράτάσσεσθαι, ἀντεπιέναι.

ἀντεπεξελεθεῖν δοτικῇ. καὶ ἀντεπεξεύρομαι.

ἀντεπῆει (Polyb. 11 1) ἀντεπῆρχετο.

ἀντεπιτίθῃσι ἀντὶ τοῦ ἀντεπιστέλλει Ἰσαῖος. Harp.

ἀντεπιχειρεῖν. παρὰ Ἀριστοτέλει (Top. 8 3) ἀντεπιχειρεῖν λέγεται. ἔστι δὲ ἀντεπιχειρεῖν τὸ πρὸς τὰ λεγόμενα μὲν μὴ φέρειν ἔνστασιν, ἐπιχειρεῖν δὲ δι' ἄλλων τινῶν καὶ αὐτὸν πάλιν συλλογίζεσθαι ὅτι μὴ ἀληθὲς τὸ δεικνύμενον. ὁ γὰρ πρὸς μὲν τὸν δεικνύοντα λόγον ὅτι ἡ ψυχὴ οὐκ ἀθάνατος διὰ τὸ εἶδος αὐτὴν ἔνυλον εἶναι, μηδὲν δ' ἔνυλον εἶδος χωριστὸν εἶναι τῆς ὕλης, μὴ ἐνιστάμενος, δεικνύει δὲ πειρώμενος δι' ἄλλων τινῶν πάλιν αὐτὴν ὅτι ἔστιν ἄφθαρτος, ἥτοι διὰ τοῦ λαμβάνειν ὅτι αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις ἢ ὅτι αὐτοκίνητος, ἀντεπιχειρεῖ, οὐκ ἐνίσταται. Alex. Aphrod. p. 266.

ἀντερεῖ ἀντιλέξει.

ἀντερεῖδαι ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑπείκει.

ἀντερώμενος ἀντεπιθυμῶν.

Ἀντέρως ὁ καὶ Ἀπολλώνιος, Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς, παιδεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κλαυδίου τοῦ μετὰ Γάϊον βασιλεύσαντος, ἐφ' οὗπερ καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς γέγονεν. ἀκουσῆς δὲ ἦν Ἀπίωνος τοῦ μόχθου. φέρονται αὐτὸ βιβλίον περὶ γραμματικῆς δύο. "καὶ τοῦτο δὴ τὸ ὑμνούμενον ὄνομα ἀντέρως ἐν τοῖσδε τοῖς γενναίοις ἐσώζεται,"

ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους ἡγάπων. "Χαρίτων γὰρ καὶ Μελάνιππος εἰς ἔρωτα ἀλλήλοιν συνεπνευσάτην, καὶ ὁ μὲν Χαρίτων ἔρασις ἦν, Μελάνιππος δὲ τὴν ψυχὴν ὁ ἐρώμενος ἐς τὸν φίλον τὸν ἐνθεον ἀναφλεχθεὶς ἰσότημον τὸ τοῦ πόθου κέντρον ἀνεδείκνυτο." cf. vv. ἀναβολὴ et συνεπνευσάτην.

ἀντέσχε γενναίως ἔφερεν. "καὶ πρότερον ληφθεὶς τις ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων πρὸς πᾶσαν αἰκίαν βασάνων ἀντέσχεν." Joseph. B. I. 3 7.

ἀντετόρησεν (Hom. E 337) εἰς τὸ ἐναντίον ἦλθε τιτρώσκων, διεπέρυσεν· τορῶ γὰρ τὸ τρυπῶ.

ἀντ' εὐεργεσίης Ἀγαμέμνονα τίσαν Ἀχαιοί. ἡ παροιμία κατὰ τῶν τοὺς εὐεργέτας προπηλακίζοντων ἦγεν ὑβρίζοντων.

ἀντεύφρασμα τὸ ἐναντίον τῇ εὐφροσύνῃ Ἀγάθων.

ἀντεφέροντο (Hom. E 701) ἡνταντιῶντο.

ἀντεφιλοτιμοῦντο ἀντὶ τῇ ἡμιλλῶντο καὶ ἥριζον καὶ ἀντηγωνίζοντο. τοῦτο δὲ τὸ ἀντιφιλοτιμεῖσθαι πρώτης ἐστὶ συζυγίας τῶν περισπωμένων καὶ μόνον. ἔστι δὲ τινα ῥήματα ἃ δύο συζυγίων εὐρέθη, οἷον σκηπῶ σκηρεῖς καὶ σκηνῆς, καὶ ἀτολμῶ ἀτολμεῖς καὶ ἀτολμῆς.

ἀντεφοδεύω. καὶ ἀντεφώδευκα ἀντὶ τοῦ ἀντεπέτρεχον.

ἀντέχει, δοτικῇ, ἀντὶ τοῦ ἔξαρχεῖ. Δείναρχος δὲ ἀντὶ τοῦ σώζεται, Δημοσοθένης καὶ Ὑπερίδης ἀντὶ τοῦ ἀντιλαμβάνεται. "καὶ οἱ ἴπποι αὐτοῖς μηδὲ πρὸς τὸ φεύγειν ὑπὸ τοῦ πηλοῦ ἔτι ἀντέχον." καὶ αὐθις "ἡμελετήτους ὄντας κρύει ἀντέχειν" ἀντὶ τοῦ ὑπομονητικῶς ἔχειν. καὶ αὐθις "ταῖς ἐπιθυμίαις ἀντέχων." καὶ αὐθις "ἡ σύγκλητος ὑπολαβοῦσα τοὺς Αἰτωλοὺς ἀντέχειν ταῖς κατὰ τὸν Ἀντίοχον ἐλπίσιν, ἀπράκτους ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα" (Diodor. t. 2 p. 621). καὶ ἀντεχόμενος ἀντιλαμβάνόμενος.

ἀντεχειροτόνησεν ἀντέλεγεν. (A Eccl. 444) "εἰ δὲ κάκεῖνα προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν αὐτόν."

Ἀντήνωρ ὄνομα κύριον. καὶ συζέλλει. καὶ Ἀντηνορίδης ὁ τοῦ Ἀντήνωρος παῖς.

ἀντήρεις ἀντιθέτους, ἀντὶ τοῦ ἴσας τοῖς θρήνοις. μετήκται δὲ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων, ὅταν κατ' ἴσον ἐρέσωσι καὶ μὴ εἰς θάτερον περιωδῇται ἢ ναῦς. ἀντήρεις οὖν ἀντικτυ-

πούσας τοῖς θρήνοις· θρηνοῦσα γὰρ ἔτυπε τὸ σῆθος πρὸς ἑκάστον Ἡλέκτρα. (S El. 89) "πολλὰς δ' ἀντήρεις ἦσθον ξέρων πλῆγας αἰμασσομένων." ἀντήρις δὲ ἀντήριδος, καὶ σημαίνει τὴν θυρίδα.

ἀντήρκειν ἐξίσχουν, ἡδύναντο· "πρὸς τὰς παρατάξεις ἀντήρκειν μόλις."

ἀντιάζει ἐναντιοῦται.

ἀντιάνειραι (Hom. Γ 189) ἴσανδροι, ἐναντιοῦμεναι τοῖς ἀνδράσιν.

ἀντιάσας μετασχών. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 28) "δῶρα φέριε τρομεροῦ γήραος ἀντιάσας." καὶ αὐθις Σοφοκλῆς (El. 1009) "ἀλλ' ἀντιάω πρὶν πανωλέθρους τὸ πῦν ἡμῶς τ' ἄλλοθαι καῖξερῆμῶσαι γένος."

Ἀντιάτας τοὺς ἀπὸ Ἀντίου πόλεως, ἣ ἀπὶκεῖ Ρώμης τ' ἐσθίους. Harp.

ἀντιβλήθ' ἐντος ἀντὶ τοῦ ὑπαγορευθέντος Δείναρχος λέγει. Harp.

ἀντιβόλησις καὶ ἀντιβολία παράκλησις, ἱκετηρία· Θουκυδίδης (7 75) "πρὸς γὰρ ἀντιβολίαν καὶ ὀλοφυρμὸν τραπούμενοι ἐς ἀπορίαν καθίσουσιν, ἄγειν τε σφᾶς ἄξιόν·" καὶ ἀντιβολῆσαι ἀπαντῆσαι, μετασχεῖν. καὶ ἀντιβολῶ τὸ ἱκετεύω. πεποιήται δὲ παρὰ τὸ ἄντομαι καὶ βάλλω.

ἀντιβολῶ δοτικῇ· "φωναὶ δὲ παρὰ πάντων οἰκτραὶ ἀντιβολοῦσαι καὶ ἀντηχοῦσαι αὐτοῖς." αἰτιατικῇ δὲ (Demosth. 21 188) "ὅμεις δὲ τοὺς νόμους ἔχοντά με πλησίον ἡγείσθε παρῆσαν καὶ τὸν ὄρκον ὃν ὁμιωμόκατε, τότοις ἄξιούντα καὶ ἀντιβολοῦντα ἕκαστον ἡμῶν."

Ἀντιγενίδης Σατύρου Θηβαῖος μουσικός, ἀδελφὸς Φιλοξένου. οὗτος ὑποδήμασι Μιλησίοις πρῶτος ἐχρήσατο, καὶ κροκωτὸν ἐν τῷ Κωμιαῷ περιεβάλετο ἱμάτιον. ἔγραψε μέλη.

Ἀντιγόνη ὄνομα κύριον. καὶ Ἀντιγονίειος. καὶ Ἀντιγόνειος κλίνη τοῦ Ἀντιγόνου.

Ἀντιγόνος. οὗτος ἐκλήθη εὐεργέτης καὶ σωτὴρ παρὰ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσι (Polyb. 5 9). "νικήσας γὰρ μάχῃ Κλεομένην τὸν τῶν Λακεδαιμονίων βασιλέα ἐγκρατὴς ἐγένετο καὶ τῆς Σπάρτης, αὐτὸς τε ὡς κύριος ὁ βέλοιοτο χρῆσθαι καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς ἐμπολιτευομένοις, τοσοῦτον ἀπείχε τοῦ κακῶς ποιεῖν τοὺς γηγόντας ὑποχειρίους ὥς ἐκ τῶν ἐναντίων ἀποδοῦς τὸ πατρικὸν πολίτευμα καὶ

τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τῶν μεγάλων ἀγαθῶν αἷτιος γινόμενος καὶ κοινῇ καὶ κατ' ἰδίαν Λακεδαιμονίοις... καὶ οὐ μόνον ἐκρίθη παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν εὐεργέτης, ἀλλὰ καὶ μεταλλάξας σωτήρ."

ἀντιγόχοι (ἀν ἀντύγων χνόαι) οἱ τροχοὶ τοῦ ἄρματος.

ἀντιγραφεὺς ὁ καθιστάμενος ἐπὶ τῶν καταβαλλόντων τινὰ τῇ πόλει χρήματα, ὥστε ἀντιγράφεσθαι αὐτά. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος (70), ἀλλὰ καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφάντος (25). δύο δὲ ἦσαν, ὁ μὲν τῆς διοικήσεως, ὁ δὲ τῆς βουλήs. Harp.

ἀντιγραφὴ. ἰδίως μὲν ἐπὶ ταῖς τῶν κληρῶν διαδικασίαις, ὅταν τις ὡς ἄπαιδος ὄντος τῇ τετελευτηκότος ἐνυτῷ φάσκει προσήκειν τὸν κληρὸν· ἐπὶ τῶν τοιούτων γὰρ λέγεται ἀντιγραφὴ. κοινῶς δὲ τὰ ἐν ταῖς δημοσίαις δίκαις τῶν δικαζομένων γράμματα, καὶ λέγεται ὁμοίως τὰ τε τῇ διώκοντος καὶ τὰ τῇ φεύγοντος ἀντιγραφὴ. λέγεται δὲ οὕτω καὶ τὰ μαρτύρια. Πλάτων μέντοι ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογίᾳ (p. 27 C) ἀντιμοσίαν καὶ ἀντιγραφὴν τὸ αὐτὸ λέγει. Harp.

ἀντιδιαφέλλεται ἀντιδιείσθην.

ἀντίδορον τὸ τοῦ δέρματος δέρμα· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 22) "καὶ κύρυν χλωρῆς ἀντίδορον λεπίδος."

ἀντίθεσις σχῆμα λξεῶς ἐστὶ, καθ' ἣν ἀντιτιθέασιν ἀλλήλοις τὰ ἐναντία ἢ κατὰ μέρος ἢ ἀθρόα. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ (1). Harp.

ἀντικάθεται ἀντὶ τῇ ἐναντιοῦται. καὶ ἀντικαθίσταται ὁμοίως· "οὐ δυνάμενος τῷ πλήθει ἀντικαθίστασθαι."

ἀντὶ κακῇ κυνὸς σὺν ἀπαιτεῖς, παρομῖα ἐπὶ τῶν καλῶ ἀντὶ κακῶν ἀπαιτούντων.

ἀντικαταλλαττόμενος. ὁ μόνον ὅταν σπένδεται τις ἢ εἰς φίλον ἔρχεται πρὸς ὃν γέγονεν αὐτῷ διαφορὰ, τῷ καταλλαττόμενος ἐχρήσαντο οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ἀμείβοντος χρυσίον ἐν τῷ δήμῳ πολλάκις. Δημοσθένης (19 114) "ἀλλὰ καὶ ἐδείκνυν ἡμᾶς τυροπωλῶν, οἰκοδομῶν, βαδιδεῖσθαι φάσκων καὶ μὴ χειροτονῆτε ἡμεῖς, ξυλληγῶν, τὸ χρυσίον καταλλαττόμενος ἐπὶ ταῖς τραπέζαις."

ἀντικατέστησαν ἡναντιώθησαν· Διόδωρος (l. 2 p. 645) "οἱ δὲ ὑπολειφθέντες ἀντικατέστησαν ἀλλήλοις."

ἀντικατηγορεῖσθαι. τὸ ἴδιον ἀντικατηγορεῖται τοῦ πράγματος καὶ μόνῳ ὑπάρχει καὶ αἰέ, ὥς τῷ ἀνθρώπῳ τὸ γελασικόν. καὶ τοῦτό ἐστιν ἀντικατηγορεῖσθαι, τὸ μόνῳ καὶ πάντῃ ὑπάρχειν.

ἀντικείμενα. τὰ ἀντικείμενα τετραχῶς ἀντίκειται· ἡ γὰρ ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις, ἡ ὡς τὰ ἐναντία, ἡ ὡς ἕξις καὶ ἐρησις, ἡ ὡς τὰ πρὸς τι. καὶ καθ' ἑκάστην ἀντίθεσιν οἰκεία τις ἀκολουθία, ἀφ' ἧς ἀκολουθίας ὑπογράφει πῶς οἶόν τε ὀριωμένους κατασκευάζειν τι καὶ ἀνασκευάζειν. ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πασῶν τῶν ἀντιθέσεων ἡ ἀκολουθίασις ὁμοίως, ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῆς ἀντιφάσεως ἀνάπαλιν ἡ γινομένη ἀκολουθίασις ἔχει· εἰ γὰρ τὸ καλὸν ἦδύ, τὸ οὐχ ἦδύ οὐ καλόν, ἀλλ' οὐχ! τὸ οὐ καλὸν οὐχ ἦδύ. καὶ τὰ λοιπὰ ἐπὶ τοῖς τόποις. Alex. Aphrod. in Aristot. Top. 2 p. 101.

Ἀντικλείδης. οὗτος ἔγραψε περὶ Νόστων.

ἀντίκρισις ἀντὶ τοῦ ἀπόκρισις. αὐτῶς Ἀναξίλας.

ἀντικρὺ κατέναντι, ἐξ ἐναντίας. ἀντικρὺς δὲ διόλου ἢ παντελῶς ἢ φανερώς, δι' ἐναντίας. ὁ δὲ ποιητὴς (Γ 359) ἐκτεταμένως λέγει καὶ δῖα τοῦ σ· "ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπαρὴν διάμῃσε χιτῶνα." ἡ ἀντικρὺς ἀντὶ τοῦ αὐτίκα, φανερώς· "ὕποβλήτους ἂν εἰπέ τις αὐτοὺς εἶναι καὶ νόθους ἀντικρὺς" (cf. ν. ὑπόβλητος) ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. "εἶδον δὲ καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἀντικρὺς ἀπαγγέλλουσαν τὴν τοῦ ἀνδρὸς ὄψιν, οἷος ἦν τὴν φύσιν." καὶ ὁ κανὼν· τὰ εἰς υς ἐπιρρήματα εἰ λέγοιτο ἄνευ τοῦ σ, ἰσοχρονεῖν θέλει, μεσηγὺς μεσηγύ. τὸ μέντοι ἀντικρὺ μεταβαλὼν τὸν τόνον μετέβαλε καὶ τὸν χρόνον.

ἀντικρὺς κατέναντι, ἐξ ἐναντίας. οἱ δὲ γλωσσογράφοι καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναιὸς καὶ ἕτερά φασι δηλοῦν· καὶ γὰρ διαμπερές, καὶ ἰθύς, καὶ εὐθύς, καὶ ἐπ' εὐθείας, καὶ ἰσχυρῶς, καὶ σιφῶς, καὶ ἀκριβῶς, καὶ ἀπλῶς. οἱ δὲ φασιν, ἀκριβέστερον οἶμαι λέγοντες, ὅτι μετὰ τοῦ σ λεγόμενον τὰ εἰρημένα δηλοῖ, ἄνευ δὲ τοῦ σ, οἷον ἀντικρὺ, τὸ κατέναντι μόνον καὶ ἐξ ἐναντίας.

Ἀντίκυρα ὄνομα χωρίου τινός.

ἀντικυρίας σοι δεῖ (ἀν' Ἀντικύρας) ἀντὶ τοῦ ἔξουσίας.

ἀντιλαμβάνόμενοι κρατοῦντες, ἐξεχό-

μενοι· "μεῖναι τε αὐτὸν ἡξίουν καὶ κατέχειν ἀντιλαμβάνόμενοι ἐτόλμων."

ἀντιλέγειν ἀντὶ τοῦ ἴσα λέγειν Πλάτων (Criton. p. 50E).

ἀντίληψις ἀντὶ τοῦ ἐπίληψις Πλάτων (Phaed. p. 87A). ἀντιλήπτωρ δὲ ὁ ἀντιλαμβάνόμενος.

ἀντιλογιῶν Θουκυδίδης δ' (59). καὶ ἀντιλογῆσαι Νεφέλεις (320) Ἀριστοφάνης.

Ἀντίμαχος Κολοφώνιος, υἱὸς Ὑπάρχου, γραμματικὸς καὶ ποιητής. τινὲς δὲ καὶ οἰκίτην αὐτὸν ἀνέγραψαν Παννύσιδος τοῦ ποιητοῦ, πάνυ ψευδόμενοι· ἦν γὰρ αὐτοῦ ἀκουσῆς καὶ Στσημιμβρότον. γέγονε δὲ πρὸ Πλάτωνος.

Ἀντίμαχος ἕτερος, Ἡλιοπολίτης ἀπ' Αἰγύπτου, ὃς ἔγραψε κοσμοποιίαν ἐν ἑπεσὺν ἡρωικοῖς γῶν.

Ἀντίμαχος ὁ ψεκάδος. οὗτος μελῶν ἦν ποιητής, ψεκάς δὲ ἐκλήθη ἐπειδὴ προσέφρανε τοὺς ὁμιλοῦντας διαλεγόμενος. ἦν δὲ τις καὶ Ὀλυμπικὸς καλοῦμενος ψεκάς διὰ τοῦτο, ἰδὸ· καὶ δὲ ὁ Ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα πεποιηκέναι, μὴ δεῖν κωμωδεῖν ἐξ ὀνόματος· καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ προσῆλθον ληψόμενοι τὸν χορόν, καὶ δῆλον ὅτι πολλοὶ τῶν χορευτῶν ἐπεινών. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι ποιητὴς ὢν καλός, χορηγῶν μικρολόγως τοῖς χορευταῖς ἐχρήσατο. sch. A Ach. 1150.

Ἀντιμάχου καταπυγοσύνης ἀναπλήσει (A Nub. 1023) ἀντὶ τοῦ μαλακίας· οὗτος γὰρ εἰς θηλότητα καὶ εὐμορφίαν κωμωδεῖται. ἔτι δὲ καὶ ἕτερος ἐπὶ ποτηρίῳ κωμωδούμενος, καὶ τρίτος ὁ ψεκάδος λεγόμενος, καὶ τέταρτος τραπεζίτης, οὐ μνημονεύει καὶ Εὐπολὶς ἐν Ἀθήμοις. πέμπτος ἰσοριογράφος. ἀντιμίσιον παρὰ Ῥωμαίοις τράπεζα πρὸ τοῦ δικασηρίου κειμένη.

ἀντινομῶ δοτικῇ.

ἀντί νυ πολλῶν λαῶν ἐσὶν ἀνὴρ ὄντε Ζεὺς κῆρι φιλήσει" (Hom. I 116). ἴσος ἐσὶν ὁ εἰς ἄνδρα πολλοῖς, ὅταν ᾗ θεοφιλὴς.

ἀντίξουν ἐναντίον, πόλεμιον. Ἡρόδοτος (6 7) "καὶ στρατὸν συλλέγειν ἀντίξουν Πέρσῃσι." καὶ ἀντίξουν ἐναντίον· Ἀγαθίας (1 14) "ὃ δὲ ἐχώρει οὐδὲν ἀντίξουν ἔσεσθαι ὑποτοπήσας."

Ἀντιόπη θυγάτηρ Νυκτίως, ἣν ἔφθειρε τις τῶν πολιτῶν. ὁ δὲ πατὴρ πέμπει αὐτὴν

τῷ ἀδελφῷ κολάσαι, ὃ δὲ ἔγκλον αὐτὴν θεασάμενος ὥκτειρεν. ἥ δὲ γενναῖα Ζῆθον καὶ Ἀμφίονα, οὓς εἰς ὄρος ἔρριπεν ὁ θεός. εἶχε δὲ γυναικα ὀνόματι Διόκην, ἥτις ὑπονοήσασα τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα Λύκον φιλεῖν τὴν Ἀντιόπην, ἀνάγει αὐτὴν εἰς ὄρος, καὶ δῆσασα αὐτὴν ἀπὸ τραχήλου ταύρου καὶ ἀνύρασα διδάς ἀπὸ τῶν αὐτοῦ κεράτων ἔμελλεν αὐτὴν ἀπολλύειν. ἥ δὲ ἐθρήνει, καὶ θορύβου γενόμενα ἡ θροίσθη πλήθος γεωργῶν, σὺν οἷς καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. καὶ γνωρίσαντες τὴν μητέρα ἔρρύσαντο αὐτὴν, τὴν δὲ Διόκην τῇ προκειμένη παρὲδωκαν τιμωρίᾳ. Ζῆθος δὲ καὶ Ἀμφίων κτίζουσι Θήβας καὶ βασιλεύουσι, καὶ τούτων οἱ ἀπόγονοι μέχρι Αἰῶνος καὶ Ἰοκάστου τοῦ μετακληθέντος Οἰδίποδος. cf. Arsen. p. 61.

ἀντίος ὁ κατέναντι. "ἦκε δ' αὐτοῦ ἀντίος."

Ἀντιόχεια ἡ πόλις. πεποιθται μὲν ὑπὸ Σελεύκων, ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ παιδὸς Ἀντιόχου. καὶ Ἀντιοχίς ὄνομα φυλῆς.

Ἀντίοχος ὁ αὐτόμολος Κίλιξ μὲν ἦν τὸ γένος, ὃς φιλοσοφεῖν κενηδὸν τὰ πρῶτα ἐπλάττειτο, καὶ πλεῖστά γε ἐκ τούτου τοὺς ξρατιώτας ἐν τῷ πολέμῳ ὠφέλησεν· ἀπαλγοῦντας γὰρ αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ πολλοῦ ρίγους ἐπερῶωνεν, ἔς τε τὴν χιόνα ῥιπτῶν ἑαυτὸν καὶ ἐν αὐτῇ καλινδοῦμενος· ὅθεν περ καὶ χρημάτων καὶ τιμῶν παρὰ τοῦ Σεήρου καὶ τοῦ Ἀντωνίνου ἔτυχεν. ἐπαρθεὶς δὲ ἐπὶ τούτοις τῷ Τηριδάτῃ συνεξητάσθη, καὶ μετ' αὐτοῦ πρὸς Πάρθους ἠτύομάλησεν. Dio Cass. 77 19.

Ἀντίοχος ὁ βασιλεύς. ἔτος ἐδόκει κατὰ τὰς ἀρχὰς γεγονέναι μεγαλεπήβολος καὶ τολμηρὸς καὶ τοῦ προτεθέντος ἐξεργασικός, προβαλὼν δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν ἐφάρη πολὺ κατὰδεξιότητος αὐτοῦ καὶ τῆς τῶν ἐκτὸς προσδοκίας. Polyb. 15 extr.

ἐκ γὰρ τῶν παίδων τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα ἐξῆλθε ῥίζα ἁμαρτωλός, οὗτος ὁ ἐπιφανής, υἱὸς Σελεύκου τοῦ φιλοπάτορος, ὃς ὑπάρχων δεινὸς ἄνθρωπος καὶ πλεονέκτης καὶ πολλὰς ἀρπαγὰς καὶ λεηλασίας ποιήσας συνῆξε χρήματα πολλὰ, καὶ ἐκ πολλῆς ἀκολασίας καὶ οἰσρηλασίας εἰς μίμωος ἑαυτὸν καθείς ἐν ὧν πάντων ταῖς γυναιξὶν ἐπιμαίνετο. καὶ καταλαβὼν τὴν Αἴγυπτον ἐν ὅλῃ βαρεῖ καὶ ἄρμασι καὶ ἐλέφασιν καὶ σόλῳ μεγάλῳ ταύτης ἐκράτησεν. ὑποσφρέψας δὲ μετὰ ἀπονομίας εἰλε

καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ δοριάλωτον, καὶ κατέσφαξε μυριάδας ἡ'. κατατολμήσας οὖν καὶ εἰς τὸ ἅγλασμα εἰσελθὼν καὶ σῆσας βωμὸν καὶ εἰδωλὸν βδέλυγμα ἐρημώσεως καὶ τὸν ναὸν μιάνας δι' ἀκαθάρτων θυσιῶν, ἱερὸν Διὸς Ὀλυμπίου προσηγόρευσεν. οὕτω τε ἐφ' ὑψηλοῦ καθίσας, καὶ τῶν ξρατιωτῶν αὐτοῦ κύκλῳ παρεξηκότων ἐνόπλων, ἐκέλευσε τοῖς δορυφόροις ἕνα ἕκαστον Ἑβραῖον ἐπισπάσασθαι καὶ κρεῶν χοιρείων καὶ εἰδωλοθύτων ἀναγκάζειν ἀπογεύεσθαι, εἰ δὲ μὴ θέλοιεν μισροφῆσαι, ἀναιρεῖσθαι τροχισθέντας. πολλῶν ἔν συναρπασθέντων, καὶ Ἑλεάζαρ τις τῶν πρώτων γραμματέων, ἥδη προβεβηκώς τὴν ἡλικίαν, μὴ μισροφαγῆσαι, μασιγωθεὶς ἀναιρεῖται σὺν ἑπτὰ παισὶ μετὰ μητρὸς Σολομώντος· περὶ ὧν καὶ ὁ Θεολόγος ἐν τῷ "τί δὲ οἱ Μακκαβαῖοι" (οἱ. 22) μνημονεύει. ἐκπλαγεὶς δὲ ὁ τύραννος καὶ μᾶλλον ἐκμανεῖς, καὶ τὰ ἱερὰ σκευὴ πάντα λαβὼν καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν λαφυραγωγῆσας καὶ τὰ κτήνη κρεορῆσας καὶ φονοκτονίαν ποιήσας καὶ μεγαλορρημονήσας ἀνεχώρησεν εἰς Ἀντιόχειαν. καὶ μετὰ δύο ἔτη κατὰ Περσῶν ἐπιστρατεύσας ἀπέβειλεν ἄρχοντα φορολογῆσαι τὰς πόλεις Ἱερουσαλὴμ, ὃς παραγενόμενος καὶ λαλήσας εἰρηνικὸς λόγους πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰσελθὼν ἐπάταξεν αὐτὴν πληγῇ μεγάλῃ, καὶ καθελὼν τὰ τεῖχη πᾶσαν αὐτὴν ἐνέπηρσε, καὶ τὸ ἱερὸν μιάνας καὶ πολλοὺς ἀνελὼν καὶ αἰχμαλωτεύσας ἀπήει, ἄρχοντα καταλιπὼν εἰς τὸ βασανίζειν τοὺς Ἰουδαίους. Μαθίας δὲ τις ἱερεὺς, ἔχων υἱὸς πέντε ἀφ' ὧν Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος ἐνέγκανε, ζήλον πλησθεὶς καὶ ὀρμησας κατὰ τοῦ ἄρχοντος ἀνέειλεν αὐτὸν καὶ σκάπτει τοὺς τῶν Ἑλλήνων βωμούς. ἐπέρχεται οὖν αὐτῷ Ἀντίοχος μετὰ πολλῆς δυνάμειος. ὥς δὲ ἐπέτεινεν ὁ πόλεμος, Ἑλεάζαρ ἀδελφὸς Ἰούδα ἀριερέτας συντρίβεται ὑπὸ ἐλέφαντος· ὑπεισήλθε γὰρ τὸν ἐλέφαντα, καὶ ἔλπει τὴν γαστέρα αὐτοῦ ἔντυπεν, ἐλπίσας ἐπάνω αὐτοῦ τὸν τύραννον φέρεσθαι. ἐκστρατεύσας οὖν ὁ Ἀντίοχος κατὰ Περσῶν ἐπέσρεψεν ἡττημένος, καὶ κακῶς τὸν βίον ἀπαλλάττει. cf. Cedren. p. 162.

ὅτι ὁ αὐτὸς Ἀντίοχος τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος ἐσσιώσαν πρὸς τὸν συνήθη φόρον αὐθις κατεδούλωσε. συλῆσας τε τὰ τοῦ ἱεροῦ ἀναθήματα καὶ διερευνήσας ἅπαντα εὗρεν ἀγαλμάτιον βιβλίον ἐν ταῖς χερσὶ κατέχον

πώγωνά τε ἐπιφερόμενον βαδύν, ὃ δὴ καὶ λυχνίδιον παρειαίκε διὰ χυρσιν. ταῦτα χοιρεῖσις αἵμασιν ἀναλαβὼν ἐν τῷ ἱερῷ κατέλιπε, καὶ πολλοῖς ταλάντοις ζημιώσας πρὸς ὑπαγωγὴν φόρου τοὺς ἐνοικοῦντας Ἰθαδαίς ἐπὶ τὴν Συρίαν ἐπαγγέλει.

ο. Ἀντίοχος ὁ πραιπόσιτος. οὗτος διαβληθεὶς Θεοδοσίῳ τῷ μικρῷ καθ' ἑαυτὴν τῆς τιμῆς, καὶ δημοσιευθεὶς ἐν τοῖς ἱεροῦσι κατετάγη, διατάξεως ἐκφωνηθείσης παρὰ τοῦ βασιλέως ἐννοῦχον ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν. cf. v. ὑπατοί extr.

ἀντιοώντων (Hom. Ψ 643) ἀπαντώντων. ἀντιπάθεια.

ἀντίπαις ὁ ἐγγὺς ὢν τοῦ Ἰούλος γενέσθαι, ὁ τὸν πώγονα ἐκφύων. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ὁ πρόσθετος καὶ ἀνδρόπαις εἶπεν.

ἀντίπαλον. τριῖς σημαίνει, τὸ ἐναντίον καὶ τὸ ἰσόπαλον καὶ τὸ ἰσόμορον. "οὐ γὰρ ἐξ ἀντιπάλου τῆς δυνάμεως ὁ ἀγὼν ἔξει."

ἀντιπαράκλησις. "εἰς τοιαύτην προθυμίαν παρῆξ τοῦ πληθὸς ὥς παρακλησάιν ἐνθουσιασμῷ τὴν ἀντιπαράκλησιν γίνεσθαι τῶν δυνάμεων" (Polyb. 11 12).

ἀντιπαράτουρα ἀντικόσμησις, ἣ ἄλλη εὐπρέπεια· παρ' αὐτὸν γὰρ ἡ παρασκευὴ παρὰ Ῥωμαίους.

ἀντιπαρεξάγειν ἀντιτάσσειν.

α. Ἀντίπατρος. οὗτος ἐπὶ διελέξατο τὴν ἀρχὴν τῶν Μακεδόνων, ἐπολιορκηθὴν μὲν ἐν Ἀαμίᾳ τῆς Θεσσαλίας ὑφ' Ἑλλήνων, ἀναχωρησάντων δὲ τῶν Αἰτωλῶν, εἰτα τῶν ἄλλων ἐσώθη. νικήσας δὲ ἤτει τοὺς δέκα ῥήτορας, οὓς ἐξέδωσαν Ἀθηναῖοι, Δημοσθένην Ὑπερίδην Ἀνκοῦργον Πολύεγκτον Ἐφιῶλτην Θρασύβουλον Χάρητα Χαρίδημον Διότιμον Πατροκλέα [Κάσανδρον].

β. Ἀντίπατρος Ἰολάου, πόλεως δὲ Παλιούρας τῆς Μακεδονίας, στρατηγὸς Φιλίππου, εἰτα Ἀλεξάνδρου, καὶ διάδοχος βασιλείας, μαθητὴς Ἀριστοτέλους, κατέλιπεν ἐπιστολῶν σύγγραμμινα ἐν βιβλίοις δυοσί, καὶ ἱστορίαν, τὰς Περδίκκου πράξεις Ἰλλυρικὰς. καὶ ἐπετρόπευσεν μὲν τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου τὸν Ἡρακλέα κληθέντα, μόνος δὲ τῶν διαδόχων θεὸν καλεῖσαι Ἀλεξάνδρου οὐχ εἶλετο, ἀσεβὲς τῷτο κρίνας. ἐβίω δὲ ἔτη οθ', καὶ κατέλιπεν υἱὸν καὶ διάδοχον Κάσανδρον τὸν τὴν μητέρα Ἀλεξάνδρου ἀνελόντα Ὀλυμπιάδα.

ὅτι τῶν Ἀθηναίων τὰς Ἀθήνας Ἀντιπά-

τρον τῷ Μακεδόνι παραδόντων, ἐν δέει ὄντες οἱ δημαγωγοί, πρὸς τὴν ἐκτατάσασιν τοὺς Ἀθηναίους ἐπάραντες, μὴ τὴν αἰτίαν ἐπ' αὐτοὺς ἐνέγκωσιν, ἔφυγον. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι θανάτῳ ἐρήμην τούτους κατεδίδικασαν· ὦν ἦν Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ καὶ Ὑπερίδης καὶ Ἰμεραῖος, τὴν τοῦ θανάτου εἰσηγήσιν εἰσενεγκόντες. "ἐγγόνει γὰρ εἰς οὐδὲν μετρωτέρος τῇ γνώμῃ, διότι μὴδὲ ἔστι φέσεως μεταβολή· κακία συνελθούσης, ἡττάται δὲ αὐτῆς καὶ νόμον ἐπίταξις μὴ παντελῶς κολάζουσα, καὶ ἰσχυρὸς αὐτῇ ἀνανταγώνιστος ἐφ' ὅπερ ἂν ῥέψῃ· καὶ οὔτε φόβῳ ἀποτρέπεται τὸ θρασύνεσθαι, οὔτε αἰδῶς ἐξείργουσα παραπέσαι ἱκανὴ ἔστιν ἐς τὸ τῷ κόσμῳ ὑπὴκοον."

Ἀντίπατρος Νικολάου τοῦ Λαμιασκή· οὗ πατὴρ τοῦ ἱστορικοῦ, ὃς ἔσχε Στρατονίκην γυναικα, τὴν μητέρα Νικολάου· οἱ διαφανεῖς ἦσαν ἐν Λαμιασκῷ κατὰ τὴν σωφροσύνην καὶ ἄλλην λαμπρότητα. πλουτῶν τε γὰρ πολλῶν διαφέροντες ἥκιστα ἐπ' αὐτῷ ἐμεγαλύνοντο, ἐδοξίας τε οὐ τὰ δευτέρου φερόμενοι βραχὺ τοῦτο ἐλογίζοντο. ὁ δὲ δὴ Ἀντίπατρος καὶ λόγου δεινότητι πρῶτων ἐβλάψε μὲν οὐδ' ὄντιν οὖν, ὥντησε δὲ μυρία τούτῳ ἐπὶ τὸ κοινὸν μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν ἀσῶν συγῆς· δικαιοσύνην γὰρ ἀσῶν εἶπερ τις ἕτερος, πλείεω μὲν διήτησε νείκεα τοῖς πολίταις πρὸς ἀλλήλους, πλείεω δὲ τῇ πατρίδι πρὸς τοὺς ἐν κύκλῳ δυνάσας. καὶ ἐτιμᾶτο ὑπὸ πάντων διὰ τοῦτο, πλείεω δὲ ἐπισεύθη πρεσβείας καὶ ἐπιτροπὰς, ἀρχὰς τε πάσας διεξῆλθε τὰς ἐγχωρίους. τελευτῶν τε τὸν βίον οὐκ ἔστιν ὃ τι ἐπέσκηψε Νικολάῳ τῷ υἱεῖ καὶ Πτολεμαίῳ τῷ τούτου ἀδελφῷ ἢ τῷ Διὶ Θυματήριον, ὅπερ ἐφθ' αὐτὸς προὔπιεσχημένος τῷ θεῷ, κατασκευάσαι ἐπειδὴν τελευτήσῃ, δηλῶν (οἰμαι) ὅτι τὸ πρὸς θεοὺς ὅσιον δεῖ καὶ τελευτῶντας φυλάττειν, καὶ μὴδὲν ἔτι ὑπολαύεσθαι τοῦ βίου μέλλοντας.

ἀντιπελαργεῖν παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς χάριτος ἀντιδιδόντων. καὶ ἀντιπελάργωσις. φησὶν Ἀριστοτέλης (H. A. 9 14) ἀληθῆ εἶναι τὸν περὶ τῶν πελαργῶν λόγον· ὁμοίως δὲ αὐτοῖς ποιεῖν φησὶ καὶ τοὺς ἀερόποδας. διὸ ἐν τοῖς σκήπτροις ἀνωτέρω μὲν πελαργὸν τυποῦσι, κατωτέρω δὲ ποτάμιον ἵππον, δηλοῦντες ὡς ὑποτέτακται ἡ βίη τῇ δικαιοπραγίᾳ· οἱ γὰρ πελαργοὶ δικαιοπραγεῖς ὄντες

ἐπὶ τῶν πτερόγων βαδάξῃσι τοὺς γεγηρακό-
τας, οἱ δὲ ἵπποπόταμοι ζῶον ἀδικώτατον.
sch. A Av. 1354.

ἀντιπεποιημένοι· (Polyb. 1 24) "οἱ δὲ
Ρωμαῖοι ἀντιπεποιημένοι τῆς κατὰ θάλατταν
ἡπιδος, διπλασίως ταῖς ὁρμαῖς πρὸς τὸν πό-
λεμον ἐχρῶντο."

ἀντιπεπονθότως ἀντικειμένως, ἐναν-
τίως.

ἀντιπέρας παροξυτόνως ἀναγνωστέον·
ἵσμεν γὰρ ἐς ἡθελυκόν, γενικῆς πτώσεως,
συνθετον. "ὅτι ἀντιπέρας Θάσου μέταλλα
ἐς χρυσὸν" (Thuc. 1 100).

ἀντιπερίσπασμα ἐμπόδιον· (Polyb. 3
106) "ἔξαπέειλαν στρατηγόν, βουλόμενοι ἀν-
τιπερίσπασμα ποιεῖν τοῖς Κελτοῖς τοῖς μετὰ
Ἀπίβου."

ἀντὶ πέρας σφοδρὸν, παροιμία ἐπὶ
τῶν τὰ χεῖρῳ αἰρουμένων ἀντὶ τῶν βελτιόνων.

Ἀντιπέ(α?) τρεῖς ὅμοια πόλεως.

ἀντιπέτρον βήματος· ἀντὶ γὰρ πέ-
τρας χαλκοῦς ἦν. ἡ ἰσοπέτρον βήματος, τῷ
κατ' ἴσον βεβηκότος τῷ πέτρῳ. χαλκοῦς δὲ
ἦν ὁ ὁδός. Σοφοκλῆς (OC 192) "μηκέτι τῶδ'
ἀντιπέτρον βήματος ἔξω πόδα κλίνῃς."

ἀντιπῆπτω δοτικῇ.

ἀντιπνέω δοτικῇ.

ἀντιποιηθέντα φιλονεικήσαντα· (Sy-
nei. ep. 116) "δεῖ γὰρ ἀντιποιηθέντα σὺ πρό-
τερον χαρίσασθαι θελήσαντι." καὶ ἀντι-
ποιούμενον ἐπιμελῶς διακείμενον· Πολύ-
βιος (2 47) "ὁ δὲ Ἄρατος κατανοῶν τὸν Ἀν-
τίγονον πρῶξιν ἔχοντα καὶ σύνεσιν καὶ πλῆ-
ρως ἀντιποιεῖμενον, τοὺς δὲ βασιλεῖς φέσει
μὲν οὐδένα νομίζοντας οὐτ' ἐχθρὸν οὐτε πο-
λέμιον, ἐπεβάλτο λαλεῖν πρὸς τὸν εἰρημένον
βασιλέα καὶ συμπλέκειν τὰς χεῖρας." "ἀντι-
ποιούμενοι τῆς ἀρχῆς τῷ βασιλεῖ" Ξενοφῶν
(Anab. 2 3 23). καὶ αὐθις "οὐδὲν ἀντιποιησά-
μενοι τῆς ἐκείνου δεήσεως."

ἀντιπολεμῶ δοτικῇ.

ἀντίποροι κα ὅμοια· "ἀντίποροι κα ὁ δη-
μιος ἡγανύχθη, καὶ θροῦς ὑπέξήφθη." cf.
v. τονθορύζει.

ἀντιπροκλήσεις ἀντιλογίας, ἀντεγκλή-
ματι.

ἀντίτροπον ἰσότροπον· "τῇ τε γὰρ
Κράσσου καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν φθορᾷ ἀντί-
τροπον γενέσθαι τὴν Παχόρου καὶ τῆς ξὺν
αὐτῷ δυνάμειος ἀπώλειαν."

ἀντισήκωσις (Herodot. 4 50) ἡ ἀντα-
πόδοσις.

Ἀντισθένης Ἀθηναῖος, ἀπὸ ῥητόρων
φιλόσοφος Σωκρατικός, ὅσις περιπατητικὸς
ἐκλήθη πρῶτον, εἰτα ἐκύνισεν, υἱὸς δὲ ὦν
ὁμωνύμου πατρός, μητρὸς δὲ τὸ γένος Θράσ-
σης. οὗτος συνέγραψε τόμους δέκα, πρῶτον
μαγικόν· ἀφηγεῖται δὲ περὶ Ζωροάστρου τινὸς
μάγου, εὐρόντος τὴν σοφίαν. τοῦτο δὲ τινες
Ἀριστοτελεῖ, οἱ δὲ Ῥόδωνι ἀνατιθέασιν. ἔτος
οὖν καὶ τῆς κυνικῆς κατήρξατο φιλοσοφίας,
ἧτις οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸ ἐν Κυνοσάργει
τῷ γυμνασίῳ διδάξαι αὐτόν. καὶ Διογένηος
δὲ καθηγητῆς γέγονε τοῦ κυνὸς καὶ τῶν
λοιπῶν.

ὅτι ἀρρωθεύοντι Ἀντισθένη μακρὰν καὶ
δυσανάκλητον ἀρρωσίαν ὁ Διογένης ξιφίδιον
ἐπέδωκεν, εἰπὼν "εἰ φίλε χορήξεις ὑπεργίας."
οὕτως ὤτετο ἐκεῖνος οὐδὲν ἀλγεινὸν τὸν θά-
νατον ὥς ἐγενέσθαι τὴν ἀρρωσίαν τρυφήν
αὐτόχρημα," ἀντὶ τοῦ παντελῶς ὅμοιον (Lu-
lian. or. 6 p. 181).

ἀντισπᾶν ἐναντιοῦσθαι.

Ἀντισσα μία πόλις τῶν ἐν Ἀσθῶνι
Ναγρ.

ἀντιστηρίζει (Ps. 36 25) ἀντιλαμβάνεται.

ἀντιστοιχοῦντες· "ἔστησαν ὥσπερ μά-
λισα χοροὶ ἀντιστοιχοῦντες ἀλλήλοις, ἔχοντες
γέγραμ πάντες βοῶν λευκῶν" (X Anab. 5 4 12).

ἀντιστρόφους ἀντὶ τοῦ ἰσοστροφῆς. καὶ
Ἀριστοτέλης (Rhet. 1 1) τὴν διαλεκτικὴν ἀν-
τίστροφον φησὶν εἶναι τῇ ῥητορικῇ, ἐπειδὴ
καὶ αὐτὰ περὶ τὰ πιθανά, ἃ τῷ ἔνδοξῳ εἶναι
καὶ αὐτὰ ἐς τοιαῦτα. τὸ γὰρ ἀντίστροφον
ἀντὶ τοῦ ἰσόστροφον καὶ περὶ τὰ αὐτὰ στρε-
φομένην καὶ καταγινομένην λέγει. Alex.
Aphrod. in Top. p. 4.

ἀντισχεῖν ὑπομεῖναι· "ἀντισχεῖν τῷ δί-
ψει μὴ δυνηθέντες ἐπεκρουκέυσαντο" (cf. v.
ἐπεκρήρυσαν). καὶ ἀντίσχωμαι, ἀσθενό-
τακτον, ἀντιλάβομαι.

ἀντιτελεῖν δοτικῇ.

ἀντιτεχνῶμαι δοτικῇ.

ἀντιτορήσας (Hom. K 267) διατηρήσας,
τοιχωρχήσας· "ἐπεὶ δ' ἀντιτορήσαντες κατὰ
τι μέρος τὸν λόφον ἐώρων, δέος εἰσῆμι σφῶς."

ἀντιτυπῆσαι ἀντιπαθῆσαι. καὶ ἀντι-
τυπία ἐναντίωσις, σκληρότης· λαμβάνεται
δὲ καὶ ἐπὶ ὁμοιότητος. ἐν ἐπιγράμματι (AP
6 27) "καὶ λίθον ἀντιτύπῳ χροῦματι πυρσο-

τόκον." καὶ ἀντίτυπον· (Philopon. in 2 de anima M 8) "πάσης αἰσθήσεως περὶ ἓν τι γένος ἐχούσης, ἡ ἀφῆ οὐκ ἔχει περὶ ἓν κοινὸν γένος τῶν ἀπτιῶν. φησὶν Ἀριστοτέλης ὅτι καὶ αὐτὴ καταγίνεται περὶ ἓν τι γένος τῶν ἀπτιῶν, ἀλλ' οὐκ ἔστιν εὐδηλον τὸ ἓν γένος τὸ τῇ ἀφῇ ὑποκείμενον. διὰ δὲ τούτου ἐσημάνειν ὅτι ἔστι μὲν, οὐ φανερόν δέ. τί οὖν τοῦτο ἔστι; λέγομεν ὅτι τὸ ἀντίτυπον. ἀντίτυπον δὲ λέγω οὐ τὸ ἀντικείμενον τῇ μαλακῇ καὶ μὴ ὑπέκον τῇ ἀφῇ, ἀλλὰ πᾶν σῶμα φυσικὸν τὸ προσπίπτον καὶ θιγγάνον τῆς ἀφῆς, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν μαθηματικῶν σωμάτων, ἃ οὐ θιγγάνει οὐδὲ ἀντιβαίνει τῇ ἀφῇ. τὸ οὖν ὅπως οὖν ἀντιβαῖνον τῇ ἀφῇ τοῦτο φάμεν ἀντίτυπον, καὶ κοινὸν εἶναι γένος τῶν ἀπτιῶν." καὶ ἀντιτύπους ἀνθρώπους (Plat. Theaet. p. 156 A) σκληροὺς καὶ ἀνευδότους, μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ἄκμονος καὶ τῆς σφύρας. "καὶ τύπος ἀντίτυπος" φησὶν ὁ χρησμός (Herodot. 1 67).

α. Ἀντιφάνης Ἀθηναῖος κωμικός, νεώτερος τοῦ Παναίτιου. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Ἀντιφάνης, Καρύσιος τραγικός, κατὰ Θέσπιν γεροντὸς τοῖς χρόνοις. καὶ Ἀντιφάνειος κωμωδία τοῦ Ἀντιφάνους.

β. Ἀντιφάνης Δημοφάνους, οἱ δὲ Στεφάνου καὶ μητρὸς Οἰνός, Κιανός, ὡς δέ τινες Σιγναῖος, κατὰ δὲ Διονύσιον Ῥόδιος, κωμικός τῆς μέσης κωμωδίας, ἀπὸ δούλων, ὡς τινες. γέγονε δὲ κατὰ τὴν γ' Ὀλυμπιάδην, καὶ ἔγραψε κωμωδίας τέξ, οἱ δὲ σπ'· νίκας δὲ εἶλε γ'. παῖδά τε ἔσχε Στέφανον, καὶ αὐτὸν κωμικόν. τελευτᾷ δὲ ἐν Κίῳ οὐδ' ἔτι τῶν ὑπάρχων, κατὰ τινα τύχην ἀπὸ βληθείς.

Ἀντιφάτης ὄνομα κύριον.

ἀντιφερίζειν (Hom. Ω 357) ἔξισθαι.

ἀντιφερίζεις ἐρίζεις· "Θεμισοκλεῖ ἀντιφερίζεις; ὃς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεσῇν, εὐρὼν ἐπιχειλῇ" Ἀριστοφάνης φησὶν (Eq. 820).

ἀντιφέρονται ἐναντιοῦνται.

ἀντιφῆς ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγεις.

ἀντιφθέγγομαι δοτικῇ.

ἀντίφθογγον ὁμοιον· (AP 7 191) "ἡ πάρος ἀντίφθογγον ἀποκλάγασα νομεῦσι πολλάκι καὶ δρυτόμοις κίσσα καὶ ἰχθυόλοις."

ἀντιφιλοτιμεῖται ἀντιθεραπεύει.

Ἀντιφος (Hom. B 678) ὄνομα κύριον.

α. Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος τερατοσκόπος καὶ

ἐποποιὸς καὶ σοφιστής, ἐκαλεῖτο δὲ λογομάγειρος.

Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος ὀνειροκρίτης περὶ κρίσεως ὀνείρων ἔγραπεν.

Ἀντιφῶν Σωφίλων Ἀθηναῖος, τῶν δῆμων Ῥαμνούσιος. διδασκαλὸς δὲ αὐτοῦ σάδεις προγινώσκειται, ἀλλ' ὁμως ἤρξε τοῦ δικανικοῦ χαραντήρος μετὰ Γοργίαν, λέγεται δὲ καὶ Θεκυδίδην γενέσθαι διδασκαλὸς. ἐκαλεῖτο δὲ Νέτωρ.

ἀντιφωνῶ σοι ἔγγυθμαί σοι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀντιλέγω σοι.

ἀντιχορδα σύμφωνα.

ἀντιωρῆσας.

ἀντλεῖν ἀμφοτέραις. λείπει χερσὶ παροιμία ἐπὶ τῶν σπουδῇ τι ποσούντων.

ἀντλία τὸ τοῦ πλοίου εἰσρόον ὕδωρ. Ἀριστοφάνης (Pac. 17) "οὐ γὰρ ἔθ' οἶός τ' εἶμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας," ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν καὶ περιγίνεσθαι τοῦ πρῶγματος.

ἀντλία ἡ σκάφη· (A Pac. 18) "αὐτὴν ἔθ' οἷος συλλαβῶν τὴν ἀντλίαν." ἀπὸ μεταφορῆς τῶν πλοίων· λέγεται γὰρ ἀντλία καὶ ἡ τοῦ πλοίου ἐκροή. καὶ Πισίδης (c. Dever. 621) "ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυσώδεις ἀντλίας." καὶ ἄντλος ἡ συγκομιδὴ τῶν ἀσχυῶν ἐν τῇ ἄλῃ· (AP 6 258) "σοὶ ταύτας ἐφ' ἄλως, ἐφ' ἧ πολὺν ἔβρασεν ἄντλον Κρίδων καὶ λιπαρὸν εἶδε γεωμορήν."

ἀντομένη (Hom. Θ 412) συναντήσασα, καὶ ἀντόμενοι συμβάλλοντες.

ἀντονομάζει (A Thesm. 60) ὀνόματα ἀντὶ ὀνομάτων τίθησι.

ἄν τε ἄντινος· "οἱ δὲ τῷ συνεδρίῳ τὰ μὲν ἀνέσαντες τὰ δὲ παρυέσαντες ἀπέγειλαν, φήσαντες, ἄν τε δέωνται, πέμψειν πρὸς αὐτούς."

ἀντοφθαλμῷ ἀντιβλέπω ἔξ ἐναντίας.

ἄντρι νύχια σκοτεινὰ σπῆλαια.

ἀντριάσι ταῖς τοῖς ἄντροις φιλοχωρούσαις· (AP 6 224) "ὄφρ' εἶην λιπαρῶν παλγυῶν Ἀντριάδων."

ἄντρον σπῆλαιον, καὶ ἀντρώδης σπηλαιώδης.

Ἀντρώνες πόλις ἐν Θετταλίᾳ. καὶ Ἀντρώνιος ὄνος ὡς μεγίστων γνωμένων ἐν Ἀντρώσιν.

ἄντυγες περιφέρειαι τῶν ἀρμάτων. (S Ai. 1029) "Ἐκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἔδωρήθη πάρος, ζωστῆρι περισθεῖς ἱππικῶν ἔξ ἀντύγων ἐκνύπτει· αἰέν, ἔξ' ἀπέψυξεν βίον."

Ἀντυλλος ῥήτωρ.

ἄνθρωπός παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἢ ἀντιπρο-
φῆ. καὶ ἄνθρωπός ἐστιν κατάλληλος. (AP 7 191)
"πολλάκι δὲ κρέξασα πολὺθροον, οἷά τις ἡχώ,
κρίτομον ἀντρωδοῖς χεῖλεσιν ἁρμονίαν, νῦν
ἐς γῆν ἄγλωσσος ἀναυδῆτος τε πεσοῦσα κεί-
μαι, μιμητὰν ζῆλον ἀντραμένα."

ἄνθρωπος ἡ γραφή κατὰ τινος ἔνδοξος,
περὶ ὧν ἡδικῆσθαι φησί. διωμοσία δὲ ὁ
ἐκατέρωθεν γινόμενος ὅρκος ὑπὸ τῶν διαδι-
καζομένων, τοῦ μὲν ὡς πράξαντα διώκει, τῷ
δὲ ὡς οὐκ ἐπράξεν. ἐξωμοσία δὲ ὁ ὕρκισις
σὺν ὅρκῳ ὡς ἀδυνατοῦντος ἢ παρὰ καιρὸν
ὅτος αὐτῷ τοῦ λειτουργεῖν. Timaeus.

ἄνθρωπος ἡ γραμματὴν τινὰ γραφάντες
περὶ ὧν ἡ δίκη, ὁ τε κατηγορούμενος καὶ ὁ
κατηγορῶν ἀποφέρουσι πρὸς τὴν ἀρχήν. κα-
λεῖται δὲ οὕτως ἐπειδὴ ἐκάτερος αὐτῶν ἀν-
τιμνην, ὁ μὲν τὰ ληθῆ κατηγορήσῃ, ὁ δὲ
τὰ ληθῆ ἀπολογησέσθαι. Harp.

ἄνθρωπος ἡ τοῦ ἀντιδίκου, ὑπώμο-
σία δὲ, ὅταν τις σκήπηται κάμινει ἢ τι
τοιοῦτον. παράστασις δὲ ἡ διδομένη τῷ
γραμμάτι δι' οὗ τὸ ἐγκλημα γέγραπται, ὅπως
ἐγγραφῇ εἰς τὰ ἐγκλήματα. πρωτανεῖα δὲ
τῷ ταμίᾳ ἢ καταβάλλει ἔκαστος, ὅπως εἰσαχθῇ
ἢ δίκη. Lex. Seg. p. 409.

Ἀντωνία πόλις.

ὅτι Ἀντωνῖνος ὁ βασιλεὺς ἄριστος ἦν,
καὶ μάλιστα Νουμᾶ κατὰ τὸ τῆς ἡγεμονίας
ὁμοιότροπον ἄξιος παραβάλλεσθαι, καθάπερ
δὴ Ρωμύλῳ Τραϊανὸς ὡφθη παραπλήσιος.
τόν τε γὰρ ἰδιώτην ὁ Ἀντωνῖνος ἄριστος καὶ
ἐπιμύτητα διετέλεσε βίον, καὶ κατὰ τὴν ἡγε-
μονίαν ἀμείνων ἔδοξεν εἶναι καὶ σωφρονέζε-
ρος, οὐδενὶ τραχὺς οὐδὲ φορτικὸς ἀλλὰ πρὸς
ἅπαντας χρησὸς τε καὶ ἥπιος ὢν. ἐν γὰρ μὴν
τοῖς πολεμικοῖς ἀπὸ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ
τοῦ κερδαλέου δόξαν θηρώμενος, φυλάττειν
σώους ἤπερ εἰς μέγανθος ἐκφέρειν τοὺς τῆς
ἀρχῆς ἐγίνωσκειν ἄνδρας, ὡς ἐνὶ μάλιστα πλει-
στην τοῦ δικαίου ποιούμενος ἐπιμέλειαν. . .
ταῖς τῶν δημοσίων ἐφιστάς διοικήσεσι, τοὺς
μὲν ἀγαθοὺς τῶν ἡγεμόνων ταῖς παρ' αὐτῶν
τιμαῖς ἀμειβόμενος, τοὺς γὰρ μὴν φανόλους
δίχα τινὸς τραχύτητος τῶν κοινῶν ἀπελαύνων
πραγμάτων. οὐκ οὖν ὑπὸ τῶν οἰκείων μόνον
ἀλλ' ἤδη καὶ πρὸς τῶν ἀλλοφύλων ἐθανυμά-
ζετο, ὡς τῶν προσοίκων τινὰς βαρβάρων,
τὰ ὅπλα κατατιθεμένους, ἐπιτρέποντας τῷ

βασιλεῖ τὰς δίκας διαλύεσθαι ταῖς ἐκείνων
ψήφοις. αὐτὸς δὲ παρὰ τὸν ἰδιώτην βίον
πολύ τι πλῆθος χρημάτων κεκτημένος, ἐπειδὴ
παρῆλθεν εἰς τὴν ἡγεμονίαν, τὴν μὲν αὐτῷ
περιουσίαν εἰς τε τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν
φίλων ἀπανάλωσεν δωρεάς, τῷ δὲ δημοσίῳ
θησαυρῷ πλῆθος παντοδαπῶν ἀπέλιπε χρη-
μάτων, τὴν τε τοῦ εὐσεβοῦς ἐπέκλησιν ἐκ τῆς
ἡθρῆς πρῶτος ἀπηνέγκατο. Io. Antioch. p. 818.

Ἀντωνῖνος βασιλεὺς Ρωμαίων, ὁ Σε-
βήρου. πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ ταῖς
μιαφρονίαις καὶ οἱ στρατιῶται, τοῦ βιάζεσθαι
καὶ ἀρπάζειν λαβόντες ἔξουσίαν, οὐκέτι κατ'
οὐδὲν διεκρίνοντο. τοιαῦτα δὲ πράτταν, ὑπὸ
τε τῶν ἔργων (ἀν ἐρονύων) ἐλαυνόμενος καὶ
πρὸς τὴν ἐν τῇ πόλει διατριβὴν ἀπεχθῶς
ἔχων ἀπεδήμει τῆς Ῥώμης ὡς δὴ καὶ τὰ
στρατόπεδα διοικήσων καὶ τὰ ἔθνη ἐποπόμε-
νος. ἐπεὶ δὲ τὸν Ἴστρον κατέλαβε, καὶ τοὺς
ἐκείσε Γερμανοὺς ἐφιλοποιήσατο, ὡς καὶ συμ-
μάχους παρ' αὐτῶν λαβεῖν καὶ τοῦ σώματος
φορῆς, καὶ ταῖς φορεσίαις αὐτῶν χρῆσθαι.
οὕτω τε καὶ ὑπὸ τῶν βαρβάρων καὶ ὑπὸ
τῶν στρατιωτῶν ἡγαπᾶτο, κοινὸς ὢν πρὸς
ἅπαντας, ὡς συστρατιώτης μᾶλλον ἢ βασι-
λεὺς παρ' αὐτῶν χαίρειν λεγόμενος. ἐπεὶ δὲ
καὶ ἐς τὴν Μακεδονίαν ἀφίκετο, Ἀλεξάνδρον
αὐτὸν ὠνόμασεν, ἐκεῖθεν τε εἰς Πέργαμον
παραγέγονε καὶ ἐπὶ τὸν Ἀχιλλεὺς τάφον, καὶ
ξεφάνοις κοσμήσας καὶ ἄνθεσι τὸν Ἀχιλλεὺς
ἐμμεῖτο. καὶ διὰ τῆς Ἀσίας καὶ τῶν ἄλλων
ἐθνῶν εἰς Ἀντιόχειαν ἀφίκετο, καὶ διατρίψας
χρόνον τινὰ ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐξέλειτο,
πρόφασιν ποιούμενος ποθεῖν τὴν Ἀλεξάνδρου
πόλιν. ὡς δὲ ἐσήλασεν ἐν αὐτῇ σὺν παντὶ
τῷ στρατῷ, ὑπεδέχθη παρὰ τῶν Ἀλεξανδρέων
ὡς οὐπω τις βασιλέων πρότερον. καὶ ἐλθὼν
εἰς τὸ Ἀλεξάνδρου μνημεῖον, τὴν τε χλαμύδα
ἦν ἐφόρει καὶ τὸν δακτύλιον καὶ τὴν ζώνην,
καὶ εἴ τι πολυτελές, περιελόμενος ἐπέθεκε τῇ
ἐκείνου στολῇ. ὁ δὲ δῆμος ἔχαιρεν, οὐκ εἰδὼς
τὴν τοῦτον λανθάνουσαν γνώμην. ἐγὼ γὰρ
ὅτι πολλὰ ἐς αὐτόν τε καὶ τὴν μητέρα ἀπέ-
σκηψαν. διὰ δὲ προγράμματος τὴν νεολαίαν
εἰς τι πεδῖον κελεύει συνελεθεῖν, φήσας εἰς
τὴν Ἀλεξάνδρου τιμὴν φάλαγγα βούλεσθαι
συστῆσθαι. οἱ δὲ συνῆλθον ἀγαθαῖς ἐλπίσι.
σιχηδὸν δὲ ἐσώτας ἰδὼν αὐτὸς μὲν ἐξῆλθεν,
ἐπαφῆκε δὲ τοὺς στρατιώτας καὶ πάντας συ-
νέκοψαν. τοσοῦτος δὲ ἐγένετο φόβος ὥς τε τὸν

Ναῖλον φοινοχθῆναι. Io. Antioch. exc. Peir. p. 825.

ὅτι Σεβήρος καὶ πᾶν πᾶσι τοῖς εἰς ἀρετὴν τείνουσι καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ ψυχὴν ἡσυχῆσαι τὸν Ἀντωνῖνον, ὥς καὶ αὐτοκράτορα ἤδη ὄντα καὶ διδασκάλους συνεῖναι καὶ τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας φιλοσοφεῖν. ἐξηραλοῖται τε καὶ ἵππευε καὶ ἐς ν' καὶ ψ' σαδίας, καὶ προσέτι καὶ νήχεσθαι καὶ ἐν κλύδωνι ἡσκαῖτο. ὃ δὲ ἐκ μὲν τούτων τρόπον τινὰ ἐβρωσθη, τῆς δὲ δὴ παιδεύσεως ὥς οὐδὲ τοῦνομα αὐτῆς πῶποτε ἀκηκῶς ἐπελάθετο. οὐ μέντοι καὶ κακορρήμων ἢ κακογνώμων ἦν, ἀλλὰ καὶ συνίει πολλὰ δόξυατα καὶ ἔφραζεν ἐτοιμότηα· τῇ τε γὰρ ἐξουσίᾳ καὶ τῇ προπετείᾳ, τῷ πᾶνθ' ὁμοίως τὰ προσιστάμενά οἱ ἀπερισκέπτως ἐκλαλεῖν καὶ τῷ μηδὲν αὐτῶν ἐκφαίνειν ἀσχύνεσθαι, ἐπιτυχίᾳ τινὶ πολλὰς περιέπιπτεν. Dio Cass. 77 11.

Ἀντώνιος Ἀλεξανδρεὺς, ὃς ἐνδεέστερον ἔχων πρὸς τοὺς λόγους οὐ πᾶν τις ἦν ἀκριβής, πρὸς δὲ ἀληθειαν ἱερώτατος ἐγγόνει, καὶ λίαν ἔρωτο τὴν ψυχὴν πρὸς θεῶν θεραπείαν τὴν τε δημοτελῆ τὴν τε ἀπορρητοτέραν, ὥς καὶ τὴν Γαῖαν ἀπέφηνεν ἱερωτέραν πολλῶ μᾶλλον ἢ πρότερον ἦν. ἐμβὰς δὲ εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις καὶ δικασόμενος ὑπὲρ τῆς ἀδελφῆς προέβη αὐτῆς ἐκθυμότερον τοῦ μετρίου, καὶ ὑπερεδικάσατο κατὰ τὸ καρτερώτατον, οὔτε χρόνον φειδόμενος εἰς οὐδὲν ὅσον δαπανωμένου, οὔτε δόξης ἀμείνωνος ἐπισροφὴν τινα ποιησάμενος. ἤκουσε γὰρ κακῶς ὑπὸ τῶν τότε ἀνθρώπων οὐχ ὡς ἀδικῶν ἀλλ' ὡς φιλοδικῶν· ἀνέβη γὰρ καὶ εἰς τὸ Βυζάντιον ἐπὶ τῇ δίκῃ, καὶ σφόδρῃ φιλόνοικος ἔδοξε τις εἶναι. περιγερόμενος δὲ τῶν ἀντιδίκων ταύτην μὲν ἐξέδωκεν ἐτέρῳ ἀνδρὶ, αὐτὸς δὲ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἀπραγμοσύνῃ τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διετέλει, ὀλίγα μὲν ἐν φιλοσοφίᾳ, τὰ δὲ πλείω διαιτώμενος ἐν τοῖς ἱεροῖς. ἀπλοῦς δὲ ἦν τὸ ἥθος καὶ ἔτοιμος εἰς εὐεργεσίας, ἄλλως τε καὶ τὰς τῶν ἱερῶν. ἔγωγε οὖν καὶ αὐτὸς ὁμολογῶ τῷ ἀνδρὶ μεγίστην ἀτεχνῶς τὴν χάριν, ἣν ἀμείψασθαι αὐτὸν εὖχομαι τοὺς θεοὺς ἐν μακάρων νήσοις ἤδη συζῆν ἡξιωμένον. (Damascius?). καὶ Ἀντωνίου κλίνῃ τοῦ Ἀντωνίου.

ὅτι Ἀντώνιος Σατουρνῖνος ἐπίρρητος καὶ βδελυρὸς παρὰ Ὑεσπασιανῶν ἐς τὴν βουλὴν ἐνεγράφη, Ὑεσπασιανῶν σοφισμένης

γελιοτάτα τοῦτο· ἀξιώσει γὰρ αὐτὸν περιέβαλε, κακίᾳ δὲς ἀπερδὲς μὲν σεμνὸν δὲ ὅμως τὸδε ἄθλον. cf. v. ἀξίωσιν.

ἀντωπεῖ, δοτικῇ, ἀντοφθαλμει· ἐξ οὗ καὶ "ἀντώπησαν οἱ ὀφθαλμοί." καὶ ἀντωνόν ἀντὶ τοῦ κατὰ πρόσωπον, ἀπέναντι· Ἀγαθίας (1 15) "ὃ δὲ οὐκ ἀνέι, νῦν μὲν ἀθρόον ἐπιών, νῦν δὲ ἀντωπὸς ἡρέμια εἰς τοῦπλίσω ὀποχαζόμενος." καὶ αὐθις (AP 7 169) "οὐδ' ἀπ' ἐμειὸ κλήζεται ἀντωπὸν Βοσπόριον πέλαγος."

ἀνυδρεῦσασθαι ἀντλησαι ὕδωρ· "κατάχεον αὐτῆς κἀνύδρευσαι τὸν κᾶδον" Κοριαννοῦ· Φερεκράτης.

ἀνύειν τελεῖν, πράττειν.

ἀνυμέναιος ἡ μὴ ἔχουσα ἄνδρα, ἄνυμφος δὲ ὃ μὴ ἔχων γυναῖκα.

ἀνυπαίτιος ἀναίτιος.

ἀνύπαρκτον τὸ μὴ ὑπάρχον, πρὸς τὸ Πινδαρικὸν (Pyth. 8 135) "τί δέ τις; τί δ' οὐτίς; σκιάς ὄναρ ἄνθρωποι," ἀντὶ τοῦ ἀπεικίσματα ἀνυπάρχων ἀνυπαρκτότερον. ἐν ταῦθα δὲ ἐστὶν ὁ λόγος ἐγγυτέρω τῆς ἀληθείας ἥπερ τὸ Πινδαρικόν· ὃ μὲν γὰρ Πίνδαρος ἐν τοῖς ἀουσάτοις πεποιήται τὴν ὑπερβολήν, ὃ δὲ ἐν τοῖς φαινομένοις καὶ δοκοῦσιν, οὐχ ὑπάρχουσι δὲ κατὰ ἀλήθειαν. καὶ "Ομηρος δι' ἐνὸς ἀντύρκως τοῦτο δεδήλωκεν (σ 130) "οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο." sch. S Ai. 125: cf. v. εἰδῶλον b.

ἀνύπεικτον τὸ ἀνένδοτον, ἐκ τοῦ εἶκω τὸ ὑποτάσσομαι.

ἀνυπέμβλητον προῦχον.

ἀνύπηρος ὁ ἀγένειος.

ἀνυπόδητος γυμνόπους. ἐν τῷ ἡ λέγειται, οὐχὶ ἀνυπόδετος.

ἀνύποιον ἀβάσικτον, ἀνυπομόνητον.

ἀνυπόσατον ἀντὶ τοῦ ἀφόρητον.

ἀνύσασθαι τι παρὰ τοῖς ἄρχουσι διαπράττεσθαι. καὶ ὁμοίως πάλιν τὸ τοὺς ἄρχοντας προστάζει τοῖς ὑπηκόοις. καὶ ἀνύσαι τελειῶσαι.

ἀνυσίμως ἐνεργῶς, πρακτικῶς, τελειῶς. καὶ ἀνυσιμώτατος. ἄνυσις γὰρ ἡ τελείωσις.

ἀνυσαι ἡνυσαι, καὶ ἀνυσέον δεῖ ἀνύειν.

ἀνυσικωτέρῳ ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικωτάτῃ. Πολύβιος (8 5) "μία ψυχὴ τῆς ἀπάσης πολυχειρίας ἐν ἐνίοις καιροῖς ἀνυσικωτέρῳ," ὡς Ἀρχιμήδης ἐν Συρκαῖσις μόνος πολλῶν Ῥωμαίων.

ἀνύτειν πληροῦν, ἐνεργεῖν. "ἐπεὶ δὲ οὐδὲν τι πλεόν εἶχον ἀνύτειν οἱ βάρβαροι, ὅτε ὡς ἐν πολιορκίᾳ ἐφεδρεῦντες τῷ ἐρῷματι οὔτε πρὸς τειχομαχίαν ἐγκείμενοι, ἔγνωσαν τροπὴν ἑτέρου αὐθαδέους τε καὶ γενναίου καὶ φιλοκινδύνου ἀποπειραθῆναι." "ὁ δὲ Νίνος ἐν ἀμχανίᾳ ἦν, μηδὲν δυνάμενος ἀνύτειν," πωτίζει πρῶττειν.

ἀνύτειν οἱ Ἀττικοὶ ὅπερ ἡμεῖς ἀνύειν. ἐνύειν δὲ τὸ σπεύδειν· δασεῖα ἢ πρῶτη. καὶ ἀνύτουσι τελοῦσιν, ἀνύουσι. καὶ Ὀμηρὸς δὲ (Α 56) τὸ ἀνύειν ὡς ἡμεῖς. "ἔκ ἀνὺ φθορίουσα." καὶ ἀνύοι εὐκτικῶς.

Ἄνυτος Ἀνθεμίωνος Ἀθηναῖος ῥήτωρ. ἄνω ἀπὲρ τοῦ ἀνύ. "Ὀμηρος (Ω 544) "ἐν ὅσῃ Δίας ἄνω μακάρων ἔδος ἐντὸς ἔργει," καὶ τὴν πρόθεσιν κολλητέον τῷ ἔργει, ἵνα ἢ ἀνίργει, ἀναξέλλει, ὃ κατασρέφει εἰς τὸ περιορίζει.

ἀνώγειον τὸ ὑπεριῶν οἴκημα Ξενοφῶν ἐν Κύρου ἀναβύσει (5 429) καὶ τῶν κωμικοποιοῶν οἱ περὶ Ἀντιφάνην.

ἄνωγε παρεκλεύσατο.

ἀνώγειον οἴκημα, ἀνώγειον δέ. ἀνάγειον καὶ κατὰγειον διὰ διφθόγγου καὶ ο μικροῦ. τὸ δὲ ἀνώγειον καὶ κατῶγειον εἰ τάχα καὶ οἱ κανόνες διὰ τοῦ ω μεγάλου καὶ ε ψιλοῦ γράφουσιν, ἀλλ' οὐδ' ὁ τῶν λέξεων θηρατῆς καὶ τῶν τούτων ἀντισείχων ἀκριβὲς ὀρθογράφος Καπρογένειος ὁ μιῆςωρ διὰ τῆ ε ψιλοῦ καὶ ο μικροῦ ἐξέδοτο ταῦτα γράφεισθαι, τὸ δὲ μεσόγειον μόνον διὰ διφθόγγου εἶπεν, ἐπειδὴ εὗρηται μεσογεία γῆ καὶ μεσόγειος γῆ.

ἀνωγή παρακλέουσιν.

ἀνωδύρετο ἐθρήνει, ἔκλαιεν. "ὁ δὲ ἀνωδύρετο τὴν συμφορὰν, ἐπιδακρύων τῷ πᾶθει."

ἄνωθεν ἐκ τόπου ἢ χρόνου. Βάβριος (S El. 1058) "τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους αἰωνοὺς ἐσορῶμενοι τροφῆς κηδομένους ἀφ' ὧν τε βλάσσωσιν ἀφ' ὧν τ' ὄνησιν εὖρωσι, τὰδ' οὐκ ἐπ' ἴσης τελοῦμεν;" τούτεστιν ἄνωθεν ἐκ φύσεως, ἢ τοὺς ἐν τῷ ἄερι.

ἀνωθῆσαν ἐπὶ τὰ ἄνω κινήσαν. "ἀνωθῆσαν δὲ αὐτὸ τὸ θηρίον καὶ ἔξαλον γενόμενον ἀπεσείσατο ἐς τὴν νῆξιν ἀπολύσαν τὸν ἄνθρωπον."

ἀνώζος (Herodot. 6 66) ὁ ἀνυπονόητος, καὶ ἀνωίσι ἀνυπονοήτως.

ἄνω καὶ κάτω τὸ πάντα λίθον κινεῖν. ἀνωκισμένος ἐν τοῖς ἀνωτάτω γενηθείς, ἢ ἄνω ὢν. καὶ ἀνωκίσθαι.

ἀνωμαλία ἢ τραχύτης.

ἄνωμος ὁ μὴ ἔχων ὤμον, ἔξ οὗ καὶ ἄνωμοι Πελοπίδαι οὕτω καλούμενοι. καὶ ἀνωμότερος.

ἀνώμοτος χωρὶς ὄρκου. "ὁ δὲ ἀνὴρ καὶ ἀνώμοτος πεισύνειν ἄξιος." καὶ αὐθις (Eur. Hippol. 612) "ἡ γλῶσσ' ὁμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος."

ἀνώμωξεν ἐξέναξεν.

ἀωννόμασος (Α Δν. 1712) ὁ μὴ ἔχων ὄνομα.

ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί (Eur. Med. 410), παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπεναντίως γινομένων ἢ λεγομένων, οἷον ὁ πόρνος τὸν σώφρονα εἰ λέγει πόρνον, ἐπειδὴ οἱ ποταμοὶ ἄνωθεν κάτω ῥέουσιν. τούτεστιν ἐπὶ τῶν τὰ ἑαυτοῖς προσόντα ἐλαττωμένα ἑτέροις προσανατιθεμένων.

ἀνωρθίαζον Ἀνδοκίδης (1 29) ἀντὶ τῆ ὀρθιον βοιῶντες ἔλεγον.

ἀνωρθιουσμένοιον τὸ ὀρθότατον. καὶ ἀνωρθιασύμην.

ἀνώφλιον τὸ ὑπέρθυρον.

ἄνωχθι κέλευσον.

ἄξεσος. Ξενοκλῆς ὁ Καρκίνου ἐκωμωδεῖτο ὡς ἄξεσος ποιητῆς καὶ ἀλληγορικός. sch. A Ran. 86.

ἀξιάγασος ἀξιοθαύμασος, ἀξιόχρεως.

ἀξία ἢ κύνων τοῦ βρώματος, ἐπὶ τῶν κατ' ἀξίαν τινὸς τυγχανόντων.

ἀξιαπηγητότατα (Herodot. 1 16et 177) ἀντὶ τοῦ ἄξια τοῦ ἀφηγεῖσθαι.

ἀξιεπαίνετος ὁ ἄξιος ἐπαίνων.

ἀξιέρασος ἄξιον ἐρασμοῦ, ἐπέρματος.

ἀξινάριον ἢ ἀξίνη; καὶ ἀξινίδιον ὑποκοριστικῶς.

ἀξιοζήλως ἐπαινετῶς. "ὁ δὲ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν ἀπάντων αὐτὸν διεχρήσατο οὐκ ἀξιοζήλως." καὶ ἀξιοζήλωτος ὁ ἄξιος ζηλούσθαι.

ἀξιοῖ Ἀντιφῶν καὶ Ἀυσίας ἀντὶ τοῦ νομίζει. Harp.

ἀξιόλογα βάρη. "ὡς ἂν ἀπὸ τῶν πύργων πέμπωμεν ἐκβολώτατα ἀξιόλογα λίθων βάρη." καὶ "ἐλλήμασιν ἀξιολόγοις τοδὲς ὁδοῦς." καὶ "ἐλλήμασιν ἀξιολόγοις τοδὲς ὁδοῦς αὐτοῦ μέγας γεφυρώσας," τούτεστιν ἐν-

πρεπέσι, μεγέσι. καὶ αὖθις "τὸν Μερμερόνῃ ἡμῖν σημαίνει ὡς οὐκ ἔστιν ἀξιόλογος ἡ χώρα, οὐδὲ μὴν περιμέαχτος, οὐδὲ βασιλικῆς ἔργον ἑκστρατείας, ἀλλ' ἐν ὑπάρχει τῶν ἐθνῶν τῶν περὶ τὸν Καύκασον."

ἀξιόμαχος δυνατὸς μάχεσθαι, ἰσοδύναμος. (Procop. Goth. 3 16) "οὔτε ἀνδρῶν πλήθει οὔτε ἄλλῳ τῶν ἀπάντων οὐδενὶ ἀξιόμαχοι πρὸς ἡμᾶς ὄντες."

α. ἄξιον. οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ εὐλόγου καὶ δικαίου ἐκλαμβάνουσι. Δημοσθένης "διὰ γὰρ τοῦτο μάλιστα ἄξιόν ἐστι σιωπᾶν, ὅτ' ἔστιν ὁ καταπλήσσωσιν οὐθ' ὁ κολάσωσιν ὑμᾶς." τάσσουσι δὲ τὸ ἄξιον καὶ ἐπὶ τῶν ὀνίων, ὅταν εὐωνόν τι πιπράσκηται. Ανσίας ἐν τῷ κατὰ τῶν σιτοπωλῶν (11) "ἐροῦσιν ὡς ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς πόλεως ὠνοῦνται τὸν σῖτον, ὡς ἄξιότατον ἡμῖν πωλῶσιν." καὶ πάλιν (22) "ἐὰν οὖν αὐτῶν καταψηφίσῃσθε, τά τε δίκαια ποιήσετε καὶ ἀξιώτερον τὸν σῖτον ὠνήσεσθε, εἰ δὲ μή, τιμωτέρον."

β. ἄξιον ἐπὶ τοῦ δικαίου τέτακται· οὕτω Δημοσθένης. καὶ ἄξιον ξύλον εὖ καὶ καλῶς εἰργασμένον, εὐθὺς, καλόν. Ἀριστοφάνης (Ran. 747) "κᾶν τι σφαλῇτ', ἐξ ἄξιου γούρ τοῦ ξύλου," παρὰ τὴν παροιμίαν "ἀπὸ καλοῦ ξύλου κᾶν ἀπάγχασθαι." θέλει οὖν λέγειν ὅτι βελτιόν ἐστι χρῆσθαι τοῖς γενναίοις στρατηγοῖς καὶ δεδοκιμασμένοις ἢ τοῖς φαύλοις· κᾶν γὰρ δέῃ παθεῖν, κρεῖττον ἀπ' ἀγαθοῦ ἢ φαύλου πύσχειν. ἄξιον δὲ παρὰ Ἀττικαῖς τὸ εὖωνον. "καυλὸν σιλφίος τὸν ἄξιον," τοῦτέστι τὸν εὖωνον.

ἀξιοπιστία ἡ πίσωσις. καὶ ἀξιόπιστος οὐχὶ ὁ κατάπласτος λέγεται ὑπὸ τῶν παλαιῶν καὶ τερατεία χρώμενος, ἀλλ' ὁ πιστὸς καὶ δόκιμος καὶ ἀξιόχρεως.

ἀξιόπιστος πιθανός. (Diog. L. 4 7) "ἦν δὲ ἀξιόπιστος σφόδρα, ὥς, μὴ ἐξὸν ἀνώμοτον μαρτυρεῖν, τούτῳ μόνῳ συνεχώρουν Ἀθηναῖοι."

ἄξιος ὁ εὖωνος. Φερεκράτης Ἰπνῷ "ὅδ' ἐξ' ἐφ' οὗ ποτ' ἦν ὁ πυρὸς ἄξιος."

Ἀξίος ὄνομα κύριον.

ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός. τοῦτο τῶν εἰς κάλλος ἡσκημένων, σημαίνει τοιόνδε τι· ἄξιος ἐστὶν ὁ μισθὸς ὥς λαβεῖν αὐτόν. ἐστὶ δὲ παρὰ Κρατίνῳ. "Ὀμηρος δὲ πρῶτον ἐχρήσατο τῷ σχήματι τούτῳ" (Ω 243) "ῥήϊτεροι γὰρ ἔσσεσθε κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν,"

καὶ πάλιν (M 63) "ἡ δὲ μάλ' ἀργαλή περᾶν· σκόλοpes γὰρ ἐν αὐτῇ." καὶ Σοφοκλῆς (Eur. Med. 319) "γονὴ γὰρ δξύθυμος, ὡς δ' αὐτῶς ἀνὴρ, ῥῆων φυλάσσειν ἢ σιωπηλὸς σοφός." ὁ δὲ νοῦς· ῥῆον ἂν τις φυλάττειτο τὸν δξύθυμον ἢ τὸν κρύπτοντα διὰ σιγῆς τὴν ὁργήν. καὶ ἄξιος τριχός ἐπὶ τοῦ εὐτελοῦς καὶ τυχόντος, παρ' ὅσον ἡ θριξὶ οὐδενὸς ἄξιον ἐστίν· Ἀριστοφάνης (Ran. 626) "ἤκλειπα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός," ἀντὶ τοῦ τὸ τυχόν. καὶ ἄξιος οὐδὲ ἐνδὸς μόνον (Plat. Theaet. p. 162 E) ἀντὶ τοῦ οὐδενός· ἐστὶ δὲ ἀπὸ τῶν κύβων εἰρημένον. καὶ παροιμία ἄξιος ὀβελίσκου καὶ ἀπὸ ὀβελίσκου, [παροιμία] ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων. καὶ ἄξιος τῷ παντός.

ἀξιοῦμαι γενικῇ.

ἀξιουμένου τυγχάνοντος. (Dio Cass. fr. 36 8) "ἀνδρὸς τὰ πρῶτα παρ' αὐτοῖς ἀξιομένου." ἀξιοῦσι δὲ ἀντὶ τοῦ παρακαλοῦσι. Πολύβιος (13 9) "οἱ δὲ Γερραῖοι ἀξιοῦσι τὸν βασιλέα μὴ καταλῦσαι τὰ παρὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς δεδομένα, τοῦτέστιν αἰδίων εἰρήνην καὶ ἐλευθερίαν. ὃ δὲ ἐρημνευθείσης οὐ τῆς ἐπισολῆς ἐφ' ἡ συγχωρεῖν τοῖς ἀξιομένοις."

Ἀξίλοχος. Αἰσχίνη τῷ Σωκρατικῷ διάλογος ἐγράφη Ἀξίλοχος καλούμενος. Ηατρ.

ἀξιοχρεῶν ἐν τῷ ω μεγάλῳ λέγουσι, καὶ οὐδετέρως ὁμοίως· τὸ δὲ ἀξιοχρεῶν βάριον. ἀξιοχρεῶς ἂν ἱκανός, ἐχέγγυος, ἀξιοπίστος.

ἀξίω ὑπολαμβάνω. Ἀριστοφάνης (Eq. 182) "οὐκ ἀξίω γ' ἐμμαντὸν ἰσχύειν μέγα," ἀντὶ τοῦ οὐκ ὑπολαμβάνω, οὐκ ἄξιον νομίζω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἱκετεύω, αἰτιατικῇ. ἀξίω σε.

ἀξίωμα βούλημα. (S OC 1459) "τί δ' ἐστὶ τᾶξίωμι' ἐφ' ᾧ καλεῖς." (Damasc. ap. Phot. p. 346 a) "μὴ διωθῆσθαι τὴν πατρικὴν ἐπιταγήν, μηδὲ τὸ τοῦ Πλάτωνος ἀξίωμα ἀτιμάζειν," τοῦτέστι βούλημα. (Diog. L. 4 33) "ὁ δὲ Ἀρκεσίλοχος ἦν ἀξιοματικώτατος καὶ συνηγμένος."

ἀξίωμα ἡ ἱκετεία. Δαβίδ (Ps. 118 169) β "εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου, κύριε."

ἀξίωμα. τῦτο ἐκ κατηγορηματος ὀρθῶς ἢ πλαγίως ἔχει τὴν γένεσιν. ἀξίωμα δὲ ἐστὶ τῦτο ὃ ἐστὶν ἀληθές ἢ ψευδές· ἡ πράγμα αὐτοτελὲς ἀποφαντόν, ὅσον ἐφ' ἐαυτῷ, ἢ καταφαντόν, οἷον ἡμέρα ἐστὶ, Δίῳ περιπατεῖ. ὠνόμασαι δὲ ἀξίωμα παρὰ φιλοσόφοις

ἐκ τῷ ἀξιῶσθαι ἢ ἀφαιεῖσθαι· ὁ γὰρ λέγων ἡμέρα ἐστίν, ἀξιῶν δοκεῖ τὸ ἡμέραν εἶναι. ἴσης μὲν ἐν ἡμέρας ἀληθές γίνεται τὸ προκείμενον ἀξίωμα, μὴ ἴσης δὲ ψεύδος. διαφανὲς δὲ ἀξίωμα καὶ ἐρώτημα καὶ πύσμα. ἴσι γὰρ προσεκτικὸν ὁρμητικὸν ὑποτακτικὸν προσαγορευτικὸν. ἀξίωμα μὲν γὰρ ἴσι ὁ λέγωντες ἀποφαινόμεθα, ἢ ἀληθές ἢ ψεύδης. ἐρώτημα δὲ ἴσι πρᾶγμα αὐτοτελές ἐστίν, ὡς καὶ τὸ ἀξίωμα, αἰτητικὸν δὲ ἀποκρίσιμος, ὡς ἄρα γε ἡμέρα ἐστίν; τῷτο δὲ ὅτι ἀληθές ἴσι ὅτε ψεύδεις. ὡς τὸ μὲν "ἡμέρα ἐστίν;" ἀξίωμα, τὸ δὲ "ἄρα γε ἡμέρα" ἐρώτημα. πύσμα δὲ ἴσι πρᾶγμα πρὸς ὃ συμβολικῶς ἐκ ἴσιν ἀποκρίνασθαι, ὡς ἐπὶ τῷ ἐρωτήματος ναί, ἀλλὰ εἰπεῖν, οἶκεῖ ἐν τῷδε τῷ τόπῳ (Diog. L. 765). τὰ δὲ λοιπὰ ὅπλα.

ἀξιώματα. ἔτι λέγει Ἀριστοτέλης καὶ τὰς θεωρούσας ἀποδείξεις προτάσεις καὶ τὰς ἀποδείκτους, ὡς ἔθος αὐτῶν.

ἀξιῶν ἀντὶ τῷ νομίζων, ὑπολαμβάνων Ἀσίας καὶ Πλάτων. καὶ ἀντὶ τῷ παρακαλῶν, λιπαρῶν.

ἀξιῶσιν τιμὴν. "αὐτὸν δὲ βασιλεῦ ὄντα καὶ ἀξιῶσιν μὲν τῆς τρίτης μοίρας, μεγέθει τε χώρας καὶ πλήθει τῶν ὑπηκόων." "ἀπὴρ γὰρ δὲ αὐτὴν τῆς δίκης κατάπλαστος σωφροσύνη καὶ ἀξιώσις ὑπέρσπορος καὶ ἡ τῶν συναδικούντων παρασκευή." "καὶ ἀξιώσει τῶτον περιέβαλε, κακία δὲς ἀκερδὲς μὲν σπεινὸν δ' ὅμως ἰδίᾳ ἄθλον" Αἰλιανὸς φησιν, ἀντὶ τῷ τιμῇ.

ἀξιώτερος εὐωνότερος, καὶ ἀξιωτέρας ὁμοίως εὐωνότερας. (A Bq. 642) "ὁ πῶποι ἄφῃς εἶδον ἀξιωτέρας." [εὐωνότερας] τῆς ἀξίας τιμῆς· ἄξιον γὰρ παρὰ Ἀττικοῖς τὸ εὐωνον.

ἄξονες. ἔτις ἐκάλεσαν Ἀθηναῖοι τὰς Σόλωνος νόμους διὰ τὸ ἐγγραφεῖν αὐτὰς ἐν ξύλινος ἄξοισιν. ἦσαν δὲ τετραγώνιοι τὸ σχῆμα. μνηστικὴ τῆς λέξεως Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοφάνους (28). ἤσαν. ἄξονες δὲ καὶ κύρβους διαφάνεις. ἄξονα δὲ λέγει Ὀμηρος τὸν τῆς ἀπάτης.

ἄξον τὸ ἄμνητον.

ἄξυλῖα ἢ ἔνδεια τῶν ξύλων, ἀξύλῳ δὲ (Hom. A 155) ἀντὶ τῷ πολυξύλῳ.

ἄξυμμετρον τὸ ὑπὲρ τὸ μέτρον. "ἐκ ἔκκετο δὲ τὰ βέλη διὰ τὸ τῷ ποταμῷ ῥεύμα ἄξυμμετρον ὄν αὐτοῖς ἐς τὰς βολάς."

ἄξυνεσία Θεοκλίδης γ' (42).

ἄξυνος ὁ ἀκοινώρητος.

ἄξύνετον. περὶ Αἰσχύλου λέγει Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τῷ ἔξυνεῶτα ἐδὲ πυκνὸν ἀλλ' ἀραιὸν ἐν τῇ ποιήσει καὶ κομπώδη. ἢ ἀδιάθετον, ἢ ἀπιθάνως συντιθέντα. sch. A Nub. 1370.

ἄξω καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκείσε, ἀπ' ἄξω δὲ τὸ ὀπίσω ἄξω.

ἄοχοι πολύοχοι, πολλὰ ξύλα καίοντες, ἦγον οἱ μύγειροι.

ἄοιδῇ ὥδῃ.

ἄοιδίμος ὁ μνηστής.

ἄοιδός ὁ μελωδὸς καὶ ὁ ποιητής.

ὅτι τὸ τῶν ἀοιδῶν γένος σῶφρον ἦν τὸ παλαιόν, καὶ φιλοσόφων διάθεσιν ἔχον. Ἀγαμέμνων γὰρ τῇ Κλυταίμνης σωφρονιστὴρ τῶτον ἀφίησιν, ὃς πρῶτον ἀρετὰς γυναικῶν διερχόμενος ἐνέβαλλε τινα φιλοτιμίαν εἰς καλοκαγαθίαν, εἰτα διατριβὴν παρέχων ἡδέϊαν ἀπεπλάνα τὴν διάνοιαν φανύλων ἐννοκῶν· διόπερ Ἀχιλλεύς ἐ πρότερον διέφθειρε τὴν γυναικα πρὶν τὸν ἀοιδὸν ἀποκτείνειν. ὁ δὲ Ἀγρόδοχος ἄδει τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος συνουσίαν ἐ διὰ τὸ ἡδὸν καὶ τὸ ἀποδέχεσθαι τῷτο τὸ πάθος, ἀλλ' ἀποτρέπων αὐτὰς παρανόμων ὀρέξεων, εἰδὼς ἐν τρυφερῷ βίῳ τεθραμμένους (αἰὲ γὰρ αὐτοῖς δαῖς τε φίλη κίθαρίς τε), ὁμοιοτάτα τοῖς τρόποις αὐτῶν τὰ πρὸς ἀνάπαιυσιν φέρων. καὶ τὸν Φῆμιον ποιεῖ ἄδοντα πρὸς τὴν βελὴν αὐτῶν. καὶ αἱ Σειρήνες δὲ ἄδουσι τῷ Ὀδυσσεὶ τὰ μύλιστα αὐτὸν τέρποντα καὶ τὰ οἰκία τῇ φιλοκίμῳ αὐτῷ καὶ πολυμαθείᾳ, λέγουσι δὲ ὅτι πᾶς ὁ τῆς ὥδης κατακτάσας τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς. Athen. p. 14.

ἄοινος ἐπὶ τῶν μὴ γενομένων οἶνου, καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων οἶνον.

ἄοιον ἐῶν ἄστερα. ἔτις Ἀριστοφάνης (Pac. 822).

ἄολλεῖ ποιεῖ, συνάγει. καὶ ἀολλήσασα (Hom. Z 270) ἀφρολούσα. καὶ ἀολλισθήναι (O 588).

ἄοπτα Ἀντιφῶν ἀντὶ τῷ ὁράτα καὶ ἐκ ὀφθάντα μὲν, δόξαντα δὲ ὁρᾶσθαι.

ἄορ τὸ ξίφος. καὶ κλίνεται ἄορος ἄορι. (AP 9 397) "ἐπαντιάσασα δὲ μήτηρ εἶπε, κατὰ ζέρονων ἄορ ἀνασχομένη."

ἄορατον τετραχῶς λέγεται, ἢ τὸ καθάπερ ἀδύνατον ὁραθῆναι, οἶον ὡς καὶ τὰ ὑποκείμενα ἄλλη ἀλοθῆσαι· καὶ γὰρ ἡ φωνή

ἀόρατος καὶ ἡ ὁσμὴ καὶ τὰ ὅμοια. ἡ τὸ πεφυκὸς μὲν εἶναι ὁρατὸν, μὴ ὁρώμενον δέ, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἐν σερήσει, ὡς τὸ δυνάμει διαφανὲς φωτὸς μὴ πυρόντος. ἡ τὸ ἔτιω λεγόμενον ἀόρατον ὡς φανύλως ὁρατόν· ταῖσιν δὲ ἐστὶν ἡ τὸ δι' ὑπερβολὴν λαμπρότητος φθαρτικὸν τῆς ὕψεως, ἡ δὲ ἀμυδρότητα μὴ ποιεῖν εἰς τὴν αἰσθησιν. ἀντιλαμβάνεται τοίνυν τῇ ἀοράτῃ ὁ ὕψις, ὃ τῇ μὴ πεφυκὸς ὁραῖσθαι· ταῦτα γὰρ ὅτε μὴ ὁράται, ὁ λόγος ἐστὶν ὁ κρίνων δι' ὀργάνου τῆς αἰσθήσεως, ὃ μέντοι γε ἡ αἰσθησις· ἀλλὰ τῇ κατὰ ἐξερσιν ἀοράτῃ ἡ αἰσθησις ἐστὶν ἀντιληπτική. κρίνει γὰρ καὶ τὰ ἄλογα ταῖς ὕψεσιν ὅτι σκότος, κατὰ συμβεβηκὸς τῷ μὴ πύσχειν ὑπὸ τῶν ὁρατῶν, διὸ καὶ εἰς τὰς φωλεὰς ἤρεμεῖ. μήποτε δὲ καὶ τὸ κατὰ ἐξερσιν ἀόρατον ἡ φαντασία ἐστὶν ἡ κρίνουσα καὶ ἔχῃ ὁὔψις, εἴγε αἱ μὲν αἰσθήσεις ἐν τοῖς πύσχεσι τὴν κρίσιν ἴσχεσι, μὴ πύσχεσι δὲ ἐν τῷ σκότῳ ἀνενέργητοί εἰσι. διὸ κατὰ τὴν ἔξιν μόνῃ θεωρεῖται. μὴ ἐνεργῶσι δὲ πῶς ἂν κρίνοιν; Philopon. in 2 de anima.

ἀόργητος ὁ μὴ ὀργιζόμενος.

ἄορες αἱ γυναῖκες. sch. Hom. p 222.

ἀόριστος γῆ ἡ μὴ ἔχουσα ὅρους μηδὲ σπειρομένη· ἡ γὰρ σπειρομένη ὅρας ἔχει ἅτε ἔσα μεμερισμένη, ἕως ὃ ἐστὶν ἐκάσθ τὸ διακαίον τῆς διακρατήσεως. sch. Thuc. 1 139.

Ἄορος πέτρα ἐν τῇ Ἰνδοκῇ. Ἀρριανὸς (Exp. Alex. 4 28) "μέγα γάρ τι χρῆμα πέτρας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐστίν." ἐστὶ δὲ καὶ λίμνη ἔτιω καλεσμένη. "ταύτην Ἀλέξανδρος εἶλεν, ἡ τῷ Ἡρακλεῖ ἄπορος ἐγένετο ἡ πέτρα (ib. 30)." ἀορτήν. λέγουσιν οἱ πολλοὶ νῦν ἄβερτήν.

Μακεδονικὸν δὲ καὶ τὸ σκεῦος καὶ τὸ ὄνομα.

ἀορτήρ (Hom. λ 609) ὁ λῦρος τῆς σπάθης. καὶ ἀορτήρ εσσιν (Α 31).

ἀοσσητήρ ὁ βοηθός.

ἄπαγε παῦσαι, μὴ γένοιτο. ἡ ἄπαγε ἀντὶ τοῦ χρῶ τῇ ἀπαγωγῇ· οὕτω Δημοσθένους (22 26). καὶ παροιμία "ἄπαγε ξένον ἐν χειμῶνι" ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν.

ἄπαγέ με εἰς τὰς λατομίας, παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ ὑποφερόντων τὰ ἀνάξια. φασὶ γὰρ ὅτι Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ συνῆν, ἔωλα δὲ αὐτῷ ποιήματα ἀναγινώσκοντος οὐκ ἐπῆνεν· ἐφ' οἷς ὀργισθεὶς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀπαχθῆναι εἰς τὰς λατομίας. εἶτα πάλιν μετεκάλευστο αὐ-

τόν, ἐλπίζων ἐπαινεῖσαι αὐτοῦ τὰ ποιήματα. ὁ δὲ μὴ θέλων ἐπαινεῖν ἔλεγε τὸ προκείμενον. cf. vn. εἰς λατομίας et Φιλοξένου γραμμύτιον.

ἄπαγε μόθων' ἀπὸ κώπης, παροιμία ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν καὶ παρὰ καιρὸν τοῖς σπυδαῖουσιν ἐνοχλοῦντων.

ἀπάγεια ἡ μήπω συμπαγεῖσα.

ἀπάγειν ἐφηγησθαι, γράφεισθαι, δικάζεισθαι. τούτων ἕκασον ἐπὶ τῶν ἐτέρους κατηγορούντων λέγεται, ἀλλ' ἐν μὲν πρὸς δικαιοσύνην ἡ διαδικασία γίνηται, καλεῖται δικάζεισθαι. καὶ ἀπάγοντες ἀπαγοῦντες, ἀπελαύνοντες. (A Ach. 57) "τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες."

ἀπαγορεύει ἀποτρέπεται, ἀρνεῖται· "ἀπαγορεύουσι τῷ Φιλίππῳ, καὶ τὸν Δέκιον ἀναγορεύουσιν." ἡ ἀπαγορεύειν ἀντὶ τοῦ κύμνιν καὶ ἀδυνάτως ἔχειν· "ἐγὼ μὲν ἀπαγορεύω τῷ Πόνῳ," καὶ αὐθις Εὐνάπιος (p. 104 Nieb.) "πρὸς τὸ ἀφανὲς καὶ ἀόριστον τῆς χώρου ἐκπεσόντες, πρὸς τοὺς φόνους καὶ πρὸς τὴν λείαν ἀπαγορεύοντες."

ἀπαγορεύω δοτικῇ· "ἀπαγορεύω τοῖς ἄρχεσι διαρρηθῆναι τῆς φιλαργυρίας ἀπέχεσθαι." "ἀλλὰ μόναις ταύταις ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι ταῖς γυναῖξιν" (Demosth. 59 86). αἰτιατικῇ δὲ "ἀπαγορεύσας ἡμᾶς τῆς ἀπωλείας," καὶ "ἀπαγορεύεις, Σίμων Πέτρε, ὅπερ πείσῃ τάχος."

ἀπάγου ἀντὶ τῇ πρὸς σπαντὸν ἄπαγε Εὐριπίδης. καὶ ἀπάγω αἰτιατικῇ.

ἀπαγχονίσαι πνίξαι.

ἀπαγωγὰς αἰχμαλωσίας, ἀδυνατίας. καὶ ἀπαγωγή μήνυσις ἐγγραφὸς διδομένη τῷ ἄρχοντι περὶ τῇ δεῖν ἀπαχθῆναι τὸν δεῖνα· "ἐνταῦθα ὁ Λικίνιος κατὰ πρόφασιν ἀπαγωγῆς ἀφικόμενος" (cf. v. Αὐξέντιος). τὸ ἔν ἀπαγωγή δίκης ἐστὶν εἶδος, ὠνόμασαι δὲ ἀπὸ τῇ ἀπάγειν, ἀπήγοντο δὲ οἱ κακῆργοι πρὸς τὰς ἔνδεκα.

ἀπάδει ἀπαρέσκει, καὶ ἀπαῖδον ὃ συνᾶδον, ἀπαρέσκειν. (Theophyl. Sim. p. 58) "τάς σπονδὰς ἀποπέμπεισθαι ὡς ἀπαδέσας τῆς Ῥωμαίων μεγαλειότητος" ἀντὶ τῇ ἀναξίους ἔσας, ἀπαρεσκέσας. καὶ "Στησίχορος δὲ ἔκ ἀπάδει αὐτῶν."

ἀπαθέστατα ἐκτὸς πάθους. (M. Antonin. 1 9) "εὐμενῇ δεῖ εἶναι καὶ ἀνεκτικὸν τῶν ἰδιωτῶν καὶ ἀθεώρητον οἰομένων, πρὸς πάντα εὐάρμοσον, ὥς κολακείας πάσης προσηρμε-

ραν εἶναι τὴν ὁμιλίαν, προσηγῆ καὶ αἰδέσιμον πᾶσι· μηδὲ ἔμφασιν ποτε ὀργῆς παρασχεῖν, εὐσεργότατον καὶ εὐφημότατον ἄψοφον.”

ἀπαθῆ ἄλυπον. ὁ δὲ Ἀντιφῶν ἀπαθῆ αἰσθητικῶς τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγονότα κίθη. καὶ ἀπαθῆς· (Diog. L. 7 117) “καὶ ἀπαθῆ φασὶν εἶναι τὸν σοφὸν διὰ τὸ ἀνέμπωτον εἶναι. εἶναι δὲ καὶ ἄλλον ἀπαθῆ, τὸν φαῖλον, ἐν ᾧ λεγόμενον τῷ σκληρῷ καὶ ἀγέρω·” καὶ ἀπαθῆς ὁ μὴ πεῖραν κακῶν ἠληφώς· “οἱ δὲ κακῶν παντάπασιν ἀπαθεῖς ἴμμενα.” καὶ ἀπαθές· “τὸ ὑγιαίνειν ἐν τῷ τεθνήσκει μᾶλλον ἢ ἐν τῷ ζῆν.” cf. v. Θάνατος.

ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐπιδεικνύει, οἷον καὶ καινὸς καὶ νεοποιήτους. Ἀριστοφάνης “ῥήματα τε κοινὰ καὶ παῖγν' ἐπιδικνύναι, πάντ' ἀπ' ἀκροφυσίων καὶ κίναβων.” λέγει γὰρ διὰ μὲν τῷ ἀπ' ἀκροφυσίων κοινῶς εἰρησμένα καὶ οἷον ἐκ πυρός, διὰ δὲ τῷ ἀπὸ κίναβων μᾶλλον οἷον κοινῶς εἰρησμένα καὶ διάθεσιν ἔχοντα· κίναβος γὰρ τὸ εἶδωλον πρὸς ὃ οἱ πλάσαι καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες διατίθενται πλύττοντες καὶ γράφοντες. κέρηνται πολλοί.

ἀπ' αἰγείρου θέα, καὶ παρ' αἰγείρον, ἡ ἀπὸ τῶν ἐσχάτων· αἰγείρος γὰρ ἐπάνω ἦν τοῦ θεάτρου, ἀπ' ἧς οἱ μὴ ἔχοντες τόπον ἐθεώρουν.

ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης (Hom. N 63) ἀπὸ ὑψηλῆς πέτρας.

ἀπαίδευτοι ἀνόητοι, ἄτακτοι. καὶ “ἀπαιδευτότερος Φιλωνίδης τῷ Μελιτέως.” ὅτος ὁ Φιλωνίδης οὐ μόνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ ἀμαθής καὶ ὠδης. κωμωδεῖ δὲ αὐτὸν Ἀριστοφάνης ὡς παρασίτους ἔχοντα καὶ διὰ τὸν Λαῖδος ἔρωτα ἐν Κορίνθῳ διάγοντα. κωμωδεῖται δὲ καὶ ὡς σωδὸς σὺν τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ, οὓς κύπρος εἶπε, τὴν δὲ Λαῖδα Κίρκην, ἐπεὶ τοὺς ἑρμαῖς ἐφαρμάκευεν. sch. A Plut. 303.

ἀπαιδία ἡλικία ἐλάσσονι χρόνῳ τῷ συμπαῖθοντος τὸν παῖδα. ἡ ἀγονία, καὶ ἄπαιδος ὁμοίως, τοῦ μὴ ἔχοντος παῖδα.

ἀπαιδοτρίβητοι ἀγύμναστοι, ἀπαίδευτοι.

ἀπαιθριάζει ἀντὶ τοῦ εὐδὶαν ἄγει. καὶ ὑπαιθριάζει. συννεφεῖ δὲ συνάγει τὰ νέφη· Ἀριστοφάνης (Av. 1488) “τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ; ὑπαιθριάζει τὰς νεφέλας ἢ συννεφεῖ;”

ἀπαινόμενον (Hom. A 582) ἀφαιρούμενον.

ἀπαιόλημα (A Nub. 726) ἀπάτημα.

ἄπαιρε, ὃ οἱ πολλοὶ ἄρον λέγουσιν. καὶ ἀπαίρειν ἀντὶ τοῦ παρυγενέσθαι Ἀριστοφάνης. καὶ ἀπαίροντες μεθιστάμενοι.

ἀπαισίον ἀπρεπές, βλάσφημον, ἀσύμβολον, ἀσινές, ἡ δυσοιώνισον. (Menand. p. 381) “ἀνεφάνησαν δὲ τοῦ αὐτοῦ φύλου τῶν Τέρκων, οὓς ἔφασαν τῶν ἀπαισίων ἐλαττήρας εἶναι.”

Ἀπαισός (Hom. B 828) ὄνομα πόλεως.

ἀπαιτοῦμαι αἰτιατικῇ. καὶ ἀπαιτητέα καὶ ἀπαιτητέον ἀντὶ τῷ δεῖ ἀπαιτεῖν.

ἀπαιωρούμενον κρεμύμενον.

ἀπάκτου· Σοφοκλῆς (Ai. 578) “ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχον, καὶ δῶμ' ἀπάκτου.”

ἀπάλαμνος (Hom. E 597) ἄπειρος.

ἀπαλγήσαντας παρὰ Θεκυδίδῃ (262) ἀντὶ τῷ παυσματέως ἀλγεῖν, ὥσπερ τὸ ἀπολοφνύμενοι.

ἀπαλγοῦντες ἀπογινώσκοντες. Πολύβιος (9 40) “οἱ δὲ Ἀκαρνανεὶς πυνθανόμενοι τὴν τῶν Αἰτωλῶν ἔφοδον ἐπὶ σφᾶς, τὰ μὲν ἀπαλγοῦντες ταῖς ἐλλείψει τὰ δὲ καὶ θυμομαχοῦντες ἐπὶ τινα παράστασις κατήντησαν.” καὶ αὐθις “ἀπαλγοῦντας δὲ αὐτοὺς ὑπὸ τῷ πολλῷ ῥίγας ἐπερρώωνεν” (cf. v. Ἀντίοχος α).

ἀπαλέξασθαι ἀντιτάξασθαι· Σοφοκλῆς (Ai. 165) “οὐδὲν σθένος πρὸς ταῦτ' ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρὶς, ἄναξ.” καὶ ἀπαλέξῃσαι κωλύσαι, καὶ ἀπαλέξοντες ὁμοίως.

ἀπαληθεύειν τὸ τάληθες ἐξευρίσκειν, καὶ ἀπαληθεύω τὸ τὴν ἀλήθειαν ἐκφαίνω· “ὃ δὲ χρόνῳ ὕερον ἐφωράθη τῷ πάντα ἐκαλύπτονται καὶ ἀπαληθεύονται.” τούτου τὸ δολερὸν ἀναφαίνεται.

ἀπαληθέσθαι θεραπευθήσασθαι.

ἀπαλλάξας ἀντὶ τοῦ πείσας ἀποσηναί Κρατῖνος καὶ Δημοσθένης καὶ ἄλλοι. καὶ ἀπαλλάξωμεν ἀντὶ τοῦ ἀφανίσωμεν· Ξενοφῶν (Anab. 3 2 28) “τῶν ἄλλων σκευῶν τὰ περισσὰ ἀπαλλάξωμεν.” καὶ ἀπαλλάξαι ἀντὶ τοῦ φυγαδεῦσαι· “ἐδεῖτο δὲ τὸ πλῆθος προσωτάτῳ Ἀρμενίᾳ ἀπαλλάξαι Ἰωτόμην, ὡς οὐποτ' ἂν ἀποσχόμενον τοῦ νεωτερίζειν, εἰ τύχοι ὦν ἐνδηγόν.” ἀπαλλάξαι μετὰ κινήσειεν· Ἀριστοφάνης (Pac. 572) “πῶς καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξαιεν ἂν μετόρχιον.” καὶ

ἀπαλλλαξείοντες ἐπιθυμίαν ἔχοντες ἀπαλ-
λαγῆναι (Thuc. 1 95).

ἀπάλλλεις ἀποπέμψεις.

ἀπαλοὶ θερμολεσφαίς, ἄβροὶ μαλ-
θακενναίς, ἐπὶ τῶν ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἄβρό-
τητος διαρρέοντων.

ἀπαμβλύνει ἐκκαθαίρει σκότους καὶ
ἁλλοιώσεως.

ἀπαμείρεται ἀποξερεῖ.

ἀπαμυνεῖ ἀποτρέψει.

ἀπαμφείσαντες ἐκδύσαντες. καὶ ἀ-
παμφιεῖ ἀποκαλύψει. Μένανδρος Μισου-
μένην "ἀπαμφιεῖ γὰρ τὸ κατὰ πλάσιν τοῦτό
σε καὶ λανθάνειν βεβλόμενον ἢ μέθη ποτέ."
καὶ ἀπαμφίσκων ἀποκαλύπτων.

ἄπαν. οἱ μὲν Ἴωνες συζέλλουσι, καὶ ὁ
ποιητὴς (Y156) "τῶν δ' ἄπαν ἐπλήσθη πε-
δίων." οἱ δὲ Ἀττικοὶ ἐκτείνουσι τὴν ὑσέραν.
καὶ τὸ παρὰ πᾶν ὁμοίως, καὶ ἄπαντα τὰ
τοιαῦτα.

ἀπαναίνομαι ἀρνοῦμαι.

ἀπανάσσεις ἀποικία, μετὰσσεις.

ἀπανθήσαντα ξηρανθέντα. "μακαριω-
τάτη ἐγώ, ἥτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυ-
ρώμασιν ἀγαθοῖσιν· ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμ-
μένει πολὺν χρόνον, τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα
πάντ' ἀπέπτυτο." Ἀριστοφάνης φησὶν (Eccle.
1151). ἀπανθῶ γὰρ τὸ ἀποβάλλω· καὶ ὁ Θεο-
λόγος (στ. 19 p. 291) "τῶν ἐκ γένους τοῖς ἀ-
πανθήσουσιν." ἀπανθήζω δὲ τὸ τὰ ἀνθη
συλλέγω.

ἄπανθ' ὅμοια καὶ Ῥοδῶνις ἡ καλὴ.
σημαίνει δὲ ὅτι ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπε-
πτώκασιν οἱ θνητοί.

ἀπανθρακίζομεν ἀντὶ τοῦ ἀνθρακας
ἐσθίουμεν· ἐς δὲ εἶδος ἰχθύων, ὃ παροπτῶν-
τες ἐσθίουσιν. ἢ ὅπως ἐσθίουμεν. ἢ ἀνθρα-
κας ζωπυροῦμεν. sch. A Av. 1545.

ἀπανθρωπία ἡ κακία. ὅταν τις μὴ
κατὰ ἀνθρωπὸν ποιῇ, τοῦτο ἀπανθρωπία.

ἄπαντα γὰρ τοὶ βρωτὰ πολιορκη-
μένοις. ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου ὁ λόγος· οἱ γὰρ
πολιορκούμενοι πολλὰκις καὶ ὧν οὐ δεῖ
ἄπνουνται.

ἀπαντᾶν καὶ συναντᾶν λέγουσιν ἐκα-
τέρως τὸ παραγίνεσθαι εἰς τινα τόπον. καὶ
ἀπαντήσαντος γενέσθαι φθάσαντος. Ἀλ-
λιανός "ἀνεσάφρωτο δὲ ὁ πολιορκῶν, καὶ ἐς
τοῦτο οἱ τὸ τοῦ χειμῶνος τοῦ μὴ καθ' ὥραν
ἀπαντήσαντος τὸ τέλος ὠρμήσματο." καὶ

ἀπαντῶσιν ἀντὶ τοῦ παραγίνονται· "ἅμα
τῷ περὶ ὄρθρον εἰς τὰς τῶν δεσποτῶν οἴκους
ἀπαντῶσι." καὶ ἀπαντωμένων ἀντὶ τοῦ
συμβαινόντων, γιγνομένων (Polyb. 10 13) "ἂ
μὴν ἀλλὰ τοιούτων ἀπαντωμένων οὐδὲν ἱκανὸν
ἦν πρὸς τὸ κωλύειν τὴν ὁρμὴν τῶν Ῥωμαίων."

ἄπαντα τόλμης πλέα κἀναισχυν-
τίας (A Thesm. 709), ἐπὶ τῶν Ἰταμῶν καὶ
ἀναιδῶν.

ἀπανταχοῦ.

ἀπαντῶ ἐπὶ δικαστηρίου, ὑπαντῶ δὲ
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.

ἄπαξ. "ἐπεὶ δὲ ἄπαξ ἐκ τοῦ φρουρίου
αὐτὰς ἐκπεπτωκέναι ἔμαθεν, ἀφικνεῖται πρὸς
αὐτούς." καὶ Ἰώσηπος "ἄπαξ δὲ καταστάντες
εἰς ταραχάς," ἀντὶ τοῦ διόλου, ὁλοσχερῶς.

ἄπαξ ἄπαντα ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου·
(Procop. Pers. 1 25) "καὶ τὰ χρήματα ἄπαξ ἄ-
παντα λόγῳ οὐδενὶ ληϊζόμενος, τὴν δίκην
ὀρθῶς καὶ δικαίως τῆς ἐς τὴν δίκαιαν πα-
ρανομίας ἐξέτισε." καὶ ἀπαξάπαντες ἀντὶ
τοῦ ὁμοῦ πάντες· τὸ γὰρ ἄπαξ ἐπὶ ἐπιτάσεως
λαμβάνεται. "ὁ δὲ Καῖσαρ νειμεσθὲ καὶ ἀγα-
νακτεῖ ὅτι ἀπαξάπαντας μὴ ἀνέστησαν."

ἀπαξάπαντα. οὐδὲν πλέον σημαίνει τὸ
ἄπαξ προσκείμενον. καὶ ἀπαξαπλῶς ἀντὶ
τοῦ καὶ ὡς εἰπεῖν.

ἄπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός (Ps. 61 11)
ἀντὶ τοῦ ἀποφαντικῶς ἢ παντελῶς. τὸ ἄπαξ
ἐλάλησεν ὁ Θεὸς οὐκ ἐπὶ ἀριθμοῦ, ἀλλ' ἐπὶ
τοῦ πάντος ἐσομένου. καὶ παροικία "ἄπαξ
πυρρὸς καὶ μὴ δέκατον χλωρός" ἐπὶ τῶν
δανειζόντων. cf. v. ἀπερυθριᾶσαι.

ἀπαξιῶν ἀνάξιον ἡγούμενος· Ἀππιανός
"ὁ δὲ δῆμος τὸν Μάρκιον μετιόντα τὴν ὑπα-
τείαν οὐκ ἐχειροτόνησεν, οὐ τὸν ἄνδρα ἀπα-
ξιῶν, ἀλλὰ τὸ φρόνημα δεδιὸς αὐτοῦ."

ἀπαξιώσεις· Πολύβιος "ὁ δὲ Φίλιππος
ἐδυσχέραιεν ἐπὶ τῇ τῶν Κερκυραίων ἀπα-
ξιώσει," τουτέστι καταφρονήσει.

ἀπάξω ἐκείθεν ἄξω.

ἀπαράβλητος ἀσύγκριτος, ἀνόμοιος.

ἀπαρᾶγγέλιος ἀκελεύσιος· Πολύβιος
"καὶ πανταχόθεν ἀπαρᾶγγέλιος ἡθροίζοντο."

ἀπαραιτήτως ἀσυνχωρήτως· "πάντας
δὲ τοὺς παρὰ τυγχάνοντας ἀπαραιτήτως ἀπέ-
κτεινον διὰ τὴν ὀργήν."

ἀπαράκλητοι αὐτόματοι· Θουκυδίδης
(2 98) "πολλοὶ τῶν αὐτονόμων Θρακῶν ἀπα-
ράκλητοι ἐφ' ἄρπαγὴν ἡκολούθουν."

ἀπαράξειεν ἀποσπάσειεν, ἀποχωρίσειεν· ὥς εἰ τούτους ἀπαράξειε τοῦ λόφου καὶ γέ-
ροιο τῶν ἄκρων ἐγκρατής, θῦττον κατερ-
γασόμενος τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ."

ἀπαρὰ πόδις ἀπλανῆ.

ἀπαρὰ πόλιν ἀπλᾶς.

ἀπαρά τιλτος ἀντὶ τῆ δασὺς καὶ ἄκο-
σμος τὰς τρίχας, "ἔξ ἐτών ἄλυντος" (A.
Lys. 274).

ἀπαργμάτων ὥριων καιριώτερον
ἤσιν ὁ θεολόγος ἐν τῷ "χθὲς τῇ λαμπρᾷ"
(or. 40 p. 646), ἀντὶ τοῦ ἐναγισμάτων, ἃ εἰς
τοὺς τάφους ἔβαλλον. τὸ δὲ καιριώτερον
ἐναγκαιότερον.

ἀπαριθμησόμενος ἀποδώσων, κατα-
βαλούμενος· "ὁ δὲ Γέτης ἀφίκετο ὡς ἀπα-
ριθμησόμενός τι τῶν ἐνιαυσιαίων χρημάτων
πρὸς τὸν ἐρατηγὸν τῶν Ῥωμαίων." καὶ ἀπα-
ριθμῶν ἀντὶ τοῦ ἀποπληρῶν ἀριθμὸν Ἰσο-
κράτης (Philipp. 27). καὶ ἀπαριθμῶ σε,
αἰτιατικῇ.

ἀπαρνος ὁ ἀρνούμενος καθόλου. καὶ
ἀπαρνοῦμαι αἰτιατικῇ.

ἀπαρᾶντα ἀποχωρήσονται· "οἱ δὲ Καρ-
χιδόνιοι προσεδόκων ἀν' ἐκάστην ἡμέραν ἀπα-
ρᾶντα τὸν σόλον εἰς τὴν οἰκίαν."

ἀπάρσεως ἀναχωρήσεως· (Dionys. Hal.
94) "τῆς δὲ ἀλόγῃ ταύτης ἀπάρσεως ἡ φυ-
τῆς τὸ πρὸς τὸν ἡγεμόνα ἐκ τοῦ δήμου μί-
σος αἰτίον ἦν."

ἀπαρτῆσαι τὸ κρεμύσαι, ἀπαρτίσαι
δὲ τὸ τελειῶσαι.

ἀπαρτί. ἐπὶ ῥημῶ ἐξιν, ὡς ἀμογητί,
παρὰ τὸ ἀπρητισμένον καὶ πλήρες. Ἡρόδο-
τος (2 158) "ἀπὸ τῶν εἰσι εἰσάδιοι ὁ ἀπαρτί." καὶ
Φερεκράτης ἐν Κραπατάλοις "φράσον
μοι. ἀπαρτί δήπου προσλαβεῖν." καὶ Ἀριστο-
τῆλης Πλούτῳ (388) "ἔγωγε καὶ τὰς δεξιὰς
καὶ σῶφρονας ἀπαρτί πλουτῆσαι ποιήσω."

ἀπαρτίαν ἀποσκενήν, τέλος ἀπαρτισμῶ.
καὶ ἀπαρτιζόντως τὸ (ἀν ὥς) μῆτε ὑπερ-
βάλλειν μῆτε ἐνδεῖν· "ὅρος γὰρ ἐστὶ λόγος κατ'
ἀνάγκην ἀπαρτιζόντως ἐκφερόμενος" (cf. v.
ἀνάλυσις). καὶ ἀπαρτιλογία ἀπρητισμένος
καὶ πλήρης ἀριθμὸς καὶ λόγος· οὕτω Ἀνσίας.
Ἡρόδοτος δὲ ζ' (29) (λέγει δὲ Ξέρξης πρὸς
Πέρσιον τὸν Ἀνδών) "ἵνα μὴ τοι ἐπιδεῖς
ὥσιν αἱ τετρακόσμαι μυριάδες ἑπτὰ χιλιά-
δων, ἀλλ' ἦ τοι ἀπαρτιλογίῃ ὑπ' ἐμὸ πε-
κληρωμένῃ."

ἀπαρυσέον ἀφαιρετέον, ἀπὸ τῆ ἀρύω.
sch. A Eq. 917.

ἀπάρχεσθαι τὸ τοῖς ἀγύρταις ἀργύριον
ἐμβάλλειν. καὶ ἀπάρχου ἀρχὴν βάλλε, ἢ
ἀπαρχὰς πρόσφερε. καὶ ἀπαρξόμεθα ἀντὶ
τῆ ἀπαρχὰς προσοίσομεν· (AP 6 238) "εἰ μὴδ'
ἔξ ὀλίγων ὀλίγη χάρις· εἰ δὲ διδοίης πλείονα,
καὶ πολλῶν, δαῖμον, ἀπαρξόμεθα."

ἀπασαν τὴν οὐσίαν ἡμφιάσαι, ἐπὶ
τῶν μὴδ' ὁτιοῦν ἄλλο κεκτημένων ἢ ὅπερ
ἀμπίσχονται.

ἄπας ἐχῖνος τραχύς, παροιμία ἐπὶ
τῶν δυσκόλων καὶ δυσρόπων.

ἀπασκαρίζειν. Ἀριστοφάνης Τυγηνισαῖς
"ἀπασκαρίζειν ὥσπερ εἰ πέτρην χαμαί." Μέ-
νανδρος "ἀπασκαριῶ δ' ἐγὼ γέλωτι τήμερον."

ἀπασία ἀτροφία, νηξεία, παρὰ τὸ πά-
σασθαι. καὶ ἄπασος (Hom. T 346) ἄγεστος,
οἶον ἄμιζος, ἀμίσητος.

ἀπαταγί ἄνευ ψόφου.

ἀπατεῶνος ψεύσου.

ἀπατηλὸς ἀπατητικός.

ἀπατήσει, αἰτιατικῇ, ἀντὶ τοῦ παραλο-
γιεῖται Τηλεκλειδῆς.

ἀπατούρια ἐορτὴ δημοτελής. ἤγετο δὲ
παρ' Ἀθηναίους ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· ἐν ἡ ἐργάφῃ
ἐν τῇ πολιτείᾳ ὁ υἱὸς Σιτάλκῃ τοῦ Θρακῶν
βυσιλέως. καλοῦσι δὲ τὴν μὲν πρώτην δόρ-
πειαν, ἐπειδὴ φράτορες ὄψιας συνελθόντες
εὐωχοῦντο, τὴν δὲ δευτέραν ἀνάρρουν ἀπὸ
τοῦ θύειν (ἔθνον δὲ Διὶ φρατρίῳ καὶ Ἀθῆ-
νᾳ), τὴν δὲ τρίτην κούρεῶν ἀπὸ τοῦ τοὺς
κούρους καὶ τὰς κόρας ἐγγράφειν εἰς τὰς
φρατρίδας. ἡ δὲ αἰτία· πόλεμος ἦν Ἀθηναίους
πρὸς Βοιωτοὺς περὶ Κελαινῶν, ὃ ἦν χωρίον
ἐν μεθορίοις, Ξάνθιος δὲ Βοιωτὸς προεκα-
λέσματο τὸν Ἀθηναίων βασιλέα Θυμοίτην. ὁ
δεξαμένου δὲ Μελάνθοις ἐπιδημιῶν, Μεισιή-
νιος γένος ἀπὸ Περικλυμένου τοῦ Νηλέως,
ὑπέστη ἐπὶ τῇ βυσιλείᾳ. μονομαχοῦντων δὲ
ἐφ' αὐτῇ τῷ Μελάνθῳ τις ὀπισθεν τοῦ Ξαν-
θίου τραγὴν ἐνημιμένος μελαιναν. ἔφη οὖν
ἀδικεῖν αὐτὸν δευτέρον ἤκοντα. ὃ δὲ ἐπεσρά-
φη. ὃ δὲ παῖδας ἀποκτείνει αὐτόν. ἐκ δὲ τῆ-
του ἡ τε ἐορτὴ ἀπατούρια, καὶ Διονύσου
μελαναιγίδος ἑορμήσαντο. οἱ δὲ φασιν ὅτι
τῶν πατέρων ὁμοῦ συνερχομένων διὰ τὰς
τῶν παίδων ἐγγραφὰς οἷον ὁμοπατόρια λέ-
γεσθαι τὴν ἐορτήν. ὁποῖω τρόπῳ λέγομεν
ἄλογον τὴν ἐορτήν καὶ ἄκοιτιν, οὕτω καὶ

ὁμοπατόρια ἀπατόρια. καὶ Ἀριστοφάνης (Ach. 146) "ἦρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ ἀπατρῶν."

ἀπαύγασμα καὶ ἀπανυγάζω, καὶ ἀπανυγή ἢ ἐκλαμψις.

ἀπανυδῶ ἀπαγορεύω, ἀπολέγομαι. Ἀριστοφάνης (Ran. 362) "τούτους αὐδῶ, καὶ οὐδὲς ἀπανυδῶ, καὶ οὐδὲς τὸ τρίτον μᾶλ' ἀπανυδῶ."

ἀπανυθαδιάζοντας μεγαλοφρονῶντας.

ἀπανυθημερίζειν αὐθημερὸν ἐπανέρχεται. Ξενοφῶν (Anab. 5 21) "ἐπεὶ δὲ τὰ ἐπιτήδεια οὐκ ἦν λαμβάνειν ὥς ἀπανυθημερίζειν ἐπὶ τὸ σφάτευμα."

ἀπανυτοματισθεῖσα οὐκ ἄφ' ἑαυτῆς τελειωθεῖσα.

ἀπανυτομολῆσαι ἀναχωρεῖσαι, φεύγειν. "ἔφερον δὲ τὰ σφέτερα αὐτῶν σιτία, οἳ μὲν ἀπορία ἀκολέθων οἳ δὲ ἀπείρι· ἀπνυτομολήκεισαν γὰρ οἳ πλείους."

ἀπανυχευρίζειν ἀφηνιᾶν, ἀτακτεῖν. ἢ τὸν αὐχένα συντρίβειν.

ἀπαφίσκω ἀπατῶ.

ἀπαχθῆναι ἀπενεχθῆναι, ἀναιρεθῆναι.

ἀπέβη ἀπέθανε. καὶ ἀπεβίω ὁμοίως.

ἀπέβλισεν ἀφείλετο. ἢ μεταφορὰ ἢ ἀπὸ τῶν κηρίων ἢ ἀπὸ τῶν τὸ γάλα ἀμελγόντων. Ἀριστοφάνης Ὀρνισί (498) "λωποδύτης παίει ροπάλῳ με τὸ νῶτον, καὶ γὰρ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὃ δ' ἀπέβλισε θοομάτιόν μου."

ἀπέβριξεν ἀφύπνωσεν.

ἀπεγένετο ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης (2 34, 51, 98).

ἀπεγνωκῶς ἀντὶ τοῦ ἀποδοκιμάσας Ἀημοσθένης. καὶ ἀπέγνωσαν τὸ ἐναντίον τῷ κατέγνωσαν.

ἄπεδα τὰ ἰσόπεδα. Κλείδημος "καὶ ἡπέδιζον τὴν ἀκρόπολιν, περιέβαλλον δὲ ἐννεάπυλον τὸ Πελασγικόν."

ἀπέδει ἐνέλειπεν. (Pausan. 8 49) "ὃ δὲ Φιλοπολιμνὸς Ἀρκὰς μέγεθος μὲν δὴ καὶ σώματος ῥώμην ἀπέδει Πελοποννησίων οὐδενός, τὸ δὲ εἶδος ἦν τοῦ προσώπου κακός."

ἀπεδειλία ἔδεδει. Πολύβιος (29 6) "ὃ δὲ Περσεὺς μίαν ἔχων πρόληψιν ἢ νικᾶν ἢ θνήσκειν" ἀντὶ τοῦ ἐννοῖαν "τότε οὐκ ὑπέμεινε τῇ ψυχῇ, ἀλλ' ἀπεδειλία καθάπερ οἱ προόπτει τῶν ἱππέων."

ἀπέδειξεν ἀντὶ τοῦ παρέδωκε. Ξενοφῶν (Rp. Lac. 15 3).

ἀπεδήδοκε (A Ran. 1015) κατέφαγεν.

ἀπεδημηκότες ἀντὶ τοῦ ἀποδεδημηκό-

τες Ἑρμιππος Φορμοφόροις.

ἀπεδοκίμαζεν ἀτίμως ὕβριζεν, ξεφάυλιζε. (Polyb. 8 11) "καὶ καθόλου τοὺς μὲν κοσμίους τοῖς ἡθροῖς καὶ τῶν ἰδίων βίων ἐπιμελομένους ἀπεδοκίμαζεν, τοὺς δὲ πολυτελεῖς καὶ ζώντας ἐν μέθαις καὶ κύβοις ἐτίμω καὶ προήγεν."

ἀπέδον τὸ ἰσόπεδον καὶ τὸ ὁμιλόν. Θουκυδίδης (7 78) "οἳ δὲ Ἀθηναῖοι κατέβησαν εἰς χωρίον ἄπεδόν τι καὶ ἐσρατοπεδεύσαντο, βουλόμενοι ἐκ τῶν οἰκιῶν λαβεῖν τι ἐδώδιμον."

ἀπέδοξεν ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔδοξεν.

ἀπέδοσθε ἀπνηπολήσατε. καὶ ἀπέδοτο ἐκδίδωκε, παρέδωκεν.

ἀπέδρα, καὶ τὸ πρῶτον πρόσωπον ἀπέδραν. "τί οὐκ ἐπανεχώρησα δεῦρο κῆπείδραν;" Φερεκράτης Ἰπνῶ. Μένανδρος Θεταύλη "εἰτ' ἀπέδραν μόνος."

ἀπέθανεν ἀπῆλθεν ὅθεν ἦν (Plutarch. cons. Apoll. p. 110 A). καὶ ἔξιν ἐν τῷ ἀποθανεῖν.

ἀπεθέρισεν ἀπέκτεινεν, ἀπέκοψε. καὶ ἀπέθρισε τὸ αὐτό. (Ap 7 204) "σὴν κεφαλὴν αἰλῆρος ἀπέθρισε, ἄλλα τε πάντα ἤρπασε, καὶ φθονερὴν οὐκ ἐκόρεσε γένυν."

ἄπει ἀντὶ τοῦ ἀπελεύσῃ Σοφοκλῆς (Ant. 244, OR 431, Ph. 1067).

ἀπεῖδεν. "ὃ δὲ σρατηγὸς ἐπεὶ ἀπεῖδεν εἰς αὐτὸν ὀργῇ διακεκαυμένος, θανάτῳ τὸν Γέτην ἐκόλουσεν," ἀντὶ τοῦ μετὰ δριμύτητος ἐθείασατο.

ἀπειθεῖν, δοτικῇ, ἀπειεῖν. καὶ ἀπειθῆς οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ δυσπειθοῦς ἀνθρώπου ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τόπον. Αἰλιανός "οἳ γὰρ Ῥωμαῖοι ἐνθα ἂν τοῖς ἐχθροῖς ἐνέτυχον, ἐνταῦθα δῆπον καὶ ἡγωνίζοντο, εἴτε εἰεν ἀπειθεῖς οἳ τόποι καὶ τραχεῖς, εἴτε καὶ εὐφρεῖς δέξασθαι ὀπλίτας καὶ εὐήλατοι." ἀπειθῶ δέ, ὡς τὸ (Ap 7 9) "ὧ δρῶς οὐκ ἀπείθησαν, ὅτῳ σὺν ἡμῖν ἔσπετο πέτρῃ ἄνυχος."

ἀπεικάζω δοτικῇ.

ἀπεικασμα ὁμοίωμα.

ἀπεικός ἄτοπον, ἀρεπές. ἀπεικότως δέ.

ἀπειλή ἢ ὀργή.

ἀπειλημένος κεκρατημένος.

ἀπειλητῆρες (Hom. H 96) καυχῆται, καὶ ἀπειλῶν, δοτικῇ, καυχώμενος.

ἀπείπατο ἀπρηνήσατο. "ὃ δὲ τὴν πατρίδα ἀπείπατο καὶ Θούριος ἀνερρήθη." καὶ

ἀπείπεν ἀπηγόρευσεν, ἀπεφήνατο· "ὃ δὲ ἀπείπεν ἄπασιν μῆτε ἄριστον αἰρεῖσθαι μῆτε ἀποδραβεῖν μῆτε ἀποθωρακίσασθαι τῶν πάντων οὐδένα." καὶ ἀπειπεῖν ἀντὶ τῆς κελευσῆσαι μὴ πρῶττειν· *Λυσίας* (fr. 152) ἐν τῷ κατὰ *Κησιφώντος* "καὶ τοὺς μὲν τῶν ἄλλων Ἀθηναίων παῖδας, ὧν οἱ πατέρες βοήθησαντες ἡμῖν ἔτι ζῶσι, ἀπειπεῖν ἐν τοῖς νόμοις μῆτε ἄδικον μῆτε δίκαιον λέγειν." καὶ ἀπειπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀποκαμῖν καὶ ἀδυνατῆσαι. ἡ ἀπειπεῖν ἀπαρηγόρευσθαι, ἀποποιήσασθαι φιλίαν· "καὶ ἀπειπόμενοι τὴν χάριν καὶ τὴν δωρεάν διὰ τὸ γεγονὸς παρασπόνδῃμα."

1 ἀπειπών ἐντεταλμένος· "ἀπειπὼν μηδὲν φράζειν τὸ γεγονός." καὶ *Αἰλιανός* "ὀλίγοι μὲν ἀπείπον πεμφθῆναι οἱ τὸν *Θρίαμβον*." ἡ ἀπειπὼν ἀποκαμῖν, ἀπαγορεύσας· "ὄρω-δοῦντες μὴ τις αὐτῶν ἀπειπὼν τοῖς παρῶσι, κίνδυνον ἀναρρήψας ὑπαναφῆναι δυνηθῇ τρέτος, ὅσπερ ἐμέλλε δικαιώσιν αὐτούς."

2 ἀπειπών ἀπαρηγόρευτος, πυραϊτησάμενος· "οὐκ ἂν ἔφησεν ὕψασθαι τροφῆς, εἰ μὴ τὸν φόρον τὸν βυρβαρικὸν ἰσορήσειεν. ὃ δὲ ἀπειπὼν τὴν εὐωχίαν συνηπείετο πρὸς τὴν θάλασσαν."

ἀπειραλίη (*Hom.* η 8) ἡ ἀποδὲν παρῶσα, Ἡπειρωτική.

ἀπείρατον ἀδοκίμαζον· "οὐκ ἀπείρατον αὐτῷ ἔδοξεν ἐκλιπεῖν, εἰ πῃ Ὀσρόης γνωσιμαχῆσας ὑποδύσεται τοῖς ἐκ Ῥωμαίων τε καὶ ἑαυτοῦ ξὺν δίκῃ ἀξιουμένοις" (cf. v. γνωσιμαχῆσαι).

ἀπειργάσθαι ἀντὶ τοῦ ἀποδεδεῖχθαι *Ξενοφῶν* (*Cyr.* 8 extr.).

ἀπειρέσια ἄπειρα τῷ πλήθει.

ἀπείρηκα, δοτικῇ, κέκμηκα· "ὃ δὲ ἀμφὶ τὴν ἰσχάτην πορεῖαν τῆς βίης ὧν ἐγγεγραμμέναι, καὶ ἀπείρηκται τοῖς νόμοις ἔδοκει" (*Agath.* 514). καὶ αὖθις "διὰ τοι τοῦτο ἀπείρηκασιν Μῆδοι τῶν ἰερηνάων σπονδῶν, καὶ πάλιν αὐτοῖς ἀναεῖπυρεῖται τὸ φιλοπόλεμον" (*Theophyl.* Sim. 3 15).

ἀπείρηκει καὶ ἀπείρηκεν ἀπηγορεύει· ἔξι γὰρ καὶ πρῶτον πρὸς ὅσωπον. καὶ ἀπείρηκνῆαι ἀπαγορεύσασα. καὶ ἀπείρηκεσαν.

ἀπείρητος ὁ ἀπείραστος, ὁ ἄπειρος. ἀπείρητος δὲ ἡ ἄπειρος καὶ πολλή.

ἀπείρξεν (*S. Ai.* 1280) ἐκώλυσεν.

ἄπειροι (ἀπ' ὑπερ οἱ) γῦπες, ἐπὶ τῶν

διὰ κληρονομίαν ἢ διὰ κέρδος προσεδρεύοντων τινί, παρ' ὅσον οἱ γῦπες τοῖς θνησιμαίοις παρεδρεύουσιν.

ἀπειροκαλία ἀμετρία τοῦ καλοῦ· "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἤδη κεκρατηκότες ἐξημεμένοι ἦσαν εἰς ἀπειροκαλίαν, καὶ τὰς σφῶν αὐτῶν ἐξέτειναν δυνάμεις ἀνὰ τὴν ἐκείνου *Λιβύην*." καὶ αὖθις "ἀλλ' εἰμὶ λίαν ἀπειρόκαλος ὥς διαβεβημένα ἐπιδιηγούμενος."

ἄπειρος ὁ ἀμαθής, ἡ ὁ ... "ἀθαλάττωτος, ἀσαλαμίνιος" *Ἀριστοφάνης* (*Ran.* 206) διὰ τὴν περὶ *Σαλαμίνα* ναυμαχίαν. ἡ ὅτι ἡ ἑτέρα τῶν ὑπηρετιδῶν νεῶν ἐκαλεῖτο *Σαλαμίνα*, ἡ δὲ ἑτέρα *Πάραλος*.

ἄπεισιν ἀτέρχεται.

ἀπείσομαι ἀντὶ τοῦ ἄπειμι.

ἀπείχε πόρρω ἦν· "ὅσον δὴ ἀπείχε τῆς ἐκπεπληγῆσαι βασιλεία τε καὶ ὄγκον, ἐδήλου τῷ μηδὲ ὀφθαλμῶν ἄξια ἡγεῖσθαι τὰ τοιαῦτα."

ἀπεκάθητο ἐκαθίζετο· "ὃ δὲ *Σκηπίων* ἀπεκάθητο πρὸς τινι πυραμίδι, *Θεωρῶν* τὰς αὐτομόλους καὶ τὴν τούτων ἀπόνοιαν."

ἀπεκαίνυτο (*Hom.* θ 127) ἐνέκα.

ἀπεκάλει ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλει. μετεπέμπετο *Ξενοφῶν* (*Cyr.* 1 4 25, 4 5 12).

ἀπεκαρτέρησεν ἑαυτὸν διεχρήσατο· "ὃ δὲ *Λυκούργος* ἐλθὼν εἰς *Κρήτην* ἀπεκαρτέρησεν, ἵνα μὴ λύσῃ τοὺς νόμους ἕς ἔθικεν." cf. v. ἀποκαρτέρησαντα et *Λυκούργος*.

ἀπεκαύθησαν· (*X Anab.* 7 4 3) "πολλοὶ δὲ ἐπὶ κρύβους ἀπεκαύθησαν χεῖρας καὶ πόδας."

ἀπέκειντο ἐταμιεύοντο· (*X Anab.* 2 3 15) "αἱ δὲ βάλανοι τῶν φοινίκων, οἷας μὲν ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἔσιν ἰδεῖν, τοῖς οἰκέταις ἀπέκειντο, αἱ δὲ τοῖς δεσπόταις ἀποκείμεναι ἦσαν ἀπόλεκτοι."

ἀπέκνισεν ἐξύλον (*2 Regg.* 6 6) ἀπέκοψεν.

ἀπεκομίσθη ἀπηνέχθη.

ἀπεκόμψασεν· ἐν ἐπιγράμματι (*AP* 6 54) "βρυγχὸν τετριγυῖα λύρας ἀπεκόμψασε χορδὰ."

ἀπεκόπησαν ἀντὶ τῆς ἀνεβλήθησαν *Ξενοφῶν* (*Anab.* 4 2 17).

ἀπεκορύφου προφανῶς ἔλεγεν· *Ἡρόδοτος* (5 73) "Ἀρταφέρνης ὁ Ὑδάσπεος, *Σαρδίων* ὑπαρχος, ἀπεκορύφου σφι τάδε· εἰ μὲν ἰδιδούσι βυσιλεῖ *Δαριῶ* Ἀθηναῖοι γῆν τε καὶ ὕδωρ, ὃ δὲ συμμαχίην σφι συνετίθετο· εἰ δὲ μὴ διδῶσιν, ἀπαλλάσσεσθαι αὐτὰς ἐκέλευεν."

ἀπεκράνιξε τῆς κάρας ἀπεχώρισεν, ἀπέκοψεν· (AP 6 255) "ὁ δὲ ῥοπάλῳ γυρὸν ἀπεκράνιξε βοδὸς κέρας."

ἀπεκρίθη ἀφωρίσθη.

ἀπεκτάγχασι καὶ ἀπεκτόνουσι· "μισοῦσι μὲν, ὦ πάτερ, Θράσωνα, ἀπεκτάγχασι δ' οὐ." cf. v. ἀποκτινύναι.

ἀπεκτήτου ἀκτενίζου· ἐν ἐπιγρύμματι (AP 5 270) "οὐδὲ κομίης χρυσὸς ἀπεκτήτου σῖς τριχὸς ἀγλαῖην."

ἀπέλα (X Cyp. 8 3 32) ἀντὶ τοῦ ἀπέλαυε.

ἀπελάυνομαι· "ὥς οἱ τὸ ἀκάθαρτον καὶ ὀλικὸν πνεῦμα τῶν ψυχῶν ἀπελάσαντες."

ἀπέλεθρον (Hom. E 245) πολλήν, ἀμέτηρον.

ἀπελεύθερος ὁ ἐλευθερωθεὶς.

ἀπεληλαμένος ἀποφεύγων.

ἀπέλθῃ ἀντὶ τοῦ ἐπανέλθῃ Θεοκλίδης. Δημοσθένης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποδρᾶναι.

ἀπελλαῖος παρὰ Μακεδόσιν ὁ δεκάμβριος μῆν.

Ἀπελλῆς Κολοφώνιος, θέσει δὲ Ἐφέσιος, ζωγράφος, μαθητὴς Παμφίλου τοῦ Ἀμφιπολίτου, πρότερον δὲ Ἐφόρου τοῦ Ἐφεσίου, υἱὸς Πυθέου, ἀδελφὸς Κτησιόχου καὶ αὐτῷ ζωγράφου.

ἀπελογίζετο ἀπρηιδμῖτο· "ὁ δὲ εἰσελθὼν ἀπελογίζετο τὰς αἰτίας δι' αἷς πεφευγὼς εἶη τὸν Φίλιππον."

ἄπελος τὸ ἔλκος, διὰ τὸ μὴ πελάζειν ἀλλὰ διέχυσθαι.

ἀπελπίζω αἰτιατικῇ.

ἀπελυμαίνοντο (Hom. A 314) ἀπεκαθαίροντο.

ἀπέλυσεν (Hom. A 95) ἐλυτρώσατο. Πόλυβιος "ἢ καὶ τὸν Ἡρακλείδην ἀπέλυσε τῆς ὑποψίας" (cf. v. ἀναδέχασθαι).

ἀπελωρήθη ἐφύβρισα εἰργασαι. ἡ οὕτως· ἐνυβρίσθη καὶ λωβητὸς γέγονε. Σοφοκλῆς (Ai. 216) "μυρία γὰρ ἄλους ἡμῖν ὁ κλεινὸς νύκτερος Αἴας ἀπελωρήθη."

ἀπεμορξάμην ἀπεψησύμην, ἐδάκρυσα· (A Ach. 672) "ὥς· ἐγὼ μὲν ἠλέησα ἀπεμορξάμην, ἰδὼν ἄνδρα πρεσβύτερον ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον." ἀπὸ τοῦ παρὰ κολασθῆναι· παρέπεται γὰρ τοῖς δακρύουσιν ἀπομάτεσθαι. ἢ ἀπεμόρξατο ἐξωμοιώσατο· (AP 6 217) "ὑέτον ἄρτι κόμης ἀπεμόρξατο, τοῦ δὲ κατ' ἔχρος βουφάγος εἰς κοίλῃν ἀτραπὸν ἔκτο λέων." καὶ ἀπεμόρξατο (Hom. B 269)

ἀπεβύλετο, ἀπεσμήξατο.

ἀπεμπολή ἀπόσασις, ἡ μετὰ ἀπάτης πρῶσις καὶ ἐμπορία. καὶ ἀπεμπολήσας πεπρακώς, ἀποκτησάμενος.

ἀπεμυθήσω ἀντὶ τοῦ ἀπελογίσω Στράτις.

ἀπεμφαίνει ἀπείρηκεν (ἀπ ἀπέοικεν).

ἀπενεγκάμενος κτησύμενος.

ἀπενιαντίσαι ἐνιαντιῷ φυγεῖν τὴν πατρίδα ἐπὶ τισὶν ἀδίκημασιν. (Philostrat. V. A. 1 13) "Ἀπολλωνιὸν φασὶ τὸν Τυανέα ἀπενιαντίσαι εἰς τὸ Σκυθῶν ἔθνος, διαμαρτίᾳ ἐρωτικῇ χρησάμενον." καὶ αὐτὸς περὶ Ἡρακλέους "ἀπενιαντίσαντα, ὡς νόμος, ἔξω καὶ καθαρούμενον ἐπανελθεῖν εἰς Ἀθήνας."

Ἀπεννῖνα ὄρη.

ἀπεξεσμένον ἡκριβωμένον.

ἀπειοικός ἀπρεπὶς.

ἀπέπαρδε (A Eq. 636) καὶ ἀποπαρδεῖν. ἐπραδεν δέ, προτεταγμένου τοῦ ρ.

ἀπεπίζεενον ἡλιπίζον· (Polyb. 3 71) "οἱ γὰρ Ῥωμαῖοι πρὸς τοὺς ὑλώδεις τόπους ὑπόπτως εἶχον πρὸς ἐνέθραν, ἐν δὲ τοῖς ἐπιπέδοις καὶ ψιλοῖς ἀπεπίζεον."

ἀπεπλίζατο. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν (217) "οὐκ ἂν ἐλαφρῶς ἀπεπλίζατο" ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς καὶ μετὰ ῥαψώνης ἀπεισεῖατο καὶ ἀπέφυγε. πλῖξ γὰρ τὸ βῆμα, καὶ πλῖγματα τὰ πηδήματα. ἐνθεν καὶ τὸ περιβιάδην ἀμφιπλῖξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριποτολίμῳ, καὶ Ὀμηρὸς (ζ 318) "αἶ. δ' εὐ μὲν τρώων, εὐ δὲ πλίσσοντο πόδεςσιν." ἔλεγον δὲ πλῖξ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀντίχειρος εἰς τὸν λιγανὸν δάκτυλον διάσκημα, καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μετῶν ὄσουν.

ἀπεπόνουν τοῦ πόνον ἔλγον· (Theophyl. Sim. 2 7) "ἀλλ' ὅτε οἱ Ῥωμαῖοι ἀπεπόνουν ἐρεβοδιφῶντες τὰ ὑποχθόνια, σματοπεδεύουσιν ἀμφὶ τὸ φρούριον τὸ Χλομαρῶν."

ἀπεπυδάρισα μόθωνα περιεκόκκυσσα (A Eq. 697) ἀντὶ τοῦ ἀπέπαρδον. μόθων δὲ εἶδος ὀρχήσεως φορτικῆς. περιεκόκκυσσα οὖν κόρδακα ὀρχησύμην.

ἀπέρατον ἀπειρον, μέγα, οὐ πέρας οὐκ ἔστιν. οἱ δὲ μετὰ τοῦ ν γράφοντες ἁμαρτάνουσιν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (2) "τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον ἀπέρατον." καὶ αὐτὸς (Procor. Pers. 2 5) "ὁ δὲ Χοσρόης τὴν ἀπέρατον καλουμένην εἰρήνην λαμπρῶς παρέλυσεν."

ἀπεργασάμενος ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦς ἐξ ὧν εἰργάσατο· οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς

ἰαλλόδωρον. καὶ ἀπεργάσασθαι ἀντὶ τοῦ ἀποπληρῶσαι Ἀριστοφάνης (Αν. 1150).

ἀπερείδομαι τὸν πόκον ἀντὶ τῆ ἀποτίθῃμι, ἀκουμβίζω. καὶ ἀπερείσασθαι ἐμβαλεῖν, ἐκκενῶσαι. "ὥσπερ εἰς ἐκείνους βαλόμενοι ἀπερείσασθαι τὸν θυμόν," καὶ Ἰώσηπος (Β. Ι. 2 21 10) "πρὸς τὸν αἴτιον ἀπερείσασθαι ἔλεγε τὴν ὀργήν." ἀπερείσασθαι οὖν ἐκκενῶσαι, καταθαρρῆσαι, ἐπιβῆναι. "πρὸς ἵνα καιρὸν ἀπερείσασθαι τὰς ἐλπίδας οὐδ' αὖ μὴ ἔχρινε συμφέρειν."

ἀπερείσια ἄπειρα. Ὀμηρος (Α 13) "ἀπειρίσσι' ἀποῖνα." καὶ ἀπερείσιος ἄπειρος, πολὺς.

ἀπερεύγομαι αἰτιατικῇ.

ἀπερίβλεπτον ἀνυπονόητον.

ἀπερίγραπτον ἀπερίορισον. "ὅτι τὸ ἀπερίγραπτον τριττόν, τόπῳ χρόνῳ καταλήψῃ. ὁ μὲν θεὸς κατὰ πᾶν εἶδος ἀπερίγραπτος, τὰ δὲ αἰσθῆσαι καταληπτὰ καὶ περιγραπτὰ." καὶ ἀπερίγραπτοι ἀπερίσκοποι.

ἀπερικτύπητον ἀτάραχον, ἀνέοχλητον.

ἀπεριλάλητον ἤτοι οὐκ εἰδὸτα λαλεῖν, ἢ οὐδ' ἐκ ἑνὸς περιλαλήσαι. sch. Α Ran. 863.

ἀπερισύλληπτοι ἀπερίληπτοι, ἀκατήχῃτοι.

ἀπερίτροπος ἀνεπίστροφος. (S El. 182) "οὔτε γὰρ Ἀγαμέμνονίδης παῖς ἀπερίτροπος, οὐδ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσειν." ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀνεπίστροφος τῆ τοῦ ἐχθροῦ μετελθεῖν, ἀλλ' ἔχει ἐπιστροφὴν καὶ ἐπιμέλειαν ποιῆται. ἢ ἀνεπείθετος, ἔνθεν καὶ τὸ (Hom. Β 295) "περιτροπέων ἑνιαυτός."

ἀπεροῦντα κλύοντα, ἀποτρέποντα. "ἐλλεται ἐκ βασιλέως γράμματα ἀπεροῦντα τὴν τῶν βαρβάρων ἐπίθεσιν." καὶ ἀπεροῦσιν ἀπαγορεύουσιν καὶ παύσονται τοῦ πολεμοῦ. (Α Lys. 164) "ἀμέλει ταχέως πάνυ ἀπεροῦσιν."

ἀπερράπισεν ἀπεφίμωσεν, ἀπεσώμωσεν. ἀπερρε ἀντὶ τοῦ φθεῖρον, πορεύεσθαι μετὰ ἡθοῦς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (782) "ὅθλεις, ἀπερρε." ἀπερρε οὖν ἀποσφύρηθι. καὶ ἔρρων φθειρόμενος. "ζητῶ περιέρρων αὐτὸν ἐξ ἰωθινοῦ" Κρυπατάλοις Φερεκράτης.

ἀπερρίφη, γενική, ἐξεβλήθη. ἀπορρίπτω δὲ αἰτιατικῇ.

ἀπέρριψεν. "ὁ δὲ ἐπιτηρήσας τῷ δοκεῖν ὑπὲρ τούτων ἀπέρριψε λόγους," τὰς τε παρενέβαλεν. ἢ ἀπέρριψεν ἐφλυδέρησεν. (Me-

nand. Exc. p. 284) "ὁ δὲ ζωμύλος τε ὦν καὶ ὑψωγόρος ἀπέρριψε ῥήματα ὑπερήφανά πως καὶ θρασύτερα."

ἀπέρρωγεν, ἐκ ἀπέρρηκται. καὶ ἀπερρώγει, καὶ σὺν τῷ ἀπερρώγειν, τὸ τρίτον πρόσωπον. "κἄν' ἀπερρώγειν ὁ πούς." καὶ ἀπερρωγότες κατεσχισμένοι ἢ ἀπεσχισμένοι.

ἀπερ σύ (Α Ran. 947) ἀντὶ τῆ ὥσπερ σύ.

ἀπερυνθριῶσαι ἀπανοισχνυτῆσαι. Ἀριστοφάνης (Nub. 1218) "κρεῖττον ἦν τότε εὐθὺς ἀπερυνθριῶσαι ἢ χρῆσαντά με σχεῖν πράγματα." τὴν πράγματι οὐκ ἐπὶ κακοῦ χρωῖνται. ὁ δὲ λόγος εἴρηται ἐπὶ τῶν δανειζόντων. καὶ αὐθις "ἄπαξ περὶ καὶ μὴ δέκατον χλωρός."

ἀπερύχοι (Hom. P 562) ἀπεκωλύθη.

ἀπερωεύς κωλυτής. Ὀμηρος (Θ 361) "ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς."

ἀπέσβη ἐσβέσθη, ἢ ἐπαύσατο, τέθνηκεν.

ἀπέσβηκε λέγουσι τὸ ἀπέσβεσαι οἷ τε ἄλλοι καὶ Πλάτων Πολιτικῇ (p. 269 Β).

ἀπεσείστατο ἀπέβαλεν.

ἀπεσκεδάσε (Hom. T 309) διεσκόρπισεν.

ἀπεσκενάζετο τὴν σολὴν ἀπετίθει, καὶ ἀπεσκενέασαί μεθα ἀπεβάλομεν. κυρίως δὲ ἀποσκενέασαί μεθ' ἐξὶ τὸ ἀπορρῖναι τὰ σκεύη καὶ τοῖς πολέμοις ἀκολουθεῖν. "τὰ δὲ πολλὰ ἄξια μετὰ πλείων ἀνθρώπων ἐκείσε ἀπεσκενέασατο" ἀντὶ τοῦ ἀπέθηκεν.

ἀπεσκληκῶς ἀναισθήτως ἔχων. καὶ ἀπεσκληρυνμένος ἐξηραμμένος.

ἀπεσκοτωμένα ἐσχωρησμένα, κερωσμένα. τὰς γὰρ χρήσεις σκότῃ καλοῦσιν οἱ ζωγράφοι. οὕτως Ἀριστοφάνης. cf. v. ἀπομακτρα.

ἀπέσομαι ἀπέροχομαι, ἀναχωρεῖν, παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις (887).

ἀπέσπασε μετὰ βίης ἐξέειλετο. "οἱ δὲ Σπαρτιάται (αὐτοὶ Ἕλληες) ἐκάρητο τοῦ θεῷ ἰκέται εἰς Ταῖναρον καὶ ἤτον σωτηρίαν. οἱ δὲ ἀπέσπασαν ἀφειδῶς καὶ μᾶλα ἀπέκτειναν αὐτούς."

ἀπεσπάζεν ἡμέλει, κατεφρόνει. (Philostrat. V. A. 17) "οὐδὲ τῶν Ἐπικούρου λόγων ἀπεσπούδαζεν ὁ Ἀπολλώνιος." cf. v. εὐθιδημος.

ἀπέσσυτο ἐξέλιπε. σέω τὸ ὀρμῶ, καὶ σῶ, ἀπ' οὗ τὸ σῶμι, ἔνθεν τὸ ἐσσυτο καὶ ἀπέσσυτο καὶ ἀπόσσυτος.

ἀπεσάτει ἀπέχεν, ἀπεχωρίζετο. Εὐνά-

πιος (p. 103 Nieb.) "καὶ γὰρ ἔκ ἀπεσάτει τῆς τοῦ Λέοντος ἐκωνυμίας· οὕτω γὰρ καὶ τὸ ζῶον ποιεῖν εἴωθεν." οὐκ ἀπεσάτει οὐ παρήλλαττεν· Σοφοκλῆς (OR 742) "μέγας, χροάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα, μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεσάτει πολὺ." περὶ Λαῖου φησὶν Ἰουδῆς.

ἀπεσάουρον σαυροῖς ἔφραττον· Θουκυδίδης (4 69) "λίθοις δὲ καὶ πλίνθοις χρώμενοι καὶ κόπτοντες δένδρα καὶ ὕλην ἀπεσάουρον, εἴ πη δέοιτό τι."

ἀπέσχησεν ἐκώλυσεν, ἐπέσχε. Πολύβιος "ἐκείνον γὰρ οὔτε σκότος οὔτε χειμῶνος μέγεθος ἀπέσχησεν οὐδέποτε τῆς προθέσεως, ἀλλὰ καὶ ταῦτα διωθόμενος καὶ τὰς ἀρρωστίας ἐκπονῶν καθῆσο καὶ διευτυχῆκει πάντα τὸν χρόνον." καὶ αὖθις Πολύβιος "ἀποσχόντες τῆς ἰδίας παρατάξεως ἐφ' ἱκανόν τινα τόπον οἱ μὲν πλείους ἀπέσχησαν, δύο δὲ ἐπὶ πολὺ προῆλθον," ἀντὶ τοῦ ἐπέσχον τὸν δρόμον.

ἄπεσιν ἀντὶ τῷ ἀφέσχηκεν, μακρὰν ἔσιν· Ἀριστοφάνης (Lys. 103) "ἄπεσιν ἐπὶ Θοράκης φυλάττων Εὐκράτην." οὗτος ἦν στρατηγὸς Ἀθηναίων, ὁ καλέμενος σύμμαχος, δωροδόκος καὶ προδότης, ὃς ἀπώλετο ὑπὸ τῶν τριάκοντα. οἱ δὲ ὡς πῶν κώνειον.

ἀπεσομάτισαν ἀπεφθέγγαντο.

ἀπεσφάλλειζεν (Hom. II 703) ἐκίνησεν, ἔσεισεν.

ἀπεσῶ, ὥσπερ Σαπφώ, παρὰ Καλλιμάχῳ ἢ ἀποδημία.

ἀπέσῳ οἰχέσθω, διωκέσθω· (A Nub. 701) "ὕπνος δ' ἀπέσῳ γλυκὺ θυμὸς ὁμιμάτων." ἐπὶ τῶν βλομένων φιλοσοφεῖν ὁ Σωκράτης φησὶν.

ἀπεσφαχέλισεν. οἱ μὲν ἱατροὶ ἐσάπη, ἀπεσφενδόνησε· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπεκύχισεν, ἔτι τὸ ἐξάλειψεν ἀπέθανεν. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης (Ὀλκῆσιν) ἀντὶ τοῦ ἀπεσπάσθη.

ἀπέσφηλεν ἀποτυχεῖν ἐποίησεν.

ἀπέσχαζεν Πλάτων Πρέσβεσι. καὶ σχᾶν τὸ σχάζειν.

ἀπεσχεδιάζετο ἡτοιμάζετο.

ἀπεσχοίνισεν ἀπεχώρισεν, καὶ ἀπεσχοινισμένος ἀπεσερμημένος. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογέιτονος (α 28) ἀντὶ τοῦ ἀποκεκλισμένος.

ἀπετάφρευον. Μένανδρος (p. 440 Nieb.) "οἱ Ῥωμαῖοι γὰρ οὐκ ἀπετάφρευον τὸ πρότερον, οὔτε μὴν ἐν ἐπισήμῃ πάμπαν τὸ τοι-

όνδε εἶχον πρότερον ἢ Μαυρίκιον τὸν Παύλου ἡγήσασθαι τοῦ ἐφ' ὧν πολέμου. ἐπειδὴ δὲ ὅδε τὴν στρατηγίαν εἶχεν ἡγεμονεύουσαν αὐτῷ τῆς ἐπὶ τὴν βασιλείαν ἀτραποῦ, τὸ τοῖονδε ῥαθυμία παρορθεῖν ἐς τὸ δέον ἐπανήγαγε. Ῥωμαῖοις γὰρ μὴ βουλομένοις ἦν τὸ χρηῖμα, καὶ εἰς λήθην κατώλισθεν· πόνοσ γὰρ ὄκνησ πολέμιος."

ἀπετέλιζον (Thuc. 7 78) ἀπεχώριζον, ἀπεκώλυνον.

ἀπετέμετο περιέκοιμε, διεχώρισε· "κατανύσας ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν τῶν Σινωπέων ἀπέτέμετο τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ πάντας."

ἀπετιμήσατο ἀντὶ τοῦ ἀποτίμημα ἔλαβεν· οὕτως Δημοσθένης (30 29). καὶ ἀποτίμησις τὸ ἀποτίμημα.

ἀπετίγγονον (Ps. 68 4) ἀπεδίδουν.

ἀπέτισεν ἀπέδωκεν· "μοσχεῖω δ' ἀπέτισεν ὁ θῆρ ἀνθ' αἵματος αἵμα βληθείς" (AR 6 263).

ἀπετιμήθη ἀπεκόπη.

ἀπετρίψαντο ἀπελογίσαντο· "οἱ δὲ πρὸς ἔκαστον τῶν ἐγκαλεμένων ὁ μόνον ἀπετρίψαντο τὰς διαβολάς, ἀλλὰ καὶ τιμηθέντες ἐπανῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν" (Diodor. Sic. t. 2 p. 625).

ἀπετρύετο κατεδουπανῶτο· "καὶ παρὰ τὰς τῶν δειπνῶν παρασκευὰς τὸ πολὺ τῶν δημοσίων ἀπετρύετο" (cf. v. Βιτέλλιος). καὶ αὖθις "εἰ τῶτον τὸν ἄθλον προύτεινεν Εὐρυσθενὲς Ἡρακλεῖ, σφύδρα ἂν αὐτὸν ἀπέτρυσεν" (Nic. Damasc. p. 421).

ἀπενύχασιν ἀπέξηραμμέναι εἰσίν.

ἀπενυθέες ἄπειροι, ἀπαίδευτοι. καὶ ἀπενυθής (Hom. γ 88) ἄφημος.

ἀπενυθύνει κολάζει, καὶ ἀπενυθύνοντα τιμωρίαν ἀπαιτοῦντα· Σοφοκλῆς (Ai. 72) "δεσμοῖς ἀπενυθύνοντα."

ἀπενύχομα αἰτιατικῇ. καὶ ἀπενυκταῖον καὶ ἐνκταῖον διὰ διεφθόγγου. ἀπενυκτὸν δὲ μισητόν.

ἀπέφθησεν ἀντὶ τοῦ ἀντεῖπε Μένανδρος.

ἀπέφθου χρυσίου, τουτέστι τοῦ πολυτάκεις ἐψηθέντος ὥς γε γενέσθαι ὄβρυζον (sch. Thuc. 2 13). "χρυσὶ" ἔς' ἀπεφθα τοῖς Παταικοῖς ἐμπερῆ."

ἀπεφλαύριζεν ἐκάκιζεν· "ὁ δὲ τούτοις ἀντίπραττε καὶ ἀπεφλαύριζε τὰ λεγόμενα." καὶ αὖθις (Menand. exc. leg. p. 291) "περιεφρόνησε δὲ ὅμως αὐτὸν καὶ ἀπεφλαύριζεν."

ἀπέφρησαν ἀφείσαν.

ἀπεφρύγοντο· "οὐ δὲ ὕφ' ἡδονῆς ἀπεφρύγοντο, πρὸς τε τὸ μέλος καὶ τὴν συνθήκην κακῶς ἑαυτοὺς ἐπιτρίβοντες." "φληνύφους διαπλέκοντες καὶ ἀποπεραίνοντες ὕφ' ἡδονῆς ἀπεφρύγοντο" (cf. v. ἀποπεραίνοντες).

ἀπεχειρίσθη τὴν χεῖρα ἀφῆρέθη· "ὅς μετὰ πολλὰς αἰκίας καὶ σρεβλώσεις ἀπεχειρίσθη τὴν δεξιάν."

ἀπεχθάνομαι σοι. καὶ ἀπεχθάνοντο ἰμισοῦντο. καὶ ἀπέχθεσθαι· λέγουσι δὲ ποτε καὶ ἀπεχθάνεσθαι.

ἀπέχθεια μῖσος, καὶ ἀπεχθῆς ἐχθρός, μισητός. καὶ ἀπεχθισόμενος ἀντί τοῦ ἐχθρός γενησόμενος· "ἦδει γὰρ ὁ Ἀντήνωρ ἀπεχθισόμενος τῷ τοῦ βασιλέως νείει." καὶ ἀπεχθῆρω (Hom. Γ 415) μισήσω.

ἀπ' ἐχθρῶν πολλὰ μαρθάνουσιν οἱ σοφοί. ἡ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου οὐ μάθοις ἂν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς αὐτὸς ἐξηγάκασε" (Α Αν. 273). καὶ Μένανδρος "οὐχ ὅθεν ἀπωλόμειθα σωθῆμεν ἂν;" παρὰ τῶν ἐχθρῶν· φοβούμενοι γὰρ τοὺς ἐχθροὺς ὠφελούμεθα παρ' αὐτῶν, ἕκ τε τῶν ἐχθρῶν πολλὰ χρήσιμα διδασκόμεθα πρὸς φυλακὴν καὶ πρόνοιαν. "αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν ἔμαθον ἐχθρῶν κῶ φίλων ἱσποτιῶν θ' ὕψηλὰ τέλην νῦν τε κεκτησθαι μακρός. τὸ δὲ μάθημα ταῦτο σώζει παῖδας οἶκον χρήματα" (Α Αν. 374).

ἀπεχρᾶτο Ἡρόδοτος μὲν (1 102) ἀντί τοῦ ἀρκεῖν ἡγεῖτο, Θουκυδίδης δὲ ἀπεχρῶντο ἀντί τοῦ ἀνῆρουν.

ἀπέχρη ἤρκει.

ἀπεχρήσατο ἀπέκτεινε, καὶ ἀπεχρήσαντο διεχρήσαντο, ἀπέκτειναν· Ἀθηνῆσις Ἀριστοφάνης "τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τὸς παιδοσπόρους." ἀπέχρησε δὲ ἐχρησμοδότησεν· "καὶ τρεῖς, οὐχ ὕπαξ ἀπέχρησέν οἱ Τυρρίοις εἰπεῖν ἀποσηῖναι τῶν ἀμφὶ Δαρειῶν." σημαίνει δὲ τὸ ἀπέχρησε καὶ τὸ ἐξήρκεσεν· "εἴτα οὐκ ἀπέχρησέν οἱ κρατήσαι τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν νῆον τοῦ Ἀπόλλωνος ἐσύλησε." καὶ αὖθις "ἀπέχρησε μὲν οὖν καὶ ταῦτα κάκιστα ἀνθρώπων ἀπολέσαι αὐτόν."

ἀπέχω, αἰτιατικῇ, ἀντί τοῦ ἀπέλαβον· "ὥς ἀπέχομέν γε τὴν χάριν, εἰ δὴ τις ὀφείλειται καὶ νεωτέρω παρὰ ἀδελφοῦ πρεσβυτέρου τοῦ πείθεσθαι χάρις." καὶ αὖθις ἐν ἐπιγράμματι (ΑΡ 6 147) "τὸ χρέος ἀπέχεις, Ἀσκλη-

πίε, τὸ πρὸ γυναικὸς Δημοδίκης." καὶ "ἀπέχω τὰ τροφεῖα."

ἀπεψησάμην κατεμαζάμην· ἀποψῶν γὰρ λέγουσι τὸ ἐκμάσσειν. καὶ ἀπέψησαν ἀπετίναξαν· "εἰ δὲ πε πέσοιεν εἰς τὸν ὠμιον ἐν μάχῃ τινί, τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἂν" (Α Εἰ. 574). τοῦτο ψευδόμενον λέγεται, ὅταν οἱ πεσόντες ἐξανασάντες ἀποψῶσι τὴν κόριν, ἵνα μὴ ἐλεγχον τοῦ πτώματος ἔχουσιν. καὶ ἐν Πλούτῳ (818) "ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι." καὶ ἀπεψήσας (ἀπ ἀπεψήσας) ἐφθδν ποιήσας, ἡ ἀντί τοῦ καινουργήσας· Ἀριστοφάνης (Εἰ. 1326) "τὸν δῆμον ἀπεψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ ἀλαχροῦ πεποίηκα," ἀντί τοῦ ἐκαινουργήσου, ὥσπερ ἡ Μήδεια λέγεται τὰς τροφὰς τοῦ Διονύσου ἀπεψήσασα ἀναρεάσαι ποιῆσαι.

ἀπεψηφίσατο, τοντέσι κατεδίκασεν· "ἡ δὲ βουλὴ τὴν διύγνωσιν ποιουμένη τῶν πεπραγμένων ἀπεψηφίσατο τοῦ ἀνθρώπου, ἐπεὶ αὐτοῦ οὐκ ἐπελθόντος ἀλλ' ἀμυνομένου τὸ μῖσος γέγονε." καὶ αὖθις "τῶν δὲ στρατηγῶν δύο μὲν ἔφηνον πρὸ κρίσεως, Κόνωνος δὲ ἀπεψηφίσαντο," ἀντί τοῦ ἀπεδοκίμασιν. καὶ ἀπεψηφισμένοι. ἐπὶ τοῖς δήμοις ἀποψηφίσεις ἐγίνοντο τῶν γεγραμμένων μὲν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, οὐκ ὄντων δὲ αὖτων ἀλλὰ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν· καὶ οὗτοι ἐλέγοντο ἀπεψηφισμένοι, ἐπειδὴ ψήφον αὐτοῖς ἐπαχθείσης οὐκέτι μετεῖχον τῆς πολιτείας. Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα "ὅπως πρῶτον μὲν μυριάδας πλείους ἢ δεκαπέντε τοὺς ἐκ τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων καὶ τοὺς κατὰ τὴν ἄλλην χώραν, ἔπειτα τοὺς ὀφείλοντας τῷ δημοσίῳ καὶ τὰς ἀτίμους καὶ τοὺς ἀπεψηφισμένους καὶ τοὺς ἀποίκους."

ἀπέψον τὸ ἔψιον διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἀπέψων δὲ τὸ ἀπεσπγγίζον διὰ τοῦ ω μεγάλου.

ἀπεώσατο ἀπετινάζατο. καὶ ἀπεωσμένον, καὶ ἀπωσμένον ὁμοίως. ἀπέωσο δὲ ἐπορθεῖτο.

ἀπηγγέλῃ ἐμηνύθη.

ἀπήγεν ἐκώλυνεν, ἀπέτρεπε. Δαμιάσκιος "ὁ δὲ Σαλούςιος ἀπήγε τοὺς νέους τῆς φιλοσοφίας, δυοῖν τὰ ἕτερα πεπορθώς, ἡ προσκρούσων τοῖς καθηγουμένοις, ἐχθρὰ τῇ πρὸς ἐκείνους ἐπιβουλεύων ταῖς φιλοσόφοις διατριβαῖς, ἡ τὸ μέγεθος τοῦ ἐπιτηδείουματος

ἐκλογιζόμενος, (ὡς) οἶσθαι πάντας ἀνθρώπους ἀναξίους εἶναι αὐτοῦ."

ἀπηγγέμενος (Genes. 39 22) ἀπαγομένους.

ἀπηγγέματο βρόχον ἤψεν.

ἀπηγόρευον ἀπέκαμινον, ἐταλαιπώρων· "ἤνικα γὰρ ἀπηγόρευον τιφὸν πόνω, πάλιν ἐαυτοὺς ἀνελάμβανον."

ἀπηγορήσομαι ἀπολογήσομαι.

ἀπῆσαν ἀπῆρχοντο, καὶ ἀπῆει ἀπῆρχετο, ἀνεχώρει. εἶω τὸ πορεύομαι, διαλύσει εἶω, ἦιον ἦιες, ἦικα ἦια ἦλειν, καὶ ἐν συνθέσει ἀπῆειν, καὶ ἐν συναίρεσει ἀπῆειν.

ἀπῆχτο (Genes. 40 3) ἀπῆλθε. καὶ ἀπῆχτός ὁ πορευόμενος.

ἀπῆλκυσε μετέσχευ. "οὔτε Κλέων οὔτε Βρυσιδᾶς ὁ τῆς συμφορᾶς αἰτίας ἀπῆλκυσε λοιδορίας, ὡς ἐν τοῦ συγγραφέως ὀργιζομένου" Μαρκελλῶνός φησι περὶ Θουκυδίδου (p. 5 17).

ἀπῆλγυσαν· (Procop. Arg. 16) "ὁ δὲ δῆμος ἅπας ἀπῆλγυσαν τὸ πάθος εὐθύς, καὶ ξὺν οἰμωγῇ ἀνέκραγον οὐράνιον ὄσον," ἀντὶ τοῦ ὠκτίσαντο.

ἀπηλεγής ὁ ἀπότομος, καὶ ἀπηλεγέως (Hom. I 309) σκληρώς.

Ἀπηλιανός ὄνομα κύριον.

ἀπηλιωτής μισόδικος παρὰ Ἀριστοφάνει (Av. 110).

ἀπηλιώτης ὁ ἄνεμος, ἐν τῷ π, καὶ ἀντήλιος, καὶ πάντα τὰ ὅμοια ψιλῶς. καὶ ἡ ἐπηλις ἔστι παρὰ Ποσειδίππῳ.

ἀπηλλάγησαν ἐτελεύτησαν, ἢ τινας ἐξερήθησαν· "ἀπηλλάγημεν πολυχῆες νοσήματα."

ἀπηλοημένος ὁ ἀπὸ τῆς ἄλλω συγκεκομισμένος μετὰ τὸ ἀλοηθῆναι, ὃ ἔστι πατηθῆναι. οὕτω Ἀημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον (6). Harp.

ἀπηλοίγησεν (Hom. A 522) ἀπέκοψεν, ἀπηλλοίωσε δὲ ἀλλοῖον ἐποίησεν.

ἀπήμυτον ἀβλαβές.

ἀπήμυρτεν ἀπέτρυχεν.

ἀπημείφθη ἀντὶ τοῦ ἀπεκρίνατο (X Anab. 2 5 15).

ἀπήμονα ἀβλαβῆ. "Ὀμηρος (N 761) "τὸς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους." συλληπτικῶς πέφρακεν ἀντὶ τοῦ τοὺς μὲν μὴ ἀπήμονας, τοὺς τετρωμένους, τὰς δὲ μὴ ἀνολέθρους τοὺς ἀνηρημένους. πῆμι δὲ ἡ βλάβη, παρὰ τὸ πῆθω τὸ πανθάνω.

τὰ δὲ εἰς α' λήγοντα οὐδέτερα τετραχῶς συντίθεται. ἡ γὰρ φυλάσσει τὸ αὐτὸ τέλος, ὡς τὸ δῆμα διὰ δῆμα· ἡ ἀπὸ γενικῆς παρῶνται, ὡς γράμμα γράμματος ἐγγράμματος· ἡ τρέπουσι τὸ τέλος εἰς ος, ὡς εἶμα χρυσόμοις· ἡ τρέπουσι τὸ τέλος εἰς ὧν, ὡς τὸ εἶμα λευχείμων καὶ πῆμι ἀπήμων.

ἀπῆνευα ἡ ἀπανθροπία.

ἀπηνέμους μὴ ἔχοντας ἀνέμους.

ἀπηνέξερον ἀποτομώτερον.

ἀπηνέσθη (Daniel. 4 16) ὠμὸς ἐγεγόνει.

ἀπῆνη ἡ ἡμιάξα.

ἀπηνήνατο ἀπηρνήσατο, παρητήσατο, οὐκ ἠθέλησεν.

ἀπηνῆς ὁ σκληρός. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀποθεῖν τοῦ αἰνεῖσθαι. "οὐκ ἔστιν ἀπηνῆς ἐνδὲ μὴν σφαλερὸν ἐφ' ἐαυτοῦ τὸ πῆδημα. καὶ ἔδρασεν ὅπερ εἶπεν."

ἀπηνθράκιζεν ὥπτα· τὰ γὰρ ἐξ ἀνθράκων γινόμενα καλὰ γίνεται. Ἀριστοφάνης (Ran. 508) "βῶν δ' ἀπηνθράκιζ' ὄλον."

ἀπῆντα. καὶ ἀπῆντηκα πέφθακα. καὶ ἀπῆντησεν ἐτελεύτησεν, ἐξέβη· "πάντα αὐτῷ κατὰ τὰς προσητείας ἀπῆντησεν" ἀντὶ τοῦ ἐγένετο. ὁ δὲ θεολόγος ὅτε λέγει (or. 20 p. 317) "εἰ δὲ τοσοῦτον ἀπῆντηκα τοῦ καιροῦ δεύτερος καὶ μετὰ τοσοῦτους ἐπαυέτας," ἀντὶ τοῦ ἔχον εἰς τὸ ἐγκωμιάζειν. καὶ Ἀλιανὸς περὶ τῆς ἐν Κάνναις τῶν Ῥωμαίων ἡττης "τοσοῦτον ἄρα αὐτοῖς ἀπῆντησε τὸ πταῖσμα." καὶ αὐθις "μέγισον δὲ πάθος τῇ Λακεδαιμονίᾳ τοῦτο ἀπῆντησε." καὶ αὐθις "οὐ μὴν ἀπῆντησέν οἱ τὰ τῆς ἐλπίδος."

ἀπῆξεν ἀφώρμησεν.

ἀπηξιωμένων ἀτίμων, ἀναξίων· "Τιγράνης ὄνομα, τῶν ἐκ ἀπηξιωμένων μ' παρθένων, εὐνοῦχος δέ." καὶ ἀπαξιώσας ἀντὶ τοῦ τὴν ἀξίωσιν παρωσάμενος (Theophyl. Sim. 3 17) "τοῦ Χοσρόου τὸν Ἀύρα οὐκ ἀπαξιώσαντος ἀποκαταστῆσαι Ῥωμαίοις," καὶ ἀπηξίωσεν οὐκ ἡγήσατο ἄξιον, οὐκ ἀπηξίωσε δὲ ἡγήσατο ἄξιον. καὶ αὐθις "τὸ γὰρ πρὸς ἀλκὴν τραπέσθαι πρὸς πάντων τῶν μετασχόντων τῆς βουλῆς ἀπηξιούτο."

ἀπηρα τὰ ἀβλαβῆ.

ἀπῆραξεν (Hom. E 497) ἀπέκοψεν.

ἀπηρείσατο ἠκούμβισεν, ἀπεινάξωτο, ἐπῆξεν, ἀπέθετο· Πολύβιος "ὁ δὲ ἀπορῶν τοῖς ὅλοις, πέρας ἐπὶ τινα τοιαύτην ἐλπίδα κατὰ τὸ παρὸν ἀπηρείσατο τὴν ἐνεσῶσαν

ἀπορίαν." ἀπηρίσατο δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφιλο-
νίκτης, διὰ τοῦ ι.

ἀπῆρεν ὕψωσεν.

ἀπηρκότος ἀναχωρήσαντος· (Iamblich.
Babylon.) "ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ Σοραίχῃ
ἢ Σινωνίς ἐφίσταται."

ἀπηρος ὁ μὴ ἔχων μαρσίπιον.

ἀπήροσεν ἀπηροστρίασεν.

ἀπήρτα ἐκώλυε, διατριβὴν παρῆχεν.
Ἀρριανός "ὁ δὲ ναυτικὸς στρατός, ἵνα περ
μὴ ἄκρα ἐπὶ πολὺ ἀνέχουσα τοῦ ποταμοῦ
ἀπήρτα τὸν πλεῖν τῆς ὁδοῦ, ξυμπαρέπλει τῇ
στρατίᾳ."

ἀπηρτημένους ἀπηρωρημένους.

ἀπήρκεν ἀπεκίωλεν· "ὁ δὲ μόνος ὑφί-
στατο καὶ ἀπήρκε τοῦ θηρίου." καὶ αὐθις
"καὶ βάρη συνεχῇ ἐπιβάλλοντες ἀπήρκεν
τοῦ λυμαίνεσθαι τὸ τεῖχος."

ἀπήσραψεν ἀπέλαμψεν.

ἀπῆται ἐξήτει.

ἀπῆτα ἀφείλετο.

ἀπηστομολήσῃ προσπέφυγε τοῖς ἐναν-
τίοις.

ἀπήχαια ἀντὶ τοῦ ἀπέχθαι. οὕτω Ἀν-
σίας καὶ Λείναρχος. Harp.

ἀπηχῆς κυρίως τὸ σκληρόν, ψευδές, δύσ-
φορον, ἀηδές, ἐχθρόν, οὗ καὶ τὸν ἥχον ἀπο-
στροφόμεθα. (M. Anton. 1 10) "μὴ ὀνειδιστικῶς
ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν βύρβαρον ἢ σόλοικῶν
τι ἢ ἀπηχῆς προενεγκαμένων." "καινότατον
δὲ περιμένων καὶ ἀπηχῇ θάνατον."

ἀπηχημένον ἀπόβλητον, ξένον τῷ κατὰ
κέντρῳ ἥχου.

ἀπήχθετο (Hom. Γ 454) ἐμισεῖτο.

ἀπήχθη ἀπεκομίσθη, ἢ παρετράπη· "ὁ
δὲ Ἀπολλώνιος τὴν γλῶτταν ἀττικῶς εἶχεν,
οὐδὲ ἀπήχθη τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἐς
Ταρσοὺς τῆς Κιλικίας ἀναστροφόμενος" (Phi-
lostrat. V. A. 1 7).

ἀπηχθημένον ἀπόβλητον, ἀπηχθι-
σμένον δὲ βεβρωρημένον.

ἄπει εἶδος ὀπίρως. ἄπειος εἶρηκε Πλά-
των ἐν Νόμοις (8 p. 845). ἔσι καὶ παρὰ Ἀλέ-
ξιδι καὶ ἐν Ἀγρίοις Φερεκράτους· "πρὶν ἀνα-
κῆσαι τὰς ἀπίους ἀρπάζετε." sch. A
Ecel. 355.

ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων (Hom. Θ 170) ἀπὸ
τῶν τῆς Ἰδης ὄρεων.

Ἀπίδες θεοὶ ἦσαν τιμώμενοι παρ' Αἰ-
γυπτίοις, σημείον ἔχοντες περὶ τὴν οὐρανὸν καὶ

τὴν γλῶσσαν δηλοῦν εἶναι αὐτοὺς Ἀπίδας.
οἷς γενομένοις διὰ χρόνου, ὥς ἔλεγον, ἐκ τῆ
σέλαος τῆς σελήνης ἑορτὴν μεγάλην ἤγον,
καὶ ἱερεῖς τινὲς περὶ τὸν τεχθέντα βοῦν ἱε-
ρῶντο, παρατιθέντες πανδυσίαν ὥς εὐωχῶν-
τες αὐτούς.

ἀπίδω θεύσομαι.

ἀπίη ἢ ἀλλοδυσπῇ.

ἀπίθανον ἄπιστον. καὶ ἀπίθησαν, διὰ
τοῦ ι, ἀπὸ τῆς πιθῶ περισπωμένῃ· "ὥς δρῦες
οὐκ ἀπίθησαν, ὅτι οὐδ' αὖ ἐσπετο πέτρη
ἄπυρρος" (AP 7 9).

ἀπιθής ὁ δυσχερὴς καὶ δυσανάβατος
τοῖς βαίνειν ἐθέλουσιν. "Ἀλλυκομεναὶ πόλεις
ἐσί· καὶ ἀκούω αὐτὴν μήτ' ἐφ' ὕψηλόν κεί-
σθαι καὶ ἀπιθούς λόφον, μήτε τευχῶν περι-
βολὸν ἔχειν." cf. v. ἀπειθεῖν.

ἄπιθ' οὐ γάρ (A Eq. 1205) ἀντὶ τοῦ
καὶ γάρ.

Ἀπίκιος Ῥωμαῖος ἱκανὰς μυριάδας ἀρ-
γυρίῃς κατανυλίσας ἐς τὴν γαστέρα, ἐν Μιν-
τούρναϊς τῆς Γαλιτίας πολλὰς καρίδας
ἐσθίων (μέγισται γάρ εἰσι τῶν ἐν Σμύρῃ)
καὶ τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἄσκαούς. ἀκούσας
οὖν ἐν Αἰβύῃ γίνεσθαι καρίδας πολλὰς καὶ
μεγίστας, ἐξέπλευσεν οὐδὲ μίαν ἡμέραν ἀνα-
μείνας. Θεασάμενος δὲ αὐτὰς μικρὰς ἐκέλευσε
τῷ κυβερνήτῃ τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐθις ἐπ'
Ἰταλίαν ἀναπλεῖν, μηδὲ προσπελάσας τῇ γῇ.
cf. Athen. p. 7.

Ἀπίκιος Μάρκος, οὗ διαρρεῖ μυθίον
ὄνομα ἐπὶ τε ἀσωτίᾳ καὶ πολυτελείᾳ καὶ ῥι-
σωνεύσει βίῃ καὶ κυκοδαμιοσύνῃ λοιπῇ. ὑπάτω
δὲ ἦσεν Ἰούνιος Βλαῖσος καὶ Λεύκιος (ἀπ' Ἀέν-
τλος). ὁ τοίνυν Βλαῖσος ἐπὶ τὴν Θοῖαν κλη-
θεὶς οἶον ἐφορκίδα ἀκλήτον ἐπύγεται Ἀσκώ-
ριον Παιδιανόν· ἔξην γὰρ καὶ ἐπικλήτους
οἰοῖται σκιδὸς ἑαυτοῖς παρακαλεῖν τινάς, καὶ
ἔδει τὸν Ἀπίκιον καὶ φίλοις καὶ ἁγνώσι τὴν
οὐσίαν ῥίπτειν τὴν ἑαυτοῦ. πέπυσμαι δὲ ἐν
τῷδε τῷ συνδείπνῳ γενέσθαι καὶ Ἰσίδωρον
ὄνομα, τῶν ἐκ παλαιῶν κατεταγμένων,
ἄνδρα παλαιὸν μὲν ἦδη καὶ πολλὸν τῷ χρόνῳ,
ἐν τε καὶ εἰς τὴν γεροντότητα, εὐπρωτὴ δὲ καὶ εὐ-
μελῇ, καὶ βαθὺν μὲν τὰς πλευράς, γενναῖον
δὲ τὴν βραχίονα καὶ τὴν χεῖρα ἄκρω, βλέπειν
τε ὅξυν καὶ ἀκούειν ῥᾶσα, ὥς μὴ ἂν πιεσέ-
ειν πέρα ξ' ἐτιῶν εἶναι αὐτόν, σκύφων δὲ
πιτύλοις ἀμιλλᾶσθαι διαπίνοντα πρὸς τοὺς
νέους, καὶ μέντοι καὶ ὑπὲρ πολυδυσίας καὶ

πολυποσίας ἐρίσαι καὶ νεύειν ταῦτα. ἐνὶ δὲ ἡττηθῆναι φασιν αὐτόν· ἀπελθεῖν γὰρ τοῦ συνδείπνου θάττον. γέροντες δὲ ἄλλοι τε ἐλεγον ἐπὶ τέγγῃ παλαιστικῇ, καὶ μέντοι καὶ Ἰούνιος Βλαῖσος. καὶ ὅτε ταῦτα ἔλεγε, ἔτη γεγόνει ἕ, φασί. μακρὸν δὲ τὴν ζωὴν γενέσθαι πέπυσμαι Σεραβλίον ὑπάτον· ἔτεσι γὰρ τοῖς εἰς ὁμοῦ τε ἰβίωσε, καὶ πάντα, ὡς λόγος, τὰ τοῦ σώματος ἀπαθῆς ἦν, καὶ μέντοι καὶ διεσώσατο τὰς αἰσθήσεις ἀπύσας εὐμοιρίᾳ ἀξιοζήλῳ τε καὶ σοβαρεῖ. Aelianus? ἀπίμελος ὁ μὴ ἔχων τιμιέλῃν.

ἀπιμεν ἀπερχόμεθα.

ἀπινῆς ὁ καθαρὸς.

ἀπινύσσω ἐκπνέω. πονῶ πονύω πνύω πνέω πνεύω. ἀπὸ τοῦ πνύω πεπνυμένος καὶ ἀμπνυνθῆναι. ἀπὸ τῆς πνεύω πνευσθὸς καὶ ἄμπνευσος. τὸ πνύω κατὰ ἀνάπτυξιν πινύω· ἐνθεν πινυτή, κατὰ δὲ μεταπλασμὸν πινυτά. ὃν δὲ τρόπον ἀπὸ τοῦ ἀφύω ἀφύσσω, ὁδύω ὁδύσσω, οὕτως πινύω ἀπινύσσω.

α Αἴπης θεὸς Αἰγυπτίων. ὅτι ὁ Αἴπης ὁ Αἰγύπτιος τὴν λατρικὴν πρῶτος εἰς τὴν Ἑλλάδα μετακομίσει λέγεται. cf. Aeschyl. Suppl. 262.

β Αἴπης. οὗτος ὁ Αἴπης θεὸς Αἰγύπτιος. τῷ Αἰγύπτιοι σελήνῃ τιμῶσι, καὶ ἱερὸς ἦν ὁδε ὁ βοῦς τῆς σελήνης ὥσπερ ὁ Μνεῦς τῇ ἡλίῳ. Ὄλχος τὸν Αἴπιν ἀποκτείνας ἐβούλετο αὐτὸν τοῖς μαγείοις παραβαλεῖν, ἵνα αὐτὸν κρεαργήσωσι καὶ παρασκευάσωσιν ἐπὶ δείπνῳ.

ἀπισεῖν, δοτικῇ, τὸ ἀπειθεῖν. λέγουσι δὲ καὶ ἀπισίαν τὴν ἀπειθειαν, καὶ ἀπισος ὁ μὴ πειθόμενος. οὕτως Πλάτων.

ἀπιτέα δεῖ ἀπέρχεσθαι, καὶ ἄπιτε ἀπέλθετε.

Ἀπίων ὁ Πλειζονίκου, ὁ ἐπικληθεὶς μόχθος, Αἰγύπτιος, κατὰ δὲ Ἑλικώνιον Κρής, γραμματικὸς, μαθητὴς Ἀπολλωνίου τῷ Ἀρχιβίου. ἡκηκόει δὲ καὶ Εὐφράνορος γηραιῷ καὶ ὑπὲρ ἑκατὸν ἔτη γεγονότος, Διδύμῳ δὲ τοῦ μεγάλου Θραπέτος. ἐπαίδευσε δὲ ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος καὶ Κλαυδίου ἐν Ῥώμῃ. ἦν δὲ διάδοχος Θέωνος τοῦ γραμματικῆς, καὶ σύγχρονος Διονυσίου τῷ Ἀλικαρνασσέως. ἔγραψεν ἰσορίαν κατ' ἔθνος καὶ ἄλλα τινά.

ἀπιὼν ὥχετο φεύγων, ἀποδιδράσκων· "ὁ δὲ τὴν Πελοπόννησον καταλιπὼν εἰς Αἰτωλίαν ὥχετο ἀπιών." συνήθης ὁ πλεονασμὸς τοῖς Ἀττικοῖς.

ἀπλᾶ καὶ διπλᾶ καὶ πολλυπλᾶ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί. ἀργυρᾷ χρυσᾷ. κεραμεῖ ἀπὸ τοῦ κεραμεῖν, καὶ φοινικᾷ ἀπὸ τοῦ φοινικεῖν.

ἀπλάνεια. καὶ ἡ ἀπλανῆς τῆς ἀπλανοῦς.

ἀπλᾶς. Καλλίστρατός φησι τὰ μονόπελμα τῶν ὑποδημάτων οὕτω καλεῖσθαι. Hagn.

ἄπλασος ἀληθινός, ἄδολος· "καὶ ἅμα αὐτοῖς ἐπιθέουσα σεμνότης ἡδεῖα καὶ ἄπλασος αἰδῶς ἐπέσφραγεν ἱκανῶς τὸν φιλόσοφον," καὶ ἡδὴ γνωρίμιον ἐπολεῖ αὐτῷ τὸν νεανίσκον" (Damasc. Phot. p. 341 b 31). ἄπλασος δὲ ἡ μεγάλη· "τὸν αἰσ' ἄπλασος ἴσχει" (S. Ai. 256), τουτέστι μανία.

ἄπλετον ἄπειρον, ἀχώρητον.

ἀπλήγιος, δασέως, ἀπλοῦς· καὶ Εὐπολις Πόλεσιν "οὗ γὰρ πολυπράγμων ἐστὶν ἀλλ' ἀπλήγιος." καὶ ἀπληγίς ἱματίδιον σύμμετρον· Ἀναγύριον Ἀριστοφάνης "ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν."

ἀπληκεύω. καὶ ἄπληκτον τόπος ἐνθα καταλύουσι τῆς ὁδοιπορίας τὰ στρατόπεδα.

ἀπλήξ ὁ μὴ πεπληγμένος.

ἀπληξία ἡ ἀδωφαγία. καὶ παροιμία "ἄπληξος πίθος" ὁ ἐν Ἄδου, ὁ τετρημένος, ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐσθιόντων, ἀπὸ τοῦ περὶ τὰς Δαναΐδας μύθου, παρ' ὅσον ἀνιμῶσαι ἐκείναι ὕδωρ εἰς πίθον ἔβαλλον τετρημένον. πάσχουσι δὲ περὶ τοῦτον τὸν πίθον αἱ τῶν ἀμυήτων ψυχαί.

ἄπλητον ἀπλήρωτον.

ἀπλοῖδας ἀπλᾶς χλανίδας· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 294) "οἷα δὲ πυρὶ ἔσκαπε τὴν κόρην ἀπλοῖς ἐκταδίῃ." καὶ ἀπλοῖχος ὁ ἀπλᾶς καὶ ἀτέρικτος. καὶ ἀπλοῖχώτερος.

ἄπλοοι ἀδύνατοι πλέειν.

ἀπλότης διττή, ἡ μὲν ἔμφρων καὶ δικαία, ἡ δὲ ἀνόητος καὶ ἄδικος. ἔπειτα καὶ τὴν νῦν ποικίλιαν ἐμφυέσθαι τοῖς μετὰ δικαιοσύνης καὶ φρονήσεως τοῖς δὲ μετὰ ἀδικίας καὶ ἀμαθίας. εἶναι γὰρ δὴ πάλαι καὶ τὰ κακὰ τὸν θνητὸν τόπον περιπολοῦντα ἔξ ἀνάγκης, ὥς φησι Πλάτων (Theaet. p. 176 A), ἀλλ' ἥττον κακοήθη ὡς νῦν ἐστὶ, καὶ ἀπλούερα, καὶ οὐκ ἐν βύθει τινὶ ταῖς ψυχαῖς ἐγκεκαυμένα ἀνίατα. πολλὴ γὰρ ἐστὶν ἡ διαφορά τῶν πάλαι κακῶν πρὸς τὰ νῦν, καὶ ἐποσότητι μόνον χρητινόντων τε καὶ χειρόνων, ἀλλὰ καὶ ποιότητι τρόπων.

ἀπλοῦν θύλακον πᾶται, ἐπὶ τῶν εὐκαταφρονήτων.

ἀπλωτέρας Θουκυδίδης (7 60) λέγει ἡς ἐ τὰς ἀπλους παντελῶς, ἀλλὰ τὰς διὰ πληρώματος ἔνδειαν ἀπλούς ἰσαμένους.

ἀπλυτον πῶγωνι σκώπτων εἶπε.

ἀπλῶ λόγῳ τῷ χωρὶς προσθήκης. καὶ ἀπλῶς παρὰ Ἀριστοτέλει λέγεται ὁ χωρὶς προσθήκης λεγόμενον ἀληθὲς ἔστιν. ὁ γὰρ Αἰθίοψ πῇ λευκὸς ὢν, κατὰ γὰρ τοὺς ὁδόντας, οὐκέτι καὶ ἀπλῶς ἐστὶ λευκός. ὁ δὲ δεῖται προσθήκης πρὸς τὸ ἀληθὲς εἶναι, τοῦτο οὐκ ἔστιν ἀπλῶς· ὁ γὰρ Αἰθίοψ οὐκ ἔστι λευκός, διότι ἐ χωρὶς προσθήκης. προστεθέντος δὲ τοῦ κατὰ τι ἀληθὲς γίνεται· κατὰ γὰρ τὸς ὁδόντας. ἀλλὰ καὶ σπουδαῖοι τινες κατὰ u (Alex. Aphrod. in Top. 2 p. 113). λέγεται δὲ καὶ οὕτως, οὐ τὸν ἀπλοῦν τρόπον. ἀντὶ τοῦ παραντίκα παρὰ τοῖς παλαιοῖς. καὶ αὐθις (Dio Cass. 62 23) "οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς λόγους τοὺς ἐποιήσαντο, ἀλλὰ καὶ βῆμι ὑψηλὸν ἤρθη, καὶ ἐπ' αὐτοῦ εἰκόνες τοῦ Νέρωνος ἔειθον."

ἀπλῶς ἐξ ἀνάγκης· ἡ ὡς πρῶτον, καὶ μὴ κατ' ἄλλο. "ἀπλῶς δὲ οὐδὲν εἶδος τῶν μελλόντων ἔγνωσαν, ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς ἐμφάνσεως τῶν πρέσβων ὁπτενόμενοι εἰς παντοδαπὰς οἰμωγὰς ἐνέπιπτον."

ἀπλῶς χωρὶς προσθήκης. Πολύβιος "Ἐκαίρος ἀφνέσσερος οὐ γέγονεν ἀπλῶς," ἀντὶ τοῦ ἐξ ἀνάγκης, ἡ ὡς πρῶτον.

ἀπλωτα πελάγη τὰ Ἀτλαντικά καὶ ἱσπερίος ὠκεανὸς καὶ ἐῷς· ἀπλωτον γὰρ τὸ ἀπλευρον.

ἀπνευσί.

ἀπνους. φασὶν Ἐμπεδοκλέα Πανσυνία ἐφηγήσασθαι τὸν ἄπνυν, εἶναι δὲ τὸν ἄπνυν τοιοῦτον ὡς λ' ἡμέρας συντηρεῖν ἄπνυν καὶ ἄσπιν τὸ σῶμα. ἦν δὲ οὗτος καὶ γόης, καὶ φησὶ περὶ ἐαυτοῦ "Φάρμακα δ' ὅσα γεῦσιν τακῶν καὶ γήραος ἄλκαρ πέυσῃ, ἐπεὶ μένω σοὶ ἐγὼ κρανίῳ τάδε πάντα. παύσεις δ' ἀκαμάτων ἀνέμων μένος, οἷ' ἐπὶ γαῖαν ὀρνύμενοι πνοαῖσι καταφθινύθουσιν ἄρουραν, καὶ πάλιν, ἦν κ' ἐθέλῃσθαι, παλίντονα πνεύματ' ἐπάξεις. σήσεις δ' ἐξ ὁμβροῖο κελαινοῦ καίριον αὐχμὸν ἀνθρώποις, θήσεις δὲ καὶ ἐξ αὐχμοῖο θείρου ρέματα δεινροῦδρεπτα, τὰ τ' ἐν θέρει ἀήσαντα. ἄξεις δ' ἐξ Αἰδαο καταφθιμένον μένος ἀνδρός." καὶ ποτ' ἐτησίων

σφοδρῶς πνευσάντων ὡς τοὺς καρποὺς λυμῆναι, κελύσας ὄνους ἐκδαρῆναι καὶ ὑσκάς ποιῆσαι περὶ τὰς λόφους καὶ τὰς ἀκρωρείας διέτεινε πρὸς τὸ συλλαβεῖν τὸ πνεῦμα. λήξαντος δὲ κωλυσάμενον κληθῆναι. Diog. L. 8 60.

ἀπο πόρρω, μακράν· "ἐν τοῖς Οὐσβαῖς τῷ κινδύνῳ ἀπο ἐγένετο, ἀποδράσας τὰ ξίφη."

ἀποβαδίζειν οὐδὲν πλεόν τοῦ βαδίζειν δηλοῖ.

ἀποβάθρας καὶ τὰ λύσανα, ἃ λέγονται καὶ χυτρόποδες, καὶ τὰ μαγειρεῖα, ὅπου τῇ βοτῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα.

ἀποβαίη, καὶ ἀποβαίνει γενικῇ, ὡς τὸ "ἀποβάντες τῶν ἱππῶν."

ἀπὸ βαλβίδος ἀπ' ἀρχῆς.

ἀποβαλεῖν αἰτιατικῇ.

ἀποβάτης καὶ ἀποβαίνειν καὶ ἀποβατικοὶ τροχοί. ἀποβάτης μὲν ἱππικῶν τι ἀγώνισμά ἐστι, καὶ ἀποβῆναι τὸ ἀγωνίσασθαι τὸν ἀποβάτην, ἀποβατικοὶ δὲ τροχοὶ οἱ ἀπὸ τούτου τοῦ ἀγωνίσματος. Harp.

ἀποβεβιωκέναι ἀποθανεῖν· "ἀνάγκη μὴ ἀποκρύπτειν, ὡς ἂν μὴ ὑπόνοια γένηται σφισι τοῦ ἀποβεβιωκέναι αὐτόν."

ἀποβλεπόμενοι ἀντὶ τῷ θαυμάζοντες. οὕτως Αἰαχίνης.

ἀπόβλεπτον ἔνδοξον· "ἄνδρα τῇ Περσικῇ πολιτείᾳ διὰ τὴν ἀξίαν ἀπόβλεπτον" (Theophyl. Sim. 3 15).

ἀποβλίσαι ἀποπιέσαι.

ἀποβλύζων (Hom. I 491) ἀναβάλλων.

ἀποβουκολίσας ἐξαπατήσας· "οἱ δὲ τοὺς ἁλόντας ἀποβουκολίζουσιν, ἀποσκεινύζονται τε τὸν κίνδυνον" (Theophyl. Sim. 3 7).

ἀπὸ βρουδυσκελῶν ὄνων ἐφ' ἱππῶς, ἐπὶ τῶν ἀπὸ εὐτελῶν ἐπὶ μελίζονα μεταπηδῶντων. cf. v. ἀπὸ ἱππῶν.

ἀποβράσματα τὰ πίτυρα. παρὰ Καλλιμάχῳ "τῆς οὐδὲν ἀπέβρασε φαῦλον ἁλετρίς." cf. v. εἰκαία.

ἀποβύσαντες ἀποκλείσαντες.

ἀπογαλακτίζω.

ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι, ὑπερβατόν, ἀπολῶμαι γάρ. Ἀριστοφάνης (Nub. 791) "ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοσροφεῖν."

ἀπογειῶσαι ἀποθεμελιῶσαι.

ἀπογενέσθαι. ἡ ὑσερῆσαι σημαίνει ἡ ἀποθανεῖν. ἄμφω τὰ σημαίνουmena Θουκυδίδης.

ἀπογινώσκω γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ, ὡς "ἀπογνούς τὰ τῶν Καρχηδονίων πράγματα ὁ Φαίδων" (Dio Cass. fr. 71 2), καὶ "τέλεον ἀπογνούς τὸν Φιλήμονα," καὶ "ἀπογνόντες τῆς σωτηρίας."

ἀπόγνοια ἀπόγνωσις· Θεκυδίδης (3 85) "ἐνέπρησαν δὲ τὰ πλοῖα, ὅπως ἀπόγνοια ἢ τοῦ ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς γῆς."

ἀπογνούς Δημοσθένης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀπελπίσας, Δείναρχος δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποψηφισάμενος.

ἀπογνῶσκον δεῖ ἀπογινώσκειν.

ἀπόγονοι οἱ ἔκγονοι, ἀπώγωνες δὲ οἱ μὴ ἔχοντες πώγονα.

ἀπὸ γραμμῆς ὅσον ἀπ' ἀρχῆς, ἐκ μεταφορᾶς τῆς τῶν δρομέων ἀφετηρίας καὶ γραμμῆς, ἣν ἄφρουν καὶ βυλβίδα καλοῦσιν.

ἀπογράφειν καὶ ἀπογραφῆ. οἱ τῷ δήμῳ χρήματι ὀφειλοντες ἐκ καταδίκης, καὶ μὴ ἀποδιδόντες μέχρι τῆς ἐνάτης πρυτανείας, ἐς τὸ δεσμοτήριον ἀπεκλείοντο, μήτ' ἐγγυητὰς καταστῆσαι δυνάμενοι τοῦ ὀφλήματος.

ἀπογραφῆ. ἐπιιδὺν τις λέγει τινὰ ἔχειν τι τῶν τῆς πόλεως, ὃ ἐναγόμενος ἀπογραφῇ ποιεῖται, δηλῶν ὅσα τε ἔχει καὶ ὅθεν τὰ χρήματα. μήποτε καὶ εἰδός τινός ἐστι δίκης ἢ ἀπογραφῆ· εἰ γὰρ ἀρνοῖτό τις μὴ ἔχειν, ἀπογραφῆς ἐκρίνεται ὡς ἐκ ὀρθῶς γεγεννημένης τῆς ἀπογραφῆς. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίανος (54). Harp. καὶ ἀπογραφῆ ἢ ἀπαρτίσματος· "ὁ δὲ Καῖσαρ Αὐγουστος ὁ μοναρχήσας εἴκοσιν ἄνδρας τοὺς ἄριστους τὸν βίον καὶ τὸν τρόπον ἐπιλεξάμενος ἐπὶ πᾶσιν τὴν γῆν τῶν ὑπηκόων ἔξεπεμψε, δι' ὧν ἀπογραφὰς ἐποιήσατο τῶν τε ἀνθρώπων καὶ οὐσιῶν, ἀντάρκτη τινὰ προστάξας τῷ δημοσίῳ μοῖραν ἐκ τούτων εἰσφέρεισθαι. αὕτη ἡ ἀπογραφῆ πρώτη ἐγένετο, τῶν πρὸ αὐτῆ τοῖς κεκτημένοις τι μὴ ἀφαιρουμένων, ὡς εἶναι τοῖς εὐπόροις δημόσιον ἔγκλημα τὸν πλοῦτον."

ἀπόγραφος· "ὁ δὲ Ὀνησίκριτος ὡς ἀπόγραφος ἐξ ἀρχετύπου δευτερεύει" (Diog. L. 6 84), τούτῳ τοῦ Ξενοφῶτος.

ἀπογράφω αἰτιατικῇ· "σὺ δὲ ἀπόγραφε δικαίως ἡμᾶς."

ἀπογράψαι τὸ γράψαι καὶ ὑπογράψαι καὶ ὅσον σημειώσασθαι δηλοῖ.

ἀποδαρθεῖν ἀποκοιμηθῆναι.

ἀποδασμόν μοῖραν τινα· "ὁ δὲ Στρατη-

γός ἀποδασμόν τινα τοῦ Στρατοῦ ἀπολέξας ἐκελεύετο προπορεύεσθαι." καὶ αὐθις "ἐκ τῶν Σαρακηνῶν ἀποδασμὸς εἰς τὴν Περσίδα χωρήσας μέρη τινὰ τῆς Βαθυλωνίας προνομεύσατο" (Theophyl. Sim. 8 1).

ἀποδάσσομαι ἀπομερίσσομαι.

ἀποδείκνυμι σοι χελιδόνα ἴσον τῷ μαρτύρομαι.

ἀποδείξασθαι τὰ ἐν διδασκάλῳ μαθήματα ἃ τις ἔμαθε λέγειν.

ἀπόδειξις. ἀπόδειξις ὅρος διαφέρει. δεῖ πρῶτον ζητῆσαι περὶ ὅρου, ἅρα μία ἐστὶ μέθοδος καθ' ἣν πάντων τῶν ὄντων δυνατὸν τοὺς ὅρους ἀποδοῦναι, ἢ πολλαί, καὶ εἰ μία, τίς αὕτη, εἰ δὲ πολλαί, πόσαι τὸν ἀριθμὸν καὶ ποῖαι. καὶ ὅταν εὗρωμεν τοσάδε καὶ τοιάδε ὑπογραφεῖ ἢ ὀρισμῷ, ἄλλη πάλιν ἡμῶς διαδέχεται ζήτησις, ποίαις τῶν μεθόδων ἐπὶ ποίων πραγμάτων χρῆσθον. καὶ ὅταν εὗρωμεν τοῦτο, ἐπειδὴ ὁ ὀρισμὸς ἐκ γενῶν ἐστὶ καὶ διαφορῶν, τί τοῦ προκειμένου πράγματος τὸ γένος καὶ τίνας αἰ διαφοραί, ἵνα συμπλέξαντες τὰς συστατικὰς διαφορὰς τῷ γένει ἀποδῶμεν αὐτοῦ τὸν ὀρισμόν. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα χαλεπότης. ἢ τινὶ γὰρ πρῶτως τι ἐνυπάρχει, τῷτο καὶ καθ' αὐτὸ ὑπάρχει, καθ' αὐτὸ δὲ ἐστὶ τὸ κατ' οὐσίαν. οὐκ ἐστὶ δὲ καὶ εἴ τι καθ' αὐτὸ ὑπάρχει, τοῦτο καὶ πρῶτως ὑπάρχει· τὸ γὰρ ζῆλον τῷ ἀνθρώπῳ καθ' αὐτὸ μὲν ὑπάρχει, οὐ πρῶτως δέ. διὸ καὶ τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ζῆλον ὑπάρχει. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ σῆμα τῷ τριγώνῳ καθ' αὐτὸ μὲν, οὐ μέντοι πρῶτως. ἢ δὲ κυρίως ἀπόδειξις ἐκ τῶν καθ' αὐτὸ καὶ πρῶτως ὑπαρχόντων γίνεται, καὶ ἁπλῶς ἢ ἐκ τῶν αἰτίων τὰ αἰτιατὰ πειραμένη καὶ ἐκ τῶν καθόλου τὰ μερικώτερα. ἢ δὲ ἐκ τῶν αἰτιατῶν τὰ αἴτια πεισυνμένη τεκμηριώδης ἀπόδειξις λέγεται, ὅσον τὸ δεῖξαι ἐκ τῶν φωτισμῶν τῆς σελήνης ὅτι σφαιρική. εἰ γὰρ ἐδείκνυτο, διότι σφαιρική, διὰ τοῦτο φωτίζεσθαι οὕτως, τῷτο ἂν εἴη κυρίως ἀπόδειξις· ἐκ γὰρ τοῦ αἰτίου τὸ αἰτιατὸν ἰδεῖν κατ' ἂν. ἢ κεκρήμεθα δὲ ἐνταῦθα τῇ διείξει ταύτῃ, διότι τὸ αἰτιατὸν πρὸς ἡμᾶς σφάττον ἐστὶ τοῦ αἰτίου. τεκμηριώδης δὲ ἀπόδειξις καὶ τὸ ἐκ τοῦ καπνοῦ τὸ πῦρ εὗρεῖν καὶ κατανόησαι. καὶ ἂν μὲν πάντως ληπτῇ τὸ αἰτιατὸν τῷ αἰτίῳ, τεκμήριον τοῦτο λέγεται, τεκμήριον δὲ ἐστὶ τὸ ἄλυστον σημεῖον· ἂν δὲ

μὴ πάντως ἔποιτο, σημειὼν μὲν ἂν λέγοιτο, τεκμήριον δὲ οὐκ εἶναι, διότι μηδὲ ἄλλοι ἐξίν, οἶον ὡς τὸ "ὥρρά ἐξίν, ἐπειδὴ τέτοκεν." οὐ πάντως γὰρ τῇ ὥρρότῃ παρὰκολουθεῖ τὸ τετοκέναι. ἀπόδειξις δὲ ἐξὶ μέθοδος διὰ συλλογισμῶν συλλογιστική, ὅταν ἐξ ἀληθειῶν καὶ πρώτων ὁ συλλογισμὸς γίνηται. Philopon. in 1 de anima A 7.

ἀποδειροτομεῖ ἀποκόπτει τὰς ἀρχάς. ἀποδέχεται ἀρχή τις ἐξὶ παρ' Ἀθηναίων. δέκα δὲ ἦσαν, οἱ παρὰλαβόντες τὰ γραμματεῖα ἀπαλείφουσι τὰ καταβαλλόμενα χρήματα τῆς βελῆς ἐναντίον ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, καὶ πάλιν ἀποδιδούσι τὰ γραμματεῖα τῷ δημοσίῳ. Harp.

ἀποδέον τὸ ἀπαρῆσκον. καὶ ἀποδεόντων λειπόντων, ἀπολείπομένων. καὶ ἀποδεῖν τὸ ἀπολείπεσθαι. Ἰώσηπος (B. I. 355) "ὡς ὁλλέγον ἀποδεῖν τῶν ἀχθοφορούντων ὁρέων τὸν πεζὸν ἄνδρα." "τόσον δὲ ἀποδεῖν τοῦ τὴν πεπορισμένην ἥδη αὐτῷ καὶ ἀπὸ γένους προσήκουσαν βασιλείαν ἀφείλεσθαι."

ἀποδέχομαι ὁμολογῶ. "ἀποδέχομαι σε τῶν τρόπων," καὶ "ἀποδέχομαι σου τὸν τρόπον."

ἀπὸ δῆ. "ἀπὸ δῆ τούτων πάντων ἀνακινούμενος τῶν πλεονεκτιμάτων, πάντα τὸν ἀνθιστάμενον τιθεῖς ἐν δευτέρῳ, εὐθυρσιῶς ἐπῆει. συνηγεσθῆτην δῆ ἅμφω ἀλλήλοιν." Ἀλέξανδρος (p. 35 Nieb.).

ἀποδημεῖν, γενικῇ, μὴ παρῆναι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (370) "ἐχρῆν κληρίδας οὐσης ὕειν αὐτόν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν."

ἀποδιατρίψουσιν ἐγχρονίσουσι, χρονοτριβήσουσιν.

ἀποδιδόμενοι Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες, καὶ ἀποδιδόμεθα ἀντὶ τῆ ἀποδίδομεν ἢ πιπράσκομεν. Harp.

ἀποδιδράσκει αἰτιατικῇ.

ἀποδικεῖν ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι. οὕτως Ἀντιφάνης.

ἀποδιοπομπεῖσθαι, αἰτιατικῇ, ἀποπέμπεσθαι πρὸς τὸν προσρόπαιον Δίῳ, καὶ οἰκῇ καθαιρεσθαι ἢ ἰλάσκεσθαι. "τοὺς νυκτιπόρακας εἰς τὰς ὁρεῖς ἀποδιοπομπεῖνται." καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι ἀποδιωκέσθαι.

ἀπὸ δὲ ἐπὶ κύματων, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπὶ φόνοις καθαιρουμένων. ἔτσι γὰρ δὲ ἐπὶ κύμασι πλύνονται τὰ ἱμάτια.

ἀποδοκιμάσας ὡς ἄχρηστον ἐκφαναλί-

σας. (Polyb. 18 24) "ὁ δὲ Ἀντίβας ἀποδοκιμάσας τὸν ἐξ ἀρχῆς ὑπάρχοντα αὐτοῖς καθοπλισμόν, ἅμα τῷ νικῆσαι τῇ πρώτῃ μάχῃ παρὰχρήμα τοῖς Ῥωμαίων ὅπλοις καθώπλισε τὰς δυνάμεις."

ἀπὸ δόξης (Hom. K 324) ἀπὸ εἰκασμῶ.

ἀποδόσθαι πωλῆσαι, καὶ ἀπὸ δὲ ἀπολυσον.

ἀποδράς ἀποφύγων. καὶ ἀποδρᾶναι.

ἀποδρέψεσθαι ἀπαρτρυγήσετε. (AP 6 303) "οὐ καὶ πλοῖνα τυρὸν ἀποδρέψετε."

ἀποδρῦφω ἐκδέρω.

ἀποδύντες ἀντὶ τῆ ἀποδυσάμενοι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν, οἱ ἀποδύονται τὴν ἔξωθεν σολήν, ἵνα εὐτόνως χορεύουσιν. Ἀριστοφάνης (Ach. 627) "ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀναπαίσοις ἐπίωμεν."

ἀποδυσπετεῖ ἀποδύρεται. "δυσθετοῦμενοι τοῖς συμβαίνουσιν ἀποδυσπετεῖν ἀναγκάζονται."

ἀπὸ ἔθεν (Hom. Z 62) ἀπὸ ἐαυτοῦ.

ἀπόειπε (Hom. Γ 406) ἀπάρησαι.

ἀποζῆν τὸ εὐτελεῶς ζῆν, ζῆν δὲ τὸ μετὰ τρυφῆς καὶ πολυτελείας. "τοσαῦτα ἀγαθὰ ἀγαπῶν κεκτῆσθαι ὅσα ἀποζῆν ἀπ' αὐτῶν," ἀντὶ τοῦ μέτρια.

ἀπόζων ἀποπνέων.

ἀποθανεῖν. "ἐάν τις αὐτὸ μόνον εἰδῇ, καὶ τῷ μερισμῷ τῆς ἐννοίας διαλύσῃ τὰ ἐμφανταζόμενα αὐτῷ, οὐκ εἶναι ἄλλο τι ὑπολήφεται αὐτὸ εἶναι ἢ φύσεως ἔργον. φύσεως δὲ ἔργον εἴ τις φοβεῖται, παιδίον ἐξέ. τῷτο μέντοι οὐ μόνον φύσεως ἔργον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ συμφέρον αὐτῇ. πῶς ἄπτεται θεῷ ἄνθρωπος, καὶ κατὰ τί ἐαυτοῦ μέρος;" (M. Anton. 2 12).

ἀποθάναω ἀποθνήσκω, καὶ ἀποθάναωμεν ὁμοίως. καὶ σύνταξις "ἀποθανόντος αὐτῷ τῷ πατρὸς ἀπέτισε πολλὰ χρήματα."

ἀποθέμενος αἰτιατικῇ.

ἀποθεν χωρεῖς, ἢ πόρρωθεν. "ῥινῆ χειρμαστῆρος ἐνέσροφα κῶλα τιταίνων Ἀλκιμένης πτανῶν εἶργον ἀπιοθε νέφος" (AP 7 172). καὶ αὐθις "Ρουφῖνος δὲ οἱ μεταξὺ ἐπανήκων ἐνέτυχε, πόλεως Νισίβιδος οὐ μακρὰν ἀποθεν." καὶ ἀποθέιν (an ἀπόθεν) γέ ποθεν ἀπὸ τίνος μέρους ἢ ὁποθενοῦν.

ἀποθέσθαι ἀποθησαυρίσαι, ἀποταμιεύσαι. "ὁ δὲ βουλόμενος μηδὲνα χρόνον ἀργὸν ποιεῖν προέθετο τὸ τοῦ χιμῶνος ἀπρακτον εἰς τινὰς χρεῖας ἀποθέσθαι."

ἀποθεςπίσαι δογματίσαι, ἐκθέσθαι, εἰπεῖν.

ἀπόθετον τὸ ἀποτεθησυσμένον.

ἀποθήκην ἀντὶ τῆ ἀποστροφῆς Φίλιππος.

ἀπόθητος ὁ μὴ ποθούμενος.

ἀποθνήσκοντας ἐν πολέμοις ὁρῶ τὰς περὶ πλείους ποιημένους τὸ ζῆν, καὶ ζῶντας ὅσοι τοῦ ζῆν ἀπεγνώκεσαν. καὶ γὰρ μαχέσομαι ὡς ἀποθανούμενος, καὶ οἶδ' ὅτι περιέσομαι. Λάκων γὰρ εἰμι ἄνωθεν, καὶ οἶδα τὴν πρὸς Λειωνίδαν ἐπιστολὴν τῶν τελῶν "μαχέσθων ὡς τεθναζόμενοι, καὶ οὐ τεθναζόμενοι." Synes. ep. 113.

ἀπόθου ἀποβαλῆ, ἀπωθῆ δὲ ὠθήσον.

ἀποθραυσθῆς ἐκπέσης· "μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάτης," τούτῃς εἰσελθῆς, "μήποτε τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῆς" (A Nuh. 993).

ἀποθρέξεις συναποτροχάσεις. οὕτω Πλάτων.

ἀποθρώσκοντα ἀποπηδῶντα.

ἀποθύμια (Hom. Ξ 261) λυπηρά, τὰ μὴ καταθύμια.

ἀπὸ θυμοῦ· "δείσας ἔν μὴ ἀπὸ θυμῷ γένηται τῷ βασιλεῖ μὴ θαρσύνῃς αὐτόν, ἐπιβαίνει τοῦ πορθμείου." καὶ αὐθις "τοῖς μὲν ὀλίγοις τε καὶ ὧν ὀφελός τι ἐν παντὶ ἔθνει ἀπὸ θυμοῦ εἶναι τὰς λεηλασίας." καὶ ἀπὸ θυμοῦ μισητός· "ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀπὸ θυμοῦ ἦν αὐτοῖς ἄρχων ὁ Ἀβγαρος."

ἀποθυννίζω τὸ ἀποπέμπομαι καὶ παρalogίζομαι.

ἀποθώμεθα αὐθυπότακτον, ἀντὶ τοῦ ἀποβάλλωμεν.

ἀποίκτησις ἡ μετοίκησης, ἀποικίζω δὲ τὸ ῥῆμα. καὶ ἀποικίσαι κτίσαι πόλιν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἄποικοι οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενοι οἰκῆσαι. ἔποικοι δὲ οἱ ἐν πόλει παρὰ Θουκυδίδῃ (2 27).

ἀποικοδομεῖς ἀντὶ τοῦ ἀποφράττεις· οὕτω Ἀθηνοσθένης ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. Harp.

ἀποίμωξόν με τῇ τριωβόλῃ τὸν ζῶντα μᾶλλον· τὰ μὲν γὰρ διοίχεται· (A Eccl. 314) ἀντὶ τοῦ ἀπόλωλα. καὶ Αἰσχύλος ἐν Μυρμιδόσιν "Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τῇ τεθνηκότος τὸν ζῶντα μᾶλλον."

ἀποινα λῦτρα, ἃ δίδωσι τις ὑπὲρ φόνης ἢ σώματος· οὕτω Σόλων ἐν νόμοις.

ἀποιος ὁ δίχα ποιοῦ, ἄπνος δὲ διὰ τῆς ψιλῆς ὁ δίχα ἔλκους.

ἀπὸ ἱππων ἐπ' ὄνους, ἐπὶ τῶν κατὰ

τὸ χεῖρον τρεπομένων.

ἀποίσετε ἀνενέγκετε.

ἀποιχόμενα παρερχόμενα. Ἀριστοφάνης (Pac. 648) "παῦε παῦε." νεκρὸν γὰρ ὄντα λλοιδόρει, ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς ἀποιχομένους μὴ λλοιδορεῖν.

ἀποκα πρόβατα ἄκουρα.

ἀποκαθεύδουσιν ἀντὶ τοῦ ἀποκοιτοῦσιν Εὐπολῖς. τούτῃς γυναῖκα χωρίζεσθαι ἀνδρὸς καὶ ἀφίστασθαι.

ἀποκαθιζῶν διδούς, χαρίζομενος· (Ps. 15 5) "σὺ εἰ ὁ ἀποκαθιζῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί," τούτῃς τὴν τῶν ἐθνῶν βασιλείαν. τὴν προτέραν δεσποτείαν ἀποδιδούς.

ἀπὸ καλοῦ ξύλης καὶ ἀπάγχεσθαι. cf. v. ἄξιον.

ἀποκαρδοκία προσδοκία, καὶ ἀποκαρδοκῶν προσδοκῶν· "ὁ δὲ καθῆσο ἐν τῇ παρεμβολῇ, ἀποκαρδοκῶν ὅποι καὶ τύχης χωρήσῃ τὰ πράγματα." σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀνελπίσιαν.

ἀποκαρτερήσαντα ἐαυτὸν λιμῷ ἢ ἀγρόνῃ τοῦ βίου ἐξαγαγόντα. "Ἀνκοῦργον τὸν Λακεδαιμόνιον νομοθέτην μετὰ τὸ θεῖναι τοὺς νόμους ἐλθόντα εἰς Κρήτην ἀποκαρτεῖσαι, ὅπως μὴ αὐτοὺς ἀναγκασθεῖν λῦσαι." καὶ αὐθις "ὁ δὲ Ἀναξαγόρας ἐλθὼν ἐν Λαμνῶν καὶ ἀποκαρτερήσας τὸν βίον κατασφύρει."

ἀπὸ καταδυομένης. λείπει, ὃ τι ἂν λάβῃς, κέρδος. ἀπὸ τῶν ἐμπόρων ἢ μεταφορᾷ, οἱ καταδυομένης τῆς νεώς ὃ τι ἂν λάβωσι κέρδος ἡγούνται.

ἀποκαταλλάξαι φιλοποιῆσαι.

ἀποκατέστη ἀπεδύθη· "ἀποκατέστη τοῖς περὶ τὸν Ζίχ τὰ ὀφειλόμενα χρήματα τῶν ζ' ἐνιαυτῶν" (Menand. p. 365 Nieb.).

ἀποκεκλήκαμεν ἀπηγορεύσαμεν. καὶ Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (1254) "ἀποκεκλήκαμεν διογενεῖς θεοὺς μηκέτι τὴν πόλιν διαπερᾶν."

ἀποκεκραιπλισμένος τῆς κραυγῆς ἀπαλλαγείς καὶ μέθης.

ἀποκεκρουσμένον οἶον ἡκρωτηριασμένον, ἀποκεκλασμένον καὶ κεκολωβωμένον. "ὁς μοι κυλίσκιον χεῖλος ἀποκεκρουσμένον," ποτήριον, Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέσιν (433).

ἀποκεκύφαμεν Ἀριστοφάνης (Lys. 1002) "οἱ γὰρ ἄνδρες, ὥσπερ λαμπροφόροι ὄντες, ἀποκεκύφαμεν." οἱ γὰρ λυχνόφοροι τες κεκύφασι διὰ τὸν ἄνεμον.

ἀποκείλαντες ἀποκλίναντες.

ἀποκείραντες καὶ κείραντες, ἐκατέρωσιν λέγουσιν.

ἀποκεῖσθαι πόρρω ἀτιμάζεσθαι. ἔτω Κρατῖνος.

ἀποκηδήσαντες ἀντὶ τῆ ἀποκακήσαν-
τες Ὀμηρος (Ψ 413). παρὰ δὲ Σώφρονι
ἀποκηδήσαντες ἀφροντιστήσαντες. καὶ
ἀποκηδήσονται τὴν λύπην ἀφαιρήσονται.

ἀποκηρύκτον ἀλλότριον. ὅτι ὁ λέγων
τοὺς ἀποκηρύκτες φαύλους εἶναι ἀπλῶς δό-
ξαι ἂν λέγειν ἐξ ἀνάγκης τοιοῦτους αὐτοὺς
εἶναι· οὐ μὴν οὕτως ἔχει. ἐνδέχεται γάρ τινα
μὴ τοιοῦτον εἶναι ἀποκηρύκτον γενόμενον·
θεμισοκλέα γὰρ ἀποκηρύκτον φασὶ γενέσθαι,
οὐ μὴν φαῦλος ἦν (Alex. Aphrod. in Top. 2
p. 96). καὶ ἀποκηρύττοντες ἀντὶ τοῦ πι-
πρῶσκοντες· οὕτω Δημοσθένης (23 201) καὶ
Πλάτων. Hap.

ἀποκινδυνεύοντες ἀποτολμῶντες, ἀπο-
διωκόντες. "ὁ δὲ Σεργίριος ὁ τῶν Ῥωμαίων
στρατηγός, καίπερ θρασέως τῶν Ἰβήρων ἐκ
τοῦ τὰ πλείω κατορθοῦν ἔχοντων, οὐκ ἀπο-
κινδυνεύσαι ποτε ἐτόλμησεν."

ἀποκινεῖν τὸ ἀπέρχεσθαι καὶ ἀποτρέ-
χειν. λέγεται καὶ ἐπὶ πλοίων καταγομένων
καὶ ὀρμίζομένων ἀποκινεῖν ταῖς κώπαις.

ἀπόκινος εἶδος ὀρχήσεως.

ἀποκλήρωσις μέρος. "εἰς ἀμείνονα λή-
ξιν ἀποκληρῶσαι θεοποιῶ φροντίδι οὐδὲν
ᾠκνησε." λήξις δὲ ἐστὶ μερίς, παῦσις, κληρο-
νομία.

ἀπόκλητοι κεκλημένοι. (Polyb. 4 5) "ἔτε
κοινήν προσδεξάμενοι σύνδοκον οὔτε τοῖς ἀπο-
κλήτοις συμμεταδόντες, τὰς αὐτῶν κρίσεις
διαλαβόντες πόλεμον ἐξήνεγκαν." καὶ αὖθις
Πολύβιος (20 1) "τριάκοντα τῶν ἀποκλήτων
προεχειρίσαντο τοὺς συνεδρεύοντας μετὰ τῇ
βασιλείᾳ." καὶ αὖθις "ὁ δὲ συνηγετὸς ἀπο-
κλήτους, καὶ διαβούλιον ἀνεδίδου περὶ τῶν
ἐρεσμάτων."

ἀπόκλιμα τῶν ὁρέων ἀντὶ τοῦ ἀπό-
ρροια.

ἀποκλίνω αἰτιατικῇ.

ἀποκναίει διαφθείρει, ἀποκόπτει, ἀπολ-
λύνει, λυπεῖ, ὀδυνᾷ.

ἀποκναίειν ἐνοχλεῖν, παρεκτείνειν. "τί
σὺ καθεύδεις; σὺ μὲ ἀποκναίεις περιπτῶν"
Μένανδρος Μισοσύμενος. "οὐ γὰρ ἀποκναίω
τῷ μεγέθει τῆς ἀρετῆς τὸν ἄνδρα, λέγω δὲ

τὸν Ἡρακλέα, ἐν δευτέροις τιθεῖς, εἰ καὶ τῷ
παράλληλῳ λειπόμεθα" φησὶ Σιμόκατος Θεο-
φύλακτος (2 18: cf. v. Σάπειρ). καὶ αὖθις
(Procop. Arg. 12) "οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ Ἰουστινι-
ανοῦ ὑπὸ τῶν φορολόγων ἀγχόμενοι καὶ ἀπο-
κναίόμενοι τόκοις ὀφλημάτων ἀειρῦτοις τισὶ
δυσθανατοῦντες ἀκούσιοι διεβίωσαν."

ἀπόκνιζε ἀπόσκαλλε, ἀπότιλλε.

ἀπόκοιτος πόρρω τῆς κοίτης. "ὁ δὲ τῇ
δοκῇσι κατεπαννυχίζετο τῆς δειλίας ἀπόκοι-
τος" (Theophyl. Sim. 5 1).

ἀποκοπήναι τῶν λήγων τὴν κῆνα λέ-
γουσιν, ὅταν μηκέτι εὐρίσκη τὰ λήγη.

ἀποκόπους ἐκτομίας. καὶ ἀντὶ τῆ ἀσθε-
νεῖς κεῖται.

ἀποκραιπλισμός τῆς κραιπύλης ἀ-
παλλαγῇ καὶ μέθης.

ἀπόκριμα κατάκριμα.

ἀπόκριναι, δοτικῇ, ἀποκρίθῃ. Δη-
μοσθένης (19 120?) "ἀποκρίναι δεῦρό μοι
παρελθών." ἀποκρινεῖται δὲ λέγουσι μῦθ-
ον ἢ ἀποκριθήσεται. Μένανδρος Κανηφόρῳ
"ἃ δ' ἀποκρινεῖται, κἄν ἐγὼ λέγοιμι σοι,"
Ὑποβολιμαῖω "ὥς μηδὲν ἀποκρινουμένῳ δ'
οὕτω λαλεῖν." καὶ ἀπόκρισις ἢ ἀπολογία·
οὕτω Ἀνυσίας καὶ Ἀντιφῶν. ἀλλὰ καὶ Δημο-
σθένης ὁμοίως λέγει ἐν τῷ κατ' Ἀισχίνου
"ἀποκρίναι δεῦρό μοι παρελθών."

ἀποκρότῳ τραχεῖα. "οἱ δὲ ἀπεχολῶντο
ἐν γῇ ἀποκρότῳ τε καὶ συνεχῶς ταλαιπωρῶν-
τες" (Thuc. 7 27).

ἀποκρούεσθαι, αἰτιατικῇ, ἀποβάλλε-
σθαι.

ἀποκτείνω, αἰτιατικῇ, φονεύω, καὶ ἀ-
ποκτεῖναι φονεῦσαι. καὶ ἀποκτείνης
αὐθιγνότακτον.

ἀποκτινύναι φονεῦσαι. ἀποκτείν-
νυσι λέγουσι μῦθον ἢ ἀποκτινύνει. Κρατῖ-
νος Βουκόλοις "καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν σχια-
μιχῶν ἀποκτινύνουσι ταῖς ἀπειλαῖς." καὶ ἀπε-
κτύγνυσιν, οὐκ ἀπεκτάγχασι· "μισοῦσι μὲν
ὧ πύτερ Θράσωνα, ἀπεκτάγχασι δ' οὐ."
ἀποκνηθὲν τεχθέν, καὶ ἀποκνύσχω
τὸ ἀπογεννῶ.

ἀπολαβόντες ἐναποκλείσαντες. "οἱ δὲ
τὴν στρατιὰν αὐλῶσι ξενοῖς καὶ δυσεμβόλοις
ἀπολαβόντες ἐς διαλλυγὰς ἐλθεῖν αἰσχροὺς
ἠνάγκασαν." καὶ Ἰώσηπος "διώξαντες ἀπο-
λαμβάνουσι τοὺς πολεμίους ἐν κοίλῳ χωρίῳ,
καὶ πάντας κτείνουσι." καὶ αὖθις (Dio Cass.

62 23) "τὸ γὰρ χωρίον ἀμφοτέροις ἤρесе, τῷ μὲν ὅτι ἀπολαβόντες εἰς αὐτὸ τοὺς Ῥωμαίους ὑποσπόνδους ἀφῆκαν, πρὸς ἔνδειξιν ὧν εὐεργέτηντο."

ἀπολακτίζω. (Deuteronom. 32 15) "καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἡγυμνήμενος," τουτέστιν ἀπεσκόρπησεν.

ἀπολαύειν. ἀπολαύειν οὐκ ἐπὶ τῶν ἡδῶν μόνον ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων τούτουσιν, ὡς Ἰσοκράτης (8 81) "δέδοικα μὴ τι κακὸν ἀπολαύσαιμι," καὶ Μαρκελλῖνος περὶ Θουκυδίδου φησὶν "οὔτε Κλέων οὔτε Βρασίδας, ὁ αἴτιος τῆς συμφορᾶς, ἀπέλαυσε λοιδορίας, ὡς ἂν τοῦ συγγραφέως ὀργιζομένῃ."

ἀπολαχεῖν τὸ διανεῖμασθαι τὰ πατρῷα καὶ ἄλλα κοινὰ δόματα πρὸς τινὰς, καὶ ἀπολαβεῖν. διαλαχεῖν δὲ τὸ διανεμεῖσθαι οἱ ῥήτορες εἰρήκασιν. Ἀντιφῶν "ὅπότ' ἄνθρωποι βούλοιντο χρήματα διαλαγχάνειν."

ἀπολαχεῖν ἀντὶ τῆ διαλαχῆς. ἔγωγε Ἀνσίας καὶ Ἀρισοφάνης καὶ Ἀντιφῶν. Hagn.

ἀπολάψει. ἐὰν διὰ τοῦ ἐ ἀπολέψεις, τατέστιν ἀπολείψεις. "ἀπολέψαντα τὸ λέμμα" (A Av. 678) ἀπολείψαντα ὥσπερ ὧβ. ἐὰν δὲ ἀπολάψεις, ἐκπῆξ· ἀπὸ τῶν κυνῶν ἡ μεταφορὰ καὶ ὅσα λύπτοντα πίνει· κατασρέφει δὲ εἰς τὸ ἀποκερδαίνει, ἀφαιρᾷσεις, ἀποσπάσεις. Ὀμηρος (Π 161) "λάψοντες γλώσσησι," καὶ Ἀρισοφάνης Νεφέλαις (810) "γνῆς ἀπολάψεις ὅ τι πλεῖστον δύνασαι ταχέως."

ἀπολεγόμενος παραιτούμενος. Πολύβιος "ὃ δὲ πυρρεῖτο τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπολεγόμενος τὴν ἀρχήν." καὶ ἀπολέγοντα ἀπαγορεύοντα, ἀποτρέποντα. "γράμματά τε ἄντικρυς ἀπολέγοντα τοῖς πρέσβεσιν ἔγραφε μηδὲ μὴ προῖσθαι τὰ φρούρια Πέρσαις" (Procop. Pers. 1 22).

ἀπολείπουσιν. ἀλλὰ καὶ ἀπολιμπάνουσι παρὰ Ἀνσίᾳ.

ἀπόλεκτοι ἔξαιρέτοι. Ξενοφῶν "αἱ δὲ εἰς τοὺς δεσπότης ἀποκείμεναι ἀπόλεκτοι ἦσαν." cf. v. ἀπέκειντο.

ἀπολελοιπότες ἀντὶ τοῦ νενικηκότες. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δρομέων· οἱ γὰρ νικῶντες ἀπολείπουσι τοὺς ἡττωμένους. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν Παναθηναϊκῷ (41) καὶ Πανηγυρικῷ (50). Hagn.

ἀπολέμητον ἀνενόχλητον. "κατάραντες εἰς χώραν εὐδαίμονα καὶ πολλῶν χρόνων ἀπολέμητον" (Polyb. 3 90).

ἀπόλεμας ὁ μὴ ἰσχύων ἢ ὁ μὴ εὐδὸς πολεμεῖν. "ἀπόλεμος γὰρ ἦν, καὶ ὑπὸ νόσου ποδάγρας οὔτε οἱ πόδες ἔτε αἱ χεῖρες ἐτέγχανον ἄρτιοι." τῶνται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μηδεμίων πρόφασιν ἐχόντων πολέμιον, δρασάντων δὲ τὰ πολέμιων.

ἀπολέξαι.

ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἡρτῆσθαι. "τοῖς οὖν ἐν τῷ τοιῷδε πλείουσιν ἀπὸ λεπτοῦ μίτου φασὶν ἡρτῆσθαι τὸ ζῆν." ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάτοις κινδύνοις ὄντων. cf. v. μίτος.

ἀπόληγε πᾶν.

ἀπολιβάσεις συντόμως ἀναχωρήσεις. λιβάς γὰρ ἡ σαγών, ἥς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν. Ἀρισοφάνης (Av. 1467) "ἔκ ἀπολιβάσεις, ὦ κάκισ' ἀπολούμενος;" cf. v. οὐκ ἀπολιβάσεις.

ἀπολιγαίνει θορυβεῖ, δξέως βοᾷ, παρὰ τὸ λιγύ. Ἀρισοφάνης (Ach. 967) "ἦν δ' ἀπολιγαίνει, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ," ἀντὶ τοῦ τοὺς ἱμάντας οὐς οἱ ἀγορανόμοι ἔχοντες ἔτυπτον.

ἀπόλιδας ἀγενεῖς, ὥς μὴ οἰκοῦντας ἐν πύλει, ἀπαιδεύτους.

Ἀπολινάριος Λαοδικεὺς τῆς Συρίας, γεγονὼς ἐν ἡμέραις Κωνσταντίνου καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παρυβάτου καὶ ἕως τῆς ἀρχῆς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, σύγχρονος Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τῶν ἐκ Καππαδοκίας θαυμαζομένων. ἐγένετο δὲ γνώριμος ἀμφοτέρων καὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστῆ καὶ ἄλλων τινῶν. ἔτος οὐ μόνον γραμματικὸς καὶ τὰ ἐς τὴν ποίησιν δεξιός, ἀλλὰ πολλῶν πλείω καὶ ἐς φιλοσοφίαν ἐξήσκητο καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέσιος. οὗτος ἔγραψε καταλογάδην κατὰ Πορφύριον τοῦ δυσσεβῆς τόμῳς λ', καὶ δι' ἡρώων ἐπὶ πᾶσαν τὴν τῶν Ἑβραίων γραφήν· ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιστολάς, καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τὴν γραφήν ὑπομνήματα. τοῦ δὲ γε Ἀπολινάριου καὶ Φιλοσόφου (8 11) μνήμην πεποιήται ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἰστορίᾳ, καὶ φησιν "Ἀπολινάριος γὰρ ἤκμαζε κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐν τῇ Λαοδικεῖ τῆς Συρίας, καὶ Βασιλείος ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας, καὶ Γρηγόριος ἐν τῇ Ναζιανζῷ· σαθρὸς δὲ οὗτος ὁ τόπος ἐστὶ τῆς αὐτῆς Καππαδοκίας. τρεῖς δὲ οὗτοι ἄνδρες τότε τοῦ ὁμοουσίου προεμάχον κατὰ τοῦ ἑτεροουσίου, μακροῦ πάντας παρενεγκόντες τοὺς πρότερον καὶ ὕστερον ἄχρις ἐμῆς τῆς

αὐτῆς αἰρέσεως προσάντως, ὡς παῖδα παρ' αὐτοῖς χρῆσθαι τὸν Ἀθανάσιον· τῆς τε γὰρ ἔξωθεν καλουμένης παιδείσεως ἐπὶ πλεῖστον οὗτοι προελήλυθεισαν, καὶ τῶν ἱερῶν γραφῶν, ὅποσα εἰς ἀνάγνωσιν καὶ τὴν πρόχειρον μνήμην ἐτέλει, πολλὴν εἶχον τὴν ἐμπειρίαν. καὶ μάλιστα γε αὐτῶν ὁ Ἀπολινάριος· οὗτος γὰρ δὴ καὶ τῆς ἑβραϊδος διαλέκτου ἔπαθεν ὡς τ' ἦν. καὶ μὴν καὶ συγγράφειν ἕκαστος αὐτῶν ἐς τὸν αὐτῷ τρόπον ἦν ἱκανώτατος· τῷ μὲν γε Ἀπολινάριῳ τὸ ὑπομνηματικὸν εἶδος τῆς λέξεως μακρῷ ἄριστον εἶχε, Βασίλειος δὲ πανηγυρίσαι λαμπρότατος ἦν· τῷ δὲ γε Γρηγορίῳ καὶ παρ' ἀμφοτέροις ἐξεταζομένῳ μῶς βύσιν εἰς συγγραφήν εἶχεν ὁ λόγος, καὶ ἦν εἰπεῖν Ἀπολινάριον μὲν ἀδρότερος Βασιλείου δὲ σαφερώτερος. τοσαύτης δὲ αὐτοῖς ἐν τῷ λέγειν καὶ γράφειν δυνάμειος ὕψους, καὶ τὸ ἕθνος οὐδὲν ἤτιον οἱ ἄνδρες παρεῖχοντο πρὸς τὴν τῶν πολλῶν θέαν ἐπαγωγότητα. ὥς καὶ οἱς ὤρυντο καὶ οἱς ἔλεγον καὶ ὁπόσα γράφοντες διεδίδουσαν, διὰ πάντων ἦσαν εἰς τὴν αὐτῶν κοινωνίαν τοὺς καθ' ἑαυτῶν αὐτῶν εὐμαρέζερον ὑλίσσεσθαι δευαμένους." τοσαῦτα περὶ αὐτῶν ὡς ἐν παραδρομῇ Φιλοσόφιος ὁ Ἀρειανὸς ἔγραψεν.

Ἀπολινάριος. ἄτος ἀνεγάνη μετὰ Παῦλον τὸν Σαμοσατέα, πρόεδρος Λαοδικείας τῆς Συρίας, ματαιοφροσύνης ἐτέρας ἡγήσάμενος. τῶν γὰρ Ἀρειανῶν ἄνυχον πάντῃ λεγόντων τὴν τοῦ κυρίου σύρκα, αὐτὸς ἔρηται σύρκα μὲν ἐψυχωμένην ψυχῇ ζωτικῇ ἀνέλαβεν ὁ κύριος, νοῦν δὲ τὸν ἡμέτερον οὐ προσήκατο· μηδὲ γὰρ δεηθῆναί φησι τὴν σύρκα ἐκείνην ἀνθρωπείον νοός, ἡγεμονομένην ὑπὸ τοῦ αὐτῆν ἐνδεδυκότος Θεοῦ λόγου, ἀλλὰ μηδὲ χωρεῖν αὐτὴν ἄλλην νοερὰν δύναμιν παρὰ τὴν θεϊαν. ταῦτα ὑποθέμενος διατείνεται μίαν εἶναι φύσιν τοῦ λόγου καὶ τῆς σαρκός, ὅτε τῆς σαρκὸς ἀτελοῦς οὐσης εἰς τὸ εἶναι ἀνθρωπινόν ὅλον, καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἄξιον φύσιν ὀνομαζέσθαι (Theodor. presb. de incarn.). μεθ' ὃν ἀναφαίνεται Θεόδωρος ὁ Μεσσηνισίας πρόεδρος τῆς Κιλικίας. cf. v. Θεόδωρος f.

ἔγινοντο δὲ Ἀπολινάριοι δύο, πατὴρ καὶ υἱός, ὁ μὲν πατὴρ Ἀλεξανδρεὺς· γήμιας δὲ ὡς Λαοδικεῖαν τῆς Συρίας ἴσχει νῦν ὁ Ἀπολινάριος. ἄμφω δὲ Συρήκμαζον Ἐπιφανίῳ τῷ σοφιστῇ, ὃν ἀκμάζοντα τότε ἡσπάζοντο.

Θεόδοτος δὲ ὁ τῆς Λαοδικείας ἐπίσκοπος μηδεὶ τρόπῳ ἀποσπάσαι αὐτοὺς ἐξ αὐτοῦ δυνήθεις ἄμφω τῆς κοινωνίας ἐξημίωσεν. ὕβριν τε ἡγεῖται ὁ παῖς Ἀπολινάριος τὰ γενόμενα, καὶ τῇ εὐροίᾳ τοῦ σοφιστικοῦ λόγου θαρρῶν καινοτομεῖ καὶ αὐτὸς αἵρεσιν, ἣ νῦν ἐπιπολάζει τὸ ὄνομα τοῦ εὐρόντος ἔχουσα. οἱ δὲ φασὶ διενεχθῆναι αὐτοὺς πρὸς Γεώργιον· ἑώρων γὰρ αὐτὸν ἀλλόκοτον δογματίζοντα. Socrat. h. eccl. 2 46.

οὗτος δὲ ὁ Ἀπολινάριος βαθμοὺς ἐπὶ τῆς θείας φύσεως δοξάζειν ἐτόλμησε, καὶ μύθους τινὰς ταῖς θείαις ἐπαγγελίαις συνέζευξεν.

ἀπολιταργεῖς ἀποδραμῇ, ἀποσκιρτήσεις ἀπὸ τῆς θύρας. ἐνεσι δὲ ἐν τῇ λέξει τὸ ἀργόν, ὅπερ ἐστὶ τὸ ταχύ, καὶ τὸ λίαν. οὐ ταχέως οὖν, φησὶν, ἀποδραμῇ; λιταργισμὸς δὲ ἐκάλουν καὶ τὰ σκιρτήματα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1255) "οὐκουν ἀνύσας τι θᾶπτον ἀπολιταργεῖς ἀπὸ τῆς θύρας;" ἔσι δὲ καὶ ἀπολιταργεῖν.

Ἀπολλόδωρος Ἀθηναῖος κωμικὸς ἐποίησε δράματα μζ', ἐνίκησεν 4.

Ἀπολλόδωρος Ἀσκληπιάδου γραμματικός, εἰς τῶν Παναιτίου τοῦ Ῥοδίου φιλοσόφου καὶ Ἀριστόχρον τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν, Ἀθηναῖος τὸ γένος· ἤρξε δὲ πρῶτος τῶν καλουμένων τραγικῶν.

Ἀπολλόδωρος Γελῆς κωμικὸς, σύγχρονος τοῦ κωμικοῦ Μενάνδρου. δράματα αὐτῷ Ἀποκαρτερῶν ἢ Φιλάδελφοι, Λευσοποιοίς, Τέριαι, Γραμματεῖδιοποιοίς, Ψευδύλεις, Σίσυφος, Αἰσχυρίων.

Ἀπολλόδωρος Ταρσεὺς τραγικὸς. δράματα αὐτῷ Ἀκαυτοπλήξ, Τεκνοκτόνος, Ἐληγες, Θνέσης, Ἰκέτιδες, Ὀδυσσεύς.

Ἀπολλοκράτης ὄνομα κύριον.

Ἀπολλοφάνης Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. δράματα αὐτῷ Λαλῆς, Ἰφργέρων, Κρήτες, Δανάη, Κένταυροι.

ἀπολλύειν καὶ ἀπολλύναι διττῶς λέγεσθαι, καὶ ἀποδεικνύναι καὶ ἀποδεικνύναι, καὶ πάντα τὰ ὅμοια.

Ἀπόλλων Ἀπόλλωνος, καὶ ἡ κλητικὴ ὁ Ἀπόλλων. ὅτι ὁ Ἀπόλλων ὑποφῆτης ἐστὶ τῷ πατρός, καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνει τὰς μαρτυρίας καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐκφέρει. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ Διὶς φῆμυ.

Ἀπολλωνεῖα ἔργα τὰ τῷ Ἀπόλλωνος.

Ἀπολλωνιάς Ἀττάλας τῷ πατρός Εὐμε-

νῆς τῇ βασιλείῳ γαμετῇ, ἥτις δημότις ἔσα βασιλίσσα ἐγεγόνει, καὶ ταύτην διεφύλαξε τὴν ὑπεροχὴν μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἔχ' ἐταιρικὴν προσφερομένη πιθανότητα, σωφρονικὴν δὲ καὶ πολιτικὴν σεμνότητα καὶ καλοκαγαθίαν· τέτταρας γὰρ υἱὸς γεννήσασα πρὸς πάντας τούτους ἀνυπερβλήτον ἐφύλαξεν εὐνοίαν καὶ φιλοσορίαν μέχρι τελευτῆς, καίτοι χρόνον ἐκ ὀλίγον ὑπερβιάσασα τὰνδρός. πλὴν οἱ γε περὶ τὸν Ἄτταλον ἐν τῇ παρεπιδημίᾳ καλὴν περιεποιήσαντο φήμην, ἀποδιδόντες τῇ μητρὶ τὴν καθήκουσιν χάριτα καὶ τιμὴν· ἄγοντες γὰρ ἐξ ἁμφοῖν ταῖν χεροῖν μέσσην αὐτῶν τὴν μητέρα περιήσαν τὰ θ' ἱερὰ καὶ τὴν πόλιν μετὰ τῆς θεραπείας. ἐφ' οἷς οἱ θεώμενοι μεγάλως τὰς νεανίσκας ἀπεδέχοντο καὶ κατηξίσαν, καὶ μνημονεύοντες τῶν περὶ Κλέοβιν καὶ Βίτωνι συνέκρινον τὰς αἰρέσεις αὐτῶν, καὶ τὸ τῆς προθυμίας τῆς ἐκείνων λαμπρὸν καὶ τῆς ὑπεροχῆς τῶν βασιλέων ἀξιόματι συναναπληρῶντες. ταῦτα ἐτελέσθη ἐν Κυζίκῳ μετὰ τὴν διάλυσιν τὴν πρὸς Πρυσίαν τὸν βασιλέα. Polyb. 23 18.

Ἀπολλωνιάς λίμνη. ὅτι Ἄτταλος ὁ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς Νικομήδει τῷ μονόδοντι πολεμήσας ἐκράτησε τῆς αὐτοῦ χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν Ῥωμαῖος ἐπικαλεσάμενος ἀνέλαβε τὴν ἀρχήν, Ἄτταλος δὲ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα Ἀπολλωνιάδα μεταλλάξασαν κατὰ τὸ μέγιστον ἱερὸν Περγάμου κατέθετο, ὅπερ αὐτὸς ἐδέετο, τὴν τε γείτονα λίμνην αὐτῇ προσωνόμασεν. Polybius?

Ἀπολλωνιάτης, καὶ Ἀπολλωνιάτης χώρα.

Ἀπολλώνιον, βραχέως, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτω καὶ παρὰ Θεκυδίδῃ (291) ἀναγνωσέον. καὶ ποσειδώνιον τὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ὡς ἀθήναιον τὸ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ διονύσιον καὶ δημήτριον καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμώνυμα τοῖς ἀνδρωνυμικοῖς. τὸ δὲ ποσειδάνειον δῆλον ὅτι Λωρίων.

Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς ἐπὶ ποιητῆς, διατρίψας ἐν Ῥόδῳ, υἱὸς Σιλλέως, μαθητὴς Καλλιμάχου, σύγχρονος Ἐρατοσθένους καὶ Εὐφορίωνος καὶ Τιμάρχου, ἐπὶ Πτολεμαίον τοῦ εὐεργέτου ἐπικληθέντος, καὶ διάδοχος Ἐρατοσθένους γενόμενος ἐν τῇ προσοσίᾳ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκης.

Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς ὁ κληθεὶς δύσκολος, πατήρ Ἡρωδιανοῦ τοῦ τεχνουργίου

φου γραμματικοῦ· ὃς ἔγραψε τάδε, περὶ μερισμοῦ τῶν τῷ λόγῳ μερῶν βιβλία δ', περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν δ', περὶ ῥήματος ἥτοι ῥηματικὸν ἐν βιβλίοις ε', περὶ τῶν εἰς μὴ ληγόντων ῥημάτων παραγῶγων βιβλίον α', περὶ ὀνομάτων ἥτοι ὀνοματικὸν α', περὶ ὀνομάτων κατὰ διάλεκτον, περὶ τῆς ἐν θηλυκαῖς ὀνόμασιν εὐθείας α', περὶ παρωνύμων α', περὶ συγκριτικῶν, περὶ διαλέκτων Λωρίδος Ἰάδος Αἰολίδος Ἀττίδος, περὶ σχημάτων Ὀμηρικῶν, περὶ κατεψευσμένης ἰσορίας, περὶ παθῶν, περὶ τόνων κατηναγκασμένων βιβλίον β', περὶ τόνων σχολίων βιβλίον α', περὶ προσωδίων ε', περὶ ζοιχείων, περὶ προθέσεων, περὶ τῶν Αἰδύμων πιθανῶν, περὶ συνθέσεως, περὶ διαφορῶν, περὶ τῆς τίς, περὶ γενῶν, περὶ πνευμάτων, περὶ κτητικῶν, περὶ συζυγίας.

Ἀπολλώνιος Ἀρχεβούλου ἢ Ἀρχεβίου. ὁ ἔγραψε περὶ λέξεων Ὀμηρικῶν κατὰ στοιχεῖον.

Ἀπολλώνιος Ἀφροδισιεὺς ἀρχιερεὺς καὶ ἰσορικός γέγραφε Καρικὰ, περὶ Τράλλων, περὶ Ὀρφείως καὶ τῶν τελετῶν αὐτοῦ.

Ἀπολλώνιος Τυανεὺς φιλόσοφος, υἱὸς Ἀπολλωνίου καὶ μητρὸς πολίτιδος τῶν ἐπιφανῶν, ὃν κύβου ἢ μήτηρ ἐπισάντα δαίμονα ἐθεύσατο, λέγοντα ὡς αὐτὸς εἶη ὃν κύει εἶναι δὲ Πρωτέα τὸν Αἰγύπτιον, ὃθεν ὑπελήφθαι αὐτὸν Πρωτέως εἶναι υἱόν. καὶ ἤκμαζε μὲν ἐπὶ Κλαυδίου καὶ Γαίου καὶ Νέρωνος καὶ μέχρι Νέρβα, ἐφ' οὗ καὶ μετέλλαξεν, ἐσιώπησε δὲ κατὰ Πυθαγόραν πέντε ἔτη. εἰτα ἀπῆρεν εἰς Αἴγυπτον, ἔπειτα εἰς Βαβυλῶνα πρὸς τὸς μάγους, κάκειθεν ἐπὶ τὸς Ἀρβας, καὶ συνῆξεν ἐκ πάντων τὰ μυρία καὶ περὶ αὐτῶ θρυλόμενα μαγγανεύματα. συνέταξε δὲ τοσαῦτα, τελετὰς ἢ περὶ θυσιῶν, διαθήκην, χρησμούς, ἐπιστολάς, Πυθαγόρου βίον. εἰς τῶτον ἔγραψε Φιλόσοφος ὁ Ἀἰμνιος τὸν φιλόσοφον πρέποντα βίον.

ὅτι Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς εἰς σωφροσύνην . . . ἡττήθη τέτων. cf. v. Σοφοκλῆς b.

ὅτι Φιλόσοφος (11—2) λέγει περὶ Ἀπολλωνίου θειότερον ἢ ὁ Πυθαγόρας τῇ σοφίᾳ προσελθεῖν, τυραννίδων τε ὑπεράραντα καὶ γενόμενον κατὰ χρόνους ἔτ' ἀρχαίους ἔτ' αὖ νέους. ὃν ἔπω οἱ ἀνθρωποὶ γινώσκουσιν ἀπὸ τῆς ἀληθινῆς φιλοσοφίας, ἣν φιλόσοφος τε καὶ ὕγιως ἐπήσκησεν, ἀλλ' ὁ μὲν τὸ ὅ δὲ τὸ

ἐπαινέει τῶνδρός. οἱ δέ, ἐπειδὴ μάγοις Βαβυλωνίων καὶ Ἰνδῶν Βραχυῶσι καὶ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ Γυμνοῖς συνεγένετο, μάγον ἡγῶνται αὐτὸν καὶ διαβάλλουσιν ὥς μὴ σοφόν, κακῶς γνώσκοντες. Ἐμπεδοκλῆς τε γὰρ καὶ Πυθαγόρας αὐτὸς καὶ Ἀχιλλεύς, ὁμιλήσαντες μάγοις καὶ πολλὰ δαιμόνια εἰπόντες, οὐπω ἐπλήθησαν τῇ τέχνῃ. Πλάτων δὲ βαδίσας ἐς Αἴγυπτον καὶ πολλὰ τῶν ἐκεῖ προφητῶν τε καὶ ἱερέων ἐγκαταμιξίας τοῖς ἑαυτῷ λόγοις, καὶ καθάπερ ζωγράφος ἐσκιαγραφημένοις ἐπιβαλὼν χροῖατα, ἔπω μαγεῖν ἐδοξε, καίτοι πλεῖστα ἀνθρώπων φθονηθεὶς ἐπὶ σοφία. Ἐδὲ γὰρ τὸ αἰσθῆσθαι πολλὰ καὶ προγινῶναι διαβάλλοι ἂν τὸν Ἀπολλώνιον ἐς τὴν σοφίαν ταύτην· ἢ διαβεβλήσεται καὶ Σωκράτης ἐφ' ὃς πρόβλεγε, καὶ Ἀναξαγόρας ὁ Ὀλυμπίασι, ὅποτε ἦκισα ὕοι, προελθὼν ὑπὸ κωδίκῳ ἐς τὸ σάδιον ἐπὶ προρρήσει ὁμβρος. καὶ ἄλλα τινὰ ἐπὶ Ἀναξαγόρα προτιθέντες, ἀφαιροῦνται τὸν Ἀπολλώνιον τὸ κατὰ σοφίαν προγινώσκειν. δοκεῖ οὖν μοι μὴ περιδεῖν τὴν τῶν πολλῶν ἄγνοιαν, ἀλλ' ἐξακριβῶσαι τὸν ἄνδρα τοῖς τε χρόνοις καθ' ὃς εἶπε τι ἢ ἔπραξε, τοῖς τε σοφίας τρόποις ὑφ' ὧν ἔψανσε τοῦ δαιμονίου τε καὶ θεοῦ νομισθῆναι. ξυνελλεῖται δέ μοι τὰ μὲν ἐκ πόλεων, ὁπόσαι αὐτῷ ἦσαν, τὰ δὲ ἐξ ἱερῶν, ὁπόσαι ἐπ' αὐτῷ ἐπαρτήθη παραλελυμένα τῶν Θεσμῶν ἤδη, τὰ δὲ ἐξ ὧν ἕτεροι πρὸς αὐτὸν ἢ αὐτὸς πρὸς ἄλλας ἔγραφε. ἐπέσπελλε δὲ βασιλεῦσι σοφισαῖς φιλοσόφοις, Ἡλείοις Δελφοῖς Ἰνδοῖς Αἰγυπτίοις, ὑπὲρ Θεῶν, ὑπὲρ ἡθῶν, ὑπὲρ νόμων, παρ' οἷς ὅ τι ἂν πράττοι. τὰ δὲ ἀκριβέστερα παρὰ Δάμειδος ἀκηχώς.

ἔτος ὃ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς διαμνημονηκὸς τις ἦν εἶπερ τις ἄλλος, ὃς τὴν μὲν φωνὴν σιωπῇ κατέχευε, πλεῖστα δὲ ἀνελέγετο, καὶ τὸ μνημονικὸν ἑκατοντάτης γενόμενος ἔρωτο ὑπὲρ τὸν Σιμωνίδην. καὶ ὕμνος αὐτῷ τις ἔβην εἰς μνημοσύνην, ὃν ἦδεν, ἐν ᾧ πάντα μὲν ὑπὸ τοῦ χρόνου μαραινέσθαι φησιν, αὐτὸν γε μὴν τὸν χρόνον ἀγῆρω τε καὶ ἀθάνατον ὑπὸ τῆς μνημοσύνης εἶναι. id. 1 14.

ὅτι Ἀπολλώνιος ἔτος τάδε περὶ Ἀναξαγόρου ἔφη· καὶ γὰρ Κλαζομένιον ὄντα, καὶ ὠφέλις καὶ καμύλοισι τὰ ἑαυτῷ ἀναθέντα, εἰπεῖν προβάτοις μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις φιλοσοφῆσαι. ὁ δὲ Θεβαῖος Κράτης κατεπόντωσε τὴν ἐστίαν, ἕτε προβάτοις ποιήσας ἐπιτή-

δειον ἕτε ἀνθρώποις. cf. v. Ἀναξαγόρας.

Ἀπολλώνιος ἕτερος Τυανεύς, φιλόσοφος νεώτερος, γεγονώς ἐπὶ Ἀδριανῷ τῷ βασιλεῶς, ὥς Ἀγρόφων ἐν τῷ περὶ ὁμωνύμων.

Ἀπόλλωνος ἄγαλμα. καθύρην ἐπὶ χειρῶν ἔχον πλάττεσι τὸ Ἀπόλλωνος ἄγαλμα, οἰονεὶ τὸν ἥλιον, τὴν τῷ παντὸς ἀρμονίαν· κινῶμενος γὰρ τοῖς λοιποῖς ἀεράσι καὶ κτίζει καὶ ζωογονεῖ.

Ἀπολλῶς Ἀπολλῶ ὄνομα κύριον, ἄττικῶς (Act. Apost. 18 24).

ἀπολογίζω τὸ ἀποδιῶκω καὶ ἀποβάλλω, ὅπερ ἔ προσδέχομαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπολογυριάζω. καὶ ἀπολογίσασθαι τὸ ἐπεξελεῖν ἔκαστα Δημοσθένους (24 108).

ἀπολογισμός· Πολύβιος (132) "ὁ δὲ Ξάνθιππος παραγενόμενος εἰς χεῖρας ἔφερε τοῖς ἄρχεσι τῶς ἀπολογισμῶς, παρὰ τί νῦν σφαλεῖσθαι, καὶ πῶς δύναιτο τῶς ἐναντίας νικᾶν."

ἀπόλογος Ἀλκίνας, ἐπὶ τῶν φλυαρέων καὶ μακρὸν ἀποτεριόντων λόγον.

ἀπολογῆμαί σοι, δοτικῇ.

ἀπολοίμην εὐκτικῶς, καὶ ἀπόλοιτο· "ὥς ἀπόλοιτο ἢ κακία."

ἀπὸ λύκx θύρας, ἐπὶ τῶν ἀπράκτως εὐθὺς ἀπιόντων. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀπηνῶν καὶ ἀγρίων.

ἀπολυμαίνεσθαι (Hom. A 313) ἀποκαθαίρεσθαι.

ἀπολυόμενος ὑπεραπολογούμενος· "ὁ δὲ πρεσβείας διετέμπετο, ἀπολύμενος τὰς διαβολὰς ἃς κατ' αὐτὰ γίνεσθαι ἐπονθάνετο."

ἀπολύων τῷ θανάτῳ παραπέμπον· Δαβίδ (16 14) "κύριε, ἀπολύων ἀπὸ γῆς διαμερισον αὐτὰς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν." ἄλλος δὲ ἐρμηνεύς ἀπὸ ὀλίγων φησιν.

ἀπολώλαμεν καὶ ἀπολώλουσιν ἄττικῶς. ἀπολώλεισαν δὲ ὑπερσυντελικῶς.

ἀπολωλεκῶς ἀπολέσας. καὶ ἀπολώλεκεν.

ἀπομαγδαλία τὸ σαῖς ᾧ ἀπομάττονται οἱ μάγειροι, ὅπερ ἐκάλεον χειρόμακτρον, ὃ μετὰ τὴν ἐργασίαν ἀπέρριπτον τοῖς κυσίν. ἢ ἡ τῶν κυνῶν τροφή, ἣτις ἦν σαῖς καὶ λίπος, ὥς καὶ ὁ ποιητής (x 217) "αἶε γὰρ τε φέρει μελίσματα θυμῷ." μετὰ γὰρ τὸ δεῖπνον εἰς τὸ σαῖς ἀπεψῶντο τὸ λίπος, καὶ τοῖς κυσίν ἐρρίπταν. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης (Eq. 412) "ὑπερβαλεῖσθαι σ' οἶμαι τούτοι-

σιν· ἡ μάτην γ' ἂν ἀπομαγδαλίας σιτέμενος τοσούτος ἐκτραφέην."

ἀπόμακτρα σκυτάλων ἀπεσκοτημένα δὲ ἐσκοιτροφημένα. cf. v. ἀπεσκοτωμένα.

ἀπομάττεσθαι ἀναλαβεῖν, μιμεῖσθαι καὶ ἀποτυπῆν. καὶ ἀπομάττων Δημοσθένους ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (259). οἱ μὲν ἀντὶ τῆ ἀποψῶν, ἄλλοι δὲ ἀντὶ τῆ περιπλάτων τὸν πηλὸν καὶ τὰ πίτυρα τοῖς τέλειμοις, ὡς λέγομεν ἀπομάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῷ.

ἀπόμαχος ὁ ἐκτὸς τῆ πολέμου γεγονώς· (Agath. 5 23) "ὁ δὲ πλήττεται βέλει τὸν μηρόν, ὡς μικρὰ δεῖν μελλῆσαι ἀπόμαχος ἔσεσθαι." καὶ αὐθις (Theophyl. Sim. 2 9) "ὁ δὲ ὑπὸ τῆς λύπης κατακλυζόμενος ἀπόμαχος ἦν." καὶ ἀπόμαχοι οἱ μὴ ἐξισχύοντες μάχεσθαι· "οἱ μὲν ἀπόμαχοι ἐαυτὸς κατεχρήσαντο, οἱ δὲ ἐν τῇ ἡλικίᾳ ἐς τὰς ἐναντίας ἀθροοὶ ὤρμησαν καὶ προθύμως κατεκόπησαν." ἡ οἱ ἔξω τῆς μάχης· "ὡς δὲ αὐτῷ ἐξηγγέλλετο ὡς ἔσοιτο ὁ Θεοδώριχος ἡπατημένος ἀπόμαχος, ὁπίσω ἀναχωρεῖ." καὶ ἀπομαχομένους ἀντισημαίνουσιν, παραιτημένους· "ἀπομαχομένους δὲ τῷ Φαβίῳ καὶ πολλὰς ποιεμένους δεήσεις, ἵνα τῆς ἀρχῆς ἀπολυθῇ."

ἀπομάχομαι δοτικῇ.

ἀπομηνίσας (Hom. B 772) ἀποχωρήσας δὲ ὁργῇ, ἢ παυσάμενος τῆς ὁργῆς.

ἀπὸ μηχανῆς, ἐπὶ τῶν παρυδῶν καὶ παραλόγων. οἱ γὰρ τῶν τραγωidiῶν ποιηταὶ ὅταν εἰσάγαγον εἰς τὴν σκηνὴν φοβερά τινα, ὥς ἐσχυρῆσθαι τὰς θεατὰς πρὸς τὰ εἰρημένα καὶ ἔλειν τὰς ἡττημένους δόξαντας ὡς ἀνάξια πεπονθότας, ἢ μισῆσαι τὰς πεπονηκότας ἢ παρνομήσαντας, εἰώθουσιν θεῶς εἰσαγεῖν, ὅς ἂν αὐτῆς τῆς σκηνῆς ὁρμημένους ἀλλ' ἐξ ὕψους ὑπὸ τινος μηχανῆς, ἣν ἔβλεπον μὲν πρότερον οἱ θεαταί, κατ' ἐκείνην δὲ τὴν ἡμέραν σφραγισμένην ἐδείκνυε τὸ τῷ θεῷ πρόσωπον. καὶ τῷτο κατασολῆν εἶναι τῷ δράματι. ἐλέγετο δὲ θεὸς ἀπὸ μηχανῆς.

ἀπόμισθος ἄμισθος, ὁ μισθὸν ἔχων τι διαπραξάμενος καὶ ἄμισθος ἀφαιμένος. κεῖται ἡ λέξις παρὰ Λυσία ἐν τῷ πρὸς Καλλιχλέα. ἀπόμισθοι δὲ παρὰ Δημοσθένει (4 46) οἱ μισθὸν μὴ λαβόντες.

ἀπόμοιρα μέρος· "ἀπόμοιρα δὲ τῆς στρατῆς ἀσκήσεως ἐπιφερόμενοι σποδιᾶς καὶ τέφρας πεπληρωμένους, ξιφιδίοις τέττις διέρρη-

ξαν καὶ τὸν ἀέρα ἐθόλωσαν." καὶ Ἀγαθίας (1 17) "ἀπόμοιρα δὲ ἦν τῶν Φράγκων, καὶ ἀνὰ τὰ τῆς πεδίου ἐφοῖτα χιλὰ ἔνεκα."

ἀπομορξάμενον (A Ach. 695) ἀποπαινόμενον.

ἀπομόσαι καὶ κατομόσαι, τὸ μὲν ἀρνητικόν, τὸ δὲ καταφατικόν.

ἀπομυρίζω ἀποσομίζω.

ἀπομώμοχα (A Lys. 902) ἀντὶ τῆ ὁρμημοσίαν πρὸς τὰς γυναῖκας πεποίηκα. καὶ ἀπομωμοκότας ἀποταξαμένους· "πολλοὺς δὲ ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς τέρμασιν ὤρας διεμήρισαν ἄνδρες ἔρασαι" Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (706).

ἀπὸν ἀπρεπές. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μὴ παρόν.

ἀπὸ Ναννάκου, ἐπὶ τῶν σφόδρα παλαιῶν καὶ ἀρχαίων.

ἀπόνουσαι κατατροπᾶν, ἢ ὠφελῆσθαι. "ὅ μὴν ἀπόνουσαι γε ξυνέβη τῆς βασιλείας αὐτῶν· τελευτῇ γὰρ νόσῳ ἐπὶ ταῖς πάσαις ἡμέραις."

ἀπόνειμαι ἀπόδος.

ἀπονέμει τῆς ἀμάξης, τῶν δ' ὄνων ἔδην μέλει, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ οἰκίᾳ τημελάντων, τῶν δὲ ἀλλοτριῶν ἀμελάντων, παρ' ὅσον οἱ ἰδίαν ἔχοντες ἀμαξάν, ὄντας δὲ μισθόμενοι ἀμελῶσιν αὐτῶν.

ἀπονέμειν ἐκκλίνειν, τρέπεσθαι· "συνέβαινε τὰς Αἰνίδας πάλαι μὲν σασαύειν, προσφάτως δὲ ἀπονέμειν τοὺς μὲν πρὸς Εὐμενῇ τοὺς δὲ πρὸς Μακεδονίαν."

ἀπονητὶ ἄνευ πόνου. ἀπνευσὶ ἀνιδρωτὶ ἀκμητὶ ἀμετασφρετὶ· πάντα ταῦτα καὶ ἐκτείνεται καὶ συζέλλεται. λέγεται δὲ καὶ ἀπονητότατα.

ἀπόνιπτρον· Ἀριστοφάνης (Achl. 616) "ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας." εἰώθασιν δὲ οἱ ἀρχαῖοι, εἴ ποτε ἐκχέοιτο ἀπόνιπτρον ἀπὸ τῶν θυρίδων, ἵνα μὴ τις βραχῇ τῶν παριόντων, λέγειν ἐξίστω. καὶ ἀπονίψασθαι μετὰ τὸ δειπνόν ἔλεγον· πρὸ τοῦ δειπνόν δὲ κατὰ χεῖρός.

ἀπόνοια ἄνοια, ὕβρις. Προκόπιος (Aeg. 7) "ἀδικούμενοι εἰώθασιν εἰς ἀπόνοιαν τρέπεσθαι οἱ ἄνθρωποι, ὅπερ ἔπαθον καὶ οἱ Βένετοι ἐπὶ Ἰουστινιανῷ. καὶ πρῶτα μὲν τοῖς συσιώταις τὰ ἀμφὶ τὴν κόμην ἐς νεώτερόν τινα μεταβέβληται τρόπον. ἀπεκείροντο γὰρ αὐτὴν ἔδην ὁμοίως τοῖς ἄλλοις· τῷ μὲν γὰρ

μίσκος καὶ τὰ γενεῖς ἑδμήτη ἦτοντο, ἀλλ' αὐτὸν κατακομῶν ἐπὶ πλείστον ὥσπερ οἱ Πέρσαι ἐς αἰὶ ἤθελον, τῶν δὲ ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν τὰ ἔμπροσθεν ἄχρις ἐς τοὺς κροτύφους ἀποτεμόμενοι, τὰ ὀπισθεν ἀποκρέμνεται σφισιν ἐπὶ μακρότατον λόγον οὐδενὶ εἶων ὥς οἱ Μυσαγέται, διὸ καὶ Οὐνικὸν ἐκαλεῖτο τὸ αὐτὸ εἶδος. καὶ τὰ ἡμάτια εὐπάρουφα ἡξίσουν εἶναι." καὶ αὐθις Ἰουλιανὸς "τὸ μὴ προιδέσθαι τό τε δυνατόν καὶ τὸ ἀδύνατον ἐν πράγμασι τῆς ἐσχάτης ἀπονοίας ἐστὶ σημεῖον."

ἀπονομή ἢ ἀπόμοιρα, ὡς μέρος τι τῶν περιουσιμῶν ἐκ τῶν μετὰλλων λαμβανέσης τῆς πόλεως. ἢ ὡς διαιρουμένων ἐς πλείους μοσθωτάς, ἢ ἕκαστος λάβῃ τι μέρος. Harp. ἀπονοσῆσει ἐπανελεύσεται.

ἀπονοσφίξεσθαι ἀποχωρίζεσθαι.

ἀπ' ὄρου καταπεσών, παρομοία ἀπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων, μὴ δυναμένων δὲ μηδὲ ὄρους χρῆσθαι. Ἀριζοφάνης Νεφέλαις (1275) "τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄρου καταπεσών;" ὁ δὲ φιλόσοφος Πλάτων (Legg. 3p. 701 C), ὡς ἐκ ἀπὸ τῆς ζῆλον τὴν παρομοίαν λέγεσθαι ἀλλ' ἀπὸ τῆς νῆς, ἔτιω. "καὶ μὴ καθάπερ ἀχάλινον κεκτιμένον τὸ ζῆμα, βλεῖ ἐπὶ τῆς λόγῳ φερόμενον, κατὰ τὴν παρομοίαν ἀπὸ τίνος νῆς καταπεσεῖν."

ἀπονοχίω σὺν τῶν περὶ τρεῖς σιτία (A Eq. 716) ἀντὶ τῆς ἀφαιρήσεως, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀνυχιζομένων· ἀφαιρήσεως γὰρ φησὶ τὴν σίτησιν. ἀπονοχίωσαι μᾶλλον λέγουσιν ἢ ὀνυχίωσαι.

ἀποξένοισιν ἀντὶ τοῦ ἀξένοισι.

ἀποξύνονται ἀποτίθενται.

ἀπὸ ξυσσοῦ. ὁ δὲ Ὀμηρος ἀπὸ ξυσσοῦ ἔπην.

ἀποξυσσοῦνται ἐπικύμπτονται καὶ ἐπιζέρονται. Πολύβιος (2 33) "αἱ γὰρ μάχαιραι τῶν Γαλατῶν ταῖς κατασκευαῖς μίαν ἔχουσιν τὴν πρώτην καταφορὰν καιρίαν. ἀπὸ δὲ ταύτης εὐθέως ἀποξυσσοῦνται καμπτόμεναι κατὰ μήκος καὶ πλάτος, ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε, ἂν μὴ διῶ τις ἀναστροφὴν τοῖς χρωμένοις ἐρείδοντας πρὸς τὴν γῆν ἀπευθύναι τῷ ποδί, τελέως ἄπρακτον εἶναι τὴν δευτέραν αὐτῶν πληγὴν."

ἀποπᾶλλον γενικῇ.

ἀπὸ παραγγέλλεως. (X Anab. 4 15) "οἱ δὲ ἀπὸ παραγγέλλεως πορευόμενοι ἀφικνοῦνται ἕκαστα ἡμέρα πρὸς τὸ ὄρος."

ἀποπάτημα αὐτὸ τὸ σκύβαλον. Εὐπολὶς Χρυσῶν γένει "τί γὰρ ἐς' ἐκείνος; ἀποπάτημ' ἀλώπεκος." Κρατῖνος Δραπέτισι "τὸν Κερκύονά θ' ἔωθεν ἀποπατᾶν' ἐπὶ τοῖς λαοσάνοις ἐνθὺν ἀπέπνιξα." καὶ ἀποπατησόμενοι τὴν κόπρον κενώσοντας. Ἀριζοφάνης (Plut. 1184) "οὐδεὶς θύει τὸ παράπαν, οὐδ' εἰσέρχεται, πλὴν ἀποπατησόμενοι γε πλεῖν ἢ μύριοι." ἀπόπατος γὰρ ἢ κένωσις τῆς γαστρὸς, καὶ Ἀριζοφάνης περὶ Κλεωνέως φησὶν (Ach. 81) "εἰς ἀπόπατον ᾤχετο ξρατιῶν λαβῶν, κᾶχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρών. πόσος δὲ τὸν προκτὸν χρόνον ξυγγῆγε; τῇ πανσελήνῳ." πάτος δὲ ἡ ὁδός.

ἀπόπατον καὶ κοπιῶνα λέγουσιν, ὁ δ' ἀφροδῶν καὶ λυτρῶν βάρβαρον.

ἀπόπειρα δοκιμασία. Διμασχιος "τῷ γὰρ ὄντι συνέβαινε τὰς τῷ ὄντι φιλοσοφίας ἐρῶντας τῶν νέων ὥσπερ ἐν πυρὶ χρυσὸν δοκιμάζεσθαι. εἰ δὲ μὴ ὠμολόγει τὴν ἀπόπειραν, αὐτὸ τῆτο μάλιστα δὴ ἦν ἡ ἀπόπειρα, σπεδὴ τις εἶναι προσποισμένη καὶ ἐλλοχῶσαι τὰς νεοπρεπῶς αἰτέσας κινήσεις. ἐμὲ γοῦν διεκώλυεν ὡς χαλεπωτάτης ὄντος τῆς πράγματός." καὶ ἀποπειρώμαι γενικῇ.

ἀποπέμψατ' ἔφ' ἔνδεκα κόπαις, ἀπὸ τῶν ναυτικῶν· κέλευσμα γὰρ ἐστὶ ναυτικὸν ἔφ' ἔνδεκα κόπαις λεγόμενον. Ἀριζοφάνης φησὶν (Eq. 543).

ἀπὸ πέντε ἄλλεσθαι πετρῶν ἐς κῶμα, ἐπὶ τῶν δὲ ἂν πάσχωσιν αἰρουμένων μᾶλλον ἑαυτοὺς ἐμβάλλειν εἰς τινα δυσκολίαν.

ἀποπεπισευκότες εἰς πῖσιν ἐλθόντες· "ἦδη πάντες ἀναπεπτόκασιν διὰ τὴν ὑποκειμένην ἐορτὴν ἀποπεπισευκότες τοῖς εἰσιῶσιν," ἀντὶ τῆς θαρρήσαντες, βεβαιωθέντες.

ἀποπεπόννηκας (A Thesm. 252) τῶν πόρων ἐληξας.

ἀποπερατοῦσαν συμπληροῦσαν. καὶ ἀποπεραίνοντες τελεῖσθαι. "παιδαρίων τε καὶ γυναικῶν φληνάφους διαπλέκοντες καὶ ἀποπεραίνοντες." cf. v. ἀπεφρόγοντο.

ἀποπεφασμένον ἀπερημένον. ἢ ἀντὶ τῆς ἀποδεδειγμένου καὶ πεφανερωμένου. ἔτω Δείναρχος καὶ Ἀνσίας (10 19) καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας (67).

ἀποπεφοίτηκεν ἀπῆλθεν.

ἀποπηδῶ γενικῇ. καὶ αἰτιατικῇ δὲ· "ἀποπηδᾶν λόγον σοφὸν μὴ δυνάμενον παρὰ δῆμον."

ἀποπλανῶ γενικῇ.

ἀποπληξία θλίψις, μυνία, ἄνοια. "ὅτι Μάρκος Βήρος Ἀντωνίνου ἀδελφός, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἀδοκῆτως διαφθείρεται, πλήθους ἰχθῶρός τε καὶ πνεύματος ἐπισχόντος οἱ τὴν πνοήν· ὃ δὲ πᾶθος ἀποπληξίαν παῖδες ἱατρῶν ὀνομάζουσι." καὶ ἀπόπληκτος ὁ πεπονθώς.

ἀποπλήσας· "ἐνὶ γέ τῳ τρόπῳ τὸν προσδιαλεγόμενον ἀποπλήσας ἐξέπεμπεν."

ἀποπομπᾶτος ὁ χίμαρος, ὁ τράγος. καὶ ἀποπομπᾶτοι θεοὶ τινες οὕτως ἐκαλοῦντο. καὶ ἀποπομπή ἀντὶ τῆ ἀποτροπῆς.

ἀποπορεία ἡ ἀναναχώρησις· "ἐκκελεύσασθαι δὲ τοῖς ἐπομένοις οἰκέταις ἐπιταχῶναι τὴν ἀποπορείαν," τὴν ἀποστροφὴν, τὴν ἐπ' ἀνδροδον. Προκόπιος (Pers. 2 12) "ὃ δὲ Χοσρόης οὐκ ἐβούλετο τὴν ἀποπορείαν, ἥπερ ἐληλύθει, ποιήσασθαι," τοῦτέστι τὴν ἐπ' ἀνδροδον.

ἀποπορευτέα· Ἀγαθίας (2 22) "τοιογαροῦν ἀποπορευτέα αὐτῷ ἐδόκει ἐπὶ Φάσιν ποταμὸν καὶ τὴν ἐκείνην ὁσχωρίαν" ἀντὶ τῆ ἐπανακτεόν, ὑποσρεπτεόν.

ἀποπρεσβεύει ἀπαγγέλλει πρεσβεῖαν.

ἀποπρίω (A Ran. 1257) ἀντὶ τῆ ὥνησαι καὶ ἀπόδος ἀντὶ τῆς ἀποκωλύσεως.

ἀποπτὰι πετασθῇ.

ἀπόπτολις ἔρημος, ἄπολις. sch. S OC 207.

ἀποπτον πόρρωθεν ὁρῶμενον. ἡ ἀθεώρητον, ὑψηλότατον. (S OR 760) "ἐξικέτευσσε, τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγῶν, ἀγρούς σφε πέμψαι καὶ πλομινῶν νομάς, ὡς πλείζον εἴη τοῦδ' ἀποπτος ἄσιος." ἀποπτος γὰρ ὁ ἀθεώρητος· Σοφοκλῆς (Ai. 15) "ὡς εὐμαθὲς σου, καὶ ἄν ἀποπτος ἦς ὅμως, φώνημι ἀκούω."

ἀποπτύω αἰτιατικῇ.

ἀποπυργίζοντας λόγους, ὅς ἔγραψε Διαγόρας ὁ ἄθεος, ἀναχώρησιν αὐτοῦ καὶ ἐκπτῶσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης. cf. νν. Διαγόρας et πυργίσκοι.

ἀπορεῖν καὶ σφακελίζειν τῷ δεινῷ. τὸ μὲν σφακελίζειν φλεγμαίνειν ἐς καὶ διὰ τοῦτο σπᾶσθαι. Κρατῖνος.

ἀπορησία ἀντὶ τοῦ ἀπορία· ἔτως Εὐβουλος. καὶ ἀπόρρησιν ἀπαγόρευσιν· "ὃ δὲ οὐκ ἤνεγκε τὴν ἀπόρρησιν, ἀλλὰ θυμοῦ πληρωθεὶς ἔφη," καὶ αὐθις "τὴν γενομένην ἀπόρρησιν τῆ γάμῃ." σημαίνει δὲ καὶ ἀποκρύψιν παιδός.

ἀπορος χώρα ἀντὶ τῆ ἀπόρευτος. λέγεται δὲ ἀπορος καὶ ὁ μὴ δυνάμενος μηχανῆναι εὐρεῖν, ὁ ἐνδεής.

ἀποροῦντι ἐρωτῶντι· "ἀποροῦντι δὲ αὐτῷ τίνι μηχανῇ ἀνεβίω, τόνδε φάμαι."

ἀπορραγείς ἀντὶ τοῦ ἀποκοπεῖς. καὶ παροιμία "ἀπορραγίσεται τεινόμενον τὸ καλῶδιον" ἐπὶ τῶν βίβηται καὶ ἀνάγκη ποιούντων.

ἀπορρέξαντες ἀπομερίσαντες, ἀπόμοιραν δύντες.

ἀπορρήγνυμι γενικῇ.

ἀπορρηθὲν ἀπαγορευθὲν, ἐπὶ τοῦ κελεύειν τι μὴ γενέσθαι. καὶ ἀπορρηθῇ ἀντὶ τοῦ ἀποκηρυχθῇ Πλάτων (Legg. 11 p. 929 A).

ἀπορρηξάει τὴν ψυχὴν ἐκπνεῦσαι· "ἀπορρηξάει τὴν ψυχὴν διψῶντα, μόλις καὶ ὀψὲ τούτου τυχόντα" (cf. ν. τηκεδόν). καὶ ἀπορρηξουσὶ λαλήσασιν. Πισίδης "ὅς εἰσιωπῆσαιμεν, οἱ λίθοι τάχα φωνὰς ἀπορρηξουσὶ τῶν πεπραγμένων."

ἀπόρρητα ἀκατάληπτα, ἀπόκρυφα. ἀπόρρητα ἔλεγον τὰ ἀπειρημένα ἐξάγεσθαι, οὐ μόνον τὰ ἀπηγορευμένα. "ἀπόρρητά τε τοῖσιν ἐχθροῖσι τοῖς ἡμετέροισι λέγουσιν" Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζέσαις (370). ἀπόρρητα τὰ ἀπειρημένα ἐν τοῖς νόμοις· οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (123). πάντα τὰ ἀπειρημένα καὶ ἀπηγορευμένα λέγουσιν Ἀριστοφάνης "ἔτω τι ἀπόρρητα δρᾶν ἐτμῆλει." διόπερ καὶ τὰ μὴ ἐξαγωγήμα ὀνομάζουσιν οὕτως.

ἀπορριπτεῖ, αἰτιατικῇ, ἀποβάλλει. καὶ ἀπορρίπτεσθαι αἰτιατικῇ.

ἀπορροῆς εὐχόνομος.

ἀπόρροια ἡ ἀπορροή τοῦ ὕδατος.

ἀπορρυῇ καὶ ἀπορρυήσεται ἀντὶ τῆ ἀποπεσεῖται.

ἀπορρύπτει ἀπονίπτει.

ἀπορρυφθεὶς ἀντὶ τοῦ ἀπονιφθεὶς.

ἀπορρύψαι καὶ ἀπορρυφθῆναι.

ἀπορρώγας ἐξοχὰς ἀπεσχημένους· "ἐπειδὴ τινες ἀπορρώγας εὐρε πύροδον διδάσας, καὶ αὐτὰς ἀπέκλεισεν ὁ Διοκλητιανός." καὶ ἀπορρώξ ἀπόσπασμα ὄρους, καὶ γένους ἀπογονή· "οὗτος δὲ ἦν ἄρα ἐρινύων ἀπορρώξ." "πᾶσα δ' ἀπορρώξ πέτρη ἦν ὑπενερεθε, καὶ ἄμβυσις οὐ νύ τις ἦεν." (A Lys. 809) "Τίμων ἦν τις αἰδρυτος ἀβάτοιςιν ἐν σκῶλοισι περιειργμένους, ἐρινύων ἀπορρώξ," ὁ λεγόμενος μισάνθρωπος, ὃν φησι Νεάνθης

ἐπὶ ἀρχαίας πεσόντα χολὸν γενέσθαι, μὴ προσέμενον δὲ ἰατροὺς ἀποθανεῖν σιπέντα, καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτῶ τὸν τύπον ἄβαντον γενέσθαι, ὑπὸ θαλάσσης περιρραγέντα, ἐν ᾧ τῇ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σούνιον φερόσῃ, ἐφ' ἧς δὲ ἀντὶ τοῦ ἄβαντος καὶ ἄσαντος καὶ ὡς ἀκύνθαις τετριχωμένους καὶ σκληροὺς, ἣ ἀπὸ ψαμμοῦ καὶ παττάλοις ἠφανισμένους. ἀντὶ τοῦ σκυθρωποῦ καὶ μισάνθρωπος.

α ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογιζομαι ἀποβλέπων εἰς τὸν ἄγρον." γράφω μὲν ἐπὶ τοῦ καταγράφω καὶ ζωγραφῶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσω τῷ δακτύλῳ καὶ τινι τοιούτῳ παιδίας τινος· παρατίλλομαι δέ, τὰς ἐκ τῶν μνηστέρων τίλλω τρίχας ἢ τῶν μισγαλῶν. ταῦτα δὲ πάντα ποιοῦσιν οἱ προσδεχόμενοι μὲν τι, τὸν δὲ χρόνον δαπανῶντες εἰς ἀπορίας καὶ ἀμηχανίας, μὴ τυγχάνοντες τῆ προσδοκώμενης λογισμοῦ. ὅτε γὰρ αὐτοὶ ἐφ' ἐαυτῶν διατίθενται, ἀλύνοντες ἐπιγυρῶσιν. εἰς τὸν ἄγρον δὲ ἀποβλέπουσιν ἐπιθυμῶντες ἐν αὐτῷ εἶναι. sch. A Ach. 31.

β ἀπορῶ πλῆτε καὶ χρημάτων, γενικῇ. ἀπορωτάτος ἀντὶ τοῦ πρὸς ὃν οὐδένα πόρον ἔξιν εὐρεῖν. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπερὶ τῆς Μνησαίου θυγατρὸς. Harp.

ἀποσαλεύσας παρὰ Θεκυδίδῃ ἀντὶ τῆ ἀποφυγῶν ἐκ τοῦ λιμένος καὶ σύλῳ ὁμιλήσας, τοῦτέστι τῷ ἀλιμένῳ τόπῳ ἔνθα σύλος γίνεται. sch. Thuc. 1 127.

ἀποσάξαντα Δείναρχος ἀντὶ τῆ φράξαντα τὸ τρήμα. Harp.

ἀποσαφῆντες διαρρηθὴν κηρύττοντες· (Damasc. Phot. p. 341 b) "οἱ τε ὀφθαλμοὶ Ἰσιδώρου τὸ τῆς διανοίας εὐτροχον ἀποσαφῆντες."

ἀποσεῖομαι αἰτιατικῇ.

ἀποσημνύνει, αἰτιατικῇ, γιγνέσθαι. ἀποσημνύνεται, δὲ ἀπονοεῖται σιωπῶν, ὑπερηφανεῖ· σεμνότητος γὰρ ἔνεκα ἐπὶ πολὺ ἰσώπῳ Ἀισχύλῳ, ἐν τοῖς θεατροῖς εἰσιών, καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν δραμάτων ἑτεροτιμῆτο. καὶ Ἀριστοφάνης Βατράχοις (856) "ἀποσημνύνεται πρῶτον, ἅπερ ἐκάστοτε ἐν ταῖς τραγωδίαισι ἑτεροτιμῆτο."

ἀποσημήνασθαι ἀφομοιοῦσθαι. καὶ ἀποσημήνασα φανερώσασα, ἔξειποῦσα Ἰώσηπος (A. I. 5 8 11) "ἀποσημήνασα δὲ τοῖς ἄρχουσι τῶν Παλαισίων, ἐν ἡδρενε σρατιωτῶν ἔνδον τινάς."

ἀποσιμῶσαι τὸ ἐπικῦψαι καὶ τὴν πυγὴν προθεῖναι γυμνῇ Φίλιππος. Θεκυδίδης δὲ (4 25) τὸ μετεωρίσαι τὰς ναῦς.

ἀπόσιτος ἄσιτος, ἄτροφος· (Procor. Arg. 13) "ὃ δὲ ἀπόσιτος ἡμέρας τε καὶ νύκτας δύο πολλάκις ἔμενε, καὶ ταῖς τῇ πάσῃ ἡμέραις ἀπόσιτος ἦν, ὕδατι βραχεῖ ἀποζῶν." καὶ ἀποσιτῶ τὸ καταλιμπάνω τὸν σῆτον.

ἀποσιώπησις σχήματος εἶδος, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει (Ach. 333) "ὦ μηδαμῶς." ἔξι δὲ καὶ παρὰ Δημοσθένει (18 22) τὸ ὅμοιον· "ἀλλ' ὦ τί ἂν σέ τις προσειπὼν ὀρθῶς προσείποι;" εἰρηκότος γὰρ αὐτῆ μηδαμῶς, εἶπεν ὦ μηδαμῶς.

ἀποσκευαζόμενος ἀποβαλλόμενος, ἀπορριπτῶν, ἀπογυμνῶν· "ὃ δὲ γράφει παντὶ τρόπῳ τὸν Ἀλκιβιάδην ἀποσκευάσασθαι." καὶ ἀποσκευαζόμενοι ἀποτιθέμενοι βέλος καὶ ἀποβάλλοντες, ἐκ μεταφορᾶς τῶν διὰ τὴν ζάλην τῆς θαλάσσης ναυτῶν τὰ σκεύη κτλ. ἀπορριπτῶν. καὶ αὐτὸς (Theophyl. Sim. 3 7) "ἀποσκευάζονται τε τὸν κίνδυνον, εἶναι Ῥωμαῖοι βεβαιωσάμενοι."

ἀποσκευάζοντες ἀποφέροντες. "καὶ γὰρ κινδυνεύουσιν ἔμειλλεν, εἰ μὴ φθάσας τὸ μειράκιον ἀποσκευάσαιτο" ἀντὶ τῷ ἀποθνήσκον ἀνελών. καὶ ἀποσκευάσαι τὴν τράπεζαν καθαρὰν ποιῆσαι.

ἀποσκευή ἢ τῶν ἐπιτηδεῶν κομιδή, τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τοῦλδον, τὰ συγμάρια. (Polyb. 3 79) "μετὰ δὲ τὰς δυνάμεις πάσας συνέταξε τῆτοις καὶ τὴν ἀποσκευὴν, ἵνα πρὸς τὸ παρὸν εὐπορῶσι τῶν ἐπιτηδεῶν. πρὸς γὰρ τὸ μέλλον ἀφροντίστως εἶχε περὶ τῶν σκευοφόρων, λογιζόμενος ὡς, ἐὰν ἄψηται τῆς πολεμίας, ἡττηθεὶς μὲν ὃ προσδεήσεται τῶν ἀναγκαίων, κρατῶν δὲ τῶν ὑπαίθρων οὐκ ἀπορήσει τῶν ἐπιτηδεῶν."

ἀποσκιρτᾷ ἀποπηδᾷ.

ἀποσκληρύνει ἀποθάνει, καὶ ἀποσκληρύνει ἀποθνεύειν.

ἀποσκοπεῖσθαι λέγειν, ὃ σκοπεύειν. ἀπὸ σκοποῦ μᾶτην, ἢ περιτιῶς, ἢ ἐναντίως.

ἀποσκορακίζει εὐτελεῖ, ἔξορizei, διαίχει. οἱ δὲ εἶπον ἀντὶ τοῦ ἀπορρίψαι. Λαβίδ (Ps. 26 15) "βοηθός με γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με." ἀπὸ ἰσορίας· τὸ γὰρ ἐς κόρακος ὕβρις ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

ἀποσκευαίνω ὀργίζομαι.

ἀποσκυθίσαι κυρίως μὲν τὸ ἐπιτεμεῖν τὸ ἐπικεφάλαιον δέρμα σὺν θριξί, καχυρεθ-
σικῶς δὲ τὸ ἀποκτεῖναι. cf. v. ἀπεσκύδιζον.

ἀποσμηχέει, αἰτιατικῇ, ἀποκαθαίρει.

ἀποσμιλεύσει τῇ σμίλῃ ξέσσει, ἐκκα-
θαίρῃσιν· "ὅνα μὴ εὐδύνως ὑπόσχω τοῖς παν-
δέκταις τοῖς ἀποσμιλεύουσι τὰ ὀνόματα" (cf.
v. πανδέκται). καὶ ἀποσμιλεύματα τὰ τῇ
σμίλῃ ἐκβαλλόμενα ἀποξυσματα.

ἀποσοβεῖ, αἰτιατικῇ, ἀποδιώκει· (Dio
Cassius: cf. v. ἀμόσσειν) "ὃ δὲ ἀνέξη ὡς ἀπο-
σοβήσων τῆς κεφαλῆς αὐτὸν ἐπιπετόμενον·"
καὶ ἀποσοβῶμεν ἀποτρέχουμεν Μέναν-
δρος.

ἄποσον τὸ ἄμετρον, ἄπωσον δὲ διὰ
τοῦ ω μεγάλον τὸ ἐκπεμψον.

ἀποσπάδας καὶ ἀποσπάδοντας. ἀ-
ποσπάδας μὲν τοὺς ἀποσπασθέντας, ἀπο-
σπάδοντας δὲ τοὺς ἀποκοπέντας.

ἀποσπάσας· "ὃ δὲ καὶ ἐντεῦθεν ἀπο-
σπάσας ἔβαινε κατ' αὐτῆ πηγάς." καὶ ἀπο-
σπάσαι.

ἀποσπεύδοντας κωλύοντας, καὶ ἀπο-
σπενδούσης κωλούσης, ἐμποδιζούσης·
"ἀποσπενδούσης δὲ καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν
παιδῶν· καὶ γὰρ οὗτοι συνήσαν αὐτῷ." "ὃ
δὲ τὴν Ἑλένην ἀπέσπενδε τοὺς Τρῶας ἀπο-
δοῦναι."

ἀποσποδῆσαι ἀφανίσαι, ἀπὸ τῆς σπο-
δοῦ· αὕτη γὰρ ἀφανίζει τὴν προϋπάρξασαν
ὑλὴν τῶν ξύλων. ἢ ἀποκρῆσαι καὶ ἀφανίσαι
καὶ τυπτόμενον ἐκβαλεῖν· Ἀριστοφάνης Ὀρ-
νισιν (8) "ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν
δακτύλων."

ἀπόσπονδον ἐχθράν, μισητήν· Πισί-
δης "τυττήν ἀφέντες τὴν ἀπόσπονδον μέτρη
καὶ πῦσαν ἴδον ἄλλοφύλων ἁσμάτων."

ἀποσπονδάζων πανόμιενος τῆς σπου-
δῆς, ἀμελῶν.

ἀποσπώντων βιαίως ἐλκόντων. "αἱ δὲ
καυτεφύγουσιν ἐπὶ τὴν Ἀρτεμιν, βυρβάρου
πικρῶς ἐγκειμένον καὶ τῶν δορυφόρων ἀπο-
σπώντων· κύνειων ἀπριξί ἐχομένων διασπᾶ-
ται ὁ κατὰ τοῦ τραχήλου ὄρμος."

ἀπόσα, ὃ μόνον ἀπόσηθι λέγασιν. ἀλλὰ
καὶ παράσα. Μένανδρος Παιδίῳ "ἐνταῦθ'
ἀπόσα μικρόν," Δις ἔξυπαυτώντι "ἔμοι πα-
ράσα· τὴν θύραν κόψας ἐγὼ καλῶ τιν' αὐ-
τῶν."

ἀποσαίην μικρὰν γενόμην.

ἀποσασίον δίκη τίς ἐσι κατὰ τῶν ἀπε-
λευθερωθέντων δεδομένη τοῖς ἀπελευθερω-
σασιν, ἐὰν ἀφισπῶνται ἀπ' αὐτῶν, ἢ προσύ-
την ἕτερον ἐπιγράφονται, καὶ ἡ κελεύσειν
οἱ νόμοι μὴ ποκῶσι. καὶ τοὺς μὲν ἁλόντας
δεῖ δοῦλος εἶναι, τοὺς δὲ νικήσαντας τελέως
λοιπὸν ἐλευθέρους. Παρρ.

ἀποσασίον δίκη, ὅταν δοῦλος ὑπὲρ
ἐλευθερίας ἐνίσταται, φάσκων μὴ προσήκειν
τοῖς δούλῳ αὐτὸν ἀντικοιουμένῳ. ἀπο-
σασίον δέ· τῶν μετοίκων ἕκαστος προσάτην
ἔχει κατὰ νόμον ἓνα τῶν ἄσῶν, καὶ δι' αὐτῷ
τὸ τε μετοίκιον τίθεται κατὰ ἔτος καὶ τὰ
ἄλλα διοικεῖται. ὅταν οὖν τις δοκῶν εἶναι
μέτοικος προσάτην μὴ ἔχη, ἢ μὴ δῶ τὸ με-
τοίκιον, ἢ ἄσος εἶναι φάσκη παρεγγεγραμμέ-
νος εἰς τὴν πολιτείαν, ὁ βεβλόμενος δίκην
εἰσάγει πρὸς αὐτόν, ἣτις λέγεται ἀπροσασίε.

ἀπόσασις ἀποχώρησις ἐκ διασήμετος·
Πολύβιος "οὐδενὸς ἐπεργνωκὸς τῶν πολι-
τῶν τὸ συμβαῖνον διὰ τὴν ἀπόσασιν, ἅτε
μεγάλῃς οὔσης τῆς πόλεως." ἀπόσασις καὶ ἡ
ἀποσασία ἀπὸ τινος πρὸς τινα· "ὃ δὲ ἀμεί-
βεται τὸν ἐνεργέτην ἀποσάσει." καὶ ἀπο-
σασίον δίκη ἢ κατὰ τῶν ἀπελευθέρων,
ὅταν ἀποσώσι τῶν ἀπελευθερωσάντων.

ἀποσατήσω, γενικῇ, ἀποχωρισθῶ· Ἀρ-
ριανός (Alex. 5 23) "ἀποσατήσω οὐδὲ ἐγὼ τῷ
ἐργῳ." καὶ αἰθίς "ἔκ ἔσιν ὅσις ἀποσατήσαι
τοῦ τείχους ἐλέγετο."

ἀποσαυρῶντες σαυροῖς περικλείοντες·
(Polyb. 4 56) "κύκλῳ τὸ νησίζον τῆς χειρο-
νήσῃ ὥχρουν ἀποσαυρῶντες καὶ περιχαρα-
κοῦντες."

ἀποσέγειν· "μήτε μὴν τειχῶν ἔχειν πε-
ρίβολον οἷον ἀποσέγειν καὶ ἀνασέλλειν τοὺς
πολεμίους καρτερόν," οἷον ἀπερύκειν, κωλύειν.

ἀποσέρησις τὸ τὰ ἀλλότρια λαβόντας
κατέχειν. "καὶ ὅταν ἐλεημοσύνην μὴ παρῶ-
σῃμεν, ἐν ἴσῳ τοῖς ἀποσερῶσι κολαζόμεθα."

ἀποσερητρίδα· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις
(728) "οἴμοι, τίς ἂν δῇ;" ἐπιβύλοι ἐξ ἀγρα-
κίδων γνῶμην ἀποσερητρίδα;" ἐπύει δὲ πρὸς
τὸ ἀρνεῖσθαι, παρονομάσας ἀπὸ τῶν ἀρνῶν
καὶ τῷ ἀρνεῖσθαι. τὸ δὲ ἀποσερητρίδα ἅμα
μὲν ἀπὸ τῷ ἀποσερεῖν τὸς θανείς, ἅμα δὲ
καὶ ἀπὸ τοῦ περιβύλαιον.

ἀποσέρξας, αἰτιατικῇ, καρτερικῶς ὑπο-
μείνας· "ὃ δὲ τροφὴν οὐ προσέμενος, ἀλλ'
ἀποσέρξας ἐγγενῶς τὸν βίον κύτρεψεν."

ἀπόζηθι ἀποχίρει, καὶ ἀποσηναὶ ἀποχωρισθῆναι. (A Vesp. 1497) "τὸ γὰρ ἀποεῖναι χαλεπὸν αἰεὶ φύσεως, ἣν ἔχει τις αἰεὶ. καὶ τοὶ πολλοὶ ταῦτ' ἐπαθον· ξυνόντες γνῶμαις ἐτέρωθεν μετεβέβηκον τὴν τροπὴν."

ἀποσησάμενον ἀντὶ τοῦ πρὸς σαθρὸν παραλαμβάντα Δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον (52). καὶ ἀποσήσονται (Hom. N 745) ὅλον σαθρὸν λάβωσιν ἴσον. καὶ ἀποσησασθαι ἀποδοῦναι χρέος.

ἀποσολαὶ ἀποπέμψεις, δῶρα. καὶ ἀπόσολος ὁ ἀποσελλόμενος μετὰ στρατιᾶς εἰς πόλεμον καὶ παρασκευῆς. (Diodot. Sic. 13 67) "τῶν δὲ πλοίων τὰ μὲν συντριβόμενα ταῖς ἀποσολαῖς," τουτέστι ταῖς ἀποπέμψεσι. καὶ ἀποσελλόμενοι ἢ μόνον οἱ περιπόρευοι ἐκ προσωμίαιων τῶν ἀπολυόντων, ἀλλὰ καὶ οἱ παραρριπτόμενοι ἀποδημεῖν μέλλοντες ἀποσελλόμενοι ἐλέχθησαν. καὶ ἀποσολεῖς οἱ ἐκ τῆς ἐκπομπῆς τῶν τριήρων ἀποδεδειγμένοι, ἀπόσολοι δὲ αἱ τῶν νεῶν ἐκπομπαί. οὕτω Δημοσθένης, τὸ μὲν ἐν τῇ ὑπὲρ Κτησαγόρου (107), τὸ δὲ ἐν πρώτῳ Φιλίππων (35).

ἀποσολικὴ πολιτεία, τετέστιν ὀφθαλμῶν ἀκρίβεια, γλώσσης ἐγκράτεια, σώματος δευαγωγία, φρόνημα ταπεινόν, ἐννοίης καθαρότης, ὀργῆς ἀφανισμός. ἀγγαρευόμενος προσεῖδαι, ἀποσερόμενος μὴ δικαῖς, μισέμενος ἀγάπα, διωκόμενος ἀνέχῃ, βλασφημιέμενος παρκαλέει, νεκρωθῆτι τῇ ἀμυρίᾳ, συσκευαζομένη τῇ Χρυσῇ. ὅλην τὴν ἀγάπην μετὰ τῆς ἐπὶ τὸν κύριον. Basilus M. 1 p. 484, 2 p. 120.

ἀποσοματίζειν ἀπὸ μνήμης λέγειν. καὶ ἀπὸ σώματος ἄνευ γραμμῶν. "ὃ δὲ κελύει ἀπὸ σώματος φράζειν τοῖς ἡγεμόσι τῶν Μάρδων." καὶ ἀπὸ σώματος, ὡς ἡμεῖς, τὸ μὴ διὰ γραμμῶν ἀλλ' ἀπὸ μνήμης. Φιλίμων Νεμομένους "ἀπὸ σώματος ἄπαντ', ἐὰν βέλῃσθ', ἐρεῶ." Κρατῖνος δὲ ταυτὸ τέτ' ἀπὸ γλῶττης, Νόμοις· "ἀλλὰ μὰ Δ' ἔκ οἰδ' ἔγωγε γράμματ' οὐδ' ἐπίσμαι, ἀλλ' ἀπὸ γλῶττης φράσω σοι· μνημονεύω γὰρ καλῶς." Θεοπόδης ζ' (10) "καὶ ἤκοντες εἰς τὰς Ἀθήνας οἱ ἀπὸ τῆ Νικίᾳ, ὅσα τε ἀπὸ γλῶττης εἴρητο αὐτοῖς εἶπον." Πλάτων Θεαιτήτῳ (p. 142ext.). "ἅταρ τίνες ἦσαν οἱ λόγοι; ἔχοις ἂν διηγήσασθαι; ἢ μὰ τὸν Δ' ἔκκεν ἔτω γε ἀπὸ σώματος. ἀλλ' ἐγραψάμην μὲν τότε· εὐ-

θὺς οἰκάδ' ἐλθὼν ὑπομνήματα." καὶ ἀποσοματίζειν φασὶ τὸν διδάσκαλον, ὅταν κελύει τὸν παιῖδα λέγειν αὐτα ἀπὸ σώματος.

ἀποσομοῦν ἀποφράττειν· "προέθεντο τὰς διώρυγας ἀποσομῶν τὰς ἐπιφανεστάτας."

ἀποστρακισθῆναι ἐξορισθῆναι· ἐν δευράκοις γὰρ τὸ πρὶν ἐγράφοντο αἱ ἐξορίαι. "ὅτι ἀποστρακισθῆναι φασὶ Κίμωνα, τῇ ἀδελφῇ Ἑλπινίᾳ συγκοιμηθέντα, ἐπὶ Ἀθηναίων" ἀντὶ τῷ ἐξορισθῆναι. cf. v. Κίμων.

ἀποσρέφομαι αἰτιατικῇ.

ἀποσροφῇ ἀντὶ τοῦ καταφυγῆ.

ἀποσυγῆντες μισθάντες· Ἰώσηπος "Ἀντίοχος ἀποσυγῆσας." "Φαβρίκιος ἡγεμὼν καθίσταται τῷ πρὸς τὸν Πύρρον πολέμῳ. ἀντικαθεζομένων . . . τὸν ἥλιον." cf. v. Φαβρίκιος.

ἀποσυνάξεις συκοφαντεῖς, δοκιμάξεις· ἀποσυνάζειν γὰρ τὸ τὰ πέπειρα σῶκυ διαλέγειν. διόπερ προσέθηκε πιζῶν· ἐκθλίβοντες γὰρ δοκιμάζομεν τὰ σῶκα, εἰ πέπειρά ἐσιν ἢ μή. ἐπεὶ τοίνυν σινάζειν λέγεται καὶ τὸ συκοφαντεῖν καὶ τὸ σῶκυ κλέπτειν, ἅπασι ἐπὶ τὸ σινάζειν ἐπήνεγκε τὸ πιζῶν, ὅμῳ μὲν ὡς ἐπὶ σῶκων, ὅμῳ δὲ ἐπὶ καὶ αὐτοῖς θλίβει τὰς συκοφανταζόμενους καὶ πιζει δωροδοκῶν καὶ δικασίων τὰς ὑπευθύνους, τουτέστι τὰς μὴ λογισμὸς παρεσχηκότας τῆς ἀρχῆς ἧς ἐπισεύθησαν. ἐχρήσατο οὖν τῇ λέξει, ἀφ' ὅθ' καὶ συκοφαντῆς κέκληται. τὸ γὰρ πυλαίων τίμα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἦν τὰ σῶκα, καὶ εἰ τις διεβλήθη κλέπτων σῶκα, ἐκολάζετο. φαίνειν δὲ ἔλεγον τὸ κυτταροεῖν. sch. A Eq. 259.

ἀποσυσῆσαι. ἐδὲν πλέον τοῦ συεῖσαι σημαίνει.

ἀποσφαλεῖς παρατραιεῖς, ὀλισθήσας, τῆς εὐθείας ἐκτραπεῖς.

ἀποσφαλήσας ἀποπηδήσας, ἀποσκητήσας· Πολύβιος (35 5: cf. v. ἐπεφαλής) "ὃ δὲ ἵππος ἀπὸ τῆς πληγῆς ἀποσφαλήσας ἐφέρετο ῥύθην διὰ τοῦ μεταξὺ τόπου τοῦ στρατοπέδου." ἢ ἀντὶ τῷ σφαλεῖς. καὶ ἀλλαχῇ "ὃ δὲ ἵππος ὁ τοῦ Σκιπίωνος ἐδυσχερῆσε μὲν ἀπὸ τῆς πληγῆς, οὐ μὴν ὀλοσχερῶς ἐσφάλμηνσε· διόπερ δρῶς ἀπέπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν ὁ Σκιπίων" Πολύβιος.

ἀπὸ σφείων (Hom. A 535) ἀφ' ἐαυτῶν.

ἀποσφῆλωσις ἢ ἀποτυχία.

ἀποσφύδου κυρτερεῖν.

ἀποσχεδιάζειν εἰκῇ καὶ παραχρῆμα λέγειν. καὶ ἀποσχεδιάσας συντομεύσας, ἢ ψευδόμενος. καὶ ἀποσχεδιάζουσιν ἀντὶ τῆ ἐκ τῆ πυρτυχόντος λέγουσιν· (Theophyl. Sim. 1 13) "καὶ μέντοι ὠμωτάτην κατὰ τῶν αἰχμαλιώτων ἀποσχεδιάζουσι ψῆφον, καὶ πάντας ἀνείλον ἄρρενάς τε καὶ θηλείας. τὰς δὲ παῖδας διέσωζον διὰ τὸ ἄωρον τῆς ἡλικίας."

ἀπόσχη (Hom. Z 96) ἀδυνότακτον, ἀντὶ τῆ ἀποσχέσθαι ποιήσῃ. καὶ ἀπόσχω γενικῇ. ἀποσχῆναι ἀπενεχθῆναι.

ἀποσχοινίσαντες ἀποσερήσαντες.

ἀποταμιεύεται ἀποκλείει.

ἀπόταξις τὸ χωρὶς τετάχθαι τὰς πρότερον ἀλλήλοις συντεταγμένους εἰς τὸ ὑπερεῖν τὸν ὠρισμένον φόρον. Ἀντιφῶν ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ Σαμοθρακῶν φόρον. Harp.

ἀποτάσσομαι δοτικῇ.

ἀποταυρούμενος θρασυνόμενος.

ἀπόταφος ὁ ἀπεσερμημένος τῶν προγονικῶν τάφων. οὕτω Δείναρχος. Harp.

ἀποτεθρίσκεν ἀντὶ τοῦ ἔτιλεν, ψιλὸν εἰργάσατο. κυρίως δὲ ἀπεφύλλισε συκᾶς· θρίξ γὰρ τὰ φύλλα τῆς συκῆς. Ἀριστοφάνης (Ach. 157) "τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίσκει;" Ὀδομάντες δὲ ἔθνος Θρηκικόν, ἐλειονοτο δὲ καὶ ἀπειλλαντο οἱ Θράκες τὰ αἰδοῖα, καὶ ἀποσεσυρμένα εἶχον αὐτά. φασὶ δὲ αὐτὸς Ἰσθαίης εἶναι. καὶ ἀποτεθρυωμένοι ἀπηγγωμένοι. εἴρηται δὲ κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν θρύων, ἄπερ ἐστὶν ἄγρια καὶ ἄγρονα φυτά.

ἀποτείνεται ἐκτείνεται, φιλονεικεῖ.

ἀποτειχίζων ἀποφράσσων· "ἀποτείχισας δὲ τὴν γαστέρα, ἔδενί τῶν φαρμάκων ἔτι εἰμι ἄλῳσιμος, ἔδ' ἂν ἄδην ἐμφορῶμαι τῷ φαρμάκῳ." καὶ ἀποτείχισαι τὸ ἀπολαβεῖν τείχει καὶ ἀποκλείσαι τῆς ἐξόδου, καὶ ἀποτετειχισμένος ὁ ἀπειλημένος, ὁ ἀποκλεισμένος τῷ τείχει· οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Θεκυδίδης (1 64 et 65, 8 26). καὶ ἀποτείχισις ἡ τῶν τευχῶν ἀφαίρεσις. Harp.

ἀποτέλειοι οἱ κατὰ πόλεις ἡγεμόνες τῶν Ἀχαιῶν. Polyb. 16 36.

ἀποτεμεῖται ἀποχωρίζει.

ἀποτέμνω, αἰτιατικῇ, τὸ ἀποκόπτω.

ἀποτετικέναι ἀποδοῦναι.

ἀποτεύξεσθαι ἀποτιχεῖν.

ἀπὸ τῆς ἴσης· Θεκυδίδης (1 15) "οὐδ' αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ἴσης κοινὰς ἐρυτείας ἐποιῶντο,"

οἶον ἀπὸ τῆς ἰδίας ἑκάστος ἐσίας τὸ φθάνον.

ἀποτίθῃμι αἰτιατικῇ.

ἀποτίμησιν τέλος ἢ φόρον.

ἀποτιμηταὶ καὶ ἀποτίμημα καὶ ἀποτιμᾶν καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν. οἱ μισθούμενοι τὰς τῶν ὀρφανῶν οἴκας παρὰ τοῦ ἄρχοντος ἐνέχυρα τῆς μισθώσεως παρείχοντο, ἔδει δὲ τὸν ἄρχοντα πέμπειν τινὰς ἀποτιμησομένους τὰ ἐνέχυρα· καὶ ἐλέγοντο τὰ μὲν ἐνέχυρα ἀποτιμήματα, οἱ δὲ ἀποτιμησόμενοι ἀποτιμηταί, τὸ δὲ ἔργον ἀποτιμᾶν. καὶ οἱ προῖκα γυναικὶ γαμμένην δόντες ἦσαν παρὰ τῷ ἀνδρὸς ὑπὲρ τῆς προικοῦς ἐνέχυρον, οἰκίαν ἢ χωρίον ταύτης ἄξιον· ἐλέγτο δὲ ὁ μὲν δὲς τὸ ἀποτίμημα ἐνεργητικῶς ἀποτιμᾶν, ὁ δὲ λαβὼν ἀποτιμᾶσθαι. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀφλημάτων, ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῇ κατὰ Ὀνήτορος δευτέρῃ (26). Harp.

ἀπότιμος. οὕτω Σοφοκλῆς (OR 215) ἀπότιμον θεὸν τὸν λοιμὸν, τοῦτέστι τὸν μὴ μετέχοντα τῆς τιμῆς τῶν θεῶν· θεῶν γὰρ ἐστὶ τὸ εὐεργετεῖν τὰς ἀνθρώπους, ὃ δὲ φθείρει καὶ ἀπόλλυσιν.

ἄποτις ἀπότιδος.

ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτα, οἶον ὦν κατέφαγες ἀποδόσεις πλείονα, ἐπὶ τῶν μείζονα τιμωρίαν ὧν ἡμαρτον διδόντων.

ἀποτολμᾷ αἰτιατικῇ.

ἀποτομία τραχύτης, ἐναντίωσις· (Diodor. Sic. t. 2 p. 620) "οἱ δὲ διὰ τὴν ἀποτομίαν τῆς ἀποκρίσεως οὐ τὸ τυχὸν δέος εἶχον περὶ αὐτοῦς." καὶ ἀπότομον σκληρόν.

ἄποτον. ζῆτει ἐν τῇ ἄγεσος θόλης.

ἀπὸ τουδί ἀπὸ τοῦ νῦν Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (430).

ἀπὸ τῆ κρατίσε μετὰ δυνάμειος· "ἄτε πεπειθαρχηκότων Καρχηδονίων ἀπὸ τῆ κρατίσε πῶσι τοῖς ἐπιταττομένοις." καὶ Πολύβιος "καὶ τὸ μὲν παλαιὸν ἀπὸ τῆ κρατίσεον ἐγένετο παρὰ Ῥωμαίοις ἡ μονομαχία, ἐν δὲ τοῖς καθ' ἡμᾶς πολλοὶ ὁδοὶ εὗρηται."

ἀπο τοῦ πράγματος ἀντὶ τῆ ὑποθέσεως. Harp.

ἀπὸ τῆ φρονεῖν ἀποσπάσας, τῷτέστι τὴν φρόνησιν αὐτῶν ἀφελόμενος (A Ran. 972).

ἀποτραχηλίζοντες ἀπύχοντες· Εὐνάπιος (p. 104 Nieb.) "καὶ οἱ μὲν αὐτὰς διεφθιρον σχοινίοις ἀποτραχηλίζοντες." καὶ αὐθις (A Lys. 705) "ὅ μὴ παύσῃσθε τῶν ψη-

φισμάτων, πρὶν ἂν τῷ σκέλῳ ὑμῶς λαβὼν τις ἐκτραχηλίσῃ."

ἀποτραχύνεται θρασύνεται.

ἀποτριψίς μέλλῃσις ἀπάγγελσις ἀγώνισις προάγγελσις τέκμαρσις κῆθεξις πλάνησις διάρηνξις ἐφόρμησις ὄπλισις ξένισις κέφισις βλάβησις ἐπαίνεσις ψόφησις διώρπασις γυναικίσις λάλησις, ὁμοιοκατάληκτα ὀνόματα. καὶ ἀποτριβόμενος ἀντὶ τῆς ἐμποδίζων, ἀπείργων. (Polyb. 3 102) "ὁ δὲ Ἀννίβας ἐν κυκοῖς ὦν ἔμενε, τὸς πολέμιους ἀποτριβόμενος."

ἀποτρόπαιοι φευκτοί, μισεῖσθαι ἄξιοι· ἢ ἀποτρέποντες τὰ κακά. (Menand. Euc. p. 381) "οὕτω γὰρ ἔδοκον ἀποτρόπαιοι τινες εἶναι καὶ ἀλεξίχυκοι."

ἀποτροπιαζόμενοι· ἀποτρεπόμενοι καὶ ἀποσρεφόμενοι καὶ μισῶντες. εἰδῶσι τῶν ἀναιρεμένων εἰς τὰς κεφαλὰς ἀπομάσσειν τὰ ἕψη, ὥσπερ ἀποτροπιαζόμενοι τὸ μύσος τὸ ἐν τῷ φόνῳ (cf. v. μασχαλισθῆναι). καὶ ἀποτροπίασμα ἔξιλασμα ἀποτρέπον τὰ μὴ προσήκοντα. ἢ τὸ ἀποτροπῆς ἕξιον, οἶον ἀποτρόπαιον.

ἀποτρόφους τοὺς μὴ ὄντας τροφίμους τῆς φιλοσοφίας.

ἀποτρεύειν. Σοφοκλῆς (Trach. 124) "ἐκ ἀποτρεύειν ἐλπίδα τὴν ἀγαθὴν χρῆναι σ'· ἀνάληκτα γὰρ οὐδ' ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς ἐπέβαλε θνητοῖσι Ζεὺς."

ἀποτυμπάνισον ἀνηλειῶς φάνευσον. ἔσιν ἐν τῷ τυμπανίζεσθαι.

ἀπὸ τῶν οὐχ ὁμοίων ἐξ ἀνομοίων· "ἀμυνόμενοι ἀπὸ τῶν οὐχ ὁμοίων ὅπλων, ὅμως τῇ οἰκείᾳ ἀλκῇ θυρροῦντες."

ἀπ' οὗτος ἄγγελος ἔλθοι, παρὰ Καλλιμάχῳ. τετέστι δύσσημος, μὴ ἄξιος τῷ ἀκροῦσθαι.

ἀπορρογοὶ γωνίαι εὐτελεῖς, εἰς αἷς τὰ σαρώματα συνηγόν.

ἀπουρία ἢ ἐξ ἀνίσων γάμων σπορά, ἀπὸ δύλης ἢ δόλης γεννωμένη.

ἀπερώσαντας· Πολύβιος (16 15) "τότε μὲν ἐς τὴν Μυνδιαν ἀπερώσαντας καθορμισθῆναι," μὴ χρωμένους ἐρίῳ πνεύματι.

ἀπουσιάζει· (Artemid. 1 78) "ὁ δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἀπεσιάζει," τῆς ἐσίας μέρος δώσει.

ἀποφαίνει φανεροποιεῖ. ἀποφένει δὲ διὰ τοῦ εὐψιλοῦ ἀντὶ τοῦ φρονεῖν.

ἀποφαντικός. σημαίνει κυρίως τὸν

ἐκφαίνοντά τι νόημα, εἴτε διὰ καταφύσεως εἴτε δι' ἀποφάσεως. σημαίνει δὲ ἐιδικῶς καὶ τὸν μὴ συγκατατιθέμενον.

ἀπόφουσις· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον (1). τὸ ἀποφαίνειν διὰ γραμμῶν κατὰ μέρος ὁπόσῃ οὐσίαν ἔχει, ὅπερ ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι μάλιστα γίνεται. καλεῖται δὲ αὐτὸ καὶ ἀπογραφή.

ἀποφάσκει ἀπαγορεύει, ἢ ἀποφαντικῶς λέγει τι.

ἀποφέρειν ἀποδιδόναι· Ἀριστοφάνης (Ecel. 470) "καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κῆκ ἀποσερεῖν," τὰ δεδανεισμένα.

ἀποφεύγειν αἰτιατικῇ. καὶ ἀποφυγάνειν ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοφάνους Δημοσθένους (74).

ἀπόφῃμι ἀποφαίνομαι, καὶ ἀποφῆναι ἀποδείξαι.

ἀπόφῃμον δύσφημον· "ἢ γλῶττα ἢ ἀπαίδευτος καὶ ἀμαθὴς τῇ τε ἄλλῃ καὶ ταύτῃ ἐλίσπυσα παλυμῖται, καὶ μέντοι καὶ ἐς τὸ ἀπόφῃμόν τε καὶ βλάβῃς κατὰ τοῖς ἀνέμοις."

ἀποφθεγγόμενος μαντευόμενος.

ἀποφθίμενον ἀποθανόντα· "δέξαι μ' ἀποφθίμενον τὸν κύνα Διογένη" (cf. v. βάρεις). καὶ ἀποφθίσειν ἀνελεῖν, θανατῶσαι. Τεῦκρός φησι πρὸς τὸν νεκρὸν τῷ Αἴαντος (1026) "εἶδες ὥς χρόνῳ ἔμελλέ σ' Ἐκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίσειν."

ἀποφοιβάζων ἀποκαθαίρων. ἢ χρησιμῶν, μαντευόμενος.

ἀποφοιτᾶν ἀποπηδᾶν, ἀναχωρεῖν.

ἀποφορᾶν ἀντὶ τῆς ἀπενεγκεῖν καὶ διάσῃμα ποιῆσαι μεταξὺ· οὕτως Ἰσαῖος. καὶ ἀποφορῇ παρὰ Ἡροδότῳ (2 109) ἢ τελευμένη παρὰ τῶν δόλων τοῖς δεσπότηταις.

ἀποφορτίσασθαι ἀποβυλεῖν φορτίον.

ἀποφράδες ἡμέραι ἐν αἷς τοῖς κατοικομένοις χροὺς ἐπιφέρουσιν, ἢ αἱ πρὸς πράξεις ἀνεπιτήδευτοι. Ἀππιανός (cf. v. ἐλεεινός) "μέγα τοῦτο Ῥωμαίοις πάθος ἐγένετο καὶ πλήθους ἔνεκα καὶ ἀξιώματος εὐγενῆς οἴκου καὶ πανωλεθρίας, καὶ τὴν ἡμέραν ἀποφράδα τίθενται." ἢ ἀποφράδες μιαιραὶ ἡμέραι, μάλιστα ἐν αἷς τὰ ἐναγίσματι.

ἀποφροντίζω αἰτιατικῇ.

ἀποφυσήσας τὴν σποδὸν τῶν ἐγκροβομένων ὠπτημένων· Σφηξὶν Ἀριστοφάνους (349) "κῆπειτ' ἀνελὼν μὲ ἀποφυσήσας εἰς δῶλῳ ἐμβαλε θεομήνην."

ἀποφώλιοι ξένοι αἱ φυλὴν μὴ νέμα-
τες· ἔτιως Αἰσχύλος. ἢ ἀπαιδευτοὶ· φωλεῖ
γὰρ τὰ παιδευτήρια, ὡς φασιν οἱ Ἴωνες.

ἀποχειροβίον τῶν ἐκ χειρῶν ζώντων
καὶ ταῖς τέχναις προσκαθημένων.

ἀποχειροτονηθῆναι, γενικῇ, ἀποσφα-
φῆναι, ἀποδοκιμασθῆναι· Ἀριστοφάνης (Pac.
667) "σπονδῶν φέρεσθαι τῇ πόλει κίστην πλείων
ἀποχειροτονηθῆναι τρεῖς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ." ἐπὶ
Κλεωνύμῳ γὰρ πρεσβευσαμένων Λυκεδαίμο-
νων ἐξασίαςαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀντειπόντος
Κλέωνος. καὶ αὐθις (Theophyl. Sim. 35) "ὁ
δὲ Φιλιππικὸς ἀποχειροτονεῖται παραντίκα,
καὶ Κομεντιάλον ὁ βυσιλεὺς ἐρατηγὸν ἀνί-
κησιν."

ἀποχετεύονται μεταφέρονται.

ἀποχρῶν ἐξαρκεῖν· Ἡρόδοτος. καὶ ἀπο-
χρῶν ἐξαρκῶν· "τοῖς τε ἄλλοις ἐπύρας, καὶ
ἦτι ἀποχρῶν ἔσαι τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ὠνεῖσθαι
τὰ ἐπιτήδεια τῆς ξυμβαινέσης τιμῆς" (cf. v.
ἐπύρας). καὶ ἀποχρώσης ἀρκέσης· Ἀρι-
στοφάνης Ταγηνισαῖς "ἀλλὰ ἐφάνωσαι· καὶ
γὰρ ἡλικίαν ἔχεις ἀποχρῶσαν ἤδη."

ἀπόχρη, δοτικῇ, ἀρκεῖ.

ἀποχρησάμενος· (Io. Antioch. p. 838)
"τῶν βαρβάρων ἐξαίτησιν σπονδῶν παιησα-
μένων, ὧν μεταδός, ἐκ ἀποχρησάμενος τοῖς
προτερήμιασι, μεγίστην πικρὰ τοῖς βαρβάροις
δικαιοσύνης ἀπέλιπε δόξαν" ἀντὶ τῷ ὃ κα-
τεπαρθεῖς. καὶ αὐθις "οἱ δὲ περὶ Πόπλιον
ἠπειγόντο σπεύδοντες συνάψαι καὶ συναπο-
χρησάσθαι ταῖς τῶν βαρβάρων ὀρμαῖς."

ἀποχρώντως αὐτάρκως, ἱκανῶς· (Aga-
thias 1 p. 8) "ὁ δὲ ἦν δεινὸς ἀνὴρ καὶ παι-
δείας ἀποχρώντως ἔχων."

ἀποχώρησις ἀντὶ τῆ ἀποστροφῆς.

ἀποχωρίζομαι γενικῇ, καὶ ἀποχωρῶ
γενικῇ.

ἀποψηφίζονται Δείναρχος ἐν τῷ κα-
τὰ Ἀρχεεράτῃ ἀντὶ τῆ καταδικάζουσιν αὐτὸν
μὴ εἶναι πολίτην. καὶ τὸ πρῶγμα δὲ Δημο-
σθένης (57 2) ἀποψηφίσαι καλεῖ. Harp.

ἀποψηφίζω γενικῇ· "ἀλλὰ νομίζεις
ἡμῶς ἀποψηφιεῖσθαι σε" (Demosth. 21 204).

ἀποψηφισθέντα, ἢ τις ξένος ἔδοξεν
εἶναι καὶ ὁ πολίτης, τῶν ἐν ταῖς διωγη-
φάσει τῶν δῆμων ἀπεψηφίζοντο οἱ δημόται,
καὶ ἐλέγετο ἀπεψηφισμένος. εἴτα εἰσῆγετο εἰς
τὸ δικαστήριον καὶ ἐκρίνετο ξενίης, καὶ εἰ
μὲν εὖλῳ, ἐπιπράσκετο ὡς ξένος, εἰ δὲ ἐκρά-

τει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. οὕτως
Δημοσθένης (18 132)· "τίς γὰρ ὅμων οὐκ
οἶδεν ἀποψηφισθέντα Ἀντιφῶντα;" ζῆται ἐν
τῷ διαψηφισίς.

ἀποψοφεῖν τὸ πέρδεσθαι, εὐσχήμως
λέγων. εὐσχημονέεσκον δὲ διαπνεεῖν καὶ ἀπο-
πνεεῖν.

ἀποψύχειν τὸ ἀποθνήσκειν ἐν πρώτῃ
Θουκυδίδης (1 134). σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξη-
ραίνειν, ὡς τὸ "ἀποψύχειν ἐν τῷ κλιβάνῳ
λίνα τὰ ὕγρανθέντα."

ἀποψώμενον. καὶ ἀποψώμεθα κα-
θαίρομεν τὴν πηγὴν· Ἀριστοφάνης Πλουτίῳ
(818) "ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἐτι ἀλλὰ
σκοροδοίοις," τουτέστι τοῖς τῶν σκοροδῶν
φύλλοις.

ἀππαπαῖ συγκαταθετικὸν ἐπίρρημα. ἐλ-
ρηκότες γὰρ τῷ Ἡρακλέει (A. Ran. 57) "ἀν-
δρὸς ἡρώδης," τοῦτο ἐπεφθέγγετο.

Ἀππιανὸς ὄνομα κύριον. αὐτοῖς ὁ Ἀπ-
πιανὸς ἔγραψε Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν, τὴν κα-
λουμένην βασιλικήν. καὶ αἱ μὲν τρεῖς βίβλοι
Ἀππιανοῦ αἱ πρώται περιλαμβάνουσιν ὅσα
Ῥωμαίοις ἀγωνιζομένοις ἐς Ἰταλιώτας ἔτι
περὶ ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας ἐπράχθη· ὅσα δ'
ἀμφὶ τὴν Ἰταλίαν ἄλλα Κέλτοί τε καὶ Αἰ-
βυνοὶ ἔδρασάν τε καὶ ἔπαθον, καὶ εἰ τί που
καὶ τῆς Ἰταλίας μέρος ἀνάγκαις ἢ ἐνέδροις
ἢ πλάναις ἐς αὐτοὺς μετέθετο, ἐν τοῖς περὶ
Κελτῶν καὶ Αἰβύων. συγγέγραπται δ' ἔφ'
ἐαυτῶν ὅσα καὶ ἐς τὰς ἐμφυλίους Ῥωμαίων
εἰσέεις ἢ Ἰταλία διηρέτο. ἐτι τὰς πρὸς Κελ-
ταίους, τουτέστι Γερμανούς, οἱ ἀμφὶ τὸν Ῥήνον
ποταμὸν εἰσιν, καὶ τοὺς Γαλάτας, τουτέστι
Γάλλους, πολέμους, καὶ τὰς αἰτίας αὐτῶν,
ὅσαι τε συνθῆκαι καὶ συνθηκῶν παραβάσεις
ἢ ἐπαναστάσεις ἐγένοντο Κελτῶν ἕως ἐπὶ τῇ
Γαίᾳ, ἢ τετάρτη βίβλος περιέχει συλλαβῆσαι.
εἰ δὲ τί που Κέλτοί μὴ κατὰ πρόφασιν οὐ-
κείαν ἀλλὰ συμμαχοῦντες Ἰταλῶν τισὶν ἢ
μισθοφοροῦντες ἐπραξάν, ἐν τοῖς περὶ ἐκείνων
συγγέγραπται· καὶ ὅσον εἰς γνώρισμα μόνον
αὐτῶν μέμνηται Ἀππιανός. ἔγραψε δὲ Ῥω-
μαϊκὰ λόγους θ'. οἱ δὲ διὰ τοῦ ἐνὸς π γρά-
φουσιν Ἀππιανός.

Ἀππία ὁδός. οὕτως ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀπ-
πίου Ῥωμαῖος τιμητῆς, ὃς λίθῳ μυλίου ταύτης
κατέστρωσε καὶ ὕδατος ὀχετοὺς κατεσκεύευσεν.

Ἀππιος φόρος ὄνομα τόπου, ἀπὸ τοῦ
Ἀππίου Ῥωμαίου.

ἀπραγμάτευτον ἀνεπινόητον· "δείσαντες οὖν τὸ ἀπραγμάτευτον, λυπρᾶς οὐσας παύων τῆς γῆς καὶ πάσης ἀθρόαν ἀγορᾶς διακλεισθέντες, ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ ἐκινδύνεον διαφθορῆναι." cf. v. ἰδωδύμων.

ἀπραγμόνως ἑλευθέως, ἄνευ τινὸς ἐξετάσεως· Ἰάμβλικος "εἴτε ἴσατε οὕτως ἀπραγμόνως ἀποθανεῖν;"

ἀπραγμοσύνη ἢ καταφρόνησις, ἢ ἡμέλεια· (Procop. Goth. 418) "ὃ δὲ Ἰουστιανὸς ἰδὼν αὐτὸν ἀπεκύλει τὴν ἐς Κωνσταντῆν ἀπραγμοσύνην." καὶ ἀπραγμοσύνη εἶδος ἀνδρός· Αἰρισταφάνης Νεφέλαις (1007) "ἡδαικος ὤζων καὶ ἀπραγμοσύνης," ἀντὶ τοῦ πύσης ἰδωδίας ὤζων καὶ ἀσφυλείας. ἢ ἡ πολυπραγμωνῶν. οἱ δὲ ὅτι ἀπραγμοσύνη φυτὸν ἐν Ἀκαδημείᾳ φυτόμενον.

ἀπράγμων ἀπανορ. (Diog. L. 7 118) "ἀπράγμονας δεῖ εἶναι τὰς σπουδαίας, ἐκκλίνειν τε τὸ πρῦττειν τι παρὰ τὸ καθήκον. καὶ οἰνωθῆσθαι μὲν, ὃ μεθυσθῆσθαι δέ. ἔτι ὁδὲ μανῆσθαι, προσπεσιῖσθαι μέντοι αὐτῷ φαντασίας ἄλλοκότους διὰ μελαγχολίαν ἢ λήρησιν, ὃ κατὰ τὸν τῶν αἰρετῶν λόγον ἄλλὰ παρὰ φύσιν." ἀπράγμων ἢ ἐπιεικής, μέτριος τὰς τρόπους, οἷον ἢ φιλόνομος ἢ φιλοπρόγμων ἢ ἀνειμένιος ἢ μωρός.

ἀπραγάντων μὴδὲν ἐνεργάντων· (Polyb. 3 70) "καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀναγκυζομένων ἄγειν, ἀλλὰ καινοτομήσειν τι πάλιν κατ' ἐκείνων."

ἀπραΐδευτοι, τυτέξιν ἀζήμιοι.

ἀπρακτα ἀνενδίκητα, ἀτιμώρητα. "ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔχ' οἷά τε εἶναι ἀπρακτα γενέσθαι, ἐκείπερ οἱ θεοὶ ἀτιμώρητα αὐτὰ περιεῖδον ἐκ σφῶν γεγόμενα."

ἀπριάτην (Hom. A 99) ἄνευ πρᾶσεως.

α ἀπρίξ ὤλη δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς.

β ἀπρίξ προσπεφυκώς, ὃ ἔχ' οἷον τε πρῶσι διὰ τὴν σύμφυτον.

ἀπροβέλευτον τὸ μὴ πρότερον εἰς τὴν βελὴν ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὸν δῆμον εἰσαχθὲν ψήφισμα. ἔτω Δημοσθένης (22 5).

ἀπροθέτως ἄνευ προθέσεως· Πολύβιος (9 11) "τὰ μὲν ἔν ἀπροθέτως ἐν τοῖς πολεμικοῖς συμβαίνοντα πρᾶξεις μὲν ἑδαμῶς ἀρμόζει λέγειν, περιτετείας δὲ καὶ συγκυρήσεις μᾶλλον."

ἀπροΐδης ἀπροόρατος· (AP 7 213) "Ἄλδος ἀπροΐδης ἀμφεκάλυψε μυχός." λέγεται

καὶ ἀπροΐδης ὁ ἀπρόοπτος· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 72) "ἄγρονόμῳ δ' ἀγόρευσα, καὶ ἔδρακεν· ἀπροΐδης δὲ ἐγκέφαλον πλήξας ἐξέκλυσε λίθῳ."

ἄπροικον τῇ προσεδίᾳ ὡς ἄνθρωπον οἱ Ἀττικοί.

ἀπρόϊτος ὁ τῆς οἰκίας μὴ ἐξερχόμενος.

ἀπροόπτως ἀπροοράτως, ἀπροσδοκῆτως· "οἱ δὲ κατὰ σκοποὶ ὑπὸ τῷ ἀπροόπτου ὀλίσκονται."

ἀπρόσβλητον γενναῖον, ὃ ὁδὸς δύναται προσβαλεῖν, ἔκ ἔχοντα λόγον μεθοδικόν.

ἀπροσδεής ὁ μὴδενὸς ἐνδεής.

ἀπροσέλευτος ἀπροσπέλευτος, ἀδιεξίτητος· "τὸ γὰρ ἐξόπισθεν καὶ ἀπροσέλευτον ἦν διὰ τὸν παραρρέοντα ποταμὸν."

ἀπροσῆγορος ἄνθρωπος, ὃν ἔχ' οἷον τε προσαγορεύσαι διὰ τὴν τροπὴν τραχύτητι.

ἀπρόσιτος ἀπροσπέλευτος. "ἀπρόσιτον ἀκατάληπτον διαφέρει· ἀκατάληπτον γὰρ ἐστὶν ὃ ἂν ἐρευνηθῇ καὶ ζητηθῇ μὴ καταληφθῇ παρὰ τῶν ζητούντων αὐτό, ἀπρόσιτον δὲ ἐστὶν ὃ μὴδὲ ἐρευνῆς ἀνέχεται τὴν ἀρχήν. ἀκατάληπτον γὰρ πέλαγος καὶ τὸ βύθος, ἀπρόσιτον δὲ ὃ μὴδὲ τὴν ἀρχὴν δυνατὸν ἐρευνηθῆναι, οἷον περὶ θεῶ ὁσίας" (Io. Chrysost. t. 6 p. 404).

ἀπρόσκλητον τὴν ὃ προσκεκλημένην, ἀπρόσκλητον δὲ τὸ ἀπροσπαδές.

ἀπρόσκαπος (Act. 24 16).

ἀπρόσμαχοι ἀκαταγώνιστοι· "καὶ Ῥωμαῖος ἐν πεδίοις ἀναπεπταμένοις καὶ ἐν τῇ ἱκείνων οἰκίᾳ γῇ αἰσθῆσθαι ὅτι ἔκ ἀπρόσμαχοι εἰεν Πάρθοι."

ἀπροσυσίε εἶδος ἐστὶ δίκης κατὰ τῶν μὴ νεμύωντων προσύτην μετοίκων· καὶ γὰρ ἔκυστος αὐτῶν ἡρεῖτό τινα τῶν πολιτῶν τὰν προσησόμενον αὐτῷ περὶ πάντων τῶν ἰδίων καὶ τῶν κοινῶν (Harp.). ζῆται ἐν τῷ ἀποσυσίᾳ.

ἀπρόσωπον δυσειδές, κακόμορφον. "ὃ δὲ πρὸς τὸ κέρδος ἀπιδὼν καὶ τυφλώττων πρὸς τὸ εὖσεβές, ἀπρόσωπον μὲν ὅσα ἰδεῖν, μικρὸν δὲ τὸ μέγεθος, λίθῳ δὲ μὴ κεκριμένης τὸ ἄγαλμα ποιεῖ" ἀντὶ τῇ ἐκλεγεμένης.

ἀπρότων. Διευαρχος ἐν τῷ κατὰ Πν. θέε "ἐμπεπηδηκότων τῶν ῥητόρων ὥσπερ ἀπρότων εἰς τὸ ἐμπόριον." ἔντισι δὲ "ὥσπερ παρνόπων" γέγραπται· οἱ δὲ πάροντες εἶδος ἀκρίδος. Harp.

ἄπταισος.

ἄπτεῖα ἀντὶ τῆ ἐπιχειρητέου· "τάτω δὲ ἰδοῦμαι ἄπτεῖα τῆ ἔργου, πρὶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐπαρθῆναι εἰς τὸ νεωτερίζειν τὰς γνώμας."

ἄπτει καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐνεσῶτος χρόνου διὰ τοῦ εἰ λεγόμενα τῶν νεωτέρων μαῶλλον Ἀττικῶν ἐξίν.

ἄπτεισθαι λαμβάνεσθαι.

ἄπτῃσι (Hom. I 323) τοῖς μὴ πετομένοις.

ἄπτοεπής. (Hom. Θ 209) ἀπτόητος ἐν τῷ λέγειν.

ἄπτόν ψηλαφητόν, ἄπτων δὲ δεσμεύων ἢ κρατῶν.

ἄπτωτος ὁ ἄφοβος.

ἄπυρα σῖτα· (Diodor. Sic. 19 96) "ὁ δὲ παρηγγίλει τοῖς Μυκεδόσι τριῶν ἡμερῶν σῖτα παρασκευάζειν ἄπυρα." καὶ ἄπυρος τροφή ἢ δι' ἐπώρους καὶ λυγάνων· (Diog. L. 7 26) "ὁ δὲ Ζήνων ἀπύρω τροφῇ ἐκέχρητο καὶ τρέβωνι λεπτῷ." καὶ ἄπυρος οἶνος ὁ μὴ ἐφθός καὶ ὁ ἀναδεδυρότης (Athen. p. 31).

ἄπυρος ἀνήκουσα. καὶ ἄπυροι (an ἄπυροι; cf. sch. A Eq. 1365) οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Θησέως.

ἀπφῷ ἀδελφῆς καὶ ἀδελφῆ ὑποκύρισμα. καὶ ἀπφῷς ὑποχωριστικῶς ὁ πατήρ, παπῷς τις ὢν καὶ ἀπφῷς.

ἀπφῷ ἀντὶ τοῦ νῦν. ἀπφῷ, ὃ σημαίνει τοῦ ἀποκρύφου ἢ τοῦ ἀποκρυβέντος. Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης φησί (2 Regg. 2 14) "ποῦ ἐξίν ὁ θεὸς Ἠλιοῦ ἀπφῷ; ἐπάταξε γὰρ τὰ ὕδατα τῇ τῷ Ἠλιοῦ μηλωτῇ, καὶ ἐ διεγρέθη." ἀπφῶνες οἱ μὴ ἔχοντες πύγωνα. cf. v. ἀπόγονοι.

ἀπφῶν μέλος τὸ μὴ ἀρέσκον, τὸ τῆς ψυχῆς ἀλλότριον. καὶ ἀπφῶς ὁ κακὸς ἄνθρωπος, ὁ ἀπὸ τῆς ψυχῆς.

ἀπφῶσαν ἐξέβαλον.

ἀπφῶτητον τὸ ἐξωθούμενον. καὶ ἀπφῶς, περισπωμένως, ἀντὶ τῆ ὥθησον. ἀπφῶν δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποβαλῆ, διὰ τῆ ο μικρῆ.

ἀπφῶσις γενικῇ.

ἀπφῶσις ἢ διαφθορά.

ἀπφῶσις τὸν οἶνον, ἐπιχέας ὕδωρ, ἐπὶ τῶν τὰ καλῶς πρότερον γεγόμενα ὑπερὸν μικροῦ τινὸς ἐνεκεν κακοῦ ἀνατρεπόντων. ἢ ἐπὶ τῶν ἃ χαρίζονται δολάντων καὶ μὴ ἀκέραια παρεχομένων. αὕτη δὲ ἢ παρομμία γέγονεν ἐκ τοῦ Ἀριστοῦ Κύνκλωπος, ὡς φησι Χαμυιλῶν ἐν τῷ περὶ Σατύρων.

ἀπωλεσίων ἀνευ πώλων· "τὰ τέκνα αὐτῶν ἀθροίσαντες εἰς τινα ἄλλω, καὶ ἵππαγέλην ἐπελάσαντες ἀπωλεσίων, μᾶλα ἀνολκτως ἀλοῦντες διέφθειραν."

ἀπωλλύμενην παρτατακός. ἀπωλλέκει.

ἀπ' ὥμοιιν (Hom. Θ 194) ἀπὸ τῶν ὤμων.

ἀπώμοτον ἀπηγορευμένον, φευκτόν, καὶ ἀποίητον· "τί δ' ἐξ Ἀθηναίοισι παρῶμι ἀπώμοτον;" Εὐπολις ἐν ταῖς Πόλεσι. καὶ "ἀπώμοσα μὴ γίνεσθαι." καὶ ἐξόμινσθαι.

ἀπώνατο ἐνεργεῖτο, ὠφελεῖτο· Ἀγαθίας (1 4) "ἀπώνατο οὖν τῆς προπετείας ἐκ ἐν καλῷ" περὶ Θεοδιδότου λέγων τῷ Φράγῳ βασιλέως. καὶ ἀπώνατο ὠφελείας ἐτυχεῖν, ἀπῆλυνσεν, ὠφελήθη· Αἰλιανός· "οὐ μὴν ἀπώνατο οὐδέν, ἀλλὰ ἐξέλειπε τῶν κακοῖς θηρίοις, οἳ μὲν εὐλαῖς, οἳ δὲ ὅτι οὐ ταύταις, φθίρει γὰρ μὴν."

ἀπφῶνσθαι.

ἄπωσον τὸ δῶξον, ὥθησον. καὶ ἀπφῶσμαι· "κάγω εἶπον ἀπφῶσμαι."

ἀπφῶς ἐκδεδωγμένος· Σοφοκλῆς (Ai. 1019) "τέλος δ' ἀπφῶς γῆς ἀπορριφθήσομαι, δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς." Τεύκρος φησιν Αἰάντος ἀναιρεθέντος. καὶ αὐθις "ἀπφῶς πρότερον ὑπὸ Θησέως ἐξ Ἀθηναίων γεγόμενος." καὶ ἀπφῶν τὸ ἀπώθητόν.

ἀπφῶν πόρρω, μακρῶν. (S OR 137) "ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπφῶν φίλων, ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ τοῦτ' ἀποσκαδῶ μύσος· ὅς τις γὰρ ἦν ἐκείνων ὁ κτανών, τάχ' ἂν καὶ ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θεοί." τουτέστιν, οὐ μόνον ὑπὲρ τοῦ ἀνηρημένου βασιλέως ἄξιον ποιήσασθαι τὴν ἀναζήτησιν, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ ἐμοῦ· ὁ γὰρ ἐκείνῳ ἐπιχειρήσας ἴσως κύμιον ἐπιβουλεύσει. καὶ ἀπφῶν ὁ μακρότερος.

ἄρα συλλογιστικὸς σύνδεσμος. καὶ ἀντὶ τοῦ δή καὶ ὡς εἴκει καὶ ὡς φαίνεται. οὕτω Πλάτων.

Ἀραβες ὄνομα ἔθνους.

ἀραβίζω τὰ τῶν Ἀράβων φρονῶ, ἀράβησε δὲ ἀντὶ τοῦ ἤχησεν.

Ἀράβιος ἄγγελος. Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένη ἢ Μεσσηνίᾳ "Ἀράβιον ἄρ' ἐγὼ κεκίνηκ' ἄγγελον;" παρὰ τὴν παροιμίαν Ἀράβιος αὐλητής. τίθεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀπυστῶν διαλεγόμενων. τὸ παλαιὸν δὲ φασὶ τὸς ἐλευ-

θέρους μὴ μανθάνειν αὐλεῖν διὰ τὸ βάναν-
σον, τῶν δὲ ἀνδραπόδων τὰ πολλὰ εἶναι βάρ-
βαρα καὶ Ἀράβια· ἐφ' ὧν ἐλέχθη παροιμία
"δραχμῆς μὲν αὐλεῖ, τετάρτων δὲ παύεται."
καὶ Ἀράβιος ἀληγῆς ἐπὶ τῶν ἀκαταπαύσιων·
Κάνθαρος Μηδεῖα "κιθαριῶδὸν ἐξήγειρ' Ἀρά-
βιον τὸν χορὸν τοῦτον."

ἄρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ ποτ' ἐπόψο-
μαι; (A Nab. 465) ἀντὶ τοῦ εὐδαιμονήσω.

ἄραι ἡν χεῖρα (Hom. E 425) τὴν ἀσθενή.
καὶ δασύνεται.

Ἄραινος ὄνομα ποταμοῦ.

ἄρατος ἄρᾱ ὑποκείμενος. (S OR 644)
"μὴ νῦν ὀναίμην, ἀλλ' ἄρατος, εἴ σέ τι δέ-
δρακ', ὀλοίμην," καὶ (Trach. 1203) "εἰ δὲ μή,
μεῖω σ' ἐγὼ καὶ κέρθεν ὦν ἄρατος, εἰσαεὶ
βαρὺς." ὁ Ἡρακλῆς φησὶ τελευτῶν πρὸς τὸν
τιὸν αὐτοῦ. ἄραιός δὲ ὁ ἀσθενής. ἄραιως
δέ, ἐπιρρηματικῶς, μὴ ἥρμοσμένως· "ἔθρον
δὲ τὴν θύραν τοῦ μνήμιτος ἄραιως ἐπικει-
μένην."

ἄραις κατέραις. "οὐ μὴν ἔμελλον αἱ
ἄραι λήθῃ δοθήσασθαι· λοιμὸς γὰρ τῇ τῶν
Ἑγείων πόλει ἐνήκμαζεν οἷος βαρύτατος,"
καὶ αὐθις "ἐν ἄρᾳ ἔθηκε μέρει· συριπτοί-
μην ὥς ἐκεῖνος."

ἄραιτο λάβοι, κομίσαιεν· Εὐριπίδης (Or.
1) "οὐκ ἔσιν οὐδὲν διενδὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος,
οὐδὲ πάθος, οὐδὲ ξυμφορὰ θεήλατος, ἧς ἔκ
ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις." καὶ αὐ-
θις (A Ran. 1426) "οὐς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ'
ἐκατὸν Αἰγύπτιοι." πολλὰ ὥς ἀχθοφορέν-
των Αἰγυπτίων μέμνηται.

ἄραμινοι ἐπύραντες, καὶ ἀραμένη (A
Lys. 332) ἀντὶ τοῦ ἐπάρασα τὴν ὑδρίαν.

ἄραντες παρὰ Θεκυδίδῃ (2 25) ἐπὶ θα-
λάσσης εἰρηται. ἔσι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ γῆς.

Ἀράξης Ἀράξον ὄνομα ποταμοῦ. καὶ
ἀράξει συντρίβηαι.

ἄραρε κέρχεται, οἷον βεβαίως ἔτιος ἔχει
καὶ ἀμετακινήτως. καὶ ἄραρον ἥρμοσαν,
καὶ ἀραρίσκω ἀρμόζω, καὶ ἀραρυτῶν
ἥρμοσμένην.

ἄραρε με ἤρασέ μου ταῖς φρεσίν, ἀντὶ
τοῦ σύμφορα πρόσσομεν ἐγὼ τε καὶ ἡ ἀη-
δὼν ἔνεκα τῇ θρηνηῖν. οἷον ἥρμοσαί με ταῖς
φρεσίν. sch. S El. 147.

Ἀραρώς Ἀθηναῖος, υἱὸς Ἀριστοφάνους
τοῦ κωμικοῦ, καὶ αὐτὸς κωμικός, διδάξας τὸ
πρῶτον ὀλυμπιάδι ρῶ. ἔσι δὲ τῶν δραμάτων

αὐτοῦ Καινεύς, Καμπύλιον, Πανὸς γοναί,
Ἑμέναιος, Ἄδωνις, Παρθενίδιον.

ἄραρώς πάγιος ἢ βέβαιος.

ἄρασθαι ἀπενέγκασθαι, ἢ λαβεῖν, φορ-
τίσασθαι. (Damasc. Phot. p. 346 a) "ὅσω δὲ
ἠϋζέτο τῆς διαδοχῆς τὸ μέγεθος ἐν τῷ λόγῳ,
τοσούτῳ μᾶλλον ἔτος πρὸς τὴν πειθῶ συνε-
σέλλετο, μεῖζόν γε ὃν ἢ κατ' ἐνυτὸν ἄρασθαι
φορτίον. καὶ γὰρ εἴ τις με, ἔφη, πρὸς ἱερω-
σύνην ἐκάλει, ὁμολογῶν εἶναι τὸ χρῆμα θεο-
φιλέστατον τε καὶ ὀσιώτατον, ὅμως τὸ ἔμει-
ναι τοῦ δέος ὁμολόγησα ἂν τῆς ἀσθενείας, ὑπο-
κατακλινόμενός τε καὶ δυνωπούμενος πρὸς
τὸ μέγα τοῦτο καὶ πάμμεγα τῆς ἱερωσύνης.
ἀγίζομαι κατὰ Πίνδαρον (Ol. 1 83), οὐ μὲν-
τοι τοῦ χείρονος ὥς ἐκεῖνος, ἀλλὰ τῷ κρείτ-
τονος κατ' ἐμυτὸν."

ἀράσιμος ὁ καταρᾶσιμος.

ἀρασσόμενα προσρηγνύμενα, προσκρη-
όμενα. ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 248) "νῦν θα-
μνοῖς πατάγοισι μᾶτην τὸ μέτωπον ἀράσ-
σεις."

ἀραῦται εὐχεται, ἢ καταραῦται· Φερεκρά-
της Μυρμηκωνθρώποις "ἔσπερον ἀραῦται κα-
πιθεύζει τῷ πατρί."

Ἄρατος εἰρηγῆς, ὡς γησι Πολύβιος α
(48), ὅς ἦν τὰ μὲν ἄλλα τέλειος ἀνὴρ εἰς
τὸν πραγματικὸν τρόπον· καὶ γὰρ εἰπεῖν καὶ
διανοηθῆναι καὶ εἰσεῖναι τὸ κριθὲν δυνατός,
καὶ μὴν ἐνεργεῖν τὰς πολιτικὰς διαφοράς
πρῶτος, καὶ φίλους ἐνδήσασθαι καὶ συμμά-
χους προσλαβεῖν οὐδενὸς δεύτερος, ἔτι δὲ
πράξεις ἀπάτης ἐπιβλαῆς συστήσασθαι κατὰ
τῶν πολεμίων, καὶ ταύτας ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν
διὰ τῆς αὐτοῦ κακοπαθείας καὶ τὸλμης δει-
νότητος. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος ὅποτε τῶν ὑπαί-
θρων ἀντιποιήσασθαι βουληθείη, νωθρὸς
μὲν ἐν ταῖς ἐπινοαῖς, ἄτολμος δὲ ἐν ταῖς
ἐπιβολαῖς, ἐν ὅφει δ' οὐ μένων τὸ δεινόν.
διὸ καὶ τροπαίων ἐπ' αὐτὸν βλέπόντων ἐπλή-
ρωσε τὴν Πελοπόννησον, καὶ τῇδὲ πη τοῖς
πολεμίοις αἰέ ποτ' ἦν εὐχέλρωτος. οὕτως αἱ
τῶν ἀνθρώπων φύσεις οὐ μόνον τοῖς σώμα-
σιν ἔχουσιν τι πολυειδές, ἐνὶ δὲ μᾶλλον ταῖς
ψυχαῖς, ὥς τὸν αὐτὸν ἄνδρα μὴ μόνον ἐν
τοῖς διαφέρουσι τῶν ἐνεργημάτων πρὸς ἃ
μὲν εὐφυῶς ἔχειν πρὸς ἃ δὲ ἐναντιῶς, ἀλλὰ
περὶ τινα τῶν ὁμοειδῶν πολλάκις τὸν αὐτὸν
καὶ συνετώτατον εἶναι καὶ βραδύτατον, ὁμοίως
δὲ καὶ τολμηρότατον καὶ δειλύτατον. ὁ πα-

ράδοξα ταῦτά γε, συνήθη δὲ καὶ γνώριμα τοῖς βελομένοις συνεφιστάνειν. τινὲς μὲν γὰρ ἐν ταῖς κυνηγίαις εἰσὶ τολμηροὶ πρὸς τὰς τῶν θηρίων συγκατασπάσεις, οἱ δ' αὐτοὶ πρὸς ὄπλα καὶ πολέμιους ἀγενεῖς, καὶ τῆς πολεμικῆς χρείας τῆς κατ' ἄνδρα μὲν καὶ κατ' ἰδίαν εὐχερεῖς καὶ πρακτικοί, κοινῇ δὲ καὶ μετὰ πολεμικῆς ἐνίων συντάξεως ἄπρακτοι.

Ἄρατος Σολεὺς τῆς Κιλικίας (ἔστι γὰρ καὶ ἐν Κύπρῳ πόλις Σόλοι), υἱὸς Ἀθηνοδώρου· ἀδελφοὶ δὲ αὐτοῦ Μύρις Καλώνδης Ἀθηνοδώρος. ἀκουσῆς δὲ ἐγένετο γραμματικοῦ μὲν τοῦ Ἐφεσίου Μενεκράτους, φιλοσόφου δὲ Τίμωνος καὶ Μενεδήμου, γεγονὼς ἐν τῇ ραδ' Ὀλυμπίδι, ὅτε ἦν Ἀντίγονος βασιλεὺς Μακεδονίας, υἱὸς Δημητρίου τοῦ πολιορκητοῦ, ὁ Γονατῆς κληθεὶς· καὶ συνώκει τε αὐτῷ καὶ παρ' αὐτῷ ἐτελεύτησε. σύγχρονος Ἀνταγόρῃ τῷ Ῥοδίῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Αἰτωλῷ, ἐποποιός. συνέταξε δὲ βιβλία ταῦτα, τὰ φαινόμενα, ὧν θανυμάσιος ἡ εἰσβολὴ καὶ ὁ ζῆλος Ὀμηρικός, ὕμνους εἰς Πάνα, σπονδοφόρους, παύνια, ἀσρολογίαν καὶ ἀσροθεσίαν, σύνθεσιν τραγικῶν θηριακῶν ἐπιτηδείων, ἀνθρωπογονίαν, ἐπιδυτικόν, εἰς Θεόπροπον, εἰς Ἀντίγονον, ἡθοποιίας, ἐπισολάς, ἐπιγράμματα εἰς Φίλαν τὴν θυγατέρα Ἀντιπάτρου γυναικα δὲ Ἀντιγόνη, ἀντομήν, εἰς Πανσανίαν τὸν Μακεδόνα, ἐπικήδειον Κλειομβρότου, διόρθωσιν Ὀδυσσεύς, ἐπισολὰς ὁμοίως κατωλογάδην.

Ἄραφῆνιος δῆμος Αἰγυπτίου. Ηαγρ.

ἀραχὶ καὶ ἀρχὶ ἐπιρρήματα.

ἀράχνηιον νῆμα. καὶ ἀραχναῖος μίτος ὁ λεπτότατος· ἐν ἐπιγράμματι (ΑΡ 6 39) "ἀραχναῖοιο μίτε πολυδινέα λύτεριν ἄτρακτον."

ἀράχνη θηλυκῶς τὸ ὄνομα, ἀράχνης δὲ ἀρσενικῶς τὸ ζώον, παρὰ τὸ ἀραιὰ ἔχνη ἔχειν· (ΑΡ 6 174) "τρισσαὶ θέσαν ἄλικες, ἴσον ἀράχνη τεύξαι λεπταλέον μῖτον ἐπισάμεναι." εἰρηται δὲ ἀράχνης καὶ παρ' Ἡσιόδῳ καὶ παρὰ Πινδάρῳ καὶ παρὰ Καλλίῳ. λέγουσι δὲ καὶ ἀραχνικά ἀπὸ τῆς ἀράχνης ὀρθῆς· Καλλίας Κύκλωνιν "ὥσπερ ἀραχνικός τὴν ὁδὸν προφορομένην." Θηλυκῶς δὲ Σοφοκλῆς Ἰνάχῃ "πάντα δ' ἐρίθων ἀραχνῶν βροίθει." Καλλίμαχος "ἔργον ἀράχνη." Κρατῖνος δὲ Πυτίνῃ "ἀραχνίων μετῆν ἔχεις τὴν γαστέρα." Φερεκράτης Τυραννίδι "ἄρ ἀράχνη"

ὥσπερ ταῖς σπύραισι ταῖς κυναῖς;" Νικεφῶν Ἀφροδίτης γοναῖς "ἄρ' ἀράχνην τι φαίνεται ἐμπεφυκέναι;"

Ἀραχώσιοι ἐθνικόν, καὶ Ἀραχωσία χώρα.

Ἀρβαζάκιος Ἰσαυρος, ἐπὶ Ἀρκαδίῳ τοῦ βασιλέως, ὃν Ἀρπαζάκιον ἐκάλεον διὰ τὸ πλειονετικόν. ἦν μὲν γὰρ ἐξ Ἀρμενίας, τοῖς τρισὶν ἡμῖν συγκατελιγμένοις πάθεισιν ὥσπερ Ἡφαιστείοις δεσμοῖς ἀρρήκτοις ἄλτοισι, καὶ ἔμενέ γε ἐν αὐτοῖς ἐμπεδόν· ταῦτα δὲ ἦν ἑρωτομανία καὶ μέθη καὶ πλεονεξία. ἔτω δὲ εἰς ἔσχατον ὅρον τὰς ἐαυτῷ δοκούσας ἀρετὰς ἐπιτήδευεν, ὥς οὐκ ἂν τις ἐπίτρευσεν πειραθεῖς ὅτι τὰς τρεῖς ἐκείνας οὕτως εἰς ἄκρον ἐξήσκησε. μισοεργοῖς μὲν γὰρ συνέζη τοσαύταις ὅσας οὔτε ἐκεῖνος ἀριθμεῖν εἶχεν οὔτε ἕτερός τις τῶν διακονομένων. καὶ οἳ γε προσήκοντες αὐτῷ λογιζαὶ τῶν σφατιωτικῶν ἔργων τὸν μὲν ἀριθμὸν τῶν σφατιωτῶν ἤδισαν, τὸ δὲ πλήθος τῶν ἑταιρῶν καὶ τὸν ἐκ τῶν χειρῶν ἀριθμὸν αὐτῷ διέσφην. ὥσπερ ἔν' Ὀρόντην τὸν Πέρσην φασὶν εἰπεῖν ὅτι τῶν δακτύλων ὁ μικρότατος καὶ μύρια σημαίνει καὶ ἕνα ἀριθμὸν, ἔτω κακείνοι τὰς ἑτάρας κατὰ μὲν ἑκάστην καὶ μυριάδας ἡρίθμουν. Euseb. p. 117 Nieb.

Ἀρβάκης βασιλεὺς Μήδων ἐπὶ Σαρδαναπάλλῃ, ἀνὴρ τὸν τε βίον σώφρων καὶ πραγμάτων, εἰ δὲ τις, ἔμπειρος, τετριμμένος τε ἐν κυνηγεσίαις καὶ πολέμοις, καὶ πολλὰ μὲν πάλοι γενναῖα ἐξεργασμένος, μεῖζον δὲ τότε διανοόμενος. ἔτος ἀκηκῶς τὸν τε βίον καὶ τὰ ἥθη οἷς χρῆται βασιλεὺς, ἐς νῦν ἐνιβόλητο καὶ ἐνεθυμήθη ἅμα ὅτι ἀπορία γενναῖα ἀνδρὸς ἔτος ἔχοι τὸ τῆς Ἀσίας κράτη· καὶ βελὴν συντίθεται περὶ ὅλης ἀρχῆς. Nic. Damasc. p. 425.

Ἀρβέλιαι. πόλισμα Σικελικὸν ἢ Ἀρβέλη, οἱ δὲ ἐνοικῶντες ἐκεῖσε ἐδόκουν εὐεξαπύνητοι εἶναι. καὶ παροιμία "τί αὐ γένησιν ἰὼν ἐς Ἀρβέλας;"

Ἀρβηλα ὄνομα τόπου, καὶ Ἀρβηλος Ἀθμονεύς. ἀρβύλη δὲ τὸ ὑπόδημα.

Ἀργαῖον τὸ Καισαρείας ὄρος.

ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν. (Theogn. 625) Εὐεπίδης λόγος Βάκχαις (385). καὶ ἀργαλέον χαλεπὸν· εἰρηται δὲ ἀπὸ τῆς ἄλγους, ἀλγαλέον, καὶ τροπῇ τῷ λ εἰς τὸ ρ. ἢ ἔργον παρὰ τοῖς παλαιοῖς

τὸ δυσχερές· ἐκ τάτε παρώγωνον ἐργαλέον, καὶ τροπῇ, ὡς ἀπὸ τῆ ἔπω ἀπύω τὸ φωνῶ. ἀργαλέον δὲ δύσκολον, δυσχερές. καὶ ἀργαλίως ἐπιρρηματικόν. καὶ ἀργαλεώτερον.

Ἀργανθῶνῃ ὄνομα κύριον. καὶ Ἀργανθῶνεις κρήνη. καὶ Ἀργανθῶνειαν ὄρεος τῆς Κίε νῆσο.

ἔργα ῥήματα, ὅσα ὄνησιν οὐ φέρεται.

Ἀργαρίζιν ὄνομα ἔθνος.

ἀργός. ὁ δεινότερος παρ' ἡλικίαν ἀργός. πάλιν· τέτρε ἀφομοιοῦσθαι ἐπὶ Αἰσχίνου (399) τὸν Ἀθηνοσθένην. ἄλλοι δὲ τὸν δεινότερον καὶ θηριώδη τὸν τρόπον, καὶ μάλιστα Ἀργῶν τὸν ὄφιν ἀργὰν ἐκάλεον. Τίμαρχος (αὐ Τίμαχίδας) δὲ ὁ Ῥύδιος οὐ κατὰ γλώττων ὅτως καλεῖσθαι φησὶν, ἀλλὰ γένος εἶναι ὄφιν τὸς ἀργός.

Ἀργεῖα Ἦρα. ἡ ἡ τῶν Ἀργείων γῆ.

ἀργεινός ὁ λιμπρός. ἀργινόεις.

ἀργειόδους ὁ λευκούς ὁδόντους ἔχων.

Ἀργεῖοι φῶρες, ἐπὶ τῶν προδήλως ποτηρῶν· οἱ γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ κωμωδῶνται. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω.

Ἀργεῖους ὁ ῥῆς, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀτενῶς καὶ καταπληκτικῶς ὁρῶντων.

ἀργειφόντης ὁ Ἑριμῆς.

Ἀργεῖον ὄνομα κύριον. καὶ Ἀργεῖοι οἱ Ἑλλῆνες.

ἀργεῖλλα οἶκημα Μακεδονικόν, ὅπερ θερμύκοντες λέονται.

ἀργελόφους· Ἀριστοφάνης (Vesp. 692) "οὐ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τὰς ἀργελόφους περιτρώων."

ἀργεννῆσι (Hom. Γ 141) λευκαῖς.

ἀργήεις ὁ λευκός.

ἀργῆς ὁ περιωνός. καὶ Ἀργῆσχος ὄνομα κύριον.

ἀργιλλώδης ὁ ῥυπαρός. ἡ ἀργιλλώδης γῆ ἡ λευκὴ καὶ καθαρά. (AP 7 194) "ἔκρημα Ἀθημακρίτη μελεσιπτερον ἔδε θανάσαν ἀργίλλος δολιχὰν ἀμφὶ κέλευθον ἔχει."

Ἀργίνη ὄνομα πόλις.

Ἀργίναυσα νῆσος.

ἀργινόεις ἀργινόντος λευκῆ· (AP 7 23) "πηγαὶ δ' ἀργινόντος ἀναθλίβονται γάλακτος."

ἀργιόδοντα (Hom. I 539) λευκόν, ἡ ἐξυόδοντα.

ἀργίποδες ταχεῖς, ὀξύποδες.

ἀργόλαι εἶδος ὄφιν, ὅς ἦνεγκε Μακεδὼν Ἀλέξανδρος ἐκ τῆ Ἀργεὶς τῆ Πελαγονικῆ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἀσπίδων, ὅτε μετέθηκε τὰ ὑστὶ Ἱερεμία τῷ προφῆτῃ ἐξ Αἰγύπτου εἰς Ἀλεξάνδρειαν· ὅς ὁ αὐτὸς προφήτης ἀπέκτεινεν. ἀργόλαι ἔν ἐκ τῆ Ἀργεὶς λαοί.

ἀργοναῦται οἱ ἐν τῇ Ἀργοὶ νηὶ πλέοντες.

ἀργὸν ἔτος κατὰ ἐπταετίαν ἦγετο παρὰ Ἰθαίοις, ὁμοίως ταῖς ἐβδομασίαις ἡμέραις. καὶ ἀργός ἐπὶ θηλυκῆ· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (53) "ὦ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργός ἦν, ἀλλ' ἐσπᾶθα."

Ἀργονοῦρα πόλις τῆς Εὐβοίας ἐν τῇ Χαλκιδικῇ κειμένη.

ἀργυραμοιβός ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλασσόμενος, ὁ τραπέζιτης, ὁ ἀργυροπράτης, κολλεκτάριος.

ἀργυρεῖα ἀργυρᾶ. καὶ παροιμία "ἀργυρεῖς λόγχαισι μάχε, καὶ πάντα κρατήσεις," ἐπὶ τῶν δώροις τινὰ πείθειν πρὸς τὰ δυσκατόρθωτα παραινάντων. τῶτον γὰρ τὸν χρησμὸν ἡ Πυθία ἔχρησε Φιλίππῳ, αἰνιτισμένη διὰ προδοσίας περιέσεσθαι τῆς Ἑλλάδος.

ἀργύρειος σατήρ. ἀργυρίδιον δὲ ὡς ἡμεῖς Εὐπολὶς Ἀθήμοις· "ἐγὼ δὲ συμψησασα τὰ ἀργυρίδιον." ἀργύριον δὲ τὸ λεπτὸν νόμισμα καλεῖσθαι, ὡς Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν.

Ἀργυρίτιον ὄνομα ἔθνος.

ἀργυρὶς θήκη. διττὰ ἦν γραμματεῖα οἷς ἐχρῶντο Ἀθηναῖοι, τὰ μὲν ὥς γράφειν μόνον ἐαυτοῖς, τὰ δὲ ὥς καὶ ἀργυρίδιον κατατίθεσθαι, ἃ καὶ κιβώτια ἐκάλεον· τὰ δ' ἄλλα μαρσύπια. Hap.

ἀργυρῖται ἐλέγοντο οἱ ἀργυρῖς εὐπορῆντες. καὶ ἀργυρῖτις γῆ καὶ χρυσῖτις ἡ ἐργαζομένη χρυσὸν καὶ ἀργυρον.

ἀργυρογνώμων δοκιμαστής.

ἀργυροδίνης (Hom. Φ 130) καλὰς δίνης ἔχων. δίνει δὲ αἱ τῶν ὑδάτων συσροφαί.

ἀργυρόηλον (Hom. Β 45) τὸ ἀργυρῆς ἦλως ἔχον.

ἀργυροκοπιεῖον ἐν ᾧ κόπτεται τὸ νόμισμα· ὃ νῦν τινὲς σημαντήριον καλεῖσιν.

ἀργυρόπεζα ἡ ἀργυρῆς πόδας ἔχουσα· πέζα γὰρ ὁ πῆς. καὶ ἀργυρόποδα δίφρον· ὁ Ξέρξης δίφρος, ὃς αἰχμάλωτος ἐπεκαλεῖτο, ἀνέκειτο δὲ εἰς τὸν παρθενῶνα τῆς Ἀθηνᾶς.

ἀργύρεον κρῆναι λαλῶσιν, ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν μὲν, διὰ δὲ πλῆτες ὑπερβολὴν παρησιαζομένων καὶ λαλάντων.

ἀργυρῶν καὶ χρυσῶν· τὸ δ' ἀργύρεον καὶ χρύσειον Ἰακὰ, τὸ δὲ χρύσειον κρητικόν. Θεοκλίδης (255) "μέγροι Λαυρεῖ, ὃ τὰργύρεια μέταλλα ἔσιν Ἀθηναίοις." χρησάντ' ἔχει τῶν χρυσείων μετὰλλων, ὥσπερ καὶ ἀργύρεια λέγεται β'.

ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα ὁμοίως ὡς ἡμεῖς Ἀσσίας.

ἀργυρῶν καὶ ἀργυρῶντος δῶλος.

ἀργύφρον τὸ μέλαν, ἢ τὸ λαμπρόν.

Ἀρδαβούριος υἱὸς Ἀσπυρος, γενναῖος τὸν θυμὸν καὶ τοὺς τὴν Θοράκην πολλάκις καταδραμόντας βαρβάρους εὐρώεως ἀποκρεσάμενος. τούτῃ οὖν γέρας ἀριστεῶν ὁ βυσιλεὺς Μαρκιανὸς παρέσχετο τὴν ἐῶν στρατοπεδαρχίαν. καταλαβὼν δὲ ἐν εἰρήνῃ ταύτην ὁ στρατηγὸς πρὸς ἄνεσιν ἐτράπη καὶ ῥαψῶνῃν θηλυδριῶτιν· ἔχαιρε γὰρ μίμοις καὶ θανματοποιοῖς καὶ πᾶσι σκηναίοις ἀθύρμασι, καὶ τοῖς τοιούτοις διημερεύων αἰσχροῖς ἡλόγει πάμπαν τῶν πρὸς εὐκλείαν τεινόντων. Priscus p. 227 Nieb.

Μαρκιανοῦ δὲ τοῦ βυσιλέως χρηστὴ μὲν γεγονυῖος, θάττον δὲ ἐκβεβιωκότος, αὐτοκελεύς γινώμῃ Ἀσπαρ Λέοντα διάδοχον αὐτῷ γενέσθαι παρσκεύασεν. Candidus p. 472 Nieb.

ἀρδάνιον κεράμιον, γάσσα, ὅθεν τὰ θρέμματα πίνει. καὶ εἴρηται πυρὰ τὸ ἄρδιν. ἐτίθετο δὲ καὶ πρὸ τῆς θύρας τῶν τετελευτηκότων τοῖς εἰσιούσι καὶ ἐξιούσι, ἵνα περιρραίνωνται. ἐχρῶντο δὲ καὶ αἱ γυναῖκες τῷ ἀρδάνῳ αἱ τὴν κρόκην τρίβασαι ἐπ' αὐτῷ.

Ἀρδεῖται ὄνομα ἔθρους.

ἄρδην κατὰ δύναμιν τῆς λέξεως ἀντὶ τῷ ἀθρόου· τὸ γὰρ ἄρδην ὁμοίον ἐστὶ τῷ φοράδην ἐνέγκαι. ἢ γὰρ ἄρσις τῆτο δηλοῖ. ἀντὶ τοῦ πάντας ὁμοῦ αἰρῶ. sch. A Thesm. 274.

Ἀρδήτης Ἀρδήτης ὄνομα κύριον. καὶ Ἀρδήτης τόπος ἐστὶν Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ πάντες Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ὤμινον τὸν ὄρκον τὸν ἡλιασικόν. Θεόφραστος δὲ ἐν τοῖς περὶ νόμων καταλελύσθαι τὸ ἔθος τοῦτο λέγει. Harp.

Ἀρδιαῖος ὄνομα ἔθρους.

ἄρδιν ἀκίδα βέλες, ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὄπλα, Ἡρόδοτος (481). καὶ ἄρδεις πληθυντικῶς ἀντὶ τοῦ φαρέρας (1 215).

ἀρδομένην (A Nub. 283) ποτιζομένην.

καὶ ἄρδω αἰτιατικῇ.

Ἀρεάδνη ὄνομα κύριον.

Ἀρεῖθουσα πηγή κατὰ τὴν νῆσον Σικελίας, ἐν ᾗ εἰσβάλλει Ἀλφειὸς ποταμὸς τῆς Ἀρκαδικῆς πόλεως, δυνόμενος διὰ τῆς Ἀδριαδος θαλάσσης τὸ πέλαιος καὶ μηδυμῶς τῇ ἁλμυρίδι μιγνύμενος, ὡς ἂν τῆς τοιαύτης πηγῆς ἱρώμενος. cf. v. Ἀλφειός.

Ἀρειανοί. ἰστέον ὅτι ἐγένοντο καὶ ἐν Ἀρειανοῖς διαιρέσεις δι' αἰτίαν τοιαύτην. καὶ ἐκάστην παρ' αὐτοῖς ἐρισκαὶ ζητήσεις εἰς ἄτοπὰ τινα τοὺς λόγους αὐτῶν προήγαγον. ἐπεὶ γὰρ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πεισνύεται ὁ θεὸς πατήρ εἶναι τοῦ νιού τῷ λόγῳ, ζήτημα ἐνέπεσον εἰς αὐτούς, εἰ δύναται καὶ πρὸ τοῦ ὑποστῆναι τὸν υἱὸν ὁ θεὸς καλεῖσθαι πατὴρ· ἐπεὶ γὰρ τὸν τοῦ θεοῦ λόγον οὐκ ἐκ πατρὸς γεννᾶσθαι ἀλλ' ἐξ οὐκ ὄντων ὑποστῆναι ἐδόξαζον, περὶ τὸ πρῶτον καὶ ἀνωτάτω κεφάλαιον σφαλόντες εἰκότως περὶ ψιλοῦ ὀνόματος εἰς ἄτοπον φιλονεικίαν ἐξέπεσον. Λωρόθεος μὲν ἐκ τῆς Ἀντιοχείας ὑπ' αὐτῶν μετασυστὰς ἔλεγε μὴ δύνασθαι πατέρα εἶναι ἢ καλεῖσθαι μὴ ὑφεστῶτος υἱοῦ. Μαρίνος δέ, ὃν ἐκ Θοράκης πρὸ Λωροθέου κεκλήκεισαν, καιροῦ δραξάμενος ἀφορμῆς (ἐλυπεῖτο γὰρ ὅτι αὐτοῦ Λωροθέος προεκέκριτο) τοῦ ἐναντίου λόγον προέτατο. καὶ γίνεται εἰς αὐτὰς διαιρέσεις διὰ τὸ προλεχθὲν λεξείδιον, καὶ κατ' ἰδίαν ἐκάτερος τὰς συναγωγὰς ἐποιῶντο, λέγοντες τὸν πατέρα εἶναι πατέρα καὶ μὴ ὑφεστῶτος υἱοῦ. ἐκαλῶντο δὲ οὗτοι Ψαθυριανοί, ὅτι Θεόκτιστος τις ψαθυροπώλης Σύρος διαπύρως τῷ λόγῳ τῷδε συνίστατο. ἐπηκολύθησε δὲ αὐτοῖς καὶ Σιλενάς ὁ τῶν Γότθων ἐπίσκοπος. καὶ ἔτοι μικρὸν ὕσερρον διηρέθησαν, Μαρίνου πρὸς Ἀγάπιον διενεχθέντος, ὃν αὐτὸς εἰς ἐπίσκοπον Ἐφέσου προεβέβλητο. ἔτοι δὲ οὐ περὶ Θρησκείας ἀλλὰ περὶ προεδρίας μικροπυχῆσαντες ἐπολέμουν ἀλλήλοις. ἐχωρίζοντο δὲ ἀλλήλων ἐπὶ ἔτη λέ, ἕως τῷ νέῳ Θεοδοσίῳ. Socrat. 5 23.

Ἀρειανός καὶ ἀρειανίζω καὶ ἀρειανισαί καὶ τὰ τούτοις ὅμοια ἀπὸ Ἀρεῖα τῷ αἰρεσιάρχῃ, ὃς ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐν τοῖς ἱερωμένοις πρεσβυτέροις τεταγμένος, ἐπειδὴ τὰ πάντα συγχεῖν ἐβούλετο, καταδικασθεὶς ὑπὸ τῆς ἐν Νικαίᾳ τῶν τιῇ ἁγίων πατέρων συνόδου, διεφθάρη ἀῆθρι καὶ καινῷ τοῦ θανάτου τρόπῳ· ἐν γὰρ τῷ τῆς πόλεως

φόρου ἐπειχθείσης οἱ τῆς γαστρὸς ἀποκλίνας ἕς ἀπόπατον ἅμα σὺν τοῖς διαχωρήμασι πάντων ἐκενώθη τῶν ἐντὸς ἀναγκαίων. καὶ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἀρεῖόφρονες.

ἀρετή ἡ ἀπειλή. ἡ ἀσθενής, ὃ καὶ δασύεται.

ἀρειμάνιος ὁ ἐν τῷ Ἄρει μαινόμενος. Ἀρειμάνης δὲ ὄνομα κύριον.

Ἄρειος πάγος δικαστήριον Ἀθήνησιν. ἐν αὐταῖς βουλαὶ δύο, ἡ μὲν τῶν φ' καθ' ἑαυτὸν ἐνιαυτὸν κληρομένη βουλευεῖν, ἡ δὲ ἕς βίον τῶν Ἀρεοπαγιτῶν. ἐδίκαζε δὲ καὶ τὰ φονικά, καὶ τὰ ἄλλα πολιτικά διώκει σιμῶς. ἐκλήθη δὲ καὶ Ἄρειος πάγος ἥτοι ὅτι ἐν πάγῳ ἐστὶ καὶ ἐν ὕψει τὸ δικαστήριον. Ἄρειος δέ, ἐπεὶ τὰ φονικά δικάζει, ὃ δὲ Ἄρης ἐπὶ τῶν φόνων. ἡ ὅτι ἐπῆξε τὸ δόρυ ἐκεῖ ἐν τῇ πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ Ἀλκίροθίῃ δίκῃ, ὅτε ἀπέκτεινεν αὐτὸν βιασάμενον Ἀλκίπην τὴν αἰτῶ καὶ Ἀγραύλη τῆς Κέκροπος θυγατρός, ὡς γησιν Ἑλλάνικος ἐν ἡ. καὶ ἄρειον τεῖχος, καὶ ἀρεοπαγίτης.

Ἀρεόβινδος ὄνομα κύριον.

Ἀρεοπαγίτης, διαφορεῖται. καὶ παροιμία "Ἀρεοπαγίτης," ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ἐπιρσέμων καὶ σιωπηλῶν. καὶ "Ἄρειος νεοτός" καὶ "Ἄρειος παιδίον" ἐπὶ τῶν θρασυτάτων. κέχρηται τῷ μὲν πρώτῳ Πλάτων Πεισάνδρῳ, τῷ δὲ δευτέρῳ Ἀναξανδρίδης Πανδάρω.

ἀρέσκεια. καὶ ἀρέσκω. πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσουσι καὶ Σοφοκλῆς (Αἰ. 585) καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 103). "σε δὲ ταῦτ' ἀρέσκου;"

ἀρεσῆρ πόπανον τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπιτιθέμενον, παρὰ τὸ ἀρεῖν.

ἄρ' ἔστιν; οὐκ ἔστιν; ἡ γνώμη πλανᾷ. καὶ φημὶ καπνόφημι, κοῦκ ἔχω τί φῶ." S OC 316.

ἀρετὴ Ἀνδοκίδης καὶ Θεουκλίδης (1 33) ἀντὶ τοῦ εὐδοξία.

ἀρετὴ διώθεσις ὁμολογουμένη καὶ αὐτὴ δι' αὐτὴν οὐσα αἰρετή, οὐ διὰ τινα φόβον ἢ ἱλιδα ἢ τι τῶν ἔξωθεν. ἐν αὐτῇ τε ἔστιν ἰσοδαιμονία, ὥστε ἕση ψυχῇ πεπονημένη πρὸς τὴν ὁμολογίαν παντὸς τῆ βίᾱ. διασφρατίζονται δὲ τὸ λογικὸν ζῷον ὅτε μὲν διὰ τὰς τῶν ἔξωθεν πραγματειῶν πιθανότητας, ὅτε δὲ διὰ τὴν κατήχησιν τῶν συνόντων, ἐπεὶ ἡ φύσις ἀφορμὰς δίδωσιν ἀδιασφράφους. ἡ ἀρετὴ δὲ

τέλειός ἐστιν ὥσπερ ἀνδρία, καὶ ἡ ἀθειώρητος ὥσπερ ὑγεία, ἡ θεωρηματικὴ ὡς φρόνησις. καὶ ἐπισημονικαὶ μὲν εἰσι καὶ θεωρηματικαὶ αἱ ἔχουσι σύσυσιν ἐκ θεωρημάτων, ὡς φρόνησις καὶ δικαιοσύνη, ἀθειώρητοι δὲ αἱ κατὰ παρέκτασιν θεωρούμεναι ταῖς ἐκ τῶν θεωρημάτων συνεστηκνύσις, καθάπερ ὑγεία καὶ ἰσχύς· τῇ γὰρ σωφροσύνῃ τε θεωρημένη ὑπαρχούσῃ συμβαίνει ἀκολουθεῖν καὶ παρεκτείνεσθαι τὴν ὑγίαν, καθάπερ τῆς ψυχῆς οἰκοδομίᾳ τὴν ἰσχύρ ἐπιγίνεσθαι. καλῶνται δὲ ἀθειώρητοι, ὅτι μὴ ἔχουσι συγκαταθέσεις ἀλλ' ἐπιγίνονται, ὡς ὑγεία καὶ ἀνδρία. τεκμήριον δὲ τῆ ὑπαρκτὴν εἶναι τὴν ἀρετὴν τὸ γενέσθαι ἐκ προκοπῆς τοὺς περὶ Σωκράτην Διογέτην Ἀντισθένην. εἶναι δὲ καὶ τὴν κακίαν ὑπαρκτὴν διὰ τὸ ἀντικεισθῆαι τῇ ἀρετῇ. διδακτὴν τε εἶναι τὴν ἀρετὴν, καὶ ὅλην ἐκ τοῦ γίνεσθαι ἀγαθοῦς ἐκ φαύλων. εἰσὶ δὲ δύο ἀρεταί, θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ. οἱ δὲ τρεῖς, λογικὴ φυσικὴ ἠθικὴ. οἱ δὲ περὶ Ποσειδώνιον δ', οἱ δὲ πλείονας, οἱ δὲ μίαν, τὴν φρόνησιν. πρώτας δὲ ἀνδρίαν φρόνησιν δικαιοσύνην σωφροσύνην, τὰς δὲ λοιπὰς ὑποτεταγμένας ταύταις, μεγαλοψυχίαν ἐγκράτειαν καρτερίαν ἀγχίνουαν εὐβουλίαν. ἀνάλογοι δὲ καὶ αἱ κακίαι. Diog. L. 7 89.

τὸν δὲ ἐνάρκτον χρὴ θεωρητικὸν εἶναι καὶ πρακτικὸν τῶν ποιητέων. τὰ δὲ ποιητέα καὶ αἰρετέα ἐστὶ καὶ ὑπομενετέα καὶ ἐμμενετέα, ὥς εἰ τὰ μὲν αἰρετῶς ποιεῖ τὰ δὲ ὑπομενητικῶς τὰ δὲ ἐμμενητικῶς, φρόνιμός τέ ἐστι καὶ ἀνδρεῖος καὶ δίκαιος καὶ σώφρων. κεφαλαιοῦσθαι δὲ ἐκάστην τῶν ἀρετῶν περὶ τὸ ἴδιον κεφάλαιον, οἷον τὴν ἀνδρίαν περὶ τὰ ὑπομενετέα, τὴν φρόνησιν περὶ τὰ ποιητέα καὶ μὴ καὶ οὐδέτερα. ὁμοίως καὶ τὰς ἄλλας περὶ τὰ οἰκία τρέψουσιν. Diog. L. 7 125.

ἀρετὴ δὲ ἐστὶ βελτίστη ἔξις· ἡ ἔξις ἄφ' ἧς αὐτὸ τε τὸ οὐ ἔστιν ἄριστόν ἐστι, καὶ τὰς ἐνεργείας τὰς οἰκείας ἄριστα ἀποδίδωσιν.

ἀρετὴ κατὰ φύσιν, κακία παρὰ φύσιν.

ὅτι οὐ πᾶσα ἀρετὴ ἐπισήμη· ἔστι γὰρ ἡ μὲν διανοητικὴ ἡ δὲ ἠθικὴ, αἱ δὲ ἠθικαὶ ἐκ ἔχουσιν ἐν τῇ γνώσει τὸ εἶναι.

ὅτι φασὶν οἱ ζῶικοι μηδὲν μεταξὺ εἶναι ἀρετῆς καὶ κακίας, οἱ δὲ περιπατητικοὶ μεταξὺ λέγουσιν εἶναι τὴν προκοπὴν. ὡς γὰρ δεῖν φασὶν οἱ ζῶικοι ἢ ερεβλὸν εἶναι ζύλον ἢ ὀρθόν, οὕτως ἡ δίκαιον ἢ ἄδικον, ὅτε δὲ

δικαιότερον οὕτε ἀδικώτερον. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Diog. L. 7 127.

ὅτι πολιτικαὶ ἀρεταὶ κατακοσμιῶσιν ἡμῶς καὶ ἀμείνους ποιοῦσιν, ὁρίζουσαι καὶ μετροῦσαι τὰς ἐπιθυμίας, καὶ ὅλως τὰ πάθη μετροῦσαι καὶ ψευδεῖς δόξας ἀφαιροῦσαι, τῇ ὅλως ἀμείνονι καὶ τῇ ὠρίσθαι καὶ τῶν ἀμέτρων καὶ ἀορίστων ἔξω εἶναι. τὰς δὲ πολιτικὰς ἀρετὰς ὁ Πλάτων ἀλλοχοῦ καθάρσεις λέγει.

τέσσαρες ἀρεταί. ὅτι ἐπεται τῇ ἡρόνησει εὐνομία καὶ σύνεσις, τῇ δὲ σωφροσύνῃ εὐταξία καὶ κοσμιότης, τῇ δὲ δικαιοσύνῃ ἰσότης καὶ εὐγνωμοσύνη, τῇ δὲ ἀνδρείᾳ ἀπαρραλλασία καὶ εὐτονία. Diog. L. 7 126.

ὅτι ἀποβλητὴ ἡ ἀρετὴ διὰ μέθην ἢ μελαγχολίαν, ἀναπόβλητος δὲ διὰ βεβύλιαν κατὰληψιν. καὶ αὐτάρκη δὲ αὐτὴν φασιν εἶναι· οἷ δὲ οὐκ αὐτάρκη εἶναι, ἀλλὰ χρεῖα ἐστὶν ἰσχύος καὶ ὑγείας καὶ χορηγίας. Diog. L. 7 127.

ὅτι ἡ ἀρετὴ τῶν ἀντικειμένων ἐξίν. ἀντικείμενα δὲ εἰσιν ὅσα τῇ ἀναιρέσει τῶν ἐναντίων συνίσταται, τυφλότης ὄψις, κατάρσις ἀπόφρασις, καὶ τὰ ὅμοια.

ἀρετῆς κτῆμα· "ὅταν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ῥωμαίων εὐταξίαν, ἐπιγνώσκειται εἶναι ἀρετῆς κτῆμα, ὃ τύχης δῶρον" (Ioseph. B. I. 3 5 1).

ἀρετῶ τὸ ἀρετῆς ἐπιμελοῦμαι· Προκόπιος (Goth. 4 extr.) "ἀμφοτέροι δέ, οἳ μὲν θανατῶντες οἳ δὲ ἀρετῶντες, θυμῷ ἐπὶ τὰς πέλας πολλῶ ἔντο."

Ἀρζανηνή τόπος.

ἀρήγω τὸ βοηθῶ.

ἀρηίδηλος ὁ φανερός.

ἀρηίδροος ὁ ἐν πολέμῳ ταχύς.

Ἀρηίλυκος ὄνομα κύριον. καὶ Ἀρηιλύκοιο (Hom. Ξ 451).

ἀρήιος ὁ πολεμικός. καὶ ἀρήιοι· Ἀλκαῖος "ἄνδρες πόληος πύργος ἀρήιοι." καὶ ἀρηίοις τοῖς τοῦ πολέμου· "εἶναι ἔλεγε νεόττα ἐπιλεκτον, καὶ ἀρηίοις ὅπλοις πεφράχθαι."

ἀρηίφατος ὁ ἐν πολέμῳ ἀνηρημένος.

ἀρηίφιλος ὁ φίλος τοῦ Ἀρεος.

ἀρημένος ὁ βεβλαμμένος. καὶ ἀρήμεναι (Hom. χ 322).

Ἀρήνη ὄνομα πηγῆς.

ἀρήνωρ ὁ φύλαξ.

ἀρήρει (Hom. Γ 338) εὖ ἤρμοστο. καὶ

ἀρηρός τὸ εὐάρμεσόν, ἀρηρῶς δὲ ὁ ἡρμοσμένος.

ἀρηρομένη (Hom. Σ 548) ἡροτριασμένη.

Ἀρης κυρίως ὁ σίδηρος· (AP 7 531) "βαψαμένη κοίλων ἐντὸς Ἀρη λαγόνων." σημαίνει δὲ καὶ τὸν πόλεμον. παρὰ τὸ ὥς τὸ λέγω ὁ μέλλων ῥήσω, ῥῆς, καὶ μετὰ τοῦ εἰρητικῆς Ἀρης· ἐν γὰρ πολέμῳ οὐ λόγων ἀλλ' ἔργων χρεῖα, καὶ Ὅμηρος (Π 630) "ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλή." τὸ α καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ· Ὅμηρος (Ε 31) "Ἀρες Ἀρες βορρολογέ." κλίνεται δὲ Ἀρης Ἄρου, καὶ Ἀρης Ἀρητος, καὶ Ἀρης Ἀρεως· Ἀρης γὰρ ἔσι, καὶ ταυράττει τὴν κλίσην.

Ἀρης τύραννος, ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τε διαπραττομένων.

ἀρήσυσθαι (Hom. Ζ 115) εἰδασθαι.

Ἀρήτη ὄνομα κύριον.

ἀρητήσιον πεδῖον. cf. Etym. M. p. 140.

Ἀρήτιον. Ἀρητῖνοι ὄνομα ἔθρους.

ἀρητὸν τὸ βλαβερόν. ἄρρητον δὲ λόγον κακόφημον, μὴ ῥηθῆναι ὀφείλοντα· Σοφοκλῆς (Αἰ. 214) "πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον." (Julian. or. 7 p. 210) "ἀρρητὸν ἀρρητότερον καὶ κακῶν πέρα" γεγραμῶς ἢ καὶ πεπραχῶς. "τίς οὖν οὐ μισήσειεν ὑπερβολὴν ἀρρητουργίας ἐταίροις μὴ ἀπολελειφθαι;" λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ ἀκαταληψίας, ὡς τὸ "ἄρρητον τὸ θαῦμα τῆς σῆς κήσεως, μητροπάρθενε."

Ἀρητος ὄνομα κύριον.

ἄρθμια φιλία· Ἡρόδοτος (9 9) "Ἀθηναίων μὴ ζόντων ἡμῖν ἄρθμίων, τῷ δὲ βαρβαρῶ συμμάχων." καὶ ἄρθμήσαντες (Hom. Η 302) φλοιοι γενόμενοι.

ἄρθρέμβολα ὄνομα βασανιστηρίων, παρὰ τὸ ἐξαρθροῦν τὸν ἐμβυλλόμενον.

ἄρθροπέδαν· (AP 6 297) "ἀρθροπέδαν σεῖμόν τε καὶ ὠλεσιβόλον ἀρούρης σφύραν."

Ἀρία ὄνομα πόλεως.

Ἀριαῖος ὄνομα κύριον.

Ἀριάδνη γυνὴ τοῦ Θησέως. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελαγος.

Ἀριμένης ὄνομα κύριον.

Ἀριαράθης ὄνομα κύριον.

ἀρίβαλλος οὐ μόνον παρὰ Στησιχόρῳ καὶ ἄλλοις Δωριεῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἰππεῦσιν Ἀριστοφάνης (1100) "εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρίβάλλω."

Ἀριβαρζάνης ὄνομα κύριον.

Ἀριγνώτη μαθήτρια Πυθαγόρου τῷ με-
γάλου καὶ Θεανόου, Σαμία, φιλόσοφος Πυ-
θαγορικῇ, συνέταξε τάδε, βακχικά· ἐς δὲ
περὶ τῶν Δήμητρος μυστηρίων, ἐπιγράφεται
δὲ καὶ ἱερὸς λόγος. ἔγραψε δὲ καὶ τελετὰς
Ἀπολλοῦ καὶ ἄλλα φιλόσοφα.

ἀρίγνωτος ὁ εὐδιάγνωστος.

Ἀριδαῖος ὄνομα κύριον.

ἀριδείκετος (Hom. A 248) ὁ διάδηλος
καὶ ἐνδοξος. ἀρίδηλος δὲ ὁ διάδηλος καὶ
φανερὸς.

ἀρίδες. ἡ εὐθεία ἀρίς, τὸ τεκτονικὸν ἐρ-
γασίον· (AP 6 103) "καὶ γυρὰς ἀμφιδέτους
ἀρίδας," καὶ αὖθις (AP 6 205) "αἶ τ' ἀρίδες
ἔστηρ τε." ἄρις δὲ ὁ μὴ ἔχων ῥίνα.

ἀριζήλη (Hom. Σ 219) ἡ διάδηλος καὶ
φανερύ. καὶ ἀρίζηλος ἀρσενικόν.

ἀρίηχοον ὤστηχοον, ἐπεισθή.

ἀριθμῷ αἰτιατικῇ. καὶ ἀριθμοῦντα
κατατάσσοντα· "καὶ ἀριθμοῦντά τινες τοῖς
δορυφόροις."

Ἀριμα ὄρη. καὶ Ἀριμάνιος θεὸς παρ'
Ἀθηναίων.

Ἀριμάσπειος τόπος. καὶ Ἀριμασπός
ἔθνος.

Ἀριματθαῖος ἀπὸ τόπου.

Ἀρίμιον ὄνομα πόλεως, καὶ Ἀριμί-
νιος ὄνομα ἔθνος.

Ἀριοβαρζάνης ὄνομα κύριον.

ἀριπρεπής ὁ διάδηλος.

ἄρις ὁ μὴ ἔχων ῥίνα.

Ἀρίσβη πόλις τῆς Βοιωτίας.

ἀρίστημος φανερὸς ἐν πολλοῖς.

ἄρισα κάλλις. καὶ παροιμία "ἄρισα χω-
λὸς οἰφεῖ," ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεία κακὰ μᾶλλον
αἰρουμένων ἢ τὰ ἀλλότρια ἀγαθὰ.

Ἀρισαίνετος ὄνομα κύριον.

Ἀρίσαιοι. Φιλοποῖν καὶ Ἀρίσαιοι
οἱ Ἀχαιοὶ συνέβησαν ἐπὶ τὴν φύσιν μίαν σχεῖν
ὅτι τὴν αἰρεσιν τῆς πολιτείας. ἦν γὰρ ὁ
μὲν Φιλοποῖν ἐκ πεφουκῶς πρὸς τὰς πολε-
μαίας χρείας καὶ κατὰ σῶμα καὶ κατὰ ψυ-
χὴν, ὁ δ' ἕτερος πρὸς τὰ πολιτικὰ καὶ λο-
γικὰ τῶν διαβουλίων. τῇ δ' αἰρέσει κατὰ
τὴν πολιτείαν τοῦτο διέφερον ἀλλήλων. τῆς
γὰρ Ῥωμαίων ὑπεροχῆς ἤδη τοῖς Ἑλληνικοῖς
πράγμασιν ἐμπλεκόμενης ὁλοσχερῶς κατὰ τε
τοὺς Φίλιππικους καὶ Ἀντιοχικους καιροὺς
Ἀρίσαιος ἦγε τὴν ἀγωγὴν τῆς πολιτείας οὕ-
τως ὥς πᾶν τὸ πρόσφορον μὲν Ῥωμαίοις

ἔξ ἐτοίμον ποιεῖν, ἔνια δὲ καὶ πρὶν ἢ προσ-
τάξαι ἐκείνους, ἐπειρᾶτο μέντοι γε τῶν νό-
μων ἔχειν δοκεῖν καὶ τὴν τοιαύτην ἐφελ-
κετο φαντασίαν, εἰκὼν ὅποτε τούτων ἀντι-
πλήτοι τις προδήλως τοῖς ὑπὸ Ῥωμαίων γρα-
φομένοις. ὁ δὲ Φιλοποῖν, ὅσα μὲν εἶη τῶν
προκαλουμένων ἀκόλαστα τοῖς νόμοις καὶ τῇ
συμμιχίᾳ, πάντα συγκατήρει καὶ συνέπρατ-
τεν ἀπροφασίστως, ὅσα δὲ τούτων ἐκτὸς ἐπι-
τάττειεν, οὐχ οἷός τ' ἦν ἐθελοντῆς συνπα-
κούειν, ἀλλὰ τὰς μὲν ἀρχὰς ἔφη δεῖν δικαιο-
λογεῖσθαι, μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἀξιούν, εἰ
δὲ μηδ' οὕτως πείθοιεν, τέλος οἶον ἐπιμαρ-
τυρομένους εἶκειν, καὶ τότε ποιεῖν τὸ παραγ-
γελλόμενον. Polyb. 25 9.

Ἀρισαῖος εἰς τῶν γυγάντων, ὃς περιε-
σώθη (cf. v. δικαίως). Ἀριστεύς δὲ Ἀρι-
στέως ὄνομα κύριον, καὶ Ἀρισίων ὡσαύτως.
ἔς δὲ Σάμιος μὲν ἡ Πλαταιεύς, ἐκ μειρα-
κυλλίου δὲ ἐταῖρος Δημοσθένους, ἐπέμφθη
δὲ ἐπ' αὐτοῦ πρὸς Ἡφαισίωνα ἕνεκα διαλ-
λαγῶν. μνημονεύει αὐτοῦ Ὑπερίδης ἐν τῷ
κατὰ Δημοσθένους. Harp.

Ἀρίσαιχος ὄνομα κύριον.

Ἀρίσταρχος Ἀλεξανδρεὺς θέσει, τῇ δὲ α
φύσει Σωμοθράξ, πατρὸς Ἀρισάρχου. γέγονε
δὲ κατὰ τὴν ὁρὴν Ὀλυμπίᾳ, ἐπὶ Πτολεμαίᾳ
τοῦ φιλομήτορος, οὗ καὶ τὸν υἱὸν ἐπαίδευ-
σεν. λέγεται δὲ γράφειν ὑπὲρ ὧ βιβλία ὑπο-
μνημάτων μόνων. μαθητῆς δὲ γέγονεν Ἀρι-
σοφάνους τοῦ γραμματικοῦ, καὶ Κράττη τῷ
γραμματικῷ Περγᾶμηνι πλείστα διημιλλή-
σατο ἐν Περγᾶμιν. μαθηταὶ δὲ αὐτοῦ γραμ-
ματικοὶ περὶ τοὺς μ' ἐγένοντο. τελευτᾷ δὲ ἐν
Κύπρῳ, ἐαυτὸν ἐπεξαγαγὼν ἐνδεία τροφῆς,
νόσῳ τῇ ὑδρωπὶ ληφθεὶς. ἔτη δὲ αὐτοῦ τῆς
ζωῆς οβ'. καὶ παιδὰς μὲν κατέλιπεν Ἀρίσταρ-
χον καὶ Ἀρισαγόραν, ἅμφω δὲ ἐγένοντο εὐή-
θεις, ὥς καὶ ἐπρῆθη δὲ Ἀρίσταρχος· Ἀθη-
ναῖοι δὲ ἐλθόντα παρ' αὐτοῖς ἐξωθήσαντο.

Ἀρίσταρχος Τεγέτης ὁ τῶν τραγωιδιῶν b
ποιητῆς νοσεῖ τινὰ νόσον, καὶ ἰᾶται αὐτὸν ὁ
Ἀσκληπιός, καὶ προστάσσει χυρὶστῆρια τῆς
ὕγιαι. ὁ δὲ ποιητῆς τὸ δρᾶμα τὸ ὁμῶν μὲν
οἱ νέμει. θεοὶ δὲ ὕγιαι μὲν οὐκ ἂν ποτε μι-
σθὸν αἰτήσαιεν, οὐδ' ἂν λάβοιεν. ἢ πῶς ἂν,
εἴγε τὰ μέγιστα ἡμῖν φρενὶ φιλανθρωπῶν καὶ
ἀγαθῇ παρέχουσι προίκα, ἧλιόν τε δρᾶν καὶ
τοῦ θεοῦ τοῦ τοσούτου τῆς παναρχοῦς ἀμι-
σθὶ μεταλαμβάνειν ἀπέναντος, καὶ χρῆσιν ὕδα-

τος, καὶ πυρὸς συντέγγον μυρίας ἐπιγονὰς καὶ ποικίλας ἅμα καὶ συνεργοὺς ἐπικουρίας, καὶ ἄερος σπᾶν, καὶ ἔχειν τροφὴν ζωῆς τὸ ἐξ αὐτοῦ πνεῦμα. ἐθέλουσι δὲ ἄρα ἐν τοῖσδε τοῖς μικροῖς μήτε ἀχαρίστους εἶναι μήτε ἀνήμενας ἡμᾶς, καὶ ἐν τούτοις ἀμείνονας ἀποφαίνοντες. cf. v. Θεόπομπος.

οὗτος δὲ ὁ Ἀρίσταρχος σύγχρονος ἦν Εὐρυπίδῃ· ὃς πρῶτος εἰς τὸ νῦν αὐτῶν μήκος τὰ δρώματα κατέστησεν. καὶ ἐδίδου μὲν τραγωδίας ο', ἐνίκησε δὲ β', βιοὺς ὑπὲρ ἑτῆ ρ'.

c Ἀρίσταρχος. οὗτος τὴν ἐν Ἐφέσῳ μύναρχον εἶχεν ἑξουσίαν ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἡκίων κλητός· ἐκάλουν δὲ ἄρα αὐτὸν οἱ προσήκοντες, ὅτι ἐμμελῶς τε καὶ σὺν κηδεμονίᾳ αὐτῶν ἤρξεν ἔτεσιν ἑ. ὕπανέστη δὲ ἐκ τῶν Ἀθηναίων, ὅτε Ἀρπυγος Κῦρον τὸν Καμβύσου παῖδα ἐπὶ τὴν σὺν Πέρσαις ἀπόστασιν ἐπάρατος ἔτυχεν.

Ἀρίστειος Δημοχάριδος ἢ Καῦξροβίου, Προκοννήσιος ἱποποῖός, τὰ Ἀριμάσπεια κυλούμενα ἔπη· ἔσι δὲ ἱσορία τῶν ὑπερβορέων Ἀριμασπῶν, βιβλία γ'. τοῦτε φασὶ τὴν ψυχὴν, ὅτε ἐβάλετο, ἐξίεναι καὶ ἐπανέκναι πάλιν. γέγονε δὲ κατὰ Κροῖσον καὶ Κῦρον, ὀλυμπιάδι ν'. ἔγραψε δὲ οὗτος καὶ καταλογάδην Θεογονίαν, εἰς ἔπη α'.

a Ἀρισείδης Ἀδριανεύς σοφιστῆς (Ἀδριανοὶ δὲ πόλις Μυσίας τῆς νῦν Βιθυνίας), Πολέμωνος τοῦ Σμυρναίου ῥήτορος μαθητής, υἱὸς Εὐδαίμονος φιλοσόφου τε καὶ ἱερέως γενομένου τοῦ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ἱεροῦ τῷ Διός· οἱ δὲ Εὐδαίμονα τὸν πατέρα αὐτοῦ γράφουσιν. ἡκράασατο δὲ Ἡρόδω κατὰ τὰς Ἀθήνας καὶ ἐν Περγάμῳ Ἀριστοκλέους, γεγονὼς ἐπὶ τε Ἀντωνίνου τοῦ Καίσαρος, καὶ διατείνας μέχρι Κομόδου. τῶν δὲ λόγων αὐτοῦ παρ' οὐδενὶ πέρας εὔροι τις ἄν, ἄλλως δὲ ἄλλοις ἐπιτευχθέντας.

b Ἀρισείδης ὁ Λυσιμάχου πένης ὢν διὰ τὸν τρόπον ἄνευ ὅρκων ἐπιστεύετο. καὶ Καλλίου ποτὲ κρινόμενον παρελθὼν εἶπεν "ἔμοι τὸν ἄνδρα χαρίσασθε" καὶ ἔτυχε. τοῦ δὲ χρυσίου ἀντιπέμψαντος παρητήσατο, εἰπὼν "ὁ μὲν Καλλίου βίος τῆς Ἀρισείδου χρήζει πενίας, ἢ δὲ Ἀρισείδου πενία καταφρονεῖ τῷ Καλλίου πλούτου." οὗτος Θεμιστοκλεῖ ποτὲ ἀντεπολιτεύσατο, συμπρεσβεύων δὲ αὐτῷ "τὴν ἔχθραν" εἶπεν "ἔσω τῶν ὀρίων ἀφώμεν, ὁμονῶμεν δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως." οὕτω

δὲ ἦν δίκαιος ὥς μέλλοντος αὐτοῦ ἑξοστρακίζεσθαι ἀπὸ τῆς ἀγροικίας τις ὄστρακον αὐτῷ ἐπιδιδούς (ἡγνόνει δὲ τὸν ἄνδρα) γράφειν ἤξιον τὸν ἑξοστρακισμόν, τοῦ δὲ ἐρωτήσαντος τί Ἀρισείδης αὐτὸν λυποίη, πᾶν δίκαιος ὢν ἔφη. καὶ γελῶν ὁ Ἀρισείδης ἔγραψε ψῆφρον. ὁ αὐτὸς διέτριψεν ἐν Ἀλγίῃ φρυγῶν, Ξέρξου δὲ ὡς αὐτὸν ἐν τῇ φρυγῇ πρεσβευσάμενον καὶ τρισχιλίας δαρεικούς, ὅτε ἐπῆγε τὴν Ἑλλάδα, διδόντος, οὐδὲν ἐπιστρέφεσθαι ἔφη τοῦ Περσικοῦ πλοῦτου τοιαυτῇ χρώμενος διαίτῃ· ἔτυχε δὲ οὐκ ἐπιμελῆ τὸν ἄρτον προσφερόμενος Ἀρισείδης. καὶ Μιλτιάδῃ μάλιστ' ἐφείκε. ἐκάτερος τούτων ἄριστος ἐγένετο· Ἀρισείδης μὲν δίκαιος, ὁ δὲ Μιλτιάδης ἐν Μαραθῶνι ἑσρατήγησε. τῷ δὲ ἐν Μαραθῶνι πολέμῳ μέμνηται, διότι τὰ μὲν ἄλλα κατορθώματα κοινῇ πῦσα ἢ Ἑλλὰς πεποίηται, τὸ δὲ ἐν Μαραθῶνι μόνον οἱ Ἀθηναῖοι. sch. A Eq. 1322. 1331.

ἀρισεῖον τὸ τοῖς ἀρισεύσασι διδόμενον ἔπαθλον.

ἀρισερά τὰ μυρά, δεξιὰ δὲ τὰ συνετά. Σοφοκλῆς περὶ Ἀιαντός φησιν (Δι. 183) "οὐποτε γὰρ φρενύθεν γ' ἐπ' ἀρισερά, παῖ Τελαμῶνος, ἔβης."

ἀριεῖσασθε γένεσασθε. ἀρίσιον δὲ διὰ τοῦ ι' Ἀρισοφάνης Ὅρνισι (660) "τάτῃς μὲν ἄγων μετὰ σοῦ ἀρίσιον εὔ."

ἀριεῖνδην κατ' ἐκλογὴν καὶ αἵρεσιν τῶν ἀρίστων· Νόμων θ' (p. 855).

Ἀρισίον Κύνκλωψ. μέμνηται τούτου Χαμυιλῶν ἐν τῷ περὶ Σατύρων. cf. v. ἀπώλεσας.

Ἀρίστιππος Ἀριτάδου ἀπὸ Κυρήνης, a φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουσῆς· ἀφ' οὗπερ ἡ Κυρηναϊκὴ κληθεῖσα αἵρεσις ἠρξάτο. πρῶτος δὲ τῶν Σωκρατικῶν μισθοὺς ἐπράξατο. Ξενοφῶντι δὲ εἶχε δυσμενῶς. καὶ ἦν ἱκανὸς ἀρμόσασθαι καὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ, καὶ τῶν μὲν παρόντων ἀπέλαυε καὶ ἡδονὴν μετεδίωκε, πόνῳ δὲ ἀπόλυσιν ἐδεμίαν ἐθήρη τῶν ἐπαρόντων· ὅθεν Διογένης βασιλικὸν κῦνα αὐτὸν ἐκάλει. ἀποφθέρματι δὲ αὐτοῦ πλεῖστα καὶ ἄριστα. διήκουσε δὲ αὐτῷ ἡ θυγάτηρ Ἀρήτη, ἀφ' ἧς ὁ παῖς αὐτῆς ὁ νέος Ἀρίστιππος, ὃς ἐκλήθη μητροδιδάχτος. ἢ Θεόδωρος ὁ ἄθεος ἐπικληθείς, εἴτα θεός· τοῦ δὲ Ἀντίπατρος, τοῦ δὲ Ἐπιμίδης ὁ Κυρηναῖος, τῷ δὲ Παριβαύτης, τοῦ δὲ Ἠγησίας ὁ πεισιδάνατος,

τοῦ δὲ Ἀννίκερις ὁ Πλάτων αὐτρωσάμενος. cf. Diog. L. 2 65.

Ἀρίστιππος Σωκράτους ὁμιλητής, ἐν πᾶσι τὴν ἡδονὴν ἀσπασάμενος καὶ ἐπὶ χυαίς. λέγεται δὲ ὅτι καὶ τοῦ παιδὸς αὐτῷ φέροντος ἀργύριον καὶ ἀχθομένου τῷ βάρει "τὸ βαρὺν ἀπόβαλε" ἔφη. ἐπιβουλευόμενος δὲ ἐν πλῶ δι' αὐτὴν ἐπῆγετο, εἰς τὴν θάλασσαν ἐξέβαλεν αὐτά. "ἡ γὰρ τούτων" ἔφη "ἀπώλεια ἔμοι σωτηρία." ἐπέσκωπτε δ' Ἀντισθένην αὖτις διὰ τὴν εὐφροσύνην. καὶ πρὸς Διονύσιον τὸν Σικελίης τύραννον ἐλθὼν καὶ πίνων ἐνίκαι, καὶ ὀρχήσεως τοῖς ἄλλοις κατήρξεν, ἐνδὺς ἐσθῆτι ἄλουργῇ. Πλάτων δὲ προσκομζομένης αὐτῷ τῆς σολῆς εἶπεν Εὐριπίδῃ (Bacch. 834) λαμβανὴν "οὐκ ἂν δυναίμην θῆκεν ἐνδύναι σολὴν ἄρρηκον πεφυκὼς καὶ γένους ἐξ ἄρρενος." Ἀρίστιππος δὲ δεξιόμενος καὶ γελῶν εἶπε τοῦ αὐτοῦ ποιητῆ (Bacch. 317) "καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν ὁ νοῦς ὁ σώφρων οὐ διαφθαρήσεται." ὑπὲρ φίλου δὲ ὤκων καὶ μὴ τυγχάνων, τῶν ποδῶν ἤφατο καὶ ἐπεισε, καὶ "οὐ ταύτης ἐγὼ τῆς κολακείας αἷτιος" εἶπεν, "ἀλλὰ Διονύσιος ὁ ἐν γόνασι τὰς ἀκοὰς ἔχων."

Ἀριστογείτων Κυδιμάχῃ ἢ Λυσιμάχῃ, Ἀθηναῖος ῥήτωρ, μητρός δὲ ἀπελευθερικῆς· ὅς τις ἐπεκαλεῖτο κύων διὰ τὴν ἀναιδείαν αὐτοῦ, ἐφονεύθη δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων, λόγους ποιήσας, ἀπολογία πρὸς Δημοσθένην τὸν στρατηγόν, πρὸς Λυκούργον, κατὰ Τιμοθέου, κατὰ Τιμόρχου, κατὰ Ὑπερίδου, κατὰ Θρασύλλου, ὀρφανικόν.

Ἀριστογείτων Σκυδίου συγκοφάντης. τούτου ὁ πατὴρ ὀφλήσας τῷ δημοσίῳ τελειῶν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, καὶ αὐτὸς Ἀριστογείτων μετὰ ταῦτα ὡς κληρονόμος τοῦ ὀφλήματος ἐδέσθη. ἡ δὲ μήτηρ ἐπράθη ὑπὸ τοῦ δήμου. ἐν δὲ τῷ δεσμοτηρίῳ κλέψας γραμματεῖον κατεγνώσθη ὑπὸ τῶν δεσμοτῶν, καὶ τὴν θύνα οὗ τὸ γραμματεῖον ἐκλεψεν ἔφαγεν. καὶ Ζωβίαν ὑποδέξαμένην αὐτὸν φυγόντα, ἄξιουσάν ἐν παθεῖν ὅτι ἴσχυεν, ἐπὶ τὸ τοῦ μετοικίου πωλητήριον ἤγαγεν, καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρακεν. Ὑπερίδην δὲ ἐγράψατο παρανόμων ἐπὶ τῷ μετὰ Χαιρώλειαν ψηφίσματι, καὶ οὐχ εἶλεν. Demosth. 25 54.

Ἀριστογέννης Θάσιος ἱατρός ἔγραψε βιβλίον καὶ ἐκρίθη δὲ περὶ διαίτης α', περὶ

δυνάμειος α', περὶ δακτύλων α', περὶ σπέρματος α', ὑγιεινὸν α', ἐπισολικά, ἐπιτομὴν φυσικῶν βοηθημάτων πρὸς Ἀντίγονον.

Ἀριστογέννης Κνίδιος ἱατρός, δοῦλος Ἰωαννῆς τοῦ φιλοσόφου, ἱατρῶν Ἀντιγόνῳ τῷ ἐπικληθέντι Γονατῇ.

Ἀριστόδημος Ἀριστοκράτης, Κύμης τῆς Ἰταλιώτιδος τύραννος, ἀνὴρ οὐ τῶν ἐπιτυχόντων ἔνεκα γένους· ὅς ἐκαλεῖτο μαλακὸς ὑπὸ τῶν ἀσῶν, καὶ σὺν χρόνῳ γνωριμωτέραν τοῦ ὀνόματος ἔσχε τὴν κλήσιν, εἰθ' ὅτι θηλυδρίας ἐγένετο παῖς ὢν καὶ τὰ γυναιξίν ἀρμόττοντα ἔπασχεν, εἰθ' ὅτι πρῶος ἦν φύσει καὶ μαλακὸς εἰς ὀργήν. Dionys. H. 7 2.

Ἀριστόδημος ἐπιτομὴν τῆς καθόλου Ἡρωδianoῦ ἔγραψε πρὸς Λανάν.

Ἀριστοκλῆς Λυμψακηνός, φιλόσοφος ἁστικὸς, ἔγραψεν ἐξηγήσιν τῶν Χρυσίππου περὶ τοῦ πῶς ἔκαστα λέγομεν καὶ διανοούμεθα, βιβλία δ'.

Ἀριστοκλῆς Μεσσηνίος τῆς Ἰταλίας, φιλόσοφος περιπατητικὸς, συνέταξε περὶ φιλοσοφίας βιβλία ι', πότερον σπουδαιότερος Ὀμηρος ἢ Πλάτων· καταλέγει δὲ ἐν τούτοις πάντας φιλοσόφους καὶ δόξας αὐτῶν. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικὰς, περὶ Σαρὰπιδος, ἡθικὰ βιβλία θ'. cf. v. Σωτάδης.

Ἀριστοκλῆς Περγαμηνὸς σοφιστής, γενόμενος ἐπὶ τε Τραϊανῷ καὶ Ἀδριανῷ, τέχνην ῥητορικὴν, ἐπισολὰς, περὶ ῥητορικῆς βιβλία ι', μελέτας, πρὸς τὸν βασιλέα ἐπὶ τῇ διανεμήσει τοῦ χρυσίου.

Ἀριστοκράτης Ῥοδίων στρατηγός, ὃς ἦν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἀξιωματικὸς καὶ καταπληκτικὸς· διόπερ ἐκ πάντων τούτων ὑπέλαβον οἱ Ῥόδιοι τελείως ἀξιοχρεῶν ἡγεμόνα καὶ προσέτην ἔχειν τοῦ πολέμου. διεψεύσθησαν δὲ τῶν ἐλπίδων· ἐλθὼν γὰρ εἰς τὰς πρῶξεις ὥσπερ ἐς πῦρ, καθάπερ τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων, ἀλλοῖος ἐφάνη. Polyb. 33 9.

Ἀριστοκρατία ἡ κράτησις τῶν ἀρίστων.

Ἀριστομάχη ὄνομα κύριον.

Ἀριστομένης Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, οἱ ἦσαν ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν, Ὀλυμπιάδι πζ'. ἐπεκλήθη θυροποιός.

ἄριστον περὶ ὥραν τρίτην, παρὰ τὸ εἰς ἀριστείαν προέρχεσθαι. καὶ ἔστιν ἐν τῷ δεῖπνον.

Ἀριστόνικος Ἀλεξάνδρεος γραμματικὸς ἔγραψε περὶ τῶν σημείων τῶν ἐν τῇ θεωρο-

νία Ἡσίοδος καὶ τῶν τῆς Πριάδος καὶ Ὀδυσσεύς, ἀσυντάκτων ὀνομάτων βιβλία ε'. cf. v. Πτολεμαῖος Ἀριστονίκου.

- b Ἀριστόνικος ὁ τοῦ Πτολεμαίου τῆ βασιλείας Αἰγύπτου εὐνοῦχος μὲν ἦν, ἐκ παιδὸς δ' ἐγεγόνει σύντροφος τῷ βασιλεῖ, τῆς δ' ἡλικίας προβαινούσης ἀνδρωδεδέξαν ἐλθεν ἢ κατ' εὐνοῦχον τόλμην καὶ προαίρεσιν· καὶ γὰρ φύσει στρατιωτικὸς ἦν καὶ τὴν πλείστην διατριβὴν ἐποιεῖτο ἐν τοῦτοισι καὶ περὶ ταῦτα. περὶ ἀπλησίως δὲ καὶ κατὰ τὰς ἐντεῦξεις ἰκανὸς ἐπὶ ἤρχῃ, καὶ τὸν κοινὸν ἔβην εἶχεν, ὃ σπᾶνιὸν ἐστίν. πρὸς δὲ τοῦτοισι πρὸς εὐεργεσίαν ἀνθρώπων ἐπεφύκει καλῶς. Polyb. 23 17.

ἀριστονομία ἡ διανομή τῶν ἀρίστων.

- a Ἀριστόξενος Κυρηνεὺς, ὅστις ὑπὸ τῆς ἀνυπερβλήτου τρυφῆς τῆς ἐν τῷ κήπῳ θριάδικας ὀνομεῖται ἐσπέρας ἐπιδότιζε, καὶ χλωροὺς πλακοῦντας ἐλεγεν ἀναπέμπεσθαι αὐτῷ. Athen. p. 7.

- b Ἀριστόξενος υἱὸς Μνησίε τῆ καὶ Σπινθάρῃ, μουσικῇ, ἀπὸ Τύραντος τῆς Ἰταλίας. διατρίψας δὲ ἐν Μαντινείᾳ φιλόσοφος γέγονε, καὶ μουσικῇ ἐπιθέμενος οὐκ ἡσόχησεν, ἀκουσῆς τοῦ τε πατρὸς καὶ Ἀάμπρου τοῦ Ἐρυθραίου, εἰτα Ξενοφίλου τοῦ Πυθαγορείου, καὶ τέλος Ἀριστοτέλους, εἰς δὲ ἀποθανόντα ὕβρισε, διότι κατέλιπε τῆς σχολῆς διάδοχον Θεόφραστον, αὐτοῦ δόξαν μεγάλῃ ἐν τοῖς ἀκροαταῖς τοῖς Ἀριστοτέλους ἔχοντος. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν μετέπειτα χρόνων, ὡς εἶναι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὀλυμπιάδος, σύγχρονος Δικαιάρχῳ τῷ Μεσσηνίῳ. συντάξατο δὲ μουσικὰ τε καὶ φιλόσοφα καὶ ἱστορίας καὶ παντὸς εἶδους παιδείας· καὶ ἀριθμοῦνται αὐτοῦ τὰ βιβλία εἰς νη΄.

- a Ἀριστοτέλης υἱὸς Νικομάχου καὶ Φαιστιάδος (ὁ δὲ Νικόμαχος ἱερεὺς ἦν τοῦ τῶν Ἀσκληπιάδων γένους, ὑπὸ Νικομάχου τοῦ Μαχάονος) ἐκ Σταγείρων πόλεως τῆς Θράκης, φιλόσοφος, μαθητῆς Πλάτωνος, τραυλὸς τὴν φωνήν, καὶ ἀδελφὸς μὲν ἔσχεν Ἀρίμνησον καὶ Ἀριμνήσῃν, θυγατέρα δὲ ὑπὸ Πυθιάδος τῆς θυγατρὸς Ἑρμείου τῆς ἐννέτης, ὅς καὶ θλαδίως ὠν αὐτὴν ἔσπειρε. γημαμένη δέ τρισὶν ἢ Ἀριστοτέλους θυγατρὶ, τεκνώσασα προετέλειτῃσιν Ἀριστοτέλους τοῦ πατρὸς. ἔσχε δὲ καὶ υἱὸν Νικόμαχον ἐξ Ἑρηνυλλίδος παλλακῆς, ἣν ἡγάγετο μετὰ Πυθιάδα παρ' Ἑρμείου τοῦ εὐνοῦχου, ὅστις ἦν ἄρχων Ἀταρνέως· χώρα

δὲ αὕτη Τρωάδος, Εὐβούλα δὲ τοῦ Βιδυνῆ δοῦλος γεγονώς ἔλαβε, καὶ αὐτοῦ Ἑρμείου παιδικὰ γενομένου Ἀριστοτέλους. ἤρξε δὲ ἔτη ε' τῆς περιπατητικῆς κληθείσης φιλοσοφίας διὰ τὸ ἐν περιπάτῳ ἦτοι κήπῳ διδάσκει ἀναχωρήσαντα τῆς Ἀκαδημείας, ἐν ᾗ Πλάτων ἐδίδασκεν. ἐγεννήθη δὲ ἐν τῇ ε' ὀλυμπιάδι, καὶ ἀπέθανεν ἀκόνιτον πῦν ἐν Χαλκίδι, διότι ἐκαλεῖτο πρὸς εὐθάνους, ἐπειδὴ ἔγραψε παιδιὰν εἰς Ἑρμείαν τὸν εὐνοῦχον. οἱ δὲ φασὶ νόσῳ αὐτὸν τελευτήσαντα βιώσαντα ἔτη 6.

Ἀριστοτέλης. Τίμαιος φησὶ κατὰ Ἀριστοτέλους εἶναι αὐτὸν εὐχερῆ θρασὺν προπετῆ, ἀλλ' οὐ σοφιστὴν ὡς μαθητὴ καὶ μισθτὸν ἐπύρχοντα, καὶ τὸ πολυτίμητον λυτρεῖον ἀποκλεικτότα, καὶ πρὸς πᾶσαν ἀλλήν καὶ σκῆπρὴν ἐμπειρηθηκότα, πρὸς δὲ γαστρίμαργον ὄψαρευτὴν, ἐπὶ σόμῃ φερόμενον ἐν πᾶσι. δοκεῖ δὲ μοι τὰ τοιαῦτα μάλιστα ἀνδρωπὸς ἀγύρτης καὶ προπετῆς ἐπὶ δικαστηρίῳ ῥητολογῶν ἀνέκτος φανῆναι. Polyb. 12 9.

ὅτι Ἀριστοτέλης τῆς φύσεως γραμματικὸς ἦν, τὸν κύλιμον ἀποβρέχων εἰς νοῦν· ὃν οὐδὲν ἴσως ἔχρη τῶν χρησίμων, εἰ καὶ τεχνικώτερόν ἐστι καὶ περισσώτερον ἐξεργασμένον, παραιοῖσθαι. καὶ Ἀριστοτέλειος λόγος.

ἀριστοτόκεια (Tryphiodor. 401) ἡ ἀρίστους γεννώσα.

Ἀριστοφάνης Βυζάντιος γραμματικὸς, υἱὸς Ἀπελλοῦ ἡγουμένου στρατιωτῶν, μαθητῆς Καλλιμάχου καὶ Ζηνοδότου· ἀλλὰ τοῦ μὲν νόος τοῦ δὲ παῖς ἦκουσε, πρὸς δὲ τοῦτοισι καὶ Διονυσίου τοῦ Ἰάμβου καὶ Ἐδοφρονίδου τοῦ Κορινθίου ἢ Σικανίου. γέγονε δὲ κατὰ τὴν ρμδ' ὀλυμπιάδα.

Βασιλεύοντος Πτολεμαίου τοῦ φιλαδέλφου καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν τοῦ φιλοπάτορος· καὶ προέβη τῆς τοῦ βασιλέως βιβλιοθήκης μετὰ Ἀπολλωνίου, ἔτος ἄγων ξβ'. διασκευασθεὶς δὲ ὡς βεβλόμενος πρὸς Εὐμετῇ φυγεῖν, ἐφωλάχθη ἐν εἰρκτῇ χρόνῳ τινά. ἠφείθη δὲ καὶ ὑπὸ στραγγουρίας τελευτᾷ, ἔτη βεβιωκὸς ος'. συγγράμματα δὲ αὐτοῦ πάντῃ πολλὰ.

Ἀριστοφάνης Ῥώδιος ἦτοι Αἰνίδιος (οἷν δὲ Αἰγύπτιον ἔφισαν, οἱ δὲ Καμυρέα), ἐξείκει δὲ Ἀθηναῖος (ἐπολιτογραφῆθη γὰρ παρ' αὐτοῖς), κωμικός, υἱὸς Φιλίππου, γεγονώς ἐν τοῖς ἀγῶσι κατὰ τὴν ριδ' ὀλυμπιάδα, εἴρετῃς τοῦ τετραμέτρου καὶ ὀκταμέτρου, παιδὰς σχῶν Ἀραρότα Φιλίππον Φιλέταιρον κωμει-

πός. τινές δὲ αὐτὸν καὶ ἀπόδουλον ἰσορή-
τασι. δρώματα δὲ αὐτοῦ μὴ ἔπερ δὲ πε-
πράχμεν Ἀριστοφάνους δρώματα, ταῦτα,
Ἀγαρνεῖς Βάτραχοι Εἰσὶν Ἑκκλησιάζουσαι
Θεσμοφοριάζουσαι Ἱππεῖς Λυσιστράτη Νεφέ-
λαι Ὀρνιθες Πλούτος Σφήκες.

ἀριζόχειρ ὁ γεννητὸς περὶ τὰ ἀριεῖτα.
καὶ ἀριζόχειρ ἀγών (sch. S. Ai. 935).

Ἀριζούτος ὄνομα κύριον.

Ἀριζύλλος αἰσχροποῖός ἦν. Ἀριστοφά-
νης (Eecl. 642) "τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκοῦσαι,
ἢ σε φιλήσειεν Ἀριζύλλος, φάσκων αὐτοῦ
πατέρ' εἶναι." καὶ Ἀριζύλλος κεχρηγός· Ἀρι-
στοφάνης (Plat. 314) "σὺ δ' Ἀριζύλλος ὑπο-
χάσκων ξοεῖς, ἐπειθε μητρί χοῖροι." οὗτος
αἰσχροποῖός, ὅς διὰ τὴν αἰσχρονομίαν αὐτῷ
αἰεὶ ἐκεχρήναι.

Ἀριζών ὁ Πλάτωνος πατήρ. "τῶν τε
Πλάτωνος τῷ Ἀριζώνος ἀναπέπλησαι δογμα-
των, καὶ οὔτε ὁ Τίμαιος αὐτὸν ἀποδράσειεν
ἂν, εἰ καὶ σφόδρα γραμμικῇ θεωρίᾳ πεποι-
κίται καὶ τὰς τῆς φύσεως ἀνιχνεύει κινή-
σεις, οὔτε ὁ Φαίδων οὔτε ὁ Γοργίας, οὐμέ-
νῳ δὲ ἄλλος τις τῶν γλαφυρῶν καὶ ἀγχι-
λωτέρων διαλόγων, ὅπως ὁ Παρμενίδης."

Ἀριζώννυμος κωμικός. τῶν δραμάτων
αὐτοῦ ἐξίν· "Ἠλιος ὀργῶν, ὥς Ἀθήναιος ἐν
Λεπτοσοφισαῖς (p. 284 et 287).

Ἀριφράδης. οὗτος λοιδορεῖται αἰεὶ γυ-
ναῖς συνῶν, καθαρὰ δὲ ἦν. Ἀριστοφάνης
(Eq. 1281) "Ἀριφράδης πονηρός. ἀλλὰ τὸτο
μὲν καὶ βούλεται. ἔτι δ' οὐ μόνον πονηρός
(οὐ γὰρ εἴδ' ἂν ἡσθόμην) εἰδὲ παμπόνηρος,
ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι· τὴν γὰρ αὐτοῦ
γλώτταν αἰσχροῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται." τε-
τίεσι τὸ αἰδοῖον τῷ ἀνθρώπῳ καὶ τὸ σπέρμα.
Ἀριφράδης δὲ Πολύμνηςος καὶ Οἰώνηος
ἄροτροποιοί. καὶ Πολύμνησις καὶ αὐτὴ κω-
μῳδεῖται ἐπ' αἰσχροτήτι. "εἰ τις οὖν τοιῶτον
ἄνδρα μὴ σφόδρα φυλάττεται, μή ποτ' ἐκ
ταύτου μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίῳ." καὶ αὐ-
θις (Eecl. 129) "Ἀριφράδες, παῦσαι ληρῶν."

Ἀρίων Μηθυμναῖος λυρικός, Κυκλάως
εὐδός, γέγονε κατὰ τὴν λήθην Ὀλυμπιάδα. τινές
δὲ καὶ μαθητὴν Ἀλκιβίου ἐξόρησαν αὐτόν.
ἔγραψε δὲ ἄσματα, προσέμια εἰς ἔπη β'. λέ-
γεται καὶ τραγικῷ τρόπῳ εὐρετὴς γενέσθαι,
καὶ πρῶτος χορὸν στήσαι καὶ διθύραμβον
ᾄσαι, καὶ ὀνομάσαι τὸ ἄδόμενον ὑπὸ τῷ χο-
ροῦ, καὶ Σατύρους εἰσενεγκεῖν ἔμμετρα λέ-

γοντας. φυλάττει δὲ τὸ ὦ καὶ ἐπὶ γενικῆς.

Ἀρκάδας μιμούμενοι, παροιμία ἐπὶ
τῶν ἐτέροις πονήτων· οἱ γὰρ Ἀρκάδες μα-
χιμώτατοι Ἑλλήνων γενόμενοι ἰδίᾳ μὲν οὐ-
δένα ἐνίκησαν, ἐτέροις δὲ συμμοχῶντες πολ-
λούς. ταύτῃ δὲ τῇ παροιμίᾳ κέχρηται Πλά-
των ἐν Πεισάνδρῳ· διὰ γὰρ τὸ τὰς κωμω-
δίας αὐτὸς ποιῶν ἄλλοις παρέχειν διὰ πενίαν,
Ἀρκάδους μιμεῖσθαι ἔφη. Ἀρκὰς οὖν Ἀρκά-
δος Ἀρκάδι.

Ἀρκαδία χώρα, καὶ ὄνομα κύριον. ὅτι
Ἀρκαδίας τῆς δευτέρας γυναικὸς Ζήνωνος
σῆλη ἐξίν ἐν Ἀρκαδιανᾷ, ἐν τοῖς πλησίον
μέρεσι τῶν βάθρων τῶν λεγομένων Τόπων,
ἐν τῷ τοῦ ὀρχιστρατήγου, ἐνθα Ζήνων ἔκρινε
τοὺς μετὰ Βουσίλοχου, καὶ Σέκρετον τὸν τό-
πον ἐποίησεν. τῆς δὲ ἐτέρας αὐτοῦ γυναικὸς
πρώτης Ἀριάδνης καὶ αὐτοῦ Ζήνωνος ἐν τῇ
βασιλικῇ πύλῃ (Codin. orig. CP p. 19). καὶ
παροιμία (Herodot. 1 66) "Ἀρκαδίην μ' αἰ-
τεῖς; μέγα μ' αἰτεῖς· ἔ τοι δώσω," ἐπὶ τῶν
τὰ μεγάλα καὶ μὴ συμφέροντα αἰτούντων.

Ἀρκάδιος γραμματικὸς Ἀντιστοχὸς ἔγρα-
ψε περὶ ὀρθογραφίας, περὶ συντάξεως τῶν
τοῦ λόγου μερῶν, ὀνομαστικὸν θανυμάσιον.

Ἀρκαῖος ὄνομα κύριον.

ἀρκεῖν βοηθεῖν· "γέγονε γὰρ οὗτος οὐ-
δαμῶς εὐκαταφρόνητος, ἀλλ' ἱκανὸς ἀρκεῖν
(ἂν ἄρχειν) καὶ προσατεῖν πραγμάτων."

ἄρχειος κεφαλὴ, καὶ ἄρκειον κρέας.
ἄρκιον δὲ τὸ ἱκανὸν καὶ ἀσφάλιον.

Ἀρκεσίλαος ὄνομα κύριον, φιλόσοφος.
καὶ ἔξιν ἐν τῷ φημί.

ἀρκούντως ἔχειν (Thuc. 6 100) ἀπηρ-
τισμένως εἶναι.

ἄρκου παρούσης τὰ ἔχρη ζητεῖς,
ἐπὶ τῶν τὰ παρόντα ζητεῖν προσποιουμένων.
ἄρκετον δεῖ ἄρχεσθαι.

ἀρκεῦσθαι. Ἀσίας τὸ καθιερωθῆναι
πρὸ γάμων τὰς παρθένους τῇ Ἀρτέμιδι ἀρ-
κεῦειν ἔλεγε· καὶ γὰρ αἱ ἀρκευόμεναι παρ-
θένοι ἄρκετοι καλοῦνται, ὥς Εὐρυπίδης καὶ
Ἀριστοφάνης δηλοῖ. Harp.

Ἀρκτίνος Τήλειος τοῦ Ναύτεω ἀπογόν-
νον, Μιλήσιος ἐποποιός, μαθητὴς Ὀμήρου,
ὡς λέγει ὁ Κλαυζομένης Ἀρτέμιον ἐν τῷ περὶ
Ὀμήρου, γεγονὼς κατὰ τὴν θ' Ὀλυμπιάδα,
μετὰ τετρακόσια ἔτη τῶν Τρωικῶν.

ἄρκτος τὸ ζῷον καὶ τὸ ἀεικίνητον ἀερο-
θήτημα. ἀρκτοῦρος δὲ λέγεται καὶ αὐτὸς

ὅλος ὁ Βοώτης, ἰδίως δὲ καὶ ὁ ὑπὸ τὴν ζώην αὐτῇ ἀσῆρ. καὶ ἀρκτιῶος ὁ ἀνατολικός.

ἄρκτος ἢ Βραυρωνίους (A Lyb. 646). ἀρκτευόμεναι γυναῖκες τῇ Ἀρτέμιδι ἐορτὴν ἐτελοῦν, κροκωτὸν ἡμφιεσμέναι, οὔτε πρεσβύτεραι ἢ ἐτῶν ἕτε ἑλάττους ἢ, ἀπομειλισσόμεναι τὴν θεόν, ἐπειδὴ ἄρκτος ἀγρία ἐπιφοιτῶσα διέτριβεν ἐν τῷ δήμῳ Φιλαϊδῶν· καὶ ἡμερωθεῖσαν αὐτὴν τοῖς ἀνθρώποις σύτροφον γενέσθαι, παρθένον δέ τινα προσπαλῆζειν αὐτῇ, καὶ ἀσελγαίνουσης τῆς παιδίσκης παροξυνθῆναι τὴν ἄρκτον καὶ καταξέσει τῆς παρθένου· ἐφ' ᾧ ὀργισθέντας τὰς ἀδελφὰς αὐτῆς κατακοντίσαι τὴν ἄρκτον, καὶ διὰ τῆτο λοιμώδη νόσον τοῖς Ἀθηναίοις ἐμπεσεῖν. χρηστριαζομένοις δὲ αὐτοῖς εἶπε λύσιν τῶν κακῶν ἔσεσθαι, εἰ τῆς τελευτησάσης ἄρκτου ποινὰς ἀρκτεῦναι τὰς ἐαυτῶν παρθένους ἀναγκάσουσι. καὶ ἐψηφίσαντο οἱ Ἀθηναῖοι μὴ πρότερον συνοικίεσθαι ἀνδρὶ παρθένον, εἰ μὴ ἄρκτεῦσαι τῇ θεῷ.

ἄρκυς τὸ θηρευτικὸν δίκτυον, τὰ λῖνα αἰ ἰσάζει πρὸς ἄγραν τῶν λεόντων, παρὰ τὸ ἔλκω, τροπῇ τῇ λ εἰς ρ, ἢ παρὰ τὸ ἀγρεύειν, ἢ παρὰ τὸ εἶργειν τὸ κωλύειν. τοῦ δὲ ἄρκυς ἐκτείνεται ἢ ὑστέρα συλλαβή, ὁμοίως ἐπὶ τε τῆς ὀρθῆς καὶ τῆς αἰτιατικῆς πτώσεως· αἱ ἄρκυς γὰρ καὶ τὰς ἄρκυς. καὶ ἀρκυωρός ὁ φύλαξ ὁ τὰς ἄρκυς, τουτέστι τὰ λῖνα, φυλάττων· ἐξὶ δὲ ταῦτα τὰ κυνηγετικὰ πάντα λῖνα. καὶ ἀρκυωρεῖν τὰς ἄρκυς τηρεῖν, αἰ εἰσι θηρευτικὰ λῖνα.

ἀρκῶ, δοτικῇ, ἰσχύω, ὑπομεῖναι δύναμαι· (S El. 184) "ὁ πολὺς ἡδὴ βλότος ἀπολέλοιπεν, οὐδ' ἐτ' ἀρκῶ."

Ἄρμα τόπος τῆς Ἀττικῆς. καὶ παροιμία "ὅταν δι' Ἄρματος ἀεράψῃ" ἐπὶ τῶν χρονίως γινομένων. cf. Strabo p. 404.

Ἄρμαθαίμ τόπος. Herodian. Epimer. p. 106.

ἀρμαλιά ἢ τροφή· (AP 6 302) "ὦν ἅπο πλινοτέρην οἴσει ἀρμαλίην."

ἀρμάτειος τροχός. ἀρμάτειος δὲ νόμος καὶ ἀρμάτειον μέλος, ἀπὸ ἄρματος.

ἀρματηλάτης ὁ ἡνίοχος.

Ἀρμάτιος. οὗτος μέγιστον ἴσχυσε παρὰ τῇ Ζηωνίδι τῇ βασιλίσσῃ καὶ αὐτῇ Βασιλίσκῳ, ἐσφάγη δὲ ὑπὸ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως, καὶ ὑπερήσθησαν οἱ πολῖται τῇ τέττε σφαγῇ· ἐπὶ γὰρ Λέοντος πρὸς τοὺς σασιά-

ζοντας ὅσους λάβοι τῶν Θρακῶν τὰς χεῖρας ἐκτέμνων ἀπέπεμπε. Ὀνόουλφος δὲ αὐτὸν διεχρήσατο, ὄντινα ὁ Ἀρμάτιος πένηται καὶ ἄρτι ἐκ βαρβάρων ἦκοντα προσλαβὼν φιλοφρόνως τὸ μὲν πρῶτον κόμηται ἐποίησεν, ἔπειτα καὶ σρατηγὸν Ἰλλυριῶν, καὶ εἰς ἐξίωσιν ἔχειν πολὺν ἄργυρον παρέσχε. ἀντίδωκε δὲ τούτῳ τὴν βαρβαρικὴν ἀπιστίαν μετὰ χειρὸς μαιφρόνον. Malchus p. 274 Nieb.

Ἀρμάτος. ὅτι Βασιλίσκος ὁ βασιλεὺς ἐπέπερ ὡς συγγενεῖ τῷ Ἀρμάτῳ ἀδεῶς ἐπέτρεπεν ἐντυγχάνειν Ζηωνίδι τῇ βασιλίδι, τριβομένης σφίσι τῆς ὁμίλλας καὶ τοῦ κάλλους αὐτῶν οὐκ εὐπαροδεύτου ὄντος, ἄμφω ἁλλήλων ἐκτόπως ἦρων. ῥίψεις ἦν ὁμμάτων ἐπ' ἀλλήλους ἐγίνοντο καὶ παρεκτροφαὶ συνεχεῖς προσώπων καὶ μειδιαμάτων μεταδόσεις, πόνος τε μετὰ ταῦτα ἔρωτος ὑπ' ὄψιν γεγομένον. ἐπεὶ δὲ κοινωσάμενοι τὸ πάθος Δανιὴλ εὐνοῦχῳ καὶ Μαρίας μαιῆ ἰάσαντο τῆτο μόλις τῇ τῆς μίξεως ἱατρείᾳ, Ζηωνίς Βασιλίσκον διὰ θωπείας ἤγε τῇ τὸν ἐρωτὴν ἔχον ἐν τῇ πολιτείᾳ τὰ πρωτεῖα. ὁρῶν δὲ Θεοδώριχος τιμώμενον ἐκ πάντων Ἀρμάτον, ἡσχαλλεν ὡς παρενδοκιμούμενος ἐκ νέου τριχῶν μόνον καὶ τῆς ἄλλης φροντίζοντος σωμαστικίας. ὁ δ' Ἀρμάτος ἐκ τε φορᾶς χρημάτων καὶ τιμῆς ἀπλέτῃ τυφωθεὶς οὐδένα αὐτοῦ ὤφετο διοῖσιν ἐπ' ἀνδρείᾳ. καὶ τοσαῦτον αὐτῇ ἦδε ἢ ἄλῃ ἐκράτει ὡς σκευὴν ἀνακαμβάνειν Ἀχιλλέως, ὅτω τε περιβαίνειν εἰς ἵππον, καὶ κατὰ τὸν ἵπποδρομον φρονύττεσθαι τοῦ οἴκου. ἐξῆρε δὲ τῆτον πλείω πρὸς τοιαύτην δόξαν μαινεσθαι τὸ ὑπὸ δήμου σύρφακος ἐν εὐφημαίαις ἀνακαλεῖσθαι Πύρρον. ὃς εἰ μὲν οὕτως ἐβόα διὰ τὸ ἐρυθροπρόσωπον εἶναι, ἔλεγεν ἐκότυ, εἰ δ' ὡς πρὸς ἐπαινον ἀνδρείας, ἔθειλεν ὡς νέον· οὐ γὰρ ἦρωας ἔβαλλεν ὡς Πύρρος, ἀλλὰ γυναιμανῆς ἦν ὡς Πάρις. Malchus p. 272 Nieb.

ἀρματωλία ἢ τῶν ἀρμάτων ἡνιοχεία· (A Pac. 414) "καὶ τῇ κύκλου παρέτραγον ὑφ' ἀρματωλίας," ἀντὶ τοῦ φειδόμενοι τῶν ἀρμάτων αὐτῶν. ἀρματροχία δὲ ἡ ἐγχάρυξις τοῦ ἄρματος. ἐξὶ καὶ ἀματροχία.

ἄρμενα ἀρμόδια, ἐπιτήδεια· ἐν ἐπηγράματι (AP 6 14) "Πανὶ τάδ' αὐθαίμοι τρισσοὶ θέσαν ἄρμενα τέχνας." καὶ ἄρμενον τὸ ἴδιον.

ἀρμογή εὐταξία· "μαθόντες δὲ τὴν τῶν πολεμίων ἀρμογὴν τῆς πορείας."

ἁρμογὴ, ὡς ἡμεῖς, Εὐπολὶς Αἰξί· "ταύτην ἡμὶν ἐξήτουν πάλαι τὴν ἁρμογὴν."

ἁρμόδιοι ἄριστοι. καὶ παροιμία "Ἀρμόδιον μέλος" ἐπὶ τῶν δυσκόλων· τὰ γὰρ εἰς Ἀρμόδιον μέλη τοιαυτὰ εἰσιν. Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἐπέθετο τοῖς τυράννοις, καὶ τὸν Ἰππῖαν ἀπέκτειναν Ἀθηναῖοι. cf. v. πάρος.

ἁρμοζόμενος ἐπιτηδεύως διατιθέμενος· "ὁ δὲ νυκτὸς ἐποίει τὰς εἰσόδους ἁρμοζόμενος πρὸς τὴν ὑποκειμένην πρόθεσιν" (Ροήθ. 820).

ἁρμόϊ που ἀρτίως, ρεωσί. οὕτω Καλλιμαχος ἐν Ἐκάλῃ· "ἁρμόϊ που κἀκείνῳ ἐπείτρεχεν ἄβροδ ἰούλος."

ἁρμονίαν τὸ εἶναι καὶ ἐπισημαίνον εἶναι τὴν νεύραν ἐν τοῖς κρούουσιν τῶν ἁσμάτων. sch. A Eq. 990.

οἷτι ἡ ἁρμονία ἐπιγίνεται τοῖς ἡρμοσμένοις· δεῖ γὰρ εἶναι τὰς χορδὰς, εἴτα τοιῶσδε ἐπιταῖσθαι, καὶ οὕτως ἐπιγενέσθαι τὴν ἁρμονίαν. ὁ μίχεται δὲ τοῖς ἡρμοσμένοις ἀλλ' ἐπιταί, οὕτως ἔχουσα ὡς ἂν ἔχη τὰ ἡρμοσμένα. ἔστι δὲ ἁρμονία συμφωνία τῶν χορδῶν. ἀναρμωσία δὲ ἐστὶ τοῦ ἐμψύχου σώματος νόσος καὶ ἀσθένεια καὶ αἰσχος, ὣν τὸ μὲν ἀσυμμετρία ἐστὶ τῶν χορδῶν ἢ νόσος, τὸ δὲ τῶν ὁμοιομερῶν ἢ ἀσθένεια, τὸ δὲ τῶν ὁργανικῶν τὰ αἰσχος. ἁρμονία δὲ ἐστὶ λόγος τῶν μιχθέντων ἢ σύνθεσις. λέγεται δὲ διχῶς. κατὰ πρῶτον μὲν λόγον ἡ σύνθεσις τῶν σωμάτων, ὅταν οὕτω παρατεθῇ ὡς μὴ δύνασθαι ἄλλον ἐμβληθῆναι μεταξὺ λίθον ἢ τι τῶν συγγενῶν βυρῶν σωμάτων. ἐκ δὲ τούτων μεταφερόμεν τὸ τῆς ἁρμονίας ὄνομα καὶ ἐπὶ τὸν λόγον τῶν μεμιγμένων, οἷον ἐν τοῖς κεκραμένοις καὶ ἐν τοῖς κατὰ μισοκίαν· τὸν γὰρ λόγον τῶν μιχθέντων τὸν ἡμιόλιον ἢ τὸν ἐπίτριτον ἢ τινι ἄλλον λέγομεν ἐκ τῶν συνθέτων κατὰ μεταφορὰν ἁρμονίαν. κατὰ δὲ λόγον ἡ ἁρμονία ἐπὶ τῆς παραθέσεως λέγεται, ἐπειδὴ γνωριμωτέρα ἡμῖν ἐστίν. ὅτε συνθεσιν οὖν οὔτε μῆτις εὐλογον ποιεῖν τὴν ψυχὴν. Philopon. in 1 de anima E.

ἐπὶ ἔν τῶν ποιητικῶν δεῖ καὶ ποιῆς ὕλης ἔχον οὐσίας· ἄλλως γὰρ χαλκὸς ἢ χαλκὸς καὶ ἄλλως σίδηρος καὶ ἄλλως μόλυβδος καὶ ξύλον. διὸ καὶ τὰ ὀξεύαφα εἰσάσιν ἐκ διαφόρου κατασκευάζειν ὕλης, ἵνα τῇ διαφορᾷ τῶν ἀπηχρήσεων τὴν ἁρμονίαν ἀποτελέσωσιν.

ἡ γὰρ ἁρμονία πολυμιγῶν ἐστὶ καὶ δίχα φρονούντων ἔνωσις. διὰ καὶ ἀδύνατον ἐνὸς ὄντος γενέσθαι ψόφον.

ἁρμονίαι δὲ λέγονται καὶ τὰ συμπεπασμένα τῶν κραβύτων μέρη· "τῶν ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν." τροπικῶς δὲ τὰ ποιήματα. Ἀριστοφάνης (Eq. 530).

Ἀρμονίδης ὄνομα κύριον.

ἁρμωσαὶ οἱ ἀπὸ βασιλέως στελλόμενοι εἰς ἔθνη· "οἱ δὲ Βασιλῆες οὐδενὶ προσείχον τῶν ἐπιχωρίων ἁρμωσῇ, πάντας ὑποφωόμενοι." ἁρμωσαὶ οὖν οἱ ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπερχοῦς πόλεις ἄρχοντες ἐκπεμπόμενοι. cf. v. ἐπίσκοπος.

ἁρμόττων, δοτικῇ, συνάπτων. καὶ ἁρμόζων δοτικῇ.

Ἀρναῖος (Hom. σ 5) ὄνομα κύριον.

ἀρνακίδα. ἀρνακὶς τὸ τῆ ἀρνὸς κώδιον, τὸ μετὰ τῶν ἐρίων δέσμα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (727) "οἴμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐπιβῶλοι ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποσηρητρίδου;" ἐπαιεῖ δὲ πρὸς τὸ ἀρνεῖσθαι, παρονομάσας ἀπὸ τῶν ἀρνῶν καὶ τοῦ ἀρνεῖσθαι. τὸ δὲ ἀποσηρητρίδου ἅμα μὲν ἀπὸ τοῦ ἀποσηρεῖν τοὺς δυνεῖσας, ἅμα δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ περιβόλαιον. cf. v. ἀποσηρητρίδου.

ἀρνευτὴρ κυβιστητήρ.

Ἀρνη πόλις Βοιωτίας (Hom. B 507).

ἀρνήιον σοι λελάληκεν. ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς φασιν, ἀνθρωπεῖα φωνῇ ἐλάλησεν. εὐρέθη δὲ ἔχον βασιλεῖον δράκοντα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ πτερωτόν, ἔχοντα μῆκος πήχεων δ', καὶ τινι λελάληκε τὰ μέλλοντα.

Ἀρνούφης. οὗτος Αἰγύπτιος ἦν φιλόσοφος, ὃς συνὼν Μάρκῳ τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων τῷ φιλοσόφῳ, δέψει ποτὲ κυμνόντων τῶν Ῥωμαίων, ἐξαίφνης ποιῆσαι νέφη τε ἀγερεθῆναι ζοφώδη καὶ ὄμβρον ἀφῆναι λάβρον ἅμα βρονταῖς τε καὶ σελασιν ἐπαλλήλοισι· καὶ τοῦτο σοφίᾳ τινὶ ἐργάσασθαι Ἀρνούφην. οἱ δὲ φασιν Ἰβλιανὸν τὸν Χαλδαῖον τοῦτο πεποιηκέναι τὸ θανάσιον.

ἀρρυθμένη ἀντικαταλλάσσομαι. (AP 6 174) "ζῶειν γὰρ δίχα παντὸς ὀνείδεος ἤθελ' ἐκάσαι, ξεῖνε, τὸν ἐκ χειρῶν ἀρρυθμένα βίον." καὶ ἀρρυθσθαι ἀντὶ τοῦ καταλλάσσεσθαι, ὅθεν καὶ τὸ μισθαρεῖν τὸ μισθόν· ἀντὶ τίνος λαμβάνειν λέγεται. λαμβάνεται δὲ ἀντὶ τοῦ περιποιούμενος καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάττων· οὕτω Πλάτων (Leg. 12 p. 944 C).

ἄρομα τὸ ἀροτρίασμα, ἄρωμα δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου τὸ μυρεψικόν. καὶ ἀρόσιμον κλίμα τὸ ἀροτρίουμενον.

οἱ τῇ ἄρουρα πόδας ἔχει ν'.

ἄρουραία μάντις, ἐπὶ τῶν νωθρῶν καὶ ἀπράκτων. ἔσι δὲ ἄκρις δυσκίνητος χλωρά, καλουμένη μάντις, ἣς τινὲς προσέχοντες ταῖς κινήσει μαντεύονται.

ἀροῦσιν ἐπάρωσιν, ἐνψώσουσιν.

ἀρπάζω αἰτιατικῇ.

ἀρπαλέος ὁ ἐπιθυμητικός. καὶ Ἀρπάλεια χρήματα.

Ἀρπάληξ ὄνομα κύριον.

ἀρπασδὸν καὶ σφαῖρα εἶδη παιδιῶς. Artemid. 1 55.

ἀρπεδόνες τὰ σχοινία. ἀρπεδόνῃ ἡ διὰ σπάρτου θήρη· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 194) "καὶ πολλοὺς οἰσούς τόξον παρφυρέης ἦκεν ἀφ' ἀρπεδόνης."

ἀρπεδοῖσι τοῖς ἰσοῖς. (AP 6 206) "καλύπτειραν δὲ προσώπων, ἔργον ἀραχναιοῖς νήμισιν ἰσόμερον," καὶ αὐθις (AP 6 207) "τὸ δὲ προκύλυμμα προσώπων τευχθὲν ἀραχναίης εἶκελον ἀρπεδοῖσιν."

ἄρη τὸ δρέπανον, καὶ κλίνεται ἄρης· ἄρης δὲ διὰ τοῦ ι τὸ ὑπόδημα, καὶ κλίνεται ἄρπιδος. καὶ ἄρηφόρος ὁ δρεπανηφόρος. καὶ ἄρηῆν.

Ἀρηήνουσα ὄνομα νήσου.

Ἀρποκράς. οὗτος συνήθης ἦν Ἀμιωνίῳ, ἀνὴρ Αἰγύπτιος, γραμματικός, ἐπὶ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως· ὃν ἀκούσας ὁ Νικομήδης τὰ ὑπὲρ τὸν Ἀμιωνίων ἐπίστασθαι συλλαβεῖν ἠπείχετο. ὃ δὲ τὸ μέλλοντι ἀπ' ἀρχῆς εἰκάσας ἢ καὶ προπυθόμενος εὐθὺς ἀφανὴς ἐγενόνη. cf. v. Ὠραπόλλων.

- a Ἀρποκρατίων ὁ Αἴλιος χρηματίας, σοφιστής, ἔγραψε περὶ τῶν δοκούντων τοῖς ῥήτορσιν ἡγροῆσθαι, καὶ ὑποθέσεις τῶν λόγων Ὑπερίδου, περὶ τοῦ κατεψεύσθαι τὴν Ἡροδότου ἰστορίαν, περὶ τῶν παρὰ Ξενοφῶντι τάξεων, περὶ τέχνης ῥητορικῆς, περὶ ἰδεῶν.
- b Ἀρποκρατίων Ἀργεῖος, Πλατωνικός φιλόσοφος, συμβιωτὴς Καίσαρος, ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Πλάτωνα ἐν βιβλίοις κδ', λέξεις Πλάτωνος ἐν βιβλίοις β'.

o Ἀρποκρατίων ὁ Βαλέριος χρηματίας, ῥήτωρ Ἀλεξανδρεὺς, λέξεις τῶν ἰητόρων, ἀνθηρῶν συναγωγῇ.

a Ἀρποκρατίων ὁ Γάιος χρηματίας,

σοφιστής, ἔγραψε περὶ τῶν Ἀντιφῶντος σχημάτων, περὶ τῶν Ὑπερίδου καὶ Αὐσίου λόγων, καὶ ἑτέρα.

ἄρπυιαι ἀρπυκτικαὶ δαίμονες.

ἀρραβὼν ἡ ἐν ταῖς ὥραις παρὰ τῶν ὠνούμενων διδομένη πρώτη καταβολὴ ἐπὲρ ἀσφαλείας.

ἄρραιςος ὁ ἄφθατος.

ἄρρατον ἰσχυρόν, σερόν· οὕτως Πλάτων. ἀράττων δὲ πλήττων, κρούων.

Ἀρραχίων ὄνομα κύριον.

ἄρρεν καὶ ἄρρενικῶς. καὶ ἡμίανθος καὶ ἡμιγύναις, καὶ διγενής, καὶ θηλυδρίας, καὶ ἐρμαφρόδιτος, καὶ ἰθρις, οὗ ἡ ἰσχυρὸς τεθέρηται. καὶ ἄρρενωπὸς ὁ ἀνδρόγονος καὶ ὁ σερόος· λέγουσι δ' οὕτω τοὺς τὰ μὲν ἄλλα γύνιδας, ἔχοντας δὲ τι ἀνδρόμορφον. Ἰππῶναξ δὲ ἡμίανδρον τὸν οἶον ἡμιγύναικα. λέγεται δὲ καὶ ἀπόκοπος καὶ βύκηλος καὶ ἀνδρόγονος καὶ γάλλος καὶ γύννης καὶ Ἄττις καὶ ἐνονυχώδης.

Ἀρρησίσιος μοναχός, ὃς τοὺς νέους πταίσαντας οὐκ ἀφώριζεν, ἀλλὰ τοὺς προκόψαντας, λέγων ὅτι ὁ νέος ἀφορισθεὶς καταφρονητὴς γίνεται, ὁ δὲ προκόψας τῆς ἐκ τοῦ ἀφορισμοῦ ὁδύνης ταχέως λαμβάνει τὴν συναισθήσειν. Socrat. 4 23.

ἄρρητοποιία ἀσέλγεια, αἰσχροεργία.

ἄρρηφορεῖν. τέσσαρες μὲν χειροτονοῦντο τῶν εὐγενῶν, δύο δὲ ἐκρίναντο, αἵτινες ἤρχον τῆς ὕψης τοῦ πέπλου καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτόν, λευκὴν δὲ ἐσθῆτα ἐφόρων. εἰ δὲ χρυσία περιέθεντο, ἱερὰ ταῦτα ἐγίνετο. Harp.

ἄρρηφορία θυσία. εἰ μὲν διὰ τοῦ α, ἄρρηφορία, ἐπειδὴ τὰ ἄρρητα ἐν κίσεις ἔφαρον τῇ θεῷ αἱ παρθένοι· εἰ δὲ διὰ τοῦ ε, ἐρσεφορία, τῇ γὰρ Ἑρσῇ ἐπόμπευον τῇ Κέκροπος θυγατρὶ (sch. A Lys. 643). καὶ ἄρρηφόροις. καὶ ἄρρηφόροι αἱ τὰ ἄρρητα φέρουσαι μυσηρία· "ἄρρηφόροι καὶ παναγεῖς γυναῖκες." cf. v. παναγέας.

Ἀρριανός ἐποποιός, μετὰφρασιν τῶν αἰωνοποιῶν τοῦ Βεργίλιου ἐπικῶς ποιήσας, Ἀλεξανδριῶδα (ἔσι δὲ τὰ κατὰ τὸν Μακεδόνα ἐν ῥαψωδίας κδ'), εἰς Ἀτταλον τὸν Περγαμηνὸν ποιήματα.

Ἀρριανός Νικομηδεύς, φιλόσοφος Ἐπιπκῆταιος, ὁ ἐπικληθεὶς νέος Ξενοφῶν. ἦν δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀδριανοῦ καὶ Μάρκου καὶ Ἀν-

τωνίνου τῶν βασιλέων, καὶ ἄξιωμαίων με-
ταλυβῶν καὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ ὑπατεύσαι,
καθὰ φησιν Ἐλικώνιος, διὰ τὴν τῆς παι-
δείας δεξιότητι. ἔγραψε δὲ βιβλία παμπληθῆ.

ἄρχειους θηλυκῶς, τὺς ἀρρείους, ἡ
ἀρχή. ἐξηγῆνται δὲ τινες κόφινον. ἡγήτεον
οὐκ ἐκ μὲν τοῦ αὐτῷ γένους εἶναι, διάφορον
δὲ τι. λέγουσι δὲ καὶ νῦν ἔτι σωράκων τι
εἶδος ἀρρείους. sch. A. Av. 1309.

ἄρρυθμος ἀδιτύπωτος, ἀκανόνιστος,
μὴ ἔχων ῥυθμόν· ῥυθμὸς γὰρ ὁ τύπος. καὶ
ἄρρυθμως.

ἄρρυπτος.

ἄρρυτίδωτον τὸ μὴ ἔχον ῥυτίδας, αἷ-
μα γραμμῶν γήρας σημαντικῶν.

ἄρρωδία ὁ φόβος· Ἡρόδοτος (7 173)
ἄρρωδία ἦν τὸ πείθω.

Ἀρρωλος ὄνομα πόλεως.

ἄρρωσημα νόσηματος διαφέρει· ἄρρώ-
σημα μὲν γὰρ ἐστὶ νόσημα μετὰ ἀσθενείας,
τὸ δὲ νόσημα οἷσιν σφοδρὰ δοκοῦντος αἵ-
ματος. καὶ ὡς ἐπὶ τῷ σώματι εὐμεπτωσίου
τινὲς λέγονται, οἷον κατάρρους διάρροια, ἔτω
καὶ τῆς ψυχῆς εἶσιν εὐκαταφορία, οἷον
φθογγεῖα ἐλεημοσύνη καὶ τὰ παρὰ πλῆσι
(Diog. L. 7 115).

ἄρρωσία ἡ ἀσθένεια. ἄρρωσία δὲ τοῦ
σφατεῦν ἀντὶ τοῦ ἀπροθυμίας· Θουκυδί-
δης (3 15).

Ἀρσάκης Πάρθων βασιλεὺς, ὅς δούρει
πληγεῖς ἐν τῇ μάχῃ κατὰ τὴν πλευρὰν θνή-
σκει, ἀνὴρ γενόμενος τό τε σῶμα κάλλιστος
καὶ περιβλεπτότατος καὶ τὴν ψυχὴν βασιλι-
κώτατος καὶ τοῖς ἐς πόλεμον ἔργοις διαμο-
νέστατος, καὶ ἐς μὲν τὸ ὑπῆρκεν πᾶν πραό-
τατος, εἰς καθάρεισιν δὲ τοῦ ἀνδραγαθίου
ἰσχυρομένεστατος. καὶ τοῦτον Παρθυνοῖοι τε ἐς
τὸ μάλις ἐπύθθησαν, καὶ Ἀρσακίδαι οἱ
Περσῶν βασιλεῖς.

Ἀρσάκης ὁ Παρθυνοῖος τοὺς Μακεδό-
νας κρατήσαντας τῆς Περσῶν ἀρχῆς ἐτη σέξ'
ἐκβαλὼν Πάρθοις τὴν βασιλείαν παραδίδω-
κεν· ἐνθὲν Ἀρσακίδαι ἐκλήθησαν οἱ Περσῶν
βασιλεῖς.

ἄρσενι βοῶ δοκίμῳ (A Thesm. 131)

τῇ θαντασῇ φωνῇ καὶ δεδοκίμασμένη.

ἄρσειον βασιγυμῶν.

Ἀρσινὴ ὄνομα κύριον.

ἄρτῃ ἐπικρέμαται.

ἄρτάβη μέτρον Μηδικὸν σίτου, Ἀττι-

κὸς μέδιμνος.

ἄρτάρια παρ' ἡμῖν οἱ τῶν ποδῶν πῖλοι.

Ἀρτασήρας ὄνομα κύριον.

Ἀρταφέρνης ἡγεμὼν Περσῶν.

ἄρτεμής ὀλύκληρος, σώος, ὑγιής. Ἀρ-
τεμῖς δὲ ἡ θεός.

Ἀρτεμίδωρος Αὐλιδιανός (πόλις δὲ ἐστὶν
Αὐδίας ἢ Δάλδης) φιλόσοφος ἔγραψεν ὀνει-
ροκριτικὰ ἐν βιβλίοις δ', οἰωνοσκοπικὰ καὶ
χειροσκοπικὰ.

Ἀρτεμίδωρος ὁ ψευδομυρσιφάνειος ὁ
ὀψαρτυτικὰς λέξεις συναγαγών. cf. v. Τιμα-
χίδας.

Ἀρτέμιος ὁ καὶ Ἀναστάσιος, βασιλεὺς
Ῥωμαίων, ἀσθόμενος σὺλον Σαρακηνῶν ἐρ-
χεσθαι κατὰ τῆς πόλεως Ἰωάννην ἐφίσησιν
ἡγεμόνα τοῦ πολέμου, διέκρινον τῆς μεγάλης
ἐκκλησίας καὶ λογιστὴν τῶν φόρων, ὃν γενι-
κὸν καλοῦσιν· ὅς πρὸς τῇ Ῥόδῳ γενόμενος,
κατασπασιασθεὶς ὑπὸ τοῦ πληθους ἀναιρεῖται.

Ἀρτεμισία. αὕτη ἤρριπτεσε μετὰ Περ-
σῶν· δι' ἣν εἶπεν ὁ βασιλεὺς (Herodot. 8 88)
ὡς οἱ ἄνδρες γυναικες γεγόνουσιν, αἱ δὲ γυ-
ναῖκες ἄνδρες. Ἀρτεμισίαι δὲ δύο γεγόνασι,
Κυρικαὶ γένος καὶ βασιλίδες ἀμφότεραι· ὧν
ἡ μὲν πρώτη γέγονε κατὰ τὰ Περσικά, ἡ δὲ
νιωτέρα, ἥς καὶ Δημοσθένης ἐν τῇ περὶ τῆς
Ῥοδίων ἐλευθερίας μνημονεύει, θυγάτηρ μὲν
ἦν Ἐκατόμνονος γυνὴ δὲ καὶ ἀδελφὴ Μανσώ-
λου. Harp.

ἄρτεμισίος παρὰ Μακεδόσιν ὁ μῦθος.
καὶ ἄρτεμισιον ἰδίως μὲν Ὑπερίδης πολ-
λάκις ὠνόμασε τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα,
λέγεται δὲ καὶ ἄκρωτήριον τῆς Εὐβοίας, οὗ
Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος (208)
μνημονεύει.

ἄρτήρ ὑποδήματος γένος· Φερεκράτης
Γρανσίον.

ἄρτησάμενος κρεμύσας, καὶ ἄρτῃσαι
ὁμοίως. ἄρτίσαι δὲ τὸ τελειῶσαι καὶ ἀπαρ-
τίσαι διὰ τοῦ ι.

ἄρτι τὸ μέρος τοῦ παρεληλυθότος τὸ
συνάπτειν τῷ νῦν, ἐναντίως ἔχον τῷ αὐτίκα·
τοῦτο γὰρ τὸ μέλλον συνάπτει τῷ νῦν. Ἀρι-
σοφάνης Νεφέλαις (145) "ἀνῆρετ' ἄρτι" ἀντὶ
τοῦ ἐξ ὑπογούου, ἵνα αὐτὰσχεδιάξῃν δοκῶσι
καὶ πάντα ἐξ ὑπογούου λέγειν.

ἄρτι τοῦ ἀρτίως διαφέρει παρὰ τοῖς
Ἀττικοῖς. ἄρτι μὲν ἀντὶ τοῦ νῦν, ἀρτίως δὲ
ὥτ' ἐπὶ πρὸ ὀλίγου. "ἔκεινον εἴφ' ὃν ἀρτίως

εἰσήγαγε" ὁ Στρεψιάδης φησὶ πρὸς Σωκράτην (1149). καὶ ἀντὶ τοῦ νῦν τὸ ἀρτίως· "ἔτι περαινομένοις καὶ ἀρτίως ἀποβαίνουσιν ἐπιτίθεσθαι" Κρίτων ἐν Γετικοῖς.

ἄρτια ἡρμοσμένα, τέλεια, ὑγιῆ. λέγεται δὲ ταῦτα καὶ ἄρμενα. καὶ ἀρτιάζειν τὸ παιδεύειν ἄρτια ἢ περιττά· "σατήροι δ' ἀρτίζομεν" Ἀριστοφάνης (Plut. 817). καὶ ἀρτιάκις ἄρτιος ἀριθμός ὁ λβ', ἀρτιοπέριττος δὲ ὁ διχοτομούμενος εὐθέως εἰς περισπὸν ἀριθμόν, ὅσον ὁ τῶν ιδ'· τούτου γὰρ τὸ ἡμισυ ζ'.

ἀρτιδαεῖ ἀρτιμαθεῖ· "ἀργυρέον σοι τόνδε γενέθλιον εἰς τεὸν ἡμῶν πέμπω, ἀρτιδαεῖ σύμπνοον ἐργασίῃ" (AP 6 227).

ἀρτίδιον μικρὸς ἄρτος· "ὃ δὲ τινα τῶν βασιλικῶν παίδων αἰτήσας ἀρτίδιον κατεχρήσατο."

ἀρτιεπής ἀπηρτισμένος ἐν τῷ λέγειν. οὐκ ἐν ἐπαίνῳ τὸ ἀρτιεπής, κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ ἀμιαρτάνειν, ἀλλ' ὁ λάλος καὶ ἀπηρτισμένος τῇ λόγῳ. sch. Hom. X 281.

ἀρτιζόμενοι· "οἳ δὲ ἀρτιζόμενοι διεῖλον τὴν δύναμιν." "ὃ δὲ παυσοῦργος ὦν καὶ πρὸς τὸ τῆς τύχης ἄδηλον ἀρτισάμενος" (Diodor. Sic. 14 20).

ἀρτιθαλῇ νέφυστα.

ἀρτικροτεῖσθαι συμφωνεῖσθαι· "ἀρτικροτοῦνθ' οἱ γάμοι" φησὶ Μένανδρος.

ἄρτι μῦς πίττης γένεται (Demosth. 50 26), ἐπὶ τῶν ὧπ' εἰς αἰσθησιν ἐρχομένων ἐν οἷς εἰσίν.

ἄρτιος. καὶ ἄρτιοι τέλειοι, ὑγιεῖς· "ὑπὸ νόσου ποδάγρας οὔτε αἱ χεῖρες οὔτε οἱ πόδες ἄρτιοι ἐτύγγανον οὐσαι."

ἀρτίπους ὑγιεῖς τοὺς πόδας ἔχων. cf. v. ἔσθινε.

ἀρτίσμος ὁ σαφής καὶ ὁ ἡδὺ φθεγγόμενος. οὕτω Διονύσιος· "ὃ δὲ ἦν κάτοινος ἦδη καὶ οὐκ ἀρτίσμος ἔτι." cf. v. παιᾶνας.

ἀρτίτομος προπαροξυτόνως ὁ τεμνόμενος νεωσί, ἀρτιτόμος δὲ ὁ νεωστὶ τέμνων.

ἀρτιχανῇ ροῖαν τε καὶ ἀρτίχουν τόδε μῆλον" ἐν ἐπιγράμμاتي (AP 6 22).

ἀρτίως τελείως, ὑγιῶς. οὐ μόνον ἄρτι τὸ πρὸ ὀλίγου· Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις "ξένη γυνὴ γραῦς ἀρτίως ἀφριγμένη." καὶ ἀντὶ τοῦ γνησίον· (S Ai. 941) "τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φλου."

ἀρτοπωλεῖον τὸ μαγαζιεῖον ἐν ᾧ οἱ

ἄρτοι γίνονται. ἀρτοπώλιον δὲ ὁ τόπος ἐνθα οἱ ἄρτοι πιπράσκονται.

ἄρτος ὁ ψωμός. ἔσι δὲ καὶ ὄνομα τυράννου Μεσοπύλων (Thuc. 7 33), ὃν καὶ πρόξενον Ἀθηναίως ποιήσασθαι φησι Πολέμων.

ἀρτοσιτεῖ ἄρτον ἐσθλεῖ· Ξενοφῶν (Cyr. 6 2 28) "ὅς τις δὲ ἀρτοσιτεῖ, ὑδατὶ δεδευμένον τὸν ἄρτον."

ἀρτύνειν σκευάζειν, καὶ ἀρτύνοντες παρασκευάζοντες. καὶ ἀρτύναντες (Hom. M 43).

ἀρτῶ τὸ κρεμῶ.

Ἀρτώριος ὄνομα κύριον. ad Dion. Cass. 47 41.

ἀρύβαλλος. πλεκτὸν τι βαλλάντιον ὁ ἀρύβαλλος, παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ βάλλειν· ἢ μαρσίπιον. χεῖσθαι δὲ λέγεται οὐ μόνον τὰ ὑγρά ἀλλὰ καὶ τὰ ξερὰ, ὥσπερ νῦν ἐπὶ τῆς ἀμβροσίας· "εἶτα κατυσπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ ἀμβροσίᾳ κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάμνην" (A Eq. 1092).

Ἀρύβυς Ἀλκίτων μὲν ἦν υἱός, Μολοτῶν δὲ βασιλεύς. Harp.

ἀρυσάμενος ἀντλήσας.

ἀρύσιχος σκευαρόν τι.

ἀρυσρίς· (AP 6 306) "ζωμοῦ τ' ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἀρυσρίδα."

ἀρύταινα χαλκοῦν σκεῦος, ᾧ τὸ ἔλαιον ἐγχέουσιν εἰς τοὺς λύχνους. sch. A Eq. 1089.

ἀρύτεσθαι σὺν τῇ τ λέγουσιν, οὐκ ἀρύεσθαι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (273) "εἴτ' ἄρα Νεῖλον προγοῶς ὑδάτιων χερυσταῖς ἀρύτεσθε πρόχουσιν," καὶ Πλάτων Νόμοις (1 p. 636 D) "ὦν ὁ μὲν ἀρυτόμενος ὅθεν τε δεῖ καὶ ὁπόσα καὶ ὁπότε."

Ἀρνώτης ὄνομα κύριον.

ἀρχαῖα τὰ κεφάλαια τῶν χρεῶν· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1150) "αὐτοὶ τε καὶ τὰρχαῖα καὶ τόκοι τόκων."

"πυλαιοὶ γὰρ τις καὶ ἀρχαῖζων λόγος," ἀπλοῦς καὶ ἀποϊκίλος.

ἀρχαῖκόν· "οἳ δὲ τοῦ μέρους τῆς εὐσεβείας τὸ ἀπλοῦν τῷ Σπυρίδωνι καὶ ἀρχαῖκόν συνειδότες, προσέτι δὲ καὶ τὸ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καθαρώς ἄγευσον, ἐκώλυνον εἰς μέσον ἐλθεῖν καὶ τῷ σοφιστῇ συμβαλεῖν ἐπὶ συνόδου." cf. v. Σπυρίδων.

Ἀρχαιογόνοος ἀρχηγόνος δέ.

ἀρχαῖον. ἐχρήσαντο οἱ ῥήτορες τῷ ἀρχαίῳ ἐπὶ τοῦ δανειζομένου ἀργυρίου, ὅπερ

ἵπποι κατὰ τινα συνήθειαν κεφάλαιον ὀνομά-
ζουσιν. Δημοσθένης ἐν τῇ κατὰ Νικοστράτη
(20) "δανείσας ἀργύριον Ἀρχεπόλιδι ἃς οἶός
τε ἦν αὐτὸ ἀπολαβεῖν, οὔτε τόκον οὔτε τὸ
ἀρχαῖον." παρείληπται δὲ καὶ ἐπὶ τῇ παλαιᾷ·
Ἀσιάρχης ἐν τῇ κατὰ Τιμόκρον (183) "ὁ δὲ
Σόλων ὁ τῶν νομοθετῶν μάλιστα εὐδοκιμῶν
ἦσαν σώφρονες οἱ ἀρχαῖοι ἐκείνοι ῥήτορες,
ὁ Περικλῆς, ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Ἀριστείδης."
ἰσχύεται δὲ παρὰ κωμικοῖς καὶ ἐπὶ τῇ εὐθύ-
νοις.

ἀρχαῖον τὸ κιθαρίζειν (A Nub. 1361),
ἰατρῆς ἠδενὸς λόγῳ ἄξιον, ληρώδες, ἀνόητον.
ἀρχαῖος ὁ παλαιός. Ἰσοκράτης μὲν ἐν
τῇ Πανηγυρικῇ (8) τὸ ἀρχαιοτρόπως εἰπεῖν,
ισότης ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι χρῆσθαι· Δη-
μοσθένης δὲ (9 48) ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς εἰπὼν
"οὕτω δὲ ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτι-
κῶς" ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς ἔλαβεν. Harp.

ἀρχαῖος ἀντὶ τῇ εὐθείᾳ Πλάτων (Es-
thydem. p. 295) ἢ λῆρος. ἀρχαίως δὲ ἀπραγ-
μῶνως, ἀπραγματοῦτως· ἢ καὶ ἡλιθίως, εὐ-
ήθως. "μινυρίζοντες μέλη ἀρχαιομελεσιδω-
ροφρονιχῆρατα" (A Vesp. 219).

ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις,
ἐπὶ τῶν σαθρὰ καὶ παλαιὰ λεγόντων· ἢ γὰρ
διφθέρα παμπάλαιος, ἐν ᾗ δοκεῖ ὁ Ζεὺς ἀπο-
γραμῆσθαι τὰ γενόμενα. cf. v. Ζεὺς extr.

ἀρχαιότατος ὁ παλαιός νόμος.

ἀρχαιρεσία περὶ ἀρχῶν ἐκλογή· καὶ
ἀρχαιρεσίη τὸ πρὸς χάριν τῶν πολλῶν ζῆν,
ἢ τὸ ἐπιδόσεις χρημάτων ποιεῖσθαι· Ἡρό-
δοτος (6 58).

ἀρχαιρεσιάζειν Δείκαρχος τὸ ἀξιοῦν
ἑαυτὸν αἰρεθῆναι ἄρχοντα.

ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῇσι νωτέρως (Hom.
Φ 439). πολέμιον γὰρ ἄρχεσθαι δικαιοῖ τὸν
ῖον, φιλοφροσύνῃς δὲ τὸν περισβύτην.

ἀρχέγονος· "οὐκ ἤξίσωσαν τυφῆς ἦν ἡ
ἀρχέγονος φύσις νομοθετεῖ."

Ἀρχέδικος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐ-
τοῦ ἐστὶ Θησαυρὸς καὶ Διαμαρτάνων, ὡς
Ἀθηναῖος φησιν ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς
(p. 292 et 467).

Ἀρχέδικος κωμικογράφος, ὅς κατὰ
Δημοκράτους ἔγραψε τοῦ ἀνεπιμαδοῦ Δημο-
σθένους. Polyb. 12 13.

ἀρχεῖται, ἐνθα οἱ δημόσιοι χάριται ἀπό-
κινται, χωροφυλάκεια· ἢ τὰ χωρία τῶν χωρί-
ων· ἢ ἀρχαῖα ὡς Ξενοφῶν ἰσοριῶν ἢ (Cyr.
8 5 17 an 6 10) "τὰς δὲ νείους περιήγεν ἐς τὴν
ἐς τάχος γράψασαν μοῖραν τῆς περὶ τὰ ἀρ-
χαῖα διακονίας." cf. v. γράφειν ἐς τάχος.

ἄρχειν. κοινύτερον καὶ τὰς μικρὰς ἐπι-
στασίας καὶ λειτουργίας ἀρχὰς ἔλεγον, καὶ τὸ
βουλευῆσαι ἄρχει· ψιλὴ γὰρ ἐπιστάσις. Ἀρι-
στοφάνης (Plut. 917) "οὐκοῦν δικαστὰς ἐξέπι-
τηδες ἢ πόλις ἄρχειν καθίστησιν."

Ἀρχέλαος Ἀπολλοδώρου ἢ Μίδωνος,
Μιλήσιος φιλόσοφος, φυσικὸς τὴν αἴρεσιν
κληθεῖς, ὅτι ἀπὸ Ἰωνίας πρῶτος τὴν φυσιο-
λογίαν ἤγαγεν, Ἀναξαγόρου μαθητὴς τῇ Κλα-
ζομενίου· τοῦ δὲ μαθητῆς Σωκράτης, οἱ δὲ
καὶ Εὐριπίδης φασίν. συνέταξε δὲ φυσιολο-
γίαν, καὶ ἐδόξαζε τὸ δίκαιον καὶ αἰσχρὸν ἐ
φύσει εἶναι ἀλλὰ νόμῳ. συνέταξε καὶ ἄλλα
τινά.

Ἀρχέμορος ὄνομα κύριον.

ἀρχέπλουτον ἄρχοντι πλούτῳ καὶ τὴν
ἀρχαίαν τύχην ἀποληψόμενον· Σοφοκλῆς (El.
72) "καὶ μὴ μ' ἔτιμον τῆσδ' ἀποσειλητε γῆς,
ἀλλ' ἀρχέπλουτον."

Ἀρχέστρατος καὶ Ἀρχεστράτειος.

ἀρχέτυπον πρωτότυπον. καὶ ἀρχέτυ-
πος ὁ τὴν ἀρχὴν διδούς.

ἀρχή ἡ μὲν φυσικὴ ὡς λέοντος ἐν ζώοις
καὶ αἰετῶν ἐν ὀρνέοις, ἢ δὲ χειροτονητὴ ὡς
ἐπὶ βουσιλέως ἀνθρώπων. Μαρινός φησι (V.
Procli 34) "γένονε δὲ ἡμῖν ἡ ἀρχὴ οὐκ ἀρχὴ
μόνον, οὐδὲ κατὰ τὴν παροιμίαν ἡμῖς τοῦ
παντός, αὐτὸ δὲ ὅλον τὸ πᾶν."

ἀρχή. ἀρχαὶ τῶν ὅλων δύο, τὸ ποιοῦν
καὶ τὸ πύσχον· τὸ μὲν ἐν πύσχον εἶναι τὴν
ἄποιον οὐσίαν, τὴν ὕλην, τὸ ποιοῦν δὲ τὸν
ἐν αὐτῇ λόγον, τὸν θεόν. διαφέρεισι δὲ ἀρχαὶ
καὶ σοιχεῖα· τὰς μὲν γὰρ εἶναι ἀγενήτους καὶ
ἀφθάρτους, τὰ δὲ σοιχεῖα κατὰ τὴν ἐκπόρω-
σιν φθείρεσθαι. ἀλλὰ καὶ ἀσωμύτους εἶναι
τὰς ἀρχὰς καὶ ἀμόρφους, τὰ δὲ μεμορφω-
σθαι. Diog. L. 7 134.

ἀρχή ποιητικὴ εἰδικὴ τελικὴ. ὁ δὲ Ἀρι-
στοτέλης φησὶν ὅτι ἡ ψυχὴ ὅλον ἀρχὴ τῶν
ζώων ἐστίν, ὡς ποιητικὴ τελικὴ εἰδική· αὐταὶ
γὰρ εἰσιν αἱ κυρίως ἀρχαί. ὡς μὲν οὖν ποιη-
τικὴ, ὅτι αὕτη κινεῖ τὸ ζῶον μόνῃ τῇ βου-
λήσει καὶ ἐδεῖται μοχλείας τινός, ὡς εἰδικὴ
δέ, ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ εἰδοποιῶσα τὸ ζῶον καὶ
ἀπλῶς τὰ ἐμψυχα. λέγεται γὰρ τὰ ἐμψυχα
εἶδη αὐτὸ τοῦτο εἶναι κατὰ τὴν ψυχὴν· τὸ

γὰρ κρεῖττον ἐν ἐκάστῳ τῶν φυσικῶν εἰδός ἐστιν ἐκάστου, κρεῖττον δὲ ἐν τοῖς ἐμφύχοις ἡ ψυχὴ. ὥς τελικὸν δέ, ὅτι αὐτῆς ἔνεκα τὸ σῶμα. ἔστι γὰρ τὸ μὲν σῶμα ἔνεκά τε, αὐτῇ δὲ οὐ ἔνεκα. ὅθεν καὶ ἡ διοργάνωσις τῶν ζώων ἄλλη καὶ ἄλλη πρὸς τὴν ιδιότητα τῆς ἐν ἐκάστῳ ψυχῆς. ἀλλ' ἡ μὲν ψυχὴ τῶν ζώων πορωτέρω ἀρχή, ἡ δὲ φύσις προσεχῆς. τῶν δὲ ἐξ ἀνάγκης ἐπομένων τῇ ψυχῇ τὰ μὲν αὐτῇ ἀκολουθεῖ τὰ δὲ ὅλην τῷ ζώῳ, λέγω δὴ τὸ ἐκ τῆς ζωῆς καὶ σώματος. καὶ τὰ μὲν τῆς ψυχῆς πάθη ἡ νόησις· τῷτο γὰρ αὐτῆς ἴδιον. τὰ δ' ἄλλα πάθη, τὸ αἰσθάνεσθαι, τὸ φαντασιοῦσθαι θυμῶσθαι ἐπιθυμεῖν καὶ εἴ τι τοιοῦτον, κοινὰ ἐστὶ τοῦ συναμφοτέρου. Philopon. in 1 de anima, A6.

ὅτι ἐγένετο ἔλεγε ἐἶναι ἀρχὰς πάντων τῶν ὄντων, οὐσίαν ταυτότητα ἑτερότητα κίνησιν ζῴσιον. γέννη δὲ ταῦτα ἔλεγε ἐξ ἑτάως ὥσπερ τὰ παρὰ τοῖς περιπατητικοῖς, ἅτινα διήρηται ὑπ' ἀλλήλων, καὶ ἀφ' ἐκάστου σειρὰ τις ἐκδίδεται τῶν ὑπαλλήλων γενῶν τε καὶ ἐλδῶν, ἀλλ' ὥς διὰ πάντων τῶν ὄντων διήχοντα. ἔστι γὰρ ἐν πᾶσι καὶ οὐσία, καθ' ἣν ἐκάστου ἐστὶ τὸ εἶναι, καὶ ἐστὶ ταυτότης, καθὸ ἐκ μιᾶς τῆς τῶν ὄντων ἐσμὲν ἀρχῆς. ἔχομεν δὲ καὶ ἑτερότητα, ἐπεὶ καὶ πληθὸς ἐστὶ τὰ ὄντα· ὅπου δὲ πληθός, ἐκεῖ ἑτερότης. ἔστι δὲ καὶ κίνησις ἐν πᾶσι τοῖς οὐσι. κίνησιν δὲ λέγω ὃ τὴν ἀτελῆ ἐνέργειαν, ἀλλὰ τὴν ἐνεργῆ τὴν ἐκάστου. πάντα γὰρ ἔχει οἰκίαν ἐνέργειαν, καὶ αὐτὰ τὰ ἄψυχα· ἡ γὰρ θερμαίνουσιν ἢ ψύχουσι τὰ παρὰκείμενα, ἢ ὑγραίνουσιν ἢ ξηραίνουσιν, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ποιοῦσι. καὶ ἡ ζῴσις δὲ ἐπὶ πάντων θεωρεῖται. καὶ γὰρ τὰ ἀεικίνητα ζῴσεως μετέχει, οὐ μόνον τῷ τὴν ὁλότητα ἐξάναι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ μένειν ἐπὶ τῆς ἀεικινήσεως ζῴσις ἐστὶ. καθὸ ὅν μένουσι κινούμενα τὰ κινούμενα, ἢ αἰεὶ ἢ ἐπὶ τινα χρόνον, κατ' αὐτὸ τοῦτο ζῴσεως μετέχει. id. C1.

ἀρχὴ ἄνδρα δεικνυσιν, ἐπὶ τῶν πρὸ μὲν τῆς ἀρχῆς ἐπιεικῶν, ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ἀρχῇ βιαίων γενομένων. Σόλωνος δὲ εἶναι φασιν αὐτὸ ἀπόφθεγμα, Ἀριστοτέλης δὲ καὶ Θεόφραστος Βίαντος. Harp.

ἀρχὴ ἡ μισυ παντός (Hesiod. O. 40) ἐπὶ τῶν τινὸς ἀρχομένων καὶ προκοπόντων. ἀρχηγέτης ἡγεμῶν.

ἀρχήν τὰ πρῶτα, παρενθύ. "Ναρσῆν

μὲν γὰρ ὁδὲ τὴν ἀρχὴν ὑποσέσσεσθαι ὄντο." ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολλὰ λῶιον ἢ ἐτελευτήν". δηλοῖ δὲ ἡ παροιμία ὡς ἀρχομένους τινὸς καὶ πάθους καὶ ἄλλου τινὸς δεινοῦ μᾶλλον ἐσι κωλύειν ἢ ἐνυκαμίσαντος καὶ τελειωθέντος. Harp.

ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον, μηδ' εἰσεῖν ἀγὰς δῆτος ἡελίῳ, φόντα δ' ὅπως ὠκίστα πύλας Αἰδαο περῆσαι" (Theognis 425) ἐπὶ τῶν δυσυχῶς βεβιωκότων. ἀρχήσαντος ἄρξαντος.

ἀρχὴ Σκυρία, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδὲν λυσιτελὲς ἐχόντων, παρ' ὅσον πετρώδης καὶ λυπρὰ καὶ διὰ τῷτο πενιχρὰ ἡ Σκυρος, οὐδὲν γέρουσα λόγου ἄξιον. οἱ δὲ ἀπὸ Θεσέως, ὅτι ἐπιθέμενος τῇ Ἀνκομήδους ἀρχῇ καὶ πειρῶν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατακρημνισθεῖν. ὁσρακισθῆναι δὲ πρῶτον Ἀθήνησι Θεσέει ἰσορεῖ Θεόφραστος ἐν τοῖς πρῶτοις καιροῖς.

Ἀρχιάδης. οὗτος οἶος ἦν τὴν ψυχὴν ἀπεδείκνυτο. πλείων γὰρ αὐτῷ χρημάτων διηρησασμένων, ἐπειδὴ ῥῆσθετο Θεαγένη ἐπὶ παιδίον ὄντα λυπόμενον ἐπὶ τοῖς ἀπολωλόσι καὶ πεπορημένοις, "ὦ Θεάγενης" ἔφη, "θαρεῖν ἤδη σε χρὴ καὶ τοῖς θεοῖς ὁμολογεῖν σωτηρίας χάριτας ὑπὲρ τῶν σωμάτων, ὑπὲρ δὲ τῶν χρημάτων οὐκ ἀθυμητέον. εἰ γὰρ Ἀθηναῖα ἢ πολιὰς ἐκέλευσεν αὐτὰ ἀναλῶσαι παναθηναίοις, πόσου ἂν ἐπριμάμεθα τὴν δαπάνην ταύτην; ἀλλὰ τὸν παρόντα ἀγῶνα καὶ παναθηναίων ἡγεῖσθαι δεῖ καὶ παντὸς ἐτέρου λαμπρότερόν τε καὶ εὐσεβέστερον." cf. Damascius Phot. p. 349 a.

Ἀρχίας. οὗτος βουλόμενος τὴν Κύπρον προδοῦναι Δημητρίῳ καὶ φωραθεῖς καὶ ἐς κρίσιν ἀχθεῖς καλωδίῳ τῶν ἐκ τῆς αὐλαίας παραπεπετασμένων ἐαυτὸν ἀπεκρέμασε. τῷ γὰρ ὄντι διὰ τὰς ἐπιθυμίας κενοὶ κενὰ λογίζονται, κατὰ τὴν παροιμίαν· καὶ γὰρ ἐκεῖνος δόξας φ' ὑλάντα προσλήψασθαι, καὶ τὰ προϋπάρχοντα χρήματα καὶ τὸ πνεῦμα προσ-ἀπέβαλεν. Polyb. 33 3: cf. v. αὐλαία.

Ἀρχίας Συρακούσιος καὶ Μύσκελλος Ἀχαιοὺς ἤκον ἐς Δελφοὺς ἐν τῷ αὐτῷ τοῦ χρόνου, καὶ ῥητὸν ἄρα ὑπὲρ ὧν ἐμελλον οἰκίζειν πόλεων φήμην ἀγαθὴν λαβεῖν, τὸν ἐπινησθέντα αὐτοῖς τε καὶ ταῖς πόλεσιν αὐτῶν βίον. λέγει δὲ ἡ Πυθία "χώρας καὶ πόλεως οἰκίητορα λαὸν ἔχοντες ἤλθετ' ἐρησόμενοι Φοῖ-

βον, τίνα γαῖαν ἴκησθε. ἀλλ' ἄγε δὴ φρά-
ζεσθ' ἀγαθῶν πότερόν κεν ἔλοισθε, πλούτον
ἔχεν κτεάνων ἢ τερπνοτάτην ὕγίειαν." ἐπεὶ
τοῦτον ταῦτα ἤκουσάτην, Ἀρχίας ὢν φιλο-
χρήματος πλοῦτον περιβολὴν αἰρεῖται. οὐδὲ
ἐπεύσθη τῆς ἐλπίδος· παμπλούσιος γὰρ Συ-
ρακοσίων ἢ πόλις κατὰ τὴν γῆμιν τὴν Πυ-
θῶδα ἐγένετο. Μύσκελλος δὲ αἰρεῖται αὐτός
τε ὑγιαίνειν καὶ ἡ πόλις. καὶ ἀπάνητο ὢν
ᾤησε· δείγμα γοῦν τῆς ἐν Κρότωνι ὕγείας,
ρωμαλέοι τέ εἰσιν οἱ οἰκήτορες καὶ ἀθλητῶν
ἢ πόλις πολλῶν καὶ ἀγαθῶν μήτηρ ἐγένετο.
πλοῦτος ἄρα καὶ ὕγεια δῶρα ἄμφω ἐστόν,
ἄρεσις δὲ ἔρρωμένη καὶ διάνοια ὑγιαίνουσα
αἰρεῖται τὰ βελτίω. καὶ ἀπέφηναν καὶ οὗτοι
ὁ μὲν συνετώτερος ὢν, ὁ δὲ οὐ πάντῃ ἐλευ-
θέριος· τῶν γὰρ οὖν ἀγαθῶν τῶν ἀνθρωπι-
κῶν τὸ μὲν πρεσβύτερον τὸ δὲ δεύτερον, ὡς
καὶ Πλάτων (Gorg. p. 451 E) γησὶ καὶ τὸ
σολιὸν ἄδει. cf. v. ἐπινησθέντα et sch. A Eq.
1089.

α Ἀρχίβιος Ἀπολλωνίῳ γραμματικὸς τῶν
Καλλιμάχου ἐπιγραμμάτων ἐξήγησιν.

β Ἀρχίβιος Πτολεμαίου Λευκάδιος ἢ
Ἀλεξανδρεῆς, γραμματικὸς τῶν ἕως Τραϊαν-
οῦ τοῦ Καίσαρος ἐν Ῥώμῃ παιδευσάντων.

Ἀρχιγέννης Φιλίππῳ Ἀπαμεινός Συρίας,
ιατρός, μαθητὴς Ἀγαθίου, ἐπὶ Τραϊανοῦ
ιατρεύσας ἐν Ῥώμῃ, βιούς ἐτι ἔγ' καὶ συγ-
γράψας πολλὰ ἱατρικὰ τε καὶ φυσικὰ.

Ἀρχιδάμιος πόλεμος. τοῦ Πελοπον-
νησιακοῦ πολέμου τὰ πρῶτα ἐξ Ἀρχιδάμιος
ἐκλήθη πόλεμος ἀπὸ τοῦ Ἀρχιδάμου εἰς τὴν
Ἀττικὴν ἐμβαλεῖν. Harp.

ἀρχίδιον ὑποκοριστικῶς ἢ ἀρχή· Ἀριζο-
φάνης (Av. 1107) "γὰρ λαχόντες ἀρχίδιον εἴτα
βούλησθ' ἀρπάσαι τι."

ἀρχιτερεσία χωρηλασία.

ἀρχιζυλοπος ὁ ἀρχαῖος κλέπτης.

Ἀρχίλοχος. (Aelianus?) ὅτι τῶν σπον-
δαίων οὐδὲ θανόντων οἱ θεοὶ λήθην τίθεν-
ται. Ἀρχίλοχον γὰρ ποιητὴν γενναῖον τάλλα,
εἰ τις αὐτοῦ τὸ αἰσχροεπὲς καὶ τὸ κακορρή-
μον ἀφίλοι καὶ οἰορεῖ κηλῖδα ἀπορροῦσαι, ὁ
Πόθιος ἡλέει τεθνεῶτα, καὶ ταῦτα ἐν τῷ
πολέμῳ, ἔνθα δῆπου ξυνὸς Ἐννάλιος. καὶ
ὅτε ἦκεν ὁ ἀποκτείνας αὐτόν, Καλώνδας μὲν
ὄνομα Κόραξ δὲ ἐπώνυμον, τοῦ Θεῶ δέοιμε-
ρος ὑπὲρ ὧν ἔδειτο, οὐ προσήκατο αὐτόν ἢ
Πυθία ὡς ἐναγῆ, ἀλλὰ ταῦτα δήπερ τὸ θρυ-

λούμενα ἀνεῖπεν. ὁ δὲ ἄρα προεβάλλετο τὰς
τοῦ πολέμου τύχας, καὶ ἔλεγεν ὡς ἦκεν εἰς
ἀμφίβολον ἢ δοῦσαι ἢ παθεῖν ὅσα ἔπραξε,
καὶ ἤξιον μὴ ἀπεχθάνεσθαι τῷ θεῷ εἰ τῷ
ἑαυτοῦ δαίμονι ζῇ, καὶ ἐτηρᾶτο ὅτι μὴ τέ-
θνηκε μᾶλλον ἢ ἀπέκτεινε. καὶ ταῦτα ὁ θεὸς
οἰκτεῖρει, καὶ αὐτὸν κελεύει ἐλθεῖν εἰς Ταί-
ναρον, ἔνθα Τέντις τέθραπται, καὶ μειλίσ-
σθαι τὴν τοῦ Τελεσικλείου παιδὸς ψυχὴν
καὶ πρᾶνναι χροῦς. οἷς ἐπεύσθη, καὶ τῆς μή-
νιδος τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξάντης ἐγένετο· καὶ
παροιμία "Ἀρχίλοχον πατεῖς" ἐπὶ τῶν κα-
κηρόρων καὶ λοιδορῶν.

Ἀρχιμήδης Τραλλιανὸς φιλόσοφος
ἐπόμενιμα εἰς Ὀμηρον, καὶ μηχανικά.

Ἀρχίου τοῦ ἐπικληθέντος φυγαδοθήρα.

Ἀρχιππος Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος.
ἐνίκησεν ἅπαξ ἐπὶ τῆς εἰς Ὀλυμπιάδος,

ἀρχισυνάγωγος ὁ ἀρχηγός.

ἀρχιτεκτονῶ αἰτιατικῇ.

Ἀρχύτας Ταραντῖνος, Ἐσιαίου υἱὸς ἢ
Μνησάρχου ἢ Μνασαγέτου ἢ Μνασαγόρου,
φιλόσοφος Πυθαγορικός. οὗτος Πλάτωνα
ἔσωσε μὴ φονευθῆναι ὑπὸ Διονυσίῃ τῷ τυ-
ράννῳ. τῷ κοινῷ δὲ τῶν Ἰταλιωτῶν προέξη,
ζητηγὸς αἰρεθείς αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῶν πο-
λιτῶν καὶ τῶν περὶ ἐκεῖνον τὸν τόπον Ἑλλή-
νων. ἡμεῖς δὲ καὶ φιλοσοφίαν ἐκπαιδεύων μα-
θητὰς τ' ἐνδόξους ἔσχε καὶ βιβλία συνέγραψε
πολλὰ. τῶτον φανερώς γενέσθαι διδάσκαλον
Ἐμπεδοκλέους. καὶ παροιμία "Ἀρχύτου πλα-
ταγῆ," ὅτι Ἀρχύτας πλαταγὴν εὔρεν, ἥτις
ἐξὶν εἶδος ὀργάνου ἦχον καὶ ψόφον ἀποτε-
λοῦντος.

ἄρχω σου, γενικῇ.

ἄρχων. ἄρχοντες οἱ ἐννέα τίτες; Θεσμο-
θέται ἔξ, ἄρχων, βασιλεῖς, πολέμαρχος. καὶ
πρὸ μὲν τῶν Σόλωνος νόμων οὐκ ἔξην αὐ-
τοῖς ἡμεῖς δικάζειν, ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεὺς κα-
θῆξο παρὰ τῷ καλουμένῳ βονκολεῖῳ (τὸ δὲ
ἦν πλησίον τοῦ πρυτανείου), ὁ δὲ πολέμαρ-
χος ἐν Ἀνκείῳ καὶ ὁ ἄρχων παρὰ τὰς ἐπω-
νύμους, οἱ δὲ Θεσμοθέται παρὰ τὸ Θεσμο-
θέσιον. κύριοί τε ἦσαν ὡς τὰς δίκας αὐτο-
τελεῖς ποιεῖσθαι. ὕερον δὲ Σόλωνος οὐδὲν
ἔτερον αὐτοῖς τελεῖται ἢ μόνον ἀνακρίνουσι
τούς ἀντιδίκους.

ἄρχων χρόνος ἀρχηγός, προηγός· "ἄρ-
χων χρόνος πημάτων" (S Ai. 934). "τὸν ἄρ-
χοντα τῶν ἀρχομένων εἴνεκα πάντα διαπράτ-

τεσθαι δεῖν. ὁ δὲ Ἑγίλιος ἤξιον οὐ μόνον τὸν ἄρχοντα τῶν ἀρχομένων τίθεσθαι πρόνοιαν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ πρὸ ἐκείνων· ἐκάσῳ γὰρ εἶναι τὴν ἔφεσιν τῷ ἀγαθῷ πρὸς ἑαυτὸν μᾶλλον ἢ πρὸς ἕτερον. ὁ δὲ Ἰσιδώρος φησι τὸν ἄρχοντα ἢ ἄρχοντος ἀκούειν, εἰ δὲ καὶ ἑαυτοῦ φροντίδα ποιοῖτο, ὡς ἐνός γε καὶ ἑαυτῶν ἀρχομένων καὶ δεομένων προνοίας· τὸν γὰρ τοι ἄρχοντα τῷ ἀκριβεῖ λόγῳ δεῖσθαι μηδένος, ἢ δὲ ἄνθρωπος ὁ τεχνίτης, δέοιτο ἂν, οἷον ἱατρὸς τῆς ἱατρικῆς, εἰ νοσήσειεν· ἱατρικὴ δὲ οὐκ ἂν ποτε νοσήσειεν· ὁ τοίνυν οὐδὲ ὁ κατὰ τὴν ἱατρικὴν ἐσὼς ἱατρός· οὐ τοίνυν οὐδὲ ὁ κατὰ τὴν ἀρχικὴν ἐπισήμην ἄρχων ὁρώμενος. λογικώτερον δὲ εἰπεῖν ἐπιχειρητέον ὡς τὰ πρὸς τι οὐ λέγεται μόνον ἀλλὰ καὶ ἔσι πρὸς ἄλληλα. ἄρχων ἄρα πρὸς ἀρχομένους καὶ ἀρχόμενος πρὸς ἄρχοντα καὶ λέγονται καὶ εἰσὶν, ὥς ἐ' τι τὸ ἄρχειν ὠφέλει τοὺς ἀρχομένους, ὠφελήσει πρὸς ἑς καὶ τὸ ἄρχειν προβέβληται" (Damascius).

ἀρωγή ἡ βοήθεια, καὶ ἀρωγός βοηθός, ὠφέλιμος.

ἄρωμα θυμίαμα πυρεψικόν. ἄρώματα οὖν οὐ τὰ θυμιάματα οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν, ἀλλὰ τὰ ἐσπαρμένα.

ἄσαι κορέσαι, ἢ ψᾶλαι.

Ἀσαία ὄνομα ὕψους. καὶ Ἀσαῖος ὄνομα κύριον.

ἀσάμινθος ἡ πύελος, ἡ σκάφη, ἐν αἷς οἱ ἀρχαῖοι ἐλούοντο· οὐκ ἤδισαν γὰρ βυλανεῖα (Artemid. 156). παρὰ τὸ τὴν ἄσιν μι-
νύθειν.

Ἀσαμωναῖος ὄνομα κύριον.

ἄσαρ εἶδος λαχάνου, ᾧ κέχρηται οἱ ἱατροὶ εἰς θεραπείαν τῶν νοσοῦντων.

ἄσατο ἐκορέσθη, ἐνεφορήθη. περὶ Ὁρχ τοῦ Πέρσου "τὸν ἐν Μένδῃ τράγον Πανὸς ἱερὸν κατέθυσέ τε, καὶ σκευάσας ποικίλως ταύτην ὁ δυσυχῆς ἄρα τὴν διῆται ἄσατο· Αἰγυπτίῳ τε λεῶν ἀμύπολυν ἀποσπάσας γαμετῶν καὶ τέκνων ἐς Πέρσας ἤγαγεν ἀνολί-
κτως." cf. vv. Ἀπὶς et κακοῖς.

ἄσαφεία νυκτὸς ἀπολλύμενος, ὑπὸ σκοτεινότητος δηλαδὴ νυκτός, καθ' ἣν τίς τινα ἀναγνωρίσαι οὐ δύναται. ὅθεν καὶ τὸ "σελήνης τὸν ζόφον διυσαφούσης." οὕτω γέ-
γραπται ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἁγίων δισμυ-
ρίων.

ἄσαφές ἀνόητον, ἄδηλον.

Ἀσβαμαῖον ὕδωρ ἔτω καλέμενον. Philo-
lostrat. V. A. 14.

ἄσβεστος ἀκατάπαυστος.

ἀσβόλη καὶ ἄσβολος ἡ αἰθάλη τοῦ πυρός, ἡ σαυτή. "φεῦ, τοῦ τῆς ἀσβόλου" (A Thesm. 251).

Ἀσδρούβας ὁ Καρχηδονίων στρατηγός· κενόδοξος ἦν καὶ ἀλαζών καὶ πολὺν κεχωρι-
σμένος τῆς πραγματικῆς καὶ στρατηγικῆς δυ-
νάμεως. σημεία δὲ τῆς ἀκρισίας αὐτοῦ ὅτι
παρῆν ποτὲ ἐν πανοπλίᾳ πορφυρίδα θαλατ-
τίαν ἐπιπεπορημένος, ἥνικα Γολόσση συνε-
γίνετο τῷ Νοριάδῳ βασιλεῖ μετὰ μαχαιρο-
φόρων δέκα, καὶ ὅσον εἴκοσι πόδας ἀπέση
προβεβλημένος τάφρον καὶ χάρυκα, καὶ κα-
τένευε τῷ βασιλεῖ προσιέναι πρὸς αὐτόν, κα-
θῆκον γίνεσθαι τοῦναντίον. οὐ μὴν ἀλλ' ὁ
Γολόσσης ἀφελῶς ἔχων Νομαδικῶ τινὶ τρόπῳ
μόνος προσῆλθε πρὸς αὐτόν, καὶ προσεγγίσας
ἤρετο τίνα φοβούμενος τὴν πανοπλίαν ἔχων
ἦκε. τοῦ δ' εἰπόντος ὅτι Ῥωμαίους "οὐκ ἂν
ἤρ' " ἔφησεν ὁ Γολόσσης "ἔδωκας σαυτὸν
εἰς τὴν πόλιν, μηδεμίαν ἔχων ἀνάγκην." Ro-
lyb. 39 1.

ἦν μὲν οὖν καὶ φύσει σάρκινος, βαλὼν δὲ
τὴν πανοπλίαν καὶ κοιλίαν εἰλήφει, καὶ τῷ
χρώματι παρὰ φύσιν ἐπικεκαυμένος ἦν, ὥς ἐ
δοκεῖν ἐν πανηγύρει πον διατῆσθαι παρὰ
πλησίους τοῖς σιτευτοῖς βουσίν, ἀλλὰ μὴ τη-
λικαύτων καὶ τοιοῦτων κακῶν προστεῖν ὧν
οὐδ' ἂν ἐφίκοιτο τῷ λόγῳ διεξιὼν οὐδεὶς.
ὥσθ' ὅτε μὲν ἐς τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ τις
βλέψει, θαυμάζειν τὸν ἄνδρα καὶ τὸ μεγα-
λόφρον τῶν λόγων, ὅτε δὲ ἐς τὸν χειρισμὸν
τῶν πραγμάτων, τὴν ἀγεννίαν καταπλήττε-
σθαι καὶ τὴν ἀνανδρίαν. id. 39 2.

Ἀσδρούβας Καρχηδονίων στρατηγός· οὗτος κατὰ τὴν τοῦ πολέμου συμβολὴν χα-
λεπῶς ἔχων τῆς ἐπὶ τὰ Μέγαρα ἐπιχειρήσεως,
ὅσα Ῥωμαίων εἶχεν αἰχμάλωτα ἐπὶ τὸ τεῖχος
ἀγαγὼν, ὅθεν εὐσύνοπτα Ῥωμαῖοις ἐμελλε τὰ
δρώμενα ἔσεσθαι, τῶν μὲν ὀφθαλμοῦς ἢ
γλώττας ἢ νεῦρα ἢ αἰδοῖσι σιδηροῖς ἐξεῖλκε
καμπύλοις, τῶν δὲ ὑπέτεμνε τὰ πέλματα καὶ
τοὺς δακτύλους ἐξεκοπτεν, ἢ τὸ δέγμα τοῦ
λοιπῆ σώματος ἀπέσπα, καὶ πάντας ἔμπνης
ἔτι κατεκρήμνιζεν, ἀδιύλλακτα Καρχηδονίους
τὰ ἐς Ῥωμαίους ἐπινοῶν. καὶ ὁ μὲν αὐτοὺς
οὕτως ἠρέθιζε τὴν σωτηρίαν ἔχειν ἐν μόνῃ
τῇ μάχῃ, περιέσθη δ' αὐτῷ ἐς τὸ ἐναντίον ὧν

ἰκενοί· ὑπὸ γὰρ τοῦ συνειδότος οἱ Καρχηδόνοι τῶνδε τῶν ἀθεμίτων ἔργων περιδεῖς ἀντὶ προθύμων ἐγίνοντο καὶ τὸν Ἀσθρόβαν ὡς τὴν συγγνώμην σφῶν ἀγρηγμένον ἐμίσαν, καὶ μάλιστα ἡ βεβλή αὐτοῦ κατεβόα ὡς ὠρυ καὶ ἐπερήφανα δεδρακότος ἐν συμφοραῖς οὐκ αἰσ τοσαῦσδε. ὁ δὲ τῶν βουλευτῶν τινὰς ἔκτεινε, καὶ ἐς πάντα ὧν ἤδη περιδεῖς ἐς τυραννίδα μᾶλλον ἢ στρατηγίαν περιῆλθεν, ὡς ἐν τῷδε μόνῳ τὸ ἀσφαλές ἔξω, εἰ φροβερὸς αὐτοῖς εἴη καὶ διὰ τῆτο δυσειχέρητος. Appian. Lib. 118.

ἀσεβεῖς οἱ πολυθεῖαν ἢ ἀθεῖαν θρησκείοντες.

ἀσεβῶ αὐτιωτικῇ.

ἀσεβῶν παρὰ τῷ Δαβὶδ (Ps. 1), τῶν ἰὼν θεὸν ἀγνοούντων.

ἀσέλγεια ἀντὶ τοῦ πολυτέλεια· οὕτως Ἀισχίνης. ἡ ἀσέλγεια πορνεία, ἀκαθαρσία, μαορία. παρῆται δέ, ὡς φασιν, ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Σέλην πόλις ἐστὶ τῆς Πισιδίας, ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀλλήλοις ἐκονώνον. κατ' ἐπίτασιν οὖν τὸ ἀσελγαίνειν καὶ ἀσελγές οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀκολάσε ἔτατον οἱ παλαιοί, ἀλλ' ἔξιν ὅτε καὶ ἐπὶ τῷ μεγάλῳ· καὶ γὰρ ἄνεμον ἀσελγῇ λέγουσι, καὶ ἀσελγόκερος τρώγος ὁ μέγας. ἡ ἀσελγόκερος ὁ κερύττων. "πλέονες εἰσιν ἀσελγῶς" Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Πλούτῳ (360) ἀντὶ τῷ κατωφρεῖς. "Θορβέμενοι καὶ κεκαργότες μετὰ ἀσελείας, οἷον οἱ κόρακες λαρυγγίζουσιν" (cf. v. λαρυγγίζουσιν), ἀντὶ τοῦ μεγάλως φωνῆσαι. καὶ ἀσελγῆς ἐπὶ ἀνέμον ὁ σφοδρῶς πύων· "πολὺς δὲ καὶ ἀσελγῆς τίκεται ἐκεῖθι" φησὶν Ἀίλιανὸς ἐν τῷ περὶ ποικίλης ἀφηγήσεως· "γένεσις δὲ αὐτῷ αὐτῶν βουθεῖς καὶ φάρμακες, δι' ὧν ὠθούμενος ἐκπνεῖ λαβρότατος."

ἄση ῥύπος· καὶ κλίνεται ἄσης. ἡ λήνη· "καὶ τοσαύτης ἄσης ὑποπίμπλαμαι καὶ ναυτίας σῶμά τε καὶ ψυχῇ, ὥσε καὶ εἰς ἐμέτες ἱμοὶ τὴν ἀχθρῆδονα προπίπτειν," τινεῖς ῥύπθ.

ἀσηκῶρος ὁ ἀκηδυσής.

ἀσημάντα τὰ λεγόμενα ἀσφράγισα· καὶ γὰρ σημεῖα τὰς σφραγίδας ἔλεγον. καὶ ἀσημάντοις (Hom. K 485) ἀφελάτοις, οὐκ ἔχουσι σημάντορας τοὺς ἐπιστάτας. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σφραγίδων.

ἄσημον τὸ δυσγενές, καὶ τὸ μηδὲν σημαῖνον. καὶ ἄσημος ὁ ἀγενής.

Ἀσηρώθ ὄνομα κύριον.

ἄσητος ὁ μὴ ἔχων σκώληκας.

ἄσθενεια ταλαιπωρία, νόσος, ἀδυναμία. καὶ ἄσθενοντῶν ἀντὶ τοῦ ἐν ἐνδείᾳ ὄντας· τὴν γὰρ τύχην ἰδίως νόσον φασιν. Ἀριστοφάνης (Pac. 637) "τοὺς πένητας ἄσθενοντῶν."

ἄσθμα πνοή. καὶ ἀσθμάζειν ἀντὶ τῷ ἀσθμαίνειν, τουτέστι πνευσιᾷ· Βάβριος (1033) "οἷα τις νούσῳ κήμων ἐβέβλητ', ἐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων."

Ἀσία χώρα, ἡ τῆς ἀνατολῆς. καὶ Ἀσιάδος κορύμματα τῆς κιθάρας· οὕτως Ἀριστοφάνης (Thesm. 126)· ἡ Ἀσιάτιδος κορύμματα. καὶ Ἀσιήτης γῆ, τῆς Ἀσίας.

Ἀσίνιος Πωλίων· Ῥωμαῖος ἰσορίας Ῥωμαϊκῶς συντάξεν ἐν βιβλίῳ α'. οὗτος πρῶτος ἐλληνικὴν ἰσορίαν Ῥωμαϊκῶς συνεγράψατο. cf. v. Πωλίον α.

Ἀσιος ὄνομα κύριον. cf. v. πυλλάδιον.

ἀσιτω ἄσπον οὐκ ἐσθίω.

Ἀσιχίνη ὄνομα κύριον.

Ἀσιῶν τὸ ὄρος.

ἀσκαλαβώτης ὁ γαλειώτης. οὐχὶ καλαβώτην λέγουσι, μᾶλλον δὲ γαλειώτην· Μένανδρος "οὗτοισι δὲ γαλειώτης γέγων."

ἀσκάλαφος παρὰ τὸ ἀσκελές τῆς ἀφῆς, ὁ λίαν σκληρός.

Ἀσκαλωνίτης ὄνομα κύριον.

ἀσκαμυνία εἶδος βοτάνης λατρικῆς.

ἀσκαντος ἡ μικρὰ κλίνη, τὸ πτωχὸν κλινίδιον. ἡ ἀσκάντης κλίνη μὴ ἔχουσα κνήμη· κνήης δὲ ὁ ψίαθος. ἡ ὁ σκίμπος, ἡ δίφρον τι εἶδος· οἱ δὲ τὸν κράββατον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (633) "ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών."

ἀσκαρδαμυκτὶ χωρὶς τῷ μύειν, ὃ ἔξιν ἀγρίως βλέπειν. καὶ ἀσκαρδάμυκτον· Ἀριστοφάνης (Eq. 292) "βλέψον εἰς μὲ ἀσκαρδάμυκτον," τουτέστι μὴ μύσας τοὺς ὀφθαλμούς. τὸ δὲ σκαίρειν καὶ μύειν τοὺς ὀφθαλμούς καὶ πυκνῶς βλεφαρίζειν σκαρδαμύσσειν λέγεται καὶ ἰλλωπεῖν. ἀσκαρδαμυκτεῖν οὖν τὸ ἄνω βλέπειν. οἷον ἀτενές βλέψον εἰς ἐμέ.

ἀσκελές (Hom. α 68) ἀδιαλείπτως.

ἀσκέπαρνον ἄξιον, ἄγλυγον, ἀπελκῆτον, οὐκ εἰργασμένον· Σοφοκλῆς (OC 101) "κάπὶ σεμνὸν ἐξόμην βῆθρον τόδ' ἀσκέπαρνον."

ἀσκέραι ὑποδήματα Ἀττικά. ἡ εὐθεῖα ἀσκέρα.

ἄσκεινον ἀντὶ τοῦ ἀπαράσκεινον, ἄνευ ὀπλων. καὶ ὁ θεολόγος (στ. 20 p. 357 B) "βίον ἄσκεινον καὶ ἀπέριττον."

ἀσκηθῆς (Hom. K 212) ἀβλαβής, ὑγιής.

ἀσκήσασα (Hom. Ξ 179) κοσμήσασα, μετ' ἐπιμελείας ὑφάνασα.

ἄσκησιν ἀγωνίαν, καὶ ὡς ἡμεῖς τὸ δεδιέναι καὶ προσδοκᾶν τὸ μέλλον λέγουσιν. οἱ παλαιοὶ καὶ Πλάτων καὶ ἀσκητὰς καὶ ἀθλητὰς λέγουσιν.

ἄσκησις ἐγκράτεια.

ἀσκητικόν μέγα Ἀριστοφάνης (Lys. 1087) "καὶ μὴν ὁρῶ" τὸς Ἀθηναίους "ὥσπερ παλαιὰς ἀνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων θιμάτῃ ἀποσέλλοντας, ὥς φαινεται ἀσκητικόν τι χρῆμα τοῦ νοσήματος." καὶ ἀσκητικὸς φιλομαθής, φιλόσοφος.

ἀσκητὸς μετ' ἐπιμελείας κεκοσμημένος. (AP 6 219) "θηλυχίτων ἀσκητὸς ἐνσπείροισι κορύμβοις."

a Ἀσκληπιάδης Διοτίμου Μυρλεανὸς (πόλις δὲ ἐστὶ Βιθυνίας, ἡ νῦν Ἀπάμεια καλουμένη· τὸ δὲ ἄνωθεν γένος ἦν Νικαεύς)· γραμματικὸς, μαθητὴς Ἀπολλωνίου. γέγονε δὲ ἐπὶ τοῦ Ἀττάλου καὶ Εὐμενοῦς τῶν ἐν Περγάμῃ βασιλέων. ἔγραψε φιλοσόφων βιβλίων διορθωτικά.

b ἐπαίδευσεν δὲ καὶ εἰς Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου, καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τοῦ δ' Πτολεμαίου νέος διέτριψεν. ἔγραψε πολλά.

ἀσκληπείον φάρμακον, ἀσκληπιεῖον δὲ ἱερόν. καὶ Ἀσκληπιάδαι οἱ ἱατροί, ἀπὸ Ἀσκληπιοῦ, οὗτος δὲ παρὰ τὸ ἀσκελῆ καὶ ἥπια φυλάττειν τὰ σώματα. καὶ Ἀλλιανὸς "ὃ δὲ ἀθλῶς νόσῳ (περιπνευμονίαν) καλοῦσιν Ἀσκληπιαδῶν παῖδες αὐτήν) πιεζόμενος τὰ μὲν πρῶτα ἐδεῖτο τῆς ἀνθρώπων ἰατρικῆς."

Ἀσκληπιόδοτος. οὗτος ἐκ παίδων εὐθὺς ὡμολογεῖτο ὀξὺτάτος καὶ πολυμαθέστατος εἶναι τῶν ἡλικιωτῶν, ὥς καὶ πολυπραγμονῶν οὐδὲν ἐπαύετο περὶ ἐκάστου τῶν παραπιπτόντων, ὧν ἡ τε φύσις ἀπεργάζεται θανμασίων καὶ τέχνη ἐκάστη παρέχεται δημιουργημάτων. ἐν γοῶν ὀλίγῳ χρόνῳ παντάπασιν κατανενοήκει τῶν τε γραφικῶν χρωμάτων τὰς μίξεις ἀπάσας καὶ τῶν περὶ ἐσθῆτι

κοσμουμένων βαμμάτων παντοδαπῶν, ἔτι δὲ τῶν ξύλων τὰς μυριάς διαφορότητας, ὅπως αὐτῶν αἱ ἴσες ἔχουσιν εὐθύτητος πέρι καὶ διαπλοκῆς. ἀλλὰ μέντοι λίθων καὶ βοτανῶν αἱ ποικιλίαι δυνάμεις τε καὶ ἰδέαι, τῶν τε ἐν ποσὶ κειμένων καὶ τῶν σπανιωτάτων, ἀνεζητοῦντο καὶ εὗρισκοντο πάσῃ μηχανῇ. ὅχλον δὲ παρείχετο πολλὸν τοῖς περὶ ἕκαστου διατρίβουσι, παρακαθήμενός τε συχνὰ καὶ περὶ ἐκάστου ἀνθρωπίνων ἐς τὸ ἀκριβεστάτον. τὴν δὲ περὶ φυτῶν ἱστορίαν ἐπὶ μεζονος ἡγάπα τιμῆς, καὶ ἔτι μᾶλλον τὴν περὶ ζώων, τὰ τε ἐνόντα διὰ τῆς ὕψους ἀνακρίνων καὶ τὰ μὴ θνητὰ διὰ τῆς ἀκοῆς ἐξετάζων ἐπὶ τὸ μακρότατον, ὅσα τε τοῖς πρεσβύταις ἀναγέγραπται περὶ τούτων ἀναλεγόμενος. ἦν δὲ Ἀλεξανδρεὺς τὸ γένος. τοῦτον οὖν ἐπίεσμα διὰ πείρας σκληρῆς ἐν μύλῳ τὴν τε ἀγαθοειδῆ προαίρεσιν προβεβλημένον, καὶ τοῦ πατρὸς οὐ πολὺ τι λειπόμενον κατὰ τὴν εὐσεβῆ προθυμίαν καὶ τὴν πρὸς τὸ θεῖον ἀναγομένην ἐλπίδα σύντονόν τε καὶ ἐρωτικήν, φιλοσοφῆντα μέντοι ὑπὲρ ἐκείνον καὶ τῇ ἄλλῃ προπαιδείᾳ κεκοσμημένον. τοιγαροῦν ἀνέστηλεν ἐπ' αὐτοῦ ἡ πόλις τῆς Ἀφροδίτης εἰς τὸ ἱερώτερον. ἤδη δὲ καὶ ἐς τὰς ὑπερορίας ἀψήκισε τὴν ἀπόρρητον θάμιν, ἔς τε Ἀλεξάνδρειαν τὴν ὑσιριάχσαν καὶ τῆς ξωπολαχῆ τὴν μαγεύσαν. γινόμενος δὲ πρὸς τὴν σεμνὴν καὶ εὐτράπελος ἠδίστην παρείχετο τοῖς ἐντευγχαίρουσι τὴν αὐτοῦ συνδιαίτησιν. εὐφροῆς δὲ ἐκ παίδων γεγονὼς ἄχρι γήρως πολλὰ συνεισηγάκεν εἰς τὰ ἱερὰ τῆς οἰκείας γούσεως ἔκγονα μηχανήματα, ἀγύλιματά τε διακοσμῶν καὶ ὕμνους προσιθεῖς ἔσιν οἷς. οἰκονομικὸς δὲ ὢν καὶ γεωργικὸς ἀποθανόντος αὐτοῦ τῷ πατρὸς ἀπέτισε χρῆμα πολλὰ. ἐν χρηματισμῷ δὲ δικαίῳ καταστάς, ὅμως ἐν δαπανήμασι μεγάλους ἐγένετο τῆς τε ἱερᾶς εἵνεκα προαιρέσεως καὶ τῆς ἄλλης πολιτικῆς φιλοτιμίας ἀναγκαίως εἶναι δοκούσης καὶ τῷ οἴκῳ σινηθείας, ὥς ἡραγκάσθη καὶ αὐτὸς ὕψερρον ὑπόχρεων τὴν εἰσὶν καταλαπεῖν ταῖς θνηταῖσι. ταῦτα ἀναγεγράφω μοι χάρισις ὅληα ἀντὶ πολλῶν ἀποδιδόντι. ἔσιν ἐν τῷ δεισιδαιμονίᾳ. Damasc. Phot. p. 343 b.

ἀσκὸν δέρειν (A Nub. 441) ἐπὶ τῶν κατ' ἐπερβολὴν ἐπαγγελλομένων πράττειν τι. τὸ δέριμα μου εἰς ἀσκὸν ἐκδερματίζω. ὑπὲρ τῆς πιεσθῆναι αὐτὸν ἐμμένειν τοῖς ὑποκειμένοις

προσέθηκε πλέον ἢ ἐκείνοι ἐπέταξαν, καὶ λέγει καταφρονεῖν ἐκδερομένου τοῦ δέρματος· ὁ γὰρ τὰ μελῶ ἐπαγγελλόμενος ὑπομένειν ὑγιερῶς ἂν τὰ ἤττονα ὑπενέγκοι.

ἀσκοπήρα τὸ μαρσίπιον, ἥτοι τὸ σακχοπῶδιον.

ἀσκοπον ἀντὶ τοῦ ἀπροσδόκητον. καὶ ἄσιπος λώβη (SEl. 864) ἀπροόρατος· ἰσιέειν ὁ θάνατος.

ἀσκόδς ἐν πάχνη. ὁ Δαβὶδ λέγει ὅτι ἐγενήθη ὡς ἀσκόδς ἐν πάχνη. ὁ ἀσκόδς θερμαινόμενος χαννοῦται καὶ φεσώμενος ἐξογκοῦται, ἐν δὲ τῇ πάχνη σκληρύνεται καὶ πήγνυται. οὕτω καὶ τοῦ σώματος ἡ φέσις χαννοῦται μὲν τῇ τρυφῇ καὶ ἐξογκοῦται, τῇ δὲ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ ταπεινοῦται καὶ πιέζεται. καὶ τούτου μάρτυς ὁ Παῦλος, βοῶν (1 Cor. 9 27) "ἀλλ' ὑποπιέζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μή πως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένομαι." τοιγάρτοι καὶ ὁ προφήτης, ἐπειδὴ διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Σαουλ κρείττων ἦν τῶν παθῶν, εἰρήνης δὲ ἀπολαύσας τοῖς ἀπὸ τῆς τρυφῆς ἐβλάβη σκιρτήμασι, ταπεινώσας τὸ σῶμα τῶν θείων νόμων τὴν μνήμην ἀνεκνώσατο. Theodoret, in Ps. 118 83.

ἀσκόδς Κτησιφῶντος. Ἀριστοφάνης (Ach. 968) "κατὰ τὰ πάτρια τὰς χάους πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος. ὅς δ' ἂν ἐκπῆ πρώτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται." ἐν γὰρ ταῖς χοαῖς ἀγῶν ἦν περὶ τοῦ ἐκπνεῖν πρώτον τινα χοῶ, καὶ ὁ νικῶν ἐξέφετο φυλλίνῳ σεφάνῳ καὶ ἀσκὸν οἴνου ἐλάμβανε. πρὸς σάλπιγγας δὲ ἔπινον. ὁ δὲ Κτησιφῶν ὡς παχὺς καὶ προγύμνωρ ἐσκώπτετο. ἐτίθετο δὲ ἀσκόδς πεφυσημένος ἐν τῇ τῶν χοῶν ἐορτῇ, ἐφ' οὗ τοὺς πίνοντας πρὸς ἀγῶνας ἐξάναι· τὸν προπλέοντα δὲ ὡς νικήσαντα λαμβάνειν ἀσκόν. ἱππὸν δὲ μέτρον τὸ οἶον χοῶ.

ἀσκούμενος κατασκευάζων, κοσμῶν.

ἀσκοφορεῖν. ἐν ταῖς διονυσιακαῖς πομπαῖς τὰ μὲν ὑπὸ τῶν ἀσῶν ἐπράττετο, τὰ δὲ τοῖς μετοίκοις ποιεῖν ὑπὸ τῶν νομοθετησάντων προσετέτακτο. οἱ μὲν οὖν μέτοικοι χιτῶνας ἐνεδύοντο χιτῶμα ἔχοντας φοινικῶν καὶ σκάφας ἔφερον, ὅθεν σκαφηφόροι προσηγορεύοντο· οἱ δὲ ἀσῶι ἐσθῆτα εἶχον ἣν ἐβάλλοντο, καὶ ἀσκούς ἐπ' ὤμων ἔφερον, ὅθεν ἀσκοφόροι ἐκαλοῦντο. καὶ παροιμία "ἀσκιῷ μορμολύττεσθαι" ἐπὶ τῶν εἰκῇ καὶ διὰ κενῆς δεδιπτομένων.

Ἀσκραῖος ὁ Ἡσίοδος.

ἀσκιῷ αἰτιατικῇ.

ἀσκολιάζειν. ἐορτὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἤγον τὰ ἀσκόλια, ἐν ᾗ ἤλλοντο τοῖς ἀσκούς εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. δοκεῖ δὲ ἐγθρόν εἶναι τῇ ἀμπέλῳ τὸ ζῆον· ἀμέλει γοῶν καὶ ἐπιγρῆμιμα φέρεται (AP 9 75) πρὸς τὴν αἶγα οὕτως ἔχον "κῆν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως δ' ἔτι καρποφορήσω ὅσον ἐπιλεῖψαι σοὶ τράγε θυομένῳ." ἀσκολιάζειν ἔλεγον τὸ ἐπὶ τῶν ἀσκῶν ἄλλεσθαι ἔνεκα τοῦ γελωτοποιεῖν. ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θιάτρου ἐτίθεντο ἀσκούς πεφυσημένους καὶ ἀληλιμμένους, εἰς οὓς ἐναυλόμενοι ὠλίσθαινον, καθάπερ Εὐβουλος ἐν Δαμυλῇ φησὶν οὕτω· "καὶ πρὸς γε τέτοις ἀσκὸν εἰς μέσον καταθέντες εἰσάλλεσθε, καὶ καγγάζετε ἐπὶ τοῖς καταρρέουσιν ἀπὸ κελύσματος" (sch. A Plut. 1130). καὶ ἀσκολιάζοντες ἐφ' ἐνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενοι, ἡ ὑπερούμενοι τῶν κατὰ φύσιν. "ὁ δὲ ἐμοὶ δοκεῖν ὀρμῇ τῇ παρὰ τῷ Ἀσκληπιοῦ ἐς τὸν δεσπότην ἀσκολιάζων θάτερον τῶν ποδῶν ἔρχεται, καὶ ὄρθριον ἀδομένῳ τῷ πωϊῶνος τῷ Ἀσκληπιῷ ἐαυτὸν ἀποφαίνει τῶν χορευτῶν ἕνα, καὶ ἐν τάξει σᾶς ὥσπερ οὖν παρὰ τινος λαβὼν χοροδέκτη τὴν εἰσίν, ὡς οἷός τε ἦν, συνάδειν ἐπειρᾷτο τῷ ὀρνιθείῳ μέλει" (cf. νν. βουλυτός, ἔσθινε, Κυλλῆ πήραν, συνωδῶ). καὶ ἀσκολιασμός ὁμοίως τὸ ἐφ' ἐνὸς ποδὸς βαίνειν.

ἄσκιον τὸ λεῖον.

ἀσκόματα τὰ ἐν ταῖς κόμπαις σκεπασήρια ἐκ δέρματος, οἷς χρῶνται ἐν ταῖς τριήρεσι, καθ' ὃ τῆρμα ἡ κόπη βάλλεται. εἰς διφθέρας γὰρ τὰς διανοίας τὰς ἐαυτῷ γράψας ὁ Θωρυκίων ἔπεμπε τοῖς πολεμίοις ἐν τῇ Λυκωνικῇ. sch. A Ran. 366.

ἄσμια τὸ μέλος, ἡ ῥῆδῃ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ διάσμι, καὶ Σώφρων ἄττεσθαι, ὃ ἡμεῖς διάζεσθαι. μεταβολῇ τῶν δύο σ εἰς τὸ ζ ἐγένετο.

ἀσμενίζω· (Theophyl. Sim. 3 7) "οἱ μὲν οὖν τὸν ὀλεθρον ἀσμενίσαντες καὶ παρακρυσθέντες ὑπὸ τῆς ὑποσχέσεως ἤλωσαν ὑπὸ τῷ Περσικοῦ."

ἄσμενος χαίρων, ἡδέως, προθύμως. καὶ ἀσμενέζατα ἀντὶ τῷ προθυμότητα· "ἀσμενέζατα τὴν πρόκλησιν ἀποδεδεγμένοι." λέγεται καὶ ἀσμεναῖστα.

ἀσολοίκως τὸ ἀφελῶς.

ἀσπάζεσθαι αἰτιατικῇ, καὶ τὸ προσ-
αγορεύειν, ὡς ἡμεῖς, καὶ τὸ χαίρειν τινὶ ἀπλῶς
καὶ ἀγαπᾶν καὶ φιλοφρονεῖσθαι. καὶ ἀσπα-
ζόμεσθαι σὺν τῷ σ· "ἀσπαζόμεσθ' ἐρέτμια
καὶ σκαλίδια" φησὶν ὁ κωμικός. καὶ πάντα
τὰ ὅμοιου διττῶς λέγουσιν.

ἀσπάζου· Ἀρισοφάνης (Ecl. 964) "ἄνοι-
ξον· ἀσπάζου με. διὰ τοι σὲ πόνους ἔχω."

ἀσπαίροντες (Hom. μ 255) σκαρίζοντες,
κινουῦντες.

ἀσπαλία ἀλιεύς ἐργασία, καὶ ἀσπα-
λιεύς ὁ ἀλιεύς, ἀπὸ τοῦ σπᾶν τὴν ἄγραν.
καὶ ἀσπαλιεύεσθαι παρὰ ῥήτορσι τὸ ἀλιεῦ-
σαι παρ' ἡμῖν.

Ἀσπαρ πατὴρ Ἀρδαβουρίου.

Ἀσπασία. πολυθρήλῃτος γέγονεν αὕτη,
ἣν δὲ γένος Μιλησία, δεινὴ δὲ περὶ λόγους.
Περικλέους δὲ φασιν αὐτὴν διδάσκαλον ἄμα
καὶ ἐρωμένην εἶναι. δοκεῖ δὲ δυοῖν πολέμων
αἰτία γεγονέναι, τοῦ τε Σαμιακοῦ καὶ τοῦ
Πελοποννησιακοῦ. δοκεῖ δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς ἐσχη-
κέναι Περικλῆς τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ Πери-
κλέα τὸν νόθον. Harp.

ὅτι Ἀσπασίαι δύο ἑταῖραι, τῇ δὲ μιᾷ τά-
των ἐκέχρητο ὁ Περικλῆς· δι' ἣν ὀργισθεὶς
ἔγραψε τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα, ἀπα-
γορεύον δέχεσθαι αὐτοὺς εἰς τὰς Ἀθήνας.
ὅθεν ἐκείνοι ἐργόμενοι τῶν Ἀθηνῶν προσέ-
φυγον τοῖς Λακεδαιμονίοις. ἡ δὲ Ἀσπασία
σοφίστρια ἦν καὶ διδάσκαλος λόγων ῥητορι-
κῶν. ὕερον δὲ καὶ γαμετὴ αὐτοῦ γέγονεν.
sch. A Ach. 526.

a Ἀσπάσιος Βύβλιος σοφιστής, συγγρο-
νῶν Ἀριστείδη καὶ Ἀδριανῷ, ἔγραψε περὶ Βύ-
βλε, περὶ εἰσεων ἐσχηματισμένων, μελέτας,
τέχνας, ὑπομνήματα, λαλιάς, ἐγκώμιον εἰς
Ἀδριανὸν τὸν βασιλέα καὶ εἰς ἄλλας τινάς.

b Ἀσπάσιος Δημητρίου τοῦ κριτικοῦ
μαθητῆς, Ῥαβενναῖος σοφιστής, γεγονώς ἐπὶ
Ἀλεξάνδρῳ τοῦ Μαυρίου, πρὸς τοὺς φιλο-
λοιδόρους καὶ πρὸς Ἀρίστων, λόγους διαφύ-
ρους. ἡκροάσατο δὲ Πανσανίον καὶ Ἱπο-
δρόμου, καὶ ἐσοφίσενεν ἐν Ῥώμῃ, διαπρέ-
ψας μέχρι πολλοῦ. cf. Philostrat. V. S. 2 33.

c Ἀσπάσιος Τύριος σοφιστής, ἰσορικός,
ἔγραψε περὶ Ἡπείρου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἰσο-
ρίων σύμμικτον ἐν βιβλίοις κ', περὶ τέχνης
ῥητορικῆς, καὶ ἄλλα.

ἀσπασίως ἡδέως, προσηγῶς, φιλοφρόνως.

ἀσπασμός ἡ εὐχὴ παρὰ τῷ ἀποστόλῳ
Παύλῳ (1 Cor. 16 21)· "ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ
χειρί·"

ἀσπασοὶ ἄσμενοι, θεοειδεῖς. παρὰ δὲ
Καλλιμάχῳ (fr. 427) ἀσπασύς ἀσπασύς,
τουτέστι προσηγορία φιλία.

ἄσπειρον ἔχθραν ἄσπονδον μῖσος.

ἀσπιδηφόροι οἱ πολεμισταί. καὶ ἀσπι-
διώτης ὁ ἀσπίδα κινῶν. καὶ ἀσπιδόν,
ἐπίρρημα, δίχην συνασπισμοῦ. καὶ ἀσπιδο-
πηγεῖον ἐν ᾧ ἡ ἀσπίς πῆγνυται, ὅπερ ἐστὶν
ὄπλον σκουτάριον. καὶ ἡ τάξις· Ἀρισοφάνης
(cf. sch. Lys. 282) "ἔσασθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ
τρεῖς ἀσπίδας." καὶ ἀσπισήρες φυλακτῆ-
ρες· Σοφοκλῆς (Ai. 565) "ἀλλ' ἄνδρες ἀσπι-
σήρες εἰνάλιος λεώς, ὅμιν τε κοινῇ τήνδ'
ἐπισκήπτω χάριν."

ἄσπιλος ὁ μὴ ἔχων σπῖλον τινά· ἐν ἐπι-
γράμματι (AP 6 252) "μῆλον ἐγὼ εἰρούθειον
ἄσπιλον ἀρρητίδωτον."

ἀσπλαγχνος ἄτολμος, ταπεινός, δειλός,
ψυχρός· Σοφοκλῆς (Ai. 472) "μὴ τοι φέσιν
ἄσπλαγχνος ἐκ κείνης γεγώς." φέσιν δὲ ἀσθενῇ
καὶ ἀλλοίαν παρὰ τὴν τοῦ πατρός.

ἀσπονδεὶ ἄνευ φιλίας, ἢ χωρὶς θυσίας.
καὶ ἄσπονδοὶ ἐχθροὶ ἀδιάλλακτοι. Θου-
κυδίδης "οἱ δὲ τοὺς νεκροὺς ἀσπόνδους ἀπέ-
δουσιν."

ἀσπουδεὶ χωρὶς σπουδῆς. ἀσπουδῇ
δέ, διὰ τοῦ η, χωρὶς κακοπαθείας, ὡς τὸ
"μὴ μὲν ἀσπουδῇ γε" (Hom. X 304).

ἄσσω. ὅτε σημαίνει τὸ ὅσα καὶ ἄτινα,
δυσίνεται, ὅτε δὲ τὸ τινά, ψιλοῦται. (Lycor-
phron. 8) "τῶν ἄσσω θυμῷ καὶ διὰ μνήμης
ἔχω." καὶ ἄσσω γελωτοποιεῖν ἀντὶ τοῦ
τινὰ σκώπτειν. cf. v. ἀξέτις extr.

ἀσσάρια οἱ ὀβολοί. Νέμμιος ὁ πρῶτος
βασιλεὺς μετὰ Ῥωμύλον Ῥωμαίων γεγονώς
ἀπὸ σιδήρεος καὶ χαλκοῦ πεποιημένα πρῶτος
ἐχαρίσατο Ῥωμαίοις, τῶν πρὸ αὐτῆς πάντων
διὰ σκευῶν καὶ ὀβρακίων τὴν χρεῖαν πλη-
ρούντων· ἄπερ ὠνόμασεν ἐκ τοῦ ἰδίου ὀνό-
ματος νομισμῆς, ὡς φησι Τραγκύλιος. Ce-
dren. p. 148.

Ἀσσυρίηθεν ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίας.

Ἀσσύριοι. οὗτοι ἐκλήθησαν ἀπὸ τινος α
γίγαντος ὀνόματι Ἀσσύρου, ἐξ οὗπερ ἔλαβε τὴν
ἐπωνυμίαν ἢ χώραν. ἀπὸ δὲ Ἀσσυρίων καὶ
Σύροι προσσηγορεύθησαν. ἢ ἀπὸ τοῦ Ἀσσάρ
τοῦ υἱοῦ Σῆμ τοῦ υἱοῦ Νωέ, ὅς τις Ἀσσοῦρ

ἔκτισε πρῶτος πόλιν μεγάλην τὴν μετονομασθεῖσαν Νινεβί. οἱ δὲ Ἀσσυρίους φασὶ τὰς Πέρσας.

b Ἀσσύριοι τὸ ἔθνος. "ὑπηρεμούντων πάντων οὐδὲν ἐμποδῶν ἦν αὐξήσθηναι αὐτὸς ἐπὶ πλείζον. μετὰ δὲ ταῦτα πολλοὶ καὶ συνεχεῖς πόλεμοι γινόμενοι ἐπαναστάσεις τε ἐτέρων ἐφ' ἐτέροισι μυρίαὶ καὶ πόλεμοι πρὸς ἀλλήλους συνεργάζουσιν." ταῦτα ἐπὶ Καίσαρος.

Ἀσσυρίων ἀρχὴ πυλαιὰ καὶ ἐς τοὺς μεθιχὰς ἀναγομένη χρόνως ὀλίγος τινὸς ἐκράτισε τῆς Ἀσίας μέρους. εἴτα ἡ Μηδικὴ κατεῖχεν τὴν Ἀσσυρίαν χρόνον οὐ πολλὸν κατεῖχεν, ἀλλὰ κατελύθη ἐπὶ τῆς δ' γενεᾶς. Πέρσαι δὲ Μήδους καταγωνισάμενοι χρόνων οὐ πολλῇ πλέον διακοσίων ἔμειναν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ Μακεδόνων δυναστεία τὴν Περσῶν καθελοῦσα, μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἤρξατο γέρεσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν διαδόχων αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἐξησθῆναι, ὑπὸ Ῥωμαίων καταλυθεῖσα. τὰς γὰρ Ἑλληνικὰς δυνάμεις οὐκ ἄξιον αὐταῖς ἀντιπαρεξετάζειν. Ἀθηναῖοι γὰρ μόνον ἤρξαν τῆς παλαιῆς οὐ δυοῖν δέοντα ἔτη, Ἀακιδαιμόνιοι δὲ Πελοποννήσου καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος κρατοῦντες οὐδ' ὅλα ἔτη ἐπαύθησαν ἐπὶ Θηβαίων. ἡ Ῥωμαίων δὲ πόλις ἀπάσης γῆς, ὅση μὴ ἀνέμβατός ἐστι, ἐ καὶ μὲν πρὸς τοῖς π' ἔτεσιν εἰς ὑπάτους Κλαύδιον Νέρωνα τὸ δεύτερον καὶ Πίσωνα Καλπούρνιον, ἑδὲν ἀντίπαλον ἔχουσα. Dionys. Hal. 1 p. 2.

ἄσαγῆς ὁ δὴ τὸ πολυσαγῆς.

ἄσαθμεύτους· "συγχωρεῖν τὸν βασιλεῦσιν Θεοῖς ἀφροσύνην ἀφορολογήτους ἀνεπισαθμεύτους νόμοις χρῆσθαι τοῖς ἰδοῖς." cf. v. ἀνεπισαθμεύτους.

ἄσάθμητον· "τὸ ἄδελόν τε καὶ ἄσάθμητον τῆς τύχης οὐχ ὑποφωμένοι." καὶ ἄσάθμητος ἄνισος, ἄετος· "καὶ δὴ καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἄσάθμητος, ὡς εἰπεῖν, ὁ ἀνθρώπος οὗτος ἦν." "οὐ δὲ ἐπετὸλμησαν τῇ Φαλάτῃ διὰ τὴν ἀνάγκην, τὸ τῶς ἄσάθμητον σοιχεῖον ἡγοῦμενοι τῆς γῆς πισότερον ἔσσεσθαι σφισιν ἐν τῇ βίᾳ τῇ τότε." "καὶ τὸ ποιητικὸν εἰπεῖν, ἔσσεται ἡμᾶρ ὅταν πᾶσι ὁλόκληρ' ἴλιος ἰρή· καὶ τοῦτο εἰπεῖν τὸ τῶν ἀνθρώπων ἄσάθμητον εἶναι λογιζόμενος" (Polyb. 39 3). καὶ ἄσαθμητότατον, περὶ οὗ οὐδεὶς ἂν δύναται τεκμήρασθαι οὐδὲ σαθμήσασθαι, τί ποτε διανοεῖται ἢ τί πράξει.

Δημοσθένης ἐν τῇ παραπροσβείας (136).

ἄσακτί πολυσακτί, πολυδακρύτως· "τὸν νεκρὸν παραπέμπων ἔκλειεν ἄσακτί." καὶ αὐθις "ἄσακτί δὲ σὺν ταῖς παρθέναις ζέοντες ὠμαρτοῦμεν" (S OC 1646).

Ἀσάρετ' ἡ παρ' Ἑλλήσιν Ἀφραδίτῃ λεγομένη, ἐκ τοῦ ἄσρε τὴν ἐπωνυμίαν πεποιηκόσιν· αὐτῆς γὰρ εἶναι τὸν ἐωσφόρον μυθολογοῦσιν. cf. v. Σολομῶν.

ἄσαφίς· "καὶ σαφελὴ γραφὴ, χῶ μελίπνους λίβανος" (AP 6 231). καὶ παρομία "ἀνδρὸς γέροντος ἄσαφίς τὸ κρανίον."

ἄσαχυσ καὶ ἄσαφίς καὶ ὅλους τὸ πλεονάζειν τὸ ἐν ἀρχῇ τῶν τοιούτων ὀνομάτων Ἀιτικόν. (Hom. B 148) "ἐπὶ τ' ἡμῖν ἄσαχύεσσιν."

ἄσεα πόλεις. καὶ ἄσει ἡ δοτική, καὶ ἄσεος, καὶ τὸ πληθυντικὸν τῶν ἄσεων. καὶ ἄσεος σέφανος τὸ τεῖχος.

ἄσεγος ὁ μὴ ἔχων σέγην. λέγεται δὲ καὶ φλύαρος καὶ ἀνυπομόνητος.

ἄσεια λέγεις. καὶ ἄσειον τὸ πολιτικόν· (A Ran. 930) "ἄσειόν τι καὶ κατεργημένον εἰπεῖν." κωμικὴ ἢ συμπλοκή, σημαίνει δὲ τὸ κατεργημένον τὸ ἄκρως διεργασμένον. ἐν συνουσίᾳ χρῶ.

ἄσειζόμενος ἀγλαΐζόμενος, ὠραΐζόμενος, κοιμηνόμενος. καὶ ἄσεισμός τὸ συμπολιτεύεσθαι.

ἄσειος εὐσύνετος, εὐπρόσωπος, χαρίεις, καλός, γελοιώδης. καὶ ἄσειοτέρῳ ἀντὶ τοῦ συνετωτέρῳ· "ὁ δὲ καιρὸν εὐρὼν τῷ ἄσειοτέρῳ δράματι πλανῆσαι τὸν ἡπαιηκότα." καὶ ἄσειους ἄσειζόμενους, πολιτενομένους. εὐφημότερον ἄσειζεσθαι τὸ ὠραΐζεσθαι, γελωτοποιεῖν, ἄτιμα σκώπτειν. καὶ ἄσειως προεπόντως, φρονίμως.

ἄσεμφα ἀμετακίνητον, βέβαιον· ἢ ἀντὶ τοῦ ἀσεμφῆ· (AP 6 296) "ἄσεμφῇ ποδάρῃ καὶ δόνακος ἀντυκῆρας." καὶ αὐθις "οἱ δὲ ἀσεμφεῖς οὗτοι καὶ ὑπερόπτι ῥητορικῆς καὶ ποιήσεως οὐ μοι δοκοῦσιν ἐκόντες εἶναι συνέσεσθαι θεῷ καὶ ἀνθρώποις, πενίμ δὲ φύσεως μηδὲ τὰ σμικρὰ ἱκανοί" (Synes. Dion. p. 43).

ἄσενεκτί ἄνευ σεναιμοῦ· Ἀριστοφάνης (Eccl. 464) "σὺ δ' ἄσενεκτί περδόμενος οἶκοι μενεῖς."

ἄσερειος κτητικόν. καὶ ἄσερέντα ἤτοι ἄσερας ἐμπεποικιλμένους ἔχοντα. καὶ

ἀσέρων τέθριππος (Eur. Troad. 855) τὸ ἄρμα τοῦ ἡλίου. καὶ ἀσεροπητής (Hom. A 580) ὁ ἀσραπτικός.

Ἀσεροπαῖος ὄνομα κύριον.

ἄσηροι οἱ δυσυχεῖς, οἱ πένητες, οἱ εἰσύναι καὶ οἰκῆσιν μὴ ἔχοντες.

a ἄσηρ. ὅτι τῷ ἀσέρος τῆς αἰγὸς λάμψαντος σφοδροὶ πνέουσιν ἀνεμοί, ἔνθεν καὶ Ὀμηρος (B 148) "λάβρος ἐπαιγίλων."

b ἄσηρ ἄσος διαφέρει, ὅτι ὁ μὲν ἄσηρ ἔν τι ἐστὶ, τὸ δὲ ἄσος ἐκ πολλῶν συνέστηκεν. ὁ καὶ ἀσροθέτημα καλεῖται.

ἀσιβὲς ἄλσος (S OC 126) ἀδιόδεντον, ἀκαταμύχητον, ἀπροσπέλασον. καὶ ἀσιβῆ ἄβατον ποσί. Αἴας φησί (657) "μολὼν τε χῶρον ἔνθ' ἂν ἀσιβῆ χίχῳ, κρύψω τόδ' ἔγχος τοῦμόν, ἔχθισον βελών, γαίης ὀρύξας ἐνθ' αὖ μὴ τις ὄψεται· ἀλλ' αὐτὸ νῦν Ἀθῆς τε σωζόντων κύτιω." εὐρήσω, φησί, τόπων οὗ οὐδεὶς ἐπιβήσεται. ὁ Αἴας φησὶν ἵνα μὴ τις αὐτῷ ἀκολουθήσῃ. καὶ ἀσιβῆς ὁ ἄβατος ἢ ἀσφυλῆς. καὶ εὐσιβῆς ὁ καλὴν βάσιν ἔχων· "εὐσιβὲς αἰθνικὴς ἔχθροβόλοισι λήπας" ἐν ἐπιγράμμει (AP 6 23). καὶ ἀσιβήτος ἀδιόδεντος τρίβος.

ἄσικτον χωρίον τὸ μὴ ὑποκειμένον δανείῃ· ὅταν γὰρ ἐποκέται, αὐτὸ τοῦτο ὁ δανείσας διὰ γραμμῶν δηλοῖ ἐπικειμένον τῷ χωρίῳ. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ οἰκίᾳ γίνεται. Harp.

ἀσικῶς εὐσυνέτως, ἐμφρόνως· "ὃ δὲ πάντων ἀσικῶς τὴν πρόθεσιν κατανόησας, διχῇ διεῖλε τοὺς προσχωρήσαντας." λέγεται δὲ ἀσικὸς καὶ ὁ πολιτικός· καὶ "τοὺς ἀσικὸς ὁ ἄγροικος" ὁ θεολόγος φησὶν.

ἄσιπτος ἄβατος, ἀδιόδεντος· Σοφοκλῆς (Philoct. 1) "ἄκτῃ μὲν ἦδε τῆς περιρρύτου χθονὸς Ἀθήνων, βροτοῖς ἄσιπτος, οὐδ' οἰκουμένη."

ἀσισιμός πιδανολογία· "ἄποσηναι ῥητορικῆς καὶ ποιητικῆς καὶ ἀσισιμῶν."

ἄσομοι ἵπποι σκληρόσομοι· "ἄσομοι πῶλοι βίᾳ φέρουσιν" (S El. 724).

ἄσδρογους τοὺς ἀπηνεῖς - - - ἔλεον. cf. v. ἀνελετήμων.

ἄσός πολίτης.

ἄσοχῶ γενιχῇ.

ἀσράβη ὄνος ἢ ἡμίονος, ὡς Δημοσθένους κατὰ Μειδίου (133). τάχα δὲ καὶ πᾶν ὑποζύγιον, ἐφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ὀχοῦνται,

οὕτως ἐκαλεῖτο (Harp.). ἡ ἀσράβη τὸ ἐπὶ τῶν ἐφρίππων ζύλον, ὃ κρατοῦσιν οἱ καθεζόμενοι, καὶ ἀσραβηλάτης ὁ ἡνίοχος. ἡ καὶ αὐτὸ τὸ νωτοφόρον ὑποζύγιον. οἱ δὲ τὸν σωματηγὸν ἡμίονον ἀσράβην λέγουσιν.

ἀσράγαλος κυρίως τὸ συνήθως λεγόμενον, καὶ ὁ σπόνδυλος τοῦ τραχήλου, καὶ ὁ πεττικός. καὶ βοτάνη δὲ οὕτω καλεῖται. καὶ ἀσράγαλος, ὃν ἐθεάσατο Βαλτάσαρ ὁ υἱὸς Ναβουχοδονόσορ ἐν τῷ δαίπνῳ ἀναεζόμενος κατέναντι τοῦ τοίχου ὡς ἀσράγαλον χειρὸς ἀνθρώπου, γράφοντα τῇ Ἑβραϊδὶ γλώττῃ ἃ μηδεὶς ἠδύνατο γνῶναι. μετασειλάμενος δὲ τὸν Δανιὴλ παρεκάλει ἐρμηνεύσαι αὐτῷ ταῦτα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ "τὸν ἀσράγαλον ὃν εἶδες, χεὶρ ἐστὶ θεοῦ ζῶντος, καὶ ἔγραψεν ὅτι ἐμέτρησε καὶ ἐπλήρωσε τὴν βασιλείαν σου." ἀκῆσας οὖν ὁ Βαλτάσαρ ἐθλίβη, καὶ μετ' ὀλίγον ὑπὸ Δαρείῳ τῷ Μῆδᾳ ἀνῆρέθη. καὶ ἀσραγαλίζω.

Ἀσράμψυχος, ὃς βιβλίον ἱατρικὸν εἰς ὄνον θεραπείαν πεποίηκε, καὶ ὄνειροκριτικόν.

ἄσραπὴ ἔξαψις νεφῶν παρτερριβομένων ἢ ῥηγνυμένων ὑπὸ πνεύματος (Diog. L. 7 153). καὶ παροιμία "ἄσραπὴ ἐκ πυλίου" ἐπὶ τῆς οὐθενείας, παρ' ὅσον οὐδὲν δύναται αἱ ἐκ τῶν κρηνῶν καὶ πυέλων μαρμαρυγαί.

ἄσράπτω δοτικῇ.

ἄσρατεία ἡ εἰρήνη, ἐπεὶ ἐν εἰρήνῃ οὐ εἰσρατεύονται.

ἄσριες οἱ ἀσράγαλοι· "δέκω δ' ἄσριας αἶντο λάτρον" παρὰ Καλλιμάχῳ (fr. 238).

ἄσρόβακος (? Herodot. 6 69) ὁ ἀστροφύμιος.

ἄσρονομία ἡ τῶν ἄσρων διανομή. πρῶτοι Βαβυλώνιοι ταύτην ἐφεύρον διὰ Ζωροάσρον, μεθ' ὃν καὶ Ὁσάνης· οἱ ἐπέσησαν τῇ οὐρανίᾳ κινήσει τὰ περὶ τοὺς τικτομένους συμβαίνειν· ἀφ' ὧν Αἰγύπτιοι καὶ Ἕλληνες ἐδέξαντο, καὶ τοὺς γεννωμένους ἀναφέρουσιν εἰς τὴν τῶν ἀσέρων κίνησιν. καὶ ἄσροις τεκμαίρεσθαι (S OR 795) ἐπὶ τῶν μακρὰν καὶ ἐρημιον ὁδὸν πορευομένων καὶ ἄσροις σημειωμένων τὰς θέσεις τῶν πατριδῶν. καὶ ἄσρῳς ὁ ἐκ τῶν ἄσρων.

ἄσρ ἄσρος. οὐκέτι δὲ ἀνάλογον ἦμιν ἡμίσιος, ἀλλὰ καὶ ἡμίσεως.

Ἀσνάγης γραμματικὸς τέχνην γραμματικὴν, περὶ διαλέκτων, περὶ μέτρων, κανόνας

ὀνομαστικός, καὶ εἰς Καλλιμάχον τὸν ποιητὴν ἐπώνυμος.

Ἀσυνάναξ ὄνομα κύριον. καὶ Ἀσυνανά-
κτητος.

Ἀσυνάνασσα Ἑλένης τῆς Μενελάου θε-
ράπαινα, ἣτις πρώτη τὰς ἐν τῇ συνουσίᾳ κυ-
ταλίσεις εὗρεν, καὶ ἔγραψε περὶ σχημάτων
στροφισμῶν ἦν ἕτερον παρεξήλωσαν Φι-
λαίνης καὶ Ἐλεφαντίνῃ αἱ τὰ τοιαῦτα ἐξορ-
ησάμεναι ἀσελήγητα.

Ἀσυνβοώτης ὁ κῆρυξ ἐπιθετικῶς, ἀπὸ
τοῦ ἐν ἄσει βοῶν. Καλήτορα δὲ τὸν αὐτὸν
ἀπὸ τοῦ καλεῖν φασί. sch. Hom. Ω 577 et 701.

Ἀσυνγείτων πλησιόχωρος.

Ἀσυνδάμας ὁ προσβύτης, υἱὸς Μορσί-
μου τοῦ Φιλοκλέους, τραγικῶν ἀμφοτέρων,
Ἀθηναῖος τραγικός, ἔγραψε τραγῳδίας σμί,
ἐτάκτει ἰε. ἀκροασάμενος δὲ ἦν Ἰσοκράτης,
καὶ ἐτάκτει ἐπὶ τραγῳδίαν.

Ἀσυνδήμας ὁ κῆρυξ, υἱὸς τοῦ προτέρου,
τραγικός καὶ αὐτός. δράματα αὐτοῦ Ἡρακλῆς
σατυρικός, Ἐπίγονοι, Αἴας μαινόμενος, Βέλ-
εροφάντης, Τυρώ, Ἀλκμήνη, Φοῖνιξ, Πα-
λαμήδης.

Ἀσυνδρόμια παρὰ Αἰβυσσιν οἰονεὶ τῆς
πόλεως γενέθλια, καὶ θεοδαΐσια ἑορτὴ ἐν ἣ
ἐτίμων Διώνυσον καὶ τὰς νύμφας, ἕμοι δο-
κτεν, νηφάλιον τε καὶ τὴν ὑγαθὴν κρᾶσιν
αἰνιττόμενοι.

Ἀσύνιον.

Ἀσυνόμος. δέκα ἦσαν Ἀσυνόμοι, πέντε
μὲν ἐν Πειραιεῖ πέντε δὲ ἐν ἄσει, οἷς ἔμελε
περὶ τῶν ἀθλητρίδων καὶ ψαλτριῶν καὶ
κορηλόγων καὶ τῶν τοιούτων. Harp.

Ἀσύνος ὄνομα κύριον.

Ἀσυνόχεια ὄνομα πόλεως.

Ἀσυνπαλαιεύς ὄνομα κύριον.

Ἀσυνρον πόλιν. "ὅς τ' ὠκιστος ἐς Ἀσυνρον
ἡγγελιώτης" Καλλιμάχος (fr. 288).

Ἀσυνφελικτον ἀτίνακτον.

Ἀσύνγυτον. "ἡ γὰρ φέσις τοῦ ἀσύνγυ-
τον οὔτε σιδήρου ὅγῃ ζυγαὶ κατὰ λυσιν οὔτε
μὴν πάλιν τὴν διὰ πυρὸς λύσιν."

Ἀσυνλον ἱερόν το τήμιον καὶ τηρεν τὰς
ἐκείας. καὶ Ἀσυνλία τὸ πρῶγμα. (Diodor.
Sic. l. 2 p. 631) "τοῦ δὲ ἀγῶνος ὄντος δημο-
σίον καὶ μεγάλου διὰ τὴν τῶν πρεσβευτῶν
ἀσυνλίαν καὶ τὴν συνήθη παρὰ τῶν Ῥωμαίων
ἐπὶ τῶν πρεσβευτῶν μισοπονηρίαν." συλὼ δὲ
τὸ συ μακρόν.

Ἀσύνβατον ἀφιλίωτον.

Ἀσυνμφανῶς ἐπικεκαλυμμένως, ἀδήλως.
Ἀσυνμφυῇ ἀνοίκεια, ἀνόμοια. "ἡ πετρῶ-
δες τὸ ἔδαφος τοῦ ῥεῖθρου ἦν, ὑπὸ τε ἀνω-
μαλίας καὶ τῷ ἀσυνμφυῇ τὰ ὑποκείμενα ἐσε-
σθαι τοῖς ὑποτιθεμένοις."

Ἀσυνάριητον ἀσυνάρμοσον.

Ἀσυνδάσος ἀσύνπλοκος, ἀσύνζεκτος.
Ἀσυνέτους τοὺς ἀσυνειδήτους. ὧν οὐ-
δὲν ἀφρονέστερον παρὰ τῷ ἀποσύλῳ (Rom. 1
31) νοητέον. καὶ ἀσυνετῷ τὸ μωραίνω.

Ἀσυνήθης ἀσυνήθους κλίνεται.

Ἀσυνθεσία παρὰ βυσις συνθηκῶν.

Ἀσύνθετος ἀσύμφωνος, ἄμικτος. ἀσυν-
θέτους δὲ τοὺς ταῖς συνθήκαις μὴ ἐμμέ-
νοντας, ὡς ἂν πρὸς τινος σύνθωνται.

Ἀσυνθετώτατον. Δημοσθένης ἐν τῷ
παραπροσβείας (136) ἐπὶ ὄχλῳ τάττει τὸ
ὄνομα, ἀντὶ τοῦ ἀπιστότατον καὶ ἀβεβαίωτα-
τον καὶ πίσεις διὰ τὸ ἀβέβαιον οὐ τιθέμε-
νον. ἡ ἀνομόλογον καὶ ἀσύμφωνον. ὁμολο-
γίαι γὰρ αἱ συνθήκαι. ἡ ἀντὶ τοῦ ἀσυνετώ-
τατον. "Ὀμηρος δὲ ἀντὶ τοῦ ὅ μὴ δύναται
τις συνίεναι, τί ποτε φρονεῖ" φησὶ γὰρ (Z
334) "σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μεν ἀκουσον." Harp.

Ἀσύντακτον μὴ συνεταγμένον, μὴ συμ-
φραζάμενον.

Ἀσυντελής ἀσύμφορος, ἀχρήσιμος.

Ἀσύνσατον cf. v. Ἀσύνσατον.

Ἀσύνφηλον (Hom. I 643) ἀπαίδευτον,
ἀνόητον.

Ἀσφαδύστω ἀσκαρίστω, σπασμὸν μὴ
ἔχοντι. ἀντὶ τοῦ συντόμως, ὅπως καιρίας
πληγῆς γενομένης μὴ προσγενέσθαι σπασμὸν
μηδὲ πολλὴν ἐν τῇ θανάτῳ διατριβήν. σφα-
δάζειν λέγεται τὸ σπᾶσθαι καὶ σφυκελίζειν.
Σοφοκλῆς (Ai. 832) "πομπῶν Ἑρμῆν χθό-
ριον εὐ με κοιμίσει ξδν ἀσφαδάσῃ καὶ τα-
χεῖ πηδῆματι πλευρὰν διαρρήξιντα τῷδε φρα-
σγάνῳ." παραδεδομένον δὲ κατ' ἰσορίαν ὅτι
κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ Αἴας,
κατὰ δὲ τὴν μισοχάλην μόνῃν τραυτός, διὰ
τὴν Ἡρακλέους λεοντῇ σκεπάσαντα τοῦτο
τὸ μέρος ἀσκέπασον ἑῷσαι διὰ τὸ περικε-
σθαι ἐκέισε τὸν γωρυτόν.

Ἀσφάλισαι φύλαξαι σαντόν. ἀσφαλιζω
γὰρ τὸ φυλάττω.

Ἀσφαλτίτις λίμνη, ἔνθα ἡ ἀσφαλτος
γίνεται. ἀσφαλτος δὲ ξηρίον ἐστὶ πύττη ὁμοιον,

χρῶνται δὲ ταύτῃ καὶ οἱ ἰατροί. καὶ ἀσφάλ-
τωσις ἢ πίσσωσις.

ἀσφάραγον φάρυγγα, σόμαχον, λαιμόν.
λέγεται καὶ τὸ ἀκανθῶν ἀποφνόμενον βλά-
σημα. ἔξι δέ τι καὶ βοτάνης εἶδος ἀσπάρ-
γος, πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτήδειον. οὕτω
μὲν οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ φ τὴν λέξιν προφέ-
ρουσιν· οἱ δὲ πολλοὶ μὴ ἀκριβοῦντες διὰ τῆ
π λέγουσι. καὶ ἀπλῶς τὰ τῶν λαχάνων ὀρ-
μενα ἀσπαράγους καλοῦσι.

ἀσφὸδέλος σκιλλῶδες φυτόν, φύλλα
ἔχον μακρὰ καὶ ἀνθέρικον ἐσθιόμενον· καὶ
τὸ σπέρμα δὲ αὐτοῦ φρυγόμενον καὶ ἡ ῥίζα
κοπτομένη μετὰ σύκων πλείστην ὄνησιν ἔχει.
Περσεφόνης καὶ χθονίων ἱερὸν· καὶ Ῥόδιοι
τὴν κόρην καὶ τὴν Ἀρτεμιν ἀσφοδέλῳ ξέ-
φθοι. προπαροξυτόνως δὲ ἀναγνώσκον· "ὅδ'
ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ"
(Hesiod. O. 41). τὸν δὲ τόπον ἐν ᾧ φύεται
ὀξυτονητόν, ὥς καὶ παρ' Ὀμήρῳ (λ 538)
"κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα."

ἀσχαλίδουσι.

ἀσχύλλων ἀδημονῶν, λυπούμενος, χα-
λεπαίνων. "ὃ δὲ ἥσχαλλεν ὥς παρενδοκιμέ-
μενος ἐκ νέου τριχῶν μόνων καὶ τῆς ἄλλης
φροντίζοντος σωμιαστίως" (cf. v. Ἀρμῦτος).
καὶ αὖθις "ὃ δὲ ἀσχύλλων τῇ ἀτιμίᾳ καὶ
ἀπανθήσους ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις, ἥ ποδῶν ἐλ-
χεν ἀνέθορε" (cf. v. Μέλαιτος). καὶ ἀσχα-
λόωντα (Hom. X 412) ἀδημονοῦντα.

ἀσχετον ἀκράτητον, καὶ ἀσχετῶς ἀ-
μέτρως.

ἀσχολος ὁ μὴ εὐκαιρῶν· σχολή γὰρ ἡ
ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένη εὐκαιρία. (M. An-
t. 1 12) "μηδὲ χωρὶς ἀνάγκης λέγειν πρὸς
τινα, ἣ ἐν ἐπισολῇ γράφειν, ὅτι ἀσχολὸς εἰμι,
μηδὲ διὰ τοιούτου τρόπου συνεχῶς παραι-
τεῖσθαι τὰ κατὰ τὰς πρὸς τοὺς συμβιῶντας
σχέσεις καθήκοντα, προβαλλόμενον τὰ περιε-
σῶτα πράγματα." καὶ ἀσχολοῦμαι καὶ
ἀσχολεῖται καὶ ἀσχολεῖσθαι. πάντα
ταῦτα Μένανδρος λέγει, Φιλήμων δὲ καὶ
ἀσχολεῖ.

ἀσώματον. ὅτι διττόν, τὸ μὲν τῷ ἀρι-
θμῷ, ὥς οἱ ἄγγελοι, οἷον Μιχαὴλ Γαβριήλ·
ἀριθμῷ γάρ· τὰ δὲ οὐ, ὥς τὰ καθόλου.

Ἀσιωπὸδωρος καὶ Αἰδυμαχίας ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ ἐπὶ σμικρότητι σώματος διεβέ-
βληντο. sch. A An. 17.

Ἀσιωπὸς ποταμὸς Θηβῶν.

ἀσωτία ἡ ἁμαρτία. ἐκάτερον ὁμοίως
ἀποσρέφεσθαι, τό τε δέον μὴ ποιεῖσθαι ἀνά-
λωμα καὶ τὸ μὴ δέον ποιεῖσθαι, ὥς τοῦτο
μὲν ἀσωτίαν οἶσαν, εἴτε μείζω εἴτε φανλο-
τέρων, ἐκείνο δὲ σμικρολογίαν. καὶ ἄσωτος
ὁ ἐξώλης, ὁ σπύζεσθαι μὴ ὀφειλὼν. Σοφοκλῆς
(Ai. 190) "ἢ τῆς ἀσώτου Σισυριδῶν γενεῆς."
καὶ ἀσώτως αἰσχροῦς.

Ἀσωχαῖος ὄνομα κύριον. καὶ Θηλυκὸν
Ἀσωχὴ ὄνομα πόλεως. καὶ Ἀσωχίς ὄνομα
κύριον. καὶ Ἀσωχίν ὄνομα πόλειος. Ioseph.
de vita sua 41 et 45.

ἀτάκτημα ἀταξία· "τοῦ μηδὲν ἀτάκτη-
μα γενέσθαι περὶ τὴν ἀρχήν." καὶ ἄτακτοι.
ἐν τῇ τῶν πλειόνων συνηθείᾳ οἱ περιέργοι
καὶ παρὰ τὸ προσήκον τι ποιοῦντες ἄτακτοι
προσαγορεύονται· οἱ ῥήτορες δὲ καὶ τὰς ἐν
πολέμῳ συμβολῆς γενομένης μὴ κατὰ τάξιν
τὴν συμβολὴν ποιήσαντας, ἀλλ' ὥς ἔτυχεν,
εἰκῇ καὶ φύρδην. cf. Lex. Seg. p. 216 12.

ἀταλαιπώρον ἄπονον. ἡ τὸ ἐξ ἐτοίμου
λεγόμενον καὶ οὐ μετὰ ἀποδείξεως. ἡ τὸ εὐ-
χερὲς καὶ φανερόν. Αἰλιανὸς "εἰ τι τῆ προ-
τέρου λόγον ὀγιῆς ἦν, ἀλλ' ἐκεῖνός γε ἀβυ-
σανίσιν γραφῇ τε καὶ ἀταλαιπώρῳ τῆς ἀλγ-
θείας ἀκοῇ διεσπυρμένος ἐκ τὸ πλῆθος ἀλῆται
ἄλλως. ὃ δέ μοι ἀληθὲς ὦν." καὶ ἀταλαι-
πώρως ῥαθύμως, ὀλιγώρως· Ἀριστοφάνης
Λαυκάσιν "οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἡ
ποίησις δέκεται."

Ἀταλάτη Ἀκάσου γυνή, ἣτις Πηλέως
ἐρασθεῖσα λόγους ὑπὲρ μίξεως εἰσφέρει, ἀναι-
νομένου δὲ δέισασα μὴ μιν κατεῖποι πρὸς
τὸν ἄνδρα, ὑποφθάσα αὐτὸν προσδιαβάλ-
λει ὥς εὐνηθῆναι οἱ ἐθέλοντα. ὃ δὲ λόγον
ὑφείσας ἐπεβούλευσε Πηλεΐ. καὶ ὅς αἰσθό-
μενος εἰς πόλεμον κατέβη πρὸς αὐτόν, ἐπι-
καλεσάμενος βοηθὸς τοὺς τε Τενδαρίδας
καὶ Ἰάσωνα ἐχθρὸν ὄντα ἐκείνῳ, γίλος αὐτὸς
ὦν διὰ τὸ σύμπλους ἐν τῇ Ἀργοῖ γεγενέναι·
καὶ τὴν τε Ἰωλκὸν αἰρεῖ, καὶ τὴν Ἀκάστου
γυναικα σφάττει. Nicol. Dam. p. 446.

ἀτάλαντον ἶσον, παραπλήσιον.

ἀταλὰ φρονέων (Hom. Σ 567) νήπια,
ἀπαλά.

ἀταλῆσιν (Hom. Υ 222) ἀπαλαῖς, νο-
γναῖς. καὶ ἀταλόψυχος· ἐν ἐπιγρῶμμιτι
(AP 5 297) "ἡθεοῖς ἀκ ἔξι τύσος πόνος ὁπ-
πόσος ἡμῖν ταῖς ἀταλοψύχοις ἔχραι θηλυ-
τέραις."

ἀτάλλων τρέφων· Σοφοκλῆς (Αἰ. 558) "κούφοις πνεύμασιν βύσκου, νέαν ψυχὴν ἀτάλλων." Αἴας φησὶ πρὸς τὸ ἴδιον τέκνον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σκιρτῶν.

ἀταμίευτον ἀδιοίκητον καὶ ἀφύλακτον, ἢ ὥπερ οὐκ ἔστι ταμιεῖον. λέγεται δὲ οὕτως καὶ τὸ πρόχειρον καὶ ἐν ἐτοιμίᾳ.

ἀτάρ καὶ δῆ, ἢ πλὴν, ἕτε δῆ. ἢ ὁμοῖος. ἢ ἀντὶ τοῦ δέ.

ἀτάρβητος ἄφοβος, ἄτρομος. καὶ ἀτερβήτως ἀντὶ τοῦ ἀνεμιένως παρὰ Σοφοκλῆ· (Αἰ. 197) "ἔχθρων δ' ὕβρις ἀταρβήτως ὁρμᾷ."

ἀτάρ δῆ πλὴν ὁμοῖος.

Ἀταρνεύς πολυχρόν τι καταντικρὺ Ἀθροῦ κείμενον. καὶ Ἀταρνεΐτης.

ἀτάρ οὖν διὰ τοῦτο οὖν.

ἀτάρ ὡς εἶτα δῆ, ὁμοῖος.

ἀτάσθαλα ἄδικα, ἁμαρτωλά. καὶ ἀτασθαλία· (cf. v. παρείκοι) "ὁ δὲ Τρῳιδανὸς ἦγν' ἔμεν, εἰ παρείκοι, ἐξελεῖν τὸ ἔθνος, εἰ δὲ μή, ἀλλὰ συντρίψας γε παῦσαι τῆς ἄγαν ἀτασθαλίας." καὶ ἀτάσθαλον ἄδικον, παράνομον· Εὐνάπιος (p. 99 Nieb.) "γυναικῶν δὲ ὕβρις καὶ τὸ ἀτάσθαλον εἰς παιδας εὖ γεγονότας συνεκρυώθη καὶ νόμος εἶναι."

ἀτασθαλία ἢ φρενοβλάβεια. "τῶν τις νεισι καταλεγέντων εἰσρωτῶν ὑπὸ νεότητος καὶ ἀτασθαλίας ἐπιθυμῶν τῶν ἄρτων." Αἰλιανός "ὁ δὲ Σερελιος πολλὰ καὶ ἀτάσθαλα ἐδρασέντο κατὰ τοῦ Πιύλου."

ἀταυρώτη ἀντὶ τοῦ ἄγνῃ καὶ ἄμικτος· ταῦρος γὰρ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός, καὶ διὰ τοῦτο ἀταυρώτη ἢ ἄγνῃ. ἢ ἄμικτος γάμου καὶ ἄζυγῆς· καὶ βοώπις ἢ "Ἡρα καὶ ζυγία καὶ γαμηλία. ἐπειδὴ οἱ ταῦροι κατωφερεῖς. "οἴκοι δ' ἀταυρώτη διᾶξω τὸν βίον" (Α Lyb. 217).

ἄτε ὡς ἄν.

ἄτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν ὁ μὴ βρεχόμενος μηδὲ προϊέμενος παρηγορίαν, ἀλλὰ σκληρὸς ὢν ὡς ἡ πέτρα ἢ ἄλλο τι τῶν σκληρῶν, ὡς μηδὲ ὑπὸ ὕδατος βρέχεσθαι. Σοφοκλῆς (OR 336) "ἀλλ' ὦδ' ἄτεγκτος κατελεύτητος φανείς" ἀντὶ τῆ ἀσυμπαθῆς, ἀδάκρυτος· τέργειν γὰρ τὸ βρέχειν. ἀτελεύτητος δὲ δυσσεβίωτος, δυσπαράκλητος, ἀμειλίχος. καὶ αὐθις (Dionys. Hal. 8 45) "ὁ δὲ Μάρκιος ἄτεγκτος ὢν καὶ σερός, οἷος ἅπασιν τοῖς ἀνιαιροῖς ἀντέχειν, ὥχτο φερόμε-

νος ὑπὸ τῶν παθῶν ἐπὶ τὸ ἀνθρώπινον." καὶ αὐθις "λίθους τῶν ποδῶν ἐξυρτήσαντες ἔρριψαν εἰς τὸ πέλαγος ἀτέγκτως καὶ ἄφειδώς." ἀτέγκτοις τοῖς μήτε δακρῦσαι μήτε ἰδροῦσιν, ἀβρόχοις· Αἰλιανός "ἐς οἰκτὸν γε μὴν καὶ δάκρυα ἐμβολοῦσαι πάντας, ὡς καὶ τοὺς ἀτέγκτους τε καὶ ἀτεράμοντας τέρξαι." καὶ ἀτέγκτως ἐσχάτως· "καὶ τὰ μὲν πρώτῃ ἴρκειαι ἐπειρῶντο αὐτὸν προῦναι καὶ ἀντέχειν τῆς ὁρμῆς· βιαίως δὲ καὶ ἀτέγκτως διακειμένῃ, τῶν μὲν ἀπορρήτων καὶ ἂ μὴ ἰδεῖν λῶον ἦν, τούτων οὐκ ἐκοινῶνον οἱ, τῶν δὲ πρώτων καὶ ἐξ ὧν οὕτε τοῖς Θεουσαμένοις οὕτε τοῖς δεῖξασιν ἐμελλέ τι ἀπαντήσεσθαι δεινόν, παρῆσαν οἱ βλέπειν ταῦτα." καὶ αὐθις (cf. v. Ἐπίκτητος) "ἱκανὰ πείθειν καὶ δυσωπεῖν τὰς ψυχὰς τῶν μὴ παντάπασιν ἀτέγκτους καὶ ἀτεράμοντας ταύτας ἐχόντων." Αἰλιανός "ἦν δὲ ἄτεγκτος ὁδε ὁ παῖς καὶ ἀμειλίχτος, καὶ οἱ ἐπέταττεν ἐπίπονα καὶ κινδύνων ἐχόμενα τῶν ἐσχάτων" (cf. v. Μέλητος). ἀτέγκτου· (cf. v. κωμάσαι) "ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικότερας τε καὶ ἀτέγκτου μοίρας."

ἄτε δῆ ὡς δῆ.

ἀτέκμαρτον ἀτελείωτον, ἀκαταξόχασον. Ἀριζοφάνης Ὀρσιον (169) "ἄνθρωπος ἀσάθμητος πετόμενος ἀτέκμαρτος," οἷον σημειῖον διὰ τῆς πτήσεως οὐκ ἐμπαίνων· περὶ τοῦ Τέλεου φησὶν. Εὐνάπιος δὲ λέγει (p. 48 Nieb.) "τῷ τε ἀξιώματι τῶν συνιόντων ἐθνῶν καὶ τοῖς μεγέθεσι τῶν παρασκευῶν ἐπὶ μέγα προβήσεσθαι πολυτρόπων συμφωρῶν καὶ ἀτεκμάρτου τύχης προσδοκηθεῖς," ἀκατανόητε.

ἀτεκνία ἢ λήθη· Δουβίδ "ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου," ὡς διὰ τῶν τέκνων φυλαττομένης τῆς μνήμης. Theodoret. in Ps. 34 12.

ἀτεκνῶ αἰτιατικῇ.

ἀτέλεια ἀλειουργησία.

ἀτέλεξος ἀμύητος, βέβηλος, ἀνοργίξος, τελετὴς μὴ πεποιημένος. Αἰλιανός (cf. v. ἐξεφοῖτα et λίχνος) "μυσηρίων τελουμένων τοῖν θεοῖν ἀτέλεξος μὲν ἀνθρώπων ἀνόσιος δὲ ἐκ ἐβουλήθη μυηθῆναι κατὰ τῆς νόμους, ἀλλὰ δοῦναι πολυπραγμοσύνης δυσχερὲς ἀρρωσθήματι χάριν, καὶ ἐπὶ τινος ἀνελεθῶν λίθου ἑώρα τὰ γινόμενα· ἐκ γὰρ τοῦ λίθου κατώλισθε, καὶ βιαία τῇ πληγῇ περιπεσῶν ἀπέθανεν."

ἀτελεύτητον ἀτελείωτον.

ἀτελῇ ἀδάπανα, ὡς πολυτελῇ τὰ πολυδάπανα.

ἀτενές εὐθύ, συνεχές, παντελῶς, καθόλου, παραχρημία, ἄγαν, ἰσχυρῶς, ἀρελῶς. ἢ πᾶν προσεχῶς.

ἄτερ ἐκτός, χωρίς.

ἄτερα θάτερα.

ἀτέραμινον (Hom. ψ 167) σκληρόν, δυσμετάβλητον.

ἀτεράμονες, οὐχὶ ἀτέραμινοι, καὶ τὸ ἐνικὸν ἀτεράμων, οὐχὶ ἀτέραμνος, καὶ ὁσπρια ἀτεράμονα, ἔχῃ ἀτέραμινα. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέσιν (181) "ἀτεράμονες, μαραθωνομάχοι, σπενδάμινοι." καὶ ἀτεράμων ἀκαταπόνητος, σκληρός. Ἀλλιανός "ὃ δὲ ἀτεράμων ὢν ἀπέσπαστο ἄρα τὸ δῖσρον." "ἔδειξεν δὲ ἦν οὕτως ἀτεράμων . . . ῥέονσι λόγοις" (cf. γ. Ὀλυμπκος).

ἀτεράμων λίαν σκληρός, μὴ τειρόμενος, ἀνένδοτος. κυρίως δὲ τὰ μὴ ἐψόμενα τῶν ὁσπρίων ἀτεράμονα λέγονται, ὅσον ἔχ ἁπαλά.

ἀτερμάτις (ἀπ ἀνερι-) ἀβέβuiος, ἀθεμελίωτος.

ἄτερος ὁ ἕτερος. "καὶ τούτων ἕτερος τῶν ἀνδρῶν." (Procop. Pers. 27) "ὃ δὲ Ἰουλιανὸς τῶν πρέσβειων ἕτερος ἀπεῖπεν ἄπυσιν μὴ διδόναι χρήματα τοῖς πολέμοις."

ἀτέχνους ἀπανούργοις, ἢ ἀπείροις. καὶ ἀτέχνως βαρυτόνως ἀντὶ τοῦ ἄνευ τέχνης, ἁμαθῶς, ἀμελῶς. ἐπὶ δὲ τοῦ περισπωμένου ἀτεχνῶς ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. τέχνη γὰρ ὁ δόλος. "δεῖται τοῦ θεῖς συμβουλὴν ἀτεχνῶς ἱερὰν πυρροσχεῖν αὐτῇ καὶ διδάξαι περὶ τῶν πρηνέων."

ἀτεχνῶς περισπωμένως ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, ἀπλῶς, χωρὶς πανουργίας, σαφῶς. ἢ βεβαίως. ἢ ἀσφαλῶς. ἢ φανερώς, οἰονεῖ ἀτενῶς, περισσοῦ ὄντος τοῦ γ. ἢ ἀντὶ τοῦ τελείως, καὶ ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς, καὶ ἀντὶ τῆ καθάπαξ, καὶ ἀντὶ τοῦ παντελῶς. ἔτω Πλάτων (sch. p. 326). "εὐδαιμονῶν ἀτεχνῶς τὴν Ἀριστοτέλους εὐδαιμονίαν." καὶ αὐθις "οὐκ ἂν διαλεχθεῖτην ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, εἰδ' ἂν ἀπαντῶν" (A Nub. 424), ἢ ἀτεχνῶς ἀντὶ τοῦ ὅλως καὶ συνόλως, ὅσον ἀδόλως. τέχνας γὰρ ἔλεγον τοὺς δόλους. Ὀμηρος (θ 296) "ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ τεχνήεντες ἔχοντο."

ἄτη ἡ βλάβη. Ὀμηρος (T 126) "αὐτίκα δ' εἰλ' ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμιοιο." ἀπὸ τῆς ἐνυτοῦ κεφαλῆς εἴλε τὴν ἄτην, ἢ "κατ'

ἀνδρῶν κράατα βαίνει" (ih. 93). ἄτη δὲ ὁ διάβολος, ὁ ἀντικείμενος. Σοφοκλῆς (El. 233) "ἀλλ' οὐκ εὐνοία γ' αὐδῶ, μήτηρ ὡς εἴ τις πειρή, μὴ τίττειν ἄτην ἄταις." καὶ αὐθις Σοφοκλῆς (Ai. 121) "ἐγὼ μὲν οὐδὲν οἶδ', ἐπιπτερω δὲ νῦν δύσθηον ἔμψης, καίπερ ὄντα δυσμενῇ, ὁδάνεκ' ἄτη συγκατελένκεται κακῇ."

ἀτημελία ἡ καταφρόνησις, ἡ ἀμέλεια. Ἀγαμέμνιος (5 13) "τὴ γὰρ μακρὴ τείχη πολυλαχοῦ ὑπὸ χρόνου καὶ ἀτημελίας ἐπεπτῶχει, καὶ διελέλυτο ἡ τοῦ μεγίστου ἐρύματος οἰκοδομία." καὶ ἀτημελήτορας (Aeschyl. Ag. 891) ἀπρονοήτους, λίαν ἡμελημένους.

ἀτηρότατον Σφηξί (1339). Πλάτων δ' ἐν Φῶνι ἀτηρίας. καὶ ἀτηρόν Ἀριστοφάνης. "οὐ γὰρ ὁ γέρον ἀτηρόν ἦν κακόν;" καὶ αὐθις "οὐ δὲ ἐγέλων γέλων ἀτηρόν," βλαβερόν.

ἀτίθασον ἀνήμερον.

ἀτιμαγέλου μὴ συναγελαζομένου. (AP 6 255) "κέρως βομιυλγὸς ταύρου κλύσσειν ἀτιμαγέλου."

ἀτιμάζω τὸ καταφρονῶ, τὸ ἀναδύομαι. Ἀλλιανός "ταυτὰ τοι οἱ Διόσκουροι ἐκ ἡτίμασάν οἱ φανῆναι πάλιν." καὶ ἀτιμῆσαι ἀτίμως ὑβρίσαι. "ὃ δὲ Δημοσθένης ἐδέετο συγγνώμην τῷ παιδί καὶ μὴ αὐτὸν ἀτιμῆσαι."

ἀτίμητος ἀγών, ἐφ' ᾧ τίμημα ὠρισμένον ἐκ τῶν νόμων οὐ κεῖται, ἀλλ' οἱ διακάζοντες ἐτιμῶντο τί δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. ὃ δὲ τιμητός, ᾧ πρόσσειν ἀπὸ τῶν νόμων ὠρισμένον τίμημα. Harp.

ἄτιμος ἀνήκουστος. "καὶ μ' ὁ Φοῖβος ἄτιμον ἐξέπεμψεν" (S OR 789) περὶ ὧν γὰρ ἀπῆλθεν, οὐκ ἤκουσεν. Ἰδία Δημοσθένους ἐν Φιλιππικοῖς (4 42) τὸν ἀτιμώρητον λέγει, τετῆςιν ὃν ἂν τις ἀποκτινῶς ἐχ' ὑπόκειται ἐπιτιμῶ, ἀλλ' ἔσι καθαρός αἰτίας, οἷον ὁ τὸν ἄτιμον ἐλόν. Harp.

ἀτιμότερον ἀντὶ τοῦ εὐτελέστερον, ἀτεχνότερον. "μηδὲνα μὴδ' ὀτιοῦν τῶν ἐρεσθαι δομένων εἴπης μηδὲν, ἐς' ἂν ἀφίκαμαι. εἰ δὲ μή μοι προσέξεις, ἐρεῖς δὲ ἄκαντος, ἀτιμότερόν με θήσεις." (AP 7 727) "εἰν Ἀίδα γὰρ Μίρῳ Θεοσίτης οὐδὲν ἀτιμότερος."

ἀτιμώρητος ἀβοήθητος, ἢ θαναμιζός (ἀπ ἀκόλας), ἔσι δ' ὅτε καὶ ὁ κακός. ἐπὶ οὖν τοῦ ἀβοηθήτου Ἀλλιανός "οὐ μὴν ἀτιμώρητους ἐγένετο μείναι τοὺς παῖδας τοὺς

ἀλοθίντας· ἐτερῶν γὰρ ἡ νίκη γενομένη τῶν πλησίων ἦν."

Ἀτλαντικά πελάγη ἐσπέριος ὠκεανὸς καὶ ἴσος καὶ πάντα τὰ ἄπλωτα πελάγη. καὶ Ἀτλαντὶς θάλαττα ὁ ὠκεανός.

Ἀτλας ὁ μυθούμενος τήν γῆν καὶ τὸν ἔρανον βασίζειν· (AP 6256) "καὶ σιδηρέας Ἀτλαντὸς ὤμους." καὶ παροιμία "Ἀτλας τὸν ἔρανον" (λέπει ὑπεδέξω), ἐπὶ τῶν μεγάλαις πράγμασιν ἐμβαλλομένων καὶ κακοῖς περιπτόντων.

ἀτλήτω (Hom. I 3) ἀνυπομονήτω· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 74) "παίγιον ἀτλήτε θηρὸς ἵχθους κύρη." καὶ ἀτλήτων μὴ καρτερῶν, μὴ φέρων, δυσανασχετῶν· (S OR 515) "πάρμι' ἀτλήτων."

ἀτμίς ἀναθυμιάσις, ἄκρον πυρός. καὶ ἀτμῶν ἀναθυμιάσεων.

ἄτολμοι δειλοί, κατεπτηχότες· (Babrius 25 3) "ὁ θούνεκ' εἰσὶν ἀδρανέσται ζῶων, ψυχὰς ἄτολμοι, μοῦνον εἰδότες φεύγειν." καὶ αὖθις "ἐπεὶ τοίνυν ὑπ' ἀτολμίας οὗτος τῷ διψ' ἤπειθ' ἔθηκε, τῶν παρόντων παιδῶν οἱ φασι τὸν πρεσβύτερον ἔργον τῆς παρούσης νόσου γινέσθαι" (cf. Cic. de div. 1 28).

ἄτομα λεπτότατα, τὰ μὴ δυνάμενα διὰ τῇ ἄκρῳ λεπτότητι τέμνεσθαι.

ὅτι ἄτομα ὠνύμασαν οἱ Ἕλληνες καὶ ἀμερῇ σώματα διὰ τὸ ἀπαθές ἢ σμικρὸν ἄγαν, ἅτε μὴ τομῇ ἢ διαίρεισιν δέξασθαι δυνάμενα. οὕτω δὲ καλοῦσι τὰ λεπτότατα καὶ σμικρότατα σώματα, ἃ διὰ τῶν φωτωγῶν εἰσβαλλόμενα ὁ ἥλιος δαίκενυσιν ἐν ἑαυτῷ ἄνω καὶ κάτω παλλόμενα.

ἀτοπίας πλέων προᾶγμα (A Ran. 1419) ἀπὸ τοῦ θαύματος. "δελεάσαντος αὐτὸν ἐς τοῦτο ἀτοπίας ἐλθεῖν Χοσρόου" ἀπὸ τοῦ ἀλογίᾳς, ἀβουλίᾳς. καὶ αὖθις "θαυμάσαι ἂν τις τὴν ἀτοπίαν τοῦ ἀνδρός, ὅς γε χωρὶς ἄλλων τετάλμηκε καὶ ταῦτα λέγειν." καὶ αὖθις (Dio Cass. 75 2) "ἐπεὶ δὲ ἀνεφάνη ὕδωρ, εἰς ἴσιν τῷ μὴ εὐρεθέντι ἀρχῇν ὑπὸ ἀτοπίας ἦν," τοιούτῃ κακίᾳ. καὶ ἄτοπον ἀντὶ τοῦ ἀλογον, θαυμάσιον, παράδοξον, ξένον, κακόν, μοχθηρόν. καὶ ὃ μὴ ἔχει τόπον. καὶ τὸ ἀσπονώητον, ὅλον ὃ μὴ ἔστι τοπίασαι· Ἀριστοφάνης (Eccl. 951) "ἄτοπος δ' ἔγκειται μοί τις πόθος, ὅς με διακναίσας ἔχει." καὶ αὖθις "ἀτοπῶν ὑποτοπίσας τινά."

ἀτραβητικός, ἐν ταῖς ἐορταῖς καὶ τοῖς ἐπινικίοις, καὶ παρόντων πρέσβειον, ἐνεδύοντο

χιτῶνας καὶ χλαμύδας ποικίλας, ἀπὸ χρυσοῦ καὶ πορφύρας καὶ ἄλλως πως πολυτελεῖς, ἐν δὲ ταῖς κοιναῖς συνόδοις ξηραμπέλινας τὸ χρώμα, ὡς ἐκάλουν ἀτραβητικὰς ἀπὸ τοῦ χρώματος· τὸ γὰρ μέλαν ἄτρον καλοῦσιν. ἢ ὅτι μετὰ τραβείας ταύταις εἰώθεισαν χρῆσθαι· τραβεία δὲ λέγονται αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες. Codin. orig. CP p. 16.

ἄτρακτον βέλος, μεταφορικῶς· Σοφοκλῆς (Phil. 289) "πρὸς δὲ τοῦθ' ὃ μοι βύλοι κευροσπαδῆς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας εἰλυόμεν' ὄψης τῶν ἐν ταῖς ἐπάλξεσιν ἀμυνομένων ἐδσοχώτατα ἀφιέντος τὸν ἄτρακτον ἀνήρηται βλαβεῖς." καὶ Μένανδρος (p. 441 Nieb.) "ὃ δὲ ἐπετοξάζετο κατὰ τοῦ βαρβάρου, καὶ μάλα εὐσοχώτατα τὸ κέρας ἐντείνας ἀφίησι τὸν ἄτρακτον κατὰ τοῦ Κῶχ." καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 188) "θερμὸν δ' ἐπὶ θερμῷ ἰάλλει ἄτρακτον." ἄτρακτος καὶ τὸ γυναικεῖον ἐργαλεῖον· (AP 6 39) "ἀρχαῖοιο μίτῃ πολυδινέα λάτριν ἄτρακτον, δολιχᾶς ἐκ ἄτερ ἀλακάτας." καὶ αὖθις (AP 6 247) "καὶ δακτυλότριπτον ἄτρακτον, σπονδυλοδινῆτι νῆμιτι νηχόμενον." καὶ αὖθις (AP 6 160) "τὸν τε καρηβυρέοντα πολυρροῖσθ' ἄτρακτον, κλωστήρου σρεπτάς εὐδρομον ἀρεπδόνας."

Ἀτραμύντειον Θουκυδίδης (8 108).

ἀτραπιτός ἡ ὁδός, καὶ ἀτραπούς ὁδοὺς τετριμμένες.

ἀτράφαξ εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὔξεται. sch. A Eq. 627.

Ἀτρέα καὶ καθόλου τὰς ἀπὸ τῶν εἰς εὖς συμφώνων παραληγομένων αἰτιατικὰς μηκύνουσι, τὰς δὲ καθαρὰς τοῦ εὖς συναιρέσει, χοῦ καὶ Μηλιῦ καὶ Σανιῦ. Ἰωνες δὲ συσέλλουσι τὰς προτέρους, Ἀτρέα καὶ Πηλεῖα βραχέως λέγοντες. διὸ καὶ παρὰ τοῖς τραγικοῖς οὐκ ἀναγκαῖον ἐκτείνειν, εἰ μὴ μέτρον ἀναγκάζει. καὶ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς τῆς ὁμοίως· τὸ γὰρ συσέλλειν Ἰαχόν. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς "Καχέτας καὶ Μεγακλῆας καὶ μυλακός" (an Λύχης M. καὶ Λαμιάχους).

Ἀτρείδης καὶ Ἀτρεΐδα καὶ Ἀτρεΐδαιν. τὴν γενικὴν περισπᾶν ἀξιοῦσιν οἱ ἀναλογικοί, τὴν δὲ δοτικὴν βαρυτονεῖν.

ἀτρεκές ἀληθές, ἀκριβές, καὶ ἀτρεκεῖ ἀληθεῖ, ἀκριβεῖ.

ἀτρέμις ἡρέμα, καὶ ἀτρεμία ἡσυχία καὶ ἀτρεμίζων ἐδράζων.

ἀτρέπτως ὁρθῶς· Ἀλλιανός "ὑπὲρ τῶν μελλόντων ἀτρέπτως τε καὶ παναληθῶς προ-θεσπίζουσα."

ἄτρετος· (AP 7 117) "ἐνηθλήσω δὲ προ-νοίᾳ αἶρεσιν ἀτρέτῃ μητέρ' ἐλευθερίας." καὶ ἀτρέτῳ ἀφόβως. ἀνέλεημόνως· "οἱ δὲ ἀτρέτῳ πάντας ἐφόνευσαν."

Ἀτρέως ὄμματι, ὅλον ἄτρεπτα καὶ σκληρά. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς Ἀτρέως παρ-νομίας, ὅς ὑπονοήσας ἐκ διαβολῆς τὸν ἀδελ-φὸν Θυέσην μοιχεύειν Ἀερόπην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, τὰ τέκνα τοῦ Θυέσου συγκόψας καὶ ἐψήσας δειπνοῦντι παρέδθηκε τῷ πατρὶ, αἰ-σθησιν παρυσχῶν τῆς συμφορᾶς ἐκ τοῦ τε-λευταῖα τὰ ἄκρα παραθεῖναι.

ἄτριψ ἀμαθής, ἀτριβής· "οὐδὲ γὰρ ἦν οὐδὲ τούτων ἄτριψ ὁ Παπίριος," καὶ αὐθις "ἄτριψ γὰρ ἦν τῆς ὁδοῦ ταύτης."

Ἀτρόμητος (Demosith. 18 130) ὄνομα κύριον. καὶ ὁ ἀφοβός· ἐν ἐπιγράμμῳ (AP 6 256) "ταύρῃ βαθὺν τένοντα, καὶ σιδηρέας Ἀτλαντος ὤμους, καὶ κόμην Ἡρακλέους σε-μνάν θ' ὑπήνην, καὶ Ἀέοντος ὄμματι Μι-λησίου γέγοντος οὐδ' Ὀλύμπιος Ζεὺς ἀτρό-μητος εἶδεν." καὶ ἀτρομήτως ἀφόβως· "φεύγων ἀτρομήτως καὶ τρέχων ὑποσρέφει" περὶ τοῦ Πέρσου Πισίδης.

ἄτρωτος ἀκαταπόνητος· (Damasc. Phot. p. 345b) "φιλολογία τε καὶ ἀτρώτοις πόνοις ἐγκείμενος εὐφροσύνης καὶ πρσιβυτέρων κα-τέχουσε δόξας τῷ ἑαυτοῦ δυνάμει." καὶ αὐ-θις "ταῖς δὲ ἡμέραις ἀτρώτοις πόνοις ἑαυτὸν πρὸς γεωργίαν ἐξεδίδου." "δίκη γὰρ πάντῃ ἀφορώσα ἄγρυπνός ἐστι φύσει καὶ θεία καὶ ἄτρωτος." καὶ αὐθις (Damasc. p. 337a 25) "φιλοπονίαν ἔχειν ἄτρωτον."

ἀτρώφερος. ἡ λέξις ἐν Βύπτις Εὐπό-λιδος· "ὅτι οὐκ ἀτρώφερος οὐδ' ἄωρός ἐς ἀνήρ."

ἄτρωτος ἀσινής, ἀπαθής· "ἀλλ' ἔμενεν ἄτρωτος ὑπὸ τῶν τοιοῦτων παθῶν ἢ ὁ Αἴας ὑπὸ σιδίρου."

ἄττα. τέσσαρα σημαίνει. ἀντὶ μὲν τοῦ ὅσα ἢ ἄττα παρὰ Ἀντιφῶντι, ἀντὶ δὲ τοῦ τινὰ ἢ ποιὰ τινα παρὰ Δημοσθένει ἐν Φι-λιππικοῖς (Ol. 1 28). ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἄττα. (Harp.) ἐν δὲ τῷ παραπροσβέλει (304) Δημοσθένει ἐπὶ τοῦ ὅσα ἔλαβε τὴν λέξιν. τῶν δὲ κυμικῶν τις τὸ ἄττα ἐπὶ ἀρίθμου ἔταξεν, ἕτερος δὲ ἐπὶ χρόνου. ἄττα τινὰ ἢ

ἄττα ἢ παραπλήσια ὀλίγα. Ἀντιφῶν τῷ ἄττα κέχρηται ἀντὶ τοῦ ἄττα ἐν τῇ ἀπολογία τῷ Μύρρῳ· "ὃ γὰρ ἐγὼ ἐπεπόνθειν ταῦτα ἄττα νῦν πέπονθα ὑπὸ τούτου," καὶ αὐθις "οἱ γὰρ ἄνθρωποι ἄττα ἂν ὀρώσι τῇ ὄψει, πι-σύτερα ἡγοῦνται ἢ οἷς ἐς ἀφανὲς ἤκει ὁ ἐλεγχος τῆς ἀληθείας." Δαμάσκιος (Phot. p. 339a) "ὃ δὲ Ἰσίδωρος ἐμελέτα ἄττα τῶν ποιητικῶν, οὐκ ὅσον δυνάμειος ἀλλ' ὅσον ὀρέ-ξεως εἶχεν. εἶχε δὲ ἐπ' ἐλάχισον τῆς πρὸς αὐτὰ συμπαθείας, ἅτε οὐκ ἀπτόμενα τῆς ψυχῆς ἀλλὰ μέχρι φαντασίας καὶ γλῶττης ἰσόμενα."

ἄττα προσφώνησις κωτέρου πρὸς πρε-σβύτερον. (AP 8 89) "ἄττα γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος. ἡ μία μὲν δὴ νύμφη καὶ πλάτῃ καὶ γενεῇ κατ' ἐμὲ, ἡ δ' ἐτέρη προβέβηκε. τί λῶιον; εἰ δ' ἄγε σύμῃ μοι βούλευσον, πο-τέρην εἰς ὕμναιον ἄγω."

ἄττα γὰς εἶδος ὀρνέθ, ὃ τὰ λιμνώδη καὶ ἔλαια χωρία καταβόσκειται. διὸ καὶ Μαρα-θῶνά φησιν αὐτὸν ἔχειν Ἀριστοφάνης (At. 250)· ἐκεῖ γὰρ πολλὸν τὸ ὄρνεν. καὶ ὁ ἄττα-γὰς ἴτω ὁ ἔχων τὸν λειμῶνα τοῦ Μαραθῶ-νος. ἔσι δὲ ὁ ἄτταγὰς κατὰ σικτος ποικίλοις πτεροῖς. λέγεται δὲ ἐπὶ θάλων κατεσχημένων, ἐπειδὴ καὶ τὸ ὄρνεν κατὰ σικτον. "τὸν πη-λὸν ὥσπερ ἄτταγὰς τυρβάσις βυδίζων" (A Venp. 257). τοῦτον τὸν ἄτταγὰν ἡ συνήθεια τατηνάριον καλεῖ.

ἄττα γὰς νοσηνίῳ, παροιμία ἐπὶ τῶν ... cf. Diogenian. 8 18.

Ἄτταλος βασιλεύς, ἀδελφὸς Εὐμενοῦς, ὃ ἄλλο οὐδὲν ἐφ' ὅδιον ἐπὶ ῥῆξ πρὸς βασιλείαν τῶν ἑκτός, πλοῦτος δὲ μόνον, ὃς μετὰ τοῦ μὲν καὶ τόλμης χειριζόμενος ἀληθῶς μεγάλην παρέχεται χρεῖαν πρὸς πῦσαν ἐπιβολήν, ἄνευ δὲ τῶν προεπιτεμένων τοῖς πλείστοις κακῶν παρὰ τίς πέφυκε γίνεσθαι καὶ συλλήβδην ἀπωλείας· καὶ γὰρ φθόνους γεννᾷ καὶ ἐπι-βουλὰς, καὶ πρὸς διαφθοράν σήματος καὶ ψυχῆς μεγάλας ἔχει βρομὰς. ὀλίγαι δὲ τινα εἰσὶ ψυχαὶ αἱ ταῦτα δυνάμεναι διωθεῖσθαι τῇ τοῦ πλούτου δυνάμει. ὃ δὲ πρὸς οὐδὲν ἄλλο ἐπεβάλετο χρῆσθαι τοῖς χορηγίαις ἀλλ' ἢ πρὸς βασιλείας ἀνάκτησιν, οὐ μείζον οὐδὲ κάλλιον οὐδὲν οἷον τ' ἐστὶν εἰπεῖν. ὃς τὴν ἀρχὴν ἐνεσώματο τῆς προεπιτεμένης ἐπι-βολῆς οὐ μόνον διὰ τῆς εἰς τὰς φίλας ἐνερ-γείας καὶ χάριτος, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν κατὰ

πόλεμον ἔργων. βασιλεύσας γὰρ καὶ βιώσας ἱτηβ' πρὸς τοῖς ο', τέτων δὲ βασιλεύσας μὲν καὶ δ', σωφρονέσασα μὲν ἐβίωσε καὶ σεμνότατα πρὸς γυναῖκα καὶ τέκνα, διεφύλαξε δὲ τὴν πρὸς πάντας συμμίχους καὶ φίλους πίσιν, ἐναπέθανε δὲ ἐν αὐτοῖς τοῖς καλλίστοις ἔργοις, καὶ οὕτως ἡρώδης αὐτὴν ἀρχὴν ὡς παύσει παιδων ἀσπασίαςον παραδοθῆναι τὴν βασιλείαν. Polyb. 18 24.

οὗτος ὁ Ἀτταλος παραλαβὼν τὴν ἐξουσίαν πρῶτον ἐξήνεγκε δεῖγμα τῆς αὐτῆς προαφύσεως καὶ πράξεως τὴν Ἀριουράθην καταγῆναι ἐπὶ τὴν βασιλείαν. id. 32 23.

οἱ Ἀτταλος ὁ Ἀπολλωνίας ἀνὴρ βασιλεὺς Ἀσίας μεταλλάττει τὸν βίον, πληρωθείσης ἐπ' αὐτῷ τῆς Πυθίας, ἥτις χρηστηριάζομένη Ἀττάλῳ τῷ μεγάλῳ ἔφη "θάρσει, ταυρότερος. ἔξεις βασιληίδα τιμὴν, καὶ παίδων παῖδες· τούτων γε μὲν οὐκ ἐστὶ παῖδες."

ἄττει ὀρμῇ, βαδίζει, ἔγγιζει. τὸ δὲ ἄττω ἀπὸ τοῦ αἰσσω αἴττω ἄττω.

ἀττέλεβος ἀκρίς τις.

Ἀττήλας ὁ τῶν Σκυθῶν ἡγεμὼν.

Ἀττικὸς ἀντὶ τοῦ ὑπεριζούσας τῇ καιροῦ, βραδυνούσας. Ἀριστοφάνης (Lys. 56) "ἀλλ' ὄψει σφόδρα αὐτὰς Ἀττικὰς," οἷον μελλούσας ἐν τῷ πράγματι.

Ἀττικὴ πίσις, ἐπὶ τῶν βεβαίων φυλαττόντων πίσιν. καὶ Ἀττικὸς μάρτυς.

ἀττικισμὸς ἡ πρὸς τοὺς Ἀττικοὺς οὐκίτης καὶ εὐνοία, ὡς λακωνισμὸς ἡ πρὸς τοὺς Λάκωνας. καὶ Ἀττικοῖς γράμμασι Δημοσθένους κατὰ Νευίρας (76) ἀντὶ τοῦ παλαιῶς· τὴν γὰρ τῶν κδ' σοικίων γραμματικὴν ὅπερ ποτε παρὰ τοῖς Ἰωσιν εὐρεθῆναι. Harp.

Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως μετὰ Ἀρσάκιον τὸν ἀπὸ τοῦ Χρυσόστομου ἱεροποιούντα, τὸ μὲν γένος ἦν ἐκ Σεβασείας τῆς Ἀρμενίας, ἐκ νέου δὲ φιλοσοφεῖν ἐπαίδευσθαι ὑπὸ μοναχοῦ τῆς Μακεδονίας αἰρέσεως. οἱ δὲ τότε ἐν φιλοσοφίᾳ διαπρέποντες ἀνὰ τὴν Σεβασείαν ἐκ τῆς Εὐσαθίας διατριβῆς ἦσαν, ὃν ἐπίσκοπον καὶ ἡγεμόνα τῶν ἐνθάδε ἀρίστων μοναχῶν ἔγνωμεν. ἥδη δὲ εἰς ἄνδρας τελῶν πρὸς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν μετέβητο. φύσει δὲ μᾶλλον ἢ μαθήσει φρόνιμος ὢν ἐγένετο τῶν πρακτικῶν ἐπὶ βήτολος, ἐπιβλεπὼν τε καὶ πρὸς ἐπιβλεπὰς ἀντισχεῖν ἱκανός, τὸ δὲ ἥθος ἐπαγωγός, ὡς πολλοῖς κε-

χαρισμένος εἶναι. μέτριος δὲ πρὸς τοὺς ἐπ' ἐκκλησίας λόγους, ὡς μήτε γραφῆς ἀξίους νομίζεσθαι τοῖς ἀκροαταῖς μήτε παιδείας παντελῶς ἀμοίρους· ἐμμελὲς γὰρ ὢν, εἴ πῃ καιρὸν ἤγε, τοὺς παρ' Ἑλλήσιν εὐδοκίμωντάτης συγγραφείας ἤσκειτο, καὶ τῷ δοκεῖν ἰδιώτης εἶναι περὶ τούτων διαλεγόμενος καὶ τοὺς ἐπισήμονας πολλάκις ἐλάνθανεν. ἐλέγετο δὲ πρὸς τοὺς ὁμοδόξους σπεσδαῖος εἶναι, τοῖς δὲ ἐτεροδόξοις φοβερός, καὶ ῥαδίως μὲν αὐτοῖς, ἥνίκα βούλοιο, δέος ἐμποιεῖν, αὐτοῖς δὲ μεταβαλλόμενος πρῶτος φαίνεται. καὶ τῷτον μὲν τοιόνδε γενέσθαι φασίν. Sozom. h. eccl. 8 27.

οὗτος ὁ Ἀττικὸς μετὰ τοῦ πεπαιδευθῆναι εὐλαβὴς τε καὶ φρόνιμος ἦν. διὸ καὶ τὰς ἐκκλησίας ἐπ' αὐτοῦ συνέβη εἰς μέγα ἐπιδοῦναι· οὐ γὰρ μόνον τοὺς οἰκείους τῆς πίσεως συνεκρότει σφόδρα, ἀλλὰ καὶ τοὺς αἰρεσιώτας τῇ φρονήσει κατέπληττε, καὶ σκύλλειν μὲν αὐτοὺς οὐδαμῶς ἤρεῖτο, φοβῶν δὲ πάλιν ἐπράυνεν. ἀλλὰ μὴν οὔτε λόγων ἡμέλει· ἐπὶ γὰρ περὶ τὰ τῶν παλαιῶν ἀναγνώσματα, διανοκτερεῦν ἐν αὐτοῖς, διὸ καὶ ἔκ ἐξενωφωεῖτο παρὰ τῶν φιλοσόφων ἡ σοφισῶν. ἦν δὲ τοῖς ἐντυγχάνουσι χαρίεις καὶ ἐπαγωγός, καὶ τοῖς λυπημένοις συνεσύγγαζε, καὶ κατὰ τὸν ἀπόστολον τοῖς πᾶσι τὰ πάντα ἐγένετο. καὶ πρεσβύτης μὲν ὢν ἐκμαθὼν οὐς καὶ ἐπὶ λόγους, ἐπ' ἐκκλησίας ἐδίδασκε, μετὰ δὲ ταῦτα σὺν τῇ φιλοπονίᾳ καὶ παρηγορίᾳ κτησάμενος ἐξ αὐτοσχεδίου καὶ παρηγορικώτατα ἐδίδασκε, καὶ χαίρειν τῇ γραμματικῇ φράσει ἐπὶ τὸν ἀσκητικὸν ἐτράπη βίον. οὐ μὴν τοιῶτοι ἦσαν οἱ λόγοι ὡς παρὰ τῶν ἀκροατῶν σπεσδάζεσθαι ἢ γραφῇ παραδίδοσθαι. Socrat. h. eccl. 7 2.

Ἀττιν, οὐχὶ Ἀττια. Δημοσθένης (18 260) "κατέρχεις τοῖς Σύβοις Ἀττις ὕψος Ἀττις." Θεόπομπος Καπηλίσσι "κολάσσομαι σ' ἐγὼ καὶ τὸν σὸν Ἀττιν."

Ἀττις παρὰ Φρυγί μάλιστα τιμᾶται ὡς πρόσπολος τῆς μητρὸς τῶν Θεῶν. Harp.

ἀτυχομένη ἐκπληττομένη τοῖς συμβεβηκόσι καὶ ὀδυρομένη. Ἠλέκτρα φησί (S El. 145) "νήπιος ὅς τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται. ἀλλ' ἐμέ γ' ἂ ζονέσοσ' ἄραρεν φρένας, ἂ ἴτυν αἰὲν ὀλοφύρεται, ὅρως ἀτυχομένα Διὸς ἄγγελος." τὸ δὲ ἄραρεν ἀντὶ τοῦ ἡρεσέ μου ταῖς φρεσὶ. τουτέστιν, ἐκείνην ζηλῶ τὴν αἰὲν τὸν ἴτυν ἐνδύζουσαν.

ἀτυφία ταπεινοφροσύνη. καὶ ἄτυφον ἐν Φαίδρῳ τὸ ἀβλαβές, ἐπεὶ τὸ τυφόν βλάπτει. καὶ ἐπιτεθυμμένον ὁμοίως· τὸ γὰρ θύρῃ ἐπικαῦσαι, καὶ θυμάλωπες οἱ ἀπολειμμένοι τῆς θύψεως ἄνθρωποι, οἱ ἡμίκαυτοι. καὶ "ἀτύφῃ μοίρας" (Plato Phaedro p. 230) τῆς ἀβλαβοῦς ὑπὸ τυφόν. "ἀτυφόν φασιν εἶναι τὸν σοφόν· ἴσως γὰρ ἔχει πρὸς τε τὸ ἔνδοξον καὶ ἄδοξον. εἶναι δὲ καὶ ἄλλον ἄτυφον, κατὰ τὸν εἰκαῖον τεταγμένον, ὃ ἔστι φαῦλον" (Diog. L. 7117). "οἱ δὲ εἰρηναίως ἐξαλμένοι ἄνευ δορυφόρων ἄγοντες τὴν ἱερουργίαν ἤκον ἀτυφότερα ἐκείνοι" Αἰλιανὸς γρησιν.

ἀτυχῆσαι μὴ τυχεῖν.

ἀτώμενος ἄτης πεπληρωμένος· "ἴδοιμιν ὧδ' ἀτώμενος" Σοφοκλῆς (Αἰ. 384).

αὐθ, ἢ πάλιν.

αὐθ. ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ πάλιν, ποτὲ δὲ ἐκ περιπτώσεως τιθέασιν.

αὐαίνειται ἡραίνεται· αὐοὶ γὰρ οἱ ἡραοί. καὶ αὐασμός ἡρασία. ἡ πρώτη δυσύνεται. καὶ Ἀριστοφάνης "ἐνταῦθα δὴ παιδάριον ἡραίνεται." καὶ ἐτέρωθι "ὧς ἔγωγ' ἡδαινόμην θεώμενος." καὶ αὐαίνοιτο ἡραίνοιτο, ἀφανίζεσθαι· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 116) "ὃ φθόνος αὐαίνοιτο, τὸν δ' ἔτι κῦδος ἀέξει." καὶ Αὐαίνου λίθος (A Ran. 195) ἀπὸ τοῦ αὐθς τὸς νεκρὸς εἶναι. Αὐαίνου λίθος ἦν Ἀθήνησιν.

αὐάνθη ἐξηράνηθη.

αὐγάζω αἰτιατικῇ.

Αὐγαρὸς Ἐδέσσης βασιλεύς, ὅς τις ἐπὶ Τρωϊανοῦ βασιλέως ἦν καὶ δῶρα αὐτῷ προσῆξεν ἐκείσε ἀφικμένῳ. ζῆτει ἐν τῷ Φυλάρχῃ.

Αὐγέας Ἀθηναῖος κωμικός. τῶν δραμμάτων αὐτοῦ Ἀγροίκος, Πορφύρεα, Δίς κατηγορούμενος. ἔσιδ' ἐτῆς μέσης κωμῆδίας.

αὐγοειδής. "ἔφρασκε δ' οὐδ' παρ' ἐκείνου καὶ ἐκείνο ἀκηκοέναι ὃ Ἰσίδωρος, ὡς ἔχει τι ἡ ψυχὴ αὐγοειδὲς ὄχημα λεγόμενον, ἀσροειδὲς τι καὶ ἁλιδιον. καὶ τοῦτο μέντοι τῷ σώματι τῷδε ἀποκέκλειται, ἐνίοις μὲν εἶσω τῆς κεφαλῆς, ἐνίοις δὲ εἶσω τοῦ δεξιῶ ὤμου· ὅπερ οὐδέ τις φαίνεται ἄλλος ἰσορήσας" (Damascius).

ὅτι Αὐγουσεῖον ἐκλήθη, διότι τῇ ἐ τῷ ὀκταβρίῳ μηνὸς οἱ ῥεγωνάρχει καὶ σεβασοφόροι ἐχόρευον ἐν τῷ Αὐγουσεῖῳ, ὅσον ἐν τῷ ὕποπυλῳ, εἰς τιμὴν Τιβερίου· τὸν δὲ

τοιοῦτον τόπον οὕτως ἐκάλεσαν ἀπὸ τῆς Αὐγούσου. ἔφησε δὲ καὶ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος εἰς τὸ ἄσκειον τῆς δάφνης σῆλην τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς, ἔξ ἧς ὠνόμασε τὸν τόπον Αὐγουσεῖον. Io. Lydus de mens. p. 286.

Αὐγουσος Καῖσαρ, ὃ καὶ Σεβασὸς καὶ Ὁκταβιανὸς ἐπικληθεῖς, ἔγραψε περὶ τῆς ἰδίας βίου καὶ τῶν πράξεων βιβλία ιγ' καὶ τραγωδίας Αἰαντός τε καὶ Ἀχιλλέως.

ὅτι Αὐγουσος Καῖσαρ δόξαν αὐτῷ πάντας τοὺς οἰκήτορας Ῥωμαίων κατὰ πρόσωπον ἀριθμεῖ, βουλόμενος γινῶναι πόσον ἐξὶ πληθός. καὶ εὕρισκονται οἱ τὴν Ῥωμαίων οἰκοῦντες νύ μυριάδες καὶ χίλιοι ιζ' ἄνδρες.

Αὐγουσος ὁ Καῖσαρ ἀνεψιὸς Ἰσλίας Καίσαρος· ἀπ' οὗ καὶ ὁ μὲν αὐγουσος ἐπικέκληται. αὐγουσα δὲ λέγονται τὰ τίμια καὶ μεγάλα καὶ ἐπίσημα· ἐπ' αὐτοῦ γὰρ ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν, τὴν σάρκα ἀνείληφεν ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ὅτι Αὐγούσῃ Καίσαρος ἀποθανόντος Τιβέριος καὶ Δροῦσος προηγούντο τῇ πένθῃ, τοῦ νεκροῦ παντελῶς μὴ ἀπτόμενοι· οὐ γὰρ ἔξον τοῖς μοναρχοῦσιν. τὰς δὲ διαθήκας αἱ ἐσιάδες εἶχον, ὡς δίδετο.

ὅτι Αὐγουσος Καῖσαρ θνησίους ἤρετο τὴν Περθίαν τίς μετ' αὐτὸν βασιλεύσει· καὶ εἶπε "παῖς Ἑβραῖος κέλεται με, θεοῖς μακάρεσσιν ἀνάσσειν, τόνδε δόμον προλιπεῖν καὶ Αἶδην αὐθὶς ἰκέσθαι. λοιπὸν ἄπιθι σιγῶν ἐκ βιωμῶν ἡμετέρων." καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ μαντεῖου ὁ Αὐγούσος ἔφησεν ἐν τῷ Κυπριωλῶ βωμόν, ἐν ᾧ ἐλέγραψε Ῥωμαῖκοῖς γράμματα· "ὁ βωμὸς οὗτός ἐστι τοῦ πρωτογόνου Θεοῦ."

αὐθα λέγε, καὶ αὐδήσας βοήσας, φωνήσας.

αὐδή ἢ φωνή. καὶ αὐδήεσσα ὀνομασίη, ἔνδοξος, ἢ αὐδωμένη, εἰς ὁμιλίαν καὶ φωνὴν ἀνθρώπων ἀφικνουμένη. καὶ αὐδήεις φωνητικός.

αὐδήνατος ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν, ὁ Ἰανουάριος.

Αὐδὼδ κριτής τοῦ Ἰσραήλ, ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν τῷ ἀροτρόποδι τῶν βῶων ἐπάταξεν ἄνδρας χ' (Iud. 3 extr.).

αἵεις φωνεῖς, λαλεῖς. "Ζήνων γὰρ ὁ Κριτιεύς ἐκ τῆς σχολῆς ἀπὼν πρόσεπταισε καὶ τὸν δάκτυλον περιέρρηξε. παίσας δὲ τὴν γῆν

τῇ χειρὶ φησὶ τὸ ἐκ τῆς Νιόβης ἔρχομαι, τί μ' αὖτις· καὶ παραχρήμα ἐτελεύτησεν ἀποπνίξας ἑαυτόν, βιοῦς δὲ ἔτη εἰς ἄσσοις· οἱ δὲ θνητοὶν δέοντα ἔς ἑξῆσι αὐτὸν ἔτη φασίν" (Diog. L. 728).

αὐτὸ ἐρύσαι εἰς τοὐπίσω ἐλκύσαι· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 248) "ἀπρὶς δραξυμένη βόσφυρον αὐτὸ ἐρύσαι."

αὐθίνας ξηράνας· (AP 6 169) "αὐθίνας δ' ἀνέθηκε φιλακρήτιν Διονύσιον τὸν τὰ Διωνύσου δῶρα λειζόμενον." περὶ ἐχίνου φησίν. ἐκ τοῦ αὐαίνω ῥήματος. (Babrius 246) "εἰ γὰρ μόνος νῦν λιβάδα πῶσαν αὐαίνει, τί μὴ πάθωμεν τῶν κακῶν, ὅταν γήμας ὁμοιον αὐτῷ παιδίον τι γεννήσῃ;"

αὐθάδεα, καὶ αὐθαδέα διὰ τοῦ ι. καὶ αὐθαδέης αὐτάρεσχος, θυμώδης, θρασύς, ὑπερόπτης. καὶ κλίνεται αὐθάδους, ὡς ὀξώδης ὀξώδους. καὶ αὐθάδες ἡ κλητικὴ παρὰ λόγον δὲ τὸ αὐθαδές.

αὐθαίμοι οἱ ἀδελφοί· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 14) "Πανὶ τὰδ' αὐθαίμοι τρισσοὶ θέσαν ἔρμενα τέχνης."

αὐθαίρετος αὐτεπάγγελτος.

αὐθέκασα αὐτὰ τὰ γινόμενα, οἷον ἀκριβῶς καὶ συντόμως καὶ ἀποτόμως. ἢ τὰ ἀπλᾶ καὶ ἀληθῆ αὐτοκρινῶς. καὶ αὐθέκασος ἀκριβής, καὶ αὐτεγὴρὸς τῷ λόγῳ καὶ ἀπαρέγκλιτος τῷ τρόπῳ, ἀπαρκαλύπτος· "οἱ τοῖτον ἀπειχθάνομενοι πρὸς αὐτὸν διὰ τὸ αὐθέκασον τῶν νόμων καὶ ἄμικτον λαμβάνονται τε καὶ ἐπ' αὐτοφώρῳ ὑλόντα παρνομοῦντα ἐδείκνυσαν."

αὐθέντης ὁ αὐτόχειρ, ἢ ὁ αὐτὸν ἀναιρῶν. διὸ παρ' Ἰσοκράτει αὐθέντης. Λυσίας ἰδίως αὐτὸ ἔτιξεν ἐπὶ τῶν λ'. καίτοι δι' ἐτέρων εἰρηγάζοντο τοὺς φόνους· ὁ γὰρ αὐθέντης αἰετὸν αὐτόχειρα σημαίνει. καὶ αὐθεντήσαντα κύριον γινόμενον· "μὴ ὀφείλειν αὐτὸν αὐθεντήσαντα τοὺς ὑπὸ ζώνην (cf. v. ζώνη) συνέχειν." "ὅτι Μιθριδάτης διετάξατο τοὺς Ῥωμαίους ἀναιρεῖν, καὶ ἔπειθε γράμματα εἰς τὰς πόλεις τὸ βασιλικὸν σφράγισμα ἔχοντα, μὴ τε ἡμέρῳ τάξας ἀναγνῶναι καὶ παραχρήμα τὰ γεγραμμένα πρᾶξιαι, ὅπως μὴ προμαθόντες τινὲς φυλάξωνται. ἀποκτείναι γὰρ αὐτοῖς ἐκέλευσε πάνθ' ὅντινα Ῥωμαῖον εὗρωσι· καὶ ἄθλα οὐ μόνον τοῖς αὐτοένταις σφῶν ἑσόμενοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς δήμοις παρ' οἷς ἂν ἀποθάνωσι, πρὸς τὸ πλῆθος τῶν τε

λευτησάντων ἔθηκε, τιμωρίαν τε τοῖς φεισόμενοις τινὸς αὐτῶν μεγάλην ὥρισεν." παράγεται δὲ αὐθέντης οὕτως. ἔσι ῥῆμα φῶ τὸ φρονεύω, ἔξ οὗ καὶ φόνος. ἐκ τούτου κατὰ πυραγωγὴν φένω διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, ἀφαιρέσει τοῦ φ ἔνω. ἔξ αὐτῆς ἔντης, καὶ μετὰ τῆς αὐτὸ ἀντωνυμίας αὐτοέντης, καὶ ἐπεὶ ψιλὰ ψιλῶν ἡγεῖται καὶ δασύα δασέων, τροπῇ τῇ τ εἰς θ αὐθέντης ὁ αὐτόχειρ. ἐπεκράτησε δὲ ἡ συνήθεια, καὶ κέχρηται τῷ ὀνόματι ἀντὶ τοῦ δεσπότης· ὅπερ ἐστὶν ἀκρολεξία.

αὐθιμερόν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ.

αὐθι αὐτάθι.

αὐθιγενὴς αὐτόχθων, γνήσιος· (AP 7 162) "Πέρσης εἰμι καὶ ἐκ πατέρων Πέρσης αὐθιγενής, καὶ δέσποτα· πῦρ δὲ μῆναι ἡμῖν τοῦ χαλεποῦ πικρότερον θανάτου."

αὐθις ἐξ ἀρχῆς, πάλιν, ἐκ δευτέρου. ἐκ πυραυλλήλου τιθέουσι καὶ τοῦτο καὶ πάλιν. σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ μὲν αὐθις Ἀττικόν, τὸ δὲ αὐτις Ὀμηρικόν. αὐτις εἰς τοὐπίσω, αὐθις χρονικόν. (S Phil. 952) "ὡ σχῆμα πέτρης δίπυλον, αὐθις αὐ πάλιν εἴσεμι πρὸς σέ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν." αὐθις αὐ πάλιν ἔξ ἀρχῆς δὴ πάλιν, ἢ ἐκ δευτέρου δὴ πάλιν.

αὐθωρήτους συντόμους.

αὐθωρόν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

αὐλαία τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα· κέχρηται δὲ αὐτῇ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. Πολύβιος "ἀκούων ταῦτα πάντα διὰ τῆς αὐλαίας ἐγέλα ὁ βασιλεύς." καὶ αὐθις (cf. v. Ἀρχίας) "ὃ δὲ λαβὼν, ἐκ τῆς παραπεπετασμένης αὐλαίας καλῶδιον ἑαυτὸν ἀπεκρέμισε."

αὐλαῖς ἡ ἐπιμήκης τομὴ τῆς γῆς ἐξ ἀρότρου.

αὐλείος ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας. καὶ αὐλείους θύρας. καὶ ἐνικόων αὐλείον λέγουσιν ὡς ἡμεῖς· Ἀριστοφάνης Λαυαῖσιν "πρὸς τὸν εὐροφῆα τῆς αὐλείας σχῆνον κεφαλὴν κατορύττειν." αὐλίον δὲ καὶ προαύλιον οὐδετέρως.

αὐλείος θύρα καὶ προαύλειος.

αὐλή τὸ νῦν ἀρχεῖον λεγόμενον, ὅπου ἀπήγοντο οἱ κατάκριτοι. καὶ τὸς ἐκεῖσε ἐπηρέτας αὐλικούς ὠνόμαζον. καὶ παροιμία "εἰ ποῖς τὰ τρία τὰ παρὰ τῇ αὐλῇ" (cf. v. εἰποῖς τὰ τρία). καὶ αὐθις "ἔξ ὧν ἅπαντας δεδιώς τοὺς περὶ τὴν αὐλήν, μάλιστα δὲ τὸν Φίλιππον, οὕτω πεποιθῆσθαι τὴν ἀποχώρησιν." καὶ αὐλή ἡ τοῦ βυσιλέως οἰκία.

αὐλητοῦ βίον ζῆς, ἐπὶ τῶν ἐξ ἄλλο-
τρῶν βιούντων, παρ' ὅσον ἐπιτηροῦντες οἱ
αὐληταὶ τοὺς θύοντας ἐξ ἀτελείας ζῶσιν.

αὐλία θύρα πυλῶν. καὶ ἡ αὐλεις.

αὐλια ἀντὶ τοῦ ἐπαύλεις, ἡ ἀντὶ τῆς τὰς
μικρὰς αὐλᾶς. οὕτω *Αυσίας* καὶ *Αισχίνης*
(Harp.). "τῶν τε αὐλῶν καὶ σαθμῶν τὰς
θύρας ἐξεκοῦσαν."

αὐλίζεται κοιμᾶται, φυλάττει, παρεμ-
βάλλει. καὶ αὐλιζόμενοι *Ἀντιφῶν* ἀντὶ τῆς
κοιμώμενοι.

αὐλίκουροι (an αὐλουροὶ αὐλικοὶ)
φυλάκες, καὶ αὐλικοὺς καθαρισθοῦς.

αὐλεις ἡ κοίτη, *Αὐλεις* δὲ πόλις *Βοιω-
τίας*.

αὐλίσκοι.

Αὐλος *Ποσόμιος* οἰκίας μὲν ἦν καὶ
γένεθς πρώτη, κατὰ δὲ τὴν ἰδίαν φύσιν ζω-
μύλος καὶ λάλος καὶ πέριπρος διαφερόντως.
ἐπιθυμήσας δ' εὐθὺς ἐκ παίδων τῆς ἑλλη-
νικῆς ἀγωγῆς καὶ διαλέκτου πολὺς μὲν ἦν
ἐν τούτοις καὶ κατακορῆς, ὥς δι' ἐκεῖνον
καὶ τὴν αἵρεσιν τὴν ἑλληνικὴν προσκόψαι
τοῖς πρεσβυτέροις καὶ τοῖς ἀξιολογωτάτοις
τῶν *Ῥωμαίων*, τέλος δὲ καὶ ποίημα γράφειν
καὶ πρῶτον ἐκ τῆς ἰσορίας ἐνεχείρησεν· ἐν ᾧ
διὰ τοῦ προοιμίου παρεκάλει τοὺς ἐντυγχά-
νοντας συγγνώμην ἔχειν, εἰ *Ῥωμαῖοι* ὦν μὴ
δύνηται κατακρατεῖν τῆς ἑλληνικῆς διαλέκτου
καὶ τῆς κατὰ χειρισμὸν οἰκονομίας. ὅπερ ἐξὶ
πύσης ἀτοπίας σημειῖον, καὶ παραπλήσιον ὡς
ἂν εἴ τις ἐς τοὺς γυμνικὰς ἀγῶνας ἀπογρα-
ψάμενος πυγμὴν ἢ παγκράτιον, παρελθὼν ἐς
τὸ στάδιον, ὅτε δέοι μάχεσθαι, παραιτοῖτο
τοὺς θεωμένους συγγνώμην ἔχειν, ἐὰν μὴ δύ-
νηται τὸν πόνον ὑπομένειν μήτε τὰς πληγὰς.
δῆλον γὰρ ὡς εἰκὸς γέλωτα τὸν τοιοῦτον
ὀφλεῖν καὶ τὴν δίκην ἐκ χειρὸς λαμβάνειν.
ὅπερ ἔδει καὶ τοὺς τοιοῦτους ἰσοριογράφους,
ἵνα μὴ κατετόλμων τοῦ καλῶς ἔχοντος. ἦν
δὲ καὶ φιλήδονος καὶ φρυγέποντος. Polyb. 40 6.

αὐλός ὁ εἰς εὐθὺ ἐξακοντισμὸς τοῦ αἵ-
ματος (Hom. χ 18). καὶ περόνης μέτρον (Hom.
τ 227), καὶ μουσικῆς τι ὄργανον. καὶ αὐλὸς
ὁ ἐπιμήκης φρσητῆρ· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6
92) "αὐλὸν καμινευτῆρα τὸν φιλήνεμον."

αὐλῶνες φάραγγες, ἡ τόποι πλατεῖς
περὶ τὰ ὄρη. (Polyb. 11 30) "ὁ δὲ κατεσρα-
τοπέδευσε, λαβὼν αὐλῶνά τινα μεταξὺ τῆς
αὐτῆς καὶ τῶν πολεμίων στρατοπέδους." καὶ

αὐλωνίζουσα ἐν αὐλῶνι διάγουσα.

Αὐξέντιος *Μοφονεσίας* ἐπίσκοπος, ὃς
ἦν τῶν ὁμολογητῶν ὀνομαζομένων. ἦν δὲ
παρὰ τῶν ἐπιφανῶς τῷ βασιλεῖ *Αικινίῳ* στρα-
τευσαμένων, τῶν ὑπογραφέων τούτου γενό-
μενος, οὗς δὴ νοταρίους *Ῥωμαῖοι* καλοῦσι.
τὸ δὲ τῆς ὁμολογίας τοιούτου γέγονεν εἶδος.
ἦν ἐν τινι τῆς βασιλικῆς ἐξίας αὐλῇ κρήνη
τε ὕδατος καὶ ἐπ' αὐτῇ *Διονύσου* ἄγαλμα,
καὶ ἄμπελος μεγάλη περικειμένη καὶ σκιερὸν
ἐπιεικῶς καὶ συνηρεφῇ τὸν ἅπαντα τόπον
ἐργαζομένη. ἐνταῦθα ὁ *Αικινίος* κατὰ πρό-
φασιν ἀπαγωγῆς ἀφικόμενος, τοῦ τε *Αὐξέν-
τιου* αὐτῷ καὶ ἄλλων πολλῶν ἐκ τῆς στρα-
τείας παρεπομένων, εἰς τὴν ἄμπελον ἀνιδὼν
ἐθεάσατο βότρυς ὠραῖόν τινα καὶ μέγαν τῶν
κλημάτων ἀπαιωρούμενον. τῶτον προσέταξε
τῷ *Αὐξέντιῳ* τεμεῖν. ὁ δὲ αὐτίκα τὸ προσ-
ρητῆμενον ταῖς ἀναξυρίσιν αὐτοῦ μαχαίριον
ἀφελόμενος ἔτεμε μηδὲν ὑπιδόμενος. ὁ οὖν
Αικινίος πρὸς αὐτόν "θές τοῖσιν τὸν βότρυς"
ἔφη "πρὸς τοῖς τοῦ *Διονύσου* ποσίν." ὁ δὲ
"μὴ ὧς βασιλεῦ" ἀπεκρίνατο· "χρειαζὸς γὰρ
εἰμι." καὶ κεῖνος "οὐκοῦν ἐκποδὼν ὀλήσῃ τῆς
στρατείας ἀποπανσάμενος; θύτερον γὰρ τοῖν
δυοῖν ἀνάγκη ποιεῖν." ὁ δὲ μηδὲν μελλήσας
τὴν τε ζώνην ἐαυτῷ λύεται καὶ ἄσμενος ἔξε-
χώρησεν, ὡς εἶχε, τῶν βασιλείων. καὶ αὐτὸν
οἱ ἔφοροι μετὰ τινα χρόνον ἕστερον ἐπίσκο-
πον ἐξήσαντο τῆς *Μοφονεσίας*. τούτου δὲ
ἀδελφὸς νεώτερος *Θεόδωρος* ἦν, ἀνὴρ τῶν
Ἀθήνησι παιδευθέντων, ὃς καὶ αὐτὸς χρόνῳ
ἕστερον ἐπίσκοπὸν τῆς *Τυροῦ* ἐκκλησίας ἔτιχε
κληρωσάμενος. ὁ γὰρ δὴ *Ἀέτιος* τὰ πρότερα
δι' ἐαυτῆς τὸν τε *Εὐδόξιον* αὐτὸν καὶ ἄλλους
τοὺς πλείους λόγου ἀξίους διδάσκων, ἐπειδὴ
τὸν *Εὐνόμιον* εἰς τὸ τῆς διδασκαλίας προ-
βίβασεν ἔργον, τούτῳ ἤδη κατὰ τὸ πρεῖσον
ἀνθ' ἐαυτοῦ διδασκάλῳ ἐχρητὸ πρὸς τοὺς
ἄλλους καὶ τοὺς μάλιστα τελεωτέρας μαθή-
σεως δεομένους· καὶ γὰρ ἐκεῖνος μὲν ἦν ἀρ-
χὴς παρασχέιν ἄριστος, οὕτως δὲ τὰς δοθεί-
σας ἐργάσασθαι καὶ σαφῶς τε ἅμα καὶ με-
γαλοπρεπῶς ἐρμηνεύσαι παρὰ πολὺ δυνατό-
τερος. Philostorg. 5 2, 8 18.

αὔξη αὔξησις· "μὴ ἐφίεσθαι αὐτοῖς ἐπὶ αὐ-
τῷ δυνάμει αἰρομένοις, ἀλλὰ παντὶ σφέ-
ρει τὴν αὔξην αὐτῶν κολουεῖν" (Agath. 1 5).

αὔξη ἡ βλάστησις. "τρέφεσθαι καὶ αὔξε-
σθαι λέγεται ἐκεῖνα τὰ κατὰ πᾶν μόριον τρε-

φόμενα καὶ αὐξόμενα. τὰ δὲ κατὰ πρόσθεσιν αὐξέσθαι δοκῶντα οὐ κατὰ πᾶν μόριον ἐαυτῶν αὐξονται, διὸ οὐδὲ αὐξήσεις ἐπὶ κέλων λέγεται ἀλλὰ πρόσθεσις· ἐὰν γὰρ ἐπὶ σωρὸν σίτου προσθήσω ἕτερον σίτον, οὐ δὲ ὅλων τῶν μορίων τοῦ σωρὸς ἡ πρόσθεσις γέγονεν, ἀλλ' ἐφ' ἐνός, καθ' ὃ ἡ πρόσθεσις ἐγένετο" (Philopon. in 2 de anima, G 6 1).

λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ λίθων, ὥσπερ ἂν εἰ καὶ τὸ πῦρ αὐξέσθαι λέγοι τις ξύλων κλειόνων προσιδιμένων. ἔτω καὶ τὰ μέταλλα αὐξεται ὑγρᾶς οὐσίας ἔξωθεν περιπαγείσης, ἔξ ἧς συνεστήκασι, καὶ ταύτης μεταβλήσεως ἐπὶ τὴν αὐτὴν οὐσίαν ὑπὸ τῆς ἐν τῇ γῇ πυρσιπῆς δυνάμεως ἐκ τοῦ παντός. ὥς ἐπὶ τῶν ἐμφύχων καὶ ἐχόντων μόρια λέγεται τὸ αὐξέσθαι. id. H 8 1.

αὐξω αἰτιατικῇ.

αὐδον ξηρόν· Ἡσίοδος (O. 743) "αὐδον ἀπὸ χλωροῦ τάνειν," καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 105) "καὶ τρύφος ἄρτε αὐδον ἐπιθραύσας, τὴν πενιχρὴν θυσίαν." καὶ αὐθις (cf. v. ἀνέφερε) "καὶ τὰ μὲν αὐδὸς ὑπὸ τοῦ φόβου ἦν, τὰ δὲ ἀνέφερεν ἡ ἐκ τοῦ θεοῦ πρόσαξις τὸν ἄνδρα." αὐω γὰρ τὸ ξηραίνω, παρὰ τὸ εἶω τὸ βρέχω, αὐω μετὰ τοῦ ξερητικοῦ α, καὶ κράσει αὐω.

αὐραν προήν. (Theophyl. Sim. 1 3) "ὃ δὲ Χαγάνος τὰς ὁρὰς ταῖς αὐραῖς φέρειν ἐδίδου, ἀθρόον τε τὴν πολέμῳ φίλῳ ἀράμενος σάλπιγγα τὰς δυνάμεις ἤθροισεν."

Αὐρηλιανὸς βασιλεὺς Ῥωμαίων τὰ πολέμια δεινῶς ἡσχημένος, ἀκαθέκτος δὲ περὶ τὴν γνώμην καὶ πολὺ πρὸς ὠμότητα ῥέπων, τῶν τε κατὰ τὴν πόλιν ἐπισήμων θανάτῳ πολλοὺς ἐξημίωσεν ὑπὸ Ζηνοβίας ἐλεγχθέντας, χαλεπὸς τις καὶ φονικὸς ὑπάρχων, καὶ μᾶλλον ἀναγκαῖος στρατηγὸς ἢ περ αἰρετὸς βασιλεὺς, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ δυσχερὲς καὶ ἀπροσπτος ὥς μηδὲ τῶν οἰκείων αἵματος διαμεῖναι καθαρὸς· τὴν γὰρ τοῦ παιδὸς γαμετὴν καὶ ἀνέγκλητον διεχρήσατο. τοῦ δὲ τῶν στρατιωτῶν τάγματος καὶ τῶν ἐξιτήλων καὶ διυλελυμένων ἡθῶν ὥς ἐπίπαν γενναῖος ἦν ἐπαρορθωτής. Io. Antioch. Exc. Peir. p. 834.

αὐσαντων (Hom. B 334) βοησάντων, φωτησάντων, κραζάντων.

Αὐσόνιος σοφιστὴς γεγραφὼς ἐπιστολὰς καὶ ἄλλα τιὰ πρὸς Νόννον.

Αὐσονίων Ἰταλῶν. καὶ αὐσωνες οἱ

βασιλεῖς, παρὰ τὸ αὐσω τὸ τολμᾷ, οἱ πάντα ἐπιτολμῶντες τῷ προσάγματι. καὶ Αὐσόριος πόντος ἡ Σικελικὴ θάλασσα, ἀπὸ Αὐσωνος τοῦ Ὀδυσσεὺς καὶ Καλυψοῦς νύξ ἐκεῖ βασιλεύσαντος.

αὐσηρός. αὐσηροὺς εἶναί φασι πάντας τοὺς σοφούς καὶ σπονδαίους τῷ μῆτε αὐτὸς πρὸς ἡδονὴν ὁμιλεῖν μῆτε παρ' ἄλλων τὰ καθ' ἡδονὴν παραδέχεσθαι. καὶ ἄλλον δὲ εἶναι αὐσηρόν, παραπλησίως λεγόμενον τῷ αὐσηρῷ οἴνω, ὃ κατὰ μὲν φαρμακοποιίας χρῶνται, πρὸς δὲ πρόποσιν οὐ πάντ. Diog. L. 7 117:

αὐτάγγελος ἡ ἀφ' ἐαυτῆς ἀπαγγέλλουσα. "αὐτάγγελος γὰρ ἡ δρῦς αὐτῇ σοι φράσει." ἔχει γὰρ γράμματα. καὶ αὐθις "ἦλθεν ἂν παρὰ βασιλέως αὐτάγγελος τούτων, εἰ μὴ νόσῳ μακρᾷ καὶ χαλεπῇ ἔκαμνε." καὶ αὐθις "ἔσυλληφθέντα εἰς δὲ εἰρχθῆναι κελύει, ὥς μὴ ἐπανελθόντα εἰς τὸ στρατόπεδον αὐτάγγελον γενέσθαι τῶν ἑυμφορώτερον ἂν κρυπτομένων."

αὐταῖς ἀμάλεις, ἐπὶ τῶν πανωλεθρίᾳ διαφθειρομένων, οἰονεῖ αὐτοῖς βάρους, αὐταῖς ῥίζαις· ἀμάλη γὰρ ὁ καρπός.

αὐταῖσι διαβολαῖς (A Eq. 6) Ἀτιτικὴ σύνταξις, ὥς εἰ λέγοιμεν, αὐτοῖς ὅπλοις τὰ ἄρματα, αὐτοῖς ἵπποις· λείπει ἡ πρόσθεσις. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπεὶ διαβύλλων ὁ Κλέων τὰς ἄλλους στρατηγούς καὶ προσκρούων τῷ δήμῳ εἰς ἐαυτὸν βλέπειν τὰς Ἀθηναίους ἐποίησεν. τῶν ἄλλων δὲ Παιφλαγόνων, ὥς πάντων μὲν ὄντων πονηρῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Κλέωνος.

αὐτάρκεια. Πολύβιος (immo Dionys. Hal. 5 12: cf. v. Πόπλιος Βαλέριος) "ἄξιός μὲν ὁ ἀνὴρ ἐπαινεῖσθαι τε καὶ θανατῶζεσθαι, μάλισμα δὲ τῆς αὐταρκειᾶς τοῦ βίου, ἡ φιλοσοφία τις αὐτοδίδακτος ἐγένετο περὶ αὐτόν, ἦν ἐν πολλοῖς ἐπεδείξατο πράγμασι." καὶ αὐταρκῶ δοτικῇ.

αὐτε μετὰ ταῦτα.

αὐτερέται οἱ ἐλαύνοντες καὶ μαχόμενοι, οἱ αὐτοὶ καὶ ἐρέται καὶ ὀπλῖται.

αὐτῇ ἐκείνῃ, αὕτῃ δὲ δεικτικῶς. καὶ (Ps. 117 24) "αὕτῃ ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ κύριος."

αὕτῃ ἐς τὸ κυριακὸν πάσχα, μαρτίᾳ κέ. εἰ οὖν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ὁ Χριστός, ὥς αὐτὸς ἔλεγε "δεῖ τὸν νύκτῃ τῷ ἀνθρώπῳ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται," διὰ τὴν ὀγδόην λέγεται ἡ ἀνάστασις τοῦ κυρίου;

καὶ τρίτη μὲν εἴρηται ὡς ἀπὸ τοῦ πάθους καὶ τοῦ σαυροῦ, ὀγδόη δὲ ὡς ἀπὸ τῆς δημιουργίας καὶ τῆς ἀναστάσεως· ἡ ἀρχὴ γὰρ τοῦ φαινομένου κόσμου ἐν αὐτῇ γέγονεν, καὶ τὸ ἀληθινὸν φῶς ὁ Χριστὸς ἐν αὐτῇ ἀνέστη.

αὕτη γε χρησῶν ἐξὶν ἀνδρῶν ἡ νόσος" (A Vesp. 80) ἐπὶ τῶν ἐν ψόγου τάξει λεγόντων τι κατὰ τινος, ὅπερ ἐξὶν ἄξιον ἐπαινεῖσθαι.

αὕτῃ κάμινος, αὐτὸς εἴλκυσεν καπνὸς ἢ τροχός, ἐπὶ τῶν ὁμοία καὶ παραπλήσια διαπραττομένων.

αὐτῆχοοι οἱ μὴ ἐπιτασσόμενοι, αὐτοὶ δὲ ἑαυτῶν ἀκούοντες.

αὐτῆμαρ (Hom. A 81) αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. αὕτη μὲν ἢ μήρινθος οὐδ' ἐν ἔσπασεν (A Th. 935) παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς τυγχανόντων. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλιέων.

αὐτὴν βοήν, μάχην.

αὐτὴ νῦν ἢ σοφία ζῆ, ἐπὶ τινος εὐδοκιοῦντος. καὶ αὐτὴ νῦν ἀνθεῖ ἢ μεῖσα· ὅμοιον τῷ προτέρῳ καὶ πολιτικώτερον.

αὐτίκα μετ' οὐ πολὺ, εὐθὺς, παραχρῆμα, συντόμως, πρὸς ὀλίγον, ἢ μικρὸν ὕστερον. τὸ δὲ αὐτίκα μάλᾳ ἀντὶ τοῦ εὐθύς. καὶ παροιμία "αὐτίκα καὶ φυτὰ δῆλα ἂ μέλλει κάρπιμ' ἔσθθαι," ἐπὶ τῶν εὐθύς ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς πρὸς ἀγαθὸν τέλος ἀποβλεπόντων.

αὐτίς καὶ αὐθίς, ἑκατέρως λέγουσιν.

αὐτίτην τὸν αὐθιγενῆ ὄνον· Ἀμφικτύοσι Τηλεκλείδης.

αὐτό. αὐτὸ ἔλεγον οἱ φιλόσοφοι τὸ κυρίως λεγόμενον. καὶ τὴν ἰδέαν διὰ τοῦ αὐτὸ ἐδήλουν, αὐτοῦάνθρωπος λέγοντες καὶ αὐτοδόξασον τὸ κυρίως καὶ μᾶλλον δοξασύν, καὶ αὐτοαληθῶς, ἢ ἐξὶ μᾶλλον ἀκριβῶς. ὥς ἐξὶν αὐτοδόξα. ἐν ᾧ γὰρ τὸ αὐτό, ἐν τῷ αὐτῷ μάλισα καὶ ἀκριβέστερον.

αὐτοαπλότης. "ἀλλ' ὁ τε βασιλεὺς τὸν τρόπον ἦν αὐτοαπλότης καὶ σιωπῶσά τις ἐπιείκεια, καὶ πρὸς τὰς δωρεὰς ἑγρὸς καὶ καταφευγής, καὶ πρὸς τὰς πρᾶξεις βυρὺς καὶ συντεταμένος." cf. v. ὕγρως.

αὐτοβοῆς ὁμοίος ὦν τῷ δε. ἀττικῶς πᾶν συμπλέκεται, σημαίνει δέ, ὅλον αὐτὸς ἑαυτῷ μαρτυρεῖς κεκραγώς ὁμοίος εἶναι τῷ δε.

αὐτοβοεῖ ἐν αὐτῇ τῇ μάχῃ· Ἀγαθίας (2 p. 58) "πῶς γὰρ ἐνῆν αὐτοὺς ὀλίγους ὄντας ἐνεγκεῖν τὰ πλήθη τῶν πολεμίων, καὶ

μὴ οὐχὶ αὐτοβοεῖ διαφθαρῆναι ὑπὸ δέεσ;" καὶ αὐθίς "ἐκκλησιασθέντες ἐδογματίζον αὐτοβοεῖ παραδώσειν τὴν πόλιν" ἀντὶ τῆ αὐθιμερόν, οἰοῖται ἑναυλον· ἢ ἔτι τῶν βοῶν ἐν ζυγῷ ὄντων.

αὐτοβοεῖ τὸ παραχρῆμα συντελεσθῆναι^b ἐν πολεμικοῖς ἔργοις, ὅλον ταχέως καὶ ἅμα τῷ πολεμικῷ ἀλαλῶματι. οὕτω Θεοκυδίδης (2 81, 3 74, 8 23). παρὰ Θεοπόμπῃ δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ κράτος.

αὐτογένεθλον αὐτογέννητον.

αὐτοδαῆ τὰ ἐκ φύσεως καὶ μὴ ἐκ διδαχῆς· (S Ai. 694) "αὐτοδαῆ ὀρχήματα."

αὐτοδᾶξ τρόπον, τουτέστι τὸν δάκνοντα, τὸν ἐμπιέοντα. ἢ αὐθάδη καὶ ὀργίλον, ἐπεὶ οἱ ὀργίλοι δάκνουσι τοῖς ὁδοῦσιν. Ἀριστοφάνης (Pac. 606) "τὰς φύσεις ὑμῶν διδοικώς καὶ τὸν αὐτοδᾶξ τρόπον." καὶ αὐθίς (Lys. 688) "ἴν' ὕζωμιεν γυναικῶν αὐτοδᾶξ ὀργισμένων" ἀντὶ τοῦ πάνυ. αὐτοδᾶξ καὶ τὸ παραχρῆμα ἀποδεδώκασιν.

αὐτὸ δεῖξει, πυροποιία. ἐλλείπει τὸ ἔργον.

αὐτοδίχη, ὅταν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ τις δικάζηται καὶ αὐτομαχῇ. καὶ αὐτοδικεῖν Δείναρχος ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὀφίσκειν.

αὐτότετες (Hom. γ 322) σὺν αὐτῷ τῷ ἔτει.

αὐτόθεν ἀντὶ τοῦ ἐντεῦθεν. "οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν" Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέσιν (116). καὶ αὐθίς "ἀλλὰ χρῆναι γὰρ αὐτόθεν, ὡς ἔχονσιν, ἀντεπεξελθόντας ἐν χερσὶ σῆσασθαι τὸ τέλος τοῦ πολέμου." ἢ αὐτόθεν ἀντὶ τοῦ οἴκαθεν, ἐνδοθεν· "ὁ δὲ αὐτόθεν πρὸς τὸ ἀδικεῖν ὠρμηται," καὶ Ἰώσηπος "δῶρα δὲ αὐτόθεν μὴ πέμπειν τῷ βασιλεῖ" ἀντὶ τοῦ οἴκαθεν. ἢ αὐτόθεν ἐκείθεν, ἢ ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου· "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι αὐτόθεν ἐλπίσαντες ἤδη τὴν παρεμβολὴν αἰρήσειν" ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ παραχρῆμα. καὶ Θεοκυδίδης (6 71) "χειμῶν ἦν, καὶ τοῖς Ἀθηναίοις τὸν πόλεμον αὐτόθεν ποιεῖσθαι οὕτω ἐδόκει."

αὐτοῖς ταλάροις ἐσθίεις τὸν τυρόν (A Ran. 568). σύντροφον Ἀθηναίους ἄνευ τῆς σὺν προθέσεως λέγειν αὐτοῖς ὕπλοις, αὐτοῖς ταλάροις.

αὐτόκακον ἔοικε τῷ δε ἄκρως καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἔοικε τῷ δε. εὐνους.

αὐτοκέλευσος αὐθόρημος· Ἀρριανός

(6 4 extr. ? cf. v. παράγγελμα) "κρότος τε ἀθρόως οὐκ ἐκ παραγγελματος ἀλλ' αὐτοκέλευτος ὠρμήθη."

αὐτοκέρασον, οἶον εὐκέρασον, συμμέτρως κεκραμένον.

αὐτοκίνητον αὐτοφύες· "τῷ δὲ Ἑρμείῳ τῷ φιλοσόφῳ τὸ αὐτοκίνητον οὐ προσήνθει τῇ πολυμαθείᾳ" (Damasc. Phot. p. 341 a).

Αὐτοκλείδης. Κηδωνίδης καὶ Αὐτοκλείδης καὶ Θέρσανδρος ὡς παιδερασεῖ σφοδροὶ διεσύροντο. Harp.

αὐτοκόμου. Ἀριστοφάνης Βατράχοις (830) περὶ Αἰσχύλου "φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφίῳ λασιαύχηναι χαίτην," ὥσει εἶπεν ὀργισθεὶς ὡσπερ σὺς. "πάν τὸ ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται" (Hom. P 136).

Αὐτοκράτης Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Τυμπανισαί, ἔγραψε καὶ τραγωδίας πολλὰς.

αὐτοκράτορα πάντα τὸν ἀνυπεύθυνον.

αὐτοκράτορες ἀντὶ τοῦ τούτων τῶν δογμάτων κρατοῦντες· Ἀριστοφάνης Ὅρνισι (1594) "τούτων πέρι πάντων αὐτοκράτορες ἦκομεν."

αὐτοκράτωρ δεσπότης, ἄρχων. ἐλληνική ἡ φωνή, τίττεται δὲ ἐπὶ παντὸς τοῦ κυταπολημήσαντος καὶ κρατήσαντος τῶν ἐναντίων, καὶ ἦν κοινὸν πρόσρημα ἐπὶ τε στρατηγῶν καὶ ὑπάτων.

αὐτοκτόνα. (AP 7 152) "ἄτως ἔξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπειτο δῶμα, ἐν χάριτος προφάσει μοῖραν ἔχοντα μέρου." περὶ Αἴαντος καὶ Ἑκτορος.

αὐτολήκνυθοι Δημοσθένης κατὰ Κόρινθος (14). ἦτοι ἀντὶ τοῦ εὐζώνους τινὰς καὶ ἐτοιμούς πᾶν ὁτιοῦν ποιεῖν καὶ ὑπομένειν, ἢ ἀντὶ τοῦ πένητας, μηδὲν ἄλλο κεκτημένους ἢ ληκνύθους. ἢ αὐτονερούς. ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς πληγὰς ἐτοιμούς καὶ οἷον τύπτοντας καὶ μισιγοῦντας καὶ ὑβρίζοντας. ἢ τοὺς ἐκ προχείρου διδόντας ἀργύριον καὶ ἐτοιμούς πρὸς τὰς μίξεις· καὶ γὰρ εἶχον ἐν ταῖς ληκνύθοις ἀργύρια. καὶ λύσαντες δὲ πολλὰκις τὴν λήκνυθον ἐχρῶντο τῷ ἱμάντι πρὸς τὸ μαστιγοῦν. Harp.

αὐτολόχευτος αὐτογέννητος, ὁ θεὸς ὁ ἀγέννητος.

Αὐτόλυκος. Ἀρεοπαγίτης οὗτος ἦν, καὶ τοὺς οἰκίους ὑπεκτιθέμενος ἐν τοῖς Χαιρωνικοῖς εἰώλω, καὶ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ οἱ

δικασταί. Harp.

αὐτοματίζουσιν αὐτόματοι παραγίνονται. (Theophyl. Sim. 27) "αὐτοματίζουσι δύο τινὲς (ἀδελφῶ δὲ ἤσην καὶ γένος καὶ προαφρῶν) καὶ χώρους τινὰς ἀσέλους ἐποδεικνύουσι διὰ τὸ ἔρμα τοῦ ὀχυρώματος."

αὐτομαχεῖν τὸ δὲ ἐαυτοῦ δικάζεσθαι, ἀλλὰ μὴ δὲ ἑτέρου (Harp.). καὶ αὐτομαχεῖν. ὅταν ἀντιποιεῖται τις οἰκίᾳ ἢ χωρίῳ, καὶ εἴη ὁ πεπρακὸς μὲν ἀξιοχρεῶς ὥσε δοκεῖν ἀποτίσαι τὴν ζημίαν καὶ συνίστασθαι τὴν δίκην πρὸς τὸν ἀντιποιούμενον, βούλοιοτο δὲ ὁ διακατέχων τὴν οἰκίαν ἢ τὸ χωρίον ἴδιον αὐτῷ γενέσθαι ἀγῶνα πρὸς τὸν ἀμφοισβητοῦντα, τοῦτο αὐτομαχεῖν καλεῖται.

αὐτομόλως προδοτικῶς. καὶ αὐτομολῆσαι ἐξὶ τὸ προδοῦναι τοὺς ἰδίους καὶ ἑᾶσαι, καὶ ἀπελθεῖν πρὸς τοὺς ἐπεναντίους ἐπὶ συμμαχίᾳ. αὐτόμολος δὲ ὁ πρόσφρξ.

αὐτὸν κέκρονκας τὸν βατήρα τῆς θύρας, ἐπὶ τῶν ἀληθεύοντων, οἷον ἐπ' αὐτὴν ἐλήλυθας τὴν ἀλήθειαν. cf. v. βατήρ.

αὐτονομουμένη πόλις ἡ τοῖς αὐτῆς νόμοις χρωμένη καὶ οὐχ ὑπακῆσα ἑτέροις.

αὐτὸν οὐ τρέφων κύνας τρέφεις, ἐπὶ τῶν ἀπορρύντων μὲν, ἑτέρους δὲ τρέφειν ἐπαγγελλομένων.

αὐτονυχὶ αὐτῇ τῇ νυκτί.

αὐτοπαθῶς. Πολύβιος (8 19) "ὁ δὲ ἀνακρινόμενος ὑπὲρ ἐκάσου ἀπεδίδον λόγον. οὐ μὴν ἀλλ' αὐτοπαθῶς καὶ γενναίως ἐπέμενε τοὺς ἐλέγχους." καὶ αὖθις "ὁ δὲ Ἀντίβας δόξας αὐτοπαθῶς ἄμα καὶ ἀληθῶς εἰρηκεῖναι πιστεύεται." αὐτοπαθῶς οὖν, οἰκοθεν, ἔξ ἰδίας προαιρέσεως (Polyb. 3 12). "ὁ μὲν οὖν Ἀντίοχος δόξας αὐτοπαθῶς ἄμα καὶ ἀληθῶς εἰρησθαι παρὰ τοῦ Ἀντίβου κατὰ Ῥωμαίων, πάσης τῆς προὑπαρχούσης ἐποψίας ἀπέστη."

αὐτόπρεμνον δύσκολον, πρόρριζον, αὐτόρριζον, ἢ μέγα. Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου (Ran. 911) "αὐτοπρέμνοις τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα, συσχεδᾶν πολλὰς ἀνυπόθετας ἐπῶν."

αὐτὸς ἀντὶ τοῦ ἐγώ. "καὶ ἦλθον ἡμέαις αὐτὸς μὲν μί'" ἀντὶ τοῦ ἐγώ ἀπτικῶς.

αὐτὸς ἐπὶ σώματος· διορίζουσι γὰρ τὰς βψυχὰς πρὸς τὰ σώματα. Ὀμηρος (A 3) "πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς," εἶτα "αὐτοὺς δ' ἐλώρια." καὶ Ἀριστοφάνης (Ach. 373) "ὁ νῦς μὲν ἔξω, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβύθην ποιεῖ τραγωδίαν." cf. v. οὐκ ἔνδον.

αὐτός ἀντὶ τοῦ ὁ δεσπότης· Ἀρισοφάνης Βατρᾷχοις (522) "φράσσον ταῖς ὁρηγερσίαις ὅτι αὐτὸς εἰσέρχομαι."

αὐτὸς αὐτὸν αὐλεῖ, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦς δεικνυόντων ἐν τοῖς πράγμασιν, ὅποιοι τινὲς εἰσιν.

αὐτὸς γὰρ εὖρε τοῦ κακοῦ τὴν πη-
τὴν ἦτοι τὴν πηγὴν, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ
ἐπισπωμένων. cf. v. πητύα.

αὐτόσε ἐκέισε. λέγεται δὲ καὶ αὐτῷσε·
"διῶβασις δὲ οὐκ ἔστιν αὐτοῦσε, ὅτι μὴ τῷ
ζεύγματι."

αὐτὸς ἔφα. τοῦτο παροιμιᾶκόν ἐπὶ Πυ-
θαγόρῃ τῷ φιλοσόφῃ εἰσηλθὲν εἰς τὸν βίον.
οὗτος γὰρ ἀποσεμνύνων τὸν ἑαυτοῦ λόγον
καὶ βίον ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἔλεγεν "αὐτὸς ἔφα"
ἀντὶ τοῦ εἶπεν. οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος, φησὶν, ἀλλὰ
τοῦ Θεοῦ.

αὐτόσιτος ὁ οἰκόσιτος.

αὐτὸς τι νῦν θρῶν, εἴτω τὰς θεῶς
κάλει. ὁμοίᾳ τῇ "σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κί-
νει," ἐπὶ τοῦ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν
ἐλλείψει καθημένους ἀργεῖν. τίθεται δὲ ἐπὶ γυ-
ναικῶν, καὶ μάλιστα ὀφειλουσῶν ἐργάζεσθαι.
cf. v. τὴν χεῖρα προσφέροντα.

αὐτόσοιχος αὐτὸς ἑαυτῷ προσέχων· "ὁ
βουλόμενος ἐν τῷδε τῷ βίῳ ἀβέβηλον βίον
πολιτεύεσθαι αὐτόσοιχος ἐθέλει εἶναι."

αὐτοσφαγῇ τὸν ὕψ' ἑαυτοῦ ἀναιρούμε-
νον. Αἴας φησί (839) "καὶ σφας κακὰς κά-
κιςα καὶ πανωλέθρους ξυναρπάσειαν, ὥσπερ
εἰσορῶς' ἐμὲ αὐτοσφαγῇ πίπτοντα· τὼς αὐ-
τοσφαγεῖς πρὸς τῶν φίλινων ἐκγόνων ὀλοί-
ατο." Σοφοκλῆς φησὶν.

αὐτοσχεδὶον ἐκ τοῦ σύνεγγυς τόπου. ἢ
τὸ ἐκ συντόμου. καὶ αὐτοσχεδῶς αὐτο-
μάτως, συντόμως. καὶ αὐτοσχεδιάζωσιν
αὐτομάτως πράττωσιν· Αἰλιανός "Ῥωμαῖοι
δὲ εὐπραγίαν παρόνομον ἔτε νίκην τελεσθεῖ-
σαν, ἥς ὁ ἄρχων μὴ ἐκονῶννησεν, ἡσπάζοντο,
ἵνα μὴ αὐτοσχεδιάζωσιν ἐν ταῖς πράξεσιν οἱ
ὑπῆκοοι." καὶ αὖθις "ὑπὲρ μεγάλων ἦκειν
καὶ ἀδυνάτων αὐτοσχεδιασθῆναι."

αὐτότατος· Ἀρισοφάνης Πλούτῳ (83)
"ἐκείνος αὐτός; αὐτότατος." ἀντωνυμία. πέ-
παικται δὲ κωμικῶς· τὰ γὰρ ἀόριστα τῶν
πραγμάτων ἀνεπίτατα. εἰ οὖν ἀντωνυμία ἐπὶ
οὐσίαις παραλαμβάνεται, κατὰ τοῦτο ἐπίτα-
σιν οὐ δέχεται ὥς τὰ ἄλλα μέρη.

αὐτοτελὴς ἱκανός, τέλειος. Πολύβιος

"ταῦτα εἰρήσθω χάριν τῆς Ῥωμαίων εὐβου-
λίας καὶ τῆς ἀνοίας τῶν ὀλιγορούντων τῆς
τῶν ἐκτὸς σγκαταθέσεως, αὐτοτελεῖς δὲ νο-
μιζόντων εἶναι πρὸς τὸ κατορθοῦν τὰς σφε-
τέρας δυνάμεις." καὶ αὐτοτελὴς δίκη,
ἀφ' ἧς οὐκ ἔστιν ἐκκαλέσασθαι ἐφ' ἑτέρου.
καὶ αὐτὸ τὸ κύριον ἀπλῶς.

αὐτοῦ ἐπὶ τόπου· Ὀμηρος (Z 80) "ἤτ'
αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων." καὶ
αὖθις (AP 7 153) "αὐτοῦ τῇδε μένουσα πο-
λυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ ἀγγελέω παριῶσι, Μί-
δας ὅτι τῇδε τέθαιπται."

αὐτοῦργητον αὐτοφυές· ἐν ἐπιγράμ-
ματι (AP 6 33) "καὶ αὐτοῦργητον ἐρείτης
βάθρον."

αὐτοφόνῳ ἑαυτὸν ἀνελόντι· (AP 7 149)
"τόσσης γὰρ χρόνος ἄλλον ἐπάξιον ἀνέρα
τόλμησιν οὐχ εὖρων παλάμῃ θῆκεν ὑπ' αὐτο-
φόνῳ," περὶ Αἰάντος ὁ λόγος.

αὐτοφυέστατον· "μὴ ἐπίπλεσον ἔχου-
σαν κύλλος αὐτοφυέστατον, καὶ οἶον γένοιτο
φιλοθήρου κόρης."

αὐτόχειρες οἱ ἑαυτοῦς φρονεῦντες.

αὐτοχειρία.

αὐτόχθονες οἱ Ἀθηναῖοι ἢ ἐπεὶ τὴν
χθόνα, τουτέστι τὴν γῆν, ἀργὴν οὖσαν πρῶ-
τοι ἐργάσαντο, ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς
ἐπήλυδας. αὐτόχθονες δὲ καὶ Ἀρχαῖδες καὶ
Αἰγυπῆται καὶ Θηβαῖοι ἐκαλοῦντο. Harp.

αὐτόχθων τῆς αὐτῆς πόλεως.

αὐτόχρημα ὁμοῖον παντελῶς ὁμοιον.
Αἰλιανός "αὐτόχρημα πηδῶν ὑπὲρ τὰ ἔσκαμ-
μένα, τὴν ναῦν Ἀσδρούβα φεύγειν ἐπειγομέ-
νην, τὰς χεῖρας ἐπιβαλὼν εἶχετο ἐρρωμένως
τῆς πρύμνης ὁ Κλάτιος ὄνομα." καὶ Ἀρισο-
φάνης (Eq. 74) "τὸν Παφλαγὸνα λαθεῖν ἔχ-
οῖόν τε. ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'· ἔχει γὰρ τὸ
σκέλος τὸ μὲν ἐν Πύλῳ τὸ δ' ἕτερον ἐν
τῇ κλησίᾳ. τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβη-
κότος, ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χαόσιν"
ἀντὶ τοῦ πάντ' ἀληθῶς, ἀψευδῶς. Χαόνες δὲ
ἔθνος Ἑπειρωτικόν.

αὐτῶς ὡς ἔτυχε, ἢ ματαίως.

αὐτῷ σεφάνῳ σὸν αὐτῷ τῷ σεφάνῳ·
(A Eccl. 718) "ὥς μεθυσθεὶς αὐτῷ σεφάνῳ
πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δᾶδα λαβών."

αὐχεῖ κανχᾷται, καὶ αὐχεῖ κανχῶ.

αὐχμημα σεμνολόγημα, ὕψωμα. (Dionys.
Hal. 8 48) "καὶ ὅτι τοῦ τε αὐχμήματος, ἐφ' ὃ
νῦν εἰσὶν, ἐκόντες ὑποβήσονται, καὶ ποιήσθ-

σαν ἔξουσίαν σοι πράττειν ὃ τι ἂν αὐτοῖς ἐπολαμβάνης συνοίσειν." καὶ αὐθις (Thuc. 775) "ἀπὸ οἷας λαμπρότητος καὶ αὐγῆματος τοῦ πρώτης εἰς οἷαν τελευτήν καὶ ταπεινοφροσύνην ἀφίκτο."

αὐχμεῖς αἰσχυρῶς (A Nub. 920) ὀνυφαρὸς εἶναι δοκεῖς, ὡς τοῦ δικαίου παρεωραμένου. ὃ δὲ ἀντεῖπε "σὺ δέ γ' εὖ πράττεις." καὶ αὐχμοί (Thuc. 1 23) ἀνομβροίαι. καὶ Ἀριστοφάνης (Plut. 840) "αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων ἀπώλεσεν," ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσε με ὃ ὢν αὐχμὸς τῶν σκευαρίων, μετωνυμικῶς. καὶ αὐχμῶδους ξηροῦ, ὀνυφῶντος. καὶ αὐχμῶντες συγνοί.

αὐχμηρὰ τράπεζα ἢ ξηρὰ καὶ πενιχρά. καὶ αὐχμηρὸν συγγόν, ἢ σκοτεινόν.

αὐχοῦντες κυχωμένοι.

ἀφαγνίσαι ἀποδοῦναι, καθιερωῖν. λέγεται δὲ καὶ τὸ συλῆσαι.

ἀφ' αἵματος, τουτέστι συγγενῶν. "ὃ δὲ συγγενὸς ἐφόνευσεν, ἐφείδετο δὲ οὐδὲ τῶν ἀφ' αἵματος."

ἀφαίρειν κροκύδας, ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων ἔνεκεν κολακείας. ἄλλοι τε χρῶνται καὶ Ἀριστοφάνης. "εἴ τις κολακεύει παρὼν καὶ τὰς κροκύδας ἀφαιρῶν." καὶ ἀφαιρεῖ ὡτὸς ἢ φῖνός· ἀττικῶς ἢ σύνταξις.

ἀφαίρεμα ἀνάθημα, δῶρον ἢ ξένιον. καὶ ἀφαίρεισιν Ὑπερίδης ἰδίως τὴν εἰς ἑλευθερίαν λέγει.

ἀφαῖς πληγαῖς, ἢ χειρσίν.

ἀφαλὸν τε καὶ ἄλοφον (Hom. K 257), ὡς λαοθάνοι· φάλοι γὰρ τὰ ἐπὶ τῶν περιπαραλίων λαμπρὰ ἀσπιδίσκια, λόφοι δὲ αἱ τερχώσεις.

ἀφαρμαρτούση (Hom. Z 411) ἀποτυχέση, στερηθείση.

ἀφανές τὸ σκοτεινόν. καὶ ἀφανέζερα· "τότε δὴ καὶ μεσημβρίας ἐπεχούσης πάντα ἦν νυκτὸς ἀφανέζερα."

ἀφανής οὐσία λέγεται ἢ ἐν χρήμασι καὶ σώμασι καὶ σκεύεσι, φανερά δὲ ἢ ἔγγειος. οὕτω Ἀντίφ. Hagn. cf. v. οὐσία φανερά.

ἀφανίσαι. οὐ τὸ μολῶναι καὶ χρᾶναι δηλαῶς, ἀλλὰ ὅπως τὸ ἀνελεῖν καὶ ἀφανές ποιῆσαι.

ἀφαντον φῶς τὸ ἐκ πυρίτε λίθ. Σοφοκλῆς Φιλοκτήτῃ (296) "ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρων ἐκτρέψων μόλις ἔφην· ἀφαντον φῶς, ὃ καὶ σῶζει μ' αἰεὶ· οἰκουμένη γὰρ οὖν ζέγη

πυρὸς μέτα πάντ' ἐκπορίζει, πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ."

ἀφάπτειν. Ἀππιανός (Lib. 41) "ἤδη δὲ προμάχους ξύλα παχέα ἔχοντας διπλήρεα σιδηρωμένα, ἃ ἐμῆλλον ὡς καταπέλτας ἐκ χειρὸς ἐς τοὺς ἐλέφαντας προσκολλᾶν."

ἀφαρεῖ ἐσπεδυσμένως καὶ ἀπερισχέτως τι ποιεῖν.

Ἀφαρεὺς Ἀθηναῖος ῥήτωρ, υἱὸς τοῦ σοφιστοῦ Ἰππίου καὶ Πλατῶντος, πρόγονος δὲ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος, ἀκμάσας κατὰ τὴν γέ' Ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος.

ἄφαρον τὴν λιπαρὰν γῆν, τὴν πολλὰ μῆπω ἀροτριωθείσαν. ἀφαρῶσι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀροτριῶσιν.

ἀφαρπάζω αἰτιατικῇ.

ἀφάρτεροι ταχύτεροι, ἀπὸ τοῦ ἄφαρ, ὃ σημαίνει τὸ εὐθέως. "ἵπποι δὲ τοὶ ἔασιν ἀφάρτεροι οἳ τὸ πάρος περ" (Ὅμηρος (P 311 et 480)).

ἀφασία ἀφωνία.

ἀφὰς λύχων· Ἡρόδοτος λέγει (7 215).

ἀφάσσων ψηλαφῶν· Ἡρόδοτος (3 69).

ἄφατοι μεγάλοι, ἢ καταπληκτικά· ἐν ἐπιγράμμاتي (AP 6 112) "τρεις ἄφατοι κερύεσσιν ἐπ' αἰθούσῃς τοὶ Ἀπολλὼν ἄγκεινται κεφαλαὶ Μαιναλίων ἐλάφων."

ἀφανανθήσομαι (A Eccl. 146) ἔξηρανθήσομαι. καὶ ἀφάυει· Ἀριστοφάνης (Eq. 391) "τοὺς ἀλλοτρίους ἡμῶν εἰς τοὺς ἐν ξύλῳ δῆσας ἀφάυει, κάποδόσθαι βούλεται," τουτέστιν ὁ Κλέων τοὺς ἀλλοτρίους καμάτους αὐτὸς γεωργῶν καὶ καρποῦμενος. αἰνίττεται δὲ πρὸς τὴν Πύλον, ὅτι τοῦ Δημοσθένους προπεπονηκότος αὐτοῦς τὴν νίκην ἐπιγράφεται περὶ τῶν ἐν Σφακτηρίᾳ. "νῦν δὲ τοὺς εἰς ξύλῳ δῆσας ἀφάυει, κάποδόσθαι βούλεται," ἐπὶ τῶν αἰχμαλώτων. ἀπὸ τοῦ ἡμιτοῦ εἰς εἰπεν, οὗς ζῶντας ἄξειν κατεπαγγελιάμενος ὁ Κλέων ἐμπροθέσμως ἤγαγε. φησὶν οὖν· ἐκείνους οὗς δῆσας ἤγαγεν, ἀπολύσει διανοεῖται. καὶ ἀφάυειν καλεῖν· (Thesm. 222) "ἀποξυρεῖν ταδί, τὰ κάτω δ' ἀφάυειν."

ἀφαιροτέροις ἀσθενετέροις. "οὐ γὰρ ἀφαιροῦς ἐκ Λιδὸς ἰθείης οἶδε τύλαντα δίκης" (AP 6 267). καὶ ἀφαιροῦς ἀσθενούς.

ἀφάψαι προσκολλησθαι.

ἀφ' ἑδρῶν ἀπὸ τῶν ἐδρῶν· ἔδραι γὰρ λέγονται αἱ σέλλαι, σελλάρια, σωτήρια. ἔσι

δὲ καὶ εὐθεῖα ὁ ἀφειδρῶν, καὶ σημαίνει τὸ μέρος τοῦ σώματος τὸ περὶ τὴν ἔξοδον.

ἀφειδήσας ἀμελήσας. "καὶ τὸν τρόπον ἀφειδεσάτω ἥστην καὶ γονικωτάτω." καὶ ἀφειδία καρτερία. καὶ ἀφειδῶς ἀπρομηθεύτως, ἀβούλως. Ἀγαθίας (5 23) "ὁ δὲ νεώτατος ὢν καὶ οὐπὼ ἐντελὴς τὰς τῆς γύσεως ὁρμῆς ἐπείγειν καὶ ἐγκαθεργεῖν δυνάμενος, ἀλλὰ πλέον τοῦ προμηθεύς καὶ βεβηκός τῷ φιλοδοξοῦντι τῷ τρόπῳ πέρα τῷ μετρίῳ ἐγκείμενος, ἀφειδῶς ἐπείγει τοῖς πολεμίοις."

ἀφείκα τὸ Ἀττικόν. τὸ δὲ ἀφείκα Δωριον, πλεονάζει δὲ καὶ Ἰωνες, ὡς Ἡρόδοτος.

ἀφείλετο ἤρασαν, ἀνέσπασε. λέγεται δὲ καὶ ἀφείλατο.

ἀφείνται προέονται, ἡμέλονται. "ποῖ φέρομαι; πάντῃ δὲ φρενῶν οἴακες ἀφείνται" (AP 5 190).

ἀφείς καὶ ἀπαλλάξας. τὸ μὲν ἀφείς ἐστιν, ὅταν ἀπολύσῃ τις τῶν ἐγκλημάτων ὢν ἐνέκαλει αὐτῷ, τὸ δὲ ἀπαλλάξας, ὅταν πείσῃ τὸν ἐγκαλοῦντα ἀποσῆναι καὶ μηκέτι ἐγκαλεῖν. οὕτω Δημοσθένης (36 25) καὶ Ἰσίδωρος. ἐστὶ δὲ καὶ οὕτως ἐλεῖν, ὡς ἀφίησι τις μόνων ἐκείνων ὢν ἐγκαλεῖ, ἀπαλλάττει δὲ ὅταν μηδὲ ἄλλον τινὰ ὑπολήπῃται αὐτῷ λόγον πρὸς τὸν ἐγκαλοῦμενον. ἐστὶ δὲ καὶ τέτο παρὰ τῷ Δημοσθένει (36 2). Harp.

καὶ παροιμία "ἀφείς τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκει." ἡ παροιμία παρὰ Ὑπερίδῃ, ἐπὶ τῶν παρόντων μὲν τὰ σπονδιαύτετρα, περὶ δὲ τὰ φραῦλα διατριβόντων. ὑπέραι δ' εἰσὶ ναυτικαὶ σχολοί, αἷς μετῴγεται τὸ κέρως. Harp.

καὶ ἀφείσθαι παίζειν λέγεται ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς ἐορταῖς ἀργούντων καὶ πρὸς παιδιῶν ἀφειμένων, μάλιστα δὲ ἐπὶ παῖδων ἀφειμένων παίζειν.

ἀφεκτέον γενική.

ἀφείλει. Διμῆσκιος φησιν (Phot. p. 336b 21) ὡς Ἰσίδωρος πρὸς τῇ ἀφείλει καὶ ἀφειδῶν ἡγάπα διαφερόντως καὶ ἀπειδέχτο, ὥς καὶ ἐνθύγκωτος εἶναι πέρα τῷ δέοντος, καὶ ἐδ' ὅτιον ἔχειν ἐν αὐτῷ προσποιούμενον. καὶ ἀφελής ἐπὶ τοῦ ὕγιος καὶ ὁλόκληρος, ἢ μέγας καὶ ἀνεπικώλυτος. καὶ ἀφελές ὁμοίως. "μισῶ τὴν ἀφελῆ, μισῶ τὴν σώφρονα λίαν" (AP 5 42) ἐπὶ τῆς ἀπονήρου καὶ δωσιπύγῃ. καὶ (M. Anton. 17) "τὰ ἐπισόλιν ἀφελῶς γράφειν." καὶ ἀφελῶν πεδίων Ἀριστοφάνης περὶ Κρατίνου (Eq. 529) "ὅς

πολλῶν ῥέυσας πότ' ἐπαίρω διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει," τουτέστιν εὐδοκίμησας πολλὰς. ὁ γὰρ Κρατίνος αὐτὸν ἐπήγεσεν ἐν Πυτίνῃ, λέγων "ἄναξ Ἀπολλων, τῶν ἐπῶν τοῦ ῥεύματος. καναχοῦσι πηγαί, δωδεκάκρουνον τὸ σῶμα. Πλισσὸς ἐν τῇ φάρυγι. τί ἂν εἴποιμί σοι; εἰ μὴ γὰρ ἐπιβύσει τις αὐτῷ τὸ σῶμα, κατακλύσει ποιήμασιν."

ἀφελές. (Agath. 3 6) "ὁ δὲ ἐπιφθέγγεται βαρβαρικὸν μὲν τι καὶ ἀφελές, ἐνεργὸν δὲ ὅμως καὶ χρησίμων, ὡς δεῖ πρότερον ἀποσβεῖν τὰς μελίττας, καὶ ἔπειτα τὸ μέλι σχολαίτερον ἀναιρεῖσθαι."

ἀφέλῃς αὐθιγῶτακτον. καὶ ἀφέλωνται, αἰτιατική.

ἀφελχθεῖη κωλυθεῖη. "συμβουλευεῖν ἐδόκει, εἴ ποί ἀφελχθεῖη τῆς ὁρμῆς ταύτης."

ἀφεμα. "ὢν καὶ τὸ ἀφεμα μετὰ ῥώμης ἦν."

ἀφείμενον ἀποσύντα, ἀντιλέγοντα.

ἀφενος πλούτος. τὸ ἀφενος οὐδέτερος.

ἀφέντες τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκουσιν, ἐπὶ τῶν τὰ ἀναγκαῖα μὲν παραλιμπανόντων, τὰ περιττὰ δὲ προτιμωμένων. παρὰ Ὑπερίδῃ. cf. v. ἀφείς.

ἀφείξει ἀποκωλύσει, ἀποσῇσει. καὶ ἀφείσομαι παύσομαι, ἀποσῇσομαι.

ἀφερπύσαι βαδίσαι, ἀπὸ μεταφορῶς τῶν ἐρπετῶν. ἐκ τούτου δὲ τὴν ἥσυχον κλοπὴν τὴν ἐπὶ τὴν χύτραν δηλαῖ. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (675) "ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἀφερπύσαι."

ἀφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί (A Eq. 1156), τατέστιν ἀπὸ κανόνων. βαλβίς γὰρ ἡ ἀφesis τῶν δρόμων.

ἀφείσθαι ἀποσχέσθαι.

ἀφ' ἐξίας ἀπὸ τῆς οἰκίας. καὶ ἀφ' ἐξίας μυεῖσθαι. ὁ ἀφ' ἐξίας μυούμενος Ἀθηναῖος ἦν. Harp.

Ἀφεται τόπος Ἀθήνησιν, ἐνθα ὁ σόλος ἔειρεν τὸ πρῶτον ἐνδυσύχησε διὰ λιμένων ἀνεπιτηδεϊότητα. ὅθεν τὸν Βορέαν Ἀθηναίων σύμμαχον εἶναι νομίζουσιν. χρήσας δ' ἦν ὁ θεὸς καὶ ἀνέμιρ συγγενεῖ θύειν, εἶναι δὲ συγγενῆς λέγεται διὰ τὴν Ὠρεῖθυσιν. cf. v. γαμβρὸς Ἐρεχθίδος.

ἀφειτηρία ἀρχή, θύρα τοῦ ἵπποδρομίου. ἀφειτήρια δὲ ὄργανα τὰ πολιορκητικά. "τὰ δὲ ἀφειτήρια ὄργανα διέτρεψεν ἐπὶ τοῦ τείχους."

ἄφρευε τῶν φασήλων, ὧ γύναι, τρεῖς χοίνικας (A Pac. 1136).

ἄφρευθεις τὸν πρωκτόν, Ἀριστοφάνης (Thesm. 244?) ἀντὶ τοῦ φλογισθεῖς.

ἄφρωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου (Matth. 9 2) αὐθιπότακτον.

ἄφῃ χροιά λήπρας (Levit. 13). λέγεται δὲ καὶ ἡ ψηλάφῃσις, καὶ αὐτὴ ἡ αἰσθησις.

ἄφῃ μία τῶν πέντε αἰσθησεων, ἀπὸ τοῦ ἄφω ῥήμιτος δευτέρας συζυγίας, ἐξ οὗ παράγωγον γέγονε τὸ ἀφώσω. ἡ δὲ ἄφῃ δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ ἄφω περισπωμένου γεγενῆαι καὶ ἀπὸ τοῦ ἄφω βαρυτόνου.

ἄφῃ βῆλοτι γηρύσαντι, υπερβεβηκότι τὴν ἡβην, τουτέστι τὴν νεότητην.

ἄφῃλικέσσερος. (Dio Cass. 53 26) "ὁ δὲ Καῖσαρ τοὺς μὲν ἀφῃλικέσσους ἀφῆκε τῶν στρατιωτῶν, τοῖς δὲ τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν ἔχουσι θέατρα τέθεικεν." Ἀρριανὸς "παιδὸς γὰρ ἐκείνου ἀφῃλικὸς ἐπιτροπεύσειεν τε αὐτοὶ ἑμῖλλον, καὶ ὑπὸ τῷ ἐκείνου προσχῆματι πᾶν ὅτιπερ καθ' ἡδονὴν σφισι πράξειεν ἐς τοὺς ἐπὶκρούς." καὶ αὐθις "τὸν μὲν νεανίαν, τὸν δὲ ἀφῃλικέσσερον." καὶ ἀφῃλικα τὸν πρεσβύτερον. τινὲς δὲ χρῶνται τῇ λέξει ἐπὶ τῷ μηδέπω τῆς ἐννόμου ἡλικίας παιδός, ὅπερ δεῖ φυλάττεσθαι· ἐπὶ γὰρ τοῦ πρεσβυτέρου λέγεται.

ἄφῃμος ἀπειθής.

ἄφῃνιαισὶς ἀνυπότακτος, ὑπερήφανος. "οἱ δὲ ἀφῃνίασαν μὲν αὐτὸν τῆς φιλίας, ἐβηλήθησαν δὲ διαμαρτυράσθαι τοῦτο τρόπον τινά. τὴν γοῦν εἰκόνα Φιλίππου, ὡς ἀνάθημα χειμένην, κατέσπασαν."

ἄφῃτορος (Hom. I 404) οὐ κοινότερον, ἀλλὰ τοῦ Πυθίου, οἷον ὁμοφῃτορος, διὰ τὸ οἷον εἰς λόγους ἔρχεσθαι τοῖς χρησμοφδομένοις.

ἄφῃαρτοδοκῆτης, ἀπὸ αἰρέσεώς τινος. Ἀφῃάς ὁ Διόνυσος. τὸ αἰπιτυτικόν, ὡς ἄσαυρος. καὶ παροιμία "ὁ Ἀφῃάς σοι λελάληκεν." ἦν δὲ χρησμολόγος.

ἄφῃτον ἀφῃαρτον. ὅτι τὸ ἀφῃτος ἐπὶ ἀφῃων φιλόσοφοι τάττονσι, τὸ δὲ ἀθάνυτος ἐπὶ ἐμψύχων. sch. Hom. B 186.

ἄφῃονα πολλά.

Ἀφῃόνιος σοφιστὴς ἔγραψεν εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην προγυμνάσματα.

ἄφῃμαι παραγέγονα. Αἰλιανός "ὁ δὲ ὄναρ εἶδε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεσθαι, καὶ

ἠντιβόλει ῥυόμενος τὴν πῆρῳσιν τῆς ὄψεως, λέγων, ἀφῃζομαι ὑμῖν δύο ἡμερῶν ὕσερον. οὐδὲ ἐψεύσατο· ἀνῃρέθη γοῦν μετὰ τοσαύτας ἡμέρας."

ἄφῃδρύματα τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα. (Diodor. Exc. leg. p. 628) "εὐθὺς οὖν ἰκετηρίαν ἐκόμεζον οἱ πρεσβύτατοι τὰ καλαιότατα τῶν κατὰ πόλιν ἀφῃδρυμάτων."

ἄφῃει ἀπέπεμπεν.

ἄφῃμαι γενικῇ ἐπὶ τῶν παθητικῶν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐνεργητικῶν δοτικῇ. (Matth. 6 12) "ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφῃμεν τοῖς ὀφειλέταις."

ἄφ' ἱερῶς. παροιμία "κινήσω τὸν ἀφ' ἱερῶς." λέγεται δὲ τις παρὰ τοῖς πιασέουσιν ἱερὰ γραμμῇ. οὕτως Ἐπίχουρος. cf. v. τὸν ἀφ' ἱερῶς.

ἄφῃζάνει ἀπανίσταται τῆς καθέδρας.

ἄφῃμι δοτικῇ. καὶ μετὰ αἰτιατικῆς "ἄν τινῶν ἀφῃτε τὰς ἁμαρτίας" (Io. 20 23).

ἄφῃκετο ἐλήλυθεν, ἦλθεν. "ὁ δὲ στρατὸς ἀφῃκετο τῆς Ἀττικῆς εἰς Οἰνόην, ἥπερ ἔμελλον εἰσβαλεῖν." οὕτω φησὶ Θεοκυδίδης (2 18) τὴν σύνταξιν. καὶ ἀφῃκται παραγέγονεν.

ἄφῃλότημος ταπεινός, παρὰ τὸ μὴ φιλεῖν τιμὴν. ἡ δὲ πρὸς μηδὲν ἀξιόλογον ἐπεσραμμένος. καὶ ὁ φειδωλὸς παρ' ἐνόις. "οὐδεὶς ἦν ἀφῃλότημος οὕτως ὡς Μωυσεῖν Θεοσύμενος μὴ ἐκπλαγείη τῆς εὐμορφίας" (Joseph. A. I. 2 9 6).

ἄφῃματῶσαι ἀποδύσαι.

ἄφῃππα χωρία, ἐν οἷς ἂν μὴ ἔσιν ἱππάσυσθαι. "ὁ δὲ ἐκκλίνει πρὸς τὰ δύσχωρά τε καὶ ἀνάντη καὶ ἄφῃππα." καὶ ἄφῃπποι χωρὶς ἱππων· "περιδεῖς δὲ ἦσαν ὡς ἐν ἐρημίᾳ, τὰ τε ἄλλα καὶ ἄφῃπποι γενόμενοι." ἀντὶ τοῦ πεζοί.

ἄφῃσασθαι τῆς ἀρχῆς. σύνταξις. ἀποχωρίζεσθαι, ἀλλοτριοῦσθαι. "βυλομένοις ἦν τῶν Μυκεδόνων ἀφῃσασθαι."

ἄφῃων ἀπέτρεπον, ἀπεκώλυνον· "τὰς δὲ βαρβάρους τῆς πολιορκίας ἀφῃων οἱ Ῥωμαῖοι."

ἄφῃχθαι.

ἄφῃλασον τὸ ἄκρον τῆς πρύμνης.

ἄφῃλοισμός ἀφρός.

ἀφνειός ὁ πλούσιος. ὁ ἐξ ἐνδὸς ἐνιαυτῷ λέγεται ἄφνεος, πλοῦτος δὲ ὁ ἐκ πολλῶν χρόνων. "Ὀμηρος (A 171) "ἄφνεος καὶ πλοῦτον ἀφῃζειν." καὶ ἀλλαχοῦ (ρ 423) φησὶν ὁ αὐτός "οἷσιν τ' εὖ ζῶουσι καὶ ἀφνείοι καλέων."

ται," ὡς μόνον αὐτῶν καλεσμένων ἀφρειῶν, οὐκ ὄντων δὲ κατὰ ἀλήθειαν.

ἀφοβόσπλαγχνος (A. Ran. 498) ὁ τολμηρός. καὶ ἀφόβοις τοῖς μὴ φόβον ἐμποιοῦσι, τινέσι τοῖς προβάτοις. "τὸν ἐν δαίτοις ἄτρεσον μάχαις ἐν ἀφόβοις με θηροὶ δεινὸν χέρας" (S. Ai. 365).

ἀφοδεῦσαι Πλάτων Ἀδώνισι. καὶ ἄφροδος ὁ ἀπόπατος, ἐξ οὗ καὶ ἀφοδεύειν. καὶ ἀφροδον ἀναχώρησιν, ὥσπερ καὶ ἔφροδον τὴν ἐπέλευσιν.

ἀφοπλίζειν τῶν ὅπλων ἀφαιρεῖσθαι. "αὐτὸν δὲ τρόπον τινὰ ἀφοπλίζειν τῶν ἀναγκαίων ἀνδρῶν ἐπέβαλλον." καὶ ἀφωπλίζοντο ἀπετίθεντο τὰ ὅπλα.

ἀφόρητον ἀβάσχυτον.

ἀφορμή, ἀφ' ἧς ὁρμώμενός τις σώζεται. ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὅταν τις ἀργύριον δώσει ἐνθήκην, ἀφορμή καλεῖται.

ἀφοσιούμεθα τὸ ὅσιον προσποιούμεθα δῆθεν. καὶ ἀφοσιούμενος πληροφορῶν, ποιήσας τὴν ὁσίαν. (Herodot. 4.154) "ὃ δὲ ἀφοσιούμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ ἐπάρχου ἐμηχανῶτο τοιαῦτα." καὶ ἀφοσιούμενοι ἀντὶ τοῦ τιμίωντες, ἢ "τὸ ὅσιον ποιῶντες καὶ καθαρὸν καὶ τὸ ὀφειλόμενον. διὰ τῆτο καὶ τὴν ὁσίαν ἐπὶ τῶν ἀπελθόντων φαιμέν. τινέσιν, οὐδὲν ὀφειλομένον αὐτοῖς λοιπόν, οὐκ ἐσμὲν ἐπεύθυνοι. οὕτως ἡμῖν ἔθος λέγειν καὶ τὸ ἀφοσιώσασθαι, καὶ ὅσα τοιαῦτα, τουτέστιν οὐκ εἰμὶ ἐπεύθυνος (Chrysost. hom. 14 in ep. ad Ephes. 4.24). καὶ ἀφοσιῶ ἀντὶ τοῦ ἀποκαθαίρω, ἀφαιρῶν. Ἀισχίνης (3.120). τὸ δὲ μὴ ἐντελῶς τι ποιῆσαι, ἀλλ' οἶον ἀπάρξασθαι ἢ σχηματίσασθαι, Ἰσαῖος λέγει (Harp.). καὶ ἀφοσιώσας καθάρας, ἢ ξενώσας. ἢ τὴν ὁσίαν ποιῶν, τουτέστι κηδεῖν ἢ τὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ μνήμην. καὶ ἀφοσιῶσαι καθάριον, καὶ ἀφοσιώσεται ἀπάρξεται. καὶ ἀφοσιῶσθαι ἀποκαθαίρεσθαι ὁσίαν, καὶ τὸ μὴ περιεργάζεσθαι μηδὲ φιλοτιμεῖσθαι. ὅσιον δὲ λέγεται ἄλφριτα δεδευμένα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ, καὶ κύρια καὶ δίκαια. καὶ ἀφοσιώσις ἀνάθεσις. καὶ ἀφοσιωσάμενοι δικαιοσάμενοι. καὶ ἀφοσιόμενοι τιμῶντες, ἢ ἀπαρχόμενοι. "ὡς δὲ ᾄσθητο σιγῆς ἀποσειόμενον καὶ μόνον ἀφοσιούμενον τὸν Ἰσίδωρον, ὥχτετο ἀπὼν καὶ οὐκέτι προσήει." Damaeus.

Ἀφουσίᾳ νῆσός τις, ἐν ᾗ ὑπερύριον ἐγέ-

νοντο ὁ κύριος Θεοφάνης ὁ ποιητὴς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Θεόδωρος ὁ γραπτὸς, ἀμφότεροι ὁμολογηταί.

ἀφραδέως (Hom. Γ. 436) ἀνοήτως, ἀπειρώς.

ἀφραίνει παρανομεῖ, μωραίνει, παραφρονεῖ.

ἄφρακτος φιλῶν οὐ πεφραγμένος καὶ τετειγισμένος τοῖς φίλοις διὰ τὸ ἀπατηθέντας καταλιπεῖν σε. sch. S. Ai. 910.

ἄφρασον ἄρρητον.

ἀφραστές ἀσυνεσταί. "σχέτλια ἀνθρώπων ἀφραστές.

Ἀφρικανός. Καρχηδὼν ἢ καὶ Ἀφρικὴ καὶ Βύρσα λεγομένη, μετὰ τὸν πρῶτον ἀνοικισμὸν κρατήσασα ἐτὶ ψ' τῶν περιοίκων Αἰβύων, ἀνήρητο, Σκιπίων δὲ τὴν αὐτὴν Σκιπίωνι τῷ Ἀφρικανῷ πάππῳ λαβὼν ἐπὶ κλην Ἀφρικανὸς τὸ ἐντεῦθεν διὰ τε τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ τῶν κυτορθωμάτων ὁμοιότροπον ἐπωνομάσθη.

Ἀφρικανός ὁ Σέξτος χρηματίσας, φιλόσοφος Αἰβύς, ὁ τοὺς Κεσοὺς γεγραφὼς ἐν βιβλίοις κδ'. εἰσὶ δὲ οἰονεῖ φυσικά, ἔχοντα ἐκ λόγων τε καὶ ἐπαισιῶν καὶ γραπτῶν τινῶν χαρακτῆρων λύσεις τε καὶ ἀλλοίων ἐνεργειῶν. κατὰ τοῦτε ἔγραψεν Ὠριγένης, ἐνσαῖον ποιησαμένου περὶ τοῦ τῆς Σωσύνης βιβλίου τοῦ εἰς τὸν Διονύσιον.

ἀφριόεν ἀφρώδες. (AP 7.531) "ἀφριόεν κοναβηδὸν ἐπιπρίουσα γένειον."

ἀφροδίσιον ἔργον Ἀφροδίτης. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ἐρωτικῶς περὶ τὴν συνουσίαν καὶ σφοδρῶς διακειμένων.

ἀφροδίσιον ἰδίως τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἔδος. "ὃ δὲ διῆλθε τῷ λόγῳ φιλοτιμῶς τε καὶ σὺν Ἀφροδίτῃ οὐ μάλᾳ περιττῇ" Αἰλιανός. καὶ παροιμία "ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμπούνμιος" ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα δμνούντων πολλὰς καὶ ἐπιπορούντων.

Ἀφροδίτη. ταύτης τὸ ἄγαλμα πλάττεσθαι κτένα φέρον, ἐπειδὴ συνέβη ποτὲ ταῖς τῶν Ῥωμαίων γυναιξὶ κνήφην λοιμωδῇ γενέσθαι, καὶ ξυρουμένων πασῶν γεγόνασιν αὐταῖς οἱ κτένες ἀχρεῖοι. εὐξαμένος δὲ τῇ Ἀφροδίτῃ ἀνατριχῶδηναι, τιμῆσαι τε αὐτὴν ἀγάλλματι, κτένα φέρουσιν καὶ γένειον ἔχουσιν, διότι καὶ ἄρρενα καὶ θήλεα ἔχει ὄργανα. ταύτην γὰρ λέγουσιν ἔφορον γενέσεως πύσης, καὶ ἀπὸ τῆς ὁσφύος καὶ ἄνω λέγουσιν αὐτὴν

ἄφρην, τὰ δὲ κάτω θήλειαν. πλάττουνσι δὲ αὐτὴν καὶ ἔφιππον, ὅτι Αἰνείας ὁ υἱὸς αὐτῆς πλεύσας μέχρι τῆς δύσεως μετὰ τοῦτο ἵππῳ ἐπέβη, καὶ τὴν μητέρα ἐτίμησε τοιούτῳ ἀγάλματι. Codin. orig. CP p.14.

Ἄφροι ὄνομα ἔθρους, οἱ Κυρηναῖοι, ἀπὸ Ἄφρου τοῦ τῆς Λιβύης βασιλεύσαντος, τοῦ υἱοῦ τοῦ Κρόνου, ἐκ Φιλύρας γεγονότος.

ἄφρουρήτους. (Polyh. 15 24) "Θάσιοι ἦσαν πρὸς Μητρόδωρον τὸν Φίλιππον στρατηγὸν παραδοῦναι τὴν πόλιν, εἰ διατηρήσοι αὐτοὺς ἄφρουρήτους ἀφορολογήτους ἀνεπισθαιμένους, νόμοις χρῆσθαι τοῖς ἰδίοις. ἐπιστηγναμένον δὲ μετὰ κραυγῆς πάντων τὰ ἐθέντα, παρήγαγον τὸν Φίλιππον εἰς τὴν πόλιν," ἀπὸ τοῦ βεβαιωσάντων.

ἄφρων καὶ ἄνους. διαφέρει ἄφρων καὶ ἄνους. ἀνόητόν φασι τὸν καλούμενον σοφὸν ὡς συνίεναι τὸ δέον ἐκ ἐθέλησαντα, ἀμαθὴ δὲ τὸν τῆς μὲν σοφίας ἀμύητον, κακίᾳ δὲ ὁμῶς συζήσαντα. ὁ Δουβιδ δὲ ἔφησεν "ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολαμβάνεται." Theodoret. in Ps. 48 11.

ἄφύα ἐς πῦρ. ἐπὶ τῶν τέλος ὁδῶν λαμβανόντων ἢ παροίμια, παρ' ὅσον καὶ τὴν ἀφύαν τύχῃς ἔφυσθαι συμβαίνει. ἐνικῶς δὲ παρὰ Ἀρισοφάνει λέγεται ἐν Τυγηνισαῖς ἀφύη· ἀλλ' αἰεὶ πληθοντικῶς τὰς ἀφύας. λέγεται δὲ καὶ ἀφρὸς διὰ τὴν λευκότητα, ἐξὶ δὲ ἢ παρὰ πολλῶν λεγομένη ἔγγραυλις. καὶ ἀφύων τιμὴ τὸ ἔλαιον, ἐπεὶ ἐν αὐτῷ ἔφρονται. καὶ ἀφύας Φαληρικὰς (Α Ατ. 76) τὰς μεγάλας· Φάληρον δὲ λιμὴν Ἀττικῆς. πληθοντικῶς δὲ λέγεται, σπανιώτατα δὲ ἀφύην. Ἀρισοφάνης (Ach. 640) "εὗρετο πᾶν ἄν διὰ τὰς λιπαράς, ἀφύων τιμὴν περιώψας." ἔξι δὲ γένη πλεονα, ἢ μὲν ἀφροῖτις λεγομένη, ἣτις σὺ γίνεται ἀπὸ γόνου ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολλύοντος τῇ θαλάττῃ ἀφροῦ. ἐτέρα δὲ ἔστιν ἢ λεγομένη κωβίτις, ἢ γίνεται ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φανύλων τῶν ἐν τῇ ἁμμῷ φερομένων κωβίων. ἔξ αὐτῆς δὲ ἔτεροι αἰ' ἐγκρασίχολοι καλοῦνται. καὶ ἄλλη ἣτις ἐστὶ γόνος μαινίδων, καὶ ἄλλη ἐκ τῆς μεμβράδος, καὶ ἄλλη ἐκ τῶν μικρῶν κερσίων. ἔξι δὲ προσηγμένη ἢ ἀφροῖτις. Athen. p. 284.

ὅτι Νικομήδει τῷ Βιθυνῶν βασιλεῖ ἀφύης ἐπιθυμήσαντι καὶ μακρὰν ὄντι τῆς θαλάττης Ἀπίκιος ὁ ὀψοφάγος, μιμησάμενος τὸ ἰχθύδιον, παρέθηκεν ὡς ἀφύας. ἢ δὲ κατα-

σκευὴ ἦν αὕτη· θήλειαν λαβὼν γογγυλίδα, ταύτην ἔτεμεν εἰς μακρὰ καὶ λεπτά, τὴν ὄψιν τῆς ἀφύης μιμούμενος, ἀποζέσας δ' ἔλαιον, ἐπιχέας ἄλας, μήκωνας ἐπιπύσας, ἔλυσεν τὴν ἐπιθυμίαν. id. p. 7.

Ἀφύας ὀνόματι ἑταίρων ἀδελφῶν δύο παρὰ Ὑπερίδῃ.

ἀφύης ἀμαθίης, ἄπειρος· "ὃ δὲ ἦν οὐκ ἀφύης συνιδεῖν πραγμάτων στρατηγίας," καὶ Πολύβιος "σὺ καιρὸς ἀφνέσσερος οὐ γέγονεν ἀπλῶς."

ἀφύα ἢ πρὸς τὰ προκείμενα μαθήματα σκληρότης.

ἄφρυκα ἀναπόδρασα, ἀναγκαῖα. καὶ ἄφρυκτον· ὃ οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν.

ἀφρυσμός ἀπάντησις.

ἀφύσσω (Hom. A 598) ἀπαντλῶν, ἀρνούμενος.

ἀφ' ὑψηλοῦ μου καταγελαῖς, οἷονεὶ πάννυ καταφρονεῖς. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀφ' ὕψους διαλεγομένων.

ἀφώριςαι πεπεράτωται· "ἐνταυθά που τῆς συγγραφῆς ἀφώριςαι τὸ πρᾶχθέν."

Ἀχαῖβ ὄνομα κύριον.

Ἀχαῖ βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ. οὗτος τὸ ἐν τοῖς θησαυροῖς ἀργύριον ἔπεμψε Θεγλαφουσαρ τῷ Ἀσσυρίῳ βασιλεῖ, δέόμενος ἑυσθῆναι Σύρων τε καὶ Ἰσραηλιτῶν. κακείνος αὐτῷ βοηθῶν ἐπεσράτευσεν Δαμμασκῷ. ἐνταυθα αὐτῷ συντηχὼν Ἀχαῖ ἐθεάσατο θυσιαστήριον, καὶ ἀρεσθεῖς αὐτῷ μέτρα τε αὐτοῦ λαβὼν ἀπέστειλεν εἰς Ἱερουσαλήμ, κελεύσας Οὐρία τῷ ἱερεῖ τοιοῦτον αὐτόθι οἰκοδομηθῆναι. καὶ ἀναζεύξας ἔθυσεν ἐπ' αὐτῇ τοῖς Σύρων θεοῖς, τὸν ναὸν ἀποκλείσας τοῦ θεοῦ. τότε δὲ τελευτήσαντος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἐζεκίας ἐκ Ραβούα τῆς Ζαχαρίας θυγατρὸς βασιλεύει ἐν Ἱερουσαλήμ ἀπάντων εὐσεβέστερος. 2 Regg. 16.

Ἀχαῖα ἢ Ἑλλάς. Μόμιμος γὰρ ὑπάτος ἐπὶ τοὺς Κορινθίους σαλὲς τὸν Μέτελλον ἐν χειρσὶν οὖσαν τὴν νίκην ἀφείλετο, ἐπιγενόμενος δὲ πεπονηκόσι τοῖς Ἀχαιοῖς περὶ τὸν Ἰσθμὸν κατηγωνίσαστο, καὶ τὴν Κόρινθον ἔλεν αὐτοβοεῖ, προτείνεσαν παντὸς κατὰ τὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ. ὅθεν δοκᾷ καὶ νῦν Ἀχαῖαν ὀνομάζειν τὴν Ἑλλάδα. Ῥωμαῖοι δὲ ἐς τὸ χειρωθῆναι ἔθνος, ὃ προεσῶς ἦν τότε τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὅλην μεταβαλόντες τῆς χώρας ἑπωνυμίαν, ἀφίκοντο." καὶ Ἀχαῖκὸν βέλος ἐπὶ τῶν εὐσώχως βαλλόντων, παρ' ὅσον

πάντων ἐπιτηδείατάτον ἐς τὸ τοιοῦτον βέλος πρὸς πολιορκίαν, τὸ τῶν ἐξ Ἀχαΐας σφενδονητῶν βέλος.

Ἀχαία ἡ Δημήτηρ· Ἀριστοφάνης (Ach. 709) "οὐδ' ἂν τὴν Ἀχαίαν κατεδέξατο." ἔτι δὲ αὐτὴν ἐκάλουν ἀπὸ τοῦ κτύπου τῶν κυμβάλων καὶ τυμπάνων τῇ γενομένῃ κατὰ τὴν ζήτησιν τῆς κόρης, ἣ ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν θυγατέρα ἄχους, ἣ ἀπὸ τοῦ ἤχου ὃν παρεῖχε τοῖς περὶ τὴν Γέφυραν εἰς Ἀθήνας ἀπιῶσιν. ὁ δὲ νοῦς, οὐκ ἠνέσχeto ἂν εἰδὲ τὴν Ἀχαίαν αὐτὴν.

Ἀχαιίδα Ἑλληνίδα.

ἀχαιῖνη ἡ ἑλαφος· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 165) "καὶ σκύτος ἀμφιδόρου σικτὸν ἀχαιῖνῳ." καὶ Βύβριος (95 87) "τοιαῦτα κωτίλλουσαι τὴν ἀχαιῖνῃν ἐπεισεν ἑλθεῖν δις τὸν αὐτὸν εἰς Ἀθην."

Ἀχαιῖός Πυθοδώρου ἢ Πυθοδωρίδου, Ἑρετριεύς τραγικός, γέγονε κατὰ τὴν σδ' ὀλυμπιάδα, καὶ δράματα ἐδίδαξε μὲν οἱ δὲ λ' ἐσορήκασιν, ἄλλοι κδ'. ἐνίκησε δὲ ἐν. ἦν δὲ νεώτερος Σοφοκλέους ὀλίγω τινί, ἐπεδείκνυτο δὲ κοινῇ σὺν καὶ Εὐριπίδῃ ἀπὸ τῆς πγ' ὀλυμπιάδος.

Ἀχαιῖός Τρυακούσιος, τραγικός νεώτερος, ἔγραψε τραγωδίας ι.

ἀχανὲς πέλαιος καὶ πεδίον τὸ ἐπὶ πολὺ κεχρηγός· "τέλματα δύσπορον διαδέχεται, καὶ ἐπὶ τούτοις ἀχανὲς καὶ ἀνέξοδον πεδίου βύθος, ἐν ᾧ μυρῖκαί τε δένδρων μείζους ἐπήγεσαν καὶ τὸ συνεχὲς τῆς ὕλης φοβερώτατον." καὶ ἀχανεῖς ἀφανεῖς, ἀφεγγεῖς. καὶ ἀχανής ὁ μὴ κεχρηγὸς καὶ ἀφωνος, ὁ ἐνός, ὁ ἐκπεπληγμένος σιωπῇ.

ἀχάνη μέτρον ἐς Περσικόν, ὥσπερ ἡ ἀρτάρχη παρὰ Αἰγυπτίοις. ἐχώρει δὲ μεδίμνος Ἀττικὸς μέ, ὡς μυρτρειῖ Ἀριστοτέλης. οἱ δὲ φασιν ὅτι κίση ἐξίν, εἰς ἣν κατετίθεντο τοὺς ἐπισιτισμοὺς οἱ ἐπὶ τῆς θεωρίας σελλόμενοι. sch. A Ach. 108.

ἄχαρι χαλεπὸν, κακόν. Ἀρριανός "ὁ δὲ πῖσιν ἔδωκε τοῖς κατοικῆσι μηδὲν ἄχαρι πέσειν ἐκ βασιλείας." καὶ αὖθις "οὐδὲν πέσειν ἄχαρι πρὸς αὐτῶν."

ἄχαρι λυπηρόν. "ὁ δὲ τοὺς αἰχμαλώτους ἀφείκει ἐξιόντας τῇ τέλῃ παρὲφύλαττεν ἐφεσικῶς, μὴ τι ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν πάθωσιν ἄχαρι μίσει τῷ πρὸς Παρθυαίους." καὶ αὖθις "ὁ δὲ εἰδεῖτο μηδὲν περὶ οὗ ἄχαρι πι-

σεῖν βασιλεῦ τοῖς ἐαυτοῦ ἐχθροῖς." καὶ αὖθις (Procop. Pers. 1 2) "ὁ Περσῶν βασιλεὺς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ῥωμαίων γῆν, οὐδὲν δὲ ἔδρασεν ἄχαρι." "ἄχαρις νοσήματι τῷ θνητῷ χαρίζομενος, λύμαις ὅσαις ἐδύνατο παντοδαπαῖς τὸ σῶμα λυμηνόμενος." cf. v. χαρίζεσθαι.

ἄχαρισεῖν μὴ χαρίζεσθαι, καὶ ἀχαρίεσθαι ἔχειν τὸ μὴ εὐχαρισεῖν. Ξενοφῶν (Anab. 2 3 18) "οἶμαι γὰρ οὐκ ἂν ἀχαρίεως ἐμοὶ ἔχην οὔτε πρὸς ὑμῶν οὔτε πρὸς τῆς ἁλλης πύσης Ἑλλάδος."

ἄχαρισεῖν ἀντὶ τοῦ μὴ χαρίζεσθαι· οὐ· b τως Ἀντιφῶν. καὶ ἀχαρίεσθαι τὸ μὴ χαρίζεσθαι μὴδ' ὑπουργῆσαι. Harp.

ἀχαρίεως· Ξενοφῶν (Cyr. 7 4 14) "Κῦρος δὲ ἤγε Ἀνδῶν αἰχμαλώτους, καὶ ἔς μὲν ἑώρα καλλωπιζομένους καὶ πειρωμένους αὐτῶν χαρίζεσθαι, τοὺτους εἰς σὴν τοῖς ὅπλοις, ἔς δὲ ἑώρα ἀχαρίεως ἐπιμένοντας, τούτων τοὺς ἵππους παρῆδωκε τοῖς Πέρσαις, τὰ δὲ ὅπλα κατέκαυσεν." ἀχαρίεως οὖν ἄνευ χάριτος.

Ἀχαρνεΐτης Ἀχαρνήθεν. (AP 7 21) "πολλάκις ἐν θυμῇσι καὶ ἐν σκηπῇσι τεθληλὸς βλαιοδὸς Ἀχαρνεΐτης κισσοδὸς ἔρεψε κόμην."

ἄχειρος ὁ χειρὸς ἐσερημένος κατὰ μεταπλοσμόν. Πισίδης (Heracl. 1 45) "ἄποιος ἄχειρος οὐ βαρεῖ τὸν ἀνέχον· πλήρεις ἐκύσων μελῶν αἱ συνθέσεις." περὶ τῆς Χοσροῦς ὁμότητός φησιν.

ἀχείρωτον ἄμωμον.

ἄχερδος· Σοφοκλῆς (OC 1596) "κοίλης τ' ἀχέρδον, κύβη λαῖνον τάφου."

Ἀχέρων ποταμὸς ἐν Ἀδου μεμυθευμένος, παρὰ τὸ ἄχη εἶναι. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις (473) ἐκφοβῆσαι θέλων φησὶν "Ἀχέρωντιός τε σκόπελος αἵματοςυγής" διὰ τὸν Διόνυσον.

Ἀχέρων. τόπος τις μέσος τοῦ παντός, b ἐν ᾧ ἀνιμῆσις ἐστὶν ὑδάτων καὶ κατὰ ποσιν ἄχρη τοῦ τέρματος τῇ παντός, σκοτεινός τις καὶ ἀφεγγής. ὁ δὲ Ἀχέρων καθαρσίῃ ἔοικε καὶ οὐ κολασηρῇ, ῥύπτων καὶ σμῆλιν τὰ ἀμαρτήματα τῶν ἀνθρώπων.

ἄχεται. οὐκ εἶδος τέττιγος, ἀλλ' ἐπίθετον τέττιγος, ὥσπερ καὶ ὁ ἀκανθίας ἀπὸ τοῦ ἡχεῖν ἐν ἀκάνθαις.

ἀχέων μετοχή ἐστιν, ἀντὶ τοῦ δυσφορῶν ἐπὶ τῷ κεκρύφθαι. Σοφοκλῆς (El. 159) "κρυ-

πῶ τ' ἄχων ἐν ἡβῃ" ἀντὶ τοῦ ἐν ἡβῃ κρυπτῶ λυπούμενος.

ἄχνηλα ἀπορία, περία· Ἀριστοφάνης Ἀμφοτέρω "κόσῳ βιασθεὶς ἢ φίλων ἄχνηλα." ἄχθειν ἡ λυπηρά, ὀλεθρία. (AP 6 263) "ἄχθεινάν δ' εἶδε βοοκτασίαν." καὶ ἄχθει-
 ρός δ' ἐκίπονος.

ἄχθέσῃ λυπηθήσῃ· (A Nub. 864) "τῷ χρόνῳ πότ' ἄχθέσῃ," ἀντὶ τοῦ λυπηθήσῃ καὶ τοῦδε τοῦ πράγματος γενομένου.

ἄχθεται λυπεῖται, καὶ ἄχθεσθεὶς λυπετός· "ὃ δὲ ἄχθεσθεις τοὺς ἐπιτάγμασι πολλὰ καὶ δεινὰ ἀπεκρίνατο."

ἄχθῃ δῶν λύπη.

ἄχθομαι βαροῦμαι, ἀγανακτῶ· Ἀριστοφάνης (Ach. 63) "ἄχθομαι τοῖς ταῦσι τοῖς ἑ' ἀλαζονεύμασιν" ἀντὶ τῆ τοῖς κόλλοις τοῖς ποικιλιμένοις, ἐπεὶ ὁ ταῶς ποικίλος. ἢ ὅτι πορφύραις ἐχρῶντο καὶ τιάραις. καὶ "ἄχθομαι αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ" ἀντὶ τοῦ τῇ ἀνελευθερίᾳ καὶ μικρολογίᾳ· τὸν γὰρ ῥύπον ἐπὶ τῶν γλισχρῶν καὶ ἀνελευθέρων εἰσίδεσθαι· οὕτω γοῦν ῥυπαροκονδύλους λέγουσι τοὺς τοιοῦτους. καὶ Ἀριστοφάνης (Ach. 1068) "χρομμύους γὰρ ἄχθομαι," καὶ Ἰώσηπος (A. I. 6 7 4) "ὃ δὲ θεὸς ἄχθεται τῇ τε τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμαληγιῶν σωτηρίᾳ καὶ τῇ τῶν βοσκοτήτων διαρπαγῇ τοῦ πλήθους, ὅτι μὴ συγχωρήσαντος αὐτοῦ ταῦτ' ἐπράχθη." καὶ ἄχθόμενοι βαροῦμενοι, πιεζόμενοι· "ἀμφὶ τε ἡμέραν μέσσην τῷ ἡλίῳ ἄχθόμενοι τὰ ὄπλα κατείδετο." καὶ ἄχθος βάρος, λύπη.

ἄχθοφ' ὅρον βαρύνοντα. καὶ παροιμία (A Ran. 1426) "οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἔκατον Αἰγύπτιοι." πολλὰ γὰρ ἄχθοφορέντας τὰς Αἰγυπτίους μέμνηται. cf. v. ἄραιο.

ἄχι ἀντὶ τοῦ ῥαδίως.

Ἀχλὺς. προφήτης οὗτος ἐπὶ Ἱεροβοὰμ βασιλέως τῶν Ἑβραίων ἦν. κάμνοντος δ' αὐτῷ κατ' ἐκείνον καιρὸν τοῦ παιδός, τὴν γυναικα αὐτοῦ προσέειπεν ἡκεῖν ἐνθα διέτριβεν ὁ Ἀχλὺς, περὶ τῆς τοῦ παιδὸς ὑγείας, μετασχηματισμένην τὴν σολήν. μελλούσης δὲ αὐτῆς εἰς τὴν οἰκίαν εἰσεῖναι τὰς ὄψεις ἡμικρυμένους διὰ τὸ γῆρας, ἐπιφανεῖς ὁ θεὸς ἀμφότερα αὐτῷ μηνύει, τὴν τε τοῦ Ἱεροβοὰμ γυναῖκα καὶ τί μέλλει λέγειν αὐτῇ. καὶ παρουσίας ὡς ξέντης ἀνεβόησεν "εἴσελθε ὦ γύναι· τί κρύπτεις σαυτήν; τὸν γὰρ θεὸν ἔλανθάνεις. ἤλθε δὲ πρὸς τὸν ἄνδρα. τύδε

λέγει κύριος· ἐπεὶ σε μέγαν ἐκ μικροῦ καὶ μηδενὸς ὄντος ἐποίησα, καὶ ἀποσχίσας τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ γένους σοὶ ταύτην ἔδωκα, σὺ δὲ τούτων ἡμνημόνησας καὶ τὴν ἐμὴν θρησκείαν κατελιπὼν χωνευτοὺς θεοὺς κατεσκεύασας καὶ τούτους τιμᾷς, σὲ πάλιν καθαιρήσω, καὶ πᾶν ἔξολοθρεύσω σὺ τὸ γένος καὶ κυσὶ καὶ ὄρνισι βορὰν γενέσθαι ποιήσω. μεθέξει δὲ τῆς τιμωρίας καὶ τὸ πλήθος, ἐκπεσὺν τῆς ἀγαθῆς γῆς καὶ διασπαρῆν εἰς τοὺς πέτραις Εὐφράτου τύπῃς, δίδωμι τοῖς σοῖς ἀσεβήμασι κατηκολούθησε. τὸν δὲ σὺν υἱὸν καταλήψῃ τεθνηκότα." ἄνω καὶ γέγονεν.

Ἀχιλλεῖος εὐχή· "ἢ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἴζεται νῆας Ἀχαιῶν" (Hom. A 240). "ὁ Κάμιλλος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς εὐχάτο τὴν Ἀχιλλεῖον εὐχὴν, ἐπιποθῆσαι Ῥωμαίους Κάμιλλον ἐν καιρῷ. ἀπήντησε δὲ αὐτῷ ἑ πολλὸ ὕσερον· Κελτιῶν γὰρ τὴν πόλιν καταλαβόντων ὁ δῆμος ἐπὶ Κάμιλλον κατέφυγε καὶ δικτάτορα αὐτῷ εἴλετο, ὡς ἐν ταῖς Κελτικαῖς πράξεσιν ἀναγέγραπται" (Appian. t. 1 p. 39).

Ἀχιλλείων, τουτέστι κριθῶν καθαρῶν καὶ εὐγενῶν, οὕτω καλουμένων. Ἀριστοφάνης (Eq. 826) "Ἀχιλλείων ἀπομύττη" ἀντὶ τοῦ σιτήσεως τῆς ἐν πρυτανείῳ μετέχεις. ἢ Ἀχιλλεῖοι κριθὰι αἱ εὐτελεῖς.

Ἀχιλλεὺς Στάτιος Ἀλεξανδρεὺς, ὁ γράψας τὰ κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα καὶ ἄλλα ἔρωτικά ἐν βιβλίοις ἡ. γέγονεν ἔσχατον Χριστιανὸς καὶ ἐπίσκοπος. ἔγραψε δὲ περὶ σφαίρας καὶ ἐτυμολογίας, καὶ ἰσορίων σύμμικτον πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ θωρακισίων ἀνδρῶν μνημονεύουσιν. ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ κατὰ πάντα ὁμοῖος τοῖς ἔρωτικοῖς.

ἄχλὺς σκότος, ὁμίλη, ζῆφος, ἀμβλυπία. καὶ "ἡέρος ἀχλύσαντος" ἀντὶ τοῦ σκοτισθέντος.

ἄχνηαι λεπτὰ ἄχνη, ἢ ἀκαθαρσίαι. καὶ ἄχνη ἁλός (Hom. A 426) τὸ λεπτότατον τῆ ὕδατος, ὁ ἄφρὸς τῆς θαλάσσης. ἐν ἐπιγράμμι (AP 6 102) "μῆλόν θ' ἡδύπνον λεπτῇ πεποκωμένον ἄχνη." καὶ ἄχνη πυρός ὁ καπνός, καὶ ἄχνη ὕπνου. ὁ δ' Ἱπποκράτης φησὶ καὶ ἄχνη λίνου, δηλοῖ δὲ καὶ λεπτὸν ξύσμα.

ἄχνηος ἀγένοιος· (AP 6 259) "τίς τὸν ἄχνην Ἐρμῆν σε παρ' ὕσπληγγεσσιν ἔθηκεν;" ἄχνημένος λυπούμενος.

ἄχος λύπη σιωπὴν ἐπιφέρουσα· παρὰ

τοῦτο καὶ ἀχνύμενος, τουτέστι λυπούμενος. (S OC 1722) "λήγετε τοῦδ' ἄχρε· κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐδεὶς" ἀντὶ τῆ δύσληπτος, ἀλλ' εὐάλωτος. "ἡ δὲ σύγκλητος ὥσπερ ἄχει τινὶ πεπληγμένη ἐξεπορεύετο."

ἄχραντον ἄψανσον, κυρίως οὐ χεὶρ οὐχ ἦψατο, ἀμόλυντον.

ἀχράς εἶδος ἀπίον· Ἀριστοφάνης (Ecl. 376) "ἀχράς τις ἐγκλείσας" ἔχει τὰ σιτία. μῶν ἦν Θρασύβελος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς; "ἡ ἄχράς ἐπέχει τὴν γαστέρα. ἔτος δὲ ὁ Θρασύβελος ἀντίλεγει μείλλων τοῖς Λακεδαιμονίοις πρόσβεισι περὶ σπονδῶν ἐληλυθόσιν, εἰτα δωροδοκήσας ἀχράδας προσεποιήσατο βεβρωκέναι καὶ μὴ δύνασθαι λέγειν.

ἄχρειόγελως ἄνθρωπος ὁ ἐπὶ τοῖς ἀχρήστοις καὶ μὴ σπουδαίοις γελῶν καὶ χαλῶν.

ἄχρειον τῷ τόνῳ ὡς ἄμεινον.

ἄχρησα. καὶ παροιμία "εἰς ἄχρησα μὴ ἀναλίσκειν." "μήποτ' εὖ ἔρδειν γέροντα, μὴ παῖδα βύσκανον, μήτε γυναῖκα λάλον, μήτε παῖδα νῆπιον μήτε γείτονος κύνα, μὴ λάλον κωπυλάτην." cf. v. μήποτ' εὖ ἔρδειν.

ἄχρηστία. Ἀππιανός (t. 1 p. 28) "ὁ δὲ Ὀράτιος λελωβημένος ἦν τὰ σκέλη, ὑπατείας τε οὐκ ἔτνχεν οὔτε ἐν πολέμῳ ἔτε ἐν εἰρήνῃ διὰ τὴν ἀχρησίαν τῶν ποδῶν."

ἄχρη, ἄχρης ἀντὶ τῆ μέχρις, ἕως. ἔσι δὲ καὶ ἄχρης ἀντὶ τοῦ καθόλου, διόλου· καὶ Ὀμηρος (A 521) "ἀμφοτέρω δὲ τέροντες καὶ ὄξεια λᾶας ἀναιδὴς ἄχρης ἀπηλόησε." καὶ ἄχρη κόρου παροιμία ἦν, ὅτι "ἄχρη κόρου ἐκείνος ἀναισθητός ἔστι," καὶ "οὗτος ἄχρη κόρου ἐφενάχισεν."

Ἀχρυλὶς ἡ Φρυγίη (AP 6 173).

ἄχρωμος. (Artemid. 4 42) "ἦν δὲ ἡ ἐργασία αὐτοῦ ἄχρωμος" τουτέστιν ἀναιδής· "ἐπὶ πορνείῳ γὰρ ἐκαθῆξεν." καὶ ἄχρωματός ἀναιδής.

ἄχρυσαι (Hom. E 502) οἱ τόποι εἰς ἃς τὰ ἄχρυα ἀποφέρεται λιμνόμενα. καὶ ἐν ἐπιγράμμει (AP 6 173) "καὶ τριβόλους ὄξεις ἄχρρότριβας."

ἄχω ἀντὶ τοῦ ἄ ἔχω· Σοφοκλῆς (El. 450) "κάμου ταλαίνης σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως ἄχω."

ἄχών ἄμπελος.

ἄχώρ τὸ πιτυρῶδες τῆς κεφαλῆς, παρὰ τὸ ἄχνη ἄχνωρ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν ἄχώρ.

κλίνεται δὲ ἀχώρος, διὰ τοῦ ῶ μεγάλου, ὡς ἰχώρος τοῦ σεσηπτός αἵματος.

ἄψ πάλιν.

ἀψάλακτος (A Lys. 275) ἀπαθής, ἀτιμώρητος· ἀψάλακτον γὰρ τὸ ἄδικτον. οὕτω Κρατῖνος. cf. v. διαψαλάττεσθαι.

ἀψαμένη (Hom. λ 278) ἐξαρτήσασα. καὶ ἄψασθαι παρὰ πᾶσιν ἐπὶ τῇ προσάψασθαι καὶ θιγεῖν τάσσεται. καὶ ἄψαι προσάψαι. ἀψαύςως ἀνεπάφως. Ἀππιανός (t. 1 p. 87) "ὁ δὲ τοῖς σώμασι τῶν Κίμβρων ἄψανσεν ἐκέλευεν ἕως ἡμέρα γένηται, πολύχρυσά εἶναι δοκῶν."

ἀψεύδεια ἡ ἀλήθεια. λέγεται δὲ καὶ ἀψευδεῖν καὶ ἀψευδές.

ἀψήκτω κοθόρῳ (A Lys. 658) ἀκαταμάκτω σκληρῷ ἀμαλάκτω ὑποδήματι πατάξω τὴν γνάθον.

ἀψήφισον· "ὁ κατέχων τὸ ἀψήφισον ἐν γνώσει ἐπιτελεῖ πᾶσαν τὴν γραφήν." cf. v. ψῆφος.

ἀψῖδες καμύραι.

ἀψικάρδιος· "εἰ δὲ ἰδιωτικὸν παράπηγμα ἀψικάρδιον ἐθέλεις, ἐρήσεται ἂν ταχέως" (M Anton. 9 3). τῆς καρδίας ἀπτόμενον. cf. v. παράπηγμα.

ἀψίκορος εὐμετάβλητος· ἡ ὁ ταχέως καὶ ἅμα τῷ ἄψασθαι κορεννόμενος. (Polyb. 14 1) "εἰδὼς τῶν Νομάδων τὴν ἀψικορίαν καὶ τὴν ἀθεσίαν τὴν πρὸς ἀνθρώπους." καὶ αὐθις (M. Anton. 1 16) "συντηρητικὸν δεῖ εἶναι πρὸς τὰς φίλεις καὶ μηδαμῆ ἀψίκορον."

ἀψιμαχία συναφὴ μάχης· Ἀππιανός (t. 3 p. 14) "τὸ μὲν πρῶτον ἔριδες ἦν καὶ ἀψιμαχίαι σμικραί, μετὰ δὲ συμβολαί τε ἐς τὴν ἀλλήλων."

ἀψιμισία πρὸς ὀλίγον διαφορά.

Ἀψίνης Ἀθηναῖος σοφιστής, Ὀνασίμου πατήρ τοῦ σοφιστοῦ τοῦ πατρὸς Ἀψίνου.

Ἀψίνης Γαδαρεὺς σοφιστής, σπαρεὺς ὡς λόγος ἐκ Πανός, μαθητεύσας δὲ ἐν Σμύρνῃ Ἡρακλείδῃ τῷ Ἀνκίῳ, εἰτα Βασιλικῷ ἐν Νικομηδείᾳ, ἐσοφίσεν Ἀθήνῃσι βασιλεύοντος Μαξιμίνου, ὑπατικοῦ λαβὼν ἀξίωμα. cf. vv. Μαῖωρ et Φρόντων Ἑμεσηνός.

Ἀψίνης Ὀνασίμου τοῦ σοφιστοῦ Ἀθηναῖς, σοφιστής νεώτερος τῆ Γαδαρείως Ἀψίνος.

ἄψορροι ὀπισθόρμητοι. "οὐκ ἐκτός; ἄχ ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα;" Αἴας λέγει (369) πρὸς Τέκμησσαν τὴν αἰχμύλῳττον γυναῖκα.

ἄποφητί ἥρεμα.

Ἀψυρτος Προυσαεύς ἢ Νικομηδεύς, *ερατιώτης ερατευσάμενος ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως ἐν Σκυθία παρὰ τὸν Ἴσρον. ἱππιατρικὸν βιβλίον οὗτος ἔγραψεν, καὶ φυσικὸν περὶ τῶν αὐτῶν ἀλόγων, καὶ ἑτέρα. ἔγραψε καὶ Κίμων (an Σίμων coll. v. τριῖλλη) Ἀθηναῖος ἱπποσκοπικὸν βιβλίον θαυμασίον.*

ἄψυχος. (Polyb. 36 6) "τὰς προφυλακὰς βλέπων ὁ Φαμέας, ὃν οὐκ ἄψυχος, ἐξέκλινε τὰς πρὸς τὸν Σκιπίωνα συμπλοκάς, καὶ ποτε συνεγγίσας ταῖς ἐφεδρίαις, προβαλλόμενος ὄφρ' ἂν ἀπότομον ἀπέξη καὶ πλείω χρόνον."

ἄωρησις (ἱμμοαῖωρησις) ἡ κρέμασις.

ἄωρία ἀντὶ τοῦ ἀκαίρως καὶ παρὰ τὸν δέοντα καιρὸν· ἄωρα γὰρ τὰ παρὰ τὸν καιρὸν τρυγώμενα. Ἀριστοφάνης (Ach. 23) "οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἤκουσιν, ἀλλ' ἄωρία." "οὐκ ἔξεσι γὰρ Βαβυλωνίοις ἄωρία τάφον ὑπερβῆναι." σημαίνει δὲ καὶ τὴν σκοτίαν· Αἰλιανὸς "ἐπεὶ δὲ ἄωρία ἦν, ὃ μὲν ἐπὶ τὸν χρόνον ἐπεθῆγέτο." καὶ "ἄωρι τῶν νυκτῶν."

ἄωρόλειος ὁ παρὰ τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡλικίαν λειανόμενος καὶ γαλακτιῶν. τὸ αὐτὸ καὶ ὠμογέριον, ὁ παρ' ἡλικίαν γηράσας.

ἄωρον ἀπρεπές, ἄχαρι, ἄκαιρον. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνοίκειον καὶ ἀσύμφορον. καὶ ἄωρος ὁ ὠμός. καὶ ἄωρότερον.

ἄωρτο (Hom. Γ 272) ἐκρέματο. ὄρω ὄρσω ὠρκα ὠρμαι ὠρσο ὠρτο καὶ ἄωρτο.

ἄωρῶ τὸ ἄλογον.

ἄωτεύειν ὑφαίνειν.

ἄωτον ἄνθος, κόσμος, σέφανος, περιβόλαιον ἐξ ἀπαλῶν ἑρίων. καὶ ἄωτῳ (Hom. N 599) ἡ δοτική. ἄωτον δὲ ἀγγεῖον τὸ μὴ ἔχον ὠτα. καὶ ῥῆμα ἄωτῶ τὸ ἀπανθίζω.

Βαάλ.

βαβαὶ θαυμασικὴ φωνή.

βαβαὶ Μύξος, ἐπὶ τῶν κομπαζόντων καὶ μεγαλαυχούντων· Μύξος γὰρ ἐγένετο τῆς Ἀρτέμιδος ἱερέως, ἀσεῖός τις καὶ μέγαλαυχος.

βαβακατρεῦ. βάρβαρος ἐσι φωνή, συγκατατίθεται δὲ ὁ βάρβαρος θεός· αἱ γὰρ ἄσημοι φωναὶ ἀντὶ συγκαταθέσεώς εἰσι. sch. A Δν. 1614.

βαβάκινος εἶδος χύτρας.

βαβάκτης ὁ ὀρχηστῆς.

Βαβοῦς (an Βαυβοῦς) ὄνομα κύριον.

Βαβρίας ἢ Βάβριος μύθους ἦτοι μυθιάμβους· εἰσὶ γὰρ διὰ χωλιάμβων ἐν βι-

βλίοις ἰ. οὗτος ἐκ τῶν Αἰσωπειῶν μύθων μετέβηκεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιίας εἰς ἑμμετρα ἦγον τοὺς χωλιάμβους.

βαβύλας πηλός, βάθρον, βῆμα.

Βαβυλᾶς ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας. οὗτος, φασί, Νουμεριανῷ, οἱ δὲ Δεκιῷ, κατὰ δὴ τινα δαίμονα εἰσελθεῖν ἐς πληθύνουσαν τὴν ἐκκλησίαν προθυμουμένῳ εἰς πρὸ τῶν θυρίων ἀντέσχε, φάσκων εἰς δύναμιν μὴ περιόψεσθαι λύκον τῷ ποιμνίῳ ἐπεισερχόμενον. τὸν δὲ παραντίκα μὲν ἀνακρουσθῆναι τῆς εἰσόδου, εἴτε εἴσιν τοῦ ὄχλου ὑπιδύμενον, εἴτε καὶ ἄλλως αὐτῷ μεταβουλευθέν· ἐν χαλεπῷ μέντοι τὴν ἀντίστασιν τοῦ ἐπισκόπου ποιησάμενον, ἐπειδὴ ὡς ἑαυτὸν ἐπὶ τὰ βασίλεια ἀπηλλάγη, παρασῆσασθαι τε αὐτόν, καὶ πρῶτα μὲν τὴν αἰτίαν τῆς κωλύσεως ἐγκαλεῖν, ἔπειτα μέντοι κελεύειν αὐτὸν τοῖς δαίμοσι θύειν, εἰ βούλοιτό γε τὴν ἐπὶ τῷ ἐγκλήματι δίκην διαφυγεῖν. τὸν δὲ πρὸς τὴν ἐπέγκλησιν ἀπολογησασθαι καὶ τὴν πρόκλησιν διακρούσασθαι, τὴν μὲν φήσαντα ποιμνίον ὄντι ἑαυτῷ πάντα προσήκειν ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου προθυμεῖσθαι, τὴν δέ, μὴ ἂν ἐλθῇ τοῦ ὄντως ἀποσάντα θεοῦ ψευδωνύμοις καὶ ὀλετήρσι δαίμοσι θύειν. εἰθ' ὁ μὲν ὡς ἐώρα μὴ πειθόμενον, προσέταξεν αὐτὸν ἀλύσει καὶ πέδαις ἐνδησάμενους τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἄγειν, τῆς κεφαλῆς ἀφαιρήσαντας· ὁ δὲ ἐπειδὴ ἤγετο τεθνηξόμενος, ταύτας ἀναλαβὼν ἦδε τὰς τοῦ ψαλμοῦ ῥήσεις "ἐπίσρεψον ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι κύριος ἐνεργήτισέ σε." φασὶ δὲ καὶ τρεῖς παῖδας ἀδελφούς τὸ γένος, κομιδῇ νέας ὑπ' αὐτῷ ἀνατρεφόμενους, ἀρπαγῆναι τε αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ ὡς οὐδ' αὐτοὶ θύειν ἤθελον καίτοι παντοίως ἀνάγκης αὐτοῖς προσαγομένης, καὶ αὐτοὺς ἐκέλευσε τῶν κεφαλῶν ἀφαιρεῖν. οὗς, ἐπειδὴ ἤκον εἰς τὸ προκείμενον χωρίον, ὁ Βαβυλᾶς ἑαυτοῦ προσησάμενος προτέρας προσῆγε τῷ ξίφει, τῇ μὴ τινα τρέσαντι αὐτῶν ἀναδῦναι τὸν θάνατον. καὶ ἀποτεμνομένων ταύτην ἀνειπὼν τὴν φωνήν "ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός," ἔπειτα αὐτὸς προὔτεινε τὸν αὐχένα τῷ ξίφει, ἐντειλάμενος τοῖς τὸ σῶμα αὐτοῦ συλλεξομένοις· τὰς ἀλύσεις καὶ τὰς πέδας αὐτῷ συνθάψαι, ἵν' ᾗ μοι ταῦτα, φησί, κείμενῳ κόσμος. καὶ νῦν μετ' αὐτοῦ, ὡς φασί, ταῦτα τυγχάνει κείμενα. Philostorg. 7 8.

Βαβυλωνία κάμινος, καὶ Βαβυλώνιοι παῖδες.

Βαγαῖος ὄνομα κύριον· "παλλομένων δὲ λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος" (Herodot. 3 128).

βαγεύει πλανητεύει.

βάγιον μέγα.

Βαγώας ὄνομα κύριον, ὅς ἦν εὐνοῦχος. cf. v. λαβαῖς.

βαδδὶν σολὴ ἱερά. Δανιήλ (10 5) "ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ εἶδον, καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐνδεδυνμένος βαδδὶν."

βάδην περιπάτω ἐρχόμενος. "τοὺς μὲν προαπέσειλεν, αὐτὸς δὲ ἐν πλινθίῳ τὴν σρατιὰν ἐπαγόμενος ἐχώρει βάδην" (cf. v. πλινθίον). καὶ αὐθις "βάδην καὶ σχολαίως ἀκολυθῶν." Ἀριζοφάνης (Ach. 534) "Μεγαρεῖς ὅτ' ἐπεινῶν βύδην, Λακεδαιμονίων ἐδέοντο" ἀντὶ τοῦ ἐλλίμωττον, ὑπὸ λιμῇ διεφθείροντο. βάδην ἀντὶ τοῦ κατὰ βραχὺ αὐξανομένους τῷ λιμοῦ καὶ ἐπίδοσιν λαμβάνοντος, προϊόντος ἐπὶ τὸ μεῖζον.

βάδιζε. καὶ βαδίζου ἀντὶ τοῦ βάδιζε Κρατίνος.

Βάδιλλος.

βάδιος νῆος. σημαίνει δὲ καὶ ἵππου χροῖαν.

βαδισία ἀντὶ τοῦ πορευτέον· (Philostat. V. A. 1 18) "ἐμοὶ δὲ βαδισία οἷ σοφία καὶ δαίμων με ἄγει."

βαδισικοῦ ὀξύποδος· Ἀριζοφάνης (Ran. 128) "ὥς ὄντος γε μὴ βαδισικοῦ."

βάδος ἢ βάδισις· Ἀριζοφάνης Ὅρνισι (42) "διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν." ἐν παιδιᾷ παρεσχημάτιζαι· ὥς γὰρ ἀπὸ τῆ πατεῖν πάτος (Ὀμηρος (Z 202) "πάτον ἀνθρώπων ἀλείνων"), οὕτως ἀπὸ τῆ βαδίζειν βάδος.

Βαήλ.

Βαθαλή ὄνομα κύριον.

βαθεῖα κόμη ἢ δασεῖα. "ἀπεκείρατο τὴν κόμην" ἦν δὲ πολλὴ καὶ ξανθὴ καὶ βαθεῖα. "βαθεῖα τῇ τριχὶ κομῶντα, καὶ γηραιὸν πολὺ."

βαθεῖαν αὐλακα (Aeschyl. Sept. 599), ὅπερ ἐστὶ εἰσὺς γῆς ὑπὸ ἄρτρον. μεταφορικῶς ἀπὸ τούτου βαθείας φρένας καὶ κεκρυμμένας σημαίνει.

βαθμίδος.

βάθος. βάθος ἐστὶ φάλαγγος τὸ μετὰ τὸ

μέτωπον ἅπαν. καὶ ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἐπὶ ἔραγὸν εἰσὺς κατὰ βάθος λέγεται.

βάθρα. "χρῆς μὲν καὶ πρῶν δειδρακότις τοῦ καπηλείου καὶ τοῦ τὰ βάθρα καλῶναι καὶ ἔσδαφος κορεῖν, ἄρτι δὲ γλαμύδας τὰς εὐπαρύφους ἐνδεδυνότες καὶ περόναις χρυσαῖς διαπεπερονημένοι καὶ σφραγῖσι χρυσόδετοις διεσφιγμένοι" (cf. v. Ρουφῖνος). καὶ βάθρα ἀγάλματα. καὶ βάθρον θεμέλιον· "ἀπολυομένον δὲ αὐτοῦ τοὺς βλαυτίδας, καὶ πρὸς βάθρον προσηρεικότος τὸν ἕτερον πόδα, προσδραμῶν τις τῶν σρατιωτῶν μετ' ἐγχειριδίου τοῦτον ἀπέτεμεν." καὶ Σοφοκλῆς (Ai. 135) "Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγγιῶλου," τατέσει τὸ θεμέλιον, τὸ ἔδρασμα· δι' ὃν ἴσεται ἡ Σαλαμίς. βάθρον καὶ ἐφ' οὗ κάθεται ἐν τοῖς συλλόγοις.

βαθύγλωσσοι ἐλλόγμοι, εὐγλωττοι.

βαθυγνώμων ἄνθρωπος καὶ κρυψίνης. Ρουφῖνος καὶ Στελίων ἐπίτροποι Θεοδοσίε τοῦ βυσιλέως. cf. v. Ρουφῖνος.

βαθυδίνης ἐν βάθει ἔχων τὰ ρεύματα.

βαθυκαμπῇ ἐπὶ πολὺ καμπτομένην· (AP 6 306) "καὶ βαθυκαμπῇ κλείδα συνών."

βαθυλήιον σιτοφόρον πεδίον.

βαθυπέλων μεγάλων, ἐκ τῆ παρακολουθοῦντος.

βαθύπλουτος πολὺν πλοῦτον ἔχουσα. "εὐδαίμονα καὶ βαθύπλουτον εἶναι τὴν Λαφρίαν Ἀρτεμιν."

βαθυρρείτης (Hom. O 195) ὁ βαθύα ρεύματα ἔχων.

βαθύς ἀντὶ τοῦ πονηρός. οὕτω Μένανδρος.

βαθύςρωτος κοίτη. (Babrius 32 7) "τὸν δὲ τῆς βαθυρῶτου καταβάσα κοίτης ἐπεδίωκεν ἡ νύμφη" ἀντὶ τοῦ πολυτελοῦς.

βαθύσχοινον ὑψηλὰς σχοίνας φέροντα.

βαθύτατα παχύ. Αἰλιανὸς "αἰθρία γὰρ οὕσης καὶ πυνηλίῳ ἡμέρᾳ ἄφνω καὶ ἀδοκῆτως νέφη συνδραμεῖν οἷα δὴ πον βαθύτατα, καὶ καταρρῆξαι πάμπολυν ὑέτόν."

βαιαί μικραί. καὶ βαιὺς ἰδίως ἀντὶ τῆ εἰς Σοφοκλῆς (OR 750) "πότερον ἐχώρει βαιὺς ἢ πολλοὺς ἔχων ἄνδρας λοχίτας;" καὶ ἐν Αἰχμαλωτίσιν "ἔσπεισα βαιῦς κύλικος ὥσε δεύτερα." καὶ αὐθις (Ai. 292) "ὁ δ' εἶπε πρὸς με βαί, αἰ δ' ὑμνούμενα· γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴ φέρε. κἀγὼ μαθοῦσ' ἐλξ', ὁ δ' ἐσσύθη μόνος."

βαίτη διφθέρα. "βαίτη δὲ καὶ θέρει καὶ ἐν χειμῶνι ἀγαθόν," ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν χρεῖαν προσφορῶν.

βακάντης ὁ σχολαστής.

βακαντίβος σχολαστής, μὴ παραμένων τῷ πράγματι αὐτοῦ.

βάκηλος μέγας μὲν, ἀνόητος δὲ καὶ γυναικώδης. βάκηλος εὐνοῦχος, ἀπόκοπος. καὶ παροιμία "βάκηλος εἰ" κατὰ τῶν ἐκλύτων καὶ ἀνάνδρων· τοιοῦτο γὰρ οἱ ἀπόκοποι.

Βάκις ἐπίθετον Πεισιζράτῃ· ἦν δὲ χρησολόγος. Φιλητᾶς δὲ ὁ Ἐφεσίους φησι τρεῖς Βάκιδας· ὁ μὲν ἐξ Ἐλεῶνος τῆς Βοιωτίας, ὁ δὲ Ἀθηναῖος, ὁ δὲ Ἀρκὰς ἐκ πόλεως Καρήτης, ὃς καὶ Κύνδας ἐκαλεῖτο καὶ Ἀλήτης. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ θ' τῶν Φιλιππικῶν ἄλλα τε πολλὰ περὶ τούτου τοῦ Βάκιδος ἰσορεῖ παρὰδοξα, καὶ ὅτι ποτὲ τῶν Λακεδαιμονίων τὰς γυναῖδας μανείσας ἐκάθηρεν, Ἀπόλλωνος τούτοις τοῦτον καθαρτὴν δόντος. sch. APac. 1671.

Βακαῖοι, ὥσπερ Ἑσσαῖοι. ἔσι δὲ ἔθνος ἱβηρικόν.

βακτηρεῦειν ζηρῖζεσθαι.

βακτηρία καὶ σύμβολον. οἱ λαχόντες δικάζουσιν ἐλάμβανον παρὰ τῶν δημοσίων ἐπηρετῶν σύμβολον καὶ βακτηρίαν, καὶ ὅτως ἐδίκαζον. τὴν χρῶαν ὁμοίαν εἶχε τῇ βακτηρίᾳ τὸ δικασήριον. τὸ μέντοι σύμβολον μετὰ τὴν κρίσιν ἀποδιδόντες ἐκομίζοντο τριώβολον· ὅπερ καὶ δικασικὸν γέγονεν. cf. v. σύμβολον.

βακτηρία καὶ σχῆμα καὶ τριβώνιον, ἢ τριώβολον. τῆτο ἐπὶ τῶν σκωπτόντων τοὺς δικασὰς τοὺς Ἀθήνησιν.

βάκτρον ῥάβδος· (AP 6 81) "γγραλέον ῥῶν ἀντὶ πανοπλίας βάκτρον ἀμεινύμενος." λέγεται καὶ σκηπτήριον· (AP 6 83) "ἀντὶ δὲ πλῆκτρον σκηπανίῳ τρομερὺς χεῖρας ἐρείσμεθα."

Βάκχαι καὶ Σάτυροι καὶ Πᾶνες καὶ Σίληνοι ὁπαδοὶ Διονύσου.

βακχέβακχον ἔσαι ἀντὶ τοῦ εὐφημῆσαι τὸν Διόνυσον· Βάκχος γὰρ ὁ Διόνυσος. sch. A Eq. 406.

βακχεῖα ποιμαντική. καὶ βακχεῖος. βακχευούσας σὺν τῷ μέλει τῷ βακχεῖω τε καὶ ἐνθῆω.

βακχεύων μαινόμενος. καὶ κατεβακχεύοντο, τουτέστιν ἐνεθουσίων ἐπιπνοίαις

τινὸς πληρωθέντες· "ἐπ' αὐτὴν ... ἔξιςρῶμενοι." cf. v. τελεσιουργήσας.

Βάκχης τρόπον, ἐπὶ τῶν αἰεὶ συγγνῶν καὶ σιωπηλῶν, παρ' ὅσον αἱ Βάκχαι σιγῶσιν.

Βακχίδης ὁ τοῦ Διονύσου υἱός.

Βάκχος. οὕτως οὐ μόνον τὸν Διόνυσον ἐκάλουν, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς τελοῦντας τὰ ὄργια, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς κλάδους ἃς οἱ μῦσαι φέρουσιν. ἔσι δὲ καὶ ξεφάνε εἰδος· "βάκχοισιν κεφαλὰς πολυανθέσιν ἐξέψαντο" (sch. A Eq. 406). καὶ Πισίδης "πολλοὺς δὲ Βάκχους ἦν ὁρᾶν ἀκασίους τὴν ἐσχάτην ὄρχησιν ἐξορχουμένους."

Βακχυλίδης Κεῖος, ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλεως δὲ Ἰερίδος (ἔχει γὰρ πόλεις δ', Ἰουλίδα Καρθαίαν Κορεσσίαν Ποιήισσαν), Μέδωνος υἱὸς τοῦ Βακχυλίδου τοῦ ἀθλητῆ παιδός, συγγενῆς Σμυωνίδε τοῦ λυρικοῦ, καὶ αὐτὸς λυρικός.

Βάκχυρις ἐπὶ τῶν δικαιοτάτων· τοιοῦτος γὰρ οὗτος, βασιλεὺς Αἰγύπτου.

βαλανάγρα ἡ κλεῖς, παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον. βάλανος δὲ ἔσι τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον· καὶ βάλαναι τὰ μάγγανα τῆς κλειδώσεως. καὶ βεβαλάνωται (A Av. 1159) ἀντὶ τῇ κεκλείδωται.

βαλανειομφάλους τὰς φιάλας οἱ καμικοὶ καλῶσι. βαλανεῖον δὲ ἐκλήθη, διότι τὰς βαλάνους ἐσθίοντες τὰ κελύφη ἔκαιον. λέγουσι δὲ ὅτι οἱ πολλοὶ ἐλαττοῦσι τὸν ἀέρα τῷ λουτρῷ, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἔλκοντες. καὶ βαλανείτης ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς καλέμενος περιχύτης. (Artemid. 1 64) "ἔσι δὲ τὸ βαλανεῖον ὁδὸς ἐπὶ τρυφῇ."

βαλανεύς, ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος καὶ περιέργου.

βαλανεώτης.

βαλανίς ἡ τοῦ βαλανέως γυνή.

βάλανος τὸ αἰδοῖον, καὶ τὸ ψέλιον. καὶ βάλαναι φοινίκων· (Xen. Anab. 1 5 10) "οἶνον ἔπινον ἀπὸ τῆς βαλάνου τῆς ἀπὸ τοῦ φοίνικος."

βαλβίς βαλβίδος βάσις ταπεινή, ἡ ἀφιετήρια, καὶ ὁ καμπτός· "ὥσπερ ἐκ βαλβιδός τινος οἱ τὰ τέθριππα ἀφιέντες ἀναπετασθείσης τῆς πύλης." καὶ βαλβῖσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν δρομέων· ἡ γὰρ ὑπὸ τὴν ὑσπληγγα γινομένη γραμμὴ, διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς βεβηκέναι τοὺς δρομέας,

βαλβίς καλεῖται. ἀπὸ τοῦ ἄλλομαι ἁλμῖς ἁλβίς, ὑπερβιβασμῷ βαλβίς. ἢ ἀπὸ τῆ βαίνω. sch. A Eq. 1156.

βάλε βάλε τὸ τρίτον εἶη ἀντὶ τοῦ εἶθε μοι. cf. v. κηρύλος.

βαλεῖν τὸ πόρρωθεν πέμψαι, οὐτάσαι δὲ καὶ νῦξαι καὶ τῦσαι τὸ ἐκ χειρὸς τρώσαι. βάλλειν παρ' Ὀμήρῳ (E 51) καὶ ἐπὶ τῇ τυγχανεῖν. "βάλεν ἄγρια πάντα."

βαλλίαν τὴν ἔλαφον τὴν κατὰςικτον. καὶ βαλίῳν ἀνέμων. "λήγετε πνοαὶ βαλίῳν ἀνέμων," τουτέστι σφοδρῶς πνεύοντων, παρὰ Συνεσίῳ τῷ Κυρηναίῳ (hymn. 3 76). καὶ αὐθις (AP 7 203) "θηρεύων βαλίους συνομήλικας ἐν νομῷ ὕλης· ὥχιο γὰρ πυμάτην εἰς Ἀχέροντος ὁδόν."

Βαλιαρίδων νήσων σφενδονῆται εὐσοχοί.

Βαλίος (Hom. II 149) ἵππος.

βαλλάντιον μάρσιπος. Εὐνάπιος (p. 103 Nieb.) "εἶτε φιλοχρήματος εἶη καὶ δῆλος τῶν βαλλαντίων. καὶ ταῦτα σαφῶς ἐκπνυθάνομενοι πρὸς ταῦτα διεσφατῆγον τὸν πόλεμον."

βαλλαντιοτόμος κλέπτης. καὶ βαλλαντιοτόμοι· (Philostrat. V. A. 4 22) "χρημάτων τε μεγάλων ὠνημένοι ἦγοντο μοιχοὶ πόρνοι τοιχωρύχοι βαλλαντιοτόμοι ἀνδραποδισαὶ καὶ τὰ τοιαῦτα ἔθνη." βαλλαντιοτόμοι δὲ οἱ τὰ βαλλάντια κλέπτοντες.

βάλλειν μήλοισι, ἐπὶ τῶν τυγχανόντων ὧν ἔρῳσι. "τὸς πόρρωθεν βάλλων τοξέυμασι τοῖς ἐκ μέλανος." καὶ "τόνδ' οὐ δύναμαι βάλλειν κύνα λυσσητήρα" (Hom. O 299).

βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπισήμην, ἐπὶ τῶν λοιδορούντων τοὺς ὁμοτέχνους.

βάλλ' εἰς Μακαρίαν, ὅσον εἰς Ἄδου. Μακαρία γὰρ ἡ Ἡρακλῆως, ὁπηνίκα ἐπεσφάτευσεν ὁ Εὐρύσθεὺς ταῖς Ἀθήναις, ἐαυτὴν ἐπέδωκε σφάγιον ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οὕτω λέγουσιν, εἰς Μακαρίαν, καὶ ἐς Μακαρίαν.

βάλλ' εἰς κόρακας, τουτέστιν ἄπιθι ἐς ἀπώλειαν καὶ φθόρον, ἀπὸ ἰσορίας ἐν ταῖς παροιμίαις κεμένης.

βάλλ' εἰς Μακαρίαν, ἐπὶ τῶν ἐαυτὰς εἰς κίνδυνον κατ' ἀρετὴν διδόντων.

βάλλ' εἰς πλῆθος, ὅτι καταπόντισον.

βάλλεται πληττεται, πυρπολεῖται. "βάλλεται δὲ ἡ ναὺς σκηπτῷ, καὶ ἦν δέος ἔξαφθῆναι τε καὶ καταδύναι τὸ σκάφος."

βάλλων Σωκράτη καὶ Ζήνωνα τοῖς ἐκ Διονυσίων σκώμμασι, καὶ τοὺς ἀπ' αὐτῶν ἀξίων πάσης ἐλαύνεσθαι γῆς καὶ θαλάττης ὡς ὄντας κήρυς πόλεων τε καὶ πολιτείας, νῦν δὲ ξεφρωνῶν αὐτοὺς καὶ παρὰδειγμα τιθεμένους βίῃ γενναίου καὶ σώφρονος. Synes. Dion. p. 38.

βαλμός σῆθος.

Βαλτάσαρ. οὕτως ἐπεκλήθη ὁ Δανιὴλ εἰς τιμὴν τῆς τῶν ἀπορρήτων σιφηνείας.

βαλὼν φεύξεσθαι οἶε (Plat. Conn. p. 189 B), πρὸς τὰς κακὸν τι δράσαντας καὶ οἰομένους ἐκφεύγειν.

βαμβαίνει διζάξει, τρέμει τοῖς ποσὶ, καὶ τῇ γλώττῃ ἀσήμεως φθέγγεται.

βάμμα Κυζικηνικόν (A Pac. 1176) τὴν ἀκάθαρτον ἀσχημοσύνην Ἀττικοὶ λέγουσι. καὶ ἑτέρα πυρομία, βάμμα Σαρδιανικόν (A Ach. 112), ἀντὶ τοῦ μή σε ἐρυθρὸν ποιήσω· ὅλον ἵνα μὴ σε φοινῶ· νῆσος γὰρ ἐστὶ μεγίστη ἡ Σαρδὼ πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ, ἐν ᾗ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ δέξυται. βούλεται οὖν δηλοῦν, ἵνα μὴ σοι πληγὰς ἐντρέψω.

βάνανσος πῦς τεχνίτης διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος· βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος. (Polyb. 1 40) "καὶ τοῖς ἐκ τῆς ἀγορᾶς βανανύσοις φέρειν προσέταξε βέλη, καὶ παραβάλλειν ἔξω παρὰ τὸν θεμέλιον τοῦ τείχους."

βάνανσος. (Polyb. 12 13) "ἐπὶ τούτοις βεμνύνεται κατὰ τὴν πολιτείαν, ἐφ' οἷς ἂν καὶ τελώνης σεμνυνθεῖ ἡ βάνανσος· ἐπὶ γὰρ τῷ πολλᾷ καὶ λυσιτελῶς πωλεῖσθαι κατὰ τὴν πόλιν καὶ διαψιλῆ ταὶ πρὸς βίον ὑπάρχειν πάσιν, ἐπὶ τούτοις μεγαλαυχεῖ."

βάνδον. οὕτω καλοῦσι Ῥωμαῖοι τὸ σημεῖον τὸ ἐν πολέμῳ.

βάξιν φήμην· Σοφοκλῆς (OR 515) "εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς ταῖς νῦν νομίζει πρὸς γ' ἐμοῦ πεπονθένει λόγῳισιν εἴτ' ἐργοῖσιν εἰς βλάβην φέρον, οὗτοι βίον μοι τοῦ μακροβίου πόθος φέροντι τήνδε βάξιν," ἀντὶ τῆ β βούλομαι ζῆν ἐπὶ ταύτῃ τῇ φήμῃ.

βαπτά. βαπτὰ ἱμάτια ἐφόρουν οἱ νυμφεῖοι πρὸς τὸ φαίνεσθαι τεκνῆριον τῆς φθορᾶς. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (530) "οὐθ' ἱματίων δαπάναις κοσμηῆσαι ποικιλομόρφων" ἀντὶ τοῦ ἑτεροχρόων.

βαπτίζω αἰτιατικῇ.

βάπτουσι πλύνουσιν. Ἀριστοφάνης (Eccl. 215) "πρῶτα μὲν γὰρ τῦριω βάπτεισι θερμῷ

κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον," ἀντὶ τοῦ οὐδὲν καινοτομοῦσι.

α. **βάραθρον χάσμα** τι φρεατῶδες καὶ σκοτεινὸν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾧ τὸς κακὲργους ἔβαλλον. ἐν δὲ τῷ χάσματι τούτῳ ὑπῆρχον ὄγκιοι, οἱ μὲν ἄνω οἱ δὲ κάτω. ἐνταῦθα τὸν Φρύγα τὸν τῆς μητρὸς τῶν Θεῶν ἐνέβαλον ὡς μεμνηνόμενα, ἐπειδὴ προέλεγεν ὅτι ἔρχεται ἡ μήτηρ εἰς ἐπιζήτησιν τῆς κόρης. ἡ δὲ Θεὸς ὁργισθεῖσα ἀκαρπῖαν ἐπέμψεν τῇ χώρᾳ· καὶ γρόντες τὴν αἰτίαν διὰ χρησιμοῦ τὸ μὲν χάσμα κατέχουσιν, τὴν δὲ Θεὸν θυσιῶν ἴλαον ἐποίησαν. sch. A Plut. 431: cf. v. μητραγύρτης.

β. **βάραθρον τόπος** βαθὺς ὅπου οἱ κακῶργοι ἐμβάλλονται Ἀθήνῃσι καὶ οἱ ἐπὶ θανάτῳ, ὡς περὶ εἰς τὸν Κεάδαν οἱ Λακεδαιμόνιοι. cf. v. Κεάδας.

γ. **βάραθρον ὄριγμά** ἐσιν εἰς ὃ δὲ τῆς Ἰπποδοωτίδος δῆμος τοὺς ἐπὶ θανάτῳ κατακρίτους ἐνέβαλλον. ἐν δὲ Φιλιππικοῖς (845, 10 135) ὁ Δημοσθένης τὴν λέξιν οὐ κυρίως ἔπεν ἀλλ' ἐκ μεταφορᾶς, οἷον ἐν τῷ ὁλέθρῳ. Harp.

βαρακηνίς ἡ ἄκανθα.

βαρβαρίζει ἀντὶ τῶ τὰ τῶν βαρβάρων φροεῖ· οὕτω Πλάτων (Alc. 1 p. 120B). "ἔξι δὲ βαρβαρισμὸς ἐκ τῶν κακιῶν λέξις παρὰ τὸ ἔθος τῶν εὐδοκίμητων Ἑλλήνων. σολοικισμὸς δὲ ἐσι λόγους ἀκαταλλῆλως συντεταγμένους, ὥς τὸ ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοῖχος ἔπαισιν" (Diog. L. 7 59).

βαρβάρους ἀντὶ τοῦ ἀφώνους, ἡ ἀνηκόους ἀνθρώπων καὶ μὴ εἰδότας αὐτῶν τὴν φωνήν. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (199) "ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ ἐδίδαξα τὴν φωνήν, συνὼν πολὺν χρόνον." περὶ τῶν ὁρνέων λέγει ὁ ἔπος.

Βάρβιος Φιλιππικός. οὗτος ἐπὶ τῶν τριῶν τυράννων ἦρχε, θέραν δὲ ἦν τὸν τρόπον καὶ κολακικός, καὶ μέντοι καὶ τῷ περὶ τὸν Ἀντώνιον θιάσῳ κατεῖλετο· καὶ αὐτὴν γε τὴν ἀρχὴν ἦρχε τὴν ἐκείνου χάριν. τῷτον ἔν τὸν τότε σοβαρὸν καὶ πορφυρῶν τῇ τιμῇ καὶ ἐν ἀγορᾷ τῇ Ῥωμαίων ὑψηλὸν διάγοντα καὶ δικάζοντα ὁ δεσπότης ἀνέγνω ἐλθόντα, πρότερον μὲν ἀποδράντα, ἐν ἐκείνῳ δ' οὖν τοῦ καιροῦ πομπεύοντα ὑβρὸν καὶ κυδρὸν καὶ σὺν τῇ ἀρχῇ θρυπτόμενον. καὶ προσελθὼν ἡσυχῇ κατόπιν, θοίματιον λαβόμενος,

"χαῖρε" εἶπε, τὸ ὄνομα προσθεῖς τὸ ἀρχαῖον τε καὶ δοῦλον. καὶ ἐκείνος ἐκπλήττεται ῥαδίως τὸν δεσπότην γνωρίσας, καὶ δεῖται σιωπᾶν, καὶ εἰς τὸ οἰκτεῖν ἄγει, καὶ καταβαλὼν πᾶμπλεισι εἰτα μέντοι ἑαυτὸν ἐλύσατο, καὶ αἰδοῖ Ἀντωνίῳ τῇ κηλίδι τῇδε σιγῇ κατεχούτῃ ἀργυρώνητος. ἔκρινε δὲ καὶ ταύτην τῆς τύχης μὴ σιγῆσαι τὴν παιδιάν. Aelianus?

βάρβιτον ψαλτήριον, κιθάρα, εἶδος ὁργάνου μουσικοῦ. (Ap 7 23) "ὦ τὸ φίλον ξέριξας, φίλε, βάρβιτον." περὶ Ἀνακρέοντος ὁ λόγος. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων· Ἀριστοφάνης (Thesm. 142) "τίς ἡ σολή; τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος λαλεῖ κροκωτῶ, τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ; τί λήκυθος καὶ σφόριον; ὥς ἀξέμφορον. τίς δαὶ κατόπτρε καὶ ξίφους κοινωνία;"

βάρβιτος εἶδος ὁργάνου μουσικοῦ.

Βαργαδῶθ νῆδος λύπης. 1 Sam. 4 21.

βαρδίσαγνος ὁ τὰς γυναῖκας βιαζόμενος.

βάρδις οἱ βραδυτάτοι.

βαρεῖα χεῖρ ἡ δυνατή· "συνέζη δὲ πληθὸς ἱκανόν καὶ βαρεῖα χεῖρ καὶ παράδοξος."

βάρεις πλοῦς, τεῖχη, σοαί, αὐλαί, πύργοι, σφαῖραι. "ὃ δὲ ἐπεμέλετο βαρῶν" (cf. v. Μουσώνιος h), τουτέστι τειχῶν. (Ap 7 67) "δέξαι μ', εἰ καὶ σοι μέγα βροῖθεται ὀκροῖσσαι βῆρις, ἀποφθίμενον τὸν κύνα Διογένην."

βάρεις ἐλεφάντιναι (Ps. 44 9) αἱ πανταχοῦ τῆς γῆς ἐκκλησιαι, μία δὲ τῇ πίστει, ἐν αἷς γεραίρεται ὁ Θεός. καὶ βάρειων ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν. βῆρις δὲ σοὰ καὶ πόλις.

βαρέων βασαγμάτων.

Βαρθολομαῖος ὄνομα κύριον.

Βαρκαλοῖς Αἰβυκοῖς. Βάρκη γὰρ πόλις Αἰβύης, ἡ νῦν Πτολεμαῖς καλουμένη.

Βάρνη νῆδος ἀλλόμενος.

βαρούεις.

βάρος ἐπὶ τῶν μεγάλων πόλεων· "ἡ δὲ αὖ Καπύη μεταθεμένη πρὸς τοὺς Καρχηδονίους τῷ βάρει συνεπεσπᾶσατο καὶ τὰς ἄλλας πόλεις." cf. v. Καπύη.

βάρος. περὶ Πολέμωνος (Diog. L. 4 19) b "ἦν δὲ καὶ τὸ βάρος οἰονεῖ Ἀωρίος τις οἰκονομία." "προορῶμενος δὲ καὶ κατορρωδῶν τὸ βάρος καὶ τὸ φιλόνηκον τῶν ἀνθρώπων" ἀντὶ τοῦ τὸ πληθὸς, τὴν ἰσχύν, Πολύβιος φησι. καὶ αὐθις (Polyb. 30 15) "ἐπισημηνά-

μενος δὲ τοῦ Σικυνῶνος τὴν ὀχυρότητα, καὶ τὸ βάρος τῆς τῶν Ἀργείων πόλεως, ἤλθεν εἰς Ἐπίδauρον." καὶ αὐθις (Diodor. t. 2 p. 630) "ἐπολυπραγμόνησαν ἀκριβῶς τῆς πόλεως τὴν θέσιν καὶ τὸ βάρος." (S OC 1142) "βάρος γὰρ ἡμῶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει· οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπονδάζομεν λαμπρὸν ποιῆσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις."

Βάρρων ἰσορικός ἐπιτομὴν τῶν κατ' Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα.

βαρύβρομος βαρύχως. "καὶ πόnton βαρύβρομον" (A Nub. 283) διὰ τὸν τῶν κυμάτων ψόφον.

βαρυδαίμων ἀτυχής.

βαρυηχέος τοῦ μέγα ἠχοῦντος· οἱ γὰρ βαρεῖς ποταμοὶ φέοντες μέγαν ἤχον ἀπεργάζονται. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (277) "ἀπ' ὤκεανοῦ βαρυηχέος."

βαρύμηνης μνησάκακος.

βαρυνόμενος καταπονούμενος· Πολύβιος "ὃ δὲ ξαναζὰς προῆγε, τὰ μὲν ὑπὸ τῆς ἀρρωστίας τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βαρυνόμενος· εἶχε γὰρ ἐβδομηκοστὸν ἔτος."

βαρυντῆμων ἄθλιος, βεβαρημένος, κακός.

βαρυνρεπής πολυτελής· "καὶ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας εὐωχία περιεκλύτο βαρυνρεπής τῷ Αἰόντι, καὶ πρὸς αὐτὴν ἐκάλει."

βαρυσυμφορώτατος δυσυχής· "νομίζων αὐτὸν βαρυσυμφορώτατον γεγονέναι πάντων ἀνθρώπων." Herodot. 1 45?

βαρῶ αἰτιατικῇ.

βασάν υἱσχόνη· "εἶπε κύριος, ἐκ βασάν ἐπιστρέψω" Δαβὶδ φησι (Ps. 67 23).

βασανίζειν. οὐ τὸ αἰχλῆσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι καὶ μασιγοῦν σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν καὶ ἐλέγχειν τάληθές διὰ λόγων, ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοχοϊκῆς λίθου μεταφορικῶς· καὶ Πολύβιος "τότε νομίσας τὴν ἐκ πυρὸς ἔχειν βασάνον, ἀπελύθη τῆς ὑποψίας," καὶ βασανίσας ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας. κέχρηται ἅπαντες οἱ ἀξιόλογοι. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης (Ran. 628) οὕτω· "βασάνιζε τούτον! λαβὼν· κἂν ποτὲ μ' ἔλῃς ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ' ἄγων. καὶ πῶς βασανίζω; πάντα τρώπον, ἐν πῖνακι δῆσας, κρεμάσας, ὑςριχίδι μασιγῶν, δέρων, σρεβλῶν, ἔτι δ' εἰς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχεῶν, πλύνθους ἐπιτιθεῖς, πάντα τέλλα· πλὴν πρῶσφ μὴ τύπτε τούτον, μηδὲ

γῆτειώ νέω," ἐπειδὴ οἱ ἐλευθέροι πρὸ τέττε ἐδαίροντο πρᾶσις καὶ σκορούσις. βασάνιζε αὐτὸν πανταχῶς, μὴ ἐν παιδίᾳ, μηδὲ ὡς τέττε ἐλευθέρους παῖδας τῷ ἐκκαυλήματι τέπρᾶσον ἢ τοῦ γῆτειόν, τούτέστιν ἀμπελοπρᾶσου ἢ ὡς τινες πρᾶσου φύλλω.

Βασανῖτις χώρα.

βύσανος λίθος ἐστὶν ἡ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζουσα. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Πίνδαρος καὶ Σοφοκλῆς. Ὑπερίδης δὲ τὰ ἐν ταῖς βασάνοις εἰρημένα ὑπὸ τῶν βασανιζομένων καὶ ἀναγαφέντα βασάνους ὠνόμασε (Harp.). καὶ παροιμία "βύσανος λίθος" ἐπὶ τῶν ἐξεταζόντων ἐν λόγοις ἢ ἔργοις, παρ' ὅσων ἡ Ἀνδία λίθος τὸν χρυσὸν δοκιμάζει.

βασίλειά τὸ ἀξίωμα, καὶ τὸ ἔθνος τὸ αὐτοκρατορῶν, ὅσον Περασῶν Ἰνδῶν Ἀράβων. βασίλειά ἐστὶν ἀνυπεύθυνος ἀρχή.

βασίλειά. "οὔτε φύσις οὔτε τὸ δίκαιον ἀποδιδούσι τοῖς ἀνθρώποις τὰς βασιλείας, ἀλλὰ τοῖς δυναμένοις ἡγεῖσθαι ἐρατοπέδου καὶ χειρίζειν πρύγματα νουνεχῶς, οἷος ἦν Φίλιππος καὶ οἱ διάδοχοι Ἀλεξάνδρου. τὸν γὰρ υἱὸν κατὰ φύσιν ἔδεν ὡφέλῃσιν ἢ συγγένεια διὰ τὴν τῆς ψυχῆς ἀδυναμίαν. τοὺς δὲ μηδὲν προσήκοντας βασιλεῖς γενέσθαι σχεδὸν ἀπύσης τῆς οἰκουμένης."

βασίλειά. ὅτι ἡ βασίλειά κτῆμα τῶν κοινῶν, ἀλλ' οὐ τὰ δημόσια τῆς βασιλείας κτῆματα. διὸ τὰς ἐξ ἀνάγκης καὶ μεθ' ὕβρεως εἰσπράξεις ὥσπερ τυραννικὰς ἀκολασίας μισεῖν δεῖ, τὰς δὲ σὺν λόγῳ καὶ φιλάνθρωπῳ τῶν εἰσφορῶν ἀπαιτήσεις ὥσπερ κηδεμονίαν τιμᾶν. βασίλειδης ὁ τοῦ βασιλέως (Plato Critia p. 116).

βασίλειοι παῖδες ἐξακισχίλιοι, οἵτινες κατὰ πρόσταξιν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα τὰ πολέμια ἐξήσχουν ἐν Αἰγύπτῳ.

Βασίλειος Ἀγκυρανός, ἐπίσκοπος τῆς αὐτῆς πόλεως, ἱατρὸς τὴν τέχνην. οὗτος ἔγραψε κατὰ Μαρκελλόν, καὶ περὶ παρθενίας, καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα ἄλλα. βασιλεύοντος Κωνσταντοῦ Μακεδονιανῆς θρησκείας ἡμεῖς Εὐσεβίου Σεβαστηνῷ ἤρξε. Sophronius 89 p. 179 Fabr.

Βασίλειος ἕτερος, ἐπίσκοπος Εἰρηνοῦ πόλεως τῆς Κιλικίας, ἐπὶ Ἀναστασίου βασιλέως, τὴν φρένα καὶ τὴν ἄσκησιν τῷ ὁμωνύμῳ Βασίλειῳ Καισαρείας ὁμοίως, ἔγραψε κατὰ Ἀρχελαῦου πρεσβυτέρου Κολωνέας.

c Βασίλειος Καισαρείας τῆς Καππαδοκῶν ἐπίσκοπος, ἥτις πρώην Μάζακα ἐκαλεῖτο, ἑταῖρος Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζοῦ ἐπισκόπου. γέγονε δὲ γονέων περιφανῶν, Βασιλείου τε καὶ Ἐμμελείας, ὧν ἄνωθεν ἡ συγγένεια, ἀνὴρ ἰλλογμώτατος καὶ πύσης παιδείας εἰς ἄκρον ἐπληκώς. οὗτος ἔγραψε πλείω, ἐν οἷς θανατίζεται τὰ εἰς τὴν ἑξαήμερον. καὶ κατ' Εὐνομίου δὲ ἐξαιρέτους συντάξε λόγους, καὶ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τεῦχος, καὶ τὰς εἰς τὴν ἑξαήμερον ὁμιλίας ἐννέα, ἕτερον τεῦχος ἀσκητικόν, περὶ πυρθένιους ἄλλοι, ἔπειτα εἰς τοὺς μὴ μάρτυρας, ἕτερον εἰς Γόρδιον, ἄλλον εἰς Βαβλαύμ, ἕτερον εἰς Ἰσλίταν. εἰς διαφόρους ψαλμοὺς ἡθικοὶ λόγοι διάφοροι. ἐπιστολαί, ὧν οὐδὲν ἄμεινον, πρὸς τε τὸν σοφιστὴν Λιβάνιον καὶ πρὸς τὸν φίλον Γρηγόριον καὶ εἰς ἄλλους πλείονας (cf. v. Ἀπολινάριος). τελευταῖα δὲ Βασίλειος Γρατιανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκηπτρα διέποντος.

ὅτι ὁ μέγας Βασίλειος ἀδελφοὺς εἶχε δ', τὸν τε Γρηγόριον τὸν Νύσσης ἐπίσκοπον, καὶ Πέτρον καὶ αὐτὸν ἐπίσκοπον, καὶ ἑτέρους δύο μονάσαντας.

d Βασίλειος. τὰ διὰ τοῦ ἰος ὀνομαστικὰ διὰ τοῦ ι γράφονται, πλὴν δ', Ἀρείος Ἡράκλειος Βασίλειος.

Βασίλειος σοῦ. δύο εἰσι σοὶ παρ' ἀλλήλων, ἡ τε τοῦ ἐλευθερίου Διὸς καὶ ἡ Βασίλειος. ἔξι δὲ καὶ τρίτη, ἡ πάλαι μὲν Πεισιωνάκτειος ἐκαλεῖτο, νῦν δὲ μετωνομασθὴ ποικίλη. Harp.

Βασιλειῶντι κτείνει (Ioseph. B. I. 1 4) ἐπιθυμοῦντι βασιλεῦσαι.

Βασιλεὺς μέγας ὁ τῶν Περσῶν· τοῖς δὲ ἄλλοις προσετίθεισαν καὶ τῶν ἀρχομένων τὰ ὀνόματα, οἷον Λυκεδαιμονίων Μακεδόνων. διαφέρει Βασιλεὺς τυράννου· Βασιλεὺς μὲν γὰρ ὁ ἀπὸ προγόνων κατὰ διαδοχὴν τὴν τοῦς ἐπὶ ῥήτοσι λαβὼν γέρας, τύραννος δὲ ὅς βιαιώς τὴν ἀρχὴν σφετερίζεται. χρῶνται δὲ ἀδιαφόρως ἑκατέροις ὀνόμασιν· Ἱέρωνα γὰρ Βασιλέα Πίνδαρος καλεῖ τύραννον ὄντα, καὶ Διονύσιον, καὶ Εὐπολὶς Πεισιστράτον Βασιλέα καλεῖ, καὶ τοὺς Βασιλεῖς τυράννους. sch. A Ach. 61.

Βασιλήιος.

Βασιλική. ὅτι ἐν τῇ βασιλικῇ ὀπίσω τῷ μιλίου ἵστατο ἀνδρείκελον ἄγαλμα χρυσέμβαφον, ἐνθα ἦν καὶ τὸ ἔξυμον ἕως Ἡρακλεῖ

τοῦ βασιλέως, γονυκλινὲς Ἰουστίνου τοῦ τυράννου. ἐκεῖ ὁ Τέρβελις ἐδημηγόρησεν· ἐν οἷς ἑλέφας ἵστατο παμμεγέθης, ὑπὸ Σεβήρου κατεσκευασμένος. ἐνθα ἦν καὶ σχολὴ φυλατόντων τὴν πόλιν. ἔμενε δὲ ἐκεῖσε ἀργυροκόπος ἐν πλαστοῖς ζυγοῖς τὴν πρῶσιν ποιούμενος, καὶ τοῦ οἰκήματος αὐτοῦ πορθομένου ἠπείλει τῷ τὸν ἑλέφαντα φυλάττοντι θάνατον, εἰ μὴ τοῦτον κρατήσκειν. ὁ δὲ Θηροκόμος οὐκ ἐνεδίδου· ὃν φρονέσας ὁ ζυγοπλάσης δέδωκε βορὰν τῷ ἑλέφαντι. τὸ δὲ Θηρίον ἀτίθασον ὃν καὶ αὐτὸν ἀνείλε. καὶ ὁ Σεβήρος ἀκούσας τῆς Θηρίῳ θύσιαν ἤνεγκεν. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ τόπῳ παρενθὺν ἀνετεπώθησαν τό τε Θηρίον καὶ ὁ Θηροκόμος. ἐνθα καὶ Ἡρακλῆς ἐλατρεύθη, πολλὰς θυσίας δεξάμενος, ὅς ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ μετετέθη. ἐπὶ δὲ Ἰουλιανοῦ ὑπατικοῦ ἀπὸ Ῥώμης ἦλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ εἰσῆχθη ἐν ἀπήνῃ καὶ νηὶ καὶ σῆλαι δέκα. Codinus orig. CP p. 22.

Βασιλικὴ διαδρομή. ἡ γινομένη τοῦ βασιλέως παρόντος διαδρομὴ (ἔξι δὲ οὗτος εἰς τῶν Ἀθήνησιν ἐννέα ἀρχόντων) βασιλικὴ διαδρομὴ καλεῖται.

Βασιλικὸς σοφιστὴς περὶ τῶν διὰ τῶν λέξεων σχημάτων, περὶ ῥητορικῆς παρασκευῆς ἥτοι περὶ ἀσκήσεως, περὶ μεταποιήσεως, καὶ ἄλλα τινά.

Βασιλίνδα τὴν βασιλείαν (an βασιλίδα τὴν βασιλείαν cum sch. S Ant. 941).

Βασιλὶς ἡ τοῦ βασιλέως γυνή, ὡς καὶ Βυλανὶς ἡ τοῦ Βυλανέως.

Βασιλίσκος, Βηρίνης ἀδελφὸς τῆς βασιλίδος, ἐπὶ Λέοντος τοῦ βασιλέως ἀντὶ Ῥωσικίου στρατοπεδάρχου ἤρρεθη, εὐεπίτενκτος μὲν ὢν ἐν μάχαις, βραδύνους δὲ καὶ φευκαῖς οὖσιν ὑπαγόμενος ῥαδίως. Malchus p. 274.

Βασιλίσκος. ὅτι Βασιλίσκος ὁ Ῥωμαίων τῶν ἐφ' ὧν βασιλεὺς τῶν ἐκκλησιῶν τοὺς ἐπισκόπους εἰσέπραττε χρήματα, καὶ Ἀκάκιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπον μικροῦ δεῖν ἀπώσατο, εἰ μὴ τῷ πλήθει τῶν λεγομένων μοναχῶν ἀπεκρούσθη. πολὺς τε ἦν πρὸς ἐπιθυμίαν χρημάτων, ὡς μηδὲ αὐτῶν τῶν τὰς εὐτελεῖς καὶ βαναύσους μετιόντων ἐπιστήμιας ἀπέχεσθαι. καὶ ἦν ὑπαντα μετὰ δακρύων τῇ τῶν τοιούτων εἰσφορῶν εἰσπράξει. καὶ ἔξιν ἐν τῷ Ἀρμάτος.

Βάσιμος πορευτική, εὐεπίβατος. καὶ βάσιμοι τόποι οἱ πορεύσιμοι.

βάσις βάδισις· (S Ai. 8) "κυνὸς Λακύνης ὡς τις εὐρινὸς βάσις."

βασκαίνει ἀντὶ τοῦ αἰτιάται καὶ μέμφεται καὶ συκοφαντεῖ. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (189). καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (108) "βάσκανον δὲ καὶ πικρὸν καὶ κακὸν οὐδὲν ἐστὶ πολίτευμα ἐμὸν" φησὶν, ἀντὶ τοῦ φιλαίτιον καὶ συκοφαντικόν.

βασκανία καὶ βάσκανος. ὅτι τὸ βάσκανος ἁπλῶς ἐπὶ λοιδορίας τιθέασιν· (A Plut. 571) "οὐ ψεύδει καίπερ σφόδρα βάσκανος οὖσα."

βασμοὶ βαθμοί.

βασσαρικὰ ἦτοι διονυσιακὰ ἔγραψε Σωτήριχος, γεγονὼς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. καὶ βασσαρικοῦ· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 165) "εἰρητὸν βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσιοιο μύπα," τουτέστι πορνικοῦ.

βασσαρίς ἐταῖρα, πόρνη· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 74) "βασσαρίς Εὐρυνόμη σκοπελοδρόμος, ἥ ποτε ταύρων πολλὰ τανυκρούει· ἔρην χαράζαμένη."

βάσσαρος ἀλώπηξ κατὰ Ἡρόδοτον (4 192).

Βάσσος Κορίνθιος. Ἀπολλώνιος πρὸς τοῦτον διηγήθη· πατραλοίας μὲν γὰρ ἔτος ἐδόκει καὶ ἐπετίετο, σοφίαν δὲ ἐαυτῷ κατεψεύδετο, καὶ χαλινὸς οὐκ ἦν ἐπὶ τῇ γλώττῃ. λοιδορούμενον δὲ αὐτὸν ἐπέσχε· ὁ Ἀπολλώνιος οἷς τε ἐπέσειεν οἷς τε διελέχθη κατ' αὐτοῦ. πᾶν γὰρ ὅπερ ὡς ἐς πατραλοίαν ἔλεγεν, ἀληθὲς ἐδόκει· μὴ γὰρ ἂν ποτε τοιόνδε ἄνδρα ἐς λοιδορίαν ἐκπέσειν, μηδὲ ἂν εἰπεῖν τὸ μὴ ὄν. Philostrat. V. A. 4 26.

βασάζω αἰτιατικῇ. "ὁ δὲ Κρῆς ὑπάρχων καὶ φύσει ποικίλος πῦν ἐβάσαζε πρᾶγμα καὶ πᾶσαν ἐπίνοιαν ἐψηλάφη," ἀντὶ τῷ διεσκέπτετο.

βασάσας ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας· Εὐπολὶς "ἄγε δὴ, πόττερα βούλεσθε τὴν νῦν διάθεσιν ψῶδης ἀκούειν ἢ τὸν ἀρχαῖον τρόπον; ἀμφότερ' ἔρεῖς, ἐγὼ δ' ἀκούσας τὸν τρόπον ὃν ἂν δοκῇ μοι βασάσας αἰρήσομαι." "πῦν τὸ συμβησόμενον ἐπὶ λόγον ἄγων καὶ βασάζων" ἀντὶ τοῦ δοκιμάζων. καὶ βάσαγμα· (Porph. 36 4) "ὃν ἔλεγετο διότι μέγα τὸ βάσαγμα τῆς πόλεως ἦν· πλείονα γὰρ κ' μυριάδων ὅπλα παρέδωκαν Ῥωμαίοις καὶ καταπέλτας β." καὶ βασάσαι οὐ τὸ ἄραι δηλοῖ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ ψηλα-

φῆσαι καὶ διασηκῶσαι καὶ διασκέψασθαι τῇ χειρὶ τὴν ὁλήν.

βασαχθεῖν ἀρθεῖν, κλαπεῖν. (Diog. L. 4 59) "ὁ δὲ Λακύνδης σφραγισάμενος διὰ τῆς ὁπῆς τὸν δακτύλιον ἐρρίπτει, ὡς μηδέποτε αὐτοῦ περιαιρεθεῖν καὶ τι βασαχθεῖν τῶν ἀποκειμένων."

βατά βύσιμα· Ἀρριανὸς (4 21 5) "πάντα δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ βατά τε καὶ ἐξαιρετέα εἶναι ἐδόκει."

Βάτα Κάρας, ἐπὶ τῶν παχέων καὶ δυνατῶν. κατὰ διαβολὴν δὲ ἀναγνωσέον.

βάταλος βδελυρὸς, αἰσχρὸς.

Βάταλος. οὕτως ἐκλήθη ὁ Δημοσθένης νέος ὢν, ὡς γυναικώδης· γηράσας δὲ Ἀργάς, ἀπὸ ὅφως οὕτω καλουμένου. Aeschin. 2 99.

Βαταναία χώρα.

βατήρ ἡ ἀρχὴ τῆ τῶν πεντάθλων σκάματος. "αὐτὸν κέρουκας τὸν βατήρα τοῦ λόγον," φησὶ τις, ὅσον τὸ ἐπικαιρότατον καὶ τὸ πρῶτον. Aelius Dionys. ap. Eustath. a p. 1404.

βατὶς εἶδος ἰχθύος, καὶ βατιδοσκοποι οἱ ὀψοφάγοι.

βατός ὁ βάσιμος τόπος.

βατράχειον εἶδος χρώματος. ἀπὸ τῆς καὶ βατραχίς ἰμάτιον. ἐχρίοντο δὲ τῷ βατραχείῳ τὰ πρόσωπα πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα. καὶ βατραχίς εἶδος ἐσθῆτος ἀνθίης, ὅμοιον τῷ ὀνόματι ἐχάσης τὸ χρῶμα. καὶ βατράχειος μοῖρα.

βάτραχος ἐκ Σερίφου, ἐπὶ τῶν ἀφύων, παρ' ὅσον οἱ ἐν Σερίφῳ βάτραχοι κομισθέντες εἰς Σκῦρον οὐκ ἐφθέγγοντο.

βατράχῳ ὕδωρ, ὡς γαλῇ ζέαρ, ἐπὶ τῶν ταῦτα διδόντων οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες. καὶ βατράχοις ὀλνοχοεῖς, ἐπὶ τῶν ταῦτα παρεχόντων ὧν οὐ χρῆζουσιν οἱ λαμβάνοντες.

βατταρισμοὶ φλυαρίαι.

βαττολογία ἡ πολυλογία, ἀπὸ Βάττου τινὸς μακροῦς καὶ πολυσίχους ὕμνους ποιήσαντος ταυτολογίας ἔχοντος.

Βάττος ὄνομα κύριον, ἰσχνόφωνος καὶ τραυλός. πόλις ἦν Κρητικὴ Ὀαζός, ἐν τῇ Ἐτέαρχος βασιλεὺς, ὃς ἐπὶ θυγατρὶ ἀμήτορι, τῇ οὐνόμα ἦν Φρονίμη, ... παρέχονσά τε κακὰ καὶ πᾶν ἐπ' αὐτῇ μηχανωμένη, καὶ τέλος μαχλοσύνην ἐπενεγκοῦσά οἱ πείθει τὸν ἄνδρα ταῦτα ἔχειν οὕτως. ὁ δὲ ἀναγνωσθεῖς

ἐπὶ τῆς γυναικὸς ἔργον οὐχ ὅσον ἐμχαναῦτο
ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. ἦν γὰρ δὴ Θεμίσων ἀνὴρ
θηραῖος ἔμπορος ἐν τῇ Ὀαζῷ· τοῦτον ὁ
Ἐτιάρχος παραλαβὼν ἐπὶ ξενίᾳ ἐξορκοῖ ἢ
μὴν οἱ διηκονήσῃν ὃ τι ἂν δεηθῇ. ἐπεὶ τε
δὴ ἐξώρκωσεν, ἀγαγὼν οἱ παρὰ διδοῖ τὴν ἐαυ-
τοῦ θυγατέρα, καὶ ταύτην ἐκέλευε καταπον-
τῶσαι ἀπαγαγόντα. ὁ δὲ Θεμίσων περιημέ-
πησεν ἐν τῷ πελάγει, καὶ ἀποσιούμενος τὴν
ἐξορκωσιν τοῦ Ἐτιάρχου, σχοινοῖς αὐτὴν
διαδήσας καθῆκεν εἰς τὸ πέλαγος, ἀνασπά-
σας δὲ ἀφίκετο εἰς τὴν Θῆραν. ἐντεῦθεν δὲ
τὴν Φρονίμην παραλαβὼν Πολύμνητος, ἑὼν
τὴν Θηραίην ἀνὴρ δόκιμος, ἐπαλλακεύετο.
χρόνον δὲ περιούσιος ἐξεγένετό οἱ παῖς ἰσχνό-
φωρος καὶ τραυλός, τῷ ὄνομα ἐτέθη Βάττος.
Herodot. 4 154.

Βάττου σίλφιον, ἐπὶ τῶν σπανίους
τιμὰς λαμβανόντων· οἱ γὰρ Κυρηναῖοι ἐν
τῶν Βάττων ἑξαίρετον ἔδοσαν τὸ σίλφιον,
καὶ τοῦ νομίσματος ἐπὶ μὲν θατέρου Ἀμ-
μωνα ἐπὶ δὲ θατέρου σίλφιον ἐτύπωσαν. οἱ
οὐ ἐπὶ Αἰβύης Ἀμπελιῶται εἰς Δελφὸς ἀνέ-
στεισαν καλὸν σίλφιον.

Βάττου σίλφιον. Ἀριστοφάνης Πλάτω
(926) "οὐδ' ἂν δοίης γέ μοι καὶ τὸ Βάττω
σίλφιον," τὸ ἐν τῇ Αἰβύῃ, ὃ θεραπεύει πολλά.
ἡδόσμοδον ἔξει καὶ πολύτιμον. Βάττος γὰρ
τὴν Κυρήνην κτίζει.

Βάττον κομικός. δράματα αὐτῷ Συνεξ-
απτῶν Ἀνδροφόνος Εὐεργέται.

βαῦζων ὑλακτῶν· Ἀριστοφάνης (Th. 180)
"βαῦζων καὶ γὰρ ἐγὼ τοιούτους ἦν," ἀντιτῆχμην.

βαυκαλᾶν τιθηνεῖσθαι μετ' ὥδης τὰ
παιδιά.

βαῦνος κάμινος. ἔξ οὗ καὶ βάναυσοι
οἱ διὰ πυρὸς ἐργαζόμενοι τεχνῆται.

βάψας τὴν κώπην, πλεύσας, ἐλθὼν,
πρὸς τοὺς ναυτοδίκας, οἱ τὰς τῆς ξενίας
ἐδίκαζον. ἢ ἀπὸ τῶν φαρμακοποιούντων· λέ-
γουσι γὰρ τὸ βάψας ποιήσω μέλαν. Harp.
cf. v. ναυτοδίκαι.

βδέλλα. ὁ Σολομὼν φησι (Προν. 30 15)
"τῇ βδέλλῃ ἦσαν τρεῖς θυγατέρες ἀγαπήσει
ἀγαπώμεναι, καὶ αἱ τρεῖς αὐταὶ οὐκ ἐνεπίμ-
πλαντο, καὶ ἡ τετάρτη οὐκ ἠρκέσθη εἰπεῖν
ικανή." βδέλλα ἡ ἁμαρτία, θυγάτηρ αὐτῆς
πορνεία φθόνος εἰδωλοκρατία, αἱ οὐκ ἐμπί-
πλανται διὰ τῶν ἀτόπων πρῶξεων. ἡ τετάρτη
ἡ πορνὴ ἐπιθυμία.

βδέλλεται ἀμείλγει. Πλάτων εἰς τὸν
Θεαίτητον βδύλλεται (p. 174D) λέγει.

βδέλυγμα. πᾶν εἶδωλον καὶ πᾶν ἐκτύ-
πωμα ἀνθρώπου οὕτως ἐκαλεῖτο παρὰ Ἰου-
δαίοις.

βδέλυγμα ἐρημώσεως τὸν Ἀδριανοῦ
τοῦ βασιλέως ἀνδριάντα. ὁ γὰρ Ἀδριανὸς
καθεῖλε τὴν πόλιν ἄρδην. μετὰ γὰρ τὴν Ἑ-
σπασιανοῦ καὶ Τίτου γενομένην ἐρήμωσιν,
ἐπὶ Ἀδριανοῦ συσάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐσπούδα-
ζον ἐπὶ τὴν προτέραν ἐπανελθεῖν πολιτείαν.
συστάσαντες οὖν εἰς παντελὴ ἐρήμωσιν ἐαυ-
τοὺς κατέβησαν. καὶ τὸ ἐαυτοῦ ὄνομα ἐπέ-
θηκε τοῖς λειψάνοις τῆς πόλεως, Αἰλίαν αὐ-
τὴν προσαγορεύσας· Αἴλιος γὰρ Ἀδριανὸς
ἐκαλεῖτο. Io. Chrysost. t. 1 p. 434.

βδέλυγμα ἐρημώσεως σημεῖον τῆς
ἐρημώσεως. ἦσαν δὲ εἰκόνας τινὲς ἀπηγορευ-
μέναι τῷ νόμῳ, εἰς τῶτον εἰσκομιζόμεναι. ὃ
δὴ Πιλᾶτος πεποίηκε, νύκτωρ εἰς τὸν ναὸν
τοῦ βασιλέως εἰκόνα εἰσαγαγών.

βδέλυγμα ἐρημώσεως. ὅτι Ἀντίοχος
ὁ ἐπιφανής, υἱὸς Σελεύκου τοῦ φιλοπάτορος,
ἀνὴρ ὑπάρχων δεινὸς καὶ πλεονέκτης, πα-
ραλαβὼν τὴν πόλιν δοριάλωτον ἀνείλε μυ-
ριάδας ἡ. κατατολμήσας οὖν καὶ εἰς τὸ
ἅγλασμα εἰσελθὼν ἐν ὑπερηφανίᾳ πολλῇ, καὶ
εἰσάσας βωμὸν καὶ εἰδωλὸν βδέλυγμα ἐρημώ-
σεως, καὶ τὸν ναὸν μιάνας δι' ἀκαθάρτων
θυσίων, ἱερὸν Διὸς Ὀλυμπίου προσηγόρευ-
σεν, καὶ τὰς μὴ ἀπογενομένης τῶν χοιρέων
κρεῶν ἀνῆρει. ἐφ' οὗ καὶ οἱ ἄγιοι Μωκκα-
βαῖοι ἀνῆρέθησαν. οἱ δὲ λέγουσιν Ἀδριανὸν
εἴησιν τὸν ἀνδριάντα. cf. v. Ἀντίοχος.

βδελυγμία. ὁ Χρυσόστομος ἐχρήσατο
τῇ λέξει ταύτῃ ἐν τῇ κατὰ Ἰωάννην ἐρμηνείᾳ
τοῦ εὐαγγελίου.

βδελυρὸς αἰσχροποῖός. Αἰλιανός "καὶ
ἢ γε πασῶν βδελυρωτέρα καὶ τὸν παναγέστα-
τον παρθενῶνα τῶν ἐαυτῆς ἐνέπλησε κακῶν."
καὶ βδελυρία ἡ ἀκολασία.

βδελύττεσθαι μυσώττεσθαι, νουτιᾶν,
ἀποσρέφεισθαι. Ἀπολλόδορος Κυρηναῖος μι-
σεῖν. ἀπὸ τούτου καὶ ἡ βδελυγμία ἐπὶ τῷ
μύσους, καὶ ἡ βδελυρία. καὶ (A. Av. 150)
"βδελύττομαι τὸν Ἀέπρεον ἀπὸ Μελανθίου."
cf. v. Ἀέπρεος.

βδέννυσθαι ἐκκενοῦσθαι τὴν κοιλίαν
σημαίνει, οὐ τὸ πέρδεσθαι. ὃ καὶ ἐπιχωριά-
ζει μέχρι τοῦ νῦν· βδέει γὰρ λέγομεν.

βδύλλει καταπέπληγε, βδελύττεται, μισεῖ. (A Eq. 224) "ὅ τε πένης βδύλλει λεώς."

βδύλλετε εὐτελίζετε, φοβεῖσθε καὶ τρέμετε· Ἀριστοφάνης (Lys. 354) "τί βδύλλεθ' ἡμῖς; οὔτι που πολλὰ δοκοῦμεν εἶναι; καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾷτ' οὐπω τὸ μυριόσόν."

βεβαιῶ αἰτιατικῇ.

βεβαιώσεως δίκης ἐξὶν ὄνομα, ἣν δικάζονται οἱ ὠνησάμενοί τι.

βεβαλανωμένον ἀντὶ τοῦ κατεχόμενον ὑπὸ τῆς κόπρης· Ἀριστοφάνης (Eccl. 390) "μή με περὶδης διαρραγέτω μηδὲ βεβαλανωμένον."

βέβηκεν ἔσηκεν, ἐπέπηκτο.

βεβηκός ἀσφυλές.

βέβηλος τόπος ὁ βατὸς πᾶσι καὶ ἀκάθαρτος, καὶ βέβηλος ἀνὴρ ὁ ἀμύητος καὶ μισρός· Εὐριπίδης (Protesil. 1) "οὐ γὰρ θέμις βέβηλον ἕπτεσθαι δόμων," καὶ "αἰδῶ ξυνετοῖσι, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι." καὶ βεβηλοῦνται μιαινόνται.

βέβριθε (Hom. II 384) βαρύνεται.

βεβριθυῖα (Hom. Φ 385) βαρεῖα, ἰσχυρά.

βέβρυχεν (Hom. P 264) ἤχει.

βεβυσμένα λαθραῖα, ἣ πεπληρωμένα, καὶ βεβυσμένον πεπληρωμένον, κεκαλυμμένον· Ἀριστοφάνης (Ach. 462) "δὸς μοι χυτρίδιον σπογγίῳ βεβυσμένον." ἢ ὅτι χύτρην ἔφερον ἐν ἣ ἦν σπόγγος πεπληρωμένος μέλιτος, ἣν ἐτίθεισαν ἐν τῷ ζύματι τῶν παιδῶν διὰ τὸ ἐκμυζᾶν· ἢ ὅτι οἱ πένητες τὰ τρήματ' αὐτῆς χύτρας σφηνοῦσι σπόγγοις. ἢ τετρημένον πανταχοῦ.

βέβυσο ἐπεπλήρωτο· "βέβυσο δὲ πᾶσα χόλοιο."

Βεελφεγώρ. Βέελ ὁ Κρόνος, Φεγώρ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο. Theodoret. in Ps. 105 28.

βεῖδιος ὁ ἐνδοξος.

βειέλοπες οἱ λῶροι.

α βεκκεσέληνε ἦτοι ἀπόλην καὶ σεληνόλην· ἢ τὰ δύο σύγκειται ὡς ἓν, τὸ βέκκος καὶ ἡ σελήνη. ἀρχαῖα δὲ ἀμφότερα. ἢ ὅτι τὸν ἄρτον βέκκος ἐκάλουν οἱ Φρύγες, διεβάλλοντο δὲ ὡς ἀνόητοι. ἀπὸ οὖν τῆς διαλέκτου σκώπτει αὐτούς. ἢ δὲ περὶ τῷ βέκκῳ ἰσορία, ἣ ἐξὶ φωνῇ Φρυγῶν σημαίνουσα τὸν ἄρτον, παρὰ Ἡροδότου φανερά ἐστιν ἐν δευτέρῳ (2).

β βεκκεσέληνε ἀρχαῖε, τουτέστιν ἀνοητότατε. παρήκται δὲ ἀπὸ τοῦ προσέληνε· τῆς

γὰρ Ἀρκάδας ἀρχαιοτάτης καὶ πρὸ τῆς σελήνης φάσκοντας γεγονέναι προσέληνε ἐκάλουν. βεκκεσέληνε οὖν ὡς προσέληνε. ἔχεται δὲ καὶ αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ βεκκεσέληνε ἰσορίας τοιαύτης. Ψαμμήτιχος Αἰγυπτίων βασιλεύσας ἠθέλησε γινῶναι τίνες πάντων ἀνθρώπων πρεσβύτεροι καὶ πρῶτοι γένοιτο. ὡς δὲ πάνυ πολυπραγμιῶν οὐχ οἷός τε ἦν ἀνευρεῖν τὸ ἀκριβές διὰ τὸ πολλοὺς περὶ τῆτον φιλονεικεῖν, μηχανᾶται τι τοιοῦτο. λαβὼν οὖν ἀρίστοκα δύο παιδιά εἰς οὔκημα κατέκλεισεν ἀνακχωρηκὸς παντάπασιν· καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὡς αἶγας ὑπέπεμπεν αὐτοῖς, ὡς θηλάζοντα ἐτρέφετο τὰ παιδιά, οἱ δὲ ὡς τροφὸς παρέβησε τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκτεμῶν, ὥς τε τῆς φωνῆς αὐτῶν μὴ ἀκούειν τὰ παιδιά. ταῦτα δὲ ὁ Ψαμμήτιχος ἐποίησε βουλόμενος εἰδέναι τίνα ποτὲ τὰ παιδιά πρῶτην προήσασιν φωνήν, ἀπαλλαγέτω τῶν ἀσέμων κνηζήματων. ὡς οὖν τριετὴς αὐτοῖς ἐγεγόνει χρόνος τῆς τοιαύτης τροφῆς, εἰσέπειψεν εἰς τὸν οἶκον τινὰ τῶν φιλιτύων, ἐντειλάμενος σιωπῇ παρελθεῖν. τῇ δὲ ἀνέωξας τὰς θύρας, ὁρῶντα τὰς χεῖρας τὰ παιδιά βέκκος ἐκάλουν. Φρύγας δὲ τὸν ἄρτον οὕτω καλεῖν. καὶ οὕτω μὲν Ψαμμήτιχον εὐρεῖν τε καὶ πεισεῖσθαι γεγονέναι πρῶτος Φρύγας. εἰ δὲ ὁ πρῶτος λόγος ἀληθής, ὅτι ἐξέθρεψαν τὰ παιδιά αἱ αἶγες καὶ οὐ γυνή, θανμαστὸν οὐδὲν κατακούοντα τῆς αἰγὸς μιμήσασθαι τὴν ἐκείνης φωνήν, συμπεσεῖν δὲ καὶ παρὰ Φρυγῶν τὸ τοιοῦτον ῥῆμα. οὕτως οὖν καὶ τὸ βεκκεσέληνε τὸ ἀρχαῖον δηλοῖ, συγκαμένης τῆς λέξεως ἐκ τοῦ βέκκος διὰ τὴν εἰρημένην ἰσορίαν καὶ τοῦ προσέληνε διὰ τὸ τοὺς Ἀρκάδας προσέληνε καλεῖσθαι. sch. A Nub. 397.

βέλεμνα βέλη.

Βελεσίχη.

Βελισάριος ὁ στρατηγὸς ἦν μὲν τὸ σῶμα καλὸς τε καὶ μέγας, καὶ εὐπρόσωπος πάντων μύλις, οὕτω δὲ πρῶτον τε καὶ εὐπρόσοδον παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὥς ἀνθρώπῳ πένητί τε λίαν καὶ ἀδόξῳ ἐμπερῆ εἶναι. ἔρως δὲ αὐτοῦ τῆς ἀρχῆς πρὸς τε στρατιωτῶν αἰ καὶ ἀγροίκων ἀμαχὸς τις ἐγένετο, ὅτι δὴ ἐς μὲν τοὺς στρατιώτας φιλοδωρότατος ἐγεγόνει ἀνθρώπων ἀπάντων· τῶν τε γὰρ ἐν ξυμβολῇ ἡτυχηκότων χρήμασι μεγάλοις παρεμυθεῖτο τὰ τραύματα, καὶ τοῖς εὐδοκίμῃσιν ψεῖλιά τε καὶ σρεπτοὺς ἄλλα παρεί-

χειτο, ἵππου δὲ ἡ τόξου ἢ ἄλλου ὄτεον ἔρα-
τωμένη ἐν τῇ μάχῃ ἀπολωλότες ἕτερον ἀντ'
αὐτοῦ πρὸς Βελισαρίον αὐτίκα ὑπῆρχεν· ἐς
δὲ τοὺς ἀγροίκους ὅτι δὴ τοσαύτη φειδοῖτε
καὶ προνοία ἐχρήτο ὥς ἐβιασθῆναι μὲν αὐ-
τοὺς οὐδὲν πώποτε ἔρατῃ οὖντος Βελισαρίου
παύσκειν, . . . ἀπεδίδοντο γὰρ αὐτοῖς κατὰ
γνώμην τὰ ὄνια πάντα. καὶ ἤνικα ἀκμιάζοι
τὰ λῆια, εἰς τὸ ἀκριβὲς διεφύλασσε μὴ τινι
παριούσῃ ἢ ἵππος λυμῆνται, τῶν δὲ ὠραίων
ἐν τοῖς δένδροις ὄντων ἄφρασθαι αὐτῶν οὐ-
δεν τὸ παράπαν ἔξην. ἦν δὲ καὶ σώφρων
καὶ λίαν ἐνάρετος. Procop. Goth. 3 1.

βελονοπώλης. οὗτος παράσιτος ἦν, ὡς
φησιν Ἀρισοφάνης (Plut. 175).

βέλος καὶ τὸ τραῦμα, ὁμωνύμως τῷ τι-
τρώσκοντι, παρ' Ὀμήρῳ (Θ 513).

βέμβηξ ὁ ξύλινος ἐσθίμβος. (AP 7 89)
"οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβηκας ἔχον-
τες ἔσρεφον εὐρέϊα παῖδες ἐνὶ τριόδῳ." Ἀρι-
σοφάνης (Av. 1461) "βέμβηκος οὐδὲν διαφέ-
ρει δει," ἀντὶ τοῦ εὐκλιντοῦ καὶ εὐστροφον
εἶναι δεῖ. ἔτι δὲ βέμβηξ ἐργαλεῖον ὃ μάλιστα
ἐσρέφουσιν οἱ παῖδες, ἢ παύγων τῶν παιδῶν
ὡς τροχός, ὃς μάλιστα διωκόμενος ἐσρέφεται.
καὶ βεμβηξία τὸ περιεσρέφεσθαι. καὶ βεμ-
βηκίζωσιν· Ἀρισοφάνης (Vesp. 1508) "ἴν'
ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβηκίζωσιν
ἱαντούς."

Βενεβεντός ὄνομα πόλεως Καλαβρίας,
ἣν κτίζει Διομήδης· εἰς γὰρ τὸν ἀπόπλουν
καταχθεις εἰς τὰ ἴδια ἐκ ἐδέχθη, ἀλλὰ διω-
χθεὶς ἀπῆλθεν εἰς Καλαβρίαν, καὶ κτίζει πό-
λιν, ἣν ἐκάλεσεν Ἀργυρόππην, τὴν μετονο-
μασθεῖσαν Βενεβεντόν.

Βενετιανός ὄνομα κύριον.

Βενιαμίν. ἐπὶ Σαμψῶν κρίνοντος τὸν
Ἰσραήλ, διὰ τὴν παράνομον μίξιν τοῦ Βε-
νιαμὶν π' καὶ ζ' κατηναλώθησαν χιλιάδες.
ἔστιν ἐν τῷ Σαμψῶν.

βέρεθρον βάθος. (AP 7 70) "νῦν πλέον
ἢ τὸ πάροιθε πύλας κρατεροῖο βερέθρου ὁμ-
μασιν ἀγρόπνοις τρισσὲ φύλασσε κύον."

βερέσχεθαι οἱ ἀνόητοι. ἐπέλασαι δὲ ἡ
λέξις παρὰ Ἀρισοφάνει (Eq. 632).

Βεροιαίους.

Βεσπυσιανός βασιλεὺς Ῥωμαίων ἔτυχεν
ἐν ἥπιοις καὶ προσηγνὴς ὡς μηδὲ τὰς εἰς αὐ-
τόν τε καὶ τὴν βασιλείαν γινόμενας ἁμαρτίας
πέρα τιμωρεῖσθαι φυγῆς. τὰς τε γὰρ ἀπε-

χθείας καὶ τὰ προσκρούματα τῆς διανοίας
ταχέως ἀπέσειετο, καὶ σκαῖμματα ῥητόρων,
ὅφ' ὧν ἠφέλετο, καὶ δῆμων ἐς αὐτὸν ἀπορρι-
πτύμενα κούφως τε καὶ γαληνῶς ἔφερεν.
ἐς τε τὰς ἐντεῦξαις κοινὸς καὶ δημοτικὸς ὧν
ἀπεσκήνου μὲν ἐς τὰ πολλὰ τῶν βασιλείων.
Io. Antioch. exc. Peir. p. 817.

οὗτος τοῖς ἀρίστοις τῶν πώποτε βασιλέων
παραβάλλεσθαι ἄξιός ἦν, ὅς γε καὶ τὸν ἰδιώ-
την ἑαυτοῦ βίον ἐπίδοξον πολλοῖς τε καὶ με-
γάλοις ἀπετέλεσε κατορθώμασι· Κλαυδίῳ γὰρ
τῷ βασιλεῖ ἔρατῃ ἐπὶ Γερμανὸς καὶ Βρε-
τανούς λ' καρτερὰς μάχας πρὸς τοὺς πολε-
μίους ἀντιπαρεστήσατο. εἰς δὲ τὴν ἡγεμονίαν
παρελθὼν μετρίως τε καὶ σωφρόνως τὴν ἀρ-
χὴν διώκητο, ἐπιθυμητικῶς μὲν δοκῶν ἔχειν
χρημάτων, οὐ μὴν ὥς παρὰ δίκην ἀφαιρεῖ-
σθαι τινα τῶν οἰκείων. καὶ τὸν πλοῦτον ἐκ
ἐς τὰς ἡδονὰς ἀλλ' ἐς τὰς δημοσίας χρείας
ἐποιεῖτο. ἔκταν εὐροὶ τις ἂν ἕτερον πρὸ τῆς
βασιλείας οὕτε θαμιλῆσον οὕτε πρὸς τὸ ἴσον
τε καὶ δίκαιον ἐξητασμένον τὴν πρὸς τὰς
δωρεὰς ἐλευθεριότητα. Eutropius.

βεσιάριον παρὰ Ῥωμαίοις τόπος ἐνθα
ἡ ἀνυγκαία ἀπόκειται ἐσθῆς.

βῆ τὸ μιμητικὸν τῆς τῶν προβάτων φω-
νῆς, οὐχὶ βαί λέγουσιν Ἀττικοί. Κρατῖνος
Διονυσολέξανδρῳ "ὁ δ' ἡλίθιος ὥσπερ πρό-
βατον βῆ βῆ λέγων βαδίζει."

βῆ δὲ ἐπορεύθη δέ.

Βηθανία πόλις Παλαιστίνης. ὃ δὲ λέγει
ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης (1 28), ὅτι ταῦτα ἐν
Βηθανίᾳ ἐγένετο, ἐσφαλμένως γέγραπται· ἡ
γὰρ Βηθανία ἐνθεν ἐστὶ τοῦ Ἰορδάνου, ἡ δὲ
Βηθαβαρά, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων, πέ-
ραν ἐστὶ τοῦ Ἰορδάνου. γραπτέον οὖν ὁρθῶς
οὕτως, ὅτι ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο, ἀλλ'
οὐκ ἐν Βηθανίᾳ.

Βηθσαϊδᾶ ὄνομα πόλεως.

βηθύλος εἶδος ὀρνέου.

Βηθφαγή ὁμοίως.

βηλός βαθμὸς θύρας. ἡ οὐρανός (Hom.
A 591).

βῆμα ὁ λίθος τοῦ δικαστηρίου· Ἀρισοφά-
νης (Ecc. 673) "τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον
ἔσαι; τοὺς κρατῆρας καταθήσω καὶ τὰς
ὕδρας."

βῆμα δικασικὴ τράπεζα· "οὐ μακρὰν δὲ β
τῶν πυλῶν τὸ δικασικὸν βῆμα προσέταξε
δοθῆναι."

Βημάρχιος Καισαρεύς ἐκ Καππαδοκίας, σοφιστής. οὗτος ἔγραψε τὰς Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως πράξεις ἐν βιβλίοις ι', μελέτας τε καὶ λόγους διαφόρους.

βῆξ ἀντὶ πορθῆς, ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορία προσποιουμένων τι πρᾶττειν, παρ' ὅσον οἱ πέρδοντες λανθάνειν πειρώμενοι προσποιῶνται βῆττειν. καὶ παροιμία νέα "ἀπορία ψάλτου βῆξ."

Βηρίνα. Βηρίνης τῆς γυναικὸς τοῦ μεγάλου Λέοντος δύο σῆλαι ἦσαν, μία μὲν βορειοτάτη τοῦ ἁγίου Ἀγαθονίκου, μετὰ τὴν ἀνοδὸν τῶν ἀναβαθμῶν, ἐτέρη δὲ κατὰ τὸ μέρος τῆς ἁγίας Βαρβύρας. καὶ ἡ μὲν τοῦ ἁγίου Ἀγαθονίκου γέγονεν ἔτι ζῶντος τοῦ Λέοντος, ἡ δὲ ἄλλη μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, ἥρκα ἔξεψε Βασιλίσκον τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, φηγόντος Ζήνωνος τοῦ γαμβροῦ αὐτῆς. Codin. orig. CP 37.

Βῆρος στρατηγὸς Ῥωμαίων. οὗτος οὐκ ἦν κατεσπαδασμένος ἀλλὰ μέθης νόσῳ ἀνεμένος ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον, καὶ ἀπ' αὐτοῦ θράσει ὑπερσκέπτῳ ἔσαι εἶχeto. Procop. Goth. 3 27.

Βηρούνιον ὄνομα πόλεως. Νωρικοὶ γὰρ ἔθνος, ἐνθα συδὸς χρήμα Θεόπειμπτον τὴν χώραν ἐλυμαίνετο, καὶ αὐτῷ πάντες πιχειρῶντες οὐδὲν ἦνον, μέχρι τις ἀνὴρ τὸν σὺν περὶτρέψας ἐπὶ τοὺς ὤμους ἀνέθετο, οἷον τι καὶ περὶ Καλυδῶνος μυθεύεται. οἱ δὲ Νωρικοὶ ἐπεβόησαν "εἰς ἀνὴρ" τῇ ἰδίᾳ φωνῇ, τουτέστι βηρούνους. ὅθεν ἡ πόλις Βηρούνιον ἐκλήθη.

Βησαῦς ἔσηκεν οἶον ἀχανῆς. οὗτος ἔσηκεν ἀχανῆς καὶ παταγώδης καὶ ὑπόμωρος.

Βησσηίς. δῆμός ἐστι τῆς Ἀντιοχίδος Βῆσσα. Harp.

βία ἡ ὁρμή, ἡ ῥύμη. "ὃ δὲ τῇ βίᾳ τοῦ σώματος ἔξωθεῖ τὰς πύλας ἐς τὸ ἔσω."

βιάζω αἰτιατικῇ.

βίαιοι οὗτοι ἐγίνοντο, Φάλαρις Ἐχეთος Λιονύσιος καὶ ὁ Κασσανδρέων τύραννος, ὑπερβαλὼν παρανομία. καὶ Ἀίγυις ἀδελφὸς Ἰλλε νόθος, καὶ οὗτος βίαιος.

βιαιότερον ἐπικρατέστερον. "τῆς τῶν λατρῶν ἐπισήμης βιαιότερον ἦν τὸ νόσημα."

βιαιῶν ὄνομα δίκης ἐστὶ κατὰ τῶν βία πρατύντων ὅτι οὖν ὁ δὲ ἄλους ἀποτίνει εἰς τὸ δημόσιον ἴσον τῷ ἐλόντι. Δημοσθένης κατὰ Μειδίον (44). εἰσι δὲ καὶ ἐν τοῖς Λυ-

σιακοῖς φερόμενοι λόγοι βιαιῶν. καὶ δῆλον ὅτι οὐκ ἐπὶ φθορᾷ παρθένων οὔτε τὸ ὄνομα ἔτε ἡ δίκη ἐλέγeto, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων. Harp.

Βίαντος Πριηνέως δίκη. οὗτος εἰς τῶν ζ' σοφῶν. λέγεται δὲ τὰς δίκας δεινότατος γεγονέναι εἰπεῖν, ἐπ' ἀγαθῷ μέντοι τῇ τῶν λόγων ἰσχύϊ ἔχρητο. Ἰππῶναξ (70) "δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρείσσων."

βιαρκέος τῆς εἰς τὸ ζῆν ἐπαρκούσης· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 179) "βιαρκέος ἄλλος ἀπ' ἄλλης αὐθαιμοι τρισσοὶ δῶρα λινουσις."

βιβάζει συζεύει, δχεύει.

βιβλιαφόρος γραμματοφόρος. "ὃ δὲ πέμπει βιβλιαφόρον, μὴ θορυβεῖσθαι παρακελεύομενος." καὶ πᾶσα γραφὴ βιβλιαφόρος λέγεται.

Βίβλινος οἶνος ἀπὸ χωρίου οὕτως ἐκλήθη.

βιβλίον ἡ ἐπισολή.

βίβλοι Θεοῦ ἡ γνώσις αὐτοῦ καὶ ἡ ἀληθῆς μνήμη. Δαβὶδ (Ps. 138 15) "καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται."

βιζακίων μικρῶν λίθων.

Βιζύη πόλις Θρακική.

Βίθας ὄνομα κύριον. cf. v. διέπεισεν.

βίκος τὸ ἄγγελλον. καὶ βικίδιον, διὰ τοῦ ι, ἡ παραδόσις. Ξενοφῶν (Anab. 1 9 25) "Κῦρος γὰρ ἔπειπε βίκους ἡμιδεῖς οἶνον."

βινεῖν τὸ συνουσιάζειν· ἡ τὸ πιπίζειν. α ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 29) "ἄδὸ τὸ βινεῖν ἐστὶ· τίς οὐ λέγει; ἀλλ' ὅταν αἰτῇ χαλκόν, πικρότερον γίνεται ἔλλεβόρου."

βινεῖν περαίνειν· (A Eccl. 1125) "βινεῖν b δεῖ με διαλελημμένον." καὶ βινήσομεν· Ἀριστοφάνης (Lys. 1094) "ὥς εἰ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ, οὐκ ἔσθ' ὅπως μὴ Κλεισθένη βινήσομεν." οὗτος ἐπὶ θηλύτητι ἐκωμωδεῖτο.

βιοδώρα ἡ γῆ.

βιοτοῖο (Hom. A 49) τῆς τοῦ τόξου νευρᾶς.

βίολα πέδιλα, ὑποδήματα. cf. sch. Hom. A 591.

βίος. σημαίνει δ', παροξυτόνως. βίος α δὲ τοῦ τόξου ἡ νευρά.

βίος ποτὲ μὲν ἡ οὐσία τῶν κτημάτων, b ποτὲ δὲ αὐτὸ τὸ ζῆν. καὶ παροιμία "βίον μεμαγμένον" ἐπὶ τῶν εὐδαιμονιζομένων ἐπὶ πολυτελεῖ καὶ ἡδεῖ βίῳ. καὶ παροιμία "βίον ἀλγεσμένον" ἐπὶ τῶν ἐν ὑφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων.

c βίος. ἐκ τῶν Φίλωνος (cf. v. Εὐσέβιος c).
 ὅτι ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία δύο βίους νομο-
 θεῖται καὶ τρόπους, τὸν μὲν ὑπερφύη καὶ τῆς
 ἀνθρωπίνης πολιτείας ἐπέκεινα, οὐ γάμους,
 οὐ παιδοποιίας, οὐ περιουσίας ὑπαρξίν πα-
 ραδεχόμενον, ἀλλ' ὅλον διόλκῃ τῆς κοινῆς καὶ
 συνήθους τῶν βιωτικῶν ἀνθρώπων ἀγωγῆς
 παρηλλαγμένον. καὶ μετ' ὀλίγα "ὁ δὲ δεύ-
 τερος ὑποβεβηκὼς ἀνθρωπινώτερος καὶ τοῦ
 πρώτου λίαν ἀσύγκριτος, οἷος καὶ γάμοις
 συγκτείναναι σώφροσι καὶ παιδοποιίαις, οἰκο-
 νομίας τε τῆς κατὰ τὸ δίκαιον ἐπιμελεῖσθαι,
 καὶ ἐρατευομένοις τὰ πρακτέα ὑποτίθεσθαι,
 ἡρώων τε καὶ ἐμπορίας καὶ τῆς ἄλλης πολι-
 τικωτάτης ἀγωγῆς μετὰ τῷ θεοσεβοῦς φρον-
 τίσιν· οἷς καὶ ἀσκήσεις καιροὶ μαθητείας
 τε καὶ τῶν θείων λόγιων ἀκροάσεως ἀφω-
 ρίσθησαν, καὶ δεύτερος εὐσεβείας ἀπενεμήθη
 βαθμός, κατὰλληλον τῷ τοιῷδε βίῳ παρέχων
 τὴν ὠφέλειαν."

τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. "δύο εἰσὶν ὁδοὶ ἐν
 τῷ βίῳ καὶ δύο πολιτεῖαι, ἡ μὲν μετριοτήρα
 καὶ βιωτικῇ, φέρουσα καρπὸν ἐν λ', ἡ δὲ
 ἡγέλικῃ καὶ ἀποκόσμιος, φέρουσα καρπὸν
 τὸν τέλειον ἐν ρ'. ὡσαύτως καὶ ὁ παλαιὸς
 βίος εἰς δύο διηρεῖτο, εἰς τὸν Φαρισαϊκὸν
 καὶ ὑψηλόν, καὶ εἰς τὸν ὑποδεέστερον τὸν κο-
 σμικόν." cf. Cedren. p. 201.

κατὰ δὲ φιλοσόφους βίων αἰρέσεις τρεῖς
 ἰδιαιῆς, θεωρητικῇ πρακτικῇ λογικῇ.

βίος ἀκανθώδης ὁ τραχὺς καὶ σκλη-
 ρὸς καὶ παλαιός. καὶ βίος ἀληλεσμένος
 ὁ εὐχερὴς καὶ ἡδύς, ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ
 τῶν ἐπιτηδεύων ὄντων. καὶ βίος ἐξηυλη-
 μένος ἐπὶ τῶν ἀχρήστων, ἐκ μεταφορᾶς τῶν
 ἀχρείων αὐλῶν. καὶ βίος μεμαγμένος ἐπὶ
 τῶν ἔξ ἐτοίμου καὶ ἀπόνως τρεφομένων.

βιοσερῇ ἐνδεῶ. (S OC 746) "καὶ πὶ προ-
 σπόλον μιᾶς βιοσερῇ χωροῦντα."

βιοτεύω, βιοτεία, καὶ συμβιοτεύω.
 βιοτή καὶ βίοςτος ζωή, καὶ τὰ πρὸς τὸ
 ζῆν, καὶ ἡ οὐσία. ἐν ἐπιγράμμασι (AP 76)
 "Ἑλλήνων βιοτῇ δεύτερον ἥλιον."

βιοῦται ἀντὶ τοῦ ζῆν ἢ ζῆσεται. οὕτως
 Ἡρόδοτος (2 177).

βίρρον ἱμάτιον Ῥωμαϊκόν.
 βισάκια τὰ παρ' ἡμῶν πισάκια λεγό-
 μενα. Athen. p. 649.

Βισονία ἐπίθετον τῆς γεράνου (AP 7
 171) "ἀρπάκτειραν ἐρύκων σπέρματος ὑψι-

πετῇ Βισονίαν γέρανον."

Βιτέλλιος βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ Γάλ-
 βαν διαδεξάμενος, πᾶν αἰσχος ἀναδεγμένος
 ἐν τε τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ τὸν βίον καὶ ἔχ-
 ῆκισα τῷ κατὰ γαστρός ἀκρατῶς τε καὶ ἀκο-
 ρέως ἔχειν. πολλάκις γὰρ οὐ μόνον τῆς ἡμέ-
 ρας ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτὸς σίτον ἤρειτο, καὶ
 παρὰ τὰς δειπνῶν παρασκευὰς τὸ πολὺ τῶν
 δημοσίων ἀπετρύετο· δέκα γὰρ δὴ μυριάδας
 ἀργυρίου ἐπὶ διασχίλαις καὶ πεντακοσίαις ἐς
 τὰ δειπνα δεδαπανήκεναι ἐξόρηται, συνεχῶς
 μὲν καὶ ἀπλήζως ἐμφορούμενος, συνεχῶς δὲ
 ἅπαντα ἀπερευγόμενός τε καὶ ἐξεμῶν· ὃ δὴ
 καὶ μόνῳ διεγένετο, ἐπεὶ οἱ γε σύσσιτοι αὐ-
 τοῦ καὶ πᾶν κακῶς εἶχον. Βίβιος γὰρ Κρί-
 σπος, διὰ νόσον χρόνου τινὸς ἀπολεμφθεὶς
 τοῦ συμποσίου, μάλα σωμαλῶς ἔφη "εἰ μὴ
 ἐνενοσήκειν, ἀπωλόμην ἄν" (Io. Antioch. exc.
 Peir. p. 814). ἐς τότε γοῦν καὶ τὸ παρὰ τῷ
 ἀδελφῷ δεῖπνον τοῦ Βιτελλίου ἐπίσημον γε-
 γονὸς διαμνημονεύεται, καθ' ὃ φασὶ δῖχα τῆς
 λοιπῆς πολυτελείας διασχίλεις μὲν ἰχθὺς ἐπτα-
 κισχίλους δὲ ὄρνις ἐπὶ τὴν θολὴν παρενεχ-
 θῆναι. ἐπῆναι δὲ καὶ τὰ Νέρωνος, καὶ τὸν
 νεκρὸν τῷ Νέρωνος ἐς κοῖλόν τινα καὶ ἀφανῆ
 τάφον κατακείμενον ἀπεσέμνυνε. πρὸς δὲ τῶν
 ἐριτηγῶν Ῥεσπασιανοῦ, μεταποιούμενον τῆς
 βασιλείας ἤδη, κατακτείνεται. Eutrop. 7 18.

Βίτιννα (AP 6 206) "σάνδαλα μὲν τὰ
 ποδῶν θαλπτήρια ταῦτα Βίτιννα, εὐτέχνων
 ἐρατὸν σκυτοτόμων κάμυτον."

Βιττίον (AP 6 286) "τῆς πέξης τὰ μὲν
 ἄκρα τὰ δεξιὰ Βιττίον εἰργάσατο." πέξα γὰρ
 ὕφασμα.

βιώναι ζῆσαι.

βιώνης ὁ τὰ δημόσια ἀγοράζων.

βιώνται μετὰ βίους εἰσελεύσονται. "προ-
 δῆλον δ' οὕσης τοῖς Καρχηδονίοις τῆς τῶν
 ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ὅτι βιώνται διὰ τῆς πτώ-
 ματος τοῦ τείχους, πυρεσκενάζοντο πρὸς τὴν
 χρεῖαν." Polybius?

βιώσιμος ἐλπίδα ἔχων τοῦ ζῆσαι. "δ^a
 δὲ ἀνέβλεψέ τε καὶ ἔφη ὅτι βιώσιμος εἴη."

βιώσιμος ὁ ζῆσαι ἐν βίῳ δυνάμενος. b
 βιώτω (Hom. Θ 429) ζῆσάτω.

βλάβη, καὶ βλάβος ἄδετέρος, τὸ ἀμύρ-
 τημα Ἀριστοφάνους Βατρύχοις (1162).

βλαισός παραλυτικός. διαφέρει βλαισός
 καὶ ραιβός· ὁ μὲν ἀπὸ τῶν γονάτων διεσραμ-
 μένος τοὺς πόδας, ὁ δὲ αὐτὰς τὰς κνήμους.

(AP 7 21) "πολλάκις ἐν θυμῷ καὶ ἐν σκη-
νῇσι τεθελῶς βλαισὸς Ἀχαρνείτης κισσὸς
ἔρψε κόμην." καὶ βλαισοπόδης βά-
τραχος.

βλᾶκα, αἰτιατική, τὸν εὐήθη καὶ ἀνόη-
τον. εἰρηται δὲ ἀπὸ ἰχθύος τινὸς ὁμοίᾳ σι-
λούρφῳ, ἀχρήστῳ δὲ οὕτως ὥς μηδὲ κύνα αὐτῷ
χρησθαι. Πολιτείας δ' (p. 432 D) "βλακικόν
τε ἡμῶν τὸ πάθος," ὥς εἰ λέγοι τις πνευμο-
νίαν, ἀπὸ τοῦ θαλαττίου ζῴου ὄντος ἀναι-
σθήτου. οἱ δ' ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Κύμῃ χω-
ρίου τῆς Βλακείας, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀρι-
στοτέλης. καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τέλος τι βλα-
κεννόμιον, ὃ οἱ ἀστρολόγοι τελοῦσι, διὰ τὸ
τοὺς μωροὺς εἰσεῖναι πρὸς αὐτούς (Etyim. M.
p. 199 5). "ἐλινύοντα καὶ βλακεύοντα κλάειν
ἐῷσι," καὶ ἡ αἰτιατική τῶν πληθυντικῶν
βλᾶκας. ἔσι δὲ μωρὸς τις, μὴ εἰδὼς τὰ
πράγματα διακρίναι.

^a βλακεία ὑπερβολία, μωρία. "οἱ σράτο-
ρες τριῶβλον ἐλάμβανον βλακείας χάριν."
sch. A Ran. 140?

^b βλακεία ῥαζώνη, ἔκλυσις, χαννότης. "ὁ
γὰρ σρατηγῶν βλακεῖαις ἢ φιλοψυχίαις τὰ
πράγματα ἐπέτρεπεν, ἀλλ' αὐτὸς ἐπὶ τὸν πό-
λεμον ἑαυτὸν ἀναδείξας σρατηγὸν ἐξώρμησε."

βλακεύεται καὶ βλακεύει μαλακίε-
ται. Δαμάσκιος (Phot. p. 350 a) "καὶ παροξύ-
νων τῷ λόγῳ τοὺς ἐν ἔργῳ βλακεύοντας. ὁ-
δεμιᾶς γοῦν ἐτίθετο κυκίας ἐλάττω τὴν ῥα-
θυμίαν, ἀπασῶν δὲ σχεδὸν τὴν μεγίστην."
καὶ Ξενοφῶν (Anab. 2 3 11) "εἴ τις αὐτῷ δο-
κοίῃ τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων βλακεύειν,
ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτήδειον ἐπαιεῖν ἂν τῇ βα-
κτηρίᾳ."

βλακικῶς ἀντὶ τοῦ βραδέως. (A Av.
1312) "ὥς βλακικῶς διακονεῖς."

βλάξ μυλακός, χαῦνος, ἐκλελυμένος, ἢ
μωρός.

βλάπτω αἰτιατικῇ.

βλάση βλάσημα. καὶ ἡ αἰτιατική τὴν
βλάσην.

βλάσφημος ὁ εἰς θεὸν ἐξυβρίζων. καὶ
βλασφημῶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἀπ-
πιανός (t. 1 p. 27) "οἱ δὲ ἐβλασφήμουν αὐτὸν
ὥς κακῶς ἐπὶ τρισὶν ἀνδράσι τὰ πάντα θέ-
μενον."

βλαύτη εἶδος ὑποδήματος. Σοφοκλῆς (cf.
v. σπένδειν) "σπένδειν ἀπὸ ῥυτίδος," τρεῖςιν
ἀπὸ βλαύτης, ὥς ἔχει σχήματος. καὶ αὐθις

(AP 6 293) "ὁ σκίπων καὶ ταῦτα τὰ βλαυ-
τία, πότνια Κύπρι, ἄγκειται κυνικοῦ σκῦλ'
ἀπὸ Σωχάρους."

βλαυτίοις σανδαλλίοις. Ἀριστοφάνης (Eq.
884) "ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χεσεῖη,
τοῖς τρόποισι τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοις
χρησσομαι." ἐπειδὴ εἰώθασι οἱ πίνοντες τοῖς
τῶν ἄλλων ὑποδήμασι χρῆσθαι, εἰ ἐπείγοντο
πρὸς λάσανον. λάσανα δὲ οἱ χυτρόποδες, τὰ
μαγειρεῖα, ἐνθα τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ
τὰς θυσίας κρέα. sch. A Pac. 893.

βλεπεδαίμων ὁ διεσραμμένος τὰς ὄψεις
καὶ οἶον ὑπὸ δαίμονος πεπληγός.

βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη"
(A Plut. 328) ἐπὶ τῶν ὑπισχνουμένων παντὶ
σθένει πράττειν καὶ συνάρασθαι πρὸς βοή-
θειαν. δόξεις με, φησὶν, Ἄρεα ὁρᾶν κατορ-
θωτικὸν καὶ πρακτικόν.

βλέποντες ἀντὶ τοῦ ζῶντες. οὕτω Σο-
φοκλῆς (Ai. 961) "οἱ δ' οὖν γελώντων, κἀπι-
χαιρόντων κακοῖς τοῖς τοῦδ'. ἴσως τοι, καὶ
βλέποντα μὴ πόθου, θανόντ' ἂν οἰμώξειαν
ἐν χρεῖᾳ δορός."

βλέπος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1177)^a
"ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀττικὸν βλέπος,"
ἀντὶ τοῦ κακοῦργον βλέμμα καὶ δρακικόν.
οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἐπὶ ἀναιδείᾳ διεβάλλοντο.

βλέπος ἀντὶ τοῦ βλέμμα. οὕτως Ἀριστο-
φάνης.

Βλήδας ὄνομα Σκύθου. cf. v. Ζέρκων.

βλήτυρι. οὕτω λέγουσι καὶ σκινδαφόν.
εἰσὶ δὲ παραπλήρωμα λόγων μὴ ἔχοντα λό-
γον. Ἰόβας δὲ τὸν σκινδαφὸν ὄργανον μου-
σικὸν ἀποδίδωσι, τὸ δὲ βλήτυρι χορδῆς μέ-
μημα.

βληχὴ καὶ βληχήματα φωναὶ προβά-
των. καὶ βληχώμενοι παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν
Πλούτῳ (293), τουτέστι ποιᾷ φωνῇ χρώμενοι.
βληχᾶσθαι γὰρ τὸ τὰ πρόβατα ποιᾷ κε-
χρησθαι φωνῇ. καὶ αὐθις "βληχῆτὰ τέκνα
κοῦδαμῶς τοῦ τρόπου."

βληχρόν ἀσθενὲς παρὰ Ὀμήρῳ καὶ Ἀλ-
καίῳ. Πίνδαρος δὲ ἀντὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ
λέγει.

βληχῶδης πρόβασι τὸν νοῦν ὅμοιος.
(Babr. 93 5) "μωρὸς δὲ ποιμὴν καὶ τὰ πάντα
βληχῶδης πέμπειν ἔμελλεν."

βλήχων ἢ γλήχων. οὕτως λέγεται παρὰ
Ἀττικοῖς. ἔσι δὲ εἶδος βοτάνης. καὶ τὸ ἐφή-
βαιον Ἀριστοφάνης οὕτως ὀνομάζει (Lys. 89).

βληχωνία. Ἀριστοφάνης (Pac. 711) "ἄρ' οὐν βλαβῆναι διὰ χρόνον τί σοι δοκῶ, ὦ δέσποθ' Ἐριμῇ, τῆς ὀπώρας κατελάσας; οὐκ ἔγε κυκίων ἐπιπίλοις βληχωνίαν." καὶ γὰρ οἱ διὰ χρόνον ἐσθίωντες ὀπώραν πολλὴν βλάπτονται, καὶ οἱ συννσιάζοντες συνεχῶς. ἐπεὶ οὐν ἰδόκει ἡ ὀπώρα καὶ πόρνη, πρὸς ἀμφότερα ἔπαιξε. διὰ τοῦ β βληχωνίαν. οἱ δὲ πολλὴν ὀπώραν ἐσθίωντες, ἐὰν βληχωνίαν πίψων, οὐ βλάπτονται διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ὀποῦ κατεσθίεσθαι τὴν καρδίαν. ἵνα οὐν ἡ δριμύτης ἀποσυφῇ, βλήχωνος ἐλάμβανον. καὶ βληχωνία κυκίων.

βλιμάζειν κυρίως τὸ τοῦ ὑπογαστρίου καὶ τοῦ στήθους ἄπτεσθαι, ὅπερ ἐποιοῦν οἱ τὰς ὀρνίθας ὠνούμενοι· οἰοῦναι θλιμάζειν. οἱ δὲ βλιμάζοντες ἀντὶ τοῦ κακοῦντες· ἀποτίλλουσι γὰρ καὶ κατεσθίισι (sch. A Av. 530).

βλιμάζειν τὸ ταῖς χερσὶ διαθλίβειν· καὶ τὸ τὰ κηρία θλίβειν βλίσαι λέγεται. καὶ βλιμάζων ἀποσάζων τὸ μέλι τοῦ κηρίου. καὶ βλιμάττομεν ψηλαφῶμεν, ἐπιθυμῶμεν.

βλιτάδας οἱ παλαιοὶ τὰς εὐτελεῖς γυναικας.

βλιτομάμματος. (A Nub. 997) "καί σε καλοῦμεν βλιτομάμμαν," τουτέστι μωρόν· καὶ γὰρ τὸ βλίτον μωρόν ἐστι λάχανον.

βλίτος εἶδος βοτάνης.

βλίττειν ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων, πειράζειν, καὶ τὸ ψηλαφᾶν, καὶ τὸ ἐκπιᾶν τὰ κηρία τῶν μελισσῶν ἢ θλίβειν. "ἀλλὰ καθεύδεις αὐτὸν βλίττεις;" οὕτως Ἀριστοφάνης (Eccl. 791).

βλοσυρός ἀξιωματικός, καταπληκτικός, φοβερός, σεμνός.

βλωθρή (Hom. N 390) χλωρά, ὑπαλή, ἐνδεής. (AP 7 174) "οὐκέτι σφρίγγων νόμιμον μέλος ἀγρόθι ταύτας ἀρμόζει βλωθρᾶς, Θηρέμαχες, πλατάνου."

βοαδρόμος ὁ βοηθός. (AP 7 231) "ὦδ' ὑπερ Ἀμβρακίας ὁ βοαδρόμος ἀσπίδ' αἰέρας τιθέναι ἢ φεύγειν ἤθελεν."

Βοανεργές (Marc. 3 17) υἱοὶ βροντῆς.

βοάσομαι τὰν ὑπέρτονον βοᾶν Ἀριστοφάνης (Nub. 1153). εἰ ἔγω, φησὶ Στρεψιάδης, ὁ παῖς ἐκπεπαιδευταί, μέγιστον ὑπὸ τῆς χαρᾶς βοῆσομαι.

βόεια μεγάλη· "ῥήματ' ἂν βόεια δώδεκ' εἴπην" Ἀριστοφάνης Βατρύχοις (934).

βοείας (Hom. A 843) βύσσας.

βοηδρομεῖν μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι. Κύρες δὲ ἀντὶ τῆ βοηθεῖν. "καὶ βοηδρομάντων ἐπὶ τέτῳ τῶν δημοτῶν ἄλλος τις παρὼν βάρβαρος ἔτρωσε τὸν ἕτερον ἐπιόντα, καὶ διεκέκριτο ἑδέν."

βοηδρομία. βοηδρομεῖν μὲν τὸ βοηθεῖν ὠνομάζετο, τετέστιν ἐπὶ μάχην δραμεῖν· ἐς δὲ ἡ βοηδρομία ἐορτή τις Ἀθηνησὶ καλεσμένη, καθ' ἣν ἡμέραν ἐβοήθησεν ὁ Πέσθε σπεδῇ πολλῇ πολεμουμένοις Ἀθηναίοις ὑπὸ Εὐμόλπῃ τῷ Ποσειδῶνος. Ἐρεχθεὺς δὲ τότε Ἀθηναίων ἐβασίλευεν. Harp.

βοήθειον ἀντὶ τῆ ἐν μάχῃ ἔτρεχον. ἀλλ' ἐχὶ τὸ ἐβοήθουν, τετέστι συνεμάχων. καὶ βοηθεῖ ἀντὶ τῆ μάχεται. (A Lys. 353) "ἑσμός γυναικῶν ἑτοσὶ θύρασι βοηθεῖ."

βοηθῶ δοτικῇ. καὶ βοηθοίης εὐκτικόν.

βοήν μάχην, καὶ μεγάλην φωνήν.

βόθυνος τόπος τις ἰδίως ἔτω καλέμενος ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ· οὐ μνήμην Ἰσαῖος καὶ Καλλισθένης ποιεῖται. Harp.

βοῖδιον βοῖδιον. (AP 7 169) "βοῖδιον δὲ καλεῦμεν τότε ἐγώ, νῦν δὲ Χάρητος εὐνέτης."

Βοιωτία. καὶ Βοιωτίας νόμος, ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς μὲν ἡρεμαίως ἐχόντων, αὐτοὶ δὲ σφοδρῶς ἐπιγινομένων.

Βοιωτία ὅς, ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων καὶ ἀπαιδευτῶν.

βολβός. Ἀριστοφάνης (Eccl. 1084) "καταφαγὼν βολβῶν χύτραν," ἐπὶ τῶν λαγνισμάτων· ἐπιτήδειοι γὰρ εἰς συννσίαν οἱ βολβοί. ἐς δὲ εἶδος ὀσπρίου ἢ καὶ κρομμύς.

βολεῶνας. ἔτως οἱ Ἀττικοὶ καλεῖσιν ὃ ἡ κόπρος τῶν βοῶν καὶ τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν προβάτων βύλλεται. Harp.

βολίς βέλος, ἀκόντιον, λογχάριον. καὶ βόλος τὸ βαλλόμενον εἰς ἄγρην ἰχθύων· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 184) "Πύρρος μὲν πτανοῖσιν ἐφείς βόλον, ἐν δ' ἄλλοισι Κλίτωρ, ἐν Θηρσὶν Δᾶμις ἐρημονόμοις." καὶ αὐτοῖς (AP 6 23) "εὐσιβὲς αἰθυσίαις ἰχθυόλοισι λέπας." καὶ βόλος· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 192) "καὶ φελλὸν κρυφίων σῆμα λαχόντα βόλων."

βόλιτος. Ἀττικοὶ ἔγω λέγουσι χωρὶς τῆ β ὅπερ ἡμεῖς βόλιτον· Ἀριστοφάνης (Ach. 1025) "ἐτρεφέτην ἐν πῦσι βόλιτοις," τετέστιν ἐν πάσῃ τρυφῇ καὶ πᾶσιν ἀγαθοῖς. βόλιτοις δέ, ὅτι περὶ βοῶν ὁ λόγος. ἔγω δὲ λέγονται οἱ σφέτεροι τῶν βοῶν.

βολίτε δίκην πρὸς τὰς ἐπὶ μικροῖς δίκας ὑπέχοντας· ὁ γὰρ Σόλωνος νόμος καὶ τὰς βολίτου ὑφειλομένους κολάζει. sch. A Eq. 655.

βομβάζειν φθέγμα ἐπὶ τῷ διασύρειν καὶ τωθάζειν λεγόμενον.

βομβυλίοι ἀντὶ τοῦ αὐληταί. τὸ δὲ βομβύλιος ἐν προσθέσει τῇ α εἶπε βομβυλῖος, παλίων παρὰ τὸν αὐλόν. sch. A Ach. 866.

βομβεῖ καὶ περιβομβεῖ. Σιμοκύτης (22) "ὥς δὲ τὸ Περσικὸν περιεβόμβει τρανέzeron, παρεδρμίνετο τὸ πολέμιον." βόμβος δὲ ὁ ἥχος τῶν μελίσσων. βόμβος ψόφος τις.

βόμβησεν (Hom. Θ 190) ἐψόφησέ πως.

βομβοῦσιν αἱ μέλισσαι, ὅταν τις προσίῃ μύρε ὄζων· Πολιτείας θ' (p. 573 Δ). "καὶ οἱ περὶ τὴν Διονυσίαν βομβῶντες τράπεζαν καὶ οἱ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρην μεμνηότες δαῖτα καὶ χεῖρα, καὶ ἄλλοι δὲ καὶ ἄλλοι ὧν εἶπον, Ὁρέξης, Μαρψίας, Καλλίης τῇ Ἀθηναίᾳ κόλακες σὺν ἑτέροις, καὶ ὅδε παρὰ Ῥωμαίοις Ἀλβίος ὄνομα." Aelianus? cf. v. διώνυμοι.

α βομβυλῖος ζῶον, ἢ τὸ βησίον λεγόμενον. καὶ εἶδος μελίσσης ἐκ πηλῆ τὰ κηρία πλατύτερης. βομβυλῖος ζῶον ἐξι παραπλήσιον μελίττη, ὠνομασμένον ἀπὸ τῆ βόμβης ὃν ἐκείνο βομβεῖ.

β βομβυλῖος εἶδος μελίσσης. καὶ εἴρηται παρὰ τὸ βομβεῖν. καὶ παροιμία "βομβυλῖος ἄνθρωπος" ἐπὶ τῇ ἀκάρπῃ, παρ' ὅσον καὶ βομβυλῖος ἐξι μελίσσης εἶδος ἐκ πηλῆ πλατέσης τὰ κηρία. cf. Zenob. 2 80.

βομβύλιον σκεῦος ζρογγυλοειδές.

βόμβυξ.

βοοβοσχος.

βοοθύτης ὁ τὰς βόους βάλλων πελέκει.

βοὸς κέρως· Ὁμηρος (Ω 81) "ἦτε κατ' ἀγραυλοῖο βοὸς κέρως ἐμβεβαυῖα." κατεσκευάζον γὰρ σύριγγα ἐκ κέρατος βοείας, ἣν περιετίθεισαν τῇ ὀρμυῇ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποτρῶγῃσι τὸ λίνον.

βοπόρος παρὰ Ἡροδότῳ (2 135) ὀβελὺς μεγάλως.

βορῶς βρώσεως ἢ τροφῆς. Βορρῶς δὲ ὁ ἄνεμος. καὶ κλίνεται Βορραῖ. ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν Βορραῖ· "σκληροὶ Βορραῖ ἐπιπνέουσιντες." καὶ Βορέας Βορέας. καὶ βορραῖη· (AP 6 245) "λαίλαπι Βορραῖη κλασθὲν ἐπέληκε."

βορβόροπιν κῆπον. σημαίνει καὶ τὸ μόριον. cf. v. μυσάγχη.

βορβοροτάραξι Ἀριστοφάνης ἀντὶ τῆς ταραχῶδέστατε, ταράττων ἡμῶν τὴν πόλιν καὶ θορυβῶν ὥσπερ βόρβορον. Θορύβος πληρώσας τὴν πόλιν καὶ βορβόρον. καὶ παροιμία (Aeschyl. Eum. 694) "βορβόρῳ ὕδωρ λαμπρὸν μιλῶν ἔποθ' εὐρήσεις ποτόν," ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μιγνύντων αἰσχύσεως.

βορβορυγμός ὁ ἥχος τῆς ὕδατος ἐπιφερόμενος· "ἢ φάρυγξ ἐκελάρυξε, καὶ πολλὸς ἐν τῷ σόματι ἦν βορβορυγμός," ἥχος ἐκ τῆς σόματος. σύνθημα δὲ ἐστὶ ταῖς καμῆλοις τοῦ καθέζεσθαι ὁ τοιαῦτος ἥχος.

Βοριάνθος (an Βιρίανθος). ὅτι βάρβαροί τινες κτείνουσι Βοριάνθον τυραννήσαντα, ταύτῃ προσάγεσθαι τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν ἡγέμενον ἐς εὐνοίαν. καὶ δὴ ἀφικόμενοι τῶν τῆ Βοριάνθου αὐθεντῶν τινὲς ἄθλα τῶν περὶ τὸν ἄνδρα πεπραγμένων ἤξιον παρὰ Σκιπίωνος (an Καίπιωνος) κομιζέσθαι. ὁ δὲ Σκιπίων ἀποκρίνεται μηδαμῶς εἶναι Ῥωμαίους ἔννομον ἐν ἐπαύλῳ ποιεῖσθαι· τὰς κατὰ τῶν στρατηγῶν τοῖς ἀρχομένοις ἐπιχειρημένας ἐπιβλάς. Eutropius?

βορόν βρωτικόν, ὀξύτόνω· Ἀριστοφάνης (Pac. 38) "μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορόν." καὶ ὕδωρ βορόν, ἀγρυπνίη βορόν. ζῆτει ἐν τῷ ὕδωρ βορόν.

βόσιν τροφήν.

βοσκήσομεν θρέψομεν, καὶ βόσκειν· σὺν τρέφειν. Σοφοκλῆς περὶ Οἰδίποδος (R 1424) "ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι γένεθλα, τὴν γῆν πάντα βόσκειν φλόγα αἰδεῖσθ' ἀνακτος ἤλις, τοιόνδ' ἄγος ἀκάλυπτον ἔτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῇ μήτ' ὄμβρος ἱερὸς μήτε φῶς προσδέξεται."

βοσόρ τὸ ἱμάτιον τὸ ἀπὸ κόκκου βεβαμμένον κατὰ Ἑβραῖα διάλεκτον. Iesaias 63 1.

Βόσποροι δύο, ὃ μὲν κατὰ τὴν Προποντίδα, ὃ δὲ Θρακικός, ὡς φησι Φιλίας. sch. S Ai. 884.

Βόσπορος πόλις περὶ τὸν Ἑλλησποντον, ἣν Βωχάνος ὁ Τῆρκος ἐπὶ Ἰεσινιανῶ βασιλέως ἐπόρθησε.

βόσρευχος πλέγμα τριχῶν γυναικείων· ἐν ἐπιγράμμασιν (AP 5 228) "εἰπέ, τίμη πλέξεις ἔτι βόσρευχον;" Ἀριστοφάνης (Eccl. 949) "πάνν γὰρ τις ἔρω με δονεῖ τῶνδε βοσρέυχων." (Synes. p. 85) "ἐνυαλίσκειν τὰς τριχάς

καὶ διατιθέναι κατὰ βοσρύχας, εὐθὺς ἄπασι πρόχειρον λέγειν ὅτι ἄνθρωπος ἔτος τῇ Χίων θῆκῃ καὶ τοῖς ἰθυράλλοις ὠρίλυκεν."

βοτά βοσκήματα, καὶ βοτάνη ὁ χόρτος· "Καδμείων τινὲς ἵπποβοσκοὶ περὶ βοτάνης πρὸς τινὰς τῶν Μινυῶν ἤριζον." (Dionys. Hal. 9 20) "τὲς πλησίον ὑπερβαλόντες λόφους μὲδον εὐρήσασιν τὸ πεδίον παντοίων βοτῶν."

βοτῆρ καὶ δοτήρ, δώτωρ δὲ καὶ βώτωρ. βοτηρικὰ κύπελλα ἐν ἐπιγρᾶμμασι (AP 6 170). καὶ βοτῆρες ποιμένες.

βοτός τροφή ἢ βοσκή. καὶ βροτός ἄνθρωπος.

βοτρυνδόν (Hom. B 89) ἐπαλλήλως, ἡ ἱτέρα τῆς ἐτέρας ἔχομένη ὡς ῥῦγες τῶν βοτρῶν.

βότρυν τὸν ὀπώραν, ἔχῃ τὴν σαφελὴν μόνην. καὶ μήποτε τὴν βοτρύταν ὀπώραν.

βοτρυνόδωρος ἡ εἰρήνη, ἐπεὶ αἱ ἄμπελοι ἐν εἰρήνῃ φύονται· Ἀριστοφάνης (Pac. 524) "ὦ πότνια βοτρυνόδωρε." καὶ παροιμία "βότρυνος πρὸς βότρυν πεπαινεταί," ἐπὶ τῶν ἐξισοῦσθαι φιλονεικούντων.

βοτρυνος ἀγῆ ἔρνη (Athen. p. 29).

(Polyb. 12 13) "ὑπερβεβηκέναι δὲ τοῖς ἐπιτηδεύμασι τὰ Βότρυνος ὑπομνήματα καὶ τὰ Φιλαινίδος καὶ τῶν ἄλλων ἀναισχυντογράφων."

βέβοτον Ὀρβηλοῖο παρὰ σφυρόν" (AP 6 114). καὶ βέβοτος ἡ πολλὴν τροφήν ἔχουσα.

βεβωνιῶ φλεγμαινῶ τὸς βεβώνας. (A Ran. 1311) "ἐγὼ μὲν ἔν εἰς τὸ βυλκάνειον βέλωμαι." λέπει ἀπελθεῖν· "βεβωνιῶ γὰρ τῷ περὶ ὅπου τῶν κόπων."

βουγύιος. τὸ βε κατ' ἐπίτασιν, ὡς ἐν τῷ βέπεινα ἡ μεγάλη πείνα, καὶ βέγλωσσι. cf. v. βελιμῆ.

βεδόρω νόμῳ, ἐπὶ τῶν ἀξίων ἔτω δέσφαι ὡς οἱ βόες.

βεζύγης ὁ Ἡρακλῆς. καὶ βεθόινας ὁ Ἡρακλῆς· "Υλλε γὰρ τῷ νύξ αὐτῷ πεινύσαντος, ἔνα τῶν ἀροτήρων βοῶν Θεοδύμαντος θοιήσας ἔφαγεν."

Βῆθος περιφοιτῆ. ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων καὶ παχυφρόνων εἰρηται.

βεθυτεῖ· Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (820) "ὁ δεσπότης ἔνδον βεθυτεῖ." καταχρηστικῶς εἴρηται ἡ βεθυσία, δηλῶσα τὸν τε ὄγκον τῷ μεγέθους καὶ τὸ ἐντελές τῆς θυσίας, ἣν ἐκατόμβην καλεῖσι καὶ τριπτόν.

Βεκάρας ποταμός· Πολύβιος (1 75) "κατὰ τὴν εἰς θάλασσαν ἐκβολὴν τῷ Βεκάρα ποταμῷ."

βεκολήσας ἀπατήσας, καὶ βεκόλημα τὸ θέλητρον· (Babr. 135 2) "ὅπως ἔχη τι βεκόλημα τῆς λύπης, ἐνέθηκε τοίχοις ποικίλας γραφὰς ζῶων."

βεκόρυναν τὴν μεγάλην κόρυναν, καὶ κορυζῶν τὸν ἰσχυρῶς κορυζῶντα, Μένανδρος.

βελαία· Δείναρχος "μαρτύρομαι τὴν Ἑσίαν τὴν βελαίαν," οἶον τὴν ἐν τῇ βουλῇ ἰδρυμένην. Harp.

Βέλγαροι. ὅτι οἱ Βέλγαροι ἠρέσθησαν εἰς τὴν σολὴν τῶν Ἀβάρων, καὶ μετημφύσαντο αὐτήν, καὶ ἕως νῦν περιβέβληνται.

ὅτι ἐπὶ Ἰσινιανῷ τῷ ῥινομήτῃ ἤκμαζεν ὁ Τέρβελις ὁ τῶν Βελγάρων ἀρχηγός· καὶ ὁ αὐτὸς Ἰσινιανὸς καὶ Κωνσταντῖνος ὁ Ἡρακλείου υἱὸς ὑπόφοροι τέτῳ ἦσαν. τὴν γὰρ ἀσπίδα ἣν εἶχεν ἐν πολέμῳ, ὑπτίαν ἔθηκε, καὶ τὴν ἑαυτῷ μάστιγα ἣν ἐχρήτο ἐπὶ τῷ ἵππῳ, καὶ ἕως ὃ ἐσκέπασεν ἀμφότερα, χρήματα ἐνετίθει. καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ γῇ παρκετείνους, μέχρι τῶν περάτων καὶ ἐς ὕψος πολὺ σφρικὴν ἐσθῆτα ἐτίθει, καὶ κιβώτιον πλήσας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου τοῖς σφατιώταις ἐδίδω, τὴν μὲν δεξιὰν χρυσίῃ πληρῶν, τὴν δὲ λαίαν ἀργυρίῃ.

ὅτι τὸς Ἀβάρους κατὰ κράτος ἄρδην ἠφάνισαν οἱ αὐτοὶ Βέλγαροι. ἠρώτησε δὲ Κρέμ τὸς τῶν Ἀβάρων αἰχμαλώτους "πόθεν συνίετε ὅτι ἀπώλετο ὁ ἄρχων ὑμῶν καὶ τὸ ἔθνος ὅλον." καὶ ἀπεκρίθησαν "ὅτι ἐπλήθυναν αἱ κατ' ἀλλήλων κατηγορίαι, καὶ ἀπώλεσαν τὸς ἀνδρειότερους καὶ φρονιμωτέρους. εἰτα οἱ ἄδικοι καὶ οἱ κλέπτει κοινῶν τοῖς χρημασίβουλοις ἐγένοντο. εἰτα ἡ μέθη· πληθυνθέντος γὰρ τοῦ οἴνου πάντες ἐγένοντο μέθυσοι. εἰτα ἡ δωροδοκία. εἰτα ἡ πραγματεία· πάντες γὰρ ἐγένοντο ἔμποροι καὶ ἀλλήλας δολιόμενοι. καὶ ἡ ἀπώλεια ἡμῶν ἦλθεν ἐκ τούτων." ὁ δὲ ταῦτα ἀκούσας συνεκαλέσατο τὸς Βελγάρους πάντας, καὶ διετάξατο νομοθετῶν "ἐάν τις κατηγορήσῃ τινός, μὴ ἀκέσθω πρότερον ἢ δεθῇς ἐξετασθῇ· καὶ εἴγε συκοφαντῶν εὐρεθῇσεται καὶ ψευδόμενος, ἀναιρείσθω. μηδὲ ἐξέσω τινὲ κλέπτοντι μεταδοῦναι τροφῆς· ἢ τάχα τῷτο τολμῶν τις δημεύσθω. καὶ τοῦ κλέπτε μὲν συγκαλῶν τὰ σκέλη, τὸς δὲ ἀμπε-

λῶνας πάντας ἐκρίζῳσαι ἐκέλευσε· τῷ δὲ αἰ-
τῶντι παντὶ μὴ ἀπλῶς διδόναι, ἀλλὰ τὴν
αὐτάρκειαν αὐτῷ, ὡς μὴ καὶ αὐτοῖς αὐτὸν
δέεσθαι· ἢ τάχα δημευέσθω ὁ μὴ ἔτω ποιῶν.”
τὰς δὲ Ἀβάρεις πάντας, ὡς λέλεκται, ὕρδην
ῥήγνισαν.

βελεία τὸ χρηματίζοντά τινα τῆς βου-
λῆς πρῶττειν ἢ τοῖς βουλευταῖς προσήκει. ἔτω
Λείναρχος καὶ Ἀριστοφάνης (Th. 815). Harp.

βελείαν τὸ βουλευεῖν καὶ οἱ δικανικοὶ
καλῶσι συνήθως καὶ Ἀριστοφάνης· φησὶ γάρ
(Thesm. 815) “τίς βουλευτής ἐσι, παραδοὺς
ἐτέρῳ τὴν βελείαν;” τὸ βελεύουσι βελείαν
ἔλεγον οἱ παλαιοί.

βέλευμα τὸ ἴδιον, βέλημα δὲ τὸ δη-
μόσιον. Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (493) “τῷ ἐν
ἡμεῖς ἐπιθυμῶντες, μόλις εὖρομεν ὥσε γενέ-
σθαι βέλημα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσι-
μον εἰς ἅπαν ἔργον.” Ἀρριανὸς “οἱ γράψαν-
τες οὐ μόνον τὰ ἔργα Τραϊανῷ ἀλλὰ καὶ τὰ
βελεύματα.” καὶ αὐτοῖς “ἔατο δὲ γέγονε βε-
λήσει κρεῖττον καὶ ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ ἑδα-
μῶς συμβλητῇ.” cf. v. συμβλητῇ.

βελεύομαι σοι τάδε.

βελεύοντι ἀντὶ τῷ συμβαλεύοντι Θου-
κυδίδης.

βελεύσας ἀντὶ τῷ βεληθεῖς· “βελεύσας
δὲ ὅπως τὴν βασιλείῳς διάνοιαν πολλῶ ἔτι
μᾶλλον ἐξελεῖν δύνηται.”

βελεύσεως ἐγκλήματός ἐστιν ὄνομα, ἐπὶ
δυοῖν πραγμάτων ταυτόμενον. τὸ μὲν γάρ
ἐστιν ὅταν ἐξ ἐπιβουλῆς τις τινὶ κατασκευάσῃ
θάνατον, ἐν τῷ ἀποθάνῃ ὁ ἐπιβελευθεὶς ἐάν
τε καὶ μὴ· τὸ δὲ ἕτερον ὅταν τις ἐγγεγραμ-
μένος ὡς ὁφείλων τῷ δημοσίῳ δικάζηται τι-
νὸς ὁ δὲ δικαίως αὐτὸν γεγραφοί. καὶ Ἰσαῖος
μὲν ἐπὶ Παλλαδίῳ λέγει εἰσάγεσθαι τῶν δύο
τὸ πρῶτον ἐγκλημα, ὡσαύτως καὶ Ἀριστοτέ-
λης, Λείναρχος δὲ ἐν Ἀρείῳ πύγῳ. περὶ δὲ
τῷ ἐτέρῳ ἐγκλήματος Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ
Ἀριστογέιτονος πρώτῳ (28) λέγει. ὁ μέντοι
ὑπερίδης ἰδίως τὸ τῆς βελεύσεως ὄνομα ἐπὶ
ἐνέδρας καὶ ἐπιβουλῆς τῆς εἰς χρήματα λαμ-
βάνει. Harp.

βελευτικός· τόπος οὗτος τῷ θεάτρῳ
ἀνεμμένος τοῖς βουλευταῖς, ὡς καὶ τοῖς ἐφη-
βοῖς ἐφηβικός (sch. A. Av. 795).

βελή τάξις παρὰ Ῥωμαίοις. “Ἀντώνιος
Σατορνίνος ἐπίρρητος καὶ βδελυρὸς παρὰ
Ῥεσπυσιανῷ ἐς τὴν βελὴν ἐνεγράφη, Ῥεσπι-

σιανῷ σοφισαμένῳ γελοιότατα τῷτο· ἀξιώσει
γὰρ αὐτὸν περιέβαλε, κακία δὲς ἀπερδὲς μὲν
σεμνὸν δὲ ὅμως τόδε ἄθλον.” cf. v. Ἀντώνιος
Σατορνίνος.

βελή ἁγίων (Ps. 88 7) τῶν ἁγίων ὁ
σύλλογος.

βελῆς βελήντος κλίνεται παρὰ Θουκ-
κιδῆ (3 70). σημαίνει δὲ τὸν βουλευτήν.

βελήσεται κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὦν
μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς” (A. Nub. 1132), ὡς
ἐπὶ κατάρως, ἐπεὶ ὡς ληξευομένη διεβάλλετο
ἡ Αἴγυπτος. ἡ βέλεται ὅτι πορρωτάτω εἶναι,
ὅπερ αὐτὸν ἐδὲν βλάψει ἐντός, ἐπεὶ ἐν Αἰγύ-
πτῳ δοκεῖ μὴ εἶναι, ὡς Ἡρόδοτος (3 10)
“ὑσθησαν γὰρ τότε Θῆβαι ἑδαμὰ πρότερον
ὑσθεῖσαι.”

βέλησις. ὅτι πρακτικαὶ δυνάμεις εἰσὶ
τῆς ψυχῆς βέλησις καὶ προαίρεσις. καὶ ἡ
μὲν βέλησις αὐτῆς καθ’ ἑαυτὴν ἐστὶ τῆς λο-
γικῆς ψυχῆς, ἡ δὲ προαίρεσις τῆς συμπε-
πλεγμένης τῇ ἀλογίᾳ. ὅτε μὲν γὰρ ἐστὶν ἔξω
τῆς γενέσεως ἡ ψυχὴ, κατὰ βέλησιν μόνῃν
ἐνεργεῖ· ἐν μόνῳ γὰρ ἐστὶ τῷ ἀγαθῷ· ὅταν
δὲ γένηται ἐν τῇ γενέσει, ἐπειδὴ συμπλέκον-
ται αὐτῇ αἱ ἀλογοὶ δυνάμεις, τότε τῇ ἐπι-
πλοκῇ τῆς ἀλόγου ἵσχει τὴν προαίρεσιν, διότι
ποτὲ μὲν πρὸς τῆς ἀλογίας ποτὲ δὲ πρὸς τῷ
λόγῳ γίνεται καὶ αἰρεῖται τότε πρὸ ταῦδε.
αὐταὶ αἱ ἀλογοὶ τῆς ψυχῆς δυνάμεις. Phi-
loron. in A. de anima, A 11.

βεληφόρος πρόβελος, ἀρχίβελος.

βελιμιᾶ λιμῶνται, πενῇ λίαν, ἀπὸ τοῦ
βελ ἐπιρρήματος, ὅπερ ἐπιτύσεως ἐστὶ δηλωτι-
κόν, ὡς καὶ ἐν τῷ βέπεινα ἡ μεγάλη πείνα,
καὶ βεγῆσις καὶ βέγλωσσις. τινὲς δὲ εἶδος
νόσος φυσίῳ, ἐν ᾗ πολλὰ ἐσθιοντες ἐπληρῶν-
ται. sch. A. Plut. 874?

βελιμιᾶν τὸ παρ’ ἡμῖν. Πανοφῶν δὲ
(Anab. 4 5 8) βελιμιᾶν λέγει τὸ τὸν σῶμαχον
ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ. “συνπίπτει τε τὸ
τῆς βελιμιώσεως πάθος χιόνος ὅσης πονῶσι
καὶ κτήνεσι καὶ ἀνθρώποις, εἴτε τοῦ θερμοῦ
διὰ περιψύξιν καὶ πύκνωσιν, ὅταν ἐντὸς ἅπαν
καθερχθῇ, τὴν τροφὴν ἀθρόως ἀναλίσκον-
τος, εἴτε δοιμεῖα καὶ λεπτὴ τῆς χιόνος δια-
διδομένης ἰοῦσα πνοὴ τέμνει τὸ σῶμα καὶ
διαφθείρει τὸ θερμὸν ἔξω αὐτοῖς διαδιδό-
μενον.”

βέλιμος, ἀρσενικῶς, ἡ ἐπιτεταμένη λι-
μύς. “ἐπὶ δὲ τῆς ὁδῷ πολλοὶ ἔπεισαν ὑπὸ τῷ

βαίμε, καὶ χεῖρας καὶ πόδας ἀπεκαύθησαν." cf. ἀπεκαύθησαν.

Βῦλις καὶ Σπέρχης Ἀθηναῖοι, οἱ αὐθαίρετοι ἐς Πέρσας ἀνῆλθον, δώσαντες δίκας ὑπὲρ τῶν κηρύκων Ξέρξου. cf. Herodot. 7.134.

βυλομένω γλιχομένω, ἐπιθυμῶντι. "ὃ δὲ ἔφη θαναυμάζων, ἐθελήσεις τί μοι μαντεύσασθαι; πάννυ γε, ἔφη, εἴ σοι βυλομένω ἐστίν." Ἀριστοφάνης (immo S Phil. 94) "βούλομαι δ', ὅπως, καλῶς δρῶν ἐξαμαρτεῖν μῦλλον ἢ νικῶν κακῶς."

βουλυτός ἡ δειλινὴ ὄψια, ὅτε οἱ βόες ἀπολόνται τῶν ἔργων. Ἀρριανὸς "γίνεται μὲν καρτερὰ ἐς ἐπὶ βουλυτὸν ἀγχώμαλος." καὶ αὖθις Αἰλιανὸς (cf. v. ἀσκολιάζειν) "καὶ ἰμὴν ἔδρασε τὸ προσυχθέν, ὃ δὲ ὄρνις πρὸ βουλυτῆς ἐπ' ἀμφοῖν βαδίζων καὶ τῷ πτέρυγι κρούων καὶ βυλίων μακρὰ καὶ αἶρων τὸν τράχηλον καὶ τὸν λόφον ἐπισείων, οἷον ὀπλίτης ἰστέρος, τὴν ἐς τὰ ἄλογα προμήθειαν ἀπελάττειτο."

βουμολγός ὁ τὰς βῦς ἀμέλων. (AP 6.235) "κέρως βεμολγὸς ταύρου κλάσασεν ὑπὸ μολοῦ."

βῦν ἐν γνάθοις φέρει, ἐπὶ τῶν πολυφώνων.

ἐπιγρῆμιμα εἰς βῦν καὶ τρύγον ἐπὶ πύλας ἀργυρῆς ἐγκεκολλημένους (AP append. 311) "πῶς βῦς ὑπάρχων αἰλακας γῆς ὃ τέμνει, ἄλλ' ὡς πάροις ἀγρότης ἀνεκλίθης; πῶς ἔτι καὶ σὺ πρὸς νομῆς ἀποτρέχεις, ἄλλ' ἀρῶν ἐν εἰδῶλον ἔστηκας, τρώγε; ἔστηκα τὴν σὴν ἐξελέγγων ἀργίαν."

βανιτῆσι τοῖς βεκόλοις, τοῖς βοηλάταις. Callimachus.

βάνομοι ἐπισροφαί (A Ran. 1429) ἦγον τὰ βοῶν κατανεμόμενοι,

βανόμον τὴν βοῶν θρεπτικήν. (S El. 181) "βανόμον ἔχων ἀκτάν."

Βουλοῖσχοι. ὅτι Βουλοῦσχοι πόλεμον κατὰ Ῥωμαίων ἐξήγειραν, καὶ πολλοὺς ζημωῶνται σώμασι, καὶ πόλεις ἐπιφανεύσας τὸ σφετέρως γένος ἀποβάλλουσι, Μαρκίῳ νέῳ παρὰ Ῥωμαίοις ἐπιφανῆς ὡσαμὲν ἐς μέσους τοὺς πολέμους, συνεισπεσόντος δὲ πυλῶν ἐν τῷ τοῖς φεύγουσι, καὶ ἀναπετάσαντος τοῖς αἰετοῖς τὴν εἰσοδὸν. ἐφ' οἷς πολλοῖς μὲν χρήμασι πολλοῖς δὲ σώμασιν αἰχμαλώτους πρὸς τὸ μονάρχει τιμώμενος τὰ μὲν ἄλλα διωθή-

σατο, ἤρκεσθη δὲ σεφάνῃ τε ἀριστείῳ καὶ ἵππῳ πολεμιστηρίῳ, καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἕνα τὸν αὐτοῦ φίλον αἰτήσας ἀφῆκεν ἐλεύθερον.

βέπαις ὁ νέος, ἐφῆλξ, βεκόλος. καὶ αἱ μέλισσαι, ὅτι βοηγεῖς εἰσίν. (AP 7.36) "αἰετοὶ βέπαισι περισμύζοιτο μέλισσαις τύμβος, ὕμνηται λειβόμενος μελιτι." (Nicand. Th. 741) "ἵπποι γὰρ σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν."

Βέπαλος ὄνομα. Ἀριστοφάνης (Lys. 360) "εἰ νῆ Δία τις τὰς γνάθους τέτων δις ἢ τρίς ἔκοπεν ὥσπερ Βεπάλη, φωνὴν ἂν ἐκ εἶχον." παρὰ τῷ Ἰππώνακτι "λάβετε με θοῖμάτιον, κύψω Βεπάλη τὸν ὀφθαλμόν." (cf. v. κόπτω).

βεπλήξ πέλεψς, μύσις, βοῦκεντρον... καὶ αὖθις "κέντρα τ' ὀπισθοφυγῆ, καὶ βουζόφω δεσμιὰ τερόντων" (AP 6.104).

Βεργυῶν ὄρος περὶ τὴν ἐσπέραν, ἐνθα Βελισύριος διαφόρος πολέμους διήνεγκεν. cf. Procop. Vand. 2.12.

βῦς ἔβδομος, ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. οἱ γὰρ πένητες ἐμψυχον μὴ ἔχοντες θῦσαι ἐπλάττον ἐξ ἀλεύρου. θνυμένων δὲ τῶν ἐξ ἐμψύχων, προβάτω ὑὸς αἰγὸς βοδὸς ὄρνιθος χηνός, ἐθῦτο ἔβδομος ὁ ἐξ ἀλεύρου, καὶ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἄψυχον ἐξεδόθη εἰς παροιμίαν.

βῦς ἔβδομος πέμματα κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφαῦς σελήνης. ἐκάλεσαν δὲ αὐτὸ βῦν, προσειθέντες καὶ τὸ ἔβδομον, οἱ ἐπὶ ἐξ ταῖς σελήναις ἐπιδύτο ὅτος ἔβδομος, ὡς Εὐθυκλῆς ἐν Ἀτυλάντῃ. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ σελῆναι πέμματα πλατεῖα κυκλοτερῆ, ἃ καὶ ἔτι ἐκάλουν. ἐστὶ δὲ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Ἐρεχθεῖ καὶ παρ' Ἀχαιοῖ ἐν Ἰφιδί. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀναισθήτων. cf. v. ἀνάστατοι.

βῦς ἐν αὐλίῳ κάθῃ, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀρχέων.

βῦς ἐπὶ γλώττης, ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρησιάζεσθαι, ἢ διὰ τὴν ἰσχνὴν τῆς γλῶττης, ἢ διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων νόμισμα βῦν ἔχειν ἐγκεκολλημένον, ὅπερ ἐκτίνειν ἔδει τὰς παρησιάζομένους.

βῦς ἐπὶ σωρῶ, ἐπὶ τῶν ἡδοναθάντων, ἢ ἐπὶ τῶν ἀλοώντων καὶ διὰ φιμῶ ἐσθίειν κωλυομένων. καὶ βῦς εἰς ἀμνητόν, ἐπὶ τῶν μετ' ὀφελείας καμνόντων.

βῦς Κύπριος, ἐπὶ τῷ χυδαίῳ καὶ ἀναισθήτῳ. φασὶ γὰρ τοὺς Κυπρίους βόας κοπροφαγεῖν.

βῆς ὁ Μολοττῶν, ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ διαιρημένων καὶ κατακοπτομένων πράγματα· οἱ γὰρ Μολοττοὶ ἐν τοῖς ὀρκωμοσίοις κατακόπτοντες εἰς μικρὰ τὰς βοῦς τὰς συνθήκας ἐποιοῦντο.

βῆς ὑπὸ ζυγόν, ἐπὶ τῶν αἰμοχθάντων. βῆσαθμον καὶ βουζάδιον τὸ βοοσάσιον.

Βετιάδης. δῆμὸς ἐξί τῆς Οἰνίδος Βετία, ἀφ' ἧς Βετάδαι οἱ δημόται. Harp.

Βεταλίων καὶ Κόροιβος καὶ Μελητίδης ἐπὶ μωρία διεβέβληντο· Ἀρισοφάνης (Ran. 999) "τέως δ' ἀβελτερώτατοι κεκνηότες Μαιμιάκιοι Μελητίδαι κάθηνται."

βέτας βοονόμος. (AP 6 255) "αὐτὰρ ὁ βέτω ἀντίος ἐκ πλαγίων ἔειπ'· ὃ δὲ ῥοπάλῳ γυρὸν ἀπεκράνιζε βοὸς κέρας."

Βέτης. οὗτος τὴν ἱερωσύνην ἔσχε, καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ Βουτάδαι ἐκλήθησαν. καλοῦνται δὲ καὶ Ἑτεοβουτάδαι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Βέτη· τὸ γὰρ ἑτεὸν τὸ ἀληθές δηλοῖ. Harp.

βέτομον φυτῆριον παραπλήσιον καλῶμεν, ὅπερ ἐσθίουσιν οἱ βόες. sch. A Av. 663.

βετόροις (ἀν βεπόροις) τοῖς πλήτεσι τοὺς βόας· "Μανρούσιοι ἔχουσι δόρατα βετόροις ὀβελοῖς ἴσα."

βετύπος βουθύτης, ὃ τοὺς βόας βάλων πελέκει.

a βεφόνια ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις πάνν ἀρχαία· ἐν γὰρ τοῖς διπολείοις φασὶ τὸν βοῦν τὸ πόπανον φαγεῖν τὸ παρσκευασμένον εἰς τὴν θυσίαν, Θαύλωνα δὲ τινα, ὡς εἶχε, τῷ πελέκει ἀποκτείνει τὸν βῆν, ὡς καὶ Ἀνδροτίων φησί. cf. v. Θαύλων.

b βεφόνια ἑορτὴ παλαιά, ἣν φασιν ἄγεσθαι μετὰ τὰ μυσήρια· ὅτε καὶ τὸν βοῦν ἔθνον εἰς ὑπόμνησιν τοῦ πρώτου φονευθέντος ἐν ἀροπόλει βοός, ὑψαμένου τοῦ πελάου ἐν τῇ θυσίᾳ τῶν διπολείων.

βουφόρτων πολυφόρτων· (AP 6 222) "μέγα πλευρὸν ἀνῆψαν δαίμοσι βουφόρτων κοίρανοι εἰκοσόρων."

βεχανδῆς βῆν χωρῶν· ἐν ἐπηγράμμασι (AP 6 153) "βουχανδῆς ὁ λέβης, ὃ δὲ θεῖς Ἐριασιπὶδα νίδος Κλεόβοτος."

Βάχετα πόλις ἐξί τῆς Ἠλείου, οὐδετέρως καὶ πληθυντικῶς λεγομένη· ἦν φησι Φιλόχορος (ἀν Φιλοσέφανος) ὠνομάσθαι διὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐπὶ βοὸς ὀχομένην ἔλθεῖν ἐκεῖ κατὰ τὸν Δευκαλίωνος κατακλυσμόν.

βραχίλα· (AP 6 108) "πάντες βραχίλα κράτορες Ἀρκαδίας," τουτέστιν εὐτρόφον.

βοῶμεν ὁμῶσμεν, καὶ βοῶμενον ἐπικαλέμενον.

βοώνης. ἔτος παρὰ τῆς πόλεως ἤρειτο, ἵνα βῆς αὐτῇ πρίηται πρὸς τὰς θυσίας. ἔν δὲ λαμπρὸν τὸ βοῶνν γενέσθαι, ἐπειδὴ ζητηγῆς φασὶ βοῶνας μάλιστα χειροτονεῖσθαι. βοῶπις μεγαλόφθαλμος, εὐφθαλμος.

Βοώτης ἄσρον πλησίον τῶν ἄρκτων. ὃ δ' αὐτὸς καὶ ἀρκοφύλαξ καλεῖται.

Βοώτης. αἱ μέγισται ἀρχαὶ παρὰ Ἀθηναίοις ἀπὸ τέτων ἐχειροτονεῖντο.

βωωτίαις· "καὶ τινῶν βωωτίαις ἐφεσίων, τῶν δὲ ἄλλων τῶν περὶ βασιλεῦ τοῖς ἐρύμασι νεμεριμένων" Κρίτων ἐν τοῖς Γετικαῖς.

βραβεῖς οἱ ἐν τοῖς ἀγῶσι κήρυκες· Σοφοκλῆς (El. 690) "ὅσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβεῖς δρόμων διαύλων πένταθλ', ἀνομιζέται."

βραβεύει, δοτικῇ, ἐπιψηφίζεται, δαίμενι. "καλῶς δὲ σφισι τοῦ δαιμονίου βραβεύσαντος τὰ κατὰ τὸν πλοῦν."

βραβευτῆς διοικητής, κριτής, ὁρίστης, καὶ βραβεῖον ἐπινίκιος ἀμοιβή.

Βραγχίδαι. ὅτι οἱ ἐν Αἰνιδύμοις τῆς Μιλησίας οἰκοῦντες Ξέρξη χαριζόμενοι τὸν νεῶν τοῦ ἐπιχωρίου Ἀπόλλωνος τοῖς βαρβάρους πρᾶδουσαν, καὶ ἐσλήθη τὰ ἀναθήματα πάνμπλεις ὄντα. δεδιότες οὖν οἱ προδότης τὴν ἐκ τῶν νόμων καὶ τῶν ἐν ἤξει τιμωρίαν, δέονται Ξέρξου μισθὸν λαβεῖν τῆς κακίης ἐκείνης προδοσίας μετοικισθῆναι ἐν χώρῃ τινὶ Ἀσιανῇ. ὃ δὲ πείθεται, καὶ ἀνθ' ὧν εἶχε κακῶς καὶ ἀσεβῶς, ἔδωκεν αὐτοῖς οἰκεῖν ἐνθεν οὐκ ἔμελλον ἐπιβήσεσθαι τῆς Ἑλλάδος ἔτι, ἀλλ' ἔξω τοῦ δέους ἔσεσθαι τοῦ κατεληφότος αὐτοῖ τε καὶ τὸ ἐκείνων γένος. κατὰ λαχόντες δὴ τὸν χώρον ἐν οἰωνοῖς οὐδαμῇ χρηστοῖς πόλιν ἐγείρουσι, καὶ τίθενται Βραγχίδας ὄνομα αὐτῇ, καὶ ὥοντο μὴ μόνως ἀποδρῶναι Μιλησίους ἀλλὰ καὶ τὴν δίκην αὐτῇ. οὐ μὴν ἐκάθευδεν ἡ τοῦ θεῷ πρόνοια· Ἀλέξανδρος γὰρ ὅτε τὸν Δαρείον νικήσας τῆς Περσῶν ἀρχῆς ἐγκρατὴς ἐγένετο, ἀπὸσας τὰ τολμηθέντα καὶ μισήσας αὐτῶν τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν, ἀπέκτεινε πάντας, κακοὺς εἶναι κρίνων τοὺς τῶν κυκλῶν ἐχθροὺς, καὶ τὴν ψευδῶνυμον πόλιν κατέσκαψε, καὶ ἡφανίσθησαν." Aelianus?

βραδύς ὁ μὴ ἀγγίνους. "καπλήσιμων καὶ βραδύς" Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (129). ὁ γὰρ ἐπὶ τῆς τοῦ σώματος κινήσεως παρείληπται νῦν, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀγγίνουν καὶ νωθές τῆς διανοίας θέλει δηλοῦν.

βράκανα ἄγρια καὶ δύσπλυτα λύκανα.

Βρασιίδας ὁ Τέλλιδος, Λακεδαιμόνιος στρατηγός, Μεθώνην ἀποστῆσαι πρὸς Ἀθηναίους πολεμίσας ἀνεκαλέσατο. ἡρίευσεν δὲ καὶ περὶ Πύλον στρατηγῶν, πρῶτος τῆς νῆος ἐκπαθήσας· οὗ καὶ ἐτρούθη καὶ τὴν ἀσπίδα ἀπώλεσεν. ἐπὶ τέτοις σπονδαὶ ἐγένοντο ἐνιαυσιοί, ὡς Ἀθηναῖοι λύνειν ἤρξαντο. περὶ δὲ Ἀμφίπολιν καὶ Θούρην ἐνδοκιμοῦντα αὐτὸν οὐκίστην ἀντὶ Ἀγνώτος ἐπεγράψαντο. ὁ δὲ πόλεμος ὁ μέχρι τῆς Βρασιίδας καὶ Κλέωνος τελευτῆς ἔτη ἐπέσχε δέκα, ἐκλήθη δὲ Ἀρχιδάμος. "αἰτίας" δὲ περὶ αὐτοῦ "προσιθύντες ὡς φρονεῖ τὰ Βρασιίδα" (Α Ρας. 641) ἀπὸ τοῦ τὰ Λακεδαιμονίων.

βρασμός γῆς, ὅταν καχλᾷξη μετὰ κινήματος, ἐκτιναγμός δέ, ὅταν ἀναροπτηται.

βράσσει ζέει, ἀναβάλλει.

Βρανυρὼν τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τὰ Διονύσια ἤγοντο καὶ μεθύνοντες πολλὰς πόρνας ἤρπαζον. καὶ Ἀριστοφάνης (Ρας. 863) "ὦ δέσποτα, ὅσην ἔχει τὴν πρωκτοετηρίδα." εἴρηται δὲ διὰ τὸ διὰ πενταετηροῦς χρόνου ἄγεσθαι τὰς θεωρίας τῶν Διονυσίων. ἔστιν ἐν τῷ ἄρκτος.

βραχίων τροπικῶς ἢ δύναμις, ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ ἐργάζεσθαι πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι. Λαβίδ "ὅτι βραχίονες ἀμαρτωλῶν συντριβήσονται." Theodoret. in Ps. 36 18.

Βραχυμάν βασιλεὺς ὁ καὶ τῇ χώρᾳ δὲς τὴν προσηγορίαν, ἔγραψε νόμους Βραχυμάνων καὶ πολιτείαν τῷ αὐτῷ ἔθνει ἰδίᾳ διαλέκτῳ. ὅτι οἱ Βραχυμᾶνες ἔθνος ἐστὶν εὐσεβέστατον καὶ βίον ἀκτῆμονα σφόδρα κεκτημένον, ἐς νῆσον τοῦ ὠκεανοῦ κατοικοῦν, καὶ τὸν κληρὸν τοῦτον ἐκ τῶν τοῦ Θεοῦ κριμάτων κληρωσάμενον. ἐν ᾧ τόπῳ παραγενόμενος Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν καὶ σῆσας σῆλην ἐπέγραψεν "ἐγὼ μέγας Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ἔφθασα μέχρι τούτου." ἐν ᾗ νήσῳ κατοικῶσιν οἱ μακρόβιοι· ζῶσι γὰρ οὐκ ἔτη διὰ τὴν πολλὴν καθαρότητα καὶ εὐχρασίαν τῷ αἵματι. παρ' οἷς οὐδὲν τετράποδον ἔστιν, οὐ γεώργιον, οὐ σίδηρον, οὐ οἰκοδομή, οὐ πῦρ, οὐ χροσός, οὐ ἄργυρος, οὐ ἄρκτος, οὐ οἶνος, οὐ κρεωφαγία,

ἀλλ' ἔχοντες τὸν ἕγρον καὶ γλυκὴν καὶ εὐκρατον ἀέρα καὶ πάσης ἀρρωστίας καὶ φθορᾶς ἀπηλλαγμένον, καὶ σμικροῦς ὁπώρας καὶ διειδεδάτων ὕδατος ἀπολαύοντες, σέβονται γνησίως θεὸν καὶ ἀδιαλείπτως προσεύχονται. καὶ οἱ μὲν ἄνδρες πρὸς τὸ μέρος τοῦ ὠκεανοῦ προσπαροικοῦσιν, αἱ δὲ γυναῖκες ἐν τεῦθῇ εἰσι τοῦ Γάγγου παραρρέοντος εἰς τὸν ὠκεανὸν ἐπὶ τὸ μέρος τῆς Ἰνδίας. οἱ δὲ ἄνδρες περὶ πρὸς τὰς γυναικας ἰουλίην καὶ ἀγούξω μηνί· παρ' οἷς ὑπάρχουσι ψυχρότεροι, τοῦ ἡλίου πρὸς ἡμᾶς καὶ βορρᾶν ὑψωθέντος. οἷγε καὶ ἐνκαρπότεροι γινόμενοι πρὸς οἷσρον αὐτοὺς κινεῖν λέγονται. ὅπερ δὴ καὶ τὸν Νεῖλόν φασιν οὐ κατὰ ταῦτον τοῖς ἄλλοις ποταμοῖς πλημυρεῖν, ἀλλὰ μεσοῦντος τοῦ θεοῦ ἐπικλύζειν τὴν Αἴγυπτον, ὡς τῷ γε παντὸς ἡλίου τὴν βορειοτέραν διαθρόνους ζώνην, καὶ τοῖς ἄλλοις μὲν παρενοχλοῦντος ποταμοῖς καὶ συγχρύβοντος, τούτου δὲ πλεῖστον ἀπέχοντος. καὶ ποιήσαντες μετὰ τῶν γυναικῶν ἡμέρας μὴ πάλιν ἀντιπερῶσι. τῆς δὲ γυναικὸς δύο παῖδας γεννησάσης οὐκέτι ὁ ἀνὴρ ἀντιπερᾷ πρὸς αὐτήν· οὐτε μὴν ἐκείνη πλησιάζει ἄλλῳ διὰ πολλὴν εὐλάβειαν. εἰ δὲ συμβῇ σεῖραν ἐν αὐταῖς εὐρεθῆναι, μέχρι πενταετίας διαπερῶν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ συγγινόμενος αὐτῇ, ἐὰν οὐ τέκη, οὐκέτι πλησιάζει αὐτῇ. διὰ τῆτο οὐδὲ πολὺν ἀνθρωπὸς ἐστὶν αὐτῶν ἢ χώρα, διὰ τὴν ὀλιγοδείαν. cf. Pallad. de Brachman. p. 7.

βραχυμυθίας βραχυλογία. καὶ βραχέσιν ἀντὶ τοῦ εὐτελέσι.

βραχυτελῆ σύντομον, μικρόν.

βραχυφειγίτης ὁ ὀλιγοφάγος. (ΑΡ 6 251) "καὶ βραχυφειγίτον λύχρον σέλας."

βρέβιον, βραβεῖον δέ.

βρέγμα καὶ βρεγμὸν τὸ ὑπερμετώπιον μέρος· "πλήξας αἰγανῆα βρέγμα κυναγέτιδι" ἐν ἐπιγράμματι (ΑΡ 6 115).

βρεκεκῆς κοῦξ κοῦξ ἐφύμιον παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Βατράχοις (210), μίμημα φωνῆς βατράχων.

βρέμει ταράσσει, ἡχεῖν ποιεῖ.

βρενθύεσθαι διὰ θυμὸν μετεωρίζεσθαι, ἢ προσποιεῖσθαι ὀργίζεσθαι. (Theophyl. Sim. 13) "ὁ δὲ σοβαρευόμενος πολλῷ μᾶλλον κατεβρενθύετο." καὶ βρενθύεται ἐπαίρεται. βρένθος δὲ εἶδος μύρου, ᾧ χρύμεται αἱ γυναῖκες μέγα φρονοῦσι. καὶ βρενθύη

σεμνύνη και μέγα φρονεῖς ἐφ' ἑαυτῷ. οἱ γὰρ ἀποδεδωκότες ἑαυτοῖς σοβαρῶς τε βαδίζουσιν, ὡς τοῦ μὲν Προδίκου ὄντος σοφοῦ, τῷ δὲ Σωκράτους κενὴν μόνον ἐπὶ σοφίᾳ δόξαν καρπομένον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (361)· "βρενθύη ἐν ταῖσιν ὁδοῖς και τῷφθαλμῷ παραβάλλη." ἀποσεμνύνεις σεαυτὸν τῷ σχήματι, και ταυρηδὸν ὄρεας, ἢ ἀλαζονικῶς. ἢ μεταφορῶ ἀπὸ βρενθείου μύρου. και βρενθυόμενος ἐπαιρόμενος, μέγα φρονῶν. Ἀγυθίας (5 16) "οἱ δὲ μειζόνως ἥπερ ἐχρῆν ἐπὶ τοῖς φθύσασσι βρενθυόμενοι τῶν ἐν ποσὶ κατωλιγῶρον," και αὐθις (Menand. p. 291 Nieh.) "ὃ δὲ εἰς τὴν βασιλίδᾳ ἐπορεύετο ἐξωγκωμένος και μάλα βρενθυόμενος."

βρέτας εἰδῶλον, ἄγαλμα, παρὰ τὸ βροτῷ ἰοικέναι. (A Eq. 31) "προσπεσεῖν ποι πρὸς βρέτας" πρὸς τέμενος ἢ πρὸς ἔδος ἢ πρὸς ἄγαλμα θεὸν ἱκέτας γενέσθαι.

βρέχειν ἐπὶ τῷ πίνειν λέγεται. και ὑποβεβρεγμένος ὁ μεμεθυσμένος. Athen. p. 23.

Βρεῖνον. "ὡς ἔν ... Φεβρουάριον." cf. v. Φεβρουάριος.

Βριαρεύω.

βριαροὶ βαρεῖς, ἄγριοι, σερεοί, φοβεροί. βριθομένη (Hom. Θ 307) βαρυνομένη διὰ πληθους ὧν ἔφερεν. ἐν ἐπιγρᾶμμασι (A P 6 27) "γῆραι νουσοφόρῳ βριθομένης παλᾶμης."

βριθον (Hom. ι 219) ἀντὶ τῷ ἔβριθον.

βριθος βῆρος· "τὰς πύργους ἀμύχανον εἶναι, μήτε ἀνατραπῆναι ῥαδίως διὰ τὸ βριθος μήτ' ἐμπεροσθῆναι διὰ τὸν σίδηρον." και αὐθις (A Ran. 1422) "σιδηροβριθὲς τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον."

βριθων, γενικῇ και δοτικῇ, εὐθηνῶν ἢ βαρῶν· "τεῖχος ἀνδρῶν τε και ὄπλων βριθον."

βριμάζων τῇ τῷ λέοντος χρώμενος φωνῇ.

βριμήσιοιο ὀργισθείης· "ὡς" εἰ σὺ βριμήσιοιο ὀρεακίνα, νύκτωρ κατασπᾶσαντες ἂν τὰς ἀπίδας τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλγίστων ἂν καταλάβοιεν" (A Eq. 851), ἀντὶ τῷ, εἰ βληθείης αὐτὸν ἐξορίσαι, τὰ σιτοφυλακεῖα κατὰσχοιεν.

βριμέμενος ὀργιζόμενος· (Aelianus: cf. v. ἐθέλγεται) "ἂ μὴν ἐθέλγεται ὁ ὕπατος τοῖς ὑπηρέταις σὺν ὀργῇ βριμέμενος." και βριμέται ἀπειλεῖ. και βριμμέναις ἔχον ἀποτελέσαις· "μύλη γὰρ τις ἦν αὐτόθι. ὁπό-

τε ἔν οἱ ἄνω σφατιῶται τὸ αὐτὸ ποιεῖν ἤρχοντο, τότε ἀκείνοι ἔσειον τὴν μύλην· ὑπὸ γὰρ ταῖς πολλαῖς μύλαις βριμμέναις ὁ τῆς μιᾶς ὑόφρος ῥαδίως ἐλάτανεν." cf. v. ἄλφριτα.

βρόγχος καταπότης, ὁ λάρυγξ.

Βρόμιος ὁ Διόνυσος, ὁ γενεσιουργὸς τῶν καρπῶν, παρὰ τὸ βορᾶ βόριμος, και ὑπερθέσει βρόμιος.

βρόμιος ἦχος πυρὸς κυρίως. "και κοῦφοιο βαρὺν τυπάνου βρόμιον" ἐν ἐπιγρᾶμματι (A P 6 165), και αὐθις (A P 7 8) "ἐκέτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμιον, οὐχὶ γάλαζαν."

βροντή νεφῶν ὑόφρος ἐκ παρατρέψεως ἢ ῥήξεως (Diog. L. 7 153). ἔσι δὲ και μηχάνημά τι ὃ ἐκαλεῖτο βροντεῖον, ὑπὸ τὴν σκηνὴν δὲ ἦν ἀμφορεύς ψηφίδας ἔχων θαλαττίας· ἦν δὲ λέβης χαλκοῦς, εἰς ὃν αἱ ψῆφοι κατέχοντο, και κηλόμεναι ἦσαν ἀπετέλουν ἐοικότα βροντῇ. sch. A Nub. 294.

βροτοειδέσιν ἀνθρωπίναις.

βροτόεντα (Hom. Z 480) ἡμαγμένα.

βροτολογὸς ὁ ὀλέθριος, ὁ τοὺς βροτα τοὺς ὀλοθρεύων. ἐν ἐπιγρᾶμματι (A P 6 91) "Ἄρες βροτολογέ, σκύλα φέρειν δόψης πᾶσιν ἀπ' ἀντιπάλων."

βροτολογὸς ὁ τοὺς βροτοὺς διαφθείρων· (Procop. Arc. 12) "ὥσπερ οἱ ποιηταὶ λέγουσι, βροτολογῶ ἤστην."

βροτός φθαρτὸς ἀνθρωπος, βρότος δὲ τὸ μετὰ κοινορτοῦ αἷμα.

βρουμάλια. ταῦτα ἐπενόησε Ῥῶμος, ἐπειδὴ αὐτὸς και ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ῥῆμος ἐκ πορνείας γενόμενοι ἐξερολήσαν και παρὰ γυναικὸς ἀνετράφησαν. ὄνειδος δὲ ἦν Ῥωμαίοις τὸ ἐξ ἀλλοτριῶν ἐσθίειν. ἕκαστος ἐν τοῖς συμποσίοις τὸ ἴδιον βρωμα και πόμα ἐκόμιζε πρὸς τὸ μὴ ἀκούειν ἀλλοτριοφάγοι. οὐ δὲ χάριν ἐπενόησε Ῥῶμος τὰ βρουμάλια, εἰρηκῶς ἀναγκαῖον εἶναι τρέφειν τὸν βασιλέα τὴν ἑαυτοῦ σύγκλητον ἐν τῷ χειμῶνι, ὅτε ἡρεμοῦσιν ἐκ τοῦ πολέμου, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ α ἕως τοῦ ω, κελεύσας και τὴν σύγκλητον καλεῖν τοὺς σφατιῶτας. και μέλλοντες οἱ σφατιῶται ἀπιέναι ἡῦλον ἀπ' ἐσπέρας πρὸς τὸ γῶναι ὅπου τραφήσονται. και τῷτο ἐπενόησε πρὸς τὸ ἀπαλλαγῆναι τῆς ὕβρεως αὐτοῦ ὁ Ῥῶμος, καλέσας τὸ ὄνομα τῷ ἀρίστου Βρουμαλιούμ, ὃ ἔσι ῥωμαῖσι ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν τραφήναι. Malalas p. 179.

Βρούτιδες γυναῖκες οὕτω καλούμεναι, ὡς Σίβυλλαι καὶ προφητίδες. πύσας δὲ τὰς ἐνθουσιώσας Σιβύλλας ἐκάλουν.

Βρούτος εἰσαγγέλλει τῶν Ῥωμαίων ἐξουσίαν καὶ τῶν Πολυβίου τῆ ἱστορικοῦ βίβλων ἐπιτομήν. Θανατίζεται δὲ εἰς τὴν τῶν ἱεροδωτῶν ἰδέαν ἡγουν χρηματικῶν.

βροῦχος ἡ κάμψη.

βρόχοις σχοινίοις. "οἱ μὲν οὖν βρόχοις τοῖς ἐνέψαντες νύκτωρ ἀπὸ τοῦ περιβόλου καθήκον," καὶ αὐτοὶ "διὰ τῶν βρόχων ἐς τὰς ἐπάλξεις ἀνέβαινον."

βρόχος τὸ τῆς ἀγχόνης σχοινίον. "ὃ δὲ ἴδη μεμηχανημένος ἀγχόνην, τὸν βρόχον ἐνέδωκεν," καὶ αὐτοὶ "ἡ δὲ ὑπὲρ τῆς ἀσεβοῦς μίσθους ἀλλαξαμένη βρόχον."

βρωάζει θάλλει, τρωφεῶς διάκειται, ἐφραίνεται.

βρωγμός τρισμός ὁδόντων, ἡ μυλῶν ἐκόνσεις.

βρύνει δοτικῇ. "δέδοικα μὴ βρύνω ἔλκεσιν ἐισάγει τὸ ἀνιάτρευτον," καὶ μετὰ γενικῆς "βρύνει φυτῶν καὶ ἀνθρώπων."

βρύνει ἀνθεῖ, τέθηλεν. "ὃ δὲ εὐθὺς Αἰβάνου τοῦ ὄρους ἀνέδραμεν, καὶ τὸ ὑποκείμενον πεδῖον εὐχρυσί βρύνον τοξεύει πυρί, καὶ τὸ λήιον πᾶν τέφραν ὤρετο γεγονέναι." cf. v. κατὰ σπουδῆν.

βρύνοντα τρώγοντα, κατεσθίοντα. (AP 6263) "ἄρτι καταβρύνοντα τὸν εὐθελήμονα μόσχον."

βρύνουσα τοὺς ὁδόντας τρίχουσα. "ἐλπὴν ὁδόντα ὅξυν ἐπιβρύνουσα", οἷα Λύκαινα γυνή" (AP 7433).

βρύνουσα ἐσθίουσα, δύνουσα, παρὰ τὴν βοράν, οἷον ἐσθίουσα. "βρύνουσα ἀπέδισαί φησὶ μὴ τοὺς δακτύλους" Ἀριστοφάνους Ὀρνισί (26), καὶ ἀλλαγῇ (Lys. 367) "βρύνουσα σου τοὺς πλεύμονας καὶ τῶντερ ἔξαιμῶς."

βρύλλων ὑποπίνων, ἀπὸ τοῦ τοῖς παιδοῖς λεγομένου. Ἀριστοφάνους (Eq. 1123) "βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν. κλέπτοντά τε βύλλοιμα τρέφειν ἔνα προσάτην. τοῦτον δ', ὅταν ἡ πλώς, ταπεινώσας ἐπάταξα." Φαινὸς ἀντὶ τῶ ὅταν γένηται πλήρης, τετέστιν ὅταν ἡδύνησθαι δοκῇ καὶ μέγας εἶναι, τοῦτον ταπεινὸν ἱποῖσα. τετέστιν, εἰσὺς πλετῆσαι δημεύσω. βρύσις.

βρύτια τὰ τῆς σαφυλῆς πίεσματα, ἡ

τινὲς ἐμφυλὰ λέγουσιν. Athen. p. 56.

Βρυτίδαι ὄνομα γένους Ἀττικῶν.

βρύχιος βυθιζόμενος ὕδατι. "ἐπὶ Ἡρακλείῳ βασιλέως σ' ἡλιάδες ἀνδρῶν διεφθάρησαν ἐν τῷ πρὸς Ἰσαύρους πολέμῳ. ὃ δὲ βασιλεὺς Ἡράκλειος χρήματα πλεῖστα καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ λίθους πολυτελεῖς πέμπει, ὑπὲρ βρύχια γέγονεν ἐπὶ Σεργίου πατριάρχου" (Nicephor. brev. p. 19). καὶ ἐμβρυον τὸ ἐγγύσιον βρέφος. καὶ ἐμβρύοιχος ἡ ἄγκυρα ἡ τὸν βυθὸν οἰκοῦσα. ἐν ἐπιγράμματι (AP 690) "ἄγκυρα ἐμβρύοιχον ἐρυσσινίδα."

βρωῶδης δυσώδης.

βρωμάσθαι τὸ ὀγκῶσθαι πεινῶντα ὄνον (sch. A Vesp. 615). καὶ βρωμα ἡ φωνή. καὶ βρωματίζω αἰτιατικῇ.

βρώμης (Hom. κ 177) βρώσεως, τροφῆς. βρωτὸν βρώσιν, τροφήν. Ξενοφῶν (Anab. 4 5 8) "ὃ δὲ παριῶν ἐπὶ τὰ ὑπερβύγια, εἴ τί που ὀρώη βρωτὸν, ἐδίδου τοῖς βουλιμῶσι."

βύας εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ. καὶ "βύας ὤφθη" καὶ "βύαι ὤφθησαν" Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς, ἐν τέρατος λόγῳ τοῖς Ῥωμαίοις ταῦτα ἐπιφαίνεσθαι πολλάκις λέγων. σημαίνει δὲ συμφοράς.

Βύβλις ὄνομα κύριον, ἀδελφῇ Καύκον· ἀμφότεροι δυσυχῆσαντες.

βύβλον πάπυρον. Αἰλιανός (cf. v. φάκελλον) "κελεύει τὸν μὲν ἀποδόσθαι τῷ Νικάνορι φάκελλον βύβλου τετρακοσίων χρυσῶν, ἐὰν δὲ μὴ ἐθέλῃ, αἰ προσεπιτιμῶν καὶ ἐπατεῖν τοῦ χρυσοῦ προσιδέντα, ἕως ἂν ἀπειπῶν δῶ ὅσον ἂν αἰτηθεῖς τυχῇ τῇ ἐπὶ πάσαις φωνῇ." καὶ παροιμία (Aeschyl. Suppl. 768) "βύβλον δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ εὐχρυσὸν μέγαν," ἐπὶ τῶν οὐ δυναμένων τοῖς ἰδίοις χρησθῆναι καλοῖς, παρ' ὅσον ἀσθενὲς οὐσα ἡ βύβλος οὐ δύναται μέγαν φέρειν καρπόν.

Βυζάντιον. ὅτι τὸ Βυζάντιον ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων τετέλιξο γενναίῳ τείχει, πεπονημένῳ μυλίστῃ λίθῳ, ἐς τε τρώγωνον ἐργασμένῳ (Herodian. 3 1 6). ἐπὶ μὲν γὰρ ἦσαν ἀπὸ τῶν Θρακίων πυλῶν πύργοι πρὸς τὴν θάλασσαν καθήκοντες· τῶν δὲ ἦν τις τῷ πρώτῳ ἐνεβόησέ τι ἡ λίθον ἐφύρην, αὐτὸς τε ἦχει καὶ ἐλάλει καὶ τῷ δευτέρῳ τοῦτο ποιεῖν παρεδίδου, καὶ οὕτως διὰ πάντων ἐχώρει (Dio Cass. 74 14).

βύζην ἀθρόως, πυκνῶς, ἐπαλλήλως, πε-
πυκνωμένως· Ἀρριανός (1 19) "κατὰ τὸ εἶμα
τοῦ λιμένος, ἢ ξενώτετον ἦν, βύζην τὰς τρι-
ῆρεις ὀρμίζοντες." "ὁ δὲ τὰ φρέατα φορυ-
τῆ καὶ τῇ ἐπιτυχούσῃ ὕλῃ βύζην ἐνέπλησει."

βυθίζω αἰτιατικῇ.

βυκάνη ὄργανον μισικόν. καὶ βυκάνην
ἐξ ἀργύρου εὔρε Μωυσῆς. ἐγένοντο δύο, καὶ
τῇ μὲν πρὸς παρακλινευσιν καὶ συλλογὴν
ἐχρῶντο, τῇ δὲ συνελθεῖν ἀρχάς. Ioseph. A.
I. 3 12 6.

βύουσι φράττουσι, καλύπτουσιν· ἐνθεν
καὶ ἀκρόβυστος ὁ τὸ ἄκρον βεβυσμένον
ἔχων. Πισίδης "ἐρῶ δέ σοι νῦν, εἴπερ οὐ
βύειν θέλεις."

βυρσαίετος ὁ Κλέων. συντέθειται δὲ ἡ
λέξις ἀπὸ τῆς βύρσης καὶ τοῦ αἰετοῦ. αἷμα
μὲν ὡς βυρσοδέψην κωμωδῶν τὸν Κλέωνα
καὶ ὡς κλέπτην καὶ ἄρπαγα τῶν κοινῶν· ἄρ-
πακτικὸν γὰρ τὸ ζῆλον ὁ αἰετός. σκυτοδέψης
Ἀττικόν, βυρσοδέψης δὲ Ἀσιανόν. ἡ Πυφλα-
γὼν βυρσεύς. σημαίνει δὲ τὸ ἐκ τοῦ ἐμβρέ-
χειν τὰ δέρματα καὶ πλείοσιν ἡμέραις ἔαν
αὐτὰ εἰς τὸ φάρμακον, ἵνα διαλύθωιεν, ἀπὸ
τῆς ὀσμῆς τοῦ ὕδατος καὶ τῶν δερμάτων
μολυνομένων ἄχαρι ὀδωδέναι. διαβάλλει ἐν
ὧς δύσοσμον, ἄλλως τε καὶ τὴν εὐτέλειαν
δεικνὺς Κλέωνος, ἀφ' οἷας τύχης ὀρμώμενος
πρωτεύει τῶν Ἀθηναίων. sch. A Eq. 197 et 44.

βυρσοδέψης σκυτοτόμος, ὁ τὰς βύρ-
σας θεραπεύων.

βυσσύχην ὁ τοὺς ὤμους συνέλκων ἐπὶ
τὸν τράχηλον.

βύσσινον βύσσην βεβαμμένον· (AP 6
265) "δέξαι βύσσινον εἶμα, τό τοι μετὰ παι-
δὸς ἀγανῆς ὕφαινε."

βυσσοδομοῦντες ἐκ βάθους σκεπτόμε-
νοι. καὶ βύσσωμα· (AP 6 33) "Θύνην εὐ-
κλῶςιο λίνα βυσσώμιοι ῥόμβον φράξαντες
γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγευς."

βυσσόν βάθος, ὄξυτόνως. βαρετόνως δὲ
σημαίνει βαφὴν ἐκ πορφύρας. καὶ βυσσός
βυθός παρὰ Ἡροδότῳ (2 28).

Βῶλις ὄνομα κύριον.

a Βῶλος Δημοκρίτειος φιλόσοφος ἰσορίαν
καὶ τέχνην λατρικὴν· ἔχει δὲ λύσεις φυσικὰς
ἀπὸ τινῶν βοηθημάτων τῆς φύσεως.

b Βῶλος Μενδήσιος Πυθαγόρειος περὶ
τῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἰσοριῶν εἰς ἐπί-
σασιν ἡμῶς ἀγόντων, περὶ θαυμασίων, φυ-

σικὰ δυναμερὰ (ἔχει δὲ περὶ συμπαθειῶν καὶ
ἀντιπαθειῶν λίθων κατὰ ζοιχείον), περὶ ση-
μείων τῶν ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀρκτε
καὶ λύχνου καὶ ἱριδος.

βῶλος ἀρούρη, ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις
τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων. ὁμοίως τῇ
"θαλάττῃ ἐκ χυράδρας ὕδωρ." βόλος δὲ ἡ
δρόσος.

βωμακεύματα.

βῶμαξ βωμολόχος, ὁ ἀπὸ τῶν βωμῶν,
πρὶν καρπωθῆναι, αἰρών. τάσσεται δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν μαλακισιζομένων.

βωμολοχεύεσθαι. βωμολόχοι κυρίως
ἐλέγοντο οἱ ἐπὶ τῶν θυσιαῶν ὑπὸ τοὺς βω-
μῆς καθίζοντες καὶ μετὰ κολακείας προσαι-
τοῦντες, ἔτι δὲ καὶ οἱ παραλαμβινόμενοι ταῖς
θυσίαις ἀλληταὶ καὶ μάντιες. ἐκ μεταφορῆς
δὲ τούτων ἐλέγοντο βωμολόχοι καὶ τινες εὐ-
κολοὶ καὶ ταπεινοὶ ἄνθρωποι, καὶ πᾶν ὅτιεν
ὑπομένοντες ἐπὶ κέρδει διὰ τοῦ παίζειν τε
καὶ σκώπτειν. ὥς τε τοῦνομα τρία σημαίνει.
Harp.

βωμολοχεύμασι (A Eq. 902) πανουρ-
γεύμασι.

βωμολοχεύσαιο ἀντὶ τῆς ἀγοραῖον τι
εἶποι ἡ εὐτέλης. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (969)
περὶ διαφθορᾶς ἁρμονικῶν "ἐντειναμένους
τὴν ἁρμονίαν ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν. εἰ
δὲ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιο· ἡ κάμψαι
τινα καμπήν," οἷονεὶ κεκλασμένη τῇ φωνῇ
τὴν ᾠδὴν προενέγκοιτο, "οἷας οἱ νῦν τὰς κα-
τὰ Φρύνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους, ἐπι-
τρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς μούσας
ἀφανίζων." καὶ αὐθις (Aelianus?) "πολλὰ
μὲν οὖν καὶ ἄλλα τῆς τούτης βωμολοχίας τε
καὶ αἰμυλίας μαρτύρια διαρρεῖ, ἐν δὲ τοῖς
ἄρα καὶ ἐκεῖνο."

βωμολόχος ὁ περὶ τὰς βωμῆς λοχῶν
ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι παρὰ τῶν θυόντων, με-
ταφορικῶς δὲ καὶ ὁ παραπλησίως τέτρωσθε-
λειας ἐνεκά τινος κολακεύων. καὶ βωμα-
κεύματα καὶ βωμολοχεύματα. Ἀπολλό-
δωρος Κυρηναῖος ὁ εὐτράπελος καὶ γελωτο-
ποιός. τινὲς τὸν μετὰ τινος εὐτραπείας
κόλακα. καὶ τὸν πανουργον δὲ καὶ σκυ-
φάντην.

βωμολόχος ὁ κακοῦργος, ἀσεβής, παρὰ
τὰς λοχῶντας τὰ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐπιτιθέμενα
θύματα, ἢ τὰς θύοντας, ἵνα αἰτήσαντες λά-
βωσι τι (sch. A Nub. 910). καὶ βωμολόχοις

ἔπεισι τοῖς πρὸς χάριν καὶ ἀπὸ κολακείας. ἀπὸ δὲ τῶν λογιῶντων περὶ τὰς βωμῆς καὶ βυλομένων τι λαβεῖν μετήνκεται ἡ λέξις· ἔτσι γὰρ ἐπὶ τῶν βωμῶν πολλὰ ἐλιπάρουν κολακεύοντες λαβεῖν τι τῶν θυόντων (sch. A Ran. 360). Ἀγαθίας (1 13) "ὁ γὰρ σύνηθες ἴμοιγε, ὁ Νυρσῆς ἔφη, βωμολοχίαις τε καὶ γλίσχραις ἐλπίσιν ἐγκαλλωπίζεσθαι." καὶ περὶ Ἰσιδώρου Δαμάσκιος "ὁ δὲ ἐπίχαρις ἦν, εὐτραπείας μὲν καὶ βωμολοχίας ὅτι πορρωτάτω."

βωμοί. οὕτως λέγονται αἱ βύσεις, στίβυδες.

βωμόν σπιίδα (αν σιβάδα) Λάκωνες.

βωμός τέμενος, καὶ τόπος ἀνάβασιν ἔχων πρὸς τὸ λέγειν ἐπήκου· ἐφ' ὃν Κράτης ἀναβάς "Κράτης ἀπολύει τὰ Κράτητος" εἶρηκε. καὶ Ἀριστοφάνης (Pac. 933) "ὁ γὰρ βωμός θύρασι καὶ δῆ" ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐτοίμῃ ἐξὶ παρεσκευασμένους.

βῶν ἀσπίδα Ἀργεῖοι, ἀντὶ τῷ βῶν, ἦτοι βύρσαν.

Βῶνος ζωατηγὸς τῆς Μυσιάς τῆς παρὰ τῷ Ἰσρω ποταμῷ παρυετευμένης, ἀνὴρ συνίσεως ἐς ἄκρον ἦκων καὶ λίαν ἀγαθὸς τά τε πολιτικὰ καὶ πολέμια. ἦν ἐπὶ Ἰβερικῶν. cf. Agath. 1 19.

βῶνυσοι ἄποικοι, βεκόλοι.

βῶξ.

βῶροι ὀφθαλμοί.

Βῶρος ὄνομα κύριον (Hom. E 44, II 177).

βῶς βύρα, ἀσπίς.

βωσόμεθα καλέσομεν, μαρτυρέμεθα.

βῶσον βόησον. Κρατῖνος.

βωσρεῖν καλεῖν, βοᾶν· Ἀριστοφάνης (Lys. 686) "ποιήσω τὰς δημότας βωσρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον."

Βωτεῖν ἀροῦν. Λάκωνες.

βωτιάνειρα (Hom. A 155) ἡ βόσκουσα τοὺς ἄνδρας.

Βῶτιον τόπος.

βώτορες βοτῆρες, νομεῖς. ἐν ἐπιγραμμάτι (AP 6 262) "τὸν νομὴν καὶ ἐπαυλα βοῶν καὶ βώτορας ἄνδρας σινόμενον, κλαγγὰν τ' οὐχὶ τρέσαντα κυνῶν κέφρε, καὶ ἐκ ταύτης ἐκρέμασεν πίτυριν."

Βῶχανος ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Τέρκων ἀρχηγός, ὃς ἐπὶ Ἰουβενικῶν τὸν Βόσπορον ἐπόρθησε. ζῆται ἐν τῷ Βόσπορος.

Γαβαῶ πόλις, καὶ Γαβαωνῖται οἱ ἀπὸ τῆς χώρας.

Γαβίνιος ὄνομα κύριον Ῥωμαϊκόν.

Γαβριήλ ὄνομα κύριον. καὶ Γαβριηλᾶς ὄνομα κύριον.

Γάγγης βασιλεὺς Αἰθιοπῶν, ὃν ἀπέκτεινεν Ἀλέξανδρος, δεκάπηχρος τὸ μῆκος, τὴν δὲ ὥραν οἷος οὐπω τις ἀνθρώπων, ποταμὸς δὲ Γάγγου παῖς. τὸν δὲ πατέρα τὸν ἑαυτοῦ τὴν Ἰνδικὴν ἐπικλύζοντα αὐτὸς ἐς τὴν Ἑρυθρὰν ἔτριψε, καὶ διήλλαξεν αὐτὸν τῇ γῇ· ὅθεν ἡ γῆ ζῶντι μὲν ἀφθονα ἔφερεν, ἀποθανόντι δὲ ἐτιμῶρει. ἐπεὶ δὲ τὸν Ἀχιλλεὺς Ὀμηρος ἄγει μὲν ὑπὲρ Ἑλένης ἐς Τροίαν, φησὶ δὲ αὐτὸν ἰβ' μὲν πόλεις ἐκ θαλάττης ἤρηναι πεζῇ δὲ ἰα', γυναικὰ δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀφαιρεθέντα εἰς μῆνιν ἀπενεχθῆναι, ὅτε δὴ ἀτεράμονα καὶ ὠμὸν δόξαι, σκεψάμεθα τὸν Ἰνδὸν πρὸς ταῦτα. πόλεων μὲν τοίνυν ἕξ οἰκιστὴς ἐγένετο, αἵπερ εἰσὶ δοκιμώταται τῶν τῆδε· τὸ δὲ πορθεῖν πόλεις ὅσας εὐκλείεστερον ἡγεῖται τοῦ ἀνοικίζειν πόλιν, ἐκ ἔξω. Σκύθας δὲ τὰς ὑπὲρ Καύκασον ἐρατεύσαντάς ποτε ἐπὶ τήνδε τὴν γῆν ἀπώσατο· τὸ δὲ ἐλευθεροῦντα τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἄνδρα ἀγαθὸν φαίνεσθαι πολλῷ βέλτιον τοῦ δουλείαν ἐπάγειν τῇ πόλει. Philostrat. V. A. 3 20.

Γάγγρα πόλις.

γάγγραινα εἶδος πάθους.

Γαδαρηνός ἀπὸ τόπου.

Γάδειρα τόπος κατὰ τὴν ἐσπερίαν μοῖραν, ἀποτελεῦταις τῆς θαλάσσης, καὶ οἶον ἐκροή ἀπὸ τῆς πρὸς ἡμᾶς εἰς τὴν Ἀτλαντίδα θάλασσαν, τὸν ὠκεανόν, ἦν διεκπλεῦσαι ἐκ ἐντὴν βραχὺδὴ καὶ σκοτοειδῇ τυγχάνουσιν. Γάδειρα δὲ παρὰ τὴν γῆν καὶ τὴν δειρήν, ὃ ἔστι τρύχλος. μέχρι τῶν ἐλθόντων ὁ Ἡρακλῆς, καὶ μὴ δυνάμενος διελθεῖν, στήλας παρὰ τῶν ἐγγυρῶν λαβὼν ἰδρύσατο, ἰδηλῶν δὲ αὐτῶν ἄχρι τῶν τῆδε βατὴν εἶναι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν. sch. Gregor. Naz.

γάζα. καὶ γαζοφυλάκιον θησαυροφυλάκιον· γάζα γὰρ θησαυρός. "πολλὴν δὲ εὐρεν ἀφθονίαν τροφῆς καὶ γάζαν βαρβαρικὴν, ἀργυρίου δὲ τέλαντα γ'." "ὁ δὲ Πτολεμαῖος τὰ βασιλεία περιύγων ἐπεδείκνυτο καὶ τὴν ἄλλην τὴν βασιλικὴν γάζαν" Διόδωρος φησι (1.2 p. 629).

γαῖα χάνοι (Hom. Z 282) καταπίοι αὐτὸν ἡ γῆ.

Γαῖανός Ἀράβιος σοφιστής, μαθητὴς Ἀψίνου τοῦ Γαδαρέως· ἦν δὲ ἐπὶ τε Μαξι-

μινε και Γορδιανῶ. περὶ συντάξεως βιβλία 4, τέχνην ῥητορικὴν, μελέτας. ἰσοφίξενυσεν ἐν Βηρυτῶ.

Γαίειος ὄνομα κύριον.

γαίειος (Hom. η 324) ὁ γήινος, ὁ τῆς γῆς τίος.

γαίηοχος ὁ Ποσειδῶν.

γαϊοδότης ὁ ἀπειπολῶν γῆν.

Γάιος Ῥωμαίων βασιλεὺς τὸ μὲν πρῶτον μεγαλοφρόνως διεῖπε τῆς βασιλείας τὰ πρῶγματα καὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν καθηκόντως ἐχρῆτο, μετὰ δὲ δύο χρόνους ἐκστὰς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως κατὰ μίμησιν τοῦ πατρὸς ἑαυτὸν ἀπεθέωσε, καὶ ἀνδριάντα ἑαυτῷ κατὰ πόλιν ἐν τοῖς ναοῖς ἀπέστειλε καθιδρῦσασθαι, καὶ εἰς τὸν τῶν Ἱεροσολύμων ναὸν θεοπίσας νέον Γαῖον ἱερὸν προσέταξεν ὀνομάζεσθαι. καὶ δελοκρατίαν νομοθετήσας ἐπέτρεψε κατηγορεῖν τῶν δεσποτῶν, εἴ τι συνειδέειν αὐτοῖς πλημμέλημα· κἀντεῦθεν δευρὴ συμφορὰ κατελήφει τὴν οἰκουμένην πῦσαν, τῶν οἰκτιῶν μεγάλας τιμωρίας ἐποβαλλόντων τοὺς δεσπότας· ἕκαστος γὰρ ἀμύνεσθαι ἐβούλετο τὸν ἴδιον δεσπότην ὑπὲρ ὧν παρ' αὐτοῦ βυσάνων προέπασχεν. ὁ μὲν δὲ ἀλλὰ καὶ εἰς μανίαν τραπεῖς ἄθεσμον σολᾶς γυναικείας ἡμιφάνηντο, καὶ τὴν κόμην πλοκάμοις καὶ πλοκῇ τινὶ περιζέλλων, καὶ γυναικιζόμενος, καὶ πᾶσαν αἰσχροβρίαν διαπραττόμενος, τελετὰς ἐπενόει καὶ ξένα μυθήρια ἐπέτελλε. καὶ δὴ λαβὼν ποτε τὴν ἰδίαν θυγατέρα, καὶ ἐς τοὺς κόλπους τοῦ ἀγάλματος θέμενος αὐτήν, ἔφη "σὺ ταύτην γεγέννηκας, καὶ πατὴρ αὐτῆς ἔννομος ὑπάρχεις."

οὗτος μιαιώτατός τε καὶ ἀνοσιώτατος ἐγένετο, καὶ τοσῶτον ὀρμαθὸν κακῶν συνειληφώς ἐπεκάλυψε τὰ τοῦ Τιβερίου μειονεκτήματα. ὅσα γὰρ τῷ Ἀγούστῳ ἐν πολλῷ χρόνῳ περιποιήθη, ὅτος ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀπεκτέθη. μοιχικώτατός τε ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ γυναικας ἡρμιοσμένης καὶ γεγαμημένης ἐλάμβανε. τὴν τε ἑαυτοῦ τιθήνην (ἀπ' τήθη) ἐπιτιμήσας ἀνοίας ἐς ἀνάγκην ἐκουσίῳ θανάτῳ κατέστησεν. ἐχρῆτο δὲ καὶ ταῖς ἀδελφαῖς καὶ παρὰ νόμον ἐκοινῶναι μίσγων, ὡς καὶ πατὴρ ἀνοσίας καταστῆναι γονῆς ἐκ μιᾶς αὐτῷ τῶν ἀδελφῶν ἀπογεννηθείσης. ναὸς τε καὶ θυσίας ὡς ἡμιθέῳ γίνεσθαι παρεσκεύαζε. τοιοῦτῳ αὐτοκράτορι οἱ Ῥωμαῖοι ἠθῆσαν, ὥς τε τὸ τοῦ Τιβερίου ἔργον,

καίπερ χαλεπώτατα δόξαντα γεγονέναι, τοσούτον τὰ Γαῖον, ὅσον τὰ τοῦ Ἀγούστου παρ' ἐκείνῳ παρήνεγκαν. Io. Antioch. exc. Peir. p. 802.

οὗτος μετὰ Τιβερίον ἐβασίλευσε Καλλιγύλας ὀνομαζόμενος.

Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ ὁ πρῶτος μοναρχήσας. οὗτος ἔγραψε μετάφρασιν τῶν Ἀράτων φαινομένων, καὶ τέχνην γραμματικὴν ῥωμαϊκῶς, καὶ περὶ τοῦ ἰδίου βίου.

Γάιος Καῖσαρ, ὃς ἐπεκλήθη Καλλιγύλας, ῥητορικὴν τέχνην ῥωμαϊκῶς.

Γάιος Αἰτωρίος, Μέγας ἐπίκλησιν. ἐκ τούτου δεικνύται τὸ μισοπρόνουν τῶν Ῥωμαίων καὶ τὸ πρὸς τοὺς παραβαίνοντας τὰ κοινὰ καὶ νόμιμα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀμειλικτον. οὗτος γὰρ χιλιάρχος ἀποδειχθεὶς ἐν τῷ Σανιτικῷ πολέμῳ νεανίαν τινὰ τῶν ὁμοσκήνων, διαφέροντα τὴν ὄψιν ἐτέρων, μέχρι μὲν τινος ἔπειθεν ἑαυτῷ χαρίσασθαι τὴν τοῦ σώματος ὥραν ἐκόντα, ὡς δ' οὔτε δωρεαῖς οὔτ' ἄλλη φιλανθρωπία τὸ μειράκιον ἤλσκετο, κατέχειν τὴν ἐπιθυμίαν ἀδύνατος ὧν βίαν προσφέρειν ἐπιβάλετο. περιβοήτου δὲ τῆς ἀκοσμίας τοῦ ἀνδρὸς ὑπᾶσι τοῖς ἐπὶ στρατοπέδῳ γενομένης, κοινὸν ἀδίκημα τῆς πόλεως εἶναι νομίσαντες οἱ δῆμαρχοι γραφὴν ἀποφέρουσι κατ' αὐτοῦ δημοσίᾳ, καὶ ὁ δῆμος ἀπάσους ταῖς ψήφοις τοῦ ἀνδρὸς κατέγνω, τήρημα δίκης ὀρίσας θάνατον, οὐκ ἄξιον εἰς ἐλεύθερα σώματα καὶ προπολεμῆναι τῆς τῶν ἄλλων ἐλευθερίας τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις ὄντας ἀρχαῖς ὑβρίζειν τὰς ἀνηκέστες καὶ παρὰ φύσιν τοῖς ἄρρεσιν ὕβρεις. ἄλλο θανυμιασιώτερον, καίτοι περὶ δοῦλον σῶμα γενομένης τῆς ὕβρεως. ἐνὸς γὰρ τῶν παραδόντων Συννίταις τὸ στρατοπέδον χιλιάρχων καὶ ὑπὸ ζυγὸν ὑπελθόντων Ποπλίου νίδος ὧν, ἐν πολλῇ καταλειφθεὶς πενία, δάνειον ἠναγκάσθη λαβεῖν ὡς ἐρανοισθησόμενος ὑπὸ τῶν συγγενῶν, διαψευσθεὶς δὲ τῆς ἐλπίδος ἀπήχθη πρὸς τὸ χρεὸς τῆς προθεσμίας διεληθείσης, κομιδῇ νέος ὧν καὶ τῇ ὄψει ὠραῖος. οὗτος τὰ μὲν ἄλλα ὑπηρετῶν, ὅσα δούλους δεσπότης νόμος ἦν, ἠνείχετο, τὴν δὲ τῷ σώματος ὥραν χαρίσασθαι κεινόμενος ἡγανάκει καὶ μέχρι παντὸς ἀπειμῶχετο. πολλὰς δὲ διὰ τῆτο μαζύων λαβὼν πληγὰς ἐξέδραμεν ἐς τὴν ὕγοράν, καὶ εἰς ἐπὶ μετεώρῳ τινὸς τὴν τε ἀκολασίαν τῷ δανεισῷ διηγήσατο

καὶ τῶν μαζέγων τοὺς μῶλωπας διπέδειξεν. ἀγανακτήσαντος δὲ τοῦ δήμου καὶ δημοσίας ὁργῆς ἄξιον ἡγησάμενον τὸ πρῶγμα, κατηγορούντων τὴν εἰσαγγελίαν τῶν δημάρχων ὡφλε θανάτου δίκην. καὶ δι' ἐκεῖνο τὸ πάθος ἅπαντες οἱ δουλωθέντες πρὸς τὰ χρεῖα Ῥωμαῖοι νόμῳ κερωθέντι τὴν ἀρχαίαν ἐλευθερίαν ἐκομίσαντο. Dionys. Hal. Exc. Peir. p. 537.

γαϊοῦχος ὁ τὴν γῆν ὄχων.

γαῖσα, καὶ γαισός κοντός, εἶδος ἀμυντηρίου, οἷον δόρατος.

Γαίων ὄνομα ποταμοῦ. Γαίων καὶ Φεῖσων ὀνόματα ποταμῶν. Genes. 211.

γαλαθηνός ὁ ὑποτίθιος ἦγον ὁ ὑπομάζιος.

Γαλακτίων ὄνομα κύριον.

γαλακτοπότης ὁ γάλα πίνων.

γαλαξίας τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ φῶς, ὅπερ ἐστὶν ἀστράκλασις φωτὸς ἡλιακοῦ, μὴ καταλαμπομένων τῶν ἀσέρων. Diog. L. 29.

γάλα ὀρνίθων, ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ πάντα κεκτημένων. ἢ ἐπὶ τῶν σπανίων· τὰ σπάνια γὰρ, φησί (Α Α. 734), καὶ δυσεύρετα τῶν ἀγαθῶν παρῆξομεν· "ὥςτε παρέσαι κοπιᾷν ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν." τιτέξιν ἐν πλησμονῇ γενόμενοι τῶν ἀγαθῶν ἀπειρῆσθαι μέλλετε. "οὕτω πλεθῆσθε πάντες."

Γαλάται. ὅτι ἐπὶ Σκιπίωνος τοῦ Ῥωμαίου στρατηγοῦ καὶ Ἀννίβου τοῦ Καρχηδονίου Ῥωμαῖοι Γαλάτας τῆς ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατεσρέψαντο. οὗτοι δ' ἦσαν τῶν ἐσπερίων Γαλατῶν μοῖρα. ἀναστάντες γὰρ ποτε τῆς οἰκίας οἱ Γαλάται ἄμμι Βρέννω στρατηγῷ προῆλθον εἰς λ' μυριάδας ἀριθμύμενοι. ἐντεῦθεν διακριθέντες οἱ μὲν ἐπὶ τὴν εἰσὺ Πυλῶν Ἑλλάδα, οἱ δὲ ἐπὶ Θράκην καὶ τὴν Ἀσίαν ἐτράποντο, ἀμφὶ τὰς δύο μύλιας πού μυριάδας καὶ αὐτοὶ ὄντες. καὶ κρατήσαντες τῷ πολέμῳ πάντων μικροῦ τῶν ἐπὶ τᾷδε τοῦ Ταύρου Ἀσιαστῶν γενῶν τοὺς μὲν ἄλλους ὑποτελεῖς ἐποίησαντο φόρος, αὐτοὶ δὲ τὰ περὶ τὸν Ἄλυν ποταμὸν χωρία κατασχόντες ἐνέμοντο τὰ μεταξὺ Βιθυνῶν τε καὶ Καππαδοκῶν κείμενα. ἐφ' οὗς ἐστρατεύσαντο Ῥωμαῖοι κοινωρήσαντας Ἀντιόχῳ τῆς ἐπὶ τῷ Σιπύλῳ μάχης, καὶ συμπεσόντες αὐτοῖς περὶ πόλιν Ἀγκυραν, Μαλλίου σφῶν ἡγουμένου, μυρσίους μὲν τῆς μαχίμου ἡλικίας καταβάλλουσι, τοὺς δὲ λοι-

πὲς ὑποκῦψαί σφισιν, ἀποστάντας ὧν ἤρχον ἐθνῶν, κατηνάγκασαν.

Γαλάτεια ὄνομα θεᾶς, Γαλατία δὲ χώρα. καὶ Γαλατίας ὄνομα κύριον.

γαλέα ὁ ἰχθύς. καὶ γαλεός ὁμοίως.

γαλεύρω ὄργανον τιμωρητικόν. "καὶ τελευτῶντες εἰς γαλεύρωσιν ἐμβυλόντες περὶ ναισι σιδηραῖς διειργμένην πᾶσαν, ἐν δυσχωρίαις ἐκύλιον." καὶ αὐθις "ὃ δὲ ἐν γαλεύρωσιν σιδηρᾷ βαλὼν ἀπέκτεινεν."

γαλερόν φαιδρόν.

Γαλεώτης ὄνομα κύριον.

γαλεώτης καὶ ἀσκαλαβώτης, ἐκατέρως. ἐν τῷ ἀσκαλαβώτῃ.

γαλῆ τὸ ζῶον. καλεῖται δὲ πρὸς τινῶν κερδῶ καὶ ἰλαρία. ἔσι δὲ ὄνομα ἰσόψηφον δίκης καὶ γαλῆ· ἀπὸ γὰρ τῶν αὐτῶν σύγκειται γραμμῶν (Artemid. 3 28). καὶ γαλῆ Ταρτησσία· ἡ Ταρτησσοῦς πόλις ἔξω τῶν Ἡρακλείων σελῶν πρὸς τῷ ὠκεανῷ, ἐνθα μέγισται γίνονται γαλαῖ.

γαληνιῶν γάννησθαι, χαίρειν, διαχεῖσθαι.

Γαληνός ὁ διασημώτατος ἱατρός, Περγαμηνός, γεγονὼς ἐπὶ Μάρκου καὶ Κομμοδῶ καὶ Περίντακος τῶν Καισάρων ἐν Ρώμῃ, υἱὸς Νίκωνος γεωμέτρου καὶ ἀρχιτέκτονος, πολλὰ συντεταχὸς ἱατρικῇ τε καὶ φιλόσοφῃ, ἔτι τε γραμματικῇ καὶ ῥητορικῇ, ἅτινα διὰ τὸ πᾶσιν εἶναι γνώριμα καταλέγειν ἄκαιρον ἡγησάμενος ἐν τῷ παρόντι. ἐβίω ἔτη 6. σημεῖναι δὲ καὶ τὸν ἡσύχιον.

γαληνῶ ἢ γαληνιῶ.

Γαλήσιον ὄνομα τόπον.

γαλῆ χιτῶν. αὕτη ἐπὶ τῶν ἀδίκων τάσσεται καὶ μηδὲν ἀνιέντων. ὁμοία ἔστι τῇ "ὅς" πρέπει γαλῆ κροκωτός."

Γαληψός ὄνομα κύριον. ἔσι δὲ πόλις τῆς Θράκης. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Γαληψῆ τῆ ἐκ Θάσου καὶ Τηλέφης. Harp.

Γαλλαίω τῷ τῶν Γάλλων· (ΑΡ 6 173) "Γαλλαίω Κυβέλης ὁλολήγματος πολλάκι δῶσα τὸν βαρὺν εἰς ἀκοὰς ἤχον ἀπὸ σωματίων, τάσδε θεῇ χαίτας περὶ δικλίδι θῆκεν ὀρεῖν, θερμὸν ἐπὶ λύσσης ὧδ' ἀνέπνευσε πόδα."

Γαλλογραφικία ἡ τῶν Βουκελλαρίων χώρα. οἱ αὐτοὶ καὶ Ἑλληνογαλάται ὀνομάζονται.

γάλλος ἀπόκοπος· ἐν ἐπιγράμματι (ΑΡ 6 234) "γάλλος ὁ χαιτήεις ὁ νεήτομος, ὃς

ποτε Τιμῶν Λύδιος ὀρχηστὰς μάχρ' ὀλολν-
ζόμενος." καὶ γάλλοι οἱ ἀπόκοποι. (? Ro-
lyh. 22 20) "Γναῖος ὁ ὑπάτος Ῥωμαίων διερ-
χόμενος ἐγεφύρωσε τὸν Σαγγάριον ποταμὸν
τελείως κοῖλον ὄντα καὶ δύσβατον· καὶ παρ'
αὐτὸν τὸν ποταμὸν στρατοπεδευσάμενος, πα-
ραγίνονται γάλλοι παρὰ Ἀττικὸς καὶ Βατ-
τάκων τῶν ἐκ Πεσσινοῦντος ἱερῶν τῆς μη-
τρὸς τῶν θεῶν, ἔχοντες προσηθίδια καὶ τύ-
ποις, φάσκοντες προσαγγέλλειν τὴν θεὸν νί-
κην καὶ κράτος. οὗς ὁ Γναῖος φιλανθρωπῶς
ὑπεδέξατο." καὶ αὐθις "ἀπέσειλε νεανίσκους
διασκευάσας εἰς γάλλους, μετ' αὐλητῶν ἐν
γυναικείαις σολαῖς ἔχοντας τύμπανα καὶ τύ-
πους, ἐπὶ τοὺς προκαθημένους τῆς χώρας."
"οἱ γάλλοι μὲν γίνονται ἐξ ἀνδρῶν, ἐκ δὲ
γάλλων ἄνδρες ἔ γίνονται" (Diog. L. 4 43).

Γάλλος ὄνομα ποταμοῦ.

γαλῶν (Hom. Γ 122). γάλως γάλω, καὶ
πλεονασμῷ τοῦ ο γαλῶν, ἀνδραδέλφω. καὶ
γαλοῶν ὁμοίως ἢ ἀνδράδελφος.

γάμβρορος ὁ ἀμέτοχος.

γάμβρειος σολή.

γαμβρὸς Ἑρεχθίδης ὁ Βορρῆς· τὴν
γὰρ Ὁρείθυιαν θυγατέρα αὐτοῦ ἔγημεν, ἐξ
ἧς τίττεται Ζήτης καὶ Κυλαῖς.

γαμέτης ὁ ἀνὴρ, ὁ σύζυγος. "ἢ δὲ σὺν
τῇ κουριδίῳ γαμέτῃ ἐς Ἑφεσον ἦλθεν."

γαμηλία ἡ διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπὶ
γάμοις. ἢ τῶν γυναικῶν ἢ εἰς τὰς φράτορας
εἰσαγωγή. οὕτως Αἰδύμος ὁ γραμματικός.
καὶ παροιμία "γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν." ὅταν
τις ἡγάγετο γυναῖκα, πρὶν γενέσθαι παῖδα,
οὗτος μαρτυρούμενος περὶ τοῦ γάμου κατὰ
τοὺς γάμους ἀπεδίδον τι τοῖς φράτορσιν εἰς
λόγον εὐωχίας, καὶ τοῦτο ἔστι γαμηλίαν εἰσ-
ενεγκεῖν. μέμνηται τοῦ λόγου Δημοσθένης ἐν
τῇ πρὸς Εὐβουλίδην λόγῳ (69). "καὶ γὰρ ὅτι
ὁ πατήρ μου κατὰ τοὺς νόμους ἔγημε καὶ
γαμηλίαν τοῖς φράτορσιν εἰσενήνοχε μεμαρ-
τύρηται."

γαμηλιῶνος τοῦ μηνός.

γαμησεῖειν Ἀττικοὶ φασί.

γαμφηλὴ ἡ σιωγῶν.

γαμφὸν ἐπικαμπές· "καὶ γαμφὸν χαί-
τησιν ἐφ' ἡπείρῃσι πεδηθὲν ἄγκιστρον, χρυ-
φίην εἰναλίοισι πάγην" ἐν ἐπιγράμματι (AP
6 192). "γαμφὸν τε δρέπανον, σαχνητόμον
ὄπλον ἀρούρης" (AP 6 95). καὶ αὐθις (AP 6
"γαμφὸς πυρολόγους δρεπάνας."

γαμψοὺς τὰς καμπτούσας καὶ πλαγίως
νεφέλας, ἢ τὰς ὀρθίων ὄψεσιν εἰκασμένους·
γαμψοὺς γὰρ ἐκάλουν τὰς ὀρθιῖδας. Ἀρι-
σοφάνης Νεφέλαις (336).

γαμψωλὴ ἡ ἐπικαμπής.

γαμψώνυχος ἐπικαμπεῖς ἔχοντας τοὺς
ὄνυχας. καὶ γαμψώνυχχα ζῶα, ὅσα τῶν
πτερωτῶν τὴν ἐπιρυγχίδα γεγάμψωκεν ὑπὸ
τὴν γένυν, οἷός ἐστιν ἀετὸς ἱεραξ κεγχρηῖς ἄλλα
τε τὰ μὴ πίνοντα. cf. Aelian. N. A. 11 37.

Γάνδειρον ὄνομα τόπου.

γαννυμένη χαίρουσα· γάννυμαι γὰρ ὁ
ἐνεσῶς. καὶ γάννυσθαι φαιδρύνεσθαι, χαί-
ρειν καὶ διαχεῖσθαι.

γάνος ὁ οἶνος· (AP 6 158) "Πᾶν ἀγέλην,
νύμφαι πίδακα, Βάχχε γάνος." καὶ (A. Ran.
1327) "γάνος ἀμπέλου" ὁ οἶνος "βότρυος
ἔλικα πανοσίπονον." Γάνος δὲ θηλυκῶς τὸ
πρὸς τῇ Θράκῃ ὄρος, ἡ Γάνος.

Γάνος καὶ Γανιάδα χωρία ἐξὶ Θρα-
κικῶν.

γανόνων λελαμπρυσμένοις.

γαργαλίζει κινεῖ, ὑποσαίνει, προτρέπει,
ἐρεθίζει. "ὥς ἐμοῦ γ' ἀκροαμένον" τῷ μέ-
λους "ὑπὸ τὴν ἔδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργα-
λος" Ἀριστοφάνης (Thesm. 138). γαργαρίζει
δὲ ἐρεθίζει, ἀπὸ τοῦ ζώματος, ὥς ἐμέσαι.

γαργαρισμός.

Γαργηττός ὄνομα κύριον τόπου.

Γαρίζειν ὄρος. Ioseph. A. L 5 1 19.

Γάρμος ὄνομα κύριον. "ὁ δὲ ἕτερος ταῦ-
ρος ἐμυκήσατο κακὸν φώνημα Γάρμω." Iam-
blichus Phot. p. 74a. cf. v. φάσμα.

γάρος ἀρσενικῶς λέγεται. ἔστι δὲ οὐδὲν
ἄλλο ὁ γάρος ἢ σηπεδών. Artemid. 1 66.

γαστήρ ἡ κοιλία. "Ὀμηρος διὰ παντὸς γα-
στέρας καλεῖ, οὐ κοιλίας. καὶ παροιμία "γα-
στέρα μοι προσφέρεις, κούλιον ὄνειδος ὑπάν-
των" ἢ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρη, κενεὴ δὲ βα-
ρεῖα" ἐπὶ τῶν γαστριμάργων. γαστέρα δὲ ὁ
Λαβιδ τὸ τῶν λογισμῶν ταμεῖον ἐκάλεσεν·
"ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἢ
ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ μου." Theodoret. in
Ps. 30 p. 50.

γασρίζεσθαι λιμπρότερον τρέφεσθαι.

γασρίζομαι τύπτομαι εἰς τὴν γαστέρα·
Ἀριστοφάνης (Eq. 273) "ὦ πόλις, ὑφ' οἷων
θηρίων γασρίζομαι."

γασριμαργία. καὶ γαστριμαργος ὁ
ἄπληστος, καὶ γαστριμάργως ἀπλήσως.

γάρεις ὁ περὶ γαστέρα ἀκρατής. καλῶσι δ' οὕτω καὶ τὸν ἔλμινθας ἔχοντα.

γαυλὸς ὁ εὐαπύτητος. ἡ πλοῖον τιφορ-
τηγὸν Φοινικικόν, ἡ ἄκυτος. γαυλὸς δὲ δέξυ-
τόνως τὸ ποιμενικὸν ἀγγεῖον, ὃ δέχεται τὸ
γάλα. Ἡρόδοτος (6 17) "γαυλὸς τε ἐνταῦθα
καταδύσας." ἡ γαυλὸς ὁ τῷ φρέατος ἀντλη-
τήρ. ἡ οἰνηρὸν ἀγγεῖον, ἐκ ξύλων κατασκευ-
ασμένον, ἣν Ἴταλοι μαγγάνων ὀνομάζουσιν.
ἐπὶ δὲ τῶν γαλακτοδόχων ἀγγείων "γαυλούς
τε γλαγοπήγας" ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 35).

γαυράκας ἀμπεχόμενον. cf. v. καν-
νύκης.

γαυριᾷ ἀγάλλεται, ἐπαίρεται, θρασύ-
νεται.

γαυροειδής ὁ ὑπερήφανος.

γαῦρον ξερρόν, μέγα, ἀκλινές, ἀκατά-
πληκτον. Ἀριστοφάνης Βατράχοις (283) "οὐ-
δὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὥς Ἡρακλῆς." Ἀγαθίας (5 15) "ὁ δὲ Βελισάριος τὴν ἐγγεί-
ρησιν μέλζονα ἔδειξε καὶ γαυροτέρων, καὶ πε-
ριχαρῆς γε τὴν νύκην." καὶ αὐθις "ὁ δὲ γαῦ-
ρος ὥσπερ εἰ κινούμενος."

γαῦρος. "ὁ δὲ γαῦρός τε ὦν ... Πυμ-
φύλλας ἀνέσχερε." Τιμάσιος οὗτος ἦν, ὃν
Εὐτρόπιος ἤγαγεν. cf. v. Τιμάσιος.

γεγαννημένος ἐπαγαλλόμενος. "πῶς δὲ
ἀνὴρ βασιλεῖω τύφῃ ἐκ παιδῶν καὶ κολα-
κίᾳ πολλῇ γεγαννημένος, δίδταιν τε λαχὼν
βαρβαρωτάτην, οὕτω διατεθῆναι" (Agath. 2
p. 67).

γεγανωμένος λελαμπρυσμένος, ἐσκεπα-
σμένος. "τὸ περιέχον τῷ κοινορτοῦ γεγανω-
μένον ἐν χώρῳ βοτανῶδει," τουτέστι λελευ-
κασμένος.

γέγεται βόες αἱ ἀρχαῖαι.

γέγηθε χαίρει.

γεγηροτροφηκῶς ἐν γῇραι θρέψας.

γέγονεν ἐν καλῷ καλλίστως ἔσχε.

γεγράψομαι δεήσομαι. "ὥς οὐ Κρέον-
τος προσότου γεγράψομαι" Σοφοκλῆς φησὶ
(OR 411).

γεγωνέναι καὶ γεγωνεῖν ἐξάκουστον
βοῆσαι.

γεγωνοκῶμαι γυναικίαις αἱ τὰς κόμας
ἐμπιπλᾶσαι βοήσεων.

γεγωνόν ἐξάκουσον, λαμπρὸν φθέγμα.
καὶ γεγωνίσκειν τὸ φθέγγεσθαι ἐξάκουσον,
καὶ γεγωνότερον τρανότερον, καὶ γεγω-
νῶς βοήσας.

γεγώς τις.

Γεδεῶν στρατηγὸς τῶν Ἑβραίων. Μα-
διανταῖς σὺν τοῖς Ἀραψι καὶ Ἀμαληκίταις
μέλλοντος πολεμεῖν, ὁ θεὸς συνεβέβλευεν ἐπι-
σῶς περὶ μέσσην ἡμέραν, ἐν ἀκμῇ τοῦ καύ-
ματος ὄντος, ἀγαγεῖν τὸν στρατὸν εἰς τὸν πο-
ταμόν, καὶ τοὺς μὲν κατακλιθέντας καὶ ἔτω
πίνοντας εὐψύχους εἶναι ἐπολαμιβάνειν, ὅσοι
δ' ἂν ἐσπενυσμένως καὶ μετὰ θορύβου πί-
νοιεν, τούτους δὲ νομίζειν ὑπὸ δειλίας τῆτο
πύσχειν, καταπεπληγότας τὰς πολεμίας. καὶ
εὐρέθησαν τ' ταῖς χερσὶ τεταραγμένως πί-
νοντες (Ioseph. A. I. 5 6 3).

Γεδεῶν κριτής τοῦ Ἰσραὴλ ἐπάταξε τὸν
Μαδιὰμ μετὰ τῶν λαψάντων ἐν τῷ πίνειν,
καὶ τὸν Ὠρήθ καὶ Ζήθ καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλ-
μιωνᾶν, τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν. τὸν τε πύρ-
γον τοῦ Φανουὴλ κατέσχευε, καὶ τοὺς ἄρ-
χοντας αὐτῶν ἠλόησεν ἐν ταῖς ἀκάνθαις,
θλίψαντας τὸν Ἰσραὴλ ἐτη ζ'.

γένενα ἡ καταδίκη.

γετηρόν τὸ γήινον.

γειναμέναις γεννηθείσαις. "δάκρυα μὲν
Ἐκύβη τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξὶ μοῖραι ἐπέ-
κλωσαν δὴ τότε γευναμέναις" (Diog. L. 3 30).

γείνατο ἐγέννησε, καὶ γέινεται γεννᾷ.

γειοκόμον τὸ γεινῆσιμα.

γείσιον καὶ γείσος τὸ ἄκρον τοῦ τεί-
χους, ἡ σφαγνῶμα οἴκου. καὶ γείσιναι τειχῶν
ἄκρα. ἡ γείσος ὁ γεωργός.

γεισίπυς καὶ γεισιπόδισμα καὶ γει-
σιποδίξειν. τὸ ἐξέχον τῆς δοχοῦ, ἐφ' ὃ τὸ
γείσόν ἐστι, γεισίπους καλεῖται καὶ γεισιπόδι-
σμα, γεισιποδίξειν δὲ τὸ ποιεῖν τῆτο. Harp.

γεινιάζω δοτικῇ.

γειῶραι οἱ τὴν γῆν φυλάσσοντες. cf. εν.
γεῶρες et γηῶραι.

γειωρῆσαι.

Γέλα καὶ Καμάρινα πόλεις Σικελίας.

Γελάδας (ap Ἀγε-) ἀγαλματοποιός, δι-
δάσκαλος Φειδίου.

γελασεῖντα γελασικῶς ἔχοντα, γελά-
σαι θέλοντα.

γελασεῖω ἐπιθυμητικῶς ἔχω τῷ γελᾶν.
Δαμίσκιος "νῦν δὲ καὶ τῷ μὴ πάνυ γελασεῖντι
γέλωτα παρέξει γενναῖον ἢ τῷ ἔργῳ διέξοδος."

γελασίνοις γραμμαῖς ταῖς ἐκ τῷ γελᾶν
γινόμεναις. ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 35) "καὶ ῥ'
ἡ μὲν τροχαλοῖς σφραγιζομένη γελασίνοις,
λευκῇ ἀπὸ γλουτῶν ἦνθεν εὐαφίην."

γελασής ὁ ἐπεγγελῶν. "οὐθ' ὡς γελασής, Οἰδίπους, ἐλήλυθα, οὐθ' ὡς ὄνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν" ὁ Κρέων φησί (S OR 1422).

γελεγέλ ὁ τροχὸς ὀνομάζεται. καθάπερ οὖν ἐξ ὄρους ὑψηλοῦ τοῦ σωτηριᾶς σώματος προερχόμενα ταῦτα τὰ ῥήματα δίκην τροχοῦ κατὰ τὴν οἰκουμένην ἐκυλίσθη καὶ πᾶσαν ἐπέδραμε, καὶ ἐβαπτίσθησαν πάντες κατὰ τὴν γῆν καὶ πόλεις. διὸ καὶ Γαλιλαίᾳ κατακυλισθὶ λέγεται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ.

γέλιγθες σκοροῦδων κεφαλαί· (AP 6 232) "καὶ πότιμοι γέλιγθες ἡδέ τε ὄγγηαι, δαψιλῇ οἶνοπόταις γαστρὸς ἐπεισούδια."

Γελίμερις ὄνομα κύριον.

Γελλοῦς παιδοφιλωτέρα. αὕτη ἄωρος ἐτελεύτησε, καὶ τὸ φάντασμα αὐτῆς ἐδόκουν ἐπὶ τὰ παιδία καὶ τοὺς ἄώρους θανάτους λέναι.

γελοῖον γέλως ἄξιον.

γέλοιος ὁ καταγέλαστος, προπυροζυτόνως, γελοῖος δὲ ὁ γελοιοποιός. καὶ παροιμία (Iulian. or. 3 p. 111) "γελοιότερον ἀπεργάζη τῶν τὰς κέγχρους ἀποτορεῦν ἐπιχειροῦντων, καθάπερ φασὶ τὸν Μυρμηκίδην ἀντιπραττόμενον τῇ Φειδίᾳ τέχνῃ." καὶ ἑτέρα παροιμία "γελοιότερον Μελητίδου," ἐπὶ τῶν ἐπὶ μωρίᾳ διαβεβλημένων. Μελητίδης γὰρ ἀνὴρ κωμωδούμενος ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἐπὶ μωρίᾳ, κατὰ ταῦτά τῷ Ἀμφικεῖδῃ. τοῦτον δὲ φασὶν ἀρεθμῆσαι μὲν πολλὰ παθόντα μέχρι τῶν πέντε, καὶ πέρα μηκέτι δύνασθαι, γήμια δὲ τῆς νύμφης μὴ ἄψασθαι· φοβεῖσθαι γὰρ μὴ αὐτὸν ἢ παῖς τῇ μητρὶ διαβύλλῃ. ὁ δὲ Ἀμφικεῖδης ἡγνύει ἐξ ὀποτέρου χονέον ἐτέχθη. cf. v. Μαργίτης.

Γέλων ὄνομα κύριον. γέλων δὲ τὸν γέλωτα. καὶ γελῶ σε.

Γελῶς ἐθνικόν, καὶ Γελῶν. καὶ γέλως ἡ χαρμονή.

γέλως Μεγαρικός· ἤκουσε γὰρ ἡ Μεγαρική κωμῳδία ἄνωρως, ἣν Ἀθηναῖοι καταμωκώμενοι ἐγέλων. cf. sch. A Vesp. 57.

γέλως πλατύς, "ὁ δὲ Πέρος ἐς τοσούτον ἐληλάκει φρυγῆματος ὡς γέλωτα τῶν ἀγγελλόντων καταχέειν πλατύν." Σιμοκάτης φησί (2 2).

γέλως συγκροτούσιος ὁ ἄτακτος καὶ ἄσμενος, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ μετὰ χρότῃ χειρὸς ποδῶν γινομένου γέλως.

γεμίζω τὸ ἀντλῶ.

Γεμίνιος ὄνομα κύριον.

γέμω τὸ πληθύνω. "ὁ δὲ Σκιπίων πυνθανόμενος τὸν ἀδελφιδόθῃ γέμειν ἀργίας καὶ ζύσεως καὶ τρυφῆς, ἔφη μὴ κρατήσῃν πολεμίων πρὶν κατασχεῖν τῶν ἰδίων ἐγκατατῶς" (Appian. lib. 84).

γενάρχον πατρός.

γενεά κατ' ἐνόους μὲν ἔτη ζ', ὅθεν καὶ λέγουσιν οἱ λατρικοὶ τὸν δύο γενεῶν μὴ δεῖν φλεβοτομεῖν, τὸν τεσσαρεσκαίδεκαετῇ λέγοντες ὡς ἔτι προσδεόμενον αἵματος καὶ ἐδέπω ἔχοντα περισσὸν αἷμα· κατ' ἐνίους δὲ λ', ὅθεν καὶ τὸν Νέσορα βοῦλονται ἐνενηκονταετῇ γεγενῆσθαι. Artemid. 2 70.

γενεαῖς γενεῶν, τῷ τῆς ἀπείρου τισὶ γενεαῖς.

γένεθλα γεννήματα.

γενέθλια ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τῇ τεχθέντος ἑορτή. καὶ γενεθλιαλογία μαντεία περὶ τῆς γεννήσεως.

Γενέθλιος Γενεθλίον, Παλαιστίνος ἐκ Πιερῶν, σοφιστής, μαθητὴς Μινουκίανθ καὶ Ἀγαπητῆ, ἀντιπαιδεύσας κατὰ τὰς Ἀθήνας Καλλινίκῳ τῷ διασήμῳ, διζιὸς τὴν φύσιν, καὶ ὅλην μελέτην ἀπομνημονεύσας ἐν μιᾷ ἀκούσει. τελευτᾷ δὲ νέος ἑτῶν κή. ἔγραψε δὲ λαλιὰς ἥτοι διαλέξεις καὶ μελέτας, ὧν ἔστιν ὁ ἄπολις ἐαυτὸν ἀποκηρύττων μετὰ τὴν τῶν Θηβῶν κατασκαφὴν, προπεμπτικὸν πρὸς τοὺς ἐαυτοῦ ἐταίρους Ἀδαοῦχον καὶ Ἀσκληπιῶδην, πανηγυρικούς.

γενεαῖς αἱ τρίχες, γένειον ὁ τόπος, τὸ μέρος τῆ σώματος. (S Trach. 13) "ἐκ δὲ δασκίης γενεαῖδος κρηνοὶ διερροῖνοντο κρηναῖς ποτοῦ."

γενέσια ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεθνεῶτος μνήμη.

γένεσις ὁ κόσμος· "περὶ τὴν γένεσιν τε αὖ πλανᾶται λήθη βαρύνμενος καὶ κακίᾳ."

γένεσις ἡ τῆ παντὸς διακόσμησις· (Damascius) "ὁ δὲ Ἰσίδωρος διαπτύων τὴν γένεσιν αἰεὶ πρὸς θεὸν ἐτέτατο τὴν ψυχὴν, καὶ οὐδὲν ἦν ἰδεῖν ἢ ἀκοῦσαι φθγγόμενον ἢ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν, ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας."

γένεσις. γένεσις λέγεται καὶ ἡ εἰμαρμένη· "ἔστι δὲ πρὸς βύτηρον τῆς γενέσεως ἔννοια καὶ αὐτεξουσιότης." γένεσις καὶ ἡ ἀρχή· Αἰλιανός· "ἐνθεν οἱ καὶ τὸ ἀρρώσθημα ἦν τὴν γένεσιν λαβόν."

γενέτειραν μητέρα, ποιητικῶς.

γενετή πατριά. ἢ γενέσιαι.

γενέτης ὁ πατήρ.

γενετικόν ἢ γέννησις.

γενετυλλίς δαίμων περι τὴν Ἀφροδίτην γενέσεως αἵτιος, ἀπὸ τῆς γενέσεως τῶν παίδων ὠνομασμένη. πεποιήται δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τὴν γένεσιν. οἱ δὲ περι τὴν Ἀρτεμίν φασι τῶν τοκετῶν ἐφόρους, καὶ πάλιν παρὰ τὴν γένεσιν. Ἀριστοφάνης (Th. 136) "ὡς ἡδὺ τὸν μέλος, ὦ πότνιαι γενετυλλίδες, καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον καὶ μανδαλωτόν."

Γενησαρέτ ὄνομα τόπου.

γεννάδας γενναῖος, εὐγενέστατος.

Γεννάδιος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, νύκτωρ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἅγιον θυσιαστήριον προσεύξασθαι, εἶδε τι φάσμα δαιμόνιον, καὶ ἤκουσε κράζοντος ὡς αὐτοῦ μὲν ζῶντος ἐνδίδωσιν, ὕστερον δὲ κρατήσει πάντως τῆς ἐκκλησίας. Theodotus Lector 1 p. 555.

γενναῖος ὁ εὖ γεγονώς. καὶ "γενναῖος εἰ ἐκ βαλλαντίου" ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι δοκούντων. ὅτι χρημύτων χρειττων ὁ γενναῖος ἀνήρ.

γενναιότατος. "ὥμοι τάλιννα, ὡς κακῶς διάκεισαι γενναιότατος περι ἐμέ γενόμενος καὶ θανάτου με ῥυσάμενος."

γέννησιν τὴν τῶν ἀφροδισίων μίξιν.

γεννηται οὐχ οἱ ἐκ γένους καὶ ἀφ' αἵματος προσήκοντες, ἀλλ' οἱ ἐκ τῶν γενῶν τῶν συννενημένων εἰς τὰς φρατρίδας. οὗτοι δὲ εἰσι καθάπερ οἱ δημόται καὶ φράτορες, νόμῳ τινὶ ἔχοντες κοινωνίαν. τὸ δὲ γένος ἔχει ἄνδρας λ'. αἱ δὲ φρατρίαι ἐκαλοῦντο τριττῆς, ὅτι τεσσάρων φυλῶν οὐσῶν εἰς τρία ἐκάστην διεῖλον μέρη, τὰς μὲν φυλὰς τέσσαρας ποιήσαντες, ἀπομιμησάμενοι τὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὥρας, τὰς δὲ φρατρίδας καὶ τριττῆς ἰβ', καθάπερ οἱ μήνες, τὰ δὲ γένη λ' ἐν ἐκάστῃ φρατρίᾳ, καθάπερ αἱ ἡμέραι τῆς. sch. Plat. p. 382.

γεννηται οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους κοινωνῶντες. καὶ γὰρ διήρητο κατὰ μέρη οἱ τῶν Ἀθηναίων πολῖται, καὶ τὰ μὲν μέγιστα μέρη φυλὰι ὠνομάζοντο, ἐκάστη δὲ φυλὴ πάλιν εἰς τρία διήρητο, ὧν ἕκασον μέρος τριττὺς καὶ φρατρία ὠνομάζετο. πάλιν δὲ τῶν φρατριῶν ἐκάστη εἰς γένη διήρητο λ', ἐξ ὧν αἱ ἱερωσύναι αἱ ἐκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο. καὶ γεννηται οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ πρώτῃς γένους

τῶν λ' γενῶν, οὓς καὶ πρότερόν φησι Φιλόχορος ὁμογύλακτας καλεῖσθαι. Ἰουῖος μὲν τοὺς γεννήτας ἀπλῶς τοὺς ἐξ αἵματος συγγενεῖς ὀνομάζει. cf. Hagn.

γεννητική. ὅτι κρείσσων πυσῶν καὶ τιμωτέρα τῶν τῆς ψυχῆς φυσικῶν δυνάμεων ἢ γεννητική, δεύτερον δὲ ἡ αὐξητική, καὶ τρίτον ἡ θρεπτική. τῆς μὲν γὰρ θρεπτικῆς ἔργον ἐστὶ τὸ σώζειν τὸ εἶδος (μέχρι γὰρ τοσούτου σωζόμεθα ἕως ἂν τρεφώμεθα), τῆς δὲ αὐξητικῆς τὸ εἰς τέλειον καὶ κατὰ φύσιν μέτρον ἀγαγεῖν, εἰς ὃ γενόμενα τὰ τε ζῷα καὶ τὰ φυτὰ ἐπὶ τὸ σκοπικώτατον τῆς φύσεως τέλος, λέγω δὴ τὴν γεννητικὴν δύναμιν, παραγίνεται· οὗτος γὰρ τῆς φύσεως ὁ τελικώτατος σκοπὸς διὰ τὴν ἔφεσιν τῆς αὐδιότητος τῆς θνητοῦς ζωῆς ἐπισκευασῆς τῇ διαδοχῇ γινομένης. ὥστε ἡ μὲν αὐξητικὴ ὕλη ἐπέχει λόγον πρὸς τὴν γεννητικὴν, πρὸς δὲ τὴν αὐξητικὴν ἡ θρεπτική.

ὅτι Μέλισσος ᾤετο τὸ μὴ γενόμενον οὐκ ἔχειν ἀρχήν. ψεῦδος δὲ ἐστὶ· πολλὰ γὰρ ἀγέννητα ὄντα ἀρχὰς ἔχει.

γεννικῶς γενναῖως, ἰσχυρῶς.

γενναύσης οἷον γεννήτης, ἢ συγγενίς, ἢ ἔγγονος. τὸ τελευταῖον ἐκδέχεσθαι ἄμεινον. sch. Plat. p. 382.

γενόμενα καὶ γινόμενα διαφέρει· τὰ μὲν γὰρ γενόμενα πάντως ἀπέβη, τὰ δὲ γινόμενα ἤτοι ἀποβυίνει ἢ οὐ.

γενόμενος ἐξ ὀφθαλμῶν φνυγῶν, ἀποδράσας. "ὃ δὲ γενόμενος ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτὸς εἶχε τὰ πύργια τῆς ἀγνοίας." γεννώμενος δὲ διὰ δύο γ' ὁ τιττύμενος.

γέντα τὰ μέλη. "γέντα βοδὸς μέλδοντες" Καλλίμυχος (fr. 309).

γένυς τὰ γένη.

γένυς εἶδος πελέκεως. (S El. 196) "ὅτε βσοι παγχάλλων ἀνταῖα γενύων ὠρμάθη πλαγύ." a

γενυσι σιαγόν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 218) "χῶ μὲν ἐνέκλεισεν φονίαν γένυν, ἐκ δὲ τερόντων ἐνθ' οὐς ῥομβητὴν ἐσροφάλιζε φόβην."

γένωμαι γενικῇ, ἀνθυπότακτον. γεννώ δὲ αἰτιατικῇ.

γεοῦχος ὁ Ποσειδῶν ὁ τὴν γῆν ἔχων.

γέρμ, οὐδετέρως, τιμαί. "ἐπειδὴ κεκάθαρτο τῷ βασιλεῖ ὁ στρατός, καὶ τὰ γέρα σὺν δίκῃ νενέμητο ἐκάστοις, τηρικαῦτα ἔγνω ἐξελαύνειν ἐπὶ πόλεμον."

γεραία ἡ γραῦς, καὶ γεραιαὶ αἱ τῷ Διονύσῳ ἱερῶμεναι γυναῖκες.

γεραιός ἔντιμος, καὶ ὁ ῥυτίδων ἀνάπλευς. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 102) "ῥοτὴν ξανθοχίτωνα γεραιόφροιά τε σῦκα." καὶ αὖθις (AP 7 24) "ἥς ὁ γεραιὸς λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ σομάτων."

γεραίρειν τιμᾶν, δοξάζειν. καὶ γέραιρε δόξαζε, τίμα· καὶ παροιμία "γέραιρε σαντόν" ἀντὶ τοῦ εὐφραине σαντόν μεγαλορρημονῶν.

Γεραιζός ὄνομα λιμένος.

γεραίτερος παλαιότερος· "λόγος γέ τοι τίς ἐστι τῶν γεραιτέρων, ὅς' ἂν ἀνόητ' ἢ μῶρα βουλευσώμεθα, ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρον" (A Eccl. 494). Ποσειδῶν γὰρ καὶ Ἀθηνᾶ ἐφιλονέικησαν περὶ τῆς Ἀττικῆς, καὶ νικήσαι τὴν Ἀθηνᾶν. ἡττηθέντα δὲ τὸν Ποσειδῶνα καὶ λυπηθέντα καταράσασθαι τῇ πόλει, καὶ λέγειν αὐτὸν ὅτι γένοιτο τὰς Ἀθηναίους αἰεὶ κακῶς βουλεύεσθαι. ἀκούσασαν δὲ τὴν Ἀθηνᾶν τῆς κατάρας προσθεῖναι ὅτι κακῶς βουλεύεσθαι καὶ ἐπιτυγχάνειν. cf. v. Ἀθηναίων δυσβολία.

γεράνδρυν μεταφρτευόμενον, ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτε. παρεγγυᾷ μὴ δεῖν τοὺς παρηβηκῆτας προσάγειν εἰς τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα.

Γεράνεια ὄρος τῆς Μεγαρίδος.

Γεράνεια πόλις.

γέρανοι λίθους καταπεπωκυῖαι, ἐπὶ τῶν προνοητικῶς τι ποιούντων. αἱ γὰρ γέρανοι διὰ τὸ ἐν ὕψει πέτεσθαι, καὶ τῇ εἰς εὐθὺ δόρμῃ τὴν ἐπὶ τὰ κάτω θῆαν ἐμποδίζεσθαι, λίθους βυζάζουσιν, ὅπως κύμνουσαι τῇ πτήσει ῥίπτοιεν, καὶ αἰσθοῖντο πότερον ἐπὶ γῆς ἢ θαλάττης φέρονται. καὶ εἰ μὲν ἐπὶ θαλάττης ἦκοι ὁ λίθος, ἀνύσει τὴν δόδυν, εἰ δὲ ἐπὶ γῆς, ἀναπαύονται. τοῦτο φησιν Ἀριστοφάνης (Av. 1137) "γέρανοι λίθους καταπεπωκυῖαι."

γέρανος τὸ ὄρνειον. ἐπικούειν τῷ γένει. Βάβριος (143) "Αἰβυσσα γέρανος ἡδὲ ταῶς εὐπλήλῃς χλωρὴν αἰεὶ βόσκοντο χείματος ποτῇν."

γεραρόν (Hom. Γ 170) ἔντιμον, ἢ πρεσβύτερον.

γέρας ἀμοιβή, τιμαὶ, ἀνταποδόσεις.

γεργέριμον" τὴν ἐν τῷ δένδρῳ πεπαισθεῖσαν ἐλαίαν "πίτυριν τε καὶ ἦν ἀπεθήκατο", τούτεστι τὴν συνθλασθεῖσαν καὶ οὐ-

τως ἀποτεθεῖσαν ἐλαίαν. "εἰν ἅλλ' δὲ νῆ-χεσθαι φθινοπωρίδα" τὴν κολυμβάδα λέγει. cf. Athen. p. 56.

Γεργεσαῖος ἀπὸ τόπον, καὶ Γεργεσηνός.

Γέργηθες ὄνομα πόλεως. ἢ ἡ τύρβη. καὶ οἱ χειρώναντες ἔτω καλῶνται παρὰ τοῖς Μιλησίοις τοῖς ἐν περιβολῇ, τούτεστι τοῖς πλεσίοις. cf. v. περιβολή.

γέρδιος ὑφάντης. καὶ παρ' ἡμῖν ἡ γερδία.

Γερήνιος ἔντιμος γέρον. ἢ ἐν τῇ Γερήνῃ.

Γέρης ὄνομα πένητος καὶ φαλακροῦ, ἔθνης Χαόνων. διεβάλλετο δὲ εἰς μαλακίαν. καὶ Ἀριστοφάνης (Eccl. 932) "σοὶ δὲ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ Γέρης;" οὐκ ἐστὶ δὲ παρὰ τὸ γῆρας.

Γερμανικός ὁ Φράγγος.

γερούσιον (Hom. Δ 259) ἔντιμον.

γέρρα παρὰ Σικελίοις τὰ γυναικεῖα καὶ ἀνδρεία αἰδοῖα.

γέρρα. Περσικὰ μὲν ἐστὶν ὄπλα κυρίως τὰ γέρρα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἅπαν σκέπασμα εἴτε δερμάτινον εἴτε ἄλλης τινὸς ὕλης γέρρον ἐλέγτο· διὸ καὶ Δημοσθένης τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσματα καὶ περικαλύμματα ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος (169) γέρρα καλῶν ἐμπέμπουσθαι λέγει. λέγοιτ' ἂν ὁμοίως γέρρα καὶ τὰ τῶν σκηνῶν περιφράγματα. Harp.

γερράδια ερωτηρίδια.

γέρρον ὄπλον· Ξενοφῶν (Cyr. 2 1 9) "γέρρον ἐς τὴν ἄριστεράν, κοπίς ἢ σάγαρις εἰς τὴν δεξιάν," καὶ αὖθις (Anab. 4 7 22) "οἱ δὲ γέρρα ἔλαβον δασέων βοῶν ὠμοβόινᾳ ἄμφι τὰ εἰκοσι." γέρρον γέροντος· ἡ κλητικὴ ὦ γέρον. καὶ παροιμία "γέροντι μηδὲν μή ποτε χρῆσθον ποιεῖ." παρεγγυᾷ μὴ ἀκρίτως εὐεργετεῖν.

γέρρον ἐπὶ σαυροῦ φησὶν Εὐπολις. καὶ b Δημοσθένης (18 169) "τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν." καὶ οἱ τόποι οἱ παρυπεφραγμένοι, καὶ ἀσπίδες Περσικαὶ ἐκ λύγων. καὶ γέρρα τὰ σκεπάσματα πάντα Ἀττικοί. τινὲς δὲ δερμάτινα σκεπάσματα καὶ Περσικά, οἷς ἂντ' ἀσπίδων ἐχρῶντο· Ἡρόδοτος (9 61). (X Cyr. 2 1 21) "Κῦρος περιελὼν τὰ πολλὰ τῶν πολεμικῶν, κατέλιπε μόνον τὸ συνὸν τοῖς στρατιώταις, μαχαίρα καὶ γέρρω καὶ θώρακι μάχεσθαι." καὶ αὖθις (Anab. 1 8 9) "καὶ γερρα-

γόροι ὑπλῖται ἐχόμενοι τούτων, σὺν ποδή-
μοι καὶ ξυλίναις ἀσπίσιν. Αἰγύπτιοι δὲ ἔτοι
ἰκόντο." σημαίνει δὲ καὶ πᾶν αἰδοῖον.

γέρων ἀλώπηξ ἔχ' ἁλίσκεται πάγη," ἐπὶ
τῶν διὰ χρόνου πληθὺς ἐμπεύρων καὶ δυσ-
λῶτων. καὶ "γέρων βροῦς ἀπένθητος δόμοι-
ων" ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν τελευτησάντων. "γέ-
ρων πύθηκος οὐχ ἁλίσκεται πάγη. ἁλίσκεται
μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἁλίσκεται." ἐπὶ τῶν
ἐκαστὸν δυσυχασάντων (Diog. L. 5 93).

Γεσάται ἐθνικόν.

Γέσιος ἐπὶ Ζήνωνος ἦν λαμπρυνόμενος
ἐπὶ τέχνῃ ἱατρικῇ, Πιτταῖος τὸ γένος. κα-
θ' ἑαυτὸν δὲ τὸν ἐαυτὸ διδύσκαλον Δόμνον τὸν
Ἰουδαῖον, καὶ τὰς ἐταίρους πρὸς ἑαυτὸν με-
τασφάμενος ὀλίγῃ πάντας, πανταχοῦ ἔγνω-
ρίζετο καὶ μέγα κλέος εἶχεν οὐ μόνον ἱατρι-
κῆς ἔνεκα παρυσκευῆς, τῆς τε διδυσκαλικῆς
καὶ τῆς ἐργατίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης ἀπά-
της παιδείας· φιλότιμος γὰρ καὶ φιλόπονος
ὡς ὁ ἀνὴρ ἄλλην τε πολλὴν ἐν πολλῷ χρόνῳ
μύληται καὶ οὐ φύσει προσπεριεβάλετο δοξο-
σοφίαν, καὶ τὴν τῶν ἱατρικῶν ἔργων τε καὶ
λόγων ἀκριβεστέραν τῶν καθ' ἑαυτὸν πάντων
ἱατρῶν τε καὶ ἱατροσοφιστῶν κατώρθωσε τέ-
χνην. βραδέως δὲ ἀρξάμενος ἐπιδεικνύσαι δη-
μοσίᾳ τὴν ἐπιστήμην, ταχέως ἀνδραγαμέ τε καὶ
ἐπὶ δὴν ἔπεισεν ἐπ' αὐτῇ, πομπικὸς ὢν καὶ ἐπι-
δικτικὸς, φιλοσοφίας μὲν ἐπ' ὀλίγον ἦκων,
ἱατρικῆς δὲ ἐπὶ πλείστον. ὅθεν καὶ χρημάτων
μεγάλων ἐγένετο κύριος καὶ Ῥωμαϊκῶν ἔτυ-
χεν ἁξιομάτων οὐ τῶν τυχόντων. ἀποδέχο-
μαι δὲ τὸ ἀνδρεῖον παράσημα τῆς ἀγαθῆς
ψυχῆς· τὸν τε γὰρ Ἡράκλειον ἐπισητοῦμενον
ἐπὶ Ζήνωνος βασιλέως οἶκῳ τῷ ἰδίῳ κατέ-
κρινε, παραβαλλόμενος πρὸς τὸν κίνδυνον,
καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ φυγῇ νοσήσας ἀπηλλύγη τῷ
σώματι, εὖ τε περιετείλας καὶ τὰ νομιζόμενα
θεραπεύσας. ὁ δὲ ἀποσαλὺς Βασιλικὸς Ἀγά-
πιον καὶ τοὺς ἄλλους φιλοσόφους κατασχὼν
ἐς τὸ ἀρχεῖον ἀπήγαγε. Damasc. Phot. p. 352 b.

γεσοί. "οἱ Ῥωμαῖοι πῆξαντες τὰς γεσῆς
καὶ τὰς περιεφαιλαίας τέτοις ἐπιθίντες φαν-
τασίας παρέσχοντο τοῖς ἐκ διασημύτος ὡς
μένοντες ἐπὶ τοῦ λόφου." ἔτι δὲ ὅπλον. ὅτι
ὁ γέσος ἐστὶ μακροκέντης ἢ κοντός. ὅτι Κρί-
των ἔγραψεν ἐν τοῖς Γετικαῖς.

γεύομαι γενικῇ.

γευσῇ γλωττα. ζῆτει ἐν τῷ γλωττα.

γεφυρίζων χλευάζων, ἐξευτελλίζων. Πο-

λύβιος "ὁ δὲ Σύλλας πορθήσας τὰς Ἀθήνας
ἐδέχετο μικροῦ διαφθεῖραι τὴν πόλιν θυμῷ
διὰ τὰ σκώμματα, ἃ δὴ πολλὰ κατ' αὐτοῦ
γεφυρίζων καὶ ἐπικερτομῶν ὁ Ἀριστὼν παρ'
ὅλην ἀπέρριπτε τὴν πολιορκίαν."

Γεφυρίζει ξένου καὶ ἐπείσματος· οἱ γὰρ
Γεφυριῖοι ξένοι καὶ ἐπὶ πλῆθος ὄντες Ἀθήνη-
σιν ὤκησαν. οὕτως Ἡρόδοτος (5 57).

γεωγραφία ἡ περιήγησις.

γεώδης ὁ ἐκ τῆς γῆς.

γεώλοφον ὀρεινόν, ὄρος, ὕψωμα γῆς.
καλοῦσι δ' οὕτως καὶ τὸν παχὺν καὶ ἀναλ-
οστον ἄνθρωπον. (AP 6 98) "πέπατο γὰρ ὁ
μέγα τῷτο κληρίον ἐν λυπρῇ τῇδε γεωλοφίῃ."

γεωμέτρης ὁ τὴν γῆν μετρῶν.

γεωμετρία. γεωμετρία ἐστὶν ἐπιστήμη ἐπι-
σητοῦ ἢ ὑποληπτοῦ· ἐπισητὰ γὰρ καὶ ὑπο-
ληπτὰ καὶ τὰ ὧν ἐστὶν ἡ γεωμετρία ἐπιστήμη.
ταύτην δὲ τὴν ἐπιστήμην ἐφεύρον Αἰγύπτιοι,
ἐκ τοῦ ἀπλέτου τῆς γῆς καὶ τῆς διαιρέσεως
τῶν χώρων προδιδαχθέντες, εἴτε καὶ συγ-
γράψαντες.

γεωμύριον γεώργιον. ἐν ἐπιγράμμασι
(AP 6 258) "ἐφ' αἷς πολὺν ἔβραυσεν ἄντρον
Κρίθων, καὶ λιπαρὰν εἶδε γεωμορίην." cf. v.
ἀντλία.

γεωμύρος ὁ περὶ τὴν γῆν κοπιῶν.

γεωπεῖναι οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν ἔχον-
τες γῆν. παρὰ δὲ Ἡρόδοτον (2 6) οἱ γῆς πε-
νῶντες καὶ ἀπορούμενοι.

γεωπείνης καὶ γεωπόνος ὁ τὴν γῆν
πεινῶν καὶ ἐργαζόμενος.

γεωπόνος ὁ γεωργός.

Γεώργιος διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλη-
σίας καὶ χαρτοφύλαξ, τὸ ἐπὶ κλην Πισίδης,
ἑξαήμερον δι' ἱάμβων εἰς ἔπη τρισχίλιον, εἰς
Ἡράκλειον τὸν βασιλεῦ καὶ εἰς τὸν κατὰ
Περσῶν πύλεμον, ἔτι τε Ἀβυρικὰ, καὶ κα-
ταλογόδην ἐγκώμιον εἰς τὸν μάρτυρα Ἀνα-
στάσιον.

γεωργῶ αἰτιατικῇ.

γεῶρες οἱ γεωφύλακες.

γεωφάνιον χωρίον ἐν ᾧ μέταλλον. Harp.

γηγενεῖς οἱ ἐκ τῆς γῆς γεγονότες Ἀδάμ
καὶ Εὐά, ἐπεὶ οὐκ ἐκ συνθεσίας ἐγένοντο, κυ-
ρίως καταχρηστικῶς δὲ πᾶς ἄνθρωπος. Theo-
doret. in Ps. 48 2.

γηγενεῖς ὠχροὺς καὶ νεκρώδεις. ἡ ἀσε-
βεῖς καὶ θεομάχους διὰ τὰς Γίγαντας. ἔτω
διαβάλλει τοὺς φιλοσόφους Ἀριστοφάνης Νε-

φέλαις (851)· "ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ εἶσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;" καὶ (Ran. 845) "γηγενεῖ φουσήματι" ἀντὶ τῆ μεγάλῳ, ὥστε σεισμὸς ποιεῖν· ἀρχαία γὰρ ὑπόνοια τὸ ὑπὸ πνευμάτων κατεχομένην σείεσθαι τὴν γῆν· Ἀριστοφάνης. λέγονται καὶ γηγενεῖς οἱ τὰ γῆνα φρονοῦντες.

γηγενέτης ὁ γηγενής.

γῆδιον μικρὸν γῆ· "ὑπεδέξατο αὐτοὺς ἄγροικος πένης, γῆδιον λεπτὸν κακῶς γεωργῶν."

γῆ ζώντων ὁ προσδοκώμενος βίος, ὡς τοῦ θανάτου κεχωρισμένος καὶ ἐλευθερος λύπης. Δαβίδ (Ps. 26 13) "ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομήσαι γῆν."

γῆ θάλατταν συναναμίγνυσιν. ἐπὶ τῶν σφύδρα ὀργιζομένων ἢ παροιμία.

γῆθειν χαίρειν.

γηθοσύνη χαρὰ, καὶ γηθοσύνως μετὰ χαρῆς.

γηθόσυνοι χαίροντες, καὶ γῆθω ῥῆμα.

γηθυλλίς λάχανον πράσιν ὅμοιον, ὁ τινὲς ἀμπελόπρασον λέγουσιν.

γῆνιος ὁ φθαρτός.

γῆ κληρουχική. οἱ Ἀθηναῖοι λαμβάνοντες πολεμίαν πόλιν καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐκβάλλοντες, πολίτας ἐαυτῶν ἀποξέλλοντες κλήρω τὴν γῆν αὐτοῖς διένειμον. sch. A Nub. 203.

γῆλοφος ὁ ὑψηλὸς τόπος.

γῆμας ὁ ἀνὴρ. καὶ γῆμω αἰτιατική.

γῆμ' ἐπῆρε γῆμαι ἀνέπεισε. κυρίως δὲ τὸ ἐπῆρεν ἀντὶ τοῦ ἐχαύνωσε καὶ ἀνεκούφισεν, ἐπαγγελλομένη προῖκα μεγάλῃν εἰσοίσειν τὴν γυναῖκα, οἰκουρὸν φάσκουσα εἶναι, μὴ οὕτως ἐχούσης. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (42) "ἦτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα."

γῆν ἰλλομένην (Plat. Tim. p. 403) συγκεκλεισμένην καὶ περιειλημμένην· ἰλλάδες γὰρ οἱ δεσμοί.

Γῆπαιδες ὄνομα ἔθνους.

γῆπειδον τὸ χωρίον, ὥσπερ καὶ οἰκόπεδον τὸ γῆ καὶ οἰκήμασιν ὑπαρτιζόμενον. Harp.

γηραιός παλαιός, προβεβηκώς. "ὁ δὲ γηραιός τε ὢν ἦδη καὶ ἐκ πλείεσσι ἄμφω τῷ πόδε πεπηρωμένος καὶ οἶος μὴ ἐφ' ἵππου ὀχεῖσθαι, ὅμως ὥσπερ τις νεανίας ῥωμαλεώτατος οὐκ ἀπηγόρευε πρὸς τὰς πόνας, ἀλλὰ προσέειπεν εἰς τὰς πυραυτίδας ἐφοῖτα" (Agath.

2 22).

γηραλῆα ἡ γρατα, καὶ γηραλῆος ὁ γέριον. γηραῖνα γηράσαι. καὶ παροιμία "γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος," ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἐμπειροτέρων.

Γῆρειον τόπος.

γηροβοσκῶ γηροτροφῶ. Σοφοκλῆς (Aι. 570) "ὅπως γένηται γηροβοσκὸς εἰσαί, μέχρ' ἂν μυχοὺς κίχῃσι τοῦ κάτω θιτοῦ."

γῆρυν φωνήν· ἐν ἐπιγρῶματι (AP 6 68) "σὺν καλὰμοις ἄγρος τε μελανδόκον, οἷσι φυλάσσει αἰὼν ἐσσομένοις γῆρυν ἀποχομένων."

Γηρυνεῖα δένδρα (Philostat. V. A. 5 5) καὶ Γηρυνεῖον νῆμα.

Γηρυνῆς ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης (Ach. 1081) "βούλει διαμύχεσθαι Γηρυνῆ τετραπύλῳ;" ἀντὶ τοῦ τετρακεφάλῳ. αἰνιττεται δὲ τὴν τοῦ Λαμάρχου περικεφαλαίαν τρεῖς λόφους ἔχουσαν, ἀπὸ τῶν περικειμένων αὐτῇ πύλων. ὃ δὲ λέγει, τοιούτων ἐστὶ βῆλαι πρὸς τινὰ ἀκαταμάχητον μάχεσθαι; ὁ γὰρ Γηρυνῆς τρικέφαλος ὢν πολλὴν ἡγῶνα παρέσχε τῷ Ἡρακλεῖ.

Γηρυνός ὄνομα κύριον.

γῆρως (Hom. A 437) ἡ φωνή.

γηρωκομεῖον. γηροτροφεῖον δέ.

γῆς ἄγαλμα. γυναῖκα πλάττουσι τὴν Ἑσίαν, οἷονεὶ τὴν γῆν, τόμπανον βασιλεύσαν, ἐπειδὴ τοὺς ἀνέμους ἡ γῆ ὑφ' ἐαυτὴν συγκλείει. Codin. orig. CP p. 15.

γῆς βύρος, ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων. καὶ ἑτέρα παροιμία "γῆς ἔντερα," ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

γῆς ὀμφαλός ὁ νεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος. (S OR 895) "εἰ γὰρ καὶ τοιαῦτα πράξεις τίμαι, τί δεῖ με χορεύειν; οὐκέτι τὸν ἄδικτον εἶμι γῆς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων." τατέξιν ἐκέτι ἄπειμι πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα, οὐδὲ πρὸς τὸν ἄχραντον καὶ σεβύσιμον καὶ ἀπροσπείλαστον αὐτοῦ νεῶν.

γῆσεια κρόμινα.

γῆτεια εἶδος βοτάνης παρειοκὸς πράσιν (sch. A Vesp. 494).

γῆτειον τὸ ἀμπελόπρασον· Ἀριστοφάνης (Ran. 637) "τύπτε τέτονον γῆτειον" (AP 7 195) "δῶρα δέ σοι γῆτειον αἰεθαλὲς ὀρθρινὸν δόσω, καὶ δροσερὰς σόμασι σχίζομένας ψευκάδας." καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης (Vesp. 495) "ἡ λαχυνόπῳλις παραβλήσασά φησι· θάτερον· εἰπέ

φι, γήκειον αἰτεῖς; πότερον ἐπὶ τυραννίδι;" ἔτι ἐν τῷ βασιλείᾳ.

Γῶν ποταμός.

γιῶραι ἐπίμικτοι, τηρεται τόπων.

γίγαντις τὰ τῶν Γιγάντων φρονεῖ. Πι-
σώης (Heracl. 1 30) περὶ Χοσρόε "γίγαντις
καὶ τυραννῆσαι θέλει." καὶ γίγαντιον
ὄνομα τὸ μέγα. καὶ γίγαντολέτεια ἡ
τοῦ Γίγαντος ὁλοῦσα, καὶ γίγαντολέτης
ὁμοίως θηλωνῶς, καὶ γίγαντολέτωρ.

γίγαντώδης· "ἐδόκει γὰρ τὸ τε σῶμα
γίγαντώδης εἶναι καὶ τὸν θυμὸν θηριώδης,
καὶ ἐς ἀγρίοιαν τῶν συλληγευνόντων ἀπάν-
των πολυπλοκώτερος."

γίγαντα τῶν σαφυλῶν ὁ καρπός. Ἀρι-
σοφάνης (Pac. 635) "ὦν ἄνευ γιγάντων καὶ
φιλῶν τὰς ἰσχυράς;" οἱ γὰρ ἀγροῖκοι κό-
πιοντες τὰ γίγαντα μετὰ τῶν ἰσχυδῶν ἤσθιον.

Γίγας Γίγιδος ὄνομα κύριον. Plutarch.
Aph. 19.

γίγλισμός, κιχλισμός, ἀπὸ χειρῶν γέ-
λως, γαργαλισμός.

γίγλαντοι ἀντιβολαὶ τινῶν ἑσυχῶν πρὸς
κοιότητος, οἷαπερ ἡ κατὰ τὸν πῆχυν πρὸς
τὸν βρυχίονα συμβολή.

γίγνω καὶ γιγνόμενος. καὶ "γίνομαι
σοι Μωυσῆς" δοτικῇ.

Γιέξῃ ὄνομα κύριον. Regg. 4 4.

γίνεται ἐπὶ τοῦ τελειοῦται, διὰ τοῦ ι,
ἐπὶ δὲ τοῦ γεννᾶται διὰ διφθόγγου.

τὰ δὲ γινόμενα κατὰ τρεῖς τρόπους γί-
νεται, κατ' οἰκονομίαν, κατ' εὐδοκίαν, κατὰ
συχώρησιν.

γινώσκω, αἰτιατικῇ, γνωρίζω· "ἤδη γάρ
σε γινώσκω, καὶ ὧν εἶπας ἀκούσασα καὶ τὴν
ὑψιν ἰδοῦσα."

Γίσχαλα ὄνομα τόπον.

Γιώρας ὄνομα κύριον.

γλάγος (Hom. B 471) γάλα. καὶ γλαγε-
ρῶν ἀντὶ τοῦ λευκῶν· ἐν ἐπιγράμμασι (AP
6 104) "ἄρκυν τε γλαγερῶν λαιμοπέδων γε-
ράνων."

γλάμων ὁ λημῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ
δύγρους αὐτοὺς ἔχων, ὡς Χάρων. sch. A
Ran. 595.

γλάμων ὁ ἀκάθαρτος. καὶ Σοφοκλῆς
ἐπὶ ὄρνέον "τοῦς γλαμινροὺς κατὰ φορβάν."
Ἀριστοφάνης Βατράχοις (395) "ἄρχεθήμεος
ὁ γλάμων."

γλάνις εἶδος ἰχθύος. καὶ χρησμολόγος,

Βάκιδος ἀδελφός. sch. A Eq. 1000.

γλαῦκα εἰς Ἀθήνας, ἐπὶ τῶν ἀρχή-
σας ἐμπορίας ἀγόντων, ἐπειδὴ τὸ ζῶον τῶτο
σφόδρα ἐπιχωριάζει ταῖς Ἀθήναις. καὶ
γλαύκειον ὄρν.

γλευκός, λευκός, κυάνεος. Γλαῦκος δὲ
ὄνομα κύριον, γένος Καρύσιος, πύκτης καὶ
Ὀλυμπιάδι στεφανωθείς, καὶ Πύθια τρίς,
Ἰσθμίου δεκάκις, γενναῖος ὅλην τῷ σώματι.

Γλαῦκος Καρύσιος. τούτου γῆν ἐργαζο-
μένον ἐπειδὴ συνέβη τὴν ἑνὶν ἐκ τῶ ἀρότρων
πεσεῖν, καθήρμοσε τῇ χειρὶ ἀντὶ σφύρας.
ἰδὼν δὲ τὸ ποιηθὲν ὁ πατὴρ ἤγαγεν αὐτὸν
εἰς Ὀλυμπίαν πύκτευσοντα. ὁ δὲ αἰτεῖ ἔκ-
περίως ἔχων ἐπιτρονέσκετο ὑπὸ τῶν ἀνταγ-
νιστῶν, καὶ ἀπαγορεύειν ἐμελλεν ὑπὸ τῶν πλη-
γῶν. φασὶ δὲ τὸν πατέρα βοηθεῖν "παῖε τὴν
ἐπ' ἀρότρων." ὁ δὲ βιαίτερον ἐπενεγκὼν πρὸς
τὸν ἀνταγωνιζόμενον ἔχε τὴν νίκην. σκιαμα-
χοῦντος δὲ ὁ ἀνδριάς παρέχεται σχῆμα, ὅτι
ὁ Γλαῦκος ἦν ἐπιτηδεύτατος χειρονομεῖν.
Pausan. 6 10.

γλαῦξ ἵπταται. ἡ πτήσις τῆς γλαυκός
εἰς νίκης σύμβολον ἐλογίζετο. καὶ ἑτέρα πα-
ροιμία "γλαῦκες Λαυριωτικαί," ἐπὶ τῶν
πολλὰ χρήματα ἔχόντων, παρ' ὅσον ἐν Λαι-
ρίῳ τῆς Ἀττικῆς γίνονται χρύσεια μέταλλα,
ἐνεχάραιστον δὲ γλαῦκας ἐν τοῖς χρυσοῖς νο-
μίσμασι. καὶ ἑτέρα παροιμία "Γλαῦκας τέχνη,"
ἐπὶ τῶν ῥηδίων κατεργαζομένων, ἀπὸ Γλαύ-
κων τινὸς Σαμίου, ὃς πρῶτος σιδήρεος κόλλη-
σιν ἐξεύρεν. λέγεται δὲ ἡ γλαῦξ χαλκίς. sch.
A Eq. 1091.

γλαφυρόν ἡδύ, κοῖλον, βαθύ, σοφόν,
ἐμπειρόν, ἀκριβές, λαμπρόν.

γλεῦκος τὸ ἀποσάλαγμα τῆς σαφυλῆς,
πρὶν πατηθῇ. καὶ ἡ τραχυδία φησὶ περὶ
Αἴαντος (966) "ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν ἡ κεί-
νοις γλευκός."

γλήνεα (Hom. Ω 192) ἀξιοθέατα.

γλήνη κόρη ὀφθαλμοῦ, ἡ ὄρη, παρὰ τὸ
ὄρν. γλίνη δὲ ὁ ῥύπος, διὰ τοῦ ι.

γληχὼ θηλωνῶς Ἀττικοὶ τὴν ὀρίανον.
οἱ δὲ βληχὼ φασί. λέγεται δὲ καὶ γλήχων
γλήχωνος. Γλίχων δὲ ὄνομα κύριον, διὰ
τοῦ ι.

γλίσχραντι λογεξεπιτρίπτου. ἐκ τῆ
γλίσχρου καὶ ἀντιλογίαν ἔχοντος καὶ ἐπι-
τρίπτου σύγκειται, ὅλον τοῦ δυναμένου ἐπιτρί-
ψαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1004) "οὐδ' ἐλ-

κόμενος περί πραγματίου γλισχραντιλογεζεπιτρίπτου."

γλίσχρον τὸ λαίμαργον καὶ ἡδύ, ἢ κολῶδες. καὶ γλίσχρος φειδωλός, σκνιφός, πάνυ ῥυπαρός. "ἀλλ' ἐγὼ τις ἄρα δυσυπάλλακτος ἦν ἀπὸ τῶν τοιούτων, καὶ γλίσχρως ἔτι εἰρόμην τῆς αὐτῆς ἀληθείας, ὥτε ὡς ἀληθῶς ὄναρ πλουτήσας." "κατέβη ἐκ χωρίων γλίσχρων καὶ μηδ' ἐν εἰρήνῃ τρέφειν ἱκανῶν ὄντων," τουτέστι τροφῆς σπανιζόντων.

ὅτι τὸ γλίσχρον ἐπὶ δυσευχία ἔλεγον οἱ Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ (192) "ὦ γλίσχρων, ὁρᾷς ὡς οὐκέτ' εἶναι σοι δοκῶ μιαιρώτατος," ἀντὶ τοῦ ὧ ἐπιθυμητά, παρὰ τὸ γλίχεσθαι. πρὸς Ἑρμῆν ὁ λόγος. καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ (485) "ἔλκεσιν δ' ὅμως γλισχροτάτα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια." καὶ Ἀρριανός "τὰ ἐπιτήδεια γλίσχρως τῇ σρατιᾷ ἐπορίζοντο" ἀντὶ τοῦ φειδομένως.

γλίσχρος ταπεινός, κόλαξ· "γενοῦ γλίσχρος, προσαιτῶν λιπαρῶν τ' Εὐριπίδην" (A. Ach. 427). καὶ γλίσχρων ὁ ἐπιθυμητής, παρὰ τὸ γλίχεσθαι. καὶ γλίσχρως ὀλισθηρῶς.

γλίχεται λίαν ἔχεται, ἐπιθυμεῖ. καὶ γλίσχόμενος ἐπιθυμῶν. κατ' αἰτιατικὴν δέ· "καὶ ταῦτα ἦν ἃ ἐγλίχετο."

γλοιός. τὸ αὐτὸ δηλοῖ τῷ μάσθλης. εἴληπται δέ ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς βυλανείοις ἐλαίου πεπηγότος, ὅπερ τοὺς ἐπιλαμβανομένους διολισθάνειν πέφυκε. τοιοῦτος οὖν καὶ οὗτος εὐχεται γενέσθαι τῆς τρόπης, ἢ ὥσπερ διολισθάνειν καὶ φεύγειν δύνηται τοὺς δανειζάς. καὶ μέχρι διεῦρο δέ τοὺς τῇ γνώμῃ σκάζοντας καὶ μηδὲν σαθερὸν φρονούντας, καὶ ἄλλα μὲν ἐπαγγελιομένους ἄλλα δὲ φρονούντας καὶ πράσσοντας, διὰ τὸ τῆς γνώμης ὀλισθηρὸν καὶ ἄπιστον γλοιοὺς καλεῖμεν. ἄλλως. ἐπὶ τοῦ μισροῦ καὶ ῥυπαροῦ καὶ μικρολόγου παραλαμβάνεται· καὶ γὰρ ὁ ῥυπαρὸς διὰ τὴν ἄσκησιν σύγγενός πῶς ἐστὶ τῷ γλοιῷ. ἐπὶ δὲ τὸ ἦθος μετενεχθὲν τὸν μοχθηρὸν δηλοῖ ἢ ὀλισθηρὸν καὶ εὐμετάβολον. sch. A. Nuh. 448.

γλοιώδης ὁ ῥυπαρός.

γλουτόν τὸ σφαίρωμα τῆς κοτύλης.

γλυκεῖ' ὁ πάρα φύλακος ἐκλεισιπότης", ἐπὶ τῶν ἄνευ μόχθου τὰ ἀλλότρια καρπομένων.

Γλυκέρα ἑταῖρα τις.

γλυκίδιον τὸ γλυκύ. καὶ γλύκειον τὸ γλυκύτερον.

γλυκυδερκής ἡδὺς ἐν τῷ ὁρᾶν.

γλυκύθυμος ἀπαλόθυμος.

γλυκὸ μέλι καὶ πνιξάτω. Τερπάνδρου ἄδοντος καὶ κεχρηότος πρὸς τὴν ψῆν, ἐμβαλὼν τις εἰς τὸν φάρυγγα σῦκον ἀπέπνιξε. cf. AP 9 488.

γλυκὺς ἀγκών. οὐ κατ' ἐναντίωσιν ἢ παροιμία, ἀλλὰ βουλούμενος εἰπεῖν "ὦ γλυκέα ἡθῆ." ἐστὶ δὲ παροιμία, ὡς ἐπιφωνοῦμεν. οὕτως ἐχρήσατο Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Φάωνι· γέρων δ' αὐτῷ ὑπόκειται ἐρῶν ἀλητηρίδος· "ὦ χρυσοῦν ἀνάδημα, ὦ τοῖσιν ἡμοῖς τρυφεροῖσι τρόποις, ὦ γλυκὺς ἀγκών." ὡς εἴ τις λέγοι ὦ γλυκὺς πῆχυς.

γλυκὺς ἀπείρω πόλεμος, ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἀπειρίας πρὸς τὰ ἐπικίνδυνα προθυμμένων.

γλυπτὸν παρὰ τῷ Λαβιδ τὸ εἶδωλον.

γλυφεῖον ἐκ τοῦ γλύφω.

γλυφίδας τὰς χηλὰς τῆς ἀκίδος, αἱς τὴν νευρὰν προσάγομεν, παρὰ τὸ ἐγγεγλύφθαι, ὃ ἔστι κεκοιλάνθαι.

Γλῶνυς ὄνομα κύριον.

γλωσσαλγία (Eurip. Med. 525) ἀργολογία.

γλῶσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν. νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξῶν ὁρῶ βροτοῖς γλῶσσαν οὐχὶ τᾶρ' εἰς πάνθ' ἡγουμένην" (S. Philoct. 96). οὕτω γραπτέον· "ἔσθλῃ πατρὸς παῖ, καυτὸς ὢν νέος ποτὲ γλῶσσαν μὲν ἀργόν" καὶ τὰ ἐξῆς.

γλῶσσα ποῖ πορεύῃ; πόλιν ἀνορθώσασα καὶ πόλιν κατασφύρσασα; ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων. γλώσσαργον ἡθὺς ἀντὶ τοῦ ταχὺ καὶ σωμαύλον.

γλῶσσα ταμείου, ἣν ἔσχε Κυρῖνος ὁ σοφιστὴς ἐκ βασιλείας (Philostrat. V. S. 2 29). "ὃ δὲ Φῆσος ὁ ἀνδύπαιτος πέμπεται ἐς Ἀσίαν, ὃς τὴν βασιλικὴν γλῶσσαν ἐπεπίσειντο." ἡμαρτε περὶ τῆς χρόνης Ὑάλεντος. cf. v. Φῆσος.

γλωσσηματικά εἶδος διαλέκτου.

γλώσση σὸ δεινός. ἄνθρωπος δ' ἐδέν' οἶδ' ἐγὼ δίκαιον, ὅστις ἐξ ἁπαντος εὐ λέγει" (S. OC 806), οἷον βουλούμενος ἐκ παντὸς δοκεῖν δίκαια λέγειν.

γλωσσόκομον θήκη λειψάνων ξυλή (Eunap. p. 110 Nieb.).

γλῶττα. ὅτι αὐτὴ ὑπὸ μὲν τῶν πλειόνων χυμῶν ὑγραίνεται, ὑπ' ἐνίων δὲ καὶ ξηροτέρα γίνεται, ὡς ὑπὸ πεπέρους καὶ ταρίχου καὶ μωρίων ἄλλων καίτοι γευσῶν ὄντων ξηραίνεται, οὐχ ὡς ἐγγύμων, ἀλλὰ διὰ τινι ἀπτήν ποιότητα, οἷον ξηρότητα ἢ θερμότητα. οὐδὲ γὰρ ὁ ξηρὸς ἄρτος ξηραίνει, ἢ εἰ τύχῃ τρωγῶν καὶ τὰ ὅμοια· ἀλλὰ τῷ ξηρὰ εἶναι ἢ θερμὰ ἐξικμάζει τὴν ἐν τῇ γλῶττι ὑγρότητα. Philopon. in 2 de anima, M 7.

σημεῖον δὲ τοῦ δεῖν τὴν γλῶτταν δυνάμει μὲν ὑγρὰν εἶναι ἐνεργείᾳ δὲ ὅ· ὅσοι τὴν γλῶτταν ἀμέτρως ἢ ξηρὰν ἔχουσιν ἢ ὑγρὰν, οἷτοι οὐκ ἀντιλαμβάνονται τῶν γευσῶν. καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀντιλαμβάνεται ἡ λίσαν ὑγρὰ γλῶττα τῶν χυμῶν, διότι ἢ ἐν αὐτῇ ὑγρότης ἐγγυμος οὖσα, καὶ πρώτη αὐτῇ προσβάλλουσα, γίνεται γλῶττης ἀφή, αὐτῇ ἐαυτῆς ἀντιληψιν παρέχουσα, καὶ ταύτῃ οὐκ ἔσσα ἀντιλαβέσθαι τῆς ἔξωθεν. σημεῖον δὲ τούτου, ὅτι οἱ προγευσάμενοι ἄλλου χυμοῦ, καὶ μάλιστα σφοδροτέρου, οὐκέτι τῶν δευτέρων ὁμοίως αἰσθάνονται.

ὅτι τὴν γλῶτταν ἐποίησεν ἡ φύσις πρὸς δύο ἔργα, ὧν τὸ μὲν εἰς τὸ εἶναι συμβάλλεται τοῖς ἔχουσιν, ὅπερ ἐστὶν ἡ γεῦσις καὶ κρίσις ἢ περὶ τοὺς χυμούς, τὸ δὲ εἰς τὸ εἶναι, οἷον πρὸς τὴν διάλεκτον. οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ἀναπνοῆς δύο ἐποίησεν ἔργα, τὸ μὲν πρῶτον πρὸς τὸ εἶναι (πρὸς γὰρ τὴν τῷ ἐντὸς θερμοῦ κατάψυξιν συμβάλλεται, ὅπερ ἐστὶν ἀναγκαῖον ἔργον τῆς φύσεως, καὶ διαμονῆς αἰτίον), τὸ δὲ λοιπὸν πρὸς τὸ εἶναι, οἷον διάλεκτον. τῆς δὲ φωνῆς ὕλη ὁ ἐκπνεόμενος ἀήρ, ποιητικὸν δὲ αἰτίον φύσις, ὀργανικὸν δὲ τραχεῖα ἀρτηρία· οἷον γὰρ αὐλὸς ἐστίν. ἀμέλει οἱ μὲν νέοι εὐφρονότεροί εἰσιν ὡς λείαν ἔχοντες αὐτὴν, οἱ δὲ γέροντες κακοφρονότεροι ὡς τραχυτέραν αὐτὴν ἔχοντες. τελικὸν δὲ ἡ σημασία· τέλος γὰρ τῷ ζῳῷ τῆς φωνῆς τὸ σημαίνειν δι' αὐτῆς τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις. τῆς διαλέκτου ὕλη μὲν ἡ φωνή, ποιητικὸν δὲ αἰτίον ἡ λογικὴ ψυχὴ, ὀργανικὸν δὲ γλῶττα καὶ ὑπερώϊα καὶ ὀδόντες, τελικὸν δὲ ἡ σημασία τῶν νοημάτων. ὄργανον δὲ τῆς φωνῆς ὁ φάρυγξ. idem M 1.

ὅτι τῶν πτηνῶν ὅσα παραπλησίαν ἔχει τὴν γλῶτταν καὶ τὴν τῶν γενύων διάθασιν τὰς τῶν ἀνθρώπων, δύναται μιμεῖσθαι διάλεκτον, οἷον κίτται καὶ ψιττακοὶ καὶ τὰ

ὅμοια. id. M.

γλῶττι πολεμίζων (A Nub. 418) οὐκ αὐτῇ τῇ γλῶττι πολεμῶν, ἀλλὰ τῇ γλῶττι καθάπερ ὅπλῳ χρώμενος.

γλωττοσροφεῖν τὴν γλῶτταν σρέφειν καὶ ποικίλον ἐν τῷ λέγειν καθεστηκέναι· ἢ ἐκσρέφειν τὰ πράγματα καὶ εὐπορεῖν ἐν τῷ λέγειν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (791) "ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθῶν γλωττοσροφεῖν."

γλωχίνας γωνίας (Agath. 5 22) "ἐπὶ τὴν ἐνδον παρατεινομένην τῆς θαλάσσης γλωχίνα ὡς εἰς ἐνέδραν καθορμίσας τὰς ἐπακτρίδας ἐνέκρυψε." (AP 6 334) "καὶ σὺ τετράγλωχιν μηλοσσοῦ, Μαιάδος Ἐρμῆ, ὅς τε τὸν αἰγιόβταν, Πάν, κατέχεις σκόπελον." Γνάθαινα ὄνομα κύριον, καὶ Γναθαίνιον.

γνάθους (A Vesp. 940) "ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης· ἀπόπληκτος ἐγένετο τὰς γνάθους."

Γναθωνίδης πατρωνυμικόν.

γναμπτή ἡ καμπτή.

γνάφαλοι· "ἔδοξέ τις ἐν τῇ τύλῃ πυροὺς ἔχειν ἀντὶ γναφάλων," πτῖλων τῶν ὑπὸ γνάθοις κειμένων (Artemid. 5 8).

γναφεύς κοινῶς διὰ τοῦ γ, ἀττικῶς δὲ διὰ τοῦ κ. κνάφος δὲ ἐστὶν ἀκανθῶδές τι, ὃ ξύουσι τὰ ἱμάτια, παρὰ τὸ κνώ, ὃ ἐστὶ ξύω. sch. A Plut. 166.

γνόγτες γνωρίσαντες.

γνόφος σκότος βαθύ.

γνύξ ἐπὶ γόνατα.

γνώθι σαυτόν, ἀπόφθεγμα Χίλωνος. α τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ ὅ εἰσι κομπαζόντων.

γνώθι σαυτόν, καὶ "τὸ νόμισμα παρα-δ χάριζον," παραγγέλματα Πυθικά. τουτέστι τῆς τῶν πολλῶν δόξης ὑπερόρα, καὶ παρα-χάραττε μὴ τὴν ἀλήθειαν ἀλλὰ τὸ νόμισμα.

γνώμα. "ὀλίγον ἐξωτέρω τῆς σφατηγίδος σκηνῆς χωρίον τι ὥσπερ ἀγορὰ ἀπεδέδεικτο, ὃ δὴ γνώμα προσηγορεύετο. ἐκεῖσε δὲ αἱ πρεσβεῖαι καὶ αἱ ἀγγελίαι καὶ ὅλα ἐγίνοντο."

γνωματεύων διακρίνων, διαγινώσκων ἀκριβῶς. ἢ γνωματεύω τὸ βουλευόμαι· "ἔτετρα διαλεγόμενοι ἔτετρα γνωματεύουσι." Menand. Exc. leg. p. 285.

γνώμη ἡ συνείδησις.

- ... καὶ σκέψις, ποιά τις διάθεσις. καὶ
... ὁ συντετός. λέγεται δὲ καὶ γνώμων
... μηχανικόν; καὶ δὴ καὶ τι σχῆμα
... μαιτρικόν, καὶ διοπτρικοῦ ὀργάνου μέρος,
καὶ ὅθι καὶ ἀστρονομικῶς. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν τοῖς
... ὀργάνοις μάλιστα λαμβανόμενον.
- α γνώμη ἡ βουλή καὶ ἡ προαίρεσις. "ὅτι
... θεία μὲν ἡ γνώμη περιόντι, εἰς θεοὺς δὲ ἡ
... μεταχώρησις" Ἀρριανός. γνώμη καὶ τὸ
... σκέμμα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (170) "πρώτην
... δὲ γε γνώμην μεγάλην ἀφῆρθέη ὑπ' ἀσκα-
... λαβώτου." καὶ τὴν δημιουργίαν ὁ αὐτός (431).
"ἀπὸ τσουδὶ ἐν τῷ δῆμῳ γνώμης οὐδεὶς νι-
... κῆσει πλεονας ἢ σὺ."
- α γνώμη. παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἴαντι μι-
... σισοφόρῳ (52) "γνώμης βαλοῦσα τῆς ἀνιχέ-
... σου χαρῆς ἐπ' ὅμμασι." χαρὰν φησι τὴν ἐπὶ
... τῷ δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας ἀνῆρησθαι. ταύτης
... οὖν τῆς χαρᾶς ἀπειρῶσα, δυσφόρους γνώμης
... ἐμβαλοῦσα τοῖς ὅμμασιν. οὐκ ἐκλεψύ φησι
... τὴν ὄψιν ὥς μὴ ὁρᾶν, ἀλλ' ἐπ' αὐτῇ δύσ-
... φορον γνώμην ἐπέβαλον ὥς οἰεσθαι ἰδεῖν τὰ
... μὴ ὄντα. τοῦτο δὲ οὐ τῶν ὀφθαλμῶν ἀμάρ-
... τημα, ἀλλὰ πολὺ πρότερον τῆς διανοίας.
- γνώμην ἐμὴν (A Eccl. 349) ἀντὶ τῆς κατὰ
... τὴν ἐμὴν γνώμην καὶ οἴησιν.
- γνώμην ἐμοί (κα ἐμὴν) ὥς ἐμοὶ δοκεῖ.
γνωμίδιον τὸ μικρὸν ἐνθύμημα.
- γνωμίδοτῳ γνώμην δίδωμι.
- γνώμονα ἔλεγον τὸν βαλλόμενον ὀδόντα
... τῷ ὄντι, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον. τὸν δὲ
... αὐτὸν καὶ κατηρενκότα ἔλεγον. cf. v. ἀβο-
... λήτωρ.
- γνωμοτυπικῶς γνωμολογικῶς.
- γνώμων τὸ ἐν τοῖς ἡλιοτροπίοις πηγνύ-
... μενον. ὅπερ ἐφεῦρεν Ἀναξίμανδρος, καὶ ἐξη-
... σεν ἐπὶ τῶν σκιοθήρων. Diog. L. 2 1.
- α γνωρίζω δοτικῇ. αἰτιατικῇ δὲ "ἵνα μὴ
... τι ἄλλο ἢ ἐξ ὧν εὐεργετεῖ γνωρίσῃς θεόν."
- β γνωρίζω γινώσκω, ἰσορῶ. "εἰ γὰρ ἐγώ
... σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς πα-
... ρομίας, τὸ σὺν ὄντι δηγούμενος" (Plato
... RP 8 p. 564: cf. v. ταῦτ' ἐπέπονθα).
- γνωρίζω φοιτηταί. "Πυθαγόρας ὁ Σά-
... μιος γνωρίμους ἔσχε πλείον ἢ ἑξακοσίους."
- γνωριμώτερον. τοῦτο διχῶς λέγεται,
... ἢ ἀπλῶς, οἷον τὸ πρότερον τοῦ ὕστερον, ἢ
... ἡμῖν δ' ἐστὶ τῇ φύσει ἔσχατον, τετάρτ' τὸ σύν-
... θετον.
- γνωσιμαχῆσαι μετανοῆσαι, μεταγνώ-

- ... ναι τὸ δίκαιον καὶ πρόπον. ἢ τὸ γινῶναι τὴν
... αὐτῷ ἀσθένειαν καὶ τῶν ἐναντίων τὴν ἰσχύον.
- "οὐκοῦν οἱ πλείους ἐγνωσιμάχουν καὶ μετε-
... βάλλοντο" (cf. v. ἀναφρονήσαντες). Ἀρριανός
... "εἰ" πρὸς Χοσρόης γνωσιμαχῆσας ἐποδύσεται
... τοῖς ἐκ Ῥωμαίων ξὺν δίκῃ ἀξιουμένοις." cf.
... v. ἀπεύρατον.
- γνώσις. ὅτι πάντων ἡ γνώσις ἡ ὁμοιό-
... τητι τινὶ καὶ ταυτότητι γίνεται, ἢ ἀνομοιό-
... τητι καὶ ἐτερότητι. τὸ γὰρ λευκὸν καὶ τῇ τῷ
... λευκοῦ παρωθέσει γνωρίζομεν, διότι ὅμοιον,
... καὶ τῇ τῷ μέλανος. τὸ γὰρ ἐναντίον τῷ μέ-
... λανι λευκόν. καὶ τὴν γε φύσιν τῷ ταυτῷ καὶ
... τοῦ ἐτέρου ἐν τῇ συστάσει ταύτης μεμιχθαι
... φασί.
- γνώσις ἀντὶ τῷ κρίσει, ὡς Δημοσθένους
... ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογέτορος (α 28).
- γνώσις. Ἀρριανός ἐν Παρθικοῖς "περὶ
... Παρθυμασίρου δὲ οὐχ' Ἀξιδάρε ἐλθὶν ἄλλὰ
... τὴν αὐτοῦ γνώσιν, ὅτι πρῶτος παραβαίνων
... τὰ ξυγκείμενα ἔτυχε τῆς δίκης" ἀντὶ τῷ τῇ
... αἰτίᾳ, τὴν ἀφορμῇ. cf. Fronto p. 248.
- γνωσοί φίλοι.
- γνωτός ἀδελφός, καὶ γνωτὴ ἀδελφή.
Σοφοκλῆς Οἰδίπῳ "γνωτὸν ἐκ ἀγνωστῶ μοι
... προσήλθεθ' ἱμείροντες. εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι νο-
... σεῖτε πάντες. καὶ νοσοῦντες ὡς ἐγὼ ἔκ ἐξ
... ἡμῶν ὅστις ἐξ ἵππου νοσεῖ. τὸ μὲν γὰρ ἡμῶν
... ἄλλος εἰς ἐν' ἔρχεται μόνον καθ' αὐτόν, καὶ
... δὲν ἄλλον. ἢ δ' ἐμὴ ψυχὴ πόλιν τε καὶ μέ-
... καὶ σ' ὁμοῦ εἵνει." καὶ ἐν ἐπηρώματι (AP
... 6 12) "γνωτῶν τρισσατίων ἐκ τρισσατίης Μῆνα
... θήρης δέγνυσσιν Πάν."
- γογγύλον ερογγύλον. καὶ γογγυλίζει
... ἀντὶ τοῦ μετασφάττει. Ἀριστοφάνης (Pac. 28)
... "ὥσπερ γυναικὶ γογγύλῃ μεμαγμένην." αἶ
... γὰρ γυναῖκες ἵνα μὴ δοκοῖεν πολυφάγοι εἶ-
... ναι, ὀλγοφάγους δόξαν ἐμυλάνουσι, ερογγύ-
... λας ποιοῦσαι τὰς μάζας.
- Γοδολίας ὄνομα κύριον. καὶ μήν.
- γοερόν θρηνώδες, λυπηρόν, κατανυκτι-
... κόν. καὶ "γοεροῖο γόδιο."
- γότης γότητος κόλαξ, περιέργος, πλάνης,
... ἀπατεών.
- γοητεία μαγεία.
- γοητεία μαγεία καὶ φαρμακεία διαφέ-
... ρει. ἅπερ ἐφεῦρον Μῆδοι καὶ Πέρσαι. μα-
... γεία μὲν οὖν ἐστὶν ἐπὶ κλησίαις δαιμόνων ἀγα-
... θοποιῶν δῆθεν πρὸς ἀγαθοῦ τινὸς σύστασιν,
... ὥσπερ τὰ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυνάρεως θε-

επίσημα, γοητεία δὲ ἐπὶ τῷ ἀνέγειν νεκρὸν δι' ἐπικλήσεως· ὅθεν εἴρηται ἀπὸ τῶν γόνων καὶ τῶν θρηγῶν τῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένων· φαριμακία δέ, ὅταν διὰ τινος σκευασίας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον δοθῇ τινὶ διὰ σώματος. μαγεία δὲ καὶ ἄστρολογία ἀπὸ Μαγουσίων ἤρξατο· οἱ γάρ τοι Πέρσαι Μαγῶν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζονται, καὶ Μαγασαῖοι οἱ αὐτοί. καὶ γοητεῖα αἰτιατικῇ.

Γολγοθά τόπος.

Γολιάθης. οὗτος Παλαιστίνος ἦν ἀνὴρ πεμμεγέδευτος, πηχῶν τεσσάρων καὶ σπιθαμῆς, ὅπλα τῇ φύσει τοῦ σώματος ἀνυλόντα περικείμενος. Joseph. A. I. 6 9.

Γολόη ὄνομα τόπου.

γομόρ εἶδος μέτρον Ἑβραϊκῷ.

Γόμορα τόπος τῶν Σοδόμων.

γομφιασμός ὁ συγκλασμός.

γομφίαις ὀδόντας, κλειδώσεις. καὶ γομφίοδοντα χαλινά, ἐν ἐπιγρύμματι (AR 6 233), τὰ εἰς τοὺς γομφίους κτυποῦντα, τελεῖ τὰς σιαγόνδας.

γιομφίαις τὰς προσθίας ὀδόντας. (Babr. 92 8) "ὁ δ' ὠχρήσας γιομφίους τε συγκρέσας μὴ μοι χαρίζαν φησί."

γόμοφοι μύλοι, σφῆνες, δεσμά, ἄρθρα, σύνδεσμοι ὀδόντων.

γομποπαγῇ ῥήματα ἀντὶ τοῦ ἀκριβέστα, πολυσύνδετα. περὶ Αἰσχύλου Ἀριστοφάνους (Ran. 843).

γοητεία ἡ γέννησις.

γονεῦσιν ἀπειθεῖς τοὺς καὶ μέχρι γόνων ἀγνώμονας παρὰ τῷ ὑποσώλῳ (ad Rom. 1 30).

γονοορρυής ὁ ροσῶν. cf. Herodian. Epimer. p. 16.

γόνυ γόνυος.

γονυκλινής ἐπὶ γόνυ πσιών. "τὴν τε γυναικα τοῦ βαρβάρου γονυκλινῆς ὣν ἐθεράπευσεν."

γόνυ κνήμης ἔγγιον, ἐπὶ τῶν ἐαυτὰς μᾶλλον ἐτέρων ἀγαπώντων. ἔνιοι δὲ ἐπὶ τῶν ὀφειλόντων παρέχειν τοῖς προσήκουσιν, ἐπεὶ ἡγυῖον τὸ γόνυ.

γονυπετῆσαι προσκυνῆσαι.

γονύων γονάτων. Ξενοφῶν (Anab. 4 5 26) "ἐτῆσαν δὲ καὶ κύλαμοι γόνατα οὐκ ἔχοντες".

γόον θρηγῶν.

Γόρβορα τόπος τις.

γόργεια παρὰ Δωριεῦσι τὰ τῶν ὑποκριτῶν προσωπεῖα, τῶν ἀπὸ τῆς σκητῆς τραγωδῶν.

Γοργίας Χαρμαντίδα Λεοντίνος ῥήτωρ, μαθητὴς Ἐμπεδοκλέους, διδύσκαλος Πώλον Ἀκραγυντίνου καὶ Περικλέους καὶ Ἰσοκράτους καὶ Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἐλαίτη, ὃς αὐτοῦ καὶ τὴν σχολὴν διεδέξατο· ἀδελφὸς δὲ ἦν τοῦ ἱατροῦ Ἡροδίκου. Πορφύριος δὲ αὐτὸν ἐπὶ τῆς π' ὀλυμπιάδος τίθησιν· ἀλλὰ χρὴ νοεῖν πρῆσβυτερον αὐτὸν εἶναι. οὗτος πρῶτος τῷ ῥητορικῷ εἶδει τῆς παιδείας δύναμιν τε φρουρικὴν καὶ τέχνην ἔδωκε, τροπαῖς τε καὶ μεταφοραῖς καὶ ἀλληγορίαις καὶ ὑπαυλαγαῖς καὶ καταχρήσεσι καὶ ὑπερβύσεισι καὶ ἀναδιπλώσεισι καὶ ἐπαναλήψεσι καὶ ἀποστροφαῖς καὶ παρισώσεσιν ἐχρήσατο. ἔπραττε δὲ τῶν μαθητῶν ἔκασον μινῶς ρ'. ἐβίω δὲ ἔτη ρθ', καὶ συνεγράψατο πολλὰ.

γοργολόφα (AR. 1178) ἡ ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς Γοργῆς τὴν περικεφαλαίαν ἔχουσα, ἡ Ἀθηνᾶ.

γοργόνειον ἀντὶ τοῦ προσωπεῖον. καὶ Γοργόνη ἡ Γοργώ.

Γοργόνες τρεῖς γυναῖκες, αἱ τοσοῦτον ἔχον φοβερὰ τὰ πρόσωπα ὥς τοὺς ὀρώντας θνήσκειν· ὧν μίαν ἀνέλεῖν λοχχοδρεπάνῳ τὸν Περσέα. Nonn. in Greg. Naz. 1 76 p. 153.

Γοργόνες Τιθράσιαι (A Ran. 480). Τιθρασος ποταμὸς ἡ τόπος Αἰθῆς, ἐνθα αἱ Γοργόνες διέτριβον. ἡ ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς κακοπράγμονος. cf. v. Τιθρασος.

Γοργόνη. Ἀριστοφάνους (Ach. 1180) "καὶ Γοργὸν ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος," ὥς εἰ ἔλεγεν, οἶδημι ἐποίησεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, παρ' ὑπόνθιαν· θείων γὰρ εἰπεῖν, καὶ ἀπὸ τῆς πληγῆς κορδύλην ἐποίησεν, ἔφη Γοργόνα ἐξήγειρε. καὶ σκώπτων ὁ αὐτὸς Μόρσιμον καὶ Μελάνθιον φησί (Pac. 810) Γοργόνες, ἀντὶ τοῦ φοβεροὶ εἰς γαστριμαργίαν. καὶ Ἀλκιανός "καὶ ἐνέκειντο αὐτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ προφύροντες καὶ προσείοντες ὥς εἰπεῖν Γοργόνα, καὶ κατεσίγασαν τὴν ἄλλως πρόβαλον ὄντα καὶ ἱταμόν." λέγει δὲ περὶ Διοπείδους τοῦ Ἀθηναίου, ὃς νόμον εἰσάγει, τὸν ἀπὸ τοῦ ἄξεος ἐν Πειραιεῖ μέινοντα, τοῦτον τεθνάναι. οὗτος ἦν ὠψίσθη ποτὲ ἄκων καὶ κατέμεινεν ἐν τῷ Πειραιεῖ, καὶ αὐτὸν οἱ ἐχθροὶ εἰς δίκην ὑπάγουσι. διὰ τῆτο λέγει προσείοντες Γοργόνα.

γοργόνωτον (A Ach. 1123) περιφρασί-
κως τὴν ἀσπίδα τὴν ἔχουσαν Γοργόνα.

γοργός ἀντὶ τῷ φοβερός· "Ἀμάχιος ἐπὶ
Ἰουλιανοῦ ἠκμαζεν, ἄρχων μικρᾶς πόλεως,
"Ἕλλην γοργός." cf. v. Ἀμάχιος.

Γόργος ὁ Μεσσηνίος οὐδενὸς ἦν δεύτε-
ρος Μεσσηνίων πλούτῳ καὶ γένει, διὰ δὲ τὴν
ἄθλησιν κατὰ τὴν ἀκμὴν πάντων ἐνδοξέτα-
τος ἐγεγόνει τῶν περὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶ-
νας φιλοσφαιράντων· καὶ γὰρ κατὰ τὴν ἐπι-
φάνειαν καὶ κατὰ τὴν τοῦ λοιποῦ βίου προ-
σασίαν, ἔτι δὲ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν σεφά-
νων, οὐδενὸς ἐλείπετο τῶν καθ' αὐτόν. καὶ
μὴν ὅτε καταλύσας τὴν ἄθλησιν ἐπὶ τὸ πο-
λιτεύεσθαι καὶ τὸ πρῦτειν τὰ τῆς πατρίδος
ὥρμησε, καὶ περὶ τῆτο τὸ μέρος ἐκ ἐλάττω
δόξαν ἐφέρετο τῆς πρότερον ὑπαρχούσης αὐτῷ,
πλεῖστον μὲν ἀπέχειν δοκῶν τῆς τοῖς ἀθλη-
ταῖς παρεπομένης ἀναγωγίας, πρακτικώτατος
δὲ καὶ νοunningεστατος εἶναι νομιζόμενος περὶ
τὴν πολιτείαν. Polyb. 7 10 2.

γόργυρα τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα. οὕτως
Λείναρχος καὶ Ἡρόδοτος καὶ ἄλλοι. Harp.
γοργύρη δεσιμωτήριον ὑπόγειον. Hero-
dot. 3 145.

γοργῶπις (S Ai. 450) γοργόφθαλμος.

γοργωπὸν ἔδραν (Eur. Rhes. 8) φοβε-
ρὸν καθέδραν.

Γορδίειον πόλις. καὶ Γορδιηνός ὄνο-
μα κύριον.

γορπιαῖος μὴν ὁ σιπτέμβριος κατὰ
Μακεδόνας.

Γορτύνη πόλις, καὶ Γορτύνιος ἀπὸ
τόπου.

Γόρτυς ὄνομα νήσου.

Γοτθοί.

γουνάσσομαι λιτανεύσω, παρακαλέσω·
(AP 5 2) "οὐκέτι γουνάσσομαι τὴν βάρβαρον,
οὐδ' ἐπ' ἐμαντῷ κλαύσομαι."

γύνδας τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον γυνδίων.
γραῖα ἡ παλαιά.

Γραικοί οἱ Ἕλληνες, ἀπὸ κώμης τινός,
ἢ ἀπὸ Γραικοῦ τινός. ἐκ τῷ Γραιξ Γραικός.

γραιοσόβαι ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἀποσο-
βοῦντες τὰς γραῖδας, ὡς μὴ ἀγοράζουσιν. ἢ
γραῖσι συγκοιμώμενοι· σοβάδες γὰρ αἱ πόρ-
ναι. sch. A Pac. 812.

γραιοῦδια οἱ παρ' ἡμῖν ἐφθοὶ ὄμφακες.

γράμματα. ὅτι τὰ γράμματα Φοίνικες
ἐφεύρον πρῶτοι, ἐνθεν καὶ Φοινίκεια ἐκλή-

θησαν· καὶ τὸν Κάδμον φασὶ πρῶτον εἰς
τὴν Ἑλλάδα κομίσαι. λατρικὴν δὲ ὁ Ἄπις ὁ
Αἰγύπτιος· ὁ δὲ Ἀσκληπιδὸς ᾗξῃσε τὴν τέ-
χνην. cf. v. Ἄπις.

γραμματεῖδιον καὶ γραμματεῖον τὸ
συμβόλαιον, γραμμῆτιον δὲ τὸ μικρὸν
γράμμα. "ἐνθεν μὲν χρυσὸν τε καὶ ἄργυρον
καὶ γραμματεῖα βασιλικά, τὴν τῶν πατρι-
κίων τιμὴν δωρούμενα."

γραμματεῖον διδασκαλεῖον· "ἄτε προ-
ηγμένος ἀνελπίσως ἐκ τοῦ γραμματεῖον καὶ
τῆς τοιαύτης διαθέσεως, πολὺς ἐπέπνει."

γραμματεὺς. οὗτος πράξις μὲν ἔδε-
α μίως ἦν κύριος, ὑπανεγίνωσκε δὲ τῇ βουλῇ
καὶ τῷ δήμῳ τὰ πραττόμενα. ὁ δ' ἀντι-
γραφεὺς καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ γράφειν τὰ
παρὰ τῇ βουλῇ ὠνόμασαι.

γραμματεὺς ὁ νοτάριος. τὸν τῶν ἀποφ-
ημάτων γραμματεῖα ἀσκηρῆτις καλοῦσι τὸ
ἀξίωμα Ῥωμαῖοι (cf. Procop. Pers. 2 7). κλη-
ρωτοὶ δὲ ἦσαν, τὸν ἀριθμὸν τρεῖς, γράφον-
τες τὰ δημόσια. οὐδενὸς δὲ ἦσαν οἱ γραμ-
ματεῖς οὗτοι κύριοι ἀλλ' ἢ τοῦ γράφειν καὶ
ἀναγνῶναι.

γραμματίας ἐξουριμήσεις. Δαβὶδ (Ps.
70 16) "ὅτι οὐκ ἔγνω γραμματίας· ὅμως
εἰσελεύσομαι ἐν δυνατείᾳ κυρίου."

γραμματιστής ὁ τὰ πρῶτα σοικεῖα δι-
δάσκων. γραμματικὴ δὲ ἐστὶν ἐπιστήμη τοῦ
ἀναγινώσκειν καὶ γράφειν. (Procop. Pers. 2 6)
"ὁ δὲ ἐς γραμματισμοῦ ἐφοίτησε παρὰ Ἀν-
τιοχεύσιν." καὶ αὐθις (Io. Antioch. p. 841)
"οὐδὲ τὰ πρῶτα παρὰ τοῖς γραμματισταῖς
ἐκμεμαθηκῶς σοικεῖα." καὶ αὐθις (Procop.
Pers. 1 24) "σὺ γὰρ ἄλλο οὐδὲν ἐς γραμμα-
τισμοῦ φοιτῶν ἔμαθεν ὅτι μὴ γράμματα, καὶ
ταῦτα κακῶς, γράψαι."

γραμματοκύφων ἀντὶ τοῦ ταπεινὲ
γραμματαῖ· κυρίως γὰρ κύφων τὸ ξύλον κα-
λεῖται. Δημοσθένης (18 209) καὶ ἄλλα σκώ-
πτει τὸν Αἰσχίνην καὶ γραμματοκύφωνα, ὃν
καὶ νῦν εἶναι φησιν ὄνομα μὲν Τρόμητος,
διδασκάλου δὲ τῶν πρώτων γραμμάτων.

γραμμὴ. γραμμὴ ἐστὶν ἐπιφανείας πέρας,
ἢ μήκος ἀπλατές, τὸ μήκος μόνον ἔχον (Diog.
L. 7 135). καὶ ἡ ἀρχή, ἡ ἀφετηρία, ἡ βαλβίς·
Ἀριστοφάνης (Ach. 458) "γραμμὴ δ' αὐτῇ"
ἀντὶ τοῦ ἀρχῆ, ἀφετηρία, ἡ λεγομένη βαλ-
βίς, ἐκ μεταφορᾶς τῶν δρομέων. "πρόβαινε
νῦν ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτῇ."

γράφος.

γράφος ἡ δυσσομία τῶν τράγων. καὶ γράσων ἄνθρωπος ὁ δυσσομος. (M. Anton. 5 28) "τῷ γράσωνι μὴ ὀργίζου."

Γρατιανός. οὗτος ὡς ἐπύθετο τὴν τοῦ ὕδατος τοῦ θείου τελευτήν, αὐτίκα πρὸς τὴν ἰσάν Ρώμην διέβη, καὶ καταγνοὺς τῆς τοῦ θείου ὕδατος περὶ τοὺς χρεϊσμοὺς ἐμώτης τοὺς μὲν ὑπ' ἐκείνου ἐξαρισθέντας διὰ ταχέων ἀνεκαλεῖτο, ὕδας τε αὐτοῖς ἀποδιδόναι καὶ θεραπεύειν τὰς βλάβας, πᾶσι τε νόμον παρῆγεν ἀδεῶς καὶ ἀδελφίως ἐν ταῖς ἰδίαις ἐκκλησίαις συνάγεσθαι, μόνους δὲ τῶν ἐκκλησιῶν εἶρεσθαι Εὐνομιανούς Φωτεινιανούς Μανιχαίους. Io. Antioch. p. 846.

ὅτι ἐν τῷ περιπτύῳ ἐφιπποῖ σῆλαι ἴσαντο Γρατιανὸν καὶ Ὑλεντινιανὸν καὶ Θεοδοσίον, καὶ κυρτοῦ Φιρμιλιανοῦ πρὸς γέλωτα.

γράφος καὶ ἡ ἄνθρωπος, καὶ ὁ ἀνώτατος ἐπὶ τῷ ὑπερβεῖν τὰ ὄσπρια γινόμενος. Ἰρισοφάνης Πλούτιος (1205) "πολὺ τῶν ἄλλων γυρῶν τὰναντία αὐταὶ ποιοῦσι." ποιητικῶς δὲ γρηῖς λέγεται. "ἡ γρηῖς ἡ χειρὴν-τις, ἡ γρηῖς πόδας, πύξιν κατ' ἐσθλὴν ὕδατος παιωνίᾳ ἤλθεν ποθ' ἐρπύξασα σὸν δρυὸς ἔσλω" (AP 6 203).

γράφος ὡς τις ἵππος τὸν χαροδραῖον τάφον ἔξει, ἐπὶ τῶν ἀξίως τὰ ἔσχατα πασχόντων, παρ' ὅσον οἱ γεγηρακότες ἵπποι εἰς τὰς χαράδρας κρημνίζονται καὶ ἐμβάλλονται.

γράφος σέριφος ἡ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακῖα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀρεταίας ἀκρίδος, ἢ καλοῦσι γραῦν σερίφην καὶ μύτιν.

γράφος χορεύει, ἐπὶ τῶν παρ' ὤρων τι διαπραττομένων. ταῖς γὰρ νέαις πρέπει τὸ χορεύειν. καὶ γραῶν ὕθλοι· ἡ πυρομμία ἐπὶ τῶν μιάτην ληρούντων.

γράφος δικαστήρια, κατηγορίας.

γραφείδιον καὶ γραφεῖον.

γράφειν ἐς τὰχος. οὗτος λέγεται κατὰ διαβολὴν Προκόπιος "τὴν ἐς τὰχος γράψαν μοῖραν." cf. v. ἀρχαία.

γράφεται ἀντὶ τῷ γράφει ἡ κατηγορεῖ.

γραφεύς ὁ ζωγράφος. "ὅς τοις νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους" (A Eccl. 1031) τοιαῦτα γὰρ ἐν τοῖς μνήμασιν ἔγραφον. καὶ Δημοσθένης (25 52) γράφειν τὸ ζωγραφεῖν.

γραφὴ ζωγραφία, κατηγορία. καὶ ἡ ἐπὶ γράμματος. "ἀπορῶ, γράφω" (A Ach. 31). γράφω μὲν ἀντὶ τῷ καταγράφω ἢ ζωγραφῶ

ἐπὶ τῆς γῆς, ξύω τῷ δακτύλῳ καὶ τινι τοιούτῳ παιδιᾷ τινος. cf. v. ἀπορῶ.

γραφὴ ἡ περὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων κατηγορία καὶ περὶ ἄλλων ἀμαρτημάτων. γίνονται δὲ γραφαὶ καὶ νόμων καὶ ψηφισμάτων ἐκ ἐπιτηδείων ἐισκομίζεσθαι δοκούντων· αἵτινες γραφαὶ παρανόμων καλοῦνται.

γραφὴ δημοσίᾳ τινὸς ἐγκλήματος ὄνομα. οὐ μόνον δὲ ὅταν ψηφίσματος ἢ νόμου κατηγορηθῇ τις, παρανόμων γραφὴν ἀποφέρεισθαι καὶ γράφεσθαι λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλοις πολλοῖς δημοσίαις ἀδικήμασι. πολλὰ δὲ ἡ χρῆσις τοῖς ῥήτορσιν. Harp.

γραφὴ καὶ ἐγκλήματα κατηγορία καὶ ἐγκλήματα.

γραφὴ τε καὶ Λευκαῖος ἐ ταυτόν, ἐπὶ τῶν ἀνόμοια γραφόντων.

γράφω τὸ ἐπισέλλω, δοτικῇ. ἴσθις ὅτι τὸ γράφω πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχει καὶ τὴν σύνταξιν. καὶ εἰ μὲν γράφω σοι ἐσέ, δοκεῖ σημαίνειν τὸ ἐπισέλλω σοι· εἰ δὲ γράφω σε, σημαίνει τὸ ἐκτύπωμά σου ποιῶ, ὡς τὸ "οἱ τὰς μορφὰς γράφοντες καὶ τὰ γράμματα." εἰ δὲ γράφομαι σε, σημαίνει τὸ κατὰ σοῦ ἐγγραφὰς ποιῶ, εἰς δικαστήρια ἐκτίθεμαι, ὡς τὸ "γράφομαι σε φόνων καὶ παρανόμων ἐπὶ τοῦ Ραδαμάνθους."

γράφω κοιλᾶναι, διασκάψαι.

γράφομαι κατηγορήσω. Ἀριστοφάνης (Pac. 106) "γράφομαι Μῆδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα."

Γρηγόριος ἀδελφὸς Ἑρμείου τοῦ φιλοσόφου, ὃς ἦσαν τούναντιον ἦν τῷ Ἑρμείᾳ, ὀξύτατος μὲν εἰς ὑπερβολὴν καὶ εὐκλήτος ἐπὶ τε τὰς ζητήσεις καὶ τὰς μαθήσεις, ἄλλως δὲ οὐχ ἡσύχιος οὐδὲ γαλήνην ἐν τοῖς ἡθροῖς φέρων τινά, ἀλλὰ τι καὶ παρακεκνηκώς. ἐπεὶ δὲ Ἀθήνηθεν ἦκον εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ὕψιστον ὁ Γρηγόριος ἔαλλω τῇ νόσῳ ἐπὶ τὸ πλέον, ὥς ἐσχέρετον αὐτὸ καὶ πολλὰ παρὰλλάττον γενέσθαι τὸ ὄργανον. ἔτω φησὶ Δαμάσκιος εἰς τὴν φιλοσοφίαν ἰσορίαν. Phot. p. 341 a.

Γρηγόριος ὁ καὶ Θεόδωρος, ὁ θαυματουργός, Νεοκαισαρείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ ἐπίσκοπος, νέος κομιδῇ διὰ τὴν παιδείαν Ἑλληνικῶν τε καὶ Ῥωμαϊκῶν γραμμάτων ἀπὸ τῆς Καππαδοκίας εἰς Βηρυτὸν κάκειθεν εἰς Καισάρειαν τὴν τῆς Παλαιστίνης διέβη, ἅμα Ἀθηνοδῶρῳ ἀδελφῷ· οὗς καὶ κατὰ μέρος

εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πλῆριν εἰσάγων Ὁριγένης ζηλωτὰς ἰδίους κατέστησεν. ἐπὶ πέντε τοίνυν παρ' αὐτοῦ παιδευθέντες ἐνιαυτὸς πρὸς τὴν πατριδα ἀποπέμπονται· ἀφ' οὗ ὁ Γρηγόριος ἀποδημιῶν παρηγορικὸν εὐχαριστίας τῷ Ὁριγένη ἐγραψε λόγον, καὶ συγκαλιεσάμενος πάντας τοὺς ἐπιχωρίους, αὐτοῦ τε τοῦ Ὁριγένους πυρόντος, τοῦτον ἀνέγνω τὸν λόγον, ὅς τις ἄχρι τοῦ παρόντος ὑπάρχει. ἔγραψε δὲ καὶ μετέφρασιν εἰς τὸν ἐκκλησιαστικόν, ἐλάχισον μὲν πάνν δὲ θαυμαστὸν λόγον. καὶ ἄλλας δὲ πολλὰς καὶ ποικίλας ἐπιστολὰς καὶ λόγους συνεγράψατο, ποιήσας τε σημειῖα καὶ θαύματα ὑπὲρ ἀνθρώπων, ἥλικα ἐπίσκοπος ἐτόχανεν, ἐτελεῦτέσιν ἐπ' Αὐρηλιανοῦ. Sophronius.

• Γρηγόριος Ναζιανζοῦ ἐπίσκοπος (σαθμὸς δὲ ἐστὶν οὗτος Καππαδοκίας), ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος, ἀναγκαῖος δὲ φίλος Βασιλείου τοῦ τῆς Κιαισαρείας ἐπισκόπου τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ. οὗτος οὐ μόνον γραμματικὸς καὶ τὰ ἐς τὴν ποίησιν δεξιός, ἀλλὰ πολλῶ πλεῖον καὶ εἰς φιλοσοφίαν ἐξήσκητο καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέξιος. οὗτος ἔγραψε καταλογάδην πολλά· εἰς γὰρ τρεῖς μυριάδας εἰχων τὰ συντάγματα αὐτοῦ συνέθηκεν· ἀφ' ὧν εἰσι τὰδε, περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ ἀδελφοῦ Κιαισαρίου, ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἕτερος εἰς τὴν ἀδελφὴν Γοργονίαν, περὶ φιλοπρωχίας, ἐπαίνους τῶν Μακκαβαίων, ἐπαίνους Κυπριανοῦ, ἐπαίνους Ἀθανασίου, ἐπαίνους Ἡερωνος φιλοσόφου, κατὰ Ὑελιανοῦ τοῦ βασιλέως λόγοι β', κατὰ Εὐνομίου λόγοι β', περὶ θεολογίας α', περὶ νόσθ' λόγοι β', περὶ τῷ ἁγίου πνεύματος λόγος α', παρηγορικὸι λόγοι ι', καὶ ἕτεροι πλεῖστοι καὶ πῦσι γνώριμοι. ἠκολούθησε δὲ τῷ Πολέμιονος χαρακτῆρι τῷ Λαοδικέως τοῦ σοφιστεύσαντος ἐν Σμύρῃ, ὃς ἐλεγόνη διδάσκαλος Ἀριεΐδου τοῦ ῥήτορος. ἐγράφη δὲ ὑπὲρ καὶ ἑτέρα βίβλος δι' ἐξαμέτρων, παρθερίας καὶ γάμου καθ' ἑαυτοὺς διαλεγόμενων, καὶ εἰς ἑτέρας ὑποθέσεις ἐν παντοίοις καὶ διαφόροις μέτροις, ἅτινα συνάγονται εἰς ἐπὶν μυριάδας τρεῖς. τοῦ δὲ Γρηγορίου τοῦτου καὶ Φιλοσόργου ὁ Ἀρειανὸς ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἰσορίᾳ μνήμην πεποίηται, καὶ φησι ... Φιλοσόργος, καὶ ταῦτα Ἀρειανὸς ὡς ἔγραψεν (cf. v. Ἀπολιναρίου). ἔτι γοῦν περιῶν εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον ὁ Γρηγόριος ἐπίσκοπον κατεστήσας ἐν τῇ λαοφύῃ αὐτὸν ἐκκλησίᾳ, αὐτὸς ἐν ἁγίῳ τινὶ βίον μοναδικὸν ἀπηνέγκατο.

ἐλάσας δὲ περὶ τὰ ε ἔτη καὶ ἐπέκεινα, Θεοδοσίον τρίτον καὶ δέκτον ἔτος ἄγοντος καταλύει τὸν βίον, ἀνάξιον τοῦτο τῆς αὐτοῦ παθῶν ἀρετῆς, τὸ τῆς καθέδρας ἀποκρουσθῆναι τῆς βασιλευούσης τῶν πόλεων, καὶ προκριθῆναι μᾶλλον τοὺς φανωσιώτερους ἢ τὸν ἐπ' ἀρετῇ καὶ λαμπρότητι βίᾳ πάντων μύλλον ὑπερανέχοντι.

Γρηγόριος Νύσσης ἐπίσκοπος, ἀδελφὸς Βασιλείου τοῦ Κιαισαρείας, ἀνὴρ καὶ αὐτὸς ἐλλογιμώτατος καὶ πάσης ὑπάρχων παιδείας ἀνύπτως, προσκείμενος δὲ μᾶλλον τοῖς τῇ ῥητορικῇ χαίρουσι· καὶ γοῦν εὐδόκιμος ἐν ταύτῃ γενέσθαι καὶ λαμπρός, εἴ τις ἄλλος τῶν πάλαι ταύτῃ γεγεννημένων. οὗτος συνέταξε κατ' Εὐνομίᾳ λόγον ἐξαίρετον, καὶ τεύχος θαυμάσιον εἰς τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευὴν, ἄλλας τε πυκνὰς καὶ συνεχεῖς ὁμιλίας, εἰς τε τὰ ἄσματα τῶν ἁσμάτων καὶ εἰς τὸν ἐκκλησιαστικόν, καὶ πρὸς τὴν ἀδελφὴν Μακρινὴν μακρόν τινα καὶ περικαλλῆ περὶ ψυχῆς συνέθηκε λόγον. ἄλλα τε πολλὰ γεγραφέηκε, καὶ τὸν πολυθαύμαστον ἔπαινον τῷ πρώτῳ τῶν μαρτύρων Στεφάνου. καὶ βίον δὲ συνέταξε Γρηγορίου τῷ ἐν θαύμασι διαλάμπαντος.

Γρήνικος ποταμός.

γρῆς ἀνακροτέουσα πολλὴν κοριορτὸν ἐγείρει, ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πρᾶγματα κινούντων.

Γρίος ὄνομα κύριον.

γριεὺς ἰχθύων θηρευτής· (ΑΡ 6 28) "γριεὺς, Ἐριούνι, σοὶ τὰδε δῶρα φέρει." καὶ γριπηὶς τέχνη· (ΑΡ 6 223) "Ἐριωνάξ δ' ἐκίχανεν, ὅτε γριπηίδι τέχνη εἴλκε τὸν ἐκ πελάγεος ἰχθυόεντα βόλον."

γρίφος τὸ δίκτυον. λέγεται δὲ καὶ ὁ δύσκολος καὶ συμπεπλεγμένος λόγος, ὁ ἔχων πάθος ἐν ἑαυτῷ μὴ φαινόμενον.

γρίφος ὁ ἀσφαγῆς λόγος· (ΑΡ 7 1) "Ἦν ἐν ταῖς παῖδες Ὀμηρον ἤκαγον, ἐκ μουσῶν γρίφον ὑφηνάμενοι." καὶ γριφώδης λόγος.

γρομφίς ὅς ἡ παλαιὰ σκερφα.

γρϛ βραχύ. ἔνιοι δὲ τὸν ἀπὸ τῶν ὀνύχων ῥύπον. Ἀριστοφάνης Πλουτῷ (17) "καὶ ταῦτ' ἀποκρινόμενος τὸ παράπαν οὐδὲ γρϛ." τινὲς παρὰ τὸν γρυλισμὸν, τοιτέτι τὴν φωνὴν τῶν χοίρων. ἢ εἶδος μικροῦ νομίσματος. ἢ τὸ τοχόν, τὸ μικρότατον. ὅθεν καὶ γρύτη καὶ γρυτοπώλης· ὅπερ ἔκ ἐκρηται, ἀλλὰ ῥω-

ποπώλης. καὶ παροιμία "τὸ Δίωρος γρύ" ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ τυχόντος. cf. v. τὸ Δίωρος γρύ.

γρύλλω θρηνώ.

γρυκτόν (A Lys. 657) "ἄρα γρυκτόν ἐστιν ἡμῖν;" τῷ ἐστὶν ἄρα γρύξαι ὀφείλετε, ἢ παρορῶν ἄγειν;

Γρύλλος. Ήεροφώντος τοῦ Σωκρατικοῦ υἱοὶ Γρύλλος καὶ Διόδωρος. καὶ γρύλλος ὁ χοῖρος.

γρυμαλί ἡ σκευοθήκη.

γρύξαι φθέρξασθαι, κρύξαι.

γρυπάνιον. γρυπαίνειν τὸ γρυποῦσθαι λέγουσιν, οἷον ἐπὶ τῶν ἀπαλῶν ὀφθαλμῶν, ὅταν κίψαντες ἀφώμεν αὐτά. Ἀντιφῶν δὲ φησὶν ἐν ἀληθείας δευτέρῳ "καίω γὰρ τὴν γῆν καὶ συντήκων γρυπάνιον ποιεῖ." καὶ Μελάγχθιος "σεισμὸς" φησὶ "γένετο, καὶ ἔγρυπεν ἡ γῆ." Harp.

Γρύπος. τῶν ἐπὶ μαλακίᾳ διαβαλλομένων οὗτος ἦν. οἱ δὲ Γρύττον λέγουσι, διὰ τοῦ τ' ὅς ἦν κατὰ πύγων. Ἀριστοφάνης (Eq. 884) "ἔπαυσα τοὺς βινεμένους, τὸν Γρύπον ἐξαλείψας."

γρυπός ὁ καμπυλόρριν.

γρώνη πέτρα.

γύλλον τὸ κοῖλον.

Γύγης Λυδός. "ἰσέβαλε μὲν νυν στρατὴν καὶ οὗτος, ἐπεὶτε ἤρξεν, ἐς τε Μίλητον καὶ Σμύρνην, καὶ Κολοφῶνος τὸ ἄστυ εἶλεν· ἀλλ' οὐδὲν μέγα ἀπ' αὐτοῦ ἄλλο ἔργον ἐγένετο, βασιλεύσαντος θνοῦν δέοντα μ' ἔτεα. τοῦτον μὲν παρήσαμεν τοσαῦτα ἐπιμνησθέντες, Ἀρδύος δὲ τοῦ Γύγεω μετὰ Γύγην βασιλεύσαντος μνήμην ποιήσομαι. οὗτος Πριηνίας τε εἶλεν εἰς Μίλητον τε ἐσέβαλεν. ἐπὶ τούτου τυραννέοντος Σαρδίων Κιμμέριοι ἐξ ἡθίων ὑπὸ Σκυθίων τῶν νομάδων ἐξανασάντες ἀπῆκοντο ἐς τὴν Ἀσίην, καὶ Σάρδεις πλὴν τῆς ἀκροπόλεως εἶλον. Ἀρδύος δὲ βασιλεύσαντος ἐνδὸς δέοντα ν' ἔτεα ἐξεδέξατο Σαδυνάτης ὁ Ἀρδύος, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ'. Σαδυνάττω δὲ Ἀλυνάτῃ. ἕτος δὲ Κυαξάρῃ τε τῷ Διόκῳ ἀπογόνῳ ἐπολέμησε καὶ Μήδοισι, Κιμμερίους τε ἐκ τῆς Ἀσίας ἐξήλασε, Σμύρνην τε τὴν ἀπὸ Κολοφῶνος κτισθεῖσαν ἐξείλεν, εἰς Κλαζομένους τε ἐσέβαλεν. ἀπὸ μὲν νυν τούτων οὐχ ὥς ἠθέλει ἀπῆλλαξεν, ἀλλὰ προσπαισίας μεγάλως· ἄλλα δὲ ἔργα ἀπεδέξατο ἔων ἐν τῇ ἀρχῇ ὑβριαπῆγν-

τότατα τῷδε. ἐπολέμησε Μιλησίοισι, παρὰ δὲξάμενος τὸν πόλεμον ἀπὸ τῶ πατρός. ἐπαλύνων γὰρ ἐπολιόρχει τὴν Μίλητον τρώει τοιῷδε. ὅπως μὲν εἴη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἀδρός, τηνικαῦτα ἐσέβαλλε τὴν στρατιήν. ἐστρατεύετο δὲ ὑπὸ σφεγγῶν τε καὶ πηκτιδῶν καὶ αὐλῶ γυναικίῳ τε καὶ ἀνδρῳ. ὥς δὲ ἐς τὴν Μιλησίην ἀπῆκοντο, οἰκήματα μὲν τὰ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν οὐ κατέβαλλεν οὔτε ἐνεπίμπρη, οὔτε θύρας ἀπέσπυ, ἔα δὲ κατὰ χώραν ἐσάναι· ὁ δὲ τὰ τε δένδρεα καὶ τὸν καρπὸν τὸν ἐν τῇ γῇ ὅπως διαφθείρειν, ἀπαλλάσσετο ὀπίσω. τῆς γὰρ θαλάσσης οἱ Μιλησῖοι ἐπιστάταιον, ὥς ἐπέδρως μὴ εἶναι τὸ ἔργον τῇ στρατῇ. τὺς δὲ οἰκίας οὐ κατέβαλλεν ὁ Λυδὸς τῶνδε εἵνεκα, ὅπως ἐντεῦθεν ὀρμύμενοι τὴν γῆν σπείρειν τε καὶ ἐργάζεσθαι ἔχοιεν οἱ Μιλησῖοι, αὐτὸς δὲ ἐκείνων ἐργαζομένων ἔχοι τε καὶ σίνεσθαι ἐσβάλλων. ταῦτα ποιεῶν ἐπολέμεεν ἔτεα ιϛ', ἐν τοῖσι τρώματα μεγάλα διφάσια Μιλησίων ἐγένετο, ἐν τε Ἀμιενήῳ χώρῃ τῆς σφετέρῃς μαχασαμένων καὶ ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ." Herodot. 1 14.

Γύγου δακτύλιος, ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ πανούργων. Γύγης γὰρ βουκόλος ὢν, τῆς γῆς ὑπὸ σεισμῷ ῥυγείσης, νεκρῶν εὐρῶν φοροῦντα δακτύλιον τοῦτον περικεῖλεν. ὁ δὲ εἶχε φύσιν ὥς κατὰ τὰς σφεδρὰς τῆς σφενδόνης ὀρᾶσθαι καὶ μὴ. δι' αὐτοῦ κτείναν τὸν πρὸ αὐτοῦ ἐβασίλευσεν.

γύγης μέρος ἀρότρος. καὶ παροιμία "γύγης οὐκ ἐνεῖς αὐτῷ" ἐπὶ τῶν ἐν τινὶ ἀχρήστων, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἀρότρου.

γυῖα μέλη, ἢ πόδες τοῦ σώματος. (AP 6 71) "γυιοτακῆς δὲ λιπὼν τῷδε σύμβολον κώμων, μέμφεται ἀσφέντε κάλλι' ὀθλυτέρης."

γυλιαύχενας (A Pac. 788) τοὺς μακροτραχήλους.

γύλιος πλέγμα στρατιωτικὸν σκευοφόρον, ἐπίμηκες, εἰς ὃν λῆγον πρὸς τὸ μὴ κατὰ γινῆσθαι, ἐν ᾧ κατετίθεντο τυροὶ καὶ ἐλαίας καὶ κρόμυνα. ἡ λεγομένη στρατιωτικὴ ὀφιοθήκη. ἐστὶ δὲ καὶ ζῶν ὁ καλούμενος χοιρογύλλιος. λέγεται δὲ καὶ ὁ Ἡρακλῆς Γύλιος. καὶ γύλιον ἀγγεῖον πλεκτόν.

Γύλιππος ὄνομα κύριον.

Γύλων. οὗτος αἰτίαν ἔχων ἐπὶ τῇ τοῦ Νυμφαίου τοῦ ἐν Πόντῳ χωρίου προδοσίᾳ ἔφηνεν, ἐλθὼν δὲ εἰς Σκυθίαν ἔφημε, δύο δὲ ἔχων θυγατέρας ἔκემψεν εἰς τὴν πατρίδα,

ὡν τὴν μὲν μίαν ἔγχευε Φιλοχάρης τὴν δὲ ἑτέραν Κλεόβουλος (ἀπὸ Κλεοβούλῃν Δημοσθένους).

γυμνασία ἡ τριβή.

ὅτι ἡ διαλεκτικὴ πρὸς τρία ἐξὶ χρήσιμος, πρὸς γυμνασίαν, πρὸς τὰς ἐντεύξεις, πρὸς τὰς κατὰ φιλοσοφίαν ἐπισήμιας. γυμνασίαν δὲ λέγει ἥτοι τὴν γινομένην ἐν τῷ διαλέγεσθαι πρὸς τινος· δεχόμενοι γὰρ τινα προβλήματα παρὰ τῶν προσδιαλεγομένων πειρώμενοι ταύτους συμπαρίσσεσθαι, δι' ἐνδόξων τὰς ἐπιχειρήσεις ποιοῦμενοι. ἡ γυμνασία λέγοιτο ἂν τὴν εἰς ἐκάτερον μέρος ἐπιχειρήσιν. ἦν δὲ σύνθετος τὸ τοιοῦτον εἶδος τῶν λόγων τοῖς ἀρχαίοις, καὶ τὰς συνοουσίας τὰς πλείους τοῦτων ἐποιοῦντο τὸν τρόπον, οὐκ ἐπὶ βιβλίων ὥσπερ νῦν (ὃ γὰρ ἦν τότε τοιαῦτα βιβλία), ἀλλὰ θέσις τινος τεθείσης εἰς ταύτην γυμνάζοντες αὐτῶν τὸ πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις εὐρετικὸν ἐπεχειρῶν, κατασκευάζοντες καὶ ἀνασκευάζοντες δι' ἐνδόξων τὸ κείμενον. καὶ ἐξὶ βιβλία τοιαῦτα Ἀριστοτέλει τε καὶ Θεοφράστῃ γεγραμμένα, ἔχοντα τὴν εἰς τὰ ἀντικείμενα δι' ἐνδόξων ἐπιχειρήσιν. πρὸς δὲ τὴν τοιαύτην γυμνασίαν χρήσιμον εἶναι φησι τὴν διαλεκτικὴν· μέθοδον γὰρ τινα εὐρητικὴν τῶν ἐπιχειρημάτων ἔχοντες (αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ τῶν τόπων γνωστὴ) ῥᾶον ἐπιχειρεῖν δυνησόμεθα. ὥς γὰρ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς γυμνάσμασιν οἱ διαιρεῖν δυνάμενοι τὰ προβλήματα καὶ τὴν τάξιν τῶν κεφαλαίων συνορῶντες ῥᾶον ἐπιχειροῦσιν, οὕτω καὶ ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς οἱ τὴν μέθοδον εἰδότες ῥᾶον ἐπιχειρημάτων εὐποροῦσι πρὸς τὰ προκείμενα. χρήσιμος δὲ ἡ τοιαύτη γυμνασία, ἡ κατὰ τοὺς λόγους, πρὸς εὐρεσιν τῶν ζητουμένων τε καὶ ἀληθειῶν· προπαρασκευάζει γὰρ τὴν ψυχὴν πρὸς φιλοσοφίαν. ὥς γὰρ τὰ τῷ σώματος γυμνάσια γινόμενα κατὰ τέχνην εὐεξίαν περιποιεῖ τῷ σώματι, οὕτω καὶ τὰ τῆς ψυχῆς ἐν λόγοις γυμνάσια, κατὰ μέθοδον γινόμενα, τὴν οἰκίαν εὐεξίαν τῆς ψυχῆς περιποιεῖ. οἰκία δὲ εὐεξία ψυχῆς λογικῆς ἡ δύναμις καθ' ἣν εὐρετικὴ τε τοῦ ἀληθοῦς καὶ κριτικὴ γίνεται. δεύτερον τρόπον τῆς ὠφελείας ἐκτίθεται πρὸς τὰς ἐντεύξεις· καὶ ἔστιν ἐν τῷ εἰςχεῖν περὶ ἐντεύξεως. Alex. Aphrod. in Aristot. Top. p. 16.

γυμνάσια ἀλειπτῆρια, ἢ βυλανεῖα, ἢ λουτρά. τρία γυμνάσια τῆς Ἀττικῆς, Ἀκαδη-

μεια Λυκείον Κυνόσαργες.

Γυμνάσιος Σιδώνιος σοφιστής, ἐπὶ τῶν Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως χρόνων, ἔγραψε μελέτας, καὶ εἰς Δημοσθένην ὑπόμνημα, καὶ ἄλλα τινά.

γυμνῆται. ἡ εὐθεία ὁ γυμνήτης, καὶ οἱ γυμνῆται. τάξις πεζῶν· Ξενοφῶν (Anab. 4 1 6) "ὁ δὲ Χειρῖσος ἡγήτο τῷ στρατεύματος, λαβὼν τὸ ἀμφ' αὐτόν, τοὺς γυμνήτας ἅπαντας· οὐδεὶς γὰρ κίνδυνος ἐδόκει εἶναι." καὶ γυμνήτης ὁ γεγυμνωμένος. (AP 7 65) "ὅς ποτε θυμῷ ἄρσειν γυμνήτην ἔξεπῶνε βίοντον." λέγεται καὶ γυμνήτος ὁπλίτου· καὶ αὐθις "εἶποντο δὲ καὶ γυμνήτες ἐς ὑ' ἀποκεκριμένοι, ὡς ὁδοποιεῖν τὰ ἄβατα."

γυμνητεύω γυμνὸς διατελῶ.

γυμνικοὶ ἀγῶνες· "ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ἐν Πέρσαις ὡν γυμνικοὺς ἀγῶνας ἤγει," τοῦτέστιν ὅσους γυμνοὺς. cf. v. ἤγειν.

Γύμνις (ἀπὸ Ὑμνις) ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται Γύμνιδος.

γυμνοπαιδία ἡ παλαίστρα, ἥ τὰς ἐφήβους Λυκοῦργος ἠνάγκαζε... (cf. v. Λυκοῦργος). καὶ γυμνοπαιδία χοροὶ ἐκ παίδων ἐν Σπύρτῃ τῆς Λακωνικῆς εἰς θεοὺς ὕμνων ἄδοντες, εἰς τιμὴν τῶν ἐν Θυρέῃς ἀποθανόντων Σπαρτιατῶν. καὶ Ἰώσηπος (B. l. 6 7 2) "τόπος δ' ἐπὶ τῆς πόλεως οὐδεὶς γυμνὸς ἦν, ἀλλὰ πᾶς λιμοῦ νεκρὸν εἶχεν ἢ εὐσεως."

γυμνοπόδης ὁ ἀνυπόδητος, καὶ γυμνοποδῶ γυμνὸς βυλνω.

γυμνορρύπαροι οἱ σοφισταί· "ἦσαν δὲ περὶ αὐτὸν γυμνορρύπαροί τινες" (Diog. L. 7 16).

γυμνοσοφισταί παρὰ Βαβυλωνίοις οἱ φιλόσοφοι, καὶ παρὰ Ἀσσυριοῖς.

γυμνότερος ἱαλέμων. ὁ ἱάλεμος ἐπὶ ῥῆμα θρήνου· τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν οἰκτρῶν. καὶ γυμνότερος ὑπέρο καὶ λεβηρίδος, Ἀριστοφάνης δὲ τυφλότερος· ἔστι δὲ τὸ σφύρα καὶ ἔκδυμα τῷ ὄψεως καὶ τῷ τέττιγος, παρὰ τὴν λεπίδα, κυρίως δέ, ὃ περιέχεται τὸ ἔμβρυον τοῦ βοός. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ τυφλόν· τὰς γὰρ ὁπὰς μόνας ἔχει τῶν ὀφθαλμῶν. τριχὴ δὲ ἀναγράφουσι τὴν παροιμίαν, τυφλότερος, κενώτερος, καὶ γυμνότερος.

γυμνότερος παττάλου, ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπορωτάτων.

γυμνῶ φυλακὴν ἐπιτάττεις, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτως ἐχόντων τὰ προσεταγμένα πληρῶν διὰ τὰ ἀναγκαῖα.

ὅτι τὸ γυμνῶ μετὰ γενικῆς. μετὰ αἰτιατικῆς δέ, ὡς τὸ "γυμνώσαντες αὐτὸν ἐξήγαγον ἐξω" καὶ "γυμνῶν τὰ ἐσφραγισμένα."

γυναικεία φύσις. γυναικείας δὲ ἀνὴρ ὁ θηλυμανής, διὰ τοῦ ι. καὶ γυναικιζόμενος ὁ θηλυνόμενος.

γυναικίσαις ἢ γυναικεία μίμησις. (A Thesm. 870) "πρὶν τῆς ἐτέρας δοῦναι γυναικίσαιως δίκην."

γυναικοῖερακες οἱ περὶ ἔρωτας ἐπτοημένοι. "δεινοὶ γὰρ οἱ γυναικοῖερακες εὐπρεπῆς αἰτίας εὐρίσκειν ἐς ἄγραν τῶν θηλειῶν." cf. v. Λογγίνος.

γυναικὸς ἄρ' ἀντετέτυξο ἀντὶ τοῦ ἴσος γυναικὶ κατεσκευάσθης, παρ' Ὀμήρῳ (Θ 163).

γυναικὸς ὀλεθρὸς ἐπὶ τῶν οἰκτρῶς ἀναιρουμένων, παρ' ὅσον πολλοὶ δεινῶς ὑπὸ γυναικῶν ἀπώλοντο. καὶ γυναικὸς πυγὴ ἐπὶ τῶν ἀργίων, ἥ ὅτι χρητὴς τὰς γυναῖκας οὐκ οἶκον μένειν.

γυναικωνίτις οἰκία τῶν γυναικῶν. "γυναικωνίτιν φύλαγγα τῶν ἐυνούχων Ὁάλεντος." cf. v. Θλαδίως.

γυναιμανής ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενος, ὁ ἀκόλαστος.

γύνανδρος κίναιδος. "ὁ γύνανδρός τε καὶ μιάλθων τύραννος" ἀντὶ τοῦ ἔκλυτος.

γυνὴ εἰς Ἑρακλέους οὐ φοιτᾷ, πρὸς τοὺς ἀναξίους τῶν πρῶξεων, παρ' ὅσων Ἑρακλῆς ἐδούλευσεν Ὀμφάλῃ. καὶ γυνὴ στρατηγεῖ, ἐπὶ τοῦ παραδόξου.

γύννις ἀνδρόγυνος, μαλακός. (A Thesm. 143) "ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα;" "κακὴν σοφίαν μειών, καὶ τοὺς ἀθέλους Ἐπιπόρου λόγους καὶ γύννιδας ἐπασκῶν, κακὴς ἡδονῆς, ἣν ἐκεῖνος ὕμνει ὁ χλοῦνης τε καὶ γύννις." cf. vv. δαδουχῆσις et χλοῦναι.

γυπαρίοις ἀντὶ τοῦ ἐν φωλεοῖς καὶ καλαιαῖς καὶ ξenoῖς χωρίοις. Κρύτης δὲ φησιν ὅτι πᾶσαν ξενίην κατὰδυσιν γῆρας ὠνόμαζον. Ἀριστοφάνης (Eq. 790) "οἰκοῦντα τοῦτον ἐν πυθάνκραις καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις." καὶ γυπαίετους.

γυπὸς σκιά, ἐπὶ τῶν μηδενὸς λόγου ἄξιων.

γύργαθος. καὶ παροιμία "γύργαθον φυσῆς" ἐπὶ τῶν μᾶτην πορνούντων. γύργαθος οὖν κλίη ἐν ἣ τοὺς παρέτεξ καὶ δαιμονιώδεις εὐροβοῦσι.

γυρίης περιφεροῦς. "ἐπεὶ δὲ λίμνης ἐγὼς ἤλθον γυρίης." καὶ Ὀμηρος (τ 246) "γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, οὐλοκέρηνος" περὶ Ὀδυσσεύς.

γυρὸν κυρτόν, εὐρογύλον. ἐν ἐπιγράμματι (AP 664) "γυρὸν κυανέης μόλιβον σημάντορα γραμμῆς."

γυρῶν περιφερῶν, κεκαμμένων. ἐν ἐπιγράμματι (AP 65) "γυρῶν τ' ἀγχιζῶν λαμοδακεῖς ἀκίδας."

γυνῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ (Hom. Θ 402) "γυνῶσι μὲν σφῶιν."

Γώβυρις ὄνομα κύριον.

Γωβρύας ὄνομα κύριον.

γωνία ἢ τοῦ οἴκου. καὶ γωνιασμός. Ἀσσίας ἐν τῇ κατὰ Λυσιμάχου, εἰ ἐξὶ γνήσιος, "κάμψυντι" φησι "τῇ τείχεος, ὡς βαλὴ, ἐξὶ γωνιασμός ἐν ἀριστερᾷ καὶ εὐρυχωρίᾳ πάνυ πολὺς." καὶ γωνιασμούς ἀποφυγὰς, ἀπαγωγὰς. Ἀριστοφάνης (Ran. 985) "ἐδεῖξα τετρεσὶ λεπτῶν κανόνων εἰσβολὰς ἐπὶ τῶν γωνιασμούς." Haep.

γωνίᾳ ἀπορθῶσαι τὸ ἐν γωνίᾳ ὑπότινος περιανθῆναι.

γώνυμος (an ἐπώνυμος) ὁ φερώνυμος.

γωρυτός θῆκη τόξων. (Joseph. B. I. 355) "καὶ κατὰ γωρυτοῦ παρηρημένοι τρεῖς ἢ πλείους ἄκοντες, πλατεῖς μὲν αἰχμᾶς, οὐκ ἀποδέοντες δὲ δοράτων μέγεθος." καὶ αὐθις "καὶ γωρυτοὺς πλήρεις οἰσῶν."

Δάα.

Δάβινα ὄνομα τόπον. καὶ ὁ Δαβινίτης.

Δαβὶδ προφήτης, προπάτωρ τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ ἡμῶν. ὃς μετὰ τὸ βασιλεῦσαι ἐπορεύετο μεγαλυνόμενος, καὶ κύριος παντοκράτωρ ἦν μετ' αὐτῷ. εἶχε δὲ δυνατὸς ἄνδρας λζ', ὥς τε τὸν μικρὸν αὐτῶν ποιεῖν πρὸς ε', τὸν δὲ μέγαν πρὸς χιλίους ἄνδρας. δυνατοὶ δὲ καὶ ἀκαταγώνιστοι ἦσαν πρὸς τοὺς ἐναντίους, θυρεοὺς αἰρόντες καὶ δόρατα μέγιστα, κῆφοι τοῖς ποσὶν ὡς δορυκίδες ἐπὶ τῶν ὀρέων τρέχοντες. ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἐκπληκτος, τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς λέοντων. τοὺς δὲ πολεμικὰς οὖς εἶχε Δαβὶδ μετ' αὐτοῦ, μυριάδες τלב', καθὼς ἡριθμήθη ὑπὸ Ἰωάβ τοῦ ἀρχιστρατήγου αὐτοῦ. καὶ τοῦτο πορηρὸν ἐφάνη ἐναντὶ κυρίου, καὶ ἀπέστειλε κύριος Ἰὰδ τὸν προφήτην πρὸς Δαβὶδ, καὶ εἶπε "τάδε λέγει κύριος ὁ θεός· ἐκλεξαι σεαυτῷ

γενέσθαι σοι ἐν τῶν τριῶν, ἢ τρία ἔτη λιμὸν ἐν τῇ γῇ, ἢ μῆνας τρεῖς φεύγειν ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, ἢ τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ γῇ σου." καὶ εἶπε Δαβίδ "ξενά μοι πάντοθεν τὰ τρία· πλὴν ἐμπροσθὺν εἰς χεῖρας κυρίου." καὶ ἐξελέξατο τὸν θάνατον, καὶ ἀπέθανον ἀπὸ πρῶϊθεν μέχρις ὥρας ἀρίστου χιλιᾶδες ὁ. καὶ εἶπε Δαβίδ "ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ κακοποιήσας, οὗτοι τὰ πρόβατα γενέσθω δὴ ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἐμοί." καὶ παρακληθεὶς ὁ κύριος ἀπέβρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ συνέσχευεν ἡ θραῦσις, καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Δαβὶδ θυσιαστήριον. Cedren. p. 86.

b Δαβίδ βασιλεὺς Ἰσραὴλ. διώκοντος αὐτὸν τοῦ Σαούλ, ἐμπροσθέντος δὲ τοῦ Σαούλ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Δαβίδ καὶ ἡπαξ καὶ δὶς, καὶ μηδὲν ἀδίκηθέντος, ἔφη Δαβίδ ὁ πρῶτατος πρὸς Σαούλ τὸν ἀπανθρωπώτατον "ἵνα τί καταδιώκεις, ὦ βασιλεῦ, τοῦ καταλαβεῖν τὴν ψυχὴν μου; δικᾶσαι κύριος ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἐδικήσῃ με ἐκ χειρὸς σου. ἡ δὲ χεὶρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ, καθὼς λέγεται ἐν τῇ ἀρχαίᾳ παραβολῇ ὅτι ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται πλημμελεία". καὶ ὁ μὲν αἶκος Δαβὶδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο, ὁ δὲ οἶκος Σαούλ ἐπορεύετο καὶ ἡσθένει. εἴτα τῶν ἀλλοφύλων κατὰ Σαούλ ἐκρατοπεδευκῶτων, τῷ δὲ πρὸς τὴν ἐγγαστρίμυθον ἀπειθόντος καὶ τὴν ἀπόφασιν δεξιμένου, προθύμως εἰσῆλθον εἰς τὸν πόλεμον, καὶ τοξευθεὶς τὰ ὑποχύνδρια ἐτελεύτησεν. cf. Cedren. p. 85.

οὗτος ἐν πολέμοις ἄριστος ἦν καὶ τῶν νόμων ἀκριβὴς φύλαξ, καὶ πάντας τοὺς πολέμιους ἐχειρώσατο. ὀλίγοις τέ τισι πταίσμασι τὸ σῶμα πισθεὶς θείαις ἐπαινεύετο μύσει· πρὸς γὰρ τῶν ἑαυτοῦ παίδων μικροῦ δεῖν τῆς βασιλείας ἐξέπεσε, γέλως τε τοῖς πολέμοις ἀπειδείθη. καὶ ταῦτα μετανοήσας καὶ δάκρυον θηράναι. Io. Antioch. p. 781.

ἦν δὲ ὁ Δαβὶδ ἐνάρετος καὶ ἀνδρεῖος ὡς οὐκ ἄλλος τις. ἐν δὲ τοῖς ὑπὲρ τῶν ὑψηλῶν ἀγῶνις πρῶτος ἐπὶ τοὺς κινδύνους ὥρμα, τῷ ποιεῖν καὶ μάχεσθαι παρακελευόμενος τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὰς πράξεις, ἀλλ' οὐχὶ τῷ προσάττειν ὡς δεσπότης. νοῆσαι τε καὶ συνιδεῖν περὶ τὰς τῶν μελλόντων καὶ τῶν ἐνεστηκότων οἰκονομίας ἱκανώτατος, σώφρων, ἐπιεικής, χρηστὸς πρὸς τοὺς ἐν συμφοραῖς ὑπάρχοντας, μὴ ἑξαμαρτῶν εἰ μὴ περὶ τὴν τοῦ Οὐρίου γυναῖκα. κατέλυπε δὲ πλοῦτον

ὅσον οὐκ ἄλλος βασιλεὺς οὕτε Ἑβραίων οὐτε ἄλλων ἐθνῶν. Ioseph. A. I. 7 15 2.

ὅτι ὁ Δαβὶδ εἰς βασιλεία τρίτον ἐχρόσθη, Δαβίδειος σαρρὸς. καὶ Δαβίδειον μέλος τὸ τοῦ Δαβίδ.

Δαβίδης ὄνομα κύριον.

Δαγίσθαιος ὄνομα κύριον.

Δαγών (1 Sam. 5 2) εἰδωλον ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων θεραπευόμενον, ᾧ τὴν κιβωτὸν λαβόντες ἀνέθεσαν.

δαῖδες λυμπάδες. καὶ δαδίων πυρὰ πολλοῖς. cf. v. δαλλον.

δαδουχεῖ φαίνει. καὶ δαδουχῆσας Ἀθήνησιν. "ὡς Ἀθηναίων φασὶν οἱ ταῦτα ἀκριβοῦντες δόκιμοι· εὗξαντο δὲ καὶ τῇ βαλῇ καὶ τῇ κόρῃ διὰ τε τῶν ἱεροφαντῶν καὶ τῷ δαδούχου σωτηρίαν αὐτοῖς." καὶ δαδουχῆσας λυμπαδηφορήσας· "ὁ πρὸ Στρατοκλῆος Ἀθήνησι δαδουχῆσας, ἐκ τῆς ἡδοῆς ἦν ἐκείνος ὕμνει ὁ χλοῦνης τε καὶ γύννις." cf. v. γύννις.

Δάειρα ὄνομα κύριον.

δαῖρ (Hom. Z 355) ἀνδράδελφος, ἐπὶ κλητικῆς. ἡ δὲ εὐθεῖα δαήρ.

δαημονέζατος ἐμπειρότατος· (Attianus: cf. v. Ἀλέξανδρος) "ἦν δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ταῖς στρατιῶν καὶ ὅπλοις δαημονέζατος." (cf. v. Ἐπιφάνιος καὶ Εὐπρόκτορος) "ἦσαν δὲ καὶ τελευτῶν ἀμφοτέροις δαημονέζατος." καὶ δαημονεζάτων ἐμπειρῶν, ἐπιστημόνων· "οἷα δὴ δαημονεζάτων τὰ πολέμια." "πέμπει δὲ πρεσβευτὴν τῆς τε Ἑλλήνων φωνῆς δαήμονα καὶ τῆς Ῥωμαίων οὐ πάντῃ ἀνέκουσον, ὡς καὶ τοῦ πολλῆν Ῥωμαίων κατὰ πόλιν γενέσθαι μὴ δόξαι ἀνάξιον."

δαημονέζεροι ἐμπειρότεροι.

δαῖ τῇ μύχῃ ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 159) "ἃ πάρος αἱματῶν πολέμου μέλος ἐν δαῖ σάλλει καὶ γλυκὸν εἰράνης ἐκπροχέουσα νόμον."

δαῖταν ὁδὸν ἀγωνιστὴν, ἡ ἐμπειρον, ἀπὸ τοῦ δαῖναι, ὃ ἐστὶ μαθεῖν. ἡ ἀντὶ τοῦ φιλόνοιον (sch. A Ran. 925). "ὃ δὲ, καίτοι δρόσας κακὸν δαῖον, ἐλεγχόμενος ὅμως ἦγε τὴν ἡσυχίαν."

δαιδάλεον τῇ κατασκευῇ ποικίλον. (AP 6 275). "κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν Σαμόθας· δαιδάλεός τε γὰρ ἐστὶ, καὶ ἀδύ τι νέκταρος ὄζει." καὶ δαιδυλῆεις ὁ ποικίλος.

δαιδάλλω ῥῆμα.

δαίδαλον ποικίλον κατασκευάσμα, ὑπὸ Δαιδύλου τινὸς μηχανοποιού, ὃς κατασκευάσας διάφορα μηχανήματα γέγονε περιβόητος. "ἐσκόπῃν διαλαθῶν ἐπὶ τῷ βωμῷ κατέπηξε τὰ δαίδαλα τῶν τροπῶν, ἃ ἐπήγετο."

Δαιδάλου ποιήματα, ἐπὶ τῶν ἀκριβοῦντων τὰς τέχνας, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ δημιουργοὶ συμμιμενκότας τὸς ὀφθαλμοὺς ἐποίουν, ὃ δὲ Δαίδαλος ἀνέπετασεν αὐτοὺς καὶ τοὺς πόδας διέτρησε. καὶ "Ὀμηρὸς φησιν (Ε 60) "ὃς χερσὶν ἐπίεστο δαίδαλα πάντα τέχην· ἔσχα γὰρ μιν ἐφιλάτο Παλλὰς Ἀθήνη· ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνυτο νῆας εἰσας."

Δαιδάλου πτερά, ἐπὶ τῶν δι' ὑπορίαν προσθήκῃ χρωμένων παρελκοσῆ.

δαίδαλῳ χειρὶ ὁ ποικίλα καὶ ἑξαισία ταῖς χερσὶν ἐργαζόμενος. (ΑΡ 6 204) "Ἀθρὶς ὁ δαιδαλόχειρ τῇ Παλλάδι πῆχυν ἀκαμπτῇ ἄνθετο." καὶ αὐτὶς Ἀλιανός "ἦν δὲ τὰ λυχνία ἀργύρου πεποιημένα καὶ τέχνης θαυμαστῆς δαίδαλα." καὶ Ἀριστοφάνης (Eccle. 965) "ὦ χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα, Κύπριδος ἔρως."

δαίει καίει. καὶ δαιτομένη μερξούσα, δαιρουσα· δαίω γὰρ καὶ τὸ μερξῶ, ἔξ οὗ καὶ δαιτυμῶν, καὶ δαῖς δαιτός ἡ εὐωχία.

δαΐζων διακόπτων. ἡ παρὰ τὴν δύν τὴν μάχην, καταμαχόμενος.

δαΐκτυμένοις (Hom. Ω 146) ἀναιρουμένοις.

δαίμονα ἐκτακτόν. "φασὶ δὲ οἱ φιλόσοφοι δαίμονας εἶναι τινὰς ἀνθρώπων συμπάθειαν ἔχοντας" (Diog. L. 7 151).

δαιμονῶν ὑπὸ δαίμονος κατέχεσθαι καὶ μαίνεσθαι. καὶ δαιμονήσας· "ὃ δὲ ἐξέλιπε τὸν βίον δαιμονήσας διὰ τὸ γενέσθαι τινὰς ἐπισημασίας τοῦ δαιμονίου διὰ τὴν περὶ τὸ ἱερὸν παρὰνομίαν" (Polyb. 31 11).

δαιμονία δαιμονίως.

δαιμόνιε μακάριε.

δαιμόνιος ὁρμή (Herodot. 7 18) τοῦ δαίμονος, ἡ τοῦ θεοῦ.

δαιμονίως παραδόξως. "ἐθεραπεύθη δὲ ἔφη δαιμονίῳ τρόπῳ." (Procop. Arc. 12) "ὃ δὲ ἐς τὰ ἀφροδίσια δαιμονίως ἐσπουδακώς" ἀντὶ τοῦ παραδόξως, ὑπερφυῶς.

δαῖμονος τοῦ δαίμονος.

δαίμων ἡ ἐκάστου τύχη. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (6) "τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐξ τὸν κύριον κρετεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ζωνημέ-

νον." καὶ Σοφοκλῆς (OC 76) "γενναῖος ὡς ἰδόντι, πλὴν τοῦ δαίμονος," τῆς τῆς τύχης. (M. Anton. 2 13) "οὐδὲν ἀθλιώτερον τῷ πάντῃ κύκλῳ περιερχομένου, καὶ τὰ νέρθεν γῆς, φησὶν, ἐρευνῶντος, καὶ τὰ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν πλησίον διὰ τεκμάρσεων ζητῶντος, μὴ αἰσθανομένου ὅτι ἀρκεῖ πρὸς μόνῳ τῷ ἔνδον ἑαυτοῦ δαίμονι εἶναι καὶ τοῦτον γνησίως θεραπεύειν. Θεραπεία δὲ αὐτοῦ, καθαρὸν πάθος διατηρεῖν καὶ εἰκασιότητος καὶ δυσαρεσέσεως τῆς πρὸς τὰ ἐκ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γινόμενα. τὰ μὲν γὰρ ἐκ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων φιλία διὰ συγγένειαν. ἔτι δ' ὅτε καὶ τρόπον τινὰ δι' ἀγνοίαν ἀγαθῶν καὶ κακῶν ἐλάττων ἡ πῶρωσις αὐτῇ τῆς σερισκῆς τὰ λευκὰ καὶ μέλανα."

δαίνυ εὐώχει· "Ὀμηρὸς (I 70) "δαίνυ δαῖτα γέρουσι." καὶ δαινύμενος εὐωχούμενος.

δαΐξας διακόψας.

δαῖον τέρας (Eur. Phoen. 1030) πολεμικόν.

δαίρω τὸ τύπτω.

δαῖς ἡ εὐωχία. καὶ δαῖτα θάλειαν ὅτε φησί, σοικεῖον μεταθέσει διαίταν φασὶ λέγεσθαι. τὸ δὲ ἀπο τοῦ δαίσασθαι λέγειν βιαιότερον. Athen. p. 24.

δαῖς ἡ μάχη. δῆς δέ. (A Vesp. 1363) "ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δῆς καλεῖται. δῆς ἦδε; δῆς δῆτ'· οὐχ ὁρᾶς ἐξηγμένην; τί δαὶ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς ἐν μέσῳ; ἡ πίττα δῆπιν καομένης ἐξέρχεται."

δαιτυλεῖς δαιτυμόνες, καὶ δαιτυταί, καὶ συμπόται καὶ οἶον συνδαιτυλεῖς οὕτως Ἀριστοφάνης. (Theophyl. Sim. 5 5) "ἐπιδείπνιον ὁ βασιλεὺς θέαν τοῖς δαιτυλεῦσιν ὥσπερ ἀξιόλογον χαριζόμενος τοῦτ' ἐδείκνυε."

δαῖτας εὐωχίας. (ΑΡ 6 251) "Φοῖβε, δέξαι πλωτήρων μύξης χειρὶ φέρει δαῖτα." καὶ (Polyb. 5 2) "οἶους Ἡσίοδος παραιοῦγει τὰς Ἀλικίδας, πολέμῳ κεχυρητότας ἥντε δαιτί."

δαίτη, ἐπ' εὐθείας διὰ τῇ η, ἡ εὐωχία. ἐπὶ δὲ δοτικῇ δαιτί τῇ εὐωχίᾳ, ἐκ τῇ δαῖς δαιτός δαιτί.

δαιτός εἰσις ἐξ ἴσου μεριζομένης εὐωχίας. Ζηνόδοτος δὲ τῆς ἀγαθῆς φησὶν, ἐπειδὴ ἡ τροφή τῷ ἀνθρώπῳ ἀγαθόν. ἐπειδὴ οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι, οἷς δὴ ἔ παρὴν ἀφθονος ἡ τροφή, βίᾳ ἤρπαζον καὶ ἀφηροῦντο τοὺς ἔχοντας, καὶ μετὰ τῆς ἀκοσμίας ἐγίνοντο καὶ

φόνος, ἔξ ὧν λεχθῆναι τὴν ἀτασθαλίαν· ἐν γὰρ ταῖς θυλαίς ἡμάρτυνον τὰ πρῶτα οἱ ἄνθρωποι. ὕσερρον δὲ διένεμον, καὶ ἦλθεν εἰς κόσμον τὰ δόρπη. ἔνθεν καὶ δαιτρός, καὶ δαῖς ἢ εὐωχία, καὶ δαιτυμόνες. ὅτι ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται δαῖς, ἐπὶ δὲ θηρίων οὐ· ἀγνοῶν δὲ Ζηνόδοτος τῆς φωνῆς ταύτης τὴν δύναμιν ἔφη "ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσιν τε δαῖτα." *Athen. p. 12.*

δαιτρεύειν μερίζειν.

δαιτρὸν μερίζῃ, μύγειρον.

δαιτρός προσδιαιρῶν ἐλάττω τοῖς ἐσιωμένοις· οὕτως γὰρ εἰσιῶντο, μερίζομενοι τὰ τε πρόβατα καὶ τὸν πότον. παρ' ὃ καὶ λέγει (*Hom. I 225*) "δαιτὸς εἰσῆς," ἰσομοίρου τροφῆς. ἡ δαιτρός ὁ διαιρῶν καὶ διανέμων τὰ κρέα.

ὅτι Τίμαιος φησι τοὺς ποιητὰς καὶ τὰς συγγραφεῖς διὰ τῶν ὑπεράνω πλεονασμῶν ἐμφαίνειν τὰς ἐαυτῶν φύσεις, λέγων ἐκ τοῦ δαιτρεύειν τὸν ποιητὴν πολλαχῶς τῆς ποιήσεως γαστρίμαργον παρεμφαίνειν, τὸν δὲ Ἀριστοτέλην ὅψα ἀρτύοντα ὀψοφάγον εἶναι καὶ λίγρον. τὸν δὲ Διονύσιον τὸν τύραννον κλινοκοσμοῦντα καὶ τὰς τῶν ὄφασμάτων ἰδιότητας καὶ ποικιλίας ἐξεργαζόμενον συνεχῶς ἀνάγκη τὴν ἀκόλουθον ποιῆσθαι διήληψιν, καὶ δυσαρξεῖσθαι κατὰ τὴν προαίρεσιν. *Polyb. 12 24.*

δαιτυμόνες ἀριστηταί, εὐωχοῦμενοι.

δαῖτφρονος συνετοῦ, ἢ πολεμικοῦ.

δαίω τὸ μανθάνω. δαῖσω δαῖσκω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι δάσκω, ἐπειδὴ τὰ εἰς σκω κοινολογετούμενα οὐ θέλωσι δίφθογον ἔχειν· ἀναδιπλασιασμοῦ διδύσκω, καὶ ἔξ αὐτοῦ διδάσκαλος.

Δάκες οἱ νῦν Πατρινῶν λέγόμενοι.

δάκη καὶ δάκετα θηρία ἰοβάλα ἐρπετά. ἢ εὐθεία δάκος, τῷ δάκει.

δάκης αὐθενπότακτος.

Δακία χώρα, ἣν ὁ Τροϊανὸς ἐν τοῖς πέτραις τοῦ Ἰδρε χωρίοις κατείχετο. καὶ ταύτην Ἀφρηλιανὸς ἀπέλιπε κεκαωμένης τῆς Ἰλλυριῶν τε καὶ Μυσῶν χώρας, ἡγούμενος ἀδύνατος ἔσεσθαι τὴν πέραν ἐν μέσοις τοῖς ποταμοῖς ἀπειλημμένην διασώζεσθαι. ἔξαγωγῶν οὖν τοὺς ἐκεῖσε Ῥωμαῖος ἀπωκισμένους ἐκ τε τῶν πόλεων καὶ τῶν ἀγρῶν ἐν μέσῃ τῇ Μυσίᾳ καθίδρυσε, τὴν χώραν ὀνομάσας Δακίαν· ἢ νῦν ἐν μέσῳ τῶν δύο Μυσῶν

κειμένη διαιρεῖ αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων. *Entrop. 9 15.*

δακνόμενος ἐνοχλούμενος, ὑπὸ τῶν τῆς ἵπποτροφίας ἀνυποτάκτων κατεσθιόμενος· δοκεῖ γὰρ δυπανηρὸν εἶναι τὸ ἵππους τρέφειν. ὅπερ καὶ τῇ Λακωνικῇ προσέξενται κατάρκ· καὶ γὰρ δὴ τῷτο οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐν κατάρκ ἐθέσαν μέρει. ἔτι δὲ αὕτη· "ὀλοκοδομά σε λάβοι καὶ ἀμβολά, ὃ δὲ ἵππος, καὶ ἡ γυνὴ τοι μοιχὸν ἔχοι," ὡς τέτων πάντων δυπανηρῶν ὄντων καὶ ἐπιζημιῶν. τὸ δὲ δακνόμενος εἶπεν ἀπὸ τῶ αὐτὸν κατευκαλεῖσθαι ἔσω τῶν σρωμάτων. *sch. A Nuh. 12.*

δακρυόεντα μετὰ δακρύων.

δακρυῦσαι αἰτιατικῇ.

δακτυλήθρα ἡ τοῦ δακτύλου σφενδύνη· "καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἐσθλὴν λέγεται τὸ ὄψον, ἢ ὡς θερμώτατον ἀναδιῶ τῇ γλώττῃ" (*Athen. p. 6*).

δακτύλιος ἡ σφραγίς. (*Appian. Hann. 50*) "ὃ δὲ Ἀνρίβας ὁ Καρχηδονίων στρατηγὸς Μαρκέλλου τοῦ ὑπάτε ἀποθανόντος ἐπιστὰς τῷ σώματι αὐτοῦ, ὡς εἶδε τὰ τρυφήματα πάντα ἐπὶ τοῦ σέρνου, ἐπήρσε μὲν ὡς στρατιώτην, ἐπέσχωψε δὲ ὡς στρατηγόν, καὶ τὸν δακτύλιον αὐτοῦ περιελὼν ἐτύπωσεν ἐπιστολὴν." (*Athen. 2 5*) "σάκινον καὶ ἐλεφάντινον δακτύλιοι γυναῖξιν εἰσι σύμφοροι."

δάκτυλοι παρὰ πολλοῖς αἱ βάλαντοι τῆς φοίνικος. καὶ παροιμία "Δακτύλος ἡμέρα" ἐπὶ τῶν εὐημερούντων· Δάκτυλος γὰρ τις ἀνὴρ γίγονεν Ἀθήνησι μεγίστων λεγῶν τιμῶν.

Δάλδεις πόλεις Λυδίας.

δαλίον. οὕτως οἱ κωμικοὶ διὰ τῆ λ. (*A Pac. 949*) "γέρε δὴ τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω." ἐδόκουν γὰρ καθαίρειν ἀποβάπτοντες τῇ πύρρος. οἱ δὲ δαδίον γράφουσι.

δαλὸς λαμπρός, ἢ ξύλου ἀπόκαυμα, ἢ δαδίον ἡμίφλεκτον. καὶ παροιμία "δαλὸς εἰς πύρ."

Δαμαίων κύριον.

δάμυλις ξῶν.

Δαμαλῆτης ὄνομα κύριον.

δάμυρτος γυναικός.

δαμασίφρων ὁ ἀπατῆσαι δυνάμενος· Πίνδαρος (*Ol. 13 111*) "δαμασίφρονα χρυσόν."

Δαμασκηνός ἀπὸ τόπου.

Δαμάσκιος ζωικὸς φιλόσοφος, Σύρος, Σιμπλικίου καὶ Εὐκλείου τῶν Φρυγῶν ὁμο-

λητής, ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἰασηνιανοῦ χρόνων. γέγραπται αὐτῷ ὑπομνήματα εἰς Πλάτωνα, καὶ περὶ ἀρχῶν, καὶ φιλόσοφος ἰσορία.

Δάμασος Ῥώμης ἐπίσκοπος, εἰς ἐποποιίαν εὐφνης, πολλὰ καὶ σύντομα ἥρωικῶ μέτρῳ ἐξέδωκε, καὶ ὀγδοηκοντούτης ἐπὶ Θεοδοσίῳ βασιλείῳ ἐτελεύτησεν. ἔγραψε καὶ ἄλλα πολλά. Sophronius p.192.

Δαμάσης Σιγιεὺς ἀπὸ Σιγείας τῆς Τρωάδος, Δωξίππου υἱός, γεγονώς προδὺ τῶν Πελοποννησιακῶν, σύγχρονος Ἡροδότη, τῶν αἰονιστωτάτων, ἰσορικός, γέγραφε περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι γενομένων, περὶ γονέων καὶ προγόνων τῶν εἰς Ἴλιον στρατευομένων βιβλία β' (cf. v. Πῶλος), ἔθνων κατὰλογον καὶ πόλεων, περὶ ποιητῶν καὶ σοφιστῶν, καὶ ἄλλα συγὰ. γέγονε δὲ Ἑλλαντικοῦ μαθητῆς.

δαμάτειρα ἢ δαμάστρια.

δαμέντα δαμιασθέντα, ἢ φρονεθέντα. καὶ δαμῆναι δαμιασθῆναι.

Δαμιανὸς Ἐφέσιος σοφιστής, ὃς καὶ ἐν ὑπάτοις ἐνεγράφη ὑπὸ τῆ βασιλείῳ Σεσήρη, καὶ Βιθυνίῳ ἤρξε, καὶ τὴν σοὰν τὴν ἐκτὸς Ἐφέσου ἀποτετιομένην εἰς τὸ ἱερὸν θολικὴν κατεσκεύασε. cf. Philostrate. V. S. 2.

Δάμις ἀνὴρ οὐκ ἄσφοτος, τὴν ἀρχαίαν οἰκῶν Νίνον. οὗτος τῷ Ἀπολλωνίῳ προσφιλοσφύσας ἀποδημίᾳ τε αὐτὸς ἀναγέγραψεν, ὃν κοινωνῆσαι καὶ αὐτὸς φησι, καὶ γνώμας καὶ λόγους καὶ ὅποσα ἐς πρόγνωσιν εἶπεν (Philostrate. V. A. 13). ὁ γὰρ Ἀπολλώνιος ἀπὸ Ἀντιοχείας ἦκεν εἰς Νίνον, προσεφοίτησε δὲ αὐτῷ Δάμις ὁ Νίνιος, καὶ συνῆν αὐτῷ, ὃ τι μάθοι μνημονεύων. φωνὴ δὲ ἦν τῷ Ἀσσυρίῳ ξυμμέτρως πρῶττον· τὸ γὰρ λογοειδὲς ἔκχευεν ἅτε παιδευθεὶς ἐν βαρβάροις, διατριβὴν δὲ ἀναγράψαι καὶ ξυνουσίαν, καὶ ὅτι ἤκουσεν ἢ εἶδεν ἀναιτιμωσίαν, καὶ ὑπομνήματα τοιαῦτα ξυνθεῖναι σφόδρα ἱκανὸς ἦν. id. 119.

οὐ μὴν ὥς δυοῖν γε ἀμελήσῃαι τέτοιον, τῆς τε ἀνδρίας, ἢ χρώμενος Ἀπολλωνίῳ διεπορεύθη βάρβαρον ἔθνη καὶ ληστρικά, οὐδ' ὑπὸ Ῥωμαίους πω ὄντα, τῆς τε σοφίας, ἢ τὸν Ἀράβιον τρόπον ἐς ζῦνεσιν τῆς τῶν ζῶων φωτὸς ἤλθεν. ἔμαθε δὲ τοῦτο διὰ τούτων τῶν Ἀράβων πορευόμενος. id. 20.

δάμνα (Hom. II 130) ἐδάμαζε.

δάμνημι δαμάζω.

Δαμοίτης κύριον.

Δαμόκριτος ἰσορικός τακτικὸς ἐν βι-

βλίοις β', περὶ Ἰουδαίων· ἐν ᾧ φησιν ὅτι χρυσὴν ὄνον κεφαλὴν προσεκύνησεν, καὶ καταἐπταετίαν (al. τριετίαν) ξένον ἀγρεύνοντες προσέφερον καὶ κατὰ λεπτὰ τὰς σάρκας διεξιῶν καὶ οὕτως ἀνῆρουν.

Δαμόξενος Ἀθηναῖος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Σύντροφοι, ὡς Ἀθηναῖος λέγει ἐν γ' Δειπνοσοφιστῶν (p.101F), καὶ Ἐαυτὸν πενθῶν, ὡς πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ια'.

Δαμόστρατος ἰσορικός ἀλιευτικὰ ἐν βιβλίοις κ', καὶ περὶ τῆς ἐνύδρου μαντικῆς, καὶ ἕτερα σύμμικτα ἐχόμενα ἰσορίας.

Δαμόφιλος φιλόσοφος, σοφιστής, ὃν ἀνεθρέψατο Ἰουλιανὸς ὁ ἐπὶ Μάρκου τῆ βασιλείῳ ὑπάτος, γράψας πάμπολλα, ἐξ ὧν ταῦτά μοι εὗρηται ἐπὶ ταῖς τῶν βιβλίων θήκαις, Φιλόβιβλος ἡ περὶ ἀξιολογίας βιβλίων, πρὸς Ἀόλλιον Μάξιμον, περὶ βίου ἀρχαίων, καὶ ἕτερα πάμπολλα.

δαμώματα τὰ δημοσίᾳ ἀδόμενα· Ἀρισοφάνης (Pac. 790) "τοιαῦτα χρὴ χαρίτων δαμώματα καλλιχόμων τὸν σοφὸν ποιητὴν ὑμνεῖν."

Δάμων ὄνομα κύριον.

δανά τὰ ξηρὰ ξύλα. τὸ δα μακρόν· Καλλίμαχος (Hom. o 322) "ξύλα δανά κεάσσαι," τουτέστι σχίσαι.

Δανάη ὄνομα κύριον, ἢ Ἀκρισίς. "κρίθητι καὶ σύ· οὐκ εἰ Δανάη ἢ Ἀκρισίου." ταύτης γὰρ δυσπειθῶς πρὸς τινα δίκην ἀπαντήσεως, σοφὸς τις πρὸς αὐτὴν ἀπεφθῆξεν "κρίθητι καὶ σύ· ἔκ εἰ Δανάη ἢ Ἀκρισίς θυγάτηρ" (cf. v. Ἀκρισίος). (AP 5 217) "καὶ Δανῆς ἐλύγισεν ὃδε φρένα," τατέστιν ὁ χρυσός.

Δαναῖς Δαναΐδος καὶ Δαναΐδων.

δανάκη. τοῦτο νομισματὸς ἐξιν ὄνομα, ὃ τοῖς νεκροῖς ἐδίδοσαν πάλα συγχευόμενες· (Callim. fr. 110) "νέως Ἀχερουσίας ἐπίβαθρον." Ἀχερουσία δὲ ἐξὶ λίμνη ἐν Ἀδον, ἣν διαπορθμύονται οἱ τελευτῶντες, τὸ ποιεῖν νόμισμα τῷ πορθμῇ διδόντες. cf. v. καρκάδονα.

δανεῖσαι. τούτου τὸ χρῆσαι αἰρετώτερον· τὸ μὲν γὰρ χρῆσαι ἐπὶ φίλων, τὸ δὲ δανεῖσαι πρὸς τῶν τυχόντων. καὶ δανεισῆς ὁ δανείζων.

δανότατα ξύλα ξηρότατα.

δαξησμός· "ὑπὸ δὲ πόνον τινὸς δαξησμοῦ τῆς καρδίας παύσασθαι ἱπτάμενον." cf. v. ὀδαξησμός.

Δάοχος. εἰς ἐξιν οὗτος τῶν προειμένων Φιλίππῳ τὰ Θετταλῶν πράγματα. Hαρρ.

δαπανᾷν οὐ τὸ ἀναλίσκειν ἁπλῶς, ἀλλὰ τὸ λαμπρῶς ζῆν καὶ σπαυᾶν καὶ δαπανᾶν τῇ ἁσυνίᾳ· οὕτω Δημοσθένης (40 51). καὶ οἱ ἄλλοι δικανικοὶ οὕτως χρῶνται τῷ ὀνόματι. Θουκυδίδης δὲ (4 3) τὴν πόλιν δαπανᾷν φησὶν ἀντὶ τοῦ εἰς ἀναλώματι μεγάλῃ ἐμβύλλειν.

δάπεδον ἔδαφος· Ὀμηρος (Α 1) "οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο χρυσίῳ ἐν δαπέδῳ."

δάπιδας. τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτὰς δάπιδας λέγουσι. καὶ δάπισι τοῖς τάπησιν· οὕτω γὰρ Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (527) "οὐδ' ἐν δάπισιν ἔσαι καταδαρθεῖν."

δάπτω τὸ μετὰ σπαραγμῷ ἐσθίω, ὅπερ καὶ δαρδᾶπτω λέγεται. Βύβριος (95 92) "καὶ σπλάγγνα δάπτων."

Δαρδανεύς ὄνομα ἔθνος. καὶ Δαρδάνιοι.

δαρδᾶπτω τὸ μετὰ σπαραγμῷ ἐσθίω.

δαρεικός νόμισμα τι ἦν χρυσοῦν, ὅπερ Δαρείος πρῶτος ἐπενόησεν. τούτου τοῦ Δαρείου ἡριθμῆθη ὁ στρατός, καὶ εὐρέθησαν μυριάδες, χωρὶς τοῦ ναυτικοῦ, σὺν ἱππεῦσιν ὁ. νέες δὲ χ' συνέλεγθησαν ἐπὶ Σκύθας.

δαρεικοὺς. εἰσὶ μὲν χρυσοὶ σατῆρες οἱ δαρεικοί, ἡδύνατο δὲ ἕκαστος αὐτῶν ὅπερ καὶ ὁ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὀνομαζόμενος χρυσῆς. οὐκ ἀπὸ Δαρείου τοῦ Ξέρξου πατρός, ἀλλ' ἀπ' ἑτέρου τινὸς παλαιότερου βασιλέως ὠνομάσθησαν. λέγουσι δὲ τινες δύνασθαι τὸν δαρεικὸν δραχμὰς ἄργυρῳ κ', ὥς τὰς ε' δαρεικοὺς δύνασθαι μὲν ἄργυρῳ. sch. A Eccl. 598.

Δαρείος. ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν πρὸς Δαρείον τὸν Περσῶν βασιλέα συνάψας πόλεμον τοῦτον κατὰ κράτος νικᾷ, καὶ αἰτεῖται εἰς διαλλαγὴν ἔλθειν, καὶ δῶναι αὐτῷ καὶ τὴν θυγατέρα Ρωξάνην πρὸς γάμιον κοινῶν.

ὅτι αὐτὸς Δαρείος ὑπὸ τῇ ἰδίᾳ σατράπῃ ἀναιρεῖται, Βῆσσοις ὄνομα· καὶ προσάγει τὴν κεφαλὴν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι.

Δαρεῖον· (ΑΡ 6 214) "τὸν τρίποδ' ἀνθέμεναι, ἐξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων Δαρεῖος χρυσοῦ, τῆς δεκάτας δεκάταν."

δᾶς λαμπύς. "πῦρ τε ἐν δασι καὶ φα-

κῆλους πίσση κεχρισμένους κομίζοντες τὴν πλάτην ἀνάπτουσι." καὶ αὖθις "τὰ ἡμίτομα ἐπὶ κλίναις βεβλημένα μάλα ἄβραϊς, καὶ ξρωμαῖς ὕφει τινὶ ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις ἐπιτεθέντα, ὑπὸ δασιὶν ἐπακμαζούσαις τῇ πυρὶ, καὶ τὸν ὑμέναιον ἔδουσῶν γυναικῶν, ἐκέλευσεν ἐκκομισθῆναι μετὰ χορείας γυμνίου τε καὶ κερτόμιος." cf. νν. κερτόμιος, ὑπερήφανος, ὑπὸ δασιὶν.

δάσασθαι διαμερίσασθαι· Ἡρόδοτος (7 121) "ἔς τρεῖς μοίρας ὁ Ξέρξης δασάμενος πάντα τὸν πεζὸν στρατόν."

δασέως καὶ δασεῖα.

δάσιος (ἀπ λάσιος) ὁ δασύς.

δάσκιος ὁ πολύσκιος.

δασμολογία φορολογία, καὶ δασμολόγοι φορολόγοι.

δασμολογῶ συνάγω. "Πλάτων μὲν ἀτελεῖς φύρων τὰς παρ' αὐτὸν φοιτῶντας ἐποίει· σὺ δὲ δασμολογεῖς, καὶ παρ' ἐκόντων καὶ ἀκόντων λαμβάνεις" (Diog. L. 4 2).

δασμός μερισμός, φέρων ἀπαγωγή. Ξενοφῶν (Anab. 4 5 24) "εὗρον δὲ καὶ πόλιν εἰς δασμὸν βασιλεῖ τρεφομένους ἰς." καὶ αὖθις "Ἀθηναῖοι δὲ δέισαντες τὸν Μίνωος στόλον, ὑπέσθησαν δασμὸν οἷσιν εἰς Κρήτην, ὅντινα ἂν ἐκεῖνος δικαιοσύνην." cf. ν. Μίνωος.

δάσσονται διασπάσσονται, κατὰ μέλη φαγῶνται καὶ μεριοῦνται.

δασπλήτα τὴν ἐπὶ κακῷ προσπελάζουσαν· ἐν ἐπιγράμματι (ΑΡ 5 241) "σὴν γὰρ ἐγὼ δασπλήτα διάσασιν οἷά τε πικρὴν νύκτα καταπτήσσω τὴν Ἀχεροντιῶδα." δασπλήτης γὰρ ἡ ἑρινύς (Hom. ο 234).

δασύπους λαγώς. καὶ παροιμία "πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα" ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου.

δασύπους κρεῶν ἐπιθυμεῖ. λέγεται ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμοῦντος παρ' ἄλλῃ γενέσθαι τὰ ὄντα παρ' ἑαυτῷ.

δατεῖσθαι καὶ δατηταί. δατεῖσθαι μὲν τὸ μερίζεσθαι, δατηταί δὲ οἱ μεριζαί. τὸ δὲ εἰς δατητῶν αἵρεσιν εἰδὸς ἐστὶ δίκης· ὅπότε γὰρ κοινωνοῦν τινες ἀλλήλοις, καὶ οἱ μὲν βούλονται διανεμέσθαι τὰ κοινὰ οἱ δὲ μὴ, ἰδικάζοντο οἱ βουλόμενοι τοῖς μὴ βουλομένοις εἰς δατητῶν αἵρεσιν. οὕτω Ἀνυσίας καὶ Ἀριστοτέλης. δατηταί κυρίως οἱ τὰ κοινὰ διανεμόντες τοῖς μὴ βουλομένοις. Hαρρ.

Δᾶτις. (Herodot. 6 118) "ἄτος εἶδεν ὄψιν α

ὀνείρου, καὶ ἦτις ἦν ἡ ὄψις, οὐ λέγεται. ὁ δέ, ὡς ἡμέρη τάχιστα ἐπέλαμψεν, ζήτησιν ἰποῖε τῶν νεῶν, εὐρῶν δὲ ἐν Φοινίσσῃ ἀγαλμα Ἀπόλλωνος κεκρυσμένον, ἐπυνθάνετο ὁκόθεν εἴη σεσυλημένον. πυθόμενος δὲ ἐξ οἴου ἦν ἱεροῦ, ἐπεμπε τῇ ἐνωτοῦ νηὶ ἐς Ἀῆλον, καὶ κατατίθεται εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἀγαλμα, καὶ ἐντέλλεται τοῖσι Ἀηλίοισιν ἀπαγαγεῖν τὸ ἄγαλμα." ὅς ἐλληνίζειν βουλούμενος εἶπεν ἥδομαι καὶ χαίρομαι καὶ εὐφραίνομαι.

b Δῦτις Πέρσης, ὅς ἐπετήδενσεν ἐλληνίζειν· ὃν λέγουσι φάρι χαίρομαι ἀντὶ τῆ εἰπεῖν χαίρω. καὶ ἐξὶ δατισμός. sch. A Pac. 288.

Δῦτις καὶ Ἀρταφέρνης, Περσῶν καθγεμόνες, μετὰ τὴν καθάαιρεσιν Μαρδονίῳ ἀπέστειλαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καταπειράσοντας τὰς πόλεις καὶ γῆν καὶ ὕδωρ αἰτήσοντας. οἱ δὲ νησιῶται πάντες ἔδωκαν. Ἀθηναῖοι δὲ βαρέως ἐνεγκόντες τὴν πρεσβευτὰς ἔξεκέρυξαν. οἱ Λακεδαιμόνιοι δὲ ἀμφοτέρα δώσωσιν ἐπηγγεῖλαντο, καὶ ἐμβαλόντες αὐτοὺς εἰς φρέατα καὶ καταχάσαντες ἀπεφάναντο δεδωκέναι τὴν τῶν αἰτουμένων χάριν. cf. Herodot. 6 94.

δατοῖς δόλοις, πανουργέμασιν. "ἐσκόπησαν ἐγγράφοις προσορήμασι διημαρτύρασθαι αὐτοὺς. ἀλλ' ἐπεὶ τὸτο οὐχ ἀπλῶς καὶ ὡς ἔθος ἐνεχώρει γενήσεσθαι διὰ τὸν τῷ βασιλέως φόβον, δατοῖς οὐκ ἔξω δεινότητος τεχνασθεῖσιν ἐχορήσαντο."

δατόν παρὰ Ῥωμαίοις σημασία τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ καιροῦ, ὅτε τις ἢ ἐκ πόλεως ἢ ἐκ τιнос τόπου ὑποσάλλῃ. [μήποτε τοῦτο ἐστὶν ὁ καὶ νῦν συνήθως λέγεται, τί δατόν ἔχεις; οἱ δὲ ζάκανον.]

a Δάτος πόλεως ὄνομα, ἐν ἣ καὶ χρύσεια μέταλλα. καὶ Δάτος ἀγαθῶν.

b Δάτος πόλις Θράκης σφόδρα εὐδαίμων, ἀφ' ἧς καὶ ἡ παροιμία "Δάτος ἀγαθῶν." ταύτην δὲ τὴν πόλιν καὶ τὴν παρακειμένην χώραν καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς ὀνομάζουσι. Harp.

δαυλόν τὸ δασύ, καὶ δαυλία κορώνη ἢ ἀηδὼν, τουτέστιν ἡ δασεία.

Δαφίδας Τελμισὸς γραμματικὸς, γεγραφὼς περὶ Ὀμήρου καὶ τῆς αὐτοῦ ποιήσεως ὅτι ψεύσατο· Ἀθηναῖοι γὰρ ἔκ ἐξράτευσαν ἐπὶ Ἴλιον. ἦν δὲ οὗτος λοιδορούμενος παντὶ, καὶ μέχρις αὐτῶν μὴ φειδόμενος τῶν θεῶν. καὶ Ἀτταλὸν μὲν τὸν βασιλέα Περσέου διὰ τοῦτο ἔχειν αὐτῷ ἐπιβελεύοντα, εἰς

δὲ τὴν Πυθίαν ἐλθόντα ποτὲ σκώπτειν εἰς τὸ μαντεῖον, καὶ ἐπιγελόντα ἐρίσθαι εἰ τὸν ἵππον εὐρήσει. χρησθῆναι δὲ αὐτῷ εὐρήσειν ταχέως. εἰτα ἐκείνον διαθρῦλῃσαι τοῦτο, ὅτι μὴδὲ ἦν αὐτῷ ἵππος, μὴδὲ ἀπώλετο. ἀναχωρήσαντα δὲ συλλαβόμενος Ἀτταλὸς ἐπέταξε κατακρημνισθῆναι· ἐν ᾧ δὲ τόπῳ τὸτο ἐγένετο, ἐκαλεῖτο Ἴππος ὁ τόπος, καὶ ἐγὼ πρὸς τῷ θανάτῳ μὴ ψευθῆναι τὸ λόγιον. οὕτως οὖν ἐνυβρίσας κακῶς ἀπώλετο.

δαφνίνην φορῶ βακτηρίαν. τοῦτο λέγειν εἰώθασιν οἱ ὑπὸ τινῶν ἐπιβουλευόμενοι, παρ' ὅσον ἀλεξίφάρμακον ἢ δάφνη.

δαφρινόν τὸ πᾶν φοινίσσον· (AP 7 208) "σᾶμα τόδε φθιμένον μενεδαῖς εἴσατο Δῦμις ἵππου, ἐπεὶ σῆρνον τοῦδε δαφρινὸς Ἄρης τόψε."

δάψατο· (AP 7 241) "ἄ μεγάλα δ' Αἰγυπτὸς ἐκνῶ δάψατο (ἀν ἐκνῶ δάψατο) χαίτην."

δαψίδων (ἀν δασιλῶν)· Πολύβιος (9 19) "οἷον γὰρ ἂν δέκα συμβάλῃ τὸ τοῦ τείχεος ὕψος, τοιούτων δώδεκα δεήσει τὰς κλίμακας δαψίδων ὑπάρχειν."

δαψίλεια ἢ πολυτέλεια, καὶ δασιλῆς ὁ πολὺς.

δασιλέστατος πολυτελέστατος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ρευμάτων καὶ ἐπὶ τῶν μεγαλοφυχούτων.

δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ· "μισθοφορεῖ δέ." περὶ Ἀπόλλωνός φησιν Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνίσι (587).

Δεββώρα ὄνομα κύριον, ἢ προφήτις καὶ ἀρρενόφρων.

δεδαῖγμένος ἀνηρημένος.

δέδασαι μεμέρισαι. καὶ δεδαίεται μεμέρισαι.

δέδειεν φεύγει, ἢ φλέγει.

δεδειχότας δείξαντας, δεδηχότας δὲ δακόντας.

δέδεμαι δοτικῇ.

δέδευκε πεφύρακε.

δέδηγμαι τὴν καρδίαν (A Ach. 1) ἠντῆμαι, λελύπημαι. καὶ Ὀμηρος (E 493) "δάκε δὲ φρένας Ἐκτορι μῦθος" καὶ (9 185) "θυμοδακῆς μῦθος." καρδίαν δὲ εἶπε, παρ' ὅσον περὶ τὴν καρδίαν συνίσταται τὰ τῇ θυμοῦ καὶ τὰ τῆς ἡδονῆς. παρ' Ὀμήρῳ Ὀδυσσεὺς (υ 17) "σῆθος πλῆξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ, τέτλαθι κραδίη" φάσκων.

δέδθη φλέγει.

δεδμημέναι ἀπηγορευμέναι.

δεδήσεται δεθήσεται.

δεδηχότας δακόντας.

δέδια φοβοῦμαι.

δέδιθι φοβήθητι.

δεδιξάμενοι φοβηθέντες.

δεδιξασθαι ἐκφοβῆσαι, διῶξαι. "ἤχον ἐγείραι συμμιγῇ τε καὶ ἄγριον, καὶ σὺν τῷ ἀλαλάγματι ἐπιδεπῆσαι τοῖς τυμπάνοις, ὡς καταπλήξαι καὶ δεδιξασθαι τὸ Ῥωμαϊκόν." Menander: cf. v. ἐπιδουπῆσαι.

δεδιότες. καὶ δεδιώς φοβούμενος. "οἱ δὲ ἀμφὶ τοῖς οἰκείοις δεδιότες ἐνταῦθα πρῶτον ἡξίουσαν ἵνα." "

δεδίσσω ἐκφοβῶ. τὰ δὲ διὰ τοῦ σσ ῥήματα ἔξ φωνήεντα παραλαμβάνει, α, ἄλλος ἀλλάσσω. ε, πῦρ πυρός πυρέσσω. η, πτήσσω. ι, δεδίσσω καὶ δειδίσσω. υ, ἀφύσσω τὸ ἀπαντλῶ. τὸ γὰρ ὅσσω ἐκ τοῦ ὅπτω ἐξὶ μετηλλαγμένον. ω, ὄνειρώσσω, ἀγρώσσω.

δεδιττόμενος ἐκφοβῶν.

δεδμήμεθα (Hom. E 878) ὑποτετάγμεθα.

δεδμημένοι (Hom. Z 245) δεδαμασμένοι. καὶ δέδμηνται. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 131) "οἱ δὲ χαλικοὶ σοιχηδὸν ἕξοι τ' ἀμφίβολοι κῆρυκες δέδμηται, ποθέουσιν ὁμῶς ἵππους τε καὶ ἄνδρας, Παλλάδι." "

δέδοικα φοβοῦμαι. (S Ai. 278) "δέδοικα μὴ' x θεοῦ πληγὴ τις ἦκη· πῶς γὰρ; εἰ πεπανμένος μηδὲν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται." ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ εἰ θεῶν τι εἴη τὸ κατὰ τὸν Αἴαντα, εἰ πεπανμένος τοῦ κακοῦ μᾶλλον ἐν ἀνίμῳ διάγει.

δεδοκημένος (Hom. O 730) ἐκδεχόμενος, ἐνεδρεύων, δοκεῦν καὶ ἐπιτηρῶν.

δεδοκιμασμένα κεκριμένα. "ἔγραψε δὲ Εὐσέβιος καὶ ἄλλα ὑπομνήματα δεδοκιμασμένα." cf. v. Εὐσέβιος.

δεδοξοποιημένον δόξῃ κοσμούμενον. Πολύβιος "τὰ μὲν γὰρ --- ἀμαρτάνει." cf. v. ἀνθρωπος.

δέδορκεν ὄρεῖ, βλέπει.

δέδοται καὶ κακοῖσιν ἄγρια, ἐπὶ τῶν παρ' ἄξιαν εὐπραγούντων.

δεδουπῶς πεπτωκώς, τεθνηκώς.

δεδρασμένος πεπραγμένος.

δέδουκα ὑπεισήλθον. δέδουκε δὲ εἰσῆλθε.

δέξει τὸ δεῖ, τὸ ὀριζικὸν δηλονότι. δέξει δὲ φύβῳ. "ὁ δὲ Νικόμαχος ὡς πεφωραμένος

ἐν παντὶ ἦν δέει." "

δεεινός ὁ δεινός.

δέημα. (A Ach. 1057) "ὡς γελοῖον, α θεοί, τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖται μου σφόδρα." "

δεῖσαν χρεῖας γενομένης.

δεήσεις ἀντὶ τῇ ἐνδείας Ἀντιφῶν Ἀληθείας α'. Harp.

δεθμός νόμος ἢ δεσμός.

δεῖ πρέπει. δ' ἔχει τὰ σημαίνοντα. ἀντὶ τῇ χρηῇ. καὶ ἀντὶ τῇ χρεῖα ἐστὶ. "δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔξι γενέσθαι τῶν δόντων" (Demosth. 1 20). καὶ ἀντὶ τοῦ δεσμεῖ καὶ δέει ἐν διαλύσει. ἀντὶ τῇ ἀπέχει. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει (Lys. 435) δεῖ ἀντὶ τῇ δῆσον. "ὅπισθ' αὖτε χεῖρε δεῖ." "

δείγμα κυρίως μὲν τὸ δεικνύμενον ἀφ' αἰκάσου τῶν πωλουμένων. ἔξι δὲ καὶ τόπος τις ἐν τῇ Ἀθήνῃσιν ἐμπορίῳ, εἰς ὃν τὰ δείγματα ἐκομίζετο, καλούμενος οὕτως. Ἀντικὸν δὲ ἔθος ἐστὶ τὸ καλεῖν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ τόπῳ καὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους. Harp.

δείγμα τόπος ἦν ἐν Πειραιεῖ, ἐνθα πολλοὶ συνήγοντο ξένους καὶ πολῖται καὶ ἔμποιοι. τὸ δὲ τῶν δικῶν προσέθηκεν Ἀριστοφάνης (Eq. 975), ἵνα δείξῃ καὶ διαβύλῃ τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους. "οἷων ἀργαλειωτῶν ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν ἦκουσ' ἀντιλεγόντων." "

δείγμα καὶ ἡ ἐνδείξις. Ἀριστοφάνης (Ach. c 986) "τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δείγμα τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θυρῶν." οἷον τῆς παρ' αὐτῷ ἐνδον τρυφῆς σημεῖον καὶ ἀπὸδείξιν πρὸ τῶν θυρῶν αὐτοῦ τὰ τῶν ὀρνίθων πτερὰ τιλδίντων καὶ τυθέντων πρὸς εὐωχίαν προέβαλε.

δειδέχαι ἡ ἀλλήλους Ὀμηρος (A 4).

δειδία ἢ σκοτία νύξ, δεῖδια δὲ φοβῆμαι καὶ δεῖδιεν ἐφοβεῖτο. δέλω δεδίω ὡς πείθω πεπείθω. δεδίω δέδια, πλεονασμῷ τῇ εἰ δέδια. καὶ δεῖδιθι φοβήθητι, καὶ δειδιώσ φοβούμενος.

δειδίσκω δεικνύω.

δειδίσσω ἐκφοβῶ.

δεῖδω τὸ φοβοῦμαι.

δεειλινόν τὸ δειλινόν. καὶ δειλέον τὸ δειλινόν.

δείκελον εἶδωλον, ἄγαλμα, ἢ ὁμοίωμα. ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 260) "Ῥεῖης πυργοφόρου δεικελον εἰσορόων." "

δείκνῆλα μιμήματα, εἰκάζματα. τὸ δει

διφθογγον. κυρίως τὸ ὁμοίωμα καὶ εἶκλον τῷ Δίῃ, καταχρηστικῶς δὲ πᾶν ὁμοίωμα.

δεικνύντα καὶ δεικνύμενον καὶ δεικνύσα.

δείλαιος ἄθλιος.

δειλάκρα· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (974) "ἐγὼ δὲ κατακέκτισμαι δειλάκρα." σκώπτει καπρῶσαν τὴν γραῦν. δειλάκρα δὲ ἄκρως ἄθλια. καὶ δειλακρίων ὁ ἄκρως δειλός, ὁ ἱλεινός, ὁ ταυλαίπυρος· ἢ ὁ ἐπίπυρος. ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης (Pac. 193) "ὦ δειλακρίων, ἂ γλίσχρων, ὁρᾷς ὡς οὐκέτ' εἶναι σοι δοκῶ μισρώτατος." δειλακρίων ὁ Ἑρμῆς ἐλέγετο ὡς λίχνος· κρεαδίων γὰρ ἐπιδεικνυμένων αὐτῷ κατήρχετο αὐτίκα.

δείλανδρία καὶ δειλανδρῶ.

δείλη ὁψία ἢ περὶ δύσιν ἡλίου. δείλη πρωία ἢ πρὸ ἄρictου ὥρα, ἢ μετὰ τὸ ἄρictον. Ξενοφῶν (Anab. 1 8 8) "ἦνίκα δὲ δείλη ἐγένετο, ἐφάνη κονιορτός." καὶ κλίνεται δειλης.

δείλης πρωίας καὶ δείλης ἐσπέρας. οὕτω λέγουσιν οἱ Ἀττικοί.

a δειλία ὁ φόβος.

b δειλία ἐστὶ κακία ἐν ἐνδείᾳ τῇ περὶ τὰδε τινὰ τὰ πάθη, ἐναντία τῇ ἀνδρίᾳ καὶ τῇ θρασυτήτι. καὶ κατὰ μὲν τὸ κακίᾳ εἶναι καὶ ἄσυμμετρίᾳ, περὶ δὲ τὰ πάθη ἐναντία ἐστὶ τῇ ἀνδρίᾳ, κατὰ δὲ τὸ ἐν ἐνδείᾳ περὶ τὰδε εἶναι, τῇ θρασυτήτι. ὅτε γὰρ τῇ θρασυτήτι ἐναντία ἡ δειλία κατὰ τὸ κακίᾳ εἶναι (κοινωνεῖ γὰρ αὐτῇ τούτου) οὕτε τῇ ἀνδρίᾳ κατὰ τὸ ἐνδείᾳ εἶναι κατὰ τὰδε· ἢ γὰρ ἐξιστὶν ἐναντίον τὸ περὶ τὰδε ἐνδεές τῷ περὶ τὰ αὐτὰ μέσω.

δειλινήσας δειλης τοῦτο ποιήσας. καὶ δειλινόν δειλης.

δειλοκοπήσας ἑξαπατήσας Ἑρμιππος.

δειλότερος τῷ παρακύντοντος, ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν. ἀνὴρ γὰρ τις ἐγένετο δειλός, ὃς παρακύντας ἐκ σπηλαίου καὶ ἰδὼν τὸν Ἡρακλέα κατέβη εἰς σπήλαιον καὶ διὰ δειλίαν ἀπέθανεν. καὶ ἑτέρα παροιμία δειλότερος Πεισάνδρου. cf. v. Πεισάνδρου δειλότερος.

Δείλοψ ὄνομα ἔθνος.

δεῖμα φόβος· Ἀρριανός "τοσόνδε αὐτὸς δεῖμα ὡς προσαγόντων δεινῶν κατέσχευ ὥς μὴ δύνασθαι ἀποσησθαι τῆς ἐκπλήξεως."

δαιμαίνει φοβεῖται. Προκόπιος (Arc. 1) "οὐδέ τι πρὸς τοῦ ξυνοικοῦντος δαιμαίνεσθαι."

δέος, οὔτε αἰδῶ τινὰ ἔργον ἐλάμβανε πάποτε." "πάντες δαιμαίνοντες τοῦ εὐνοῦχου Εὐτροπίου τὴν ἄκοήν ἐξεσήκεσαν, καθάπερ οἱ μνηστῆρες τὸν Ὀδυσσεᾶ γυναικὸν τῶν ῥακίων ἰδόντες." καὶ δαιμαίνοντα φοβούμενον. "οἱ δὲ μάλιστα μὲν καὶ ὡς ἀμφοτέρω περιβόλῳ δαιμαίνοντες, χώραν περιβεβλημένη πολλήν."

δαιμαλῆος εὐλαβής. καὶ ὁ δειλίας καὶ φόβου ἐμπειρητικός· (AP 7 69) "Κέρβερε δαιμαλῆν ὑλακὴν νεκύνεσσι λάλλων, ἥδη φρικλέον δαίδιδι καὶ σὺ νέκυν."

δαιμάμενοι οἰκοδομήσαντες, καὶ δειμασθαι οἰκοδομεῖν. καὶ δεῖμαι ὁμοίως.

δαιματώδης ὁ φοβερός.

δαιματῶν φοβῶν, καὶ δαιματοῦται φοβεῖται.

Δεῖμος καὶ Φόβος καὶ Κυδοιμὸς ὑπηρεῖται τοῦ Ἄρεος, υἱοὶ τοῦ πολέμου· οἱ καὶ αὐτοὶ συμπεπόνθασιν τῷ Ἄρει, τοῦ Ἡφαίστου αὐτὰς μὴ φοβηθέντος. sch. Gregor. Naz. or. 4.

δείμωμεν δαιμάμενοι οἰκοδομοῦμεν.

δεῖν δεσμεύειν. καὶ δεῖν Ἀριστοφάνης (Ran. 618) ἀντὶ τῷ δεῖσθαι· "δεῖν δ' εἰσκει." καὶ ἀντὶ τοῦ ὀφείλειν. καὶ μικροῦ δεῖν ἀντὶ τοῦ παρ' ὀλίγον.

δεῖν ᾧ ἦθ' ἡν δέον εἶναι ὑπέλαβον, ἀναγκαῖον ἐνόμισα.

δεινά· (A Ran. 625) "οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τύπτειν τουτοῖν" ἀντὶ τοῦ μεγάλα. καὶ Σοφοκλῆς (El. 731) "γνοῦς δ' ὃ ἐξ Ἀθηναίων δεινὸς ἡνιοσφόρος ἔξω παρασπῆ κανακωχεύει," ἀντὶ τοῦ ἔμπειρος. (OR 483) "δεινὰ μὲν οὖν δεινὰ ταράσσει σφοδρὸς οἰωνοθέτας, οὔτε δοκοῦντ' οὐτ' ἀποφάσκονθ'· ὃ τι λέξω δ' ἀπορῶ. πέτομαι δ' ἐλπίσιν, οὐτ' ἐνθάδ' ὁρῶν οὐτ' ὀπίσω." δοκοῦντα δὲ καὶ ἀποφάσκοντα, οὔτε πιεῖα οὔτε ἄπιστα.

Δείναρχος Κορίνθιος ῥήτωρ, τῶν μετὰ Δημοσθένους ἐγκριθέντων εἰς. υἱὸς τίνος ἐστὶν οὐχ ἰσόρηται. γράψας κατὰ μὲν τινὰς λόγους τὰς πάντας ρεῖ, κατὰ δὲ τὸ ἀληθέστερον μόνους εἶ, τοὺς πάντας δικαιοκούς, ὧν οἱ μὲν εἰσι δημόσιοι οὐδὲν ἰδιωτικοί. ἐτελεύτησε δὲ αὐτὸς ἐπιμελητὴς Πελοποννήσου καταστὰς ὑπὸ Ἀντιπάτρου, μετὰ τὸ τελευτήσαι Ἀντίπατρον Πολυσπέρχοντος αὐτῷ ἐπιβουλεύσαντος.

δεινῆς ἀνάγκης ἐδὲν ἰσχυρότερον· ἀνάγκη γὰρ καὶ θεὸς βιάζεται, καὶ Πλάτων φησὶν ἀνάγκην δὲ οὐδὲ θεοὺς βιάζεσθαι.

Δεινιάδαι ὄνομα πόλεως ἢ τόπου.

Δεινίας ὄνομα κύριον.

δεινοί φοβεροί, ἔμπειροι, σοφοί. (Procor. Arg. 2) "διὸ ἄμφω ἅπαντας ἀλλήλοισιν ὠμοσούτην ὅσοι δὴ ἐν χριστιανοῖς δεινότετοι ὄρχοι εἰσὶ τε καὶ ὀνομάζονται, μὴ ποτε ἀλλήλων καταπροήσασθαι ἄχρι τῶν ἐς τὸν ὕληθρον φερόντων κινδύνων."

δεινοὶ πλέκειν τοὶ μηχανῶς Αἰγύπτιοι, ἐπὶ τῶν σφόδρα κακουργοτάτων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι. καὶ Ὅμηρος (O 626) "δεινὸς ἀήτης" ὡς (B 742) "κλυτὸς Ἴπποδάμεια."

Δεινοκράτης Μεσσήνιος, ὁ μόνον κατὰ τὴν τριβὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν φύσιν ἀνλικὸς καὶ σφατιωτικὸς ἄνθρωπος. τὸν δὲ πραγματικὸν τρόπον ἐπέφαινε μὲν τέλειον, ἦν δὲ ψευδελύγραφος καὶ ῥωπικός. ἐν τε γὰρ τοῖς πολεμικοῖς κατὰ μὲν τὴν εὐχέρειαν καὶ τὴν τόλμαν πολὺν διέφερε τῶν ἄλλων, καὶ λαμπρὸς ἦν ἐν τοῖς κατ' ἰδίαν κινδύνοις· ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην διάθεσιν ἐν μὲν ταῖς ὁμιλίαις εὐχαρὶς καὶ πρόχειρος ἦν, παρὰ τε τὰς συνθεσίας εὐτράπελος καὶ πολιτικός, ἅμα δὲ τούτοις φιλέρασος· περὶ κοινῶν δὲ ἡ πολιτικῶν πραγμάτων ὑπενίστασθαι καὶ προΐδασθαι τὸ μέλλον ἐμφρόνως, ἔτι δὲ παρασκευάσασθαι καὶ διαλεχθῆναι πρὸς πλῆθος ἐς τέλος ἀδύνατος. καὶ ποτε κεκινήκως ἀρχὴν μεγάλων κακῶν τῇ πατρίδι τελείως ὀδὲν ᾤετο ποιεῖν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν ἤγε τοῦ βίβη, προσρῶμενος οὐδὲν τῶν μελλόντων, ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνιζόμενος ἀπ' ἡμέρας καὶ τοῖς ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀνατεθεικώς. βραχεῖαν τέ τινα τῆς περιβάσεως ἔμφασιν ὁ Τίτος αὐτὸν ἠνάγκασε λαβεῖν· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν παρὰ πότον ἐν μακροῖς ἱματίοις ὀρχόμενον παραντὰ μὲν ἐσιώπησε, τῇ δ' αὖριον ἐντυγχάνοντος αὐτοῦ καὶ τι περὶ τῆς πατρίδος ἀξιουῶντος "ἐγὼ μὲν ὦ Δεινοκράτη πᾶν" ἔφη "ποιήσω τὸ δυνατόν, ἐπὶ δὲ σοῦ θυμιάζω πῶς δύνῃ παρὰ πότον ὀρχεῖσθαι, τηλικούτων πραγμάτων ἀρχὴν κεκινήκως ἐν τοῖς Ἕλλησι." δοκεῖ δὲ τότε βραχὺ τι συζητῆναι, καὶ μαθεῖν ὡς ἀνολικεῖον ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας αἰρέσεως καὶ φύσεως ἀποδέδωκε. πλὴν τότε παρῆν εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῷ Τίτῳ, πεπεισμένος ἐξ ἐφόδου τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην χειρωθήσεσθαι κατὰ τὴν αὐτοῦ βούλησιν. Polyb. 24 5.

Δεινόλοχος Συρακούσιος ἢ Ἀκραγαντῖνος, κωμικός. ἦν ἐπὶ τῆς οὔ' ὀλυμπιάδος,

υἱὸς Ἐπιχάρμου, ὡς δὲ τινες, μαθητής. ἐδίδαξε δράματα ἰδ' Ἀσπίδι διαλέκτῳ.

Δεινομάχη ὄνομα κύριον. καὶ Δεινόμαχος ὄνομα κύριον.

δεινομένην πατουμένην· (Callim. fr. 51) "δεινομένην ὑπὸ βεσίν ἐμὴν ἐφύλασσον ἄλῳα."

δεινόν· (S OC 510) "δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακόν, ὡς ξεῖν', ἐπείγειν." τουτέστι τὸ ἐπείγειν καὶ ἀνακινεῖν τὰ πάλαι συμβάντα δυσχερές· ὁμως δὲ μαθεῖν ἐπιθυμῶ τὴν αἰτίαν τῆς πηρώσεως. καὶ Καλλιμάχος (fr. 273) "τὶ δάκρυον εὐδον ἐγείρεις;" Ἀριστοφάνης (Ach. 351: cf. v. ὁμφακίαν) "δεινὸν γὰρ οὕτως ὁμφακίαν πεφυκέναι τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον."

δεινοπαθεῖ δεινῶς ἔχει, χαλεπὰ πύσχει.

δεινόπους ἀρὰ ἢ διὰ ποδῶν δέας ἐμποιοῦσα. sch. S OR 418.

δεινός πανοῦργος, ἱκανός, ἀκολάκευτος, σοφός, ἔμπειρος. (S OR 545) "λέγειν σὺ δεινός, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς σοῦ· δυσμενὴ γὰρ καὶ βαρύν' σ' εὐρηγ' ἐμοί." ὁ νοῦς· σὶ μὲν δεινὸς ἐν τῷ λέγειν, ἐγὼ δὲ οὐ μετ' ἐννοίας σου ἀκούω διὰ τὴν δυσμένειαν. καὶ αὖθις "ἀνθρώπου ἐσθίειν βλέποντας καὶ δεινοὺς κατὰ γαστέρα· λέγω δὴ Κλεισόφους τε καὶ Θήρωνας καὶ Στρεβθίας καὶ Χαιρεφώντας." cf. v. Κλεισόφος.

δεινός. ὅτι Δεκέβαλος ὁ τῶν Δακῶν βασιλεὺς δεινὸς μὲν ἦν συνεῖναι τὰ πολέμια, δεινὸς δὲ καὶ παῖξαι καὶ ἐπελθεῖν εὖσχος, ἀναχωρῆσαι καίριος, ἐνέδρας τεχνίτης, μάχης ἐργάτης· καὶ καλῶς μὲν νίκη χρησασθαι, καλῶς δὲ ἦτταν διαθέσθαι ἠπίεστο. ἀπ' οὗ δὴ καὶ ἀνταγωνιστῆς ἀξιομαχος ἐπὶ πολλοῖς Ῥωμαίοις ἐγένετο. Dio Cass. 67 6.

δεινὸς λέγεται καὶ κατὰ τὴν τῶν λόγων δύναμιν.

δεινός προπερισπωμένως ὁ ψυκτήρ, ὁ παρ' ἡμῖν ψυκτερίον λέγεται.

δεινότητα. τὴν τε τῶν λόγων δύναμιν δηλοῖ τὴν τε πανουργίαν.

Δείνων ὄνομα κύριον.

δεινωποὶ δειματώδεις, φοβεροί.

δείνωσις δεινότης, σκότωσης.

δείξαντες (an ἔξαντες). "οἱ δὲ αἰφνιδίως ἐπεκθέουσι τῷ τάγματι, καὶ διὰ τῆς φύραργος δειξάντες προσπίπτουσιν τοῖς Ῥωμαίοις."

δείξεις· (Diog. L. 4 38) "ὁ δὲ Ἀρχεσίλαος ἐς τὰς ἀργυρικός δειξεις ἀπήντα πρῶτος, συγχροῖς τε ἐπήρκει καὶ συνηράνιζε."

δειπνητός ὁ καθ' ἡμῶς ἄριστος καιρός.

δειπνίζω ἔτερον, δειπνῶ δὲ ἐγὼ αὐτός. καὶ δειπνεῖν. (Athen. p. 9) "καίτοι τὸν Ἀγαμέμνονα ἐποίησεν Ὀμηρος δειπνίζοντα τοὺς ἄριστους." καὶ αὐθις "ὑπόδεξις ἡμῶς καὶ δειπνισμός."

δειπνολόχον κλεπτοτρόφον.

δείπνον τὸ πρωινὸν ἄριστον, ὅπερ ἀκρατισμός λέγεται. εἴτα περὶ ὥραν τρίτην ἄριστον, παρὰ τὸ εἰς ἄριστον προέρχεται. καὶ δειπνός, μεθ' ὃν δεῖ πονεῖν. εἴτα τὸ ἐσπερινὸν δόρυς, παρὰ τὸ δόρυ πᾶν. καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 107) "δειπνεῖν με δίδασκε" ἐπὶ τῶν ἀθλημάτων.

δειπνοσοφιστής. βιβλίον ἐστὶν οὕτως ἐπιγραφόμενον (Ἀθηναῖος δὲ ὁ γεγραφὼς ὄνομα), ὃ ἐστὶν ἐπωφελές. cf. γ. Κεϊτούκειτος.

δειπνοφόροι αἱ φέρουσιν τοῖς κατακλιμένοις ἐν τῇ τῆς Ἀθηνῶς ἱερῇ τῷ δεῖπνῳ. Harp.

δειρά καὶ δειράδες οἱ τραγῳδοὶ τοῖς τῶν ὁρῶν. (AP 6 115) "τὸν πύρος Ὀρβηλίου μεμνηκὸτα δειράσι ταῦρον."

Δειραδιώτης. δημόσιος ἐστὶ τῆς Δειραδίας. Δειράδες, ἀφ' οὗ ὁ δημόσιος Δειραδιώτης. Harp.

δειραχθῆς τὸ τὴν δειρὴν ἀλγύνον· (AP 6 179) "δειραχθῆς ἐμβροχὸν ἕμμα πετεινῶν."

δειρή ὁ τραχὺς.

δεῖσα ἡ ὑγρασία.

δειςάλει κοπρώδη· δεῖσα γὰρ ἡ κόπρος.

δεῖσαντες φοβηθέντες, καὶ δεῖσας φοβηθεῖς. Ἡρόδοτος (7 163) "ὁ δὲ δεῖσας περὶ τοῖς Ἕλλησι, μὴ οὐ δύνωνται τὸν βάρβαρον ἐπερβαλεῖσθαι" καὶ Ἀππιανός (L 1 p. 91) "δεῖσας ὁ Καῖσαρ περὶ τῇ Κικέρωνι υπέρφερον εἰς τοῦπίσω." καὶ αὐθις "ὁ δὲ δεῖσας περὶ τε οἱ αὐτῷ καὶ τῇ πόλει." καὶ αὐθις "ὁ δὲ δεῖσας μὴ περὶ τῶν ὅλων -- τὴν χώραν ἐκλείπειν ἔγνω."

δειςιδαιμονία εὐλάβεια περὶ τὸ θεῖον, δειλία, ἀμφιβολία περὶ τὴν πίσιν. καὶ δειςιδαιμων οἰονεῖ δεδοικώς. ὁ ἀπόσολος (Act. 17 22) "ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὡς δειςιδαιμονεζέροντες ὑμᾶς θεωρῶ" ἀντὶ τοῦ θεοσεβεῖς. καὶ Κρίτων ἐν τοῖς Γετικοῖς φησὶν "οἱ δὲ βασιλεῖς τῶν Γετῶν ἀπάτη καὶ γοητεία δει-

σιδαιμονίαν καὶ ὁμόνοιαν ἐνεργασάμενοι αὐτοῖς μεγάλων ἤδη ἐφίενται." καὶ Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης (12 24) περὶ Τιμαίου φησὶν "οὗτος γὰρ ἐν μὲν ταῖς τῶν πέλους κατηγορίαις πολλὴν ἐπιφαίνει δεινότητι καὶ τόλμῃ, ἐν δὲ ταῖς ἰδίαις ἀποφύσεσιν ἐντυπνίων καὶ τεράτων καὶ μύθων ἀπιθάνων καὶ συλλήβδην δεισιδαιμονίας ἀγεννοῦς καὶ τερατείας γυναικῶδους ἐστὶ πλήρης." (Damasius) "ὅτι Ἀσκληπιόδοτος ὅσιος ἦν καὶ εὐσεβής, καὶ τὰ μὲν πρῶτα δεισιδαίμων ἐγγόνει καὶ εὐλαβής οὕτω σφόδρα ὥστε μήτε θύειν ἀνέχεσθαι μήτε τιδὸς ἀπορρήτου μηδενὸς ἀκούειν· οὐ γὰρ εἶναι ταῦτα τῆς γενέσεως ἄξια, ἀλλὰ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῶν ἐν Ὀλύμπῳ διαζῆν ἡγουμένων." ὅτι ἡ εὐσέβεια μέση τυγχάνει ἀσεβείας καὶ δεισιδαιμονίας. ὅτι δεισιδαιμονία ἡ ἄκαιρος παρρησία. (Arian. t. 1 p. 70) ὁ Πύρρος γὰρ συλῶν τὰ χρήματα τῆς Περσεφόνης ἐπισκώψας ἔφη "ἡ ἄκαιρος θεοσέβεια δεισιδαιμονία ἐστὶ, καὶ τὸ συλλέξαι πλοῦτον ἄπονον εὐβουλία."

δειςιδαιμων θεοσεβής· ἡ ἀμφίβολος περὶ τὴν πίσιν καὶ οἰονεῖ δεδοικώς. καὶ δεισιδαιμονίας ἀντὶ τοῦ θεοσεβείας, εὐλαβείας περὶ τὸ θεῖον ἢ δειλίας. "ὁρῶν δὲ τὸς στρατιώτας δεισιδαίμονοντας ἐπὶ τοῖς σημείοις, ἐφιλοτιμεῖτο διὰ τῆς ἰδίας ἐπινοίας καὶ στρατηγίας μεταθεῖναι τὴν τοῦ πλήθους εὐλαβείαν."

δεῖ σοι πρέπει.

δεῖται προσδεσμεύεται. ἢ χρήζει.

δέκα καὶ δεκαδοῦχος. δέκα μὲν ἦρχον μετὰ τοὺς λ' καταστάντες, ἐκαλεῖτο μέντοι τούτων ἕκαστος τῶν ἀρχόντων δεκαδοῦχος, ὡς δηλοῖ Ἀνσίας. Harp.

δεκαδαρχία. τὰς ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατασταθείσας ἐν ταῖς πόλεσι δεκαδαρχίας συνεχῶς ὀνομάζουσιν οἱ ἱστορικοί. καὶ Φίλιππος μέντοι παρὰ Θετταλοῖς δεκαδύρχην κατέστησεν, ὡς Δημοσθένης ἐν ἔκτῳ Φιλιππικῶν (6 22). Harp.

δεκάζεσθαι. ἐρρήθη μὲν ἀπὸ τῆς κατὰ δέκα φθειρεσθαι δώροις· ὅτε γὰρ βέλονται τινες ἀρχῆς τυχεῖν ἢ ἄλλο τι ἀνύσασθαι, κατὰ δέκα ἀνθρώπους ἐδίδουσάν τινα, ὅπως συμπράττωσιν αὐτοῖς. ἐξ ἐκείνων δὲ ἤδη τὸν λαμβάνοντα ἕνεκα τοῦ συμπράττειν μὴ ἀπὸ παντὸς τῆς βελτίους δεκάζεσθαί φασιν. ὅμοιον καὶ τὸ ἐριθεύεσθαι τῷ δεκάζεσθαί ἐστιν· καὶ

γὰρ ἡ ἐριθεία εἴρηται ἀπὸ τῆς τοῦ μισθοῦ δόσεως.

b δεκάζεσθαι δωροδοκεῖσθαι, καὶ δεκά-
ζειν διαφθεῖρειν χρήμασιν ἢ δώροις. Αἰ-
λιανός "πολλοὺς διέφθειρε Νομίδιον δεκά-
σας εἰς προδοσίαν." καὶ δεκάζων. τὸ ση-
μαινόμενον δῆλον, ἐποιήθη δὲ τὸ ὄνομα ἐν-
τεῦθεν. Λύκος μὲν ἐξιν ἥρως μορφὴν ἔχων
τοῦ θηρίου, πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἀνε-
σῆλνται δικαστηρίοις· πρὸς ὃν οἱ δωροδοκῶν-
τες κατὰ δέκα γινόμενοι ἀνεσρέφοντο. ἐνθεν
καὶ ἡ πυρομμία "Λύκου δεκάς." ἐξ οὗ τῆς
δεκάδος τὸ δεκάζειν καὶ δεκάζεσθαι. cf. Hagn.

δεκαμναῖατον δέκα μνᾶς. (Polyb. 13 2:
cf. v. Σκόπας) "Σκόπας Αἰτωλῶν στρατηγός,
ὃς ἀποτυχὼν τῆς στρατηγίας νόμους ἔγραφε.
καὶ ὁψώνιον ἐξέβηκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἐκά-
σης ἡμέρας δεκαμναῖατον, τοῖς δὲ ἐπὶ τινος
ἡγεμονίας τεταγμένοις μναῖατον. ἀλλ' ὅμως
ἐκ ἡρκέσθη τέτοις, καὶ φθονηθεὶς τὸ πνεῦμα
προσαπέθηκε τῷ χρυσῷ." ἐκατὸν δὲ δρα-
χμὰ ποιοῦσι μνᾶν.

δεκάπαλαι τὸ πρὸ πολλοῦ πάνν λέγε-
σιν Ἀττικοί. A Eq. 1159.

δεκάπουν σκιάν. Ἀριστοφάνης (Eccl.
648) "σοὶ δὲ μελήσει, ὅταν ἡ δεκάπουν τὸ
σοιχεῖον, λιπαρῶς χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον." περὶ
ἡλιοτροπίου φησί. τουτέστι τοῦ ἡλίου ἡ σκιὰ
ὅταν ἡ δέκα ποδῶν, ἦγαν ὅτε γίνεται ὁψινόν.

δεκάπους σκιά. τὸ παλαιὸν καλοῦντες
ἐπὶ δεῖπνον καὶ καλούμενοι παρρησιαίνοντο
τὴν σκιάν, καὶ ἔτι οἱ μὲν ἔμενον τὰς κλη-
θέντας, οἱ δὲ ἀπῆσαν ἐπὶ τὰς ἐξιάσεις, οὐ-
δέπω τηρήσεως οὐσης ἐτέρας ἀφ' ἧς οἰόντες
ἦν τεκμηρῶσθαι εἰς πόσας ὥρας προῆκει.

δεκάσκαλμος ναῦς. cf. v. ἐπίκωπος.

δεκασμός δωροδοκία.

δεκαταῖος δέκατος.

a δεκατεύειν δεκάτην δοῦναι. "ἐφ' οὗς
οἱ Ἕλληνες ὤμοσαν, εἰ νικήσειαν, στρατεύσειν
καὶ δεκατεύσειν ἅπαντας τῷ Πυθίῳ." (A
An. 494) "ἐς δεκάτην παιδαρίβ κληθεὶς ὑπέ-
πινον ἐν ἄσει." τὴν δεκάτην γὰρ εἰσίων ἐπὶ
τοῖς τικτομένοις, καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα
ἐτίθεντο τοῖς παισίν. Εὐριπίδης Αἰγιῇ "τί
σε μάτηρ ἐν δεκάτῃ τόκου ὠνόμαζεν;" ὁ δὲ
Ἀριστοτέλης (H. A. 7 12) ἐν ταῖς ζ' φησὶν ἐπι-
τίθεσθαι τὰ ὀνόματα, γράφων ἔτι "πλεῖστα
δὲ ἀναιρεῖται πρὸς τὴν ζ', διὸ καὶ τὰ ὀνό-
ματα τότε τίθενται."

δεκατεύειν ἀντὶ τοῦ δεκάτην εἰσπράτ-
τεσθαι καὶ λαφυραγωγεῖν. τὰ δ' ἐκ τῶν πο-
λεμίων ληφθέντα ἰδεκατεύοντο θεοῖς· διὸ
κυρίως δεκατεύσαι τὸ καθιερωῖν, κατὰ με-
ταφορὰν δὲ καὶ τὸ δεκάτην ὅπως οὖν λαβεῖν
καὶ ἀπαιτῆσαι. Hagn.

δεκατεντάς τοὺς τελώνας τοὺς τὴν δε-
κάτην ἐκλέγοντας καὶ συλλέγοντας· οὕτως
Ἀντιφῶν. καὶ δεκατηλόγοι οἱ αὐτοί. εἴρη-
ται δὲ καὶ θηλυκῶς τὴν δεκατηλόγον.

δεκατεντήριον τὸ ἐν τῇ Ἀβύδῳ πορ-
θμεῖον. (Agath. 5 12) "ὥς εὐθὺς τὴν Ἀβυδὸν
λυμανεῖται καὶ τὸ ἐν αὐτῇ δεκατεντήριον."

δεκατηλόγους τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέ-
γοντας. ταῦτόν ἔρα τοῖς δεκατενταῖς.

δεκάτην ἐξιάσαι. ἔθος ἦν παίδων γεν-
νωμένων τοῖς Ἀθηναίων ἀσείοις τῇ δεκάτῃ τῶν
νυκτῶν ἀπὸ τῆς γενέσεως συγκυλεῖσθαι τὰς
πρὸς πατρός καὶ μητρός οἰκέλους καὶ τοὺς
ἐγγυτάτω φίλους, καὶ παρόντων ἐκείνων τί-
τε ἡγόματα τοῖς παισὶ τίθεσθαι καὶ καλλι-
εῖσθαι τοῖς θεοῖς, ἔπειτα εὐχεῖσθαι τοὺς
συνεληλυθότας· καὶ τὸτο ἔξιν ἡ δεκάτη. καὶ
δεκατῷ ἥρμα, ὡς τὸ "ὁ λαμβάνων δεκάτας
δεδεκάτωται" (ad Hebr. 7 9).

δεκάχοια δεκαπλάσια.

Δεκέβαλος ὁ τῶν Δακῶν βασιλεὺς. cf.
v. δεινός b.

Δεκέλεια τόπος.

Δεκελεικός ὁ Πελοποννησιακὸς πόλε-
μος, ἀπὸ μέρους τοῦ τελευταίου. Hagn.

δεκέτης ὁ δεκαετής. θηλυκῶς δὲ δεκέ-
τις, διὰ τοῦ ι.

Δέκιος Ῥωμαίων βασιλεὺς, Φιλίππου
διάδοχος, ὃς βασιλικῷ Θεσπίσματος τοῖς τὰ
χριστιανῶν δοξάζοντας ἐθανάτου καὶ τὰς ὁ-
θεοὺς προσκυνεῖν ἠνάγκασε.

δεκτέον δεῖ δέχεσθαι.

δεκτῆρες ὑποδοχῆς.

δελεάζοντες ἐπικρύπτοντες. (Ioseph. B.
I. 2 18 3) "οἱ δὲ Σκυθοπολιταὶ δύο ἡμέρας
ἡρέμησαν, τὴν πῖσιν αὐτῶν δελεάζοντες· τῇ
δὲ τρίτῃ νυκτὶ παρατηρήσαντες κοιμώμενον
ἀνείλον."

δέλεαρ ἀπάτη, δόλος. "τοῦ δὲ προθύ-
μως συγκαταθεμῆναι δελέατος προσετίθει τὸ
ἀκόλουθον, παρακαλῶν πλεῖσαι πρὸς τὸν
Δημήτριον."

δελεασμός καὶ δελεάσματα.

δελέασρα παγίδες.

δέλτα τὸ τέταρτον σοιχεῖον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· (A Lys. 151) "δέλτα παρατετιλμέναι."

δέλτος πινακίδιον, τιτλάριον, σχεδάριον. (Diog. L. 737) Ζήνων ὁ Κιτιεὺς Κλεάνθην τὸν αὐτοῦ διώδοχον ἀρωμοῖον ταῖς σκληροπύροις δέλτοις, αἱ μὲν γὰρ γράφονται, διατηροῦσι δὲ τὰ γραφέντα.

δέλφακος καὶ δελφάκιον τοὺς μεγάλους χοίρους· οἱ δὲ καὶ τοὺς μικροὺς. "Ομηρος (Σ 80) "ἔσθιε νῦν, ὧ ξεῖνε, τάτε δμῶεσσι πάρεσι χοίρε· ἀτὰρ σιάλους γε σῦας μνηστῆρες ἔδουσι." δέλφακος ἄρρενος λίθῳ τὴν κεφαλὴν παίοντες ἄρῳνται. (A Ach. 752) "νέα γὰρ ἔσιν, ἀλλὰ δελφακουμένη ἔξει μεγάλην τε καὶ παχείαν κέρκον."

δελφάκιον ὁ μικρὸς χοῖρος. Ἀριστοφάνης (Thesm. 244) "οἴμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γενήσομαι." τοῦτο εἶρηκεν ἀφρευθεὶς τὸν πρωκτόν· μετὰ γὰρ τὸ τυθῆναι τὰ δελφάκια φλογίζονται, ἵνα ψιλωθῶσι.

δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις, ἐπὶ τῶν ἐν ἐκείνοις τινὰ παιδοτριβοῦντων ἐν οἷς ἔσκηται. καὶ "δελφῖνα πρὸς τὸ ἑρᾶιον δεῖς" ἐπὶ τῶν ὑδνάντων διὰ τὸ εὐκίνητον καὶ ὀλισθηρόν.

Δελφίνιον ἔστι μὲν τι χωρίον ἐν Χίῳ, ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἀθήνῃσιν ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἔτιω καλούμενον, ἔνθα ἦν τὸ ἐν Δελφίνῳ δικαστήριον. Haepr.

α δελφίς πρὸς ναυμαχίαν πολεμιστήριον ὄργανον, ὅθεν καὶ δελφινόφορον ναῦν Θουκυδίδης ἐν τῇ ζ' (41) φησίν· "ἔπειτα αὐτὰς αἱ κεραῖαι ὑπὲρ τῶν ἔσπλων αἱ ἀπὸ τῶν ὀκάδων δελφινόφοροι ἡρμέναι ἐκώλυνον."

β δελφίς ὁ ἰχθύς. καὶ ὄργανον ναυτικὸν σιδηροῦν ἢ μολύβδινον· Ἀριστοφάνης (Eq. 758) "πρὶν ἐκείνον προσκίεσθαι σοι, πρότερον τοὺς δελφίνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλῃ." δελφὶν σιδηρῶν κατασκευάσμα ἢ μολύβδινον, εἰς δελφῖνα ἐσχηματισμένον· τῆτο δὲ ἐκ τῆς κεραίας τῇ ἰσῷ ἠφίεσαν εἰς τὰς τῶν πολεμίων, καὶ κατεδύνοντο. δελφινόφορος τε ἡ ναῦς. τὴν ἄκατον δὲ παραβάλλον ἀντὶ τοῦ ἔτοιμον ποιεῖ, ὥς εἰ τις κίνδυνος ἐκ τοῦ ἀνέμου, ἐς αὐτὴν ἐμβησόμενος.

Δελφοὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτω δὲ ἐκλήθη διὰ τὸν Δελφύνην δράκοντα ἐκεῖ εὐρεθῆναι, ὃν ἀπέκτεινεν ὁ Ἀπόλλων, Πυθῶ δὲ διὰ τὸ ἐκεῖ σαπῆναι. καὶ Δελφίς

ἢ Δελφική ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος· (AP 7 154) "Δελφίς γὰρ φάμα τόδ' ἐθέσπισεν, ὄφρα γενοίμαν τὰς κείνῃ νόμφας σῆμα καὶ ἰσορίη."

Δελφὸς ἄνθρωπος ἐφαναὸν μὲν ἔχει, δίδυμι δ' ἀπόλωλεν" (sch. A Eq. 531), ἐπεὶ ἔτιο διὰ τὸ ἱερῶσθαι τῷ θεῷ ἐσφαναμένοι, τῶν δὲ ἐπιτηδείων ἀποροῦντες οὐκ ἀπαλλάσσουσι.

Δελφὺς μήτρα. ἐνθεν ἀδελφός ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς μήτρας.

δέμας σῶμα· (Hom. Σ 1) "δέμας πυρός." λείπει τὸ ὥς, ἵν' ἢ ὥς πῦρ.

δέμνια ἐγκοίτια ἐρώματα. καὶ φρυγοδέμνιος ἢ παρθένος.

δέμοιμι οἰκοδομοῖην· "οἰκίον εὖτε δέμοιμι."

δέμω οἰκοδομοῖ.

δενδύλλων (Hom. I 180) τοῖς ὀμμασι νεύων.

δένδρεϊ τῷ δένδρῳ.

δενδροκόμους τὰς κομώσας τοῖς δένδροις· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (279) "δενδροκόμους κορυφάς."

δενδρότης ἡ τῶν δένδρων αὔξησις.

δενδρὺ ἀζειν εἰς δρυὸς καταδύεσθαι κυρίως, ἀπὸ τῶν παλαιῶν, ταῖς δρυσὶ σκέπη χρωμένων πρὶν τὰς οἰκήσεις εὐρεθῆναι. καὶ τὸ καθ' ὕδατος δύεσθαι καὶ ἀποκρύπτειν ἐαυτόν.

δεννάζων βλασφημῶν· (S Ai. 243) "καὶ δὲννάζων ῥήματα."

Δεντῦτος ὄνομα κύριον.

δεξαμένη. (Procop. Arg. 3) "εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Σοφίας ἦκων ἐς αὐτὴν που τὴν θεῖαν δεξαμένην ἑξαπινυῖως ἐκάθισεν. ἀλλὰ κἀνθένδε ἀφῆλκεν αὐτὸν ἰσχυσε." τουτέστιν ἢ τράπεζα ἢ τὰ θεῖα δεχομένη.

δεξάμενος ἀντὶ τοῦ λαβών· Ἡρόδοτος (3 54).

δεξιὰ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ συνετά, ἀρισερά δὲ τὰ μωρά· Σοφοκλῆς (Ai. 183) "οὐποτε γὰρ φρενὸς ἐν γ' ἐπ' ἀρισερά, παῖ Τελαμῶνος, ἔβης."

δεξιὰ κυρίως (Ps. 88 14) ἡ ἄνωθεν ῥοπὴ καὶ ἡ ἀγαθὴ ἐνέργεια παρὰ τῇ θεῖᾳ γραφῇ.

δεξιὰς συνθήκας· (Ioseph. B. I. 3 8 1) "ὃ δὲ πέμπει χιλίαρχον, δεξιὰς τῷ Ἰωσήφῳ δοῦναι κελεύσας." καὶ Ἀρριανός "ὃ δὲ παρὰ Μάννου ἀπεχώρησε, δεξιὰς τε παραβὰς ἄς βασιλεὺς ἔδωκε, καὶ ὅρκους πατήσας ἕς ὥμοσε." "ὃ δὲ φίλος γέγονε τούτῳ, καὶ δεξιὰν τε ἐνέ-

βαλεν αὐτῷ καὶ ἐσιᾶν ἔμελλεν." καὶ Ἰώσηπος "ὁ δὲ ἐζήτηε ἐπὶ δεξιᾷ καταβῆναι," τουτέστιν ἐπὶ συνθήκῃ.

δεξιδωροι δωροδόχοι.

Δεξιερύτης. οὗτος Ἀθηναῖος κωμικός. δρούματα αὐτοῦ εἰσὶν Ὑφ' ἐαυτῶν πλανώμενοι, ὡς Ἀθήναιος φησιν ἐν γ' Αἰπνοσοφιστῶν (p. 124 B).

δεξιμήλων θειῶν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα.

δεξιολάβος παραφύλαξ. Act. 23 23.

δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδονίπτραν, Ἀριστοφάνης, ἐπὶ τῶν ἀρμόδιως τοῖς πράγμασι κεχημένων.

a δεξιὸς εὖνους, ἀγαθός, ἐπιτήδειος, καὶ δεξιώτερος ἀντὶ τοῦ ἀγαθός· "καὶ τέτων ἄσις δεξιώτερος καὶ φιλοικτίρμων θαυρεῖν ἐπεκέλευε." δεξιὸς δὲ τοὺς πεπαιδευμένους ἔλεγον· "ζητῶν δεξιὸς εἶναι" Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (427).

b δεξιὸς ὁ εὐπαιδευτος, καὶ δεξιοί οἱ εὐπαιδευτοί. Ἀριστοφάνης (Ran. 542) "τὸ δὲ μετυσρέφεσθ' αἰεὶ πρὸς τὸ μαλθακώτερον δεξιὸς πρὸς ἀνδρός ἐσι καὶ φύσει Θηραμένους." οὗτος ὁ Θηραμένης τῶν τὰ πολιτικὰ πρᾶττόντων ἦν· σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς εὐμετάβολον ὄντα καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἀρμόζοντα. ὁ δὲ Θηραμένης οὗτος διδάσκαλος Ἰσοκράτους, Ἄγνωτος παῖς, Στεφιεὺς τῶν δῆμων. τούτῳ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα παρανενομήται, δύο δὲ τὰ μέγιστα καὶ σχετιώτατα, ἣ τε τῶν ἐν Ἀργινοῦσαις στρατηγῶν ἀπαγωγὴ, ἣν αὐτὸς συνεζήσατο μετὰ Καλλιζένου, καὶ ἣ τῶν λ' ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου κατὰς αἰς. τοιγάρτοι τῆς τοῦ βίου προαιρέσεως ἐπαξίως τῆς τελευτῆς ἔτυχεν· ἐπὶ γὰρ αὐτῶν τῶν λ' ἀνῆρέθη, Κριτίου κρίναντος αὐτόν. ἔνιοι δὲ φασὶ καὶ καταφυγόντα ἐπὶ τὴν ἐσίαν ἀποσπασθῆναι. τοῦτον διὰ τὴν ποικιλίαν τοῦ ἥθους κόθορνον ἀπεκάλουν, ἐπειδὴ ἐκατέρωθεν εἰσεῖε τῇ τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐαυτὸν παρετίθει, καθομιλῶν πρὸς τοὺς καιροὺς καὶ τὸ συμφέρον ἐαυτῷ τοῦ πεισοῦ προτύσων, ἐπειδὴ καὶ ὁ κόθορνος ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ πρὸς τὰς ὑποδείξεις ἀρμόττει. δοκεῖ δὲ ἔτος καὶ τὰς τρία ψηφίσασθαι ἐπιζήμια, ἣ δεσμεύεσθαι ἐν τῷ ξύλῳ ἢ πικρὴν κώνειον ἢ ἐκφυγεῖν. δοκεῖ δὲ οὗτος ἀπὸ Κλέω τῆς νῆσε εἶναι, ὅς ἐστιν δὲ γνήσιος ἀλλὰ ποιητὸς υἱὸς τοῦ Ἀγνῶτος. ὁ δὲ Θεκυδίδης (8 68) αὐτὸν

ἐπαινεῖ.

δεξιός καὶ ὁ εὐχερής. "ἐπὶ Ἰουστινιανού· Πέτρος τις ἦν Βαρσούμης ἔτι καλῶμενος ... δεξιὸς γὰρ ἦν κλέψαι" (cf. v. Θεόδοτος). καὶ αὐτὸς "ὁ δὲ δεξιᾷ χρησάμενος τέχῃ ἐκურέουσε Ῥώμης." "ὅτι πρώτῳ Ποπλίῳ ἔλλοχίσεως ἀμοιβὴ δεξιῶς γενομένης ὑπὸ Ῥωμαίων ἐδόθη ἐσφραγὸς ἀγρώσεως χλωρᾶς," ἀντὶ τοῦ ἀρμόδιως.

δεξιὸς ἔλεγον οἱ παλαιοὶ καὶ τὰς ἐσφατεμένους καὶ ἐπαίνου ἀξίους, τοὺς δὲ διαδιδράσκοντας ἐρατιώτας φιλοδίκους καὶ συκοφάντας. sch. A Ran. 1145.

δεξιόυται προσάγεται, ξενοδοχεῖ, φιλοφρονεῖται.

Δεξιππος Δεξιππὸς ὁ Ἐρένιος χρηματίας, Ἀθηναῖος ῥήτωρ, γεγονώς ἐπὶ Βυλερμανοῦ καὶ Γαλιῆνου καὶ Κλαυδίου δευτέρου καὶ Αὐρηλιανοῦ τῶν βασιλέων Ῥωμαίων.

Δεξιππος Κῶος ἱατρός, Ἱπποκράτους μαθητής, ὃς μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Ἐκατόμνον τοῦ Καρῶν βασιλέως ἰάσασθαι αὐτοῦ τοὺς παῖδας ἀπογνωσθέντας Μανσῶλόν καὶ Πιξῶδαρον, ἐπὶ ὑποσχέσει ἰάσατο τοῦ παῦσαι τὸν πρὸς Κῶρας τότε αὐτῷ ἐνεστῶτα πόλεμον. ἔγραψεν ἱατρικὸν βιβλίον α', καὶ περὶ προγνώσεων β'.

δεξιῶσις ὑποδοχή.

δέοιτο χρῆζοι.

δέομαι γενική. αἰτιατικῇ δέ (Demosth. 23 19) "τοῦτο τοῖνυν ἐροῦμεν, ὃ δὴ δέομαι τε καὶ ἀντιβολῶ."

δέον. ὅτι εἰ κείμενόν ἐστι τὸν σπονδαῖον πολιτεύεσθαι, χρὴ -- διελομένους τὸ δέον παρ' ἐαυτοῖς, ὅπερ σημαίνει καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον καὶ τὸ ἀναγκαῖον, τὸ μὲν ἀναγκαῖον, ὅταν λέγωμεν πᾶν τὸ γινόμενον δέον εἶναι καὶ φθαρῆναι, τὸ δὲ συμφέρον, ὅταν λέγωμεν δέον εἶναι περιπάτοις χρῆσθαι ἢ διαίτῃ τοιαύτῃ, τὸ δὲ καλόν, ὅταν λέγωμεν δέον εἶναι τὰ δίκαια ποιεῖν ἢ πείθεσθαι τοῖς νόμοις ἢ τοῖς γονεῦσι. τρία ἔν σημαίνει.

δέον· (A Nub. 857) "ὥσπερ Περικλῆς εἰς τὸ δέον ἀνάλωσα." Περικλῆς Ἀθηναίων στρατηγὸς λόγον ἀπαυτοῦμενος ὑπὲρ χρημάτων Κλεάνδρῳ τῷ ἄρμωσῃ Λακεδαιμονίῳ ἐπὶ προδοσίᾳ, τοῦτο οὐκ ἐδήλω, ἀλλ' εἰς τὸ δέον ἔλεγεν ἀνάλωσαι αὐτά. οἱ δὲ ἄλλως φασί· πολλῶν ὄντων χρημάτων ἐν τῇ ἀκροπόλει εἰς τὸν πόλεμον τὰ πλεῖστα ἀνάλωσε, καὶ λογι-

αμοὺς διδοὺς ἂν ταλάντων ἀπλῶς εἶπεν εἰς τὸ δέον ἀνηλωκέναι. μετὰ δὲ ταῦτα μαθόντις Λακεδαιμόνιοι Κλεανδρίδην μὲν ἐδήμεισαν, Πλεισοῦνακτα δὲ εἰ ταλάντοις ἐζημίωσαν, ὑπολαβόντες δωροδοκῆσαντας αὐτοὺς φέισασθαι τῆς λοιπῆς Ἀθηναίων γῆς, καὶ τὸν Περικλέα, ἵνα μὴ γυμνῶς εἶπῃ ὅτι δέδωκα τοῖς Λακεδαιμονίων βασιλεῦσι ταῦτα, οὕτως αἰνίζασθαι.

δέον τὸ πρέπον, ὅτι συνέχει ἐν οἷς χρῆ (Diog. L. 7 99). Προκόπιος (Pers. 2 7) "μίαν πηγὴν οὖσαν, οὗ δέον αὐτὴν ἐκπεπωκότων ἀποξήρανθῆναι."

δέοντο (Hom. Σ 553) ἐδεσμεύοντο.

δέος φόβος.

δέπας τὸ ποτήριον. καὶ δεπάεσσι σὺν τοῖς ποτηρίοις.

δεραγχείας πάγας (AP 6 107) τὰς τὴν δειρὴν ἀγχοῦσας.

δέραια ἐπιτραχήλιος κόσμος.

δεραιοπέδη τὸ ἱκευτικὸν λίνον· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 14) "τῶνδε πετηνῶν ἄρρηκτον Πίγρης τάνδε δεραιοπέδην." λέγεται δὲ καὶ δαιμοπέδην.

δέρας τὸ χρυσόμυλλον δέρας, ὅπερ ὁ Ἰάσων διὰ τῆς Ποντικῆς θαλάσσης σὺν τοῖς Ἀργοναύταις εἰς τὴν Κολχίδι παραγενόμενοι ἔλαβον, καὶ τὴν Μῆδειαν τὴν Αἰήτου τοῦ βασιλέως θυγατέρα. τοῦτο δὲ ἦν οὐχ ὡς ποιητικῶς φέρεται, ἀλλὰ βιβλίον ἦν ἐν δέσμασι γεγραμμένον, περιέχον ὅπως δεῖ γίνεσθαι διὰ χημείας χρυσόν. εἰκότως οὖν οἱ τότε χρυσοῦν ὠνόμαζον αὐτὸ δέρας διὰ τὴν ἐνέργειαν τὴν ἐξ αὐτοῦ. Io. Antioch.

δέργμα τὸ βλέμμα, ἐκ τοῦ δέρκω τὸ βλέπω.

δέρη τρύχηλος. λέγεται καὶ δειρή.

δέρκειν βλέπειν, καὶ δερκομένωνν βλέπόντων.

Δερκυλλίδας ὄνομα κύριον, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων.

δερματικόν Λυκοῦργος λέγει τὸ ἐκ τῶν δερματίων τῶν πιπρασκομένων περιγινόμενον ὀργύριον. Haep.

Δέρμη (ἀπ Δέρβη) πόλις.

δερμίζῃς. Λυσίας μὲν τὸν σκώληκά φησιν οὕτω λέγεσθαι, Ἀρίσταρχος δὲ τὸν ὄφιν. εἶη δ' ἂν μᾶλλον ὁ δέρματα ἐσθίων ἐνυμώτερον οὕτω καλούμενος. Haep.

δερμόπτερα ζῶα, ὅσον ρυκτερίς, ἥτις

μόνη τῶν πτητικῶν ζώων καὶ γάλα ἔχει ἐν μασοῖς καὶ θηλάζει εὐθέως τὸ γεννώμενον.

δερμύλλοντα.

δέρος. αἱ τοιαῦται εὐθεῖαι ἦτοι Ἰωνικαὶ εἰσιν ἢ Ἀσριακαί, δέρος, κῶος· ἀπὸ γὰρ τοῦ δέρας καὶ κῶας πεποιήνται.

δερρίδιον σκυῖδιον δερμάτινον.

δέρρις δέρμα, βύρσα· ἢ τρέχινον παραπέτασμα.

δέρτρον (Hom. λ 577) ἐπίπλουν. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος τὸ δέρμα καὶ πάντα τὸν χροῦτα τὸν πρὸ τοῦ ἥπατος. ἄμεινον δὲ τὸ ῥάμφος, ἀπὸ τοῦ δέρειν, ὅπερ ἐστὶ κρούειν· τούτῳ δὲ διαρρησσοῦσιν ἂ ἂν ἐσθίωσιν οἱ γῦπες, τῇ κρούσει τοῦ ῥάμφους. καὶ ἐστὶ τὸ ὄνομα ῥηματικόν· ὡς παρὰ τὸ πλήσσω πλῆκτρον, ἔτω καὶ παρὰ τὸ δέρω δέρτρον.

δερωῶ σε θύλακον κλοπῆς (A Eq. 369) ἀντὶ τοῦ ἐκδερωῶ σε, ὥς ἀπὸ τοῦ σώματος θύλακον ποιῆσαι εἰς ὑποδοχὴν κλεμμάτων.

δέσιος παρὰ Μακεδόσιν ὁ μὴν ὁ ἰάνιος.

δεσμὰ τῆς ψυχῆς αἱ φλέβες καὶ αἱ ἀρτηρίαι καὶ τὰ νεῦρα. ὅταν δὲ καθ' ἑαυτὴν ἡρεμῇ, δεσμὰ γίνεσθαι αὐτῆς πρὸ τῆ λόγου καὶ τὰ ἔργα. Diog. L. 8 31.

δεσμοὶ Τυρρηνοί, οἷς ἐχρῶντο κατ' ἐκεῖνο καιροῦ εἰς τὰς τῶν δεσμωτῶν κακουχίας.

δεσμωτήριον ἡ φυλακή.

δεσμώτης καὶ αὐτὸς ὁ δέσμιος, ὡς ὁ δεσμώτης Προμηθεύς, καὶ ὁ δεσμῶν. Κρατίνος ἐν Πυτίνῃ ἐπὶ τῶν δεσμοφυλάκων "ὄψει γὰρ αὐτὴν ἐκτὸς οὐ πολλὰ χρόνα πρὸς τοῖσι δεσμώταισι καταπιττεμένην" (sch. S Ai. 105).

δεσπόζω γενικῇ.

δεσπόσυνος παῖς τοῦ δεσπότου.

δεσποτεία ἡ κυρίεσις.

δεσπότου κεκαρμένον πενθοῦντος.

δεύειν φυρᾶν καὶ ἐδέεσκε πεφύρακεν. ἔστι δὲ καὶ τὸ φυρᾶν Ἑλληνικόν.

δευθέντα βραχύντα, καὶ δευόμενος βρεχόμενος. Αἰλιανός "αἵματι τε δευόμενοι οἱ τοῖχοι τῶν δωματίων, καὶ ἐκ τῶν δαπέδων ἀνέβρουε λύθρον, καὶ πάντων τὰς διαβολὰς ἐξέπληττον."

Δευκαλίων ὄνομα κύριον.

δεῦρ' αἰ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ἔως τούτου· Πλάτων Νόμων ζ' (p. 811 C) "πρὸς τοῖς λόγους οὗς ἐξ ἔω μέχρι δεῦρο αἰεὶ διεληλύθαμεν." τινὲς ἀντὶ τοῦ ὠδὶ τιθέασιν.

δεῦρ' ἦξα θᾶσσον ἢ καθ' ἡδονὴν πο-
δός" (S OC 890) ἀντὶ τοῦ ταχύτερον ἢ ὡς
ἔδει βαδίζειν.

δεῦρ' ἴθι. Ἀριστοφάνης (Nub. 58) "δεῦρ'
ἴθ' ἵνα κλάγῃς," ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακίῳ τινὰ ἐπι-
σπωμένων. τὸν παῖδ᾽ αἰσθῆσι πλησίον ἐλθεῖν
τῆς κλίνης, ἐφ' ἧς ἀνέκειτο ὁ δεσπότης, τύ-
ψιν αὐτὸν ἀπειλῶν.

a δεῦρο ἐνθάδε, ἐπὶ τοῦ παρόντος. καὶ
δεῦρο αἰεὶ ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ παρόντος.
σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐλθεῖν (A Eq. 8) "δεῦρό-
νιν πρόσσελθε," ἀντὶ τοῦ πλησίασον, ἐγγὺς
ἐλθέ. καὶ παρ' Ὀμήρῳ (Γ 130) "δεῦρ' ἴθι."
λέγεται δὲ καὶ δευρὶ παρὰ Ἀριστοφάνει (Ran.
1529) "ταχέως ἤκειν ὡς ἐμὲ δευρί, καὶ μὴ
μέλλειν. κῦν μὴ ταχέως ἤκωσιν, ἐγὼ μὲ τὸν
Ἀπόλλω κατὰ γῆς ἀποπέμψω."

b δεῦρο. τῶτο τὸ ἐπιρρημᾶ τινες ἐπὶ χρό-
νου τετιγῆσθαι νομίζουσιν· οἱ δὲ ῥήτορες ἐπὶ
τόπου πάντες αὐτῷ χρῶνται, ὡς Αἰσχίνης
ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχον (174) "καὶ παρὰσχεῖν
τῷ μὲν φεύγοντι θαρρεῖν, ὅταν αὐτὸς δεῦρο
παρῇ," καὶ Ἀντιφῶν ἐν τῇ παρὰνόμῳ
κατηγορίᾳ "νυνυμύχους ὡς περὶ δωρεῶν μὲν
εἰπεῖν κατὰγειν δεῦρο," καὶ Δείναρχος ἐν τῷ
κατὰ Λεωχάρους "περὶ τοῦ ταλαιπώρου Λι-
δύμου νῦν πρὸς ἡμῶς ἐρῶ. καὶ μοι δεῦρο
αὐτοῦ τὸ παιδίον κάλσον." καὶ Δημοσθέ-
νης (19 120) "ἀποκρίναι γὰρ δεῦρο ἀνασᾶς
μοι." καὶ ἄλλοι ἕτεροι.

δεύσας βρέξας· "ὁ δὲ δεύσας τοῦ αἰ-
ματος τοὺς δακτύλους προσέγραψεν."

a δευσοποιὸς βαφεύς. σημαίνει δὲ καὶ
τὸν ἔμμονον καὶ δυσανόπλυντον.

b δευσοποιός. κυρίως μὲν ἐπὶ τῆς πορ-
φύρας λέγεται τὸ ὄνομα τῆς ἔμμονον καὶ
ἀνέκπλυντον ἐχούσης τὸ ἄνθος τῆς βαφῆς,
ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων
τῶν ἐχόντων τὸ χρῶμα ἔμμονον τε καὶ πο-
λυχρόνιον (Harp). καὶ δευσοποιὸς πονη-
ρίῳ. μετῆχται ἢ λέξις ἀπὸ τῶν καταβεβαμ-
μένων ἐρίων, σημαίνει δὲ τὸ βέβαιον καὶ
ἀνέκπλυντον τοῦ χρώματος. οἱ συγγραφεῖς δὲ
ὅταν ἀμετακίνητόν τι δηλῶσαι βούλονται,
καταχρῶνται τῇ λέξει καὶ ἐπ' ἄλλων. δύνα-
ται οὖν ἡ δευσοποιὸς πονηρία ὑπερβάλλουσα
εἶναι, καὶ ἧς οὐκ οἶδ' ἂν ἦν περιγενέσθαι.

δεύτατος (Hom. T 51) ὁ ἔσχατος, ἀπὸ
τοῦ δεύεσθαι καὶ ἐνδεῖν.

δεῦτε παρακαλέσεις ἐπίρρημα.

δευτεριάζειν· (A Eccl. 661) "ἐγὼ ἤδη
διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτεριάζειν" τὸ
ὑπερον διαπραττεσθαι.

δεύτερος πλοῦς, ὅτε ἀποτυχὼν τις ἁ-
ρίου κώπαις πλεῖ.

δέφειν τὸ τοῦ αἰδοῖον τινὰ ὑπτεσθαι.
καὶ δεφόμενος (A Eq. 24, Pac. 289) ἀντὶ
τοῦ ἀποδέρων τὸ αἰδοῖον.

δέφεισθαι· Ἀριστοφάνης (Eccl. 703) "ὑμῶς
δὲ θάρῃ λαβόντας διφῶρε συκῆς ἐν τοῖς προ-
θύροις δέφεισθαι," ἵνα κνησμὸν αὐτοῖς τὸ
φύλλον ἐμποιῇ.

δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης. ἐπὶ τῶν
πάντα πρὸς τὸ κρεῖττον ἐκδεχομένων τάττε-
ται, ἢ ἀπλῶς ἐπὶ τῶν μηδένα προσιεμένων.

δέω μικροῦ μικροῦ γε ἔχομαι.

δῆ ἀντὶ τοῦ νῦν· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις
(700) "φρόντιζε δὴ καὶ διᾶθραι." Σωκράτης
λέγει πρὸς τὸν πρεσβύτερον. τὸ δὲ ἰσοδύνα-
μον τῷ νῦν.

Δηβελτός πόλις Θρακική.

δήεις εὐρήσεις· ἐν ἐπιγράμμاتي (AP 6
126) "γραφύμενος δήεις."

δήετε (Hom. I 418) εὐρήσετε.

δηθά ἐπὶ πολλὸν χρόνον.

δηθαίωνες οἱ μακρόβιοι.

δηθάκις πλειάκις.

δῆθεν ὡς δὴ φησι. τοῦτο δὲ προσποιή-
σιν ἀληθείας ἔχει, δύναμιν δὲ ψεύδους. λαμ-
βάνεται δὲ τὸ θεν ὡς παραπληρωματικόν.
"ὁ δὲ Σερτώριος παρήγει ὡς δῆθεν αὐτοῖς
παραδοῦναι τὴν πόλιν." "ὁ δὲ Κῦρος ὡς ἐπὶ
Πισιδίους δῆθεν ἐπορεύετο, ἐφ' οὗς ἐρατεύειν
προεφασσέτο." καὶ αὐθις "προέτινε τὰς
χεῖρας ἱκετεῦν δῆθεν." καὶ αὐθις "ἄλλως
δὲ τῇ καθ' ἡμῶς πολιτείᾳ χαίρειν ἐθέλοντα
δῆθεν."

δηθύνω ἐγχερόνλω, βραδύνω.

δηία καταπεπολημένη, κατακεκομμένη·
ἢ δηία πεπονημένη. κοινῶς πολεμία, ὑπὸ τῷ
δύστην. Σοφοκλῆς (Αἰ. 784) "ὦ δηία Τέκμησ-
σα, δύσοφορον γένος."

Δηιάνειρα ὄνομα κύριον.

Δηιδάμεια ὄνομα κύριον.

Δηιονεύς ὄνομα κύριον.

Δηιονίτης (Hom. A 420) ὄνομα κύριον.

Δήιος ὄνομα κύριον.

δηιοτήτος μάχης.

δηίων διακόπτων.

Δηίπυλος ὄνομα κύριον.

Δηίπυρος ὄνομα κύριον.

Δηίφορος ὄνομα κύριον.

Δηιώ ὄνομα κύριον.

δηλαδὴ φανερώς.

δηλαΐς (Ezechiel. 5 15) ἑλεινή, ἀθλία.

δηλάτωρ ὁ κατήγορος. καὶ δηλάτω-
ρις, ὅτι Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων τὸ
τῆς δηλατωρίας πᾶθος τιμωρεῖται πρὸς τοῖς
ἄλλοις ἔργοις.

δηλατωρεῖται αἱ τῆς καταστάσεως τοῦ
δημοσίου φόρου ἀποδείξεις παρὰ Ῥωμαίους,
αἱ εἰσαγγελίαι.

δηληγὰτων κατὰ Ῥωμαίους ἡ ἑκταγὴ
τοῦ στοιπομπείας καὶ ἡ ἀννωνῶν μετακομιδῇ.

δῆλημα βλάβη.

δηλήμων ὁ βλαπτικός.

δηλήσεται (Hom. Ξ 102) βλάβει, δια-
φθερεῖ. καὶ δῆλησις ἡ βλάβη. "λησὺς ἐπελ-
θὼντας ἐπὶ δηλήσει τῶν βοῶν Θεοσιάδου."

δηλητήριον φάρμακον.

Δήλια. καὶ Δηλιάς.

Δηλιάς ἡ ναῦς, καὶ ἡ Δημήτηρ. καὶ
κύριον ὄνομα.

δηλιασαί οἱ εἰς Ἀἴλον ἐξεληθόντες θεω-
ροί. οὕτω Ἀνκοῦργος. Harp.

Δήλιος ὁ ἀπὸ τῆς Ἀήλου. Ἀήλος γὰρ
ἡ νῆσος τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ἀήλου κολυμβητοῦ. τοῦτο ἐροῖτο
εἰς βίβλον Ἑρακλείτου (Diog. L. 9 11) διὰ τὸ
θυσνότητον, Ἀήλις τινὸς δεῖσθαι κολυμβητῆ,
ὃς οὐκ ἀποπνιγέσθαι ἐν αὐτῷ. ἐπιγράφει
δὲ αὐτὸ οἱ μὲν μούσας οἱ δὲ περὶ φύσεως,
Διόδοτος δὲ ἀκριβὲς οἰάκισμα πρὸς σάμην
βίον, ἄλλοι γνώμην ἡθῶν, κόσμον τρόπων
ἐνὸς τῶν ξυμπάντων. ἢ οὕτως. Ἀήλου κολυμβητοῦ,
ἐπὶ τῶν ἄκρως νηχομένων. Σω-
κράτει γὰρ δόντος τοῦ Εὐριπίδου Ἑρακλεί-
του τοῦ σκοτεινοῦ σύγγραμμι, ἐρέσθαι τί
δοκεῖ; τὸν δὲ φάναι "ἂ μὲν συνῆκα, γενναῖα
οἶμαι δὲ καὶ ἂ μὴ συνῆκα. πλὴν Ἀήλις δει-
ται κολυμβητὸς εἰς τὸ μὴ ἀποπνιγῆναι ἐν
αὐτῷ." καὶ παροιμία "Δήλιος κολυμβητής"
ἐπὶ τῶν πάνν ἐμπείρων νήχεσθαι.

δηλονότι.

δῆλων ὁράσεων, καὶ δῆλοι ὁράσεις,
ἐνύπνια. 70 interpr.

δημαγωγεῖ στρατηγεῖ, ἄρχει τοῦ δήμου.
(Δ Ran. 418) "ὃς ἐπέτης ὢν ἐκ ἔφρσε φρά-
τορας, νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ." τουτέστιν ἐκ ἐνε-
γράφῃ εἰς τοὺς φράτορας. καὶ αὐτὸς "ἐκδη-

μαγωγηθέντας εἰς παρρησίαν."

δημαγωγικός στρατηγικός. Πολύβιος
(15 21) "Μολπαγόρους ἀνὴρ λέγειν καὶ πρῶ-
τειν ἱκανός, κατὰ δὲ τὴν αἵρεσιν δημαγωγι-
κός καὶ πλεονέκτης" ὃς μοναρχικὴν ἐξουσίαν
ἐαυτῷ περιποιησάμενος ἀνῆρέθη παρὰ τι-
νῶν." καὶ αὐτὸς "ἡ δημαγωγία γὰρ ἔ
πρὸς
μουσικοῦ ἔτ' ἐστὶν ἀνδρός, οὐδὲ χρησοῦ τὰς
τρόπους, ἀλλ' εἰς ἀμυθῇ καὶ βδελυρόν" Ἀρι-
σοφάνης φησὶ (Eq. 191).

δημαγωγός. "ἀνδρὸς δημαγωγῶ μετα-
πείσαντος αὐτόν," τουτέστι τοῦ δήμου ἄρχον-
τος. (Polyb. 3 80) "ὁ Φλαμίνιος ὀχλοκόπος
καὶ δημαγωγὸς τέλειος, πρὸς ἀληθινῶν δὲ
καὶ πολεμικῶν πραγμάτων χειρισμὸν οὐκ
εὐφρῆς."

Δημάδης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημα-
γωγὸς πανῆργος καὶ εὐτυχής, πρότερον ναύ-
της ὢν, ἔγραψεν ἀπολογισμὸν πρὸς Ὀλυμ-
πιᾶδα τῆς ἐαυτοῦ δωδεκαετίας, ἱσορίαν περὶ
Ἀήλα καὶ τῆς γενέσεως τῶν Ἀητῆς παιδῶν.
οὗτος κατέλυσε τὰ δικαστήρια καὶ τὰς ῥητο-
ρικοὺς ἀγῶνας. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ Ἀντιπάτρου.

Δημάδης Λακιάδης Ἀθηναῖος ῥήτωρ. b
τοῦτον εἰσεποίησεν ὁ πρότερος Δημάδης ὁ
καὶ δημαγωγὸς ἀπὸ ἀθητηρίδος τεχθέντα.
πατὴρ δὲ καὶ αὐτὸς Δημίον τοῦ ῥήτορος
γένετο, καὶ ἀπώλετο ῥῆφει εἰς τὴν Ἀμφιπύ-
λειως λίμνην ὑπὸ Κισάνδρου τοῦ Ἀντιπάτρου
πατρὸς διαδόχου... μετ' Ἀντίπατρον βυσι-
λεύσας Θήβας ἀνέστησε.

Δημίον ναύτου, ναύτης καὶ αὐτός, ναυ-
πηγὸς καὶ πορθμεύς. ἀποσὰς δὲ τέτων ἐπο-
λιτεύσατο, καὶ ἦν προδότης, καὶ ἐκ τούτου
εὐπορος, καὶ κτήματα ἐν Βοιωτίᾳ παρὰ Φι-
λίππου δωρεὰν ἔλαβεν. οὗτος Δημοσθένει
λέγοντι ὑπὲρ Ὀλυνθίων ἀντέλεγε, Εὐθυκράτη
δὲ τὸν Ὀλύνθιον, ἀτιμωθέντα παρὰ Ἀθη-
ναίοις, ἐψηφίσατο ἐπίτιμον εἶναι καὶ πρόξε-
νον Ἀθηναίοις. λόγους δὲ διδοὺς ἀρχῆς θο-
ρυβηθεὶς ἀπεδήμησεν, "οὔτε ἐαυτῶν" εἰπὼν
"ἐξὲ κύριοι οὔτε ἐμῶ." ἐπέελλε δὲ Φιλίππῳ,
καὶ τὸν νῖδον ἔπειπε πρὸς αὐτόν. ἵπποτρόφει
δὲ καὶ ἡγωνίζετο Ὀλυμπίασι, καὶ ἐνίκα.
ἔγραψε δὲ καὶ ψήφισμα τῷ Φιλίππῳ τοὺς
Ἕλληνας ὑπακούειν. ἐν Χαίρωνείᾳ δὲ αἰχμύ-
λωτος γενόμενος ἀφείθη, καὶ πρεσβευτὴς ὑπὲρ
τῶν αἰχμαλώτων ἀπεστάλη, ὃς ἀνῆκε Φιλίπ-
πος. δις δὲ παρανόμων ἑάλω. ἐπολιτεύσατο
δὲ καὶ ἐπ' Ἀλεξάνδρον.

Δημαίνετος ὄνομα κύριον.

Δημάρατος Προκλέους ἀπόγονος, ὑπὸ Κλεομένους τοῦ Εὐρυσθέως ἀπογόνου, ὃς Ἰππῖαν καθεῖλε συμβασιλεύων, ἐκβέβληται ὡς νόθος, διότι τεχθέντος αὐτοῦ καὶ ἀγγελθέντος Ἀρίσωνι τῷ πατρί, λογισάμενος ὁ πατὴρ τὸν ὑπὸ γάμων χρόνον ἐλάττονα δέκα μηνῶν ὄντα, "οὐκ ἐμὸς ὁ παῖς" ἔφη. ἐκπεσὼν δὲ εἰς Πέρσας ἀπῆλθε, καὶ τελευτήσας Δαρείου συμπράξας εἰς τὴν βασιλείαν τῷ Ξέρξῃ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στυγεῖν αὐτὸν ἔπεισεν.

Δημάρητος ὄνομα κύριον, οἶονεὶ Δημάρατος.

δημαρχία, ὅτε δῆμος ἄρχει. καὶ ὄνομα ἀξιωματος.

δήμαρχοι. ὅτι ὁ δῆμος εἰς τὴν προτέραν ἐκυνελθὼν εὐκοσμίαν δημάρχους εἵλετο Σικίννιον καὶ Βροῦτον, οἱ τοῖς ὑπᾶτοῖς εἰς τὸ αὐτὸ τῆς δυνάμεως καθιστάμενοι, ἐνιαντίω τε ταύτην καρπούμενοι τὴν ἑξουσίαν, ἰδημώγουν τὸ πλῆθος τοῖς καθ' ἡδονὴν πολιτεύουσιν. cf. Dionys. Hal. 6 89.

ὄνομα δὲ πολιτείας οἱ δήμαρχοι παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, οἱ πρῶτον ναύκαρροι καλούμενοι· οἱς ἔξῃ ἐνεχυράζειν. καὶ Φερεκράτης "ὅπελυνσε δήμαρχος τις ἐλθὼν εἰς χορόν." οἱ κατὰ δῆμον ἄρχοντες· οὗτοι δὲ διεκόσμουσαν τὴν ἑορτὴν τῶν Παναθηναίων.

δήμαρχος. ἐκύβου δῆμον τῶν ἐν Ἀθῆναις ὁ κατέρχων δήμαρχος ἐλέγετο. οὗτοι δὲ τὰς ἀπογραφὰς ἐποιούντο τῶν προσόντων ἐκύβου δῆμῳ χωρίων. ἔτι δὲ καὶ τὰ ληξιαρχικὰ γραμματεῖα παρ' αὐτοῖς ἦν. ἀλλὰ καὶ συνῆγον τοὺς δῆμους ὁπότε δεήσειε, καὶ ψήφον αὐτοῖς ἐδίδοσαν, καὶ ἐνεχυράζον δὲ οὗτοι. Harp.

δημελέτης ἐλεεινός.

δημεύσας δημοσιεύσας.

δημηγόρος ἐπὶ τοῦ δήμου λαλῶν.

Δημήτριος ἐστὶν ἡ γῆ, οἶονεὶ γημήτριος τις οὖσα. ἐπεὶ δὲ ἔδρα πύσης πόλεως ἡ γῆ ἐστίν, ὡς βυαζάσσα τὰς πόλεις, πλάττεται πυργοφόρος (Codin. orig. CP. p. 14). καὶ αὐθις "ῥῆκον δὲ γῆν εὐδαίμονα μάλισα καὶ καρποδὲ ἐνεγκεῖν οὖσαν ἀγαθὴν, οἶνον ἡδὸν καὶ πολλὸν ἔχουσαν."

Δήμητρα ὄνομα θεᾶς.

Δημήτριος καρπὸς ὁ τῆς Δήμητρος.

a Δημήτριος ὁ Ἀντιγόνου καὶ Πτολε-

μαῖος ὡμολόγησαν φίλαν σφίσιν ἐνσπονδον εἶναι ἐπ' ἐλευθερώσει τῆς πύσης Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ τῇ τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν· καὶ ἄμιλλα ἦν αὐτοῖν, πότερος μᾶλλον τὰ δόξαντα ἐργῶ ἐμπεδώσει. καὶ ὁ Μακεδονικὸς ἄρχων ἔδρα σχολαιώτερος ἀφικνεῖται, καὶ τὴν τε εἰς Μενυχίαν οὖσαν φρουρὰν ἐκβάλλει, καὶ Διονύσιον τὸν ἐπιτεταγμένον αὐτῇ κτείνει, καὶ Δημήτριον τὸν Φαληρέα μεθίστησιν, ὃς δὴ τὰ Ἀθήνησιν ἤγεν εἰς ὀλιγαρχίαν, καὶ αὐτονομίῃσθαι καθότι πατέριον Ἀθηναίους τε καὶ Μεγαρεῦσιν ἔδωκε, φυλάττειν τε ὅσα ἦν σφίσι ἐκ τῆς εἰς τὸ ἀρχαῖον πολιτείας νόμιμα. ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ἅτε διαφερόντως τρόπον πρᾶνότητα καὶ φιλανθρωπίαν ἔργοις δηλώσας, ἐπῆρε τοὺς Ἕλληνας τῇ τοῦ ἐλευθεροῦσθαι ἐλπίδι ἐνδιδόναι σφῶς ἐπὶ μᾶλλον, ἐπεὶ καὶ τὰ ἐφοικᾶ τῶν λόγων καὶ ὧν ἔπραττε θαρσεῖν ἐποίει, πιστεύοντας ὡς ἐπὶ σαφεῖ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερώσει καὶ ἐκ ἀρχῆς ἐπιθυμία τὰ πραττόμενα γίνοιτο. αὐτονόμους τε δὴ τὰς πλείους τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἀφίησι, καὶ τὰς Ἰσθμιάδας σπονδὰς ἐπήγγελε, κελεύων ὅλα ἐπ' ἐλευθερώσει θυλοφοροῦντας θεωρεῖν εἰς τὰ Ἰσθμια. ἄρας δὲ ἐντεύθεν ἀπέπλευσεν ἐπ' Αἰγύπτου, Λεωνίδην ἐπὶ τῇ Ἑλληνικῇ ἀρχῇ ἐπισήσας, καὶ Λιβύης πάσης ἐκράτησεν, Ὀφέλλα τοῦ Κυρηναίου δυνάμει πρὸς Ἀγαθοκλέους κατὰ Σικελίαν ἀναιρεθέντος δόλω. διέμεινε δὲ ἄρα οὐκ ἐπὶ πολὺ Πτολεμαῖῳ καὶ Δημητρίῳ ἡ ὁμολογία τῆς συμβάσεως πέρι.

τοῦ πατρὸς δὲ ἡδὴ γεγηρακότος, αἱ τῆς βασιλείας ἐλπίδες εἰς τὴν τούτου διαδοχὴν ἤγον ἅμα τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν τῶν ὄχλων εὐνοίαν. ἦν δὲ τῷ κάλλει καὶ μεγέθει διάφορος· ἔτι δὲ καὶ κεκοσμημένος οὐλοῖς βασιλεῦσι εἶχε πολλὴν ὑπεροχὴν καὶ κατάπληξιν, δι' ἧς εἰς ἐλπίδας ἄδρας ἤγε τοὺς πολλοὺς. πρὸς δὲ τούτους πρᾶνότης τις ἦν περὶ αὐτόν, ἀρμόζουσα νέῳ βασιλεῖ, δι' ἧς εἰς προθυμίαν ἐξεκαλεῖτο πάντας, ὥς καὶ τοὺς ἐκτὸς τάξεως συνδραμεῖν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν, συναγωνιῶντας τῇ νεότητι καὶ τῇ μελλόσῃ γίνεσθαι κρίσει διὰ τῆς παρατάξεως. Diodor. Sic. 19 81.

Δημήτριος ὁ ἐπὶ κλην Ἰλίων, γραμματικὸς Ἀδραμυττηνός, γεγονώς κατὰ τῆς Αὐγούστου τοῦ Καίσαρος χρόνους· ὃς διέτριψεν ἐν Περγᾶμι. ἐπεκλήθη δὲ τοῦτο, ὡς μέντινεις, διότι λεπίδας χρυσᾶς κλέπτων τοῦ ἐν

Ἀλεξάνδρεια τῆς Ἡρας ἀγάλματος ἐφωράθη, ὡς δὲ ἄλλοι, ὅτι ἀπεσύλῃσεν Ἐδριπίδειον Φιλότημον τὸ δρῶμα ἔχον τὸν Ἰξίονα· ἔτεροι δὲ ὅτι τῷ διδασκάλῳ Ἀριεῦρχῳ ἀντήρσιεν, ὥστε ὁ Ἰξίων εὐεργετήσασιν αὐτὸν τοῖς θεοῖς ἀχαρισεῖν ἐπεχείρησεν. ἔγραψε δὲ πολλὰ περὶ τῶν εἰς μὴ ληγόντων ῥημάτων, καὶ ἄλλα περὶ ἀντωνυμιῶν, εἰς Ὀμηρον ἐξήγησιν, εἰς Ἡσίοδον ὁμοίως.

c Δημήτριος Φανερῶτα Φαληρεὺς (Φάληρον δὲ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς), ὃς τὸ πρῶτον Μουσὸν ἐκαλεῖτο, φιλόσοφος περιπατητικός, γέγραφε φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικά καὶ ῥητορικά καὶ πολιτικά καὶ περὶ ποιητῶν. ἡκρούσατο δὲ Θεοφράστου, καὶ δημαγωγὸς Ἀθήνησι γέγονε. συνέγραψε δὲ συχνὰ βιβλία. ἔτι δὲ ἦν σφόδρα εὐπρεπὴς ὡς καὶ διυβολῇ λαβὼν ὅτι γέγονεν ἐρώμενος νέος ὢν, καὶ προσσηγορευθῆναι ὑπὸ τινῶν αὐτὸν Λαμπεῖν καὶ Χαριτοβλέφαρον. εἰς μέγα δὲ ἀρθεὶς δόξης καὶ ἐπικρυταίας ὑπὸ τοῦ θρόνου κατεστρατηγῆθη, καὶ ἐξελαθεὶς ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Αἴγυπτον ἦλθεν, καὶ παρὰ τῷ σωτήρι Πτολεμαίῳ διατρέψων δηχθεὶς ὑπὸ ἀσπίδος ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομῷ, πλησίον Λισσπόλεως τῆς ἐν τοῖς ἔλεσι. cf. Diog. L. 575.

d Δημήτριος ὄνομα κύριον. διμήτριος δ' ἔχων δύο μέτρους.

δήμιον δημόσιον.

δημιόπρατα ἃ ὁ δῆμος πιπράσκει, τὰ δημοσία πιπρασκόμενα, ἐκ δημεύσεως καὶ τῶν δημοσιουμένων διὰ Κλέωνα. Ἀριστοφάνης (Eq. 103) "ἐπίπασα λείψας δημιόπρατ' ὁ βύσσανος."

δήμιος ὁ κολάζων τοὺς παρανόμους.

δημιουργεῖ τὰ μὴ ὄντα ποιεῖ. καὶ δημιουργία.

δημιουργοὶ οἱ κεραμεῖς, οἱ σκευοποιοί. δημιουργοὺς ἐκάλουν καὶ τὺς νῦν λεγομένας ὀνομαρχίδας, τατέσι τὴν παρεῶσαν τῇ νύμφῃ γυναῖκα· ὅθεν ἔτι καὶ Μενάνδρῳ Δημιουργός. κοινῶς δὲ ἔλεγον δημιουργοὺς τοὺς τὰ δημόσια ἐργαζομένους, ποτὲ δὲ καὶ τὰς ἀρχαίεκτους· Ἀριστοφάνης ἐν Εὐρήνῃ (296). καὶ δημιουργικῶς (428) ἀπὲρ τοῦ τεκτονικῶς· δημιουργοὶ γὰρ οἱ τέκτονες. sch. A Eq. 647.

δημιουργὸς χειροτέχνης, ὁ τὰ μὴ ὄντα ποίῳν, δημῶδη ἐργαζόμενος. (S Ai. 1035) "Ἄδης δημιουργὸς ἄγχιος." (Thuc. 1 56) "καὶ

μηκέτι δέχεσθαι τοὺς κατ' ἔτος ἐκπεμπομένους Κορινθίῳν ἐπιδημιουργοὺς κελεύοντες."

"ἐαυτὸν τε παρέχων ὑπόδειγμα, ὥστε οἱ κλασικώτεροι τῶν δημιουργῶν τὸν χαλκὸν ἄμορφον παραλαβόντες καὶ ἀειδέερον εἰς μορφὴν ἐντείνουσι καὶ κατασχηματίζουσι."

δημοβόρος (Hom. A 231) ὁ τὰ δημόσια ἐσθίων.

δημογέροντες (Hom. Γ 149) οἱ τῷ δήμῳ ἐντιμώτατοι.

δημόθρονα καὶ δημοθοῖνία τοῦ δήμου εὐωχία ἢ θυσία.

Δημοκίδης Καλλιφώντος ἱερέως ἐν Κνίδῳ γενομένου Ἀσκληπιοῦ, Κροτωνιάτης ἱατροῦ, ὃς ἐν Αἰγίνῃ ἰάτρευσέ τε καὶ ἔγχευε, καὶ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον ἰάτρευσεν ἐπὶ χρυσὶς ταλάντοις δύο, καὶ ὑπὸ Δαρείου τοῦ Πέρσου μετεπέμφθη, καὶ συνεγένετο αὐτῷ χρόνον ἱκανόν. ἔγραψεν ἱατρικὸν βιβλίον.

ὅτι Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἐν ἄγρῃ Θερῶν ἀποθρόνισκων ἀπὸ ἵππου ἐσράφη τὸν πόδα, καὶ κως ἰσχυροτέρας· ὁ γὰρ οἱ ἀσράγαλος ἐξεχώρησεν ἐκ τῶν ἄρθρων. νομίζων δὲ καὶ πρότερον περὶ ἑαυτὸν ἔχειν τοὺς δοκούντας Αἰγυπτίῳ εἶναι πρώτους τὴν ἱατρικὴν, τέτοιαι ἐχρήτο. οἱ δὲ σρεβλοῦντες καὶ βιώμενοι τὸν πόδα κακὸν μείζον ἐργάζοντο. ἐφ' ἑπτὰ μὲν δὴ ἡμέρας καὶ ἐπτά νύκτας ὑπὸ τοῦ παρεόντος κακοῦ ὁ Δαρεῖος ἀγρυπνήσιν εἶχετο· τῇ δὲ δὴ ὀγδόῃ ἡμέρῃ ἔχοντι οἱ φλαύρω, παρακούσας τις πρότερον ἔτι ἐν Σάρδισι τοῦ Κροτωνιάτῃ Δημοκίδει τὴν τέχνην ἀγγέλλει τῷ Δαρείῳ. ὁ δὲ ἄγειν μιν τὴν ταχίστην παρ' ἑωυτὸν ἐκέλευε. τὸν δὲ ὡς ἐξῆν ἐν τοῖσιν Ὀρολίτῃ ἀνδραπόδοισιν ὅσον δὴ ἀπημελημένον, παρήγον εἰς μέσον πέδας τε ἔλκοντα καὶ ῥάκεσιν ἐσθιζόμενον. σαθόντα δὲ ἐς μέσον ἤρῳα ὁ Δαρεῖος, τὴν τέχνην ἐλπίσαιτο. ὁ δὲ οὐκ ἀπεδέκετο, ὁρῶν δὲ μὴ ἑωυτὸν ἐκφάναι τὸ παρῦπαν τῆς Ἑλλάδος ἢ ἀπεξεργημένον. κατεφάνη τε τῷ Δαρείῳ τεχνάζειν ἐπιστάμενος, καὶ τοὺς ἀγαθόντας αὐτὸν ἐκέλευσε μάστιγας τε καὶ κέντρα παραφέρειν εἰς τὸ μέσον. ὁ δὲ ἐν ἑωυτῷ δὴ ὢν ἐκφαίνει, φὰς ἀτρεκέως μὲν οὐκ ἐπίσασθαι, ὁμιλήσας δὲ ἡτρεῶ φλαύρωσιν ἔχειν τὴν τέχνην. μετὰ δὲ ὡς ἐπέτρεψεν, Ἑλληνικοῖσι ἰήμασι χρεώμενος καὶ ἡπιάματα τὰ ἰσχυρὰ προσάγων ὑπνον τε μεταλαγχάνειν ἐποίησε καὶ ἐν χρόνῳ

ὀλίγη ὑγίεια μιν ὄντα ἀπέδεξεν, οὐδαμὰ ἔτι ἐλπίζοντα ἀρτίπην ἔσσεσθαι. ἔτω φησὶν Ἡρόδοτος ὁ λογοποιός (3 129).

ὅτι καὶ Ἀτοσσα, ἡ Κύρου μὲν θυγάτηρ Δαρείου δὲ γυνή, ἐπὶ τοῦ μαζῶ ἔσχε φῦμα· μετὰ δὲ ἐκτραγὲν ἐνέμετο πρόσω. ὅσον μὲν δὴ χρόνον ἦν ἔλασσον, ἢ δὲ κρύπτουσα καὶ αἰσχynomένη ἔφραζεν οὐδενί· ἐπεὶ τε δὲ ἐν κακῷ ἦν, μετεπέμφατο τὸν Δημοκλῆδην καὶ οἱ ἐπέδειξεν. ὃ δὲ γὰς ὑγίεια ποιήσεν, ἔξορκος μιν ἢ μὲν οἱ ἀντυπεργήσεν ἐκείνην τῷτο ὃ ἂν αὐτῆς δεηθῇ· δεήσεσθαι δὲ ἕδενός τῶν ὅσα ἐς αἰσχύνην φέρει. καὶ ἡτήσατο τὴν εἰς Ἑλλάδα ἄφιξιν (id. 133).

Δημοκλείδας ξένους καὶ μοιχὰς τοιῦτος ὁ Δημοκλῆς.

δημόκοινον δημόσιον, τὸ τοῦ δημοσίου. καὶ δημόκοινος δημόσιος βυβανιστής, ἢ ὁ δήμιος. Harp.

δημόκομπος ὁ ζωμύλος.

δημοκοπεῖν καὶ ἑλληνοκοπεῖν. Πολύβιος (26 5) "ὃ δὲ Περσεὺς ἐλθὼν πρὸς Ῥωμαίους φίλῃαν ἀνανεωσάμενος ἑλληνοκοπεῖν ἐπεβάλετο." λέγεται καὶ δημοκοπία καὶ δοξοκοπία (Appian. Hann. 7 17) "ὑπάτης αἰρῶνται, ἐκ δόξης πολεμικῆς Λεύκιον, ἐκ δὲ δημοκοπίας Τερέντιον."

δημοκρατία. ὅτι Πολύβιος φησιν (11 11) ὡς δημοκρατία ἐπανελομένη τοὺς ἐπιβαλέοντας οὐκ ἐκεί μισθοφόροις τηρεῖ τὴν αὐτῆς ἐλευθερίαν.

Δημόκριτος Ἡγησιζώτης (οἱ δὲ Ἀθηνοκρίτου ἢ Δαμισίππου), γεγονώς ὅτε καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος, κατὰ τὴν οἴ' ὀλυμπιάδα (οἱ δὲ κατὰ τὴν π' φασίν), Ἀβδηρίτης ἐκ Θράκης, φιλόσοφος, μαθητὴς κατὰ τινὰς Ἀναξαγόρου καὶ Λευκίππου, ὡς δὲ τινες, καὶ Μάγων καὶ Χαλδαίων Περσῶν· ἦλθε γὰρ καὶ εἰς Πέρσας καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰγυπτίους, καὶ τὰ παρ' ἐκάστοις ἐπαιδεύθη σοφά. εἰτα ἐπανῆλθε, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς συνῆν Ἡροδότῳ καὶ Δαμιάδῃ. ἤρξε δὲ ἐν Ἀβδηρίσι διὰ τὴν αὐτῆς σοφίαν τιμηθεὶς. μαθητῆς δὲ αὐτοῦ διαφανὴς ἐγένετο Μητρόδωρος ὁ Χίος, οὗ πάλιν ἀκροῦται Ἀνάξαρχος καὶ Ἱπποκράτης ὁ Ιατρός. πεκελήθη δὲ σοφία ὁ Δημοκρίτος, καὶ γελαστικός δὲ διὰ τὸ γελᾶν πρὸς τὸ κενόσπουδον τῶν ἀνθρώπων. γνήσια δὲ αὐτοῦ βιβλία εἰσι δύο, ὃ τε μέγας διάκοσμος καὶ τὸ περὶ φύσεως κόσμου.

ἔγραψε δὲ καὶ ἐπισολάς.

ὅτι Δημοκρίτος ὁ Ἀβδηρίτης οὐκ ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, ἀλλὰ τοσαύτης πόλεως ὑπερφρόνησεν, οὐκ ἐκ τοῦ τόπου δόξαν λαβεῖν βεβλόμενος, ἀλλὰ τῷ τόπῳ δόξαν περιθεῖναι προελόμενος (Diog. L. 9 37).

ὅτι ἐλθόντα Ἱπποκράτην πρὸς Δημοκρίτον κελεῦσαι κομισθῆναι γύμνασιον καὶ θεασάμενον τὸ γάλα ἐπείν αἰγὸς καὶ πρωτοτόκας καὶ μελαινῆς· καὶ τὴν ἀκρίβειαν αὐτῷ θαυμάσαι τὸν Ἱπποκράτην. ἀλλὰ καὶ τὴν κόριν τὴν μετὰ Ἱπποκράτους πρὸς αὐτὸν ἐλθῶσαν τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἀσπάσασθαι ἔτω "χαῖρε κόρη," τῇ δὲ ἐχομένῃ "χαῖρε γύναι," καὶ ἦν ἡ κόρη τῆς νυκτὸς διεφθαρμένη. ἤδη δὲ ὑπεργήρων ὄντα πρὸς τῷ κατασφρέφειν εἶναι· τὴν οὖν ἀδελφὴν λυπεῖσθαι ὅτι ἐν τῇ τῶν θεσμοφορίων ἑορτῇ μέλλοι τεθνήξασθαι καὶ τῇ θεῷ τὸ καθῆκον αὐτῇ οὐ ποιήσεν· τὸν δὲ θαυρεῖν εἰπεῖν, καὶ κελεῦσαι αὐτῷ προσφέρειν ἄρτους θερμούς ὀσημέραι. τούτους δὲ ταῖς ῥίσσι προσφέρειν διεκράτησεν αὐτὸν τὴν ἑορτήν. ἐπειδὴ δὲ παρήλθον αἱ ἡμέραι (τρεις δὲ ἦσαν), ἀλυπότατα τὸν βίον προήκατο. id. 42.

Δημονιάδης ὄνομα κύριον.

δημοποιήτος ὁ ἐπὶ τῷ δήμῳ εἰσποιηθεὶς καὶ γεγονώς πολίτης. "Περικλῆς γὰρ ὁ Ξανθίππου νόμον γράψας τὸν μὴ ἐξ ἀμφοῖν ἀσπὶν πολίτην μὴ εἶναι, οὐ μετὰ μακρὸν τὰς γνησίους ἀποβαλὼν, ἄκων καὶ ξένων καὶ λύσας τὸν αὐτοῦ νόμον καὶ ἀσχημονήσας ἐλεεινῶς ἄμμι καὶ μισητῶς ἔτυχεν ὧν ἠβούλετο. ὁμῶς γε μὴν ἀντιβολοῦντος καὶ δεκάσαντος τὰς ἐντεῦθεν ζῶντας, ὅπερ καὶ μόλις τὸν νόθον οἱ παῖδα τὸν ἐξ Ἀσπασίας τῆς Μιλησίου ἐποίησε δημοποίητον." δημοποίητος ὁ ὅστις μὲν ξένος, ἐπὶ δὲ τοῦ δήμου πολίτης γεγονώς.

δῆμος παρὰ Ἀριστοφάνει (Ach. 235) ἡ κώμη, ἢ ἡ νῆσος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον. "ἔκτω σ' ἔτει προσεῖπον ἐς τὸν δῆμον ἐλθόν.".

δῆμος τὸ λίπος. "δῆμοῦ βοείου θρίον ἐξωπτημένον" (A Eq. 950) σκεῦασμά τι μετὰ ἐγκεφάλου γινόμενον ἐν τοῖς θρίοις, τουτέστι τοῖς φύλλοις τῆς συκῆς.

Δημοσθένης Ἀθηναῖος, υἱὸς Δημοσθένους καὶ Κλεοβέλης, ῥήτωρ, τῶν δῆμων Παιανιεύς, ἐπιμελὴς μᾶλλον ἢ εὐφυής, ὡς

Ερμπίπος ἰσορεῖ, καὶ πρὸς τὰς ἡδονὰς ἀκόλαστος, ὥς καὶ τοῦτο φησιν ὁ αὐτός. ὅθεν καὶ νέος μὲν ὢν Βάταλος ἐκλήθη ὥς καὶ γυναικείᾳ ἰσθῆτι πολλὰκις χρυσόμενος, Ἀργᾶς δὲ μετὰ τὸ εἰς ἄνδρας τελέσαι, ὅπερ ἔστιν ὄνομα ὄφρεως. ἐπεθύμησε δὲ ῥητορικῆς Καλίστρατον θεασάμενος τὸν ῥήτορα ὑπὲρ Ὀρωπίων λέγοντα. διήκουσε δὲ Ἰσαίου τοῦ Ἰσοκράτους μαθητοῦ, καὶ τοῖς λόγοις ἐχρήτο Ζωίλου τοῦ Ἀμφιπολίτου σοφιστεύοντος ἐν Ἀθήναις, καὶ Πολυμάχους, καὶ Ἀλκιδάμιαντος τοῦ Γοργίου μαθητοῦ, καὶ αὐτῷ μέντοι Ἰσοκράτους, συνεφιλολόγησε δὲ Αἰσίωι τῷ Ἀθηναίῳ καὶ Θεοπόμπῳ τῷ Χίῳ φιλοσόφῳ, πεχρούσατο δὲ καὶ Εὐβελίδῃ τοῦ διαλεκτικοῦ καὶ Πλάτωνος. ἐτελεύτησε δὲ φρυγῶν εἰς Καλυνρίαν ἐν τῷ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερῷ διὰ τὸν Μακεδόνα Ἀντίπατρον, προσεγεγυμμένος φάρμακον τὸ ἐν τῷ δακτυλίῳ, ἔτη βιώσας ἑξή.

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀνὴρ ἦν γινῶναι τε καὶ εἰπεῖν, ὅσα ἐνθυμηθεῖη, δυνατώτατος γινόμενος, ὅθεν καὶ δεινότητος ἔδοξε τῶν κατ' αὐτόν, οἷα δὲ ἰκανώτατος τὸ ἀφανὲς ἰκῶσαι καὶ τὸ γνωσθὲν ἐξηγησασθαι. καὶ ἐν οἷς ὑπὲρ τῶν κοινῶν λέγειν τι ἡ πρώτην ἐπιχείρησε, καιρῷ μὲν ἐπιτηδεῖν οὐ μᾶλα ἐχρήσατο ἐς δόξαν τῶν δημιουργούντων, πλεῖστα δὲ εἰς ἀνὴρ οὗτος τῶν κατ' αὐτόν Ἀθηναίων τοῖς Μακεδόνων τυράννοις σὺν πυρρησίᾳ ἀντιπῶν παρὰ τοῖσδε ἀδωρότατος ἔδοξεν εἶναι, ὅτε δὴ συνέβαινε τοὺς ἐν ταῖς αἰλαῖς πόλεσιν, οἷα δὲ τῶν κερδῶν ἐφιμέρους μᾶλλον ἢ τοῦ ἐς τὸ κοινὸν λυσιτελοῦντος, ἐξωνηθέντας χρημάτων δόσει τὸ κατὰ σφῶς, ὥς ἐδόκουν, ἐν τῷ παραντίκῳ κέρδεος τοῦ σφετέρου εἵνεκα πρὸ τοῦ ἐς τὰ κοινὰ συμφέροντος τίθεσθαι. ὅθεν αὐτῷ καὶ ἐφ' οἷς ὕπερον ἡτιῶθη συγγόντες οἱ Ἀθηναῖοι κατεδέξαντο τὸ αὐτίς καὶ ἐς πάντα συμβέλλω ἐχρήσαντο. καὶ αὐτῷ ἡ τελευταῖα γενναία ἐπιγενομένη μάστις ἐς μεταμέλειαν ἤγαγεν αὐτοὺς οὐκ ἀφανῆ τῶν γνωσθέντων. ἡ πολλῶν γοῦν ὕπερον ἢ ἐξαγγελθῆναι τεθνηκότα Δημοσθένην, μετεγίνωσκον ἐφ' οἷς δέει τῶν Μακεδόνων μᾶλλον ἢ γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ ἔκριναν, καὶ ἀτελείαν τε τῷ πρεσβυτάτῳ γένους τοῦ Δημοσθένους ψηφίζονται, καὶ χαλκοῦν εἶναι αὐτὸν ἐν ἀγορᾷ, καὶ ἐλεγείον τῇ βύσει τοῦ ἀνδριάντος ἐπέγραψαν "εἴπερ

ἴσῃν ῥώμην γνώμῃ, Δημοσθένης, εἶχες, οὐ ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἀρης Μακεδῶν."

Δημοσθένης μυχαιοποιοῦς Παιανιεύς, οὗ Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ, ὃς ὀφραυὸς καταλειφθεὶς ἐπιτρόπους ἔσχε τρεῖς, Ἀφροβὸν Δημοφῶντα Θηριππίδην, ὧν ἀμελούντων αὐτῷ καὶ τῆς οὐσίας αὐτὸς αὐτὸν ἐνεχείρισε διδασκάλῳ Ἰσαίῳ. φιλόπονος δὲ ἔτιως ἦν ὥς φασὶν ἑαυτὸν οἶκοι καθειρῶντα ἑαυτοῦ ξυρῆσαι τῆς κεφαλῆς μέρος, ἵνα μήτε προτοὶ μήτε δέχοιτό τινα. παιδευθεὶς δὲ εἴλε τῆς ἐπιτροπῆς τοὺς ἐπιτρόπους· σοφιστεύον βουληθεὶς ἀπέστη, διαβληθεὶς ἐπὶ Μόσχῳ μειρακίῳ τῶν ἐυγενῶν. λογογραφεῖν δὲ ἀρξάμενος διεβλήθη πάλιν ὥς ἐναντίως λόγους ἐκδῶς Ἀπολλοδώρῳ καὶ Φορμίωνι. καὶ τούτῃς ἐν ἀποσᾶς ἤρξατο πολιτεῦσθαι. τραυλὸς δὲ ὢν καὶ τὸν ὥμον ἀπρεπῶς ἐκίνει, καὶ τὴν ἀκοὴν ἀσθενῆς καὶ τὸ πνεῦμα οὐ διαρκές· ὅπερ ἀσκήσει διωρθώσατο. τὴν τε ὑπόκρισιν οὐκ ὢν ἄκρος ἐπ' Ἀνδρονίκῳ καὶ ταύτῃ ἐξήσκησεν. ἐχορήγησε δὲ καὶ ἐτριηράρχησε καὶ αἰχμαλώτης ἐλύσατο καὶ θυγατέρας συνεξέδωκεν. ὅτε δὲ ἐχορήγει, τυπηθεὶς ὑπὸ Μειδίᾳ τρισχιλίας, ὥς φασιν, ἐπέισθη. καὶ Ἀημαίνετον ἀνεψιὸν γραφόμενος τραπῆματος, ὥς φασιν, διελύσατο. αἰτησάμενος δὲ Χαβρίου τοῦ στρατηγοῦ γυναῖκα, Χαβρίῳ τελευτήσαντος Κτησίππου θυγατέρα ἐγγυμειν. ἐπολιτεύσατο δὲ κατὰ Φιλίππῃ, οὗ Θηβαίους ἐπιόντος πείθει συμμαχεῖσθαι· καὶ κατὰ Χαιρώνῃαν ἡττώνται, χιλίων ἀποθανόντων καὶ μί, καὶ δισχιλίων αἰχμαλώτων. ἀγαπητὴν δὲ σχῶν θυγατέρα τελευτήσασαν ἐπένθει, καὶ ἐβδομαίον τοῦ πάθους ὄντος, ἀγγελθέντος ἀνηρῆσθαι Φίλιππον ὑπὸ Πανσανίου, μετημφιάσατο καὶ τοῖς θεοῖς ἔθυσεν. ἐπολιτεύσατο δὲ καὶ κατὰ Ἀλεξάνδρῳ τοῦ Φιλίππου, οὗ Ἀρπαλὸς πολλὰ νοσφισάμενος χρήματα ὥς Ἀθηναίους κατέφρων· ὧν καὶ Δημοσθένης εἰληφέναι μέρος ἔδοξε, καὶ ἔφυγεν εἰς Τροίζην. Ἀλεξάνδρῳ δὲ ἐν Βαβυλῶνι τελευτήσαντος ὁ Δημοσθένης κατήλθε κληθεὶς. Ἀντίπατρος δὲ ἀρξας τῶν Ἑλλήνων πέμψας ἔξαιτε τοὺς δέκα ῥήτορας. ἐκδόντων Ἀθηναίων ὁ Δημοσθένης εἰς Καλυνρίαν ἔφυγεν. Ἀρχίας δὲ ὁ ὑποκριτής ἀποσπᾶ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Ποσειδῶνος, ὃ ἦν ἄστυον. ὃ δὲ ὑπὸ τῇ σφραγίδι φάρμακον ἔχων μωζήσας ἀπέθανε.

α Δημοσθένης Θραξ. οὗτος ἔγραψε μετάφρασιν Ἰλιάδος περὶ λόγῳ, ἐπιτομὴν τῶν Ἀμαγῆτου τοῦ Ἡρακλεώτε, περὶ διθυραμβοποιῶν, μετάφρασιν εἰς τὴν Ἡσιόδου θεογονίαν.

δημοσιεύω δωρεὰν ἐργάζομαι. Ἀριστοφάνης (Ach. 1029) "ἀλλ' ὦ πόνηρ', οὐ δημοσιεύων τυγχάνω." οἱ γὰρ δημοσίᾳ χειροτονούμενοι ἱατροὶ καὶ δημόσιοι προῖκα ἐθεράπευον. οἷον ἐκοινῇ ἐσπευσμένην ἀλλ' ἐμαντῶ μόνῳ, καὶ ἀμισθὶ οὐ μεταδίδωμι σοι.

δημόσιον τὸ τοῦ δήμου.

δημόσιος. δημοσίους λέγουσι τοὺς τῆς πόλεως δούλους. Harp.

δημοσίων πραγμάτων διοικητῆς, οἷον φροντιστῆς χορηγίας τριηραρχίας καὶ τῶν τοιούτων. ἰδίῳν δέ, οἷον εἰ ἀδικοῖτό τις καὶ δικάζοιτο πρὸς τινι, αὐτὸς ἐφρόντιζεν. ἀπεχθάνη δέ, διότι οἱ ἄλλοι τοῖς πράγμασιν ἐπιχειροῦντες μισοῦνται. sch. A Plut. 908 et 911.

δημοσιώνης εὐτελής. "οἱ μὲν ἄλλοι ἀποδοχῆς ἐτύγχανον, οὗτος δὲ δοκῶν εἶναι δημοσιώνης περεθωρεῖτο."

δημοτελεῖ δημοσίᾳ. δημοτελεῖ καὶ δημοτικὰ ἱερὰ διέφερον ἀλλήλων καὶ τῶν ὀργεωνικῶν καὶ τῶν γενικῶν. Harp.

δημοτελῶς παντὶ τῷ δήμῳ.

δημοτευόμενος μετὰ τῶν δημοτῶν. φησὶ Δημοσθένης. δημοτευέσθαι ἐστὶ τὸ τοῦδὲ τινος δήμου κοινωνεῖν καὶ χρηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ. Harp.

δημότης πολίτης.

δημοτικά τὰ τοῖς πολλοῖς ἐμπρέποντα. (A Eccl. 432) "ὁ δὲ ἐλέξε δημοτικωτάτης λόγους· ὁρᾷτε μὲν με σωτηρίας δεόμενον."

δημοῦσθαι δημοκοπεῖν. καὶ ἀντὶ τοῦ παλῶν.

Δημοφάνης ὄνομα κύριον.

Δημόφιλος, ἐπίσκοπος Κωνσταντίνου πόλεως, ἄνθρωπος ἦν ὅλος ἐμπεισὼν ὁμοῦ σύμπαντα φύρειν ἀκόσμῳ φορᾷ, καθάπερ ἄτακτος χειμάρρους, πολλὴν ἐν τοῖς λόγοις τὸν συρφετὸν ἄγων, ὡς εἴσεται τις ἐκ γούν τῆς ἐν τοῖς ἐτι σωζομένοις ὑπομνήμασιν αὐτοῦ γεγονυίας δημηγορίας, ἐνθα καὶ μᾶλλον εἰκὸς ἦν ἀσφαλείας αὐτὸν φροντίδα θέσθαι τινὰ ὡς ἐγγράφοις μνήμῃς ἀναλαμβάνομένων τῶν λεγομένων. ἐν τούτοις γούν ἄλλα τε πολλὰ διελεῖται ἄναρθρα, διαρρήδην τε ἐν τοῖς περὶ πατρὸς καὶ υἱᾶ λόγοις. φησὶ γάρ "υἱὸς

μὲν πατρὸς θελήσει γεγέννηται μόνον ἀρβύλως ἀμεισιτεῦτος, ἵνα διάκονος γένηται καὶ ὑπηρετῆς τῶν βελημάτων τῷ πατρὸς. ἐπειδὴ γὰρ προεγινώσκει θεὸς ὅτι ἂ ἐμελλε πράττειν ἀδύνατα ἦν τῆς ἀκρατήτου τύξεως τῷ μὲλοντος αὐτὰ ποιεῖν θεῷ ἐν τῷ γενέσθαι μετασχόντα· ἡ γὰρ ἔδει αὐτὰ πάντα θεοὺς γενέσθαι πρὸς ἀξίαν τοῦ ποιούντος, καὶ ἐκ τῶν ἐμελλόν εἶναι θεοί, ἡ ἔδει αὐτὰ γενόμενα λέεσθαι ὥσπερ κηρὸν πυρὶ θερμῷ προσαγόμενον· γέγονε μὲν οὖν μεσίτης τῶν τε ἐσομένων καὶ τοῦ γεγεννηκότος αὐτὸν θεοῦ ὁ υἱός, ἵνα συντάξας ἑαυτὸν καὶ συγκαταβαίνων τοῖς γινόμενοις ἀποτελέσειε τὸ βέλημα τοῦ πατρὸς, καὶ μεσίτης γεγέννηται τῷ θεῷ καὶ ἡμῶν τῶν δι' αὐτοῦ γενομένων." ἔλυνθαι δὲ διὰ τούτων τοῦ τε θεοῦ τῶν ὅλων ἀσθένειαν καὶ βασκανίαν καταψευδόμενος, καὶ τὸν υἱὸν πάντων τῶν κτισμάτων ἀποφραίνων καταδέεσθαι. ὁ μὲν γὰρ ἀσθενῆς ἂν ἦν κατὰ Δημόφιλον, εἰ βεληθεὶς ἔπειτα ἀπόρων εἶχε τοῖς πᾶσι τὸ εἶναι δωρήσασθαι. φθόνου δ' οὐκ ἀπήλλακτο ἂν, εἰ ἐξὸν αὐτῷ θεοὺς τὰ πάντα ποιεῖν, ὁ δὲ ἐφαινετο μηχανώμενος ὅπως μὴ ταύτης αὐτῷ τύχῃ τὰ γενήσασθαι τῆς ἀξίας. τῷ δὲ γ' αὐτὸ παιδὸς ἐκ ἦν τῶν κτισμάτων ἐδὲν ὁ μὴ ἄμεινον ὑπάρχειν ἐδέλχθη ἂν, εἶπερ γε μὴ δι' ἑαυτὸν ἐκείνος ἔτυχε γεγονώς, ἀλλὰ διὰ σκοπὸν καὶ χρεῖαν τῆς τούτων γενέσεως· ὅταν γὰρ τοι τὸ δι' ἐτέρων γινόμενον χρεῖαν ἔλαττον ὑπάρχειν ἐκείνων ἀνάγκη δι' ἂ τῷ εἶναι τυγχάνει. καὶ ἄλλα δὲ ἐληρώδει πολλά. Philostorgius?

Δημοφῶν ὄνομα κύριον.

Δημοχάρης ἀδελφιδόους Δημοσθένος, περὶ ὃ Τίμαιος φησιν (ap. Polyb. 12 13) ἡταιρηκέναι μὲν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος, ἐκ εἶναι δὲ ἄξιον τὸ ἱερὸν πῦρ φουσᾶν, ὑπερβεβηκέναι δὲ τοῖς ἐπιτηδεύμασι τὰ Βότρους ὑπομνήματα καὶ τὰ Φιλαίνιδος καὶ τῶν ἄλλων ἀναισχυντογράφων. Πολύβιος δὲ λέγει πρὸς Τίμαιον "ταύτην δὲ τὴν λοιδορίαν καὶ τὰς ἐμφάσεις ἐκ οἷον ἂν τις διέθετο πικαιρὸς ἀνὴρ, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἀπὸ τέλους ἄχρι τοῦ σώματος εἰργασμένων οὐδέις. ὁ δ' ἵνα πιστὸς φανῇ κατὰ τὴν αἰσχρολογίαν καὶ τὴν ἄλλην ἀναισχυντίαν, καὶ προσκατεψεύσαι τὰνδρός, κωμικὸν τινα μάρτυρα προσεπισπασύμενος ἀνώνυμον. ἡξιώθη δὲ ὁ Δημοχάρης καὶ στρατηγίᾳ παρ' Ἀθηναίους καὶ

τῶν ἄλλων τιμῶν, ὧν οὐδὲν αὐτῷ συνεξέδραμε τοιαύταις ἀτυχίαις παλαίοντι." cf. v. ὡς τὸ ἱερὸν πῦρ.

Δημῷ ὄνομα κύριον· "ἐξένισεν ἡ Βαβυλὼν τὴν Δημῷ." δημῷ δὲ τῷ λίπει.

δημωδέσερος ἀσχημονέσερος, διὰ τὸ ἐν ὧν πάντων γινόμενον, διὰ τὸν δῆμον.

Δημῶναξ ὄνομα κύριον.

δημωφελής δῆμον ἀφελῶν.

δῆν ἐπίρρημα.

δηναδίπτρα κατὰ Ῥωμαίους δωρεὰ βασιλικῇ στρατιῇ.

δηναιόν τὸ ἐνιαύσιον, τὸ μακροχρόνιον. καὶ δηναιόν ἐπὶ πολὺν χρόνον. δῆνεον δὲ τὸ βούλευμα.

δηνάριον εἶδος ἀργυρίου, ὀλοκοτίνου ἴσην ἔχον ἰσχύν.

δῆομεν (Hom. δ 544) εὐρήσομεν.

δηοῦν πολεμεῖν, πορθεῖν. δηίουν δὲ δίκοπτον, ἐτίτρωσκον.

δῆπου ὡς δῆ.

δῆπουθεν δηλονότι, ἣ ἔκ τινος τόπου. "καὶ χρηρὴ πελθεσθαι δῆπουθεν." "καὶ τὴν σχολὴν δῆπουθεν ἐκέλην ἐπαινῶν."

δηριάσθον (Hom. M 421).

δηριγενόμενος ὀψικευόμενος. ἔσι δὲ ἡ λῆξις Ῥωμαϊκῇ.

δῆριν δῆρεως δῆρει. καὶ δῆριν μάχην ἢ φιλονεικίαν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 127) "μῆλλον ἄρα συγεράν καὶ γὰρ ποτε δῆριν Ἀρηι ἐπυρολιποῦσα χορῶν παρθενίων ἀλεῖν," καὶ αὖτις (AP 9 397) "φεῦγε Λάκων ποτὲ δῆριν, ὑπαντιάσασα δὲ μάτηρ."

δηρόν ἐπὶ πολὺ.

δῆσαντες δεσμεύσαντες.

δῆτα οὕτως.

δηφενσίων ὁ ἐκδικος χάριτης, καὶ δηφένσωρ ὁ ἐκδικος.

Δῆφηλα πόλις παρὰ Ἰωσήφω.

Δηῷ Δηοὺς κλίνεται. ἢ Δημήτηρ.

δηώσας πραιδεύσας, ἀνελών, κατεκτονώς.

δι ἐπέκτασις.

Δία τὸν Δία, δῖα δὲ ἡ ἔνδοξος, καὶ δῖος ὁ ἔνδοξος.

διαβάλλειν τὸ ἐξαπατᾶν καὶ παραλογίζεσθαι Θεοκυδίδης α' (3 109?) καὶ Κράτης. καὶ διαβάλλειν τὸ πέλαιος τὸ διεκπεράν· "ἐντεῦθεν ἐνόμι διαβάλλειν τὸ ἐν μέσῳ πέλαιος καὶ λησεῖν τὰς νήσους," καὶ Ἀρρια-

νός (Anab. 1 11) "αὐτόν τε κυβερνῶντα τὴν στρατηγίδα ναῦν διαβάλλειν," καὶ (3 29) "διαβάλλειν ἐπιχειροῦντι Ἀλεξάνδρῳ τὸν Ὠξον ποταμόν" ἀντὶ τοῦ περᾶν. καὶ διαβάλλω αἰτιατικῇ· (Dio Cass. 46 8) "διαβάλλει τὸν αἰε προτετιμημένον."

διαβάλλεται. χρῶνται ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν. Ἀρχιππος "τὸν γὰρ γέροντα διαβαλοῦμαι τήμερον," καὶ Ἀριστοφάνης (Av. 1647) "διαβάλλεται σ' ὁ θεός, ὃ πόνηρε σὺ."

διαβάσης ἐπελθούσης· "Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως ἐπ' αὐτοὺς διαβάσης."

διαβασιλίζεται τῆς βασιλείας ἀντιποιεῖται.

διαβάσκει (A Av. 486) περιέρχεται, περιέπει.

Διαβηγός (an Ἀδιαβηγός) ὄνομα κύριον.

διαβησελόντας ἐρωτικῶς ἔχοντας διαβῆναι. Ἀγαθίας (2 4) "ὃ δὲ πύργους ἐποίησεν ἀπερύκειν τὰς Ῥωμαίους διαβησελόντας."

διαβήτης. ἐργαλεῖον ὁ διαβήτης εὐχρησον τέχνης πολλὰς, τῷ λάμβδα σοικεῖο παρειικός. τούτου τὸ ἐν μέρος ἐντιθέμεν, τὸ δὲ ἕτερον περιάγοντες κύκλους ποιοῦσι. σημαίνει δὲ καὶ ὄργανον καιροῦ παραστατικόν. sch. A Nub. 178.

διαβιασάμενος παραναγκασθεῖς. Πολύβιος "διαβιασάμενος δὲ τὴν ἀσθένειαν τῇ συνηθείᾳ τῇ πρὸ τοῦ, παρῆν ἔξ Ἀργους εἰς Μεγαλόπολιν αὐθημερόν."

διαβούλιον ὁ διαλογισμός· Δαβίδ (Ps. 9 23) "συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίᾳ οἱς διαλογίζονται." καὶ διαβούλια τὰ ἐκ λογισμῶν ἀτόπων πταίσματα.

διαβούλομαι ἀναπέσω Θεοκυδίδης.

διὰ βραχείος ἐν συντόμῳ.

διάβροχος οἰνωμένος· "ὥς δὲ ἐμέθυεν ὁ πορνοβοσκὸς καὶ διάβροχος ἦν πᾶν, τί μέλλομεν ἔφη."

διὰ γὰρ μαχαίρῶν καὶ πυρὸς ῥίπτειν δεῖ" ἐπὶ τῶν παραβαλλομένων καὶ ῥηποκίνδυνα ποιοόντων.

διαγγέλλων δοτικῇ. καὶ διαγγελλομένους παρακελευομένους· Ξενοφῶν (Anab. 3 4 36) "ἐγίνωσκον αὐτοὺς ἀπέναι βοσλομένους καὶ διαγγελλομένους." ἢ ἀντὶ τοῦ φανερομένους, δήλους γινόμενους.

διαγεγονότος παρελθόντος· "μετὰ τὸν πρῶτον ἀνοικισμὸν τῆς πόλεως ἔτους διαγε-

γονότος." διαγινώσκειν δέ ἐστι τὸ δι' ἀκριβείας ἐπισημονικῆς τὸ πρᾶγμα εἰσεσθαι μετὰ προλαβοῦσαν γνώσιν.

διαγέγραπται κατέξυσαι, ἀνήρηται ἀπὸ τῆς τοῦ γραμματέως δέλτου, ὅπου αἱ δίκαι ἀνεγράφοντο καὶ αἱ εἰσαγωγαὶ τῶν δικῶν. Ἀρισοφάνης Νεφέλαις (772) "ἤδομαι ὅτι πεντετάλαντός μοι διαγέγραπται δίκη."

διάγειν· "οὐδὲ διῆγε τοὺς λόγους, οὐδὲ λεπτολογία ἐδίδου, οὐδὲ εἰρωνευομένου τις ἤκουσε." περὶ Ἀπολλωνίου φησὶ Φιλόστρατος ὁ Ἀθήνιος (1 13).

διαγελῶ αἰτιατικῇ.

διαγκωνισάμενος ἐπ' ἀγκῶνος καθίσας· "ὃ δὲ διαγκωνισάμενος ἐπὶ τοῦ σχήματος, ἀποβλεψάμενος εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀσκληπιδῆ, εἶπεν ὡ δέσποτα, τί ἐκέλευσας;" cf. v. Δομνίνος.

διαγνώμη διάγνωσις καὶ διάκρισις, ὡσπερ καὶ καταβολή. ἡ λέξις εἰδικὴ Θουκυδίδου (1 87).

διαγνώμων διακρίνων, διαγινώσκων· "ὃ μὲν δὴ Ἡραΐσκος αὐτοφυῆς ἐγένετο διαγνώμων τῶν τε ζώων καὶ τῶν μὴ ζώωντων ἱερῶν ἀγαλμάτων." cf. v. Ἡραΐσκος.

a Διαγόρας ὁ Μήλιος, ἐπὶ τῶν ἀθλῶν καὶ ἀπίσων καὶ ἀσεβῶν. ἔτος γὰρ μετὰ τὴν ἄλλωσιν Μήλου ὤκει ἐν Ἀθήναις, τὰ δὲ μυθήρια οὕτως ἠυτέλιξεν ὥς πολλοὺς ἐκτρέπειν τῆς τελετῆς. τοῦτο οὖν ἐκέρουσαν κατ' αὐτὴν Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν χαλκῇ σήλῃ ἔγραψαν τῷ μὲν ἀποκτείναντι τάλαντον λαμβάνειν, τῷ δὲ ἄγοντι δύο. ἐκέρουχθη δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ, ἐπεὶ τὰ μυθήρια πᾶσι διηγείτο, κοινοποιῶν αὐτὰ καὶ μικρὰ ποιῶν, καὶ τοὺς βουλομένους μυθεῖσθαι ἀποτρέπων. φησὶν ἔν Ἀρισοφάνῃ ἐν Ὅρνισι (1068) "τῇδε μέντοι θῆμέρα μάλισ' ἐπαναγορεύεται· ἣν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον, λαμβάνειν τάλαντον, ἣν τε τῶν τυράννων τίς τινα τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν." τεθνηκότων, τουτέστι τῶν ἐπὶ θανάτῳ φεγγόντων. ἐν ὑπερβολῇ δὲ εἴρηται τοὺς τεθνηκότας ἀποκτείνειν.

b Διαγόρας Τηλεκλείδου ἢ Τηλεκλύτου Μήλιος, φιλόσοφος καὶ ὑσμμάτων ποιητής, ὃν εὐφῶ θεασάμενος Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης ὠνήσατο αὐτὸν δοῦλον ὄντα μυρίων δραχμῶν, καὶ μαθητὴν ἐποίησατο. ὃ δὲ καὶ τῇ λυρικῇ ἐπέθετο, τοῖς χρόνοις ὧν κατὰ

Πίνδαρον καὶ Βακχυλίδην, Μελανιππίδῃ δὲ πρεσβύτερος· ἤκμαζε τοίνυν οἱ Ὀλυμπιάδι. ἐπεκλήθη δὲ ἄθεος διότι τῆτο ἐδόξαζεν ἀπ' οὗ τις ὁμότεχνος, αἰτιαθεὶς ἐπ' αὐτοῦ ὡς δὴ παιῶνα ἀφελόμενος ὃν αὐτὸς ἐπεποιήκει, ἐξωμόσατο μὴ κεκλοφέναι τῆτον, μικρὸν δὲ ὕβρον ἐπιδειξάμενος αὐτὸν εὐημέρησεν. ἐντεῦθεν οὖν ὁ Διαγόρας λυπηθεὶς ἔγραψε τοὺς καλουμένους ἀποπυργίζοντας λόγους, ἀναχώρησιν αὐτοῦ καὶ ἔκπτωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης. κατοικήσας δὲ Κόρινθον ὁ Διαγόρας αὐτόθι τὸν βίον κατέσχευε.

διαγορεύων ἀντὶ τοῦ διάφορα καὶ οὐ τὰ αὐτὰ λέγων· οὕτως Ἰσαῖος. τὸ δὲ ἐναντίον συναγορεύειν, ὡσπερ ἐναντίον καὶ τὸ συμφέρεσθαι πρὸς τὸ διαφέρεισθαι καὶ τὸ συμφωνεῖν πρὸς τὸ διαφωνεῖν.

διάγραμμα τὸ μίσθωμα· διέγραφοι γὰρ οἱ ἀγορανόμοι ὅσον ἔδει λαμβάνειν τὴν ἐταίραν ἐκάστην.

διάγραμμα τὸ ταττόμενον ἐν ταῖς συμμορίαις, ὁπόσον ἕκαστος εἰσφέρειν δεῖ. ἐτάτετο δὲ οὐ τὸ αὐτὸ πᾶσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν τιμὴν τῆς οὐσίας. διαγραφὴς μέντοι ἐστὶν ὁ καθιζάμενος ἐν ταῖς συμμορίαις ἐπὶ τῷ διακρίναι πόσον ἕκαστος εἰσενεγκεῖν ὀφείλει. Harp.

διαγράμματα. ὅταν εἰσφορᾶς δεήσειεν εἰς τὸ κοινὸν πολέμου ὄντος, τὸ ἐκάστω ἐπιγραφόμενον ἀργύριον διάγραμμα καλεῖται.

διαγραφὴ ἢ διατύπωσις τῶν πιπρασκομένων μετιῶλων, δηλοῦσα διὰ γραμμῶν ἀπὸ ποίας ἀρχῆς μέχρι πόσου πέρατος πιπράσκειται. Harp.

διαγραφὴ. καὶ τοῦτο ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἐγένετο, ζημίαις πολλαῖς καθυποβάλλεσθαι τὴν πόλιν.

διαγραφὴ δίκης. ὅταν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φεύγων, ἥτοι κατὰ συγχώρησιν τοῦ διώκοντος ἢ κατὰ διάγνωσιν τυχόντος, καὶ μηκέτι παρὰ μηδενὸς ἐγκαλεῖται, διαγραφὴ δίκης λέγεται.

διαγράψαντος. τινὲς μὲν ἀντὶ τῆ καταβαλόντος καὶ καταθέντος, ἐνιοὶ δὲ ἀντὶ τῆ διὰ τραπέζης ἀριθμήσαντος, ὡς λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ. Harp.

διαγράψασθαι ἀντὶ τοῦ ἀνελίσθαι τὸ ἐγκλημα. καὶ διαγράψω σε αἰτιατικῇ.

διαγωνιάσαντες διενθυμηθέντες. (Polyb. 11 32) "οἱ δὲ διαγωνιάσαντες μὴ διὰ τὸ

προπητῆσθαι δόξωσι καταπεπληγῆσθαι τοῖς ὄλοις, ἐξῆγον ἅμα φωτὶ" ἀντὶ τοῦ εὐλαβη-
θέντες.

διὰ δακτυλίου δεῖ σε ἐλκυσθῆναι, ἐπὶ
τῶν διὰ νόσον ἢ λύπην λεπτῶν καὶ ἰσχυρῶν
γινόμενων. A Plut. 1037.

διαδέχομαι αἰτιατικῇ.

διάδημα τὸ βασιλικὸν ἐνδυμα, τὸ ζέμιμα.

διαδιδράσκει διαφεύγει.

διαδικασάμενος ὀνειδίσας, διελέγξας·
"ὅς διαδικασάμενος αὐτῷ περὶ τῆς ἀποσα-
σίας, ἀπέκτεινεν αὐτοῦ τοὺς παῖδας."

διαδικασία. διαδικασία ἐστὶν ἣν ποιῶ-
νται τινες τοῖς μέλλουσι χορηγεῖν, οὓς ἂν ὀρι-
σθῇται βούλωνται πότε χρὴ λειτουργεῖν αὐ-
τούς.

διαδορατίζω.

διαδόσεις τὰς ἐκ διαιρέσεως ἴσης ἐπι-
βαλλούσας δόσεις Λυσίας. Harp.

διαδραῖναι διαφυγεῖν.

διαδρασιπολίτας (A Ran. 1046) ἀντὶ
τοῦ δειλῆς, ἀποδιδράσκοντας τὴν πολιτείαν.

διαδρομαί ἐπὶ τῶν ἐπὶ παρατάξει κι-
νημάτων. "καὶ ἡ γέ ἵππος παρήλασε πρώτη
ἐτάκτως τε καὶ σὺν κόσμῳ· εἶτα διεφρέθη-
σαν, καὶ ἀλλήλοις ἀντιπρόσωποι εἰσίντες μι-
αχομένον σχήματα ἐπεδείξαντο. καὶ ἐνόησαν
διαδρομαί τινες ἐγίνοντο καὶ ἐξελέγξαι καὶ
περιόδοι."

διαείδεταί γνωρίζεται, φαίνεται. "ἐνθ'
ἀρετὴ διαείδεταί ἀνδρῶν κατὰ τὸν ποιητὴν
(N 277)· μᾶλλον δέ, ὅπου ζητεῖται τὸ μέγε-
θος τῆς ἀρετῆς" (Damasc. Phot. p. 337a).

διαζεύγνυμι γενικῇ.

διαζηλοτυπούμενοι φθονερώς διακεί-
μενοι· "οἱ δὲ διαζηλοτυπούμενοι πρὸς τὸν
Σκίωνα ἐπεβύλοντο διασύρειν τὰς πράξεις
αὐτοῦ" (Polybius?).

διάζομαι τὸν σῆμονα.

διάζωμα τὸ περὶ τὰ αἰδοῦα σκέπασμα.

διαζώνω αἰτιατικῇ.

διαζήσαντι διαπέμψαι. διάησι δὲ διέρχε-
ται παρ' Ἡσιόδου (O. 512).

διαθείη διαπράττει.

διαθέονσα διατρέχουσα.

διαθέσεις οὐ μόνον αἱ ἐπιστῆμαι καὶ αἱ
τέχναι, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀρεταί. ὑπάρχει δὲ τῇ
τέχνῃ τὸ φαῦλον καὶ σπουδαῖον· τῶν γὰρ
τεχνῶν αἱ μὲν εἰσι φαῦλαι αἱ δὲ σπουδαῖαι.
τῇ δὲ τῆς ἐπιστήμης ὀνόματι Ἀριστοτέλης ἀντὶ

τῆς τέχνης χρῆται κοινότερον. ὑπάρχοι δ'
ἂν καὶ τῇ διαθέσει, γένος οὕση τέχνης, τὸ
φαῦλόν τε καὶ σπουδαῖον.

διάθεσεις λέγονται ἃ ἐστὶν εὐκίνητα καὶ ἁ-
ταχῶ μεταβάλλονται, ὅλον θερμοῦτος καὶ ψύ-
ξις καὶ νόσος καὶ ὑγεία. διάκειται μὲν γὰρ
πῶς κατ' αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος, ταχὺ δὲ με-
ταβάλλει ἐκ θερμοῦ εἰς ψυχρὸν καὶ ἐκ τοῦ
ὑγιαίνειν εἰς τὸ νοσεῖν, εἰ μὴ τις διὰ χρόνον
πληθὺς ἤδη πεφυσισωμένη ἀνιάτος ἐστὶν ἢ
δυσκίνητος· ἦν ἂν τις ἴσως ἐξὶν ἤδη προσ-
αγορεύοι. καὶ διαφέρει ἐξὶς διαθέσεως· ἡ μὲν
γὰρ ἐξὶς δυσκίνητος, ἡ δὲ διώθεσις εὐκίνη-
τος. Aristot. Categ. 6.

διαθέσθαι ἀντὶ τοῦ ἀποδόσθαι.

διάθεσις. ὅτι ἐπειδὴ οὐκ ἄσχετός ἐστιν
ὁ δεσμός τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ σῶμα, ἀλλὰ
συμπυθῆς· διαβαίνει γοῦν ἐκ τῶν τῆς ψυ-
χῆς κινήματων ἔχνη πρὸς τὸ σῶμα, καὶ ἐκ
τοῦ σώματος πρὸς τὴν ψυχὴν· ἄλλο γοῦν
τὸ εἶδος τοῦ διανοουμένου καὶ ἄλλο τοῦ λυ-
πουμένου, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐμφαίνεται
ἔχνος ἐν τῇ σῶματι τῆς κινήσεως τῆς ψυχῆς.
ὅθεν καὶ οἱ φησιγενώμονες ἐκ τῆς τοῦ σώ-
ματος ἰδέας τεκμαίρονται τὰς τῆς ψυχῆς
διαθέσεις. ὅτι δὲ καὶ ἐκ τῶν παθῶν τῶ σώ-
ματος διαβαίνει τι καὶ πρὸς τὴν ψυχὴν, πρό-
δηλον· ἀλγῶντι γὰρ συναλγεῖ καὶ εὐθυμῶντι
συνήδεται. ὅτι δὲ καὶ ἐμποδίζει αὐτῇ τὸ
σῶμα τοίως ἢ τοίως διακείμενον, ἔδειξεν ἄνθρωποι.
ὅπερ οὐκ ἂν ἐγένετο, τὸ ἐμποδίζεσθαι αὐτὴν
ὑπ' αὐτοῦ, εἰ μὴ διέβαινον ἀπὸ τῆς πρὸς
αὐτὸ σχέσεως συμπύθαι τις ἐπὶ τὴν ψυχὴν,
οὕτως ὡς τοῦ ἐγκεφάλου κοιλίας μὲν παθή-
σης τῆς ὀπισθεν τὸ μνημονευτικὸν πάσχειν,
ἄλλης δὲ αὐτὸ τὸ λογιστικόν, καὶ τοίως μὲν
διακείμενος ἀφάντασον εἶναι τὴν ψυχὴν, τοίως
δὲ δυσφάντασον. καὶ αἱ διάφοροι δὲ τῶν
ψυχῶν ἐπιτηδειώτητες καὶ τὸ εἰς τὰδε ἢ τὰδε
τὰ πάθη ἐπιρροεῖως ἔχουν ἐκ τῆς πρὸς τὸ
σῶμα σχέσεως καὶ συμπαθείας παραγίνεται.
ὅθεν καὶ νεομικασί τινες ταῖς τῶ σώματος
κράσεσιν ἔπασθαι τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις.
Philopon. in 1 de anima, E 4.

διάθεσις Ἰσοκράτης (11 14) ἀντὶ τοῦ
πρᾶσις, Ἀντιφῶν δὲ ἀντὶ τοῦ διοικήσις· καὶ
διαθέσθαι ἐπὶ τοῦ διοικῆσαι. παραλαμ-
βάνεται δὲ τὸ διαθέσθαι καὶ ἀντὶ τῷ συν-
θέσθαι, ὡς Ὑπερίδης καὶ Δημοσθένης. Harp.

διάθεσις καὶ διατίθεσθαι. ἐκότερον

αὐτῶν κείται ἐπὶ τοῦ διαθήκας γράφειν. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογέτονα "μετὰ ταῦτην τοίνυν τὴν ἀπόκρισιν ἐτέραν διαθήκην ἐκόμισαν, ἣν ἔφασαν Ἀρχέπολιν ἐν Ἀθήνῃ διαθέσθαι," καὶ Ἀυσίας ἐν τῷ πρὸς Τιμωρίδην "πῶς δ' ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν, ἣν ἐκεῖνος διέθετο οὐ παρανοῶν οὐδὲ γυναικὶ πεισθείς." ἐχρήσαντο δὲ καὶ ἐπὶ τῇ πωλεῖν ἑκατέρῳ αὐτῶν. παρ' Ἰσοκράτει δὲ ἐπὶ τῇ πάσχειν κείται τὸ διατίθεσθαι· ὅς φησιν ἐν Ἑλένης ἐγκωμίῳ (55) "γνοίη δ' ἂν τις κακέϊθεν ὅσον διαφέρει τῶν ὄντων, ἐξ ὧν αὐτοὶ διατιθέμεθα πρὸς ἕκασον τῶν καλῶν." Ἀντιφῶν δὲ τῇ διαθέσει ἐχρήσατο ἐπὶ γνώμης ἢ διανοίας. ὁ αὐτὸς καὶ ἐπὶ τοῦ διαθεῖναι λόγον, τουτέστιν ἐπὶ τοῦ ἐξαγγεῖλαι τι. ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἀληθείας ὁ αὐτὸς κέχρηται αὐτῷ καὶ ἐπὶ τῆς διακοσμήσεως.

διαθέτης διοικητής, ἐπιμελητής. "ἦν δὲ καὶ τᾶλλα σοφὸς οἴκου διαθέτης, καὶ πολὺ τι τῆς ἡμέρας μέρος εἰς ταῦτα ἀνήλυσκε, τὰ μὲν αὐτουργῶν τὰ δὲ διατάττων" (Damasc. Phot. p. 336 b).

α διαθήκη. διττῶς ἐκφωνεῖται, ἢ μὲν ἐπὶ θρησκόντων, διατάξεως καὶ ἐνταλμάτων χαρακτήρα φέρουσα· θατέρω δὲ διαθήκη καὶ ἡ θεοῦ πρὸς Ἀβραάμ καὶ τὰς λοιποὺς προπάτορας γενομένη ἐπαγγελία, ἐκ τῆ σπέρματος αὐτῶν ἀναστήσειν τὸν κύριον ἡμῶν καὶ θεὸν Ἰησοῦν Χριστόν. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει (Αν. 442) διαθήκη ἢ συνθήκη· "ἦν μὴ διᾶθωνται διαθήκην ἐμοί." καὶ διατίθεμαι ἀντὶ τοῦ συντίθεμαι.

β διαθήκη καὶ ὁ νόμος· Δαβὶδ (Ps. 54 21) "ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ." εἶρηκε γὰρ "ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν," οἱ δὲ οὐκ ἤκουσαν αὐτοῦ.

διαθήκη διαθήμεθα ἢν διέθετο πύθκος τῇ γυναικὶ (Α Αν. 442), ἀντὶ τῇ συνθήκῃ· αἰσχρὸς γάρ τις τὴν ὄψιν συνεχῶς τῇ γυναικὶ διαπληκτιζόμενος, διέθετο ἐπὶ φίλων μῆτε τύπτειν μῆτε τύπτεσθαι, μῆτε δάκνειν ὡς αὐτὸν φιλῶντα μῆτε δάκνεσθαι. οἷον, σὺ μὲν οὐχ ἑλκύσεις τῶν ὀρχιπέδων, οὐδὲ ἰγῶ τῶν τριχῶν. ἔοικε δὲ τὸν Παναίτιον κωμῳδεῖν, ὡς καὶ ἐν Νήσοις "καταλιπὼν Παναίτιον πύθκον," ἐνθα καὶ μαγείρου πατρὸς εἶναι λέγει αὐτόν. πύθκον μὲν διὰ τὸ πανούργον, μαχαιοποιὸν δὲ τὸν

μαχίραις ἐργαζόμενον ὡς μάγειρον. αὐτόθεν οὖν φησὶν αὐτὸν μαχαιοποιόν· ὁ γὰρ Παναίτιος μάγειρος μικροφῆς ἦν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν Ἀριστοφάνης ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχευομένην· ἐδυνασεύετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλῃς οὔσης.

διαθλοῦντες ποιοῦντες. καὶ διαθλῶ αἰτιατικῇ.

διάθρυπτε.

διάθρύπτεται χαννοῦται, διαλύεται.

διαίνεσθαι βρέχεσθαι· διαίνω γὰρ τὸ ὑγραίνω.

διαίρεσις ἢ διαχώρισις.

διαίρων ἀναπτύσσων, δοκιμάζων, καὶ διακρίνων τὰ πράγματα, καὶ οἷον· διαίρεσιν αὐτῶν ποιῶν. sch. A Nub. 740.

δίαιτα ἢ καθ' ἑκάστην ἡμέραν τροφή· "διαίτης οὖν ἐν ἡδονῇ καὶ τύφῳ τιθεμένης τὸ καλὸν ἐθὺς γεγόμενος" (cf. v. Ζήνων βασιλεύς). καὶ ἡ κρίσις· "τὴν τῶν ἐγκλημάτων δίαιταν ἐπίτρεπον ἄλλοις."

δίαιταις ταῖς χωρὶς δικασθεῖς κρίσει.

διαιτῆσαι κρίναι, γινῶναι. καὶ διαιτητής ὁ κριτής.

διαιτηταίς. ἔτεροι παρὰ τοὺς δικαστάς· εἰσιν οἱ διαιτηταί· οἱ μὲν γὰρ ἐν δικαστηρίοις ἐδίκασον καὶ τὰς ἀπὸ τῶν διαιτητῶν ἐφεσίμους ἔκρινον, οἱ δὲ διαιτηταὶ πρότερον κλήρω λαχόντες ἢ ἐπιτρεψάντων αὐτοῖς τῶν κρινομένων διήκτων. καὶ εἰ μὲν ἤρεσκε τοῖς ἀντιδίκοις, τέλος εἶχεν ἡ δίκη· εἰ δὲ μή, τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰς προκλήσεις καὶ μαρτυρίας, ἔτι δὲ καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰς ἄλλας πείσεις ἑκατέρων ἐμβολόντες εἰς καθίσκους καὶ σημηγνάμενοι παρεδίδοσαν τοῖς εἰσαγωγεῦσι τῶν δικῶν. Harp.

διαιτητάς. τοὺς ὑπὲρ ν' ἔτη γεγονότας καὶ καθαρῶς πάσης αἰτίας ὑπειλημμένους ἀπὸ τοῦ ληξιαρχικοῦ γραμματεῖς κληροῦσαντες, τὰ τῶν πολιτῶν διαιτᾶν ἐποίουν. ἔξοις μέντοι γε ἐπὶ τέτῳ ἐλθεῖν οὐ συγκεχώρητο. ἔξεις δὲ τοῖς μεμφομένοις δίαιταν ἐκκαλεῖσθαι τὸ δημόσιον δικαστήριον.

διαιτητήριον ἐν ᾧ διαιτῶνται.

διαιτῶν δικάζων.

δι' ἀλφνιδίου ὀπός, τουτέστι τῆς ἐν θουσιασιγῆς.

δαιωνιεῖ δι' αἰῶνος παραμενεῖ.

διακαυνίσασθαι διακληρώσασθαι.

διακεκαυμένον πῦρ ἐν ἑαυτῇ ἔχον·

Ἀριστοφάνης (Ach. 452) "ὄός μοι σπυρίδιον διακεκναιμένον λύγῃ· τί δ' ὦ τάλας σε τεῖδ' ἔμι πλέκους χρέος; χρέος μὲν οὐδέν, βέλομαι δ' ὁμως λαβεῖν." οἱ γὰρ πρεσβύτεροι διὰ τὸ μόλις βαδίζειν ἐν σπυρίδι ἐκρυπτον τὸν λύγρον, ὥς σωζειν τὸ πῦρ.

διακεκναισμένη διεφθαρμένη, καὶ διακεκναισμένος (A Nub. 120) ἡμανρωμένος. εἰ γενομένη ὥχρος ὡς οἱ περὶ τὸν Σωκράτην, καὶ ἀνυπόδετος καὶ ἑυπῶν· οἱ γὰρ ἱππεῖς εὐχρῶν καὶ ὑποδεδμεμένοι καὶ ἐν γυναικῶσι ἐξεταζόμενοι καὶ παλαίστραις. καὶ ἐν Ἰππεῦσι (583) "μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μῆδ' ἀπεσλεγγισμένοις," τῆς λειπῶσι. τῆτο οὖν καὶ νῦν ὁ νεανίσκος δεδοικέναι φησὶ, τὸ ἀπαιθρόσθαι τοῖς περὶ τὴν ἱππικὴν ἔχουσιν, εἰ καταλιπὼν τὸ κοσμεῖν τὸ σῶμα καὶ μεταίναί τὰ τῶν ἱππέων ἐπιτηδεύματα τὰ τῶν φιλοσόφων μετέλθω. καὶ ἐν Νεφέλῃς "οὐ γὰρ ὡς τλαίην ἰδεῖν τοὺς ἱππεῖς, τὸ χρῶμα διακεκναισμένους."

διακέκοπται, οἷον ἀδόκιμόν ἐστι· διέκοπτον γὰρ τὸ ἀδόκιμον νόμισμα οἱ παλαιοί. διακεκορῆσθαι διαπεπαρθενεῖσθαι, τεμῆσθαι τῇ μίξει.

διακεκριμένως διακεχωρισμένως.

διακελεύω δοτικῇ.

διακενῆς ἄνευ τινὸς προφάσεως· Δαβὶδ (Ps. 24 3) "αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομιῶντες διακενῆς."

διάκενος ἡ κενή.

διακεχαραγμένος ξίφεσι πεπληγμένος· "ὃ δὲ διεσώθη εἰς τὸν Ναρσὴν διακεχαραγμένος τὸ σῶμα."

διακεχειρίκει γενικῇ· "ὥσθ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνον εἶναι ὁμολογῶ ὡς διαχειρίσει ἢ πεπολίτευμαι παρ' ἡμῖν." διαχειρίζω δὲ αἰτιατικῇ· (Demosth. 18 111) "καὶ αὐτὸς ἐαυτὸν διαχειρίσει." "καὶ διαχειρίσεις ὀρθῶς τὴν οὐσίαν παρέδωκε τοῖς υἱέσιν."

διακεχρημένον ἀντὶ τοῦ κατὰ μέρος δεδοικισμένον Δημοσθένους (27 11). Harp.

διακεχυμένοι ἐκκελυμένοι τὴν ψυχὴν ἐπὶ χαρᾷ· "τινὲς δὲ τῶν νεανίσκων ἀπὴντων πρὸς Γάϊον διακεχυμένοι καὶ τι καὶ προσπαίζοντες ἀλλήλοις" (Polyb. 8 22).

διακλείσθαι ἐξαπορήσαντες, κωλυθέντες, εἰρησθέντες· "καὶ πύσης ... διαφθαρήναι." cf. v. ἐδωδῆμων.

διακλιμακίσας διαπαλαίσας· κλίμαξ γὰρ καὶ κλιμακισμὸς πάλισμα ποῖον.

διακλῶν διαθρύπτων.

διακναιόμενος ξέμενος ἢ λυπόμενος. Ἀριστοφάνης (Ecl. 951) "ἄτοπος δ' ἔγκειται μοί τις πόθος, ὅς με διακναίσας ἔχει."

διακναισθήσεται (A Pac. 250) διαφθαρήσεται. διακναίειν ἐς κυρίως τὸ ξύειν τυρὸν τῇ κνήστει.

διακομισθεῖς διελθῶν.

διακόνιον οἱ μὲν τὴν τοῦ πλακοῦντος κρηπίδα, Μενεκλῆς δὲ ἐν τῷ Γλωσσόκομῳ ταῦτα εἶρηκε περὶ αὐτοῦ "Ἀθηναῖοι τῷ Ἀπόλλωνι τὴν καλουμένην εἰρεσιώγην ὅταν ποιῶσι, πλάττοντες λύραν τε καὶ κοτύλην καὶ κλῆμα καὶ ἄλλ' ἅττα κυκλοτερῆ πέμματα, ταῦτα καλῶσι διακόνιον." [λέγεται δ' ἐπὶ τινος ἐγκρατῆς.] ὁμοίως δὲ καὶ Ἀμερίας διακόνια τὰ κατὰ τὴν εἰρεσιώγην τῷ Ἀπόλλωνι πλασσόμενα πέμματα. τινὲς δὲ λέγασιν ζωμὸν ποῖον, τινὲς δὲ μῦζαν.

διάκονος. μικρὸν τὸ α. "ὃ δὲ ἦν ἱερεὺς, διάκονος τὴν τιμὴν." καὶ Φιλοκτήτης (497) "ἄλλ' ἢ τέθνηκεν, ἢ τὰ τῶν διακόνων, ὡς εἰκὸς οἶμαι, τοῦμόν ἐν μικροῦ μέρος ποιοῦμενοι, τὸν οἶκαδ' ἤπειγον σόλον." καὶ διακονῶ.

διακορεῖς πεπληρωμένους· "ἰδὼν αὐτοὺς διακορεῖς μέθης ὄντας."

διακορεῖσθαι διαπαρθενεῖσθαι, οἷον εἰ διατεμεῖν.

διακορῆς μεμεστωμένους.

διακορῶ κόρην διαφθεῖρω.

διακόσμησις τοῦ παντός ἢ διάθεσις. "μέση ἢ γῆ, κέντρον λόγον ἔχουσα. μεθ' ἣν τὸ ὕδωρ σφαιροειδές, ἔχον τὸ αὐτὸ σχῆμα τῇ γῆ ὥς τὴν γῆν ἐν ὕδατι εἶναι. μετὰ τὸ ὕδωρ δὲ ἄερα ἐσφαιρωμένον. κύκλους δὲ εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ πέντε" (Diog. L. 7 155).

διακορυφάζεσθαι ἀτενὲς βλέπεσθαι, διὰ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς κόρας λέγεσθαι.

διακούω γενικῇ· "διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως" ὁ Μωυσῆς φησὶν ἐν τῷ Δευτερονομίῳ (1 16).

διακραδαίνων σείων.

διακριδὸν διακεκριμένως.

διακριθέν διαχωρισθέν, διωλισθέν· (Artemid. 5 5) "καὶ μέντοι διακριθέν πρότερον ὑπὸ τοῦ λεγομένου ἡθμοῦ."

διακρίνεται ἀμφιβάλλει, ἀπιστεῖ, δια-

χωρίζεται. καὶ διακρίνομαι τὸ χωρίζω
δοτικῇ.

διακρούεσθαι ἐξωθεῖν· ἢ ὑπερτίθε-
σθαι καὶ ἄλλοτε ἄλλως διαναβάλλεσθαι. καὶ
διακρούω αἰτιατικῇ.

διάκτωρ διάκονος, ἄγγελος, ἀπαγγέλλων.

διακνυβίς αἰτιατικῇ.

διακνυῶσι διαταράττουσι.

διακωδωνίζω διαφημίζω, καὶ διακω-
δωνισθέντες διαφημισθέντες. ὡς ἐπὶ πλεῖ-
στον δὲ ἐπὶ τῶν διαπαιζομένων λαμβάνεται.

διακωδωνίσαντες δοκιμάσαντες. (Phi-
lostrat. V. S. 2 27 5) "διακωδωνίσας δὲ ὁ παι-
δευτῆς τὰ μειράκια, λέγε, ἔφη, ὅ τι βέλει"
πρὸς Ἰππόδρομον διαλεγόμενος τὸν σοφιστήν.

διακωδωνίσω οἶον δοκιμάσω Ἀριστο-
φάνης (Ran. 78), διότι τινὰ τῶν ὀρνέων δο-
κιμάζεται τῷ τοῦ κώδιονος ψόφῳ. καὶ τοὺς
ἵππους οὕτως ἐδοκιμάζον κώδωσιν, εἰ ψοφο-
δεῖς εἴεν. ἢ ἀπὸ τῶν ὀρεγύγων· οἱ γὰρ ὑπο-
μένοντες τὸν ἥχον τοῦ κώδιονος ἐπιτηδεύως
ἔχουσι πρὸς μάχην. τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν ἀγγείων
τῶν σαθρῶν, ἐπεὶ οὕτως δοκιμάζουσι δια-
κρούοντες. τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν φυλακῶν. βέλ-
τιον δὲ τὸ ἐπὶ τῶν ἵππων καὶ τῶν ἀγγείων·
τὰ δ' ἄλλα ἐσχεδιάζει. τὸ δὲ τοὺς φύλακας
ἐρηγορεῖναι κώδωσι διεσημαίνον, ὅπως ἀντι-
φθέγγονται. καὶ Ἰάμβλιχος (Babylon.) "ἐπειδὴ
διακωδωνίζων ἕκαστον τῶν ποιμένων ἐχ' οἷός τε
ἦν ἀκοῦσαι καὶ μαθεῖν οἵτινες ἦσαν οἱ παῖ-
δες." cf. v. ὑπεξέπειμην.

διακωχῇ διάληψις.

a διαλαβὼν διαδεξιόμενος· "καὶ διαλαβόν-
τες, ὅσα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου εἶχeto συγχω-
νεύσαντες, ἐξῆλθον νυκτός."

b διαλαβὼν προκατασχών· "ὃ δὲ διαλα-
βὼν τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς" (Polyb. 4 67).

διαλαγχάνειν διυμερίζεσθαι, διακλη-
ροῦσθαι.

διὰ λαίλαπος.

διαλαμβάνει ὑπονοεῖται· "ἢ δὲ εὐμη-
χάνως διαλαμβάνει, καὶ δεῖται τῶν Καβεί-
ρων τιμωρῆσαι αὐτῇ καὶ μετελθεῖν τὸν ἐπίορ-
κον" (Aelianus?).

διαλαμβάνων ὑπομνηματιζών, συγ-
γράφων.

διαλέγεσθαι τὸ συνουσιάζειν.

διαλέγοντο γυναιξὶν ὁμιλοῦν ἢ συ-
νουσιάζουιν. οὕτως Ἱεροκλῆς.

διαλέγουσαν (A Lys. 721) διοικοδομοῦ-

σαν· λέγειν γὰρ τὸ οἰκοδομεῖν. καὶ διαλέ-
γον διορῦττον Θουκυδίδης.

διάλειμμα διάστημα, καὶ διαλείποντα
τὰ διαχωρήματα· Ἀρριανὸς "φυλακαὶ δὲ ἐπὶ
τὰ διαλείποντα τῆς τάφρου ἐτετάχματο."

διαλείμματος διαχωρισμοῦ.

διαλείπουσαι ἀλλήλων ἀπέχουσαι· Ἀρ-
ριανὸς (Anab. 5 11) "διαλείπουσαι ὅσον ξύμ-
μετρον εἰς τὸ συνορᾶν τε ἀλλήλους καὶ κα-
τακούειν εὐπετιῶς."

διαλείπουσιν διακοπτομένη· "ὑφειμένη
ἔν καὶ διαλείπουσιν πολλὰ καὶ τῇ φωνῇ ἔδειτο
ἐγγυγῶναι οἱ βασιλεῖς."

διαλεκτικὴ ἢ ἀποδεικτικὴ· "ὁλίγα δια-
λεκτικῆς ἀψάμενος." διαλεκτικὴ ἐστὶν ἐπιστήμη
ἀληθῶν καὶ ψευδῶν καὶ οὐδετέρων, τυγχά-
νει δ' αὐτῇ περὶ σημαινόμενα καὶ σημαινό-
μενα. ἢ οὕτως· μέθοδος δι' ἐνδόξεων περὶ
παντὸς τοῦ προκειμένου συλλογιστικῇ. καλεῖ-
ται δὲ διαλεκτικὴ ἀπὸ τοῦ διαλέγεσθαι, τὸ
δὲ διαλέγεσθαι ἐν ἐρωτῇ τε καὶ ἀποκρί-
σει. Diog. L. 7 42. Alex. Aphrod. in Top. p. 4.

ὅτι διάλογος λόγος ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀπο-
κρίσεως συγκείμενος, περὶ τινος τῶν φιλοσο-
φουμένων καὶ πολιτικῶν, μετὰ τῆς πρεπού-
σης ἡθοποιίας τῶν περὶ λαμβανόμενων προσ-
ώπων καὶ τῆς κατὰ τὴν λέξιν κατασκευῆς.
διαλεκτικὴ δὲ ἐστὶ τέχνη λόγων, δι' ἧς ἀνα-
σκευάζομεν τι ἢ κατασκευάζομεν ἐξ ἐρωτή-
σεως καὶ ἀποκρίσεως τῶν προσδιαλεγόμενων.
τοῦ δὲ λόγου τοῦ Πλάτωνος δύο εἰσι χαρα-
κτῆρες οἱ ἀνωτάτω. Diog. L. 3 48.

διάλεξις· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (316)
"διάλεξιν ἡμῖν παρέχουσιν," τοῦτεσι λόγων
ἐμπειρίαν, "καὶ νοῦν," τοῦτεσι τὰ νοηθέντα
φράζειν. διαφέρει δὲ διάλεξις διαλέκτος, ὅτι
διάλεκτος μὲν ἐστὶ φωνῆς χαρακτῆρ ἐθνικός,
διάλεξις δὲ τῆς συνήθους φωνῆς ἐκτροπὴ ἐπὶ
τὸ σεμνότερον καὶ ἄγροικότερον.

διαλεπτολογοῦμαι διαλέγομαι. ὥπερ
καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη (Nub. 225) "ἀεροβατῶ
καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον," οὕτω καὶ ὁ πρεσ-
βύτης (1500) "διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς
τῆς οἰκίας."

διάληξις. διαλαγχάνειν μὲν ἐστὶ τὸ δι-
αιρεῖσθαι κλήρω, διάληξις δὲ τὸ πρᾶγμα.
Harp.

διάληψις ἐνθύμησις, ἢ γνώσις· Πολύ-
βιος (8 20) "διὰ γὰρ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἐπὶ
τοῦτο τὸ μέρος ἐπιθυμίαν ἦν ὑπὲρ αὐτοῦ

διήλθης ὡς οὐδὲν προνοηγιάτερον ποιημένος κατὰ τὸν βίον τῷ κυνηγετεῖν." (id. 21 5) "οἱ γὰρ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ἀγαθοὶ ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις" τὰς τοῦ νοῦς ὁρμὰς. "ἄρτι γὰρ δι' αὐτὸ τοῦτο προκχεριόμενοι τὸν Πανσίερατον, διὰ τὸ πρᾶξιν ἔχειν τινὰ καὶ τόλειαν, παραχρῆμα μετέπιπτον ἐς τὰναντία ταῖς γνώμαις διὰ τὴν περιπέτειαν." καὶ αὐτὸς "παρὰπλησίως καὶ τὰ πλήθη ὁμοίως τάτοις ἔχει τὰς διαλήψεις ὑπὲρ τῶν κοινῶν, τῆς γύσσεως αὐτοῦς διδασκούσης." καὶ Πολέβιος (2 33) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι οὐκ ἐκ καταφορᾶς ἀλλ' ἐκ διαλήψεως χρώμενοι ταῖς μαχαίραις, πρακτικοῦ τοῦ κεντήματος περὶ αὐτὰς ἐπύρχοντος, τύπτοντες ἐς τὰ ξέρνα καὶ ἐς τὰ πρόσωπα διέφθειραν πάντας."

διαλλαγή εἰρήνη. (A Ach. 987) "ὦ Κύνριδι τῇ καλῇ καὶ χάρισι ταῖς φίλαις ξύντροφε διαλλαγή," ἐπειδὴ γάμοι καὶ ἐορταὶ ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης ἄγονται. ἢ ὅτι ἡδίστη καὶ ἐπίχυρίς ἐστίν.

διαλλαγήναι τὸ δι' αὐτοῦ τοῦ ἐχθροῦ παρὰκληθῆναι καὶ φιλιωθῆναι. ἐναλλαγήναι δὲ τὸ ἀπὸ φιλίας εἰς φιλίαν ἄλλῃ μεταπρῆσαι τινος, ἐχθροῦ ὄντος τῷ πρότερον. sch. Thucyd. 1 120.

διαλλακτῆς φιλιωτής. Ἀριστοφάνης (Av. 1667) "διαλλάττεσθε καὶ ξυμβιβάνετε" ἀντι τοῦ φιλοῦσθε.

διαλλάττειν. (A Lys. 629) "καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Ἀσκαωνικοῖς, οἷσι πισὸν οὐδὲν, εἰ μὴ περ λύκῃ κεινῷτι." ἢ παροϊμία ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια διαρπαζόντων. ὃν γὰρ τρόπον λύκοις οὐκ ἐστὶ πίσις, οὐδὲ τούτοις. τὸ δὲ κεινῷτι ἐπὶ τῶν μύτην χαινόντων.

διαλογὴ διάλεξις, ὁμιλία. Δαβίδ (Ps. 103 34) "ἤθονθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου."

διαλοιδορεῖται. δοτικῇ συντάσσεται. "ὁ γὰρ Ἀριστοφάνης (Nub. 359) οὐ φιλῶν Πρόδικον ταυτὰ φησιν, ὅσον μισῶν Σωκράτην. ἐν γὰρ τοῖς Ὀρνισι (693) διαλοιδορεῖται Πρόδικον."

διαλύω αἰτιατικῇ. (1 Regg. 19 11) "πνεῦμα μὲν ἐστίν, ἀλλὰ διαλύον ὄρη."

διαμαδῶντες διαβρέχοντες.

διαμαρτία ἡ ἀποτυχία, καὶ διαμάρτοιο ἀποτύχοι. μέλλοντος σημασία "διαμάρτη ἐκείνος," ἀσθυπότακτον.

διαμάρτυραι βεβαίωσαι. καὶ διαμαρτυρεῖν τὸ προλέγειν τῆς ἀπειθείας τὴν τιμωρίαν καὶ τῆς εὐπειθείας τὴν ὠφέλειαν. Theodoret. in Ps. 80 9.

διαμαρτυρία καὶ διαμαρτυρεῖν. τρόπος τις ἦν ἡ διαμαρτυρία παραγραφῆς. πρὸ γὰρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην εἰς τὸ δικαστήριον ἐξῆν τῷ βουλομένῳ διαμαρτυρῆσαι ὡς εἰσαγωγίμιος ἐστίν ἡ δίκη ἢ οὐκ εἰσαγωγίμιος. διαφέρει δὲ τῆς παραγραφῆς τῷ τὴν μὲν διαμαρτυρίαν γίνεσθαι οὐ μόνον ὑπὸ τῶν φευγόντων ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν διωκόντων. καὶ πρότερόν γε ὁ διώκων προβάλλετο τινα μαρτυρῶντα εἰσαγωγίμιον εἶναι τὴν δίκην, καὶ περὶ τούτῃ πρῶτον ἐγίνετο ἡ κρίσις πρὸς αὐτὸν τὸν διαμαρτυρήσαντα, οὐ πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς δικαζόμενον. εἰ δὲ μὴ προβάλλοιτο μάρτυρα ὁ διώκων, τότε ἐξῆν τῷ φεύγοντι προσαγαγεῖν τινὰ μαρτυροῦντα μὴ εἰσαγωγίμιον εἶναι τὴν δίκην. καὶ πάλιν πρὸς τὸν διαμαρτυρήσαντα ὁ ἄγων ἐγίνετο. ἐπεσκήπτοντο δὲ ψευδομαρτυρίων καὶ ταῖς διαμαρτυρίαις ὥσπερ ταῖς μαρτυρίαις. τάχα δὲ ἐπὶ μὲν ταῖς τοῦ ἀποστασίον δίκαις ἐκκώλυτο τὸ διαμαρτυρεῖν, ἐν δὲ ταῖς τῷ ἀπροστασίον οὐκ ἐτι. Harp.

διαμαρτυρομένοιν προλέγοντας, ἀποτρέποντας. "ἀπέσειλαν πρεσβευτὰς διαμαρτυρομένοιν μῆτε τὴν πόλιν οἰκίσειν μῆτε παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν μηδέν." καὶ διαμαρτύρασθαι βεβαιῶσαι. "ἐβουλήθησαν οὖν καὶ διαμαρτύρασθαι τοῦτο τρόπον τινὰ."

διαμαρτύρωμαί σοι ἀντὶ τοῦ βεβαιώσω σε. μέλλοντα σημαίνει. ἐπὶ δὲ ἐνεσῶτος διὰ τῆς ο μικροῦ, ὡς ἐν τῷ (Ps. 49 7) "ἄκουσον λαὸς με, καὶ λαλήσω σοι Ἰσραήλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι."

διὰ μαχαίρων καὶ πυρὸς ῥιπτεῖν χρῆ, ἐπὶ τῶν παραβόλων τι ποιούντων. cf. v. διὰ γὰρ μαχαίρων.

διὰ μάχης ἐλθεῖν. "οὐδενὸς τὸ πυρᾶπαν θαρρήσαντος διὰ μάχης αὐτοῖς ἐλθεῖν, οὔτε μὴν ἀντιτάξασθαι ἐς τὸ παντελές."

διαμείνης ἀσθυπότακτον.

διαμέλλει ἀναβολῇ χρῆται. "ὁ δὲ πρὸς ὀργὴν ὑπεριδὼν καὶ μὴ πάνν πισεύσας διεμέλλησεν."

διαμεμετρημένη ἡμέρα. μέτρον τί ἐστίν ὕδατος πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάσημα ῥέον. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ ποσειδεῶνι μηνί.

πρὸς δὴ τὸτο ἡγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. διενέμετο δὲ τρία μέρη τὸ ὕδωρ, τὸ μὲν τῷ διώκοντι, τὸ δὲ τῷ φεύγοντι, τὸ δὲ τρίτον τοῖς δικάζουσιν. ἐπισκεπτόν δὲ τῷ παρ' Ἰσαίῳ, ὃς μεμετρημένης ἡμέρας ὅτε μὲν χωρὶς ὕδατος φησι γίνεσθαι τοὺς ἀγῶνας, ὅτε δὲ πρὸς ὕδωρ. Harp.

διὰ μέσου τείχους. τριῶν ὄντων ταχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, τοῦ βορείου καὶ τοῦ νότιου καὶ τοῦ Φαληρικῆ, διὰ μέσου τῶν παρ' ἐκάτερα τὸ νότιον ἐλέγτο, ὃ μνημονεύει καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ (p. 455 E). Harp.

διάμετρος γεωμετρικόν τι εἶδος. Εὐνάπιος (p. 105 Nieb.) "ὥς κατὰ τινας διαμέτρους κεφαλὰς κεχυῖσθαι τὴν γλῶττιν ταῖς ἀντιτύποις συμβολαῖς τῶν ἀκίδων." Δειναρχος δὲ διάμετρον λέγει τὸ ἐλλείπον ἀπὸ τοῦ δικαίως μετρηθέντος.

διαμηῆσαι διακόψαι.

διαμησάμενος διορύξας. "διαμησάμενος γὰρ πᾶσαν τὴν ὑπὸ τὰ κράσπεδα τοῦ Ὀλύμπου ἄμμον, ὕδωρ πολὺ καὶ πότιμον εὔρε." καὶ αὐθις (Polyb. 3 55) "διαμησάμενος τὴν χιόνα τὴν ἐπ' αὐτῇ, ἐξερκοδόμει τὸν κρημινόν."

διαμνημονεύω. αἰτιατικῇ συντάσσεται. "οὗτος καὶ διαμνημονεύσαι καθ' ἕκαστον ὁ λόγος διὰ τὸ πληθὺς καὶ πρὸς ὄνομα διελεῖν παρητήσατο."

διαμοιρωμένην διαιρῶσα καὶ μερίζουσα. ἢ τὰς μοίρας μεταμορφώνη.

διαμπάξ διόλου, διὰ παντός.

διαμπερές διόλου διήκον. (Iamblichus Phot. p. 74 a) "ὃ δὲ διήγεν αὐτὸς ἐπὶ τι ὄρυγμα, ὃ διαμπερές μὲν ἦν ὀρωρυγμένον ἐπὶ σαπίους λ', εἶχε δὲ ἔξοδον ἐπὶ θάτερα τοῦ ὀρύγματος."

διαμπερές.

διαμυδαίνεται ἀντὶ τοῦ διαπηδᾶ καὶ διαρρεῖ καὶ διηθεῖται.

διαμυλλάινη αἰσχυρῶς πρᾶττεις. "ἔτος δὲ διεμύλλαινε ὥς δὴ δεξιός" Ἀριστοφάνης φησί (Vesp. 1355).

διαμώμενος θερῶν, καὶ διαμώμενοι διασκάπτοντες, ζητοῦντες. Θουκυδίδης (4 26) "διαμώμενοι τὸν κάγληκα ἐπὶ τῇ θαλάσῃ ἔπινον οἶον εἰκὸς ὕδωρ." καὶ αὐθις "οἱ δὲ ἐσκήνουν ἐπὶ τῆς χιόνος, διαμώμενοι καὶ μεταξὺ ἐκκαθαίροντες."

διάνδιχα διχῶς.

διανεῖμαι μερίσαι.

διανείμης αὐθιγνότηκτον.

διανενεύκαμεν ἀντὶ τῷ ἐπεραιώθημεν.

διανεῦσαι διακολυμβήσαι. "διανεῦσαι ἐθελήσαντες βεβαπτιζόντο ὑπὸ τῆς πανοπλίας."

διανηξάμενος διακολυμβήσας.

διανθίζω τὸ τὰ ἄνθη συλλέγω. καὶ διηνθισμένας.

διανίξεται διανίπτεται, καθαρίζεται.

διανοεῖσθαι. τοῦτο ἐνέργειά ἐστι καὶ διέξοδος τῆς ψυχῆς. ἐπίσασθαι μὲν γὰρ πολλὰ δυνατόν εἶναι, διανοεῖσθαι δὲ ἅμα πολλὰ ἀδύνατον. πᾶς γὰρ ὁ διανοούμενος ἐν τι διανοεῖται. ὥς γὰρ ἀδύνατον ἅμα λέγειν πολλὰς λόγους, οὕτως διανοεῖσθαι ἅμα πολλὰ λόγους γὰρ τις ἢ διάνοια, αὐτῆς τῆς ψυχῆς ἐφ' αὐτῆς λεγέσσης. Philopon. in Aristot. de anima.

διανταίει πληγῇ. "τοῦ γὰρ περὶ τὸν βραχίονα τραύματος διανταία πληγῇ καταβαροῦντος, κατεξανέστη τῶν ἀλγηδόνων."

διανυσθῆναι τελειωθῆναι.

διανύω αἰτιατικῇ.

διαξάινειν ἀναιρεῖν, διακόπτειν. "ὃ δὲ ἐάλω, καὶ ἐμίλλην ὃ δῆμος διαξάινειν αὐτόν. ὃ δὲ οὐκ ἀφῆκεν, ἀλλ' εἵσεν αὐτόν γῆν πρὸ γῆς ἀπέναι" (cf. v. πρὸ γῆς). καὶ αὐθις "ὃ δὲ φόρους ἐργασάμενος ἐναγεῖς, καὶ διαρρήξας καὶ διαξήνας τοὺς νόμους, καὶ τὴν ἀνδρῶν ἀπειπόμενος φύσιν, καὶ γῆμιν ἀφύτης τε καὶ ἀγάμους ἐκείνος γάμους" (cf. v. ἀφύτους).

διαξῆναι διαλύσαι. Ἀριστοφάνης (Lys. 578) "ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖς διαξῆναι." τῶν γὰρ ἐρίων οἱ μυλλοὶ ἔχουσι τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς κορυφὰς πεπιλημένους. καὶ ἐπ' αὐτὰς τιλθῶσι, διαλύεται ὁ μυλλός. πρὸς ἐκάτερον οὖν, καὶ τὰς κορυφὰς τοῦ ἐρίου πεπιλημένους ἐν τῷ πόκῳ καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν πονηρῶν συνισαμένων τοῖς πράγμασι, διαλύσαι χρή.

διαπαίζω δοτικῇ.

διαπαλαίω δοτικῇ.

διαπαρাত্রίβαί ἐνδελέχεια.

διαπαρθενεῦσαι μυῆναι παρθένα. ἐλέγτο δὲ οὕτως καὶ τὸ παρθενοτροφεῖν καὶ διαφυλάξει παρθένον.

διαπατταλευθήση χαμαί (A Esq. 370) ἀπὸ τῶν τὰς βύρσας διατεινόντων. σημαίνει δὲ τὸ διερευνᾶν καὶ ζητεῖν ἐπιμελῶς. διαπατταλευθήση ἀντὶ τῷ ἐκταθήσῃ χαμαί. τὰς γὰρ βύρσας ἐκτείνοντες ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα

μὴ συνάγοντο καὶ συζέλλονται ἐκ τῆς τοῦ ἡλίου καύσεως, κατὰ τὰ ἄκρα παττύλοις κατωρούοντες ἐκτείνουσι.

διαπεινῶμεν αἰεὶ πρὸς τὸ πῦρ (A Ach. 717) παρὰ προσδοκίαν, ὡς εἰ ἔφη διαπίνομεν αἰεὶ πρὸς τὸ πῦρ· ὁ δὲ εἶπε διαπεινῶμεν. οἱ γὰρ πότοι χειμῶνος πρὸς τὸ πῦρ γίνονται. εἴρηκε δὲ οὕτω διὰ τὸν λιμόν. τετίξιν ἐσχάτως πεινῶμεν, ὥς καὶ τὰ ἱμάτια ἀποδύμενοι καθεζόμεθα πρὸς τὸ πῦρ διὰ τὸ εἶρος. ἢ διαπύρως καὶ ἐκτόπως πεινῶμεν· ὁ καὶ βέλτονος.

διὰ πείρας συγχῆς ἀντὶ τῆ κατ' ἀκρίβειαν· "τοῦτον ἐπίσταμαι διὰ πείρας συγχῆς μάλα τὴν τε ἀγαθοειδῆ προαίρεσιν προβεβλημένον, καὶ τοῦ πατρὸς οὐ πολὺ τι λειπόμηνον κατὰ τὴν εὐσεβῆ προθυμίαν." cf. v. Ἀσκληπιόδοτος.

διαπειρωμένη ἀπόπειραν ποιομένη. "ὁ δὲ ἐξώρχισεν αὐτήν, εἰ ταῦτα ἔτις ἐγνωκῖα λέγει ἢ διαπειρωμένη αὐτοῦ. ἢ δὲ ὡμοσεν ἢ μὴν τῷ ὄντι καὶ φρονεῖν ταῦτα καὶ λέγειν."

διαπεπαρθενεῦσθαι τετμησθαι τῇ μίξει.

διαπεπονημένης κατορθωθείσης.

διαπερᾶναι τελειῶσαι.

διαπεράναντες διακεντήσαντες.

διαπέσοιμι, οἷον διαμαρτήσαιμι τῆς ἐλπίδος· Ἀριστοφάνης (Eq. 701) "εἰ μὴ σ' ὑπολέσαιμ', εἴ τι τῶν ἱμῶν ψευσμάτων ἐκείη, διαπέσοιμι πανταχῇ."

διαπεσούσης ἀποτυχούσης· "ἔδοξεν ἔν αὐτῷ ἐπισφαλές ἔχειν τι τὸ κοινωνῆσαι αὐτοῖς τῆς πράξεως καὶ διαπεσούσης καὶ συντελεσθείσης τῆς ἐπιβελῆς." καὶ διαπίπτων ἀποτυχάνων.

διαπεφώνηκεν ἀντὶ τοῦ ἐσχάτην καὶ τελευταίαν φωνὴν ἀφῆκε, τουτέστιν ἀπέθανεν. ὅτε δὲ λέγει (Num. 31 49) ὅτι διαπεφώνηκε δὲ τέττων ἑδὲ εἷς, περὶ τῆς ὁμοφωνίας τῶν τεσσάρων εὐαγγελιστῶν φησὶν ὁ Χρυσόστομος.

διαπηθῶ αἰτιατικῇ.

διαπηνίξισι ἐξαπατήσαι· πηνίκην γὰρ οἱ ἀρχαῖοι Ἀττικοὶ τὴν ἐκ τῶν τριχῶν περιθετὴν κόμην. καὶ τὸ φρενακίσαι τινὲς ἀπὸ τούτου εἰρησθαι λέγουσιν.

διαπιθήκισαι τὸ διαπαῖξαι, ἀπὸ τῶν πιθήκων φιλοπαιγμονέζατον γὰρ τὸ ζῆον.

διαπλέκειν διαποικίλλειν, διάγειν· Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (755) "εἰ μετ' ὀρνέθων τις ὑμῶν βούλεται διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τὸ λοιπόν, ὥς ἡμᾶς ἴτω."

διαπλέων αἰτιατικῇ.

διαπληκτίζονται διαμάχονται.

διαπλώσας διαπλεύσας, διελευσάν· (AP 723) "ὦ σὺν ἀοιδᾷ πάντι διαπλώσας καὶ σὺν ἔρωτι βίον."

διαπολεμῶ δοτικῇ.

διὰ πολλοῦ χρόνου· (A Vesp. 1467) "ὁ γὰρ γέρων ὡς ἐπὶ διὰ πολλοῦ χρόνου ἦκασέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὲς τῷ πράγματι ὀρχοῦμενος τῆς νυκτὸς ἑδὲν παύεται τὰρχαί· ἐκεῖν, οἷς Θέσπις ἡγωνίζετο."

διαπονεῖν ἀσκεῖσθαι.

διαπορεῖα ἢ διαπόρευσις, διαπορεία δὲ ἢ ἀμφιβολία.

διαπορηθέντες διαποροῦντες.

διαπορήσω ζητῶ, ἀμφιβάλλω.

διαπορθεύεται διακομίζεται, διαπερᾶ.

διαπορθεύσων διαπερῶσων, διακομίσων.

διαπραξάμενον ἐλευθερίαν κατασκευασάμενον.

διαπρέπειν διαφαίνεσθαι, διαφέρειν.

διαπρεπὴς ἐκδηλος, ἐπίσημος.

διαπρήσσει διανύει, τελειοῖ.

διαπρύσιον διὰ παντὸς διεξιόν, μέγα ἐξάκουσον, διαβόητον.

διαπτύω αἰτιατικῇ.

διαπυνθάνεται ἐρωτᾷ.

διαπυνρώτατος ὁ θερμός.

διαρᾶμενον· (Synes. p. 30 D) "ὥς οὐκ εἰκός τε αὐτὸν διαρᾶμενον βλοσυροῖς ὄφθαλμοῖς ἀντιβλέψαι χρυσίῳ. τέταντίον μὲν ἔν."

διάρας· διατείνας "τὸ ὄμμα εἰς οὐρανούς."

διάργεμοι πῇ μὲν λευκοὶ πῇ δὲ μέλανες· (Babrius 85 14) "ἀλλ' οἱ μὲν ὑμῶν μέλανες, οἱ δὲ τεφρώδεις, ἕτεροι ξανθοὶ καὶ διάργεμοι γήθη."

διαρθρώσας διατυπώσας.

διαρκῶς καρτερῶς, θαυσιλῶς· Ἀιλιανός "ὁ δὲ (ὃ γὰρ ἐλελήθει τὰ ἔνδον) ὑπερήδeto, καὶ τὴν ἐλπίδα ὑπὲρ τῶν παρόντων ἐλάμβανεν ἐς τὸ κρεῖττον, καὶ ἔτι μᾶλλον τῇ πολιρχίᾳ διαρκῶς ἐνεκαρτέρει."

διάγραμμα· Πολύβιος (108) "ἅμα δὲ πρὸς

τὸν ἀπὸ Λιβύης πλεῖν καὶ πελάγιον διάρμα
λίαν εὐφυνῶς ἔκειτο τοῖς Καρχηδονίοις ἡ πό-
λις." καὶ αὐθις "ἦν μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ χάρα-
κος ἐπὶ θάλατταν ῥαΐς ἡ δὲ διάρμα
βραχὺ πλεῖον ἔς, καὶ διὰ τοῦτο ἦν ἀδηλότης
καὶ συνέχεια τῆς ἐπιφάσεως." καὶ αὐθις
"εἶδον ὅσιν γεγεφυρωμένον τοῦ θαλαττίου
διάρματος ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου ἕως Καλχη-
δόνης."

διαρραῖσαι (Hom. B 473) διαφθεῖραι.

διαρρεῖν διαχεῖσθαι, χαννοῦσθαι. (cf.
ν. Κορνοῦτος) "οὐ διαρρεῖ πολὺ καὶ κλεινὸν
δνομα" ἀντὶ τοῦ εὐφρημία γεραίρει.

διαρρέουσα τρυφηλή.

διαρρήδην σαφῶς, φανερώς. "διαρρή-
δην ἀπειπὼν μῆτε μάχην συνάπτειν μῆτε πε-
ριαιτέρω ἵνα μῆτε ἄλλο πρύττειν μῆθ'."

διαρρήξωμεν διακυψόμεν.

διάρροια πάθος περὶ τὰς ὕς γινόμενον.
τρία δὲ εἰσι πάθη, βρώγχη κραῦρα διάρροια.
ἡ μὲν οὖν βρώγχη μέρους τινὸς τοῦ σώμα-
τος, ἡ δὲ κραῦρα πυρετὸς σὺν κεφαλῆς πόνη-
σημιούται δὲ τοῦτο τῷ καταβεβλησθαι τὰ
ὅλα καὶ κατρηῇ εἶναι τὰ ὅμματα. ἡ μὲν ἔν
διάρροιά ἔξιν ἀθεράπευτος, τὴν δὲ κραῦραν
οἱ νομεῖς ἐγχυματίζουσι. τῆς δὲ βρώγχης πε-
ριτέμνουσι τὰ σεσηπότα τῶν σαρκιδίων. cf.
Aristot. H. A. 8 21.

διαρρηῖναι φθαρῆναι.

δίαιροις ἔπαροις εἰς ὕψος. Πολύβιος
(2 33) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι συνδραμόντες εἰς τὰς
χεῖρας τοὺς Κελτοὺς ἀπράκτους ἐποίησαν,
ἀφελόμενοι τὴν ἐκ διαιρώσεως αὐτῶν μάχην·
ὅπερ ἐξὶν ἴδιον Γαλατικῆς χρεῖας διὰ τὸ μη-
δαμῶς κέντημα τὸ ξίφος ἔχειν."

διαρτᾶν κυρίως ἀντὶ τοῦ διαίρειν. καὶ
τὸ ἀρτῆσαι ἐπὶ τοῦ ἀνακρεμάσαι.

διαρτῆσαι τὸ ἐξαπατῆσαι· οὕτως Μέ-
νανδρος. διαρτίσαι δέ, διὰ τῆς ι, ἀναπλά-
σαι, καταρτίσαι· διαρτίζω γὰρ πλάττω καὶ
τελειῶ, διαρτῶ δὲ τὸ κρεμῶ.

διαρτία ἡ διήπλαισις.

διαρτίζεται ὁρμῇ.

διαρτῶμενος· (Dionys. Hal. 1 39) "ὁ δὲ
Ἡρακλῆς τοῖς μὲν ἔχγεισι διαρτῶμενος" του-
τέστιν ἐξαπατῶμενος, "οὐδὲν δὲ ἤττον οἰόμε-
νος εἶναι διερευνῆσθαι τὸν χῶρον." καὶ
αὐθις "πολλαχόθεν ἀκροβολισμοῖς χρώμενοι,
ἵνα διαρτῶμενοι τῇ δοκῇσι τῶν κατὰ πρόσω-
πον ἐπιόντων μηδεμίαν αἰσθησιν λάβωσι

τῶν ὑπὲρ κεφαλῆς." καὶ διαρτῶ τὸ κρεμῶ.
καὶ διαρτωμένων καταρτιζομένων.

διὰ ῥωπήια. (Hom. Ψ 122) τὰ παρ' ἡμῶν
ῥωπάκια.

διασαλακωνίσαι διαθρύψασθαι· (A
Vesp. 1208) "ὥδὲ προβάς τρυφερόν τι δια-
σαλακῶνισον."

διασαφηνίζειν τὸ τῇ γλώττῃ ἀκριβεῖν.

διασαφῆσαι ἐρμηνεύσαι.

διασεῖσους (Aeschin. 1 59). εἰκάσιν
ὠνομιάσθαι οἱ διάσεισοι παρὰ τὸ κινεῖσθαι
καὶ διασεῖσθαι πρότερον, εἴτα βάλλεσθαι,
ἵνα ἀκακούργητοι μᾶλλον ὦσι. Harp.

διασεῖων τοὺς ὑπευθύνους, εἰ πέπων ἢ
μὴ πέπων (A Eq. 259), ἀντὶ τοῦ ἀπαλὸς καὶ
ῥαδίως διασεισθῆναι δυνάμενος. μεταφορι-
κῶς δὲ ἀπὸ τοῦ συκάειν κέχρηται τοῖς ὀνό-
μασιν Ἀριστοφάνης. ὥσπερ οὖν ἐπὶ τῶν καρ-
πῶν ἐκ μὲν τῶν πεπόνων ἐξὶ δρέψασθαι καὶ
φαγεῖν, ἐκ δὲ τῶν ἄωρων ἔκτε, ἔτω, φησί,
καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ὁ Κλέων διελογίζετο
καὶ διέκρινε τίς ἐπιτηδεύει διασεισθῆναι καὶ
τίς σκληρὸς καὶ δυσκαταμάχῃτος. ἀντὶ δὲ
τοῦ εἰπεῖν πένης ἢ πλούσιος, ἐνέμεινε τῇ με-
ταφορᾷ ὡς ἐπὶ σύκων.

διασήθειν διαξύνειν, ἀπαλείφειν, παρὰ-
πτεσθαι.

διάσημος ὁ λαμπρὸς. καὶ διασημό-
τατος.

διάσια ἐορτὴ Ἀθήνησι μελιχίου Διός·
προσαγορεύεται δὲ διάσια ἀπὸ τῆς διαφυγῆς
αὐτοῦς εὐχαῖς τὰς ἄσας. καὶ Ἀριστοφάνης
(Nub. 861) "ὅτ' ἐπιορίμην σοι διασίῳις ἁμα-
ξίδα."

διασκανδίσσης (A Eq. 19) μὴ ἀποδει-
λιάσσης, μὴ εὐριπιδίσσης, μὴ ἀμελήσσης. σκώ-
πτει δὲ τὸν Εὐριπίδην ὡς λαχνοπώλιδος
υἱόν· σκάνδιξ γὰρ εἶδος λαχάνου λεπτοῦ. καὶ
ἀλλαχού (Ach. 477) "σκάνδικά μοι δὸς μη-
τρόθεν δεδεγμένους."

διασκεδαννύουσι διασκορπίζουσι. λέ-
γεται δὲ καὶ διασκίδνησιν· Ἰώσηπος (B.
I. 3 5 1) "οὕτε γὰρ ἀταξία διασκίδνησιν αὐ-
τοὺς τῆς συντάξεως τῆς ἐν ἔθει."

διασκευαζόμενος· Εὐπολις Ἀθηναῖος
κωμικὸς ἔγραψε τόσα καὶ ἄλλα διασκευαζό-
μενος."

διασκευάσασθαι ἀντὶ τῆς συσκευάσα-
σθαι Ἰσαῖος. Harp.

διασκευή· ἀπὸ τῆς κλίνης σοι γέγρα-

φα, μόλις ἀνερχόμενος εἰς διασκευὴν τῶν γραμμάτων" τουτέστι συνθήκην.

διασκηνητέον καταλυτέον· Ξενοφῶν (Anab. 4 4 14) "ἔδοκει διασκηνητέον εἶναι εἰς τὰς κώμιας, εἰς ζέγας."

διασμ(ή)ύχων διαζύνων, διακαίων.

διασμώμενος ξερυνῶν.

διασπαθῶν ἀφειδῶς δυπανῶν.

διασπείρω αἰτιατικῇ.

διασπένσας διεγείρας, παρορμήσας· "τοὺς μὲν στρατιώτας διασπένσας, τοὺς δὲ χιλιάρχους παρακαλέσας ἠψασθαι τῆς πράξεως" (Polybius?).

δι' ἀσπίδος πεδίοιο (Hom. A 753).

αἱ μὲν διὰ τὸ πολλὰς ἀσπίδας ἐν αὐτῷ ἐρῆσθαι, οἱ δὲ ἀσπίδοειδοὺς, διὰ τὸ τοῦ πεδίου περιφερέες· οἱ δὲ ἀπὸ μήκους.

διασπώμενος συντρίβων καὶ κατακλῶν.

διῶσας Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ διακόσμησας. Harp.

διασεῖχειν διέρχεσθαι.

διασεῖχοντας διαπορευομένους, καὶ διασεῖχουσιν διερχομένην.

διασελλόμενος διαχωριζόμενος.

διασησάι ἀντὶ τοῦ διαταράξαι καὶ οἶον ἀδύνατον ποιῆσαι. Harp.

διασήτην (Hom. A 6) ἐχωρίσθησαν.

διασολή διαχώρισις, ἔσοχή· (Polyb. 36 6) "ὅς τις θανυμύζειν εἰ φιλοτιμότερον ἐξηγέμεθα τὰ κατὰ τὸν Σκιπίωνα, καὶ πᾶν τὸ ἦρδεν ὑπ' αὐτῷ μετὰ διασολῆς ἐξαγγέλλομεν."

διασύρω αἰτιατικῇ.

διασφάξ διατομὴ ὄρεος, καὶ διασφάγεις διεῶσαι πέτραι.

διασχῶν διελθῶν, διασήσας· Πολύβιος "ὅ δὲ διασχῶν τῶν πολεμίων ὡς τρεῖς σάδια κατεστρατοπέδευσε, μετὰξὺ λυβῶν τὸν ποταμόν."

διατάγματα· "ὅ δὲ διατάγματα προθεῖς ἰκέτευε τὸν δῆμον εἰς διαλλαγὰς ἐλθεῖν, καὶ αὐτοῖς ἀμνηστῶν ὑπαρχεῖτο," ἀντὶ τοῦ λήθην τῶν ἑπταισμένων.

διατατικώτερον (ἀν διατακτικώτερον)· Πολύβιος "τοῦτ' ἄμεινον ὑπολαμβάνοντες εἶναι καὶ διατατικώτερον, τὸ μήτε τῷ καιρῷ μήτε ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς καὶ παραστατικαῖς διαθέσεσι περιγίνεσθαι τῶν ἐναντίων."

διαταφρεύει διασκάπτει.

διατεθρυλημένος τὰ ὦτα (Plat. RP p. 358 C) οἷον κατηδολεσχημένος, ἢ οἷον πλει-

σάκας καὶ περὶ τῶν αὐτῶν πλεῖστα ἀκηχοῦς. διατεθρυμμένος διακεκλασμένος.

διατεθώκηται τεθρόνισαι, διακεχώρησαι.

διατείνεται διαβεβαιοῦται.

διατεκμαίρεται σοχάζεται.

διατερσαίνω ξηραίνω.

διατίθεται πρύττει.

διατιμᾶται δοκιμάζεται.

διατιμητικός δοκιμασικός.

διατιτράν διατρυνῶν. "ἐς τὰ ἀποκρημνότατα ἂν διατιτράντες." καὶ αὐθις "μαχαιριδίοις διατιτράν τοὺς ἀσκούς." cf. v. αἰθάλη.

διατοιχεῖ ἀντὶ τοῦ ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τοίχου τοῦ πλοίου ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ γίνεται.

διατορηθῆναι· "δύο δὲ τῶν ὀρυγμάτων ὑπόβρυχα καὶ κατωτέρω τοῦ χάρακος διατορηθῆναι τὴν γῆν, ὑπὸ τὸν περίβολον αὐτὸν ἐξηνεχθήτην." διατορηθῆναι οὖν ἀντὶ τοῦ διακοπῆναι, τρυπηθῆναι.

διῦτορον ἐξάκουσαν, ὀξύτερον, μεγαλόφωνον.

διατορώτατον τρανότερον.

διὰ τοῦ τοίχου λαλεῖν, ἐπὶ τῶν ἀναισθήτως τι διαπραττομένων.

διατρέχοντες οἱ διώκτοντες ἀσέρες, οἱ ἀποσπινθηρίζοντες. sch. A Pac. 838.

διατριβή τόπος ἐν ᾧ τινὲς μανθάνουσιν, ἢ καιρὸς καθ' ὃν ἀνασρεφόμεθα περὶ τι, ἢ διάλεξις φιλόσοφος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐπιτήδευμα καὶ τὸ ἀσχόλημα, δίαιταν, διαγωγὴν, πρόφασιν ἀφ' ἧς μέλλομεν περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν· Ἀριστοφάνης Πλούτω (924) "εἰ μὴ φανεῖται διατριβὴ τις τῷ βίῳ." καὶ ἡ ἀργία· "ἐγίνετο δὲ αὐτῷ ἐκούσιος ἢ διατριβὴ καὶ τῆς ἐφόδου ἢ σχολαιότης τοῦ τε ὑτάκτου ἔνεκα καὶ τοῦ ἐς τὸ ἀποβησόμενον προμηθεοῦς."

διατροπή συμπάθεια, οἶκτος· (Diodor. t. 2 p. 627) "τῶν δὲ Καρχηδονίων πολλὸν κλαυθμὸν μετὰ δακρύων προϊέντων διατροπὴ μεγάλη τὸ συνένδριον ἐπέσχεν."

διαττᾶν σῆθαι.

διῦττειν ὀρμᾶν, διατρέχειν. ἢ δάκνειν.

διατυπῶν διατιθέμενος ἐπὶ τὸ βέλτιον· (Theophyl. Sim. 3 12) "διατυπῶν τὸ ἀτύπωτον καὶ μεταπλάττων πρὸς εὐσχημοσύνην τὸ ἄτακτον."

διαφανθῆναι ξηρανθῆναι.

διαύγεια ἡ ἔλλαμψις.

διαυγία· ὁ θεολόγος (Greg. Naz. or. 17 p. 275 sive 34 p. 555) "μὴ λίθων διαυγίαις." τοῦτο διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ παροξύνεται, προπαροξύνεται δὲ ἐν τῷ ἀττικίζειν. εἰ δὴ ὁ παρὼν λόγος ἀττικίζει, προπαροξύνειν ὀφείλομεν, διαύγειαν λέγοντες ὡς ἀμέλειαν.

διαύλειον προσαυλεῖ τις. τοῦτο παρεπιγραφή. φασὶ δὲ διαύλειον λέγεσθαι, ὅταν ἡσυχίας πάντων γινομένης ἔνδον ὁ αὐλητῆς ᾄσῃ. Ἀριστοφάνης Βυτράχοις (1282).

διαυλίζων βαθύνων, ἡ μηχανώνων.

δίαυλος ὁ δισάδιος τόπος, ἡ μέτρον πήχεων σ'. διάυλος καὶ ἡ μακρὰ περίοδος (sch. A Av. 293)· "τούτους δὴ τοὺς μακροὺς διαύλους ποιεῖσθαι" (Procop. Arc. 12). δίαυλος ὁ διττὸν ἔχων τὸν δρόμον ἐν τῇ πορείᾳ, τὸ πληρῶσαι τὸ σάδιον καὶ ὑποσρέψαι. δολιχοδρόμοι δὲ οἱ ζ' τρέχοντες. διὸ καὶ δολιχοδρόμοι· οἱ γὰρ σαδιδοδρόμοι διπλῶν ἐποίων τὸν δρόμον. ὀπλίτης δὲ δρόμος, ὅταν μεθ' ὀπλῶν ἀγωνίζονται. ὁκτὼ δὲ εἰσιν ἀγωνίσματα, σάδιον δίαυλος δόλιχος ὀπλίτης πυγμὴ παγκράτιον πύλη καὶ ἄλλα. sch. A Av. 293.

διαυλωνίζειν τὸ διὰ σενοῦ ρεῖν.

διαυχενίζεσθαι· (Eunap. p. 105 Nieb.) "ὃ δὲ τὰ φρονήματα καὶ τοὺς θυμοὺς τῶν στρατιωτῶν ἀντρεθίξει, καὶ διαυχενίζεσθαι πρὸς τὸ ἀγέρωχον ταῖς μελέταις ἐξεκάλει καὶ φιλοκίνδυνον," ἀντὶ τοῦ ὕψους τὸν αὐχένα ἔχειν. cf. v. διηυχενίζετο.

διαφαίνει διαδείκνυσιν.

διαφανές. διαφανές φασιν εἶναι φύσιν τινὰ ἐν πλείοσιν ὑπάρχουσαν, διαπορθμευτικήν τῶν χρωμάτων· ἥτις φωτὸς μὲν μὴ παρόντος δυνάμει ἐστὶν αὐτὸ τοῦτο διαφανές, ενεργεῖα δὲ γίνεται διαφανές φωτὸς παρόντος. ἐστὶ δὲ διαφανὴ ἅκ' ἀπὸ μόνον καὶ ὕδωρ, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν σερεῶν σωματίων, οἷον φεγγῆται λίθοι, κέρατα ὕελος γύψος καὶ ἕτερα. ἐστὶν οὖν τοῦ διαφανοῦς ἡ φύσις, ἥτις ἐν πλείοσιν οὐσίαις ὑποκειμέναις ἔχει τὸ εἶναι, ἐτέρω αὐτῶν οὐσα, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἐτέρων ποιότητων ὁρῶμεν. μετέχει δὲ τῆς διαφανείας καὶ τὸ αἰδίδιον τὸ ἄνω σῶμα, οἷον τὸ χῆμα τῶν σφαιρῶν. διαφανές γὰρ ἔπ' αὐτὸ καὶ γὰρ ὁρῶμεν τὰ ἐν τῇ ἀπλανεῖ ἄερα διὰ τούτου. καὶ αἱ μὲν σφαῖραι διαφανεῖς εἰσὶ, τὰ ἄερα δὲ οὐκέτι. ὅθεν καὶ ἐπιπροσθῆσιν

ἀλλήλοις. ἐντεῦθεν γοῦν ἡ τοῦ ἡλίου ἔκλειψις, ἐπιπροσθουμένης ὑπὸ τῆς σελήνης, ἐναργῶς φαίνεται γίνεσθαι. Philopon. in 2 de anima.

διαφανῇ χιτώνια ἢ τὰ λαμπρά, ἀλλὰ τὰ ἱσχνά, δι' ὧν διαφαίνεται τὰ σώματα τῶν γυναικῶν. καὶ Ἡσαΐας ὁ προφήτης (3 21) "καὶ τὰ διαφανῇ Λακωνικά."

διαφανῶς σαφῶς, ἡ συμφώνως.

διαφεῖναι διαλύσαι, καὶ διαφεῖς ἀντὶ τοῦ ἀπολύσας, ὀρίσας· (Polyb. 8 28) "ὃ δὲ διαφεῖς τοὺς ἡγεμόνας ἐκίνει τὴν πρωτοπορίαν."

διαφέρει μοι ἀντὶ τοῦ ἐμὸν ἐστὶ.

διαφέρεσθαι ἐρῖζειν, φιλονεικεῖν· "τῆτον οὖν ὁμόδουλος κύων ὑπὲρ τινος παραπεσόντος ἐδέσματος οἰηθεῖσά οἱ διαφέρεσθαι, προσπαίζοντος ἄλλως, ἢ δὲ ἡγανάκτησεν."

διαφερόντως ἐξαιρέτως.

διαφερούση πληθυνσῇ· "ὃ δὲ ἐσρατοπέδενσεν ἐν χώρᾳ πάντα τὰ γεννήματα διαφερούση."

διαφερώμεθα φιλονεικήσωμεν.

διαφέρων παρασκευάζων· "παρέργως τὰ πρότερον τὸν πόλεμον διαφέρων Ἰβηρινὰς ἀξιολογούσας αὐτοῦ πεποιήται τὴν παρασκευήν." καὶ διαφερόντων ἀντὶ τῆ ἐπιλέκτων· (Polyb. 3 18) "πυνθανόμενος τὴν πόλιν ὠχυρῶσθαι καὶ πληθὺς ἀνθρώπων διαφερόντων εἰς αὐτὴν ἡθροῖσθαι."

διαφεύγω αἰτιατική.

διαφημίζω αἶ.

διαφθείρω αἰτιατική. οἱ δὲ νεώτεροι διαφθεῖραι καὶ βιάσασθαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τύπουσιν ἀδιαφόρος.

διαφθορούμενος· "ὃ δὲ διαφθορούμενος Ζήνων ἐν ἡσυχίᾳ ἔμενεν."

διάφορα ἀναλώματα Θουκυδίδης.

διάφορα ἔχθρα.

διαφορά τὸ ἐν τῇ συνθημῇ, ἡ παραλ-^a λαγῇ καὶ ἀνομοιότης.

διαφορηθῶ (A Av. 355) διασπασθῶ, καὶ διαφορηθῆναι (338) ἀντὶ τοῦ διασπασθῆναι.

διαφόρημα τὸ παίγνιον, καὶ διαφορήσει διάφορος γενήσεται.

διαφορῆσαι· Ἀρριανός "τοὺς ἵππους ... διαφορῆσαι αὐτόν." cf. v. ἀνασθηθείς.

διάφοροι ἔχθροί, παρὰ τὸ διαφορεῖσθαι τὰς γνώμας. λέγεται δὲ καὶ διάφορον πρᾶγμα

τὸ τίμιον· (Polyb. 4 18) "ἐσρέβλωσαν δὲ πολλοὺς τούτων, οἷς ἠπίευσαν ἔχειν κεκρυμμένον διάφορον ἢ κατασκευάσμα ἢ ἄλλο τι τῶν πλείονος ἄξιων."

διαφορότης ἢ διαφορὰ παρ' Αἰλιανῷ (V. H. 2 21).

διαφορουμένης τῆς κρόκης ὑπὸ τῶν ἀλεκτρούων (A Lys. 896), ἀντὶ τοῦ διασπαμένης.

διαφορήσετε διαφορήσετε, διαπέμψετε. sch. A Av. 193.

διὰ φροντίδος ἦν αὐτῷ ἀντὶ τῆ ἐβελίκετο, ἐσκέπτετο. Αἰλιανὸς "ὁ δὲ θεὸς λέγει ἐκείνους μὴ πολυπραγμανεῖν· αὐτῷ γὰρ ἴσθαι διὰ φροντίδος."

διαφρυκτοῦν διαψήφειν, διακληρεῖν· τὸν γὰρ κυάμον ἐκάλουν φρυκτόν, ἀντὶ δὲ ψήφων κυάμους ἐφόρουσιν οἱ τῶν Ἀθηναίων δικασταί.

διαχειρίσασθαι φρονεῖν

διαχειροτονία διάκρισις τις χειροτονίας ἐν πλῆθει γινομένης. τοῦτο Δημοσθένους (22 9 et 24 25). Harp.

διαχεῖται χαίρει, διαχέεται.

διὰ χρόνον ἀντὶ τοῦ μετὰ πολὺν χρόνον· (A Pac. 711) "ἄρ' ἂν βλαβῇ διὰ χρόνον τί σοι δοκῶ, ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, τῆς ὀπίωρας κατελεύσεως;" cf. v. βληχωνία.

διάχυσις χαρά, τέρψις.

διαχώρους τὰ διασήματα τῶν λόγων· "οὕτω τε ἀνεπλήρωσε τῇ πυκνότητι τῶ σφατοῦ τοὺς διαχώρους."

διαψάλλουσι (A Av. 1714) διαπνέουσι· ψάλλειν γὰρ τὸ πνέειν οἱ ναυτικοὶ λέγουσι.

διαψαλλάττεσθαι τὸ διασέλλεσθαι εἰς ἔρην· τὸ γὰρ ἀψάλακτον ἄδικτον. ἔτως Κρατῖνος. cf. v. ἀψάλακτος.

διάψαλμα μέλος ἐναλλαγή.

διαψᾶν διορτυνῆν, διασκαλεῖν· "κελῶσαι πάντας διαψᾶν τὴν ἄμμιον καὶ ποιεῖν βοδύνους εὐμεγέθεις."

διαψεύδονται ἐκπίπτουσιν, ἀποτυγχάνουσιν· "διὸ τοῦ μὲν καλοῦ διαψεύδονται, τοῦ δὲ παρ' αὐτοῖς συμφέροντος ὡς ἐπίπαν οὐκ ἐπιτυγχάνουσι."

διαψήφισις καὶ ἀποψήφισις. οἱ πολῖται συνίασιν ἕκαστοι κατὰ τοὺς αὐτῶν δήμους, καὶ περὶ τῶν αἰτίων ἐχόντων ἢ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν ψήφον φέρουσι κρύβδην, οἷον Ἀχαρνεῖς περὶ Ἀχαρ-

νέων, καὶ περὶ Ἐλευσινίων οἱ Ἐλευσίνιοι, καὶ οἱ λοιποὶ δημόται παραπλησίως· καὶ τοῦτο διαψήφισις καλεῖται. οἱ μὲν οὖν πλείονων ψήφων τυγχάνοντες ἀναμφισβητήτως τὴν πολιτείαν ἔχουσιν, ὅσοι δ' ἂν ἐλάττονας ψήφους λάβωσιν, οὐκέτι νομιζονται· καὶ τοῦτό ἐστιν ἢ ἀποψήφισις.

διαψήφισις ἰδίως ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἐξετάσεων, αἱ γίνονται περὶ ἕκαστων τῶν δημοτευομένων, εἰ τῷ ὄντι πολίτης καὶ δημότης ἐστὶν ἢ ἔξενος ὧν παρεγγράφεται. Harp.

διβητήσια διαβίτια.

διγῆρες οἱ λαμπροί, ἢ οἱ εἰσροῦθοι.

δίγλωσσος ὁ δύο γλώσσας ἐπιστάμενος. (Diog. L. 1 101) "Ἀνάχουρις Σκύθης ἦν, μητρὸς δὲ Ἑλληνίδος, διὸ καὶ δίγλωττος ἦν· ὃς ἔθηκε νόμους Σκύθαις."

δίγνωμος ὁ ἐπαμφοτερίζων τῇ γνώμῃ.

διδαξάμενος τελέσας τι ὑπὲρ ἑτέρου διδασκάλῳ.

διδάξομαι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (127) "ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι" ἀντὶ τοῦ διδαχθήσομαι. νῦν μὲν παθητικὸν ἀποδεκτόν, τουτέστι διδαχθήσομαι, ἔστι δὲ τῶν μέσων· παθητικὸν μὲν γὰρ ἔχει τὸν σχηματισμόν, ἐνέργειαν δὲ δηλοῖ. εἴποι γὰρ ἂν διδάξομαι τὸν νῖδον φιλοσοφεῖν κυριώτερον ἢ διδάξω· διδάξω μὲν γὰρ ὁ διδάσκαλος ἑρεῖ, διδάξομαι δὲ ὁ πατὴρ καὶ πῦς ὁ παρὰ τοῦ διδασκάλου ἕτερον μαθαίνειν. δυνατόν οὖν καὶ νῦν μὲν εἶναι τὸ αὐτό, ἢ ἢ νοούμενον, διδάξομαι, ἐπεὶ οὐ τὸν νῖδον, ἐμαυτόν. τοῦ μέτρον οὐκ ἐπιτρέποντος εἰπεῖν ἐμαυτόν, διδάξομαι, ἔφη, αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.

διδασκαλεῖν τὸ σχολεῖν, διδασκάλιον δὲ αὐτὸ τὸ μάθημα.

διδάσκαλον. ἰδίως διδασκάλους λέγουσι τοὺς ποιητὰς τῶν διθυράμβων ἢ τῶν κωμωδιῶν ἢ τῶν τραγῳδιῶν (Harp.). καὶ Σοφοκλῆς (Phil. 387) "οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν διδασκάλων λόγοισι γίνονται κακοί."

διδάσκω αἰτιατικῇ.

διδαχὴ ἀντὶ τοῦ διδασκαλίας Ἡρόδοτος γ' (134).

δίδημι τὸ δεσμεύω.

Διδίας ὄνομα κύριον.

δίδραχμον συντέλεις, εἰσφορά, λειψογία. ἔχει δὲ τὸ δίδραχμον ἐγγύς ε'· κ' ὁβολοί, γράμματα ε'. cf. Levit. 27 25.

Διδυμαῖος.

δίδυμοι συνήθως ἡμῶν, καὶ οἱ συμ-
φνεῖς ἰδίως Ὀμήρῳ. ἢ διισοί, ὡς καὶ "αὐ-
λοῖσιν διδύμοισι" (Hom. τ 227).

δίδυμον ξύλον ἢ παρὰ Ῥωμαίοις
φοῦρκα. "εὐρὼν δὲ Ἰλλοῦς τὸν φθορέα ἐκρέ-
μασεν ἐπὶ διδύμου ξύλου." "οὗς δὲ ζῶντας
ἐκ διδύμων ξύλων ἀπαρτῶν."

a Δίδυμος Ἀλεξανδρεὺς γεωργικὰ ἐν βι-
βλίοις ἰ.

b Δίδυμος Ἀτῆιος ἢ Ἀττιος (ἀν Ἀρείος)
χρηματίας, φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκός, πιθα-
νῶν καὶ σοφισμάτων λύσεις ἐν βιβλίοις β',
καὶ ἄλλα πολλά.

c Δίδυμος Διδύμου ταριχοπώλου, γραμ-
ματικὸς Ἀριστάρχειος, Ἀλεξανδρεὺς, γεγονὼς
ἐπὶ Ἀντωνίου καὶ Κικέρωνος καὶ ἕως Αὐγέ-
σου, χαλκέντερος κληθεὶς διὰ τὴν περὶ τὰ
βιβλία ἐπιμονήν· φασὶ γὰρ αὐτὸν συγγεγρα-
φέναι ὑπὲρ τὰ τρισχίλια καὶ πεντακόσια
βιβλία.

d Δίδυμος ὁ τοῦ Ἡρακλείδου, γραμματι-
κός, ὃς διέτριψε παρὰ Νέρωνι καὶ ἐχρημα-
τίσατο· μουσικὸς τε ἦν λίαν καὶ πρὸς μέλη
ἐπιτήδειος.

e Δίδυμος ὁ Κλαύδιος χρηματίας, γραμ-
ματικὸς, περὶ τῶν ἡμαρτημένων παρὰ τὴν
ἀναλογίαν Θουκυδίδῃ, περὶ τῆς παρὰ Ῥω-
μαίοις ἀναλογίας, ἐπιτομὴν τῶν Ἡρακλέω-
ρος, καὶ ἄλλα τινά.

f Δίδυμος νέος Ἀλεξανδρεὺς γραμματι-
κός, ὃς ἐσοφίσεν ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε πι-
θανά, περὶ ὀρθογραφίας, καὶ ἄλλα πλεῖστα
καὶ ἄριστα.

g Δίδυμος καὶ ὁ ἀπόστολος Θωμᾶς.

δίδωμί σοι πυρέχω σοι.

διέβαλεν ἐξηπάτησεν. καὶ Θουκυδίδης
οὕτως κέχρηται καὶ Ἀρισοφάνης ἐν Θεομο-
φοριζούσις (1220). "διέβαλέ μ' ἡ γραῦς"
ἀντὶ τοῦ ἐξηπάτησε.

διεγγύησιν ἀντὶ τοῦ κατέλασιν ἐγγυ-
τῶν Δημοσθένους (24 73).

διεγείρωμεν πυροτρύνωμεν.

διέγνωκα κέκρικα.

διεδοιδύκισε διέγραψε τῇ χειρὶ, εὐρο-
γύλην αὐτὴν ποιήσας ὡς δοιδύκα.

διέδριον· "ὡς δὲ ἐκ ἰσχυον τῇ εἰσόδῳ
χρησασθαι, ἄραντες αὐτὸν διεδρίψα κατὰ τὰς
οἰκούς τῶν λεγομένων σχολῶν εἰσεκόμεζον."

διέδρος.

διέλενξε διεχώρισε. καὶ παρὰ τοῖς με-

σικοῖς διεξευγμένον λέγεται τὸ τετράχορ-
δον. καὶ συνεξεῦχθαι λέγεται τὸ ἐν τῷ
αὐτῷ εἶναι.

διέθειε διέτρεχε.

διεθρόησαν· Θουκυδίδης (6 46) "οἱ δὲ
πρόσβεις τῶν Ἀθηναίων διεθρόησαν ὡς χρή-
ματα πολλὰ ἴδοιεν" ἀντὶ τοῦ διελάλησαν,
διεθορύβησαν.

διειδὲς λαμπρόν, διαυγὲς καὶ καθαρόν
ῥόδον.

διεῖλεν ἐχώρισε.

δίειμι διέρχομαι.

διεῖπε διώκει, περιήρχετο.

διειργάσατο ἐφόνευσεν, ἀπέκτεινεν· "ὁ
δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐκάτερον διειργάσατο."

διείργω γενική· "οὔτε ἡ ἀρχὴ τῷ ἀρχῇ
εἶναι τοῦ ἀνάρχου διείργεται." αἰτιατικῇ δὲ
(Greg. Naz. or. 44 p. 714) "οὐ μόνον πλοῦτον
διείργων τῶν ὀρεκτῶν κόλπων τῷ Ἀβραάμ."

διείλεο (Hom. A 550).

διείρουνσι τὸ ἐπιβάλλουσι.

διειρωνόξενον (A Pac. 622) ἐξαπατῶν-
τες τοὺς ξένους καὶ ψευδόμενοι δι' εἰρωνείας
καὶ ὑποκρίσεως· οἱ Λάκωνες, παρ' οἷς καὶ
ὁ τῆς ξενηλασίας ἔχειτο νόμος. ὅτι δὲ αἰσχρο-
κερδεῖς καὶ μικρολόγοι οἱ Λάκωνες, δηλοῖ ὁ
χρησμός· "ἂ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ,
ἄλλο δὲ οὐδέν." ἦσαν δὲ καὶ περὶ τὰς ξένους
ἀπάνθρωποι· καὶ οὐκ ἐξῆν ξένῳ τινὶ αἰετῆς
Σπάρτης ἐπιβαίνειν, ἀλλ' ὠρισμέναις ἡμέ-
ραις.

διεῖς ἐκτείνας, ἀπλώσας· (Deuteronom. 32 11) "διεῖς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξαιτο
αὐτούς."

δίεισι διέρχεται.

διέκδυσιν διεξέλευσιν. "τῶν δὲ δεσμο-
τῶν εἰς ἀπορρήξαι τὰ δεσμὰ καὶ διεκδὺς εἶτα
καταφεύγει ἐπὶ τὰ τῆς Δήμητρος πρόθυρα"
ἀντὶ τοῦ ὑπεξελθόν, ἐκφυγόν.

διεκερμάτισε τὴν δραχμὴν ἐν τοῖς
ἰχθύσιν (A Vesp. 820) ἀντὶ τοῦ ...

διεκόρησας τὴν παῖδα διεπαρθένευ-
σας.

διεκορκορύγησε. κορκορυγεῖν λέγουσι
τὸ λαλεῖν τὴν γαστέρα. ἐμμήσατο δὲ τῇ φωνῇ
τῶν ἐντέρων τὸν ἦχον. Ἀρισοφάνης Νεφέλαις
(386) "εἰτ' ἐταράχθης τὴν γαστέρα, καὶ κλό-
νος ξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησε." κλόνος
δὲ εὐρόφος, ἱλιγξ.

διεκοσμήθησαν διετάχθησαν.

διεκπαίσαντες διεκτρυνήσαντες, διεκδραμόντες.

διεκπατῆσαι τοῦ πάτου παρεξελθεῖν· "λέγουσιν Ἐπιμενίδην χρόνον ἓνα διεκπατῆσαι, ἀσχολούμενον περὶ ῥιζοτομῶν" (Diog. L. 1112).

διεκπλοὶ τὸ ἐμβάλλειν καὶ διασχίζειν τὴν τῶν ἐναντίων τάξιν καὶ πάλιν ὑποσρέφειν καὶ αὐτὴς ἐμβάλλειν. ἀναστροφῆς δὲ εἶσιν αἱ εἰς τοῦπίσω ὑποχωρήσεις. sch. Thuc. 149, 2 89.

διέκυψαν· "χόρῳ παρυπλησίως ἀπὸ τῆς γῆς διακύναντες ἤνθησαν."

διεκωδώνισεν ἀντὶ τοῦ διεπεραιώσε καὶ ἐξήτασεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἡ ἀπὸ τῶν περιπλάντων τοῖς κώδωσι νυκτὸς τὰς φυλακὰς, ἡ ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τοὺς μαχίμους ὀργῆς τῷ ἥκῳ τοῦ κώδωνος. Harp.

διέλιπεν ἀφῆκε.

διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασαί (A. Av. 707). καὶ διαμερῖζοιμι ἀντὶ τοῦ συνασιάζομαι· Ἀριστοφάνης (Av. 1254) "τῆς διακονοῦ πρώτης ἀνατείνας τὴν σκέλη διαμερῖω."

διεμπόλῳ τὰ πρὸς πραγματεῖαν ἐπιτήδεια ἀγορεύειν. sch. A. Ach. 972.

διενέγκαντες ὑπερενέγκαντες. (A. Eq. 599) "πολλὰ γὰρ δὴ πρῶγματα διήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, εἰσβολὰς τε καὶ μάχης." καὶ αὐτὴς "ἔγω δὲ διενέγκαντός με ἐπὶ μῆνα ἡμέρας."

διενεγκεῖν ἀγαγεῖν· Εὐνύπιος (p. 105 Nieh.) "κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ὑπὸ τῆς ἀνδρώδους γυναικὸς ἔργον τε κατετολμήθη καὶ συνεπράχθη γενναῖον οὕτω καὶ ἀνδρῶδες ὥςτε ἄπιστον εἶναι διενεγκεῖν εἰς τὴν διήγησιν." καὶ διενέγκω δοτικῇ. καὶ διενέγκης αὐθιγὰς ταχύνει.

διενήνοχα διατέρω.

δι' ἐνιαυτοῦ ἀντὶ τῆς δι' ὅλης τῆς ἐνιαυτοῦ. καὶ δι' ἡμέρας ἀντὶ τοῦ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

διεντέφρευμα (A. Nub. 166) τὸ ἐρώτημα.

διεξάγοντας διοικούντας· (Polyb. 4 57) "μεθυσκομένους καὶ ῥαδῶς διεξάγοντας τὰ κατὰ τὴν φυλακὴν."

διέξειν ἀπειρῶειν· "ἔγω γὰρ διέξειν τὰς χεῖρας καὶ φροντιεῖν τῷ μηδὲν ἀδίκημα ποιῆσαι τὸν Προυνσίαν εἰς αὐτούς" (Polybius?).

διεξέπεσε· "τὰ ὅπλα ἀνελόμενος διεξέπεσε διὰ τῶν πολέμιων," τούτεστι διήλασε, διήλθε, διέφυγεν.

διεξήσαν.

διέξιν διεξέλευσιν.

διεξιφίσω (A. Eq. 778) διεμαχέσω περὶ τῆς χώρας. ἐν Μαραθῶνι πολέμησας πρὸς τὰς Μήδους τοῖς ἔξοις κατ' αὐτῶν ἐχρήστω. Μαραθῶν δὲ τόπος τῆς Ἀττικῆς, εἰς ὃν ἐνωρμίσαντο Δῦτις καὶ Ἀρτάβαζος Μηδικοὶ σατράπαι, περιφθέντες ὑπὸ Δαρείου βασιλέως καταδουλώσασθαι τὴν Ἑλλάδα· ἐνθα συμβαλόντες αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι Μιλτιάδης στρατηγούντος, μόνων Πλαταιέων συμμαχησάντων αὐτῷ χίλιος ἀνδράσι, καὶ ἔτω πληρωθέντος τοῦ ἀριθμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς δυνάμεως, τοῖς Ἕλλησι τῆς ἐλευθερίας αἵτιοι κατέστησαν, μόνοι ἐξ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων τὸν πρῶτον τῶν Περσῶν διαφθείραντες.

διεξοδικούς. περὶ διαλεκτικῆς φησὶν ὁ Ἀφροδισιεύς Ἀλέξανδρος (in Top. 1 p. 5) ὅτι διαφέρει ἡ διαλεκτικὴ τῆς ῥητορικῆς τῷ τῇ διαλεκτικῇ περὶ πῦσιν ὕλην τῇ δυνάμει χρῆσθαι, καὶ μὴ διεξοδικούς ποιεῖσθαι τοὺς λόγους ἀλλ' ἐν ἐρωτήσῃ καὶ ἀποκρίσῃ (ἀπὸ γὰρ τούτου καὶ ὅλον τὸ ὄνομα αὐτῇ), καὶ καθολικωτέρας καὶ κοινωτέρας τὰς ἀποφάσεις ποιεῖσθαι· τὴν δὲ ῥητορικὴν μῆτε περὶ πῦσιν ὕλην ὁμοίως εἶναι τῇ διαλεκτικῇ (περὶ γὰρ τὴν πολιτικὴν μᾶλλον ὁ ῥήτωρ) καὶ διεξοδικῶς γε ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον χρῆσθαι λόγῳ, καὶ περὶ τῶν καθ' ἕκαστα μᾶλλον λέγειν, καὶ πρὸς περιζύσεις καὶ τύχας καὶ καιροὺς καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς τύπους καὶ τὰ τοιαῦτα τοὺς λόγους σχηματίζειν, ὅπερ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα ἐστὶ περὶ τοιοῦτων γὰρ αἰετὶ συμβεβηκὶ καὶ τὰ ἐγκώμια καὶ αἱ δίκαι. διεξοδικῶς οὖν ἀντὶ τοῦ πλατυτέρους καὶ καθολικωτέρους, διεξιδέχεται δὲ τὸ διωγκωμένον.

διεξοδικῶς λεπτομερῶς, καὶ διεξοδικώτερον λεπτομερέστερον.

διέξοδοι ἐκπρόαι, ἐκκρίσεις· "λήθουσι γὰρ τοὶ κἀνέμων διέξοδοι θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος παρῇ." ἐστὶ δὲ ταῦτα ἐκ τῶ Ὀνομαίου Σοφοκλέους.

διεξόδους ὑδάτων ἀντὶ τοῦ κρηνηδὸν ἐφέροντο τὰ δάκρυα· Ἀβιδῷ "διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοὶ μου." διεξοδοὶ οὖν ὑδάτων οἱ ὀχετοί. Theodoret. in Ps. 118 136

διέπει ενεργεῖ, διοικεῖ, καθίσταται.

διεπεραιώθη διεϊκλύσθη, διεῖλθε· (S. Ai. 730) "κολεῶν ἐρυσὶ διεπεραιώθη ἔσφη."

ἀντὶ τοῦ ἐγυμνώθη. εἰ μὴ γὰρ εἰς πέρας ἔλκυσθῇ, οὐκ ἐξέρχεται.

διέπασεν ἀπέτυχε· "καὶ ἡ μὲν κατὰ τὸν Βιδύαν ἑλπίς τούτῳ τῷ τρόπῳ διέπασεν." cf. v. Βιδύας.

διέπτυνξε διεσαφήνισε.

διέπυνθάνετο ἡρώτι.

διεργάζεται ἀναιρεῖ, κτείνει· Ἰώσηπος (B. 1. 3 7 35) "πλήξας δὲ αὐτὸν κάτωθεν ἐπὶ τὸν βεβῶνα δόρατι παραχρῆμα διεργάζεται." καὶ διεργασθεῖς ἀναλωθεῖς.

διερεῖδόμεθα ζηριζόμεθα.

διερέζτοντα διακωπηλατοῦντα.

διερευνᾷ αἰτιατικῇ.

διερῆν δλυρον, καὶ διερός ὁ ὕψος.

διερμηνεύω δοτικῇ.

διέρρει. δύο σημαίνει, τὸ διεφθείρετο, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιφήμισο· "διέρρει δὲ φήμη λέγουσα καὶ εὐπατριδὴν αὐτὸν εἶναι."

διερρικνουῖντο διακαμπυλοῦντο.

διέρριψαν· (Dio Cass. fr. 36 8) "τὴν τε οὐσίαν καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ, ἐπειδὴ φθάσας αὐτὸν προυπεχρήσατο, διέρριψαν."

διερρῦν διέδραμε, διῆλθε· "τὸ γὰρ τοι κλέος τῶν τετολημμένων διερρῦν πολὺ." λέγεται καὶ διέρρει· Αἰλιανός "διέρρει τοῖνυν ὑπὲρ τῆς ἀνθρώπου κλέος σοβαρώτατον" ἀντὶ τοῦ λαμπρὸν, ἐπλημένον.

διερρνηχόσιν· (A Nab. 871) "ἡλίδιον ἐφθέρχαστο καὶ τοῖσι χεῖλεσιν διερρνηχόσι," ταῖς μωρῶς καὶ ἀνοήτως καὶ ἀπαιδεύτως, καὶ τοῖς χεῖλεσι κεχαλισμένοις καὶ κεχρημένοις, ἀντὶ τοῦ οὐ συνεστραμμένοις.

διερρωγῶς διεσχισμένος, καὶ διερρωγῶτα.

διεσαρδάνισε διεγέλασεν, οὐκ ἐπὶ διαχύσει ἄλλ' οἷον σαρδάνιον γέλωτα.

δίεσιν διαχωρισμόν. καὶ ἡ πρὸ μουσικῆς ψῳδῆς κινήσεις. "δίεσις λέγεται τὸ ἐλάχισον μέτρον τῶν ἐνυρμόνων διασημάτων, ὅπερ ἀπολωλὸς ἐκ τῆς ἡμετέρας αἰσθήσεως καὶ τὸ ἐνυρμόνιον προσαπώλωσεν, ἀγυμνάσει πρὸς αὐτὸ τῆς ἀκοῆς ὑπολειμμένης" (Damas. Phot. p. 344 b).

δίεσις τὸ χώρισμα. ἢ ἄνεσις.

διεσκαριφησάμεθα ἀντὶ τοῦ διελύσαμεν· σκύριφον γὰρ ἐστὶ τὸ κύρτος καὶ φρύγανον, ἐστὶ δὲ τὰ τοιαῦτα εὐδιάλυτα καὶ εὐφύσητα. οὕτως Ἰσοκράτης (7 12). σκαριφήσασθαι ἐστὶ τὸ ἐπισεισυρμένως τιποιεῖν,

καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν. Harp. et sch. A Ran. 1545.

διεσκεδασμένον (an διεσπενασμένον) διατετυπωμένον. καὶ διεσκέδασε διεσκόρπισεν.

διεσπενασμένην μετὰ δόλου γεγραμμένην· Πολύβιος "ἐκπέμπουσι τῶν Κρητῶν τινὰς ὡς ἐπὶ ληλείαν, δόντες ἐπισολὴν διεσπενασμένην."

διεσκήριπτεν ἐπεσῆριζεν· (AP 6 203) "ἦλθ' ἐν ποτ' ἐρπύσσα σὺν δρυὸς ξύλῳ, τό μιν διεσκήριπτε τὴν τετρωμένην."

διεσχίλασαι ἀποκέκρυπται.

διεσμιλευμένον διεσχισμένον, ἡκριβωμένον, ἐξεσμένον, περιεκαθαρμένον.

διεσπύθη πότα διερριφῶτα.

διεσπενυσάμην ἀντὶ τοῦ διὰ σπουδῆς ἐποιησάμην, ἢ ἀντὶ τοῦ διεπραξάμην.

διεσπλεκωμένη· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (1083) "οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπλεκωμένη ὑπὸ μυρίων ἑτῶν γει καὶ τρισχιλίων." τὸ σπλεκῶν ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν τάττειν, ὅχ ὡς προσηγμένους τῶτο σημαίνει, ἀλλ' ὁμοίως πολλοῖς συμβολικοῖς ὀνοματοποιούντες, καὶ μάλιστα ἐν οἷς τὸ εὐθυρρημονεῖν ἐνίσταται.

διέσειλεν ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀναμφιβόλως ἐχρησάτο τοῖς λόγοις. περὶ Μωσέως δὲ ἐστὶ Λαβίδ "καὶ διέσειλεν ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν." Theodoret. in Ps. 105 33.

διεσφαιρίσθη ὥσπερ σφαῖρα κατηνέχθη.

διεσφηκωμένον (A Vesp. 1110) διαδεμένον.

διέσχε διῆλθεν. Ἀρριανός (Anab. 1 13) "οἱ μὲν γὰρ διέσχον τὴν φύλαγγα" ἀντὶ τῆ διεχώρισαν· "τῶν δὲ ὑπερκυλισθεῖσαι αἱ ἀμαξαὶ ὀλίγα ἐβλάψαν."

δίεταται διέρχεται.

διέτεινε διαρρήδην εἶπεν.

διετείλοντο ἰδίως Ἀντιφῶν (5 46) ἀντὶ τῆ διὰ συντόνῃ σκεδῆς ἀπρηγήσαντο. Harp.

διετῆς διετοῦς· "ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω" ὁ εὐαγγελιστῆς (Matth. 2 16).

διετίτρη· (Appian. Lib. 122) "τῶν Ἀρβύων τὰ σκάφη μικρὰ ὄντα ταῖς Ῥωμαϊκαῖς ναυσὶν ὑποτρέγοντα διετίτρη τὰς πρόμνας καὶ τὰ πηδύλια ἐξέκοπτεν."

διευθετῶ τὸ καλῶς διατίθεμαι.

διευκρινῇ σαφῇ, καὶ διευκρίνησις ἡ σαφήνεια.

διευκρινιούμενοι διακρίνοντας, καὶ διευκρινήσας καλῶς διαχωρίσας· "τοὺς ἄλκιμωτάτους τοῦ πλήθους διευκρινήσας" (Theophyl. Sim. 2 10).

διεφθαρμένους, διαφθεμίζω δέ.
διέφερον· Ἀπκπιανός "οἱ δὲ Κέλτοι ἐς Ῥωμαίους τι μῆνιμα ἐκ πολλοῦ διέφερον" ἀντὶ τοῦ εἶχον, ἐνεκότουν.

διέφερον παρὰ Θουκυδίδη (1 11) ἀντὶ τοῦ διήνουν ἢ δπόμενον ἢ ἐπιμελῶς ἐξήνουν· "οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον διέφερον."

διεφθαρμένος τῷ πρέποντος παρατραπὺς τὸν νοῦν· "ἦδη γὰρ Ἀντώνιος τῷ Κλεοπάτρως ἔρωτι διεφθαρμένος ἤτιτων ἦν ἐν πάσι τῆς ἐπιθυμίας."

διεφορήθη· "χρημάτων δὲ ἄπιστον πληθὺς διεφορήθη" ἀντὶ τοῦ ἐξηνέχθη, ἐξεκομίσθη.

διεφύρθησαν μετεκόμισαν· "τάς τε κατωλειφθείσας ἐν τῷ χάρακι κατασκευάσας (πολλὰ δ' ἦσαν ὡς εἰς χρόνιον πολιορκίαν) διεφύρθησαν."

δι' ἐχθρας γενήσομαι ἀντὶ τῷ ἐχθρὸς ἴσομαι. Ἀριστοφάνης (Ran. 1432) "οὐ γὰρ δι' ἐχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι· τὸν μὲν γὰρ ἡσοῦμαι σοφόν, τῷ δ' ἡδομαι." τὸν Ἀισχύλων σοφόν, ἡδομαι δὲ τῷ Εὐριπίδῃ.

διέχουσαν ἀπωκισμένην οὖσαν· (Procop. Pers. 2 11) "ἐς Σιλεύειαν πόλιν ἐπιδαλασσίαν ἀφίκετο, Ἀντιοχείας ρ' καὶ λ' ἐσθλούς διέχουσαν."

διεψευσμένοι ἡγνοηκότες· Πολύβιος "πάντων τούτων ἦσαν διεψευσμένοι οἱ Ἀιτωλοί." καὶ αὐθις (id. 3 16) "διεψεύσθησαν δὲ τοῖς λογισμοῖς· κατετάχθη γὰρ αὐτοὺς Ἀννίβας ἐξελών τὴν πόλιν."

διζήμενη· καὶ διζήμενος ζητῶν.

διῆγε παρεξέτεινεν· Ἰωάννης Ἀντιοχείας "ὅς ἐρυμνὰ χωρία κατελειφθῶς ἐπὶ πολλὴν διῆγε τὸν πόλεμον, ἀμβλύνων τὴν τῷ Ἀννίβῃ ὀξύτητα χρόνιαις διατριβαῖς."

διηγυλημένον τὸ ἀκόντιον μεταχειριζόμενον, ἀντὶ τοῦ ἐν μάχῃ κρᾶτῶν τὸ δόρυ. Ξενοφῶν (Anab. 5 2 12) "ὁ δὲ πῦσι παρήγγειλε διηγυλημένους λέναι, ὡς, ὅπότεν σμηγήν, ἀκοντίζειν δεῖσον, καὶ τοὺς τοξότας ἐπιβεβλησθαι ἐπὶ ταῖς νευραῖς, ὡς, ὅπότεν σμηγήν, τοξέειν δεῖσον, καὶ τοὺς γυμνήτας λῖθων ἔχειν μεσῶς τὰς διφθέρας."

διηθεῖν· διωλίζεω, καὶ διηθεῖται ἀφν-

λίζεται, καὶ διήθησις ἢ διήλυσις.

διήκων διέπεμψαν.

διήκει διέρχεται· "ὁ δὲ εἶπεν, ἀλλὰ περὶ πάντων γὰρ σε κλέος ἐπ' ἀρετῇ διήκει."

διήκουσαν διελθοῦσαν, διερχομένην.

διήκουσεν ἡκροάσαστο.

διήλλαξεν ἀντὶ τῷ μετέλλαξεν, ἐτάλεσ-
τησεν (Harp.). ἢ ἀντὶ τοῦ ἡμειψεν.

διήλυσις ὁ χωρισμός.

διήνεγκαν, γενικῇ, ἐπέμειναν, ἐκατέ-
ρησαν· Προκόπιος (Pers. 1 18) "Ῥωμαίων δὲ ἱππεῖς ἦσαν ἄρχοντες ἱππέων, οἱ τὰ πρότερα τὴν ἐς Μάρας μάχην διήνεγκαν," τοὺς ἐξ ὑπερήνεγκαν ἢ διεπράξαντο. καὶ αὐθις "ἐπ' ἐννέα διήνεγκε τὴν πολιορκίαν ἐτη."

διηνέχθη (2 Maccab. 3 4) ἐμαχέαστο.

διηρέθιζεν ἀνκίνει, ἀντεράττειν, ἀνερρίπιζεν· "ὁ δὲ τὸ θηριῶδες καὶ ἄγριον ὑπεκίνει καὶ διηρέθιζεν, εἴ ποὺ κύριος γένηται τοῦ χωρίου."

διῆρει διέτεινε, διεμέριζεν· "ὁ δὲ πρεσβύτης ὢν διῆρει τὰς μοῖρας τῶν κρεῶν."

διῆρες πλοῖον.

διῆρθε διεχώρισεν.

διῆρης ναὺς ὑπὸ δύο ἑρετῶν ἐλαυνομένη.

διῆρησαι δέδεσαι.

διηρθρωμένον διεδηλωμένον, ἡκριβωμένον.

διῆρκεσε διέμεινε, παρέμεινεν· "αἱ δὲ ἐντολαὶ ὥς τοῖς βασιλεῦσιν ἐντείλατο, καὶ τὰ ἐπεσπάλμενα τοῖς Κέλτοις εἰς τοσόνδε διῆρκεσαν εἰς ἐκπνρόθωσιν τῶν ἀδικημάτων, ὥς ἀπέδουσαν μὲν τὰ ἄρπασθέντα," καὶ τὰ λοιπά.

διῆρξα ἀντὶ τοῦ διὰ τέλους ἡρξα Ἀυσίας. Harp.

διῆρτησεν ἐξηπάτησεν, ἐπλάνησεν.

διῆσειν διαφήσειν· (Dio Cass. 71 11) "οὓς οὔτε δέξεσθαι οὔτε διῆσειν διὰ τῆς χώρας ὠμωμάχεσαν."

διηύθυνεν ἐκόλασε.

διηυχενίζετο ὑψηλύνει· "ἕτερα δὲ οὐα πολὺ τι μείω ἀνώρθουτο καὶ διηυχενίζετο, ἀλλὰ τούτων βαρύτερα καὶ κερωνῶ προσεμπερεῖ." cf. v. διανυχενίζεσθαι.

διηυχενίζετο· τὸν ἀγλῆνα ὀρθιον εἶχεν· b Εὐνάπιος (p. 103 Nieb.) "ὁ δὲ ἐπὶ τὰ λειπό-
μενα τῶν πραγμάτων διεξανιστάμενος ἀνωρ-
θοῦτο καὶ διηυχενίζετο πρὸς τὸν λεγόμενον
Λέοντα, ὅπως αὐτὸν φοκεύσειεν."

διήφυσεν (Hom. τ 450) διέκοπεν.

διηγή ἡ τῶν ἤχων διαπορθμευτική δύναμις, ἡ διὰ τῶν μηνύγων καὶ τοῦ ἔνδοθεν πνεύματος ἐνεργεῖται. Philopon. in 2 de anima. cf. v. μῆνιγξ.

διθυραμβοδιδάσκαλοι περὶ τῶν μετέρων καὶ περὶ τῶν νεφέλων λέγουσι πολλά, καὶ συνθέτους δὲ λέξεις ἐποιοῦν, καὶ ἔλεγον ἰνδιαεριανερηνγέτους· ὅσος ἦν Ἴων ὁ Χίος ὁ ποιητής. ἐποίησε δὲ ποίημα οὗ ἡ ἀρχή "ἄοιον ἡεροφοίταν ἀστέρα μείνομεν ἀελίου λευκῇ πτέρυνι πρόδρομον." παίζων δὲ Ἀριστοφάνης ἄοιον αὐτὸν ἀστέρα φησὶ κληθῆναι. περιβόητος δὲ ἐγένετο, ἔγραψε δὲ κωμωδίας καὶ ἐπιγράμματα καὶ καταλογάδην πρεσβυτικὸν λεγόμενον. καὶ Σωκράτους τοῦ φιλοσόφου ἐστὶ λόγος εἰς αὐτόν. καὶ Καλλιμάχος ἐν χωλιάμβοις μέμνηται αὐτοῦ, ὅτι πολλὰ ἔγραψε. sch. A Pac. 820.

διθύραμβος ὕμνος εἰς Διόνυσον. (cf. v. κατεγλωττισμένον) "ὁ δὲ Ἀπολλώνιος λόγων ἰδὲν ἐπισηκεὶ οὐ τὴν διθυραμβώδη καὶ φλεγμάλουσαν ποιητικοῖς νόμοισι."

διθυράμβων νοῦν ἔχεις ἐλάττονα, ἐπὶ τῶν ἀδιανοήτων. sch. A An. 1392.

διθύροις διπτύχοις, διπλαῖς θύραις.

διεῖς διαπέμψας.

διέναι διέρχεσθαι.

διέντα ἐκπέμψαντα.

διέται διέρχεται.

δίημι διέρχομαι. καὶ δίησι.

διθύνητης ὁ διενθύνων.

διεκνείσθω, γενικῇ, φθασάτω. καὶ διενούμενος διερχόμενος.

Δίος ὀργή, καὶ Δίος βωμός.

διιπετέος τοῦ ὑπὸ Διὸς πληρουμένου.

διιπόλεια. ἐορτὴ τις Ἀθήνησι τὰ διιπόλεια. (A Nub. 980) "καὶ διιπολιώδη καὶ τετρίγων ἀνάμεσα."

διιπόλεια τὰ λεγόμενα διάσια. ἐορτὴ οὕτως ἐλέγετο, διότι τῷ πολιεῖ Διὶ ἐθύετο. Harp.

διιππασία καὶ ἀνιππασία τῶν ἵππων ἄμιλλα, ὥσπερ δὴ δωμοσία καὶ ἀντωμοσία τὸ αὐτὸ ἄμφω δηλοῖ.

δίπταται αἰτιατικῇ.

διισθμίσαντα τὸν ἱσθμὸν διαβιβάσαντα. (Polyb. 4 19) "παρεκάλει αὐτὸν βοηθεῖν, τοὺς λέμβους διισθμίσαντα."

διισθμονίσαι τὸ διὰ τῷ ἱσθμῷ ἔλκειν

τὴν ναῦν, ὅπερ ἐποιοῦν ἐν τῷ Ἰσθμῷ οἱ Κορίνθιοι.

διεῖς διαχωρίζων.

διέσεται, γενικῇ, διαχωρίζεται.

διισχυρίζομαι ἀνθίσταμαι, ἀμφιβάλλω "περὶ τούτων οὐδὲν διισχυρίζομαι."

διισχύω σου, γενικῇ, τὸ κρατῶ σε καὶ ἄρχω σου.

Διιτρέφης ἀνεπτέρωκεν, ἐπὶ τῶν ἀναπειθόντων ἐπὶ τι πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης (An. 1429) "δεινῶς τέ μου τὸ μειράκιον ἀνεπτέρωκεν ὡςθ' ἱππηλατεῖν." οὗτος γὰρ πρότερον πυτινοπλόχος ἦν, ἔπειτα ἐγένετο φύλαρχος καὶ ἵππαρχος.

Διιτρέφης πυτιναῖα ἔχων πτερὰ (A An. 799). ὅτος πολυπράγμων ἐγένετο· ὃς θάλλινα ποιῶν ἀγγεῖα ἐπλούτησε καὶ ἱππάρχησε καὶ ἐφυλάρχησεν. Εὐφρόνιος δὲ τὰ περὶ τῷ τραχίῳ τῆς πυτίνης κρεμάμενα ἱμαντάρια ἐκατέρωθεν πτερὰ καλεῖσθαι· καὶ ὅτι ὅτος πυτίνης ἐπλεκε. τινὲς δὲ ἐς πένητα εἰρησθαι διὰ τὸ ἀνυπόκριτον, ὡς εἰ ἔφη, μηδὲν ἄλλο ἔχων ἄλλ' ἢ πῖθρα πόδας καὶ χύτρας ὀμφαλούς. οὗτος δὲ ἦν νεόπλητος καὶ ἄρπαξ καὶ πονηρός. Πλάτων ἐν Ἑορταῖς "καὶ ξένον τὸν μαινόμενον, τὸν Κρήτα, τὸν μόγις Ἀττικόν." πυτίνη δὲ ἐστὶ πλέγμα. ὃς "ἡρέθη φύλαρχος, ἵππαρχος, εἰτ' ἐξ οὐδενὸς μεγάλα πράττει, κἄσι νῦν ξουδοὺς ἱππαλεκτρῶν," ἀντὶ τοῦ ἤδη μέγας ὄρνις γέγονε καὶ οὐχ ὁ τυχών. ἡ βουλευτής. ὁ γὰρ ἀλεκτρῶν ἐν τοῖς ὄρνισιν ἐντιμότερος.

διέχθαι διέρχεσθαι.

δικάζεσθαι Βίαντος τῷ Περικλέους κρείσσων, καὶ Περικλῆ τῷ Δέκῃ, ἐπὶ τῶν ἱσχὸν ἐχόντων ἐν τῷ δικάζεσθαι. cf. Diog. L. 1 84 et v. Βίαντος.

δικάζω, δοτικῇ, τὸ ἐγκαλῶ. (Demosth. 19 335) "καὶ ἐρατηγῶ δικάζομεν."

Δικαίαρχεια πόλις, δικαιοαρχία δὲ ἡ δικαίως ἄρχουσα.

Δικαίλαρχος Λακεδαιμόνιος γραμματικὸς, ἀκροατὴς Ἀρισάρχου.

Δικαίλαρχος Θεόδωρος, Σικελιώτης ἐκ πόλεως Μεσσηνίας, Ἀριστοτέλους ἀκουστής, φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ καὶ γεωμέτρης, καταμετρήσεις τῶν ἐν Πελοποννήσῳ ὄρων, Ἑλλάδος βίον ἐν βιβλίοις γ'. αὐτὸς ἔγραψε τὴν πολιτείαν Σπαρτιατῶν· καὶ νόμος ἐτέθη ἐν Λακεδαίμονι καθ' ἑκάστον ἔτος ἀναγιγνώσκειν

τὸν λόγον εἰς τὸ τῶν ἐφόρων ἀρχεῖον, τοὺς δὲ τὴν ἡβητικὴν ἔχοντας ἡλικίαν ἀκροᾶσθαι. καὶ τοῦτο ἐκράτησε μέχρι πολλοῦ.

δικαιῶν. (M. Anton. 9 22) "εἶχε ἐπὶ τὸ σεαυτοῦ ἡγεμονικόν, ἵνα νοῦν δικαῖον ἀπὸ ποιήσης."

Δικαιογένης ὄνομα κύριον, ὃς τραγωδίας καὶ διθυράμβους ἔγραψεν.

δικαιοδοσία. Πολύβιος "ὅταν ᾗ τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν ἀδικησάντων ἢ κατὰ νόμους ἢ κατὰ τινὰς ἄλλας ὑποκειμένης δικαιοδοσίας" ἀντὶ τῆς εὐλόγου ἀφορμῆς.

δικαιοδότης ὁ δικαστής.

Δίκαιον πρᾶγμα, ὅτι τῷ νόμῳ ἐστὶ σύμφωνον καὶ κοινωπίας ποιητικόν.

Δικαιόπολις πόλις ἐν Θράκῃ, πλησίον Ἀβδήρων.

δικαιοπραγεῖν. (Polyb. 8 28) "καὶ μηδὲν δικαιοπραγεῖν παρὰ τῶν προσαττομένων."

δίκαιος. "κατὰ τὸν Ἀισχλόν, ὃ δοκεῖν δίκαιος ἄλλ' εἶναι θάλων, βαθεῖαν τῷ ὄντι καὶ αὐτὸς αὐλακα διὰ φρενῶν καρπόμενος" (Damasc. Phot. p. 337b).

δίκαιος. "δοκῶ δὲ ἐγὼ τοῦτον δειλῶν τῷ ξυκιδέειν. οὐ δίκαιος ὢν περὶ βασιλεία, ὢν ἐπὶ ξυκιδέειν τυχὲν ἦν, ταῦτα ὡς καὶ πεισόμενος ἤδη δειμαίνει."

δίκαιος. ὅτι ἐφη τις τῶν ὁσίων "ἄλλος μὲν γὰρ οὐ πάντες ἀπαιτῆμεθα σώσει, ἐν τοῖς δὲ πάντες πάντως," καὶ ἄλλος (Gen. 19 17) "σώζων σώζε τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν." καὶ ὁ προφήτης (Ezech. 18 24) ὡς ἐκ Θεοῦ "ἐν τῷ ἀποσρέψαι δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτῷ ποιῆσαι ἀδικίαν, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ, ἃς ἐποίησεν, ὃ μὴ μνησθῶσιν ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται." καὶ (id. 33 12) "δικαιοσύνη δικαίου οὐ μὴ ἐξέλθῃ αὐτόν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα πλανηθῇ."

δικαιοσύνη ἐπισήμη τῶν αἰρετέων καὶ ἐλαβετέων καὶ οὐδετέων. Diog. L. 7 92.

δικαιοσύνη οὖν ἡ κοινὴ ἀρετὴ, καὶ ἡ ἀντιδιαίρουμένη ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς ὁμονύμως. διαφέρει δὲ ἀνδρία ἀπὸ δικαιοσύνης, ὁμογενεῖς οὖσαι ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος, τὴν ἀρετὴν ὅλον ἄλλως μὲν ἡ ἀνδρία μεσότης, ἄλλως δὲ ἡ δικαιοσύνη. ἡ μὲν γὰρ δύο κακιῶν, θρασυτέτος καὶ δειλίας, ἡ δὲ πλεονεξίας καὶ μειονεξίας, ἔξ ὧν ἡ ἀδικία. ἐν γὰρ τούτοις τῇ ἀδικίᾳ τὸ εἶναι. καὶ περὶ ἄλλου μὲν ἡ ἀνδρία. περὶ γὰρ τὰς τῶν κινδύνων ὑπομονάς.

περὶ ἄλλα δὲ ἡ δικαιοσύνη. περὶ γὰρ τὸ ἦσαν, τὸ τε ἐν διανομῇ καὶ τὸ ἐν τοῖς συναλλάγμασι. καὶ οὕτω μὲν τὰ ὁμογενῆ.

δικαιοσύνη ἐξ ἡ πολιτικῆς ἀρετῆς, ἀλλ' ὃ ἡ μείζων, τῷ δὲ αὐτῷ ὀνόματι χρωμένη. δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκάστη τῶν λοιπῶν ἀρετῶν οἰκαιοπραγίαν ἀρχῆς περὶ καὶ τοῦ ἄρχεσθαι. καὶ δικαιοσύνη ἀποχὴ κερδῶν.

δικαιοσύνη καὶ ἡ τελεία ἀρετὴ καὶ ἡ δίκαια αἰτήσεις, ὡς δὲ ψύλλων (16 1) "ἐσάκουσον κύριε δικαιοσύνης μου."

δικαιότερον σαχύνης, ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων. σαχύνην γὰρ οἱ Λαοῖς τὴν τρυάνην καλοῦσιν, ἵσως παρὰ τὴν εἰσιν. καὶ ἑτέρου παροιμία "δικαιότερος τρυάνης."

δικαιοσύμενος κολαζόμενος, δίκης τυγχάνων.

δικαιοῦν. δύο δηλοῖ, τὸ τε κολάζειν καὶ τὸ δίκαιον νομίζειν. οὕτως Ἡρόδοτος. "δικαιῶν τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι τοὺς Σκύθους, οἷς δὲ καὶ αὐτοὶ ἐς Ἀθηναίων τοὺς ἐνδόντας τὴν ἄκραν ἀπῆρξαν παρασπονδήσαντες." καὶ αὐτοῖς Ἀππιανός (l. 1 p. 27) "ἔνυμβους ποιεῖν ἐφ' οἷς ἂν Γάβριοι δικαιοῦσιν" ἀντὶ τῆς δίκαιον εἶναι νομίζουσι. καὶ Ἰώσηπος (A. I. 18 91) "οἱ δὲ ἐφ' ὅροις τὴν δικαιοσύνην λογιζόμενοι, κατυσιώσαντες τῶν ὀπλων πολλὰ ὄχοντο εἰς τι χωρίον."

δικαιοῦσαν, αἰτιατικῇ, καταδικάζουσαν. "ὅπερ δὴ τούτων τὴν Ἀρετὴν μνησθαι καὶ μετελθεῖν δικαιοῦσαν αὐτοὺς τῆς γῆς ἀγορίᾳ" (cf. v. ἀγόνων).

δικαιῶμα. ὅτι οὐδὲν δικαίωμα τῶν ὀπλων ἰσχυρότερον. πᾶς γὰρ ὁ δυνάμει πρέχων δικαιοτέρα αἰεὶ καὶ πρᾶττειν καὶ λέγειν δοκεῖ. Dio Cass. 61 1.

δικαιώματα εὐλόγους ἀφορμῆς. "ἐάν τε γὰρ νικῶμεν ἡμεῖς, ἔξεις πρὸς ἐμὲ δικαιώματα μεγάλα, διότι κεκοινώνηκας ἡμῖν τῶν μεγίστων κινδύνων."

δικαιώματα, νόμος, ἐντολαί, κρίματα. νόμον καλεῖ τὸν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Μωσέως δεδομένον, ἐντολὰς δὲ καὶ προσάγματα πάλιν τὸν αὐτὸν ὡς βασιλικῶς ἐνταλθέντα καὶ προσαχθέντα, δικαιώματα ὡς δικαιοῦν τὸν κατορθέντα δυνάμενα, κρίματι δὲ ὡς τὰς θείας ψήφους ἐποδεικνύοντα καὶ τὰς ἀξίας ἀντιδόσεις τῶν τε ἐννόμως καὶ παρανόμως βιούντων, μαρτύρια δὲ ὡς

διαμαρτυρούμενον καὶ δεικνύντα οἷαις ὑποβληθήσονται τιμωρίαις οἱ ταῦτα παραβαίνοντες. δικαιώματα δὲ καὶ αἱ κατακρίσεις. Theodore. in Ps. 118 2. cf. v. νόμος.

δικαίως καὶ δίκως ἀντὶ τοῦ παντὶ τρώ-
πων Ἀριστοφάνης Πλουτῷ (231) "ἡ γὰρ οἰκία
αὕτη ἔστιν, ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον με-
σὴν ποιῆσαι καὶ δικαίως καὶ δίκως," τουτέστι
πάσῃ τέχνῃ.

δικαιώσεις Ἀυσίας τὰς δικαιολογίας,
Θουκυδίδης δὲ τὰς κολάσεις λέγει. Harp.

δικαίωσις κατάκρισις: "οὐ γὰρ τί που
μετὰ μακρὸν ἐκολάσθη δικαίωσι." "δικαιω-
θέντων πάντων τῶν ἀδελφῶν Ἀριστοῦ τοῦ
γίγαντος δικαίωσιν τὴν προπωδεύτην." cf.
v. λύμη.

δικαιωτήρια οἶον δικασήρια.

δικασπόλοι (Hom. A 238) δικασαί.

δίκας πραττόμενοι ἀντὶ τῆ τιμωρίας
ἐπιζητοῦντες.

δίκελλα γεωργικὸν ἐργαλεῖον: "οὐ βασι-
καὶ δικέλλη ποριζομένοις τὸν βίον, ἀλλ' ἵππων
καὶ μαχαίρα." καὶ δικελλίτης.

δικέραιον δύο κέρατα ἔχουσιν: ἐν ἐπι-
γράμματι (AP 6 111) "δέρμα δὲ καὶ δικέραιον
ἀπὸ ἐσθρυνγῆ μετώπων σπασσάμενος κέρυ
θῆκε παρ' ἀγρότιδι."

α δίκη ἡ ὑπὲρ ἰδιωτικῶν ἀδικημάτων συ-
νισαμένη κατηγορία, καὶ ἥς τὸ τίμημα ὠρι-
σαι τοῖς νόμοις. "ὁ δὲ δίκην ἀδικον δικάσας
καὶ διαφωγῶν μὴ ἀπολέσθαι πρότερον, τού-
των περιττὴν καὶ δίκην γενέσθαι ἀνάδικον." αἱ
τοιαῦται δίκαι οὕτω λέγονται, αἱ εἰς ἀπέ-
ρασιον ἀποκαθιστάμεναι ἥτοι διὰ πολιτικὴν
αἰτίαν ἢ τῶν μαρτύρων ἀλόντων ψευδομαρ-
τυριῶν. cf. v. ἀναδικάσασθαι.

β δίκη κρίσις. σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα,
ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐγκλημάτων λέ-
γεται, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος
(1) δῆλον ποιεῖ. Harp.

δίκη δίκην ἔτι κτε καὶ βλάβη βλάβ-
ην, παροιμία ἐπὶ τῶν φιλοδίκων καὶ συ-
νειρόντων δίκας δίκαις. καὶ "δίκην ὑφίξει,
κἂν ὄνος δάκη κύνα," ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικροῖς
συκοφαντουμένων.

δίκην τρώπων: "καὶ ὁ μὲν ἔξετρίβη πί-
τνος δίκην, ῥιφείς εἰς θάλασσαν, καὶ δίδωσι
δίκας αὐτῷ γένει."

δίκης δικαιοσύνης, ἡ τιμωρίας: "ἥξομεν
κοιμούμενοι παρ' ἀνδρῶν ἀνοσίων καὶ ψευ-

δόρκων δίκας." ὅτι τὴν δίκην φασὶν οἱ πα-
λαιοὶ εὐθεῖαν τε εἶναι καὶ ἀκλινῇ καὶ ἄτρε-
πτον: καὶ τοῦτο ἔδουσι μὲν πλεῖστοι, ἤδη δὲ
καὶ ἀνάγκη: φύσιν γὰρ δῆπου τὸ δίκαιον
τοιωύτην εἴληχεν. Ὑπόδοτος δὲ (O. 254) αὐτὴν
λέγει καὶ παρθένον ἀδιάφθορον τῇ τε ἄλλῃ
καὶ μέντοι καὶ ὑπ' εὐνῆς ἀφροδισίου, ἀνι-
τόμενος ὅτι μὴ χρὴ δολῆν τὸ δίκαιον μήτε
ἄλλως πεισθέντα μήτε λέχει παρατραπέντι.
φησὶ δὲ (ib. 236) καὶ μετιέναι αὐτὴν τιμα-
ρουμένην τούτους οἷσπερ οὖν ὕβρις μέμλε
κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα. τοῖς γε μὴν ἐκείνην
σέβουσι τὴν τε γῆν τὰ οἰκεῖα βρούειν φησὶν
ἀγαθὰ, καὶ τὴν θάλατταν χορηγεῖν ὅσα τί-
κτει καὶ τρέφει μᾶλ' ἀφθόνω. ἀκούω δὲ
αὐτὴν καὶ παρ' αὐτῇ Ἀἰὸς καθῆσθαι θρόνῳ,
καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρίστων βουλευμάτων εἶναι.
καὶ Ὅμηρος δὲ (II 385) μέγα αὐτῆς τὸ κρά-
τος ὑμνεῖ, καὶ λέγει τοῖς ἀτιμιάζουσιν αὐτὴν
μηνῶν τὸν θεόν, καὶ λάβρους καταντεῖν
ὑετοὺς αὐτῶν, καὶ χειμάρρους ἐπ' αὐτοὺς
ὠθεῖσθαι, καὶ ἀφανίζειν πόλεις αὐτῶν καὶ
ἔργα καὶ ποίμνας, καὶ ταύτην κολάζεσθαι τῇ
τιμωρίᾳ ὕβρεως καὶ ἀτασθαλίας ἔργα ὑπο-
μένοντας προπωδέεσθαι, καὶ ἕτερα ἅττα.

δίκης ἀνάκρισις. οὐ πάσας δίκας κε-
λεύουσιν οἱ νόμοι εἰσάγεσθαι, ἀλλ' ὅταν ὁ
φρεῦγων ἀντιλέγῃ καὶ παραγράφῃται, λέγων
εἰσαγωγίμον μὴ εἶναι αὐτὴν, πρότερον ἐπὶ
τούτῳ γίνεται κρίσις, ἥτις δίκης ἀνάκρισις
λέγεται.

δίκης δικαιοτέρος, καθ' ὑπερβολὴν
ἐπὶ τῶν σφόδρα δικαίων.

δίκης ὀφθαλμός: (Polyb. 24 8) "ὥς καὶ
πάντας ἀνθρώπους ὁμολογήσῃ διότι κατὰ
τὴν παροιμίαν ἔστι δίκης ὀφθαλμός, ἥς μη-
δέποτε καταφρονεῖν ἀνθρώπους ὑπάρχοντας."

δικηλίας, ὡς φησι Σωσίβιος ὁ Λάκων.
δικητροπεῖ φυγαδεύει. "ἀλλ' ἔστιν ἔνθα
χὴ δίκη βλάβην φέρει" (S El. 1042) ἀντὶ τῇ
καταδίκῃ.

δικιδίους (A Nub. 1107) ὑποκοριστικῶς
ταῖς δίκαις.

δικλὶς δικλίδος καὶ δικλίδας. δίδυρον.
ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 256) "δικλίδας ἀμφε-
τίναξεν ἑμοῖς Γαλάτεια προσώποις."

δικορος. ὅτι Ἀναστάσιος ὁ τῶν Ῥωμαίων
βασιλεὺς δικορος ἐλέγετο.

δικορραφεῖν (A Av. 1435, Nub. 1485)

δάκας συρράπτειν, ἐν τοῖς δικασηρίοις ἀνα-
στρέφονται.

δίκορσον δικάροντον.

δικραῖς δικέφαλον.

δίκραιρος· "δικραίρω δικάρωτα, δασυ-
πτάμω δασυχαίταν" ἐν ἐπιγράμματι (ΑΡ 6 32).

δίκρανα· "παρεσκεύετο δὲ καὶ δίκρανα,
ὥς ἀπωθεῖσθαι τὴν τῶν λεγομένων σκαλῶν
προσαγωγὴν."

δίκροῖς διφυέσι ξύλοις, δικρανοῖς· Ἀρι-
στοφάνης (Ρac. 636) "δίκροῖς ἐώθεν τὴν θεὸν
κεκράγμυσι," τὴν εἰρήνην λέγων. ἔδει δὲ εἰ-
πεῖν ξύλοις, καὶ εἶπε κεκράγμυσι, ἐπεὶ οἱ
ῥήτορες δημηγοροῦντες τῇ κραυγῇ ἐπειδὴ
μὴ ποιῆσαι εἰρήνην.

δίκροτα διήρη· (Dio Cass. 74 11) "πλοῖα
μονήρη, ἔξιν ἂ καὶ δίκροτα κατεσκευάσαντο.
τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς πρύμνης καὶ ἐκ τῆς πρῶ-
ρας ἐκατέρωθεν πηδυλλοῖς ἤσκητο, ὅπως
αὐτοὶ τε μὴ μεταστρεφόμενοι καὶ ἐπιπλέωσι
καὶ ἀναχωρῶσι, καὶ τοὺς ἐναντίους ἐν τῷ
πρόσπλῳ καὶ ἀπὸ πλῶ αὐτῶν σφάλλῳσιν."

Δικταῖον σπήλαιον.

Δικτατορεία ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος.

Δικτάτωρ ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων,
ὃς παρὰ Ῥωμαίοις δισύπυτος καλεῖται. ἀρχὴ
δ' ἦν πρόσκυρος, οὐ διὰ βίβ, καὶ ἀνεύθυ-
νος. ἢ ὁ μονάρχης πάντων κρατῶν.

Δικτάτωρ. ἐπειδὴ Μῦλος (αὐ Μαιμί-
λος), ἀνὴρ Αἰτῶν μὲν γένος καὶ μέγα παρὰ
τοῖς ὁμοφύλοις δυνάμενος, ἀναστήσας παν-
δημεὶ τὸ Αἰτῶν γένος χεῖρά τε μισθοφό-
ρων πολλὴν ἀγέρας τιμωρεῖν τοῖς κηδεσαῖς
ἀτίμως παρεισμένους ἤξιον τῆς δυνατείας,
ἢ βουλὴ καταδείξαι τὸ πλῆθος τοῦ πολε-
μίου νέφους καὶ τὴν ἡγεμονίαν εὐρίσκει γένος,
προχειρισσάμενη τότε πρῶτον δικτάτωρα, ὃς
καθ' Ἑλλάδα γλῶτταν κληθεῖν ἂν εἰσηγητῆς
τῶν λυσιτελῶν, ὑπερέχων μὲν τῆς τῶν ὑπά-
των ἀρχῆς, τοῖς δὲ βασιλεῦσι προσφερέσα-
τος· ἀνυπεύθυνόν τε γὰρ τῶν ὅλων εἶχε τὸ
κράτος καὶ ἰσοσύμνον ἐν τῷ καθεστηκότι
χρόνῳ τὴν ἐξουσίαν. τοιγαροῦν Γάιος Καῖ-
σαρ πρότερον, καὶ μετὰ τοῦτον Ἀῆνους
Ὀκτάβιος, ὧν ὕπερον κατὰ τοὺς οἰκείους χρό-
νους μνημονεύομεν, ὑπὸ τῷδε τῷ ὀνόματι
τῆς μοναρχίας ἀντιλαμβάνεσθαι διέγνωσαν.

Δικτυεύς ὁ ἁλιεύς. τῷ δικτυεῖ.

Δίκτυον. καὶ παροιμία "δίκτυν ἄνεμον
θηρᾶς," ἐπὶ τῷ μᾶτην καὶ ἀνοήτως τι ποιῶν-

των. καὶ "δίκτυον φυσᾶς" ὁμοίως.

Δίκτυς ἰσορικός ἔγραψεν ἐφημερίδα (ἐξ
δὲ τὰ μεθ' Ὅμηρον καταλογάδην ἐν βιβλίοις
9'), Ἰταλικά, Τρωικοῦ διακόσμου. οὗτος
ἔγραψε τὰ περὶ τῆς ἀρπαγῆς Ἑλένης καὶ
περὶ Μενελάου καὶ πάσης Ἰλιακῆς ὑποθέσεως.

ὅτι ἐπὶ Κλυδίου τῆς Κρήτης ὑπὸ σει-
σμῷ κατενεχθείσης, καὶ πολλῶν τάφων ἀνεω-
χθέντων, εὐρέθη ἐν ἐνὶ τῆτων τὸ σύνταγμα
τῆς ἰσορίας Δίκτυος, τὸν Τρωικὸν περιέχον
πόλεμον, ὅπερ λαβὼν Κλαύδιος ἐξέδωκε γρά-
φεισθαι.

Δικτυωτὴ (Polyb. 15 30) καγκελλωτὴ, καὶ
δικτυωτός ὁ πολύπλοκος.

Δίκνυμα τὰ διδυμοτόκα πρόβατα.

Δίλνυμα τὸ δισώς λαμβανόμενον φρό-
νημα.

Διλήμμιτον διχῶς νοοῦμενον.

Διλιμνῖται (Agath. 3 17).

Διλοχία δύο λόγοι. καὶ ὁ ἡγούμενος αὐ-
τῶν διλοχίτης.

Διμήτωρ ὁ Διώνυσος.

Διμοιρίτης. τῶτο ἐνίοτε τριώβολον ἀπο-
δεδώκασιν, ἐπεὶ τοῦτο διμοιρόν ἐστι δρα-
χμῆς· ὁ οὖν τοῦτο λαμβάνων στρατιώτης δι-
μοιρίτης ἐλέγετο. ἐξὶ δὲ τις καὶ στρατιωτικὴ
ἀρχή, ὡς λοχαγός, διὰ τὸ παρ' ἄλλους στρα-
τιώτους δύο μοῖρας λαμβάνειν. οἱ δὲ διμοι-
ρίαν καὶ ἡμιλοχίαν ταῦτό φασι, καὶ διμοι-
ρίτης καὶ ἡμιλοχίτης ὁ ἀρχὼν τῆς διμοιρίας
καὶ τῆς ἡμιλοχίας.

Δῖναι αἱ τῶν ὑδάτων συσροφαί· Ἀρρι-
νός "δῖναι τε ἔξιν ὅπῃ ἀτόπως ἐπιστρέφου-
σαι, ὡς μὴ πρόσθεν ἐμπίπτειν χορῇ τὴν
ἐπομένην τῇ προπλευσῇ νηὶ ἢ τὴν φθάνου-
σιν τῇ ἄγαν εἰρεσίᾳ ἐκ τῆς δίνης ἐξελαθεῖ-
σαν εἰς εὐθὺν τῷ πλοῦ καταστῆναι." καὶ δῖ-
νης τῆς συσροφῆς τῶν ὑδάτων.

Δινεύοντες (Hom. Σ 543) σρέφοντες.

Δινήεντος δίνης ἔχοντος, συσροφᾶς ὕδα-
τος περιφερεῖς τινὰς πεποιημένας.

Δινήσας σρέψας.

Δίνος ἡ περικλίνης ἢ αἰθερία, ἢ συσρο-
φῇ· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (379) "ἀλλ' αἰθέ-
ριος δίνος." οἱ δὲ ὅτι κεραμεῖν ἔξιν ἀγγεῖον.
τουτέστι βαθὺ ποτήριον, ὃ καλεῖται δίνος,
Δινὸν φησὶν Ἀριστοφάνης, καὶ τὰς νεφέλας
θεούς.

Δινωτὴν (Hom. N 407, τ 56) περιφερῆ.

Δινωτοῖς (Hom. Γ 391) λιθοσρώτοις.

διό σύνδεσμος.

διόβλητοι ἑρυνόθεν βαλλόμενοι· "σκηπτοὶ τε κατωλισθάνον καὶ ἐγίνοντο διόβλητοι ἅπαντες."

διόβλητος ὁ ὑπὸ κερυνῆ βληθεὶς· "ὁ δὲ τοῦ τολμήματος ἡγεμὸν διόβλητος γενόμενος εἰτα κατεπρήσθη."

α Διογενειανὸς Ἡρακλείας Πόντις, γραμματικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ βασιλείᾳς.

β Διογενειανὸς Ἡρακλείας ἑτέρας, οὗ τῆς Πόντου, γραμματικός, γεγονὼς καὶ αὐτὸς ἐπὶ Ἀδριανοῦ βασιλείᾳς. ἐπισατέον δὲ μήποτε ἐξιν ὁ ἐκ τῆς Ἀλβύκης Ἡρακλείας τῆς ἐν Καρίᾳ λατρός· ἦν γὰρ ἄτος παντοῖος λόγοις. ὁ γὰρ εὖρον ῥητῶς τὸ ἐξ Ἡρακλείας αὐτὸν εἶναι τῆς ἐν Πόντῳ, ἀλλ' οὕτω παρὰ τισι δεδοῦσαι. ἐξιν αὐτῷ βιβλία ταῦτα, λέξις παντοδαπὴ κατὰ σοχείον ἐν βιβλίοις ἐ (ἐπιτομὴ δὲ ἐξιν τῶν Παμφίλου λέξεων βιβλίων ἐ καὶ ε καὶ τῶν Ζωπυρίωνος), ἐπιγραμμάτων ἀνθολόγιον, περὶ ποταμῶν λιμνῶν κρηνῶν ὁρῶν ἀκρωρειῶν. περὶ ποταμῶν κατὰ σοχείον ἐπιτομὴν ἀναγραφὴν. συναγωγὴν καὶ πίνυκα τῶν ἐν πόσει τῇ γῇ πόλεων, καὶ τὰ λοιπὰ.

διογενέες εὐγενέστατε.

α Διογένης Ἀντισθένης ὁμιλητής, ὃς πρῶτος Κλέων (αβ κύων) ἐπεκλήθη, ἐν πίσῳ δὲ διέτριβεν. ἐρομένη δὲ αὐτῷ πῶς ἂν πρωτεύσειεν (ἐπολιτεύετο δὲ) ὁ θεὸς ἀνείλεν εἰ παραχαράξειεν· ὁ δὲ τὸ νόμισμα παρεχόμενος, ἐφ' ᾧ φυχῶν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, ἐντυχῶν δὲ Ἀντισθένει κατὰ δόξης διαλεγόμενῳ ἐφιλοσόφησε. πλέων δὲ ὑπὸ καταποντιστῶν ληφθεὶς ἐπράθη, κηρυττόμενος δὲ καὶ ἐρωτώμενος τί εἰδείη, ἄρχεν ἀνθρώπων ἔφη, καὶ θεασάμενος Κορίνθιον πλῆσιον ἄστων "τοῦτ' με" ἔφη "πώλησον· δεσπότην γὰρ δεῖται." ὁ δὲ ὠνεῖται καὶ εἰς Κόρινθον ἄγει καὶ τῶν παιδῶν ἀποδείκνυσιν παιδαγωγόν, ἔλεγε δὲ δαίμονα ἄγαθόν εἰς τὴν οἰκίαν εἰσεληλυθέναι.

β Διογένης Ἰκεσίου υἱὸς τραπέζιτου, Σινωπεύς, ὃς φυχῶν τὴν πατρίδα διὰ τὸ παρακώφει νόμισμα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, καὶ Ἀντισθένει παραβαλὼν τῷ κυνικῷ ἡρώσθη τοῦ ἐκείνου βίᾳ καὶ τὴν κυνικὴν φιλοσοφίαν ἡσπάσατο, πολλῆς οὐσης αὐτῷ ὑπεριδῶν οὐσίας. γηραιὸς δὲ ὢν ὑπὸ πειρατοῦ Σικριτάλῃ ἐλήφθη, καὶ πρᾶθεις ἐν Κορίνθῳ Ξενιάδῃ

τινὶ παρὰ τῷ πριαμένῳ διέμεεν, οὐχ ἐλάμενος λυθῆναι ὑπὸ Ἀθηναίων ἢ τῶν οἰκείων καὶ φίλων. ἐπὶ δὲ τῆς ριγ' ὀλυμπιάδος κατέσχευε τὸν βίον δηχθεὶς ὑπὸ κυνὸς τὸ σκέλος καὶ θεραπείας ὑπεριδῶν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὅτε καὶ ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος ἐν Βαβυλῶνι ἀπέθανεν.

Διογένης ὄνομα φιλοσόφου τοῦ καὶ κυνός. "τί χρὴ περὶ τῆς ἀνδρίας Διογένης λέγειν, τῆς πραύτητος Ξενοκράτους, τῆς Ἀριστοτέλους εὐμουσίας, τῆς Θεοφράστου βαρύτητος, Ζήνωνος τῶν ἀσχηρῶν καὶ γενναίων τρόπων, Πλάτωνος σεμνότητος, Πολέμωνος ἐγκρατείας; τίτων γὰρ ἕκ ἐξιν ὅσις ὁ πάντα ἀγαθὸς ὢν διέφερεν ὅμως τῷ πλησίον κατὰ πολὺ."

Διογένης ἢ Οἰνόμαος Ἀθηναῖος τραγικός γέγονεν ἐπὶ τῆς τῶν ἰ' καταλύσεως. δράματα αὐτοῦ Ἀχιλλεύς, Ἑλένη, Ἡρακλῆς, Θυέστη, Μήδεια, Οἰδίπτεος, Χρύσιππος, Σέμελη.

Διογένης ἢ Διογενειανὸς Κυζικηρὸς γραμματικὸς ἔγραψε πάτρια Κυζίκου, περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων, περὶ ποιητικῆς, περὶ σοχείων.

Διογένης. ὅτι Διογένης εἶχεν ἐρωτᾶται παῖδα, καὶ πικρὸς ὢν πατήρ οὐ συνεγίνωσκε νέας ῥαθυμίας, ἀλλὰ ἀνείργων αὐτὸν καὶ ἀνασχέλων τοῦ πόθου μᾶλλον οἱ τὸ πάθος παρώτρυνε. καὶ ἦν τοῦ κακοῦ δευρὴν ἐπίτασις· ἐξεργριζέτο γὰρ ὁ ἔρως ἐμποδῶν ἱεμμένον τοῦ Διογένης, καὶ ἐς τὴν παρούσαιν νόσον μᾶλλον ἐξήπτετο ὁ νέος. ἦκεν οὖν εἰς Δελφούς, ὡς ἑώρῃ φιλόνοικον ὢν τὸ κακόν, καὶ δυσανασχέτων τε ἅμα καὶ περιαλγῶν ἐρωτᾶ εἰ οἱ πεπαύσεται νοσούν ποτὲ ὁ παῖς. ἡ δὲ ὡς εἶδεν οὐ πάντῃ φρενὴρ γέροντι οὐδὲ ἐρωτικαῖς συγγνώμονα ἀνάγκαις, λέγει ταῦτα· "λήξει παῖς σὺς ἔρωτος, ὅταν κούφη νεότητι Κύπριδος ἱμερόεντι κατακλεχθῇ φρένις αἰσῶν. ὁργὴν οὖν πρήνον ἀμειδέα, μηδ' ἐπιτείνειν κωλύων· πράσσεις γὰρ ἐναντία σοῖσι λογισμοῖς. ἦν δ' ἐφ' ἡσυχίαν ἐλθῆς, λήθην τάχος ἔξει φίλτρων, καὶ νήψας αἰσχροῦς καταπαύσεται ὁρμῆς." ἀκούσας τοίνυν ὁ Διογένης ταῦτα τὸν μὲν θυμὸν κατεσφόρσειεν, ἐλπίδος δὲ ὑπεπλήσθη χρηστῆς, ἔχων τῆς τοῦ παιδὸς σωφροσύνης ἐγγυητὴς ἀξιοχρεῶς· καὶ ἐν ταυτῷ βελτίων ἐγένετο ὁ πατήρ, ἡμερωθεὶς τε καὶ πρᾶνθεὶς τὸν τρόπον. ταῦτα τοῖ

καὶ ὁ τραγικὸς Ἀΐμων ὁ τοῦ Σοφοκλέους ἀπιδείξατο, τῆς Ἀντιγόνης ἐρῶν καὶ πικρῶ ἰσομαχῶν πατρὶ τῷ Κρέοντι· καὶ γὰρ τοὶ καὶ ἐκείνος ὁμοίως ἐλαυνόμενος, ἔλπει πρὸς τὸν ἔρωτα καὶ τὸν πατέρα τὴν νόσον διελύσατο.

Διόγνητος ὄνομα κύριον.

διοδεΐα ἡ διέλευσις.

διοδοὶ αἱ ὁδοί, ἀπὸ τοῦ διοδεύειν. Ἀριστοφάνης (Ecl. 720) "αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου τὰς λέξουσιν· δεῦρο παρ' ἡμῶς, ἐνθάδε μετ' ἡμῶν ὥραία."

Διόδωρος καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐξιν Ἀντιγόνη, ὡς Ἀθήναιος ἐν τῷ 1 τῶν Δειπνοσοφιστῶν λέγει (p. 431). ἐν δὲ τῷ β' φησὶν ὅτι καὶ Ἐπικλέης καὶ Πωτηρυδαί.

Διόδωρος μονύζων, ἐν τοῖς χρόνοις Ἰωλίου καὶ Ὑάλεντος ἐπισκοπήσας Τυρσῶν τῆς Κιλικίας. οὗτος ἔγραψεν, ὡς φησι Θεόδωρος ἀναγνώστης ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ, διήφορα. εἰσὶ δὲ τὰδε, ἐρηνηνεῖα εἰς τὴν παλαιάν πᾶσαν, γένεσις ἔξοδον καὶ ἐφεξῆς, εἰς ψαλμοὺς καὶ εἰς τὰς δ' βασιλείας, εἰς τὰ ζητούμενα τῶν παραλειπομένων, εἰς τὰς παροιμίας, τίς διαφορά Θεωρίας καὶ ἀλληγορίας, εἰς τὸν ἐκκλησιαστικόν, εἰς τὸ ἥμισυ τῶν ἡμετέρων, εἰς τοὺς προφήτας, χρονικὸν διορθούμενον τὸ σφάλμα Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου περὶ τῶν χρόνων. εἰς τὰ δ' εὐαγγέλια, εἰς τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων, εἰς τὴν ἐπιστολὴν Ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ. περὶ τῆς εἰς θεὸς ἐν τριάδι. κατὰ Μελχισεδεκῶν, κατὰ Ἰουδαίων. περὶ νεκρῶν ἀναστάσεως. περὶ ψυχῆς, κατὰ διαφόρων περὶ αὐτῆς αἰρέσεων. πρὸς Γρατιανὸν κεφάλαια, κατὰ ἀστρονόμων καὶ ἀστρολόγων καὶ εἰμαρμένης. περὶ σφαίρας καὶ τῶν 12 ζωνῶν καὶ τῆς ἐναντίας τῶν ἀστέρων πορείας. περὶ τῆς Ἰνπύρχου σφαίρας. περὶ προνοίας. κατὰ Πλάτωνος περὶ θεοῦ καὶ θεῶν. περὶ φύσεως καὶ ὕλης, ἐν ᾗ τί τὸ δίκαιον ἐστίν. περὶ θεῶν καὶ ὕλης Ἑλληνικῆς πεπλασμένης. ὅτι αἱ ἀόρατοι φύσεις οὐκ ἐκ τῶν σωματικῶν ἀλλ' ἐκ μηδενὸς μετὰ τῶν σωματικῶν δημιουργήθησαν, πρὸς Εὐφρόνιον φιλόσοφον, κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. κατὰ Ἀριστοτέλους περὶ σώματος οὐρανοῦ. πῶς θερμὸς ὁ ἥλιος. κατὰ τῶν λεγόντων ἔχον τὸν οὐρανόν. περὶ τοῦ πῶς αἰεὶ μὲν ὁ

δημιουργός, οὐκ αἰεὶ δὲ τὰ δημιουργήματα. πῶς τὸ θέλει καὶ τὸ μὴ θέλει ἐπὶ θεοῦ αἰδίου ὄντος. κατὰ Πορφύριον περὶ ζώων καὶ θυσίων.

Διόδωρος ὁ Ὑαλέριος ἐπικληθεὶς, φιλόσοφος, μαθητὴς Τηλεκλέους, Ἀλεξανδρέως, υἱὸς Πωλίωνος τοῦ φιλοσόφου τοῦ γραψάντος τὴν Ἀττικὴν λέξιν, γεγονὼς ἐπὶ τῷ Καίσαρος Ἀδριανοῦ.

Διόδωρος Σικελιώτης ἱστορικός ἔγραψε βιβλιοθήκην· ἐστὶ δὲ ἱστορία Ῥωμαϊκὴ τε καὶ ποικίλη ἐν βιβλίοις 14. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀνγούστου Καίσαρος καὶ ἐπ' αὐτῶν.

διογεννύντες ἀνοίγοντες.

διοιδούντων ἐκφυσώντων.

διοιδούσα ἀντὶ τοῦ ὀγκουμένη.

διοικεῖν ἀντὶ τοῦ διακρίσειν, ὥς μὴ ἐν ταῦτι πάντας οἰκεῖν, ἀλλὰ χωρὶς καὶ κατὰ μόνας. Hagn.

διοικίζω τὸ διαχωρίζω, καὶ διοικίζεσθαι χωρίζεσθαι. διοικῶ δὲ τὸ τελεῖν.

διοιμῶζειν.

διοίσουσα διαπερύσασα.

διοίσειν διαφέρειν. "πίσεις τε ἔδοσαν ὡς καὶ προθύμως σφίσι τὸν πόλεμον διοίσοντες" ἀντὶ τοῦ συνδιανεχόντες. "τὸν πῖθον οὐτ' ἐπεικέας διοίσειν οὐτε ὠσφυλὲς καὶ νὸν ὄντα" ἀντὶ τοῦ ἀνοῖξαι. καὶ παροιμία (A Nub. 503) "οὐδὲν διοίσει Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν," ἐπὶ τῶν ὠχρῶν καὶ ἰσχυρῶν, ἐπεὶ τοιοῦτος ὁ Χαιρεφῶν τὴν φύσιν καὶ τὴν ἰδέαν ὥς σοφία συντετακώς· ὅθεν καὶ νεκτερὶς ἐκαλεῖτο. καὶ Ἀριστοφάνης (Plut. 384) "οὐδὲν διοίσοντ' ἄντικρυς τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὅτι οὖν τῶν Παμφίλου." οὗτος τραγωδιοποιὸς ἐγένετο, καὶ ἔγραψε τὰ συμβάντα τοῖς Ἡρακλειδαῖς.

διοίσεται διαφορὰν σχῆ.

διοίσεται· Σοφοκλῆς (Ai. 512) "τροφῆς βερεθθεὶς σοῦ διοίσεται μόνος," ἀντὶ τῆς διὰ ξει, βιώσεται.

διοίσομαι ἀμφιβαλῶν· "οὐ μὴν κατὰ τοῦτο διοίσομαι οὐδέν."

Διοκαισάρεια ἡ νῦν λεγομένη Ἀνάχαρβα, πόλις ἐν Κιλικίᾳ. πρότερον δὲ Κύνδα ἐλέγετο. cf. v. Ἀνάχαρβος.

Διοκλῆς Ἀθηναῖος ἢ Φιλίσσιος, ἀρχαῖος κωμικός, σύγχρονος Σαννυρίωνι καὶ Φιλυλλίῳ. δράματι αὐτοῦ Θάλαττα, Μελιτται, Ὀνειροί, Βάκχαι, Θυέσης β'. τοῦτον δὲ φα-

σιν εὑρεῖν καὶ τὴν ἐν τοῖς δξυβάφοις ἀρμονίαν, ἐν ὁσρακίνοις ἀγγελίοις, ἅπερ ἔκρουν ἐν ξυληφίῳ. τὸ δὲ Θάλαττα ἑταίρας ὄνομά ἐστιν, ὡς Ἀθηναῖος φησιν (p. 567).

Διοκλητιανός βασιλεὺς Ῥωμαίων. ἐπὶ τούτου καὶ Μαξιμιανοῦ γαμβροῦ αὐτῷ διωγμὸς κατὰ Χριστιανῶν ἐκινήθη φρικτωδέστατος. προσέταξαν γὰρ κατὰ χώραν καὶ πόλιν τὰς Χριστοῦ ἐκκλησίας κατακτείνεσθαι καὶ τὰς θείας αὐτῶν γραφὰς κατακαῖεσθαι, τοὺς δὲ Χριστιανούς εὐρισκομένους ἀναγκάζεσθαι θύειν τοῖς δαίμοσιν. ἤτηθόντες δὲ τῷ πλήθει τῶν ἀναιρεμένων Χριστιανῶν ἐξέθεντο δόγμα ὥστε τοὺς εὐρισκομένους Χριστιανούς ἐξορύττεσθαι τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν, οὐ μόνον διὰ τὸ ὀδυνηρόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἄτιμόν τε καὶ πρόδηλον καὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων πολιτείας ἀλλότριον. οὗς ἡ θεία δίκη ἐνδίκως μετελθῶσα δικαίως ἐξέκοψε, καὶ ὃ μὲν ἐσφύγη ὑπὸ τῆς συγκλήτου, ὃ δὲ ἀπήγγεστο.

οὗτος ὁ ἄνους καὶ μισόχριστος μνήμη καὶ ὀργῇ τῶν περὶ τὴν ἀρχὴν νεωτερισθέντων περὶ τὴν Αἴγυπτον οὐ μετρίως ἂν ἡμέρως τῷ χρυτεῖν ἀπεχρήσατο, ἀλλὰ προγομφαῖς τε καὶ φόνους τῶν ἐπισήμων μυϊνῶν ἐπῆλθε τὴν Αἴγυπτον, ὅτε δὴ καὶ τὰ περὶ χρημείας ἀργύρου καὶ χρυσῷ τοῖς παλαιοῖς αὐτῶν γεγραμμένα βιβλία διερευνήσαντες ἐκυνσε πρὸς τὸ μηκέτι πλοῦτον Αἰγυπτίους ἐκ τῆς τοιούτης περιγίνεσθαι τέχνης, μηδὲ χρημάτων αὐτοὺς θαρροῦντας περιουσίᾳ τοῦ λοιποῦ Ῥωμαίους ἀνταῖρην. ἦν δὲ τὸ ἥθος ποικίλος τις καὶ πανοῦργος, τῷ δὲ λίαν συνετῷ καὶ ὀξεῖ τῆς γνώμης ἐπεκάλυπτε πολλάκις τὰ τῆς οικίας φύσεως ἐλαττώματα, πῦσαν σκληρὰν πρᾶξιν ἐτέροις ἀντιτιθεῖς. ἐπιμελὴς δὲ ὅμως καὶ τρυχὲς ἐν ταῖς τῶν πρακτικῶν ἐπιβολαῖς. καὶ πολλὰ τῶν τῆς βασιλικῆς θεραπείας ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον παρὰ τὰ καθεστηκότα Ῥωμαίοις πάτρια μετεσχεύασεν. Io. Antioch. p. 834.

ὅτι Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς τὴν βασιλείαν ἀφέντες τὸν ἰδιώτην μετήλθον βίον, καὶ ὃ μὲν ἐς Σάλωνα πόλιν Ἰλλυρικὴν, ὃ δὲ ἐς τὴν Λευκανῶν ἀφίκετο. καὶ ὃ μὲν Μαξιμιανὸς πύθῃ τῆς ἀρχῆς ἐς μεταμελειαν ἤλθε, Διοκλητιανὸς δὲ ἐν ἡσυχίᾳ κατεγύηεν ἐν ἑτεσι τρισίν, ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν ἐνδείξάμενος, τῆς δὲ Ἑλληνικῆς θρησκείας ὅδ' ὅλως ἀποστάς.

διοκωχὴ ἀνακωχὴ χρόνον· "ἐν μάχαις τοῖς αὐτοῖς νικήσας καὶ διοκωχὴν αἰτήσασιν ἔδωκε."

διολισθαίνω. καὶ διολισθεῖν ἐκφυγεῖν· "ὥς τοὺς χρήσας διολισθεῖν" (A. Neth. 433), τοῦτέστι τοὺς δανεισὰς ἐκφυγεῖν.

διολκῆ.

διόλου, ἐπίρρημα, δι' ὅλου τοῦ καιροῦ.

Διομεῖς δῆμος τῆς Αἰγιδος φυλῆς, ἀπὸ Διόμου ἐρωμένον τοῦ Ἡρακλέους. Ἀριστοφάνης (Ran. 663) "ἐφρόντισα ὁπόθ' Ἡρακλεια τὰν Διομεῶν γίνεται," τὸ δὲ Ἡρακλειον ἱερὸν Ἡρακλέους. καὶ Διομειάλαζονας λέγει (Ach. 606), ἀπὸ Διομῶν τοῦ δήμου, ὃς ὠνόμασαι οὕτως ἀπὸ τινος Διόμου.

Διομήδεια ἡ νῆσος.

Διομήδειον ἔπος.

Διομήδειος ἀνάγκη, παρομία, ἀπὸ τοῦ Τυδέως, ἢ ἀπὸ τῆς Θυράδος, ὃς ἠνάγκαζε τοὺς ξένους αἰσχροῖς οὖσαις ταῖς θυγατρῶσιν αὐτοῦ μίσγεσθαι, ὡς καὶ ἵππους ἀλλήγορεῖ, εἰτα ἀνῆρει. οἱ δὲ ὅτι Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τὸ παλλῶδιον κλέμναιτες νυκτὸς ἐπυρῆσαν, ἐπόμενος δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς τὸν Διομήδην ἐβουλήθη ἀποκτείνειν, ἐν τῇ σελήνῃ δὲ ἰδὼν τὴν σκιάν τοῦ ξίφους ὁ Διομήδης δεισας τὸν Ὀδυσσεῖα ἐποίησε προάγειν, πῶν αὐτῷ τῷ ξίφει τὸ μετέφρωνεν. τῷ τῷ δὲ ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην τι πραττόντων. διὰ τοῦτο λέγει (A. Eccl. 1021?) ὅτι ἵππους ἀνθρωποφάγους εἶχεν ὁ Διομήδης.

διόμνυται ὁμνυεῖ.

διομολογῶ αἰτιατικῇ.

διὸν ἐνδοξον.

διονύσιον ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις. καὶ παρομία "ἔξ αὐτοῦ σχεδὸν τοσοῦτον ὅσον ἐκ διονυσίων" (A. Thesm. 754). ἔθος ἦν Ἀττικοῖς λέγειν τὰ ἔτη καὶ τὸν ὑπερηπίνοντα ἀριθμὸν ἀπὸ τῶν διονυσίων. καὶ αὐθις (Ach. 194) "ὦ διονύσια, αὐτὰ μὲν ὄζωσ' ἀμβροσίας καὶ νέκτυρος." εἴρηται ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίων.

Διονυσιάδης Φυλαρχίδου Μαλλώτης τραγικός. ἦν δὲ οὗτος τῶν τῆς Πλειάδος, καὶ γέγραπται αὐτῷ μεταξὺ ἄλλων καὶ Χαρακτῆρες ἢ Φιλοκύμμοδοι, ἐν ᾧ τοὺς χαρακτῆρας ἀπαγγέλλει τῶν ποιητῶν.

Διονύσιος Ἀλεξανδρείας, ὃ εἶρον ὑπόμνημα εἰς τὸν ἐκκλησιασὴν Σολομῶντος λίαν εὐφραδέος.

Διονύσιος Ἀλεξανδρεὺς, ὁ Γλαῦκος υἱός, γραμματικός, ὅς τις ἀπὸ Νέρωνος συνῆν και τοῖς μέχρι Τραϊανοῦ, και τῶν βιβλιοθηκῶν πρῶτος, και ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν και πρεσβειῶν ἦναιτο και ἀποκριμάτων. ἦν δὲ και διδάσκαλος Παρθενίου τοῦ γραμματικοῦ, μαθητῆς δὲ Χαιρήμονος τοῦ φιλοσόφου, ὃν και διδῆξαιτο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Διονύσιος Ἀλεξανδρεὺς, Θραῖς δὲ ἀπὸ τοῦ πατρὸς Τήρου τοῦνομα κληθεὶς, Ἀριστερεῖς μαθητῆς, γραμματικός, ὃς ἐσοφίσεναι ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου, και ἐξηγήσατο Τυρραννίων τῷ προτέρῳ. συνέταξε δὲ πλεῖστα γραμματικὰ τε και συνταγματικὰ και ὑπομνήματα.

Διονύσιος Ἀλεξάνδρου Ἀλικαρνασσεύς, ῥήτωρ και παντοῖως λόγιος· γέγονε δὲ ἐπὶ Καίσαρος τοῦ σεβαστοῦ, πρόγονος τοῦ ἐπὶ Ἀδριανοῦ γεγονότος ὑπτακιστοῦ.

Διονύσιος Ἀλικαρνασσεύς, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος, σοφιστῆς, και μουσικός κληθεὶς διὰ τὸ πλεῖστον ἀσκηθῆναι τὰ τῆς μουσικῆς. ἔγραψε δὲ ῥυθμικῶν ὑπομνημάτων βιβλία κδ', μουσικῆς ἰσορίας βιβλία λς'· ἐν δὲ τούτοις αὐλητῶν και κιθαριδῶν και ποιητῶν παντοίων μέμνηται. μουσικῆς παιδείας ἢ διατριβῶν βιβλία κβ'. τίνα μουσικῶς κρηται ἐν τῇ Πλάτωνος πολιτείᾳ, βιβλία ε'.

Διονύσιος ὁ Ἀρειωπαγίτης, ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν, ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος και τῆς ἑλληνικῆς παιδείας εἰς ἄκρον ἑλληκισμός, ἀκουσῆς Παύλου πρὸς τὴν τοῦ χριστιανισμοῦ θρησκείαν, και ἐπ' αὐτοῦ κατασθεῖς εἰς αὐτὰς τὰς Ἀθήνας ἐπίσκοπος. πρὸς δὲ τὴν πύτριον τῶν ἑλληνικῶν μαθημάτων ἀσκησιν πάντων προεκέρχτο· ἐκείνης γὰρ ὡς εἰπεῖν αἰρέσεως τῆς ἐπ' αὐτῶν πρεσβευομένης ἐν πολλῇ κατεστῆκε τῇ πείρᾳ. αὐτός ἤκουσε Παύλου διηγοῦντος ἐν Ἀθήναις και τὸν Χριστὸν και τὴν ἀνάστασιν μετὰ παρρησίας τοῖς Ἕλλησιν ἐπαγγελλομένου. και πεισθεὶς τῷ Παύλῳ κηρύγματι ἐπ' αὐτοῦ και τῆς πόλεως ἐπισκοπεῖν τάττεται. κατὰ γοῦν τὴν ἀρχὴν Τιβερίου Καίσαρος, ὅτε δὴ και τὴν ἡλικίαν ἤκαμεν, ἀπῆρεν εἰς Ἀγυπτὸν, ὅς τις ἐκείσε σοφοῖς ὁμιλῆσαι γλιχόμενος. συνῆν δὲ αὐτῷ και Ἀπολλοφάντης ἐκεῖνος ὁ σοφιστῆς, ὃς Πολέμων ὁ Λαοδικεὺς ἐν Σμύρῃ δέχκεσεν, ὁ διδάσκαλος Ἀριεῖδου. κατὰ γοῦν τὸν καιρὸν τοῦ σωτηρίου πάνθους τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ

ἄμφω ἦσαν ἐν Ἡλιουπόλει τῇ ἐν Αἰγύπτῳ, και δὴ τῆς ἡλικίας ἐκλείψεως οὐ κατὰ φύσιν γεγεννημένης (οὐ γὰρ ἦν συνόδος καιρός) εἰπεῖν λέγεται πρὸς τὸν μακάριον Διονύσιον τὸν σοφιστὴν Ἀπολλοφάντη ταῦτα "ὦ καλὲ Διονύσιε, ἀμοιβῆαι θεῶν πραγμάτων." μνημονεύει δὲ τούτων ἀπάντων ὁ αὐτὸς Διονύσιος ἐν τῇ πρὸς τὸν Πολύκαρπον τὸν μέγαν ἐπιστολῇ, τὸν Σμύρνης ἐπίσκοπον· ἦν γὰρ ὁ Ἀπολλοφάντης τῷ Διονυσίῳ τῷ χριστιανισμῷ ἕνεκα διαιολιδορῆμενος, και φησι "σὺ δὲ φῆς λοιδορεῖσθαι μοι τὸν σοφιστὴν Ἀπολλοφάντη, και πατριολοῖαν ἀποκαλεῖν, ὡς τοῖς Ἑλλήνων ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας οὐχ ὁσίως χρωμένῳ. καί τοι πρὸς αὐτὸν ἡμῶς ἦν ἀληθέστερον εἰπεῖν ὡς Ἕλληνες τοῖς θεοῖς οὐχ ὁσίως ἐπὶ τὰ θεῖα χρώνται, διὰ τῆς σοφίας τοῦ θεοῦ τὸ θεῖον ἐκβάλλειν πειρώμενοι σέβας." και μετὰ μικρόν "ἀλλὰ και αὐτὸς Ἀπολλοφάντης οὐχ ὁσίως τοῖς θεοῖς ἐπὶ τὰ θεῖα χρῆται· τῇ γὰρ τῶν ὄντων γνώσει, κυλῶς λεγομένη πρὸς αὐτοῦ φιλοσοφίᾳ και πρὸς τοῦ θεοῦ Πανὸς σοφίᾳ θεοῦ κεκλημένη, πρὸς τὸν αἴτιον και αὐτῶν τῶν ὄντων και τῆς γνώσεως αὐτῶν ἐχρῆν ἀνάγεσθαι τοὺς ἀληθεῖς φιλοσόφους." και μετὰ βραχέα "ἔδει συνιδεῖν Ἀπολλοφάντην σοφὸν ὄντα μὴ ἂν ἄλλως ποτὲ δυνηθῆναι τῆς οὐρανίας τι παρατραπῆναι τάξεως και κινήσεως, εἰ μὴ τὸν τῷ εἶναι αὐτὴν και συνοχέῃ και αἰτίῳ ἔσχειν εἰς τοῦτο κινῆντα, τὸν ποιῶντα πάντα και μετασκεινόμενον κατὰ τὸν ἱερὸν λόγον." και αὐθις μετὰ μικρόν "εἰπέ δὲ αὐτῷ, τί λέγεις περὶ τῆς ἐν τῷ σωτηρίῳ εαυτοῦ γεγονυίας ἐκλείψεως; ἀμφοτέρω γὰρ τότε κατὰ Ἡλιούπολιν ἅμα παρόντες και συνεστῶτες παραδόξως τῷ ἡλίῳ τὴν σελήνην ἐμπέπτεσαν ἐωρώμεν (ὃ γὰρ ἦν συνόδος καιρός), αὐθις τε αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἐνότητος ὥρας ἄχρι τῆς ἑσπέρας εἰς τὸ τῷ ἡλίῳ διώμετρον ὑπερφυνῶς ἀντικαταστῶσαν. ἀνάνησον δὲ τι και ἕτερον αὐτόν· οἶδε γὰρ ὅτι και τὴν ἐμπύκνωσιν αὐτὴν ἐξ ἀνατολῶν ἐωρόκαμεν ἀρξαμένην και μέχρι τοῦ ἡλιακοῦ πέρατος ἐλθούσαν, εἶτα ἀναποδίσασαν, και αὐθις οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ και τὴν ἐμπύκνωσιν και τὴν ἀνακάθαρσιν ἀλλ' ἐκ τοῦ κατὰ διώμετρον ἐναντίον γεγεννημένην. τοσαῦτα τοῦ τότε καιροῦ τὰ ὑπερφυνῆ και μόνῳ Χριστῷ τῷ παναιτίῳ δυνατὰ, τῷ ποιῶντι μέγала και ἐξαισία, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. ταῦτα, εἰ σοι θεμιτὸν και

δυνατόν, Ἀπολλόφρωνες, ἐξέλεγγε καὶ πρὸς ἐμὲ τὸν τότε συμπαιφόντα σοὶ καὶ συνωρακότα καὶ συναναικρίναντα πάντα καὶ συναγάμενον. ἀμέλει καὶ μαυτείας τότε, οὐκ οἶδ' ὅθεν, ὁ Ἀπολλοφάνης ἀπύρχεται, καὶ πρὸς ἐμὲ ὡσπερ τὰ γινόμενα συμβάλλων ἔφη ταῦτα· ὦ καλὲ Διονύσιε, θείων ἀμοιβαὶ πραγμαμάτων." τοσαῦτα ὡς κατ' ἐπιστολὴν εἶρηκεν ὁ μέγας Διονύσιος πρὸς τὸν Θεοφύρον Πολύκαρπον. τῆς δὲ γε σοφίας αὐτοῦ καὶ τῆς εὐγλωττίας ἐνδείξεις ἀκριβῆς ἢ τῶν παρ' αὐτῷ γραφεισῶν βιβλίων ἀνυπερβλήτος φράσις. τῇ τε γὰρ παρὰ τῶν ἔξωθεν κυλουμένη παιδείᾳ τῇ τε θείᾳ καὶ ἡμετέρᾳ πολλὴν εἶχε τὴν ἐπιστήμην ἐν ἐκατέρᾳ. εἰ γὰρ τις ἀπίδοι πρὸς τὰ κάλλη τῶν αὐτοῦ λόγων καὶ τὰ βᾶθη τῶν νοημάτων, οὐκ ἀνθρωπίνης φύσεως ταῦτα νομίσαι γεννήματα, ἀλλὰ τινος ἀκηρύτου καὶ θείας δυνάμεως. καὶ τοίνυν αὐτῷ γέγραπται τάδε, πρὸς Τιμόθεον ἐπίσκοπον Ἐφέσου, καὶ αὐτὸν μαθητὴν Παύλου τυγχάνοντα, περὶ θείων ὀνομάτων βιβλία ιβ', περὶ ἡνωμένης καὶ διακεκριμένης θεολογίας, περὶ τῆς τίς ἢ τῆς εὐχῆς δύναμις, καὶ περὶ τῆς μακαρίας Ἱεροθίας· περὶ εὐλαβείας καὶ συγγραφῆς θεολογικῆς· περὶ ἀγαθοῦ, φωτός, καλοῦ, ἔρωτος, ἐξάσεως, ζήλου, καὶ ὅτι τὸ κακὸν οὔτε ὄν οὔτε εἶς ὄντων οὔτε ἐν τοῖς οὐσί· περὶ τῆς ὄντος, ἐν ᾧ καὶ παραδείγματα· περὶ ζωῆς· περὶ σοφίας, νοῦ, λόγου, ἀληθείας, πίστεως· περὶ δυνάμεως, δικαιοσύνης, σωτηρίας, ἀπολυτροφείας· περὶ μεγάλου καὶ μικροῦ, ταῦτ' ἐτέρου, ὁμοίου ἀνομοίου, εἰσεως κινήσεως, ἰσότητος· περὶ παντοκράτορος, πυλίου ἡμερῶν, ἐν ᾧ καὶ περὶ αἰῶνος καὶ χρόνων· περὶ εἰρήνης, καὶ τί βέλεται αὐτὸ τὸ αὐτοεῖναι· περὶ ἁγίων, βασιλείας βασιλείων καὶ κυρίας κυρίων καὶ θεῶν θεῶν. ἐτέρου βιβλίου πρὸς τὸν αὐτὸν Τιμόθεον, περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας, περιέχοντα κεφάλαια ιε'. ἐτέρου βιβλίου πρὸς τὸν αὐτὸν Τιμόθεον, περὶ τῆς οὐρανῆς ἱεραρχίας, περιέχοντα καὶ αὐτὴ κεφάλαια ιε'. ἄλλη πρὸς τὸν αὐτὸν Τιμόθεον βίβλος, περὶ μουσικῆς θεολογίας, περιέχοντα κεφάλαια ε'. φέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ ἐπιστολαὶ πρὸς Γάιον Θεραπευτὴν δ', πρὸς Ἀωρόθεον λειτουργὸν α', πρὸς Σώπατρον ἱερεὺ α', πρὸς Πολύκαρπον ἱεράρχην Σμύρνης α', πρὸς Δημόφιλον Θεραπευτὴν α', πρὸς Ἰωάννην τὸν θεολόγον τὸν ἀπύσολον καὶ εὐαγγελιστὴν α'. ἴσθιον δὲ ὡς τινες

τῶν ἔξω σοφῶν καὶ μάλις Πρόκλος Θεωρήμασι πολλάκις τοῦ μακαρίου Διονυσίου χρῆται, καὶ αὐταῖς δὲ ἑσχαῖς ταῖς λέξεσι· καὶ ἔστιν ὑπόνοιαν ἐκ τέτσε λαβεῖν ὡς οἱ ἐν Ἀθήναις παλαιότεροι τῶν φιλοσόφων, σφετέρισάμενοι τὰς αὐτοῦ πραγματείας, ὧν αὐτὸς μνημονεύει πρὸς Τιμόθεον γράφων, ἀπέκρυψαν, ἵνα πατέρες αὐτοὶ ὀφθῶσι τῶν θείων αὐτοῦ λόγων. ὁ τοίνυν Θεοφάντωρ Διονύσιος ἤδη πού μιν ἐλάσας χρόνον καὶ πλήρης ἡμερῶν γεγονὼς τῷ τοῦ πνεύματος μαρτυρίᾳ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ τελειοῦται ἐπὶ Τραϊανοῦ Καίσαρος, ὅτε καὶ ὁ Θεοφύρος Ἰγνάτιος ἐν Ῥώμῃ τὸν τῆς ἀθανασίας διήθλησεν ἀγῶνα.

ὅτι εἰς τὸν μέγαν Διονύσιον ἔγραψεν ἑκατόμυον Μιχαὴλ σύγκελλος Ἱεροσολύμων, ἐν ᾧ φησὶν "ὅσα δὲ δι' ἀγράφου παραδόσεως ἢ ἔγγράφως παρελήφμεν, ἤκομεν ὑμῖν τοῖς φιλακροῦμοσι παραθησόμενοι. τοιοῦτος οὖν εἰς ἡμῶς κατήντηκε λόγος, ἀνέκυθε πρὸς πατρὸς παιδὶ παραδεδομένος, ὡς ὁ μέγας Διονύσιος οὗτος κατὰ τὸν τοῦ σωτηρίου πάθος καιρὸν, ἥνικα μεσῆσης ἡμέρας ὁ ἥλιος ἐκρύπτετο, ἐπὶ τῷ παραδόξῳ σφόδρα τεθηπὼς καὶ τὴν ἀνθρωπείαν ὑπερβιβηκὼς γνώσιν, καυνοῦσας τὸ γεγονὸς 'ἄγνωστος' ἔφη 'πάσχει θεός, δι' ὃν τὸδε τὸ πᾶν ἐξόρωται τε καὶ σεοῦλκεται.' καὶ παρὰ χροῖμα τὸν χρόνον καθ' ὃν τοῦτ' ἐκ τοῦ παγκόσμιου ἐτετέλεσο τερατούργημα τεκμηριωσάμενος ἐτήρει παρ' ἑαυτῷ, τοῦντεῦθεν διαγγελοῦμενον καραδοκῶν. μέμνηται μέντοι καὶ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Πολύκαρπον ἐπιστολῇ τῆς ἡλιακῆς ἐκλείψεως ἐκείνης τῆς φρικτωδούςτης. Ἀπολλοφάνης γὰρ ἄνδρὸς φιλοσόφου, τὴν θρησκείαν Ἑλλήνος τυγχάνοντος, νειμεσῶντός τε καὶ λοιδορουμένου τῷ τρισυμβίῳ τούτῳ ὡς ἐταίρω δῆθεν ὄντι φιλιότητι καὶ ὁμογενεί, τὰ πατρῷα μὲν μυστατομένην σεβύσματα, τὴν δὲ τῶν Χριστιανῶν προτιμῶντι καὶ ἀσπαζομένην πίσιν καὶ ταύτης ἀγωνισικώτατα πρὸς πείζοντι καὶ τοῖς Ἑλλήνων κατὰ τῶν Ἑλλήνων χρωμένῳ, τὴν λοιδορίαν καὶ τὴν νέμειν ἀνασκευάζειν περιρῶμενος, μᾶλλον δὲ ὑποτιθέμενος τῷ Πολυκάρῳ, πρὸς ὃν καὶ ὁ συσρατιώτης ἐποικίτο τὰ σκώμματα, τάδε φησὶ 'σὺ δὲ φῆς λοιδορεῖσθαι μοι τὸν σοφιστὴν Ἀπολλοφάνην, καὶ πατρυλοῖαν ἀποκαλεῖν' καὶ τὰ ἑξῆς.

Διονύσιος Βυζάντιος ἐποποιὸς περιήγησιν τοῦ ἐν τῷ Βοσπόρῳ ἀνάπλου. περὶ

θρήνων· ἔσι δὲ ποίημα μεσὸν ἐπικηδείων. ὑπολαμβάνω ὅτι Διονύσιος ὁ περιηγητὴς Βυζάντιος ἦν, διὰ τὸν ποταμὸν Ῥήβαν.

Διονύσιος Κορίνθιος ἐποποιὸς ὑποθήκας, αἷτια ἐν βιβλίῳ α', μετεωρολογούμενα, καὶ καταλογέδην ἐπόμνημα εἰς Ἡσίοδον. οἰκουμένης περιήγησιν δι' ἐπῶν. ταῦτα δὲ ἔωρον καὶ ἐν Διονυσίῳ τῷ τῷ Λιδιακῷ γράψαντι· πότερος οὖν αὐτῶν οὐκ οἶδα.

Διονύσιος Μιλήσιος ἱστορικὸς τὰ μετὰ Περσέων ἐν βιβλίοις ε', περιήγησιν οἰκουμένης, Περσικὰ Ἰάδι διαλέκτῳ, Τρωικῶν βιβλία γ', μυθικὰ, κύκλον ἱστορικὸν ἐν βιβλίοις ζ'.

Διονύσιος Μιτυληναῖος ἐποποιός. ἔτος ἐλήθη σκυτοβραχίων καὶ σκυτεύς. τὴν Διονύσιον καὶ Ἀθηναῖς ἐρωτεῖται. Ἀργοναυταὶ ἐν βιβλίοις ε'· ταῦτα δὲ ἐσι πεζὰ. μυθικὰ πρὸς Παριμένοντα.

Διονύσιος Μουσωνίου, Ῥόδιος ἢ Σάμιος, ἱστορικὸς· ἦν δὲ καὶ ἱερεὺς τοῦ ἑκῆσσε ἱερῷ τῷ ἡλίῳ. ἱστορίας τοπικὰς ἐν βιβλίοις ε', οἰκουμένης περιήγησιν, ἱστορίας παιδευτικῆς βιβλία ι'.

Διονύσιος Σικελίας τύραννος ἔγραψε τραγῳδίας καὶ κωμωδίας καὶ ἱστορικά.

ὅτι καὶ ἔτεροι ἐτυράνησαν, ἀλλ' ἡ τελευταία καὶ μεγίστη κάκωσις πάσαις ταῖς πόλεσιν ἢ Διονυσίου τυραννὶς ἐγένετο.

Διονύσιος υἱὸς τοῦ Σικελίας τυράννου, καὶ αὐτὸς τύραννος καὶ φιλόσοφος, ἐπιστολάς, καὶ περὶ τῶν πόσημάτων Ἐπιχάρμου.

Διονυσίων σκωμμάτων· "ποτέ μὲν βάλλων καὶ σκώπτων τοῖς ἐκ Διονυσίων σκώμμασι" (cf. v. βάλλων). ἑορτὴ δὲ ἦν τὰ Διονύσια. "ὅς λοξὰ βλέπων καὶ δεδορκῶς ἄλλο μὲν ἔκρυπτε φρεσὶν ἄλλο δὲ ἔφρασκεν· ἔ' ἀρᾶς καὶ πικρίας καὶ δόλου τὸ εἶδος ἔγμεν· ὃν ἐνδίκως ἢ δίκην δικάσασα κατεδίκησεν· ὃς κατὰ τὸν ποιητὴν (Σ 104) ἐτώσιον ἔχθρος ἀρέθης ἐτόγγανεν ὦν. ἀλλ' ἐς κόρακας βέβληται, καὶ οἴχεται αἶσος ἄψυτος, γυγλύμιον πολυεξοφώτερος ἐν τοῖς πρακτέοις ἀποδεικνύμενος. ἐρρέτω, οἰχέσθω, μὴδ' ἐν περιδείπνῳ ἐπαινεθῆσόμενος (cf. v. ἐκ ἐπαινεθείης), ὁ τρισβδέλυρος καὶ κυκῶν καὶ φύρδην καὶ μελῆθην ποιῶν ἅπαντα, τὸ κύκλωπειον τέρας, ὃ εἶδε χθὲς καὶ ἐμβρόντητος καὶ πλουτίνδην ἤρημένος βιώνει, θεῷ ὅπιν οὐκ ἀλέγων (Π 388), οὐδὲ κατεπτηχῶς Ἀδράσειαν ἄφρυκτον, ὃ βωμολοχεύων δεῖ καὶ πέριπερα γλισχρούμενος,

ὃ κυνῶν κύντερος καὶ δαιμόνων ἀργαλέωτερος."

Διονυσόδωρος ὄνομα κύριον.

Διόνυσος ὁ Σεμέλης υἱός, παρὰ τὸ διανύειν ἔκαστα τοῖς τὸν ἄγχιον βίον ζῶσι.

δι' ὁξείας δραμεῖν, ἐπὶ τῶν διακινδυνεύοντων· ὁξείαν γὰρ λέγουσι τὴν λόγην.

Διοπέθης ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται εἰς οὐς. cf. v. Γοργόνη.

διοπετές ἔξ οὐρανοῦ κατερχόμενοι.

ὅτι οἱ παρ' Ἑλλήσι τὰ ξόανα κατασκευάζοντες, φόβον ἐμποῖσθαι βουλόμενοι τοῖς ὁρώσιν, ἔφρασκον ὅτι τὸ ἄγαλμα ἔξ οὐρανοῦ παρὰ τῇ Διὶ ἐπέμψθη καὶ κατέπη, κρεῖττον ὑπάρχον πάσης ἀνθρωπίνης χειρὸς καὶ ἀνάλωτον· ὅθεν καὶ διοπετές αὐτὸ καὶ ἑράριον βρέτας ἐκάλουν, παρὰ τὸ βροτῷ ἰοικέσθαι. ὅπερ οὐχ οὕτως ἦν, ἀλλὰ τοὺς ἀγάλματοποιούς ἢ ἀποκτείνοντες ἢ φονγαδύνοντες, ἵνα μηδένες εἰπεῖν ἔχοιεν ὅτι χειροποίητόν ἐστι τὸ ξόanon, φήμην πλάσαντες ἐν ταῖς ὑποκαῖς τῶν πεφρακισμένων ἡφίσταν, ἥτις καὶ τὴν Ἐφεσίων ἐπλάνα πόλιν. ὅτι δὲ ἀληθὲς ἔστι τοῦτο, μαρτυρεῖ τὸ ἐν Ἀλέξανδρῳ γενόμενον· Πτολεμαῖος γὰρ συναγαγὼν τεχνίτας ὥς τὸν τῆς Ἀρτέμιδος ἀνδριάντα ποιῆσαι, μετὰ τὸ ἔργον, βόθρον μέγα ὀρύξας καὶ τὸν δόλον κρύψας ἐκέλευσε τὰς τεχνίτας ἐν αὐτῷ δειπνῆσαι, οἵτινες δειπνοῦντες ἑκῆσσε κατεχώσθησαν καὶ ἀπέθανον, ἄξιον μισθὸν τῆς κικουργίας κομισόμενοι. Isidor. Pelus. ep. 4 207.

διοπομπεῖσθαι ἀποτροπάζεσθαι καὶ ἀποκαθαίρεσθαι. καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι.

διόπος ὁ διέπων καὶ ἐποπτεύων, ὁ τῆς νεῶς ἐπιμελητής. καὶ διόποι οἱ βασιλεῖς, παρὰ τὸ διέπειν ἢ διοπτεύειν.

διοπτεύσων διοψόμενος, κατασκοπήσων.

διοπτῆρα (Hom. K 562) κατασκοπον, οἰκονόμον. διοπτῆρ καὶ μηχανικὸν τι ὄργανον, δι' οὗ ἐσοχάζοντο ὕψος ἐπ' ἄλγεων. ἢ διόπτρα.

διοπτῆρες οἱ ἐπιτηρηταί, οἱ προφύλακες· "καταχεομένου τοῦ ἔξ ἐπιτεχνήσεως ὁμβρου τῶν Ἀβάρων, καὶ συννεφοῦς ὄντος τῷ ἀέρος καὶ ἐσέτι σκοτιώδους, οὐχ οἰοῖτε ἐγένοντο οἱ διοπτῆρες διαγνῶναι ἐπιόντις τοὺς δυσμενεῖς."

διόπτης· (A Ach. 434) "ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ." ταῦτά φησιν ἐπειδὴ

πολύτρητα ἦν τὰ ῥάκη, δι' ὧν ἦν πάντα ἐπισκοπῆσαι. ἀντὶ τοῦ παντεπόπτα.

διόπτρα μηχανικὸν τεχνούργημα, δι' ὃ οἱ γεωμέτραι ἀπηκρίβουν τὴν τῶν ἐπάλλεων ἐκ διαστήματος ἀναμέτρησιν. Πιστὸς δὲ "ταῦτα πρὸ πολλοῦ τῇ διόπτρᾳ σου βλέπεις."

διορθοῦμαι αἰτιατικῇ.

διορία προθεσμία. εἰ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, καιρὸν δηλοῖ, διορία γραφόμενον.

διορίζω δοτικῇ, διορῶ δὲ αἰτιατικῇ.

διορίσκος.

διορίζεον διαχωρίζεον.

διωρυγή ἢ ὄρυξις. διῶρυξ δὲ διώρυγος.

δῖος ὄνομα μὴνός παρὰ Μακεδόσιν. ὁ ἔνδοξος. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα τόπου.

Διὸς ἄνθρωπος φυτὸν ἀκανθῶδες.

Διὸς ἐγκέφαλος τὸ κύλλισον βρώμα. ἔτω λέγουσιν οἱ Πέρσαι ἐπὶ τῶν ἡδυπαθῶντων. ἢ βασιλέως ἐγκέφαλος.

διοσημία θεομηρία. "παρήσαν δὲ οἱ χεῖλοι Σκύθαι πύσης ὀξύτεροι διοσημίας, ἥτοι ἀεραπῆς ἢ πρηγῆρος ἢ κεραυνοῦ ἢ σκηπτῆ ἢ διάττοντος ἀέρος." ἢ διοσημία ἐστὶν ὁ παρὰ καιρὸν χειμῶν. Ἀριστοφάνης (Ach. 171) "διοσημία ἐστὶ, καὶ ῥανίς βέβληκέ με. τοδὲ Θραῖσας ἀπιέναι, παρῆναι δ' εἰς ἔνθη· οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν." ἐπὶ τῶν ἀναβαλλομένων. παρεφυλάττοντο δὲ Ἀθηναῖοι τὰς διοσημίας, καὶ διέλνον τὰς ἐκκλησίας διοσημίας γενομένης, ἢ ἄλλο τι μέλλοντες ἀνέυει. καὶ Εὐνύπιος φησι (p. 100 Nieb.) περὶ Καρίνου τοῦ βασιλέως "καὶ πάντα ἦν αὐτοῦ βαρύτερα διοσημίας, καὶ ἑλάντα ἐν μέσοις τοῖς ὑπὸ κήκοις" (cf. v. Καρίνος).

Διοσκορίδης Ἀναξαρβεὺς ἰατρός, ὁ ἐπικληθεὶς φακῆς διὰ τοὺς ἐπὶ τῆς ὄψεως φακούς. συντῆν δὲ Κλειοπύτρε ἐπὶ Ἀντωνίᾳ, καὶ γέγραπται αὐτῷ βιβλίον κ' τὰ πάντα ἱατρικὰ περιβόητα.

Διὸς Κόρινθος, ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων παροιμία. ἐρρέθη δὲ δι' αἰτίαν τοιαύτην. Μεγαρεῖς ὑπακούοντες Κορινθίαις ἐβαρύντο τοῖς ἐπιτάγμασι, καὶ φανεροὶ δυσανασχετοῦντες ἦσαν ἐπὶ τούτῳ. Κορινθίων δὲ πρέσβεις ἦλθον εἰς τὰ Μέγαρα, καὶ τοῦ δήμου μὴ προσέχοντος αὐτοῖς ἀγανακτοῦντες ἐβύων "οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ὁ Διὸς Κόρινθος." φασὶν οὖν τὸς Μεγαρεῖς ἐκβάλλοντας αὐτοὺς παλεῖν, καὶ λέγειν "παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον." cf. v. ὁ Διὸς Κόρινθος.

Διοσκόριος Μυραῖος γραμματικὸς, ὑπαρχος πόλεως καὶ πραιτωρίων, ὁ διδάξας τὰς θυγατέρας Λέοντος τοῦ βασιλέως ἐν Βυζαντίῳ. cf. v. Νικόλαος b.

Διόσκουροι Κάτωρ καὶ Πολυδεύκης. Ἀλιανός "καὶ μέντοι καὶ Διοσκούρων ἦν ἀγύσματα δύο, νεανῖαι μεγάλοι, γυμνοὶ τὰς παρειὰς ἐκάτεραι, ὅμοιοι τὸ εἶδος, καὶ γλαμύδας ἔχοντες ἐπὶ τῶν ὤμων ἐφημιμένην ἑκατέραν· καὶ ξίφη ἔφερον τῶν γλαμύδων ἡρτημένα, καὶ λόγχας εἶχον παρεσώσας, ἐν αἷς ἡρείδοντο, ὃ μὲν κατὰ δεξιὰν ὃ δὲ κατὰ λαίαν."

Διὸς κώδιον, οὗ τὸ ἱερεῖον Διὶ τέθνυται. θύουσι τε τῷ τε μελιχίῳ καὶ τῷ κτησίῳ Διί, τὰ δὲ κώδια τούτων φυλάσσουσι, διὰ προσαγορεύοντες. χρῶνται δ' αὐτοῖς οἱ τε σκυροφορίαν τὴν πομπὴν ἐλλόντες καὶ ὁ δαδούχος ἐν Ἐλευσίνῃ καὶ ἄλλοι τινὲς πρὸς τοὺς καθαρμοὺς, ὑποσφρύντες αὐτὰ τοῖς ποσὶ τῶν ἐναγῶν.

Δίοςμος ἢ διαπορθευτικὴ δύναμις τῶν ὀσφραντῶν παρὰ Θεοφράτῳ. οὐκ ἔστι δὲ ἢ ῥίς τὸ αἰσθητήριον, ἀλλ' ἢ μασειδὴς τοῦ ἐγκεφάλου ἀπόφρσις. Phäropon. in 2 de anima, M 3 b.

Διὸς φήμη ἢ μαντεία. ὁ γὰρ Ἀπόλλων ὑποφῆτης τοῦ πατρός, καὶ παρ' ἐκείνῳ λαμβάνει τὰς μαντείας καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐκφέρει (sch. S OR 151). καὶ Ὀμηρος (B 93) "Διὸς ἄγγελος ὅσσα δεδήει."

Διὸς ψῆφος. ἔτως καλεῖται ἐν ᾧ Ἀθηναῖοι καὶ Ποσειδῶν ἐκρίθησαν. Κρατίνος Ἀρχιλόχοις "ἐνθα Διὸς μεγάλου θῦκοι πεισσοὶ τε καλοῦνται." ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἐκρίθησαν, Διὸς ψῆφος καλεῖται. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων.

διότι. ἔσθ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι λαμβάνεται· οὕτω γὰρ ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ Ἱεροκλής.

ὅτι κατὰ τρεῖς τρόπους τὸ σαφές· ἐρον ἡμῖν θεωρεῖται. καθ' ἓνα μὲν τὸ ὅτι τοῦ διότι· σαφές· ἐρον γὰρ ἡμῖν καὶ πρῶτον εἰς γινώσκω. καὶ γὰρ ὅτι ἔχομεν ψυχὴν καὶ ὅτι ἀθάνατος, προχειρότερον εἰς νόησιν τοῖς πολλοῖς μάλλον ἢ τὸ προχωρῆσαι καὶ ἐπιβάλλειν τῷ λόγῳ τῷ ταῦτα κατασκευάζοντι. δεύτερον τὸ καθόλου καὶ συγκεχυμένον τοῦ μερικῆ καὶ διηρημένου, οἷον τὸ εἰδέναι ἀπλῶς ὅτι σῶμα ἢ ὅτι τοιόνδε σῶμα, τουτέστιν οὐράνιον ἢ γήινον ἢ τοιῶσδε ἢ τοιῶσδε κεκραμένον. τρίτον

τὸ ὡς πρὸς ἡμᾶς μὲν πρῶτον, ὕστερον δὲ τῇ φύσει· τῶν γὰρ ἀπλουτέρων, ἤπερ ἐστὶ τῇ φύσει πρῶτα ἡμῖν, τὰ συνθετώτερα γνωριμώτερα. Alex. Aphrodis. in Top.

Διότιμος ὄνομα κύριον.

διοτρεφής ὑπὸ Διὸς τεθραμμένος.

Διοφάνης. ἔτος Μεγαλοπολίτης ἦν, ὃς μεγάλην ἔξιν εἶχεν ἐν τοῖς πολεμικοῖς διὰ τὸ πολυχρονίου γεγονότος τοῦ πρὸς Νάβιν πολέμου τοῖς Μεγαλοπολίταις ἀστυγέροντος, πάντα συνεχῶς τὸν χρόνον ὑπὸ τὸν Φιλοποίμενα τεταγμένος τριβὴν ἐσχηκέναι τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων ἀληθινήν. χωρὶς τε τέτων κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ κατὰ τὴν σωματικὴν χεῖραν ἦν ὁ ἀνὴρ δυνατός καὶ καταπληκτικός. τὸ δὲ κυριώτερον, πρὸς κύλεμον ὑπῆρχεν ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ τοῖς ὅπλοις ἐχρήτο διαφερόντως. Polyb. 21 7.

Διόφαντος ὄνομα κύριον. Ηαγρ.

δι' ὄχλου ἐπιβαρές· Ἀριστοφάνης (Eccl. 883) "καὶ δι' ὄχλου τῷ ἐστὶ τοῖς θεωμένοις, ὅπως ἔχει τερπνόν τι καὶ κωμωδικόν."

διοχλῶ δοτικῇ, διοχλοῦμαι δὲ αἰτιατικῇ.

δίπαλτος ἁμιφοτέραις ταῖς χερσίν, οἷον περιδεΐως, παντὶ σθένει· Σοφοκλῆς (Ai. 408) "πῶς δὲ σφατὸς δίπαλτος ἄν με χεὶρὶ φονεύει." ἢ οὕτως· ὁ σφατὸς με φονεύει, λαβὼν τὰ δίπαλτα δορῆταια.

διπλαῖ τὸ θηλυκὸν πληθυντικόν.

διπλασιάζει. διχῶς λέγεται· ἢ γὰρ τὸν τύπον ἐν ᾧ ἡ φύλαγξ, μένοντος τῷ πλήθους τῶν ἀνδρῶν, ἢ ἀριθμὸν αὐτόν. γίνεται δὲ ἐκότερον διχῶς, ἢ κατὰ λόχους ἢ κατὰ ζυγά, ταῦτόν δὲ εἰπεῖν κατὰ μῆκος ἢ κατὰ βάθος. κατὰ μῆκος μὲν οὖν γίνεται διπλασιασμός ἀνδρῶν, ὅταν μεταξὺ τῶν προὔπαρχόντων λόχων παρεμβάλλωμεν ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλους αὐτοῖς ἰσαριθμούς, τὸ μῆκος πολέττοντες τὸ αὐτὸ τῆς φύλαγξ, ὥς περὶ πύκνωσιν γενέσθαι μόνον ἐκ τῆς τῶν ἀνδρῶν διπλασιάζει· κατὰ βάθος δέ, ὅταν μεταξὺ τῶν προὔπαρχόντων ζυγῶν παρεμβάλλωμεν ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἰσαριθμα, ὥς κατὰ βάθος πύκνωσιν εἶναι μόνον. κατὰ μῆκος δὲ τόπου γίνεται διπλασιασμός, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ μῆκος πύκνωσιν μακρότερι μετατείττωμεν, ἢ οἱ παρεντεθέντες ἐκτελέσωσι κατὰ μῆκος. ἐνιοὶ δὲ τοὺς τοιούτους ἐποδοκιμάζουσι, καὶ μάλιχα ἐγγὺς ὄντων τῶν

πολεμίων, ἐφ' ἐκάτερα δὲ τῶν κεράτων τὰς φιλοὺς καὶ τοὺς ἵππους ἐπεκτείνοντες τὴν ὄψιν τοῦ διπλασιασμοῦ χωρὶς παραχῆς τῆς φύλαγξ ἀποδιδούσι. cf. Aelian. Tact. 28.

διπλόη ἡ ἀπάτη· Πισίδης "ἐπέσχεον ὑμῶν τὴν βολὴν ἡπειγμένην ἢ τοῦ χιτώνος ἐμπεσαῦσα διπλόη." τάττεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τῶν σχολιῶν τοὺς τρόπους.

διπλόη ἡ ἐξωθεν ἀρετὴ φαινομένη, ἔσωθεν δὲ γέμουσα κακίας. καὶ οἱ φίλιαν μὲν ὑπισχνόμενοι, προΐεμενοι δὲ αὐτὸν τοῖς πολεμίοις.

διποδία εἶδος ὁρχήσεως· Ἀριστοφάνης (Lys. 1245) "ὅν ἐγὼ διποδιῶ γε κἄνισα καλὸν ἐς τοὺς Ἀσσαναίους τε κἄς ἡμᾶς ἅμα" ἀντὶ τοῦ Ἀθηναίου.

διπτύχια δύο περιβάλλαι ἔχοντα, ὡς τὸ μὲν ὑπερῷσθαι τὸ δὲ ἔτερον ἐπιβεβλησθαι.

δίπυρος ἄρτος ὁ παρὰ Ῥωμαίοις λεγόμενος καξιαῦς. (Procop. Arc. 6) "σισύρας ἐπὶ τῶν ὤμων φέροντες, ἐν αἷς δὲ ἄλλο ὅδεν ὅτι μὴ διπτύρους ἄρτους οἰκοθεν ἐμβεβλημένοι ἀφίκοντο."

Δίρκη ἡ πηγὴ.

δῖς ἐπὶ τὰ πληγαῖς πουλύπης πιλόμενος, ἐπὶ τῶν κολάσεως ἀξίων, παρ' ὅσον ὁ πολύπης θηρευθεὶς τύπτεται πολλάκις πρὸς τὸ πέτρην γενέσθαι. καὶ ἐτέρᾳ παροιμίᾳ "δῖς καὶ τρεῖς τὸ καλόν." οὕτω χρῆ τὸ καλὸν πολλάκις λέγειν. καὶ "δῖς παῖδες οἱ γέροντες," ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας εὐηθετέρων εἶναι δοκούντων. καὶ "δῖς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκρούειν λίθον," ἐπὶ τῶν ἐκ δευτέρου τοῖς αὐτοῖς ἀτοπήμασι περιπιπτόντων.

δίσκων ἐκδεχόμενος, ἡ κυλίων.

δίσκος ὁ σῶλος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 19) "καὶ νῦν δίσκος ἐμοὶ κρύταλον."

δισάζω αἰτιατικῇ.

διτάλαντον· "κατασῆσαντες διτάλαντον πετροβόλον, τὰ μὲν κατέβαλλον τῶν τευχῶν τὰ δὲ δίσαιον."

δίυγρος.

διυπνίζω ἐξανισῶ, καὶ διύπνισεν ἐξύπνισεν.

διφαλαγγαρχία αἱ δύο φαλαγγαρχίαι ἄνδρες ηἱραβ'. τοῦτο δὲ καὶ μέρος ὑπ' ἐνίων καλεῖται. ἀλλὰ καὶ κέρας, καὶ ὁ ἡγούμενος κεράρχης.

διφαλαγγία ἀντίστροφος, ἢ τοὺς μὲν

ἡγεμόνας ἔχει μέσους τεταγμένους, τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔξω ἔχουσα ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους. ἀμφίσομος δὲ διφραγγία, ἣτις ἐν τῇ πορείᾳ τοὺς ἡγεμόνας ἔχει ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους, οὗς μὲν ἐν δεξιᾷ ἔς δὲ ἐν εὐωνύμῳ, τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἐν μέσῳ τεταγμένους. cf. Aelian. Tact. 40.

διφασία ἡ διλογία.

διφάθρα ποιμεικὸν περιβόλαιον ἐκ δερμάτων.

διφρεία ἡ τοῦ ἄρματος περιφέρεια.

διφρηλατῶν ἀρματηλατῶν. Σοφοκλῆς (Ai. 845) "σὺ δ' ὦ τὸν αἰπὸν οὐρανὸν διφρηλατῶν ἦλιε, πατρίαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα ἰδῇς, ἐπισχῶν χρυσόνωτον ἥντιαν ἄγγελιον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμόν." ὁ Αἴας φησὶ. καὶ διφρηλάτης.

διφρίσκος τὸ σκεῦος ἐν ᾧ ἐφεσῶτες οἱ ἥνιοχοι ἐλαύνουσιν. ὑποχωριστικῶς δὲ εἶπε διὰ τὸ κοῦφους εἶναι καὶ μικροὺς τοὺς ἀγωνιστικούς. sch. A Nub. 31.

δίφρον σέλλιον, ἄρμα, ἡ καθαίσηριον. "καὶ τεθέντος αὐτῷ δίφρου τινὸς ἰζήσας κήρυκας διεπέμπετο, τοῖς ἐν τῷ τείχει σφῶς ἐκδιδόναι παραινῶν." καὶ διφροφόρος ἡ τὸ σέλλιον βασιλεύσασα. Ἀριστοφάνης (Av. 1539) "δίφρον διφροφόρει." ταῖς γὰρ κυνηφῆροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἠκολούθει τις ἔχουσα. καὶ διφροφοροσμένους Ἡρόδοτος (3 146) παρὰ Πέρσαις φορεῖσις φερομένους.

δίφρος καὶ τὸ ἄρμα, παρὰ τὸ δύο φέρειν, τὸν παραβύτην καὶ τὸν ἥνιοχον. ἐξ οὗ καὶ διφρηλάτης.

διφροφόροι Στράτις ἐν Ἀταλάνταις.

διφρῶ δύο φῶσεις ἔχοντα.

διφρῶν (Hom. II 747) ζητῶν, ἐρευνῶν.

δίχα.

διχαζούσης κλινούσης. "ἥδη δὲ τοῦ καύματος ἀκμάζοντος, καὶ διχαζούσης τῆς ἡμέρας."

διχῇ διχῶς.

δίχηλα ζῶα βοὺς ἔλαφος δόρυκων, οἷς συμβέβηκεν ἐν τοῖς ὑπισθίοις ποσὶν ἀσραγάλους ἔχειν.

διχόθεν ἀπὸ τῶν δύο μερῶν.

διχομηνία τῇ μηνὸς τὸ ἥμισυ. καὶ διχομηνιαία πεντεκαιδεκαταῖα τοῦ μηνὸς ἡ τῆς σελήνης.

διχοτομία φύλαγος ἡ εἰς δύο ἴσα

τομή. ταύτης δὲ τὰ μέρη καλεῖται κέρατα, ὧν τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας λέγεται καὶ ἑρᾶ, τὸ δὲ ἕτερον δεξιὸν κέρας καὶ κεφαλὴ καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον καὶ δεξιὰ ἀρχή. ἄραγος καὶ ὀμφαλὸς καὶ συνοχή, φράγμα, ὡς ἔνιοι, καὶ σόμα, ὡς ἔτιροι, ἡ διχοτομία καλεῖται. καὶ διχοτομῶ αἰτιατική. cf. Aelian. Tact. 7.

διψᾶς εἶδος ἄφως. ἔσι δὲ ἔχως ὀλιγώτερα, ἀποκτεῖναι δὲ ὀξύτερα. οἱ δὲ δηχθέντες ἐξ αὐτῆς ἐξάπτονται εἰς δίψος ὥς ῥήγνυσθαι. λευκὴ δέ, ἔσι, καὶ ἔχει ἐν τῇ οὐρᾷ γραμμὰς β'. πρηστῆρα δὲ αὐτὴν τινες καλεῖσιν, καύσωνα δὲ ἄλλοι. γίνεται δὲ ἐν Αἰθιόπῃ καὶ Ἀραβίᾳ μᾶλλον. καλοῦσι δὲ αὐτὴν καὶ μελάνουρον καὶ ἀμμοβάτιν καὶ κεντρίδα. cf. Aelian. N. A. 6 51.

διψῶ τὸ ἐπιθυμῶ. "Θεῶ γὰρ βούλομαι ἀρέσκειν καὶ πρὸς ἐκείνων ὄρῳ, καὶ τῇ ἐκείνου βουλήσει ἔπείσθαι, τῷ οἶακι τῷ ἐκείνου, διψῶ." καὶ δίψα ἡ ἐπιθυμία.

διψύλης εὐκτικόν.

διώβολον καὶ τριώβολον, καὶ ἡμιωβόλιον ὁμοίως.

διωγκωμένον πεφυσημένον.

διώδει ἐφλέγμαινε.

διωδηκότα ἐξωγκωμένον. "ὅσοι γὰρ ἐκ τῆς αὐτῆς σπορᾶς γέγονασι, κάτω τὸν πόδα τὸν δεξιὸν ἔχουσι διωδηκότα καὶ βύδισιν ἄσθενῇ τε καὶ νωθῇ." καὶ διωδηκῶς ὁμοίως.

διωθεῖτε ἀποσρέφετε. καὶ διωθέμενοι ἀνταρπεόμενοι, ἐκβαλλόμενοι.

δίωκε ἀρετὴν ζήλου, ἐπιτήδεε.

διώκειν εἰς ἀγορὰν ἄγειν. τῆτο λέγεται ὅταν προὑποφύγῃ τις. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συντόμως ἐλαύνειν. καὶ διωκόμεθα ἀντὶ τοῦ κατηγορούμεθα.

διώκειν ἐπὶ τοῦ ἄγειν εἰς κρίσιν καὶ καταγορεῖν, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμῆναι καὶ ὀφείγεσθαι. διώκειν γὰρ φαιμεν ἀρετὴν. καὶ ἐπὶ τοῦ διελθεῖν. "αἱ δὲ νῆες ἐς φυγὴν καταστᾶσαι πολλοὺς μετεδίωξαν τόπως· αἱ μὲν γὰρ εἰς Ἴόνιον κόλπον ἐξέπλευσαν, αἱ δὲ ἄλλη."

διωκίσατο διεχώρισεν, ἀπ' ἀλλήλων ἐποίησε. "διωκίσατο τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ Θεοῦ ἡ ἀνοσιότης. ὅσις δὲ δι' ἀρετῆς καὶ ὁσιότητος ἀπάγων ἑαυτὸν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων πραγμάτων καὶ σπουδασμάτων ἐπ' αὐτὸν τὸν Θεόν, καὶ ζῶν τυγχάνει παρόντος καὶ τελευτήσας μετιωκίσατο πρὸς αὐτόν."

διφκισμένος κειωρισμένος.

διώκω σε ἐλαύνω σε. τὸ δὲ κατηγορῶ γενικῇ· (Demosth. 18 59) "ὁ γὰρ διώκων τῷ ψηφίσματος" καὶ (id. 56) "ἃ μὲν διώκει τῶν ψηφισμάτων, ταῦτά ἐστιν."

διωλύγιον μέγα. καὶ παροκμία "διωλύγιον κακόν" ἐπὶ τῶν μέγα τι καὶ δεινὸν ὄφισαμένων· διωλύγιον γὰρ ἐστὶ τὸ μέγα καὶ ἐπὶ πολλὸν διῆκον. "οὕτως δνοπαλλῖεις διωλύγιος φλναρία" Πλάτων (Theaet. p. 162 A?). καὶ Δαμύσχιος "ταῦτα οὐ διωλύγιος φλναρία δόξειεν ἂν εἶναι; καὶ δικαίως ἔκατὰ γραῶν ὕθλον λεγόμενον, ἀλλὰ πέρα τοῦ μεγίστου φληνάφον."

διωμνυτο παρατατικός.

διωμοσία ὄρκιοι οἱ ὑπὸ τῶν δικαζομένων γιγνόμενοι, τῷ μὲν ὁμνύντος ὅτι παθὼν ἐγκυλεῖ, τῷ δὲ ἄρα ὅτι ἐκ ἐποίησε. Timaeus.

ὅτι ὁ Σιμόκατος (76) ἐπὶ τῷ ὄρκῳ ἐχρήσατο τῷ διωμοσίᾳ, λέγων "οἱ Μαυροῦσιοι διωμοσίαν κατὰ τῶν Ῥωμαίων ἐποίησαντο."

διωμοσία καὶ ἀντωμοσία. ὅταν οἱ κατηγοροῦντες ὁμνύσιν ὡς ἀληθῶς κατηγοροῦσι, τοῦτο διωμοσία· ὅταν δὲ οἱ κατηγορούμενοι ὁμνύσιν τὸν αὐτὸν ὄρκον, διαλυόμενοι τὰ ἐγκλήματα, τοῦτο ἀντωμοσία.

διώμοτος. (Procop. Arg. 26) "διωμότης συνίστασθαι τοῖς διαφερομένοις ἐκέλευε τοὺς ῥήτορας," τουτέστι τοὺς συνηγούρους.

Δίων Ἰππαρίης Συρακῆσιος, φιλόσοφος Πλατωνικός, τῷ Σικελίᾳ τυράννῳ Διονυσίῳ τοῦ προτέρου τῆς γαμετῆς Ἀριστομάχης ἀδελφός, ὃς καὶ ἐκράτησε τῆς Σικελίᾳ τυραννίδος, ἐκβαλὼν τὸν τοῦ προτέρου Διονυσίου εἰδὼν Διονύσιον, οὐ πάλιν ἀδελφὸς Νισαῖος ἐξέβαλε Δίωνα τοῦτον. ἔγραψεν ἐπιστολὰς πρὸς Πλάτωνα καὶ ἄλλους τινάς.

Δίων ὁ Κῦσιος χρηματίας, ὁ ἐπὶ κλην Κοκκήσιος (οἱ δὲ Κοκκηιανός), Νικαεύς, ἰσορικός, γεγωνὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαυρίου, ἔγραψε Ῥωμαϊκὴν ἰσορίαν ἐν βιβλίοις π' (διαίρουνται δὲ κατὰ δεκάδας), Περσικά, Γετικά, ἐνὸδια, τὰ κατὰ Τραιανόν, βίον Ἀρριανοῦ τοῦ φιλοσόφου.

Δίων ὁ Πασικράτους Προναεὺς, σοφιστῆς καὶ φιλόσοφος, ὃν χρυσόσομον ἐκάλεσαν. ἀντεποιεῖτο δὲ σεμνότητος, ὡς καὶ λεοντῆν φορῶν προΐεναι. ἦν δὲ λεπτός τὸ σῶμα, καὶ διέτριψε τὸ πλεῖστον παρὰ Τραιανῷ τῷ Καίσαρι, ὡς καὶ συγκαθ' ἐξέσθαι ἐν τῷ βασιλικῷ

ὀχήματι. ἔγραψεν, εἰ φθαρτὸς ὁ κόσμος, ἐγκώμιον Ἡρακλέους καὶ Πλάτωνος, ὑπὲρ Ὀμήρου πρὸς Πλάτωνα δ', περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου ἀρετῶν ἢ.

Διωναία ἢ Ἀφροδίτη, καὶ Διώνη ἢ αὐτή.

Διώνασσα ὄνομα κύριον.

διώνυμον διαβόητον, ὀνομαζόν, περιφημον. "διώνυμοι ἐν τοῖς Ἑλλήσι." "διώνυμοι κόλακες καὶ κεκρυγμένοι περιηχοῦσιν ἡμᾶς, Κλείσοφοι τε (scf. v. Κλείσοφος) καὶ Στρουθίαί καὶ Θῆρωνες, καὶ οἱ περὶ τὴν Διονυσίᾳ βομβοῦντες τράπεζαν, καὶ οἱ περὶ τὴν ταῦτα Ἀλεξάνδρου μεμνηότες."

διωξικέλευθα κέντρον.

Διωξιππος Ἀθηναῖος κωμικός. δράματα αὐτοῦ Ἀντιπορνοβοσκός, Φιλάργυρος, Ἰσοριογράφος, Διαδικαζόμενοι.

διώξομαι σε δειλίας (A Eq. 368) ἀντὶ τῷ κατηγορήσω σε. "ἐς δικαστὴς αὐτὸν ἀγυγόντες ἐδίωξαν τυραννίδος."

Διώρας (Hom. B 622) ὄνομα κύριον.

διώρθε ὑπερσυντελικός· "διώρθε ἐκεῖνος τὰ πρᾶγματα."

διωρία ἀνακωχή· (Joseph. B. I. 5 9) "δόξαν δ' ἐπαγεῖναι τὴν πολιορκίαν καὶ διωρίαν βουλῆς τοῖς σασιασαῖς παρασχεῖν."

διώροφον τὸ οἶκημα τὸ δύο ἔχον σέλας.

διώρυξ διώρυνος.

διωρυχή διάνοιξις τοίχων ἢ χωμάτων, διορυγή δὲ ἡ ὁρυξίς.

διωσόμεθα ἀπωσόμεθα καὶ ἀποπειμώμεθα.

διωσῆρσιν (Exod. 38 11) ἀναφορεῦσι τοῖς ἀναβαζάζουσι.

δμηθέντα (Hom. A 99) δαμασθέντα, ὑπείξαντα. καὶ δεδμηχότες δαμάσαντες.

δμησις (Hom. P 476) ἡ δάμσις.

δμωίς ἡ δούλη.

δμῶς ὁ δούλος. καὶ δμωός.

δνοπαλίζεις (Hom. ξ 512) τουτέστι διὰ τῶν χειρῶν κινήσεις καὶ ἐντινάξεις. ἢ ἐθδεῖα δνοπαλίζεις.

δνοφερόν μέλαν, σκοτεινόν· (AP 7 241) "ὄλοφύρατο, χερσὶν ἀμήσας ἀνδροφόνους δνοφερὰν κρατὸς ὑπερθε κόνιν."

δοάζω ἀμφιδοξῶ.

Δόβηρα ὄνομα πόλεως.

δογματίζει θεολογεῖ, φνσιᾶται. δογματίζειν ἐστὶ τὸ δόξαν τιθέναι, ὡς τὸ νομοθε-

τεῖν νόμος τιθέναι. δόγματα δὲ ἐκατέρως καλεῖται, τὸ τε δοξαζόμενον καὶ ἡ δόξα αὐτῇ· τέτων δὲ τὸ μὲν δοξαζόμενον πρότασις ἐστίν, ἡ δὲ δόξα ὑπόληψις. ὁ τοίνυν Πλάτων περὶ μὲν ὧν κατελήφεν ἀποφαίνεται, τὰ δὲ ψευδῇ διελέγχει, περὶ δὲ τῶν ἀδῆλων ἐπέχει. καὶ περὶ τῶν αὐτῷ δοκούντων ἀποφαίνεται διὰ τεσσάρων προσώπων, Σωκράτους, Τιμαίου, τῷ Ἀθηναίῳ ξένῳ, τῷ Ἐλεάτῃ ξένῳ. εἰσι δ' οἱ ξῆνοι ἔχ' ὡς τινες ὑπέλαβον, Πλάτων καὶ Παρμενίδης, ἀλλὰ πλάσματά ἐστιν ἀνώνυμα (Diog. L. 3 52).

περὶ δογμάτων. οἱ μὲν γεννητὸν οἱ δὲ ἀγέννητον, καὶ οἱ μὲν ἐμψυχον οἱ δὲ ἄψυχον. Ἀναξαγόρας δὲ καὶ Πυθαγόρας εἰς Αἰγύπτου ἀφικόμενοι, καὶ τοῖς Αἰγυπτίων καὶ Ἑβραίων αὐτόθι σοφοῖς ὁμιλήσαντες, τὴν περὶ τῶν ὄντων γνῶσιν ἠκουίσθησαν. ὕστερον δὲ καὶ Πλάτων, ὡς Πλάταρχος ἐν τοῖς Παραλλήλοις (Solon. 2) φησίν. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ θεὸς Αἰγύπτιοι πρῶτοι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ὠνόμασαν, καλέσαντες τὸν μὲν ἥλιον Ὅσιριν τὴν δὲ σελήνην Ἴσιν, αἵτε ὀρώντες αὐτοὺς δρόμῳ ἰόντας καὶ θέοντας, θεὸς ἐκ τῆς θείας καὶ ἰέναι.

δοθιῆνι σκοροῦθ' ἡμφιεσμένῳ ἔοικεν (Avesp. 1167).

δοθιῶν φῶμα φλυκταίνῃ ῥοικός· ἔχουσα δοθιῶνα ὑποφύμενον ἄρτι."

δοιά (Hesiod. O. 432) δύο· "δοιά δὲ θέσθαι ἕροτρα πονησάμενος."

δοιδυκοποιός ὁ τὰ κοχλιάρια ποιῶν.

δοῖδ' ὁ ἀλετριβανός· Ἀριστοφάνης (Eq. 987) "ὡς εἰ μὴ γένεθ' οὗτος ἐν τῇ πόλει μέγας, ἔκ' ἂν ἦσιν σκευὴ δύο χρησίμω, δοῖδ' ὅς" καὶ ἀλετριβανός.

δοῖσμεν παρὰσχοιμεν.

δοιοὶ ἀντὶ τῆς δύο, ὡς τὸ "δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακεῖνται ἐν Διὶς ἔδει" (Hom. Ω 527).

δοκεύει (Hom. Θ 340) ἐπιτηρεῖ.

δόκησις ὑπόνοια. ἡ τὸ μὴ ὄν, νομιζόμενον δέ, ὃ ἐστὶ φαντασία καὶ σικὰ καὶ ὄναρ.

δόκησις ἀληθείας περιφραστικῶς ἡ ἀληθεῖα παρὰ Θεοδίδῃ (2 35).

δοκησίσοφος ἀντὶ τῆς φρόνιμος· Ἀριστοφάνης (Pac. 44) "νεανίας δοκησίσοφος."

δοκίδες ἀσέρων ὄνομα.

δοκιμάσας κρίνας. καὶ δοκιμασθείσας σπονδαῖς χρυθείσας, ββαιωθείσας· (Menand. exc. leg. p. 391) "μαθὼν ὡς ταῖς ἡδύ"

ὑπὸ Ζαχαρίῃ δοκιμασθείσας σπονδαῖς ἐς ἐργουσι· Ῥωμαῖοι, ἐπαφήσι τὸν Τανχοσδρῶ κατὰ τῆς Ῥωμαίων ἐπικρατείας."

δοκιμασθεῖς Δημοσθένους μὲν ἀντὶ τῆς εἰς ἄνδρας ἐγγραφεῖς (30 6). λέγει δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τὸ δοκιμασθῆναι (57 25). ἐλέγετο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πολιτευομένων τὸ δοκιμασθῆναι, εἰ καὶ μηδ' ἦν τινα ἤρχον ἀρχῇ· ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτῶν ἐξητάζετο ὁ βίος. Ἀνκῆργος δὲ γ' δοκιμασίως φησὶ κατὰ τὸν νόμον γίνεσθαι· καὶ γὰρ μία μὲν ἐστὶν ἡν οἱ θ' ἀρχοντες δοκιμάζονται, ἄλλη δὲ ἡν οἱ ῥήτορες, τρίτη δὲ ἡν οἱ στρατηγοί. λέγει δὲ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ ἱππέων δοκιμασίαν. Harp.

δοκιμασίαν ἐπαγγεῖλαι τὸ δίκην ἐταιρήσεως τινα καταγγεῖλαι. γίνεται δὲ ἡ τῆς ἐταιρήσεως δοκιμασία οὐ πᾶσιν ἀλλὰ πολιτευομένοις ῥήτορι καὶ ψηφίσματα γράφουσι.

δοκιμασῆρες οἱ ἑτασαί.

δόκιμος· "ὃ δὲ ὦν καὶ πρότερον ἐν γε Ἰταλιώταις πᾶσι δόκιμος, μεῖζον ὡς τὸ εἶδος ἐπὶ φιλανθρωπία κλέος ἀπῆνεγκε." καὶ "δοκίμων δοκιμώταται" τῶν πόλεων.

δοκός τὸ μέγα ξύλον.

δοκῆντα ἀντὶ τῆς ἀρέσκοντα· "πολλὰ λέγει παράδοξα καὶ δοκῆντα τοῖς φιλοσόφοις, πολλὰ τῶν καθ' Ἄδῃ, ἔπω τινὰ ἀκοὴν φέροντι τῷ Ἰσιδώρῳ τοσοῦτων ἀκουσμάτων" (Damascius?).

δολιχὰ μακρά, πολλὰ. δόλιχος τὸ ἱπποδρόμιον, ἀπὸ τοῦ κίμπειν, εἰς δὲ ὁ ὁρθὸς δρόμος. cf. v. διάυλος.

δολιχεύουσι περιοδεύουσιν. Αἰλιανός "Διονύσιος τένομα, ἔμπορος τὸ ἐπιτήδευμα, δολιχεύσας πολλὰς πολλάκις πλῆς περιβάλλεται πλῆτον εὐ μάλα ἀδρόν." cf. v. κῆφῃ.

δολιχόν μακρόν, ἢ πολὺ· "ἔχειν δὲ δόρυ ἔκ' κατὰ τὸν ἐξ ἵππου μαχόμενον δολιχόν, ἀλλ' ὥς ἐμόνον τὴν ἐπιδορατὶδὸν ὑπερέχειν ἐς ὕψος."

δόλιχος τὸ ὄσπριον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δρόμου προπαροξυτόνως, δολιχός δὲ τὸ ἐπίθετον, ὁ μακρός, ὀξύτωνος. ἐστὶ δὲ ὁ δόλιχος κ' εἰς δία.

δολιχόσκιον τὸ μακροπάρειτον.

Δολίωνος ὄνομα κύριον.

Δολοβέλλας ὄνομα κύριον.

δολόμητις δολιόβελος.

δόλος ἡ ἐπὶ λύμῃ τῶν ἀδελφῶν ἐπιβεβλή τε καὶ μηχανῇ παρὰ τῷ ἀποσώλῳ (1 Petri 2 1, 3 10).

Δόλωψ ὄνομα κύριον.

Δόλων. ὅτω καλεῖται ὁ παρὰ τοῖς Κυζικηνοῖς τὴν Ἀρτεμιν θεραπεύων γυναικεῖος θιάσος, ὡς φησιν Ἀθλιανός. καὶ Δόλων ὁ παρὰ Ὀμιήρῳ. καὶ φυλάττει ω.

Δολώνεια πόλις.

δόλωνες τὰ μικρὰ ἱεῖα. "χαλάσαντας τὰ μεγάλα ἄρμενα, τοῖς μικροῖς, ἃ δὴ δόλωνες καλεῖσιν, ἔπισθαι." καὶ αὐθις (Procop. Vandal. 1 17) "προβυλόμενος τῷ παντὸς εὐλοπο ναῦς ὀλίγας, ταύταις τὴς δόλωνας ἐπαράμενος ἔπλει." "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πλησίον γεινόμενοι καθεῖλον τὴς δόλωνας."

δόμα τὸ διδόμενον δῶρον.

δομέσιχοι οἱ τῶν Ῥωμαίων ἱππεῖς, ἣ κατὰ Ῥωμαῖος οἰκειακοὶ εἰρατίζονται.

Δομετιανὸς βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἀδελφὸς Τίτῃ νεώτερος, Νέρωνι καὶ Καλλιγολᾷ καὶ Τιβερίῳ τοῖς αἰσχίσι καὶ φανότατοι προσῆσαι τῆς ἡγεμονίας ἥπερ τῷ πατρὶ καὶ τὰ δειφῷ προσεοικῶς τὸν τρόπον. μετρίοις γὰρ δὴ τῆς ἀρχῆς προοιμίους χρησάμενος εὐθὺς εἰς πλείονά τε καὶ ἄτοπι γνώμης ἐκπύει μισοκτενέματα, πλεονεξίαν τε νοσῶν ἄμετρον καὶ ἀσέλγειαν, θυμῷ τε ἀκρατῆς ὢν καὶ ἀπαράττητος ἐν ταῖς κολάσεσι φιλαπεχθήμων τε καὶ φιλόργυρος, εἰ καὶ τις ἕτερος. ταχέως γὰρ τὸ πρὸς ἀπάντων μῖσος ἐφειλκύνετο, ὥστε ἰὸ τε τῷ ἀδελφῷ καὶ τῷ πατρὶος ἀποσβέσαι αἶμα· σφαγαῖς τε γὰρ τῶν ἐπισήμων τῆς βουλῆς ἐκάλες ἡμέρας ἐμίαινε τὴν πόλιν, τὰς τε ἴσας τοῖς κρεῖττοις μεταδιδῶν τιμὰς οὐχ ὑπέμεινε ἑτέρων αὐτῷ γενέσθαι κατὰ τὸ Καπιτώλιον ἀνδριάντων εἰς ἃς ἢ ἐκ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου πεποιημένων. ἀπείχετο δὲ ἑδὲ τῶν συγγενῶν φόνος, ἀλλ' ἐπὶ πάντας τὴς ἀφ' αἵματος τὴν ἀνοσίαν ἤγαγε δεξιάν, ὅτε θύς ὁμιονίσις ὅτε δίκην αἰδέμενος, ἀλλ' ὁμῶς τὰ τε θεῖα περιφρονῶν καὶ τὰ ἀνθρώπινα. lo. Antioch. p. 817.

Δομετιανὸς βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἀδελφὸς Τίτῃ, ὃ διάδοχος γενόμενος ἐν τὴν πολιτείᾳ καὶ ἀδελφικῇ ἐξήλωσεν ἀριστοπολίτην, ἀλλὰ τὴν Τιβερίαν καὶ Νέρωνος ἀνοσίργειαν ἐκ διαμέτρῳ. καὶ δὴ πᾶν εἶδος κακίας ἐπέλειπεν, μαιφρονίας τε καὶ γυναικομίας ἅμα καὶ ἀνδρομανίας ἀνάπλεως γενόμενος, ἐπειδὴ ὁ ἄθλιος τελευταῖον ἀπεθίωσε. κύνειον δὲ ἔχθιστον ἅπασιν καὶ ἀπρόβλητον διὰ τὸ φοινικὸν τε καὶ θηριώδες τῆς μιαινῆς γνώ-

μης ἑωτὸν ὁ τάλας ἀποφύνας, εἰκότως μάλα τὰ ἐπίχειρα τῆς οἰκείας δυσμενείας κομισάμενος, αἰσχίστῳ μόρῳ τὸν μισαρὸν καὶ βέβηλον κατασφύει βίον. Cedrenus p. 244.

ἔτος σὺν τῷ βασκάνῳ δαίμονι νεμεσήσας τῷ ἀδελφῷ, τῶτον ἀναιρεῖ φαρμάκῳ ἔρωτι τῆς ἀρχῆς. καὶ πονηρῶς τὰ πράγματα Ῥωμαίων διαθεῖς ἑδὲν ὠμότητος ἑδὲ πλεονεξίας ἑδὲ φοινικῆς ἐνεργείας ἢ ἑτέρῃ τινος ... παραλείπειν εἶδος ἢ σπένδασμα, μετὰ καὶ τῷ ἀκρατῆς εἶναι καὶ ἀκόλαστος τὰ περὶ τὸ σῶμα. ἔτος καὶ Νέρβαν μετέστησεν ὡς ἐπιβιβάζοντα τῇ βασιλείᾳ, καὶ Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα ὡς φίλον Νέρβῳ συλλαβὼν ἀπέχειρε καὶ δέσμιον εἰς δικαστήριον ἤγαγεν. καὶ ἐπεὶ ὁ φιλόσοφος ἐκ ἐνεδίδε, ἐπεγγεῖν τὰ γινόμενα πῦρ αὐτοῦ καὶ ἐπιπλήττων τοῖς πραττομένοις, ἀσχυρθεῖς ἀφῆκεν αὐτόν. τότε φασὶ καὶ τὸ πολυθρύλητον ἔπος εἰπεῖν τὸν Ἀπολλώνιον "ἐμὲν με κτενέεις, ἐπεὶ ἔ τοι μύρσιμος εἰμὶ," καὶ ἄφαντον γενέσθαι παραχρῆμα. cf. v. μύρσιμος.

ἔτος καὶ τὴς φιλοσόφους καὶ μαθηματικὰς ἐφυγάδευσεν ἀπὸ Ῥώμης. ἐπὶ τῷ καὶ Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς εἰς Πάτιον ἐξορίζεται. καὶ τὴς ἀπὸ τῷ γένους Λαβιδ ἀναγείσθαι προσέταξε, καὶ Χριστιανοὶ πολλοὶ ἐπ' αὐτοῦ μισοκτενέες. Νέρβας δὲ ἀπολύει τῆς ἐξορίας Ἰωάννην τὸν θεολόγον. Ἀδριανὸς δὲ πολλὰ ἀνορθώσας καὶ Λαοῖς ἦτοι Κόλχους βασιλέα ἐπέστησεν, ἐκ εὐβάλλως δὲ τῆς Μεσοποταμίας παραχωρεῖ Πέρσαις δεσφεῖσιν αὐτῷ, κτηθείσης ὑπὸ Τραϊανῷ, καὶ τὸν Εὐφράτην ὅρον ποιεῖται τῆς ἀρχῆς Ῥωμαίων.

ἔτος διὰ τὸ φοινικὸν καὶ θηριώδες ἔχθιστος ὢν πρὸς τῶν οἰκείων συζάντων ἐπ' αὐτῷ κατακτείνεται· καὶ παρασκευασαμένους εἰσπέμψαι σὺν ξιφιδῷ Στέφανον τὸν ἀπελεύθερον, καὶ τῶτον προσπεσόντα Δομετιανῷ καθεύδοντι τὸ μεθήμερινόν πατάζει μὲν, ἐμὴν καιρίαν, ἀναπηδήσαντος γὰρ ἐκείνου.

Δομετίος ὄνομα κύριον.

Δομετία ὄνομα κύριον.

Δομνῖνος φιλόσοφος, Σύρος τὸ γένος ἀπὸ τε Λαοδικείας καὶ Λαρίσσης πόλεως Συρίας, μαθητὴς Συριανῷ καὶ τῷ Πρόκλου συμφοιτητῆς, ὡς φησι Διμήσκιος, ἐν μὲν τοῖς μαθήμασιν ἱκανὸς ἀνὴρ, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις φιλοσοφήμασιν ἐπιπολαίότερος. διὸ καὶ πολλὰ τῶν Πλάτωνος οἰκείους δοξάσμασιν

διέτρεψε. καὶ διαλυμνηγμένος ἀποχρώσας ὁμῶς εὐθύνας τῷ Πρόκλῳ δέδωκε, γράψαντι πρὸς αὐτὸν ὅλην πραγματείαν, καθαρτικὴν, ὡς φησιν ἡ ἐπιγραφή, τῶν δογμάτων τοῦ Πλάτωνος. ἦν δὲ ἔδὲ τὴν ζωὴν ἄκρος, οἷον ἀληθῶς φιλόσοφον εἰπεῖν. ὁ γὰρ Ἀθήνησιν Ἀσκληπιὸς τὴν αὐτὴν ἵσιν ἐχρησμιώδει Πλατάρχῳ τε τῷ Ἀθηναίῳ καὶ τῷ Σύρῳ Δομνίῳ, τότε μὲν αἱμ' ἀποπεύοντι πολλὰ καὶ τῷ τῷ φέροντι τῆς νόσου τὸ ὄνομα, ἐκείνῳ δὲ ἐκ οἷου ὅ τι νενοσηκότι. ἡ δὲ ἴασις ἦν ἐμπίπασθαι χοιρείων κρεῶν. ὁ μὲν δὲ Πλατάρχος ἐκ ἡνέσχετο τῆς τοιαύτης ὑγείας, καίτοι ἐκ ἔσης αὐτῷ παρανόμῃ κατὰ τὰ πάτρια· ἀλλὰ διανασῶς ἀπὸ τῆς ὑπνῶ καὶ διαγκωνισάμενος ἐπὶ τοῦ σκίμματος, ἀποβλέπων εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀσκληπιῶ (καὶ γὰρ ἐτύγχανεν ἐγκαθεύδων τῷ προδόμῳ τῷ ἱερῷ) "ὦ δέσποτα" ἔφη, "τί δὲ ἂν προσέταξας Ἰουδαίῳ νοσῶντι ταύτην τὴν νόσον; ἐ γὰρ ἂν καὶ ἐκείνῳ ἐμπορεῖσθαι χοιρείων κρεῶν ἐκέλευσαι." ταῦτα εἰπεν, ὁ δὲ Ἀσκληπιὸς αὐτίκα ἀπὸ τῆς ἀγάμματος ἐμμελέσασθαι δὴ τινα φθόγγον, ἐτέρῳ ὑπεγράψατο θεραπείαν τῷ πάθει. Δομνίνος δὲ ἐ κατὰ θέμιν πεισθεὶς τῷ ὄνειρῳ, θέμιν τοῖς Σύροις πάτριον, ἐδὲ παραδείγματι τῷ Πλουτάρχῳ χρησάμενος, ἔφαγε τότε καὶ ἡσθιεν αἰετῶν κρεῶν. λέγεται πρ, μίαν εἰ διέλειπεν ἡμέραν ἄγευστος, ἐπιτίθεσθαι τὸ πάθημα πάντως ἕως ἀνεπλήσθαι. τότε μὲν ἦν ἡδη γεγηρακότι νεώτερος ὢν ἐντυχεῖν ὁ Ἀσκληπιόδοτος λέγεται, ἰδεῖν δὲ ἄνθρωπον ἔχοντά τι περιττὸν καὶ ἀσεμνές, ἐκ ἀξίαντα λόγῳ πολλῷ τὸς ἐντυχάνοντας ἰδιώτας ἢ ξένους, ἄλλως τε καὶ τὸς ἐπὶ τῷ διαφέρειν αὐχέντας. ἀμέλει καὶ αὐτῷ προσερχθῆναι τραχύτερον. ἐπεὶ δὲ περὶ ἀριθμητικῆς ὁπουδὴ θεωρήματος ἐκ ἡξίως ὁμολογεῖν πρὸς αὐτὸν οἷα δὴ νέος ὢν, ἐδὲ ἐνδιδόναι τι μαλθακόν, ἀλλὰ διελέγχειν τὸν λόγον ἔτιω θρασέως ὥς τὸν Δομνίνον μηκέτι προσίσθαι αὐτὸν εἰς ὀμιλίαν. Damascius.

Δόμνος ὄνομα κύριον. cf. v. Γέσιος.

Δόμορ.

δόμος οἶκος.

δόνακες κάλαμοι ἀλιευτικοί, ἢ αὐλοί. ἡ εὐθεῖα δόναξ.

Δονᾶτος ὄνομα κύριον.

δονεῖται κλονεῖται, σαλεύεται. Ἀριστοφάνης (Eccl. 949) "πάνυ γὰρ τις ἔρως με δο-

νεῖ τῶνδε βοσρύχων," ἀντὶ τῆς κινεῖ, ἐρεθίζει.

δόξα ὑπόνοια, ὑπόληψις. δόξα δὲ ἔστιν ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔκαινος· εἰ δὲ τῶν πολλῶν, ὅτι τῶν ἐκ εἰδότην.

δόξα. τὸ λογικὸν καὶ γνωστικὸν μέρος τῆς ψυχῆς διαιρεῖται εἰς νῦν διάνοιαν δόξαν. ἡ μὲν ἔν δόξῃ καταγίνεται περὶ τὸ καθόλου ἐν τοῖς αἰσθητοῖς. οἶδε γὰρ ὅτι τὸ λευκὸν διακριτικὸν ὅψεως, καὶ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος δέπης. ἔτι γε μὴν τῶν διανοητῶν οἶδεν ἄνευ λόγου τὰ συμπεράσματα, οἷον ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος οἶδε, διὰ τί δὲ ἐκεί· διανοίας γὰρ ἔργον ἐστὶ τῷτο. ὥς δοξασά ἐστὶ τό τε ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καθόλου καὶ τῶν διανοητῶν τὰ συμπεράσματα. ὅθεν καὶ καλῶς ὀρίζεται τὴν δόξαν Πλάτων ἐν τῷ Σοφιστῇ (p. 264 A), διανοίας λέγων ἀποτελεῖται· τῆς γὰρ διανοίας συλλογισμένης ὅτι ἀθάνατος ἡ ψυχὴ, τὸ συμπεράσμι μόνον οἶδεν ἡ δόξα. διανοίας δὲ ἐστὶ τὸ οἶον ὁδὸν τινα διανύειν μεταβαίνεσαν ἀπὸ προτάσεως εἰς συμπέρασμα· ἐξ ἧς καὶ τὴν κλησὶν εἴλκυσε. Philopon. in 1 de anima, A 1.

δόξα. Σοφοκλῆς (OC 258) "τί δῆτα δόξης ἢ καλῆς μοι κληδόνος μάτην ῥέεσσης ὠφέλημα γίνεται, εἰ τὰς τ' Ἀθήνας φασὶ θεοσεβέστατος εἶναι, μόνος δὲ τὸν κακῆμενον ξένον σώζειν οἷας τε καὶ μόνος ἀρκεῖν ἔχειν, κύμοιγε πᾶ ταῦτ' ἔστιν;"

δόξα θεῶ παρὰ τῷ ἀποσόλῳ (ad Rom. 1 23) τὸ δημιουργικὸν καὶ τὸ προνοητικόν. ταύτην τοιγαρῶν προσεκύρωσαν εἰδώλοισ ἐν ὁμοιωμάτι ἀνθρώπων καὶ πετεινῶν καὶ τῶν λοιπῶν.

δόξαν ἀρέσαν, βεβουλευμένον· "δόξαν δὲ τοῖς Αἰγυπτίοις τὸν μὲν ἕτερον αὐτόθι μένειν, τὸν δὲ ἕτερον εἰς τὰς προσχώρους πόλεις ἀφικόμενον, ἐφ' οἷς ποιήσεται εἰρήνην, ὀρίσαι." καὶ Σοφοκλῆς (OR 911) "δόξα μοι παρεσάθη ναὺς ἰκέσθαι δαιμόνων, τάδ' ἐν χεροῖν ζέφη λαβέσθαι." Σοφοκλῆς (Ai. 492) "σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔξ, ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν," οἷον σοὶ μὲν ταῦτα ἐν δόξῃ καταλαμβάνεται, ἐγὼ δὲ σαφῶς ἐπίσταμαι.

δοξάριον δόξα, ὑποκοριστικῶς.

δοξάσαι ὑπονοῆσαι, εἰκάσαι· Ἀριστοφάνης (Pac. 118) "δοξάσαι ἔστι, κόραι, τὸ δ' ἐτήτυμον ἐκ ἔχῳ εἰπεῖν." ὅτι τὸν σπασδαῖον ἐδεῖ δοξάσαι, τατέσι ψεύδει μὴ συγκατατίθεσθαι (Diog. L. 7 121). καὶ αὐθις (Polyb.

3 82) "δοξάζων ἑαυτὸν ὑπὸ τῶν ἐναντίων καταφρονεῖσθαι."

δοξασίας δόξης, ὑπολήψεως· Δίω· ἐν Ῥωμαϊκῶν γ' (19) "προσεῖσαι δὲ καὶ τῆς ἐμῆς δοξασίας."

δόξης· "οἱ δὲ σὺν τῷ Φαβίῳ μέγα ἐκβοήσαντες ἔκτετι δόξης ἀλλὰ πολέμῳ ἔργα παρίχοντο."

δοξοκοπία κενοδοξία. Ἀππιανός (Hannib. 9) "ὁ δὲ Φλαμίνιος ἐς τὴν ἀρχὴν ἀπὸ δοξοκοπίας ἡρμημένος ἡπείγετο Ἀννίβη συμπλακῆναι." cf. v. δημοκοπία.

δοξολογῶ σε ὕμνῶ σε.

δορά τὸ δόγμα. cf. v. Ἐμπεδοκλῆς.

δόρατα λογχάρια.

δοράτιον μικρὸν δόρυ.

δορί τῷ δόρατι.

δοριάλωτον αἰχμάλωτον.

δορίκλυτος περὶ τὸ δόρυ ἔνδοξος.

δορίκτητος πλῆτος ὁ ἀπὸ πολέμου.

δόριλλος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, ἐφ' ἔβρει τῷ τραγωδιοποιῷ Δορίλλῃ.

Δορίσκος χωρίον Θερμικόν.

δορκαλίδες ὄργανόν ἐστι κολασικόν τι, ἢ μύστιγες αἱ ἀπὸ ἱμάντων δορκαδῶν.

δορκάς. καὶ παροιμία "μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄνωμαι μύχης," ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων.

Δόρκων ὄνομα τόπος. καὶ ὁ Ἰλαφος.

δοροδόκος τὸ ξύλον τὸ ὑποδεχόμενον τῆς οἰκίας τὸν ὄροφον.

δορός δόρατος. (S Ai. 963) "ἴσως τοι, κεῖ βλέποντα μὴ πόθην, θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρεῖα δορός." Τέκμησά φησι γυνὴ Αἴαντος, περὶ Ἀγαμέμνονος.

δόρπεια ἡ πρώτη ἡμέρα ἢ τῶν ἀπατηρίων. ἢ δ' ἔξης ἀνάρρουσις, κερεῶτις δὲ ἡ τρίτη. καὶ πλατύτερον ἐν τῷ ἀπατήρια.

δορπήσας (Hom. η 215) δειπνήσας.

δόρπισος δειπνῶ ὥρα.

δόρπος ὁ δειπνος. καὶ δορπωρή ὁ αὐτός. δόρπος ἔν τὸ ἐσπερινὸν δειπνον, παρὰ τὸ τὸ δόρυ παύειν. καὶ ἐν τῷ δειπνος.

δόρυ τὸ ἀκόντιον.

δόρυ καὶ κηρύκειον παροιμία. ἐπὶ τῶν ὅμα παρακαλόντων καὶ ἀπειλόντων. οἱ δεκατεθέντες εἰς Δελφὸς ὑπ' Ἀθηναίων Γεφυραῖοι, λαβόντες χρησμόν "ἀνδρὶ Γεφυραῖῳ φίλος οἶκος," ἀκολοθεῖντες βεσὶν ἕως ἂν ἔκεινοι καπιάσωσιν, ὥς ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔρη-

σεν, ὅπως ἐκεῖ καταμείνωσι, πολεμμένων Ἀθηναίων ὑπὸ Εὐμόλῃ ἐπὶ τὴν Τάναγραν καλεσμένην ὠδεύσαν, δόντες μὲν τῷ προσηγμένῳ κηρύκειον, καθοπλίσαντες δὲ κατόπιν τὰς νύκτας.

Δορυλάειον τόπος. καὶ Δορύλαιον τόπος.

Δορυμέδων ὄνομα κύριον.

δορυμήσορος τῷ ἐπισημόνως πολεμῶντος.

δορυξένος ὁ ἐκ τῶν πολεμίων φίλος, ὡς Γλαῦκος καὶ Διομήδης. ὁ πρεσβεύων περὶ λύτρων, εἰ ζωγραφθεῖν τινες. δορυξένος ἐκάλεν καὶ τὰς ὀψωσὴν ἐπιξενωθέντας. "ἀνδρὸς τοιῶδ', ὅτῳ πρῶτον μὲν ἡ δορυξένος κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰὲν ἐσιν ἐστὶ" (S OC 632). ἢ ἐπιτατικῶς νῦν, ἀντὶ τῆς ἢ καὶ πολεμίοις φηλη.

δορυξός· Ἀριστοφάνης (Pac. 451) "κεῖ τις δορυξός ἢ κάπηλος ἀσπίδων, ἦν ἐμπολῇ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν, ληφθεὶς ὑπὸ ληξῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας."

δορυσσόντων μόχθων (S Ai. 1188), τατέσι τῶν κατὰ πόλεμον μόχθων, ἐξ ὧς πολεμικῶν.

δορυη ορεῖ τιμὴν περιποιεῖ.

δορυφόροι φύλακες, ὑπηρέται βυσιλέως, ὀπλοφόροι, ὑπάσπισαί.

δός, δότε. "καὶ δός πᾶς ὁ βλος· λάβε· δ' ἔδ' ἐπὶ νηυσὶν ἀκῆσαις."

Δοσίθεος ὄνομα κύριον.

δόσις ἰδίως λέγεται παρὰ τοῖς ῥήτορσι συμβόλαιον γραφόμενον, ὅταν τις τὰ αὐτοῦ διδῶ διὰ τῶν ἀρχόντων. Harp.

δοσοληψία.

δότε μοι λεκάνην (A Nub. 907), ἐπὶ τῶν δορυζομένων καὶ προσποισμένων ὑπὸ χολῆς ἐμῖν.

δότειρα, δοτήρ, δότης. δότης δότε.

δολαγωγῶ αἰτιατικῇ.

δολεῖα κατὰ τρεῖς τρόπους, τὸν κατὰ τὴν δημιουργίαν, καθά φησιν (Ps. 118 91) "ὅτι τὰ σύμπαντα ὤλεα σὺ," τὸν παρὰ τῆς πίσεως, ὡς εἶρηται (Rom. 6 18) "ἔλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἡμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ," τρίτον ἀπὸ τῆς πολιτείας κατὰ τὸ εἰρημένον (Ios. 1 2) "Μωυσῆς ὁ θεράπων μου." Chrysost. hom. 1 in ep. ad Rom. p. 5.

δολεύω σοι.

δέλιον ἤμαρ (Hom. ρ 323).

Δουλίχιον νῆσος.

δουλιχοδείρων (Hom. B 460) μακροτραχήλων.

δῆλοι πάντες μὲν φύσει θεοῦ, διαθέσει δὲ οἱ τέττε τὴν δεσποτείαν ἀσπυσίως αἰρούμενοι.

ὅτι δοῦλοι οἱ φαῦλοι τῶν κακῶν, οἱ δὲ σπευδαῖοι ἐλεύθεροι. εἶναι δὲ καὶ ἄλλην δουλείαν τὴν ἐν ὑποτάξει, καὶ τρίτην ἐν κτήσει τε καὶ ὑποτάξει· ἢ ἀντιτίθεται ἡ δεσποτεία, φαῦλη ἦσα καὶ αὐτῇ, ἢ μόνον δὲ ἐλευθέρους εἶναι τὰς σπευδαίους, ἀλλὰ καὶ βασιλέας· ἢ γὰρ βασιλεῖα ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος, ἥτις περὶ μόνους ἂν τὰς σοφὸς συζαίῃ. Diog. L. 7 121.

δῆλος ὢν κόμην ἔχεις (A An. 908), ἐπὶ τῶν παραλόγως τι πραττόντων, παρ' ὅσον ἐλευθέρων τὸ κομᾶν. λέγεται καὶ δολότερος κατὰ σύγκρισιν.

δουλοσύνη (Herodot. 1 164) "οἱ δὲ Φωκῆες περιημέκτεον τῇ δουλοσύνῃ" ἀντὶ τοῦ ἔδυσσφόρου.

δελῶ δοτικῇ.

δῆλων πόλις ἐν Αἰβύῃ. Ἐφορος εἰ. καὶ ἐτέρα ἱεροδύλων, ἐν ἧ εἰς ἐλευθέρους ἐσιν. ἐστὶ δὲ καὶ ἐν Κρήτῃ Δολόπολις, ὡς Σωσικράτης ἐν τῇ αὐτῶν Κρητικῶν. ἐστὶ δὲ τις καὶ περὶ Θράκην Πονηρόπολις, ἣν Φίλιππον φασὶ συνοικίσαι, τὰς ἐπὶ πονηρίᾳ διαβαλλομένους αὐτόθι συναγαγόντα, συκοφάντας ψευδομάρτυρας καὶ τὰς συνηγόρους καὶ τὰς ἄλλας πονηρὰς ὡς δισχιλίας, ὡς Θεόπομπος ἐν γ' τῶν Φιλιππικῶν φησὶ.

δέπησεν ἔπεισεν ὥς ἐ ψόφον ἀπετέλεσε.

δέπον ψόφον. καὶ δέπος θάνατος μετὰ ψόφον.

Δέπων ὄνομα κύριον.

δευράτειος ἵππος καὶ δευράτεος.

δέρειος ὁ ξύλινος ἵππος τῶν Ἑλλήνων. Ἀριστοφάνης (An. 1128) "μέγεθος ὅσον ὁ δέρειος, ὑπὸ τῇ πλάτῃ ἂν παρελασαίτην, τὸ δὲ μήκος ἑκατοντόργυιον."

δερὶ καὶ δορὶ τῷ δόρατι.

δερὶληπτος αἰχμάλωτος.

Δῆρις ὄνομα ποιητῆ.

δεροδόκης (Hom. α 128) τῆς τὰ δόρατα δεχομένης.

δοχμὴ σπιθαμὴ, παλαιστή. Ἀριστοφάνης (Eq. 318) "πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μεῖζον ἢ δυοῖν δοχμαῖν." λέγει δὲ πρὸς τὸν βυρσοδέψην περὶ τῆ δέρματος.

δόχιμιον πλάγιον.

δρᾶ ἀντὶ τῇ πρᾶττε, προσакτικῶς Ἀριστοφάνης (Ornisi (1159) "σὺ δ' αὐτὸς ἦδη τάλλα δρᾶ."

δρᾶ ποιεῖ, ἢ ποιεῖ.

δράγματα ἀπαρχαί. (AP 6 44) "Ἡρᾶ· ναῖς πρῶτα δράγματα φυταλιῆς, τρισσῶν οἰνοπέδων τρισσὸν ἐρώσαιο τούσδε κάδους."

δραγμὴ χαλαζῶσα. ἐπὶ Διοφάντῃ τὸ θεωρητικὸν ἐγένετο δραγμὴ. ἐπεὶ δὲ ἐπέσχε χύλαζα τότε ἀπὸ τοῦ ἀέρος, δραγμὴν αὐτὴν χαλαζῶν ἐπέσχωπον. Zenob. 3 27.

δράκαινα.

Δράκαιλος· Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς. ἐπεὶ ἡ Ἀθηνᾶ δοκεῖ παρ' αὐταῖς αὐλίσαι τὸν δράκοντα ταῖς Κέκροπος θυγατράσιν. ὅτι συνναυλίζονται κατὰ τὸ εἶδος Κέκροπι ὄντι διφνέ. ὅτι συνναυλίζεται μία τῶν ἐν τῇ ἄκρο πόλει δράκοντι, προσημερεύσασα τῇ θεῇ.

Δρακοντίδης εἰς τῶν τριάκοντα.

Δράκων Ἀθηναῖος νομοθέτης. ἔτος εἰς Αἰγίνα ἐπὶ νομοθεσίαις εὐφημούμενος ὑπὸ τῶν Αἰγινητῶν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐπιρριψάντων αὐτῷ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πετάσους πλείονας καὶ χιτῶνας καὶ ἱμάτια, ἀπεπνίγη, καὶ ἐν αὐτῷ ἐτάφη τῷ θεάτρῳ. γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις κατὰ τοὺς ζ' σοφές, ἢ μᾶλλον καὶ πρεσβύτερος· τῇ γοῦν λθ' Ὀλυμπιάδι τοὺς νόμους ἔθετο γηραιὸς ὢν τοῖς Ἀθηναίοις. ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς ἔπη τρισχιλία.

Δράκων Στρατονικεὺς γραμματικὸς τεχνικά, ὀρθογραφίαν, περὶ τῶν κατὰ σύζυγαν ὀνομάτων, περὶ ἀντωνυμιῶν, περὶ μέτρων, περὶ σατύρων, περὶ τῶν Πινδάρου μελῶν, περὶ τῶν Σαπφουὺς μέτρων, περὶ τῶν Ἀλκαίου μελῶν.

Δράκων νειδοὺς Ἱπποκράτους τοῦ διασήμεον ἱατροῦ, ἀπὸ Θεσσαλιᾶ, πατὴρ δὲ Ἱπποκράτους, οὗ πάλιν γέγονε Δράκων, ἱατρὸς καὶ αὐτός, ὃς Ῥωζάνῃν ἱάτρειναι συνοικοῦσαν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι. cf. v. Ἱπποκράτης.

ὅτι δράκων τὸ θηρίον διπλὴν ἔχει τὴν γλῶσσαν, ὁμοίως καὶ ὁ ὀφίτωρ. (Artemid. 4 69) φασὶν ὅτι δράκων, ἐὰν ἄλλῳ, εἰς τὴν κεφαλὴν παύομενος ἀποθνήσκει.

δρᾶμα ποίημα, πρᾶγμα, ὡς καὶ δρᾶσαι πρᾶξαι. λέγεται δὲ δρᾶμα καὶ τὰ ὑπὸ τῶν θεατρικῶν μιμητικῶς γινόμενα ὡς ἐν ὑποκρίσει. "ὃ δὲ ἐβουλεύσατο ἀξιοτέρῳ δράματι

κλαῖναι τὸν ἡπατῆκότα," τουτέστι πράξει. *Εὐνάπιος* (p. 77 Nieb.) "καὶ τέτῳ ὥσπερ δρᾶματι μεγάλῳ καὶ τραχεῖ τὸ κατὰ Μισσώνιον ἐπισόδιον οὐκ ἔλαττον ὁ δαίμων ἐπήνεγκε."

δραματουργήσας συνθεῖς.

δράμης αὐθιγνότακτον.

Δράος καὶ *Σάος* ποταμοὶ περιλαμβάνοντες τὴν δευτέραν Παιονίαν εἰς τὸν ποταμὸν Ἰστρον καταφέρονται.

δραπετεύσας φυγῶν.

δραπέτης ὁ ἀποδράς τῆς δουλείας, ὁ τὸ δρᾶν πετεῦν, ὃ ἔστι φεύγων. δραπέτης, τὸ δρα μακρόν.

δραπέτης κληρὸς ὁ μετὰ πανουργίας γινόμενος. ταῦτο δὲ ἐξορῆται περὶ Κρεσφόντου καὶ τῶν Ἀριστοδήμου παιδῶν, ὅτι πανούργως ὁ Κρεσφόντης βῶλον ὑγρὰν εἰς τὴν ὑδρίαν ἐνέβαλε κληρουμένων περὶ Μεσσηνίας. *Σοφοκλῆς* (Δι. 1285) "οὐ δραπέτην τὸν κληρὸν ἐς μέσον καθίεις, ἀλλ' ὅς ἐυλόφον κυνῆς ἱμέλλε πρώτως ἄλλα κομφιεῖν." καὶ δραπέτιδι, θηλυκῶς, παρὰ Κρατίνῳ.

Δράπων ὄνομα κύριον.

δράσας ποιήσας.

δρασεῖεις δρᾶν διανοῇ. "ὦ Ζεῦ, τί δρασεῖεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεῶν" *Ἀριστοφάνης* (Pac. 61). καὶ δρασεῖοντες ἐπιθυμοῦντες πρᾶξαι τι.

δρασμὸς φυγή.

δρᾶσον· *Ἀριστοφάνης* Ὀρνισιν (54) "ἀλλ' οἷός θ' ὁ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν," ὑπτικῶς.

δράσσομαι γενικῇ.

δρασηρίοις πρακτικωτάτοις.

δρασηρίον. "τὸ κόσμιον καὶ ἡσύχιον μετὰ τοῦ δρασηρίου αὐτῷ ἐτέτακτο καὶ τοῦ ἀνδρώδους· ἐπεικὴς γὰρ ὦν καὶ πρὸς γ' ἔτι ἀπράγμων, ὁμῶς εἰς ἀγῶνα πραγμάτων ἐμβηκῶς ἐξ ἀνάγκης οὐδενὸς ἐλείπετο τῶν περὶ ταῦτα κυλινδουμένων" (*Euparius?*).

δρασηρίος ὁ περίεργος.

δραχμή. αἱ ρ' δραχμαὶ ποιοῦσι μίαν μνᾶν. δραχμὴ δὲ (ἀν δὲ χρυσίου) ὀλκὴ νομίσματος εἰς ἀργυρίου δραχμᾶς ἰ.

δραχμὴ ἔξ ὀβολῶν. καὶ *Ἀριστοφάνης* (Pac. 373) "εἰς χοιρίδιον δάνεισόν μοι τρεῖς δραχμᾶς," ἐπὶ τῶν μελλόντων ἀποπνήσκειν ἢ νυεῖσθαι, ἐπεὶ οἱ μνῆμενοι χοῖρον ἔθουν. ἰδοῦμεν δὲ οἱ μουόμενοι ἐς τοὺς εὐσεβεῖς τύττεισθαι.

δρεπανηφόρα τέθριππα. "ἦν δὲ τῷ *Δαρείῳ* ὑπ' Ἀλεξάνδρου πολεμουμένῳ τέθριππα δρεπανηφόρα κατεσκευασμένα τὸν τρόπον τῶτον. τῶν τροχῶν ἦσαν εἰς τὸν κύκλον περικεχυλκευμένα δρέπανα, συνέβαινε τε ἐπερχομένων τὰς τάξεις ἀναιρεῖσθαι καὶ τὰς ἐμιπτόντας οἰκτρῶς ἀπόλλυσθαι· ἐλάνοιμένων γὰρ τῶν δρεπάνων οἱ μὲν τῶν ποδῶν, οἱ δὲ τῶν χειρῶν, οἱ δὲ ἐκ τῶν ὀπλων κρατούμενοι ἐσύροντο ἐπὶ πολὺ καὶ ἀνηροῦντο."

δρεπανηφόρος ξιφηφόρος. καὶ δρεπανηφόρα· *Ξενοφῶν* (Anab. 1 8 10) "τὰ δὲ δρεπανηφόρα καλούμενα εἶχον δρέπανα ἐκ τῶν ἀξόνων εἰς πλάγιον ἀποτεταμένα καὶ ὑπὸ τοῖς δίφροις εἰς γῆν βλέποντα, ὥς διακόπτειν ὅτῳ ἐνετύγγανον."

δρέπεται θερρίζεται, τρυᾶται, ἀπανθίζεται. (AP 7 218) "ἐφ' ἧς μνηστῆρες ἀγαυοὶ πλείονες ἢ νύμφης εἵνεκα Τυνδαρίδος, δρεπτόμενοι χάριτάς τε καὶ ὠνητὴν ἀφροδίτην."

δρέπομαι γενικῇ. "τῶν αὐτῶν σοὶ λόγων ἐδρεψάμην κάγω." αἰτιατικῇ δὲ "πονηρὸν πονηρῶς δόξης καρπὸν δρεπόμενος," καὶ "τὰ κάλλις δρεπόμενος τῆς φιλίας ἄνθη."

δρέπου τρύγα. *Ἡρόδοτος* (8 115) "τῶν δένδρων τὸν φλοιὸν περιλέποντες καὶ τὰ φύλλα καταδρέποντες ἦσθιον."

δρεφθῆναι ἀποδρεπανισθῆναι.

δρησμός.

Δρησος (Hom. Z 20) ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα ποταμοῦ.

δρῆσαι οἱ οἰκέται.

δρησοσύνη (Hom. o 321).

δριμέα τὰ δριμύτατα, καὶ δριμεῖα ἡ δριμυτάτη.

δρίος σύνδενδρος τόπος· (AP 7 203) "οὐκέτ' ἀν' ἔλθεν δρίος εὐσκιον, ἀγρότα πέριδις, ἡγήσεις ἀνιέεις γῆρην ἀπὸ σόματος."

Δρογγίλον χωρίον Θρακικόν.

δρομαῖος ἐπὶ ἐνικοῦ, δρομαίως δὲ ἐπιρρηματικῶς πληθυντικῶς, ὥς τὸ "δρομαίως ἦλθον οἱ ἄνδρες," "δρομαῖος" δὲ "ἦλθεν ὁ ἀνὴρ." δρομεύς δὲ δρομείως.

Δρομιχαίτης ὄνομα κύριον, ὁ βυσιλεὺς τῶν Ὀδρυσῶν.

δρόμοις τοῖς γυμνασίοις, κατὰ Κρητας. (S El. 686) "δρόμῳ δ' ἰσῶσαι τῇ φύσει τὰ τέρματα, νίκης ἔχων ἐξηλθε πάντιμον γέρας." περὶ Ὀρέσον φησίν, οἶον οὐκ ἐλλείπων κατὰ

τὰ τέρματα, ἀλλ' ἶσος φανείς τοῖς τέρμασιν. ἀντὶ τῆς ἴσος καὶ τεθαυμασμένος ἐν τῷ ἀγωνίσματι ὡς ἐπὶ τῇ μορφῇ. τουτέστιν ὡς θαυμασὸς ἐπὶ τῇ μορφῇ, ἔτω καὶ ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἐφάνη. ὡς ἐπὶ τῷ εἶδει, οὕτω καὶ ἐπὶ τῷ ἔργῳ.

δρομοκήρυκες οἱ ἀγγελιαφόροι παρὰ Δίῳ (78 35).

δρυαχαρνεὺ δρύινε Ἀχαρνεὺ, ἀναίσθητε· ἐκωμωδοῦντο γὰρ οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί, Ποτῆμιοι δὲ ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους, Θυμοιτάδαι καὶ Προσπάλτιοι ὡς δικαστικοί.

Δρυίδαι παρὰ Γαλάταις οἱ φιλόσοφοι καὶ σεμνόθιοι. Diog. L. prooem.

δρύινος ξύλινος, ὡς ἂν τις εἴποι λίθινος· πᾶν γὰρ ξύλον δρυὸς καλεῖται κατὰ τὸ γενικόν. ἀπὸ τούτου καὶ τὰ ἀκρόδρυα καὶ δρύφακτοι καὶ δρυμοὶ καὶ δόρατα, καὶ δέριος ἵππος καὶ δρυπέπεις ἔλλατα.

Δρυμός ἐν τῷ παραπροσβείας Δημοσθένους (326) πόλις ἐξὶ μετὰ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

δρυμός ὁ σύνδενδρος τόπος· "ἐν τοῖς δρυμοῖς αὐτόματος ἐξάπτεται φλόξ, τῶν δένδρων ὑπὸ σφοδροῦ πνεύματος κινουμένων καὶ ἀλλήλοις ἐντριβομένων."

δρυοκοίτης. (AP 7190) "ἀκρίδι τῇ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι, καὶ δρυοκοίτῃ τέττιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρῷ, παρθένιον εἰζέσσα κόρη δάκρυ."

Δρύορες ἔθνος περὶ τὴν Πυθῶνα ἄδικον, ὃ Ἡρακλῆς μετέωκισεν· ὅτε γὰρ τὸν Ἑρμιάνθιον κάπρον ἔφερον, ἐξήτει αὐτοὺς τροφήν, οἳ δὲ οὐκ ἔδωκαν.

δρύοχοι πάτταλοι οἱ ἐντιθέμενοι ναυπηγουμένης νεώς. καταχρηστικῶς δὲ τὰ προοίμια· Ἀριστοφάνης (Thesm. 57) "Ἀγάθων ἄρχεται δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς, κάμπει δὲ νέας ἀψίδας ἐπῶν, τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ καὶ γνωμοτυπεῖ κἀντονομάζει καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγυλίζει καὶ χουανεύει καὶ λαικάζει." ἐν ἐπιγράμματι (AP 616) "τὸν δ' ἔτι θείης εὖσοχον ἐν πόντῳ, τὸν δὲ κατὰ δρυόχους." δρυόχους Πλάτων ἐν Τιμαίῳ (p. 81 B) καλεῖ τὰ σηρίγματα τῆς πηγνυμένης νεώς. "εἰς δὲ ἐκ δρυόχων ναυπηγουμένου καθ' ἕνα καιρὸν λαθεῖν ἀδύνατον."

δρυπέπης ὁ πέπειρος καρπὸς τῶν δέν-

δρων, ἢ ἐπὶ τῶν δένδρων πεπανθεῖσα ἐλαία· ὡσαύτως καὶ ἡ Ἰσχύς. καὶ δρύπεπα· (AP 6191) "τὴν θ' ἀλίπασον δρύπεπα," τετέστιν ἐλαίαν.

δρυπολεῖν τὸ ξύλοις πολιορκεῖν.

δρύπεπα· (AP 6299) "ἂ τ' ἐφιαλκίς δρύπεπα καὶ τυροῦ δρύψια κυκλιάδων," τουτέστιν ἐλαία καὶ τυροῦ ξύσματα περιφεροῦς.

Δρυς. ἐξὶ μὲν πόλις ἐν Ἡπείρῳ, ἐξὶ δὲ καὶ ἑτέρα ἐν Θράκῃ. δρυς τὸ δένδρον, τὸ δρυ βραχὺ· (AP 78) "οὐκέτι θελγομένης, Ὀρφεῦ, δρύας, οὐκέτι πέτρας ἄξεις." καὶ Ὀμηρος (Ψ 328) "ἢ δρυὸς ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὁμβρῳ."

δρυτόμος (Hom. A 86) ὑλοτόμος, δυνδροτόμος.

δρύφακτοι ξύλινοι θώρακες, τὰ διαφράγματα, ἢ τὰ περιτειχίσματα, ἢ κηκλίδες, περιφράγματα, τὰ νῦν ταβλῶτα καλούμενα, τὰ τῶν οἰκοδομημάτων ἐξέχοντα ξύλα (sch. A Vesp. 385, Eq. 672). "ὁ δὲ τετρακοσίας φορτίδας νῆας συσχών, δρυφάκτους τε ταύταις πηξάμενος ἐν κύκλῳ."

δρύφη ξέσματα. καὶ δρύφοι.

δρύψαι ἀποξέσαι.

δρώμενα πραττόμενα, ἐνεργοῦμενα. καὶ δρωμένων πραττομένων.

δρώντων ἀντὶ τοῦ δρώτῳσαν, χρήσθων ἀντὶ τοῦ χρήσθωσαν. Ἀττικὴ δὲ ἐξεν ἢ σύνταξις, ὥσπερ ποιοῦντων ἐκείνοι ἀντὶ τοῦ ποιεῖντων, φρονούντων ἀντὶ τοῦ φρονεῖντων, καὶ νοούντων νοεῖντων. sch. A Nub. 440.

δρωπακίζειν παρ' ἡμῖν τὸ μετ' ὀλοφῆς τινὸς χρῆσθαι τὸ σῶμα πρὸς ψίλωσιν τῶν τῆς σαρκὸς τριχῶν καὶ μερικὴν τινα κένωσιν τῶν ταύτῃ προσγινομένων αἰτιῶν, ἀπὸ τοῦ μυζᾶν αὐτάς.

δρωπακίζω συνάγω, τρυγῶ· δρωπῶ γὰρ τὰ δρεπτά, τὰ δρεπάνα.

δρωπαξ ὁ κεκαλλωπισμένος ἀνὴρ. (Synes. p. 75) "πολλοὺς ὁρῶ διὰ τὴν ὕγιαν ἐπὶ τὸν ξυρὸν καὶ τὸν δρωπακα καταφεύγοντας."

Δρωπίδης ὄνομα κύριον.

δυνάζει (ἀπ φλυάζει) φλυαρεῖ, ἀλογεῖ.

δυεῖν· Πολύβιος "ἀπελθεῖν εἰς πόλιν ἢ δυεῖν μὲν ἡμερῶν ἀπέτεχε." καὶ αὐθις "δυεῖν προελθεῖν θάτερον, ἢ τὸ ἦ τό."

δυερόν βλαβερόν, ἐπιβλαβές.

δύη ἢ κακοπάθεια, ἢ δυσυχία. ὅθεν καὶ

δοῦλος, δὴλός τις ὢν. Καλλίμαχος (fr. 302) "δύτην ἀπόθεσον ἀλύκοι," ἦν οὐδείς ποθεῖ. ἐν μύθοις "τοῦνεκα τὴν ἰδίην οὔτις ὅπωπε δύτην."

δυναθής ὁ καρτερικός. (AP 7 209) "αὐτοῦ σοι παρ' ἄλλων, δυναθῆς ἐργάτα μύρομῃς, ἥριον ἐκ βώλου διψάδος ἐκτισάμαν."

δύθι (Hom. Π 64) ἐνδυνασθαι.

δύναι κατελθεῖν, ἢ εἰς δύσιν ἀπελθεῖν.

δύναμις ὁ σφατός. "συναγχεῖσθαι δυνάμειος θανμασῆς ἡλίκης τὸ μέγεθος," καὶ αὐθις "πλείσθης ὅσης," κατὰ Ἀττικὴν σύνταξιν, ἀντὶ τοῦ πολλῆς τὸ πλήθος.

δύναμις λέγεται καὶ ἡ ἰσχύς καὶ ὁ σφατός. "τῷ ἀνὰ τοὺς ἐώους πολέμους τὰς Ῥωμαίων τετράφθαι δυνάμεις." δύναμις καὶ ἡ ἰσχύς. Διμήσιος περὶ Ἰσιδώρου "ὁ δὲ ἐμελέτα ἅττα τῶν ποιητικῶν, οὐχ ὅσον δυνάμειος ἀλλ' ὅσον ὀρέξεως εἶχε."

δύναμις. εἴ τις τῶν φευκτῶν τινὸς τὴν δύναμιν ἀποδοίη, οἷον ἂν τις τὸν κλέπτην ἢ σοφιστὴν ἢ διάβολον ὀρίζομενος λέγῃ τὸν μὲν διάβολον τὸν δυνάμενον διαβάλλειν καὶ ἐχθροὺς ποιεῖν τοὺς φίλους, τὸν δὲ κλέπτην τὸν δυνάμενον λάθρα τὰ ἀλλότρια ἀφαιρεῖσθαι, τὸν δὲ σοφιστὴν τὸν δυνάμενον ἀπὸ φαινομένης σοφίας χρηματίζεσθαι. οὐδεὶς γὰρ τούτων τοιαῦτός ἐστι τῷ δύνασθαι, ἀλλὰ τῷ προαιρεῖσθαι τοιαῦτα. δύναμιν μὲν γὰρ καὶ οἱ ἀγαθοὶ ἔχουσι τοῦ τὰ φαῦλα δρῶν, ἀλλ' οὐ δρῶσιν αὐτὰ τῷ μὴ προαιρεῖσθαι. Alex. Aphrod. in Top. p. 175.

ἔστι δὲ δύναμις ὀργανικὸν ἀγαθὸν δι' ἄλλο αἰρετόν. id. p. 176.

δυναμίη ἡ ἐνεργεία ἢ ἐντελεχείᾳ. ἀντὶ μὲν τοῦ σώματος ἐχρήσατο ὁ Ἀριστοτέλης τῇ δυνάμει, ἀντὶ δὲ τοῦ ἀσωμάτου τῇ ἐντελεχείᾳ, περὶ ψυχῆς τὸν λόγον διαιρῶν. καὶ γὰρ τῶν σωμάτων τὰ μὲν ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ δυνάμει ἐστὶ καὶ κατ' οὐσίαν καὶ κατὰ ποιότητα καὶ ποσότητα καὶ τὴν ἐκ τύπης εἰς τόπον μεταβολήν. δυνάμει γὰρ ἔσμεν ἄνθρωποι ἐν τῷ σπέρματι καὶ ἐν τῷ κυταμηνίῳ, καὶ δυνάμει παῖδες ὄντες ἔχομεν τὸ εἶναι ἄνθρωπος μέγεθος. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ ποιῆ, δυνάμει ψυχροὶ ἔσμεν θερμοὶ ὄντες, καὶ δυνάμει κινούμεθα καθήμενοι. τὰ δὲ οὐράνια ἐν τῇ κατὰ τόπον μεταβολῇ μόνον ἔχουσι τὸ δυνάμει· ἀνυπερβλῶν γὰρ ὁ ἥλιος δυνάμει μεσουρανεῖ, καὶ μεσουρανῶν δυνάμει δύνει. καὶ

ἐπὶ τῆς ἄλλης αὐτοῦ κινήσεως καὶ τῶν ἄλλων ἀσέρων ἐν τῇ κατὰ τόπον μεταβολῇ τὸ δυνάμει ἐστὶ θεωρεῖν. Philopon. in 1 de anima, A 8a.

ὅτι αἱ δυνάμεις τῷ χρόνῳ μὲν τῶν ἐνεργειῶν πρότεραι, τῷ λόγῳ δὲ δεύτεραι. πρότεραι μὲν γὰρ τῇ διδουκαλίᾳ καὶ σαφέστεραι ἡμῖν εἰσὶν εἰς γινώσιν αἱ ἐνέργειαι τῶν δυνάμεων τῇ τελειότητι. τελειότης γὰρ τῇ δυνάμει ἡ ἐνέργεια· ταύτης γὰρ ἕνεκα ἡ δύναμις, τὸ δὲ οὐ ἕνεκα πρότερον τοῦ ἕνεκα τῆς καὶ παντὸς δὲ τὸ μὲν τέλος τῷ χρόνῳ ὕστερον, τῷ δὲ λόγῳ πρότερον· προτιθέμενοι γὰρ τῷ λόγῳ τὸ τέλος, οὕτω τὰ πρὸς αὐτὸ ζητοῦμεν καὶ παρασκευαζόμεθα.

δυνάμεις γεωμετρικαὶ πέντε· Πισίδης "τὰς πέντε δυνάμεις Ἀρχιμήδους εἰς μίαν ὁλκήν συναψας, εἰς τὸ κινήσαι μόλις τῶν δυσραχῆλων ἐξ ὀχτῶν τὰ φορτία."

ὅτι Φίλων ἔφη δύο δυνάμεις εἰς πᾶσαν ψυχὴν συνέρχεσθαι, σωτήριόν τε καὶ φθοροποιόν. οὐδ' ὄναρ οὗτος τῆς σωτηρίας ἐπήσθετο, ἀλλ' ὅλος ἄκρατος ἐκ τῆς φθοροποιᾶς ὑπέστη.

δυνασειῦ ἡ ἰσχύς.

δυνασεύω τὸ ἄρχω γενικῇ.

δυνασῆν ἡ θεῖα γραφὴ τὸν διάβολον ἐκάλεσε· φησὶ γὰρ ὁ Δαβὶδ "ὅτι ἐθρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάεω," τετέλεσεν τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν ὡς ἔρημον γεγεννημένην τηρικαυτὰ θεῷ. Theodoret. in Ps. 71.

δυνατήν ἐνδεχομένην· Ξενοφῶν ἔφη (Anab. 4 1 24) "ἡγήσασθαι δυνατὴν ὑποζυγίοις πορεύεσθαι δόδον."

δύνωμαι. γίνεται ἐκ τοῦ δύνημι δύναμαι· τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν δύνωμαι. πᾶν δὲ ὑποτακτικὸν ἔχον ἐνεργητικὸν περισπώμενον προπερισπᾶται, ἰσῶ-ἐὰν ἰσῶμαι. ἐὰν δὲ οὐκ ἔχη ἐνεργητικόν, προπαροξύνεται, δύνωμαι δύνωνται.

καὶ Ὅμηρος (Ξ 196) "εἰ δύνωμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστὶ." περιώριξε γὰρ τὸν ἐπιδεχόμενον τελέσει δυνατὸν εἶναι δεῖν, καὶ αὐτὸ τὸ πρῶγμα εὔθετον εἶναι πρὸς τὴν τελείωσιν.

δύο ἐτῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσι καταμείνας τῆς ἀδίκου φονῆς ὦνητο.

δυοῖν ἀντὶ τοῦ δύο. (S OR 640) "δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν," ἀντὶ τῆς ἐν τῶν δύο ποιήσεως "ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτείνειν λαβῶν."

δυοκαιδεκάτη καὶ δυοκαιδέκατος, δυωδεκάτη δὲ καὶ δυώδεκα.

δυό τοίχους ἀλείφεις. λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπιμφοτεριζόντων καὶ διὰ μέσθ χωρῶντων ἐν μύχαις ἢ φιλίαις. εἴρηται δὲ ἴσως ἀπὸ τῶν δύο τοίχους εὐφραγέας ποιούντων.

Δυρράχιον πόλις τὸ πύλαι Ἐπίδαμνος καλουμένη.

δυσαιάκτου δυσθρηνήτου.

δυσάληγτος (S OR 12) ἀσυμπαθής.

δυσάλθες δυσίατον.

δυσάλωτον δύσληπτον.

δυσανάγωγος δυσχερής, ἀπειθής.

δυσανασχετοῦσι βυρέως οἴσουσι, παραιτοῦνται. (Diodorus 4 36) "δυσανασχέτων δὲ τῇ συμφορᾷ ἐκ Καλυδῶνος ἐξεχώρει μετὰ τῆς Ἀχιανεύρας."

δυσανασχέτως ὀκνηρῶς, ἀπειθῶς. (Theophyl. Sim. 7 15) "ὃ δὲ δυσανασχέτως εἶχε δέξασθαι τὰ βασιλικά δῶρα."

δυσάνιος, Ἀντιφῶν, ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιῶμενος, κῦν μικρὸν καὶ εὐκαταφρόνητον ἦ. Harp.

δυσάντητον δυσχερές, δυσapάντητον.

δυσαρεσθήμενος μὴ ἀρεσκόμενος. (Diodor. t. 2 p. 622) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἔφασαν τὴν σύγκλητον δυσαρεσεῖσθαι τῇ τῶν ἐν Λυκεδαίμονι τειχῶν καθαιρέσει." καὶ αὐθις (A Eccl. 180) "χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσarέσους νουθετεῖν, εἰ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδoίκατε, τοὺς δ' οὐκ ἐθελόντας ἀντιβρλεῖθ' ἐκάσποτε."

δυσarιστοτόκεια (Hom. Σ 54) δυσυχῶς ἄριζον τεκῆσα. ἢ διὰ τὴν ἀριζέειν δύσηνον. Δυσαύλης. οὗτος αὐτόχθων μὲν ἦν, συνώκησε δὲ Βαυβοῖ, καὶ ἔσχε παῖδας Πρωτονόην τε καὶ Νῆσαν. Harp.

δυσarχθές βαρὺ, ἀβύζακτον.

δυσαιῶν ἀνέμων τῶν σφοδρῶς πνεόντων. "πνευμάτων ἐπιελυνόντων δυσαιῶν αὐτοῖς ἀνδράσι κατέδυσαν." cf. v. Χάρυβδιν.

δυσβῆρες οἱ δύσβατοι τόποι.

δυσβουλία κακοβουλία.

δυσβράκανος δυσκατανόητος. βράκανα γὰρ ἄγρια λάχανα δύσπλυτα.

δυσγάργαις δυσπότητος. γαργαλίζειν γὰρ τὸ εἰς γέλωτι ἄγειν καὶ πείθειν.

δυσγενής ὁ ἐκ κακοῦ γένους. καὶ δυσγένεια ὁμοίως.

δυσδιάλλακτον (ἀν δυσαιάκτον) δυσ-

θρήνητον.

δυσδιάφρευκτον δυσχερῶς λανθάνον.

δυσδιόρθωτος ὁ ἀδιόρθωτος.

δυσειδής ὁ ἄμορφος.

δυσείκασον ἀπρεπῶς εἰκασθέν.

δυσείμων ὁ ἀχίτων.

δυσειρεσία τὸ κακῶς ἐρέττειν.

δυσέκβατον.

δυσεκλογίσων δυσarέσων, δυσδιαγνώσων. "ἀδήλων δὲ ὄντων καὶ δυσεκλογίσων τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων."

δυσέκλυτα δυσχερῶς λυόμενα.

δυσέκτων δυσγνώμων.

δυσέμβολος δυσειπαίρητος. καὶ δυσσεμβολώτατον. "φρέβριον Ἀρμενίας ἀπόρθητον ὑπάρχειν δοκοῦν διὰ τὸ δυσσεμβολώτατον." "πρὸς ἄφιππα χωρία καὶ δυσσεμβολώτατα προελθόντες οὐδενὸς κωλύοντος τῶν πολέμιον, ἀπεκόπησαν πολλὰ τῶν ὁμαλῶν καὶ ὑπτίων."

δυσέντευκτος δυσomίλτος.

δυσέξιτος τόπος ἀδιόδευτος.

δυσέξοισον δυσεκκόμισον.

δυσειπήβολος.

δύσεργον δυσχερές, δύσκολον. "ἐν ἡμῶν τὰ πλευρὰ τοῦ δόρατος μεταλαμβανομένης, ὃ δὴ δύσεργον ἦν τοῖς ἀρρωστοτέραν ἔχουσι τὴν ἐτέραν."

δύσεριν φιλόνηκον, παρὰ τὸ δυσ, ὃ ἐστὶ κακόν, καὶ τὴν ἔριν.

δυσερμίας κακῆς ἀποτυχίας. εὐερμία γὰρ τὴν ἐπιτυχίαν καλοῦσι. cf. v. εὐερμία.

δύσερμος ὁ δύσελπις.

δύσερως ὁ σφόδρα κακῶς ἐρῶν, ἢ ὁ ἐπὶ κακῷ ἐρῶν. "ἀποσφραγεῖσαν γὰρ αὐτὴν ὑπὸ ἐρασὸς δύσερωτος" (Iamblichus Phot. p. 245?).

δύσζηλοι (Hom. η 307) φθονερώτατοι.

δυσηλιγής κακὸς ἄνθρωπος, χαλεπός.

δυσήνεμον τὸ κακοὺς ἀνέμους ἔχον, δυστάραχον.

δυσηνίους δυσπειθεῖς, ἀνυποτάκτους, δυσarγῶνους, δυσκατόχους, ἐκ μεταφορῆς τῶν ἵππων. ἡλιαί γὰρ τὰ λῶρα.

δυσήνησον δυσκατόρθωτον.

δυσήρες δυσχερές.

δυσηχής ὁ κακὸς ἄνθρωπος. ἐν ἐπιγράμματι (6 141) "ῥυσαιμένη Πύθωνα δυσηχίος ἐκ πολέμοιο ἄσπις Ἀθηναίης ἐν τεμένει κρέμαται."

δυσθανατῶντα βίαιως τὸν βίον κατα-

ερέφοντα· (Theophyl. Sim. 26) "ἐν δὲ τινι μοίρῃ τῆς ἀτραποῦ δυσθανατῶντα εἰρατῶ-
την Ῥωμαίων περιβλέψαντο, τέτρασι βολαῖς
τὸ σῶμα κοσμούμενον."

δύσθρεος ἀσεβής. (S. El. 289) "ἂ δύ-
σθρεον μίσσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ τέθνηκε;"

δυσθετήσας. (Polybius?) "ὁ δὲ Νάβις
δυσθετήσας ταῖς συνθήκαις ἐπροσέσχε τοῖς
γραφεῖσιν," ἀντὶ τοῦ μὴ εἰσθᾶς ταῖς συν-
θήκαις, μὴ ἐμμεῖναι. καὶ δυσθετούμενοι
ἀντὶ τοῦ κακῶς διατιθέμενοι· "καὶ δυσθε-
τούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν ἀποδυσπετοῦσι."
cf. v. ἀποδυσπετεῖ.

δυσθήρατος ὁ δυσεύρετος.

δύσθυμος κακόβουλος· Σοφοκλῆς (El.
549) "ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμέ-
νοις δύσθυμος. εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρονεῖν κα-
κῶς γνώμην δικαίαν σχοῦσα, τοὺς πέλας
ψέγει."

δυσίατον ἀθεράπευτον, καὶ δυσια-
τότερον ὁμοίως.

δυσιδάλασσα τὰ εἰς τὴν θάλασσαν
ἐμβαλλόμενα· (AR 6 38) "δίκτυα δυσιδά-
λασσα."

δυσίτητος.

δυσκάθεκτον δυσνόητον, ἀκατάληπτον.

δυσκελάδου (Hom. II 357) κακοῦχον.

δυσκίνητε ἀμελίκτε, δυσμετάθετε· (AR
7 221) "Ἄδη δυσκίνητε, τί τὴν ἐπέρασον ἐταί-
ρην ἥρπασας; ἢ καὶ σὴν Κύπρις ἐμνη-
στέρα;"

δυσκλέα. Ὀμηρος κατὰ συζολὴν ἐκφέ-
ρει τὰ τοιαῦτα· "δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι"
(B 115) καὶ ἀκλέα (δ 728) ἀντὶ τοῦ ἁδοξον.
οἱ δὲ Ἀττικοὶ ἐκτείνουσι.

δυσκλεές ἁδοξον, ἄτιμον, ἀπρεπές. "μὴ
γὰρ οὕτως ὕψ' ἤλγω δυσκλεῆς εἶην ὥστε τὸν
ἐμὲ σώσαντα μὴ ἀντισώσωαι."

δυσκληδόνισον δυσφήμιον, δυσκλυ-
δόνισον δὲ δυσέκβατον.

δυσκολαίνειν. λέγει Ἀριστοτέλης (Top.
8 3) "δυσκολαίνει γὰρ ὁ μὴ διὰ προσηκου-
σῶν ἀποκρίσεων φθείρων καὶ κωλύων γίνε-
σθαι συλλογισμόν. δυσκολία δ' ἐστὶν ἀπόκρι-
σις παρὰ τὰς διαλεκτικὰς ἀποκρίσεις, συλλο-
γισμοῦ φθαρτική."

δυσκολοκάμπτους ᾧδ' αὖς τὰς κεκλα-
σμένας· Ἀριστοφάνης (Nub. 967) "εἰ δέ τις
ἐπικάμψειν τινα καμπὴν οἷος οἱ νῦν τὰς
κατὰ Φρύνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,

ἐπετρέβεται τυπτόμενος πολλὰς ὥς τὰς μοῦ-
σας ἀφανίζων." cf. v. βωμολοχεύσαιοτο.

δύσκωφος ὁ ἐκ μέρους ἀκούων.

δυσλόγισον. ὁμοιον τῇ πράγος ἄσκοπον.

δύσλοφα χαλεπῶς φερόμενα.

δυσλυτώτατος ὁ δύσλυτος.

δυσμαῖς βίου τῇ τέλει τῆς ζωῆς.

δυσμένεια ἔχθρα, κακόνιοι. καὶ δυσ-
μεκῆς ὁ πολέμιος.

δύσμητις βαρύθυμος, ὀργίλος, μνησί-
κακος.

δύσμητις ὁ κακόβουλος.

δυσμικῶν τῶν τῆς δύνεως· "προνοή-
σας δὲ καὶ τὰς τῶν δυσμικῶν ὁμαιχμίας,
ἔπεισε κοινοπραγῆσαι τινὰς τῶν δυναστῶν."

δυσμίσητος ὁ πᾶν ἀπεχθανόμενος·
(AR 7 141) "δένδρεα δυσμίσητα, καὶ ἦν ποτε
τεῖχος ἰδῶσι Τρώιον, αὐαλιᾶν φυλλοχοεῦσι
κόμην."

δύσμορος δυσυχής, κακοθάνατος· (AR
9 397) "ἦν δὲ θάνης παλάμησιν ἐμαῖς, μή-
τηρ μὲν ἀκούσω δύσμορος, ἀλλ' ἐν ἐμῇ πα-
τρίδι σωζομένη."

δύσνονος ἔχθρος· "ὁ δὲ ἦν δύσνονος βα-
σιλεῖ καὶ Ῥωμαῖοις."

δυσξύμβολα δυσνόητα.

δυσοδία ἡ κακὴ ὁδός.

δύσοδος τραχεῖα, δυσχερὴ διάβασις
ἔχουσα.

δυσοίκτου δυσθρηνήτου.

δύσοιμος δύσοδος, οἷον ἐπὶ κακῷ ἄγασα.

δύσοιςος δυσφόρητος.

δυσόμοια ἀνόμοια Σιγάττις.

δύσοργος ὀξύχολος· Σοφοκλῆς (Ai. 1017)
"τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργος ἐν γῆραι βαρὺς ἐρεῖ,
πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος." πρὸς οὐ-
δὲν ἀντὶ τοῦ ἀληθούς, ἢ αἴτιον ἐμοί. καὶ αὐ-
θις (Phil. 377) "ὁ δ' ἐνθάδ' ἦκων, καίπερ
οὐ δύσοργος ὢν, δηχθεὶς πρὸς ᾧ' ἐξήκουσεν
ᾧδ' ἡμείψατο."

δυσόριζον.

δυσόρφναια (Eur. Phoen. 329) μέλανα.

δύσοσμος δυσώδης.

δυσπαίπαλος τραχεῖα.

δυσπάλαιςος δυσκαταγώνισος· οὕτως
Εὐριπίδης (Alc. 892). καὶ δυσπαλές δυσχε-
ρές, δυσκαταγώνισον.

Δύσπαρι (Hom. Γ 39) ἐπὶ κακῷ ὄνομαι-
σμένε, οἷον ζήσας ὥς Πάρις, δυσώνυμε.

δυσπάριτον δυσπόρευτον· Ξενοφῶν

(Anab. 4.1 25) "ἔρωτώμενος δ' εἰ εἴη δυσπα-
ριτόν τι χωρίον," τὸ ὕβατον.

δυσπειθής καὶ δυσπείθεια.

δυσπέμφελον δυστάραχον.

δυσπετής δυσχερής.

δυσπετοῦντα κακῶς πάσχοντα.

δυσπινῇ τὰ ἔρρηπώμενα, τὰ ῥυπαρά.
πίνος γὰρ ὁ ῥύπος. Ἀριστεφάνης (Ach. 401)
"ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῇ θέλεις πεπλώματα;" καὶ
αὐθις (S OC 1597) "εἴτ' ἔλυσε δυσπινεῖς
σολάς."

δυσπληγίς (an δυσπληγίς).

δυσπόριζον δυσεύρετον.

δυσποτμότερον ἀθλιώτερον. καὶ δυ-
σποτιμία Οἰδίποδος ἢ δυσυχία. καὶ Πο-
λύβιος "ἐς παραπλησίαν διάθειν ἤλθον τοῖς
ἐν ταῖς πολυχρονίοις ἀρρωστίαις δυσποτμῶσι."

δυσπρύσιτα δυσχερῇ ἔγγισθῆναι.

δυσπροσπέλασος.

δυσριγότατος ὁ φρικωδέστατος.

δυστέκμαρτον δυσκατέρχυσον, δυσζή-
τητον, δυσεύρετον, δυσκατάληπτον. (S OR
108) "ποῦ τὸδ' εὐρεθήσεται ἴχνος παλαιῆς
δυστέκμαρτον αἰτίας;" καὶ δυστεκμαρτό-
τερον δυσκαταληπτότερον.

^a δύσηνος ταλαίπωρος, δυσυχής, ἀθλιος.
τάττεται δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ (El. 121) δυσ-
νοτῆτη ἐπὶ τοῦ ἔξωλεσάτη, ἃ καὶ ἐπὶ τῷ οἴκῳ,
ἐν οἷς φησὶν "ὦ παῖ δυσανοτύτας Ἥλέκτρα
μητρός." οὐ γὰρ ἐστὶ νῦν ἐπὶ οἴκῳ.

^b δύσηνος ἐπὶ τοῦ ἀθλίου παρὰ Σοφοκλεῖ
(Ai. 849) "τῇ τε δυσήνῳ τροφῇ. ἢ που τά-
λαινα τήνδ' ὅταν κλῆθ' ἡσέει μέγαν
κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει."

δυστόπασος κακοῦπονότητος, παρὰ τὸ
τοπάζω.

δυστοπώτατα δυσχερέστατα.

δυστραπέλεια καὶ δυστράπελος δύσ-
τροπος, ἄμορφος, δυσμετάθετος.

δυστράπελος δυσκίνητος, ἀμετάτρε-
πτος, δυσμετάθετος, ὃς ἔχ' εὖρεν ἐκφυγεῖν τὸ
πάθος. ἔτω λέγωσι καὶ δυστράπελον ὄρυγμα
τὸ οὐκ ἐνδιάλυτον. ἢ ὁ ἀμετακίνητος ὄρυγξ
ἢ διατίσει ἢ φιλαργυρία. τὸν αὐτὸν δὲ καὶ
ἀτράπελον. Σοφοκλῆς (Ai. 913) "κεῖται ὁ
δυστράπελος," τουτέστιν ὁ δύσκολος.

δύστρητος ὁ ἄχρηστος μαργαρίτης.

δυστροπία ἢ κακότροπος γνώμη.

δύστροπον σχολιόν, δυσάρεστον. "οἰκέ-
την δύστροπον δεσμοῖς περιβαλὼν, ἄγριος

ὢν καὶ ἀπαράιτητος τὴν ὀργήν."

δύστρος ὁ μάρτυς μὴν παρὰ Μακεδόσιν.

δυσύποις ὁ δυσνοχώρητος.

δυσσημία κακὴ ἀγγελία. "ὁ δὲ στρατη-
γὸς θειωρῶν τὴν περὶ τὸ στρατόπεδον δυσση-
μίαν ἑταράττετο."

δύσφορα χαλεπά, δυσόποις. (S OR
87) "λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι κατ'
ὄρθον ἐξιώντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν." ὁ ἔστι,
καὶ τὰ χαλεπὰ κατ' ὄρθον προϊόντα εὐτυ-
χεῖν ἡμῶς λέγω. καὶ αὐθις (El. 140) "ἀλλ'
ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον ἄλγος ἀεὶ
ξενάχουσα διόλλυσται, ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν
οὐδεμία. τί μοι τῶν δυσφύρων ἐφήη;" ἀντὶ
τοῦ ἐπιθυμεῖς. τί μοι, φησί, τούτων γλῆχῃ
ἤπερ ἔστιν οὐκ εὐκόλως φέρειν, θρήνον καὶ
πένθους.

δυσφώματος δυσκόλως ἐλεγχόμενος. ἢ α
ὁ κακῶς ὑφορώμενος καὶ ὑπονοῶν.

δυσφώματος μάλιστα φωραθῆναι δυνά-
μειος.

δυσχείμερος.

δυσχέραινε λυποῦ.

δυσχερασμάτων ἀτυχημάτων. (Da-
mas. Phot. p. 340) "ὁ δὲ ἐπὶ τὸν ἀπράγμονα
βίον ἐτράπετο μίσει τῶν ἐν πολιτείᾳ δυσχε-
ρασμάτων."

δυσχέρεια. "εἰ γὰρ ποῦ τι καὶ εὐρί-
σκετο ὕδωρ, ἄποτον ὑπὸ δυσχερείας ἦν."
καὶ δυσχερής.

δυσχρησούμενος κακῶς διατιθέμενος.
(Polyh. 1.18) "ὁ δὲ Ἀντίβας δυσχρησούμενος
ἤδη τοῖς πράγμασι διεπέμπετο ἐς Καρχηδόνα,
ταύτην τὴν περίεσασιν διασφαλῶν."

δυσώδης. καὶ δυσωδία ἡ πνοή.

δυσώνυμος κακώνυμος.

δυσωπεῖσθαι ὑφορᾶσθαι καὶ ὑπόπτως
ἔχειν, φοβεῖσθαι μεθ' ὀπνοίας. "ὄρῳ δὲ
τὸν ἀδελφὸν πάντα δυσωπούμενον καὶ ἔδεν
ἐτι τῶν ὄψων οὐχ ὑφορώμενον." καὶ ἐπὶ τῷ
κακῶς πάσχειν ὑπὸ τοῦ ἡλίου τὰς ὄψεις.
"ὥς ἂν καταλάμποντος τοῦ ἡλίου δυσωπεῖν
τοὺς ἐχθρούς." ἔνιοι δέ, εἰ καὶ μὴ τῶν Ἀ-
τικῶν, ἀντὶ τοῦ αἰδεῖσθαι. ἢ δὲ συνήθεια
καὶ ἐπὶ τῷ ἰκετεύειν καὶ παρακαλεῖν κέχρηται.

δυσωπία.

δυσωποῦμαι Δημοσθένους ἐν Φιλιππι-
κοῖς (9 65) καὶ Ξενοφῶν ἐν Ἀπορινημονεύ-
μασιν (2 1 4) ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι.

δυσωπῶ ἰκετεύω. δυσωπῶ καὶ ἐπὶ τοῦ

παρκαλῶ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐντρέπομαι· "τοὺς Ἰουδαίους ἐλπίσας δυσωπήσειν ἐν τῷ κακῷ ἐξὸν μὴ θάλειν" (Ioseph. B. I. 5 81).

δυσωρήσονται (Hom. K 183) δυσφυλακῆσονται.

Δύσωρον (Herodot. 5 17) ὄνομα ὄρους. δυωδεκάτη καὶ δυωδέκατος.

δῶ κατὰ ἀποκοπήν, δῶμα, ὁ οἶκος.

δωδεκάβοιον (Hom. Ψ 703) δώδεκα βοῶν ἄξιον.

δωδεκαδῶρψ δώδεκα παλαισῶν ὄντι· δῶρον γὰρ ἡ παλαισῆ. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 96) "Κυλληνίῳ ἀνερύσαντες ἔρρεξαν, καὶ οἱ δωδεκάδωρα κέρα ἄλλω μικροτέροντι ποτὶ πλατύνειον ἔπαυον."

δωδεκάκρουνον ζῶμα· ὁ γὰρ Κρατῆνος ἐαυτὸν ἐπήνεσεν ἐν Πυτίνῃ λέγων "ἄναξ Ἀπὸλλον, τῶν ἐπῶν τῷ ρεύματος. καναχῆσι πηγαί, δωδεκάκρουνον τὸ ζῶμα. Ἰλισσὸς ἐν τῇ φάρυγι. τί ἂν εἴποιμί σοι; εἰ μὴ γὰρ ἐπιβύσει τις αὐτῷ τὸ ζῶμα, ἅπαντα ταῦτα κατακλύσει ποιήμασιν."

δωδεκάκρουνος κρήνη Ἀθήνησιν ἦν. Θουκυδίδης (2 15) Ἐννεάκρουνον.

δωδεκαμήχανον, ἐπὶ τῶν παντοδαποῖς καὶ ποικίλοις χρωμένων ἡθροῖν· Κυρήνη γὰρ τις ἐπίσημος γέγονεν ἑταῖρα, δωδεκαμήχανος ἐπικαλομένη διὰ τὸ τσαυτὰ σχήματα ἐν τῇ συνθείᾳ ποιεῖν. ἔσι δὲ παρὰ τὸ ἐξ Ὑψιπύλης Εὐρύπιδου "ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄστρον" (sch. A Ran. 1363). καὶ δωδεκαμήχανος πόρνη, ἰβ' σχήμασι χρωμένη, Κυρήνη τοῦνομα.

δωδεκατημόριον ἡ δωδεκάτη μοῖρα.

δωδεκίδες θυσίαι δώδεκα ἱερῶν, ὡς τριπλῆς ἢ ἕκ τριῶν.

Δωδωναῖον χαλκεῖον, ἐπὶ τῶν μακρολογούντων. Δήμιον γὰρ φησιν ὅτι τὸ τῷ Διὸς μαντεῖον ἐν Δωδώνῃ λήβησιν ἐν κύκλῳ περιελήπται, τούτους δὲ ψαύειν ἀλλήλους, καὶ κρουσθέντος τοῦ ἐνὸς ἡχεῖν ἐκ διαδοχῆς πάντας, ὡς διὰ πολλοῦ χρόνου γίνεσθαι τῆς ἡχῆς τὴν περιόδον. Ἀριστοτέλης δὲ ὡς πλάσμα διελέγων δύο φησὶ ζῶλους εἶναι, καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐτέρου λήβητα, ἐπὶ θατέρῳ δὲ παῖδα κρατοῦντα μάλιστα, ἧς τὰς ἰμάντας χαλκῆας ὄντας σειομένους ὑπ' ἀνέμου τῷ λήβητι προσκρούειν, τὸν δὲ τυπτόμενον ἡχεῖν (sch. Hom. II 233 p. 449 46). κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος Λύλῃτρῳ.

πρὸς Δήμιον. εἰ δὲ πολλοὶ ἦσαν, οὐκ ἂν ἐνικῶς ἐλέγετο ἡ παροιμία.

Δωδωναῖος ὁ Ζεὺς, παρ' ὅσον ἐν Δωδώνῃ τῆς Θεσπρωτίας ἐτιμᾶτο.

Δωδώνῃ πόλις ἐν τῇ Θεσπρωτίδι Πελασγία, ἐν ᾗ ἔζατο δρυς, ἐν ᾗ μαντεῖον ἦν γυναικῶν προφητῶν. καὶ εἰσιόντων τῶν μαντενομένων ἐκινεῖτο δῆθεν ἡ δρυς ἡχῶσα· αἱ δὲ ἐφθέγγοντο ὅτι τάδε λέγει ὁ Ζεὺς. καὶ ἀνδριῶς ἔζατο ἐν ὕψει ῥάβδον κατέχων, καὶ παρ' αὐτὸν λήβης ἔζατο, καὶ ἔπαιεν ὁ ἀνδριῶς τὸν λήβητα, ἐξ οὗ ἡχός τις ἐναρμόνιος ἀπετελεῖτο. αἱ δὲ τῶν δαιμόνων φωναὶ ἀναρθροὶ εἰσι. sch. Hom. II 233 p. 449 33.

Δωήκ (1 Sam. 22 9) ὄνομα κύριον, ὁ Σῦρος.

δῶμα ὁ οἶκος. καὶ δωμάτιον οἰκημάτιον.

δωρυτικὴ διάδοσις ἡ διδομένη παρὰ τοῦ βασιλέως τοῖς στρατεύμασι.

δῶρα θεοὺς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλεῖς. οἱ μὲν Ἑσιόδειον οἰοῦνται τὸν εἶχον, εἴρηται δὲ καὶ Πλάτωνι ἐν τρίτῃ Πολιτείᾳ (p. 390 E).

δῶρα καὶ δωρεαὶ διαφέρει· δωρεαὶ μὲν γὰρ αἱ σιτήσεις καὶ αἱ προειδῆναι καὶ αἱ ἀτέλειαι καὶ τὸ ἱερᾶσθαι, καὶ ὅσα ἄλλα λαμπρύνει ἄνδρας, δῶρα δὲ χρυσὸς ἄργυρος ἴπποι ἀνδράποδα, καὶ ὅσα ἐρημνέει πλοῦτον (Philostat. V. S. 2 10 4). ἀπὸ τοῦ δῶρα οὖν δωρά, καὶ πλεονασμῷ τῷ ε δωρεά. ἡ ἔτιος· δῶρα μὲν τὰ ἐπὶ δωροδοκίᾳ διδόμενα, δωρεὰ δὲ ἐπὶ τιμῆς. sch. A An. 510.

δωρεά δόσις ἀναπόδοτος. ἔσι δὲ ἡ δόσις γένος τῆς δωρεᾶς.

Δωρήκ ὄνομα κύριον.

δωρησάμενος χρήμασι μεγάλοις ἀντὶ τοῦ δωροδοκῆσας.

δωρητὸν τὸ ὡς δῶρον διδόμενον· ἡ τραγωδία (S OR 382) "ὅσος παρ' ἐμῖν ὁ φθόρος φυλάσσεται, εἰ τῆσδε γ' ἀρχῆς οὐνεχ', ἦν ἐμοὶ πόλις δωρητὸν οὐκ αἰτητὸν εἰσχειρίσει, ταύτης Κρέων ὁ πεισός, οὐδ' ἀρχῆς φίλος, λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἰμείρεται."

δωρητὸς ὁ δῶρα λαμβάνων.

δωριάζειν παραγυμνοῦσθαι· Δωρικὸν γὰρ ἔσι τὸ παραφαίνειν τὸ σῶμα διὰ τὸ μηδὲ ζώνας ἔχειν, τὸ πολὺ δὲ χιτῶνας φορεῖν, ἐν δὲ Σπάρτῃ καὶ τὰς κόρας γυμνὰς φαίνεσθαι.

Δωριεύς καὶ Δωριεῖς.

Δωρικόν.

Δώριος ὄνομα κύριον. καὶ Δώριος οἰκονομία· (Diog. L. 4 19) "τὴν τε ἀκυκλίαν καὶ τὸν αὐχμὸν ὁ Πολέμιον ἐνεδίδυτο Ξενοκράτους καὶ τὸ βύρος, οἶονεὶ Δώριος οἰκονομία." καὶ Δώριον μέλος.

Δώριος αὐλῆσις μουσική, ὥσπερ καὶ Αὐδῖος καὶ Φρύγιος. (Damasc. Phot. p. 339) "τὴν δὲ τροφήν ἐκληρώσατο μετρίαν τινὰ καὶ ἄθρυπτον, ἕτε κακεργοῦσαν διὰ πέναν οὔτε διὰ πλοῦτον βλακεύουσαν, ἀλλὰ μέσῃ καὶ μουσικῇ, τὸν Δώριον τρόπον τῆς ψυχῆς ἀληθῶς ἡρμουςμένην." καὶ παροιμία ἀπὸ Δωρίου ἐπὶ Φρύγιον· (Synes. calv. p. 66 D) "οὐ φανοῦμαι ξρογγύλλων λογάρια, αὐτὰς δὲ τὰς φάσεις τῶν νοσημάτων εἰς μέσον τιθέμενος, μόνον εἰ τῆς γλώττης τὸν τόνον ἀπὸ τῆς διαλέξεως εἰς ἐπιστροφήν μεταρμύσσαιμι, ἀπὸ Δωρίου φασὶν ἐπὶ Φρύγιον."

Δωρίς Δωρίδος, ὡ Δωρί.

δωριζέ, τουτέστι δωροδοκίε· Ἀριστοφάνης (Eq. 985) "τὴν δωριζέ μόνῃν ἁρμονίαν ἁρμόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν, ἄλλῃν δ' οὐκ ἐθέλειν λαβεῖν."

δωροδοκηθέντα.

δωροδοκήσαντα. οὐ μόνον δῶρα διδόναι καὶ ἀναπεῖθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ λαμβάνειν. "δωροδοκήσαντ' ἐκ Μιτυλήνης πλεῖν ἢ μῶς ἔξ" (A Eq. 831).

δωροδοκήσας δῶρα λαβών.

δωροδόκος δῶρα δεχόμενος.

δῶρον ἢ παλαισιή. καὶ Ὅμηρος (A 109) "ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκει."

δῶρον ὃ διδοῦντες, ἐπαίνει.

δωροξενία. ὅταν τις γραφεῖς ξενίας καὶ δῶρα δοὺς ἐκφύγῃ τὴν συκοφαντίαν, δωροξενία λέγεται. Harp.

Δώρος ὁ ἀπὸ τῆς Ἀραβίας, ὃν φησι Δαμιάκιος εἰς τὴν φιλόσοφον ἰσορίαν δεινότετον εἶναι ζητητὴν τῆς ἀληθείας. τῷτον Ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος ἡσθάνετο μὲν τὴν ἀρχὴν ἔτι ταῖς Ἀριστοτέλους ὑποθέσεσιν ἐνδεδεμένον ὥστε ἐκ παιδῶν ἐν αὐταῖς τετραμμένον πορρωτέρω τῆς ἡλικίας, καὶ διὰ τὴν ἀήθειαν τῆς Πλάτωνος μεγαλοπρεποῦς ἐπισήμης οὐ δυνάμενον ἀναπτῆναι πρὸς τὰ ὑψηλὰ καὶ λαμπρὰ τῶν νοσημάτων· ἔγω δὲ ἔχοντα καταμαδῶν ἀνεκαλέσατό τε κατὰ βραχὺ καὶ ἀνεπέτασεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν εἰς τὸ μέγα πέλαγος τῆς ἀληθείας, ὥστε ἀπο-

σκευασάμενον τὴν τὰ μικρὰ συλλογιζομένην ἀκρίβειαν περιπατητικὴν εἰς τὴν διὰ Προμηθέως τινὸς ἕμια φανοτάτην πυρὶ καταπεμφθεῖσαν διαλεκτικὴν, αὐτοψίαν γε καθαρωτάτην οὖσαν νῦ καὶ φρονησεως, ἀναδραμεῖν τε καὶ ἐν αὐτῇ εἰσοικίσαι τὰς τοῦ βλοῦ φιλοσόφους ἐλπίδας.

δωροῦμαι δοτικῇ. αἰτιατικῇ δὲ "δωρεῖμαι σε χρήμασιν."

δῶρων γραφή. ὅταν τις αἰτίαν ἔχῃ τῶν πολιτενομένων δῶρα λαβεῖν, τὸ ἔγκλημα τὸ κατ' αὐτοῦ διχῇ ἐλέγετο, δωροδοκία τε καὶ δῶρων γραφή. Harp.

δῶρων δόκησιν τὴν δωροδοκίαν Θουκυδίδης (5 16).

δῶς ἢ δόσις, ἢ δωρεά· (Hesiod. O. 354) "δῶς ἀγαθῇ, ἀρπαξ δὲ κακῇ, θανάτοιο δότειρα." καὶ Αἰλιανὸς Ποικίλῃ ἰσορίᾳ περὶ τῶν Ῥωμαίων γυναικῶν "αὐτὰς δεξιόμεναι παρὰ Πύρρῳ τὰ δῶρα ἔφασαν, ἢ δῶς αὐταῖς πρέπειν καὶ ἀξία εἶναι τοῦ πέμψαντος Πύρρου, ἀνύσιον δὲ εἶναι αὐταῖς φορεῖν."

Δωσιάδης ὄνομα κύριον. καὶ Δωσίδης.

δωσιδίκους ἐκδότους τῇ δίχῃ· (Polyb. 4 4) "περὶ δὲ τῶν τεθνεώτων δωσιδίκους παράσχοι τὰς ἡδικηκότας."

Δωσίθεος ὄνομα κύριον.

Δώσιον ὄνομα κύριον.

δωτίνῃ ἢ δωρεά.

δωτός δωτός τῆς τροφῆς.

Δωτώ ὄνομα κύριον.

δώτωρ.

ἔα συγχώρει.

ἐάγῃ (Hom. Γ 367) ἐθραύσθη, ἐκλύσθη.

ἔα δ' ἄγε δῆ.

ἐαδὸτα ἀρέσκοντα. ἦδω ἦσω ἦδα, διαλῶσει ἔαδα, ἐαδὼς ἐαδότης ἐαδότης. Ἡρόδοτος (6 106) "τοῖσι δὲ ἔαδε μὲν βοηθεῖν, ἀδύνατα δὲ σφι ἦν."

ἐακότες παρητημένοι, ἀποπεπαινωμένοι.

ἐάλω ἦλω, ἐκρατήθη. καὶ ἐάλωκεν ἐλήφθη. καὶ ἐάλωκός καὶ ἐάλωκόντων καὶ ἐάλωσαν.

ἕαν ὁλοκλήρως οἱ περὶ Θουκυδίδην τότε λέγουσιν ὅτε προτέταται ὁ ἦ· ὅταν δὲ μὴ οὕτως ἔχῃ τάξεως, συνηρημένως λέγει. ἐν δευτέρᾳ (24) "ἢ ἕαν οἱ πολέμιοι νῆϊτή στρατῷ ἐπιπλέωσιν." (3 47) "ἢ ἕαν βιασθῇ, ὑπάρχει τοῖς ἀποσῆσουσι πολέμοις."

ἐανόν τὸ λεπτόν.

ἐανῶ λιτί (Hom. Σ 352). οὕτω κέκληκε τὸν λεπτόν. καὶ αὖθις "ἃ μεγάλα δ' Αἴγυπτος ἐανῶ δάψατο (ἱμνο ἐὰν ὠλόψατο) χαίταν." cf. v. δάψατο.

ἔαρ εὐκρασία τοῦ αἵματος. ὥρα τοῦ ἔτους κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς τῇ ἡλίου πορείαν. κλένεται δὲ ἔαρος, καὶ κράσει ἥρος· καὶ ἡ δοτικὴ ἔαρι, καὶ κράσει ἥρι. ἔαρ λέγεται καὶ τὸ αἶμα διὰ τὸ ἐν τῷ ἔαρι πλεονάζειν· "ἦχι κορίσσαι ἄξινοι λύθρῳ τε καὶ εἵαρι πεπλήθασαι," πλεονασμῷ τοῦ ι.

ἐαρινή καὶ ἐαρινῆσι τοῦ ἔαρος.

ἐαρινός ὁ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος.

ἔαρος χρήζει, ἐπειδὴ παλαιὸν χιτῶνα ἔχει. καὶ Ἀρισοφάνης (An. 1404) "δεῖσθαι δ' εἰσικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων." μία γὰρ χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.

ἔαται. ἐῷ ἔημι ἔεμαι ἥμαι, κάθημαι, ἔνται ἔαται Ἰωνικῶς, καὶ πλεονασμῷ εἴαται, ὡς μέμνηται μεμνέται.

ἐαυτοὺς ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν.

ἐαυτῷ ἐπὶ γ' προσώπου. οἱ Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ β' προσώπου κέχρηται.

ἐάφθῃ ἐπηκολούθησεν. ἔπω ἔψω ἔφα ἔμμαι ἤφθην, καὶ διαλύσει ἐάφθην· τὸ τρίτον ἐάφθῃ.

ἔβα με κατέλαβέ με· Ἀρισοφάνης Νεφέλαις (30) "τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;"

ἐβαρύνετο κυριώτερον· οὐ δεῖ γὰρ λέγειν ἐβαρύνετο ἢ βαροῦμαι ἢ βαρύνεμενος, οὐδὲ ἄλλην τινὰ κλίσειν ποιῆσθαι τοῦ βαρῦμαι ῥήματος, ἀλλὰ βαρύνομαι καὶ βαρυνόμενος (sch. Thuc. 2 16). καὶ αὖθις "ὄρων δὲ τοῦτο βαρυνομένην τὴν σύγκλητον."

ἐβαρυνώπῃσαν βαρεῖς ἔσχον τὰς ὀφθαλμούς.

ἔβασον ἔασον.

ἐβάσασεν ἀντὶ τῷ ἐδοκίμασεν. (A Thesim. 442) "πάσας δ' ἰδέας ἐξήτασε, πάντα δ' ἐβάσασε φρενί, πυκνῶς τε ποικίλως λόγους ἀνεῦρεν."

ἐβδελύχθησαν (Ps. 13 1, 52 1) ἀπερρίφησαν.

ἐβδομαῖος ἑβδομος.

ἐβδομάτῃ ἐβδόμῃ.

ἐβδομευόμενα. τοῖς ἀποτεχθεῖσι παιδίοις τὰς ἐβδομάδας καὶ τὰς δεκάτας ἔγον,

καὶ τὰ γε ὀνόματα ἐτίθεντο αὐτοῖς οἱ μὲν τῇ ἐβδόμῃ οἱ δὲ τῇ δεκάτῃ. Hagr.

ἔβελος τὸ μέλαν ξύλον. καὶ ἔβερος ὁμοίως.

ἐβιάζοντο καὶ ἐπὶ τῶν πασχόντων Θεοκρίδης (5 3).

ἐβληχῶντο ἐπὶ τῶν προβάτων.

ἐβόησεν ἐφώνησεν.

ἐβόμβησεν ἤχησεν (Ierem. 38 35).

ἐβουλιμίανσαν λίαν ἐπένησαν.

ἐβόων ἔκραζον.

ἐβραγχίασε (Ps. 68 4) κεκοπίακεν.

ἔβραιτο ἀπὸ ἔβερ υἱοῦ Σάλα, ὃς ἐμέρισε τοῖς ἔθνεσι τὴν γῆν, τοὺς προσόκους ὀνομάσας ἔβραίους. οὗτος οὐ συνεπύνησε τοῖς πυργοποιοῖς, καὶ διέμεινεν ἡ διάλεικτος αὐτοῦ ἀμετάβλητος.

ἔβρασεν ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν γῆν ἔρριψεν· (AP 6 222) "μυρίοποιον σκολόπενδρον ὑπ' Ὀρίωνι κυκηθεὶς πόντος Ἰαπύγων ἔβρου' ἐπὶ σκοπέλους."

ἐβρόμησεν ἤχησεν.

ἐβρόντησεν ἤχησεν.

ἔβρος ποταμὸς Θράκης, τὰ ρεύματα ἔχων ἐκ Ῥοδόπης τοῦ Θρακικοῦ ὄρους. sch. A An. 775.

ἐβρυνάζοντο εὐφραίνοντο.

ἐβύνουν ἐπλήρουν, ἔφραττον· Ἀρισοφάνης (Pac. 644) "χρυσὸν τούτων ἐβύνουν τὸ σῶμα," τουτέστι τῶν ῥητόρων.

ἔβωσεν ἔκραξεν.

ἐγανώθη ἐχάρην, εὐφράνθη, ἀπὸ τῷ γάνυμαι. Ὀμηρος (N 493) "γάνυται δὲ τε φρένα ποιμήν," ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λαμπρυνομένων χαλκαμάτων. sch. A Ach. 7.

ἐγγασερίμυθος ἐγγασερίμαντις, ὃν νῦν τινὲς Πύθωνα, Σοφοκλῆς δὲ Σερόμαντιν, Πλάτων ὁ φιλόσοφος Εὐρυκλέα, ἀπὸ Εὐρυκλέους τοιῆτε μάντεως· Ἀρισοφάνης Σφηξί (1014) "μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν." Φιλόχορος δ' ἐν γ' περὶ μαντικῆς καὶ γυνυκάς ἐγγασερίμυθος. αὐταὶ τὰς τῶν τεθνηκότων ψυχὰς ἐξεκαλύπτοντο. μᾶ δὲ αὐτῶν ἐχρηστάτο Σαούλ, ἥτις ἐξεκαλέσθη τὴν ψυχὴν Σαμιηλ τῷ προφῆτῃ. 1 Reg. 28.

ἐγγείνωνται ἐγγενήσωσιν· Ὀμηρος (T 26) "εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν."

ἐγγειον χέρσον, ξηράν. Πισίδης "ταύτην, κράτιστε, τὴν ἀπεξενωμένην ὁδὸν περάσας ὥσπερ ἐγγειον δρόμον."

b ἔγγειον. "ὃ δὲ κατεκληρούχει τὴν χώραν, διδοὺς ἐκάσῳ ταλάντειον κλῆρον, ὅπως ὑπολαμβάνων ζῆναι τὰ κατὰ τὴν πόλιν, προσδεθέντων τῶν ἀνθρώπων ταῖς ἐγγείοις κτήσεσι." τινὲς ἐπὶ τοῦ ἐγγυτέρω, οὐχ ὅπως δὲ οἱ ῥήτορες ἔτασσον, ἀλλ' ὅταν τὸ ἐν γῇ θέλῃσι δηλῶσαι, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀπατούριον (3) "οὐκ ὄντος ἐμοὶ πρὸς τῶτον οὔτε ναυτικοῦ οὔτε ἐγγείου συμβολαίου," καὶ Λυσίας "τοῦ νόμου κελεύοντος τοὺς ἐπιτρόπους τοῖς ὀρφανοῖς ἐγγεῖον τὴν οὐσίαν καθιστάναι, οὗτος δὲ ναυτικούς ἡμᾶς ἀποφαίνει." ἔγγειον δὲ διὰ τοῦ ι τὸ ἐγγύτερον.

ἔγγειον κτήσιν τὴν ἐπὶ γῆς.

ἐγγελῶν γελάσει.

ἔγγειον τὸ ἀσφαλές.

ἐγγίξω σοι δοτικῇ.

ἔγγειον ἐγγύτερον, διὰ τοῦ ι. ἔγγισα.

ἔγγλωττογάστωρ. ἐγγλωττογάστωρες (A. Av. 1695) οἱ ἀπὸ τῆς γλώττης βιοτεύοντες, ὡς ἐγχειρογάστωρες οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν.

ἐγγλωττοτυπεῖν τὴν γλώτταν ψοφεῖν τὰ κατορθώματα, καὶ σεμιολογεῖν τὰ ἐκείνων καὶ αἰεὶ ἐπὶ τῆς γλώττης ἔχειν. sch. A. Eq. 779.

a ἐγγύη ἡ ἀσφαλὴς ἀντιποίησης καὶ σταθμῆς, ἀπὸ τοῦ γῆ γύη καὶ ἐγγύη· καὶ γὰρ ἡ γῆ τῶν ἄλλων στοιχείων παγιωτέρα.

b ἐγγύη ἡ περὶ τινος ἀναδοχή.

ἐγγυήσασθαι μνηστεισάσθαι. καὶ ἐγγυητὴ γυνή ἡ μεμνηστειμένη. Προκόπιος (Aeg. 1) "ἥ δὲ ἐγγυητὴ ὕπερον Βελισαρίῳ γυνὴ γέγονεν, ἥδη παῖδων μήτηρ γενομένη πολλῶν. εὐθὺς οὖν ἡξίει μοιχεύτρια τὸ ἐξῆς εἶναι."

ἐγγυήματος ὁ προσεδρεύων τόπος.

ἐγγυθήκη σκευὸς τι πρὸς τὸ κρατήρας ἢ λίβητας ἢ τι τοιοῦτον οὐκ ἀλλότριον ἐπικεῖσθαι ἐπιτήδειον. Harp.

ἐγγυον ἀσφαλές, καὶ ἐγγυος ὁ ἐγγυητής, καὶ ἐγγυωμένη ἀσφαλιζομένη. Πισίδης (Herac. 16) "νῦν πανσέληνος ἡ σελήνη λαμπέτω, τοῦ Χοσρόου λήγοντος, ἐγγυωμένη Πέρσας τὸ λοιπὸν μὴ θαυραγεῖν τὴν κτίσιν."

ἐγγυῶ ἐκδίδωμι.

ἐγγυώμεθα ἀντιφωνοῦμεν.

ἐγγώνιος τράπεζα ἡ μὴ στρογγύλη καὶ μὴ ἄγαν περιφερής. "ἐν τῷ συνδείπνῳ τῷ τοῦ Μαικῆρα τράπεζα ἐγγώνιος ἦν ὑπὸ τῇ κλισίᾳ, τὸ μέγεθος μεγίστη καὶ κάλλος ἄμικ-

χος, καὶ οἶα εἰκὸς ἐπῆνον ἄλλοι ἄλλως αὐτήν. ὁ δὲ Ἰόρτιος οὐκ ἔχων ὅτι παρ' ἐαυτῷ τερατεύσασθαι, σιγῆς γενομένης 'ἐκείνο δὲ ἅκ' ἐννοεῖτε, ὡ φίλοι συμπόται, ὡς στρογγύλη ἐστὶ καὶ ἄγαν περιφερής.' ἐπὶ τοίνυν τῇ ἀκρότῳ κολυκείᾳ, ὡς τὸ εἰκός, γέλως κατερράγη." Πλούταρχος.

ἐγεγῆθει ἔχαιρεν.

ἔγειραι. ἔγειραι σὺ αὐτός διὰ διφθόρου ἀντὶ τοῦ ἐγέρθητι, ἔγειρε δὲ τὸν λίθον διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· ἐνέργειαν γὰρ τινα σημαίνει.

ἐγείρεται τῆς νυκτός (A. Nub. 9). οὕτως οἱ Ἀττικοί.

ἐγείρω αἰτιατικῇ.

ἐγένετο ἐγεγόνει. ἐγεγώνει δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου ἀντὶ τοῦ ἐβόησεν.

ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι συκίνη ναυς. λέγεται ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα καὶ παρ' ἄξίαν εὐτυχησάντων, εἴτα θρυπομένων ἐπὶ τοῖς παροῦσιν· ὁ γὰρ Μάνδρων παρ' Ἀθηναίοις ναύαρχος ἦρθε ἀνάξιος ὢν τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ συκίνη ναῦς τὸ εὐτελὲς δηλοῦ.

ἐγενήθη ἐπὶ τῆς ποιήσεως δι' ἐνὸς ν, ἐπὶ δὲ τῆς κινήσεως διὰ δύο. καὶ Δαβὶδ (Ps. 41 3) "ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος," τουτέστιν, οἷον τινα τροφὴν ποιοῦμαι τὰ δάκρυα.

ἐγεςα πολεμικὸν μηχανήμα, ἐκ λίθων καὶ ξύλων καὶ χού ἐγερόμενον. τοῦτο δὲ οἱ ἐργαζόμενοι προκάλυμμα τιθέασιν ἐξ αἰγείων τριχῶν τῶν λεγομένων κιλίκων. αἱ δὲ πάχους τε καὶ μήκους διαρκῶς ἔχοντα ἀναρτήσαντες ἐκ ξύλων μακρῶν ἐπίπροσθεν ἐτίθεντο· ἐνταῦθα γὰρ οὔτε πυρφόροι οἰσοὶ ἔτε ἄλλα βέλη ἐξικνεῖσθαι ἔχον, ἀλλ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν προκαλυμμάτων ἔμενον (Procop. Pers. 2 26). οἱ δὲ διὰ τοῦ α ἄγασθαι φασὶ τὸ τοιοῦτον μηχανήμα.

ἐγγήατος (ἀπ' ἐπὶχατος) ὁ ἐπιχαρής.

ἐγγεγμένος διανισόμενος.

ἐγκαθειργνύντες ἀποκλείοντες.

ἐγκάθετος δόλιος, κατύσκοπος. καὶ ἐγκάθηται ἀντὶ τοῦ ἐγκεκρυμμένοι εἰσίν· οἱ γὰρ κρυπτόμενοι ὑποκάθηται. (A. Ach. 342) "μὴ τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηται· που λίσθαι." καὶ ἐγκάθηται ἐνεδραεῖ· Δαβὶδ (Ps. 9 30) "ἐγκάθηται ἐνεδρα μετὰ πλουσίων."

ἐγκαθιέμενοι ὑφιέντες.

ἐγκαθίζουσιν ἐνεδρεύουσιν· "οἱ δὲ ἐγκαθίζουσι λόχους ἐν τοῖς ἐπικαίροις τῶν χωρίων τόποις."

ἐγκαίνια (Io. 10 22) ἑορτὴ καθ' ἣν ἐκαίνορηθή τι.

ἐγκαλινδεῖσθαι σωματικοῖς παθήμασι.

ἐγκαλλωπισαμένον ἐναβρυνομένον· "ἐγὼ τῷ βασιλείῳ τῷ πνεύματι ἐγκαλλωπισαμένον."

ἐγκαλῶ δοτικῇ.

ἐγκάναξον ἐνσεισον, προσένεγκε, ἔγχεον· πιπίηται δὲ ἡ λέξις. Ἀριστοφάνης (Eq. 105) "Ἰδι νῦν ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολύν." Ἐλπσον, ἐκρόφησον, ἔκπτε.

ἐγκαρπον ἔγκυν· "ὁ δὲ Φίλιππος Ἀρσινόῃ θυγατρὶς, εἶτα ἐξ αὐτοῦ κατέλιπεν ἔγκρπον, καὶ ὅγε τὴν Ὀλυμπιάδα ἄγεται."

ἐγκάρσιον πλάγιον.

ἐγκασιν (Hom. A 438) ἐγκάτοις, ἐντέροις.

ἐγκαταζεῦξας συνθεῖς, συναρμόσιος· "νέας βελύς νέοισιν ἐγκαταζεῦξας τρόποις" Σοφοκλῆς (Ai. 736).

ἐγκατειλεγμένον τεταγμένον.

ἐγκατείλημμένην ληφθεῖσαν.

ἐγκατελέγησαν λίθοι (Thuc. 1 93) ὅτι τοῦ ἐγκατεφοδομήθησαν. καὶ Ὅμηρος (σ 358) "αἵμασιός τε λέγων."

ἐγκατέσκηψαν ἐφώρμησαν, ἐπέδραμον, ἐπεδράξαντο. "τὰ Αἰγυπτίων κακὰ τὰ ἐν τῇ Αἰεξάνδρῳ πόλει ἐγκατέσκηψε καὶ τῇ Ῥώμῃ" Βάρων φησὶν. cf. v. Βάρων.

ἐγκαυχῶμαι δοτικῇ.

ἐγ Κεγχρεαῖς.

ἐγκείται ἐπικείται, λίαν ἐπιθυμητικῶς ἔχει. "Λαχάρης δὲ ὀπηνίκα ἀπέδρα ἁλώσεσθαι μέλλων, τῶν δαρεικῶν κατ' ὀλίγους τοῖς ἐγκιμένοις μεθίς τελεώτατα τῷ δελεάσματι ἐξέφυγε τὸ δυσχερές" (Polyaen. 3 7).

ἐγκεκοισυρμένην (A Nab. 48) ἀντὶ τοῦ περιττῶς κεκοσμημένην, τὰ Κοισύρας φρονούσαν. ἔσι δὲ Ἑρετριακὸν τὸ ὄνομα, ἔτοι δὲ εἰς τρυφὴν διαβάλλονται. αὕτη δὲ ἡαμῇθη Πεισιεράτῳ ἐπιχειρήσαντι τυραννεῖν. λέγει δὲ τὴν περιεργίαν τῆς κομμωτικῆς· πολλοῖς γὰρ οἷα εἰκὸς ἐκέχρητο καλλωπίσμασιν, τουτέστι νήμιμασι καὶ τοῖς τῆς κεφαλῆς πλέγμασι, καὶ τοῖς ἄλλοις οἷς κοσμεῖσθαι γυναικίως ἔθος. ἔγκεκοισυρμένην οὖν οἷον τρυφῶσα, ἀπὸ Κοισύρας γυναικὸς πλεσις, Ἀλκμαίωνος γυμειτῆς.

ἐγκεκορδυλημένος (A Nab. 10) ἐντετυλιγμένος, ἐγκεκαλυμμένος καὶ συνεσραμμένος, ὥς μὴδ' ἀνθρώπῳ σχῆμα δηλῶν, ἀλλ' ἔσοχὴν φαίνεσθαι τῶν σρωμάτων· κορδύλη γὰρ ἰδίως λέγεται τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ ἐξέχον οἶδημα, ὑπὸ πληγῆς εἰς ὕψος καὶ ὄγκον ἀρθέν, ὃ καλοῦμεν κόνδυλον. Κρέων δὲ ἐν τῷ ἅ τῶν ῥητορικῶν κορδύλην φησὶ καλεῖσθαι παρὰ Κυπρίοις τὸ κεφαλῆς περιελλημα, ὃ δὲ παρ' Ἀθηναίους καλεῖται κρωβύλον, παρὰ δὲ Πέρσαις κιδάριον. ὅτι δὲ νῦν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐγκεκορδυλημένος ἀντὶ τῷ ἐνειληγμένος καὶ ἐγκρύψας ἑαυτόν, δηλὸν ἐκ τῶν ἐπιφερομένων "ἀλλ' εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμένοι." ψυχὸς γὰρ ἦν, ὡς εἰκὸς, καὶ περιεκαλύπτοντο. ὅθεν καὶ πέντε περιβόλαια περιβεβλησθαι τὸν υἱὸν εἶπεν.

ἐγκεκύκλησαι ἀνέσραψαι· Ἀριστοφάνης (Vesp. 697) "οὐκ οἶδ' ὅπῃ ἐγκεκύκλησαι."

ἐγκέλευσοι μετὰ προσάξεως· Ξενοφῶν (Cyr. 5 5 39) "προσῆγον τῷ Κναξάρει δῶρα οἱ μὲν καθ' ἑαυτούς, οἱ δὲ ὑπὸ Κύρῳ ἐγκέλευσοι."

ἐγκενίδες μέρος τι τοῦ πλοίου· (Agath. 5 21) "ξύλα ἰδυτενῇ καθάπερ ζυγὰ καὶ ἐκηνίδας ὑπερθε κατὰ τὸ ἐγκάρσιον ἐνθέντες, οὐ διὰ παντὸς ἀλλὰ μόνον ἀμφὶ τὰ ἄκρα, καὶ τὸ μεσαύτατον δεσμοῖς περισφύξαντες."

ἐγκεντρωθεῖς ἀσφυλισθεῖς.

ἐγκεχείρικε πάντα Τιμολέοντι.

ἐγκέχοδα ἀπεπύττου διὰ φόβον τινά, ἔχeson· Ἀριστοφάνης Βατράχοις (481). "κάλει θεόν" εἰς βοήθειαν.

ἐγκιλικίζεται κακοηθεύεται, κακοποιεῖ διεβέβληντο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ Κίλικες. ἐντεῦθεν λέγεται καὶ Κιλικίος ὀλεθρος. ἐγκιλικεῖν γὰρ τὸ κακοηθίζεσθαι.

ἐγκισσῆσωσι (Gen. 30 38) συλλάβωσιν, ἐπιθυμήσωσιν.

ἐγκλητον (an εκκλ-). ἐγκλητον λέγοντες δικαστήριον καὶ δίκην ἐγκλητον, ἐγκαλέσασθαι δὲ οὐ λέγουσι.

ἐγκλῖναι αἰτιατικῇ.

ἐγκλίσας Ἀναξαγόρας φησὶν (Diog. L. 1 9) ὥς κατὰ κορυφὴν τῆς γῆς τὸν αἰε φαίνόμενον εἶναι πόλον, ὕσoron δὲ τὴν ἐγκλισιν λαβεῖν, τουτέστι παρατροπῇν.

ἐγκολεήσατο καθῆκεν εἰς τὸν κολεὸν τὸ ξίφος.

ἐγκολπίζονται· (Theophyl. Sim. 3 5)

"οἱ δὲ βάρβαροι τὸ πόλισμα ἐγκολπίζονται, προσχωρήσειν Ῥωμαίοις ὑποκρινάμενοι, ὑτὸν ἀριθμῶν."

ἐγκομβώσασθαι (ep. Petri 1 5). Ἀπολλόδωρος Καρύσιος Ἀπολιποῦση "τὴν ἐπωμίδα πτύξας διπλὴν ἄνωθεν ἐνεκομβωσάμεν." Ἐπίχαμος "εἶγε μὲν ὅτι κεκόμβωται καλῶς" Ἀμύνκω.

ἐγκομμα τὸ πρόσκομμα.

ἐγκόνει ἀντὶ τῆ σπεῦδε· μέλλοντας γὰρ ἐσθίειν ἐπέχει, (A Ach. 1087) "δειπνεῖν κατακλύεις πάλαι." καὶ ἐγκονεῖν ἐνεργεῖν.

ἐγκονεῖτε ἐνεργεῖτε, ταχύνετε. ἡ ἐπεὶ οἱ τρέχοντες κόνεως πληροῦνται, ἡ ἀπὸ τῶν ἀθλητῶν· ἐν κόνει γὰρ ἐκείνων τὸ ἔργον, ἡ ὅτι πρὸ τοῦ τῆς κόνεως ὑψασθαι νικῶσιν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (255) "ἴ", ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὥς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν, ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς."

ἐγκονέουσα διεγέρουσα, ἐποτρύνουσα· (AP 6 268) "δεινὸν μαιμώσαις ἐγκονέουσα κυσίν."

ἐγκονητί (Pindar. Nem. 3 60).

ἐγκονίδες αἱ ὑπηρέτιδες.

ἐγκοπεύς ἐργαλεῖον λιθοδόον.

ἐγκοπή ἔνεδρον, ἐμπόδιον· "χωρὶς ἐγκοπῶν καὶ κλιμακτῆρων οὐκ ἦν ἐπιβῆναι τῆς πέτρας."

ἐγκορδυλῶ δοτικῇ.

ἐγκοτον (Herodot. 3 59) ἐχθραν ἐνδιάθετον. καὶ ἐγκότως ὀργίλως. (AP 7 40) "τίς φθόνος ἀλὲν Θησείδας ἀγαθῶν ἐγκοτος ἀλὲν ἔχει;"

ἐγκοτῶ σοι· "ἐνεκότει Ἡσαῦ Ἰακῶβ" τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Gen. 27 41.

ἐγκραγγάνειν ἐμβοῦν.

ἐγκραγῶν λόγοις κατεξαναζάς, διαλοιδορησάμενος. δοτικῇ συντάσσεται.

ἐγκράτεια διάθεσις ἀνυπέρβατος τῶν κατ' ὄρθον λόγον. ἡ ἕξις ἀήττητος ἡδονῶν. Diog. L. 7 93.

ὅτι ἕξι δεικνύναι ὥς ποτὲ μὲν ὁ σπουδαῖος οὐ σώφρων, μεταλαμβάνοντας τὸν σώφρονα εἰς τὸν ἐγκρατῆ. εἰ γὰρ τῷ μὲν ἐγκρατοῦς οὐ συμφωνεῖ τὰ μέρη τῆς ψυχῆς πρὸς ἄλληλα, τοῦ δὲ σπουδαίου συμφωνεῖ, ἔκ ἄν εἴη ὁ σπευδαῖος ἐγκρατῆς· ὥς ἐδὲ σώφρων, εἰ ταῦτόν ἡ σωφροσύνη τῇ ἐγκρατείᾳ. πάλιν δ' αὖ δύναται τις δεικνύναι τὸν σπουδαῖον ἐγκρατῆ, μεταλαβὼν τὴν ἐγκράτειαν εἰς τὴν

σωφροσύνην, εἶγε ὁ μὲν σπουδαῖος ἐν ὁμολογίᾳ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων πρὸς ἄλληλας εἴη, ἡ δὲ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων ὁμολογία πρὸς ἄλληλας σωφροσύνη. οὕτω καὶ ὁ Δημοσθένης κατασκευάσαι βουληθεὶς ὅτι μὴ δεῖ χάριν ἔχειν Φιλίππῳ ὑπὲρ ὧν ἔδωκεν, μετέλαβε τὸ ἔδωκεν εἰς τὸ ἀπέδωκεν· καὶ ὁ Θουκυδίδης βεληθεὶς παροξύνει τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τοὺς Μιτυληναῖς, τὴν ἀπόστασιν αὐτῶν εἰς τὴν ἐπανάστασιν μετέλαβε. καὶ ἡ συνθήκη δὲ πλήρης τῆς τοιαύτης χρήσεως, μεταλαμβάνοντες αἱ τὰ ὀνόματα πρὸς τὰ ἐμφαντικώτατα, τὸ τέμνειν εἰς τὸ κατατέμνειν, τὸ ἐσθίειν εἰς τὸ κατεσθίειν, τὸ μειδιᾶν εἰς τὸ γελᾶν. μεταλαμβάνουσι δὲ καὶ τὸν πανθρόνον εἰς τὸν φρόνιμον, τὸν δὲ τολμηρὸν εἰς τὸν ἀνδρείον, τὸν πρᾶον εἰς τὸν ἀργὸν καὶ ἀκίνητον, τὸν ἐλευθέριον εἰς τὸν ἄσωτον, τὸν οἰκονομικὸν εἰς τὸν ἀνελεύθερον. οὕτω καὶ Καλλικλῆς ἐν τῷ Γοργίᾳ (p. 491 E) παρὰ τῷ Πλάτῳ τοὺς σώφρονας εἰς ἡλιθίους μεταλαμβάνει. Alex. Aphrod. in Top. p. 84.

δεῖξαι δὲ θέλοντες ὅτι ὁ σώφρων ἔκ ἔστιν ἐγκρατῆς, μεταληψόμεθα τὸν ἐγκρατῆ εἰς τὸν αὐτοῦ κρατῆντα (τῆτο γὰρ σημαίνει τὸ ὄνομα), καὶ δεξάντες ὅτι ἔνθα τὸ κρατῆν, ἐνταῦθα καὶ κρατούμενόν τι ἔσαι, τὸ δὲ κρατῆμενον ἀντισπᾶν καὶ μαχόμενον κρατεῖται, ἔνθα τὸ μὲν κρατοῦν τὸ δὲ κρατούμενον ἔσι τῆς ψυχῆς, ἔκ ἔστιν ἐνταῦθα ὁμολογία. ὁ δὲ σώφρων ὁμολογᾶντα ἔχει τὰ τῆς ψυχῆς μέρη πρὸς ἄλληλα. ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῷ ἀκρατοῦς καὶ ἀκολάσου. id. p. 94.

ἐγκράτεια σωφροσύνης διαφέρει· ἡ μὲν γὰρ σωφροσύνη ἡρεμίας ἔχει τὰς ἐπιθυμίας, ἡ δὲ ἐγκράτεια σφοδράς.

ἐγκράτεια ἡ τῶν κακῶν ἀποχή.

ἐγκρατέζερος. Θεκυδίδης (1 118) "τὴν τε ἀρχὴν ἐγκρατέζεραν" ἐποίησαν καὶ "κατεστῆσαντο, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ μέγα δυνάμειος ἐχώρησαν."

ἐγκρατῆς λέγεται οὐ κατὰ ἀπάθειαν, ἀλλὰ διὰ τὸ πάσχειν μὲν, μὴ ἄγεσθαι δὲ ὑπὸ τῶν παθῶν (Alex. Aphrod. in Top. p. 176). καὶ ἐγκρατῆς ὁ ἐπικρατέζερος.

ἐγκρατής. "ὁ δὲ πολλὰκις ἐνόσησε, καὶ ἀνέρωσεν αὐτὸν ὁ θεός. ἐπεὶ δὲ ἐγκρατῆς ἐγένετο ἑαυτοῦ καὶ τῆς ὑγείας, τῷ σωτήρι οὐδεμίαν ὥραν ἐτίθετο." καὶ αὐτὸς "ἔλεγε

δὲ ο λεωργὸς τῶν φθινοσυῶν ἰάσεων τύχη
μᾶλλον ἢ βελήσει θεῷ ἐγκρατὴς γεγονέναι.”

ἐγκρίνει συντάττει. “οὔτε πε τοὺς μὲν
ἐγκρίνει τοὺς δὲ ἀποκρίνει.”

ἐγκρίς γλύκασμα ἐξ ἐλαίου ὕδαρις.

ἐγκρισίς ἱερὸς ἀγών. Artemid. 1 59.

ἐγκρυφή.

ἐγκρυφίας ἄρτος (Genes. 18 6) ἐν σπο-
δῷ κεκρυμμένος. τὰ δὲ γ’ μέτρα τῆς σμι-
δύλεως, ἐξ ὧν ὁ ἐγκρυφίας ἐγένετο, τὴν τρι-
ήμερον τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς ταφὴν ὑπαινί-
σσεται.

ἐγκύκλιον ἀπανταχοῦ, καθολικόν. Εὐ-
πάριος περὶ Καρίνου φησὶν “ἀλλ’ ἦν ἐγκύ-
κλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον τὸ τὰ τοιαῦτα
ἀμαρτάνειν,” τουτέστιν εἰς παῖδας ὑβρίζειν.
cf. v. ὕβρις.

οἱ δὲ ἀξιώματος ἀντιποιοῦμενοι τὴν ἐγ-
τέκλιον ἐπαιδεύοντο παιδεῖν. ἡ δὲ ἐγκύκλιος
παιδεία διὰ πάσης ἐχώρει παιδεύσεως καὶ
ἰουδαϊσμοῦ καὶ παντὸς κινήματος. sch. A Eq. 189.

ἐγκύκλιος ἡ ἐτήσιος τῶν χρημάτων δό-
σις. (Theophyl. Sim. 1 8) “τοῦ δὲ χαράναι τῷ
ἡγεμόνος τῶν Ἀβάρων ἐξαίτηντος τὸν ἐγκύ-
κλιον πλοῦτον, ὃν ἂν ἔτος ἔκασον παρὰ Ῥω-
μαίων ἐλάμβανον.” καὶ αὐθις “ὁ δὲ στρατη-
γὸς τὰς ἐγκυκλίου διανομὰς τῶν χρημάτων
αὐτοῖς ἐποίησατο” Θεοφύλακτος Σιμοκάττης
(66). καὶ αὐθις (id. 1 8) “ἡ ἐγκύκλιος τῶν
χρημάτων ἐπίδοσις τῷ Ῥωμαϊκῷ ἐχεῖτο συν-
τάγματι.” ἐγκύκλιον λέγεται καὶ τὰ ποιη-
τικά.

ἐγκυκλον ἱμάτιον. Ἀριστοφάνης (Lys.
113) “ἐγὼ δ’ ἂν κἄν εἴ με χρῆσι τῷ ἐγκυκλον
τετὶ καταθεῖσαν,” καὶ ἀλλαχῇ (Thesm. 267)
“φέφ’ ἐγκυκλον. τετὶ λάβ’ ἀπὸ τῆς κλινίδος.”
καὶ δῆλον ὡς τὸ μὲν ἐγκυκλόν ἐστιν ἱμάτιον,
ὁ δὲ προκωτὸς (260) ἔνδυμα.

ἐγκύμονος ἐγκύου οὔσης. καὶ ἐγκυος
γυνή.

ἐγκυρῆσαι ἀντὶ τοῦ ἐντυχεῖν. οὕτω
Κρατῖνος.

ἐγκύρτια τὰ ἐν τοῖς κύρτοις ἐνυφά-
σματα. Πλάτων δὲ χρῆται ἐν Τιμαίῳ (p. 78)
ἐπὶ τῆς φέρυγος τῇ λέξει.

ἐγκυτὶ ἀντὶ τῷ ἐγγύς. οὕτω Καλλιμάχος.

ἐγκώμιον (Hes. O. 344) ἔνδημον· κώμη
γὰρ τὰ τοῦ δήμου συστήματα.

ἐγκώμιον ἐπαινο διαφέρει· ἐπαινος μὲν
γὰρ ἐστὶ λόγος ἐπαινετικὸς μίαν προῦξιν ἐπαι-

νῶν, ἐγκώμιον δὲ λόγος ἐγκωμιαστικὸς πολ-
λὸς ἐν αὐτῷ πράξεις περιλαμβάνων. καὶ
ἐπισολὴ ἢ μίαν προῦξιν ἐπαινεσά τινας ἐπαι-
νετικὴ καλεῖται, ἡ δὲ πολλὰς ἐγκωμιαστικῆ.

ἐγκώπαια τὰ περιδέρραια.

ἐγλιζάμην ἐπεθύμησα· ὅτως Πλάτων.

ἐγνώ ἀντὶ τοῦ ἔκρινεν. “ἐγνώ οὖν αὐτὸς
ὁ βασιλεὺς ἀδικεῖν, οἱ δὲ φεύγουσιν.” καὶ
ἐγνώσαν ἀντὶ τοῦ ἔκριναν· “καὶ τὸν Μαγ-
κῖνον ἐκδοθῆναι τοῖς Νομαντίοις ἐγνώσαν”
(Dio Cass. fr. 79).

ἐγνώπειτε.

ἐγκωμάτευεν. “ὁ δὲ τῶν βαρβάρων
ἡγούμενος ἐγνομάτευε ξὺν τῷ ἀδελφῷ, καὶ
ἔλεξεν ὡς ἐγὼ μὲν ἐνέδραν ποιήσομαι, σὺ δὲ
χωρῶ ἀκροβολισμοῖς καὶ τοξέυσασιν,” ἀντὶ τῷ
βουλὴς ἐδίδον καὶ γνώμας. καὶ αὐθις (Me-
nand. p. 297 Nieb.) “ὁ δὲ ἐγνομάτευε πάντη
ἀξύνμορον εἰκαὶ Ἰέρσαις φίλων θάσθαι ὡς
πρὸς Τούρκους.”

ἐγνωσμένον βεβηλευμένον. “ὁ δὲ φρά-
ζει ὡς ἐγνωσμένον αὐτῷ εἴη ἔτι νυκτὸς ἐμ-
βαλεῖν εἰς τοὺς πολεμίους.”

ἐγνωσμένον κεκαρμένον. Ἀρριανὸς “ἐγ-
νωσμένον δὲ εἶναι σφίσιν, ἐπειδὴν ἐλάσσωσαν
ἐπ’ αὐτοὺς οἱ Μιυροῦσιοι, τοὺς μὲν κατὰ
πρόσωπον αὐτῶν φέγγειν ὡς πεφοβημένους,
τοὺς δὲ ἐφ’ ἐκάτερα τεταγμένους ἐς τὰ πλά-
για ἐμβάλλειν τῶν διωκόντων.”

ἐγρήγορεν ἔφηφεν.

ἐγρήγοροι ἄγγελοι, οἱ τοῦ Σηθ νῆα.
Cedren. p. 8.

ἐγρήγορος ὁ νηφαλέος.

ἐγρηγορώς ἄγρυπνος διατελών.

ἐγχανῶν ἀντὶ τοῦ καταγελάσας. Ἀριστα-
φάνης Νεφέλαις (1440) “οὐ δ’ ἐγχανῶν τε-
θνήξῃ,” καὶ αὐθις (Eq. 1310) “οὐ γὰρ ἡμῶν
γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει, ἀλλὰ πλεί-
τω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας.”

ἐγχεα δόρατα.

ἐγχει ἐμβυλε.

ἐγχεῖα. (AP 6 81) “ἀντιβίων τε πολλὰς
κίς ἐγχεῖν γενουσαμένην χολάδων.”

ἐγχεῖν ἐγκεράσαι. Ξενοφῶν (Anab. 4 3
13) “ὁ δὲ τοῖς νεανίσκοις ἐγχεῖν ἐκέλευσε
εὐχεσθαι τε τοῖς θεοῖς.” ἢ ἀντὶ τῷ σπείσας.

ἐγχειρίδιον ξίφος, τιμητικὸν ὄργανον.

ἐγχειρογάφορες οἱ ἀπὸ χειρῶν ζῶντες.
ἐγχειρῶ ἐγὼ δοτικῇ, ἐγχειρίζω δὲ
ἕτερον.

ἐγχέλεις θηρώμενος (A Eq. 860) ἐπὶ τῶν διὰ κέρδος ἴδιον ταραχὰς ποιοούντων· ὅταν γὰρ τὸ ὕδωρ καταστῇ, οὐδὲν λαμβάνουσιν, ὅταν δὲ ἄνω καὶ κάτω τὸ ὕδωρ ταραξῶσιν, αἱροῦσι καὶ λαμβάνουσιν. οὕτω καὶ οὗτοι ταραττοντες τὴν πόλιν. cf. v. ταῦτὸν ἐποίησε.

ἐγγελυς ἀττικῶς. παρὰ Βοιωτοῖς δὲ ἐγγέλεις. sch. A Ach. 889.

ἐγγεσίμωρος ὁ πολεμιστής.

a ἐγγχος δόρυ· Ὀμηρος (Θ 494) "ἐγγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυν" τὸ γὰρ διπλάσιον "δυνωκαiei-κοσίπηχυν" (O 678).

b ἐγγχος ἀλληγορικῶς παρὰ Σοφοκλεῖ (OR 170) ἡ βοήθεια, παρὰ τὸ ἔχουσθαι. "ἔδὲ νῦν φροντίδος ἐγγχος," ὅλον οὐκ ἔστι τῷ νῦν φροντίδος ἐγγχος, τουτέστι βουλῆς καὶ προμηθείας ἔργον.

ἐγγχρίπτεται ἐγγλζει. "τοῖς δὲ κριοῖς, ὅπότε ἐπιφέρωντο, ἐπέβαλλον βάρη, ὡς ἐγγχρίπτομένοις ὀλλύοντο ἡ βία."

ἐγγχρίπτων προσπελάζων, προσερίβων.

ἐγγχρίφθῃσα προσπελάσθεισα. καὶ ἐγγχρίψαι παρ' Ἡροδότῳ (2 60) ἐμπεισεῖν, προσπελάσαι.

ἐγγχρόνων οὐ πρὸ πολλοῦ χρόνου συντεθεισῶν· Ἀππιανὸς "κατεφρόνεν τῶν σπονδῶν ἔτι ἐγγχρόνων οὐσῶν."

ἐγγχυτρίσσαι αἱ τὰς χοὰς τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφέρεισαι. Μίνως ἡ περὶ νόμους (p. 315 D). ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βάψαι κατὰ χυτρίσαι, ὡς Ἀριστοφάνης. ἐγγχυτρίστας δὲ λέγεσθαι καὶ ὅσαι τοὺς ἐναγεῖς καθαίρουσιν αἷμα ἐπιχέουσαι ἱερείου, καὶ τὰς θρηνητρίδας, ἔτι γε μὴν καὶ τὰς μαλακὰς ἐκτιθείσας ἐν χύτραις τὰ βρέφη. sch. A Vesp. 288.

ἐγγχώριον οἰκεῖον. (Polyb. 9 25) "ἐγγχώριοι γὰρ οὐ μόνον τὰς τῶν ἀνέμων εἰσεις κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐγγχωρίων ἀνθρώπων ἦδη κάλλιπα γινώσκουσιν."

ἐγγωγε. κατὰ ἑ τρώπους διαιρεῖται σύνθεσις ἀπὸ παραθέσεως, κατὰ τόνον, κατὰ γραφίαν, κατὰ πνεῦμα, κατὰ εἰσβολὴν μορίου, κατὰ διάλεκτον, κατὰ τόνον ὥσπερ τὸ πάροδος, κατὰ γραφὴν ὥσπερ τρισχίλιοι, κατὰ πνεῦμα ὡς ἔνεσι καὶ ἔξεσι, κατὰ εἰσβολὴν μορίου ὡς τὸ ὡσεὶ χνοῦς, κατὰ διάλεκτον ὥσπερ ἔγωγε.

ἐγγώγουν ἀρχαῖον. ὡγύγιον τὸ ἀρχαῖον.

ἐγγῶδα ἐγὼ γινώσκω· περὶ Αἰσχύλου (A

Ran. 844) "ἐγγῶδα τῶτον καὶ διέσκεμμαι πάλοι, ἀνθρώπων ἀγριοποιόν."

ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταῦτὸν ἔλκομεν ζυγόν, ἐπὶ τῶν ὁμοίων καὶ παραπλήσια πασχόντων. cf. v. τὴν ἐμὴν κάμνει νόσον.

ἐγῶμαι ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οἶμαι.

ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ καλῆ εἰς καλὸν μετήνεγκα (A Ran. 1305), ἐκ τοῦ καθαρωδικῆ καλῆ ὄντος εἰς τὸ τραγικόν. ἐπὶ τῶν ὁμοίως τι πραττόντων.

ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον. ὁ Νικόστρατος οὗτος κωμωδίας ἦν ὑποκριτής, δοκῶν κάλλιπα ὑποκεκρίσθαι.

ἐγὼ με ὁναίμην (Paulus ad Philem. 20) ἐγὼ σου ἀπολαύσω.

ἐδάισεν ἐμέρισεν.

ἔδαισεν (Herodot. 1 162) εὐώχησεν.

ἐδαίσατο κατέφαγεν.

ἐδάμη ἐδαμάσθη.

ἐδάσαντο διεμερίσαντο.

ἔδαφος γῆ.

ἐδέατρος. τὸ μὲν ὄρομα Ἑλληνικόν, ἡ δὲ χρεια Περσική. ἦν δὲ προγεύσης τὸ πρῶτον, καὶ προήσθιε τοῦ βασιλέως εἰς ἀσφάλειαν. ὕστερον δὲ ἐνομίσθη ἐδέατρον καλεῖν τὸν ἐπιστάτην τῆς ὅλης διακονίας καὶ παρασκευῆς. Aelius Dionysius ap. Eustath. in Od. p. 1403 40.

ἐδεδέισαν ἐφοβήθησαν. καὶ ἐδεδεῖν.

ἐδεδίζατο ἐφοβήθη.

ἐδεδίσκετο ἔξεφόβει.

ἐδέδμητο ὥκοδόμητο.

ἔδεθλον ἔδρασμα.

ἔδει ἔπρεπεν.

ἐδεικανόωντο (Hom. O 86) ἐδειξιούντο.

ἐδειμιαν (Hom. H 436) ὥκοδόμησαν.

ἐδείματα (Hom. ζ 9) κατεσκεύασαν.

ἐδειμιάτων ἀντὶ τοῦ ἔξεφόβουν, εἰς πτοίαν ἦγον καὶ δέος· "δράκοντες δὲ μεγέθει μέγιστοι ἀνέξελλον αὐτοὺς καὶ ἐδειμιάτην, τὰ οὐραῖα μέρη ἐς σπείρας ἔλξαντες." cf. v. ἀναμοχλευόντων, ἀνέξελλον, οἶον.

ἐδείναζον δεινῶς ἔφερον.

ἐδεινολόγουν ἐσχετλιάζον· "οἱ δὲ ἐδεινολόγουν ἐπὶ τῇ τοῦ βασιλέως ῥαθυμίᾳ." καὶ ἐδεινοπάθουν ἀντὶ τοῦ δεινὰ πεπονθέναι ἔλεγον· "διὸ πρὸς ἀλλήλους ἐδεινοπάθουν, εἰ γυναικῶν τρόπον γυμνώσουσιν ἑαυτοὺς ὅπλων."

ἔδειξεν ὑπέδειξεν.

ἔδειραν (Hom. A 459) ἐξέδειραν. ἔδη-
ραν δὲ ἀντὶ τοῦ ἔτυψαν, διὰ τοῦ η.

ἔδεισα ἐφοβήθη.

ἔδειτο ἰδέετο τῷ θεοῦ. σημαίνει δὲ καὶ
τὸ ἰδεσμεῖτο.

ἔδεκαζε πολλοὺς ἔδωροδόκει πολλοὺς.

ἔδεσιν ἱεροῖς, ἐκ τῆς ἔδος εὐθείας.

ἔδεσσα πόλιν Συρίας, εἰς ἣν ἀφικομέ-
νω Τραιανῷ ὑπαντιάζει πρὸ τῆς πόλεως Αὔ-
γαρος, ἵππους τε δῶρ' ἄγων ν' καὶ σ', καὶ
τοὺς καταφράκτους θώρακας ἵππευσεν καὶ
τοῖς ἵπποις ν' καὶ σ', καὶ βέλῃ ἐξικισμύρια.
ὁ δὲ Τραιανὸς τρεῖς λαβὼν θώρακας, τὰλλα
ζήμπατα αὐτὸν ἔχειν ἐκλέυσεν. Arrianus?

ἔδεσσηνός ἀπὸ πόλεως Ἐδέσσης.

ἔδεξά κρέατα τὰ τραγόμενα.

ἔδεξή βρωτή.

ἔδεύετο ἐνδείης ἐγίνετο. ἐν ἐτέρῳ ἐκο-
ρίνυτο, ἐθφραζέτο, ἐβρόχετο.

ἔδη τὰ ἱερά, τὰ ἐδάφη, ἐκ τοῦ ἔδος.

ἔδηδοκώς (A Eq. 361) καταφαγών, καὶ
ἔδηδοκα. καὶ ἔδηδώς (Hom. P 542).

ἔδηλῆσαντο (Hom. A 156) ἔβλαψαν.

ἔδημευσαν δημόσιον ἐποίησαν. "καὶ
ἐκράτησεν ὁ φθόνος, καὶ τὴν ἑσῖαν ἐδήμευ-
σαν αὐτῷ. ὁ δὲ ὑπεξαίρειται χρυσίου δέκα
τάλαντα."

ἔδημοσίωσαν δημόσιον ἐποίησαν. "ὁ
δὲ Θεοδότης ἐπὶ Ζήνωνος ἐδημοσιώθη, χε-
λίας καμῆλους προπέμψας χρυσίου καὶ ἀρ-
γυρίου" (Malchus?).

ἔδημώθη ἐν τῷ δήμῳ διεδόθη, δηλὸς
πᾶσιν ἐγένετο. οὕτω Δίων ἐν Ῥωμαϊκῶν ιζ'
"καὶ τις λόγος περὶ αὐτῶν τοιόσδε ἐδημώθη."

ἔδηξεν ἔδακην.

ἔδηουν παρὰ Θουκυδίδη (2 12) ἀντὶ τῷ
διέκοπτον, διέφθειρον. "ἔπασσαν κατεδῆουν
τὴν ἀνατολικὴν χώραν." καὶ ἐδήψουν
(Thuc. 2 23) ὁμοίως.

ἔδησα ἐδέσμευσα.

ἔδητύος (Hom. A 469) βρώσεως.

ἔδιδαξάμην ἐπαίδευσα δι' ἐτέρου, αὐ-
τὸς ἐπιμεληθεὶς τέτι. παθητικὸν ἀντὶ ἐνερ-
γητικοῦ. δύναται εἶναι μεσότητος ἀττικῶς
ἀντὶ τοῦ ἐξεπαλδευσα. sch. A Nub. 1341.

ἔδιδάξεν ἔπεισεν, ἠρέθισεν. (X Anal. 3
4 32) "ἔδιδάξεν αὐτοὺς ἀνάγκη κατασκευά-
σαι οὗ πρῶτον εἶδον κώμης."

ἔδιδῃ ἐδέσμευεν.

ἔδικαίου δίκαιον εἶναι ἔλεγεν. "καὶ εἰ

μὴ τὴν βασιλείαν ἑαυτῷ ἀποδίδωσί τις, ἀλλὰ
τοῦ γε ἀπαλλάσσεσθαι κύριος ἔδικαίε εἶναι
αὐτός." Ἀππιανός (Pun. 17) "Σύφαξ δὲ τῶν
γινομένων πυνθανόμενος ἐπεχείρει διαιτᾶν
διαλύσεις, καὶ ἔδικαλου μήτε Ῥωμαῖες Λι-
βύης μήτε Καρχηδονίως Ἰταλίας ἐπιβαίνειν
ἐπὶ πολέμῳ. ἦν δὲ τις ἀπειθῇ, τοῖς πειθο-
μένοις ἔφη συμμαχήσειν." καὶ αὐθις "ὁ δὲ
Μάρκιος ἀντιλέγειν μὲν πρὸς ἑδὲ ἐν αὐτῶν
ἔδικαίου." ἔδικαίου τοίνυν ἀντὶ τοῦ ἔκρησε,
δίκαιον εἶναι ἐνόμιζεν.

ἔδικαιώθησαν δίκαιοι ἐκρίθησαν. ση-
μαίνει δὲ καὶ τὸ ἐναντίον, κατεδικάσθησαν
δικαίως. Δίων ἐν Ῥωμαϊκῶν ιε' (fr. 57 46)
"ἔκ τε γὰρ τῆς ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίᾳ ἀξιώ-
σεως καὶ ἐκ τῆς παλαιᾶς πρὸς τὰς Ῥωμαῖας
φιλίας οὐκ ἦνεγκαν ὀφκαιοθέντες, ἀλλ' ἐπε-
χείρησαν καὶ οἱ Καμπανοὶ τοῦ Φλάκκου καὶ
οἱ Συρακούσιοι τῷ Μαρκέλλῳ κατηγορήσαι,
καὶ ἔδικαιώθησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ." πολλα-
χοῦ δὲ οὗτος κέχρηται τῇ λέξει ταύτῃ ἐπὶ
τοῦ εἰρημένου σημαίνοντος, ὥς καὶ ἐν τῷ
ις' "πάντες ἀποθανεῖν ἐξέ' ἄξιοι· οὐ μέντοι
καὶ ἐγὼ πάντας ὑμᾶς θανατώσω, ἀλλ' ὁλί-
γους μὲν οὓς καὶ συνελήφα ἤδη δικαίῳσω,
τοὺς δὲ ἄλλους ἀφίμῃ." καὶ ἄλλαχθὲ δὲ πολ-
λαχοῦ ὁμοίως.

ἔδικαίωσαν ἀντὶ τοῦ κατέκριναν. "οἱ
δὲ Ῥωμαῖοι καταγαγόντες αὐτὸν ἔδικαίωσαν
θανάτῳ."

ἔδινενον (Hom. Σ 606) κύκλῳ περιήϊσαν,
ὠρχοῦντο.

ἔδίψησαν ἐπεθύμησαν. "ὁ δὲ ἐλευθε-
ρῶσαι τὴν πατρίδα ἐδίψησεν."

ἔδίωσεν (ἀπ διώσεν) ἐξέωσεν, ἐδίωξεν.

ἔδνα τὰ διδόμενα δῶρα ὑπὸ τῷ γαμῶν-
τος τῇ γαμουμένῃ.

ἔδναία (ἀπ ἐδραία) ἡ καθέδρα.

ἐδοκίμαζεν ἔκρινε. "σιωπηλὸς ἦν ἐπὶ
τούτοις ὁ ἀποκρύπτειν ἐδοκίμαζεν." καὶ Ἀπ-
πιανός "ὁ δὲ ἐπὶ τὰς οἰκίας χωρῶν συνελάμ-
βανεν ὅσους ἐδοκίμαζεν," ἀντὶ τοῦ ἔκρινεν
ἐτάσεως εἶναι ἀξιῶν.

ἐδοκίμασαν προέκριναν, ἐκύρωσαν.
"πολλῶν δὲ ῥηθέντων εἰς ἑκάτερα λόγων οἱ
πλείους γνώμην τὴν προτέραν ἐδοκίμασαν."

ἔδοξεν εἰς ὑπόληψιν ἦλθε.

ἔδος τὸ ἄγαλμα, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ
ἴδρυνται.

ἔδος ἔδαφος, ἔδρασμα, ἱερόν, ναός. "τόδ

τε τῆς τύχης ἔδος τὸ πύτρινον προσκυνήσας
τὴν ἐπάνοδον αἰτεῖ.

ἔδος ὁ φαγῶς.

ἔδουσαν δίκην.

ἔδουσι ὄνομα ἔθνους.

α ἔδρα βύσις, καθέδρα. ἔδρα καὶ ἡ προεδρία παρὰ Ἀριζοφάνει (Eq. 1409) "καὶ σ' ἀντὶ τῶτων εἰς τὸ πρυτανεῖον καλῶ, εἰς τὴν ἔδραν θ' ἵν' ἐκεῖνος ᾗν ὁ φαρμακός." καὶ Ἀρριανός "ὅτι με καὶ ὁμμασι καὶ φωνῇ καὶ ἔδρα ἐτίμησας," ἀντὶ τοῦ καθέδρα.

β ἔδρα καὶ ὁ σφιγκτήρ τῶν ἀνθρώπων. καὶ τῷτο φησιν ἡ προφητεία· "καὶ ἐπάταξε τὰς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω," τῆς ἔδρας τὸ πάθος σημαίνουσα. σεμνότερον δὲ τῷτο εἴρηκεν, εἰπὼν εἰς τὰ ὀπίσω. Theodoret. in Ps. 6 66.

ἔδρατος. καὶ ἔδραίωμα.

ἔδραν τὴν μονὴν εἴρηκεν ἐ (7) Θουκυδίδης. καλοῦσι δὲ καὶ τὸ μέρος τοῦ σώματος ὡς ἡμεῖς ἔδραν.

ἔδράνων θρόνων· Σοφοκλῆς (Ai. 194) "ἀλλ' ἄνα ἕξ ἐδράνων, ὅπου μακραίωνι σχολῇ." καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 28) "νηῶν θ' ἔδρανον ἡσαθέων ἄγκυραν" ἀντὶ τοῦ ἔδρασμα.

ἔδρασεν ἐποίησεν, (ἔδρασεν) ἐκάθισεν.

ἔδριόωντο (Hom. K 198) ἐκαθίζοντο.

ἔδριται οἱ ἱκέται, ἀπὸ τοῦ καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἐσίαν.

ἔδωδὴ βρωσίς, τροφή.

ἔδωδίμων βρωσίμων. "ἐπεὶπερ ἦν τὴν προπαρασκευὴν αὐτοῦ ἀγνοοῦντες ἔδὲν ἐδώδιμον ἐποίησαν ἐν ἀποθέτῳ, λυπρῶς οὔσης αὐτῶν τῆς γῆς, καὶ πάσης ἀθρόον ἀγορᾶς διακλεισθέντες." cf. v. ἀπραγματεύτον.

ἔδώλια τὰ συνιδώματα κυρίως τῶν πλοίων, ἐφ' ὧν οἱ ἐρέται καθίζονται· καθέδραι, ἢ ἐδράσματα. Σοφοκλῆς (El. 1393) "ἀρχαῖα πλοῦτα πατρὸς εἰς ἐδώλια" ἀντὶ τοῦ ἀρχαῖα οἰκήματα. καὶ ἐδώλιοισι παρὰ Ἡρόδοτον (1 24) ὑποσώμασι νηὸς· Σοφοκλῆς (Ai. 1277) "ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἐδώλοις πυρὸς φλέγοντος."

ἔδωλιάσαι συγκαθίσαι.

ἔδωλιάσαι καὶ ἱκριῶσαι. ἐκατέρωθεν αὐτῶν ἐχρήσαντο. τὸ μὲν ἦν ἐδωλιάσαι οἷον συνθεῖναι ἐκ τινῶν ξύλων ἀπλῶς πρὸς τόπον τινὰ συντεθέντων, τὸ δὲ ἱκριῶσαι δύναται ἂν καὶ ὡς κοινότερον λεχθὲν νοεῖσθαι· πολλοὶ

γὰρ τῶν ἰδιωτῶν ἱκρία καλοῦσι τὰς ἐκ τῶν μακρῶν ξύλων συντεθειμένας σέγας ὑπὸ σέγαις ἐτέραις.

ἔδωμ ὄνομα κύριον.

ἔδων (Hom. ι 297) ἐσθίων.

ἔδωρεῖτο δώροις ἐτίμα· "ἔδωρεῖτο δ' ἐσθῆτι καὶ τοῖς ἄλλοις κειμηλίοις." cf. v. Ἰώσηπος extr.

ἔδωρῆσατο ἐφιλοφρονήσατο. "τὰ περιττὰ τῶν ὀπλων τοῖς ἐπιτηδεύοις προσανέδωκε, τισὶ δὲ τῶν ἡγεμόνων σκηναῖς ἐδωρῆσατο τῶν ἐπιτηδεύων· καθόλου δὲ πᾶν τὸ πρόσφορον ἐπειράτο ποιεῖν ἐκάσαις."

ἔῃ· ἐπίρρημα σχετλιασικόν.

ἐδνωτήρης ὁ προικιστής, ὁ πενθερός.

ἐεικόσορος ναῦς. καὶ "ἐεικοσόριοι νηὸς" (Hom. ι 322) τῆς εἰκοσακώπου.

ἐεισάμενος (Hom. B 22) ὁμοιωθείς.

ἐἰλδωρ (Hom. A 41) ἐπιθύμημα, βούλημα.

ἔεσο (Hom. M 464) ἐνεδέδυτο.

ἐέσχατος ὁ ἔσχατος.

ἐετῶς εὐχερῶς.

ἔξει ἐβραῖζεν. ἔζη δὲ διὰ τοῦ η ἀντὶ τῷ ζῶν ἦν.

Ἐζεκίας βασιλεὺς Ἰερουσαλήμ, υἱὸς Ἀχαζ, ἀπάντων εὐσεβέστερος. οὐ γὰρ μόνον τὰ εἰδῶλα κατέσκαψε καὶ τὰς εἰλάς αὐτῶν συνετέριπεν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καθεῖλε, καὶ τὰ ἄλσιν κατέκοψε, καὶ τὸν ὄφιν ὃν ἐκρέμασε Μωυσῆς (ἐτι γὰρ αὐτῷ πάντες ἐθνικῶν) μετὰ τῶν λοιπῶν βδελυγματίων ἠφάνισε, τοὺς τε Ἰουδαίους εἰδωλολατρυνῶντας ἐτιμωρεῖτο, ἐκκόπτων τὰ μνημόσυνα καὶ λείψανα τῆς ἀθεότητος· τοσοῦτον γὰρ θεοσεβείας ἀφεσῆκεσαν ὡς ὀπισθεν τῶν θυρωμάτων ζωγραφεῖν τὰ εἰδῶλα καὶ προσκυνεῖν, ἵν', εἴ τινες τῶν παρ' Ἐζεκίᾳ ἐρευνῶνεν, ἀνοιγνυμένων τῶν θυρῶν σκέπτοιο τὰ βδελύγματα. καὶ μόνος ἐβασίλευσεν Ἰουδαίας κατὰ προαιρέσειν θεοῦ. φέρεται δὲ τι καὶ τοιοῦτον. ἦν Σολομῶν βίβλος ἱαμάτων πάθους παντός, ἐγκεκολλημένη τῇ τοῦ ναοῦ φλιαῖ. ταύτην ἐξεκόλαπεν Ἐζεκίας, οὐ προσέχοντος τῷ λαῷ τῇ θεῷ διὰ τὸ τὰς θεραπείας τῶν παθῶν ἐνθῆνδε τοὺς πάσχοντας αὐτοὺς κομιζέσθαι, περιορῶντας αἰτεῖν τὸν θεόν. ἐπολέμησε δὲ καὶ μέχρι Γάζης τοῖς ἀλλοφύλοις, Ἀσσυρίων ἀποσῶς, πρότερον ὑπήκοος ὢν.

ἔζεσθαι καθέζεσθαι. καὶ ἔζετο.

ἐζήλωσεν ἐπεθύμησεν.

ἐζημίωσεν ἀνείλεν. "ὁ δὲ Ἀδρηλιανὸς ὁ βασιλεὺς τῶν πολιτῶν θανάτῳ πολλὰς ἐζημίωσεν" ἀντὶ τῆς κατέκρινε, κατεδίκασεν. cf. *v.* Ἀδρηλιανός.

ἐζυγος ατεῖτο ἐφ' ἐκάτερου ῥοπαῖς ἐλάμβανε. Πολύβιος (1 20) "ἐζυγος ατεῖτο τοῖς Ῥωμαίοις ὁ πόλεμος."

ἐζῶν ἀντὶ τοῦ ζῶν ἦν.

ἐζωσμένοι ἐνδεδυμένοι.

ἐγκα συνεχώρησα.

ἐήλαπεν (ἀν ἐύλαπεν) ἐλήφθη.

ἐῆος τοῦ ἀγαθοῦ. "ἀνδρὸς ἐῆος" Ὀμηρὸς φησιν.

ἐθαγενῆς ὁ ἐγχώριος, ὁ ἐν τόπῳ ἰδίῳ γεγεννημένος.

ἐθαύδας συνθήεις, φίλος. ἐθάς ἢ εὐθαῖα.

ἐθανατώθη (X Anab. 2 6 4) ὡς ἔνοχος θανάτου ἐκρίθη.

ἐθαί ἐτρεχεν. "ὁ δὲ ἐξελθὼν ἐκ τῆς πόλεως ἔθει δρόμῳ."

ἐθαί ἐτρεχεν, ἔπλεεν. "ὁ δὲ ἄνεμος τὰ ἰσία ἐπλήρου, ἢ δὲ ναὺς ἔθει καλῶς."

ἐθαίρ ἢ θρεῖξ. ἢ αἰτιατικὴ ἔθειρα.

ἐθαίρει αἱ ἐξ ἔθους ἐπιμελούμεναι τρίχες. (AP 6 279) "πρώτας ὀππότ' ἐπέξε καλὰς Εὐδοξὸς ἐθαίρας" ἀντὶ τοῦ ἐκτένισε. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 230) "χρυσῆς εἰρύσσαυσα μίαν τρίχα Λωρὶς ἐθαίρης."

ἐθαίρει (Hom. O 347) ἐξ ἔθους ἐπιμελεῖται.

ἐθέλγεται ἐπείθετο, ἐθελύνετο. Αἰλιάκως "οὐ μὴν ἐθέλγεται ὁ ἑπαιτος τοῖς ὑπηρεταῖς σὺν ὀργῇ βριμούμενος."

ἐθελημός ἦσυχος.

ἐθελήσαι ἀντὶ τοῦ ἐθελήσειεν.

ἐθελήσει δυνήθει. Ὀμηρος (O 366) "οὐδ' ἔθειλε προρέειν," καὶ Ἀριστοφάνης (Av. 582) "ἐθ' ἐθελήσει μαθεῖν" ἀντὶ τῆς δυνήθῃ.

ἐθελοδουλία.

ἐθελοθρησκεία ἰδίῳ θελήματι σέβει τὸ δοκοῦν.

ἐθελοκακῆσαι ἐκθεσίως ἐλέσθαι τὸ κακόν, καὶ ἐθελοκακοῦντα ἐκθεσίως τὸ κακὸν αἰρούμενον. "ἐθελοκακοῦντα αὐτὸν περὶ τὴν πορείαν, καὶ καταληφθῆναι περιμέροντα."

ἐθελοκακία.

ἐθελοκάκως ἐκθεσίως τὸ κακὸν ἐκλεγόμενον. Ἀππιανὸς (1.1 p. 37) "τῷ δὲ στρατηγῷ στρατὸς ἦν δυσπειθὴς ὑπὸ μνησικακίας,

ἐθελοκάκως τε ἡγωνίζοντο, καὶ ἔφρευγον ἐπιδησούμενοι τὰ σώματα ὡς τετρωμένοι, καὶ τὰς σκηνὰς διέλυνον, καὶ ἀναχωρεῖν ἐπεχείρουν, ἀπειρίαν ἐπικαλοῦντες τῷ στρατηγῷ." καὶ αὖθις "ἐθελοκακοῦντες αὐτῷ διὰ πλείους αἰτίας." cf. *v.* αἰσιος.

ἐθελοκώφω μὴ βουλομένων ἀκούειν, θελήσει παρακουόντων.

ἐθελονταὶ φερωνύμως ἐκλήθησαν οἱ δοῦλοι οἱ στρατευθέντες ἐκθεσίως ὑπὲρ τῶν δεσποτῶν τῶν ἐν Κάνναις τελευτησάντων.

ἐθελοντηδὸν Θουκυδίδης ἡ' (98).

ἐθελοντὴν ἐπίρρημα. "τὸς παραβόλους κινδύνους ἐθελοντὴν ἀναδεγμένους." καὶ Πολύβιος "τοῖς βελομένοις πάντα κίνδυνον ἐθελοντὴν ὑπομένειν," καὶ αὖθις (Polyb. 1 49) "ἐκ παντὸς ἐπέλεξε τῷ στρατεύματος ἐθελοντὴν τοὺς ἀρίστους."

ἐθελοντὴς βουλόμενος. ἡ χωρητός. Ξενοφῶν (Anab. 4 1 26) "διερωτῶν εἴ τις ἔστιν ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐθέλοι ἂν γενέσθαι, ὑποσῶς ἐθελοντὴς πορεύεσθαι." (27) "προσλαβὼν ἐθελοντὰς ἐκ παντὸς τῷ στρατεύματος." λέγεται καὶ ἐθελοντὸς· "προσεδόκησεν ἐθελοντὸς τοὺς Ἀραβίους ὁμολογήσειν."

ἐθελοντὶ ἐπίρρημα.

ἐθελοπρόξενος ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ γενόμενος καὶ μὴ κελευσθεὶς ἐκ τῆς πόλεως· οἱ γὰρ πρόξενοι κελευόμενοι ἐκ τῆς ἑαυτῶν πόλεως ἐγίνοντο. sch. Thuc. 3 70.

ἐθελουργός ἐτοιμος.

ἐθελυμνοὶ (ἀν προθέλυμνοι) πυκνοί.

ἐθέμην ἔκρινα, ἐνόμισα. "καγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην," οἷον καμὸι τῷτο δοκεῖ σύμφορον, τὸ μὴ εἶναι δικαζήριον. Ἀριστοφάνης (Eccl. 654).

ἐθεσαν ἐποίησαν.

ἐθηήσαντο ἐθαύμασαν.

ἐθηκεν ἐποίησεν. καὶ κυρίως. "ὁ δὲ Ἰσλιανὸς ἐπικίδν ἁγῶνα ἔθηκεν." cf. *vv.* γυμνικούς et ἦγεν.

ἐθελύνθη ἐκλήθη. (S Ai. 651) "βαφῇ σίδηρος ὡς ἐθελύνθη ἐσόμεν." ἐν τῇ βαφῇ ἅκ ἀνίσταται ὁ σίδηρος ἀλλὰ σκληρύνεται. οὕτως οὖν διασαλτέον· καγὼ γάρ, φησὶν, ὅς ἡπείλουν καὶ ἔτεον καὶ ἐβδῶν ὡς ἐν βαφῇ σίδηρος, νῦν ἐθελύνθη ὑπὸ τῶν λόγων τῆς γυναικὸς. ἡ ὅτι δισσῶς βύπτεται ὁ σίδηρος· εἰ μὲν γὰρ μυλθακὸν βέλονται αὐτὸν εἶναι, ἐλαίῳ βύπτουσιν, εἰ δὲ σκληρόν, ὕδατι.

ἔθνημοσύνη συνήθεια, ἔθισμός. ἔθι-
μος καὶ ἔθνημοσύνη.

ἔθνηται οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους.

a ἔθνος τὸ πληθος· (Philostat. V. A. 422)
"ἤγοντο μοιχοὶ πόρνοι τοιχωρύχοι βαλαντιο-
τόμοι καὶ τὰ τοιαῦτα ἔθνη."

b ἔθνος οὐ μόνον τὸ μέγα καὶ πολυάν-
θρωπον γένος, ἀλλὰ καὶ ἰδίως μέρος τι τῆς
πόλεως. οὕτω Ἀθηνοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀρι-
στοκράτους (146) καὶ ἐν τῷ θ' τῶν Φιλιππι-
κῶν (326). Harp.

ἔθνην ἤσαντο εὐωχῆθησαν.

ἔθος ἀντὶ τοῦ σημείου. ἡ νόμος ἄγρα-
φος. νόμος δὲ ἔθος ἔγγραφον. Artemid. 4 3.

ὅτι τὸ ἔθος οὐκ ἔστιν εὖρεμα ἀνθρώπων
ἀλλὰ βίου καὶ χρόνου. καὶ ὁ μὲν νόμος εἴ-
κασαι τυραννίδι· φόβῳ γὰρ ἔκασα καὶ μετὰ
προσάγματος διαπράττεται· τὸ δὲ ἔθος μᾶλ-
λον τῇ φιланθρωπίᾳ τῆς βουσιλείας· βουλό-
μενοι γὰρ αὐτῷ πάντες διχα ἀνάγκης ἔπον-
ται. καὶ ὁ νόμος τοσαύτης δικαιοσύνης καὶ
φιλανθρωπίας μεσὸς ὥς καὶ τοῖς ἀτυχοῦσι
χρησιμώτερος κατέστηκε τῶν γένει προσηκόν-
των, καὶ τοῖς ἀδικουμένοις ἰσχυρότερος τῆς
αὐτῶν ἑκείνων ῥώμης, καὶ πατράσιν υἱῶν
ἐκνούμενος καὶ παισὶ γονέων καὶ ἀδελφοῖς
ἀδελφῶν· πολλοὶ γὰρ ὑπὸ τῶν φίλων ἀρι-
κούμενοι πρὸς τῆτον καταφεύγουσι. καὶ ἄλλα
πλείονά εἰσι περὶ νόμου.

ἔθρηγκωσε (Hom. ξ 10) περιετρόχωσε,
περιεχαράκωσε.

ἔθρησεν ἐκ τοῦ θερῆω.

ἔθρηλχθη ἐταυράχθη.

ἔθυσας, ἀντιθύσῃ. τῆτο παρὰ Φιλο-
ξένῳ ὁ Κύκλων λέγει πρὸς τὸν Ὀδυσσεῦ.
ἀπεκδέχονται γὰρ τὸ (Hom. ι 231) "ἔνθα δὲ
πῦρ κείαντες ἔθυσαμεν" παρὰ τῷ ποιητῇ
εἰρησθαι ἐπὶ τῶν ἀρνῶν, οὐχὶ δὲ τὸ ἀπεθύ-
σαμεν (ἀν ἐθυμιάσαμεν) νοεῖσθαι.

ἔθω τὸ ἔξ ἔθους τι διαπράττομαι, ὥς
τὸ (Hom. I 536) "ἔθων Οἰνήος ἀλώην."

ἔθώπενον ἐκολάκευον.

ἔθωύμαζον ἀντὶ τοῦ ἐθαύμαζον.

εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ. ἡ ἐπέκτασις τοῦ εἰλίσσετε
κατὰ μίμησιν εἴρηται τῆς μελοποιίας παρὰ
Ἀριστοφάνει ἐν Βατράχοις (1321).

εἴ εὐκτικόν. καὶ κατ' ἐπέκτασιν εἴθε.
Πισίδης "εἴ γὰρ ἂν τὸ Περίσδος ἔσβεσο
θράσ"

εἶλα παρακελεύσεως ἐπίρρημα.

εἶλα συνεχώρει.

εἶλα χόρτος, ἥια δὲ βρώματα.

εἶλαδὸτα ἀρέσκοντα.

εἶλαμεν ἡ (Hom. A 483) ὁ κάθυγρος τόπος.

εἶανόν τὸ λεπτόν.

εἶαρ τὸ ἔαρ.

εἶαρινδὸν ἄνθος (Hom. B 89) τὸ κατὰ
τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος.

εἶασεν ἀφῆκεν.

εἶατο ἐκάθηντο. ἡμῖν ὁ παρατατικός,
ἦντο, ἰωνικὸν ἔατο, ποιητικῶς εἶατο. ἄλλως.
ἔω ἔημι ἔξμαι ἦμαι κάθημαι, ἦνται, ἔαται
ἰωνικῶς, καὶ πλεονασμῷ εἶαται, ὥς μέμνην-
ται μεμνέσθαι.

εἴβεσθαι δακρύειν, σάζειν. καὶ εἴβει
σάζει. (AP 6 253) "σπήλυγγες νυμφῶν εὐπί-
δακες, αἱ τόσον ὕδωρ εἴβουσαι σκολιῶ τῷδε
κατὰ πρέονος."

εἰ γὰρ εἴθε γάρ.

εἴ γ' ἐθέλεις εἰ γνώμην ἔχεις, εἰ φρόνι-
μος εἰ καὶ συνετός.

εἰ δ' ἄγε νῦν διὸ δῆ.

εἰδαλίμας (Hom. ω 279) συνετάς.

εἰδάλιμον τὸ εὐεδές.

εἶδαρ. ἔδεσμα, καὶ εἶδατα τὰ βρώματα.

εἶδαυλος συνετός λογισμός.

εἶδέα ἡ μορφή· "καλὸς τὴν εἰδέαν, εἶα
τις καὶ ἄλλος."

εἶδέα. (Diog. L. 3 63) Πλάτων διαφόροις β
ὀνόμασιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημειωμένου χρη-
ται. τὴν γοῦν εἰδέαν εἶδος ὀνομάζει καὶ γέ-
νος καὶ παράδειγμα καὶ ἀρχὴν καὶ αἷτιον,
καὶ οὔτε κινούμενον οὔτε μένον, καὶ ταῦτό
καὶ ἐν καὶ πολλά. καὶ πάλιν ἐν ὄνομα ἐν
διαφόροις σημειωμένοις. οἶον τῷ φαῦλον, ὃ
σημαίνει τὸ ἄπλοῦν καὶ εὐχερές, ὥς Εὐριπί-
δης ἐν τῷ Αἰκυμνίῳ "φαῦλον, ἄκομψον, τὰ
μέγισ' ἀγαθόν," ἄπλῃ καὶ ἀπόνηρον λέγων.
ἔσι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ καὶ τοῦ
τυχόντος· Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς "φαῦ-
λον πρᾶγμα, ἔφη, Κέρης, ζητεῖς."

εἰ δεῖ ἔαν χρῆ.

εἰδεῖν γινώσκω, καὶ εἰδείην γινώ-
σκοι, ἐπίσμιτο· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1422) "ἔρ-
δοι τις ἦν ἔκαστος εἰδείην τέχνην."

εἰδείην εὐκτικῶς, ἀντὶ τοῦ γνοίην. ἔστιν
εἰδὼς εἰδότης· καὶ τὸ εὐκτικὸν ὠφείλει εἶναι
εἰδοίμι ἀλλ' οὐκ εἰδείην, ἐπειδὴ τὰ ἔχοντα
τὴν μετοχὴν εἰς σ δέξυτονον διὰ τοῦ ντ κλι-
νομένην, εἰς ἣν ἔχουσι τὸ εὐκτικόν, οἶον τυ-

φθίς τυφθαίην, αὐτὸ δὲ οὐ κλίνεται διὰ τῷ
 τ, καὶ ἂν ὤφειλεν εἶναι εἰδείην. ἀλλ' ὥσπερ
 τροπὴ τῆς μι εἰς ην καὶ τοῦ ο εἰς ε εἰδείην,
 καὶ ἐπειδὴ εἰς ην καθαρὸν ἔσι τὸ εὐκτικόν,
 ... ἥνικα ὡς μετὰ περισπωμένῳ ἐνεσώτος,
 ὅλον ποιῶ ἔαν ποιῶ, ἢ ἔαν ἔχωσι τὴν μετο-
 χὴν εἰς σ μετὰ ὀξείας διὰ τῷ ντ κλινομένην,
 δαρεῖς δαρῶ. ἐν οἷς οὖν τοῦτο οὔτε μετὰ
 περισπωμένου τόνου ἔσι τοῦ ἐνεσώτος, οὔτε
 ἔχει τὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον διὰ τοῦ ντ
 κλινομένην (εἰδῶς γὰρ εἰδότος), οὐκ ὤφειλε
 περισπᾶσθαι. ἀλλὰ περιεσπᾶσθη, ὡς εἴρηται,
 ἐπειδὴ ἐγένετο τὸ εὐκτικόν εἰς ην καθαρὸν.

εἰ δέ τω εἰ δέ τινι.

εἰδεχθῆς ἄμορφον, ἀπρεπές, μυσαρὸν,
 οἰσαπρισμένον, οἰκχαντόν. καὶ θηλυκὸν εἰ-
 δέχθεια.

εἶδη. ὅτι ἀρχὰς τῶν εἰδῶν ἔλεγον οἱ Πυ-
 θαγόρειοι τὴν μονάδα καὶ δυάδα καὶ τριάδα
 καὶ τετράδα, διότι οἱ ἀπὸ μονάδος συντιθέ-
 μενοι μέχρι τῆς τετράδος ποιοῦσι τὸν δέκα,
 ὃς αὐτοῖς καὶ τέλειος ἐνομίζετο καὶ δεκάς
 ἐπωνομάζετο. εἶναι οὖν ἔλεγον τὰς τετραδι-
 κὰς ταύτας ἀρχὰς καὶ κοινῶς ἐν πᾶσι καὶ
 ἰδίᾳ ἐν τε τοῖς νοητοῖς καὶ ἐν τοῖς φυσικοῖς
 καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς. κοινῶς μὲν οὖν ἐπὶ
 πάντων μονὰς μὲν τὰ νοητά· ἀμερῆς γὰρ
 ἐκείνων οὐ μόνον ἡ οὐσία, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνέ-
 ργει ἐν ζάσει καὶ ἀκινήσει θεωρουμένη. δυὰς
 δὲ ἡ ἐπισήμη ἢ τὰ ἐπισημονικά. ὠρισμένως
 γὰρ τὸ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τι ἔρχεται· ἢ γὰρ ἐπι-
 σήμη μεταβασίς ἐστιν ἐξ ὠρισμένων εἰς ὠρι-
 σμένα. οὐκ ἔστι γὰρ ἐπισήμη ὠριστος· ἐνθεν
 γὰρ καὶ ἐπισήμη ἐκλήθη, παρὰ τὸ ἐπὶ ζάσειν
 ἡμῶς ἄγειν. τριάς δὲ τὰ δοξασὰ καὶ φυσικά.
 φυσικὰ δὲ φημι τὰ καθόλου τὰ ἐν τοῖς φυ-
 σικοῖς, ἀλλ' οὐ τὰ καθ' ἕκαστα. τῶν γὰρ κα-
 θόλου φυσικῶν ἡ δόξα. τριάς οὖν ἡ δόξα
 διὰ τὸ ὁρμῶν μὲν ἀπὸ τοῦ, μὴ ὠρισμένως
 δὲ ἐπὶ τι φέρεσθαι, ἀλλ' ἢ ὥδε ἢ ὥδε. Phi-
 lophon. in 1 de anima.

εἰδημονικῶς ἐμπείρως.

εἰδήμονος ἐπισήμονος.

εἰδῆς γνῶς.

εἰδήσεις μάθης, ἐπιγνῶς· (AP 7 18) "εἰ-
 δήσεις Ἀλκαμῶν, λῆρης ἐλατήρα Λακαίνης
 ἔσοχον, ὃν μουσῶν ἐννέ' ὀριθμὸς ἔχει." καὶ
 εἰδῆς ἐπὶ τοῦ αὐτῷ σημαινόμενου, ἐπιγνῶς,
 μάθης· "Ὀμηρος (A 516) "ὄφρ' εὖ εἰδῆς ὅσ-
 σον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ θεὸς εἰμι."

εἶδησις ἢ γνῶσις. ὅτι ἡ εἶδησις τριττῇ.
 ἡ γὰρ ἐπισήμη λέγεται εἶδησις, ὡς φησιν ὁ
 Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι "τὸ γὰρ εἰδέναι
 τοῦτό ἐστι, τὸ λαβόντα του ἐπισήμην ἔχειν
 καὶ μὴ ἀποβεβλήσθαι." ἢ ἡ ὀλοσχερέσειρα
 γνῶσις, ἢ ἀπλῶς ἡ κοινοτέρα καὶ τοῦτο ἐκά-
 τερον περιέχουσα, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν
 τοῖς Φυσικοῖς "ἐπειδὴ καὶ τὸ εἰδέναι καὶ τὸ
 ἐπίσασθαι περὶ πάσας τὰς ἐπισήμας·" διὰ
 μὲν γὰρ τοῦ εἰδέναι τὴν ὀλοσχερῆ γνῶσιν
 σημαίνει, διὰ δὲ τῷ ἐπίσασθαι τὴν ἀκριβῆ.
 ἢ τὴν κοινῶς ἐπὶ πύσης γνώσεως λεγομένην,
 ἢ ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικὰ παρέλαβε. Phi-
 lophon. in 1 de anima.

Εἰδοθῆα ὄνομα κύριον.

εἰδοί τοῦ μηνός.

εἶδομεν ἐθεασάμεθα.

εἶδομένη (Hom. B 280) ὁμοιωθεῖσα.

εἰδοποιῶ αἰτιατικῇ.

εἶδος μορφή· "ὁ δὲ Πρόκλος ἐθαύμαζε
 τοῦ Ἰσιδώρου τὸ εἶδος ὡς ἔνθεον καὶ πλη-
 ρες εἶσω φιλοσόφου ζωῆς" (Damasc. Phot.
 p. 350b 19. cf. v. αἰδοῖος). καὶ τὸ ὑπὸ τὸ γέ-
 νος, ὅλον ὑπὸ τὸ ζῶον ὁ ἄνθρωπος παρὰ
 φιλοσόφους.

εἰδυλὶς ἢ ἐπισήμων.

εἶδω τὸ πτίζω, εἶσω ὁ μέλλων. εἶδω δὲ
 τὸ γινώσκω αἰτιατικῇ.

εἰδωλεῖον ὁ ναὸς τῶν εἰδώλων, εἰδώ-
 λιον δὲ τὸ ὁμοίωμα τοῦ εἰδώλου. σημαίνει
 δὲ καὶ τὸν ζυγὸν τῆς νεώς.

εἰδωλοάτρης ὁ τῶν εἰδώλων θερα-
 πευτής.

εἰδωλοατρία ἡ τῶν εἰδώλων σπουδή.

εἶδωλον σκιῶδες ὁμοίωμα, ἢ φαντασία α
 σώματος, σκιά τις ἀεριοειδής. καὶ Βαχυλίδης
 "μελαμβυφές εἶδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου." καὶ
 ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῆς Ἀντικλείας (λ 206)
 "τρεῖς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἶκελον." αὐτὸς
 δὲ ἡ ὑπόστασις ἢ ἀληθής. δεῖ οὖν νοεῖν ὡς
 φαντασίαν σωματίων παρέχουσι τοῖς ὀρῶσιν,
 οὐ μὴν καὶ ὑπόστασιν ἀληθῆ.

"χελεύει ἡ Πυθία εἰδωλὸν τι πεπλασμέ-
 νον εἰς ὅψιν γυναικὸς μετέωρον ἑξαρτᾶν· καὶ
 ἀνερωσθή ἡ πόλις." καὶ αὐτὴς "ἦν δὲ ἄρα
 εἰδῶλα ταῦτα ὧνπερ οὐ μετὰ μυχρὸν ἐμέλλε
 πείσεσθαι ὁ δυσυχῆς νεκρὸς ἐκείνου," ἀντὶ
 τοῦ ὁμοιώματι. καὶ ἡ γραφὴ λέγει "ἂ ποιή-
 σεις σεαυτῷ εἶδωλον, οὐδὲ πᾶν ὁμοίωμα"
 ὡς διαφορᾶς ἕσης μεταξὺ εἰδώλου καὶ ὁμοιώ-

ματος· εἶδωλα μὲν γὰρ τὰ τῶν οὐχ ὑφεσώ-
των μιμήματα, ὅον Τρίτωνες καὶ Σφίγγες
καὶ Κένταυροι, ὁμοιώματα δὲ τὰ τῶν ὑφε-
σώτων εἰκάσματα, ὅον Θηρίων ἢ ἀνθρώπων.
τούτοις κελεύει μῆτε προσκυνεῖν μῆτε λα-
τρεῦν. διαφέρει δὲ προσκυνῆσαι τοῦ λα-
τρεῦσαι· συμβαίνει μὲν γὰρ διὰ φόβον προσ-
κυνῆσαι, οὐ μὴν δὲ λατρεῦσαι κατὰ ψυχὴν.
ἐκάτερον δὲ ἀσεβές καὶ θεοσυγές (Theodo-
ret. in Exod. 38). Σοφοκλῆς (Αἰ. 125) "ὄρω
γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν εἶδωλα,"
ἀντὶ τοῦ ἀπεικάσματος ἀνυπάρχων ἀνυπαρ-
κτότερα. καὶ Δαμάσκιος φησιν "ὅταν ἀντὶ
πραγμάτων γεγεννημένων εἶδωλα ἅττα ἀνα-
γραφώμεθα, σκιὰν ὀνειράτων κατὰ Πίνδα-
ρον" (Pyth. 8 136). καὶ "οἱ τοῦ Ἐφραίμ υἱοὶ
εἰδῶλων θεραπεύονται ἐτύγχανον ὄντες."

b εἶδωλον ὁμοίωμα εἶδους. Σοφοκλῆς
"ὄρω γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν εἶ-
δωλ', ὅσοιπερ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν."

εἰδῶς μαθῶν.

a εἶεν ἄγε δῆ· συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰ-
ρημένων, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα.

b εἶεν. τῆτο καλεῖται ἀπόθεσις λόγῳ. ἀντὶ
τοῦ ταῦτα μὲν δῆ οὕτως.

εἶη ὑπάρχοι.

εἶθαρ (Hom. E 337), χρονικόν, ἀντὶ τοῦ
εὐθέως ἢ εὐθύς. τὸ δὲ εἶθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
ἐπ' εὐθείας.

εἶθε εὐκτικὸν ἐπίρρημα. καὶ εἶ' ὁμοίως.

Εἰκάδιος ὄνομα κύριον.

εἰκάζων οἰόμενος, ἢ ὁμοίων. "εἶχε δὲ
προκάλυμμα τοῦ προσώπου ὕφασμα μικρόν,
ὡς εἰκάζεσθαι μᾶλλον τι ἢ ἀτρεκέως καθο-
ρᾶσθαι τὴν μορφήν αὐτῆς." καὶ αὐθις "δει-
νότατος ἔδοξε τῶν καθ' αὐτόν, οἷα δὲ ἰκυ-
νώτατος τὸ ἀφανές εἰκάσαι." cf. v. Δημο-
σθένους.

a εἰκάθειν εἶκειν, κατὰ παραγωγὴν.

b εἰκάθειν ὑποχωρεῖν, ὑπέκειν· Σοφοκλῆς
(El. 1014) "ἀλλὰ τῷ χρόνῳ σθένουσα μηδὲν
τοῖς κρατοῦσιν εἰκάθειν."

εἰκαῖα ὀλίγη, ὡς ἔτυχε. Καλλίμαχος (fr.
232) "εἰκαῖν, τῆς οὐδὲν ἀπέβρασε φαῦλον
ἀλετρίς," τῆς τῆς τὰ ἀποβράσματα, ἤγουν
τὰ πίτυρα, οὐκ ἀπέκρινεν οὐδὲ ἀπεκάθηρεν
ἢ μυλωθρός. ἀντὶ τοῦ ἄσπινον τὸ ἄλευρον.

εἰ καὶ λύχον ἐμνήσθη. τοῦτο λέγε-
ται ἐπὶ τῶν, ἃν μνησθῇ τις, καὶ εὐθὺς πα-
ραγινόμενων.

εἰκαιοβουλίᾳ ματαιοφροσύνη.

εἰκαιομυθεῖ φλυαρεῖ, καὶ εἰκαιομυ-
θεῖα ἡ φλυαρία.

εἰκαῖον μάταιον, ἀνωφελές. (M. Anton.
2 13) "θεραπεία δὲ τοῦ ἐν ἐκάστῳ ἡμῶν δαί-
μονος, τοῦτον καθαρόν πάθους διατηρεῖν
καὶ εἰκαιότητος καὶ δυσαρεσθήσεως τῆς πρὸς
τὰ ἐκ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γινόμενα." καὶ
αὐθις "μηδὲν γὰρ εἰκαῖον Πλάτων λέγειν
φησίν."

εἰκαιορημονῶ ματαιῶς λέγω.

εἰκαιορημοσύνη ματαιολογία.

εἰκαῖος μάταιος. καὶ εἰκαιότης.

εἰκαῖκεισαν ὑπερσυντελικὸς ἐκ τοῦ εἰ-
κάζω.

εἶκασεν ὁμοίωσεν.

εἰκασία ὁ εἰκασμός.

εἰκάσμεθα παρὰ Ἀριστοφάνει (Av. 811)
ἀντὶ τῆ ἐσκέμμεθα· "ταυτὶ γὰρ εἰκάσμεθα
κατὰ τὸν Αἰσχύλον."

εἰκασμένος ὁμοιος.

εἶκελος ὁμοιος. διαφορεῖται κατὰ τὴν
γραφὴν.

εἰκῇ μάτην. παροιμία "μὴ εἰκῇ τὴν Ἀβυ-
δον." λείπει παραπλεῖν ἢ διαφορεῖται. λέγεται
δὲ ἐπὶ τῶν διακινδυνεύοντων.

εἰκῇ ῥαψωδεῖ ἀντὶ τῆ φλυαρεῖ. "ὃ δὲ
σκήπτειται μανίαν, καὶ εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε
ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἐλάλει, καὶ ἀκόλουθον τῷ
προτέρῳ δεύτερον οὐδέν."

εἰκῇ τῷ Ἡρακλεῖ, ἐπὶ τῶν ἀλήπτως
τὰ πράγματα ἐπιτελούντων (al. ἐπὶ τῶν ἀσυ-
κοφαντήτως πάντα τελούντων).

εἰκοβολεῖν εἰκάζειν. ἢ εἰκῇ καὶ μάτην
βάλλειν. "φῶς ἑαυτοῖς παρεσκεύαζον εἰς τὸ
μῆτε σφάλλεσθαι μῆτ' εἰκοβολεῖν." Πολύβιός
φησιν.

εἶκομιεν ὑποχωροῦμεν. καὶ εἶκοντες
ὁμοῖως.

εἰκονίζειν καὶ χαρακτηρίζειν ταυτὸν
ἔστιν· ἀπὸ γὰρ τοῦ σχήματος κυρίως ἄμφω
λαμβάνεται.

εἰκός πρόπον, ἢ ἀκόλουθον, εὐλογον.
λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τύχα. (Dio Cass.
49 4) "τῶν τοῦ Καίσαρος κρατησάντων οὐκ
ἐπεδιώξαν τινα, ὡς μὲν ἔμοι δοκεῖ καὶ τὸ
εἰκός συμβάλλεται, ὅτι μὴ καταλαβεῖν αὐτὰς
ἐδύναντο ἢ ἐφοβήθησαν ἐξοκεῖλαι εἰς τὰ
βράχια." καὶ αὐθις "ταυτὰ τε ἐπὶ τοῖς πρό-
σθεν ἐξηγγέλθη αὐτῷ, καὶ ἄμφω τῷ εἰκότι

ἔδοκει ξυμβαίνειν." καὶ αὖθις "καὶ ἦν τῇ τε ἄλλῃ ἀγασὸς ἀρετῇ καὶ ταύτῃ, διότι καὶ ταῖς εὐπραγίαις τῷ τῆς φύσεως θεσμῷ τὸ εἰκὸς ἀποδιδούς οὐ πέρα τοῦ νενομισμένου τῇ εὐτυχίᾳ ἐπέξῃ." (S El. 1026) "εἰκὸς γὰρ ἔγχειρουντα καὶ πρῶσσειν κακῶς" παρὰ τὸ Πινδαρικόν (Nem. 4 52) "ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν κακόν." καὶ Ἡρόδοτος (7 239) "ὥς μὲν ἐγὼ δοκέω, καὶ τὸ εἰκὸς ἐμοὶ συμμύχεται, οὐκ ἦν εὖνοος Λακεδαιμονίοισι." "τῶν μηχανημάτων δ' αἱ πληγαὶ φερόμεναι πρὸς τὸ εἰκὸς ἐξελύοντο."

εἵκοσιν ὁ ἀριθμός. καὶ εἰκοσάκωπον πλοῖον, καὶ εἵκοσιν ἡρίτον, καὶ εἵκοσάριθμον.

^a εἰκότα τὰ ξεσχασμένα. (Polyb. 3 93) "συλλογίζομενος ἐκ τῶν εἰκότων τὸ συμβησόμενον." "δόξα γάρ τις ὑπῆλθεν ἐκ τῶν εἰκότων λογισμῶν γενομένη, διεφθάρθαι τὴν στρατιὰν ἠψασαν."

^b εἰκότα. "τοῦτο δὲ πρότερον αὐτοὶ κατεδόξαζον ἐκ τῶν εἰκότων."

εἰκοτολογῆσαι ξεσχασμένως εἰπεῖν.

εἰκότων ὁμοίων. "ὃ δὲ ὅτι τύχοι πρὸς ἕκαστον τῶν προσιόντων ἡλαζονεύετο, συμπλῦντων ἀπὸ τῶν εἰκότων." τουτέστιν ἐπευδετο.

εἰκότως δικαίως, πρεπόντως.

εἵκτον τὸ ὅμοιον.

εἴκω, δοτικῇ, τὸ ὑποτάττομαι. καὶ ὁμοιωῶ.

εἴκω τὴν εἰκόνα κατὰ ἀποκοπήν. καὶ εἰκοῦς τὰς εἰκόνας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (559) "τὰς εἰκοῦς τῶν ἐγχείλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι."

^a εἰκὼν τὸ ὁμοίωμα, παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιωῶ. "ἴσζον δὲ ὅτι φασὶν οἱ ἀκριβέστατοι τῶν ἱστορικῶν ὡς τὸ οὐλον καὶ ὀλιγοτέριχον οἰκειότερόν ἐστι γράφειν ἐπὶ τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ."

^b εἰκὼν εἰκόνης ὁμοίωμα. Δαβίδ (72 20) "κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουθενώσεις." ἡ γὰρ εἰκὼν πρόσκαιρον ἔχει τὸ ἄνθος. "εἰκόνας δύο κειμένας τῆς πόλεως ἐν πᾶν καλῶ."

εἴκων ὑποχωρῶν, καὶ εἴκοι ὑποχωροῦν.

εἰλαδὸν κατὰ συζροφήν.

εἰλαπινάζων (Hom. Ξ 241) εὐωχόμενος, καὶ εἰλαπιναστής (P 577) συμπότης.

εἰλαπίνῃ ἐορτῇ, εὐωχίᾳ, ἀπὸ τοῦ δαπνῶν δαπανᾶν· λάπτειν γὰρ τὸ ἐκκενῶν.

εἰλαρ ἀσφάλεια.

εἰλάρχας ταξιάρχας.

εἴλας ἀγέλας.

εἰλατίνοις (Hom. Ξ 289) τοῖς ὄξοις.

εἰλεδανός ὁ δεσμός.

εἰλεῖθραι αἱ ἐπὶ τῶν τικτουσῶν θεαί.

εἰλεν ἔλαβεν, ἀνείλεν, ἐνίκησεν, ἐκράτησεν.

Εἰλενία πόλις.

εἰλεός ἡ μαγειρικὴ τράπεζα. σημαίνει δὲ καὶ τὴν νόσον.

Εἰλέσιον (Hom. B 499) τόπος.

εἴλετο ἠθέλησεν.

εἴλη ἐπὶ τοῦ τύγματος. καὶ τοῦ πλήθους συζροφή. Ξεροφῶν. καὶ εἴλη ἡ ὀπή, ἐξ οὗ καὶ εἰλεός ἡ κατὰδυσος.

εἴλη ἡλίου ἀλέα, αὐγή.

εἰληδὸν συνεσραμμένως.

εἰληθερούμενος θερμαινόμενος. τὸ ῥῆμα εἰληθεῖν.

εἴληθρα. εἰληθρον τὸ ...

εἰλήλουθα καὶ εἰληλούθειν.

εἰλήσας συσρέψας.

εἴλησις ἔκκαυσις.

εἴληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν, ἐπὶ τῶν ἀξίως ἐυλωκότων.

εἴληχεν ἔλαχεν, εἴληφεν.

εἰλιγγιῶ. τὸ μὲν ῥῆμα διὰ διφθόγγου, ἀντὶ τοῦ σκοτοδινιῶ. τοῦτο δὲ οἱ Συρακούσιοι σίελον λέγουσι. τὸ δὲ ὄνομα ἰλιγγος διὰ τοῦ ι. "ὑπὸ τοῦ δέοντος γὰρ εἰλιγγιῶ" (A Ach. 581).

εἴλιγγον σκότωσιν.

εἰλικοειδές τὸ κυκλοειδές καὶ ὁμαλόν.

εἰλικρινές τὸ καθαρόν καὶ ἀμικρὸς ἐτέρω.

εἰλικρινής. καὶ εἰλικρίνεια ἡ καθαρότης. καὶ οὐδέτερον εἰλικρινοειδές.

εἰλίπους βοῦς ὁ τοὺς πόδας ἐλίσσων ἐν τῇ πορείᾳ.

εἴλκον ἔσυρον. καὶ εἰλκύσθη.

εἴλλειν εἰργεῖν, κωλύειν. παλαιὰ ἡ λέξις. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (759) "μὴ νῦν περὶ σπαντὸν εἴλλει τὴν γνώμην αἰε," ἀντὶ τῇ ἀπόκλειε, ἔφειλε. ἔβθεν καὶ τὸ ἰλλάσιν (Hom. N 572)· καὶ ἐν συνθέσει ἐνεῖλλειν παρὰ Θεοκυδίδῃ (2 76)· "οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐν ταρσοῖς καλύμου πηλὸν ἐνεῖλλοντες ἐσβαλλον εἰς τὸ διηρημένον τοῦ τεύχους."

εἴλομεν ἐπορθίσσαμεν.

εἰλόμενον συναυνόμενον, συγκαλείμενον.

εἰλομένων (Hom. Θ 215) συνεσαλμένων, συγκεκλεισμένων.

εἰλόμην προέκρινα, ἤθελισα.

εἰλούμενος συσρεφόμενος.

εἰλυθμός ἡ κατάδυσις.

εἴλυμα (Hom. ζ 179) τὸ ἱμάτιον.

εἰλυμένος (Hom. E 186) ὁ κεκαλυμμένος. καὶ εἰλύω ὁ ἐνεγώς, καλύπτω.

εἰλυφάζω τὴν φλόγα (Hom. Y 492) συσρέφω.

εἰλυφώσι εἰλοῦσι, συνάγουσι.

εἴλως εἴλωτος ὁ δοῦλος. καὶ τὸ ἐθνικὸν Εἴλωτες, παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι καὶ οἱ ἐξ αἰχμαλώτων δοῦλοι γενόμενοι, ἀπὸ τῆς Ἑλούς. "Ελος δὲ πόλις ἐν Πελοποννήσῳ (sch. Plat. p. 399). οἱ οὖν Λακεδαιμόνιοι διὰ τὸ αἰετὶ διαφόρους εἶναι ἀλλήλοις, τοὺς δούλους αὐτῶν ἐκάλουν Εἴλωτας κατὰ ἀτιμίαν καὶ ὕβριν. sch. Thuc. 1 101.

εἴλωτεία ἡ δουλεία.

εἴλωτεύειν δουλεύειν. Εἴλωτες γὰρ οἱ μὴ γόνυ δῆλοι Λακεδαιμονίων, ἀλλ' οἱ πρῶτοι χειρωθέντες τῶν Ἑλως τὴν πόλιν οἰκόντων. Harp.

εἴλωτις ἡ δούλη.

εἶμα ἱμάτιον, ἔνδυμα. καὶ διὰ τῆτο ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 136) "Πραξιόδικη μὲν ἔρεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Ἀσύρηις εἶμα τόδε· ξυνήδ' ἀμφοτέρων σοφίη." καὶ αὐθις (δ 265) "δέξαι βύσσινον εἶμα." καὶ λευχείμων.

^a εἵμαρμένη γένεσις.

ὅτι εἰρηκῶς Σοφοκλῆς περὶ Αἴαντος (753) "εἶρξαι κατ' ἡμῶν τοῦμφανές τὸ νῦν τόδε Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσιν" ἀνατρέπει τὴν εἵμαρμένην.

οἱ φιλόσοφοι ἓνα φασὶν εἶναι θεόν, καὶ νοῦν καὶ εἵμαρμένην καὶ ἄλλαις ὀνομασίαις ὀνομάζεσθαι.

ἔσι δὲ εἵμαρμένη αἰτία τῶν ὅλων εἰρομένη, ἢ λόγος καθ' ὃν ὁ κόσμος διεξάγεται. Diog. L. 7 149.

ἡ εἰρομός τις καὶ ἐπισυνδεῖς ἀπαράβατος δι' αἰτίαν ἀναπόδραστον, ἢ δύναμις κινητικὴ τῆς ὕλης. οἱ δὲ Χριστιανοὶ θεὸν ὁμολογοῦμεν διοικεῖν τὰ πάντα.

^b εἵμαρμένη. τὰ μετὰ τὴν σελήνην τέσσαρσιν αἰτίαις διάκινεταί, κατὰ θεόν, καθ' εἵμαρμένην, κατὰ προαίρεσιν ἡμετέραν, κατὰ τύχην. οἷον τὸ μὲν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ναῦν ἐφ' ἡμῶν ἐσί, τὸ μὲντοι ἐν εὐδία καὶ χειμῶνα

καὶ ζάλην ἐξαίφνης ἐπιγενέσθαι κατὰ τύχην ἐσί, τὸ μὲντοι βαπτιζομένην τὴν ναῦν παρ' ἐλπίδα σωθῆναι προνοίας θεοῦ. τῆς δὲ εἵμαρμένης πολλοὶ εἰσι τρόποι. vita Pythagorae ap. Phot. p. 439b.

ὅτι εἵμαρμένην ἀναγκαστικὴν δύναμιν εἶπον εἶναι καὶ τῆς ὕλης κινητικὴν. τὴν δὲ τύχην ὁ Πλάτων αἰτίαν λέγει κατὰ συμβεβηκὸς γινομένην, ἢ σύμπτωμα φύσεως ἢ προαιρέσεως. καὶ Δημόκριτος εἶπε "τὰ μὲν ἐκ θεοῦ πάντες ἔχομεν, τὰ δὲ ἐκ τῆς εἵμαρμένης καὶ τῆς τύχης καὶ τῶν σμικροτάτων ἐκείνων σωμάτων τῶν προσήλως φερομένων ἄνω καὶ κάτω παλλομένων τε καὶ περιπλεκομένων καὶ διυσαμένων καὶ περιφερομένων ἐξ ἀνάγκης," ἀφ' ὧν οὐ μόνον πλοῦτον καὶ πέναν καὶ νόσον καὶ ὑγίαν καὶ δουλείαν καὶ ἐλευθερίαν καὶ πόλεμον καὶ εἰρήνην διανέμειν, ἀλλὰ καὶ ἀρετὴν καὶ κακίαν ἀποκληροῦν ἔφη. καὶ ἄλλοι ἄλλα εἰπόντες ἀντιπαρετάξαντο ἀλλήλοις.

εἰμένος ἐνδεδυμένος.

εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκῶσαι καὶ κακί, αὐτὸς ἦν ἐνδηλος, ἐκ ἃν ἐμνήσθην φίλου· νῦν δ' Ἀρίωντον γὰρ οὐδεὶς ὅσις οὐκ ἐπίσταται, ὅσις ἦ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὕρδιον νόμον" (A Eq. 1273). παρὰ τὸ λεγόμενον "εἴ τις οἶδε τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν," οἱ δὲ λέγουσιν Ἀρίωντον κίθαρωδόν, ὃς ἦδε τὸν ὕρδιον καλέμενον νόμον καὶ τὸν λευκόν, οἵτινες ἐθαυμάζοντο κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον. ὁ δὲ Ἀριφράδης παρὰ φύσιν ἐνησελαίνει ταῖς γυναῖξιν.

εἰ μὴ δύναιο βοῦν, ἔλαυνε ὄνον. παροιμία ἐπὶ τῶν ὁ κατὰ δύναμιν ἔχουσι πρᾶττειν παραινούντων.

εἰ μὴ κατένιψε τὴν Θράκην χιόνι πολλῇ καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον, ἦνίκα Θεόγνις ἠγωνίζετο" (A Ach. 138). οὗτος τραγωδίας ἦν ποιητὴς ψυχρός. κωμικῶν οὖν αὐτὸν παρίστησιν ἡμῖν τὴν πολλὴν χιόνα διὰ τῆς τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητος.

εἰ μὴ πατήρ ἦσθα (S Antig. 735) κατ' ἀποκοπήν. τὸ δὲ πλήρες, εἶπον ἄν σε ἐκ εὐφρονεῖν.

εἰ μὴ ταχέως ἀπωλόμεθα, οὐκ ἂν ἐσώθμεν. ἅπαντες δὲ τότε τὴν παροιμίαν διὰ σώματος ἔχον οἱ κρημνιζόμενοι. Exc. Peir. p. 189.

εἰμι πορεύομαι, εἰμὶ ὑπάρχω. τὸτο μέλ-
λοντα οὐκ ἔχει. τοῦ δὲ εἰμι τοῦ πορεύομαι
τὰ πληθυντικά διὰ τῆ ι, καὶ τὰ δυϊκά, ἵμεν
ἴτε. Ὀμηρος (Ξ 200) "εἰμι γὰρ ὀνομένη πολ-
υφόρου πελάτα γαίης." Αἴας φησὶν (654)
"ἀλλ' εἰμι πρὸς τε λουτρὰ καὶ παρακτίλους
λειμώνας, ὡς ἂν λύμαθ' ἄγνιστος ἐμὴ μῆνιν
βαρεῖαν ἐξαλεύσωμαι θεῶς."

εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτὸν
(A Ran. 133) ἀντὶ τοῦ ἀφεῖναι τοὺς δρομεῖς.
τινὲς δὲ γράφουσιν εἴητε ἀντὶ τοῦ ἀφίετε,
οἱ δρομεῖς δηλονότι. τοῦτο γνωριμώτερον
ἔχει τὸν νοῦν· ἐπειδὴ οἱ θεώμενοι εἰπωσιν
ἀφίετε, δηλονότι οἱ τρέχοντες, καὶ σὺ σαυ-
τὸν ῥῆσιν κάτω. γράφεται δὲ ἐν πολλοῖς
εἶναι ἀντὶ τοῦ ἵητε. μήποτε δὲ τὸ δεύτερον
εἶναι τὸ ἐς καὶ σὺ σαυτὸν, ἁμαρτανόμενον
τοῦ προτέρου. λέγοι δ' ἂν τις καὶ τοῦτο λό-
γον ἔχειν, ὡς τῶν θεωμένων ἐπικελευόντων
τῷ τὸ σημεῖον ἀφίεντι κατὰ τὸ ἀρχαῖον σχῆμα
οὕτως, εἶναι.

εἶναι ὑπάρχειν· "εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμὶ,
φαίνεσθαι δὲ μὴ" (A Ach. 440), τουτέστι μὴ
ἀλλάξαι τὴν φέσιν ἀλλὰ τὴν μορφήν.

εἰνάλιος δαίμων θαλάσσιος.

εἰνάνυχες (Hom. I 466) ἐπὶ ἐννέα νύ-
κτας.

εἰν Ἀρίμοις (Hom. B 783).

εἰνύτηρ ἡ νύμφη.

εἰν ἑλεοῖσι (Hom. I 215) τοῖς μαγευρι-
κοῖς τραπέζιοις.

εἰνοδῖλους κώμας τὰς ἐν τῇ ὁδῷ.

εἰνοσίφυλλον ἔνθα κινεῖνται τὰ φύλ-
λα· (AP 6 268) "εἶτε κατ' εἰνοσίφυλλον ὄρος
ποσι πότνια βάλνεις." ἔνοσις γὰρ ἡ κίνη-
σις, καὶ ἐνοσίχθων ὁ εἰσιχθών.

εἶνυον ἔφερον.

εἶξασαν ὑποχωρήσασαν.

εἶξαι καὶ εἶξαι λέγει Πλάτων ἀντὶ
τοῦ ἐοίκασι. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (342)
"εἶξασιν δ' ἂν ἐρίοισιν πεπταμένοισι." περὶ
τῶν νεφελῶν λέγει.

εἶξεν ὑπετάγη.

εἶο (Hom. A 400) ἑαυτοῦ.

εἶπατε λέξατε. καὶ εἰπέ.

εἶπερ· (A Ach. 404) "ὑπάκουσον, εἶπερ
δὴ ποτ' ἀνθρώπων τινί." λείπει τὸ ὑπήκουσας.

εἶπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων
ἐπηγνύμην· Ἀριστοφάνης (Eq. 1307), ὥσανεῖ
ἔλεγεν, εἶπερ ἐξ ἀνθρώπων εἰμὶ κἀγώ. σω-

ματοποιεῖ γὰρ τὰς ναῦς, καὶ τὰς μὲν πα-
λαιὰς καλεῖ γραῖας, τὰς δὲ μὴ πλευσάσας
παρθένους. τῷ ψυχρῷ οὖν τὸ ψυχρὸν πα-
ρέβυλε πάνυ χαρίεντως.

εἵπης αὐθυπότακτον.

εἵποις τὰ τρία παρὰ τῇ αὐτῇ. τοῖς
ἐπὶ θάνατον ἄγομένοις παρηγοῖα ἐξῆν, σίττε
καὶ οἷον πληρωθεῖσι τρία λέγειν ἢ βάλοντο·
μεθ' ἧς φημιωθέντες ἀπήγοντο τὴν πρὸς θά-
νατον. τὸ δὲ νῦν ἀρχεῖον καλούμενον αὐτῇ
ἐκαλεῖτο.

εἶπον ἀντὶ τοῦ εἰπέ, προσυκτικόν.

εἶποντο ἡκολούθουν.

εἶρ λαίλαψ, ἡ λαμπηδών.

εἶραφιότης ὁ Διόνυσος, παρὰ τὸ ἐρ-
ράφθαι ἐν τῷ μηρῷ τοῦ Διός.

εἰργασμένος πλοῦτος· "πολλὰς ὄψει
πλοῦτον εἰργασμένον αἰσχυρομένους."

εἶργεσθαι κυλύεσθαι. τὸ εἶργομαι γε-
νικῇ· "ἐπέισθη γὰρ ὁ θεός, εἰ καὶ βασκαί-
νεται τοῦ τῆς γνώσεως ξύλου τέως εἶργον-
τος." ἐπὶ δὲ τῶν ἐνεργητικῶν αἰτιατικῇ· "ὁ
δὲ ζῆλος διωθήσεται τοὺς εἶργοντας αὐτὸν
Βιθυνῶν."

εἶργε φυλάττε, χωρίζε. sch. S OC 836.

εἶρει λέγει.

εἶρερος (Hom. Θ 529) ἡ δουλεία.

εἶρεσίας (S Ai. 249) κωπηλασίας.

Εἰρέσιον πόλις Βοιωτίας. cf. v. Εἰλέσιον.

εἰρεσιώνη θαλλὸς ἐλαίας, ἐξεμμένος
ἐρίοις καὶ προσχερμαμένους ἔχων παντοδα-
ποὺς τῶν ἐκ γῆς καρπῶν. τῆτον δὲ ἐκφέρει
παῖς ἀμφιδυλῆς, καὶ τίθησι πρὸ τῆς θύρας
τοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ τοῖς πνυανέψιοις. λέγε-
ται γὰρ Θησεία, καθ' ὃν καιρὸν ἐς Κρήτην
ἔπλει, προσσχόντα Ἀθήλῳ διὰ χεῖμα ἐύξα-
σθαι τῷ Ἀπόλλωνι καταξέψασθαι κλάδοις
ἐλαίας, ὅταν σωθῇ τὸν Μινώταυρον ἀποκτεί-
νας, καὶ θυσιάσειν· καὶ τὴν ἱκετηρίαν ταύ-
την καταξέψας ἐψῆσαι χύτρας ἀθάρης καὶ
ἔντος, καὶ βωμὸν ιδρύσασθαι. διὸ καὶ πνα-
νέψια δοκεῖ λέγεσθαι, ὅσον κυανέψια· τὸ
γὰρ πρότερον τοὺς κυάμους πνάνης ἐκάλεον.
ἦγον δὲ ἔσθ' ὅτε ἐπὶ τῇ ἀποτροπῇ λοιμῶν.
ἦδον δὲ παιῖδες οὕτως· "εἰρεσιώνη σῦκα φέ-
ρει καὶ πίονας ἄρτους καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ
καὶ ἐλαιον ἀποψήσασθαι, καὶ κύλικ' εὐζωρον,
ὅπως μεθύσῃς καθεύδης." μετὰ δὲ τὴν ἐορ-
τὴν ἔξω τῶν ἀγρῶν τιθῆσθαι παρ' αὐτὰς τὰς
θύρας. Κράτης δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ

τῶν Ἀθῆνῃσι θυσίων, ἀφορίας ποτὲ κατασχέσης τὴν πόλιν, θαλλόν φησι κατασέψαντας ἐρίοις ἰκετηρίαν ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι. καὶ παροιμία (Pausan. ap. Eustath. p. 1283). "ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἰς μόνος σπινθήρ λάβῃ ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην, καύσεται" (A Plut. 1054) ἀντὶ τῆς καύσει. εἰρεσιώνη δὲ θαλλὸς ἐλαίας ἢ δάφνης, ἐξ ἐρίων πεπλεγμένος, ἔχων ἄρτον ἐξηρητημένον καὶ κοτύλην, ὃ ἐξιν ἡμίεσον, καὶ σῦκα καὶ πάντα τὰ γαυθὰ. ταύτην δὲ πρὸ τῶν οἰκημάτων ἐτίθεισαν, καὶ κατ' ἔτος αὐτὴν ἡλλαττον. sch. A Plut. 1055.

ἄλλως. εἰρεσιώνη κλάδος ἦν ἐλαίας ἐρίοις πεπλεγμένος, ἐξηρητητο δὲ αὐτοῦ τὰ ὠραῖα πάντα. ἔϋσαν δὲ αὐτὴν πρὸ τῶν θυρῶν κατὰ παλαιὸν χρησμόν. οἱ μὲν γὰρ φασιν ὡς λοιμοῦ πῦσαν τὴν γῆν κατασχόντος ὁ θεὸς εἶπε προηρόσια τῇ Ἀθῆνῃ ὑπὲρ πάντων θῦσαι θυσίαν Ἀθηναίους· ἥ ἔνεκεν χαριστήρια πανταχόθεν ἐκπέμπουσιν Ἀθήναζε τῶν καρπῶν τὰς ἀπαρχάς.

ἄλλως. πυνανεψίοις καὶ θαργηλίοις ἡλίω καὶ ὥραις θύουσιν Ἀθηναῖοι, φέρουσι δὲ οἱ παῖδες τὰ προκατελεγμένα ἀκροδύνα, καὶ ταῦτα πρὸ τῶν θυρῶν κρεμῶσι. κατὰ τι δὲ χρηστήριον πρὸς ἀποτροπὴν λοιμοῦ ταύτην ἐποιοῦν τὴν ἀνάρτησιν. εἰρεσιώνη δὲ λέγεται διὰ τὰ ἔρια.

εἴρετο ἡρώτα, ἔλεγεν.

εἰρηκῶς εἶπών.

εἰρημένον λελεγμένον. "εἰρημένον αὐτοῖς ἀπαντᾷ ἐνθάδε" ἄτικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰρημένου ἔρχεσθαι, "οὐ περὶ φάυλα πράγματος" (A Lys. 12) ἀντὶ τοῦ εὐτελοῦς.

εἴρην εἴρενος.

Εἰρηναῖος ὁ καὶ Πακᾶτος κληθεὶς τῇ Ῥωμαίων διαλέκτῳ, μαθητὴς Ἡλιοδώρου τῆ μετρικῆ, γραμματικὸς Ἀλεξανδρεὺς, περὶ τῆς Ἀθηναιῶν προπομπίας, περὶ τῆς Ἀλεξανδρείαν διαλέκτου, ὅτι ἐξιν ἐκ τῆς Ἀτθίδος, βιβλία ζ'. Ἀττικῶν ὀνομάτων βιβλία γ', Ἀττικῆς συνηθείας τῆς ἐν λέξει καὶ προσωδία κατὰ σοιχεῖον βιβλία γ', κανόνες ἑλληνισμῶ, βιβλίον α', περὶ ἀττικισμοῦ βιβλίον α', καὶ ἄλλα πολλά. cf. v. Πακᾶτος.

εἰρηναίως φιλικῶς. "ἦσαν γὰρ εἰρηναίως ἐξαλμένοι ἄνευ δορυφόρων ἄγοντες τὴν ἱερουργίαν."

εἰρηνέω αἰτιατικῇ.

Εἰρήνη ὄνομα κύριον.

εἰρηνήσειν συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων. "ἐλπίδα τε γὰρ μεγάλην εἶχον εἰρηνήσειν." "ὁ δὲ Καῖσαρ ἔξον αὐτῷ εἰρηνεῖν πόλεμον εἵλετο" (Dio Cass. 37 52).

Εἰρηνόδικος ὄνομα κύριον.

εἰρήσθω λεγέσθω.

εἴρια μαλλία. (AP 6 250) "εἴριά τε ῥοδόντα δέχεν," τουτέστιν ἔρια.

εἰρκτὴ φυλακή.

εἰρμολόγιον βιβλίον τι.

εἴρξας ἀποκλείσας. δασέως δὲ τὸ εἴρξας Ἀττικοί. τὸ μέντοι παρ' Ὀμήρῳ (Φ 282) "ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ" ψιλῶς. τὸ δὲ εἴρξας τὸ πράξας δασέως ἀναγινώσκομεν. (Hom. σ 197) "ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἐρξας" ἀπεβήσατο διὰ θεῶν." τὰ δὲ ἐπὶ τῆς εἰρκτῆς ψιλῶς Ἀττικοί. sch. A Ach. 329.

εἰροκόμῳ (Hom. Γ 387) εἰρουργῷ, ἐπιμελεῖ.

εἰρόμενος (Hom. Η 127) ἀντὶ τῆς ἐρωτῶν.

εἰροπόκοις (Hom. Ε 137) ἐρίων πόκους ἔχουσι. πόκοι δὲ εἰρηνται παρὰ τὸ πέκειν, ὃ ἔσι ξαίνειν.

εἰροπόνος ὁ περὶ τὰ ἔρια πονῶν.

εἴρπον (Hom. μ 395) μετὰ σχολῆς ἐβάδιζον.

εἴρυντο (Hom. Μ 454) ἐφύλασσον.

εἰρύοντο εἴλκυν.

εἰρύσασθαι (Hom. Α 216) φυλάττειν.

εἰρύσατο (Hom. Α 186) εἴλκυσεν, ἐλαβεν. "ὃς ἔχαιρεν ἐπὶ ταῖς Ἐπικούρου φλυαρίαις καὶ ἐξ ἐκείνων κακὰ εἰρύσατο δύο, ἄθεός τε καὶ ἀκόλαστος εἶναι."

εἰρυσμένους εἴλκυσμένους. "ἡ δὲ θεράπαινα ἑώρα τὰ ἔξφην εἰρυσμένους, ὡς αὐτοὺς διαχρήσαιντο."

εἰρχθέντες πηγέντες.

εἴρω συνάπτω. ὅθεν εἰρμός.

εἴρων ὁ πάντα παίζων καὶ διαχλευάζων καὶ εἰρωνεύόμενος διὰ λόγων, παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω. ἀπατεῶν καὶ ὑποκριτῆς.

εἴρων ὁ δυνάμενος μὲν ποιῆσαι τι, λέβων δὲ μὴ δύνασθαι. ἀλαζών δὲ ὁ τοῦτω ἐναντίος, ὁ ὑπερήφανος. "οὐκ εἶδεν εὐτόν παρεκβαίνοντα τὸ ἀληθές ἔργον ἢ λόγον ἦτοι πρὸς τὸ εἰρωνικώτερον ἢ ἀλαζονέστερον." cf. v. ἦκις.

εἰρωνεία χλεύη ἢ ὑπόκρισις. διαιρεῖται εἰς δ', εἰς χλεύην μυκτηρισμὸν σαρκασμὸν ἀσεϊσμόν.

εἰρωνευόμενοι χλιεάζοντες· (Menand. p. 400 Nieb.). "πάντα τὰ ἔθνη ῥημάτων τε ποικιλίᾳ καὶ τῷ δολερῷ τῆς διανοίας εἰρωνευόμενοι." καὶ εἰρωνεύεται καθυποκρινέται, προσποιεῖται.

εἰρωνεύσεται καθυποκρινεῖται. λέγεται γὰρ ἐπὶ τῷ διάπειραν λαμβάνοντος ὑπέλως καὶ καθυποκρινόμενος τὸν μὴ γινώσκοντα περὶ οὗτου ποτὲ τὸν λόγον ποιῆσαι.

εἷς ὁ ἀριθμός.

εἰσαγγελεύς ὁ τῶν δημοσίων καὶ μεγάλων μηνυτής.

εἰσαγγελία δηλατορία. εἰσαγγελία δὲ καὶ γραφὴ διαφέρει· εἰσαγγελία μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ δημοσίων ἀδικημάτων γέ-
κεται, γραφὴ δὲ καὶ ἐπὶ μικρῶν. καὶ κυρίως γραφὴ ἐπὶ τῶν τὰ παράνομα γραφόντων.

εἰσαγγελία κυρίως ἡ περὶ κοινῶν καὶ δημοσίων ἀδικημάτων εἰσαγομένη δίκη ὑπὸ τῶν πρυτάνεων, περὶ ὧν διαρρηθὴν μὲν οὐδὲν λέγουσιν οἱ νόμοι, συγχωροῦσι δὲ κρίσεις γενέσθαι. καὶ τῷτο ἔστιν οἶον τὸ ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν διατριβαῖς μελετώμενον, τὸ τῶν ἀγράφων ἀδικημάτων.

εἰσαγγελία δημοσίᾳ δίκῃς ὄνομα. τρία δὲ ἔστιν εἶδη εἰσαγγελιῶν, ἡ μὲν ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασι μεγίστοις καὶ ἀναβολὴν μὴ καταδεχομένοις, καὶ ἔφ' οἷς μήτε ἀρχὴ καθίστηκε μήτε νόμοι κεῖνται τοῖς ἄρχεσι καθ' οὓς εἰσάξουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν βελὴν ἢ τὰν δῆμον ἢ πρώτην κατάστασιν γίνεται· καὶ ἔφ' οἷς τῷ μὲν φεύγοντι, ἐὰν ἄλῃ, μέγισται ζημιαὶ ἐπικείνται, ὁ δὲ διώκων, ἐὰν μὴ ἔλθῃ, οὐδὲν ζημιούται, πλην ἐὰν τὸ ἐ μέρος τῶν ψήφων μὴ μεταλάβῃ· τότε γὰρ χιλίας ἐκτί-
νει· τὸ δὲ παλαιὸν καὶ οὗτοι μετρίως ἐκο-
λάζοντο. ἑτέροι δὲ εἰσαγγελία λέγεται ἐπὶ ταῖς κακώσεσιν· αὗται δὲ εἰσι πρὸς τὸν ἄρχοντα, καὶ τῷ διώκοντι ἀξήμιοι, κἂν μὴ μεταλάβῃ τὸ ἐ μέρος τῶν ψήφων. ἄλλη δὲ εἰσαγγελία ἐστὶ κατὰ τῶν διαιτητῶν· εἰ γὰρ τις ὑπὸ διαιτητοῦ ἀδικηθεῖ, ἔξῃν τοῦτον εἰσαγγέ-
λειν πρὸς τοὺς δικαστάς, καὶ ἀλοὺς ἡτιμᾶτο. Ἰσαῖος μέντοι περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου τὸ αὐτὸ πρᾶγμα εἰσαγγελίαν καὶ γραφὴν ὠνόμασε (Harp.). "τοῦτ' τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννῶνον σαφῶς ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον" (A Eccl. 1124). ἕτος γὰρ ψήφισμα ἐγεγράφει κατεχόμενον ἐκατέρωθεν ὑπολογεῖσθαι τὸν κατ' εἰσαγγελίαν κρινόμε-

νον. καὶ αὐτῆς "τίμημα τῆς εἰσαγγελίας ἐχέ-
σης χρηματικὸν· ἐ μυριάδας ἀργυρίου."

εἰς ἀγορὰν ὑφαίνειν τὸ εἰς τὴν ἀγο-
ρὰν ἐκφέρειν τὰ ὑφαινόμενα. οὕτω Μέναν-
δρος.

εἰσάγω αἰτιατικῇ.

εἰσαγωγεύς ὁ εἰσάγων πρὸς τινα ἄν-
θρωπον. (Procop. Arg. 12) "εὐνοῦχον μὲν ἄν-
τὸν εἰσαγωγέα καὶ τὸς τῇδε παρόντας πολλὰ
τὸν ἄνθρωπον λιπαρεῖν ἐπίπροσθεν βαίνειν."

εἰσακούω γενικῇ.

εἰσάμενος ὁμοιωθεῖς.

εἶσαν (an εἶσαν) ὑπετάγῃσαν, ἡ (ἦσαν)
συνῆκαν.

εἷς ἀνὴρ οὐδεὶς ἀνὴρ, παρ' ὅσον ὑφ'
ἐνὸς οὐδὲν κατορθοῦται.

εἰς ἀρχαίαις φάτνας, ἐπὶ τῶν ἀπο-
λαύσεώς τινος ἐκπεσόντων, πάλιν δὲ εἰς αὐ-
τὴν ἐπανελθόντων.

εἰς ἀσθενῶντας ἀσθενῶν ἐλήλυθα,
ἐπὶ τῶν ὁμοία καὶ παραπλήσια πασχόντων.

εἶσατο ἀνέθηκε· (AP 6 268) "τοῦτό τοι, α
Ἄρτεμι διὰ, Κλειώνυμος εἶσατ' ἄγαλμα."

εἶσατο κατέθετο· ἐν ἐπεγράμμῳ (AP 6 b
189) "ὅς τῷδε καλὰ εἶσαθ' ὑπαί πειτῶν ἔμμι,
θεαί, ξόανα." καὶ ἀντὶ τοῦ περιέθηκε, πε-
ριέβαλεν.

εἶσατο ἐφάνη καὶ ὁμοιωθῇ, "Ομηρος
(B 791).

εἰσάττειν εἰσελθεῖν· Ἀρισοφάνης (Nub.
992) "μῆδ' εἰς ὀρχηστῆδος εἰσάττειν, ἵνα μὴ
πρὸς ταῦτα κεχνῶς μήλω βληθῆς."

εἰσβαλεῖτε. εἰσβαλεῖν ἐστὶ τὸ τινὰς ἐν
ἀγορῇ εἰσελθόντας ἐκκόψαι πάντα τὰ ἐν αὐτῷ.
Ἀρισοφάνης (Ach. 762) "ἐκ εἰσβαλεῖτε." κυ-
ρίως δὲ εἰσβαλεῖν ἐστὶ τὸ πολεμίους τινὰς
εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν. sch. A Pac. 745.

εἰσβολάς. εἰσβολὰς λέγουσι χώρας τοὺς α
τόπους δι' ὧν εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν πολεμίαν,
εἰσβολὰς δὲ ἀλφειῶν τὰ σιτοφυλάκια, τὰς
ἀποθήκας. sch. A Eq. 853.

εἰσβολάς. τὰς ἐπὶ τὴν τῶν πολεμιῶν b
χώραν ἐφόδους ἐκάλουν εἰσβολάς. sch. A Eq.
594, Ach. 1074.

εἰσβολή. ἐπὶ τοῦ νοδὸς τρία θεωρεῖται,
εἰσβολὴ παρικοχὴ συγκαταθέσεις· τοῦτο καὶ
παρὰ τῷ Δαβὶδ εἰρηται ἐνώτισις σύνεσις
προσοχή· (Ps. 5 1) "τὰ ῥήματά μου ἐνώτι-
σαι" καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ ἐνώτισις μὲν ἐστὶ σύ-
νοψις τῶν ῥημάτων, σύνεσις δὲ ἐπιληψις τῶν

πραγμαμάτων, προσοχή δὲ τελείωσις τῆς ἐφείσεως.

εἰς δέον. "πατρόθεν αὐτὸν καλέσας ὁ ἥρω, εἰς δέον σε εὖρον, φησί· βέλομαι γὰρ καλέσαι σ' ἐς πανθοινίαν," ἀντὶ τοῦ εὐκαίρως σε εὖρον. καὶ παροιμία "εἰς δέον." ὅταν τις θέλῃ μὴ φανερώς ἐπεῖν ὅπου τι πολλάκις ἀνάλωσε, λέγει εἰς δέον. cf. εἰς τὸ δέον.

εἰσδέχομαι αἰτιατικῇ.

εἴσειμι εἰσέρχομαι.

εἰσεκώμυσεν εἰσῆλθεν.

εἰς ἐμφανῶν κατέσασιν· δίκης ἐσὶν ὄνομα ὑπὲρ τοῦ τὰ ἀμφισβητούμενα ἐν φανερῷ ποιῆσαι. Harp.

εἶσεν ἔκτισεν.

εἰς ἐν ἤλθον ἀντὶ τῆς ὁμονοίας. Harp.

εἰς ἐν ἴοντα ὁμοῦ πορευόμενον.

εἰσεπόδιζον ἀντὶ τοῦ εἰσέβαινον τοὺς πόδας τοῦ χωρίου. Harp.

εἰσεποιεῖτο ἀντὶ τοῦ ὑπετίθει. "ὁ δὲ πόρος ἐφράττετο (ἀν Πῶρος ἐφρυάττετο) καὶ μεγάλας ἐλπίδας εἰσεποιεῖτο τῶν ἐπιφερομένων."

εἰσεποιήθη εἰσεκρίθη· "ἐνιαύσιος ἦν ἡμέρα ἐν ᾗ Τραϊανὸς ἐπὶ διαδοχῇ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Νέρου εἰσεποιήθη."

εἰσέφρησα εἰσέδυσσα ἑαυτόν, καὶ εἰσέφρησας εἰσῆγαγες, καὶ εἰσφρήσας εἰσελθὼν, καὶ ἐκφρησθέντα ἀντὶ τοῦ ἐκδιωχθέντα· "οἱ δὲ χαρῶς ὑπεπλήσθησαν τῷ μὴ ἐκφρησθῆναι ἐκφραυλισθέντα καὶ ἀτιμασθέντα ὑπὸ τοῦ θεοῦ αὐτόν."

εἰσέφρουν εἰσεδέχοντο· (Demosth. 20 53?) "οἱ δὲ τὰς πύλας ἀνοίξαντες εἰσέφρουν τὸ ἐρώτημα."

εἰσεχέοντο εἰσῆρχοντο.

εἰς ἔω ἀντὶ τοῦ εἰς ἀρχομένην ἡμέραν.

εἶση ἡ ἴση. καὶ εἶσας ναῦς.

εἴσῃ μαθήσῃ, καὶ εἰσόμενον μαθησόμενον· "ἐντολὰς δοὺς κατασκήνασθαι τί πράττουσιν οἱ πολέμιοι καὶ τί διανοοῦνται εἰσόμενον."

εἰσῆγγειλεν ἐσυκοφάντησεν· "ὁ Δωὴκ τὸν Ἀχιμέλεχ εἰσῆγγειλε παρὰ τῷ Σαύλ, καὶ εἰς μαιφονίαν τῶν ἱερέων ἐξέμηνεν." ἔσι δὲ διώνυμος· λέγεται γὰρ καὶ Ἀβιμέλεχ.

εἰσῆγγήσαιντο. Ἡρόδοτος φησι (1 133) περὶ Περσῶν, τοῦτον βουλευέσθαι τὸν τρόπον· εἰ μὲν οὖν εἰσῆγγήσαιντο τι νήγοντες,

βουλευέσθαι περὶ τούτα ἐν μέθῃ, εἰ δὲ εἰσῆγγήσαιντο ἐν μέθῃ, τοῦτο κυροῦν νήγοντας. sch. A Eq. 91.

εἰσηγορία καὶ ἐπηγορία καὶ κατηγορία ἀντὶ τοῦ μέμψις καὶ λοιδορία.

εἰσηγούμενος, δοτικῇ, διδάσκων.

εἰσῆεις εἰσῆρχον.

εἰσῆλατο εἰσεπήδησεν.

εἰσῆρετο εἰσεφέρετο· Ἀριστοφάνης Βυτράχοις (521) "χῆ τράπεζ' εἰσῆρετο."

εἰσῆρρησεν εἰσεφθάρη· Ἀριστοφάνης (Eq. 4) "ἄφ' οὗ γὰρ εἰσῆρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν," ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθεν, εἰσεπήδησεν, ὡς βία καὶ ἀναιδῶς αὐτοῦ τῇ πολιτείᾳ προσελθόντος. καὶ αὐτῶς (Menand. p. 133) "ὁ δὲ προτερήσας εἰσῆρρησεν αὐτόθι." γράφεται δὲ καὶ εἰσέρρησε, δηλούσης τῆς λέξεως τὸ ἐπιπηδήσαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μετὰ φθορᾶς εἰσελθεῖν· καὶ Σιμόκαττος (5 6) "λόγος εἰσῆρρησε τοῖς τὴν γέιτονα πόλιν οἰκοῦσιν ὡς ἤλω ἢ πόλις." καὶ εἰσεφθαρμένους ἀντὶ τῆς εἰσπηδήσαντος ἐπὶ λύμῃ καὶ καταφθορᾷ· "εἰσεφθαρμένου δὲ αὐτοῖς οὐκ ὀλίγου συντάγματος, ᾧ τινὲς καὶ τοῦ πολιτικοῦ συνενόσουν."

εἰς θεῶν ὅτα ἤλθεν, ἐπὶ τῶν οὐ λανθανόντων ἐφ' οἷς ἔπραξαν.

εἰσθορόντα εἰσπηδήσαντα· "ὅταν ἴδωσιν αὐτὸν εἰσθορόντα τοῖς πολεμίοις φωνῶντα, καὶ πεφονευμένον θεύσωνται."

εἶσι πορευέται.

εἴσιθι εἰσελθε. καὶ "εἴσιμεν μόνοι."

εἰσίθμη (Hom. ζ 264) ῥύμη.

εἰσὶν ὑπάρχουσιν.

εἰσιτήρια. ἡμέρα ἐορτῆς, ἐν ᾗ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες προΐσιν, οὕτως ἐκαλεῖτο. ταύτην δὲ τὴν ἡμέραν πρώτην τοῦ ἔτους Ἀθηναῖοι νενομίκουσι. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας (190) "ἡ βουλὴ τὰ εἰσιτήρια ἔθυσεν, συνεσιάζησαν δὲ καὶ τῶν ἱερῶν ἐκοινώνησαν οἱ ἐρατῆγοι καὶ σχεδὸν ἐπεῖν αἱ ἀρχαὶ πᾶσαι."

εἰσιτήριος ὁ εἰσόδιος λόγος.

εἰσιτητός ὁ πορευτός.

εἰς καιρόν ἐγκαίρως.

εἰς καλὸν εὐκαίρως.

εἰσεκριμένον ἐπέισακτον, καὶ εἰσκριθεῖς εἰσελθών.

εἰσκεκύκληκεν εἰσῆνεγκεν, εἰσῆγαγεν· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1465) "νῆ τὸν Διόνυσον,

ἄπορά γ' ἡμῶν πράγματι δαίμων τις εἰσκήρυκλεν εἰς τὴν οἰκίαν. ὁ γὰρ γέροντας ὡς ἐπεὶ διὰ πολλοῦ χρόνου ἤκουσε τ' αὐτῷ, περὶ τῆς ἡν τῷ πράγματι."

εἰσκηρύττεται (A Ach. 135) καλεῖται ἐπὶ τοῦ κήρυκος.

εἰς κόλπον πύειν. τοῦτο ἐν ἴσῳ τῷ οὐ μεγαλορρημονῶ ἐνλαβούμενος.

εἰς κόπρον θυμῆς, ἐπὶ τὴν ἀνθρώπων καὶ μὴ ὄντων λέγεται ἐπὶ τῶν Ἀττικῶν.

εἰς κόρακας εἰς τὸ σκότος, εἰς ὄλεθρον. cf. v. ἐς κόρακας.

εἰσκριθεὶς ἀντὶ τοῦ εἰσελθόντος, ἐναρμόσιος γενόμενος. "ὁ δὲ εἰς τὸ ἄντρον εἰσκριθεὶς ἐπίπνον βίον συνεστήσατο καὶ θηριώδη." cf. v. ἐφιδρος.

εἰσκρίνειν εἰσχωρίζειν.

εἰσκυκλεῖ εἰσφέρει καὶ ἐπισυνάπτει. καὶ ἐπισκυκλεῖ. καὶ εἰσκυκλεῖσθαι κυκλοῦν τριβεσθαι.

εἰς Κυνόσαργες. εἴρηται ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀρῇ. ἐπεὶ δὲ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν ᾧ τοὺς νόθους τῶν παίδων ἔτατον. ὠνόμασι δὲ οὕτως ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ, τουτέστι λευκοῦ ἢ ταχέος· καὶ γὰρ Ἡρακλεῖ θυόντων κύνα λευκὴν ἢ ταχὺν ἀετὸν ἀρπάσαντα τοῦ θυομένου τὰ μηρία αὐτῷ καταθεῖναι, καὶ ἐπερωτήσαντας τὰς θεοὺς λαβεῖν χρησίμους, ἱερὸν Ἡρακλῆος ἰδρῶσαι ἐν τῷ τόπῳ. ἐξ οὗ καὶ τὰς νόθους ἐκεῖ συντελεῖν, ὅτι καὶ Ἡρακλῆος νόθος ὢν ἴσα θεοῖς ἐτιμήθη. cf. vv. ἐς Κυνόσαργες εἰ Κυνόσαργες.

εἰσκω (Hom. Γ 197) εἰκάσω.

εἰς λατομίας. Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς οὐκ ἀνεχόμενος τῶν Διονυσίου τῶν τυράνων ποιημάτων ὡς φαῦλων, ποτὲ πέμψαντος αὐτὸν εἰς λατομίας τοῦ Διονυσίου, τὸ δὲ ὕψιστον αὐτὸς ἐκὼν ἐξυλῆσεν· τοῦ δὲ ἐπερομένου τὴν αἰτίαν τοῦτο εἰπεῖν, ὡς κρεῖττον εἶναι ἐκεῖ διατρίβειν ἢ τῶν αὐτοῦ ποιημάτων ἀνέχεσθαι, τοῦτο ἐπειπὼν "οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος." ἄπερ ἐστὶ τῆς χελώνης. cf. vv. ἀπαγέ με εἰς Φιλοξένου γραμματίων.

εἰς λήξιν εἰς τελειότητα.

εἰς μελίττας γ' ἐκώμασας, παροιμία ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν κακούμενων ἀθρόως.

εἰς νέωτα εἰς τοῦτιον· "καὶ ὁ μὲν ὦδε τὰ κατ' αὐτὸν διετίθει ὡς πολεμήσων εἰς νέωτα," καὶ αὐτὸς "ἀνάλειψις τε παρηγγέλλετο ὡς ἐς νέωτα παρεσομένων αὐτὸς ἐν τοῖς ὅπλοις."

εἴσοδος εἰσφορά.

εἴσομαι. (S Ai. 666) "τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδης σέβειν."

εἰς ὄρθον ἀποδοῦναι τὸ ἐπὶ τὴν ἔξ ἀρχῆς θέσιν ἀποκαταστήσαι ἄνδρα ἔκαστον, ὡς ἐπὶ δόρυ κλίνειν ἐκ τῶν πολεμίων κελεύονται, εἴτα αὐτὸς εἰς ὄρθον ἀποδοῦναι, δεήσει ἐπὶ τοῖς πολεμίοις πάλιν τρέψασθαι. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ ἐπ' ὄρθον καταστήσαι. cf. Aelian. Tact. 32.

εἰσορόων (Hom. E 183) βλέπων, καὶ εἰσορόωντες (A 4).

εἰς ὅ τε δὴ ἔως ἄν.

εἰς οὐρανὸν τοξεύειν, ἐπὶ τῶν διακενῆς κατ' αὐθάδειάν τι ποιοῦντων.

εἰς πάγας ὁ λύκος, ἐπὶ τῶν ποτηρῶν, ὅταν εἰς προῦπτον ἐμπίσσω κίνδυνον.

εἰς παραβολὴν (Ps. 43 16, 68 14) εἰς γέλωτα, εἰς διήγημα.

εἰσπεπαύκασιν εἰσπεπηδήκασιν.

εἰσιπιλάς. Ξενοφών (Anab. 1 78) "ὁ δὲ Κύρος εἰσιπιλάς ἀπάρτων τὴν γνώμην ἀπέπεμπεν."

εἰσποίητον θετόν, ἢ γνήσιον. καὶ εἰσποιεῖτο ἀντὶ τοῦ ὑπετίθει. καὶ εἰσποιῶ τὸ καλλωπίζω, δοτικῇ.

εἰσπομπή εἰσβολή. Ἐννύπιος (immo Theophyl. Sim. 26) "περιφέρετο δὲ ὁ ἀριστὸς καὶ δόρατος εἰσπομπὴν ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου βραχίονος."

εἴσπραξις ἀπαίτησις. καὶ εἰσπράττω αἰτιατικῇ.

εἰς πῦρ ξάλλειν παροιμιᾶκόν, ἐπὶ τῶν κατ' αὐτῶν τι πρατύντων μίτην ἢ λεγόντων. ὁμοίᾳ τῇ κατὰ πετρῶν σπείρειν.

εἰς τετρημένον πῖθον ἀντλεῖν. εἴρηται ἡ παροιμία ἀπὸ τῆς περὶ τὰς Λαυαῖδας μύθου, παρ' ὅσον ἀνιμῶσαρξέκεῖνα ἔδωκε εἰς πῖθον ἔβαλλον. πάσχει δὲ περὶ τῶν τῶν πῖθον αἰτῶν ἀμνηστῶν ψυχῶν. cf. v. εἰς τὸν τετρημένον.

εἰς τέφραν γράφειν, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. "ἐγὼ δὲ τοὺς ὅρκους αὐτοῦ, τὸ τῆς παροιμίας, οἶμαι δεῖν εἰς τέφραν γράφειν" (Iulianus p. 525).

εἰσῆκειμεν ἀντὶ τοῦ ἐσηκότες ἤμεν.

εἰσῆκεισαν.

εἰσία ἐκάλει. "ὁ δὲ εἰσία τὸν εἰρητὸν ἡμερῶν ἐξ εἰς πανθοινίαν." καὶ εἰσίατο ἐτρέφετο. καὶ εἰσίω. cf. v. ἐσίω.

εἰς τὸ δέον, καὶ ἐς τὸ δέον. Περικλῆς δῶρα δοῦς τοῖς πολέμοις τοῖς περὶ Κλεανδρίδαν, ἵνα μὴ δηλώσωσι τὴν χώραν, ἡ τάλαντα ἀνήνεγκε τὸ ἀνάλωμα τοῖς Ἀθηναίοις, οὕτω πως ἀπογράψας "εἰς τὸ δέον." Ἀριστοφάνης Νεφέλαις "ὥσπερ Περικλῆς εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα," καὶ Μένανδρος ἐν Ἐπυγγελομένη. μέμνηται δὲ καὶ ἐτέρωθι. cf. v. δέον et ἔφοροι.

εἰς τὸν ἄγρὸν ἀποβλέπων Ἀριστοφάνης (Ach. 32). οἱ γὰρ πολέμουμένοι καὶ πολιορκούμενοι ἐπὶ τὸν ἄγρὸν ἀποβλέπονσιν, ἐπιθυμοῦντες ἐν αὐτῷ εἶναι.

εἰς τὸν τετρημένον. λείπει, πύθον ἀντλεῖν. τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς κενὸν πονάντων· καὶ γὰρ μυθεύουσιν ἐν Ἄδου τὰς ἀσβεῖς εἰς πύθον τετρημένον ἀντλεῖν.

εἰς τοῦ μπαλιν εἰς τούναντιον.

εἰς Τροϊζήνα δεῖ βαδίζειν. ἐπὶ τῶν κακογενεῶν καὶ σπανοπωγῶνων εἴρηται. Πύγων γὰρ ἐστὶ λιμὴν εἰς Τροϊζήνα. cf. v. Πύγων.

εἰς Τροφωνίου μεμάντευται. ἐπὶ τῶν σκυθροπῶν καὶ ἀγέλας ἡ παροιμία τάττεται· οἱ γὰρ καταβαίνοντες εἰς Τροφωνίου λέγονται τὸν ἐξῆς χρόνον ἀγέλας εἶναι. τὸν δὲ Τροφώνιον φασὶν ἔχοντα τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀγαμήδους, καὶ διωκόμενον ὑπὸ Ἀθήνης, εὐξάμενον εἰς χάσμι ἐμπεσεῖν, οὗ δὴ καὶ τὸ μαντεῖόν ἐστιν.

εἰστρυπῶν τὸ παρεισέρχεσθαι.

εἰς ὕδωρ σπείρειν, ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων, ὡς τὸ καθ' ὕδατος γράφειν.

εἰσφθαρείς τὸ ἐπὶ κακῷ εἰσελθεῖν πρ. ἐκφθαρείς δὲ ἐξελθῶν. οὕτω λέγεται τὸ ἐπὶ κακῷ ἐξελθεῖν. cf. v. ἐκφθαρείς.

εἴ σφιν εἰ ἑαυτοῖς.

εἰσφορὰ τέλεισμα.

εἰσφρήσασθαι εἰσδέξασθαι. Εὐνάπιος (immo Theophyl. Sim. 26) "ἕτερος δὲ Μηδικὸς οἰσὸς ἐπὶ θάτερον χεῖλος ἔνερθεν εἰσφρήσας ἀντιθέτως πως ἀντελίνεται," ἀντὶ τοῦ εἰσδύς, εἰσελθῶν.

εἰσφρήσειν εἰσαῖξιν, εἰσδέξασθαι. πολὺ τοῦνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν.

εἰσφρήσωσιν ἀντὶ τοῦ εἰσδεχθῶσιν. "εἶσω τῶν ἱερῶν εἰσφρήσωσιν."

εἶσω· "τὸ τοῦ Ἰσιδώρου πρόσωπον καὶ εἶδος ὡς ἔνθεον ἦν καὶ πλήρες εἶσω φιλοσόφου ζωῆς" (cf. v. εἶδος).

εἶσω ἄλός (Hom. Ω 125). ἰσοδυναμεῖ τὸ

εἶσω τῇ εἰς, οἷον εἰς ἄλός. καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν (Demosth. 19 255) εἴρηται εἶσω τὴν χεῖρα ἔχειν. ὅπερ ἐνιοὶ ἁμάρτημα ἔδοξαν εἶναι· ἀλλ' ἐπλανήθησαν, ἀγνοοῦντες ὅτι ὥσπερ ἔνδον εἴπομεν, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐν τινι καὶ τὸ ἐς τινα, οὕτω καὶ τὸ εἶσω ἐφ' ἐκότερα παραλαμβάνεται.

εἶσωθεῖν καὶ εἶσωθοῦμεν.

εἰσωποῖ (Hom. O 653) ἀντιπρόσωποι.

εἰσωχέτευσαν ἔνδον μετέφερον.

εἴτ' ἐφ' ὕδωρ κακός. ἐπὶ τῶν δυσκληρουμένων ἡ παροιμία εἴρηται· ἐν γὰρ τοῖς δικαστηρίοις τὸ φανλότατον ἔργον ἦν ὕδωρ διαμετρεῖν τοῖς δικαζομένοις. ἐγένετο δὲ τοιῆτος ὁ ἀπόκληρος.

εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττη τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρὺς" (A Pac. 399). οὗτος ἐπὶ δειλία ἱσχυόμηντο παρὰ τοῖς πολλοῖς, φιλοπόλεμος δὲ ἦν καὶ πολεμοποιὸς κερδῶν ἰδίῳν ἔνεκεν. ἦν δὲ καὶ δειλός, ἐχρήτο δὲ τριλοφία καὶ ὅπλοις ἐπισήμοις ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ἀνδρείος εἶναι μὴ ὢν. καὶ ἐν ἄλλοις ἐπαχθῶς αὐτοῦ ἐπιλαμβάνεται.

εἴ τις ἐν Αἰγύπτῳ σῖτον ἄγει καὶ ἐν Κιλικίᾳ χρόκον. ὁμοίον ἐστὶ τῷ γλαῦκα Ἀθήναζε, ἐπὶ τῶν μάτην σωρευόντων τινὰ προϋπάρχοντα.

εἴ τοι νομίζεις κτήμα τὴν αὐθαδίαν εἶναι τι τοῦ νοῦ χωρὶς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς. εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῇ κακῶς δρῶν οὐχ ὑφῆξιν τὴν δίκην, ἂν εὖ φρονεῖς." Σοφοκλῆς (OR 549).

εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. Αἰσώπῳ τῷ μυθογράφῳ χρωμένῳ περὶ πλούτου ὁ θεὸς ἀντίτε τοῦ λόγιον τοῦτο· εὐφορος γὰρ αὕτη ἡ χώρα. καὶ χρησμός ἐδόθη παρὰ Βάκιδος τοῦ χρησμολόγου "ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολυαὶ τε κορῶναι ἐν ταύτῃ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος." ἤντικτο τοῦτο ὅτι καὶ ἡ πόλις μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς ἵδρυνται ἡ Νεφελοκοκκυγία. sch. A Δν. 968.

εἴτω πορευέσθω, συγχωρεῖσθω. σημαίνει καὶ τὸ ἕαν τινι.

εἰ φίλου χρήξεις ὑπουργίας, ἐπὶ τῶν γενναίων ψυχῇν ἐχόντων. ἀρρωσοῦντι γὰρ Ἀντισθένης ξιφίδιον δίδωκε Διογένης, εἰπὼν τοιοῦτον λόγιον. cf. v. Ἀντισθένης.

εἶχεν ἐγεγαμήκει. cf. v. ἔχει.

εἶχον καὶ εἶχέτην.

εἴψα ἠκολούθησα.

εἶωθεν καὶ εἰώθειν καὶ εἰώθεισαν.

Ἐκάβη ἡ ἔκαθεν βεβηκῦα πρὸς τὸν ἄνδρα· ὁ γὰρ πατὴρ Ἀύμας ὁ Φοῖξ εἰς ἴλιον Πριάμῳ ἐξέδοτο. ὅθεν Πριάμος Φρυγί συμμαχεῖ· ἥδη καὶ Φρυγίην εἰσέληνθον ἀμπελώσσαν· Ὅμηρος (Γ 184).

ἔκαθεν πόρρωθεν.

ἔκαινον ἔκοπτον.

ἐκαλαμήσαντο (Iudic. 20 45) ἀπεθέρσαν.

Ἐκάλη ὄνομα κύριον, ἡ ἡρώϊς ἡ παρὰ Καλλιμάχῳ, ἡ πρὸς ἐαντὴν καλοῦσα· "ἔχε γὰρ ζέγος ἀκλήϊον."

ἐκαλίσρουν. Ἰακόν ἐσιν. Harp.

Ἐκαμήδη (Hom. Α 623) ἡ Νέσφορος παλαιός, παρὰ τὸ ἐκάς μῆδεσθαι, ὃ ἔξι βουλεύεσθαι.

ἐκαμον (Hom. Α 244) ἐκοπίσαν.

ἐκαπήλευσεν ἐδόλωσεν.

ἐκάπυσεν (Hom. X 467) ἐξέπνευσεν, ἐκ τοῦ κάπω τὸ πνέω, ἀφ' οὗ καπύω.

ἐκυρὸ δόκησεν ἀπέβλεψεν. ἡ ἐμοὶ προσέτετο τὴν κεφαλὴν μετεωρίσας, παρὰ τὸ Ὁμηρικόν (Σ 488) "καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεῖν." sch. A Eq. 660.

ἐκαρπώσαντο μετελήφασιν· "οἱ ἦσσαν θήντες φυγῇ ἐκαρπώσαντο τὸ εἶναι."

ἐκάς πόρρω· "ὅτι μέντοι οὐχ ἐκάς οὐδὲ ἀπὸ σφῶν τὸν κίνδυνον ἤγουντο, εἰ οἱ πολέμοι κρατήσκειαν, συνηγέροντο ἐκούσιοι καὶ οὐκ ἐπικλήτοι."

ἐκασάτω πορρωτάτω· Προκόπιος (Vand. 12) "ἐκασάτω τῆς τοῦ βαρβάρου ἐπιβελῆς ὄντες."

ἐκασαχῇ ἀντὶ τοῦ πανταχοῦ· "ταῦτα μὲν οὖν ἐκασαχῇ ἐπράσσετο."

ἐκάσποτε ἀντὶ τοῦ ἀεί· οὐ γὰρ λέγεται πάντοτε. Βύβριος (228) "τῶν οὖν τριχῶν ἐκάσθ' ἡ μὲν ἀκμιαία ἐτίλλεν ὡς εὗρισκε λευκανθιζάσας." καὶ αὐθις (A Eccl. 181) "τῆς μὲν φιλεῖν βουλομένους δεδοίκατε, τῆς δ' ἐκ ἰδιότητος ἀντιβολεῖθ' ἐκάσποτε" ἀντὶ τῆς ἀεί.

Ἐκαταῖος Ἀβδηρίτης φιλόσοφος, ὃς ἐπεκλήθη καὶ κριτικὸς γραμματικὸς, οἷα γραμματικὴν ἔχων παρασκευήν. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν διαδόχων. βιβλία αὐτῆ ταῦτα, περὶ τῆς ποιήσεως Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου. cf. v. παρασκευή.

Ἐκαταῖος Ἠγησάνδρου Μιλήσιος γέγονε κατὰ τοὺς Δαρείου χρόνους τοῦ μετὰ

Καμβύσην βασιλεύσαντος, ὅτε καὶ Διονύσιος ἦν ὁ Μιλήσιος, ἐπὶ τῆς ξέ. Ὀλυμπιάδος, ἰσοριογράφος. Ἡρόδοτος δὲ ὁ Ἀλικαρνασεὺς ὠφέληται τούτου νεώτερος ὢν. καὶ ἦν ἀκασῆς Πρωταγόρου ὁ Ἐκαταῖος. πρῶτος δὲ ἰσορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε, συγγραφεὴν δὲ Φερικύδης· τὰ γὰρ Ἀκουσιλάου νοθεύεται.

ἐκάτειον Ἐκάτης ἁγάλμα. καὶ παροιμία "Θεαγέτους ἐκάτειον," οὗ ἐπυνθάνετο πανταχοῦ ἀπίων. ὃς καπνὸς ἐκαλεῖτο. ἦσαν δὲ Θεαγένης ἄλλοι β', ὁ περὶ Ὁμήρου γράψας καὶ ὁ ἐπὶ μαλακίᾳ διαβεβλημένος. A Lyx. 63.

ἐκατηβελέτης ὁ Ἀπόλλων. ὁ αὐτὸς καὶ ἐκατηβόλος.

Ἐκάτην. ἀπὸ ταύτης ἔξι μαθεῖν (A Plut. a 594) "εἴτε τὸ πλατεῖν εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ μῆν' ἀποπέμπειν, τῆς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὶν καταθεῖναι." ἔθος γὰρ ἦν ἄρτους καὶ ἄλλα τινὰ κατὰ μῆνα τιθέναι τῇ Ἐκάτῃ τῆς πλεισίου, λαμβάνειν δὲ ἐξ αὐτῶν τῆς πένητας.

Ἐκάτην οἱ μὲν τὴν Ἄρτεμιν, οἱ δὲ τὴν Ὀσέλην, ἐν φάσμασιν ἐκτόποις φαινομένην τοῖς καταρωμένοις. τὰ δὲ φάσματα αὐτῆς δρυκοντοκέφαλοι ἄνθρωποι καὶ ὑπερμεγέθεις, ὡς τὴν θέαν ἐκπλήττειν τοὺς ὀρώντας.

Ἐκάτης νῆσον. πρὸ τῆς Ἀθήλου κεῖται τι νησὶδριον, ὃ ὑπ' ἐνίων Ψαμίτι καλεῖται. καλεῖσθαι δὲ οὕτως φασὶν αὐτὴν διὰ τὸ τοῖς ψαμίτοις τιμᾶσθαι τὴν θεόν· ψάμιτον δὲ ἔξι ψαισιῶν τις ἰδέα. Harp.

ἐκατομβαιῶν μὴν Ἀθηναῖος. ἐκλήθη δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ πλείσας ἐκατόμβας θύεσθαι τῷ μῆνι τούτῳ. Harp.

Ἐκάτομνος ὄνομα κύριον. Harp.

ἐκατόμπεδος νεὼς ὁ Ἀθήνησι παρθενῶν. καὶ ἐκατόμπεδον. Ἀνκοῦργος. ὁ παρθενῶν ὑπὸ τινῶν ἐκατόμπεδος ἐκαλεῖτο διὰ κάλλος καὶ εὐρυθμίαν, ἐ διὰ μέγεθος. Harp.

ἐκατοςὺς ὁ ἀριθμὸς.

ἐκβακχευθεῖς ἐκμανεῖς· "ὁ δὲ Βούλης ἐκβακχευθεῖς ἐπὶ τοὺς πολέμους ἀθρόαν παρήγγειλεν ἔξοδον."

ἐκβεβύλβισαι ἐξορώρυνται.

ἐκβῆς ἐξέληθης.

ἐκβιασής. (Pisides c. Sev. 652) "ἄμφω γὰρ ὄντες ἐκβιασάι τῆς δίκης νύττωσιν ἡμᾶς πρὸς τὸ τῆς δίκης πέρας." περὶ Γρηγορίου καὶ Βασιλείου φησὶν.

ἐκβιβάσας ἔξαγαγών· (Α Αν. 664) "τὴν δ' ἡδυμελῆ ἑυμφώνον ἀηδὸν ἄμσης κατὰ-λειφ' ἡμῖν, δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης" ἀντὶ τοῦ χορεύσωμεν.

ἐκβρασθῆ ἐκβληθῆ, ἐκριφῆ. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐκριπτουμένων. λέγεται δὲ καὶ "ἔξεπτυσθη ὑπὸ τῆς θαλάσσης."

ἐκγαμηθῆναι. ὅταν εἰς ἕτερον γένος ἐκδοθῇ παρθένος, οἰονεῖ τοῖς μὴ προσήκουσι, τοῦτο ἐκγαμεῖσθαι λέγεται.

ἐκγεγάμεν· Ὀμηρος (Ε 248) "εὐχεται ἐκγεγάμεν" ἀντὶ τοῦ γεγενῆσθαι. ἀπὸ τοῦ γῶ γήσω γέγημι, ἀπαρεμφάτως γεγάναι, καὶ δωρικῶς γεγάμεν, ὡς τιθέναι τιθέμεν.

ἐκ γειτόνων· (Synes. p. 278 D) "ἐκ γειτόνων τῆς μεγαλοφροσύνης παροικοῦσαν τὴν ἀλαζονείαν ἐκφεύγει" ἀντὶ τοῦ γειτινῶσαν.

ἐκδεδαρμένον δέρεις, ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

ἐκδεῖς ὕτελεις, ἐλλιπές· "ἔδοξε δὲ αὐτοῖς πρότερον, ὡς μηδὲν ἐκδεῖς εἶη τῶν θείων λογίων, εἰς τὴν πόλιν εἰσελθεῖν, ὅπως τὸ ἄγαλμα, εἰ δύναιτο, κλέψειεν τῆς Ἀθηνᾶς."

ἐκδεῖα ἡ κεχρησχημένη λοιπὰς. ἐκδεῖα γὰρ ἐστὶ τὸ μέρος καταβαλεῖν ὧν ὀφείλει τις, εἰ καὶ μὴ πάντα· ἔνδεῖα δὲ τὸ μηδὲν ὅλως καταβαλεῖν. ἡ ἐκδεῖα μὲν ἐστὶ τὸ ἔχοντα μὴ καταβαλεῖν, ἔνδεῖα δὲ τὸ μηδὲν ἔχειν, ὡς εἶναι τὸ μὲν ἐκούσιον τὸ δὲ ἀκούσιον. ἐκδεῖα μὲν ἐστὶν ἐκούσιος ἐρήσεις χρημάτων, ἔνδεῖα δὲ ἀκούσιος.

ἐκδεῖμα τοῦντες ἐκφοβοῦντες.

ἐκδεῖαι (Ρσ. 118 122) ἀντὶ τῆ ἀληθεύων οὐ ψεύδομαι, πείσυσον ὑποσχομένῳ τῷ δάλωσον, αὐτὸς ἐγγυτηὶς γενοῦ τῆς ἐμῆς ὑποσχέσεως.

a ἐκδέξασθαι οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀναμεῖναι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀνυδῆξασθαι καὶ ἀναλαβεῖν.

b ἐκδέξασθαι ἐστὶ τὸ παρ' ἑτέρου λαβόντα αὐτὸν ἐγχειρεῖν τὸ δεῦτερον. ἐπισκεπτέον δὲ τὸ ἐν τῷ ἑ Φιλιππικῷ (5 18) ληφθέν "καὶ τὸ δοκεῖν ἐκδέχεσθαι τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων." Harp.

ἐκδέχεσθαι ἀπεργεῖν, κωλύειν· "γέγρα τε παρυτεταμένα ἦν εἰς τὸ ἐκδέχεσθαι τὰ τῶν βαρβάρων τοξόμματα."

ἐκδέχη νοεῖς, ὑπολαμβάνεις· Πολύβιος (10 18) "οὐκ ὀρθῶς, ὧ στρατηγέ, τοὺς ἡμετέρους ἐκδέχη λόγους." καὶ ἐκδέχομαι αἰ-

τιατικῇ.

ἐκδιαίτηθῆναι διασραφῆναι.

ἐκδιαίτησις ἡ τρυφή. "ὁ δὲ τρυφαῖς μαλακαῖς καὶ ἐκδιαίτησσι διαλυθεὶς ἐπανήει, νωθεῖα τε καὶ μαλακίᾳ καὶ ἀβουλίᾳ τὰς τῆς ἀρχῆς ἡνίας ἀφίησι." καὶ αὖθις "ἀπαγορεύει πρὸς τὰς πόνας πόθῳ τῆς ἐν Συρίᾳ ἐκδιαίτησεως." καὶ αὖθις "τὴν Νέρωνος ἐς τρυφήν ἐκδιαίτησιν."

ἐκ διαμέτρου.

ἐκδιήγησε κακῶς διώκησεν.

ἐκδικάσασθαι Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ ἀνάδικον ἐκπρᾶξι διὰ τὸ δικάσασθαι. Harp.

ἐκδικον τὸ ἔξω τοῦ δικαίου· Ἀλιανός "τετόλμητο μὲν αὐτῷ τὸ ἐκδικον ἐκεῖνο καὶ παράνομον ἔργον."

ἐκδίκους ἀδίκους καὶ ἔξω τοῦ δικαίου ὄντας. "ὁ δὲ ἦν ἐκδικός τε καὶ ἐκνομός" ἀντὶ τοῦ ἀδίκου. Σοφοκλῆς (OC 920) "Θῆβαι δ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν· οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄδρας ἐκδίκους τρέφειν. σὺ δ' ἄξιαν ἐκ ἔσαν αἰσχύνεις πάλιν τὴν αὐτὸς αὐτοῦ, καὶ σ' ὁ πληθύνων χρόνος γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν."

ἐκδίκως· "δεῖν χοῦς τοῖς ἐκδίκως τῶν Αἰτωλῶν τεθνεῶσιν ἐπάγειν" (cf. v. ἄκος). καὶ αὖθις "καὶ μεγάλα ἀνάρσια ἀνηρημένος ἐκδίκως" (cf. v. ἀνάρσια).

ἐκ Διός.

ἐκδοσις τὸ ναυτικὸν δάνεισμα, οἰονεῖ ἔξω δόσις. οὕτως Δημοσθένης κατὰ Ἀφόβου πρῶτῳ (11). Harp.

ἐκδοτος προδεδομένος.

ἐκδοχέον τὸ ταμιεῖον.

ἐκ δυνεῖν τρία βλέπεις, ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἢ ἄλλο τι πάθος οὐκ ὀξυδορκούντων οὐδὲ εἰλικρινεῖς ἐχόντων τὰς ὁράσεις.

ἐκεῖ ἐκεῖσε ἐκεῖθεν. ἐκείνοθι, ἐκείνοθεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐκεῖθεν. τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν δηλοῖ.

ἐκείνη, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ τὰς αὐτόθι· "τὰς ἐκείνῃ νάπας διεξελθών," καὶ αὖθις "τοῖς τε Γέταις καὶ τοῖς ἐκείνῃ βαρβάροις."

ἐκείνη τὰ ἐκέισε· "εἰς Παρθυαίαν ἐμβάλλειν, καὶ τὰ ἐκείνῃ ἄγειν καὶ φέρειν, καὶ τῇ στρατιᾷ σῖτα παρέχειν."

ἐκεῖνος καὶ κεῖνος καὶ τὸ αὐτός ἀντὶ τοῦ ὀνόματος παραλαμβάνουσιν οἱ ποιηταί. Ἀριζοφάνης Νεφέλαις (195) "ἀλλ' εἰσὶθ', ἵνα μὴ κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχη." καὶ Ὀμηρος

(Ω 90) τὴν Θέτιν παρειαύγει λέγσαν "τίπτει μ' ἐκείνος ἄνωγε μέγας θεός;" καὶ τὸ "αὐτὸς ἔφα" παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις.

ἐκεκράγεισαν ἔκραζον.

ἐκενώθησαν ἡρημώθησαν.

ἐκερούϊζον κατέτρεχον, ἐληίζοντο, ἐπόρουν.

ἐκερουτίας τὴν κεφαλὴν ἀνέτεινες δι-
κην τῶν κερατοφορούντων ζώων, ὅτι εὐεῖδῃ
γίνεται μετεωρίζοντα τὴν κορυφήν. δηλοῖ δὲ
τὸ γυνυριῶν. ὡς ἔλαφος, φησὶν, ἡγάλλει τοῖς
κίρασι. "ἄνωρτάλιζες κύκεροντίας" (A Eq.
1341. cf. v. κύκεροντίας).

ἐκεῦθανον (Hom. Γ 453) ἔκρυπτον.

ἐκεχειρία ἄνεσις, ἀργία, συνθήκη, ἔν-
δοσις, ἀνοχή πολέμου; ἢ πρὸς ὀλίγον χρόνον
τοῦ πολέμου ἀναβολὴ καὶ ἡσυχία, παρὰ τὸ
ἔχειν τὰς χεῖρας, ἐχειρεῖα τις οὐσα. Ἰώση-
πος (B. I. 351) "ὥσπερ τοῖς ὅπλοις συμπε-
φεκότες οὐδέποτε τῆς ἀσκήσεως λαμβάνουσιν
ἐχειρίαν."

ἐκζεῖσις ἐκβρασμός. "φασὶ δὲ αὐτὸν
φθειρσὶν ἐκζέσαι" (Diog. L. 41: cf. v. λείβει).

ἐκζωπυρῆσαι ἀνάψαι. κυρίως τὸ ἐκ
μικροῦ πυρῶντα μεγάλην φλόγα κινῆσαι. ἢ
μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. sch. A Pac. 309.

ἐκῆμαν ἔκανσαν.

ἐκῆβολία.

Ἐκῆβόλιος σοφιστὴς Κωνσταντινουπόλεως.
οὗτος ἐπὶ Κωνσταντίῳ διαπύρως χρειαίνεσθαι
ὑποκρινόμενος, ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ἄλογος Ἕλληνα
ἐφάνετο· ῥέψας γὰρ ἑαυτὸν πρὸ τῆς πύλης
τοῦ εὐκτηρίου οἴκου "πατήσατέ με" ἔβόα,
"τὸ ἄλλας τὸ ἀναίσθητον." τοιοῦτος ἦν κοῦ-
φος καὶ εὐχερὴς Ἐκῆβόλιος καὶ πρότερον
καὶ ὕστερον. Socrat. h. eccl. 3 13.

ἐκῆβόλος ὁ Ἀπόλλων.

ἐκῆδενσαν κατ' ἐπιγαμίαν συνήφθησαν.
"ἐκῆδενσάν τε αὐτοῖς δόντες γυναικας καὶ
αὐτοὶ παρ' ἐκείνων λαβόντες."

ἐκῆκιεν (Hom. ε 455) ἀνεφέρετο.

ἐκῆλει σὺν ἡδονῇ ἔτερε· κηλῷ γὰρ τὸ
ἐπ' αὐτὸν ἡδομαι. "οὕτω μὲν ὁ κατάρματος
συνήθως τὸν ἄνθρωπον ἐκῆλει," καὶ αὐθις
"ὁ δὲ δεηγεῖτο μυρία ὅσα, δι' ὧν ἐκῆλει τὰς
ἀκούοντας."

ἐκῆλος ἡσυχος.

ἐκῆριώθη (Ps. 21 14) ἐσκοτώθη, ἢ
διὰ τὸ δέος κῆριος γενόμενος.

ἐκῆτι ἀντὶ τῆς ἐνεκα. σημαίνει καὶ χωρίς.

ἐκθαμβος.

ἐκθανεῖν ἀποθανεῖν.

ἐκθεατρίζουσιν ἐκπομπεύουσιν, ἐκφου-
λίζουσιν, ἐξελέγχουσιν. (Polyh. 11 8) "οἱ γὰρ
πολλοὶ τὰ μὲν ἔργα τῶν εὐτυχούντων ὁ περ-
ρῶνται μιμεῖσθαι, τὰ δὲ πάρεργα ζηλοῦντες
ἐκθεατρίζουσι τὴν ἑαυτῶν ἀκρίσιαν."

ἐκθεῖ ἔξισιν, ἐξέρχεται. Ἀριστοφάνης
(Eq. 280) "ἑσδραμῶν ἐς τὸ πρυτανεῖον κενῇ
τῇ κοιλίᾳ, ἐκθεῖ πλέμ." τουτέστιν ἔξισιν ἐκ
τῆς πόλεως γινόμενος πλούσιος, . . . προσελ-
θὼν τῇ πολιτείᾳ. ἐμφαντικῇ δὲ λέξει ἐκρη-
ται, ἵνα δεῖξῃ αὐτὸν ἐπιπεπηδηκότου ἀναι-
σχύντως τῇ πολιτείᾳ.

ἐκθειάσαι θεοποιῆσαι.

ἐκθεσμον παράνομον.

ἐκθετα ἐκριπτούμενα.

ἐκθορεῖν ἐκδραμεῖν, ἐκφυγεῖν.

ἐκθορεν ἐξεπήδησεν. Βάβριος (82 3)
"φρίξας δὲ χαλτὴν ἐκθορε φωλάδος κοίτης."

ἐκθρώσκειν ἐκπηδῶν.

ἐκθυμία ἢ προθυμία. "ἐπεὶ δ' ἔλαβε
καιρὸν τῆς ἐκείνων ἐκθυμίας κατὰ τὴν μά-
χην πρὸς τὰς πολεμίους, παρέρσφαξεν αὐτὰς."

ἐκθύμως προθύμως. "ὁ δὲ ἡγωνίζετο
πελὺς ἐκθύμως."

ἐκθύσασθαι (Herodot. 6 91) τὸ ἐξιλεώ-
σασθαι καὶ ἐκμειλίσθαι.

ἐκίσσῃσεν ἐν γαστρὶ ἔσχε, μεθ' ἡδονῆς
συνέλαβεν, ἐγέννησεν.

ἐκκαϊδεκάδωρον (Hom. Δ 109) ἐκαί-
δεκαπαλαιῶν· δῶρον γὰρ καλεῖται ἡ πεντακῆς.

ἐκκαίωμαί σου ἐρῶ σου.

ἐκκακῷ ἀπειροκακῷ. "πλειστάκις τοῦτο
ποιῶ." cf. Luc. 18 1, 2 Cor. 4 1.

ἐκκυλαμᾶται (A Vesp. 605) "ἡ θυγά-
τηρ παππίζουσ' ἄμμι τῇ γλώττῃ τὸ τριώβο-
λον ἐκκυλαμᾶται."

ἐκκαλεῖται προκαλεῖται. (Polyh. 1 40)
"ὁ δὲ Καικίλιος θεωρῶν αὐτὸν κατεπαι-
ρηκότου, βουλόμενος ἐκκαλεῖσθαι τὴν ὁρμὴν
αὐτοῦ συνεῖχε τὰς ἐρωτικὰς ἐνδοξίας τῶν πυ-
λῶν" ἀντὶ τοῦ προκαλεῖσθαι. καὶ ἐκκαλέ-
μενοι προκαλούμενοι, ἢ προθυμοποιούμενοι·
"τῆς δὲ βουλῆς οὐδὲν προθυμουμένης, εἴτε
τὴν καθ' αὐτῶν ἐκκαλούμενοι διαβολήν, ἵνα
μὴ δοκοῖεν αὐτοὶ Μάρκιον ἐπάγειν ἐπὶ τὴν
πόλιν, εἴτε τῷ δήμῳ φιλονεικῶντες, καὶ ἐθί-
ζοντες αὐτὸν μὴ ῥαδίως ἀνδρὸς πατρικίου
καταδικάζειν."

ἐκκαλέσασθαι παραθῆναι, παρορμήσαι· (Polyb. 3 69) "ἐκκαλέσασθαι σπουδάζων τοὺς ἐπὶ πραγμάτων ταττομένους πρὸς τὰς τῶν Ῥωμαίων ἐλπίδας."

ἐκκαπηλεύειν δολοῦν, πανουργεῖν.

ἐκκαρπυσάμενοι προσόδους μεγάλας λαβόντες. sch. Thuc. 5 28.

ἐκ καταλόγου τῶν εἰς στρατιώτας τελούντων· "τὴν γὰρ τοι πληθὺν καὶ τοὺς ἐκ καταλόγου ἐὼ νῦν" Ἀλιανός φησιν.

ἐκκαυλίζων ἀποκλῶν, ἀνασπῶν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τὰ λάχανα ἀνασπώντων. sch. A Eq. 822.

ἐκκείμεθα. (Synes. ep. 95) "μόνη σοι τῶν ζώντων ἐκκείμεθα." (id. p. 52) "οὐ γὰρ ἔσιν ἡ ἀλήθεια πρᾶγμα ἐκκείμενον, οὐδὲ καταβεβλημένον, οὐδὲ θιατέρα ληπτέον," ἀντὶ τοῦ καταπεφρονημένην.

ἐκκέκοφθ' ἡ μουσική. φασὶν ὅτι τῶν παλαιῶν ἐν τοῖς συμποσίοις φιλολόγῳ ζητήσει χρωμένων οἱ ὕστερον τὰς μεσεργούδας καὶ κιθαρῳδίας καὶ ὄρχηστρίας ἐπεισήγαγον· ὅθεν τὴν καινοτομίαν τινὲς αἰτιώμενοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρῶντο.

ἐκκεκρικῶς ἐκκεχωρικῶς.

ἐκκεκυμασμένους ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκβρασθέντας· "ὃ δὲ κατέλαβε τὸς περὶ τὸν ἀδελφὸν νεκροὺς παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἐκκεκυμασμένους."

ἐκκέλευσος· "καὶ κατήγορος ἐκκέλευσος· ὃς δ' ἂν μὴ γράψῃται παρανόμων, ἐάλωκεν" (Synes. ep. 73 p. 221 B).

ἐκκεχιλωμένην ἐψυγμένην. ἡ κεχερωμένην, ὅτι ὁ χιλὸς ἐν χέρσῳ φύεται· τοῦτο δὲ ἐστὶ χόρτος. οἷον ἐξημελημένην.

ἐκκήρυκτον ἀπόβλητον. καὶ ἐξεκέρυξαν ἀντὶ τοῦ ἀπεσκοράκισαν.

ἐκκλείεται ἐμποδίζεται· "ἐκκλείεται ἡ πόροδος ἡ εἰς τὴν Χερρόνησον διὰ τῆς πόλεως ταύτης."

ἐκκλείουσι κωλύουσιν, εἰργουσιν· Πολύβιος "ἐπεὶ τὸν Φίλιππον ἐκκλείουσιν οἱ καιροί, βούλεσθαι τὸν βασιλεῖα τὴν ἐπιγραφὴν τῆς πράξεως ἐκείνῳ περιποιῆσαι, ὥς ἐν εὐεργεσίᾳ προφέρων τούτῳ τοὺς λόγους."

ἐκκλήσεις· "πρόδηλος γὰρ ἐγένετο φυγὴ καὶ τῶν ὑπεναντίων ἐκκλήσεις πρὸς ἐπίθεσιν" (Polybius?).

ἐκκλησία κυρία. οὕτω λέγεται ἐν τῇ ἐκύρουν τὰ ψηφίσματα. εἰσὶ δὲ νόμιμοι ἐκ-

κλησίου, αἱ λεγόμεναι κύριαι, τρεῖς τῇ μηνὸς Ἀθήνησιν, ἡ πρώτη καὶ ἡ δεκάτη καὶ ἡ τριακὴς. εἰσὶ δὲ καὶ πρόσκλητοι συναγόμεναι κατὰ τινα ἐπείγοντα πράγματα. αἱ μὲν οὖν νόμιμοι καὶ ὠρισμένα κύρια καλοῦνται, αἱ δὲ πρὸς τὸ κατεπεῖγον συναγόμεναι σύγκλητοι. sch. A Ach. 19.

ἐκκλησιάζων εἰς ἐκκλησίαν συγκαλῶν· "ἦνίκα ἐκκλησιάζων ἐδίδου τὸ παράγγελμα."

ἐκκλησίαν συναγωγὴν ὄχλου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (171) "ἐκκλησίᾳ δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;" ἐκκλησιάζομεν γὰρ ἡ τῶν ἰδίων τι σῶσαι βεβλόμενοι ἢ τῶν ἀλλοτρίων τι σφετερίσασθαι. διαβάλλει δὲ τὸ ἐπὶ φιλοδικίᾳ τῶν Ἀθηναίων τριώβολον.

ἐκκλησίαν. "σῶμα ἐαυτοῦ τὴν ἐκκλησίαν καλεῖ ὁ Χριστός, καὶ διὰ ταύτης ἱερατεῖν ὡς ἄνθρωπος, δέχεται δὲ τὰ προσφερόμενα ὡς θεός. προσφέρει δὲ ἡ ἐκκλησία τὰ τοῦ σώματος αὐτῆς καὶ τῆς αἵματος σύμβολα, πᾶν τὸ φύραμα διὰ τῆς ἀπαρχῆς ἀγιαζουσα."

ἐκκλητεύειν τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν, ἵνα ἐπάναγκές τις μαρτυρῇ. οὕτως Ἀισχίνης (2 68). Harp.

ἐκκλητευθῆναι. τῶν ἐγκαταλιπόντων μαρτυρίαν τὰ ὀνόματα ἐν τῷ δικαστηρίῳ κηρύσσεται· ὅπερ ἔλεγον ἐκκλητευθῆναι.

ἐκκλητικῶς ἐκκαλούμενος.

ἐκκλητον τὴν ἐπὶ συνόδῳ παραιτήσιν.

ἐκκλίνω αἰτιατικῇ.

ἐκκοκίσας ἐρημώσας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥοιῶν τῶν τοὺς κόκκους ἐκβαλλουσῶν· ὥσπερ γὰρ αἱ πόλεις σκέπαι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν, οὕτω καὶ αἱ ῥοιαὶ τῶν κόκκων. ἐχρήσατο δὲ τῇ μεταφορᾷ ὁ ἄγροικος. Ἀριστοφάνης (Pac. 63) "ὦ Ζεῦ, λήσεις σεαυτοῦ τὰς πόλεις ἐκκοκίσας."

ἐκκομιδὴν ἐκφορὰν.

ἐκκοπος κατόκοπος· "ὃ δὲ διανύσας τετρακοσίους σταδίους καὶ γενόμενος ἐκκαπος ἐπέμεινεν."

ἐκκόπτω αἰτιατικῇ.

ἐκκορακίζειν ἀποδιώκειν.

ἐκκορηθείης παντελῶς ἀφανισθείης· Μένανδρος "ἐκκορηθείης σύ γε." cf. v. κόρημα.

ἐκκόψαι ἀντὶ τοῦ νικῆσαι· οὕτως Ἀλέξιος· καὶ ἐπὶ τῇ πηρῶσαι τὸν ὀφθαλμόν. καὶ ἐξεκόπη (A Nub. 24) ἐπὶ τοῦ ἐπηρώθη.

ἐκπόψαντες αὐτοῦ τὰς ὀφθαλμούς, τοῦτέστι πηρώσαντες, τυφλώσαντες.

ἐκτραγανόμενων μετὰ κραυγῆς λεγόμενων.

ἐκκρεμαννύμενοι ἀπηρητμένοι· Θουκυδίδης (775) "τῶν τε ξυσκήνων ἡδὴ ἀπρόντων ἐκκρεμαννύμενοι."

ἐκκρίνειν δοκιμάζειν.

ἐκκρίνεται ἐκρίπτεται, ἐκρέει. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης γονῆς, ἔτι γε μὴν καὶ τῆς τῶν κτηνῶν.

ἐκκριτον ἐπίλεκτον, προεκκριμένον. "ἔδενι δὲ ὄπλῳ διαλλάττουσιν οἱ περὶ τὸν στρατηγὸν ἐκκριτοὶ τῶν ἐν ταῖς ἱλαῖς ἱππέων."

ἐκκρούομαι αἰτιατικῇ.

ἐκκρούόμενος παρεκτείνων, παρατρέπων. (Procop. Goth. 31) "ὁ δὲ ἔξη ἐν μεταίχμιῳ οὐ μονομαχῆσων, ἀλλὰ τὸν καιρὸν τῶτον τοῖς ἐναντίοις ἐκκρούόμενος."

ἐκκυβεύειν ῥιπτεῖν ἐαυτὸν εἰς κίνδυνον· (Polyb. 394) "ὁσιάμενος κατὰ τὸν ποιητὴν δόλον εἶναι, οὐδαμῶς ἐκρινεν ἐκκυβεύειν ὁδὲ παραβύλλεσθαι τοῖς ὅλοις, ἤγε δὲ τὴν ἡσυχίαν ἐπὶ τῷ χύρακι." καὶ αὐθις "ἔδοξε τοῖς Κερκυραίοις ἐκκυβεύειν καὶ παραβύλλεσθαι." ἔστι δὲ καὶ παροιμία "ἐρρίφθω κύβος."

ἐκκυκλεῖ ἐκκαλύπτει, καὶ ἐκκυκλούμενος ἐκκύκλημα ἔχων.

ἐκκυκλήθητι. εἰ μὴ σχολὴν ἔχεις κατελθεῖν, ἐκκυκλήθητι, ταῖς ἐκκρύφθητι. ἐκκύκλημα δὲ λέγεται μηχανήματα ξύλινον τροχὸς ἔχον, ὅπερ περιεφερόμενον τὰ δοκῶντα ἵδον ὡς ἐν οἰκίᾳ πράττεσθαι καὶ τοῖς θεαταῖς δεῖκνυεν. λέγει οὖν ὅτι καὶ φανερὸς γενοῦ. sch. A Ach. 407.

ἐκκυμανθῆναι ἐκ τοῦ κύματος τῷ λιμένι προσορμισθῆναι.

ἐκλαβεῖν ἀπολαβεῖν· Πολύβιος "ὅταν ἡ τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν ἀδικησάντων ἢ κατὰ νόμους ἢ κατ' ἄλλας τινὰς ὑποκειμένης δικαιοδοσίας." cf. v. δικαιοδοσία.

ἐκλαγξαν (Hom. A 46) ἤχησαν.

ἐκλεγόμενος προκρίων, προτιμῶν. "ὁ δὲ καταπίεσθαι τοῖς πράγμασι ἐσπευδε δὲ πρὸς κρῖναι τὸ ὅλα· διόπερ οὐ τὸν τῶν πραγμάτων ἐκλεγόμενος καιρὸν ἀλλὰ τὸν ἴδιον ἡμελλετὶ δέοντος σφαλῆσθαι" (Polyb. 370).

ἐκλέγοντες ἀπαιτοῦντες.

ἐκλειπία ἡ συγχώρησις· (Joseph. A. I. 1946) "ἄδικον ἤγειτο τὴν ἐκλειπίαν τῆς

πρὸς τοὺς συννομωμοκότας πίψεως, καὶ σφάζει ἐαυτόν."

ἐκλειψις καὶ ἐξέλιπεν. ἐκύτερον αὐτῶν τέτακται ἐπὶ τῶν διαψηφίσεων τῶν γινόμενων ἐν τοῖς δήμοις περὶ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. ὅσοι μὲν ἐγκαλούμενοι ὅτι μὴ εἰσιν ἄσοι ἀπαντῶσι πρὸς τὰ ἐγκλήματα, περὶ τῶν οἱ δημόται ψήφον φέρουσιν· ὅσις δὲ μὴ παρεγένετο κριθεσόμενος, ἐξέλιπεν οὗτος τὴν περὶ αὐτοῦ διώγνωσιν, καὶ τοῦτο ἐκλειψις καλεῖται. cf. v. διαψηφισις.

ὅτι ἡ τοῦ ἡλίου ἐκλειψις ἐπιπροσθεμένη ὑπὸ τῆς σελήνης ἐναργῶς φαίνεται γίνεσθαι. ζῆται ἐν τῷ διαφανέσι.

ἐκλεκτός ὀξύτωνος, ἐπίλεκτος δὲ προπαροξύτωνος, διότι τὸ μὲν ἐκ τοῦ ῥήματος τὸ δὲ ἐκ τῆς ὀνόματος συντέθεται. ὁ δὲ Σολομῶν φησὶ (Prov. 1224) "χεῖρ ἐκλεκτῶν κρατῆσει εὐχερῶς." τὸ μὲν γὰρ κρατεῖν ἐστὶν ἴσως καὶ τῶν ἐπὶ πλεῖστον φούλων, ἢ φόβῳ ἢ αἰσχύνῃ τὴν διὰ τοῦ σώματος ἐνέργειαν κωλύοντων μετὰ πολλῆς τῆς ἀνάγκης· τὸ δὲ ἔρωτι τῶν ἄνω μὴ ἡττηθῆναι τοῖς κάτω μόνων ἐστὶ τῶν φιλοθέων, καὶ οὗς ἡ γραφὴ ἐκλεκτοὺς ὠνόμασεν.

ἐκλελάκτικεν ἀποβέβληκεν, ἀπέφυγεν. cf. v. ἀντάλλαγον.

ἐκκληδονίζετο (4Regg. 216) ἐμαντεύετο.

ἐκκληπτέον δεῖ λυμβάνειν.

ἐκλήτευσεν ἐκάλεσεν.

ἐκλιπαρεῖ παρακαλεῖ.

ἐκλογεῖον ἡ ἐκλογάς.

ἐκλογεῖς. οἱ ἐκλέγοντες καὶ εἰσπράττοντες τὰ ὀφειλόμενα τῷ δημοσίῳ ἐκλογεῖς (Harp.). ὁπότε δέοι χρήματι τοὺς πολίτας εἰσφέρειν, τοὺτους κατὰ δύναμιν οἱ καλούμενοι ἐκλογεῖς διέγραφον. ἀλλὰ καὶ οἱ τοὺς φόρους ἀπὸ τῶν ὑπηκόων ἀθροίζοντες πόλεων ἕως ἐλέγοντο. cf. v. διάγραμμα.

ἐκλογισίαν (Job. 121) ἀρίθμωσιν. καὶ "ἐκλογισόμενος τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ" ἀντὶ τοῦ ἀριθμῶν. καὶ ἀντὶ τοῦ διανοούμενος· (Polyb. 333) "ἐμπείρους καὶ φρονίμους ἐκλογισόμενος." "ὁ δὲ καὶ ἐκλογισμοῖς καὶ τυπεβύλλετο."

ἐκλόνησεν ἐτάραξεν. ἐκλῶνισε δὲ κλῶνας ἔκοψεν.

ἐκλυεν ὑπήκουσεν, ἐκλέυσεν.

ἐκ λύκου εἶδος, ἐπὶ τῶν ἀνελπίσως

παρὰ τινῶν τι λαμβανόντων, κατὰ τὸν μῦθον τοῦ λύκου καὶ τῆς γέραιου.

ἐκλύσαι.

ἐκλύετε. κλωσμὸν ἔλεγον τὸν γινόμενον ἐν τῷ σόματι ψόφον, ᾧ πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν ἀκροαμάτων ὧν οὐχ ἡδέως ἤκουον. Harp.

ἐκλώπευον ἀντὶ τοῦ ἔκλεπτον Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει (61).

ἐκλωπίζω ἐκδέριον.

ἐκμαγεῖον ἐκτύπωμα καὶ ἀποσφράγισμα. "ἔννευιθ' ἐντα τε καὶ κατασφραλισθέντα ἐκμαγείοις κηρίοις καὶ ἐκτυπώμασι δακτυλίων ἐπεδόθη" (Menander p. 364 Nieb).

ἐκμαγῆσαι ἐκτυπῶσαι.

ἐκμαίνω αἰτιατικῇ.

ἐκμαλθακῶσαι ἐκμαλᾶσαι, χαννῶσαι. "ἄλλα τε πλείεα ἐκμαλθακῶσαι οἷά τε ὄντα ἀλαζονείας ἀνύπλευ φρονήματα" (Menander p. 283 Nieb).

ἐκμαρτυρεῖν φασὶ τὸ λέγειν οὐχ ἄπερ αὐτοὺς οἶδεν, ἀλλ' ἄπερ ἑτέρων ἤκουσε λέγοντων. ἐκμαρτυρία δὲ γεγραμμένη ἀναγινώσκεται, ὅταν τις ἢ τελευτήσῃ ἢ ἢ ὑπερ-όριος.

ἐκμαρτυρία διαφέρει τῆς μαρτυρίας, ὅτι ἡ μὲν τῶν παρόντων ἐστίν, ἡ δὲ ἐκμαρτυρία τῶν ἀπόντων. Harp.

ἐκμαρτυρίῳ διαμαρτυρία. "οὐκ ὤκνησαν δὲ καὶ δευτέρῳ ἐκμαρτυρίῳ χρῆσασθαι."

ἐκ Μασσαλίας ἦκεις, ἐπὶ τῶν Θηλυδριῶν καὶ τεθρυμμένων, παρ' ὅσον ἐκείνους φασὶ Θηλυτέρον σολίζεσθαι μεμυρισμένους καὶ τὰς τρίχας ἀναδουμένους, καὶ διὰ ταύτην τὴν μαλακίαν ἀσχημονεῖν.

ἐκμειλίσσεσθαι καταπραῦνειν.

ἐκμειλὲς ἡμελημένον (Menander?) "ὁ δὲ δὴ Βῶνος, οὐκ ἐς τὸ ἐκμειλὲς αὐτῷ οὐδ' ἐς τὸ ῥαθυμότερον ἐτράπη ὁ νοῦς, ἀλλὰ συντόνῳ τῷ τάχει πρὸς τὴν σωτηρίαν ἐχρῆτο." "καὶ τὰλλα πάθη κατὰ τὴν ἐκμελῇ λύραν ἐθεραπεύετο" φησὶν Εὐνάπιος (p. 104 Nieb). ἐκμελῆς οὖν ἡ κακότης. ὅτι καὶ Θεοδόσιος ὁ βυσιλεὺς ἐκμελῆς ἦν καὶ πάσῃ ῥαθυμίᾳ ἐκκείμενος.

ἐκ μέσων νυκτῶν λέγουσι, καὶ ἐκ μεσημβρίας.

ἐκ μεταβολῆς (Polyb. 4 10) "οἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἐκ μεταβολῆς ὡς ἐπ' Ὀλυμπίους," τούτῃς μεταμελείας τῆς προτέρως ὁρμῆς.

ἐκμήνου τῶν ἑξ μηνῶν. "τῆς δ' ἐπιφερομένης ἐκμήνου παρείλετο."

ἐκμήνῳ μηνῶν ἑξ. (Dio Cass. 55 31) "λαβὼν δούλους σὺν τροφῇ ἐκμήνῳ ἤλευθέρωσεν."

ἐκμηρουμένους (Polyb. 3 51) "δυσχερῶς ἐκμηρουμένους καὶ μακρῶς τὰς δυσχωρίας" ἀντὶ τοῦ ἀναλεγομένων.

ἐκμηρυσάμενος ἐξέλκυσας, ἐπεκτείνας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μηρυμάτων. "ὁ δὲ ἐκμηρυσάμενος τὴν δύναμιν ἐκ τῶν δυσχωρῶν κατεσφατοπέδενσε," καὶ αὐθις "ὁ δὲ ἐκμηρυσάμενος τῷ πλῶ τὸν ποταμὸν πάντα κατὰ Χαλδᾶνος ἦν" ἀντὶ τοῦ διαπλεύσας.

ἐκμηχανώμενος κατασκευάζων.

ἐκμυζήσας (Hom. A 218) ἐκπιέσας, ἐκθλίψας.

ἐκνύπτειτο (S Ai. 1031) ἐξύετο, ἔδαπανᾶτο.

ἐκνενέμηται ἐξῆλθεν.

ἐκνευρίσας ἀντὶ τοῦ ἀδυνάτους κατασῆσας. "ὁ δὲ ἀπεκρίνατο κατακόψας πύργας, ἵνα πολλὴν δύναμιν τῆς Ρώμης ἐκνευρίσῃ," καὶ αὐθις "εἰ δοίημεν αὐτὸν ἄνδρα εἶναι, διὰ τῶν Ἐπικούρου λόγων τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς καὶ θῆλυς γενόμενος." cf. v. εὐνᾶχος et γλοῦναι.

ἐκνεφίας ἐκ νεφῶν ἄνεμος.

ἐκνίζειν ἔδακνεν, ἀπὸ τῆς πόας. Ἡρόδοτος (6 62).

ἐκνισεν ἐκίνησε, καθήψατο. Ἀππιανός (Hisp. 37) "Σύφακα δ' ἄρα τὸν δυνάστην ἔρως ἐκνίξε τῆς παιδός. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἔδωκαν αὐτῇν."

ἐκνομίως ἀντὶ τοῦ μεγάλως, ὑπερβαλόντως. κυρίως δὲ τὸ ὑπὲρ τὸ νομοιούμενον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (982) "καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἡσχύνετο." λέγεται δὲ καὶ ἐκνόμω.

ἐκνόμοις (Diodor. Sic. 14 112) παρηνόμοις.

ἐκνοον παρανενοημένον, ἔξω τοῦ νοός, σαλόν.

ἐκνοσηλεύων ἐκθεραπεύων.

ἐκνυεν ἐξεν ἡρέμα, παρὰ τὸ κνῶν. Ἀριστοφάνης (Thesm. 488) "ἔτος πόθῳ με ἐκνυν ἔλθῶν τὴν θύραν."

ἐκύθησεν ἐνόησεν, ἱακῶς, παρὰ Καλλιμάχῳ (fr. 53).

ἐκολάβησας (A Eq. 263) προσέκρουσας. τὸ δὲ ὅλον, κατεπάλαισας αὐτόν, καὶ ἐκπέ-

ομιλῶν καὶ διασεισας ἀργυρίῃ. παρὰ τὸ ἐπὶ κόλποις βαίνειν· κόλα δὲ ἡ γαστήρ. ἡ ἔθρυσσας, ἐκλασας, κατέπιες, ἀπὸ τοῦ κολλάβου, ὃ ἔστι ψωμός. βούλεται δὲ λέγειν ὅτι ὄν ἄν παρὰλύβῃ, ἄρσῃν ἀπόλλυσιν.

ἐκολύψα (Hom. B 212) ἐθορύβει.

ἐκομπάσθη ἡπάτῃται, εἰς ὄγκον διετίθη.

ἐκομπόλαχουν (A Ran. 991) κομπώδουν ἐχρῶντο λόγοις.

ἐκοντήν· Ἀρριανός "τὴν μέσσην τῶν ποταμῶν γῆν ἐκοντήν ἐνδιδόντων τῶν ἐποικόντων κατέσχεν."

ἐκοντί ἐτελοντί. καὶ παροιμία (Hom. A 43) "ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ." "ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ· ἔσω γὰρ μοι νῦν τῆς ἐκείνου γνώμης ζωγράφος ὁμηροῖσιν γλῶττα."

ἐκόντων εἶναι βελομένων· (Dexippus?) "οἱ δὲ ἐπεραιώσαντο τὸν Ἴστρον, δόντων ἐκόντων εἶναι τὴν δίοδον Ἰουδοῦγγων ἔχθει τῷ πρὸς Ῥωμαίους." καὶ ἐκὼν γε εἶναι· (Procor. Arg. 1) "ὃ δὲ ἐξηπάτητο πρὸς τῆς γυναικὸς ἐκὼν γε εἶναι."

a ἐκορίζετο ὑπεκορίζετο, εὐφημοτέροις ἐχρῆτο λόγοις.

b ἐκορίζετο ἐκολύκευεν, οἷα τοῖς μικροῖς παιδίοις ἔθος χαριεντιζομένους προσπαῖζειν τοὺς γονεῖς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (68) "τῶτον τὸν νῦν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο."

ἐκορωνία ἐκυρία· (Polyb. 27 13) "τὸ δὲ μειράκιον μετέωρον ὃν τῇ φύσει καὶ πάσης πονηρίας ἔμπλεον ἐκορωνία, καὶ παρετρίβετο πρὸς τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας."

ἐκουρία ἐδέετο κουρῶς.

ἐκούσια ἃ οὐχ ὑπόκεινται νόμῳ ἀλλὰ προαιρέσει. καὶ βροχὴν ἐκούσιον. οὕτως οἱ ὁ. (Ps. 67 10) ὁ Ἀκύλας ὁμβρον ἐκούσιον, ὃ δὲ Σύμμαχος ὑετὸν ἐκούσιον. τὸ θηλυκὸν ἢ ἐκούσιος.

ἐκουσιάζομαι προσφέρω.

ἐκπαγλούμενοι θανυμάζοντες, ἐκπληττόμενοι· "ἐν εἰρήνῃ ἔμενον ἐκπαγλόμενοι τὸν Ἡρακλέα."

ἐκπαγλούμενος ἐκπληττόμενος· "Ῥωμαίοις μὲν γὰρ ἐκπαγλούμενος ὁ Πύρρος ταυτά φησιν." ἢ ἀντὶ τοῦ σεμνυνόμενος.

ἐκπαθεῖς ὕγιεις, ἐκτὸς πάθους· "ἵνα μὴ ὥσιν ἔκδοποι καὶ προεκκλυμένοι, ἀλλ' ἐκπαθεῖς καὶ κεκαινοποιοημένοι."

ἐκπαθής· Αἰλιανός (Polyb. 8 11) "ἐκπα-

θή δὲ γεγονότα καὶ πρὸς τὰς ἀκρατοποσίας, ὥς καὶ μεθ' ἡμέραν πλεονύκεις μεθύνοντι καταφανῇ γενέσθαι τοῖς φίλοις."

ἐκ παντός διόλου· "εἰ γοῦν τοῦτο καταμαθόντες οἱ πολέμιοι ἐκ παντὸς ἀπίυσιν (ἀπ' ἐπήεσαν), ἔδεν ἄν ἐκίωλυσεν ἀπολωλέναι τὴν στρατιὰν πᾶσαν."

ἐκ παντὸς ξύλου. ἐλλείπει τὸ κύριον γένοιτ' ἄν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὁραθῆναι μὲν εὐκαταφρονήτων, ἀναγκαίων δέ· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν δόξων παρασχόντων ὡς ἀγαθῶν, εὐρεθέντων δὲ ἑτεροίων.

ἐκ παραλλήλου ἐξ ὁμοίων.

ἐκπελλευθῆναι ἐκβληθῆναι.

ἐκπελματῶσαι.

ἐκπεπολέμωται ἐχθροδῶς διάκειται.

ἐκπερδικίσαι (A An. 769) τὸ διαδρᾶναι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν περδίκων, πανούργων ὄντων.

ἐκ περιουσίας ἐκ περιττοῦ. ἐκ περιουσίας λέγει ὁ Ἀριστοτέλης (Top. 3 2). "μεταπεμψάμενοι ἐκ περιουσίας καὶ Παμπρέπιον." καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (3) "ἐγὼ μὲν περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύω, οὗτος δὲ ἐκ περιουσίας κατηγορεῖ" ἀντὶ τοῦ ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος.

ἐκ περιουσίας τοῦ ἀναγκαίως διαφέρει. b ἀναγκαῖα μὲν ὅν ἐξίν ὧν χωρὶς ἀδύνατον εἶναι, ἐκ περιουσίας δέ, ὧν ἡ παρουσία οὐκ οὐσα ἀναγκαῖα, καὶ ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, ὅταν ὑπαρχόντων τῶν ἀναγκαίων ἄλλα τινὰ προσκατασκευάζηται τῶν καλῶν. οἷον τὸ μὲν ζῆν ἀναγκαῖον, ἐκ περιουσίας δὲ τὸ εὖ ζῆν· τῇ γὰρ τοῦ εὖ παρουσίᾳ, οὐκ οὐσῇ πρὸς τὸ εἶναι ἀναγκαῖα, ἐπικοσμεῖται τὸ ζῆν ἀναγκαῖον ὢν. βελτίω δὲ τὰ ἐκ περιουσίας τῶν ἀναγκαίων φησί· βέλτιον γὰρ τὸ εὖ ζῆν τῷ ζῆν, τὸ δὲ εὖ λέγειν τοῦ λέγειν. οὐκ αἰετὶ μὲν αἰρετώτερον τὰ βελτίω, εἰ καὶ ἀπλῶς αἰρετώτερον. τὰ γοῦν ἡμῖν ἀδύνατα, εἰ καὶ βελτίω εἶη τῶν δυνατῶν, ἀλλ' οὐχ αἰρετώτερον· βέλτιον μὲν γὰρ ἀθανασία μακροβιότητος, ἀλλ' ἡμῖν οὐχ αἰρετώτερον. καὶ τῶν ἐκ περιουσίας δὴ τὰ μὲν πρὸς τῷ βελτίω εἶναι καὶ αἰρετώτερά ἐσιν, ὥσπερ τοῦ λέγειν τὸ εὖ λέγειν, τὰ δὲ βελτίω ἐσιν, οὐ μὴν καὶ αἰρετώτερον· τὸ γὰρ φιλοσοφεῖν τε καὶ θεωρεῖν βέλτιον μὲν ἐστὶ τοῦ χρηματίζεσθαι, οὐ μὴν καὶ αἰρετώτερον τοῖς ἐν ἐνδείᾳ οὖσι καὶ μὴ δυναμένοις ἄλλως εἶναι. οὕτω δὴ καὶ τὸ

ὕγιαίνειν τοῦ φιλοσοφεῖν τῷ νοσοῦντι αἰρετώτερον. Alex. Aphrod. in Top. p.134.

ἐκ περιτροπῆς ἔξ ἀποστροφῆς, ἐκ νίκης. ἐκπέρσαι (Hom. A 19) ἐκπορθῆσαι.

ἐκπεσῶν ῥηθείς, δοθείς· "χρησμός δὲ ἐκπεσῶν περὶ Εὐτοκίου Θρακός."

ἐκπεφυσχημένον φιλοτιμίως διατεθειμένον· (Polyb. 3 103) "ὄρων δὲ τὸν Μάρκον ἐκπεφυσχημένον."

ἐκπηδῶ σου γενικῇ.

ἐκπηνιεῖται (ARan. 586) ἐξελεύσει, ἀπὸ τῶν τὴν χροκά μηρουμένων εἰς πηνία. Ὀμηρος (Ψ 762) "πηνίον ἐξέλκουσα."

ἐκπλυγεῖς ἐκπλήξεως πλῆοι· Πολύβιος (1 76) "ἐκπλυγεῖς δὲ γινόμενοι οἱ Αἰβυες διὰ τὸ παρὰδοξον ἐγκλίναντες ἔφευγον," καὶ αὐθις (id. 3 107) "οὕτως ἐκπλυγεῖς ἦσαν καὶ κατὰφοβοι τὸ μέλλον." καὶ ἐκπλυγεῖς, θηλυκῶς, ἀντὶ τοῦ θανυμασαί· "ποιμένες ἀγραυλοῦντες ἐκπλυγεῖς φωτοφανείας ἔτυχον."

ἐκπλεα πλήρη· "ἐσθῆτας δὲ καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐκπλεα παρεῖχεν" ἀντὶ τοῦ αὐτάρκτη. καὶ αὐθις Αἰλιανός "οἱ δὲ κατάρκτες εἰς αὐτὸν καὶ φιλοφροσύνης ἐκπλέας ἀπολαύσαντες."

ἐκπλεύσαντες ἔξω γινόμενοι· "οἱ δὲ ἐκπλεύσαντες τῶν φρενῶν εἰτα ἔνεοι ἐγίνοντο."

ἐκπλεύσειν ἔξω γενέσθαι· "μὴ γὰρ ἂν ἐκπλεύσειν ποτὲ τῶν φρενῶν ἐς τοσοῦτον ὥς ἀνθρώπους προτιμῆσαι θεῶν." cf. v. κατέγραψον.

ἐκπλήγηδην ἐκπληκτικῶς.

ἐκπλήγνυσθαι τὸ ἐκπλήττεσθαι.

ἐκπληξίς φόβος.

ἐκπλήσει πληρώσει.

ἐκπλινθεύσας Ἰσάιος ἀντὶ τοῦ διαλύσας καὶ ἐξελὼν τὰς πλίνθους. Harp.

ἐκπλυτον ἐξίτηλον, ἀφανές.

ἐκποδὸς εἶπετο κατόπιν (Polyb. 3 68) ἀντὶ τοῦ σύγγενος.

ἐκποδὼν τὸ πρὸς ὀλίγον χρόνον ὑποσεύλασθαι. Ἀριστοφάνης (Ach. 227) "ἔτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς ἐκποδῶν." καὶ αὐθις "Ἀργεῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι ἐκποδῶν ἔζησαν." καὶ πυρραμία "ἀνδρὸς κυκῶς πρῶτοντος ἐκποδῶν φίλοι."

ἐκποδῶν γενέσθαι φυγεῖν, ἢ ἐξαλείφεισθαι, ἢ ἐκ τοῦ μέσου γενέσθαι.

ἐκποίητον γενέσθαι ἀποκηρυχθῆναι

τοῦ γένους. οἱ δὲ φασὶ διαφέρειν ἐκποίητον ἀποκηρύκτου, ὅτι ὁ μὲν ἀποκηρύκτος ἐπὶ πολῷσει ἐκβάλλεται, ὁ δὲ ἐκποίητος ὑπὸ τοῦ φύσει πατρὸς εἰς ἕτερον οἶκον δίδεται πρὸς θεῖον.

ἐκποκίω τὰς τρίχας ἐκπαύσω· Ἀριστοφάνης (Thesm. 574) "ἐκποκίω σε τὰς ποκάδας." ἐπὶ γυναικείων τριχῶν ὡς τὸ πολὺ. παρετυμολογεῖ δὲ τὸν πόκον. Ἀνκόφρων δὲ ὑπλῶς τὰς τρίχας. ἐμπλοκή δὲ τις φαίνεται, καὶ πλοκαμίδες σπανίως ποτὲ ἐπὶ ἀνδρῶν λέγεται.

ἐκπολεμῶσαι ἀντὶ τοῦ εἰς πόλεμον καταστῆσαι. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ἡ ἐκπολεμῆσαι, ὡς καὶ παρὰ Ξενοφῶντι (Hell. 5 4 20). Harp.

ἐκ πολλοῦ ἐκ παλαιῶν τῶν χρόνων· "ἄγαλμα ἦν τιμώμενον ὑπ' αὐτῷ ἐκ πολλῶν."

ἐκ πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν συνήγαγον, ἐπὶ τῶν πολλὰ μὲν πονῶντων ὀλίγα δὲ καρπομένων.

ἐκπορίζομεν (A Vesp. 1108?) ἐξευρίσκομεν.

ἐκπορίσας (A Lys. 422) συλλέξας.

ἐκπορποῦσθαι ἐκφιβλοῦσθαι.

ἐκπρεπεῖς ἐπίσημοι.

ἐκ προνοίας ἐκουσίως.

ἐκ προσαγωγῆς ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀνάγκην, καὶ ἕκ ἐκ φύσεως, ἔδδ ἐκ πολιοῦκῶς. Harp.

ἐκπυσα ἐξέκνυσμα, καὶ ἐκπύσου ἀρηκόου, πανταχόσε ἀκουσθείσης· "φαίνεται δὲ ἐκπύσου τῆς πράξεως γεγεννημένης." καὶ αὐθις "ὁ δὲ παραγγελίας τῇ τῷ ζῆν ἀντιδόσει ἐκπυσον μὴ ποιῆσαι τὴν πράξιν, ὡφῆκε πρὸς τὸν ζεῖλαντα φοιτῆσαι."

ἐκπωμα φιάλη, ποτήριον· "δωρὰ τε λαμβάνει ἄλλα τε καὶ ἐκπώματα ἀπὸ ἀργυρίδων."

ἐκραιαίνεν ἐτελείουν.

ἐκρεκεν ἀντὶ τοῦ ἤκει.

ἐκρήγματα τὰ ἐκ τῶν χειμάρρων γινόμενα ἐν τοῖς πεδίοις κοιλώματα. cf. Polyb. 12 20.

ἐκρήμινισε κατήγαγεν.

ἐκρηξίς ἡ ἐκρηγή.

ἐκρινεν (Hom. A 309) ἐχώρισεν, ἐπελέξατο.

ἐκρινόμεθα ἐπὶ πολὺν χρόνον διεφερόμεθα καὶ ἡμφισβητοῦμεν· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (66) "τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθα."

ἐκκριπισθέντες ἐξαφθέντες· ῥιπίζειν

γὰρ τὸ ὅπταιν ἀπὸ τῶν ριπίδων. cf. v. ρίπι-
ζεται.

ἐκσάλευσον αὐτὸ ἐξένεγκον. ἦν δὲ ἐμ-
πις ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ. sch. A Lys. 1027.
ἐκσιφωνισθεῖν ἐκρυψί, διασκορπισθεῖν.

ἐκσκέπτωρ ἐκσκέπτωρος.

ἐκσπονδος ὁ τὰς σπονδὰς μὴ φυλάτ-
των. "ὁ τοίνυν τοὺς ὄρκους ἐκσπόνδους μὴ
ποιήσας καλῶς μὲν ἐβίωσεν, ἐπὶ πολὺ δὲ
ἤλασε δόξης."

ἐκσασις θυμασμός, ἡ ἀλλοίωσις.

ἐκσασις ἡ ἁμαρτία. Λαβὶδ "ἐγὼ δὲ εἶπα
ἐν τῇ ἐκσάσει μου, ἀπέρριμμαι." ῥιμη, φησί,
τῇ ἁμαρτίᾳ περιπεσὼν πόρρω τῆς σῆς γεγε-
νησθαι κηδεμονίας. τὴν γὰρ τῆς δικαιοσύνης
ὁδεύων ὁδὸν ἐξέστη μὲν ἐκείνης καὶ ἐξετράπη,
προσέπειται δὲ καὶ περιέπεσε τοῖς ὠμοβόροις
λησταῖς. Theodoret. in Ps. 30 22.

ἐκσηναι παραχωρήσαι. "τῆς ἐπὶ τοῖς
ἡτοιοι ταλαιπωρίας ἐτέροις ἐκσηναι." καὶ
αὐθις (Dio Cass. fr. 105) "Μιθριδάτην ἐκση-
ναι Βιθυνίας Νικομήδει."

ἐκστυτεία.

ἐκσρεψον μετάβαλε, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν
ῥηπουμένων καὶ ἐκσρεφομένων ἱματίων· ἐκ-
σρέψαι γὰρ ἱμάτιον λέγεται τὸ ἀλλάξαι τὸ
πρὸς τὸ σῶμα μέρος ἔξω. ἄλλαξον, φησί,
τοὺς τρούπους σου, μετάβαλε. Ἀριστοφάνης
Νεφέλης (88) "ἐκσρεψον ὡς τάχις τὸν συν-
τοῦ τρόπον."

ἐκ συγκειμένον προϋπηρηγμένον, προ-
γεγυμνασμένον. "τότε δὲ καὶ ἐς τάξιν τινα
ὥσπερ ἐκ συγκειμένων κατέστησαν, καὶ ἐν κό-
σμῳ τὸν ἀγῶνα ἐποίησαν" (Polybius?).

ἐκσφενδονῶ.

ἐκτάδην ἐκτεταμένως, ἡπλωμένως.

ἐκταδὸν ἐκτεινόμενος.

ἐκταῖος ὁ ἔκτος.

ἐκτακτοὶ ἢ ἔκτατοι. τοῦτους τὸ μὲν πα-
λαιὸν τῇ τάξει εἶχεν, ὡς καὶ τοῦνομα δηλοῖ,
διότι τῆς τάξεως ἐξάρθμοι ἦσαν. εἰσὶ δὲ
πέντε, σφατοκῆρξ σαλπικτῆς σημειοφόρος
ὑπέρτης οὐραγός. νῦν δὲ καὶ τοῦ συντάγ-
ματος λέγονται καὶ τῶν ἄλλων. ἔχειν δὲ δεῖ
τούτους τὴν τάξιν ἢ καὶ τὸ σύνταγμα, τὸν
μὲν ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνει τὸ προσεπτόμε-
νον, τὸν δὲ ὅπως τῷ σημείῳ, εἰ μὴ ἡ φωνὴ
κατακούοιτο διὰ θόρυβον, τὸν δὲ σαλπικτὴν
ὁπότε μὴδὲ σημεῖον βλέποιν διὰ κοινόρτον,
καὶ τὸν ὑπέρτην ὥς τι τῶν εἰς τὴν χρεῖαν

παρακομίσαι, τὸν γε μὴν ἔκτακτον οὐραγόν
πρὸς τὸ ἐπανύγειν τὸν λειπόμενον ἐπὶ τὴν
τάξιν· ὃς τῶν τεσσάρων ἄνω τηπουμένων
κατὰ μέτωπον κάτω τάσσεται. cf. Aelian.
Tact. 9.

ἐκτεθνεῶτα (Plato Legg. 12 p. 959 A)
οἶον τὸν ἐν ἐσχάτοις ὄντα.

ἐκτείνω.

ἐκτειχίσαι τειχοποιῆσαι. "ἐν ἐπικαίρῳ
χωρίῳ ἐδόκει ἐκτειχίσαι τὴν πόλιν."

ἐκτένεια ἡ συνέχεια.

ἐκτενὲς ἐπιμελές. "ἔργον δ' ἦν αὐτῷ
ἐκτενές."

ἐκτενέστατος ἐνεργητικώτατος, ἐπιμελέ-
στατος. "ὁ δὲ ἔλεγεν ἔσσεσθαι αὐτῷ σύμβλος
καὶ συναγωνιστὴς ἐκτενέστατος."

ἐκτενῶς ὀλοψύχως, προθύμως. Πολύ-
βιος (8 21) "ὁ δὲ Ἀχαιὸς προσδεξάμενος ἐκ-
τενῶς καὶ φιλανθρωπίως τὸν Βῶλιν ἀνέκρινε
διὰ πλειόνων ὑπὲρ ἐκύςον τῶν κατὰ μέρος."

ἐκτέον κρατητέον.

ἐκτετεκνῖα ἀπαρρηκνῖα. "ἐκτετεκνῖα
τὰς ὁράσεις ὑπὸ τῶν δακρύων" (Dionys. H.
8 45).

ἐκτετικότες ἀποδεδωκότες.

ἐκτετιναγμένων. "οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετι-
ναγμένων" (Ps. 126 5) οἱ σφόδρα ταλαιπω-
ραύμενοι. ζῆτει ἐν τῷ υἱοῖ θεοῦ.

ἐκτετοξεῦσθαι ἐκκεκνωσθαι, ἀνηλω-
σθαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ τοξείᾳ ἀνα-
λισκόντων τὰ βέλη. Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (34)
"τὸν ἐμὸν ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον."

ἐκ τετρημένης κύλικος πιεῖν, ἐπὶ
τῶν διημαρτημένων ἐν πίσει.

ἐκτεύς μέτρον ἐστίν, ὃ ταῦτόν εἶναι λέ-
γουσι τῇ χοίνικι. Ἀριστοφάνης (Eccl. 543)
"οἶσθ' αὖν ὑποβλεκνῖα πυρῶν ἐκτεύς;" τε-
τέσι τριώβολον.

Ἐκτῆνες. οἱ Βοιωτοὶ ἄνω ὠνομύζοντο.

ἐκτιθέναι τὰ βρέφη ἀντὶ τοῦ εἰς βο-
ρὰν θηρίοις ἢ καὶ ἄλλως εἰς διαφθορὰν πα-
ρατιθέναι ἐπ' ἐρημίαις.

ἐκτικός σχετικός, καὶ ἐκτικῶς ἐπίφ-
ρημι σχετικῶς.

ἐκτῖλαι ἀποσπάσαι.

ἐκτιλωμένοι συνήθεις, ἐπεὶ ὁ κτίλος ὁ
ἡγούμενος τῆς ποίμνης κριὸς συνήθης τῷ
πομένῳ.

ἐκτιμᾶται ἀντὶ τῆ ἐπιτέταται, ἡῤῥηται
κατὰ τιμήν.

ἐκ τιμῆμάτων. τέσσαρα Ἀθήνησι τιμήματα ὑπὸ Σόλωνος γέγονε, πενταχοσιομέδινων ἱππέων ζευγυτῶν θητῶν.

ἐκτιμος. καὶ ἐκτίμους ἔξω καὶ ἐκτὸς τῆς τιμῆς. (S El. 242) "ἐκτίμους ἴσχυσα πτέρυγας ὀξύτόνων γόνων."

ἐκτιναγμός καὶ ἀναβρασιμὸς γῆς. ἀναβρασιμὸς μὲν γῆς, ὅταν καχλάξῃ μετὰ κινήματος, ἐκτιναγμός δέ, ὅταν ἀναρριπτήται.

ἐκτίνων ἀποδιδούς. "τῇ μητρὶ γῇ τὸ χρέος ἐκτίνων τὸν ναυηγὸν θάπτει." καὶ ἐκτινύων ἀποδιδούς.

ἐκτῖσαι ἀποδοῦναι.

ἐκτισε κατέσχεσε, κατέταξεν.

ἐκτίσει ἀποδώσει. (Iustin. de leg. p. 162) "ὁ δὲ καθ' ἡμῶς βασιλεὺς ἐκτίσει μοι δίκας ἐν δέοντι."

ἐκ τιτυννῶν (an τυννῶν) ἐκ μικρῶς ἡλικίας.

ἐκτολυπεύσας (Hesiod. Scut. 44) ἐργασύμενος, καὶ ἐκτολυπεῦσαι πληρῶσαι.

ἐκτομίας ὁ εὐνοῦχος.

ἐκτοπι ξένα.

ἐκτόπια τὰ κεχωρισμένα. "ἐκτόπια πολισιμῖτιι τῶν γραφομένων καὶ παραγγελλομένων." cf. v. παραγγέλλας.

ἐκτοπίζω πόρρω διύγω. (Diog. L. 4 39) "τὸν πολιτισμὸν ἐκτοπίζων ἐν Ἀκαδημίᾳ διέτριβεν."

ἐκτόπιος ἀπὸ ξένου τόπου. (S OC 119) "ἐκτόπιος σιθεις," τουντέστιν ὁρμήσους.

ἐκτοπίσαι μακρὸν καταστῆσαι. αἰεὶ διὰ τοῦ ι.

ἐκτοπισμός πόρρω διαγωγή. "οἱ δὲ φοβούμενοι τὸν εἰς Ἰταλίαν ἐκτοπισμὸν ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις διεδίδρασκον."

ἐκτοπον παρηλλαγμένον, βίαιον, μέγα. Ἀριστοφάνης (An. 1473) "ἔξι γὰρ δένδρον πεφυκὸς ἐκτοπόν τι, Καρδίας ἀπαιτέρω, Κλεώνυμος, χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλλως δὲ δεινὸν καὶ μέγα. τοῦτο τοῦ μὲν ἥρος αἰεὶ βλασάνει καὶ συκοφαντεῖ, τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς ἀσπίδας φυλλορροεῖ." δένδρῳ ἀπεικάζει τὸν Κλέωνα ἢ ὡς μέγαν ἢ ὡς ἀνάλσθητον, παρὰ τὸ Ὀμηρικόν (N 437). Καρδία δὲ πόλις, καὶ Καρδιανοὶ οἱ πολῖται. διὰ τὸ ἀκάρδιον δὲ τοῦτό φησιν.

ἐκτοπος πυρηλλαγμένη, ἀφόρητος. "τοῖς δὲ Κελτοῖς πυρέξῃ ἐκτοπος ἡλικία πρὸς τὸ παραδόξον ὀργή," ἀντὶ τοῦ μεγίστης ὕψης.

ἐκτόπως μεγάλως, ἀπρεπῶς, παρηλλαγμένως, ἀφορήτως. (Babrius 14 1) "ἄρκος φιλεῖν ἄνθρωπον ἐκτόπως ἡῦχει." (Procop. Arg. 1) "εἰθ' ὕστερον ἐρασθεῖσα αὐτῇ ἐκτόπως."

ἐκτόπως ὑπερβαλλόντως. "πρὸς τὴν ἐπιπλοκὴν τῆς κόρης ἔχαιρεν ἐκτόπως."

ἐκτοπώτατον ἐξεραμμένον.

ἐκτορμεῖν τὸ ἐκ τοῦ καθήκοντος δρόμου ἐκβαίνειν. Pausan. ap. Eustath. in Il. E p. 598.

ἐκτὸς ἰόντας ἐξερχομένους.

ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχειν, ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνου καθεστῶτιν.

ἐκ τοῦ γεύματος γινώσκω, ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ πολλά τινα καταλαμβάνοντων.

ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον.

ἐκ τοῦ ἰμπάλιν (Thuc. 3 22) ἐκ τῇ ἐναντίου.

ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐκ ταυτομάτου.

ἐκ τοῦ παρείκοντος ἐκ τοῦ ἐνδιόοντος, ἐκ τοῦ ἐπιτυγχάνοντος.

ἐκτραορδινάριους. Ῥωμαϊκῇ λέξις, δηλοῖ δὲ ἐπιλέκτους.

ἐκτραχηλίζω. καὶ ἐκτραχηλίσθωσι τοὺς τραχήλους συγκλασθῶσιν. "ἱππασίας μετὰ θορόβου γενομένης πολλοὶ μὲν τῶν ἱππέων ἐκτραχηλίσθωσι, πλείους δὲ τῶν ἱππῶν ἐξαδυνατήσωσιν, οἱ μὲν ὑπερπνιγεῖς γενόμενοι οἱ δὲ ὑπέρπονοι" (cf. v. ὑπερπνιγεῖς).

ἐκτρέπω αἰτιατικῇ.

ἐκτριβήσεται διατρίβει ἐν τοῖς κακοῖς, ἢ ἀπολείται. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σμηχομένων ἀργυρῶν ἢ χρυκῶν ἢ ἄλλων τοιοῦτων σκευῶν, ἅπερ ἐν τῷ πλύνεσθαι σφόδρα τριβόμενα ἐλαττοῦται. Σοφοκλῆς (OR 428) "σὺ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεται ποτε."

ἐκτρίβω αἰτιατικῇ.

ἐκτριχὸς κρέματα, παροιμία ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνευόντων. ὅμοιον ἔστι καὶ τὸ ἐπὶ ξυροῦ.

ἐκτρυπῆσαι ἐξελεθεῖν μετὰ βίας.

ἐκτρυχωθεῖς ἐκπιασθεῖς, ἐκφθαρεῖς.

ἐκτυποῖ ἑξομοιοῖ.

ἐκτυπώτερον φανερώτερον.

ἐκ τῶν παρόντων ἐκ τῶν φθασάντων γενέσθαι. "νικῶμενοι οὖν ἐκ τῶν παρόντων ἄκος αἰτοῦσι παρὰ τοῦ θεοῦ, καὶ ζητωῶσι τὴν Πυθίαν."

ἐκ τῶν παρόντων καὶ ὡς ἐκ τῶν πα-

ρόντων ἐκ τῶν ὑπαρχόντων καὶ ἐνεσηκόντων καὶ εὐπορουμένων.

Ἐκτωρ ὁ ἥρωας, ἐχέτωρ τις ὢν. καὶ Ἐκτορίδης ὁ υἱὸς τοῦ Ἐκτορος.

ἐκύει ἐνεκυμῶναι, ἐν γαστρὶ εἶχεν. "ὃ δὲ ἔκρυπτεν, καὶ ἐξέπειν τὴν ὥδινά ἦν ἐκύει οὐκ ἐτόλμα" (cf. v. ὠδός).

ἐκύησεν ἐγέννησε.

ἐκύκα ἐτάρασσεν.

ἐκυλος cf. v. ἄκυλος.

ἐκυρὺ ἢ πενθερὺ, καὶ ἐκυρός ὁ πενθερός.

ἐκύρουν ἐτύγγανον· (SOC 1159) "βωμῶ δύναν ἐκύρουν."

ἐκφανεσύτας πᾶν λαμπρός· Πολύβιος "τὸ γὰρ μάλιστα λυποῦν αἰετῶν ἐν χερσὶν ὄντων ἐκφανεσύτας ἔχει τὰς χαράς."

ἐκφαντορία ἐκφανῶς φανερώσται.

ἐκφανλίζων εὐτελλίζων.

ἐκφέρεται λέγεται, ἢ ἐκκομίζεται.

ἐκφεύγω αἰτιατικῇ.

ἐκφθαρεῖς ἐξελθών. οὕτω λέγεται τὸ ἐπὶ κακῷ ἐξελθεῖν (sch. A Pac. 71). εἰσφθαρεῖς δὲ τὸ ἐπὶ κακῷ εἰσελθεῖν πον.

ἐκφοβῶ αἰτιατικῇ.

ἐκφοιτᾷ ἐξέρχεται.

ἐκφοράν (A Plut. 1008) ταφήν, ἐκ τοῦ ἐπὶ μνήματος ἐκφέρεσθαι.

ἐκφορος· "αἰσθάνομαι γινόμενος ὑπὸ τοῦ πάθους ἐκφορος," τουτέστι παρόφορος.

ἐκφορούμενοι ἐκκενούμενοι.

ἐκφρησθέντων ἐκβληθέντων· (cf. v. Ἐπίκουρος) "ἐκφρησθέντων δὲ τῶν Ἐπικουρείων ἐκ τῆς πόλεως τοὺς ἱερεῖς ἐκκαθῆραι τὰ ἱερά." "οἱ δὲ περιχαρείας αὐτίκα ὑπεπλήσθησαν τῷ μὴ ἐκφρησθῆναι ἐκφανλισθέντα καὶ ἀτιμασθέντα ὑπὸ τοῦ θεοῦ αὐτόν."

ἐκφρων γενικῇ.

ἐκφρόνως ἀνοήτως.

ἐκφρων ἐξεσηκώς, παραιοίαν, ἔξω φρενῶν· "ὃ δὲ ὑπὸ μέθης ἐκφρων γινόμενος."

ἐκφυλλοφορεῖν. οἱ ἀρχὴν τινα ἄρξαντες ἂν εὐθυνόμενοι ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀλώσιν, ἐν φύλλοις ἐλαίας τὰ ὀνόματι αὐτῶν ἐνέγραψον οἱ βουλευταί, καὶ καθίσταν εἰς τὰς ἐχίρους. ἅμα τε ἡ περὶ αὐτῶν πῖσις προσενεγράφετο τοῖς φύλλοις.

ἐκφυλλοφορῆσαι καὶ ἐκφυλλοφορία. εἴ ποτέ τις τῶν πολιτῶν ἀδικεῖν ἐδόκει

καὶ ἀνάξιος εἶναι τῇ συνεδρίᾳ τῶν φ', ἐσκόπει ἡ βουλὴ περὶ αὐτῶ εἰ χρὴ αὐτὸν μηκέτι βουλευεῖν ἀλλ' ἐλαθῆναι ἐκ τοῦ συνεδρίου. ἀντὶ δὲ τῆς ψήφου φύλλοις ἐπεσήμαινε τὴν αὐτοῦ γνώμην ἕκαστος, ὥσπερ ὁσράκιον ἐπὶ τῷ ὁσρακισμοῦ. καὶ ἐλέγτο τῷτο ἐκφυλλοφορῆσαι καὶ ἐκφυλλοφορία. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. Πατρ.

ἐκφυλον ἀλλόφυλον, ἄηθες, ξένον· "ὀθνεῖν καὶ πάντῃ ἐκφυλον." cf. v. ὀθνεῖος.

ἐκφυλος ξένος, παρηλλαγμένος. Αἰλιανός "ἐκάτερος δι' ἀρπαγῆς τὴν κόρην ποιήσασθαι ἐμαίνοντο. πόλεμος οὖν ἐκφυλος ἐλέγντο, καὶ ἐνυκμίζει καὶ μύλα ἀδόκητος, οὐκ ἔχων οὔτε γενναίαν οὔτε εὐπρεπὴ τὴν ὑπόθεσιν."

ἐκφυῖναι γεννηθῆναι.

ἐκφύς.

ἐκφυσιν βλάβησιν, ἢ γονὴν.

ἐκ χειρὸς βοηθεῖν τοῖς πράγμασι Πολύβιος (5 62) ἀντὶ τοῦ μετὰ πύσης ἐπιμελείας, ἐπιτεταμένως, συντόμως.

ἐκχοῖζω τὸ σκύπτω.

ἐκωδωνίζοντο περιβόητοι ἐγένοντο. τέτακται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπειράθησαν. οὕτω Λυσίας.

ἐκωθώνιζον ἐπινον.

ἐκώμασε μεθ' ἡδονῆς ἤλασε· (AP 7 186) "Θρήνος δ' εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν."

ἐλάα ὁ καρπός, ἐλαία δὲ τὸ δένδρον.

ὅτι τὴν ἐν τῷ δένδρῳ πεπυνθεῖσαν ἐλάαν γεργέριμον ἔλεγον, παρ' ἡμῖν δὲ ρουπύταν. cf. v. γεργέριμον.

ἐλάαν ἐλαύνειν. καὶ ἐλάειν ὁμοίως.

ἐλαγοθήρει (A Lys. 790) ἐκνυηγέται, λαγούς ἐθῆρα.

ἐλαιᾶ διεγείρει, καὶ ἐλαιώμενος διεγειρόμενος.

ἐλαία τὸ δένδρον, ἐλάα δὲ ὁ καρπός. cf. v. ἐλάα.

ἐλαῖδας ἐλαίας δένδρα.

ἐλαιόδευτος ὁ ἐλαίῳ διάβροχος.

ἐλαιον ἄγριον τὸν ἄγριελαιον. S'Trachl. 1199.

Ἐλαῖτῃ πόλις.

ἐλαιῶν ἐλαιῶνος τὸ περιεκτικόν.

ἐλάκησε (Act. 1 18) μέσον ἐσχίσθη. ἐλάκησε καὶ ἐκτύπησεν, ἀνεκροτάλισεν.

ἐλάκκισε λίκκους ὠρυσεν.

ἐλακωνομάνουν (A Av. 1281) τῆς τῶν

Λακωνων ἤρων πολιτείας. ἐμνήσθη δὲ αὐτῶν διὰ τὸ ὑπερέχειν τότε τοὺς Λύκωνας τῷ πολέμῳ.

ἐλαμψαν αὐτῶν τὰ ἔργα, ἀντὶ τοῦ φανεροῦς αὐτοῦς ἐποίησαν.

ἐλαολόγοι· (A Vesp. 732) "ὥσπερ ἐλαολόγοι χρωρεῖθ' ἅμα τῇ τὸν μισθὸν ἔχοντι."

ἐλάσαι καὶ εἰσελάσαι.

ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη Ἀρισοφάνης (Eq. 626) ... τῆς ἀρχῆς Πινδάρου (fr. inc. 153) "ἐλασίβροντε πατ' Ῥέας." ἀντὶ τοῦ ὅς ὑπὸ βροντῆς ἐλαυνόμενα. τιτέσι μεγαληγορῶν καὶ ὑπερόγκοις χρώμενος ῥήμασι καὶ γέμουσι ψόφου. ἦτοι διὰ τὴν φωνὴν σκώπτει τὸν Κλέωνα, ὅτι τραχέως ἐφθέγγετο, ἢ ὡς ταχέως.

ἐλασμός μολίβδθ· (Dio Cass. 46 36?) "εἰς ἐλασμοὺς μολίβδων γράφοντες."

ἐλασρηθεῖς βιασθεῖς, κινηθεῖς· (AP 6 219) "Ζανὸς ἐλασρηθεῖς γυιοπαγεῖ νιφάδι."

Ἐλάτεια πόλις μεγίστη τῶν ἐν Φωκεύσιν. ἐνιοὶ δὲ δὲ τοῦ ρ προφέρουσιν Ἐλάτρειαν, δοκοῦντες ἄμεινον γράφειν. Harp.

ἐλάττειραν ἀπελασικήν.

ἐλατῆρ πλακουντιῶδες πέμμη πλατὺ· ἐνθεν καὶ ἡ ἐπιωνυμία, παρὰ τὸ ταῖς χερσὶν ἐλαύνεσθαι εἰς πλάτος. ἢ ἄρτος πλατύς, ἐν ᾧ τὸ ἔντος ἐτίθεισαν, καὶ προσῆγον τοῖς βωμοῖς.

ἐλατῆροι (Hom. A 145) ἡνιόχῳ. (AP 7 18) "εἰδῆσεις Ἀλκμῶνα, λύρης ἐλατῆρου Λακωνῆς ἔσοχον, ὃν μουσῶν ἐννέ' ἀριθμὸς ἔχει." εἰσὶ δὲ καὶ λαγαρώδεις (ἀν λάγανα? cf. v. λάγανα), παρὰ τὸ λαγαρόν. καὶ πέλανοι παρ' Εὐριπίδῃ (Helen. 1354). sch. A Ach. 245. καὶ ἐλατῆρος πέμμιτος εἶδος ἄζυμον. Εὐριπίδης δὲ πεπτά. sch. A Eq. 1179.

ἐλαύνωσιν· (Hom. A 68) "ὄγμον ἐλαύνωσιν" τύπτωσι. τίθῃσιν ἐπὶ τῆς ἐκ χειρὸς πληγῆς τὸ ἐλάσαι Όμηρος.

ἐλάφειον τὸ τῆς ἐλάφης κέρως καὶ κρέας. καὶ ἐλάφειος ἀνὴρ, ἐπὶ τοῦ δειλῆ, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ζῆφου· δειλὸν γὰρ ἡ ἐλαφος.

ἐλαφροβόλος ὁ κυνηγός, κυταχρησικῶς.

ἐλαφρία ἡ ὀλιγότης.

ἐλαφρίζω ἀνασηκῶ.

ἐλαφροτάτους, ἐν ἐπαίνῳ λέγουσι τὸ ὄνομα οἱ παλαιοί, ἀντὶ τῇ πραότητι, κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ βαρυτάτου καὶ φορτικωτάτου. Harp.

ἐλάχεια (Hom. i 116).

ἐλάχισος. οὕτως ἐκάλεσε Χρῆστος τὸν ἐπίγειον πλοῦτον. φησὶ γὰρ (Luc. 16 10) "ὁ πῖσος ἐν ἐλαχίσῳ," τουτέστιν ὁ καλῶς εἰδὼς βιοῦν καὶ τὸν πλοῦτον τὸν ἐπίγειον, ὃν καὶ μαμωνῶν ἐκάλεσεν, εἰς τὰς ἐνδεεῖς δαπανῶν, ὁ τοιοῦτος ὁ ἐν τῷ ἐλαχίσῳ πῖσος εὐρισκόμενος καὶ ἐν πολλῷ πῖσος ἔσαι, τουτέστιν ἐν τοῖς θείοις χαρίσμασιν. ὁ δὲ ἐν τῷ πλοῦτῳ τοῦτ' ἄδικος γενόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν μόνον συντηρῶν αὐτὸν δῆλον ὅτι καὶ ἐν τοῖς θείοις χαρίσμασιν ἄδικος εὑρεθήσεται. ἀλλότριον δὲ τὴν τῶν χρημάτων περιουσίαν ὠνόμασεν, ἐπειδὴ οὐ γεγενήμεθα μετὰ πλάτῃ, γυμνοὶ δὲ μῦλλον, καὶ ὡς ἀληθῶς ἔδιν εἰσηνέγκαιμεν καὶ οὐδὲν ἐξενεγκεῖν δυνάμεθα.

Ἐλγῇ πόλις.

ἐλδυνόμενος (ἀν ἀλδαινομένος)· "πρωῖοις ἰούλοις ἐλδυνόμενος καὶ γενέοις ταχέσι."

Ἐλέα ὄνομα πόλεως, πατρὶς Ζήνωνος. αὕτη πρότερον Ὑέλη ἐκαλεῖτο, Φωκαίων δ' αὖ ποικίλα, πόλις εὐτελῆς καὶ μόνον ἀγαθοῦς ἄνδρας τρέφειν δυνάμενη, ἣν ἡγάπησε μῦλλον τῆς Ἀθηναίων μεγαλαυχίας, οὐκ ἐπιδημήσας τὰ πολλὰ πρὸς αὐτούς, ἀλλ' αὐτόθι καταβιούς (Diog. L. 9 28). λέγεται δὲ καὶ ἑτέρα πόλις Ἐλαία, διὰ διφθόγγου, ἧς ὁ πολίτης Ἐλαίτης· καὶ κόλπος οὕτω καλούμενος.

Ἐλεα τὰς πόλεις τὰς ἰδρυμένας ἐφ' ἔλει. καὶ Ἐλεάτης ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως.

ἐλεγείναι τὸ παραφρονεῖν τινὲς τῶν παλαιῶν. καὶ τὸ ἐλεγεῖν μέτρον ἀπὸ τήτου κληθῆναι τινες νομίζουσιν, ὅτι Θεοκλῆς Νάξιος ἢ Ἐρετριεὺς πρῶτος αὐτὸ ἀνεφθέγγετο μανεῖς.

ἐλεγείον μέτρον τι. καὶ ἐλεγείαν θηλυκῶς.

ἐλεγος θρηῆνος, ἀπὸ τοῦ ἔ ἐ λέγειν. ἡ οἱ πρὸς αὐλὸν ἀδόμενοι θρηῆνοι· τὸν γὰρ αὐλὸν πένθιμον ὑπεκλήφθαι. ἡ ὅτι πρὸς αὐλὸν ἤδοντο οἱ θρηῆνοι, τουτέστιν οἱ ἐλεγοι. τὸν δὲ αὐλὸν ὕστερον ἐπικηδεῖον Μίδαν φασὶ τὸν Γορδίου βασιλεύοντι περιβώμιον ποιῆσαι, βουλόμενον τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ἀποθεῖναι τελευτήσασαν.

ἐλέγχειν.

ἐλέγχισος (Hom. A 171) ἐπονείδισος.

ἐλέγχωμεν ἀντὶ τῇ κακολογίᾳ. "νυκτὶ δ' ὅλη βασιλῆας ἐλέγχωμεν," καὶ (AP 6 250) "ἔργα δὲ χεῖρας ἐλέγχῃ."

ἔλεγχος αἰσχύνῃ.

ἐλεδανός ὁ δεσμός.

ἐλεδώνῃ εἶδος πολύποδος, ἣτις ἔχει μίαν κοτυληδὼνα καὶ ἔξιν ἐκτάπους, ὡς φησιν Ἀλ-
λιανός. ἔξιν δὲ τὸ λ περισσόν, καλεῖται δὲ ἐλε-
δώνῃ ἀπὸ τοῦ ἑαυτὴν ἔδειν, ὃ ἔξιν ἐσθλείν.
καὶ Ἡσίοδος (Ο. 522) "ὅτ' ἀνόςγεος ὃν πόδα
τίνδν."

ἐλειανός ὁ ἐλῆος ἄξιος. "ἐλειανοὶ τοῦ
πάθους, ἄξιόπαινοι τῆς ἀρετῆς γενόμενοι.
μήγα γὰρ πάθος Ῥωμαίοις τῆτο ἐγένετο ---
τῖθενται" (cf. v. ἀποφράδες).

ἐλειινῶς οἰκτρῶς, ἀθλίως.

ἐλεηλάτουν ἠφάνιζον.

ἐλεήμων ἀντὶ τοῦ ἥτιων. (Α Ρακ. 424)
"οἴμ ὡς ἐλεήμων εἴμ' αἰετῶν χρυσίδων."
καὶ συσέλλει.

ἐλείας πρὸς αὐλῶνας, τουτέστι τὰς
ἐλώδεις διώρυγας, ἢ ἐλώδεις τύπους ξενούς,
ἀπὸ τοῦ ἔλος ἔλειος ἐλεία. sch. Α Αν. 244.

ἐλειβάτης.

ἐλεῖν λαβεῖν.

ἐλειονόμος.

ἔλειος ὁ κάθυγρος καὶ σόνδευδρος τό-
πος. καὶ ἔλειος ὄρνις, καὶ ἔλειος ῥῶδή. σημαί-
ναι καὶ ὕσσια ὄρους.

ἐλειποψύχησεν.

ἐλελελεῦ. ἐκπύεγμα πολεμικὸν τὸ ἐλε-
λελεῦ. καὶ γὰρ οἱ προϊόντες εἰς πόλεμον τὸ
ἐλελελεῦ ἐφώνουν μετὰ τινος ἐμιμελοῦς κινή-
σεως, καθὼ καὶ Ἀχαιοὺς Ἑρετριεὺς ἐν τῷ Φι-
λοκτήτῃ ποιεῖ τὸν Ἀγαμέμνονα παραγγέλλον-
τα τοῖς Ἀχαιοῖς. "ὦρα βοηθεῖν ἐς· ἐγὼ δ'
ἡγήσομαι. προσβαλλέτω τις χεῖρα φασγάνῃ
λαβῆς, σύλπιγγι δ' ἄλλος ὡς τύχος σημαί-
ντω. ὦρα ταχύνειν, ἐλελελεῦ." μήποτε καὶ
τὸ Καλλιμάχεια (fr. 310) "θεῶ τ' ἀλάλαγμα
νομαῖον δοῦναι" τοιοῦτόν ἐστιν. Ἀριστοφάνης
Ὀρνισιν (364) "ἐλελελεῦ, χώρει, κάθες τὸ
ῥήγος, οὐ μένειν ἐχρῆν."

ἐλελιξάμενος (Hom. B 316) ἐπιστραφεῖς.

ἐλελίχθησαν (Hom. E 497) συνεστρά-
φησαν.

Ἐλένη βυσιλισσα, μήτηρ τοῦ μεγάλου
Κωνσταντίνου, πύση ἀρετῇ κεκοσμημένη. εἶχε
δὲ καὶ χρυσομίμνον ταπεινοφροσύνην πρὸς
πάντας μὲν, διαφερόντως δὲ πρὸς τὸ ἱερὸν
τῶν μοναζόντων σχῆμα. τὰς γὰρ τοὶ διὰ βίην
τὴν παρθενίαν ἀσκούσας συναγείρουσα πολ-
λῶς καὶ ἐπὶ ἐμβάδος κατακλίνουσα αὐτὴ δι'

ἑαυτῆς καθυπούργει, ὅσα παρατιθεῖσα καὶ
κύλικας ὀρέγουσα καὶ ὑδωρ ταῖς χερσὶν αὐ-
τῶν ἐπιχέουσα θεραπεύειν τὸν ἐπὶ πληθύν.
οὕτω καὶ τὸν ἀείμνησον υἱὸν αὐτῆς ἐξεπαί-
δευεν ἄτυφον ἔχειν φρόνημα ἀρετῆς, καὶ πο-
λιτείας ἀκριβῶς ἐπιμελεῖσθαι, καὶ δουλεύειν
τῷ θεῷ μετὰ φόβου καὶ τρόμου. cf. Theo-
doret. H. E. 1 18.

ἐπὶ γὰρ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐβα-
πτίσθησαν καὶ οἱ ἐνδότεροι Ἰνδοὶ καὶ Ἰβη-
ρες καὶ Ἀρμένιοι. cf. Socrat. 1 19.

ὅτι ἐν τῇ ἀντίδῃ τῆς καμάρας τοῦ φόρου
ἴσανται δύο σῆλαι, Ἐλένης καὶ Κωνσταντίνου,
καὶ σαυρὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν γράφων "εἰς ἄγιος,"
καὶ δύο ταχυδρόμων ὁμοίως σῆλαι. ἀνετί-
θησαν δὲ ἐπὶ τῷ τὸν φόρον ἐπάρχοντος. Co-
din. orig. CP 32.

Ἐλενος, ὃς συνέγραψε τὸ χειροσχοπικὸν
οἰώνισμα, ὡς ὅταν τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν
τῆς παλάμης ἀπὸ τῶν ῥυτίδων εἴπωμεν παι-
δοποιεῖ, ἢ τι τοιοῦτον. cf. v. οἰώνισμα.

ἐλεόθρεπτον (Hom. B 776) τὸ ἐν ἔλει
τεθραμμένον.

ἐλεοκόπους Ἀυσίας τοὺς τὰ ἔλη κό-
πτοντας, τοῦ ε παραμβεβλημένους, ὡς τὸ ἐλεό-
θρεπτον σέλιον παρὰ Ὀμήρῳ. μήποτε δὲ
παρὰ τὸ ἐλεόν, ὅπερ ἐστὶ ξύλινον, γηγένηται
τοῦνομα. Harp.

ἔλεος ἀρσενικῶς ἢ ἐλεημοσύνη, ἐλεός
δὲ ὀξύτῳ ἢ μαγευτικῇ τραπέζῃ. Ἀριστοφά-
νης (Eq. 152) "ἴθι δὴ, κάθει' αὐτὴ τῷ ἐλεόν,"
τουτέστι τὸ μαγευτικὸν τραπέζιον. Ὀμηρος (ῥ
432) "βύλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν." ἔξιν δὲ ἐλεός
καὶ εἶδος ὀρένου.

ἐλῆον βωμός.

Ἐλεοῦντα. πόλις ἐστὶν ἐν Χερρονήσῳ
τῆς Θράκης (Harp.). Ἐλεῖς δὲ ἐστὶν ἡ εὐθεία.

ἐλεπόλεις μηχανήματα πόλεις πορθέοντα.

ἐλέσθαι θάλειν.

ἐλετή (Hom. I 409) αἰρεθῆναι δυναμένη.

ἐλεύθεραι ἀλγες ἀρότρων, παροιμία
ἐπὶ τῶν βάρους τινὸς ἢ κακῶν ἀπηλλαγμένων.

ἐλευθέριος ὁ Ζεὺς διὰ τοῦτο ἐκλήθη,
διὰ τὸ τοὺς ἐξελευθέρους τὴν σοὴν οἰκοδο-
μῆσαι τὴν πλυσίον αὐτοῦ. οὕτω μὲν Ὑπερί-
δης· ὁ δὲ Αἰδύμος ἔδ' διὰ τῆτο φησιν, ἀλλὰ
διὰ τὸ τῆς Μηδικῆς δουλείας καὶ ἐπικρα-
τείας ἀπαλλαγῆναι τοὺς Ἀθηναίους. Harp.

ἐλευθεριότης ἢ μὴ κατὰ κибδηλείαν
χάρις. "διὰ τὴν πρὸς τὴν δωρεὰς ἐλευθεριό-

τητα" γησὶν Ὑεσπασιανὸς βασιλεὺς Ῥωμαίων. "ὃ δὲ εἰς τοσοῦτον ἐλευθεριότητος ἐληλάκει ὥς οὐδὲ ἀπὸ τῆς πολιτείας ἡνέσχετο σίτησιν αὐτῷ παρασκευάσαι, καὶ τῆς οἰκίας οὐκ ἔσσης μονήρης ἀλλὰ συγχῆς ἀμηγέπη."

ἐλευθεριώτερος Σπάρτης διὰ τὸ ἀνυπότακτον καὶ γενναῖον φρόνημα. διὸ ἐδὲ τελεχῇ περιεβάλλοντο, νόμοις παιδευόμενοι. ἀλλ' ἐδὲ ἡθελήσαν ἐκ μάχης ἡττημένοι ἐποσρέφαι, οὐδὲ ἐντρανήθησαν.

ἐλεύθερος. μόνος ἐλεύθερος ὁ σπουδαῖος, οἱ δὲ φαῦλοι δοῦλοι· εἶναι γὰρ τὴν ἐλευθερίαν ἐξουσίαν αὐτοπραγίας (Diog. L. 7 121). ἐλεύθερος γὰρ ὁ ἐλεύθων ὅπου ἐρεῖ. "τὸ δὲ ἐλευθεροῦνται τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἄνδρα ἀγαθὸν φαίνεται πολλῷ βέλτιον τοῦ δουλείαν ἐπάγειν τῇ πόλει" (Philostrat. V. A. 3 20), οἷος ἦν Γάγγης βασιλεὺς Αἰθιοπῶν.

ἐλευθεροσομῶ παρρησιάζομαι. "καὶ ἀπλῶς φάναι, λόγους ἐλευθερίοις προσέχειν λ' ἐτῶν Ἴων ἤρξατο."

ἐλευθερῶ σε αἰτιυτικῇ. ἐλευθεροῦμαι δὲ γενικῇ.

Ἐλευσίνια. τοῖς νικῶσι τὰ Ἐλευσίνια ἐδίδοτο ἄθλον χρῖθαλ. ὠνομάσθη δὲ ἡ πόλις ἀπὸ Ἐλευσίνου τοῦ Ἑρμοῦ. ἄλλοι δὲ ἄλλην αἰτίαν φασί, καὶ ἑορτὴν εἶναι μόνον τὰ Ἐλευσίνια. Harp.

Ἐλευστῖνος ὄνομα κύριον.

Ἐλεύσιος καὶ Μαυραθώνιος, ὃ μὲν Κυζικηνὸς ὃ δὲ Κωνσταντινουπόλεως ἦσαν. οὗτοι τῆς μὲν ἐν τῷ λέγειν δυνάμειος ἔκ ἐπὶ τοσούτον ἀνήκοντες ὥς μέγα τι καὶ λαμπρὸν ἀπ' αὐτῶ δεινότητιν εἰς ὄχλων προσαγωγὴν, τῷ γε μὴν κατεσκληρότι τοῦ βίει καὶ τῇ εἰς μετριότητα πλάσει τῶν ἡθῶν ἔτω δυννηθέντες ὥς οὐκ ἐλάχις καὶ οὗτοι πλήθῃ περιεβάλλοντο, ἀσκητήρια πολυάνθρωπα συζησάμενοι ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, καὶ ἄλλων οὐχ ἥκιστα πολλῶν εἰς αὐτοὺς ἀνήρτησαν ὄχλον τῶν τὸ ἀχμηρῶς ζῆν καὶ τὴν ἐν τῇ διαίτῃ σκληρωγῶν αὐταρκέστων εὐσεβείας ἔνδειγμα λογιζομένων. cf. Sozomen. 4 20 et 27.

ἐλεφαίρετο ἐπλανᾶτο, ἐβλάπτετο.

ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν, ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχις ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ καὶ μεγάλα ποιούντων. Ἀσκιανοῦ μυίας ἐγκωμῶ (extr.) "μὴ καὶ δόξω, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν."

ἐλεφαντόκωπον ἀπὸ τῆς λαβῆς τὴν μάχαιραν ἔφη.

ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρει, ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀναισθήτων, παρ' ὅσον καὶ τὸ ζῶον τοιοῦτον.

ἐλεφῆραι βλάψαι, ἀπατήσαι.

ἐλεψεν (Hom. A 236) ἐλέπισεν.

Ἐλεών (Hom. B 500) ὄνομα πόλεως.

Ἐλη ἡ Θερμυσία. καὶ Ἐλη τυφλά τὰ ἀπρόοπτα.

ἐληγάτευσε κατὰ Ῥωμαίους, ἀπένειμεν.

ἐλήθετο ἐπελάθετο.

ἐληρίζοντο ἐληγεύοντο.

ἐλήκτευσεν κατὰ Ῥωμαίους, ἀναγνοῦς διώρθωσεν.

ἐλήλακεν ἐλήλυθεν.

ἐλήλαται (Hom. Π 518) συνέχεται.

ἐληλεγμένον κατησχυμένον.

ἐληλέδατο (Hom. η 86) ἐκ τοῦ ἐλεύθω.

ἔλῃς ἀθύρπτοτακτον.

ἐλθεῖν τὸ γυμνῇ τῇ παρρησίᾳ χρῆσασθαι, παρεισελθεῖν δὲ τὸ μετ' ἄλλῃ πлагιάσαντος συνεισελθεῖν. διὰ τοῦτο φησιν ὁ ἀπόστολος (ad Rom. 5 20) "παρεισῆλθεν ὁ νόμος."

Ἐλθεμος ὄνομα κύριον. Ioseph. B. I. 1 19 5.

ἔλθῃ ἀντὶ τῆς ἐλθέω· Νόμων θ' (p. 881 E)

"μήτε εἰς ἱερὸν ἔλθῃ μηδέν."

ἔλθωμεν ἀθύρπτοτακτον.

ἐλιάσθη (Hom. O 543) ἐξέκλινεν.

ἐλιγμός ἡ συσροφή.

ἔλικια (Hom. Σ 401) τὰ περὶ τοὺς κυρτοὺς πέλαι, ἡ ἐνώτια.

Ἐλίκη πόλις.

ἐλικτήρ εἶδος ἐνωτίου. καὶ ἐλικτήρες ὁμοίως.

Ἐλικῶν ὄρος.

Ἐλικῶνιος ἀστρονόμος ἀποτελεσματικά, α περὶ διοσημιῶν, καὶ ἄλλα πολλά.

Ἐλικῶνιος σοφιστὴς Βυζάντιος ἔγραψε β χρονικὴν ἐπιτομὴν ἀπὸ τῆς Ἀδὰμ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἐν βιβλίοις i. cf. v. Ἀπίων et Ἀρριανὸς b.

ἐλικῶπις (Hom. A 98) εὐόφθαλμος, καὶ ἐλίκωψ εὐόφθαλμος.

ἐλικώτατον ὕδωρ (Callimach. fr. 290)

τὸ ἐλικοειδῆ ἔχον τὴν ῥεῦσιν, ἡ διαφυγὴς.

ἐλίκωψ.

ἐλινιῶ ὕμνω. cf. ἔλινον Athen. p. 618 D.

ἔλινος καρπός.

α ἑλινύειν ἡσυχάζειν, βραδύνειν.

β ἑλινύειν σφαγγεύειν.

ἑλινύοντας διατρέβοντας, ἢ ἐγγχρονίζοντας. καὶ "πότμον ἑλινύσειν" ἀντὶ τοῦ τὴν δυσυχίαν παύσειν. Ἡρόδοτος (7 56) "διέβη δὲ ὁ στρατός ἐν ζ' ἡμέρῃσι καὶ ζ' εὐφρόνησιν, ἰσχύσας οὐδένα χρόνον." καὶ Ἀρριανός (Ind. 29 7) "αἱ δὲ κατασκοπαὶ οὐδέν τι ἑλινύσαι ἔγνοντο." καὶ αὐθις "ὃ δὲ ἀπήγε τὴν σφαγὴν μηδὲν τι ἑλινύσας," τούτῳ χρονίσας. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 237) "εὐτὲ δ' ἐπέλθῃ ὄφθρος, ἑλινῶσαι μικρὰ χαρίζομενος." καὶ αὐθις "ἑλινύοντα καὶ βλακῶντα κλάειν ἰῶσι." καὶ αὐθις "μή ποτε ἄρα ἐν τῷ ἑλινύειν καὶ μέλλειν διασφρηγῇ ὁ καιρός."

ἑλιξ ἑλικος.

ἑλίξυς (Hom. ψ 466) συσφράσας.

"Ἐλιξος εἷς τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν παρὰ Μεγαρεῦσιν. Harp.

ἑλίπανυς (Ps. 22 5) λιπαρὸν ἐποίησας.

ἑλιπάρησε παρεκάλεσε λιπαρῶς.

ἑλισθιαῖος.

ἑλισσαίε ὄνομα κύριον. καὶ ἑλισσαῖος.

ἑλίσσετο παρεκάλει λιτανεύων. καὶ ἑλίσσοντο ἰκέτευον.

ἑλίσσόμενος ἀνασφρόμενος.

ἑλιχθέντων (Hom. M 74) συσφράγέντων.

ἑλίχρυσος τὸ τοῦ κισσοῦ ἄνθος. "ἄνθι ἐλιχρύνουσιν ἐναλίχτως."

ἔλκει μοιχὸς εἰς μοιχόν, πυροποιεῖ.

ἑλκεσίπепλοι ἐπρελάσσονται τὴς πέπλος ἐν τῷ φορεῖν. "ὅτι τὸ ο ἐν ταῖς συνθέσεισι πολλάκις εἰς τὸ ε μεταβαλλόμενον καὶ τὴν σι συλλαβὴν προσκαμβάνει. ἔλκω ἐλκόπепλος ἐλκέπепλος ἐλκεσίπепλος, πρῶτος πρωτόλαος πρωτέλαος πρωτεσίλαος, πηγὸς πηγόμαλλος πηγέμαλλος πηγεσίμαλλος. ἔνιοι δὲ αὐτὰ ἀπὸ μέλλοντος σχηματίζουσι, τὴν διπλῶν μὲν ἀναλκόμενων, τοῦ δὲ ε παρεμπίπτοντος, οἷον ἔλκω ἐλκέπепλος ἐλκεσίπепλος, πηγὸς πηγέμαλλος πηγεσίμαλλος.

ἑλκηθμός ἐλκυσμός, σπαραγμός.

ἔλκος τὸ τραῦμα τὸ χρονίσαν, ἀπὸ τῆς μετὰ τὴν τρώσιν ἔλκεσθαι τὸ σῶμα. "καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ πᾶν ἐλκῶν ἐξέξισεν" (cf. v. ἐξέξισεν).

Ἐλλάδιος Ἀλεξάνδρου γραμματικὸς, γεγωνὴς κατὰ Θεόδωρον τὸν βασιλέα τὸν

νέον, λέξιος παντοῦς χρῆσιν κατὰ σοχείον, ἔκφρασιν φιλοτιμίας, Ἀδόντησιν ἢ μεῦσαν, ἔκφρασιν τῶν λουτρῶν Κωνσταντίνου, ἔπαινον Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως.

Ἐλλάνικος Μιλήσιος ἱστορικὸς περίοδορος γῆς καὶ ἱστορίας.

Ἐλλάνικος Μιτυληναῖος ἱστορικός, υἱὸς Ἄνδρομένους, οἱ δὲ Ἀριζομένους, οἱ δὲ Σκάμωμος, οὗ ὁμώνυμον ἔσχεν υἱόν. διέτριψε δὲ Ἐλλάνικος σὺν Ἡροδότῳ παρὰ Ἀμύντῳ τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ κατὰ τοὺς χρόνους Εὐρυπίδου καὶ Σοφοκλέους, καὶ Ἐκαταλῷ τῷ Μιλήσιῳ ἐπέβαλε γεγονότι κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ μικρῷ πρὸς. ἐξέτεινε δὲ καὶ μέχρι τῶν Περδίκκου χρόνων, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Περπερίῃ τῇ καταντικρὺ Ἀέσβη. συγγράψατο δὲ πλεῖστα πεζῶς τε καὶ ποιητικῶς.

ἑλλανοδίκαι οἱ κριταὶ οἱ καθήμενοι εἰς αὐτοὺς ἀγῶνας. Εὐνάπιος (p. 103 Nieb.) οὕτω "καὶ τότε ὁ μέγιστος ἑλλανοδίκης Γαῖνᾶς τὸν Ῥωμαϊκὸν ὄλεθρον ἠθλοθέτει" (cf. v. ἠθλοθέτει).

ἑλλανοδίκαι. τὸ μὲν πρῶτον ἑνα κα-β θίζων ἑλλανοδίαν οἱ Ἡλείοι, ἔτα β', τελευταῖον δὲ θ'. Ἀριζόδημος δὲ ὁ Ἡλείδος τοὺς τελευταίους τιθέντας τὸν ἀγῶνα ἵ ἐναὶ ἑλλανοδίκας, ἀφ' ἐκάστης φυλῆς α. Harp.

ἑλλεβοριᾶν τὸ ἑλλεβόρου δεῖσθαι ὡς φαρμάκου. ἔτω Καλλιῆς. καὶ ἑλλεβορίζω. sch. A Vesp. 1480.

ἑλλέβορον εἶδος βοτάνης φαρμάκου, τὸ παρὰ τοῖς ἰατροῖς καρπὸν λεγόμενον.

ἑλλεῖπον τὸ ἐνδεές. ἑλλεπές δὲ διὸ τοῦ ι.

ἑλλεῖπω αἰτιατικῇ.

ἑλλερα ἔργα φόνια, χαλεπά, κακά.

Ἑλλην φρόνιμος.

ἑλληνικὸν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὐ τοιί Ἀριζοφάνης (Ach. 115), ὡς διαφέροντος καὶ τοῦ νεύματος τοῦ Ἑλληνικοῦ.

Ἑλλήνιος στρατός, καὶ Ἑλλήνιος γλῶσσα. ἑλληνοκοπεῖν.

ἑλληνοταμίαι. οἱ τὰ ἐκ τῶν φόρων χρήματα φυλάσσοντες, ἃ πρότερον κοινῇ οἱ Ἑλληνες ἐν Ἀθλῷ ἀπετίθεντο, οὕτως ἐκαλῶντο. (Thuc. 1 96) "παραλαβόντες γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἡγεμονίαν ἐκόντων τῶν συμμάχων διὰ τὸ Πανσανίον μῖσος, ἔταξαν ὡς τε εἶδει παρέχειν τῶν πόλεων χρήματα πρὸς τὸν βαρβαρον καὶ ὡς ναῦς· πρόσχημα γὰρ ἦν ἀμύ-

νασθαι ὧν ἔπαθον, δηοῦντας τὴν βασιλείας χώραν. καὶ ἑλληνοταμίαι κατέστη τοῖς Ἀθηναίοις πρώτη ἀρχή·

b ἑλληνοταμίαι ἀρχή τις ἦν, οἱ διεχέριζον τὰ χρήματα. Harp.

ὁ τάλαντα καὶ ἕ' ἐτάχθη ὁ φόρος ὑπὸ Ἀριστείδου τοῦ δικαίου.

Ἑλλήσποντος.

ἑλλεμενίζω.

ἑλλεπές τὸ ἐνδεές. καὶ ἑλληπής ὁμοίως.

ἑλλιπόντες.

ἑλλόβια τὰ ἐνώτια, διὰ τὸ ἐν τοῖς λοβοῖς τῶν ὠτων εἶναι. "ὁ δὲ Τραιῖανός λέγει τῷ Ἀδγύρου παιδί· μέφομαι σε ὅτι μὴ πρόσθεν ἦκες παρ' ἐμέ συσφατεύσων καὶ τῶν πόνων συμμετασχῆσων· καὶ ἐπιτῶδε ἄνῃθῶς τῶν ἑλλοβίων τέτων τὸ ἕτερόν σε ἀποσπᾶσαι· ἐφαψύμενος ἡμῖα τοῦ ὠτός τῷ ἐτέρῳ. τῷ δὲ ἦν ἄμφω τὰ ὦτα τετρημένα, καὶ ἕξ ἀμφοῖν χρυσᾶ ἐνώπια ἐξηρημένα" (Dio Cassius?).

ἑλλόγιμος τίμιος, σεβύσμιος. καὶ χωρίον ἑλλόγιμον τὸ τίμιον.

ἑλλογος· (Synes. p. 6) "ὅταν ἡ δῆμος ἑλλογος τὸ ἀρχόμενον."

ἑλλοπες οἱ ἰχθύες.

Ἑλλουρος ἰθνηκόν.

Ἑλμησός.

ἔλξει ἐλκύσει.

ἐλογίσατο ἐλάλησεν, ἐφθάγγετο· Δαβὶδ (Ps. 51 2) "ὅλην τὴν ἡμέραν ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου."

ἐλογοποιοῦν πρὸς ἀλλήλους λόγους διέτιθεντο· "οἱ δὲ ἐς ἀλλήλους ἐλογοποιοῦν, τετρατενόμενοι τε καὶ κομπάζοντες ὡς εἰς πολλὰ ἢ τοῦ τόπου κατάληψις τούτους ὀνήσει" (cf. v. τετρατενόμενοι).

ἐλοιδόρησε διέβαλεν, ἐσυκοφάντησεν· Ἀλιανός "ὁ δὲ Κλέανδρος ἐλοιδόρησε τὸν ὑπατον τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἀρχῆς κωμωδῶν, καὶ παραλύει αὐτὸν τῆς ἀρχῆς οὐδὲν ἀδικοῦντα."

ἐλοιδορούμεθα ἐξασιάζομεν, ὡς ὑπὸ τῆς φιλονεικίας ἐς λοιδορίαν τραπῆναι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (63) "περὶ τὸν νόματος δῆτ' ἐλοιδορούμεθα." Ἀγαθίς (1 12) "καὶ δὴ τῷ Ναρσῇ πάντες ἐλοιδοροῦντο, ἀλαζόνα τε ἀποκαλοῦντες καὶ ἀτάσθαλον, καὶ ἔργῳ μὲν αὐτὸν εἶναι λέγοντες βλιών τε καὶ μειφόνον, τὴν δὲ τοῦ εὐσεβεῖν αἰεὶ καὶ τὸ

θεῖον θεραπεύειν δόξαν ἄλλως αὐτῷ κερκοψεύσθαι."

ἔλοιτο θέλοι.

ἐλόμενοι βουλόμενοι· Ξενοφῶν (Anab. 2 25) "ὁ μὲν ἤρχεν, οἱ δὲ ἐπαίθοντο, ἀχ' ἐλόμενοι, ἀλλ' ὁρῶντες ὅτι μόνος ἐφρόνει οἱ ἔδει τὸν ἄρχοντα."

ἐλύμενος θέλων. ἔλωμαι αὐθιγότεκτον.

ἐλύντες λαβόντες.

ἔλος δίνυλον (an δίνυρον) δάσος· ἡ ὕδατος ἰλὺς ἐπικεχυμένον πηλοῦ καὶ βαθείας ὕλης, ἡ παπύρος, ἡ καλύμην ἐκφυομένης αἰεὶ τοῦ πηλοῦ καὶ ὑπερῶνεσθαι τῷ ὕδατος.

ἔλυσεν ἀντὶ τῷ ἐβύπτισεν· "τὸν δὲ Εὐνομιανδρὸν ἔλυσεν Βελισάριος τὸ θεῖον λετρόν, χερσὶ δὲ οἰκείαις ἀνελόμενος εἰσποίητον ἐποίησατο παῖδα, ἥπερ εἰσποιεῖσθαι χρισμῶν νόμος" (Procop. Arg. 1).

ἐλοχεύθη ἡ ἐγεννήθη ἢ ἐγαμήθη.

ἐλόχισε παρὰ Ἡροδότῳ (1 103) ἀντὶ τῷ εἰς λόχους κατέταξεν.

ἐλόχων ἐνήδρεον· "ὁ δὲ ἔχων κοινωνὸς τῶν ἀσεβημάτων ἐλόχων τὰ κατὰ τὰς ὁδούς."

Ἑλπίδης φόρος ὄνομα κύριον.

ἐλπίς προσδοκία ἀγαθῶν. καὶ ὁ φοβούμενος προσδοκῇ, ἀλλ' ἐκ ἀγαθῶν· κακῶν γὰρ προσδοκία ἐστὶν ὁ φόβος, ἀγαθῶν δὲ ἡ ἐλπίς. ἐπεὶ οὖν αὐχ' ὑφ' ἐσώτων πραγμάτων οἱ ἀσβεῖς προσδοκῶσιν, ἀπόλλυται αὐτῶν ἡ ἐλπίς· ὡς γὰρ μένουν τοῖς ἡδέσι χρωῶνται (Didym. in Job. 6 8).

ἐλπίσας. οὐ μόνον ἐπ' ἀγαθῷ, ἀλλ' ἀπλῶς ἐπὶ τῇ τῷ μέλλοντος ἐκβάσει λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. sch. Thuc. 11.

ἐλπωρή (Hom. η 76) ἐλπίς.

Ἑλσεμῶν.

ἐλύγωσεν ἔκαμψε· (AR 5 217) "καὶ Δανύης ἐλύγωσεν ὅδε φρένα," τετέλειν ὁ χρυσός.

Ἑλυμα.

Ἑλυμαῖος.

ἐλυμήνατο ἔβλαπεν· "οἱ δὲ σύστημα γενόμενοι ἐλυμαίνοντο πολλοῖς ὁδίταις, ἐμπίπτοντες εἰς τὰ καταλύματα."

ἐλυσάμην ἀπὲδωκα.

ἐλύσατο ἐλυτρώσατο.

ἐλυτρον κάλυμμα, σκέπασμα, ἐνέλημα ὁμοῖως καὶ ἡ θήκη τοῦ δόρατος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τοῦ ὄφρου ὄσρακον.

ἐλωβήσατο ὕβρισεν.

ἐλώδης ὁ κάθυγρος τύπος.

ἐλωί ἐβραϊσὶ ὁ Θεός.

ἔλωμαι (Hom. A 137) ἀφ' ἐλωμαι, λήψομαι.

ἐλῶν ἐλάσας Ἡρόδοτος (7 33). καὶ ἐλῶντες δὲ ἐλαύνοντες.

ἔλωρ τὸ λήμμα.

ἐλώρια (Hom. A 4) ἐλκύσματα, σπαράγματα.

ἐλῶσα ἐλαύνουσα.

ἔλωσι καταλάβωσιν.

ἐλώφησεν ἐπαύσατο, ἀπὸ τῶν ἐποχῶν γίν. ὅθεν καὶ τὸ εὐλόφως φέρειν. sch. S Ai. 61.

ἐμαί. λείπει τὸ αἶ ἄρθρον, ἴν' ἥ, αἶ ἐμαὶ πόλεις. cf. v. αἶ ἐμαὶ πόλεις.

ἐμαίμασσε (Iod. 38 8) προεθνήθη.

ἐμαλάκισε μαλακὸν ἐποίησεν.

ἐμάλθαξαν "ἐν δὲ τῷ πρηνεὶ καὶ ὀλισθηρῷ τόπῳ ξύλα παρασυρῶντες τῇ καταβάσει, καὶ τὸ μέσον ἄλλοις ἐγκαρσίοις σεριοποιούντες, καὶ φερμονὸς ἐπιβαλόντες ὄλης, ἐμάλθαξαν τὸ πᾶν πρηνές τε καὶ ὀλισθηρόν," τοῦτέστι κατεπράυναν, καθωμάλισαν. cf. v. παρασυρῶντες.

ἐμασχαλίσθη. ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις, ὅποτε φρονέουσι ἐξ ἐπιβουλῆς τινά, τὸ ἔργον ἀφοσιωμένοις ἀκρωτηριάξαι τὸν νεκρόν, καὶ τῶν μορῶν ὀρμαδὸν ποιήσαντας κρημνᾶναι κατὰ τοῦ τραχήλου, διὰ τῶν μασχαλῶν διεύροντας· ἀφ' ὧν καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν αὐτά. Σοφοκλῆς ἐν Τρωίλῳ "πλήρη μασχαλισμάτων." εἴρηκε τὸν μασχαλισμὸν καὶ ἐν Ἠλέκτρῳ (446).

ἐματᾶσαε μάταια ἐλάλησεν.

ἐμάτησεν (Hom. Π 474) ἡμέλησεν, ἐματαιώπησεν.

ἐμαντῷ βαλανεύσω (A Pac. 1103) οἰοῦναι ἐμαντῷ διακονήσω. εἴρηται δέ, ὅταν ὁ βαλανεὺς νωθρεύηται καὶ ἐμαντῷ τις λαμβάνῃ τὴν ἀρτύταιναν καὶ διακονῇ, ἢ ἀπὸ τῶν τὰς βαλάνους ἐγκρηπτόντων εἰς πῦρ.

ἐμβάδον (Hom. O 505) δίχα τῷ εἰς ναῦν ἐμβῆναι. καὶ αὖθις "ἢ τὸ ἐμβάδον ὑπονοῶντες εἶναι κρηπτήρια ἔσρεφον τοὺς οἰκούς."

ἐμβαίη κατέλθῃ.

ἐμβαίνει. καὶ ἐμβαίνειν ἀρχὴν λαμβάνειν. "οἱ γὰρ Ῥωμαῖοι πρόνοιαν ἐποιοῦντο τῷ μηδέποτε πρότεροι τὰς χεῖρας ἐπιβάλλειν τοῖς πέλαις, μηδ' ἄρχοντες φάβεσθαι χειρῶν

ἀδίκων, ἀλλ' αἰεὶ δοκεῖν ἀμυνόμενοι ἐμβαίνειν εἰς τοὺς πολέμους." ἢ ἐμβαίνειν τὸ συμπλέκεσθαι. cf. v. ἀμυνόμενοι.

ἐμβαίνοντες ἐπιβαίνοντες. "οἱ δὲ Ἀράβιοι ἀρετῇ πολλὴν ἄλλων διαφέρουσιν· οὐ βέλεσιν ἀνδρομήκεσι χρώμενοι, ἀντὶ τῶν χειρῶν τῷ ποδὶ ἐμβαίνοντες εἰς τὴν νευρὰν κυκλοῦσι τὸ τόξον."

ἐμβαλεῖς εἰσελεύσῃ. ἰδίως δὲ ἐμβαλεῖν τὸ ταῖς ναυσὶ κρῆσαι ἢ ταῖς κύμαις· (A Eq. 599) "ὄυππαπαῖ, τίς ἐμβαλεῖ;" ἔξι δὲ καὶ τὸ ὄυππαπαῖ μίμημα ὑπόφον ναυτικοῦ ὑπὸ τῶν κωπῶν ἀποτελουμένου.

ἐμβάλλουσι καταντῶσιν, ἀπέρχονται. "ἐμβάλλουσι δὲ ὁ μὲν βασιλεὺς ἐς Ἀνδρίαν, ὁ δὲ Προκόπιος ἐς Φρυγίαν τὴν ἄνω" (Euphrius?).

ἐμβαλόντα. "ὁ δὲ παῖς ὢν ἔτι τὸν διδάσκοντα Αἰνον πληγὰς αὐτῷ ἐμβαλόντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ δυσανασχετήσας, καὶ ἐκ ἐθέλων ἄρχεσθαι, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινεν."

Ἐμβαρός εἰμι νουνεχῆς, φρόνιμος. ἦν πρότερον ὁ Πειραιεύς νῆσος, ὅθεν καὶ τοῦ νόμου εἴληφεν ἀπὸ τῆ διαπερᾶν· οὐ τὰ ἄκρα Μοῦνυχος κατασχὼν Μουνυχίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἰδρύσατο. ἄρκτε δὲ γενομένης ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀναιρεθείσης λιμὸς ἐπεγένετο, οὗ τὴν ἀπαλλαγὴν ὁ Θεὸς ἐχρησεν, ἂν τις τὴν θυγατέρα θύσῃ τῇ θεῷ. Ἐμβυρος δὲ μόνος ὑποσχόμενος ἐπὶ τῷ τῇν ἱερωσύνην αὐτοῦ τὸ γένος διὰ βίου ἔχειν, διακοσμήσας αὐτῇ τὴν θυγατέρα αὐτὴν μὲν ἀπέκρουεν ἐν τῷ ὑδύτῳ, αἷμα δὲ ἔσθῃτι κοσμήσας ὡς τὴν θυγατέρα ἔδυσεν. ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν περιέβη. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν πυρραπαιόντων καὶ μεμηρότων.

ἐμβᾶς τὰ ὑποδήματα τὰ ἀνδρεία, παρὰ τὸ ἐμβαίνειν. Ἀρισοφάνης Πλούτῳ (758) "ἐκτυπεῖτο δὲ ἐμβᾶς γερόντων εὐρύθυμοις προβήμασιν," ἀντὶ τοῦ πηδήμασιν.

ἐμβατεύειν ἐπιβαίνειν, καὶ ἐμβυτεύσαντες εἰσελθόντες. "οἱ δὲ Οἰννοὶ ἐς τὴν προκειμένην νησίδα τῆς πόλεως ἐμβατεύσαντες, τῶν βοσκοτήτων τῶν περικτῶν διὰ τὸν πόλεμον φρουρᾶς ἔνεκα ἐς αὐτὴν διακομισθέντων."

ἐμβεβλημένα ἐγκεκεντρισμένα. Ἀρισοτέλης δὲ καὶ ἐμβολάδας ἀπίους τὰς τοιαύτας λέγει. Hagn.

ἐμβεβροντημένος μάταιος γενόμενος.

ἐμβελές· (Polyb. 8 6) "ὁ δὲ Ἀρχιμήδης παρεσκευάσατο ὄργανα πρὸς ὕπαν ἐμβελές διάστημα, πόρρωθεν μὲν ἐπιπλέοντας τοῖς ἐντονωτέροις καὶ μελίσσιν, ὅτε δὲ ταῦθ' ὑπερπετῇ γήγνοιτο, τοῖς ἐλάττωσιν."

ἐμβιον Ἀντιφῶν τὸ ζῶν καὶ μὴ ξηρανθὲν μηδὲ ἐνυποθανόν (Harp.). (Synes. ep. 145) "ἐμβιόν τι ψυχῆς πάθος ἐνέσταξέ μοι κομίσασα."

ἐμβολα μοχλοί, ἀσφάλειαι· "ἐμβολὰ τε νηῶν γινόμενοι ἐξδὲν ὤνησαν οἱ ἀνδριῶντες." ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 236) "ἐμβολα χαλκογένεια, φιλόπλοια τέλεια νηῶν, Ἀκτιακοῦ πολέμου κείμεθα μαρτύρια." Ἀριστοφάνης (Vesp. 241) "ἐμβολον (ἱμνο σίμβλον) δὲ φασὶ χρημάτων ἔχειν αὐτόν."

ἐμβολάς ὁρμάς, ἐπιδρομάς.

ἐμβολή τὸ ἄκρον τοῦ κριοῦ τοῦ μηχανικοῦ ὀργάνου. (Thuc. 2 76?) "τῷ ἐπιφερομένῳ ἄχθει ἀποκαυλιζειν τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς."

ἐμβολήν κλεισούραν, εἴσοδον, πληθύν, ὁρμήν· "καὶ τὸ βίαιον τῆς ἐμβολῆς ἐδόκει παραλογώτερον."

ἐμβόλιμος ἀτελής· (Eupolis Dem.) "Ἰπποκράτους παῖδες ἐμβόλιμοί τινες."

ἐμβολον παρυτάξεως ὄνομα· ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ῥόμβου, ὀνομάζεται δὲ καὶ σφηνοειδές. ῥομβώδης δὲ παράταξις. καὶ τῆς νηὸς τὸ πολεμικὸν σιδήριον. "τὸν δὲ παρακαλοῦντα πρὸς τὸν πόλεμον ἐρατηγὸν κατασπύσας ἀπὸ τῶν ἐμβόλων ἐποιεῖτο τοὺς λόγους." ἐμβολον δὲ καλεῖται, ὅταν ἡ ἀμφέσσωμος διφραλαγγία τὰ μὲν ἡγούμενα κέρυα ἀλλήλοις συνάκη, τὰ δὲ ἐπόμενα διασῆση. Ἀγαθίας δὲ φησιν (2 8) "ἦν δὲ αὐτοῖς ἡ ἰδέα τῆς παρυτάξεως οἷον εἰς ἐμβολον. δειλτωτῷ γὰρ ζῷκει, καὶ τὸ μὲν ἐμπρόσθιον ὅσον ἐς ὅξυ ἔλκεται, ἐγγυόν τε ἦν καὶ πεπυκνωμένον τῷ πάντοθεν ταῖς ἀσπίσι περιπεφύχθαι, φαιῆς τε ἂν αὐτοὺς συνδὲ κεφαλὴν τῇ συνθέσει ἀποτυπώσασθαι. τὰ δὲ σκέλη ἐκατέρωθεν κατὰ εἰς χεῖρας τε καὶ λόχους ἐς βάθος ἐνυγκείμενα, καὶ ἐπὶ πλείον εἰς τὸ ἐγκάρσιον παρατεταμένα, δίσυτο ἀλλήλων ἡρέμα καὶ διεκέρκрито, καὶ προϊόντα ἐς μέγιστον ἐδρος ἀπετελεύετα, ὥς καὶ τὸ μεταξὺ χωρίον κενὸν καθεστάναι καὶ τὰ νῶτα γυμνὰ τῶν ἀνδρῶν σοιχηδὸν διαφαίνεσθαι. ὑπεσφραμμένοι γὰρ σφῆς αὐτοὺς ἐτύγχανον, ὅπως ἂν τοῖς μὲν

πολεμίοις ἀντιπρόσωποι εἴεν καὶ ἐκ τῶ ἀσφαλτοῦς ἀγωνίζοντο τὰς ἀσπίδας προβεβλημένοι, τὰ δὲ ὀπίσθια διὰ τὸ ἀλλήλοις ἀντιτετάχθαι διαφυλάττοντο."

ἐμβολος χύλκωμα πεπυρωμένον, περιτιθέμενον κατὰ πρῶραν ταῖς ναυσίν. Herodot. 1 166.

ἐμ βραχεῖ Ἀντιφῶν ἀντὶ τῷ ἀπλῶς καὶ ἐν κεφαλαίῳ. Harp.

ἐμβραχυ ἀπλῶς, ὅλως, συντόμως· "καὶ οὐδὲν ἦν εἰς τινα ἐμβραχυ ἀγαθόν, ὃ μὴ ἐκείνου κατέτεινε τὴν ψυχὴν" (cf. v. κατέτεινε), ἀντὶ τῷ ἐλάχισον. (A Thesm. 397) "πῶ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπουπερ ἐμβραχυ εἰσὶν θεαταί;"

ἐμβραχυ τὸ μικρὸν καὶ εὐτελές· "μαρτυρεται ὁ θεὸς ὅτι μηδὲν αὐτὸν λαθεῖν δύναται ἐμβραχυ."

ἐμβραχυ συντόμως, καὶ αἶον ἐν βραχεῖ. c. ἐμβριθεῖα.

ἐμβριθεῖς σερρόν, σιφυρόν. "τὴν περὶ βουσιλέως Ἰουσίον κρατήσασαν δόξαν, ὥς ἔστι μᾶλα ἐμβριθῆς τε καὶ κατηκριβωμένος." "καὶ Πέτρος ὁ ῥήτωρ καὶ μάγιστρος ἐμβριθῆς τε ἦν καὶ ἀνάλωτος ἐν τῷ ῥητορεύειν κατωμαλάξει φρονήματα βαρβαρικά" (cf. v. Πέτρος).

ἐμβριθεσάτη σερροτάτη· (Polyb. 35 2) "εἶλε δὲ πόλιν Ὀρτόβριγιν, δοκοῦσαν κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ἐμβριθεσάτην εἶναι."

ἐμβριθέστατος· "καὶ γὰρ ἐν τοῖς λόγοις ἐμβριθέστατος καὶ φιλογράμματος ἱκανῶς γινόμενος ἦπται καὶ ποιητικῆς."

ἐμβριθῆ νοῦν σερεδὸν καὶ ἐμφρονα λογισμόν. Πισίδης "ἔσω τῶν ἀσπίδων ἦλθες ἐμβριθεῖ τάχει." Μένανδρος (p. 441 Nieb.) "ὁ δὲ Τανροσδρῶ ὁ τοῦ Χοσρόου ἐρατηγὸς οὐχὶ ἐλέφαντάς τε καὶ ἀγροίκων ὅμιλον καὶ ἕτερά φόβητρα, κόμπω μὲν ἀρμόδια ἐνεργῶ δὲ καὶ ἐμβριθῇ οὐδαμῶς, ἀλλὰ τοὺς μαχίμωτάτους τε καὶ εὐσπλοτάτους ἀγέρας, πλήθους τε ἀγεννοῦς ἀντάλλαγμα τοὺς τὰ πολέμια δεινὸς ἀποκρίνας." καὶ αὐθις "ἐσάναι τε ἐμβριθέστατα καὶ ἐπαμύνειν τῇ πόλει."

ἐμβριμαῖται μετὰ ἀδυσχεροῦς ἐπιτιμῆ· (Menand. exc. leg. p. 381) "καὶ ἅμα γινόμενοι μαρκῶδεις καὶ ἐμβριμῶμενοι τὰ πονηρὰ ἀπελαύνειν ἐδόκουν." καὶ ἐμβριμῆσαι μετ' ὀργῆς λαλήσαι.

ἐμβρίμημα τὸ μετ' ὀργῆς λάλημα.
ἐμβρόντητος καρδιόπληκτος, μαινόμε-
τος, ἔκφρων.

ἐμβρυον (Hom. ι. 245) νεογνὸν βρέφος·
ἢ τὸ ὥμιον καὶ ἄπαιτον.

Ἐμεια τόπος πλησίον Μυκηνῶν.

ἐμεδίαισα ἐγέλασα.

ἐμελλε παρ' Ὀμήρῳ ἀντὶ τοῦ ἐρύκει·
(Hom. B 36) "ἂ ρ' οὐ τελέσθαι ἐμελλε," καὶ
Σοφοκλῆς (Ai. 925) "ἐμελλες ἐμελλες, τάλας,"
ἀντὶ τοῦ ἐρύκει, δηλὸς ἦς.

ἐμέλλησεν ὑπερέθετο. "ὃ δὲ οὐδὲν ὦν
ἐχρῆζε μαθεῖν ἀπεκρύψατο ἢ λέγων ἐμέλλη-
σεν," ἀντὶ τοῦ ἐβράδυνεν. καὶ Ἰώσηπος (B.
I. 7 10 1) "οὐδεὶς δ' ἐνέδωκεν, ὅδ' ἐμέλλησεν
ἰπεῖν." ἐμέλλησε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφρόντισεν.

ἐμετος ἡ τῶν περιττωμάτων κένωσις.
ἐμετὸς δὲ αὐτὸ τὸ κενωθέν.

Ἐμεχωνῖται ὄνομα ἔθρους παρὰ Ἰω-
σήφ (B. I. 3 10 7).

ἐμήδισαν τὰ τῶν Μήδων εἶλοντο. "ὅτι
μετὰ τὴν ἐν Μυραθῶνι μάχην Θετταλοὶ ἐμή-
δισαν, δεισαντες τὴν ἀπόφραξιν τῶν Τιμ-
πῶν."

ἐμηκῶντο.

ἐμημεκῶς ἐμέσας.

ἐμήνιεν ὠργίζετο, ἐμνησικάκει. "ἐπ' αὐ-
τὸν δὲ τὸν στρατηγὸν ἀφῆκαν βέλη, διὸ καὶ
πλέον ἐμήνιεν."

ἐμηνίων ὠργίζοντο.

ἐμὴν χάριν συντάσσειται ἀντὶ τῷ ἐμοῦ
χάριν παρὰ Πλάτωνι.

ἐμηχανᾶτο ἐτεχνάζετο. "οὐ μόνον τοῖς
ὀφθαλμοῖς ἀλλὰ καὶ τοῖς ὑπὸ χόοις ἀνέμβατα
τὰ ὄρη ἐμηχανᾶτο φαίνεσθαι (μηχάνημα γὰρ
τὸ στρατήγημα), οὐ μόνον τῷ ἀνεφίκτω ἀλλὰ
καὶ ὑπὸ τῶν δυσχωριῶν."

Ἐμισα πόλις, καὶ Ἐμισαῖος ὁ πολίτης.

ἐμित्रώσατο ἐξώσατο. καὶ Ἀριστοφάνης
ἐν Θεοδοροφωρίζουσιν (168) "ἡ Ἀλκαῖος, οἵπερ
ἄρμονίαν ἐχρῶμεσαν, ἐμित्रωφόρον τε καὶ διε-
κίνουν ἰωνικῶς," ἀντὶ τοῦ μίτριαις, τουτέστι
ζῶναις, διαζωσάμενοι ἄβρωῳ περιεπύτουν.

ἐμμαπέως (Hom. E 836) σπονδαίως.

ἐμματάζων ματυιολογῶν.

ἐμμέλεια εἶδος ὀρχήσεως· ἔσι δὲ ἡ τῶν
τραγῳδῶν.

ἐμμέλεια χορική ὀρχησις. διχῶς, ἐμμέ-
λεια καὶ ἐμμελία, ἢ εὐρυθμία. "οἶσθα γὰρ
ὅπως διακείμεθα περὶ τὴν ἐμμελίαν τὴν σὴν."

καὶ ἡ μετὰ μέλους τραγική ὀρχησις, καὶ ἡ
πρὸς τὰς ῥήσεις ὑπόρχησις.

ἐμμελέεερον συνετόν, εὐρυθμον.

ἐμμελῶς συνετῶς, εὐρυθμῶς, καὶ ἐμ-
μελῆς συνετός, εὐρυθμός. Αἰλιανός "οἱ δὲ
ὁμολογίας ἐμμελεῖς ποιησάμενοι πρὸς τοὺς
Ἀρκάδας τοὺς αἰχμαλώτους ἐκομίσαντο."

ἐμμηνα κατὰ μῆνα· (S. El. 281) "μηλο-
σφαγεῖ θεοῖσιν ἐμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρείοις."
καὶ ἐμμηνοὶ δίκαι αἱ τε ἐμπορικαὶ καὶ
ἐρανικαί.

ἐμμισθοὶ οἱ ὀφειλόντες λαβεῖν μισθόν·
"οἱ δὲ Οὐννοὶ οὐδὲν τι ἥσσαν ἐμισθοὶ ἐγί-
νοντο, ληϊζόμενοι τὰ Ῥωμαίων."

ἐμμορεν (Hom. A 278) ἔλαχεν.

ἐμνώοντο μνήμην ἐποιοῦν, ἢ ἐμνη-
σέοντο.

ἐμόγησα ἐμόχθησα.

ἐμοὶ δὲ ἐς' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον,
ὥς ἀπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπι-
σομίζειν, ἕως ἄν ἡ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύ-
λου τι λοιπόν· (A. Eq. 840). Θρυλεῖ πάλιν ὁ
Κλέων τὰ περὶ Πύλον καὶ Σφακτηρίαν. ἔθρος
δὲ ἦν τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ὅπλα ἐν τοῖς ἱε-
ροῖς ἀνατιθέναι. ἕως οὖν, φησὶν, ἀνάκειται
τὰ ὅπλα τὰ ἀπὸ Πύλου καὶ Σφακτηρίας
ὑπερ' ἀνέθηκα, οὐδεὶς τολμήσει κατ' ἐμοῦ
λέγειν.

ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς
κόρυις. λέγουσιν ὅτι βαρβάρων τικῶν στρα-
τευομένων ἐπὶ Δελφοὺς ἐρωτώμενος ὁ θεὸς
ἔφησεν "ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κό-
ρυις." ὕστερον δὲ ἐφάνη μετὰ Ἀθηνᾶς καὶ
Ἀρτέμιδος, ὧν καὶ ἱερὰ εἰσιν ἐν Δελφοῖς,
ἀπαντῶν τοῖς πολεμίοις.

ἐμπάζεται ἀναβύλλεται, ἐνθυμεῖται· ἢ
ἐντρέπεται καὶ φροντίζει.

ἐμπαιγμός.

ἐμπαιος ὁ ἐμπειρος, οἶον (Hom. φ 400)
"κακῶν δ' ἐμπαιος ἀλήτης."

ἐμπαλασσύμενοι ἐμπίπτοντες εἰς τὸ
ὕδωρ· Θουκυδίδης (7 84) "οἱ δὲ ἐμπαλασσύ-
μενοι κατέρρεον ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα τοῦ πο-
ταμοῦ. παραστάντες δὲ οἱ Συρακοῦσιοι ἐβαλ-
λον τοὺς Ἀθηναίους."

ἐμπαλιν ἐναντίον. ἢ εἰς τῆς πίσω· "ὃ δὲ
ἐμπαλιν διελθεῖν παρεσκεύασε τὸν Ἰστρον, ἐν
ταῖς λεγομέναις ὀλκάσι μακροῖς διαβιβύσας
τὰ βαρβαρικά πλήθη."

ἐμπαράθετος.

ἐμπαροινούντες ἐνυβρίζοντες. καὶ Ἰώσηπος (Α.Ι. 6 12 7) "οὕτως ἐμπαροινῶσι τοῖς πράγμασιν."

ἐμπεδα βέβαια.

ἐμπεδοὶ βεβαίως, ἀσφαλίζεται, διδάσκει.

Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα, ἐπὶ τῶν ἐπιμόνως ἐχθροδούντων πρὸς τινας. Λυσίας "ὦμην δὲ ἔγωγε τοιαύτην φίλῃ συνηριμῶμαι ὥς μεθ' ἃν τὴν Ἐμπεδοκλέους ἔχθραν ἐμποδῶν ἡμῖν γενέσθαι."

a Ἐμπεδοκλῆς Μέτῳρος· οἱ δὲ Ἀρχινόμει, οἱ δὲ Ἐξαινέτε· καὶ ἀδελφὸν ἔσχε Καλλικρατίδην. ἡκροάσατο δὲ πρῶτον Παρμενίδου, οὗ τινός, ὡς φησι Πορφύριος ἐν φιλοσόφῳ ἰσορίᾳ, ἐγένετο παιδικά. οἱ δὲ ἔφασαν μαθητὴν Τηλαύγου τοῦ Πυθαγόρου νιόυ τὸν Ἐμπεδοκλῆα γενέσθαι. Ἀκραγαντίνος δέ, φιλόσοφος φυσικὸς καὶ ἐποποιός. οὗτος ὁ Ἐμπεδοκλῆς σέμιμα ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς χρυσῶν καὶ ἀμύκλας ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς, καὶ σέμιματα Δελφικά ἐν ταῖς χερσίν, ἐπῆει τὰς πόλεις, δόξαν περὶ αὐτοῦ κατασχέιν ὡς περὶ Θεοῦ βουλόμενος. ἐπεὶ δὲ γηραιὸς ἐγένετο, νόκτωρ ἔρριπεν ἑαυτὸν εἰς κρατῆρα πυρός, ὥς μὴ φανῆναι αὐτοῦ τὸ σῶμα. καὶ οὕτως ἀπώλετο, τοῦ σανδαλίου αὐτοῦ ἐκβρασθέντος ὑπὸ τοῦ πυρός. ἐπεκλήθη δὲ καὶ κωλυσανέμας διὰ τὸ ἀνέμου πολλοῦ ἐπιθεμένου τῇ Ἀκραγαντί ἐξελάσαι αὐτόν, δορὰς ὄνων περιθέντα τῇ πόλει. γέγονε δὲ τούτου μαθητὴς Γοργίας ὁ ῥήτωρ ὁ Λεοντίνος. καὶ ἔγραψε δι' ἐπῶν περὶ φύσεως τῶν ὄντων θιβλία γ'· καὶ ἔστιν ἔπη ὡς δισχίλιαι. Ιατρικὰ καταλογάδην, καὶ ἄλλα πολλά.

τῶτον τὸν Ἀκραγαντίνον Ἐμπεδοκλῆα βαδίσαι φασὶ τὴν ὁδὸν Πυθαγόρου, ἣν καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς ἐζηλώσε. ζυνεῖναι γὰρ τοῖς Θεοῖς ... ἐπαινοῦντος εἴη ἂν. cf. v. Πυθαγόρας c.

b Ἐμπεδοκλῆς Θυγατριδοῦς τῷ προτέρῳ, τραγικός. τραγωδαί αὐτοῦ κδ'.

ἐμπεδον ἀσφαλές, ἀπὸ τῶν ἐν πεδίῳ θεμελίων κειμένων.

ἐμπεδορκεῖν ἐμπέδως τηρεῖν τὰ ὄρκια· (Herodot. 4 201?) "ἡ δὲ Φερετμία τὸν ὄροφον ὑποσπάσασα τοῦ βόθρου, ὡς ἂν ἐμπεδορκοίη, ἤλαυνεν εἰς τὴν πόλιν."

Ἐμπεδοτίμος. οὗτος ἔγραψε περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως· περὶ οὗ λέγει ὁ παραβάτης ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Κρονίοις "ἡμεῖς

δὲ Ἐμπεδοτίμῳ καὶ Πυθαγόρᾳ πιεζέοντες, οἷς τε ἐκείθεν λαβὼν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἔφη, καὶ μικρῷ πρότερον καὶ ὁ κλεινὸς ἡμῖν ἔδειξεν ἱερογράφης Ἰάμβελιχος."

ἐμπεδωθῆναι ἀσφαλισθῆναι.

ἐμπειρεῖν πεπειραμένως ἔχειν· (Polyb. 8 17) "φῆσας γεγονέναι πλείω χρόνον ἐν ταῖς Σάρδεσι καὶ τῶν τόπων ἐμπειρεῖν."

ἐμπειρία.

ἐμπερονῆσαι διατρεῖσαι.

ἐμπεσὼν τοῖς πράγμασιν ἄρξας τῶν πραγμάτων· "ὅς ἐμπεσὼν τοῖς πράγμασι τοῖς ὑπὸ χεῖρα, τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὁργὴν ἀφίει καὶ ἐκλέων, καὶ μόνην ἀρετὴν ἡγούμενος τὸ ἀδωροδόχον, ἐκάκωσε τὰ πράγματα."

ἐμψηθῆσαι· (A Nub. 550) "ἐκ ἐτόλμησ' αὐθις ἐμψηθῆσαι αὐτῷ κειμένῳ" τουτέστιν ἐκορέσθην.

ἐμψηρα πεπηρωμένα· (Aelianus: cf. Κορνοῦτος) "αἱ δὲ γυναῖκες ἔτικτον ἐμψηρα καὶ τέρατα. οἱ δὲ τῶν τετολημμένων σφίσι λήθην καταχάντες ἦκον ἐς Δελφούς."

ἐμψης ἰωνικῶς, ἐμπας δὲ καὶ ἐμπα ἄττικῶς. Σοφοκλῆς (Αἰ. 122) "δύσηνον ἐμψης, καίπερ ὄντα δυσμενῆ."

ἐμπίπλασθαι κορέννυσθαι.

ἐμπίπλη (A An. 1310) ἄττικόν· ἦν γὰρ τὸ κοινὸν ἀπὸ τοῦ πῖμπλημι πῖμπλαθι, ὡς ἴσαθι. ὅμοιον δὲ ἔστι καὶ τὸ "Κύκλωψ, τῇ πῖε οἶνον" παρὰ τῷ ποιητῇ (i 347). Ἀττικοὶ γὰρ οὐ τρέπουσιν ἐπὶ τῶν εἰς μὲ τὸ μ εἰς θ ἐν τοῖς προσυκτικοῖς καὶ συσέλλουσι τὴν παραλήγουσαν, ὡς ἡ κοινή, ἴσημι ἴσαθι, πῖμπλημι πῖμπλαθι. Ἀττικοὶ δὲ τελείαν ἀποβολὴν τῆς μ ποιῶσι, πῖμπλη λέγοντες καὶ ἐμπίπλη. ἔτι καὶ ἀπὸ τῆς τῇ μ τὸ τῇ, ἀντὶ τῆς λάβει.

ἐμπίπραται ἐμπυρρίζεται.

ἐμπίς ζωῦφιον παρὰ τοῖς ἑδοασι γινόμενον, ὅμοιον κώνωπι, μεῖζον δὲ τῇ περιοχῇ, καὶ κατὰ τὸ μέσον λευκῷ περιεζωσμένον. Ἀριστοφάνης (An. 245) "ἐμπίδας κῆπτετε" ἀντὶ τῆς ἐσθίετε. Πισίδης "κύκλω περισφίξαντες ἐμπίδων δίκην." λέγεται ἐμπίς Τρικορούσια ὡς ἐν Τρικορόνθῳ πολλῶν ἐμπίδων γινομένων· ἔστι γὰρ ἀλσώδης καὶ κάθπτρος ὁ τόπος.

ἐμπλασσύμενοι ἐπεμβαίνοντες, συρρηγνύμενοι· Αἰλιανός "τοῖς φίλοις καὶ οἰκείοις ἐμπλασσύμενοι ἀπέσφαττον αὐτοὺς ὡς πολεμίους." cf. v. ἐμπαλυσσόμενοι.

b ἐμπλασσόμενοι προσκρούοντες, προσ-
πλάζοντες. "οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἀλλήλοις ἐμ-
πλασσόμενοι καὶ περιπίπτοντες τοῖς θηρίοις
ἀπέθνησκον."

ἐμπλατεῖάσασα τρυφερευσαμένη.

ἐμπλείμην ἀντὶ τοῦ κορεσθεῖν. Ἀρι-
σοφάνης Ἀχαρνέσσι (235) "βάλλων ἐκείνον
ὅκ' ἂν ἐμπλείμην λίθοις." εὐκτικῆς γὰρ ἐγκλί-
σεως τετύχηκεν. ἔστι γὰρ τὸ ἐμπιπλῶ, ὃ κατὰ
ἀναδιπλασιασμὸν κέκλιται· ἀφ' οὗ παράγω-
γον τὸ ἐμπίπλημι. ἀπὸ τούτου γίνεται τὸ
(Hom. Φ 23) "πιμπλάσσι μυχὸς λιμένος εὐόρ-
μου." τοῦτ' δὲ ἑτέρα παραγωγή τὸ πληθῶ,
ὡς ἀπὸ τοῦ πῶ νήθω. ἀπὸ δὲ τῆ πλῶ πλεί-
μην ὡς ἀπὸ τοῦ βλῶ βλείμην· οὗ τὸ δεύτε-
ρον βλείω, (Hom. N 288) "εἴπερ γὰρ κε βλείω
πονεύμενος." πλείμην οὖν καὶ ἐμπλείμην.

ἐμπλεως πλήρης, μεσός.

a ἐμπληκτοὶ μεμηρότες. "ὥς θεινός τε ἦν
καὶ αὐθάδης καὶ οἶος τὸ μανιώδες καὶ ἐμ-
πληκτον ἀνδρῖαν ἡγεῖσθαι" (Agath. 14).

b ἐμπληκτοὶ κοῦφοι, εὐμετάβλητοι. καὶ
"Ὅμηρος (v 132) "ἐμπλήγηδ' ἔτερον μὲν τίει
βροτόν." καὶ Σοφοκλῆς (Ai. 1358) "τοιοῖδε
μέντοι φῶτες ἐμπληκτοὶ βροτῶν," τουτέστιν
οἱ μὴ ἐμμένοντες τῇ ἀρχαίᾳ φιλίᾳ καὶ ἀρετῇ.

ἐμπλήμενος πεπληρωμένος. Ἀριστοφά-
νης (Ecl. 56) "ἔβητε τὴν νύχθ' ὅλην τριχί-
δων ἐμπλήμενος."

a ἐμπλήμην ὁμως.

b ἐμπλήμην. ἔστι ῥῆμα πλῶ τὸ πλησιάζω·
παράγωγον πλῆμι. γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ
πλῶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν πιπλῶ πίπλημι,
ὡς πῶ ἐπῶ ἔσημι. καὶ πλῶ πλήσω πλήτης,
καὶ συνθέσει τευχισπλήτης, ὡς βῶ βήσω
βήτης καὶ διαβήτης καὶ ἐμπυριβήτης. πλῶ
πλήσω πλήτος καὶ πλάτος. πλῶ ἐκ τῆ πῆλω
πλῶ, ὡς κέλω κλῶ. παρὰ δὲ τὸ πλῶ πλήν,
καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως ἐμπλήμην, ἐπίρρημα
σημαντικὸν τοῦ πλησίον. τὸ δὲ πλήν τὸ χω-
ρίς κατ' ἀντίφρασιν ἐξηρέχθη.

ἐμποδοσύτης (Paralip. 127) ἐμποδίζων.

a ἐμποδῶν Θουκυδίδης ἡ ἀντὶ τοῦ προ-
χείρους· φησὶ γὰρ "τὰς ἐμποδῶν αἰτίας μό-
νον ἐπισκοπεῖν, πορρωτέρω δὲ μηδὲν ἐπορέ-
γεσθαι ταῖς διανοαῖς." Ἀνκυόρογος δὲ ἐν
τῷ κατὰ Ἀνκυόρογος ἀντὶ τοῦ φανερόν,
Πλάτων δὲ (Tim. p. 25D) ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ,
Ἰσαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ὄργον καὶ ἐν χερσὶ·
φησὶ γὰρ ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐμάθους εἰς ἐλευθε-

ρίαν ἀφαιρέσει "ἀλλὰ τὸ πρῶτον, ὃ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι· τουτὶ γὰρ παντελῶς ἐμποδῶν εἶ-
ναι." ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει Ἰεροκλῆς τε καὶ
ἄλλοι ἀντὶ τοῦ ἐμποδίου· φησὶ γὰρ ἐν β'
φιλοσοφουμένων περὶ τῶν φιλοσόφων "τίς
γὰρ αὐτῶν οὐχὶ καὶ ἔγχευε καὶ παῖδας ἀνέ-
λατο καὶ οὐσίας ἐπεμελήθη μηδενὸς ἐμπο-
δῶν ὄντος;"

ἐμποδῶν. Ἡρόδοτος (180) "τῶν Ἀν-
δῶν μὴ φειδομένους κτείνειν πάντα τὸν ἐμ-
ποδῶν γινόμενον, Κροῖσον δὲ μὴ κτείνειν,"
ἀντὶ τοῦ τοὺς προχείρους.

ἐμποδῶν Ἀντιφῶν τὰς ἐμπεσόντας· λέ-
γει γὰρ "τοὺς ἐμποδῶν ἐκολάσατε." Harp.

ἐμποδῶν ἡμῖν γίνονται, τὴν θεὸν
μὴ ἐξελεύσασαι, Ἀριστοφάνης (Pac. 314). πε-
ριττὸν τὸ μὴ· ἥρκει γὰρ εἰπεῖν τὸ ἐμποδῶν.
χρῶνται δὲ τῷ τοιούτῳ, ἐν ᾧ δοκεῖ περι-
τεῦναι τὸ μὴ, ὡς καὶ τοιαῦτα, "ἀπαγορεύω
σοι μὴ εἰσιέναι."

ἐμποιμνον εἶμι τὰ ἐνδνμι.

ἐμποίνιμον θέσιμον, ἐπιζήμιον.

ἐμποίνιμος ἐμποίνιος, τουτέστιν ἔνοχος
ποινῇ, οἶον ἐφ' οἷς ἡμαρτε δοὺς τιμωρίαν.
καὶ ποινὴ λέγεται ἡ ἐπὶ φόβῳ πραχθέντι κό-
λασις. "ὅτι Σατορνῆκος ὁ ὑπάτος τυραννίδι
ἐπέθετο. οἱ τοίνυν Ῥωμαῖοι ἀναγκάσαντες αὐτῷ
πίσιν ὑπισχνοῦνται μᾶλλον ἥπερ ἀληθεύ-
σαν, καὶ καταγαγόντες ἐδικαίωσαν θανάτῳ,
ὅρκους οὐκ ἐμποίνιμους ἡγησάμενοι εἶναι
οὐσπερ πρὸς τὸν κοινὸν ἀλάστορα ἐποη-
σαντο."

ἐμπολῆ πραγματεύεται.

ἐμπολαῖος (A Ach. 816) πραγματευτικός.

ἐμπολέμιον τὰ εἰς πόλεμον ἐπιτήδεια καὶ
εὗχρησα.

ἐμπολεμῶσαι τὸ πολεμῶν ποιῆσαι,
οἶον ἐπὶ πόλεμόν τινας παροξύναι. ἐκπολε-
μῆσαι δὲ τὸ ἐκπορθῆσαι.

ἐμπολή φορτίον, ἢ τὸ τῆς πραγματείας
κέρδος, ἢ συναγωγὴ τῶ κέρδους. τὸ δὲ ῥῆμα
ἐμπολῶν. Ἀριστοφάνης (Pac. 369) "ἀλλ' οὐ-
δὲν ἡμπολήκα πω, οὐτ' ἄλφιτ' οὔτε πυρρὸν,
ὡς ἀπολούμενος," ὡς εἰ ἔφη ἀποδημῶν ἢ εἰ-
ρατευόμενος· οἱ γὰρ εἰρατευόμενοι πυρρὸν καὶ
ἄλφικα ἑαυτοῖς ὠνῆντο.

ἐμπόλημα καὶ ἐμπολήσαντες.

ἐμπολήσωμεν ἐμπορευσώμεθα, συνά-
ξωμεν πωλήσαντες τὸν κυρπὸν.

ἐμπολιν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὄντα. (S OC

1156) "ἄνδρα σοὶ μὲν ἔμπολιν ἐκ ὄντα, συγγενῇ δέ."

ἐμπομπεύων ἐπιφαίνων, θριαμβεύων.
ἐμπόριον.

a ἔμπορος ὁ πραγματευτικὸς ἄκθρωπος, κυρίως δὲ ὁ πλέων θάλασσαν, παρὰ τὸ πόρος. πόρος δὲ κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται, καὶ εὐπορος ὁ ἔχων αἰετὸν ἐπιρρέοντα πλοῦτον, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου. sch. A Plut. 521.

b ἔμπορος ὁ ναύλου πλέων ἐπ' ἀλλοτρίας νεώς, ἢ ὁ πραγματευτής.

ἔμπορος εἶναι σκηπτόμενος, Ἀρισοφάνης (Plut. 905). ἐπὶ τῶν προφασιζομένων ψευδῇ διὰ δειλίαν. εἰσάγεται γὰρ τις λέγων ὅτι, ὅτε πέμπομαι εἰς πόλεμον, σκηπτομαι ἔμπορος εἶναι, ὥς τῶν ἐμπόρων μὴ ἐξιόντων ἐπὶ τὰς στρατείας διὰ τὸ εὐχρησεῖν τὰ πρὸς τροφήν φέροντας.

ἐμπορῶ τὸ συμβάλλω, καὶ ἐμποροῦσθαι τὸ συμβάλλεσθαι. cf. v. ἐνεπορήθησαν.

"Ἐμπούσα φάντασμα δαιμονιώδες ὑπὸ τῆς Ἑκάτης ἐπιπεμπόμενον καὶ φαινόμενον τοῖς ὄνυχῶσιν· ὃ δοκεῖ πολλὰς μορφὰς ἀλλάσσειν· Ἀρισοφάνης Βατράχοις (294). "Ἐμπούσα δὲ παρὰ τὸ ἐνὶ ποδίξιν ἦγον· τὸν ἕτερον πόδα χαλκοῦν ἔχει, ἢ ὅτι ἀπὸ σκοτεινῶν τόπων ἐφαίνεται τοῖς μυθεμένοις. ἐκαλεῖτο δὲ αὕτη καὶ Ὀνοκώλη. οἱ δὲ ὅτι ἐξηλλάττετο τὴν μορφήν. δοκεῖ δὲ καὶ ταῖς μεσημβρίαις φαντάζεσθαι, ὅταν τοῖς κατοικομένοις ἐναγίζωσιν. ἐννοεῖ δὲ τὴν αὐτὴν τῇ Ἑκάτῃ. Ὀνοκώλη δὲ, ὅτι ὄνου πόδα ἔχει. ὃ λέγουσι βολίτινον, τουτέστιν ὄνειον· βόλιτος γὰρ κυρίως τῶν ὄνων τὸ ἀποπύτημα. Ἀρισοφάνης Βατράχοις (294) "καὶ μὴν ὄρῳ νῆ τὸν Δία θηρίον μέγα. ποῖόν τιν; δεινόν· παντοδαπὸν γοῦν γίνεται, τότε μὲν γε βῆς, νυνὶ δ' ὄρευς, τότε δ' αὖ γυνὴ ὠραιοτάτη τις. ποῦ ἐσὶ; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνὴ ἐστίν, ἀλλ' ἤδη κύων." Ἐμπούσα τοίνυν ἐστὶ. πυρὶ γοῦν λάμπεται ἅπαν τὸ πρόσωπον, καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει, καὶ βολίτινον θάτερον."

ἐμπρήσαντες καύσαντες.

ἐμπρησμός ὁ διὰ πυρὸς ἀφανισμός.

ἐμπρίσαντες συσφίξαντες, προσαυρόσαντες. "οἱ δὲ ἐμπρίσαντες τὰς ὁδόντας τῇ εἴξαι τῷ τυράννῳ γεγόνασι κρείττους" (cf.

v. κατατείνας).

ἔμπυον τὸ ἔλκος.

ἐμπύρευμα ἔναυσμα, σπέρμα πυρός (Hom. ε 490).

ἐμπύρου θεομῆς. καὶ ἔμπυρα τὰ καιόμενα ἱερεῖα. ἐστὶ δὲ σημεῖα ἐν τούτοις ἀποδεδεγμένα.

ἐμπυρώτατος ὁ κατάπυρος.

ἐμυκῆτο ἐβρυχάτο, ἐμήνιεν Ἀρισοφάνης Βατράχοις (569) "ἐβλεψεν εἰς ἐμὲ δριμύ καμυκῆτό γε."

ἐμύξατο (ἀν ἀμύξατο) ἔξεσεν.

ἐμυωπίασεν ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέσχε· μυωπῶν γὰρ τὸ καμινῶν.

ἐμφαίνει σημαίνει.

ἐμφαλκωμένοις περιπεπλεγμένοις. "ἔπειτα κύλοις ἐμφαλκωμένους ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτω ἀνῆρτησαν διαπήγματος." περὶ κριοῦ μηχανικοῦ.

ἐμφανές ἐπίθετον τῆς ἡμέρας, ὥς καὶ τὸ τῆς νυκτός (Hom. Θ 486) "νύκτα μέλαιναν." Σοφοκλῆς (Αἰ. 753) "εἰδῆσαι κατ' ἡμῶν τοῦμφανές τὸ νῦν τόδε Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι." ἐμφανίζω σοὶ φανερῶ σοι.

ἐμφαντικῶς ἐννοητικῶς (Polyb. 11 12) "ὃ δὲ παρεκάλει βραχέως μὲν, ἐμφαντικῶς δὲ τοῦ παρόντος κινδύνου," ἀντὶ τοῦ περιπόντως.

ἐμφασιν προσποίησιν, ἐννόησιν· ἢ τὸ μέγεθος. Πολύβιος (5 110) "ὃ δὲ Φίλιππος ἀνεχώρησε διατυραχθεὶς, ποιῶν δὲ ἐμφασιν ὥς ἐπὶ τινα τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πρᾶξεων ἐπεσοφούς."

ἐμφασις ἐνδειξις. Πολύβιος "ταύτην... ἀνώνυμον" (cf. v. Δημοχάρης).

ἐμφέρεια ὁμοιότης.

ἐμφερεῖς ἀντὶ τοῦ ὁμοίου. "ὃ δὲ ἐμφερεῖς παῖδας τοῖς ἐπιζητηθεῖσι κοσμήσας ὑπὸ πεπλάσμενης τιμῆς καὶ σιχηρῆς ἐσθῆτος."

ἐμφερέσματος. "τοὺς τρόπους καὶ τὴν δαίταν σφηξὶν ἐμφερέσματος" παρὰ Ἀρισοφάνει ἐν Σφηξίν (1098).

ἐμφιλοχωρῶν τὴν χώραν ἀγαπῶν.

ἐμποροῦμενος κορεννόμενος.

ἐμφρεατοῖ δικαστήριον τῶν ἀκουσίων φόνων ἐν Ἀθήναις. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους (77) ἀκριβῶς διέρχεται περὶ αὐτοῦ. ὠνομάσθαι δὲ τὸ δικαστήριον ἔοικεν ἀπὸ τινος Φρεάτου ἥρωος, ὥς Θεόφραστος ἐν ἰς νόμων μαρτυρεῖ. Harp.

ἔμφυλος πόλεμος ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἄνθρωπος.

ἔμφυς ἐμπλακείς, ἐμπεισών. "ὁ δὲ Κελ-
τὸς προθυμίαν εἶχεν ἔμφυς τῷ πολέμῳ καὶ
χεροὶ καὶ σόματι δίκην θηρίου διασπάσαι
αὐτόν."

ἔμφυτον ἐγκάρδιον. "διὰ τὸ προϋπάρ-
χον αὐτῷ μῖσος ἔμφυτον."

ἔμψοφον φίλημα τὸ μετὰ ψόφου γι-
νόμενον.

ἐναβρύνεται μεγαλοφρονεῖ, καυχᾷται.

ἐνάγει ἐμβιβάζει, ἐνάπτει, ἐφέλκεται ἢ
προτρέπειται.

ἐναγεῖς βεβήλεις, ἀποτροπαίους. Δαμύ-
σκιος "τούς δὲ παντάπασιν ἀπειθαίετο ὡς
ἐναγεῖς ὄντας καὶ ἀνιάτους· οὐδὲν τε αὐτὸν
ἰδυσάμηναι προσδέχεσθαι σφῶν τὴν ὁμίλειαν,
ὃ πλοῦτος ἐξαισίος, ὃ περιφάνεια πολιτείας,
οὐ δυναστεία ἄμαχος, οὐ κακοήθεια τυραν-
νική τις."

ἐναγές τὸ σεβύσμιον καὶ ἄγρον· ἄγος
γὰρ τὸ ἱερὸν σέβας. ἐνθεν καὶ τὸ "ἄγη μὲ
ἔχει" (Hom. Ω 221) καὶ "ὥς σε γύναι ἄγωμαι"
(§ 168). κατ' εὐφημισμὸν δὲ καὶ τὰ μιά-
σματα ἄγη λέγεται, καὶ οἱ μισροὶ ἐναγεῖς
καλοῦνται. sch. S OR 656.

ἐναγής σεβύσμιος, ἢ καὶ βέβηλος. "ἐκ
τούτων ἐκείνων τῇ τελετῇ προσήκει ἐναγής."

ἐναγῇ φίλων. τὸν μηδέποτε ὑπὸ φίλων
ἐν ἄφανεῖ αἰτία γεγόμενον, ἀλλὰ καθαρὸν
ὄντα, δεόμεθα μὴ λόγων ἄτιμον βαλεῖν, ἀλλὰ
προσδέξασθαι αὐτοῦ τὴν ἀπολογία. εἰ δὲ
ἐναγῇ τὸν ἐνεχόμενον μύσει, οὕτω· δεόμεθα
τὸν μηδέποτε ἐναγῇ γεγόμενον εἰς φίλος μὴ
ἐν ἄφανεῖ αἰτία ἄτιμον ποιήσης τῶν λόγων.
sch. S OR 656.

ἐναγίζειν παρὰ Ἡροδότῳ (1 167) τὰς
χοὰς φέρεν ἢ θύειν τοῖς κατοικομένοις· ἢ
τὸ διὰ πυρὸς διαπανᾶν.

ἐναγίζων φορεῦν, κατακαίνων. "ἐνα-
γίζουσιν οὖν τῷ ἑνὶ θῷ Μαιεδοῖς, καὶ κα-
θαρόν ποιοῦσι τὸν ἵππον ὠπλισμένοις."

ἐναγισμοὶ ὀλοκαυτώματα. "ἐναγισμῶν
ἐνεσηκώτων Ῥωμαῖοις. ὀλίγαις δὲ ὕσερον ἡμέ-
ραις Χαιρέαν μοῖραις ἐτίμησαν εἰς τὸ πῦρ
τιθεμένας." καὶ αὐθις (Dio Cass. 65 13)
"ταῦτα γὰρ ἡμῖν ζῶσιν ἔτι τὰ ἐναγίσματα
Ῥιπέλλιος καὶ Ῥεπτεσιανὸς διδοῦσιν, ἵν' ἡ-
μῖς τοῖς πάλαι νεκροῖς καταθύσωσιν."

ἐναγχος πρὸ ὀλίγου, ἐν τῷ ἔγγιστ' αὐ-
τῶν.

ρελθόντι χρόνῳ· "ὅν ἦν ... ἐκδίκως" (cf. v.
ἀνάρσια).

ἐναγωγὴ ἢ ἐγκλησις· "καὶ πάντα ἄν-
θρωπον ἀδικηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἀδεῶς τε καὶ
ἀξημίως ἐναγωγαῖς κεχρησθαι."

ἐναγωγὴ (ἱσμο ἀναγωγῇ) οἰκέτου. τῷ
πραθέντος οἰκέτου, εἴ τι ἔχει κόσημα, εἰ μὴ
προείποι ὁ πωλῶν, ἐφίησιν ὁ νόμος τῷ ὠνη-
σαμένῳ διακρίνεσθαι πρὸς τὸν πεπρακότα,
πρότερον ἀπογραφάμενον πρὸς τὰς ἀρχὰς
τὴν αἰτίαν. cf. v. ἀνάγεσθαι.

ἐν Ἀθῶν. οἱ Ἀττικοὶ χρῶνται τῇ ἐν ἀντὶ
τῆς εἰς, ἐν διδασκάλου, ἐν κιθαριστοῦ.

ἐναέριον πνεῦμα ἀκάθαρτον.

ἐναί ἀρχαὶ αἱ παρωχημέναι· Δημοσθέ-
νης κατὰ Ἀριστοτέλους (a 20). Harp.

ἐναίειν ὥκει.

ἐν αἰθρία ἐν φανερώ.

ἐναιμος πλήρης αἵματος.

ἐναῖον ἵκουν.

ἐναίρειν τὸ τὰ ὄπλα σκυλεύειν. (AP 7 a
147) "μοῦνος ἐναίρομένοισιν ὑπέριμυχον ὁ-
σπίδα τείνας νηυσὶ βυρὸν Τρώων αἰὲν ἔμει-
νας Ἄρη."

ἐναίρειν καταχρησικῶς καὶ ἐπὶ θηρίων· b
"Ομηρος (Ω 485) "Θῆρας ἐναίρειν." Θῆρες
γὰρ οὐκ ἔχουσιν ὄπλα ὥς σκυλευθῆναι. κυ-
ρίως δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων.

ἐναίσμιος δίκαιος, καθήκων. (S OC
1482) "ἐναίσμιός δὲ συντόχοιμι" μηδὲ τῷ πο-
νηρῶν συντυχῶν.

Ἐνάκ (Numor. 13 23, Deuteron. 2 11) ὄνο-
μα κύριον. καὶ ἡ νόσος.

ἐν ἀκαρεῖ ἐν βρυχεῖ, ἐν ὀλίγῳ· "ἐν ἀκα-
ρεῖ χρόνῳ ἐκινδύνουν διαφθαρεῖν." cf. v.
διακλεισθέντες.

ἐνακμάζων ἐνισχύων.

ἐνάλια θαλάσσια, καὶ ἔναλον θαλάσ-
σιον.

ἐναλίχιος ὁμοιος.

ἐναλλάγδην συμπλεγμένως· Ἀγαθίας
(1 12) "παρήγαγε δὲ τὰς πρόβεις εἰς μέσον
ἐναλλάγδην τῷ χεῖρε ὑπὸ τὴν ἰξὺν περιεσφι-
γμένους, κάτω δὲ τὸ κύρα ἐπινενευκότας."

ἐναλλάξ ἐνηλλαγμένως.

ἐναλόντες ἐμπεσόντες.

ἐν ἄλλῳ κρύπτῃ, ἐπὶ τῶν μὴ δυναμέ-
νων λαθεῖν, παρ' ὅσον περίοπος ἢ ἄλως.

ἐν ἄλλῳ δρασκάζεις, ἐπὶ τῶν ἀδυ-
νάτων.

ἐν ἀμούσοις καὶ κορυδὸς φθέγγεται.

ἐνανθρωπῶ σύνθετον, καὶ μόνον διὰ τοῦ η.

ἐναντία. ὅτι τὰ ἐναντία κατ' Ἀριστοτέλην (For. 23) συμπλέκεται μὲν ἀλλήλοις ἐξαχῶς, ἐναντίωσιν δὲ ποιεῖται τετραχῶς συμπλεκόμενα. ἐναντία δὲ λέγονται τὰ πολλὰ ἀλλήλων διεσῶτα ἢ τὰ ἀλλήλων ἀναιρετικά. τούτου δὲ λεγομένου οὐχ οἷός τε ὁ ἀπὸ τῶν ὁρμώμενος δεῖξαι ἐν ἐνὶ ἐναντίον. δύναται γὰρ καὶ πολλὰ πολλὸν ἀφελῶτα ἀλλήλων λαμβάνειν, τῷτο μὲν ἐν τῷ αὐτῷ γένει· τὸ γὰρ ξανθὸν καὶ τὸ ὠχρὸν πολλὸ λευκοῦ διεσῶται, ἀλλὰ καὶ ἀναιρετικά ἐξ τῷ λευκοῦ, κακῆνιο τούτων. ἐξὶ δὲ πολλὸν διεσῶτα καὶ ἐν διαφύροις γένεσι λαβεῖν· ἐν γὰρ ἐνὶ τὰ δύο διέσχηκεν.

ἐναντιοῦμαι σοι.

ἐναπερείσασθαι ἐμπήξαι.

ἐναπήρεισαι ἐντείναν· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ διατεινομένου ἐμπήπτειν.

ἐναποματτόμενοι ἐντυποῦντες.

ἐναπομόργνυνται ἐναποτίθενται.

ἐναπομόρξεται Πρέπας τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι, τουτέστι τὴν μαλακίαν ἐναποψήσεται, ἀπομάξει. κατυπύγων δὲ ἐκωμῶν δειτὸ ὁ Πρέπας. Ἀριστοφάνης φησὶν (Ach. 843).

ἐνάπτοντες ἐκδεσμοῦντες· (Polyh. 3 46)

"ἡσφαλιζόντο δὲ τὰς σχεδίας τοῖς ἀπὸ τῆς γῆς ἐπιγυοῖς, εἰς τὰ περὶ τὸ χεῖλος πεφυκότα τῶν δένδρων ἐνάπτοντες πρὸς τὸ συμμένειν."

^a ἔναρα τὰ σκύλα· (AP 6 163) "οἷά περ ἔκ ἐνοπῆς ἀλλὰ χορῶν ἔναρα, οἷς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον." καὶ ἐναίρειν τὸ τὰ ὅπλα σκυλεύειν.

^b ἔναρα. κυρίως ἔναρα ὅσα ἄραιε καὶ συνήρμοσαι τῇ σώματι, ὅσον θώραξ κυνέα. περιληπτικῶς δὲ εἴρηται καὶ τὰ τόξω ἔναρα.

ἐνάργεια ἢ τῶν λόγων λευκότης καὶ φανότης. ἐνέργεια δὲ ἢ ἐν λόγοις (ευχρησῆς?), ἢ ἢ ἀφ' ἧς προσβολή.

ἐναργής (Hom. γ 420) φανερός.

ἐνάρθριος ἡκριβωμένως.

ἐναρίζειν καὶ ἐναριζέμεναι.

ἐναρμόνιον ἐμιμελές.

ἐν ἄσει ἐν τῇ πόλει.

ἐνασχολοῦμαι δοτικῇ.

^a ἐναύειν πυρὸς μεταδιδόναι. Πολύβιος

(9 40) "εἰ δὲ τις λειπόμενος μὴ θάνοι, φῶγοι δὲ τὸν κίνδυνον, τῷτον μῆτε πόλει δέχεσθαι μῆτε πῦρ ἐναύειν. περὶ τούτων ἀρὰς ἐποίησαντο πᾶσι μὲν, μάλιστα δὲ τοῖς ἡπειρωταῖς εἰς τὸ μηδένα τῶν φευγόντων δέξασθαι τῇ γῶρᾳ." καὶ αὐτὸς Ἀλιανός "εἰ ποτε δημοσία νόσος --- τὴν νόσον ἐσβέσαν τῷ πυρὶ" (cf. v. Ἰαχῆν). καὶ αὐτὸς "Καλλίξενος ὁ Ἀθηναῖος διὰ συκοφαντίαν ἄθλα ἀπηνέγκαστο τῆς ἀναισχυντίας καὶ ἀσεβείας, ἐν ἧσει μισθόμενος καὶ πενόμενος καὶ ἀποκλειόμενος λιμῷ ἀποθανεῖν, ἐπεὶ μῆτε ὕδατος κοινωνεῖν αὐτῷ μῆτε πυρὸς ἐναύειν ἐβούλοτο, ὥσπερ οὖν ἐκονιώνον τοῖς βουλομένοις καὶ δεομένοις." cf. X Hell. 1 7 35.

ἐναύειν (ἢ ἐναύειν) τὸ ἱκετεύειν πρὸς τοὺς ναοὺς. "εἰ δὲ ἐντεῦθεν Εὐριπίδης ἐναυσάμενος τὸν λόγον ἅπαντι, εἰτα μέντοι Φοίνικι περιτίθῃσιν." cf. v. ἐναύσματα.

ἐναυλήματα (ἢ ἐνδυλήματα) ἄλφιστα ὀνῶ καὶ ἐλαίῳ δεδευμένα. ἐνιοὶ δὲ καὶ αὐτὰ τὰ ἄλφιστα ἐναυλήματα καλοῦσιν. cf. v. ἐνδυλήματα.

ἐναυλισθῆναι ἐνοικισθῆναι.

ἐναύλισμα οἶκημα.

ἐναυλον οὐ πρὸ πολλοῦ μνημονεύμενον, εἰ ἐνηχοῦμενον. Πισίδης "αἰεὶ γάρ, ὥς ἰοικεν, αἱ περιβάσεις ἐκ τῶν ἐναύλων ἡρεθισμέναι πόρων τίττουσιν ὁρμῆς κρείττονας βουλευμάτων."

ἐναύλους τοὺς χειμερινοὺς ποταμοὺς, παρὰ τὸ αὐλεῖν.

ἐναύσματα ἀρχάς, ἐμπυρεύματα, ὑπεκρύματα. "καὶ τινα ἐξ αὐτοῦ διδασκαλίαν ἐναυσάμενοι, κἄτα ἐμνηστῆσαντο ἐς τὸ εὖ καὶ καλῶς" Ἀλιανός φησιν.

ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες. ἐν τοῖς τοιοῖστοις πρὸς τὸ πρωτότυπον ἢ σύνταξις ἐπανάγεται· ἐξὶ γὰρ ἡ σκέπη. θῆς οὖν, εἰ τι βοῦλει, γένος ἀρσενικόν· θηλυκὸν οὐδέτερον· πάλιν ἐπὶ τὸ τοιοῦτο μέλλεις ἐλθεῖν. ὅμοιον τούτῳ καὶ τὸ "ῥάβδον δυνάμειος κεκτημένοι τὸν ξαυρόν." ὀφείλεις οὖν εἰπεῖν ἐν αὐτῷ, πρὸς τὸν ξαυρόν.

ἐναφῆχαν ἐνέβαλον· "ἐναφῆχαν τῇ θεῇ σφῆγγας, ὥς διασαίη."

ἐν βραχεῖ Ἀντιφῶν ἀντὶ τῆ ἀπλῶς καὶ ἐν κεφαλαίῳ. Hagn.

ἐν γὰρ ἀμμηχανίῃ καὶ Καρχίνος ἐμμορε τιμῆς, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τῶν διὰ τι-

περιτέλειαν τινα τιμῆς ἀξιουμένων. cf. v. ἐν δὲ διχοσασίῃ.

ἐν γειτόνων τῶν πλησιαζόντων.

ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.

ἐν γῇρει πλόνι (Ps. 91 14) ἐν πλήθει ἐτιῶν.

ἐν γυάλοισιν ἐν τοῖς κοιλάμασι (AR 7 43) "χαῖρε μελαμπέλοισι, Εὐριπίδῃ, ἐν γυάλοισι Πιερίας."

ἐν δατούμενος· "τὸ δυσπάρεινον λέπτρον ἐνδατούμενος" Σοφοκλῆς Τραχινίαις (793).

ἐν δὲ διχοσασίῃ καὶ Ἀνδροκλῆς πολεμιαρχεῖ, παροιμία ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τῶν διὰ περιτέλειαν τινα τιμῆς ἀξιουμένων. τοιαύτη δὲ ἐστὶ καὶ ἡ λέγουσα "ἐν γὰρ ἀμυχανίῃ καὶ Κυρκίνος ἔμμορε τιμῆς." "ἐν δὲ διχοσασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς," καὶ "ἐν ἀμύουσι καὶ κορυθὸς φθίγγεται."

ἐν δέξερος ἑλλιπέξερους (Damasc. Phot. p. 339b) "ἐνδέξερους δὲ ἦν αἰὲ τῆς συμβουλῆς χρείας, διδ καὶ ὅσα ἔγραψεν, εὐροί τις ἂν τὸ μὲν ὑψηλόνουν καὶ τελειοουργὸν ἔχοντα, τοῖς δὲ ἔπεισιν οὐ πάντῃ συνηρμοσμένα."

ἐνδείκνυμι. ἐνδεικνύμι ἔλεγον τὸ καταγγέλλειν τινὰ κακοεργεῖντα περὶ τὰ κοινὰ (sch. A Eq. 278). καὶ ἐνδείξασθαι ἐπὶ τοῦ κατηγορεῖσθαι. Ἰωσήπος (B. I. 425) "πολλοὺς γὰρ διὰ τὰ οἰκτεῖα μίση καὶ διαφορὰς ἰδίας ἐνδείξασθαι τοὺς ἀναιτίους."

ἐνδείκται (Synes. ep. 118) "σπαράττειται γὰρ ὑπὸ ἐνδεικτῶν κυκῶς ἐπιφόντων τῇ Κυρήνῃ." συκοφαντῶν, κατηγορῶν.

ἐνδείκται. οὗτοι ἦσαν κατὰ τὴν Ἀσίαν· "μὴ εὐσεβὲς ἔργον γενέσθαι συκοφαντῶν, ἐνδεικτῶν, κοινῶν ἀλασφῶν τῆς χώρας."

ἐνδεῖν χρήζειν.

ἐνδείξαμην ἂντι τοῦ ἀπολογησαμένῳ. καὶ ἐνδείξεις ἡ ἀπολογία.

ἐνδείξεις δίκη κατὰ τῶν ὑφειλόντων καὶ δημηγορούντων· οὐ γὰρ ἔξῃν λέγειν ὅδ' ὅλως ἐπίτιμον εἶναι ὀφείλοντα, ὥς εἰ καὶ ἤρχε τις ὀφείλων, ἐνδείκνυτο. ἥδη δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄφραδων, ὅπου μὴ ἔξῃς κατιόντων, ἡ ἐνδείξεις.

ἐνδείξεις. ἐάν τις ἄτιμος ὢν ἡ ὠφληκῶς τῇ δημοσίῳ καὶ μὴ ἐκτετικῶς ἄρχειν ἡ δικάζειν ἐπιχειροῖ, τοῦτον ἐνδείκνυσιν ὁ βου-

λόμενος τῶν πολιτῶν. ὁμοίως καὶ τὸν ἀντιποιώμενον πράξεων ἢ τόπων ἀπηγορευμένων τοῖς νόμοις, ὅλον τὸν ἡταιρηκότα τῆς ἀγορᾶς καὶ τοῦ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ, ἔτι τὸν κακῶς λέγοντα τοὺς τετελευτηκότας ἀδίκως. ἔπειτα τοῖς ἀλῶσι τούτων τινὸς τιμῶσιν οἱ δικασαὶ τί χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι.

ἐνδείξεις εἶδος δίκης δημοσίας, ὅφ' ἦν τοὺς ἐκ τῶν νόμων εἰργομένους τινῶν ἢ τόπων ἢ πράξεων, εἰ μὴ ἀπέχοντο αὐτῶν, ὑπῆγον. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος. Harp.

ἐνδεκα. ἀρχὴ ἐν Ἀθήναις ἐπιμελούμενη τῶν ἐν τῇ δεσποτικῇ κατωκρίτων· ἐφ' ἣν ἀνήγοντο οἱ κλέπται καὶ οἱ ἀνδραποδισταί.

ἐνδεκάζοντας ἂντι τῷ ἐορτάζοντας, ἐν τῷ αὐτῷ τῇ δεκάτῃν ἄγοντας. Δημοσθένης ἐν τῇ κατὰ Θεοκρίνου (40). Harp.

ἐνδελεχισμός ἐπιμονή· ἡ συνήθης θυσία ἢ καθήμενῃ (Chrysost. hom. 3 adv. lud. p. 429) "ἔθος γὰρ ἦν τοῖς Ἑβραίοις καὶ πρωὶ καὶ ἐν ἑσπέρῃ καὶ κατ' ἐκάστην ἡμέραν τῷ θεῷ θύειν." (Procop. Arc. 6) "πράγμασιν ἐνδελεγεσάτοισι ἀπὸ τῆς πενίης μαχόμενοι, ὑπαλαξέοντες ἐς Βυζάντιον ἦσαν."

ἐνδελεχῶς συνεχῶς.

ἐνδέξασθαι παραλαβεῖν, ἀκροάσασθαι. "ἔκταν πρόσθεν ἔτι ἀποκρίνασθαι περὶ σπονδῶν, ἐδὲ φίλον λόγον ἐνδέξασθαι παρὰ τῶν τὰ πολέμια ἔργα δρώντων."

ἐνδέξι (Hom. I 236) αἴσιμ, καλὰ.

ἐν δέοντι ἐν τῷ χρησίμῳ Ἀριστοφάνης (Pac. 271) "εὐ γε ποιῶν ἀπόλωλε κὰν δέοντι τῇ πόλει, ἢ πρὶν γε τὸν μυτιωτὸν ἡμῖν ἐγχεῖν," τουτέστι πρὶν ταράξαι ἡμῖς.

ἐνδέχεσθαι παραδέχεσθαι, πείθεσθαι. "ὃ δὲ ἐλπίσι κεναῖς αὐτοὺς ἔβασκεν, ἐκ ζῶν τοὺς Βελισυρίου λόγους ἐνδέχεσθαι." "καὶ λόγους ὑπὲρ αὐτοῦ θειότερους ἀνυπλάττειν, καὶ φήμας ἐνδέχεσθαι τερωτωδεστέρας."

ἐνδείαι ἐνέσι, διατρίβει (AR 5 270) "ὅμματα μόνους θέλγομαι, ὅς ἐλλίς μελίχρος ἐνδείαι." καὶ ἐνδειος παρὰ Ὀμήρῳ (δ 450) ὁ μεσημβρινός. καὶ ἐνδια· "τρισσὰ μὲν ἀντολικῶν ἀναπέπταται ἐνδια κύκλων."

ἐνδιαίτημα διατρίβη.

ἐνδιατρίψας τῇ πόλει ἡμερῶν τινῶν.

ἐν δίκη ἂντι τοῦ δικαίως καὶ μάλῃ εὐκρίτως.

ἐνδικον δίκης ἄξιον, ἡ δίκαιον. "καὶ γὰρ

ὁ Μισθριδάτης τά τε ἄλλα ἑνδοίκος ἦν βασιλεὺς."

ἐν διομείοις Ἡράκλειον ἢ ἐν διομείοις ἀγομένη τῷ Ἡρακλεῖ ἐορτή. cf. Harp.

ἑνδοῖος μεσημβρινός· "ὄφρα μὲν οὖν ἑνδοῖος ἦν ἔτι, θέρμετο δὲ χθίων, τόφρα δ' ἦν ὑάλιο φάντερος οὐρανός ἦνοιψ," τουτέστιν ὁ λαμπρός.

ἐνδοιαζόν ἀμφίβολον.

ἐνδόμυχος σκοτεινός, ἀπόκρυφος· Λαμώσκιος "οὕτω δὲ ἐνδόμυχος ἐγεγόνει καὶ σιωπηλὸς ἐπὶ τέτοις ἂ κρύπτειν ἐδοκίμαζεν, ὥς μηδὲ ἐρωτώσῃ τῇ μητρὶ λέγειν ὅπῃ ἄπιοι."

ἑνδοῖα. φησὶν Ἀριστοτέλης συλλογισμὸν διαλεκτικὸν εἶναι τὸν δι' ἐνδόξων γινόμενον. ἑνδοῖα δὲ ἔστι δι' ὧν ὁ διαλεκτικὸς γίνεται συλλογισμός, τουτέστι τὰ δοκοῦντα πῶσιν ἢ τοῖς πλείοσι ἢ τοῖς σοφοῖς, καὶ τούτοις ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείοσι ἢ τοῖς μάλιστα γνωριμωτάτοις καὶ ἐνδόξοις. καὶ εἴη ἂν κυριώτατα μὲν καὶ πρῶτα τὰ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείοσι δοκοῦντα. πᾶσι μὲν τὸ αἰρετὸν ἀγαθὸν εἶναι, τὸ δὲ αἰρετὸν εἶναι ὑγίαν πλοῦτον ζωὴν· οἱ γὰρ ἄλλως λέγοντες οὐχ ὥς διακείμενοι λέγουσιν, ἀλλὰ θέσει παρίζονται, μαρτυροῦσι δὲ αὐτοῖς ὥς τοιούτοις διὰ τῆς αἰρέσεως αὐτῶν. τοιοῦτο καὶ τὸ τὸ ἀγαθὸν ὠφελεῖν, καὶ τὸ δεῖν τοὺς γονεῖς τιμᾶν. τοῖς δὲ πλείοσι τὸ τὴν φρόνησιν πλοῦτε αἰρετωτέραν εἶναι, ἢ τὸ ψυχὴν σώματος τιμιωτέραν, καὶ τὸ θεὸν εἶναι. οἱ δὲ σοφοὶ ὥς ὁ Πλάτων, ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, καὶ Ἀριστοτέλης, ὥς ὁ ἑρμηνεύς πέμπτον τι σῶμα, καὶ ἡ εὐδαιμονία ὑπ' ἀρετῆς γίνεται, καὶ τὴν ἀρετὴν δι' αὐτὴν αἰρετὴν εἶναι. ἐπεὶ δὲ οὗτοι ἑνδοῖοι κατὰ σοφίαν, ἑνδοῖα καὶ τὰ εἰρημένα. διαφέρει δὲ ἑνδοῖον τοῦ ἀληθοῦς οὐ τῷ ψευδὲς εἶναι (ἔστι γὰρ τινα ἑνδοῖα καὶ ἀληθῆ) ἀλλὰ τῇ ἐπικρίσει... ὅτι ἔστιν ἀληθές. τῷ δὲ ἐνδόξῳ ἀπὸ τῶν ἀκουόντων καὶ τῶν τούτων ὑπολήψεων, ὥς ἔχουσι περὶ τῶν πραγμάτων. Alex. Aphrod. in Top. p. 12.

ἑνδοῖα ἀπλῶς τὰ κατὰ τὴν πάντων δόξαν ἢ τῶν πλείων, ὥς τὸ τὴν ὑγίαν αἰρετὸν εἶναι· ὠρισμένως δὲ ἑνδοῖα τὰ τῷ δέ τινι τῶν ἐνδόξων ἐπίμενα, οἷον Πλάτωνι ἢ Ἀριστοτέλει ἢ Γαληνῷ. ἑνδοῖα δὲ ἀπλῶς μὲν τὰ τοῖς ἐνδόξοις ἀντικείμενα· ταῦτα δ' ἂν εἴη τὰ πᾶσι τῶν πάντων ἢ τῶν πλεί-

ων δόξας λεγόμενα. ὠρισμένως δὲ ἑνδοῖα τὰ μαχόμενα τοῦδὲ τινος ἐνδόξου τῇ δόξῃ, ὥς φέρε εἰπεῖν τὸ μὴ εἶναι τὴν ψυχὴν ἀθάνατον, ἐπεὶ μάχεται τῇ Πλάτωνος δόξῃ. οὔτε δὲ ἐνδοῖον οὔτε ἑνδοῖον ἔστι πρόβλημα περὶ οὗ οὔτοι οὐδετέρως δοξάζουσιν, οἷον τὸ περὶ τοὺς εἶναι τοὺς ἀέρας ἢ ἀερίους, ἢ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς· ἢ περὶ οὗ ἐπ' ἴσης ἀμφοτέρως, οἷον περὶ τῆ ἀπειρον εἶναι καὶ μὴ εἶναι, ἢ τὸ εἶναι ἐπιστήμης τὰς ἀρετὰς ἢ πάλιν μὴ εἶναι. id. p. 262.

ἐνδόσιμον· (cf. κλειστής) "οἱ δὲ κλεισταὶ τοῖς ἐρέταις τὸ ἐνδόσιμον ἐνέδουσιν," καὶ ἐνδοῖσις ἐπὶ τούτου. "οἱ δὲ ἐπὶ τῇ ἐνδοῖα ἀθροοὶ τῷ ῥοθίῳ ἐπηλάλαξαν."

ἐνδόσιμον κινήσεως καὶ ἀρχῆς αἰτίων· "ὁ δὲ ψυλμὸς οἶος ἐνδόσιμος εἶναι τῇ ψῆφῃ." cf. v. μουσουργοί.

ἐνδοῦναι προδοῦναι, πυραδοῦναι, ἢ καὶ εἶσαι.

ἐνδοῦς ἀραιώσας.

ἐνδρανὴς πρακτικός.

ἐνδύεται τὴν λεοντήν, ἐπὶ τῶν μεγάλους ἐπιχειρούντων πράγμασιν, ἐκ μεταφορῶς τοῦ Ἡρακλέους.

ἐνδυκέως ἐπιμελώς.

Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις. ἐπὶ τῶν ὑπνῆλων εἴρηται ἡ παροιμία διὰ τὸ τὸν ὕπνον ἐρασθῆναι Ἐνδυμίωνος, καὶ ἔτι καθεύδειν καὶ σὺν αὐτῷ εἶναι φασι.

Ἐνδυο τὸ ταχέως, ὥς ἡμεῖς, Μένανδρος Ἐφεσίῳ "παρέσομαι γὰρ ἔνδυο."

ἐνδυομενία· (Polyb. 4 72) "τὴν μὲν ἐνδυομενίαν ἤκουσαν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐξήρπασαν," τὰ ἐπιπλά.

ἐνδυτά· (AP 6 237) "ἐνδυτὰ καὶ ξανθὸς ἐκρέμασεν πλακάμιους," τῷδε περιβλήματι.

ἐνδύσειν ὁρίσαι, προσάξει· "καιρὸν δὲ τῆς διαβύσεως καὶ τόπον αὐτὸς ἐνδύσειν ἔφη."

ἐνέβαλεν ἔνυπνον· (Xen. Anab. 1 5 11) "ὁ δὲ κρίνας τῆτον ἀδικεῖν πληγὰς ἐνέβαλε," καὶ αὐτὸς "τοῖς μὲν τραύματα ἐνέβαλε."

ἐνέβη ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθε. "τῶν δὲ συνήθων τις αὐτῷ ἐνέβη τῷ ποδὶ λατρίσας κείμενον τὸν ταῦρον. καὶ ἀκούων τὸν πόδα ἐκίνον εἰς οἰδημὴν ἀρθῆναι καὶ φλεγμῆναι σφακελίσαι" (cf. v. οἰδημα et σφακελισμός). καὶ αὐτὸς "ἐνέβη δὲ ναὺν ἀποχωρῶσαν τοῖς ἐταίροις."

α ἐνεβριμήσατο (Matth. 9 30) μετ' ὀργῆς ἠάλησεν.

β ἐνεβριμήσατο μετ' αὐστηρότητος ἐπετίμησεν.

ἐνεγκαμένη πατρίς.

ἐνέγκασθαι ἐνέγκαι.

ἐνεγκοῦσα πατρίς ἢ μήτηρ.

ἐνέγκωμεν ἀδθυπότακτον. καὶ ἐνέγκης.

ἐνεγύησεν. "ὁ δὲ ἐνεγύησε κατὰ τὸ καρτερὸν τὰ κέρατα περιχῆσαι αὐτίκα, ὅτιω τε τοὺς βαρβάρους εἰσδέξασθαι," ἀντὶ τῷ πυρήνηεν.

ἐνέδει ἐνέλειπεν. "ὅσοις ἐνέδει, ἐδίδουσιν."

"εἰ τῷ πού τι ἐνέδει, ἐξεπλήρου."

ἐνεδέχοντο παρελάμβανον, εἰσεδέχοντο. "ὁ δὲ τὸν Κινέαν ἐνεδέχοντο, καὶ παρελθὼν ἐς τὴν πόλιν ἐσεμολόγει περὶ Πύρρον" (Dio Cass. 7).

ἐνεδίδου καὶ μετεδίδου γενικῇ.

ἐνεδρον ἔγκρυμμα δολερόν.

ἐνεθουσία ἐμαίνετο.

ἐνείη ἀντὶ τοῦ ἔνεσιν. Ἀριστοφάνης (Eq. 691) "εἰ μὴ σ' ἀπολέσαιμι, εἴ τι τῶν αὐτῶν ἔμοι ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῇ." ὅσον διαμυρτήσασαι τῆς ἐλπίδος, εἴ σε μὴ ἀπολέσαιμι, εἴ τι τῶν ἐμῶν ὑποκρίταιο ψευδμάτων. ἐπεὶ αὐτὸς ἀντηψευδόμενος ἔδοξεν ὁ ἄλλαντοπώλης αὐτὸν παρενδοκιμεῖν. ἄλλως. εἴ τι τῶν ἐμῶν ψευδῶν σώζεται, τῷ ἐνείη μοι. εἰ μὴ ἀπολώλεκα τὸ ψεύδεσθαι, διαπέσοιμι πανταχοῦ, εἰ μὴ σε ἐξ ἀνθρώπων ποιήσαιμι.

ἐνεῖκαι. ἀπὸ τοῦ ἐνέκω ἐνέξω ἦνεκα, πλειονασμῷ τοῦ ἦνεκα, καὶ ἐνεῖκαι. ἐπλεόνασε δὲ τὸ ι, διότι πᾶς ὄριος, μὴ ἔχων σ ἢ ξ ἢ ψ, μικρὰ θέλει παραληγέσθαι, οἶον ἐκείρα ἐνεῖμα ἦνεκα.

ἐνεῖκασθαι ἐνεγκεῖν.

ἐνεῖκησεν ἐκακολόγησεν, ὕβρισεν.

ἐνεῖλλοντες. Θουκυδίδης (2 76) "ἐν ταρσοῖς καλάμου πληθὺν ἐνεῖλλοντες ἐσέβαλλον εἰς τὸ δηρημένον τοῦ τείχους."

ἐνεῖμαντο ἐμέρισαν.

Ἐνεῖός.

ἐνεῖραντες ἐμπερονήσαντες.

ἐνεῖρμένος πίδαῖς ἀντὶ τῷ συμπεπλεγμένος.

ἐνεῖσα ἐμβολοῦσα. (AP 7 172) "συχὴ τὸν ἐκ γενῶν πικρὸν ἐνεῖσα χόλον."

ἐνεῖσιν ἐμβάλλει.

ἐνέκαψα, κατὰ βδελυγθεῖς ὀσφρόμενος ἐξέπτυσσα. A Vesp. 787.

ἐνέκειντο ἐπιμόνως ἡσυχολῶντο. "εἰ δὴ τι ἐλλέλειπτο, ἀρπασόμενοι ἐνέκειντο τῇ πολιορκίᾳ."

ἐνεκότει ἐμνησικάκει, ὠργίζετο. (Menander?) "ὁ οὖν Χαγάνος ἐνεκότει εὐδοκιμηθεῖσαις ταῖς Ῥωμαίων δυνάμεσι."

ἐνεκότεον. Διυλίδ (Ps. 54 3) "καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότεν μοι," τῷ ἐν μετ' ὀργῆς ἦναντιώθησάν μοι.

ἐνέκρινον τοῖς καλοῖς συνηρίθμισαν, ὡς ἀπέκρινον ἀπειδοκίμαζον. Αἰλιανὸς "Ῥωμαῖοι πολεμοῦντες οὐδένα τόπον οὔτε ἐνέκρινον οὔτε ἀπέκρινον, ἀλλ' ἐνθα ἔτυχον ἡγωνίζοντο." cf. v. ἀπειθεῖν.

ἐνελόχισαν ἐνῆδρευσαν.

ἐνεμημένων. (ἀν γενεμημένων? cf. v. Βωυτταῖς) "τῶν δὲ ἄλλων τῶν περὶ βασιλεία τοῖς ἐρύμασιν ἐνεμημένων" Κρίτων ἐν Γετικοῖς.

ἐνέμοντο ἐκαρποῦντο, ὥκουν.

ἐνένιπεν ἐκακολόγησεν.

ἐνεός ἄφωνος, κωφός, ἐξεσηκώς, ρωδός, κωχελής, μετέωρος. Ξενοφῶν (Anab. 4 5 33) "τοῖς δὲ παισὶν ἐδείκνυσαν ὥσπερ ἐνεοῖς ὁ τι δέοι ποιεῖν." σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον. ἐνεόχμωσε νεωστὶ κατεσκευάσεν, ἐκίνησεν.

ἐνεόχμωσεν ἡλλοίωσεν, ἐκαινοποίησεν.

ἐνεπαύρην ἐνέπεσον.

ἐνέπασσεν (Hom. Γ 126) ἐνέβαλλεν, ἐνεποίκιλλεν.

ἐνέπεσε συνέβη, ἐγένετο. Πολύβιος (35 5) "ἐνέπεσε δὲ τις ὁρμὴ τῷ Σκιπίωνι καὶ διαπόρησις, εἰ δεῖ συμβαλεῖν καὶ μονομαχεῖσθαι πρὸς τὸν βάρβαρον." "τοσόσδε διὰ τῆς νυκτὸς ἐνέπεσε σεισμὸς ὥς ἐξέθροον ἐκ τῆς κοίτης."

ἐν ἐπηκόω (X Anab. 7 6 8) εἰς ἐπήκοον πάντων.

ἐνεπίσκημμα καὶ ἐνεπισκήψασθαι. ὁπότε δημευθεῖη τινὸς ἡ οὐσία, ἐξῆν προελθεῖν τῷ φύσκοντι γεγενῆσθαι δανειστῇ τοῦ ἀνδρός, καὶ λέγειν ὡς ὀφείλεται αὐτῷ ἐν τῇ οὐσίᾳ χρεός. καὶ τοῦτο λέγεται ἐνεπίσκημμα καὶ ἐνεπισκήψασθαι. Harp.

ἐνεπισκήψασθαι καὶ ἐγγύην καταβαλεῖν. καταδικασθέντων τινῶν δημεύεσθαι τὰς οὐσίας, εἰ λέγοιεν τινες ὡς εἶψαν δα-

νείσαι τῶν δημευομένων, ἀπογράφεσθαι τέτους ἐκέλευον πότε καὶ πόσον ἐδύνεισαν ἀργύριον· ὅπερ ἐλέγετο ἐνεπισκῆψασθαι. εἰ μὲντοι γε παρίσων ἐγγυητὰς τῷ μὴ ἂν διαψεύσασθαι περὶ τοῦ δανείσματος οἱ δανείσαντες, τοῦτο ἐγγυῆς καταβολὴν ἔλεγον.

ἐνεπορήθησαν συνεβλήθησαν. cf. v. ἐμπορῶ.

ἐνέργεια. ὅτι ἡ ἐνέργεια καθολικωτέρα ἐστὶ τῆς κινήσεως, ἡ δὲ κίνησις τοῦ πάσχειν. πᾶν μὲν γὰρ τὸ πάσχον καὶ κινεῖται, πᾶν δὲ τὸ κινούμενον καὶ ἐνεργεῖ. οὐκ ἐστὶ μὲντοι τὸ ἐνεργοῦμενον κινεῖται. ἐνέργεια μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἀθρόα προσβολὴ ἀπὸ τῆς ἕξεως, κίνησις δὲ ἐστὶν ἀτελὴς ἐνέργεια· ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου δυνάμει ἐπὶ τὴν ἕξιν ὁδὸς κίνησις ἐστὶ. πᾶσα δὲ γένεσις καὶ πᾶσα ἐνέργεια ἄλλωτινός· γίνεται τέλους χάριν. τέλος γὰρ τῆς γενέσεως καὶ τοῦ γινόμενου τὸ εἶναι, καὶ τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦ ἐνεργεῖν τὸ ἐνηργηκέναι. οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ τοῦτο ἀληθές· ἡ γὰρ εὐδαιμονία ἐν τῷ ἐνεργεῖν κατ' ἀρετήν, ἔκ ἐν τῷ ἐνηργηκέναι. δεῖ ἔν σοκοπεῖν πότερον ἐνέργεια τὸ τέλος τῆς δυνάμειος ἢ ποιήματι καὶ ἔρχον. ἐφ' ὧν μὲν οὐκ οὐκ ποιήμα, πταίνουσιν οἱ πρὸς τὴν ἐνέργειαν ἀποδόντες· τέλος γὰρ ἐπὶ τούτων τὸ ἔργον, καὶ βέλτιον τῆς ἐνεργείας. ἐφ' ὧν δὲ ἐνέργεια ψιλὴ, ἐνέργειαν μόνον θετέον. πολλῶν γὰρ οὐ τὸ γεγενῆσθαι τέλος, ἀλλὰ τὸ γίνεσθαι· καὶ γὰρ ἡδίσθαι μᾶλλον αἰρούμεθα ἢ πεπαῦσθαι τῆς ἡδονῆς, καὶ θεωρεῖν ἢ τεθωρηκέναι. ad Top. 6.

ἐνεργὸν ἐπιτεταμένον, σύντονον. Πολύβιος (8 16) "οἱ δὲ ἔξαναζάντες ἐνεργὸν ἐποιήσαντο τὴν πορείαν καὶ τὴν ἔφοδον."

ἐνερείδοντες ἐμπηγνύντες, καὶ ἐνερεΐσας ἐμπήξας.

ἐνερευθής ἀντὶ τοῦ ἐρευθρός· (Polyh. 32 9) "τῷ χροίματι γενόμενος ἐνερευθής."

ἐνερθεν ὑποκάτωθεν.

ἐνέροις νεκροῖς, ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρῃ κεῖσθαι.

ἐνέρσει· (Procop. Goth. 3 20) "τὸ ξύλον σιδήρῳ διέφθειραν, ὥπερ ἐνέρσει τείχεος ἐκτέρου ἐναρμιοσθέντι τὰς πύλας ἐπιεργνόναι εἰώθασιν."

ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδύμενοι, τῶν ἐν εἰσέρσει ἢ συμπλοκῇ. κρωβύλος δὲ ἐστὶν εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν, ἀπὸ ἐκτέριων εἰς ὅξυ καταλῆγον. Thuc. 1 6.

ἐνέριτερος κατώτερος.

ἐνεσκευασμένην ἀντὶ τοῦ διεσκευασμένην καὶ πεπλασμένην Ἰσαῖος καὶ Δημοσθένους.

ἐνέσκηψαν ἐνώρησαν, ἐνέπηξαν.

ἐνεσκήμφθη (Hom. II 612) ἐνεπέγη.

ἐνεσκήμφθη, ἐκ τοῦ σκήφω, ὃ σημαίνει τὸν γύψον.

ἐνεσῆσαντο καὶ μετῆλθον, ἀντὶ τοῦ ἐκρίναν ποιῆσαι. (A Lyb. 268) "ἴσθαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεσῆσαντο καὶ μετῆλθον."

ἐνεσι· ἀν μύρμηκα χολή. παρεγγυῆ μὴδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν.

ἐνετῆσι περόναις· "χρυσείῃσιν ἐργομένην ἐνετῆσιν." cf. v. ἄλλικα.

ἐνετιμᾶτο διαφέρει τῷ ἀπετιμᾶτο. ὅταν μὲν γὰρ τις ὥς τι ποσὸν ἀργύριον ἀποτίμημα λαμβάνῃ, ἀποτιμᾶσθαι λέγεται· ὅταν δὲ ἐν εἰδεῖσι τισι λογισθῇται τις μέρος τι τοῦ ἀργυρίου, τοῦτο λέγεται ὡς ἐνετιμῆσατο. Harp.

Ἐνετοὶ ἔθνος Παφλαγόνων.

ἐνετολμήσατο ἀπεθάρρησεν· "εἶτα μέντοι ἐνετολμήσατο τηλικούτον τόλμημα." cf. v. παλαμναῖος.

ἐνετρύλλισε κατεῖπεν· Ἀριστοφάνης (Thesm. 348) "προαγωγὸς οὐδ' ἐνετρύλλισεν τῷ δεσπότῃ."

ἐνευ ἐπιφώνημα.

ἐνεχείρισε ποιμαίνειν τοὺς μαθητάς.

ἐνέχεις ἐκίρνας· Ἀριστοφάνης (Plut. 1022) "εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νῆ Δίῳ," ὡς τοῦ Θασίου οἴνου εἰδόμενος ὄντος· ὁ γὰρ Στάφυλος ὁ ἐρώμενος Διονύσου ἐν Θάσῳ ᾤκει, καὶ διὰ τοῦτο διαφέρει ὁ Θάσιος οἶνος.

ἐνέχρανε τὸ σῶμα ἐνέπληττεν· Ἡρόδοτος (6 75) "τὸ σῶμα ζόντα ὑπομαργότερον· ὅπως γὰρ τῶν ἐντύχοι Σπαρτιητέων, ἐνέχρανε τὸ πρόσωπον τῷ στήθεϊ," περὶ Κλειομένης τοῦ Σπαρτιάτου λόγῳ.

ἐνέχυρον τὸ διδόμενον ὑπὲρ χρέους. ὁ μόνον ἐνέχυρὸν φασιν, ἀλλὰ καὶ ἐνέχυρον. φαίνεται δὲ καὶ τῶν ἀπηγορευμένων εἶναι μὴ θεῖναι τὰ ὅπλα ἐνέχυρα· λέγει οὖν περὶ τῆς πενίας, ὅτι αὐτῇ τῇ ἐαυτῆς βίᾳ ἀναγκάζει καὶ τὰς νόμους παραβαίνειν τοὺς θεσπισαντας ὅπλα ἐνέχυρα μὴ τιθέναι. sch. A Plut. 451.

ἐνεχώρουν· "οἱ δὲ ἱερεῖς καταπεπληγμένοι τῷ δέει ἔξίσαντο καὶ ἐνεχώρουν αὐτῇ ὑπαντες" ἀντὶ τοῦ συνεχώρουν.

ἐνωώλησαν τὰς ναῦς ἐλλυσαν.

α ἔνῃ. (A Ach. 171) "παρεῖναι δ' εἰς ἔνῃν" οἶον εἰς τρίτην. (Hes. O. 408) "μὴδ' ἀναβάλ- λασθαι ἐς τ' αὖριον ἐς τ' ἔνῃνφι." τινεὶς δὲ ὡς τριακάδα. Ἀττικοὶ δὲ καλοῦσιν ἔνῃν καὶ τὴν παλαιάν. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοφάνους (α 20) "τὰς ἑνὺς ἀρχὰς ταῖς νέαις ἐπιμέναι."

β ἔνῃ ἢ τρίτῃ τῆς σαλήνης. Ἀριστοφάνης (Eccl. 791) "Θάρσει, κατατείξῃ, κἄν ἔνῃς ἐλ- θῇς," ἀντὶ τοῦ εἰς τρίτην. "οἶδα τέττας χει- ροτονοῦντας μὲν ταχύ, ἅτ' ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀφρουμένους."

ἔνῃ. Ἀττικοὶ τὸ ἔνῃ περιττὸν ἔθεσαν, ὡς τὸ ἔχων, "ληρεῖς ἔχων." οὐ δὲ λείπειν φασὶ τὸ δύο. ἑρωτῶν δὲ λέγει, ἐν ἡ δύο. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέσιν (610) "ἦδι πιπερέσβενας σὺ πολὺς ὢν ἔνῃ;"

ἐνῇ, ὅξυντόνως, ἡ νέα.

ἐν ἡ ἂν ὁ τοιοῦτος βρότος ἐγγένη- ται. νῦν ὡς βρότον αἱματόεντα, τὸν φονε- κὸν σημαίνων λέγει.

α ἔνῃ καὶ νέα. ὅτῳ παρ' Ἀθηναίους ἔνῃν τὸ παλαιόν, καὶ νέον τὸ νέον.

β ἔνῃ καὶ νέα. οὕτω παρ' Ἀθηναίους ἡ παρ' ἡμῖν τριακάς, ἡ νεοτηρία, ἐπειδὴ συμβαίνει ἐν αὐταῖς καὶ λήγειν τὴν σελήνην καὶ γενᾶσθαι. τότε δὲ μὴ ταχέως ἀποδιδόντας τοὺς τύκας ἢ τὰ δάνεια ἀπῆτουν ὡς ὑπερ- μέρους γενομένους· διὸ λυπεῖσθαι φησιν ὁρῶν ἐνισυμένην ἔνῃν τε καὶ νέαν. ἡ δὲ πέμπτῃ ἐστὶν εἰς φθίνοντος. τὰς γὰρ λ' ἡμέρας τῆς σελήνης εἰς γ' δεκάδας διήρην οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν μὲν πρώτην ὡς ἡμεῖς, α β γ δ ε ζ ζ' ἢ θ' ἰ ἀπαριθμῶντες, τὴν δὲ δευτέραν οὕτως, πρώτη ἐπὶ δέκα, δευτέρα ἐπὶ ἰ', τρίτη ἐπὶ ἰ', ἄχρι τῆς ιθ'. τὴν γὰρ εἰκάδα οὕτω καλοῦσι, τὴν δὲ καὶ ὑτέρα δεκάδα, καὶ τὴν μετ' αὐτὴν ἐνύτην φθίνοντος, ἕως δευτέρας φθίνοντος. τὴν δὲ τριακάδα ἔνῃν καὶ νέαν φασίν. sch. A Nub. 1132.

ἐνῃ βητήρια ἐνεωχητήρια παρὰ Ἡρο- δότῳ (2 133).

ἐνῃ βρύνετο ἡλαζονεύετο.

ἐνῃ γεν ἐκίνει, παρέρπειθεν. Προκόπιος (Pers. 2 12) "ἐνῃγε δὲ αὐτὸν ἐς τῷτο χρυσια- νῶν λόγος καὶ ἔδρακνεν αὐτοῦ τὴν διάνοιαν, ὅτι ἀνάλωτον ἔδεσσαν ἰσχυρίζοντο εἶναι." καὶ αὐθις "ἐνῃγε δὲ πάντας εἰς τε τὰς εὐ- χὰς τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τὴν ὀφειλομένην

εὐνοίαν ἢ τε χρεῖα τῆς στρατείας ἀναγκαῖα οὖσα, ἣν ὑπὲρ πάντων κοινῇ ποιούμενος δη- λος ἦν, τό τε κάλλος τὸ τοῦ σώματος καὶ τὸ μέγεθος."

ἐνηγκυλωμένῳ "πεφωραμένοι ὅτι ἐπὶ κατυσοπῇ παρεγένοντο, τῷ καὶ τὰ τόξα ἐνηγκυλωμένα φέροντας ἀλῶναι," ἀντὶ τοῦ ἐντεταμένα, ἡδρεπισμένα.

ἐνήεια ἡ πρᾶυτης.

ἐνήεος τοῦ πρᾶου, καὶ ἐνηῆς ὁ πρᾶος. ἐνήθλει ἐνεκαρτέρει· "καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τέ- τοις τῇ περὶ ἐνήθλει."

ἐνήκαν ἐνέβαλον.

ἐνήκισεν ἐπληξεν, ἐτιμωρήσατο.

ἐνήλατα τῆς κλίνης μέρος τι.

ἐνήλατο Ἀριστοφάνης (Vesp. 1296) "ἐνή- λατ', ἐσκήρτα, πεπόροδι, κατεγέλα ὥσπερ κα- χρῶν ὀνίδιον εὐωχημένον."

ἐνηλινδῆσθαι κεκυλισθαι, καὶ ἐνηῆ- λινδοῦντο ἐκυλλόντο.

ἐνηλυσ.

ἐνημμένος περιβεβλημένος. (A Eccl. 80) "τὴν τοῦ παρόπτε διφθέραν ἐνημμένος" καὶ "ὁ Ἡρακλῆς ἐχρήτο τῇ λεοντῇ περὶ τὸ σῶμα ἐνημμένος."

ἐνην καὶ νέαν τὴν ὑφ' ἡμῶν τριακάδα κυλούμενην Ἀθηναῖοι λέγουσιν ἀπὸ τοῦ τὴν τελευταίαν ἔχει τοῦ προτέρου μηνὸς καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑτέρου. Πολέμιον δὲ φησιν ὅτι ἐκάλεσαν αὐτὴν ποτε Δημοτηριάδα ἐπὶ τιμῇ Δημοτηρίου τοῦ Μακεδόνος. ἔνῃς δὲ καὶ εἰς ἔνῃν τὸ εἰς τρίτην λέγουσιν. καὶ ἀπλῶς τὸ ἔνῃν δυσσυνόμενον τὸ πρότερον καὶ παρεληλυ- θὸς δηλοῖ. Harp.

ἐνῃν δυνατόν, ἐνδεχόμενον. "ὁ δὲ μάξι- ξιν ὡς ἐνῃν ἀνετάσας διέγνω ὡς ἔχει τὸ πο- λέμιον," ἀντὶ τοῦ ὡς δυνατόν.

ἐνῃν ὀπῆρχεν.

ἐνηνθρόπῃσεν ἀντὶ τοῦ ἐν ἀνθρώπῳ γέγονεν. (Io. 2 25) "αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ."

ἔνῃος.

ἐνήρατο ἀπέκτεινεν.

ἐνήρεισε προσεπέλασεν.

ἐνήρης ναῦς. πληθυντικῶς δὲ διαφέρει ἐνήρης, μίαν εἰρεσίαν ἐχούσας. (Dio Cass. fr. 105 3) "ὁ δὲ Σύλλας συνῆλθε τῷ Μιθριδάτῃ ἐν Λαρδάνῳ τῆς Τρωάδος, ἔχων ναῦς σ ἐνήρης."

ἐν ἡρι ἐν τῷ ἡαρι.

ἐνῆρσεν ἐφήρμοσεν.

ἐνήσομεν (Hom. Ξ 131) ἐμβαλοῦμεν.

ἐνησχυμένοις. ἐνισχημένος δὲ κατεχόμενος.

ἐνηυλισμένον ἐμπεριειλημμένον.

α ἐνθα τότε.

β ἐνθα ὅπου.

ἐνθεν διὰ τοῦτο.

ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις, ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.

ἐνθεσις ὁ ἄκολος, ὁ ψωμός. Ἀριστοφάνης (Eq. 403) "εἴθε φαύλως, ὥσπερ εὔρες, ἐκβάλοις τὴν ἐνθεσιν," ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν εὐδοκησάντων. τὸ δὲ εὔρες, τὸ καμῶν καὶ πόνην περιγενέσθαι τινὸς τῆς τοῦ κάμνοντος γνώμης καὶ προαιρέσεώς ἐστιν ἔλεγχος, τὸ δὲ εὔρεῖν ἀπλῶς τῆς παρυσχοσύνης τύχης καὶ ἔ τῆς τῷ εὐρόντος γνώμης ἔργον. ὥς οὐκ ἐκ προνοίας κατορθώσαντος ἂ διεπράξατο, ἀλλ' ἀπλῶς εὐρόντος τὸ εὔρημα.

ἐνθεσιμον νόμιμον.

ἐνθου ῥόφησον, παρὰ τὸ ἐντίθεσθαι τῷ σώματι.

ἐνθους τεθροφρημένος, ἐνθουσιῶν. συναλοιφή δὲ τοῦ ἐνθεος. Ἀππιανός (Iber. 26) "ὁ δὲ Σκιπίων καὶ τὸ σῆμα καὶ τὸ βλέμμα διαθείς ὥσπερ ἐνθεος ἔφη τὸ δαιμόνιον ἦκειν τὸ σύνηθες αὐτῷ καὶ καλεῖν ἐπὶ τοὺς πολέμους," τουτέστι θεόληπτος.

ἐνθουσιᾷ ὑπὸ ἐνθέου κατέχεται πνεύματος.

ἐνθουσιαζόμενοι ἐφορμῶντες, ἢ ἐλαμπόμενοι.

ἐνθουσιασμός ὅταν ἡ ψυχὴ ὅλη ἐλάμπηται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

ἐνθουσιώσας. Πισίδης "καὶ τὰς ἀθέσιμους ἡδονὰς τοῦ βυρβάρου ἐνθουσιώσας τῇ πυρώσει τῆς μέθης ἐπεξωῆπτον," ἀντὶ τοῦ ἐξανεγειροῦσας, μαινομένους.

ἐνθ' οὔτε μέμνειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἔα. ἐπὶ τῶν δυσχρήσους περιπεσόντων τοῦτο λέγεται· φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκτήτης.

ἐνθρυπτον τὸ ἐκ πέμματος, ὃ ἐστὶ πλακοῦς. ἢ τὸ ἐνθρυβόμενον βρώμα. ἐνιοι ταῖς τελευταῖς αὐτὸ προσοικεοῦσι. καὶ Ἀπόλλων δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἐνθρυπτος. Harp.

ἐνθύμημα. οὕτω λέγονται οἱ ῥητορικοὶ συλλογισμοί. ἐν ἐκείνοις γὰρ διὰ μιᾶς προ-

τάσεως δοκεῖ γίνεσθαι ὁ συλλογισμός, τῷ τὴν ἑτέραν γνώριμον οὔσαν ὑπὸ τῶν δικαίων ἢ τῶν ἀκροατῶν προστίθεσθαι, οἷον ἑτος ἄξιός ἐστι κολάσεως, προδότης γὰρ ἐστὶν προσέδοται γὰρ ὁ δικαστὴς ὡς ἐναφγὲς τὸ πάντα τὸν προδότην κολάσεως ἄξιον εἶναι. ἐφ' ὧν οὐκ μὴ γνώριμόν ἐστι τὸ παραλειπόμενον, οὐκέτι ἐπὶ τούτων οἷον τε τὸν δι' ἐνθυμήματος γίνεσθαι συλλογισμόν· ὁ γὰρ συλλογισμός σύνθεσιν τινα λόγων ἔοικε σημαίνειν. Alex. Aphrod. in Top. 1 7.

ἐνθυμήσιον ἡπειρον, ἔννομον.

ἐνθυμιζόμενοι λογιζόμενοι. ἔτω Δίων ἐν ἱ' Ῥωμαϊκῶν.

ἐνθύμιον ἡποραν, σεμνόν, κατὰ νοῦν. "καὶ δὴ τὰ πραχθέντα ἔθετο ἐνθύμιον, καὶ γενόμενος τῶν Μυρμιδόνων ἐγκρατὴς παρ᾽ αὐτοῦ τὸν Ἀκασον τῆς ἀρχῆς" (Nicol. Dam. cf. v. Ἀκασος).

ἐνθύμιον. καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου (Ps. 75 10) βραχὺ τι μέρος.

ἐνθυμιζόν ὑποπτον.

ἐνι ἔστιν, ὑπάρχει. Ἀριστοφάνης (Lys. 543) ἀντὶ τοῦ ἔνεστιν. "ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἵνα μετὰ πάντ' ἄρετῆς ἔνεχ', αἷς ἐν φύσις, ἐν θράσος, ἐν δὲ σοφόν, ἐν φιλόπολις ἀρετῇ φρόνιμος."

ἐνια τινά.

ἐνιαία ἢ μοναδική.

ἐνιαυσιαῖος.

ἐνιαυτίζω ἐνιαυτὸν που διατρίβω.

ἐνιαυτός. οἱ Ἑβραῖοι τὸν ἐνιαυτὸν κατὰ τὸν σεληνιακὸν δρόμον ἀριθμοῦσιν, ὥς τὸν μῆνα ἡμερῶν εἶναι παρ' αὐτοῖς καθ', ὡς τοῦ μὲν ἡλιακοῦ κύκλου ὑπάρχοντος τῆς, τοῦ δὲ σεληνιακοῦ τῆς, ὡς τὸν ἡλιακὸν παραλλάσσειν ἐνιαυτὸν ἡμέρας ἰά τῷ σεληνιακῷ ἐνιαυτοῦ. ὥς "Ἕλληνες καὶ Ἰουδαῖοι μῆνας τρεῖς ἐμβολίμους ὅκτω περὶβάλλουσιν.

ἐνιαυτὸς Μέτωνος ἢ ἐννεακαιδεκατηρίς. Μέτων γὰρ ὁ μαθηματικὸς περίοδος ἐκτιθεὶς χρόνου ἐνέταξε ἰθ'.

ἐνιαχοῦ πολλαχοῦ, καὶ ἐνιαχῇ ὁμοίως.

ἐνίγυος ὁ ἐν μέλος ἔχων, ὁ κυλλός.

ἐνίδρυται ἐγκάθηται.

ἐνίει ἐμβάλλει, καὶ ἐνιέτω ἐμβάλλουσα.

ἐνίεσαν ἐνέβαλον. "καὶ τοῖς πύργοις πῦρ ἐνίεσαν."

ἐνίεται ἐμβάλλει.

ἐνιζάνει. "ὁ δὲ κατ' ἔχον ἐπόμεινος τῷ

τυράνῳ καὶ ἐς τὸν Ὅργῳνα ποταμὸν ἐνιζά-
ναι, τῷ προκαταλαβεῖν τὰ εὐεφοδία τε καὶ
ἱππῆλατα τῶν πεδίων."

ἐνιζῆσαι καθίσαι.

Ἐνιζήνες.

ἐνίησιν ἐμβάλλει.

ἐνίκησε τὸ ὑπερέβαλεν.

ἐνικλᾶν (Hom. Θ 408) ἐμποδίζειν.

ἐνιλλωπῶ ἢ ἐνιλλώπτω τὸ τὸς ὀφθαλ-
μοὺς συσρέφω.

ἐνιοι φανοί. ἢ οἱ μὲν, ἢ τινες.

ἐνιπή (Hom. Δ 402) ἢ διὰ τῶν λόγων
ἀτιμία, ἐπίπληξις.

ἐνισκήθη (Hom. Π 612?) κατηνέχθη.

ἐνίσπω ἐπιπλήξω.

ἐνίσασθαι εὐτρεπίσθαι, παρασκευάζε-
σθαι. "μὴ διαμέλλειν ἀλλ' ἐνίσασθαι τῷ πο-
λέμῳ, ὡς μὴ προπαθόντας ἀμύνασθαι δέοι
ἐπικατειργασμένοις." καὶ αὐθις "ὁ δὲ Τρῶα-
νός ἰδυσχέραινε, καὶ πολλὰ πλέον ὥρμητο τῷ
πολέμῳ ἐνίσασθαι."

ἐνισχηθέντις κατασχεθέντας.

ἐνισχύω αἰτιατικῇ.

ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον, ἐπὶ τῶν μι-
σοῦ πωλούντων τὰ οἰκίᾳ δυσχερῇ, διὰ τὸ
τοὺς Κῆρας πρῶτως ἀνθρώπων μισθῆ ἔρ-
τεύσασθαι. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν
ἐν ἀλλοτρίοις κινδυνεύοντων.

ἐν Καρὸς εἴπετο τάξει (Julian. or. 2
p. 56 C) ἀντὶ τοῦ ἐμισθοφόρει, ἐπειδὴ πρῶ-
τοι Κῆρες ἐμισθοφόρησαν.

ἐν κηρίον, ἐπὶ πολλῶν ὁμοφωνούντων
ἢ ἑσασιασῶν ἢ συνωμοτῶν.

ἐν Κλάρῳ. ὅτι σύνηθες τοῖς παλαιοῖς
τὸ λέγειν ἐπὶ μὲν τῶν θεῶν ὁ ἐν Μελίτῃ, ὁ
ἐν Κλάρῳ, ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων ὁ ἐκ Μελίτης,
ὁ ἐκ Κλάρου. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ πάσης πό-
λεως καὶ χώρας. cf. sch. A Ran. 504.

ἐν Αἰμίναῖς διονύσιον. τόπος ἐστὶν ἐν
Ἀθήναις Αἰμίνας, ἐν ᾧ ὁ τιμώμενος Διόνυ-
σος. Harp.

ἐν λόγῳ ἐν τῇ ὑποθέσει. Ἀριστοφάνης
Ὅρισιν (30) "ἡμεῖς γὰρ ἄνδρες οἱ παρόντες
ἐν λόγῳ."

ἐν μετεώρῳ ἢ ἡ ναῦς" ἀντὶ τοῦ πελά-
γιος, καὶ μὴ ἐπ' ἀγκυρῶν ἱσαμένη ἀλλ' ἀπέ-
χουσα τῆς γῆς.

ἐν μύρτε κλαδί τὸ ξίφος κρατήσω. ὅ τε
Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἐν μύρτοις κρύψαν-
τες τὸ ξίφος Ἰππαρχον τὸν τυράννον ἀπέκτειναν.

ἐνναέται οἰκήτορες· ἐν ἐπιγράμματι (AP
6168) "τὸν θρασὺν ὑψικόμων ἐνναέτην δο-
νάκων." περὶ κάπρου φησί.

Ἐνναῖον τόπος.

Ἐννέα ὁδοὶ τόπος Θρακικὸς περὶ τὴν
Ἀμφίπολιν. Harp.

Ἐννεάκρουνον κρήνη τις Ἀθήνησι,
Καλλιρρόη καλουμένη πρότερον. Harp.

ἐννέωρος (Hom. τ 179) ἐνναετής.

ἐννηφι μετὰ τρίτην.

Ἐννίος Ῥωμαῖος ποιητής, δὲν Αἰλιανδὸς
ἐπαινεῖν ἄξιόν φησι. Σκιπίωνι γὰρ ἄδων καὶ
ἐπὶ μέγα τὸν ἄνδρα ἐξῆραι βουλούμενός φησι
μόνον ἂν Ὅμηρον ἐπαξιόους ἐπαίνους εἰπεῖν
Σκιπίωνος. δῆλον δὲ ὡς ἐτεθήπει τῇ ποιητῇ
τὴν μεγαλόνοιαν καὶ τῶν μέτρων τὸ μεγα-
λεῖον καὶ ἀξιώμας· καὶ ὡς ἐπαινεῖσαι δει-
νὸς Ὅμηρός ἐστι καὶ κλέος ἀνδρὸς πυργῶσαι
τε καὶ ἄραι, ἐξ ὧν ἐπήνεσε τὸν Ἀχιλλεῦ, κα-
λῶς ἠπίεσσε τὸ ποιητῆς ὁ Μεσσήσιος.

ἐννοσίγαιος ὁ κινῶν τὴν γῆν, σεισμὸς
ποιῶν.

ἐννοὺς ὁ συνετός· Σοφοκλῆς (OR 916)
"ἐννοὺς τὰ καινὰ τοῖς πάλοις τεκμαίρεται."
ἐννης ἀνὴρ διὰ τῶν φθασάντων τὰ παρόντα
γινώσκει· εἰ γὰρ ὁ ὑπὸ Ἀπόλλωνος δοθεὶς
χρησμὸς ἡκύνωται, δῆλον ὅτι καὶ τὰ νῦν ἂ
ἐμμαντεύσαστο ὁ Τειρεσίας. καὶ αὐθις "ταῦτα
δράσας ὕπερον ἐννοὺς ἐγένετο καὶ ἐσωφρό-
νησεν."

ἐννοῶ αἰτιατικῇ.

ἐν νυκτὶ βουλή διὰ τὸ τὴν νύκτα κατὰ
σχολὴν διδόναι λογισμὸς τοῖς περὶ τῶν ἀναγ-
καίων βουλευομένοις.

ἐννώσας παρὰ Ἡροδότῳ (1 68) ἀντὶ τῇ
διανοηθείς.

ἐνόδιον τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἐνώδιον δὲ
τὸ ἐνώτιον, παρὰ τὸ οἰδεῖν τὰ ὅτα.

ἐν ὁδῷ ἦσαν ἐν ἔργῳ, ἐν ἔργοις, ἐν
βίῳ, ἐν πίσει.

ἐνοικέτις τῶν νήσων ἢ Ἀφροδίτη·
ἐξαιρέτως γὰρ ἐν αὐταῖς ἐτιμᾶτο.

ἐν ὄλμῳ ἐκοιμήθη. οἱ μὲν Ὀλμον φασὶ
μαντεῖον, οἱ δὲ τοὺς ἐν ὄλμῳ κοιμηθέντας
μαντικούς γίνεσθαι, ὅτι καὶ οἱ τρίποδες τοῦ
Ἀπόλλωνος ὄλμοι καλοῦνται.

ἐνόν δυνατόν, ἢ ἐνυπάρχον. "οἱ δὲ οἶα
δήπου θυσίαν λιτὴν ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ πα-
ρόντων προσαχθεῖσαν αὐτοῖς ἐπαινοῦντες."
cf. v. ἐξεφαύλισαν.

ἐνοπή πόλεμος, μάχη· Ὅμηρος (Γ 5) "Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς." καὶ αὐθις (ΑΡ 6 163) "οἶά περ οὐκ ἐνοπῆς ἀλλὰ χορῶν ἕναρα, οἷς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον."

ἐνοπτρον τὸ κάτοπτρον.

ἐνόρσας (Hom. O 62) ἐμβαλῶν.

ἐνορχα (Hom. Ψ 147) ἄρσена.

ἐνος ὁ ἐνιαυτός.

ἐνόσει ἡρῳάσει· "ὃ δὲ ἔπραττε κακῶς, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτοῦ ἐνόσει, καὶ τὰ τῆς ἐμπορίας ἐπικερδῇ ἤκισα αὐτῷ ἦν."

ἐνοσις ἡ κίνησις.

ἐνοσίχθων σείων τὴν γῆν.

ἐνοῦμαι δοτικῇ.

ἐνοφθαλμισμῶν θεαμάτων.

ἐνοχλῶ σοι, δοτικῇ. ἔσι δὲ καὶ αἰτιατικῇ· "ὃ δὲ ὠκυτάτοις ἵπποις αὐτὸν ἠνώχλει καὶ ὑπέφευγε."

ἐνοχος ὑπαίτιος· (Polyb. 12 23) "Τίμαιος κατὰ τοῦ Ἐφόρου πεποιήται καταδρομῇν, αὐτὸς ὢν δυσὶν ἁμαρτήμασιν ἐνοχος, τῷ μὲν ὅτι πικρῶς κατηγορεῖ τῶν πέλας ἐπὶ τέτοις οἷς αὐτὸς ἐνοχὸς ἔστι, τῷ δὲ ὅτι καθύλα διέφθαρται τῇ ψυχῇ, τοιαύτας ἀποφύσεις ἐντιθέμενος τοῖς ὑπομνήμασι."

ἐν παιδοτρίβου εἰς τὸν τόπον ὅπου γυμνάζονται καὶ διατρέβασιν οἱ παῖδες. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (969) "ἐν παιδοτρίβῃ δὲ βαδίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι," τουτέστιν εὐκόσμως καθεσθῆναι, ὥς μηδὲν τοῖς περιεῷσιν ὑποδείξαι ἄκοσμον.

ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Δαιδάλου μύθος. Παισιφάνη φυσὶν ἔρασθεισαν ταύρας Δαίδαλον ἱκετεύσαι ποιῆσαι ξυλίνην βοῦν, καὶ κατασκευάσαντα αὐτὴν ἐνθεῖναι· ἦν ἐπιβαίνων ὥς βοῦν ὁ ταῦρος ἐγκύμονα ἐποίησεν. ἔξ ἧς ἐγεννήθη ὁ Μινώταυρος. Μίνως δὲ διὰ τινὰς αἰτίας δορυζόμενος τοῖς Ἀθηναίοις ἐπὶ τὰς παρθένους καὶ ἴσους νέους ἔξ αὐτῶν ἱδασμολογεῖτο, οἳ παρεβάλλοντο τῷ θηρίῳ. εἰς Δαίδαλον οὖν ἀρχηγὸν τούτων τῶν κακῶν καὶ αἴτιον γενόμενον καὶ μυσάχθεντα ἐξηνέχθη ἡ πυρομυρία.

ἐν παραβύσῳ ἐν μυσηρίῳ· (Procop. Arc. 1) "ἡρώσθη αὐτοῦ τὰ μὲν πρῶτα ἐν παραβύσῳ, τελευτῶσα δὲ καὶ οἰκετῶν παρόντων."

ἐν παραβύσῳ ἐν ἀποκρύφῳ· Προκόπιος "ὑβρίζον ἐς αὐτὸν οὐ σιγῇ οὐδὲ ἐν παραβύσῳ, ἀλλ' ἐς ὄψιν."

ἐν παρενθήκης μέρει ἐν περισσείας μέρει.

ἐν πέντε κριτῶν γόνασι, παρ' ὅσον τὸ παλαιὸν ἐκριταὶ ἔκρινον τοὺς κωμικοὺς, ὥς φησὶν Ἐπίχαρμος. σύγκειται δὲ παρὰ τὸ Ὅμηρικόν "θεῶν ἐν γόνασι κεῖται," ἐπειδὴ οἱ κριταὶ ἐν τοῖς γόνασιν εἶχον ἃ νῦν εἰς γραμματοῖα ἐγγράφεται.

ἐν πίστῳ τὴν κεραμεῖαν μαρθάνειν, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς πρῶτας μὲν μαθήσεις ὑπερβαίνοντων, ἀποτομένων δὲ τῶν μειζόνων, τουτέστι τῶν παριέντων τὰς πρῶτας μαθήσεις καὶ ἐπιεμένων τῶν τελευταίων.

ἐν προσήματι ἐν ὑποκρίσει.

ἐν Πυθίῳ κρεῖττον ἢ ἀποπατήσαι, ὅλον κινδυνεύσαι. καταφρονούντων γὰρ τινῶν Ἀπόλλωνος καὶ ἐν τῷ τεμένει αὐτοῦ ἀποπατούντων, Πεισίσρατος ἔγραψε νόμον τὸν ἄλόντα ἐπὶ τούτῳ θνήσκειν. καταγελῶντων δὲ τοῦ γράμματος, καὶ πλειόνων μᾶλλον τῆτο ποιούντων, ἔσχεσε φύλακας. ληφθέντος δὲ τινος ἐκέλευσε δῆσαντας αὐτὸν παρὰ τὴν ὁδὸν μαισιγοῦν, κηρύσσοντας "ὃδ' ἀνὴρ κολασθεὶς ἀποθανεῖται, ὅτι ὀλιγορεῖ τοῦ γράμματος." κτανθέντος δὲ οὕτως ἐνέδν το γενόμενον τοῖς Ἀθηναίοις ὥς ἐτι νῦν τοὺς κακοπαθοῦντας ἢ τιμωρίας ἐνεχομένους διὰ τινα αὐτῶν πλημμέλειαν ἐπιλέγειν "ἐν Πυθίῳ κρεῖττον ἢ αὐτὸν ἀποπατήσαι."

ἐν πυρὶ βέβηκας. τοῦτο ἐπιλέγειν χρη τοῖς ἐν ἐπισφαλέσι καὶ ἐπικινδύνοις πράγμασιν ἐμφιλοχερεῖν ἐθέλουσιν, ὅτι χρη τὸν ἐν πυρὶ ταχέως ἐκβαίνειν.

ἐνράσσει ὁρμητικῶς ἐφορμᾷ· Ἰώσηπος (Α.Ι. 5 8 10) "ὃ δὲ Σαμψὼν ἐνράσσει ταῖς πύλαις αὐταῖς καὶ φλιαῖς καὶ μοχλοῖς, ὅση τε ἄλλη περὶ αὐταῖς ἦν ξύλωσις."

ἐνσέλει τὴν ἵππον αὐτοῖς, ἀντὶ τοῦ ἐπιτίθασιν· "ἐπάρκας ἐνσέλει τὴν ἵππον αὐτοῖς ἄθροαν." cf. v. ῥόδιον b.

ἐνσεισθεὶς ἐντιναχθεὶς· "ὃ δὲ Σαμψὼν ἐνσεισθεὶς τοῖς κίοσιν ἐπικταβάλλει τὸν οἶκον" (cf. v. ἐνράσσει).

ἐνσημαινόμενος ἀντὶ τοῦ ἐνδεικνύμενος καὶ ἐμφαίνων. Harp.

ἐν Σιναιτ' Ἑβραϊκόν.

ἐνσκειραμένη ἐκλελυκῆ, λελιθωμένη, σεσαρκωμένη.

ἐνσκειρωθεὶς ἐμπαγείς· σκείρωμα γὰρ τὸ ἀνίατον πάθος.

ἐνσκήπτω δοτικῇ.

ἐν σκότῳ ὀρχεῖσθαι, ἐπὶ τῶν ἀμάρτυρα μοχθοῦντων, ὧν τὸ ἔργον ἀφανές.

ἔνσπονδος ὁ ἀπὸ πολέμου γινόμενος φίλος. Ἀππιανός (t. 1 p. 29) "Λατῖνοι ἔνσπονδοι Ῥωμαίοις ὄντες ἐςράτευον ἐπ' αὐτούς." καὶ αὐθις "ὡς παλαιὸν δὴ τι νόμιμον καὶ ἔνσπονδον ἐκλείποντι ἐπικαλῶν."

ἔνσασις· "κατὰ τὴν ἐξ ἄρχῃς αἰρεθεῖσαν ἔνσασιν τῆς ζωῆς," τατέξιν... "καὶ πᾶσαν ἔνσασιν θάμινε καὶ πᾶσαν πέτρας προσβολὴν διερευνησάμενοι." ἔνσασιν οὖν τὴν συνηρεφῇ ἔκφυσιν καὶ πυκνὴν τῶν θάμινων λέγει.

ἐνσάτης ὁ κατὰ πάντα ἐνισάμενος, εἰδικῶς δὲ ἐπὶ τῆς κρίσεως, οἷον ἀντίδικος. κυρίως δὲ ἐνσάτης λέγεται ὁ ἐν τῇ ὁδῷ ἀντιστήκων τινί, ὡς εἰ λέγοι τις τὸν Οἰδίποδα τῷ Λαῖου ἐνσάτην γεγεννημένον. καὶ Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ θείων ἐναργειῶν φησὶ "κατὰ τινα χρησμοδὸν βουληθεὶς ἰλεῦσασθαι τὸν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ γεγεννημένον ἐνσάτην δαίμονα." καὶ αὐθις "πικρότατος αὐτοῖς ἐνσάτης ἦν." sch. S Ai. 104.

ἐνσατικὸς· (Damascius) "ὁ δὲ Ἰσίδωρος ἐνσατικὸς ὢν ἀήττητος ἔμενεν" ἀντὶ τοῦ ἔνσασιν πρὸς τινα ποιούμενος.

ἐνσερτισάμενος περιπτυσάμενος.

ἐνσομισμάτων· "ἔπρασε δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς χρήζων ἐνσομισμάτων τῇ ἀρετῇ τῶν Ἰουδαίων ἀδελφῶν εἰς φιλίαν κτήσασθαι" (Ioseph. A. I. 18 93).

ἐνσροβιλίσας ἀντὶ τοῦ συσρέψας.

ἐνταχεῖς ἐμινεῖς.

ἐντασις ἢ ἐπίτασις· "καθ' ὅσον ἡ τοῦ βίου ἔντασις ἐπεδέχeto, κυνικωτέρου προελθοῦσα καὶ φύσει καὶ ἐπιτηδεύσει."

ἐνταξίς ἐστιν ἐπειδὴν τις προαιροῖται τὰς φιλοῦς εἰς τὰ διασημὰ τῆς φύλαγος ἐντάσσειν, ἄνδρα παρ' ἄνδρα. ἐνιοὶ δὲ τοῦτο καὶ παρ' ἐνταξίν ὀνομάζουσιν.

ἐνταφιάζω αἰτιατικῇ.

ἐντεα οὐ πάντα τὰ ὅπλα, ἀλλ' ἀσπίς καὶ περικεφαλαία· τὰ δὲ δόρατα κατ' ἐπικράτειαν.

ἐντεθελότων θαλλόντων.

ἐντεθρίωται ἐνεσκεύασαι, ἀπὸ τῶν θρίων. ἢ τὸ ἐντετυλῆσθαι λέγεται ἐντεθρίωσθαι, ἀπὸ τοῦ σκευάσματος ὃ ἐν τοῖς φύλλοις τῆς συκῆς εἰλεῖται, ἃ λέγεται θρίω. sch.

A Lys. 663.

ἐντεῖλαι προσῄξαι. καὶ ἐντεῖλῃς ἀνθυπότακτον, καὶ ἐντεῖλωμαι ὁμοίως.

ἐντείννας ἑαυτόν· Διόδωρος "ἐς τὸν σρατιωτικὸν καὶ εὐτελῆ βίον ἐντείννας" ἀντὶ τοῦ ἐπιδούς. καὶ ἐντεῖναι τανύσαι. καὶ ἐντείναντες ἐπιθέντες· "πληγὰς τε ἐντείναντες τῆς κεφαλῆς ἀπετέμοντο" ἀντὶ τοῦ αἰκισάμενοι. καὶ αὐθις "πληγὰς τε τοῖς προσπίπτουσιν ἐντείνόμενοι."

ἐν τέλει ἐν ἀρχῇ.

ἐντελεῖς οἱ ἄρχοντες, καὶ οἱ ἄρξαντες. "πανοπλίᾳ ἐντελεῖς κατασκευάσαντες," τουτέστιν ἀρχοντικὰς. Ἀππιανός (Pun. 122) "ναυμαχίας δὲ γενομένης καὶ βοῆς πυρμιγῆς ὡς ἐν τῷδε λοιπὸν Καρχηδονίοις τῆς σωτηρίας οὐσης, Ῥωμαίοις δὲ τῆς νίκης ἐντελοῦς."

ἐντελέσερον τελειότερον.

ἐντελέχεια ἢ τελειότης καὶ τὸ εἶδος τῷ ὑποκειμένῳ, τουτέστι τὸ εἶδος τὸ ἐπιγινόμενον ἐκ τῆς τοιαύτης συνθέσεως τῶν στοιχείων τῇ ὕλῃ. ἦτοι τὸ ἀχώρισον εἶδος τοῦ σώματος· καὶ γὰρ ἐντελέχεια ἐστὶ τὸ εἶδος καὶ ἡ τελειότης τῷ σώματι. λέγεται δὲ ἐντελέχεια τὸ κειχωρισμένον τοῦ σώματος, ὡς ὁ πλωτήρ τοῦ πλοίου· ἥτις ἐντελέχεια ἔξωθεν τε οὐσα τάττει καὶ διακοσμεῖ καὶ τελειοῖ τὸ ὑποκείμενον. ὅταν οὖν ἐντελέχειαν λέγῃ τὴν ἄλογον καὶ φυσικὴν ψυχὴν, τὸ ἀχώρισον εἶδος τῆς ἐντελεχείας λέγει, ὅταν δὲ τὴν λογικὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν λέγῃ, τὸ κειχωρισμένον.

ὅτι ἐντελέχειά ἐστι τὸ εἶδος παρὰ τὸ ἐν καὶ τὸ τέλειον καὶ τὸ συνέχον. καὶ γὰρ ἐνώσεως ἐστὶ τῇ ὕλῃ τὸ εἶδος αἷτιον καὶ τελειώσεως, ἐπεὶ καὶ τελειότης ἐστὶ τοῦ ὑποκειμένου καὶ συνέχει αὐτό. ἀπὸ γὰρ τῆς οἰκείας ἐντελεχείας μάλιστα ἔκασον, ὃ ἐστὶ, κατ' ἐκεῖνο λέγεται, ἐπεὶ καὶ ὁ ἀνδριῶς αὐτὸ τῷτο ἀνδριῶς λέγεται, καὶ οὐ χαλκός. ἐντελέχειαν λέγει ὁ Πορφύριος τὴν ψυχὴν, ὃ κατὰ χρυσιανῶν γράψας Τύριος φιλόσοφος.

ἐντελής· (Artemid. 112) "ὅσις οἶεται ἄνευ φύσεως ἐντελής ἔσσεσθαι, ἀτελής καὶ ἀπέραντος τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ πλεονα. ἔστιν ἔχει διατελέσει," ἀντὶ τῷ τέλειος. (Polyb. 8 3) "ἐντελῇ σρατόπεδον ἐκάθητο δύο Ῥωμαϊκά."

ἐντέλλομαι δοτικῇ.

ἐντελόμισθος, "ὃ δὲ ἔπλεε νῆϊ οἰκείᾳ, ναύτας ἔχων ἐντελομίσθος οἰκοῦσθαι Κρήτας," τουτέστιν ἐντελῶς μεμισθωμένους.

ἐντεριώνη ὁ φλοιὸς τοῦ δένδρου.

ἐντερον ἕτερον καὶ οὐχ ὅμοιον. ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς ῥεῖν.

ἐντερόνησια. τὰ ἐγκοιλια, τὰ ἀπὸ τῆς τρόπιδος ἀνερχόμενα ξύλα, ἐντερόνησια καλεῖται. οἱ δὲ τὸ τῶν νεῶν ἔδαφος, οἱ δὲ τὰ ἐγκοιλια· βέλτιον δὲ τὴν τῶν ἐγκοιλίων ὕλην λέγειν. Ἡρωδιανὸς συγγέλλει καὶ προπαροξύνει. οὕτω δὲ τὴν ἐντεριώνην Ἀριστοφάνης φησὶν· ὅπερ ἐστὶ τὸ μεσαίτατον τῆς νεώς· ὃ ἐστὶ συνεκτικώτατον, ἣτις ἐστὶ τρόπις. καλεῖται δὲ καὶ μήτρα. φησὶ δὲ ὁ κωμικὸς ὅτι εἰς τὰς τριηρεῖς ἡ θεὸς ἐντερόνησιαν ἐπεμψε. sch. A Bq. 1182.

ἐντετετυτλανωμένης. μετὰ τεύτλων ἐψηθείσης· μετὰ γὰρ τεύτλων ἥσθιον τὰς ἐγγέλους· λέγονται γὰρ τεύτλοι συνεψόμεναι ἡδίσται εἶναι. Ἀριστοφάνης (Ach. 894) "μηδὲ γὰρ θανάων ποτε σοῦ χωρὶς εἶην ἐντετετυτλανωμένης."

ἐντέττηκεν ἐγκεκόλληται, πέπηγε· "τοῦτοῖς ἀντ' ἀληθοῦς ψευδῆς ἐντέττηκε δόξα."

ἐντέτικεν.

ἐντετριμμένη ἀντὶ τοῦ σμηχθεῖσα. ἢ εἰδυῖα. "ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῆς" (A Eccl. 760) τὰ κανίσκια ἔχουσα, "πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους ἐρέψασ' ἐμούς" ἀντὶ τῆς κλέψασα.

ἐντεῦθεν ἐκ τούτου.

ἐντευξῖς ἐντυχία. φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης ὡς ἔξιν ἡ διαλεκτικὴ φιλοσοφία πρὸς γυμνασίαν καὶ πρὸς τὰς κατὰ φιλοσοφίαν ἐντευξῖς. περὶ γυμνασίας προεγράφη ἐν τῷ γ σοιχεῖω, ἐνταῦθα δὲ περὶ ἐντευξίως. ἐντευξῖς λέγει τὰς πρὸς τοὺς πολλοὺς συνουσίας, οἷς δεῖ μὲν ἐντυγχάνειν κοινωνικὰς τε ὄντας καὶ φιλανθρωπικὰς, καὶ ἐντυγχάνειν ὠφελίμως. διὰ μὲν οὖν ἀληθῶν καὶ ἀποδεικτικῶν οὐχ οἶόν τε κοινολογεῖσθαι πρὸς αὐτούς· οὐδὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν τῶν τοιούτων συνίεναι δύνανται. ἀλλ' οὐδὲ μανθάνειν ὑπομένεσθαι. διὸ οὐδὲ ὠφελεῖσθαι δύναιντ' ἂν διὰ τινος τῶν τοιούτων, ὧν γε τὴν ἀρχὴν μηδὲ συνίεναι δύνανται. εἰ δὲ διὰ τῶν ἐνδόξων τε καὶ δοκούντων καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις τὰς πρὸς αὐτὰς συνουσίας ποιούμεθα, παρακολουθοῦν τε ἂν τοῖς λεγομένοις, καὶ ῥαδίως μεταβιβάζοντο διὰ τῶν τοιούτων λόγων, εἴ τι μὴ ἐλεν ὁρθῶς τιθέμενοι. τῷ γὰρ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν ἔχοντι καὶ δουλεύοντι ταύτῃ ἂν μὲν τις

διὰ τοῦ λέγειν τὴν ἡδονὴν γένεσιν εἰς φύσιν αἰσθητὴν εἶναι, τὴν δὲ τοιαύτην φύσιν μὴ δύνασθαι ἀγαθὸν εἶναι τῷ τὴν γένεσιν ἀτελεῖ εἶναι, μηδὲν δὲ ἀγαθὸν ἀτελές, ἂν δὴ διὰ τούτου τις δεικνύειν θέλῃ τῷ τοιούτῳ ὅτι μὴ ἔξιν ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν, οὐδὲν ἂν πλεονοιοῖ, τῷ μηδὲ τὴν ἀρχὴν εἰδέναι τί ποτε ἔστι τὸ λεγόμενον. ἂν δὲ ἀπὸ τῶν κοινῶν τε καὶ ἐνδόξων ὁρμώμενος ἔξετάζῃ αὐτόν, εἰ μὴ δοκεῖ αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἀγαθὸς ποιεῖν ὥσπερ καὶ τὸ λευκὸν λευκοὺς καὶ τὸ θερμὸν θερμούς, καὶ τούτου τεθέντος προσανέρχεται εἰ ἡ ἡδονὴ δοκεῖ αὐτῷ ἀγαθὸς ποιεῖν, λήψεται μὲν ὅτι μὴ ποιεῖ (ἐναργὲς γὰρ τοῦτο), συνάξει δὲ ὅτι μὴ ἀγαθὸν ἡ ἡδονὴ ἐκ τῶν ἐκείνου δοξῶν τε καὶ ἀποκρίσεων. διὸ καὶ μεταπίσειεν ἂν αὐτόν· εἴκει γὰρ πως πᾶς τῷ ὑπ' αὐτοῦ τεθέντι. Alex. Aphrod. in Top. 1 p. 17.

ἐντευξόμενος διαλεχθησόμενος.

ἐντήκων ἐμβύλλων, ἐνείς· "καὶ αὐτοῦ τῷ σόματι ἐντήκων χρυσὸν καὶ ταῖς ἀκοαῖς ἄργυρον καὶ ἐς τὰς ῥῖνας ἐγγέων τῆς ὕλης αὐτῆς ἀποκτεῖναι."

ἐντήξας ἀντὶ τοῦ ἐμβυλῶν, διδάξας, ἐμψυτεύσας· "καὶ ἐντήξας αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς ἰσχὺν λόγων ἤμαχον καὶ σειρήνην εὐγλωττίας ἐφολκοτάτην."

ἐν τοῖς ἱματίοις ἄνευ ὀπλων· "οἱ δὲ πολιτικοὶ ἔθειον ἐν τοῖς ἱματίοις."

ἐντομα, οἷον σφήξ μύρμηξ μέλιττα· ἂ οὔτε ἀναπνεῖ οὔτε πνεύμονα ἔχει.

ὅτι τοῖς νεκροῖς τὰ ἐντομα ἔθνον τῶν τετραπόδων ὡς ἄγονα, τὰ δὲ ἔνορχα τοῖς θεοῖς. cf. sch. Apollon. Rhod. 1 587.

ἐντομίας ὁ εὐνοῦχος, θλαδίας δὲ ὁ τεθλασμένος.

ἐντομίδαι οἱ τοῖς σώμασιν ἐντεμνόμενοι. τοιαῦτα εἰσθασί ποιεῖν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς.

ἐντομὶς ἡ ἐγγάραξις. ἡ γενικὴ ἐντομίδος. ἐντονος ἰσχυρά.

ἐντοπίζω.

ἐντός οἱ λογισμοὶ καὶ αἱ ἐνθυμήσεις καὶ πάντα τὰ τῆς ψυχῆς κινήματα· Ἀβελὸς "καὶ πάντα τὰ ἐντός με." Theodoret. in Ps. 102 2.

ἐντός καὶ ἐκτός γενικῇ.

ἐντὸς ἐβδόμης. Ἀθήνησιν ἀπείρητο ἐντὸς ἐβδόμης ἐσρατιὰν ἐξάγειν.

ἐντραπεζίτιδος παρασίτου.

ἐντρέπει ἐπιστρέφει.

ἐντρεπομένους ἐγκλίνοντας· "οἱ δὲ Αἰβυες θεωροῦντες τοὺς Ἰβήρας ἐντρεπομένους, καὶ δεδιότες μὴ λάθωσιν ἐγκαταλειφθέντες, ὤρμησαν ἐπὶ τὸ παραπλήσιον."

ἐντριβῆς συνήθης· "ἄνθρωπος ἐντριβῆς τῆς χώρας."

ἐν τριόδῳ εἰμὶ λογισμῶν, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδῆλων καὶ ὑμφιβόλων πραγματιῶν, ἐπειδὴ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος οὐκ οἶδε ποῖα χρῆσται ὁδῷ.

ἐντροπαλιζόμενος (Hom. A 547) ἐπιεσφόμενος.

ἐντροπίας εὐμετάβολος, καὶ ἐντροπίας οἶνος ὁ ὀξίνης.

ἐντροφος ἢ ἐντεθραμμένη· (S Ai. 622)

"ἡ πον παλαιᾷ μὲν ἐντροφος ἡμέρα λευκῷ δὲ γήραι μιάτηρ νιν." ἀντὶ τοῦ ὄντως πη ἢ τῇ παλαιᾷ ἡμέρᾳ, τῇ τετῇ τῇ παλαιᾷ χρόνῳ, ἐντροφος μήτηρ.

ἐντροφῷ γενικῇ· "οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων αἰεὶ ἐντροφῶντες." δοτικῇ δὲ "ἵν' εὐπορήσωμεν καὶ ταῖς ἄλλοτρίαις συμφοραῖς ἐντροφῆσαι."

ἐντυγχάνειν καὶ συντυγχάνειν ταῦτόν ἐστιν· "ἐντυγχάνειν ἦρῳσιν."

ἐντυπᾶς ἐν χλαίνῃ (Hom. Ω 163) ἀντὶ τοῦ ἐπικεκαλυμμένους, ὥς διὰ τοῦ ἱματίου τοὺς τοῦ σώματος τύπους εὐδήλους εἶναι.

ἐν τῷ μέρει ἀντὶ τοῦ κατὰ τι μέρος διαδεχόμενος ἕτερος τὸν ἕτερον· "πλεονα δῶρα δοὺς καὶ ἀντιλαβὼν ἐν τῷ μέρει." καὶ αὖθις (Babr. 325) "ἰδὼν δ' ἐκεῖνος, ἐν μέρει γὰρ ἡλώκει, γαμεῖν ἔμελλεν."

ἐν τῷ μέρει τις καὶ τὸ πῦρ σκαλευσάτω, παροιμία ἐπὶ τῶν εἰς κοινὸν μὴ τὰ ἴσα παρεχομένων.

ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μὴδὲν ἡδιστος βίος, Σοφοκλῆς (Ai. 554). ἐν τῷ μὴ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν κακῶν, ἐπεὶ ἔσαι γελοιοῦται ὡς τιμῶντος τὴν ἀφροσύνην.

Ἐνυάλιος πολεμικός, Σοφοκλῆς (Ai. 179)· διαφέλλει γὰρ τὸν Ἄρειά ἀπὸ τῷ Ἐνυαλίῳ ὡς ἕτερον δαίμονα ὑπουργὸν τοῦ μείζονος Θεοῦ. Ἀρριανός "οἱ δὲ τῷ Ἐνυαλίῳ ἀλαλάξαντες ἐναντίοι ἐφέροντο." καὶ αὖθις (Ind. 247) "φύλαγχα ἐκ σφῶν ποιησάμενοι δρόμῳ ἐπήεσαν, ἀλαλάζοντες τῷ Ἐνυαλίῳ."

ἐνυδροβίων· (AP 6 231) "καὶ πολλὸν χητῶν ζεύγος ἐνυδροβίων."

ἐνυξεν ἐπληξεν.

ἐνύπνιον, ἐφ' ὅσον τις ὑπνοῖ. ὄνειρος δὲ παυομένων τῶν ὕπνων, ἐγείρων καὶ ὀρίων τὴν ψυχὴν. ἢ παρὰ τὸ εἶρεν, ὃ ἔσι λέγειν. Artemid. 1 1. cf. v. ὄνειρον.

ἐνυςρον τὸ μετὰ τὴν κοιλίαν ἐντερον, τὸ τῶν βρωμάτων δοχεῖον. cf. v. ἥνυςρον.

Ἐνυὼ πολεμικὴ θεός.

ἐν φρέατι κυσὶ μάχεσθαι, ἐπὶ τῶν μοχθηρῶν τινὶ προσμαχομένων καὶ ἀποφνεῖν μὴ δυναμένων. "τί δὲ ἄν τις ἔχοι ποιεῖν ἐκ ἐν φρέατι συνεχόμενος ὑπὸ τοῦ παροιμιαζόμενου κυνός, ἀλλ' ἐν βύθει μὲν τινι ζητήσεως ὑπὸ θαυμαστῆς οὐδὲν ἤττον ἀπορίας, ἢ μὴν ἐφικτῆς γε οὐδενὶ ἀνθρώπων, πλὴν εἴ τῃ θεῷ αὐτὴν μὲνύσειν."

ἐν χρῶ εἰς χρῶτα, πάνυ ἐγγὺς ὡς καὶ ἐφάπτεσθαι. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ (fr. 311) ἐγκυτὶ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς, ἐν χρωτί, πλησίον τοῦ χρωτός· "τί δ' ἐγκυτὶ τέκνον ἐκέρσω." καὶ Ἀγαθίας (5 21) "περισφίξαντες ξυνήπτον αὐτὰς ἀλλήλαις καὶ συνεμίγνυνον λίαν ἐν χρῶ πεπιεσμέναις."

ἐν χρῶ κεκαρμένος πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτί, ὅλον σύνεγγυς καὶ πλησίον τοῦ δέριμτος τὰς τρίχας ἐξερημένους. καὶ αὖθις "ἦν δὲ ἄρα αὐτῷ ἐν χρῶ φίλος." ὁ χρῶς - τοῦ χρῶ ἀττικῶς, ὡς γέλως γέλῳ. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς χρῶς χρωτί, ἀποκοπῇ τῆς τι συλλαβῆς.

ἐν χρῶ παραπλέων παρὰ Θουκυδίδῃ (2 84) ἀντὶ τῆς πλησίον. ἔσι δὲ ἀποκοπή· ἦν γὰρ ἐν χρωτί. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς κωρυῆς τῆς ἄχρι τοῦ χρωτός γινομένης.

ἐνώδιον τὸ ἐνώτιον, παρὰ τὸ οἰδεῖν τὰ ὦτα.

ἐνώμα ἐκίνει.

ἐνωμόρξατο ἀπεμάξατο, ἀπεψήσατο.

ἐνωμοτάρχης τάξις τις εἰρασιωτικῆς ἄρχων παρὰ Λακεδαιμονίοις.

ἐνωμοτία τάξις τις εἰρασιωτικῆς ἀνδρῶν· ἐ καὶ κ' παρὰ Λακεδαιμονίοις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ὁμνύναι αὐτοὺς μὴ λείπειν τὴν τάξιν. οἱ δὲ ἐνωμοτίαν τὸ ἡμῖν τοῦ λόγου τὸ αὐτὸ δὲ καὶ δεκανία. οἱ δὲ τὸ τέταρτον τῆς λόχου ἐνωμοτίαν φασί. καὶ ἐνωμοτάρχης ὁ αὐτῆς ἄρχων.

ἐνωμοτία ἢ ἀνταρσία.

ἐνώμοτος ἔνοχος τοῖς ὄρκοις, βέβαιος. καὶ ὁ ἀντάρτης.

ἐνωμότως, ἐπιρρηματικῶς, ὁμοίως.

ἐνών ἐνυπάρχων· "παρήγγειλε μὴ ἄρα

πού τις ἀπὸ τῆς ἄλλης σφατείας ἐνὼν ἐπη-
ρεύζοι αὐτοῖς."

ἐνωπή ἢ πρόσοψις.

ἐνώπια εὐθέα.

ἐνώπιον καὶ ἐνώπιος καὶ ἐνωπίως
ἐμπροσθεν.

ἐνωρμίσθη προσωρμίσθη.

ἐνωσις διεσώτων. πραγμάτων κοινωνική,
συνδρομή. ἐνωσις δὲ εἴρηται διὰ τὸ εἰς ἐν
συνωθεῖσθαι τὰ πράγματα. γίνεται δὲ κατὰ
δέκα τρόπους, κατ' οὐσίαν, ὡς ἐπὶ τῶν ὑπο-
στάσεων, ταῖς τῶν ἀτόμων· κατ' ἐπόξασιν,
ὡς ἐπὶ ψυχῆς καὶ σώματος· κατὰ σχέσιν,
ὡς ἐπὶ τῶν γνωμῶν, ὡς εἰς ἐν θέλημα· κατὰ
παράθεσιν, ὡς ἐπὶ τῶν σαινίδων· κατ' ἁρμο-
νίαν, ὡς ἐπὶ τῶν λίθων· κατὰ κράσιν, ὡς
ἐπὶ τῶν ὑγρῶν, οἷν καὶ ὕδατος· κατὰ θερ-
σιν, ὡς ἐπὶ τῶν ξηρῶν καὶ ὑγρῶν, ἀλεύρου
καὶ ὕδατος· κατὰ σύγχυσιν, ὡς ἐπὶ τῶν τη-
κτῶν, κηροῦ καὶ πίστεως· κατὰ σωρείαν, ὡς
ἐπὶ τῶν ξηρῶν, σίτου καὶ κριθῆς· κατὰ συ-
νυλοφίην, ὡς ἐπὶ τῶν ἀποσπαιμένων καὶ αὐ-
θις ἀποκαθισταμένων, ὅσον λαμπάδος πυρὸς
προερχομένης καὶ πάλιν ἀποκαθισταμένης.

ἐνώτια κόσμος περὶ τὰ ὕτα· "ὃ δὲ ἐνω-
τίοις ἐκ μυργάρων κεκοσμημένοις δωρεῖται
αὐτόν."

ἐνωτίζω τὸ ἀκοῶν, καὶ ἐνωτίσαι (Ps.
51) ἄκωσον, εἶσω τῶν ὧτων γενέσθαι ποιή-
σον. ἐνωτίσει δὲ τὰ νῶτα περιεσκέπασεν.

a ἐξάγιστος ἀκάθαρτος, ἢ πονηρός· "ὃ δὲ
τὸ ψεῦδος ἀπεσφύρετο καθύπερ ἄλλο τι τῶν
ἐξαγίστων." καὶ αὐθις (Synes. p. 85) "διὰ τὴν
ἐξάγιστον ἡδονὴν καθάπαξ οἱ θηλυδρίαι τρι-
χοπλάσαι πάντες εἰσίν."

b ἐξάγιστος ἀντὶ τοῦ λίαν ἐναγής. Αἰσχί-
νης δὲ (3 113) ἐπὶ τινος λιμένος εἴρηκε τοῦ-
νομα. Harp.

ἐξαγκωνιῶ (A Eccl. 259) τοὺς ἀγκῶνας
ὑπὸ ταῖς πλευραῖς ποιήσω· ἐδέποτε γὰρ ἔτω
μέση ληφθήσομαι. ἢ παραδώσω ἵνα τῶν χει-
ρῶν ἔλκῃ με, καὶ μὴ μέσην ἀράμενος γνῶ
ὅτι γενή εἰμι ἐκ τῶν τιθίων.

ἐξαγοράζω αἰτιατικῇ.

ἐξ ἀγορᾶς εἰ ἀντὶ τοῦ ἀγοραῖος· Ἀρι-
στοφάνης (Eq. 181) "ἐξ ἀγορᾶς εἰ καὶ θρασύς."

ἐξαγορεύω δοτικῇ.

ἐξαγωγή· "ἀρὰ γε χρὴ κολάσαι τὸν δῆ-
λον καὶ ἐπ' ἐξαγωγή ἀποδόσθαι, ἢ εἶσαι τοῖς
περικειμένοις δεσμοῖς ἐναποθανεῖν;" ἀντὶ τῆ

τῶν δεσμῶν ἀφίσει. "ὃ δὲ τὴν δεξαμένην
αὐτόν --- ἐπ' ἐξαγωγή πέπρακεν" (cf. v. Ἀρι-
στοφάνων b).

ἐξαγώνιος ἔσω τοῦ ἀγῶνος. οἱ μὲν πολ-
λοὶ τοὺς ἐν ταῖς σκηναῖς ἀγωνιζομένους οἶον-
ται καλεῖσθαι δεῖν, ὅταν ἢ παραλείπωσιν τι
τῶν ἐξ ἀνάγκης ῥήσεων ἢ ποιῶσιν τι παρὰ τὸ
προσῆκον· Αἰσχίνης δὲ (1 176) ἐπὶ τῶν ἔσω
τοῦ ἀγῶνος λεγομένων λόγων, τουτέστιν οὐ
προσηκόντων εἰρησθαι.

Ἐξάδιος (Hom. A 264) ὄνομα κύριον,
ὃ ἐξέχων ἐν τῷ διώκειν.

ἐξαιθριασθῆν (Ioseph. B. I. 3 10 7, 4
83) λαμπρυνθῆν.

ἐξαιμοὶ οἱ λίφαιμοι, οἱ πλεῖστον αἷμα
κενώσαντες.

ἐξαίρει ἄνθρωποι.

ἐξαιρεῖται ἀφαιρεῖται, λαμβάνει. καὶ
ἐξαιρησομεν ὁμοίως.

ἐξαιρέσεως δίκη. ὁπότε τις ἄγοι μὲν
τινα ὡς δοῦλον, ἄλλος δὲ τις αὐτὸν ὡς ἐλευ-
θερον ἐξαιροῖτο, ἐξῆν τὸν ἀντιποιοῦμενον τῇ
ἀνθρώπου ὡς δούλου λαγχάνειν ἐξαιρέσεως
δίκην τῷ εἰς τὴν ἐλευθερίαν αὐτόν ἐξαιρου-
μένῳ. Harp.

ἐξαιρετὴ ἀξία τῇ κατασραφῇ· (Dio
Cass. fr. 59) "ἡ Καρχηδὼν πολλοῖς Ῥωμαίων
ἐξαιρετὴ ἐδόκει εἶναι καὶ Κορηθλῶ ὑπάτερι·
καὶ ἔλεγε· ὅτι ἀδύνατόν ἐστι συνεσώσεως αὐ-
τῆς ἀδείεις σφῆς εἶναι."

ἐξαίρετον τὸ ἐπιλεκτόν. ἐξαιρετόν δέ,
ὁξύτῳ, τὸ ἐκβαλλόμενον.

ἐξαίροντες ἀνατρέποντες· "πρὸς ταῦτα
τί λέγουσιν οἱ τὴν πρόνοιαν ἐξαίροντες;"

ἐξαιρούμενος ἀποκομιζόμενος.

ἐξαιροῦσιν ἐκβάλλουσιν, ἀφανίζουσιν
"φθίνοντα γὰρ Αἰίου θέσφατ' ἐξαιροῦσιν
ἦδη" (S OR 906).

ἐξαίσια παντὸς ἐπέκεινα θαύματος,
ἐπερβαλλόντως· "πλοῦτος ἐξαίσιος." Πολύ-
βιος "ἐπιγίνεται χειμῶνος μέγεθος ἐξαίσιον."
ἐξαίτης ἀφαιρέτης.

ἐξαίτον τὸ ἐξαιρετόν· (AP 6 332) "ἐξαι-
τα προτέρως ἀπὸ λήθους, ἡμὸς αὐτερὸς πέ-
σειν ὑπερθύμους Γέτας."

ἐξαίφνης καὶ ἐξαπίνης.

ἐξ ἀκαλαρρεῖται ο βαθυρρόος ὡκεα-
νοῖο (Hom. H 422, τ 434) ἐκ τοῦ ἡσύχως
ῥέοντος διὰ τὸ βαθύ.

ἐξ ἀκεραίου ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς, εὐμα-

ρᾶς. Πολύβιος (1713) "οὔτε τὰς ἐξ ἀκεραίων συμπειθομένους τῶν ἀνδρῶν --- πατρίσι καὶ τὰ παραδείγματα ἐξ αὐτῶν τῶν ἐνεσώτων καιρῶν" (cf. v. προδότης).

b ἐξ ἀκεραίου· "οὐ δυνάμενος δὲ πείθειν ἐξ ἀκεραίων διὰ τὴν εὐλάβειαν καὶ εὐπραγίαν τοῦ βασιλέως." cf. v. ἀκεραῖος.

ἐξακριβωθέντες ἐρευνήθεντες· Διόδωρος "ἄνδρες ἐξακριβωθέντες ὑπὸ βασιλέως εἰς μέγεθός τε καὶ ὕψος σιωμάτων καὶ τόλμης δῶντηται καὶ ἀγερωχίαν."

ἐξ ἀλείπτρον τὴν τοῦ μύρου λήκυθον, τὸ ἀλάσασρον ἐξ οὗ ἀλείφονται οἱ δειπνῶντες. Ἀριστοφάνης (Ach. 1062) "ὑπεῖχ' ὧδε δεῦρο τοῦξἀλείπτρον, ὦ γύναι."

ἐξαλλημιμένος ἠλειμιμένος.

ἐξαλίσεας ἐκκυλισθῆναι ποιήσεας εἰς τὴν κόριν. ἀλινδήθρα δὲ ὁ τόπος ἐν ᾧ τιθέντες ἑαυτοὺς οἱ ἵπποι τοῦτο ποιοῦσιν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις (934) "πολλὰς ἀλινδήθρας τε καὶ ἐκκυλισμάτα." sch. A Nub. 32.

ἐξαλλάξαι ἀντὶ τῆ τέρεψαι· Μένανδρος "ἄνθρωπον ἐξαλλάξομεν κακὸν τί σοι δώσουντα."

ἐξαλλάττω αἰτιατικῇ.

ἐξαλλομένους ἀνασχιρτῶντας· Ἰώσηπος (B. l. 6 42) "οὐκ ἀξίους εἶναι σωτηρίας τοὺς φλεγομένης δι' αὐτοὺς τῆς πατρίδος ἐξαλλομένους."

ἐξαλλος. καὶ ἐξάλλως, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ κατὰ ἄλλον τρόπον, παραδόξως. Πολύβιος (32 25) "τὸ γὰρ ἅμα τε θύειν καὶ ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖον προσκυνοῦνται καὶ λιπαροῦνται τοὺς βωμοὺς ἐξάλλως, καὶ πάλιν ταῦτα διαφθεῖρουν, μανίας ἐσίν."

ἐξάλλως καθ' ὑπεροχὴν· "τὸ γὰρ ἅμα μὲν θύειν καὶ ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖον, λιπαροῦνται τοὺς βωμοὺς ἐξάλλως, ὅπερ εἰώθε Προουσίας ὁ βασιλεὺς ποιεῖν γονυπετῶν καὶ γυναικιζόμενος, ἅμα δὲ ταῦτα λυμαίνεσθαι καὶ διὰ τῆς τούτων καταφθορᾶς τὴν ἐς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, λυττώτος ἔργα καὶ ψυχῆς ἐξεσηκίας τῶν λογισμῶν" (Polyb. 32 25. cf. v. Προουσίας).

ἐξ ἀμάξης. ἡ λεγομένη ἐορτὴ παρ' Ἀθηναίοις λήναια, ἐν ᾗ ἡγωνίζοντο οἱ ποιηταὶ συγγράφοντες τινα ἄσματα τοῦ γελασθῆναι χάριν. ὅπερ Δημοσθένης (18 122) ἐξ ἀμάξης εἶπεν· ἐφ' ἀμαξῶν γὰρ οἱ ἄδοντες καθήμενοι ἐλεγόν τε καὶ ᾄδον τὰ ποιήματα. λέγε-

ται καὶ ληναίτης χορὸς ὁ τῶν ληναίων. sch. A Eq. 544.

ἐξ ἀμβιτίωνος ἐκ περιδρομῆς τι πρώτων, παρὰ Ῥωμαίοις.

ἐξαμβλίσκειν ἐκτιρώσκειν· Ἀλιανός "καὶ τὴν τῶν τετραπόδων ἀγέλην ἐξαμβλίσκειν ἔφασαν."

ἐξαμήσω ἐξανύσω, ἐξοίσω· (A Lys. 367) "τοὺς πνεύμονας καὶ τῶντερ' ἐξαμήσω."

ἐξ ἄμμου σχοινίον πλέκεις, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

ἐξ ἀναγκαίας τύχης, οἷον ἀναγκασῶ μόρῳ, καὶ οὐκ ἐκ ταυτομάτου. ἐκ βίας, ἐκ ἰδίῳ θανάτῳ. Σοφοκλῆς (El. 48) "τέθνηκ' Ὀρέξης ἐξ ἀναγκαίας τύχης."

ἐξανασᾶς μετοικήσας· "ὁ δὲ Θεσπιᾶδης ἐξανασᾶς ἐξ Ἀθηνῶν Θεσπίαν ἐν Βοιωτίᾳ ἔκτισεν."

ἐξαναχωρεῖ Θουκυδίδης (4 28).

ἐξανδρούμενος τὴν ἡλικίαν ἔχων εἰς ἄνδρα.

ἐξανεμοῦσθαι ἐπαίρεσθαι.

ἐξανθίζω τὸ βύπτω, ὡς τὸ "ποικίλας ἐξηνθίκατε τὰς βυφάς." ἐξανθῶ δὲ τὸ ἀναβλασύνω, ὡς τὸ "ἐξηνθήσεν ἡ ἔρημος."

ἐξανθρωπίζω.

ἐξάντεις ἔξω ἄτης καὶ βλάβης· "καὶ οἱ μὲν ἔδρασαν ταῦτα, εἴτα μέντοι ἐξάντεις γίνονται τοῦ κακοῦ."

ἐξάντη ὕγιῃ καὶ ἔξω ἄτης· "ὦ Ζεῦ γενέσθαι τῆσδε μὲ ἐξάντη νόσου." τὸ ν ἔγκειται δι' εὐσωμίαν. (Theophyl. Sim. 2 extr.) "ἀτὰρ ἐξάντης τοῦ πτώματος ὁ τραυματίας γενόμενος καὶ τρίτον ἄθλον ἀσπάζεταιται." καὶ Ἀλιανός "θυγάτηρ δὲ ἦπερ ἦν οἱ τῶν ἐκείνῃ μηχανῶν τε καὶ ἐπιβουλῶν ἀμαθής, ἐξάντης γίνεται τοῦ κακοῦ." ἐξὶ δὲ καὶ ἐπιφώνημα· "ἐξάντης λεύσω τοῦμόν κακὸν ἄλλον ἔχοντα." Πλάτων ἐν Φαίδρῳ (p. 244 E).

ἐξανύω (Hom. A 365) κατεργάζομαι.

ἐξαπάτη. ὁ λογοθέτης ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ Καλλιμάχου "ἐν ὀλίγῳ δὲ συνιδόντες ὡς οὐκ ἐξαπάτη καὶ ὄνειρος τὰ ὁρώμενα, ἀλλ' ἐργήγορσις καὶ ἀλήθεια."

ἐξάπινα ἐξαίφνης, ἡ κυκλόθεν· Δαβὶδ (Ps. 63 4) "ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν."

ἐξαπίναιον ἐξαίφνης· "οὐ μέγα τι συνέβη τὸ τῆς ἐπιθέσεως ἐξαπίναιον οὔτε βλάψαι Ῥωμαίους οὐτ' ὠφελῆσαι." καὶ ἐξαπινάλως ἐξαίφνης.

ἐξαπλῶν διπλασιάζων, πολυπλασιάζων. ἀντὶ τοῦ πότερα ἂν ἔλοιτο, εἴ σοι δοίη τις αἵρεσιν, λυπῶν τοὺς φίλους αὐτὸς ἐν ἡδονῇ διάγειν, ἢ κοινωνεῖν τοῦ παντὸς καὶ αὐτὸς τε λυπεῖσθαι καὶ τοὺς φίλους λυπεῖν; περὶ Αἰαντός φησιν· (265) "ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἦν ἵκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ, αὐτὸς μὲν ἦδεθ' οἷσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς, ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἡνία ξυνών. νῦν δ', ὥς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου, κείνός τε λύπη πᾶς ἐλήλαται κακῇ, ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἦσσαν ἢ πάρος. ἄρ' ἐστὶ ταῦτα δις τόσ' ἐξ ἀπλῶν κακά;"

ἐξ ἀόπτου (S Phil. 467) ἐξ ὑψηλοῦ τόπου.

ἐξάπτεσθαι ἑξαρτῶσθαι, ἀντιλαμβάνεσθαι.

ἐξάραντες ἔξω ποιήσαντες.

ἐξαράξαντες ἐκρήξαντες, κρούσαντες.

ἐξαράξουσιν· "καὶ ἐτι μᾶλλον ἐξήπτοντο εἰς ὀργήν, καὶ ἠπειλουν τὰς θύρας ἑξαράξουσιν," τουτέστι συντριῖναι, καταβαλεῖν.

ἐξαράσασθαι τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀράς, τουτέστι τὰς ἐνχὰς ἃς ἐπὶ ταῖς ἰδρύσεσι τῶν γαῶν ἐλίσσασιν ποιεῖσθαι. Harp.

ἐξαργυρῶσαι, οὐκ ἐξαργυρῶσαι. Θουκυδίδης ἡ (81) "οὐδ' ἦν δέη τελευτῶντα τὴν ἑαυτοῦ σρωμνὴν ἐξαργυρῶσαι."

ἐξαρθρος ἐκμελής, ἔξωσεισμένος.

ἐξαρνος ὁ τῷ ἀρνεῖσθαι ἐπιμένων καὶ ἀρνήμενος καθόλου· "ὁ δὲ μασιγῶθεις ἑξαρνος ἦν μηδὲν εἰρηκέναι."

ἐξάρεσθε (Ps. 146 7) ἄρεσθε μελωδίας, ὑμνήσατε, προκατάρξετε, καταλέξετε.

ἐξάρσεις ἐπάρεσις· "ὁ δὲ θρασύτερον προεκθέων, ἐξάρσεις τε τῶν ποδῶν καὶ περιδινήσεις ποιούμενος, βέλει τρωθεὶς ἀπέλιπε τὸν βίον."

ἐξαρθήσας ἀντὶ τοῦ ἐφενρίσκων, ἢ χρημάσας. καὶ ἑξαρθῶμαι συμπέφυμαι· Ἀριστοφάνης (Pac. 474) "κάξυρτώμαι κάπεριπίπτω καὶ σπονδάζω." καὶ αὐθις (Procor. Agc. 18) "ἐν μὲν εἰρήνῃ καὶ σπονδαῖς ἑξαρθῶμενος αἰεὶ νῶ δολερῶ ἐπὶ τοὺς πέλους πολέμου αἰτίας."

ἐξαρτίζει τελειοῖ, πληροῖ, παρασκευάζει.

ἐξαρτύσας ἐκπληρώσας, ἢ ἐτοιμάσας.

ἐξάρτυσις· "πυθόμενος δὲ τὴν ἐξάρτυσιν τοῦ γόλου τῶν Ἰώνων," τουτέστι τὴν παρασκευήν.

ἄγοντες ἄδοντες· "οἱ δὲ Τρῶες μετὰ

Θορόβου καὶ ἡδονῆς παιᾶνας ἐξάγοντες." cf. v. ὀλκεῦσιν.

ἐξατμίσθη ἐξελεπτόνθη.

ἐξατωρεία ἐλευθερία ἀπὸ σφατείας.

ἐξανδᾶ ἐκφωνεῖ, ὁμολογεῖ.

ἐξαντῆς παραντίκα, εὐθέως· (Dio Cass. cf. v. συνώσαντες) "ἐξαντῆς οἱ προειρημένοι βιβλιαφόρον ἐπεμπον πρὸς τὸν Περσέα, διασαφούντα τὸ γεγονός." καὶ αὐθις (Polybius: cf. v. ἀλογία) "ὁ δὲ ἐξαντῆς προῆγε, βάδην τῇ πορείᾳ χρώμενος."

ἐξαψάμενος κατασχών, περιπλακεῖς.

ἐξεβοήθη τὸ ἐλαλήθη, ἐξεβοήθει δὲ τὸ ἐβοήθησεν.

ἐξεγγύησις τὸ ἐκτελέσαι τινὰ διὰ τῆς τῶν ἐγγνητῶν κατασάσεως. οὕτω Δημοσθένης (24 77). Harp.

ἐξεγραψάμην ἀντὶ τοῦ ἐμνημόνευσα. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (983) "ὃν ἐγὼ παρὰ ἑλπίσιν ἐξεγραψάμην."

ἐξεγρόμενος ἐγερωθεὶς.

ἐξεδιήτησε κακῶς διώκησε.

ἐξέδισεν ἐξέζητησεν, ἐκ τοῦ διζω τὸ ζητῶ.

ἐξέδοτο ἐξέδωκε.

ἐξέδρα· "ὁ δὲ κατήρχε χρωμάτων, τὸ μὲν κατὰ τὴν βόρειον ἐξέδραν, ἢ μεταξὺ τῶν δύο πυλῶν ἦν." καὶ αὐθις (Diog. L. 4 19) "κατήκουν πλησίον τοῦ μουσείου καὶ τῆς ἐξέδρας."

ἐξέδραμον αἰτιατικῇ.

ἐξεδρος. (A Av. 276) "ἐξεδρον χρόαν ἔχων," τινεὶς παρηλλαγμένην. καὶ Σοφοκλῆς (Phil. 212) "οὐκ ἐξεδρος ἀλλ' ἔντοπος ἀντήρ." "οἶωνοι ἐλέγοντο ἐξεδροὶ τε εἶναι καὶ μηδαμῇ χρηστοί."

ἐξέλεσεν ἐπληρώθη· "καὶ τὸ σύμπαν αὐτοῖς σῶμα ἐλκῶν ἐξέλεσεν." cf. v. ἔλκος.

ἐξεθέατρισαν ἐξηλίτευσαν, ἐξεπόμευσαν· "οὐ μόνον ἑαυτοὺς ἐξεθεύτρισαν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν κατέστρεψαν" (Polybius?).

ἐξέθει ἐξέτρεχε,

ἐξεθύσαντο ἐμαντεύσαντο· "οἳ γε μάντις ἐξεθύσαντο ὥς ἤκιστα ὄσιον ὄν τοῦτο."

ἐξέθορεν.

ἔξει, τουτέστιν ἐξέλθει, παρὰ Ἀριστοφάνει (Nub. 629).

ἔξει παρῆξει. οὐχ ὑποτάσσει, ἐὰν ἔξη.

ἐξειδίον.

ἔξεϊν συνεκχώρητο, εἰθισο· Ξενοφῶν (Anab. 4.3 10) "ἦδεσαν γὰρ πάντες ὅτι ἔξεϊν αὐτῷ καὶ ἀριστῶντι καὶ δειπνοῦντι προσελθεῖν, καὶ εἰ καθεύδοι ἐπεγείραντα εἰπεῖν, εἴ τίς τι ἔχοι πρὸς πόλεμον."

ἔξεϊν, παρὰ ποιηταῖς, ἐφεξῆς, ἐπὶ σίχων. ἔξεϊκασιμένον· "θεραπεύονται τὸν νεῖον, καὶ γεραίροντι πᾶν ὁτιοῦν ἄγαλμα ἔξεϊκασιμένον αὐτῷ καὶ τετιμημένον" ἀντὶ τῷ ἔξωμωμένον.

ἔξεϊκασιμένος πεπλασμένος· Ἀριστοφάνης (Eq. 230) "μὴ δεῖδιθ'· οὐ γὰρ ἐξιν ἔξεϊκασιμένος" ἀντὶ τοῦ πεπλασμένου πρὸς ὁμοιότητι. ἔξος γὰρ ἦν τοῖς κωμικοῖς ὅμοια τὰ προσωπεῖα ποιεῖν τοῖς κωμωδομένοις ὑπ' αὐτῶν, καὶ περιτιθέναι τοῖς ὑποκριταῖς.

ἔξεϊκονισμένον (Eclod. 21 22 et 23) μεμορφωμένον.

ἔξεϊλεγμένον ἐκλεκτόν.

ἔξεϊλετο ἔλαβεν.

ἔξεϊμένοι ἀφειμένοι.

ἔξεϊμι, οὐκ ἐξελεῖσομαι, λέγουσιν Ἀττικοί.

ἔξεϊναι δυνατόν εἶναι.

ἔξεϊνισαν ἐξενόδησαν.

ἔξεϊραντες ἐξεκλύσαντες, ἐξεκλόντες· Ἀριστοφάνης (Eq. 377) "τὴν γλῶσσαν ἐξεϊραντες αὐτοῦ ἐκκομήθη."

ἔξεϊργεῖν ἀπείργειν, κωλύειν.

ἔξεϊρετο ἡρώτα.

ἔξεϊρπυσεν ἐξεσύρθη, ἐξῆλθεν· "ἡ δὲ ἔχιδνα ἐξεϊρπυσεν ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀναγκασθεῖσα." ad Act. Apost. 28 3.

ἔξεϊρψεν (Ps. 104 29) ἀνέδωκεν.

ἔξεϊσιν ἐξέρχεται.

ἔξεϊσῆκει ἐξηλλάττετο· "καὶ τρόμφ εἵχετο, καὶ ἡ χρῶα αὐτοῦ ἐξεϊσῆκει καταδείσαντι τὸ πλῆθος τῆς σφατῆς καὶ τῶν ὄπλων τὴν λαμπρότητα."

ἔξεκᾶκκησιν ἀπηγόρευσα.

ἔξεκαρυκεύθη ὠποποιήθη, συνεκόπη.

ἔξεκεκλήκει ἐκ τοῦ δέπνθ ἀνίστη· "νυκτὸς δὲ γενομένης τοῦς οἰκέτας ἐξεκεκλήκει τοῦς Ναννάρου" (Nicol. Dam. exc. leg. p. 65).

ἔξεκᾶκκητο προεκαλεῖτο· (Polyb. 4 57) "ταχὺ δὲ ἐξεκᾶκκητο αὐτοὺς πρὸς τὴν πρᾶξιν ἅτε οἰκέλους ὄντας τῶν τοιοῦτων ἐγχειρημάτων."

ἔξεκίνησεν ἐξεδίδωκε· Σοφοκλῆς (El. 567) "παλῶν κατ' ἄλλος ἐξεκίνησεν ποδοῖν σικτόν

κεράσιν ἔλαφον."

ἔξεκλήσασε συνήθροισε.

ἔξεκνήσεν ἐξέκοπεν· Ἡρόδοτος (7 239) "δελτίον δίπτυχον λαβὼν τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐξέκνήσεν."

ἔξεκόκκισεν (A Ach. 1178) ἀντὶ τοῦ ἐξέκλασεν, ἐξέβαλεν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κόκκων.

ἔξεκόπη τὸν ὀφθαλμὸν (ἐπηρώθη) Ὀρύτιος ὁ Ῥωμαῖος, καὶ ἐπεκλήθη Κόκλῆς· τὸν γὰρ ὀφθαλμὸν ὁκολοῦν καλοῦσι Ῥωμαῖοι.

ἔξεκύνκησαν ἐξήνεγκαν· Ἀλλιανός "ἐπεὶ δὲ εἰς τὸ θέατρον ἐξεκύνκησαν αὐτόν, ἐπηλυγασάμενος τὴν κεφαλὴν... ἦν τὸ ὕσωτον."

ἔξεκώμασεν ἐξεπόρνευσεν.

ἔξεέλαθον λαθεῖν ἠδυνήθησαν.

ἔξελέγγειν φανεροποιεῖν· "ὁ δὲ ἡλίου ἡ τάχος τὰ προαχθέντα βασιάνους ἐξελέγγειν."

ἔξεέλεξε συνήθροισε· "χρήματα δὲ παρὰ τῶν Λιβύων πολλὰ μὲν ἐς τὸ κοινὸν πολλὰ δὲ καὶ ἐς τὸ ἴδιον ἐξεέλεξεν."

ἔξελιγμῶν ἰδέαι διτταί, ἡ μὲν κατὰ λόχους ἡ δὲ κατὰ ζυγά. εἶδη δὲ ἀνὰ ἐκατέρου αὐτῶν τρία· καλεῖται γὰρ ὁ μὲν Μακεδὼν, ὁ δὲ Λύκων, ὁ δὲ Χώριος, ὃν καὶ Κρητικὸν καὶ Περσικὸν καλοῦσι. Μακεδὼν δὲ ἐξελιγμός ἐστιν ὁ κατὰ λόχους, ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ἔμπροσθεν τόπον, ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἐπιφανείας τὴν ὀπισθεν. Λύκων δὲ ἐστιν ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ὀπίσω τόπον, ὁμοίως δὲ ἀντὶ τῆς ἔμπροσθεν ἐπιφανείας τὴν ὀπισθεν. Χώριος δὲ ἐστιν ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς φάλαγγος, τῶν κατὰ μέρος ὀπλιτῶν ἀνθ' ὧν προκατεῖχον τόπων ἐτέρους μεταλαμβανόντων, τοῦ μὲν λοχαγοῦ τὸν τοῦ σφραγοῦ τοῦ δὲ σφραγοῦ τὸν τοῦ λοχαγοῦ, ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἔμπροσθεν ἐπιφανείας τὴν ὀπισθεν. οἱ δὲ δὴ κατὰ ζυγὰ ἐξελιγμοὶ γίνονται, ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἀποτομῶν βουλευθῆναι τὰ κέρατα καθιστάνειν, τὰς δὲ ἀποτομὰς ἐπὶ τῶν κεράτων χάριν τοῦ καὶ τὰ μέση ἰσχυροποιεῖσθαι, καὶ ὁμοίως τὰ δεξιὰ ἐν τοῖς εὐωνύμοις καὶ τὰ εὐωνύμια ἐν τοῖς δεξιοῖς. Aelianus Tact. 27.

ἔξελεῖντες· "εἴτα ὑμεῖς τὰς φάλαγγας ἐξελεῖντες, ἀγγέλοισι γινόμενοι, ἀντιμέτωποι γίνεσθε τοῖς διώκουσιν." καὶ αὐθις "κᾶτα ἐνόπλιοι διαδρομαὶ τινες ἐγίνοντο καὶ ἐξελεῖς καὶ περιόδοι." cf. v. διαδρομαί.

ἐξέλιπε φρυγῆτήρ, ἐξέλιπε μόλιβδος. φρυγῆτήρ καὶ τὸ ὄργανον ὃ ἐμφυσᾷ ὁ χρῶμενος, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ τὸ ὄργανον μεταχειριζόμενος. συγκάλουσι δὲ τῷ ἀργύρῳ μόλιβδον, ἵνα συγκαιόμενος ἀνιμῶται καὶ ἀνυλαμβάνῃ εἰς αὐτὸν τὸ νόθον.

ἐξελίσσουσι κινουσίαν.

ἐξελοφρίζετο· "ἡ δὲ γῆ ἐκ τῶν Δικαιαρχείας γεωλόφριζετο."

ἐξεμεῖν ἐκκενοῦσθαι· Ἀριστοφάνης (Ran. 11) "μὴ δὴθ' ἵκετέω," τουτέστι μὴ ὅλως εἴπης, "πλὴν γ' ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν." τότε, φησί, λέγε, ἐπιτηρήσας ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν· ῥῆστα γὰρ ἂν μᾶλλον ἐξεμέσαιμι.

ἐξέμηναν αἰτιαιτικῇ.

ἐξεμηρύσατο διεξῆλθεν· (Polyb. 3 53) "ὁ δὲ Ἀννίβας ἐν ὅλῃ τῇ νυκτὶ μύλις ἐξεμηρύσατο τὰς χαράδας."

ἐξέμου παρ' ἐμοῦ.

ἐξ ἐναντίας ἐπύρρημα.

a ἐξένευσαν παρητήσαντο, ἀπηρνήσαντο· "οἱ δὲ μὴ θέλοντες βοηθεῖν αὐτοῖς, ὡς πρὸς ἄλλους πόλεμον ἔχοντες, ἐξένευσαν τὴν βοήθειαν."

b ἐξένευσαν ἐξεκολύμβησαν· Θουκυδίδης (2 90) "τὰς δὲ ἄλλας ναῦς ἐπικαταλαβόντες ἐξέωσάν τε πρὸς τὴν γῆν καὶ πολλοὺς ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐξένευσαν αὐτῶν."

ἐξένιζεν ἀντὶ τοῦ ξένος ἦν. Αἰδύμος δὲ φησιν ἀντὶ τοῦ ἐκ Ἀιτικοῖς ἀλλὰ ξένοις ῥήμασι διελέγετο. Harp.

ἐξένισεν ἐξενόδοχησε. καὶ ἀντὶ τῷ ἀπέκτεινεν. Ἡλέκτρα φησὶν (96) "ὁ δὲ Ἄρης ἐκ ἐξένισεν αὐτόν," τουτέστιν οὐκ ἀπέκτεινε· ξένια γὰρ Ἄρειος τραύματα καὶ φόνοι. καὶ Ἀρχιλόχος "ξείνια δυσμενέσιν λυγρὰ χαρίζομενος." ταῦτα θρηνεῖ ἀδελφῇ τοῦ Ὀρέσου.

ἐξ ἐνὸς τὰ πάνθ' ὁρᾷ, ἐπὶ τῶν παρορῶντων.

ἐξέπεσον πόρρω ἀπέφηνον· "καὶ τελευτῶντες τῆς νήσου ἐξέπεσον" ἀντὶ τοῦ ἐξεβλήθησαν.

ἐξ ἐπιμέτρου· "ἡ τῶν Ἑσσαιῶν αἵρεσις, οἳ εἰσιν Ἰουδαῖοι, τῶν Φαρισαίων καὶ γραμματέων τὴν δικαιοσύνην ἐξ ἐπιμέτρου διανέσκειν" (Cedrenus p. 98).

ἐξ ἐπιπολῆς, οἷον οὐκ εἰς βάθος ἀλλ' εἰς ὄψιν.

ἐξ ἐπιτάγματος· "καὶ ὁ Καῖσαρ παρῆν ἡ ἐπιτάγματος, ἀλλ' ἐσιώπα καὶ εἶπετο."

ἐξέπιπτεδες καὶ ἐπίπτεδες. ἐκατέρως λέγουσιν Ἀτικοί, ἀντὶ τοῦ μάρτην, ἐξ ἀνάγκης, ἀργῶς. (A Plat. 917) "οὐκ ἐξέπιπτεδες ἡ πόλις ἄρχειν καθίστησι δικασάς;"

ἐξέπλευσεν ἐξώκειλε, παρετράπη· "ὁ δὲ ἐξέπλευσε τῶν φρενῶν, καὶ πολλὰ εἰς τὸ ἄγυλιμα παυρήνησεν" (Aelianus?).

ἐξέπλωσας· Ἡρόδοτος (3 155) "πῶς ἐκ ἐξέπλωσας τῶν ηγερῶν, σεωπτόν διαφθεύρας;" ἀντὶ τῷ ἐξέπλωσας, τουτέστι παρετράπησας καὶ ἐξώκειλας.

ἐξεπολεμώθη ἐκινήθη.

ἐξέπραξεν ἀντὶ τῷ ἀνέειλεν· (S OC 1659) "οὕτε πυρφόρος θεοῦ κεραυνὸς ἐξέπραξεν."

ἐξεπρέμνιζον ἀντὶ τοῦ κατέβαλλον τὰ πρέμνα, τωτέστι μέχρι ῥιζῶν τὰ σελέχη. Ἔτω Δημοσθένης (43 69). Harp.

ἐξεράσατε τοὺς λίθους (A Ach. 340) ἐκκενώσατε, ἐκβάλετε, ἀπορρίψατε. πεποιήται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς ἔρας, ὃ ἔστι τῆς γῆς. ἐξερέων ἀντὶ τοῦ ἐρευνῶν.

ἐξερεύξεται (Ps. 119 171) ἐκφέρει, ἐξενέγκη.

ἐξερήσομεν ἐρωτήσομεν.

ἐξεριθεύονται πρὸς κακίαν ἐκκαλῶσι· Πολύβιος "οἱ τῆς εἰρητηγίας ὑπεγόμενοι ἐξεριθεύονται τοὺς νέους, καὶ παρασκευάζουσιν εὐνοὺς συναγωνισὰς εἰς τὸ μέλλον."

ἐξέρχετον κατὰ Ῥωμαίους τὸ στρατόπεδον.

ἐξερπύσασι βαδίσασι.

ἐξερρύθησαν ἠφανίσθησαν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν πολέμῳ φευγόντων.

ἐξερρωγυῖα διεφθαρμένη· Προκόπιος (Arc. 1) "γυνὴ τὸν τρόπον ἐξερρωγυῖα." καὶ οἱ θνητοὶ τῶν ὑπασπιστῶν τῆς Ἑκδοξίας κατὰ τοῦ Χρυσόστομου ἐξερρώγησαν."

ἐξέρχομαι δοτικῇ. τὸ δὲ τιμωρῶ αἰτιατικῇ.

ἐξερῶ ἐξοίσω.

ἐξ ἔρωτος. ὅτι ἐξ ἔρωτος ἐνίοτε νόσος ἐπισυμβαίνει, ὅπερ Ἀντίοχος ὁ Σελεύκου παῖς ἔπαθεν. εἴτα ὑπὸ ἱατρῶν ἐφωρώθη τὸ πάθος.

ἐξεσάλαξας μετεκίνησας· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 235) "τὴν δ' ἐνὶ θυμῷ ἐξεσάλαξας ὅλην θάμβει φαντασίην."

ἐξεσία ἡ πρεσβεία.

ἐξεσκληκός τὸ ὑποζήρανθιν.

ἐξεσώθησα ἐξεδίωξα· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 260) "ἔκλυτον ἐκ σέφρων ἐξεσώθησα

ρόον." καὶ αὐθις (AP6 167) "καὶ πτώκας πολ-
λάκις ἔξεσσύβει."

ἐξέσσυτο ἐξώρμησεν.

ἐξεσεμμένοι ἀντὶ τοῦ κεκοσμημένοι·
κώσθαι γὰρ τῷ σφῆρει χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ
κοσμεῖν. ζέμμα δὲ ἐστὶ τὸ προσειλημένον ἔριον
τῷ θυλλῷ. Σοφοκλῆς (OR 3) "ἰκτηρίοις κλά-
δοισιν ἐξεσεμμένοι."

ἐξέσσηκε μαίνεται· "ὃ δὲ τῇ πολυχρονίῳ
τριβῇ τῶν πολεμικῶν οὐδόλως ἐξέστη τῶν
φρενῶν."

ἐξέσσησαν ἐπεχώρησαν· "οἱ δὲ βάρβα-
ροι ἐξέσσησαν αὐτοῖς ὡς κρείττουςιν."

ἐξέσση ἐξουσίαν ἔχεται.

ἐξέσχε· "τοῦτόν τὴν πλευρὰν λόγχῃ διή-
λασε, καὶ ὑπὸ ῥύμης τῆς αἰχμῆς ἐξέσχεν ἐπὶ
θάτερα," ἀντὶ τοῦ διήλασε, διήλαθε.

ἐξέσχεν· "ἠκοντίσθη τὸν δεξιὸν ὦμον
διαιπερές, καὶ ἐξέσχε τὸ βέλος," ἀντὶ τοῦ
διήλαθε.

ἐξεταζόμενοι πρὸς τοῖς βασιλείοις
(Isocrat. 4 151) ἀριθμούμενοι ἐν τοῖς βασι-
λείοις.

ἐξεταζόμενος ἐρευνώμενος, δοκιμαζό-
μενος, ἢ συναριθμούμενος· "ἐν πράξει με-
ρίσαις ἐξεταζόμενος," καὶ αὐθις "ἐρρύετο τὴν
πόλιν ἔνδον ἐξεταζόμενος Φουρτωνίων ἐπο-
ρφαίτης τῶν ἐπὶ τῆς Μυσίας, οὗς δοῦκας
καλοῦσι."

ἐξετάζω αἰτιατικῇ.

ἐξέτει ἐξαετῇ, βαρυτόνως ἀττικῶς· Ἀρι-
στοφάνης Νεφέλαις (861) "οἶδ' ἐξέτει σοι τραυ-
λίσαντι πιθύμενος." καὶ (Lys. 280) "ἐξ ἐτῶν
ἄλουτος." Ἀττικὴ σύνταξις.

ἐξέτηξεν ἠφάνισεν.

ἐξευγενίζω αἰτιατικῇ.

ἐξ εὐθείας· "ἐπισολήν δὲ ἐξ εὐθείας
πρὸς αὐτὸν ἐπιθεῖναι ἐνάρκησαι," τουτέστιν
ιδιάζουσιν, ἐκ τοῦ παραντίκω.

ἐξευμενίζεσθαι πείθεσθαι.

ἐξεφάυλισαν παρ' οὐδὲν ἐλογίσαντο·
"οἱ δὲ ἔκ ἐξεφάυλισαν τὴν τῶν Κρητῶν ἀν-
τοσχέδιον ἐκείνην μοῦσαν οἷα δὴ πού λιτήν
τινα θυσίαν." cf. v. ἐνόν.

ἐξ ἐφόδου ἐκ τοῦ παραχώρημα, χωρὶς
πόνου· "ὥς ἔγνω μὴ ἐξ ἐφόδου οἶόντε ἐξε-
λεῖν τὴν Θεοδοσίου πόλιν, ἀναχωρεῖ" (Me-
nand. exc. leg. p. 397).

ἐξεφοῖτα ἐθριάμβευεν· "ὃ δὲ παρὰ τὰς
ἀτελέσθας καὶ βεβήλας ἐξεφοῖτα τὰ τῶν Σα-

μοθρακῶν ὄργια· ὃς φωραθεὶς ἀπέδρα πρὸς
τοὺς Κυζικηνούς." cf. v. ἀναδεῖ.

ἐξέφν ἐβλάσθησεν.

ἐξεφύρθη (Jerem. 3 2) ἐμιάνθη.

ἐξεφύσησα (Malach. 1 13) διεσκόρπισα,
ἐβδελυξάμην.

ἐξεφύσησεν ἐκίνησεν, ἐτάραξεν. ἀπὸ
τοῦ σπινθήρος δὲ τὸ φυοῖσθαι ἔλαβεν. Ἀρι-
στοφάνης (Pac. 610) "ἐμβάλων σπινθήρα μι-
κρόν Μεγαρικῷ ψηφίσματος, ἐξεφύσησεν το-
σοῦτον πόλεμον ὥς τῇ καπνῷ πάντας Ἑλ-
ληνας δακρυῶσαι."

ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχὴν μου (Ps.
41 5), τουτέστι διεχύθην καὶ διεκινήθη ἐἰς
ὀδυρμοῦς, ἀπᾶσιν ἔχω τὸν θρήνον.

ἐξέχειν τὸν ἥλιον τὸ ἐπιτεταλκέναι.
"ἔσεχ' ὦ φίλ' ἥλιε," κωλάριον τι παροιμιῶ-
δες ὑπὸ τῶν παιδίων λεγόμενον, ὅταν ἐπινέ-
φῃ ψύχους ὄντος. Ἀριστοφάνης Νήσοις "λέ-
ξεις ἄρα, ὥσπερ τὰ παιδ', ἔσεχ' ὦ φίλ' ἥλιε."
καὶ ἐν Σφηξί (768) "καὶ ταῦτα μὲν νῦν εὐ-
λόγως, ἣν ἐξέχη εἴλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσῃ
πρὸς ἥλιον."

ἐξῆ, αὐθιγυότακτον, ἀντὶ τοῦ δυνατόν
ἐπύρρη.

ἐξηγήσασθαι τοῦ διηγῆσασθαι διαφέ-
ρει. διηγῆσασθαι μὲν γὰρ ἐστὶν εἰπεῖν ἀπλῶς
ἢ τις αὐτὸς ἐπίσταται, ἥτοι πρὸς ἀγνοοῦντας
τοὺς ἀκροαμένους λέγων ἢ καὶ πρὸς εἰδότας·
τὸ δὲ ἐξηγήσασθαι ἅμα λέγειν τε περὶ ὧν
ἀγνοοῦσιν οἱ ἀκρόντες, καὶ διδάσκων αὐτοὺς
περὶ ὧν πυνθάνονται.

ἐξηγηταὶ οἱ τοὺς νόμους τοῖς ἀγνοοῦ-
σιν ὑποδεικνύοντες, καὶ διδάσκοντες περὶ τῆ
ἀδικήματος οὗ ἕκαστος γράφεται.

ἐξηγηταὶ τρεῖς γίνονται πυθόχρηστοι, b
οἷς μέλει καθαίρειν τὰς ἄγει τινὶ ἐνίσχηθέν-
τας. καὶ οἱ ἐξηγούμενοι τὰ πάτρια. καὶ Ἡρό-
δοτος (5 31) "σὺ εἰς οἶκον τὸν βασιλέως ἐξη-
γητὴς γίνεαι προημάτων ἀγαθῶν, καὶ ταῦτα
εὖ παραινεῖς πάντα."

ἐξηγητὴς ἰδίως ὁ ἐξηγούμενος τὰ ἱερά.
ἐστὶ δὲ καὶ ὁ πρὸς τοὺς κατοικομένους νομι-
ζόμενα ἐξηγοῦντο τοῖς δεομένοις. Harp.

ἐξηγορεῖα ἐπαγγελία.

ἐξηγομένη ἐξηγειρόμη. Ἀριστοφάνης
(Ran. 51) "κἄτ' ἐγὼγ' ἐξηγομένην" ἐπὶ τῶν
ψευδομένων. εἰρηκότος γὰρ τοῦ Διονύσου
"ναυμαχῆσας κατέδυσεν ναῦς τῶν πολεμίων
γ'" ἐπιφέρει ὁ Ἡρακλῆς "κἄτ' ἐγὼγ' ἐξηγο-

μην," σκόπτων τὸν Διόνυσον. καὶ ἐγώ, φησὶν, ἀνέστην ἐξ ὀνείρων, δηλῶν ὅτι ταῦτα ὄναρ ἐπραξε. τῶν ἐπιτηδες ψευδομένων λεγόντων τοῦτο, καθὼς δηλοῦται ὅτι ἐνυπνίῳ ζῶκει τὸ λεγόμενον.

ἐξήεσαν ἐξεπορεύοντο.

ἐξ ἡθίων (Herodot. 1 15) ἐκ τῶν συνήθων τόπων, ἐν οἷς συναναστρέφονται.

ἐξήκει παρώχην· Ξενοφῶν (Anab. 6 3 26) "ὁ δὲ χρόνος ἐξήκει." καὶ αὖθις "ὁ δὲ συνειδὲν ἐξήκειν τοῦ χρησμοῦ τὴν φήμην."

Ἐξηκείσθης, καὶ κλίνεται Ἐξηκείσθης· Ἀριστοφάνης (Av. 11). ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων· τοῦτον γὰρ ὡς ξένον διαβάλλουσι καὶ πλάνον, οἱ δὲ ξένοι μᾶλλον ἴσασι τὰς ὁδούς. ἐξαπορήσαντες οὖν τῆς ὁδοῦ καὶ ἀποπλανηθέντες εἶπον "οὐδ' ἂν Ἐξηκείσθης εὖροι τὴν εὐθείαν ὁδόν." εἰρηται οὖν ἐπὶ τῶν ὁδοῦ ἀποπλανηθέντων.

Ἐξήκεσος ὄνομα κύριον. Harp.

ἐξήκον Ἀλλιανὸς ἀντὶ τῆς ὑπερέχον· "καὶ ἑώρων φύσμα τὸ μέγεθος ἐξήκον πέρα καὶ ἀνωτέρω τοῦ ἰσοῦ."

ἐξήκοντος παρερχομένου· "ἐξήκοντος τῆς χρόνου οὐπὲρ ἐντός ἔδει ἐπανιέναι πρὸς τὸν σφῶν ἄρχοντα."

ἐξήλασμα ἡ δίωξις.

ἐξήλατο (X Anab. 7 3 33) ἐπήδησεν.

ἐξήλθεν ἐξέβη, ἐτελέσθη. "ὅτι Ζήνωνι, παρ' ἣν εἶχε δόξαν, ἐξήλθε τὸ μάντευμα· ἀντὶ γὰρ τῆς βουσιλίδος, ὡς ᾤετο, πόλεως εἰς λόφον συγκλεισθέντι τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχοντα συνέβη τὸ πέρας τοῦ βίου." cf. v. Ζήνων b.

ἐξηλιασμένων (2 Sam. 21 14) κεκαυμένων.

ἐξηλιθιότης ἐπίτασις τῆς μωρίας.

ἐξήλικας ἐξέβαλες, ἐξέωσας· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (33) "ἀλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν."

ἐξήλυσις ἐξέλευσις.

a ἐξήμβλωκας (A Nuh. 137) ἡμιτελῆ ἐξέωσας. ἐξαμβλῶσαι δὲ ἰδίως ἐπὶ τῶν γυναικῶν λέγουσι τῶν ἀποτικτουσῶν θᾶττον, ἢ κατὰ τὸν τῶν ὠδίνων καὶ τῆς κυφορίας νόμον. καὶ τὸ φάρμακον δὲ τὸ αἷτιον τῆς ἐξαμβλῶν τῆς γυναικας ἀμβλώθριον καλεῖται.

b ἐξήμβλωκας ἀντὶ τοῦ ἀτελεῖ ἐποίησας Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. καὶ αὖθις "καὶ οὐκ ἐξήμβλωτό οἱ ἡ ἑλπίς" ἀντὶ τοῦ ἀτελεῖς ἐγένετο. οὕτω φησὶν Ἀλλιανός. "ἀλλ' αὕτη γε

ἡ ἑλπίς ἐξήμβλωτο αὐτῇ." καὶ αὖθις Ἀλλιανός "ἐξήμβλωτο δὲ ἡ ἔννοια τῆς θεοσυλίας τῷ ἀνοσίῳ ἀποσφαιγέντος αὐτῆς." cf. v. ἡμβλω.

ἐξημβλωμένον· Ἀριστοφάνης (Nuh. 139) "ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοῦ ἐξημβλωμένου," τουτέστι τὸ παραπολωλὸς καὶ διεφθαρμένον.

ἐξήμβλωσεν ἐξέτρωσεν.

ἐξημημένος ἀφηρημένος· Σοφοκλῆς (Ai. 1175) "εἰ δέ τις στρατοῦ βίῃ σ' ἀποσπάσει τοῦδε τοῦ νεκροῦ, κακὸς κακῶς ἄθλιος ἐκπέσει χθονός, γένους ἄπαντος ῥίζαν ἐξημημένος."

ἐξήμμαι γενικῇ.

ἐξημημένοι ἐκδεδεμένοι, ἢ ἐξαφθέντες.

ἐξῆν ἐξεγένετο, δυνατὸν ἦν.

ἐξηνδραποδισμένον· (Polyb. 8 11) "πλείσας δὲ πόλεις ἐξηνδραποδισμένον καὶ πεπραξικοπηχότα" ἀντὶ τοῦ προδύσαντα.

ἐξήνθησεν ἀνεβλάσθησεν, ἀνέθαλλεν. ἐξήνθησε δὲ τὰ ἄνθη συνέλεξε. καὶ ἐξανθίζω δὲ τὸ βᾶπτει, ὡς τὸ "ποικίλας ἐξηνθίκατε τὰς βαφάς."

ἐξηνθισμέναι ἄνθησι κεκοσμημέναι, οἷον ψιμεθίω φύκει καὶ τοῖς ὁμοίοις. (A Lys. 43) "αἱ καθήμεθ' ἐξηνθισμέναι, κροκωτὰ φοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι, καὶ χιμῆριζ' ὀρθοσάδια καὶ περιβουρίδας· κῆγχουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια."

ἐξήνιον ἔξω ζυγοῦ, ἀνυπότακτον. ἐξήνιον δὲ ἐκ τοῦ ἀνύω.

ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον (A Vesp. 1282) ὅταν ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ σωζόμενον ἐξαπατηθῇ.

ἐξήπαφεν (Hom. ξ 379) ἐξηπάτησεν.

ἐξήπτται ἐξήρται, κρεμῶται. καὶ ἐξήπτο διεγῆγερτο φλόξ.

ἐξήρεν ἀπῆρεν.

ἐξήρηνται ἐκβέβληνται.

ἐξήρκει ἐξίσχυνεν. "οὐ γὰρ ἐξήρκει τὰ ὑποζύγια πρὸς τῆς ὁδοῦ τὴν χαλεπότητα, ὥς ἐκ αἰρούμενοι τὰς ἀμάξας ἐξέφερον ἐκ τῶν δυσπόρων."

ἐξήρμενην ὑψουμένην.

ἐξήρτα ἐξῆπτεν, ἀπεκρέμα· "τὰ δὲ γράμματα τὰ βασιλικὰ ἀπὸ τῶν ἀνδριάντων ἐξήρτα." καὶ ἐξηρτήσθαι ὁμοίως. ἐξηρτίσθαι δὲ ἐτοιμαῖσθαι, εὐτρεπίσθαι· "καὶ ἐς παρυσκευὴν ἐξηρτίσθαι πολέμου."

ἐξηρτυμένος παρὰ Ἡροδότῳ (1 43) κατεσκευασμένος, ἡτοίμασμένος.

ἐξῆς μετὰ ταῦτα.

ἐξησθενήκοντας τεταλαιπωρηκότες, παρμύμενους· "οἱ δὲ Κέλτοι ἰδόντες τοὺς Ῥωμαίους μάχεσθαι παρεσκευασμένους, καὶ δόξωτες ἐξησθενήκους τὰ σώματα ὑπὸ λιμῆ τὸν τάχισον αἰρεῖσθαι τῶν θανάτων."

ἐξήσκει ἐπαίδευσιν, ἐγύμναζε· "καὶ πλὴν ἡγάθης ψυχῆς σώμα ἔκ ἔχων ὁμῶς ἔκαμινε, καὶ τὰς δυνάμεις ἐξήσκει καὶ κατακόσμιε πρὸς τὸ ἀνδρικώτερον."

ἐξησκηκότες καμύοντες.

ἐξητάσθης Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου (α 66) καὶ κατὰ Ἀνδροτίωνος (66) ἀπὸ τοῦ ὤφθης, ὠρύθης. Harp.

ἐξητασμένον ἠκριβωμένον· "οὐκ ἂν ἦτοί τις οὔτε θαυσιλὲς ἔτε πρὸς τὸ δίκαιόν τε καὶ ἴσον ἐξητασμένον."

ἐξηχεῖτο ἐξηκούετο.

ἐξιᾶλλειν ἐκβάλλειν.

ἐξίδισεν ἀπέπλησεν· Ἀριστοφάνης (Av. 792) "εἴτε Πατροκλείδης τις ὁμῶν τυγχάνει χεῖτην, οὐκ ἂν ἐξίδισεν εἰς θοιμίτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο."

ἐξίη μέλλοντος σημύειν.

ἐξίησιν ἐξέρχεται.

ἐξικμασμένη ἐξηρυμμένη· (Dio Cass. 75 2?) "ἄλλως τε ἐν ξηρᾷ χώρῃ ὑπὸ τῆς θέρους ἐξικμασμένη δεινῶς ἐσπάνισεν ὕδατος."

ἐξίλασμα (Ps. 12 3) ἡ δυσώπησις, ἡ παράκλησις.

ἐξιλάσομαι αἰτιατικῇ δυσωπήσω.

ἐξίλλειν ἐκφεύγειν.

ἐξιπώκατον θλίβουσιν, ἡ ἐθλίψατε· "ὥς ἔμῃ γε τῷ ξύλῳ τὸν ὤμον ἐξιπώκατον" Ἀριστοφάνης Ἀντισειρῆτης (291).

ἔξις. ἔξις ἐστὶν ἡ κατὰ φύσιν ἐκάς ἐνέργεια καὶ ὁλοκληρία, ὅσον ἐπὶ μὲν ψυχῆς αἱ ἀρεταί, ἐπὶ δὲ σώματι τὸ ἐντελές τῶν μελῶν καὶ ἀνάλογον καὶ ὁγμία. ἡ δὲ τούτων ἀταξία καὶ διαμύρτησις καὶ καθόλου ἀναίρεισι λέγεται ἐρήσις. διαφέρει δὲ ἔξις διάθεσις· ἡ μὲν γὰρ ἔξις δυσμετάθετός ἐστιν, ἡ δὲ διάθεσις εὐμετάβλητος. διάθεσις δὲ ἡ κατὰ συμβετῆκος τοιαύτη ἐκάς ποιότης· λέγομεν γὰρ ὅτι πολεμῶς ἡ φιλικῶς διάκειται ὁ δεῖνα πρὸς τόνδε, ἡ ὁ δεῖνα ἀνθρώπος ὑγιεινότερως διάκειται πρὸς ἐαυτὸν νῦν ἢ πρότερον.

ἔξις δυσμετακίνητος τρόπος, ἥτοι διάθεσις, διαίρεται δὲ ἡ ἔξις εἰς ἀρετὴν καὶ κα-

κίαν. ἔξις δὲ εἶδη ἀρετῆ τε καὶ κακίας.

ἐξισοῖ ἴσα πράσσει· Σοφοκλῆς (El. 1194) "μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ" ἀντὶ τοῦ οὐκ ἴσα πράσσει τῇ τῆς μητρὸς ὀνόματι.

ἐξισοῦμαι·δοτικῇ.

ἐξιζύμενος ἀντὶ τοῦ παραχωρῶν· (Eu-parius?) "ὁ οὖν Μάρκελλος κύριος ἦν τῶν πραγμάτων, ὀνόματος μόνου καὶ σχήματος τῷ Ἰουλιανῷ ἐξιζύμενος, τὴν δὲ ἀληθεύσαν αὐτὸς ἀρχὴν μεταχειριζόμενος." τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκπληττόμενος.

ἐξίσασθαι διαχωρίζεσθαι· "ὁ δὲ ὅσοι τῆς εὐσεύσεως ἐναγεῖς ἐκέλευσεν ἐξίσασθαι, ὅς κατηκόντισεν." (A Ran. 347) "εὐφημεῖν χορὴ καὶ ἐξίσασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν, ὅς τις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων ἢ γνώμη μὴ καθαρῆς," ἀντὶ τοῦ ἐκχωρεῖν. καὶ αὐτοῖς "ἐξίσασθαι μύσαισι χοροῖς" Ἀριστοφάνης (Ran. 363).

ἐξίσησιν ἐκπλήττει· "οὔτε δέος ἐξίσησιν αὐτοὺς οὔτε δαπάναι οὔτε πόνοις."

ἐξισορήσαντες ἀναζητήσαντες, διηγησάμενοι· (Herodot. 7 195) "τούτους οἱ Ἕλληνες ἐξισορήσαντες ἀβούλοντο πυθέσθαι ἀπὸ τῆς Πέρσης κρατίας, ἀποπέμπουσι δεδμεμένους."

ἐξισωτής ὁ ἐπόπτης.

ἐξίτηλα ἀφανῆ, εὐτελῆ, χαῦνα.

ἐξίτηλία.

ἐξίτηρια καὶ ἐξαγγελία κατὰ Ῥωμαίους τὰ ὑπὲρ τῆς ἐξόδου παρεχόμενα.

ἐξίτηρούς εὐχάς ἐφοδίου τοῖς πρὸς ἐξοδὸν ἰούσιν ἢ πρὸς θάνατον.

ἐξιχωρίζεσθαι ἐκπιεζεσθαι, τὸν ἰχῶρα ἐκβάλλειν· "καὶ οἶον εἰς γάρον ἐξιχωρίζεσθαι." cf. v. ταριχεύειν.

ἐξκουβίτωρ.

ἐξκουσεῖα.

ἐξοδία ἢ ἐξόδος· Πολύβιος (8 26) "τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὡς ἐπ' ἐξοδίαν ὁρμήσαντες ἐκ τῆς πόλεως, παρὰ τὴν ὁδὸν ἔμειναν."

ἐξοδία· "πάνδημον ἐξοδίαν ποιησάμενοι καθῆκαν ἐνέδραν."

ἐξόδιοι νόμοι ἀλλήματι δι' ὧν ἐξήσαν οἱ χοροὶ καὶ οἱ αὐληταί. οὕτως Κρατίνος· "τοὺς ἐξοδίους ὑμῖν ἴν' ἀελῶ τοὺς νόμους."

ἐξόδων ἀνατολῶν· Δαβίδ (Ps. 74 6) "ἔτε ἐξ ἐξόδων οὕτε ἀπὸ δυσμῶν."

ἔξοινος ὁ μεθύων· (Theophyl. Sim. 5 1) "ὁ δὲ ἔξοινος ὦν καὶ ἡμικραῖπαλος, ὑπὸ τῆ

ὑπὸν διακοπτόμενος." Πολύβιος "ἐξοινοὶ γεγονότες καὶ κατὰ τὰς σκηνὰς ἐθριμμένοι πάντες οὔτε παρυγγέλματος ὑπλῶς ἤκουον, ἕτε τῷ μέλλοντος ἐλάμβανον οὐδ' ἤντιναῦν πρόνοιαν."

ἐξοισηθεῖς μανείς, παρορηθεῖς, ἐρεθισθεῖς.

ἐξ οἷων ἔχω ὡς ἐσι μοι δυνατόν, ὡς δυνάμειός ἔχω. Ὁρέστης φησὶν· (El. 1376) "ἄναξ Ἀπολλων, ἵλεως αὐτοῖν κλύε, ἐμοῦ τε πρὸς τούτοις, ἢ σε πολλὰ δὴ ἀφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προύσχην χερί. νῦν δ' ὦ Ἀντικεῖ Ἀπολλων, ἐξ οἷων ἔχω, αἰτῶ προπινῶν λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων."

ἐξοκέλλει.

ἐξολίσθη ἐκπέση· (A Eccl. 286) "μεμνημένος αἰεὶ λέγειν" τοῦτο τὸ ῥῆμα, "ὡς μή ποτ' ἐξολίσθη ἡμῖς. ὁ κίνδυνος γὰρ ἔχει μικρὸς, ἢν ἁλώμεν."

ἐξολῶν ἐκβάλλειν μέλλων καὶ ἐξωθεῖν τῆς πολιτείας· (A Eq. 143) "ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξολῶν."

ἐξομηρευσάμενοι ὁμογνώμονας ποιήσαντες· "ἐξομηρευσάμενοι δὲ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τοὺς πλείους τῶν δυναστῶν ἐνέβαινον εὐθαρσῶς εἰς τὸν πόλεμον."

ἐξομηρευσάμενος καλῶς διοικήσας· "τὴν δὲ πόλιν ἐξομηρευσάμενος ἡσφαλίσατο φρουρᾷ." ἐξομηρευσάμενος οὖν ἀντὶ τῆ συμφορῆς.

ἐξομιλῶ δοτικῇ.

ἐξόμνυσιν. καὶ ἐξόμνυσθαι ἀρεῖσθαι.

ἐξομολόγησις εὐχαρισία.

ἐξ ὁμολόγου ἐκ προφανοῦς· (Polyb. 11 32?) "διὰ τὰς ἐξ ὁμολόγου καὶ συζήτησιν μάχης πολλοὶ ἐπιπτον ἐξ ἀποφύτων." καὶ αὐθις (Polyb. 3 90) "εἰς ὁλοσχερῇ δὲ κρίσιν ἐξ ὁμολόγου καταβαίνειν οὐχ οἷός τ' ἦν," κατὰ πρόσωπον.

ἐξομολογοῦμαι δοτικῇ.

ἐξομόργυννται ἀπομάττονται, ἀφισιῶνται.

ἐξομόσαιτο παντελῶς ἀρνήσαιτο· "δημοσίαι δὲ κἄν ἐξομόσαιτο τοῦ εἶναι τῆς Κόρυτος" (Synes. p. 85 C).

ἐξομόσασθαι. οἱ μαρτυρήσειν τισὶν ἐν δικαστηρίῳ ὑπισχνούμενοι, εἰ μετὰ ταῦτα μὴ βούλοιντο καταμμενῆσαι, ὡμνον μὴδὲν ἐπί-

σασθαι, καὶ τοῦτο ἐστὶν ἐξομόσασθαι.

ἐξόν δυνατόν· Ἰώσηπος (B. I. 5 81) "νῦν αὖ δὲ Ἰουδαίους ἐλπίσας δυσωπήσειν ἐν τῇ κακοῦν ἐξὸν μὴ θέλειν."

ἐξόν· (A Eccl. 1037) "τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κῆδος ὠνοίμεθ' ἂν, ἐξὸν καθέντα γράδιον τοιουτοῦ ἐκ τῶν φρεσῶν τοὺς κῆδος ξυλλαμβάνειν;" ἐπὶ τῶν πορνικῶν καὶ ἀσελγῶν γραῶν. καὶ ὁ ἀπόστολος Πέτρος (Act. 2 29) "ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρηρησίας πρὸς ὑμᾶς."

ἐξονομήνης ἐξ ὀνόματος ἐξείλης.

ἐξονυχίζειν ἐξετάζειν τοῖς ὄντι· (Agtemid. 1 17) "βλάβην νομίζομεν τὸ μὴ περὶ ἐκάστου ἀκριβοῦν καὶ ἐξονυχίζειν." ἢ τὸ ἀκριβολογεῖσθαι.

ἐξ ὅσους δίκην· (A Vesp. 1387) "οὐ τοι καταπροίξῃ, μὲν τὸν Ἀπόλλω, τοῦτο δρῶν. ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὅσους δίκην."

ἐξὸς πλους· "ἅμα δὲ λαμβάνειν ἐξόπλους τοὺς πολέμιους κατὰ τὴν ἐπὶ τοὺς Μακεδόνας ἔφοδον."

ἐξοργιεῖν εἰς ὀργὴν ἐμβυλεῖν· (Dio Cass. 38 34) "ταῦτα δὲ ἐπραξεν ὁ Καῖσαρ ἐκ ὅτι καταπλήξῃν αὐτόν, ἀλλ' ὅτι ἐξοργιεῖν, κακὰ τούτου πρόφασιν τοῦ πολέμου λήψεσθαι."

ἐξορευγμία ἡ ὀργή. ὀρευγμία δὲ λέγεται, ὅταν ἡ τροφή ἐποξίσῃ.

ἐξορίζομαι γενικῇ, ἐξορίζω δὲ αἰτιατικῇ.

ἐξόριζον ἀντὶ τοῦ φυγάδα Δημοσθένους (21 105).

ἐξορχησάμενος ἀντὶ τοῦ φωνῶν καὶ ἀποδράς Δημοσθένους ἐν τῇ κατ' Ἀνδροτίωνος (68). Harp.

ἐξοσρακίζω γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

ἐξοσρακισμός ἐξορισμός.

ἐξ οὗ. οὐ σημαίνει τὴν ὕλην, ὡς τοῖς ἔξω δοκεῖ, ἀλλὰ σὺνηθέστερον τῇ γραφῇ ἐπὶ τῆς ἀνωτάτω αἰτίας τὴν φωνὴν ταύτην παραλαμβάνειν, ὡς ἐπὶ τῷ (Corinth. 1 8 6) "εἰς Θεός, ἐξ οὗ τὸ πάντα." κέχρηται μέντοι καὶ ὁ τῆς ἀληθείας λόγος τῇ λέξει καὶ ἐπὶ τῆς ὕλης πολλάκις, ὡς ὅταν λέγῃ (Exod. 25 exst.) "ποιήσεις τὴν κιβωτὸν ἐκ ὕλων ἀσήπτων" καὶ "ποιήσεις τὴν λυχνην ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ" καὶ (Corinth. 1 15 47) "ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός" καὶ (Ioh. 33 6) "ἐκ πληθοῦ διήρτησαι σὺ ὡς καγώ."

ἐξουθενῶ σε ἀντ' οὐδενός σε λογίζομαι.

α ἐξούλης κατὰ τῶν ἐλασσόντων τὰς ἐλόν-
τας ἐκ τῶν τῷ ὀφλόντος, καὶ κατὰ τῶν ὀφει-
λόντων τοῖς ἐλοῦσιν. ἐπειδὴν τις καταδικα-
σθεὶς μὴ ἐκτίνη τὴν καταδίκην, εἰσπράτ-
τειτο ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ ἄλλο τῷ δήμῳ το-
σῆτον, λελογισμένως πάνυ. εἰ γὰρ τῷ ἰδίῳ τη
διπλάσιον ἐπράττετο, παραιτήσεως ἂν ἐτίγ-
χανε θεόμενος ὁ ἀλούς, καὶ ἀπλοῦν ἂν ἐξέ-
τινε· νυνὶ δὲ ἀπαράτετόν ἐστι τὸ δημόσιον.
δηλοῖ δὲ καὶ Δημοσθένης (21 81)· "δίκην δὲ
τούτῃ λαχὼν τῆς κατηγορίας εἶλον ἐρήμην·
οὐ γὰρ ἀπήντα. λαβὼν δὲ ὑπερήμερον ---
ἰστιάθειν δεδύνημαι." τὸ δὲ κωλύειν ἐξίλλειν
ἔλεγον οἱ παλαιοί. ἔστιν οὖν ἐξίλλειν κατὰ τὸ
ἔνθεον τὸ ἐκφύγειν καὶ περιπλέκειν μὴ πα-
ρέχοντα τὴν τιμωρίαν, καὶ τοῦτω τῷ τρόπῳ
διακωλύειν.

β ἐξούλης. ὄνομα δίκης, ἣν ἐπάγουσιν οἱ
φάσκοντες ἐξείργεσθαι τῶν ἰδίων κατὰ τῶν
ἐξιργόντων. εἴρηται μὲν οὖν τοῦνομα ἀπὸ
τοῦ ἐξίλλειν, ὑπερ ἐστὶν ἐξείργειν καὶ ἐξωθεῖν
καὶ ἐκβάλλειν· δικάζονται δὲ ἐξούλης κατὰ
τοῖς ἐπιτιμίῳις οἱ μὴ ἀπολαμβάνοντες ἐν τῇ
προσηκούσῃ προθεσίμῃ, ὑπερημέρων γινόμε-
νων τῶν καταδικασθέντων. οἱ μὲντοι ἐξούλης
ἀλόντες καὶ τῷ ἐλόντι ἐδίδοσαν ἢ ἀφροῆντο
αὐτοῦ, καὶ τῷ δημοσίῳ κατετίθεσαν τὰ τι-
μηθέντα. ἐδικάζετο δὲ ἐξούλης καὶ ὁ χρήτης
κατέχειν ἐπιχειρῶν κτήνι τοῦ χρεωσούντος
καὶ κωλύμενος ὑπὸ τινος. καὶ ἀπεργασίας
δέ τις εἰ εἴργοιτο, δίδωσιν ὁ νόμος δικάζε-
σθαι πρὸς τὸν εἴργοντα ἐξούλης. καὶ περὶ
ἀνδραπόδων δὲ καὶ παντὸς οὗ φησὶ τις αὐτῷ
μετῆναι. Δείναρχος δὲ ἰδίως κέχρηται τῷ
τῆς ἐξούλης ὀνόματι ἐπὶ τῆς ἱερείας τῆς μὴ
βουλομένης τὰ ἴδια δοῦν. Harp.

ἐξούλης δίκη. οἱ δίκην νικήσαντες ὥς
ἀπολαβεῖν χωρίον ἢ οἰκίαν, ἔπειτα ἐμβατεύ-
ειν κωλυόμενοι ἢ ἐμβατεύσαντες ἐξελαυνόμε-
νοι, δίκην εἰσάγουσι πρὸς τοὺς ἐξελαυνόντας
ἢ οὐκ ἔωντας ἐμβατεύειν, καὶ αὕτη ἡ δίκη
ἐξούλης καλεῖται. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξίλ-
λειν· οἱ παλαιοὶ γὰρ τὸ κωλύειν καὶ ἀπελαύ-
νειν ἐξίλλειν ἔλεγον. Etym. M.

ἐξ οὐρίου ἐξ ἐπιτηδείων ἀνέμει· "κῶν ἐξ
οὐρίων φέρεται τὴν ἄκραν ἔχων εὐημερίαν,
ταλαιάζειν τοῦτον χρή."

ἐξοχετευόμενα ἐκρέοντα.

ἐξόχως πάνυ.

ἐξπέδιτα τὰ στρατιωτικὰ πλήθη. "τῶν

ἐξπεδίτων ταλαιπωροῦντων τῷ μήκει τῷ χρό-
νου· τέταρτος γὰρ ἐνιαυτὸς ἐτύγχανεν ὧν."

ἐξπλοράτωρ. οὗτοι οἱ ἐξπλοράτοι τῶν
βασιλείων πόλεις τε καὶ κώμας καὶ τὰς ἄλ-
λους τόπους, καὶ τὰ πλεῖστα τῶν χωρίων καὶ
τῶν ὁδῶν διασημίματα, καὶ τὰς θέσεις, καὶ
ὧν ἕκαστος τόπος εὐπορεῖται ἢ οὐ, ἐπιτηδείων
ὄντων τοῖς ὁδοιπόροις, καὶ εἰ πρὸς πλῆθος
ἐπαρκεῖν οἷά τε εἰσὶν. ἔργον γὰρ τούτοις τὸ
περιεργάζεσθαι τίς ἡ τῶν πραγμάτων κατά-
σκευα καὶ ποῖα τὰ κατὰ Ῥωμαίων σκεπτό-
μενα ὑπὸ Περσῶν, καὶ ἀναφέρειν ἐπὶ τὸν
βασίλειαν.

ἐξυβρίζοντα παραιοπονδοῦντα, παραιο-
βούνοντα τὰς συνθήκας, ἀδικοῦντα· "τὰ ἐκ-
δικήματα τοῦ Δεκεβῆλ ἐς τοσόνδε προελ-
λύθει ὥς ἀναγκαῖον εἶναι πολέμῳ καταπαῦ-
σαι ἐξυβρίζοντα."

ἐξυμνῶ αἰτιατικῇ.

ἐξ ὑπαρχῆς ἀπ' ἀρχῆς.

ἐξ ὑπερδεξίων ἐξ ὑψηλῶν. "ἔτεροι τὰς
ὑπερδεξιῶν τῶν πεδίων σκοπιῶς."

ἐξ ὑπογούου παρ' αὐτὰ, ἀπερισκέπτως,
ἐκ τοῦ σύγγενος. (Dainascius: cf. v. Θέων σο-
φιστής) "γεγονὸς ἀπὸ Μαρκελλῆς τὸ γένος
ἀνέκαθεν, τὸ δὲ ἐξ ὑπογούου πατρόθεν ἀπὸ
Ἐκδικίου ῥήτορος."

ἐξ ὑποθέσεως. ὁ Ἀριστοτέλης λέγει πα-
ρακολουθεῖν ταῖς ἔξισι δυνάμεις τινὰς ἐξ
ὑποθέσεως, αἷς χρῆσιντ' ἂν, εἰ ἐν τούτῳ
γένοιτο πρὸς ὃ εἰσιν αἱ δυνάμεις χρησιμοί.
οἷον τῇ πρᾶττει ἔξει οὕση παρακολουθεῖ ἡ
δύναμις ἐξ ὑποθέσεως, τὸ δύνασθαι κρατεῖν
ὁργῆς ἀμέτρον τε καὶ μὴ προσηκούσης, εἰ
ποτε ἐμπέσοι. ἐξ ὑποθέσεως οὖν ἡ δύναμις
αὕτη τῇ πρᾶττει ἔπεται· εἰ γὰρ ὀργισθεῖη,
κρατήσῃ. Alex. Aphrod. in Top. 4 p. 176.

ἐξυπτιάζω. (Athen. p. 34 B) "οἱ μεθυ-
σθέντες οἵνῳ ἐπὶ πρόσωπον πίπτουσι, οἱ δὲ
κρίθινον πεπωκότες ἐξυπτιάζονται τὴν κεφα-
λήν." ἐξυπτιάζειν οὖν τὸ ἐπὶ νῶτε φέρεσθαι.

ἐξυρήμενος τὴν κόμην ἀποβαλὼν.

ἐξυσεν ὕφηνεν.

ἐξυφίνεος κατασκευάσεως.

ἔξω βελῶν καὶ ἡσθαι. παραινεὶ ἔξω
κινδύνου εἶναι.

ἐξώγκωσεν ὕψωσε· "καὶ χῶμα ἐξώγκω-
σαν αὐτῷ, καὶ ἐπιγρύμμιτι τιμῶσι τῷδε."

ἔξω Γλαῦκε· χεῖμῶνα γὰρ σημαίνει ὁ
θαλάττιος.

ἐξωδῆκει ὠγκώθη.

ἐξωδηκυῖα.

ἐξωδηκῶς ὁ ὠγκωμένος.

ἐξωθούμαι γενικῇ.

ἐξώκειλεν ἐξηλθεν, ἔπασεν. ἐπὶ νηὸς ἐξέβαλεν, ἐξέρριψεν. "ἡ δὲ Κλεοπάτρα βασιλειαν βασιλέων ἑαυτὴν ἀνεῖπεν· ἐς τοσοῦτον ἄρα φρονήματος ἐξώκειλεν." cf. Dio Cass. 49 41.

ἐξωκέλης τὸ ληστρικὸν πλοῖον, ἢ ἄσρωτος ἵππος.

ἐξωκοδόμηται τὸ τεῖχος, ὡς ὅταν ἐπάρω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεύς καὶ Θεαγένης" ἀμφοτέροι κομπασαί "ἐναντίω δὲ ἄρματα ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δέριος, ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασάτην. Ἡράκλειος. τὸ δὲ μήκος ἑκατοντόγνιον." A A. 1124.

ἐξώλεια πανωλεθρία. "καὶ ἐξώλειαν ἑαυτῷ προσεπαρασάμενος, κῶν ὅτιοῦν αὐτῶν ἐκβῆ," τουτέστιν ἀπηγορευμένων κακῶν.

ἐξωλέερον· Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (443) "πενία γὰρ ἐστίν, ἥς οὐδὲν θηρίον ἐξωλέερον," ἀντὶ τοῦ ἀπολέσθαι ὀφείλον, ἢ ἐξυλοθρευτικώτερον, ἢ χεῖρον. Αἰλιανός "σύνοδοί τινες εἰς αὐτῆς ἐγένοντο καὶ συμφοιτήσεις ἀκούσων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀσελγῶν καὶ μειρακίων ἐξώλη βίον προηρημένων."

ἐξώλης εὐθείας πτώσεως, καὶ προώλης, καὶ πανώλης, ἀπολλύμενος κίναιδος. καὶ ἐξώλεια ἡ παντελὴς ἀπώλεια. "τιῷ γε μὴν πατρὶ ἐπαρωμένον ἐξώλειαν ἐπέπλεον," καὶ αὐτὸς (Ioseph. A. I. 4 6 2) "ὅπως ἂν ἐπ' ἐξώλειαι τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀρῶς ποιήσῃται ὁ μάντις."

ἐξώλισθεν ἐξερρίφη, ἐξέπεσε. "Διονύσιος ὁ δευτέρος ἐξώλισθε τῆς ἀρχῆς καὶ ἐς Κορινθίους ἦκε φηγῆς."

ἐξωμῖς, Ἀττικὸν λεξιεῖδιον. σημαίνει δὲ χιτῶνα ἑλευθέριον, οὐκ ἐπισκεπάζοντα τοὺς βραχίονας, εὐτελεῖ.

ἐξωμισάσαις ἄχρι τῶν ὤμων γυνωσάσαις. "χειροτονητέον ἐξωμισάσαις τὸν ἔτερον βραχίονα" Ἀριστοφάνης (Eccl. 267).

ἐξωμμάτωται ἐπιτεταμένως ὀρεῖ. ἡ γὰρ ἐξ πρόθεσις ἐπίτασιν δηλοῖ, ὡς (Hom. I 343) "ἐκ θυμοῦ φιλέων." ἡ μᾶλλον παύων ἐπὶ σερήσεως λέγει. Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (635) "ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας."

ἐξωμος.

ἐξωμόσατο ἀπηγόρευσε, καὶ ἐξωμόσασθαι τὸ μεθ' ὅρκου ἀπαρνήσασθαι πράξιν τινα διὰ νόσον ἢ πρόφασιν ἐτέρων τινὰ ἐξωμόσασθαι ἐστίν. οὕτω Δημοσθένης (19 122). sch. A Eccl. 1018. Harp.

ἐξωμοσία ἔνορκος παραιτήσις δι' εὐλογον αἰτίαν. Timaeus p. 114.

ἐξωμοσία. ὅταν τις φάσκη ἢ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ ὑπὲρ ἐτέρου ἐγκαλούμενος μὴ δεῖν εἰσάγεσθαι δίκην, εἴτα καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν οὐκ εἰσαγωγίμος ἡ δίκη, εἰ δοκεῖ κατὰ λόγον ἀξίῃ, ἐδίδδοτο αὐτῷ ἐξωμοσίᾳ χρῆσθαι, καὶ οὕτω διεγύφετο ἡ δίκη.

ἐξώμοτος.

ἐξωνήσατο ἐξηγόρασεν, ἐπορίσατο. "χρυσίον δίδωσιν, οὐ μὴν ἐξωνήσατο τὸ μηδὲν παθεῖν."

ἐξωπτῆσθαι ὠπτημένον ὑπάρχειν.

ἐξωρ· Σοφοκλῆς (El. 618) "ἐξωρα πρῶσσω, κοῦκ ἐμοὶ προσεικότα."

ἐξωραῖσμένον κεκαλλωπισμένον.

ἐξώργισεν ἐξεδύμωσεν.

ἐξώρις ὑπερσυντελικός.

ἐξωρος ὁ γεγηρακῶς ἢ ἄκυρος. "ὅσοι ἀπὸ λυμοὶ ἦσαν καὶ ἐξωροι τὴν ἡλικίαν, ἐωθούσινται." ἄωρος γὰρ καὶ ἐξωρος ἡ ἡλικία.

ἐξωρρησάμην· (Synes. ep. 136 p. 273 B)

"πρὸς ὃν ἐξωρρησάμην τὰ τῶς ἀνέκλυσα." ἐξεφύλισα, κατέπαιξα. καὶ αὐτὸς "ὃ δὲ μεθύσθεις ἐν τῇ οἰκίᾳ Πουλυτίωνος τοῦ παρσίτου τὰ μυσῆρια ἐξωρρήσατο," ἀντὶ τοῦ ἐξεμυκτήρισεν, ἐκπυσα ἐποίησεν.

ἐξώσης ἄνεμος ὁ τραχύς.

ἐξώσρα.

ἐξωσρακίσθη ἐξωρίσθη, ἐπειδὴ εἰς ὄσρακον ἔγραφον.

ἐξώτερος ὁ ἐξώτατος.

ἐξωφρωμένοι ἐξηρμένοι, ὑπερφηγενομένοι.

εὐοιγμεν εὐόικαμεν.

εὐόικα βοῦς ἐπὶ σφαγὴν μολεῖν.

εὐόικασι τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς (A Nub. 185), παρομοίᾳ ἐπὶ τῶν ὠχρῶντων καὶ ἰσχνῶν. Πύλος δὲ χωρίον τῆς Λακωνικῆς, ἐνθα Κλέων σεσηγῆσας τοὺς αἰχμαλώτους ἀπὸ Σφακτηρίας ἔλαβεν. εἰδὸς οὖν τούτους διὰ τὸν τοῦ αἰχμαλωτισμοῦ φόβον, καὶ διὰ τὸ πολλαῖς μὲν ἡμέραις πεπολιορκῆσθαι ἐν ἐρήμῳ νήσῳ καὶ ἄφ' ἧς οὐδὲν τῶν ἐπιτηδείων ἦν λαβεῖν, πολλὰ

δὲ μετὰ τὴν ἄλλωσιν συγκεκλεισθαι χρόνῳ δε-
δεμένους ἐν ξύλῳ, ὡχροὺς τε καὶ ἰσχνῆς καὶ
ὄσσειδεις γιγνόμεναι.

ἔοικεν ἔπρεπεν.

ἔοικότα πρόσφορον.

ἔολπα ἤλπιζον, παρακείμενος. καὶ ἔοργα
ἰργασάμην, παρακείμενος.

ἔόν τὸ ἴδιον (Hom. A 533).

ἔορτάζω αἰτιατικῇ.

ἔορτῇ πολλὰ ἔχουσα, ἐπὶ τῶν πολλὰ
ἀποτιθέμενων φορτίᾳ. αἰρηται δὲ ἀπὸ τῶν
πρὸς τὰς ἑορτάς ἐπιγεομένων, οἱ πολλὰ ἐπι-
φέρονται καὶ ἰερεῖα καὶ ἱμάτια καὶ ἄρτους,
ἵνα μηδενὸς ὑστερήσωσιν.

ἔορτολόγιον.

ἐπαγαγέσθαι. παρρησιᾶσαι, ἐφελκύναι.
οὐδαι. "ἄνθρω δὲ ἀρετὴν ἱκανὸς ἐπαγαγέσθαι
τὸ θεῖον," καὶ αὐθις (Procop. Goth. 2 18) "ἐς
Βυαντίως ἰόντας ὡς πλείστα ἐπαγαγέσθαι τῶν
ἐκείνῃ χωρίων ἐκένειν."

ἐπαγγεῖλαντας ἐπικαλεσαμένους. "τὸς
δὲ ὁδοῖς λογισμοῖς χρησαμένους καὶ τὴν σὴν
βοήθειαν ἐπαγγεῖλαντας, σωτηρίας τετυχη-
κότας."

ἐπαγγελία καὶ ἐπαγγεῖλαι. σημαίνει
εἶναι καὶ ἄλλα, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν ἐγκαλόντων
τινὶ δημηγορεῖν καὶ πολιτεύεσθαι οὐκ ἔξόν.
καὶ ἔξιν οἶον παραγγελία. λέγουσι δὲ τὸ ἐπαγγελ-
εῖσθαι καὶ ἀντὶ τῆς προσάπτειν ἢ αἰτεῖσθαι,
ὡς Ἀντιφῶν. ἀλλὰ καὶ Δημοσθένους ἐν τῷ
παρρησιεύσει (41). Harp.

ἐπαγγεῖλαι, καθ' ὧν μὴ εἰσι κολάσεις
ὥρισμέναι κατὰ τοὺς κειμένους ἤδη νόμους.

ἐπαγγέλλει ἀντὶ τοῦ ἐπιτάσσει, ἐντέλ-
λειται, διακελεύεται. "ἐπαγγέλλει τε τὴν ἐπὶ
Ἰταλίας ἔξοδον." καὶ αὐθις "ὁ δὲ βασιλεὺς
φιλοφρόνως δέχεται αὐτόν, καὶ κελεύει θυρ-
ρεῖν, καὶ εἰ τὴν θέλει ἐπαγγέλλειν," ἀντὶ τοῦ
αἰτεῖσθαι. "ὁ δὲ δεῖται ὑπὲρ Βονώνου τοῦ
Πρωῦτου, ὃς ἦν λ' ἔτη ἐν σκότῳ καθειργμέ-
νος." καὶ αὐθις ἐπαγγέλλοντος ἀντὶ τοῦ
ἐπιτάσσοντος. (Procop. Arg. 6) "εἰδιωμένον
δὲ ὃν γράμματα οἰκεῖα τοῖς βιβλίοις ἐντιθέ-
ναι τὸν βασιλέα, ὅσα ἂν ἐπαγγέλλοντος αὐ-
τοῦ γένοιτο, Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς οὔτε ἐπηγ-
γεῖλεν οὔτε τοῖς πραττομένοις ξυνεπίσασθαι
οἷός τε ἦν." "ἐν τῷ σπηλαίῳ καθειργμένος
ὁ Δαβὶδ καὶ τοὺς παλεμῖνους ὁρῶν τὸν θεῖον
ἔλεον ἐπαγγέλλει, ἐλέησόν με ὁ θεός, ἐλέησόν
με" (Theodoret. in Ps. 56 2).

ἐπαγγέλλεται παρακαλεῖ, ἀξιοῖ. ὅπως
Ἡρόδοτος.

ἐπάγομαι αἰτιατικῇ.

ἐπαγωγὰ ἀπατηλά, πιθανά, ἐφολλά.
"καὶ διεκείνυτο ἐπαγωγαῖς λόγοις αὐτοῦς
παύειν ὥς δρᾶν διανοοῦνται."

ἐπαγωγή πειρασμός, ἡ ζημία, αἰχμαλω-
σία, ἣται τὸ ὅπως ἐπαγόμενον κακόν. "βε-
λόμενος γὰρ ὁ Ἀργεῖνης μηδὲν ἔλασαι ἀνερ-
μήνεντον, εἰς ἐπαγωγὴν ἑαυτὸν περιέβαλεν
ἀμαρτίας." cf. v. Ἀργεῖνης Λεωνίδην.

ἐπαγωγή. περὶ Ἠλιούτωνος φησιν "ἀναγ-
καῖον ἡγησάμην ὑπογράψαι καὶ τὴν φύσιν
τῶν λόγων καὶ τὴν τάξιν τῶν διαλόγων καὶ
τὴν ἔφοδον τῆς ἐπαγωγῆς" (Diog. L. 3 47).

ἐπαγωγή. ἐπαγωγή ἐστὶ λόγος διὰ τινῶν
ἀληθῶν τὸ ὅμοιον αὐτῷ ἀληθὲς οἰκειῶς ἐπι-
φέρειν. δύο δὲ τῆς ἐπαγωγῆς εἰσὶ τρόποι, ὃ
τε κατ' ἐναντίωσιν καὶ ὃ ἐκ τῆς ἀκολουθίας.
ὁ μὲν οὖν κατ' ἐναντίωσιν ἐστὶν ἐξ οὗ τῷ
ἐρωτῶμένῳ περὶ πᾶσαν ἀπόκρισιν ἀκολουθή-
σει τὸ ἐναντίον. οἶον "ὁ ἐμὸς πατὴρ τῷ σῷ
πατρὶ ἦτοι ἕτερός ἐστιν ἢ ὁ αὐτός. εἰ μὲν ἔν
ἕτερός ἐστι τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ὁ σὸς πατήρ,
πατρὸς ἕτερος ὦν οὐκ ἂν εἴη πατήρ. εἰ δὲ
ὁ αὐτός ἐστι τῷ ἐμῷ πατρὶ, ὁ αὐτὸς ὦν τῷ
ἐμῷ πατρὶ ὁ ἐμὸς ἂν εἴη πατήρ." καὶ πάλ-
ιν "εἰ μὴ ζῶν ἐστὶν ὁ ἀνθρωπος, λίθος ἂν
εἴη ἢ ξύλον. οὐκ ἔστι δὲ λίθος ἢ ξύλον, ἐμ-
ψυχος γὰρ ἐστὶ καὶ ἐξ αὐτοῦ κινεῖται. ζῶν
ἄρα ἐστὶν. εἰ δὲ ζῶν ἐστὶν, ζῶν δὲ καὶ ὁ κύων
καὶ ὁ βοῦς, εἴη ἂν καὶ ὁ ἀνθρωπος ζῶν καὶ
κύων καὶ βοῦς." καὶ οὗτος μὲν ὁ τῆς ἐπα-
γωγῆς κατ' ἐναντίωσιν καὶ μάχην τρόπος ὁ
διελέγχων. ὁ δὲ τῆς ἀκολουθίας ἐστὶ διπλῆς,
ὃ μὲν τὸ ἐπὶ μέρους ζητούμενον διὰ τῆς ἐπὶ
μέρους ἀποδείκνυς, ... καὶ ἔστιν ὁ μὲν πρό-
τερος ῥητορικὸς, ὁ δὲ δευτέρως διαλεκτικός.
οἶον ἐν τῷ προτέρῳ ζητεῖται εἰ ὁδε ἀπέκτε-
νεν. ἀπόδειξις τὸ εὐρησθαι αὐτὸν κατ' ἐκεί-
νον τὸν καιρὸν ἡμαρτημένον. ῥητορικὸς δὲ ἐστὶν
ὁ τρόπος τῆς ἐπαγωγῆς οὗτος, ἐπειδὴ καὶ ἡ
ῥητορικὴ περὶ τὰ ἐπὶ μέρους, οὐ τὰ καθόλου
τὴν πραγματείαν ἔχει. ζητεῖ γὰρ οὐ περὶ αὐ-
τοῦ τοῦ δικαίου ἀλλὰ τῶν ἐπὶ μέρους δι-
καίων. ὁ δὲ ἕτερός ἐστι διαλεκτικός, προαιπο-
δειχθέντος τοῦ καθόλου διὰ τῶν ἐπὶ μέρους.
οἶον ζητεῖται εἰ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, καὶ εἰ ἐκ
τῶν τεθνεώτων οἱ ζῶντες, ὅπερ ἀποδείκνυται
ἐν τῷ περὶ ψυχῆς διὰ τινος καθολικοῦ, ὅτι

ἐκ τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ καθόλου κατασκευάζεται ἐκ τινῶν ὄντων ἐπὶ μέρους, ὅτι τὸ καθεῦδεν ἐκ τοῦ ἰσχυροτέρου καὶ ἀνάπαλιν, καὶ τὸ μείζον ἐκ τοῦ μικροτέρου καὶ ἀνάπαλιν. Diog. L. 3 58.

α ἐκ τῶν Τακτικῶν. ἐπαγωγή πύλιν ἐστὶν ὅταν τάγμα τάγματι ὑποτάσσεται, ὅσον τετραρχίας ἡγεμένης αἱ λοιπαὶ τετραρχίαι ὑποτάσσονται, ἢ ξεναγίας ἡγουμένης αἱ λοιπαὶ ξεναγίας ἐπακολουθῶσι, καὶ καθόλου ὅταν σύνταγμα συντάγματι ἐν πορείᾳ ἔπεται, ὥς τε τοῖς τῷ προηγουμένῳ συντάγματος ἄρα τοῖς τὰς τοῦ ἐξῆς συντάγματος ἡγεμόνας συνάπτειν.

ο ἐκ τῶν Τοπικῶν. ὅτι ἡ ἐπαγωγή καὶ ὁ συλλογισμὸς ὁργανά εἰσι λόγων διαλεκτικῶν, καθ' οὓς τὸ γυμνάζεσθαι γίνεται. καὶ ἡ μὲν διὰ τοῦ καθόλου δεῖξις συλλογιστικῇ, ἡ δὲ διὰ τῶν ὑπὸ τὸ καθόλου ἐπακτικῇ. ὑποτάσσεται δὲ τῷ μὲν συλλογισμῷ τὸ ἐνθύμημα, τῇ δὲ ἐπαγωγῇ τὸ παράδειγμα· καὶ ἔτι τὸ μὲν ἐνθύμημα ῥητορικὸς συλλογισμὸς, τὸ δὲ παράδειγμα ῥητορικῇ ἐπαγωγῇ. ἐπαγωγή δὲ ἔστιν ἡ διὰ τῶν καθ' ἕκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου πρόοδος. διὸ οὐχ ὀνύξις λέγουσιν οἱ λέγοντες τὴν ἐπαγωγὴν λόγον εἶναι ἀπὸ ὁμοίου ἐπὶ ὁμοίον· οὐ γὰρ ὁμοίον τὸ καθόλου τοῖς ὑπ' αὐτό, τῆς δὲ τοῦ καθόλου δεξιῶς χάριν ἡ ἐπαγωγή μάλιστα. ὁ δὲ ἀπὸ ὁμοίων ἐπὶ ὁμοίον λόγος μάλλον ἢ τὸ παράδειγμα σημαίνει. ὁ γὰρ λόγος ὁ διὰ τῶν καθ' ἕκαστα τὸ καθόλου δεικνὺς καὶ πιστεύμενος, οὗτός ἐστιν ἐπαγωγή. ὁ γὰρ δεικνὺς διὰ τῶν καθόλου ὅτι ἐν πᾶσιν ἄριστος ὁ ἐπιστάμενος, διὰ τοῦ λαβεῖν ὅτι κυβερνήτης ἄριστος ὁ ἐπιστάμενος, ὁμοίως καὶ ἡνίοχος, ὁμοίως καὶ στρατηγός, ὁμοίως καὶ ἰατρός, ὁμοίως καὶ γεωμέτρης μουσικὸς τέκτων, δι' ἐπαγωγῆς τοῦ ἐν πᾶσιν ἄριστον εἶναι τὸν ἐπιστάμενον τὴν δεῖξιν ποιεῖται. Alex. Aphrod. in Top. 1 p. 47.

ἐπαγωνιεῖται φιλονεικήσει, προσκαρτερήσει.

ἐπάδοντος (Ps. 57 5) φαρμακῷ, γόητος.

ἐπάειραν (Hom. H 426) ἐπήραν.

ἐπαθαίνετο πύσχειν ἦτο δεινά.

ἐπαθλον νικητήριον.

ἐπαγιλίων (Hom. B 148) σφοδρῶς πόνων.

ἐπατεῖν ἀκύνειν. "ὄλγῃ διαλεκτικῇ ἀπάμενος, καὶ ὅσα ἐπατεῖν ὑπὲρ αὐτῆς ἔχων, ἄλλο οὐδὲν πλέον περιεργασάμενος. τὸ γὰρ 'εἰ τὸ α', τὸ β'· ἀλλὰ μὴν τὸ α'· τὸ ἄρα β' "

ἴσους ἦδη περιφερόμενον αἰ πάνδοκοι γράβες." cf. γ. ἀγρόχημα.

ἐπαινέσθαι ἀντὶ τοῦ καυχᾶσθαι· Δαρβίδ (Ps 104 3) "ἐπαινέσθαι ἐν τῷ ὄνματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ."

ἐπαινέσας· ἀποδεξάμενος εὐχαρίστως· "οὓς ἐπαινέσας τῆς προθυμίας ἀρετῆσθαι ἔφη τοῖς παροῦσι," καὶ αὖθις "ἐπαινέσας αὐτὴν τῆς φιλανδρίας."

ἐπαινέτης· Ἀρριανός "τοῦ τε ξὺν κόσμῳ δρωμένου ἐπαινέτης καὶ τοῦ ἀποσπῆσθαι ἐν τῷ παρανοίᾳ ἐπιτιμητῆς καὶ τοῦ ἐσώσεσθαι κολαστήρ."

ἐπατοῖ αἰσθάνοιτο, ἀντιλαμβάνοιτο, συγκατατίθοιτο. "ἄρχειν δὲ αὐτῶν ἔταξε λοχαγὸς ἀμφοτέρων τῶν διαλέκτων ἐπαύοντας."

ἐπαίωμεν ἐν Βραυρῶνι (A Pac. 862) συνουσιάζομεν, ἡλαύνομεν. Βραυρῶν δὲ τόπος Ἀθήνησιν.

ἐπαίρεσθαι τὸ φουσοῦσθαι, ἐπέρεσθαι δὲ τὸ ἐρωτῆσαι.

ἐπαιρόμενος Δημοσθένης ἐν μὲν τῷ ὑπὲρ Κτησιφάντος (222) ἀντὶ τοῦ ἐπαυατείνόμενος, ἀλλαχού δὲ ... Harp.

ἐπαίρω ὄψω.

ἐπαίσεν ἔκτυπεν, ἔκρουσεν· "ἐπαίσε δὲ τὸν ἵππον τῇ λόγχῃ."

ἐπαισθύνομαι γενικῇ.

ἐπαιοχῆς αἰσχύντης παραίτιον· "καμοὶ μὲν ἐπαιοχῆς ἐστὶ τὸ πρῶγμα καὶ βλαβερόν, κακύνω πολὺ αἰσχίον καὶ βλαβερώτερον." "τῆς μὲν προσεδρίας ἐπιπόνου οὔσης, τῆς δὲ ἀποχωρήσεως ἐπαιοχούς."

ἐπαίτης ὁ πτωχός. καὶ κλίνεται ἐπαίτα.

ἐπαλχθῇ ἐνεπαλχθῇ, ἐκ τοῦ παλῶ. ἐπέχθῃ δὲ ἐκτενίσθῃ.

ἐπαιώνισο (ἀν ἐπαιωνίζω) εὐφρίμω.

ἐπακτῆρες κυνηγοί, ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τοὺς κύνας, ἢ ἐπάγεσθαι ὅπῃ τῶν κυνῶν προέλκονται γὰρ οἱ κύνες τὰς κυνηγέτας ἐπὶ τὰ ἐπαγόμενα. "Ὀμηρος (τ 435) "πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν ἔχνη· ἐρευνῶντες κύνες ἦσαν."

ἐπακτόν ἐπαγόμενον, ξένον, σφοδρόν. "ἐπακτόν τῇ ψυχῇ φησὶ Πλωτῖνος τὴν ἀρετὴν, ἐκείνῳ δὲ ὅθεν μνησασμένη ἔχει, σύμφυτον. ἀλλ' εἰ μὲν οὐ μεταλαμβάνει ἡ ψυχὴ, τὸ αὐτὸ ἦν τῷ ἀφ' οὗ· νῦν δὲ ἕτερον μὲν ἐκείνο, ἕτερον δὲ τοῦτο."

ἐπακτός ὄμβρος (Pindar. Pyth. 6 10) σφοδρός.

α ἑπαικτὸς ὄρκος ὁ μὴ ἀνθυλαίρετος, ἀλλ' ἢ ὃν ἕτερος ἄγει.

β ἑπαικτὸς ὄρκος, ὃν ἂν τις αὐτὸς ἐκὼν ἑαυτῷ ἐπάγῃται, τουτέστιν αἰρήται. ἄλλοι δὲ τὸν ἀντίον, ὁ ἀλλοτρίως ἐπιφερόμενος ἀλλ' οὐκ ἀνθυλαίρετος. ἔτι δὲ ὄρκος τρία εἶδη, ἀπώμοτος κατώμοτος ἐπακτός. Harp.

Ἐπακτρία χώρα (ἐπακρία Etym. M.). κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους κωμηδὸν οἰκῶντας τοὺς Ἀθηναίους ὁ Κέκροψ συναγαγὼν κατώκισεν εἰς πόλεις ἰβ', καὶ τὴν τῶν πολιτῶν ἐπωνυμίαν ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν προσηγόρευσεν, δύο δὲ τετραπόλεις ἐκάλεσεν, ἐκ τιτάρων πόλεων ἐκατέραν μοῖραν καταστήσας, τοῖς δὲ τὰς λοιπὰς ἐπακτρίδας ὠνόμασε, καὶ ἡ προσεχὴς χώρα ταύταις ταῖς τρισὶν ὁμωνύμως αὐταῖς ἐπακτρία ἐκαλεῖτο.

ἐπακτρίς εἶδος πλοίου. "ἐμβάντες δὲ εἰς τὰς ἐπακτρίδας καὶ τὰς δρομάδας ὀκτάδας τὸν ὅρμον περιενόησαν."

ἐπακτροκέλης πλοῖον ληστρικὸν μεταξὺ ἐπακτρίδος καὶ κέλητος, ὑπερ καὶ αὐτὰ πλοιαρία ἔστιν. Harp.

ἐπαλαμῆτο ἐμχανᾶτο, ἐτεχνάζετο. παλάμη γὰρ αἱ τέχναι. καὶ ἐπαλαμῆσατο ἐμχανήσατο, ἐπινόησεν. Ἀριζοφάνης Νεφέλης (176) "τί οὖν πρὸς τάλφιτ' ἐπαλαμῆσατο;"

ἐπαλέειφον γυμνάζων καὶ χρίων. "κασσιτέρῳ δὲ ἐπαλήλιπτο τὰ κράνη αὐτῶν."

ἐπαλέξῃσων (Hom. A 428) βοηθήσων.

ἐπαληθεῖς (Hom. δ 81) πλανηθεῖς.

ἐπαλλάξαντες (Hom. N 359) ἐπιπλέξαντες.

ἐπαλλάξεις ἀντὶ τοῦ συναλλαγᾶς ἢ μίξεις Ἀντιφῶν. Harp.

ἐπάλληλον ὁμοῖον.

ἐπάλλξεις προμαχίσκες οἱ τῶν τειχέων καὶ τῶν πύργων. ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 294) "προβλής ὡς τις ἐπαλλῆς ἀνέμβατος."

ἐπαλξίτης.

ἐπαμνησάμενος ἀναμνήσας. Ἡρόδοτος (8 24).

Ἐπαμινώνδας. ὅτι Ἀθηναίων καὶ Μαντινέων μαχεσαμένων Ἐπαμινώνδας τιτρώσκει κατὰ τὸν πόλεμον, καὶ τετρωμένον αὐτὸν κοιμῶσιν ἐκ τῆς παρατάξεως ἐτι ζῶντα. ὃ δὲ τέως μὲν τὴν χεῖρα ἔχων ἐπὶ τῷ τραύματι ἐταλαιπώρει καὶ ἐς τοὺς συμμάχους ἀφώρῳ λαβόντος δὲ ἴσον τοῦ ἄγῳρος τὸ πένος, ἔτω

τὴν χεῖρα ἀπέσχε τοῦ τραύματος, καὶ αὐτὸν ἀφέντα τὴν ψυχὴν ἔειπεν ἔνθα σφίσι γέγονεν ἡ συμβολή. τῷ τάφῳ δὲ κίων ἐφέστηκεν, καὶ ἀσπίς ἐπ' αὐτῷ δρόκοντα ἔχουσα ἐπιορασμένον. ἤθελε δὲ ὁ δρόκων σημαίνειν τοῦ γένους τῶν Σπαρτιῶν ὄντα τὸν Ἐπαμινώνδα. τὸν δὲ Ἐπαμινώνδα στρατηγίας ἔνεκα τῶν παρ' Ἑλλήσιν ἐνδοκίμησάντων μάλιστα ἐπαινέσαι τις ἂν, ἢ οὐδενὸς ποιήσαιο ὕπερον. Pausanias 8 11.

ὅτι ἐγγόνει τῷ Ἐπαμινώνδῃ χρησμός, πέλαιος αὐτὸν φυλάττεσθαι. καὶ ὁ μὲν ἐπιβῆναι πλοίου δέμμα ἔχε. τῷ δὲ ὕδα Πέλαιος δρομὸν καὶ οὐ θάλασσαν προὔλεγεν ὁ δαίμων. χωρία δὲ δμῶννμα.

ἐπαμῦναι ἐπιβοηθῆσαι. δοτικῇ δὲ συντάσσεται. "ἐπήμυνε τοῖς ἀδικουμένοις." καὶ ἐπάμυνον βοήθησον.

ἐπαμφοτερόσαι εἰς ἀμφιβολίαν ἀγαγεῖν τὸν λόγον, ὡς καθ' ἑκάτερον ἐλέγχεσθαι.

ἐπαναβαίνω. δοτικῇ συντάσσεται. "οἱ δὲ ἐπανεβαῖνον τῷ ὕρει." καὶ γενικῇ. "ἐπαναβαίνειν τῶν τοιούτων τῆς νεὸς πειρώμενοι."

ἐπαναβάλεσθε περισολίζεσθε. (A Eccl. 275) "ἱμάτια τὰνδρεῖα περισολίζεσθε."

ἐπανάκρουσαι πάλιν, ἀπὸ τῶν ἔρετων, ὅταν ἐρέψαντες τὴν πρῶτην ἀνακρούσονται, ἵνα ὀπίσω τὸ πλοῖον ἀναχωρήσῃ. Ἀριζοφάνης Ὀρνισι (653) "δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν" ἀντὶ τοῦ ἐπανάκαμπε. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰς ἡρίας ἀνακρουομένων ἢ τὰς ναῦς. ἡ ὑπόσρεψον, ἐπάνιδι. ἐπανάκρουσις δὲ κυρίως τὸ ἐπισχεῖν τὴν ἐπερχομένην ναὺν μεθ' ὁμίης εἰς τὸν ὅρμον, ἵνα μὴ προσελθοῦσα θραυσθῇ. τὸ δὲ πάλιν ἐπὶ τοῦ ὀπίσω, ἀπὸ τῶν εἰς τοῦμπροσθεν ἐρεσσόντων. ἡ ἀντὶ τοῦ ἴσους πρὸ τούτου πάλιν ἔσον καὶ ἐπανάλαβε.

ἐπαναφορὰ τὸ ἀναφέρειν καὶ ἀνακοινῶσθαι τῷ πλήθει. Harp.

ἐπαναχθέντες ἐπανακομισθέντες.

ἐπανέβην αἰτιατικῇ.

ἐπανεθήσεται ἀντὶ τοῦ ἐπαφείθεται. "κάμοι τι τῶν τελῶν ἐπανεθήσεται, καὶ μεγὰλα κερδανῶ."

ἐπανεῖπον ἐπεκέρουσαν. Θουκυδίδης ἡ (immo 6 60) "τῶν δὲ διαφυγόντων θάνατον καταγρόντες ἐπανεῖπον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι."

ἐπαινέντας ἀφέντας.

ἐπανεσχετο ἐπανελάβετο· "ὃ δὲ τὸν πρὸς Γέτας πόλεμον ὡς μάλιστα" ἐπέγοντο ἐπανεσχετο."

ἐπανετείνοντο· Ξενοφῶν (Cyr. 2 123) "ἐπανετείνοντο δὲ καὶ μείζονες ἐλπίδες τοῖς ἄξις, ἔπαινοι τε, καὶ εἴ τι ἐν τῷ ἐπιόντι χρόνῳ ἀγαθὸν εἶναι μείζον φαίνοντο." ἐπανετείνοντο οὖν ἐν προσδοκίᾳ ἦσαν· ἡ ἡϋζοντο, ἐμεγαλύνοντο.

α ἐπανεχέιν· (Artemid. 1 12) "οἰκία συνέσει χρῆσθαι καὶ μὴ ταῖς βίβλοις ἐπανεχέιν."

β ἐπανεχέιν ὕψουν.

ἐπάνηκε ἐπανελθε.

ἐπανήρατο (Thuc. 8 84) ἐπήρατο, εἰλετο.

ἐπανηρημένος προσηρημένος, θάλων.

ἐπανιτέον ἐπανακτέον.

ἐπάντους ὑψηλοῦ· Θουκυδίδης (I 74) "οἱ δὲ Ἀθηναῖοι βαλλόμενοι ὑπὸ πολλῶν ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπάντους ὄντος (δικνοῦντο γὰρ ῥᾶον οἱ ἄνωθεν) οὐ δυνάμενοι βιάσασθαι ἀνεχώρουν."

ἐπαιοιδύς φαρμακός, γόης.

ἐπαποδυνώμεθα ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρήσωμεν· Ἀριστοφάνης (Lys. 616) "ἀλλ' ἐπαποδυνώμεθα τουτῷ τῷ πράγματι."

ἐπαπόρησις ἀπορία.

ἐπάρας πείσας· "Θρασυτάτους ἄνδρας ἐλπίσιν εὐεργεσιῶν ἐπάρας ἀνοσίων ἔργων ἀρχηγούς γενέσθαι." καὶ αὖθις "μειζόνως ἐπαινέσας, τοῖς τε ἄλλοις ἐπάρας καὶ ὅτι... τιμῆς" (cf. v. ἀποχωρῶν). καὶ αὖθις "καὶ καταπνευσάμενος τοῦ βασιλέως θάνατον, καὶ ἐπάρας πολλοὺς τὰ λυσitteλῇ οἱ φρονεῖν καὶ τῆς ἐκείνου μερίδος εἶναι, ἡθροισε δύναμιν ῥαδίως πολλήν."

ἐπάρατοι ἐπαγωγοί. καὶ ἐπάρατος ἐπικατάρατος.

ἐπαρήγειν βοηθεῖν.

ἐπαρτήσας ἐπικρεμάσας· "ὃ δὲ εἰς Πέρσας ἦγαγεν αὐτούς, κακὴν δουλείαν ἐπαρτήσας αὐτοῖς." καὶ αὖθις Αἰλιανός "μὴ ὑποδέξασθαι τὰς ψυχὰς αὐτῶν σὺν εὐμενείᾳ, ἀλλ' ἐπαρτήσαι τὰς δι' αἰῶνος τιμωρίας αὐτοῖς." cf. v. κατηύχοντο.

ἐπαρτωμένων ἐπικρεμαμένων· "τὸν ἄνδρα ἐπὶ τοσόνδε καρτερίᾳς ἐλθεῖν ὥς μεγίςτων φόβου ἐπαρτωμένων καὶ βασάνων προσωγομένων αὐτῷ σὺδὲν τῶν ἀπορρήτων

ἐπειν."

ἐπαρυσφίδες ἀντιληγίδες.

ἐπαρχος πραιτωρίων ὁ τῶν ἐψων τῆς φορολογίας τὴν ἐπιστάσιαν ἔχων παρὰ Ῥωμαίους. Theophyl. Sim. 81.

ἐπαρῶμενοι καταρῶμενοι.

ἐπάσαντο ἐγύσαντο.

ἐπαυδῆσαι ἐπειπεῖν.

ἐπαύλειος (Hom. α 104) ὁ τῆς αὐλῆς ὁδός.

ἐπαύλιον λέγεται καθ' ὅσον ἐν τῇ τοῦ νυμφῆς οἰκίᾳ ἡ νύμφη τότε πρῶτον ἐπηλύσει. καλεῖται δ' ἐπαύλια καὶ τὰ μετὰ τὴν ἐχομένην ἡμέραν τῶν γάμων παρὰ τοῦ τῆς νύμφης πατρὸς δῶρα φερόμενα τῷ νυμφῷ καὶ τῇ νύμφῃ ἐν πομπῇ σχήματι· παῖς γὰρ ἡγεῖται χλανίδα λευκὴν ἔχων καὶ λαμπρὰ κειομένην, ἔπειτα μετὰ τοῦτον κατηφόρος, εἰδ' αἱ λοιπαὶ ἀκολουθοῦσιν ἐφεξῆς, φέρουσαι χρυσία λεκανίδας σμήγματα φορεῖα πέντας κοίτας ἀλυβάστους σαναθάλια θήκας περύλειπτρα. ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν προῖκα ἅμα τῷ νυμφῷ φέρουσιν (Pausan. ap. Eustath. ad O p. 1337). οἱ δὲ φασιν ἐπαύλια τὴν δεύτεραν μετὰ τοὺς γάμους ἡμέραν καλεῖσθαι, ἐν ἣ πρώτων ἐπαυλίζεται τῷ νυμφῷ ἡ νύμφῃ. ἐπαυλίζονται ἐπισκιάζονται.

ἐπαύλιον δὲ μονή. περὶ Ἐκάλῃς θαλάσσης (Callim. fr. 131) "ἰθὺ πρηγεῖα γυναικῶν τὴν ὁδὸν ἦν ἀνίαι θυμαλγείς οὐ περῶσαι, πολλὰκι σεί" (ap σῆς) ὡ μαῖα φιλοξείνοιο κυλῆς μνησόμεθα· ξυρὸν γὰρ ἐπαύλιον ἔσκειν ἅπασιν."

ἐπαυλις ἡ οἰκία ἐν ἣ τὴν αὐλὴν ποιῶνται· αὐλὶς δὲ ἡ κοίτη. καὶ ἐπαυλόσυνος ὁ εἰς τὴν ἐπαυλιν ἰών· (AP 6 221) "οὔτε τῷ ἀνδρῶν οὔτε βοτῶν βλάψας οἶχετ' ἐπαυλόσυνος." περὶ λέοντος ὁ λόγος.

ἐπαυλις μάνδρα βοῶν, καὶ προβάτων αὐλή. "τότε μὲν σὺν ἀμφοτέροι τὴν ἐπαυλὴν ἐπὶ τοῦ χώματος ἐποίησαντο, οἳ τε Ῥωμαῖοι καὶ οἱ Καρχηδόνοι," τουτέστι τὴν κοίτην.

ἐπαύρυσθαι ἐπιπολαῦσαι· "τάς τιν' αἰτησιν προσεμένων, καὶ συγχωρῶντων ἐπαύρασθαι τῆς χλιδῆς." καὶ αὖθις "ἄπιθι τῆς Ἀκαδημείας καὶ φεύγε φιλοσοφίαν· σὺ γὰρ σοι θέμις ἐπινυρῆσθαι αὐτῆς· ὁρᾷ γὰρ πρὸς σέ ἐχθισον" (cf. v. Κλέαρχος).

ἐπαυρίζω τὸ φυνώ. καὶ ἐπαυρίσκω. ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐπ' αὐτόπῳ, ἐπ' ὁφθαλμῷ.

μοῖς, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματα ἁλούς· (Procop. Arc. 1) "ὁ δὲ ἐπ' αὐτοφώρῳ τὴν πρᾶξιν λαβὼν ἐν Καρχηδόνι ἐξηπάτητο πρὸς τῆς γυναικὸς ἐκίῳν γε ἐναι·"

ἐπαυχοῦσι μέγα φρονοῦσι. καὶ Ἀρισοφάνης (An. 629) "ἐπυνήσματο τοῖς σοῖς λόγῳις" ἀντὶ τοῦ ἐμεγαλοφρόνησεν.

ἐπαυχῶ βεβαίως οἶδα· Σοφοκλῆς (El. 65) "ὡς καὶ ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς γῆμης ἀποδοσκότ' ἐχθροῖς ἄσπον ὡς λάμπειν ἔτι·"

ἐπαφ' αὐάνθην ἐξηράνθην· Ἀρισοφάνης Βατράχοις (1116) "ὡς" ἀπεφ' αὐάνθην παναθηναίοισι γελῶν·"

ἐπαφροδίτος ἐπίχαρις, ἡδύς. Ἀππιαρὺς "καὶ τὴν ἐν πᾶσιν ἐπαφροδισίαν ὑπεραίρων ἰεμνολόγει περὶ αὐτοῦ·"

Ἐπαφροδίτης Χαριωνεύς γραμματικὸς, Ἀρχιον τοῦ Ἀλεξανδρέως γραμματικῷ δρεπτός, παρ' ᾧ παιδευθεὶς ἰωνήθη ὑπὸ Μοδέσου ἐπάρχου Αἰγύπτου, καὶ παιδεύσας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πετηλῖον ἐν Ῥώμῃ διέπρεψεν ἐπὶ Νέρωνος καὶ μέχρι Νέρβα, καθ' ὃν χρόνον καὶ Ἱστολεμῖτος ὁ Ἡφαιζίωνος ἦν καὶ ἄλλοι συγχροὶ τῶν ὀνομιασῶν ἐν παιδείᾳ. ὠνόμεινος δὲ αἰεὶ βιβλία ἐκτῆσάτο μυριάδας τρεῖς, καὶ τούτων σπουδαίων καὶ ἀνακεχωρηκότων. τὸ δὲ σῶμα ἦν μέγας τε καὶ μέλας ὡς ἐλεφαντώδης. ὥκει τε ἐν τοῖς καλεμένοις Παιπανοχορίοις, δύο οἰκίας αὐτῷ κτησάμενος. ὁ δὲ καὶ ἔτος ἄγων ἐτελεύτησεν ὑδέρῳ περσιῶν. συγγράμματα δὲ κατέλειπε ἱκανά.

ἐπαφροδίτοτερος ἐπιχαριτώτερος.

ἐπαφωμένων ψηλαφωμένων. "ὁ δὲ τῷ τῶσιν ἐπαφώμενος ταῖς χερσίν, ὡς καὶ ταύτη περιορᾷν δοκεῖν τὰ Ῥωμαίων πράγματα·"

ἐπέβαλεν ἤρξατο, ἐπεχείρησεν. ἡ ἀντὶ τοῦ συνῆν· "ὅς καὶ ἔκταται τῷ Μιλησίῳ ἐπέβαλεν, γεγονότι κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ μικρῷ πρὸς, ἔξετεινε δὲ μέχρι τῶν Περδίκκου χρόνων" (cf. v. Ἑλλάνικος). ἐπιβολὴ δὲ λέγεται ἔννοια, ἐπιχειρήσεις.

ἐπεβάτευον συνβασίᾳζον. Ἡρακλῆς φησὶ πρὸς τὸν Διόνυσον (A. Ran. 48) "ποῖ γῆς ἀπεδήμεις;" ὁ δὲ φησὶν "ἐπεβάτευον Κλεισθέει·" τὸ δὲ ἐπιβατεύειν ἐπὶ συνουσίας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζώων, ᾧ ἐπιβαίνοντα συνβασιάζει. ὁ δὲ Κλεισθένης ἐπ' αἰσχρότητι κωμωδεῖται· ἦν δὲ λείος τὸ γένειον, ὡς εὐκύνῳι ἰκιάζειν αὐτόν. τὸν δὲ Κλεισθένην καὶ ἐπὶ τοῦ πωσχητιῶν κωμωδοῦσι. τὸ δὲ ἐπεβάτευον

κυκέμευον.

ἐπέβρισεν (Ps. 878) ἐπιβύρησεν.

ἐπεγράφου ἀντὶ τοῦ ἐζωγράφεις· Ἀρισοφάνης (Ach. 1063) "καὶ γὰρ σὺ μέγαλιν ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα·" καὶ ἐπεγράφωτο (A. Pac. 683) ἀντὶ τῷ ἀπεγράφωτο, ἐχειροτόνησε, κατέστησεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μετοίκιον τῶν προστάτας προσγραφόντων ἑαυτοῖς.

ἐπεγράφωτο ἀντὶ τοῦ δυσχυρίζοντο, ἐβεβαίουν· "οὐ δὲ εἰς Θράκην εὐδοκιοῦντα αὐτὸν οἰκισὴν ἀντὶ Ἀγνώρος ἐπεγράφωτο·" cf. Thuc. 5 11.

ἐπεγγανῶν καταγέλασας· "οὐ μὴν ἡ τιμωρὸς δίκη τὸν ὕβριστήν καὶ ὑπερόπτην εἴασεν ἐπεγγανεῖν τῷ τοῦ Μελέτῃ θανάτῳ" (cf. v. Μέλῃτος).

ἐπεδαψιλεύσατο κατακόρως ἐχρήσατο "ἐπεδαψιλεύσατο ταῖς ὑποθέσεσι τῆς ἀποκηρύξεως·"

ἐπέδικασε καὶ ἐπεδικάσαντο Ἀθμισθῆνης ἐν τῷ κατ' Ὀλυμπιοδώρου (7). τὸ μὲν ἐπέδικασεν οἶον προσέκρινε, τὸ δὲ ἐπεδικάσαντο οἶον ἐπίσταν τὴν δικαστὴν ἑαυτοῖς προσνεῖμαι τὸν κλῆρον. Harp.

ἐπεθείαζε μανικῶς διετίθετο, θεόληπτος ἐγίνετο· Μένανδρος (p. 441 Nieb.) "ὁ δὲ ἡγεμὼν ἐν ἐνὶ τῶν ζ' λόφων ἀνελθὼν ἐπεθείαζε ῥήμασι βαρβάροις, καὶ γὰρ τῷ φρονήματι μεγαληγορία ἐχρήτο·"

ἐπεθείαζον ἐχόρευον.

ἐπέθεντο ἐναντίστησαν.

ἐπέθετο· "οὐδὲ χρημύτων ἀφαιρέσει ἐπέθετο" ἀντὶ τοῦ ἐλιγνέυσαι, ἐτέρφθη.

ἐπέθρωσκον ἐπεπῆδων.

ἐπεὶ ἐπειδή.

ἐπείγομαι δοτικῇ.

ἐπείγω σπουδάζω.

ἐπειγώλῃ ἡ σπουδῇ.

ἐπειδή. ἐξὶ μὲν σύνδεσμος παρασυναπτικός, λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ, ὡς καὶ Θεοκυδίδης πολλάκις ἐχρήσατο, καὶ Ὀμηρος (A 235) πρότερον, "ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λλοῖπε," περὶ τοῦ σκῆπτρου.

ἐπειδὴ τὸν οἶον ἡξίους πειν, συνεχποτέ' ἐστὶ σοὶ καὶ τὴν τρύφην." A. Plut. 1085.

ἐπειδὴ τὸν Ταντάλου λίθον τῆς κεφαλῆς ἀπετιναξάμεθα. λέγεται ἐπὶ κινδύνῳ τινὸς ἐπιρητημένῳ καὶ παρελθόντος· ἡ ἐπὶ τοῦ ἀρξαιμένου τινὸς πράγματος, εἴτα ὀλγωρήσαντες.

ἐπειή ἐπειδή.

ἐπεικάζω στοχάζομαι. Σοφοκλῆς (El. 663) "ἢ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ;"

ἐπεικτής ὁ κατεπείγων. Πισίδης (Hecaeum. 1451) "ὅπως ὑφ᾽ ἐξαι τοῖς ἐπείκταις ἀγέλοις τοὺς συλλογισμὰς τῶν χρεῶν καὶ τῶν τόκων." ἐπείκτης λέγεται καὶ ὁ τὴν κογχύλην ἀπαιτῶν.

ἐπεικτός.

ἐπειλέγη καὶ κατεiléγη καὶ συνειλέγη.

ἐπειλεγμένος, ἐπιλεγμένος δέ.

ἐπείλημμαι γενική.

ἐπείλημμένη ἀντιλαμβάνουσα.

ἐπειξίς.

ἐπεὶ οἱ Προκόπιος (Pers. 1 18) "ἐπεὶ οἱ οὐκ ἦν βουλομένη ἐς χεῖρας ἵεναι τοῖς πολέμοις."

Ἐπειός ὄνομα ἐθνικόν.

Ἐπειοῦ δειλότερος. οὕτως ἐλέγετο Κρατῖνος ὁ κωμικός, ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς Οἰνιῆδος φυλῆς δειλότερός τε φανῆναι· καὶ γὰρ ὁ Ἐπειὸς δειλὸς ἦν.

ἐπείρα αἰσχροῦς προσέβαλλεν. "Ἀστυδάμειά ἡράσθη Πηλέως τοῦ Αἰακοῦ· ὁ δὲ ἀναινεῖται. ἡ δὲ φοβηθεῖσα μὴ κατεῖπη αὐτῆς, σοφώτερα ἢ ἀληθέστερα λέγει, ὅτι αὐτὴν ἐπείρα ὁ Πηλεὺς ἐπαῦσα." "ἐπείρα, χρήματα πέμπων τῆς διαφθορᾶς δέλεαρ."

ἐπειράσατο ἀπόπειραν ἐποιήσατο.

ἐπειρεν ἐσούβριζεν.

ἐπειρωνενύμενος ᾗ γλευάζων, ἐπεγγελῶν. (Ioseph. B. I. 5 13) "ὁ δὲ ἄντικρυς Ῥωμαίων προαχθεὶς ἀναιρεῖται. τῷτο δ' ἔπραττεν ὁ Σίμων ἐπειρωνενύμενος, εἴ τι βοηθήσουσιν αὐτῷ πρὸς οὓς ἐξελθεῖν εἴλετο."

ἐπεισάκτους ἀλλοτρίους.

ἐπεισέφρυσεν εἰσῆλθε.

ἐπεισήρρησεν εἰσεφάρη.

ἐπεισί μοι ἐπέρχεται μοι.

ἐπεισχυρόμενον.

ἐπεισχυκλεί εἰσφέρει, ἐπισυνάπτει. καὶ ἐπεισχυκλείσθω ἐπιφερέσθω, ἐπισυναπτεσθω.

ἐπεισχύκλησις ἢ ἀναχύκλησις.

ἐπεισόδιον τὸ εἰς τὰ δράματα εἰσγόμενον, κατὰ προσθήκην τινὰ καὶ αὐξήσιν τῷ δράματι. Εὐνάπιος (p. 77 Nieb.) "καὶ τότε ὥσπερ δράματι μεγάλῳ καὶ τραχεῖ τὸ κατὰ Μεσώνιον ἐπεισόδιον οὐκ ἔλαττον ὁ δαίμων

ἐπήνεγκε." καὶ ἐν ἐπιγράμμασιν (AP 5 19) "ἤρσε γύνου· χρώματα καὶ φύκους ἄνθος ἐπεισόδιον." καὶ αὖθις (AP 6 232) "γέλιγες καὶ ὄχραι καὶ ῥοιαὶ καὶ σφυλαί, δαψιλῇ οἰνοπόταις γαστρός ἐπεισόδια."

ἐπεισόδιον τὸ εἰσφερόμενον τῷ δράματι γέλωτος χάριν, ἔξω τῆς ὑποθέσεως ὄν. καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἐξαγώνιον ἅπαν πρᾶγμα.

ἐπεισοίσας ἐπεισβαλὼν.

ἐπισπένεικεν εἰσπέδησεν, εἰσῆλθε. κυρίως δὲ ἐπὶ στρατῶς πολεμίων. Ἀριστοφάνης Πλουτῶν (805) "ἤμιν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν ἐπισπένεικεν οὐδὲν ἡδικηκόσι." καὶ αὖθις (Athen. p. 7 F) "Μυκονίων δίκην ἐπισπένεικεν εἰς τὰ συμπόσια."

ἐπισφοραῖς καταδικαίς.

ἐπισφρήσας ἐπιδελθὼν, καὶ ἐπισφρήσω ἐπείσενέγκω.

ἐπεισχέω ἐπεισβάλλω.

ἐπεῖτα μετὰ ταῦτα. ὁ δὲ Ὀμηρος (I 169) καὶ ἀντὶ τοῦ δὴ κέχρηται τῷ ἐπεῖτα· "αὐτὰρ ἐπεὶ Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς." οὐκ ἔστι μετὰ ταῦτα· ἅμα γὰρ ἀφῆκεν ὁ μὲν τὸν οἶκον ὁ δὲ τὸ δόρυ.

ἐπείχην ἐπήρειδεν, ἐπέκειτο.

ἐπειχθῶμεν σπεύσωμεν.

ἐπεκάλει ὠνειδίξεν, ἐμέμμετο· "καὶ αὐτῷ μὲν οὐδεὶς ἐπεκάλει τῶν πώποτε φίλων οὔτε ὄκνου πρόφασιν οὔτε μαλακισμένην τινὰ ἀναβολὴν ἐν ταῖς χρεαῖς οὔτε ῥαθυμίας ἀργίας ἐκγονον ἢ δειλίας." "ὁ δὲ πολλοῖς ἐπεκάλει τῶν φίλων τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα" ἀντὶ τοῦ ὠνειδίξε. καὶ αὖθις "ἐπεκάλουν αὐτὸν φθορέα τῶν νέων καὶ κιναιδολόγον ἀποκαλοῦντες."

ἐπέκεινα παρεκί.

ἐπεκερτόμησεν ἐχλεύασεν, ἐσκωπεν· "ὁ δὲ ἐπεκερτόμησεν αὐτοὺς τῆς ἀβουλίας" (Agath. 5 22).

ἐπεκηρυκεύετο διὰ κήρυκος ἔλεγε· "ἐπεὶ μὴδὲ εἰς ἐπεκηρυκεύετο ὑπὲρ τῆς Λευκίου, διελέγετο αὐτῷ Δεκέβαλος." καὶ αὖθις "οἱ δὲ ἀντισχεῖν τῷ δάμει μὴ δυνηθέντες ἐπεκηρυκεύσαντο."

ἐπεκέρυσεν διασήμωσεν καὶ διαπρυσίως ἐλάλησαν· "καὶ ἐπεκέρυσάν τε τάλαντον δώσειν τῷ μνηστάντι."

ἐπέκλυσεν ἐκαθάρισεν, ἢ ἀντὶ τῆς ἐπερρευσεν· (Eunap. p. 111 Nieb.) "τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα ἐπέκλυσεν κακὰ ὥς χροσὸς ἦν ἀν-

τοὺς καὶ λευκὴ τις ἡμέρα κρατῆσαι τὰς βαρβαρούς."

ἐπέκλωσεν ἐπεκλήρωσεν, ἐμέρισεν.

ἐπεκώμαζεν ὠρχεῖτο, αἰσχροῶς ἔλαλει· "ὁ δὲ προσκθίων ἐπεκώμαζε τοῖς βαρβάροις." καὶ αὐθις "πολλοὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας ἐπεκώμασαν ταραχαί."

ἐπ' ἐλάχιον ἐπ' ὀλίγον, πρὸς βραχύ· Δαμῷσιος (Phot. p. 339a 37) "εἶχε δὲ ἐπ' ἐλάχιον τῆς πρὸς τὰ ποιητικὰ συμπαθείας, αἵτε οὐχ ἀπτόμενα τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ μέχρι φαντασίας καὶ γλωττῆς ἱσάμενα."

ἐπελέξαντο ἀνέγνωσαν· "εὐρόντες τὰ γράμματα ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ διπτύχου, ταῦτα ἐπέλεξαντο" Ἡρόδοτος (I 239). καὶ αὐθις "ὁ δὲ γραμματεὺς ἐπέλεγετο τὰ γράμματα."

ἐπελήκειον (Hom. θ 379) ἐπεβόων, ἐπεχρότον.

ἐπελήφθη ἐπὶ ῥῆξαι· Ἀρριανὸς "ἡδὴ τε ἐπελήφθη νῦξ τῆς τρίτης φυλακῆς, καὶ ὁ ἡγεμὼν τοὺς λόχους καθίστατο."

ἐπελπίων εἰς ἐλπίδας ἄγων· "τὰ μὲν αὐτοὺς ἐπελπίων ὑποσχέσαιο, τὰ δὲ ὑποσπείρων αὐτοῖς ὀλίγα κέρδη, τοὺς δὲ ἐν ἀξιώσει τε καὶ δυνάμει περισυλῶν καὶ δημύων."

ἐπεμαρτύραντο μάρτυσαν ἐχρήσαντο· "οἱ δὲ περὶ δόντες καὶ λαβόντες ἐπεμαρτύραντο τοὺς θεοὺς." οὕτως Ξενοφῶν (Anab. 4 8 7).

ἐπεμβαίνων ἐπιχλευάζων, ἐπιχερτομῶν· "ὁ δὲ ἐπεμβαίνων τῇ τύχῃ αὐτῶν σφόδρα ἀμαθῶς καὶ ἀνθρωπίνως ἤκισα."

ἐπεμήνατο (Hom. Z 160) ἐπεμάνη.

ἐπέμυξεν ἐξεικνητῆριον, ἤχον διὰ τῶν ῥινῶν ἐποίησεν.

ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ καὶ προαγορεύειν ἐπὶ τῷ μνήματι (Demosth. 47 69). ἐπὶ τῷ βιαιῷ ἀποθανόντος ταῦτα πράττεται, καὶ Ἰσρος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἀτθίδων φησὶ "τινὲς ἐπὶ τοῦ τάφου δόρυ φασὶ κατυπεπηγέναι τὸν Ἑρεχθίδα, τὸ πῦθος σημαίνοντα, διὰ τὸ νόμιον εἶναι τοῖς προσήκονσι τῶτον τὸν τρόπον μετέρχεσθαι τὰς φονείας," Harp.

ἐπενεγκῶν καταδικάσας· Προκόπιος (Goth. 3 15) "ἐπενεγκῶν τε αὐτῷ ὅτι δὴ ὡς ἤκισα ἀλθίζεται, ἄμφω τῷ χεῖρει ἀπέκοψεν."

ἐπενήγειον συγκατετίθεντο (Hom. Γ 461: cf. τ. ἐπὶ δ' ἦσαν).

ἐπενήνοθεν ἐπὶ ἡνθι, ἐπέκειτο. sch. Hom. B 219.

ἐπεντρυφήσαντος καταπολαύσαντος· (Menand. p. 407 Nieb.) "ἑτέρῳ τε οὐκ ἀνεκτὰ περὶ τὴν τοῦ χρυσίου παράληψιν καταυθιδισαμένου καὶ ἐπεντρυφήσαντος αὐτοῖς."

ἐπ' ἐξαγωγῇ· "ἐμασιγῆτο ῥάβδοις, εἴτα ἐπ' ἐξαγωγῇ ἐπιπράσκειτο, δειλίς καὶ ἀποδράσεως τίμημι φερόμενος δοῦλος εἶναι."

ἐπεπαίχριν, ὑπερσυντελικός, τὸ ἐνεπαύχθην. ἐπεπέχειν δὲ ἐπεπέχεισαν ἐκ τῷ πέκω τὸ κτανίζω.

ἐπεπαιώνισο (Thuc. 1 50) ἐξύμνητο.

ἐπεπάμεθα ἐκεκτήμεθα· (AP 7 67) "πάνθ' ὅσα κεν ζωοῖς ἐπεπάμεθα, ταῦτα παρ' Ἀθην ἔρχομαι ἔχων· λείπω δ' ἄδεν ὑπ' ἡέλιω."

ἐπεπόνθη ἀντὶ τῷ ἐπεπόνθην, καὶ ἐωράκη ἀντὶ τοῦ ἐωράκειν, καὶ ἦ δὴ ἀντὶ τοῦ ἦδειν.

ἐπέπυσο (Hom. N 674) ἤκουσεν.

ἐπεπωλεῖτο (Hom. A 231) ἐπεπορεύετο.

ἐπεραιώθη ἐπέρασεν, ἐτελειώθη.

ἐπέραςος ἐράσμιος.

ἐπερατώθη ἐτελειώθη.

ἐπέρραξεν ἐπέρεσε, συνεπλάκη, μάχην συνῆψεν· (Diodor. 15 84) "ὁ δὲ πολλὴν διανύσας ὁδὸν ἄφνω ταῦτοις ἐπέρραξεν."

ἐπερρίφην ἐπεσον.

ἐπερρύη ἐπέβρυσεν, ἀνέβλυσεν.

ἐπερρώσαντο (Hom. A 529) ἐπεσεισθήσαν, καὶ ἐπερρώσθησαν. ἐπερρόθησαν δέ.

ἐπέρω τὸ ἐρωτῶ, καὶ ἐπερόμενος ἐρωτώμενος.

ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ (Gen. 22 3).

ἐπέσβη ἐπεισῆλθε.

ἐπεσβόλον (Hom. B 275) λοιδορον, φλύαρον.

ἐπέσειεν ἐπανετίετο· "τοῖς δ' ἐπέσειε φόβον ὡς αὐτίκα τεθνήξοντος."

ἐπεσημήναμεν ἐξεπλάγημεν, ἐθανυμάσαμεν. καὶ Πολύβιος (9 9) "τίς οὐκ ἂν ἐπισημήναιτο καὶ θανυμάσει τὸν προειρημένον ἐπὶ τούτοις ἡγεμόνα;"

ἐπέσθων ἐπεσθίων, εὐωχούμενος· (AP 6 301) "τὴν ἁλὴν Εὐδημιος, ἐφ' ἧς ἅλα λιτὸν ἐπέσθων χειμῶνας μεγάλους ἐξέφυγε, θῆκε θεοῖς Σαμόθραξιν."

ἐπεσκήψατο ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλεσε πνευματοφυριῶν. σπανιῶν δὲ καὶ ἐπὶ τῷ ἐγκα-

λέσαι φόνου, ὡς Ἀντιφῶν. τὸ δὲ ἐνεργητικὸν τὸ ἐπέσκηψεν ἀντὶ τῆ ἐνετειλάτο. τὸ δὲ ἐπισκῆπτω ἀντὶ τοῦ μετὰ τινος ἐπιθειαςμῷ λέγω καὶ οἶον ἐξορκίζω Ἀνδοκίδης καὶ Ἀυσίας ἔλαβε (Harp.). καὶ ἐπεσκήψατο ἔβλαψεν.

ἐπέσκηψεν ἐπέπληξεν.

ἐπέσπερχε διηγείρε, παρέθηνεν. "ὅς δὴ μάλισα ἐπέσπερχεν αὐτόν."

ἐπεσῦτει ἤρχεν, ἡγεμόνευεν. Ξενοφῶν (Anab. 2 3 11) "ἐνταῦθα ἦν Κλέαρχον καταμαθεῖν ὡς ἐπεσῦτει, ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ δόρυ ἔχων, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ βακτηρίαν."

ἐπεσῆριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου (Ps. 37 3) ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν αἰκισομένων ταῦτα λέγων· ὁρῶν τὴν χειρὰ σου ἐπικειμένην καὶ λίαν μασιγοῦσαν. Theodoretus.

ἐπεσί μοι βούλομαι, θέλω, δύναμαι. ἡ ἐπικείται μοι.

ἐπεσφάλακεν. οἱ μὲν ἐσπᾶσθη, οἱ δὲ ἐσάπη, ἡ παρὰ καιρὸν ἀτροφῆσαν ἐμαράνθη.

ἐπέται οἱ θεράποντες, παρὰ τὸ ἐπεσθαι. ἐπεται δὲ ἀκολουθεῖ.

ἐπέτειον ἀπὸ τῶ νῦν ἔτους· ἐπέτος γὰρ δεῖ λέγειν τὸν ἐνεσῶτα καιρὸν, οὐχὶ διὰ τοῦ φ ἀλλὰ διὰ τοῦ π, ὡς φησι Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης (23 92). καὶ ἐπέτειος ὁ κατ' ἔτος γινόμενος.

ἐπετείλους ὑμᾶς ὄντας. ἀπὸ τῶν οἰωνῶν μετήνεγκε τῶν μὴ μονίμων ὄντων ἀλλὰ φερομένων τῇ πτήσει. τουτέστιν εὐμεταβλήτους, ὀλιγώρους, μὴ διαμένοντας ἐν τοῖς αὐτοῖς αἰε, ἀψικόρους. sch. A Eq. 515.

ἐπέτηξεν (Herodot. 7 239) "δελτίον δίπτυχον λαβὼν τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐπέτηξεν," ἀντὶ τοῦ ἐλέανεν, λείον ἐποίησεν.

ἐπετίλησεν ἐξεκένωσε τὴν κόπρον· Ἀριστοφάνης (Ach. 349) "ὃ δὲ τῆς μαρίλης μοι συγνήν ὡς ἐπετίλησεν ὥσπερ σηπία." θηρώμεναι γὰρ αἱ σηπία ἐναφιδῶσιν ἐκ τῆ προσόντος αὐταῖς θαλοῦ, ταράττειν βουλόμεναι τὸν παρ' αὐταῖς τόπον, ἵνα μὴ καταφανεῖς ὡς τοῖς θηρώσιν.

ἐπετίμα ἐπηύξει τὴν τιμὴν. "οἱ δὲ περδαινεν οἰόμενοι ἐπετίμων ὡς λιμύττοντι τὸν σῆτον· ὃ δὲ οὐδὲν ἤττον ἡγόραζε" Μάλχος φησὶν (p. 269 Nieb.).

ἐπετοξάζοντο (Hom. Γ 79) ἐτόξενον.

ἐπευκτῇ (Jerem. 20 14) ἐπιθυμητῇ, εὐχῆς ἀξία.

ἐπευφήμησαν (Hom. Α 22 et 376) μετ' εὐφημίας συγκατέθεντο, ἐπήνεσαν.

ἐπενωγίζων κερδαίνων.

ἐπεφάνη. φησὶν ἃ ἀπόστολος (ad Tit. 2 11) "ἐπεφάνη ἡ χάρις τῷ θεῷ ἡ σωτήριος." διὰ τί οὐκ εἶπεν ἐφάνη ἀλλ' ἐπεφάνη; ἐπειδὴ ὁ ὢν ἐφάνη. εἰ γὰρ εἶπεν ἐφάνη, ἀρχὴν εἰσηγεῖτο τοῦ αἰε ὄντος. καὶ διὰ τοῦτο εἶπεν ἐπεφάνη, ἵνα τὴν ἀναρχὸν ὑπαρξίν μνηύσῃ. ἔξ ὧν δεῖ σαφῶς εἰδέναι ὅτι ὁ αὐτὸς κύριος ἐφάνη καὶ ἐπεφάνη. ἐφάνη μὲν τῇ οἰκονομίᾳ τῆς ἐνανθρωπήσεως, ἀρχὴν γὰρ ἔδεδετο· ἐπεφάνη δὲ τῇ ἐναργείᾳ τῆς θεότητος, ἀναρχος γὰρ ἡ ὑπαρξίς. τὸ δὲ πᾶσιν εἶπε δηλῶν ὅτι οὐ μερικῶς ἀλλὰ πᾶσιν ἀνθρώποις.

ἐπεφόρησεν ἐπισώρευσεν· Ἀριστοφάνης (Pac. 224) "ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων." καὶ αὐθις "βόθρον ὀρύξασα καὶ ἐπιπολῆς σιγῆς γῆν ἐπεφόρησεν, ἐξαδελῶσα τὸ ποιηθέν."

ἐπέφραδεν ἐδήλωσε, διεσάφησε. καὶ ἐπέφραδον εἶπον.

ἐπεφράσατο ἐθεώρησεν.

ἐπέφω ἀντὶ τῆ ἐκράτησεν. "ἀλλὰ τὸ δὴ λεγόμενον ἀμφοῖν ταῖν χερσὶν ἐπέφω."

ἐπεφύκει προσεπλάκει.

ἐπεφύοντο ἐπῆρχοντο· "καὶ ἐπέφυσάν οἱ συκοφάνται, καὶ τὸ ἐγκλημα ἦν, ἄλωνα ἔφασκον εἶναι φίλον."

ἐπεφωράτο γὰρ ἐφανερῶτο, εὐρίσκετο, ἤλέγχετο.

ἐπεχε ἐπικεισο, ἐπίμενε, φύλασσε. (Diog. L. 3 52) "Πλάτων περὶ μὲν ἑὸν κατελιφεν ἀποφαίνεται, τὰ δὲ ψευδῇ διελέγχει, περὶ δὲ τῶν ἀδῆλων ἐπέχει." (id. 4 32) "ὅτι Ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος διὰ τὸ περὶ πάντων ἐπέχειν οὐδὲ βιβλίον τι συνέγραψε."

ἐπέχθη ἐκτενίσθη, ἐκάρη· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1360) "ἐκτενῆσα ἦσαι Σιμωνίδου, τὸν κηρὸν ὡς ἐπέχθη."

ἐπέχω αἰτιατικῇ, ἐπέχομαι δὲ γενικῇ· "καὶ ἡ χεὶρ ἐπέχεται τοῦ πονηροῦ γραφέως."

ἐπεχώρησεν ἀντὶ τοῦ συνεχώρησεν· οὕτως Ἀρριανός. καὶ ἐπεχώρηθη συνεχώρηθη. καὶ τὰ ὅμοια.

ἐπήβολος ἐπιτευκτικός, ἐπιτυχής. "εἰ δὲ οἶε σαυτὸν εὐδαίμονα ὡς ἐπήβολον καὶ πολύχρυσον, γνῶσον ἦτι σοι ὅτι γηρᾷ καὶ τύχῃ." ἐπηβολώτατος.

ἐπηγάγετο προσωκiewσato, ιδιοποιή-

σατο· "τοὺς δὲ οὐκ ἔπειτα τῆς πόλεως μηδὲν βίαιον δράσας ἐπηγάγετο."

ἐπήγγειλα· (Synes. ep. 67 p. 209 A) "ἔλυσαν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ εἰς τετάρτην ἦκεν ἐπήγγειλα" ἀντὶ τοῦ παρήγγειλα.

ἐπήγγελλεν· "ἐπήγγελλεν ἐπὶ τούτοις συσπικτωί." καὶ αὖθις "οἱ μὲν ταύτην τὴν γραφὴν ἐπήγγελλον, οἱ δὲ τὴν ἄλλην."

ἐπήγγελλεν ἀντὶ τοῦ προσέτασεν· "ὁ δὲ Μίνως πανταχόσε ἐπλεῖ, καὶ πολλοῖς ξενιστὰς ἐπήγγελλεν" ἀντίτῳ ἐντελέλτο (cf. v. ἐπαγγέλλει). "εἰδισμένον ὃν γράμματα οἰκίᾳ τοῖς βιβλίοις ἐντείναναι, ὅσα ἂν ἐπαγγέλλοντος αὐτοῦ γένοιτο." καὶ αὖθις "ὅς ἔχειν ὀνομάσαι (ἀνὸν ὀνομάσαι), ὅποτε οἱ ἐπήγγειλαν σφατιά, Ἄρως ἐς τὸ παρασχεῖν ἄκοντας" ἀντίτῳ ὤρισαν.

ἐπήγετο ἐπιφέρετο.

ἐπηγκενίς (Hom. ε 253) ἡ μακρὰ σανίς.

ἐπηγκυλημένα ξύλα τὰ κεκαμμένα εἰς διοιδῆ (ἀν σιγμοειδῆ) σχήματα, εἰς χορῶν ὄπλων.

ἐπηγορία· "ἀλλ' εἰ μὲν τις ἐκ τούτων κακὸν τι ἐδεδράκει ἢ ἐπεπόνθει, ἐπηγορίαν ἔχει."

ἐπήξει μοι ἐπήρχετο.

ἐπήεσαν παρήρχοντο.

ἐπηετανός ὁ αὐτάρκης.

ἐπηθρηκυῖα ἰδοῦσα.

ἐπήϊξας ἐφώρμησας.

ἐπηκόοις· "ἰουδοποῦντο τοῖς ἐπηκόοις, καὶ πολλὰ πλέον ἐκθύμιος ἐμάχοντο," ἀντὶ τῶ πάντων ἀκούοντων, φανερώς.

ἐπηκτο ἐπηκολούθει.

ἐπηλυγάζονται ἐπισκιάζονται, ἐπικρύπτονται. καὶ ἐπηλυγάζω ὀλίγον φαίνω, σκοιάζω. καὶ ἐπηλυγάζοντες καλύπτονται, σκεπάζοντες· "οἱ δ' οὖν περὶ πλείους τιθέμενοι τὰ τοῦ Φοίνικος, καλλύοντες ἄρα τὸ κακὸν αὐτοῦ καὶ ἐπηλυγάζοντες, ἄλλως ἢ τοῦτο γενέσθαι." καὶ αὖθις (Synes. p. 85) "ὁ μὲν ἂν Φερεκύδης ἐπηλυγασάμενος δοιμάτιον, 'χρῶ δὴλ' ἔφη, καὶ δακτύλῳ τὴν νόσον ἐδείκνυε· πασχυντὸν δὲ μειράκιον ταῖς θριξὶ σπρηνόμεθα."

ἐπηλυγασάμενος σκεπάσας, καλύψας· ἡλύγη γὰρ ἡ σκιά.

ἐπηλυν ξένον, ἔποικον· (Ioseph. B. I. 3 p. 259) "διακρίνων τὸν ἐπηλυν λεῶν ἀπὸ τῶν ἐπιχωρίων."

ἐπηλυσ ὁ ξένος.

ἐπήλυσιν· "μὴ πειρώγων τρομέοι τις ἐπήλυσιν" ἐν ἐπιγρύμμασιν (AP 5 268). ἄφιξιν, ἐπέλευσιν, ἔκπεψιν.

ἐπήλυσις ἐπιδρομή· "ἐπήλυσιν ὄφρ' αἰλέοιτο φώριον" (cf. v. φώρια), τουτέστι λησρικὴν.

ἐπήλυσις ἐπέλευσις· (Menand. p. 306 b Nieb.) "ἐν ἀπόπῃ κυραδοκοῦντές τε καὶ θιώμενοι, εἰ πού τις ἐπήλυσις ἐσαι βαρβαρική."

ἐπήλυτος πάροικος, ἔποικος.

ἐπ' ἡματι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. (Zosim. 4 57) "ὁ δὲ Θεοδοσίος τὴν βασιλίαν θανοῦσαν ἐπ' ἡματι σχεδὸν τι ἐδάκρυσεν· ἀνάγκη γὰρ καὶ ὁ προκείμενος πόλεμος συνεσκήλυνε αὐτῷ τὸ περὶ τὴν γυναικα πάθος."

ἐπήμηναν ἔβλαψαν, καὶ ἐπημήνατο ἔβλαψαν.

ἐπημοιβοί (Hom. M 456) ἐπηλλαγμένοι, ὥς τὸν μὲν ἔνθεν τὸν δὲ ἔνθεν ἐφέλκεσθαι.

ἐπήμυνον ἐπιβοήθουν.

ἐπημύω τὸ καμμύω.

ἐπῆνει εὐμενῶς ἐδέχτο, συγκατετίθετο· "τὸ δὲ θεῖον οὐκ ἐπῆνει τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως πραττόμενα."

ἐπηνέμιος πλοῦτος (ἀν ὑπην·) ὁ ψευδόμενος.

ἐπῆνεον συγκατετίθεντο.

ἐπηνεκένοι ἐπαινέσαι, ἐκ τοῦ ἐπαινώ. καὶ ὁ παρακαίμενος ἐπῆνεκα, καὶ ἐπηνεκένοι.

ἐπηνίχιζεν ἐξηπάτα· οὕτω Κρατίτος.

ἐπῆνον συγκατετίθεντο.

ἐπηνωρθώκεναι.

ἐπηπείλησα καὶ κατώμοσα (A Av. 630) ἀντὶ τοῦ ἐπαγγελλάμενος ὤμοσα.

ἐπήπυνον ἐβόων.

ἐπήρας ἀνέπεισας.

ἐπηράσαντο ἀντὶ τοῦ ἀρᾶς ὑπέβυλον· "ἐπηράσαντο αὐτῷ Εὐμολπίδαι καὶ Κήρυκες."

ἐπήρυτε (A Nub. 1454) ἐπείσατε, ἤπατήσατε.

ἐπηρῶτο ἐπηύχετο.

ἐπήρατον ἐπέραςον, ποθεινόν.

ἐπηρεῖσαι βλάβη.

ἐπήρεια βλάβη. Θεοκρίδης (1 26) "τέος τε φεύγοντας ἐκέλεον κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι αὐτούς." καὶ αὖθις "καὶ παρήγγειλε φυλάσσειν μὴ ἄρα πού τις ἀπὸ τῆς ἄλλης σφατείας ἐνὼν ἐπηρεῖζοι αὐτοῖς" ἀντὶ τοῦ βλάπτει. καὶ αὖθις "ὥς ἡ ἐς ταῦτα ἐπήρεια εἰκότως ἂν ἀδίκημα μέγα εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ

παντὸς αἰῶνος δόξειεν εἶναι." κυρίως δὲ ἐπῆ-
ρεια ἡ τοῦ πολέμου καταδρομή, ἐκ τῆς Ἀρης
Ἀρεως.

ἐπῆρεν ἀντὶ τοῦ ἀνέπεισεν, ἡρέθισεν.
"ὁ τοῖνον ἔρωσ συμπνεύσας καὶ κατὰ τοῦ
τυράννου Φαλάριδος ἐπῆρεν αὐτούς" (cf. νν.
ἀνυβολή, ἀντέρωσ). καὶ αὐθις "τοῦτον ἰά-
σατο καὶ κυριωδῶς διδάσκειν αὐθις ἐπῆρεν"
(cf. ν. Θεόπομπος).

ἐπῆρες πυρεσκευασμένον, ἔτοιμον. "τὸ
δὲ πλοῖον ἐπῆρες ἦν, εἰς ὃ τὴν ἀνθρωπον
ἐμβάλλουσι, καὶ ἀποπλεῖ."

ἐπῆρετο ἡρώτα.

ἐπῆρεφέες (Hom. M 54, x 131) ἐπῆρε-
φεῖς, ἐπὶ τὰ κάτω ἐσφυμμένοι, καταφερεῖς.

ἐπῆρκεσιν ἐβοήθησεν. "ταῦτα ξυνεχῶς
ἀγγελλόμενα τῇ Ἀντωνίῳ αὐτόν τε ἐπῆρκει
εἰς τὴν ἀποχώρησιν καὶ τοὺς στρατιώτας μα-
λακωτέρους ἐποίει." καὶ αὐθις "τὰ δὲ ἄλλα
τοῖς φιλοσόφοις ἐπῆρχουν" (cf. ν. ἄλλως).

ἐπῆρμένοι πρόχοιροι, εὐτρεπεῖς. Θεκυ-
δίδης (82) "οἱ οὖν Ἕλληνες ἐπῆρμένοι ἦσαν
διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων κακοπραγίαν, ὡς ἐκ
ἀποσκευῆς τοῦ πολέμου εἶη."

ἐπῆρτημένην ἐπικειμένην.

ἐπῆρτησεν ἐπέθικεν, ἐπέφερεν. "ὁ δὲ
τὰς ὁδοὺς διαλυβὼν οὐ μικρὸν φόβον ἐπῆρ-
τησε τοῖς ἐν τῇ πόλει."

ἐπῆρώθησαν ἐσκοτίσθησαν, ἐτυφλώ-
θησαν.

ἐπῆρσθέντες ἐπιχαρέντες.

ἐπῆρσθετο ἔγνω.

ἐπῆρσθη ἐλαλήθη.

ἐπῆρσπαιρεν ἐψυχορράγει.

ἐπῆρτεία ἡ ἐπέλευσις.

ἐπῆρτης (Hom. ν 332) ὁ λόγιος καὶ συ-
νετός.

ἐπῆρτριμος πυκνός.

ἐπῆρτύι τῇ συνέσει.

ἐπῆρῆσεν.

ἐπῆρρεῖτο ἐκρέματο.

Ἐπιῶλην Ὀμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ οἱ
Ἀττικοὶ τὸν δαίμονα· διὰ δὲ τοῦ φ τὸν ἄν-
δρα, Ἐπιῶλην. καὶ τὸ ῥιγοπύρετον λεγό-
μενον.

ἐπίλυσιν ἐπέρχονται.

ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπι-
βήσῃ (Ps. 90 13)· ὁ μὲν γὰρ ἐνέησι θανάτη-
φόρον ἰόν, ὁ δὲ καὶ τῇ θείᾳ λώβῃ ἐργάζεται.

ἐπιβάθρα ἐπίβασις. "πρώτη δὲ ἦδη

ἀπέβη, οἰοναὶ ἐπιβάθραν αὐτῷ κατασκευά-
ζουσα καὶ κατακόλπισιν." Πολύβιος (16 29)
"ὁ δὲ Φίλιππος ἐβούλετο παρελθεῖν Ῥω-
μαίων τὰς ἐν τούτοις τοῖς τόποις ἀφορμὰς
καὶ τὰς ἐπιβάθρας."

ἐπιβάθρας ἐπιβάσεις. "ἡ δὲ ἐπὶ τὸ
τέγος ἀναβᾶσα ταχέως ἄτε τῆς ἐπιβάθρας
ἐμπείρως ἔχουσα." Πολύβιος (16 29) "ἵνα ἐὰν
προϋτῇται διαβαίνειν αὐθις εἰς τὴν Ἀσίαν,
ἐπιβάθραν ἔχει τὴν Ἀβυδον."

ἐπιβαίνω γενικῇ.

ἐπιβατεῦσαι, γενικῇ, ἐπιβῆναι, κατε-
σχεῖν. (Procop. Goth. 4 24) "χωρίων ἐκστῆναι
ἰώντι Θεοδίδετρος οὐ δέον ἐπιβατεῦσαι διὰ
σπουδῆς ἔσχεν."

ἐπιβατήρια τὰ ἐπὶ τῶν τευχῶν μηχαν-
νήματα. "ὁ δὲ τὰς μηχανὰς ἐπῆγεν, πύργους
ξύλινους καὶ χελώνας καὶ ὅσα τευχῶν ἐπιβα-
τήρια."

ἐπιβάτης ὁ ἐπὶ τῆς νηὸς ἄπρακτος, ἐρέ-
της δὲ ὁ κωπηλατῶν.

ἐπιβάτης. οὕτως ἐκάλουν τοὺς ἐν ταῖς β
τρεῖς ἐρατευομένους καὶ μὴ κωπηλατῶν-
τας μὲν ἐπιτηδεῖους δὲ πρὸς τὸ μάχεσθαι.
Harp.

ἐπιβεβήκασιν ἐνέτυχον, σύγχρονοι ἐγέ-
νοντο. "οὗτοι μὲν οὐκ ἐγένοντο ἐπὶ τῆς ἀρ-
χαιοπρεπῆς πολιτείας, τοῖς δὲ γενομένοις ἐπι-
βεβήκασιν καὶ ἐνέτυχον" (Damascius: cf. ν.
Ἐπιφάνιος).

ἐπίβλημα τὸ τῷ προτέρῳ ἐπιβαλλό-
μενον.

ἐπιβλής ὁ μοχλός, ἡ σάϊρα. οἱ μὲν φε-
σιν ὅτι δοκός ἐστιν, οἱ δὲ ποιά τις δοκός. cf.
Harp.

ἐπιβλήτης ἡ δοκός.

ἐπιβόημα. Θουκυδίδης (5 65) "ὁ δὲ,
εἴτε καὶ διὰ τὸ ἐπιβόημα εἴτε καὶ αὐτῷ ἄλλο
τι ἡ κατὰ τὸ αὐτὸ δόξαν, ἐξαίφνης τὸ ἐρύ-
τευμα ἀπήγε." τῷδε ἐπιφώνημα. καὶ ἐπι-
βοώμενος ἀντὶ τοῦ ἐπικαλούμενος.

ἐπίβοιον. ὅταν τις τῇ Ἀθηνᾷ ἔθνη βᾶν,
ἔθνη καὶ τῇ Πανδώρα ὅν μετὰ βοός, καὶ
ἐκαλεῖτο τὸ θῦμα ἐπίβοιον. Harp.

ἐπιβολή παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἡ ζημία.
καὶ Ἀριστοφάνης (Vesp. 766) "ταύτης ἐπιβο-
λῇν ψηφίει μίαν μόνην."

ὡς ὁρίζομένη ζημία τοῖς ἄλλοις ἐξημαρ-
τηκέναι περὶ ὁργανοὺς ἐπιτρόποις, ἡ καὶ ἄλ-
λοις τισὶ τῶν τὰ δημόσια μὴ καλῶς διοικη-

σάντων, ἣ τοῖς κατέχουσι τὰ ἀλλότρια καὶ μὴ εἰς ἐμφανεῖς καθιστᾶσιν. ἦν οἱ ἄρχοντες ζῆλαιον ὀφεισθεῖν, ἐπιβολὴ καλεῖται. καὶ τὸ ῥῆμα ἐπιβάλλειν. sch. A Vesp. 768.

b ἐπιβολὴ καὶ ἡ ἐγχειρησις, ἡ προκύρ-
ξις. Πολύβιος (15 16) "ἔτι μὲν γὰρ ὅτε καὶ ταυτόματον ἀντίπραξε ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἔτι δ' ὅτε πάλιν κατὰ τὴν παροιμίαν ἐσθλὸς ἐὼν ἄλλου κρείττονος ἀντίεινχε." τοῦτο δὲ φασὶ περὶ "Υλλῆ τῷ Ἡρακλείδῳ καὶ Ἐχέμου τοῦ Τριγυάτου.

c ἐπιβολὴ ἡ εἰσφορὰ.

d ἐπιβολὴ ἔννοια καὶ ἐγχειρησις, ἐπὶ θει-
ρημάτων γεωμετρικῶν. (Procor. Arc. 23) "ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ τὸ τῆς ἐπιβολῆς ὄνομα ὄλε-
θρος ἦν ἀπρόοπτος, ἔξαπναιῶς τοῖς τὰ χω-
ρεῖα κεκτημένοις ἐπηρεζόμενος, πρόρριζόν τε
αὐτοῖς ἐκτρέβων τὴν τοῦ βίου ἐλπίδα. χω-
ρεῖων γὰρ τέλος τῶν ἐρήμων τε καὶ ἀπόρων
γεγενημένων, ὧν δὴ τοῖς τε κυρίοις καὶ τοῖς
γεωργοῖς ἤδη τετύχηκεν ἀπολωλέναι τὴν γῆν
πετρῶαν ἀπολιποῦσιν, ἣ τοὺς ἐγκειμένους
σφᾶσι διὰ ταῦτα κυκλὸς κρύπτεσθαι, ἐκ ἀπῆ-
ξου φέρειν τοῖς οὕτω διεφθαρμένοις παντά-
πασιν." καὶ τοῦτο ἐκάλουν ἐπιβολὴν καὶ ἐπι-
βάλλειν.

ἐπίβολος.

ἐπίβουον ἢ ἐκ τῆς βοδὸς θυσιᾶ. cf. v. ἐπί-
βοιον.

ἐπιβουλή, καὶ ἐπίβουλος, καὶ ἐπι-
βουλεύω σοι, δοτικῇ.

ἐπιβουῶμαι: "τὴν πείραν μάρτυρα καὶ
κανόνα τῶν ἐμῶν λόγων ἐπιβουῶμαι" (Ate-
mid. 2 p. 258).

ἐπιβουόμενοι ἐπικαλούμενοι μάρτυρας·
(Diodor. t. 2 p. 628) "τὰς ἐαυτῶν κεφαλὰς τύ-
πτοντες καὶ τὰς χεῖρας ἐπανατείνοντες καὶ
τοὺς Θεοὺς ἐπιβουόμενοι."

ἐπιβρίθων ἐπιβαρῶν, καὶ ἐπιβρίσει
ἐπιβαρῆσι.

ἐπιβρίσησιν ὀδόντας, παρ' ὅσων οἱ
θυμούμενοι πρὶν τοὺς ὀδόντας." cf. v.
ἐπιβρίσαντες.

ἐπιβρόντητος ὁ ἐμβρόντητος· Σοφο-
κλῆς (Ai. 1386) "ὥς ὁ στρατηγὸς οὐκ ἐπιβρόν-
τητος μολῶν."

ἐπὶ βύρσης ἐκαθέζετο. τοῦτο παρὰ
Σκύθαις ἐτελεῖτο. ἐπειδὴ τις ἡδικεῖτο πρὸς
ἐτέρου, ἀμύνεσθαι δὲ βουλόμενος ἐαυτὸν ἐκ
ἀξιώμαχον μόνον ἔτετο, βῆν ἱερύσας τὰ μὲν

κρεῖα κατακόπως ἤψει, αὐτὸς δὲ ἐκπετάσας
χαμαὶ τὴν βύρσαν ἐκάθητο ἐπ' αὐτῆς, εἰς
τοῦπίσω παραγαγὼν τὴν χεῖρα. καὶ τοῦτο ἐπὶ
Σκύθαις ἡ μεγάλη ἰκετηρία. τῶν δὲ κρεῶν
τοῦ βοδὸς ὁ βουλόμενος μοῖραν λαμβάνων,
καὶ ἐπιβρίνων τῇ βύρσῃ τὸν δεξιὸν πόδα,
ὕπισχνεῖται κατὰ δύναμιν ἕκαστος συμμαχή-
σειν. καὶ ἔσιν αὐτοῖς τοῦτο ὄρκων ὁ βεβαιό-
τατος. Lucian. Toxar. 48.

ἐπιβύσαντες ἐπικαλύψαντες, σκεπά-
σαντες· Προκόπιος (cf. v. ὠχμιά) "ἐπιβύσαν-
τες τοὺς ῥωμηκοὺς χώμιαι τὸ ὕδωρ μετοχα-
τεύουσι." καὶ ἀκρόβυστος ὁ τὸ ἄκρον βε-
βυσμένον ἔχων.

ἐπιβύσας ἐμπλήσας, γεμίσας, ὡς Ὀμη-
ρος (δ 134) "νῆματος ἀσκητοῦ βεβυσμένον."
Ἀριστοφάνης Πλουτῷ (379) "τὸ εἶμι' ἐπιβύ-
σας κέρμασιν τῶν ῥητόρων."

ἐπιβύμιον τὸ εἰς τὸν βωμόν.

ἐπιβωσάμενος ἐπιβοησάμενος, ἐπικα-
λεσάμενος.

ἐπιβωσόμεθα.

ἐπιγαμβρεία.

ἐπιγάννυσται ἐπιχαίρει.

ἐπιγαυρωθεῖς ἀνδρωθεῖς, θαρσυνθεῖς
Ξενοφῶν (Cyn. 2 4 30) "ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἀκώ-
σας καὶ ἐπιγαυρωθεῖς τῇ ἐντολῇ τοῦ Κέρου
ἐπορεύετο."

ἐπιγίειος ὁ γήινος.

Ἐπιγένης κωμικός. τῶν δραμμάτων αὐτοῦ
ἔστιν Ἡρώλη καὶ Μημηάτιον καὶ Βακχεῖα,
ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.

ἐπιγεννήματα τὰ ἐξ ὁσέως τοῖς τριπύ-
μασιν ἀναφύοντα. Πολύβιος "δεῖ τοὺς ἐρ-
θῶς βουλευομένους περὶ τοῦ πολέμου, καθά-
περ καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἀρρωστίαις, μηδὲν ἤτ-
τον τῶν ἐπιγεννημάτων ποιεῖσθαι λόγον ἢ
τῶν ἐξ ἀρχῆς ὑποκειμένων παθῶν."

ἐπιγηθεῖ χαίρει.

ἐπιγλωττήσομαι φλυαρήσω, βλασηφ-
μήσω· (A Lys. 37) "περὶ τῶν Ἀθηναίων δ' ἐκ
ἐπιγλωττήσομαι."

ἐπιγνώμονας ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπου καὶ
ἐπιγραφίας τοὺς κωδικογράφους ἐπὶ τοῦ γρα-
φείου ἐκάστω, ὅσον εἰσφέρειν ὀφείλουσιν εἰς
τὸ δημόσιον. Harp.

Ἐπίγονος ὄνομα κύριον· Ἀριστοφάνης
(Eccle. 167) "ἐπιβλέψας ἐκέῖσε γυναῖκας ὀό-
μην λέγειν." οὗτος ἐκωμωδεῖτο ὡς μαλακὸς
καὶ ὡς μετὰ γυναικῶν αἰεὶ εὐρισκόμενος.

ἐπιγουνίδα (Hom. ρ 225, σ 73) τὸ πρὸ τοῦ γόνατος ἄνω σαρκῶδες τοῦ μηροῦ. ἔνιοι δὲ τὴν ἐπωμίδα.

ἐπιγραμματα. πάντα τὰ ἐπιγραφόμενά τισι, καὶ μὴ ἐν μέτροις εἰρημένα, ἐπιγράμματα λέγεται.

ἐπιγραφεῖς. ὁπότε δεήσειεν ἀργύριον εἰσφέρειν εἰς τὸ δημόσιον τοὺς ἀποδίδους ἢ τὰς μετοίκους, οἱ ταῦτα διαγράφοντες ἐπιγραφεῖς ἐκαλοῦντο.

ἐπιγραφόμενα ἰδιοποιούμενα, οἰκειομένων· "εἰ καὶ δόξαν ἔμελλε φέρειν τὰ ὑπ' ἄλλων εἰρημένα ἐπιγραφόμενα."

ἐπιγράφων ἀντὶ τοῦ βεβαιῶν, δισχυριζόμενος. "ὁ δὲ Ψευδοφιλιππος ἐπέγραφεν ἑαυτοῦ Φίλιππον τὸν Μακεδόνα."

ἐπιγράψας (Hom. Α 388) ἐπιξέσας.

ἐπιγύοις τοῖς ἀπὸ γῆς· "τὰ δὲ πλεῖστα καὶ τοῖς ἐκ τῆς γῆς ἐπιγύοις προσέλαβον εἰς τὸ ζεύγμα," καὶ αὐτοῖς "τὴν δ' ἀπὸ τῆς ῥεύματος πλευρὰν ἡσθαλίζοντο τοῖς ἀπὸ γῆς ἐπιγύοις."

ἐπίγυον. τὰ προμνήσια ἐπίγυα ἔλεγον.

ἐπιδαίσιος οἶκος ὁ ἐπίκοιτος καὶ οὐ μεριστός, ὁ ἐξ ἴσου καταλειφθεὶς δύο τισίν.

Ἐπίδαμνος. ὅτι ἡ πόλις ἡ τοῦ Ἀντοράχου τὸ πύλαι ἐλέγτο Ἐπίδαμνος.

Ἐπιδάυριος ὄνομα τοπικόν.

Ἐπίδαυρος ὄνομα τοπικόν, ἐν ᾧ ὁ Ἀσκληπιὸς ἐτιμᾶτο.

ἐπιδαψιλεύόμενος πολυτελῶς διαπραξάμενος. καὶ Ἡρόδοτος (5 20) "ὥς τε μητέρας καὶ ἀδελφείας ἐπιδαψιλεύομεθ' ὑμῖν, ὡς παντελῶς μάθῃτε τιμώμενοι πρὸς ἡμέων."

ἐπιδαψιλεύω γενικῇ.

ἐπιδεῦ ἐνδεῦ, ἑλλίπῃ.

ἐπὶ δ' ἐγδοῦνησεν (Hom. Α 45) ἐπεκτύπησε. πλὴν περισσὸν καὶ παρελκον τὸ γ. καὶ ἐν τῇ ἐρλύθουπος ὁμοίως.

ἐπίδειξον ἀντὶ τοῦ ἐπέ· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (747) "ἔχεις τινα γνώμην; ἐπίδειξον αὐτήν."

ἐπιδειπνῆς· "λέκιδον, ἔν' ἐπιδειπνῆς, κόνισαι ἰσχυρῶς" (A Eccl. 1212) καὶ δεύτερον δειπνεῖν δυνηθείης.

ἐπιδέκντον τὸ δέκατον καὶ ἐπίπεμπτον τὸ πέμπτον λέγειν εἰώθασιν. Harp.

ἐπὶ Δελφινίῳ δικασήριον Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων μὲν δεδρακέναι φόνους, κατὰ νόμους δέ. Harp.

ἐπίδεσμος ὁ ἐπὶ τῇ πληγῇ δεσμός. Ἀριστοφάνης (Vesp. 1476) "ἄκουε, μὴ φεύγ'. ἐν Συβάρι γυνή ποτε κατέαξ' ἐχθρον. οὐχῶς οὖν ἔχων τίν' ἐπεμαρτύρατο. εἰδ' ἡ Συβαρίτις εἶπεν, εἰ, καὶ τὴν κόραν, τὴν μυρτυρίαν ταύτην ἰάσας ἐν τάχει ἐπίδεσμον ἐπρώ, γὰρ ἂν εἴχες πλείονα."

ἐπὶ Ἀθλίῳ μάχῃ. χωρίον ἐξὶ τῆς Βοιωτίας τὸ Ἀθλίον, ἐν ᾧ μαχόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ Βοιωτῶν ἐνίκηθησαν. Harp.

ἐπιδήμιος ἐμφύλιος, κοινός, δημόσιος.

ἐπιδήμιω δοτικῇ.

ἐπὶ δ' ἦνεν (Hom. Γ 461) ἐπήνεν, σιγῇ κατετίθηεντο.

ἐπιδιαιτίθεσθαι τὸ συνθήκας τινας ποιεῖσθαι, κατετιθεμένους ῥητόν τι ἀργύριον παρὰ τινι τῶν μεταξὺ γινόμενων, ὅσπερ ἐγγυᾶται ὥς, εἰ ἡ πρῶξις γένοιτο, θωπέρη πάντως τὸ ὠμολογημένον ἀργύριον ἀποδοῦναι. Harp.

ἐπιδιετεῖς ἡβῆσαι ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐτῶν γεγενῆσθαι· τὸ γὰρ ἡβῆσαι μέχρι ιδ' ἐξίν. ἀλλ' οἱ ἔφηβοι παρ' Ἀθηναίοις ὀκτωκαιδεκαετῆς γινόμενοι ἔλέγοντο, καὶ ἔμενον μὲν ἐν τοῖς ἐφηβόις ἔτη β', ἐπειτα εἰς τὸ ληξιαρχικὸν ἐγγράφοντο γραμματεῖον. Harp.

ἐπίδικα. οἷς ἂν τις ἐπιδικαίετο ὡς προσήκουσιν αὐτῷ κατὰ γένους ἀγγεῖλαι, εἰ μὴ εἰεν εἰς ἡ νύκτοι τῷ τετελευτηκότι μήτι μὴν διαδῆχαι, ταῦτα ἐπίδικα καλεῖται.

ἐπιδικαίετα ἀντιποιεῖται.

ἐπίδικος καὶ ἐπικληρός καὶ ἐπὶ προικός καὶ ἐπικληρῆτις. ἐπικληρός μὲν ἡ ἐπὶ παντὶ τῇ κλήρῳ ὀρφανῇ καταλειμμένη· μὴ ὄντος αὐτῇ ἀδελφοῦ. ἡ δὲ αὐτὴ καὶ ἐπικληρῆτις. ἐπὶπροικός δὲ ἡ ἐπὶ μέρει τινὶ τοῦ κλήρου, ὥς προῖκα ἔχειν, ἀδελφὸς ἔχουσα. ἐπίδικος δὲ ἡ ὠφισθησασμένη ἐπὶ κλήρου, τίνι χρὴ αὐτὴν γαμηθῆναι. Ἰσαῖος δὲ τὴν ἐπικληρὸν ἐν τῇ πρὸς Ἀνσίβιον ἐπικληρῆτιν ἐκάλεσε. Harp.

ἐπιδίφρια (Hom. ο 51) τὰ τῷ ἄρματι ἐν δίφρῳ ἐπιτιθέμενα. καὶ ὁ ἐπὶ δίφρῳ ἵκνων, ἡ καθήμενος παντοδαπού.

ἐπιδίφριος ἀργὸς καὶ γυναικῶδης.

ἐπίδοξος ἐνδοξος· ἡ προσδόκιμος, ὡς τὸ "ἐπίδοξος γὰρ ἦν αὐταρχήσαι." καὶ Προκόπιος φησι (Arc. 12) "παρεχομένη χιλίας ἀργύρου λίτρας τὸν ὑπὸν ὠνεῖσθαι ἐπίδοξος ἦν." καὶ αὐτοῖς (id. Pers. 1 13) "ὁ δὲ ἀπῆγγε-

λεν ὡς Πέρσαι ἐπιδόξοι εἶσιν ἐς τὴν Ῥωμίων γῆν εισβάλλειν· ἀντὶ τοῦ προσδόκιμοι καὶ αὐθις "ἴδασαι τὴν ὁδὸν ἣ ἐνδοξοὶ ἦσαν ἐπιθῆσθαι οἱ Πέρσαι."

ἐπιδοραεῖς ὁ σιδηρος, τοῦ ἀκοντίου τὸ ἄνω.

ἐπίδοσαν ἀντὶ τοῦ εἶδον.

ἐπίδοσιν ἐπὶ ἀρετῆς αὐξήσιν, προκοπὴν, προσθήκην· "ὁ δὲ φιλοσοφῶν ἀνεμπόδιτος εἰς ἐπίδοσιν διετέλει, καὶ ἐπιδίδου κατὰ πῆχυν ὡς φάται ἀτεχνῶς" (cf. κατὰ πῆχυν). ἐπίδοσιν μὲν οἱ Ἀστικοὶ λέγουσιν, ἣ δὲ προκοπὴ παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων.

ἐπίδοσις αὐξήσις, προσθήκη· Πισίδης "πρὸς τὰς ἐπιδόσεις τῶν ξιφῶν καὶ τῶν λίθων."

ἐπιδοσπῆσαι ἐπικτυπῆσαι, καὶ ἐρίγ-
δεσπος ὁ μεγαλῆχος. Μένανδρος (p. 441 Nieb.) "οἱ δὲ Ἀβάροι κατὰ τὴν τοῦ πολέμου κίνησιν ἐβούλοντο ἔχον ἐγείρει ξυμμιγῇ τε καὶ ἄγρῳ, ἔτι τε οὖν ξὺν τῷ ἀλαλάγματι ἐπιδουπῆσαι τοῖς τυμπάνοις, ὅπως ἂν ἐς τοσοῦτον αὐτοῖς ὁ κτύπος ἐξαρθεῖται ὡς καταπλήξαι τε καὶ δεδίζασθαι τὸ Ῥωμαϊκόν. ταῦτα ἐπεὶ προέγνω ὁ Βῶρος, προαφηγήσατο τοῖς στρατιώταις, ὥστε αὐτοὺς τῆς ἀπρόθυμῃ κατὰπληγῇ, ἀλλὰ προανατυπῶντας ὅπερ ἔμελλεν ἔσσεσθαι ἐθίξασθαι τῇ δοκῇ καὶ τῷ μήκῳ πυρόντι πρὸς τὸ ἐσόμενον, καὶ ὅταν αἰσθοῖντο τὸν πάτωρον τῶν τυμπάνων, ἀντιπαταγῶν καὶ αὐτοὺς ταῖς ἀσπίσι καὶ ἐπιπλαλῶσιν τὸ ἐνυάλιον καὶ παιωνίζῃν καὶ τοῖς ὀδροχόοις ἀγγαίοις ξυλίνοις οὖσιν ἐπικτυπεῖν."

ἐπίδρομον (Hom. Z 434) ἐπιδρομὴν παρέχον, ἐυάλτων.

ἐπεικίς πρέπον, κατῆκον, προσῆκον.

ἐπεικεσάτη παρὰ Ἡροδότῳ (2.22) μετρία, ἐγγύμων, καλῶς ἔχουσα.

ἐπεικῆς.

ἐπεικῶς. τὸ ἐπέρρημα τοῦτο σημαίνει τὸ πᾶν. σημαίνει καὶ τὸ παραδόξως καὶ παρ' ἐλπίδα, καὶ τὸ μετ' ἐπαικείας καὶ χρηστότητος. σημαίνει καὶ τὸ μετρίως ἢ συμμέτρως, καὶ τὸ ἱκανῶς. Προκόπιος "Λαοὶ δὲ ἐπεικῶς ἤχοντο δεῖσθαι χρημάτων οὐ πολλῶν εἰς τὴν ὁδόν· ζήσεσθαι γὰρ ἐπεικῶς." καὶ αὐθις "ταῦτα παρ' ἐλπίδα τοῦ βασιλέως εἰς τὸ αὐθαδὲς τε καὶ ὑπέρογκον φέροντα ἣ κυθῶτι εἰκάζετο ἐπεικῶς γεγράφθαι ἔδοξε." καὶ αὐθις "τογαροῦν κομιδῇ ἐπεικῶς ἀντιβῆσι

τῷ ἐπὶ πάντων θαῦ τὰς ἡνίας τῆς ἀποδράσεως."

ἐπιέναι ἐπιλθεῖν.

ἐπιζήτω αἰτιατικῇ.

ἐπίρηα ἡ μετ' ἐπικουρίας χάρις. οἱ δὲ νεώτεροι ἀντὶ τοῦ ἐνεκά γρασιν. sch. Hom. A 572.

ἐπιθανάτος προσδόκιμος τῷ ἀποθανεῖν.

ἐπιθανῆς ἐγγλῶν τῷ θανάτῳ· "ἀνὴρ πρὸς θάνατον νοσῶν καὶ ἐπιθανῆς ὢν."

ἐπιθαρρῶ δεσικῇ.

ἐπιθατέρα.

ἐπιθανυμάζειν ἀντὶ τοῦ δώροισι τιμᾶν Ἀριστοφάνους. Σωκράτης φησὶ (1148) "Στρεψιάδην ἀσπάζομαι," ὁ δὲ "κῆρυγέ σ'. ἀλλὰ τουτοῖν πρῶτον λάβε· δεῖ γὰρ ἐπιθανυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον."

ἐπιθειάσας ἐπιθανυμάσας, τὸ θεῖον εἰσδεγμένος, θεοφορούμενος· Θουκυδίδης (2.75) "Ἀρχίδαμὸς τινα ἐπιθειάσας, καθίστη ἐς τὸν πόλεμον τὸν στρατόν."

ἐπιθειασμοὶ πρὸς θεὸν ἱκεταί· "ἐπιθειασμοὶ τε ὑπὲρ τε αὐτοῦ τῷ βασιλείῳ καὶ τῆς στρατιᾶς ἐγίνοντο" (cf. v. θειασμός). καὶ αὐθις (Thuc. 7.75) "οὐκ ἔνευ ὀλίγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς ἀπολειπόμενοι," τῷ τῷ θεῷ ἐπικλήσειον. καὶ αὐθις "τοῖς ἐπιθειασθεῖσι συνεπεφυγήσαν."

ἐπιθειάσων ἰορτασίων· (Menand. p. 364 Nieb.) "ὁ δὲ ἔμεινεν αὐτῷ ἐπιθειάσων τῇ γενεθλίᾳ ἡμέρᾳ τοῦ Χριστοῦ· καὶ γὰρ προσπέλαζε τῆς ἡμέρας τὸ σέβας."

ἐπιθεῖναι (Hom. E 751) ἐπικλεῖσαι.

... "πέμπει ἄγγελον, ἐπιθεῖς ἐπισολήν." καὶ αὐθις "ἐπιθεῖς γράμματα δηλοῦντα τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετήν."

ἐπιθέντες ἀποσεύλαντες· "οἱ δὲ ἀποπέμπουσι τὸν ἱατρὸν, ἐπιθέντες γράμματα πρὸς τὸν τελώνην." καὶ αὐθις "πέμπουσι τῶν σωματοφυλάκων μοῖραν οὐκ ὀλίγην, ναυσὶν ἐπιθέντες."

ἐπιθεραπεύων ἀντὶ τοῦ διορθούμενος, προμηθούμενος· Θουκυδίδης (8.47) "ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ἐπιθεραπεύων τὴν ἐνυτοῦ κύθοδον εἰς τὴν πυτρίδα, εἰδώς, εἰ μὴ διαφθερεῖ αὐτήν, ὅτι ἔσαι ποτὲ αὐτῇ."

ἐπίθετοι αἱ ἀπὸ ἀλλοτρίων· "Ναυσῆς δὲ τὰς ἐπιθέτους δυνάμεις τὰς ὑπὸ τῆς Ἀρμενίας γνοὺς πλησιάζειν γράφει πρὸς Ἰωάννην."

ἐπιθέτους ἑορτάς Ἰσοκράτης Ἀρεοπω-
γικῶν (729). τὰς μὴ πατρίους ἑορτάς, ἄλ-
λως δὲ ἐπιψηφισθείσας, ἐπιθέτους ἐκάλουν.
ἐλλέγτο δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ἄλλα ἐπίθετά τινα,
ὅσα μὴ πάτρια ὄντα ἢ ἐξ Ἀρείου πάγος βεβλή-
θεῖκα. Ἀσσίας δὲ ἐπιθέτους ἐπισολὰς λέγει
τὰς δοθείσας τισὶν ὥς τε διακομίσαι, καὶ ἐπι-
θεῖναι ἐπισολὰς ἀντὶ τοῦ παραδόντων, καὶ
ἐπίδηκεν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν. Harp.

ἐπιθήκισα· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1281)
"ὕπὸ τι μικρὸν ἐπιθήκισα."

ἐπιθήξας παρορμήσεις, ἐρεθίσας· "τὸν
δὲ λουόμενον ἀπέκτεινεν, ἐπιθήξας οἱ τῶν
δορυφόρων τοὺς ἀφειδεζάτους."

ἐπὶ θήρῳ ἐπὶ ἀπάτῃ.

ἐπιθήσειν ἀντὶ τοῦ ἐπειγαιεῖν· "ὅκ εἰς
μακρὰν καὶ παντελῇ ἐπιθήσειν αὐτῷ δίκην
ἔδν τοῖς θεοῖς."

ἐπιθυγγάνει ἐφάπτεται.

ἐπὶ Θρασύλλῳ. Δημοσθένης ἐν τῇ
πρὸς Πανταίρετον παρωγραφεῇ (25) τὸ ἐπὶ
Θρασύλλῳ φησὶν. Ἀττικὸν ἔθος ἀντὶ τῷ ἐπὶ
τῷ Θρασύλλῳ μνήματι. Harp.

ἐπιθρῶσκαν (Hom. A 177) ἐφαιλλόμενος.

ἐπιθυμηταὶ πρόθυμοι· "οἳ δὲ ἐμεγαλο-
φρονοῦντό τε καὶ ἐπιθυμηταὶ ἐξίσταντο, ὥς
δὴ μαγὰ μὲν λυμανούμενοι τοὺς ἐναντίας
καὶ πολλὰ καὶ κερδαλέα ἐνθὲνδε οἰσόμενοι."

ἐπιθυμία. ἐπιθυμία ἐστὶν ἄλογος ὀρέξις,
ὅφ' ἦν τῷ τεταυτα, σπάνις μῦθος φιλο-
νικίᾳ ὀργῇ ἔρως μῆνις θυμὸς. ἐστὶ δὲ ἡ μὲν
σπάνις ἐπιθυμία τις ἐν ἀποτενέξει καὶ οἷον
κεχωρισμένη ἐκ τοῦ πράγματος, τεταμένη δὲ
διὰ κενῆς ἐπ' αὐτὸ καὶ περισπωμένη. μῦθος
δὲ ἐστὶν ἐπιθυμία τις τοῦ κακῶσαι τινα μετὰ
προκοπῆς τινὸς καὶ προτύσεως. ὀργῇ δὲ ἐπι-
θυμία τιμωρίας τοῦ δοκοῦντος ἡδικηκέναι ὃ
πρὸς αὐτὸν. ἔρως δὲ ἐπιθυμία τις οὐ περὶ
σπουδαίου πράγματος· ἐστὶ γὰρ ἐπιβολὴ φι-
λοποιίας διὰ κύλλος ἐμφαινόμενον. μῆνις δὲ
ἐστὶν ὀργὴ τις πεπαικωμένη, ἐπικτοτος καὶ
ἐπιτηρητική. θυμὸς δὲ ὀργὴ ἀρχομένη. Diog.
L. 7 113.

ἐπιθυμῶν προαιρετικῶς ἔχων· "τὸς δὲ
ἦγε, ζῶντας ἐπιθυμῶν Λακεδαιμονίους ἀγα-
γεῖν." συντάσσεται μετὰ γενικῆς.

ἐπιθύνων ἐπαυροφούμενος.

ἐπιδμόνα (AR 6175) ἔμπειρον.

ἐπίεσορος.

ἐπικύθηται ἐπικρέμνεται· Πολύβιος (8

34) "ὃ δὲ διατεχνῆται τὴν πάλιν ἀπὸ τῆς ἀκρα-
ΐας μηδεὶς ἔτι φόβος ἐπικύθηται τοῖς Τα-
ραντίνοις ἀπὸ τῶν καταχόντων τὴν ἀκρόπο-
λιν."

ἐπικαθίζηται· Ἀριστοφάνης Πλουτῶν
(184) "κρανοῦσι γοῦν κἂν τοῖς πολέμοις ἐκ-
αστοι, ἐφ' οἷς ἂν αὐτοὺς ἐπικαθίζηται μόνος,"
ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζυγῶν· ἐπικαθίσσθαι
γὰρ τὸ βαρύνει λέγομεν.

ἐπικαιρότατα ἐπικινδυνότατα.

ἐπικαιρότατος ἐπὶ τῆς δεινότητος· "ἐν τοῖς ἐπι-
καιροῖς τῶν χωρῶν τόποις" ἀντὶ τοῦ ἐπιτη-
δείους. cf. v. ἐγκαθίσθουσιν.

ἐπὶ κειροῦ ἐνκαιρως, ἀρμοδίως.

ἐπὶ καλᾷ μὲν ἀρεῶν. ἔθος ἐστὶ τοῖς γεωρ-
γοῖς παρ' ἐνιαυτὸν ἀργὸν καταλείπειν τὴν γῆν,
ὅπως ἀκαίρους ἐκτρέφῃ τοὺς καρπούς, ὥς
μὴ κατ' ἔτος τοῖς σπέρμασι ποιοῖτο. Ἀσσίας
ἐν τῷ πρὸς τὸν Πόλεμον λόγῳ διαβάλλων
τινὰ τῶν ἀπλήρων γεωργῶν, τὰ ἐν τῇ γῇ
καταχρῶμενον καὶ κατ' ἔτος ἐξυναλλίσκοντα
τὴν ἰσχὴν αὐτῆς, φησὶν "οὐτοσοὶ δὲ πυροὺς
ἐπὶ καλᾷ μὲν ἀρεῇ," τουτέστιν αἱ σπείρων οὐ-
δεμίαν ἀνεσθίεν τῇ γῇ δίδωσιν.

καὶ ἐπὶ τοῦ αἰτεῖσθαι· "ὃ δὲ τοῦτο ἐλε-
γεν ἐπικαλεῖσθαι ἔξυμμενον," ταῦτέστι δέ-
σθαι, χρῆζειν.

ἐπικυλίσας μεμψόμενος· Ἰώσηπος "ὃ
δὲ τοῖς ἔργοις ἐφεσβῶς, παρ' αὐτοῦ γὰρ ἐμε-
μαθήκεισαν, βραδυτῆτι ἐπικυλίσας τῆς ἀφί-
ξεως."

ἐπικαλουμένων ἀντὶ τοῦ κατηγορημέ-
νων· "ἐνίας τῶν κατηγοριῶν εἰωθεν ἀπίστους
ποιεῖν ὃ τῶν ἐπικαλουμένων βλῆς."

ἐπικαλῶν ἀντὶ τοῦ κατηγορῶν, ἐγκα-
λῶν· "ἀρεῖτε δὲ τοὺς ἄνδρας, ἄλλο μὲν οὐ-
δὲν ἐπικαλῶν πληρὸν ὅτι σοφῶς τε καὶ ἀρίστῳ
τῷ ἄνδρῳ ἐγνώσθη." (Procop. Arc. 16) "τὸν
ἄνθρωπον λοιδορίας περὶ οὐδὲν ἐπικαλεῖν
ἐπαγγέλλασα πληρὸν ὅτι παιδερασεύει."

ἐπικαμπῆς παράταξις, ἐπὶ τὰ μέσα
τοῖς πολεμίοις προσπίπτει, τὰ δὲ κέρατα ἐκ
τῶν ὀπίσω μερῶν ὄρθιον ὑφ' ἐαυτὴν ἔχῃ τε-
ταγμένα. cf. v. κυρτή.

ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὰ κύα, ἐπὶ κεφαλῇ. (Hom.
II 392) "ἐξ ὀρέων ἐπὶ καὶ καὶ" οἷον ἐπὶ τὰ κα-
τωφερεῖ.

ἐπικαρπίας κέρδη.

ἐπικάρσιον πλάγιον, οὐκ εὐθύ· Ἡρό-
δοτος (7 36).

ἐπικατέσεισεν ἐπικατέβαλεν· Ἰωσήπος (B. I. 115) "πολιορκούντος Ἀντίοχου τὰ Τερροσόλμα, ἰδὼν Ἐλεάζαρος ὁ υἱὸς Ματθαίου τὸν ἐψηλότατον τῶν ἐλεφάντων κεκοσμημένον, ὑπολαβὼν ἐπ' αὐτοῦ τὸν Ἀντίοχον εἶναι, πολλὴ διακόνσας τὸ εἶφος τῶν πολεμίων, καὶ τὸ θηρίον ὑπὸ τὴν γαστέρα πλήξας, ἐπικατέσεισεν αὐτῷ τὸν ἐλέφαντα, μηδὲν δρῶσας πλεῖον τοῦ μεγάλοις ἐπιβαλέσθαι, καὶ συντριβείς ἀπώλετο."

ἐπικείμενα ἀντὶ τοῦ ἐπιφέροντα· "δισχιλίαις λίτρας χρυσοῦ ἐξέλλουσι καὶ κεμήλια κάλλιμα οἱ περὶ Γεζέριχον τῷ Βασιλείῳ, πρόσφουσιν τὴν τῶν Ἀρειανῶν ἐπικείμενα·"

ἐπικείμενον τοῦ φαινομένου· (Arrian. Hisp. 64) "ὃ δὲ ἦται τιμὴν τοὺς κεκτημένους τοῦ ἐπικειμένου καρποῦ, καὶ παρ' ὧν μὴ λάβοι διέφθειρεν."

ἐπικεκρηυχέαι· ὁπότε βούλοιο πόλιν ἢ ἄρχων ἀναιρεθῆναι τινα τῶν μὴ ὑφ' αὐτοῖς, ἐκήρυττε δώσειν χρήματα τῷ ἀνελόντι ἢ καὶ ζῶντι προσαγαγόντι, καθὰ καὶ Ἑρξην ἐπεκήρυξαν οἱ Ἕλληνες τῷ καταγαγόντι ἢ ζῶντι ἢ τεθνηκότα Ἀθήναις ἑκατὸν δώσειν τάλαντα. Harp.

ἐπικελεύομαι δοτικῇ.

ἐπίκενος λόγος ὁ μάταιος.

ἐπικερτομοῦσι χλευάζουσιν· Ἀγαθίας "ὃ δὲ ἦκεν ἐπικερτομήσων αὐτοὺς τῆς ὑβρίδας καὶ ἀμελείας." πρὸς αἰτιατικὴν. καὶ αὐτοῖς "οὐχ ἦκισα δὲ Πετράνης ἐλύπησεν αὐτόν, ἐπικερτομήσας τοιάδε."

ἐπὶ κέρως παραπλέοντας (Thuc. 290), τῷ ἐπὶ μίαν κατακολεθροῦσαν τῇ ἐτέρᾳ.

ἐπικεύσω (Hom. ε 143) ἐπικρύψω.

ἐπὶ κεφαλαίον συντόμως, ταχέως· Πολύβιος "μνησθεὶς δ' ἐπὶ κεφαλαίου τῶν γεγονότων αὐτοῖς ἐλαττωμάτων, καὶ θεὶς πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ τῶν Μακεδόνων προτερήματα."

ἐπικεχρήνασιν.

ἐπικεχοδῶς (A. Av. 68) ἀποπατήσας, ἀποτλήσας.

ἐπικήδειον ἐπιτάφιον, ἐπιθανάτιον. καὶ ἐπικήδειος θορήνος ὁμοίως.

ἐπίκληρα ἐπιθανάτια· κῆρ γὰρ ὁ θάνατος.

ἐπίκληρος ὕλη ἢ πρόσκαιρος.

ἐπικηρυκεῖα φίλια ἢ ἐκ τῶν πολεμίων.

ἐπικηρυκεῖα τὸ περὶ φιλίας καὶ δια-

λαγῶν κήρυκας πέμπειν· Δημοσθένης ἐ. Φιλιππικῶν (518), Harp.

ἐπικηρυκεύεται διὰ κήρυκός τινος συνθήκας τινὰς ἢ πρεσβείας ποιεῖται, ἢ φιλίαν σπένδεται.

ἐπικηρυκεῖω δοτικῇ.

ἐπικίδναται (Hom. B 850) ἐπισκοραῖζεται.

ἐπικινδυνότατος.

ἐπικλάσσωσιν εἰς οἶκτον ἀγάγωσι· "μὴ καὶ πρὸς ὀλοφυρμὸν τραπόμενοι τοὺς στρατιώτας ἐπικλάσσωσιν."

ἐπὶ κλάυτον γοερόν, θορηνητικόν· Ἀριστοφάνης Βατράχοις (694) "ἐπὶ βάρβαρον ἐξομένη πέταλον κελαρύζει ἐπὶ κλάυτον ἀνδρόνιον νόμον."

ἐπὶ κλήμα ἔγκλημα· Ἀγαθίας (113) "ἡγούμενοι δὲ ἀδύνατον εἶναι, εὐπρεπέστατα ὦντο ἀποσείσασθαι τὸ ἐπὶ κλήμα." καὶ αὐτοῖς "ὃ δὲ Πάκορος ὁ Παρθναίων βασιλεὺς καὶ ἄλλα τινὰ ἐπὶ κλήματα ἐπέφερε Τραιάνῳ τῷ βασιλεῖ." καὶ τῷ δοκεῖν ἐπὶ κλήμα ἐποιεῖτο κατὰ Ῥωμαίων, ὅτι δόξαν ἐντὸς ἑὸν ἡμερῶν μηδέτερον παρὰ τὰ ξυγκείμενα ἐπιτελεῖν, οἱ δὲ οὐ κατὰ τὸ θεοπισθὲν ἐπιτελεῖσθαι."

ἐπὶ κλήν ἐπωνυμίαν.

ἐπὶ κλήρος· ὅταν παῖς ὀρφανὴ ἢ πατὴρ καὶ μητὴρ ἀδελφῶν τε οὐσα ἐρημον, καὶ ταύτῃ τύχῃ ὑποκειμένη οὐσία, ταύτην καλοῦσιν ἐπὶ κλήρον· ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἡδη γεγαμημένην, ὅταν ἢ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ὅλη καταλελειμένη· καλοῦσι γὰρ καὶ τὴν οὐσίαν κλήρον. καλεῖται δὲ ἐπὶ κλήρος καὶ ἡ μηδέπω γεγαμημένη ἀλλὰ παρὰ τῷ πατρὶ οὐσα, καθότι καθήκει αὐτῇ πᾶσα ἡ οὐσία. καλεῖνται δὲ ἐπὶ κλήροι καὶ δύο ὡς καὶ πλεῖς. τινὲς δὲ τὴν ἐπὶ κλήρον καλοῦσιν ἐπιπαυματίδα καὶ πατροῦχον. sch. A. Vesp. 581.

ἐπὶ κλήρος· νόμος ἦν Ἀθηναίοις γνησίας μὲν οὐσης θυγατρός, νόθος δὲ υἱοῦ, μὴ κληρονομεῖν τὸν νόθον τὰ πατρῷα· ἢ ἢ μὴ ἔχουσα ἀδελφοὺς ἐτέρους συγκληρονόμους, ἀλλὰ μονοκληρονόμος οὐσα. ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἔστιν τοῖς νόθοις κληρονομεῖν, τὰ γρηγόριον διὰ χειρὸς ἐδίδοσαν. νόμος δὲ ἦν Ἀττικὸς τοῖς νόθοις μέγχι εἰ μὴ τῶν καταλιμπάνειν (sch. A. Av. 1652 et 1655). Ἀγαθίας (112) "ἐφοίτων δὲ γυναῖκες ἀνὰ τοὺς προμαχεῶνας, τυχὸν μὲν μητέρας οὐσαι τῶν ἀπολωλότων, τυχὸν δὲ ὅτιων ἄλλω τρόπῳ μέλον αὐταῖς" (cf. v. ἐφεστῆς).

ἐπικλήσειν ἐπωνυμίαν.

- ἐπικλήτος ἔξωθεν ἐρχόμενος· (Polyb. 8 13) "διὰ τῆς ἐπικλήτου καὶ ἀλόγου λοιδορίας ὑπέλαβε πιστότερος φανήσεσθαι."

- ἐπικλήτος ὁ ἐπὶ τινι καλούμενος ὑποθέσει· (Ioseph. B. I. 6 13) "ὅν ἐν ταῖς ἀμνηχανίαις Ἰεδαῖοι ἐπικλήτον ἑαυτοῖς τύραννον προσήγαγον."

ἐπικλινές ἐπιρρεπές εἰς κακόν· "ἐπικλινές δὲ τάλαντον" Κυλλήνιχος (fr. 312).

ἐπικλινῆς ὁδός. καὶ κλίνεται τῆς ἐπικλινός καὶ ἐπικλινούς.

ἐπικλίντης ὁ σεισμός. καὶ κλίνεται ἐπικλίντου.

ἐπικλιντρον εἶδος κοσμίου γυναικίῃ· (A Eccl. 902) "τό τ' ἐπικλιντρον ἀποβάλλεις."

ἐπικλοπος (Hom. X 281) ἀπυτεών.

ἐπικλοπώτερος παραλογισικώτερος.

ἐπικλύσασα ἐπιδιαιψήσασα, καταβαλοῦσα· "ἡ οὖν Κλεοπάτρα καὶ τοὺς Ἡλείας ἐπειράτο πολλῶν χρυσῶν ἐπικλύσασα τὸ ἄγαλμα τοῦ Αἰδὸς πρίσθαι."

ἐπικνύει καὶ ἐπέκναιεν.

- ἐπὶ κνάφου ἔλκεις (cf. Herodot. 1 92) ἦτοι διασφείρεις· οἱ γὰρ κναφεῖς ἀκινδύνων σωρὸν συσφείψαντες τὰ ἱμάτια κνάπτουσιν, ὃ δὲ σωρὸς ἐλέγετο κνάφος. cf. v. κνάφος.

ἐπικνύζεται δάκνεται.

- ἐπικνῶ ἀντὶ τοῦ ἐπίβαλε· Ἀριστοφάνης "Οὔριον (1569) "ἄλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον."

- ἐπὶ κόρρης ἐπὶ κεφαλῇς ἢ γνάθου ἢ κροτάφου· κόρρη γὰρ καὶ κόρρη ὅλην τὴν κεφαλὴν σὺν τῷ ἀσθένει λέγουσι. τινὲς δὲ καὶ φάπισμα λέγουσι τὸ ἐπὶ τῆς γνάθου λαμβάνειν, ἀπτόμενον καὶ τοῦ κροτάφου.

- ἐπὶ κόρρης. ἄλλοι μὲν ἄλλως ἀπέδοσαν, βέλτιον δὲ ἐπὶ τῆς γνάθου ἐκλαμβάνειν, ὃ κατ' ἔθος λέγομεν ῥάπισμα· οὕτως γὰρ χρῶνται καὶ οἱ ῥήτορες. Harp.

ἐπικοσύρειος Ἑρμῶν ὁ παρὰ τῷ Λουκιανῷ (Convin. 9).

ὅτι ἐν Κρήτῃ Λύκτιοι τῶν ἐπικουρείων τινὰς ἐκτε παραβάλλοντας ἐξήλασαν, καὶ νόμος ἐγράφη τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ τὰς τὴν θήλειαν σοφίαν καὶ ἀγεννή καὶ ἀσχαρὰν ἐπνοήσαντας καὶ μέντοι τοῖς θεοῖς πολέμιος ἐκκηρυχθῆαι τῆς Λύκτι. ἐὰν δέ τις ἀφίκηται θροασυνόμενος καὶ τὰ ἐκ τῆ νόμου παρ' ἑδὲν ποιήσῃται, δεδίσθω ἐν κύφωνι πρὸς τῷ ἀρχεῖῳ ἡμερῶν εἴκοσιν, ἐπιρρεόμενος μέλιτι γυ-

μνὸς καὶ γάλακτι, ἵνα ἡ μελίτταις καὶ μύλαις δεῖπνον καὶ ἀναλώσῃ· χρόνῳ τῷ προειρημένῳ αὐτόν. τούτου γε μὴν διελεύοντος ἐὰν ἔτι περιῇ, κατὰ κρημνῶ ὠθείσθω, εὐλὴν γυναικίαν περιβληθείς. Aeliasus?

ἐπικουρηῖσαι βοηθήσαι, καὶ ἐπικουρίαι ἢ βοηθία.

Ἐπίκουρος Νεοκλέους Ἀθηναῖος, Γυμναστήτης τῶν δῆμων, μητρὸς Χαίρεστρης. ἀδελφοὶ δὲ αὐτοῦ Νεοκλῆς Χαίρεδῆμος Ἀριστόβουλος ἢ Ἀριστόδημος. φιλοσοφίας δὲ ἤρξατο ἀπὸ ἐνιαιωτῶν ιβ', καὶ οἰκίαν αἵρεσιν εἰσηγήσατο, πρῶτον μὲν ἐν Σάμῳ διατρέψας σὺν τοῖς γονεῦσιν, εἰτα σχολαρχήσας ἐν Μιτυλήνῃ ἐνιαιωτῶν ὡν ἦν, εἰτα ἐν Ἀμφύκῳ, καὶ οὕτως ἐν Ἀθήναις ἐν ἰδίῳ κήπῳ, αὐτοῦ δὲ Νεοκλέους τοῦ δημοκριτείου καὶ Παμφίλου τοῦ Πλάτωνος μαθητοῦ. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς ρθ' ὀλυμπιάδος, μετὰ ζ' ἐνιαυτῶν τῆς Πλάτωνος τελευτῆς, καὶ παρέρχεται ἐπὶ τῶν διωδόνων καὶ Ἀντιγόνοιο τοῦ Γονατᾶ· καὶ διέμεινεν ἡ αὐτοῦ σχολή ἕως Καίσαρος τοῦ πρώτου, ἔτη σκζ', ἐν οἷς διάδοχοι αὐτῆς ἐγένοντο ιδ'. συγγράμματα δὲ αὐτοῦ πλείεα.

Ἐπίκουρος. οὗτος τὸ θεῖον παρ' οὐδενὶ ἐτίθετο. ἀδελφοὶ δὲ ἦσαν τρεῖς, οἱ μὲν οἱς ἀρρωσθήμασι περιπλακέντες ἀπέθανον οὐκίσι. ὃ γε μὴν Ἐπίκουρος ἔτι νέος ὢν αὐτὸς οὐ φαιδῶς ἀπὸ τῆς κλίνης οἶός τε ἦν κατεῖναι, ἀμβλυώτων τε καὶ πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου αἰγλὴν δειλὸς ὢν καὶ τῷ φαιδρουτέῳ τε καὶ ἐναργεστάῳ τῶν θεῶν ἀπεχθάνομενος. καὶ μέντοι καὶ τὴν τῷ πυρὸς αὐγὴν ἀπεσφείρετο, αἱμὴ τε αὐτῷ διὰ τῶν πόρων ἀπακρίντο τῶν κύτῳ. τοσαύτῃ δὲ ἄρα ἡ σύντηξις ἡ τῷ σώματος ἦν ὡς ἀδυνατεῖν καὶ τὴν τῶν ἱματίων φέρειν ἐπιβολήν. καὶ Μητροδόωρος δὲ καὶ Πολύμνος, ἅμφω τῷ ἱταίῳ αὐτῷ, κάκιζα ἀνθρώπων ἀπέθανον καὶ μέντοι τῆς ἀθείας ἠέλγαντο μισθὸν οὐδαμῶ οὐδαμῇ μεμπτόν. οὕτω δὲ ἄρα ἦν ἡδονῆς ἥτων ὁ Ἐπίκουρος ὥς διὰ τῶν ἐσχάτων ἐν ταῖς διαθήκαις αὐτοῦ ἔγραψε τῷ μὲν πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐνυγίζεν ἅπασι τοῖς ἔτεσι, καὶ Μητροδόωρ δὲ καὶ Πολύμνῳ τοῖς προκρινόμενοις, ἑαυτῷ δὲ δός, ὡς εἰπεῖν, τῆς ἀσωτίας τὸ πλέον προτιμῶν καὶ ἐνταῦθα ὁ σοφός· καὶ τραπέζας λίθων πεποιτῆσθαι ὡς ἀναθήματά τε ἐν τῷ τύφῳ προσέταξε τετῆ-

καὶ ὁ προτείνων τε καὶ ὁ υποφώγος οὗτος. καὶ ταῦτα ἐπεσημειωμένον οὐκ ὦν ἐν περιουσίᾳ. λυτῶν οὖν ταῖς ἐπιθυμίαις ἦν, ὡς περ οὖν καὶ ἐκείνων οὐκ αὐτῶ τεθνήσκοντων. ἐξήλασαν δὲ τοὺς ἐπικουρούς τῆς Ῥώμης δόγματι τῆς βουλῆς κοινῇ, καὶ Μεσσηνιοὶ δὲ ἐν Ἀρχιεπίσκοπῳ τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς οἰονεὶ φάτης ἐδηδοκότας ἐξήλασαν, λυμειῶνας μὲν εἶναι τῶν νέων λέγοντες, κηλῖδα δὲ φιλοσοφίᾳ προσβάλλοντας διὰ τε μαλακίαν καὶ ἀθεότητα· καὶ προσέταξάν τε πρὸ τῶν τοῦ ἡλίου ὕσμων ἔξω τῶν ὁρῶν τῆς Μεσσηνίας γῆς εἰσάγειν αὐτοὺς, ἐκφροσθέντων δὲ τοὺς ἱερέας καθῆραι τὰ ἱερά, τοὺς γε μὴν τιμᾶς (καλοῦσαι δὲ ταύτη τοὺς ἄρχοντας Μεσσηνιοὶ) καὶ τὴν πόλιν καθῆραι πᾶσαν οἷα δῆπρ λυμάτων τινῶν καὶ καθαυμάτων ἀπηλλαγμένην· cf. vi. προτείνης εἰ φάτην.

c. Ἐπίκουρος ὄνομα κύριον. "εἶχε δὲ ἄρτι τὸ βιβλίον τὰς Ἐπικουρίου δόξας, ὥς ἐκεῖνοι παλαιᾶς οὕτω καλοῦσιν, Ἐπικούρου κακὰ γνωρίσματα· ἐν αἷς ἄρα καὶ τότε ἦν, ὅτι τότε τὸ πᾶν φέρεται τύχῃ τινί, οὐ μὴν βουλήσει καὶ κρίσει Θεοῦ. ταύτας δὲ τὰς θουλαμένους ἀτόμους πληττομένους ὑπ' ἀλλήλων, εἰτα ἀφισπέντας, ἐκ τούτων γίνεσθαι ἄερα γῆν καὶ θάλατταν. εἰτα διαλύεσθαι τὰς ἀνακράσεις καὶ συνόδους, καὶ παντελῶς ἀφανίζεσθαι εἰς ἀτόμους, φέρεσθαι δὲ εἰκῇ τὰ πάντα καὶ ὡς ἔτυχεν, οὐ μὴν ἐκ τῆς τοῦ ποιητοῦ σοφίας. εἰτα ὅτι ἐκτὸς προνομίας φύρεται πάντα, οὔτε κυβερνήτην οὔτε ἰδυντήν οὔτε ποιμένα ἔχοντα· εἰτα ὁ πομπῇ τοῦ Θεοῦ ἤκων οὐκ ἡνέσχετο παραλθεῖν αὐτόν, ἀλλὰ τὴν τῶν λόγων παραπλήγη λότταν κατεσίγμην. εἰτα ὡς ἔδοξεν, Ἐπικούρῳ καὶ ταῖς ἐκείνου δόξαις κλάειν λέγων." cf. vi. παραπλήκτην εἰ κλάειν.

d. Ἐπίκουρος βοηθός. καὶ ἐπικούρῳ δοτικῇ.

Ἐπικράναι τῇ κεφαλῇ κατανεῦσαι.

Ἐπικράτεια.

e. Ἐπικράτης Ἀθηναίων δημαγωγός, ἔφορος ἐπικαλούμενος· οὗ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ παρρησιαστικῇ (277) μνημονεύει. ἕτερος δὲ ἐστὶν οὗ μνημονεύει Ἀντιόχος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως· ὃν φασὶ κεκτῆσθαι ταλάντων χ' οὐσίαν. ἄλλος δὲ ἐστὶν Ἐπικράτης Ἀσχινοῦ τοῦ ἑξοχίου κηδεστῆς, οὗ ἐπώνυμον Κυρβίων, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀσχινοῦ (287). Harp.

Ἐπικράτης κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἐμπορος καὶ Ἀντιλαῖς.

Ἐπικράτης. (A Eccl. 71) "Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγω καλλίονα πώγων ἔχεις" οὗτος γὰρ μέγαν πώγωνν εἶχεν, ἐπεκαλεῖτο δὲ σακεσφόρος, καὶ Πλάτων ὁ κωμικός φησιν "ἄναξ ὅλης Ἐπικράτης σακεσφόρος." καὶ ἐκωμωδεῖτο εἰς διασύτητα. ἦν δὲ ῥήτορ δημαγωγός.

Ἐπικρεμιμένον ἐπικριμένον (cf. v. οἷσά) "οἱ δὲ ὑπὸ μεγέθους τοῦ ἐπικρεμιμένου ἔτι κινδύνου πάντα οἷσά ἐλογίζοντο."

Ἐπικρεμίσας ἐπενεγκῶν· "οἷς δ' ἅμα ἀνταθῆεις καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ φόβον ἐπικρεμίσας."

Ἐπικρία τὰ τῆς νηὸς σαριδώματα.

Ἐπικρίνει δοκιμάζει.

Ἐπικριτής σύμβουλος, δοκιμαστής· (Polyb. 14 3) "χρῶμενος ἐπικριτῇ τῶν λεγομένων τῷ Μιουσσανάσῃ διὰ τὴν τῶν τόπων ἐμπειρίαν."

Ἐπικτήτης.

Ἐπίκτητος Ἱερραπόλειος τῆς Θουρίας, φιλόσοφος, δούλος Ἐπαφροδίτου τῶν σωματοφυλάκων τῆ βασιλείας Νέρωνος. πηρωθεὶς δὲ τὸ σκέλος ὑπὸ ῥεύματος ἐν Νικοπόλει τῆς νέας Ἡπείρου ἴκησε, καὶ διατείνεις μέχρι Μάρκου Ἀντωνίου ἔγραψε πολλά.

ὅτι Θεοσέβιος ὁ φιλόσοφος ἔλεγε πολλά ἀπὸ τῶν Ἐπικτήτου σχολῶν, τὰ δὲ καὶ αὐτὸς ἐπετεχνῶτο τῆς ἡθοποιῶς διανοήματα μιούσης, ἱκανῶς πείθειν καὶ δυσωπεῖν τῶν ψυχῶν τὰς μὴ παντάπυσιν ἀτέλτους καὶ ἀτεράμους (cf. v. ἀτεγχεῖς) ἀποσφάττειν μὲν καὶ ἀποδιδράσκειν τὰ χεῖρω τῆς ζωῆς εἶδη κατὰ δύναμιν, ἀσπάζεσθαι δὲ τὰ ὑμείνω καὶ μεταδιώκειν καθ' ὅσον οἷον τε παντὶ σθένει. τοιγαροῦν καὶ ἐν συγγράμμασι καταλέλοιπε τοιοῦτοις τισὶ τὰς ἐκαστοῦ νοουθετήσεως οἷους Ἐπίκτητος πρότερον. καὶ μοι δοκεῖ ὁ ἀνὴρ γερονεῖν ἀντίκρουσιν, ὡς ἔνα πρὸς ἔνα ἀντιβαλεῖν, ὁ τοῦ καθ' ἡμᾶς χρόνον. Ἐπίκτητος, ἄνευ μέντοι τῶν ζωικῶν δοξασμάτων. ὁ γὰρ Θεοσέβιος οὐδενὸς τοσοῦτον ὅσον τὴν Πλάτωνος ἀλήθειαν ἡσπάζετο καὶ ἐθαύμαζε. καὶ δὴ τι καὶ συνεγράψατο μικρὸν βιβλίδιον περὶ τῶν ἐν Πολιτείᾳ τῇ μεγάλῃ κεκομψυμένων, τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ἥκουσαν θεοσοφίαν ἐξαίριον λόγῳ. ταύτην γὰρ διαφερόντως ἐτίμα καὶ ἔσεβεν. αἱ γὰρ ἐν τοῖς ἡδικοτέροις φι-

λοσοφήμασι διατρίβων ἐφαίνεται. καὶ γὰρ εὖ ἐπεφύκει πρὸς εὐζωίαν μᾶλλον ἢ ἐπισήμην, οὐδὲ ταύτην ἡσυχάζουσιν, οὐδὲ ἐν μύλαις ταῖς φαντασίαις γυμναζομένην, ἀλλὰ ζῶσαν ἱκανῶς ἐπ' αὐτῶν τῶν πρυγμάτων. εἰ μὴ γὰρ καὶ τὸν δημόσιον ἐπολιτεύσατο τρόπον, ἀλλὰ τὸν ἴδιον, ὃν καὶ Σικαράτης ἐκείνης καὶ ὁ Ἐπικύττης καὶ πᾶς εὖ φρονῶν μεταχειρίζεται, τὴν ἑαυτοῦ καὶ ἐν ἑαυτῷ πολιτεῖαν διακοσμῶν· τοῦτο μὲν πρῶτον, ἔπειτα καὶ πρὸς ἄλλους ἐν μέρει καθ' ἕκαστον ἰδίᾳ συνισμένην πρὸς τὸ βέλτιστον. Damascius: cf. Photius p. 339a.

ἐπικυδέεσθρος ἐπικρατέστερος, νικητικός, ἐνδοξότερος· κῦδος γὰρ ἡ δόξα. (Menand. p. 384 Nieb.) "τοὺς Ῥωμαίους ὁ Τοῦρκος ἐν τιμῇ πλείονι ἐποίησατο, ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐπικυδέεσθρον ἀνακλίνειν εἰσβάδα."

Ἐπικύδης. ὅτι Ἐπικύδης καὶ Ἱπποκράτης ἀδελφῶ μὲν ἀλλήλων σρατηγῶ δὲ Συρακοσίων, οἱ Ῥωμαῖοις ἐκ πολλοῦ δυσχεραίνοντες, ἐπεὶ τὰς Συρακούσας ἐκ ἰσχυρὸν ἐπολεμῶσαι, κατέφυγον ἐς Λεοντίους διαφερομένους τοῖς Συρακουσίοις, καὶ κατηγοροῦν τῆς πατρίδος ὅτι τὰς σπονδὰς Ἰέρωνος ἐφ' ὅλην Σικελίαν πεποιημένου μόνον Συρακούσιοι σφίσιν αὐτοῖς ἀναικταίνουσιν. οἱ δὲ ἡρεδίζοντο· καὶ Συρακούσιοι μὲν ἐπεκέρυσσον, εἴ τις Ἱπποκράτους ἢ Ἐπικύδου κομίσειε τὴν κεφαλὴν, ἰσάσασθαι αὐτῷ χρυσίον ἀντιδώσειν, Λεοντίνοι δὲ αὐτῶν Ἱπποκράτην σρατηγὸν ἡρῶντο. Appian. t. 1 p. 96.

ἐπικυκλῆσαι ἐπεισαγαγεῖν.

ἐπικύλλωμα τὸ μετὰ τὴν τῶν ἄρτων διάρτισιν περισσευόμενον· κόλλιξ γὰρ ὁ ἄρτος. ὅθεν καὶ κολλούριον, ὑπὸ τοῦ κολοβόν. cf. v. κόλλιξ.

ἐπικυφότερος.

ἐπικωμᾶσαι ὀρχεῖσθαι, ἢ λαλῆσαι αἰσχροῦ. "πολλὰ ταῖς ἐκκλησίαις ἐπικώμασαν ταρχαί."

ἐπικωμος ὕβρις, συγκαίρων· "ταῦτα δὲ ἀρχεῖα τυγχάνειν ἔδοξεν ὡς περιττὸς ἐπικωμος" ὁ Προκόπιος (ἀν Πρίσκος) φησι περὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως.

ἐπικωπητὴρ ὁ τροπωτὴρ ἰμάς.

ἐπικωπος ξιφήρης· κώπη γὰρ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. ἢ ἀντὶ τοῦ διὰ νεὼς καὶ ναυτιλίας ὧν. καὶ Ὀμηρος (α 16 et 141) "οὐ γάρ μοι νῆες εἰσὶν ἐπήρεται." (sch. A Ach. 230) "ἐπὶ

Πολλίου συνδήκας ἐποίησαντο Ῥωμαῖοι καὶ Καρχηδόνοι, μὴ ἔχειν μήτε πᾶσθαι Καρχηδονίους πλοῖον ἐπικωπον πλὴν δέκα τριῶν καὶ τῶν ἀλευτικῶν καὶ περιχώρων, ὧν οὐδὲν ἦν δεκασκάμου μεῖζον."

ἐπικῶς ἀντὶ τοῦ λογίως.

ἐπιλάθῃ καὶ ἐπιλάθωμαι αὐτοπᾶτατα.

ἐπιλαμβάνεσθαι μέμφεσθαι· "μὴ ὀνιδισικῶς ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν βάρβαρον ἢ σόλοικον ἢ ἀπηχῆς τι προεργκαμένων." cf. v. ἀπηχῆς.

ἐπιλαμπτος καταφανής, παρ' Ἡροδότου (3 69).

ἐπιλανθάνεσθαι ἀποβαλεῖν ἐπισήμην. ἐπιλαχόντα τυχόντα.

ἐπιλαχών· Ἀίσχνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος (62) "οὔτε λαχὼν οὔτ' ἐπιλαχών, ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς πρῶμενος." τοιοῦτον δὲ ἐστὶ τὸ λεγόμενον. ἐκληροῦντο οἱ βουλευταὶ ἢ ἄρχον ἐπιφύμενοι· ἔπειτα ἐκάστῳ τῶν λαχόντων ἕτερος ἐπελάγγανεν, ἵνα ἐὰν ὁ προλαχὼν ἀποδοκιμασθῇ ἢ τελευτήσῃ, ἀντ' ἐκείνου γινηταὶ βουλευτῆς ἢ ἄρχων ὁ ἐπιλαχών. Harp.

ἐπιλέγει πρὸς τοῖς προεξημέροις φησὶν.

ἐπιλείψει με· καταλείψει με "δηγούμενον ἡ ἡμέρα." ad Hebr. 11 32.

ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχῃ. χωρίον ὑπὲρ τῆς Πάρνηθος, ὃ ἐτείχισαν οἱ φυγάδες τῶν τυράννων, ὧν οἱ Ἀλκμαωνίδαι προεξημέσαν. ἐκπολιορκηθέντων δ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν περὶ Πεισιζουτον σχολίων εἰς αὐτὰς ἦδeto· "αἱ Λειψυδρίον προδωσέταιρον, οἷους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι ἀγαθούς τε καὶ ὀπατρίδας, οἱ τότε ἔδειξαν οἷων πατέρων ἴσαν."

ἐπὶ λεικτος προπαροξυτόνως, ἐκλεπτός δὲ ὀξυτόνως, διότι τὸ μὲν ἐκ τῆς ῥήματος τὸ δὲ ἐκ τοῦ ὀνόματος συντίθεται. cf. v. ἐκλεπτός.

ἐπιλεξάμενος ἀναμετρήσας, ἀναλογισάμενος. (Dionysius Hal. 1 39) "ὁ δὲ Ἡρακλῆς τὸν ἀριθμὸν τῶν βοῶν ἐπιλεξάμενος." καὶ Ἡρόδοτος (5 30) "ὁ δὲ ἐπιλεξάμενος ὡς ἦν δὲ αὐτοῦ κατέλθωσιν οἱ φυγάδες ἐς τὴν πόλιν, ἄρξει τῆς Νύξου" ἀντὶ τοῦ ἀναλογισάμενος. κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναγνῆς· "ὁ δὲ εὐρίσκει τὰ γεγραμμένα, καὶ ἐπιλεξάμενος ἐλέγχει τὸ πᾶν ὡς ἐγένετο."

ἐπὶ ληνάῳ (Hom. δ 221) τὸ λανθασιόν. ἐπὶ ληνάῳ. περιβολὰς τις μέγας, ἐν ᾧ τοὺς ἀγῶνας ἦγον τοὺς σκηρικούς.

ἐπίληπτος ἐπιλήψιμος καὶ μέμψιμος ἄξιος. καὶ ἐπίληπτος ὁ νοσῶν τὴν ἱερὰν νόσον καὶ λυόμενος ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ Θεοδοσίᾳ.

ἐπιλησμότατον ἰδίως ἐπιλησμονέστατον. Ἀλέξης δὲ λέγει ἐπιλήσμη, Κρατῖνος ἐπιλήσμοσιν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (788) "οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;"

ἐπιλήψει με καταλάβης με.

ἐπιλέγδην (Hom. P 599) ὅσον ψαῦσαι καὶ ἐφάπασθαι μόνον, ὃ παρ' ἡμῖν ἄνωθεν, ἄνω.

ἐπιλλίζουσα ἐπεγγελῶσα, ἐπιμύουσα τοὺς ὀφθαλμούς· ὅπερ ἰδιὸν ἐστὶ τῶν γλαυκῶν διὰ τὸ μὴ βλέπειν δι' ἡμέρας.

ἐπιλλίζω τὸ διανύω.

ἐπιλογισάμενος· "καὶ ἀφ' ὧν ἐνόμιζε πλεονεκτῆσειν κατὰ τὴν μάχην ἐπιλογισάμενος πείθει."

Ἐπίλυκος κωμικὸς ποιητής. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Κοραλίσκος, ὡς Ἀθήναιος (p. 133 et 140).

ἐπιλυομένου συγχωροῦντος.

ἐπίλυσιν (ἀπ' ἐπήλυσιν) ἔφεδον· "ὃ δὲ πέμπει Ἰωάννην, ὡς ἂν προφυλακῇ χρῆσοιτο καὶ προκαταμάθῃ τὴν ἐπίλυσιν τῶν βαρβάρων" (Menander exc. Peir. p. 103?).

ἐπιλύτης ἐπίλυτος (ἀπ' ἐπηλύτης καὶ ἐπήλυτος).

ἐπιμᾶλλον, ἐπέρρημα, περισσοτέρως· "καὶ ἐπιμᾶλλον ἐξήπτοντο εἰς ὄργην."

ἐπιμᾶλλον ἀντὶ τῷ προθυμότερον. Δέξιππος "τῶν δὲ τινῶν τοῖς Ὑπερίδου λόγοις ἐπιμᾶλλον ἀχθέντων." καὶ ἀντὶ τῷ περισσοτέρως· "ἐνδιδόναι σφᾶς ἐπιμᾶλλον," καὶ αὖθις "ταῦτά τοι ἐπιμᾶλλον ἐξῆπεν αὐτῷ τὸ μῖσος."

ἐπίμωρος μετηνός.

ἐπιμασίδιος ὁ θηλάζων· "ὃ δὲ νεώτατος παῖς ἐπιμασίδιος ἦν, οὗ ἡ μήτηρ ἀντείχετο."

ἐπιμαχεῖν. "φίλιον σφίσιν ἐνσπονδον εἶναι ... ἐμπεδώσει" (cf. v. Δημήτριος α).

ἐπίμαχος· δυναμένη πολεμεῖσθαι· "καθὸ μὲν ἐπίμαχος ἦν, πολλὰ χύματι ἐγείρων." καὶ αὖθις (X Anab. 5 4 14) "οἱ δὲ ἐπορεύοντο ἐπὶ χωρίον, ὃ ἐδόκει ἐπιμαχώτατον εἶναι."

ἐπὶ μέγα, ἐπέρρημα, ἀντὶ τοῦ μεγάλως· "οἱ ἐπὶ μέγα ἄρθάντος αὐτοῖς τοῦ ὀνόματος τῆς Ἀσίας ἐπῆρχον." "ἐπὶ μέγα τρυφῆς προ-

ελθόντες οἱ Σωβαρίται καὶ πλούτου εὖ ἤκοντες ἑαυτοῖς καὶ ἄλλοις ἐδόκουν ἀξιόζηλοι εἶναι."

ἐπιμελίον τὸ προικίον.

ἐπιμείνης αὐθυπάτακτον.

ἐπιμέλεια ἡ σπουδὴ, ἡ φροντίς.

ἐπιμελὲς φροντίδος ἄξιον. Ἡρόδοτος (5 12) "ὡς δὲ παρεξήει ἡ γυνή, ἐπιμελὲς τῷ Δαρείῳ ἐγένετο. ἐπιμελὲς δὲ ὡς οἱ ἐγένετο, πέμπει τῶν δορυφόρων τινὰς γινῶναι ὃ τι χρῆσαιο τῷ ἱππῳ ἡ γυνή."

ἐπιμελὴς ἄρτος ὁ καθυρός.

ἐπιμεληταί, παρὰ Πέρσας ἦσαν ἐπι-α μεληταί, ὡς φησι Ξενοφῶν, οἱ τοὺς τετραμένους ἐν πολέμῳ θεραπεύον.

ἐπιμεληταὶ χειροτονοῦντο τῶν χορῶν, ὡς μὴ ἀτακτεῖν τοὺς χορευτάς ἐν τοῖς θεάτροις. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ἐμπορίου ἄρχοντες εἰσι κληρωτοὶ ἰ' ἐκάστων ἔτους καθιστάμενοι, οἷς προσετίετακτο ἐπιμελεῖσθαι τοῦ καταπλέοντος σίτου εἰς τὸ ἐμπόριον τὸ Ἀττικὸν καὶ τοὺς ἐμπόρους ἀναγκάζειν εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν.

ἐπιμελητὰς ἐμπορίου. δέκα ἐκλήρων ἐπιμελητὰς οἱ Ἀθηναῖοι ἐμπορίου, οἷς προσετίετακτο τῶν τε ἐμπορίων ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοῦ σίτου τοῦ καταπλέοντος εἰς τὸ Ἀττικὸν ἐμπόριον τὰ δύο μέρη ἀναγκάζειν εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν. Harp.

ἐπιμελητῆς τῶν μυσηρίων. παρὰ Ἀθηναίοις ὁ λεγόμενος βασιλεὺς πρῶτον μὲν μυσηρίων ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, οὓς ὁ δῆμος χειροτόνει. δ' δὲ ἦσαν, β' μὲν ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων, εἰς δὲ ἐξ Εὐμολπιδῶν καὶ εἰς ἐκ Κηρύκων. Harp.

ἐπιμελόμενος.

ἐπιμεμφόμενος· "πρὸς γε καὶ πλεῖστα ἐπιμεμφόμενος ἦν τοῖς Πέρσαις, ἅτε δὴ πρὸς αὐτῶν ἄδικα πεπονθώς."

Ἐπιμενίδης Φαίσων ἢ Δοσιάδου ἢ Ἀγιασάρχου υἱός, καὶ μητρὸς Βλιάσας, Κρής ἀπὸ Κνωσσοῦ, ἐποποιός· οὗ λόγος ὡς ἐξοῖο ἡ ψυχὴ ὅπόσον ἤθελε καιρὸν, καὶ πάλιν εἰσ-ῆει ἐν τῷ σώματι· τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ πόρρω χρόνων τὸ δέριμιν εὐρησθαι γραμμασι κατέσκιτον. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς λ' ὀλυμπιάδος, ὡς προτερεῦναι καὶ τῶν ζ' κληθέντων σοφῶν, ἡ καὶ ἐπ' αὐτῶν γενέσθαι· ἐκάθηρε γὰρ τὰς Ἀθήνας τοῦ Κυλωνείου ἄγους κατὰ τὴν μὲν ὀλυμπιάδα, γραιὸς ὦν. ἔγραψε δὲ πολλὰ ἐπι-

κῶς, καὶ καταλογάδην μυστήριά τινα καὶ καθαρμούς καὶ ἄλλα αἰνιγματώδη. πρὸς τοῦτον γράφει Σόλων ὁ νομοθέτης, μεμφόμενος τῆς πόλεως κάθαρσιν. οὗτος ἔζησεν ῥν' ἔτη, τὰ δὲ ἕ' ἐκαθεύδῃσεν. καὶ παροιμία "τὸ Ἐπιμενίδειον δέριμα," ἐπὶ τῶν ἀποθέτων.

ἐπιμετρούσης ἐπιχορηγούσης· (Polyb. 3 118) "ὥσπερ ἐπιμετρούσης καὶ συνεπαγωγίζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης."

ἐπιμετρῶ δοτικῇ.

Ἐπιμηλίδες νύμφαι.

ἐπιμήνια τὰ καθ' ἕκαστον μῆνα θνύμενα, ἢ τὰ ὑπὲρ ὅλου τοῦ μηνὸς ἅπαξ ποτὲ γινόμενα θύματα. Harp.

ἐπιμίξ (Hom. A 525) ἐπιμειγμένως.

ἐπιμύω τὸ καμιύω.

ἐπινάσιος (Apollon. Rh. 1 795) μέτοικος, ξένος, φηγάς.

ἐπινείμης ἀδυνότακτον.

a ἐπίνειον παραθαλάσσιον χωρίον, ἢ προσορμητήριον, ὁ λεγόμενος κατάβολος. Πολύβιος "ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τὰς μὲν ναῦς ἐνὶ ὠκείῳ ἔστησαν, τοὺς δὲ ἐν τῇ Ταρρακῶνι συναθροίσαντες ἐκ τῶν προγεγονότων ἐλαττωμάτων ἐπίνειον ἐποίησαν, ἐπὶ τῷ προκαθίσαντας ἐπὶ τῆς διαβάσεως διαφυλάξαι τὰς συμμάχους."

b ἐπίνειον παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ νήχεσθαι τὰς ὀκάδας καὶ ὀκίλλειν. ἢ πόλισμι παραθαλάσσιον, ἐνθα τὰ νεώρια τῶν πόλεων εἰσιν, ὥσπερ Πειραιεὺς τῶν Ἀθηναίων καὶ Νίσαια τῆς Μεγαρίδος. δύνασαι δὲ ἐπὶ παντὸς ἐμπορίου καὶ παραθαλασίου χρήσασθαι τῷ ὀνόματι τούτῳ, ὃ νῦν οἱ πολλοὶ κατάβολον καλοῦσιν. sch. Thuc. 2 84 et 1 30.

ἐπινέμησις ὁ τοῦ χρόνου μερισμός.

ἐπινενασμέναι πεπληρωμέναι· Ἀριστοφάνης (Eccl. 833) "ὥς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενασμέναι ἀγαθῶν ἀπάντων καὶ πυρεσκευασμέναι."

ἐπινενησμένον ἐπικεκλωσμένον.

ἐπινεφρίδιον (Hom. O 204) τὸ ἐπὶ τοῖς νεφροῖς ἄλπος.

ἐπινήσαντες· "φρύγανι πρὸ τοῦ τέλχους καὶ παντοδαπὸν φορυτὸν συγκομισάμενοι καὶ ἐπινήσαντες κόπρον πῦρ ὑπέβαλλον. ὡς δὲ ἐπὶ τοσόνδε ἤρθη ὁ κωπνὸς ὥς ἐν ἀπιδόντες μὴ καταφανεῖς εἶεν, ἀπανέστησαν τῆς πολιορκίας."

ἐπινησθεῖσαν ἀντὶ τῆς ἐπικλωσθεῖσαν· "ἦν ἡ ἀντὶ τὴν πεπρωμένην ὁδὸν καὶ ἐπινη-

σθεῖσαν διανύσω." καὶ αὖθις Ἀλκιανός "καὶ ὅτε ἔμελλε τὴν ἐπινησθεῖσαν οἱ καὶ τελευταῖαν ὁδὸν λέναι, ὥχοντο ἀπιστοῦσαι" (cf. v. Φιλήμων).

ἐπινησθέντα· τὸν ἐπινησθέντα ἐνίοις βίον," τὸν ὀρισθέντα.

Ἐπίνικος καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ὑποβαλλόμεναι, ὡς Ἀθήναιος.

Ἐπίνικος ὑπαρχὸς τῆς πόλεως ἐπὶ Βασιλίσκου, κόρον χρηματισμοῦ μὴ λαμβάνων μὴδὲνα, καὶ τὰ ἔθνη καὶ τὰς πόλεις πάσας καπηλεύων, καὶ ἀτόπων τὰς ἐπαρχίας προταγμάτων ἐμπλήσας, ἃ μὴ φέρουσαι εἶ τῶν ἀρχόντων αἱ τάξεις μὴδὲ αἱ ἔξω βουλαὶ φεγγῶσαι κατέλιπον τὰς τῶν φόρων εἰσπράξεις. ἐκ δὲ τῆς τούτου πλεονεξίας ἀρχόμενοι κίτται ἐν τοῖς κοινοῖς ἱεροῖς ἐκαθέζοντο, ἐλέγχοντες τὰ τούτου κλέμματα. ἦν δὲ πᾶσαν ἀπεχθής, τιμὴν οὐδενὶ νέμων προσήκουσαν. καὶ τούτου τῆς ἀρχῆς ἀπήλλαξαν ἀτίμως, ἀνθαιροῦνται δὲ ἄνδρα Λαυρέντιον, ὅς ἦν ἐξ ἀρχῆς τῶν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς μεγάλης φητόρων, καὶ πρωτεύσας ἐν ταύτῃ. ὅτῳ δὲ συνείποι, οὔτε τρίβειν, ὡς ἂν μᾶλλον κερδαίνειν, οὔτε διέλκειν ἠνείχετο.

ἐπίνυσσεν (Hom. E 249).

ἐπινῶς τὸ λίαν.

ἐπίζητος ὁ μαγειρικός κορμός, ἐφ' οὗ τὰ κρέα συγκόπτουσιν. Ἀριστοφάνης (Ach. 317) "ὑπὲρ ἐπίζητον θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν." εἰ μὴ λέγω, φησί, δίκαια, τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεθείην.

ἐπὶ ξυροῦ ἐπὶ κινδύνου, ἐν αὐτῇ τῇ τῇ πρύγματος ἐπιτάσει. "ὁ δὲ περιαλγῶν ἐπὶ τῇ προρρήσει ἦν δῆλος, ἐπὶ ξυροῦ τε ἀκμῆς, τὸ λεγόμενον, ὁ τούτου κίνδυνος ὢν, οἱ τε ναῦται καὶ ὅσοι περὶντοι οὐκ ἀνεξόχοντες τῆς τούτου μελλήσεως δῆλοι ἦσαν" (cf. v. ἀκμή). καὶ αὖθις "καὶ αὐτοῦ τὸ κράτος ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἦν."

ἐπιόρχησαντα. Λυσίας ἐπιόρχησαντα τὸν ὁμόσαντα εἶπεν. Harp.

ἐπιόρχον ἀπώμοσεν (Hom. K 332). ὁ τὸ ἔξωθεν ἐπιπεφωρημένον ἐπιόρχον ὠμοῖν ἐκουσίως, ἀλλ' ἐπειδὴ οὐκ ἔμελλε τελεωθῆναι τὰ ὁμωμοσμένα.

ἐπιούσιος ἄρτος ὁ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ἡμῶν ἀρμόζων.

ἐπὶ παλλαδίῳ δικαστήριον Ἀθήνησιν,

ἐν ᾧ οἱ ἐφέται ἀκουσίον φόνον ἐδίκαζον. Ἀργεῖοι γὰρ ἀπὸ Πίε πλείοντες ἤνικα προσέχον Φαλήροις, ἐπὶ Ἀθηναίων ἀγνοούμενοι ἀνῆρέθησαν. ὕσπερ δὲ Ἀκάμαντος γνωρίσματος καὶ τοῦ παλλαδὸς εὐρεθέντος, κατὰ χρησμὸν αὐτόθι τὸ δικαστήριον ἀπέδειξαν, ὡς Φανόδημος. Κλειτόδημος δὲ φησιν Ἀγαμέμνονος σὺν τῷ παλλαδίῳ προσενεχθέντος Ἀθήναις Δημοφῶντα ἀρπάσαι τὸ παλλάδιον καὶ πολλοὺς τῶν διωκόντων ἀνελεῖν, τοῦ δὲ Ἀγαμέμνονος δυσχεραίνοντος κρίσιν ὑποσχεῖν ἐπὶ ν' Ἀθηναίων καὶ ν' Ἀργείων, οὓς ἐφέτας κληθῆναι διὰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων ἐφεθῆναι αὐτοῖς περὶ τῆς κρίσεως. Pausanias ap. Eustath. Od. p. 1419.

ἐπιπαρένησαν. Θεουκλίδης (277) "ταχὺ δὲ πλήρους γενομένου διὰ πολυχειρίαν, ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης πόλεως ὅσον ἐδύναντο" ἀντὶ τοῦ ἐσώρυσαν.

ἐπίπασα τὰ ἐπιπασσόμενα τῷ σώματι ἄλφια. ἔθος γὰρ εἶχον ποιεῖν πλακῆντας ἢ ἄρτους, καὶ ἐπιπύσσειν τινὰ καρυκεύματα ἢ ἄλμυρά· καὶ ἐκ τούτου ἠναγκάζοντο πίνειν πολλά. τοῦτό ἐστι τὸ "ἐπίπαστα λείψας δημίοπραθ' ὁ βύσκανος ῥέχει μεθύων ἐν ταῖς θύραις ὑπτιος" (A Eq. 103). συμβαίνει δὲ μάλιστα τοῦτο ἀσχεῖν τὰς μεθύοντας ἢ τὰς ὑπτίους κειμένους.

ἐπίπεμπτον. Ἀνσίας μὲν ἀντὶ τῆ ἀπλῆ τοῦ πέμπτον εἶπεν. Harp.

ἐπιπηδῶ δοτικῇ. "οἷς οὐδὲ ἀπ' ἀρχῆς ἐπεπηθήσαμεν." αἰτιατικῇ δὲ "ἐπεπηθήσεν ἀναιδῶς τὴν ἔξουσίαν."

ἐπιπλα ἢ μὴ ἔγγειος κτήσις ἀλλ' ἐπιπόλαιος.

ἐπιπλα σκευὴ τὰ μὴ ἔγγεια ἀλλ' οἷον ἐπιπόλαια. οἱ δὲ ἐπίπλοα αὐτὰ φασιν.

ἐπιπλα τὰ ἐξεπιπολῆς σκευὴ, οἷον ἢ ἐπιπόλαιος κτήσις, καὶ ὅση δυνατὴ πλοῖζεσθαι, ἀλλ' οὐκ ἔγγειος. Harp.

ἐπιπλέα ἀνάμεσος, πεπληρωμένη. Ἡρόδοτος (6 139) "καὶ τράπεζαν ἐπιπλήν ἀγαθῶν παντοίων παραθέντες."

ἐπίπληξις ἐπιτίμησις.

ἐπίπλων. Θεουκλίδης (217) "οἱ νῆων ἐπίπλων ἑξαετώντες" οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὸν πόλεμον.

ἐπίπλους ἐπιβάτας. Ἀρριανός "κυβερνήτας δὲ καὶ προφράτας μόνους ἐπίπλους εἶχον."

ἐπιπλώσας (Hom. Γ 47) ἐπιπλεύσας. καὶ ἐπιπλώς παρ' Ὀμήρῳ (Ζ 291). παρὰ τὸ πλέω πλώω πλώσας, συγκοπῇ πλώς καὶ ἐπιπλώς. ἔστι δὲ ἄκλιτον, διότι ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἀόριστός ἐστι, τὸ δὲ σημαίνονμενον παρατατικός.

ἐπίπνοια ἐνθουσιασμός. Πολύβιος "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι θείας ἐπιπνοίας τινὸς ἐπεπλήρωοντο, τὴν τε προθυμίαν ἀνανταγωνίστῳ σθένει φραζόμενοι."

ἐπιποθία (ad Rom. 15 23) ἡ ἀγάπη.

ἐπιπολᾶζει ἐπιπλέει.

ἐπιπόλαια τὰ πρὸς ὀλίγον φαινόμενα. a

ἐπιπόλαια τὰ φαινόμενα μὲν ἔνδοξα, b

μὴ ὄντα δὲ ἔνδοξα ἀλλ' ἐπιπόλαιον ἔχοντα

παντελῶς τὴν φαντασίαν. ἐπιπόλαιον δὲ ἔστι

τὸ ἐκ βραχείας ἐπιστάσεως ἐλεγχόμενον. τοιῶ-

τον δὲ τὸ εἶδος τῶν ῥιζικῶν προτάσεων καὶ

συλλογισμῶν, οἷον τὸ τὸν ὁρῶντα ὀφθαλμὸς

ἔχειν· δι' οὗ συνάγεται ὅτι ὁ ἐτερόφθαλμος

ὀφθαλμοὺς ἔχει. καὶ τὸ "ἂ λαλεῖς διὰ τοῦ

σώματός σου διέρχεται." ὁ λαβίων τις συνά-

γει τὸ τὴν ἡμαξάν διὰ τοῦ σώματος διέρχε-

σθαι τοῦ ἡμαξάν λαλοῦντος. καὶ "ἂ ἐκ ἀπο-

βέβληκας ἔχεις." τοῦτο γὰρ τις λαβὼν συ-

νάγει ὅτι κέρατα ἔχεις, ἐκ ἀποβέβληκας γὰρ

κέρατα. ὁμοίως καὶ τὸ τὸν ὄψιν ἔχοντα ὄραν,

τὸν δὲ κοιμώμενον ὄψιν ἔχειν. τὰ γὰρ τοι-

αῦτα ἐπιπόλαιον ἔχει τὸ πιθανόν. Alex.

Aphrod. in Top. 1 p. 13.

ἐπιπόλαιος. "ὁ δὲ Σιλβανὸς ἐπιεικὴς

μὲν ἦν καὶ τάλλα ἱερός, ἀπλοῦς εὐρετός δὲ τὰ

ἡθῆ καὶ ἐπιπόλαιος" ἀντὶ τοῦ οὐ βαθεῖς τὸν

τρόπον. cf. v. Σιλβανός.

ἐπιπολαίως ἐξ ἐπιπολῆς. Ἰώσηπος (B.

I. 37 22) "τιτρώσκει αὐτὸν ἐπιπολαίως, προ-

εκλύσαντος τὸ βληθὲν τοῦ διασημάτος."

ἐπιπολᾶς τὰ ὄνια. "τοὺς δὲ Ῥωμαίους

θαρρεῖν συνέβαινε κρατοῦντας τοῦ περὶ τὰς

Ἐπιπολᾶς τόπον."

ἐπιπολασιτικῶς καὶ κατακόρως χρώμε-

νοι τῇ κραυγῇ. Polyb. 4 12.

ἐπιπολῆς τὸ ἐπάνω ἐπὶ πλέον, ἄρριζον.

ἐπὶ πολλῶ ἀντὶ τοῦ πολυπλασίως. (Dio

Cass. 55 6) "οἱ δὲ χρόνον μὲν τινα ἡσύχασαν,

ἔπειτα ἐπὶ πολλῶ τὸ πάθημά σφιν τοῖς Ῥω-

μαίοις ἀπέδωκαν."

ἐπιπόνως χαλεπῶς. "ὁ δὲ γυνὸς ὦν,

ὥρμ χειμῶνος ἐν ἄντρον ἐναυλισόμενος ἐπι-

πόνως, πρόβατα εὐρὼν ἀνείλε καὶ ταῖς δο-

ραῖς αὐτῶν ἡμφιέσθη" (cf. v. ἐφεδρος).

ἐπιπραξάμενοι ἐπὶ τοῖς προτέροις προσπιθόντες, ἀπαιτήσαντες· "οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς Καρχηδονίους χρήματα ἐπιπραξάμενοι σπονδὰς ἀνενώσαντο."

ἐπιπρεπείαις σολαῖς εὐπρεπέσιν· (Polyb. 3 78) "ὁ δὲ Ἀννίβας ὁ Καρχηδονίων στρατηγὸς κατεσκευάσατο περιθετὰς τρίχας, ἁρμοζούσας ταῖς κατὰ τὰς ὁλοσχερεῖς διαφορὰς τῶν ἡλικιῶν ἐπιπρεπείαις, καὶ ταύταις ἐχρήσθη συνεχῶς μετατιθέμενος."

ἐπιπροσθεῖ ἐπισκιάζει, ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ὑπερανέχει.

ἐπίπροσθεν ἔμπροσθεν, τιμητικώτερον. Ξενοφῶν (Cyr. 1 4 24) "τὸν δὲ Κῦρον ἀφελκύσαντες ἤγον, ἐπίπροσθεν ποιούμενον τοὺς προσάγοντας, ὅτι ἑώρα τὸ πρόσωπον τοῦ πάππου ἡγριωμένον." "ὅτι Πρόκλος τῆς φιλοσοφίας πάσης ἐπίπροσθεν ἤγε τὴν θεολογίαν, τῆς δὲ πρὸς ἀρετὴν ζωῆς ἐρρωμένης τὴν ἀντίστροφον πρὸς ἐκείνην εὐστέβειαν προτιμῶν ἐφαίνετο."

ἐπιπροσθούντος.

ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο καὶ ὤκελλον τὰς ναῦς (Herodot. 8 84) κατὰ πρύμναν ὑπεχώρουν οὐχὶ ἐπισραφέντες, καὶ ἐξέκλιναν τὰς ἐπιούσας τῶν πολεμίων ναῦς. cf. v. ἐπανάκρουσαι.

ἐπὶ πρυτανείῳ δικασήριον, ὅταν τὸ μὲν ἀποκτεῖναι βέλος ἢ φανερὸν ἢ λίθος ἢ τι τοιοῦτον, ὁ δὲ δράσας μὴ ἦ. ἀρχαῖον γὰρ ἔθος τὸ καὶ τὰ ἄψυχα κρίνειν, εἰ χρή ἐξορίζεσθαι. Harp.

ἐπίπρων καὶ ἐνεπίπρων.

ἐπὶ πυγὴν καθίσαι ταπεινώσαι.

ἐπὶ πυγὴν τρέχειν εἰς τῆσιν τρέχειν.

ἐπὶ ῥητοῖς γέρασιν (Thuc. 1 13) ἀντὶ τοῦ ἐπὶ φανεραῖς τιμαῖς, ἐπὶ ὁμολογημέναις.

ἐπιρραπίζων κωλύων· "ὁ δὲ ἦσχυνε τῇ ἀπειλῇ μὴ τὸ ἀκλῆυσον αὐτοῦ καὶ τὸ ὅφ' ἑαυτοῦ βούλεσθαι τὴν πρῶξιν, ἐπιρραπίζων ἄρα ἐκεῖνος" (Aelianus?).

ἐπιρρέξει θύσει· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 157) "καὶ σοὶ ἐπιρρέξει Γόργος χιμάραιο νομαῆς αἷμα."

ἐπιρρεπής ἐπικλινόμενος.

ἐπίρρημα παρὰ Ἀριστοφάνει μέρος τι τῆς κωμωδίας. "εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὕμῳν, ὦ θεαταί, βούλεται διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τὸ λοιπόν, ὥς ἡμᾶς ἔτω· ὅσα γὰρ ἐστὶν ἐνθάδ' αἰσχροὶ τῷ νόμῳ κρατούμενα, ταῦτα

πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλά." καὶ τὰ ἐξῆς δῆλα (A. Av. 758).

ἐπίρρησις ὁ νόμος καὶ ἡ κατηγορία.

ἐπίρρητον αἰσχρόν, καταγνώσεως ἄξιον. "ὁ τῶν τριῶν ἐκείνων τῶν ἐπιρρήτων εἰς." "ζῶν δὲ παρῆι εἰς οὐδὲν ἱερὸν· ἤλασσον γὰρ ὥς ἐπάρατον καὶ ἐπίρρητον," καὶ αὐθις "ἦν δὲ ἐπίρρητος ἐπὶ παιδερασίᾳ." "βιώσας βίον ἐπίρρητον καὶ βδελυρὸν οὐδεμίαν ἐπισιτόθην βασιλικῶν χρημάτων ἔξουσιν."

ἐπίρροθος βοηθός.

ἐπιρρώξας ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιηδᾶς. A. Vesp. 702.

ἐπίρρυτοι ἐχθροί.

ἐπιρρώσει ἐνισχύσει.

ἐπίρρωσις ἡ ἐνίσχυσις.

ἐπίσαλος ἀβέβαιος, εὐμετάπτωτος· (Theophyl. Sim. 6 5) "ἐπισάλων τε τῶν τῆς σωτηρίας ἐλπίδων γενομένων αὐτοῖς ἐξιχώρουν τοῦ ἄσεος."

ἐπισάξαι ἐπαναβῆναι. Ξενοφῶν (Anab. 3 4 35) "ἐὰν θόρυβος γένηται, δεῖ ἐπισάξαι τὸν ἵππον Πτόση ἀνδρὶ, καὶ θωρακισθέντα ἀναβῆναι ἐπὶ τὸν ἵππον. ταῦτα δὲ πάντα χαλεπὰ ποιεῖν νύκτωρ καὶ θορύβῳ ὄντος."

ἐπὶ στυγρῇ τὴν σελήνην καθέλκεις. αἱ τὴν σελήνην καθέλκουσαι Θετταλίδες λέγονται τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ποδῶν σφρίσκεισθαι. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων. cf. v. Θετταλή γονή.

ἐπισεῖσαι ἐπενεγκεῖν· "παρεκάλουν μὴ χαλεπώτερον αὐτοῖς ἐπισεῖσαι τὸν κίνδυνον." καὶ αὐθις (Menand. p. 304 Nieb.) "ἅπαντα τρόπον ἀπάτης τοῖς δεομένοις ἐπισείσας" ἀντὶ τοῦ ἐπαγαγῶν.

ἐπισημαίνεσθαι ἀντὶ τῷ ἐπαινεῖν μὲν καὶ ἐπιφωνεῖν Ἰσοκράτης (12 2), ἀντὶ δὲ τῷ ἐπισφραγίσαι Ἰσαῖος. Harp.

ἐπισημαινόμενος. διάφορα σημαίνει. καὶ νῦν Πολύβιός φησι...

ἐπὶ σημείον (Numer. 21 8) ἐπὶ ὄνους.

ἐπισημήνασθαι βεβαιῶσαι. "ἐπισημναμένων δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πρεσβυτέρων" ἀντὶ τοῦ κυρωσάντων. καὶ Πολύβιος (9 9) "τίς γὰρ οὐκ ἂν ἐπισημήναιτο" ἀπὸ τοῦ ἐκπλαγείη, θαυμάσειεν. καὶ αὐθις "τὸς μὲν χάρισι τοὺς δὲ κολάσειεν, ὥς καὶ τοῖς ἄλλοις παραδέεγμα εἶεν, ἐπισημαινέσθαι."

Ἐπισθάνης. οὗτος ἦν ἐπὶ Σεύθου τοῦ Θρακῶν βασιλέως, ἐπίρρητος ἐπὶ παιδερασίᾳ.

ἐπισίξει ποιόν τινα ἔχον ἐπιβοήσει.
ἐπίσιον τὸ αἰδοῖον τῆς γυναϊκός.
ἐπισίτια τὰ εἰς τροφήν καὶ εἰς τὸ σι-
τεῖσθαι διδόμενα. ταῦτα δὲ ἐνίοτε καὶ σιτόν
ἐκάλουν. **Harp.**

ἐπισιτίζω αἰτιατικῇ. καὶ ἐπισίτισις.
ἐπίσιτος ὁ τροφῆς χάριν ἐργαζόμενος.
ἐπισκαλμίσι τοῖς τῆς νηὸς μέρεσι·
(**Agath.** 5 22) "πῦα ὡς πλεῖστα ταῖς ἐπισκαλ-
μίσιν ἐντροπωσάμενοι ἤρετον."

ἐπισκευάσασθαι ἐπιφορτίσασθαι.

ἐπισκήνιον.

ἐπισκήνους· **Σοφοκλῆς** (**Ai.** 579) "μηδ'
ἐπισκήνους γόους δάκρυε."

ἐπισκήπτει ἐπιτιμῷ. (**Procop.** **Arc.** 6)
"τὸν μὲν οὖν λοιμόν, καίπερ ἐπισκήψαντα
εἰς τὴν ζυμπασαν, διέφυγον ἄνθρωποι οὐχ
ἥσσους ἢ ὅσοις διαφθαρήναι τετύχηκεν."

ἐπίσκηψις δίκη κατὰ τῶν ψευδομαρ-
τυρησάντων.

ἐπισκήψω· σημειώσομαι, ἐπιθήσω τὸν
ροῦν. **Σοφοκλῆς** (**Ai.** 566) "ὑμῖν τε κοινήν
τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν."

ἐπίσκιον· **Σοφοκλῆς** (**OC** 1650) "ἄνακτα
δ' αὐτὸν ὁμμάτων ἐπίσκιον χεῖρ' ἀντέχοντα
κρατός, ὡς δεινοῦ τινὸς φόβου φανέντος,
οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν."

ἐπίσκοπα εὐσοχα· "τὴν ἄφεισιν τῶν βε-
λῶν κατ' ἴσον βιαίαν καὶ ἐπίσκοπα ἵναί."·
καὶ αὖθις "οἱ Καρδοῦχοι σφενδονῆται ἄρι-
στοι λίθοις τε καὶ μολυβδίναις σφαίραις, ἃς
ἐξακοντίζουσιν ἐπίσκοπα."

ἐπίσκοποι ἐπόπται, κατέσκοποι.

ἐπίσκοπον σημαντικόν, ἔφορον, οὐχ
ἡμαρτηκὸς τῆς συμφορᾶς ἀλλ' ἐσοχασμένος·
(**S Ai.** 975) "αὐδὴν γὰρ δοκῶ κλύειν βοῶντος
αὐτῆς τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος."

ἐπίσκοπος. οἱ παρ' Ἀθηναίων εἰς τὰς
ὕψηλούς πόλεις ἐπισκέψασθαι τὰ παρ' ἐκά-
στοις πεμπόμενοι ἐπίσκοποι καὶ φύλακες ἐκα-
λοῦντο· οὗς οἱ Λάκωνες ἄρμους ἐλεγον.
Harp.

ἐπισκοπῶ αἰτιατικῇ· "καὶ τόπους οὗς
οὐκ ἐπισκοπεῖ κύριος."

ἐπισκοπῶν καθορῶν· (**S El.** 1184) "τί
μοί ποτ' ὦ ξέν' ὦδ' ἐπισκοπῶν ζένης;"

ἐπισκότησις.

ἐπισκοτῶ. καὶ ἐπισκοτεῖν τὸ ἐπικεῖ-
σθαι τινι καὶ ἐπιτεχνίζειν τὸ φῶς.

ἐπισκύζονται ὀργίζονται.

ἐπισκύνιον τὸ ἐπικείμενον ταῖς ὀφρῦσι
δέρμα· (**AP** 7 63) "γυμνῶσαντα βίον παντὸς
ἐπισκύνιον."

ἐπισμῇ ἐπιχρίει, ἐπιξύνει. σμῆξαι δὲ ἐς
τὸ τὸν ῥύπον ἀποξύνουσι. οἱ δὲ μεταφορικῶς
ἀπὸ τοῦ σμῆχειν, οἷον ἐπιτρίβειν· σφοδρῶν
γὰρ τινα τριψὶν καὶ τὴν σμῆξιν εἶναι. τύχα
δὲ καὶ τὴν σμῶδεργα εἰρησθαι ἀπὸ τούτου.
οἱ δὲ ἐξ ἔθους γλωσσηματικὴν εἶναι τὴν λέ-
ξιν, καὶ μὴ εἶναι ἐπιτρίβειν ἀλλὰ τύπτειν,
καὶ σκώπτειν τὸ σμῶχειν. ἐς δὲ λοιδορία,
ἀπὸ τοῦ καθάπτεσθαι τῶν σμωμένων. **Αρι-
στοφάνης** (**Th.** 396) "τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ
ἐπισμῇ τῶν κακῶν;"

ἐπισπασάμενος ἐφελκύσας· "ὃ δὲ ἐπι-
σπασάμενος τῆς κόμης τοῦτον κτείνειν ἔμελ-
λεν."

ἐπισπασῆρες τῶν θυρῶν τὰ προσηλω-
μένα σιδήρια, δι' ὧν ἀνυκλίνεται καὶ ἐπιτί-
θεται ἡ πύλη.

ἐπισπασῆρων τῶν τῆς θύρας κρατη-
μάτων· "ἐνρὼν προσκεμμένας τὰς θύρας, καὶ
λυβόμενος τῶν ἐπισπασῆρων ἀπριῖς εἴχετο,"
καρτερώς τε καὶ ἐγκρατῶς. **cf.** **v.** προσκεί-
μενοι.

ἐπὶ σπείρῳ σχοινίον, ἐπὶ τῶν προσ-
φερόντων τοῖς ἔχουσιν ἐπὶ πλείονα, ἐπειδὴ
καὶ αἱ σπείραι, ἐξ ὧν καὶ τὰ σχοινία εἰσίν.
cf. **v.** σπείραι.

ἐπισπέρχει κατεπέλγει.

ἐπίσπη ἔρπεται.

ἐπισπόμενος ἐπακολουθῶν. ἐπισπώ-
μενος δὲ προσλαμβάνων καὶ ἐπισύρων.

ἐπίσσωτρα (**Hom.** **E** 725) οἱ κανθοί, τὰ
ἐπάνω τῶν τροχῶν σιδήρια.

ἐπισαθμενόμενοι κρίνοντες, ὑπονοῶν-
τες· (**Polyb.** 21 4) "οἱ δὲ Φωκεῖς τὰ μὲν ὑπὸ
τῶν ἀπολειφθέντων Ῥωμαίων ἐν ταῖς ναυ-
σὶν ἐπισαθμενόμενοι, τὰ δὲ τῆς ἐπιταγᾶς
δυσχερῶς φέροντες ἐξασίαζον."

ἐπισαθμενόμενοι εἰς τοὺς ἑαυτῶν οἰ-
κους δεχόμενοι· "ἐπισαθμενομένους τε ὑπ'
αὐτῶν καὶ διαρπαζομένους."

ἐπίσαθμοι ἄρχοντές τινες.

ἐπίσαθμος· Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ
(162) "Ἐκατόμνως ὁ Καρίας ἐπίσαθμος,"
ὃς οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ κατὰ σατραπείαν Κα-
ρίας κύριος. **Harp.**

ἐπίσασθαι. τοῦτο δύο σημαίνει, τὸ ἐπι-
σήμην αὐτὸς ἔχειν, ἢ τὸ ἐπισήμην αὐτῷ εἶναι.

καὶ ἐκάτερον διχῶς, ἢ καὶ ἔξιν ἢ κατὰ προ-
χείρισιν.

ἐπισασία προσασία.

ἐπίσασις γυνῶσις. ἐπίσασις καὶ ἡ προ-
σὴ καὶ ἡ μίμησις. Πολύβιος (11 2) "ὁ δὲ
Ἀσδρούβας πέφυκεν ἡμῖν ἄξιος ἐπισάσεως
εἶναι καὶ ζήλον." καὶ αὐθις "τὰ δὲ τῶν πό-
λεων πράγματα ἀλλοιοτέρως ἔτυχεν ἐπισά-
σεως καὶ μεταβολῆς."

ἐπισατεία.

ἐπισάτης ὁ τοῦ λόχου ὑπίσω τεταγμέ-
νος. ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πρωτοσάτης, ὁ δὲ μετὰ
τούτου πάλιν ἐπισάτης, ὡς εἶναι τὸν ὅλον
εἶχον ἐκ πρωτοσατῶν καὶ ἐπισατῶν συγκεί-
μενον. ἔνιοι δὲ λοχαγὸν μὲν τὸν πρωτοσάτην
λέγουσι καὶ οὐραγὸν τὸν ἐπισάτην, τοὺς ἐν
μέσῳ δὲ ἔχ' ὡσαύτως, ἀλλ' ἐπισάτην μὲν τὸν
μετὰ τὸν πρωτοσάτην ἦτοι τὸν δεύτερον, τὸν
δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ πρωτοσατοῦ ὑποσάτην.
Aelianus Tact. 5.

b ἐπισάτης. τῶν πρυτάνεων εἰς ὃν λαχὼν
ἐπισάτης ἐλέγετο. δις δὲ τὸν αὐτὸν ἐπισατή-
σαι οὐκ ἔξην. φυλάσσει δὲ τοῦ ἱεροῦ τὰς
κλεῖς ἐν ᾧ τὰ δημόσια χρήματα, ἔτι μὴν
καὶ τὴν δημοσίαν σφραγίδα. ἐπειδὴν δὲ οἱ
πρυτάνεις συναγύγῃσι τὴν βουλὴν ἢ τὸν
δῆμον, ὁ ἐπισάτης κληροὶ προέδρους θ', ἀπὸ
φυλῆς ἑκάστης ἓνα, πλὴν τῆς πρυτανεύσεως.
καὶ πάλιν ἐκ τῶν θ' τούτων ἐπισάτην ἓνα
κληροὶ (Telephus ap. Eustath. p. 1827) καὶ
τὸ πρᾶγμα παραδίδωσιν, αὐτὸς δὲ εἰσάγει
τὴν δίκην, καὶ ἐπιμελεῖται κατὰ νόμον πάντι
γενέσθαι καὶ μηδὲν παραλειφθῆναι πρὸς τὸ
διδασθῆναι τοὺς δικαστάς.

c ἐπισάτης. δύο ἦσαν Ἀθήνησιν, ὧν ὁ
μὲν ἐκ πρυτάνεων ἐκκληροῦτο, ὁ δὲ ἐκ τῶν
προέδρων. ἐλέγετο δὲ καὶ ὁ ἐν τοῖς κοινοῖς
ἐφεσηκῶς πράγματι ὥτινιουσιν (Harp.). καὶ
Σοφοκλῆς (Ai. 27) "ποιμῶν ἐπισάταις," τῆ-
τέσι τοῖς κυσί. Δίων δὲ ὁ Κοκκημιανὸς λέγει
(73 16) "οἱ δὲ ἐλέφαντες ἀχθόμενοι τοῖς πύρ-
ργοις οὐδ' αὐτοὺς ἔτι τοὺς ἐπισάτας ἔφερον."
καὶ αὐθις "Σωκράτης δὲ ἦν ἐπισάτης, καὶ
οὔτε ἐπεψήφισεν οὔτε κατεχειροτόνει."

d ἐπισάτης καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδήμονος. "ὡς
ισχυρολέσχης τῶν γραφῶν ἐπισάτης" Πισίδης
φησιν.

e ἐπισάτης χαλκοῦς τρίπους χυτρώποδος
ἐκτελῶν χρῆμα. οἱ δὲ, πῆλινος Ἡφαιστος,
πρὸς ταῖς ἐξέταις ἰδρυμένος ὡς ἔφορος τοῦ

πυρός. ἔνιοι δὲ ξύλον ἐπίμηκες πεπιουσαλω-
μένον, ὅθεν ἐξαπτόσιν τὰ μαγειρικὰ σκεύη.
Καλλίστρατος δὲ τὸ τῇ ἐσχάρᾳ ἐπιτιθέμενον
ξύλον. οἱ δὲ πυρισάτην πλαττύμερόν τινα ξύ-
λινον ἐν ταῖς ἐσχάραις, ὡς παρὰ ταῖς καμί-
νοις τὸν Ἡφαιστον ἀναπλάττουσιν. ἡ ξύλον
κόρυκας ἔχον, ἐξ οὗ κρεμύσι τὰ μαγειρικὰ
ἐργαλεῖα. αἱ δὲ τρίποδα χαλκοῦν, ᾧ ἐπιτι-
θεῖναι τὸν λέβητα καὶ ὑποκαίουσιν. οἱ δὲ
ἀνδριάντα πῆλινον πρὸς ταῖς ἐσχάραις. Ἀρι-
στοφάνης Ὀρνισι (436) "τὴν πανοπλίαν λα-
βόντε κρεμύσατον τυχεύαθ' εἰς τὸν ἱππὸν
εἰσω, πλησίον τοῦπισάτου."

ἐπισάτης. (S. El. 75) "καιρὸς γὰρ ὅσπερ
ἀνδράσι μέγιστος ἔργῳ παντός ἐς' ἐπισάτης."
ἐφ' ἑκάστου γὰρ πράγματος τὸ καιρῶν καὶ
χρησιμώτατον ὁ καιρὸς ἐστίν, ὅπου καὶ τὰ
σπουδαῖα παρὰ καιρὸν γινόμενα οὐκ ἀποδέ-
χονται, ὡς ἱατρὸν τῷ κίμωνι περὶ φούσας
τοῦ νοσήματος διαλεγόμενον, ὡς εἴ τις τοῖς
μεθύουσιν περὶ σωφροσύνης διαλέγοιτο.

ἐπισάτης, θηλυκῶς, ἀρχὴ τις ἥτις ἀνι-
σμενὴ συμβουλευεῖ περὶ πόλεμος ἢ εἰρήνης
ἢ ἄλλον τινός. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαῖ-
σαις (380) "Τιμόκλει' ἐπέσάτει, Ἀύσιλλ' ἐγχεμ-
μάτευσ."

ἐπισείβων περιπατῶν.

ἐπισείριον τὸ τῆς νηός.

ἐπισέλλει ἐντέλλεται, ὑποτίθεται. (SOR
106) "ῥῃν ἐπισέλλει σαφῶς τοὺς αὐτοέτας
χειρὶ τιμωρεῖν τινάς."

ἐπιεφέας κρατῆρας ὑπερχεῖλεις. οὐ-
τως γὰρ ἐποιοῦν τοὺς κρατῆρας οἱ παλαιοί,
πρὸς οἰωνοῦ τιθέμενοι. ἑκάσῳ δὲ ποτήριον
πυρέκειτο, καὶ μετὰ τὸ διανεῖμαι ἐπαρξάμε-
νοι ἐκίρνω. πάνσι δ' ἐπαρξάμενοι, οὐ τοῖς
ποτηρίοις ἀλλὰ τοῖς ἀνδράσι. cf. Athen. p. 13.

ἐπίση ἀόριστος δεύτερος. καὶ ἀντὶ τοῦ
ἐπίσασιν. ἢ ἐπιτίθει.

ἐπίσηθι ἐπενέχθητι, ἐπιτίθεται.

ἐπισήματα σῆλαι ἐπιτάφιοι. "ἔθαψάν
τε ἐκείνους αὐτόθι σεμνῶς τε καὶ σοβαρῶς,
καὶ ἐπισήματα ἐπέσησαν. νεανίᾳ ἤσθη, ὁ μὲν
ἤδη γενειῶν ὁ δὲ αὐτοῖν γυμνὸς τὴν παρθέν
ἔτι." cf. v. σοβαρός.

ἐπισήμη καὶ αἰσθησις τῶν ἀνομοιογε-
νῶν καὶ μὴ πολλὴ διεσώτων, ἃ ἕτερα ἀλλή-
λων κατὰ γένος. τῆς μὲν γὰρ ἐπισήμης ἡ
ὑπόληψις γένος, ἡ δὲ αἰσθησις οὐχ ὑπόλη-
ψις. καὶ ἀναλογίαν μέντοι ταυτὰ ἔσιν ὡς

καὶ μεταλαμβάνοντες τόπον μὲν τὸν ἔμπροσθεν ἐπιφάνειαν δὲ τὴν ἐκ δεξιῶν, διαμενόντων ἐκάσῳ τῶν τε παραστατῶν καὶ ἐπιστατῶν. Aelian. Tact. 25.

ἐπιεροφοῆς ἀμύνης· (Polyb. 4 4) "ὁ δὲ δεινὸν ἤγειτο τὸ γινόμενον, καὶ κοινῆς αὐτῆς ἐπιεροφοῆς ἔφη τεύξεσθαι, καὶ τοῦτο πέσειν δίκαιός." λέγεται δὲ ἐπιεροφοῆ καὶ ἡ φροντίς· "ἡ σύγκλητος πλείους ἐπιεροφοῆς εἶναι τὸ πρᾶγμα νομίσαντες." καὶ Ἀριστοφάνους (Ran. 1403?) --- (S OC 537) "μυρία ἐπιεροφοὶ κακῶν" ἀντὶ τοῦ συνελύσεις, πληθός καὶ συναθροίσεις.

ἐπίσω γίνωσκε· (S OB 658) "εὖ νῦν ἐπίσω, ταῦθ' ὅταν ζητῆς, ἐμοὶ ζητῶν ὄλεθρον."

ἐπίσω γίνωσκε· (S Trach. 182) "τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον καὶ ζῶντ' ἐπίσω καὶ κρατοῦντα." καὶ αὐθις Σοφοκλῆς (Phil. 1325) "καὶ ταῦτ' ἐπίσω καὶ γράφε φρενῶν ἔσω· σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ Θείας τύχης." (id. El. 616) "εὖ νῦν ἐπίσω τῶνδ' ἐμ' αἰσχύνῃ ἔχειν." καὶ Ἀριστοφάνους (Av. 1432) "σύγγνωθί μοι· σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσμαι" ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι.

ἐπισυνήεσαν συνηθροῖζοντο· "οἱ ἐξόπισθεν ἀπολειπευμένοι ἐπισυνήεσαν."

ἐπισυνιέναι ἐπισυνάγεισθαι ἐγγυτέρω καὶ συνέρχεσθαι.

ἐπισύρεται ἐφέλκεται.

ἐπισύσσητε (Ierem. 20 10) ἐπισυνύχθητε, ἐπὶ συνελύσεις.

ἐπισφαλές βλαβερόν, ἐπικίνδυνον.

ἐπισφουρίοις (Hom. Γ 331) τοῖς ἐπὶ τῶν κνημίδων περιδεδεμένοις.

ἐπισχερῶ ἐφεξῆς.

ἐπὶ σχολῆς ἀπραγμόνως φιλοσοφεῖν (Iulian. ep. 55) ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἐγκαίριός ἢ ἀργίας.

ἐπισχῶν κρατήσας, βραδύνας· Σοφοκλῆς (Ai. 845) "σὺ δ' ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν ἦλιε, πατρίαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα ἰδῇς, ἐπισχῶν χρυσόνωντον ἦνταν ἄγγελον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν γέροντι πατρί."

ἐπιτάδε τὴν ἔνθεν· "πᾶσαν τὴν ἐπιτάδε τῶν ποταμῶν τοῖς βαρβάρους ἄβατον κατασχέσας."

ἐπιτακτικῶς προστακτικῶς· (Diodor. Sic. t. 2 p. 619) "τοὺς δὲ πρὸς αὐτὸν πρεσβύοντας ἐπιτακτικῶς αὐτῷ διασέλλειν περὶ

τούτων."

ἐπιτακτοὶ ἐρατιῶνται οἱ προσηταγμένοι τὴν μάχην ἐφορᾶν καὶ τῷ ποιοῦντι μέρει βοηθεῖν. Θουκυδίδης (6 67) "καὶ τοὺς σκευοφόρους ἐντὸς τούτων τῶν ἐπιτακτῶν ἐποικίσαντο."

ἐπὶ τὰ Μανδροβόλου, ἐπὶ τῶν εἰς τὰ χεῖρονα τρεπομένων, ἀπὸ Μανδροβόλου τινὸς τὸ ἐν Σάμῳ γεωφάνιον εὐρόντος, καὶ πρῶτον μὲν κριὸν χρυσοῦν ἀναθέντος, ἔπειτα ἀργυροῦν, ἔπειτα χαλκοῦν ἐλάττονα, εἰτα σὺκέτι, ὡς Ἐφορος. cf. v. ἐπὶ τοῦ Μανδρ.

ἐπιτάρροθος ὁ βοηθός.

ἐπιτάσσω δοτικῇ.

ἐπιτάφιον· "αὕτη ἡ πληγὴ καὶ τῆς ἀρετῆς αὐτῷ ἐπιτάφιον ἦν ἐγκώμιον."

ἐπιτεθῆναι.

ἐπιτεῖλας ἀνυτεῖλας· "νικηκώτας αὐτοὺς ὁ ἥλιος ἐπιτεῖλας ἰδῆ."

ἐπίτειλον (Hom. Ω 112) πρόσαξον.

ἐπιτειχίζει ἐποικοδομεῖ.

ἐπιτειχισάντων ἐπελθόντων.

ἐπιτειχισμαὶ τὸ τευχίζομενον κατὰ τινῶν χωρίων, ὅθεν ἦν τοὺς ἐπιτειχισθέντας κακῶς ποιεῖν. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ ἐπιτειχισμός. Δημόσθενος ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (71). Harp.

ἐπιτελεοῦν καὶ ἐπιτελέωμα. ἐπιτελέωμα λέγεται τὸ ἐπὶ πᾶσι θνύμενον ὑπὲρ τοῦ τελείας γίνεσθαι τὰς πρότερον θυσίας. Harp.

ἐπιτελῇ εἰς πέρας ἀγόμενα· "ὁ δὲ ὑπέσχετο πάντα ἐπιτελῇ ποιήσιν."

ἐπιτέλλεται ἐντέλλεται, παρωγγέλλει.

ἐπιτεμύμενος περικόψας· "κτελεσόν με ἀποθνήσκει, ἐπιτεμύμενος τῷ σαρκεῖ τὴν περιόδον."

ἐπίτεξ ἦν ἡ γυνή (Herodot. 1 111) ἀντὶ τοῦ ἐν αὐτῇ τῷ κόειν.

ἐπιτετράφεται (Hom. B 25) ἐπιτετραμμένοι εἰσιν.

ἐπιτέτριψαι. ποτὲ μὲν ἐπὶ ὑπερηφανία τάττεται, ποτὲ δὲ ἐπὶ κατάρῃ· (A Pac. 368) "καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε."

ἐπιτετυφωμένον ἐπικεκαυμένον.

ἐπίτευγμα ἐπιτυχία· (Diodor. t. 2 p. 630) "οἱ δὲ θαυμάσαντες τὰ πλήθη τῶν κατοικούντων τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰ τῶν τόπων ἐπιτεύγματα διέλαβον μεγίστην ἡγεμονίαν εἶναι."

ἐπιτεύξομαί σου.

ἐπιτήδεια τὰ πρὸς τροφήν ἀρμόδια· "ἰσθῆτας δὲ καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔκπλεα παρήξει." Ξενοφῶν "τὰ ἐπιτήδεια ἄφθονα παρήξει." Ἀρριανός "οὐδὲν ἄλλο εἰ μὴ τὰ ἐπιτήδεια τῆς δικαίας τιμῆς λαμβάνοντας."

ἐπιτηδείεζέρος· "καὶ γὰρ ὁ Μιθριδάτης τὰ τε ἄλλα ἐνδικὸς βασιλεὺς ἦν καὶ Ῥωμαίοις ἐπιτηδείεζέρος."

ἐπιτήδειος φίλος, εὖνους, ἀρμόδιος· Ξενοφῶν (Anab. 2 3 11) "ὁ δὲ βακτηρίαν ἔχων, εἴ τις αὐτῷ δοκοίη βλακεύειν, ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτήδειον ἔπαιεν ἄν."

ἐπιτήδειος παρὰ τὸ δέος, ὃ σημαίνει τὸν φόβον, ἄδεος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰσθῆτος, ὃ ἐξερημένος τῷ φοβεῖσθαι· ἐκτάσει τοῦ αἰεὶς ἡ καὶ πλεονασμῷ τῇ τ, μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐπιτήδειος.

ἐπιτηδείως ἐπιροηματικῶς.

ἐπίτηδες ἐκ σπυδῆς· (A Eccl. 116) "οὐκ οὐκ ἐπίτηδες ἔνελέγημεν," καὶ αὐθις (Eq. 1140) "ὥσπερ ἐπίτηδες."

ἐπιτήδευμα ἄσκησις, μάθησις. "Ἰκαρὸς ὄνομα, ληψὴς τὸ ἐπιτήδευμα, ὃς ἀνέκλειν Ἀισχύλον τὸν αὐλητὴν καὶ Σησίχορον τὸν κιθαρωδόν." "καὶ τὸ μὲν ἐπιτήδευμα ἦν ῥήτωρ, Διοπίδης τὸ ὄνομα," καὶ αὐθις "ὁ δὲ ἦν τὸ ἐπιτήδευμα ἔμπορος."

ἐπιτήδευμα τοῦ βίον ἢ διαγωγῇ.

ἐπιτήδευσις πρᾶξις καὶ σπουδὴ καὶ ἐργασία· "ὁ δὲ ἦν εὐτελής τὴν ἐπιτήδευσιν, οὐδὲν ὅτι μὴ ποιμὴν τὸ κατ' ἀρχάς." (Eutrop. 4 16?).

ἐπιτήθη ἢ τῆς τήθης μήτηρ, ὥς εἶναι τὴν μὲν τήθην μητρός ἢ πατρὸς μητέρα, τὴν δὲ ἐπιτήθην τῆς τοῦ πατρὸς μητρός καὶ τῆς μητρός μητέρα. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Λωρόθεον.

ἐπιτίθης περαινέις· "ἐπεὶ καὶ σὺ τῶν σῶν ὑπηκόων τοῖς τι θανάτου ἄξιον ἐξεργασαμένοις αὐτοὺς ἐπιτίθης τὴν δίκην."

ἐπιτίθῃσιν ἀποπέμπει· Λαμάρκιος· "καὶ δὴ γραφόμενος ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς ἐν Καρίᾳ δύο φιλοσόφους ἐπιτίθῃσιν."

ἐπιτιμήσεις παρὰ Ἀριστοτέλει πέντε εἰσὶ. λέγει γὰρ ὅτι μὴ αἱ αὐταὶ ἐπιτιμήσεις ἐξεταζόμενῳ λόγῳ καὶ ἐρωτωμένῳ. πρώτη δὲ ἐστὶν ὅταν ἐκ τῶν ἡρωτημένων μηδὲν συμπεραίνεται, μήτε τὸ προκείμενον μήτ' ἄλλο τι· τούτῳ ἄν ἀσυλλόγιστον ἦ, καὶ ἐτι ψευδές

ὡς αἱ κείμεναι προτάσεις ἢ ἄδοξοι, ἐφ' αἷς ἐπιφέρει τὸ συμπέρασμα. τοιοῦτος γὰρ ὁ λόγος "τὸ παρὰ τὸ ὃν οὐκ ὄν, τὸ οὐκ ὄν οὐδέν, ἐν ἅρα τὸ ὄν." οὐ γὰρ τοῦτο συνάγεται. οὕτως μὲν οὐ δοκεῖ τὸ προκείμενον συνάγειν, ἀλλ' ἄλλο τι συνάγει συλλογιστικῶς· τὸ γὰρ παρὰ τὸ μὴ ὄν οὐδέν. ἕτερος δὲ λόγος "εἰ τὸ γινόμενον ἀρχὴν ἔχει, τὸ μὴ γινόμενον οὐκ ἔχει· ἀλλὰ μὴν τὸ γινόμενον ἀρχὴν ἔχει." οὕτε τὸ προκείμενον οὐτ' ἄλλο τι συλλογίζεται, πρὸς τῷ καὶ τὰ λαμβανόμενα ψευδῆ τε καὶ ἄδοξα λαμβάνειν. δευτέρῳ τεθησιν ἐπιτίμησιν, εἰ αἱ μὲν προτάσεις συλλογιστικῶς εἶεν κείμεναι καὶ ὁ λόγος εἴη συλλογιστικῶς τι, μὴ μέντοι τὸ προκείμενον ἀλλ' ἄλλο τι. τρίτῃ ἐπιτίμησιν, εἰ προστιθέμενά τινα συνάγει τὸ προκείμενον συλλογιστικῶς, τὸ μέντοι προστιθέμενον χεῖρόν τε εἴη τῶν κειμένων καὶ ἡρωτημένων καὶ ἥττον ἔνδοξον τοῦ συμπεράσματος. τετάρτῃ ἐπιτίμησιν, ἂν ἀφαιρουμένον ἀπὸ τοῦ λόγον ἐκ τῶν λειπομένων συνάγῃται συλλογιστικῶς, ὃ ἔχουσιν οἱ παρέρχοντες λόγοι. πέμπτῃ ἐπιτίμησιν φησὶν εἶναι, εἰ ἐξ ἄδοξοτέρων καὶ ἥττον πιστῶν τοῦ συμπεράσματος ὁ λόγος εἴη, ἢ ἐξ ἀληθῶν μὲν, χαλεπωτέρων δὲ δειχθῆναι τῷ προβλήματος. Alex. Aphrod. in Top. 8 p. 270.

ἐπιτίμησις ἀποτροπή.

ἐπιτιμηταί· τιμηταὶ μὲν οἱ πρῶτον τι ἐκαλοῦντο τιμώμενοι, ἐπιτιμηταὶ δὲ οἱ χρόνῳ ὕστερον τὰ αὐτὰ τιμώμενοι. Harp.

ἐπιτιμία εὐπορία, ἢ ἡ μὴ ἀτιμία· Κέφαλος ῥήτωρ "ὁσάκις αὐτὸν κινδυνεύοντα περὶ τῆς ἐπιτιμίας ἢ τῆς πατρὶδος ἢ τῆς βίης παντὸς διεσώσατε;"

ἐπιτίμια τὰ ἐπὶ τιμῇ τινὸς γινόμενα· Ἀ Σοφοκλῆς (El. 915) "ἀλλ' ἐς Ὅρεσον ταῦτα τὰπιτίμια."

ἐπιτίμια οἱ μισθοί· Σοφοκλῆς (El. 1380) b "γενεὺ πρόφρων ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βαλεμμάτων, καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰπιτίμια;" τούτῳ τοὺς μισθοὺς.

ἐπίτιμον πλούσιον, ἢ τὸν μὴ ἄτιμον. Λουκιανός (Toxar. 26) "ἡ βουλὴ δὲ ἐπικλασθεῖσα πρὸς αὐτὸν ἀφήσιν τῷ Μενεκράτει τὴν καταδίκην, καὶ ἥδη ἐπίτιμος ἐστίν." "τὸς τε δούλους ἐλευθέρους καὶ τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους καὶ τοὺς μετοίκους πολίτας καὶ τὸς ὀφείλοντας ἀφεῖσθαι ἐψηφίσαντο."

ἐπίτιμος ὁ τετιμημένος καὶ οὐκ ἄτιμος.

ἐπιτιμῶσα· "τοῖς μὲν ἐρυσθεῖσιν ὡς ἑταῖρα συνην, ἄλλοις αἰτοῦσα τοὺς μισθούς, ἐπιτιμῶσα δὲ τὴν ὑπὲρ τῆς ὁμιλίας αἴτησιν διὰ τὸ μὴ ἔξιναι δρᾶν ἐμφανῶς ἢ ἐθέλει," βαρύνουσα τὴν τιμὴν.

ἐπιτίτιθιον ὑπομῆζιον, ὑπὸ τὴν τροφόν.

ἐπιτολῆς ἀνατολῆς, γένσεως ἄστρον.

ἐπιτολμῆσαι, δοτικῇ, ἐπιβουλεύσασθαι· "καὶ ἀναπεῖθαι ἐπιτολμῆσαι τῷ Ἀνκιδῇ καὶ τῷ Σωσ., ἐκπύρει δὲ ἅτε φορητῆρὸς τοιοῦτος, ῥᾶς τε ἀναπεῖθαι, καὶ νυκτὸς γενομένης ἀκράτος."

ἐπιτομος.

ἐπιτομώτατον τὸ συντομώτερον.

a ἐπιτόνος ὁ δεσμεύων ἱμάς πρὸς τὸν ἰσὸν τὸ κέρας.

b ἐπιτόνος. Ἀριστοφάνης (Lys. 922) ἐπὶ ἐπιτόνου. γελοῖον δὲ ἐπὶ δέρματος. καὶ Ὀμηρος (μ 423) "ἐπιτόνος βέβλητο."

ἐπιτοπιῶ κατοικιῶ.

ἐπὶ τοῦ Μανδραβόλου, ἐπὶ τῇ κατὰ τὸ χεῖρον προκόπτοντος· ὁ γὰρ Μανδράβουλος θησαυρὸν ἐνὶ τῷ πρώτῳ χρόνῳ πρόβατον χρυσοῦν ἀνέθηκε τῇ Ἥρῃ, τῷ δὲ δευτέρῳ ἀργυροῦν, καὶ τῷ τρίτῳ χρυσοῦν. cf. v. ἐπὶ τὰ Μανδρ.

ἐπιτραπέζια διηγῆματι. Basilii M. t. 1 p. 69 D.

ἐπιτραπέζωματα τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπέζῃ βρώματα. Athen. p. 170.

ἐπιτραχήλιος κόσμος.

ἐπιτρέπει χαρίζεται, πυροδίδωσιν· "ὃ δὲ τῆς ἐμῆς σατραπείας φρυγίᾳ ἐλαύνει, καὶ τούτῳ ἐπιτρέπει."

ἐπιτρέπειν τοῖς οἰκείοις Δημοσθένης (271) ἀντὶ τοῦ δικασᾶς αὐτοὺς αἰρεῖσθαι. Ἀσίας δὲ "ἐπέτρεψεν ἀνδράσιν" εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἐπιτρόπου κατέστησεν. Harp.

ἐπιτρέχειν τοῦ διώκειν διαφέρει· ἐπιτρέχει μὲν γὰρ τις τῷ μὴ φεύγοντι, διώκει δὲ τὸν φεύγοντα. ἐστὶ δὲ τὸ διώκειν ὅλον ἐλαύνειν· ἐνθεν καὶ ἀποδιώκειν λέγεται.

ἐπιτριβέλη ἐντριβὴς γένοιτο, ἔμπειρος ἡμάρξοι, ἢ παρορμηθεῖη. σημαίνει δὲ καὶ ἀπολεσθεῖη.

ἐπιτριβόμενοι ἐπερχόμενοι.

ἐπιτριπτος ὁ ἐπιτριβῆναι ἄξιος.

ἐπιτριτῖς. Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Καλλιφώντος "ἑξακοσίαις δρυχημῖς ἐπιτριτῖς," ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἡ ὀβολοῖς, κατὰ τὸ τρίτην εἰ-

ναὶ μερίδα τοὺς ἡ ὀβολοὺς τοῦ τετραδράχμου. Harp.

ἐπιτρίψαι, αἰτιατικῇ, ἀπολλέσαι.

ἐπιτροπεύω γενικῇ. αἰτιατικῇ δὲ "καὶ ἐπιτρόπευσε μὲν τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου τὸν Ἡρακλέα κληθέντα."

ἐπιτροπὴ πυρατροπή· "ὁ δὲ Λεύκιος προχειριζόμενος διαπέμπεσθαι πρὸς τὰς Ἀπατηνοὺς καὶ λαλεῖν ὑπὲρ ἐπιτροπῆς ἀπαρώσκεινος ἦν εἰς τὸ μέλλον·"

ἐπιτροχάδην ἡπειγμένως, ὥσπερ τρέχων. ἢ κεφαλαιωδῶς, ταχέως. "κόραξ ἐπιτρόχως φεγγγόμενος χεμιῶνα σημαίνει" (Aelian. N A 77).

ἐπὶ τροχοῦ δεῖ σ' ἐκεῖ ερεβλούμενον εἰπεῖν ἢ πεπυνοῦργηκας" Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (876). παροιμία ἐπὶ τῶν πονηρῶν· τροχὸς γὰρ τις ἦν ἐν Ἀθήναις, ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐκολλάζοντο. cf. v. τροχισθεῖσαι.

ἐπιττουν ἡσέλγουν, κατεφύλουν. πῖτῶν δὲ ἐστὶ κυρίως τὸ τὰς πλατείας ναῦς πίτη χρεῖν· ἐνθεν οὖν μετενέηκεται ἡ λέξις. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκίνουν, συλλέθον· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (1094) "ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ἐπίττουν χρόνον." ἔπιτον δέ, δὲ ἐνδὲς τ, ἐπέρχεσθε, ἐπιπορεύεσθε· "λέγετον, ἐπιτον" Ἀριστοφάνης Βατράχους (1117).

ἐπιτυφῇ ἐπικαθῇ, ἐκπυρωθῇ. ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου," ἐπικαυθῇ ἐπ' ἐμοί.

ἐπιτυχοῦσιν εὐτέλεσι· "περὶ ὑπάτων μὴ ἐμὲ θύμους σκοπεῖν, ὥς οὐ τοῖς ἐπιτυχῶσι δέον ἐγγχειρῖσαι τὴν ἀρχὴν τοσούτων περιεργότων κινδύνων τὴν πόλιν."

ἐπιτωθάζων ἐπιλοδοροῦμενος, ἢ ἐπιβαίνων, ἢ καυχώμενος, ἢ γλενάζων.

ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ τῶν φθασάντων γενέσθαι· (Polyb. 14 2) "πρέσβεις δὲ ἔπειπε διασφαροῦντας Πόπλιον μὲν εὐδοκεῖν τὴν εἰρήνην, τοὺς δὲ ἐν τῷ συνεδρίῳ διαφείρεσθαι, καὶ φράσαι διαμένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων," ἐνεσώτων.

ἐπιφαίνεται ὑπόθεν, ὑποφαίνεται δὲ χαμόθεν.

ἐπιφάνει· ἐπιφάνειά ἐστι σώματος πίρας, ἢ τὸ μήκος καὶ πλάτος μόνον ἔχει, βάθος δὲ ὄ. αὐτὴ δὲ κατ' ἐπίνοιαν καὶ καθ' ὑπόθεσιν λέγεται (Diog. L. 7 135). ἐπιφάνεια δὲ καὶ ἡ τοῦ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐνσαρκος οἰκονομία.

ἐπιφάνιον καὶ τὰ ἐπιφάνεα.

^a Ἐπιφάνιος Κωνσταντίου τῆς Κόπρου ἐπίσκοπος, τῆς πρότερον Συλαμίνης, ἔγραψε κατὰ πάσων τῶν αἱρέσεων λόγους, ἃ πανόρια λέγονται, καὶ ἕτερα πολλά, ἅτινα παρὰ μὲν τῶν πεπαιδευμένων διὰ τὰ πράγματα παρὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν διὰ τὰ ῥήματα ἀναγινώσκεται. τελευταῖα ἐσχολογώμενος. Sophronius.

^b Ἐπιφάνιος Οὐλπιανοῦ Πιτραῖος σοφιστής, παιδεύσας ἔν τε αὐτῇ καὶ ἐν Ἀθήναις, ἔγραψε περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς τῶν ζώων, προσημνάσματα, μελέτας, δημιόχους, πολεμαρχικόν, λόγους ἐπιδεικτικούς, καὶ τινὰ σύμμικτα θεωρήματα.

^c Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Σηλυβρίας ἢ Ὀλυβρίας ἔγραψε λόγον ἀντιρρητικὸν κατ' ἰκονοκαντῶν, λίαν ὠφέλιμον.

Ἐπιφάνιος καὶ Εὐπρέπιος ἐγενέσθην Ἀλεξανδρεῖς τὸ γένος ἀμφοτέρω, καὶ τῶν παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι τελετῶν νομιζομένων θαυματούργοι, τῶν μὲν Περσικῶν καλουμένων ὁ Εὐπρέπιος ἐξάρχων, τῶν δὲ ἀμφὶ τὸν Ὅσιριν ὁ Ἐπιφάνιος, οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ τῶν τοῦ Αἰῶνος ἡμιονομένου Θεοῦ, ὃν ἔχων ἐπέειπε ὅσας ἐξὶν ὅμως οὐ γράφω κατὰ γὰρ τὴν παροῦσαν ταύτην ὁρμὴν. ὁ δὲ Ἐπιφάνιος ἐξηγεῖτο καὶ τῶνδε τῶν ἱερῶν. οὗτοι μέντοι οἱ ἄνδρες οὐκ ἐγένοντο μὲν ἐπὶ τῆς ἀρχαιοπρεποῦς πολιτείας, τοῖς δὲ γενομένοις ἐπιβεβήκασι καὶ ἐνέτυχον, καὶ παρ' ἐκείνων ὠφελήθentes ἔπειτα τοῖς κατ' ἐαυτοὺς ἐγένοντο πολλῶν ἀγαθῶν ἡγεμόνες, τῶν τε ἄλλων καὶ παλαιῶν διηγημάτων πολὺφωνοὶ κήρυκες. Διούσιος.

^a ἐπίφασις δῆλσις, ἐνδείξις. "οἱ δὲ ἔχον μετὰ κυανισμοῦ καὶ σεφάνων καὶ τῆς τῶν νικῶντων ἐπιφάσεως."

^b ἐπίφασις. (Polyb. 32 11) "διὰ τὸ πολλὴν ἐπίρρυσιν γενέσθαι τῆς εὐδαιμονίας περὶ τε τοὺς κατ' ἰδίαν βίους καὶ περὶ τὰ κοινά, τῶν ἐκ Μαικεδονίας μετακομισθέντων εἰς τὴν Ρώμην χορηγῶν." καὶ αὐθις (14 2) "κατὰ μὲν τὴν ἐπίφασιν ἐποίει τινά, τῇ δὲ ἀληθείᾳ περὶ τὰς παρασκευὰς εἶχεν."

ἐπιφέρειν κατηγορεῖν, διωσύρειν. "ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐπιφέρειν ἔχων, ὅτι δὲ εὖνους εἶη Ῥωμαῖος."

ἐπιφοιτᾷ (Herodot. 2 73) παραγίνεται.

ἐπιφορεῖς καταδίκαις. "οἱ δὲ πεσόντες καὶ παραδόντες ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐπιφο-

ρὰν τῶν πολεμίων ἀπέθανον γενναίως," ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπέλευσιν.

ἐπιφορήματα παρὰ Ἡροδότῃ (1 133) τραγήματα.

ἐπίφορος ὁρητικός. "οὐδὲ πρὸς ἀδικίαν ἢ πλεονεξίαν ἐπίφορος ἦν, προσκρεσινὰς δὲ καὶ ἀμικλητικός πρὸς τὰς ἀρχοντας" (Damasc. Phot. p. 351 b 20?).

ἐπιφροσθεῖς ἐνθυμηθεῖς, διαλογισάμενος. Ἀρριανός (Ind. 27) "ὁ δὲ Νέαρχος ἐπιφροσθεῖς ὅτι σπεῖρεσθαι τὴν χώραν εἰσός, λέγει πρὸς Ἀρχιαν ὅτι καταληπτέα σφίσιν εἴη τὸ χωρίον."

ἐπιφροσύνῃ συνέσει, φρονήσει.

ἐπίφρων συνετός.

ἐπιφυλλίδα ῥαγολογία, ἥτοι μικρὸν βοτρυδίων. τὰ ἐπὶ τοῖς φύλλοις. Ἀριστοφάνης Βατράχοις (92) "ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ ζωμύλματα" ἀντὶ τοῦ λάλοι καὶ πιθυνολόγοι, ἐπὶ τῶν δοκούντων εἶναι σοφῶν ἢ ποιητῶν. ἐπιφυλλίδες δὲ εἰσι τὰ ἐπικείμενα τοῖς μεγάλοις βότρυνσι βοτρυδία. Καλλίερατος δὲ τὰ αὐτὰ κατ' ἐαυτὰ μικρά. κέκληται δὲ ἔτι διὰ τὸ τοῖς φύλλοις καλύπτεσθαι. ἢ τὰ πρὸς αὐτοῖς τοῖς φύλλοις.

ἐπιφρόνιμος περιπλεκόμενος. (Diodor. 2 p. 631) "τοῖς δὲ ταῖς χερσὶν ἐπιφρόνιμος ἐδεῖτο βοηθῆσαι τοῖς ἀκλήσημασι." καὶ αὐθις "νυκτὸς γενομένης ἐπεφύοντο τοῖς δυσί" ἀντὶ τοῦ κατήρχοντο, ἐπιχειροῦν.

ἐπιφρονῶ δοτικῇ.

ἐπιχαιρεκακία ἡδονὴ ἐπ' ἄλλοτρίοις κακοῖς. οὕτως οἱ φιλόσοφοι. Diog. L. 7 114.

ἐπιχάνῃ. "ἔχεσθαι δὲ αὐτοῦ ἐκέλευσεν, ἵνα μὴ διαδράς ἔξω τοῦ στρατοπέδου εἶτα μέντοι ζῶν ἀπέλθῃ καὶ ἐπιχάνῃ" ἀντὶ τοῦ ἐπεγγελάσῃ.

Ἐπιχάρης Σικυώνιος προδότης. Δημοσθένης ἐν τῇ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (295). Harp. ἐπίχαρι.

ἐπίχαρις ἐπιτερπής, ὁμιλητικός. "ὁ δὲ σεμνὸς ὢν καὶ σπουδαστικός ὅμως ἐπίχαρις ἦν ἐν ταῖς ὁμιλίαις" (cf. v. σεμνόν).

Ἐπίχαρις ὄνομα κύριον, θηλυκῶς.

Ἐπίχαρμος Τιτύρου ἢ Χιμάρου καὶ Σηκίδος, Συρακούσιος ἢ ἐκ πόλεως Κράσου τῶν Σικανῶν, ὃς εὖρε τὴν κωμῶδιαν ἐν Συρακούσαις ἅμα Φόρμυρ. ἐδίδαξε δὲ δράματα νῦν, ὡς δὲ Λύκιον φησί, λέ. τινὲς δὲ αὐτὸν Κῦρον ἀνέγραψαν, τῶν μετὰ Κᾶδιμου εἰς Σι-

κελίαν μεταικησάντων (Herodot. 7 164), ἄλλοι Σάμιον, ἄλλοι Μεγάρων τῶν ἐν Σικελίᾳ. ἦν δὲ πρὸ τῶν Περσικῶν ἔτη εἴ διδάσκων ἐν Συρακούσαις· ἐν δὲ Ἀθήναις Εὐτέης καὶ Εὐξενίδης καὶ Μύλλος ἐπεδείκνυντο. καὶ ἐπιχάρμειρος λόγος τοῦ Ἐπιχάρμου.

ἐπιχειλέες. οὕτω λέγεται μέτρον τὸ μὴ πλήρες ἀλλ' ἀπολείπμενον. Ἀριστοφάνης (Eq. 821) "τὴν πόλιν ἡμῶν μετὴν ἐποίησιν, εὐρῶν ἐπιχειλῇ."

ἐπείχερα μισθοὺς, τὰ διὰ τῶν χειρῶν κέρδη. "ἀνδ' ὧν τὰ ἐπείχερα ἠνέγκαντο ἀλλήλοις προπωδίστατα." sch. A Vesp. 579.

ἐπιχειρεῖν τὸ ἱρωτῶν καὶ συλλογίζεσθαι· τὸ γὰρ ἐπιχειρήματα διαλεκτικῶς ἐς συλλογισμός. ἐπιχειρῶ σοι δὲ αἰ.

ἐπιχειρημάτων ἐννοιῶν.

ἐπιχειρήσειν ἐπιβαλέσθαι. "ἔγραφεν ἐπιχωρήσειν μέλλειν τοῖς Σιγγάροις, καὶ ἐπὶ τῷδε πέμπειν πέφους ἀποχωρῶντας."

ἐπιχειρητέα ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρητέον, ὡς τὸ τολμητέα· φιλεῖ γὰρ Θουκυδίδης (1 118) τὰ τοιαῦτα.

ἐπιχειροτομία ἡ τῶν χειροτονητῶν ἀποσασίς. Harp. ubi κατὰσασίς.

ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε ἀντὶ τῷ χειρωγῆσθαι, ποδηγήσεσιν, ὑπερίσθαι ἀσθενῶντι, παντοδαπὴν ἐπικουρίαν προσοίσουσιν. Theodoret. in Ps. 90 12.

ἐπιχθονίων ἐπιγείων.

ἐπιχρησθαι τὸ πολλάκις κερῆσθαι παρὰ Θουκυδίδη (1 41).

ἐπιχωρήσας συμπαθήσας, παραχωρήσας. "ἐδήλω σοι τὰ δυνατὰ ἐπιχωρήσας, τῷ μὴ τὸ πέρα ἐς ἀμφίλογον προὔγειν τὰ Ῥωμαίων πράγματα, ξύμβουλος γὰρ ἐσθαι."

ἐπιχώρησις παραχώρησις. Ἀφριανός (Anab. 6 25) "ἴασιν δὲ τῶν παρόντων ἐποίει τὴν τῆς ἀγνοίας προσποίησιν μᾶλλον ἢ τὴν ὡς γινωσκομένων ἐπιχώρησιν."

ἐπιψαύειν ἐπιθιγγάνειν.

ἐπιψηφίζόμενος ἐπικρίνων, καὶ ἐπιψηφίζων ἐπικυρῶν.

ἐπιωγή (Hom. ε 404) ἡ σκέπη.

ἐπιώρκει ὑπερσυντελικός.

ἐπιώψατο κατέλεξεν, ἐξελέξατο. ἔστι δ' Ἀττικόν. "ὁ βασιλεὺς ἐπιώψατο ἀρρηφύρεως" οἶον κατέλεξεν, ἐξελέξατο. Πλάτων ἐν Νόμοις (p. 947 C).

ἐπλασολύγει ψεύδεται.

ἐπλάττεται ὑπακρίνεται.

ἐπλημμέλησαν ἠτάπησαν, ἐφφθύναν. πλημμέλεις γὰρ τὸ φάθμιον καὶ ἀπαίδευτον. "ἵνα ὑπὲρ ὧν ἐπλημμέλησαν κακῶν φθάνοντες, ἐν τῷ δευτέρῳ προφανεῖ κινδύνῳ ἰσωθῶσι κολασθέντες" (cf. v. ἀνασώσων).

ἐπλην ἐπλησίαζον. ἔστι δὲ ῥῆμα πλῶ τὸ πλησιάζω· παράγωγον πλημι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐπλην.

ἐπλινθεύθησαν. τὸ κατακλεισθῆναι περιώκοδοιμμένον, ὥς ἐξοδαν μὴ εἶναι καὶ οὕτω παντελεῖ ἀπορίᾳ ποτοῦ καὶ τροφῆς τιθῆναι, πλινθευθῆναι λέγεται. cf. v. Ἀναγν. ράσις.

ἐπλωίσατο.

ἔπνει δεινόν ὠργίζετο.

ἐπόγδοον τὸ δεδανεισμένον ὥς τῷ κεφαλῶν τὸ ὄγδοον μέρος λαβεῖν τὸν δανιστήν, οἶον τριώβολον τῷ τετραδράχμῳ. Harp. ἐποδήγει ὠδήγει.

ἐπόθησεν ἡβουλήθη, ἡθέλησεν. "ὁ δὲ Σκιπών διὰ τῶν σὺν ἐαυτῷ πεζῶν ἐπόθησεν τὴν ἱππείαν ἀποφῆναι."

ἐποίκιον· "τινὲς δὲ ἔμενον ἐν τοῖς ἐποικίαις ἐκ τῶν πομμένων κατὰ τὴν χώραν."

ἐποικὸς μέτοικος. ἐπωκοὶ παρὰ Θακυδίδη (2 27) οἱ ἐν πόλει, ἀποικοὶ δὲ οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπομένοι οἰκῆσαι.

ἐποίμ' ἂν ἀκολουθοίην.

ἐποίνιος μέθυσος, ἐπιτράπεζος.

ἐποῖσαι ἐπενέγκαι.

ἐποισθήσεται ἐπενεχθήσεται.

ἐποῖτο ἀκολουθοίην.

ἐποχόμεθα ἐπερχόμεθα.

ἐποκέλλουσιν ἐπικαθίζουσιν, ἐγγίτθουσιν.

ἐπολιόρχει τῆς πόλεως ἤρχεν.

ἐπολιόρκει.

ἐπολιός (αἱ αἰγυλῖες) εἶδος ὀρνέου κυντερινοῦ.

ἐπόλισεν ἔκτισεν.

ἐπολολύζω.

ἐπολυώρησας (Ps. 11 8) ἐφύλαξας, ἐφρόντισας.

ἐπομβρία καὶ ἐπόμβρησις.

ἐπομβρῶ.

ἐπομοσάμενος εὐξάμενος.

ἐπύνουν ἑκακοπάθουν.

ἐποποῖ, ἐπέρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐποπωσί.

ἐὰν δὲ προπαροξύνηται, δῆλον ὅτι ἰσχυμάτιστα ὡς ἀπὸ εὐθείας τῆς ἐπιστροφῆς (sch. A At.

b ἐποχή ἐξιν ἡ μοῖρα ἐν ἣ καταλυμιβάνε-
ται ὁ τε ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ἕκαστος τῶν
πλανητῶν. ἐπὶ δὲ οὗτοι κατὰ τάξιν, Φαίνων
Φαέθων Πυρόεις ἥλιος Φωσφόρος Στελβων
σελήνη. ἕκαστον δὲ τῶν ζωδίων διαιρεῖται εἰς
λ' μέρη, ἃ καλοῦνται μοῖραι· ἡ δὲ μοῖρα
δικαιεῖται εἰς 5' μέρη, ἃ καλοῦνται ἐξηκοσά
πρώτα λεπτά, καὶ τὸ ἐν πρώτον λεπτὸν δι-
αιρεῖται εἰς 5' πάλιν, ἃ καλοῦνται δεύτερα
λεπτά. πλέον δὲ τῶν δευτέρων λεπτῶν ἐν τῷ
προχείρῳ καὶ ἐν παραλαβεῖν οὐκ ἀναγκαῖον.
ἐποψείαςμος.

ἐποψία.

ἐπράξυτο ἀπήτησεν. "τοὺς δὲ Βυζαν-
τίους καὶ τινὰς ἄλλους ἐπράξαντο" ἀντὶ τῷ
χρήματι ἀπήτησαν· καὶ αὐθις "ὥς δὲ δίκας
αἰτῶν τοὺς Ἀθηναίους περὶ τοῦ παιδὸς οὐκ
ἔτυχεν, αὐτὸς ἐαυτὸν ἐπράξυτο."

ἐπραξικόπει· "ὃ δὲ ἐπραξικόπει τὴν
πόλιν, ἐκ πολλοῦ καυτισκεταζόμενος ἐν αὐτῇ
προδότης."

ἐπρασσον ἀντὶ τοῦ ἐβουλεύοντο· (Pro-
cop. Pers. 11) "ἄλλήλοις συγγινόμενοι ἐπρα-
σσον ὅπως τὰ τε διήφορα λύσουσι καὶ τὰ
ἀμφὶ τὴν ἐρήνην εἰς θήσονται."

ἐπραττόμην ἀπῆτουν.

ἐπραττον ἐπεβούλευον, προεδίδουσαν·
(Polyh. 4 17) "ἐπεσπῶντο τοὺς Ἀιτωλούς, καὶ
τάτοις ἐπραττον τὴν πόλιν." καὶ αὐθις "ἀνὴρ
τις ἐπραττε κακῶς, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτοῦ
ἐνόησε."

ἐπρέσβευεν ἐτίμα· "ὃ δὲ Σωκράτης τὴν
ἠθικὴν φιλοσοφίαν ἐπρέσβευεν."

ἐπρηξας (Hom. Σ 357) ἐπρηξας, ἐπρη-
σας δὲ ἔκανσας.

ἐπρήσθη ἐκάσθη παρὶ· "ἐάλω μέγα κα-
κουργῶν, καὶ ζῶν ἐπρήσθη." cf. v. μέγα.

ἐπρίατο ἠγόραζεν.

ἐπρυτάνενσε πύρρυνχε, διωκῆσαστο·
"ὁρῶν τε πέμπει ἐπὶ φίλῃ τε καὶ συμμάχῃ,
ἣν Στριγγαῖος ἐπρυτάνενσεν."

ἐπρωσεν ἐμοῖρασεν.

ἐπτά ὁ ἀριθμός.

ἐπταβόειον (Hom. H 220) ἐπτάβυρσον,
ἐπτάπτυχον.

ἐπταικῶς σφαλεῖς· "ὃ δὲ ὑπερβαίνειν
τὸν οὐδὸν τῆς ἀλῆς ἐπταισε βιαστότερον καὶ
πρὸς γῆν κατηνέχθη."

ἐπτάπεκτος ἡ βαθεῖαν ἔχουσα κόμην,
ἡ ἐπτάκις δυναμένη καρῆναι· πέσαι γὰρ τὸ

καίραι ἢ πτερίσαι.

ἐπταπλασίονα ἀντὶ τῷ πολυπλασίονα·
ὁ γὰρ ἐπὶ ἐπὶ πληθύνει τάττεται.

ἐπταρον ἡσθάρην· πταρμός γὰρ κεφα-
λῆς αἰσθησῆς, ἐπεὶ οἱ θηρόντες τοῦ μυκτῆρος
λεπτῷ χάρφει πτέρωνται.

ἐπτεροῦτο ἐκουφίζετο.

ἐπτέτης 5' ἐτῶν· (A Ran. 420) "ἐπτέτης
ὦν Ἀρχέδημος οὐκ ἔφυνε φράτορας," του-
τέστι φράσας ὑδόντας.

ἐπτηξεν ἐφοβήθη, συνεσάλη, ἐταπι-
νάθη.

ἐπτηχότες δειλῶντες, φοβούμενοι.

ἐπτοημένος θαυμάζων.

ἐπύθορον ἤκουσαν, ἠρώτησαν.

ἐπύλλια ἐυλλέγω (A Ach. 397) τὰ ἐπη,
ὑποκοριστικῶς.

ἐπύφρυσεν πυρκαϊὰν ἐπόησε.

ἐπώρειεν τὸ ἐπὶ τοῖς πόσιν καθέμεθα
τὰ ὄρνεα. Ἀριστοφάνης Ὀρνισῶν (267) "ἄλ-
λως ἄρ' οὐπὼν, ὡς ἔοικε, τὴν λόχμην ἐμβὰς
ἐπῶξε." τὰ δὲ ὄρνεα ἐν τῷ ἐπιπύρειν λύλα
εἰσίν.

ἐπιπύρρουν ἐπὶ τοῖς πόσιν ἄνδοι,
βαῶσιν.

ἐπωβελία, πολλῶν εἰς χρήματα σκευ-
φαντούντων τοὺς ἐπικεικίς καὶ ἀπράξιμονας
τῶν πολιτῶν, καὶ μάλιστα τῶν πρῶτων δι-
αβαλλομένων τῶν περὶ τὸ ἐμπόριον συμβυ-
λόντων ἐπὶ νυκτικαῖς τόκοις, Ἀθηναῖοι ἡ-
μῶν ἔταξαν κατὰ τῶν ἐγκαλούντων ἀβολὰν
ἐκτίνειν, εἰ μὴ καὶ ὦν ἐνεκάλουν τούτους·
ἔλοιεν. ταύτην τὴν ζημίαν ἐπωβελίαν ὠνό-
μασαν.

ἐπωβελία τὸ ἔκτον μέρος τοῦ τιμήμα-
τος, ὃ ἐπράττοντο οἱ γεωγράμνοι τινας καὶ
μὴ ἐλόντες αὐτοῖς τοῖς γεωγράμνοις. ἐκαλεῖτο
δὲ οὕτως, ὅτι καὶ ἐκίστην δραχμὴν ὑβόλως
ἦν. ἐπωβελία οὖν ἡ ζημία. ἐπωβελία ὁ τό-
κος ὑπὸ Πλάτωνος Νόμων ια' (p. 921 D).

ἐπωδός ἡ ἐπιδόουσα τοῖς νοσοῦσι παιδί.
καὶ ἐπωδή ἡ γοητεία· Πολύβιος (33 2) "πά-
σης ἐπωδῆς καὶ περιούμιματος παῖρων ἐλάμ-
βανον." Σοφοκλῆς (Ai. 581) "οὐ πρὸς ἰατρὰ
σοφοῦ θρηνεῖν ἐπωδὰς πρὸς τοιμῶντι πύ-
ματι."

ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων Ὀμηρος (I 5)
ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπ' ὠκεανοῦ ῥοάς· καὶ ἀλλαχόθεν
(A 100) "ἄλλ' ἄγ' οἴσειν Μενελάου," ὡς
ἐπὶ τὸν Μενέλαον.

ἐπώκειλα ἀπέκλινε.

ἐπώλησε διέπρασεν.

ἐπωμαδόν τοῖς ὤμοις· "ὃ δὲ φέρων ἐπωμαδόν." λέγεται καὶ ἐπωμάδιος.

ἐπωμίς εἶδος περιβολαίου. "ἐπωμίδες δὲ καὶ ἀναξυρίδες καὶ τῶν ὑποδημάτων τὰ πλεῖστα ἐς τῶν Οὐννων τό τε ὄνομα καὶ τὸν τρόπον ἀποκρίνεται σφίσι" Προκόπιός φησιν (Αἰγ. 7).

ἐπώμοτον· Σοφοκλῆς (Trach. 1190) "ὅμνυμι ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον," τουτέστι τοῦ ὅρκου ἐγγυητήν.

ἐπώνιυ τέλος ἐς τὸ ἐπὶ τῇ ὥνῃ διδόμενον. εἴη δ' ὡς ἴσως ἡ πέμπτη. Harp.

ἐπώνυμοι. διττοὶ εἰσιν οἱ ἐπώνυμοι, οἱ μὲν ἰ τὸν ἀριθμόν, ἀφ' ὧν αἱ φυλαὶ, ἕτεροι δὲ β' ἐπὶ τοῖς μί, ἀφ' ὧν αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος, ἀπὸ ἧ' ἔτους μέχρι ξ'. Harp. cf. v. ζρατεία.

ἐπώνυμοι. οἱ κατ' ἀρετὴν διαπρέποντες ἄσοι καὶ ξένοι χαλκαῖς εἰκόσιν ἐτιμῶντο· ἀφ' ὧν ἐνίων καὶ ταῖς φυλαῖς ἐτέθη ὀνόματα. φασὶ δ' ἐκείθεν πρῶτον δοῖσιν τὰς φυλαῖς ἐξηγήσασθαι· ἀπορομένων γὰρ αὐτῶν ὄνομα ταῖς φυλαῖς θέσθαι, ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων τοῦτο ποιῆσαι, καὶ ἕκαστον ῥ' ὀνόματα ἰδίᾳ γραψάμενον κληρῶσαι. παρὰ δ' ἦν τὰς εἰκόνας τῶν ἐπωνύμων τούτων εἰσηγούντο τοὺς νόμους πρὶν ἢ γενέσθαι κυρίως, ἢ ἐντυγχάνοντες αὐτοῖς οἱ βουλόμενοι κατηγοροῖεν.

ἐπώνυμον τὸ μεθ' ἑτέρου κυρίου καθ' ἑνὸς λεγόμενον. "ἐπωνυμίαν θέμενοι Μάρκῳ Κορβίνον ἐπὶ τοῦ συναγωνιζομένου κατὰ τὴν μονομαχίαν ζῶντος· κόρβους γὰρ τοὺς κόρυκας φασὶ Ρωμαῖοι." καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης (Plut. 1165) "ὥς ἀγαθὸν ἐς ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν," ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, οὐ ματαίως ἄρα σπεύδουσιν οἱ δικαίοντες πολλὰ ὀνόματι ἔχειν.

Ἐπωπεύς Ἐπωπέως.

ἐπωπτευκότων. οἱ μυηθέντες ἐν Ἐλευσίνι ἐν τῇ δευτέρᾳ μυσίᾳ ἐποπτεύειν λέγονται.

ἐπωρυσόμενος φωνῶν.

ἐπωρώθησαν (ad Rom. 11 7) ἐσκληρύνθησαν.

ἐπωτίδες· Θουκυδίδης (7 36) "καὶ τὰς ἐπωτίδας ἐπέθεσαν ταῖς πρῶταις παχείας, ὡς ἐπὶ ἕξ πήχεις ἐντός τε καὶ ἔξωθεν." ἐπωτίδες εἰσὶ τὰ ἐκατέρωθεν πρῶτος ἐξέχοντα ἔσλα.

ἐπωτίσιν· ἐκ φορτίδιον πολεμιστηρίας

τὰς νῆας κατεσκευάσεν, ταῖς ἐπωτίσι καὶ ταῖς ζερίφοις ἀποφῆνας εὐρώσους."

ἐπ' αὐτόν ἐπ' αὐτόν.

ἐπωφελές.

ἐπώχετο (Hom. A 50) ἐπεπορεύετο.

ἐρᾷ ἐπιθυμεῖ. ἔρα δὲ ἡ γῆ, παρὰ τὸ ἐρίσαι, ὃ ἐξὶ περιῖσθης φιλονεικεῖν. καὶ ἔρρει ἐρπείρετο. cf. Etym. M. v. ἔρα, Gud. p. 204 50.

ἐραῦα ὁ κλάδος. σημαίνει καὶ τῆς ἐλαίας τὸ σκυβαλῶδες.

ἐρανα δῶρα τὰ ἐκ συλλογῆς.

ἐρανεμπύλοις τοῖς ἐκ τῶν ἐράνιον ἐμπόλῳσιν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν.

ἐρανικαί. ὅτι ἐμιμητοὶ δίκαι αἱ τε ἐμπορικαὶ καὶ ἐρανικαί.

ἐράνιον ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον.

ἐρανισάμενος ἐκ πολλῶν συναγαγών. καὶ ἐρανίσας Δημοσθένης (p. 644 11) ἀντὶ τοῦ ἔρανον αἰτήσας. ἐρανισῆς μέντοι κυρίως ἐστὶν ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων καὶ τὴν φορὰν ἣν ἐκείνου μὴνός ἐδει καταβάλλειν εἰσφέρειν. Harp.

ἐρανος ἡ ἐκ κοινοῦ ἐξίασις· ἡ ἐντολή, εἰσφορά· ἡ σύλλογος· ἡ σπουδαιότερον. cf. Etym. M.

Ἑρασινάδης (A Ran. 1226) ὄνομα κύριον. ζρατηγὸς δὲ ἦν.

Ἑρασίςζρατος Ἰουλήτης ἀπὸ Ἰουλίδος πόλεως Κέῳ τῆς νήσου. χρηματίζει ἦν Κήιος, υἱὸς Κρητοξένης τῆς Μηδίου τοῦ ἱατροῦ ἀδελφῆς, καὶ Κλεομβρότου. οὗτος Ἀντίοχον τὸν βασιλέα νοσῶντα ὑπὸ τῆς μητρίδος Στρατονίκης πόθῃ ἰάσατο, εὐρῶν τὸ πάθος ἐκ τοῦ σχεῖν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὸν παλμὸν συνεικάζει· ὅσας γὰρ ἔβλεπεν ὁ Ἀντίοχος τὴν μητρίαν αὐτῆς τυχὸν διερχομένην, ἐπάλλετο τὴν καρδίαν μάλισμα τῷ ταύτης ἔρωτι. τέθνηται δὲ πρὸς τῷ ὄρει τῇ Μυκάλῃ, καταντικρὺ Σάμου. ἔγραψεν ἱατρικὰ βιβλία θ'.

ἐρατεινός ὁ ἐπέρασος.

Ἑρατοσθένης Ἀγλαοῦ (οἱ δὲ Ἀμβροσίον) Κυρηναῖος, μαθητὴς φιλοσόφου Ἀρίστωνος Χίου, γραμματικοῦ δὲ Λυσανίου τοῦ Κυρηναίου καὶ Καλλιμάχου τοῦ ποιητοῦ. μετεπείμφθη δὲ ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ τρίτου Πτολεμαίου, καὶ διήκρινε μέχρι τοῦ πέμπτου. διὰ δὲ τὸ δευτερεύειν ἐν παντὶ εἶδει παιδείας τοῖς ἴσχυροις ἐγγίσας βῆτα ἐπεκλήθη· οἱ δὲ καὶ δεύτερον ἢ νέον Πλάτωνα, ἄλλοι πέντα.

θλον ἐκάλεσαν. ἐτέχθη δὲ ραε' ὀλυμπιάδι, καὶ ἐτελεύτησεν π' ἐτῶν γεγονός, ἀποσχόμενος τροφῆς διὰ τὸ ἀμβλυώτεται, μαθητὴν ἐπίσημον καταλιπὼν Ἀρισοφάνην τὸν Βεζάντιον, οὗ πάλιν Ἀρίσταρχος μαθητής. μαθηταὶ δὲ αὐτοῦ Μνασέας καὶ Μένανδρος καὶ Ἀρεῖς. ἔγραψε δὲ φιλόσοφα καὶ ποιήματα καὶ ἱστορίας, ἀερονομίαν ἢ κατὰσερισμούς, περὶ τῶν κατὰ φιλοσοφίαν αἰρέσεων, περὶ ἁλυσίας, διαλόγους πολλούς, καὶ γραμμικὰ συγνά.

ἐργαλεῖον ἔργον τι.

ἐργάνη ἡ Ἀθηνῶν, παρ' ὅσον ἔφορός ἐστι τῆς τῶν γυναικῶν ἐργασίας, ταύτη παρὰ Ἀθηναίους καὶ Σαμίους εἴρηται. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐργασίαν.

ἐργασῆρας ἐργάτας· "ὃ δ' ἐνελόγα τινὰς ἐργασῆρας ἐκ τῶν ἀργῶν ἐπανιόντας, καὶ πως λαθὼν εἰς αὐτὸν ἐρπύσας."

ἐργασῆριον ἐν ᾧ τινὰ ἐργάζονται· Πολύβιος (10 20) "οὐκ ἐστὶ, κατὰ τὸν Ξενοφῶντα, ὅς θρασυάμενος τὴν πόλιν ἐκείνην οὐκ ἂν εἶπε πολέμου ἐργασῆριον."

ἐργασικός· Πολύβιος (10 16) "ἰδίως δὲ τῶν πολιτικῶν καὶ τῆς τῶν ἐργασικῶν κατασκευῆς."

ἐργάτιδες αἱ ἐργαζόμεναι γυναῖκες τὰ τῶν ἀνδρῶν ἔργα. ἢ εὐθείᾳ ἐργάτις.

Ἐργίσκη τῆς Θοράκης ἐστίν, ἀπὸ Ἐργίσκου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἄβας νύμφης. Harp.

Ἐργοκλῆς στρατηγὸς Ἀθηναῖον. Harp.

ἐργολάβος. οὐχ ὥσπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ δοκοῦμεν ἐργολάβον καλεῖν τὸν ὑπὲρ τινῶν ἔργων μισθὸν λαμβάνοντα καὶ ἔχοντα τοὺς συνεργαζομένους, οὕτω καὶ οἱ ῥήτορες ἐξεδέξαντο τὸν ἐργολάβον, ἀλλ' ἐπὶ φλαύρων πραγμάτων χρῶνται τῷ ὀνόματι, ὡς Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον ἐπιστολῇ (p. 643 20) "πολὺ γὰρ μᾶλλον εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας τὰ παρόντα πράγματι δεῖται ἢ ταραχῆς καὶ δυσμενείας, ὧν ὑπερβολῇ χρώμενοί τινες ἐργολαβοῦσι καθ' ἑμῶν εἰς ὑπόδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαφενεσθεῖν."

ἔργον ἐπὶ τοῦ δυσχεροῦς· Πολύβιος (8 5) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πολιορκοῦντες τοὺς Συρακουσίους ἔργου εἶχοντο, οὐ λογιζόμενοι τὴν Ἀρχιμήδους δύναμιν." καὶ ἔργον εἰπεῖν χαλεπὸν εἰπεῖν. καὶ Σοφοκλῆς (Αἰ. 852) "ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνηῖσθαι μάτην, ἀλλ' ἄρκετόν τοι πρᾶγμα σὺν τάχει τινί," ἀντὶ τῆ

ὑφέλους.

Ἐργόφιλος στρατηγὸς Ἀθηναίων. Harp. ἐργῶδες μετὰ πόνον γινόμενον, δυσχερές. ἔρδειν πράττειν.

ἔρδοι πράττοι, ἐργάζοιτο· (A Vesp. 1422) "ἔρδοι τις ἢν ἔκαστος εἰδείη τέχνην."

ἐρεβεννός ὁ σκοτεινός, καὶ ἔρεβος τὸ σκότος.

Ἐρεβησαίων πόλις (ap' Ἐρεβησίων).

ἐρεβίνθινος Διόνυσος ἐπὶ τῶν μηδενός ἄξιων.

ἐρέβινθος τὸ τοῦ ἀνδρὸς αἰδοῖον. Ἀρισοφάνης Νεφέλαις (1399) "τὸ δέσμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἄν." ὁ δὲ πρεσβύτερος φησὶν "ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου," τουτέστιν αἰδοῖον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὄσπριον.

ἐρεβοδιφῶντες τὰ ὑπὸ σκότος ψηλαφῶντες· (Theophyl. Sim. 2 7) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀπεπόνουν ἐρεβοδιφῶντες τὰ ὑποχθόνια." καὶ ἐρεβοδιφῶσι τὰ ὑπὸ ἔρεβος διφῶσι, τουτέστι τὰ ὑπὸ γῆν ζητοῦσι καὶ καταμανθάνοσιν· Ἀρισοφάνης Νεφέλαις (192) "ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον."

ἐρεῖνω ἐρωτῶ.

ἐρεθίζειν τὸ τῇ ῥιπιδί τὸ πῦρ ἀνάπτειν, καὶ τὸ πυρορμᾶν ἐπὶ τι καὶ παραθήγειν.

ἐρέθισμα ἡ ὕβρις. Ἀππιανός (l. 1 p. 45) "ὃ δὲ αὐτὸν εἰς μονομαχίαν προνκαλεῖτο, σκώπτων ἐς αὐτόν. ὃ δὲ τέως μὲν αὐτῷ κατεῖχε, μετὰ δὲ οὐ φέρον ἔτι τὸ ἐρέθισμα ἀντήλυσεν τὸν ἵππον."

ἐρεῖδειν. οὕτω φυσὶν οἱ Ἀττικοὶ πᾶσι ὀτιοῦν συντόνως γινόμενον· Ἀρισοφάνης (Pae. 31) "ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίων." ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεττόντων καὶ ἐπεριδομένων ταῖς κόπαις.

ἐρεῖδειν συνουσιάζειν. ἐρεῖδω δὲ τὸ ἀκουμβίζω.

ἐρεῖκη εἶδος φυτοῦ σχισοῦ, καὶ ἐρεῖκω τὸ σχίζω.

ἐρεικτόν τὸ σχισόν. ἐρεικτὰ τὰ κεκομμένα ὄσπρια, ἢ τὰ σχιζόμενα ὄσπρια· εἰσὶ δὲ κύαμοι. Ἀρισοφάνης (Ban. 506) "ἤψε κατερεικτῶν χύτρας."

ἐρεῖξις ἡ σχίσις.

ἐρεῖομεν (Hom. A 62) ἐρωτήσωμεν.

ἐρεῖπιον τὸ ἡμίπτωτον οἶκημα. καὶ ἐρεῖπιος γῆ ἡ χέρσος. cf. v. ἐρεπίσις.

ἐρεῖπω τὸ καταβάλλω καὶ διαφθεῖρω.

ἐρεῖτε λέγετε.

Ἑρέννιος ὁ Φίλων ὁ Βύβλιος, ὁ Ἑρέν-
νιος χρηματίας, ὡς αὐτός φησιν.

ἐρεοῦν κλωσμα τοῦ μαλλίου.

Ἑρέσιον πόλις Βοιωτίας. cf. v. Εἰρέσιον.
ἐρέσσειν συντόνως ἐσθιέν, ἀπὸ τῶν
ἐρεσόντων. cf. v. ἐρείδειν.

ἐρέσσουσιν εὐτόνως κινοῦσιν, ἀπὸ τῶν
ἐρεσόντων. ἢ ἐλαύνουσι, κινοῦσι. (S Ai. 251)
"τοίους ἐρέσσουσιν ἀπειλάς."

ἐρέσσω κωπηλατῶν. (AP 7 202) "ἐκέτι
μὲν ὡς τὸ πάρος πυκιναῖς πτερύγεσσιν ἐρέσ-
σων ὄρσεις ἐξ εὐνῆς ὄρθριος ἐγρόμενος."

ἐρεσχελεῖται φλυαρεῖται.

ἐρεσχελία ἢ φλυαρία.

ἐρεσχελοῦντα σκόπτοντα καὶ χλευά-
ζοντα καὶ οἶον ἐρρίζοντα.

ἐρέτης ὁ κωπηλάτης.

ἐρετμῶσαι κωπηλατῆσαι.

Ἑρετριεύς ὄνομα κύριον καὶ ἐθνικόν.
καὶ Ἑρέτρια πόλις.

Ἑρεχθεΐδης ὁ τοῦ Ἑρεχθέως παῖς.

ἐρέψεις καλύψεις. "νεῶν τε ἐρέψεις
προέφερον."

ἐρέψιμον εἶδος πόως. σημαίνει δὲ καὶ
τὸ ἄκαρπον φυτόν.

ἐρημα τὰ θρέμματα. καὶ ἐρῆμα ποιη-
τικῶς (Hom. E 140).

ἐρημαῖος ὁ ἐρημος λόφος. καὶ ἐρη-
μαίην σπήλυνγαν ἐρημικὸν σπήλαιον.

ἐρήμη δίκη, ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διω-
κόμενος ἐπὶ τὴν δίκην καταδικασθῇ. ὁμοιον
καὶ τὸ ἐρήμην ἀλῶναι. "ἐρήμην, ὡς ἂν εἴποι
τις, τὸν ἄνδρα ἐλόντες ἐξέμηγνάν τε αὐτὸν
καὶ πλεονεκτικώτατον ἀπέτελεσαν."

ἐρημία. καὶ ἐρημία ὁμοίως.

ἐρημίτης ὁ ἐν ἐρήμῳ διώγων.

ἐρημον ἐμβλέπειν ἀκίνητον καὶ νω-
θρόν, οἷον ὅταν εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα
καὶ ἀχανές βλέπωμεν. Ἀριζοφάνης Πολυίδωρ.

ἐρημος κυρίως ἡ μονωθεῖσα τῶν ἐνοι-
κούντων γῆ, παρὰ τὴν ἔραν (sch. A Plut. 447).
καὶ ἐρημονόμοις (AP 6 184) τοῖς τὴν ἐρη-
μον νεομομένοις θηρσίαν.

ἐρημοσκόπους τοὺς ῥαθύμως φυλάτ-
τοντας. "ἀπέκτειναν τοὺς ἐρημοσκόπους."

ἐρημωτής ἐρημοποιός. ἐν ἐπιγράμματι
(AP 6 115) "ταῦρον τὸν πρὶν ἐρημωτὰν Θῆρα
Μακηδονίας."

ἐρηρέδαται (Hom. ψ 284 et 329) ποιη-
τικῶς.

ἐρηρεισμένος ὁ ἡδρασμένος, ἐρηρι-
σμένος δὲ ὁ πεφίλονεικημένος.

ἐρήριπτο ἐπεπτώκει.

ἐρηροτηκῶς ἥδη ἐρωτήσας.

ἐρήτυθεν (Hom. B 99) κατέσχον.

ἐρητύω τὸ καλῶν.

ἐρια τὰ μαλλία.

ἐριβρεμέτας ὁ μεγάλους κτύπους ἀπο-
τελῶν. τὸν Αἰσχύλον λέγει Ἀριζοφάνης ἐν
Βατράχοις (825), πρὸς τὸ βροντῶδες τῶν ῥη-
μάτων καὶ κομπῶδες. οἳ ἐσι κακείνα ἐν ἀρχῇ
τοῦ Προμηθέως "χθονὸς μὲν ἐς τηλονορὸν
ἤκομεν πέδον, Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβροτον εἰς
ἐρημίαν." Ἡφαισε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπισο-
λὰς ἧς σοὶ πατήρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμυσι τὸν λεωρὸν ὀχμαῖσαι ἀδα-
μαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήτοις πέδαις." καὶ
αὖθις (64) "ἀδμαντίνε νῦν σφηνὸς αὐθάδη
γνάθον ξέρονων διαμπαῖς πασσάλειν" ἐρρω-
μένως."

ἐριβρύχων πολυήχων. ἐν ἐπιγράμματι
(AP 6 159) "ἐριβρύχων πανσαμένη κελάδων."
περὶ σάλπιγγος φησίν.

ἐριβῶλαξ ἡ εὐγείος γῆ.

ἐρίγδουπος (Hom. H 411) ὁ μεγαλό-
κτυπος.

ἐρίζει δοτικῇ, φιλονεικεῖ. καὶ ἀντερί-
ζει ὁμοίως.

ἐρίηρες εὐάρμοσοι.

ἐρίθακος ὄρεον μονῆρες καὶ μονό-
τροπον.

ἐριθεία (ad Rom. 2 8) ἡ διὰ λόγων φι-
λονεικία. λέγεται δὲ καὶ ἡ μισθαργία.

ἐριθενόμενος. "καὶ ὅσα νοῶ ἐριθεν-
όμενος."

ἐριθηλέος πᾶν θάλλοντος. (AP 7 213)
"πρὶν μὲν ἐπὶ χλοεροῖς ἐριθηλέος ἔρρεσι
πένκης."

ἐριθηλής ὁ μεγάλως θάλλων.

ἐριθος ἔρια ἐργαζομένη.

ἐρικώδης ὁ διερρηγμένος τόπος.

ἐρινεός ἡ ἀγρία συκῆ. cf. v. ἀπερίνασος.

ἐρινύς καταχθόνιος δαίμων κακοποιός.
(AP 7 188) "ἀμφὶ δ' ἐρινὺς φοίνιος ἐκ σομά-
των μύρσιμον ἤκεν ὅπα." "ἄρ' οὐκ ἐρινὺς
τοῦτ' ἐχάλκευσεν ἕϊφος;" περὶ Αἰνάντος φησι
(S Ai. 1034).

ἐρινύων ἀπορρώξ (A Lys. 813) ἐπὶ τῶν
ἀπροσώπων καὶ δυσειδῶν.

ἐρισιπωλικῶς πεποίηκας, ὡς οἱ τὰ

ἔρια πωλοῦντες βρέχουσιν αὐτά, ἵνα βαρύνωσιν ἐν τῇ σαθμῷ. Ἀρισοφάνης (Ran. 1406) "ὕγρὸν ποιήσας τοῦπος ὥσπερ τάρια. σὺ δ' εἰσέθῃκας τοῦπος ἐπερωμένον."

ἐρισιπώλιον.

ἐρισιπώνιος μεγαλωφελής. ἐπίθετον Ἐρμουῦ.

ἐριπίσις. (S Ai. 308) "ἐν δ' ἐριπίσι νεκρῶν ἐριφθεῖς" ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς πτώμασι τῶν νεκρῶν καταπεσὼν ἐρριμμένος· πάντα γὰρ τὰ ἐπὶ τὴν ἔραν πίπτοντα ἐρείσιον καλοῦνται. καὶ αἱ ῥίπαι ἐντεῦθεν. οἱ δὲ ἐρεισθεῖς γράφουσιν ἀντὶ τοῦ ἐπερεισάμενος. καὶ ἐρειπίωσις ἢ πτώσις.

ἐρίπναι οἱ σφραγῶδεις καὶ παραπεταμένοι τόποι, δι' ὧν αἱ μεγάλαι πνοαὶ ἐκδύνουσιν. ἐρίπνη οὖν ὑψηλή, μεγάλη.

ἐριποῦσα (Hom. E 357) πεσῖσα· ἐριπῶ γὰρ περισπωμένος.

ἔρις ἢ διὰ λόγων ἐπίσφογος φιλονεικία παρὰ τῷ ἀποσόλῳ (Rom. 13 3, Philipp. 1 15), ἐκ τοῦ εἶρω τὸ λέγω.

ἔρις ἔριν τίκτεσσα προσμῖνται λόγον", ἐπὶ τῶν ἐκ φιλίας (an ἐπὶ φιλοσοφίᾳ) ἀδολεσχούντων.

Ἐρισεῖς ὄνομα ἔθρους. καὶ Ἐρισεὺς.

ἐρισιμάραγος ἢ βαρεῖα.

ἐρίτιμος ὁ μεγάλως ἐντιμος. καὶ ἐριτιμότατος.

Ἐριφος κωμικός. τῶν δραμῶντων αὐτῷ ἐστὶν Αἰολὸς Πελοπιδὴς Μελίβου, ὡς φησὶν Ἀθήναιος ἐν τῷ ιδ' τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

Ἐριχθόνιος.

ἐριώλῃ πνοή σφοδρά, ἢ ἀνέμῃ συζροφῇ, ἢ πυρός. καὶ ἡ τῆς ἀναθυμιάσεως συζροφῇ, πρὶν ἐκπυρωθῆναι τὸν ἀέρα. καὶ ἡ μεγάλη δὲ πνοή οὕτως (sch. A Eq. 508). ἐριῶπις δὲ ἐριώπιδος.

ἐρίῳ ἐψῶντες ἀντὶ τοῦ ἐρίμῃ περιθέντες· Πλάτων Πολιτείας I (3 p. 398 A).

ἐρκεῖος Ζεὺς ὃ βωμοὶ ἐντὸς ἔρκους ἐν τῇ αὐλῇ ἴδρυνται· τὸν γὰρ περίβολον ἔρκος ἔλεγον. μετὴν δὲ τῆς πολιτείας οἷς εἶη Ζεὺς ἐρκεῖος. ἐρκίον δὲ τὸ περίφραγμα τῆς αὐλῆς, ἢ ἡ τοῦ δώματος ἐξή· ἐρκίον γὰρ τὸ δῶμα. Σοφοκλῆς (Ai. 108) "πρὶν ἂν δεθῇς πρὸς κίον· ἐρκίον ἐξῆς μύστιγι πρῶτον νῶτα φοινηθῇς θάνη." καὶ ἔρκιος ὁ συνοχεύς, ὁ φύλαξ.

ἐρκίτης ὁ φύλαξ.

ἔρκος περίφραγμα, περιτείχισμα. Αἰλιανὸς "βίον παντὸς τὸ τέλος ἀναμῆναι, μηδὲ προπηδᾶν, μηδὲ τοῖς εὐδαίμοσιν αὐτὸν ἐγκαταγράψαι· ἄθλῃ γὰρ εἶναι τὰ ἀνθρώπινα, ἕως ἂν ἐκάσῃ ἢ ψυχῇ εἰσω τοῦ τῶν ὁδόντων ἔρκους ἦ."

Ἐρκούλιος. οὗτος καὶ δίχα παντὸς προκαλύμματος ἄγριός τε ἦν καὶ τυραννικός, τὸ τῆς οἰκείας γνώμης τραχὺ τῷ καταπληκτικῷ τοῦ προσώπου πικραδελῶν. τῇ γοῦν αὐτοῦ φύσει παντάπασιν ἐνδιδοὺς καὶ τῷ Διοκλητιανῷ πρὸς ἅπαν ἄτοπόν τε καὶ σκληρὸν βούλημα ἐκούσιος ὑπουργὸς καθίστατο. Io. Antioch. exc. Peir. p. 837.

Ἐρκύνιοι δρυμοί, ὅθεν ὁ Ἰστρος ναυσίπορος ἐκ πηγῶν αἱρεται. ζῆται ἐν τῇ χρῆμα.

ἔρμα λίθος μέγιστος· "πυρεκούιζε ναῦς· φορτηγούς, ὡς ἔρματος γεμίσας ἐπενόει βυθίσας κατὰ τὸν τοῦ λιμένος ἔκπλουν ἀποκλείειν τοὺς πολεμίους καθόλου τῆς θυλάττης."

ἔρμα· Ἀρριανὸς (Anab. 2 19) "ἔρμα τε β εἰς τὴν πρύμναν ἐνθέντες τῷ ἔξῃαι ἐς ὕψος τὴν πρῶραν, πιεζομένης κατὰ πρύμναν τῆς νηός." ἔρμα καὶ ἡ ἀσφάλεια· "ἀσύλως εἶναι τοὺς χώρους διὰ τὸ ἔρμα τοῦ ὀχυρώματος." cf. v. αὐτοματιζουσιν.

ἔρμα· "τοῦ δὲ λίθου ἔρματι περιπεσόντος καὶ συντριβέντος," κωλύματι, ἐρείσματι. καὶ Ἀρισοφάνης (An. 1429) "ἀνθ' ἔρματος πολλὰς καταπεπωκὸς δίκας" ἀντὶ τῷ λίθῳ, ἐπεὶ αἱ γέρανοι πετόμεναι ἐν τῷ εἶματι λίθους φέρουσι σπρίγγματος ἕνεκα, πρὸς τὸ μὴ παραφέρεσθαι ἀνέμοις. καὶ ἔρματα· "ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἔρματι μεγάλη βάλαν ἐς τὸ εἶμα τοῦ ὠκεανοῦ, ὡς ἂν ἐμπόδια εἶη τοῖς ἐπιφοιτῶσι θηρίοις," τούτῳ λίθους μεγάλους.

Ἐρμαγόρας Ἀμφιπολίτης φιλόσοφος, μαθητὴς Περσαῖα. διάλογοι αὐτῷ μισοκύνων ἢ περὶ ἀτυχημάτων, ἔκχυτον (ἐστὶ δὲ ὥσχοπία), περὶ σοφιστείας πρὸς τοὺς ἀκαδημαϊκούς.

Ἐρμαγόρας Τήνου τῆς Αἰολίδος, ὁ ἐπικληθεὶς Καρίων, ῥήτωρ, τέχνας ῥητορικὰς ἐν βιβλίοις 5, περὶ ἔξεργασίας, περὶ πρόποντος, περὶ φράσεως, περὶ σχημάτων. ἐπαίδευσε δὲ οὗτος μετὰ Καικιλίᾳ ἐν Ρώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου, καὶ τελευτᾷ πόρρω τῆς ἡλικίας.

Ἐρμάδιον (A Pac. 923?) τὸ τοῦ Ἐρμῆ.

ἐρμαῖ. Μενεκλῆς ἡ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν γράφει ταυτί "ἀπὸ γὰρ τῆς ποικίλης καὶ τῆς τοῦ βασιλέως σοῦς εἰσὶν οἱ ἐρμαῖ καλούμενοι." ἐκαλοῦντο δὲ τινες καὶ Ἰππάρχειοι ἐρμαῖ, ἀπὸ Ἰππάρχου τοῦ Πεισιφύτου. Harp.

ἐρμαῖον τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ὡς οἱ ὁδοιποροὶ κατεσθίουσιν. ἡ ἀπὸ τῶν σωρῶν τῶν λίθων, αἱ τῷ Ἑρμῇ ἀνέκιντο. "ὁ κατὰ τοὺς ἄλλους ἀγαπήσας τὸ ἐρμαῖον, ὁδὸ οἰθδεῖς ἄρα μηδὲν ἀδικεῖν εἰ ἐκὼν παρ' ἐκόντος ὁτιῶν ἐωνήσατο" (Damasc. Phot. p. 341a).

ἐρμαῖον εὐρημα, ἐπειδὴ λίθων σωροὺς ἀφίερουν τῷ Ἑρμῇ ἐν ταῖς ὁδοῖς ταῖς ἀδήλοις. Δαμάσκιος (cf. v. ἀνεπετροῦτο et Νεμεσίω) "καὶ ἐδόκει ἐρμαῖον ἐντετυγχέναι ἐμοὶ περιτυχόν." "ἐρμαῖον ἐστὶ τῶν κακοήθων ἄπυς ἐπιεικής, καὶ ἡ πρόσδοδος τοῖς πονηροῖς ἐκ τῆς ἐτέρας μερίδος παραγίνεται."

ἐρμαῖος ὁ τετράγωνος λίθος.

ἐρμάν ὕψαλος πέτρα· Ἀντιφῶν καὶ Ἀναχρών καὶ Ἀριστοφάνης. Harp.

ἐρματίζω.

ἐρμαφρόδιτος. ἡ τὸν ἀμφοτέρω ἔχοντα τὰ μόρια ἀρρένων καὶ θηλειῶν φασίν, ἡ τὸν αἰσχροῦ καὶ ποιοῦντα καὶ πάσχοντα.

a Ἑρμείας ὁ θεὸς τῶν Ἑλλήνων.

b Ἑρμείας φιλόσοφος, Ἀμμωνίου καὶ Ἡλιοδώρου τῶν διδασκάλων Δαμασκίᾳ πατρὶ. ἦν δὲ ὁ Ἑρμείας φίλος ἐς τὰ μάλιστα Αἰγύπτῳ ἀδελφῷ Θεοδότῃ, μητρὸς Ἰσιδώρου φιλοσόφου· ὁ δὲ Αἴγυπτος ἦν φιλομαθής.

c Ἑρμείας. οὗτος ὁ φιλόσοφος ἐπιεικής γένει καὶ ἀπλοῦς τῷ ἥθει. φιλοσοφῆσας δὲ ὑπὸ τῇ μεγάλῃ Συριανῷ φιλοπονίᾳ μὲν οὐδενὸς τῶν ἐταίρων ἐλείπετο, οὐδὲ αὐτοῦ γε συναχρωμένον τοῦ πάνυ Πρύκλε γεροντός ἕτερον, οὐδὲ ἔρωτι μαθημάτων, οἷα παρέχεται φιλοσοφίᾳ τῷ ὄντι ἀξίερα· ἀγρίους δὲ καὶ ὀξὺς σφόδρα ἦν, ὥστε ὁμοιωκέναι λέγεται πρὸς τὸν Αἴγυπτον τελευτιῶντα ἀθάνατον εἶναι καὶ ἀνύλεθρον τὴν ψυχὴν. ἐποίει δὲ τοῦτο τὸ θάρρος ἡ εὐζωία, ἀναινομένη τὴν τοῦ σώματος φύσιν καὶ εἰς ἐαυτὴν ἐπιστρέφουσα, καὶ συναισθανομένη τῇ χωρισμῷ καὶ ἀντικρυς ἦδη τῆς ἀθανασίας. ἦν γὰρ τὰ μὲν περὶ λόγους ἐνδεέστερος ἢ κατὰ τὴν ἀκρίβειαν, τὰ δὲ πρὸς ἀρετὴν εὐήσχημένος, ὥστε μηδ' ἂν τὸν μυῖμον αὐτὸν ἐπιμωμήσασθαι,

μηδ' αὖ μισῆσαι τὸν φθόνον· τοσαύτη πραότης ἐνῆν τῷ ἀνδρὶ καὶ τοιαύτῃ δικαιοσύνῃ. τοιγαροῦν εἴ τι πρῶναι τῶν πωλονμένων (συχνὸν δ' ἐπὶ βιβλίοις τοῦτο συνέβαινεν), ὁ μὲν πωλῶν ἰδιώτης ὢν, ἂν οὕτω τύχῃ, τίμημα ἀπῆται τῆς ἀξίας ἐλαττον, ὁ δὲ Ἑρμείας ἐπηγώρθε τε τὴν πλάνην καὶ πλείονος εἶναι γήσας ὥξιον τὸ βιβλίων τοσοῦτον ἂν ἐπέδωκεν, οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους ἀγαπήσας τὸ ἐρμαῖον, οὐδὲ οἰηθεῖς ἄρα μηδὲν ἀδικεῖν εἰ ἐκὼν παρὰ ἐκόντος ὁτιοῦν ἐωνήσατο· καὶ γὰρ ἐνέδρουν τινὰ ἐνεῖναι τῷ πράγματι καὶ ἀπάτην, οὐ λέγουσαν τὸ ψεῦδος ἀλλὰ σιωπῶσαν τὴν ἀλήθειαν, ὥσε καὶ ἀδικίαν ἔσαν λανθάνειν τὰς πολλὰς, οὐ βίαιον ἀλλὰ κλοπιμαῖαν, οὐδὲ ἐπικίνδυνόν τινα λησῶν δίκην κλέπτουσιν, ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ νόμου ἀφειμένην τὸ δὲ δίκαιον ἀνατρέψασαν. τοιοῦτος ἦν ὁ Ἑρμείας. Damasc. Phot. p. 341.

Ἑρμῆν. τοῦτον νῖον Διὸς λέγουσι καὶ Μυίας, οἷον τοῦ νοῦ καὶ τῆς φρονήσεως· ἐκ νοῦ γὰρ καὶ φρονήσεως ὁ λόγος γεννᾶται. διὰ τοῦτο καὶ πετρωτὸν αὐτὸν ποιοῦσιν ὡς ταχύν· ἐδὲν γὰρ λόγος ταχύτερον, καὶ Ὀμηρος ἔπει πετρούεντα. πάντων δὲ νεώτατον αὐτὸν ἐργάζονται διὰ τὸ μὴ γηράσκειν τὸν λόγον. ἀλλὰ καὶ τετράγωνον αὐτὸν ποιοῦσι διὰ τὴν σερότητα τοῦ ἀληθοῦς λόγου. λέγουσι δὲ αὐτὸν καὶ τοῦ κέρδους αἷτιον καὶ τῶν ἐμποριῶν ἔρορον· ὅθεν τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἐξῶσι βασιλεῖς μύρσιπον. ἀλλὰ καὶ οἱ Φοίνικες τοὺς θεοὺς αὐτῶν πλάττουσιν ἐπιφέροντις βυλλάντι, ὡς τοῦ χρυσοῦ συμβόλου ὄντος δυναστείας. οἱ δὲ Ἕλληνες σιδηροφοροῦντις αὐτῶς πλάττουσιν ὡς τοῖς ὅπλοις ὑποταττομένων τῶν ἀνθρώπων. Codin. orig. CP p. 15.

Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ πυλίδι. Φιλόχορος λέγει ὡς οἱ θ' ὄρχοντες ταῖς φυλαῖς ἀνέθεσαν Ἑρμῆν παρὰ τὸν πυλῶνα. Harp.

Ἑρμῆς ὁ τρισμέγιστος. οὗτος ἦν Αἰγύπτιος σοφός, ἡξμαζε δὲ πρὸ τοῦ Φαραῶ. ἐκέκλητο δὲ τρισμέγιστος διότι περὶ τριῶν ἐφθάρχετο, εἰπὼν ἐν τριῶνι μίαν εἶναι θεότητα, οὕτως· ἦν φῶς νοερὸν πρὸ φωτός νοεροῦ, καὶ ἦν αἰὲ νοὺς νοδὸς φωτεινός, καὶ οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ ἡ τέταρτος καὶ πνεῦμα πάντι περιέχον. ἐκτὸς τούτου οὐ θεός, οὐκ ἄγγελος, οὐκ οὐσία τις ἄλλη. πάντων γὰρ κύριος καὶ πατὴρ καὶ θεός, καὶ πάντα ὑπ'

αὐτὸν καὶ ἐν αὐτῷ ἔξιν. ὁ γὰρ λόγος αὐτῷ παντέλειος ὢν καὶ γόνιμος καὶ δημιουργικός, ἐν γονίμῳ φύσει πεσὼν καὶ γονίμῳ ὕδατι, ἔγκυνον τὸ ὕδωρ ἐποίησε." καὶ ταῦτα εἰρηκῶς ἠῦξάτο λέγων "ὀρκίζω σε, οὐρανέ, θεῷ μεγάλου σοφὸν ἔργον· ὀρκίζω σε φωνὴν πατρὸς, ἣν ἐφθέγγετο πρῶτην, ἥνικα τὸν πάντα κόσμον ἐσηρίξατο· ὀρκίζω σε κατὰ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ λόγου, καὶ τοῦ πατρὸς τοῦ μονογενοῦς λόγου, καὶ τοῦ πατρὸς τῷ περιέχοντος πάντα, ἡλειως ἡλειως ἔσο." cf. Cyrill. Alex. c. Iulian. 1 p. 35.

Ἑρμίας ὁ εὐνοῦχος, Ἀταρνεύς· χώρου δὲ ἔξι Μουσίας τῆς ἐν Ἀσίᾳ τῆς πρὸς τῷ Ἑλλησπόντῳ, ἥς καὶ ἤρχε βασιλέως τῷ Περσῶν ὑπήκοος, εὐνοῦχος καὶ δοῦλος γενόμενος Εὐβούλου Βιθυνοῦ δυνάστη καὶ φιλοσόφου, ἀσκηθεὶς παιδεῖαν παρὰ Ἀριστοτέλει. ἔγραψε περὶ ψυχῆς ὅτι ἀθάνατος.

οὗτός ἐστιν ὁ εὐνῆχος ὁ τρίπρατος. οἰκείως δὲ δέχκετο πρὸς Ἀριστοτέλην, καὶ τὴν θετὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ. τοῦτον δὲ τὸν Ἑρμίαν μόνον γράφει διὰ τῆς ι (Harp.). ἐν δὲ τοῖς τοῦ Ἰππώνακτος εἰχοῖς λαμβανόμενοι εὐρηται εἰς οὗτος "εὐνοῦχος ὢν καὶ δοῦλος ἤρχεν Ἑρμίας." ὅτι οὗτος καίτοι Θλαδίας ὢν ὥσπερ τὴν ἐαυτοῦ γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν ἐξ αὐτῆς τὴν Πυθιάδα θυγατέρα αὐτῆς.

ἐρμῖνες οἱ τῆς κλίνης πόδες. καὶ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἐρμῖσιν (Hom. θ 278).

Ἑρμιονεῖς ὄνομα ἔθρους.

Ἑρμιόνη ὄνομα κύριον.

a "Ἑρμιππος Ἀθηναῖος, κωμικός τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, ἐτερόφθαλμος, ἀδελφὸς δὲ Μυρτίλῃ τοῦ κωμικοῦ, δράματι διδάξας μ'.

b "Ἑρμιππος Βηρύτιος ἀπὸ κώμης μεσσηνίου, μαθητὴς Φίλωνος τοῦ Βυβλίου, ὃς οὐ ὥκειώθη Ἑρεννίῳ Σεβήρῳ, ἐπὶ Ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ, ἐκδοὺς ὢν γένος, λόγιος σφόδρα. καὶ ἔγραψε πολλά.

Ἑρμογένης Ταρσεύς, ὁ ἐπὶ κλινῇ ἑστῆς, σοφιστής· οὗ δὴ καὶ οὗτος Μουσώνιος ὁ φιλόσοφος. γέγονε δὲ ἐπὶ Μάρκου τοῦ βασιλέως, εὐφυέστατος, καὶ τῆς ἡλικίας αὐτῷ ἐνδεσφείρας ὑπαρχέσης μᾶλλον ἢ φρόνησις ὑπερεῖχεν. ἀλλ' ἔκ εἰς μακρὸν ταύτης ἀπῆλυνσε· γενόμενος γὰρ περὶ τὰ κδ' ἔτη ἐξέστη τῶν φρενῶν καὶ ἦν ἀλλοίος αὐτῷ, μηδεμιᾶς ἀφορμῆς γενομένης ἢ ἀρρωστίας τῷ σώματι, ὥς καὶ τινὰς ἀποσκώπτειν εἰς τουτονὶ τὸν τρισ-

άθλιον τότε τὸ λόγιον "Ἑρμογένης ὁ ἐν παισὶ γέρον, ἐν δὲ γέροντι παῖς." πλὴν περὶ τὸν ἡ' ἢ κ' χρόνον γενόμενος γράφει ταῦτα τὰ βιβλία τὰ γέμοντα θανμάτων, τέχνην ῥητορικὴν, ἣν μετὰ χεῖρας ἔχουσιν ἅπαντες, περὶ ζάσεων βιβλίον ἐν, περὶ ἰδεῶν λόγου βιβλία β', περὶ κολλῆς Συρίας β'. Φιλόστρατος δὲ ὁ Ἀθήνιος ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν ἀναγραφαῖς (2) ταῦτά φησι περὶ αὐτῷ. "Ἑρμογένης δέ, ὃν Ταρσοὶ ἤνεγκαν, ἐφ' ἔτη γεγονὼς ἐφ' ἔτιω μέγα πρῆβη τῆς τῶν σοφιστῶν δόξης ὡς καὶ Μάρκου βασιλεῖ πυραοχεῖν ἔρωτα ἀκροάσεως. ἐβάρδιε γὰρ ἐπὶ τὴν αὐτὴ ἀκρόασιν ὁ Μάρκος, καὶ ἦσθη μὲν διαλεγόμενον ἐθαύμαζε δὲ σχεδιάζοντα, καὶ δωρεὰς λαμπρὰς ἔδωκεν. ἐς δὲ ἄνδρας ἥκων ἀφῆρθέη τὴν ἔξιν ὅπ' οὐδεμιᾶς φανερᾶς νόσου. ὅθεν ἀσείστοις λόγον παρέδωκε τοῖς βασκανοῖς· ἔφασαν γὰρ τοὺς λόγους ἀτεχνῶς κατ' Ὅμηρον πετρούενης εἶναι· ἀποβεβληκῆναι γὰρ αὐτοὺς τὸν Ἑρμογένην καθάπερ πτερά. καὶ Ἀντίοχος ὁ σοφιστὴς ἀποσκώπτων ποτὲ ἐς αὐτὸν οὕτως ἔφη Ἑρμογένης ὁ ἐν παισὶ γέρον, ἐν δὲ γηρύσκουσι παῖς." ἡ δὲ ἰδέα ἦν ἐπιτηδευε τοιαύτε τις. ἐπὶ γὰρ τοῦ Μάρκου διαλεγόμενος ἰδοὺ σοι' ἔφη, βασιλεῦ, ῥήτωρ παιδαγωγὸς δέομαι, ῥήτωρ ἡλικίαν περιμένων· καὶ πλείω ἔτερα διελέχθη καὶ ὥς βωμολόχα. ἐτελεύτησε μὲν ἐν βαθεῖ γῆραι, εἰς δὲ τῶν πολλῶν νομιζόμενος· κατεφρονήθη γὰρ ἀπολιπούσης αὐτὸν τῆς τέχνης. λέγεται δὲ τῷτο ὑπὸ τινῶν, ὅτι τελευτήσαντος αὐτῷ ἀνετμήθη καὶ εὐρέθη ἡ καρδία αὐτοῦ τετριχωμένη καὶ τῷ μεγέθει πολὺ τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ὑπερβάλλουσα. καὶ ταῦτα μὲν τὰ περὶ αὐτῷ ἀδόμενα."

ἐρμοκοπίδαι. οὗτοι ἡκρωτηρίασαν τὰς ἐρμῖς, ὅτε ἐμελλον πλεῖν ἐν Σικελίᾳ.

Ἑρμόλαος γραμματικὸς Κωνσταντινουπόλεως, γράψας τὴν ἐπιτομὴν τῶν Ἑθνικῶν Στεφάνου γραμματικοῦ, προσφωνηθεῖσαν Ἰουστινιανῷ τῷ βασιλεῖ.

Ἑρμος δῆμος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς, Ἀκαμαντίδος. Διονύσιος δὲ οὐδετέρως λέγει τὸ Ἑρμος ὡς ἔρκος. Harp.

ἐρμῶν. ἐρμαὶ ἦσαν ἐν τῇ Ἀθηναίων πόλει λίθινοι ἐν προθύροις καὶ ἱεροῖς. ἐπειδὴ φασὶ τὸν Ἑρμῆν λόγος καὶ ἀληθείας ἔφορον εἶναι, διὰ τοῦτο καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ τετραγώνους καὶ κυβοειδεῖς κατεσκευάζον, αἱ-

νιπτόμενοι τὸ τοιοῦτον σχῆμα, ἐφ' ᾧ μέρη πέσῃ, πανταχόθεν βάσιμον καὶ ὄρθιον εἶναι. οὕτω καὶ ὁ λόγος καὶ ἡ ἀλήθεια ὁμοία ἐστὶ πανταχόθεν αὐτῇ ἑαυτῇ, τὸ δὲ ψεῦδος πολύχουν καὶ πολυσχιδές καὶ ἑαυτῷ μάλιστα ἀσύμφωνον. sch. Thuc. 6 27.

Ἑρμώνιος χάρις ἡ κατ' ἀνάγκην διδομένη, οὐκ ἐκ διαθέσεως ψυχῆς, ἀλλ' ἐπιπλάσως καὶ κατὰ προσποίησιν φιλίας, οὐ κατ' ἀλήθειαν. ὁ γὰρ Ἑρμων ὁ Πελασγῶν βασιλεὺς, Δαρεῖς ἐπὶ Θοράκην ἰόντος καὶ πάντα χειρουμένου, παρεχώρησεν Ἀθηναίοις τῆς Ἀήμονος, τῷ μὲν δοκεῖν χαρίζομενος, τῇ δὲ ἀληθείᾳ Δαρεῖον φοβηθεὶς.

ἔρνος τὸ φυτόν.

Ἑροιάδαι. οἱ Ἑροιάδαι δῆμος ἐστὶ τῆς Ἰπποθοωντίδος φυλῆς. Harp.

ἐρώμενος ἐρωτῶν, διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἐρώμενος δέ, διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὁ ἐπὶ ἐρασῶν ἀγαπώμενος. καὶ ἐρομένη ἡ ἐρωτώσα, ἐρωμένη δὲ ἡ ἐπιθυμοῦσα.

ἔρον τὸν ἔρωτα.

Ἑρονυλοὶ ὄνομα ἔθνη.

ἐρητισμός. ἐρητιστής, ἐρητισικός ὁ ἔρων.

ἔρπυλλος εἶδος ἄνθους, σαμψύχῳ ὁμοίον, ὁ μάλιστα ἐν τοῖς ὕδασι θάλλει. φυτὰρ τὶ εἶδος· παρὰ τὸ ἔρπειν ταῖς ῥίζαις. ἐστὶ δὲ καὶ εὐωδέστατον. sch. A Pac. 167.

ἔρπυσμός.

ἔρραιεν.

ἔρρε φθεῖρον· (AP 7 433) "ἔρρε, κακὸν σκυλάκευμα, κακὰ μερίς, ἔρρε ποθ' Ἀδαν· ἔρρε, τὸν οὐ Σπάρτας ἄξιον ὃν ἔτεκον." "ὦ Ξενοφάνεις καὶ Διαγόραι καὶ Ἰππωνες καὶ Ἐπίκουροι καὶ πᾶς ὁ λοιπὸς ὄχλος τῶν κακοδαμνῶν τε καὶ θεοῖς ἐχθρῶν, ἔρρετε."

ἔρρεε ἔρρει, ἔρρει δὲ ἡρώτα.

a ἔρρει ἀφθόνως ἐχορηγεῖτο· "ἔρρει γὰρ οἱ ... οὐδένος" (cf. v. ἀμοιβή).

b ἔρρει κατέπιπτε. καὶ (A Lys. 336) "ἔρρειν ἐλέγχῃ φέροντας" ἀντὶ τοῦ ἡκιστα ἐπέρχασθαι ξύλῳ φέροντας.

ἐρρέμβοντο ἀπεπλανῶντο· "οἱ δὲ ἐρρέμβοντο κατὰ τὴν χώραν ἔνεκα τῆς ἰδίας ὠφελείας."

ἐρρέτω οἰμωζέτω, φευγέτω· "ὁ πόλεμος ἐρρέτω," τουτέστι χαιρέτω. ὁ ἔξιν, οὐδεμίαν φροντίδα τοῦ πολέμου ποιοῦμεθα. Ἀριζοφάνης (Lys. 129 an Eq. 678).

ἔρρειψεν· Ἰώσηπος (B. I. 1 19 2) "ἔρρειψεν μέντοι καὶ Ἡρώδης τὸ βούλευμα."

ἐρρήσετε ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς βαδίσετε, ἐπὶ κατάρως· (A Pac. 499) "οὐκ ἐς κόρυκαζ ἐρρήσετε;" καὶ ἐρῆσομαι ἐρωτήσω.

ἐρρικνωμένον συνεστραμμένον, καμπύλον γενόμενον, ἐρρυτιδωμένον.

ἐρριπτισμένον γεγυμνασμένον, ἡύρημένον, ὥςτε μεριμνῶντά με ῥιπτάζεσθαι καὶ ἐρέφεισθαι· τοιοῦτοι γὰρ οἱ μεριμνῶντες. βέλτιον δὲ ἀπὸ τῶν κύβων τὴν μεταφορὰν νοεῖν, ἀνερριμμένον ὅπως ἂν ἐν ἔλθῃ· καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦ κύβου ἀναβάλλομεν, ἄχρως ἂν εὐρεθῇ τὸ προκείμενον βληθῆναι. Ἀριζοφάνης (Lys. 27) "ἀλλ' ἔξιν ἐπ' ἐμοῦ πρῶγμ' ἀνέζητημένον πολλαῖσι τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτισμένον."

ἐρρόντων φθειρέσθωσαν.

ἐρρύθμισεν ἐκωνόνισεν.

ἐρρυμβόνα τὰ τιμιώτατα εἰς ἀσωτίαν ἀφειδέσμενην, ἀπὸ τοῦ ῥυμβονῶ ῥήματος. Αἰλιανός.

ἐρρώγασιν ἐσχίσθησαν.

ἐρρωμένως ἰσχυρῶς, εὐσθενῶς.

ἔρρων μετὰ φθορᾶς παραγενόμενος ἢ πορευόμενος. cf. v. ἄπερρε.

ἐρρώσαντο ἐπερρώσθησαν.

ἐρρώσθαι φράσας (Demosth. 18 152) οἰμωζέειν εἰπὼν, κατεργαζέειν.

ἐρσαῖος ὁ δροσώδης.

ἐρσεφορία. ζήτη ἐν τῷ ἀρρηφορία.

ἔρση ἡ δρόσος. (AP 6 120) "Θηλείης ἔρσης ἱκμάδα γενόμενος·" οἱ γὰρ τέττιγες δρόσον σιτίζονται.

ἐρσην πρόσφυτον, ἐννηρόν τε καὶ ἀμόλυτον. cf. Hom. Ω 757.

ἐρσήεντα (Hom. Ξ 348) δροσώδης, ἀπαλόν, νεαρόν. ἡ εὐθεῖα ἐρσήεις.

Ἑρσηλία ὄνομα κύριον.

ἔρσις τὸ πλεξείδιον.

ἐρυγγάνειν ἐρεύεσθαι, ἐγκωμιάζειν· "καὶ εἰ περιβλεπτον καὶ δόκιμον ἡρύγγανεν γένος, δοῦλος ἐπιπρώσκειτο."

ἐρυγῇ πνεύματος ἀναπομπὴ ἐκ σομάχου.^a ἔνθεν καὶ τὸ ἐξηγρεῦσθαι (Ps. 44 1) λέγεται.

ἐρυγῇ. ἐρυγῇ ἐστὶ πνεῦμα κορύφιον, κατὰ τὴν ζέσιν τῆς τροφῆς ἀπορρηγνυμένων τῶν πομφολύγων ἐπὶ τὸ ἄνω διαπνεόμενον.

ἐρύγμηλος (Hom. Σ 580) ὁ μεγαλόφυκος.

ἐρῶθάνει πυρρὸν ποιεῖ. ὅθεν καὶ ἐρῶθημα ἡ ῥίζα ἡ λεγομένη ἐρῶθόδιον.

ἐρυθαίνεται μελαίνεται.

Ἐρύθεια πόλις.

ἐρύθημα τὸ χρώμα· ἄνθος προσώπων ἐπιφυόμενον, οἷον οὐδὲ εἰς λειμῶν νοτερός τε καὶ ὑβρός καὶ εὐθαλῆς τεκεῖν ὑπὸ δρόσῳ ἑαρινῇ οἶδεν, ἐρύθημά τε ὠραῖον καὶ μειδιάμα ἥδιον" (Aelian. V. H. 13 1?). (A Eq. 398) "ὃ δὲ προσαναιδεύεται, κοῦ μεθίστησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεξηκότος." τὸ γὰρ μὴ ἐρυθριῶν ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις. ἐπεὶ οὐ μεταβάλλει τὸ χρώμα, ἔκ ἐρυθριῶ. cf. v. ἱταμός.

ἐρυθρὰ θάλασσα ἐκλήθη ὁ Περσικὸς κόλπος, οὐκ ἀπὸ τῆς χροῖός τοῦ ῥοθίου, καθάπερ τινὲς οἰοῦνται, ἀλλ' ἔκ τινος ἀνδρός Ἐρύθρα τὴν προσηγορίαν, ἐνδυνασεύσωντος τοῖσδε τοῖς τόποις.

Ἐρυθραία ὄνομα τύπον.

Ἐρυθραῖοι οἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν Ἰωνίᾳ Ἐρυθραὶ καλουμένης.

Ἐρύθριος ἑπαρχος γεγωνὺς ἐπὶ Ζήνωνος, ὃς ἐπεὶ μῆτε τὰ κοινὰ διαρκῆναι ἐώρα, μῆτε βῆρος προσθεῖναι πλεῖον τοῦ τεταγμένου τοῖς συντελέσιν ἡνέχετο, μῆτε τινὰ ποιεῖν πονηρόν, ὡς ὢν φιλόανθρωπος, τῶν ὑφειλομένων ἡδύνατο χάριν, αἰτησόμενος παρὰ Ζήνωνος ταύτης τῆς ἀρχῆς ἐπαύσατο. λύπην δὲ τῇ πόλει παρέσχεν, ἥνικα ταύτην ἀπέθετο· μόνος γὰρ τῶν τελόντων τότε εἰς τὴν πολιτείαν οὗτος ἐπὶ τῷ πάντων ἀγαθῷ ἐπεφύκει, θάττους μὲν τὰς χάριτας παρέχων τοῖς αἰτουμένοις, οὐκ ἔχων δὲ τινα πυντύπαισι τῶν πρόσθε προσκεκρουκότων ἀμύνεσθαι. τὸ δὲ κοινὸν τότε εἰς πᾶσαν ἀπορίαν κατήλθεν ὡς μηδὲν ἔχον ὑπόλοιπον· ὃ τε γὰρ ἐν τῷ κοινῷ ταμείῳ Ἄλων κατέλιπον ἀποθνήσκων, ὑπὸ Ζήνωνος ταχὺ ἐκεκένιωτο πάντα, πολλὰ μὲν χαρίζομένου τοῖς φίλοις ὡς ἔτυχεν, οὐκ ὄντος δὲ ἀκριβοῦς ὥς γε γινώσκειν αὐτά, εἴ πῃ καὶ ἄλλως κλέπτοιτο. Malchus p. 275 Nieb.

ἐρυθρόν τὸ μέλαν.

ἐρύκειν καὶ ἀπερύκειν τὸ κωλύειν καὶ ἀπείργειν· Πολύβιος "τὸ κυριώτατον ἦν τὸ τὸν πόλεμον ἐρύκειν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας." cf. v. κυρία.

ἔρμα φύλαγμα καὶ τεῖχος, ἀσφάλισμα· "τὰς μὲν ἀμάξας ὥσπερ ἔρμα περιβάλλοντο, τὴν δὲ διάθεσιν τῆς σφαυροπεδείας ἐποιῶντο ἢ ἐνεχώρει."

Ἐρύμανθος ὄνομα οὐρους. καὶ Ἐρυ-

μάνθιος κῆπος.

ἐρυμνὰ τὰ ἡσφαλισμένα χωρία. καὶ ἐρυμνᾶσθαι κατῃσφαλισθαι· "οἱ δὲ ὦντο πολεμίων πλήθει ἔτι εὐάλωτοι τῷ ἐρυμνᾶσθαι κατὰ νώτου τῇ ἀκέσῃ· τὰ δὲ λοιπὰ αὐτοὶ διεννοοῦντο ἐπαμύνειν."

ἐρυμνήν ἡσφαλισμένην.

Ἐρύπειος τόπος.

ἐρύσαι ἐλκύσαι· "τὸν δὲ ἐρύσαι τὸν ἄτρυκτον ἐκ τοῦ μυκτῆρος."

ἐρύσαντας ἀντὶ τῆ ἐκδείρυντας· "ἐρύσαντας τὸ δέρμα σὺν τῷ χύσματι φυλάττειν."

ἐρυσίβη θηρίδιόν τι ἐν τῷ σίτῳ γινόμενον, ὃ λυμαίνεται τὸν καρπὸν. τινὲς νόσον ἐπιγινομένην τοῖς σπέρμασιν. ἢ ἡ κοιορτώδης φθορὰ τοῦ σίτου.

ἐρυσίβη ἢ πάχνη.

ἐρχθέντα (Hom. O 282) ἐν ὕδατι ἀποπνιγέτα.

Ἐρχιάδαι (ἀπ' Ἐρχίουθεν). Ἐρχία δῆμος τῆς Ἀττικῆς.

ἐρωδιὸς εἶδος ὀρνέου, ὁ πελαργὸς λεγόμενος, ἢ ὅμοιος αὐτῷ, ἐλωδιὸς τις ὢν, παρὰ τὸ ἐν ἔλῃσι διατρίβειν, τουτέστι καθύγκοις τόποις.

ἐρώεις ὁ ὑποχωρῶν. ἐρώης δὲ εὐκτικῶς.

ἐρώῃ ἢ ὑποχώρησις.

ἐρώησας ἀντὶ τοῦ μειώσας, κατεύξας· "ἐρώησας ὅλοδον κέρας" Καλλίμαχος (fr. 249). καὶ "ἐρώησει περὶ δονρί" Ὀμηρος (A 303).

ἐρωμαί σε ἐρωτήσω σε, καὶ ἐρώμεθα ἐρωτήσομεν.

ἐρωμανῆς ὁ ἐν τῷ ἐρωτι μαινόμενος.

ἐρῶν ἐφιέμενος, ἐπιθυμῶν.

ἔρως. ὅτι οὐδεὶς ἔρως ἀσεῖος. τῷτο πρόβλημά ἐστι καθόλου ἀποφαντικόν. ἀνασκευάζεται δὲ ὅτι μὴ πᾶς ἔρως φανῶλος. διαιροῦμεν γὰρ τὸν ἔρωτα εἰς τε σύντονον ὁρεξίν ἀφροδισίων, ὡς Ἐπίκουρος λέγει, ὃν ἔχ οἷόν τε ἀσεῖον εἶναι, καὶ εἰς ἐπιβολὴν φιλοποιίας διὰ κάλλος ἐμφαινόμενον, ὡς οἱ ἀπὸ τῆς σοῦς, ἢ ἀνάμνησιν τοῦ ποτὲ ὁραθέντος κάλλους, ὡς Πλάτων· ἀσεῖοι γὰρ ἔσσι οἱ ἔρωτες. Alex. Aphrod. in Top. 2 p. 75.

κειμένον δὲ τῷ τὸν σοφὸν ἐρωσθήσεσθαι, ἀνασκευάζει τοῦτο θέλοντες ὁρισμέθαι τὸ ἐρωσθῆναι, καὶ ληψόμεθα τὸ ἐρωτᾶ τινος λαβεῖν· καὶ ἐπεὶ μηδέπω γνῶριμον τὸ προκείμενον, ἐπὶ τὸ τὸν ἔρωτα ὀρίζεσθαι προ-

λευσόμεθα. ἂν δὴ ὀριζόμενοι τοῦτον λάβω-
μεν ἄλογον ἐπιθυμίαν ἡδονῆς τῆς ἀπὸ τοῦ
σωματικοῦ κάλλους ἢ σύντονον ὄρεξιν ἀφρο-
δισίων, ἀνεσκευαστοίς ἂν εἴημεν τὸ πρό-
βλημα· δῆλον γὰρ ὅτι ἀλλότρια ταῦτα τοῦ
σοφοῦ. ὁμοίως καὶ ὀρισώμεθα αὐτὸν σφο-
δρὰν ἐπιθυμίαν, ἐπεὶ τὸ σφοδρὸν ἀσφαρές,
πάνιν αὐτὸ τοῦτο εἰς λόγον μεταληψόμεθα.
id. p. 77.

ὅτι τὸν ἔρωτά φασιν ἐπιβολὴν εἶναι φι-
λοποιίας διὰ κάλλος ἐμφαινόμενον, καὶ μὴ
εἶναι συνουσίας ἄλλὰ φιλίας· τὸν γοῦν Θρα-
κυδίδην, καίπερ ἔξουσίαν ἔχοντα τῆς ἐρωμέ-
της, διὰ τὸ μισεῖσθαι ἀπέχεσθαι αὐτῆς. εἶ-
ναι οὖν τὸν ἔρωτα φιλίας, καὶ μὴ εἶναι θεό-
πειμπτον. εἶναι δὲ τὴν ὥραν ἄνθος ἄρετῆς.
Diog. L. 7 130.

ἀττικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ ὃ ἔρος τοῦ ἔρε κλί-
νεται· οὕτω γὰρ καὶ αὐτοὶ τοῦτο τὸ ὄνομα
γράφουσιν καὶ ἐκφωνοῦσιν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀμεί-
νων καὶ χεῖρων ἄμεινος καὶ χεῖρος φασίν. ὃ
δὲ Πλάτων περὶ ἔρωτος λέγει διεξοδικώτερον.
τίθεται δὲ ἐν τῷ περὶ παροιμίας, ἐν τῷ ε
σοικεῖω.

ἔρως τὸ πρῶτον σοικεῖον καὶ μέγιστον τῆς
τῶν ὄντων πολυθεάμονος ἰσορίας, καὶ φιλο-
πονία καὶ ἀγχίνουα. οὗτος δὲ ἐστὶν ὃ τῶν
ἀπάντων τῶν καλῶν καὶ προσέτι ἀγαθῶν δει-
νότατος ἰχνηρετής. ζῆτει τὰ λοιπὰ κατὰ σοι-
χεῖον, τουτέστιν ἀγχίνουαν καὶ φιλοπονίαν, ἃ
ὃ καλεῖ Λαμιάσκιος (Phot. p. 337 a) σοικεῖα
πρῶτα καὶ μέγιστα τῆς τῶν ὄντων πολυθεά-
μονος ἰσορίας. cf. νν. ἀγχίνουα, σοικεῖα, φι-
λοπονία.

ἐρώτησις ἐνδοξος πρότασις διαλεκτι-
κή. οὐ πᾶσαι οὖν πρότασις ἐρώτησις, ἀλλ' ἡ
διαλεκτική· ἢ πᾶσαι ἐρώτησις πρότασις δια-
λεκτική. ἔστι γὰρ εἶδη πλείω τῆς ἐρωτήσεως.
οἱ γὰρ ἐρωτῶντες ἢ περὶ συμβεβηκότος ἐρω-
τῶσιν, ὡς οἱ ἐρωτῶντες τίς τῷ πυρὸς ἢ κατὰ
φύσιν κίνησις ἢ τὴ Σωκράτει συμβέβηκεν, ἢ
ἱμπαλιν τὸ μὲν συμβεβηκὸς ὀφείλουσι τε καὶ
λαμβάνουσιν ἐν τῇ ἐρωτήσει, τὸ δὲ ὧ συμ-
βέβηκεν ἀξιοῦσι μαθεῖν, ὡς ὁ ἐρωτῶν τίνι
τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν τῶν ζώων συμβέβηκε,
καὶ τί τῶν ἀγαθῶν δι' αὐτὸ αἰρετόν ἐστι, καὶ
τίς ὁ καθήμενος. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο εἶδος ἐρω-
τήσεως ἐκ περιουσίας, ὅταν προεργαζόμενοι
τί ποτὲ ἐστὶ τὸ διὰ τῆς ἐρωτήσεως, εἴπῃ ὁ
ἐρωτῶν τί ἐστὶν ἄνθρωπος; τὴν γὰρ οὐσίαν

τοῦ πράγματος ἀξιοῖ μαθεῖν, οὐχ ὃ συμβέ-
βηκεν αὐτῷ. τρίτον εἶδος ἐρωτήσεως ἐστὶν
οἶον ὅταν περὶ προτάσεως τις τὴν ἐρώτησιν
εἴτε ἀπόκρισιν αὐτῶν τὸ ἕτερον μέρος τῆς
ἀντιφάσεως εἴπῃ, οἶον ἄρα γε ὁ κόσμος σφαι-
ροειδής; ὑπὸ τοῦτο τὸ εἶδος τῆς ἐρωτήσεως
ἐστὶν ἡ διαλεκτικὴ πρότασις. Alex. Aphrod. in
Top. 1 p. 38.

ἐρωτικὸν ἐπιθυμητικόν, καὶ ἐρωτι-
κῶς ἐπιθυμητικῶς.

ἐρωτῶ σε παρακαλῶ σε, ἱκετεύω σε,
δέομαι. καὶ αὐθις "ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ
τὸ δεῖπνον ἡρώτα" ἀντὶ τοῦ παρεκάλει.

ἐσάλευε καὶ ἀπεσάλευε. τοῦτο καὶ
ἐπὶ νεῶν λέγεται καὶ ἐπ' ἀνθρώπων, ἐπὶ μὲν
πλοίων, ὡς Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς "ὄλιγα μὲν
γὰρ καὶ τὰ κουφότατα τῶν πλοίων πρὸς τῇ
γῇ ὥρμει, τὰ δὲ δὴ πλείω καὶ μεῖζω μετέωρα
διὰ τὰ τεनύγη ἀπεσάλευεν." ἐπὶ δὲ ἀνθρώ-
πων, ὡς τὸ "ἐφ' ἐνὶ δὲ τῶν παιδῶν ἀπεσά-
λευεν." σημαίνει δὲ ἡ λέξις τὸ τὰς ἐλπίδας
ἐπὶ τούτοις εἶχεν. καὶ Ἀλλιανός "ἐπεὶ τοίνυν
ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων ἐσάλευεν ἡδὴ, κομίζουσιν
αὐτὸν οἱ προσήκοντες εἰς Ἀσκληπιοῦ."

ἐς αὐτὸ εἰς μίαν ἡμέραν. ἐς ὥρας εἰς
καιρούς.

ἐσβη ἐσβέσθη, ἐπαύσατο.

Ἔσδρας. οὗτος ἐπὶ Ξέρξῃ ἦν τοῦ Περ-
σῶν βασιλέως, νομομαθῆς ἄριστος γενόμενος·
ὅς τῶν μὴ εὐρεθέντων βιβλίων τὰς γραφὰς
ἀναμνημονεύσας παρῆδωκε τοῖς τοῦ ἔθνους.

ἔσεισέ μου τὴν καρδίαν (A Ach. 13) ἀντὶ
τοῦ ἐλύπησεν. ὃ δὲ ἔσεισέ μου τὴν καρδίαν,
ὅτι τὰ τοῦ Αἰσχύλου προσδοκῶν ποιήματι,
εἰρήχθη τὰ τοῦ Θεόγνιδος.

ἐσεσήρεσαν ἀντὶ τοῦ ἐκεχῆνεσαν. ἡ με-
ταφορὰ ἀπὸ τῶν ὀργιζομένων κυνῶν. "ἐς
ἀλλήλους τε ἐσεσήρεσαν. ἡμιμνῆς τι καὶ
ἄγριον οἱ Σκύθαι." καὶ αὐθις ἐσεσήρει
ἐδυσχέριενεν, ὠργίετο· "λίαν γὰρ ἐς αὐτὴν
ἡ Θεοδώρου ἡγριαίνετο καὶ ἐσεσήρει" (Pro-
cop. Arc. 1).

ἔσεται ἔσαι.

ἐσέφθη ἀντὶ τοῦ ἐσεβάσθη, ἐτίμησεν,
ἐθαύμασεν, ἐξεπλήγη.

ἐσήλατο εἰσῆλθεν, εἰσέφρησεν· "ὃ δὲ
ἀκράτωρ ἑαυτοῦ ὦν ἐσήλατο ἐς τὸν νεῶν."

ἐσήμεινε προσέτασεν· "ὄρων τὸ πρῶ-
θυμιον τῶν Ῥωμαίων ἐσήμεινε τοῖς ἐαυτῶν
ἐπομένοις ἐπικουρεῖν."

Ἑσθινός ὁ πολίτης.

ἔσθειν τρώγειν.

ἔσθενε σθένους καὶ δυνάμειος μετεῖχεν, ἡδύνετο. Ἀλιανός "ὁ δὲ ἀλέκτωρ ὕμνει τὸν σωτήρα ἥπερ οὖν ἔσθενε φωνῇ, καὶ ἐδεῖτο ἀρτίησιν θεῖναι αὐτόν" (cf. v. ἀσκιωιάζειν). ἔσθήματα ἱμάτια.

Ἑσθήρ. αὕτη συνοῦσα τῇ Ἀρταξέρξει τῷ βασιλεῖ τὴν βασιλείον τιμὴν ἐκέκτητο, γένους Ἰουδαϊκοῦ τυγχάνουσα καὶ ζῆλον τῆς δόξης ποιουμένη, τοὺς τε πρὸς γένους αὐτῇ διαφέροντας προσκαλεσασμένη, μάλιστα δὲ Μαρδοχαῖον μητροδέλφον ὄντα, ἐν τοῖς βασιλείοις κατεῖχεν. ὡς δὲ τῷ βασιλικῷ προστάγματι Ἀρταξέρξεως διέκρηξε τὰς Ἑβραίας μεθίσασθαι μὲν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, προσκυνεῖν δὲ τὴν εἰκονα, ἕως ἡμερῶν μ' ἀνακωχὴν τῆς τιμωρίας τοῖς ἀπειθοῦσι διαταξάμενος, οἱ Ἰουδαῖοι διαδόντες ἀλλήλοις ὥρισάν τινα τῆς προσευχῆς ἡμέραν, νηστεία καὶ προσευχῇ τὸ θεῖον ἐξιλεούμενοι. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι, ὡς ἔκαμος εἶχεν, ἐν τῇ ἰδίᾳ σκηνῇ τὰς ἱεσίας ἐποίουν· Μαρδοχαῖος δὲ εἰς τὴν βασιλείον αὐλὴν ἐν σκότῳ κρυπτόμενος ἤκασε περὶ τῆς ἐπιβουλῆς κατ' Ἀρταξέρξεω, καὶ δηλοῖ τῷ Ἀρταξέρξει. καὶ οὕτως ἡ κατὰ Ἰουδαίων ἐλύθη ἐπιβουλή.

ἔσθης ἀλουργίης διὰ τοῦ η, ἀλουργίς δὲ ἰδίως διὰ τοῦ ι.

ἔσθῳ τρώγω καὶ φύγε δὲ αἰτιατικῇ συντάσσονται. ἔσθῳ ἄρτον· τρώγω ψωμίον· φάγε βοῦν.

ἔσθλά ἀγαθά.

ἔσθλὸς ἐὼν ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχεν. cf. v. ἐπιβολή.

ἔσθόμενος ἔσθῳ· ἔσθω γὰρ τὸ ῥῆμα. καὶ ἔσθοντες ἔσθῳντες.

ἔσθος ἱμάτιον.

ἔσθ' ὅτε ἔσιν ὅτε.

ἐσία ἡ πρεσβεία. cf. v. ἔξεσία.

ἐσίοντο ἐβλύπτοντο.

ἔσκαζεν (ἀν ἐδίσαζεν) ἐνδοοίαζεν, ἀμφέβαλλεν· "ὁ δὲ ἔσκαζεν ὅπως ἔχει γνώμης τὰ τῶν Ῥωμαίων συντάγματα, καὶ εἰ ἀρρενικὰς ἔχουσι τὰς ψυχὰς εἰς παράταξιν."

ἔσκαλλεν ἐσκάλευεν, ἐσάλευεν, ἡρεύνει, ἀνεζητεῖ (Ps. 76 7) "καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου."

ἔσκενώρησεν ἐπεβούλευσεν. ἔξ οὗ καὶ σκενωρία ἡ ἐπιβουλή.

ἐς κεφαλὴν σοι (A Plut. 526) ἐπιφώνημα κατάρας· προειρηκότος γὰρ τινος χαλεπὰ ἔσεσθαι, ἀμοιβαίως ἀνταποκρίνεται τις "ἐς κεφαλὴν σοι."

ἐσκήνησαν ἀντὶ τοῦ ὥκησαν. κέκλιται τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων (schl. A Ach. 69). καὶ ἐσκήνηται ἀντὶ τοῦ ἐσκήνωνται, κατοικοῦσιν.

ἐσκιμάλισεν τῷ μέσω δακτύλῳ συναρμόσας τὸν μέγαν καὶ πλῆξας ἐφρυβρίζει. ἡ ἀντὶ τοῦ κατεδακτύλισε· σκιμαλίσαι γὰρ ἐσι κυρίως τὸ τὸν μέσον τῶν δακτύλων εἰς τὸν πρῶτον τοῦ ὀρνέου ἐμβαλεῖν. οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὅταν βουλόμενοι ἐνυβρίσαι τινὰ τὸν μέσον δάκτυλον ἐντείνοντες καὶ τὰς λοιποὺς συναγόντες δειξώσιν αὐτῷ. Ἀριστοφάνης (Pac. 548) "καὶ τὸν δορυξὸν οἶον ἐσκιμάλισεν."

ἐσκληκότε προσλιπαρῆντα, προσεσκληκότε. μετήκται δὲ ἀπὸ τῶν προσζηταινόμενων.

ἐσχοπίεζε περιέβλεπεν.

ἐς κόρακας. Βοιωτοῖς Ἄρην ποτὲ οἰκοῦσιν ἐρρήθη ὑπὸ τῆ θεῆς ἐκπεσεῖσθαι τῆς χώρας λευκῶν κοράκων φανέντων. νέοι δὲ μεθυσθέντες ποτὲ συλλαβόμενοι κόρακας ἐγύψωσαν κατὰ παιγνιον, καὶ ἀπέσειλαν πωτῶσθαι. ἰδόντες δὲ οἱ Βοιωτοὶ ἐταράχθησαν ὡς τῆς μαντείας λαβούσης τέλος. καὶ φοβηθέντες οἱ νεανίσκοι τὸν θόρυβον ἔφυγον, καὶ ὥκησάν τινα τόπον, ὃν ἐκάλεσαν Κόρακας· εἰς ὃν μετὰ ταῦτα οἱ τὴν Βοιωτίαν οἰκοῦντες τοὺς ἀμαρτάνοντας ἔπεμπον (Zenobius 3 87). οἱ δὲ ὡς τοῦ ζῆου ἀναιδοῦς καὶ δυσσιωνισικοῦ τῶν ἀνθρώπων ὄντος. Ἀριστοτέλης δὲ φησι, λοιμοῦ κατισχύοντος καὶ κοράκων πολλῶν γενομένων τοὺς ἀνθρώπους θηρεύοντας αὐτοὺς καὶ περικαθαίροντας ἐὼν ζῶντας, καὶ ἐπιλέγειν τῷ λοιμῷ "φεῦγ' ἐς κόρακας." ὁ δὲ Αἴσωπος (fab. 101) μυθικῶς κολιὸν μέγαν, νομίσαντα τοῖς κόραξιν ἴσον εἶναι, πρὸς αὐτοὺς πορευθῆναι, ἡτηθέντα δὲ πάλιν εἰς τοὺς κολιόους ὑποσφύσαι· τὰς δὲ ἀγανακτήσαντας παῖειν αὐτὸν λέγοντας "φεῦγ' ἐς κόρακας." Ἀριστείδης δὲ ἀποδίδωσι, διὰ τὸ ἐν τραχέσι τόποις καὶ κρημνώδεσι νεοσσοποιεῖσθαι λέγειν ἡμῶς "φεῦγ' ἐς κόρακας." ἐς κόρακας οὖν εἰς τὸ σκότος, εἰς ὕληθρον.

ἐς κόρακας, καὶ συντόν· ἵε πρὸς

(Α Ρακ. 19), τατέξιν ἀπόφερε τὸ πρῶγμα καὶ σαυτὸν.

ἑσχορόδισας κλαῦσαι ἐποίησας, ἀπὸ τῶν τὰ σκόροδα τριβόντων. ἢ ἀήδισας, ἐπικρανας. ἢ ἐδρίμυζας. sch. Α Eq. 942.

ἑσχοροδισμένοις. Ἀριστοφάνης (Ach. 165) "οὐ μὴ πρόσσει τούτοισιν ἑσχοροδισμένοις" ἀντὶ τοῦ σφοδροῖς οὐσί καὶ πικροῖς γενομένοις, μετειληφόσι τῶν σχορόδων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλεκτρονίων.

ἑσχοροδισμένος σκόροδα φραγών, ἀπὸ τῶν ἀλεκτρονίων· ὅταν γὰρ ἐς μάχην συμβάλλωσιν αὐτούς, σκόροδα διδούσιν αὐτοῖς, ἵνα δριμύτεροι ὦσιν ἐν τῇ μάχῃ. sch. Α Eq. 492.

ἑσχοπονοῦνταὶ κατὰ Ῥωμαίους σφατιωτικά ἐφόδια.

ἐς Κυνόσαργες. οἷον ἐς Κυνόσαρκας, ἀπὸ τοῦ Θυσίας πλησίον γενομένης εἰσελθόντα κύνα καὶ ἀρπάσαντα κρέας τοῦ θύματος ἀγαγεῖν ἐκείσε. ἐν ᾧ καὶ ναὸς ἐκτίσθη. καὶ οἱ νόθοι ἐγκαυθῆα ἐκρίνοντο, εἰ τῷδε ὄντως γέγονεν υἱός. ἐκάλουν δὲ Ἀθηναῖοι καὶ τοὺς ἀπελευθέρους νόθους. ἐς τὸ Κυνόσαργες σφέερον κέεται. cf. v. ἐς Κυνόσαργες.

ἐς Μασσαλίαν πλεύσειας, ἐπὶ τῶν θαλυτέρως καὶ μαλακῶς ζώντων· οἱ γὰρ Μασσαλιῶται θαλύτερον ἔζων, σολαῖς ποικίλαις καὶ ποδῆρεσι καὶ μύροις χρώμενοι.

ἑσμὸς πληθός, ὄχλος, κυρίως τῶν μελισσῶν, παρὰ τὸ ἅμα πετομένας ἔσθαι.

ἔσο ἐνδεδύσο. σημαίνει καὶ τὸ ὑπαρχε.

ἐς ὃ ἀντὶ τοῦ μέχρι τούτου, ἕως οὗ· "ἐπολιόρκει τὴν πόλιν ἐς ὃ ἐξέλειν αὐτήν."

ἔσοπτρον τὸ κάτοπτρον.

ἐς ὅτι ἀντὶ τοῦ λίαν· "ἔσυνεστήσατο φάλαγγς ἐς ὅτι μάλισα καρτερός."

ἐς ὅτι μάλισα ἀντὶ τοῦ λίαν· (Agath. 521) "καλάμους ἐς ὅτι μάλισα ξερροὺς καὶ πυγίλους."

ἐς ὀψιγόνους τοὺς μετὰ ταῦτα.

ἐσπάθῃ κατανήλισκε καὶ κατήσθιε. διὰ τοῦτο εἶπεν "οὐκ ἀργὸς ἦν." σπαθᾶν δὲ τὸ ἀφειδῶς ἀναλίσκειν καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐρηται. οἰκείως δὲ νῦν τῇ λέξει ἐχρήσατο· καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ὑφαινομένων ἱματίων λέγομεν σπαθᾶν τὸ ἄγαν κορούειν τὴν κρόκην, ὥς προσκαθίζειν καὶ πολλὴν μὲν ἀναλίσκειν κρόκην, ἰσχυροτέραν δὲ ἀπεργάζεσθαι τὴν ὑφήν. δύναται ἔν τὸ σπαθᾶν ἐπ' ἀμφοτέρων νοεῖσθαι, ὅτι δὲ νῦν ἐπὶ τῷ πολλῷ δαπανᾶν

παρείληπται, δῆλον ἐκ τοῦ ἐπιφερομένου· "ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοιμάτιον δεικνὺς τοδὶ πρόσφασιν ἔφρασκον· ὦ γύναι, λίαν σπαθῆς." sch. Α Nub. 53.

ἐσπαθᾶτο Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀσχίνου (43) ἀντὶ τοῦ ἀπώλλυτο, παρὰ τὴν σπάθην. ἢ τὸ ἐρρίπτετο, ἢ διεκόπτετο. ἢ ἀντὶ τοῦ συνετίθετο, ἀπὸ τῆς τῶν ὑφαντῶν σπάθης, ἥτις συνετίθησι τὰ ὑφαινόμενα. Harp.

ἐσπαθημένος πεπεκνωμένος, ἀπὸ τῶν κατακρουουσῶν σπαθῶν τὴν κρόκην.

ἔσπαιρεν ἐκινεῖτο.

ἐσπάρασεν ἡρέθιζεν· Ἰωσήπος (B. I. 2 21 1) "μετεώρους ὄντας ἐπὶ τῇ μέλλοντι πολέμῳ ἐσπάρασεν."

ἐσπαρμένη παράταξις, ὅταν εἰς ὄγκως πλείονους διαλύεται τῶν ταχυμάτων.

ἔσπυσας ἔπιες, εἴλκυσας· (AP 7 104) "Ἀρχεσίλαε, τί μοι τόσον ἄκριτον ἀφειδῶς ἔσπυσας, ὥς φρενῶν ἐκτὸς ὄλισθες ἔων;"

ἔσπεικῶς τεθυκῶς.

ἐσπείσατο διηλλάγη, καὶ ἔσπεισεν ἔθυσεν.

ἐσπείσθαι σπονδὺς πεποιῆσθαι· "ἂν τινα δ' ἄρα αἰτίαν ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς σχῇ πρὸς τὸ μὴ αὐτὸς ἐσπείσθαι δοκεῖν."

ἐσπερινός ὁ τῆς ἐσπέρας.

ἐσπέριος ὁ δυτικὸς.

ἐσπερίτις λίμνη ἡ πρὸς τὴν δύσιν ἔσα.

ἔσπερον κέλευθον ἐσπέριον, ἐπὶ δυσιμῶς ὁδόν.

ἔσπερος. Παιρμενίδης πρῶτος πεφώρακε (Diog. L. 9 23) τὸν αὐτὸν ἔσπερον εἶναι καὶ ρωσφόρον· οἱ δὲ Πυθαγόραν.

ἔσπερος ὃς κάλλις (Hom. X 318). νῦν τὸν ἔσπερον λέγει κάλλισον, ἐν ἄλλῃ δὲ (v 93) τὸν ἑωσφόρον φαντάσται.

ἔσπετε (Hom. B 484) εἰπεῖν ποιήσατε.

ἐσπόμενος ἀπάτριβεν (Α Nub. 1379) κονιορτοῦ ἐπλήρου, συνέτριβεν.

ἐσπόμενος ἐπακολουθῶν.

ἐσπέδαζον ἐσεμινολογᾶντο, ἐπεμελῶντο· Πολύβιος (11 8) "ἐσπούδαζον γὰρ τὰς ἀκολουθίας καὶ τὰς ἐσθῆτας διαφερόντως, καὶ τις ἦν περὶ τοὺς πλείους καλλωπισμὸς ὑπερέχων τὴν ἐκ τοῦ βίου χορηγίαν, ὅπλων δὲ ἡμέλων."

Ἑσσα ὄνομα πόλεως.

Ἑσσαῖοι Ἰουδαῖοι ἀσκηταί, Φαρισαῖοι καὶ γραμματέων τὴν ἄσκησιν ἐξ ἐπιμέρου

διανερηκότες, ἀπόγονοι Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥιχάρ του δικαίου, φιλάλληλοι καὶ τῶν ἄλλων ἐν-
λαβεῖς πλείον, οἱ τὴν μὲν ἡδονὴν ὡς κακίαν
ἀποσρέφονται, τὴν δὲ σωφροσύνην καὶ ἐγκρά-
τειαν καὶ τὸ μὴ τοῖς πάθειν ἐποπίπτειν ἀρε-
τὴν ὑπολαμβάνουσι. καὶ γάμος μὲν παρ' αὐ-
τοῖς ὑπερορᾶται, ἀλλοτριόους δὲ παιδὸς νέους
ἔτι προσλαμβάνοντες καὶ διδάσκοντες ὡς συγ-
γενεῖς ἡγοῦνται καὶ τοῖς ἡθεσιν ἑαυτῶν ἐν-
τυποῦσι. καὶ πᾶν αἰσχρὸν ἀποβάλλονται, καὶ
πᾶσαν ἄλλην ἀρετὴν ἐξασκοῦσιν. οἱ ἐπιμε-
λοῦνται τῆς ἡθικῆς λέξεως, θεωρίᾳ δὲ τὰ
πολλὰ πυραμένουσιν. ἐνθεν καὶ Ἑσσαιοὶ κα-
λοῦνται, τοῦτο δηλοῦντος τοῦ ὀνόματος, τε-
τέσι θεωρητικοί. Ioseph. B. I. 2 8 2. Cedren.
p. 198.

ἔσσαντο περιβάλλετο· (AP 6 266) "ἔσσαντο
Δυμαρέτου θυγάτηρ."

ἔσσειεις τὰ νήπια αὐτῶν (4 Regg.
8 12).

ἔσσην βυσιλεύς, κυρίως τῶν μελισσῶν.
ἔσσηνος ἡ γενικὴ.

ἐσαυθενμέναις ἐξ ἐπιπολῆς ὀπηθεί-
σαι· σαθεύν γὰρ τὸ μὴ λίαν ὀπηθεῖν. ἡ
ἡλιανθείσαις πυρί. (A Eccl. 127) "ὥσπερ εἰ-
τις σπηλαίᾳ πύγωνα περιδῶσειεν ἐσαυθενμέ-
ναις."

ἐσαυθμισεν ἐμέτρησεν.

ἔσαι. τετραχῶς χράται τούτῳ Ὀμηρος,
ἔσται ἔσσεται ἔσσειται ἔσαι.

ἔσαλκεν ἐμείωσεν.

ἐσαυμένοι ἐσκευασμένοι (Synes. ep. 104)
"νεανίαι χωρτικῶς ἐσαυμένοι." καὶ αὐθις
"πάντας δὲ ὡς ὑβρότατά τε καὶ ἄμια ἐξ ἐκ-
πληξιν κατὰ πλῆτον, τῷ γε δὴ πλῆτον θαν-
μύζοντι, ἐσαυμένους." cf. v. ὑβρός.

ἐς τὰχος γράφει. οὐτὼν λέγεται ἀτι-
κῶς, καὶ ἐς κάλλος γράφει, καὶ ἐς τὰ-
χος παίει. ἀλλ' οὐ καλλιγραφεῖ. cf. v. γρά-
φειν ἐς τὰχος.

ἔσε ἀντὶ τοῦ ἔως οὐ. "οἱ δὲ τῆς Ἀσίας
ἤρχον ἔσε ὑπὸ τῶν Μακεδόνων τὴν ἀρχὴν
ἀφῆρέθησαν."

ἔσε μέχρις οὐ. Ἀππιανός (cf. v. λιθάζω)
"ἐλίδουν αὐτὴν ἔσε τιρωσκομένη κατεχώ-
σθη." καὶ ἐς ἐμέις.

ἔσειλα ἀπέσειλα.

ἐσερήθη ἐζημιώθη.

ἐσεφάνουν. οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς εὐαγγελι-
ζομένους καὶ τοὺς συναγορεύοντας αὐτοῖς σε-

φάνοις ἐτίμων. sch. A Eq. 644.

ἐς τέφραν γράφεις, ἐπὶ τῶν μύτην
πονούντων καὶ ἀδυνάτων.

ἐσῆκει ἀντὶ τοῦ ἔσται.

ἐσηλιτευμένον ἀναγεγραμμένον.

ἔσι ὑπάρχει.

ἔσι δάιτα, οἴκησις, βωμός, χυτρώπους,
ἐσχάρα.

ἐσιάδες αἱ ἱέρειαι ὡς Ἑλένη ἡ μήτηρ
τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου μετὰ τὸ ἀνερρεῖν
τὰ ἄγια καὶ τίμια ξύλα, καὶ ναὸν ἀνεγείρασα
ἐν τῇ τάφῳ τοῦ κυρίου, τὰς παρθένους ἐν
τοῖς εὐκτηρίοις ἀναγράφασα σηκοῖς, σιτήσεις
τε αὐταῖς ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπιχορηγεῖσθαι
παρεκλεύσατο. ταῦτα διαπραξαμένη καὶ π'
που βιώσασα χρόνους τὸν βίον μεταλλάττει.
ὁ δὲ υἱὸς αὐτῆς ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ῥώμην
βασιλείοις τὸ σῶμα αὐτῆς ἐκήδευσεν. (Syn-
nes. p. 43) "οὐδὲν ἂν φαιήν ἀπόρητόν τι
κρύπτειν αὐτῆς, ὥσπερ τὰς ἐσιάδας τὸ πῦρ."

Ἐσίμ θ' ὀνομεν, ἐφ' ᾧ οὐκ ὑποφέρονται
ἀπὸ τῆς θυσίας. cf. v. ἱσίμ.

Ἐσιατεύς ὄνομα κύριον. καὶ Ἐσιατός
ὄνομα κύριον.

ἐσιῦν, αἰτιατικῇ, τρέφειν. καὶ ἐσιῦ-
σθαι τρέφεσθαι, ἐωχεῖσθαι. οὐχὶ δὲ τὸ
παρὰ τινι ἔλγον. δοτικῇ δὲ συντάσσεται τὸ
ἐσιῶ. Ἀριστοφάνης (Th. 949) "τοῖς κόραξιν
ἐσιῶν."

ἐσιατορεῖον τὸ τρυφεῖον.

ἐσιατορία ἐσιῶσις.

ἐσιατόρια· "ἦν δὲ ἐσιατόρια πολλὰ καὶ
καταλύσεις."

ἐσιῦτωρ ὁ εἰς εὐωχίαν καὶ εὐφροσύνην
καλῶν, δαιτυμόνες δὲ οἱ ἀριστῆται.

Ἐσιεῖς ὄνομα ἔθνος.

ἐς τί ἔτι (Hom. E 465) μέχρι τίνος.

ἐσιμμίσατο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐ-
τῆς (4 Regg. 9 30) ἐκαλλωπίσατο.

ἔσιξαν τῷ μετώπῳ ὑπέγραψαν.

ἐσιώμενος τρώγων.

ἐσιῶν ἀριστοποιῶν. "ὁ δὲ ἐσιῶ τὸν ἄν-
δρα ἡμερῶν εἰς πανθοινίαν."

ἐσομώθη ἀντὶ τοῦ ἡνοίχθη. "οἱ δὲ
ᾤφοντο, καὶ ταχέως τὸ χῶμα ἐσομώθη."

ἐσόρεσεν ἐσρωσεν.

ἐσορέσθη ἐσρώθη, ὠμαλίσθη. "οἱ ἄνε-
μοι παραχρῆμα ἐκόπυσαν καὶ τὸ χῶμα ἐσο-
ρέσθη, πνεῦμα δὲ κεκρυμμένον κατὰ πρόμηναν
ἐπέφρεν καὶ τὰ ἱεῖα ἐπλήρου." cf. v. σκληροί.

ἐξρατήγησε μετ' Ἑρασινάδου, ἐπὶ τῶν δυσυχῶν, ἐκ τῶν περὶ Ἀργίνουσιν ἐρατήγησάντων δυσυχῶς. ἀπέθανε δὲ δημοσίᾳ οὗτός τε καὶ οἱ ὑπομείναντες, Θράσυλλος Περικλῆς καὶ οἱ λοιποί. ἐγένετο δέ τι καὶ περὶ τὸν Ἑρασινάδην, τὸ καὶ κλοπῆς κατηγορηθῆναι τῶν περὶ Ἑλλήσποντον χρημάτων. sch. A Ran. 1227.

ἐξρέβλου ἐκάκη, ἡνγάκη· "τοῦτον ἦν πλευρίτις νόσος περιλυθῆσα ἐξρέβλου δεινῶς."

ἔσυνγεν ἐσύννασεν, ἀπὸ τῆς τοῦ προσώπου συγγέντητος· "Ομητρος (P 694) "κατὰ δ' ἔσυνγε μῦθον ἀκούσας."

ἐξυκῶς· "οὐδὲν μέγα φρονεῖ ἐξυκῶς ἀνὴρ."

ἔσω ὑπαρχέτω.

ἔσω μυλάμην ἀντὶ τοῦ ἐφλυύρησα, περισοῦν τι τοῦ δέοντος ἐλάλησα, ἢ παρούργως ἐφθελγῶμαι· Ἀριστοφάνης (Ach. 579) "συγγνώμην ἔχε εἰ πτωχὸς ὢν ἐλπὼν τι κάσω μυλάμην."

ἐς ὕδωρ γράφειν, ἐπὶ τῶν μύτην πορνοῦντων.

ἐσφαλέναι· "ὥς καὶ τὸν ἴδιον οἶκον ἐσφαλέναι τὸ καθ' αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς τῆτο τὸ μέρος ὀρμὴν καὶ προσάσιν" (Polyb. exc. Peir. p. 21).

ἐσφήκωντο (Hom. P 52). καὶ ἐσφήκωσθαι δεδέσθαι, καὶ ἐσφήκωτο ἐδέδετο.

ἐσφηλε κατέβηλεν· "ἄλλον δὲ ἔχ' ὥσπερ Κράσσον τε καὶ τοὺς ἔξιν ἐκεῖνι ἐσφηλεν" ἀντὶ τοῦ σφαλεῖναι ἐποίησεν.

ἐσχάρα, ἐσχάραν φησὶ καλεῖσθαι Λυκοῦργος καὶ Ἀμμιώνιος τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἰδρυμένην. ἢ κοίτην, παρ' ὃ καὶ τοὺς ἱατροὺς τὰ ἐν σώματι κοῖλα ἔλκη ἐσχάρας καλεῖν. Harp.

ἐσχάρα μαγειρικὸν ἐργαλεῖον· ἐν ἐπιγράμμει (AP 6 101) "ἡθιμόν τε πουλύρητον, ἥδ' ἐτετράπην πυρὸς γέφυραν, ἐσχάρεν κρηδόκον."

ἐσχάραι (sch. A Eq. 1283) τὰ χεῖλη τοῦ γυναικείου αἰδοίου.

ἐσχάραι πυρός ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακίαι. ἐσχαρίου πυρός τοῦ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας· (AP 7 210) "ἥριπεν ἐσχαρίου λάβρον ἐπ' ἀσθμα πυρός."

ἐσχαρίτην ψωμίον ἀπὸ κλιβάνου.

ἐσχατα ἐσχάτων κακὰ διαπέπρακται. ὁμοίᾳ ἐστὶ τῇ δεινότερα Δεινίου καὶ

κύντερα Κύντωνος. ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄκρων κακῶν. cf. v. Ναύων.

ἔσχατα κακὰ τὰ μεγάλα· "παθεῖν τὰ ἐσχατα κακὰ ἐκ τῶν ὁμοφύλων, ἢ ἀνδράσιν ἀπίστοις σφῶς ἐπιτρέψαι." καὶ αὐθις "ὃ δὲ οὐ παύεται πολιορκίᾳ τὴν πόλιν ἐς τὸ ἔσχατον ὑπᾶγων κινδύνου." καὶ αὐθις "λιπαρῆντος οὐκ ἐκτρέψαι καὶ ἔξιν ἱκεσίᾳ μὴ τὰ ἐσχατα αὐτὸν περιδεῖν παθόντα" ἀντὶ τοῦ τέλει, μεγάλα.

ἐσχάτη ἀδικία ἄκρα τε καὶ τέλει.

ἐσχάτη ἀμαθία· "τὸ δὲ ἐστὶ τῆς ἐσχάτης ἀμαθίας· ὑπὲρ οὗ πολλὰ λέγειν ἔχων νῦν ἀφίημι."

ἐσχατιά· τὰ πρὸς τοῖς τέρμασι τῶν χωρίων ἐσχατιᾶς ἔλεγον, οἷς γεινῖᾳ εἶτε ὄρος εἶτε θάλασσα (Harp.). καὶ ἡ εὐτέλεια λέγεται ἐσχατιά. καὶ αὐθις "ὁ Διοκλητιανὸς λόγον ποιούμενος τῶν πραγμάτων ᾤθηθαι δεῖν καὶ δυνάμεσιν ἀρκούσαις ἐκάστην ἐσχατιὰν ὀχυρῶσαι καὶ φρουρία ποιῆσαι" (Euseb. p. 7).

ὅτι τὰ ἀθροίσματα σημαντικὰ καὶ περιουσίας πάντα δῶνεται, ἀχυρῖα φυταλιὰ πυρκαϊὰ ἀνθρακίᾳ ἐσχατιά. οὕτω καὶ τρασιά· ἐστὶ δὲ τόπος ὅπου ἐστὶ πληθὺς σῦκων ξηραυνομένων ἢ τυρῶν ἢ ὀρεθῆποτε, καὶ τὸ αἵμασι δῶνεται ἔχει ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὸ ὄνομα. τὸ ἐξουσία ὁσία οὐκ ἀντίκειται ἐπὶ πράγματι.

ἐσχατιᾶν ἔσχατον τόπον γῆς. ἢ τὰ νομῆς ἔχοντα χωρία, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ γ' (79) τῆς πολιτείας.

ἔσχατος Μυσῶν. Ἑλλῆσι λοιμῶ κρατουμένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν πλεῖν. οἱ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἡ πόρην, αὐθις δὲ τὴν Αἰολίδα παρὰ τοῖς ἐσχάτοις τῆς Μυσίας εὐρον. ἐνίοι τὴν παροιμίαν τοῦ χρησμοῦ λέγουσι Τηλέφῳ μαντευομένην γενόμεναι περὶ γονέων, ἐπὶ τίνας τόπους ἐλθεῖν εὐροὶ τοὺς γονεῖς. τὸν δὲ θεὸν προστάξαι πλεῖν ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν· ἀφικόμενον δ' εἰς Τευθρανίαν (νέμεσθαι γὰρ ταῦτα τὰ χωρία Μυσοῦς) ἐπιτυχεῖν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῶν ἐπιτασσομένων.

ἔσχατος δὲ παρὰ τὴν σχέσιν καὶ κώλυσιν ὁ τελευταῖος. καὶ ὕστατος, ὅτι ὑπ' αὐτὸν ἐστὶν ἡ εὐαίς, καὶ οὐκέτι προβῆναι δύναται, ἀλλ' ὕστερος εἰσέκει τοῦ πρώτου μὴ ἐῶντος. καὶ τὸ πῦματος ἀπὸ τοῦ πεπυῦ.

σθαι. καὶ τέρμιον τὸ ἔσχατον ἀπὸ τῆ τέρματος, ὃ ἔστι τέλος.

ἐσχατώσαν (Hom. B 508) κειμένην ἐσχάτην.

ἐσχάτως ἄκρως· Μένανδρος "προβῆμαί σ' ἐσχάτως."

ἔσχε κατέπαινε· Θεκυδίδης (I 110) "αἱ δὲ τρηῆρεις πλέουσι εἰς Αἴγυπτον ἔχον κατὰ τὸ Μενδήσιον κέρας." καὶ Αἰλιανός "ὃ γὰρ ἔχον ἀνήνασθαι τὸ πρόσαγμα" ἀντὶ τῆ ἰδυνήθησαν.

ἔσχε δῖαζον ἡτοιμαῖον, ἢ ἐκ τοῦ παρυχόντος ἔλεγον. Ἰώσηπος (B. I. 2 extr.) "τοῖς δὲ τὸν πόλεμον ἐξάψασιν ἐσχεδιάζοντο πρὸς ἡδονήν." καὶ Πολύβιος "ἅπλως δὲ πάντα κατὰ τὸ συνεχὲς ἐκ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐσχεδιάσθαι καὶ διημαρτῆσθαι."

ἔσχετο (Hom. P 696) ἐπεσχέθη.

ἐσχηματισμένος ὁ προσποιητὸν τρόπον ἔχων καὶ δοκῶν εἶναι κόσμιος, ὡς παρὰ Λυσίμην ἐν τῷ πρὸς Τίμωνα "οἱ δ' ἀλαζονεύονται μὲν Τίμωνι παραπλησίως, καὶ ἐσχηματισμένοι περιέρονται ὥσπερ οὗτος."

ἐσχολάρχησε σχολῆς ἤρξεν, ἐδίδασκεν.

ἔσω τοπικόν.

ἔσω ἄνθρωπος κατὰ τὸν ἀπόζολον ἢ ψυχῇ (2 Cor. 4 16), ἔξω ἄνθρωπος τὸ σῶμα. ἔσθ' ὅτε γὰρ ἀπὸ μέρους τὸ σῶμα ἡμῖν δηλοῦται ἔξω, ὡς ἐν τῷ (Isa. 2 28) "ἐκχεῖω ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα." καὶ κατὰ Μωσέα προσδιαλεγόμενον τοῖς ἔξ' Ἰσραὴλ (Deuter. 10 22) "ἐν ὃ καὶ ἐψυχαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σου εἰς Αἴγυπτον."

ἔσωθεν τοπικόν.

ἔσώθη. ἀπὸ τοῦ σῶμα σῶσω σέσωκε σέσωμαι ἐσώθη. τὸ δὲ σέσωσμαι ἀπὸ τοῦ σῶζω. τὸ δὲ σῶζω ἔχει τὸ ι, καὶ πᾶσα κλίσις ἔχουσα τὸ ζ, ὅλον σῶζομαι ἐσφῶζομένη καὶ τὰ ὅμοια.

ἐσωκράτουν (A. Av. 1282) ἀντὶ τῆ ἐκόμων, ἐρρύνουν, ἐπείνων.

ἐσωμάσκει συνεκρότει, ἡντρεπίζειν, ὠδινεν, ἡτοίμασεν. "ὃ δὲ πολλοὺς δεκάζων τῶν Ἰσχυρῶν τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἐσωμάσκει."

ἐσωματοποιεῖ ἑλαττε· Πολύβιος, "ὥσπερ καὶ τὸ αὐτόματον καὶ τύχη τις ἐσωματοποιεῖ τὰς τοῦ Σκιπίωνος πράξεις, ὡς ἐπιφανερέας καὶ μελλοντας αἰεὶ φαίνεσθαι τῆς προσδοκίας."

ἔται οἱ πολῖται, πηοὶ δὲ οἱ κατ' ἐπιγα-

μίαν συγγενεῖς.

ἐταινίωσε περιείλησε, συνέσφιγγεν. "ὃ δὲ κατεταινίωσε τὸ τραῦμα τῇ ζώνῃ."

ἐταῖρα φίλη, πόρνη. "ὅτι Σκιπίων ἐταῖρας καὶ θύτας καὶ μάντις ἐξήλαυσε τῷ στρατοπέδῳ, οἷς διὰ τὰς δυσπραξίας οἱ στρατιῶται περιδεεῖς γεγονότες ἐχρῶντο" (Appian. Hisp. 85).

ἐταῖραι Κορίνθιαι Λαῖς Κυρήνη, Λέαινα Σινώπη Πυρρήνη Σκιώνη. φησὶ δὲ Ἀρισοφάνης ἐν Πλούτῳ (149) "καὶ τὰς ἑταῖρας φασὶ τὰς Κορινθίας, ὅταν μὲν αὐτὰς τις πένης πειρῶν τύχη, οὐδὲ προσέχει τὸν νοῦν, ἐὰν δὲ πλουσίους, τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθὺς εἰς τοῦτον τρέπειν."

ἐταῖρε. ὁ Πλάτων καὶ οἱ ἄλλοι φιλόσοφοι τοὺς γνησίους ἐρασὰς τῶν λόγων ἐταῖρος ἐκάλεον· οὗς ἐμιμεῖτο Ἰουλιανὸς ἐταῖρος πάντας καλῶν ἐν ταῖς συνουσίαις, οὐκ ἀπαυθαδιζόμενος τῇ βασιλείᾳ.

ἐταιρεία ἡ συνήθης ὁμόνοια καὶ φιλία· Βάβριος "θέντο μετ' ἀλλήλοισιν ἐταιρείην μὲν δοιῶ, οὐ καθ' ὁμὰ ζῶντες· ὃ μὲν κατὰ νεὶδν ἐρήμην ἐτρέφεθ', ὃς δὲ δόμοισιν ἐν ἀφνειῶν τρέφετ' ἀνδρῶν." ἐταιρεία καὶ τὸ τάγμα, καὶ ἐταιρειάρχης ὁ τῆς ἐταιρείας ἄρχων.

ἐταιρεία ἡ φιλία. ἰδίως ἐπὶ τῆς ἐταιρείας τοῦ νομα τέταχεν Ἀνδοκίδης (I 100).

ἐταιρείος (Herodot. 1 44) ὁ Ζεὺς παρὰ Κρησί. σημαίνει δὲ καὶ τὸν φίλιον.

ἐταιριζομένη ἐρεθιζομένη, προσκινωμένη· ἐταιρίζω γὰρ τὸ φίλον προσλαμβάνομαι.

ἐταιρισύμενος συνεργήσας. καὶ ἐταιρήσας πορνείσας, καὶ ἐταιρήσεις τὰς πορνείας.

ἐταιρίζονται αἱ καλούμεναι τριβάδες.

ἐταῖρος ὁ ἴδιος.

ἐταιρῶ ἐπὶ τῆς πόρνης.

ἐταιρῶν ἀνδρῶν. νόμος Ἀθήνησι τὰς ἐταῖρας ἀνδρῶν φορεῖν.

ἔτα ἔτη παρ' Ὀμήρῳ.

ἐτέθησαν ὑπέκωναν, ἐπέισθησαν. "οἱ δὲ τῇ τοῦ βασιλέως μάλλον καὶ τοῦ ἐπισκοποῦντος ἐτέθησαν βουλήν."

ἔτειον ἐνιαύσιον. ἐπέτειον δὲ τὸ μὴ μόνιμον ἀλλὰ πρὸς ἐνιαυτὸν ἀκμαῖον. καὶ ἔτειος καρπὸς καὶ καιρός.

ἔτειρεν (Hom. E 796) κατεπόνησεν.

ἐτειχηροῦντο τοῖς τείχεσι περιεσχε-

ζοντο, περιεκλείοντο· "ἐντὸς δὲ τῆς τύφρου καὶ τοῦ ἐρύματος ἐτειχισθῶντο."

ἐτέκταινον (Ps. 128 3) κατεσχεύαζον.

ἐτέλει ἐτέτακτο.

ἐτελέσθησαν (Ps. 105 28) ἐμιάνθησαν, μετέσχον τῆς μιαιῶς συνουσίας.

Ἐτεοβουτάδαι γένος Ἀθηναίους πάνυ λαμπρόν, ἀπὸ Βούτου· ἀφ' οὗ οἱ ἱερεῖς καθίσταντο Ἀθήνησιν.

Ἐτεοκλῆς ὄνομα κύριον. καὶ Ἐτεοκλείης.

ἐτεόν ἀληθῶς· (A Eq. 32) "ἐτεὸν ἡγῆ γὰρ θεός;" ἀληθῶς πεπίστευκας εἶναι θεός;

Ἐτεόνικος ὄνομα κύριον.

ἐτεραλκία ἐτεροκλινῆ. ἐτεραλκῆς νίκη ὅταν οἱ ἡττηθέντες νικήσωσι.

ἐτερόγναθος, ἐπὶ ἵππου, ἀπειθής, ἢ ἀπληστος καὶ ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐσθίων.

ἐτεροῖτος ὁ ἄλλοιτος.

ἐτεροισυμένη ἁλλοισυμένη.

ἐτεροίω τὸ μεταβάλλω.

ἐτεροίως ἁλλοίως.

ἐτερομάσχαλος χιτῶν, ἣν ἐξωμίδα λγουνσιν.

ἐτερομόλιος δίκη εἰς ἣν ἀντίδικοι ἐκ ἡλθον.

Ἐτερον· Ὅμηρος (I 313) "ὅς χ' ἔτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπῃ." ἐν ταῦθα δοκεῖ συγκεχύσθαι τὸ δεικνόν· ἔδει γὰρ ἔτερον δὲ εἶπῃ, ἐτέρου πρὸς ἔτερον ἀντιδιασπασθέντος· τὸ γὰρ ἄλλο ἐπὶ πλειόνων τίθεται. πιθανεύονται δὲ ὅτι ἐπὶ τῶν ὁμοειδῶν τὸ ἔτερον.

Ἐτερος ἐπιμεριζόμενος. τετραχῆ δὲ ἐπιμερίζονται, εἰς ἐκ δύο, ὡς ἔτερος τῶν ὀφθαλμῶν· δύο καθ' ἓνα, ὡς ἐκάτερος· εἰς ἐκ πολλῶν, ὡς ἄλλος· πολλοὶ καθ' ἓνα, ὡς ἕκαστος.

ἐτερόςομος φύλα γ' ἐκαλεῖται ἥτις πορεύεται τὸ μὲν ἡγούμενον ἡμῖς ἔχουσα ἐν εὐωνύμῳ παραγωγῇ, τουτέστι τοὺς ἡγεμόνας ἐξ εὐωνύμου, τοῦ δὲ λοιποῦ ἡμίσεος τοὺς ἡγεμόνας ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ. Arrian. Tact. p. 68.

ἐτερόφθαλμος ὁ ἐν Λοκροῖς νομοθετήσας. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους (141).

ἐτερόχροιος ὁ ἄλλοιτος κατὰ τὴν χροίαν.

ἐτέρωθεν καὶ ἐτέρωθεν καὶ ἐτέρωσε, εἰς ἔτερον μέρος, ἀλλαχόσε.

ἐτετρήχει ἐτετράχτο.

ἐτεχνίτευε μετὰ τέχνης καὶ δόλε ἡρεῦνα· Ἰώσηπος (A. I. 5 8 11) "ἐτεχνίτευε μαθεῖν τίνι τρόπῳ τοσοῦτον προέχει κατ' ἀρετὴν."

Ἐτεωνεύς ὄνομα κύριον.

ἐτήρει ἐταμίευε· "τὸς δὲ νεωτέρως ἐτήρει τῷ θριάμβῳ."

ἔτης ὁ πολίτης, ἀπὸ τοῦ ἔθους, ὡς ξένος ὁ ἔξω τῆς ἐνόητος ὧν, ἢ παρὰ τὸ ἔξω εἶναι.

ἐτησίαι οἱ ἄνεμοι οἱ κατ' ἔτος πνέοντες. πνέουσι δὲ ἐν ἀκμῇ τῇ θέρῃ, διότι ὁ ἥλιος μετεωρότερος καὶ ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν τόπων ἀρκτικώτερος γινόμενος λύει τὰ ὑγρά τὰ ἐν ταῖς ἄρκτοις· λυόμενα δὲ ταῦτα ἐξαερούται καὶ πνευματοῦται, καὶ ἐκ τούτων γίνονται οἱ ἐτησίαι, καὶ ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν τόπων φέρονται ἐπὶ τοὺς μεσημβρινούς. ἂ προσπίπτει τοῖς ὑψηλοτέροις ὄρεσι τῆς Αἰθιοπίας, καὶ πολλὰ καὶ ἀθρόα γιγνόμενα ἀπεργάζονται ὑετούς, καὶ ἐκ τῶν ὑετῶν τούτων πληθωρεῖται ὁ Νεῖλος τοῦ θέρους, ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν καὶ ξηρῶν τόπων ῥέων. sch. Demosth.

ἐτήσιος ὁ κατ' ἔτος.

ἐτήτυμος ὁ ἀληθής.

ἔτι ἐπίρρημα. παρέλκει αἰεὶ παρὰ τοῖς Ἀιτικοῖς. παρὰ Ἀριστοφάνει (Eccl. 209) "ἦν οὖν ἐμοὶ πεῖθησθε, σιδηθήσεσθ' ἔτι."

ἐτ(θ)ετο· "οὐδὲ τῇ ὄψει τῶν ὀνείρων ἐτίθετο" ἀντὶ τοῦ προσέκειτο, προσεῖχεν. cf. v. ἐτέθησαν.

ἐτιθηνήσατο ἐγυλούχησεν.

ἔτι μὴν χρονικὸν ἐπίρρημα.

ἐτιμησάμην· "ὥς ἔγωγ' ἐτιμησάμην ἂν τοῦ παντὸς Ἀντώνιον ἀποκτείναντα Κικέρωνα περιεῖναι."

ἐτίμησαν ἐζημίωσαν, κατεδίκασαν· "οἱ δὲ τὸν Σωκράτην θανάτου ἐτίμησαν." τίμημα γὰρ ἡ ζημία καὶ ἡ καταδίκη.

ἐτιμήσασθε ἀντὶ τοῦ ἡγοράσατε· Θεοκλίδης (133) "ἦν ὑμεῖς πολλῶν χρημάτων ἐτιμήσασθε."

ἐτιμήσατο ἐξηριθμήσατο· "ὁ δὲ συλληφθεὶς ἐκ τῶν βαρβάρων, καὶ τοῦ βασιλέως περὶ ἀφέσεως ... ἀντιπροσβενσάμενος ἐτιμήσατο τὴν ζωὴν αὐτοῦ ὁ βάρβαρος λιτρῶν ὕ."

ἐτισάμην ἐτιμωρησάμην.

ἔτισαν ἔδωκαν· Αἰλιανός "ἀνθ' ὧν οἱ Φωκεῖς ἔτισαν δίκας βαρυτάτας."

ἔτισεν ἔδωκεν. "ὁ δὲ ἔτισε δίκας ὡς ἔπραξεν· οὐ γάρ τί που ταχεῖ καὶ ὠκυμύρῳ τέλει τὸν βίον κατέστρεψεν, ἀλλ' ἐκολάζετο χρόνον."

ἔτλη ὑπέμεινεν.

• ἔτνος ἀθάρα μετὰ γύλακτος. καὶ ἐτνή-
ρουσις ἡ ζωμάφρευρος, ἐν ἣ τὸ ἔτνος ἀρύνον-
ται, ὥσπερ οἰνήρουσις· καὶ πᾶν τὸ ταράσ-
σον. ἔτνος δὲ ἔλεγον τὴν ἀθάραν καὶ τὸ πί-
σινον ἀφέψημα (schl. A Ach. 244). "καὶ κηῖσιν
καὶ τὰν ἐτνοδόγον τορύναν" (AP 6 305).

b ἔτνος τὸ ὄσπριον.

ἔτοιμάζω αἰτιατικῇ.

ἔτοιμος ὁ εὐχρής.

ἔτοίμως ἐμπαρασκεύως. ἐτύμως δὲ
ἀληθῶς, διὰ τοῦ ν ψιλοῦ, καὶ ψιλῷται. καὶ
ἔτυμος ὁ ἀληθής.

ἔτόπασεν ὑπενόησεν, ἐνόμισεν.

ἔτορεν (Hom. A 236) ἔτρησεν, ἐτρώπησεν.

ἔτός παρέργως. ἔτος δὲ ὁ χρόνος, καὶ
δοτικῇ τῷ ἔτει, καὶ πληθυντικὸν τὰ ἔτη.

ἐτραχηλίασε κατισχυρεύσατο ἡ ἐγαν-
ρίασεν, ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν ὑποβαλλόντων
τοῦ τραχήλου τὸν ζυγόν. Ἰώβ (15 25) "ἐναντι
δὲ κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασεν."

ἔτρησεν ἐτρώπησεν.

ἐτρίβετο ὑπερετίθετο, ἀνεβάλλετο. "μέ-
χρι πολλῶν διαφερομένων ἐτρίβετο ἡ προσβολή."

ἔτρυχεν ἐδάμαζεν. "ἡ δὲ γῆ ἀγονίαις
κατελημμένη ἐτρυχεν αὐτοῖς ἀλγεινότερα."

ἔτρώχασεν ἐξέτριψεν.

ἔτύγχανεν.

ἐτύθη ἐσφαιγιάσθη.

ἔτυμωχλῆς ὄνομα κύριον.

ἔτυμολογία.

ἔτυρώθη ἐσκληρύνθη. Δαβὶδ (Ps. 118
70) "ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν."

ἔτυχον γενικῇ.

ἐτώθαζον ἐσκωπτον, ἐγχεύαζον, ἐλοιδο-
ρουν· (Procop. Pers. 2 8) "οἱ δὲ ἐς τὸν Χο-
σρότην ὑβρίζον ἀπὸ τῶν ἐπάλλεων, καὶ ξὺν
γέλῳτι ἡκόσμιον ἐτώθαζον." ἡ ἐτώθασαν
ἐκαυχῆσαντο.

ἐτώσιον τὸ μύταιον.

εὐ καλῶς. "ἔρῃ αὐτῆς ἀνὴρ Ῥωμαῖος,
Ἀππίος ὄνομα, τῶν εὐ γεγονότων."

Εὐα ἡ πρώτη γυνὴ καὶ πρώτη τοῦ κό-
σμου παράβασις, εἰ καὶ ὁ Ἀδάμ ὁ ἀνὴρ αὐ-
τῆς ζωὴν αὐτὴν κέκληκεν ὡς ἐσομένην μη-
τέρα τῶν ζώντων.

εὐά τραγού φωνῆς μίμημα. "ὁ δὲ τρα-
γος ἐκ τοῦ φρέατος ἀνεπήδησε, τὸ αὐτὸ φω-
νήσας εὐά."

Εὐαγγελίων ὄνομα κύριον.

εὐαγγέλιον τὰ κάλλιπα ἀπαγγέλλον.

Εὐαγγέλιος κωμικός. τῶν δραμάτων
αὐτοῦ ἐστὶν Ἀνακαλυπτόμενος, ὡς Ἀθηναῖος
ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς (p. 644).

εὐαγές ἀγνόν, εἰσεβές, ὅσιον, θειότατον. •
"γένεθς δὲ ἦν εὐαγοῦς, οὐκ ἐπὶ δυνάμει τρυ-
φῶσῃ λαμπρυνομένου, οὐδὲ ἐπὶ χρημάτων
περιουσίᾳ κολακικῇ."

εὐαγές εὐκόλως κεκλασμένον. b

εὐαγής καλῶς περιηγμένος. μεταφορι-
κῶς κύκλος. καὶ ἐν ἐπιγράμμῳ (AP 7 34)
"Πετρικὰν σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρὺν
ῥυμὸν χαλκευτὰν κατέχει Πίνδαρον ἄδε κό-
νις."

εὐάγητον καθαράν, λαμπράν. Ἀριστο-
φάνης Νεφέλαις (276) "ὄροσερὰν φύσιν εὐ-
άγητον."

εὐάγκαλον ἐλαφρόν, εὐμαρῇ. "ὁ δὲ
Αἰνείας τὸν πατέρα ἐπιθέμενος τοῖς ὤμοις
ἐξήγε, φόρτον ὡς ῥιεῖ φιλοπύτορι καὶ τοῦ-
τον εὐάγκαλον." οὕτω φησὶν Αἰλιανός.

Εὐαγύρας Αἰνίδιος ἱστορικὸς ἔγραψε βίον
Τιμαγένοῦς καὶ ἐτέρων λογίων, τέχην ῥητο-
ρικὴν ἐν βιβλίοις ἐ, τῶν παρὰ Θουκυδίδῃ
ζητουμένων κατὰ λέξιν, ἱστορίαν τε περιέχου-
σαν τὰς Αἰγυπτίων βασιλείας.

Εὐάγριος. οὗτος ἔγραψε διάφορα, καὶ
ὑπόμνημα εἰς τὰς παροιμίας Σολομῶντος.

εὐάγωνον εὐχερές, καλῶς ἀναγόμενον·
ἢ εὐάγωνον εὐθήρατον, εὐλήπτον.

εὐαδεν (Hom. Ξ 340) ἤρεσεν.

Εὐάθλους δέκα (A Ach. 710). Εὐάθλος
ῥήτωρ ἦν ποιητὴς· Ἀριστοφάνης Ὀλκῶν
"ἔστι τις ποιητὴς ἡμῖν τοξότης συνήγορος,
ὥσπερ Εὐάθλος παρ' ἡμῖν τοῖς νέοις." ἦν δὲ
καὶ εὐρύπρωκτος καὶ λάλος καὶ ἀγεννής· διὸ
καὶ τοξότην αὐτὸν καλεῖ, οἷον ὑπερήτην.

εὐαίτητος.

Εὐαίῳ ὄνομα κύριον. Demosth. 21 71.

εὐάλωτον εὐκόλως χειρούμενον.

εὐανακλήτως συμπαθῶς. (M. Anton. 1
7) "καὶ πρὸς τοὺς χαλεπήναντας καὶ πλημ-
μελήσαντας εὐανακλήτως ἔχεν καὶ εὐαναδι-
δάκτως, ἐπειδὴ αὐτοὶ ἐπανελθεῖν θέλωσιν."

εὐανδρία. Δείναρχος. εὐανδρίας ἀγὼν
ἵκτετο. Harp.

εὐανθῆς γλῶσσα" ἡ ἄκρως ἡτικι-
σμένη ὁμίλια "καὶ πολλῶν γέμευσα χαρίτων,
καὶ μουσικῶν ἀπηχημάτων ἀπόζουσα." ἔσι
δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

εὐάντητος εὐαπάντητος.

εὐάντυγα εὐάξουα.

εὐάρεςος.

εὐαρίθμητοι ὀλίγοι. "ἐν εὐαριθμήτοις
ἡμέραις τῷ Καίσαρι συνόντες" ἀντὶ τοῦ ἐν
ὀλίγαις.

εὐαρμοςότερος τοῦ συμφέροντος σο-
χαζόμενος. (Polyb. 21 5) "ὁ δὲ ἐδόκει πρὸς
πάντας τοὺς καιροὺς εὐαρμοςότερος εἶναι
Πανσιγρύτου διὰ τὸ βαθυτέρος τῇ φύσει
καὶ ζυσιμώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος
ἐπάρχειν."

εὐασηρ ἐπίθεται Διονύσου, παρὰ τὸ
εἶναι ἐνθουσιαστικόν. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6
154) "ἀγρονόμῳ τῷδε Πανὶ καὶ εὐασηρὶ Αν-
αίῳ πρέσβυς καὶ νύμφαις Ἀρχὰς ἔθηκε Βί-
των."

εὐαφές εὐμάλακτον, εὐψηλάφητον.

εὐάφορα εὐσκοπα, εὐθιωρήτα. "κολω-
νὸν ἐπιλεξιμένους ἀπ' οὗ τά τε ἐμπροσθεν
καὶ τὰ κατόπιν εὐάφορα ἦν, λόχον ἐπ' αὐτῇ
ἐπέστησεν."

εὐ βεβηκότα (S El. 982) εὐσαθῆ.

Εὐβοεῖς ἐθνικόν.

Εὐβοιοι ἡ νῆσος.

εὐβοτον καλὰ βοσκήματα ἔχουσιν.

εὐβουλία ἐπισήμη τοῦ σκοπεῖσθαι ποῦα
καὶ πῶς πρῶτοντες πράζομεν συμφερόντως.
Diog. L. 7 93.

Εὐβουλος δημαγωγὸς ἦν ἐπιφανέστατος.

Εὐβουλος Κήτιος Ἀθηναῖος, υἱὸς Εὐ-
φράνορος, κωμικός, ἐδίδουε δράματα ρθ',
ἦν δὲ κατὰ τὴν ρά Ὀλυμπιάδα, μεθόριος τῆς
μέσης κωμωδίας καὶ τῆς παλαιᾶς.

Εὐγαίῳ ὄνομα κύριον.

εὐγε καλῶς, ὁσίως. λέγεται δὲ καὶ ἐπ'
εἰρωνείας πολλάκις.

εὐγειος τόπος καλὴν ἔχων γῆν. καὶ οὐ-
δετέρως εὐγειον τὸ πρὸς τὴν δύσιν κείμενον.

Εὐγενάτορος σοφιστοῦ τινός. cf. v. Φι-
λάργιος.

εὐγένεια ἡ καλὴ γενεά. Εὐγενία δὲ
ὄνομα κύριον, διὰ τοῦ ι.

εὐγενέσερος Κόδρου τοῦ υἱοῦ Με-
λάνθου τοῦ Μεσσηνίου, πατρὸς δὲ Μέδου-
τος καὶ Νηλέως. οὗτος ὁ Κόδρος Ἀωριέων

ἐπισρατευσάντων Ἀθηναίοις ἐπὶ τοὺς ἐκ
Πελοποννήσου φυγάδας προσεδέξαντο, ἐν οἷς
καὶ Μέλανθον, χρησιμοῦ δὲ αὐτοῖς δοθέντος
αἰρήσιν τὴν πόλιν ἐὰν ἀπόσχωνται τῶ τῶν
πολεμίων βασιλέως, νοήσας τὸν χρησμόν,
ἀναλυβὼν ὑλοτόμῃ ἐσθῆτα καὶ ἐντυχὼν τοῖς
φύλαξι τῶν Ἀωριέων ἔνα ἐξ αὐτῶν ἀνέειλε.
διοργισθέντες δὲ οἱ λοιποὶ συλλαβόντες αὐ-
τὸν ἀνέϊλον, ὡς Εὐδήμιος (ap Δίμω). οἱ δὲ
περὶ Κόδρου φασὶν ὅτι βασιλεύοντος αὐτοῦ
Ἀθηναίων, τοῖς Λακεδαιμονίοις γενομένης
ἀφορίας κατὰ τὴν χώραν πᾶσαν ἔδοξε σρα-
τεύειν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ὅπως ἐξανασῆσαντες
τῆς Ἀττικῆς τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτοὶ κατα-
νείμωνται τὴν χώραν. καὶ πυνθάνονται τῆς
Πυθίας εἰ λήψονται τὰς Ἀθήνας. ἀνελόντος
δὲ αὐτοῖς τοῦ θεοῦ διότι τὴν πόλιν οὐχ αἰ-
ρήσουσιν ἐὰν τὸν βασιλεῦ τὸν Ἀθηναίων
Κόδρον ἀποκτείνωσι, καὶ ἐσράτευσαν ἐπὶ τὰς
Ἀθήνας. Κλεόμεντιν δὲ τὸν Δελφὸν πυθέ-
σθαι τὸν χρησμόν καὶ ἀποσεῖλαι Ἀθηναίους.
τοῦτο μαθὼν Κόδρος πρὸ τῆς πόλεως ἐξελ-
θὼν φρόναυα συνέλεγε. δύο δὲ τινῶν ἐλθόν-
των πρὸς αὐτὸν πυνθάνεσθαι τίς εἶπεν. ὁ δὲ
Κόδρος τῷ δρεπάνῳ πλήξας ἀπέκτεινεν αὐ-
τόν. ὁ δὲ ἕτερος ἀνέειλε τὸν Κόδρον. οἱ δὲ
ῥήτορες τῷ Κόδρῳ ἐπὶ τοῦ ἐντίμιον ἐχρή-
σαντο, ὡς φησὶν Εὐδήμιος ἐν τῷ περὶ λέξεων
ῥητορικῶν.

εὐγενής ἐπὶ γένεσι ἢ ἐπὶ πατρίδος. (Dio-
dor. l. 2 p. 629) "ἐπὶ δὲ τῆς τελευτῆς ἐπεὶ ἔδει
τὴν τῶν ὀπλων παράδοσιν ποιήσασθαι, ὁδου-
μὸς τις εὐγενῆς ἦν, καὶ παρύσσας ψυχῆς
πρὸς ἐλευθερίαν ἐνέπεσε τοῖς πλήθεσι." Σο-
φοκλῆς (Ai. 479) "ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ κα-
λῶς τεθνηκέναι τὸν εὐγενῆ χρή. πάντ' ἀκή-
κας λόγον."

Εὐγένιος Τροφίμου, Ἀγούροπολέως
τῆς ἐν Φρυγίᾳ, γραμματικὸς. οὗτος ἐδίδασκεν
ἐν Κωνσταντίνῃ πόλει καὶ τὰ μάλιστα διαφα-
νῆς ἦν, πρεσβύτερος ἤδη ὢν ἐπ' Ἀνακτορίου
βασιλείας. ἔγραψε κωλομετρῶν τῶν μελικῶν
Ἀισχύλου Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου ἀπὸ
δραμμάτων ἰ.ε. περὶ τοῦ τί τὸ παιωνικὸν πα-
λιμβάχειον. περὶ τῶν τεμενικῶν, ὅπως προ-
φέρεται, οἷον Διονύσιον Ἀσκληπιδεῖον. παμ-
μυγῇ λέξιν κατὰ σοικεῖον. ἔχει δὲ καὶ τὰ πα-
ράδοξα ἢ περὶ τόνον ἢ πνεῦμα ἢ γραφὴν ἢ
μῦθον ἢ παροιμίαν ἐπόμενα αὐτῇ. περὶ τῶν
εἰς ἰα ληγόντων ὀνομάτων, οἷον ἔνδεια ἢ ἐν-

δία, καὶ πότε διαφορεῖται. καὶ ἄλλα τινὰ τριμέτρῳ λαμβικά.

εὐγρηότατος καλὸς γέρων, ἀξιώσιμος.

εὐγνωμοσύνη εὐνοία, γνησιότης.

εὐγνωτος φανερός.

εὐγράμματον ὄνομα τὸ εὐφημον, ἃς εὐγράμματον δὲ τὸ δύσφημον, ὡς τὸ Νεφέρ-
σωφρις Αἰγύπτου βασιλεύς.

εὐδαῖμον· "καὶ γηρῶντι γῆρας εὐδαί-
μόν τε καὶ μακuriζύν." καὶ εὐδαιμονέστα-
τος εὐτυχής, πλοσιώτατος, μακuriζότατος.
εὐδαιμονία δὲ ἐστὶν εὐροία βίου, καὶ εὐδαί-
μων ὁ κατ' ἀρετὴν ἐνεργῶν.

εὐδαιμονέστερος τῶν Κυρκίνου ερο-
βίλων, ἀντὶ τοῦ κακοδαιμονέστατος, ἐν εἰ-
ρωνείᾳ. εροβίλους δὲ φησὶν Ἀριστοφάνης
(Pac. 864) τοὺς υἱοὺς Καρκίνου τοῦ ποιητῆ,
οὓς ἀνωτέρω ὄρνυγας καὶ γυλιотρυχίλους
εἶρηκε, διὰ τὸ τραχὺ τοῦ σώματος. ἢ πρὸς
τὸ τοῦ Καρκίνου ὄνομα παλίων· ὁσρακόδε-
μοι γὰρ οἱ κυρκίνοι, καθάπερ καὶ οἱ εροβί-
λοι. ἢ διὰ τὸ ἐν τῇ ὀρχήσῃ εροβεῖσθαι, ἐπεὶ
καὶ οἱ εροβίλοι κῶνων ἔχουσι δίκην. ἢ ὅτι
εροβίλος ἐστὶν ἡ συσροφή, εροβίλους ἔν-
επε καθὼ καὶ ἄλλα γοῦ γυλιούχενας. καὶ Σοφο-
κλῆς (OC 144) "οὐδ' ἅπαν μοίρας εὐδαιμονίᾳ
πρώτης" ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀγαθῆς ἀλλὰ κακῆς,
οὐδ' ἅπαν τῆς πρώτης κατ' εὐδαιμονίαν μοί-
ρας, τούτωντιόν δὲ κατὰ δυσδαιμονίαν
ἐσχάτης.

εὐδαιμονία εὐτυχία, ἐμπρυγία.

εὐδαιμονία καὶ εὐδαίμων. εἰσὶ τινὰ
τῶν ἐναντίων ἄμεσα, οἷον τῷ ἀνθρώπῳ νό-
σος καὶ ὑγίεια, καὶ λευκὸν καὶ μέλαν. εὐδαί-
μων δὲ καὶ κακοδαίμων τῶν ἐμμέσων. εἰ γὰρ
τις εὐδαίμων, οὗτος οὐ κακοδαίμων· οὐ μὴν
εἰ οὐκ εὐδαίμων, κακοδαίμων ἐξ ἀνάγκης. ἢ
γὰρ ἀμέσως ἀντίκειται εὐδαιμονία τε καὶ κα-
κοδαιμονία, ἐπεὶ ἐνδέχεται τινὰ σπουδαῖον
ὄντα μὴ εἶναι εὐδαίμονα. καὶ εἰ μὲν οὐ σπε-
δαῖος, οὐκ ἐξ ἀνάγκης κακός· οὐ γὰρ ἄμεσα
ἀρετὴ καὶ κακία. καὶ ὁ μὲν σῶφρων ἢ μαί-
ρεται, οὐ μὴν ὁ μὴ σῶφρων μαίνεται. ὥς
οὐκέτι πρὸς κατασκευὴν καὶ ἀνασκευὴν τὰ
οὕτως ἐναντία χρήσιμα. μεταφέροντες δὲ τὸν
λόγον κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν λέγομεν ὅτι ὁ
σπουδαῖος εὐδαίμων ἐστὶ τὸν γὰρ εὐδαίμονα
μεταλαμβάνομεν εἰς τὸν κατὰ τὴν ἐτυμολο-
γίαν λόγον. ὁ γὰρ εὐ τὸν δαίμονα ἔχων ση-
μαίνεσθαι δοκεῖ τῷ τοῦ εὐδαίμονος ὀνόματι.

εἰ δὲ δαίμων ἐκάστω ἡ ψυχῇ, καθὰ Ξενο-
κράτει δοκεῖ, εἴη ἂν εὐδαίμων ὁ εὐ τὴν ψυ-
χὴν ἔχων· εὐ δὲ τὴν ψυχὴν ἔχει ὁ σπουδαῖος·
σπουδαῖος δὲ ἄρα ὁ εὐδαίμων. Alex. Aphrod.
in Top. 1 p. 94.

εὐδαίμων· "πολλὰ μὲν οὖν χρήματα
εὐρίσκεται καὶ ἄλλα, ὅσα ἐπὶ προσλήψει τῷ
εὐδαίμονος ὠφελεῖ τοῖς ἔχουσιν."

εὐδαίμων ὁ πλεῖστος, ὁ ἐνέμετος. "πᾶσα
ἀνάγκη τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἐν Ἄδου ἵσταται
ἄμεινον, τοῖς δὲ κακοῖς κύνειον. οἶμαι δὲ ὅτι
καὶ ἐνθάδε ἔτι διατρίβουσιν τοῖς μὲν δικαίοις
ἀκολουθήσειν εὐδαίμονα χύριν, τοῖς δὲ ἀδι-
κοῖς κακοδαίμονα τίσιν."

εὐδαίμων ὁ Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἶην
Τενεάτης. Τενεά κώμη πλησίον Κορινθίων
κατάφυτος. ὡς τῶν Κορινθίων, ὅτε ἐν μι-
γάλῃ πόλει, φθονομένων καὶ πράγματα ἐχόν-
των, τῶν δὲ Τενεατῶν ἀπραγμονέστερον διὰ
τὸ εὐτελὲς ζῶντων, ἐλέχθη ἡ παροιμία.

Εὐδαίμων Πηλουσιώτης γραμματικός,
σύγχρονος Αἰβανίου τοῦ σοφιστοῦ, πρὸς ὃν
καὶ διαφόρως φαίνεται γράφων. ἔτος ἔγραψε
ποιήματι διάφορα, τέχνην γραμματικὴν, ὀνο-
ματικὴν ὁρθογραφίαν.

Εὐδαῖος ὄνομα κύριον.

Εὐδαμίδας ὄνομα κύριον.

εὐδελέλον εὐπεριόρισον.

Εὐδήμος ῥήτωρ ἔγραψε διάφορα, καὶ
κατὰ σοιχείον περὶ λέξεων αἷς κέχρηται ῥή-
τορές τε καὶ τῶν συγγραφέων οἱ λογιώτατοι,
πάνυ ὠφέλιμον.

εὐδία ἡ ἄνευ ἀνέμων ἡμέρα.

εὐ διαγειν. οὕτως ἐπὶ γράφειν Ἐπίκτετος,
εὐ διαγειν· χύρειν δὲ ὁ Κλέων, καὶ εὐ πρᾶτ-
τειν ὁ Πλάτων. Diog. L. 3 61: cf. v. εὐ πρᾶτ-
τειν.

εὐδιαῖος χειμᾶρρος, καὶ τρεῖς τῆς
νεῶς δι' οὗ ἡ ἀντλία ἐκρεῖ.

εὐδιάλογος εὐόμιλος.

εὐδεινός ὁ καιρὸς καὶ ὁ ἄνεμος. καὶ
εἰδινός ὁμοίως.

εὐδικία δικαιοσύνη· "τὸ δὲ κλέος, ὅπερ
ἐπὶ ταῖς νίκαις τῶν πολεμίων καὶ ἐπὶ τῇ κατ'
εἰρήνῃ εὐδικία ἦν πεπορισμένη, ἔτε ἀξιο-
στατότερον αὐτὸν πᾶσιν ἐποίει."

Εὐδικος. εἰς ἐστὶν ἔτος τῶν κατασταθέν-
των ὑπὸ Φιλίππου κυρίων Θετταλίας ἀπά-
σης. Demosth. 18 48.

εὐδίνητα εὐεσροφα, εὐκίνητα· "τρέπανα

ἡ εὐδότης καὶ ὡκίητα τέρετρα" ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 205).

εὐδόδον εὐπόρευτον, βύσιμον· "ἰσώρον δὲ τὰ τεμνόμενα ξύλα ἐπὶ τῆς μετὰ τὴν χώρας, ὡς εὐδόδα ἦ."

εὐδομητον καλῶς ῥυχοδομημένον.

εὐδοκεῖν συγκατατίθεσθαι· "ὃ δὲ ἔφη εὐδοκεῖν τοῖς λεγομένοις, εἰ λάβοι πίσεις," ἀντὶ τοῦ ἀρέσκεσθαι.

εὐδόκησας τῆς σῆς ἡξίωσας ἀλκιότητος· "ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς." Theodoret. in Ps. 43 3.

εὐδοκία τὸ ἀγαθὸν θέλημα τοῦ Θεοῦ· (Ps. 5 12) "ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐξεφάνωσας ἡμᾶς." καὶ ὁ ἀπόστολος (Ephes. 1 5) "κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ Θελήματος αὐτοῦ."

εὐδοκιμώτερος ὁ γενναῖος.

εὐδοκουμένην καλῶς προσδοκιωμένην, ἀρίσκουσιν· Πολύβιος "τοῦ δὲ λέγειν ἀληθινῶς ταῦτα πείνῃ ἔφη ποιήσιν εὐδοκουμένην."

εὐδον ἐκάθειπεν.

Εὐδόξιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας, ἐξ Ἀραβισσοῦ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ Κουισάριος ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τὸν τοῦ μαρτυρίου ζήτησαν ἀνεδήσατο, καίτοι πρότερον ἥδονον ἦτιον φανείς. ἀλλ' ἐβουλήθη τὰς πρώτας κηλίδας διὰ τοῦ μαρτυρικῆ αἵματος ἀπορρῦψασθαι. ἦλους γὰρ μεγάλους ἐκατέρου τῶν ποδῶν ἔξ τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ διαπερονήσαντες πυρὶ παρέδωκαν. καὶ ἐπειδὴ αὐτίκα πρὸς τὴν γλόγγα χανὼν ἀπέθανεν, ἡμιφλεκτον ἔτι καὶ σῶον οἱ προσήκοντες τὸν νεκρὸν ἀνελόμενοι ἐν τινὶ ἀγρῷ Σουβίλ λεγομένῳ κατέθεσαν.

Εὐδοξος Αἰσχίνου Κνίδιος φιλόσοφος, Πλάτωνος ἠλικιώτης· ὃ τρεῖς ἐγένοντο θυγατέρες, Ἀκτίς Δελφίς Φιλίς. καὶ ἔσχε πρὸς ἀστρολογίαν ὑπερφανῶς, ἔργου τε πλείεα τῷ εἶδονος τούτου, καὶ ὀκταετηρίδα, ἔτι δὲ δι' ἐπὶ ἀστρονομίαν.

εὐδρῶσιν καλῶς ποιοῦσιν.

εὐεδρον ὑσφυλῇ, βεβαίῳ· "ὃ δὲ ἐπὶ τῶν ρώτων ἐκάθισε καθέδραν εὐεδρον καὶ ὄχυράν." cf. v. εὐάγκυλον.

εὐειδής ὁ κατὰ θεωρίαν καλός.

εὐ εἰδότες καλῶς γινώσκοντες.

εὐεικτον εὐπειθῇ, καλῶς εἰκοντα.

εὐείλος τόπος ὁ θερμός.

εὐέκτης ὁ ἐν ὑγείᾳ διαζῶν· "ἐπεμειλετο καὶ σωμειστικῶς καὶ ἦν εὐέκτης."

εὐεκτηκῶς σχετικῶς.

εὐεξία εὐρωσία σώματος. εὐεξία δὲ ἐστὶν ἐπιτεταμένη ὑγεία. ἀκρότης ὑγείας εὐεξία.

ὅτι τὸ τῷ μελόνι ἀγαθῷ ἐναντίον μεῖζον ἐστὶ κακόν, ἐπ' ὀλέγων ἢ τις εὐροι τοῦτο μὴ ἔχον οὕτως· ὡς δοκεῖ ἐπὶ τῆς εὐεξίας ἔχειν καὶ τῆς ὑγείας. τὸ γὰρ τῷ μελόνι ἀγαθῷ ἐναντίον (τοῦτο δὲ ἐστὶν ἡ καχεξία) ἐλαττον εἶναι δοκεῖ κακὸν τῆς νόσου, ἥτις ἐναντία ἐστὶ τῇ ὑγείᾳ, τῷ ἐλάττονι ἀγαθῷ, τῷ τοὺς μὲν νοσοῦντας πάντας καχετεῖν, οὐ πάντας δὲ τοὺς καχετοῦντας ἥδη καὶ νοσεῖν. τὸ δὲ αἷτιον τούτου ἐστὶν ὅτι ἡ μὲν εὐεξία περιεληφεν ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ὑγείαν· ἐστὶ γὰρ ὑγεία ἡ εὐεξία. διὸ περιέχουσα ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ὑγείαν, μεῖζον αὐτῆς ἀγαθόν· πρόσθεσι γὰρ αὐτῇ τὸ εἶναι αὐτῇ τῶν δι' ἑαυτὰ αἰρετῶν. ἡ δὲ καχεξία οὐκέτι ἐν αὐτῇ περιέχει τὴν νόσον, ἀλλ' ἐστὶ μόνον ἐκείνη ἐν ᾗ ἐπῆρχεν ἡ εὐεξία τῆς ὑγείας. ἡ δὲ νόσος ἐν αὐτῇ περιέχει τὴν καχεξίαν· ἐπὶ γὰρ καχεξία γίνεται νόσος, ὡς καὶ ἡ εὐεξία ἐπὶ τῇ ὑγείᾳ. Alex. Aphrod. in Top. 1 p. 13.

εὐέπεια (S OR 932) ἡ καλὴ φρόσις.

εὐεπίβολος ὁ καλῶς ἐπιβάλλων. καὶ εὐεπιβύλως σοφῶς καὶ ὀρθῶς.

εὐερχεῖ καλῶς ἡσφαλισμένῳ (AP 7 193) "ὄφρα μοι εὐερχεῖ καναχὰν δόμιον ἔνδοθι θεῖη."

εὐερμία ἐπιτυχία, εὐτυχία, ὡς δυσερμία ἡ ἀτυχία. ἐντεῦθεν καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τύχης εὐρήματα κοινὸν Ἑρμῆν ἔλεγον. Αἰλιανὸς "Μιθριδάτης δὲ τὴν ἀποδημίαν Λουκούλλῃ ἐαυτῷ κατέγραψεν εὐερμίαν εἶναι." καὶ αὐθις "ὑσπαζόμενος εὐερμίαν καιρῶ, καὶ ἀνάγκης καλούσης μὴ εἰκὼν κῆχη."

εὐερνής εὐθυλῆς βλαστός.

εὐερον (A Av. 121) εὐότερον πόλιν, ἡ μαλακὴν, ὥσπερ σίσυραν ἐρείον. Πλάτων Ὑπερβόλῳ "καὶ τοσοῦτον τῆς εὐερίας ἀπολέλκεν ὥς ἀθλιωτάτῃ ἐστὶ." Κρατῖνος Πυλαίᾳ "γλῶσσαν εὐέρων βοτῶν." λέγει δὲ περὶ τῶν προβάτων.

εὐεσοῖ εὐθνήναι, κατασάσει.

εὐεσώ. ὅτι Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης τέλος τὴν εὐθυμίαν εἶναι λέγει, οὐ τὴν αὐτὴν οὖσαν τῇ ἡδονῇ, ὡς ἔνιοι παρακούσαντες ἐξεδέξαντο, ἀλλὰ καθ' ἣν γαληνῶς καὶ εὐεσθῶς ἡ ψυχὴ διαίγει, ὑπὸ μηδενὸς τυραννομένη φόβου ἢ δεισιδαιμονίας ἢ ἄλλου τινὸς.

πάθους. καλεῖ δὲ αὐτὴν καὶ εὐεσὼ καὶ πολλοῖς ἄλλοις ὀνόμασιν. Diog. L. 9 45.

εὐτετηρία εὐθηνία, εὐνομία, εἰρήνη, τὸ καλῶς διακρίσθαι.

Εὐτετήριος. οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰοβιανοῦ βυσσλέως· ὃς διὰ μὲν παιδείαν καὶ φύσεως ὑπερβολὴν οὐδέν τι τῶν ἀρχαίων ἀποδέων, διὰ δὲ μυλακίαν ψυχῆς καὶ ἀπλότητα πολλοὺς τῶν οὐκ αἰτίων ἐς κρίσιν κατέδησεν.

εὐ ἔχειν ζόμια τὸ εὐφημεῖν. οὕτως Εὐπολις.

Εὐζώιος ὄνομα κύριον.

εὐζώϊτον καλῆς ζωῆς.

εὐζωνοὶ ἔνοπλοι, ἢ μὴ ἔχοντες φορτία. Ἀππιανός (t. 1 p. 509) "ποιμὴν ὑπέσχετο εἰσάγειν τὸν εὐζωνον ἄξειν ὁδὸν ἀκριβῆ τρισὶν ἡμέραις."

εὐζωνος ἢ εὐτοκος. ἢ καλῆ.

εὐζωρον εὐκέρυτον. ζωρὸν ἄκρατον, καὶ εὐζωρον καλὸν ἄκρατον.

εὐηγορία ἢ καλλιέπεια.

εὐήθειαν αὐτῶν κατεγνωκώς, καὶ εὐηθείας αὐτῶν κατεγνωκώς, τὸ αὐτό.

εὐηθείας μωρίας, ἀνοίας· "ἔτι τε ἀπολαύων τοῦ καιροῦ καὶ τῆς εὐηθείας τῶν ἐπιχωρίων· οὐ γὰρ ἦν πρῶγμα φανακίζειν τὰς ἐπιχωρίους."

εὐήθεις ἐπὶ τοῦ βελτίονος καὶ Θουκυδίδης ἐν γ' (83) καὶ ὁ φιλόσοφος (Plato RP 4 p. 425).

εὐήθης βλάξ, ἀνύητος· ἢ ἄχρηστος τὸ ἥθος. Πολύβιος "εὐήθως ἐκλογιζόμενοι τὰ παρόντα καὶ παιδικῶς."

εὐηθίζω τὸ μωραίνειν.

εὐήκης (Hom. X 319) ὁ καλῶς ἡκονημένος. καὶ εὐήκεος.

εὐήλατον τὸ καλῶς ἐλληλισμένον· "τὸ δὲ πεδίον ἦν ὑπτιον καὶ εὐήλατον καὶ ἐπιτήθειον ἵππῳ ἐμμάχεται," ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς ἐλαυνόμενον.

εὐήλειος ὁ καθαρός.

εὐημερήσαντος Ὑπερίδης. "τῷ τε σφῶν αὐτῶν βασιλεῖ ἐγκυλεῖν οἷς εὐημερήσαν ἐν ταῖς ἡλίς δυσμαῖς, καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐπιφέρειν."

εὐημερία, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ, Ἀλεξίς Ὀλυνθία "εὐημερία δέσποινα καὶ μουσαι φιλαι."

εὐημεροῦσαν ἐκάσῃ ἡμέρᾳ εὐ διαγουσαν· (S El. 652) "φλοισί τε ξυνῆσαν οἷς ξύ-

ναιμι νῦν, εὐημεροῦσαν. δὸς πᾶσιν ἡμῖν, ὥσπερ ἔξαιτούμεθα."

εὐηνέμους εὐδαιμονούς, καλοὺς, ἀχευμάζους.

Εὐηνίνη (Hom. I 557) ἡ τοῦ Εὐήνης θυγάτηρ.

εὐήνιον εὐπειθές, καλῶς ἡνιοχούμενον· ἦναι γὰρ τὰ λῶρα.

εὐηνιώτατα. εὐήνιος ὁ πρῶτος καὶ μέτριος καὶ μὴ ταραχώδης. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων. Harp.

εὐήνορα (Hom. δ 622) τὸν ἀνδρίαν ποιῶντα, ἐπὶ τοῦ οἴνου. ἐπὶ δὲ τῷ χαλκῷ (v 19) τὸν εὐ τὸν ἄνδρα τιθέντα.

Εὐήνος. δύο ἀναγράφουσιν ἐλεγείων ποιητὰς, καὶ ἀμφοτέρους Παρίους. Harp.

εὐήρες εὐάγων, ἀπὸ τῆς εἰρεσίας.

εὐηρέσησα (Gen. 24 40, Ps. 25 3) ἤρεσα.

εὐήροτον τὸ καλὴν ἔχον γῆν, τὸ κάλλεος τῆς γῆς.

εὐήροτον καλῶς ἡροτριάμενον.

εὐήτριον ἱμάτιον εὐνφές.

εὐθαρσῶς ἔπνει· Ἀξίππος "ὁ δὲ πάντα τὸν ἀνθιστάμενον τιθεὶς ἐν δευτέρῳ ἐκ τῆς πείρας εὐθαρσῶς ἔπνει." cf. v. ἀπὸ δῆ.

εὐθεῖαν ἀτρέπτως· "εὐθεῖαν ἐδόκει ἐλαύνειν ὡς ἐπὶ Σελεύκῳ" (cf. v. πρόσω). καὶ αὐθις "ὁ δὲ κτείνει μὲν αὐτὸν ἐκ τῆς εὐθείας ἔδεισεν."

εὐθεῖαν· "τῆς δὲ τριβῆς τὰ αἷτια, οὐ δύνατὸς γενέσθαι εὐθεῖαν παρὰ βασιλεῖ ἐλάσαι τῷ δεῖσαι τὰς φυλακὰς τὰς Ἀξιδάρου, καὶ περιελθεῖν ἐν κύκλῳ, καὶ οὕτω διὰ μακροῦ ἀφικέσθαι." cf. iv. ἀμφιλογον εἰ γνωσῆς.

εὐθένεια ἢ εὐθηνία.

εὐθέος φανεροῦ, εὐθῆς. καὶ Δαβὶδ (Ps. 32 1) "τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνήσεις," τοῦτέστι τοῖς τὸν θεὸν ἐπεγνωκόσι καὶ πλάνης ἀπηλλαγμένοις. εὐθέως δὲ τὸ ἐπισημαστικόν.

εὐ θέσειαι καλῶς διοικῆσαι.

εὐθετῆσαι κοσμηθῆσαι, συνθεῖναι. ὕτως Ἀριστοφάνης.

εὐθημοσύνη τάξις. (Damasc. Phot. p. 349b?) "ἱερὸν καὶ πολιτικὸν διήγημα τῆς τῶν Ἀλεξανδρίων εὐθημοσύνης ἐλέγετο." Ξενοφῶν (Cyr. 8 5 7) "καλὸν μὲν οὖν ἡγεῖτο ὁ Κύρος καὶ ἐν οἰκίᾳ εἶναι ἐπιτήδευμα τὴν εὐθημοσύνην· ὅταν γὰρ τίς του δέχεται, δηλὸν ἔστιν ὅπου δεῖ ἐλθόντα λαβεῖν."

εὐθηνία εὐθηνία τις οὐσα.

εὐθνηνόμενοι ἐπὶ τὸ βέλτιον προκό-
πτοντες· "καὶ κατ' ὀλίγον εὐθνηνόμενοι
δυνατώτεροι γίνονται τῶν δεξιμένων αὐ-
τούς."

εὐθνηνῶ πλουτῶ.

Εὐθρίας ὄνομα κύριον. τῶν ἐπὶ συκο-
φαντίᾳ διαβεβλημένων ἦν. Harp.

εὐθικτον εὐαφές, εὐψηλάφητον. καὶ
εὐθικτως τὸ ἐπιρρηματικόν.

εὐθιξία· "ἔχων τὸν νοῦν εὐθιξία πρὸς
τὴν θεραπείαν εὐθυβολῶντα," τῆτιςιν ἄκρι-
βεια, εὐφυνία.

εὐθύ κατενθὺ καὶ κατ' ἐναντίον, ἐπ' εὐ-
θείας.

εὐθυβόλῳ ἔξ εὐθείας βάλλοντι.

εὐθύγλωττος· (Damasc. Phot. p. 336 b)
"ἦν δὲ καὶ εὐθύγλωττος πέρι τοῦ δέοντος"
ἀπὸ τοῦ ἀληθείας.

Εὐθύδημος διδύσκαλος Ἀπολλωνίᾳ τῇ
Τυανίᾳ, ἐκ Ταρσῶν τῆς Κιλικίας. ὁ γὰρ
Ἀπολλώνιος προῖων εἰς ἡλικίαν, ἐν ᾗ συγ-
γράμματα μνήμης τε ἰσχυρὸν ἐδήλου καὶ με-
λέτης κράτος, καὶ ἡ γλῶττα ἀττικῶς εἶχεν·
οὐδὲ ἀπήχθη τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ ἔθνους.
ὀφθαλμοὶ τε πάντες ἐς αὐτὸν ἐφέροντο· καὶ
αὐτὸν ἐπὶ ἰδ' παρ' Εὐθύδημον ἄγει ἐς Ταρ-
σοὺς τῆς Κιλικίας, ὅς τοῦτον ἐπαίδευεν. ὁ
δὲ τοῦ μὲν διδασκάλου εἶχετο, τὸ δὲ τῆς πό-
λεως ἦθος ἀποπὸν τε ἡγεῖτο καὶ οὐ χρηστὸν
ἐμφιλοσοφῆσαι· τρυφῆς τε γὰρ οὐδαμῆ μάλ-
λον ἄπτονται, σκωπτόλαι τε καὶ ὕβρισι πάν-
τες, καὶ δεδῶκασιν τῇ ὁθόῃ μᾶλλον ἢ σοφίᾳ
Ἀθηναῖοι. ποταμός τε αὐτοὺς διαρρεῖ Κύ-
δνος, ἧς παρακάθηνται καθάπερ τῶν ὀρνί-
θων οἱ ὑγρότατοι μεθύοντες τῷ ὕδατι. με-
θίστησιν οὖν τὸν διδύσκαλον δεηθεῖς τῇ πα-
τρὸς εἰς Αἰγὰς τὰς πλησίον, ἐν αἷς ἡσυχία
τε πρόσφορος τῷ φιλοσοφῆσθαι καὶ σπου-
δαὶ νεανικώτεροι καὶ ἱερὸν Ἀσκληπιοῦ ἐπί-
δηλον τοῖς ἀνθρώποις. ἐνταῦθα ξυνεφίλοσό-
φουν μὲν αὐτῷ πλατῶνιοι τε καὶ χρυσίπ-
πειοι καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ περιπάτου· οὐδὲ τῶν
Ἐπικούρου λόγων ἀπεισποῦδαζε. διδύσκαλος
δὲ ἦν αὐτῷ τῶν Πυθαγόρου λόγων Εὐξενος.
Philostat. V. A. 17.

εὐθυδικία. ὅταν εἰσάγῃται τις χρηθ-
σόμενος περὶ ὧν μηδέπω γνώσις ἐγένετο δι-
καστηρίῳ, τοῦτο εὐθυδικία καλεῖται· περὶ ὧν
γὰρ κεκρίσθαι τίς φησι, περὶ τούτων παρὰ

γράφεσθαι ἑπείτα. "οὐκ ἀκούσαντες τῆς εὐ-
θυδικίας, καὶ εἰκότως· οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ δικά-
ζειν ἐκάθηντο, ἀλλ' ἐπὶ προσήμια καὶ προσ-
ώπῳ δικαζῶν."

εὐθυεπείαις ὀρθολογίαις.

Εὐθυκλῆς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐσὶν
Ἄσωτοι ἢ Ἐπισολή, ὡς φησὶν Ἀθήναιος ἐν
τοῖς Λειπνοσοφισταῖς.

εὐθυλήπτων εὐχερῶς κρατημένων, εὐ-
κόλων· "τοῦτο γὰρ δρᾶν εἰώθασιν αἱ σφο-
δραὶ ἐπιθυμίαι οὐκ εὐθυλήπτων ὄντων τῶν
ἐπιθυμιουμένων."

Εὐθυμένης ὄνομα κύριον, ἄρχων Ἀθη-
ναῖος, ἐφ' οὗ κατελύθη τὸ ψήφισμα τὸ περὶ
τοῦ μὴ κωμῶδεῖν γραφεῖν ἐπὶ Μορυχίδου.
sch. A Ach. 67.

Εὐθυμος Λοκρὸς τῶν Ἐπιεφυρίων, ὃς
ἡγωνίστατο πῦξ πρὸς Θεαγένην τὸν Θάσιον·
καὶ ὑπερεβάλετο μὲν ὁ Θεαγένης ἐπηρεύσας
τὸν Εὐθυμον· οὐ μέντοι ἐν παγκρατίῳ λα-
βεῖν ἡδυνήθη τὸν κότινον, προκατειργασμέ-
νος ὑπὸ Εὐθύμου. ἐνίκησε δὲ Εὐθυμος τὰς
ἐφεξῆς ὀλυμπιάδας τρεῖς καὶ ἐξαφανώθη, τῇ
Θασιῶν μὴ καταστάντος οἱ ἐς πυγμὴν, ἀλλ'
ἐτέρων. οὗτος ὁ Εὐθυμος ἡγωνίστατο καὶ πρὸς
τὸν ἐν Τεμέσῃ ἥρωα Ἀλύβαντα. ἡ δὲ Τέ-
μεσις τῆς Ἰταλίας ἐστίν, εἰς ἣν Ὀδυσσεὺς πλα-
νόμενος περὶ Σικελίαν ἦλθεν. ἐνθα εἰς τῶν
ναυτῶν μεθύσας καὶ παρθένην βιασάμενος
κατελεύσθη ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν. καὶ Ὀδυσ-
σεὺς μὲν ἐν οὐδενὶ τὴν ἀπώλειαν· θήμενος
ἐπλεῖ, τούτου δὲ τοῦ τελευτήσαντος ὁ δαί-
μων οὐκ ἀνέει τοὺς ἐν Τεμέσῃ ἀνθρώπους
ἐπεξερχόμενος καὶ φονεύων, ὥς καὶ ὠριμη-
σαν φυγεῖν καταλιπόντες τὴν πόλιν, εἰ μὴ ἡ
Πυθία σφᾶς ἐπέσχε, τὸν ἥρωα ἰλύσκεσθαι
τέμενος ἐργασαμένους καὶ κατ' ἐνιαυτὸν τὴν
καλλίστην οὖσαν πυρθέον ἐς γυναικα ἐπιδι-
δόντας. ταῦτα πολλοὺς ἔτεσι τελούμενα πυ-
θόμενος ὁ Εὐθυμος ἐσθλῆθεν εἰς τὸ τέμενος,
καὶ τὴν πυρθέον ἰδὼν καὶ οἰκτείρας, πρὸς
δὲ καὶ ἐς ἔρωτα ἐλθὼν ἐνεσκενάσατο ὡς πο-
λεμῆσων τῷ δαίμονι, καὶ αὐτὸν μὲν νύκτωρ
ἐπελθόντα ἐνίκησε καὶ ἐξήλασεν ὡς μηκέτι
αὐτόθι φανῆναι, τὴν δὲ πυρθέον γαμετὴν
ἡγάγετο. Pausan. 6 6.

εὐθυνα κυρίως ἦν εἰσάγειν οἱ λογισαὶ
πρὸς τοὺς δόξαντας μὴ ὀρθῶς ἄρξαι τῆς
πόλεως ἢ πρὸς βῆσαι κακῶς. καὶ τὰ δικα-
στήρια μὲν οἱ λογισαὶ κληροῦσι, κατηγορεῖ δὲ

δ' βουλόμενος· καὶ τοῖς δίκασαῖς ἐφείται τιμᾶσθαι τοῖς ἀλοῦσιν.

εὐθύναι ὄνομα ἀρχῆς παρὰ Ἀθηναίοις. δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν, παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύσαντες ἢ ἄρξαντες ἢ διοικήσαντες τι τῶν δημοσίων τὰς εὐθύνas. Harp.

εὐθύναι ἐξετάσαι, ὁρθῶσαι.

εὐθύνas δίκas, τιμωρίας. ὅτι τῆς ἐλεφαντίνης Ἀθηνᾶς, ἣν Φειδίας ἐποίησεν, ἐπὶ τοῖς ἀναλώμασι ταχθεὶς ὁ Περικλῆς καὶ νοσφισάμενος ὡς τάλαντα, ἵνα μὴ δῶ τὰς εὐθύνas, τὸν πόλεμον ἐκίνησεν. cf. v. Φειδίας.

εὐθύνοντας ὁρμῶντας.

εὐθυνος εὐθυνητής.

εὐθύνουσιν ἐρωτῶσι, δίκas εἰσπράττουσιν.

εὐθύνω αἰτιατικῇ.

εὐθυρρημῶν ἐτυμολόγος. καὶ ῥῆμα εὐθυρρημονῶ· "ὅτε λέγει Ἀριστοφάνης τὸ δεῖνα, τὸ ῥηθισόμενον ἀηδὲς ἐκφεύγει εὐθώς λέγειν, ἵνα μὴ εὐθυρρημονήσῃ" (sch. A Pac. 267).

εὐθύς ἀντὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ, πρᾶντικά. Ἀριστοφάνης (Nub. 1048) "ἐπίσχις· εὐθύς γὰρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυσκτον." τὸ ἐξῆς, λαβὼν σε ἄφυσκτον ἔχω, εὐθύς μέσον λαβὼν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιῶν τῶν λαμβανομένων εἰς τὸ μέσον καὶ ἡττωμένων. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (987) "σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθύς ἐν ἡμιαίτοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι."

εὐθύς καὶ εὐθώς. ἀμφότερα Ἑλληνικά. τὸ δ' εὐθύ διαφέρει τούτων· οὐ γὰρ τὸ παραχρῆμα σημαίνει, ἀλλὰ τὸ ἔως καὶ εἰς, οἷον ... παρὰ Θουκυλίδῃ (25) τὸ παραχρῆμα καὶ τὸ ἐξ εὐθείας καὶ ἀσκόπως.

εὐθὺ σκοπῆ ἀκριβὲς κατ' εὐθειᾶν. "καὶ οἱ μὲν ἐκ τοῦ λυμῖνος ἀπήσαν, εὐθὺ δὲ τοῦ Παχύνου ἐφέροντο."

εὐθυτενής ἴσα καὶ πρὸς τὸ εὐθὲς τεταμένος.

εὐθὺ τοῦ Διός (A Pac. 67) ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν Δία.

εὐθυωρία.

εὐθυωρὸν ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθειᾶν· ὅπως Ἀντιφῶν καὶ Ξενοφῶν (Anab. 2 2 16). Harp.

εὐθυωρὸν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ· "τὸ δὲ βέλός ἀνεωγμένον προφθάσαν τὸ σῶμα, ἐκείσε ἐμπεσὼν κατέπευσε τὴν πτῆσιν. καὶ δὴ ὁ Κῶχ

εὐθυωρὸν ἀπεβίω" (cf. v. ἄτρακτον).

εὐιε Διονίσιω ὕμνος ἐνθουσιαστικός.

εὐιλατεύειν εὐμενῇ εἶναι, καὶ εὐίλατος ὁ εὐμενής.

εὐ ἴσθαι καλῶς γινῶθαι.

εὐκαιρεῖν πλουτεῖν (Polyb. ?) "ὃ δὲ ἐκάλει τῶν πολιτῶν τοὺς δοκοῦντας εὐκαιρεῖν τοῖς βλοῖς."

εὐκαιρία (Polyb. 18 32) "ὅτι Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς πάνν ὠρέγετο τῆς Ἐφίσου διὰ τὴν εὐκαιρίαν, τῷ δοκεῖν μὲν κατὰ τῆς Ἰωνίας καὶ τῶν ἐφ' Ἑλλησπόντου πόλεων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἀκροπόλεως ἔχειν θέσιν, κατὰ δὲ τῆς Εὐρώπης ἀμυντήριον ὑπάρχειν ἀεὶ τοῖς Ἀσίας βυσιλεύσιν εὐκαιρότατον."

εὐκαιρίαν· "ὃ δὲ θαυμάσας τὴν τῆς πόλεως θέσιν καὶ τὴν τῆς ἀκροπόλεως εὐκαιρίαν πρὸς τε τοὺς ἐντὸς Ἰσθμοῦ καὶ πρὸς τοὺς ἐκτὸς ἀπολαμβάνοντους τόπους." καὶ αὖθις "οἱ δὲ ἱθαύμαζον τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας καὶ τὰς κατὰ τὸν Νεῖλον εὐκαιρίας" (Diodorus exc. leg. 32).

εὐκαρδίως προαιρετικῶς· "ἡ δὲ κόρη ὑπακούει προθύμως τε καὶ εὐκαρδίως."

εὐκατάπρηστος εὐκατάκυστος.

εὐκατεργάσον εὐχειρώτου, εὐθαλῆτα· "τῆς οἰκοδομίας οὕσης εὐκατεργάσου."

εὐκείατον τὸ εὐσχιζον.

εὐκέρως βοῦς ὁ καλὰ κέρατα ἔχων, εὐκαιρος δὲ ὁ καλὸς καιρὸς. καὶ εὐκαίρως ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ἁρμοζόντως, εἰς καιρὸν δέοντα· "εὐκαίρως δὲ παρώντας Κράτητος, ὁ βιβλιοπώλης διέβας αὐτόν φησι, τούτῳ παρακολούθησον." Diog. L. 7 3.

εὐκηλήτειρα (Hesiod. O. 462) ἡ ἡσυχάζουσα.

εὐκηλος ὁ ἡσυχος.

εὐκλέες ἐνδοξον.

εὐκλεία ἡ δόξα. "ἡγεῖσθαι μὲν ἀγαθὸν οὐδὲν εἶναι τὴν εὐκλείαν, ἀντιποιεῖσθαι μὴ αὐτῆς ἱκανῶς ὠφελείας ἔνεκα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ὥς τῶν γε φιλοσόφων δοξάντων ἀσχημονεῖν οἰχεσθαι ἐκ τῆ βίης πᾶσαν αἰδῶ καὶ ζήλωσιν τοῦ ἀμείνονος ἡθους." καὶ αὖθις Ἰώσηπος (B. I. 11 5) "Θέμενος εὐκλείας ἐν δευτέρῳ τὸ ζῆν."

Εὐκλείδης Μεγαρεύς, Μεγάρων δὲ τῶν ἐν τῷ Ἰσθμῷ, φιλόσοφος, ὃς καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν Μεγαρικὴν αἵρεσιν εἰσήγαγεν,

ην δὴ καὶ διαλεκτικὴν καὶ ῥιζικὴν προση-
γόρευσαν. γέγονε δὲ μαθητὴς Σωκράτους·
μεθ' ὃν Ἰχθύς, εἶτα Σίλπιον ἔσχον τὴν σχο-
λὴν. συνέγραψε διαλόγους, Ἀλκιβιάδην Ἀλ-
σχίην Κρίτωναν Φοίνικας Λαμπριάν Ἐρω-
τικόν, καὶ ἄλλα τινά.

εὐκλείσον ἀντὶ τοῦ δόξης καὶ εὐκλείας
ἀξίωσον· (AP 6 269) "πρόφρων ἀμετέραν εὐ-
κλείσον γενεάν."

εὐκληρία εὐτυχία.

εὐκολίνη ἡ εὐκολος. πόλις.

εὐκολος ἀπλοϊκὸς τὸν τρόπον καὶ ἐλευ-
θέριος (sch. A Ran. 361). καὶ ὁ ἐναντιόμενος
τῷ δυσκόλῳ. "ὁ δὲ ἀπλοὺς ἦν καὶ μᾶλα εὐ-
κολος, συμπεριθόμενος καὶ παρελκόμενος ἀγω-
νιῶν τὸ ἀνδράποδον, καθάπερ Ὀδύσειόν τινα
καὶ Θημιζόκλειον παρελκλυθότα δεινότητι καὶ
πανουργίᾳ." cf. v. Ὀδύσεια.

εὐκράς ἀντὶ τοῦ εὐκράτος.

εὐκρίνεια ἡ καθαρότης.

εὐκρινές εὐχερές.

εὐκρινής συνήθως μὲν ὁ ἐξ ἀρρωστίας
ὕγινας λέγεται, διὰ τὸ εὐ κεκρίσθαι· οὗτοι
δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τιθέασι κατὰ ἀντί-
φρασιν.

Εὐκριτος ὄνομα κύριον.

εὐκταῖον εὐχῆς ἄξιον, πολύτιμον, ὑγιές.
"παρ' ἐμοὶ δειπνήσατε πρότερον ἀμφοτέροι·
θύων γὰρ τυγχάνω ἱερὰ εὐκταῖα. καὶ τοὺς
παιδας ἄγων ἴθι, καὶ τῶν φίλων οὐς χρή-
ζεις." καὶ εὐκταῖος.

εὐκτήμονος πλουσίον.

εὐκτόν ἐπιθυμητικόν· Ἀγαθίας (1 22)
"οἱ δὲ Φωρύγοι ἀφειδῶς ἐνέκειντο ὡς τὸν
Ναρσῆν ζωγράφοντες καὶ πόνῳ ξὺν βραχεῖ
πέρως εὐκτόν ἐπιθήσοντες ἅπαντι τῷ πο-
λέμῳ."

α εὐλάβεια παρὰ Σοφοκλεῖ (OC 116) ἔν-
ροια καὶ σκέψις· "ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν ἔνεστιν
εὐλάβεια τῶν ποιουμένων." οὐ γὰρ τὸν φό-
βον φησὶ νῦν.

β εὐλάβεια ἡ καθαρότης, καὶ ὁ φόβος.
Εὐλαβία δὲ ὄνομα κύριον.

εὐλαβηθεῖς· "τῶν Ῥωμαίων τὸ πρό-
θυμον εὐλαβηθεῖς ὁ Γεζέριχος τοῖς ἐναντῷ
ἐπομένοις ἐσήμαινε διὰ τάχους ἐπικουρεῖν."
καὶ Πισίδης (Heracl. 1 169) "οὐκ ἡυλαβήθης
τὰς ἐνοχλοῦσας νόσους."

εὐλαβής ὁ εὐ τῶν πραγμάτων ἐπιλαμ-
βανόμενος, ὁ μὴ προχειρῶς τι ποιῶν. ἡ καὶ

ὁ εἰς λαβὴν ἐπιτήδειος, οἷον εὐλαβὴς μάχαιρα.
ἢ ὁ εὐ προλαμβάνων τὸ μέλλον. δύσληπτος
δὲ ὁ δυσχερής, ἀπὸ τῶν χειρῶν.

εὐλαβοῦ φυλάσσω· "εὐλαβοῦ δὲ μὴ
ῥαφύῃ σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς ὥσπερ
Εὐκράτης ἔφηνεν ἐνθὺ τῶν κυρηβίων." ἐπὶ
τῶν φευγόντων Ἀριστοφάνης (Eq. 253).

εὐλαβῶς· (Polyb. 16 38) "ὁ δὲ Φίλιπ-
πος ὁρῶν τοὺς Ἀχαιοὺς εὐλαβῶς διακειμένους
πρὸς τὸν κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον ἐσπῆδαζε
κατὰ πάντα τρόπον ἐμβιβάζει αὐτοὺς εἰς
ἀπέχθειαν."

εὐλαί σκώληκες, καὶ εὐλέων τῶν σκω-
λήκων. (Herodot. 4 extr.?) "ἡ δὲ Φερετῖμα
ἡ Κυρήνης βυσιλισσα ἀνθ' ὧν ἔδρασε δίκας
ἔτισε· ζῶσα γὰρ ἐξέβησεν εὐλέων," ὁ ἔστι
σκώληκων... ὡς φησι Βάβριος ἐν μυθικοῖς.
cf. v. ἀπώνατο.

εὐλαχα τὸ ἄροτρον παρὰ Θεοκλίδην (5
16) ἐν χρησμῷ τινί. Ἀώριος δὲ ἡ λέξις.

εὐληπτος ὁ ταχέως καταλαμβανόμενος.
εὐλογεῖται. καὶ εὐλογεῖταισαν ἐπαι-
νεῖταισαν.

εὐλόγηκεν ἐβλασηγήμην, ἐπὶ τῷ Ἰώβ.
(Gen. 15 4) "εὐλογῶν εὐλογῆσει."

εὐλόγησα, καὶ οὐκ ἡυλόγησα. ὡς ἀτ-
τικώτερον γὰρ τὸ εὐλόγησα· εὐλογημένος γὰρ
λέγεις, καὶ οὐκ ἡυλογημένος.

εὐλογῆσαι ἐπαινεῖσαι, ὑμνῆσαι, ἐγκω-
μιάζειν. (Ps. 48 19) "ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ
ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται."

εὐλογῆσαι ἡμῶς ὁ θεός. "εἰδέναι
προσέκει· ὡς εὐλογοῦντες μὲν οἱ ἄνθρωποι
τὸν θεὸν λόγους αὐτῷ προσφέρουσι μόνους,
ἔργῳ δὲ αὐτὸν εὐρογεῖται οὐ δύνανται· ὁ
δὲ θεὸς εὐλογῶν βεβαίῳ τὰς λόγους τῷ ἔργῳ,
καὶ παντοδαπὴν παρέχει φορὰν ἁγαθῶν τοῖς
εὐλογουμένοις." Theodoret. in Ps. 66 8.

εὐλογιστής.

εὐλογιστής εὐλογίας, εὐβουλίας.

εὐλογον ἀξίωμα τὸ πλείονας ἀφορμὰς
ἔχον εἰς τὸ ἀληθὲς εἶναι, οἷον "βιώσομαι
αὔριον." Diog. L. 7 76.

λόγου ποτὲ γενομένης πρὸς Κλεάνθην τὸν
φιλόσοφον καὶ Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα περὶ
τοῦ δοξάζειν τὸν σοφόν, καὶ τινος εἰπόντος
ὡς οὐ δοξάσει, βουλούμενος ὁ βασιλεὺς ἐλέγ-
ξαι αὐτὸν κηρίνας ῥόας ἐκέλευσε παρατεθῆ-
ναι. τοῦ δὲ σοφοῦ ἀπατηθέντος ἀνεβόησεν
ὁ βασιλεὺς ψευδεῖ συγκατατεθεῖσθαι αὐτὸν

φαντασία. πρὸς δὲ ὁ σοφὸς εὐδόχως ἀπεκρίνατο, εἰπὼν οὕτω συγκατατεθεῖσθαι οὐχ ὅτι ῥόαι εἰσὶν, ἀλλ' ὅτι εὐλογόν ἐσι ῥόας αὐτὰς εἶναι, διαφέρειν δὲ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν τοῦ εὐλόγου. Diog. L. 7 177.

εὐλόφως γενναίως. "ὅ δὲ πρὸς τοὺς ἐπαιναζάντας εὐλόφως ἀγωνισάμενος ἐπέδειξεν ἀληθῆ ὄντα τὸν λόγον ὃν ἔφη Σωκράτην εἰπεῖν ὁ Ξενοφῶν (Oec. 1 15) πρὸς Ἰσχύμαχον, ὡς ἔσιν ἄρα τὸν ἀγαθὸν ὠφελεῖσθαι καὶ ὑπὸ τῶν βλάπτειν αὐτὸν πειρωμένων." καὶ αὐθις (Damasc. Phot. p. 342 a) "εὐλόφω ἀνέμι τὴν ἄσκησιν ὑπομένων ἐφαίνετο, οὐτε τὸ σῶμα κεκακωμένος οὐτε τὴν ψυχὴν τεταλαιπωρημένος."

εὐμύθεια τὸ καλῶς μανθάνειν.

Εὐμαιος ὄνομα κύριον.

εὐμαρὴ ἀπόπατος παρὰ Ἡροδότῳ (2 35).

α εὐμάρεια ἢ εὐκολία. λέγεται δὲ καὶ ἡ εὐκοσμία παρὰ Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ (4 3).

β εὐμάρεια ἡσυχία. Ἡρόδοτος (4 113) "τοῦτο φωνῆς τῷ Ἀντίβῳ πλείονα εὐμάρειαν παρέσχε· διώκειν γὰρ οἱ τετρωμένοι ἦσαν ἥκιστοι."

εὐμάρειαι εὐχέρειαι.

εὐμαρὴς εὐκόλος, εὐχερής· "τὸν πλεόν κτήσασθαι μὲν εὐμαρές, φυλάσασθαι δὲ οὐ ῥάδιον." εὐμαρίς δὲ θηλυκόν· καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 7 413) "οὐ βαδύπελμος εὐμαρίς."

α Εὐμενὴς βασιλεὺς [Μακεδόνων], ὅς τῃ μὲν σωματικῇ δυνάμει παραλελυμένος ἦν, τῇ δὲ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι προσαντεῖχεν, ἀνὴρ ἐν μὲν τοῖς πλείστοις οὐδενὸς δεύτερος τῶν καθ' αὐτὸν βασιλέων γενόμενος, περὶ δὲ τὰ σπουδαιότατα καὶ κάλλιπα μελῶν καὶ λαμπρότερος. ὅς γε πρῶτον μὲν παραλαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν βασιλείαν συνεζυμμένην τελῶς εἰς ὀλίγα καὶ λιτὰ πολισιμότια, ταῖς μεγάλαις τῶν καθ' αὐτὸν δυνασιῶν ἐφάμιλλον ἐποίησε τὴν ἰδίαν ἀρχήν, οὐ τύχη τὸ πλεόν συνεργῶ χρώμενος, οὐδ' ἐκ περιπετείας, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγχινόας καὶ φιλοπονίας, ἔτι δὲ πρᾶξως τῆς αὐτοῦ. δεύτερον φιλοδοξότατος ἐγενήθη, καὶ πλείστας μὲν τῶν καθ' αὐτὸν βασιλέων πόλεις Ἑλληνίδας εὐηργέτησε, πλείστους δὲ κατ' ἰδίαν ἀνθρώπους ἐσωματοποίησεν. τρίτον ἀδελφὸς ἔχων τρεῖς καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ πρᾶξιν ... πάν-

τας τούτους συνέσχε πειθαρχοῦντας αὐτῷ καὶ δορυφορῶντας καὶ σώζοντας τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα. τοῦτο δὲ σπανίως εὐροί τις ἂν γεγονὸς (Polyb. 32 23).

ὁ δὲ Εὐμενὴς οὗτος (Cardianus) ὑπὸ Ἀντιγόνου ἀναιρεῖται, ἀνὴρ σοφώτερος ἢ κατὰ τοὺς λοιποὺς τῶν Μακεδόνων δόξας εἶναι καὶ ἀνεπιληπτος ἐν στρατηγίαις, ὡς καὶ τῷ ἔπειτα χρόνῳ παρασχεῖν ὄνομα.

Εὐμενίδες αἱ ἐρινύες, αἱ εἰσι καταχθόνιοι δαίμονες. μεταβαλεῖν δὲ φασιν αὐτὰς τὸ ὄνομα ἐπὶ Ὀρέσῃ· τότε γὰρ πρῶτον Εὐμενίδας κληθῆναι, εὐμενεῖς αὐτῷ γενομένας κριθέντι νικᾶν παρ' Ἀθηναίοις καὶ ὀλοκαυτῶσαντι αὐταῖς οἶν μέλαιναν. Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς ἐτέρως φησὶ τὰς σεμινὰς θεὰς τῶν Εὐμενίδων. Σοφοκλῆς (OC 42) "αἱ γὰρ ἔμφοβοι θεαὶ σφ' ἔχουσι, γῆς τε καὶ σκότους κόραι." καὶ παροιμία (ib. 43) "ἄλλα δ' ἄλλα καλὰ," παρ' ὅσον τὰς Εὐμενίδας ἄλλοι ἄλλως καλοῦσιν. ἄλλα οὖν ὀνόματα παρ' ἄλλοις καλὰ νομιζοῦνται, παρ' ἡμῖν δὲ ταῦτα, τὸ ὀνομάζειν αὐτὰς Εὐμενίδας. κατ' εὐφημισμὸν τὰς ἐρινύας.

Εὐμενίδες. Αἰσχύλος Εὐμενίσιν εἰπὼν τὰ περὶ τὴν κρίσιν τὴν Ὀρέσον, φησὶν ὡς ἡ Ἀθηναῖα ἐπράυνε τὰς ἐρινύας ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν Ὀρέσῃν, καὶ Εὐμενίδας αὐτὰς ὠνόμασεν. εἰσὶ δὲ τρεῖς, Ἀληκτὴ Μέλγαιρα Τισιφόνη. Harp.

εὐμεταβολώτερος κοθόρον. κόθορονος εἶδος ὑποδήματος ἑκατέροις ποσὶν ἀρμόζον, ὅθεν καὶ Θηραμένη τὸν ἐπὶ τῶν τριάκοντα κόθορον ἐκύλουν οἱ Ἀθηναῖοι. ἐπὶ τῶν ἔν συνεχῶς μεταβαλλομένων ἡ παροιμία.

εὐμοῖρία εὐκληρία· "εἰς θέαν καὶ νόησιν τοῦ ἀληθοῦς καὶ ψευδοῦς εὐμοῖριαν" Διμύσκιος (Phot. p. 337 a). καὶ εὐμοιρότερον εὐτυχέστερον (Aripan. Hann. 29) "οὐ δὲ τοὺς ἀχρεῖους σφῶν ὑπὸ τοῦ λιμοῦ πιεζόμενοι ἐξέβαλον εἰς τὸ μεσοτείχιον, καὶ ἐκτείνοντο εὐμοιρότερον ὑπὸ τῶν πολεμίων."

εὐμοιρῶ σου.

εὐμολπία πολλάκις τῆς ἡμέρας τερπόμενος. ἡ εὐφωρία ἡ εὐημερία.

Εὐμολπίδαι γένος ἀπὸ τοῦ Θρακός, ὅς καὶ τὴν μύησιν εὗρεν, ἡ ἀπὸ τοῦ Μουσέως υἱοῦ, ὅς ἦν ἀπὸ τοῦ δευτέρου πέμπτου. (Maximus Tyr. 12 p. 137) "ἐπηράσαντο δὲ αὐτῷ Εὐμολπίδαι καὶ Κήρυκες." καὶ αὐθις

"εἶτα μέντοι παρ' οὐδὲν θέμενος τὰ σεμνὰ Εὐμολπιδῶν καὶ Κηρύκων καὶ τῶν ἄλλων γενῶν ἱερῶν τε ὄντων καὶ θεοφιλῶν, ἐπίρρητον δὲ καὶ θῆλυν σοφίαν προελόμενος."

Εὐμολπος Ἐλευσίνιος ἦτοι Ἀθηναῖος, υἱὸς Μουσαίου τοῦ ποιητοῦ, ὡς δὲ τινες, μαθητῆς Ὀρφῆως, ἐποποιὸς τῶν πρὸ Ὀμήρου. γέγονε δὲ καὶ πυθιονίκης· πρὸς λύραν γὰρ ἐπεδείκνυντο οἱ ποιηταί. οὗτος ἔγραψε τελετὰς Ἀήμητρος καὶ τὴν εἰς Κελεὼν ἄφιν καὶ τὴν τῶν μυσηρίων παραδόσιν τὴν ταῖς θνητοῖσιν αὐτοῦ γενομένην, ἔπη τὰ πάντα τρισχίλια. χειροσκοπικὰ πεζῶς, βιβλίον ἔν.

εὐνὰς κοίτας, ἡ ἀγκύρας. καὶ εὐνίων τῶν σρωμάτων· "οἳ μὲν ἐκ τῶν εὐνίων ἀνεπήδων, οἳ δὲ ὠπλίζοντο ἀμελῶς."

Εὐνεῖδαι. γένος ἔσι παρ' Ἀθηναίοις οὕτως ὀνομαζόμενον. ἦσαν δὲ καθαρινοὶ πρὸς τὰς ἱεροουργίας παρέχοντες τὴν χρεῖαν.

εὐνηθέντας (Hom. θ 292) κατακοιτασθέντας.

Εὐνηος ὄνομα κύριον.

α εὐνις ἡ γαμετή.

β εὐνις ἐξερημένη τῶν ἐπιτηδείων.

εὐνοίας φιλίας· (Joseph. A. I. 4 6 2) "τὸν γὰρ σρατὸν, ᾧ καταρασόμενον ἔλθειν αὐτὸν παρακαλοῦσι, δι' εὐνοίας εἶναι τῷ θεῷ."

εὐνοϊκῶς φιλικῶς, πισῶς.

εὐνομία εἰρήνη.

Εὐνόμιος. οὗτος εἰς Κύζικον προβάλλεται ἐπίσκοπος ἐπὶ Βάλεντος τοῦ βυσιλέως. ὑπογραφεὺς δὲ γέγονεν οὗτος Ἀετίου τοῦ ἐπικληθέντος ἀθέα, συνῶν δὲ αὐτῷ τὸν ἐκείνου σοφιστικὸν τρόπον ἐζήλωσε, λεξειδίους τε σχολάζων καὶ ποιῶν ἑαυτῷ σοφίσματα οὐκ ἡσθάνετο. ἐκ τούτων τυφωθεὶς εἰς βλασφημίαν ἐξέπεσε, τὸ Ἀρείου δόγμα ζηλῶν, κατὰ πολλὰ δὲ τοῖς τῆς ἀληθείας δόγμασι πολεμῶν, ὀλιγομυθῶς μὲν ἔχων πρὸς τὰ ἱερὰ γράμματα καὶ μὴδὲ συνιέναι αὐτὰ δυνάμενος, πολύχρους δὲ τὴν λέξιν καὶ τὰ αὐτὰ περιερέφρων αἰεὶ, καὶ μὴ δυνάμενος περιγενέσθαι τοῦ προτεθέντος σκοποῦ, ὡς δεικνύουσιν οἱ ζ' τόμοι οὓς ἱματαιοπόνησεν εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπισολήν· πολλοὺς γὰρ λόγους ἐς αὐτοὺς ἀναλώσας τῆς ἐπισολῆς τὸν σκοπὸν ἔλειν οὐ διεδύνηται. ἐφάμιλλοι δὲ αὐτοῦ καὶ οἱ ἄλλοι λόγοι τυγχάνουσιν, ἐν πολυλεξίᾳ ἔχοντες νοημάτων εὐτέλειαν. Socrates 4 7.

εὐνομουμένην εἰρηνέυσσα, εὐθηνυμένην, καλῶς διαχειμένην.

εὐνους. Ἀριστοτέλης λέγει ἐν τοῖς Τόποις (immo Alex. Aphrod. in Top. 2 p. 94 et 3 p. 137) "δεῖξαι θελόντες τὸν φίλον μὴ εἶναι εὐνουν αἰεὶ, εἰ εὐνης μὲν ὁ ὀρθῶς νοῶν καὶ τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ἀγαθὰ νοῶν, οὐ πάντως δὲ ὀρθῶς ὁ φίλος νοεῖ. ὁ δὲ τόπος οὗτος τὸ μὲν πιθανὸν καὶ ἔνδοξον καὶ διαλεκτικὸν ἔχει, ὃ μὴν ὑγιὲς τὸ λεγόμενον ἐπὶ πάντων· ὅτε γὰρ εὐθάλασσος λέγεται ὁ ἔχων ἀγαθὴν θάλασσαν, οὔτε εὐχειρ ὁ καλὰς ἔχων χεῖρας ἀλλ' ὁ πυκτικός, οὔτε μεγαλόπνοχος ὁ ἔχων ψυχὴν μεγάλην. διὸ οὐδὲ εὐδαίμων ὁ σπουδαῖος ὡς ἦδη καὶ τὸν δαίμονα εὐ ἔχων τὸν ἐν αὐτῷ."

"καὶ τὸ τοῦ φίλου ἔργον αἰρετώτερον ἢ τὸ τοῦ εὐνου, καὶ φιλία εὐνοίας. ἔσι δὲ τοῦ μὲν φίλου ἔργον ἢ μετὰ βουλῆσεως πρῶξις τῶν ἀγαθῶν εἰς τὸν φίλον, τοῦ δὲ εὐνου ἢ βούλησις μόνον. καὶ ἐπεὶ φιλία εὐνοίας αἰρετώτερον, καὶ τὸ τῆς φιλίας ἔργον τοῦ τῆς εὐνοίας αἰρετώτερον, καὶ τὸ εὐ ποιεῖν τοὺς φίλους τοῦ κυκῶς ποιεῖν τοὺς πολεμίους. καὶ ἔσι τὸ μὲν εὐ ποιεῖν τοὺς φίλους ἔργον τοῦ ἔλευθερίου, τὸ δὲ κυκῶς τοὺς ἐχθρούς τοῦ ἀνδρείου."

εὐνους ὁ σφάκτης. τοῦτο κυρίως δύναιται λέγεσθαι ἐπὶ τοῦ Ὀρέσου.

εὐνούστα φιλιῶς.

εὐνοῦχος. "ἄνθρωπος τις ἦν, εἰ δοῖται αὐτὸν ἄνδρα εἶναι, διὰ τῶν Ἐπικούρου λόγων τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς καὶ θῆλυν γενόμενος ὁ χλοῦνης τε καὶ γύννης, ὅσπερ ἐπιλαθόμενος ὥσπερ ἐκνευρὸν εἰς τὸ μέγιστον φέρων, ἐνθα δῆπερ τῷ ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμετὸν ἦν" (cf. νν. γύννης, ἐκνευρίσας, μέγιστον).

Εὐξενος ὄνομα πελάγους, ὁ Πόντος. λέγει Ἡρόδοτος (4 85) "πelaγῶν γὰρ ἀπάντων ἔσι θανμασιώτατος."

Εὐξενος οὐ πᾶν σπευδαῖος, ὅδε ἐνεργῶ τῇ φιλοσοφίᾳ χαρῶμενος. γασρός τε γὰρ ἦν τῶν καὶ ἀφροδισίων, καὶ κατὰ τὸν Ἐπικούρου ἐσχημάτισε, τὰς δὲ Πυθαγόρου δόξας ἐγίνωσκεν ὥσπερ οἱ ὄρνιθες ἃ μανθάουσι παρὰ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ χαῖρε καὶ τὸ εὐ πρᾶττε καὶ τὸ Ζεὺς ἴλεως καὶ τὰ τοιαῦτα οἱ ὄρνιθες εὐχονται, οὔτε εἰδότες ὅτι λέγουσιν οὔτε διακείμενοι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἔρρουθμισμένοι τὴν γλῶτταν.

ὁ δέ, ὥσπερ οἱ νέοι τῶν ἀετῶν ἐν ἀπαλῶ
μὲν τῷ πτερῷ παραπέτονται τοῖς γεναμένοις
αὐτούς, μελετώμενοι ὑπ' αὐτῶν τὴν πτῆσιν,
ἐπειδὴν δὲ αἰρεσθαι δύνανται, ὑπερπέτονται
τοὺς γονέας, ἄλλως τε καὶ λίχνους αἰσθων-
ται καὶ κνίσας ἔνεκα πρὸς τῇ γῇ πετομένους,
οὕτω καὶ ὁ Ἀπολλωνίος προσείχε τῷ Εὐξένῳ
παῖς ἔτι καὶ ἤγετο ὑπ' αὐτοῦ βαίνων ἐπὶ τῇ
λόγῳ, προελθὼν δὲ ἐς ἔτος ἰς ὥρμησεν ἐπὶ
τὸν Πυθαγόρου βλον, πτερωθεὶς ἐπ' αὐτὸν
ὑπὸ τινος κρεῖττονος. οὐ μὴν τὸν Εὐξένον
ἐπαύσατο ἀγαπῶν, ἀλλ' εἰς προύςειον, ἐν ᾧ
κῆποι τε ἀπαλοὶ ἦσαν καὶ πηγαί, τῶτον ἀγα-
γὼν ἔφη "σὺ μὲν ζῆθι τὸν σουτοῦ τρόπον,
ἐγὼ δὲ τὸν Πυθαγόρε ζήσομαι." Philostrat.
V. A. 15.

Εὐξίθεος (Demosth. 18 295) προδότης
Ἡλείων.

εὐξοον καλῶς ἔξεσμένον.

εὐοδία ἡ καλὴ ὁδός. σημαίνει δὲ καὶ
κύριον ὄνομα. εὐωδία δὲ ἡ εὐοσμία, διὰ
τοῦ ω μεγάλου.

Εὐοδιανός ὄνομα κύριον.

Εὐοδίας ὄνομα κύριον.

Εὐόδος Ῥόδιος ἱποποιός, γεγωνὺς ἐπὶ
Νέρωνος, ὁ θανυμαζόμενος εἰς Ῥωμικὴν ποίη-
σιν. τούτου τὰ βιβλία οὐ φαίνεται.

εὐοδῶ αἰτιατικῇ.

■ εὐοὶ σχετλιασικόν.

■ εὐοὶ σαβοῖ Δημοσθένους ὑπὲρ Κτησι-
φῶντος (260). Βακχικόν τι ἐπιφθιγμὸν ἔστιν.

εὐοὶ σαβοῖ. μουσικὰ μὲν ἔστιν ἐπιφθέγ-
ματα, φασὶ δὲ τῇ Θρυγῶν φωνῇ τῆς μύσης
δηλοῦν· ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαβύσιος Διόνυσος.

εὐοιώνισον εὐφημιον, καλὰ προσημαί-
νουνσαν· "νίκης ἡγάλμα χρυσοῦν ποιήσας
ἀπέστειλε τῷ δήμῳ, ἅμα μὲν διὰ τὸ λυσιτε-
λὲς ἅμα δὲ διὰ τὸ εὐοιώνισον εἶναι προσδέ-
ξασθαι τὴν νίκην" (cf. v. λυσιτελέας).

εὐομιλότατος.

εὐόρηγτος πρῶος.

εὐόρηγτως ἀντὶ τοῦ εὐτρόπως· ὀργὴ
γὰρ ὁ τρόπος παρὰ Θουκυδίδῃ. sch. Thuc.
1 122.

εὐορκία τὸ καλῶς ὁμνύειν.

εὐόρκου εὐσεβοῦς· Ἡσίοδος (O. 283)
"ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμεί-
νων," καὶ Ἀριστοφάνης (Plut. 61) "ἀλλ' εἴ τι
χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις."

εὐόφθαλμον τὸ εὐόπτον. καὶ εὐο-

φθάλμως Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶς.
Harp.

εὐοχεῖται ἐπὶ τοῦ ἐλέφαντος, ἀντὶ τοῦ
καλῶς ἡριοχεῖται. εὐωχεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ
εὐφραίνεται ἐν τραπέζῃ.

εὐοψίαν ἀντὶ τοῦ εὐπροσωπίαν.

εὐπάθεια διάχυσις καὶ ἄνεσις τῆς ψυ-
χῆς καὶ τρυφῆς. ἡ εὐπάθεια διαιρεῖται εἰς
χαρὰν εὐλάβειαν βούλησιν. καὶ τὴν μὲν χα-
ρὰν ἐναντίαν εἶναι τῇ ἡδονῇ φασίν, οὖσαν
εὐλογον ἔπαρσιν, τὴν δὲ εὐλάβειαν τῷ φόβῳ,
οὖσαν εὐλογον ἔκκλησιν· φοβηθήσεσθαι μὲν
γὰρ τὸν σοφὸν οὐδαμῶς, εὐλαβηθήσεσθαι
δέ. τῇ δὲ ἐπιθυμίᾳ ἐναντίαν εἶναι τὴν βού-
λησιν, οὖσαν εὐλογον ὀρεξιν. καθάπερ οὖν
ὑπὸ τὰ πρῶτα πάθη πίπτει τινά, τὸν αὐτὸν
τρόπον ὑπὸ τὰς πρῶτας εὐπαθείας. καὶ ὑπὸ
μὲν τὴν βούλησιν εὐνοίαν εὐμένειαν ἀσπα-
σμὸν ἀγάπησιν, ὑπὸ δὲ τὴν εὐλάβειαν αἰδῶ
ἀγνείαν, ὑπὸ δὲ τὴν χαρὰν τέρψιν εὐφροσύ-
νην εὐθυμίαν. Diog. L. 7 116.

εὐπαθεῖσθαι ἀντὶ τῇ τρυφῇ καὶ δια-
χεῖσθαι· "τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν τοῖς καπηλείοις
διεκελεύετο εὐπαθεῖσθαι." καὶ εὐπαθοῦν-
τες ἐγχαίνοντες, τρυφῶντες.

εὐπαλάμῳ ὕμνων ἀντὶ τοῦ εὐ δια-
χειρισμένῳ ἢ συντεταγμένῳ· (A Eq. 527)
"τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων."

εὐπαράγωγος εὐπειθής· Ἀριστοφάνης
(Eq. 1120) "ἀλλ' εὐπαράγωγος εἰ, θωπευόμε-
νός τε χαίρεις κᾶξαπατώμενος, πρὸς τὸν τε
λέγοντ' αἰεὶ κέχληρας· ὁ νοῦς δὲ σου παρῶν
ἀποδημεῖ." καὶ αὐθις "ὁ δὲ εὐκολώτερος ἦν
καὶ διὰ μελέτην μέθης εὐπαράγωγος" (cf. v.
Ἰών d).

εὐ παρυσχόν ἀντὶ τοῦ παρασχόντος,
δήλον ὅτι τοῦ δαίμονος· ὁ ἔξι δωρησυσμένης
τὴν νίκην. sch. Thuc. 1 120.

εὐπάρεδρον καλῶς πυραμένον καὶ δι-
ηγευόμεν.

εὐ παρήσο.

εὐπάροισον εὐπαράγωγον.

εὐπάφρυα εὐκατέρωγα, ἡ πλούσια.
"ἰδὼν Διογένης ὁ κύων εὐπάφρυν τινὰ ἐν
Κορίνθῳ ἔφη τούτῳ με πώλει." "ἔπειτα ἐς
τὰ ἱμάτια ἤξιον ἄπαντες εὐπάφρυοι εἶναι,
κομπωδέσθαι ἢ κατὰ τὴν ἐκύσον ἄξίαν ἐν-
διδυακόμενοι τὴν ἐσθῆτα· κτᾶσθαι γὰρ αὐ-
τοῖς τὰ τοιαῦτα ἐξ οὐ προσηκόντων παρῆν.
τοῦ δὲ χιτῶνος τὸ ἀμφὶ τῷ χεῖρε μίρος αὐ-

τοῖς τὰ μὲν εἰς τὸν καρπὸν ξυρῆει σφίσιν ἐν
 ξενῷ μάλισα, τὰ δὲ ἐνθόῳδε ἄχρι ἐς ὤμιον
 ἐκύτερον ἐς ἄφ' αὐτὸν τι εὐρος διεκένυτο. οὐσί-
 κισ τε αὐτοῖς ἡ χεὶρ σείοιτο ἀναβοῶσιν ἐν
 τοῖς θεάτροις τε καὶ ἵπποδρομίαις ἢ ἐγχε-
 λευομένοις ἥπερ εἰώθει, ἐς ὕψος αὐτοῖς τῷτο
 τὸ μέρος ἀτεχνῶς ἤρετο, αἰσθῆσιν παρεχό-
 μενον τοῖς ἀνοήτοις ὅτι δὴ αὐτοῖς οὕτω κυ-
 λὼν τε τὸ σῶμα καὶ ἀδρὸν ἂν εἴη ὥςτε δεῖν
 γε αὐτοῖς πρὸς τῶν τοιούτων ἱματίων καλύ-
 πτεσθαι, καὶ οὐκ ἐνενόουν ὅτι δὴ αὐτοῖς τῷ
 τῆς ἐσθῆτος ἡραιωμένῳ τε καὶ κενῷ πολλῷ
 ἔτι μᾶλλον τὸ τῷ σώματος ἐξίτηλον διελεγχ-
 θεῖν" (Procop. Arg. 7).

εὐπατέρεια ἢ καλὸν πατέρα ἔχουσα. καὶ
 Εὐπάτορος ὄνομα κύριον.

εὐπατρίδια εὐγενεῖς.

εὐπείθεια.

Εὐπείθιος καὶ Ἀρχιάδας δύο υἱοὶ Ἡγί-
 α καὶ ὁ μὲν Εὐπείθιος εὐφύσερος ἐγένετο, τὰ
 δὲ ἦθη ἐπισεσυρμένους ἐς ἰδιωτισμόν, ἦδη δέ
 τι καὶ ἀτοπώτερον ἢ κατὰ ἰδιωτὴν ἔχων, ὡς
 δὲ συλλήβδην εἰπεῖν, πολλῷ τῷ πατρὸς ἀπο-
 λεπόμενος, ὁ δὲ Ἀρχιάδας τὸ μὲν ὅλον τοῦ
 πατρὸς οὐκ ὀλίγῳ διαφέρων εἰς ἀρετὴν καὶ
 τῶν πολλῶν, τὰ δὲ ἐς φιλοσοφίαν ἄγοντα
 παρειμένος ἅτε πρὸς ταῦτα ἀνάγωγος ὢν διὰ
 τὴν οὐκ ἀκολάκωτον πατρίαν οὐσίαν, ἱερὰν
 δὲ ζωὴν προβεβλημένος εἶπερ τις ἕτερος, καὶ
 πολυπειρίαν ἀσκήσας ἱερῶν ἔργων τε καὶ λό-
 γων οὐδὲν τι μείον τοῦ πατρὸς· ἔχω γὰρ
 τοῦτο καὶ τῷ Ἡγίᾳ μαρτυρεῖν. ὁ δὲ Ἀρχιά-
 δας καὶ τοῦ καθ' αὐτοῦ συνειδυότος ἐπεμελεῖτο
 διαφερόντως, οὐδὲν ἥττον τῶν φιλοσοφούν-
 των. ἦν οὖν αἰσθάνεσθαι πάντων, ἡσθάνο-
 μιν δὲ καὶ αὐτὸς ἐκάστοτε τῶν ἀμφ' αὐτῷ
 κενῷ φησέματος ἄνευ νοῦ ἐμπιπλαμένων.
 παθῶν δὲ παντοίων κατὰ μέτρον ὄντες οὐδὲ
 ἐν μέσοις αὐτοῖς τοῖς δρωμένοις οἷοι τε ἦσαν
 ἦθ' αἰ μετρίους ἐγκυρτερεῖν, ἐπεὶ τὰ γε ἔξω
 μισγύγκεια κακῶν ἐγαίνετο μηδὲν διαφέρουσα
 τῆς τῶν ἀγελαίων ἀνθρώπων. ὁ δ' ἦν Διο-
 μῆδης διέφθαρτο καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῆς συνου-
 σίας, καὶ ἄδὲν ἔχων ἐξυρμὴ φύσει οὐκ ἐπι-
 ταινότερος ἐγεγύνηε πρὸς τὰ ἐπιταττόμενα.
 αὐτοὶ ὑπὸ κολάκων διεφθάρη τὴν διάνοιαν
 ἐφ' ἧς γιγνώσκων ἀνὴρ πρὸς φιλοσοφίαν, ἢ
 οὐδὲν ἄλλοτρίῳ κακῷ βλάπτεται οὐδὲ φθεί-
 ρεται, οἰκίῳ δὲ μόνῳ, ὡς ἔφη Σωκράτης.
 διὸ καὶ φιλοσοφίαν ἐλυμήνατο τοῦτο αὐτὸ

τὸ οἴκοθεν ὄνειδος· ὃν γὰρ ἔδει μάλισα δια-
 σώζειν καὶ θεραπεύειν πρὸς τὸ βέλτιστον, τῷ-
 τον πρὸς ἡδονὰς ἀνατρέφοντες καὶ μετεωρί-
 ζοντες ἐς αὐχμηὰ μείζον ἢ κατ' ἐαυτὸν ἔλα-
 θον ἐαυτὰς ἐς πᾶσαν ἀτιμίαν καταβαλόντες.
 Damasc. Phot. p. 349a.

εὐπερίκοπτος· (Polyb. 11 10) "ὁ δὲ
 πρὸς τὰς ἐντεῦξεις εὐπερίκοπτος ἦν καὶ ἀνε-
 πίφθορος."

εὐπερίοπτον εὐκαταφρόνητον· "ἡσθά-
 νετο γὰρ τὴν τῶν Μακεδόνων ἀρχὴν εὐπε-
 ρίοπτον ἐσομένην, εἰ δὴ τῆς πρώτης πείρας
 οἱ ἐπανασάντες κρατήσιν."

εὐπερίστατον μωρόν, ταχέως περιτρε-
 πόμενον. καὶ ὁ ἀπόσολος (Hebr. 12 1) "καὶ
 τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν."

εὐπέτεια. "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διὰ πολλὴν
 εὐπέτειαν τῆς ὑπαίθρου ἐκράτουν." "εἴτε
 κατ' εὐπέτειαν ἀπαισιμαίνετο μετὰ τέκνων καὶ
 γυναικῶν, εἴτε ἄλλο τι γινώσκοντας." "ὁ ἔν
 Γυνυμήδης κατ' εὐπέτειαν ἐαυτὸν ξίφει δι-
 ειργάσατο" (cf. v. Μίνως), τουτέστιν εὐχερῶς.
 "φύσει γὰρ πάντες ἐς τὸ εὐπετέες τρέπονται."

εὐπετής εὐχερής. καὶ εὐπετῶς ῥαδίως,
 εὐχερῶς, εὐκόλως καὶ εὐσάλως.

εὐπεφυκώς ἀρμόδιος. (Polyb. 10 14)
 "παρεκελεύετο ἐμβυίνειν τὰς στρατιώτας· καὶ
 γὰρ ἦν εὐπεφυκώς, εἰ καὶ πρὸς ἄλλο τι,
 πρὸς τὸ θάρσος ἐμβυλεῖν καὶ συμπαθεῖς
 ποιῆσαι τοὺς παρακαλουμένους."

εὐπήληκος καλὴν περικεφαλαιάν ἐχού-
 σης· (AP 6 120) "ἀλλὰ καὶ εὐπήληκος Ἀθη-
 ναίης ἐπὶ δουρὶ τὸν τέττιγ' ὕψει μ', ὠνερ,
 ἐφεζόμενον."

εὐπῖδαξ χῶρος ὁ καλὴν πηγὴν ἔχων.

εὐπλοῆσαι τὸ καλῶς πλεῦσαι.

εὐπλοῖην εὐπλοῖαν.

εὐπλοκάμιδες καλλιπλόκαμοι.

Εὐπολείδης ὄνομα κύριον.

Εὐπολὶς Σωσιπόλιδος Ἀθηναῖος κωμι-
 κός, ὅς ἐτι τῶν γεγονότων ἠρξάτο ἐπιδείκνυ-
 σθαι, καὶ ἐδίωξε δρᾶματα ἰς, ἐνίκησε δὲ ζ'.
 καὶ ἀπέθανε ναυαγῆσας κατὰ τὸν Ἑλλήσπον-
 τον ἐν τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμῳ· καὶ
 ἐκ τούτου ἐκωλύθη στρατεῦσθαι ποιητὴν. τὰ
 δὲ δρᾶματα αὐτῷ Ἀλγες, Ἀσράτευτοι ἢ Ἀν-
 δρόγυνοι, καὶ ἄλλα.

εὐπόριζον εὐχερῶς πορίζομενον· (Me-
 nand. p. 380 Nieb.) "λέγεται γὰρ ὡς παρὰ
 Τούρκους οὐκ εὐπόριζον χρῆμα ὁ σίδηρος."

εὐπορῶ γενικῇ.

εὐποτμία εὐτυχία. "ζηλῶ τοῦτον τῆς εὐποτμίας," καὶ αὐθις "εὐποτμίας δὲ ἀπολαύουσι πάσης ἐξ οὐρίων φερόμενοι." καὶ πάλιν "ἐν εὐποτμίᾳ τε καὶ εὐδαιμονίᾳ διηγὸν πολλῇ" (cf. v. Ξάνθος α).

εὐπότμως εὐτυχῶς. "ἡ τοῦ στρατηγοῦ φρόνησις ἔχουσά τι καὶ τύχης εὐπότμου δι' αὐτήν."

εὐπραγότερος εὐτυχέστερος.

εὐπραξία εὐημερία, εὐτυχία. "ὁ δὲ Ὀξίας ὤλισθεν ὑπ' εὐπραξίας καὶ κατηνέχθη πρὸς τὰ τοῦ πατρὸς ἁμαρτήματα, πρὸς ἃ καέκινον τῶν ἀγαθῶν ἢ λαμπρότης καὶ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων, οὐ δυνήθέντα προσῆναι καλῶς αὐτῶν, ἤγαγεν" (Ioseph. A. I. 9 10 4).

εὐπράττειν. οὕτως ἡ ἐπιγραφὴ τῶν ἐπιστολῶν Πλάτωνος· ἔγραψε δὲ ἐπιστολὰς ἰγ', εἰσὶ δὲ τοῦ ἡθικοῦ εἶδους. εὐ διαίγειν, οὕτως Ἐπίκουρος ἐπέγραφε. χαίρειν δὲ ἐπέγραφε Κλέων.

εὐπρησον (Hom. Σ 471) εὐφύσητον.

εὐπροσιτώτατος ὁ ἡμερος.

εὐπροσοδῶτατος τόπος εὐδρομος.

a εὐπρόσωπος εὐπροσήγορος· Σοφοκλῆς (Αἰ. 1009) "ἡ πε Τελαμίων δέξαιτ' ἄν εὐπρόσωπος."

b εὐπρόσωπος εὐμορφος· "ὁ δὲ ἐπισυράμενος εὐπρόσωπον λίθον σήλην ἔξησεν."

εὐπτέρων· Ἀριστοφάνης (Nuh. 798) "κῆς' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας," ἀντὶ τοῦ εὐγενῶν, ἢ κούφων, ἢ ὧν ὁ λογισμὸς ἥπταται. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὁρνέων τῶν μετεώρων καὶ ὑπερηφάνων. ἢ τιμίων καὶ εὐγενῶν.

εὐπτορθον εὐκλαδον.

εὐράξ (Hom. Α 251) ἐκ πλαγίου.

εὐρεῖα· Ὀμηρος (Α 182) "τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν." οὐ καθολικὸν ἐπιθετον ἢ εὐρεῖα, ἀλλ' ἐν ἴσῃ τῷ εὐρεῖα γενομένη, ὅσον εὐρὺ μοι χάσμα γένοιτο.

εὐρέιτης ἐπιθετον, ὁ καλῶς ῥέων ποταμός.

εὐρες· Ἀριστοφάνης (Eq. 403) "εἴθε φαύλως, ὥσπερ εὐρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν," ἐπὶ τῶν πυρὰ προσδοκίαν εὐδοκιμησάντων. τὸ δὲ εὐρες δηλοῖ τὸ κυμῆτιν καὶ πόνην περιγενέσθαι τινός, καὶ ἔσι τῆς τοῦ κύμνοντος γνώμης καὶ προαιρέσεως ἔλεγχος, τὸ δὲ εὐ-

ρεῖν ἀπλῶς τῆς παρασχούσης τύχης καὶ οὐ τῆς τοῦ εὐρόντος γνώμης καὶ προαιρέσεως.

εὐρεσιεπεία εὐρεσιλογία.

εὐρεσιεπὴς καινολόγος.

εὐρεσιλόγος φλύαρος, ἐτοιμολόγος. Πολύβιος "ἔχων δὲ καὶ πλείω λέγειν ἀγωνιῶ μὴ δόξω τισὶν ὑμῶν ἔκ ἀναγκαίως εὐρεσιλογεῖν."

εὐρετής· (Damasc. Phot. p. 338 a) "ἦν δὲ καὶ εὐρετής ἐτοιμότητος ὧν τε αὐτὸς ἠπόρει πρὸς ἐτέρους καὶ ὧν ἑτεροὶ πρὸς αὐτόν, οὐ πολυμαθεῖα καὶ ἀλλοτρίων δοξασμάτων ἰσορία καταχωννὺς μὲν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀποκρύπτων, ἐπισορίζων δὲ τοὺς ἀποροῦντας." εὐρέτις δὲ θηλυκὸν διὰ τῆς ἡ, ἢ φευρετική.

εὐρημα ἐπίτευγμα, βέλευμα. "δῆλον δὲ ὡς τῷ πολλῷ πεπαιδευμένῳ καὶ πολλὰ εἰδέναι γλιχομένῳ καὶ τοῦτο εὐρημὰ ἔσι," τουτέστι βούλευμα, ἐπιτήδευμα. καὶ εὐρήματα ὁμοίως ἐπιτεύγματα, βουλευματα. Ξενοφῶν (Anab. 2 3 18) "ἐπεὶ εἶδον ὑμᾶς εἰς πολλὰ κμήχανα ἐμπεπτωκότας, εὐρημα ἐποιησάμεν εἰ πως δυνάμεν παρὰ βασιλέως αἰτήσασθαι δοῦναι μοι ἀποσῶσαι ὑμᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα." (Philostrat. V. A. 1 18) "εὐρημα δὲ καὶ τοὺς Μάγας ἐποιεῖτο, οἱ Βαβυλωνῶν καὶ Σούσα οικουσίον."

εὐρης αὐθυπότακτον.

εὐρήσεται ἀντὶ τοῦ εὐρεθήσεται.

εὐρήσθαι.

εὐρησιλογία.

εὐρίζω· Δαβὶδ (Ps. 47 2) "εὐρίζω ἀγαλιάμμι πύσης τῆς γῆς," ἀντὶ τοῦ ἐπιμόνῳ, καλῶς ἐρριζωμένῳ.

εὐριζῶν πλατύνων, ἢ καλὰς ῥίζας χαροποιούς ἔχων, καλῶς θεμελιῶν καὶ πυγίως, ὥς ἀσάλευτον αὐτήν καὶ ἀτρεμῇ διαμένειν. Theodoret. in Ps. 47.

εὐρινος εὐόσφρητος· Σοφοκλῆς (Αἰ. 8) "κυνὸς εὐρινος βύσις," τουτέστιν ἡ βύδισις. εὐρινότατος καλόρρινος, ἢ καλῶς ὁσφρηνιστός.

Εὐριπίδειον ἔπος τοῦ Εὐριπίδα. καὶ Εὐριπίδειος λόγος ὁμοίως. ὅτι ἔφη Εὐριπίδης "ἄλλων λατρὸς αὐτὸς ἔλκεσιν βρούων," καὶ αὐθις (Iphig. T. 57) "σῦλοι γὰρ οἰκῶν εἰσὶ παῖδες ἄρσενες."

Εὐριπίδῃ Εὐριπίδιον Ἀριστοφάνης (Ach. 403). ἐρωτικὴν μιμεῖται φωνήν· οἱ γὰρ ἐρῶντες εἰώθασι τοὺς ἐρωμένους ἐρωτικῶς δι' ὑποχορισμῶν καλεῖν.

α Εὐριπίδης Ἀθηναῖος τραγικός, πρεσβύτερος τοῦ ἐνδόξου γενομένου· ἐδίδασκε δράματα ιβ', εἶλε δὲ νίκας β'.

β Εὐριπίδης Μνησάρχου ἢ Μνησαρχίδου καὶ Κλειτοῦς, οἱ φεύγοντες εἰς Βοιωτίαν μετώκησαν, εἴτα ἐν τῇ Ἀττικῇ. οὐκ ἀληθὲς δὲ ὡς λαχανόπωλις ἦν ἡ μήτηρ αὐτῶν· καὶ γὰρ τῶν σφόδρα εὐγενῶν ἐτύγχανεν, ὡς ἀποδείκνυσσι Φιλόχορος. ἐν δὲ τῇ διαβάσει Ξέρξου ἐκποφορεῖτο ὑπὸ τῆς μητρὸς, καὶ ἐτέχθη καθ' ἣν ἡμέραν Ἕλληνες ἐτρέψαντο τοὺς Πέρσας. γέγονε δὲ τὰ πρῶτα ζωγράφος, εἴτα μυθολογὴς Προδίκου μὲν ἐν τοῖς ῥητορικοῖς, Σωκράτους δὲ ἐν τοῖς ἠθικοῖς καὶ φιλοσόφοις. διήκουσε δὲ καὶ Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου· ἐπὶ τραγωδίᾳ δὲ ἐτρέφη τὸν Ἀναξαγόραν ἰδὼν ὑποσάντα κινδύνους δι' ἅπερ εἰσηῆξε δόγματα. σκυθρωπὸς δὲ ἦν τὸ ἦθος καὶ ἀμειδῆς καὶ φεύγων τὰς συνοχάς· ὅθεν καὶ μισογύνῃς ἐδοξάσθη. ἔγχετο δὲ ὁμοῦς πρῶτην μὲν Χοιρίνην θυγατέρα Μνησιλόχου, ἐξ ἧς ἔσχε Μνησιλόχον καὶ Μνησαρχίδην καὶ Εὐριπίδην· ἀπωσόμενος δὲ ταύτην ἔσχε καὶ δευτέραν, καὶ ταύτης ὁμοίως ἀκολούζου πειραθεῖς. ἀπάρας δὲ ἀπ' Ἀθηνῶν ἦλθε πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων, παρ' ᾧ διῆγε τῆς ἄκρας ἀπολαύων τιμῆς. ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ ἐπιβουλῆς Ἀρριδαίου τοῦ Μακεδόνα καὶ Κρατεῦς τοῦ Θεταλοῦ, ποιητῶν ὄντων καὶ φθονησάντων αὐτῷ, πεισάντων τε τὸν βασιλέως οἰκίστην τῆνομα Ἀνσίμαχον, ἱμῶν ἀγορασθέντα, τὰς βασιλέως ἕς αὐτὸς ἔτρεφε κύνας ἐπαφείναι αὐτῷ. οἱ δὲ ἰσόρησαν οὐχ' ὑπὸ κύνων ἀλλ' ὑπὸ γυναικῶν νύκτωρ διασπασθῆναι, πορευόμενον ἄωρὶ πρὸς Κρατερόν τὸν ἐρώμενον Ἀρχελάου· καὶ γὰρ σχεῖν αὐτὸν καὶ περὶ τοὺς τοιοῦτους ἔρωτας· οἱ δὲ πρὸς τὴν γαμετὴν Νικοδίκου τοῦ Ἀρεθεσίε. ἔτη δὲ βιωῖναι αὐτὸν οὐκ, καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ ἐν Πέλλῃ μετακομίσαι τὸν βασιλέα. δράματα δὲ αὐτοῦ κατὰ μὲν τινὰς οὐκ, κατὰ δὲ ἄλλας εἰς· σώζονται δὲ οὐκ. νίκας δὲ ἀνείλετο ἑ, τὰς μὲν δ' περιῶν, τὴν δὲ μίαν μετὰ τὴν τελευτήν, ἐπιδειξαμένον τὸ δρᾶμα τοῦ ἀδελφίδου αὐτοῦ Εὐριπίδου. ἐπεδείξατο δὲ ὅλως ἐνιαυτοὺς κβ'. καὶ τελευτᾷ ἐπὶ τῆς εγ' ὀλυμπιάδος.

γ Εὐριπίδης τραγικός, τῷ προτέρῳ ἀδελφίδου, ὡς Διονύσιος ἐν τοῖς χρονικοῖς. ἔγραψε δὲ Ὀμηρικὴν ἔκδοσιν, εἰ μὴ ἄρα ἐτέ-

ρον ἐστὶ. δράματα αὐτῶν ταῦτα, Ὅρισης Μήδεια Πολυξένη.

Εὐριπίος πέλαιος ξενόν, ἡ τύπος ὑδατώδης μεταξὺ δύο γαιῶν, τουτέστι Βοιωτίας καὶ Ἀττικῆς. ἐπτάκις δὲ τῆς ἡμέρας τὸ ἐκεῖσε ὕδωρ τρέπεται.

εὐρομεν παρατατικός. καὶ εὐροσαν.

εὐροναῖτοις καλῶς ῥέουσιν.

εὐρωώτερος ὁ πλατύτερος.

εὐρυάγνια πλατυμίφοδος.

εὐρυβατεύεσθαι πονηρεῖσθαι· τὸν γὰρ Εὐρύβατον, τὸν ἓνα τῶν Κερκυώπων, γενέσθαι τοιχωρῶρον φασίν. οἱ δὲ προδότην περὶ τοὺς χρόνους Κροίσου.

Εὐρυβάτης ὄνομα κύριον.

Εὐρύβατον. ἄνδρα φασὶ τοῦτον Ἐφέσιον εἶναι, καὶ λαβόντα χρήματα παρὰ Κροίσου ὥς ἐξατιὰν συναγαγεῖν εἰς τὸν πόλεμον τὸν εἰς τοὺς Πέρσας, προδότην γενόμενον ἐγγχειρῶσαι τῷ Κύρῳ τὰ χρήματα τοῦ Κροίσου, καὶ ἐντεῦθεν τοὺς πονηρὰς Εὐρυβάτας καλεῖσθαι. Harp.

Εὐρύβατος πονηρός, ἀπὸ τῆς πεμψθέντος ὑπὸ Κροίσου ἐπὶ ξενολογίαν μετὰ χρημάτων, ὡς φησὶν Ἐφορος, εἴτα μεταβαλομένου πρὸς Κύρον· ἦν δὲ Ἐφέσιος. οἱ δὲ τὸν Κέρκωπα τὸν ἔτερον· Διότιμος Ἡρακλέους ἄθλοισι "Κέρκωπες, τοὶ πολλὰ κατὰ τριόδους πατέοντες Βοιωτῶν σίνοντο. γένος δ' ἔσαν Οἰχαλιῆς, Ὡλὸς τ' Εὐρύβατος τε, δὴ βαρυδαίμονες ἄνδρες." Νικάνδρος Αἰγινάων Εὐρύβατον πανουργότατον, οὗ μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν α' περὶ δικαιοσύνης. Δούρις δὲ ἐν δ' τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα ἀπὸ τῆς Ὀδυσσεύς ἐταίρου. καὶ Ἀριστοφάνης Αἰδαίῳ ὑποθέμενος τὸν Αἴα εἰς πολλὰ ξαντὸν μεταβάλλοντα καὶ πλετοῦντα καὶ πανουργοῦντα, "εἰ δὲ τις ἡμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Αἴα." λέγεται τὸν Εὐρύβατον κλέπτειν ὄντα, εἰσέρχόμενον καὶ παραφταλιτόμενον, ἐπειδὴ συμπόνοντες ἔλυσαν αὐτὸν οἱ φυλάσσοντες καὶ ἐκλευσαν ἐπιδείξασθαι τὴν ἐπὶ τοὺς οἴκους ἀναρρίχῃσιν, τὸ μὲν πρῶτον διωθεῖσθαι, δεομένων δὲ ὡς οὐ βουλόμενον, ἐπεὶ μόλις ἀνέπεισαν, περιθήμενον τοὺς σπόγγους καὶ τὰς ἔγκεντρίδας ἀναδραμεῖν εἰς τοὺς τοίχους. ἀναβλέποντες δὲ ἐκείνοι καὶ θανυμίζοντες τὰς τέχνας, λαβεῖν αὐτὸν τὸν ὄροφον, καὶ ὑπερβάλλοντα, πρὶν ἐκείνοι κύκλῳ περιέλθωσι, διὰ τοῦ τέλους καταπηδῶσαι.

Εὐρυδίκη ὄνομα κέριον.

εὐρυθμον εὐ τεταγμένον.

Εὐρυκλῆς πῶς ὁ ἔγγαστριμθος, ἀπὸ Εὐρυκλέους τοιοῦτου τινὸς μάντεως. sch. A Vesp. 1014.

εὐρυκρεῖων (Hom. A 102) μεγάλως βασιλεύων.

Εὐρυμέδων ποταμὸς Παμφυλίας.

εὐρύνεται πλατύνεται.

a εὐρυόδεια ἡ πλατεῖα ὁδός. καὶ κλίνεται εὐρυοδείας.

b εὐρυόδεια ἡ πλατυάμφοδος. εὐρύοπα μεγαλόφθαλμον, ἡ μεγαλόφωρον. ἡ εὐθεῖα εὐρύωψ.

εὐρυπυλῆς πλατείας πύλης.

εὐρύς ὁ πλατύς.

a Εὐρυσάκης ὁ μεγάλῃν ἔχων ἀσπίδα. Σοφοκλῆς (Αἰ. 574) "ἀλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυγράφου σφέων πόρπικος ἐπταβόειον ἄρρηκτον σάκος."

b Εὐρυσάκης ὄνομα κύριον. καὶ εὐρυσάκειον τέμενός ἐστιν Εὐρυσάκους τῷ Αἴαντος ἐν Ἀθήναις οὕτως ὀνομαζόμενον. Harp. εὐρυσθενῆς μεγαλοδύναμος.

Εὐρυσθεύς ὄνομα κύριον, καὶ Εὐρυσθειδῆς.

εὐρυχωρία πλάτος. εὐρύχορος δὲ ἡ καλλίχορος.

εὐρώεις ὁ σκοτεινός, ἡ ὁ πλατύς. καὶ κλίνεται εὐρώνεντος.

εὐρώνεται (Hom. Y 65) σκοτεινά, ζοφώδη.

εὐρωμαι ἀντὶ τοῦ εὐρήσω, καὶ εὐρωμεν ἀντὶ τοῦ εὐρήσομεν.

Εὐρώπη ὄνομα κύριον. καὶ ὁ τόπος. καὶ Εὐρώπιον κλίμα τὸ τῆς Εὐρώπης.

a εὐρώς ὑγρότης σεσηπυῖα. Καλλιμάχος (fr. 313) "πέδιλα τὰ μὴ πύσε νήχυτος εὐρώς."

b εὐρώς ἡ νοτιά, παρὰ τὸ αὐρα αὐρώς, καὶ τροπῇ εὐρώς. καὶ εὐρωτιῶ. Θεόκριτος (4 28) "ἂ σύργῃ εὐρώτι παλύνεται."

Εὐρώταν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 60) "τὸν δ' ὑπεροιδαίνοντα κατέσκαπε πεπταμένη χεῖρ, οὐχ ὅλον Εὐρώταν, ἀλλ' ὅσον ἡδύνατο." περὶ αἰδοῦον ἀνδρὸς ὁ λόγος. καὶ αὐθις Λάκαινα πρὸς τὸν ἴδιον υἱὸν (AP 7 531) "λεῖπε τὸν Εὐρώταν, ἰθι Τύρταρον. ἦνίκα δειλὴν ὀλοθα φυγὴν, τελέθεις ἔτ' ἐμὸς ἔτε Λάκων."

Εὐρώτας ποταμὸς Λακωνικῆς.

εὐρώτι σπηδεῖν.

εὐρωτιῶν (A Nub. 44) σαρκεῖς, ἡφανισμένοι. ἡ εὐρωτιῶν σκυληγκόβρωτος.

εὐρωτιῶν. τοῦ εὐρωτιῶν ἐξήγησις τὸ εἰκὴ κείμενος· τοῖς γὰρ εἰκὴ καὶ ἀμελιῶς κείμενοις ἰδρὼς προσίξει καὶ νοτίς. τοιοῦτος δὲ ὁ τῶν ἀγροίκων βίος, ὥσπερ αὐτὸς ἐπιμελῆς καὶ καθάριος ὁ τῶν ἀσικῶν. διόπερ καὶ εἰς πενίαν συνεχῶς ὑπὸ τῶν ποιητῶν τύπεται (ἀνσκήπεται) καὶ ὀνειδίζεται, ὥς γρησι Μένανδρος "εἰς τὰ καθαρὰ λιμὸς εἰσοικίζεται."

ἐὺς ὁ ἀγαθός. (Hom. A 393) "παῖδός ἐῖρος" ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ "θεοὶ δωτῆρες ἐάων" (Θ 325) ἀντὶ τοῦ ἀγαθῶν.

εὐσέβειν ἐπισημὴ θεῷ θεραπεῖας. σπεδαῖοι τοιγαροῦν θύειν θεῷ ἀρμόδιοι, ἀγνοὶ τυγχάνοντες· ἐκνεύειν γὰρ τὰ περὶ θεὸν ἁμαρτήματα, καὶ τὸν θεὸν ἄγασθαι αὐτῆς· οἷσις τε γὰρ εἶναι καὶ δικαίους. καὶ μόνους τοῦτους ἱερεῖς εἶναι· ἐπεσκέφθαι γὰρ περὶ θυσῶν ἰδρύσεων καὶ καθαρῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς τὸ θεῖον οἰκίων. Diog. L. 7 119.

ὅτι ἡ εὐσέβεια κοῦφόν· ἄχθεινόν (cf. v. εὐφηνία). "ἡ γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς· κῦν ζῶσι, κῦν θάνωσιν, οὐκ ἀπύλλεται. εὐσεβεῖν δεῖ τὰ πρὸς θεόν, ὥς τὰλλα πάντα δευτέρῃ ἡγεῖται πατὴρ Ζεὺς" (S Phil. 1436). καὶ αὐθις ἕτερος λέγει "ὁδὸς ἀνθρώποις εἰς εὐδαιμονίαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατεδείχθη μία διὰ τῆς ἀρετῆς. τιμιώτατον δὲ ἐν αὐτῇ καὶ ὥσπερ κεφάλαιον ἀρετῆς ἀπάσης εὐσέβεια· μόνῃ γὰρ αὕτῃ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἱκανῶς ἐπιμελεῖται, καὶ πρὸς τὰ θεῖα γίνεται ἡγεμὼν ἀνθρώποις ἀγαθή."

Εὐσέβιος Ἀράβιος σοφιστής, ἀντισοφιστεύσας καὶ αὐτὸς Οὐλιανῶ.

Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου, προσκείμενος τῇ Ἀρειανικῇ αἵρέσει, ἐπίσκοπος Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, σπουδαῖος ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς, καὶ τῆς θείας βιβλιοθήκης ἄμα Παμφίλῳ τῷ μάρτυρι ἐπιμελέστατος ἀνιχνεύτης. ἐξέδωκε πολλὰ τεύχη, ὧν εἰσὶ τὰδε, εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως λόγοι κ', εὐαγγελικῆς προπαρυσκευῆς λόγοι ι', θεοφανείας λόγοι ι', ἐκκλησιαστικῆς ἰσορίας λόγοι ι', χρονικῶν κανόνων παντοδαπῆς ἰσορίας, καὶ τούτων ἐπιτομή. καὶ περὶ τῆς τῶν εὐαγγελικῶν διαφωνίας. εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν λόγοι ι'. κατὰ Πορφύριον τὰ τότε συγγράφοντος ἐν Σικελίᾳ, ὡς τινες οἰῶνται, λόγοι λ'. τοπικῶν λόγος α', ἀπολογίαις ὑπὲρ Ὡριγένους λόγοι ε', περὶ τῶ

βία Παμφίλου λόγοι γ', περὶ μαρτύρων ἕτερα συγγράμματα, καὶ εἰς τοὺς ῥ' ψαλμοὺς δε-δοκιμασμένα ὑπομνήματα, καὶ ἕτερα πολλά. ἤνθησε μάλιστα ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως καὶ Κωνσταντίου, καὶ διὰ τὴν φιλίαν τὴν πρὸς Πάμφιλον τὸν μάρτυρα τῆς ἐπινομίας αὐτοῦ ἤξιώθη. Sophronius.

ε. Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου. οὗτος ὁ Εὐσέβιος ἔγραψε καὶ πρὸς Μυρίνον, ἐν ᾧ λέγει ὅτι ἡ Χρυσῶ --- ἐπέκεινα, οἷός ἐστιν ὁ μοναδικός, τὸν δὲ ὑποβεβηκότα καὶ ἀνθρωπινώτερον, ὃς καὶ γάμοις ὑποτίθεται συγκαινωνεῖν (cf. v. βίος).

εὐσημος ὁ περιφανής.

εὐσθένεια ἡ ἰσχύς.

εὐσκαρθμος ἐκίνητος, ταχύς.

εὐσκενουῖμεν καλῶς παρεσκευάσμεθα, καὶ ἔχομεν πάντα ὧν δεῖ πρὸς θάνατον. "ἔτω μὲν εὐσκενουῖμεν" Σοφοκλῆς (Αἰ. 823).

εὐσοια εὐσθένεια. "ζῶντά τ' εὐσοίας χάριν" (S OC 390).

εὐσπειρῇ καλῶς συνεσπειραμένον. (AP 6 206) "τὸν εὐσπειρῇ δὲ δράμοντι, χρύσειον ῥαδιῶν κόσμον ἐπισφυρίων."

εὐσάθεια ἡ καρτερία.

εὐσαθής. "αὐτὸς δὲ λαβὼν ἄνεμον εὐσαθῇ παρεκομίζετο παρὰ τὴν χώραν, ἀκινδύνως πλέων."

Εὐσάθιος Ἐπιφανὲς χρονικὴν ἐπιτομὴν τῶν ἀπὸ Αἰνείου μέχρι Ἀνασσαίου βασιλέως, ἐν τόμοις θ', καὶ ἄλλα τινά.

ὅτι Εὐσάθιος Σεβασιανὸς Μακεδονιακῆς θρησκείας ἤρξεν, ὅμῃ Βασιλείῳ Ἀγκυρανῶ, ἐπισκόπῳ τῆς αὐτῆς πόλεως. cf. v. Βασίλειος α.

εὐσαθῶς. Ἀππιανός (Hist. 25) "ὃ δὲ ἔσρατοπέδενσεν εὐσαθῶς, ἥπερ ἐβούλετο," ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῶς, βεβυίως.

εὐσαλής καλὸς ἐξολισμένος, ἡ κοῦφος. "ἀπεδιόρασκον εὐσαλῆς, ὑποζύγια καὶ σκηναὺς καταλιπόντες." "ἦν δὲ τὸ ἐπόμενον σφάτινμα Μυρκελλίνῳ ἐπιφανέσερον τῷ εὐσαλεῖ τῆς ὀπλίσσεως."

εὐσέφανον εὐτείχιον.

Εὐσέφιος Ἀφροδισιεύς σοφιστής --- ἐπιφανίων τῶν ἐν Ἀδρόττοις τῷ εὐκτηρίῳ, ὃ κεῖται ἐν Λυδίᾳ. ἔγραψε μελέτας. cf. v. Λυχέρης.

εὐσιβής τετριμμένη.

εὐσολον εὐκομον. "ὃ δὲ προῆγε, ποιήσας εὐσολον τὴν ἀκολουθίαν."

εὐσομεῖν τὸ εὐφημεῖν. καὶ οἱ Ἴωνες "εὐσομα κείσθω" φασίν.

εὐσομον εὐπρόσωπον, ἀπὸ μέρους.

Εὐσόχιος Καππαδόκης σοφιστής ἔγραψε τὰ κατὰ Κῶνσταντα τὸν βασιλέα καὶ ἀρχαιολογίαν Καππαδοκίας καὶ λοιπῶν ἐθνῶν.

εὐσρα τὸ μαδισήριον, ἡ ἡ φλογίστρα. Ἀριστοφάνης (Eq. 1233) "ἐν ταῖσιν εὐσαις κοινύλοισ ἡρμοιότημην" ἀντὶ τοῦ ἐπαιδευόμεν, ἀπὸ τῆς μουσικῆς.

εὐσύμβολος ἀντὶ τοῦ ῥηδῶς καὶ εὐσυμβάλλον, τουτέστιν ἀγαθὸς συμβάλλειν.

Ἀντιφῶν ἐν τῷ Πολιτικῷ. Hagr.

εὐσυνεῖδητος καλῶ ζῶν συνειδότι.

εὐσυνθετεῖν εὐνοϊκῶς ἔχειν. (Procop. Vand. 2 2) "Μισσαγέται ἐβουλεύσαντο εὐσυνθετεῖν πρὸς τε Γελέμερα καὶ Βελισάριον."

εὐσύννοπτον εὐεπίγνωσον, εὐθεώρητον.

Εὐσχημος καμικός. τῶν δραμμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἐμπολή, ὡς Ἀθήναιος λέγει (p. 571).

εὐσχήμων οὐχ ὁ πολλὰ κεκτημένος καὶ πλούσιος, ἀλλ' ὁ κόσμιος καὶ πειθόμενος τοῖς νόμοις. καὶ συζέλλει.

Εὐταίων ὄνομα κύριον.

εὐτε. ἔστι καὶ χρονικὸν ἀντὶ τοῦ ἡνίκα, καὶ ὁμοιωματικὸν ἀναλογοῦν τῷ "ἤνυτε βοῦς ἀγέληφι ταῦρος" (Hom. B 480). βοῦς μὲν γενικῶς, ταῦρος δὲ εἰδικῶς.

εὐτεῖχεῖ πάγι καλῶς τετειχισμένῳ.

εὐτέλεια. εὐτελία δὲ ἡ εὐδαιμονία, παρὰ τὸ εὐτελεῖν. Ἀριστοφάνης (Ran. 406) "σοὶ γὰρ διδόμεν ἐπ' εὐτελείῃ τὸν σανδαλίσκον."

εὐτελής, ἐπ' ἀρετῆς, ὁ φειδωλὸς καὶ ὀλιγοδάπανος. οὕτω Μένανδρος "ἐγὼ δ' ἀνόητος, εὐτελής ὑπερβολῇ." καὶ "ὁ ἄσωτός ἐστι, πολυτελής, θρασὺς σφόδρα."

εὐτοκία πολύγονος.

Εὐτόκιος, ἀπὸ Θράκης ἐλθὼν, οὕτε γνώμην ἐπικεικῆς τῆς ἦν οὕτε γένος εὐ ἡκων, ἀλλὰ σρατιώτης μὲν ὁ τυχών, πολλὰ δὲ χρήματα κοινὰ τοῦ ἰδίου τάγματος ὑποκλένας ᾧχετο φεύγων εἰς τὴν Παλαισίην. ἐπεχείρησε μὲν οὖν Ἐλευθεροπολίταις ἐαυτὸν ἐγκαταλέξει, τῆς βουλῆς μετασχὼν ἐπὶ χρήμασι μεγάλοις. καὶ γὰρ ἐγλίχετο τὴν τύχην μεταβαλεῖν εἰς τὸ εὐγενέστερον· καίτοι ἔδει πρότερον μετανεῖσθαι τὴν προαίρεσιν εἰς τὸ κρεῖττον. ἀλλ' ὅμως οἱ Ἐλευθεροπολίται, τὸ πληθὺς ἐπιδόμενοι τῶν χρημάτων, οὐ προσεδέ-

ξαντο τὸν Εὐτόκιον. ὃ δὲ μετεχώρησεν ἐς τὴν Ἀσάλωνα, καὶ ὁ τότε πρωτεύων Κρατερός εὐμενῶς αὐτὸν ὑπεδέξατο μετὰ τῶν χρημάτων, πολιτικῆς τε μετέδωκεν ἐλευθερίας. οἱ δὲ Θράκες ἐξέρω χρόνῳ κατὰ πύσιν ἤκουτες ἐπὶ τὸν Εὐτόκιον, ἀπῆλθον τὸν Κρατερὸν αὐτὸν τε τὸν Εὐτόκιον καὶ τὰ χρήματα. ὃ δὲ οὐ μεθίει τὸν ἄνδρα. τῶν δὲ στρατιωτῶν ἐπὶ δίκην τὸ πρῶγμα φερόντων, ὁ Κρατερός ὑπεραγωνίζεται τοῦ Εὐτοκίου καὶ περιγίνεται τῶν Θρακῶν· ἐφ' ᾧ καὶ χρησμός ἐξέπεσεν ἔχων ὡδε. Eupar. p. 115 Nieb.

εὐτραπελία μωρολογία, κηφότης, ἀπαιδευσία· "ὃ δὲ Πτολεμαῖος ... αὐτόν" (cf. v. ἀνακροτήσαι).

εὐτράπελον· "οὔτε τίν' ἔχων πρόφασιν οὔτε λόγον εὐτράπελον," εὐστροφον, "αὐτὸς ἄρχων μόνος." (A Vesp. 466) "οὔτω δ' ἦν εὐτράπελος τὴν φύσιν ὥσε παρ' Ἀθηναίοις ἦν ἄρκος καὶ Λάκων Λυκεδαίμονις καὶ Θηβαίους Θηβαῖος."

εὐτρεπὴ τὰ ἔτοιμα καὶ τέλος ἔχοντα.

εὐτρεπισμός ἢ ἔτοιμασία.

Εὐτρόπιος ὁ τοῦ Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως πρόκοιτος, ὃς οὐδὲν τῶν δεινῶν ἀπελίμπανε, τῷ τε ἀρχῆς δημοσίᾳ πιπράσκων, καὶ τῷ τε δυναμένῳ συκοφαντῶν, ἐξορίαις τε τοὺς μεγιστᾶνας ὑποβάλλων, καὶ πᾶσαν ὕβριν τοῖς τῆς συγκλήτου βουλῆς ἐπάγων. ἀλλ' οὐδὲ τῆς τῶν βαρβάρων ἀπειχέτο συμμάχους, ὡς ἂν αὐτὸς ἐλπίζων ἐς τὴν τῇ βασιλείᾳ μεταβαίνειν ἀξίαν. καὶ ποτε καὶ τὸς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πεφηνότους συλλαμβάνειν βουλόμενος νόμιον προὔθηκεν ἐπιτρέποντα τέτους ἐκ τῶν Θυσιασηρίων ἀφίλκεσθαι. καὶ ὁ μὲν νόμος ἐγγράπτο, δίκη δὲ εὐθέως τῆς ὠμότητος ἠκολούθει· μετ' οὐ πολὺ γὰρ προσκράσας τῷ βασιλεῖ Εὐτρόπιος ἐν τοῖς πρόσφυξιν ἐγένετο καὶ ὑπὸ τὸ Θυσιασηρίον ἔκειτο, Ἰωάννης ἐπισκοποῦντος τῇ Χρυσοςόμῃ, ἐκεῖθεν τε ἀφαιρεθεὶς νυκτὸς τῆς κεφαλῆς ἀποτέμνεται. οὔτω μὲν ὁ Εὐτρόπιος δίκας τῆς ἀμαρτυρίας ὑποστάς καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ καταλόγου τῶν ὑπᾶτων ἠλείφθη, μόνου τῇ συνυπατεύσαντος Θεοδώρου γεγραμμένου. Io. Antioch. exc. Peir. p. 849.

Εὐτρόπιος ὁ εὐνούχος, ἐπίτροπος Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως. καὶ φησιν Εὐνάπιος (p. 102 Nieb.) "ὃ μὲν γὰρ Ρουφίνος ἀνὴρ τε ὦν ἢ δοκῶν καὶ ἐν ἀξιώμασι γεγονώς καὶ

ποικίλοις ὁμιλήσας τύχαις, οὐ παρὰ λόγον οὐδὲ τοῦ πρόποντος ἐκτὸς ἐδόκει κατεξανίσασθαι τῆς νεωτεριζούσης ἅπαντα τύχης· ὁ δὲ Θυλαμηπόλος εὐνούχος παραλαβὼν τὸ ἐκείνου κράτος ἐς τοσόνδε κατέσεισεν ἅπαντα καὶ καταβρόντησεν ὥσε οὐ μόνον Ρουφίνος ἦν αὐτὸς ἀλλ' ὁ τοῦ μύθου Σαλμωνεύς μικρόν τι χρήμα πρὸς αὐτὸν ἦν, ὅς γε ὦν εὐνούχος ἀνὴρ εἶναι κατεβιάζετο. καὶ οἱ μὲν μῦθοι φασι τὴν Γοργόνα φανεῖσαν ἅμια τε φαίνεσθαι καὶ τοὺς ἰδόντας μεταβάλλειν εἰς λίθον· ὁ δὲ καθ' ἡμᾶς βίος λῆρόν τινα περιττὸν καὶ φληναφον τὸν μῦθον ἀπέδειξε." καὶ πολὺν καταχρεὶ διασυσμὸν ὁ ἱστορικός τινὲς τοῦ εὐνούχου, τοῦ βίου αὐτοῦ ἐπάξιον.

ὅτι ἐπὶ τούτου τοῦ Εὐτροπίου τὸ τῶν εὐνούχων ... εὐνούχοι βεληθέντες γενέσθαι, σὺν τοῖς ὄρχεσι καὶ τῆς ψυχῆς ἀφηρέθησαν (cf. v. σπάδων extr.).

Εὐτρόπιος Ἰταλὸς σοφιστὴς τὴν Ρωμαϊκὴν ἰσορίαν ἐπιτομικῶς τῇ Ἰταλῶν φωνῇ ἔγραψε, καὶ ἄλλα.

εὐτρόχαλον· "εἶναι δὲ τὴν ἀσπίδα μικρὰν καὶ εὐτρόχαλον," περιφερῆ.

εὐτροχον· "οἳ τε ὀφθαλμοὶ τὸ τῆς διαβολῆς εὐτροχον ἀποσαφούντες" (cf. v. ἀποσαφούντες).

εὐτυκτα παρὰ Ἡροδότῳ (1 119) ἀντὶ τοῦ ῥάδια, ἔτοιμα εἰργασμένα, καλῶς κατεσκευασμένα.

εὐτυχεῖ ἐπιτυγχάνεται· (S El. 945) "πόρου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ."

Εὐτυχής. οὗτος ἡγούμενος γέγονεν ἐν Κωνσταντινπόλει μονασηρίῳ, τῆς κατὰ Μάκωντα καὶ Ἀπολινάριον ἀντιθέου μοίρας τρίτος ὑπασπιστής, ἄλλον εἶναι παρ' ἑαυτῷ τὸν Χριστὸν καὶ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον κηρύττων, μὴ ἀνεχόμενος ὁμοούσιον ἡμῖν καὶ ὁμοφυῇ τὴν σάρκα τοῦ κυρίου ὁμολογεῖν· καὶ ἀπηρεῖτο σώζεσθαι λέγειν ἐν τῷ Χριστῷ δύο φύσεις μετὰ τῆς τούτων ἐνώσεώς τε καὶ συμφύτας. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τερατώδη τινὰ καὶ ἀλλόκοτα παρέπλαττεν, ἐξ οὐρανοῦ λέγων κατενεχθῆναι τὸ σῶμα τοῦ κυρίου, καὶ ὡς διὰ σωλῆρος τῆς παρθένου παραδραμεῖν τὸν θεὸν λόγον, οὐρανόθεν τοῦτο ἐνδεδυμένον, ἵνα δόξῃ γεγενῆσθαι ἐκ γυναικὸς καὶ περ μὴ γεγεννημένος. Μανιχαῖος οὗτος ὁ λόγος καὶ πεφαντασμένος πολλῶι μᾶλλον ἐκείνου. μίαν φύσιν καὶ οὗτος διεσραμμένην καρ-

διὰ τὸν Χριστὸν ἐπρέσβευεν. Theodorus presb. de incarn. domn.

Εὐτυχίδης πατριωνυμικόν.

εὐτυχῶ γενικῇ.

εὐφάντορ.

εὐφήμει καλὰ λύλει, ἣ ἐπαίνει. Αἰρισόφτης (Theom. 39) "εὐφημος πῦς ἔσω λυῶς σόμα συγκλείσας· ἐνδημεί γὰρ θίσσας μουσῶν ἔνδον μελάρθρων." εὐφήμει αὖν αἰώπια, μὴ ἀκαιρολόγει.

εὐφημία. "εὐφημίας χάριν προτιμᾷ τὴν Διαιδαίμονα τὸ θεῖον ἥπερ τῶν Ἀθηναίων βωμοὺς σύμπαντας καὶ νεῶς καὶ ἀγάλματα καὶ ἑκατόμβις καὶ τὸν λοιπὸν φλήγαφον τῶν ρυθυμούντων τε καὶ θοινύζων γλυχομένων. οὐκοῦν διδάσκει ὁ λόγος ὡς ἡ ὄντως εὐσέβεια κοῦφον ἔσι, καὶ σωφροσύνης ἀνάπλεων καὶ ἦκιστα ἀχθεινόν." εὐφημία γὰρ εὐκολώτατος πόνον· ἦκοψάς που, ὦ καὶ Ἀρίστωνος, καὶ Εὐρύπιδος· εὐφημία γὰρ παρὰ σπονδαῖσι κάλλισον."

Εὐφημία. ὅτι Εὐφημίας τῆς γυναικὸς Ἰουστίνου τοῦ Θρακὸς εἴλη ἴσατο ἐν τῇ ἀγῇ Εὐφημία, ὑπ' αὐτῆς κτισθείση. Codm. orig. CP p. 19.

εὐφημία ἔσω (A Theom. 302). εὐφημία χρῶνται οἱ κωμικοὶ ἐπειδὴν εὐχὴν ἢ ψήφισμα εἰσάγουσιν.

εὐφημισμός.

εὐφήμει σόμα φροντίδος (SOC 131) ἢ φωνή· σόμα γὰρ ἢ φωνή. Ὀμηρος (K 8) "πολέμει σόμα," καὶ Σοφοκλῆς (Ai. 17) "χαλκοσόμου κώδωνος." ὁ δὲ νοῦς, τὴν φωνὴν τῆς εὐφήμου φροντίδος ἰέντες, ὃ ἔσι μετὰ φροντίδος πολλῆς εὐφήμους τὴν φωνὴν ἀφίεντες. εὐφημον οὖν τὴν σιωπηλὴν· τὸ γὰρ εὐφημεῖν ἐπὶ τοῦ σιωπᾶν τίθεται.

Εὐφήτης ὄνομα κύριον.

εὐφορία ἢ εὐθηρία.

Εὐφορίων υἱὸς Αἰσχύλου τοῦ τραγικῷ, Ἀθηναῖος, τραγικὸς καὶ αὐτός, ὃς καὶ τοῖς Αἰσχύλου τοῦ πατρὸς, ὃς μὲν ἦν ἐπιδειξάμενος, τετράκις ἐνίκησεν. ἔγραψε δὲ καὶ οἰκία.

Εὐφορίων Πολυμνήσε, Χαλκιδεὺς ἀπὸ Εὐβοίας, μαθητὴς ἐν τοῖς φιλοσόφοις Λακύνου καὶ Πρωτάνιδος καὶ ἐν τοῖς ποιητικοῖς Ἀρχεβούλου τοῦ Θηραίου ποιητοῦ, οὗ καὶ ἐρωμένος λέγεται γενέσθαι. ἐγεννήθη δὲ ἐν τῇ ρκς' ὀλυμπιάδι, ὅτε καὶ Πύρρος ἡττήθη

ὑπὸ Ῥωμαίων, καὶ ἐγένετο τὴν ἰδέαν μελέχρους πολύσαρκος κακοσκελῆς. τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλεύσαντος Εὐβοίας, υἱοῦ δὲ Κρατεροῦ, γυναικὸς Νικαίας σεραΐσσης αὐτὸν εὐπορος σφόδρα γεγονώς ἦλθε πρὸς Ἀντίοχον τὸν μέγαν ἐν Συρίᾳ βασιλεύοντα, καὶ προέστη ὑπ' αὐτῷ τῆς ἐκείσε δημοσίας βιβλιοθήκης· καὶ τελευτήσας ἐκεῖ τέθνηται ἐν Ἀπαμείᾳ, ὡς δὲ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ. βιβλία δὲ αὐτοῦ ἐπικὰ ταῦτα, Ἡσιόδου, Μοσχοπλῆ, ἡ ἄτακτα· ἔχει γὰρ συμμιγεῖς ἱσορίας, Μοσχοπλῆ δὲ ὅτι ἡ Ἀττικὴ τὸ πρὶν Μοσχοπλῆ ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῆς Ὠκεανῶ θνηταρὸς Μοσχοπλῆς, καὶ ὁ λόγος τοῦ ποιήματος ἀποκρίνεται εἰς τὴν Ἀττικὴν. χιλιάδες· ἔχει δὲ ὑπόθεσιν εἰς τοὺς ἀποσερήσαντας αὐτὸν χρήματα ὃ παρέρθετο, ὡς δίκην δοῖεν κἂν εἰς μακρόν· εἴπα συνάγει διὰ χιλίων ἐτῶν χρησιμοδὸς ἀποτελεσθέντας. εἰσι δὲ βιβλία ἑ.

εὐφορος κοῦφος, ἑλαφρός· "ὁ δὲ θυρεὸς τῶν Ἰβήρων εὐφορός."

εὐφραδὴς σαφής.

Εὐφραῖος ὄνομα κύριον. Ὠρείτης ἦν τὰ γένος, μετέσχε δὲ τῆς τοῦ Πλάτωνος διατριβῆς. Harp.

Εὐφραίων ὄνομα κύριον.

Εὐφρήτης ὁ Εὐφράτης ποταμός.

εὐφρόνη ἐπιδέτορ τῆς νυκτός· (Herodot. a. 7 188) "ταύτην μὲν τὴν εὐφρόνην οὕτως ἔμειναν."

εὐφρόνη ἢ νύξ· "τίς τὸν μεγιστόφωνον ἔνδον τῆς σέγης ἔπεισεν ὄρνιν ὠρολογεῖν τὴν εὐφρόνην;" (Psid. creat. mundi 1087).

εὐφρονῶ τὰ σά (S Ai. 491) ἀντὶ τοῦ εὖνους σοι εἰμι.

εὐφρος (ἢ εὐφρόσυνος) εὐδνμος.

Εὐφρων κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτῷ ἐστὶν Αἰσχρὰ Μοῦσαι Συνέφηβοι Θεωροί, ὡς Ἀθηναῖος γράφει ἐν τοῖς Λειπνοσοφισταῖς.

εὐφρῶ καλὴν φῶσιν ἔχοντα. (Diog. L. 4 30) "ὡς εὐφρῶς καὶ εὐπεχίρητος ἀπείληλυθως τῆς διατριβῆς εἰς νεανίσκος." Πολύβιος (13 5) "ὁ δὲ ἦν ὑπερηλικὸν ἀκεὺς εὐφρῶς, καὶ πολλὰς ἔχων ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων οἰκονομίαν." cf. v. σκεῦος.

εὐφρῶτα. εὐφρῶς ἐστὶ τὸ οἰκειοῦσθαι μὲν πρὸς τὸ ἀληθές, ἀποσρέφεισθαι δὲ τὸ ψεῦδος. ὁ δὲ τοῦτο ἔχων ἔχει καὶ τὸ κρίνειν τὰ ληθές δύνασθαι καλῶς. οἱ δὲ ῥαδίως μὲν τισι πυρκαλίουθούντες καὶ μαρτάνοντες,

ὁμοίως δὲ ἔχοντες πρὸς πάντα τὰ μαθήματα, οὐκ ἂν κυρίως εὐφωεῖς λέγοντο τῷ μὴ ἔχειν τὸ κριτικὸν ἐν αὐτοῖς, ὃ ἔστιν ἡ πρώτη καὶ κυρίως εὐφροσύνη. καὶ τῶν προσφερομένων, εἴτε μαθήματα ταῦτα εἴη εἴτε καὶ ἄλλα τινα, τὰ μὲν ἀξία εὐπορεῖσθαι καὶ φιλεῖν αἰρούμενοι, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα ἀποσρεφόμενοι καὶ μισῶντες εὐ τε τῷ ποιεῖν καὶ εἶσιν ἀγαθοὶ κριταί. Alex. Aphrod. in Top. 8 p. 278.

εὐφωνον κήρυκα δυνάμενον μέγα βοῆσαι.

εὐφώρατον φανερόν.

εὐχαί αἱ ὑποσχέσεις. (Ps. 115 1) "τὰς εὐχάς μου τῷ κυρῷ ἀποδώσω." εὐχὴ γὰρ ἐπαγγελία θεῷ τῶν κατ' εὐσέβειαν ἀφιερουμένων, προσευχὴ δὲ δέσεις μετὰ ἱκετηρίας τῷ θεῷ προσαγομένη.

εὐχαίτης ἱπποκαυλὸς.

εὐχαριστῶ δοτικῇ.

εὐχέιμονος (εὐείμονος ἀπ' λευχείμονος) τοῦ καλὰ ἱμάτια ἔχοντος.

εὐχειρία ἡ διὰ χειρῶν εὐκνησία· "οἱ δὲ Μακεδόνες ταῖς εὐχειρίαις πολὺ περιῆσαν."

Εὐχεμος ὄνομα κύριον, ὁ Αἰγυπτῆς. cf. v. ἐπιβολή c.

εὐχέρεια εὐκόλεια.

εὐχεται καυχᾶται.

Εὐχίδης καὶ Ἀσασπος καὶ Χρυσόμαζος καὶ Ἐχίων, ὀνόματα κύρια. ὠκύτατοι οὗτοι τοῖς ποσὶν ὑπῆρχον. cf. iv. Ἰνδύκος et Ἐχίων.

εὐχολόγιον τὸ βιβλίδιον.

εὐχομαι δέ σοι τάδε, ἀντὶ τοῦ καταρῶμαι, παρὰ Ἀριστοφάνει (Eq. 935).

εὐχος καύχημα.

εὐχρησία ἡ καλὴ χρῆσις.

εὐχροεῖς (A Lyx. 80) εὐσωματεῖς.

εὐχυλότερος ὁ ταχέως πεπτόμενος.

εὐχωλὴ εὐχή, ἡ καύχημα.

εὐψυχία ἀνδρία. (Polybius?) "καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῆς Ἐπαμινώνδε καὶ Πελοπίδε καὶ Βρασίδου καὶ Κλεομβρότου τελευτῆς, καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ ζῆν ἀρετὴν καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ τελευτῶν εὐψυχίαν, ἀδυνατοῦσιν οἱ συγγραφεῖς ἀξιόως εὐρίσκειν λόγους τῆς προκαθηγουμένης τῶν ἀνδρῶν ἐννοίας." καὶ αὐθις (Arrian. lb. 40) "μὴ εἶναι φοβερὸν ὅτι πλήθει προέχουσιν οἱ πολέμιοι· τὴν γὰρ εὐψυχίαν αἱ τοῦ πλείονος ἐπικρατεῖν."

εὐψυχος, Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τόποις λέγει, οὐχ ὁ ἀνδρεῖος μόνος, εἰ μεταληψό-

μεθα τὸ εὐψυχος εἰς τὸν λόγον κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν. ἔστι δὲ οὗτος ὁ εὐ τὴν ψυχὴν ἔχων. ἀλλὰ μὴν εἰ εὐψυχός ἐστιν ὁ εὐ τὴν ψυχὴν ἔχων, ἀγαθὴν δὲ τὴν ψυχὴν ἔχει καὶ ὁ δίκαιος καὶ ὁ σώφρων καὶ ὁ φρόνιμος, ὅτι ἂν ὁ ἀνδρεῖος μόνος εὐψυχος εἴη, οὐτ' ἂν ἡ εὐψυχία ἀνδρία εἴη. ὅτι δὲ εὐψυχος ὁ εὐ τὴν ψυχὴν ἔχων, δεῖξομεν τῇ τῶν ὁμοίων παραθέσει· καὶ γὰρ εὐελπίς ὁ εὐ ἐλπίζων, τοιούτις ὁ ἀγαθὸς ἐλπίζων, καὶ εὐδαίμων ὁ εὐ τὸν δαίμονα ἔχων (Alex. Aphrod. in Top. 2 p. 94). Ἀρριανός "τῶν μάλιστα εὐψυχίαν τὰ ἐν τοῖς δεινοῖς ἐπιδεικνυμένων," ἀντὶ τῆς εὐτολμίας.

εὐψυχος, εὐψυχότερος.

εὐψύχους ἀντὶ τοῦ τολμηροῦς· "ἡλικυάμενος ἀνδρὸς εὐψύχους τε καὶ γενναίους." εὐψόδια ἡ εὐσομία.

εὐωδοῦτο κατευωδῆτο, καὶ εὐωδῶθη κατευωδῶθη.

Εὐωείκη ὄνομα κύριον.

εὐωνον εὐταλές. καὶ Εὐωνος ὄνομα κύριον.

εὐώνυμον τὸ ἀριερόν.

εὐωπος ὁ εὐόφθαλμος.

εὐωρία, φιλικός, τὸ μὴ πᾶν φρατίζειν ἀλλὰ φρατρυμότερόν πως ἔχειν.

εὐωρῶ τὸ παίζω.

εὐωχία ἡ τράπεζα.

ἐφ' ᾧ ἐφ' ᾧ τινα.

ἐφάλια πυραθαλάσσια.

ἐφάμιλλον ὅμοιον, ἴσον.

ἐφάμιμα τὸ περιβλήμα. Πολύβιος (2 28) "οἱ μὲν γὰρ τὰς ἀναξυρίδας καὶ τοὺς εὐπετεῖς τῶν σάγων ἔχοντες περὶ αὐτοὺς ἐξέταξαν· οἱ δὲ διὰ φιλοδοξίαν ταῦτ' ἀποφρίψαντες γυμνοὶ μετὰ τῶν ὁπλίων ἐστησαν, ὑπολαβόντες οὕτως ἔσεσθαι πρακτικώτεροι διὰ τὸ τινος τῶν τόπων βατῶδεις ὄντας ἐμπλέεσθαι τοῖς ἐφάμμασιν."

ἐφαπτίδας· "οἱ δὲ φιλοὶ Ῥωμαίων ἔτασος αὐτῶν εἶχον ἐφαπτίδα καὶ κνημίδα τι καὶ λογχάσθην (ἀπ' λόγχην καὶ σπάθην· cf. v. ζιβύνη) καὶ ἀκόντιον διόλου σιδήρου πεποιημένον."

ἐφάυλιζον εὐτέλιζον· "οἱ δὲ ἐφάυλιζον αὐτὸν σὺδαμῇ σπουδαῖον ὄντα· μικρὸς γὰρ ἦν τὸ σῶμα."

ἐφάψασθαι ἄρξασθαι, ψηλαφῆσαι.

ἐφεδρεία ἡ ἐπικληρος παραμονή.

b ἑφεδρεία τὸ πρῶμα. (Ροή. 1 17) "παρὰ Ῥωμαίους θάνατος πρόσμιον τῷ ληπόντι τὴν ἑφεδρείαν," τούτῳ τὴν παρατήρησιν.

ἑφεδρεύει ἐπικαύθηται. "ἑφεδρεύειν δὲ ἐκείνοις φίλους καὶ συγγενεῖς τῶν ἀπολωλότων," ἀντὶ τοῦ εἰσεῖ τινες ἐξ ὑσέρου τιμωροὶ τῶν ἀπολωλότων.

a ἑφεδρος ταβλίστης τρίτος καὶ ἐνεδρεύων. Ἀριστοφάνης Βατραχίους (808) "νυνὶ δ' ἐμῶν Ἀλκιδιμήδης ἑφεδρος καθιδεύσθαι, κῦν μὲν Ἀισχύλος κρατῇ, ἔξιν κατὰ χώραν, εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης διαγωνισθῶν." ἑφεδρός ἐστιν ἐν τοῖς ἀγῶσι δὲ μὴ πλανώμενος εἰς τὸ ἀγῶνισθαι τοῖς νικῶσιν. ἑφεδρον δὲ λέγει ὁ Σοφοκλῆς τὸν Αἴαντα (810), ὅτι ἔσχατος καὶ ὡς ἑφεδρός ἐλείφθη μοι ὁ Αἴας εἰς κακόν. οἶον πρὸς τοῖς πρώτοις κακοῖς ὥσπερ δευτέρου ἐστὶ μοι κακόν τὸ τοῦ Αἴαντος ξυνεσηκός. τοῦτο γὰρ δηλαδὴ τὸ ἑφεδρος· λέγει γὰρ "καὶ μοι δυσθεράπευτος Αἴας ξύνεστιν ἑφεδρος."

b ἑφεδρος ἐλπίζων, παραμένων. "ἑφεδραὶ γίνονται τοῖς καιροῖς, καὶ ἐπαίμνους διακένεται πρὸς τὸ πάλιν ἀντοφθαλμῶν τούτους." "μεσολαβηθεὶς δ' ὁ πλοῦς ἐξ ἐχθρῶν ἀπερκεμένον καὶ ἐφείδον, εἰς τὸ ἄντρον εἰσκαρθεὶς ἐπίπονον βίον συνεσέστω καὶ θνητῶν." cf. v. ἐπιπότως.

ἐφέζεται ἐπικαύθηται.

ἑφεθὲν παρασχεθὲν, ὁρισθὲν, συγχωρηθὲν. "ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀντίγονος, ἐφεθὲν αἱ δικαίαι, προσέταξε κλήρω διακρεθῆναι."

ἐφείλιξαν· "σχοινίον τε ἐφείλιξαν μίλητον," ἀντὶ τοῦ ἐφυραν καὶ περιέλιξαν. cf. v. μίλτος.

ἑφεμῖνον συγκεχωρημένον. (Αἰσθ. p. 57) "ὥς δέ, ἐφεμῖνον αὐτῷ πυραγίνεσθαι, ἐς ὅσον ἐλθὼν εἴπειν."

ἑφεῖναι συγχωρήσαι, κειῦσαι. "ἡ δὲ οὐκ ἐλείσθη, πρὶν ἢ τοὺς προσήκοντας ἐφεῖναι λαβεῖν."

ἐφείσθω τούτοις ἐξονυχίζεον (Lucian. or. 5. p. 162), ἀντὶ τοῦ συγκεχωρησθῶ ἀκριβολογεῖσθαι.

a ἑφεῖτω συνεχωρεῖτω· "καὶ οὐδεὶ ἐφεῖτο μὴ κεινυθὲν ἐξαιτέρω προῖεναι."

b ἐφεῖτω ἐκπείλετο. Ἀριστοφάνης (Vesp. 242) "χθὲς ἐν Κλέων ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὧρῳ ἦκειν."

ἑφεπτικὸι φιλόσοφοι τινες, παρὰ τὸ ἐπέχειν περὶ τῶν πραγμάτων καὶ δογματίζεον

αὐτὰ ἀκατάληπτα. Diog. L. prooem. 16.

ἑφεκτος τόκος ὁ ἐπὶ τὸ ἔκτον τοῦ κεφαλαίου. Harp.

ἑφελκυσθῆς βοηθός.

ἑφενάκιζον ἡπάτων.

ἐφ' ἔνδεκα κόπαις. κλεινομένη ἐστὶ ναυτικὸν οὕτω λεγόμενον. (A. B. 543) "αἶρεσθ' αὐτῶν πολλὰ τὸ ῥόδιον." ἀπὸ τῶν ἑρεσάντων μετήνεγκεν ἐφ' ἔνδεκα κόπαις.

ἐφέντες ἐνδόντας, ἐποχαλάσαντες· "οἱ δὲ ἄνδρες ἐπειδὴ τὸ σύμμετρον ἀπ' ἀλλήλων διέστησαν, ἐφέντες τοῖς ἥτοις τὰς ἡτίας."

ἐφέντας σημαίνει καὶ τὸ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον ἐλθόντας.

ἐφέξει σαοθῆ, ἐφελκύσει.

ἐφεξῆς ἐπίρρημα, ἐπ' ἴσης, κατὰ τάξιν.

ἑφες (Hom. E 174) ἐπλεμψον.

ἐφέσεις ὁρμας. "ἀπὸ δὲ τῆς τῶν στρατιωτῶν γνώμης, λαβὼν ἔφασιν παρὰ τῶ ἐρατηγού, ξένην καὶ παράδοξον βοήθειαν ἐπορίσματο πρὸς τὴν ἀποκαταμένην κατάστασιν."

Ἐφέσια γράμματα ἐκφαῖναι τινες δυσπαρακολούθητοι, ὡς καὶ Κραῖστον ἐπὶ τῆς πυρῆς εἰπεῖν. καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ Μιλήσι καὶ Ἐφεσίῳ παλαιόντων, τὸν Μιλήσιον μὴ δύνασθαι καλεῖν διὰ τὸ τὸν ἕτερον παρὶ τῶ ἀσραγῶν ἔχειν τὰ Ἐφέσια γράμματα· φανερὸν δὲ γενομένη καὶ λυθέντων αὐτῶν τριῶν κόντα (ἑπτὰς) τὸ ἐξῆς πεσεῖν τὸν Ἐφέσιον.

ἑφεις ἐπιδυμία, ὁρμή. ἑκκλητος, ἀφρα-sis ἄλλου δικαστηρίου καὶ μεταγωγῆ.

ἡ ἑφεις λέγεται καὶ ἑκκλητος παρὰ τὸ ἐκκαλεῖσθαι καὶ παραιτεῖσθαι καὶ φεύγειν τὸ πρῶτον καὶ ἐλαττον δικαστήριον.

ἑφεις ἡ ἐξ ἐτέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεταγωγῆ. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἑκκλητος καλεῖται. τὸ οὖν ἑφεις ἀπὸ τῶ ἐφῶναι ἑήματος. cf. Harp.

ἑφεςπερεῖα ἡ τῆς ἐσπέρας. cf. v. ἐφημερία.

ἑφεςπόμυνα ἐπακολουθοῦντα.

ἐφ' ἐσίας ἀντὶ τοῦ κατ' οἶκον, καὶ ἐφῆσιον ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν οὐκίαν γενόμενον, τρεῖς ἐπακον. Σοφοκλῆς (El. 419) "εἴτα τόνδ' ἐφῆσιον πῆξαι λαβόντα σῆπτρον."

ἑφεςιασόμενος ἐνορχηθεῖς.

ἐφέσιοι αὐτόχθονες, σῆνοικοι, ἑκοικοι.

ἑφεςβίς ἡμίτιον Ῥωμαῖκόν. λέγεται δὲ καὶ μυαδύης καὶ βίβρον· ἅτινα ἐν ὀνείρῳ βλεπόμενα θάλημεις σημαίνουσιν. Artemid. 2 3:

- b ἐφεσρίς. "Ἐξ ὧν οἱ τοξόται ταῖς ἐφεσρίσι καλυπτόμενοι βάλλουσι τοὺς ἐπὶ τῶν τειχῶν." ὕψασμα ἐξ αἰγίων τριχῶν. "ἄρτων-τες κύκλῳ ἐφεσρίδας καὶ νύκῃ, ὡς ἂν τὰ τοιαῦτα προβλήματα μὴ εὐφλεκτα εἴη."
- o ἐφεσρίς χλανίς. Ἀγαθίας (1 12) "γύναια δὲ πολλὰ διαπληκτιζόμενα καὶ τὰς ἐφεσρίδας περιρρηγνύντα ἀνὰ τὰς προμαχίωνας ἐφόιτα." καὶ αὐτῆς "οὐκ ἐπιφερόμεθα χρημάτων περιουσίαν, πλὴν γε δὴ ἐρωτικὴν ἐφεσρίδα, ἣν γε δὴ καὶ περιβεβλήμεθα."
- a ἐφέται ἄνδρες οἵτινες π' ὄντες ἐδίδαζον. ἐφέται δὲ ἐκλήθησαν ἥτοι οἱ ἐπὶ αἵματι δικάζουσιν, ἢ οἱ ἐφ' αὐτῶν οὐ δύναται εἰς ἄλλο δικαστήριον γενέσθαι, τοιούτους ἐκκλητος.
- b ἐφέται ἄνδρες ὑπὲρ ἑῆς γειτονίας καὶ ἄριστα βεβιωκέναι ἐπόληψιν ἔχοντες, οἱ καὶ τὰς φονικὰς δίκας ἔκρινον. ἐκαλεῖτο δ' αὐτῶν τὸ δικαστήριον ἐφετῶν.
- o ἐφέται οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματι κρίσεις ἐπὶ Παλλαδίῳ καὶ ἐπὶ Πρυτανείῳ καὶ ἐπὶ Δελφινίῳ καὶ ἐν Φριατοῖ ἐφέται καλεῖνται (Harp.). καὶ ἐφέτης ὁ δικαστής.
- ἐφετικός ἐπιθυμητικός.
- ἐφετόν. (Synes. p. 54) "εἶδον ἐγὼ δικαστὴν ἐφετόν μετροῦντα τοῖς ἀγορεύουσι τὸν χρόνον."
- ἐφευρετὰς κακῶν (Rom. 1 30) τὸς ἐπὶ τοῖς παλαιοῖς κακοῖς ἕτερα καινοτομοῦντας κακά.
- ἐφηβεία νεότης, ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας.
- a ἐφηβος παῖς νέος ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ. ὅθεν ἐφηβεύω. "Τιμασίῳν μειράκιον Αἰγύπτιον· ἐφηβον δὲ ἄρτι ἐπαπῆει, καὶ τὴν ὥραν ἄρτι ἔρρωτο. σωφρονοῦντι δὲ αὐτῷ ἡ μητρὶς ἐρωῶσα ἐπέκειτο, καὶ χαλεπὸν τὸν πατέρα ἐποίει" (cf. v. Τιμασίῳν).
- b ἐφηβος. Κιλίκιος λόγος "ποῦ τρέχεις; ἢ ἐπὶ τὸν ἐφηβον;" ἐπὶ Ἀπολλωνίῳ ἐλέγετο, καὶ παροιμιώδῃ τιμῇ ἔσχε (Philostrat. V. A. 1 8). "μόνοις δὲ ἐλευθέροις ἐφίησιν ὁ νόμος ἐφηβεύειν. ἐχρῆν δὲ τὸν ἐφηβον ἐν τῇ χλανίδι τὴν δεξιὰν ἔχειν ἐκτεταμένην διὰ τὸ ἄργῃ εἶναι εἰς ἔργα καὶ λόγους εἰς ἐνιαυτόν, καὶ μὴ προϊέναι τὴν χεῖρα. ἐνδημιον δὲ ἐχρῆν εἶναι τὸν ἐφηβεύοντα. ἡ δὲ ἐφηβεία κανὼν ἦν ὀρθοῦ βίου καὶ ὕγιους" (Artemid. 1 54).
- ἐφήγησις ἐς δίκην εἰσαγομένη ἐπὶ τοὺς ὑποδεξαμένους τὸν εἰργόμενον ὑπὸ τῶν νό-
- μων ἐπιβαίνειν τῆς χώρας, ὅσον φυγάδα ἢ ἀνθρωπόφονον. ἢ ὅταν τῶν δημοσίων τι κατέχειν δοκῇ τις κρύφα.
- ἐφήδεσθαι εὐφραίνεισθαι.
- ἐφήδη εὐφραίνειν σύ.
- ἐφήδοιτο τέρποιο, καὶ ἐφήδοιτο ἐπὶ χαιρον. Αἰλιανὸς "καὶ αὐτῶ τῶν συγγενῶν τινὲς ἐφήδοιτο ὡς τὰ αὐτοῦ διαδεξιόμενοι· ἐκείνῳ γὰρ μὴ εἶναι παῖδας ἄτε ῥέθνον βίον καὶ λάγρον τὸν εἰς ἐταίρας καὶ πότους προσηγμένῳ." καὶ αὐτῆς "ὁ δὲ ἔσπευδε δέλων ἐφησθῆναι αὐτοῖς."
- ἐφήκα (Hom. E 206) ἔπεμψα.
- ἐφήλαντο ἐπεπήδησαν.
- ἐφηλος ἐφηλίδας ἔχων εἰς τὴν ὄψιν.
- ἐφηλος (ἀπ' ἐφῆλος) ὁ ἀπατηλός, ἐκ τοῦ φηλῶ τὸ ἀπατῶ.
- ἐφηλος ὁ ἥλιος. καὶ ἐφηλος ὁ ἡλιωμένος. ἐφ' ἡμᾶς ἐνυμνοῦσθ' ἔσειν οἷε (A Ly. 247) ἀντὶ τοῦ καθ' ἡμῶν.
- ἐφημερία ἡ πατρία. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία.
- ἐφημεριοὶ βροτοὶ καθημερινὰ εἰδότες, οὐ προορῶμενοι τὸ μέλλον. sch. A Av. 688.
- ἐφημερίς τῶν ἐφ' ἐκάστης ἡμέρας συμπιπτόντων ἀπογραφῇ.
- ἐφήμερος πρόσκαιρος. "ἐφήμερον δηλητήριον" τὸ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀναιροῦν.
- ἐφηγεν εἰδείξεν.
- ἐφήητο (Hom. Z 241) ἐπεκρέματο, ἐπέκειτο.
- ἐφησθέντες ἐπιχαρέντες, καὶ ἐφησθεῖν ἐπιχαρεῖν.
- ἐφήσθη ἐχάσθη. "οἱ δὲ τοῖς τῶν πολεμίων σώμασιν ἐφήσθησαν." καὶ αὐτῆς "ἐφησθῆναι θέλων ἐκείνοις ἔσπευδεν," ἥγουν ἐπιγελᾶσαι.
- ἐφθαλέν ἐφθᾶ, καὶ ἐφθᾶν τὸ ὀπτᾶν, ἢ τὸ δι' ὕδατος ἔψαι.
- ἐφθοὶ πυροὶ διεγερτικοὶ εἰσι πρὸς συνουσίαν. καὶ πυροὺς τῇ Ἀφροδίτῃ ἔδωκεν. sch. A Av. 566.
- ἐφιᾶλτης ὁ λεγόμενος παρὰ πολλοῖς βαβοντικῆς.
- ἐφιᾶσι συγχωρεῖν, ἐπιτρέψαι. "ἐφιᾶσιν ὅπῃ τις ἐθέλει ἀπιέναι."
- ἐφίει ἐπέτρεπεν. "ὁ δὲ Καῖσαρ δηρὸν τὰ πρὸ τῆς πόλεως ἐφίει."
- ἐφιεῖ ἐπιπέμπει, καὶ ἐφίει ἐπιπέμπων, ἐπιβάλλων.

ἐφιέμενοι ἐπιθυμοῦντες.

ἐφιέναι. (Philostat. V. S. 1 25 3) ὕπο-
κριτον τραγωδίας ἐφίεναι φήσαντος, ἐξελα-
θῆναι γὰρ παρὰ Πολέμωνος κατ' ἀρχὰς τοῦ
δράματος, ὃ δὲ Ἀντωνῖνος ἤρετο πηνίκα εἶη
ὅτε τῆς σκηνῆς ἡλάσθη. τοῦ δ' ἐπόντος ὡς
μεσημβρία τυγχάνοι οὐσα, μᾶλα ἄσειως ὁ
αὐτοκράτωρ 'ἐμὲ δέ' εἶπεν 'ἀμφὶ μέσας νύ-
κτας ἐξήλασε τῆς οἰκίας, καὶ οὐκ ἐφῆκα.'
ἐχέτω ταῦτα δῆλωσιν βασιλέως πρῶου καὶ
ἀνδρὸς ὑπέφρονος."

ἐφ' Ἱερὸν Δημοσθένους ἐν τῷ περὶ τοῦ
τριηραρχήματος (17). ἱερὸν ἐσιτῶν ιβ' θεῶν
ἐν Βοσπόρῳ. Harp.

ἐφίεται ἐπιθυμεῖ.

ἐφίετω ἀνείτω.

ἐφίζει ἀνὲν ἐπικαθῆται.

ἐφίζεται ἐπικαθίσταται.

ἐφίη ἐπιθυμεῖς. (S. El. 144) "τί μοι τῶν
δυσφύδρων ἐφίη;" γλῆχῃ. τί μοι, φησί, τού-
των γλῆχῃ ἄπερ ἔσιν οὐκ εὐκόλως φέρειν,
θρήνου καὶ πένθους;

ἐφίησιν ἐπιτρέπει, ἐπιπέμει.

ἐφικέσθαι καταλαβεσθαι.

ἐφικνούμενος καταλαμβανόμενος.

ἐφίχοντο ἐφῆγαντο.

ἐφικτόν δυνατόν καταληφθῆναι. "ὃ δὲ
ἤτει αὐτῷ παρὰ τῶν θεῶν πολλὰ καὶ ἀγαθὰ,
τά τε ἄλλα καὶ τῆς ἀρχῆς τὸ κράτος ἐς ὅσον
μήκισον ἀνθρώπῳ ἐφικτόν."

ἐφίλατο ἡγάγησε. (AP 7 198) "διπλοῦς
ἐς λυκάβαντας ἐφίλατο τὴν καλαμίτιν."

ἐφιππειον. "ἐκλῦσαι δὲ τὸν ἵππον τοῦ
χαλινοῦ καὶ τοῦ ἐφιππειοῦ." "οἱ δὲ Σκύθαι
ἤττον ἀποδοθῆναι σφισι τὸ ἐφιππειον, τὰς
αἰχμαλώτους Ῥωμαίων ἀντιδωροῦμενοι. ἐμοὶ
μὲν ἔξω λόγου δοκεῖ ὅτι τοσούτους τὸ ἐφιπ-
πειον ἐτιμήσαντο· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τῶν αἰχμα-
λώτων οὐκ ἠλλάξαντο." Προκοπίος φησιν.

ἐφιππειον ἀγώνισμα ἐφ' ἵππων τρε-
χόντων.

Ἐφιππος Ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς μέσης
κωμωδίας.

ἐφίππων ὀνόματα. ἤλῃ ἱππέων ἄνδρες
ξδ'· ἐπιλαρχία δύο ἱλαῖ ἱππέων, ἀνδρῶν ῥχή-
ταρταναρχία δύο ἐπιλαρχίαι ἱππέων, ἄν-
δρῶν σνς'· ἱππαρχία δύο ταρτανιπαρχίαι ἱπ-
πέων, ἀνδρῶν φιβ'· ἐφιππαρχία δύο ἱππαρ-
χίαι ἱππέων, ἀνδρῶν ραδ'· τέλος δύο ἐφιπ-
παρχίαι ἱππέων, ἀνδρῶν βμή' ἐπίταγμα β'

τέλῃ ἱππέων, ἀνδρῶν δςς'.

ἐφισάμενος ἀναμένων, σχολαίως βαδίζων. (X. Anab. 2.4 26) "ὃ δὲ ἔπορεύετο ἄλλοτε
ἐφισάμενος. ὅσον δ' ἂν χρόνον τὸ ἡγούμενον
τῷ στρατεύματι ἐπιστῇ, τοσῶτον ἀνάγκη χρό-
νον δι' ἅλου τοῦ στρατεύματος γένεσθαι τὴν
ἐπίστασιν."

ἐφίση ἔταττεν, ὠρίζεν. "ἄρχοντας τε
ἐφίση τοῦτοις ἅπασιν τὰς ἀδωροτάτας, ὅπως
μὴ διὰ φιλοπλουτίαν βλακεύουσιν."

ἐφλα με ἔτυπτε με. A. Nub. 1379.

ἐφλέγετο ἐν ἐπιθυμίᾳ ἦν. Ἀλλιανός "ὁ
δὲ Ἰάσων ὁ Θετταλὸς ἐπὶ τοῖς ἀναθήμασιν
ἐν Ἀελοφίσι ἐφλέγετο."

ἐφοδεύεται (A. Av. 1156) διοδεύεται.

ἐφοδενσάτωσαν (Deuteron. 1 22) κα-
τασκοπησάτωσαν.

ἐφόδια τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπιτηδεῖα ἀνα-
λώματα. "ἐφῶδιον παιδείας ὁ πλοῦτος."

ἐφόδιον. (Artemid. 4 67) "εὐχεταὶ τῷ
θεῷ τοὺς κακοὺς μὴ δυναστεύειν καὶ ἔχειν
τὰν πλοῦτον εἰς ἐφῶδιον ἀδικίας."

ἐφοδος ὁρμή.

ἐφοινίττετο ἡρυνθραίνετο. (Menand.
p. 105 Nieb.) "αὐτίκα ὅγε τῷ πληκτικῷ τοῦ
λόγου συγχέας τὸ πρόσωπον ἐφοινίττετο."

ἐφόλκεια καρύβια μικρά, παρὰ τὸ ἐλκε-
σθαι ὑπὸ τῶν κωπηλατῶν ἢ τῶν μεγάλων
πλοίων. "τῶν δὲ σελάντων ἐν ἐφολκίῳ τι-
νάς, καὶ μαθόντων Ῥωμαϊκῇ εἶναι τὴν πεύ-
σιν." καὶ τὰ ἐπιπλα τὰ ἀγώγιμα. (AP 7 67)
"ὅλην μοι καὶ πῆρην ἐφόλκεια."

... καὶ Ἀριστοφάνης Σφηξίν (288) "οὐ
μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος
ἡμῶν ἡγεῖτ' ἂν ἄδων Φερνίχου," ἀντὶ τοῦ
ὑσερος. καὶ αὐθις "ἐθάρρει γὰρ τὸν χῶρον
ἐφολκὸν εἶναι τῇ ὄψει καὶ πολλὰς Ῥωμαίων
ἐπάξεισθαι," ἀντὶ τοῦ ἐφελκευσικόν.

ἐφορεία ἡ ἐποψία, ἡ ἐπίσκεψις.

ἐφορεία ἡ ἐπὶ τῶν ὁρῶν γιγνομένη προ-
αγόρευσις, ὡς Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Ἀρι-
στοκράτους (39). Harp.

ἐφορεύειν ἐποπτεύειν.

ἐφορμεῖν ἀντὶ τοῦ ἐφεδρεύειν. ἔτω Δη-
μοσθένους (3 7) ἐν Φιλιππικοῖς. ἐναδρεύειν δὲ
ἐν πλοίοις.

ἐφόρους. Θουκυδίδης (3 6) "οἱ Ἀθη-
ναῖοι τοὺς ἐφόρους ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λι-
μέσιν ἐποιούντο," τὰς ἐφορμίσαις.

ἐφοροί. "Περικλῆς τοὺς ἐφόρους τῶν."

Σπαρτιατῶν συμπαίσας ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως
 συμφέροντι χρήμασι τοῦτο μὲν τοῖς λόγοις
 οὐκ ἐνέγραψεν ὥς δὲ ἀπόρρητον ὑπάρχον καὶ
 πολλὴν αἰσχύνῃ τοῖς δωροδοκῆσαι φέρον,
 ἐς μέντοι τὸ δέον ἐγγέγραψεν αὐτὰ ἀνηλώ-
 σθαι" (cf. ν. δέον. εἰς τὸ δέον). καὶ αὖθις
 "οἱ δὲ Ἡρακλεῶται ἐμπέπτονσιν εἰς εἰσὶν
 βαρεῖαν. εἰτα ἐπανελθεῖν εἰς φιλίαν καὶ συμ-
 βάσεις βουλόμενοι προαιρουσῆναι ἔφορον τῆς
 αὖθις ὁμονοίας τὸν Κλέαρχον" (cf. v. Κλέ-
 αρχος). καὶ αὖθις (Philostat. V. A. 4 27: cf. v.
 πίττα) "ὃ δὲ πρὸς τοὺς ἐφόρους ἔγραψεν,
 ὥς κείνους κήρυγμα ποιήσασθαι δημοσίᾳ
 τὴν τε πίτταν τῶν βαλανεῖων ἐξαιροδντας
 καὶ τὰς παρατιλτρίας ἐξελαύνοντας ἐς τὸ ἀρ-
 χαῖον ἀποκαθίστασθαι."

b ἔφοροι παρὰ Λακεδαιμονίοις τὸν ἀρι-
 θυμὸν ἔ, οὗς ἐφόρος ἐκάλουν διὰ τὸ ἐφορᾶν
 τὰ τῆς πόλεως πράγματα. ἐν διαδοχῇ δὲ
 ἦσαν.

ἔφορος ὁ πάντων ἐπόπτης καὶ θεωρὸς
 θεός. καλοῦνται δὲ καὶ οἱ τῶν πόλεων τὰ
 ὄνια ἐπισκοπούμενοι.

a Ἐφορος Κυμαῖος, υἱὸς Δημοφίλου, οἱ
 δὲ Ἀντιόχου, Ἰσοκράτης ἀκουσῆς τοῦ ῥήτο-
 ρος, ἰσορικός· ἔσχε δὲ υἱὸν Δημοφίλου τὸν
 ἰσορικόν. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς εἴ' Ὀλυμπιάδος, ὡς
 καὶ πρὸ τῆς Φιλίππου βασιλείας εἶναι τοῦ
 Μακεδόνα. ἔγραψεν ἀπὸ τῆς Ἰλίου πορθή-
 σεως καὶ τῶν Τρωικῶν μέχρι τῶν αὐτοῦ
 χρόνων βιβλία λ', περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν
 βιβλία κδ', παραδόξων τῶν ἐκαστοῦ βιβλία
 ιε', εὐρημάτων ὧν ἕκαστος εἶρε βιβλία β', καὶ
 λοιπὰ.

b Ἐφορος Κυμαῖος καὶ Θεόπομπος Λα-
 μακισγράτου Χίος, ἀμφω Ἰσοκράτους μαθη-
 ταί, ἀπ' ἐναντίων τὸ τε ἥθος καὶ τὰς λόγους
 ὁρμώμενοι· ὁ μὲν γὰρ Ἐφορος ἦν τὸ ἥθος
 ἀπλὸς, τὴν δὲ ἐρμηνείαν τῆς ἰσορίας ὑπτιος
 καὶ νωθρός καὶ μηδμίαν ἔχων ἐπέτασιν, ὁ
 δὲ Θεόπομπος τὸ ἥθος περὶ καὶ κακοήθης,
 τῇ δὲ φράσει πολὺς καὶ συνεχὴς καὶ φορὰς
 μεσός, φιλαλήθης ἐν οἷς ἔγραψεν. ὁ γοῦν
 Ἰσοκράτης τὸν μὲν ἔφη χαλινῶ δεῖσθαι, τὸν
 δὲ Ἐφορον κέντρον. φυχὰς δὲ γενόμενος ὁ
 Θεόπομπος ἰκέτης ἐγένετο τῆς Ἐφεσίας Ἀρ-
 τέμιδος, ἐπέτελλέ τε πολλὰ κατὰ Χίων Ἀλε-
 ξάνδρῳ. καὶ μέντοι καὶ αὐτὸν Ἀλέξανδρον
 ἐγκωμιάσας πολλά, λέγεται καὶ ψόγον αὐτῷ
 γεγραφέναι, ὃς οὐ φέρεται.

"Ἐφορος Κυμαῖος ἰσορικός, ὁ νωότερος, c
 ἔγραψε τὰς Γαλιηνῶ ἰσορίας ἐν βιβλίοις κ',
 Κορινθιακά, παρὰ τῶν Ἀλευαδῶν, καὶ ἄλλα.
 ἐφόρου ἐκόμιζον· Θουκυδίδης (2 75)
 "ἐφόρου δὲ ὕλην εἰς αὐτὸ καὶ λίθους καὶ
 γῆν, καὶ εἴ τι ἄλλο ἀντίειν μέλλοι ἐπβαί-
 λόμενον."

ἐφ' ὅτ' ἐφ' ὃ τινί.

ἐφ' οὐδ'.

Ἐφραῖμ ὄνομα κύριον.

ἔφριξα τὰς τριχὰς ὠρθάσθην, ἐπνεώ-
 θην. Ὀμηρος (N 339) "ἔφριξε δὲ μάχη." καὶ
 Σοφοκλῆς (Ai. 693) "ἔφριξ' ἔρωτα, περιχαρὴς
 δ' ἀνεπτέρησεν," ἀντὶ τῆς ὠρθάσθην τῇ ἡδονῇ,
 ἀνεπτέρωσθην.

ἐφρύαξαν (Ps. 21) ἐταράχθησαν.

ἐφ' ἐγένετο.

ἐφυγον κακόν, εἶδον ἄμεινον. ταί-
 τετα ἐπὶ τῶν ἀπὸ κακῶ εἰς κρεῖττον ἐλθόν-
 των. ἔθος γὰρ Ἀθήνησιν ἐν γυμνασίοις ἐφέσθαι
 ἀμφωδάλῃ παιδα ἀκάνθας μετὰ δρυῖνων καρ-
 πῶν, φέροντα καὶ λίκνον πλήρης ἄρτων, καὶ
 λέγειν τὸ προκείμενον αἰνισσόμενον τὴν ἐπὶ
 τὸ κρεῖττον μεταβολήν· τὸ γὰρ ἐκ τῶν δρυῶν
 καὶ ἀκανθῶν στέμμα κακὸν ἔλεγον. cf. v. ἀλε-
 λεισμένον.

ἔφωδρος (Hom. ξ 456) ὕδωρ ἐπάγων.
 (Theoc. 426, ubi ὕψ.) "κολυμβηταὶς ἐφώδρος."
 (Dio Cass. 51 9) "ἐφώδρους δὲ ἀλάσεις δι-
 τείνας διὰ τοῦ σώματος τοῦ λιμέντος."

ἐφ' ὕδωρ ἐν ταῖς πρὸς ὕδωρ δίκαις ἐλά-
 χανεν ὁ ἐπιμηλησόμενος τούτου.

ἐφυλάξατο ἐξέταλιν, εἴασεν· "τὰ μα-
 λικὰ καὶ γεώδη ἢ ψαμμώδη ἐφυλάξατο διὰ
 τὰς ἐσομένας ὑφίξησεις" (cf. v. ὑφίξησεις).

ἐφύμνιον τὸ ἐπὶ τῷ ὕμνῳ ἔσμα.

ἐφυντο ἐνέφυσαν, σφόδρα ἐπεβάλλοντο
 ὥς δοκεῖν συμπεφυκέναι.

ἐφύπερθεν ὑπεράνω.

ἐφρουν ἐβριχον, ἢ ἐπλυνον.

ἐφ' ὃ ἐπὶ τούτῳ. Πολύβιος "ὁ δὲ Μάρ-
 κος (9 27) δοὺς πείσεις ὑπὲρ ἀσφαλείας ἐπι-
 σεν αὐτὰς ἐκχωρεῖν εἰς Ἰταλίαν, ἐφ' ὃ λαμ-
 βάνοντας μέγεθος παρὰ τῶν Ῥηγίνων πορ-
 θεῖν τε Βρεττανίαν, κυρίους ὄντας ὧν ἂν ἐ
 τῆς πολεμίας ὠφεληθῶσι." καὶ αὖθις (Po-
 lyb. 4 29) "καὶ συνέειτο μεδέειν τῆς κατῆς
 συμμαχίας ἐφ' ὃ λαμβάνειν καὶ ταύλα καὶ
 ἐναυτὸν."

ἐφώδουσιν ἐπέτρεχον.

ἑρωδήγαι, ἐπαθήγει δέ.
ἐφ' ᾧ πάρει. καὶ Χριστὸς πρὸς τὸν Ἰου-
δαν (Matth. 26 50) "ἐταίρε, ὅφ' ᾧ πάρει;"
ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τίνι παραγέγονας;

ἐχάτιζεν ἔρηξεν.
ἐχέγγυον ἀσφαλῆ. (S OC 284). "ἀλλ'
ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἰκέτην ἐχέγγυον, ῥύου με
καὶ φύλασσε."

ἐχέγγυας ὁ ἀσφαλὴς ἐγγυητής, ὁ δὲ αὐ-
τὸν πίστεως ἄγιος, παρὰ δὲ Θεοκυδίδῃ (8 46)
ἰσχυρόν, ἐγγυῆσαι δυνάμενον.

ἔχει δὴ ἀντὶ τοῦ ἄγε δὴ, ἢ ὅρα δὴ,
πρόσχε, ἢ τι τοιοῦτο.

Ἐχέδημος ὄνομα κύριον.

ἔχεεν ἔχωσεν.

ἔχει ὁ ἀνὴρ γυναῖκα, ἔχεται δὲ ἡ γυνὴ
ὑπὸ τοῦ ἀνδρός.

ἔχει αὐτὸν ὁ τοῦ θανάτου ζόφος
χαλινώσας ἀντὶ τοῦ τέθνηκεν.

ἐχειδίον τὸ ἀπειδίον.

ἐχειρώθη ἐκρατήθη.

ἔχεις τι; (A Nub. 731) ἐπὶ τῶν ἀγρευόν-
των ἦτοι ὅφω ἢ ἐχθῶν. λέγεται δὲ τὸ ἔχεις
τι ἀντὶ τῷ εἰληφάς τι. συνεβέβηκε γὰρ αὐτῷ
ὁ Σωκράτης ὥσπερ ἀναπτήναι τὴν διάνοιαν,
ἕψαντι τὴν φροντίδα, τῇ τῶν ἀγρευόντων
ρησαύματος λέξει. τοῖς γὰρ ὀλεῦσιν ἢ τοῖς
ὀφειδοθήροις οὕτω φασίν, ἔχεις τι; ὁ δὲ γέ-
ρων φησὶ "μὰ τὸν Δί', οὐδὲν ἔγωγα. οὐδὲν
πάνυ; οὐδὲν πλὴν ἢ τὸ πῶς ἐν τῇ δεξιᾷ,"
τοῦτέστι τὸ αἰθεῖον. καὶ μεμῆσθαι τὸν δερ-
μύλλοντα λατῶν.

ἐχειῖτο ἔξεκχύτο.

Ἐχεκρατίδας καὶ Ἐχεκρατίδης ὁ
τοῦ Ἐχεκράτου παῖς.

ἐχεμυθεῖ ἔχει ἐν θυμῷ τὸν λόγον.

ἐχεμυθία σιωπή, μυστήρια.

ἐχέμυθον μυστήριον κρυπτόν, ἢ φρόνι-
μον. "ἦν δὲ ἐχέμυθος ἐς τὰ μάλιστα καὶ κρυ-
ψίνους· ἀλλ' εἰς γε συναυξήσιν ἀρετῆς καὶ
κακίας μείωσιν ὅλην ἐξεκχύτο τὴν ψυχὴν"
(cf. v. ἰδιώτης).

ἐχεμυθότατος ὁ φρονιμώτατος.

ἐχενήϊς ἡ κρατοῦσα τὴν ῥαὴν ἄγκυρα·
ἐν ἐπιγραφίματι (AP 6 27) "ἄγκυράν τ' ἐπὶ
τοῖς ἐχενήϊδα, δεσμὸν ἀέλλης."

ἐχενήϊς γένος ἰχθυοῦ, ὃ ἐστὶν ἄβρωτον,
μέγεθος δ' ἔχει κυβίῃ καὶ πτέρυγας δ'. χρῶν-
ται δὲ τινες αὐτῷ πρὸς φίλτρα καὶ δίαιτας.
εἰληφε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἔχυσθαι τῶν

θεουσῶν νηῶν· ὁ καὶ ναυκράτης καλεῖται. ὁ
ἅγιος Βασίλειος περὶ ταῦτα φησὶν (Hexaem.
7 extr.).

ἐχέπωλος ὁ ἔχων ἔππους.

ἐχέτηλ τοῦ ἀρότρου τὸ κράτημα.

ἔχετον ἀντὶ τοῦ ἐχέωσαν, δυνίως. "λέ-
γεται τοῦτο Τίμαιος καὶ Ἀναξίμανθης, ἔχετον
δὲ καὶ Κλείταρχον αὐτοῖς νοοῦντα ἐς μίαν
καὶ τὴν αὐτήν." καὶ ἐχέτην δυνίως ἀντὶ
τοῦ εἶχον.

Ἐχετος τύραννος ἀπηνῆς καὶ σκληρός.
Ὀμηρος (σ 83) "πέμπω σ' εἰς Ἐχετον βασι-
λῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων, ὅς κ' ἀπὸ
ῥῖνα τάμψῃ καὶ οὐατα νηλεὲς χαλκῶ." καὶ
ἕτερος "ἐκπέμπεται δὲ ὁ Φῆσος τὸν ποταμι-
κὸν καὶ μυθώδῃ Ἐχετον --- πανήγυριν" (cf.
v. Φῆσος).

ἐχέτω κρατεῖται Ἀριστοφάνης (Thesm. 43)
"ἐχέτω δὲ πρὸς τὴν ἐμὴν αἰσθήν, κύμα δὲ
πάντου μὴ κηλαδῆται γλαυκόν."

ἐχέφρων (Hom. I 341) συνετός.

ἐχθρώθησαν ἀνδρῶν ἐσερήθησαν, ἐχθή-
ρευσαν.

ἐχθήρωσεν ἐσέτηρεν· "ὁ δὲ τῶν ἀγαθῶν
τὴν βασιλείαν ἐχθήρωσεν ἀπάκτων."

ἐχθαίρει μισεῖ.

ἐχθαρετός. Σοφοκλῆς (Al. 679) "ὁ τ'
ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθαρετός ὥς καὶ
φιλῶν αὐθις· ἐς τε τὰ φίλον τοιαῦθ' ὑπερ-
γῶν ἀφιλεῖν βεβλήσομαι ὥς αἰὲν ὁ μανῆντα,"
δαί, φησί, προσέχειν τοῖς ἐχθροῖς ὥς αὐθις
φίλοις ἐσομένοις, καὶ τοῖς φίλοις ὥς ἐχθροῖς.
συμμέτρως ἔν φησὶ χρῆσθαι τοῖς πράγμασι.

ἐχθῆμα μίσημα.

ἐχθῖον ἐχθρότερον· Σοφοκλῆς (El. 1047)
"βουλῆς γὰρ οὐδὲν ἐστὶν ἐχθῖον κακῆς."

ἐχθῖσος ἐχθρότατος.

ἐχθοδοπὸν ἐχθροποιόν.

ἐχθόμενος (Hom. δ 502) ἐχθρός, ἢ μι-
σοῦμενος.

ἐχθὸς ἐχθρα, μῖσος.

ἐχθραίνει ἐχθρὸν ποιεῖ. καὶ ἐχθρεῖ-
σαι ἐχθροὺς γενέσθαι· "ἐχθρεῦσαι φασὶν
ἀετὸν καὶ κύκθαρον ἐκ τοῦ ἐκάτερον αὐτῶν
θατέρου τὰ ψᾶ διασπᾶν." sch. A Pac. 128.

ἐχθρὸς καὶ ἐκδικητής παρὰ τῷ Λα-
βίδ (Ps. 8 2) ὁ διάβολος.

ἐχθρωδῶς ἀπεχθῶς καὶ κακῶς.

ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοῦκ ὀνήσι-
μα" ὁ Αἴας φησὶν (654).

ἔχιδνα ὄφις.

Ἐχινάς Ἐχινάδος ὄνομα νήσου.

ἔχῖνοι οἱ μὲν χαλκοὶ οἱ δὲ ἐκ κεράμων, εἰς οὓς καθιᾶσιν οἱ διαίτηται τὰ γραμματεῖα τῶν μαρτυριῶν ἃ τινες ἐμαρτύρησαν, καὶ κατασημνημένοι μετὰ ταῦτα, εἰ ἐκκληθεῖη ἡ δίαίτα, τοῖς δικασαῖς ἐπεδίδουν. sch. A Vesp. 1427.

a ἔχῖνος. (Pisid. creat. mundi 1133) "ποῖος δὲ Νηρεὺς τῶν ἐχίνων τοῖς σάλοις προβλεπτικὰς δίδωσιν ἐν βυθῷ κόρας, ὅπως γύγῃσι πρὸ ζάλης τὰ τῆς ζάλης;" καὶ παροιμία "πρὶν κε δύο ἐχῖνοι ἐς φίλιαν ἔλθοιεν," ὃ μὲν ἐκ πελάγους ὃ δὲ ἐκ χέρσου, ἐπὶ τῶν ἀνομοίων.

b ἔχῖνος δὲ καὶ τὸ ζῶον καὶ ἡ γαστήρ τῆ βοός· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 45) "ὄξεσι λαχνηέντα δέμας κέντροισιν ἐχῖνον," καὶ αὖθις (AP 6 169) "κώμαυλος τὸν ἐχῖνον ἰδὼν ἐπὶ νῶτα φέροντα ῥᾶγας ἀπέκτεινεν τῷδ' ἐπὶ θελοπέδιω."

c ἔχῖνος ἄγρος τι εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς δίκας τίθεντο. μνημονεύει δὲ Δημοσθένης (49 65) τοῦ ἄγρος τούτου, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Ἀριστοφάνης (Vesp. 1428). ἦν δὲ καὶ πόλις, ἥς μνημονεύει Δημοσθένης (9 34) ἐν ἐ Φιλίππειων. ἔσι δὲ τι καὶ ζῶον χερσαῖον, καὶ θαλάσσιον ὄσρεον.

ἔχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλῃ. λέγεται ἐφ' ὧν τὸ ἀναβάλλεσθαι πρὸς χεῖρον γίνεται· καὶ γὰρ οἱ χερσαῖοι ἐχῖνοι δοκοῦσι κεντόμενοι ἀνέχειν τὸν τόκον, εἰδ' ὕστερον ὑπὸ τραχυτέρων τῶν ἐμβρύων κάκιον ἀπαλλάσσειν ἐν τῷ τόκῳ.

ἔχῖνους τὰς χοιρογρυλλίδας. cf. v. γυλιός.

ἔχῖς εἶδος ὄφως, ἀπὸ τῆ κατέχειν, διότι μόνος τῶν ὄφειν οὐκ φωτοκεῖ ἀλλὰ ζωτοκεῖ. ἡ δοτικὴ τῷ ἔχει. καὶ ἐχειδίον. λέγεται καὶ αἰμόρρους γένος ἔχεις ἐν τοῖς πετρώδεσι χηραμοῖς ἔχον τὰς διατριβάς.

Ἐχίων ὄνομα κύριον. καὶ συζέλλει. ἦν δὲ ὠπύτατος ποσίν.

ἔχμα τὸ σήριγμα.

ἐχολώθησαν ὠργίσθησαν.

ἐχομαι γενικῇ.

ἐχόμενα· "ὃ δὲ Πέρσης πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἔδρασεν ἀσεβείας τε καὶ ὕβρεως ἐχόμενα καὶ βάρβαρον ἀμαθίαν τε καὶ ἀπαιδευσίαν ὁμολογῶντα." καὶ ἀντὶ τῆ ἀκολοθεῖν, ἀντεχόμενα.

ἐχόμενος ἐγγός, ἢ κατέχων.

ἔχοντας σιτὶ' ἡμερῶν τριῶν Ἀριστοφάνης (Pac. 312) ἀντὶ τοῦ πολεμεῖν μέλλοντας· οἱ γὰρ πολεμῶντες πρὸς γ' ἡμέρας ὠρίζοντο παρὰ τῶν στρατηγῶν ἔχειν σιτία εἰς τὸν πόλεμον. ἐχορηγοῦντο δὲ αὐτὰ ἐκ τῶν δημοσίων.

ἔχοντες οἰκοῦντες.

ἐχόντων ἀντὶ τοῦ ἐχέτωσαν· "ἐχόντων μὲν οὖν ὡς ἔχουσιν ἔκαστοι, καὶ ὡς πῃ ἐκάστω φίλον κρινέτω."

ἔχουν ἐχώνων· "καὶ τούτου οἱ μὲν ἔχουν, οἱ δὲ τοῖς βάλλουσιν ἀντεμάχοντο." καὶ αὖθις (Thuc. 2 75?) "καὶ χώματα δύο ἐκατέρωθεν ἔχουν ὡς πρὸς τὸ τεῖχος, ζύνδεσμος δὲ τοῦ χώματος αἱ πλινθοὶ ἐγένοντο αἱ ἐκ τῶν οἰκιῶν."

ἐχραον μετὰ βλάβης ἐπῆλθον.

ἐχρηματίσθη (Act. 10 22) χρησμὸν ἐδέξατο. καὶ ἐχρήσθη ὁμοίως.

ἐχρῆν ἐπρεπεν, ἤρμαζεν.

ἐχρησεν ἀμετεύσατο, ἢ ἔδανεῖσατο.

ἐχρίμεντ' αἶε (S El. 721) αἶε ἐπλησίαζε. καὶ ἐχρίμψαν.

ἐχρῖσεν ἤλειψεν.

ἐχρωματίσθη χροῦμα ἐδέξατο.

ἐχύμισαν ἀντὶ τοῦ ἐγχυμον ἐποίησαν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαῖσταις (168) "Ἀνακρίων κ' Ἀλκυῖος, οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν."

ἐχύρωμα ἀσφάλεια· "ὃ δὲ σκόλοπας ὄξεϊς ἐπιφερόμενος ἐνάλλεται τῷ ἐχυρώματι καὶ μετεωροπορεῖ" (cf. v. Σάπειρ).

ἐχυρῶς ἰσχυρῶς. ἢ ἀσφαλῶς.

ἐχύρωσεν ἰσχυροποίησεν.

ἐχώλαναν.

ἔψεται (Hom. Ω 733) ἀκολουθήσεις.

ἔψεται ἀκολουθήσει. ἢ ἀκολουθεῖ.

ἔψημα, ὅπερ ... cf. sch. Plat. p. 404.

ἔψησας καὶ ἐψημένος.

ἐψητήριον ἡ λοπίς.

ἐψητόν. καὶ ἐψητός ὁ ἐψημένος.

ἔψηχον κατέμασσον, ἔτριβον, ἔξενον· "οἱ μὲν τοὺς ἵππους ἔψηχον." cf. v. ψήχειν.

ἐψία ἡ ὁμίλια.

ἐψία τὰ ἀπὸ λόγων παίγνια, καὶ φιλέ-ψιος ὁ φιλοπαίγμων. ψιλούμενον δὲ φιλόλογός ἐστιν ὁ φιλέψιος.

ἐψιασθῶν (Hom. ρ 530) παιζέτωσαν, καὶ ἐψιάται παίζει.

ἐψιατέον παικτέον, δεῖ παίζειν.

ἐψιάτιμον γυμναζικὸν παίγνιον.
ἐψιλωμένοι γεγυμνωμένοι.
ἐψιμον τὸ παίγνιον.
ἐψισαν ἐψώμισαν.
ἐψόμενος ἀκολονθήσων, ἔψων.
ἐψοντα κυάμους.
ἐψυρεν ἀπεδίωξεν.
ἐψυχαιγώγησεν ἐπῆλπισε, παρεμυθή-
σατο. ἡ ψυχὰς διὰ μαγγανείας τῶν τελευτη-
σάντων ἀνῆγαγεν.

ἐψύχθη ἀπεπαύθη, ἡρέμησεν· (AP 6 220)
"ἄγρια δ' αὐτῆς ἐψύχθη χαλεπῆς πνεύματα
θευφορίας."

ἐψώμισεν ἔθρεψεν. A Lys. 19.

ἐψῶν. τοῦτο καὶ βαρύνεται καὶ περι-
σπάται. ὁ ἐνεσῶς ἐψῶ, ἐψῆσω. "ὥσπερ οἱ
τὴν χρυσίτιν γῆν ἐψῶντες."

ἐψῶ συγχωροῖ.

ἔωθεν προώθεν.

ἔωθινός.

ἔωθώς χωρὶς τῆς Ἀρχιππος. καὶ Ἀρα-
ρῶς ἔωθας, καὶ Θουκυδίδης ἔωθεσαν.

ἔωκει ὁμοία ἦν.

ἔωλα τὰ χρεσινά. καὶ ἔωλον ὁμοίως τὸ
ψυχρόν, μάταιον, ἀνωφελές, ἀνίσχυρον, τὸ
εἰς τὴν ἔω λειπούμενον. καὶ (Babr. 86 2) "ἔκειτο
πῆρα ἄρτων ἐώλων καὶ κρεῶν πλήρης" χθι-
ζῶν, ἐπὶ ὅρων.

a ἔωλοκρασία ἡ ματαία πόσις. Δημο-
σθένης (18 50) "αἴτιος δ' ἔτος ἐωλοκρασίαν
τινά με τῆς πονηρίας αὐτῆς κατασκευάσας."

b ἔωλοκρασία τὸ χθιζὸν βρωμα κυρίως.
ἔθος ἦν τοῖς νέοις δειπνᾶσι καὶ νυκτερεύσει
καταχεῖν τῶν κοιμωμένων τῶν ἐώλων δειπνῶν
τοὺς ζῶμους, πρὸς τοιαύτην παιδιὰν κεκρα-
μένους. ἐγὼ δὲ μᾶλλον νομίζω πεποιῆσθαι
τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ ῥήτορος ἀπὸ τῶν ἐώλων,
ἃ ἔστιν ἀρχαῖα, ὅτι πράγματα ἀρχαῖα συγκε-
ράσας κατηγορεῖ ὁ Αἰσχίνης.

ἔωλόνεκρος ὁ πρὸ πολλοῦ τεθνηκώς.

ἔωλπειν ὑπερσυντελικός.

ἔωνημένοι ἀγοράσαντες, ἡ ἡγορασμέ-
νοι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (6) "τοῦ σώματος
γὰρ οὐκ ἔα τὸν κύριον κρατεῖν ὁ δαίμων,
ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον" ἀντὶ τοῦ τὸν ὠνησά-
μενον, ἀπὸ τοῦ ὠνοῦμαι. λέγεται γὰρ καὶ ἡ
ἐφεξῆς τοῦ ῥήματος κλίσις. τῆ δὲ ὀνόματος
τὸ πληθυντικὸν ἔκ ἔστιν ὠνησάμενοι διὸ με-
ταβαλόντες οἱ Ἀττικοὶ πριάμενοι λέγουσιν
ἐτέρᾳ φωνῇ.

ἐωνοχόει (Hom. Δ 3) ἐκίρνα.

ἔωξας ἀνέωξας.

ἔως ὁ ἀνατολικός, καὶ ἔωσι ὀρθρινοὶ
ἢ ἀνατολικοί.

ἔώρα ὑψωσις, ἡ μεταρσις.

ἔωργειν ὑπερσυντελικός.

ἔωρηθῆτω κρεμασθήτω.

ἔωρημα. ὁ Βελλεροφόντης διὰ τοῦ Πη-
γᾶσον τοῦ πτερωτοῦ ἐπεθύμησεν εἰς τὸν οὐ-
ρανὸν ἀνελθεῖν. καὶ φησιν Εὐριπίδης "ἄγ' ὦ
φίλον μοι Πηγᾶσον ταχὺ πτερόν." μετέωρος
δὲ αἱρεται ἐπὶ μηχανῇς. τοῦτο δὲ καλεῖται
ἔωρημα. ἐν αὐτῇ δὲ κατήγον τοὺς θεοὺς καὶ
τοὺς ἐν ἀέρι ποιοῦντας. sch. A Pac. 75.

ἔωρησις κρέμασις. καὶ ἔωρημα ὁμοίως.

ἔωρίζω τὸ μετεωρίζω.

ἔωροκοπίαις ὑψηλοφρονίαις.

ἔωρταζον ἐτέλουν.

ἔωρων καὶ ἔωρῶμεν.

ἔως ἡ πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα. a

ἔως ἐν τοσοῦτῳ ἐν ὅσῳ. πρότερον τῆτο
τὸ ἔως παρὰ τῇ γραφῇ καὶ ἐπὶ τοῦ διηγε-
κοῦς πολλάκις εὐρίσκομεν κείμενον, ὡς τὸ
"ἔως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου." καὶ ἔτι διηγεκός. καὶ "οὐκ
ἀνέσχευεν ἡ περιεργὰ πρὸς τὸν Νῶε ἔως τῆς
ξηρανθῆναι τὴν γῆν." καὶ εἰς τὸ παντελές
οὐκ ἀνέσχευε. καὶ "ἔως ἂν καταγερᾷσθε,
ἐγὼ εἰμι." φησὶν ὁ θεός, καὶ ἔτι διηγεκός.
καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλά σποράδην ἐν τῇ θείᾳ
εὐρίσκεται γραφῇ. οὕτω καὶ τὸ ἐν τοῖς θείοις
χρησιμοῖς εἰρημένον νοήσεις "ἔως οὐ ἔτεκε
τὸν υἱὸν αὐτῆς," οὐχ ὡς μετὰ ταῦτα, ὡς
βλασφημοῦσιν οἱ ἀχάριτοι Ἰουδαῖοι, συνα-
φείας τῷ μνηστῆρι πρὸς τὴν παρθένον γεγε-
νημένης. Isidor. Pelus. 1 18.

ἔως οὐ ἀνταναίρεθῇ ἡ σελήνη, ἀντὶ
τοῦ πάντα τοῦ παρόντος βίου τὸν χρόνον.
τὸ δὲ "ἔως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑπο-
πόδιον τῶν ποδῶν σου" οὐ χρονικόν ἐστὶ τὸ
ἔως, ἀλλ' ἰδιώμα τῆς γραφῆς. οὕτω γὰρ καὶ
διὰ τοῦ προφήτου φησὶν ὁ θεός (Is. 46 4)
"ἐγὼ εἰμι, καὶ ἔως ἂν καταγερᾷσθε, ἐγὼ
εἰμι." δῆλον δὲ ὅτι ἐς συμπεριορίζεται τὸ εἶναι
τοῦ θεοῦ τῷ γήρει τῶν ἀνθρώπων. Theo-
doret. in Ps. 71 7 et 109 2.

ἔως τῶν περάτων (Ps. 71 8) ἔως τοῦ
τέλους.

ἐώσαντο βιαίως εἰσῆλθον. "οἱ τοῖνον τε-
λευταῖοι τῶν φίλων ἐώσαντο καὶ εἰσεπήδησαν."

ἔωσαν ἀπώστω, ἐνέβαλεν· "ἥ δὲ ἐγκύ-
ψαντα αὐτὸν εἰς πίθον ἵνα ἀρύσθῃται οἶνον,
ἔωσαν ἐς κεφαλὴν καὶ ἀπέπνιξεν." καὶ περὶ
τοῦ Αἰσώπῃ "οἱ Δελφοὶ ἔωσαν αὐτὸν κατὰ
κορηνοῦ μῦλα."

ἔωσφόρος ἀνατολικὸς ἀστὴρ πρωινός, κα-
λούμενος φωσφάρος. Ὅμηρος (Ψ 226) τῶτον
λέγει φέρειν τὴν ἡμέραν, ἀλλ' οὐχὶ τὸν ἥλιον.

ἔωυτός ἐαυτός.

ζαβυρεῖον ἐν ᾧ αἱ ζάβαι, αἱ εἰσὶν ὅπλα
πολεμικά, ἀποκείνται· ζάβα γὰρ τὸ λωρίκιον.

Ζαβουλὼν χώρα. λέγεται δὲ καὶ ὁ πᾶν
βουλόμενος.

ζαβρόν πολυφάγον.

Ζαγρεὺς ὁ Διόνυσος παρὰ ποιηταῖς·
δοκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς μυχθῆναι τῇ Περσεφόρῃ,
ἐξ ἧς χθόνιος Διόνυσος.

ζαῆς μέγα, πολὺ, λαμπρόν, ἢ ἰσχυρόν.

ζαῆν ἄνεμον (Hom. μ 313) τὸν σφοδρῶς
πνέοντα.

ζαθέη ἄγαν θεία. καὶ ζαθέων.

ζαθερεῖ ἄγαν θεριῶ· ἐν ἐπιγράμματι
(ΔΡ 6 120) "οἶδα καθέζων αἰεῖν ζαθερεῖ
καύματι θαλπόμενος."

ζάκορος νεώκορος· Μένανδρος Δις ἐξα-
παύωντι "οὐ Μεγάβυζος ἦν, ὅσις γένοιτο ζά-
κορος." καὶ ὁ ὑπηρέτης· Λευκαδία "ἐπίδες
τὸ πῦρ ἢ ζάκορος οὕτως καλῶς." ἢ ὁ ἱε-
ρεὺς ὁ τὸν ναὸν σαρών· κορεῖν γὰρ τὸ σα-
ρεῖν παρὰ Ἀττικοῖς.

ζάχοτον (Hom. Γ 220) ἄγαν ὀργίλον·
κότος γὰρ ἡ ὀργή.

Ζαχαῖος ὄνομα κύριον.

Ζάλευκος Λοκρὸς ἐκ Θουρίου, Πυθα-
γόρειος φιλόσοφος καὶ νομοθέτης, ὃς τελευτᾷ
ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνιζόμενος. ἦν δὲ οὐ-
τως πρότερον δοῦλός τε καὶ ποιμὴν, καὶ ἐκπαι-
δευθεὶς νόμους ἔδωκε τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις·
ἐν οἷς καὶ τὸ προϊούσας ἐπ' ἀγορᾶς τὰς γυ-
ναῖκας τὴν μὲν ἐλευθέραν λευχέμονα μετὰ
οἰκείων, παιδίσκην μίαν ἔχουσαν, τὰς δὲ ἄλ-
λας ἐν ἀνδρῶσι.

ζάλην μεγάλην ἄλα, ἀπὸ τοῦ σφόδρα
ἀλλεσθαι· καὶ ζάπλουτος ὁ σφόδρα πλέ-
σιος. Πλάτων πολιτεία (6 p. 496 D) "οἶον ἐν
χειμῶνι ὑπὸ κοριοτοῦ καὶ ζάλης ὑπὸ πνέ-
ματος φερομένου ὑπὸ τειχίον ἀποσύς," καὶ
ἐν Τιμαίῳ (p. 43 C) "εἴτε ζάλη πνεύματος ὑπὲρ
ἀέρος φερομένη καταληφθεῖη." συσροφὴν
γὰρ καὶ συμφῶν βούλεται δηλοῦν. τινὲς ἀνε-

μος λάβρος, πνεῦμα θορυβώδες. Κλήμης
(cf. v. παλῖμβολος). δύναιται καὶ ζάλη τις εἶ-
ναι μεγάλη συσροφὴ ἀνέμου. τινὲς ζάλην τὴν
χάλαζαν.

Ζαμβροῆς Ζαμβροῆ ὄνομα κύριον.

ζαμβύκη μουσικὸν ἄργανον.

ζαμενής· Σοφοκλῆς (Αἰ 137) "ἡ ζαμε-
νὴς λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρονος ἐπιβῆ,"
ἦγον ὀργίλος καὶ λοιδόρος καὶ βίαιος.

Ζάμολξις Πυθαγόρου δουλεύσας, ὡς
Ἡρόδοτος δ', Σκώτης, ὃς ἐπανελθὼν ἐδίδα-
σκε περὶ τοῦ ἀθάνατον εἶναι τὴν ψυχὴν.
Μνασείας δὲ παρὰ Γέταις τὸν Κρόνον τιμᾶ-
σθαι καὶ καλεῖσθαι Ζάμολξιν. Ἑλλάνικος δὲ
ἐν τοῖς Βαρβαρικοῖς νομίμοις φησὶν ὅτι Ἑλ-
ληνικὸς τε γεγωνὴς τελετὰς κατέδειξε Γέταις
τοῖς ἐν Θράκῃ, καὶ ἔλεγεν ὅτι οὐτ' ἂν αὐτὰς
ἀποθάνοι οὐδ' οἱ μετὰ τούτων, ἀλλ' ἔξουσι
πάντα ἀγαθά. ἅμα δὲ ταῦτα λέγων ὑποδό-
μει οἶκῃμα κατόγαιον, ἔπειτα ἀφανισθεὶς
αἰφνιδίως ἐκ Θοράκων ἐν τούτῳ διητάτο· οἱ
δὲ Γεταὶ ἐπόθον αὐτόν. τετάρτῃ δὲ ἔτι
πάλιν φαίνεται, καὶ οἱ Θοράκιες αὐτῷ πάντα
ἐπίειψαν. λέγουσι δὲ τινες ὡς ὁ Ζάμολξις
ἐδούλευσε Πυθαγόρῃ Μνησάρχῃ Συμῶ, καὶ
ἐλευθερωθεὶς ταῦτα ἐσοφίστο. ἀλλὰ πολλὰ
πρότερος δοκεῖ ὁ Ζάμολξις Πυθαγόρου γε-
νέσθαι. ἀθανατίζουσι δὲ καὶ Τέρτιοι καὶ Κρό-
βυζοι, καὶ τοὺς ἀποθανόντας ὡς Ζάμολξιν
φασὶν οἰχεσθαι, ἤξιν δὲ αὐθις. καὶ ταῦτα
αἱ νομίζουσιν ἀληθεύειν. θύουσι δὲ καὶ
εὐχαλοῦνται ὡς αὐθις ἤξοντος τοῦ ἀποθα-
νόντος.

Ζάμολξις θηλυκῶς, ὄνομα θεῆς.

ζαπληθές ἄμετρον, ἄπειρον· (ΔΡ 7 75)
"Στησίχορον ζαπληθὲς ἀμέτρητον σῶμα μέ-
σης ἐτέρισε Κατάνας αἰθαλῶν δάπεδον."

ζατρεφής ὁ εὐτραφής, καὶ τὸ πληθύν-
τικόν ζατρεφῶν (Hom. Η 223).

ζαφελής ὁ πᾶν ἀφελής, καὶ ζαφελῶς
πᾶν ἀφελῶς.

Ζαχαρίας ὄνομα κύριον.

ζαχρηῆς ὁ ἄγαν χρημώδης. ζαχρήεις
δὲ ζαχρήντος.

Ζεβεδᾶτος ὄνομα κύριον.

Ζεβεῖ ὄνομα κύριον.

ζεῖ βράζει. καὶ Ὅμηρος (Φ 362) "ὡς δὲ
λέβης ζεῖ," ἀπὸ τοῦ ζέω ῥήματος.

ζεῖα ἰδὸς κριθῆς.

ζεῖδωρον τὴν τὰ πρὸς τὸ ζῆν διαφορ-

την. ἔσι δὲ ἡ γῆ. καλεῖται δὲ καὶ βιοδόρα καὶ φερύβριος.

Ζευκύτης ὄνομα κύριον.

Ζειρά ἦτοι σειρά, ὡς τιτες, ἡ ἔνδυμά τι ὃ ἐπιδεδύοντο μετὰ τὰς χιτῶνας ὥσπερ ἐφαιπίας.

Ζειραι χιτῶνες ἀνακεκολλημένοι ἢ ἀνύκωλοι ἢ μίτρα. Ἡρόδοτος (7 69 et 75).

Ζεῖ χότρα, ζῆ φιλία, ἐπὶ τῶν δέλινω συνιόντων εἰς φιλίαν. καὶ ζῆ ἀντὶ τῷ ὑπάρχει, θοῖ.

Ζέλεια ὄνομα πόλεως, καὶ Ζελεΐτης ὁ πολίτης.

Ζέρκων Σκύθης ἔτω καλέμενος, Μανυράσιος τὸ γένος. διὰ δὲ κακοφυΐαν σώματος καὶ τὸ γέλωτα ἐκ τῆς τραυλότητος τῆς φωνῆς καὶ τῆς ὀφείας παρέχειν (βραχὺς γὰρ τις ἦν, κυρτός, διάστροφος τοῖς ποσὶ, τὴν ῥῖνα τοῖς μυκῆροι παραφαίνων διὰ σιμότητος ὑπερβολῆς) Ἀσπαρι τῷ Ἀρδαβορῆ ἐδεδώθητο, καὶ ὃν ἐν Αἰθιῇ διέτριβε χρόνον. ἤλω δὲ τῶν βαρβάρων ἐς τὴν Θρακίαν ἐμβυλόντων, καὶ παρὰ τοὺς βασιλεῖς ἤχθη Σκύθας. καὶ Ἀττήλας μὲν οὐδὲ τὴν αὐτὴ ἡγεῖται ὄψιν, ὃ δὲ Βλήδας ἤσθη λίαν αὐτῷ φθερρομένῳ οὐ μόνον γέλωτος ἄξια, εἰ μὴ γε καὶ βαδίζοντι καὶ περιττῶς κινεῖν τὸ σῶμα. συνῆν δὲ αὐτῷ ἐδωχουμένῳ καὶ ἐκσρατεύοντι, πεποιημένην πρὸς τὸ γελοιότερον ἀναλαμβάνων ἐν ταῖς ἐξόδοις πανοπλίαν. διὸ δὲ περισπούδαστος αὐτὸν ὁ Βλήδας ποιοῦμενος, μετὰ αἰχμαλώτων ἀποδράντα Ῥωμαίων, τῶν μὲν ἄλλων καταλιγώρησεν, αὐτὸν δὲ μετὰ πάσης φροντίδος ἀναζητεῖσθαι προσέταξεν. καὶ ἀλόντα καὶ παρ' αὐτὸν ἀχθέντα ἐν δεσμοῖς ἰδὼν ἐγέλασεν, καὶ καθυφείς τῆς ὀργῆς ἐπυρρᾶνετο τὴν αἰτίαν τῆς φυγῆς, καὶ οὕτω χάριν νομίζοντα Ῥωμαίων τῶν παρὰ σφίσις ἀμεινοῖτο. ὃ δὲ ἀπεκρίνατο ἀμάρτυμα μὲν τὴν φυγὴν εἶναι, ἔχειν δὲ τοῦ ἁμαρτήματος λόγον τὸ μὴ γαμετὴν αὐτῷ δεδοῖσθαι. τῷ δὲ γέλωτι μᾶλλον ὁ Βλήδας ὑπαχθεὶς δίδωσιν αὐτῷ γυναῖκα τῶν εὐ μὲν γεγονότων καὶ τῇ βασιλίδι διακορησμένων, ἀτόπου δὲ τιτος πράξεως ἔνεκα οὐκ ἐπὶ παρ' ἐκείνην φοιτῶσαν. καὶ οὕτω διετέλει ἅπαντα τὸν χρόνον τῷ Βλήδᾳ συνών. μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν Ἀττήλας Ἀετίῳ τῷ στρατηγῷ τῶν ἐσπερίων Ῥωμαίων δῶρον τὸν Ζέρκωνα δίδωσιν, ὃς πατὴρ παρὰ τὸν Ἀσπαρα ἀπέπεμψεν.

Priscus p. 225 Nieb.

ζέσας θυμῷ ἔσκαρθας τῇ ψυχῇ.

Ζευγῆσιον τὸ τοῦ ζευγίου τέλος.

Ζεύγλη τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ, καὶ δ' ἐντίθησι τοὺς τραχήλους τὰ ζῶα.

Ζεῦγμα, Βυκάπιος (p. 105 Nieb.), ἡ τοῦ ποταμοῦ διάβασις, ἡ γέφυρα. "Ζεύγνται δὲ Ῥωμαῖοις ἀπονώτατα τῶν ποταμῶν τὰ ρέματα, ὅτε καὶ τοῦτο διὰ μελέτης αἰετῶς στρατιωτικῆς ὥσπερ ἄλλο τι τῶν πολεμικῶν ἀσκούμενον ἐπὶ τῇ Ἰσῶ καὶ Ῥήνῳ καὶ Εὐφράτῃ. ἔσι δὲ ὁ τρόπος (οὐ γὰρ δὴ πάντας εἶδέναι) τοιόσδε. πλατεῖαι μὲν εἰσιν αἱ νῆες δι' ὧν ὁ ποταμὸς ζεύγνται, ἀνορμίζονται δὲ ὀλίγον ἄνω τοῦ ρεύματος ὑπὲρ τὸν μέλλοντα ζεύγνυσθαι τόπον. ἐπὰν δὲ τὸ σημεῖον δοθῇ, ὀφίῃσι πρώτῃν μίαν ναῦν κατὰ ῥοᾶν φέρεσθαι πλησίον τῆς οἰκείας ὄχθης. ἐπὰν δὲ κατὰ τὸν ζευγνύμενον ἦκη τόπον, ἐμβάλλουσιν εἰς τὸ ρεῦμα φοριὸν λίθων ἐμπεπησμένον, καλωδίῳ δῆσαντες, ὥσπερ ἄγκυραν· ἀπ' οὗ δεθεῖσα ἡ ναὺς πρὸς τῇ ὄχθῃ ἴσεται σάνισι καὶ ζεύγμασιν, ἀπὲρ ὑφθονα αὐτοῖς ἡ ναὺς φέρει, καὶ παραχρῆμα μέχρη τῆς ἀποβάσεως κατασρώννυται. εἴτα ἄλλην ἀφώσων ὀλίγον ἂν ἐκείτης, καὶ ἄλλην ἂν ἐκείνης, ἔς' ἐπὶ τὴν ἀντιπέραν ὄχθην ἐλάσσει τὸ ζεῦγμα. ἡ δὲ πρὸς τῇ πολεμείᾳ ναὺς καὶ πύργους ἐπ' αὐτῇ καὶ πυλίδας καὶ τοξότας καὶ καταπέλτας φέρει. βυλλομένων δὲ τῶν βελῶν πολλῶν ἐπὶ τοὺς ζευγνύοντας, ὁ Κάσιος ἀφίεναι βέλη καὶ καταπέλτας κελεύει. πεσόντων δὲ τῶν βαρβάρων τῶν πρώτων ἐφεισηκότων ἕτεροι ἦκον" (Dio Cass. 71 3).

Ζεῦγος ἡμιονικὸν ἢ βοεικὸν ζεύξαντες, τὴν λεγομένην κλινίδα, ἡ ἐξιν ὁμοία διέδρω, τὴν τῆς νύμφης μέθοδον ποιοῦντας. παραλαβόντες δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς πατρῴας ἐστίας ἐπὶ τὴν ἁμίσαν ἄγουσιν ἐς τὰ τοῦ γαμοῦ· τος ἐσπέρας ἱκανῆς. κύθηται δὲ τρεῖς ἐπὶ τῆς ἡμέρας, μέση μὲν ἡ νύμφη, ἐκατέρωθεν δὲ ὁ τε νυμφίος καὶ ὁ πάροχος· οὗτος δὲ ἐξὶ φίλος ἢ συγγενὴς ὅτι μάλιστα τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἡμαξα ὄχημα ἐλέγετο, ὃ ἐκ τρίτου παροχοῦμενος πάροχος ἐκλήθη. καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς συνηθείας, κῶν πεζοὶ μετῴσι τινες κόρη, ὁ τρίτος συμπαρὼν πάροχος λέγεται. cf. v. πάροχος.

Ζευξιδία ἡ "Ἥρα.

Ζευξίδεος ὄνομα κύριον.

Ζευξίλεως ᾧ ὑπέκρυπτο εἰσὶν οἱ λαοί.

Ζεῦξις Ζεῦξιδος ὄνομα κύριον, ἄριστος κατὰ τὸν Ἰσοκράτους χρόνον ζωγράφος. Harp.

Ζεύς. τούτου τὸ ἄγαλμα ἰσοροῦσι καθήμενον, γυμνὰ ἔχον τὰ ἄνω, τὰ δὲ κάτω ἐσκεπασμένα, κρατοῦν τῇ μὲν εὐωνύμῳ σκήπτρον, τῇ δεξιᾷ δὲ αἰτὸν προτείνουν. καὶ τὸ μὲν καθήσθαι τὸ ἐδραῖον τῆς δυνάμεως ἀντίκειται, τὸ δὲ τὰ ἄνω γυμνὰ ἔχειν ὅτι φανερός τοῖς νεοροῖς καὶ τοῖς οὐρανίοις τῷ κόσμῳ μέρεσι. τὰ δὲ λοιπὰ σκέπεται, διότι τοῖς χαμαιζήλοισι ὁ θεὸς ἄγνωστος. τὸ δὲ τῇ λαῷ σκῆπτρον κατέχειν σημαίνει τὸ ἐξουσιάζειν, τὸ δὲ τῇ ἑτέρᾳ προτείνειν αἰτὸν δηλοῖ ὡς τῶν ἀεροφόρων πνευμάτων κρατεῖ ὡς ὁ αἰτὸς τῶν μεταρσίων ὀρνέων. Codin. orig. CP p. 14.

καὶ παροιμία "ὁ Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας," ἐπὶ τῶν ποτὲ ἀμειβομένων ὑπὲρ ὧν πράττουσι καλῶν ἢ κακῶν, ὅτι ἐκ ἀπρονόητά φασι τὰ πάντα, ἀλλὰ τὸν Δία εἰς διφθέρας τινὲς ἀπογράφεσθαι καὶ ποτὲ ἐπεξίεναι.

Ζεὺς κτήσιος, ὃν καὶ ἐν τοῖς ταμείοις ἰδρύοντο ὡς πλουτοδότην.

ζεφυρία πνοή τοῦ ζεφύρου. καὶ ζεφύριον πνεῦμα· ζεφυρος γὰρ λεῖδς ἄνεμος.

ζῆ ἀντὶ τοῦ ζῆθι Εὐριπίδης (Iphig. T. 699). καὶ ἀντὶ τοῦ ζέει.

Ζήβ ὄνομα κύριον Ἑβραϊκόν.

Ζήβυρες ὄνομα ἔθνος.

Ζήθης καὶ Ζήθος ὀνόματα.

ζῆ, κατε πθρ, ἐπὶ τῶν μόλις γινομένων.

ζηλήμων ὁ ζηλούμενος.

Ζηλίτης ὄνομα πόριον.

α. ζῆλος· Σοφοκλῆς (Αἰ. 501) "ἴδετε τὴν ἐμνεῖν Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἰσχυσε σφατῆ, οἷας λατρεῖας ἀνδ' οἴου ζήλου τρέφει."

β. ζῆλος ἀγαθοῦ τινὸς ἐπαθυμία φθόνου τινὸς χωρὶς ἐγγνωμένη τῇ ψυχῇ. οἷον ἔχει τις ἀνδρείων· ζηλῶ τούτον τῆς ἀρετῆς, τουτέστιν ἐκιδυμῶ κτήσασθαι τὸ καλόν, μὴ φθορήσας τῷ κερκτημένῳ, ἀλλὰ κύλῳ βεβλόμενος ἀνδρείος εἶναι. Ἀππιανός (τ. 1 p. 54) "Δεντάτω κατὰ ζῆλον ἀρετῆς εἶπετο νέων λογάδων πληθὺς ὀκτακοσίων, ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα ἔτοιμοι· καὶ βαρὺς ἦν τῇ βουλῇ παρὰ τὰς ἐκκλησίας." καὶ Πολύβιος λέγει (118) "τοῖς γὰρ πλείοις ὑπεγεγόνει τις ζῆλος ἐκ τῆς τῶν ἄλλων ἀλαζονείας καὶ τῆς ἀκαμείας· ἐσπού-

δαζον γὰρ τὰς ἀκολουθίας καὶ τὰς ἐσθῆτας διαφερόντως, καὶ τις ἦν περὶ τῆς κλείσεως καὶ λωπισμὸς ὑπερέχων τὴν ἐκ τῆ βίβι χορηγίαν, ὅπλων δὲ ἄδὲ τὸν ἐλάχιστον ἐποιεῖντο λόγον."

ζηλοτυπία ζῆλος ἐξ ὑπεροχίας, τοῦ ἀνδρός κατὰ τῆς οἰκείας γυναικὸς εἰς ἑτερον ἀσελγῆ ὑπόνοια. Ἰάμβλικος "ἡ δὲ μετῇ μὲν ἦν καὶ τῆς ἐμπροσθεν ζηλοτυπίας, προσεβλήθει δὲ καὶ τὴν ἀπὸ τῆς πράξεως ἐντολμίαν. ὡς οὖν ἐλάβετο τῆς ὁδοῦ, ὃ μὲν πρῶτος ἀγών· ἔφη διηγνώσκει, ἐχώμεθα δὲ καὶ τοῦ δευτέρου· καὶ γὰρ ἐν καιρῷ γεγυμνάσμεθα."

ζηλοτυποῦν Αἰσχίνης (3 211) ἀντὶ τοῦ μισοῦν· ζηλοῦν γὰρ τὸ μακαρίζειν, ζηλοτυπεῖν δὲ τὸ εἰς ἀπέχθειαν ἐληλυθέναι. Harp.

ζήλου μιμοῦ.

ζηλοῦν· Σοφοκλῆς (Αἰ. 552) "καίτοι σὲ καὶ νῦν τοῦτο γὰρ ζηλοῦν ἔχω, ὁδοῦναι· ὅθεν τῶνδ' ἐπαίσθάνη κακῶν. ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιος βίος. τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κἀπὶ ἀνώδυνον κακόν, ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθης."

ζηλῶ μακαρίζω· Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις (175) "οὐ ζηλῶ σὲ τῆς παιδείας." (Ach. 1008) "ζηλῶ σὲ τῆς εὐβολίας, μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας, ἀνδρῶπε, τῆς παρούσης." καὶ πάλιν (Eq. 838) "ζηλῶ σὲ τῆς εὐλογίας," ἀντὶ τοῦ τῆς γραφῆς, τῆς κατηγορίας. καὶ αὐθις (Vesp. 1490) "ζηλῶ γὰρ τῆς εὐωχίας τὸν πρεσβύτερον, οἱ μετέφη ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς, ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθῶν."

ζηλώματα ζηλοτυπίας· (AP 7 219) "κώμους καὶ τὰ νέων ζηλώματα καὶ τὰ ποδῶντων κνίσματα καὶ μύσῃν λόχρον ἀπειπαμένη."

ζηλῶσαι μιμήσασθαι· Ἡρόδοτος (Hec. 100) Iulianus: cf. v. Ἡρόδοτος· "ὣν εἴ τις παρ' ἡμῖν ζηλῶσαι τὴν δίαίταν ἐπιχειρήσει --- ἐλλέβορον."

ζηλωταὶ παρὰ Ἰουδαίους οἱ τοῦ νόμου φύλακες· "Ἄναος ἀποκλείσας τοὺς ζηλωτὰς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ φρουρὰν αὐτοῖς ἐπιστάς παρεκάθητο." cf. v. Ἄναος,

ζηλωτὸς μακαριστός, ἐπαινετός.

ζηλωτότατον μακάριον· Ἀριστοφάνης (Nub. 463) "ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις."

ζημίῳ ἢ ἐξέρσις.

Ζῆν Ζηνός Ζηνί.

Ζηνόβιος σοφιστής, παιδεύσας ἐν Ρώμῃ ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος, ἔγραψεν ἐπιτομὴν

τῶν παροιμιῶν Διδύμον καὶ Ταρραῖον ἐν βιβλίοις γ', μετάφρασιν ἑλληνιστῶν τῶν ἰσοριῶν Σαλονιστίου τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἰστορικοῦ καὶ τῶν καλουμένων αὐτοῦ βελῶν, γενεθλιακὸν εἰς Ἀδριανὸν Καίσαρα, καὶ ἄλλα.

α Ζηνόδοτος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς, ὁ ἐν ἅψει κληθεὶς, ἔγραψε πρὸς τὰ ὑπ' Ἀρισάρχου ἀθετούμενα τοῦ ποιητοῦ, πρὸς Πλάτωνα περὶ θεῶν, περὶ τῆς Ὀμηρικῆς συνηθείας, λύσεις Ὀμηρικῶν ἀπορημάτων, εἰς τὴν Ἡσίοδου Θεογονίαν, καὶ ἄλλα συγγνά.

δ Ζηνόδοτος Ἐφέσιος, ἐποποιὸς καὶ γραμματικός, μαθητὴς τοῦ Φιλητᾶ, ἐπὶ Πτολεμαίῳ γεγινὼς τοῦ πρώτου, ὃς καὶ πρῶτος τῶν Ὀμήρου διορθωτῆς ἐγένετο, καὶ τῶν ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ βιβλιοθηκῶν πρῶτη, καὶ τοὺς παῖδας Πτολεμαῖος ἐπαίδευεν.

Ζηνόθεμις ὄνομα κύριον.

Ζήνων Ἀλεξανδρεὺς, ἀνὴρ Ἰουδαῖος μὲν
γεγονώς, ἀπειπόμενος δὲ δημοσίᾳ πρὸς τὸ
φῶλον τῶν Ἰουδαίων, ὥς παρὰ σφίσι νεό-
μισαι, τὸν λευκὸν ὄνον ἐν τῇ ἀγορῇ ἡμέρᾳ
διὰ τῆς καλουμένης αὐτῶν συναγωγῆς ἐλα-
σάμενος. οὗτος ὁ Ζήνων ἐπεικῆς μὲν ἦν
φύσει καὶ ἱερός, ἀλλὰ νωθέστερος ἐν λόγοις
καὶ μαθήμασιν, ἐπιέμενος μὲν αἰεὶ τι μαν-
θάνειν καὶ ἐρωτῶν ὃ τι ἂν ἀγνοοῖ, πάντα δὲ
σχεδὸν ἀγνοῶν· καὶ γὰρ νοῆσαι βραδύτατος
ἦν, καὶ τῶν νοηθέντων ὀπὲ ποτε προδοῦτης
ὑπὸ λήθης ἐτοιμότητος. ἦν δὲ καὶ ἕτερος
Ζήνων, τοῦ Προκλου ἐταῖρος, κατὰ τὸν αὐ-
τὸν χρόνον, τῷ μὲν γένει Περγαμηνός, τῇ δὲ
φύσει καὶ αὐτὸς ἐνδεέστερος τὰ γε πρὸς ἐπι-
σημῆν, ἐπεικῆς δὲ καὶ τὰ ἥθη κατηρτυμέ-
νος. ὁπότερος δὲ αὐτοῖν ἀφορμὴν τῇ διασά-
σει παρέσχετο τῷ Σαλουσίῳ πρὸς τὸν Πρό-
κλον, οὐκ ἔχω φράζειν.

οὐτι Ζήνων βασιλεὺς Ῥωμαίων τὴν μὲν
ὠμότητα, ἣ ἐκέκρητο Ἀέων, ἐν τῇ φύσει ἔκ
εἶχεν· ἀδὲ τὸ θυμώμενον ἀπαραίτητον αὐτῷ
καθεστῆκει ἐσάπαξ, οἷον τῷ Ἀέοντος διέμενε.
καὶ τὴν γε προαίρεσιν ἐν πολλοῖς εἶχε φιλό-
τιμον· καὶ ἃ ἔπραττε, δόξης ἕνεκεν καὶ τοῦ
θαυμάζεσθαι ἔπραττεν. ἐπιδεικτικῶς μᾶλλον
ἢ ἀληθῶς. οὐ μὴν οὔτε ἑμπειρος τῶν πρα-
γμάτων ἦν, οὔτε εἶχεν ἐπισήμην δι' ἧς ἕξιν
ἀσφαλῶς τὰς βασιλείας ἰθύνεσθαι. πρὸς δὲ
κέρδος καὶ λήμμα ἔχ' οὗτω μὲν ἐμμανῶς ὥς
ὁ Ἀέων δέκετο, οὐδὲ ἔπлатτε μὴ ὄντα τοῖς
κεκτημένοις ἐγκλήματι, οὐ μὴν οὐδὲ παντε-

λῶς κρείττων ὑπῆρχε τοῦ πράγματος. καὶ
 χρηστῆς ἂν βασιλείας ἔτυχον Ῥωμαῖοι, εἰ μὴ
 Σεβαστιανὸς ὁ τότε παραδυναστεύων ἦγεν αὐ-
 τὸν ὅπῃ ἐβούλετο, κατηλέων ὥσπερ ἐξ ἀγο-
 ρᾶς ἅπαντα, καὶ μηδὲν ἄφρατον ἔων ἐν τῇ
 βασιλείᾳ αὐτῇ διαπράττεσθαι. ἀλλὰ τὰς μὲν
 ἀρχὰς ἀπεδίδοδο πάντας, ἰδίᾳ μὲν ἑαυτῷ ἰδίᾳ
 δὲ λαμβάνων τῷ βασιλεῖ τὰ τιμήματα· καὶ
 εἰ προσήλθεν ἕτερος βραχὺ τι προσεθίς, ἐκεί-
 νος ἦν αἰρετώτερος. τῶν δὲ ἐν τοῖς ἀρχείοις
 γινομένων ἀπάντων οὐδὲν ἦν ὃ μὴ λαβὼν
 ἀπελίπασκεν. εἰ δέ τιμι ἀρχὴν τῶν περὶ αὐ-
 τὸν ὄντων ἐχαρίσατο Ζήνων, ὥσπερ πολιτο-
 κάπηλος αὐτὸς ταύτην ὀλίγου παρ' ἐκείνου
 λαμβάνων ἄλλοις ἐδίδου τοῦ πλείονος, Ζή-
 νωνι δὲ τὰ κλέμματα παρέγων.

ὅτι Ζήνων ὁ βασιλεὺς πνθόμενος τῶν οὐ-
κείων τὴν ἤτταν ἐς φρόριον καταφεύγει ἐπὶ
λόφῳ κείμενον, ὃ Κωνσταντινούπολιν οἱ πρόσ-
χωροι ἐκάλουν. ὅπερ γνοὺς τοῖς συνοῦσι, ξε-
νάξας, "θεῖα παῖγνιον" εἶπεν "ἄρα ὁ ἄνθρω-
πος, εἶγε καὶ ἐμὲ οὕτω παίζειν φιλεῖ τὸ δαι-
μόνιον. ἐμοὶ γάρ, δὴ οἱ μάντιες τὸν Ἰούλιον
μῆνα ἕξ ἀνάγκης ἐν Κωνσταντινουπόλει δια-
τεινόμενοι προύλεγον. καὶ γὰρ ἐν ὀνόμιζον ἐς
Κωνσταντινούπολιν ἀναβήσεσθαι· νῦν δὲ πάν-
των ἔρημος καὶ φυγὰς εἰς λόφον ἤλθον, εὖ-
ρηκώς ὁ δειλαῖος προσηγορίαν ὑμῶννυμον."
cf. v. ἐξήλθεν.

Ζήνων βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὃς Ζήνωνά τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν διάδοχον καταλιμπάνων θέλων κομιδῇ νέον προηγέ τε δι' αἰσῶν καὶ σωμασκειῖσθαι ἐκέλευεν εἰς ἐπίδοσιν τῆς ἡλικίας. οἱ δὲ βασιλικοὶ ἐν ἐξουσίᾳ γινόμενοι τοῦ ἄδην τὰ δημόσια καταναλίσκειν συβαρικῶς τὸν νέον κραιπαλᾷν ἐνήργουν, καὶ μαζροπεύοντες αὐτῷ τοὺς συνήθους πρὸς τοὺς τῶν ἀρρένων ἔρωτας λυσσᾷν ἐπαίδευσαν ἐκτόπως. διαίτης οὖν ἐν ἡδοναῖς καὶ τύφῳ τιθεμένης τὸ καλὸν ἐθαῖς γινόμενος, καὶ τὴν ὑποτυφομένην ἀλαζονείαν ἐπὶ τῇ βασιλικῇ καρδοκίᾳ διὰ τῶν προσώπων ἀπεμφαινῶν, ἀκροβατεῖν τε ἤρξατο καὶ μετέωρον τὸν αὐχένα αἶρειν καὶ (συλλήβδην φάνα) προσέχειν πῦσιν ὥς οἰκέταις ἀνθρώποις. ἀλλ' ὁ πάντων ἔφορος τὴν φυσικὴν καὶ διδακτὴν αὐτῷ κακότητα τετειμένος, διαρρέυσαντα τῇ γαστρὶ καὶ ἀνασδήτως ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐς τὴν εὐνήν ἀποπαυοῦντα πρόωρον τῶν ἀνθρώπων ἐδικαίωσεν ἐκβῆναι.

ο Ζήνων Διοσχορίδου Ταρσεύς, ὡς δέ τι-
νες Σιδώνιος, φιλόσοφος, μαθητὴς Χρυσί-
που τοῦ Ταρσεύς, φιλοσόφου ζωικοῦ, καὶ
διάδοχος.

ι Ζήνων Κιτιεύς. εἰ δὲ ῥήτωρ τις ἦν ἢ
φιλόσοφος, ἀθλοῦν. ἔγραψε περὶ γάσεων, περὶ
σχημάτων, νόμισμα εἰς Ξενοφῶντα, εἰς Ἀν-
σίαν, εἰς Δημοσθένην. περὶ ἐπιχειρημάτων.

ε Ζήνων Μυασείῃ ἢ Ἀημιέ, Κιτιεύς (πό-
λις δὲ ἐστὶ Κύπρου τὸ Κίτιον); φιλόσοφος,
ὃς ἤρξε τῆς ζωικῆς-αἰρέσεως. ἐπεκλήθη δὲ
καὶ αὐτὸς ζωικός διὰ τὸ ἐν τῇ σοφίᾳ τῇ ἐν
Ἀθήναις διδάξαι αὐτὸν, ἥτις πρῶτον μὲν Πτε-
σιανάκτειος, ὕστερον δὲ Ζωγραφοθέου ποικίλη
ἐκλήθη. μαθητὴς δὲ ἦν Κράτιτος τοῦ κυνι-
κοῦ, εἰτα Πολέμωνος τοῦ Ἀθηναίου. ἐτελεύ-
τησε δὲ ἐτῶν 5, ἀφελὼν ἐκάστοτε τῆς τροφῆς,
ὥς ἀσπία διαφθάρῃ. ἐχρήσθη δὲ αὐτῷ πυρ-
θανομένῳ περὶ βίης συγχρωτίζεσθαι τοῖς νε-
φροῖς, ὅπερ ἦν τοῖς ἀρχαίοις διὰ τῶν βιβλίων
(εἰ. v. συγχρωτίζεσθαι). Φοῖνιξ δ' ἐπεκλήθη,
ὅτι Φοίνικες ἔπαινοι τοῦ πολυχίτου ἐγένοντο.
ἤκμαζεν ἐπὶ Ἀντιγόνοιο τοῦ Γονατῆ, ἐπὶ τῆς
ρχῆς Ὀλυμπιάδος. κατὰ παροιμίαν "Ζήνωνος
ἐγκρατέστερος." οὗτος γὰρ ἄκραν εἶχε διαί-
ταν καὶ λιτήν, ὥς καὶ εἰς παροιμίαν χωρή-
σαι. "φιλοσοφίαν καὶ νῆν γὰρ ἔτος ἐφιλοσό-
φει" (Philemo ap. Diog. L. 727). τῷ γὰρ ὄντι
πάντας ὑπερεβύλετο τῷ τε εἶδει καὶ σεμνό-
τητι καὶ νῇ Δία μακαριώτερι. κατέστρεψε δὲ
τὸν βίον ἄρσος καὶ ὕλης διατελέσας.

β Ζήνων Μουσίου Σιδώνιος, φιλόσοφος
ζωικός; μαθητὴς Διοδώρου τοῦ κληθέντος
Κρόνου, διδάσκαλος δὲ καὶ αὐτὸς Ζήνωνος
τοῦ Κιτιεύς. ἔγραψεν ἀπολογία ὑπὲρ Σα-
κράτους καὶ Σιδωνιακά.

ι Ζήνων Τελευταίου Ἐλεάτης, φιλόσο-
φος τῶν ἐγγιζόντων Πυθαγόρα καὶ Δημο-
κρίτου κατὰ τοὺς χρόνους (ἦν γὰρ ἐπὶ τῆς σῆ
Ὀλυμπιάδος), μαθητὴς Ξενοφάνους ἢ Περ-
μερίδου, ἔγραψεν ἐριδας, ἐξήγησιν τῶν Ἐμ-
πεδοκλέους, πρὸς τοὺς φιλοσόφους περὶ φύ-
σεως. τοῦτόν φασιν εὐρετὴν εἶναι τῆς διω-
λεκτικῆς, ὡς Ἐμπεδοκλῆς τῆς ῥητορικῆς. κα-
θελεῖν δὲ Φελήσας Νέαρχον (οὗ δὲ Διομέδοντα)
τὸν Ἐλέας τύραννον ἐάλω, καὶ ἐρωτώμενος
ὑπ' αὐτοῦ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ ἐνδοκῶν καὶ
ἀποτειμῶν προσέειπεν τῷ τυράννῳ, καὶ ἐν
ὄλμῳ βληθεὶς συνετρίβη πιστός. δια-
φέρει δὲ Ἐλεάτης καὶ Ἐλευτή.

Ζηρυνθία ἢ Ἀφροδίτη. καὶ Ζηρύν-
θιον, καὶ Ζήρινθον ἄντρον, ἐν ᾧ τοῖς
κύνας ἔθνον. εἰ. v. Σαμοθράκη.

ζητεῖν ἐπὶ τοῦ βούλεσθαι τιθέναι Ἀ-
τικοί. "μὴδὲ σὺ ζῆται τι πυθέσθαι."

Ζήτηγος ὁ τοῦ Βορίου παῖς.

ζητήσεται ἀντὶ τοῦ ζητηθήσεται.

ζητῆται ἀρχὴ τις ἦν Ἀθήνησι, κατὰ
καιροὺς καθισταμένη, πρὸς ἣν ἐμνημόντο αἱ
ὀφειλοντες χρήματα τῇ πόλει καὶ μὴ ἀποθε-
δωκότες.

ζητητηρίων ὄργανα τὰ βασανιστήρια.
"οἱ δὲ προσάγουσι πῦρ καὶ τὰ τῶν ζητητη-
ρίων ὄργανα. ὃ δὲ τὰ πραχθέντα ἐξεῖπεν."

ζητρεῖον τὸ τῶν θαύλων καλαστήριον
Ἐύπολις. εἰ. v. ζώντεον.

ζητῶν. "ζητῶν γὰρ ὄψον θαυμάσιον ἀπέ-
λεσα," ἐπὶ τῶν ἀνυχασμάτων.

ζιβάνη ὁλοσίδηρον ἀκάντιον, λόγχη,
σπάθη.

Ζιβύτης ὄνομα κύριον.

ζιζάνιον ἢ ἐν τῷ αἵματι αἶμα.

Ζιήλας ὄνομα κύριον.

ζινίχιον τὸ λωπὸν τῷ ὑποδήματος. εἰ.
v. σφαιρωτήρ.

ζίρης. καὶ κλίνεται ζίρη, Σενθικῇ φωνῇ.
Lucian. Tox. 40.

Ζολιμήτης ὄνομα κύριον.

Ζοροβύβελ ὄνομα κύριον.

ζοφερά ἡ σκοτεινὴ, καὶ ζοφερόν ἁμώτως.

ζοφοδορπίας ὁ σκοτεινὸς δειπνός.

ζοφομενία ἢ ἐκλειψις τῆς σαλήνης.

ζόφον τὴν δύσιν. οὕτως γὰρ καλεῖται ἡ
δύσις ζόφος.

ζοφώδης ὁ σκοτεινός, καὶ ζοφοειδής.

ζυγάδην συνεζευγμένης.

ζύγαινα εἶδος ἰχθύος.

ζυγάστροις. Ξενοφῶν (Cyr. 7.3.1) "τὰ
δὲ ἄλλα χρήματα παραδεχάμενους ἐν ζυγά-
στροις εἴσαντας ἐφ' ἐμύξης κομίζειν, ἵνα ὅσα
καρὸς εἴη διαλαμβάνωνεν ἕκαστοι τὰ ἄλλα."
ζυγάστρον γὰρ ἡ ἑλληνικὴ σοφός.

ζυγεῖν ἐστὶ τὸ ἐπ' εὐθείας τῷ κατὰ μή-
κος εἴχῳ κεῖσθαι, ἥτοι παραλλήλως ἔχειν.
εἰχεῖν ἐστὶ τὸ ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι τῷ κατὰ
βάθος εἴχῳ. τοῦτο γὰρ καὶ κυρίως λέγεται
εἴχος.

ζυγία ἢ Ἥρα.

ζυγιανός ὁ ζυγός.

ζυγίζω.

ζύγιοι ἵπποι· οἱ ἀποβαλλόμενοι τῷ τοῦ ἄρματος ζυγῷ, τῆς τῆς δὲ μέσος ἀριστερός καὶ ὁ μέσος δεξιός. καὶ ἀπλῶς ὁ μὴ παρούσιμος οὕτω λέγεται.

ζυγῶδεςμος (Hom. Ω 270) ὁ ἱμῶς τοῦ ζυγοῦ.

ζυγοὶ παρὰ Ἡροδότῳ (1 24) αἱ καθέδραι.

ζυγομαχεῖ τσασιάζει ὡς οἱ βόες ἐνευγμέναι. μετῆται ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης· ἐκεῖνον γὰρ πολλάκις, ὅταν πλωσι κίμνοντες, ἐπεριέλθωσι τὸ βάρος πρὸς ἀλλήλους. κέχρηται Ὑπερίδης.

ζυγομαχεῖν, ἀπὸ τῶν πωλοῦντων θαυμῶ καὶ διαφερομένων πρὸς τὰς ἀνωμένους. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων, ἢ βοῶν ἢ ἵππων ἢ τινῶν τοιοῦτων, μὴ συμφώνως ἐργαζομένων. Ἡσιόδος (O. 434) "βόε δ' ἐννευγέτω ἄρσιν κεκτῆσθαι· τῶν γὰρ σθένος ἐκ ἀλαπαδνόν. οὐκ ἂν τῷ ἐρίσαντε." Ἡρωδιανὸς δὲ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πλοίοις ζυγῶν θύνασθαι εἶναι τὴν λέξιν, ὅταν περὶ τὰς καθέδρας διαφύωνται οἱ ἑρέται.

ζυγός ἐν τοῖς τακτικοῖς τὸ ἐκ παρεστηκῶν ἀλλήλοις πληθός. ἐρετικὴ καθέδρα. τὰ τοῖς ζώοις ἐπιτιθέμενα. καὶ τὸν ζυγὸν ἐν θαλάμῳ. τῶν μουσικῶν ὀργάνων ὁ πῆχυς. τὸ τὰς ἰσοτήτας διακρῖνον σκεῦος. καὶ αἱ χηλαὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ σκορπίου. καὶ ἡ ζυγοτρυτάνη· τρυτάνη δὲ τὸ εὐσμίμον. καὶ ὁ περικείμενος ἱμᾶς τοῖς δακτύλοις πλεγίοις ἐπὶ τῶν σανδαλίων· Ἀριστοφάνης (Lys. 418) "τὸ δακτυλίδιον πιζέει τὸ ζυγόν."

ζυγός ὁ νόμος παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. καὶ ὁ Χριστός (Matth. 11 29) "ἄρατε τὸν ζυγόν μου, ὅτι χρησός ἐστι, καὶ τὸ φορτίον μου ἔλαφρόν." καὶ ζυγὸν τὴν τοῦ νόμου βαρύντητά φησιν ὁ Δαβὶδ. Theodoret. in Ps. 23.

ζυγοςάτης. καὶ ζυγοςάτις. cf. v. ἐζυγοςάτειτο.

ζυγοφορούμενα ἐν ζυγῷ θαυμιζόμενα.

ζυγῶ· "γυμνοὺς ὅπλων τοὺς ἄνδρας ζυγῶ καὶ ἔκασον ἀποδομένους ἐπονειδίως ἐπελθεῖν προσαναγκάσαντες."

ζυγῶθρισον ἱσώσων, ζυγοςάτησον. ἔασον τὸ ἀπορούμενον, ἔπειτα πάλιν ἀνασκόπησον καὶ ὅλον ἀνοήγειν ἀποπερῶνται· τὸ γὰρ ἀναζυγοῦν ἐστὶ τὸ ἔξωθεν ἀνοήγειν τὴν θύραν. οἱ δὲ ζυγῶθρισον συνάροισον, σύμνηξον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (743).

ζυγῶθρον ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας

μοχλός.

ζυγῶσαι τὸ ζεῖξαι ζυγῶ· "ἥρως ζυγῶσας εὐσθενεσάτω θράσει ταύρους."

ζῦθος ὁλνος ἀπὸ κριθῆς γινόμενος.

ζῦμη τὸ φύραμα, καὶ ζυμίτης ἄρτος. ὅτι λόγος ἔχει ὡς ἀπὸ ζ' ὥρας τῆς ἰδ' τοῦ μηνὸς ἡμέρας, σάλπιγγος φωνῆσης, πῶς ἄρτος ζυμωτός, εἴ τις τοῖς Ἑβραίοις ἐπελείπετο, περὶ καϊόμενος ἤφανλζετο.

ζῶ· Σοφοκλῆς (OR 410) "ὁδ' γὰρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξία."

ζῶα. ὅτι τὰ ζῶα ἄνω ἔχειν τὴν κεφαλὴν λέγεται οὐ πάντως ὡς πρὸς τὸ περὶ λαμβάνεμενα, ἀλλ' ὡς ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως. καὶ τῶν ἀλόγων τοίνυν ζῶων τῶν πλείων, σχεδὸν δὲ πάντων ἐπὶ γῇ κεκυφῶτων, ὡς μὴδὲ τῶν οὐρανίων ὑψηλοτέρων ἐπὶ τὸ περὶ ἔχειν τὴν κεφαλὴν, ὅμως λέγεται τὰ ἄνω τῶν ζῶων μέρη εἶναι κεφαλὴ τε καὶ τὰ κατὰ τὴν κεφαλὴν. καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν τοίνυν ὡς μὲν πρὸς τὸ περὶ ἄνω λέγονται ἂν οἱ κλάδοι καὶ τὰ φύλλα, ὡς δὲ πρὸς τὸ ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, καὶ μᾶλλον ἐστὶ συμφυεῖς, ἄνω μὲν αἱ ῥίζαι, κάτω δὲ οἱ κλάδοι. διὸ καὶ ἀναλογούσιν κεφαλῇ· καὶ μὴν καὶ εἴματα· δι' αὐτῶν γὰρ ὡς διὰ εἴματος ἡ τροφὴ χορηγεῖται καὶ διοχετεύεται τῷ σώματι. cf. Philopon. in 2 4 de anima.

ζώγρια καὶ ζώγρια, δι' ὧν λύτρων τὸ ζῆν περιγίνεται· ζώγρια γὰρ τὰ ζωῆς χαριστήρια. Προκόπιος (Pers. 2 12) "τῷ Χοσρόδη ζώγρια δόντες τὴν πόλιν καὶ σφᾶς αὐτοὺς διεσώσαντο."

ζωαρχῇ τὰ πρὸς ζῶν ἀρκοῦντα. καὶ ζωαρχές ὁμοίως.

ζώας τὸ πληθυντικόν, καὶ τῶν ζῶων.

ζωβία ὄνομα κύριον.

ζωγρύφος.

ζωγρεῖ ζῶντας λαμβάνει. καὶ ζωγρεῖ ζῶντα φύλασσε.

ζωγρεῖον εἶδος στυγερῶν.

ζωγρία τὸ ζῶα ἀγρεύειν.

ζωγρία λαβεῖν ἀντὶ τοῦ ζῶντος λαβεῖν καὶ κρατῆσαι. καὶ Πολύβιος (1 79) "οἱ δὲ γενόμενοι ζωγρία κύριοι τοῦ στρατηγῶς τοῦτον ἀνεσώρωσαν."

ζωγρίη. Ἡρόδοτος (6 28) "τὸν δὲ Ἰστιάον ζωγρίῃ ἔλαβεν. ἔξωγρήθη δὲ ὧδε· ὡς φεῖγων κατελαμβάνετο ὑπὸ ἀνδρὸς Πέρσῃ, καὶ ὡς καταιρεόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἐμελλε συγκεν-

τηθήσεσθαι, Περσίδα γλώσσαν μετείς κατα-
μηνύει ἑαυτὸν ὡς εἴη Ἰσθαῖος Μιλήσιος." καὶ
αὐθις "ὅπῃ δὴ τούτων τάττω ζωύγια ἀπο-
διδούς, ἥπερ οὖν δυνατόν ἦν."

ζώδιον τὸ μικρὸν ζῶν.

ζώεσκον ἀντὶ τοῦ ἐπλούτου· "ἐγὼν ἔτι
ζώεσκον."

ζῶη εὐκτικῶς.

ζωή παρατήρησις καὶ μορὴ τῶν ὄντων.

Artemid. 3 61.

ὅτι ἡ ζωὴ καὶ τὸ ζῆν πολλαχῶς λέγεται,
τούτῃσι, πλείονων οὐσῶν ψυχικῶν δυνάμεων
καθ' ὧς τὸ ζῆν ἐγγίνεται, πλείους καὶ αἱ δι'
αὐτῶν ζῶαι καὶ τὸ ζῆν, οἷον κατὰ νῦν, κατ'
αἴσθησιν, κατὰ τὰ λοιπά. διὸ καὶ ἐν τι τέ-
των ὑπάρχει τινί, ζῆν λέγεται τὸ μετέχον αὐ-
τοῦ. ὅθεν καὶ τὰ φυτὰ θρεπτικὴν ἔχοντα δύ-
ναμιν ἔχῃ, μηδεμίαν τῶν ἄλλων ἔχοντα, μήτε
τὴν αἰσθητικὴν μήτε τὴν κατὰ τόπον κινη-
τικὴν μήτε τῶν ἄλλων μηδεμίαν. Philorou.
ib 2 de anima.

ὅτι ζῆν μὲν λέγεται τὰ φυτὰ, οὐ ζῶα δὲ
εἶναι, διότι, ὡς περ δρομέας λέγομεν οὐ τοὺς
ὀπωσοῦν δρόμου μετέχοντας ἀλλὰ τὰς σφο-
δρῶς καὶ τρανέστερον μετεληφότας τοῦ τρέ-
χειν, οὕτω καὶ ζῶα λέγονται οὐ τὰ ὀπωσῶν
μετέχοντα τοῦ ζῆν καὶ τῆς ζωῆς, ἀλλ' ἐν οἷς
τὸ ζῆν καὶ ἡ ζωὴ τρανέστερον καὶ περιφανέ-
στερόν ἐστιν. id.

ζωὴ πίδου, ἐπὶ τῶν μετρίως καὶ τα-
πεινῶς ζώντων, ἀπὸ Διογένους τοῦ φιλοσό-
φου, ὃ πίδως ἦν ἡ ἡδίστη καταγωγὴ.

ζωήν τὴν κτήσιν, τὴν οὐσίαν. διαφέρει
δὲ ζωὴ ψυχῆς· ζῆ γὰρ καὶ τὰ φυτὰ.

ζωηρός ὁ ζῶν καὶ παρέχων ζωήν.

Ζωῖλος Ἀμφιπολίτης (πόλις δ' ἐστὶ Μα-
κεδονίας Ἀμφίπολις, ἣτις πρότερον ἑκαλεῖτο
Ἐννέα ὁδοί), ὃς ἐπεκλήθη ὁμηρομῆσις, ὅτι
ἐπέσχωπτεν Ὀμηρον· διὰ αὐτὸν διώξαντες οἱ
ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ κατὰ τῶν Σκιρωνίδων πε-
τρῶν ἔρριψαν. ῥήτωρ δὲ ἦν καὶ φιλόσοφος,
ἔγραψε μέντοι τινὰ καὶ γραμματικά, κατὰ
τῆς Ὀμήρου ποιήσεως λόγους θ', ἰσορίαν ἀπὸ
θεογονίας ἕως τῆς Φιλίππου τελευτῆς, βί-
βλια γ', περὶ Ἀμφιπόλεως, καὶ κατὰ Ἰσο-
κράτους τοῦ ῥήτορος.

ζῶμα ἡ ζώνη. Σοφοκλῆς (El. 451) "δὸς
αὐτῷ τήνδ' ἀλιπαρὴν τρέχου καὶ ζῶμα τέμδον
οὐ χλιδαῖς ἡσχημένον," τὴν ζώνην λέγων, ἢ
τὸ ἔνδυμα.

Ζωμάλη ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Θασία.
cf. v. Θασίαν.

ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυ-
νάμεθα," ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώ-
ων. κέχρηται Πλάτων ἐν Ἰππία (mai.
p. 301 C).

ζωμήρουσις μαγειρικὸν ἐργαλεῖον· ἐν ἐπι-
γράμματι (AP 6 101) "ζωμήρουσιν τε τὴν λί-
πους ἀφρηλόγον."

ζωμὸς μέλας ἡ λεγομένη αἱματία.

ζῶναι ἐπὶ γῆς πέντε, βόρειος, ὑπὲρ τὸν
ἀρκτικὸν κύκλον, ἀόκητος διὰ ψυχῆς· εὐκρα-
τος· ἡ καλουμένη διακεκαυμένη· ἀντεῦκρα-
τος· νότιος, ἀόκητος διὰ ψυχῆς. Diog. L.
7 156.

Ζωναῖος ἔγραψεν ἐρωτικὰς ἐπιστολάς,
καὶ περὶ τοῦ σφαιρίζειν. φέρονται δὲ αὐτοῖ
καὶ ἕτεραί ἐπιστολαὶ ἀγροικικαί, ἀλλ' ἀποπί-
πτουσι τοῦ χαρακτηῆρος.

ζώνη πορφυρεῶν ἱμάτιον, Ἡρόδοτος·
(7 69).

ζώνη τροπικῶς ἡ δύναμις, ἐπειδὴ ὁ ζῶν
αἰμῶνος εὐσαλέςτερός ἐστι πρὸς τὴν πρᾶξιν.
Theodoret. in Ps. 18 40, 65 9.

ζώνη τὸ ἀξίωμα· "ἀναζητούνμενος τῆς
βασίλειδος ὠθεῖσθαι, οὐ μόνον ἰδιώτης ἀλλὰ
καὶ τοὺς ὑπὸ ζώνην" (cf. v. αὐθέντης), καὶ
Αἰλιανός "καὶ πῶς τὴν ζώνην τοῦ χρυσαίου,
ἦν ἐπήγετο ὁ ξένος, ὁ πανδοκεὺς ἐδίωκετο,
καὶ παραχορῆμα ἐποφθαλμιά." cf. vi. κατα-
γωγῆς, κεραματίζει, τιμωροῦντος.

ζώννυσθαι καθοπλίζεσθαι.

ζώντειον κολαστήριον οἰκτῶν.

ζωοδότειρα ζωὴν παρέχουσα.

ζωοδότης ὁ ζωὴν πῶσι διδούς ἀγαθὸς
θεός.

ζωὸς γενήσῃ κρομμύς λόπον λαβόν,"
πρὸς τὰς ἀπὸ μικρῆς αἰτίας μεγάλας ὁδὸς
καρπουμένους.

ζώπυρα τοῦ ζῆν ποιητικῶς.

ζώπυρα φουσητήρες, ὅθεν αἱ χλαῖναι τὸν
πῦρ φουσῶσι.

ζώπυρα λείψανα.

ζωπυρεῖ ἀναζῆν ποιεῖ, ἢ ἐκκαλεῖ.

ζωπυρῆσαι ἀνυδάψαι, ἐκ μεταφορᾶς
ἀπὸ τοῦ πυρός, ἐπεὶ τὰς ἐξ ἀρρωστίας ἀρρο-
ρωννυμένους λέγουσιν ἄττικοι.

ζωπυρῆσαι κυρίως ἐστὶ τὸ ἐκ μικρῶν
σπινθήρος φουσῶντα μεγάλαν φλόγην ἀνάγειν.
καὶ ἐπὶ πολέμου δὲ λέγεται.

ζωπυρήσεις ἀντὶ τῆ ἀνεγερῆς· (A Lyg. 683) "εἰ μὴ τῷ θεῷ ζωπυρήσεις, λύσω τὸν ἑμαυτῆς νόον, καὶ ποιήσω τήμερον τὰς δημιουργίας βωστρεῖν ὃ ἐγὼ πεκτόμενον."

ζωπύρεια φουσητήρια.

ζώπυρον πεπυρακτωμένον, ἔνθερον.

Ζωπύρου τάλαντα. Ζώπυρος ὁ Πέρσης βασιλεὺς χαριζόμενος, μασιγώσας ἑαυτὸν καὶ τῆς ῥινὸς καὶ τῶν ὠτων ἀφελόμενος, εἰσῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ πιεσθεὶς διὰ τὰ περὶ τὸ σῶμα πρέδωκε τὴν πόλιν. ἐκ μεταφορᾶς οὖν εἶπε τάλαντα καὶ ζυγά, οἷον εἶργα καὶ πράξεις.

α Ζωροάστρης Περσόμηδος σοφός, ὃς καὶ πρῶτος ἤρξε τῇ παρ' αὐτοῖς πολιτευομένον ὀνόματος τῶν Μάγων. ἐγένετο δὲ πρὸ τῶν Τρωικῶν ἔτεσι φ'. φέρεται δὲ αὐτῇ περὶ φύσεως βιβλία δ', περὶ λίθων τιμίων ἓν, ἀεροσκοπικά, ἀποτελεσματικά βιβλία 4.

β Ζωροάστρης ἀστρονόμος ἐπὶ Νίνε βασιλέως Ἀσσυρίων, ὅσις ἤρξατο ὑπὸ πυρὸς οὐρανὸς τελευτῆσαι, παρεγγυήσας τοῖς Ἀσσυρίοις τὴν τέφραν αὐτῇ φυλάττειν· ἔτι γὰρ αὐτοῖς ἡ βυσιλεία ἔκ ἐκλείπει διὰ παντός. ὅπερ μέχρι νῦν πεφύλακται παρ' αὐτοῖς.

Ζωρομάσδρης Χαλδαῖος σοφὸς ἔγραψε μαθηματικά καὶ φυσικά.

ζωρόν ζωτικόν.

ζωροπύται ἀκρατοπύται.

ζωρότερον ἀκρατότερον· ἐν ἐπιγράμμῃ (AP 6 115) "καὶ ζωρόν κεράσας ἰσοχειλέα." καὶ "Ὀμηρος εἰπὼν (I 203) "ζωρότερον δὲ κέραϊε" διαφορὰς κράσεων λέγει, ὡς μίγματος τινος σερεμνίου ποιούντος τοὺς πίνοντας.

ζῶς (Hom. E 887) ἀντὶ τῆ ζῶν.

ζώσας ἐνυργεζέρας, οὐκ ἀπολλυμένας· Σοφοκλῆς (OR 44) "ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς ζώσας ὁρῶ μάλισα τῶν βουλευμάτων." τουτέστιν ἐν τοῖς συνετοῖς τὰς συντυχίας καὶ τὰς ἀποβάσεις τῶν βουλευμάτων ὁρῶ ζώσας καὶ ἔκ ἀπολλυμένας. ἀντὶ τῆς ἀσφάλλειται, ἀλλὰ τῇ ἀποβησομένην σοχάζεται καλῶς.

Ζωσιμᾶς ὄνομα κύριον.

α Ζώσιμος Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος χημεντικός πρὸς Θεοσεβίαν τὴν ἀδελφὴν· ἐστὶ δὲ κατὰ σοιχεῖον ἐν βιβλίοις κή, ἐπιγράφεται δὲ ὑπὸ τινῶν χειρόκριπτα. καὶ ὁ Πλάτωνος βίος.

Ζώσιμος Γαζαῖος ἡ Ἀσκαλωνίτης, σοφιστής, κατὰ τοὺς χρόνους Ἀναστασίας τῆ βασιλείας, ἔγραψε λέξιν ῥητορικὴν κατὰ σοιχεῖον, καὶ ὑπόμνημα εἰς τὸν Δημοσθένην καὶ εἰς Ἀυσίαν.

ζῶσμη φαιινόν (Hom. ξ 482) τὸν χιτῶνα, ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι. ἄλλοι δὲ τὸν θώρακα, οἱ δὲ κυρίως τὸ ζῶσμη· "οἱ Ῥωμαίων ψιλοὶ ἐφαπτίδῃ εἶχεν ἔκαστος αὐτῶν καὶ ζώσμηα πρὸ τῶν μηρῶν."

Ζώσειον ὄνομα τόπον.

ζωστήρ ὃ ἐπάνω τοῦ θώρακος χρώνται.

ζῶσρη ἐνδύματά τινα ἀνδρῶν, οἷον χιτῶνας βαθεῖς, οὓς ζώννυνται τῇ ζώνῃ.

ζώφιον.

ζωφυτεῖσθαι ζωογονεῖσθαι.

ζῶν ζῶν· (AP 9 397) "ζῶν μὲν σέο ματρὶ διαμπερές αἰσχος ἀνάπτεις, καὶ κρατερᾶς Σπάρτης πάτρια θεομὰ λύεις."

ἡ ἢ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις (106) "ἡ ἢ σιώπα· μηδὲν εἶπης νήπιον." συγκαταθετικῶς. μὴ εἶπης δὲ εὐθες.

περὶ τοῦ ἡ συνδέσμου. ἡ γὰρ διαζευκτικός ἐστιν ἡ διυσαφητικός ἡ ὑποδιαζευκτικός. καὶ διαζευκτικός μὲν ὁ τὰ ἐναντία ἐν τῇ συντάξει διζῶν, οἷον ἡμέρη ἡ νύξ, (Hom. Ξ 108) "ἡ νέος ἢ παλαιός." ὑποδιαζευκτικός δὲ ἐστιν ὁ διάφορα πράγματα τιθεὶς καὶ μηδὲν ἕτερον ἐν τῇ αἰτήσει διαιρῶν, οἷον "δὸς μοι χρυσὸν ἢ ἄργυρον ἢ λίθους τιμίους." διυσαφητικός δὲ, ὅταν τῶν δύο προτεθέντων τὸ ἐν αἰρεῖται, οἷον "ἐν γῇ πένεσθαι κρείσσον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν," καὶ "θῆλω τύχης σαλαγιδὸν ἢ φρενῶν πίδαον."

ἡ ἀντὶ τοῦ ὡς, καθῶς.

ἡ νομίζεται (S OC 1603) ὡς νερόμισαι ἐπὶ τοῖς νεκροῖς.

ἡ ὅπου, τοπικόν· "ἡ ἡμῶν μὲν σερεδὸν ἡμῶν δὲ χθαμαλὸν ἦν" (cf. v. χθαμαλά). καὶ αὐθις (AP 7 98) "ἡ σὺ φιληδὼν οὕτως ἀρέσκη καὶ μένειν ἔγνως."

ἡ χωρὶς τοῦ ν, ἀντὶ τῆς ἦν. "ἀλλ' οἴαπερ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παις ἦ" ἀντὶ τοῦ ἔα Ἀριστοφάνης Ὀρνισι (1363), καὶ ἐν Ἀυσισράτῃ (644) "ἡ δεκέτις." ἀντὶ τοῦ ἔα, κατὰ συναφρῆσιν ἡ, ἀντὶ τοῦ ἡμην, καὶ χωρὶς τοῦ ν· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (77) "ἡ κρύπτειν ἡ παρσκευασμένος." τίθεται καὶ ἐπὶ γ' προσώπων. ἐστὶ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμην ἐκ τῆς Ὀμηρικῆς διαιρέσεως (A 762) "ὡς ἔον, εἴ ποτ' ἔην γε."

ἦα δισυστάβως τὸ ἐπορευόμενην. σὺν τῷ ἰ
γράφεται· οἱ γοῦν Ἴωνες ἦα λέγουσι, καὶ
ἦσαν τὸ ἦσαν. καὶ παρὰ Θουκυδίδη (1 1)
οὕτως ἀναγνώσκον, "ὅτι ἀκμάζοντες τε ἦσαν
ἐς αὐτόν." οἱ Ἴωνες ἦσαν καὶ ἦσαν. Ἀρι-
σοφάνης 'Ολκάσιον "ἐπεὶ δ' ἐγενόμην οἵπερ
ἦ" ἐπὶ ξύλῳ."

ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται (1 Corinth.
13 4) ἀντὶ τοῦ οὐ προπετεῖ. καὶ ἔστιν ἐν τῷ
περπερείῳ.

ἡ ακύτες θρηνησάντες.

ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις. τέτακται ἡ πα-
ροιμία ἐπὶ τῶν ἀποτόμῳς οἰμῶζειν τινὰ λε-
γόντων, παρ' ὅσον οἱ Σκύθαι τῷ Πέρσῃ, μη-
νύσαντι περὶ τοῦ εἶξαι, ἀπεκρίναντο κλαίειν
αὐτόν εἰπόντες.

ἡ ἀρίζον τὸ τοῦ ἔαρος ἔλεγον.

ἡ βῆ ἀκμάζει, σφριγᾷ.

ἡ βυιαιά (Hom. Ξ 141). καὶ ἡ βυαιόν (B
380) μικρόν, ὀλίγον.

ἡ βιάσκει ἀκμάζει.

ἡ βη νεότης, ἀκμή. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα
θεᾶς.

α ἡ βηθὸν ἡβῶντας, ἡ τὰς σερατιῆς, ἡ
ἀθρόον ὅλα καθ' ἡλικίας. "οἱ δὲ ἡβηθὸν ἄπαν-
τας κατέσφαζαν, ὀργὴν ποιούμενοι τῷ μὴ
τοῖς σφῶν ὑπαχθῆναι λόγοις."

β ἡ βηθὸν σὺν πύσῃ ἡλικίᾳ. παρὰ δὲ Ἡρο-
δότῳ (1 172) ἀντὶ τοῦ μετ' ἰσχύος, μετ' ἀκο-
λασίας.

ἡ βῆσαντες ἀκμάσαντες. Εὐνύπιος "οἱ
δὲ παῖδες ἡβήσαντες καὶ γενόμενοι θυμῷ καὶ
χειρῶν κύριοι." καὶ ἐπὶ διέτετε ἡβῆσαι λέγε-
ται ὅταν οἱ ἐπικλήρων νιεῖς δοκῶσι γεγενῆ-
σθαι ἀρμόδιοι τὰ πατρῶα παραλαμβάνειν.
Ἰσαῖος φησιν "ἐννηγόμειθα μὲν ἐκείνη τὸν ἐγ-
γυτάτω γένος δεῖν συνοικεῖν, τὰ δὲ χρήματα
τέως μὲν τῆς ἐπικλήρου εἶναι, ἐπειδὴν δὲ
παῖδες ἐπὶ διέτετε ἡβῶσιν, ἐκείνους αὐτῶν
κρατεῖν."

ἡ βητῆρ. καὶ ἡ βη ἡ πρώτη ἐκφυσις τῶν
τριχῶν. ἐν ἐπιγρύμματα (AP 5 277) "ὃ καλὸν
ἡβητῆρες· ἀπεχθαίρω γὰρ ἐκείνην τὴν τρίχην
τὴν ταχὺ φουμένην."

α ἡ βητῆριον τὸ παιδευτήριον.

β ἡ βητῆριον ἡ κατάλυσις.

ἡ βουλόμεν ὡς ἀττικώτερον, ἐβουλό-
μην δὲ οἱ πολλοί.

ἡ βούλονται καθὸ βούλονται.

ἡ βυλλιώσαι ἀκμάζουσαι τὴν ἡλικίαν·

Ἀριστοφάνης Βατρεύχοις (517) "δοχηρίδεις
ἡβυλλιώσαι κύρτι παρατετιλμέναι." καίτοι
τὰς τρίχας· αἱ γὰρ μελλόνυμφοι ἐτίλλον τὰς
τρίχας.

ἡ βῶμαι. καὶ ἡ βῶμι (Hom. H 133) καὶ
ἡ βῶοιμι (H 157) αὐξάνοιμι.

ἡ βῶωσα αὐξάνουσα.

ἡ γαθέη ἡ ἄγαν θεία.

ἡ γαλλεν ἐθεράπευεν· Δίῳ ἐν ἰς λόγῳ
'Ρωμαϊκῶν "διὰ τε σὺν ταῦτα καὶ ὅτι τὸ θεῖον
ἀκριβῶς ἡγαλλεν." κέχρηται δὲ τῇ λέξει
ταύτῃ ἄλλοι τε καὶ Εὐνόμιος ὁ δυσσεβής,
καὶ αὐτὸς οὗτος πολλάνικς.

ἡ γαλλέη ἡ θεραπευτική.

ἡ γαμήλιος.

ἡ γάρ; ἀντὶ τοῦ οὐχ οὕτως;

ἡ γάσαντο ἐθαύμασαν, καὶ ἡ γάσθη
ἐθαύμασαν. "ὁ δὲ Καῖσαρ ὡς ἔμαθε πάσας
τὰς κατ' αὐτόν τύχας, ἡγάσθη τοῦ ἀνδρός
καὶ ἔσχε σύμμαχον."

ἡ γγέλη ἀπηγγέλη.

ἡ γγύα ἐβεβαίον.

ἡ γεῖρα (Hom. E 208) παριώξυνα.

ἡ γεῖσθη (Hom. B 731) ἀντὶ τῷ ἡγῆντο.

ἡ γε καὶ ἔφερεν ἀντὶ τοῦ ἡχμαλώτις,
κατέρεχεν· (Atrianus: cf. v. ἀλίσσιμα) "ὁ δὲ
ἐκείθεν ὀρμώμενος ἡγε καὶ ἔφερε τῆς ἐπ'
ἐκείνῳ οὐκ ὀλίγην, καὶ αὐτὸς οὐδαμῇ ἦν
αὐτῷ ἁλώσιμος." cf. v. ἄγειν καὶ φέρειν.

ἡ γέλοχος τραγωδίας ὑποκριτής. "ἔξει
δ', ὥσπερ ἡ γέλοχος, ἡμῖν λέγειν, ἐκ κυμῶ-
των γὰρ αὐθις αὐ γαλήν' ὀρῶ" (A Ran. 304),
ἐπὶ τῶν διαφρονόντων τὰ λυπηρὰ. ὁ γὰρ ἡγέ-
λοχος οὗτος καὶ ἐν τῷ Ὁρέσῃ τοῦ Εὐρόπιδος
(279) προσάντος αὐτῷ τῷ πνεύματος ἐν τῷδε
τῷ εἰχῶ "ἐκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὐ γαλήν'
ὀρῶ," (γαλήνῃ γὰρ τὸ πλήρες) αἰφριδίως
ὀφθῆναι συνελόντι τὴν συναλοισφῆν. τῶτον
δὲ καὶ ὡς ἀτερπῆ τὴν φωνὴν Πλάτων σκώπτει.

ἡ γεμονεύ διοικῶ. καὶ ἡ γεμόνι ὑπε-
ροικῶ ἄρχοντι, καὶ καθ' ἡγεμόνι.

ἡ γεμονία δικαστηρίου. τοῖς ἄρχουσιν
ὃ πάσας πᾶσιν ἐφεῖτο δίκας εἰσάγειν, ἀλλὰ
τῷ μὲν ἄρχοντι τὰς τῶν ὀρφανῶν καὶ τὰς τῆς
παρανοίας καὶ τὰς τῶν ἐπικλήρων ἐπιδίκα-
σίας, τοῖς δὲ λογισαῖς τὰς κατά τῶν ἁρξάν-
των εὐθύνας, τῷ μέντοι γε βασιλεῖ τὰς τε
φονικὰς καὶ τὰς τῆς ἀσεβείας καὶ ἂν τις ἱε-
ρωσύνης ἡμφισβήτει, πρότερον δὲ καὶ τὰς
περὶ τῶν ἱερῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἀμφισβητήσεις·

προηγόρευε δὲ καὶ τῶν νομίμων εἶργεσθαι τοὺς ἐν αἰτία. τῷ πολέμαρχῳ δέ, ὅσα ἀπο-
 ρασίου γραφὴν ἔφερον· ἔτι μὴν καὶ ὅσα ὁ
 ἄρχων ἐν τοῖς ἀσείοις, ὁ πολέμαρχος τοῖς με-
 τοίκοις διήττα. τοῖς θεσμοθέταις συκοφαντίας
 καὶ δώρων καὶ ὑβρεῶν καὶ μοιχείας καὶ βε-
 λούσεως, τοῖς ἑνδεκα ὅσοι λησὰς καὶ λωπο-
 δύτας καὶ ἀνδραποδιστὰς εἰσάγουσι, τῷ ἑρα-
 τῆγῳ περὶ τριηραρχίας καὶ ἀντιδόσεως. οὐ-
 τως οὖν διαιτῶντες ἡγεμονίαν δικαστηρίου ἔχειν
 λέγονται. ἀλλὰ γὰρ ὁ βασιλεὺς καὶ τῶν μυ-
 στριῶν ἅμα τοῖς ἐπιμεληταῖς προϊσται, ἔχει
 δὲ μόνος καὶ ἐξέφανον.

b ἡγεμονία δικαστηρίου. Αἰσχίνης κατὰ
 Κτησιφώντος (14). ἄλλαι πρὸς ἄλλους τῶν
 ἀρχόντων ἐλαγχάνοντο δίκαι, τὰς δὲ ἀπενε-
 χθείσας αἱ ἀρχαὶ κατὰ τὸν αὐτῆς ἐκάστη νό-
 μον εἰσῆγον εἰς δικαστήριον ἡγεμένη καὶ προ-
 εῖψα, ὅσον πρὸς μὲν τὸν ἄρχοντα αἱ τῶν
 ὀρφανῶν καὶ αἱ τῶν ἐπικλήρων, πρὸς δὲ τὸν
 βασιλέα αἱ τῆς ἀσεβείας, πρὸς δὲ τὸν πολέ-
 μαρχον ἀπορσασίου τε καὶ ἀπρορσασίς, πρὸς
 δὲ τοὺς θεσμοθέτας αἱ τῆς ξενίας τε καὶ
 δωροξενίας καὶ συκοφαντίας καὶ ψευδεγγρα-
 φῆς καὶ ὑβρεῶς καὶ μοιχείας καὶ ἐπιβουλεύ-
 σεως καὶ ἄλλων. Haep. cf. v. παράρσεις.

ἡγεμονικόν ὁ νοῦς. ἡ τὸ κυριώτατον
 τῆς ψυχῆς, ἐν ᾗ αἱ φαντασίαι καὶ αἱ ὁρμαὶ
 γίνονται, καὶ ὅθεν ὁ λόγος ἀναπτέμνεται·
 ὅπερ εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ. Diog. L. 7 159.

a ἡγεμῶν ἡγεμόνος, καὶ ὡς ἡγεμῶν. "ἡγε-
 μόνως ἐδέοντο τῆς ἀτροποῦ σφίσις ξυναπο-
 σείλαι, ὡς ἂν αὐτοὶ ἡγήσονται τέτοις ἐπὶ τῷ
 Σίρμιον."

b ἡγεμῶν ὁ τῆς δδδ ἡγούμενος. Ξενοφῶν
 (Anab. 4 21) "καὶ τὸν ἡγεμόνα δῆσαντες πα-
 ραδιδύασιν αὐτοῖς."

ἡγεμῶν συμμορίας, Δημοσθένης ἐν
 τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος (312), ὁ προέχων πλέ-
 τω καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἡγεμονεύειν
 ἐπικλημύμενος. Haep.

ἡγεν ἐτέλει· "ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ἐν Πέρσιαις
 ὦν γυμνικοὺς ἀγῶνας ἡγεν." cf. v. γυμνικοί.
 ἡγερέσθαι (Hom. K 127) συναθροέ-
 ζεσθαι.

Ἡγέριος ὄνομα κύριον.

ἡγέτης ὁ ἡγεμῶν. (AP 6 167) "ὡς δι-
 σαῖν ἀγέτα θηροσύναιν."

ἡγυλάζω ἄγω, φέρω.

ἡγῆμα βελή, γνώμη. παρὰ τῷ προφήτῃ

(Ezech. 17 35) εἰρηταί.

ἡγῆμαι λελόγισμαι, ἔσχω.

Ἡγῆμων ὁ Θάσιος, ὁ ἐπικληθεὶς φακῆ·
 τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐξὶ Φθινῶν, ὡς Ἀθη-
 ναιος ἐν Λεπνοσοφισταῖς (p. 5 et 699).

Ἡγῆμων· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτη-
 σιφώντος (285). εἰς ἣν τῶν μακεδονιζόντων
 καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκίᾳ διαβεβλημένων. Haep.

Ἡγῆσανδρος ὄνομα κύριον.

Ἡγῆσιππος. οὗτος ἐξὶν δ' κρωβύλλος ἐπι-
 καλούμενος, οὗ δοκεῖ τισὶν εἶναι ὁ ζ' Φιλιπ-
 πικὸς Δημοσθένους. ἐπιγραφομένου (Haep.).
 τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐξὶ Φιλέταιρος, ὡς
 Ἀθήναιος (p. 279).

ἡγῆσοιτο προηγῆσοιτο.

ἡγῆτορες ἡγεμόνες, καὶ ἡγητορία
 ἡγεμονία.

Ἡγίας. οὗτος ἀμείνων τῷ πατρὸς ἦν τὰ
 πρὸς ἀρετὴν ἦκοντα καὶ τὰ πρὸς λόγους, ἔτι
 μὴν μειράκιον γεγονὼς ἐλπίδας ἔσχεν ἐφ'
 ἑαυτῷ καὶ πᾶσι παρέσχεν ὡς ἐ πολλοὶ τὸ ἀπο-
 λειπόμενος τοῦ μεγάλου Πλουτάρχου. τοιγύ-
 ρων ὁ Πρόκλος ἡξίωσεν αὐτὸν ἔτι νέον ὄντα
 τῆς τῶν Χαλδαϊκῶν λογίων ἀκροάσεως· φι-
 λομαθία γὰρ τις αὐτῷ καὶ ἐπιεικείᾳ πρὸς ἡν
 κατὰ φύσιν. ἀλλὰ τοῦτο δὴ τὸ εἰωθός, δ
 πλοῦτος μέγα κακὸν ταῖς ψυχαῖς ἔοικεν εἶ-
 ναι, νομὸν ἀφθονον τοῖς κόλασι παρῆχόμενος
 οὐ χρύσῳ μόνον (οὐπω γὰρ τοῦτο δεινόν)
 ἀλλὰ νέε ψυχῆς ἀπαλῆς καὶ ῥαδίως ὑπὸ τῶν
 τοιούτων θηρίων καταβοσκομένης ὥσπερ ἀτε-
 χνῶς ἄρτι ἀνθέσης βοτάνης. οὗτοι διέφθει-
 ραν τὴν Ἡγίαν ζωὴν πρὸς γε τὸ μὴ γνησίως
 φιλοσοφεῖν. ἄλλως δὲ φιλομαθῆς, ὅσα τὴν
 φύσιν ἐξηγήσασθαι, ἐπεὶ κατὰ τὴν ἄλλην
 συνήθειαν ἐξὶν ὅπῃ καὶ διεκρίπτει τῶν ὀφ-
 θῶν λογισμῶν. ἱερὸς δέ, εἴπερ τις ἄλλος, εἶ-
 ναι βουλούμενος τὰ τε τῶν κηδεῶν ἱερὰ λα-
 θῶν ἐτελειώσαστο κατὰ τὴν Ἀττικὴν, οὐ πεί-
 σας ἐκείνους, καὶ πολλὰ ἄλλα τῶν χεϊμένων
 τέως ἐκ πλείστον χρόνον πάλιν ἐκίνησε, παρὰ
 βολώτερον ἢ εὐσεβέστερον τῇ προθύμῃ χρη-
 σάμενος. ὅθεν ἐν τῇ πολιτείᾳ περιβόητος ἐγε-
 νετο, καὶ χαλεποὺς ἐφ' ἑαυτῷ τοὺς ἐχθροὺς
 ἐπεσπάσαστο, τὴν τε μεγάλων χρημάτων ὀρε-
 γομένους ὡς κύριος ἦν, καὶ ἀπὸ τῶν καθε-
 σῶτων νομίμων ἐπιβουλεύοντας. ἐνῆν γὰρ τι
 τῷ Ἡγίᾳ καὶ τῆς Θεαγένους μεγαλόφρονος
 φύσεως ἐν ταῖς εὐεργεσίαις, ἀκριβέστερον δὲ
 ἐκείνου τοσοῦτον ὅσον ἐς φίλους καὶ δεομῆ-

νοὺς ἀναλίσκειν. Damasc. Phot. p. 349: cf. v. Ἐπείθιος ἐτ' Ὀλυμπος.

ἡ γλαῦσιμένη χαίρουσα, λαμπρυνομένη. ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τέτων τέμνεται" (A Plut. 1111), τουτέστιν ἡ γλῶττα τῶν θυομένων τῷ Ἑρμῇ δίδεται. Καλλίστρατος δέ φησι τῶν θυομένων τὰς γλώσσας τοῖς κήρυξιν ἀπονέμεσθαι.

ἡ γλῶττ' ὁ μῶμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος" (Eur. Hippol. 612).

a ἡ γυμένος πεπαιδευμένος, καὶ ἀγωγή ἡ παιδεία.

b ἡ γυμένος τεθηρευμένος καὶ πάντα περὶ θαρχῶν. (Marin. V. Procli 9: cf. v. Ὀλυμπιόδωρος) "ὁ δὲ ἡγάσθη τὸ μειράκιον, ὥς καὶ θυγάτριον ἔχων ἡγμένον καὶ αὐτὸ φιλοσόφως αὐτῷ κατεγγυῆσαι."

ἡ γυμένους ἀγομένους.

ἡ γνικότες (1 Petri 1 21) καθάραντες.

ἡ γόμην ἐτρεφόμην, ἐτύγγανον. (S OR 775) "ἡ γόμην δ' ἀνὴρ ἀσῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρὶν μοι τύχη τοιάδ' ἐπέλθῃ."

ἡ γορόμηντο (Hom. A 1) ἐδημηγόρου.

ἡ γοῦμαι σου ἄρχω σου, γενικῇ.

ἡ γομενία διὰ τῆς. cf. Herodian. epim.

p. 221.

ἡ γοόμενος προηγούμενος.

ἡ γουν εἶπουν, ἐπίρρημα διασπληνικόν.

ἡ γρίωσαι ἀντὶ τοῦ σκληρύνει· Σοφοκλῆς (Phil. 1321) "σὺ δ' ἡγρίωσαι, κοῦτε σύμβουλον δέχῃ, ἐάν τε νοσήτῃ τις εὐνοία λέγων, συγῆς πολέμιον δυσμενῆ θ' ἡγούμενος."

ἡ γροικισάμην κακῶς ἐφθελγιάμην.

ἡ δὲ ἀντὶ τοῦ αὐτῇ δέ.

ἡ δει (Hom. B 409) ἡδει, ἡπίεσθε. καὶ ἡ δεισαν ὁμοίως.

ἡ δειτὰ γλυκεῖα.

ἡ δεισθαι ἡδεις.

ἡ δειτὰ χελώνης κρέα φαγεῖν ἡ μὴ φαγεῖν. τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα ἐρόφους ποιεῖ, πολλὰ δὲ καθαίρει· ὅθεν τὴν παροιμίαν εἰρησθαι Δῆμων. ἕτεροι δὲ ἐπὶ τῶν ἀποδύντων μὲν τὸ πρᾶγμα, σφαγευομένων δέ. φασὶ δὲ αὐτὴν Τερψίλωνος εἶναι. cf. Athen. p. 337.

a ἡ δὴ ἀπάρτι.

b ἡ δὴ πρὸ τούτου, λοιπόν, τὸ ἐγγὺς τοῦ παρόντος νῦν ἀτόμου. μέρος δὲ χρόνος ἡ τῆ μέλλοντος ἡ τοῦ παρελθυθέντος· ἡ δὴ τε γὰρ βαδίζεισθαι φάμεν κατὰ τὸ συνάπτον τῷ νῦν,

ἡ δὴ τε βαδίζεισθαι, οὐ πολλὸν ἀφιστάντες τοῦ νῦν τὸν χρόνον.

ἡ δὴ ἀντὶ τοῦ λοιπόν, ταχέως. Ἀριστοφάνους Πλουτῆ (96) "φεύγοις ἂν ἡδὴ τὰς πονηρούς," καὶ Ἰάμβλικος "ἡ δὴ γὰρ ἐλεῶ σε, ὅτι τὰ αὐτὰ σοι δυστυχῶν," ἀντὶ τῆ ἐγγὺς τῆ παρόντος. καὶ αὐθις "εἰ δὲ ἡδὴ μεταμέλει τούτων Ἀντωνίω, καὶ αὐτὸς ξυνομολογῶ οὐκ ἀπὸ θυμῶ εἶναι φίλιον ξυνάψαι Ῥωμαίοις."

περὶ Πυθαγόρου "ἡδὴ γὰρ εἶδον πολλὰς καὶ τοὺς σοφοὺς λόγῳ μᾶτην θνήσκοντας· εἰθ' ὅταν δόμους ἔλθωσιν αὐθις, ἐκτετίμηται πλέον" (S El. 62), ὡς Πυθαγόρας καθέρξας αὐτὸν ἐν ὑπογείῳ λογοποιεῖν ἐκέλευσε τὴν μητέρα ὡς ἄρα τεθνηκώς εἶη, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιφανείς περὶ παλιγγενεσίας καὶ τῶν καθ' ἃδου τινὰ ἐτετρατεύετο, διηγόμενος πρὸς τοὺς ζῶντας περὶ τῶν οὐρανῶν οἷς ἐν ἃδου συντετυχηκέναι ἔλεγεν· ἐξ ὧν τοιαύτην αὐτῷ δόξαν περιέθηκεν ὡς πρὸ μὲν τῶν Τρωικῶν Αἰθαλίδος ὧν ὁ Ἑρμοῦ, εἰτα Ἐνφορβος, εἰτα Ἑρμῶτιμος Σάμιος, εἰτα Πύθιος Ἀήλιος, εἰτα ἐπὶ πᾶσι Πυθαγόρου. sch.

ἡ δὴ τέρη σύ.

ἡ δὴ μόνον.

ἡ δὴ τὸ γλυκύ. ἡ δὴ δὴ δὲ ἡδύτερος ἀρσενικῶς διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἡδύονος, τὸ συγκριτικόν.

ἡ δὴ εἰς ἡδέως.

ἡ δὴ ὁλέσχησα διελάλουν ἐμμαντῷ προσδιαλεγόμενος. Theodoret. in Ps. 76 3.

ἡ δὴ δομαὶ σοι, δοτικῇ, εὐφραίνομαι σοι. καὶ ἡ δὴ δομεν εὐφραίνομεν.

ἡ δὴ δόμενος ἀρεσκόμενος.

ἡ δὴ δονή ἡ ἀκάθαρτος καὶ ἡ φυσικὴ κατὰ τὰς αἵμας, ἡν' Ἐπίκουρος ἰσοματίζει, τέλος πάντων πρᾶγματος τὴν ἡδονὴν εἶναι τιθέμενος. τουτέστι τὸ πρῶτον ἀγαθόν, ὃ ἐστὶ θεός.

ἡ δὴ δονή δὲ ἐστὶ λεία κίνησις, πόνος δὲ τραχὺς κίνησις. καὶ τὴν μὲν εὐδοκίαν πᾶσι ζώοις, τὸν δὲ ἀποκρουσικόν. ἡδονὴν μέντοι τὴν τοῦ σώματος, ἡν καὶ τέλος εἶναι, ἐπὶ τὴν κατασηματικὴν ἡδονὴν τὴν ἐπ' ἀναίρεσει ἁλγηδόνων καὶ οἷον ἀσχηλίας, τέλος εἶναι φασὶ. διαφέρει δὲ τέλος εὐδαιμονίας· τέλος μὲν γὰρ εἶναι τὴν κατὰ μέρος ἡδονὴν, εὐδαιμονίαν δὲ τὸ ἐκ τῶν μερικῶν ἡδονῶν σύστημα, αἷς συναριθμοῦνται καὶ αἱ παρῶχηκται καὶ αἱ μέλλουσαι. εἶναι τε τὴν μερικὴν ἡδονὴν δι' αὐτὴν αἰρετὴν, τὴν δὲ εὐδαιμονίαν οὐ δι'

αὐτὴν ἀλλὰ διὰ τὰς κατὰ μέρος ἡδονάς.
Diog. L. 2 86.

c ἡδονὴ δὲ ἐστὶν ἄλογος ἔπαρσις ἐφ' αἰρετῶν
δοκοῦντι ὑπάρχειν, ὅφ' ἦν τῷ τῆς κήλησις
ἐπιχειρηματικῆς τέρψις διάχυσις. κήλησις μὲν
οὖν ἐστὶν ἡδονὴ δι' ὧτων κατακρηλαῖσα, ἐπι-
χειρηματικῆς δὲ ἡδονὴ ἐπ' ἄλλοις τοῖς κακοῖς,
τέρψις δὲ οἷον τέρψις, προτροπὴ τις ψυχῆς
ἐπὶ τὸ ἀνεμμένον, διάχυσις δὲ ἀνάλυσις ἀρε-
τῆς. Diog. L. 7 114.

d ὅροι ἡδονῆς, ἀλεῖα κίνησις, β' ἡ γένεσις
εἰς φύσιν αἰσθητῆν, γ' ἡ ἄλογος διάχυσις,
δ' ἡ ἐνέργεια τῆς κατὰ φύσιν ἔξωθεν ἀνεμπό-
διστος, ε' ἡ τὸ παρακολουθοῦν τέλος ταῖς τε-
λευταίαις ἐνεργείαις. ἐκ τούτων τῶν ὅρων
ισχυρεῖ τις ἀνασκευάζειν καὶ κατασκευάζειν
ὅτι ἀγαθὸν ἡ ἡδονὴ καὶ ὅτι μή. Alex. Aphrod.
in Top. p. 88.

ἔτι δὲ παρὰ ἐκατέρου-μέρους τῆς ἀντι-
φάσεως συλλογισμὸς ἔνδοξος. ὅτι μὲν ἀγα-
θὸν ἡ ἡδονή, δέικνυσιν ὁ συλλογισμὸς ἕτος·
ὅς πάντα ἐφίεται ἀγαθόν, τῆς ἡδονῆς δὲ
πάντα ἐφίεται, ἡ ἡδονὴ ἄρα ἀγαθόν. τὸ δὲ
μὴ εἶναι αὐτὴν ἀγαθόν ὁ τοιοῦτος· τὸ ἀγα-
θὸν ἀγαθὸς ποιεῖ, ἡ ἡδονὴ ἀγαθὸς ἔχει ποιεῖ,
οὐκ ἄρα ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν. ἡ ἡδονὴ τοίνυν
ἐστὶ κίνησις λεῖα· ἐνέργεια δὲ ἀτελής πᾶσα
κίνησις· μὴδὲν δὲ ἀγαθὸν ἀτελής· ἡ ἡδονὴ
ἄρα οὐκ ἀγαθόν.

... ἐκ τῶν Πλωτίνου (1 1) "ἡδοναὶ λῦπαι,
θάρος φόβοι, ἐπιθυμίαι ἀποροφαὶ καὶ τὸ
ἀλγεῖν, τίνος ἂν εἴεν; ἡ γὰρ ψυχῆς, ἡ χρω-
μένης ψυχῆς σώματι, ἡ τρίτου τινὸς ἐξ ἁμ-
φοῖν. διχῶς δὲ καὶ τοῦτο· ἡ γὰρ τὸ μῆγμα
ἢ ἄλλο τι ἐκ τοῦ μίγματος."

ἡδονῆς ἀκρότης τὸ πρὸς λύπην ἁμι-
κτον.

e ἡ δ' ὅς. οἱ μὲν περὶ Ἐρατοσθένην ἀντὶ
τοῦ ἔφη δὲ ὅς. διὸ καὶ δασύνουσι τὴν ἐσχά-
την· ἐντεταχθαι γὰρ ἄρθρον τὸ ὅς, καὶ ἡ
ἀντὶ τοῦ ἔφη· (Plat. RP p. 327) "ἀλλὰ περι-
μενοῦμεν, ἡ δ' ὅς ὁ Γλαύκων." καὶ "ἦν δ'
ἐγώ" ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ ἐγώ. παρ' ὃ δὴ καὶ
Ἐρμῆπος ἐν Ἀθηνᾶς γοναῖς ἦσιν ἀντὶ τοῦ
φησίν· "ὁ Ζεὺς δίδωμι Παλλὰς, ἥσι, τοῦ-
νομα." Ἀρίσταρχος δὲ τὸ μὲν ἡ δ' ὅς ἀντὶ
τοῦ ἔφη δὲ ὅς, τὸ δὲ ἦν δὲ ἐγώ ἔφη δὲ
ἐγώ, τὸ δὲ ἡ τῶν ἀρχαίων ἔφη εἶναι λέγει-
δίων, "Ὀμηρον δ' οὐ κατὰ πάντα χρῆσθαι
αὐτῷ, οὐδὲ σχηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἀνά-

λογον, μόνως δ' ὅταν λόγῳ τελευτῇ σημαίνῃ·
(A 528) "ἦ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι" καὶ
(χ 8) "ἦ, καὶ ἐπ' Ἀντινόφῳ." τοὺς δὲ μεθ'
Ὀμηρον ἀδιαφόρως αὐτὸ τάσσειν.

ἡ δ' ὅς ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ ὅς. τέτω χρῶν-
ται καὶ ἐπὶ πλήθους, καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ
ἀρσενικοῦ.

ἡδὸς ὄφελος. ψιλοῦται. "Ὀμηρος (Σ 80)
"ἀλλὰ τί μοι τῶν ἡδὸς, ἐπεὶ φίλος ὦλετο;"
ἡδραῖωται.

ἡδρασεν (Ps. 95 10) ἐξήρξεν. καὶ ἡδρα-
σμένος βέβαιος, πάγιος.

ἡδρυμένος ἡδρημένος.

ἡδύγαιον τὸ καλὴν ἔχον γῆν.

ἡδυεπής (Hom. A 248) ἡδυλόγος.

ἡδύλειον ὄρος, ὅπερ ἐστὶν ἐν Βοιωτίᾳ.

Harp.

ἡδύνομαι δοτικῇ.

ἡδύοσμος εἶδος βοτάνης.

ἡδυπαθής φιλήδονος, πάθει χαίρων.
καὶ ἡδυπάθεια ἡ πορνεία.

ἡδύς εὐθήτης. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τὰς
ὑπομώρους.

ἡδύσματα βρώματα, ἡ εὖδοσμία.

ἡδωνὰ ἱμάτια Θρακικά.

ἡδωνίς ἡδωνίδος. χώρα οὕτω λέγεται.
καὶ ἡδωνοὶ ὄνομα ἔθρους.

ἦε ἐπορεύετο.

ἦέ, βαρυτόνως, διαλεπτικὸς σύνδεσμος·
(Hom. Θ 507) "ἦέ διατμήξαι κοῖλον δόρυ."
περισπωμένως δὲ ἀπορηματικὸς περισπᾶται·
"ἡ μαχεοῦμενον ἦέ καὶ οὐκί."

ἦει ἐπορεύετο.

ἦειρεν ἔδρησεν.

ἦέλιος ὁ ἥλιος. καὶ ἡελιώτης.

ἦεμεν (ἱμνο ἦσμεν) ἦδεμεν.

ἦεν ὑπῆρχεν.

ἦ ἐν ὁδῷ καθελὼν ἀντὶ τῷ ἐνεχθέντα
ἐλὼν, τουτέστιν ἐν τινὶ ἐνέδρῳ καταβαλὼν.
Ἀθηνοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους (53).

Harp.

ἦέρω (Hom. Θ 50) ἡορασάην.

ἡερέθονται (Hom. Γ 108) ἀπαιωρῆνται.

ἡέραι (Hom. Γ 7). καὶ ἡερίη (A 497)
ἡεθινή. καὶ ἡερινός ὁρθρινός.

ἡερίβοια (Hom. E 389) ὄνομα κύριον.

ἡερόεις ὁ σκοτεινὸς ἄδης.

ἡερόεν. καὶ ἡεροειδής (Hom. E 770)
σκοτεινόν.

ἡέρος ὄγμοι αἱ ὁδοί, οἱ τόποι. λέγεται

δὲ θηλυκῶς ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 183) "καὶ διὰ μέσης ἡέρος εὐαγγελον τοῖσδε δίδου κάματον."

ἡεροφοῖτις (Hom. T 87) ἡ ἀοράτως ἐρχομένη κατὰ τὰ ἔργα.

ἦεσαν ἐπορεύοντο.

Ἡετίων ὄνομα κύριον.

Ἡετιώγεια. οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ ἑτέρα τῇ Πειραιεύς ἄκρα, ἀπὸ τοῦ κατακτησαμένου τὴν γῆν Ἡετίωνος (Harp.). καὶ Ἡετιώγεις δίαίτα ἡ τοῦ Ἡετίωνος.

ἡθάδων συνήθων. "χεμῆριον νύκτι ἐτήρησαν, ἐν ᾗ οὐδ' ἄν τις αὐτῶν τῶν βαρβάρων τῶν ἡθάδων ἀνεν τινὸς ἐξαισίον ἀνάγκης ἔξω τῶν σκηνομάτων ἐγένετο." cf. v. σκηνημάτων.

ἡθαλωμένος ὁ κεκαυμένος.

Ἡθαμά ὄνομα τόπον. ἐβραῖσι δὲ λέγεται Αἷμα.

ἡθεα παρὰ Ἡροδότῳ (1 156) οἱ τόποι ἐν οἷς ἀνασρέφονται.

ἡθεῖε. τοῦτο οὔτε ψιλῶς ἐπὶ ἀδελφοῦ φέρεται οὔτε πρεσβύτου, ἀλλ' ἐπὶ σεπτικῇ προσηγορίᾳ, καθ' ἣν νέος πρεσβυτέρῳ ἀδελφῷ προσφωνεῖ. τὸ δὲ πλήρες ἡθεῖε. καὶ θηλυκὸν ἡθεῖα (Hom. ψ 94).

ἡθέμις ὡς νόμος, ὡς προσήκων.

ἡθλοθέτει τοὺς ἀγῶνας διετίθει. "ἔως ὁ μέγιστος ἑλληνοδικῆς Γαῖνᾶς τὸν Ῥωμαϊκὸν ὀλεθρον ἡθλοθέτει, τουτέστι τὸν ἀγῶνα διετίθει. cf. v. ἑλληνοδικαί." cf. v. ἑλληνοδικαί.

ἡθμός ὁ διυλισήρ. (Artemid. 5 5) "καὶ μέντοι καὶ διακριθὲν πρότερον ὑπὸ τοῦ λεγομένου ἡθμοῦ."

ἡθολόγος θεατρογῆς.

ἡθοποιία μίμησις ἡθους ὑποκειμένου προσώπου.

ἡια ὑπῆρχον.

ἡίθεος ἀφθαρτος πρὸς γυναῖκας· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 297) "ἡίθεός οὐκ ἔστι τόσος πόνος ὁπόσος ἡμῖν ταῖς ἀταλυνύχους." καὶ ὁ ἴσος τοῖς θεοῖς.

ἡίκτο (Hom. δ 796) ὁμοίωτο.

ἡιόεις ὁ αἰγιαλῶδης.

ἡιόεντι (Hom. E 36) καλὸν αἰγιαλὸν ἔχοντι.

ἡιον τὸ εἰς ὁδὸν βρώμα.

ἡιόνα αἰγιαλόν, ὄχθην.

Ἡιονεύς (Hom. H 11) ὄνομα κύριον.

ἡίσκομεν (Hom. Φ 332) ἀπεικάζομεν.

ἡίεωσας ἡφάνισας. (S Ai. 515) "σὺ γὰρ μοι πατρίδ' ἡίεωσας δορί."

ἡίχθη (Hom. Γ 368) ὥρμησεν.

ἡίων ὁ αἰγιαλός.

ἡίων ἀγύρων. "Ὀμηρος (ε 368) "ὥς δ' ἄνεμος ζαῆς ἦτων θημῶνα τινάξει." καὶ Βύβριος (146) "ἄπω δὲ καιρός ἐστιν ἡια λύνειν."

ἡκα ἡσύχως.

ἡκαιρεῖσθε (ad Philipp. 4 10) ἐκωλύεσθε, καιρὸν οὐκ εἴχετε.

ἡκαλλον ἐθάπνεον, ἀπὸ τοῦ αἰκάλλω θέματος.

ἡκάμηλος ψωριῶσα πολλῶν ὄρων ἀνατίθεται φορτία" (Synes. ep. 113) ἐπὶ τῶν γηρασάντων ἀνδρείων, ἡ ἐπὶ τῶν δυσερχομένων μὲν, πάλιν δὲ δυναμένων.

ἡκαχες ἐλύπησας, ἐν ἐπιγράμματι "ὦ πόσον ἡιθέων νόον ἡκαχες. ἀλλ' ἴδε, λήθην ναῖεις ἀγλήτην ἐν χθονὶ κατθεμένη" (AP 7 220). περὶ Λαΐδος τῆς ἐταίρας.

ἡκαχον. (AP 7 1) "ἡρώων τὸν αἰοιδὸν Ἴω ἐνὶ παιδες Ὀμηρον ἡκαχον, ἐκ μουσέων γριφον ὑφηγάμενοι," ἀντὶ τοῦ ἐλύπησαν. cf. v. γριφος.

ἡκει ἀντὶ τοῦ ἐφίκει, ὁμοίωτο. (A An. 1287) "ὄρνυς καλεῖται· καὶ γὰρ ἡκει ὄρνυγι." ἀπὸ τοῦ εἶκω τὸ ὁμοῖω.

ἡκεις. (A Thesm. 716) "ἀλλ' οὐν ἡκεις γ' ὅθεν ἡκεις, φανύως τ' ἀποδράς οὐ λέξεις οἷον δράσας διέδυσ ἔργον, λήψῃ δὲ κακόν." ἡκεις, φησὶν, εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, ὅθεν οὐ φεύξῃ. ἡκεν ἐφῆκεν.

ἡκέσατο (Hom. E 402) λάσατο, ἐθεράπευσεν.

ἡκέσης (Hom. Z 94) ὁ ἀδάμαστος.

Ἡκεσίδης ὄνομα κύριον.

Ἡκεσος.

ἡκή ἡ ὀξύτης τοῦ σιδήρου.

ἡκηδίασεν Ps. 142 4.

ἡκισμένους ἡφανισμένους.

ἡκισα οὐδαμῶς, οὐχ ἦττον. καὶ Λιβανίος φησιν "εἴ τινα ἄλλον τρόπον, ὃν ἡκισα ὥφθη μετελθὼν ὁ ἐπὶ τῇ φιλίᾳ ἔμπορος." "ἡκισα δ' ἄν τις αὐτὸν ἐθεάσατο παρεμβαίνοντα τὸ ἀληθές ἔργον ἢ λόγῳ ποτέ" (cf. v. εἰρων). "ὁ δὲ Διομετριάδης ὑπάγον αὐτὸν ἀποφῆνός ὡς ἡκισα ἐμφανῇ πισεῖν τὴν εἰρητιὰν πρὸς Κελτούς," καὶ αὖτις "τὰ τῆς ἐμπορίας ἐπικερδῆ ἡκισα αὐτῷ ἦν." Ξενοφάνης ἔφη (Diog. L. 9 19) "τοῖς τυράννοις ἐντυγχά-

ρειν ὡς ἥκιςος ἢ ὡς ἥδισος." καὶ αὐθις "ἥκι-
στα μελῆσαι αὐτοῖς τῆς ἀληθείας" ἀντὶ τῷ
οὐδαμῶς. Ἰάμβλικος "ἀνὴρ ἐπιστάμενος ἥκιςος
ψεύδεσθαι, φίλος δέ, εἴπερ τις ἄλλος, ἀλη-
θείας." καὶ αὐθις "ἥτις δεινὸν ἡγησασμένη
καὶ φορητὸν ἥκιςος ἐαυτὴν διέφθειρε." καὶ
αὐθις "τὸ δαιμόνιον πάντα ἐφορᾷ, καὶ ἥκι-
στα βούλεται ταῖς τιμωρίαις ἀπαραιτήτους
καὶ ἀμειλίχτους εἶναι." οὐχ ἥκιςος δὲ ἀντὶ
τοῦ πάνυ, μάλιστα.

ἥκιςος ἐλάχισος, παρὰ τὸ ἥκι, ὃ ἔστιν
ἡσυχῇ. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἐλάχισος. καὶ
ψιλῶς προεξεκτέον, οὐχ ὡς παρὰ τοῖς Ἀττι-
καῖς θαυμάζεται. sch. Ven. ψ 531.

ἥκμαζεν ἔρρωτο· (Dio Cass. 68 6) "ὁ δὲ
Τραϊανὸς τῇ ψυχῇ ἥκμαζεν, ὥστε μήτε ὑπὸ
νῶτοςτος θρασύνεσθαι μήτε ὑπὸ γήρως ἀμ-
βλύνεσθαι."

ἥκομεν παρσιγενόμεθα.

ἥκόνα τὴν προθυμίαν.

ἥκυύσης ἔχουσας, παρὰ Ἡροδότῃ (1 30).

ἥκουσιάσθησαν ἔκουσίως ἠθέλησαν
ποιῆσαι τι.

ἥκροβολίζοντο.

ἥκρωτηριασμένος. Δημοσθένης ἐν τῷ
ἐπὲρ Κτησιφῶντος (296) "ἥκρωτηριασμένοι
τὰς αὐτῶν ἔκαστοι πατρίδας" ἀντὶ τοῦ λελυ-
μασμένοι· οἱ γὰρ λυμαινόμενοι τισιν εἰσθῶσι
περικόπτεται αὐτῶν τὰ ἔκρη. τὸ μέντοι ἥκρω-
τηριασμένοι ἐντὶ τῷ ἥκρωτηριακότες. Harp.

ἥκτο ἤγετο, ἐκ τοῦ ἄγω τὸ φέρω.

ἥκύρουν ἀβεβίαυ ἐπολούν.

ἡ κύων ἐν τῇ φάτῃ, ἐπὶ τῶν μήτε
αὐτῶν χρωμένων μήτε ἄλλους ἐώντων, παρ'
ὅσον αὕτη κριθὴν οὐκ ἐσθίει καὶ τὸν ἵππον
κωλύει.

a ἥκω ἤλθον.

b ἥκω τῷ κατέρχομαι διαφέρει. ἐλθεῖν μὲν
γὰρ εἰς τὴν πόλιν ἔστιν ὅταν μετῇ τινὶ τῆς
πατρίδος· ὅταν δὲ φυγὰς ἔλθῃ, κατέρχεται.
Ἀρισοφάνης Βατράχοις (1193) "εἰς γῆν μὲν
ἐλθεῖν ἐσθ' ὅτι μετῇ πάτρας· χωρὶς γὰρ
ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθε· φεύγων δ' ἀνὴρ
ἥκει τε καὶ κατέρχεται."

c ἥκω τὸ ἔρχομαι διὰ τοῦ η, ἵκομαι δὲ
παθητικὸν διὰ τοῦ ι.

ἥλαζονεύετο ἀντὶ τοῦ ἐψεύδετο· Ἀρι-
σοφάνης Βατράχοις (279) "ἥλαζονεύεθ", ἵνα
φοβηθεῖν ἐγώ, εἰδὼς με μάχιμον ὄντα, φι-
λοτιμούμενος."

ἡλακάτη ἐργαλεῖον γυναικός· (AP 6 174)
"ἐργάτιν εὐκλῶσου νήματος ἡλακάταν." καὶ
ἡλάκατα (Hom. ζ 53, ρ 97) λεπτὰ νήματα.

ἡλαλκον ἀπεσόβουν.

ἡλασεν ἔσκαψεν (Hom. I 349), ἐπληξεν.

ἡλάσκοντο ἐπλανῶντο.

ἡλάσρεον (Hom. O 21?) ἐδεινοπάθουν.

ἡλατο ἐπῆδησεν, ἡλατο δὲ ἐπλανῶτο·
"καὶ ὁ μὲν τῶν νόμων ἡττώμενος ἡλατο."

ἡλαυνεν· (S El. 734) "ἡλαυνε δ' ἔσχατος
Ὀρέσης τῷ τέλει πῖσιν φέρων," ὅλον πῖσεύων
ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δρόμου παρελεύσεται.

ἡλεγχον ἐφανεροποιοῦν. ἡ ἀνέκρινον,
ὡς Ξενοφῶν (Anab. 3 5 14) "οἱ δὲ τὰς αἰχμα-
λώτους συναγαγόντες ἡλεγχον τὴν κύκλῳ πύ-
σαν χώρην, τίς ἐκάστη εἴη."

Ἡλεῖ ἱερεὺς Ἰσραὴλ. υἱοὶ αὐτοῦ Ὀφνεί
καὶ Φινεές, ὅς ἐπὶ τῇ παροιμίᾳ καὶ τῇ ἀτα-
ξίᾳ τῇ ἐπὶ τῶν θυσῶν μετῆλθεν ἡ θεία
δίκη. οἱ μὲν γὰρ ἐν πολέμῳ δεινῶς ἀνῆρέ-
θησαν, ὁ δὲ τῆς θείας ἀκούσας φωνῆς λε-
γούσης (1 Regg. 2 30) "εἰπα, ὁ οἶκός σε διε-
λεύσεται ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος· καὶ νῦν
οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ τοὺς δοξάζοντάς με δο-
ξάσω, καὶ οἱ ἐξεδινοῦντές με ἀτιμασθήσον-
ται, καὶ ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σου ἐκ τῆς
θυσιαστηρίου μου," καὶ πάλιν (ib. 3 13) "ἰδοὺ
ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν οἶκον Ἡλεῖ ἕως αἰῶνος ἐν
ἀδικίᾳς νῶν αὐτοῦ."

Ἡλεῖα χώρα.

Ἡλεῖος ὁ πολίτης, καὶ τὸ ἐθνικόν.

Ἡλέκτρα ὄνομα κύριον. καὶ πόλαι Θη-
βῶν.

ἡλεκτρα. ἰδίως τὰ ταῖς κλίνας ἐπιβαλ-
λόμενα ἐλεφάντινα οὕτως ἐκάλουν ἡλεκτρα·
Ἀρισοφάνης (Eq. 529) "ἐκπιπτοῦν τῶν ἡλέ-
κρων καὶ τοῦ τόπου οὐκέτ' ἐνότος," ἀπο-
λαύθως μετὰ τὴν κλίνην ἐμνημόνευσε καὶ τῷ
τόνῳ. τόπος δὲ τῆς κλίνης τὰ σχοινία, τρο-
πικῶς δὲ δηλοῖ τὴν τῆς φωνῆς τύσιν. αἱ γὰρ
ἀρχαῖαι κλίνας τοὺς πόδας εἶχον ὠφθαλμι-
σμένους ἀνθραξὶ καὶ ἡλέκτροις ὥσπερ νῦν
ἀργύρῳ ἢ κατιντέρφ. ἀρμονίας δὲ τὰ συμ-
πησόμενα τῶν κραββάτων μέρος. ἐπέμεινε
δὲ τῇ τροπῇ.

ἡλεκτρον ἀλλότυπον χρυσίον, μεμιγμέ-
νον ὑέλῳ καὶ λιθείᾳ, οὗτος ἐστὶ κατασκευῆς ἡ
τῆς ἁγίας Σοφίας τράπεζα.

Ἡλεκτρυνών ὄνομα κύριον. καὶ Ἡλε-
κτρυνὴ ὄνομα κύριον.

ἡλέκτωρ ὁ ἥλιος. ἥλιος δὲ ἔστιν ἄστρον ἡμεροφανές. λέγεται δὲ ἡλέκτωρ ὅτι ἄληκτός ἐστι καὶ ἀκάμας. ἀλλ' ἡ ἐντυμότης ὅλη σφαιρική (ἢ σφαλερά). ἔνιοι δὲ ἀπὸ τῆς λαμπρότητος τοῦ ἡλέκτρον, ἢ ὅτι ἐγείρει ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου. ἀπὸ τοῦ ἀλέκτορος· πολυόχουτον γὰρ τὸ ζῶον, ὅτι ἐκ τῶν λέκτρον ἡμᾶς ἐγείρει· (Hom. β 2) "ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς, ὥρνυτ' ἄρ' ἔξ εὐνῇφιν."

ἡλέματος ὁ μάταιος.

ἡλεός (Hom. ξ 464) ὁ μάταιος καὶ μυρός.

ἡλεύατο (Hom. N 184) ἐξέκλινεν.

ἡλήλατο (Hom. E 400) ἐνεπάγη.

ἡληλίμμην ἐχρίομην.

ἡλί ἡλί, λιμᾶ σαβαχθανί (Matth. 27 46) θεέ μου, θεέ μου.

ἡλιαία τὸ μέγα δικασήριον ἐν τῇ Ἀττικῇ. καὶ οἱ δικασταὶ ἡλιασταὶ ἐκαλοῦντο.

ἡλιαία καὶ ἡλιάζεσθαι. βουλὴ συνεῷσα ἐξ ἀνδρῶν χιλίων. ἐλέγετο δὲ καὶ ὁ τόπος οὕτως ἐν ᾧ συνηθοῦντο. ἡλιάζεσθαι δὲ καὶ ἡλιασίς ἐστι τὸ ἐν ἡλιαίᾳ δικάζειν.

ἡλιαία καὶ ἡλιασις. ἡλιαία μὲν ἐστὶ τὸ μέγιστον δικαστήριον Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο, χιλίων δικασῶν ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων συνιόντων. συνίασι δὲ οἱ μὲν χίλιοι ἐκ δυοῖν δικαστηρίων, οἱ δὲ ἀφ' ἐκ τριῶν. Harp.

Ἡλίας ὁ προφήτης ἐπὶ Ἀχαῦβ βασιλέως ἦν, ὁ δὲ υἱὸς Ἀχαῦβ Ὀχοζίας ἀσεβέστατος ἦν· ὃς ἐχρήσατο νύμφῃ εἰδωλῷ τῇ ἐν Ἀκκάρων. ἐντυχὼν δ' αὐτοῖς Ἡλίας ὁ προφήτης ὠνείδισε τὴν εἰδωλοατρίαν. καὶ μεταπεμφθεὶς διὰ τοῦ πεντηκοντάρχου διέφθειρεν αὐτὸν οὐρανίῳ πυρὶ, ἅμα ἃ τοῖς σὺν αὐτῷ· καὶ δεύτερον ὁμοίως. ὁ δὲ τρίτος γονυπετῶν ἐσώθη, καὶ παρέλαβε τὸν προφήτην.

ἡλίασις ἡ τοῦ ἡλίου θέρμη.

ἡλιασταὶ οἱ ἐν ἡλιαίᾳ δικασταί· ἡλιαία δὲ τὸ μέγιστον δικαστήριον Ἀθήνησιν. οἵτινες ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν ἐτρέφοντο, τριώβολον λαμβάνοντες μισθὸν δικαστικὸν μετὰ τὸ κρίναι. ὡς δημαγωγὸς οὖν ἐπικαλεῖ οὗς ἔτρεφε. συγγενεὺς δὲ αὐτοὺς εἶπε τῷ τριωβόλῃ, οἷον προσφωκόμενοι καὶ προσπεφυκότες τῷ τριωβόλῃ. λέγει γὰρ (A Eq. 255) "ὦ γέροντες ἡλιασταί, φράτορες τριωβόλου."

ἡλιασῆς δικασῆς, ἀπὸ μεγάλου δικασ-

ρίου τῆς ἡλιαίας. οὕτω δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ ἐν ὑπαίθρῳ εἶναι τόπῳ καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου βάλλεσθαι. Ἀριστοφάνης (An. 109) "μάλα θύτερον." πέπονθε δὲ τοῦτο, ἀντὶ τῷ ἔκ ἀλλὰ θατέρου τρόπου, τοῦτέστι μισόδικος· εἶπε γὰρ ἀπηλιασῆς. ἀντὶ τοῦ μισόδικος· οἱ γὰρ ἄγροικοι οὐ φιλοδικασταί. καὶ φιληλιασῆς ὁ φιλόδικος· (Vesp. 88) "φιληλιασῆς ἐστὶν ὡς σὺδεὶς ἀνὴρ."

ὅτι πάντες Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ὤμνουν τὸ παλαιὸν τὸν ὄρκον τὸν ἡλιασικόν.

ἡλίβατα.

ἡλιθιάζω ἀναισθητῶ, μωραίνω, προσποιεῖμαι ἡλίθιος εἶναι· ἀναισθητοὶ γὰρ οἱ λίθοι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἡλίθιος. ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνω. καὶ πυρομμία "ἡλιθιώτερος τῷ Πραξιλλῆς Ἀδώνιδος" ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν. sch. A Eq. 1121.

ἡλιθιάζω ἐκουσῶς μωρὸν ὑποκρίνομαι· b (A Eq. 1126) "νοῦς ἔκ ἐνὶ ταῖς κόμαις ὑμῶν, ὅτε μ' ἐφρονεῖν νομίζετ'· ἐγὼ δ' ἐκὼν ταῦτ' ἡλιθιάζω."

ἡλίθιος ἄφρων, σκληρός, ἢ ἀναισθητος· (Procop. Arc. 8) "ἡλίθιός τε γὰρ ὑπερφανὴς ἦν καὶ νωθῆς, ὅνῃ ἐμπερής μύλις, καὶ οἷος τῷ τὸν χαλινὸν ἔλκοντι πείθεσθαι, συχνὰ οἱ σειομένων τῶν ὠτων." (X Anab. 2 6 22) "τὸ δὲ ἄπλοῦν καὶ ἀληθές ἐνομίζετο αὐτῷ ἡλίθιον εἶναι."

ἡλιθίκεισαν.

ἡλικες. οὕτως ἐλέγοντο τὸ Ἀντιόχῃ τοῦ ἐπιφανοῦς Μακεδόνων εἴφορ, ὕψηλοι πάντες, ὄλγον ὑπὲρ ἀντίπαιδας, τὸν Μακεδονικὸν τρόπον ὠπλισμένοι τε καὶ πεπαιδευμένοι, ὅθεν καὶ τὴν ἐπικλησιν εἶχον. Ioseph. B. I. 5 11 3.

ἡλικία τῆς πύλεως ἀντὶ τῷ οἱ ἐν ἡλικίᾳ, οἱ νέοι. οὕτω Ἀνσίας καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππηκοῖς (1 28?). Harp.

ἡλικιώται συμπρόκτορες.

ἡλικιώτης τῆς αὐτῆς μετεσχηκῶς ἡλικίας. λέγεται δὲ καὶ Θηλυκὸν διὰ τῷ i. "Ἰσιδώρῳ τῷ φιλοσόφῳ ἡλικιώτης, ἔτη ἡ γεγονώς" (Damascius).

ἡλίκον μέγα, πηλίκον· (Polyb. 3 94) "ὅτι Φάβιος ἐνετέλλετο μὴ τοιαύτην ποιεῖσθαι σπουδὴν ὑπὲρ τοῦ βλάψαι τοὺς πολέμους ἡλίκην ὑπὲρ τῷ μηδὲν αὐτὸς παθεῖν δεινόν."

ἡλινδημένον ἀντὶ τοῦ ἀνεστραμμένον Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Φορμισίε. ὅπερ Ἰσοκράτης καλινδεῖσθαι λέγει.

ἡ λινδῆσθαι κεκυλίσθαι.

ἡ λιλῆς ἡ λιλικα τέρεπει. (Damasc. Phot. p. 338b) "μόνος ἀνθρώπων ὧν ἀκοῇ ἴσμεν τὴν παλαιὰν παροιμίαν ἔργῳ διήλεγξεν· οὐ γὰρ ἐκεῖνόν γε ἡ λιλῆς ἔτερεπεν ἡ λιλικα ὄντα, ὁ νέος τὸν νέον, ἀλλὰ τινι λόγῳ ἐτέρῳ κατακολουθοῦσα ἡ φύσις τοῖς ὁμοίοις αὐτὸν συνῆπτε κατὰ τὸ ὅμοιον οὐ τῶν ἐτῶν τῆ σωματικῆς ἀλλὰ τῶν τρόπων τῆς ψυχῆς."

ἡ λιομανῆς (A. Av. 1092) ὁ τέτις· ἐπιμαίνεται γὰρ τῷ ἡλίῳ.

ἡ λιον κρύπτεσθαι, ἄσπρα δείκνυσθαι. ταῦτα οἱ μὲν ῥήτορες καλοῦσι γοργά, γραμματικοὶ δὲ ὁμοιοκατάληκτα, φιλόσοφοι δὲ πύρσα.

a "Ἥλιος. μετὰ τὴν τελευταίαν Ἡφαίστου βασιλείῳ Αἰγύπτου Ἥλιος ὁ υἱὸς αὐτῆς τὴν ἀρχὴν διεδέξατο, ζήσας ἡμέρας δυοῖς, ὡς γίνεσθαι ἔτη ιβ', μῆνας γ', ἡμέρας ἑ. οἱ μὲν γὰρ τὰς ἡμέρας ἐνιαυτοὺς ἐψηφίζον, οἱ δὲ τὰς περιόδους τῆς σελήνης, ἕτεροι δὲ τὰς δ' καιροῦς· οἱ γὰρ μετὰ ταῦτα θυνασεύσαντες καὶ ὑποτελεῖς τὰς χώρας ποιήσαντες ἀπὸ τῆς αὐξήσεως τῶν καρπῶν τοὺς χρόνους διέκριναν, καὶ ἐνιαυτοὺς κυρίως ἐκάλεσαν. ὁ τοίνυν Ἥλιος τὴν τοῦ πατρὸς φυλάττων νομοθεσίαν, εὐφρκῶς μοιχευομένην γυναῖκα ταύτην ἐθριάμβευσεν. ὅπερ μετέβαλε ποιητικῶς Ὀμηρος, ὅτι ὁ Ἥλιος τὴν Ἀφροδίτην ἐδείξε μηχανομένην τῷ Ἄρει, Ἀφροδίτην μὲν τὴν ἐπιθυμίαν καλέσας, Ἄρεια δὲ τὸν μετ' αὐτῆς καταληφθέντα σρατιώτην. cf. chron. Alex. et Malal. p. 26.

b ἡ λιος. ἡλίους τὰ τέκνα ὑποκοριζόμενοι φασιν οἱ γονεῖς. ἡ λιον καὶ τὴν ἐλευθερίαν καλοῦσιν. Artemid. 2 36.

c ἡ λιος ἀπὸ τοῦ ἀολλίζεσθαι ἡμᾶς ἐν ταῖς ἡμέραις· καὶ ἐν Ἀθήναις δὲ δικαστήριον ἦν ἡ λιλία, ἀπὸ τῆς συναγωγῆς τῶν ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλειάνειν, ὃ ἔστι θερμαίνειν καὶ διαχεῖν. τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς γινομένης διαπνεύσεως ἐκ τοῦ σόματος πρὸς τοὺς δακτύλους, ὃ λέγεται αὖειν καὶ ἄζειν κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς τῆς θάλψεως τοῦ σόματος. Ἐμπεδοκλῆς "ἀλίσθεις μέγαν οὐρανὸν ἀμφιπολεύει."

d ἡ λιος ἀπὸ τῆς ἁλὸς γενικῆς.

e ἡ λιος δασύνεται, Ἡλίας δὲ ψιλῆται καὶ κλίνεται Ἡλιοῦ.

ἡ λιοσερῆς κυνῆ (S OC 313) σκιασική

πλατύπιλος κυνῆ, καλύπτουσα καὶ ἀφαιρουμένη τὴν ἡλίωσιν· Θεσσαλὶς δέ, διότι περισσοὶ ἦσαν οἱ Θεσσαλικοὶ πῖλοι.

ἡ λιοτρόπιον ὠρολογεῖον.

Ἡλιοῦ τοῦ προφήτου, γενικῆ.

Ἡλιούπολις, καὶ Ἡλιουπολίτης.

Ἡλῖς Ἡλίδος ὄνομα πόλεως.

ἡ λισγῆθην ἐταράχθην.

ἡ λισγημένος μεμιασμένος, μεμολυσμένος, ἡρτυμένος.

ἡ λισεν ἄλατι ἡλειπεν, ἡ λισε δὲ συνήθροισε.

ἡ λίσκοντο ἐπορθοῦντο, ἡ ἡλέγχοντο.

ἡ λितεν (Hom. I 375) ἡμυρτεν. καὶ ἡ λήλτησας.

ἡ λιτενῆς πέτρα ὑψηλή.

ἡ λιοτεργός ὁ τῆ ἔργα ἀποτυχών· (AP 7 210) "ὡς θάνειν ἡλιοτεργός."

ἡ λιοτόμηνον (Hom. T 118) τὸ παρὰ μῆνα γεννηθέν.

ἡ λκωσαι τέτρωσαι. καὶ ἡ λκωμένος.

ἡ λλοιωμένος μεταβληθείς, ταπεινωθείς· (Polyb. 3 103) "οὐδὲν ἡλλοιωμένος ὑπὸ τῶν συμβεβηκότων δυσυχημάτων, ἔτι δὲ βεβαιότερον μένων ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς διαλήψεως."

ἡ λλώκισεν ἀλλαχοῦ ἦκισεν.

ἡ λογήθισαν ἡμελήθισαν, κατεφρονήθισαν. καὶ αὐθὶς "πάντων ἡλόγουν," τουτέστι κατεφρόνον.

ἡ λοήθισαν· "οἱ δὲ ἡλοήθισαν εἰς τὴν εἴσοδον καὶ κατεπατήθισαν."

ἡ λόθισεν· "ἡ μητέρ ἡλόθισεν," ἀντὶ τοῦ ἔτυπεν. ἔτιως Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις (149)

ἡ λοκίσαιτο ἡροτρίασεν.

ἡ λος τὸ ἡλάριον.

ἡ λύγη τὸ σκότος, καὶ ἡ λυγισμένον τὸ ἐσκιασμένον. βαρύνεται δέ· παρὰ γὰρ τὴν λύγην. πλεονάζει τὸ η. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν (684) "οὐδὲν ὀρῶντες εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἡλύγην," ἀντὶ τοῦ τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἡ λυγαία.

ἡ Λύκος δεκάς παροιμία. Λύκος Ἀθηνησὶν πρὸς τῷ δικαστηρίῳ ἦρως, μορφὴν ἔχων θηρίου. δεκάς δὲ τὸ δεκάζεσθαι, πρὸς ὃ ἡ παροιμία. καὶ οἱ πρῶτοι δικασαὶ πρὸς τῷ λυκοειδεῖ ἦρωι ἐκκληρώθησαν. cf. νν. δεκάζεσθαι et Λύκου δεκάς.

Ἡλύσιον ἱερὸν περὶ τὸν ἄδην· οἱ δὲ περὶ Αἴγυπτον, οἱ δὲ περὶ Λέσβον. οἱ δὲ τὸ

κεκερυνωμένον χωρίον ἢ πεδίων· τὰ δὲ τοιαῦτά ἐστιν ἄβυστοι. καλεῖται δὲ καὶ ἐνηλύσια. Πολέμων δὲ Ἀθηναῖος φησὶ τὸ κατασκευθὲν χωρίον καλεῖν.

Ἡλύσιον πεδίων ἐν ᾧ οἱ παρ' Ἑλλήσι δίκαιοι ἀλλέγονται, μετὰ θάνατον ἐκεῖσε ἔλευσόμενοι· οἱ δὲ κολάσεων ἄξιοι ἐν τῷ Κωκυτίῳ καὶ τῷ Πυριφλεγέθοντι ἀπελεύσονται. ποταμοὶ δὲ οὗτοι ὁ μὲν Κωκυτὸς ψυχρότατος, ὁ δὲ Πυριφλεγέθων θερμώτατος.

ἡλυσις (Herodot. 2 123) ἔλυσις, ἄριξις, ἔφοδος, πορεία.

ἡλυσκάζειν ἐκκλίνειν.

α ἡλω (Hom. χ 230) ἐλήφθη, ἐφανερώθη, ἐπορθήθη.

β ἡλω γενικῇ· "ταύτης ὁ μέγας ἡλω Κυπριανός."

ἡλω τὸν ἡλον ἐκκρούεις. παροιμία ἀντὶ τῆς ἁμαρτήματι τὸ ἁμάρτημα σπεύδεις ἐξελάσαι· τὸ δὲ οὐχ οἶόν τε.

ἡλωκεν ἐκρατήθη.

ἡλωκὺςτος κρατηθέντος. καὶ ἡλωκόςσιν.

ἡλώμην (Hom. δ 91) ἐπλανώμην.

ἡλων ἡλαυνον.

Ἡλώνη (Hom. B 739) πόλις, καὶ Ἡλωναῖος ὁ πολίτης.

ἡλωσαν ἐνίκηθησαν, ἐλήφθησαν.

ἡμι (Hom. Ψ 891) ἀκόντισμα.

Ἡμαθία ἢ τὸ παλαιὸν Παιονία προσγορευομένη (Exc. Peir. p. 118). καὶ Ἡμαθίων Ἡμαθίνος ὄνομα κύριον.

ἡμαθέεντος (Hom. B 77) ἀμμώδους.

ἡμαι κάθημαι.

ἡμέκτεον ἀντὶ τῆς ἔδυσφόρου, καὶ ἡμεκτέων παρὰ Ἡροδότῳ (1 44?) ἀντὶ τοῦ δυσφορῶν.

ἡμάλαψεν (Lycophron 34) ἔβλαψεν.

ἡμαρ ἡμέρα. τὸ ἡμαρ φιλοῦται· τὰ γὰρ ἀπὸ δασέων μετασηματιζόμενα φιλοῦται, οἷον ἰδονή ἡδος, ἄμα ἄμυδις· οὕτως ἡμέρα ἡμαρ. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς φησιν ὅτι τὰ εἰς ὅς οὐδέτερα, εἰ ἀπὸ φύσει μακρὰς ἄρχονται, φιλοῦνται, οἷον αἰσχος εὐχος εὐρος ἡθος· οὕτω καὶ ἡμος καὶ ἡμαρ. Σοφοκλῆς (Aἰ. 475) "τί γὰρ παρ' ἡμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει, προσθεῖσα κἀναθεῖσα τῷ γε κατθανεῖν;" σχόλια. τί γὰρ ἡμέρα μία ἔχει, προσθεῖσα τὸ ζῆν καὶ ἀναβαλλομένη τοῦ θανεῖν, τέρπειν τὸν ἄνθρωπον;

ἡματα ἡμέρας. εἴματα δὲ τὰ ἱμάτια

διὰ διφθόγγου, καὶ δασύνεται.

ἡμβλω παραλόγως εἰς πέρας ἤχθη· "οἱ δὲ σπασύμενοι τὰ ἐγχειρίδια τῶν ἀπίστων ἔχον, καὶ ἐξῆμβλω μὲν ἢ ἔννοια τῆς θεουσίας τῷ ἄνοσίῳ, ἐπαύσαντο δὲ τοῦ δέος οἱ Δελφοί" (Delianus? cf. v. ἐξῆμβλωσαν).

ἡμβροτεν (Hom. η 292) ἀπέτυχεν.

ἡμεδαπὸς ἀντὶ τοῦ ἡμέτερος. Ἀριστοφάνης (Pac. 220) "ὁ γοῦν χαρικτῆρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων." καὶ αὐθις (cf. v. Κλείσοφος) "καὶ τι καὶ παίσωμεν παρσιότῃ μνημονεύσαντες ἡμεδαποῦ." καὶ ἡμεδαπῶν ἰδίων, ἐγχωρίων, αὐτοχθόνων· δάπεδον γὰρ τὸ ἔδαφος. ὅθεν καὶ τὸ ποδαπὸς ἀντὶ τῆς ποῖος λαμβάνεται, ἢ ποῖας χώρας, ἢ τίνος πατρῖδος.

ἡμεῖβετο ἀνταπεκρίνετο.

ἡμεῖδηκε. καὶ ἡμεῖδῃκώς μὴ γελᾷσας· ἀμειδῶ γὰρ τὸ οὐ γελᾷ.

ἡμεῖφθη ἡλλάγη.

ἡμειψα ἡλλάξα.

ἡμεν ἐπορευόμεθα, ἀπὸ τοῦ εἶω διὰ καὶ τὸ ἐπρογεγραμμένον. Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (659) "ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἡμεν τοῦ θεοῦ."

ἡμένη πελειάς, ἐπὶ τῶν ἀπλουσίων, κατὰ ἀντιπαρεξέτασιν τῆς παλευτερίας· ὡς γὰρ ἐξαπτάμεναι ἀπατῶσιν ἐτέρας. παλευσῶν γὰρ τὸ ἀπατῆσαι σημαίνει. sch. A Av. 1083.

ἡμὲν κλέος ἢ δὲ καὶ ἡσθα, ἐπὶ τῶν ὁμοίων τῇ περὶ αὐτῶν φήμη.

ἡμὲν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξαι" (Hom. A 77). Ἐν μέρος λόγῳ ἐξί, τὸ δὲ ἐντελέζερον ἢ μὴν. ἐξί δὲ ὀρκικὸν ἐπίφθιγμα.

ἡμενος ὁ καθήμενος, ἡμμένος δὲ ὁ ἐξημμένος καὶ ἀνηρτημένος.

ἡμέρα δυνάμειος ἢ δευτέρα τῇ Χριστῷ ἐπιφάνει· Δαβὶδ "μετὰ σὴ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμειός σου." Theodore. in Ps. 109 3.

ἡμέρα ἐπαγωγῆς (Proverb. 27 10) παρὰ τὸ ἐπάγεσθαι ἡμῖν τὰ ἄξια τῶν βεβιωμένων.

ἡμέραι πλήρεις τὸ γῆρας. Theodore. in Ps. 72 10.

ἡμέραν πονηρὰν ἢ γραφὴν τὴν τῆς τιμωρίας καλεῖ, ὥσπερ καὶ ἀγγέλους πονηρὰς τοὺς τῆς τιμωρίας ὑπουργοὺς. ὁργὴν δὲ καὶ θυμὸν καὶ θλάψιν ἐπὶ θεοῦ τὰς πικρὰς τιμωρίας καλεῖ· οὐ γὰρ φύσιν οὐδὲ προαίρεσιν φησιν. Theodore. in Ps. 77 49.

ἡμέρα πονηρὰ ἢ τῆς κρίσεως ἡμέρα,

ἡ αἰωνία κόλασις. *Λαβὶδ* "τῇ πρᾶνναι αὐτῷ ὑφ' ἡμερῶν πονηρῶν." ὁ γὰρ πικρὸν παιδεῖαν κατὰ τὸν παρόντα δεχόμενος πρῶτον τὸ κριτήριον ἔξει. *Theodoret. in Ps. 93 13.*

ἡμερήσιον τὸ καθ' ἡμέραν διδόμενον.
ἡμερινὰ ζῶντα τὰ παραφαινόμενα μεθ' ἡμέραν, νυκτερινὰ δὲ γλαυῆς ἐλεός βύας νυκτιόραξ ἐπολιός σκόψ. *Θαλάσσια δὲ ἀλκυὼν κήρυκες αἰθνυαὶ λάρος χαραδριός καταρράκτης κέγκλος.*

ἡμερινῶν σιτίων (*Α Ραc. 162*) ἀντὶ τῆ θνητῶν καὶ ἐπιγείων.

ἡμερίς ἄμπελος, ἀπὸ τοῦ ἡμερῶν ἡμῆς. καὶ ἡ κνίδη. τινὲς δὲ ἀναδενδράδα καὶ ἐλαιῖαν. καὶ ἡ ἡμερος ὕλη, λεπτόφυλλος δρυς, ἢ ολνάνθη. "ἡμερὶ πανθέλακτειρα μεθυτρόφε, μήτερ ὀπώρας οὐλής, ἢ σχολιδὸν πλέγμα φύεις ἔλικος" (*ΑΡ 7 24*).

ἡμεροδρόμος ὁ ἥλιος. λέγονται δὲ καὶ οἱ ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονοῦμενοι ἡμεροδρόμοι. νέοι δ' εἰσὶν, ἐφήβων ὀλίγοι πρεσβύτεροι, πρωτογενεῖων ἐγγύς, ταῖς τοιαύταις ὑπηρετοῦμενοι χρεῖαις, τόξων καὶ βελῶν καὶ ἀκοντίων καὶ πυροβόλων λίθων ἐπιφερόμενοι πλέον οὐδέν. ταῦτα γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὴν ὁδοιπορίαν γίνεται χρήσιμα. *Nilus p. 88.*

ἡμεροκαλλές εἶδος ἄνθους.
ἡμερόκοιτος ὁ κλέπτης.
ἡμερόλεγδον.
ἡμερος ὁ πρᾶος.
ἡμεροσκόποι οἱ ἐν ἡμέρᾳ φρουρῶντες. *sch. A An. 1174.*

ἡμερῶ αἰτιατικῇ.
ἡμερωρεῖν ἡμεροφουλακεῖν,
ἡμετέρειος κτητικόν.
ἡμημένον τεθελισμένον.
ἡ μήμηπειρία ἡ μὴ ἐμπειρία, τρεῖςιν ἡ ἀπειρία. *Ἀριστοφάνης (Ecc. 114)* "δεινόν ἐστιν ἡ μήμηπειρία."

ἡ μὴν ὕκτως δῆ. καὶ ἄλλ' οὖν, καὶ ἄλλ' ὅμως. "ὅμνυμι τοὺς βασιλεῖς θεοῦς, ἡ μὴν ἐγὼ ὑμᾶς σώσω."

ἡμην ὑπῆρχον, ἡ ἐκμῆμην.
ἡμί φημι, λέγω.
ἡμιδαῆς ἡμίκανστος· ἐν ἐπιγράμμῳ (*ΑΡ 5 183*) "ἡμιδαῆς πέμψαι· χῆς γὰρ ἔνεισι δύο."

ἡμιδαπῆς ἡμιτελής.
ἡμιδιπλοῖδον γυναικεῖον ἱμάτιον, ἀνα-

βόλαιον γυναικῶν, ὁ σπέλῃς. *sch. A Ecc. 318.*

ἡμιεκτόν μετρον, τουτέστι δ' χοινίκων, ὁ γὰρ μέδιμος μὴ χοινίκων ἐξί· τουτῶν ἐν τὸ ἔκτον εἰσὶν ἡ χοινίκες, τὸ δὲ ἡμιεκτόν, τουτέστι τὸ δωδέκκτον τῶν μὴ χοινίκων, δ'. ἡμιεκτόν δὲ διὰ τοῦ ε λεκτόν καὶ οὐχὶ ἡμιεκταῖον. *sch. A Nub. 643.*

ἡμιεκτόν καὶ ἡμιμέδιμον. τῷ μεδίμῳ ἔχοντος χοινίκας μὴ, τὸ ἡμιμέδιμον δὴλον ὅτι τὰς κδ' εἶχεν. ἡμιεκτόν δὲ τὸ χωροῦν δ' χοινίκας· τὸ γὰρ ἔκτον χοινίκες ὀκτώ. *Harp.*

ἡμίεργον ἡμιτέλεσον. "Ἀντωνίῳ δὲ ὥκοδόμει νέων μέγαν, ὅσπερ οὖν ἡμίεργος ἀπελείφθη, τῷ Σεβασῷ δὲ ἐτετέλεσθη."

ἡμικάδιον τὸ ἡμίμετρον.

ἡμίκαντος ἡμιφλεκτος.

ἡμικλεῖς· ἐξαίφνης ἀνοῖζαντες τὰς ἡμικλεῖς πύλας ἐξελαύνουσι τῆς πόλεως αὐτῶν. *Παρθυναίων καὶ Μήδων, ὁ τι περ ὀφελος ἦν τῆς ἱππικῆς δυνάμεως, ἱππεῖς ὡς χ'."*

ἡμίκραϊρα τὸ ἡμισυ τῆς κεφαλῆς· (*A Thesm. 234*) "τὴν ἡμίκραϊραν τὴν ἐτέραν ψιλὴν ἔχων."

ἡμίκρανον τὸ ἡμισυ τῆς κεφαλῆς.

ἡμικύκλιον τὸ ἡμισυ τοῦ κύκλου.

ἡμιμύλλονες (ἀπ αἱ μιμαλλόνες) μαινάδες, νύμφαι, ἡ βύκλαι. *cf. v. μιμαλλόνες.*

ἡμιμέδιμον μετρον χοινίκων κδ'.

ἡμῖν, ἀπωνυμία, ἀντὶ τῆ τοῖς ἡμετέροις.

ἡμίνα μετρον.

ἡμιολία τὸ ἡμισυ τοῦ κεφαλαίου· "δίδοσθαι δὲ ὀψώνιον τοῖς στρατεύειν αἰρουμένοις παρ' αὐτῷ ἡμιόλιον τοῦ νῦν διδομένου." καὶ ἡμιολίας ἡμίσεως.

ἡμιολίαις πειρατικοῖς πλοίοις· "τυχὸν δὲ τοὺς κέλητας καὶ τὰς ἡμιολίας ὑπερασθίμους ἀνῆχθη, σπεύδων καταλαβεῖν τὴν τῶν Ἀχαιῶν σὺνροδον." καὶ αὐθις "ἄλγαι τινες εἰς πολυχειρίαν καὶ πειρατικαῖς ἡμιολίαις τῇ Λακωνικῇ προσεσχεθῆντες, εἰς τὰ χωρία ἐσωσάμενοι λείαν ἀπήγαγον."

ἡμιολιασμός Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ τὰ ἡμιόλια δοῦναι. *Harp.*

ἡμιόλιός ἐστιν ἀριθμὸς ὁ ἔχων ἄλλον ὅλον καὶ τὸ ἡμισυ αὐτοῦ.

ἡμιόνειον ζευγος. καὶ ἡμιονεῖη ἡ κόπρος τοῦ ἡμιόνου.

ἡμιπαίδεντος ὁ ἀπαίδεντος.

ἡμιπέλεκκα αἱ μονόσομοι ἀξίναι.

ἡμιπέλεκυς ἡμιπελέκειος.

ἡμίσεια. ἡμισυ παντός. Ἡσίοδος (O. 40: cf. νν. νήπιος et ὅσῳ πλέον) "νήπιοι, οὐδὲ ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἡμισυ παντός." (Aelianus: cf. νν. μελεδωνός et πολυνωρήσεις) "ἔξι δὲ οὐ-
τως. ἀδελφῷ δύο ἤσην. ὁ τοίνυν ἕτερος ἀπο-
θνήσκων καὶ παῖδα ὄρφανόν ἀπολείπων τὸν
ἀδελφόν ἐγγράφει καὶ τοῦ νιού ἐπιτροπον
καὶ τῶν χρημάτων, ὧν ἐκείνῳ κατέλιπε, με-
λεδωνόν. ὃ δὲ ἀνόσιος ὢν, τὰ τοῦ παιδὸς
σφετερίσασθαι γλιχόμενος, εἴτα μέντοι καὶ
τὰ οἰκεῖα προσαπώλεσε. δεομένῳ δὲ πολυνω-
ρίως τινὸς καὶ ῥοπῆς τυχεῖν τῆς εἰς τὸ κρεῖτ-
τον ἀπεκρίνατο 'νήπιος ἐκ ἐνόησεν ὅσῳ πλέον
ἡμισυ παντός.' παιδεύσεως ταῦτα ἔχεται,
καὶ ψυχὴν καθαρῇ, καὶ βίον κοσμεῖ, καὶ
σωφροσύνην ἐντίθησι, καὶ δικαιοσύνην νομο-
θετεῖ."

α ἡμισυς ὁ βραχύς. (Polyb. 37 2) "ἡμισυς
ἀνὴρ Περσίας ὁ βασιλεὺς κατὰ τὴν ἐπιφά-
νειαν, καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρεῖας ἀγεν-
νῆς καὶ γυναικώδης."

β ἡμισυς ἡμίσειος, καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ ἡμί-
σειος.

ἡμιτύβιον δίκροσσον Ἀρισοφάνης Πλά-
τω (729) "ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβών."

ἡμιτύμβιον ὁ μικρὸς τάφος.

ἡμιφάριον, τουτέστιν ἡμισυ ἱματίου.

ἡμίφωνον.

ἡμιωβόλιον τὸ ἡμισυ τοῦ ὀβολοῦ. cf.
v. πάσης.

ἡμμένοι συνημμένοι, ἀντὶ τοῦ ἀνηρη-
μένοι. "οἱ δὲ καταρράκτας, οὓς εἶχον ὀλίγον
ἔσωτέρῳ διὰ μηχανημάτων ἀνημμένους, αἰφνί-
διον καθῆκαν καὶ πεβεύλοντο, καὶ τούτους
κατασχόντες πρὸ τῆ τέλως ἀνεσκολόπισαν"
(Polybius? cf. Liv. 27 28).

ἡμοιρηκῶς μὴ μετέχων.

ἡμονες (Hom. P 886) οἱ ἀκοντισαί.

ἡ Μορσίμεις τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο
(A Ran. 151), ἐπὶ τῶν ἀποβλήτων καὶ διαβε-
βλημένων. ὁ γὰρ Μόρσιμος τραγῳδὸς ἦν,
ποιητὴς ὑπόψυχρος, Φιλοκλέους, ὀφθαλμῶν
ιατρός, μικρός· νῖδον δὲ ἔσχεν Ἀσπιδάμαντα.

ἡμπέσχετο περιεβύλετο, καὶ ἡμπί-
σχετο, δοτικῇ. ἡμπείχετο δέ.

ἡμπόληκας ἐπώλησας, ἐκέρδανας. λέγε-
ται δὲ καὶ ἐπὶ φαύλου τροπικῶς, ἀντὶ τοῦ
περιεποίησας. "ἄρ' ἡμπόληκας, ὥσπερ ἡ φά-
τις κρατεῖ;" (S Ai. 978).

ἡμῶ κλίνω. "ἡμύσσετε" δὲ "τὴν καρ-

δίαν" ἀντὶ τοῦ ἐταράσσετε.

ἡμωδιῶ ἀντὶ τοῦ αἰμωδιῶ.

Ἡμωδὸν ὄρος.

ἡμων (Hom. Σ 531) ἐθέρizon.

ἦν ἀντὶ τῆ ἐάν. Ἀρισοφάνης (Nub. 1503)
"τοῦτ' αὐτὸ καὶ βούλομαι, ἦν ἡ σμινύη μὴ
προδῶ τὰς ἐλπίδας," ἄν μὴ κλασθῇ. ταῦτα
δὲ ἔλεγεν ἐμπιπρῶν τὴν σχολὴν τοῦ Σωκρά-
τους.

ἦν ἀντὶ τοῦ ἡμην. Ἀρισοφάνης Πλούτη
(28) "ἐγὼ θεοσεβῆς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ κα-
κῶς ἔκραττον καὶ πένης ἦν," καὶ Πισίδης
"κἀγὼ γὰρ εἶξ ἦν τῶν βοῶν ἡπειγμένων."
καὶ ἦν ὑπῆρχον, δοτικῇ.

ἡναίδηκότες.

ἡναίνεται ἀπηρεῖτο, ἀπεσρέφετο. "καὶ
ὑπὲρ ὧν ἐδῆσα ἀκοῦσαι, ἡναίνεται."

ἦν ἄρα καὶ πυρὸς ἕτερα θερμότερα, καὶ
λόγων ἐν πόλει τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέεστοι"
(A Eq. 381), ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν γινο-
μένων.

ἡνάρισεν ἐφόνευσεν, ἐσχύλευσεν. (AP 7
226) "οὐ τίνα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίμα-
τος Ἀρης ἡνάριστε συγερεῖς ἐν σροφάλλιγγι μά-
χης."

ἦνδανεν (Hom. A 24) ἤρεσκειν.

ἦν δ' ἐγὼ ἔφην δὲ ἐγὼ, παρὰ Πλάτωνι
καὶ Ἀρισοφάνει.

ἡνδρίσατο ἀνδρικῶς ἐπύλαισιν.

ἡνδρώθησαν ἀνδράσιν ὠμίλησαν. οὐ-
τως Δίῳν (fr. 87 3) πολλάκις ἐχρήσατο.

ἡνδρωμένος πῆξημένος.

ἦνεγκον ἀπὸ τοῦ ἐνεγκών, ἦνεγκα δὲ
ἀπὸ τοῦ ἐνέγκας.

ἦνεια ἐκόμισαι.

ἦνείχοντο ἐβούλοντο, ἦθελον. Δαμά-
σκιος "οὔτε ἐπεγγεῖαν ἦνείχοντο τοῖς εἰρη-
μείοις."

ἡνεμόεσαν (Hom. B 606) ὑψηλῇ. καὶ
ἡνεμῶσθαι τὸ περὶ ἔρωτι ἐποτῆσθαι. Αἰ-
λιανός "καὶ ἐδόκει περὶ τὴν ἄνθρωπον ἀκρα-
τῶς ἡνεμῶσθαι."

ἦν ἐμπνέω (A Thesm. 933) ἕως οὗ ζῶ.
ἦνέσαμεν ἡσπασάμεθα, ἡγαπήσαμεν.
ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 302) "ἐκ πατέρων ταύ-
την ἡνέσαμεν βιοτήν."

ἦνεσχέθη ὑπέμεινα. καὶ ἐνέσχετο,
γενικῇ.

ἦνῆσαμεν ἡνέσαμεν.

ἡνθισμένον. (S El. 43) "οὐ γὰρ σε χρό-

νῷ μακρῷ γινῶσ', οὐδ' ὑποπτεύουσιν ἰδὲ ἡνθισμένον." τινὲς τὸ ἡνθισμένον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἤκουσαν, οἷον ταῖς πολιαῖς ἡνθισμένον. τὸτο δὲ ἀπέθανον· ἐγνώσθη γὰρ ἂν, εἰ καὶ τοσοῦτον ἥλλαξε τὴν κεφαλὴν. δοκεῖ οὖν μοι τὸ ἡνθισμένον ἀντὶ τοῦ ἡσχημένον· οὐ μὴ ἔν σε ἐπιγινῶσι τοιαῦτα πλαττόμενον. εἰ δὲ τὸ ἡνθισμένον ἐπὶ ἡλικίας δεξαίμεθα, ἔστιν οὐκ ἐπὶ τῶν τριχῶν ἀλλ' ἐπὶ παντὸς τῷ σώματος.

ἡνί ἀντὶ τοῦ ἰδοῦ, δωρικῶς· (AP 6 236) "ἡνὶ δὲ σιμβλεύει κροστῦφα δῶρα μελισσῶν ἰσμῷ βομβητῇ κυκλῶσε βριθόμενα."

ἡνία ἡ λῶροι χαλινῶν. "ὁπότερος ἂν σφῶν εὐ με μᾶλλον ἂν ποιῇ, τέτῳ παραδώσω τῆς Πυκνὸς τὰς ἡνίας" (A Eq. 1105), τατέσι τὴν ἔξουσίαν, τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἀρμμάτων· ταῖς γὰρ ἡνίας ἡνιοχοῦνται οἱ ἵπποι, οἱ δὲ δῆμοι διὰ τῶν πολιτευομένων.

ἡνιγμένος μετὰ αἰνίγματος λελεγμένος, οὐκ αὐτόθεν φανερόν ἔχων τὸν νοῦν, παρ' ὅσον οἱ χρησιμοὶ λοξῶς ἐξεφέροντο. "καὶ ποιήσας πῶς καὶ σοφῶς ἡνιγμένους" (A Eq. 196), οἷον ἄλλα μὲν λέγων ἄλλα δὲ νοῶν.

ἡνίκα ὁπότε.

ἡνιμῶσθαι ἀντλεῖσθαι.

ἡνιζάμην (S Ai. 1158) αἰνιγματωδῶς εἶπον.

ἡνίοχος καὶ ἡνιοχεία.

Ἥνίοχος Ἀθηναῖος, κωμικός τῆς μέσης κωμῳδίας. ἔστι τῶν δρυμμάτων αὐτοῦ τάδε, Τροχίλος, Ἐπίκληρος, Γοργόνες, Πολυπράγιμων, Θωρύκιον, Πολύενκτος, Φιλέταιρος, Δίς ἑξαπατῶμενος.

ἡνίπαπεν (Hom. B 245) ἐκακολόγησεν.

ἡνις (Hom. Z 94) ὁ ἐνιαύσιος, ὁ ἀκέντιστος.

ἡν κατεργάσῃ ἐν διαπράξῃ ὑπὲρ αὐτοῖς ἐπὶ γαίῳ. sch. A Eq. 929.

Ἥνοπίδην (Hom. E 444) ὄνομα κύριον.

ἡνορέη ἀνδρία· "ἀγγελλ' ἡνορέην Κρητὸς Ἐχέκρατιδα" ἐν ἐπιγρᾶμματι (AP 6 23).

ἡνοψ ὁ λαμπρός· "οὐρανὸς ἡνοψ" (cf. v. ἔνδιος) καὶ "ἡνοπα πυρὸν ἔδουσι," τουτέστι πυρρὸν σῖτον. καὶ ἡ δοτική ἡνοπι (Hom. II 408).

ἡντετο (Hom. II 788) συνήντησεν.

ἡντιβόλει ἰκέτευν, ἰδεῖτο, ἐλπάρει.

ἡνύσατε ἐφθίρατε, καὶ Ὅμηρος (A 365) "ἡ θῆν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστρον ἀντιβολή-

σας." καὶ Σοφοκλῆς (OR 166) "ἡνύσαι ἐκτοπίαν φλόγου πῆματος." ἐκτοπίαν δὲ ἀντὶ τῆς ἑτέρας καὶ ἀκόλαστον. ἀντὶ τοῦ ἐκτοπίαν γενέσθαι, ὃ ἔστιν ἐκτὸς καὶ ἀπὸ τῶν τόπων τῆς πόλεως.

ἡνυσρον τὸ παχὺ μέρος τῆς κοιλίας ἐν ἐντέρῳ· εἰς τρία γὰρ τέμνεται ἡ γαστήρ, ἡνυσρον ἐχῖνον κεκρύφalon. (A Eq. 355) "ἐγὼ δ' ἡνυσρον βοδὸς καὶ κοιλίαν ὑέαν καταβροχθίσας."

ἡνώχλησα ἐβιασάμην.

ἡξε παρεγένετο.

ἡξίον διὰ φροντίδος εἶχε· Προκόπιος (Arc. 18) "οὐ γὰρ ἡξίον τοῖς καιροῖς ἐναρμόζειν τὰς πράξεις, ἀλλ' ἀπὸ καιροῦ παντὸς εἰργάζετο."

ἡξίωτο ἐπεπίεζυτο· "ἐπεὶ δὲ καὶ συμμαχικῶν χρημάτων ἡξίωτο, ταῦτα μὲν ἀφῆρεθῇ, αὐτὸς δὲ ἀνεπέμφθη πυρὶ τὸ ἔθνος τῶν Ἰαζόνων."

ἡομεν ἐπορεύθημεν· Ὅμηρος (κ 251) "ἡομεν ὡς ἐκλέουσας." ἀπὸ τοῦ εἶω τὸ πορεύομαι, δωρικῶς, τροπῇ τῆς διφθόγγου εἰ εἰς η.

ἡοῦς (Hom. Θ 470) ὄρθρου, ἡμέρας· ἡ ἀνατολῆς.

ἡπαλύνθησαν (Ps. 54 22).

ἡπαρ. καὶ ἡπατοσκοπία ἡ τῶν ἐγκάτων ἀνατομή, δι' ἣν προεμήνυνον τὰ συμβησόμενα· ἀνατέμνοντες γὰρ σημειῖα τινὰ ἐθεώρουν ἐν τοῖς ἐγκάτοις.

ἡπεθανός ἀσθενής· ἐν μύθῳ "ἐγγύθι δ' ἔση ἡπεθανοῖο λέοντος."

ἡπειρον. τῷ Ἰσοκράτει σύνθηθες ἐστὶ τὴν ὑπὸ βασιλεῖ τῶν Περσῶν γῆν οὕτω καλεῖν. Harp.

ἡπειρος χέρσος γῆ, οἷον ἄπειρός τις οὖσα. ἡπειρος δὲ λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἡ γῆ καταχρηστικῶς, κυρίως δὲ ἡ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα, ὡς Εὐριπίδης "ἡπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων πόδα."

Ἀππιανός "Ἀλλόβριγες, Γαλατῶν ἔθνος. δύσμιχοι δ' αὐτῶν ἦσαν αἱ πόλεις, ἀπὸ τῆς ἀμπώτews ἐφ' ἡμέραν ἡπειρούμεναι τε καὶ νησούμεναι. οἱ δὲ πλοίοις ἐπολέμουν. τοῦ δὲ Καίσαρος Γαίον περὶ τὰς πόλεις σαρρὸς πηξαμένους ὑψηλοῦς καὶ τοῖς σαρροῖς ἐπιθέντος γεφυρώματα, ὁ μὲν κλύδων ἐχώρει διὰ τῶν σαρρωμάτων ὑπὸ τοῖς γεφυρώμασι, Ῥωμαίοις δὲ ἀδελῆς καὶ ἐπίμορον ἦν τὸ ἔργον."

Ἡπειρώτης. καὶ Ἡπειρωτικὴ θάλασσα.

^a ἥπερ ἀντὶ τοῦ ὥπερ. "ἀλλ' ἥπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω, θεὸς δ' ἐνὸρ τοῦ πλῆθους ἐγχείρει λέγειν" Ἀριστοφάνης (Ach. 363).

^b ἥπερ καθότι. "ἔδόκει δὲ τῷ βασιλεῖ ἀρκεῖσθαι τοῖς πυροῦσι καὶ μὴ σφόδρα ἐπιειρεσθαι, ἥπερ ἐξὶν ἄριστον πολέμῳ καὶ τοῖς ἐκ τοῦ πολέμου συμβαίνουσιν ὀμιλεῖν, ὡς οὐδενὸς ἐν αὐτοῖς βεβαίαι καὶ πισοῦ πάντως ὑπάρχοντος."

ἡ Περγαία Ἀρτεμις. τάσσεται ἐπὶ τῶν ἀγυρτῶν καὶ πλανητῶν, παρ' ὅσον ἡ θεὸς αὕτη νομιζέται ἀγυρτεῦναι αἰ καὶ πλανᾶσθαι.

ἡπεροπεύειν ἐξαπατᾶν, παραλογίζεσθαι, καὶ τὰ τοῦτοις ἐπακολουθοῦντα. Ἀριστοφάνης (Lys. 839) "σὸν ἔργον ἐστὶ τοῦτον ὁπτιῶν καὶ εἰσφέρειν κάζηπεροπεύειν, καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ." περὶ Κινησίου φησὶν, ὅτι κατωφερέης ἦν εἰς συνουσίαν. πλὴν ὧν συναμοσμίεθαι μὴ ποιεῖν ἐπὶ τῆς κύλικος, τουτέστι συναισθάνεσθαι. ἐστὶ δὲ ὕρκος ὁ ἐπὶ τῆς κύλικος (ib. 223) "οὐδέποθ' ἐκῆσα τάνδρ' ἰτῶμ' ἐπίσσομαι. εἰ δέ μ' ἄκυσαν βιάσεται βίη, κακῶς παρέξω κἄχι προσκινήσομαι."

ἡπεροπευτής (Hom. I. 39) ὁ ἀπατεῶν. καὶ ἡπεροπῆς (ib. 363).

ἡπηννημένων (αὐ ἀπηννημένων) ἐπαίνου τυχόντων. "ὁ δὲ ἐκέλευε παρὰ τῶν ἡπηννημένων πολλῶν πλείονα μισθὸν κομίζεσθαι."

ἡπήτρια ἡ ῥάπτρια, καὶ ἡπήτριον τὸ σουβλὸν μεθ' οὗ ῥάπτουσι τὰ βυσσούρια. οἱ δὲ Ἀττικοὶ ἀκέστριον.

ἡπίαλος ὁ ῥιγοπύρετος. καὶ ἡπιαλῶν μετοχή. Ἀριστοφάνης (Ach. 1163) "ἡπιαλῶν γὰρ οἶκαδ' ἐξ ἱππασίας βυδίζων." ἡπιαλῶν ῥιγοπύρετον περιπεσών. ἡπίαλος γὰρ κυρίως ὁ μετὰ ῥήγας πυρετός. ἐξ ἱππασίας δὲ ἀντὶ τοῦ ἱππικῆς· καὶ γὰρ ἕως ἐσπέρας διέτριβον οἱ ἵπποι ἐν τῇ δοκιμασίᾳ.

ἡπιόδωρος (Hom. Z 251) ἡπια καὶ προσῆθ' ὠρομένη, χρηστή.

Ἡπιόνη γυνὴ Ἀσκληπιοῦ. καὶ θυγάτηρ αὐτῆς Ὑγεία Ἀἴγλη Ἰασώ Ἀκισώ Πανύκεια.

ἡπιος πρῶος, ἡ λιπυρός. καὶ ἡπιώτατος.

ἡπίτριπτος ἡ ἐπίτριπτος, ἡ ἀξία τοῦ ἐπιβιβῆναι. ἡ ἡ μεγάλη φθεγγόμενη. Ἀρι-

στοφάνης Πλάτων (619) περὶ τῆς πενίας "αὕτη μὲν ἡμῖν ἡπίτριπτος οἴχεται."

ἡ ποδῶν εἶχεν ἔκαστος ἔθειον, ἀντὶ τοῦ ὡς εἶχον δυνάμειος.

ἡ πολλοῦ γε δεῖ ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως. sch. A Ach. 542.

ἡ πθ ἴσως, σχεδόν. "ἡ πθ δεόμενοι δυσωπεῖν."

ἡ πού γε πολλῶν πλέον.

ἡ πύει φωνεῖ. καὶ ἡ πυνον.

ἡ πύτης ὁ φωνητικός, ὁ κῆρυξ.

Ἡπυρίδης (Hom. P 324).

Ἡπυτον ὄρος Θράκης.

Ἡρ ὄνομα κύριον Ἑβραϊκόν.

ἡρα ἐπεθύμει, ἐγλίχeto, ἐρωτικῶς εἶχεν. "ὁ δὲ Ἀβραάμ ἡρὰ Ῥωμαϊκῆς παρτάξιως, αἰεὶ πῶς αὐτῷ γελᾶν τὴν τύχην οὐόμενος" (cf. Cedren. p. 771). "ἀσχερᾶς τις ἡρα καὶ κυκοτρόπου δούλης" Βύβριος (10). καὶ αὐθις "ἡρα νεκρὸν ἰδεῖν βάρβαρον καὶ ὑπ' ἄλλον πεφρονεμένον."

ἡρα ἐπεθύμει. (Diog. L. 6 96) "Ἰππαρχία ἡρα τῶν λόγων Κράτητος, ἀδενδὸς ἄλλῃ ἐπισηφεομένη πρόωμιτος. ἥτις εἰς συμπόσιον ἐλθοῦσα σὺν Κράτητι Θεόδωρον τὸν ἄθεον ἤλεγξεν, σόφισμα προτείνουσα τοιοῦτο. ὁ ποιῶν Θεόδωρος ἐκ ἂν ἀδικεῖν λέγοιτο, ἐδ' Ἰππαρχία ποιούσα τοῦτο ἀδικεῖν λέγοιτο ἂν. Θεόδωρος τύπτειν ἑαυτὸν οὐκ ἀδικεῖ. οὐδ' Ἰππαρχία Θεόδωρον τύπτουσα ἀδικεῖ. ὁ δὲ πρὸς τὸ λεγθῆν οὐκ ἀπῆντησεν, ἀνεστράτο δ' αὐτῆς τὸ ἡμάτιον."

Ἡρα ὁ ἀήρ. καὶ ἐπεὶ ὁ ἀήρ καθαίρει, τὸ εἶδωλον αὐτῆς βυζάζει ψαλῖδα χαλκῆν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀπορροῆς ψαλίδος τὰς τρίχας καὶ καθαρόν ἀποδείκνυσθαι τὸ σώμα. Codin. orig. CP p. 14.

Ἡραία πόλις.

ἡραῖον ὁ τῆς Ἡρας ναός.

Ἡραῖον τεῖχος χωρὶν ἐξὶν ἐν Θράκῃ, ὑπὸ Σαμίῳ δὲ ὠκίσθη. καὶ Ἡραῖον.

Ἡραΐσχος. ὅτι τὴν μὲν φύσιν θεοειδέος ἦν Ἡραΐσχος, ὁ δὲ τὴν Αἰγυπτίων σοφίαν δαημονέστερος, ὁ Ἀσκληπιάδης, ἅτε τοσόντον χρόνον ἔτος μὲν τῇ Αἰγυπτίων προσδιατρίβων, ἐκεῖνος δὲ ἀποδημῶν. ὁ δ' ἔτερος ὅμως τῆς τοῦ ἐταίρου κατὰ πολὺν ἐλείπετο φύσεως ἢ ἐπιστήμης. ὁ μὲν δὲ Ἡραΐσχος αὐτοφύης ἐγένετο διαγνώμων τῶν τε ζῶντων καὶ τῶν μὴ ζῶντων ἱερῶν ἀγαλμάτων. ἐδ-

θὺς γὰρ ἐμβλέπων ἐντρώσκετο τὴν καρδίαν ἐπὶ τοῦ θειασμοῦ, καὶ ἀνεπήδα τὸ τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ὥσπερ ἐπὶ τοῦ θεοῦ κατὰ-σχετος. εἰ δὲ μὴ κινεῖτο τοιοῦτόν τι, ἄψυχον ἦν ἐκεῖνο τὸ ἄγαλμα καὶ ἄμοιρον θείας ἐπι-πνοίας. οὕτω διέγνω τὸ ἄρρητον ἄγαλμα τῷ Αἰῶνος ἐπὶ τοῦ θεοῦ κατεχόμενον, ὃν Ἀλε-ξανδρεῖς ἐτίμησαν, Ὅσιον ὄντα καὶ Ἀδωνιν ὁμοῦ κατὰ μουσικὴν ὡς ἀληθῶς φάναι Θεο-κράσιαν. ἐνὴν δὲ τοῦ Ἡρακλῆος τῇ φύσει καὶ τι τοὺς μολυσμοὺς τῆς φύσεως ἀναινό-μενον· εἰ γοῦν αἰσθόιτο φθεγγομένης ὅπως δὴ καὶ ὄθεν γυναικὸς ἀκαθάρτον τινός, ἤλ-γει παραχορῆμα τὴν κεφαλὴν, καὶ τοῦτο ση-μεῖον ἐποιεῖτο τῆς ἀφροδρείας. ἔτι μὲν ζῶντι συνῆν αἰεὶ τι θεοειδές· ἀποθανόντι δὲ ἐπειδὴ τὰ νομιζόμενα τοῖς ἱερεῦσιν ὁ Ἀσκληπιάδης ἀποδιδόναι παρεσκευάζετο, τὰ τε ἄλλα καὶ τὰς Ὅσιριδος ἐπὶ τῷ σώματι περιβολάς, αὐ-τίκα φωτὶ κατελάμπετο πανταχῇ τῶν σινδό-νων ἀπόρητα διαγράμματα, καὶ περὶ αὐτὰ καθεωρᾶτο φασμάτων εἶδη Θεοπρεπῆ, ἐπι-δεικνύντων τὴν ψυχὴν ἐναργῶς, ποῖος ἄρα θεοῦ γένοντι συνέσιος. ἦν δὲ αὐτοῦ καὶ ἡ πρώτη γένεσις τῷ ὄντι μουσική· λέγεται γὰρ κατελθεῖν ἀπὸ τῆς μητρὸς τοῖς χεῖλεσιν ἔχων τὸν κατασιγίζοντα δάκτυλον, οἷον Αἰγύπτισι μυθολογοῦσι γενέσθαι τὸν Ὄρον καὶ πρὸ τῷ Ὄρον τὸν Ἥλιον. τοιγαροῦν ἐπεὶ οἱ συνεπε-φύκει τοῖς χεῖλεσιν ὁ δάκτυλος, ἐδεήθη το-μῆς, καὶ διέμενεν αἰεὶ τὸ χεῖλος ὑποτετμημέ-νον ἰδεῖν, ἅπασι φανεροῦν τὸ σημεῖον τῆς ἀπορρήτου γενέσεως. ὄθεν αὐτῷ καὶ ὁ βίος ἐς τοῦτο προσῆλθεν, ἐν ἀδύτοις ἐκάσποτε καὶ τελεσηρίοις ἐνδαιτυσθαι τὴν ψυχὴν, ἔτι καὶ Ἀἰγύπτου μόνῃν κινεῖν τὰς πατρίδας τελε-τάς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἁλλοδαπῆς εἰ ποῦ τι κα-τελέλειπτο τῶν τοιούτων. καὶ γεγόνηε ὁ Ἡρα-κλῆος Βάκχος, ὡς ὄνειρος αὐτὸν κατεμήνυσεν. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης ἐπὶ πλεῖον ἐν τοῖς Αἰγυ-πτίοις βιβλίοις ἀνατραφεὶς ἀκριβέστερος ἦν ἀμφὶ Θεολογίαν τὴν πάτριον, ἀρχάς τε αὐ-τῆς καὶ μέσα διεσχεμμένος καὶ τὴν ἀπειρίαν ἀτεχνῶς τῶν ἐσχάτων περὶ τῶν πολυπραγμο-νῆσας, ὡς ἔξοισιν εἰδέναι σαφῶς ἀπὸ τε τῶν ὕμνων ὧν συγγέγραψεν εἰς τοὺς Αἰγυπτίων Θεοῦς, καὶ ἀπὸ τῆς πραγματείας ἣν ὥρμησε γράφειν περιέχουσιν τῶν Θεολογιῶν ἀπασῶν τὴν συμφωνίαν. καὶ συγγραφὴν δὲ ἔγραψεν Αἰγυπτίων ὡγγύων, πρῶγματα περιέχουσιν

οὐκ ἐλαττόνων ἐτῶν ἢ τριῶν μυριάδων, ἀλλὰ πλείονων ὀλίγω. ὁ δὲ Ἡρακλῆος οὐ μόνον ἀγα-θὸς ἦν καὶ ἥπιος, ἀλλ' εἶχε τι καὶ ... πρὸς τὴν πονηρίαν θυμούμενος καὶ πρὸς τὰς ἐπι-βουλὰς τῶν ἀνθρώπων ἀνδριζόμενος, οὐδα-μοῦ δὲ παρεχβαίνων τὸ μέτρον τῆς δικαιοσύ-νης. ὁ τε γὰρ Ἀμιμώνιος καὶ Ἐρμύθριος ὁ Αἰγύπτιος διεμάχοντο πρὸς ἀλλήλους ἐν Βυ-ζαντίῳ, καὶ διετέλει προωθῶν αἰεὶ ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους. Da- masc. Phot. p. 343.

Ἡρακλῆος ἀνὴρ Αἰγύπτιος. οὗτος ἦν μὲν συνέιναι δεινότητος, ἀγωνιστῆς δὲ οὐκ ἰσχυρὸς ἐπὲρ τῆς ἀληθείας, οὐδὲ τὰς ἔξω φερούσας ἀπὸ ταύτης ὁδοὺς ἀνιχνεύσαι καὶ διεξελθεῖν. οὗτος γὰρ ἐς τοῦναντίον ἐκεκλή-ρωτο τὴν εὐμοιρίαν.

ἡραιομένην ἀραιῶ ὄντι.

Ἡράκλεια πόλις περὶ Σικελίαν, ἣ λεγο-μένη Μίνωα.

Ἡράκλεια. πολλῶν ὄντων τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν Ἡρακλείων, Ἀθιοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀσχίνου (125) ἦτοι τῶν ἐν Μαραθῶνι ἢ τῶν ἐν Κυνοσάρχει μνημονεῖται ταῦτα γὰρ διὰ τιμῆς μάλιστα ἦγον Ἀθηναῖοι. Harp.

Ἡράκλεια λίθος ἡ Μαγνήτις, ἐλκυστικὴ τοῦ σιδήρου. Πισίδης "πάντας δ' ὑφέλων οἷα Μαγνήτις λίθος, ἡ μᾶλλον εἰπεῖν Ἡρά-κλειαν τὴν λίθον· φύσιν γὰρ αὐτὸς ἐλκτικω-τέραν ἔχει."

Ἡράκλεια λουτρά τὰ θεριμῶ· κατὰ διωρεᾶν γὰρ ὁ Ἡρακλῆος ἀνέδωκεν αὐτὰ τῷ Ἡρακλεῖ. ἐξ ὧν τὰ θεριμῶ.

Ἡράκλειαι σῆλαι.

Ἡράκλειαν λίθον. τινὲς τὴν Μαγνή-τιν ἀπέδωσαν διὰ τὸ τὴν Ἡράκλειαν τῆς Μαγνησίας εἶναι. οἱ δὲ οἱ ἡ μὲν ἐπισπω-μένη τὸν σίδηρον Ἡρακλειότης, ἡ δὲ Μαγνή-τις ἀσφύρῳ ὁμοία ἐστίν, ὡς Εὐρωπαϊκὴ ἐν Οἰ-κεῖ "τὰς βροτῶν γνώμας σκοπῶν ... ὥστε Μαγνήτις λίθος τὴν δόξαν ἔλκει καὶ μετίστησιν πάλιν." εἰ λέγει νῦν ἐπὶ τῆς Μαγνήτιδος λί-θου τὸν σίδηρον ἀλλὰ τὴν τῶν θεωμένων δόκησιν ἔλκεσθαι, πλανωμένων ὡς ἐπὶ ἀρ-γύρῳ.

Ἡρακλείδης Εὐφρονος φιλόσοφος, a Ἡρακλείας τῆς Πόντος, τὸ δὲ γένος ἄνωθεν ἀπὸ Λάμιδος, ἐνὸς τῶν ἡγήσασάντων τῆς εἰς Ἡράκλειαν ἐκ Θηβῶν ἀποικίας, Πλάτωνος γνώριμος· ἐκδημήσαντος δὲ Πλάτωνος εἰς

Σικελίαν προεξάναι τῆς σχολῆς κατελείφθη ὑπ' αὐτοῦ. οὗτος καὶ δράκοντα ἔθρεψε καὶ ἡμέρωσε, καὶ εἶχε συνδιαιωμένον αὐτῷ καὶ συγκαθεύδοντα· ὅς καὶ μόνος ἐπὶ τῆς κλίνης εὐρέθη τοῦ Ἡρακλείδου κατακλιθέντος μὲν ἔγιους, οὐχ εὐρέθης δέ. καὶ ἄλλοι μὲν αὐτὸν ἀπθανατίσθαι ἐνόμισαν, ἄλλοι δὲ ἐν φρένι αὐτὸν ἐμβεβληκέναι, ὥς ἂν δόξῃ τοῖς ἀνθρώποις ἀπθανατίσθαι. ἔγραψε πολλά.

b Ἡρακλείδης Ὀξυρυγχίτης φιλόσοφος, ὁ τοῦ Σαραπίωνος, ὅς ἐπεκλήθη λέμβος, γεγονὼς ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ ἔκτου· ὅς τὰς πρὸς Ἀντίοχον ἔθετο συνθήκας. ἔγραψε φιλόσοφα καὶ ἄλλα.

c Ἡρακλείδης Ποντικός, ἀπὸ Ἡρακλείας τῆς Πόντου, γραμματικός, ὅς τις Διδύμῳ τῷ πᾶν κατὰ τὴν Ἀλεξανδρῶν ἐφοίτησεν. οὗτος ἐπειδὴ ἦκυσεν Ἀπερος τῷ Ἀρισάρχου μαθητοῦ εὐδοκίμοῦντος κατὰ τὴν Ῥώμην πολλά τε τὸν Δίδυμον διασύροντος, ἔγραψε μέτρῳ Σαπφικῷ ἥτοι Φαλαικῷ βιβλία γ' δυσσεμήνευτα καὶ πολλὴν τὴν ἀπορίαν ἔχοντα προβαλλομένων ζητημάτων, ὅτινα Ἀέσχος ἐκάλεσεν, εἰς Ῥώμην δὲ κομίσας καὶ τοῦ Ἀπερος καταφανείς κατέμεινε σχολαρχῶν ἐν αὐτῇ ἐπὶ Κλαυδίου καὶ Νέρωνος. ἔγραψε δὲ καὶ ποιήματα ἐπικά πολλά.

Ἡρακλείη βίη τοῦ Ἡρακλέους.

a Ἡράκλειος βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος ὑπὸ Ἀθανασίου πατριάρχου Ἰακωβιτῶν καὶ Σεργίου τοῦ Σύρου Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν μονοθελιτῶν ἐξεκλύσθη.

ὅτι Ἡρακλείῳ τῷ βασιλεῖ ὄντι ἐν Περσίδι ἐτελεύτησαν β' υἱοὶ καὶ β' θυγατέρες. αὐτὸς δὲ λαβὼν τὰ ζωοποιὰ ξύλα ἐσφραγισμένα, καθάπερ ἐλήφθησαν διαμείναντα, εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἀφίκετο καὶ Μοδῆς τῷ ἀρχιερεῖ καὶ τῷ αὐτῷ κλήρῳ ταῦτα ὑπέδειξεν. οἱ δὲ τὴν τε σφραγιδα σῶαν ἐπεγίνωσκον καὶ ἀνέπαφον, τὴν τε κλεῖδα τὴν παρ' αὐτῷ ἦγαγε, καὶ προσεκύνησαν καὶ ὕψωσαν, καὶ ἐς τὸ Βυζάντιον ἐξέπεμψεν ὁ βασιλεὺς· ὃ δὲ Σέργιος ἀρχιερεὺς εἰς Βλαχέρνας ὑπέδειξεν. καὶ μετ' οὐ πολὺ Ἡράκλειος εἰς Βυζάντιον ἐχώρει, δεχθεὶς μετὰ πολλῆς εὐφροσύνης.

ὅτι ὁ αὐτὸς Ἡράκλειος ἐκ Περσῶν εἰς τὸ Βυζάντιον δ' ἦγεν ἐλέφαντας, οὓς δὴ καὶ εἰς τοὺς ἰππικοὺς ἀγῶνας ἐθριάμβευσεν ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως τέρψει, πάσαις ὡραῖς φιλοτι-

μησόμενος. ἐπεὶ δὲ ἦν ἐλὼν ἐκ τῆς οὐσίας τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ... ἐκ τῶ βασιλείως ταμιείου αὐτῇ τε καὶ τῷ κατ' αὐτὴν κλήρῳ ἐτήσια χρήματα παρέχσθαι. καὶ Κωνσταντῖνον νιδὸν αὐτῷ παρυσκευάζει ὑπατεῦσαι, Ἡράκλειόν τε τὸν ἀπὸ Μαρτίνης Καίσαρα προχειρίζεται. πνθόμενος δὲ ἀποθανεῖν ἐν τοῖς εἰς τὰ Ἡρία παλατίοις διέτριβε. καὶ συναγαγὼν ὁ ὑπαρχος καὶ συζεύξας πλοῖα εἰς τὸν πορθμὸν τοῦ καλυμένου Στενοῦ, διέβη κατὰ τὰς ἀκτὰς τοῦ καλουμένου κόλπου Φειδαλίας, καὶ διὰ τῆς γεφύρας τοῦ Βαρυβύσσης ποταμοῦ εἰς τὴν πόλιν εἰσῆι. ὑδέρῳ δὲ τὸν βλον καταστρέψαι.

ὅτι ἐπὶ Ἡρακλείου ... πατριάρχῃ. cf. v. βρύχιος.

Ἡράκλειος στρατηγὸς γεγονὼς ἐπὶ Ζήνωνος οἷος μὲν τολμήσαι καὶ πρόθυμος ἐγχειρεῖν ἐς πολέμους ἐτοίμως, ὃ μέντοι τὸ προμηθὲς εἶχεν ἐν τοῖς κινδύνοις, οὐδὲ βουλήν πρότερον ποιησάμενος ὥρμα πρὸς ὃ ἐσπευδε πράττειν, ἀλλ' ἔξω τοῦ λογισμοῦ πρὸς τὰ ἔργα ἐχώρει, καὶ τὸ ἐμπλήκτως ὅζῳ ἐν ἀνδρὸς μοίρῃ ἐτίθετο. ὅπερ δὴ καὶ μάλιστα αὐτὸν ὕψερον ἔσφηλεν. Malchus p. 278 Nieb.

Ἡράκλειος ψῶρα ἡ δυσθεράπευτος, ἡ Ἡρακλείων λουτρῶν δεομένη πρὸς θεραπείαν· ἡ γὰρ Ἀθηνᾶ τῇ Ἡρακλεῖ πολλά ἀνήκε λειτὰ πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν πόνων.

Ἡράκλειος σχετλιασικὴ φωνή· ἔτος γὰρ ὁ Ἡρακλῆς εἰς ἐπικουρίαν ἐκαλεῖτο ὡς ἀλεξικάκος τοῖς σχέτλιι πάσχουσιν. sch. A Ach. 283.

Ἡράκλειος ἐπίφθεγμα θανυμασικόν· τὸ δὲ γὰρ Ἡρακλῆς κλητικὴ πτώσις, ὡς περ τὸ ὦ Δάματερ τοῦ Δήμητερ διαφέρει. ἐπικαλοῦνται δὲ τὸς Ἡρακλείδας ὁμοίως· Μένανδρος (fr. inc. 319) "ἀλλ' ὦ Ἡρακλεῖδαι καὶ θεοί."

Ἡρακλείτειος λόγος, καὶ Ἡρακλείτειι ἠθλῶς, καὶ Ἡρακλείτειι συγκύματα.

Ἡράκλειτος ὄνομα κύριον.

Ἡράκλειτος Βλίσσωνος ἢ Βάκτωρος, οἱ δὲ Ὁρακίνου, Ἐφέσιος, φιλόσοφος φυσικός, ὅς ἐπεκλήθη σκοτεινός. ἔτος ἐμαθήτευσεν οὐδενὶ τῶν φιλοσόφων, φύσει δὲ καὶ ἐπιμελείᾳ ἡσκήθη. οὗτος ὑδρωπιάσας οὐκ ἐνεδίδου τοῖς ἰατροῖς ἥπερ ἐβούλοντο θεραπεύειν αὐτόν, ἀλλ' αὐτὸς βολβίτῳ χρίσας ὅλον ἐαυτὸν εἴσε ξηρανθῆναι τὸτο ὑπὸ τῷ ἡλίῳ,

καὶ κείμενον αὐτὸν κύνες προσελθοῦσαι διέσπασαν. οἱ δὲ ἄμμιω χωσθέντα φασὶν ἀποθανεῖν. τινὲς δὲ αὐτὸν ἔφασαν διακοῦσαι Ξενοφάνους καὶ Ἰππάρχου τοῦ Πυθαγορείου. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ξθ' ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Δουρείου τοῦ Ὑδάσπου, καὶ ἔγραψε πολλὰ ποιητικῶς. ζῆται ἐν τῷ Ἀηλίῳ κολυμβητοῦ.

ὅτι Ἡράκλειτος ἔφη ὀλιγωρεῖν πάντῃ τῷ σώματος καὶ νομίζειν αὐτὸ κοπρίων ἐκβλητότερον, ἐκ τοῦ ῥήσου δὲ αὐτοῦ τὰς θεωρίας ἀποπληροῦν, ἕως ἄν ὁ θεὸς ὀργάνῳ τῷ σώματι χρῆσθαι ἐπιτάτῃ. Julian. or. 7 p. 226 C.

Ἡρακλειώτης ἀπὸ Ἡρακλείας.

Ἡρακλεοπολίτης.

Ἡρακλέος γενικῇ.

Ἡρακλέους ἄγαλμα βαζύζον ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ μῆλα τρία διὰ τὸ τὸν τριμερές τῆς ψυχῆς κεκοιμηθῆαι αὐτόν. ὁ Ἡρακλῆς Πλάκου τοῦ καὶ Διὸς υἱός, φιλόσοφος ἄριστος.

Ἡρακλέων Αἰγύπτιος, ἀπὸ κόμης Τιλωτίως ἔσης ὑπὸ τῇ Ἡρακλῆος πόλει, γεωμνηματικός, ἐπαίδευσε δὲ ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον κατὰ βασιμῶδιαν, καὶ εἰς τοὺς λυρικοὺς· περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ προστακτικῶν ῥημάτων.

Ἡρακλεωτικός.

a Ἡρακλῆς ὄνομα κύριον. ἡ ἐτυμολογία τῆς κλήσεως ἀπὸ τίνος χρησιμοῦ. "Ἡρακλῆν δὲ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἔξονομάζει· ἦρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἔξεις."

b Ἡρακλῆς Ἀλκμήνης υἱός. τοῦτον φιλόσοφον ἰσοροῦσι, καὶ γράψας δορὰν λέοντος φοροῦντα καὶ ῥόπυλον φέροντα καὶ τρία μῆλα κρατοῦντα, ἅπερ τρία μῆλα νικήσαντα τὸν πολυποίκιλον τῆς πονηρᾶς ἐπιθυμίας λογισμὸν διὰ τοῦ ῥοπύλου τῆς φιλοσοφίας ἀφελῶσαι ἐμυθολόγησαν, ἔχοντα περιβόλαιον φρόνημα ὡς δορὰν λέοντος. καὶ οὕτω φονεύσας τῷ ῥοπύλῳ τὸν δράκοντα τῆς ἐπιθυμίας ἀφειλετο τὰ τρία μῆλα, ὃ ἔστι τὰς τρεῖς ἀρετάς, τὸ μὴ ὀργίζεσθαι, τὸ μὴ φιλαργυρεῖν καὶ τὸ μὴ φιληδονεῖν· διὰ γὰρ τοῦ ῥοπύλου τῆς καρτερικῆς ψυχῆς καὶ τῆς δορᾶς τοῦ θρασυτάτου καὶ σώφρονος λογισμοῦ ἐνίκησε τὸν ἰδὸν τῆς φούλης ἐπιθυμίας, φιλοσοφίας ἄχρι θανάτου. Io. Antioch. exc. Peir. p. 778.

c Ἡρακλῆς "ἀέριον κλέος ἔσχεν," οἷον μέγα καὶ περιβύητον. ἀνεφάνη δὲ ἐπὶ Μι-

νως Ἡρακλῆς Τύριος, ὃς εὔρε τὴν βαφὴν τῆς καλουμένης κογχύλης ἀπὸ κυνὸς αἵμα-χθέντος τὰς σιαγάνας, καὶ προσήγαγε Φολνικὶ τῷ βασιλεῖ, ὃς πρῶτος ἐφόρεσε πορφύραν.

Ἡρακλῆς ξενίζεται, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀβραδυνόντων. οἱ γὰρ ὑποδεχόμενοι τὸν Ἡρακλέα βραδύνουσι· πολυφάγος γὰρ ὁ ἥρως (sch. A Lys. 927).

ἥρανος· Παῦλος Σιλεντιάριος "ἴλαθι τολμήεντι μεγασθενὲς ἥρανε γαίης" πρὸς βασιλέα Ἰουστινιανὸν ἐν τῇ ἐκφράσει τῆς ἀγίας Σοφίας (1 44).

ἥραρεν (Hom. A 110) ἥρασεν.

ἥρασάμην (Hom. E 317) ἥράσθην.

Ἡρας δὲ δεσμοὺς ὑπὸ νείεος Πλάτων Πολιτείας β' (378B). οὕτω γραπτέον· παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἡραίεον δεσμεύεται ἐν τῷ ὑπ' αὐτῆς κατασκευασθέντι θρόνῳ, ὃ τινες ἀγνοήσαντες γράφουσιν ὑπὸ Διός, καὶ φασὶ δεθῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύσασαν Ἡρακλεῖ. Κλήμης. ἡ ἰσορία καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Κωμιαῖς ἢ Ἡραίῳ.

ἥρασσαν ἔκρουον, ἐπληττον, ἐβλασφήμουν. (S Ai. 724) "μαθόντες ἄμφεσθον, εἰτ' ὀνειδέσιν ἥρασσαν ἐνθεν κἀνθεν," ἀντὶ τοῦ πάντες ὁμοφρόνως. καὶ αὐθις (AP 6 317) "αὐτὰρ ὃ πεπταμένη μέγα τύμπανον ἔσχετο χειρὶ ἥραξεν· καναχῇ δ' ἵαχεν ἄντρον ἅπαν." ἥρᾱτο (Hom. A 35) ηὔξατο. ἡργολαβηκῶς. ἥρδαλωμένος λεπρὸς καὶ μεμιασμένος. καὶ ἥρδάλωσεν ἡσβόλωσεν. ἥρδιον (ῥήδιον?) περιφανὲς ἄρμα σκεπασόν.

ἥρει ἐλάμβανεν.

ἥρειδεν ἥφιεν, ἔπεμπεν· (A Eq. 623)

"ἔπη ἥρειδε κατὰ τῶν ἱππέων."

ἥρεικον ἔσχιζον· (Hes. Scut. 287) "ἥρεικον γῆδον δίαν."

ἥρεικῶς σθενώσας καὶ ὑπακουμβίσας. καὶ ἥρεισεν ἡκούμβισεν.

ἥρειτο ἐπεθύμει, ἐλάμβανε· "πολλάκις γὰρ οὐ μόνον τῆς ἡμέρας ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτὸς οἶτον ἥρειτο, καὶ ὑπὲρ τὰς τῶν δαιμόνων παρυσκευὰς τὰ πολυτελῆ τῶν δημοσίων ἀπετρύετο" (Io. Antioch. exc. Peir. p. 814. cf. v. Βιτέλλιος).

ἥρειτο ἐξελέγετο, προέκρινεν· "ἥρειτο δὲ β' ὁπόσον κάκληκος τοῦ ἐμπερομένου τοῖς ἐδάφεσιν" (cf. v. κάκληκες).

- c ἡρεῖτο ἐπορθεῖτο.
 ἡρέμα ἀτρέμας. καὶ ἡρεμῶς καὶ
 ἡρεμεῖ ἡσύχως.
 ἡρεμία ἀτρεμία τις οὖσα, κατὰ σέφη-
 ριν τοῦ τρέμειν, ὅλον ἢ ἀκινήσια.
 ἡρετισάμην, αἰτιατικῇ, εἰλόμην, ἐξε-
 λεξάμην. Ps. 119 173.
 ἡρετο ἡρώτα, ἔλεγεν, ἡρώτησε. κεῖται δὲ
 καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπαίρεσθαι τῷ φρονήματι.
 "Ἡρη ἢ "Ἡρα. καὶ κλίνεται "Ἡρης.
 ἡρήκασι πεπορθέκασι, καὶ ἡρηκότες
 πεπορθηκότες.
 ἡρημένην χειροτονημένην, καὶ ἡρη-
 μένον ἐπικριθέν, ἐκλελεγμένον. "ἐπειδὴ ἐτύγ-
 χανον ἐκ πλείους τὰ Περσῶν ἡρημένοι, προ-
 πηλακίζεσθαι τε ὑπὸ Κόλγων αὐτῶν καὶ Ῥω-
 μαίων, καὶ ἐν τοῖς ἀτιμοτάτοις τεκάζχθαι."
 ἡρήρεισο (Hom. Γ 358, Δ 136) ἡρμους·
 "τὸ δὲ δὴ εἰσὶν εὐ μάλ' ἡρήρεισο τῷ συν-
 σπισμῷ, καὶ ἀκριβῶς ὑπῆρχε σερόν τε καὶ
 ἀπερίσπασον."
 "Ἡρης τῆς "Ἡρας.
 ἡρήσαντο (Hom. Γ 318) ἡῖξαντο.
 ἡρθη ἡῖξήθη, ὑψώθη.
 ἡρι ὄρθρον, ἔωθεν· ἢ ἔαρι.
 a ἡρία τὰ ἐν τῇ γῇ μνήματα· (AR 7 180)
 "ἡνίκα δυσδάκρυτα κατὰ χθονὸς ἡρία τεῦ-
 χον, ὡς ἂν ἀποφθιμένου κείθι δέμιας κτε-
 ρίσω." καὶ αὐθις (AR 7 209) "ἡρίον ἐκ βίω-
 λου δαψύδος ἐκτισάμην, ὕφρα σε καὶ φθί-
 μενον Διοῦς σαυητρός αὐλαξέθελγῃ, ἀρο-
 τραίη κείμενον ἐν θαλάμῃ."
 b ἡρία οἱ τάφοι. φασὶ δὲ τινες κοινότερον
 μὲν πάντας τὰς τάφους οὕτως ὀνομάζεσθαι,
 κατ' ἐξαίρετον δὲ τοὺς μὴ ἐν ὕψει ὠκοδομη-
 μένους. ὀνομάσθαι δὲ παρὰ τὴν ἔραν. Harp.
 ἡριγένειαν τὴν τὸν ὄρθρον γεννώσαν.
 (AR 7 204) "οὐδ' ὑπὸ μυρμαρυγῇ θαλερώπι-
 δος ἡριγενείης ἄκρα παρμυθύσσεις θαλπομέ-
 νων πετέρυγων."
 Ἡριγόνειος τάφος.
 Ἡριδανός ποταμός.
 ἡρίθμησεν ἀπεδείλλασε, μεθ' ἡσυχίας
 ἡγαγε· (AEq. 567) "τοὺς ἐναντίους ἰδὼν οὐκ
 ἡρίθμησεν, ἀλλ' εὐθὺς ἦν ἀμυνίας," ἔτοιμος
 πρὸς ἄμυναν.
 Ἡρικαπαῖος ὄνομα κύριον.
 ἡρικνωμένον ἐρρυτιδωμένον, παλαιόν.
 ἡρικῶς ἐξισώσους καὶ φιλονεικῆσας.
 "Ἡριννα Τεῖα (an Τηρία) ἢ Λεσβία, ὡς

δὲ ἄλλοι, Τηλία (Τῆλος δὲ ἐστὶ νησίδιον ἐγ-
 γὺς Κνίδου)· τινὲς δὲ καὶ Ῥοδῖαν αὐτὴν ἐδὲ-
 ξασαν. ἦν δὲ ἐποποιός. ἔγραψεν Ἡλακῆτην·
 ποιήμα δὲ ἐστὶν αἰολικῇ καὶ δωριδίᾳ διαλέκτῳ,
 ἐπὶ τῇ. ἐποίησε δὲ καὶ ἐπιγράμματα. τε-
 λευτὰ παρθένος ἐννεακαίδεκέτις. οἱ δὲ εἰχοὶ
 αὐτῆς ἐκρίθησαν ἴσοι Ὀμήρῳ. ἦν δὲ ἐταῖρα
 Σαυφούς καὶ ὁμόχρονος.
 ἡρινδὸν ἄνθος ἐαρινόν.
 ἡρινὸς καιρός ὁ τοῦ ἔαρος.
 "Ἡριον ὄνομα τόπος, ἡρίον δὲ ὁ τάφος.
 ἡριπαν εἰς τὴν ἔραν κατέπεισεν· (AR 7
 210) "ἡριπεν ἐσχαρίου λάβρον ἐπ' ἄσθμα
 πυρός."
 ἡριπόλη ἡ ἡμέρα· ἐν ἐπιγράμματι (AR
 5 228) "οὐδὲ φαιινῆς φέγγος ἰδεῖν ἐθέλω
 χρύσειον ἡριπόλης."
 ἡρισεν ἐφίλονεῖσεν.
 ἡρισεν ἐφίλονεῖσεν.
 ἡρεσεν ἐβοήθησεν· "ὁ δὲ τὸν Θάωρακα
 αὐτοῦ διέρρηξεν, ὃς ἤρκεσεν οἱ ἀμύναι λυ-
 γρὸν ὄλεθρον."
 ἡρματισμένον ἡσφαλισμένον.
 ἡρμόσαντο εὐφυνῶς διετέθησαν· "οἱ δὲ
 ἡρμόσαντο πρὸς τὴν βούλησιν, καὶ συνέθεντο
 δέκα τάλαντα δώσειν." Πολύβιος "οἱ δὲ εἰσα-
 τιῶται πάντα ἡρμόζοντο πρὸς τὴν εἰς οἶκον
 ἐπάνοδον," ἀντὶ τῆς ἐγένοντο, παρεσκευάζοντο.
 ἡρμόσθησαν φιλικῶς διετέθησαν· "λό-
 γους οὖν προσοίσοντος καὶ ἡδισα προσεμέ-
 νον, ἡρμόσθησαν ἄμφω."
 ἡρμοττόμην ἐπαιδευόμην· Ἀριστοφάνης
 (Ec. 1233) "ἐν ταῖσιν εὐστρίας κοινύλοις ἡρ-
 μοττόμην." ἀπὸ τῆς μεσικῆς τὸ ἡρμοττόμην.
 Ἡρόδικος ὄνομα κύριον.
 Ἡρόδοτος Λύξος καὶ Δρυοῦς, Ἀλικαρ-
 νασσεὺς τῶν ἐπιφανῶν, καὶ ἀδελφὸν ἐσχηκὼς
 Θεόδωρον. μετέξῃ δ' ἐν Σάμῳ διὰ Λύγδα-
 μιν τὸν ἀπὸ Ἀρτεμισίας τρίτον τύραννον γε-
 νόμενον Ἀλικαρνασσοῦ· Πισινδήλης γὰρ ἦν
 υἱὸς Ἀρτεμισίας, τοῦ δὲ Πισινδήλιδος Λύγ-
 δαμης. ἐν οὖν τῇ Σάμῳ καὶ τὴν ἰάδα ἡσκήθη
 διάλεκτον, καὶ ἔγραψεν ἰσορίαν ἐν βιβλίῳ θ',
 ἀρξάμενος ἀπὸ Κύρου τοῦ Πέρσου καὶ
 Κανδύλου τοῦ Ἀνδῶν βυσιλέως. ἐλθὼν δὲ
 εἰς Ἀλικαρνασσὸν καὶ τὸν τύραννον ἐξέλασας,
 ἐπειδὴ ὕσπερον εἶδεν ἑαυτὸν φθονέμενον ὑπὸ
 τῶν πολιτῶν, εἰς τὸ Θούριον ἀποικιζόμενον
 ὑπὸ Ἀθηναίων ἐθελοντῆς ἦλθε, κάκεῖ τελευ-
 τήσας ἐπὶ τῆς ἀγορᾷ τέθαιπται. τινὲς δὲ ἐν

Πάλλας αὐτὸν τελευτήσασα φασιν. ἐπιγράφον-
ται δὲ οἱ λόγοι αὐτοῦ μοῦσαι.

περὶ Ἡροδοῦτε λέγει ὁ παραβάτης ἐν ἐπι-
σολῇ, "τίς οὖν ἀγορεύει τὸν Αἰθιοπίαν ὑπὲρ τῆ
παρ' ἡμῖν τροσμηστάτα σιτίου λόγους; ἀψύ-
μνοι γὰρ τῆς μύτης θανυμύξιν ἔρασαν ὅπως
κόπρια σιτούμενοι ζῶμεν, εἴ τῃ πιεὶς ὁ Θέ-
ριος εἶναι λογοποιὸς δοκεῖ. ἰχθυοφάγων δὲ
καὶ σαρκοφάγων ἀνθρώπων γένη, μηδ' ὄναρ
ιδόντα τὴν παρ' ἡμῶν δαίταν, οἱ τὴν οἰκα-
μένην περιγησόμενοι γῆν ἰσοροῦσιν· ὧν εἴ-
τις παρ' ἡμῖν ζηλώσῃ τὴν δαίταν ἐπιχειρή-
σει, οὐδὲν ἄμεινον διακρίσεται τῶν τὸ κύν-
ειον προσεγκυκλιμένων ἢ τὴν ἀκόνιτον ἢ τὴν
ἀλλέβορον."

Ἡρομένης ὄνομα κύριον.

ἥροσα ἥροτρίασα.

Ἡρόστρατος ὄνομα κύριον.

ἥροῦντο ἐλάμβανον. "οἱ δὲ ὡς εἶχον
χαμαὶ δεῖπνον ἥροῦντο."

Ἡροφίλα ἡ καὶ Σίβυλλα Ἐρυνθραία,
Θεοδόρου θυγατὴρ, ἔγραψε βιβλία γ' μυα-
τικὰ ἐπικυῖα, καὶ ἦλθεν εἰς Ῥώμην ἐν τοῖς
χρόνοις τῶν ἐπαύτων, ἄλλοι δὲ Τυρκενίου,
δοκῶσα χρηματίζεσθαι δι' αὐτῶν. ὥς δὲ κα-
τεργονήθη, τὰς β' κατέκρινε βίβλας, ὥς καὶ
ἐτεχεν ἐπιφρομένη. περιεσώθη δὲ ἡ λοιπὴ
μία, ἣτις καὶ παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἐξωνήθη
πολλοῦ τιμήματος.

ἥρρησεν ἐφθάρη, ἦλθεν. ὅθεν καὶ τὸ
εἰσῆρρησεν.

ἥρτηται, γενικῇ, χρέμαται. "ὅ δὲ τὰ
μὲν πρῶτα ἐδεῖτο τῆς τῶν ἀνθρώπων λατρι-
κῆς, καὶ ἐκείνων ἥρτητο."

ἥρτο ὑψοῦτο, ἡγείρετο. "τὸ δὲ χῶμα ἐπὶ
τοσοῦτον ἥρτο ὥστε ἐπὶ ἰσοπέδου ἐπὶ τὰς
ὀφρέας τοῦ ὄρους τὰ βλήματα ἐξικνεῖτο."

ἥρτένετο (Hom. B 55) παρεσχεύαζεν.

ἥρύγγανεν ἐμεγαλύνει, ἐνηβρύνετο.
"εἰ καὶ περιβλεπτον καὶ δόκιμον ἥρύγγανε
γένος, ἐπιπράσκετο." ἥρύγγανεν οὖν κυρίας
ἡρεύνετο.

ἥρυγγίτης εἶδος βοτάνης.

ἥρυγεν (Hom. Y 404) ἐβάα.

Ἡρύγιον ὄνομα τόπον.

ἥρυνθοδανωμένον ἐρυνθρῷ βάμματι
βεβαμμένον.

Ἡρυλλος ὁ Ἡρακλῆς.

ἥρυνον ἥρτην, καὶ ἥρῆσατο ἥρτησεν.

ἥρωας τὰς ὑπολειπόμενας τῶν σπον-

δαίων ψυχάς.

Ἡρώδειον τόπος. Joseph. B. I. 1 13 8 et
21 10.

Ἡρώδης ὁ πρῶτος, βασιλεὺς Ἰουδαίων,
ἔσχεν υἱὰς ὁμιωνύμους αὐτῷ καὶ διωνύμους γ',
Ἡρώδην Ἀντίπουν τὸν καὶ τὸν πρόδρομον ἀπο-
τεμύοντα, ἐφ' οὗ καὶ ὁ κύριος ἐξυνρώθη, καὶ
Ἡρώδην Φίλιππον, ὃν πρῶτον Ἡρωδίας συ-
ναφθεῖσα θυγατέρα Σαλιώμην ἔσχε τὴν καὶ
ὀρχησαμένην· καὶ Ἡρώδην Ἀγρίππαν τὸν καὶ
Ἰάκωβον ἀνελόντα τοῦ Ζεβεδαίου (Cedren.
p. 183 A). πρὸς ὃν τοῦ δήμου ἐπιφωνοῦντος
τότε "Θεοῦ φωνή καὶ οὐκ ἀνθρώπου," δίκην
ἔδωκεν αὐτίκα. σολὴν γὰρ ἐξ ἀργύρου πεποι-
τημένην περιθέμενος καὶ εἰς τὸ θέατρον ἐλ-
θὼν καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ βήματος καθίσας ἐθη-
μιγύρει· τῆς δὲ ἡλιακῆς ἀκτίνος προσπεσ-
σῆς τῇ ἐνδύματι, ἡ λαμπηδὼν τῇ αὐγῇ τῆς
ἐσθῆτος ἀνακραθεῖσα τὰς ὕψεις τῶν περιε-
σώτων κατήσραιψε, καὶ αἰσθηθέντων ἐπὶ τάτῃ
καὶ ὡς Θεὸν αὐτὸν εὐφημησάντων ἐπαίρεται
πλέον ὁ δαίμων, ὃν εὐθὺς ἄγγελος κυρίου
ἐπάταξεν ἀθρόως, καὶ ἀπεκδήσε τῆς κατέ-
δρας ἐκ τοῦ σπαράττεσθαι δεινῶς τὴν γα-
στέρα αὐτοῦ. τὸν δὲ Ἰάκωβον ἰδὼν ἀπαγόμε-
νον τὴν ἐπὶ θάνατον ἡ κατήγορος αὐτῆ καὶ
μεταμεληθεὶς προσέειπε τοῖς ποσὶ τοῦ ἀπο-
σώλου, λέγων "συνχώρησόν μοι, ἀκρωπε τῇ
Θεοῦ, ὅτι μεταμετέλημαι ἐφ' οἷς ἐλάλησα
κατὰ σοῦ." ὁ δὲ μακάριος παρρητικῶς τῶτον
καταφιλῆσας εἶπεν αὐτῷ "εἰρήνη σοι, τέκνον,
εἰρήνη σοι καὶ συγχώρησις τῇ πταισματος."
ὁ δὲ μετὰ φωνῆς μεγάλῃς εὐθέως Χριστιανὸν
ἐαυτὸν ἐπὶ πάντων ἀνηγούρευσεν, ὡς καὶ τὸ
τοῦ μαρτυρίου βραβεῖον ἀπενέγκασθαι. ὁ δὲ
ἄθλιος Ἡρώδης ἐπὶ ἡμέρας φθειρόμενος καὶ
σκιώλης ἐκβράζων ἐλεινώς τὸν βίον κατέ-
λεσεν, ὡς καὶ ὁ δυσσεβέστατος αὐτῆ πατήρ·
κακείνος γὰρ ἀπίχτειν τῆς κατὰ Χριστὸν καὶ
τῶν διηλικίων αὐτοῦ τόλμης ἔτι περιὼν τῷ
βίῳ κομισάμενος αἰσχίστῳ μὲν τὸν βίον
κατέσχευεν.

Ἡρώδης Ἰούλιος χρηματίσας, υἱὸς Ἀτ-
τικοῦ τοῦ Πλουτάρχου (ἀν' Ἰνπάρχου), γένος
Αἰακίδης, Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Μαυραθιώ-
νιος, σοφιστής, πλούσιος ἐκ θησαυροῦ γενό-
μενος σφόδρα, ὥς καὶ σάδιον κατεσκευάσατο
Ἀθηναίους καὶ θέατρον ὑπερώριον. ἥρξε τῆς
Ἀσίας ὁ αὐτοῦ πατήρ, καὶ τοῖς διςυπάτοις
συνατελέχθη. ἦν δὲ ἐπὶ τε Τραϊανοῦ καὶ

Ἀδριανοῦ καὶ Μάρκου Ἀντωνίνου τῶν αυτοκρατόρων, διδασκταίς ὑπὸ Φωβωρίῳ καὶ Πολέμωνι, καὶ ἔγραψεν ἐφημερίδας, σύγγραμμα πολυμιάδης, καὶ ἐπισολάς, καὶ λόγους αὐτοσχεδόνους, ὧν μέμνηται Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. διεδέξατο δὲ αὐτὴ τὴν σχολὴν Ἀδριανὸς ὁ σοφιστής. σύγχρονος δὲ ἦν Ἡρώδης Ἀρισείδῃ τῷ σοφιστῇ. φέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ ἄλλα πλεῖστα, ἐν οἷς τὸ μεγαλοφυὲς καὶ ὑψίπουν τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς κατανοεῖται καὶ διαδείκνυται. τελευτᾷ δὲ ἀμφὶ τὰς ε' καὶ ο' ἔτη, ξυντακτὴς γενόμενος.

Ἡρωδιανός Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς, υἱὸς Ἀπολλωνίου τοῦ γραμματικῆς τοῦ ἐπικληθέντος δυσκόλου, γέγονε κατὰ τὸν Καίσαρα Ἀντωνίνον τὸν καὶ Μάρκον, ὡς νεώτερον εἶναι καὶ Διονυσίου τοῦ τὴν μουσικὴν ἰσορίαν γράψαντος καὶ Φίλωνος τῷ Βιβλίῳ. ἔγραψε πολλά.

Ἡρωδιάς ὄνομα κύριον.

Ἡρωδίδης.

ἡρωελεγεῖον μέτρον τι.

ἡρώησεν ἔπαυσεν.

Ἡρωῖν ὄνομα κύριον.

Ἡρων Κόττος Ἀθηναῖος, ῥήτωρ τὰς ἐν Ἀθήναις δίκας γεγραφώς, εἶτα ἐξηγήσιν Δεινάρχου, ὑπομνήματα εἰς Ἡρόδοτον Ξενοφῶντα Θουκυδίδην, κεκριμένων ὀνομάτων βιβλία γ', ἐπιτομὴν τῶν Ἡρακλείδου ἰσοριῶν, περὶ τῶν ἀρχαίων ῥητόρων καὶ τῶν λόγων οἷς ἐνίκησαν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνιζόμενοι.

ὅτι Ἡρων ἐπέτρεψεν ἑαυτὸν ὁ Πρόκλος, ἀνδρὶ Θεοσεβεῖ καὶ τελείῳ παρυσκευῇ ἐσχηκότι τῶν κατὰ τὴν παιδείαν ὁδῶν, Ἀλεξανδρεῖ. Marin. V. Procli 9.

ἡρῶναι Ἀριστοφάνους Νεφέλαις (314) "ἡρῶναι τίνες εἰσι;" τρισυλλάβως τὸ ἡρῶναι προσηνεύον, ὡς ἡθεοῖ ἡθεοῖ. Ἀλιανός "γενναῖον ἔργον καὶ τολμηρὸν ἡρωίνης ἀντικρυς τοῦτο δρᾶσασα."

Ἡρῶναξ ὄνομα κύριον.

ἡρῶν μνημεῖον.

ἡρως ἡμίθεος, δυνατός, γενναῖος. δυσυλλάβως δὲ κέχρηται Ὅμηρος ἡρῶ, ἡπαξ ἐν Ἰλιάδι (H 453) καὶ ἡπαξ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (θ 483).

ἡρώτα πυρεκάλει, ἔθυσεν, ἡῤχετο, ἰκέτευεν.

ἡς ὑπῆρχες.

Ἡσαῖας ὄνομα κύριον.

Ἡσαῖον ὄρος.

ἡσάν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι (A Plut. 1003), παροιμία ἀπὸ χρησμοῦ, ἐπὶ τῶν ποτὲ εὖ εἶτα ἐτέρως γεγονότων.

ἦσαν ἀντὶ τοῦ ὑμνησαν, ἐδόξασαν.

ἦσαν ἡδίστου, ἐγίνωσκον (Eur. Rhes. 854) "οὐδ' ἀφιγμένον τὸ πᾶν ἦσαν."

ἦσους χάριν ἐποίησας, ἐδόξασας.

ἦσατο (Hom. ι 553) εὐφράνθη.

Ἡσαῦ ὄνομα κύριον.

ἦσειν (Hom. θ 203) πέμψειν.

ἦσθα ἡς, ὑπῆρχες (AP 6 199) "ἦσθα γὰρ εὐχολῆσι κατήκοος, ἔνθα κελεύθοις ἴλαος."

ἦσθαι καθῆσθαι.

ἦσθαι χαρήσεται (A Lys. 201) "ταύτην μὲν ἂν τις εὐθὺς ἦσθαι λαβών." τὴν κύλικα φησιν, ἐπεὶ μεγάλῃ ἦν καὶ πλέα. καὶ ἦσθαι εἰς χαρεῖς.

ἦσθην ἐχάρην.

ἦσθηνται ἔγνωσαν Ἀριστοφάνης (Vesp. 671) "οἱ δὲ σύμμαχοι ὡς ἦσθηνται τὸν σύρφακα ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον." καὶ ἦσθετο ὁμοίως.

ἦσθῃσθαι περιβεβλησθαι "θριαμβίδα τε ἦσθῃσθαι εὐχολὴν αὐτόν."

ἦσθητο ἀντὶ τοῦ περιβεβλητοῦ "καὶ ἦσθητο κροακῶν χιτῶνα ὑπὲρ τῷ πλείονας ἐς αὐτὸν ἐπιστρέφειν."

ἦσθιον ἔτρωγον.

ἡσί φησίν.

Ἡσίοδος Κυμαῖος, νέος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίου καὶ μητρὸς Πυκμίδης ἐν Ἀσquer τῆς Βοιωτίας. γενεολογεῖται δὲ εἶναι τοῦ Δίου τοῦ Ἀπέλλιδος τοῦ Μελανώπου, ὃν φασὶ τινες τοῦ Ὀμήρου προπάτορος εἶναι ἀπάπον, ὡς ἀνεψιδοῦν εἶναι Ἡσιόδου τὸν Ὀμηρον, ἐκάτερον δὲ ἀπὸ τῷ Ἀτλαντος κατὰ γένος. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ταῦτα, Θεογονία, ἔργα καὶ ἡμέραι, ἀσπὶς, γυναικῶν ἡρωινῶν κατάλογος ἐν βιβλίοις ε', ἐπικήδειον εἰς Βάτραχον τινα ἐρώμενον αὐτῷ, περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων, καὶ ἄλλα πολλά. ἐτελεύτησε δὲ ἐπιξενωθείς παρ' Ἀντίφῳ καὶ Κτιμένῳ, οἱ νύκτωρ δόξαντες ἀναιρεῖν φθορέα ἀδελφῆς αὐτῶν ἀνείλον τὸν Ἡσίοδον ἄκοντες. ἦν δὲ Ὀμήρου κατὰ τινος πρεσβύτερος, κατὰ δὲ ἄλλους σύγχρονος. Πορφύριος καὶ ἄλλοι πλείοι νεώτερον ῥ' ἐνιαυτοῖς ὀρθῶναι, ὡς λβ' μῶνους ἐνιαυτοὺς συμπεροτερεῖν τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος.

Ἑσιόνη ὄνομα κύριον.

ἦσις τέρψις.

ἡσκει ἔκαμιν.

ἡσχημένον κατασκευασμένον· ἀσκήματα γὰρ τὰ κατασκευάσματα. (S El. 217) "ἀλλ' οὐκ Ὀρέζου, πλὴν λόγῳ γ' ἡσχημένον."

ἡσμένισις ἐχάρης.

ἡσο κείσο· (AP 6 52) "οὕτω τοι, μελὶα ταναά, ποτὶ κίονα μακρὸν ἡσο, πανομφαίῳ Ζηνὶ μένουσ' ἱερά." καὶ αὐθις (AP 6 128) "ἡσο κατ' ἡγάθειον τόδ' ἀνάκτορον, ἀσπι φαεννά."

ἡσπαιρεν· Ἡρόδοτος (8 5) "ὁ Κορίνθιος στρατηγὸς τῶν λοιπῶν ἡσπαιρε μοῦνος, φάμενος ἀποπλεύσεσθαι ἀπὸ Ἀρτεμισίου."

ἡσπικότες συνελθόντες.

ἡσσηθῆναι ἡττηθῆναι.

ἡσσηκύτες ἡττήσαντες.

ἡσσηντο ἡττητο.

ἡσσησθαι, παρκαίμενος, ἀντὶ τῆς ἡττήσθαι.

ἡσσον ἐτοίμως κατέχειν, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὁμοίως. καὶ αὐθις (Procop. Arg. 7) "ἡσσον δὲ ταῦτα τοὺς πυραπεπτωκότας ἡνία ἢ τὰ πρὸς Ἰουστινιανὸν ἐς τὴν πόλιν."

ἡσσωνται ἡττωνται.

ἡσαι καθέζεται. ἡσαι δὲ ὠνόμασαι.

ἡσην ἐκαθίζοντο, δυνικῶς· Ἀριστοφάνης Ὀρνισι (19)· "τιὸ δ' οὐκ ἄρ' ἡσην." τινὲς δὲ διὰ τοῦ ἰσην, ἀντὶ τοῦ ἡδισαν, οὐδὲν ἄλλο ἡδισαν ἢ δάκνειν.

ἡσην ἀντὶ τῆς ἐπὶ ἡρχον, δυνικῶς· "ἀδελφῷ δύο ἡσην." καὶ αὐθις "ἐπηρμένῳ τε ἡσην ἄμφορταῖς ἐλπίσιν," ἡπατημένῳ. cf. v. ἡμίσεια.

ἡσόν ἡδύ.

ἡσυνθέτηκας (Ps. 72 15) ἢ συνέθε καὶ ὠμολόγησας, παρέβης.

ἡ συκάμινος συκαμίνῳ ῥύπτεται, πρὸς τοὺς ἑαυτοῖς τὰ ὠφέλιμα λαμβάνοντας ἐξ ἑαυτῶν.

ἡ Συρακουσῶν δεκάτη, ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσιῶν.

ἡσυχάζω δοτικῇ.

Ἑσύχιος Μιλήσιος, εἰδὸς Ἑσυχίου δι- κηγόρου καὶ Φιλοσοφίας, γεγονὼς ἐπὶ Ἀνα- στασίῳ βασιλεῖ, ἔγραψεν ὀνοματολόγον ἢ πλῆνακιν τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομαζῶν, οὗ ἐπιτομή ἐστι τοῦτο τὸ βιβλίον, καὶ χρονικὴν ἰσορίαν, ἡντινα διεῖλεν εἰς ἕξ διασχέματα (οὕτω γὰρ καλεῖ ἕκαστον βιβλίον), ἐν οἷς ἐμφέρονται αἱ

κατὰ καιροὺς πράξεις τῶν Ῥωμαίων βασι- λέων καὶ αἱ δυναστεῖαι τῶν κατὰ ἔθνος κρα- τησάντων τυράννων καὶ τὰ κατὰ τὸ Βυζάν- τιον πραχθέντα ἕως τῆς βασιλείας Ἀνασ- τασίου τοῦ ἐπονομαζομένου δικόρου. εἰς δὲ τὸν πλῆνακιν τῶν ἐν παιδείᾳ λαμπράντων ἐκκλησια- στικῶν διδασκάλων οὐδενὸς μνημονεύει, ὥς ἐκ τούτου ὑπόνοιαν παρέχειν μὴ εἶναι αὐτὸν χριστιανόν, ἀλλὰ τῆς Ἑλληνικῆς ματαιότητος ἀνάπλεον. καὶ ἡσυχῇ ἡσύχως.

ἡσχυλλον ἐλποῦντο.

ἡσχάτισεν ὕσερσεν.

ἡτι τὸ σοικεῖον, τὸ γράμμα. ἡττα ἡ ἡττησις.

ἡταίρηκεν ἡτάκτησεν. "ἡταιρηκέναι δὲ τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος, οὐκ εἶναι δ' ἄξιον τὸ ἱερὸν πῦρ φνυθᾶν" (cf. v. Ἀημοχάρης).

ἡταιρηκώς ἐπὶ τῆς πορείας, ἡταιρι- κὼς δὲ ἐπὶ τοῦ ἐταίρου.

ἡ τὰν ἡ ἐπὶ τὰν ἡ ταύτην ἡ ἐπὶ ταύτῃ. γυνὴ Λάχαινα τῇ παιδί δοῦσα τὴν ἀσπίδα τοῦτο εἶπεν.

ἡττημένην ἀντὶ τῆς κεκορημένην· καὶ γὰρ αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ κίχρυσθαι. Harp.

ἡττησεν ἐξήτησεν.

ἡτίμησεν (Hom. A 11) ἡτίμασεν, ὕβρισεν.

ἡτορ ψυχῇ· Ὀμηρος (A 115) "ἀπαλὸν τέ σφ' ἡτορ ἀπνύρα." ὅπερ ἐκίνησε τὴς ζω- κὸς λέγειν ὅτι συναύξεται τῇ σώματι ἡ ψυχὴ καὶ συμμειοῦται πάλιν.

ἡτρεμίξεν ἐκαρτέρει, ἡσύχαζεν.

ἡτριά οἱ εἰρήμονες· (AP 6 288) "τόν τε πρῶσεργον ἄτρακτον, καὶ τὰν ἄτρια κρινα- μέναν κερκίδα, τὰν ἰσῶν μολπάτιδα."

ἡτριάτω καὶ ἡτριάτων.

ἡτρίον ἔνδυμα ὑμενωδές· "μετεωρίζον τὸ ποικίλον ἡτρίον πάσας ἐλλίσσει τροπὰς" (cf. vv. Ἰνδοί et χιλιός). λέγει περὶ τῆς δρα- κοντοειδοῦς σημείου τοῦ ἐν πολέμῳ. ἡτρίον δὲ τὸν ἄρτον.

ἡ τρεῖς ἕξ ἡ τρεῖς κύβοι. τὸ μὲν τρεῖς ἕξ τὴν παντελῇ νίκῃν δηλοῖ, τὸ δὲ τρεῖς κύ- βοι τὴν ἡττην.

ἡτρον τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος. καὶ τὸ κάλυμμα τῆς μήτρας, ὃ καλεῖσιν ἔλυτρον· Ἀριστοφάνης (Th. 516) "τὸ γὰρ ἡτρον τῆς χύτρας ἐλάττισεν." ἐν χύτραις γὰρ τὰ παι- δία ἐξετίθεισαν.

ἡττηθεῖς ἀντὶ τῆς ἡττον ἔχων "ἀπέλ- θοι."

ήττηθης τῆς ἀληθείας. καὶ ήττηθης τινος. ἀλεκτρυόνης (Α Αν. 70), ἐπὶ δούλων ἢ θεραπεόντων ἐπομένων τοῖς δεσπότης. φυσικόν ἐστι τοῦτο, ἐπεὶ ἐν ταῖς συμβολαῖς τῶν ἀλεκτρυόνων οἱ ήττηθέντες ἔπονται τοῖς νενικηκόσι. καὶ Θεόκριτος (22 72) "δρνίθων φρονικολόφων τοιοῖδε κνδοιμοί."

ήττημαί σου, γενικῇ.

ήττημένος ὁ νενικημένος.

ήττον· (Α Plut. 1119) "τῶν ἄλλων ἀπάντων ήττόν μοι μέλει," ἀντὶ τῷ οὐδαμῶς.

ήττώμενος, γενικῇ, νικώμενος.

ήττων ἐλάττιον, ὑποχείριος· "οὕτω δὲ ἦν Ἐπίκουρος ἡδονῆς ήττων --- προτιμῶν" (cf. v. Ἐπίκουρος).

ήτω ὑπαρχέτω· "ήτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας," τρίτον πρόσωπόν ἐστι προσωπτικόν, ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ ὑπάρχω· ἡ μετοχὴ εἰς ἔντος, τὸ προσωπτικὸν ἔστι εἶω, ἐπεκτάσει ήτω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ ἔσω. ἡ ἀπὸ τοῦ εἶω τὸ ὑπάρχω ἦεν ἡς ἔε, καὶ τὸ προσωπτικὸν ἔε ἔετω, καὶ κράσει τῶν δύο εἰς ἡ ήτω.

ή γένειος (Hom. O 275) ὁ καλὸν γένειον ἔχω.

ήγγισεν.

ήδ' αἰεγν, εἰπεν.

ήδ' ἄξαντο ἐφήμισαν.

ήδ' ἦσα ἐφώνησα.

ήδ' ὀκησα ἐθέλησα.

ήλ' ἦσα ὠργάνισα.

ήλ' ἦσαντο ἐταράχθησαν, ἐζράγησαν, πεφύσηνται. ήλίσαντο δὲ κατέλειψαν, ήπλήκεισαν.

ήλόγησα ηὔξάμην. καὶ εὐλόγησα ὡς ἀτιμώτερον.

ήμωρθησα ἐπέτεχον.

ήπόρησα ἐν εὐπορίᾳ εἶμι.

ήρῃσθαι καὶ εὐρῃσθαι.

ής ὁ ἀγαθός.

ήυσεν (Hom. E 784) ἐφώνησεν.

ήτομόλησεν ἀφ' ἑαυτοῦ παρεγένετο.

ήτρέπισα ήτοίμισα.

ήχενίζεν τὸν τράχην ἀπέκοπτεν, ἐλαιμοτόμει. ὅπερ Ὀμηρος ἀδερύνει φησί. sch. S Ai. 298.

"Ἡφαισε πρόμολ' ᾤδε (Hom. Σ 392) οὕτως ὡς ἔχεις παρελθὼν, μηδὲν ὑπερθέμενος.

Ἡφαισειος δεσμός, ἐπὶ τῶν ἀφύκτων·

"ὁ δὲ συγκατελημμένος πάθεισιν ὥσπερ Ἡφαισειος δεσμοῖς ἀρρήκτοις ἀλέτοις, ἔμενέ γε ἐν αὐτοῖς ἔμπεδον· τὰ δὲ ἦν ἐρωτομανία καὶ μέθη καὶ πλεονεξία" (cf. v. Ἀρβυζάκιος).

Ἡφαισία. δύο πόλεις ἦσαν τῆς Ἀθήνης, Μέρνιά τε καὶ Ἡφαισία. Harp.

Ἡφαισίῳ Ἀλέξανδρῳ γραμματικὸς ἔγραψεν ἐγχειρίδιον μέτρων, καὶ μετρικὰ διάφορα, περὶ τῶν ἐν ποιήμασι ταυραχῶν, χωμικῶν ἀπορρημάτων λύσεις, τραγικῶν λύσεων, καὶ ἄλλα πλείω, καὶ τῶν μέτρων τὸς ποδισμῶς.

Ἡφαισίῳ Μακεδῶν, ἐταῖρος τῷ Ἀλέξανδρῳ. "λόγος δὲ ἔχει Ἀλέξανδρον ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τῶν γυναικῶν Λαρείου τοῦ Πέρσου, καὶ παρελθεῖν εἶσω ξὺν Ἡφαισίῳ μόνῳ τῶν ἐταῖρων· καὶ τὴν μητέρα τὴν Λαρείου ἀγορήσασαν ὅς τις ὁ βασιλεὺς εἴη αὐτοῖν (ἐξάλθαι γὰρ ἄμφω τῷ αὐτῷ κόσμῳ) τὴν δὲ Ἡφαισίῳ προσελθεῖν καὶ προσκυνῆσαι, ὅτι μείζων αὐτῇ ἐφάνη ἐκεῖνος. ὡς δὲ ὁ Ἡφαισίῳ τε ὀπίσω ὑπεχώρησε καὶ τις τῶν ἀμφ' αὐτὴν τὸν Ἀλέξανδρον δεῖξας ἐκείνην εἶπεν Ἀλέξανδρον, τὴν μὲν καταιδεσθαισιν τῇ διαμαρτίᾳ ἀποχωρεῖν, Ἀλέξανδρον δὲ οὐ φάναι αὐτὴν ἁμαρτεῖν, καὶ γὰρ ἐκεῖνον εἶναι Ἀλέξανδρον. καὶ ταῦτα ἐγὼ οὔτε ὡς ἀληθῆ οὔτε ὡς πάντῃ ἄπιστα ἀνέγραψα· ἀλλὰ εἴτε οὕτως ἐπράχθη, ἐπαινῷ Ἀλέξανδρον τῆς τε ἐς τὰς γυναικας κατοικτίσεως καὶ τῆς ἐς τὸν ἐταῖρον πίστεως καὶ τιμῆς, εἴτε πιθανὸς δοκεῖ τοῖς συγγράμμασιν Ἀλέξανδρος ὡς καὶ ταῦτα ἂν πράξας καὶ εἰπὼν, καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαινῷ Ἀλέξανδρον." οὕτως φησὶν Ἀρριανός (Anab. 2 12).

ὅτι Ἡφαιστος ὁ θεὸς καὶ τὸ πῦρ.

ὅτι Ἑρμοῦ βασιλεύσαντος εἰς Αἴγυπτον καὶ θανόντος Ἡφαιστος παραλαμβάνει τὴν βασιλείαν ἡμέρας ἡπ', ὡς γίνεσθαι εἴη δ', μῆρας ζ', ἡμέρας ἡ'. οὐκ ἤδεισαν γὰρ τότε Αἰγύπτιοι ἐνιαυτοὺς μετροῦσαι, ἀλλὰ τὴν περιόδον τῆς ἡμέρας ἐνιαυτὸν ἔλεγον. ἦν δὲ μουσικὸς καὶ πολεμικός, διὸ καὶ θεὸν αὐτὸν ἐκάλουν· ὅς τις πολεμῶν ἐπλήγη τὸν πόδα καὶ γέγονε χωλός. ἔθηκε δὲ καὶ νόμον τοῖς Αἰγυπτίοις σωφροσύνης· οὐκ ἤδεισαν γὰρ μοναρεῖν αἱ τούτων γυναῖκες. ὑπὸ δὲ μουσικῆς εὐχῆς τὴν ὀξύλαβην ἀπὸ τοῦ ἀέρος ἐδέξατο, δι' ἧς κατεσκεύασεν ἀπὸ σιδήρεος ὅπλα πολεμικὰ καὶ γεωργικὰ ἐργαλεῖα· πρὸ γὰρ αὐτοῦ μετὰ ροπάλων καὶ λίθων ἐπολέμουν.

ἡ Φάνου θύρα. τὸν Φάνον φησι Δήμων ὀβολοσῦτην εἶναι, ἄλλοι δὲ τυφλόν, ὑπανοιγομένης δὲ αὐτῇ τῆς τοῦ ταμιεῖς θύρας κατυσκενύσαι τοιαύτην ἣν οὐκ ἂν τις ἤνοιξε μὴ ψόφον ποιήσας. ἐνίοις δὲ λέγειν ὡς μοιχευομένης αὐτῇ τῆς γυναικὸς τὴν αὐλῆον θύραν εἰργάσατο ὡς μὴ ἄνευ ψόφου ἀνοίγεσθαι. τῆς δὲ κατὰ τοῦ εἰσόδου δεχομένης τὸν μοιχόν, χλευάζοντας τοὺς γείτονας ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυπόκριντον ἐν τῇ φυλάττειν τὴν Φάνου θύραν εἶναι λέγειν.

ἡ φειδῆκεισαν. καὶ ἡ φειδῆκότες καταπάσαντες, μὴ φειδύμενοι.

ἡ φείδῃ ἐλάθη, συνεχωρήθη.

ἡ φηνιακόσιν.

ἡ φέισαν ἐπεμψαν.

ἡ φλυσιμὸς ἀφρός.

ἡ φρόνησεν κακῶς ἐφρόνησεν.

ἡ φῦσα. καὶ ὁ φύς ὁ γεννήσας.

ἡ φυσεῖν (Hom. N 508) ἡντλησεν.

ἡ φώρῃσεν ἐχώρῃσεν.

ἡ φωρίσθαι διαχωρίσθαι.

ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον (A Vesp. 1282) ἐπὶ τῶν ὑπὸ χεῖρα. cf. v. χάραξ.

ἡ χεν ἐγγαμήκει.

ἡ χεν ἐπὶ τὸν οἶκον ἀντὶ τῆ ἐκόμισεν.

ἡ χέτης ὁ ἄρρην τέτις (AP 7 201) "ἀλλὰ σε γηρύνοντα κατήγαγεν, ἡ χέτα τέτις, παιδὸς ἀπ' ἡέθου χεῖρὶ με πεπταμένα."

ἡ χήεις ὁ ἥζον ἀποτελῶν.

ἡ χῆν ἥζον, ἡ φήμην.

ἡ χήσας βοήσας.

ἡ χητικόν θορυβητικόν.

ἡ χθαιρεν ἐμίσει.

ἡ χθοντο ἡγανάκτουν "ἡχθοντο τὸ ἐρωτικόν, κατηγόρουν τε αὐτόν."

ἡ χι (Hom. A 607) ὅπου.

ἡ χλυσε (Hom. μ 406) συνεσκότισεν.

ἡ χος κρωγή.

ἡ χρειώθησαν (Ps. 13 4, 52 4) ἀχρεῖοι γέγοντο καὶ ἄχρηστοι.

ἡ χρεῖ τραχυθεῖν ἡ μελαγχολᾶν, ἐπὶ τοῦ μῆτε λυπεῖσθαι μῆτε χαίρειν.

ἡ χῶ. ὅτι γίνεται ἡ χῶ κατὰ ἀνάκλασιν τὴν ἀπὸ τῶν ἀντιτύπων καὶ λέων σωματων, μάλισα δὲ κοίλων, τοῦ πληγέντος ὑπὸ τῆς φωτὸς ἀέρος. ὁ γὰρ διαλεγόμενος ὡθεῖ μὲν σχεδὸν πάντα τὸν περίεξ ἀέρα, μάλισα δὲ τὸν ἐμπροσθεν· διὸ μᾶλλον ἀκούομεν πρὸς ἡμᾶς ὀρώντος τοῦ διαλεγόμενου ἢ ἀπετραμμένου.

οὗτος δὲ ὁ ἐμπροσθεν ἀήρ ὡθούμενος ὅταν ἐνεχθῇ ἐπὶ τι ἀντίτυπον ἔχον κοιλότητα, οἶδ' ἐς τὰ ἄντρα, συνεχῆς ὢν καὶ ἀδιασκέδαστος· μείνας διὰ τὸ περιέγεσθαι ὑπὸ τοῦ κοιλώματος, προσπεισὼν αὐτῇ ἀντιτύπῳ ὄντι σώματι ὡθεῖται εἰς τὸ ἐμπαλιν ὥσπερ ἡ ῥιπτομένη κατὰ τοῦ τοίχου σφαῖρα, καὶ οὕτω χωρεῖ ἐπὶ τὸν πλήξαντα, ἐνεργούντος δηλονότι τῆ ἀέρος δι' ἀμφοτέρω κατὰ τὴν διηχῇ αὐτοῦ δύναμιν. οὐ μόνον γὰρ διὰ τὸ μὴ συγχωρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ κοίλου τόπου διασκεδασθῆναι, οἷος ἡνέχθη, ὑπὸ τῆς ἀντιτυπίας τοῦ σκληροῦ σώματος εἰς τοῦναντίον ἀπωθεῖται, ἀλλ' ὅτι καὶ τῷ κοίλῳ τούτῳ, ὃ προσπίπτει, οὐ κενῷ ὄντι προσπίπτει ἀλλ' ἀέρος πλήρει, ὅσπερ ἀήρ συνεχῆς ἐς καὶ ἡνωμένος διὰ τὸ περιέχον. τοῦτον οὖν ὁ ἐπὶ τοῦ φωτὸς πληγείς ἀήρ καὶ ψοφῶν διελὼν τῇ φορῇ, καὶ κωλυθείς ὑπ' αὐτοῦ συνεχοῦς ὄντος καὶ ἡνωμένου διασκεδασθῆναι, προσπίπτει τῷ σκληρῷ σώματι, καὶ μὴ δυνάμενος πρόσω χωρῆσαι ἀντανάκταται εἰς τοῦπίσω μετὰ τῆς οἰκείας ἐνεργείας, λέγω δὲ τοῦ ψόφου. καὶ οὕτω συμβαίνει παλινδρομεῖν τὸν ψόφον. Ἀλέξανδρος δὲ ἐτέρως φησίν. Philopon. in 2 de anima.

ἡ χῶ. "καὶ τὰ λεγόμενα ἡχῶ εἶχεν, ὥσπερ ἀπὸ σκήπτρου θεμιζενόμενα" (cf. νν. θεμιζενόσαντος ei κατεργλατισμένον).

ἡ χῶ λόγων ἀντιφθόος ἐπικοκκάστρια (A Th. 1065) ἀντὶ τῆ εἰωθυῖα γελᾶν, γελάστρια.

ἡ ψατο (Hom. A 512) ἐκράτησεν.

ἡ ψελλῇ οὐ πιττεύω, παρομοία ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεία ἐλαττώματα πειρωμένων ἀποκρύπτειν.

ἡ ψεν ἀνῆψεν.

ἡ ὥη (an Ἠών) ὄνομα πόλεως.

ἡ ὥθεν ἐώθεν, ὄρθρον.

ἡ ὥκοιτος (Hes. O. 572) ὁ πρωινὸς ὕπνος.

ἡ ὥν Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους (23 199) πόλις ἐστὶ, Μενδαίων ἀποικία. Harp.

ἡ ὠρεῖμ ὄνομα κύριον.

ἡ ὠρημένω κρεμαμένω, καὶ ἡ ὠρησεν ἐκρέμασεν, ἀνῆψεν ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 172) "ταῦτά σοι, ὦ Διόνυσε, πρὸ πασῶν ἡώρησε τὰ κάλλεος κόσμια καὶ μανίης."

ἡ ὠρουν ἐβύσαζον, ἀνείχον. (Menand. p. 383 Nieb.) "τὴν δὲ κλίνην ταύνας τέσσαρες χρυσοῖ ἥωρον." ἀιωρῶ τὸ ἔθνη.

ἡώς ὁ πρὸ ἡμέρας ὄρθρος. ἐπὶ μὲν τῆς Θεῆς (Hom. A 1, ε 1) "Ἡώς δ' ἐκ λεγέων," ἐπὶ δὲ ὅλης ἡμέρας (Φ 155) "ἥδε δέ μοι νῦν ἡώς ἐνδεκάτη," ἐπὶ δὲ τῆς πρωίας ἕως ἑκτῆς ὥρας (Φ 111) "ἔσσεται ἡ ἡώς ἡ δέλιη ἡ μέσον ἡμαρ." λέγεται δὲ ἡμέρα κοινῶς ἡώς, ἰωνικῶς ἕως, δωρικῶς ἰώς, αἰολικῶς ἐκ τέτου αὐώς.

Θαβώρ ὄνομα ὄρους. λέγεται δὲ καὶ Θαβώριον.

Θαιμανίτης ὁ ἀπὸ Θαιμάν, ὃ ἔστι...

Θαιρούς τοὺς εροφεῖς τῆς Θύρας.

Θᾶκοι θρόνοι, καθέδραι.

Θᾶκος τόπος ἐνθα πολλοὶ συνήρχοντο σκεπόμενοι.

Θαλίς (3 Regg. 18 35) "καὶ τὴν Θαλὺ ἐπλήρωσεν ὕδατος."

Θαλάμικες. καὶ Θαλάμικι τῷ κωπηλατοῦντι ἐν τῷ κάτω μέρει τῆς τριήρης. οἱ δὲ Θαλάμικες ὀλίγον ἐλάμβανον μισθὸν διὰ τὸ κολοβαῖς χρῆσθαι κώπαις πρὸς τὰς ἄλλας τάξεις τῶν ἑρετῶν, ὅτι μᾶλλον εἰσιν ἐγγὺς τοῦ ὕδατος· ἦσαν δὲ τρεῖς τάξεις τῶν ἑρετῶν, ἡ μὲν κάτω θαλυμίται, ἡ δὲ μέση ζυγίται, ἡ δὲ ἄνω θρανίται. ἡ θρανίτης ὁ πρὸς τὴν πρύμναν. Θαλαμῖα δὲ ἡ ὁπὴ δι' ἧς ἐξέρχεται ἡ κώπη. sch. A Ran. 1106.

Θαλάμη. καὶ Θάλαμος οἶκος ἡ κοιτῶν. (AP 6 220) "ἱρὴν σοι θαλάμην ζωάγρια καὶ λαλάγημα τέτο τὸ θηρὶ φυγῆς αἷτιον ἀντίθεμαι," καὶ αὐθις (6 239) "ἐκ δὲ μελιχροῦ νέκταρος ἐμπλήσας κηροπαγεῖς θαλάμιος."

Θαλαμηπόλος ἡ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστροφόμενη καὶ φυλάττουσα, ἡ νεωκόρος. (AP 6 173) "Ἀχρυλὶς ἡ Φρυγὴ θαλαμηπόλος, ἡ περὶ πένκας πολλάκι τοὺς ἱεροὺς χευαμένη πλοκάμους."

Θαλαμίδιοι κῶπαι αἱ ἡρέμει ἐλαύνουσαι. Ἡρόδοτος (5 33) "τοῦτον δῆσαι θαλαμὶς διελόντας τῆς νηὸς κατὰ τοῦτο, ἔξω μὲν μεφαλὴν ποιῶντας, ἔσω δὲ τὸ σῶμα."

Θαλάττη ἐκ χαράδρας ὕδωρ, ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμμένων. ὁμοίως τῷ βῶλος ἄρουρα.

Θαλάττιον κῦμα.

Θαλαττοκοπεῖς ματαιολογεῖς, ταράττη, θορυβῆ, ἀπὸ τῆς θαλάττης, ἡ ὅταν ὑπὸ ἀνέμων ταραχθῇ, ἀλλήλοισι συγκρούει τὰ κύματα. sch. A Eq. 827.

Θαλέεσσι τρυφαῖς θάλλειν ποιοῦσαις·

"τὴν μὲν ἐγὼ θαλέεσιν ἀνέτρεφον." (AP 6 292) "ἦν γὰρ ἐρώτων καὶ χαρίτων ἡ παῖς ἀμβροσίον τι θάλος," τουτέστι βλάβημα.

Θαλέθοντες (Hom. ψ 32) θάλλοντες.

Θάλεια εὐωχία, ἀπὸ τοῦ θάλλειν· "τὴν μὲν δὴ νύκτι ἐκείνην ἐν θαλείαις καὶ εὐπαθείαις διετέλεσαν." καὶ Θάλεια δαίς (Hom. H 475) ἡ θάλλουσα. σημαίνει καὶ ὄνομα μούσης.

Θαλέλαιος ὄνομα κύριον.

Θαλεροὶ δύνγροι, νέοι, ἀκμαῖοι, ἡ ταχεῖς· "οἱ δὲ ἐπιτεξάμενοι τοὺς θαλεροὺς τῶν Ἰσαύρων ὥρμησαν ἐπὶ παράλογον προᾶξιν." καὶ (AP 7 204) "θαλερώπιδος ἡριγενείης" τῆς εὐπροσώπου ἡμέρας.

Θαλῆς Ἐξαμύνου καὶ Κλεοβαλίνης, Μελήσιος, ὡς δὲ Ἡρόδοτος (1 170), Φοῖνις, γεγονὼς πρὸ Κροίσου ἐπὶ τῆς λε' ὀλυμπιάδος, κατὰ δὲ Πλέγοντα γνωριζόμενος ἤδη ἐπὶ τῆς ζ', ἔγραψε περὶ μετεώριον ἐν ἑπείσοι, περὶ ἰσημερίας, καὶ ἄλλα πολλά. ἐτελεύτησε δὲ γηραιὸς θεώμενος γυμνικὸν ἀγῶνα, πηληθείς δὲ ὑπὸ τοῦ ὄχλου καὶ ἐκλυθεὶς ὑπὸ τῷ καύματος. πρῶτος δὲ Θαλῆς τὸ τῷ σοφῷ ἔσχεον ὄνομα, καὶ πρῶτος τὴν ψυχὴν εἶπεν ἀθάνατον, ἐκλείψει τε καὶ ἰσημερίαν κατεῖληπεν. ἀποφθέγματα δὲ αὐτοῦ πλείω, καὶ τὸ θρυλούμενον γινώθι σαυτὸν· τὸ γὰρ "ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα" Χίλωνος ἐστὶ μᾶλλον, ἰδιοποιησαμένου αὐτὸ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν. Cedren. p. 157.

Θαλῆς ὁ φυσικὸς φιλόσοφος, ἐπὶ Διούρειον προειπὼν τὴν τοῦ ἡλίου ἐκλείψιν· καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν (Av. 1010) "ἄνθρωπος Θαλῆς" ἀντὶ τοῦ ἄκρος τὴν ἀστρονομίαν. κλίνεται δὲ Θαλοῦ, Θάλης δὲ Θάλητος. παρατηρητέον δὲ ὡς ὅτι ἀπ' εὐθείας τῆς Θαλῆς, ὡς Ἐρμῆς Ἐρμῆν, Θαλῆν ἐκκλίνειν Ἀριστοφάνης. καὶ Ἐρμίας ὡς Θαλέας. διχῶς δὲ τοῦτο νομὶ ἐκφωνητέον, βυρυστόνως μὲν Θάλης ὡς Χρέμης, οὗ ἡ γενικὴ Θάλητος, Θαλῆς δὲ Θαλοῦ. sch. A Nub. 180.

Θαλήτας Κνώσσιος ῥαψωδὸς ποιήματά τινα μυθικά.

Θαλήτας Κρῆς Ἐλύριος λυρικός, γεγονὼς πρὸ Ὀμήρου, μέλη.

Θαλίαις ἑορταῖς.

Θαλλὸς κλάδος ἐλαίας, ἡ πᾶν τὸ θάλλον· "ἔχοντας θαλλοὺς ὥσπερ ἐ τὸν ἀριθμόν ἐπεμψαν ἄνδρας."

Θάλλω δοτικῇ.

Θαλπνότερον λιμπρότερον, θερμότερον· Πίνδαρος (Ol. 1 5) "μηκέθ' ἄλλῃ σκόπει ἄλλο Θαλπνότερον ἐν ἡμέρῃ φαιενδῶν ἄερον ἐρήμας δι' αἰθέρος."

Θαλπόμενοι ἐξαπατώμενοι. Ἰώσηπος (B. I. 4 3 extr.) "τοὺς δὲ ὑποθαλπομένους ἐλπίδι συγγνώμης, εἰ παρακρατηθεῖν, ἐπιλελῆσθαι τῶν ἰδίων τολμημάτων."

Θαλπτήρια θάλλειν ποιοῦντα, περισκέποντα· (Ap 6 206) "σάνδαλα μὲν τὰ ποδῶν θαλπτήρια ταῦτα."

Θάλπω αἰτιατικῇ.

Θαλπωρή (Hom. Z 412) παραμυθία.

Θαλνκρόν διάπυρον· ἐν ἐπιγρούμιατι (Ap 5 220) "καὶ τὸ θαλνκρόν κεῖνο κατημβλύνθη κέντρον ἔρωμανίης."

Θαλύσιον τὸ ὑπὲρ εὐθαλίας διδόμενον.

Θαλφθῇ ἐξαπατηθῇ τῇ τῶν λόγων περιδρομῇ, ἢ δειλευσθῇ· Ἀριστοφάνης (Eq. 210) "ἦδη κρατήσῃ, αἶ κε μὴ θαλφθῇ λόγοις." καὶ Θαλπόμενοι ἐξαπατώμενοι.

Θαμὰ συνεχῶς, πυκνῶς, διηλεκῶς.

Θαμέες (Hom. K 264) πυκνοί. καὶ Θαμειαί (A 52) καὶ Θαμειός.

Θαμιζεις (Hom. Σ 386) πυκνάζεις, συχάζεις.

Θαμινά καὶ Θαμινῶς συνεχῶς, πυκνῶς.

Θαμινός ὁ πυκνός, καὶ Θαμινώτατος ὁ πυκνότερος.

Θάμνοις συμφύτοις τόποις.

Θάμνος ἡ ῥίζα, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ γῇ θέσεως. Ὅμηρος δὲ (P 677) τὰ πολυπληθῆ φησὶ τῶν φύλλων· "θάμνι ὅπ' ἡμφικόμῳ κατακείμενος." ἀρσενικῶς Ἰώσηπος (A. I. 3 2 5) "ἐν ᾧ καὶ τὰ περὶ τὸν θάμνον καὶ τὰ ἄλλα φαντάσματα συντυχεῖν προειρηκάμεν."

Θάμυρις ἡ Θαμύρας, Θραῖς ἐξ Ἡδίων τῆς ἐν Βοργίος πόλει, υἱὸς Φιλάμμωνος καὶ Ἀρσινόης, ἐποποδὸς ὄγδοος πρὸ Ὀμήρου, κατὰ δὲ ἄλλους πέμπτος· οἱ δὲ ἀπὸ Ὀδρέσης. οὗτος ὁ Θάμυρις ἐπειδὴ εἰς τὰς μούσας ὕβρισεν, ἐπηρεύθη. φέρεται δὲ αὐτῷ θεολογία εἰς ἐπὶ γ. καὶ πρῶτος ἡρώσθη παιδὸς Ὑμεναίου τοῦνομα, υἱοῦ Καλλιόπης καὶ Μάγρητος. οἱ δὲ Κρητὰ φασὶ τινὰ Τάλωνα Ῥαδαμάνθους ἐρασθῆναι. οἱ δὲ Λυδὸν φασιν ἐρασθῆναι πρῶτον Χρυσίππον τοῦ Πέλοπος υἱοῦ, οἱ δὲ Ἰταλιώτας πρῶτους κατ' ἀνάγκην εἰσατείας εὐρέσθαι τοῦτο. κατὰ δὲ

ἀλήθειαν αὐτὸς ὁ Ζεὺς πρῶτος ἡρώσθη Γανυμήδους.

Θάμυρις μαίνεται, ἐπὶ τῶν κατὰ συνέσειν παράλογα δοκούντων πρῶττειν. cf. v. Ἄμυρις μαίνεται.

Θανατῶν καὶ Θανατιῶν· "ἔτιος ἄγαν αὐτοῖς συμβεβήκει τὸν μὲν φονᾶν τὸν δὲ Θανατιῶν."

Θάνατος κακῶν ἀπόδρασις καὶ ὥσπερ ἐκ τινος χειμῶνος ἀναγκαῖος ὄρμος· τὸ γὰρ ὑγιαίνειν ἐν τῇ τεθνάναι ἐστὶ μᾶλλον ἢ ἐν τῇ ζῆν.

Θανατῶν Θανάτου ἐπιθυμῶν. (Ioseph. B. I. 3 7 18) "Θεσπασιανὸς ἐκέλευε μὴ συμπλέκεσθαι Θανατῶσιν ἀνθρώποις· ἔδεν γὰρ ἁλκιμώτερον ἀπογνώσεως." Αἰσχύλος (Arapd A Ran. 1439) "μόνος Θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρεῖ." λέγεται δὲ Θανατιῶν καὶ ὁ ἀποκτείνων.

Θάπτω αἰτιατικῇ.

Θαργήλια ἑορτὴ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος. καὶ μὴν Θαργηλιῶν. καὶ Θάργηλος ὁ τῶν σπερμάτων μετὰς χέτρος ἱερῷ ἐψημάτος. ἦφον δ' ἐν αὐτῇ ἀπαρχὰς τῇ Θεῷ πεφηνότων καρπῶν ... ὀνομαζόμενον ἀπὸ τῆς θέρειν τὴν γῆν, τὸν αὐτὸν ὄντα τῷ ἡλίῳ. ἔσαντο δὲ ἐν αὐτῇ καὶ χοροί. καὶ ἀγῶν Θαργήλια.

Θαργήλια. ἑορτὴ τὰ Θαργήλια, ἄγεται δὲ Θαργηλιῶνι μηνί, ὅς ἐστιν ἱερὸς Ἀπόλλωνος.

Θαργηλία Ἀγῆσφαγόρου θυγάτηρ, βασιλεύσασα Θεσσαλῶν λ' ἔτη, Μιλησίᾳ τὸ γένος, ἀναιρεθεῖσα δὲ ὑπὸ τινος Ἀργείου θέντος ὑπ' αὐτῆς.

Θαρραλέον θάρος. Θρασὺς θαρραλὲς διαφέρει, ὅτι ὁ μὲν Θρασὺς διαβολὴν ἔχει κακὸς ὢν, ὁ δὲ θαρραλὲς ὡς ἀγαθὸς ἐπαινεῖται. Ὑπερίδης φησὶν ἐν τῷ Κενθνιακῷ "οἱ μὲν Θρασεῖς ἄνευ λογισμοῦ πάντα πρῶτουσιν, οἱ δὲ θαρραλῆοι μετὰ λογισμοῦ τὰς προσπεσόντας κινδύνους ἀνέκκλητοι ὑπομένουσι."

Θαρραλέος ὁ εὐτολμος, καὶ θαρραλειώτερος εὐτολμότερος· θαρραλέως δὲ ἐπιρρηματικὸν διὰ τοῦ ω μεγάλων, ἀντὶ τοῦ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως.

Θαρρελείδης. Σύμμαχος Ἀσωπόδωρον, Αἰδύμος ... ἀχλὺς ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ ἐπὶ σμικρότῃ διεβέβλητο σώματος. sch. A An. 17.

Θαρρῶ σοι.

- ^a Θαρσεῖς τὴν Καρχηδόνα τὴν τῆς Αἰβύης προκαθημένην Ἑσάτας καὶ Ἰεξικιῆλ ὀνομαῖσαι. Σαβὰ δὲ Αἰθιοπικὸν ἔθνος. ἀλλὰ Αἰβυες μὲν οἱ καὶ Ἄφροι προσαγορευόμενοι τὰ ἐσπέρια τῆς οἰκουμένης κατέχουσι τμήματι, Αἰθίοπες δὲ τὰ ἐξῆς καὶ νότια, Ἄραβες δὲ τὴν μέσην ἡπειρον, οἱ δὲ νησιῶται τῆς θαλάσσης τὰ μέσα. τούτους ἔφη προπεῖσθαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. "ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες" Δαβίδ. Theodoret. in Ps. 71 9.
- ^b Θαρσεῖς χώρῳ τῆς Ἰνδικῆς, ὅθεν ἤρχετο τῇ Σολομῶντι τὸ χρυσίον.

Θάρσυνος (Hom. N 823) τεθαρρηκώς.

Θασίαν νυχῶσι λιπαράμπυκα Ἄρισοφάνης (Ach. 671), οἷον φιάλην Θασίᾳ οἶνον πεπληρωμένην. ἄμπυξ δὲ λέγεται τὸ περιέχον· νῦν οὖν τὸ πῶμα τοῦ ἄγγελος λέγει. λιπαρὸν μὲν διὰ τὸ ἥδὺ τοῦ οἶνου, ἄμπυκα δὲ παρὰ τὸ πυκάζειν καὶ καλύπτειν τὸν οἶνον καταχρηστικῶς. λείπει τὸ λύγηρον. ἐπεὶ καταχρίονται πίσση τὸ ζῶμα. οὐ πιθανῶς· οὐδέπω γὰρ τότε Θάσιος οἶνος εὐδοκίμει παρ' Ἀθηναίους. οἱ δὲ ὅτι Θάσιοι τινες ραφανίδες λέγονται· λέγει δὲ τὴν ἡρτυμένην καὶ βραυσομένην. οἱ δὲ Θάσιον βάμμι φασὶ λέγεσθαι. οἱ δὲ τὴν λεγομένην θερμοπότιδα ἢ Θασίαν ζωμάλην, εἰς ἣν ἀπέβηπτον τὰ ἡν-θρακωμένα τῶν ἰχθύων.

Θάσιος οἶνος. καὶ παροιμία (A Plut. 1022) "εἰ Θάσιον ἐνέχεις." ἐπειδὴ ἐν Θάσιῳ ἔκει Στάφυλος ὁ ἐρώμενος Διονύσου, διαφέρει ὁ Θάσιος οἶνος. ἐνέχεις δὲ ἀντὶ τοῦ εἰκρίνας.

Θάσος ἀγαθῶν, ἐπὶ τῶν εὐδαίμονα καὶ λαμπρὸν ἀποδείξαι τινα ἐπαγγελιομένην.

Θάσσον γὰρ ἂν τις τὴν πῦσιν ψάμιον ἔξαριθμήσειεν ἢ ὅσους οὗτος ἀνῆρχε. τὴν δὲ χώραν διαριθμούμενος ἔρημον οὖσαν τῶν ἐνοικόντων, μυριάδας μυριάδων μυριάς φημι ἀπολωλέναι. Procop. Arc. 18.

Θάτερα ἐτέρως· "ὥς πάντα δεινά, κἀπικινδύνως βροτοῖς κεῖται παθεῖν μὲν εὖ παθεῖν δὲ θάτερα" (S Phil. 502).

Θάτερον ἕτερον μέρος.

Θῦττον ἀναπνοῆς τάχιον. ἢ ἀντὶ τοῦ μᾶλλον· (A Eccl. 235) "εἴτα σιτία τίς τῆς τεχούσης θῦττον ἐπιπέμφειεν ἄν;" "ὑπάτου δὲ παρόντος θῦττον ἢ κατὰ δόξαν ἐτελέσθη

τὸ ἔργον." καὶ αὐθις "ὃ δὲ θῦττον ἡ φρονιμώτερον ἐγχειρεῖν ἔγωγε τοῖς λόγοις." καὶ αὐθις (cf. v. περιέπτυσαν) "θῦττον ἀναπνοῆς αὐτοὺς περιέπτυσαν καὶ συγκλείσαντες κατηκόντισαν." καὶ αὐθις (Synes. p. 43) "ὣν θῦττον ἂν ἰδοῖς τὴν καρδίαν ἢ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ, ἀδυνατούσης τῆς γλώττης ἐξηρμηνεύσαι τὴν γνώμην."

Θῦττον ἢ Βούτης, ἐπὶ τῶν ῥαδίως γινομένων· τούτῳ γὰρ μόνον ἐφαίνεται τὸ κράνος καὶ ὁ ὀφθαλμός, τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ τοῦ ὄρους ἐκρύπτετο.

Θῦττον ὁ τόκος Ἑρακλείτῳ Περιλέω τρέχει. οὗτος ἐθαυμάσθη ἐπὶ τάχει. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δανειζομένων διὰ τὸν τόκον.

Θαύλων Θαύλωρος, ὃς τῇ ἰδίᾳ πελέκει ἀπέκτεινε τὸν βῆν τὸν φάγοντα τὸ πόπανον, ὅπερ ἦν πυρεσκαευασμένος εἰς τὴν θυσίαν ἐν τοῖς διηπολίους (sch. A Nub. 981). καὶ ζῆτει ἐν τῷ βουφόνι.

Θαυμάζω. ὅτε πρὸς γενικὴν συντάσσομεν, τὸ καταγινώσκω σημαίνει, πρὸς δὲ αἰτιατικὴν τὸ ἐπαινῶ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐθεῶντο· (Hom. Σ 496) "ἱεσόμενοι θαύμαζον." "θαυμάζω δὲ ἔγωγε πῶς τοσοῦτων εἰρημένων, ἐκείνων μὲν ὄντων πολλῶν καὶ καλῶν ἐπελάτουν. τὸ γὰρ οὐκ ἐνόησας οὐποτ' ἂν εἴποιμι περὶ σοῦ, πλὴν εἰ μὴ πρότερον ἐμαυτὸν πολλάκις ἀγνοῆσαιμι."

Θαυμάλωψ (αἰθθαυμάλωψ) ὁ ἡμίφλεκτος ἢ ὁ διακεκυμένος ἄνθραξ.

Θαυμάσας ἔχω ἀντὶ τοῦ ἐθαύμισα ἀττικῶς· "οὐτ' εἴ τι μήκος τῶν λόγων ἔθε πλέον θαυμάσας ἔχω" (S OC 1139).

Θαυμάσιον ἐν γῇ Χάμι (Ps. 105 27). θαυμάσιον ἐπὶ Θεοῦ τὰ ἐπ' εὐεργεσίαις τινῶν γινόμενα. δύναμις δὲ φοβερῶν ἢ ἐπὶ τιμωρίᾳ ἐτέρων δειχθεῖσαι μεγαλοῦργια. Theodoret. in Ps. 144 5.

Θαυμασαί· "ἐκπλαγεῖς ἠκολούθουν, οἱ μὲν σοφίας, οἱ δὲ εἰδους, οἱ δὲ διαίτης, οἱ δὲ σχήματος, οἱ δὲ πάντων ὁμοῦ θαυμασαὶ ὄντες" (Philostr. V. A. 4 1).

Θαυμασούς· "μεγάλας ἔχων ἐλπίδας θαυμασούς τινας ἐξοίσεισθαι μισθούς τῆς προδουσίας."

Θαψακηνός ἀπὸ τόπου.

Θαψίνη· "γυναικὶ κλητεύειν ἑοικῶς θαψίνῃ" (A Vesp. 1404).

Θεαγέννης Ἀθηναῖος ἄρχων, φιλότιμος ἀνὴρ καὶ μεγαλοφυής, Ἑλλήνων τε ὅτι μάλιστα χρήμασι λαμπρυνόμενος, οἷς εἰς δέον ἐρχέτο τὰ πολλά, πόλειν τε ἐνίων τὰ πταισματα ἐπανορθούμενος καὶ τοῖς δεομένοις τῶν ἀνθρώπων ἐπικουρῶν, οὐ μὲν χειρὶ δωρούμενος ἀλλ' ἄριστον κατὰ τὴν παροιμίαν· ἦν γὰρ φιλόδωρός τε καὶ μεγαλόδωρος εἰς ὑπερβολήν, ἀναλοῦτο δὲ αὐτῷ πολλὰ τῶν χρημάτων εἰς τε διδασκάλους καὶ ἰατροὺς καὶ τὴν ἄλλην τῆς πατρίδος εὐθημοσύνην. ταῦτα μὲν ἀξίεσθαι τῶν Θεαγένης· ὧν δὲ θυμοειδής καὶ οὐδ' αὖτε καταφρονεῖσθαι ἀνεχόμενος, ἀλλὰ καὶ θεραπεύεσθαι σπουδάζων ἐπὶ πάντων καὶ οὐχ ἥκιστα τῶν φιλοσοφῶντων, ὑπερορῶν δὲ καὶ διαπύτων τοὺς ἄλλους καὶ μάλιστα τοὺς ἐν δυνάμει δοκοῦντας εἶναι καὶ προθυμουμένους ἐν τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ λαμπρύνεσθαι, καὶ τὰ νέα ἀξιώματα προτιμῶν τῶν ἀρχαίων ἡθῶν τῆς εὐσεβείας, ἔλαθε μὲν ἑαυτὸν ἐμπεσῶν εἰς τὸν τῶν πολλῶν βίον, ἀποσπασθεὶς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἔτι ἁνῶ προγόνων, ἔλαθε δὲ τοὺς πᾶσι οὐκέτι φίλους ἀληθινούς ἀλλὰ κόλακας ἀπατηλούς κεκτημένος. οὐκ οὖν ἔτι διέσωζε τὴν πάλαι αἰδῶ πρὸς φιλοσοφίαν, ἀλλὰ τῷ μὲν λόγῳ τοὺς φιλοσόφους ἐπεποίητο περὶ ἑαυτῶν, τῷ δὲ ἔργῳ τοὺς θεραπεύοντας. αὕτη πρώτη ἀρχὴ ἐγγύνη τῆς πρὸς Μαρῖνον ὑποψίας. ὁ γὰρ Μαρῖνος ἐμμένων τῇ παραδοθείσῃ σεμνότητι τῶν φιλοσόφων ἐθεράπευε μὲν τὰ εἰκότα τὸν Θεαγένη, καὶ οὐκ ἦν τις ἄρα πρὸς αὐτὸν ἀλαζὼν οὐδὲ σκαιὸς οὐδὲ σοβαρὸς τὴν ἐντεῖξιν οὐδὲ δυσόμιλος, οὐδὲ ἄλλως ἐπὲρ τὸν ἰδιώτην εἶναι βουλούμενος, ἀλλὰ προσδεχόμενός τε καὶ προπέμπων ἐγένετο δῆλος καὶ τὰς ὀφειλομένας αὐτῷ τιμὰς ἀπονέμων, ὥς αὖτε πρωτεύων ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει, τάχα δὲ καὶ ἐν τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ συμπίσῃ. καὶ γὰρ ἦν τῶν Ῥωμαίων πατέρων εἷς, καὶ πρῶτος τῆς περὶ τὰ βυσίλεια συγχλήσεως βουλῆς τῇ τε ἐξ ἀρχῆς εὐγενείᾳ καὶ τῇ μεγαλειότητι τῶν τρόπων καὶ τῇ περὶ τοὺς λόγους διαφανείᾳ σπουδῇ τε καὶ ἐπιμελείᾳ, ὥς καὶ ὁ Μαρῖνος ἐσπούδαζεν αὐτῷ συναυξῆσαι τὸ μέγεθος τῆς κατὰ πάντα περιφωρείας. *Damasc. Phot. p. 346 a.*

^b Θεαγέννης. ζῆται ἐν τῷ Ἀρχιδάδῃ.

^c Θεαγέννης ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία "Θεαγένης ἐκάτειον." οὗτος δειλὸς ἦν, εἶχε

δὲ ἑκάτης ἄγαλμα, οὗ ἐπυρθάνετο πανταχῇ ἀπινῶν. ὅς καὶ καπνὸς ἐκαλεῖτο.

Θεαγένης χρήματα τὰ ἑ' Αἰσχίνου (*A. An. 823*), ἐπὶ τῶν πενήτων, ἀλαζονευομένων δέ· οὗτος γὰρ πένης ὧν ἔλεγεν ἑαυτὸν πλούσιον εἶναι. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι δύο Θεαγένης, εἷς μὲν ὁ περὶ Ὀμήρου γράψας, ἕτερος δὲ ἐπὶ μυλακίᾳ σκωπτόμενος. οὗτος δὲ πένης ὧν μεγαλέμπορος ἐβούλετο εἶναι, ἀλαζὼν, ψευδόπλουτος. ἐκαλεῖτο δὲ καπνός, ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος οὐδὲν ἐτέλει. καὶ ὁ Αἰσχίνης δὲ πένης, θρυπτόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ πλούτῳ καὶ λέγων ἑαυτὸν πᾶσιον. ἦν δ' Αἰσχίνης Σέλλου, ἔλεγον δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοὺς τοιοῦτους Σέλλους καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι σελλίζειν. *cf. v. σελλίζειν et ὑψίεια.*

Θεαιδέσματος Θεοῦ ἰδέαν ἔχων. εἶπε δὲ Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμοιοῦς οὕτως "ἄνθρωπος ὅς γησὶ μὲν πάντων θηρίων Θεαιδέσματος γενέσθαι."

Θέαινα θεά.

Θεαίτητος Ἀθηναῖος ἀστρολόγος, φιλόσοφος, μαθητὴς Σωκράτους, ἐδίδαξεν ἐν Ἡρακλείᾳ. πρῶτος δὲ τὰ πάντα καλούμενα σερεῖ ἔγραψε. γέγονε δὲ μετὰ τὰ Πελοποννησιακά.

Θεαίτητος Ἡρακλείας Πόντου, φιλόσοφος, ἀκρουατὴς Πλάτωνος.

Θεάμονας θεατᾶς, θεωρητικούς.

Θεανῶ Κρήσου φιλόσοφος, θυγάτηρ μὲν Πυθωνάκτου, γαμετὴ δὲ τοῦ μεγάλου Πυθαγόρου, ἐξ οὗ ἔσχε Τηλαύτην καὶ Μνήσαρχον καὶ Μνῖαν καὶ Ἀριγνώτην. τινὲς δὲ Βρωτίνου γυναῖκα γράφουσι καὶ τὸ γένος Κροτωνιάτιν. ἐπομνήματα φιλόσοφα, καὶ ἀποφθέγματα, καὶ ποιήματι τι δι' ἐπῶν.

Θεανῶ Λοκρὶς λυρικὴ ὕμνατα Λοκρικὰ καὶ μέλη.

Θεανῶ Μεταποντίνη ἢ Θουρία, Πυθαγόρεᾳ, θυγάτηρ Αἰώφρονος, γαμετὴ δὲ Καρύσου ἢ Κρότωνος ἢ Βρωτίνου τοῦ Πυθαγόρου, περὶ ἀρετῆς Ἰνποδάμῳ Θουρίῳ, παραινέσεις γυναικείας, καὶ ἀποφθέγματα Πυθαγορείων.

Θεαρίων ὄνομα κύριον.

Θεατρεῖον θέατρον.

Θεατρίζω αἰτιατικῇ. καὶ ἐκθεατρίζουσι τὸ ἐξελέγχουσι. Πολύβιος (*cf. v. ἐκθεατρίζουσιν*) "οἱ δὲ πολλοὶ --- ἀκρισίαν." καὶ αὐθις "οὐ μόνον ἑαυτοὺς ἐξεθεάτρουν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα κατέσεψαν."

Θεατροκρασία (Plato Legg. 3 p. 701 A) ὀχλοκρασία.

Θεγλαφαλασάρ. ζῆτει ἐν τῷ Ἀχαζ.

Θέειν καὶ Θεῖν τρέχειν.

Θέειαν (Hom. Θ 135) Θεῖον.

Θεείω θανυμάζω.

Θεηγόροι Θεολόγοι.

Θεήλατος ὑπὸ Θεοῦ πεμφθεῖς· Μένανδρος (p. 442 Nieh.) "ὁ δὲ Ναρσῆς, ὃς εἰώθει τῶν πολεμίων αἰεὶ κρατεῖν, κατὰ τινα Θεήλατον ὁργὴν ἔφυγε προτροπυδῆν."

Θεηπολεῖν Θεῶν εἰκόνας ἔχοντα περιπολεῖν, ἀργύριον εἰσπρασσόμενον.

Θεῖ ἐνκόλως ῥεῖ· Ἀριστοφάνης (Ecccl. 109) "νῦν μὲν γὰρ οὕτε Θεόμεν οὐτ' ἐλαύνομεν," κατὰ τὴν πυρομῆιν "ἀλλ' ὅταν ἀργύριον ᾖ, πάντα Θεῖ κἀλαύνεται." οὐτ' ἀνέμοις οὐτε κώπυις πλέομεν.

Θεῖα εὐθέα καὶ ὀρθὰ καὶ θανυμαζά.

Θειαζόντων μαινομένων, ὅτε δὲ θανυμαζόντων.

Θειάζουσα ἐνθουσιῶσα, μαινομένη· "Μαίανος ὁ Σεμνόνων βασιλεὺς καὶ Γάννα (παρθένος ἦν μετὰ τὴν Βελήδα ἐν τῇ Κελτικῇ Θειάξῃ) ἤλθον πρὸς τὸν Δομετιανόν, καὶ τιμῆς παρ' αὐτοῦ τυχόντες ἀνεκομίσθησαν" (Dio Cass. 67 5).

Θείας ἀμνάμων ὁ βορέας ὁ ἄνεμος, ἀμνάμων δὲ ὁ ἀπόγονος· ὡς γὰρ Ἡσίοδος λέγει, τῆς Θείας ἀπόγονοι οἱ ἄνεμοι.

Θειάσαντες (Thuc. 8 1) Θεόληπτοι γεγονότες.

Θειασμοί· Ἰώσηπος (B. I. 2 22) "Θειασμοί τε τοῖς εἰρήνην ἀγαπῶσι δύσφημοι."

Θειασμός· Ἀρριανός "κρότος τε ἀθρόος καὶ ἐπιθειασμοὶ ὠρμηθήσαν ὑπὲρ τε τῆ βασιλείας καὶ τῆς στρατίας, ἐπιτυχῇ ἀμφοῖν γενέσθαι τὴν ὁρμὴν."

Θεῖν (Hom. A 363) ποιῆσαι.

Θειλόπεδον (Hom. η 123) ὁ τύπος ἐν ᾧ αἱ σαφυλαὶ ἐξηραίνοντο· ἐν ἐπιγράμμιτι (AP 6 43) "ἔχινον ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίντορα Θειλοπέδων."

Θεῖναι (Hom. A 26) ποιῆσαι.

Θεῖνω τύπτω.

Θειοδάμη ἡ Θεὸς δαμιάζουσα.

Θειοειδεσάτη Θεοειδής.

Θείομεν (Hom. A 143) ἐμβολοῦμεν.

Θεῖον θανυμαζόν.

Θείους τε εἶναι τοὺς σπουδαίους· ἔχειν

γὰρ ἐν ἑαυτοῖς οἰονεῖ Θεόν· τὸν δὲ φαῦλον ἄθεον. διττὸν δὲ εἶναι τὸν ἄθεον, τὸν τε ἐναντίον τῷ Θεῷ λεγόμενον καὶ τὸν ἐξουθενητικὸν τῷ Θεῷ· ὅπερ ἔκ εἶναι περὶ πάντα φαῦλον. Θεοσεβεῖς τε τοὺς σπουδαίους· ἐμπεύρους γὰρ εἶναι τῶν περὶ Θεοῦ νομίμων. Diog. L. 7 119.

Θέκλα Θέκλας.

Θεκῶος.

Θέλγει ἀπατᾷ ἢ κακοῖ, ἀμυνροῖ, σκοτοῖ. ἢ θάλλει. Θέλγειν δὲ κυρίως ἐς τὸ εἰς ὃ Θέλει τις ἄγειν τινά· ὅθεν καὶ Θελκτήρια (Hom. α 337) τὰ ἥσματα, ἀπὸ τῆ τῶν ὁδῶν τοὺς ἀκούοντας Θέλγειν καὶ ἄγειν εἰς τέρψιν τὸν αἰδούν. καὶ Τελχίνες Θελγίνες τινες εἰσὶ· τὰ γὰρ θάλλοντα, φυσί, καταρραίνοντες τοῖς ὕδασι τῆς Στυγὸς αὐὰ ἐποιοῦν, ἕως φυτῶν βασκαίνοντες.

Θέλειν ἀντὶ τοῦ δύνασθαι. cf. νν. ἐθι. λήσει et οὐ Θελήση.

Θελητὴ εὐκαρπος καὶ γονιμωτάτη.

Θελκτήριον Θέλγητρον, τὸ εἰς ἡδονὴν ἄγον.

Θελκτώ κολυκευτική.

Θελξίνοια θυγάτηρ Ὠγύγε. cf. ν. Πραξιόχη.

Θελξινόοις τοῖς τὸν νοῦν ἐξαπατῶσιν· ἐν ἐπιγράμμιτι (AP 6 88) "ὡς ἂν Θελξινόοι σιν αἰεὶ φίλτροισι δαμιάζῃς ἀνέρας."

Θέμεθλα τὰ ἐσώτερον μέρη, τὰ ἐν βύθῃ.

Θεμελίαι (Hom. M 28) Θεμελῖαι.

Θέμενος τὰ ὅπλα, ἀντὶ τοῦ περιθέμενος καὶ ὀπλισάμενος, Δημοσθένης καὶ Ὀμηρος καὶ Αἰσχίνης. Harp.

Θέμιν δικαιοσύνην. Βούχεται ... κατακλυσμόν. cf. ν. Βούχεται.

Θέμις τὸ δίκαιον. καὶ Ἀλλιανός "εἰ θέμις καὶ τῷ Ἰμεραίῳ πρὸς Ὀμηρον τὸ ὅμιον ἀνατείνειν."

Θέμις (Hom. E 761) νόμον, ἢ δίκην.

Θεμίζειν.

Θεμισεύειν ἀντὶ τοῦ χρησιμωδεῖν Ἀνσίας. γέγονε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Θέμιον ἐσχηκέναι ποτὲ τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ Ἀπόλλωνος. Harp.

Θεμισεύσαντος ἄρξαντος, δικάσαντος. περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως (Philostrat. 1 13) "καὶ τὰ λεγόμενα ἡχώ εἶχεν ὥσπερ ἀπὸ σκήπτρου Θεμισευόμενα."

Θεμίσιος φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τῶν

χρόνων Ἰουλιανοῦ τοῦ παρυβύτου, ὑφ' οὗ καὶ ὑπαρχος προεβλήθη Κωνσταντινουπόλεως, γέγραφε τῆς Ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως παράφρασιν ἐν βιβλίοις η', παράφρασιν τῶν ἀναλυτικῶν ἐν βιβλίοις β', τῶν ἀποδεικτικῶν ἐν βιβλίοις β', τοῦ περὶ ψυχῆς ἐν βιβλίοις ζ' (ἐν δὲ τούτῳ καὶ ἴδια παρσισηγάγε περὶ τῆ σκοπῆ καὶ τῆς ἐπιγραφῆς), τῶν κατηγοριῶν ἐν βιβλίῳ α', καὶ διαλέξεις.

Θέμισις.

Θεμισογένης Συραχάσιος ἰσορικός Κύρου Ἀνάβασιν, ἣτις ἐν τοῖς Ξενοφώντος φέρεται, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς ἑαυτοῦ πατριδος.

Θεμισοκλέους παῖδες Νεοκλῆς καὶ Δημόπολις ἀγωνισάμενοι τὸν ἐπιτάφιον ἀγῶνα ἐν Ἀθήναις καὶ νικήσαντες ἐξεφανώθησαν ἀγροοῦμενοι, καὶ Νεοκλῆς μὲν δόλιχον ἐνέκρησε, Δημόπολις δὲ εἰς δόλιχον. γνωρισθέντες δὲ μετὰ τὸν ἀγῶνα καταλευσθῆναι ἐκινδύνευσαν ὑπὸ τῶν Θεμισοκλέους ἐγθρῶν, ὑπομνησάντων τοὺς Ἀθηναίους τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῶν φυγῶν.

a Θεμισοκλῆς Ἀθηναῖος δημιουργός, Νεοκλέους υἱός, ἄσωτος τὴν πρώτην ἡλικίαν γενόμενος, μετὰ δὲ ταῦτα σρωτηγὸς αἰρεθείς, καὶ κτίσας τὸν Πειραιᾶ, καὶ ναυμαχίᾳ νικήσας τοὺς Πέρσας κατὰ Σαλαμῖνα, καὶ φθορηθεὶς φεύγει πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, καὶ σφόδρα τιμηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἡγαγέσθαι μετὰ ταῦτα τοῖς Ἑλλήσι πολεμεῖν, καὶ μὴ βεληθεὶς προδοῦναι τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἑαυτοῦ κλέος ταύρειον αἷμα πῶν ἀπώλετο. ἔγραψεν ἐπιστολὰς φρονήματος γεμούσας.

b Θεμισοκλῆς σρωτηγὸς Ἀθηναίων, ὁ καταναυμαχήσας ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ τὰς βαρβάρους, εἰθ' ὕστερον φρυγαδευθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ προδοσίας αἰτίᾳ πνευθεὶ, καταφυγὼν πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν Ἑρξῆς τοῦ Πέρσου παῖδα, καὶ τιμηθεὶς τὰ μέγιστα παρ' αὐτοῦ, ὡς τρεῖς πόλεις εἰς ὄψον καὶ ἄρτον καὶ ποτὸν λαβεῖν, Μαγνησίαν Μυῆντι Λάμψακον. ἐπηγγέλατο οὖν καταδουλώσασθαι τὴν Ἑλλάδα, δύναμιν εἰ λάβοι. παραγενόμενος δὲ ἅμα τῷ σρωτεύματι εἰς Μαγνησίαν, καταγνοὺς ἑαυτοῦ εἰ δι' αὐτὸν σωθέντες Ἑλληνες δι' αὐτῆ δουλεύουσι βαρβάροις, προφάσει χρησάμενος ὡς θυσίαν ἐπιτελέσαι βούλεται καὶ ἱερουργῆσαι τῇ Λευκοφρυγῇ

Ἀρτέμιδι, τῷ ταύρῳ ὑποθεῖς τὴν φιάλην καὶ ὑποδεξάμενος τὸ αἷμα, χανδὸν πῶν ἐτελεύτησεν. sch. A Eq. 84.

Θέμισος δικαιοσύνης.

Θεμίσιον τυράννον ὄνομα· Δημοσθένους ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (99). (Herodot. 4 154) "ὁ δὲ ἀναγνωσθεὶς ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἔργον οὐχ ὅσιον ἐμιχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ· ἦν γὰρ δὴ Θεμίσιον ἀνὴρ Θηραῖος." ζῆται ἐν τῷ Βάττος.

Θεμιτή· "πολλὰ γὰρ τῶν χειμηλίων ἐν ταῖς διώρυξιν ἡύρισκετο, καὶ πᾶσαν θεμιτὴν ὁδὸν ἐποίησε τὸ κέρδος· τοὺς νεκρὸς γὰρ ἐνεπάτου" (Joseph. B. I. 6 9 4).

Θεμιτόν· Ἀλιανός "θεοὺς γὰρ οὐδαμῇ θεμιτόν ὁρᾶν εἶναι νεκρούς, καὶ ἐὰν ὥσι πάντες φίλοι, οὐδ' ὅμιμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς."

Θεμιτῶς νομίμως.

Θέναρ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς· Ὀμηρος (E 339) "πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρους."

Θεογείτων Δημοσθένους ἐν τῷ αὐτῷ (18 295). Δείναρχος δὲ καὶ ἄλλοι Θεογένην ὀνομάζουσιν. Harp.

Θεογενεσίαν.

Θεογένης Θύσιος. οὗτος ἐστὶ παῖς ὢν ἄγαλμα χαλκοῦν ἐν τῇ ἀγορᾷ κείμενον ἀναθήμενος ἐπὶ τοὺς ὤμους ἤνεγκεν ἐς τὸν οἶκον, ὀργιζομένων δὲ τῶν πολιτῶν πάλιν ἀράμενος ἐκόμισεν ἐς τὴν ἀγοράν, καὶ ἀπὸ τῆς μέγα κλέος ἔσχεν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα.

Θεόγνητος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Φάσμα ἢ Φιλάργυρος, Φιλοδέποτος, Κένταυρος, ὡς Ἀθηναῖος ἐν Δειπνοσοφισταῖς (p. 104, 616, 671).

Θέογνις Μεγαρεὺς τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγαρίων, γεγονὼς ἐν τῇ 19' Ὀλυμπιάδι, ἔγραψεν ἐλεγείαν εἰς τοὺς σωθέντας τῶν Συρακουσίων ἐν τῇ πολιορκίᾳ, γνώμης δι' ἐλεγείας εἰς ἔπη βῶα, καὶ πρὸς Κύρνον τὸν αὐτῆ ἐρωμένον γνωμολογίαν δι' ἐλεγείων, καὶ ἐτέρως ὑποθήκας παραινετικὰς, τὰ πάντα ἐπικῶς.

ὅτι μὲν παραινέσεις ἔγραψε Θέογνις, ἀλλ' ἐν μέσῳ τούτων παρεσπαρμέναι μυριάδι καὶ παιδικοὶ ἔρωτες καὶ ἄλλα ὅσα ὁ ἐνάρετος ἀποσρέφεται βίος.

Θέογνις τραγῳδίας ποιητὴς πᾶν ψυχρός, ἐκ τῶν λ', ὃς καὶ χιῶν ἔλεγτο. ἐστὶ δὲ καὶ ποιητὴς Θέογνις· ὅτος δ' ἦν Μεγαρεὺς. sch. A Ach. 11.

Θεοδέκτης Ἀρισάνδρου, Φωσλήτης ἐκ Ἀνκίας, ῥήτωρ, τραπείς δὲ ἐπὶ τραγῳδίας, μυθητής Πλάτωνος καὶ Ἰσοκράτους καὶ Ἀριστοτέλους. οὗτος καὶ ὁ Ἑρμῆρατος Ναυκράτης καὶ Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ὁ Ἀπολλωνιάτης καὶ Θεόπομπος ἐπὶ τῆς ῥγ' (αη ρζ) Ὀλυμπιάδος εἶπον ἐπιτάφιον ἐπὶ Μανσώλῳ, Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς αὐτῆς προτρεψαμένης, καὶ ἐνίκησε μάλιστα εὐδοκίμησας ἐν ἧ εἶπε τραγῳδίᾳ· ἄλλοι δὲ φασὶ Θεόπομπον ἔχειν τὰ πρωτεῖα. δράματα δὲ ἐδίδουε ν'. τελευτῇ δὲ ἐν Ἀθήναις ἐτῶν α' καὶ μ', ἐτι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ περιώντος. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνην ῥητορικὴν ἐν μέτρῳ καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην.

Θεοδέκτης Φωσλήτης ῥήτωρ, υἱὸς τοῦ προτέρου, ἔγραψεν ἐγκώμιον Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἡπειρώτου, ἱστορικὰ ὑπομνήματα, νόμιμα βαρβαρικά, τέχνην ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις ζ', καὶ ἄλλα πολλὰ ὑπομνήματα.

Θεόδμητος (Hom. Θ 519) ὑπὸ Θεοῦ κατεσκευασμένος.

Θεοδόσιος βασιλεὺς Ῥωμαίων, μετὰ τὴν Μαξίμου τοῦ τυράννου ἀναίρεσιν καὶ τὴν ἡτταν καὶ σφαγὴν τῶν ἐν τοῖς ἔλεσι χρυπτομένων Σχυθῶν καὶ σφαγὴν Ῥωμαίων ἐς τὴν Κωνσταντίνου πόλιν ἐλθὼν, πόλεμοις μὲν ἀπειπεῖν ἐγνώκει καὶ μάχαις, ἐπιτρέψας τὰ περὶ ταῦτα Προμώτῳ, αὐτὸς δὲ τῆς προτέρας ἀνμνηρίσκειτο διαίτης, πολυτελῆ δεῖπνα δειπνῶν καὶ πολυπραγμονῶν, ταῖς ἡδοναῖς καὶ τοῖς θεάτροις καὶ ἵπποδρομίαις ἐναβρυνόμενος. θυμιάζων δὲ τούτῳ τὴν ἐφ' ἐκάτερα τοῦ βίου ῥοπήν· φέσει γὰρ ὢν ἐκμελὴς ῥαθυμίᾳ τε πύσῃ ἐκκείμενος, λυπηροῦ μὲν αὐτὸν οὐδενὸς εἰς δέος ἀπάγοντος καὶ ἐνοχλῶντος ἐνεδίδου τῇ φύσει, καθιστάμενος δὲ ἐς ἀνάγκην σαλεύειν κατὰ τιτὰ καθεζώτα προσδοκωμένην ἀπετίθετο μὲν τὴν ῥαθυμίαν καὶ τῇ τρυφῇ χαίρειν εἰπὼν ἐς τὸ ἀνδρωδέστερον καὶ ἐπίπονον καὶ τληπωδὲς ἀνεχώρει. τοιοῦτος ἔξ αὐτῆς ἀποδεδειγμένος τῆς πείρας, ἐπειδὴ πύσης ἦν ἀπηλλαγμένος φροντίδος, ταῖς αὐτῷ φύσει προσούσις ἐκμελείας ἐδῶλεν. τῶν δὲ τὰς ἀρχὰς μειώντων κατ' ἐξαιρετον ἐν τιμῇ ἤγχοτο Ῥουφίνος Κελτὸς τὸ γένος, μύχιμος τῶν ἐν τῇ βουλῇ τάξεων καταςάς. Zosimus 4 50.

ὁ αὐτὸς μετὰ τὸ ἀναγορεῦσαι τὸν υἱὸν αὐτῷ Ὀνώριον ἐν τῇ Ῥωμαίων βασιλείᾳ συνεκάλεσε τὴν γερούσιαν τοῖς πατρίους ἐμμέ-

νουσαν ἔθεισι καὶ ἐχ' ἐλομένην συνενεθῆναι τοῖς ἐπὶ τὴν τῶν θεῶν ἀποκλίνουσι καταφρόνησιν, λόγους τε προσήγε παρὰκυλῶν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἢν πρότερον εἶλοντο πλάνην, ἐλέσθαι δὲ τὴν τῶν χριστιανῶν πίσιν, ἥς ἐπαγγελίᾳ παντὸς ἁμιορτήματος καὶ πύσης ἀσβελέας ἀπαλλαγῇ. μηδενὸς δὲ τῇ παρακλήσει πεισθέντος, μηδὲ ἐλομένου τῶν ἀφ' οὗπερ ἡ πόλις ὠκίσθη παραδεδομένων αὐτοῖς πατρίων ἀναχωρῆσαι καὶ προτιμηῆσαι τούτων τὰ χριστιανῶν (ἐπεὶ μὲν γὰρ φυλάζοντας διακασίοις καὶ χιλίοις σχεδὸν ἔτεσιν ἀπόρθητον τὴν πόλιν οἰκεῖν, ἕτερα δὲ ἀντὶ τούτων ἀλλαξιμένους τὸ ἐκβησόμενον ἀγνοεῖν), ὃ δὲ βαρύνεσθαι ἔλεγε τὸ δημόσιον τῇ περὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὰς θεολίας δαπάνῃ, βούλεσθαι τε ταῦτα περιελεῖν, οὔτε τὸ πραττόμενον ἐκινουῦνται, καὶ ἄλλως τῆς σφατιωτικῆς χρείας πλειόνων δεομένης χρημάτων. τῶν δὲ ἀπὸ τῆς γερασίας μὴ κατὰ θεσμὸν εἰπόντων πράττεσθαι τὰ τελούμενα, μήτε δημοσίου δαπανήματος ὕντος, διὰ τοῦτο τοῦ θυρηπολικοῦ θεσμοῦ λήξαντος ἡ Ῥωμαίων ἐπικράτεια κατὰ ἡμέρας ἡλκισσάθη. id. 59.

Θεοδόσιος βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ μικρός. οὗτος διαδεξιόμενος παρὰ πατρὸς τὴν ἀρχὴν, ἀπόλεμος ὢν καὶ δειλίᾳ συζῶν, καὶ τὴν εἰρήνην χρήμασιν οὐχ ὅπλοις κτησάμενος, πολλὰ προεξήνεσε κακὰ τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ. ὑπὸ γὰρ τοῖς ἐννούχοις τραπεῖς πρὸς πᾶν σφίσιν ἐπίταγμα εὐπειθὴς ἦν, ὥς καὶ τοὺς λογάδας τῆς ἐκείνων δεῖσθαι ἐπικουρίας, καὶ πολλὰ νεοχμεῖσθαι ἐν τοῖς πολιτικοῖς καὶ σφατιωτικοῖς τάγμασι, μὴ παριόντων εἰς τὰς ἀρχὰς ἀνδρῶν τῶν δέπειν ταύτας δυναμένων ἀλλὰ τῶν χορηγούντων χρυσίον, διὰ δὲ τὴν τῶν ἐννούχων πλεονεξίαν καὶ τῶν Σεβασιανοῦ δορυφόρων πειρατικὸν συζᾶν τὸν τε Ἑλλήσποντον καὶ τὴν Προποντίδα διατυράξαι. ἐς τοῦτο τὰ πράγματα ἀτοπίας φέρεσθαι οἱ ἐννοῦχοι παρεσκεύασαν, καὶ ἀποβουκολοῦντες τὸν Θεοδόσιον ὥσπερ τοὺς παῖδας ἀθέτρισαν, οὐδὲν ὅ τι καὶ ἄξιον μνήμης διαπραξέσθαι συνεχώρησαν, ἀλλ' εἰς ν' ἐτῶν ἡλικίαν ἐληλυθὼς διετέλεσε βαναύσους τέ τινας μειῶν τέχνας καὶ θήρη προσκαυτερῶν, ὥς τοὺς ἐννόχους καὶ τὸν Χρυσάφιον ἔχειν τὸ τῆς βασιλείας κράτος· ὅπερ ἡ Πουλχερία μετῆλθε τοῦ ἀδελφοῦ τελευτήσαντος. Priscus p. 226 Nieb.

d ὅτι Θεοδόσιος ὁ μικρὸς καταλύσας Ἀντίοχον τὸν πριμπίσιτον ἐν τοῖς πρεσβυτέροις κατέταξεν (cf. v. ὑπατοι extg.). ὁ αὐτὸς Κύρραν τὸν τοῦτε διαδεξιόμενον τὴν δυναστείαν, καὶ τὰς δύο μεγίστας τῶν ἐπαρχῶν ἀρχὰς κατὰ τὸν αὐτὸν διανύοντα χρόνον, ὅς τὴν τοσαύτην εὐπρωγίαν θαυμάσιος ἀπεφθέγγετο τοῦδε "ὅκ ἀρέσκεις μοι τύχη πολλὰ γέλωσα." καθαιρεῖται γοῶν καὶ αὐτὸς ὡς "Ἕλληρ καὶ βασιλείαν ἐλπίζων, καὶ τῆς οὐσίας αὐτοῦ δημευθείσης γέγονεν ἐπίσκοπος ἐν Κοτναίῳ τῆς Φρυγίας. μετὰ δὲ τοῦτον ἐδυναστεύει μόνος Χρυσάφιος ὁ ἐπὶ κλην Ζούμμιος. cf. v. Κύρος b.

e ὅτι ἐν τῷ μιλίῳ Θεοδοσίου ἴσατο σήλη ἐφ' ἵππου χαλκῇ, ἣν ἀνεγείρας πολλὰ σιτηρίσια τῇ πόλει ἐχαρίσματο. ζητητέον δὲ ὅποιος Θεοδοσίον. cf. v. μιλιον b.

f ὅτι ὁ ἅγιος Θεοδόσιος, ὁ κοινοβιάρχης, ἐπὶ Ἀναστασίου βασιλείᾳ ἦν τοῦ δικόρου τοῦ αἰρετικοῦ.

g Θεοδόσιος φιλόσοφος ἔγραψε σφαιρικὰ ἐν βιβλίοις γ', ὑπόμνημα εἰς τὰ Θεοδῶ κεφάλαια, περὶ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν β', ὑπόμνημα εἰς τὸ Ἀρχιμήδους ἐφόδιον, διαγραφὰς οἰκιῶν ἐν βιβλίοις γ', σκεπτικὰ κεφάλαια, ἀστρολογικά, περὶ οἰκήσεων.

h Θεοδόσιος ἔγραψε δι' ἐπῶν εἰς τὰ ἔαυρ, καὶ ἕτερα διάφορα. ἦν δὲ Τριπολίτης.

Θεόδοτος. οὗτος ἐπὶ Ἰβσινιανοῦ ὑπαρχος ἦν τῶν στρατευμάτων, ὃν πυραλύσας τῆς ἀρχῆς Πέτρον ἐπέστησε Βαρσάμην καλόμενον, ὃς πάλαι μὲν ἐπὶ τῆς τοῦ χαλκοῦ τραπεζῆς καθήμενος κέρδη πλοσφύεται ἐκ ταύτης δὴ ἐπορίζετο τῆς ἐργασίας, τὴν περὶ τῆς δόλοδος κλοπῇν εὖ μάλα τεχνάζων καὶ τοὺς αὐτῷ ξυμβάλλοντας αἰεὶ τῷ τῶν δακτύλων τάχει ἐκκρούων (δεξιὸς γὰρ ἦν κλέψαι μὲν τὰ τῶν αὐτῷ περιπεπωκότεων ἀνέδην, ἀλὲς δὲ ὁμόσαι καὶ τῶν χειρῶν τὸ ἀμάρτημα τῷ τῆς γλώττης περικαλύψαι θράσει), ἐν δὲ τοῖς τῶν ὑπάρχων στρατηγοῖς καταλεχθεὶς ἐς τοσοῦτον ἀτοπίας ἐλήλακεν ὥς ἐν βασιλεὶ ἀρέσκειν ἐς τὰ μάλα καὶ ἐς τῶν ἀδίκων αὐτῷ βουλευμάτων ῥᾶα ὑπουργεῖν τὰ ἀμύχανα, τοὺς τε στρατευομένους ἀποσερῶν τὰς συντάξεις ἀπάσας, καὶ ὠνίους τὰς ἀρχὰς ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον προδήσας. Procop. Arc. 22.

Θεόδουλος. ἐμμετρήσεν οὗτος ἐπὶ Ἰβλιναν τοῦ παραβάτου. καὶ ζῆται ἐν τῷ

Ἀμύχιος.

Θεοδρομῶν κατὰ Θεὸν πορευόμενος.

Θεοδώριτος ὄνομα κύριον. Θεοδώρητος δὲ διὰ τοῦ η, ἡ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ.

Θεοδώριχος ὄνομα κύριον.

Θεόδωρος ὁ ἐπὶ κλην ἄθεος, ὃς ἡκρούασατο Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως, διήκασε δὲ καὶ Βρύσαντος καὶ Πύρρωνος τῷ ἡφαιστῷ. ἀδιαφορίαν δοξάζων καὶ παραδιδόν, αἵρεσιν ἰδίαν εὔρεν, ἣτις Θεοδώριος ἐκλήθη. ὅτος ἔγραψε πολλὰ συντείνοντα εἰς τὴν οἰκίαν αἵρεσιν, καὶ ἄλλα τινά. οὗτος εἶπε πρὸς Ἰππαρχίαν τὴν γυναῖκα Κράτητος "αὕτη ἐστὶν ἡ τὰς πρὸς ἰσοὺς ἐκλιποῦσα χειρίδης (Eur. Bacch. 1234) καὶ τρίβωνα φοροῦσα."

Θεόδωρος ἀπὸ ἀναγνιστῶν τῆς μεγάλης b ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, ἔγραψεν ἰσορίαν ἐκκλησιαστικὴν ἀπὸ τῶν χρόνων Κωνσταντίνου ἕως τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ.

Θεόδωρος Βυζάντιος σοφιστής, ὃς ὑπὸ Πλάτωνος λογοδαίδαλος ἐκλήθη, ἔγραψε κατὰ Θρασυβούλου, κατὰ Ἀνδοκίδου, καὶ ἄλλα τινά.

Θεόδωρος Γαδαρεὺς σοφιστής, ἀπὸ δέ- d λων, διδάσκαλος γεγονὼς Τιβερίῳ Καίσαρος, ἐπεὶ δὲ συνεκρίθη περὶ σοφιστικῆς ἀγωνισάμενος Ποτάμιον καὶ Ἀντιπάτρω, ἐν αὐτῇ τῇ Ρώμῃ. ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀντώνιος συγκλητικὸς ἐγένετο. βιβλία δὲ ἔγραψε περὶ τῶν ἐν φωναῖς ζητουμένων γ', περὶ ἰσορίας α', περὶ θίσεως α', περὶ διαλέκτων ὁμοιότητος καὶ ἀποδείξεως β', περὶ πολιτείας β', περὶ κοίτης Συρίας α', περὶ ῥήτορος δυνάμεως α', καὶ ἄλλα.

Θεόδωρος ποιητής, ὃς ἔγραψε διάφορα d δι' ἐπῶν, καὶ εἰς Κλεοπάτραν δι' ἐπῶν.

Θεόδωρος. οὗτος ἀνεφάνη μετὰ Ἀπο- i λινάριον τῆς Λαοδικείας τῆς Συρίας, τὴν ἡγεμονίαν λαχὼν Μοσχοεσίας τῆς Καλικίας, ἐκ διαμέτρου τῷ Ἀπολιναρίῳ φερόμενος, ὕβρεις οὐ τὰς τυχοῦσας τολμηροῦ ψυχῇ καὶ ἀφόβῳ καρδίᾳ καταχέων τοῦ δεσπότη Χρυσού, ἄνθρωπον ἕνα τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ κοινὸν ἀποκαλῶν, καὶ ἐκ προκοπῆς λαβόντα τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ Θεὸν ὀνομάζεσθαι, καὶ ἐκ τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίσματος ἀζιωθῆναι τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος δωρεᾶς, ἐν πρώτοις εἰς ὄνομα πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος βαπτισθέντα. τὸν δὲ Θεὸν λόγον διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν κατ' εὐδοκίαν

ἐν αὐτῇ κατοικήσαντα μεταδοῦναι τῆς Θεϊκῆς ἀξίας αὐτῷ καὶ προσκνήσεως εἰς ὕψερρον μετὰ τὴν τελείωσιν. ταῦτα καὶ ἕτερα τοιαῦτα δυσφημήσας δύο ἡύσεις ἰδιοπεριορίσας ἐδογματίσιν ἐπὶ Χριστοῦ, σέχσει τινὶ καὶ μόνον ἀλλήλῃς ὡκειωμένας. δευτέρα καὶ αὕτη βλασφημία, τὸ μίαν φύσιν ἐν Χριστῷ καὶ δύο φύσεις μὴ κατὰ τὸν ὁρθὸν λόγον ὁμολογεῖσθαι. Theodorus presb. de incarn.

Θεοειδεσάτη.

Θεοειδῆς Θεοῖς τὸ εἶδος ὁμοῖος.

Θεοειδῶς Θεῶς.

Θεοεἰκελός (Hom. A 131) Θεοῖς τὸ εἶδος ὁμοῖος.

Θεόθεν ἀπὸ Θεοῦ.

Θεοὶ οἱ κατ' εἰκόνα Θεῶν γεγεννημένοι καὶ ἀκήρατον τὴν εἰκόνα φυλάξαντες. ὁ τούτων Θεὸς συνάγει τὴν οἰκωμένην εἰς τὸ κριτήριον. καὶ Αὐτὸν "Θεὸς Θεῶν κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν" καὶ τὰ ἐξῆς. Theodore. in Ps. 49.

Θεοίνιον. τὰ κατὰ δῆμους διονύσια Θεοίνια ἐλέγοντο, ἐν οἷς οἱ γεννῆται ἀπέθνον· τὸν γὰρ Διόνυσον Θεοῖνον ἔλεγον. Harp.

Θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, ὃ κείνοισι, Θεῶν βουλομένων· οὐ γὰρ οἱ Ἕλληνες τὴν τοιαύτην αὐτῷ αἰτίαν παρέσχον. Σοφοκλῆς περὶ Αἴαντος (970).

Θεόκλεια ὄνομα κύριον.

Θεοκλυτήσαντες Θεὸν ἀκέσαντες, Θεὸν ἐπικαλεσάμενοι. (Polyb. 24 8) "ἐξ ὧν κατὰραι καὶ Θεοκλυτήσεις ἐγένοντο κατ' αὐτοῦ." καὶ αὐθις (Menand. p. 363 Nieh.) "μήτε μὴν καταναγκάζεσθαι τοὺς ἐν Περσίδι χριστιανούς εἰς μαγικὴν μετιέναι θρησκείαν, μήτε μὴν Θεοκλυτεῖν ἀκουσίως τοὺς παρὰ Μήδοις νεομισμένους Θεούς." καὶ αὐθις "καὶ Κεζικηνῶν θυγατέρας τὴν ὥραν διαπρεπεῖς τῇ Δαρείου θυγατρὶ Ἀρσάμῃ ξένι ἀποσεῖλαι ἐγλήχετο. αὐτὴ δὲ καταφεύγουσιν ἐπὶ τὴν Ἀρτεμιν Θεοκλυτῆσαι καὶ τῷ ἀγάλματος ἐκκρεμάμεναι." καὶ Αἰλιανός "οὐδαμῇ φορητὸν εἶναι τὸν βίον ἑαυτῇ μετὰ τὴν εὐνὴν τὴν ἄθεσμον πεπιστευκῆναι, Θεοκλυτουῖσα καὶ μυρίας ἄρας Ἐφεσίοις ἐπαρωμένη, εἰ μὴ πράξιον τιμωρίαν τοῦ ἄγους παρὰ τῶν τυράννων, ἑαυτὴν διέφθειρε."

Θεόκλυτος Θεότιμος.

Θεοκλυτουῖντες Θεοὺς ἐπικαλεσάμενοι· "καὶ ἐν ἑαυτοῖς Θεοκλυτουῖντες ἅμα καὶ τῶν

ὁργίων ἐμένοντο," τουτέστι τῶν μυσηρίων.

Θεοκρίνης Δημοσθένης ἐν τῷ ἐπὶ Κτησιφῶντος (319). ἦν δὲ συκοφάντης. Harp.

Θεόκριτος Χῖος ῥήτωρ, μαθητὴς Μητροδώρου τοῦ Ἰσοκρατικοῦ, ἔγραψε χρίας, ἀντεπολιτεύσατο δὲ Θεοπόμπῃ τῷ ἰσορικῷ, φέρεται αὐτοῦ ἰσορία Λιβύης καὶ ἐπιστολαὶ θαυμάσιαι. ἔτι καὶ ἕτερος Θεόκριτος, Πρωξαγόρου καὶ Φιλίνης (οἱ δὲ Σιμμίχου), Συρακούσιος· οἱ δὲ φασὶ Κῶν, μετώκησε δὲ ἐν Συρακούσαις. οὗτος ἔγραψε τὰ καλέμενα βουκολικά ἐπὶ δωρίδι διαλέκτῳ. τινὲς δὲ ἀναφέρουσιν εἰς αὐτὸν καὶ ταῦτα, Προϊτίδας, ἐλπίδας, ὕμνους, ἡρώϊνας, ἐπικήδεα μέλι, ἐλεγείας, ἰάμβους, ἐπιγράμματα. ἴζεον δὲ ὅτι τρεῖς γέγονασι βουκολικῶν ἐπῶν ποιηταί, Θεόκριτος οὗτος, Μόσχος Σικελιώτης καὶ Βίων ὁ Σιμυρναῖος, ἐκ τινος χωριδίου καλουμένου Φλώσσης.

Θεόληπτος ὑπὸ Θεῦ συσχεθεῖς, ἔνθιος· "ὁ δὲ Φιλιππικὸς Θέραψ ἦν καὶ κολακικός, καὶ μέντοι καὶ τῷ περὶ Ἀντώνιον θιάσῳ κατελεγκτο." cf. v. Βάρβριος.

Θεολογῶ δοτικῇ.

Θεομήτι Θεόφρονι, Θεοβοῦλῳ.

Θεομισθῆς ὑπὸ Θεοῦ μισυόμενος, Θεομίσσης δὲ ὁ μισῶν τὸν Θεόν. sch. A Av. 1547.

Θεόπομπος Θεοδέκτου ἢ Θεοδώρου, Ἀθηναῖος κωμικός, ἐδίδου δράματα καὶ ἔτι δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας κατὰ Ἀριστοφάνην. δράματα δὲ αὐτοῦ εἰσὶ καὶ ἄλλα πολλὰ.

ὅτι Ἀσκληπιδὸς καὶ τῶν ἐν παιδείᾳ ἦν προμηθῆς. φθόρῃ γούν Θεόπομπον ῥινώμενον τε καὶ λειβόμενον ἴσατο καὶ κωμωδίας αὐθις διδύσκειν ἐπῆρεν, ὁλόκληρόν τε καὶ σῶν καὶ ἀρτεμῇ ἐργασύμενος. καὶ δείκνυται καὶ τῶν ὑπὸ λίθῳ Θεοπόμπου, πατρόθεν ὁμολογητός αὐτὸν τῷ ἐπιγράμματι (Τισαμενῆ γὰρ ἦν υἱός), εἰδῶλον Παρίας λίθου. καὶ ἔτι τὸ ἰνδαλμα τῷ πάθους μάλᾳ ἐναργές, κλίση καὶ αὐτῇ λίθῳ. ἐπ' αὐτῆς κεῖται νοσοῦν τὸ ἐκείνου φάσμα χειρουργία φιλοτέχνη· παρέρχετο δὲ ὁ Θεὸς καὶ ὁρέγει οἱ τὴν παιώνιον χεῖρα, καὶ παῖς νεαρός ὑπομειδιῶν καὶ οὗτος. τί δὲ ἄρα νοεῖ ὁ παῖς; ἐγὼ συνήμι τοῦ φιλοπαίτην ποιητὴν ὑποδηλοῦν· γελᾷ γὰρ καὶ τῆς κωμωδίας τὸ ἴδιον διὰ συμβόλων αἰνίττεται. εἰ δὲ ἄλλος νοεῖ ἑτέρως, κρατεῖται τῆς ἐαυτοῦ γνώμης, ἐμὲ δὲ μὴ ἐνοχλεῖτω. cf. vv. Παρίας λίθου et φθόρῃ.

b Θεόπομπος Χῖος ῥήτωρ, υἱὸς Δαμιασίου, γεγονώς τοῖς χρόνοις κατὰ τὴν ἀναρχίαν Ἀθηναίων, ἐπὶ τῆς γ' ὀλυμπιάδος, ὅτε καὶ Ἐφορος, Ἰσοκράτους ἀκουσῆς αἶμα Ἐφώφω. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῶν Ἡροδότου ἱστοριῶν ἐν βιβλίοις β', Φιλιππικὰ ἐν βιβλίοις οβ', Ἑλληνικὰς ἱστορίας· ἔπονται δὲ ταῖς Θεουκυδίδου καὶ Ξενοφώντος, καὶ εἰσὶν ἐν βιβλίοις ια', ἔχουσαι τὰ ἀπὸ τῆ Πελοποννησιακῆ πολέμου καὶ λοιπὰ. ἔγραψε καὶ ἕτερου πλείους.

Θεοπροπία μαντεία, καὶ Θεοπρόπιον τὸ ἐκ Θεοῦ μάντευμα ἢ προφήτευμα. καὶ Θεοπροπίησιν.

Θεοπρόπος μάντις, ἢ Θεοῦ προφήτης. Θεοπτία ἢ Θεία ὀπτασία. ὀπτεία δὲ καὶ ἐποπτεία.

Θεορρημοσύνην τὴν Θείαν διδασκαλίαν, τὴν κατήχησιν.

Θεόρρυτον ἐκ Θεοῦ προῖον ἢ προχεόμενον.

a Θεός. ὅτι Φίλων τῷ Θεὸς καὶ κύριος τὴν σημασίαν ἐρμηνεύσαι πειρώμενος τῆς βασιλικωτάτης τριάδος ἔννοιαν ἔσχεν. φάσκων γὰρ ὅτι εἰς ἐσὶν ὁ Θεός, οὐ πρὸς τὸν ἀριθμὸν κατέδραμε τῆς μονάδος, ἀλλὰ πρὸς τὸ μυτήριον τῆς ἁγίας τριάδος τὸ τῶν μὲν πάντη διαιρετῶν ἐνικώτερον, τῶν δὲ ὄντως μοναδικῶν ἀφθονώτερον. καὶ οὕτω κατὰ κράτος εἶλεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ὡς εἰπεῖν δύο μὲν εἶναι τὰς τῆ ὄντος δυνάμεις, ὧν ἡ μὲν ποιητικὴ καὶ ἐνεργητικὴ, φησί, κυλεῖται Θεός, ἡ δὲ βασιλικὴ καὶ τιμωρητικὴ κύριος.

Θεὸν δὲ εἶναι δοξάζουσιν Ἕλληνες ἱππὸν ἀθάνατον λογικὸν τέλειον νοερόν, ἐν εὐδαμονίᾳ, κακοῦ παντὸς ἀνεπίδεκτον, προνοητικὸν κόσμον τε καὶ τῶν ἐν κόσμῳ, μὴ εἶναι μέντοι ἀνθρωπόμορφον. εἶναι δὲ τὸν μὲν δημιουργὸν τῶν ὄλων καὶ ὥσπερ πατέρα πάντων, κοινῶς δὲ καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ διηκὸν διὰ πάντων, ὃ πολλαῖς προσηγορίαις προσονομάζεται κατὰ τὰς δυνάμεις. Diog. L. 7 147.

Θεός. Δαβὶδ φησι (Ps. 41 2) "πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἰσχυρόν, τὸν ζῶντα." ἔνθεν καὶ τὸ τρισάγιον ἡμῖν ἐξύμνηται.

Θεός Σοφοκλῆς (El. 696) "ὅταν τις Θεῶν βλάπτη, δύναται ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύον φυγεῖν." ὁμοιον τοῦτῃ τὸ Πινδαρικόν (Pyth. 2 91) "Θεὸς καὶ πετρόεντ' αἰτὸν ἔκχιε, καὶ θαλασ-

σαῖον παραμειβεται δελφίνα." καὶ παροιμία "Θεὸς ἢ ἀναΐδεια." λέγεται κατὰ τῶν δι' ἀναίσχυντιαν τινὰ ὠφελούτων. ἐτιμάτο δὲ καὶ Ἀθήνησιν ἢ ἀναΐδεια, καὶ ἱερὸν ἦν αὐτῆς, ὡς Ἴστρος ἐν ιδ'.

Θεὸς ἀπὸ μηχανῆς. ζῆτει ἐν τῷ ἀπὸ μηχανῆς.

Θεοσέπτου. βροντῆς Θεοσέπτου, ὑπὸ Θεῶν κατυπεμφθείσης, Θεῖας τινὸς καὶ τετιμημένης. "βροντῆς μυκησαμένης Θεοσέπτου" Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (291). Σοφοκλῆς δὲ λέγει (Ai. 186) "ἦκοι γὰρ ἂν Θεία νόσος," τατέξιν ἢ ἐκ Θεῆ κατασκήσασα εἰς τινα. περὶ τῆς μανίας Αἴαντος.

Θεοσέπτωρ Θεοσεβής. Eur. Hipp. 1364.

Θεοσημία ἢ τοῦ Θεοῦ μαντεία.

Θεοσυγεῖς Θεομίσητοι. οἱ ὑπὸ Θεῆ μισούμενοι, καὶ οἱ Θεὸν μισῶντες. παρὰ δὲ τῷ ἀποστόλῳ (Rom. 1 30) Θεοσυγεῖς οὐχὶ οἱ ὑπὸ Θεοῦ μισούμενοι ἀλλ' οἱ μισοῦντες τὸν Θεόν.

Θεοσυλῆς ὁ τὰ ἱερὰ συλῶν. "ὃ δὲ Θεοσυλῆς γενόμενος, καὶ τὰ ἔδη τῶν Θεῶν αὐτὰ ἐξ ἡθῶν ἀναστήσας, καὶ φρόνους ἐργασάμενος ἐνυγεῖς." cf. v. ἀλώμενος.

Θεοῦ παρόντος ἄπαν ἄπορον πόριμον.

Θεοὺς τὰς τῶν Ἰουδαίων ἄρχοντας. "ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς, καὶ Θεοὺς οὐ κακολογήσεις." ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἀληθῶς κριτῆς ἐσιν, ἐνχειρίσθησαν δὲ καὶ οἱ ἄνθρωποι κρίνειν, προσηγορεύθησαν Θεοὶ οἱ ἐνδίκως δικάζοντες. Theodoret. in Ps. 81.

Θεοφάνεια ἢ τοῦ Θεῆ φανέρωσις, θηλυκὴν. οὐδετέρως δὲ πληθυντικὸν τὰ Θεοφάνια· ἢ εὐθεῖα τὸ Θεοφάνιον.

Θεοφάνης ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται εἰς οὐς.

Θεόφιλος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐσὶν Ἰατρός, Ἐπίδανρος, Παγκράτεια, Βοιωτία, Προϊτίδες, Νεοπτόλεμος.

Θεόφιλος βασιλεὺς Ῥωμαίων, υἱὸς Μιχαὴλ τοῦ Ἀμωραίου, πατρὸς Μιχαήλ, ὃς ἐς τοσαύτην ἀφιλοθείαν καὶ ἀπόνοιαν ἐξώκειλεν, καὶ τὴν τοῦ Κορωνύμου χαλεπὴν καὶ μυσσαρωτάτην αἴρεσιν διαδεξάμενος καὶ ἀνακαινίσας, ὡς ἐν μηδενὶ ἦττων ὀφθῆναι τῆς ἐκείνου δυσσεβείας καὶ παροινίας τυραννίδος τε καὶ ἐμβροντησίας ὁ πεφενακισμένος καὶ ματαιόφρων. ἐπεὶ ἦν τῇ αὐτῇ συσχεθεῖς τῶν ὑπεβίων ἐκείνων καὶ παλαμναίων ἀπάτῃ καὶ

παραπληξία, τῶν ἐκ Μανιχαϊκῆς μινίας καὶ Ἀρειανικῆς λύσεως ὀρμωμένων πάλαι, διωγμὸν καὶ αὐτὸς κατὰ τῆς ἐκκλησίας ὠσαύτως ἐπαντελεῖτο, συμμύσῃν καὶ σύμμαχον καὶ συνίστορα τῆς αἵρέσεως ἔχων ὁ δεύτερος Νεκταναβὼ τὸν πατριάρχην Ἰωάννην, μᾶλλον δὲ μαντιάρχην ἢ δαιμονιάρχην, τὸν νέον ὄντως Ἀπολλώνιον ἢ Βαλαάμ, ἐν τοῖς καθ' ἡμῶς χρόνοις ἀναφανέντα λεκανομάντιν καὶ πάσης Θεοσυγῆς πράξεως καὶ τερατείας δεινὸν ὑποφήτην, ὃς ἔ καὶ τὰ γράμματα παιδευθεὶς ὁ εὐρίπιδος καὶ δελφικὸς ὑπηρέτης δόκιμος ἐχθίζων πραγμάτων καὶ τῇ διαβόλῃ ἐπιτήδειον ὄργανον γέγονεν. ὅς ἂν ἐνδίκως ὁ Θεὸς λόγος ἐπαράσαιτο, σχετλιαστικῶς φάσκων (ep. Iudae 11) "θαὶ αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τῇ Κάιν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τῇ Βαλαὰμ μισθῷ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογία τῇ Κορὲ ἀπώλοντο" καὶ τὰ ἐξῆς.

Θεόφιλος. ἔτος ἀπὸ Ἰνδῶν ἐπανελθὼν ἐν Ἀντιοχείᾳ διήγεν, ἐκκλησίαν μὲν ἀφωρισμένως ἑδεμίαν ἔχων αὐτός, κοινὸς δὲ τις ὦν καὶ πάσαις αὐτῷ μετ' ἀδείας ἐπιφοιτῶν ὡς ἰδίαις ἐξόν, βασιλέως τε αὐτὸν ἐς τὰ μάλας διὰ τιμῆς καὶ πάσης καὶ αἰδῆς ἄγοντος, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὅποσοις ἐπισαίῃ, μετὰ πάσης προθυμίας αὐτὸν ὑποδεχομένων καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς αὐτῷ μέγεθος κατυπλητομένων. ἦν γὰρ ὁ ἀνὴρ κρείσσων ἢ ὡς ἂν τις δηλώσειε λόγῳ, ὡς ἂν τις τῶν ἀποστόλων εἰκῶν. λέγεται γέ τοι ποτε καὶ νεκρὸν ἀναστῆσαι ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἰσθαίως τινός. Θαλάσσιος δὲ τῷτό φησι, τῶν ἐπ' ἕκ ὀλίγον τάνδρῃ συγγενομένων χρόνον καὶ ἡκιστα δὴ εἰς τὰ τοιαῦτα ψεύδεσθαι ὑποπτος ὦν, ἄλλως τε καὶ ἔχων ἕκ ὀλίγους τῶν κατὰ τῶν αὐτὸν αὐτῷ γενομένων χρόνον τῆς ἐπιμαρτυρήντας. Philostorgius?

Θεοφορία ἐνθουσιασμός. (AP 6 220) "ἄγρια δ' αὐτῷ ἐνψύχθη χαλεπῆς πνεύματος Θεοφορίας."

Θεόφρατος Μελάντα γραφέως, οἱ δὲ Λέοντος, ἀπὸ Ἐρισεῶ, ἀκρῆς Ἀριστοτέλους καὶ διάδοχος τῆς σχολῆς τῆς ἐν τῷ περιπάτῳ ἐπ' αὐτῷ καταλειφθείσης εἰς Χαλκίδα ἐκδημήσαντος. οὗτος πρότερον ἐκαλεῖτο Τύρταμος, διὰ δὲ τὸ θείως φράζειν ὑπ' Ἀριστοτέλους ἐκλήθη Εὐφρατος, εἴτα Θεόφρατος, ὥσπερ Πλάτων διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις πλάτος τοῦτο ἐπωνομάσθη, πρότερον καλέμενος

Ἀριστοκλῆς. μαθητὰς δὲ ἔσχε πλεῖον ἢ δισχίλους, ἐρωμένον δὲ τὸν Ἀριστοτέλους ἰδὼν τῷ φιλοσόφῳ Νικόμαχον. ἐτιμήθη δὲ παρὰ Κασάνδρῳ τῷ Ἀντιπάτρῳ, καὶ τελευτᾷ κατ' ἀπονοῦς ἐπὶ βραχείας ἡμέρας διὰ μαθητοῦ γάμου. βιβλία δὲ αὐτοῦ πάμπλεῖσα, ὧν καὶ ταῦτα, ἀναλυτικῶν προτέρων γ', ἀναλυτικῶν ὑστέρων ζ', ἀναλύσεως συλλογισμῶν, ἀναλυτικῶν ἐπιτομῇ, ἀνηγμένων τόπων, περὶ λίστων, περὶ φυτῶν, περὶ μετὰλλων, περὶ ὀσμῶν, καὶ ἄλλα.

"Θεόφρατος ἔως ἐπόνει μὲν, ἄπῃρος ἦν δέμας, εἴτ' ἀνεθείς κύνανε πηρομελῆς" (AP 7 110).

Θεοφύλακτος σοφιστῆς, ὃς ἐπώνυμον Σιμοκύτης.

Θεράπαινα δούλη (Menand. exc. p. 129) "καὶ Θεραπαῖνῃ ἐτίμησεν αὐτὸν δοριαλώτῳ." καὶ Θεραπαίγεις θηλυκόν. "φόβῳ σοι ὡς Θεραπαινίς."

Θεραπευταί. Φίλων (t. 2 p. 474) περὶ τῶν ἐξ Ἑβραίων ἀσκητῶν ἔγραψε ... περὶ θεωρητικῶν βίου, οὓς θεραπευτὰς καὶ τὰς ὁμοιοσχημους καὶ ὁμοτρόπους γυναῖκας Θεραπευτίδας ὠνόμασε. καὶ Θεραπευταί μὲν, φησί, κέκληνται ἢ παρὰ τὸ τὰς ψυχὰς τῶν προσιόντων αὐτοῖς ἀπὸ κακίας παθῶν ἰατρῶν δίκην ἀπαλλάττοντας θεραπεύειν, ἢ τῆς πρὸς τὸ θεῖον καθαρώς καὶ εἰλικρινοῦς θεραπείας καὶ θρησκείας ἕνεκα. οὗτοι πρῶτον μὲν ἀρξάμενοι φιλοσοφεῖν ἐξίστανται τῶν προσηκόντων καὶ τῶν ὑπαρχόντων, ἔπειτα δὲ πᾶσαις ἀποταξάμενοι ταῖς τοῦ βίβ φροντίσι καὶ ἔξω τειχῶν προελθόντες ἐν μοναγροῖς ἢ κήποις ἢ ὄρεσι τὰς διατριβὰς ποιῶντες, τὰς ἐκ τῶν ἀνομοίων ἐπιμειξίας ἀλυσιτελεῖς τε καὶ βλαβερὰς εἰδότες. τὸν προφητικὸν ζηλοῦσι καὶ ἀσχοῦσι βίον. καὶ ἐν ἐκάστῃ συμμορίᾳ οἶκημα ἔξιν ἱερόν, ὃ καλεῖται σεμνεῖον καὶ μονασῆριον, ἐν ᾧ μονόμενοι τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου μυσῆρια τελοῦνται, μηδεὶς μηδὲν κομιζοντες, μὴ ποτύν, μὴ σιτίον, μηδέ τι τῶν ἄλλων ὅσα πρὸς τὰς τοῦ σώματος χρεῖας ἀναγκαῖα, ἀλλὰ νόμους καὶ λόγια Θεοπισθέντα διὰ προφητῶν καὶ ὕμνων καὶ τᾶλλα οἷς ἐπισήμη καὶ εὐσέβεια συναύξονται τε καὶ τελειοῦνται. καὶ συνελόντι φάναι, σιτίον ἢ ποτὸν οὐδεὶς αὐτῶν προσενέγκοιτο πρὸ ἡλίου δύσεως, ἐπειδὴ τὸ μὲν φιλοσοφεῖν ἄξιον

φωτὸς εἶναι κρίνουσι, σκότους δὲ τὰς τοῦ σώματος ἀνάγκας. αἱ δὲ ἐξηγήσεις τῶν ἱερῶν λογίων γίνονται αὐτοῖς δι' ὑπονοιῶν ἐν ἀλληγορίαις· πᾶσα γὰρ νομοθεσία δοκεῖ τοῖς ἀνδράσι τοῦτοις ζῶν ἰοικέναι, καὶ σῶμα μὲν ἔχειν τὰς ῥητὰς διαλέξεις, ψυχὴν δὲ τὸν ἐναποκείμενον ταῖς λέξεσιν ἀόριστον νῦν. ὡσαύτως δὲ εἰσι τῆς αὐτῆς καταστάσεως καὶ αἱ γυναῖκες. Eusebius h. eccl. 2 17.

Θεραπευτικῆς οἱ τῶν ἱερῶν προῖσάμενοι θεραπεύται Ἰσίδος παρ' Αἰγυπτίοις.

Θεραπεύω αἰτιατικῇ.

Θεράπναι τίπος ἐστὶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ, οὗ μνημονεύει καὶ Ἰσοκράτης (10 63) καὶ Ἀλκαῖος. Harp.

Θεράποντες δῆλοι, ὑπηρεταί. Θεράποντες ἐπὶ κλητικῆς.

Θέρων δούλος, ὑπηρέτης· "Θέρων δὲ ἦν τὸν τρόπον καὶ κολακικός." ζῆται ἐν τῷ Βύρβιος.

Θέρεια τοῦ Θέρους ὁ καιρός· Πολύβιος (1 25) "οἱ δὲ Καρχηδόνιοι εἰς τὴν ἐπιφερομένην Θέρειαν ἀνέχθησαν τριακοσίαις ναυσί." καὶ Θέρειος ὥρα.

Θερεῖβοτον πεδίον τὸ ἐν Θέρει ἔχον βρωσίον.

Θέρεσθαι (Hom. τ 64) Θερμαίνεσθαι.

Θέρεται καίεται.

Θερήγανον ἡ ἄμαξα.

Θερίζειν ἀντὶ τοῦ καταβύλλειν. Ἀριστοφάνης (Ach. 946) "μέλλω γέ τοι Θερίζειν" ἀντὶ τοῦ καταβύλλειν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν Θεριζόντων, ὅτι τὰ δράγματα τιθέασιν. ἢ ὅτι πολλοὺ ἐθέριζον διὰ τὸν πόλεμον.

Θερινός.

Θέριςρον καὶ Θερίςριον Θερινὸν ἱμάτιον· (AR 6 254) "τάς κόκκους βαφθέντα καὶ ὑσγίνοιο Θέριςρα, καὶ τοὺς ἀνδρολιπεῖς ἀλλοτρίους πλοκάμους."

Θεριῶ καὶ κομιῶ καὶ ποριῶ καὶ ὀριῶ καὶ πάντα τὰ εἰς ζῶ βαρύνοντα καὶ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, βραχυνόμενον τὸ ἰ ἔχοντα, ἐν τῷ μέλλοντι ἄνευ τοῦ σ ἐκφέρουσιν Αἰτιατοί, τὰ γοῦν ὀρισικά καὶ ἀπαρέμφατα. τὰ δ' ὑποτακτικά οὐδαμῶς· σολοικισμὸς γὰρ τὸ ἐν Θεριῶ καὶ ἐν κομιῶ. ἐφ' ὧν δὲ τὸ ἰ ἐκτείνεται, καὶ σὺν τῷ σ ὁ μέλλων λέγεται χρόνος, καὶ ἐκτεινόμενης τῆς παρσχάτης συλλαβῆς, οἷον δανείζω δανείσω, σῶκετι δὲ τὸ δανειῶ, βάρβαρον οὕτως ὥς καὶ τὰς Ἀθη-

ναίους φασὶν ἀθρόους εἰς ἐκκλησίαν συναθροισθέντας ἐπὶ τῶν διαδόχων, ἐπειδὴ εἰς ἀπορίαν καθέστηκεσαν χρημάτων, ἐπειτὰ τις αὐτοῖς τῶν πλουσίων ὑπισχεῖτο ἀργύριον, οὕτω πως λέγων ὅτι ἐγὼ ὑμῖν δανειῶ, θορυβεῖν καὶ ἐκ ἀνέχεσθαι λέγοντος διὰ τὸν βαρβαρισμόν, καὶ οὐδὲ λαβεῖν τὸ ἀργύριον ἐθέλειν, ἕως αἰσθύμενος ὁ μέτοικος ἢ καὶ ὑποβιβάλλοντος αὐτῷ τινὸς ἔφη "δανείσω ὑμῖν τῶτο τὸ ἀργύριον." τότε δ' ἐπαινέσαι καὶ λαβεῖν. διὰ τοῦτο βαδίσει καὶ βαδιῶ ἀμφοτέρω δόκιμα, ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τὸ ἐνεσηκὸς ἐκατέρως λέγεται, καὶ ἐκτεινόμενον καὶ συστελλόμενον τοῦ ἐν τῇ μέσῃ συλλαβῇ ἰ. οὐκέτι δὲ ἀγορῶ οὐδὲ καλῶ· οὐδὲ γὰρ ὅλως τῷ ἰ παραλήγει.

Θερμὰ τὰ χλιαρὰ ὕδατα.

Θέρμαιν. Θερμαῖον ἐστὶ πόλισμα. Harp.

Θερμέλη (ἀπ' Θερμωλή) ἡ Θέρμη.

Θερμόν παράδοξον· Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (415) "ὦ Θερμόν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε." καὶ Σοφοκλῆς (Ai. 477) "ἐκ ἂν πριαμένην οὐδενὸς λόγου προτὸν ὅς τις κενάσιν ἐλπίσιν Θερμαίνεται."

Θερμοπότιδα.

Θερμοπούλαι ὁ τόπος οὗτω καλούμενος ὑπὸ τῶν πλειόνων Ἑλλήνων· ὑπὸ γὰρ τῶν ἐπιχωρίων καὶ περιοίκων Πόλαι.

Θερμοπούλαι. ἔνιοι μὲν τὴν πόλιν ταύτην Πύλας καλοῦσι, Φιλέας δὲ Θερμοπούλας λέγει καλεῖσθαι, ἐπεὶ ἐκεῖ ἡ Ἀθηνᾶ Θερμὰ λουτρὰ Ἐρωκλεῖ ἐποίησεν. Harp.

Θερμός Θρασύς, καὶ Θερμουργός ὁ προπετής. "οἱ δὲ Πέρσαι κατωρρώδησαν, πυθόμενοι νέον αἰτὸν εἶναι καὶ Θερμουργόν." (A Ran. 866) "παῦς Ἀισχύλε, καὶ μὴ πρὸς ὁργὴν σπλάγγνα Θερμῆνης κότῳ."

Θερμόταται μέθυσοι· (A Th. 741) "ὦ Θερμόταται γυναῖκες, μέγα καπῆλοις καλόν, ἡμῖν δὲ κακόν."

ὅτι ἡ θυγάτηρ Φαραῶ ἡ τὸν Μωυσῆν νιοποίησας Θερμοῦθις ὠνομάζετο.

Θερμῶδων ὄνομα ποταμοῦ.

Θερόμενος Θερμαίνόμενος.

Θέρος ἐστὶν ὁ ὑπὲρ γῆς ἀήρ καταθαλπόμενος τῇ τῇ ἡλίῳ πρὸς ἄρκτον πορεία. Diog. L. 7 152.

Θέρος οὐ τὸν καιρὸν οἱ ῥήτορες ἐκάλεον, οἷον χειμῶνα καὶ ἔαρ καὶ Θέρος, ἀλλὰ τοὺς

συγκομιζόμενες καρπὸς τῶν σπερμάτων ἔτω προσηγόρευσαν.

Θέρεσης.

Θερσίτης ὄνομα κύριον. καὶ Θερσί-
τειον βλέμμα.

Θέσανδρος. ἔτος εἰς παιδερασίαν δει-
νῶς διεβύλλετο, ὡς Κηθωνίδης καὶ Αὐτο-
κλείδης. Harp.

Θέσεις αἱ καταβολαὶ τῶν πρυτανείων,
ὅπερ μισθὸς ἦν τῆς εἰσγωγῆς τῆς δίκης.
Ἀριστοφάνης (Nub. 1193) "ἴν' αἱ θέσεις γί-
νονται τῇ νομηνίᾳ." Εὐνάπιος "τῶν δὲ Ῥω-
μαίων ἐπ' αὐτὸ τέτο βιαζομένων, ἄπορον αὐ-
τοῖς ἀποδείξαι καὶ πληθὸς καὶ θέσιν καὶ βέλῃ
καὶ μηχανὰς καὶ μεγέθη ποταμῶν, πρὸς τὸ
μὴ πάντως ἡττάσθαι σφῶν καὶ ὁμολογεῖν
εἶναι χείροσιν." "ἔλεγε Κράντωρ ὁ φιλόσο-
φος τὰς Θεοφράστου θέσεις ὑστέρον γεγράφθαι"
(Diog. L. 4 27).

Θέσθαι ἀντὶ μὲν τῷ υποθήκην λαβεῖν.
Ὑπερίδης, ἀντὶ δὲ τῷ προσέσθαι καὶ κυρῶ-
σαι νόμον Δημοσθένους ἐν τῷ περὶ ἀτελειῶν.
ἐν μέντοι τῷ κατὰ Στεφάνου (2 23) φησὶν
"ἑαυτῷ νόμος ἰδίως θέμενον" ἀντὶ τῷ θέναι.
Harp.

Θέσις κατὰ Ἀριστοτέλην ὑπόληψις παρὰ-
δόξος τῶν γνωρίμων τινὸς κατὰ φιλοσοφίαν,
τετέστι πρόβλημα. ὃ πᾶν δὲ πρόβλημα θέσις
ἐστίν, ἀλλ' ἡ παρὰ τὰς κοινὰς δόξας ὑπόλη-
ψις τινος τῶν ἐνδόξων κατὰ φιλοσοφίαν. διὸ
δεῖ καὶ τὸν προσύτην τῆς δόξης, τὸν συνι-
σάντα τὴν θέσιν, προσκεῖσθαι τῷ τοιοῦτῳ
προβλήματι. οἷον πότερον πάντα συνεχῶς ῥεῖ
καὶ αἰεὶ γίνεται, ἢ ὅποτε δὲ ἄδεν ἔστι, καθ'
Ἡράκλειτον, ἢ ὅ· καὶ πότερον ἐν ἔστι καὶ ἀκί-
νητον τὸ ὄν, ὡς Παρμενίδῃ δοκεῖ, ἢ ὅ· καὶ
πότερον κίνησις ἐστίν ἢ ὅ, ὡς δοκεῖ Ζήνωνι·
καὶ πότερον ἡ ὑγεία ἀγαθὸν ἢ οὐ, ὡς Χρύ-
σιππος λέγει· καὶ πότερον ἐστίν ἀντιλέγειν ἢ
οὐ, ὡς Ἀντισθένι δοκεῖ. Alex. Aphrod. in
Top. p. 43.

ὅτι ἀντιδιαρεῖται τὸ θέσει τῷ φύσει,
ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς τῶν ὀνομάτων θέσεως·
καὶ γὰρ ἐκεῖ θέσει λέγομεν τὰ ὀνόματα, ση-
μαίνοντες ὅτι μὴ φύσει. ἤδη δὲ τινες καὶ τὰ
ῥητορικὰ προβλήματα θέσεις καλοῦσιν· ἐφ'
ὧν τὸ τῆς ὑποθέσεως ὄνομα συνθηξέρον,
τῷ δοκεῖν τὰ τοιαῦτα ἐπὶ ὑποκειμένοις τισὶ
καὶ ὠρισμένοις συνίστασθαι. τὰς δὲ θέσεις
καὶ ὑποθέσεις λέγει Ἀριστοτέλης. id. p. 45.

Θέσιμιον νόμιμον.

Θεσμοθέται ἀρχὴ τίς ἐστὶν Ἀθήνησιν,
ἐξ δὲ ὄντων τὸν ἀριθμόν, καίτοι ἐκ τῶν κα-
λουμένων θ' ἀρχόντων. καλοῦνται δὲ οὕτως
ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον. ὅτι δὲ
τοὺς νόμους οὕτω διαῶρθον κατ' ἐνιαυτὸν
ἔκαον, εἴρηκεν Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτη-
σιφῶντος (38). Harp.

Θεσμοθέτης νομοθέτης ἢ νομοφύλαξ·
(A Vesp. 772) "οὐδεὶς ἀποκλείσει Θεσμοθέτης
τῇ κιγκλίδι."

Θεσμός. ἐκαλεῖτο μὲν πάλαι καὶ εἰς ἔκα-
σος τῶν νόμων Θεσμός, καὶ τὸ ὅλον δὲ τῆς
πολιτείας σύνταγμα Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ
Ἀριστοκράτους (62) εἶπεν. Harp.

Θεσμοτόκον τὰς μελίσσας φησὶ διὰ τὸ
εὐτακτον· (AP 6 239) "Θεῖς Θεσμοτόκον χο-
ρὸν ἄπλετον."

Θεσμοφορία ὄνομα ἐορτῆς. "ὥσπερ ἐν
Θεσμοφορίοις νηστειομεν ἄνευ θυγλῶν" Ἀρι-
στοφάνης (Av. 1506).

Θεσμοφόρος ὁ τοὺς νόμους ἐπιφερόμε-
νος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 150) "ὡμολό-
γησ' ἥξειν εἰς νύκτα μοι ἡμπόητος, καὶ σε-
μνὴν ὥμοσε Θεσμοφόρον."

Θεσμοφόρος. "ὅτι Βάττος ὁ Κυρήνην
κτίσας τῆς Θεσμοφόρος τὰ μυστήρια ἐγλίχετο
μαθεῖν, καὶ προσήγε βίαν λίχνους ὀφθαλμοῖς
χαριζόμενος" (Aelianus?).

Θέσπεια ὄνομα πόλεως.

Θεσπέσιος θεῖος, Θανμαστός, πρῶος.

Θεσπιαί.

Θεσπιάσι· (AP 6 260) "Φρύνη τὸν πτε-
ρόεντα ἔρωτα μισθὸν ὑπὲρ τέκνων ἄνθετο
Θεσπιάσι."

Θεσπιδαῆς πῦρ (Hom. M 177) τὸ Μη-
δικόν.

Θεσπιεύς ποταμὸς (ἀπὸ ὁ πολίτης). καὶ
Θεσπιῶν, καὶ Θεσπιεῖς.

Θεσπίζει νομοθετεῖ.

Θέσπις Ἰκαρίον πόλεως Ἀττικῆς, τρα-
γικὸς ἐκκαιδέκατος ἀπὸ τοῦ πρώτου γενομένου
τραγωδιοποιοῦ Ἐπιγένους τοῦ Σικωνίου τι-
θέμενος, ὡς δὲ τινες, δεύτερος μετὰ Ἐπιγέ-
νην· ἄλλοι δὲ αὐτὸν πρῶτον τραγικὸν γενέ-
σθαι φασί. καὶ πρῶτον μὲν χρίσας τὸ πρόσ-
ωπον ψιμυθίῳ ἐτραγώδησεν, εἰτα ἀνδράχην
ἐσκέπασεν ἐν τῷ ἐπιδείκνυσθαι, καὶ μετὰ
ταῦτα εἰσήνεγκε καὶ τὴν τῶν προσωπείων
χρῆσιν ἐν μόνῃ ὑθόγῃ κατασκευάσας. ἐδί-

δαξε δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ ζ' ὀλυμπιάδος. μνημονεύεται δὲ τῶν δραμιῶν αὐτῶν Ἀθλα Πελίου ἢ Φόρβας, Ἱερεῖς, Ἥθριοι, Πενθεύς.

b Θεσπις ὄνομα κιθαρισσοῦ· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1489) "ὄρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται τάρχαϊ' ἐκεῖν", οἷς Θεσπις ἡγωνίζετο."

Θεσπίσματα θεῖα δόγματα.

Θεσπιωδεῖ χρησιμολογεῖ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (9) "ὅς θεσπιωδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσήλατῶ." ἡτυμολόγηται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ θεοπεδωδεῖν, ἢ παρὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐκεῖ τὰς μαντείας ἄγειν. ἐτραγικεύσατο δὲ τῇ φράσει. ἡ δὲ Πυθία ἐπὶ τρίποδος καθημένη ἐχρησιμώδει, ἐκαλεῖτο δὲ τὸ μέρος ἐν ᾧ ἐκάθητο ὄλμος.

Θεσπρωτεύς. Θεσπρωτὶα χώρα. Θεσπρωτίος λέβης.

Θεσσαλὸν σόφισμα, ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχούντων ἐν ταῖς παρατάξεσιν ἀλλὰ κακουργούντων.

Θεσσαυλὸς Κῶρος ἱατρός, υἱὸς Ἰπποκράτους τοῦ διασήμου, οὗ πάλιν υἱοὶ Γοργίας καὶ Ἰπποκράτης, ἱατρικῶν βιβλία γ'.

Θεσσαυλῶν νόμισμα. παροικιωδὲς τῷ το, τασσόμενον ἐπὶ ἀπάτης.

τῆς δὲ Μακεδονίας βασιλεύοντος Φιλίππου ἔτη κ' καὶ τὴν Θεσσαλίαν ὑποτάξαντος, ἐν ᾗ πόλιν κτίσας ἐκάλεσε Θεσσαλονίκην. οὗ δὲ ἐπ' ὀνόματι Θεσσαλονίκης θυματρὸς ἐκτίσθαι τὴν πόλιν.

Θεσιάδες Θεσίον ἐκ πολλῶν γυναικῶν ἦσαν ν' θυγατέρες, αἷς Ἡρακλῆς ἐμίγη.

Θέσφατος τελετὴ ἢ Θεσπισθεῖσα.

Θέτης. μήποτε θέτην λέγουσι τὸν ὑποθήκην τεθεικότα, ἔχ ὡς ὁ Αἰδύμος τὸν εἰσποιησάμενον· θετοὺς γὰρ ἔλεγον τοὺς ποιητούς. Harp.

Θέτις Θέτιδος ὄνομα κύριον. καὶ Θετίδειον.

Θετόν εἰσποιητόν, οὐ γνήσιον. "Θαλῆν τὸν φιλόσοφον, μὴ γήμιαντα, τῆς ἀδελφῆς τὸν υἱὸν θεόσαι."

Θετταλὴ γυνή, ἐπὶ τῶν φαρμακίδων διαβάλλονται γὰρ οἱ Θετταλοὶ ὡς γόητες, καὶ μέχρι νῦν φαρμακίδες αἱ Θετταλαὶ καλοῦνται. φασὶ δὲ ὅτι ἡ Μήδεια φεύγουσα κίσην ἐξέβαλε φαρμάκων ἐκεῖ, καὶ ἀνέφυσαν. βαρυτόνως δὲ οἱ Ἀττικοὶ ἀναγινώσκουσιν. Ἀριστοφάνης (Nub. 747) "γυναιῖκα πριάμενος Θετταλὴν καθέλομαι νύκτωρ τὴν σελήνην·

εἶτα καθείρξαιμι ὥσπερ κάτοπτρον." ὁ γὰρ τῆς σελήνης κύκλος εὐρογυλοειδὴς ὡς ἑσόπτρον, καὶ φασὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα δεινούς τούτῳ κατάγειν τὴν σελήνην. ἔτι δὲ καὶ Πυθαγόρου παίρνιον διὰ κατόπτρου τοιῶτον. πληροσελήνου τῆς σελήνης οὕσης εἴ τις ἑσόπτρον ἐπιγράφειεν αἵματι ὅσα βέλεται, καὶ προειπὼν ἐτέρῳ σῆναι κατόπιν αὐτῷ δείκνυσιν πρὸς τὴν σελήνην τὰ γράμματα, καὶ κείνος ἀτενίσας πλησίον εἰς τὸν τῆς σελήνης κύκλον ἀναγνοίη πάντα τὰ ἐν τῷ κατόπτρῳ γεγραμμένα ὡς ἐν τῇ σελήνῃ γεγραμμένα.

Θετταλικάι πτέρυγες. τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτερόνιον ἔχειν τὰς Θετταλικὰς χλωμόδας, αἵπερ εἰσὶν αἱ ἐκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ εὐκέναι πτέρυγι.

Θετταυλός. εἷς τῶν Κίμωνος παίδων ἐκαλεῖτο οὕτως. Harp.

Θετταυλῶν σόφισμα καὶ ἐπὶ μύχης καὶ ἐπὶ σχήματος καὶ ἐπὶ παροικουσίως καὶ ἄλλων μυθίων τύσσουσιν, ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. Ἀρατῶ γὰρ κατιόντι ὁ θεὸς ἔφη φυλάσασθαι μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐξ ἐναντίας εὐχῇ μελίζον καὶ λαμπροτέρῳ κατ' αὐτῷ χρησόμενοι. ὁ δὲ ἐκατόμβην ἀνδρῶν εὗξαιτο θύσειν τῷ Ἀπόλλωνι. κατορθώσας δὲ αὐτὸν ἐβούλετο τὴν θυσίαν διὰ τὸ μὴ ἱεροπρεπῆ εἶναι αἱ ἀνεβάλλετο.

ὅτι διαβάλλονται οἱ Θετταλοὶ ὡς ἀνδραποδισαὶ καὶ ἄπιστοι. sch. A Plut. 521.

Θεωδέριχος, ῥῆξ Γότθων καὶ Ἰταλιωτῶν, τῶν κατηκόων αὐτοῦ προύση περιβαλλόμενος ὅσα τῷ φύσει βουσιλεῖ ἤρμοςαι. δικαιοσύνης τε γὰρ ὑπερφρῶς ἐπεμελήσατο, καὶ τοὺς νόμους ἐν τῷ βεβαίῳ διεσώσατο, ἔκ τε βαρβάρων τῶν περιοικούντων τὴν χώραν ἀσφαλῶς διεφύλαξε· ξυνέσεως τε γὰρ καὶ ἀνδρείας εἰς ἄκρον ἐλήλυθεν ὡς μάλις, καὶ ἀδίκημα σχεδόν τι οὐδὲν οὔτε αὐτὸς εἰς τὰς ἀρχομένους ἐργάζετο οὔτε τῷ ἄλλῳ τὰ τοιαῦτα ἐγκεχειρηκότι ἐπέτρεπε. καὶ ἦν λόγῳ μὲν τύραννος ἐργῶν δὲ βουσιλεὺς ἀληθής, τῶν ἐν ταύτῃ τῇ τιμῇ ἐξ ἀρχῆς ἡθδοκιμηκότων οὐδενὸς ἥσσω. ἔρως τε αὐτοῦ ἐν τε Γότθοις καὶ Ἰταλιώταις πολὺς ἤκμισεν. Procop. Goth. 1 1.

ὅτι Θεωδέριχος ὁ Ἀφρος διάκονός τινα ἔχεν ὁρθόδοξον, ὃν πάνν ἡγάπα καὶ ἔθαλπεν. οὗτος δὲ ὁ διάκονος, νομίζων Θεωδέριχῳ χαρίζεσθαι, τῆς ὁμοσεῖς πίστεως ἀπο-

ζὰς τὰ Ἀρείου ἐφρόνησε. γνοὺς δὲ τοῦτο Θευδέρχους τὸν οὕτως ἀγαπώμενον εὐθὺς ἀπεκεφάλισεν, εἰπὼν, εἰ τῷ θεῷ πῖσιν οὐκ ἐφύλαξας, πῶς ἀνθρώπῳ φυλάξεις συνείδησιν ὑγιαίνουσιν; Theodorus Lector h. eccl. p. 561.

Θεύδεργος ὁ βασιλεὺς τῶν Φρύγων. Θευδίσβαλδος ὄνομα κύριον (Procop. Goth. 4 24) "Λεόντιος μὲν τοσαῦτα εἶπε, Θευδίσβαλδος δὲ ἀμείβεται ὧδε," ἀντὶ τοῦ ἀνταποκρίνεται.

Θευδίσβεργος υἱὸς Θευδερίχου. καὶ ζῆ-
τει ἐν τῷ τολμητικῷ.

Θευδόσιος ὁ Θεοδόσιος. καὶ Θευδασία χώρα κειμένη ἐντὸς Σκυθῶν, ἣν πολιούκων Σάτυρος ἐτελεύτησεν. Harp.

Θεὸς Ἄρης, τετέτι θεὸς Ἄρης, ἐν Πέτρας τῆς Ἀραβίας. σέβεται δὲ θεὸς Ἄρης παρ' αὐτοῖς· τόνδε γὰρ μάλιστα τιμῶσι. τὸ δὲ ἄγαλμα λίθος ἐστὶ μέλας τετραγώνος ἀνύπτως, ὕψος ποδῶν δ', εὐρος β'. ἀνάκειται δὲ ἐπὶ βάσεως χρυσηλάτου. τούτῳ θύουσι, καὶ τὸ αἷμα τῶν ἱερῶν προχέουσι· καὶ τῆτό ἐστιν αὐτοῖς ἡ σπονδή. ὁ δὲ οἶκος ἅπας ἐστὶ πολὺχρυσος, καὶ ἀναθήματα πολλὰ.

Θευσούμενος δραμούμενος· "οἱ δὲ ἀφίκοντο, ὃ μὲν ἀγωνιόμενος πυγμὴν, ὃ δὲ θευσούμενος ζάδιον."

Θέω, δοτικῇ, τὸ τρέχω.

a Θέων Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος ζωικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀνγούσε μετὰ Ἀρείον, ἔγραψε τῆς Ἀπολλοδώρου φυσιολογικῆς εἰσαγωγῆς ὑπόμνημα, περὶ τεχνῶν ῥητορικῶν βιβλίον γ'.

b Θέων Ἀλεξανδρεὺς σοφιστής, ὃς ἐχρημάτισεν Αἴλιος, ἔγραψε τέχνην, περὶ προγυμνασμάτων, ὑπόμνημα εἰς Ξενοφῶντα, εἰς Ἰσοκράτην, εἰς Δημοσθένην, ῥητορικὰς ὑποθέσεις, καὶ ζητήματα περὶ συντάξεως λόγου, καὶ ἄλλα πλεονα.

c Θέων Γυμνασίου τοῦ σοφιστοῦ παῖς, Σιδώνιος σοφιστής, παιδεύσας κατὰ τὴν πατρίδα, γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ ὑπαρχος.

d Θέων ὁ ἐκ τοῦ μουσείου, Αἰγύπτιος φιλόσοφος, σύγχρονος δὲ Πάππῳ τῷ φιλοσόφῳ, καὶ αὐτῷ Ἀλεξανδρεῖ. ἐτύγχανον δὲ ἀμφοτέρω ἐπὶ Θεοδοσίῳ βασιλέως τῷ πρεσβυτέρῳ. ἔγραψε μαθηματικά, ἀριθμητικά, περὶ σημείων καὶ σκοπῆς ὁρῶν καὶ τῆς κοράκων φωνῆς, περὶ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς, περὶ

τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως, εἰς τὸν Πτολεμαίου πρόχειρον κανόνα, καὶ εἰς τὸν μικρὸν ἀστρολάβον ὑπόμνημα.

Θέων ὁ Ὑαλέριος χρηματίας, σοφιστής, ὑπόμνημα εἰς Ἀνδοκίδην.

Θέων Σμυρναῖος φιλόσοφος. καὶ Θέων Ἰωνίου τῆς ἐν Δύρην, φιλόσοφος ζωικός, ἔγραψεν ἀπολογίαν Σωκράτους.

Θέων σοφιστῆς λόγων ῥητορικῶν, γεγονὼς ἀπὸ τῆς ἱερᾶς Μαρκέλλης τὸ γε ἀνάκαθεν, τὸ δὲ ἐξ ὑπογούου πατρὸςθεν ἀπὸ Ἐκδικίου, διδασκάλου καὶ τούτου τέχνης ῥητορικῆς. ἦν δὲ οὗτος ὁ Θέων οὐ μᾶλλον ἀγγίχων εὐδὲ ὀξύς, φιλομαθὴς δὲ καὶ φιλόπονος εἰς ὑπερβολήν. ταῦτά τοι καὶ ἐγεγόνει πολυμαθὲς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, πολλὴν μὲν ἀρχαίαν ἰσορίαν πολλὴν δὲ νέαν περιβαλλόμενος. Damascius Phot. p. 339b.

Θεῶν ἀγορά, ἐπὶ τῶν τολμώντων τι λέγειν ἐν τοῖς ὑπερέχουσιν.

Θεῶνιοι οἱ τοῦ Θεῶνος.

Θεωρεῖα τὰ μαζροπεῖα.

Θεώρημα διαλεκτικόν, τουτέστι ζήτημα καὶ πρόβλημα τὸ συντεῖνον ἢ πρὸς αἰρεσιν καὶ φυγὴν ἢ πρὸς ἀλήθειαν καὶ γνῶσιν, ἢ αὐτὸ ἢ ὡς συνεργὸν πρὸς τι ἕτερον τῶν τοιούτων. ἔθος γὰρ Ἀριστοτελεῖ τὸ ζητεῖν θεωρεῖν λέγειν. εἴη δ' ἂν τὸ θεώρημα λόγος γνώσεως ἡμῖν τινὸς τῶν τῆς διαλεκτικῆς αἰτίας, ἀπὸ τοῦ θεωρίας καὶ γνώσεως αἰτίων ἡμῖν εἶναι ὠνομασμένον. Θεώρημα ἡθικὸν ἢ φυσικὸν ἢ λογικόν, οὐ μὴν πᾶν θεώρημα ἡθικὸν ἢ φυσικὸν ἢ λογικὸν πρόβλημα ἡδη διαλεκτικόν, ἀλλ' ὅσα τῶν θεωρημάτων ἔχει τῶν προκειμένων τινὰ ἀφορισμόν. οὗτοι δὲ εἰσι περὶ ὧν ἡ μηδετέρως δοξάζουσιν ἢ ἐναντίως οἱ σοφοὶ τοῖς πολλοῖς ἢ οἱ πολλοὶ τοῖς σοφοῖς ἢ ἐκάτεροι αὐτοὶ ἑαυτοῖς. ὅσα μὲν οὖν τῶν ζητημένων εἰς αἰρεσιν ἢ φυγὴν τὴν ἀναφορὰν ἔχει, ἡθικὰ τὰ τοιαῦτα προβλήματα. ἢ γὰρ περὶ τὸ ἀγαθόν τε καὶ κακὸν αἰρετόν τε καὶ φευκτὸν ζήτησις, οὕσα ἡθικῇ, εἰς αἰρεσιν καὶ φυγὴν τὴν ἀναφορὰν ἔχει, οὐκ εἰς ψυχὴν γνῶσιν. ὁ γὰρ ζητῶν πότερον ἡ ἡδονὴ ἀγαθὸν ἐστὶν ἢ οὐ, ἢ ὅπως περὶ τίνος τῶν ἐπικτητικῶν ἀγαθῶν, ὑπὲρ τῆ αἰρεῖσθαι ἢ φεύγειν τὴν ζήτησιν ποιεῖται. πάλιν ὁ ζητῶν πότερον ὁ κόσμος σφαιροειδὴς ἐστὶν ἢ οὐ, ἢ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος ἢ οὐ, ἢ τι ἄλλο τῶν φύσει γινομένων τε καὶ ὄντων, τέλος

ποιεῖται τὴν τῷ ἀληθῆς γνῶσιν, ὃ τῆς θεωρητικῆς ἐστὶν ἴδιον· ἡ γὰρ γνῶσις τῆς ἐν τοῖς ἀρίστοις πολιτείας τῆς θεωρίας τέλος. ὅσα δὲ μῆτε ὡς πρακτικὰ ζητεῖται μῆτε τέλος ἔχει τὴν γνῶσιν τῆς ἐν αὐτοῖς ἀληθείας, ἀλλ' ὡς συνεργὰ ἢ πρὸς τὴν τῶν αἵρετῶν τε καὶ μὴ γνῶσιν ἢ πρὸς τὴν τῶν ἀληθειῶν τε καὶ ψευδῶν αἵρεσιν ζητεῖται, ταῦτα προβλήματα λογικά. ἡ γὰρ λογικὴ πραγματεία ὁργάνως χωρὰν ἔχει ἐν φιλοσοφίᾳ. ὅσα δὲ κατὰ ταύτην ζητεῖται, τὸ πρὸς ἐκείνην χρησίμους ζητεῖται χάριν· ὁ γὰρ ζητῶν περὶ ἀντιστροφῆς, φέρεται εἰπεῖν, προτάσεως, ἢ περὶ συλλογιστικῆς ἢ ἀσυλλογισμῶν συζυγίας, ὡς συνεργὰ ταῦτα καὶ ὡς συντελοῦντα πρὸς τὴν τῶν προειρημένων εὐρεσίαν τε καὶ γνῶσιν ζητεῖ. Alex. Aphrod. in Top. p. 41.

καὶ τε θεωρημένην ζητητικὴ τῆς ἀληθοῦς γνῶσεως. "ὁ μὲν οὖν Ἀρχεσίλαος ὁ φιλόσοφος νωθρὸς ἦν τὴν φύσιν καὶ χασμῶδης, ἐν δὲ τῇ τέχνῃ τεθωρημένος, εἰπὼν τὴν γεωμετρίαν αὐτοῦ χάσχοτος εἰς τὸ εἶναι ἐμπτηναι." cf. Diog. L. 4 32.

α Θεωρία αἰρετωτέρα πρῶξεως τῷ εἶναι περὶ τὰ τιμιώτερα τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς· ἡ μὲν γὰρ πρῶξις περὶ τὰ πρακτικὰ τε καὶ ἐφ' ἡμῶν, ἡ δὲ θεωρία περὶ τὰ θεῖα. καὶ ἐπειδὴ τῷ τιμιωτάτῳ τῆς ψυχῆς γίνεται· τιμιώτατον γὰρ ὁ νοῦς τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων, οὗ ἐνέργεια καὶ θεωρία. Alex. Aphrod. in Top. p. 124.

β Θεωρία τέλος ἐστὶν ἱερωσύνης μὴ ψευδομένης τὸ ὄνομα. Θεωρία δὲ καὶ πρῶξις οὐκ ἀξιοῦσι συγγίνεσθαι· ὁρμὴ μὲν γὰρ ἀρχὴ πρῶξεων, οὐδεμία δὲ ἀπαθῆς. Synes. ep. 57 p. 199.

Θεωρία καὶ πρῶξις. ὅτι τοῦ νοῦ τὸ μὲν ἐστὶ θεωρητικὸν τὸ δὲ πρακτικόν. τὸ μὲν οὖν πρακτικὸν ἐκ τῆς σχέσεως αὐτῆς λογίζεται τῆς πρὸς τὸ σῶμα· διὸ μετὰ τὸ ἀπολυθῆναι τοῦ σώματος οὐκέτι ἐστὶ πρακτικός, μόνον δὲ θεωρητικός. διαφέρει δὲ ὁ πρακτικὸς νοῦς τοῦ θεωρητικῷ τῷ τέλει, μηδὲν τῷ ὑποκειμένῳ διαφέρων, ὡς οὐδὲ τὸ σπέρμα καὶ ὁ καρπός. τῷ μὲν γὰρ θεωρητικῷ τέλος ἐστὶν ἡ τῆς ἀληθείας κατάληψις, τῷ δὲ πρακτικῷ ἡ τοῦ ἀγαθοῦ. ὁ μὲν οὖν νοῦς, φησί, γένος ἕτερον εἶναι δοκεῖ ψυχῆς, καὶ μόνος χωριστὴν ἔχει τὴν οὐσίαν, ἡ δὲ λοιπὴ πᾶσα ψυχὴ ἀχώριστος.

Θεωρία. οὕτω καλοῦνται πᾶσαι αἱ πανηγύρεις. καὶ Θεωρία ὄνομα πόρνης (A Pac. 522).

Θεωρικά. ἐν ταῖς λεγομέναις Διονυσίαις α θεωρίαις ἀγώνων τελουμένων φιλοτίμων συνέβυνε τινὰς τῶν πολιτῶν εἰς ὕβρεις καὶ τραῦματα διαφέρεισθαι. ἔδοξεν ἔν τῷ δήμῳ μηκέτι προῖκα θεωρεῖν, ἐκμισθοῦν δὲ ταῖς θείαις τοῖς τόποις. πλεονεκτουμένων δὲ τῶν πενήτων διὰ τὸ ῥαδίως τοῖς πλουσίοις πλείονος τιμῆς τοῦτο γίνεσθαι, ἐψηφίσαντο ἐπὶ δραχμῇ καὶ μόνον εἶναι τὸ τίμημα, θεωρικὸν αὐτῇ θέντες ὄνομα· καὶ τὸν ἐπὶ τούτῳ ἐφεσηκότα θεωρικὴν ἀρχὴν ἔλεγον ἄρχειν. ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα Ἀθηναῖοι ἐλάμβανον, θεωρικά εἰρηται.

Θεωρικά. χρήματά τινα ἦν ἐν κοινῷ ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων συναγόμενα, ἃ πρότερον μὲν εἰς τὰς τῷ πολέμῳ χρείας ἐφυλάττετο καὶ ἐκυλεῖτο στρατιωτικά, ὕστερον δὲ κατετίθετο εἰς τὰς δημοσίας κατασκευὰς καὶ διανομὰς τῶν πολιτῶν. ἦν δὲ τὸ μὲν πρότερον νομισθὲν δραχμῇ τῆς θέας, ὅθεν καὶ θεωρικά ἐκλήθη. Φιλῆνος δὲ φησιν ὅτι διὰ τοῦτο ἐκλήθη θεωρικά, διότι τῶν διονυσίων ὑπογύων ὄντων δένειμιν Εὐβουλος εἰς τὴν θυσίαν, ἵνα πάντες ἐορτάζωσι καὶ μηδεὶς ἀπολείπηται δι' ἐνδεῖαν ἀναλωμάτων. ἄλλοτε δὲ ἄλλως ὠρίετο τὸ διδόμενον εἰς τε τὰς θείας καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς ἐορτάς. οὐκ ἔξην δὲ τοῖς ἀποδημοῦσι θεωρικὸν λαμβάνειν. ἦν δὲ καὶ ἀρχὴ τις ἐπὶ τοῦ θεωρικῷ, ὡς Ἀσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος (25) δηλοῖ. Harp.

Θεωρικὸν καὶ θεωρικὴ. Ἀθήνησιν ἦν χρήματα κοινὰ ἃ θεωρικά ἐκαλεῖτο, διδόμενα τοῖς Ἀθηναίοις εἰς διανομήν. προήχθη δὲ οὕτως· τὸ παλαιὸν ὄχλος γενομένη ἐν τοῖς θεάτροις καὶ τῶν ξένων τὰς θείας προκαταλαμβάνοντων, διεδίδοτο τοῖς πολίταις τὸ θεωρικόν, ὅπερ ἦσαν β' ὀβολοί, ἵνα τοῦτο λαμβάνοντες οἱ πολῖται διδῶσιν αὐτὸ τῇ πόλει μισθὸν τῆς θέας. ὁ τοίνυν ἐπιμελούμενος τῶν χρημάτων τούτων ἄρχων ἔλεγετο τῶν θεωρικῶν. ἦν δὲ καὶ ἄλλα θεωρικά, ἃ διένεμετο ἐν ταῖς ἐορταῖς ἢ πόλεις.

Θεωρίς πλοῖον Ἀθήνησιν, ἡ κατ' ἔτος εἰς Ἀῆλον ἐπέμπετο, ἦν εὐξαμένον Ὀρθόως, ὅτε εἰς Κρήτην ἀπῆι, καθ' ἕκαστον ἔτος Ἀθηναῖοι ἐπέμπον. καὶ οὐκ ἔξην ἀναχθείσης,

πρὶν ἢ ἐπανελθεῖν, ἀναιρεῖσθαι τινα κατὰ δίκην. διὰ τοῦτο καὶ Σωκράτης ἐδέδετο ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἐπὶ πολλὸν χρόνον, ἕως οὗ ἐπανῆκεν ἡ Θεωρίς.

Θεωρίς Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος (79), εἰ γνήσιος. μύντις ἦν ἡ Θεωρίς, καὶ ἀσεβεία κριθεῖσα ἀπέθανε. Harp.

Θεωροδόκος ὁ τῶν Θεωρικῶν χρημάτων ἐπιμελούμενος.

Θεωροὶ οἱ εἰς θυσίαν πεμπόμενοι καὶ εἰς τὰς ἐορτάς. καὶ Θεωρίς ναῦς, δι' ἧς πεμπόμενοι ἐπὶ τὰς θυσίας τὰς ἀποδήμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἢ καὶ ἐπὶ τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας καὶ ἄλλας πανηγύρεις οἱ Θεωροὶ ἐξέλονται, καὶ εἰς χρηστήρια. Σοφοκλῆς (OR 114) "Θεωρὸς ὡς ἔφασκεν ἐκδημῶν." Θεωροὶ μέντοι λέγονται οὐ μόνον οἱ Θεαταὶ ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεὸν πεμπόμενοι, καὶ ὅλως τοὺς τὰ θεῖα φυλάττοντας ἢ φροντίζοντας ἔτιως ὠνόμαζον. ὥρην γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα. Harp.

Θέωρος ὄνομα κύριον, ἦν δὲ ἐπίορκος καὶ κόλαξ. ἐκωμωδεῖτο δὲ ὁ Θέωρος καὶ ὡς μοιχὸς καὶ ἰχθυοφάγος καὶ πονηρός. περὶ Κόρινθον οὖν διέτριβε διὰ τὰς ἐκεῖ πόρνas. sch. A Eq. 605.

Θῆβαι πόλις, καὶ Θηβαῖος. Θηβυῖη πόλις.

Θηβαῖς χώρα.

Θηγάνη ἡ ἀκόνη. "σιδηροβρῶτι Θηγάνη νεκρονῆς" Σοφοκλῆς (Ai. 820).

Θήγοντες, αἰτιατικῇ, ἀκονῶντες.

Θηεῖσθαι θαυμάζεσθαι, Θηῆσθαι δὲ θεᾶσθαι.

Θηεῦντο (Hom. H 444) ἐθαύμαζον.

Θηήσαντο (Hom. O 682, Θ 17) ἐθαύμασαν.

Θῆκαι αἱ σοροί. "διὰ δὲ ξύλων ἀπορίαν τὰς Θήκας τῶν πέριξ τεθαμμένων ἀγορεύσοντες ἐκείνοις ἐς τὰναγκαῖα ἐχρῶντο."

Θηκτόν ἡκονημένον. (AP 7 433) "Θηκτόν δ' ἐν προβόλῳ θεμένα ξίφος εἶπεν, ὁδόντα δ' ἐὺν ἐπιβρύκουσα."

Θηλάζειν. ἐνεργητικῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβάνομεθα τῷ ῥήματι ἐπὶ τῶν παιδίων τῶν θηλαζόντων, Λυσίας δὲ (1 9) παθητικῶς κέχρηται ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης γάλα.

Θηλαμόνος τῆς οἰκίας.

Θηλάσαι.

Θηλή μασὸς ὁ γαλουχῶν.

Θηλυδρείας τεθλυμμένους. (Synes. p. 85)

"διὰ τὴν ἐξάγισον ἡδονὴν οἱ Θηλυδρεῖαι τριχοπλάσαι εἰσὶ."

Θηλυμίτρης ὁ πόρνος.

Θήλυννοι ἥσυχοι.

Θῆλυσ παρ' Ὀμηρῷ ἐσχημάτιζται ὡς πῆχυν. (T 97) "Ἥρῃ Θῆλυσ ἔσσεα" καὶ (E 269) "Θῆλεις ἵππους" οἰοεὶ Θηλείας. οὐδετέρως δὲ Θῆλυν.

Θηλυτεράων (Hom. λ 386, ψ 166) τῶν Θηλειῶν.

Θημακεύς. δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἑρεχθίδος Θήμακος. Harp.

Θημῶνες (Hom. ε 368) οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων. καὶ Θημωνία ὁ σωρός.

Θηραμένης Ἀθηναῖος ῥήτωρ, μαθητὴς Προδίκου τοῦ Κεῖου, ὃς ἐπεκαλεῖτο κόθορνος, μελέτας ῥητορικὰς καὶ ἄλλα τινά. cf. v. δεξιός.

Θηραμένης σοφὸς ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα" (A Ran. 968), ὃς οὐδέποτε ἐκακοβόλησεν ὡς ἐν ἀσραγάλοις, ἀλλ' ἐπεινύχανε. Θηραμένης δὲ οὐ Χῖος ἀλλὰ Κεῖος φησι, παρ' ὅσον ποικίλος τις ἦν καὶ ἀγχίσροφος, καθωμίλει τε τοῖς καιροῖς πρὸς τὸ κρεῖττον μέρος αἰεὶ διδοὺς ἑαυτόν. Κῶς δὲ ἐλέγετο. οὗτος ἀνηρέθη κατηγορήσαντος αὐτοῦ Κριτίου ἐπὶ τῶν λ'. κλίνεται δὲ εἰς ου.

Θηραμένης Κεῖος σοφιστῆς μελετῶν βιβλία γ', περὶ ὁμοιώσεως λόγου, περὶ εἰκόνων ἤτοι παραβολῶν, περὶ σχημάτων.

Θηρατεύεσθαι (αφ' εραγγεύεσθαι) ἀναβάλλεσθαι.

Θηρατῆς λέξεων. καὶ Θηρατῆς λόγων ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητῆς. "Θηρευτῆς ἐστὶ ζώων χερσαίων καὶ ἐναλίων."

Θηρείων. Ἀλλιανός "τὰ γεννώμενα βρέφη κρύσει Θηρείων τε καὶ ἀνθρωπείων σωμάτων τεράστια ἐδόκει."

Θηρεύω αἰτιατικῇ.

Θηρήτορος (Hom. I 544) κυνηγούς.

Θηρία οἱ ἐλέφαντες. Θηρία καὶ τὰ δάκετα, ἔχουσ φαλάγγια ὀφεις. "ἐγίνοντο δὲ οἱ περὶ τὸν Περσίαν περὶ τὴν τῶν Θηρίων συναγωγὴν."

Θηρίκλειον ποτήριον ὑάλινον.

Θηρικλέους τέκνον (Theopomp. ap. Athen. p. 470) κύλιξ, ἣν λέγεται πρῶτος κεραμεῦσαι Θηρικλῆς.

Θηριῶ αἰτιατικῇ. καὶ Θηριωδία ἀπήνεια, ὀργιλότης.

Θηρώμενοι ἀντὶ τοῦ ζητοῦντες· "καὶ τιμὴν ἐκ τούτου παρὰ τῶν ἄλλων Θηρώμενοι."

Θηρῶντες ἐπιτηροῦντες.

Θῆς Θητός ὁ μισθωτός.

Θησαυρίζω αἰτιατικῇ.

Θησαυροὶ ἀνέμων οὐκ ἀποθῆκαί τι-
νες, ἀλλ' ἡ ῥάδια κινήσεις, ἀπηνέμω τῷ ἀέρος
ὄντος. Theodoret. in Ps. 134 7.

Θησαυρούς· Ἀππιανὸς "ὅπλα τε πολλὰ
καὶ οἶτον ἡτοιμάζετο, καὶ Θησαυροὺς ἐποίει."
καὶ Θησαυροφυλάκιον.

Θησείδας. ζῆται ἐν τῷ ἔγκοτον.

Θησείοισιν. ἐορτὴ τις τελουμένη παρ'
Ἀθηναίοις. μετὰ γὰρ τὸ χαρισθῆναι τὴν δη-
μοκρατίαν τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Θησεῖα, Ἀν-
κος τις συκοφαντήσας ἐποίησεν ἐξοστρακισθῆ-
ναι τὸν ἥρωα. ὃ δὲ παραγενόμενος ἐς Σκυ-
ρον διῆγε παρὰ Ἀνκομήδει δυνάσει τῆς νή-
σου, ὃς ζηλοτυπήσας ἀναιρεῖ αὐτὸν δόλω.
Ἀθηναῖοι δὲ λιμύξαντες καὶ κελευσθέντες
ἐκδικῆσαι τῷ Θησεῖ τὸν μὲν Ἀνκομήδην ἀνεί-
λον, τὰ δὲ ὅσα μετασειλάμενοι καὶ τὸ Θη-
σεῖον οἰκοδομήσαντες ἰσοθέους αὐτῷ τιμὰς
νέμουνσι. καὶ ἐγίνοντο διανομαὶ καὶ εὐωχίαι
τοῖς Θησείοις. ἐορτὴ δὲ αὐτῷ ἐτελεῖτο, ἐπειδὴ
αὐτὸς συνήγαγε τὴν Ἀττικὴν πρότερον κατὰ
κώμας οἰκουμένην. sch. A Plut. 627.

Θησεῖον· (A Eq. 1308) "καθῆσθαι μοι
δοκῶ ἐπὶ τὸ Θησεῖον ἢ ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν,"
τουτέστι τῶν ἑρινύων· εἰς γὰρ ταῦτα τὰ ἱερὰ
οἱ οἰκέται καθήμενοι ὑσουλῶν εἶχον. ἔτι δὲ
τὸ Θησεῖον τέμενος ἀνεμίνον τῷ Θησεῖ.

Θησειούτριψ ὁ ἐν τοῖς Θησείοις δια-
τρέψας.

Θησεύς ὁ Αἰγέως υἱός, ὁ βασιλεὺς Κρη-
τῶν. καὶ ζῆται ἐν τῷ Αἰγαίῳ πέλαγος.

οὗτος δὲ ὁ Θησεὺς ὁ υἱὸς Αἰγέως, Ἀθη-
ναῖος, πολλὰ ἔργα ἐπεδείξατο. καὶ γὰρ τὸν
ἀπὸ Τροίξῃνος χῶρον ἅπαντα ἄχρις Ἀθη-
νῶν ἡμέρωσε ληξῶν ἔμπλεων ὄντα, ἀνελὼν
Κερκύονα καὶ Σκίρωνα καὶ Σίννιν τὸν πιτυ-
κῆμπτην καὶ Περίφρατον τὸν κορυνήτην, οὗ
τὴν κορύνην αὐτὸς ὕπερον ἐφόρει, καὶ Προ-
κρέστην τὸν ξηνοφόρον, καὶ Ἀμαζονίδων στρα-
τὸν ἐλθόντα ἐπ' Ἀθήνας ἐχειρῶσατο, καὶ τὴν
βασιλίδην γῆμας ἔσχεν Ἰππόλυτον· εἰτα ἐγῆμε
Φαίδραν. ἐπολεμήθη δὲ αὐτῷ καὶ πρὸς Κεν-
ταύρους πόλεμος ὑπὲρ Λυπιδῶν καὶ Πειρί-
φου τοῦ βασιλέως, καὶ ἄλλα ἅττα.

ζῆται περὶ Θησεῶς ἐν τῷ ἀρχῇ Σκυρία.

Θησεύς ἰσορικός βίους ἐνδόξων ἐν βι-
βλίοις ἐ', Κορινθιακῶν ἐν βιβλίοις γ', ἐν ᾧ
δηλοῖ τὴν κατάστασιν τοῦ Ἰσθμιακοῦ ἀγῶνος.

Θῆσθαι (Hom. δ 89) ἀμείλγειν.

Θήσομαι ὀρίσω, ποιήσω, ἀναδείξω.

Θῆσαν μισθωτικὴν, ἢ εὐτελῆ, ἢ δου-
λικὴν τροφήν (Eur. Alc. 2).

Θητεῖα παραμονή, ἢ δουλεία.

Θῆτες οἱ τροφῆς ἕνεκα δουλεύοντες.

Θῆτες καὶ Θητικόν. εἰς δ' διαιρουμέ-
νης παρ' Ἀθηναίους τῆς πολιτείας, οἱ ἀπο-
ρώτατοι Θῆτες ἐλέγοντο καὶ Θητικὸν τελεῖν.
οὗτοι δὲ οὐδέμιᾶς μετεῖχον ἀρχῆς, ἀλλ' ἐστρα-
τεύοντο. καὶ Θῆσαν δὲ ὠνόμαζον οἱ Ἀττι-
κοὶ τὴν πενιχρὰν κόρην, ἣν ἐπάναγκες ἦν
τοὺς ἔγγιστον γένους ἢ λαμβάνειν πρὸς γάμον
ἢ πέντε μναῖς διδόναι. Harp.

Θητεύειν μισθῷ ἐργάζεσθαι.

Θητικόν πληθος τὸ ἐπὶ μισθῷ δουλεύον·
"καὶ Θητικὸν ἐπῆγοντο αὐτοὶ ἐς τὸν πόλεμον
οἱ Πέρσαι πλείον ὅσον καὶ παιδία καὶ γυ-
ναῖκας, οὓς κατὰ τινα δὴ πάτριον νόμον ἐς
τοὺς κινδύνους θευτὰς οἰκείας ἀλκῆς ἤγον."

Θῆττα ἐπὶ κληρος οὐκ ἔχουσα φερρὴν,
πενιχρὰ καταλειφθεῖσα ὑπὸ τῷ πατρὶ, ὑπὸ
δὲ τῶν ἀγχισίων προικιζομένη κατὰ νόμον
πεντακοσίῳ δραχμῶν.

Θητώνιον τὸ τοῖς μισθωτοῖς διδόμενον.

Θίασος χορός, καὶ Διασώτης. Ἀριστο-
φάνης (Th. 40) "ἐπιδημιεῖ γὰρ θίασος μεσῶν
ἐνδον μελάθρων τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν."
"θίασόν τε μίμων καὶ χορδακιστῶν περὶ αὐ-
τὸν μάλα πληθος εἶχε."

θίασος ἱερὸς χορός, καὶ Διασώτης ὁ β
χορευτής, ἀπὸ τοῦ θείν, ὃ ἔστι θεῖον. ὁ δὲ
χορὸς ἀπὸ τῆς συνειλεύσεως· θείν γὰρ τὸ
τρέχειν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιᾶν, ὅθεν θιασῶ-
ται κυρίως οἱ περὶ τὸν Διόνυσον. (A Ran.
326) "ἐλθὲ χορεύσων ὁσίους ἐς θιασώτας."
οὕτω λέγουσιν, ἢ συνθιασώτας. ἐν ἐπιγράμ-
ματι (AP 6 165) "ῥεπτόν Βασσαρικοῦ ῥόμ-
βον θιάσιοιο μύσπα."

θίασος τὸ ἀθροιζόμενον πληθος ἐπὶ τέ-
λει καὶ τιμῇ θεοῦ· οὕτω Δημοσθένης (19
199) καὶ Ξενοφῶν (Mem. 2 1 31). Ἴων δὲ ἐπὶ
παντὸς ἀθροίσματος τάττει τὸννομα. θια-
σῶται δὲ ἐκαλοῦντο οἱ κοινωνοῦντες τῶν
θιάσων· οὕτως Ἰουῖος. Harp.

θιάσῳ μαινόλῃ χορῷ μανικῷ.

θιασώτης τῆς Κότους. Κότους δαί-

μων παρὰ Κορινθίους τιμώμενος, ἔφορος τῶν αἰσχυρῶν. "ὅθεν οἱ Κλεισθέναι καὶ Τίμαρχοι καὶ πάντες οἱ πρὸς ἀργύριον τὴν ὥραν διατιθέμενοι, καὶ εἰ μὴ πρὸς ἀργύριον δέ, ἀλλὰ πρὸς ἄλλο τι, καὶ εἰ μὴ πρὸς μηδὲν ὅτιοῦν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐξάγισον ἡδονήν, καθάπαξ οἱ θηλυδρίαί τριχοπλάσαι πάντες εἰσίν. ἀλλ' οἱ μὲν ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἀντικρυς οὗτοι. καί τοι νικᾷν νομίζουσιν ὡς ταύτῃ μάλιστα τὸ θῆλον τῷ γένει ἐκμιμησόμενοι" (Synes. p. 85: cf. v. ἐξομόσοιτο).

Θίβις (Exod. 23) κιβώτιον ἐκ βύβλου πλεκτόν, ὡς κοφινῶδες.

Θιγγάνει ἄπτεται.

Θιγεῖν, γενικῇ, ψαῦσαι, ἔγγισαι. (AP 7 232) "πολλὰ σιδηρεῖς χερσὶ θιγόντι μάχης." (S OR 1413) "ἴτ', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλήου θιγεῖν. πείθεσθε, μὴ δέισθε· τὰμὰ γὰρ κακὰ οὐδεὶς οἶός τε πληρὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν."

Θίμβρων Λακεδαιμόνιος. ἔτος ἦν πεμφθεις εἰς τὴν Ἀσίαν ἀρμοσῆς μετὰ τὰ Πελοποννησιακά. Harp.

Θῖνα αἰγιαλόν, σωρόν· Ἀριστοφάνης (Vesp. 694) "τὸν Θῖνὰ μὲν ταράττεις, καὶ τὸν νῦν μὲν προσάγεις μῦλλον, κοῦκ οἶδ' ὅ τι χρημὰ με ποιεῖς." ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 62) "καὶ τὴν παρὰ Θῖνα κίσθηριν, αὐχμηρὸν πόντου τρηματόεντα λίθον."

Θίς (Hom. μ 45) ὁ αἰγιαλός, καὶ ὁ σωρός τῶν χρημάτων.

Θίσβη ὄνομα κύριον. καὶ ἡ σορός.

Θλαδίας ἐννοῦχος. "ὑποβάλλει τοῖνον ὁ θλαδίας τοὺς θάλεντος μυσιχοῦς, τὴν γυναικωνίτιν λέγω φάλαγγα, οἵπερ εἰσιν αἱ τῶν φαύλων πράξεις ἐκπύρευμα, κατηγορησάτω τοῦ Ἀετίου κατὰ βασιλέως ἐμμελετῶν, ὡς ἂν ἐπιβατεύσῃ τῆς ἐξουσίας . . . ἀγωνίζονται πεῖσαι τὸν βασιλέα· ἦν γὰρ βαρὺς ὁ σαυμὸς τοῦ ὑποσχθέντος χρυσίου ὁ ὑποσμήχων αὐτῶν τὰ ἐντοσθεν. δεινοὶ γὰρ εἰς τὸ συρράψαι βλάβας, προκειμένης χρυσίου ὑποσχέσεως· ἅπλησον γὰρ τὸ γένος καὶ πρὸς πλεονεξίαν αἱ κέχηνε, καὶ οὐκ ἔστι τι τῶν φαύλων ἄνευ τῆς αὐτῶν δυσροπίας ἐν τοῖς βασιλείοις τελούμενον. πείθεται ταῖς συκοφανταίαις ὁ βασιλεύς, καὶ λόγου ταχύτερον πρὸς τὸν φόνον Ἀετίου κινηθεὶς τοῦτον ἀναιρεῖ. καὶ ὡς ἔρμαιον αὐτῷ τὸ πρᾶχθ' ἐν λογισμῶνος φησὶ πρὸς τινὰ τῶν σοχάζεσθαι τὰ ἀπόρητα δυναμένων· οὐ καλῶς μοι πέπρακται

ἡ τοῦ Ἀετίου, ὃ οὗτος, ἀναιρέσεις;· ὁ δὲ φησιν· εἰ καλῶς ἢ μὴ, οὐκ οἶδα· γίνωσκε δὲ ὅτι τῇ λαίᾳ χειρὶ τὴν δεξιάν σου ἀπέκοψας." Priuscus?

Θλίβει ἐκπείζει. ζῆτει ἐν τῷ βλιμύζει.

Θλίψις. τέττω τῷ ὀνόματι πολλὰ δηλῆται, φυλκαὶ ἀλύσεις ἐξορίαί, καὶ ὅσα ταῦτα. "Θυμὸν καὶ ὄργην καὶ Θλίψιν ἐπὶ θεῷ τὰς πικρὰς τιμωρίας καλεῖ· οὐ γὰρ φύσιν, οὐδὲ προαίρεσιν." Theodoret. in Ps. 77 49.

Θμοῦς ὄνομα θηλυκόν.

Θνησιμαῖον τὸ νενεκρωμένον, καὶ θνησείδιον τὸ νεκρόν. καὶ θνησίς ἡ φθορά. θνησκω. θνητός.

Θοάζετε, κατὰ διῶλυσιν, ἀντὶ τῷ θάσσει. ἢ θοῶς προκάθησθε. Σοφοκλῆς (OR 2) "τίνας πόθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε;"

Θόας Θόωντος ὄνομα κύριον.

Θοῦς ταχείας ὁρμάς. σημαίνει δὲ καὶ ὀξείας· καὶ Ὀμηρος (ο 299) "ἔνθεν δ' ἀνῆλθον ἐπιπροέηκα θοῇσι."

Θοηρός τεταραγμένος.

Θοῖα ζεύγος ἡμιόνων.

Θοιμάτιον τὸ ἱμάτιον. "Θοιμάτιν λαβόμενος χαῖρ' εἶπε, τὸ ὄνομα προσθεῖς" (cf. v. Βάρβιος). Ἀριστοφάνης (Lys. 1095) "εἰ σωφρονεῖτε, θοιμάτιον λήψεσθ', ὅπως τῶν ἐρμολοπιδῶν μὴ τις ὑμᾶς ὄψεται," τουτέστιν εἰ μὴ περιβαλεῖσθε ἀλλὰ φανερά ἔξετε αἰδοῖα, ἀκρωτηριάσει τις ὑμᾶς τῶν ἐρμολοπιδῶν.

Θοινάω θοινῶ, καὶ θοινᾷται εὐωχεῖται.

Θοῖνη τροφή, εὐωχία, κατάβρωμα. (AP 6 218) "ὥς ἐπὶ θοῖναν χάσμα φέρων χαλεπὸν πειναλέαν φάρυγον." Λαμύσκιος "τοὺς πλουσίους οὐκ ἐν θοῖνῃ ποιοῦμενος, οὐδὲ τὰ τοῦτων δῶρα προσιέμενος."

Θοινήτωρ ὁ κατεσθίων. (AP 7 241) "ᾧλεο γὰρ διὰ λοιμὸν, ὅλης θοινήτορα χερσὶ, πρὶν πατέρων νεαρᾷ σκῆπτρον ἔλαιν καλῶμα." περὶ Πτολεμαίου ὁ λόγος.

Θοίνωνος φρούραρχος Συρακούσιος.

Θολερῶς προβαίνεις, ἐπὶ τῶν ἀσάτως καὶ τεταραγμένως προϊόντων, καὶ μὴ καθεσάμενην καὶ ἀσφυλῇ πορείαν ἐχόντων.

Θόλος οἶκος περιφερέης, ἐν ᾧ οἱ πρυτάνεις εἰσιῶντο. πρυτανεῖον δὲ τι ἰδίως ὠνόμασαι, ἐπεὶ πυρῶν ἦν ταμιεῖον.

Θόλος ὁ τόπος ἐνθα ἐδείπνουσιν οἱ πρυτάνεις, διὰ τὸ οἰκοδομεῖσθαι αὐτὸν εἰρηγῆ

λον (Harp.). Θεὸς δὲ τὸ τῆς σπηΐας μέλαν.
Θεός ταχύς.

Θοραὶ δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. Harp.

Θορεῖν πηδῶν, καὶ θορόντες ὁρμῶν-
τες, πηδῶντες.

Θορή θορῆς ἡ γονή, τὸ σπέρμα (Hero-
dot. 3 101).

Θορικὸς δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος.

Θόρυνσθαι.

Θορός τὸ σπέρμα τοῦ σώματος. "ὁ δὲ
Νέσσοις λέγει τῇ Ἀμιανείρᾳ τὸ αἷμα ἀπὸ τῶν
βελῶν, οἷς ἐβλήθη, ἀποξύσαι, καὶ τῷ θορῷ,
ὅπερ αὐτὸς ἀφῆκε, συμμίσξασαι ἀλείψαι τὸν
Ἡρακλέα ἢ χοῖσαι τὰ ἱμάτια."

Θορυβούντων ταραττομένων. "Θορυ-
βούντων δὲ τῶν Γετῶν καὶ αὐτίκα τιμωρεῖ-
σθαι δεομένων, ἐπικρατῆσαι Δουρὰν ὄνομα,
ὑποθέμενον τῷ βασιλεῖ τῶτον φυλαχθῆναι."
καὶ αὐτίς "μετενήνεκτο δὲ ἅπας ἐπὶ τὴν
Ἀρμενίαν ὁ Θόρυβος, ἄλλων ἄλλα αὐτοῖς
διακληρωσαμένων."

Θουκιδίδης Ὀλόρου Ἀθηναῖος, παῖδα
δὲ ἔσχε Τιμόθεον. ἦν δὲ ἀπὸ μὲν πατρὸς
Μιλτιάδεα τῷ στρατηγῷ τὸ γένος ἔλκων, ἀπὸ
δὲ μητρὸς Ὀλόρου τοῦ Θορκῶν βασιλέως,
μαθητῆς Ἀντιφῶντος. ἤκμαζε κατὰ τὴν πρῶ-
τον ὀλυμπιάδα, ἔγραψε δὲ τὸν πόλεμον τῶν Πε-
λοποννησίων καὶ Ἀθηναίων. οὗτος ἤκουσεν
ἔτι παῖς τρυγῶν. Ἡρόδοτος ἐπὶ τῆς Ὀλυμ-
πίας τὰς ἰσορίας διερχομένῃς συνεγράψατο,
καὶ κινήσεις ὑπὸ τινος ἐνθουσιασμοῦ πλήρης
δακρύων ἐγένετο. καὶ ὁ Ἡρόδοτος κατανοή-
σας τὴν αὐτοῦ φύσιν πρὸς τὸν πατέρα Θε-
κιδίδη Ὀλόρου ἔφη "μακαρίζω σε τῆς εὐτε-
κνίας, Ὀλορε· ὁ γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει
τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα." καὶ οὐκ
ἐννεύσθη γε τῆς ἀποφάσεως.

οὗτος ὁ Θεκιδίδης ἀνὴρ ἦν πολὺς ταῖς
τέχναις, κάλλει λόγων καὶ ἀκριβεῖα πραγμά-
των καὶ στρατηγικαῖς συμβουλίαις καὶ πανη-
γυρικαῖς ὑποθέσεσιν.

ὁ συγγραφεὺς οὗτος μεταβαίνει ἀπὸ τῶν
Ἀθηναίων εἰς οὐδέτερα, οἷον (1 59) "τρέπον-
ται εἰς Μακεδονίαν, ἐφ' ὅπερ καὶ πρότερον."
καὶ Θεουκιδίδειος γραφή.

Θοῦλις. οὗτος ἐβασίλευσε πάσης Αἰγύ-
πτου καὶ ἔως τοῦ ὠκεανῆ, καὶ μίαν τῶν ἐν
αὐτῷ νήσων ἀπὸ τῆ ἰδίας ὀνόματος ἐκάλεσε
Θοῦλην. ἐπαρθείς δὲ τοῖς κατορθώμασι πα-
ραγέγονεν εἰς τὸ μαντεῖον τῆ Σαράπιδος, καὶ

Θυσιάσας ἱρωτᾷ ταῦτα "φράσον ἡμῖν, πυ-
ρισθενέες ἀνενδές μάκαρ, ὁ τὸν αἰθέριον με-
τεγκλίνων δρόμον, τίς πρὸ τῆς ἐμῆς βασι-
λείας ἐδυνήθη τοσαῦτα; ἢ τίς ἔξαι μετ' ἐμέ;"
καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμὸς ἔχων ἄτως. "πρῶτα
θεός, μετέπειτα λόγος, καὶ πνεῦμα σὺν αὐ-
τοῖς, σύμφυτα δὲ πάντα καὶ εἰς ἐν ἰόντα, ὃ
κράτος αἰώνιον. ὥκεσι ποσὶ βάδιζε, θνητέ,
ἄδηλον διανύων βίον." καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ
μαντεῖος ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐσφάγη ἐν τῇ Ἀφρων
χώρᾳ. cf. chron. Alex., Malelas, Cedrenus.

Θούμαντις ὄνομα κύριον. cf. v. ἀνέσιος.

Θούρας. οὗτος ἐβασίλευσε μετὰ Νίνον
Ἀσσυρίων, ὅντινα μετεκάλεσαν εἰς ὄνομα τῆ
πλανήτης ἀσέρος Ἀρεῖ. ὃς ἦν δεινὸς σφόδρα,
καὶ πολεμῆσας Κανκάσῳ τυράννῳ ἐκ τῆς
φυλῆς Ἰάφεθ καταγομένῳ ἀνείλεν αὐτόν.
τούτῳ προσεκύνησαν Ἀσσύριοι ὡς θεῷ, καὶ
ὠνόμασαν αὐτὸν Βάαλ, ὃ ἔστι κατὰ τὴν αὐ-
τῶν γλῶσσαν Ἀρης, πολέμων ἑφορός. ὃ μνη-
μονεῖ καὶ ὁ προφήτης Δαυὶδ. cf. Cedrenus
et Malelas.

Θουριομάντις. ἀπὸ τοῦ γενικοῦ ἐχώ-
ρησεν ἐπὶ τὸ κατ' εἶδος· εἰπὼν γὰρ ὅτι πάν-
τας αἱ νεφέλαι τρέφουσι τοὺς σοφιστάς, ἐπῆ-
γαγε τίνας. Θουριομάντις δὲ οὐ τοὺς ἀπὸ
Θεοῦ μάντις, ἀλλὰ τοὺς εἰς Θούριον πεμ-
φθέντας· ἀλουσῆς γὰρ Συβάρεως. Θούριοι
ἐκλήθησαν ἀπὸ κρήνης Θουρίας. ἐξέπεμψαν
δὲ εἰς τὴν κτίσιν αὐτῶν Ἀθηναῖοι δέκα ἄν-
δρας, ὧν καὶ Ἀάμπων ἦν ὁ μάντις, ἐξηγη-
τῆς ἐσόμενος τῆς κτίσεως τῆς πόλεως. sch.
A Nub. 331.

Θούριον ὄνομα ἔθνους. καὶ Θούριος
Αἴας ἀντὶ τοῦ πηδητικός, ταχύς, πολεμι-
κώτατος.

Θοῦρον καὶ Θούριον πηδητικόν, τα-
χύν, πολεμικώτατον. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6
126) "ἄλλος ἀπὸ Κρήτας Θοῦρος ἀνὴρ ἔθε-
το." (7 244) "Θέριος Ἀρης ἔσπασεν Ἀργείων
καὶ Λακεδαιμονίων."

Θόωκοι (Hom. μ 318) θρόνοι.

Θόων Θόωνος ὄνομα κύριον.

Θοῤακες ὄρκια οὐκ ἐπίσανται. ταύ-
της μέμνηται Μένανδρος ἐν τῇ πρώτῃ· λέ-
γει γὰρ ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ γῇ ὁ πρεσβευτῆς
ἀκοντισθεὶς διὰ τοῦ σῆθους ἀπώλετο, καὶ
ἐντεῦθεν Ἰωσι καὶ Αἰολεῦσιν αἰνιγμα ἐγένετο
"Θοῤακες ὄρκια οὐκ ἐπίσανται."

Θρακία παρέρρεσις. φασὶ τοὺς Θοῤα-

κας ἡττηθέντας ὑπὸ Βαιωτῶν παρὰ Κορώ-
νειαν καὶ σπεισαμένους σπονδὰς πενθημέρους
ἐπιθεσθαι νυκτὸς τοῖς Βαιωτοῖς, καὶ τὰς μὲν
ἀποκτείνειν τὰς δὲ ζωορῆσαι. ἀγανακτάντων
δὲ τῶν Βαιωτῶν εἰπεῖν τὸς Θοῤῃκας ὅτι τὰς
ἡμέρας, οὐ τὰς νύκτας ἐπείσαντο.

Θρανεύσεται ἐκταθήσεται· Θραῦνον γὰρ
τὸ ὑποπόδιον ὅπου τὰ δέρματα ἐκτείνεται.
"ἡ βύρσα σου Θρανεύσεται" Ἀριστοφάνης
Ἰπνεῦσι (369).

Θρανίδιον εἶδος δίφρου.

Θρανίον. Θραῦνος καὶ Θρανία ταπεινά
τινα διφρίδια καὶ ὑποπόδια λέγονται (καὶ ἡ
παρὰ τῷ ποιητῇ (Σ 390) Θρήνυς), ἐφ' ὧν
ἱσάμενοι οἱ ἀπαγχόμενοι ἀρτῶσιν ἐαυτὰς λυ-
κτίζοντες αὐτά· Ἀριστοφάνης Βατράχοις (121)
"μία μὲν ἐσιν ἀπὸ κύλῳ καὶ Θρανίῳ." καὶ
Θρανίος δίφρος.

Θρανίτης ὁ πρὸς τὴν πρύμναν, ζυγίτης
ὁ μέσος, θαλάμιος ὁ πρὸς τῇ πύρρῳ.

Θρανίτης λεῶς (A Ach. 161) ἀντὶ τῆ ὁ
ναυτικός. ἐκ μέρους δὲ τὸ πᾶν εἶπε· τῶν
γὰρ ἐρεττόντων οἱ μὲν ἄνω Θρανῖται λέγον-
ται, οἱ δὲ μέσοι ζυγῖται, οἱ δὲ κάτω θα-
λάμιοι.

Θραῦνος ὑποπόδιον· ἔνθεν καὶ Θρανίτης.
Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (545) "ἀντὶ δὲ Θράων
εἰς μιν κεφαλὴν κατευγός," τουτέστι κε-
ραμίον.

Θρασέως ὄνομα κύριον.

Θρασέως τολμηρῶς.

Θράσιον (ἀν Θριάσιον) τύπος.

Θρασκίς ὁ ἄνεμος.

Θρασύμαχος Χαλκηδόνιος σοφιστὴς τῆς
ἐν Βιθυνίᾳ Χαλκηδόνος, ὃς πρῶτος περίο-
δον καὶ κύλῳ κατέδειξε, καὶ τὸν νῦν τῆς
ῥητορικῆς τρόπον εἰσηγήσατο, μαθητὴς Πλά-
τωνος τοῦ φιλοσόφου καὶ Ἰσοκράτους τοῦ
ῥήτορος. ἔγραψε συμβουλευτικούς, τέχνην ῥη-
τορικὴν, παλγνία, ἀφορμὰς ῥητορικάς. Μι-
χαὴλ μοναχοῦ τοῦ Νοσοῦατος "ἦνεγκε καὶ ἡ
καθ' ἡμᾶς πόλις φύσιν δεξιὰν εἰς μάθησιν·
ἀλλ' ὡς εἴκεν, οὐχ ὁ τόπος αἴτιος, ἀλλ' ὁ
χρόνος καθ' ὃν ἤκμασαν οἱ μεγαλοφρέστατοι
ἄνδρες. τὰ νῦν δὲ θυννοσκοποῦσιν οἱ τῆδε,
καὶ λῆνοι καὶ ὀρμιαῖς προσανέχουσι, τὸν δὲ
βίον ὄντες χειρογάζουσι ... πολλὰ τῆς γνώ-
θου χωρὶς ἐφημερίᾳ τε φρονέουσιν, ὀλίγα ἢ
οὐδὲν τῶν λόγων φροντίζοντες. ὧν ἀρχιερα-
τεῦεν ἔλαχε τῶν εἰς Τροϊζῆνα βαδισάντων

ὁ ἐξοχώτατος· ἔωσαν οἱ τῆς παροιμίας εἰ-
δήμονες." cf. v. εἰς Τροϊζῆνα.

Θρασύχειρ τολμηρὸς· (AP 7 234) "Ἀλ-
λιος ὁ Θρασύχειρ Ἀργούς πρόμος τηξίμελλε
νύσσῳ κεκολουμένος."

Θραῦττα Θρακικὴ δούλη, ἐκ Θράκης.
Ἀριστοφάνης (Ach. 272) "Στρυννοδῶρε Θραῦ-
ταν," τουτέστι Θρακικὴν δούλην. λέγεται καὶ
κοινῶς δούλη.

Θράττειν ταράσσειν, ἐνοχλεῖν, νύσσειν,
κινεῖν. δυσωπεῖσθαι καὶ ὑπορᾶσθαι· (cf. v.
Πρόκλος) "ὥς μὴ Θράττεσθαι τὴν ἀκοὴν
ἐκ τῶν ἀπεμφαινόντων Θρήνων."

Θραυλοτέρως· "πῦρ ἐνέντες ταῖς πέ-
τραις ὕψος ἐπέτελλον, Θραυλοτέρως ἐκ τέτ-
τοι ποιήσαντες."

Θραυσάντυγες· "ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὃ
τύχῃ Θραυσάντυγες ἵππων ἐμῶν, ὦ Παλλάς,
ὡς μ' ἀπώλεσας" Ἀριστοφάνης Νεφέλαις
(1266).

Θραυσθῆς ἐκπέσης.

Θραῦσις φθορά, ἥτις ἐν πολέμῳ, θά-
νυτος, ἀρρωστία, συντριβή, πληγή· Δαβὶθ
(Ps. 105 30) "καὶ ἐκόπασεν ἡ Θραῦσις."

Θραῦμα αἰτιατικῇ.

Θρέμματα. καὶ πολυθρέμματος ὁ
πολλὰ πρόβατα ἔχων. Ἀλιανός "ὃ γὰρ δεῦρο
ἀπῆγμαι ἐς τράπεζαν κεκνέσθαι, καὶ θρέμ-
ματος ἀλόγον δίκην πιαίνεσθαι, καὶ ἀρχῶν
τε καὶ τιμῶν κρέμασθαι, καὶ θανυμᾶν ἀε-
λὸς καὶ τρυπῆς καὶ σατράπης. οὐδὲ μοι
κύλλος ἀνθρώπινον δέλεαρ ἐσιν, οὐδὲ χρη-
ματίζομαι" (cf. v. χρηματίζεσθαι).

Θρέπτρα (Hom. A 478) τροφεῖα.

Θρεττανελὸ ἦχος κιθάρης. Φιλόξενον
γὰρ τὸν διθυραμβοποιὸν ἢ τραγωδιοδιδά-
σκαλον φησι γράψαι τὸν ἔρωτα τῆ Κύνκλω-
πος τὸν ἐπὶ τῇ Γαλάτειᾳ, εἰτα κιθάρας ἦχον
μιμούμενον ἐν τῷ ἐπιγυράμῳ τοῦτο εἰπεῖν
τὸ ῥῆμα, Θρεττανελὸ. ἐκεῖ γὰρ εἰσάγει τὸν
Κύνκλωπα κιθαρίζοντα καὶ ἐρεθίζοντα τὴν
Γαλάτειαν. ἐπεὶ οὖν ἔφη ὁ χορὸς "ὡς ἡδο-
μαι," ἔφη καὶ ὁ οἰκέτης "κἀγὼ βουλήσομαι
χορεῦν," καὶ ἅμα ἀναφωνεῖ τὸ μέλος ἐκεῖνο.
ἡ γὰρ κιθάρα κρονομένη τοιοῦτο μέλος ποιῇ,
Θρεττανελὸ Θρεττανελό. sch. A Plut. 290.

Θρέττε· (A Eq. 17) "οὐκ ἐνι μοι τὸ
Θρέττε," ἀντὶ τῆ τοῦ Θαρραλέον καὶ ἀνδρείον
καὶ Θρασύ. οὐκ ἐσιν εἰπεῖν ὃ σὺ διανοῇ.

Θρέψας πῆξας, ἐπὶ γάλακτος· Ὁμηρος

(ι 246) "ἡμισυ μὲν θρήψας λευκοῦ γάλακτος." καὶ τροφή ἡ πηγνύουσα τὸ σῶμα.

Θρήικες οἱ Θρήικες. καὶ Θρηκίης (Hom. N 13).

Θρηγεῖν ἐπωδάς ἐπιφωνεῖν καὶ ἐπιδεῖν. Σοφοκλῆς (Ai. 581) "οὐ πρὸς ἱατρῷ σοφοῦ Θρηγεῖν ἐπωδάς πρὸς τομῶντι πήματι." τουτέστιν οὐκ ἔστιν ἱατρῷ σοφῷ ἐπωδαῖς χρησθῆναι, τοῦ τραύματος ἤδη τομῆς δεομένου. καὶ ἐν Ποιμένι "λόγω γὰρ οὐδὲν ἔλκος οἰδῶ πω χανόν."

Θρήνους τὰς παρ' ἡμῖν λεγομένους Θρηνημούς. διαλύσας Ὅμηρος (Ω 720) τὴν σύνθεσιν Θρήνων ὠιδούς καλεῖ. βαρβαρικὸν δὲ τὸ Θρηγεῖν· ἐπὶ Πατρόκλῳ γοῦν οὐ γίνεται.

Θρήνυς ὑποπόδιον.

Θρηνώ σε κλαίω σε.

Θρήξονος ὄνομα κύριον.

Θρησκεῖα ἡ λατρεία.

Θρησκεύει, αἰτιατικῇ, Θεοσεβεῖ, ὑπηρετεῖ τοῖς Θεοῖς· λέγεται γὰρ ὡς Ὁρφεὺς Θρηῖς πρῶτος ἐτεχνολόγησε τὰ Ἑλλήνων μυθήρια, καὶ τὸ τιμᾶν Θεὸν Θρησκεύειν ἐκάλεσαν ὡς Θρηκίης ἕως τῆς εὐρέσεως. ἡ ἀπὸ τοῦ Θεὸν δερκεύειν, ὃ ἔστιν ὀρεῖν.

Θρησκος ἐτερόδοξος.

Θρησσα ἡ Θρηκική γυνή.

Θρία τὰ φύλλα τῆς συκῆς. "Θρίον ταρίχους οἷσε δεῦρο παῖ σαπρὸν" Ἀρισοφάνης (Ach. 1100), ἐπεὶ ἐπὶ φύλλων τὰ τεμνύμενα βυζύονται. σαπρὸν δὲ ἀντὶ τῆ πύλαι καὶ μὴ νέον. Θρίον ἐστὶ σκευασμὸς τι παρ' Ἀθηναίοις, ὃ περιλαμβάνει ὕειον στέαρ καὶ ἐρίφειον καὶ σμιδαλιν καὶ γάλα καὶ τὸ λεκιθῶδες τοῦ ὄρου πρὸς τὸ πηγνύσθαι· καὶ οὕτως εἰς φύλλα συκῆς ἐμβαλλόμενον ἥδιον ἀπετέλει βρώμα. οὕτω Δίδυμος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἄλλῃ τις σκευασία Θρίον, ἐγκέφαλος μετὰ γάρου καὶ τυροῦ σκευαζόμενος, καὶ ἐλιττόμενος ἐν φύλλοις συκῆς καὶ ὑπτύμενος. sch.

καὶ Ἀρισοφάνης (Ran. 134) "ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου Θρίω δύο." πρὸς τὸ σχημῇ φησι τοῦ ἐγκεφάλου· ἔστι γὰρ ὡσπερ Θρία συγκείμενον, τουτέστι φύλλα συκῆς.

"οὐ γὰρ Θρίω καὶ κἀνδύλον καὶ ἄμηντας μελίπηκτά τε τοῖς βασιλεῦσιν ἐξαίρετα παρὰ τῇσιν Ὅμηρος" (Athen. p. 9).

Θριαὶ αἱ μαντικαὶ ψῆφοι. "πολλοὶ Θριοβῶλοι, παῦροι δὲ τε μάντιες ἄνδρες."

Θριαμβεύσας (Coloss. 2 15), αἰτιατικῇ, δημοσιεύσας.

Θριαμβευτοῦ κατὰ Ῥωμαίους τῷ τυραννοκτόνου Ἰνδοῦ.

Θριαμβίδα στολὴν ἡσθῆσθαι αὐτόν.

Θρίαμβος ἐπιδειξις νίκης, πομπή, καὶ τὸ σεμνύνεσθαι· καὶ ἐπιθρίαμβος. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῶν ἐπῶν τῶν πρῶτων εἰς Διόνυσον γεγραμμένων ἐξ Ἰνδίας ἐπὶ ἄρματος τήρειον ἐπανερχόμενον· λέγεται γὰρ Θρίασιν τὴν τῶν ποιητῶν μυθίαν. ἡ ἀπὸ τῆς Θρίω τὰ φύλλα, τῆς συκῆς ἀνακειμένης τῷ Διονύσῳ. καὶ ὅτι πρῶτον, πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα, συκῆς φύλλοις ἐκάλυπτον πάντες τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα καὶ δι' ἱμῶν ἐσκαπτον. ἀλλὰ καὶ οἱ ἐρασιῶται, μιμνήμενοι τῆς ἐπὶ σκηνῆς, τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα φύλλοις συκῆς ἐν τῷ σκώπτειν καλύπτοντες σκώμματα εἰς τοὺς Θριαμβέοντας ἔλεγον.

ἄλλως. ἐν τισὶ πόλεσιν, ὅτε ἤνθησαν αἱ συκαὶ, παῖδες περιαιροῦντες σὺν αὐτοῖς τοῖς Θρίοις ἔπαιζον, προφερόμενοι ἱμῶδες τετράμετρα. λέγεται δὲ καὶ Διόνυσος Θρίαμβος, διότι ἐπὶ Θρηῶν, τουτέστιν ἐπὶ λεόντων, βέβηκεν, οἷον Θρηάμβος. ἡ ὅτι καὶ συκῆς ἔστιν εὐρετής. ἡ ἀπὸ τοῦ Θροεῖν· πεδητικὸς γάρ. λέγεται γὰρ καὶ θυσηρίος ἀπὸ τοῦ θύειν, ὃ ἔστιν ὀρεῖν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ αἰωρούμενον θύσανος.

Θριάσιον πεδίον.

Θριγκὸς τὸ περίφραγμα τοῦ οἴκου, σεφάνη, μικρὸν τειχίον, περίβολος, ἡ τῶν οἰκῶν τὰ ἀνωτάτω. μεταφορικῶς ἀφ' ἡμῶν, διότι τὰ ἀνωτάτω σώματα ἡμῶν Θριζὶ περιπέφρακται. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 163) "τίς τάδε μοι θνητῶν Θριγκοῖσιν ἀνῆψε σκύλα;" ὅτι τῶν Θριδάκων τὰ φύλλα φυλλεῖα λέγεται. sch. A Ach. 468.

Θριδάκην τὸ παρ' ἡμῖν μυῖουλιον. λέγεται καὶ Θριδαῖ.

Θρινακία ἡ Σικελία.

Θρίναξ τὸ πτύον, ὄργανον γεωργικὸν ὀδοντικόν· (AP 6 95) "καὶ παλιερόφρον χεῖρα Θέρεος Θρίνακα."

Θρίναξ ἡ Σικελία.

Θρίξ. καὶ κλίνεται τριχός.

Θριοβόλος ὁ ἀπὸ ψήφου μάντις.

Θρίον. ὅτι δημὸς τὸ λίπος. "δημῷ βοεῖα Θρίον ἐξωπηγμένον" (A Eq. 960), σκεύασμα

τι μετὰ ἐγκεφάλου γινόμενον ἐν τοῖς θρίοις, τουτέστι ἐν τοῖς φύλλοις τῆς σικκῆς.

α Θριπτήδεσον ἀντὶ τοῦ βεβρωμένον καὶ διεφθαρμένον. ἡ ξύλα ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένα, οἷς ἐσφράγιζον· θρίπες δὲ εἶδος σκολήκων. Θρίψ γὰρ ζῶν ἐσι κατεσθίον ξύλα καὶ κέρατα. μέμνηται Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημιάδον.

β Θριπτήδεσον Ὑπερίδης τὴν Ἑλλάδα εἰπεν, ἀντὶ τοῦ διεφθαρμένην, ἀπὸ τῶν ὑπὸ θριπῶν κατεδηδεσμένων ξύλων. Harp.

Θρίσσα ὁ ἰχθύς. Athen. p. 312 B, 328 D.

Θρόμβος· "εἰς τοσαύτην ἀγωνίαν συνεχώρησεν ἡ θεία φύσις τὴν ἀνθρωπείαν λαβεῖν ὥς ἰδρῶσαι αἵματος θρόμβους." καὶ θρόμβοι ἁλῶν παχεῖς ἄλεις.

Θρόνιον πόλις ἐξί τῆς Λοκρίδος. Harp.

Θρόνος. φησὶν ἡ γραφή (Jerem. 36 30) "κεκάθικεν ἐπὶ θρόνου Λαβὶδ τὸ σπέρμα Ἰεχονίου," θρόνον δηλονότι τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα λέγων. καὶ θρόνος ἀνομίας (Ps. 93 20) οἱ ἄδικοι κριταί.

Θρόος ἡ γῆμη· "θρῶς δὲ ἐφοίτησε Πέριαις ὡς διώλοντο τῷ πνιγρῷ αὐχμῷ" (Mennand. p. 297 Nieb.).

Θρούς ἡχος, φωνή, ὕσσημος λαλιά, θόρυβος. "ὁ δὲ ὄχλος εἰς θρούν καθίστατο καὶ ἐθρήνον." Ὅμηρος δὲ φησιν (Α 437) "οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος." καὶ αὖθις "θρούν τινὰ ἤκουσαν τῶν πολεμίων, ὅποῦς ἂν γένοιτο ἄρτι κινουμένης σρατιᾶς." "θρῶς οὖν κἀνταῦθα δ' ἐξάπτεται."

α Θρυαλλίς ἰσχάρα, λύχνος, ἀκτίς, ὁ σπινθήρ ὁ ἀπὸ τοῦ πυρός, καὶ βοτάνη πρὸς λύχνον ἀρμόζουσα. μέμνηται Ἀρισοφάνης Νεφέλαις (59)· "τῶν παχεῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων," τουτέστι τῶν ἐλλυχνίων. ἡ ὅτι ἀπὸ θρύου τὸ παλαιὸν τὰ ἐλλύχνια.

β Θρυαλλίς. "ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θρυαλλίδα" (A Ach. 916), διὰ τὰ ἐλλύχνια, ἀπορρήτου ὄντος καὶ δεινοῦ εἰσφέρειν θρυαλλίδα εἰς τὰς Ἀθήνας. ἡ δὲ αἰτία· "τίνι τρόπῳ; αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον. ἐνθεις ἂν ἐς τίφην ἀνῆρ Βοιωτίας, ἄψας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον δι' ὕδρορρόας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν." τίφῃ ἡ καλουμένη σίλφῃ· ἐς δὲ ζῶον κανθαρώδες. ὕδρορρόα δὲ δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται.

Θρυνῆ ψιᾶθω· "καὶ διὰ τῆτο γυμνω-

θέντα αὐτὸν καὶ θρυνῆ περιβληθέντα ψιᾶθω." cf. v. Φεβρουάριος.

Θρυλίζω καὶ θρυλῶ καὶ ἐθρυλίχθη.

Θρυλλεῖ λαλεῖ, κυκᾷ.

Θρυλλίζω ψιθυρίζω.

Θρύλος ψιθυρισμός, ὁμιλία μὴ φανερώς γινομένη. "ἡ γὰρ τῶν βαρβάρων ἐγγέλῃσις θρύλον οὐκ ἐνεποίησεν ἡμῖν" Σιμοκάτης φησί. καὶ "πολὺς ἐγένετο τῶν ἀλίσκομένων ὁ θρύλος." καὶ θρυλοῦμενον.

Θρύπτεται, δοτικῇ, μαλακίζεται, ἡ βλακεύεται, χαυνῶται, ἡ ἀνακλᾷται. καὶ ἄθρυπτος γυνή ἡ μὴ μετέχουσα τῶν τοιούτων· "ἡ δὲ ἦν ἀνδρόβιος καὶ ἄθρυπτος ἐς συμβίωσιν." καὶ αὖθις (AP 7 218) "τὴν καὶ ἅμα χρυσῷ καὶ ἄλουργίδι καὶ σὸν ἔρωτι θρυπτομένην, ἀπαλῆς Κύπριδος ἄβροττερην, Λαῖδ' ἔχω."

Θρύψις ἡ βλακεία. "ἵνα καλλωπίσῃται καὶ θρύψει χρῆσται βαρβάρων." "ἤσῃν δὲ καλῶ καὶ μεγάλῳ, ὠραίος δὲ ὁ νέος, οὐ τε θρυμμένος μήν, ἀλλὰ γεννικὸν ὄρων" (cf. v. πρόκωπον). καὶ Ἀρισοφάνης (Eccle. 964) "ὡ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα, Κύπριδος ἔρνος, μέλιττα μύσης, Χαρίτων θρύμμα, τρυφῆς πρόσωπον, ἀνοιξόν."

Θρύψομαι σφόδρα τρυφήσω, σεμνυνῶμαι. ἡ ἀντὶ τοῦ συντριβήσομαι. Ἀρισοφάνης (Eq. 1166) "σήμερον ὑπὸ τῶν ἐρασῶν ἐγὼ θρύψομαι."

Θρώσκει πηδᾷ. καὶ θρωσμός ὑψηλὸς τόπος βουνοειδής, ἀφ' οὗ ἐς καταβαίνοντα θεωρεῖν, ὃ ἐς Θεᾶσθαι, ἡ θεωρεῖν καὶ πηδῆσαι.

Θυάδες ὀρηκτικά.

Θύαις (Thuc. 1 46) ὄνομα κύριον.

Θυάτειρα ὄνομα τόπου, καὶ Θυατειρηνός ὁ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου.

Θυγατριδῇ ἐγγόνῃ, ἡ τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ. καὶ θυγατρίδοϋς ὁ τῆς θυγατρὸς παῖς.

Θυέσσι (Hom. Z 270) θυμιάμασιν.

Θυεῖα ἀγγεῖον εἰς ὃ ἐμβάλλοντες τινα ἀρτύματα τρίβομεν καὶ λειοῦμεν. Ἀρισοφάνης (Pac. 228) "καὶ θυεῖαν ἐσπέρας ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο," καὶ "τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλευέται."

Θύειν. τὸ θύειν θεοῖς Χαλδαῖοι ἔθνος Περσικὸν πρῶτοι ἐξεῦρον, ἡ Κύριοι.

Θύελλα συσροφῇ ἀνέμον. "καὶ πνεῦμα

κατελθὼν εἰς τὸ πεδίον πολὺ θύελλάν τε καὶ
εὐροβίλους ἤγειρεν, ὥς τε τὸ καθεστηκὸς νυκτὸς
διαφέρειν οὐδέν." καὶ αὐθις Σοφοκλῆς (OC
1660) "οὔτε ποντία θύελλα κινήθεισα τῷ
τότε χρόνῳ."

Θυηλαί κυρίως οἱ θύλακοι εἰς οὓς τὰ
θυμιάματα ἐμβάλλεται. λέγονται δὲ Θυηλαί
αἱ ἀπαρχαί.

Θυηπόλος ὁ θύων, ὁ ἱερεύς. καὶ Θυη-
πολαί.

Θυηπολοῦσι περιπολοῦσι, διὰ θυσιῶν
ἐπιστηνόμενοι θεοὺς ἐξιλάσκεισθαι.

Θυῖα ἡ ἰγδίς (AP 6 306) "σὺν δὲ θυῖαν
εὐπετρον καὶ τὰν κρειοδόκον σκαφίδα."

Θυῖδιον ἡ τριβαί.

Θύινα. "ἐπὶ Ζήνωνος βασιλέως εὐρέθη
ἐν Κύπρῳ τὸ λείψανον Βαρνάβα τῷ ἀποστό-
λου τοῦ συνεκδήμιου Παύλου. ἔκειτο δὲ ἐπὶ
τὸ σῆθος Βαρνάβα τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐ-
αγγέλιον, ἔχον πτυχία θύινα." cf. Cedren.
p. 353.

Θυῖσκη.

Θύλακοι καὶ σφῆνες καὶ ὑπεράσματα
γυμνασίῳ εἶδη. Artemid. 1 55.

Θύλακος ἡ ἀρτοθήκη. Ἀριστοφάνης
Πλούτῳ (763) "ὥς ἄλφειτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ
θύλακῳ."

Θυλήματα πέμματα, ἀπαρχάς, ἄλφιστα
ἃ ἔμισγον οἶνω καὶ ἐλαίῳ, εἰς θυσίαν ἀνα-
φέροντες.

Θυμαῖτάδαι δῆμος Ἰπποθοωντίδος,
ἀπὸ Θυμαίτε τοῦ ἥρωος. sch. A Vesp. 1133.

Θυμυλγέα λυπηρά.

Θυμύλωπες ἡ καέντα ξύλα, ἡ σπινθή-
ρες, ἡ διακεκαυμένοι ἄνθρακες. sch. A
Ach. 320.

Θυμύλωπες οἱ ἀπολελειμμένοι τῆς θύ-
ψεως ἄνθρακες, οἱ ἡμίκαυτοι. sch. A Ach. 320.

Θυμαρέα (Hom. I 336) τὴν τῇ ψυχῇ ἀρέ-
σκουσαν. καὶ Θυμάρεια ἡ ἀρέσκεια.

Θυμάρμενον τὸ τῇ ψυχῇ ἀρέσκον.

Θύματα θυμιάματα, ἀπαρχαί, θυσίαι.
Ἀριστοφάνης (Av. 902) "τὰ θύματ' οὐδὲν ἔσι
πλὴν γένεια καὶ κέρατα," ἐπὶ τῶν ἱερείων
τῶν μὴ ἐχόντων σάρκα. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ
τῷ θυμιᾶσαι τὸ θύειν· ἐπὶ μὲν γὰρ τῷ βοδὸς
σφάζειεν, ἐπὶ δὲ τοῦ ψαίσοῦ θύσειεν. sch.
A Plut. 137.

Θυμᾶτιον τὸ μικρὸν θύμα καὶ εὐτελές.

Θυμβρεπιδεῖπνον γαστρός τῆς θύμ-

βρας δυναμένης δειπνεῖν· ἔσι δὲ βοτάνης ἐλ-
δος. ἀφ' οὗ δηλοῖ ὅτι λάχανα μόνον τρωγού-
σης εὐτελεῖ (sch. A Nub. 420). Θυμβροφάγον
δὲ ἦτοι ἀγροικικὸν καὶ ἐλευθέριον, παρ' ὅσον
οἱ ἐν ἀγρῷ διατρίβοντες ἀφιλέεσθαι καὶ ἐπι-
εικέεσθαι· τὸ δὲ θύμβρον ἐν ἀγρῷ γίνεται.
ἔσι δὲ τοῦτο ἄγριον φυτὸν καὶ δριμύ. Θυμ-
broφάγον οὖν ἀντὶ τοῦ πικρὸν καὶ δριμύν
κατὰ τῶν ἐχθρῶν. οἱ δὲ ἀντὶ τῷ δριμύν καὶ
ἰλαρόν. τινὲς δὲ φασὶ τῷ θύμῳ εἶναι παρα-
πλήσιον. sch. A Ach. 253.

Θύμβρις ὄνομα ποταμοῦ, καὶ πεδίου τι.

Θυμέλη ἡ αὐλητική (AP 6 46) "ὁ δ' ἄ
Ἀθάνᾳ λήξας καὶ πολέμῳ καὶ θυμέλᾳ ἔθετο."

Θυμέλη ὁ βωμός, ἀπὸ τοῦ θύειν (AP b
7 21) "πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σπηναῖσι
τεθληὼς βλαισὸς Ἀχαιοῦ κισσὸς ἔρεψε
κόμαν." Προκόπιος (Arc. 1) "μητρὸς δὲ τῶν
τινὸς ἐν θυμέλῃ πεπορευμένων."

Θυμελικοί οἱ ἐν ὑποκρίσει τὴν τέχνην
ἐπιδεικνύμενοι.

Θυμηδία τέρεψις, τρυφή, εὐφρασία. καὶ
θυμηδοῦμενοι· "οἱ δὲ ὑπὸ συρίγγων καὶ
αὐλῶν θυμηδοῦμενοι μετὰ παιδίων καὶ γυναι-
κῶν πρὸς θυμηδίαις ἦσαν."

Θυμήνας χολωθεῖς.

Θυμηῆρες (Hom. x 362) καταθύμιον.

Θυμηρέεσθαι ἡδύτερον.

Θύμητις.

Θυμικόν ὄργιλον.

Θυμιτίδων ἁλῶν, οἷον μετὰ θύμῳ τε-
τριμμένων· Ἀριστοφάνης (Ach. 738) "περίδου
μοι περὶ θυμιτίδων ἁλῶν."

Θυμιώμενος ἀρωματιζόμενος.

Θυμοβαρής τὴν ψυχὴν ἀλγυνομένη·
(AP 7 146) "σῆμα παρ' Αἰλάντειον ἐπὶ Ροι-
τησίῳ ἀκταῖς θυμοβαρὲς ἀρετὰ μύρομαι
ἐξομένα."

Θυμοβόρος ἡ τὴν ψυχὴν διαφθείρουσα.

Θυμοίτης ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς.
καὶ Θυμοιτάδαι. οὕτως ἐκωμωδοῦντο οἱ
Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί. καὶ ζῆται
ἐν τῷ Ἀραχαρνεῦ.

Θυμολέων (Hom. E 639) θυμώδης τὴν
ψυχὴν.

Θυμομαχοῦντες ἀλγυνόμενοι τὴν ψυ-
χήν· Πολύβιος (9 40) "οἱ δὲ τὰ μὲν ἀπαλ-
γοῦντες ταῖς ἑλλήσι, τὰ δὲ θυμομαχοῦντες ἐπὶ
τινα παρὰ τῶν κατήντησαν."

Θυμὸν ὁ ζήνην πεπωκότες (A Vesp.

1076) "ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξύνῃν πεπωκότας."

Θύμος εὐτελὲς βοτάνη. Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (253) "ὡ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταῦτον θύμον φαγόντες," ἀντὶ τοῦ τῆς αὐτῆς πενίας μετασχόντες. Θύμος γὰρ εὐτελὲς βοτάνη. οὐδετέρως τὸ θύμον, βραχυπαρλήκτως. παρῶδῃται δὲ ἐκ τῶν Ἡσιόδου (Ο. 41) "οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἄσφοδελῳ." ἀντὶ τοῦ δίκαιοι, τὰ εὐτελεῖ θέλοντες ἐσθίειν διὰ τὸ μὴ ἐθέλειν ἀδικεῖν. ἅμα δὲ καὶ τὸ τραχὺ τῆς γῆς διαβύλλει.

Θυμός. ἐπιθυμία καὶ θυμός εἰσιν ὁρεκτικαὶ δυνάμεις τῆς ψυχῆς. διαφέρει δὲ θυμός καὶ ἐπιθυμία. ζητήσει δ' ἂν τις τὸ πῶς. τί γάρ; οὐχὶ καὶ ὁ θυμούμενος ἐπιθυμεῖ τῇ ἀντιλυπῇσι τὸν προλυπῆσαντα; τί δέ; ἔχι καὶ ὁ λόγος ἐπιθυμεῖ τῶν μαθημάτων καὶ τῶν θεωρημάτων; καὶ λέγομεν πρὸς τοῦτο ὅτι ἔστιν ἐπιθυμία καὶ κοινότερον λεγόμενη καὶ εἰδικώτερον, ὥσπερ ἡ διώθεσις λέγεται καὶ κοινῶς ἐπὶ τῆς ἔξεως, λέγεται καὶ εἰδικῶς ἡ ἀντιδιασελλομένη πρὸς τὴν ἔξιν. ἔτω καὶ ἡ ἐπιθυμία λέγεται καὶ κοινῶς ἐπὶ πασῶν τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς, λέγεται καὶ εἰδικώτερον ἡ ἀντιδιασελλομένη πρὸς τὸν θυμόν. Philoponus in 1 de anima, A 2.

ὁ δὲ ὀριζόμενος τὸν θυμὸν ὀρεξίν ἀντιλυπήσεως ἢ φυσικῶς ἀλλὰ διαλεκτικῶς ὠρίσατο. οὐ γὰρ τὴν οὐσίαν τοῦ θυμοῦ ἐδήλωσεν, ἀλλ' ὅ τι ἐν τῇ οὐσίᾳ τοῦ θυμοῦ ἔχει τὸ εἶναι ἀποτεμνῶν ὠρίσατο, ἔξ οὗ οὐδὲ τὰ παρακολουθοῦντα τῷ θυμῷ γνωρίσασθαι ἂν, ὥσπερ ἐκ τοῦ λέγοντος τὴν ὀργὴν ἔστιν εἶναι τοῦ περικαρδίου αἵματος δι' ὀρεξίν ἀντιλυπήσεως. οὗτος γὰρ καὶ τὰ παρακολουθῶντα γνώριμα ποιεῖ, ὅτι παλμός τις τῆς καρδίας παρακολουθεῖ τοῖς ὀριζομένοις, καὶ ὅτι θερμότης γίνεται περὶ ἐκεῖνα τὰ μέρη, ὅτι ἐρυθραίνονται οἱ ὀριζόμενοι. τοῦτο δὲ διὰ τὴν τοῦ αἵματος κίνησιν. id. B 2.

ὅτι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, ὅσα τῇ συναμφοτέρου, οὐδὲ ἐπινοίᾳ δύνανται χωρισθῆναι, ἐπειδὴ ὁ θυμός ἐστιν ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἐν τῷ πνεύματι καὶ ἐν τῷ ἑξωμένῳ σώματι, οἷον τοῦ μὲν λόγου ἐπιτρέποντος τῷ πνεύματι τὴν ὀρεξίν, τοῦ δὲ πνεύματος τῇ ὀρεξίᾳ κινῆντος τὸ περικαρδίον αἷμα τοῦ ζῶον, ὥσπερ ἔχει ἐπὶ βασιλέως καὶ στρατηγοῦ καὶ στρατοῦ· ὁ μὲν γὰρ βυσιλεύς ἐπιτρέπει τῷ στρατηγῷ ἀνύ-

νασθαι τοῦσδε τινάς, ὁ δὲ στρατηγὸς κινεῖ τοὺς στρατιώτας, οἳ δὲ ἀμύνονται. ὁ μὲν ἔν ἐν τῷ λόγῳ οὐκ ἔστιν ἀχώριστος τῷ ζῳῷ· οὗτος γὰρ χωριστὸς παντὸς σώματος· ὁ δὲ ἐν τῷ πνεύματι εἰ μὴ παντὸς χωριστός, ἀλλ' ἔν τῷ γεώδους χωριστὸς σώματος. ὁ δὲ γ', τετέστιν ἡ ζῆσις τοῦ περικαρδίου αἵματος, ἀχώριστός ἐστι τοῦτου τοῦ ἑξωμένου σώματος. id. B 6.

Θυμός ἐπταβόειος ὁ μέγας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος τοῦ Αἴαντος (sch. A Ran. 1049). Κρέων Οἰδίποδι (OC 954) "θυμοῦ γὰρ ἄδεν γῆράς ἐστιν ἄλλο πλὴν θανεῖν. θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἄπτεται." οἷον ἔκ ἐστι τοῦ θυμοῦ κρατῆσαι ἄνθρωπον ὄντα. ἢ καταγῆράσκει τὸ ὥμῳ τοῦ θυμοῦ, εἰ μὴ ἐξέλθοι τοῦ βίῃ ὁ ἄνθρωπος· ἀδύνατον γὰρ ἐστὶν ὄντα ἄνθρωπον μὴ θυμῷ χρῆσασθαι. τοῦτο καὶ παροιματικῶς λέγεται, ὅτι ὁ θυμός ἐσχατον γῆράσκει. λέγεται δὲ διὰ τοὺς πρεσβυτέρους· ὅσον γὰρ γῆράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐρρωμενέτερον ἔχουσι. καὶ Ἀλκαῖος ὡς λεγομένης κατὰ τὸ κοινὸν αὐτῇ μιμησεται.

Θυμός ὀργῆς. ὁ μὲν γὰρ θυμός ὀξὺς καὶ ὀλιγοχρόνιος, ἡ δὲ ὀργὴ βραδυτέρα μὲν μονιμωτέρα δέ. θυμὸν τοίνυν ὀργῆς τὴν ἐπιμονὴν ἐκάλεσε τιμωρίαν. Theodoret. in Ps. 68 25.

Θυμοσοφικώτατος Ἀριστοφάνης (Vesp. 1330) "εἴτ' Ἀρισφράδην πολὺ τι θυμοσοφικώτατον, ὄντινά ποτ' ὥμοσε μαθόντα παρὰ μηδενός, ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεως αὐτόματον ἐκμαθεῖν γλωττοποιεῖν, εἰς τὰ πορνεῖ· εἰσὼνθ' ἐκάσποτε."

Θυμόσοφος εὐμαθὴς φύσει, εὐφυής, ἐκ τῇ ἰδίᾳ θυμῇ σοφός καὶ οὐκ ἐκ μαθήσεως. τοὺς οὖν ἐκ φύσεως ὀξυμαθεῖς οὕτως ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (875) "ἄμειλε, δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φύσει."

Θυμοφθόρα (Hom. Z 169, β 329) τὰ τὴν ψυχὴν φθείροντα.

Θυννάζοντες (A Vesp. 1082) ἀντὶ τοῦ κατακεντοῦντες· τοὺς γὰρ μεγάλους θύνους τριώδουσιν ἐλάμβανον.

Θυννεῖα· (A Eq. 354) "Θυννεῖα θερμὰ καταφαγών, κατ' ἐπιπιδὼν ἄκρατον οἶνε χῶα, καυσάλβυσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς."

Θυννίζω καὶ ἀποθυννίζω τὸ ἀποπέμποι καὶ παραλογίζομαι.

Θυνοσκοπός. καθάπερ τὸν θυνοσκο-

πον εἰσιόντες εἰς τὸ δίκτυον οὐ λανθάνουσιν οἱ Θύννοι, οὕτως οὐ λανθάνουσι τὸν Κλέωνα τῆς πόλεως ἐπιβαίνοντες οἱ τοὺς φόρους φέροντες. προαυράζει οὖν τούτους, δέον τὴν πόλιν λαμβάνειν τούτους. ὀνειδίζει ἔν αὐτῷ ὅτι τὰ δημόσια νοσφίζεται χρήματα. ἅμια δὲ καὶ εἰς ὁποφυγίαν αὐτὸν διαβάλλει Ἀριστοφάνης (Eq. 313).

Θυνηνοσκοπῶν Ἀριστοφάνης (Eq. 313), ἐπεὶ οἱ Θυνηνοσκοποὶ ἐφ' ὅσους ἰσάμενοι τὴν κατασκοπὴν τῶν εἰσιόντων Θύννων εἰς τὰ δίκτυα ποιοῦνται. καὶ αὐθις (Synes. ep. 57 p. 197) "ἄνθρωπος οὐκ ἔχων εἰπεῖν ὄνομα πάμπαν, ἀλλ' οὐδὲ πατρός, φασί, πλὴν ὅσον εἰκάσαι, ἀπὸ θυνηνοσκοπέου ἐπὶ τὴν ἡγεμονικὴν ἀπήγην ἀλάμειος."

Θυνοὶ ὄνομα ἔθρους.

Θύνων ὀριμῶν.

Θυόεις ὁ τεθυμιαμένος.

Θυόεν ἐνῶδες· (AP 7 218) "καὶ λιπαρὰ θυόεν ἄσθμα πνέουσι κόμμι."

Θύον. "ἐφορολόγουν οἱ Ῥόδιοι τὰς βασιλεῖς. Μισσανάσσης μὲν γὰρ ἀπέστειλεν αὐτοῖς ἐλέφαντος ἑ' ἄλλα τὰ θύβ δὲ ν', πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀγαλμάτων ὧν ἦσαν ἐψηφισμένοι κατασκευάζειν" (Polybius?).

Θυοσχόος (Hom. φ 145) ἱερεὺς.

Θυοσχόπος ὁ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευόμενος.

Θύραζε ἔξω τῆς θύρας· "θύραζε Κῆρες, οὐκέτ' ἀνδρῆσθρια." οἱ μὲν διὰ πληθους οἰκιστῶν Κυρικῶν εἰρήσθαι φασιν, ὡς ἐν τοῖς ἀνδρῆσθριοις εὐχαρμένων αὐτῶν καὶ ἐκ ἐργαζομένων. τῆς οὖν ἐορτῆς τελεσθείσης λέγειν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμποντας αὐτοὺς "θύραζε Κῆρες, οὐκέτ' ἀνδρῆσθρια." τινὲς δὲ ἔτω τὴν παροιμίαν φασὶ "θύραζε κῆρες, οὐκ ἐν ἀνδρῆσθρια," ὡς κατὰ τὴν πόλιν τοῖς ἀνδρῆσθριοῖς τῶν ψυχῶν περιερχομένων.

Θύραθεν ἔξωθεν, ἐγγύς· "ἦν δὲ ἡ μαρία οὐ θύραθεν, ἀλλ' ἐνδοθεν ἐλύσσα καὶ ἐμαίνετο ἀνὴρ φύσει πονηρὸς καὶ ἐξουσίαν ἔχων" (cf. v. Φῆσος).

Θυραῖος ξένος καὶ ἔξω τῆς θύρας. θυρεὸς δὲ τὸ ὄπλον.

Θύραι οὐρανοῦ ἡ ἄνωθεν χορηγία, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ταμιείων. Λαβίδ (Ps. 77 23) "καὶ θύρας οὐρανοῦ ἠνέωξε."

Θύρασιν· Ἀριστοφάνης (Pac. 933) "ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δῆ," ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐτοίμῃ

εἰς παρεσκευασμένους.

Θυραυλεῖν πλανᾶσθαι κατὰ τὴν χώραν, ἢ παρὰ ταῖς θύραις ἀλλίσσθαι, ὅπερ ἐστὶ καθέζεσθαι καὶ προσεδρεύειν. "ὥς ἂν θηρώσης κόρης καὶ θυραυλούσης τρεφομένη μὲν ὄμβροις, τινασσομένη δὲ ἀνέμοις κόμη πολλὴ ἦν καὶ βαθεῖα" (cf. v. βαθεῖα).

Θυργωνίδαι δῆμος Πτολεμαῖδος φυλῆς. Hagr.

Θυρεὸς ὄπλον, τὸ παρ' ἡμῖν σκετάριον. καὶ θυρεοφόροι οἱ θυρεοὺς ἔχοντες· οἱ δὲ ἀπλῶς δορατοφόροι. ἐν ἐπιγράμμασιν (AP 6 129) "ὁκτῶ τοι θυρεός, ὁκτῶ κράνη, ὁκτῶ ὑφαντοὺς θώρηκας."

Θυρεπανοίκτης Κράτης ὁ Θηβαῖος. ἐκλήθη δ' οὕτω διὰ τὸ ἐπεισιέναι ἐς παντὸς οὐπὲρ ἐβούλετο οἶκον. cf. v. Κράτης c.

Θύρετρα θυρώματα, ἢ ἀραιόθυρα.

Θυρηβόλος ὁ τέκτων.

Θύρηφιν ἔξωθεν, ἔξω.

Θυρίς θυρίδος. καὶ θυριώτης ὁ ἔξω τῆς θύρας. καὶ θύριον ἡ θύρα.

Θυροκοπεῖται (Synes. p. 138). καὶ θυροκόπος ὁ τὴν θύραν κόπτων.

ὅτι Ἀριστομένης ὁ Ἀθηναῖος θυροποιὸς ἐπεκλήθη. cf. v. Ἀριστομένης.

Θύρσος βακχικὴ ῥάβδος. ἡ λαμπάς, ἣν ἐβάσζον εἰς τιμὴν τῷ Διονύσῳ. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 158) "Πανὶ Βίτων χίμαρον, νύμφαις ῥόδα, θύρσῳ Ἀναίῳ, τρισσὸν ὑπ' εὐπετάλοις δῶρον ἔθηκε φόβαις." καὶ αὐθις (6 165) "καὶ θύρσου χλοερὸν κωνοφόρον κάμακα."

Θυρωρός ὁ φύλαξ τῆς θύρας. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς.

Θῦσαι τὸ σφάζειν. καὶ τὸ θυμιᾶσαι παρ' Ὀμήρῳ (I 219).

Θυσάνοις κορύμβοις, χροσσῶς· (AP 6 202) "εὐθύσανον ζώνην τοι ὁμοῦ καὶ τόνδε κύπυσσιν Ἀτθίς παρθενίων θῆκεν ὑπερθε θυρῶν."

Θύσθλα (Hom. Z 134) αἱ κράδαι αἱ βακχικαί, ἥτοι συκῆς φύλλα. ἔνιοι δὲ τὰ ἐπιφερόμενα τοῖς βωμοῖς. οἱ δὲ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου, ἢ κισσοῦς, ἢ κλάδους, ῥάβδους, νάρθηκας, θύματα, σεφανώματα, χοάς.

Θυσία. τῶν θυσιῶν αἰμὲν δωροφορικαί, αἰ δὲ ἀπολυτρωτικαί, αἰ δὲ διαλλακτικαί, αἰ δὲ ἀποπληξικαί (ἀν ἀποτελεξικαί).

Θύσκη ἡ σκάφη.

Θῦσον. ὅτι ἔξ θυσαίαι ἔξ ἐμψύχων ἐθύοντο, προβάτου ὕδς βοδὸς αἰγὸς ὄρνιθος χηνός· ἐθύετο ἑβδομος ὁ ἔξ ἀλεύρου. καὶ ζήτει ἐν τῷ βοῦς ἑβδομος.

Θυσσανόεσσα (Hom. E 738) κροσσός ἐχουσα.

Θυσήριον τὸ δομητήριον.

Θύσιον πόλις τῆς Αἰτωλίας. τινὲς Θύτιον ἄνευ τοῦ σ.

Θυτηρίοις θυμιατηρίοις.

Θύψις. καὶ Θύψαι ἐπικαῦσαι. καὶ θυμάλῳ πες οἱ ἀπολελειμμένοι τῆς θύψεως ἄνθρωποι, οἱ ἡμίκαντοι.

Θύω δοτικῇ. αἰτιατικῇ δέ "θύετε θυσίαν δικαιοσύνην" (Ps. 45).

Θυῶδες τεθυμιαμένον· (AP 6 265) "Ἥρη τιμήεσσα, Λακίνιον ἢ τὸ θυῶδες πολλάκις οὐρανόθεν νισομένη καθορᾷς." καὶ θυώδης ὁ τεθυμιαμένος.

Θυωμάτων. θύματα μύρων, ἀρώματα θυμιαμάτων.

Θυώνη ἡ Σεμέλη, παρὰ τὸ θύειν, ὁ ἔστιν ὁρμῶν.

Θυωρός κυρίως ἡ ἱερὰ τράπεζα· "ἔλεγε Φερεκύδης ὅτι οἱ θεοὶ τὴν τράπεζαν θυωρὸν καλοῦσι."

Θῶες θῶων. θηρία ἔξ θαίνης καὶ λύκου γεννώμενα.

Θωή ἡ ζημία, καὶ ἀθῶος ὁ ἀζήμιος. θωή δέ ὃ κατατίθεται ὁ ζημιούμενος.

Θάθ ὁ Ἑρκῆς.

Θάκνειον ὄνομα τόπου.

Θῶκος θρόνος, καθέδρα.

Θωμᾶς. ὄνομα κύριον.

Θῶμιγξ τὸ σχοινίον.

Θωμίξω δεσμῶ σχοινοῖς.

Θωμοὺς σωροὺς ξύλων. Θωμοὶ δέ λέγονται καὶ οἱ τῶν πυρῶν σωροί. τυφῶς δέ ἡ ἔξ ἀναθυμιάσεως τῆς γῆς συστροφή, πρὶν ἐκπυρρῶθῃ. Ἀριστοφάνης (Lys. 973) "εἰθ' αὐτὴν ὥσπερ τοὺς θωμὰς μεγάλῳ τύφῳ καὶ πρηστῇ ξυσρέψας καὶ ξυγγογγυλίσας οἶχοιο φέρων." καὶ αὐθις ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 299) "ἄκτά τε Κρητιῖς ἐντριβέος τε ῥόεπι θωμοῦ."

Θῶν ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται Θῶνος (Hom. δ 228).

Θῶπα κόλακα· "Ἰόρτιόν τε καὶ τοῦτον θῶπα ἰσχυρὸν ὕμνουσι." cf. v. Ἰόρτιος.

Θωπεῖα κολακεῖα. ἡ περισσὴ πρὸς τι-

νας κολακεῖα, καὶ τὸ μὴ ἔλευθέρως προσφέρεσθαι τοῖς ὑπερέχουσιν. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας "πολλοὶ δ' ἔχοντες φίλους οὐ γινώσκουσιν, ἀλλ' ἑταίρους ποιοῦνται θῶπας πλούτου καὶ τύχης κόλακας."

Θῶπες οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θυμασμοῦ προσιόντες ἐπὶ κολακεῖα λόγοι· "θῶπᾶς τε καὶ ἀπατηλοῦς προτείνοντες λόγους." ἡ εὐθεῖα θῶψ θωπός. "καὶ ἔτι μὲν ἐθεράπευε τὰ δίκαια καὶ φιλοσοφία πρέποντα, ἀλλ' οὐ τὸν θῶπα τρόπον καὶ βάνανσον" (Damas. Phot. p. 351 a).

Θωπεύει, αἰτιατικῇ, ἀπατᾷ. ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 263) "ὅττι χαλέπτων Κύπριδα θωπεύεις δεσποτικὴν ὁδύνην." καὶ Ἀριστοφάνης (Ach. 639) "εἰ δέ τις ὁμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας, εὔρετο πᾶν ἄν διὰ τὰς λιπαράς, ἀφύων τιμὴν περιάψας." λιπαρὰς ἀφύας. ἀντὶ τοῦ εὐτελεῖ τιμῇ. λέγεται δέ καὶ ἐνικῶς ἀφύη· Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισαῖς "ἄλις ἀφῆς μοι· παρατέταμαι γὰρ ἐσθλῶν" (cf. v. ἀφύη ἐς πῦρ).

Θωπικαὶ κολακευτικαί· (A Lys. 1038) "ἔς θωπικαὶ φύσει." καὶ θωπικῶς κολακευτικῶς.

Θωρακεῖοις προμαχώσι, δρυφάκτοις, λωρικίοις· "μέχρι μὲν τιнос ὑποπεπτηχότες τοῖς θωρακεῖοις ἡρέμεν" (Joseph. B. I. 5 7 4).

Θωρακεῖον τὸ τεῖχος.

Θωράκιον τὸ τοῦ ἐλέφαντος. "ὅτι Ἀννίβης ὁ Καρχηδονίων στρατηγός, φέρων τῶν ἐλεφάντων τὰ θωράκια καὶ τοῖς τῶν θηρίων οἰκιδίοις ἐπὶ πλεῖστον ὕψος τὰς κλάδας ἀποκόπτων, ἀσφαλῇ καὶ ῥηδίαν τὴν ὁδοπορίαν κατεσκεύαζε" (Polybius?).

Θώρουξ πύργος, χιτών, σῆθος, παρὰ τὸ τὸ θεῖον ὦρεῖν, τουτέστι φυλάττειν τὸ διαπονητικόν, ὁ ἔστιν ἐν ἡμῖν θεῖον. sch. A Vesp. 1190.

Θώραξ δέ ἱππέως Πάρθον τοιόσδε ἐστὶ. τὸ μὲν γὰρ αὐτοῦ πρόσω στένον τε καὶ μηρὸς καὶ χεῖρας ἄκρας καὶ κνήμας καλύπτει, τὸ δὲ ὀπισθεν νῶτά τε καὶ τὸν αὐχένα καὶ τὴν κεφαλὴν ἄπασαν. περὶναι δέ εἰσι πρὸς ταῖς πλευραῖς πεποιημένοι, αἷς ἐκάτερον τῶν μερῶν συμπορηθὲν ὅλον σιδηροῦν ποιεῖ φαίνεσθαι τὸν ἱππέα. κωλύει δὲ οὐδὲν ὁ σιδηρος οὔτε τὰς ἐκτάσεις τῶν μελῶν οὔτε τὰς συστολάς· οὕτως ἀκριβῶς πρὸς τὴν τῶν μελῶν φύσιν πεποιήται. ὁπλίζουσι δὲ καὶ τὸν

ἵππον ὁμοίως σιδήρῳ πάντα μέχρι τῶν ὀνύχων, διότι σὺδὲν αὐτοῖς ὄφελος ἂν εἴη τῶν ἰδίων ὀπλων, εἰ ὁ ἵππος αὐτοῖς προαπόλοιτο. Euseb. 136?

Θώρηκος (Hom. A 136) τοῦ Θώρακος.

Θωρήξασθαι ἐσι τὸ καθοπλισθῆναι, καὶ τὸ πίνειν. καὶ τὸ μεθυσθῆναι, ἐπειδὴ θώρηξ καὶ τὸ εἶδος. διὰ τὸ θερμαίνειν ἔν τῷ εἶδος θωρήσσειν λέγουσι τὸ μεθύειν, καὶ ἀκροθώρηκας τοὺς ἀκρομεθύους ἐκάλεον. κέρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἀνακρέων. ἔξαιρε, φησί, κύριοι τὸν χοῦν, ὃν καλεῖθώρακα, ὥς θωρακισθῆναι, ὅσον τὸν θώρακα πληρωῶσαι (sch. A Ach. 1132, Vesp. 1190). Θωρήξομαι ἔν ἀντὶ τοῦ μεθυσθῆσομαι, καὶ θώρηξις ἡ μέθη ἢ ἡ ἀπὸ οἴνου γινομένη βλάβη.

Θωρήσσετο (Hom. E 737) καθωπλιζέτο.

Θωρηχθεῖς ὀπλισθεῖς.

Θωρυκίων. οὗτος ταξίαρχος ἦν ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς τῶν Ἀθηναίων. ὃς πίσσαν ἐπέμψε τοῖς ἀντιπάλοις εἰς τὸ ἀνάψαι τὴν ἱαντῆ πόλιν, ὅθεν γνωσθεῖς ἐκωμωδεῖτο ἐπὶ προδοσίᾳ. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ τὸν Θωρυκίωνα μιμούμενος, ὃς ἦν Αἰγινήτης ταξίαρχος προδότης, ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν πέμπων εἰς Ἐπίδauρον, ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶ παρέχων. sch. A Ran. 365.

Θῶς θῶος.

Θούθ καὶ Θώθ ὁ Ἑρμῆς.

Θωυμάζω καὶ ἐθωτίμαζον.

Θωύσσοντες ὑλακτῆντες. Ὀμηρος "βυρρόβρομα θωύσσοντες." καὶ θωυκτῆρ κύων ὁ ὑλακτικός. καὶ θώυξεν ἀνεβόησε. Σοφοκλῆς (Ai. 307) "καὶ πλήρες ἄτης ὡς διοπτρεύει εἶδος, παῖσας κύριον θώυξεν." καὶ θώυξεν ἐκάλεσεν, ἐβόησεν. sch. S OC 1624.

Ἰα μία. ἢ φωνή. ἢ βία.

Ἰαβώκ ὄνομα κύριον.

Ἰαβὶν, ὡς τὸ "Ἰαβὶν ἐν τῷ χειμῶρι φωνή." (Ps. 83 10).

Ἰάδμων Ἰάδμιος. ἦν δὲ Σάμιος. οὗ τινός καὶ ἡ Ῥοδῶπις δούλη ἦν, ἣν ἐταῖραν γενομένην, Θραῖσαν τὸ γένος, Χύραξος ὁ ἀδελφὸς Σαπφούς ἔλαβε γυναῖκα καὶ ἐξ αὐτῆς γυνῆ. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Αἰσωπος Σάμιος.

Ἰάειρος (Luc. 8 41) ὄνομα κύριον.

Ἰαζάρτης ὁ Τάναϊς ποταμός.

Ἰάζυγες ὄνομα ἔθνος.

Ἰάθωνος ὄνομα κύριον.

ἰαίνεσθαι εὐφραίνεσθαι. καὶ ἰαινόμενοι.

Ἰαιρα (Hom. Σ 42) ὄνομα κύριον.

ἰακχάζουσιν λέγουσι, φυλάττεσιν. Ἡρόδοτος (8 65).

Ἰακχος ὁ Διόνυσος, ἢ ὕμνος εἰς τὸν Διόνυσον.

Ἰακχος ὕμνος εἰς Διόνυσον. (A Ran. 322) "ἄδουσι τὸν Ἰακχον ὥσπερ Διαγόρας." τοῦτον φησὶν ἄθλον κεκλήσθαι. γέγονε δὲ καὶ ἕτερος, κομωιδούμενος ἐπὶ μεγέθει. Ἑρμιππος ἐν Μοῖραις "μελῶν γὰρ ἢ νῦν δὴ ἐσι, καὶ δοκεῖ δέ μοι, ἐὰν τοσοῦτον ἐπιιδῶ τῆς ἡμέρας, μελῶν ἔσσεσθαι Διαγόρου τοῦ τερθρέως."

Ἰακχος Διόνυσος ἐπὶ τῷ μαζῷ. καὶ ἦρος τις, καὶ ἡ ἐπ' αὐτῷ ῥῆθ, καὶ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν εἰς αὐτὸν ἡ πανηγύρις. ἐνιοι δὲ καὶ θύρυβος. "ὁ τε μυσικός Ἰακχος ἠκούσθη κατὰ τὴν νυμμάχῃαν Περσῶν καὶ Ἑλλήνων." Ἰακχος οὖν παρὰ τὸ ἰακχω. "καὶ μέντοι καὶ ὁ Ἰακχος ἠκούσθη ἐκ τῆς Θριακῆς πεδῖς ὑμνόμενός τε καὶ ἀδόμενος."

Ἰακώβ ὄνομα κύριον.

Ἰάκωβος Ἡσυχίου υἱὸς ἱατροῦ, ὁ ἐπικληθεὶς ψύχριος, ἐκ τοῦ ἐξάρχεσθαι Δαμιάσκου. εἰς Ῥόδον δὲ γενομένου τοῦ πατρὸς, εἶτα ἐν Ἀρβανον τὸ ἐν Ἀργεῖ ἐλθόντος, κατέκτε γήμαντος τὴν ἐξ αὐτοῦ τεκοῦσαν τὸν Ἰάκωβον, καταλιπόντος δὲ τὴν τε γαμετὴν καὶ τὸν παῖδα, καὶ ἐκδημήσαντος ἐπὶ ἔτη ἰθ' εἰς τε Ἀλεξάνδρειαν καὶ Ἰταλίαν, καὶ οὐδὲ περιεῖναι δοκοῦντος. ὅθεν γαμεῖται μὲν ἡ Ἰακώβου μήτηρ δευτέρῳ ἀνδρὶ, καὶ παίδων αὐτῇ γενομένων ἀρρέων δύο καὶ θηλείας τελευτᾷ τὸν βίον ὁ γαμήσας αὐτήν, ἐπίνεισι δὲ Ἡσυχίος εἰς Κωνσταντινούπολιν. ὅπερ γνῶς Ἰάκωβος ἦλθε πρὸς αὐτόν, καὶ τότε παιδείας ἤρξατο, καὶ ἰατρικὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Λέοντος βουσιλέως.

Ἰάκωβος ἰατρός. ἀπὸ Δαμιάσκου εἰλκεῖν τὸ γένος, καὶ ἐς τὸ ἀκριβέστερον ἀναβὰς τῆς ἐπισήμης τέλειος ἦν, οὐ διαγινώσκων μόνον τὰς νόσους ἀλλὰ καὶ ἰώμενος ὁμῶς μὲν κατὰ τὸν λόγον ὁμοῦ δὲ κατὰ τὴν πείραν ἐπιμελῶς τε καὶ ἱκανῶς, ὥς τὰ πρωτεῖα τῆς ἱατρικῆς εὐκλείας ἀπενέγκασθαι τῶν καθ' ἑαυτὸν ἱατρῶν, παραβάλλεσθαι δὲ ἤδη πρὸς τὰς ἀρχαίους, ὑπερβάλλειν δὲ αὐτῶν τοὺς γὰρ πλείους, οἳ δὲ ἔχοντα δύναμιν ἰσθῆτον ἀγα-

πᾶσθαι καὶ προσκυνεῖσθαι ὑπὸ τῶν δεομένων, οὕτω δὲ θαρρεῖν ἐφ' ἑαυτῷ καὶ ἐπὶ τῇ κρίσει τῶν οἰκείων μεθόδων ὥς, εἰ ἀπελθὼν πρὸς τὸν ἄρρωστον καὶ τοῖς σημείοις τὸ νόσημα διαγνοὺς ἀπεφίνατο βιώσιμον εἶναι τὸν ἄνθρωπον, εὐελπίδας γίνεσθαι πάντας ὡς ὑγείας ἐσομένης, εἰ δὲ μὴ, ὡς τελευτῆς, καὶ μηδὲνα πώποτε τῶν ἐλπίδων διαφνευσθῆναι. ἔλεγε δὲ ὁ αὐτὸς χρῆναι τὸν ἄριστον λατρὸν ἥτοι ἀπογνῶναι τῆς νόσου, ἢ ἀψάμενον εὐθὺς εἰς ῥῆον μεταβαλεῖν τὸν νοσοῦντα καὶ ἔχοντα μετριώτερον ἀπολείπειν, ἄλλως δὲ μὴ ἀποσῆναι πρότερον. πάντας δὲ ὡς εἰπεῖν ἀπῆλλατε τῶν ἐνοχλούντων παθῶν παρὰ τὰ ἢ μικρὸν ὕσπερ. διόπερ οἱ μὲν ἄλλοι σωτήρι τὸν Ἰάκωβον ἀπεκύλουν, οἷά ποτε καὶ τὸν Ἀσκληπιόν, οἱ δὲ λατρὶ διέβαλλον αἰεὶ καὶ ἐλοιδοροῦν ὡς οἷόν τινα οὐκ λατρὸν ἀλλὰ θεοφιλῆ τινὰ καὶ ἱερόν. καὶ οὐκ ἐψεύδοιτο· ἦν γὰρ ἐπικαιρὴς ὁ ἀνὴρ καὶ θεῷ τῷ ὄντι κεχαρισμένος. εἰ δὲ δεῖ τὸ τοῦ φιλοσόφου εἰπεῖν, ἀσκληπιαδικὴν ᾤετο τὴν τῷ Ἰακώβου ψυχὴν καὶ κατὰ φύσιν παιώνιον, προσεῖναι δὲ καὶ τὴν ἐρωτικὴν τῇ ἐπιτηδεύματος ἐπιμέλειαν, ἢ μάλιστα φιλεῖ τὰς τεχνίτας ἐκύσους οἰκειῶν καὶ προσάγει τοῖς ἐφόροις τῆς τέχνης. οὕτω καὶ Φειδίαν ἐνθουσιῶντα δημιουργεῖν· οὕτω καὶ Ζεῦξιν εἰκάζειν τὰ ἀγάλματα. *Damasc. Phot. p. 344 a.*

c Ἰάκωβος. οὗτος πινὼν φάρμακον ἐπὶ θάλεντος ἐτελεύτησεν. ἦν δὲ ὁ συμβελεύσας αὐτῷ πιεῖν τὸ φάρμακον Αἰβάνιος ὁ σοφιστής, διὰ τὸ ἐπιζητῆσαι τίς ὁ διαδεξιόμενος τὴν βασιλείαν θάλεντος.

ἰάλεμος ὁ ἐπὶ τοῖς ἀπολωλόσιν ἀνίαν φέρων. καὶ παροιμία "ἰάλεμος ψυχρότερος." ἰάλεμον τὸν θρηγνόν φασι. λέγουσι δὲ αὐτὸν νιδὸν Καλλιόπης κακοδαίμονα καὶ ὕσερόμενον καὶ ὀρφανόν.

ἰαλεμῶδη τὰ ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξιον.

Ἰαληψός (ἂν Γαληψός) χώρα.

Ἰαλλος ὁ σκωπτύλης, καὶ Ἰαλλοὶ τὰ σκώμματα.

ἰάλλω ἐκτείνω.

Ἰαμα.

Ἰαμαὶ τὰ ὕδατα ταῦτα, ἰῶμαι δέ.

Ἰαμβεῖτος λόγος, καὶ τὸ ἑδότερον Ἰαμβεῖτον ἰάμβιον δέ, καὶ Ἰάμβιος ὄνομα κύριον.

Ἰάμβη ὄνομα κύριον.

Ἰαμβίζω τὸ ὑβρίζω· ὡς γὰρ ὁ Ἰαμβος ἐκ βραχείας καὶ μακράς, οὕτω καὶ ἡ ὑβρις ἐξ ὀλίγου ἀρχομένη πρόεισιν ἐπὶ μεῖζον. καὶ Ὅμηρος (*A* 442) "ἦ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα."

Ἰάμβλιχος. οὗτος, ὡς φασιν, ἀπὸ δούλων ἦν, ἔγραψε δὲ τὰ καλούμενα Βαβυλωνιακά· ἐστὶ δὲ Ῥοδάνου καὶ Σινωνίδος ἔρως ἐν βιβλίοις λθ'. οὗτος λέγει περὶ Ζωβαρά τοῦ εὐνόου τοῦ ἔραστοῦ τῆς Μεσοποταμίας τῆς εὐειδεστάτης.

Ἰάμβλιχος ἕτερος, Χαλκίδος τῆς Συρίας, φιλόσοφος, μαθητὴς Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου τοῦ Πλωτίνου, γεγονώς κατὰ τὰς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, ἔγραψε βιβλία φιλοσοφία διάφορα.

Ἰαμβρῆς ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται Ἰαμβροῦ.

Ἰαμβῦ καὶ ὕργαλα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ἦδον. οἱ δὲ σαμβῦκα.

Ἰαμενός ὄνομα κύριον. καὶ Ἰαμενός (*Hom. M* 139).

Ἰάμνια πόλις.

Ἰάνειρα ὄνομα κύριον.

ἰάνθη ἡσθη, ἐχάρη, διεχύθη.

Ἰαννῆς Ἰαννοῦ ὄνομα ἐβραϊκόν.

ἰανοκρηδεῖνος ὁ σέμμα ἐξ ἰων φορῶν.

ἰανόχροκον τὸ λεπτόν.

Ἰανος· "τὰς πύλας τοῦ Ἰάνου διαπετάσας ὁ βασιλεὺς, αἵπερ ἐπὶ τῶν μεγίστων πολέμων διηναίοντο, ᾤχετο πρὸς τὴν ἔω."

Ἰανούριος ἡγάλιμα τετράμορφον διὰ τὰς τέσσαρας τροπὰς. οἱ δὲ πλάττησιν αὐτὸν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κλειδα κατέχοντα ὡς ἀρχὴν τοῦ χρόνου καὶ ἀνοῖξιν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ θνατοῖον, ἔτεροι δὲ τῇ δεξιᾷ τ' τῇ δὲ ἀριστερᾷ ἔξ' κατέχοντα, ὥσπερ τὸν ἐνιαυτόν. ὅθεν καὶ ὁ Λογγίνος αἰωνάριον αὐτὸν ἐρμηνεύσαι βιάζεται, ὥσυναι αἰῶνος πατέρα. *cf. Io. Lyd. de mens. 4 1.*

Ἰαολκός.

Ἰαπετός ὄνομα κύριον. λῆρος, μωρός, ἀρχαῖος. εἰς τῶν Γιγάντων. (*A Nab. 996*) "μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης," οἷον ἐτρέφης. τουτέστι λῆρον, μωρόν.

ἰάπτων βλάπτων, ὑβρίζων. Σοφοκλῆς (*Ai. 501*) "λόγοις ἰάπτων· ἴδετε τὴν ὁμενεῖν Αἰάντος, ὅς μέγιστον ἰσχυσε σφατοῦ."

Ἰαπυγία ὄνομα τόπου.

Ἰάπυξ ἄνεμος ἐλαφρός.

ἰβύκινον μουσικὸν ὄργανον, ἀπὸ Ἰβύ-
ζου. "ὅτι κατὰ τὴν συμπλοκὴν Κελτῶν πρὸς
Ῥωμαίους ἀναρίθμητον ἦν τὸ τῶν ἰβυκα-
τῶν καὶ σαλπικτῶν πλήθος, οἷς ἅμα τοῦ
παντὸς σφατοπέδου παιανίζοντος κραυγὴ ἦν
συμμιγῆς, ὡς καὶ τοὺς παρακειμένους τόπῃς
ἤχειν καὶ δοκεῖν προΐσθαι φωνὴν ἐκπληκτι-
κὴν" (Polyb. 2 29).

Ἰβυκος Φυτίου (οἱ δὲ Πολυζήλου τοῦ
Μεσσηνίου ἱστοριογράφου, οἱ δὲ Κέρδαντας),
γένει Ῥηγίνος, ἐνθ' ἐνδε εἰς Σάμιον ἦλθεν, ὅτε
αὐτῆς ἤρχεν ὁ Πολυκράτης ὁ τοῦ τυράννου
πατὴρ· χρόνος δὲ ἦν ἔτος ἐπὶ Κροίσῳ ὀλυμ-
πιάς νδ'. γέγονε δὲ ἐρωτομανέσματος περὶ μει-
ράκῃ, καὶ πρῶτος εὗρε τὴν καλεμένην συμ-
βύκην· εἶδος δὲ ἐστὶ κιθάρας τριγώνου. ἐστὶ
δὲ αὐτοῦ τὰ βιβλία ζ' τῇ δωρίδι διαλέκτῳ.
συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ λησῶν ἐπ' ἐρημίας ἔφη
κῶν τὰς γεράνους, ἃς ἔτυχεν ὑπερίπτασθαι,
ἐκδικούς γενέσθαι. καὶ αὐτὸς μὲν ἀνῆρέθη,
μετὰ δὲ ταῦτα τῶν λησῶν εἰς ἐν τῇ πόλει
θεασάμενος γεράνους ἔφη "ἴδε, αἱ Ἰβύκου
ἐκδικοί." ἀκέσαντος δὲ τινος καὶ ἐπεξελθόν-
τος τῷ ἐρημένῳ, τό τε γεγονός ὡμολογήθη
καὶ δίκας ἔδωκαν οἱ λησταί, ὡς ἐκ τέττε καὶ
παροιμίαν γενέσθαι "αἱ Ἰβύκας γέρανοι."

Ἰβυξ εἶδος ὀρνέου.

Ἰγγωρ ἐθνικόν.

Ἰγδη ἡ τριβαία.

Ἰγδισμα λόγισμα.

Ἰγνάτιος διάκονος καὶ σκευοφύλαξ τῆς
μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ
γεγονὼς μητροπολίτης Νικαίας, γραμματικός,
ἔγραψε βίους Τυρασίου καὶ Νικηφόρου τῶν
ἁγίων καὶ μακαρίων πατριάρχων, ἐπιτυμβίως
ἐλέγους, ἐπιστολάς, ἱμνους εἰς Θωμᾶν τὸν
ἀντάρτην, ὅπερ ὀνομάζεσσι τὰ κατὰ Θωμᾶν,
καὶ ἄλλα πολλά.

Ἰγνύη ὁ ὑπὸ τὸ γόνυ τόπος ὀπίσω τοῦ
γόνατος. καὶ τὸ πληθυντικὸν Ἰγνύες.

Ἰδαῖον ἄντρον ἐν Κρήτῃ.

Ἰδαῖος Δάκτυλος. Ἰδαῖος δὲ ἀπὸ τῆς
Ἰδης.

Ἰδαῖος Ῥόδιος, υἱὸς Αἰσσοῦ, ἐποποιός,
παρεμβάλων εἶχον εἶχε ἐδίπλασε τὴν ποιή-
σιν Ὀμήρου. ἔγραψε καὶ ἄλλα· Ῥόδια εἰς
ἐπη γ.

Ἰδαίους ψυχρούς· "ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ
θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ τοὺς δακτύλους δῆ-
πουθεν Ἰδαίως ἔχω" (Croyl. ap. Athen. p. 5:

cf. v. ὀσφοργία).

Ἰδάλιμον εὐειδές. καὶ Ἰδάλιμος ὁ
ἰδρώς, καὶ Ἰδάλιμον τὸ καυσικόν.

Ἰδας ὄνομα κύριον. καὶ ὁ μέγας.

Ἰδ' ἀφύη πῦρ, παροιμία ἐπὶ τάχους· ἅμ'
ἔπος, ἅμ' ἔργον.

Ἰδε βλέπον. ἰδέ σύνδεσμος.

Ἰδέα· "τότε δὲ πολλοὶ ἰδέαι κακῶν συ-
νέσχον τὴν πόλιν," τούτέστιν ὑποθέσεις.

Ἰδέας τὰς θεωρίας, διὰ τῷ ι. καὶ ἰδέαι
(Diog. L. 3 64) "τὴν ἰδέαν ὁ Πλάτων καὶ εἰ-
δος ὀνομάζει καὶ γένος καὶ παράδειγμα καὶ
ἀρχὴν καὶ αἴτιον." ἰδέα δὲ λόγος ὁ χαρακτήρ.

Ἰδει τῷ ἰδρῶτι. ἡ εὐθεία τὸ ἴδος· καὶ
Ἰδει τῷ θέρει παρ' Ἡσιόδῳ (Scut. 397).

Ἰδεῖν σκέψαι.

Ἰδέρως ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἔρῳ.

Ἰδη πᾶν σύμφυτον ὄρος.

Ἰδίᾳ χωρίς.

Ἰδιαίτατον καταμόνας. καὶ ἰδιαίτα-
τος ὁ μοναχός.

Ἰδιαίτερον ἰδικώτερον.

Ἰδίαν ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικῆς Δημοσθένους ἐν
τῷ κατὰ Κόνωνος (1). καὶ ἴδιον τὸ ἰδιωτι-
κόν. Harp.

Ἰδίειν ἰδροῦν, κοπιᾶν. καὶ ἴδεος καύ-
ματος, ἰδρῶτος. ἰδίῳ τὸ ἰδρῶ· "ἴδιον, ὡς
ἐνόησα" Ὀμηρος (v 204).

Ἰδίης ἰδρώσης· Ἀριστοφάνης (Pac. 82)
"μή μοι σοβαρῶς χώρει, πρὶν ἂν ἰδίης" τῆ-
τέστιν ἰδρώσης "καὶ διαλύσης ἄρθρων ἵνας
πετερύγων ῥύμη," ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

Ἰδικῶς καταμόνας.

ἴδιον ἰδιωτικόν· (Polyb. 3 55) "τὸ γὰρ
συμβυῖνον ἴδιον ἦν καὶ παρηλλαγμένον," τῆ-
τέστι σπανίως συμβᾶν γενέσθαι.

ἴδιον. τοῦτο διττόν ἐστιν, εἴτε ὡς μέρες
ἴδιον, ὡς λέγομεν ἴδιον τοῦ ποδὸς τὸ βαδί-
ζειν· οὐ γὰρ ὡς μὴ δεόμενον τοῦ ὅλου λέγο-
μεν ἴδιον εἶναι τὸ βαδίζειν, δεῖται γὰρ, ἀλλ'
ὡς τοῦ μορίου τούτου παρὰ τὰ ἄλλα μόρια
ἴδιον ὄν· ἡ τὸ μὴ δεόμενον τοῦ ὅλου πρὸς
ὑπαρξιν, ὡς εἰ τις εἴποι ὅτι ἡ γλισχρότης ἡ
ἐν τῷ ὑδρελαίῳ ἰδία ἐστὶ τοῦ ἐλαίου, ἡ ἡ
γλυκύτης ἡ ἐν τῷ οἰνομέλῃτι ἰδία ἐστὶ τῷ μέ-
λιτος. λέγει ἂν ὁ ταιῖτος τὸ ἴδιον ἔχ ἁπλῶς
ὡς μέρες, ἀλλ' ὡς μὴ δεόμενον τῷ ὅλῳ πρὸς
ὑπαρξιν. οὐ γὰρ δεῖται τοῦ οἰνομέλῃτος ἵνα
συσῇ ἡ γλυκύτης, ἀλλ' ἐστὶ τοῦ ὅλου χωριστῇ·
ἔστι γὰρ ἐν μόνῳ τῷ μέλιτι (Philopon. in 2

de anima). "καὶ ἴδιον ἔχουσιν οἱ Κελτίβηρες κατὰ τὸν πόλεμον· θεωρῶντες γὰρ τὰς παρ' αὐτῶν πεζοὺς πιεζομένους, παρακαταβάντες ἀπολείπουνσι τοὺς ἵππους ἐσώτας ἐν τάξει. ἄκροις γὰρ τοῖς ἀγωγεῦσι τῶν ἵππων πασσαλίσκους μικροὺς ἀπηρηκτότε· ἐπιμελῶς πῆξαντες, πειθαρχεῖν διδάσκουσιν τοὺς ἵππους ἐσώτας ἐν τάξει, μέχρις ἀνακάμψαντες ἀνασπᾶσσωσι τοὺς πατῆλους" (Polybius).

ιδιοξενία. "δεδιώς μὴ διὰ τὴν ιδιοξενίαν, ἣν ἔχει πρὸς Ἀρχίδαμον." cf. Thuc. 2 13.

ιδιόξενος ὁ ἰδίᾳ καθ' ἑαυτὸν ξένος ὢν. πρὸ ξένος δὲ ὁ ὅλης πόλεως ξένος, παρ' ᾧ καὶ οἱ πρέσβεις κατὰγονται· καὶ προσάγει τὰς πρεσβείας οὗτος πρὸς τὸ δημόσιον, καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖ καὶ διαπραττεῖ ἐν τῇ πατρίδι τῇ ἑαυτοῦ τὰ τῇ πόλει ἐκείνῃ διαφέροντα ἢς προξενεῖ. *δορύξενος* δὲ ὁ ἐκ πολεμίου ξένος γεγονώς τι. *ἀσούξενος* δὲ ὁ ἐκ προγόνων μὲν ἀσῶν, αὐτὸς δὲ ξένος καὶ ἀνανεώσεως δεόμενος, οἷον Ἀγαμέμνων ἐν *Λυδία* (Pausan. ap. Eustath. γ p. 405). Ἀππιανός (t. 1 p. 27) "ὁ δὲ σρωτηγὸς ἀσπόμενος παρ' ιδιοξένων ἐξηγγείλεν 'Ὀσίλιον'."

ιδιοπραγεῖ τὰ ἴδια πράσσει, ἡσυχάζει.

ιδιότης ἡ συγγένεια· καὶ κλίνεται *ιδιότητος*. "οἱ δὲ ἐπολυπραγμόνησαν ἀκριβῶς τά τε ἄλλα καὶ τὰς περὶ τὸν Φάρον ιδιότητας" (Diodor. t. 2 p. 630).

ιδίῳ κοπιῶ, ἰδρῶ.

ιδίωμα. "τὸ δὲ τῆς χώρας *ιδίωμα* συνήργει αὐτῷ· σύνδενδρος γὰρ ἦν."

ιδίως καταμόνας, χωρίς.

ιδιώσασθαι ιδιοποιήσασθαι.

ιδιωταί ἀντὶ τοῦ πολῖται· οὕτως Θουκυδίδης (1 124?). *Ἀριζοφάνης* δὲ ἐν Βατράχοις (462) *ιδιώτας* τοὺς ἰδίους λέγει· "περὶ τοὺς ξένους καὶ τοὺς *ιδιώτας*·" κατὰ παραγωγὴν ἰδίου *ιδιώτης*. *ιδιώτης* δὲ λέγεται ὁ πρὸς γένος ἰδίου καὶ ὁ ἀμαθής. καὶ ἐν Πλάτῳ (909) ἰδιον τὸ *ιδιωτικόν* φησιν.

ιδιώτης ὁ ἀγράμματος. Δαμάσκιος περὶ Ἰσιδώρου φησὶ "πάντων τῶν καθ' αὐτὸν *ιδιωτῶν* ὁμοίως καὶ φιλοσόφων ἐχέμυθος ἐς τὰ μάλιστα καὶ κρυψίνους ἦν· ἀλλ' εἰς γε συναύξησιν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς κακίας μείωσιν ὅλην ἐξεκένυτο τὴν ψυχὴν." καὶ *ιδιωτεία*.

ἴδμεν (Hom. A 124) *οἶδαμεν*.

ἴδμονα ἔμπειρον. καὶ *ἐπιἴδμονα*. (AP 6 175) "τὸν κύνα τὸν πάσης κρατερῆς ἐπι-

ἴδμονα θήρης."

ἰδνωθεῖς (Hom. M 205) *καμφθεῖς*.

Ἰδομενεύς ἱστορικὸς ἔγραψεν ἱστορίαν τῶν κατὰ Σαμοθράκην.

ἴδοσάν σε ὕδατα (Ps. 77 16). *δευτέρω* ἀορίζον.

ἰδοὺ ἀντὶ τῷ λάβε, κράτει. sch. A Eq. 120.

ἰδοὺ, θέασαι (A Eq. 1003).

ἰδρίας ἐμπείρους· "πολέμων τε γὰρ ἡμῶς ἰδρίας ὄντας ἀμωσγέπως ἐδρήσοι' ἄν." καὶ ἐν ἐπιγράμματι *ιδρίτης*. (AP 6 182) "*ιδρίτα* καὶ γαίης, *ιδρίτα* καὶ πελάγους." Σοφοκλῆς (El. 608) "εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν λόγων ἰδρίς, σχεδὸν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν," *τοντέσι* *ζηλῶ* σε.

Ἰδριεύς, δυνάστης ἦν οὗτος ἐν Καρίᾳ, υἱὸς Ἐκατόμνου, ἀδελφὸς δὲ Μανσώλης καὶ Ἀρτεμισίας. Harp.

ἴδρις ἔμπειρος, ἀπὸ τοῦ ἴδω ἴσω. καὶ ἴδιος ὁ ἐν γνώσει ἡμῶν ὢν. παρὰ τὸν μέλλοντα αὐτοῦ ἴσωρ. καὶ *εἰδήμων* ἀπὸ τοῦ εἰδῶ εἰδήσω. γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ εἰδῶ εἶσω εἶσος καὶ ἴσος· κυρίως γὰρ ἴσος ἐστὶν ὁ ὁμοίος τι.

ιδρίω ἰδρῶ.

ιδρυμένος τεθεμελιωμένος.

ιδρύσαντο ἐκάθισαν.

ιδρύσας. "ὃ δὲ ἐπὶ κολώνῃς τινὸς ἰδρύσας τοὺς περὶ αὐτὸν ἵππεῖς ἐσκόπει τὴν θέσιν τοῦ σρωτοπέδου," ἀντὶ τοῦ *στήσας*.

ἴδρυσις ἐδραία ἀσφάλεια.

ἴδρυται.

ιδρύω αἰτιατικῇ. καὶ *ιδρυνθέντι*.

ιδρώοντας (Hom. Θ 543) *ιδροῦντας*.

ιδρῶτι. "λελείπεται ἡμῶν ἰδρῶτι πολλῶ λούεσθαι." "ἰδρῶτι περιρροέμενοι ὥρᾳ θέρους, ὑπὸ τροφῆς ὄντες βαρεῖς καὶ δυσκίνητοι."

Ἰεβοῦς ὄνομα πόλεως. καὶ ἐξ αὐτῆς *Ἰεβουσαῖος*.

ἴει πέμπει, ἀφίησιν. "ὃ δὲ ἴει ἑαυτὸν εἰς ὕδωρ ψυχρόν, φάσκων γῆρας ἀνθρώπων εἶναι τὰ βαλανεῖα" (Philostrat. V. A. 1).

λείη κατὰ *λαιμόν* (Hom. T 209).

ἰεῖς ἀφιεῖς, τοξεύων· Σοφοκλῆς (Ai. 154). *α* ἀπὸ κοινοῦ τὸ τίς· κατὰ μὲν τῶν μεγάλων ψυχῶν *ἰεῖς* τις οὐκ ἂν ἡμάρτοι, κατ' εὐτελεῖς δὲ *ἰεῖς* τις οὐκ ἂν πείθοι τὸν ἀκούοντα, "πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει." *τροπικῶς* ἀπὸ τῶν τοξενόντων κατὰ μεγάλᾳ σώματος,

οὐδ' οὐχ ἁμαρτάνουσι. πρὸς οὖν τοῖς ἀκούεσι τὰ κατὰ τῶν μεγάλων διὰ τὸν φθόρον.

b ἰεῖς ἀφίεις· "πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἰεῖς" Ἀριστοφάνης φησὶν (Eq. 525).

a Ἰεζάβελ γυνὴ τῆ Ἀχαὺβ βασιλέως, γυναικὶν δρουσήριον καὶ τολμηρόν, εἰς τοσαύτην ἀσέβειαν καὶ μυρίαν πρῆπτεσεν ὥστε καὶ ναὸν τῷ Τυρίῳ καὶ Σιδωνίῳ θεῷ κατασκευάσαι. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ἀχαὺβ ἀνόμιμα καὶ πονηρίᾳ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπερβέβηκεν. ἐπὶ τούτων ἦν Ἡλίας ὁ προφήτης. Joseph. A. I. 8 13.

b Ἰεζάβελ ἡ τοῦ Ἀχαὺβ βασιλέως γυνή, ὑφ' ἧς διωκόμενος Ἡλίας ἐν ἄρματι πυρὸς μετετέθη· ἦν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς ῥίπτει ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ κυσὶ παραδίδωσι βρωσιν.

Ἰεζεκιήλ ὄνομα κύριον.

Ἰεμενείας ὄνομα κύριον.

ἰέμενοι ἐπιθυμούντες, προθυμούμενοι.

ἰέρμην ἐπορευόμεν· (A Eq. 621) "εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθ' ἐνδ' ἰέρμην."

ἰέναι πορεύεσθαι, ἢ πορευθῆναι.

ἰένται ὀρμῶσιν· "οἱ δὲ γενεσόμενοι τῆς νίκης τέλειον ἔντο κρατήσαι."

ἰέντες ἀφίεντες. Ἀππιωνὸς περὶ τῶν Κελτῶν φησὶν (t. 1 p. 82) "οὗς γυμνὰς ἐπεδείκνυε Ῥωμαίοις. οὗτοί εἰσιν οἱ τὴν βοήν τὴν βαρεῖαν ἰέντες ὑμῖν ἐν ταῖς μάχαις καὶ τὰ ὅπλα παταγόντες καὶ ξίφη μικρὰ καὶ κόμας αἰωροῦντες, ὧν τὸ ἄτολμον ὀρῶντες καὶ τὸ σῶμα μυλακὸν καὶ ἄτονον προσέειπε τῷ ἔργῳ."

ἰέντο (Hom. N 501) προθυμοῦντο, προηροῦντο.

ἰερά νόσος. αὕτη τῇ σελήνῃ ἀνάκειται· ἐπὶ γὰρ ταύτην γίνεσθαι φασί. Artemid. 2 12.

ἰεραξ εἶδος ὄρνιθος.

Ἱέραξ εἰς ἣν τῶν ὑπ' Ἀμφιπολιτῶν πεμφθέντων πρέσβεων Ἀθήναιζε, βελομένων αὐτῶν Ἀθηναίοις παραδοῦναι τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν. Harp.

ἰερά ὁδός ἦν οἱ μῦσαι πορεύονται ἀπὸ τοῦ ἁέως ἐπ' Ἐλευσίνην. Harp.

ἰεραῖσθαι ἱεροργεῖν. ἢ ἰεραῖσθαι τὸ ἱερὸς νενομίσθαι.

ἱερατικὴ καὶ φιλοσοφία οὐκ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἄρχονται ἀρχῶν, ἀλλ' ἡ μὲν φιλοσοφία ἀπὸ τῆς μιᾶς τῶν πάντων αἰτίας εἰς τὴν ὑποσάμην τῶν ὄντων καθήκουσα, διὰ μέσων τῶν ὄλων γενῶν, θεῶν τε καὶ τῶν μετὰ θεοῦς κρείττωνων καὶ ἐν τρίτῳ φασί

βήματι φαινομένων· ἐν γὰρ οὐδὲν ἐξὶ τῶν καθόλου προειρημένων τοῖς ἐκατέρωθεν φιλοσόφοις, ὥστε καὶ ἁμῶς εἶναι τὴν ἐφαρμογὴν τῷ βελομένῳ προσαρμόττειν τοῖς Αἰγυπτίοις τὰ τῶν Ἑλλήνων. τὴν δὲ ἱερατικὴν, ἣ ἐστὶ θεῶν θεραπεῖα, ἐντεῦθεν ποθεν ἀπὸ τῶν περικοσμίων αἰτιῶν ἄρχεσθαι, καὶ περὶ ταύτης πραγματεύεσθαι, ψυχῶν περὶ ἀθανασίας, ὅτι κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ Αἰγυπτίοις φιλοσοφεῖται, ἔτι τῶν ἐν Ἀδου μυρίων λήξεων παντοίων πρὸς ἀρετὴν καὶ κακίαν ἀφωρισμένων τῶν τε περὶ τὸν βίον μυρίων μεταβολῶν, ὥς ἄλλοτε ἐν ἄλλοις σώμασιν ἢ γένεσι ζήτων καὶ φυτῶν διατριβουσῶν. Αἰγύπτιοι δὲ ταυτὰ εἰσιν οἱ πρῶτοι φιλοσοφοῦντες· ἀπὸ γὰρ τῶν Αἰγυπτίων ἕκαστος τέτων οἱ Πυθαγόρειοι ἐξήνεγκαν εἰς τοὺς Ἕλληνας.

ἱέρατο ὑπερσυντελικὸς διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἱεράτω δέ, κατὰ νόμον ὀργιαζέτω καὶ θυέτω· ὀργιῶνες γὰρ οἱ θύται.

ἱερά τριήρης λέγοιτ' ἂν ἡ Πύραλος. Harp.

ἱέρεια θύτρια.

ἱερείας ἐνύπνιον. ἄλλοι δὲ φασὶ δῶν μᾶλλον Ἱμερταίς ἐνύπνιον λέγεσθαι. Ἱμερταίς δὲ γραῦς τις, ὡς φασί, ὁρᾶν ἑαυτὴν ἐδόκει ἀναγομένην εἰς οὐρανοῦς, καὶ δῆτα ἐλθούσαν εἰς τὰ τοῦ Διὸς οἰκήματα θεάσασθαι ἄνδρα πυρρόν, δεδεμένον ἀλύσει σιδηρῇ ὑπὸ τὸν βασιλέως θρόνον, πυθομένην δὲ τίς εἶπ' "ὁ ἀλάστωρ" ἀκοῦσαι "τῆς Σικελίας." τὸ μὲν ἐνύπνιον ἐν τούτῳ, ὕσερον δὲ χρόνοις ἰδοῦσα τυρυννοῦντα τὸν Διονύσιον τό τε ὄναρ πολλοῖς διηγῆσατο καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν τεθείαμνον ἀπηγγεῖλεν· ἦν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε Διονύσιος.

ἱερεῖον θῦμα, πᾶν τὸ θυόμενον θεῷ.

ἱερείτης ὁ ἱερεὺς.

Ἱερεμίας ὄνομα κύριον. ζῆτει περὶ τῶν ἁγίων ὁσῶν τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἀργόλαι.

ἱέρευσεν (Hom. B 402) ἔθυσεν.

ἱερὴ θανυμυζή.

Ἱερὶχὼ ὄνομα πόλεως. καὶ Ἱερὶχού· τια τείχῃ, διὰ τοῦ ι. Σειμαράμια δέ.

Ἱεροβοάμ. οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Γεδεὼν δὲ τὸ καταβαλεῖν τὸ ἱερὸν τοῦ Βαάλ.

Ἱεροβοάμ ἀδελφὸς Γεδεὼν πλείους ἔφη γυναικας, ἐξ ὧν υἱοὺς ο' πεποίητο, καὶ ἔκ ἐκ παλλακῆς. Iudic. 8.

ὅτι Ἰωάδαμ εἰς Γαριζὴν ἀνελθὼν, εἶπε

ἅγιον ὄρος ἐρμηνεύεται, μῦθόν τινα διηγησάμενος προειήλωσε τῷ τε Ἀβιμέλεχ καὶ τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ μέλλουσιν ἔχθραν ἀποβήσασθαι. Iudic. 9.

b ὅτι Ἱεροβοάμ ὑπονοήσας, εἰ ἀνέρχοιτο ὁ λαὸς εἰς Ἱερουσαλὴμ προσκυνήσων, ἐπιστρέφειν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἀποσυρίας ἐπὶ τὸ Ἀβιδ γένος, θαμάλεις δύο χρυσᾶς τὴν μὲν ἐν Βεθὴλ τὴν δὲ ἐν φυλῇ Ἀν ἀναθεῖς, ἐκέλευε τούτους ἡγεῖσθαι θεοὺς οἱ ἐξηγγυον τὰς πατέρας ἐκ γῆς Αἰγύπτου, κῆνταῦθα προσκυνεῖν ἐδικαίου παραιτουμένους Ἱερουσαλὴμ, προσφάσει πορείας τῆς πολλῆς. ἱερεῖς τε ὡς ἐτυχεν ἐπέστησε· τοὺς γὰρ Ἀεὺίτας ἐξέλασεν εἰς Ἱερουσαλὴμ. ἑορτὰς δὲ τὰς αὐτὰς ἔταξε ταῖς ἐν τῷ ναῷ. καὶ ὁ λαὸς εὐδιάφθορος ὢν ἐξηκολούθησεν οὐκ ἄκων. 3 Regg. 12.

c Ἱεροβοάμ. οὗτος κατασκευάσας βασιλειον ἐν Σικίμῳ πόλει ἐν ταύτῃ τὴν δίαιταν ἔσχε, κατεσκεύασε δὲ καὶ ἐν Φανουὴλ πόλει λεγομένη. μετ' οὐ πολὺν δὲ τῆς σκηνοπηγίας ἑορτῆς ἐνίστασθαι μελλούσης, λογιζάμενος ὡς ἐὰν ἐπιτρέψῃ τῷ πλήθει προσκυνῆσαι τὸν θεὸν εἰς Ἱεροσόλυμα πορευθέντι καὶ ἐκεῖ τὴν ἑορτὴν διαγαγεῖν, μετανοῆσαν ἴσως καὶ δελεασθὲν ὑπὸ τοῦ ναοῦ καὶ τῆς θρησκείας τῆς ἐν αὐτῷ τοῦ θεοῦ καταλείψει μὲν αὐτόν, προσχωρήσει δὲ τῷ πρώτῳ βασιλεῖ, καὶ κινδυνεύσει τούτου γενομένου τὴν ψυχὴν ἀποβαλεῖν, ἐπιτεχνᾷται τι τοιοῦτον. δύο ποιήσας θαμάλεις χρυσᾶς καὶ οἰκοδομήσας νατοκούς τοσοῦτους, ἓνα μὲν ἐν Βεθὴλ πόλει τὸν δὲ ἕτερον ἐν Δάνῃ, ἥ ἐστι πρὸς ταῖς πηγαῖς τῆ μικροῦ Ἰορδάνου, τίθησι τὰς θαμάλεις ἐν ἐκατέρῳ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι νατοκῶν, καὶ παραινέει αὐτοὺς θύσαι ταύταις. Ioseph. A. I. 8 8 4.

a Ἱεροβοάμ βασιλεὺς ἕτερος τῶν Ἰσραηλιτῶν ἔτη μ', ὅς τὰ μὲν εἰς θεὸν ὕβρισις ἦν καὶ παρόνομος δεινῶς ἐγένετο, εἰδωλὰ τε σεβόμενος καὶ πολλοῖς ἀτόποις καὶ ξένοις ἔγχειρων ἔργοις· ὅς τῷ λαῷ τῶν Ἰσραηλιτῶν μυρίων κακῶν αἰτίους ὑπῆρχεν.

ἱερογραμματαῖς. οὗτοι παρ' Αἰγυπτίοις ἦσαν δεινοὶ περὶ τῶν μελλόντων τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν. καὶ τέτων τις ἀγγέλλει τῇ βασιλεῖ τεχθήσεσθαι τινα κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν τοῖς Ἰσραηλίταις, ὅς ταπεινώσει μὲν τὴν Αἰγυπτίων ἡγεμονίαν, αὐξήσει δὲ τὰς Ἰσραηλίας τραφεῖς, ἀρετῇ τε πάντας ὑπερβαλεῖ

καὶ δόξαν ἀείμνησον κήσεται, περὶ Μιουσιῶς λέγων. καὶ αὐθις· Σενύης Αἰγυπτίων βασιλεὺς δίκαιος πάνν. ἔπεται δὲ τῷ τρόπῳ τοῦ ἀνδρὸς τούτου ἄλλα μὲν ἐκ θεοῦ ἀγαθὰ, καὶ μέντοι καὶ ἱερογραμματεῖα ἄδουσιν οἱ Αἰγύπτιοι λόγοι κατ' αὐτὸν γενέσθαι θεοφιλεῖ τε καὶ ἐς πολλὰ λυσιτελεῖ, ὄνομα αὐτῷ Ἰαχίμ, ὃν φασὶ περιόπτων καὶ ἐπαισθῶν ἐμπεiron γενέσθαι. cf. v. Ἰαχῆν.

ἱεροκῆρυξ.

Ἱεροκλῆς φιλόσοφος Ἀλεξανδρεὺς. οὗτος μετὰ τοῦ ἀτρέπτον καὶ μεγαλοπρεποῦς εὐρους τε τὴν διάνοιαν εἰς ὑπερβολὴν καὶ διατρέων εὐγλωττίᾳ καὶ εὐπορίᾳ τῶν καλλίστων ὀνομάτων καὶ ῥημάτων κατέπληττε πανταχοῦ τοὺς ἀκρωμένους. ἦν δὲ αὐτῷ καὶ μαθητὴς Θεοσέβιος, ἀνὴρ, εἶπερ τις ἕτερος ὢν ἡμεῖς ἴσμεν, εἰωθὼς ἀποβλέπειν ἐς τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς. ἔλεγε δὲ ὁ αὐτὸς Θεοσέβιος ἐξηγόμενον φάναι ποτὲ τὸν Ἱεροκλέα, κύβοις ἐοικέναι τὰς Σωκράτους λόγους· ἀπῴων γὰρ εἶναι πανταχοῦ, ὅπῃ ἂν πέσῃσι. τῷ δὲ Ἱεροκλέους τὸ ἀνδρεῖον καὶ μεγαλόθυμον ἦθος ἀπέδειξεν ἡ συμβῆσα τύχη περὶ αὐτόν. εἰς γὰρ τὸ Βυζάντιον ἀνελθὼν προσέκρουσε τοῖς κριτῶσι, καὶ εἰς δικαστήριον ἀχθεὶς ἐτύπτετο τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς· ῥέομενος δὲ τῷ αἵματι, βάρσας κοίλῃ τὴν χεῖρα, προσραίνει τὸν κριτὴν ἅμα λέγων· "Κύκλωψ, τῇ, πῖε οἶνον, ἐπεὶ φύγες ἀνδρόφιμα κρέα." φωνὴν δὲ κατακρίθεις καὶ ἐπανελθὼν χρόνῳ ὕστερον εἰς Ἀλεξάνδρειαν συνεφιλοσόφει τὰ εἰωθότα τοῖς πλησιάζουσιν. ἔξῃσι δὲ μυθεῖν τὴν Ἱεροκλέους μεγαλογνώμονα φρόνησιν ἀπὸ τῶν συγγραμμάτων ὧν γέγραπεν εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη τῶν Πυθαγορείων, καὶ ἑτέρων βιβλίων περὶ προνοίας συγχῶν, ἐν οἷς φαίνεται ὁ ἀνὴρ τὴν μὲν ζωὴν ὑψηλόφρων, τὴν δὲ γινῶσιν ἐκ ἀκριβείας. Damasc. Phot. p. 338 h.

ἱερολογία ἢ θεία λειτουργία.

ἱερομνηνία ἱερὰ ἑορτὴ κατὰ μῆνα.

ἱερομνηνία. αἱ ἑορτώδεις ἡμέραι ἱερομνηνία καλοῦνται· Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους (29). Harp.

ἱερομνήμονες οἱ εἰς Πύλαιαν ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς.

ἱερομνήμονες. οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον ἐξ ἐκάστης πόλεως τῶν τοῦ συνεδρίου μετεχουσῶν σὺν τῷ καλῶνται. Harp.

ἱερομύσης ἱερὰ μυσήριον εἰσηγούμενος, ἄγιος.

ἱερὸν ἅγιον, τῷ θεῷ ἀνατεθειμένον· ἱερὸν γὰρ λέγουσι πᾶν τὸ ἀνατιθέμενον τοῖς θεοῖς (sch. A Plut. 938). καὶ παροιμία "ἱερὸν ἢ συμβουλή," ἐπὶ τῶν δεινῶν συμβαλεῦεν.

ἱερὸν ἰχθῦν Ὀμηρος (Π 407) τὸν ἄνετον καὶ αὐτεξέστιον λέγει, οὐ τὸν κύλιχθον ἢ τὸν πομπίλον, ὡς τινες.

ἱερὸν τι νεωκορήσας (Plato RP 9 p. 574D) εὐφημότερον ἀντὶ τῆς ἱεροσυλήσεως.

Ἱερόντιον ὄνομα πόλεως.

ἱεροποιός.

ἱερὸς λέγεται καὶ ὁ εὐσεβής.

Ἱεροσόλυμα ὄνομα πόλεως.

ἱερὸς πόλεμος. δύο ἐγένοντο ἱεροὶ πόλεμοι, Ἀθηναίοις πρὸς Βοιωτοὺς βελομένους ἀφελέσθαι Ὠωκίων τὸ μαντεῖον, νικήσαντες δὲ Ὠκεῦσι πάλιν ἀπέδωκαν· ὁ δὲ ἕτερος Ἀθηναίοις πρὸς Λακεδαιμονίους ὑπὲρ Ὠωκίων διὰ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν. sch. A Av. 557.

ἱερουργῶ αἰτιατικῇ.

Ἱερουσαλήμ ὄνομα πόλεως.

ἱεροφάντης μυσαγωγός, ἱερεύς. "καὶ ὡς οὐ μέλει τῶν ἀνθρωπείων τῷ θεῷ δεῖξαι φλεγόμενος, ὥθησεν ἑαυτὸν φέρων ἐς τὸ μέγαρον, ἐνθα δήπου τῷ μὲν ἱεροφάντῃ νόμῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν κατὰ τὸν τῆς τελετῆς νόμον, ἐκείνῳ δὲ ἔκ ἐξῆν. ἐπεὶ δὲ ἐτολμήθη οἱ τὸ τόλμημα, φρίκη τις αὐτὸν περιέχεται, καὶ νοσεῖ ρύσῳ μακροτάτῃ" (cf. νν. εὐνῆχος, μέγαρον, τηκεδόνι, φρίκη).

ἱεροφάντης. οὕτως ὠνομάσθαι φασι τὸν πρῶτον ἱεροφάντην τὸν ἀποφήναντα ἐκ τοῦ πολέμου ἀπώντα τὰ ἱερά. Harp.

ἱεροφώνων (ἀπ' ἱεροφ. Hom. Σ 505) μεταλλοφώνων.

ἱερῷ θεῖῳ, ἥτοι μεγάλῳ.

Ἱέρων. οὗτος τύραννος ἦν, ὃς πρῶτον μὲν δι' ἑαυτοῦ κατεκτήσατο τὴν τῶν Συρακουσίων βασιλείαν καὶ τὴν τῶν συμμάχων ἀρχήν, οὐ πλοῦτον, οὐ δύσαν, ἔχ' ἕτερον οὐδὲν ἐκ τῆς τύχης ἔτοιμον παραλαβών, καὶ μὴν οὐκ ἀποκτείνας, οὐ φυγαδεύσας, οὐ λυπήσας οὐδέναν τῶν πολιτῶν. καὶ διεφύλαξε τὸν αὐτὸν τρόπον· ἔτη γὰρ ν' καὶ δ' βασιλεύσας διετήρησε μὲν τῇ πατρίδι τὴν εἰρήνην, διεφύλαξε δ' αὐτῷ τὴν ἀρχὴν ἀνεπιβέβλητον, διέφυγε δὲ τὸν ταῖς ὑπεροχαῖς περιπόμνον φθόνον· ὃς γε πολλάκις ἐπιβαλλό-

μενος ἀποθέσθαι τὴν δυναστείαν ἐκώλυθη κατὰ κοινὸν ὑπὸ τῶν πολιτῶν. εὐεργετικώτατος δὲ καὶ φιλοδοξώτατος ὢν, ἐν περιουσίᾳ δὲ καὶ τρυφῇ καὶ διαφιλείᾳ πολλῇ διαγεγόμενος ἐβίωσε πλείων τῶν ε' ἔτων, διεφύλαξε δὲ τὰς αἰσθήσεις πάσας καὶ τὰ μέρη τοῦ σώματος ἀβλαβῆ. τῷτο δὲ μοι δοκεῖ σημεῖον οὐ μικρὸν ἀλλὰ παμμίγεδες εἶναι βίου σῶφρονος. Polyb. 78.

Ἱερώνυμος. τύραννος γέγονεν οὗτος. τινὲς δὲ τῶν λογογράφων τῶν ὑπὲρ τῆς καταστροφῆς αὐτοῦ γεγραφότων πολὺν τινα πεποίηται λόγον καὶ τῶν δεινῶν τῶν περὶ τὴν καταστροφήν αὐτοῦ συμβάντων, ὥς ἐμήτε Φάλαριν μὴτ' Ἀπολλόδωρον μὴτ' ἄλλον μηδένα γεγονέναι τύραννον ἐκείνου πικρότερον. καὶ παῖς παραλαβὼν τὴν ἀρχήν, εἴτα μῆνας οὐ πλείων τριῶν καὶ δέκα ζήσας μετέλλαξε τὸν βίον. κατὰ δὲ τὸν χρόνον τῷτον ἔνα μὲν τινα καὶ δεύτερον ἐσβεβλῆσθαι καὶ τινος τῶν φίλων καὶ τῶν ἄλλων Συρακουσίων ἀπεκτάνθαι δυνατόν, ὑπερβολὴν δὲ γεγονέναι παρανομίας καὶ παρηλλαγήν ἁσέβειαν οὐκ εἰκός. καὶ τῷ μὲν τρόπῳ διαφερόντως εἰκαῖον αὐτὸν γεγονέναι καὶ παράνομον φατέον, οὐ μὴν εἰς γε σύγκρισιν ἀκτέον ἐδενὶ τῶν προειρημένων τυράννων. ἀλλὰ μοι δοκοῦσιν οἱ τὰς ἐπὶ μέρους γράφοντες πρῶξεις, ἐπειδὴν ὑποθέσεις εὐπεριλήπτους ὑποψήσωνται καὶ ξενός, πτωχεύοντες πραγμάτων ἀναγκάζεσθαι τὰ μικρὰ μεγάλα ποιεῖν καὶ περὶ τῶν μὴδὲ μνήμης ἄξιων πολλοὺς τινας διατίθεσθαι λόγους. ἔνιοι δὲ καὶ δι' ἀκρισίαν εἰς τὸ παραπλήσιον τοῖς ἐμπέπουσιν. ὅσῳ γὰρ ἂν τις εὐλογώτερον καὶ περὶ ταῦτα τὸν ἀναπληροῦντα τὰς βίβλους καὶ τὸν ἐπιμετρῶντα λόγον τῆς διηγήσεως εἰς Ἱέρωνα καὶ Γέλωνα διώγοιτο, παρεῖς Ἱερώνυμον; καὶ γὰρ τοῖς φιληκόοις ἡδίων οὗτος καὶ τοῖς φιλομυθίοις τῷ παντὶ χρησιμώτερος. Polyb. 77.

Ἱερώνυμος Καρδιανός, ὃς τὰ ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πραχθέντα συνέγραψε. Καρδία δὲ ὄνομα πόλεως.

ἱερῶς μεγάλως.

ἱερῶσθαι. φησὶ Θεοκυδίδης (51) "νομίσαντες κατὰ δὴ τινα παλαιὰν αἰτίαν ὃ καθαρὸς ὄντας ἱερῶσθαι." σημαίνει γὰρ τὸ ἱερὸς νενομίσθαι καὶ οἶον καθιερωθῆναι.

ἱέρσθη (Hom. Σ 501) προεθυμῶντο, ἐπερέοντο.

Ἰεσσαί ὄνομα κύριον.

ἔεται προθυμεῖται, πορεύεται. καὶ ἔτοι.

Ἰεφθαί κριτὴς Ἰουδαίας ὁ ῥυσάμενος τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Φιλιστίμ, ὃς ᾠῥῆατο τῷ θεῷ τὸ πρῶτον ὑπ' αὐτοῦ ὑπαντῶμενον καταθῆναι. ἐπεὶ οὖν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐπὶ τοῖς νικητηρίοις ὀρχουμένην θειάσατο, ταύτην εὐθέως ἀνείλε. διὸ δὴ αἱ τῶν Ἰουδαίων παρθένοι τετραήμερον αὐτῆς κατ' ἔτος ἐπετέλεισαν μνήμην.

Ἰεχονίας ὄνομα κύριον.

ἰζάνω καθέξομαι.

ἴζει καθίζει, ἢ κύθεται.

ἰή. τοῦτο ψιλοῦται, ὅταν μὴ ᾖ ἐν ὕμνῳ· ἐκεῖ γὰρ δασύ ἐστιν. ὡς ἐφηνύω δὲ κέχρηται Εὐρυπίδης (A Ran. 1307) τῷ "ἰήκοπον ἔπελάθεις ἐπ' ἀρωγάν."

ἰή ἰή ἰή (A Pac. 194) πρόσφθεγμά ἐστι καταφρονοῦντος. σημαίνει δὲ μήκος τῆτο λεγόμενον. φησὶ γάρ "ὅτ' οὐδὲ μέλλεις ἰγγυς εἶναι τῶν θεῶν."

ἰῆ μιᾷ μιᾷ φωνῇ.

ἴη ἐπὶ μέλλοντος, ἀντὶ τοῦ ἰλθῆ.

ἰήιος ὁ τοξότης, ὁ Ἀπόλλων. καὶ ἰήιε Φοῖβε (Hom. O 365?).

ἰήίων τῶν μετ' εὐχῆς γινομένων, ἢ τῶν λοιμικῶν· ἰήιος γὰρ ὁ Ἀπόλλων, εἰς ὃν ἡ ἀγνεία τῶν λοιμῶν ἀναφέρεται. ἢ ὅτι ἐπιφθεγμα κοινόν ἐστι καὶ Ἀρτέμιδος· αἱ δὲ γυναῖκες ἐν ταῖς ἀνάγκαις τὰς τοιαύτας ἀφῴσι φωνάς. οἱ δὲ ἀκούσσι τῶν θρηνητικῶν. Σοφοκλῆς (OR 174) "οὐδὲ ἰήίων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες," τῷ τῆστιν οὐ περιγίνονται τῶν πόνων.

ἴη λ α ἰδέσμευσα, καὶ ἴη λ α ι (Hom. φ 241) ἐπικάμψαι.

ἰηλεμίσαι θρηνησαι, καὶ ἰηλεμίσθαι τεθρηνησθαι.

Ἰηοῦ βασιλεὺς Σαμαρείας, ὃς ἀνείλεν Ἰεζάβελ καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀχαάβ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἠλιοῦ τοῦ προφήτου. ὃς συναθροίσας πᾶν τὸ κληῖθός τοῦ εἰσατοῦ ἐφη μετὰ πανουργίας "Ἀχαάβ μὲν ἰθάλευσε τῷ Βάαλ ὀλέγω, Ἰηθ δὲ πολλὰ δουλεύσει αὐτῷ. καὶ νῦν πάντας καλέσατε πρὸς με τοὺς προφῆτας καὶ ἱερεῖς τοῦ Βάαλ, ὅτι μεγάλη μοι θυσία τῷ Βάαλ. πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἀπολείψῃ, οὐ ζήσεται." συναθροισθέντων οὖν ἀπάντων καὶ τοῦ εἰδωλέως πλησθέντος εἶμα πρὸς εἶμα ἔφη "ἔρευνήσατε εἰ ἔστι τῶν δούλων κυρίου τις." καὶ

μὴ εὗρεθέντος ἀπέκτεινε πάντας, καὶ τὸν Βάαλ ἐνέπρησε. πλὴν ἔκ ἐφύλαξεν εἰς τέλος πορεύεσθαι ἐν νόμῳ κυρίου.

ἴησιν ἀφίησιν· "σχιζῶν τις ξύλα, ὡς εἶδε τὸν Κλέαρχον προσιώντα, ἴησι τῇ ἀξίῳ" Ξενοφῶν (Anab. I 5 12).

ἴησιν (Hom. I 701) ἀπέλθῃ.

Ἰησονίδης Ἰάσονος παῖς.

Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς καὶ θεὸς ἡμῶν. ὅτι ἐν ταῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Ἰουστινιανοῦ γέγονεν ἄνθρωπός τις, ἀρχηγὸς τῶν Ἰουδαίων, Θεοδόσιος ὄνομα αὐτῷ, ὃς πλείστοις τῶν χριστιανῶν γνωστὸς ὑπῆρχε καὶ αὐτῷ τῷ μνημονευθέντι πεισῶ βασιλεῖ. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἦν τις ἄνθρωπος χριστιανός, Φίλιππος ὄνομα αὐτῷ, τὴν μέθοδον ἀργυροπράτης. οὗτος γνωστὸς ἔχων τὰ πρὸς τὸν Θεοδόσιον, καὶ πολλὴν πρὸς αὐτὸν σῶζων τὴν γνησιότητα, προετράπετο αὐτὸν καὶ ἐνουθέτει γενέσθαι χριστιανόν. ἐν μιᾷ ἔν τῶν ἡμερῶν ὁ προλεχθεὶς Φίλιππος πρὸς τὸν λεχθέντα Θεοδόσιον τοιαῦτά τινα ἔλεγε. "τί δὴ ποτε σοφὸς ἀνὴρ ὑπάρχειν καὶ ἀκριβῶς ἐπιστάμενος τὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν προκεκηρυγμένα περὶ τοῦ δεσπότη Χριστοῦ οὐ πεισύνεις αὐτῷ καὶ γίνῃ χριστιανός; πέπεισμαι γὰρ περὶ σοῦ ὅτι οὐκ ἄγνοῶν τὰ τῶν θεοπνεύτων γραφῶν προλεχθέντα περὶ τῆς τοῦ κοινοῦ ἡμῶν δεσπότη Χριστοῦ παρουσίας παραιτῇ τοῦ γενέσθαι χριστιανός. σπεῦσον ἔν σωσαι τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν, πεισύνων εἰς τὸν σωτήρα καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἵνα μὴ ἐπιμένων τῇ ἀπιστίᾳ κρίσεως αἰώνιᾳ ὑπεύθυνον σεαυτὸν καταστήσῃς." ταῦτα ἀκέσας ὁ Ἰουδαῖος παρὰ τῷ χριστιανῷ λεγόμενα πρὸς αὐτὸν ἀπεδέξατο αὐτόν, εὐχαριστίας τε αὐτῷ τὰς διὰ λόγων προσήγαγε, καὶ τοιαῦτα πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο. "ἀποδέχομαι τὴν κατὰ θεόν σε ἀγάπην, ὅτι τὰ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ἐμῆς ψυχῆς σπουδάζων ἀγωνίστη, χριστιανόν με γενέσθαι προτρεπόμενος. διὸ ὡς ἐπὶ τοῦ θεοῦ τοῦ τὰ κρυπτά τῶν καρδιῶν ἐπισταμένου καὶ θεωροῦντος, ἀδόλως καὶ ἀνυποκρίτως καὶ μετὰ πάσης ἀληθείας τοὺς πρὸς σέ λόγους ποιήσομαι. ὅτι μὲν οὖν παραγέγονεν ὁ ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν προκεκηρυγμένος, ὁ ὑφ' ὑμῶν τῶν χριστιανῶν προσκυνέμενος, πεπληροφόρηται καὶ ὁμολογῶ τεθαρρηκώς ὡς πρὸς γνήσιόν μου φίλον καὶ τὰ πρὸς εὐεργεσίαν μοι ἀεὶ σπε-

δάζοντα· ἀλλ' ἀνθρωπίνῃ λογισμῷ κρατούμενος οὐ γίνομαι χριστιανός, καὶ ἐν τούτοις καταγινώσκω ἑμαυτοῦ. νῦν γὰρ Ἰουδαῖος ὑπάρχων ἀρχηγός εἰμι τῶν Ἰουδαίων, καὶ τιμῆς πολλῆς καὶ δώρων πολλῶν καὶ πάντων τῶν πρὸς τὴν ζωὴν ταύτην ἐπιτηδεύων ἐν ἀπολαύσει τυγχάνω. ὑπολαμβάνω δὲ ὅτι οὐδὲ ἦν πατριάρχης τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας γένωμαι ἢ ἀρχὰς μελόντας καὶ ὑπεροχὰς λάβω παρ' ἡμῶν, τοσαύτης θεραπείας ἀξιωθῆσομαι. Ἰνὸν οὖν μὴ τῶν δοκούντων τερπνῶν εἶναι ἐν τῷ βίῳ τούτῳ ἐκπέσω, καταφρονῶ τῆς μελλούσης ζωῆς, κακῶς τοῦτο ποιῶν. Ἰνὸν δὲ τοὺς λόγους με ἀληθεὶς τῇ σῇ ἀγάπῃ παραστήσω, θαρρῶ σοι μυσηρίον, ὃ ἔστι παρ' ἡμῖν τοῖς Ἑβραίοις ἀποκεκρυμμένον, ἔξ οὗ ἀκριβῶς ἐπισύμεθα ὅτι ὁ ὕψ' ἡμῶν τῶν χριστιανῶν προσκυνώμενος Χριστὸς αὐτός ἐστιν ὁ ὑπὸ τῷ νόμῳ καὶ τῶν προφητῶν προκεκρυμμένος, οὐ μόνον ἐξ αὐτῶν τῶν προγεγραμμένων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ παρ' ἡμῖν ἐναπογράψαι καὶ ἀποκεκρυμμένον μυσηρίον. ἔστι δὲ ὁ λόγος τῷ μυσηρίῳ τοιοῦτος. κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, ἡνίκα ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις νεὼς ἐκτίζετο, συνήθεια ἦν παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἱσαρίθμους τῶν παρ' ἡμῖν γραμμῶν, κβ' τυγχανόντων, ἱερεῖς ἐν τῷ ναῷ καθίστασθαι· ὅθεν καὶ τὰ θεόπνευστα βιβλία κβ' ἀπαριθμοῦμεθα. κωδιδεῖς οὖν ἀπέκειτο ἐν τῷ ναῷ, ἐν ᾧ ἀπεγράφετο ἐκάστου ἱερέως τῶν κβ' ἢ προσηγορίῳ, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς. ἐνὸς οὖν τελευτήσαντος τῶν ἱερέων οἱ λοιποὶ συνήρχοντο ἐν τῷ ναῷ, καὶ ἐκ κοινοῦ ψηφίσματος καθίσταν ἀντὶ τῷ τελευτήσαντος ἕτερον ἱερέα, πληροῦντες τὸν ἀριθμὸν τῶν κβ' ἱερέων· καὶ ἀπεγράφετο ἐν τῷ κώδικι ὅτι τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ἐτελεύτησεν ὁ δεῖνα ἱερεύς, ὁ υἱὸς τοῦδε καὶ τῆσδε, καὶ ἀντ' αὐτοῦ προεχειρίσθη ὁ δεῖνα. τοῦτον οὖν τοῦ ἔθους κρατῆς ἐν τῷ ἔθνει τῶν Ἰουδαίων, συνέβη κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους καθ' οὓς ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ διέτριβε, τελευτῆσαι ἕνα ἐκ τῶν κβ' ἱερέων, πρὶν ἄρξῃται ἐμφανίζειν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ διδάσκειν πεισύνειν τὰς ἀνθρώπους εἰς αὐτόν. συνήλθον οὖν οἱ λοιποὶ ἱερεῖς ἐπὶ τῷ ποιῆσαι ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος ἱερέως ἕτερον ἱερέα· καὶ ἐκάς προβαλλομένου τὸν νομιζόμενον αὐτῷ ἀξιὸν τῷ γενέσθαι, οἱ λοιποὶ τῶν ὡς ἑλλειπῶς ἔχοντα πρὸς ἀρετὴν, ἔξ ἧς ὀφείλει καταστῆναι ἱερεύς, ἀπεδο-

κίμαζον· εἰ γὰρ σοφὸς ἦν ἤθει τε καὶ βίῳ χρηστός, ἐν ἀγνοίᾳ δὲ τῷ νόμῳ καὶ τῶν προφητῶν ἐτύγχανεν, ἀπρόσφορος ἱερατείας ἐκρίνετο. ἔτις οὖν πολλῶν ἱερέων ψηφισθέντων καὶ πάντων ἀποδοκιμασθέντων, εἰς τις ἱερεὺς ἐγερθεὶς ἔση εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει τοῖς λοιποῖς Ἰδοὺ, πολλοὶ ὕψ' ἡμῶν ὀνομασθέντες ἀνεπιτήδειοι εὐρέθησαν πρὸς ἱερωσύνην· δέξασθε οὖν καμὲ λέγοντα περὶ ἐνὸς ἀνθρώπου ὀφειλόντος προχειρισθῆναι ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος ἱερέως. ὑπολαμβάνω γὰρ ὅτι οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἀπαρεσθίησεται τῷ παρ' ἡμῶν γενομένῳ ψηφίσματι· ἐπιτερωπύονται δὲ τῶν λοιπῶν ἱερέων εἶπεν ὅτι βούλομαι ἐγὼ γενέσθαι ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος ἱερέως Ἰησοῦν τὸν υἱὸν Ἰωσήφ τοῦ τέκτονος, ὅς τις νῦν μὲν τῇ ἡλικίᾳ ἐστὶ, λόγῳ δὲ καὶ βίῳ καὶ ᾗθει χρηστοὺς κεκόσμηται, καὶ ὑπολαμβάνω μηδένα ποτὲ τῶν ἀνθρώπων ὀφθῆναι ἐν λόγῳ ἢ ἐν βίῳ ἢ ἐν ᾗθει τοῖσιν οἷός ἐστιν οὗτος. καὶ οἶμαι καὶ ἡμῖν πῶσι τοῖς οἰκοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ τοῦτο γνωστὸν καὶ ἀναντίρρητον ὑπάρχειν· ἀέχουσιντες δὲ τὸν λόγον τοῦτον οἱ λοιποὶ ἱερεῖς ἀπεδέξαντο τὸν ἄνδρα καὶ ἐββαίωσαν τὸ ψήφισμα, ἐπιτηδεῖον εἶναι ἐπὶ πάντα ἄνθρωπον εἰς ἱερωσύνην τὸν Ἰησοῦν εἰρηκότες. ἔλεγον δὲ τινες περὶ αὐτῷ μὴ εἶναι ἐκ φυλῆς Λευὴ, ἀλλ' ἐκ φυλῆς Ἰούδα τυγχανεῖν, τοῦ Ἰωσήφ τε υἱὸν αὐτὸν ὑπολαμβάνοντες εἶναι (οὕτω γὰρ παρὰ Ἰουδαίοις ἐχρηματίζετο), τὸν δὲ Ἰωσήφ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, οὐκ ἐκ φυλῆς Λευὴ ἐμαρτύρουν πάντες· καὶ τούτου ἕνεκα, ὡς τῷ δοκεῖν μὴ ὄντα αὐτὸν ἐκ φυλῆς Λευιτικῆς, ἐκώλυνον γενέσθαι ἱερέα. ὁ δὲ τῶν ὀνομασθῶν ἱερεὺς ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτὰς εἶπε μικτὸν εἶναι τὸ γένος αὐτῷ· πάλαι γὰρ ἐν γενεαῖς ἀρχαίαις ἐπιμίσχεται τις γέγονε τῶν δύο φυλῶν, καὶ ἐκτείνον κατὰ γένος τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ. τοῦτο οὖν ἀκούσαντες οἱ λοιποὶ ἱερεῖς συνήρσαν τῷ ψηφίσματι, καὶ κοινῇ βουλῇ πᾶσι τοῖς συνελθούσιν ἱερεῦσιν ἔδοξεν ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος ἱερέως τὸν Ἰησοῦν καταστῆσαι. τῆς δὲ συνηθείας ἐχούσης μὴ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ γινομένου ἱερέως ἀπογραφῆναι ἐν τῷ κώδικι, ἀλλὰ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, εἰπόντινες αὐτῶν ὀφείλει αὐτοὺς πρῶτον καλῶσαι τοὺς γονεῖς καὶ παρ' αὐτῶν μαθεῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν, λαβεῖν δὲ καὶ κατάδειξιν αὐτῶν εἰ υἱὸς αὐτῶν ἐστὶν ὁ πρὸς ἱερωσύνην

προχειρίζομενος· καὶ ἤρесе τοῦτο πᾶσιν. ὁ οὖν προσονομάσας τὸν Ἰησοῦν γενέσθαι ἱερέα ἔλεγε τετελευτηκέναι Ἰωσήφ τὸν πατέρα Ἰησοῦ, μόνην δὲ τὴν τούτου ζῆν μητέρα. συνῆκαν οὖν ἅπαντες ἀγαγεῖν τὴν μητέρα αὐτοῦ εἰς τὸ συνέδριον, καὶ μιθεῖν παρ' αὐτῆς εἰ μήτηρ τυγχάνει τοῦ Ἰησοῦ, καὶ εἰ αὕτη ἔτεκεν αὐτόν, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἀκῶσαι, ἔξ οὗ ἔτεκε τὸν Ἰησοῦν. καὶ διὰ τούτου πᾶσιν ἀρέσαντος ἐκάλεσαν τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· ἡμεῖς δὲ οὐκ οἶμεν ὅτι εἶπες τετελευτησέναι τὸν πατέρα σου Ἰησοῦν, ἔσθαι δὲ ἐστὶν ἀπογράφεσθαι τὸ ὄνομα τῆς μητρός, εἰπέ ἡμῖν εἰ ὁ Ἰησοῦς υἱὸς σου ἐστὶ, καὶ εἰ σὺ ἔτεκες αὐτόν. ἡ δὲ Μαρία ἀκούσασα ταῦτα ἀπεκρίνατο λέγουσα πρὸς τοὺς ἱερεῖς· ὅτι μὲν υἱὸς μου ἐστὶν ὁ Ἰησοῦς ὁμολογῶ· ἐγὼ γὰρ ἐγέννησα αὐτόν, καὶ μαρτυροῦσί μοι οἱ εὐρεθέντες καὶ αἱ εὐρεθεῖσαι γυναῖκες τικτούσης με αὐτόν· ὅτι δὲ ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς πατέρα, πληροφορίαν λάβετε παρ' ἐμοῦ, ὡς βούλεσθε. παρθένον γὰρ τυγχάνουσας μου καὶ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ διατριβούσης μου, ἄγγελος Θεοῦ ἐρηγορώσης μου, οὐ καθευδούσης, εἰσελθὼν ἐν ᾧ ἡμῖν οὐκ ἔμελλεν εὐηγγελιστὴς μοι ἐκ πνεύματος ἁγίου τεκεῖν υἱόν, ὃ τὸ ὄνομα ἐνετεῖλατο καλέσαι Ἰησοῦν. παρθένος τοίνυν ὑπάρχουσα, ταύτην ἰδῶσα τὴν ὀψιασίαν συνέλαβον, καὶ ἐγέννησα τὸν Ἰησοῦν μένουσα παρθένος μέχρι τῆς σήμερον, καὶ μετὰ τὸ τεκεῖν με· ταῦτα ἀκῶσαντες οἱ ἱερεῖς ἐκέλευσαν ἐλθεῖν μίας πιας, καὶ ἐπέτρεψαν αὐταῖς πολυπραγμονῆσαι εἰ ἔτι ἀληθῶς παρθένος ἐστὶν ἡ Μαρία. αἱ δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων λαβοῦσαι πληροφορίαν διεβεβαίωσαν τοὺς παρθένον αὐτὴν ὑπάρχον. παρεγένοντο δὲ καὶ αἱ παρευρεθεῖσαι καὶ θεασάμεναι αὐτὴν τίκτουσαν, μαρτυροῦσαι ὅτι υἱὸς αὐτῆς ἐστὶν ὁ Ἰησοῦς. ἐκθαμβοὶ δὲ γενόμενοι οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τοῖς λεγομένοις παρὰ τῆς Μαρίας καὶ τῶν μαρτυρησάντων περὶ τοῦ τόκου αὐτῆς, ἀποκριθέντες εἶπον τῇ Μαρίᾳ· εἰπέ ἡμῖν παρησίᾳ, ἵνα ἐκ τοῦ στόματός σου ἀκούσωμεν, τίς ἐστὶ καὶ τίς υἱός, ἵνα οὕτως ἀπογραφώμεθα αὐτόν· οὗς γὰρ εἵπης ἡμῖν γονέας, τούτους ἡμεῖς καὶ ἔχοντες ἀπογραφώμεθα. ἡ δὲ ἀποκριθεῖσα εἶπεν ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἐγὼ αὐτὸν ἐγέννησα,

πατέρα αὐτοῦ ἐπὶ γῆς μὴ ἐπισαμένη, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ἀγγέλου ἤκουσα υἱὸν Θεοῦ εἶναι αὐτόν. υἱὸς οὖν ἐμὲ τῆς καλεσμένης Μαρίας ἐστὶ καὶ υἱὸς τῆς Θεοῦ, καὶ μὴ γημιμένη παρθένος ὑπάρχω· ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἱερεῖς ἤγαγον τὸν κώδικα, καὶ ἀπέγραψαν οὕτως· τῇδε τῇ ἡμέρᾳ τετελευτήσεν ὁ ἱερεὺς ὁ δεῖνα, ὁ υἱὸς τῆς Θεοῦ καὶ τῆς Θεοῦ καὶ γέγονεν αὐτὸς αὐτοῦ κοινῇ ψήφῳ πάντων ἡμῶν ἱερεὺς Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τῆς ζωῆς καὶ Μαρίας τῆς παρθένου. καὶ οὗτος ὁ κώδιξ ἐσώθη ἀπὸ τοῦ ναοῦ σπουδῇ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀλώσεως τῆς ναοῦ καὶ τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπόκειται ἐν Τιβεριάδι· καὶ τὸ μυστήριον τοῦτο ὀλίγοις πάντων καὶ πιστοῖς τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἔγνωσαν. διὸ καὶ ἐμοὶ ὡς ὑρχοντι καὶ διδασκάλῳ τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων ἀπεκαλύφθη. οὐ μόνον γὰρ ἐκ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν πεπληροσφορήμεθα ὅτι ὁ ὕψος ἡμῶν τῶν χριστιανῶν προσκυνούμενος Χριστὸς αὐτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ κόσμου ἐλθὼν ἐπὶ γῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀπογραφῆς, ἥτις καὶ σώσεται μέχρι τῆς σήμερον καὶ ἀπόκειται ἐν Τιβεριάδι. ταῦτα ἀκούσας ὁ χριστιανὸς παρὰ τοῦ Ἰουδαίου πρὸς αὐτὸν λελεγμένα, τῷ Θεῷ ζήλω κινηθεὶς ἔλεγε τῷ Ἰουδαίῳ ὅτι εὐδὸς καὶ παραχρησμία ἀναφέρω τῷ πιστῷ καὶ εὐσεβεῖ βασιλεῖ τὰ ὑπὸ σοῦ λεγόμενα, ἵνα πέμψῃ ἐν Τιβεριάδι καὶ φανερώσῃ τὸν κώδικα ὃν λέγεις εἰς ἔλεγχον τῆς ἀπιστίας τῶν Ἰουδαίων. ὁ δὲ Ἰουδαῖος πρὸς τὸν χριστιανὸν ἔλεγε· τί θέλεις κρίμα τῇ σεαυτῇ ψυχῇ προσαγαγεῖν, καὶ ἀναγαγεῖν τῷ βασιλεῖ, καὶ μὴ τυχεῖν τῆς σπονδαζομένου; εἰ γὰρ τι τοιοῦτον γένηται, πόλεμος μέγας μέλλει συνίστασθαι καὶ φόνοι παρακολουθήσονται· καὶ τότε, ἐὰν ἴδωσιν εἰς τοὺς καταπονομένους, ἐμπρήσουσι τὸν τόπον ἐν ᾧ ἀπόκειται ὁ κώδιξ, καὶ μάτην κοπιῶμεν, τοῦ σπονδαζομένου ἡμῖν μὴ κατορθοῦμεν, μόνον ἐκχύσεως αἱμάτων πρόξενον γένόμενοι. ταῦτα γὰρ ὡς γνησίῳ φίλῳ φανερὰ πεποίηκα τῇ σῇ ἀγάπῃ, ἵνα πισώσω σε ὅτι οὐκ ἐξ ἀγνοίας παραιτοῦμαι τὸν χριστιανισμόν ἀλλ' ἐκ κενῆς δόξης. ταῦτα ἀκῶσας παρὰ τοῦ Ἰουδαίου ὁ χριστιανός, καὶ ἀληθῆς εἶναι πισεύσας τὰ λεγόμενα παρ' αὐτοῦ, τῷ μὲν πιστῷ βασιλεῖ Ἰουδαίῳ τὸν τοιοῦτον λόγον οὐκ ἐγνώρισεν, ἵνα μὴ τῷ Θεῷ ζήλω

ὁ πῖσος ἐκεῖνος καὶ μέγας βυσιλεὺς κινέμενος ἔχουσιν αἱμάτων παρασκευασθὲν γενέσθαι, καὶ ταῦτα μὴδὲ τοῦ σπουδαζομένου κατορθωθέντος· πολλοῖς δὲ τῶν γνωρίμων καὶ φίλων τὸν λόγον τῶτον ἐποίησε δῆλον. ὃν ἡμεῖς πῦρ τῶν ἀκασάντων ἀπὸ τοῦ προεξομισθέντος Φιλίππου τοῦ ἀργυροπράτε μεμισθγκότες φροντίδα οὐ μικρὰν ἐθέμεθα, γινώμαι βουλόμενοι εἰ ἄρα ἀληθῶς τοὺς λόγους τοῦτους ὁ Ἰουδαῖος εἴρηκε περὶ τῆς τοιαύτης ἀπογραφῆς. εὐφομεν οὖν Ἰωσηπον τὸν συγγραφεὶ τῆς ἀλώσεως Ἱεροσολύμων, οὐ μνήμην πολλὴν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλος ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ αὐτοῦ ἰσορίᾳ ποιεῖται, φανερώς λέγοντι ἐν τοῖς τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶ ὑπομνήμασιν ὅτι Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ μετὰ τῶν ἱερέων ἡγίασε. τοῦτο οὖν εὐρόντες λέγοντα τὸν Ἰωσηπον, ἄνδρα ἀρχαῖον ὄντα καὶ οὐ μετὰ πολὺν χρόνον τῶν ἀποσώλων γενόμενον, ἐζητήσαμεν εὐρεῖν καὶ ἐκ τῶν θεοπνεύτων γραφῶν τὸν τοιοῦτον λόγον βεβαιούμενον. εὐφομεν οὖν ἐν τῷ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίῳ ὅτι εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἰδὼν αὐτῷ βιβλίον, καὶ ἀνέγνω Ἡσαΐαν τὸν προφήτην λέγοντα "πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ· οὐ εἵνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με." ἀνελογισάμεθα δὲ ὅτι, εἰ μὴ τάξιν τῶν λειτουργικῶν παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις εἶχεν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, οὐκ ἂν ἐν τῇ συναγωγῇ ἰδὼν αὐτῷ βιβλίον ἀναγνῶναι εἰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ· οὐδὲ γὰρ παρ' ἡμῶν τοῖς χριστιανοῖς ἐπ' ἐκκλησίας ἔξεστι τινα ἀναγνῶναι τῷ λαῷ βιβλίους τῶν θεοπνεύτων γραφῶν, εἰ μὴ τις ἐν κλήρῳ καταλέγεται. καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ Ἰωσήπου οὖν γραφέντων καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ τῆ εὐαγγελιστῆς Λουκᾶ ἰσορηθέντων ἔγνωμεν ὅτι Θεοδόσιος ὁ Ἰουδαῖος, τὸ προλεχθέν διήγημα εἰπὼν τῷ μνημονεύοντι Φιλίππῳ τῷ ἀργυροπράτῃ, οὐκ ἐπλάσαστο τῆτο, ἀλλ' ἀληθῶς ὡς γνησίῳ φίλῳ τῷ Φιλίππῳ τὸ παρὰ Ἰουδαίοις ἀποκεκρυμμένον μυσῆριον ἐξάρρησεν.

ἱητήρ ὁ ἱατρός, καὶ ἱητρός.

ἱθαγενής ἀπτόχθων, γνήσιος παῖς, ὁ ἰθὺ καὶ ἀδιάρροφον ἔχων τὸ γένος. Ἀγαθίας (1 20) "τοὺς γοῦν ἐκ παλαιῶν οἰκητορας καὶ ἱθαγενεῖς ἀνέκαθεν ἡγεμόνας τὴν γῆν ἀνακομίσασθαι."

ἱθαγενής ἀπὲς τοῦ ἐνταῦθα γεννηθείς.

ἱθαμῆντος (Hom. II 586).

Ἰθακή πόλις, καὶ Ἰθακήσιος ὁ πολίτης.

Ἰθακος (Hom. p 207) ὄνομα κύριον.

Ἰθεῖα εὐθεία, ὁρθή· (AP 6 267) "ἔ γὰρ ἀφανρῶς ἐκ Διὸς Ἰθείης οἶδε τάλαντα δίκης." Ἰθῆως ὁρθῶς.

Ἰθι ἔρχου, ἢ πορεύου. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (110) "Ἰθ', ἀντιβολῶ σε." πορεύου. νῦν δὲ πελοσθί μοι. ἀντιβολῶ σε, παρακαλῶ σε, ἀπτικῶς. ὁ αὐτὸς ἐν Βατρύχοις (496) "Ἰθι νῦν, ἐπειδὴ ληματῖας," ἀπὲς τοῦ ἄγε· συνωνυμεῖ γὰρ τῷ δεῦρο. σημαίνει καὶ τὸ ἄγε.

Ἰθματα (Hom. E 778) ἵχνη, βήματα, διακίματα, ὁρμῆς. . . "τὸ δὲ σίνηπι διεκρίθη ὑπὸ τοῦ λεγομένου ἡθμοῦ." cf. v. ἡθμός.

Ἰθ' ὁρος. παροιμιῶδες ἐπὶ τῶν παρακίλευμένων.

Ἰθὺ καὶ Ἰθῦς καὶ Ἰθεῖα, ἐπ' εὐθείας. Ἡρόδοτος (3 127) "ἐκ μὲν δὴ τῆς Ἰθείας στρατὸν ἐπ' αὐτὸν ἐκ ἐδόκει πέμπειν ἅτε οἰδόντων ἐπὶ τῶν πραγμάτων," ἀπὲς τοῦ ἐκ τοῦ προφανοῦς, παρενθῶς.

Ἰθύνει (Hom. P 632), αἰτιατικῇ, διοικεῖ, κατευθύνει, ὁρδοῖ.

Ἰθυτήρ ὁδηγός, κυβερνήτης, χαλινός, ηγηδάλιον.

Ἰθυσερ (Hom. O 693) ἐπ' εὐθείας ὤρμησιν.

Ἰθυτενές εἰς εὐθείαν τεταμένον.

Ἰθύφαλλοι οἱ ἔφοροι Διονύσου καὶ ἀπολασθῆντες τῷ φαλλῷ, γυναικίαν σολὴν ἔχοντες. λέγεται δὲ φαλλὸς ὅτι μὲν τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον· καὶ ποιήματα δὲ καλεῖσθαι, ἃ ἐπὶ τῷ ἱσαμένῳ φαλλῷ ἄδεται μετ' ὁρχήσεως. cf. v. σῆμος.

Ἰθύφαλλοι οἱ εἰς τοὺς μηρούς μόνον, οὐχὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς τραχήλοις ἐπ' εὐθείας δεσμούμενοι, ἐξ ἐρυθρῶν δερμάτων. εἰρηται ἐν τῷ περὶ φαλλοῦ.

Ἰθώμη ὄνομα πόλεως.

Ἰθωμήτης ὄνομα κύριον.

Ἰκανε (Hom. B 17) παρεγένετο.

ἱκανός ὁ ἀρκῶν· ὁ γὰρ ἱκάνων, ὁ ἐξὶ παραγνόμενος, ἤρκεσε πρὸς τὴν ὁδόν. Ἀριστοφάνης Πλουτῷ (483) "ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἰκοσε;" καὶ ἱκανὸς ὁ θεός.

ἱκανῶς ἔχω γενικῇ.

Ἰκαριεύς δῆμος φυλῆς τῆς Αἰηλίδος. Harp.

Ἰκάριος ὄνομα κύριον.

Ἰκαρος ὄνομα κύριον.

ἰκέσθην (Hom. A 328) παρεγένοντο.

ἰκεσία ἢ ἰκέτευσις.

ἰκέσιος ὁ ἰκέτης.

Ἰκετάονος (Hom. Γ 147) ὄνομα κύριον.

ἰκέτευμα (Thuc. 1 137) τὸ δαλοπρεπῶς παρακαλεῖν καὶ ἰκετεύειν. (Dio Cass. 68 21)

"ὁ δὲ Αὔγαρος ἀπῆντησε Τρωϊανῶ προσ-
ίοντι, καὶ συγγνώμης ἔτευχεν· ὁ γὰρ παῖς
λαμπρόν οἱ ἰκέτευμα ἦν."

ἰκετεύω αἰτιατικῇ. ἰκετεία ἢ ἰκεσία.
ἰκετεία δὲ ἰκετηρίας διαφέρει. ἰκετεία μὲν γὰρ
ἐστὶν ἢ ποιεῖται τις διὰ τῶν λόγων, ὅταν
δέηται συγγνώμης τυχεῖν ἢ ἑλῆς· Ἀντιφῶν
"περὶ τοῦ μὴ ἑλεῖν ὑμᾶς ἐμὲ ἐδεήθη, δει-
σας μὴ ἐγὼ δάκρυσι καὶ ἰκετεῖαις πειρώμην
ὑμᾶς ἀναπέλθην." ἰκετηρία δὲ ἐστὶν ἢ οἱ
δεόμενοι κατατίθενται πον ἢ μετὰ χειρὸς
ἔχουσιν.

ἰκετηρία ὁ θαλλὸς τῆς ἐλαίας. ὁ δὲ
Αἰσχίνης ἐν τῇ ἀπολογίᾳ (15). ἰκετηρία καλεῖ-
ται ἐλαίας κλάδος ζέμματα ἑστεμμένος. Harp.

ἰκέτης ὁ δουλοπρεπῶς παρακαλῶν καὶ
δεόμενος περὶ τινος ὁτιοῦν.

ἰκέτω παραγενέσθω.

ἰκμάζω ὑγραίνω, καὶ ἰκμάς ἡ ὑγρασία.

Ἰκμενον (Hom. A 479) πορευτικὸν ἄνεμον.

ἰκνοῦμαι ἔρχομαι, ἰκετεύω. καὶ ἰκνέ-
μενος παρακαλῶν.

Ἰκόνιον ὄνομα πόλεως. καὶ Ἰκονιαῖος.

Ἰκοντο παρεγένοντο.

Ἰκου ἐθέ· (S OC 740) "ἀλλ' ὦ ταλαί-
πωρ Οἰδίπεις, κλύων ἐμοῦ ἴκω πρὸς οἴκους."

ἰκρία ὀρθὰ ξύλα, ἢ σανιδώματα τῆς
νῆος. καὶ τὰ τῶν θεάτρων, ἃ ἦσαν καὶ ἐν
ταῖς ἐκκλησίαις· ἐπὶ ξύλων γὰρ ἐκάθητο.
πρὶν γένηται τὸ θέατρον, ξύλα ἐδέσμευον
καὶ οὕτως ἐθεώρου. Ἀριστοφάνης Θεομοφο-
ρικοῦσσις (402) "ὥς· εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ
τῶν ἰκρίων ὑποβλέπεσθ' ἡμᾶς." "προβλήματα
δὲ ξύλων κατὰ τῶν ἡμιτελέων ἐφίσασαν,
καὶ ἰκρία προσπῆξαντες διαβάσεις παρὰ σφῶς
ἐμηχανῶντο." cf. v. ἐδωλίισαι.

Ἰκρίον. "ἰκρίω Ἰβδαῖοι τὸν σωτήρα προσ-
ῆλθον." "ἰκρίον γὰρ ἐπὶ τῷ τάφῳ κεῖσθαι
τοῦ Θεουκλιδίου· κενотаφίου δὲ γνώρισμα
ἐπιχώριον καὶ νόμιμον Ἀττικὸν τῶν ἐπὶ δυ-
συχία τετελετηκότων καὶ μὴ ἐν Ἀθήναις
ταφέντων" (Marcellin. vit. Thuc.).

Ἰκταρ πλησίον, ἐγγύς· εἴρηται δὲ παρὰ
τὸ ἐφικνεῖσθαι. καὶ παροιμία "οὐδ' ἴκταρ
βάλλει." εἴρηται δὲ κατὰ γλῶτταν, ὥσπερ
τὸ διωλύγιον.

ἰκτερίαν. ὅτι τοῖς ἰκτεριῶσι πᾶς χυμὸς
δοκεῖ πικρὸς εἶναι διὰ τὸ τὴν ὑγρότητα τὴν
περὶ τὴν γλῶτταν τοῦτον ἔχειν τὸν χυμὸν,
οὗ πρῶτον γενομένην ἐκ ἀντιλαμβάνεται τῶν
προσφερομένων. ζητήσῃ δ' ἂν τις. εἰ πικρὸς
ὁ περὶ τὴν γλῶτταν χυμὸς, ἔδει, ὅσην ἴκα
προσφέρεται τὸ μέλι, ἥττον δοκεῖν πικρὸν
εἶναι, ἐμμεμιγμένον τοῦ γλυκέος καὶ κολάζον-
τος τὴν ἀμετρίαν τοῦ πικροῦ. νῦν δὲ ὅταν
προσφέρηται τὸ γλυκὺ, τότε τῆς πικρίας μάλ-
λον ἀντιλαμβάνεται. ἀλλὰ διὰ τὸ ἡρεμεῖν
πρὸ τούτου τὴν αἴσθησιν, οὐκ ἀντιλαμβάνε-
ται τοῦ περὶ αὐτὴν χυμοῦ, ἐπεὶ ἐὰν μηδενὸς
προσενεχθέντος κινήθῃ, μᾶλλον αἰσθήσεται
τῆς πικρότητος. ὥσπερ οὖν ὁ ὑγρὸν ἔχων
τὴν γλῶτταν ἥττον αἰσθάνεται, οὕτω καὶ ὁ
ἄγαν ξηρὸν· δεῖ γὰρ παθεῖν τι τὸ αἰσθητή-
ριον ὑπὸ τοῦ γενοῦ ὑγρῶ ὄντος. τὸ δὲ ἄγαν
ξηρὸν ἥττον ἰσχύει ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ καὶ διὰ
πλείονος χρόνου. δηλοῦσι δὲ αἱ κατεξηρα-
μένα τῶν βυρσῶν, ἐπὶ πολλὸν χρόνον μὴ
πάσχουσαι ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ. Philopon. in 2 de
anima.

Ἰκτερος νόσος ἐκ χολῆς συνισταμένη·
"τοὺς ἰκτέρῳ χρωσθέντας ὥσπερ χρυσίῳ."
λέγουσι δὲ εἶναι πόνον ὠχροειδῆ ἀπὸ θνυῖ
ἐγειρόμενον, ὥς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν κεκρα-
τημένων ὠχροὺς καὶ μέλανας ποιεῖν ὡς καὶ
τῶν ἰκτίνων, ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται.

ὅτι οἱ ἰκτεριῶντες ῥῆον ἀπαλλάττονται
πρὸς ὄρνιν τὸν χαραδριὸν ἀποβλέψαντες. καὶ
ἐστὶν ἐν τῷ χαραδρίῳ.

ἰκτῆρας ἰκετευτικούς· "ἴσασθε τοὺς δ'
ἄραντες ἰκτῆρας κλάδους" (S OR 143).

Ἰκτίνος ὄνομα κύριον.

ἰκτίνος εἶδος ὀρνίθος ἀρπακτικῷ, ἐν ᾧ
ἔστι φαινόμενα. καὶ παροιμία "προκυλινδεῖ-
σθαι ἰκτίνους." ἔστος γὰρ ἀρχομένης ἰκτίνος
φαίνεται, ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι ἐκυλινδοῦντο ὡς
ἐπὶ γόνυ πίπτοντες εἰς βασιλέα· ἴδιον γὰρ
βασιλέων τὸ ἐξ ἀνθρώπων γονυπετεῖσθαι. ἢ
ὅτι τὸ διὰ μεταβολῆς καιροῦ γινόμενον εἰς
βασιλικὴν ἐπέτρεψε τιμὴν· οἱ γὰρ ἰκτίνοι τὸ
ἔαρ σημαίνουσιν. οἱ πένντες οὖν ἀπαλλαγέν-
τες χειμῶνος προεκυλινδοῦντο καὶ προσεκύ-
νον αὐτούς. sch. A Av. 501.

δ' ἱκτίνος εἶδος ὀρνέθ. "οὐ γὰρ οἶμαι ῥᾶδιον ἐν γῆραι μετατιθεμένῳ διαφυγεῖν τὸν λεγόμενον ὑπὲρ τοῦ ἱκτίνου μῦθον, ὅς ὀρνις ὢν ἐπιθήμενος τῷ χρημετίζειν ἀμφοῖν ἀμαρτεῖν, ἀγροικίας τε ἡμῶν καὶ δεξιότητος" (Iulian. p. 366).

ἱκτίς ἱκτίδος εἶδος ζῦου, ὡς οἱ κάσσορες. ἢ ἐνδρόν ἐστιν, ἰχθυοφάγον (sch. A Ach. 880). καὶ ἱκτιδέω τὸ τοῦ αἰλοῦρου δέριμα.

ἱκω καταλαμβάνω.

ἱλαδόν ἐν ἀθροίσει, κατὰ ἱλας. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ δασύ.

ἱλαθι ἱλεως ἔσο.

ἱλαος (Hom. A 583) ὁ ἱλεως καὶ εὐμενής.

ἱλαπινάζω εὐχαροῦμαι.

ἱλαπίνας θυσίας, ἱερτύς, εὐχάσις.

Ἰλάριος Ἀντιοχέος τῆς ἐν Συρίᾳ πόλεως, ἐν τῷ βασιλευτηρίῳ τὰ πρωτεύια φέρων, ἐπιεικῆς δὲ τὴν φύσιν ὢν καὶ φιλομαθῆς καὶ προσέτι ὀξὺς ἐν τοῖς λόγοις καὶ βιβλίων παντοδαπῶν εὐπορώτατος, ὁμῶς ὀψιμαθῆς ἐγγόνει λόγων φιλοσόφων· πολιτεύεσθαι γὰρ ἀναγκαζόμενος τὰ κοινὰ πολιτεύματι τῆς πατρίδος οὐδέμιαν εἶχε σχολὴν πρὸς φιλοσοφίαν. ἐνῆν δὲ αὐτῷ δυσάγωγον ἥθος ἐν τῇ νεότητι πρὸς σωφροσύνην, ὥς καὶ τοῦτο πολλὴν ἀσχολίαν παρίχετό οἱ πρὸς καλλίωβιον. ἀλλὰ γὰρ ἡ τύχη σοφώτερον τέτιω κατέστη καὶ ὁ καιρὸς ἡμῶν, παρηκῆστος ἤδη τῆς ἀκρατοῦς ἡλικίας· ἀνύχημα γὰρ τι συνέβη κατὰ τὸν οἶκον, ὅπερ εὐτύχημα ἀπέβη κατὰ τὸ ἀληθές. ἡ γὰρ γυνὴ αὐτοῦ τῶν οἰκείων τινὶ συμφορῇ φερόμενῃ κατελίπητο. ὁ οὖν οἰκοφθόρος τὸ ἐπιτήδευμα ῥήτιωρ ἐγγύονει, Μόσχος δὲ ὄνομα, τυγχάνων δὲ τῇ Ἰλαρίου τινὸς εὐνοίας καὶ οἰκειότητος ἄδικος ἐφάνη περὶ τὸν εὐεργέτην· ἐύλω γὰρ συνὼν τῇ γυναικί. καὶ ὅς οὐδὲν ταρυχθεὶς ἐπὶ τῇ συμφορᾷ πρῶγμα ἐποίησεν ἀνδρίας τε καὶ φρονήσεως ἐχόμενον· τὸν γὰρ ἄνδρα παραλαβὼν ἐξέστη μὲν αὐτῷ τῆς γυναικός, ἐξέστη δὲ τοῦ σφετέρου κλήρου ἐφ' ᾧ τε κατὰ τὸν νόμον ἐκείνων βουλευεῖν, αὐτὸς δὲ (καὶ γὰρ ἄπαιδα βίον τῇ γυναικί συμβεβίωκεν) ἀπολιπὼν τὴν πατρίδα μετεσκευάσατο τὸν βίον πρὸς τοὺς φιλοσόφους, εἰς Κάρτιον τε καὶ Λυδῖαν μεταναστὺς. Ἀθήναζε δὲ ἀφικόμενος ἠβούλετο τῷ Πρόκλῳ ἀκροάσασθαι λόγων φιλοσόφων. ὥς δὲ οὐκ ἤνεγκεν αὐτῷ τὴν τρυφήν ὁ Πρόκλος, ἀπκηκῶς αὐτὸν ἐληλυθέναι μετὰ τῶν

παλλακίδων καὶ τῆς συνήθους ἔτι ἐκδιαιτήσεως, ἀναχωρήσας Ἀθήνηθεν ὁ Ἰλάριος ἄλλον μετεδίωκε τρόπον ὠφελείας τὸν συμμετρότερον ἢ κατὰ τὸν Πρόκλειον. Damasc. Phot. p. 351 a.

Ἰλάριος ὁ ἐκ Φρυγίας, ἐπὶ Ἰοβιανῷ βασιλέως Ῥωμαίων, κατὰ παιδείαν μὲν ἦν ἀνὴρ οὐ γνῶριμος, κοινωνεῖν δὲ αὐτῷ θεὸς ἐδόκει τῆς κοινωνίας τοῦ μέλλοντος, ὥς ἦν μάντις ἄριστος. Eunap. p. 109 Nieb.

Ἰλαρίων Ἰλαρίωνος.

ἱλαροῖς· "ἀφορῶντες τὴν πόλιν ἱλαροῖς τοῖς προσώποις εὐθυμοὶ τὴν τελευταίαν προσδέχεσθαι ἔλεγον." Ioseph. B. I. 6 7 2.

ἱλαρός εὐχαρις, ἀσεῖος, ἡδύς. Ἀππιανός· "σὺν βοῇ ἱλαρᾷ καὶ θορυβῷ χρησῶ παρέμπεπον αὐτὸν καὶ θαυρεῖν ἐκέλευον." "ἐπέπρεπε δὲ αὐτῷ μάλιστα τὸ τῆς ψυχῆς ἱλαρόν."

ἱλαρώτερος εὐπροσιτώτερος.

ἱλας ἀγέλας, ἡ τάξεις. καὶ ἱλάρχας ταξιάρχας· ἱλη γὰρ συσροφή, τάξις ὄχλου ἱππικοῦ.

ἱλάσθητι, δοτικῇ, ἱλεώς μοι γένοιτο.

ἱλάσκεσθαι (Hom. A 386) ἐξιλεοῦσθαι.

ἱλάσκονται (an ἡλάσκονται Hom. B 470) περὶ τὸν αὐτὸν εἰλοῦνται τόπον, ἢ ἐν κύκλῳ πλανῶνται.

ἱλασμός εὐμένεια, πρωότης, συγχώρησις, εἴτε διαλλαγῇ.

ἱλαστήριον θυσιαστήριον.

ἱλεδανοὶ οἱ δεσμοί. cf. v. ἱλεδανός.

ἱλεός ἡ κατὰδυσις τῷ ὄφει, ὁ φωλεός. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα νόσου περὶ τὰς ἱππας γινομένης.

ἱλεοῦμαι αἰτιατικῇ.

Ἰλεύς ὄνομα κύριον.

Ἰλεω πρῶτον. καὶ Ἰλεως, τὸ ἀττικόν, εὐμενής.

ἱλεωτήριον ἱλαστήριον.

ἱλη σύσσημα, συσροφή, τάξις ὄχλου ἱππικοῦ, κυρίως δὲ φρατρία. (S Ai. 1406) "μία δ' ἐκκλησίας ἀνδρῶν ἱλη." καὶ Εὐνάπιος (p. 101 Nieb.) "τότε δὲ ἱλη τῶν καταφράκτων ἱππέων ὑπὲρ τοὺς ν' ἐς τοὺς ὀπισθοφύλακας κατεφράγη."

ἱλήκοις ἱλεως καὶ εὐμενής γενῶ. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 74) "ἱλήκοις, Διόνυσε· τῆς ἀμέλησα χορείης."

Ἰλιάς τὸ πλήθος. Ἰλιάς κακῶν παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν.

Ἰλιβηνοί ὄνομα ἔθνος.

Ἰλιγγιῆ. ὅταν περὶ τὴν καρδίαν σρόφος γένηται, ἐπυκλουθεῖ σκύτος· καὶ τοῦτο καλοῦσι τὸ πάθος ἰλιγγον. ἰσέον ὅτι ἐιλιγγιῶ διὰ διφθόγγου, ἰλιγγος δὲ διὰ τοῦ ι. sch. A Ach. 581.

Ἰλίσια Ἀθηνῶν ἡ παρ' Ἰλιεῦσι τιμωμένη.

Ἰλιεύς ὁ ἀπὸ τῆς Ἰλίου πόλεως. καὶ Ἰλιέων.

Ἰλιον ἡ τῆς Φρυγίας πόλις.

ὅτε τὰ κατὰ τοὺς Ἀργοναύτας ἐπράχθη, τηρिकाῦτα παρ' Ἑλλήσιν ἐξηραματίζεν ἡ Ἐρυθραία Σιβύλλη, κατὰ δὲ τὴν Φρυγίων χώρην Τρώες ὁ πατήρ Ἰλιον καὶ Γανυμήδης ἐβασίλευσε, κτίσας τὴν μὲν Τροίαν εἰς ἴδιον ὄνομα, τὸ δὲ Ἰλιον εἰς ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ πληρώσας τὰς πόλεις πάντας τὰς τοπάρχους ἐν τοῖς ἐγκαίνιοις προετρέψατο, δῖχα Τυντάλου τῷ βυσιλέως τῆς Θράκης. καὶ μετὰ τινα χρόνον ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Γανυμήδην τὸν ἀγαπώμενον ὑπ' αὐτοῦ σφόδρα, θυσίαν ἀπάγειν καὶ δῶρα τῷ Εὐρωπαίῳ Διὶ ὑπὲρ εὐχαριστίας, δειδωκὼς αὐτῷ ἄνδρας ν'. νομίσας οὖν ὁ Τάνταλος ὅτι κατὰ σκοπεῖ ἐπέμψθη τῆς αὐτοῦ βυσιλείας, ἐκράτησεν αὐτὸν πρὶν ἢ καταλαβεῖν τὸ ἱερόν, καὶ μυθῶν τὴν αἰτίαν ἰθεράπευσεν. ὃ δὲ μικρὸν διατρέψας καὶ νόσω πεισθεὶς ἐτελεύτα. λυπηθεὶς δὲ ὁ Τάνταλος αὐτὸν μὲν ἔθηκεν ἐν σορῶ, τοὺς δὲ σὺν αὐτῷ ἀπέστειλεν ἀπαγγελοῦντας τῷ πατρὶ τὸν ἐκείνου θάνατον. οἱ δὲ ποιηταὶ ἀρπαγῆναι τὸν Γανυμήδην ὑπὸ τοῦ Διὸς ἔγραψαν, τὸ δὲ τοῦ θανάτου μυθολογήσαντες. cf. Cedren. p.120.

Ἰλισσός ὄνομα ποταμοῦ.

Ἰλλάδες οἱ δεσμοί.

Ἰλλάς τὸ σχοινίον, καὶ Ἰλλάσι τοῖς δεσμοῖς.

Ἰλλεῖν συνέχειν.

Ἰλλίζω διανεύω.

Ἰλλόμενος δεσμευόμενος.

Ἰλλὸν σρεβλόν, σραβόν, ἢ τυφλόν· Ἀριστοφάνης (Th. 852) "Ἰλλὸς γεγέννημαι, ὃ δ' οὐδέπω." καὶ τὸ πληθυντικὸν Ἰλλοί.

Ἰλλος ὄνομα κύριον, ὃς ἦν μάγιστρος Ζήνωνος.

Ἰλλυριοὶ βάρβυροι Θρακικοί· οἱ δὲ Περσίδος αὐτοὺς φασιν. καὶ φησιν Ἀριστοφάνης (Av. 1520) "Ἰλλυριοὶ κεκριγότες," ἀντὶ τοῦ ποιῶν φωνὴν ἀποτελοῦντες. κεκριγότες οὖν

διὰ τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν· κρίγη γὰρ ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμός τοῖς ὁδοῖς γινόμενος.

Ἰλλώπτειν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 200)

"τῷ γλυκερὸν καὶ θῆλυ κατιλλώποντον Πριήπῳ."

Ἰλυοῖσι ταῖς καταδύσεσιν· "ἐρπετὰ δ' Ἰλυοῖσιν ἐνέκρυφεν."

Ἰλύς βόρβορος. καὶ Ἰλύσι τὸ πληθυντικόν.

Ἰλυσπῶντες συνειλούμενοι· "εἰς τέλμα βουὴν ἐμπεσόντα, καὶ Ἰλυσπώμενον ἕως τεθνάναι."

ἱμαῖον ἄσμα τὸ ἐπὶ τῇ ἀντλήσει λεγόμενον, παρὰ τὸ ἱμᾶν. οὐ δὲ τὸ μυλωθρικόν. "ἀεὶδεῖ καὶ πού τις ἀνὴρ ὕδατηγὸς ἱμαῖον" Καλλίμωχος Ἐκάλῃ. sch. A Ran. 1332.

ἱμαῖος ἡ ἐπιμύλιος ῥοδή. δηλοῖ δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

ἱμᾶν καὶ ἱμῆν ἀντεῖν, ἀνέλκειν, ἀνασπᾶν.

ἱμάντες λῶροι, δεσμοί· "ἱμάντι τε πολλῷ ξυνδεθῆναι ἐντειλάμενος ἐκάστῳ ἀνδρὶ."

ἱμάντωσις δέσις ξύλων ἐμβαλλομένων ἐν τοῖς οἰκοδομήμασι.

ἱμάς ὁ λῶρος.

ἱμασεν (Hom. E 589) ἐμάσιξεν.

ἱμάσθλην μάστιγα· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 28) "κώπην θ' ἅμα νηὸς ἱμάσθλην."

ἱμάσω πλήξω, πατάξω.

ἱματίδιον τὸ μικρὸν ἱμάτιον.

ἱματισμένος ἐνδεδνμένος· "ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα" (Luc. 8 35), διὰ τῆ ι.

ἱματισμός ἡ ἐσθής.

Ἱμβρασος ὄνομα κύριον.

ἱμεῖρω γενικῇ, καὶ ἱμεῖρομαι, γενικῇ, ἐπιθυντικῇ· "τὸ ἱμεῖρειν τοῦ βίου καὶ φιλοζωεῖν τῆς μεγέθους ἀγεννείας ἐς σημείον καὶ κακίας."

Ἱμέρα ὄνομα πόλεως.

Ἱμερταὶ γραῦς τις. καὶ πόλις· "ἐκ δὲ τούτων νόσοι καὶ τροφῶν ἀπορίαι τὴν Ἱμερταίαν κατέσχον" (Aelianus?).

Ἱμερταὶς ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως Ἱμέρας.

Ἱμέρας ποταμός.

Ἱμέριος Ἀμεινίου ῥήτορος, Προσמידος τῆς Βιθυνίας, σοφιστῆς τῶν ἐπὶ Ἰουλιανῶ τῷ βυσιλέως, ἀντιπαιδευσας Προμπερσίῳ ἐν Ἀθήναις, πηρὸς τὰς ὤψεις ἐν γήραι, ἔγραψε μελέτας.

ἡμερόεντα ἐράσιον, λάμποντα· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 88) "αὐτῇ σοι Κυθέρεια τὸν ἡμερόεντ' ἀπὸ μασῶν κεδὸν ἔδωκεν ἔχειν." καὶ ἡμερόεις ὁ ἐπιθυμητικός.

ἡμερος ἡ ἐπιθυμία· "ἡμερος αὐτὸν εἰσηλθε διάπυρος ἰδεῖν Μάρκελλον νεκρόν."

ἡμερτής ὁ ἐπιθυμητής.

ἡμερτός καλός, ἐπέρσος, ποθεινός.

ἡμερτόν τὸ ἀντλητόν· ἰμονιὰ γὰρ τὸ τῷ ἀντλήματος σχοινίον. (Menander?) "οἱ δὲ Ἀβαροὶ ἐχώρουν ἵνα ὁ Λάναρις ἔρρει ποταμός. τὸ δὲ φρέα, ὅτε θρεῖνδον ὄν, κοῖλον ἦν καὶ βαθύ, ὥς δὲ ἰμονιᾶς μικρᾶς." οἱ δὲ αὐτὸ τὸ ἀντλητήριον, παρὰ τὸν ἰμόντα.

ἰμονιὰν ἀποπατεῖν ἀντὶ τοῦ μικρὰ ῥέζειν, ἀπὸ τοῦ σχοινίου δι' οὗ τὰ ὕδατα ἀρύονται, ὃ καλῶσιν ἰμονιάν. sch. A Eccl. 351.

ἰμονιοσρόφου μέλη. ἰμονιὰ καλεῖται τὸ ἀντλητήριον τῶν φρεάτων, ἡμαῖον δὲ τὸ ἄσμη. ἰμονιοσρόφος δὲ τοῦ εὐτελοῦς. Ἀριστοφάνης (Ran. 1332) "πόθεν συνέλεξας ἰμονιοσρόφου μέλη;" ἦδον δὲ ἄσμη οἱ ἀντληταὶ ἡμαῖον.

ἡμῶσα γεμίζουσα, ἀντλοῦσα.

ἵνα πόλις.

ἵνα ὅπου· Ἀντιφῶν ἐν τῇ περὶ τῆς ὁμονομίας "ὀκνεῖν, ἵνα οὐδὲν ἔργον ὀκνεῖν." καὶ Ἀρριανὸς (Anab. 4 28 extr.) ἀντὶ τοῦ ὅπου· "ἵνα ἐπιμαχώτατον τῷ τέλχει ἐφαίνετο, ἐστρατοπεδεύσατο." ἵνα δὲ (Hom. E 245) τὴν δύναμιν αἰτιατική, καὶ ψιλοῦται καὶ περισπᾶται, ἀπὸ τῆς ἱς εὐθείας.

ἵνα. τοῦτω χριῶνται ἀντὶ τοῦ ἄν· Ὀμηρος (H 353) "ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε."

ἵνα μὴ σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν (A Ach. 112), τυτέξιν ἵνα μὴ σε . . . ἐντρίψω· ἐν Σαρδοὶ γὰρ τῆς Ἰταλίας βάμματα πυρρὰ γίνονται. cf. v. βάμμα Κυζικηνόν.

ἵνα μὴ φάγῃ σκόροδα μηδὲ κυάμους (A Lys. 690), τυτέξιν ἵνα μὴ δικύση μηδὲ πολεμίσῃ· εἰς γὰρ τὸν πόλεμον ἔφερον σκόροδα, οἱ δὲ δικασαὶ ἔτρωγον κυάμους, ἵνα μὴ κοιμηθῶσι.

Ἰνάρως.

ἰνάσσω ἰσχὺν παρέχω.

Ἰνάχειον ἄςυ τὸ τοῦ Ἰνάχου.

ἰγγρουσίη παρὰ Ῥωμαίοις τὸ τοῖς ἀσθενέσι διδόμενον σιτίον, ὃ οὔτε ζῆν οὔτε ἀποθνήσκειν ποιεῖ.

Ἰνδακος ὄνομα κύριον. ἡμαῖε δὲ ἐπὶ

Ἀέοντος τῷ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλέως, λαμπρὸς τὴν τόλμην καὶ τοῖς ποσὶ χρήσασθαι δυνατώτατος, τῶν χειρῶν τὴν ἀριερεὰν ἀμείνων, ταχυτέτη ποδῶν διαφέρων· Εὐχίδης γὰρ καὶ Ἀσάπου καὶ Χρυσομαῖζον καὶ Ἐχίονος, καὶ εἴ τις ἕτερος ἐπὶ ποδῶν ὠκύτετι διεβόηθη, δξύτατος ἦν. οὗτος γὰρ ἐξεφαίνετο ὀδεύων καὶ ἠφανίζετο αὐθις οἷά τις ἀεραπῆ, κατὰ κρημνῶν οὐ τρέχοντι μᾶλλον ἀλλὰ πετομένῳ ὁμοίως. ἦν γὰρ κλελευθὸν ἀνὴρ δι' ἵππων ἀνομβήτης αὐθιμερόν οὐκ ἔσθηνε δρᾶσαι, τοῖς ἰδοῖσι αὐτὸν ποσὶν ἰσχυρίζοντο ἀναλήγτως διατρέχειν. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρύματος Χέριως διὰ μιᾶς ἐφοῖτα εἰς τὴν Ἀντιόχου, καὶ πάλιν τῇ ἐξῆς εἰς τὸ ῥήθην εὐρίσκειτο φρούριον· ἐκ δὲ τούτου αὐθις, μὴ ἀναπαύλης δεόμενος, διὰ μιᾶς ἡμέρας εἰς Νεάπολιν ἐγένετο Ἰσαυρίας. cf. Cramer. Anecd. Par. 2 p. 77.

ἰνδάλλεται (Hom. Ψ 460) καταφαίνεται, ὁμοιοῦται.

ἰνδάλματα φαντάσματα, ὀνειράτα, ἀπερμὴ παρόντα ὑπονοεῖ τις, ὁμοιώματα, ἀπικονίσματα· Ἀλλιανός "ὅψις οὖν ἰνδάματος ἱεροῦ ὄναρ ἐπιεῖσα λέγει ποιήσασθαι μεταβολὴν βίου."

ἰνδικτιῶν καὶ ἰνδικτος λέγεται.

Ἰνδοὶ ἔθνος βάρβαρον. κατὰ δὲ τὸν πόλεμον ἦσαν αὐτοῖς σημαῖαι τῶν ἱππέων καθ' ἐκάστην χιλιόσυν, δράκων ἐπὶ κάμακος ἀνατεταμένος, οὗ ἀργυρᾶ μὲν ἡ κεφαλὴ πεποιήται, σεσηρότων τῶν ὀδόντων καὶ τῷ χάσματι ἀπειλὴν ἔχοντος, τὸ δὲ ἄλλο σῶμα σφρικόνου ἦν, ἕς τε μήκος καὶ βάθος, καὶ τὸ ποικίλον τῆς χροῆς ὡς ἐς ἀλγθινὸν δράκοντα. τοῦτον φέρων ἱππέυς, μετεωρίσας εἰς τὸν αἶρα τὴν κάμακα, ῥύμη διώκει τὸν ἵππον, καὶ ἐμπίπτει μὲν ὥσπερ εἰκὸς ἐλαυνόμενον βίη τὸ πνεῦμα, ἐλλοῦμένου δὲ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ κοίλου ὕφους καὶ διεξοδὸν εὐρεῖν διὰ τὸ ζιγανὸν ὃ δυνάμενον κινεῖται τε εἰς τὸν αἶρα, καὶ μετεωρίζον τὸ ποικίλον ἤτριον κύσας ἐλίσσει τροπὰς, ὥσπερ ὀλκὸν δράκοντος ἀλγθινού.

"Ἰνδοὶ οὔτε σώμασιν οὔτε χρήμασιν ἐνεμάχησαν κατὰ Ῥωμαίων τῷ βασιλεῖ· σὲ γὰρ ὅσιον αὐτοῖς πολεμεῖν πρὸς ἄνδρας ἀδικουμένους."

Ἰν' εἰδῆς ἵνα μάθῃς. εἰδῶ περισπωμένως. Ἰν' εἰδῆτε ὅπως μάθῃτε· (A Vesp. 451) "ἀλλὰ

τούτων μὲν τυχ' ἡμῖν δώσεις δίκην οὐκέτ' ἐς μακράν, ἢ εἰδῇθ' οἷός ἐς ἀνδρῶν τρόπος ὀδυρῶν καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα."

Ἰνες νεῦρα. καὶ ἡ δοτικὴ ἴσιν.

Ἰνλον (Hom. E 73) ἀπὸ τῆς τοῦ ἐγκεφάλου βάσεως ἐπὶ τὰ πλατέα νεῦρα, ἃ δὴ τὴν ἰσχὺν ἡμῶν ἔχειν δοκεῖ.

Ἰνας ὁ νέος νιός.

Ἰνις τοὺς ἐτέρους (ἀν νεωτέρους). καὶ Ἰνις χώρου.

Ἰννοί οἱ κολοβοὶ τῶν ἵππων, νάννοι δὲ οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων (sch. A Pac. 790). καὶ ναννοφρεῖς.

Ἰνούς ἄχη. αὕτη δύο παῖδας ἔσχε, Λέαρχον καὶ Μελικέτην, οἱ κατετοξεύθησαν ὑπὸ Ἀθάμαντος. ὕστερον δὲ ἐκλήθη Λευκοθέα.

Ἰνώ ὄνομα θεᾶς. Ἰνοὶ χρεμαμένη πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου" (A Vesp. 1454).

Ἰνωπός ὄνομα ποταμοῦ. (AP 6 273) "ἄλσσαι δ' Ἰνωπιῷ καθαρόν χροῶ, βῆθι δ' ἐς οἴκους."

Ἰνωψ ὄνομα κύριον.

Ἰξάλος πηδητικός. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 32) "Ἰξάλον εὐσκάρμω, λόχμιον ὑλοβύτη Πανί φιλοσκοπέλῳ λάσιον παρὰ πρῶνι Χυρικλῆς κρυκὸν ὑπνήτην τόνδ' ἀνέθηκε τράγον." καὶ αὐθις (6 113) "πρόσθε μὲν ἄγραυλοιο διάτριχος Ἰξάλον αἰγὸς δοῖον ἐπὶ χλωροῖς ἑσπεφῶν πετάλοις."

Ἰξε καὶ Ἰξον. (Hom. δ 1) "οἱ δ' Ἰξον κοίλην Λυκεδαίμονα."

Ἰξευτής Ἰξευτικός.

Ἰξιόεν. Nicand. Alex. 279.

Ἰξιονίδης Ἰξίονος.

Ἰξιῶδες.

Ἰξίων. οὗτος ἡρώσθη τῆς Ἥρας. ἡ δὲ προσαγγέλλει τῷ Διὶ, ὅς βουληθεὶς τοῦτο γινῶναι ἑξομοιοῖ νεφέλην τῇ Ἥρᾳ, καὶ ἐξῆσεν. ὁ δὲ Ἰξίων μίγνυται αὐτῇ, καὶ ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς κολάζει αὐτὸν τροχῷ διατεινῶν ἀεὶ φερόμενῳ καὶ ἀνακυκλουμένῳ.

Ἰξίρος ποταμός.

Ἰξός, ὃ χρῶνται εἰς ἄφρευσιν πτηνῶν.

Ἰξύν τὴν ὀσφύν. (AP 6 255) "ἐπ' ἡμίονι ψυχόμενον χηλὰς τε καὶ Ἰξύας," τῆς τῆς φάχιν. καὶ αὐθις (AP 7 213) "ἔρκεες εὐτάρσοιο δι' Ἰξύος ἀχέτα μολπὰν τέττιξ, οἰονόμοις τερπνότερον χέλως."

Ἰόβακχος ὄνομα κύριον.

Ἰόβας Λιβύης καὶ Μυρωναίας βασιλεὺς, ὃν λαβόντες καὶ μασγώσαντες ἐπόμευσαν οἱ Ῥωμαῖοι, οὐ μὴν ἀνείλον διὰ τὴν παιδευσιν. ἦν δὲ ἐπὶ Ἀδούρου Καίσαρος, καὶ τὴν Κλεοπάτρας θυγατέρα Σελήνην, ἣν ἐκ τοῦ Καίσαρος Γαῖα γενομένην ἐπεποίητο, γυναικα ἐλήγει. συνήκμαζε δὲ αὐτῇ Ἰδύμος ὁ χυλκέντερος ὁ καὶ πολλὰ γράμματα κατ' αὐτοῦ. ἔγραψε πολλὰ πάμπαν.

Ἰοβύτης ὄνομα κύριον, ὁ πατήρ Σθερεβοίας, ὅς ἐπετράπη γράμματα Πρωτῆ ἀνελεῖν τὸν Βελλεροφόντην.

Ἰόβειοι καὶ Ἐρκούλαιοι ὀνόματα τάξιων. τάγματα γὰρ τινὰ δαίμονος ἐπώνυμοι. Ἰόβις γὰρ παρὰ Ἰταλοῖς ὁ Ζεὺς, Ἐρκούλιος δὲ ὁ Ἡρακλῆς.

Ἰοβιανός βασιλεὺς Ῥωμαίων ὁρθόδοξος, ὃς ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα πολλὴν ἐποιεῖτο τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ τὰς ἐν ἑξορίαις ἐπισκόπους πάντας ἀνεκάλεσται, τῷ τε ἁγίῳ Ἀθανασίῳ ἐπέστειλε τῆς ἀμνηστίας πείρας ἐγγράφως αὐτῷ σημᾶναι τὴν ἀκρίβειαν. ὁ δὲ ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν πλήρη ὁρθοδοξίας.

αὐτὸς μετὰ Ἰουλιανὸν ἤρξεν. ὃς ἦν καὶ Ἰουλιανὸς αἵρεσιν τοῖς ἐρατενομένοις ἐπέθετο θείῃν ἢ ἀποερατεύεσθαι, μᾶλλον τὴν ζώην ἀποδέσθαι ἐβούλετο. ἐλθὼν δὲ ἐς Νίσιβιν, πόλιν πολυάνθρωπον, δύο μόνον ἡμερῶν ἐνδιατρέψας αὐτῷ, ὅσα περ εἶχε χρήματα κατανάλωσε, τοῖς ἰνοικοῦσι μηδὲν ματαδὸς ἢ λόγον φιλανθρωπίου ἢ πράξεως ἀγαθῆς, ἀνθρώπος οὐ δι' ἀρετὴν οἰκίαν ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ πατρὸς δόξαν ἐς τοσοῦτον ἀρχῆς προελθὼν. ἦν μὲν γὰρ οὐδὲ παντάπασιν ἀσθενὴς τὸ σῶμα, οὔτε πολεμικοῖς ἔργοις ἀγύμναστος. ἀμειλέττος δὲ ὢν καὶ ἀγευστος παιδεύσεως, καὶ ἦν εἶχε γῶσιν διὰ φρεσμάϊαν ἡμιόρου καὶ ἡφάνιζεν. οὗτος μετὰ Ἰουλιανόν, ὡς εἴρηται, τῆς Ῥωμαίων βασιλείας ἐγκρατὴς γενόμενος, πάντων καταστροφῆς ἐσπούδαζε τοῦ συμβάντος αὐτῷ ἀξιώματος ἀπολαῦσαι, καὶ φεύγων ἐκ Περσίδος ἐσπευθε γινέσθαι τῶν Ῥωμαϊκῶν ἡδῶν ἐκτὰς εἰς ἐπὶ δαίξιν τῆς τύχης, καὶ τὴν Νίσιβιν πόλιν τοῖς Πέρσιν, πάλαι Ῥωμαίοις οὖσαν κατήκαον, ἐκδίδωσιν. ἀπέσκαπτον οὖν αὐτῶν ὧδας καὶ παρωδίας καὶ τοῖς καλεμένοις φαιώσας διὰ τὴν τῆς Νισίβειος προδοσίαν. ὁ δὲ Ἰοβιανὸς ἐκ τῆς γυναικὸς αὐτῇ κινήθεις τὸν ὑπὸ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως κτισθέντα ναὸν χαρίεσα-

τον ἐς ἀποθέωσιν τῷ πατρὸς Τρυϊανῷ, παρὰ δὲ τοῦ Ἰουλιανοῦ κατασφάγντα βιβλιοθήκην εὐνούχῳ τινὶ Θεοφίλῳ, κατέφλεξε σὺν πᾶσιν οἷς εἶχε βιβλίοις, αὐτῶν τῶν παλλακίδων ὑφαπτουσῶν μετὰ γέλωτος τὴν πυράν. οἱ δὲ Ἀντιοχεῖς ἡγανύκτισαν κατὰ τοῦ βασιλέως, καὶ τὰ μὲν ἀπέρριπτον τῶν βιβλίων ἐς τὸ ἔδαφος, ὥς ἀναίρεσθαι τὸν βελομένον καὶ ἀναγινώσκειν, τὰ δὲ τοῖς τοίχοις προσεκόλλησαν. ἦν δὲ τοιαῦτα· (Hom. Γ 428) "ἤλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὠφελος αὐτόθ' ὀλέσθαι," καὶ (39) "Δύσπαρι εἶδος ἄρισε" καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ (B 261) "εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φῆλα ἔμιατα δόσω, χλαῖνάν τ' ἡδὲ χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοῶς ἐπὶ Πέρσας ἀφήσω." γραῦς δὲ τις μέγαν καὶ καλὸν αὐτὸν θεασαμένη, μαθοῦσά τε ἀνόητον εἶναι, ἐφθόγγετο "ὅσον μῆκος καὶ βάθος ἡ μωρία." καὶ ἄλλος δὲ ἰδιώτης ἀποτολήσας μεγάλη τῇ φωνῇ βοῆσαι ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ γέλῳτι παρέσχε πᾶσιν, εἰπὼν περὶ καὶ ψυχρὰ τῇ ἡλικίᾳ αὐτοῦ. καὶ ἐπράχθη ἂν ἄτοπα, εἰ μὴ Σαλούσιός τις ἔπαυσε τὴν ζάσιν. ὁ δὲ Ἰοβιανὸς χειμῶνος ὄντος ὠδοιπόρει ἐπὶ Κιλικίαν καὶ Γαλατίαν, καὶ ἐν Λαδασάνοις ἀπέθανε μύκητα πεφαρμαγμένον φαγών. κατὰ δὲ τὴν ἡγεμονίαν κοινὸς καὶ ἑλευθέριος ἔδοξεν εἶναι. cf. Io. Antioch. exc. Peir. p. 845.

ὅτι ἐπὶ Ἰοβιανοῦ ἦν Ἀκύκιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Παλαιστίνης, ὃς λίβελλον ἔγραψε περὶ ὀρθοδόξου πίστεως, ἀποδεχόμενος τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον.

ιοβόλος ὁ ὄφης.

Ἰόδδους (an Ἰόλλας) ὄνομα κύριον.

ιοδόκη βελοθήκη.

ιοειδές τὸ μέλαν. καὶ ιοειδής.

Ιόεντα σίδηρον (Hom. Ψ 856) τὸν μέλανα, ὡς (A 298, λ 107) "ιοιδεία πόντον" τὸν μέλανα. βέλτερον δὲ εἰς ἱὸς εὐθετοῦντα.

Ἰοθόρ ὁ πενθερὸς Μωυσέως.

Ἰοκάση ὄνομα κύριον. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Οἰδίπῳ.

α Ἰόλαος ὄνομα κύριον.

β Ἰόλαος ἦφως τις τιμώμενος παρὰ Θηβαίοις. Ἰόλειως δὲ ἄττικῶς.

Ἰόλεια.

Ἰόλη ὄνομα κύριον.

ἰόμωρος.

Ἰον τὸ ἄνθος.

Ἰονθος ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν τριχῶν, ἀπὸ τοῦ ἰέναι καὶ ἀνθεῖν.

Ἰόνιον πέλαγος ὁ νῦν Ἀδρίας. καὶ Ἰόνιος κόλπος.

ἰόντες πορευόμενοι.

Ἰόπη ὄνομα κύριον. Ἰόπη δὲ ὄνομα τόπου.

Ἰορδάνεια ῥεῖθρα.

Ἰορδάνης ὁ ποταμὸς ἐκλήθη διὰ τὸ συμμελύνεσθαι δύο ἕμα ποταμούς, Ἰορ καὶ Δάην.

Ἰόρτιος ὄνομα κύριον. "ὁ τοίνυν Ἰόρτιος οὐκ ἔχων ὁ ... γέλως κατερράγη· ἐγγώνιος γὰρ ἦν καὶ οὐ σρογγύλη ἡ τοῦ Μαικήνα τράπεζα." Πλούταρχος. cf. ν. ἐγγώνιος et θῶπα.

Ιοσέφανοι· Πίνδαρος (fr. 46) "αἱ λιπαραὶ καὶ ἰοσέφανοι Ἀθῆναι."

ἰότητι βελήσει, γνώμη· (AP 6 276) "Ἄρτεμι, σῇ δ' ἰότητι γάμος θ' ἕμα καὶ γένος εἴη τῇ Λυκομηδέϊου παιδί φιλασραγάλη."

ἰού, σχετλιασικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ οἴμοι. καὶ ἰοὺ ἰοῦ, σχετλιασικὸν ὁμοίως ἐπίρρημα.

ἰοῦ ἰοῦ. τὸ ἰοῦ ἐπὶ χαρᾷ περισπᾶται. sch. A. Pac. 316.

Ἰουβενάλιος ποιητὴς Ῥωμαῖος. οὗτος ἦν ἐπὶ Δομετιανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων. ὁ δὲ Δομετιανὸς ἐφίλει τὸν ὀρχηστὴν τοῦ πρασίνα μέρους, τὸν λεγόμενον Πάριν, περὶ οὗ καὶ ἰλοιοδορεῖτο ὑπὸ τῆς συγκλήτου καὶ Ἰαβενάλου τοῦ ποιητοῦ. ὅστις βασιλεὺς ἐξώρισε τὸν Ἰουβενάλιον ἐν Πενταπόλει ἐπὶ τὴν Αἰβύνην, τὸν δὲ ὀρχηστὴν πλουτίσας ἔπεμψεν ἐν Ἀντιοχείᾳ, ὃς κτίσας οἶκον καὶ λατρὸν ἔξω τῆς πόλεως ἐκεῖ τελευτᾷ. cf. Malalas.

Ἰουδαῖος. cf. Δαμόκριτος.

Ἰουδήθ. ὅτι ἐπὶ Ξέρξῳ βασιλέως Περσῶν οἱ τῶν Αἰθιοπῶν βασιλεῖς ἐπανίστανται Πέρσας, καὶ τῷ βασιλέως κατ' ἐκείνων στρατεύσαντος οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἀπόσπασιν εἶδον, καὶ καταφρονήσαντες αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ ἀνῆλθον. οὗτος δὲ περιγεγόμενος τῶν Αἰθιοπῶν ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους στρατεύει, Ὀλοφέρνην τὸν κατ' αὐτῶν πόλεμον ἐπιτρέψας. πολιορκοῦντος τοίνυν Ὀλοφέρνην τὴν Ἱερουσαλήμ, γυνὴ τις ὄνομα Ἰουδήθ προσποιησμένη τὴν φιλοῦσαν αὐτόν, ὡς ἐκάθευδε νυκτὸς ἀπέτεμεν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀνασκοποῦσα αὐτήν ἐπὶ τοῦ τείχους φν-

γεῖν παρεσκεύασε τοὺς Πέρσας· οὕτω τε τῆς πολιορκίας λυθείσης ἀπηλλάγησαν οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ φόβου. ὁ δὲ τῶν Ἰουδαίων ἱερεὺς Νεεμίης, παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, ἐπεισεν αὐτὸν εἰρήνην σπείσασθαι πρὸς αὐτούς, καὶ συγχωρῆσαι αὐτοῖς ἀνακτήσασθαι τὴν Ἱερουσαλήμ, Ἐσθρα προηγεμένῳ αὐτῶν. Ἰέλιος δὲ Ἀφρικανὸς λέγει ὅτι Ναβουχοδονόσορ, ὁ καὶ Καμβύσης, ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτῆς.

Ἰουδῆ θ Ἐβραία, ἡ τὸν Ὀλοφέρνην τὸν ἀρχισυρτήγον Καμβύσου τοῦ υἱοῦ Κύρου ἀνέλευσεν, τὰ τοῦ Ὀλοφέρνης πάντα λαβῆσαι ἀνέθηκε τῷ Θεῷ· καὶ ὑποσρέψασα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς, ἀρετὴν καὶ ἄσκησιν ἔχουσα ἐτελεύτησε ῥέ ἔτη βιώσασα.

Ἰουθ οὕγγοι ὄνομα ἔθρους· "οἱ δὲ ... Ῥωμαῖοι." cf. v. ἐκόντων εἶναι.

Ἰουλίᾱ Ἀγούσα τοῦ Σεβήρου γαμετὴ τοῦ βασιλέως, ἣν ὁ Πλαντιανὸς πολλὰ καὶ δεινὰ κακὰ ἐργάσατο· πάνν γὰρ αὐτῇ ἤχθετο καὶ σφόδρα αὐτὴν πρὸς τὸν Σεβήρον διέβullen, ἔξετάσεις τε κατ' αὐτῆς καὶ βασάνους κατ' ἐγγενῶν γυναικῶν ποιούμενος. καὶ ἡ μὲν αὐτῇ τε φιλοσοφεῖν διὰ ταῦτα ἤρξετο καὶ σοφισαῖς συνημέρειεν. Dio Cass. 75 15 6.

Ἰουλιανός Ἀλικαρνασσεὺς ἀναρρῶσαι ἡβουλήθη τὴν Σεβήρου κυκοδοσίαν, ἄφθαρτον εἶναι φάσκων τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἐξ αὐτῆς γε δῆπου τῆς ἐν τῇ νηδί τῆς Θεότητος ἐνώσεως καὶ τῷ σώματός, καὶ πρὸ γε τῆς ἐκ τῶν κατοικομένων τῷ Χριστῷ ἀναστάσεως. λοιπὸν ἐκ τῶ τοιῶδε εἰσάγεσθαι οὐκ ἐνεργεῖα τινὶ τοὺς Ἰουδαίους αἰκίσουσθαι τε καὶ θανατῶσαι τὸν Χριστόν. ἅτε οὖν σκάζουσα τε καὶ οὐκ ἐρρωμένη ἡ δόξα πρὸς τῶν πάλαι θειοπεισίων πατέρων ἐξωθισθεῖσα ἐτύγχανε. τότε δὴ Ἰουλιανός, εἴτε ὑπὸ τοῦ γήρωος τὰ καιριώτατα ἐ φρονῶν, εἴτε οὖν ὑπερβολῇ τῆς πρὸς Χριστὸν ἐπιμελείας τῆς ἀληθείας τε καὶ ἀπταιστον δόξης ἐπέκεινα ἐκπεσών, εἴτε καὶ ἐτέρου τινὸς ἀναδιδάξαντος (ὑποψιθνύσκειται γὰρ καὶ τοῦτο, ὡς πόλειώς τινος ἱερεὺς ταύτην δῆπου τὴν κακίαν δόξαν Ἰουλιανῷ ἐσηγήσατο), ἐμελλεν οὖν τὴν ὁρθογνώμονα τοῦ Χριστοῦ δόξαν διακυκλῆσαι, καὶ δὴ Μαρτῖνον τὸν ἀπὸ Κάρρων τῆς ἐν Συρίᾳ πόλεως ἔστειλεν ἀνὰ τὴν ἑω βεβαιώσαι τὸ δόγμα, εἰ μὴ μετὰ βραχὺν χρόνον ὤχετο ἐξ ἀνθρώπων.

ὅτι ὁ Ἰουλιανὸς οὗτος τῆς Σεβήρου κα-

κοδοξίας πρὸς αὐτῆς ἐγένετο εὐθυμότατος, Σεβήρου μὲν μίαν φύσιν λέγοντος τὸν Χριστὸν καὶ τὴν ἐν τῷ Χριστῷ διαφορὰν δεχομένου, Ἰουλιανοῦ δὲ μίαν μὲν κατὰ Σεβήρον φύσιν, ἀναιρεῖντος δὲ τὴν διαφορὰν.

Ἰουλιανός Ἀόμιον, ἀπὸ Καισαρείας ἡ Καππαδοκίας, σοφιστῆς, σύγχρονος Καλλιμάχου τοῦ σοφιστοῦ, γεγονὼς ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως.

Ἰουλιανός ὁ παριβάτης καὶ ἀποστάτης, Ῥωμαίων βασιλεὺς, Κωνσταντίνου βασιλέως τοῦ μεγάλου ἀνεψιὸς ἀπὸ Αὐλμάτου ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ μητρὸς Γάλλας τοῦνομα, ἔγραψε τοὺς καλουμένους Καίσαρας (περιέχει δὲ τοὺς ἀπὸ Ἀνγούσου Ῥωμαίων βασιλεῖς), ἑτέραν βίβλον περὶ τῶν τριῶν σχημάτων, καὶ τὰ καλέμενα Κρόνια, καὶ τὸν Μισοπώγωνι ἢ Ἀντιοχικόν· περὶ τῶ πόθεν τὰ κακὰ, καὶ πρὸς τοὺς ἀπαιδεύτους κύνας· πρὸς τὸν κύνα Ἡράκλειον, πῶς κυνίσον· ἐπιστολὰς παντοδυναίας, καὶ ἄλλα.

ὅτι ἐπὶ τὸν Ἰουλιανὸν πολλαὶ δίκαι ἐχώρουν χανδὸν ἐμπορουμένων τῶν ἀνθρώπων τῆς δικαιοσύνης τοῦ κρίνοντος· ἀναβολαὶ τε οὐκ ἦσαν ἐπ' αὐταῖς, ὅσαι νόμιμον ἐκ τῶν συνήθων γραμμῶν τὸ ἄδικον ἴσχουσιν εἰς βοήθειαν τῶν ἀδικούντων καὶ προεὐελφόντων, ἀλλ' ἡ παραχρηστία ἔδει τὸ ἴσον ἐλέγχεσθαι κατὰ φύσιν, ἣ τὸ μέλλον καὶ διωδούμενον εἰς τὸν χρόνον ὑποπτον ἦν. βαρὺς μὲν οὖν καὶ λυπηρὸς ἐτύγχανε, καὶ ἐπὶ τοῖσδε καὶ τὸ τῶν πονηρῶν ἔθνος καὶ ἀδικούντων διηγείρετο· οὐ γὰρ ἀδικεῖν ἐξῆν, οὐδὲ λανθάνειν ἀδικῆσι. βαρύτερον δὲ αὐτὸν ἀπεδείκνυε τοῖς μοχθηροῖς καὶ τὸ ἐνπρόσθοδον· οἷα γὰρ προῖόντος μὲν πολλὰκις διὰ τὰς ἱερομηνίας καὶ θυσίας, ἡμέτερον δὲ φύσει πρὸς πᾶσαν ἐντενξιν τυγχάνοντος, ἀκώλυτον ἦν τὰς δεομένης λόγου τυχεῖν. ὁ μὲν οὖν ἐλάχιζον τῆς ὑπὸ τῶν πονηρῶν ταύτης βλυσφημίας τε καὶ ὀργῆς ἡσθάνετο καὶ ἐφρόντιζε. Eunap. p. 107 Nieb.

περὶ τῆς τελευτῆς Ἰουλιανοῦ τοῦ παριβάτου τοῦ ἀθέου. (id. p. 72) "ἀλλ' ὁπότεν σκήπτροισι τοῖς Περσῶν αἷμα ἄχρει Σελευκείης κλονέων ξιφίεσσι δαμιύσσης, δὴ τότε σε πρὸς Ὀλυμπον ἄγει πυριλαμπὲς ὄχημα, ἀμφὶ θυελλεῖσσι κυκώμενον ἐν σροφάλγῃ, ῥίψαντα βροτέων ῥεθλέων πολὺτλητον ἀνίην. ἥξεις δ' αἰθερίου φάεος πατρῶιον αὐλήν,

ἐνθεν ἀποπλαγχθεὶς μεροπῆιον ἐς δέμιος ἤλ-
θες.” ἔσι δὲ καὶ ὁ χρησμός ὁ δοθεὶς αὐτῷ
ὅτε περὶ Κτησιφῶντος διήγῃ. (AP 14 148) “γῆ-
γενέων ποτὲ φῦλον ἐνήρατο μητίετα Ζεὺς,
ἔχθισον μακάρεσσιν Ὀλύμπια δώματ’ ἔχουσι.
Ῥωμαίων βασιλεὺς Ἰουλιανὸς Θεοειδὴς μαρ-
νήμενος Περσῶν πόλιας καὶ τείχεα μικρὰ
ἀγχεμιάων διέπερσε πυρὶ κρατερῷ τε σιδήρῳ,
νωλεμῶς δ’ ἐδάμασσε καὶ ἐθνευ πολλὰ καὶ
ἄλλα, ὅς ῥα καὶ ἐσπερίων ἀνδρῶν Ἀλαμαν-
κὸν οὐδας ὑσμίναις πυκναῖσιν ἐλὼν ἀλά-
παξεν ἀρούρας.”

a Ἰουλιανὸς ὁ ὑπάτος ὠνησάμενος τὴν
βασιλείαν ἐπεὶ παρήλθεν εἰς τὴν ἀρχήν, εὐ-
θὺς τρυφαῖς καὶ κραιπάλαις ἐσχόλαζε, τῇ
μὲν τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ ῥαθύμως προο-
φερόμενος, ἐς δὲ τὸ ἀβροδίατον ἐπιτιδὸς
ἑαυτὸν. εὐρίσκειτο δὲ καὶ τοὺς σρατιώτας
ψευσάμενος· οὕτε γὰρ οἶκοθεν ἦν αὐτῷ το-
σαῦτα χρήματα, καὶ οἱ δημόσιοι θησαυροὶ
ἐκεκένωντο ὑπὸ Κομόδου. ἐκ ταύτης τῆς αλ-
τίας οἱ τε σρατιώται ἠγανάκτουν, καὶ ὁ δη-
μιος ἐν τῷ θεάτρῳ ἐν καταφρονήσει αὐτὸν
ἐποίει. Io. Antioch. exc. Peir. p. 822.

o Ἰουλιανὸς Χαλδαῖος φιλόσοφος, πατήρ
τοῦ κληθέντος Θεουργοῦ Ἰουλιανοῦ, ἔγραψε
περὶ δαιμόνων βιβλία δ'. ἀνθρώπων δὲ ἐσι
φυλακτήριον πρὸς ἕκαστον μύριον, ὅπου τὰ
τελεσιουργικὰ Χαλδαϊκά.

i Ἰουλιανὸς ὁ τῷ προλεχθέντος υἱός, γε-
γονὼς ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως.
ἔγραψε καὶ αὐτὸς Θεουργικά, τελεστικά, λό-
για δὲ ἐπῶν, καὶ ἄλλα ὅσα τῆς τοιαύτης ἐπι-
σῆμης κρύφια τυγχάνουσι.

Ἰούλιος μὴν. καὶ ὄνομα κύριον.

Ἰουλόπεζα ἡ ναῦς.

a Ἰούλος ὁ ἐν ταῖς ἀμπέλαις σκώληξ· πο-
λύπουν δὲ τι ζῶον. καὶ τὸ ἐξάνθημα τὸ ἐπὶ
τῶν γενεῶν, καὶ τὸ ἐπὶ ταῖς καρύεις ἄνθος.
καὶ ὥδῃς τι γένος Ἰούλος, καὶ ὁ προσφιλέτης
τῇ Ἀρτέμιδι. ἔνιοι δὲ καὶ τὸν ἐπὶ ταῖς ὑδρίαις
γινόμενον πολυπόδα καὶ συσσεφόμενον ἔβλον
καλοῦσιν.

b Ἰούλος, ἀπὸ τοῦ ὅλον εἶναι πυκνὸν καὶ
συνεσφάθαι καὶ ἵνα, λέγεται ἡ πρώτη ἐξάν-
θησις τοῦ γενείου. ἐν ἐπιγράμμασιν (AP 6
198) “ῥιον ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν
Ἰούλος κειράμενος, γενύων ἄρσενος ἀγγελίας,
Φοίβῳ θῆκε Λύκων πρῶτον γέρας.”

Ἰούνιος ὄνομα, εἰς τὴν ἱππύδα τελῶν,

διὰ τὸ καὶ φαγεῖν ζῶν, συνήθης ἦν τρισὶ
πλουσίοις, κοιλοδαίμων τε καὶ ταγηνοκισο-
θήρας· βούλομαι γὰρ τὰ τῆς κωμῆδίας εἰς
τοὺς τοιοῦτους εἰπεῖν, οὐδεμιᾷ μὰ τὸν ἀπει-
ροκαλίμ· ὅς ἐνειμε τὴν γαστέρα ταῖς τρισὶ
τραπέλαις, καὶ τοσαύταις ἐπιπιδῶν τραπέ-
λαις λύκου τινὸς δίκην ἢ ἰκτίνου ἢ ἀρπυίας,
ἵνα τι καὶ παίσω. Aelianus? cf. v. φαγεῖν ζῶν.

Ἰοῦσαν (Hom. Γ 154) πορευομένην.

Ἰουστινιανός. οὗτος κτίσας τὴν ἀγίαν
Σοφίαν ἐκάθηρε τὴν αὐλήν καὶ ἐμαρμύρω-
σεν αὐτήν, τὸ πρὶν οὖσαν Ἀλγασεῖον, ὃ ἐρ-
μηνεύεται ὀσποπώλιον, καὶ ἔθηκε τὴν ἐαυτοῦ
εἰκόνα ἐπὶ κίονος ἔφιππον· καὶ τῇ μὲν ἀρι-
σερῇ χειρὶ φέροι σφαῖραν, ἐμπεπηγὸς σαρ-
ροῦ ἐν αὐτῇ, ὑποσημαίνοντος ὡς διὰ τῆς εἰς
τὸν σαρρὸν πίσεως τῆς γῆς ἐγκρατὴς γέγονε
(σφαῖρα μὲν γὰρ ἡ γῆ διὰ τὸ σφαιροειδὲς
τοῦ αὐτῆς σχήματος, πίσις δὲ ὁ σαρρὸς διὰ
τὸν αὐτῷ ἐν σαρκὶ προσηλωθέντα θεόν), τὴν
δὲ δεξιὰν χεῖρα ἀνατεταμένην ἔχει κατὰ ἀνα-
τολάς, εἰσὶν τῶν Περσῶν σημαίων καὶ μὴ
μεταβαίνειν ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς γῆς, διὰ τῆς
ἀνατάσεως καὶ ἀπίσεως τῶν χειρῶν οἷον
βοῶν “εἴτε καὶ μὴ πρόσω χωρεῖτε· οὐ γὰρ
συνόψει ἑμῖν.” Codin. orig. CP p. 16.

Ἰουστινιανός ὁ ῥινότμητος, βασιλεὺς
Ῥωμαίων, υἱὸς Κωνσταντίνου· ὅς πρὸς τοῖς
ἄλλοις κακοῖς καὶ ἐς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς
καθίστη ἄνδρας ἀπηγεῖς καὶ ὠμοτύτους, ὧν
ἦν Στέφανος ὁ εἰνούχος, Πέρσης, ταμίης
τῶν βασιλικῶν χρημάτων. καὶ πολλὰ τοὺς
ὑπὸ χεῖρα αἰκισόμενος ἄχρι καὶ εἰς τὴν μη-
τέρα Ἰουστινιανοῦ τὴν τόλμην ἐξήνεγκε, μά-
στιγας αὐτῇ, ἐν σχήματι ὡς οἱ γραμματισαὶ
τοὺς παῖδας, ἐπιθέμενος. καὶ Θεόδοτον τινά
ἐγκλείσον γεγονότα κατὰ τὰ Θρακικῶα τοῦ γε-
νοῦ, τῶν δημοσίων λογιστῶν, ὃν τὸ δημῶδες
γενικὸν λογοθέτην ... ἐποίησεν· ὅς ὑπερβολῇ
ὠμότητος τὰ χρήματα ἔπραττε, μετεώροις
σχοινοῖς ἀναρτῶν καὶ περικαπνίζων ἀχύροις
τοὺς περιφανεστάτους ἀπέκτεινε. καὶ Λεόν-
τιον, σρατιγὸν τῶν ἀνατολικῶν καὶ πατρι-
κιον, Ἰσαυρον, τρισὶν ἔτεσιν ὑπόφρουρον
ἐποίησεν Ἰουστινιανός, ὅτερον δὲ σρατιγὸν
Ἑλλάδος ἀπέδειξεν· ὃν Παῦλος τῆς Καλλι-
σεράτου μονῆς μοναχός, ἀσρονόμος, καὶ Γρη-
γόριος Καππαδοκίας, ἡγόμενος τῆς τῆ Φλώ-
ρου μονῆς, προειμαντεύσαντο. καὶ ἐγκρατὴς
τῆς βασιλείας ἐγένετο. Nicephorus p. 42.

• Ἰουστῖνος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁρθοδόξοτατος· ἦν δὲ ἀμύθητος γραμμίων ἀπάντων καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀναγράφητος. Procop. Arg. 6.

οὗτος κτίζει καὶ τὸν ἐν τῷ Παλατίῳ χρυσὸν τρίκλινον, καὶ τὸν ἄγιον Πυῦλον τὸ ὀφθανοτροφεῖον· καὶ αὐξιεὶ τὴν περὶ βασιλέως Ἰουστῖνου κρατήσασαυ δόξαν, ὡς ἔσι μᾶλα ἐμβριθής τε καὶ κατηκριβωμένος.

• Ἰουστῖνος φιλόσοφος καὶ τῷ σχήματι τῶν φιλοσόφων χρώμενος, ἀπὸ τῆς Νεαπολιτῶν ἐπαρχίας τῆς Παλαιστίνης, ἐκ πατρὸς Πρίσκη τοῦ Βαρχεῖλου. οὗτος ὑπὲρ τῆς θρησκείας τῶν χριστιανῶν πάννυ ἐκοπίασεν, ὥστε καὶ Ἀντωνίνῳ τῷ ἐπὶ κλην Πίῳ καὶ τοῖς τέττονι νόμοι καὶ τῇ συγκαλήτῳ Ῥωμαίων βίβλον κατὰ τῶν ἐθνῶν συνταγεῖσιν ἐπιδοῦναι, τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ σαυροῦ μὴ αἰσχυρόμενος. ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον, ἣν καὶ ἐπέδωκε τοῖς Ἀντωνίνῳ διαδόχοις, τουτέστι Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ καὶ Λουκίῳ Ἀδριανῶν Κορνήλιῳ. ἔσι καὶ ἄλλη αὐτοῦ βίβλος κατὰ τῶν ἐθνῶν, ἐν ἧ περι τῆς φύσεως τῶν δαιμόνων διαλέγεται. καὶ τετάρτη βίβλος ὁμοίως κατὰ τῶν ἐθνῶν, ἣν ἐπέγραψεν ἑλεγχος. καὶ ἄλλη περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ μοναρχίας. καὶ ἄλλην ἣν ὠνόμασε ψάλτην, καὶ ἑτέραν περὶ ψυχῆς· διῶλογόν τε κατὰ τῶν Ἰουδαίων, ὃν ἐσχεδίασε κατὰ Τρύφωνος ἀρχηγοῦ τῶν ἐν Ἐφέσῳ Ἰουδαίων. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ Μαρκίωνος ἐπίσημα τεύχη ἐξέδωκε· καὶ ἄλλην βίβλον κατὰ πασῶν τῶν αἰρέσεων, ἥς μέμνηται ἐν τῷ ἀπολογητικῷ, ὃν ἐπέδωκεν Ἀντωνίνῳ τῷ Πίῳ. οὗτος ἐν τῇ Ῥώμῃ ἔχων τὰς διατριβάς, εὐθύνων Κρίσκη τὸν κυνικὸν τὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν βλασφημοῦντα, καὶ κυλῶν αὐτὸν λαίμαργον ἄσπιτόν τε καὶ ἀκόλαστον καὶ τὸν θάνατον φοβούμενον, τέλος τῇ τοῦτου ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιβουλῇ ὡς χριστιανὸς ὑπὲρ Χριστοῦ ἐπαθεν. Sophronius.

Ἰούσος Τιβερίεὺς ἐπαρχίας Γαλιλαίας, ἐπεχείρησε μὲν καὶ αὐτὸς Ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν συντάξαι, καὶ τινα ὑπομνήματα περὶ γραφῶν· ἀλλὰ τοῦτον Ἰώσηπος ἐλέγχει ψευδόμενον. καὶ γὰρ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ συνέγραψεν ὅτε καὶ Ἰώσηπος. Sphronius.

Ἰοφῶν Ἀθηναῖος τραγικός, υἱὸς Σοφοκλέους τοῦ τραγικοῦ γνήσιος ἀπὸ Νικοστράτης· γέγονε δὲ αὐτῷ καὶ νόθος υἱὸς Ἀρίστου ἀπὸ Θεωρίδος Σικωνίας. δράματα δὲ Ἰο-

φῶν ἐδίδαξε ν', ὧν ἐσὶν Ἀχιλλεύς, Τηλέφος, Ἀκταίων, Ἰλίου πέρις, Δεξαμενός, Βάκχαι, Πενθεύς, καὶ ἄλλα τινὰ μετὰ τοῦ πατρὸς Σοφοκλέους.

Ἰοχέαιρα (Hom. E 53) ἡ τοῖς ἰοῖς χαίρουσα, ὑποδεχομένη· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 9) "σοὶ μὲν καμπύλα τῶσα καὶ ἰοχέαιρα φάρετρα δῶρα παρὰ Προμάχου, Φοῖβε, τάδε κρέματα."

Ἰπες (Hom. φ 395) θηρίδιον λυμμαντικὸν ξύλων καὶ τῶν κυρῶν.

Ἰπὶ σκυώλῃ. ἢ ἡ εὐθεΐα, ἱκός ἱπὶ.

Ἰπνιὸν τὰ ἀποκαθάρματα τοῦ ἱπνοῦ τοῦ λεγομένου φούρου, ἡ τὰ πρὸς τὴν κάμινον ἐπιτήδεια καύσιμα. λέγει τὴν κύβητον τῶν ζώων Καλλίμαχος "σὺν δ' ἄμινδρι φορντόν τε καὶ ἱπνιὸν λέμιατ' αἶρεν" (sch. A Vesp. 832). ἡ ἱπνὸς τὸ μαγειρεῖον, ἡ καπνοδόκη, ἡ ὁ φανός· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (816) "ὁ δ' ἱπνὸς γέγον' ἐξαπίνης ἐλεφάντινος." καὶ ἱπνοὶ οἱ λαμπτήρες, οἱ φανοὶ, οἱ λήνχοι.

ἱπνοπλάθαι.

ἱπνὸς ὁ φούρος, ἡ κάμινος· ἡ ὁ φανός (sch. A Av. 436). καταχρηστικῶς δὲ ἡ ἐσχάρα· (AP 6 299) "ἱπνεύτα πιαλέε φθόους," τουτέστι πλακοῦντος. ἡ μέρος τι τῆς οἰκίας τὸ λεγόμενον πυρ' ἡμῶν μαγειρεῖον. λέγεται δὲ κυρίως ἱπνὸς ἡ κάμινος.

ἱπνόμενος πιεζόμενος, ἀναγκαζόμενος· Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν (920) "ἱπνόμενος ταῖς συμφοραῖς."

ἱππαγωγούς τὰς ἵππους καὶ ἄνδρας ἀγούσας ναῦς.

ἱππάζεται. οὐχ ἀπλῶς τὸ περὶ ἱππικὴν ἔχειν, ἀλλ' ἐπ' ἐνὸς ἵππου ὀχεῖσθαι· ὁ νῦν κέλῃτα καλοῦσιν. sch. A Nub. 15.

ἱππαλεκτρονόμος εἶδος ζῴου.

Ἱππαρχία ἀδελφὴ Μητροκλέους τοῦ κυνικοῦ, Μαρωνεῖτις, φιλόσοφος κυνική, γυνὴ Κράτητος τοῦ κυνικοῦ, ὃς ἦν Θηβαῖος, Βρύσσωνος μαθητὴς τοῦ Ἀχαιοῦ, ἡ ὡς τινες Διογένης. ἔγραψε φιλοσόφους ὑποθέσεις, καὶ τινα ἐπιχειρήματα καὶ προτάσεις πρὸς Θεόδωρον τὸν ἐπικληθέντα ἄθεον. ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς οἰᾶς ὀλυμπιάδος.

Ἱππαρχίων ἄφρωνος. δύο ἐγένοντο κυθαρινοὶ, Ἱππαρχίων καὶ Ραφῖνος, καὶ ἀγῶνος ἐνθάτος ὁ Ἱππαρχίων ἄφρωνος ἔση.

Ἱππαρχος ὁ τῶν ἱππέων ἄρχων· πρῶτος αἰρεθεὶς δικτάτωρ Λύρκιος προσαρτεῖται

Ἱππαρχον Σπόριον, πρῶτον κατὰ τοῦτον καὶ τῆς Ἱππαρχικῆς ἐπινοηθείσης ἡγεμονίας, δευτερευούσης κατὰ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ δικτάτωρος.”

α Ἱππαρχος τύραννος Ἐρετριᾶς. ἕτερος δὲ Ἱππαρχος ὁ Πεισιζράτου. ἄλλος δὲ Ἱππαρχος ὁ Χάρμης, ὃς συγγενὴς ἦν Πεισιζράτου τοῦ τυράννου, καὶ πρῶτος ὑπέβη τὸν ἔξορακισμὸν διὰ τὴν ὑποψίαν τοῦ Πεισιζράτης, ὅτι δημαγωγὸς ὢν καὶ ζευτηγὸς ἐτυράννησεν. ἄλλος δὲ ἐστὶν Ἱππαρχος ὑποκρίτης, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης (59 26). λέγεται δὲ Ἱππαρχος παρ’ Ἀθηναίους καὶ ὁ τῶν ἱππέων ἄρχων· δύο δὲ ἦσαν οὗτοι. Harp.

β Ἱππαρχος Νικαεὺς φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τῶν ὑπάτων, ἔγραψε περὶ τῶν Ἀράτου φαινομένων, περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν συντάξεως καὶ τοῦ κατασερισμοῦ, περὶ τῆς κατὰ πλάτος μηνιαίας τῆς σελήνης κινήσεως, καὶ εἰς τοὺς ἀσερισμούς.

γ Ἱππαρχος κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. δράματα αὐτοῦ περὶ γάμων.

δ Ἱππαρχος Σταγειρίτης φιλόσοφος, Ἀριστοτέλους γνώριμος καὶ συγγενής. τί τὸ ἄρρεν καὶ θῆλυ παρὰ θεοῖς καὶ τίς ὁ γάμος, καὶ ἄλλα τινά.

ἱππάρχον πίναξ, ἐπεὶ παρὰ Συρακοσίοις οἱ Ἱππαρχοὶ ἐν πίναξί τὰ ὀνόματα γράφοντες τῶν ἀτακτούντων παρεσημειοῦντο.

ἱππᾶς. ὁ Σόλων τοὺς νόμους Ἀθηναίους γράψας εἰς δ’ τέλη τὸ πᾶν πλῆθος αὐτῶν διέταξε τῶν κατὰ τὰς οὐσίας τιμημάτων, καὶ τῷ α’ ὄνομα ἦν πεντακοσιομεδίμων, τῷ β’ ἱππέων, τῷ γ’ ζευγίτων, τῷ δ’ θητῶν.

ἱππαφέσεων τῆς ἀφειτηρίας. Πολύβιος “παρὰ πλῆσιν τι πάθος ἔφρασκε τοῖς ἐπὶ τῶν ἱππαφέσεων· ὅσον εἰκὸς ἐφιστάμενοι ἐκ τῶν αἰρομένων πρὸς τὴν.”

ἱππέας εἰς πεδίον προκαλῆ. (Plato Theaet. p. 183), δηλονότι ἔνθα ἂν εὐήμερῃ τις· τὰ γὰρ ἱππικά ἐν πεδίῳ κρατεῖ.

ἱππεία ἡ ἵππενσις. καὶ ἱππεία φάτνη καὶ οὐρά.

ἵππειον κράτος ἡ τοῦ ἵππου ἰσχύς. καὶ ἵππειον θράσος, καὶ ἵππειος ζυγός, καὶ ἵππειος λόφος (Hom. O 537).

ἱππεῖς. εἰς δ’ μέρη διήρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς πεντακοσιομεδίμους, εἰς ἱππέας, εἰς ζυγίτας, εἰς θῆτας. καὶ τοὺς μὲν πεντακοσιομεδίμους διὰ τὸ γεωργεῖν τοσαῦτα

μέτρα οὕτως ὠνόμαζον, καὶ ἦσαν οὗτοι εὐποροὶ· οἱ δὲ ἱππεῖς ἤτιους μὲν τῶν πεντακοσιομεδίμων, μέχρι δὲ τῶν τριακοσίων ἐγεώργουν μέτρων. ἱππεῖς δὲ αὐτοὺς ὠνόμαζον διὰ τὸ δύνασθαι, εἰ ποτε χρειά γένοιτο, ἵππον ἔκασον αὐτῶν τρέφειν. ἦσαν δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἡ τὸν ἀριθμὸν· οὗτοι δὲ μετὰ ταῦτα, τῆς πόλεως πληθυνούσης, ἐγένοντο σ’ πρὸς τοῖς χιλίοις. ὅθεν καὶ τὰς θυσίας, ἃς αὐτοὶ πέμποιν ἐν ταῖς πομπαῖς, ἐκάλεον ἱππάδας. ἔξῃ δὲ αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν καὶ κομᾶν. ἦσαν δὲ οἱ θῆτες ... παρ’ αὐτοῖς, οἷς οὐκ ἐφεῖτο ἄρχειν, ἀλλ’ ἡ δικάζειν ἢ ἐκκλησιάζειν μόνον, ἢ ἔκ τε τοῦ δικασικοῦ καὶ τοῦ ἐκκλησιασικοῦ τρέφοντο. sch. A Eq. 624.

ἱππεῖς λευκοθώρακες. καὶ παροίμια· “ἱππεῖς μὲν ἐν Θετταλίᾳ καὶ Θωράκῃ, τοξόται δὲ καὶ τὰ κουφότερα τῶν ὀπλῶν ἐν Ἰνδία καὶ Κρήτῃ καὶ Καρία.”

ἱππέων ὀπλέων (Hom. A 536) τῶν ὀνύχων τῶν ἵππων.

ἵππερος, ὡς ἵκτερος, ὁ περὶ τὰς ἵππους τὸν ἔρωτα ἔχων· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (74) “ἀλλ’ ἵππερόν μιν κατέχει τῶν χρημάτων.” ἔπαιξε παρὰ τὸν ἵκτερος, ὃς περιχέεται ταῖς ὄψεσι τῶν νοσούντων. οὕτως ἐπιβεβλήσθαι τοῖς χρήμασιν αὐτοῦ τὸν ἵππερον.

ἵππενε ἵππων φρόντιζε (A Nub. 1410).

ἵππενμα πορείαν· Ἀριστοφάνης (Th. 1072) “ὡς μακρὸν ἵππενμα διώκεις ἀσεροειδέα νῶτα διαφρεύουσ’ αἰθέρος.”

ἱππεύς.

ἱππήλατον εὐρύχωρον, πλατὺ, λεῖον, ἐπιλωμένον.

ἱππημολγός ὁ τοὺς ἵππους ἀμέλγων.

ἱππία Ἀθηνᾶ. ταύτην Ποσειδῶνος εἰναί φασι θυγατέρα καὶ Πολύφης (an Κορυφῆς) τῆς Ὠκεανοῦ, ἄρμα δὲ πρώτην κατασκευάσαντες διὰ τῆτο ἱππίαν κληθῆναι. Harp.

Ἱππίας Ἀθηναίων τύραννος. οὗτος Ἀαρεῖον παροξύνας ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους στρατεῦσαι καὶ τὴν Ἑλλάδα διὰ Ἀρταφέρνης καὶ Ἀτίδος σατραπῶν καὶ ἑκατομυριάδων στρατοῦ, καὶ αὐτὸς σὺν αὐτοῖς κατῆγε γηραιὸς ἡδὴ ὢν. καὶ ἐλθόντες ἐσαγήνευσαν μὲν Ἐρετριῶν, καὶ τοὺς ληφθέντας τῷ βασιλεῖ ἔπειλαν· ὁ δὲ αὐτοὺς περὶ τὰ Σούσα κατοικεῖν. ἐφ’ οἷς καὶ Πλάτωνος ἔστιν ἐπίγραμμα (AP 7 259) “Εὐβοίων γένος ἐσμέν Ἐρετρικόν, ἄγχι δὲ Σούσων κείμεθα, φεῦ γαίης ὅσσην ἀφ’

ἡμετέρης." ἐντεῦθεν ἐπὶ Μαραθῶνα ἦλθον. Ἀθηναῖοι δὲ ὑπὸ Μιλτιάδῃ στρατηγούμενοι τῷ Κίμωνος τοῖς βαρβάροις ἐπολέμησαν. ἐκάλουν δὲ ἐπὶ συμμαχίᾳ καὶ Λακεδαιμονίᾳ διὰ Φιλίππιδου τοῦ ἡμεροδρόμου, ὅς τοὺς χιλιούς καὶ πεντακοσίους σταδίους ἤνυσε διὰ μιᾶς νυκτός. καὶ ὅτι ὁ νόμος οὐκ εἶα στρατεύειν αὐτοὺς πρὸ πανσελήνου, καὶ παρητήσαντο. τῷ Φιλίππιδῃ δὲ ἐπανιώντι κατὰ τὸ Παρθένιον ὄρος τῆς Ἀρκαδίας ὁ Πᾶν ἐντυχὼν ἐμέμψατο μὲν Ἀθηναίοις ὡς μόνος θεῶν ἀμελοῦμενος, καὶ συμμαχήσειν ἐπέσχετο. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι θυμολεύσαντος ἐνός (ἦσαν γὰρ δέκα) περιμεῖναι τοὺς Λακεδαιμονίους, Μιλτιάδης δὲ παραινούντος ἐξίεναι καὶ Καλλιμάχον, ἐξῆλθον αὐτοὶ μὲν ὄντες θ', Πλαταιέας ἔχοντες α'. καὶ ἐν αὐτῇ, φασί, τῇ ἡμέρᾳ ἐνίκησαν. ἐν τούτοις Καλλιμάχος ἐπὶ δοράτων εἰσέχει νεκρός, Πολύζηλος δὲ πληρωθεὶς ὡς θάσμα θεασάμενος τῷ πάγωνι κρύπτον τὴν ἀσπίδα σύμμαχον (τὸν Πᾶνα δ' εἰκάουσιν εἶναι), ἐμάχετο ὡς ὁρῶν, καὶ δέχετο τῇ φωνῇ τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς πολεμίους.

b Ἰππίας. οὗτος τῆς εἰς Ἀθηναίους ὁργῆς καὶ τῆς ὕστερον ὠμότητος πρόοιχτος αἰτίαν τὸν Ἰππάρχον, φασί, θάνατον, καὶ πικρὸς ἐκ τούτων δεσπότης κάτω τοῦ χρόνου γενόμενος ὅμως οὐκ ἀπώνητο· ἤλασαν γοῦν οἱ Κεκροπίδαι αὐτόν. ὃ δὲ ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος ἐπήγετο τοὺς Πέρσας συμμάχους, ὁρῶν ὃν εἶχεν ἔρωτα Δαρείους τῆς Ἀττικῆς διὰ τὴν αἰτοπον ἐκείνην σπονδὴν, ἵνα τὰ σῶκα τὰ Ἀττικά μὴ ἐν ἐλευθέρῳ γῇ ἔτι ἀλλὰ δούλῃ γένηται τῇ ἐκείνου. ἰὼν μὲν οὖν ὁδε Ἰππίας ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα σὺν τοῖς Πέρσαις καὶ ἐκτάτιων τοὺς βαρβάρους μέγα ἔπταρε, καὶ αἰτε γέρον ἦδη εἶχε τοὺς ὀδόντας κραδαινομένους. ἐκ τοίνυν τῆς βίας εἰς ὁδοὺς ἐξεκρῶσθη, καὶ καταλίπεν εἰς τὴν ψάμμον, καὶ εὗρεθῆναι ἀδύνατος ἦν. ἐπειδὴ δὲ ἡττήθησαν οἱ βάρβαροι, φεύγων αἰθὶς εἰς Ἀἴμνον ἀφικνεῖται, καὶ κάμνει νόσῳ, καὶ τὴν ὄψιν τυφλοῦται αἵματος ἐπιρρεῦσαντός οἱ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἀλγεινῶς ἀπέθανε, δίκας ταύτας δοὺς τῇ πατρίδι, ἐπεὶ τοὺς βαρβάρους ἤγεν ἐπὶ καταδουλώσει αὐτῆς, μηνῆσαι τε τοὺς πατρίους θεούς. Aelianus?

c Ἰππίας Διοπέδης Ἠλείος σοφιστῆς καὶ φιλόσοφος, μαθητῆς Ἠγησιδάμου, ὃς τέλος

ὥρζετο τὴν αὐτάρκειαν. ἔγραψε πολλά.

ἱππική. ὅτι εἰσὶ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως τρεῖς διαφοραί· ἡ μὲν γὰρ ἐξ ἱππικῆς, ἡ δὲ δι' ἀρμάτων, ἡ δὲ δι' ἐλεφάντων. τοῦ δὲ ἱππικῆς τὸ μὲν ἀπλῶς οὕτω καλεῖται ἱππεὶς καὶ ἱππικόν, τὸ δὲ ἄμιπποι. καὶ ἄμιπποι μὲν οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀσπράτοις συνδεδεμένοι ὀχοῦμενοι· οἱ καὶ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἑλλῆς ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεῖα καλῇ. τοῦ δὲ κυρίως ἱππικοῦ τὸ μὲν ἐστὶ κατάφρακτον, ὃ καὶ τὰς ἵππους καὶ τοὺς ἱππίας πεφραγμένους παρέχεται, τὸ δὲ ἀκατάφρακτον, οἱ μὲν δορατοφόροι ἢ κοντοφόροι ἢ ξυστοφόροι (καλοῦνται γὰρ τοῖς τρισὶν ὀνόμασιν). οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ πλησίον τοῖς πολεμίοις δόρασι μαχόμενοι. τούτων δὲ οἱ μὲν δορατίοις χρῶνται, οἱ καλοῦνται Ταραντίνοι, οἱ δὲ τῶξοις, οἱ καλοῦνται ἱπποτοξόται, οἱ δὲ ἀκροβολισαί, οἷον οἱ πόρρωθεν βάλλοντες. οἱ μὲν μόνον ἀκοντίζουσιν, εἰς δὲ χεῖρας τοῖς πολεμίοις οὐκ ἔρχονται, καὶ καλεῖνται ἱπποκοντισαί καὶ ἰδίως Ταραντίνοι· οἱ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐλαφροῖς ἀκοντίοις ἀκοντίζουσι πόρρωθεν, ἔπειτα δὲ καὶ πλησιάζοντες συμπλέκονται τοῖς πολεμίοις, ἢ σπάθαις ἢ πελέκεισιν ἀπομαχόμενοι· οὗς φασιν ἐλαφρούς.

Ἰππιόθων ὄνομα κύριον.

ἵππιος Ποσειδῶν.

ἱππόβοτος μεγάλην γῆν ἔχων, δυνάμενος ἵππους τρέφειν.

Ἰππόβοτος φιλόσοφος, ὃς ἔφησεν θ' αἰρέσεις εἶναι τῶν φιλοσόφων. καὶ ἔξιν ἐν τῷ αἵρεσις.

Ἰπποδάμεια ἄγορά ἐν Πειραιεῖ, οὕτω καλουμένη ἀπὸ Ἰπποδάμου Μιλησίου ἀρχιτέκτονος τῷ οἰκοδομησαμένῳ τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ. Harp.

ἱππόδαμοι ἐφ' ἵπποις ἀναστροφόμενοι.

ἱπποδασείης (Hom. Γ 369) ἐξ ἱππέων τριχῶν λόφον ἐχούσης· ὃ δὴ δασύ ἐστιν.

Ἰπποδόσιον τῆς Ἰπποθωντιίδος φυλῆς ἐπώνυμος.

Ἰππόθωνος ὄνομα κύριον.

ἵπποι ποτάμιοι ζῶα ἀδικώτατα. καὶ ζῆται ἐν τῷ ἀντιπελαγοεῖν. cf. Damasc. Phot. p. 342.

ἱπποκόμος ὁ τῶν ἵππων ἐπιμελόμενος.

Ἰπποκόωντος.

Ἱπποκράτης Κῶος ἱατρός, Ἡρακλείδης υἱός (προτετάχθω γὰρ καὶ τοῦ πάππου τοῦ

Ἡρακλείδου πατρός, εἰ καὶ ὁμώνυμος ἦν, διὰ τὸ ἀξέρῃ καὶ γῶς τῆς βιωφελέςατης λατρικῆς γενέσθαι), ἀπόγονος δὲ Χρέσου τοῦ νομα καὶ Ἐλάφου τοῦ ἐκείνου παιδός, λατρῶν καὶ αὐτῶν. οὗτος μαθητῆς γέγονε τὸ μὲν πρῶτον τῷ πατρός, μετὰ δὲ ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Σηλυβριανοῦ καὶ Ἰοργίῃ τῇ Αἰοντίνῃ ῥήτορος καὶ φιλοσόφου, ὡς δὲ τινες, Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου (ἐπιβυλεῖν γὰρ αὐτὸν νέον πρεσβύτερον), ὡς δὲ τινες, καὶ Προδίκου. διέτριψε δὲ ἐν Μακεδονίᾳ, φίλος ὢν σφόδρα τῷ βασιλεῖ Περδίκκᾳ. παιδίας δὲ σχῶν δύο, Θεσσαλὸν καὶ Δράκοντα, κατέσχευε τὸν βίον ἐνιαυτῶν γεροντῶς δ' καὶ ρ', καὶ τέθναπται ἐν Λυρίσῃ τῆς Θειταλίας. ἐν δὲ ταῖς ἐικόσιν ἰσορεῖται τὸ ἱμάτιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναβεβλημένος καὶ σκεπόμενος, ἥ ὅτι τοῦτο ἔθος ἦν αὐτῷ, ἡ δὲ τὸ φίλαπόδημον, ἣ τὸ ἴδιον ἐν ταῖς χειρουργίαις. οὗτος ἔγραψε πολλά, καὶ πᾶσιν ἐγένετο διάδελος, ὥς καὶ τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, τὸν κυλούμενον Ἀρταξέρῃην, γράψαι πρὸς Ὑζάνην τῆς τοῦ ἀνδρὸς σοφίας δέομενον. "βασιλεὺς βασιλείων μέγας Ἀρταξέρξης Ὑζάνει Ἑλλησπόντου ὑπάρχῃ χαίρειν. Ἱπποκράτους ἡγετοῦ Κῆρου, ἀπὸ Ἀσκληπιοῦ γεγονότος, εἰς ἐμὲ κλέος ἀγίγεται τέχνης. δὲς οὖν αὐτῷ χρυσὸν ὅποσον ἂν βέλῃται, καὶ τᾶλλα χυδὴν ὧν σπανίζει, καὶ πέμπε πρὸς ἡμέας· ἔσαι γὰρ ἰσότημος Περσέων τοῖσι ἀρίστοις. καὶ εἰ τις ἄλλος ἐστὶν ἀνὴρ κατ' Εὐρώπην ἀγαθός, φίλον οἴκῳ βασιλείας τίττισο μὴ φειδόμενος ὄλβου· ἀνδρας γὰρ εὐρεῖν δυναμένους τι κατὰ συμβεβηκέναι οὐ ῥάδιον. ἔρρωσο." αἱ μὲν οὖν γραφεῖσαι παρ' Ἱπποκράτους βίβλοι πᾶσι τοῖς μετεροχομένοις τὴν λατρικὴν ἐπιστήμην ἐκδηλοῖ, καὶ οὕτως αὐτὰς κατασπάζονται ὡς θεοῦ φωνὰς καὶ οὐκ ἀνθρωπίνῃ προελαδούσας ἐκ σώματος· πλὴν τῶν ἐν πρώτοις καὶ ἡμεῖς ἀπομνημονεύσομεν. πρώτη μὲν οὖν βίβλος ἡ τὸν ὄρκον περιέχουσα, δευτέρη δὲ ἡ τὰς προγνώσεις ἐμφαίνουσα, τρίτη ἡ τῶν ἀφορισμῶν, ἀνθρωπίνην ὑπερβαίνουσα σύνεσιν. τετάρτην τύξιν ἐχέτω ἡ πολυθρόνητος καὶ πολυθαύμαστος ἔξηκοντάβιβλος, ἣ πᾶσαν λατρικὴν ἐπιστήμην τε καὶ σοφίαν ἐμπεριέχουσα.

b Ἱπποκράτης Γνωσιδίκου υἱός, Κῆρος, πατὴρ Ἡρακλείδα τοῦ πατρὸς Ἱπποκράτους, λατρὸς καὶ αὐτός, τοῦ γένους τῶν Ἀσκλη-

πιδῶν, λατρικῇ.

Ἱπποκράτης Θεσσαλοῦ Κῆρος λατρὸς, ἐγγονος δὲ Ἱπποκράτους τοῦ δευτέρου τοῦ υἱοῦ Ἡρακλείδα, ἔγραψε καὶ αὐτὸς λατρικά.

Ἱπποκράτης τέταρτος, ὁ Δράκοντος, α λατρὸς, Κῆρος καὶ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ γένους, ὃς ἰάτρειαν μὲν Ῥωξάνην, ὑπὸ δὲ Κασάνδρῳ τελευτᾷ τοῦ υἱοῦ Ἀντιπάτρου, ἔγραψε καὶ αὐτὸς λατρικά.

Ἱπποκράτης δύο, πέμπτος καὶ ἕκτος, α λατροί, Θυμβριῶν παῖδες, Κῆροι καὶ αὐτοί, τοῦ γένους τοῦ αὐτοῦ, ἔγραψαν ἀμφοτέρω εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην.

Ἱπποκράτης ἔβδομος, Κῆρος καὶ αὐτός, α λατρὸς, Πραξιόνακτος παῖς, καὶ αὐτὸς ἐκ τῷ γένους τοῦ αὐτοῦ, ἔγραψε καὶ αὐτὸς εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον.

Ἱπποκράτης μιμησομαι, ἐπὶ τῶν σωφροσύνῃ ἐπαγγελλομένων.

Ἱππόλυτος. οὗτος ἔγραψεν εἰς τὰς δόξεις τοῦ Δανιὴλ ὑπόμνημα, καὶ εἰς τὰς παροιμίας Σολομῶντος.

Ἱππομανές. οὕτω λέγεται τὸ ἐπιπεφυκὸς ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ πωλαριῶ, ὅπερ εὐθέως ἡ μήτηρ κατέδετα· ἔσι δὲ τῷ μεγάλῳ ἑλαττον ἰσχύδος, μέλαν πλατὺ περιφερές. ἔσι δὲ εἰς πολλὰ δόκιμον.

Ἱππομανῆ μεγάλην μαινόμενον, ἣ τὸν ἐπὶ ἵπποις μαινόμενον καὶ ἱππικόν· ἡ πρὸς τὸν λειμῶνα ἐκκλητέον. τὸ δὲ ἵππος ἐπὶ τοῦ μεγάλου τάσσεται, ὡς ἱπποσέλινον, καὶ ἱππογνώμων ὁ μεγαλογνώμων. εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ λειμῶνος, τὸν ἄγαν ἀνθοῦντα καὶ ἐξυβρίζοντα τῇ γλῶσσι διὰ τὸ πληθύνειν. ἡ δὲ εὐανθής, ἐφ' ᾧ οἱ ἵπποι μαινόμενοι. Σοφοκλῆς (Αἰ. 143) "σὲ τὸν ἱππομανῆ λειμῶν ἐπιβάντα."

Ἱππόμαχος Ἡλείος κατεμαχέσατο τρεῖς ἀνταγωνιστάς, οὐδὲ πληγὴν δεξιόμενος. καὶ Πολίτης τις ἐκ Κεράμει τῆς ἐν Θράκῃ Κερίας, τὴν ἀρετὴν ἀναφαίνων τῶν ποδῶν, ἀπὸ μηκίστου καὶ διαρκεστάτου δι' ὀλίγους δὲ χειροῦ μετρημέσατο ἐπὶ τὸ βραχυτάτον ἡμῶν καὶ ὥκιον. Pausan. 6 12 et 13.

Ἱππομένης Ἀθηναίων ἀρχων, ὃς ἐξέπαισε τῆς ἀρχῆς δι' αὐτίαν τοιάνδε. ἦν αὐτῷ θυγάτηρ, ἥντινα τῶν ἄστων αἰσχύναντος λάθρᾳ ὑπ' ὀργῆς καθέρξεν εἰς οἶκτον δῆσας σὺν ἵππῳ, καὶ τροφὴν οὐδετέρῳ ἐσέπειπεν. πιεσθεὶς οὖν λιμῷ ὁ ἵππος ἐφορμήσας τῇ παιδί, ἀνάλωσας τε αὐτήν, καὶ

αὐτὸς ὕπερον ἀπέθανε. μετὰ ταῦτα ἐπισκαφείσης αὐτοῖς τῆς οἰκήσεως, ἀπ' ἐκείνου ὁ χώρος ἐκαλεῖτο ἵππυς καὶ κόρης. Nicol. Dam. p. 446: cf. v. παρ' ἵππον.

ἵππον εἰς πεδίον ἄξεις, ἀντὶ τῷ ὅπῃ μοι ἔσι λυσιτελές.

ἵππόπορνε ἀντὶ τοῦ μεγαλόπορνε, σπυρίως. Ἀριστοφάνης (Ran. 430) "καὶ Καλλιάν γέ φασι τὸν Ἴπποβίνου κύσθαι λεοντήν νυν-μαχεῖν ἐνημιμένον." παρεγραμμάτισε διὰ τὴν ἀσέλγειαν παρὰ τὸ Ἴππονίκα εἰς πορνομανῆ· τὸ δὲ ἵππος πολλαχοῦ ἐπὶ τοῦ μεγάλῃ λαμβάνουσιν· ἵππόπορνε. κωμωδεῖται δὲ ὁ Καλλιάν πανταχοῦ ὡς σπαθῶν τὴν πυτρικὴν οὐσίαν καὶ μάλισα ἐπὶ γυναιξὶ μεμηνώς. ὀνομασιοποιεῖ δὲ πάντα πρὸς μαλακίαν αὐτοῦ.

ἵππος. Αἰεῖππος "ὁ δὲ ἵππος αὐτῷ ἥσκητο ἄρα καὶ ἄνευ ἡγίας ἐλαυνόμενός τε ὠκύτατα φέρεσθαι, καὶ βύδην προϊόντος πρῶτατα ἵσασθαι, καὶ ἐκκλίνοντος, ὅπως περιορίσεται καὶ κυκλώσεται, εὐκαμπεστάτα ἐπιστρέφειν."

ἵππος Νισαῖος. μετὰ τῆς Σασιανῆς καὶ τῆς Βακτριανῆς τόπος ἔστι Κατασιγῶνα, ὅπερ Ἑλλάδι γλῶσση Νίσος καλεῖται· ἐν ταῦθα ἵπποι διάφοροι γίνονται. οἱ δὲ ἀπὸ Ἑρυθρῆς θαλάσσης· εἶναι δὲ ξανθὰς πάσας. ὁ δὲ Ἡρόδοτος (3 106, 740) τῆς Μηδίας εἶναι τὸν τόπον Νίσαιον. ὁ δὲ Πολέμων κακῶς φησὶ λευκὸν ἵππον Νισαῖον. ἐν δὲ Αἰκτιῦ (ἀν δίκτυῳ) Ὁρφεὺς λέγει... ὅτι ἡ Νίσαια τύπος ἐστὶν ἐν Ἑρυθρῇ κείμενος.

ἵπποσύνη ἡ περὶ τοὺς ἵππους ἐμπειρία.

ἵπποσφάττηγος (ἀν ὑποσφάττηγος) Ἀλεξάνδρου Ἀλκέτις ἦν. cf. v. Ἀλκέτις.

ἵππότης ἵππεύς, ἑφιππος· "εἶδε νεκρὸν κείμενον ἵππότην ἄριστον καὶ κατὰ χεῖρα πληξὶ δανάμενον, κείμενον αὐτῷ ἵππῳ."

ἵππουριν τὴν ἐξ ἵππειων τριχῶν κατεσκευασμένον λόφον ἔχουσαν.

ἵπποφορβός ἵπποτρόφος· φορβή γὰρ ἡ τροφή. καὶ ἵπποφόρβιον ἔνθα οἱ ἵπποι τρέφονται.

Ἴππυς Ῥηγίνος ἱστορικός, γεγωνὸς ἐπὶ τῶν Περσικῶν, καὶ πρῶτος ἔγραψε τὰς Σικελικὰς πράξεις, ὡς ὕπερον Μύθης ἐπιτέμετο· κτίσιν Ἰταλίας, Σικελικῶν βιβλία ε', χρονικὰ ἐν βιβλίοις ε', Ἀργολικῶν (ἀν ἀρχαιολογικῶν) γ'.

ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε", ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας δεομένων ῥα-

ζώνης τινὸς καὶ ἀναπαύλης.

Ἴππων Ἴππωνος (cf. v. ἔρρε). σημαίνει δὲ καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ οἱ ἵπποι ἵκνται. ἱπῶν δὲ περισπωμένως.

Ἴππωνυξ Πύθω καὶ μητρὸς Πρωτίδος, Ἐφέσιος λαμβογράφος. ὥκησε δὲ Κλαυζομενὰς ὑπὸ τῶν τυράννων Ἀθηναγόρου καὶ Κωμῆ ἐξελαθεῖς. γράφει δὲ πρὸς Βούπυλον καὶ Ἀθηνὶν ἀγαλματοποιούς, ὅτι αὐτοῦ εἰκόνας πρὸς ὕβριν εἰργάσαντο. οὗτος πρῶτος ἔγραψε παρῳδιῶν καὶ χωλῶμιβον καὶ ἄλλα.

ἵπταται πέτεται.

ἵπτω βλάπτω, αἰτιατικῇ.

ἵπτω βλάπτω· (Hom. A 454) "μέγα δ' ἵψυο λαὸν Ἀχαιῶν." ἱπῶ δὲ περισπωμένως ἀντὶ τοῦ θλίβω· καὶ Ἀριστοφάνης (Eq. 920) "ἵπνυμενος ταῖς συμφοραῖς."

ἱρὴ ἐκκλησία. καὶ πληθυντικὸν ἱραί· "ἱράων προπάροισεν" Ὀμηρος (Σ 531).

ἱρεῖον θυσία.

ἱρεῖς (ἀν Ἱρασεῖς) ἐθνικόν.

ἱρέων ἐθνικόν.

Ἱρή πόλις.

Ἱρις νέφους ὑγρότης κατ' ἐμπύκνυν ἥλιος πεποικιλμένον, οἷον τὸ τόξον. ἡ αὐγαὶ ἀφ' ὑγρῶν νεφῶν ἀνακεχλασμέναι. ἡ ἐμφασὶς ἡλίου τμήματος ἢ σελήνης ἐν νέφει διεδροισμένῳ, κοίλῳ καὶ συνεχεῖ πρὸς φαντασίαν, ὡς ἐν κατόπτρῳ φανταζομένην, κατὰ κύκλον περιφέρειαν. Diog. L. 7 152.

τῆς ἱριδος τὸ χλωρὸν ἄερος σημερινόν, τὸ πυρρὸν πνευμάτων, τὸ δὲ μελανίζον ὑδάτων.

Ἱρις, ἄρσενικόν, ὄνομα ποταμοῦ. Θηλυκὸν δὲ σημαίνει τὴν ἄγγελον τῶν θεῶν.

Ἱρος ὁ πτωχός, διὰ μακροῦ τῷ ι. ἱρὸς δὲ ὁ ἱερός, κατὰ κρῶσιν· (SOC 16) "χῶρος ὅδ' ἱρὸς ὡς ἀπεκάσαι, βρῶν δάφνης εὐλαῖας ἀμπέλου· πυκνόπτεροι δ' εἶσω καὶ αὐτὸν εὐξομοῦσ' ἀηδόνες."

Ἱρτιος ὄνομα κύριον.

ἱρῶν μηνίσας παρὰ Ὀμήρῳ (E 178).

ἱς δύναιμι, νεῦρα.

Ἱσα (ἀν Ἱσσα) πόλις. Ἱσα δὲ τὰ ὅμοια.

Ἱσαάκ ὄνομα κύριον.

ἵσα βαίνων Πυθαγόρῃ, Δημοσθένῃ ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου (314), ἀντὶ τοῦ συνῶν αἰεὶ καὶ μὴ βραχὺ ἀφιστάμενος. καὶ Μένανδρος "παρ' αὐτὸν ἵσα βαίνουσ' ἑταῖρα πολυτελής." Harp.

Ἰσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεται μοι ψεύδουσιν," ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμαμάτων καὶ δισελπίσων, Ἀριστοφάνης Ὅρνισι (1163).

Ἰσάγγελος ἴσος ἀγγέλι.

a Ἰσαι ψῆφοι, ἐπὶ τῶν παρ' ὀλίγον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀλισκομένων· ἀπολύονται γὰρ οἱ διωκόμενοι ἀπὸ τῶν δικαζομένων, ἂν ἴσαι γένωνται ψῆφοι, ἐν αἷς ἀπολύεται ὁ ἐγκαλούμενος.

b Ἰσαι ψῆφοι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφώντος (252) "ἔτερος δὲ πλεῖστος ἰδιώτης εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν θόρον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρῶτην μὲν ποτε εἰσηγγέλθη καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο, εἰ δὲ μία ψῆφος μετέπεισεν, ὑπερώρισον ἂν καὶ ἀπέθανεν." Harp.

c Ἰσαι ψῆφοι. (A. Ran. 696) "ὥς ἀπόλοιτο, κἂν ἴσαι ψῆφοι γένωνται." ὑπερβολικῶς εἰρηται· ὅταν γὰρ ἴσαι αἱ ψῆφοι γένωνται, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος.

Ἰσαῖος εἰς μὲν ἐξί τῶν ἰ' ῥητόρων, μιαιφάνης δὲ Ἰσοκράτους, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους, Ἀθηναῖος τὸ γένος· Δημήτριος δὲ Χαλκιδεὺς φησὶν αὐτὸν εἶναι. οὗτος ἐπαινεῖται καὶ ὡς ῥήτωρ καὶ ὡς Δημοσθένην ἀμισθὶ προαγαγών.

ὅτι Ἰσαίου τοῦ ῥήτορος νεωτέρου ἄσπετο μένον, ὕψερτον δὲ σωφρονήσαντος, ἤρετο αὐτόν τις "τίς ἄριστος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνέων εἰς βρωσιν;" "πέπανμαι" ἔφη ὁ Ἰσαῖος "ταῦτα σπουδαίων· ξυνῆκα γὰρ τὰς Ταντάλου κήπους τρυγῶν," ἐνδεικνύμενος δήπου τῷ ἐρομένῳ ταῦτα ὅτι σκιά καὶ ὀνείρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι.

Ἰσαιῶν Ἰσαιῶνος ὄνομα κύριον.

Ἰσακίῳ ἀνδρείῳ.

Ἰσακος ἐλληνιστὶ εἰρηται ὁ Ἰσαάκ.

Ἰσαμεν. καὶ ἴσαισι γινώσκουσι.

Ἰσαν ἐπορεύθησαν, παρ' Ὀμήρῳ καὶ μύον· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔγνωσαν.

Ἰσανδρος ὄνομα κύριον.

Ἰσας δ' ὁ σμίνη κεφαλὰς ἔχον (Hom. A 72). ἥ τε τῶν Ἑλλήνων, φησί, καὶ ἡ τῶν βαρβάρων μάχη Ἰσοκέφαλος ἦν.

Ἰσαισι γινώσκουσιν. (S. Ai. 964) "οἱ γὰρ κακοὶ γινώμυισι, τάγμαθ' ἔχοντες, ἐκ ἴσαισι πρὶν τις ἐκβάλῃ."

Ἰσατο καθίδρυσεν.

Ἰσδιγέρδης ὄνομα κύριον. Agath. 4. 27.

Ἰσηγορεῖ ἐπ' ἴσης λέγει, ἰσολογεῖ. Πολύβιος (7 10) "οὗσης δημοκρατίας παρὰ τοῖς

Μεσσηνίοις, καὶ τῶν μὲν ἀξιολόγων ἀνδρῶν πεφυγαδευμένων, τῶν δὲ κατακεκληρολημμένων τὰς τούτων οὐσίας ἐπικρατούντων τῆς πολιτείας, δυσχερῶς ὑπέφερον τὴν τούτων ἰσηγορίαν οἱ μένοντες τῶν ἀρχαίων πολιτῶν."

Ἰσηλίκων τῆς αὐτῆς ἡλικίας· "γυναῖκων Ἰσηλίκων χορὸν ἐαυτῇ περιχέασα (γῆραιαὶ δὲ αὐταί, χορὸς θεοφιλῆς) καὶ καθεῖσαι τὰς παλαιὰς ἐκείνας κόμας ἐθεοκλύτην." cf. v. καθεῖσαι.

Ἰσημι γινώσκω.

Ἰσθι γίνωσκε.

Ἰσθμία περιόμια, περιδέραια, περιτραχήλια. λέγονται δὲ καὶ ἔορται Ἑλλήνων. καὶ παροιμία Ἰσθμιάζειν ἐπὶ τῶν κακῶς βιόντων· ἐπίνοςος γὰρ ὁ τῶν Ἰσθμίων καιρός. Ἰσθμιον ἀμφιφορῆς ὁ τρέχῃλος τῷ κεράμει διὰ τὸ ξενὸς εἶναι.

Ἰσθμικὴ πίτυς ἄθλον ἐπινίκιον.

Ἰσθμός γῆ μεταξὺ δύο θαλασσῶν· πορθμὸς γὰρ θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν. Ἀριστοφάνης (Th. 653) "Ἰσθμόν τιν' ἔχεις, ἄνθρωπ'· ἄνω τε καὶ κάτω τὸ πέος διελκεις, πυκνότερον Κορινθίων," ἐπεὶ τὰς ναῦς διὰ τῷ Ἰσθμῷ ἔλκον οἱ Κορινθιοί, ὥς μὴ περιέρχονται. τῷτο δὲ διισθμιονίσαι ἐκάλεσαν.

Ἰσίδωρος πρεσβύτερος ὁ Πηλεσιώτης, ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος, φιλόσοφος τε καὶ ῥήτωρ, ἐπιστολὰς ἐρμηνεύσας τὴν θείαν γραφὴν γ' γέγραφε, καὶ ἄλλα τινά.

Ἰσίδωρος φιλόσοφος, ὃς ἐφιλοσόφησεν μὲν ὑπὸ τοῖς ἀδελφοῖς, εἶπερ τις ἄλλος, ἐν τοῖς μαθήμασιν ἐπιμελὴς τε ... ἐν ἱεροῖς, καὶ τὰ πρὸς ταῦτα κατασκευάζειν ἅπαντα ὡς ἔπος εἰπεῖν ἱκανώτατος εἰς ὑπερβολήν. ἐμοὶ τε δοκεῖν τὴν ζωὴν μὲν ἦν φιλόσοφος, τὰ δὲ πρὸς ἐπιστήμην ἢ διεξητυσμένος, ἀγύμναστος ὢν μᾶλλον ἢ ἀφνητὸς τὰ διαιλεκτικά. νέμω δὲ ὅντι θανμασὸν τὴν συμβιβητικὴν· ἀδελφῆς γὰρ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἡλικιωτής, ἔτη ἡ' γεγονώς, ἐπιδεικνύμενος εὐθύς ἐκ νέων γένεως τινα ῥώμην δαιμονίαν, ἀπὸ τοῦ τέλους πεσὼν ἐτελεύτα παραχρῆμα τὸν βίον, καὶ πένθους ἐπ' αὐτῷ μεγάλῃ συνεστῶτος ἐπιφοιτῶν ἐνύπνιος τῷ Ἰσίδωρῳ τοῦτον παρεμυθεῖτο. Damascius: cf. v. Συριανός.

Ἰσις Ἰσίδος, ὄνομα δαίμονος. καὶ ἡ κλητική ὦ Ἰσι· "σὺ δὲ ὦ Ἰσι τάλαίνα μενέεις περὶ χεῖματι Νείλου."

Ἰσις. αὕτη λέγεται Ἰώ, ἣν ἤρπασεν ὁ

Ζεὺς ἐξ Ἀργεῖ, καὶ τὴν Ἥραν φοβούμενος μετέβαλεν αὐτὴν ποτὲ μὲν εἰς λευκὴν βοῦν ποτὲ δὲ εἰς μέλαιναν ποτὲ δὲ ἰάξασαν· μεθ' ἧς πλανώμενος ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον. τιμῶσιν ἔν Αἰγύπτιοι τὴν Ἰσιν· διὸ ἐπὶ κεφαλῇς τῆ ἀγάλματος αὐτῆς κέρατα βοὸς γλύφουσι, δηλῶντες τὴν εἰς βῆν τῆς κόρης μεταβολήν.

Ἰσκαριώτης σκηνὴ θανάτου.

ἴσκειν, ὡς τὸ "ἴσκει ψεύδεια πολλά λέγων" (Hom. τ 203). καὶ ἴσκειν ἐκάζειν.

Ἰσμα Ἰδρυμα (Lycophr. 731).

Ἰσμαήλ ὁ μεθ' ἡδονῆς γέλως ἐβραϊστί (cf. v. Ἀβραάμ). καὶ Ἰσμαηλῆτης ὁ ἀπὸ Ἰσμαήλ.

Ἰσμαρικὸς οἶνος· Ἀρχιλοχος (Athen. p. 30: cf. v. ὑπνομαχῶ) "ἐν δορὶ δ' οἶνος Ἰσμαρικὸς· πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος." Ἰσμαρος δὲ πόλις ἡ νῦν Μαρώνεια λεγομένη.

ἴσμεν οἶδαμεν.

Ἰσμηνίας εἰς παρὰ Θηβαίοις ἦν πολέμαρχος ἐπιφανής. Harp.

Ἰσοδαίτης ξενικὸς τις δαίμων, ᾧ τὰ δημώδη γύναια καὶ μὴ πάνυ σπουδαῖα ἐτέλει. Harp.

ἰσοκλής ἰσοδόξος.

■ Ἰσοκράτης Θεόδωρος αὐλοποιῶ, Ἀθηναῖος ῥήτωρ, γενόμενος ἐπὶ τῆς πς' ὀλυμπιάδος, ὃ ἔστι κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ. καὶ διὰ μὲν τῆς φωνῆς τὴν ἀτονίαν καὶ τὸ ἀπαρησίασον δίκας οὐκ εἶπεν, ἐδίδουξε δὲ πλείους, καὶ λόγους γέγραφε λβ'. βιώσας δὲ ἔτη ε' πρὸς τοῖς ρ' ἐτελεύτησεν. ἀδελφοὶ δὲ αὐτῷ ἐγένοντο Τίσσιππος καὶ Θεόμνητος καὶ Θεόδωρος, διδάσκαλος δὲ Γοργίας· οἱ δὲ Τισίαν φασίν, οἱ δὲ Ἐργῖνον, οἱ δὲ Πρόδικον ἔφασαν, οἱ δὲ Θηραμένην. οἱ δὲ λόγοι αὐτῷ πλείστοι.

■ Ἰσοκράτης εἶπεν (1 35) "ὁ γὰρ φαύλως διανοηθεὶς περὶ τῶν ἰδίων οὐδέποτε καλῶς βελεύσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων."

■ Ἰσοκράτης Ἀμύνκλα τοῦ φιλοσόφου, Ἀπολλωνίας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ ἢ Ἡρακλείας, ὡς Καλλίστρατος, ῥήτωρ, μαθητῆς καὶ διάδοχος τῷ μεγάλῳ Ἰσοκράτῃ, διακέσας δὲ καὶ Πλάτωνος τῷ φιλοσόφῳ. ἔτος δὲ ὁ Ἰσοκράτης καὶ Θεοδόκτη τῷ ῥήτορι καὶ τραγωδοποιῷ καὶ Θεοπόμπῳ τῷ Χίῳ ἅμα τῷ Ἐρυνθραίῳ Νυνκράτει διηγωνίσαστο περὶ λόγων εἰς τὸν ἐπιτάφιον Μανσώλου τοῦ βασιλέως Ἀλικαρνασσοῦ. καὶ λόγοι αὐτῷ ε', Ἀμφικτυο-

νικός, προτρεπτικός, περὶ τῆ τάφου μὴ ποιῆσαι Φιλίππῳ, περὶ τοῦ μετοικισθῆναι, περὶ τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας.

ἰσόκωλον τὸ ἴσα μέρη ἔχον. λέγει δὲ Ἀριστοτέλης ὅτι, ἐὰν συνθέτου τινὸς λόγος ἀποδοθῇ τοσαῦτα μέρη ἔχων ὅσα καὶ τὸ σύνθετον ἔχει οὐ ὁ ὀρισμὸς ἀποδίδεται, ἔκ ἔσαι ἔτος ὁ λόγος ὀρισμὸς ἐκείνου· ἐν γὰρ τοῖς ἔτῳς ἀποδιδόμενοις λόγοις ἀναγκαῖον ὀνομάτων εἰς ὄνομα τὴν μετάληψιν γεγενῆσθαι. Alex. Aphrod. in Top. p. 232.

ἰσολογία ἰσοτιμία· "διαψευθεῖς δὲ τῆς κρίσεως ἐν οὐδενὶ τῶν ἀμφισβητημένων ἰσολογίαν ἔχειν ἀδέποτε πρὸς τὸ συνέδριον."

Ἰσοξ ὄνομα ἔθνης (an ἰχθύος).

ἰσοπαλὴ ἴσα ἐν κλήρῳ· πάλος γὰρ ὁ κλήρος.

ἰσόπεδον εἰς ὁμαλὸν τόπον.

ἰσόρροπον ἰσοβαρές, ἰσοστάσιον.

Ἰσὺς ὄνομα ποταμοῦ.

ἰσοσθενής ἰσοδύναμος.

ἰσοστάσιον ἰσοστάθμον.

ἰστοτελεῖς. οἱ ἀπὸ τῆ μετοικεῖν κατὰ τινα τιμὴν παρὰ τῆ δήμευ γενομένην κατὰ ψήφισμα μεταβαίνοντες εἰς τὸ τῶν δημοποιήτων δίκαιον ἰστοτελεῖς ὠνομάζοντο. ἐγένετο δὲ τῷτο τοῖς μετοίκους ὑπὸ τῆς πόλεως, ὅτε ἔδοξαν εὐ πεποιηκέναι τὸ κοινόν.

ἰστοτελεῖς ἴσα τελῶντες, ἴσα τοῖς ἀξοῖς, ὃ ἔστι τοῖς πολίταις, τέλη διδόντες.

ἰστοτελής καὶ ἰστοτέλεια. πολλάκις τιμὴ τις ἐδίδото τοῖς ἀξίοις φανείσι τῶν μετοίκων, καθ' ἣν τῆ μετοικίᾳ ἄφεις αὐτῶν ἐγίνετο. ὅτι δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὧν ἔπραττον οἱ μέτοικοι ἄφειν εἶχον οἱ ἰστοτελεῖς, Θεόφραστος λέγει. καὶ πόλεσι δὲ ὅλαις ἐψηφίζοντο τὴν ἀτέλειαν Ἀθηναῖοι, ὥσπερ Ὀλυνθίους καὶ Θηβαίους. ὁ δὲ ἰστοτελής ὠρισμένον τι τέλος ἐδίδο. Harp.

ἰσότης φιλότης (Plato Legg. 6 p. 757 A). αὕτη γνωμικὴ δηλῶσα ὡς ἰσότης τὴν φιλίαν συνέχει.

ἰσουργός ἴσα ἐργαζόμενος.

ἰσοῦψεῖς οἰκίαι καὶ παράλληλοι τῷ τείχει ἐν Σιφνῷ, ἔσαι καταλύματα τοῖς ἐργαζομένοις τὰ χρύσεια μέταλλα. ἰσοῦψής οὖν ἰσοῦψοὺς κλίνεται.

ἰσοφαρίζειν (Hom. Z 101) ἐξιᾶσθαι.

ἰσοφυνῶ ἴσα.

ἰσοφωνία.

ἰσοχειλεῖς μέχρι χειλεως πεπληρωμένοι· (X Anab. 4.5 26?) "ἦσαν δὲ κρατῆρες οἷον ἰσοχειλεῖς."

Ἰσπανία χώρα, ἥ καὶ Ἰβηρία καὶ Ἑσπερία καλεῖται.

Ἰσραηλίτης Ἑβραῖος.

Ἰσση ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν ἀπολαχόντων καὶ ὅλως δυσπραγόντων. ἔστι καὶ ἐν Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου καὶ ἐτέρωθεν.

Ἰσσητιὸς ὁ πολίτης.

Ἰσσηκὸς κόλπος.

Ἰσσηνίης ὄνομα κύριον.

Ἰσσοὺς ὄνομα πόλιος. Ἰσος δὲ ὁ ὅμοιος, καὶ προπερισπᾶται· ἔστι καὶ ἰσότερος.

Ἰσημαι γενικῇ.

Ἰσε γινώσκετε.

Ἰσέον δεῖ γινώσκειν.

Ἰση ἴσανε, ἔησον, προσεκτικῶς.

Ἰσημι αἰτιατικῇ.

Ἰσία ἡ καθέδρα. καὶ παροιμία "θύειν Ἰσία." εἰρηται ἡ παροιμία κατὰ τῶν μηδενὶ ὁμῶδες μεταδιδόντων· δι' ἔθους γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὅποτε ἔθνον Ἰσία, μηδενὶ μεταδιδόναι τῆς θυσίας.

Ἰσίαται πόλις. καὶ Ἰσιαῖος ὄνομα κύριον.

Ἰσλαίτον ὄνομα τόπων.

Ἰσιατορίαν δειπνητορίαν. cf. v. ἐστιατορία.

ἰσίοις τοῖς τῷ πλοῖσι λαίρεσιν· Ἀριστοφάνης (Ran. 998) "μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις, ἀλλὰ συσεῖλας, ἄκροισι χρώμενος τοῖς ἰσίοις."

ἰσλον ἄρμενον. (Philostrat. V. S. 1 25) "πλήρεσιν ἰσίοις ἐς τὴν αὐτῇ σοφίαν καθήκεν" ἀντὶ τῇ παντὶ σθένει, πάσῃ δυνάμει, ὅλη ψυχῇ. καὶ αὐθις (Synes. p. 37) "ὥσπερ ἐπιγνώσης ὅψι τῆς γνώσεως αὐτῇ τὸ οἰκεῖον ἔργον, ὃ κατὰ μικρὸν ἀλλ' ὅλοις ἰσίοις ἀπηνέχθη τῆς σοφιστικῆς προαιρέσεως, ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐφίλοσόφησεν."

ἰσλον συμπερὶν ἄρμενον παλαιόν, τρίβαλον, ἡ μὴ ἀριόζον, Ἀριστοφάνης (Eq. 914).

ἰσσογράφος πανθργος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἄρμενα ῥαπτόντων. καὶ οἱ Αἰγύπτιοι δὲ λινοποιοὶ εἰσιν. Ἀριστοφάνης (Th. 942) "ὁλόγος ταύτην ἰσσογράφος."

ἰσιοφόρος ἄρμενοφόρος.

ἰσοδόκη ἡ ὑποδεχομένη τὸν ἰσόν (Hom. A 434).

ἰσοπέδη ξύλον ὁρθὸν ἀπὸ τῆς τρόπιδος,

ὃ προσδέεται ὁ ἰσός.

ἰσορημέναι πρὸς θέαν ἰσόμεναι· (Pisides Heracl. 3 46) "οὕτω γὰρ ἦσαν ἰσορημέναι μόνον ὡς ζωγραφουσίαν οἱ γραφεῖς τὰς εἰκόνας."

ἰσορῆσαι θαύσασθαι.

ἰσορι (Hom. Σ 501) μάρτυρι, ἡ κριτῇ.

ἰσορία ἡ θέα· "οὐ γὰρ τί πε παραπλήσιον ἢ μυσηρίων ἰσορίαν ἡ τὴν Περσεφόνην ἐτέλησαι ἄρπάσαι αὐτήν."

ἰσορος ἐπιστήμονος.

ἰσός τὸ κατάρτιον.

Ἰσρος Μενάνδρου ἢ Ἰσρου, Κυρηναῖος ἢ Μακεδὼν, συγγραφεύς, Καλλιμάχου δῶλος καὶ γνώριμος. Ἐρμιππος δὲ αὐτόν φησι Πάφριον ἐν τῷ β' τῶν διαπρεφάντων ἐν παιδείᾳ δούλων. ἔγραψε δὲ πολλὰ καὶ καταλογάδην καὶ ποιητικῶς.

ἴσω γινώσκω. καὶ ἴσω ἀντὶ τῇ ἴσαο· (A Eccl. 765) "ἴσω παρ' αὐτήν, δεῦρ' ἴθ', ἢ κομιώτρια."

ἰσῶκος καὶ ἰσῶνος, ἐν ᾧ οἱ ἰσοί.

ἴσωρ (ἀπ' ἴσωρ· cf. Hom. Ω 272) ὁ ἐπ' ἄκρῃ τῷ ὀνυμῷ ἐμπετηγμένος πάταλος.

ἴσωρ ὑπερίσχω πανσύρτιω παμμήνῳ πολλῶν δεινῶν συγγενῶν τ' ἀχέων· Σοφοκλῆς (El. 850). "καγὼ τοῦδ' ἴσωρ" ἀντὶ τοῦ καγὼ τὰ του ἐπιστήμιον εἰμί, ὅτι ταλαιπώρος εἰμι. οἶδα ὅτι δειλαία εἰμί αὐτῷ τούτῳ τῷ πανσύρτιω τῶν πολλῶν ἀχέων, τουτέστι πάντα σύροισι τὰ κακά. ἡ παρσύρτιω τῷ μετὰ πάσης ὁρμῆς τῶν κακῶν ὠρμημένῳ. παμμήνῳ δὲ τῷ πολυχρονίῳ καὶ διηκεῖ. δειλαία οὖν εἰμί, ὅτι πάντα τὰ ἄχῃ εἰς ἡμᾶς συνεσύρη καὶ διηνεκῇ παρέμεινεν.

ἴσχανα (ἀπ' ἴσχανα) ἔξυσσα, ἐλέπτυνα. Ἀριστοφάνης (Ran. 951) "ἴσχανα τὴν τέχνην ἐπυλλίοις καὶ περιπαικτοῖς καὶ τευτλίοις λευκοῖς," ἀντὶ τοῦ διατριβαῖς ὡς ἐπὶ ἀσθενοῦτος· "χυλὸν διδοὺς ζωμυλμάτων ἀπὸ βιβλίων ἀπ' ἡθῶν," οὐκ ἀπὸ πτισάνης ἀλλ' ἀπὸ ἡθῶν ἀνδρῶν καὶ βιβλίων.

ἴσχανδρος τραγικὸς ὑποκριτής.

ἰσχάνει (Hom. Ε 387) κωλύει.

ἰσχανόωσα κωλύσσα, καὶ ἰσχανύωσι (Hom. Ε 89) κωλύουσι, κατέχουσιν. ἰσχανόω δὲ τὸ ἐπιθυμῶ, γενικῇ.

ἰσχάς ἰσχνάς τις οὖσα, ἐπειδὴ πρὶν ἢ δοθῆναι τὴν κρεωφαγίαν τοῖς Ἀθηναίοις (ἀπ' ἀθληταῖς), ἐχρῶντο τῇ ἰσχάδι. ἡ ἐπειδὴ με-

χρη τοῦτον προβαίνει· πρῶτον γὰρ ὄλυνθος, ἔττα φήληξ, ἔττα σῦκα, ἔττα ἰσχύς, ἴσχειν ποιοῦσα τὴν αὐξήσιν. πάντι δὲ τὰ τραγῆματα ἰσχάδας ἐκάλουν· Ἀρισοφάνης Πλάτω (801) "ἀνίσταθ' ὡς ἀρπασόμενος τῶν ἰσχάδων." (AP 6 303) "οὐ καὶ πλοῖνα τυρὸν ἀποδρέψουσθαι καὶ αὐτὴν ἰσχάδα." καὶ Ἀρισοφάνης (Eq. 762) "κῆλην ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας." ὥσπερ, φησὶν, οἱ τὰς ἰσχάδας ἐσθίοντες ἀνεμποδίζως καὶ λάβρως αὐτὰς ἐσθίουσι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ δῆμος, ἐπειδὴ ἐν τῇ Πυκνῇ καθεσθῇ, κατακρίνει καὶ δημεύει.

ἴσχε κῆτεχε, καὶ "ἴσχε τέκος." καὶ ἴσχειν τὸ ἔχειν.

ἴσχειν τὸ ἔχειν· "οὐκ ἔξῃν κιχλίζειν, ἐδ' ἴσχειν τὸ πόδ' ἐναλλάξ" Ἀρισοφάνης φησὶ (Nub. 983). "τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτε ἴσχει γ' ἡ θύρα" (A Ach. 127) ἀντὶ τοῦ κωλύει καὶ ἀποκλείει, ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ἀποδεχομένων.

Ἰσχενος. Lycophr. 43.

ἴσχεο (Hom. B 247) πέπυσσο.

ἴσχεσθαι (Hom. σ 347) παύσασθαι.

ἰσχεῖτω κατεχέτω· (A Vesp. 1256) "ἴωμεν ἡδὴ, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχεῖτω."

ἰσχιάζειν (Procop. Arg. 9) τὸ ἐν τῷ βαδίζειν ἐπὶ πολλὴ ἐκατέρωσε αὐτὸν μεταφέρειν.

ἰσχίον τὸ κοῖλον τῷ γλῶττι, ἐν ᾧ ἡ κοτύλη φέρεται, παρὰ τὸ ἴσχειν τοὺς καθημένους.

ἰσχρομυθίας λεπτολογία.

ἰσχρομυθῆντες ἀκριβολογῶντες· ἰσχνός γὰρ ὁ ξηρός.

ἰσχυρὰν θέρμην εἶχεν ὁ βασιλεὺς· διὸ καὶ πλειόνων ἡμερῶν ἐν τῇ πόλει διέτριπεν."

ἰσχυρίζετο ἀντὶ τῷ διεβεβαίετο· (Procop. Pers. 2 7) "ὁ δὲ πρηνὴς κείμενος ἰσχυρίζετο οὐδὲν τοῖς Βεριοιῶσι ὑπολελειφθαι τῶν πάντων χρημάτων." καὶ αὐθις (Arg. 12) "ταῦτα γράφω οὐκ αὐτὸς θευσάμενος, ἀλλὰ τῶν θεύσασθαι ἰσχυρίζομένων ἀκούσας."

ἰσχυρικός ἀντὶ τοῦ ἰσχυρός. οὕτως Ἀλέξις.

ἰσχυρογνώμων· "ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς ἀμαρτανόμενοις ἰσχυρογνώμων," ἔξαρκος, σκληρός. (Diog. L. 2 24) "ὁ δὲ Σωκράτης ἰσχυρογνώμων ἦν καὶ δημοκρατικός."

ἰσχυρόν μέγα, βαθύ· "ἀλλ' οὐκ οἶμαι ζῆν αὐτὴν ἔτι, ἰσχυρὸν τῷ αἵματι λαβοῦσαν

ὑπ' ἐμοῦ." καὶ αὐθις "πνευμάτων δὲ ἐπιγενομένων ἰσχυρῶν ἔνιοι σὺν τοῖς ὑποζυγίοις εἰς τὴν ὑποκειμένην θάλασσαν κατηνέχθησαν."

ἰσχυρός ἰσχύος καὶ δυνάμεως εὐ ἔχων· Ἰώσηπος (A. I. 5 8 11) "ὁ δὲ Σαμψών, ἔτι γὰρ φρονεῖν ἰσχυρὸς ἦν, ἀντηπάτα τὴν γυναικα." καὶ Ἀλλιανὸς φησιν "οὕτως ἄρα οἱ ἰσχυραὶ τιμωρίαι πολλάκις εἰς τοὺς εὐρόντας αὐτὰς περιτρέπονται, καὶ ὅσα προσέτεξαν παθεῖν ἕτερον, αὐτοὶ πεπόνθουσι." "τὰ χωρὶα ἰσχυρῶς ὄρθια ἦν καὶ λίθων περιβολαῖς ὠχύρωτο." καὶ αὐθις "ἰσχυρῶς εἶχετο τοῦ ἀνδρός," ἑρωτικῶς.

ἰσχυρότερος.

ἰσχύς ἐστὶ συμμετρία τῶν ὁμοιομερῶν, νεύρων τε καὶ ὀσῶν καὶ πνεύματος.

ἰσχύων αἰτιατικῇ· (S El. 696) "ὅταν τις θεῶν βλάβηται, δύναται ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν" (cf. v. θεός).

ἴσχω, αἰτιατικῇ, κρατῶ.

ἴσῳ ζυγῷ ἀντὶ τῷ ἔξ ἴσης. (Julian. or. 8 p. 244) "ὁ δὲ ἀγαπήσας αὐτὸν καὶ φιληθεὶς τὸ λεγόμενον ἴσῳ ζυγῷ παρ' ἐκείνου ἡδέως μὲν αὐτῷ συνῆν, ἐπραττε δὲ οὐδὲν ὧν μὴ πρότερον ἐκείνος πύθοιτο καὶ φήσειεν εἶναι πρακτέον."

ἰσωνία (A Pac. 1226) ἰσοτιμία, ἡ ἡ ἴση ἀγορά.

ἴσωτο.

Ἰταβύριον ὄρος οὕτω καλούμενον.

ἰταλιώδης ὁ ἀλαζών, ἀπὸ τῶν Πυθαγορικῶν. ἡ διὰ τὴν Σύβαριν ὁ λάγνος.

ἰταμός ἀναιδής, σκληρός, ὠμός, παρὰ τὸ ἴεσθαι, ὃ ἔστιν ὀργμῶν· τοιοῦτοι γὰρ καὶ οἱ ἀναιδεῖς. "ἡ δὲ νῦν μὲν ἐγέλα ἰταμόν τε καὶ ἀκόλασον γέλωτα, νῦν δὲ ἐφθέγγετο ῥήματα αὐθάδη" (cf. v. ἀκόλασος). καὶ αὐθις "τὸ γὰρ μὴ ἐρυθριάει ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις πάσης ἰταμότητος καὶ ἀναισχυντίας." ὁ αὐτὸς μένων ἐπὶ τὸ χρωμα οὐκ ἐρυθρία (cf. v. ἐρύθημα). καὶ ἰταμώτατα.

ἴτε δεῦτε, ἡ ἀπέλθετε· Σοφοκλῆς (Ai. 843) "ἴτ' ὦ ταχεῖαι πόλιν μοι τ' ἐρινύες."

Ἰτέα δῆμος τῆς Ἀχαμαντίδος, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ἰτευτος. Harp.

ἰτέον πορευτέον.

ἴτην ἐπορεύθησαν.

ἴτης ἰταμός, σκληρός, τολμηρός, καὶ δι' αὐτῶν χωρῶν τῶν πραγμάτων, παρὰ Ἀρισοφάνει ἐν Νεφέλαις (444).

b Ἰτης ὁ ὀρητικός.

Ἰτητέον. παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις (131) "Ἰτητέον· τί ταῦτ' ἔχων σφαγγέυομαι;"

Ἰτρία καπυρώδη πλάσματα. "τὰ δ' ἄλλ' ἐστὶ πυρεσκευασμένα, τράπεζαι προσκεφάλαια στρώματα στέφος μύρον τρυγήμαθ', αἱ πόρνοι πάρα, ἄμυλοι πλακοῦντες Ἰτρία ὀρχηστρίδες. ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε" (A Ach. 1057).

Ἰτρογάλα.

Ἰτρον (ἀπ' ἡτρον) τὸ ὑποκάτω τῷ ὀμφαλοῦ μέρος. ἐξ οὗ καὶ Ἰτρία. καὶ μίτρα ἡ περὶ αὐτὴν ζώνη.

Ἰτυκαῖος χώρα τῶν Ἰτυκαίων.

Ἰτυλος ὀρφανός.

Ἰτυμονῆα (Hom. A 672) τὸν Ἰτυμονέα.

Ἰτυξ ὄρεον.

a Ἰτυς περιφέρεια ὄπλου· Ξεινοφῶν (Anab. 4 7 12) "ὁ δὲ Καλλιμάχος ὡς ὀρεῖ αὐτὸν παριόντα, ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τῆς Ἰτυς. ἐν δὲ τούτῳ παραθεῖ Ἀριστῶνμος." καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 28) "γυρῶν τ' ἀγκίστρων καμπυλόεσσαν Ἰτυν."

b Ἰτυς. (AP 6 294) "ἀσπίς γηραλέα μὲν Ἰτυν πολέμων ὕπο, γηραλέα δὲ ὀμφαλόν· ἀλλ' ἀρετῇ λάμπομαι, ἅς ἔκιστον." καὶ αὐθις (7 232) "ἀλλ' ὄλετ' ἀμφ' ἐτέρῳ σχῶν κυκλόεσσαν Ἰτυν."

Ἰτύς ἰτέα.

Ἰτω ἰέσθω, ἐρχέσθω· "ἀλλ' Ἰτω, χαιρέτω, γῆν πρὸ γῆς, ὅποι βούλοιο" (Julian. or. 7 p. 211 A).

Ἰτώνη. καὶ Ἰτωνία ἡ Ἀρτεμις (ἀπ' Ἀθηναῖα).

Ἰτωνίς Ἰτωνίδος χώρα.

Ἰνυγες λεπτοὶ πόροι, καὶ αἱ τέρψεις.

Ἰνυμός βοή, φωνή.

Ἰνυξ Ἥχους ἡ Πειθοῦς θυγάτηρ, ἱερωνίκης καὶ Ἀφροδίτης· καταφωρμάττεσα δὲ τὸν Δία ἐπὶ τοῖς τοιάτοις (ἀπ' ἐπ' Ἰοῖ) ἀπαρτισθῆναι ὑπὸ Ἡρας. καλεῖται δὲ ὑπ' ἐνίων κιναιδίον. ἐσι δὲ καὶ ὀργάνιον τι Ἰνυξ καλέμενον, ὅπερ εἰώθασιν αἱ φαρμακίδες εἰσφέρειν ὡς κατακτελούμεναι τὰς ἀγαπωμένας. ἐσι δὲ καὶ ὄρνεις τι, ᾧ πρόσκειται τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχειν· ὅθεν δεσμεύουσι τοῖς τροχίσκοις.

a Ἰνυξ τὸ ὄρεον τὸ λεγόμενον σεισοπυγξ.

b Ἰνυξ τὸ ἐφέλκον τὴν διάνοιαν εἰς ἐπισυμμίαν καὶ ἔρωτα. ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 205) "Ἰνυξ ἡ Νικοῦς, ἡ καὶ διαπόντιον ἔλκειν

ἄνδρα καὶ ἐκ θαλάμων παῖδας ἐπισαμένη." (A Lys. 1111) "δεῖ δὴ νυνὶ σε γενέσθαι διηνήν ἀγαθὴν φαύλην σεμνὴν ἀγαθὴν πολυπειρον, ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σὶ ληφθέντες Ἰνυγι κοινῇ πάντ' ἐπέτρεψαν," ἀπὸ τοῦ τῷ σὶ πόθῳ, τῇ σὶ θέλξει. οἱ δὲ ὅτι ὄρνεις ἐσιν ἐπιτῆδειον πρὸς τὰς τῶν φίλων κακίας, ἣν φυσιν Ἥχους εἶναι θυγατέρα, ἔνιοι δὲ Πειθοῦς. καὶ Ἰνυξιν· "ἡ δὲ Κλειπάτρα ᾤετο ταῖς αὐταῖς Ἰνυξιν, αἵσπερ ὅν Κασίωρος καὶ Ἀντωνίου, καὶ μέντοι καὶ τῷ Σεβαστῷ κρατήσιν τρίτῃ." καὶ αὐθις (Diog. L. 6 76) "τοιαύτη τις προσῆν Ἰνυξ Διογένης τοῖς λόγοις τοῦ κυνός."

Ἰύζει βοᾷ, κράζει.

Ἰφθίμη (Hom. E 415) ἰσχυρά, καὶ Ἰφθιμός ἰσχυρός, καὶ Ἰφθιμότατος.

Ἰφι ἰσχυρῶς. ἡ εἰς φι συλλαβὴ κατὰ πᾶσαν πτώσιν φυλάττεται, εὐθεία (Hes. O. 214) "ὁδὸς δ' ἐτέρηφι," γενικῇ (Hom. A 351) "ἀπὸ χαλκῶφι," δοτικῇ "παρὰφροσύνηφι," αἰτιατικῇ (Hom. N 308) "ἐπὶ δεξιόφιν," κλητικῇ (Alcman ap. sch. Ven. N 586) "Οὐρανίαφι λίγινε." τὸ δὲ νόσφι καὶ Ἰφι μόνα μετέπεισαν εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν.

Ἰφιάλῳ τοῦ ἐφιάλτου.

Ἰφι μῆλα (Hom. E 556) ἰσχυρῶς βαδίζοντα· Ἰφιον γὰρ τὸ λιπαρόν.

Ἰφιγένεια ὄνομα κύριον.

Ἰφικλῆς ὄνομα κύριον.

Ἰφικλος ὄνομα κύριον, Ἰφικλώδης τις ὢν ἰσορεῖται γὰρ ταχύτατος εἶναι.

Ἰφικράτης σκυτέως πατρός, Ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ στρατηγός, ὃς πρῶτος ἐν τοῖς λαφύροις τὸ ἐπίγραμμα ἐποίησε μεμνημένον τῷ στρατηγοῦ, πρότερον μόνης τῆς πόλεως εἰσαγραφόμενης.

Ἰφικρατίδες εἶδος ὑποδήματος, ἀπὸ Ἰφικρατῆ. Διμάχιος ἐν φιλοσόφῳ ἰσορία (Phot. p. 342 a) "εἰ ποτε δὲ τὰς Ἀττικὰς ἰφικρατίδας ἢ τὰ συνήθη σάνδαλα ὑποδεδεμένος περιενόξει."

Ἰφικρατίδης ὄνομα κύριον.

Ἰφίνοος (Hom. H 14) ὄνομα κύριον.

Ἰφίς Ἰφιδος ὄνομα κύριον. ἡ ὁ ταχύς.

Ἰφίσιος (ἀπ' Ἡφαίστιος) ὄνομα κύριον.

Ἰφίτος ὄνομα κύριον.

Ἰφύη (ἀπ' Ἰφυν) εἶδος ἀγρίου λυγάνου· Ἀριστοφάνης (Th. 916) "ἐγὼ δὲ Μενέλειον ὅσον ἐκ τῶν Ἰφῶν."

ἰφύς ὁφρύς.

ἰχθυάα (Hom. μ 95) ἰχθῦς ἀγρεύει. καὶ παροιμία "ἰχθῦν νήχεσθαι διδάσκεις," ἐπὶ τῶν διδασκόντων ἃ ἐπίσανται.

ἰχθυοβολεύς καὶ ἰχθυοβλκός ὁ ἁλιεύς.

ἰχθυόκεντρον ἡ τρίαινα.

ἰχθῦς. περιπαῖται.

ἰχλα ἡ κίχλα.

Ἰχναίη ἡ Μακεδονία.

ἰχναῖται ἰχνοσκοπεῖ.

ἰχνεύει ἐρευνᾷ, ζητεῖ.

ἰχνεύμονος εἶδος ζώου καὶ ἰχθύος.

ἰχνη. ὅτι τοὺς κατὰ σάρκα προγόνους τῆ Χριστοῦ ἀντάλλαγμα καὶ ἰχνη ἐκάλεισαν οἱ ὁ ἱερμηνευταί. Theodoret. in Ps. 88.

ἰχνηλατῆσαι κατ' ἰχθος ἀναζητῆσαι.

ἰχνια σημεῖα ποδύς.

ἰχθος ὁδόν, πορείαν, βῆμα.

ἰχώρ ἰχώρος τὸ πεπηγὸς αἷμα.

ἰψ ὁ σκυλῆξ· καὶ κλίνεται ἰπός. καὶ τὸ πλῆθυντικὸν ἰψί.

ἰψω ἔβλαψας· (Hom. A 454) "μέγα δ' ἰψω λαὸν Ἀχαιῶν."

Ἰώ ὄνομα. Ἰναχος Ἀργείων βασιλεὺς κτίζει πόλιν εἰς ὄνομα τῆς σελήνης Ἰούς· ἔτω γὰρ τὴν σελήνην ἐκάλουν Ἀργεῖοι. ἔσχε δὲ καὶ θυγατέρα Ἰώ, ἣντινα Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἤρπασε καὶ ἔσχε θυγατέρα ἐξ αὐτῆς Αἰβύτην. ἡ δὲ Ἰώ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ διαφθορᾷ ἔφυγεν εἰς τὸ Σίλλιον ὄρος, κακεῖ τελευτᾷ. ὁ δὲ πατὴρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦτο μαθόντες κτίζουσιν αὐτῇ ἱερόν, καὶ ἐκάλεισαν τὸν τόπον Ἰώπολιν, καὶ ἔμειναν ἐκεῖ μέχρι τελευτῆς, ἐπιτελοῦντες τὴν μνήμην, καὶ χροῦντες εἰς τὰς ἀλλήλων θύρας κατ' ἔτος ἔλεγον Ἰώ Ἰώ. cf. Malala p. 31.

Ἰώ σχετλιασικόν. (Eur. Phoen. 189) "ἰὼ Νέμεσι, βαρύνβομοί τε βρονταί." καὶ αὐτίς (A Ach. 1203) "ἰὼ ἰὼ, τραυμάτων ἐπωδύων."

Ἰώ. Ἀριστοφάνης (Vesp. 1332) "ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος καὶ τρισμακάριαι τοῦ πτερυγίου, ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νομβυσικῶς." (Pac. 243) "ἰὼ Πρασιαὶ τρεῖς ἄθλαι καὶ πεντάκις καὶ πολλῶ δεκάκις, ἀπολείσθε τήμερον." ἔσι δὲ πόλις Λακωνική.

ἰὼ σκότος, ἔμδον φῶς, ἔρεβος ὃ φαεινότερον ἐμοί, ἔλεσθ' ἔλεσθ' ἐμ' οἰκήτορα, ἔλεσθ' ἐμ'· οὕτε γὰρ θεῶν γένος οὐθ' ἡμερίων

εἰ ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς ὄνησιν ἀνθρώπων" (S Ai. 394). τατέσιν, οὔτε θεῶν οὔτ' ἀνθρώπων γένος ὄρῶν ἄξιός εἰμι εἰς ὠφέλειαν· ἄξιον τοίνυν ἐξίναται τοῦ βίου. ἢ οὕτως· εἰς ὠφέλειαν οὐκ εἰσὶ μοι οὔτε ἀνθρώποι οὔτε θεοί· τί οὖν ζῶ; ὥς ἂν εἰ τις θάνατον σωτηρίαν νομίσαιεν.

Ἰωάβ ὄνομα κύριον.

Ἰωάθαμ ὄνομα κύριον. ζῆτει ἐν τῷ Ἀβιμέλεχ.

Ἰωαχεὶμ ὄνομα κύριον.

Ἰωάννης ὄνομα κύριον.

ὅτι ὁ θεολόγος καὶ εὐαγγελιστὴς ἀπὸ τῆς ἐν Πάτριω ἑξορίας ἐπανελθὼν συντάττει τὸ εὐαγγέλιον ὧν ἐτῶν ρ', διαρκέσας ἕως ἄλλων ἐτῶν ρκ'. ἐκεῖσε διώγων καὶ συγγράφεται τὴν θεολογίαν. δέχεται δὲ ὁ Χρυσόστομος καὶ τὰς ἐπιστολὰς αὐτοῦ τὰς τρεῖς καὶ τὴν ἀποκάλυψιν.

Ἰωάννης ὁ Λαμιασκήνος, ὁ ἐπικληθεὶς Μανσοῦρ, ἀνὴρ καὶ αὐτὸς ἑλλογιμώτατος, οὐδενὸς δευτέρου τῶν κατ' αὐτὸν ἐν παιδείᾳ λαμπράντων. συγγράμματα αὐτῆ πάντων πολλὰ καὶ μάλιστα φιλόσοφα, εἰς τε τὴν θείαν γραφὴν παρὰλλήλοι κατ' ἐκλογὴν, καὶ οἱ ἁσματικοὶ κανόνες, ἱαμβικοί τε καὶ καταλογόδη. συνήκμαζε δ' αὐτῷ καὶ Κοσμάς ὁ ἐξ Ἱεροσολύμων, ἀνὴρ εὐφυέστατος καὶ πνέων μουσικὴν ὅλως τὴν ἐναρμόνιον. οἱ γοῦν ἁσματικοὶ κανόνες Ἰωάννη τε καὶ Κοσμά σύγκρισιν οὐκ ἐδέξαντο, οὐδὲ δέξαιτο ἂν μέχρις ὁ καθ' ἡμᾶς βίος περικυβηθείηται.

Ἰωάννης ὁ ἐκ Καππαδοκίας ἐπαρχος Ἰουστινιανοῦ λόγων μὲν τῶν ἐλευθερίων καὶ παιδείας ἀνήκους ἦν (οὐ γὰρ ἄλλο οὐδὲν ἐς γραμματισμοῦ φοιτῶν ἔμαθεν ὅτι μὴ γράμματα, καὶ ταῦτα κακὰ κακῶς, γράψαι), φύσει δὲ ἰσχυρὴ πάντων γέγονε δυνατώτατος ὧν ἡμεῖς ἴσμεν· γνώσιναι τε γὰρ τὰ δέοντα ἱκανώτατος ἦν καὶ λύσαι τοῖς ἀπόροις εὐρεῖν. πονηρότατος δὲ πάντων ἀνθρώπων γεγονὼς τῇ τε τῆς φύσεως δυνάμει ἐς τοῦτο ἐχρήτο, καὶ οὔτε θεοῦ λόγος οὔτε ἀνθρώπων αὐτὸν αἰδώς τις εἰσῆι, ἀλλὰ βίους τε αὐτῷ ἀνθρώπων πολλῶν ἀπολλύναι κέρδους ἕνεκα καὶ πόλεις ὅλας καθελεῖν ἐπιμελὲς ἦν. χρόνον γοῦν ὀλίγον χρήματα μεγάλα περιβαλόμενος ἐς κραιπύλῃν τινὰ ἐκλελάττεκεν ὅρον οὐκ ἔχουσιν, ἄχρι μὲν ἐς τὸν τοῦ ἀρίστου καιρὸν ληϊζόμενος τὰς τῶν ἐπὶκρίων οὐσίας,

μέθῃ δὲ τὸ λοιπὸν καὶ σώματος ἔργοις ἀσελ-
γείσιν ἡσυχολημένος. κατέχειν δὲ αὐτὸν οὐ-
δαμῇ ἰσχυεν, ἀλλὰ τὰ τε βρώματα μέχρι ἐς
τὸν ἔμετον ἡσθιε, καὶ τὰ χρήματα κλέπτειν
μὲν ἦν ἐσσεὶ ἔτοιμος, προῖσθαι δὲ καὶ θα-
πανᾶν ἔτοιμότερος. Procop. Pers. 1 24.

οὗτος δὲ ὁ Ἰωάννης πῦσιν ἀνθρώποις
βαρὺς ἦν ὁμοίως καὶ χυλεπός, πληγίς τε τοῖς
προσπίπτουσιν ἐντεινόμενος καὶ τὰ χρήματα
ἀπαξίπαντα λόγῳ οὐδενὶ ληϊζόμενος τὴν δι-
κην ὀρθῶς καὶ δικαίως τῆς ἐς τὴν δίκαιαν
παρνομίας ἐξέτισεν. id. 1 25.

d Ἰωάννης Φιλαδελφεὺς Ἀνδός. οὗτος
ἔγραψε περὶ μηνῶν βιβλίον α', καὶ περὶ διο-
σημιῶν ἑτερον, καὶ ἄλλων τινῶν ὑποθέσεων
μαθηματικῶν. προσομιλεῖ δὲ ταῦτα Γαβριη-
λίῳ τινὶ ὑπάρχει.

e Ἰωάννης ὁ ἐπονομαζόμενος Στοβεὺς
ἀνθολόγιον περιέχον τὰς παρὰ πᾶσι πολλῶν
δόξας ἐν βιβλίοις δ', ἐνάρετα πάνυ καὶ γέ-
μοντα πάσης παιδείσεως. γράφει δὲ ταῦτα
πρὸς Σεπτίμιον υἱὸν αὐτοῦ.

f Ἰωάννης ὁ τυραννήσας εἰς Ῥώμην ἐπὶ
Θεοδοσίου πρώτος ἦν καὶ ξυνέσσεως ἐν ἴκων
καὶ ἀρετῆς μεταποιεῖσθαι ἐξεπιστάμενος· ὅς
τὴν τυραννίδα μετρίως ἐξηγήσατο, οὐδὲ τοῖς
διαβάλλουσι τὴν ἀκοὴν ὑπέσχεεν, οὐδὲ φόρον
ἄδικον εἰργάσατο ἐκὼν γε εἶναι, οὐδὲ χρη-
μάτων ἀφαιρέσει ἐπέθετο. Procop. Vand. 1 3.

g Ἰωάννης γραμματικὸς Ἀλεξανδρεὺς, ὁ
ἐπικληθεὶς φιλόπονος. τούτου συγγράμ-
ματα πάμπολλα, γραμματικὰ φιλόσοφα ἀρι-
σμητικὰ ῥητορικά, τῆς τε θείας γραφῆς, καὶ
κατὰ τῶν ἡ' Προκλείων ἐπιχειρημάτων, καὶ
κατὰ Σεβήρου, πλὴν ὅτι παρὰ τῶν τῆς ἐκ-
κλησίας διδασκάλων ὡς τριθέτης ἐκβύλλε-
ται καὶ τοῦ καταλόγου τῶν ὀρθοδόξων ἀπο-
διώκεται.

h Ἰωάννης Ἀντιοχεύς, ὁ ἐπικληθεὶς χρυ-
σόμομος, πρεσβύτερος μὲν ἐν πρώτοις Ἀν-
τιοχείας, Εὐσεβίου δὲ τοῦ Ἐμεσηνοῦ φιλο-
σόφου καὶ Διοδώρου ἀκόλουθος. οὗτος πολλὰ
συγγράμματα λέγεται, ἀφ' ὧν οἱ περὶ ἱερωσύ-
νης ὑπερβάλλουσι λόγοι τῷ τε ὕψει καὶ τῇ
φράσει καὶ τῇ λεϊότητι καὶ τῷ κάλλει τῶν
δνομάτων. τούτοις ἐγράμμιλλοι καὶ οἱ εἰς τοὺς
ψαλμοὺς τοῦ Δαβὶδ λόγοι, καὶ ἡ τοῦ κατὰ
Ἰωάννην εὐαγγελίᾳ σημιασίμῃ, καὶ τὰ εἰς τὸν
Ματθαῖον καὶ Μάρκον καὶ Λουκᾶν ὑπομνή-
ματα. τὰ δὲ λοιπὰ αὐτοῦ συγγράμματα κρείτ-

του ἀριθμοῦ τυγχάνει· ἄπασαν γὰρ Ἰου-
δαϊκὴν γραφὴν καὶ Χριστιανικὴν ὑπεμνημά-
τισεν ὡς ἄλλος οὐδεὶς. τὰς τῶν μαρτύρων
δὲ πανηγύρεις ἐπηύξησεν ἐν τῷ σχεδιάζειν
ἀνεμποδίως καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτῷ καταρ-
ρεῖν ὑπὲρ τοὺς Νειλώους καταρρύχτας. οὐ-
δεὶς οὖν τῶν ἀπ' αἰῶνος τοιαύτην λόγον
τηνύορσεν εὐροίαν, ἦν μόνος αὐτὸς ἐλλοῦ-
τησε, καὶ μόνος ἀκιβδήλιος τὸ χρυσοῦν τε
καὶ θεῖον παρὰ πάντας ἐκκληροδόμησεν ὄνομα.
τῶν δὲ συγγραμμάτων αὐτοῦ καταλέγειν τὸν
ἀριθμὸν οὐκ ἀνθρώπου, θεοῦ δὲ μᾶλλον τὸ
τὰ πάντα γινώσκοντος.

οὗτος ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ χρυσόμομος
ἀσκητὴς ἦν ἄκρως, καὶ πολυάγρυπνος καὶ
φιλήσυχος λίαν καὶ διὰ ζῆλον σωφροσύνης
εὐπαρησίας καὶ ἀκρόχολος· θυμῷ γὰρ
μᾶλλον ἢ αἰδοῖ ἔχαριζετο, καὶ ἐλευθερονομίᾳ
πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀμέτρως ἐκέχρητο.
καὶ ἐν μὲν τῷ διδάσκειν πολλὸς ἦν πρὸς ὠφέ-
λειαν, ἐν δὲ ταῖς συντυχίαις ἀλαζονικός τις
καὶ ὑπερόπτης ἐνομιζέτο τοῖς αὐτὸν ἀγνο-
οῦσι. διὸ καὶ ἐπὶ τὴν ἐπισκοπὴν προβληθεὶς
μειζονι ὀφρεῖν κατὰ τῶν ὀνηκῶν ἐκέχρητο,
πρὸς δόρυθωσιν ἐκάσον καὶ σωτηρίαν καὶ
τοὺς τρόπους καὶ τοὺς λόγους μεταλλάττων.
οὐ τοίνυν εἰ μὴ τις εἴη κόλαξ, τοῦτον ἀλα-
ζόνα εἶναι νομίσεν· οὐδ' αὖ πάλιν, εἰ κό-
λαξ εἴη καὶ ἀγενής, τοῦτον μετρίοφροντα
λεκτέον, ἀλλὰ τὸν ἐν τῇ προσηκούσῃ τάξῃ
τῇ ἐλευθέρῳ πρεπούσῃ ἑαυτὸν φηλαίτετοντα.
μεγαλόφρονον μὲν εἶναι προσήκει, ὅχ ὑπερί-
φρον· ἀνδρεῖον, ὃ θρασύν· ἐπεικῆ, ὃ δε-
λοπρεπῆ· μετρίοφροντα, ὃ ταπεινοφροσύνην
ὑποκρινόμενον· ἐλευθέριον, ὃ ἀνδραποδάτῃ.
ὡς καὶ αὐτὸς λέγει "διὰ τῆτο ποικίλον εἶναι
δεῖ τὸν ποιμένα καὶ διδάσκαλον. ποικίλον δὲ
λέγω ὃχ ὕψλον, ὃδὲ κόλακα καὶ ὕβριστήν,
ἀλλὰ πολλὴς ἐλευθερίας καὶ παρηρησίας ἀνέ-
μεσον, εἰδότα καὶ συγκρατεῖναι χρυσίμους, ὅτω
ἀπαιτῇ τῆτο ἡ τῶν πραγμάτων ἐπόθεσις,
καὶ χρυσὸν εἶναι ὅμῃ καὶ ἀσχηρόν. ὃ γὰρ ἐνὶ
τρόπῳ χρῆσθαι τοῖς ἀρχομένοις ἀπασὶ δέον,
ἐπεὶ μηδὲ λατρῶν παισὶν ἐνὶ μύκῳ φαρμάκῳ
πᾶσι τοῖς κάμνουσιν προσφέρεσθαι καλόν, μηδὲ
κυβερνήτῃ μίαν ὁδὸν εἰδέναι τῆς πρὸς τὰ
πνεύματα μάχης. ἐννόησον ἔν ὁποῖόν τινα
εἶναι χρῆ τὸν μέλλοντα πρὸς χεῖμῶνα τοσού-
τον ἀνθέξιν καὶ τοιαύτην ζύλην καὶ τοσαῦτα
κύματα, πρὸς τὸ γενέσθαι τοῖς πᾶσι τὰ πάντα,

ἵνα πάντας κερδήσῃ· καὶ γὰρ σμινὸν εἶναι δεῖ τὸν τοιοῦτον καὶ ἄνθρωπον καὶ φροβερὸν καὶ προσηγῆ καὶ ἄρχοντικὸν καὶ κοινωνικὸν καὶ ἀδέκασον καὶ θεραπευτικὸν καὶ ταπεινὸν καὶ ἀδούλωτον καὶ φαιδρὸν καὶ ἡμερον, ἵνα πρὸς ταῦτα ἐνκόλως δύνηται μάχεσθαι. οὐκοῦν δεῖ τὸν ἐνάρκτον καὶ ἐχέφρονα φεῦγειν τὸ κολακεῦν καὶ κολακεύεσθαι, μήτε ἁλαζονικὸν εἶναι μήτε κόλακα, ἀλλ' ἀμφοτέρων τῶν κακῶν τούτων κολάζειν τὴν ἀμετρίαν, καὶ ἐλευθερον εἶναι, μήτε εἰς αὐθάδειαν ἀποκλίνοντα μήτε εἰς δολοπρέπειαν καταπίπτοντα. πρὸς μὲν γὰρ χρησὲς ταπεινὸν ὑπάρχειν δεῖ, πρὸς δὲ θρασυεῖς ὑψηλόν, ἐπειπερ οἱ μὲν ἄρειτῃν εἶναι τὴν ἐπιείκειαν ἠγοῦνται, οἱ δὲ ἀνδρίαν τὴν θρασύτητα. ἐκείνοισι μὲν τὴν ταπεινοφροσύνην προσφέρειν, τούτοις δὲ τὴν ἀνδρίαν, σβεντύνουσιν αὐτῶν τὴν ἀπὸ τῆς θρασύτητος δόξαν, ἵνα τοὺς μὲν ὠφελήσῃ, τῶν δὲ ταπεινώσῃ τὸ φρόνημα. καιρὸς γὰρ τῷ παντὶ πράγματι, φησὶ Σολομῶν, τῷ ἐξὶ ταπεινότητος ἔξουσίας, ἐλέγχε παρακλήσεως, φειδῶς παρηγορίας, χρηστότητος ἀποτομίας, καὶ ἀπαξυπλῶς παντὸς πράγματος, ὥς ποτὲ μὲν τὸ τῆς ταπεινότητος δεικνύειν καὶ μιμῆσθαι ἐν ταπεινώσει τὰ παιδία κατὰ τὴν κυριακὴν φωνήν, ποτὲ δὲ τῇ ἔξουσίᾳ κεχρησθῆαι, ἣν ἔδωκεν ὁ κύριος εἰς οἰκοδομήν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν, ὅταν ἡ χρεῖα ἐπιζητῇ τὴν παρηγορίαν, καὶ ἐν καιρῷ μὲν παρακλήσεως τὸ χρηστὸν ἐνδείκνυσθαι, ἐν καιρῷ δὲ ἀποτομίας τὸν ἥλυν ἐμφαίνειν, καὶ ἐφ' ἑκάστου τῶν ἄλλων ὁμοίως τὸν ἔγκριτον καὶ δίκαιον λογισμὸν ἀποφύγεσθαι· λογισμοὶ γὰρ δίκαιον κρίματα. καὶ Ἰσίδωρος (Pelus. 5 168) "τὸν ἄρχοντα δίκαιον εἶναι δεῖ καὶ φροβερὸν, ἵν' οἱ μὲν εὖ βιοῦντες θαυροῦσιν, οἱ δ' ἡμιανόητοι δόκωσιν. θύτερον γὰρ θατέρον χωρὶς ἀναρχία μᾶλλον ἐστὶν ἢ ἀρχή. εἰ μὲν γὰρ πάντες ἦσαν εὐπειθεῖς καὶ φιλάρετοι, ἀγαθότητος ἔδει μόνως, εἰ δὲ φιλαμνημονεῖς, φόβον· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἀγαθὰ εἰσι καὶ κακοὶ, ἀμφοτέρω καταχειρίζον τῷ ἄρχοντι καὶ προϊεμένῳ." Cedrenus.

Ἰωαννίκιος ὄνομα κύριον.

Ἰωάνης βασιλεὺς Ἱεροσολέμων μετὰ θάνατον Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως προέδωκε τὴν ἐπιμέλειαν τὴν πρὸς τὸν θεόν. συνδιεφθάρησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τοῦ πλήθους πρωτεύοντες, ὥστε πλημμελεῖν εἰς τὰ δίκαια

καὶ νεομισμένα παρ' αὐτοῖς ἄριστα εἶναι. δυσχεράνας δὲ ὁ θεὸς ἐπὶ τῇ μεταβολῇ τοῦ βασιλείως καὶ τῶν ἄλλων ἐπέμπε τοὺς προφήτας διαμωρτωρησομένους τε τὰ πραττόμενα καὶ παύσοντας τῆς πονηρίας αὐτοῦς. οἱ δὲ ἰσχυρὸν ἔρωτα καὶ δεινὴν ἐπιθυμίαν ἄρα ταύτης εἶχον. ἀλλὰ καὶ Ζαχαρίαν εἶδον τοῦ ἀρχιερέως Ἰωδαὲ κατέλευσαν λίθοις ἐν τῷ ἱερῷ, διότι προεφήτευσεν αὐτοὺς τιμωρίαν μεγάλην ἐφῆξεν μὴ πειδομένους. Ioseph. A. I. 9 8.

Ἰώβ ὁ μέγας ὄντως ἐκείνος καὶ γενναῖος τῆς ἀληθείας ἀγωνιστής, ὁ πρῶτος ἀνοξίας τὸ γυμνικὸν ἐκείνο καὶ πυγκόσμιον ξάδιον, ὁ τὸν ἀντίπαλον πάσαις ταῖς πάλαις καταβαλὼν, ὁ μέχρι καὶ τῶν ὀσέων τὰς πληγὰς καὶ τοὺς μώλωπας εἰσδεξάμενος καὶ μέινας ἀήττητος, ὁ σκολήκων πλήρης καὶ σεφανίτης, ὃν οὐδὲ θάνατος ἴσχυσε κατασφῶσαι καὶ κοῦσαι τὰ ὀπισθεν, ἀλλ' ἔτι ἔζηκεν ὥσπερ τις ἀνδρίας ἀπερίτρεπτος ἢ καὶ ἄκμων ἀνῆλατος, δι' ὅλον τοῦ βίου καταπαλαιῶν καὶ καταρῶσων τὸν ἀντικείμενον. οὗτος πρῶτος κατεπάτησε τὸν διώβολον, οὗτος ἤρατο κατὰ τοῦ πονηροῦ νίκης τρόπαια, οὐ Νέμεα καὶ Ὀλύμπια Ἰσθμιά τε καὶ Πύθια καὶ ὅσα Ἕλληνικοὶ διακορυφῶσι λόγοι ἀγωνιζόμενος, ἀλλὰ πρὸ παιδῶν καὶ κτήσεως καὶ βοσκημάτων καὶ θεραπείας καὶ πάσης τῆς τοῦ βίου διαγωγῆς καὶ πτωμάτων οἰκίας, τάφους τὰς αὐτὰς καὶ πολυάνδρια τῶν ἑαυτοῦ παιδῶν γεγεννημένας ὁ καρτερόψυχος θεασάμενος, ἧς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ ἐπὶ τῆς τραπέζης εὐωχουμένους καὶ συνεσθίοντας κατέξρωσε σωρηδὸν ὁ παμμίαρος, ἐπισείσας αὐτοῖς τὸ δομάτιον, αὐτὸν δὲ δύο καὶ τρεῖς ἢ τέτταρας, ἀλλὰ δέκα τὰς πάντας καὶ πάσας καταβαλὼν. καὶ οὐδὲ μέχρι τούτων ἡ λύσσα καὶ βουκαλία ἠρκέσθη τῷ ἀντιπάλῳ, ἕως αὐτὸν τὸν ἀδελφὴν γυμνὸν ἐπὶ τῆς κοπρίας ἐκκαλεσάμενος, καὶ κατὰσκινον ὅλον τοῖς ἔλκεσι καὶ πλήρῃ σκολήκων ἀπεργασάμενος, θέαμα φρικτὸν τε καὶ ξένον ὅλη τῇ ὑφ' ἡλίῳ κατέστησεν, ἔτεσιν ἐπτά τοῖς ὁδοῖσι διαρδύπτων καὶ τῇ γλώσσει λιχμώμενος ὅλον τὸ σῶμα τοῦ μάκαρος, μέχρις ὅτε τὴν ἡτταν ἐφ' ἑαυτὸν ὁ παμμίαρος ἐπεσπάσατο καὶ τὴν αἰσχύνην τέλεον ἐκλήρωσατο. ἔχεις τὸ λοιπὸν καὶ τοῦτε τῷ φιλόσοφον τὰ ἐπαθλὰ· ἔχεις καὶ τούτου τὴν βίβλον πολὺ τῆς Ὀμήρου καὶ Πλάτωνος ἀηδύ-

νος λιγυρώτερον ἄδυσαν, οὐ μύθων καὶ πυθῶν ἀλλοτριῶν ὑψηλήσεις διαγορεύουσαν, ἣ τὸν θρασυτάτον Ἀχιλλεῖα ἢ τὸν Ὀδυσσεῖα τὸν πολυμήχανον, ὧν αἱ σφαγαὶ τυγχάνουσι τρόπαια καὶ γυναικῶν φθοραὶ κατορθώματα, ἀλλὰ τὸν Σατανᾶν ὑπὸ γυμνοῦ τινὸς καὶ ἀόπλε καὶ μόνος καταρασσόμενον, καὶ φιλῶν συμπαθῶν δημιουργίας καὶ δάκρυα, καὶ φησιστολογίαν ὅλης τῆς κτίσεως, καὶ ζώων καὶ ὀρνέων φύσεις, καὶ λαμπρὰ τινα διηγήματα, καὶ αὐτὸ δὲ τῷ δράκοντος τῇν εἰκόνα τοῦ σχολοῦ καὶ πολλὰς ἔχοντος τὰς ἐλξεις καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡς πῦρ ἀποσιβοντας, καὶ τὴν εἰς ἄδυσ καὶ τῶν καταχθονίων τῷ μονογενεῖς νῆε τῷ θεῷ συγκατάβασιν, καὶ τὴν ἐξ ἄδου καὶ τῶν νεκρῶν ἀναβίωσιν· καὶ πάλιν τὸν δίκαιον σεφανίτην ἀναγορεύσαν καὶ παῖδας καὶ κτῆσιν ὅλην πολυπλασίω λαμβάνοντα, καὶ χρόνον ζωῆς διπλασιάζόμενον, καὶ θυγατέρων ὀνόματα ἐξαλλύσσοντα· οὐ Ἀθήνας ἢ Εὐρώπης καὶ Ἀντιόπης, ὥς ὁ τῶν θεῶν ὕπατος Ζεὺς διεκόρησεν, ἀλλ' Ἡμέρας τε καὶ Κασίας καὶ Ἀμυλθείας προσωνομίας λαμβάνουσαι, καὶ τὸ κριθῆναι πασῶν γυναικῶν τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἐκπερίεσται, καὶ τὸ δὴ μέγιστον τῷ νικηφόρῳ καὶ σεφανίτῃ Ἰωβ τὴν εὐγένειαν ὥσπερ τι γνώρισμα καὶ κληρὸν λαχοῦσας ἐξαίρετον. μόνος γὰρ οὗτος εὐγενὴς τῶν ἀφ' ἧλιος ἀνατολῶν, ὁ κλεινὸς καὶ τριπύθης, ὁ τοῦτο κερδύνας τῶν ἐνυτοῦ ἄλλων τὸ τελευταῖον καὶ ἔσχατον, τὸ μετὰ Χριστοῦ συνανυσεῖν καὶ τὸν τῇδε κόσμον θεύσασθαι πάλιν μετὰ τῷ σώματι, ὃ κατὰ τὸν Ἡρακλῆος μῦθον καὶ τὴν Ἀδμήτη Ἀλακῆσιν, ἣν ὁ καλλινικός τε καὶ τριέσπερος ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς τελευτήσασαν ἤγειρε, κἂν ἔσχατον πυρὸς τε καὶ γυναικὸς γέγονε παρὰνύλαμι, ἀλλὰ κατὰ τὸν ἄρρητον τοῦ σωτήρος ἡμῶν δύναμιν, τῷ τὸν ἄνθρωπον σκυλεύσαντος καὶ τὸς νεκρὸς ἐκ τῶν καταχθονίων ἀρπύσαντος, ὃς καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ γεννήτορος μετὰ τοῦ προσλήμματος, καὶ βασιλεύει πάσης ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς κτίσεως.

Ἰωβιλαῖος μὴν παρὰ Ἰουδαίοις τιμώμενος. ἴσμεν δὲ ὅτι τὸ ἄργον ἔτος κατὰ ἐπιτελίαν ἡρώετο παρὰ Ἰουδαίοις, ὁμοίως ταῖς ἐβδομίαις ἡμέραις.

Ἰωγῇ (Hom. ξ 533) σκέπη.

Ἰωδαέ. οὗτος ἱερεὺς ἦν, δς διὰ τὴν πολ-

λὴν αὐτῷ εὐσέβειαν ἐβίωσεν ἔτη ρλ' (2 Paralip. 10).

Ἰώεσδρος ὄνομα κύριον.

Ἰωή πνοή.

Ἰωήλ ὄνομα κύριον.

Ἰωθάμ ὄνομα κύριον.

Ἰώθη ἐχολώθη.

Ἰώθων ὄνομα κύριον.

Ἰωκάς (Hom. E 521) ὁρμός, διώξεις.

Ἰωκά τε δακρυόεσαν (Hom. A 600).

Ὅμηρος Ἰωκα λέγει τὴν Ἰωκὴν, ὡς Ἡσίοδος (O. 536) κρόκα τὴν κρόκην, καὶ αὐτὸς Ὅμηρος (E 294) τὴν ἀλκὴν ἀλκί, "ἀλκί πεποιδώς." λέγει δὲ Ἰωκὴν ἀπὸ μέρες τὴν μάχην, ἐπὶ διώξεως αἰτία γίνεται· ὅθεν καὶ βοὴν τὸν πόλεμον ἀπὸ τοῦ ἀλαλαγμοῦ.

Ἰώ, κλάετ' ὦ βολοσῦται, αὐτοὶ τε καὶ τάρχαϊα καὶ τύκοι τύκων. οὐδὲν γὰρ ἂν με φλαῦρον ἐργάσαιτο· ἔτι. υἱὸς ἐμοὶ τρέφεται τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς, ἀμφήκει γλώττη λάμπων, πρόβολος ἐμός, σωτήρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη, λυσυγίας πατριῶν μεγάλων κακῶν" (A Nub. 1158).

Ἰὺλ καὶ αὐλακα.

Ἰῶμαι αἰτιατικῇ. Ἰώμενος θεραπεύων.

Ἰων Χῖος τραγικὸς καὶ λυρικός καὶ φιλόσοφος, υἱὸς Ὀρθομένους, ἐπὶ κλητῶν δὲ Ξέθου. ἤρξατο δὲ τὰς τραγικὰς διδασκαλίας ἐπὶ τῆς πρ' Ὀλυμπιάδος. δράματα δὲ αὐτῷ ἰβ'· οἱ δὲ λ', ἄλλοι δὲ μ' φασίν. οὗτος ἔγραψε περὶ μετεώρων καὶ συνθέτους λόγους· ὃν παῖζον Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς Ἀοῦν φησι. cf. νν. Ἀθήναιος et διθυραμβοδιδάσκαλοι.

Ἰων τραγικὸς ποιητής, Χῖος τὸ γένος. Ἰῶν βελῶν. Ἰῶν δὲ ὀξύτῳως ἀντὶ τοῦ πορευθεῖς.

Ἰωνάθης ὄνομα κύριον.

Ἰωνᾶς ὄνομα κύριον.

Ἰωνες Ἀσιῶται καὶ Ἀττικοὶ Ἀθηναῖοι, διὰ τοῦ ω μεγάλη· (AR 7 27) "εἴης ἐν μακάρεσσιν, Ἀνάκρεον, εὐχος Ἰώνων."

τούτοις Δαρτεῖος ἐπὶ Σκύθας Ἰῶν φύλαξιν ἐπὶ τοῦ Ἰερὲ ἐχρήσατο· ἐκτομίας δὲ αὐτῶν τοὺς εὐγενεστέους ἐποίησεν, καὶ παλλακὰς τὰς θυγατέρας.

Ἰωνία ὁ λειμὼν τῶν ἰων, ὥσπερ ῥόδωνι ὁ τῶν ῥόδων καὶ κρινωνι ὁ τῶν κρίνων.

Ἰωνία χώρα. καὶ Ἰωνίας πόλεις ἰβ', ὡς ἐνοικίει Νηλεὺς ὁ Κόδρου. εἰσὶ δὲ Ἐφεσος Ἀνδρόκλον, Μίλητος Μυοῦς Πιρήνη Κολο-

φῶν Τέως Ἀέβεδος Ἐρυθραὶ Φώκαια Κλαζομεναὶ Χίος Σάμος.

Ἰωνικός Ἑλληνικός, Ἀθηναῖος, ἀρχαῖος. καὶ Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ἀβρῶς· "ἔμειτροφόρου τε καὶ διεκλῶντ' Ἰωνικῶς" Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις (169).

Ἰωνίς χώρα.

Ἰῶξις ἢ δλίξις.

Ἰωράμ Ὀχοζίου υἱὸς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, πάσης κακίας καὶ πονηρίας ἀνάπλεως καὶ ἀσεβής. ἦν δὲ τὰ ἄλλα δρασζήριος.

Ἰώραμος ὄνομα κύριον.

Ἰωρὸς θυρωρός, φύλαξ. καὶ παροιμία "οὐδ' ἐντὸς Ἰωροῦ." καὶ ὁ νόμος ὁ παρ' Ἀθηναίους ἐκτὸς Ἰωροῦ ἐκέλευεν εἶναι τοὺς ἀνδροφόνους. ἐπὶ τοίνυν τῶν ἀπειλούντων καὶ σοβυρευομένων τῇ παροιμίᾳ ἐκέχρητο.

Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰουδαίων. οὗτος εὐηρέσθη τῷ θεῷ· διὰ δὲ τὴν πρὸς Ἀχιυὰβ φιλοσοργίαν ἔφη πρὸς αὐτὸν Ἰησοῦ ὁ προφητῆς ὁ τοῦ Ἀνανῆ "βασιλεὺ Ἰωσαφάτ, εἰ ἄμωρτωλιῷ σὺ βοηθεῖς ἢ μισοιμένω ὑπὸ κυρίῃ φιλιύξει, διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σέ θεγῇ κυρίου, εἰ μὴ λόγοι ἀγαθοὶ εὐρέθησαν ἐν σοί. καὶ ὅτι ἐξήρως τὰ ἄλλα ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα, καὶ κατηύθυνας τὴν καρδίαν σου ἐκζητῆσαι τὸν κύριον, καὶ εὐρέθη ἡ καρδιά σου τελεία πρὸς κύριον, διὰ τῆς ἐφείσασό σου ὁ κύριος, πλὴν ὅτι διεκόπη τὰ ἔργα σε καὶ συνετρίβησαν τὰ πλοῦτά σε." κἀντεῦθεν διδασκόμεθα ὡς ἐλαττοῖ τὰς ἐπὶ τοῖς ἄμωρτήμιοι τιμωρίας τὰ προγεγενημένα κατωρθώματα· ὁ γὰρ θεὸς ταῦτα ἐκείνοις ἀντιμετριῶν οὕτως ἐκφέρει τὴν ψῆφον.

Ἰωσεδέκ ὄνομα κύριον.

• Ἰώσηπος Ἰουδαῖος φιλαληθῆς λέγων περὶ τοῦ προδρόμου καὶ περὶ τῶν κυρίῃ ἡμιῶν καὶ θεῷ καὶ σωτήρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ματθαίῳ πατρὶς ἱερώς ἐξ Ἱεροσολύμων, ὁ γράψας τὴν Ἰουδαϊκὴν ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις κ'. οὗτος ἄλλους παρὰ Ἑσπευσιανῶν μετὰ Τίτῃ τοῦ εἰοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ τῶν Ἱεροσολύμων ἀλώσει κατελείφθη, καὶ σὺν αὐτῷ εἰς Ῥώμην ἐλθὼν ζ' λόγους τῆς Ἱεροσολύμων ἀλώσεως τοῖς βασιλεῦσι προσήνικεν, οὔτινες τῇ δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ παρέδωκον, καὶ διὰ τὴν δόξαν τῆς συγγραφῆς ἀνδριάντος ἤξιώθη. ἔγραψε δὲ καὶ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας λόγους κ', ἀπὸ τῆς τῆ κόσμου ἀρχῆς ἕως ἰδ' ἔτους Δομετιανοῦ Καίσαρος· καὶ β' βίβλος

ἐτέρας ἀρχαιότητος κατὰ Ἀπίωνος γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως, ὃς ἐπὶ Καλλιγόλῃ πρεσβευτῆς ἀπεσάλη παρὰ τοῦ μέρους τῶν Ἑλλήνων κατηγορήσων Φίλωνος διὰ λόγους τινὲς κατὰ γνῶσιν περιέχοντος τοῦ Ἰουδαίου ἔθνους. ἐστὶ καὶ ἄλλος αὐτοῦ λόγος, περὶ αὐτοκράτορος λογισμοῦ, ἐνάρκτος πάντων, ἐν ᾧ καὶ τοῦ πάθους τῶν Μακκαβαίων ἐμνήσθη. οὗτος ἐν τῇ ἡ' τῆς ἀρχαιολογίας βίβλῳ φανερώς ὁμολογεῖ διὰ τὸν ὄγκον τῶν σημείων τὸν Χριστὸν ἐσφάχθαι παρὰ Ἰουδαίων, καὶ Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν ἀληθῶς γεγενῆσθαι προφήτην, καὶ διὰ τὴν σφαιγὴν Ἰακώβου τοῦ ἀποστόλου τὰ Ἱεροσόλυμα πεπορθῆσθαι. γράφει δὲ περὶ τοῦ κυρίου ἡμιῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οὕτως "γένεαι δὲ κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Ἰησὺς, σοφὸς ἀνὴρ, εἴ γε ἄνθρωπος αὐτὸν λέγειν χρη· ἦν γὰρ περαδύξιν ἔργων ποιητής, διδάσκαλος ἀνθρώπων τῶν ἡδονῇ τὰ ληθῆ δεχομένων, καὶ πολλοὺς μὲν τῶν Ἰουδαίων πολλοὺς δὲ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐπηγάγετο. ὁ Χριστὸς οὗτος ἦν. καὶ αὐτὸν ἐνδείξει τῶν πρώτων ἀνδρῶν παρ' ἡμῖν σωτηρῇ ἐπιτετιμηκότος Πιλάτου, οὐκ ἐπαύσαντο οἱ τὸ πρῶτον αὐτὸν ἀγαπήσαντες· ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς τρίτην ἔχον ἡμέραν πάλιν ζῶν, τῶν θεῶν προφητιῶν ταῦτα καὶ ἄλλα μυρία θανμασιὰ περὶ αὐτοῦ εἰρηκότων. εἰς τε νῦν τὸ τῶν χριστιανῶν ἀπὸ τῆς ὡνομασμένον οὐκ ἀπέλιπε φῶλον." ταυταῖτα Ἰώσηπος περὶ Χριστοῦ ἐν τῷ ἡ' λόγῳ φησίν. Sophronius.

Ἰώσηπος Ἰουδαῖος ἱστοριογράφος. τῶτοντι φησὶν εἶσθαι κελύει Ἑσπευσιανὸς ὡς ἀναπέμψων αὐτίκα Νέρωνι. τοῦτο ἀκούσας Ἰώσηπος μόνῃ τι διαλεχθῆναι θέλειν ἔλεγεν αὐτῷ, μεταστραφέντος δὲ ἐκείνου πάντως πλὴν τοῦ παιδὸς Τίτου καὶ δυεῖν φίλων "σὺ μὲν" ἔφη, "Ἑσπευσιανέ, νομίζεις σιχημάλιον ἐλληγένας Ἰώσηπον· ἐγὼ δὲ ἄγγελος ἦκω σοι μεγάλῳ. μὴ γὰρ ὑπὸ θεοῦ προπεμπόμενος οὐκ ἔδωκε τὸν Ἰουδαίων νόμον. Νέρωνί με πέμπεις; τί γὰρ; οἱ μετὰ Νέρωνα μέχρι σὺ διάδοχοι μενοῦσι; σὺ δὲ Κυῖσαρ καὶ ὁ σὺς παῖς οὗτος. δέσπει δὲ με ἀσφαλέστατα, καὶ τήρει σεαυτῷ. δεσπότης σὺ καὶ γῆς καὶ θαλάττης καὶ παντὸς ἀνθρώπων γένους. ἐγὼ δὲ φερὲς μεζόνος δέομαι, εἰ κατισχεδιάσω καὶ θεοῦ." ὁ δὲ Ἑσπευσιανὸς παρυχεῖται μὲν ἀπείπειν ἐδόκει, καὶ τὸν Ἰώσηπον ἐδόκει πανωργεῖν· ἀτρεκέθ δὲ τὸν Ἰώσηπον εὐρηκὼς

ἐδωρεῖτο ἐσθῆτι καὶ τοῖς ἄλλοις κειμηλίοις. Ioseph. B. I. 388.

Ἰωσήφ ὁ πῦγκalos. ἕτος ἐτῶν ιζ' φθορηθεὶς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν καὶ πρᾶτεις, γενόμενος ἐτῶν λ' ἄρχων τῆς Αἰγύπτου καθίσταται, ἐν ᾗ γενήσας β' υἱούς, Ἐφραίμ καὶ Μανασσῆ, ἀπέθανεν ἐτῶν ρί. τὰ δὲ ὅσα Ἰωσήφ Μωσῆς ἐξηγήγε μεθ' αὐτοῦ· ὅρκῳ γὰρ ὥρκωσεν Ἰωσήφ τὸς υἱούς Ἰσραὴλ, λέγων (Gen. 50 25) "ἐπισκοπῇ ἐπισκέπεται ὑμῶς κύριος, καὶ συνανοίστέ με τὰ ὅσα ἐντεῖθεν μεθ' ὑμῶν."

a Ἰωσίας βασιλεὺς Ἰερουσαλήμ. ἐπὶ τῷ Χελκίᾳ ὁ ἱερεὺς εἶπεν ἐν τῇ κατὰ βίβλον νόμου, καὶ κοινωνησάμενος τῷ γραμματεῖ ἐπέδειξε τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ εὐλαβὴς ὢν καὶ δίκαιος, ὡς ἀνεγνώσθη αὐτῷ, περιέρρηξε τὴν ἐσθῆτα, τὸν τε νυδὸν ἐκάθηρε τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων, καὶ τὰ εἰδωλεῖα ἐκπορθήσας ταῦτα καὶ τὰ ἐν Σαμμερείᾳ ἀνέλευσεν εἰς Ἰερουσαλήμ, ὅτε καὶ πάσχα ἤχθη πολλῷ ἐπιλειψαν χρόνῳ.

b Ἰωσίας βασιλεὺς Ἰσραὴλ, δικαιοτάτος ὑπὲρ τοῦ ἐμπροσθεν αὐτοῦ βασιλεῖς γενόμενος, ὃς τὸν νόμον κυρίᾳ ἀναγινωσκόμενον ἀκριβῶς ἀκούσας καὶ λίαν ἀθυμῆσας, εἰδὼς τοῦτον ἐν τοσοῦτοις ἔτεσι καταπατούμενον, τὰ ἱμάτια διαρρήξας καὶ ἔμπορος γενόμενος ἀπέστειλε πρὸς Ὀλδὰν τὴν προφῆτιν, πυνθαρόμενος τί βούλεται κύριος περὶ αὐτοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. ἡ δὲ φησι "τάδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν ἠπαλύνθη ἡ καρδίᾳ σου καὶ ἐνετράπης ἀπὸ προσώπου με, ὡς ἤκασας ὅτι ἐλάλησα ἐπὶ τὸν τύπον τοῦτον καὶ τὰς ἐνοικοῦντας αὐτὸν τοῦ εἶναι εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς κατάραν, καὶ διέκρηξας τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἐκλαυσας ἐνώπιόν μου, ἰδοὺ, προσέστημί σε πρὸς τοὺς πατέρας σε ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἔκ ὅψει πᾶσι τοῖς κακοῖς οἷς ἐπάξω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον." ὁ δὲ ζήλῳ θεῷ κινούμενος οὐ μόνον τὰ πανταχοῦ εἰδῶλα καὶ σεβάσματα κατέστρεψεν ἐκ βύθρων, ἀλλὰ καὶ τοὺς εἰδωλολάτρᾳς μασιζῶν ἐξωλόθρευσε, τὰς δὲ ἡδὴ τεθνηκυίας ἐν τοῖς τάφοις κατέκασε. καὶ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ εἶπε "τί τὸ σκόπελον ἔχειν ὃ ἐγὼ βλέπω;" καὶ φασιν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως "ὁ ἄνθρωπος τῷ θεῷ ἐστὶν ὁ προφητεύσας τοὺς λόγους τούτους ἐπὶ τὸ θύσιασθῆναι Βασιλῆα." καὶ εἶπεν "ἄφετε

αὐτόν· μηδεὶς κινήσῃ τὰ ὅσα αὐτοῦ." καὶ μέντοι καὶ τοὺς ἐγγεγραμμένους καὶ τὰς ψευδοπροφῆτας καὶ πᾶν βδελυγμὸν καὶ προσόχθισμα ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐξῆρε. καὶ ἐπέστρεψε πρὸς κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἰσχύϊ καὶ ψυχῇ αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, καὶ τὸ πάσχα ἐποίησεν οἶον οὐ γέγονεν ἀπὸ τῶν χρόνων Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ Σαμουὴλ· ἐν ᾧ βούς ἔθυσεν χιλιάδας ἰβ', πρόβατα χιλιάδας λή'. καὶ κατορθώθη τὰ ἔργα Ἰωσίου ἐνώπιον κυρίου ἐν καρδίᾳ πλήρει εὐσεβείας. πλὴν οὐκ ἀπεστράφη κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, οὐ ἐθυμώθη ἐν τῷ Ἰούδα ἐπὶ τοὺς παροργισμοὺς οὓς παρώργισεν αὐτὸν Μανασσῆς. Cedrenus.

Ἰούτα τὸ σοικίον, τὸ γράμμα.

Ἰωτάπατα τόπος τις. καὶ Ἰωταπατηνός.

Ἰωτόμης. "ἐδεῖτο ... ἔνδημος" (cf. v. ἀπαλλάξας).

Ἰώνμος.

Ἰωχμός θόρυβος.

Ἰωψ ἰχθύς ποῖός.

Καβάδης (Agath. 4 27) ὀνομι κύριον.

κάβαισος ἀπληγος· κάβος γὰρ μέτρον σιτικόν. καὶ τὸν μέθυσον ἡμεῖς πίθον.

κάβαξ πανούργος.

καββαλὶς ὁ καταβάλλων. υἱὸν ἀπὸ κάπης ἄλις ἐσθίων. κλίνεται δὲ καββαλῖνος. ἐγκτεται δὲ ἡ κάπη καὶ τὸ ἄλις· περιττωμα γὰρ ἐστὶ τῶν ἀπὸ κάπης ἐσθιόντων ἁλόγων.

καββαλῶν καταβαλῶν. Ἀμειψίας Μοιχοῖς "καὶ σὺ μὲν ἦλθες, καββαλῶν τριώβολον" (cf. v. ἀναψυχῆται).

Καβειρίων πόλις. καὶ Κάβειροι ὄνομα ἔθνος. σημαίνει δὲ καὶ δαίμονας.

Καβησός πόλις, καὶ Καβησάθεν (Hom. N 363) ἀπὸ Καβησοῦ πόλεως.

κάβος εἶδος μέτρον. καὶ παροιμία "κύβον κάβος."

Καβύλη χώρα τῆς Θράκης, ἰδρυμένη πρὸς τῷ Τάξη ποταμῷ, κατὰ μέσον τῆς Θράκης. Harp.

κάγκακον (Hom. O 364) ξηρόν.

καγχάζει ἀθρόως γελᾷ. Εὐνάπιος (p. 105 Nieb.) "οἱ δὲ Οἰνοὶ πλατὺ καγχάσαντες ὥχοντο." καὶ Σοφοκλῆς (Ai. 199) "πάντων καγχάζοντων γλώσσῃς," τῷ τῷ βλασφημῶντων. "ὁ δὲ κατὰ θυμὸν μὲν ἐκαγχάζε, ἡγα-

νύκτι δὲ πρὸς τὸν ἄερα καὶ συνεχῶς ἐβρυ-
χῆτο." καὶ καγχασιμός ὁ ἐκχυτός γέλως.

κάγχρυσ τὰς κριθάς. καὶ καγχαρυδίας
ἄρτος. κάγχρυσ οὖν τὰς ἀγλησμένους κρι-
θάς.

κάδης ἁγιασμός· "καὶ συσσεῖσει κύριος
τὴν ἔρημον Κάδης."

καδίσκος. ἀγγεῖόν τι, εἰς ὃ ἐψηφοφόρον
οἱ δικασαί, οὕτως ἐκαλεῖτο. Φρόνιχος Μού-
σαις "Ἰδοῦ, δέχου τὴν ψῆφον· ὁ καδίσκος δέ
σοι ὁ μὲν ἀπολύων ἔτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὁδὸν."

Καδμεία ἡ τῶν Θηβαίων ἀκρόπολις,
καὶ Καδμεία γυνὴ καὶ Καδμεία νίκη
διὰ διφθόγγου, Καδμεία δὲ χώρα διὰ τῆς ι.
οἱ δὲ καὶ τοῦτο διὰ διφθόγγου γράφουσι.

Καδμεία νίκη λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῇ
νικῶντων. οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι Θηβαῖοι νι-
κήσαντες ὕψερρον ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἡττή-
θησαν, οἱ δὲ ὅτι Οἰδίπῳ τὸ αἰνίγμα λύσας
ἐπαθλον τὴν μητέρα ἐγγίμει. τίθεται καὶ ἐπὶ
τῶν ἀλυσιτελῶν. ὡς δὲ αὐτὸς ὁ τὰ περὶ Θη-
βῶν συντάξας, ὅτι Κῆδμος ἀνελὼν τὸν τὴν
Ἀρείαν κρήνην τηροῦντα δράκοντα ἐθήτευ-
σεν Ἀρεὶ ὅκτω ἔτη.

Καδμεία νίκη. ἀποδιδοῦσι τὴν ἐπὶ τῆς
ἀλυσιτελοῦς νίκης, ἐπεὶ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυ-
νείκης μονομαχήσαντες ἀμφότεροι ἀπώλοντο.
ἔτεροι δὲ φασιν αὐτὴν λέγεσθαι ἐπὶ τῶν νι-
κῶντων μὲν τοὺς πολεμίους, πλείονας δὲ τῶν
οἰκείων ἀποβαλλόντων.

Καδμεῖος ὁ Θηβαῖος.

Καδμεῖωνος.

Κάδμος [ὁ Μιλήσιος] εὐρετὴς τῶν γραμ-
μάτων. ἐν ἐπιγράμμει τὴν Ζήνωνος (AP 7 117)
"εἰ δὲ πάτερ Φοῖνισσα, τίς ὁ φθόρος; ὃν
καὶ ὁ Κάδμος κτεῖνας, ἀφ' οὗ γρυπτὰν Ἑλ-
λὰς ἔχει σελίδα."

ὅτι τὸν Κάδμον φασὶ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα κομίσαι τὰ γράμματα, ἅπερ πρῶτοι
Φοῖνικες ἐφεύρουν.

Κάδμος Πανδίωνος Μιλήσιος ἱστορικός,
ὃς πρῶτος κατὰ τινὰς συγγραφὴν ἐγραψε
καταλογὸν μικρῶ νεώτερος Ὁρφέως. συ-
νέταξε δὲ κτίσιν Μιλήτου καὶ τῆς ὅλης Ἰω-
νίας ἐν βιβλίοις δ'.

Κάδμος Ἀρχελαῶν Μιλήσιος, ἱστορικός
νεώτερος. τινὲς δὲ καὶ Ἀνκῖνον Κάδμον ἀνέ-
γραψαν· ἴσως οὖν ἐξ ἑτέρου. ἐγραψε δὲ
ταῦτα, λύσιν ἐρωτικῶν δ', καὶ Ἀττικὰς ἱστο-
ρίας ις'.

κάδος μέτρον οἰνηρόν. "τρισσῶν οἰνοπέ-
δων τρισσὴς ἱερώσατο τέσσαδε ἐμπλήσας οἶνον
πρωτοχύτοιο κάδους" ἐν ἐπιγράμμει (AP
6 44).

Καδουλίας βασιλεὺς Σκυθῶν.

Κάερα (Hom. A 142) πόλις, καὶ ὄνομα
κύριον.

καθαγιαῖζεται ἀφιερῶται.

καθαγίσω καύσω, καθιερώσω.

καθαίρησεν καθαλεῖτε. καὶ Θουκυδί-
δης (3 13) καὶ τῶν ἄλλων οἱ πλείους.

καθαίρησονται καταλήφονται.

καθαίρω αἰτιατικῇ.

καθαλούμενος καταπηδήσας· "ὃ δὲ κα-
θαλούμενος ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ τὸ ξίφος ἐλ-
κύνους παίει αὐτόν."

κάθαμμα λύεις, ἐπὶ τῶν δύσλυντόν τι
λύειν ἐπιχειροῦντων, ἀπὸ τῆς ἀμιάξης Μίδου.
λόγιον γὰρ τοῖς Φορῆσιν ἐκπεπτωκε, τῆς κο-
μισάσης τὸν Μίδαν ἀμιάξης εἰ τις ἐπιλύσει
τὸν δεσμόν, τοῦτον τῆς Ἀσίας ἔρξεν. Ἀλέ-
ξανδρος δὲ ἔλυσε. sch. Eur. Hipp. 671.

καθαπάς πωτελιῶς, συλλήβδην. λέγα-
ται καὶ καθαπά· "καθαπάαν γε μὴν αὐ-
τοὺς ἐκπολεμεῖν οὐκ ἔδοξεν."

καθαπτὸς ἐνδεδυμένος· Ἀριστοφάνης
Βυτράχοις (1243) "νεβρῶν δοραῖς καθαπτός."
ὡς τυρακτός. τὸ δὲ ἑτέρως λεγόμενον δηλαδὲ
τὸ οἶον καθαπτεσθαι.

καθαῦραι.

καθαρίζω αἰτιατικῇ.

κάθαρμα· "οὐ φθέρῃ κάθαρμα, εἴπε,
καὶ ἐκποδὼν ἡμῖν ἄπει;" Ἀριστοφάνης (Ran.
746?). ὑπὲρ δὲ καθαρμοῦ πόλεως ἀνήρουν
ἐξολισμένον τινά, ὃν ἐκάλουν κάθαρμα.

καθάρσιον. ἔθος ἦν Ἀθηνησὶ καθαί-
ρειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θύετρα καὶ ὅλους
τὰς τοῦ δήμου συνόδους μικροῖς πάνυ χοι-
ριθίοις, ἅπερ ὠνόμαζον καθάρσια. ταῦτο δὲ
ἐποίησαν οἱ λεγόμενοι περιζύριοι, ὀνομασθέν-
τες οὕτως ἢ ἀπὸ τοῦ περιζύειν ἢ ἀπὸ τῆς
ἐξίας. Hagn.

καθαρσιότερα λαμπρότερα· "καθαρ-
σιότερα ταῦθ' ὑπάρχει καὶ πολυτελέστερα"
(Polyh. 11 95).

καθαρῶς ἀκριβῶς, σαφῶς. (Procor.
Pers. 23) "εἴ τι ἐν Πέρσῃς καθαρὸν ἦν
ἐνυκαλέσας, ἐς πάντας ἐξήνεγκε περὶ τέτων."

καθ' αὐτό, δι' αὐτό—ἑτέρον ἔνεκεν, δι'
ἄλλο. καὶ ἡ μὲν πρώτη ἀντίθεσις λαμβάνε-

ται αὐτῶ ἐκ τῶν ποιητικῶν αἰτίων, ἡ δὲ δευτέρα ἐκ τῶν τελικῶν, οἷον καθ' αὐτὸ μὲν ἔχομεν τὸ ὁρᾶν, τὸν δὲ πλεον ἢ καθ' αὐτὸ ἀλλὰ δι' ἄλλο. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλης ἀντιθέσεως· τὴν γὰρ ἀρετὴν δι' αὐτὸ ἐπιτηδεύομεν καὶ οὐκ ἄλλῃ τινος ἔνεκα (κἂν γὰρ μὴ ᾖ ἀμοιβή, αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἐπιτηδευτέα ἐστὶ), τὴν μέντοι ἰσχὺν οὐ δι' αὐτὴν ἔχομεν ἀλλ' ἑτέρου ἔνεκα. εἴ τι μὲν οὖν δι' αὐτό, τοῦτο πάντως καὶ καθ' ἑαυτοῦ· οὐκ εἴ τι δὲ καθ' αὐτό, τοῦτο πάντως καὶ δι' αὐτό. οἷον δι' αὐτὸ τῇ ψυχῇ ἡ ἀρετή, καὶ ἐξὶ καθ' αὐτό. τὸ γὰρ ποιητικὸν αἷτιον τῆς ἀρετῆς ἐν αὐτῇ ἐστὶ τῇ ψυχῇ· οὐ δεῖται γὰρ ἑτέρου ἔξωθεν εἰς κατορθώσιν τῆς ἀρετῆς. ὁμοίως καὶ τῷ σώματι δι' αὐτό ἐστι ἡ ὑγίεια ἀγαθόν, διὸ καὶ καθ' αὐτό. οὐ μὴν καὶ εἰ καθ' αὐτό, πάντως καὶ δι' αὐτό· καθ' αὐτό μὲν γὰρ τῇ ψυχῇ τὸ ὁρᾶν, οὐ μὴν δι' αὐτὸ ἀλλὰ δι' ἀρετὴν ἢ διὰ τὸ σώζεσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ εἴ τι μὲν δι' ἄλλο, τοῦτο πάντως καὶ ἑτέρου ἔνεκα, οὐκ ἐμπαλιν δέ. ὁ γὰρ πλοῦτος διὰ τὴν ἐμπορίαν μὲν ἢ διὰ τι τοιοῦτον, καὶ ἑτέρου δὲ ἔνεκα ἐστὶ (τῆς ἀρετῆς γὰρ πολλάκις χάριν), τὸ μέντοι ὁρᾶν ἢ τὸ ὑγιαίνειν ἑτέρου μὲν ἔνεκα, οὐκέτι δὲ δι' ἄλλο ἀλλὰ καθ' αὐτό. ἀντίκειται μὲν οὖν τῷ μὲν καθ' αὐτό τὸ δι' ἄλλο, τῷ δὲ δι' αὐτό τὸ ἑτέρου ἔνεκα, ἐνδέχεται μέντοι τὸ καθ' αὐτό δι' ἄλλο εἶναι κατὰ συμβεβηκός. τὸ γὰρ ὑγιαίνειν καθ' ἑαυτοῦ μὲν ὑπάρχει τῷ σώματι, γένοιτο δ' ἂν δι' ἄλλο καὶ κατὰ συμβεβηκός, οἷον διὰ τὸν ἱατρὸν τὸν ὑπελόμενον τοῦ σώματος τὸ λυμαίνον· ὃ μὲν γὰρ τὰ βλύπτονται κωλύει, ἡ δὲ φύσις τοῦ ὀχλοῦντος ἀπαλλαγείσα τὴν κατὰ φύσιν ὑγίαν ἐργάζεται. καὶ ἡ ἀρετή, αἰρετὸν οὖσα δι' αὐτό, γένοιτο ἂν κατὰ συμβεβηκός τῆς εὐκλείας ἔνεκα, καὶ εἴποι ἂν τις διὰ τὴν εὐκλειαν τὴν ἀρετὴν εἶναι, ἀλλ' οὐ καθ' αὐτό, κατὰ συμβεβηκός δέ. ὁμοίως καὶ τὴν ὑγίαν, δι' αὐτὴν οὖσαν τῷ σώματι αἰρετόν, εἴποι ἂν τις ἑτέρου ἔνεκα κατὰ συμβεβηκός εἶναι, τοῦ πρώτῃν τάδε ἢ τάδε. Alex. Aphrod. in Top.?

καθ' αὐτοῦ Βελλεροφόντης, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπιφερόντων.

καθεδεῖσθαι. καὶ καθεδοῦνται καθεσθῆσονται.

καθέδρα ἡ ἐπίσχεσις παρὰ Θουκυδίδῃ (2 18).

καθεικέναι. καὶ καθεικῆς πέμψας. καθεῖλον κατέβαλον.

καθειμένην κεχαλασμένην.

καθεῖναι ἐπὶ τὸ κάτω ἀπολύσαι· Ἀντισθένης "φουσι πρώτων πώγωνα καθεῖναι καὶ βύκτρω καὶ πήρα χρήσασθαι" (Diog. L. 6 13).

καθεῖντο ἐκρέμαντο.

καθ' εἰρμόν.

καθεῖς ἐμβυλῶν, χαλάσας· "καθεῖς τε τὴν γεῖρα ἐς τὴν πήραν ἀναιρεῖται τὴν ἐπισολήν." cf. v. 54α.

καθεῖσαι τὰς κόμας ἐθεοκλύτουν ἀντὶ τοῦ καταβαλοῦσαι, ἐξαπλώσασαι· "καθεῖσαι τὰς κόμας τὰς παλαιὰς ἐκείνας ἐκάλουν ἡλὶόν τε καὶ δίκην" (cf. v. Ἰσηλίκων).

καθεῖτο· Ἰώσηπος (B. I. 5 2 3) "ἐνθα καθεῖτό τις ὑπλιτικὴ μοῖρα φρουροῦσα τὴν ἐμβολήν."

καθ' ἐκάστην. καθέκασα δὲ ἐπίρρημα.

καθελών Δημοσθένης (23 53) ἀντὶ τοῦ ἀνελών ἦτοι ἀποκτείνας. καὶ Στρησίχορος δὲ καὶ Σοφοκλῆς οὕτως ἐχρήσαντο τῷ ὀνόματι.

καθελῶ σε αἰτιατικῇ.

καθέντες καταγαγόντες.

καθέξει κρατήσει.

κάθες χύλασον.

καθεσαμένος ἐπιτετραμμένος· "καθεσαμένος ἐπὶ τῆς γάξης," τεταγμένος. καὶ αἰθις "καὶ φυλάσσειν μὲν τῶν καθεσαμένων οὐδὲν ἤξιον," τωτέσι τῶν ἤδη τελεσθέντων.

καθεσάναι.

καθεσηκός· "τὸ πᾶν θύελλα ἐγεγόνει, ὥς τε τὸ καθεσηκός νυκτὸς διαφείρειν οὐδέν." cf. vv. θύελλα ei εὐρόβιλος.

καθεσῶς.

καθεσῶτα ἡρεμῶντα· (Polyb. 2 13) "ἡρξαντο τὰ καθεσῶτα κινεῖν."

καθεσῶτι ἡσυχῇ, ἀταράχῃ· "ἐπηρμένῳ δὲ ἤσῃν ἄμφω ταῖς ἐλπίσι, καὶ οἷον οὐκέτι ἐν τῷ καθεσῶτι βιοτεύειν τρόπῳ."

καθεσῶτων νόμων τῶν ὠρισμένων· (Agath. 1 5) "ἦδονται γὰρ τῇ τῶν καθεσῶτων κινήσει," φυλαττομένων.

κάθετος ὁ καθεμιένος εἰς τὸ πέλαιος ἀμνός. οὕτω Ἀνσίας καὶ Μελίτων. Hagn.

κάθη καθέξῃ.

καθηγνισμαι κεκάθαρμαι.

καθηγοῦμαι δοτικῇ· "καθηγῶμαι ταύταις εἰς τὸν λιμένα."

καθηδυναθῶ γενικῇ· "καθηδυναθῶν

τοῦ βίου." αἰτιατικῇ δὲ "τὸν τῆς ἐξουσίας
καὶ ὁδὸν καθήκουσιν ἱκανῶς."

a καθήκαν προεβάλλοντο. "οἱ δὲ ἐπ' ἐξα-
πάτῃ Ῥωμαίων καθήκαν τὸν λόγον."

b καθήκαν ἐχάλασαν.

a καθήκον φυσὶ πρώτον ὠνομακέναι Ζή-
ωνα τὸν Κιτιέα, καὶ λόγον περὶ αὐτοῦ πε-
ποιηκέναι (Diog. L. 7 25). Πολύβιος "τολμῶσι
πέρα τοῦ δέοντος καὶ ποιοῦσι παρὰ τὸ κα-
θήκον."

b καθήκον. ὅτι καθήκον φυσὶν εἶναι, ὃ
πραχθὲν εὐλογόν τε ἴσχει ἀπολογισμὸν· ὅλον
τὸ ἀκόλουθον ἐν ζωῇ, ὅπερ καὶ ἐπὶ τὰ φνὸς
καὶ ζῆα διατείνει· ὁρᾶσθαι γὰρ κατὰ τέτιον
καθήκοντα... κατὰ τινος εἶκειν τῆς προσ-
ονομασίας εἰλημμένης. ἐνεργημα δ' αὐτὸ εἶ-
ναι ταῖς κατὰ φύσιν κατασκευαῖς οἰκείον.
τῶν γὰρ καθ' ὁρμὴν ἐνεργουμένων τὰ μὲν
καθήκοντα εἶναι, τὰ δὲ παρὰ τὸ καθήκον.
καθήκοντα μὲν οὖν εἶναι ὅσα λόγῳ πρέπει
ποιεῖν, ὡς ἔχει γονεῖς τιμᾶν, ἀδελφούς, πα-
τρίδα, συμπεριφέρεσθαι φίλοις· παρὰ τὸ κα-
θήκον δὲ ὅσα μὴ αἰρεῖ λόγος, ὡς ἔχει τὰ
τοιαῦτα, γονέων ἀμείλειν, ἀδελφῶν ἀφροντι-
ζεῖν, φίλοις μὴ συνδιατίθεσθαι, πατρίδος
ὑπερορᾶν, καὶ τὰ παραπλήσια· οὐτε δὲ κα-
θήκοντα οὐτε παρὰ τὸ καθήκον ὅσα οὐτε
αἰρεῖ λόγος πράττειν οὐτε ἀπιγορεύει, ὅλον
κύρφοις ἀνελέσθαι, γραφεῖον κρατεῖν, εὐλε-
γίδου καὶ τὰ ὅμοια τέτοις. καὶ τὰ μὲν εἶναι
καθήκοντα ἄνευ περιστάσεως, ὡς τὰδε, ὕγι-
είας ἐπιμελεῖσθαι καὶ αἰσθητηρίων καὶ τὰ
ὅμοια· κατὰ περιστάσιν δὲ τὸ πηροῦν ἑαυτὸν
καὶ τὴν κτήσιν διαρριπτεῖν, ἀνάλωγον δὲ καὶ
τῶν παρὰ τὸ καθήκον. ἔτι τῶν καθηκόντων
τὰ μὲν αἰεὶ καθήκει, τὰ δὲ οὐκ αἰεὶ. καὶ αἰεὶ
μὲν καθήκει... τὸ ἐρωτᾶν καὶ πυνθάνεσθαι
καὶ περιπατεῖν καὶ τὰ ὅμοια. ὃ δὲ αὐτὸς λό-
γος καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ καθήκον. ἔτι δὲ
καὶ ἐν τοῖς μέσοις τι καθήκον, ὡς τὸ πεί-
θεσθαι τὰς παῖδας τοῖς παιδαγωγοῖς. Diog.
L. 7 107.

καθήκοντα. Δημοσθένης ἐν ἐνδεκάτῳ
Φιλίππικῶν (1037) φησὶν "ὅστις οὐκ ἤξιεν τὰ
καθήκοντα ἐφ' ἑαυτὸν ποιεῖν," ἀντὶ τοῦ τὰ
ἔχοντα.

καθηκόντως δέοντως, πρεπόντως.

καθηκούσαις διεκτερεχάσαις. Ξενοφῶν
(Anab. 4 3 11) "ἐν πέτραις καθηκούσαις ἐπ'
αὐτὸν τὸν τόπον."

καθήκω γενικῇ.

κάθημαι.

καθημαξευμένος τετριμμένος, ἐγγε-
γυμνασμένος. Αἰλιανὸς "γύναιον ἐκ Συρίας,
καθημαξευμένον ὑπὸ παντὸς τῷ προσιόντος·
ἐταίρῳ γὰρ ἦν ἐμφανῆς καὶ τῶν ἐν τοῖς μέ-
μοις δι' ἀκολουσίαν περιπαθεῖν, τοῖς τε
φαινομένοις ἐς τὴν κοινὴν ὕψιν σχήμασιν
ἐκκαλουμένη τοὺς ὁρῶντας ἐς τὰ πύθη τοῦ
σώματος, καὶ κατατείνουσα τὸν δῆμον καὶ
ὅσον μετὰ τοῦ δῆμον πρὸς συνῶδιν τινὰ καὶ
μυνηκὴν ἀσέλγειαν."

καθήμενον πεδῖον τὸ ὁμιλόν. (Theo-
phyl. Sim. 5 10) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐς καθήμε-
νον πεδῖον ἐστρατοπεδεύοντο."

καθ' ἡμέραν.

καθήρει τοῦ ἀξιώματος κατέσπα. (Dio
Cass. 68 6) "ὃ δὲ Τραϊανὸς ἔτε ἐφθόρει ἔτε
καθήρει τινὰ, ἀλλὰ πάνυ πάντως τοὺς ἀγα-
θοὺς ἐτίμι. διὰ τοῦτο οὔτε ἐφοβεῖτό τινα
οὔτε ἐμίσει."

καθήρητο τὰς γνώμας ἀντὶ τοῦ εἰς
δειλίαν ἐνέπιπτο. "οἱ δὲ πλείονες καθήρητο
τὰς γνώμας ἐπὶ τοσοῦτον ὥς τῆς πίσεως
τῆς πρὸς βασιλεὺς ὑπὸ τοῦ περιδεοῦς ἀφί-
σαντο."

καθήσθαι. καὶ καθῆσο ἐκαθέζετο.

καθιγμένος καθελὼν, φθάσας. "ὃ δὲ
βασιλεὺς καθιγμένος καὶ ταύτης τῆς ἐπιβο-
λῆς ἐγένετο πρὸς ἀναζωγὴν" (Polybius?).

καθιγνίσαι (ἀπ' καθιγνίσαι) νεκροῖς
θῦσαι.

κάθιδρος κεκηκώς.

καθιδρυνθέντες.

καθιδρυσαν ἀσφαλῶς κατώκισαν. "καὶ
θύσαντες καθιδρυσαν τὰς πόλεις. Τραϊανὰ
μὲν δὴ ἐπώνυμος ἐκατέρω ἦν."

καθιδρύσασθαι βεβαιῶσαι. "ἐκπέμπε
γούν τοὺς περὶ συμβάσεως λόγους, δυνατὰς
καθιδρύσασθαι χειροτονηκῶς πρεσβευτὰς"
(Theophyl. Sim. 3 15).

καθίει ἐνέβυλεν, ἐπεχείρει λέγειν. "ὃ δὲ α
καθίει πείραν εἰς τὸν ἄνδρα, οἰόμενος αὐτὸν
ἔξειν κοινωνὸν ὧν ὥριμται."

καθίει ἀντὶ τοῦ κατάφερε, ἢ ἐπίθετος τῷ b
τροβλίω. ἀντὶ τοῦ χύλα αὐτὰ (A An. 387).

καθιείς ἀντὶ τοῦ καταβαλὼν, ἐναρξά. a
μενος. "ὃ δὲ πείραν καθιείς καὶ ἐπιβελέων
ἐλέγχει πανταχόθεν, τὰ τοῦ λήβητος καὶ τῆς
χελώνης καὶ τῆ ἀροῦ ἐν Ἀνδοῖς ἐπυλαμᾶτο."

b καθιερείς ἐπιπέμπων· "ὃ δὲ ψευδεῖς ἀγγελίας διὰ τῶν προσκόπων αἰεὶ καθιερείς εἰθίζεν αὐτοὺς ἐν κόσμῳ πορεύεσθαι." cf. v. προσκόπων.

καθιεροῖ θεῷ ἀντιτίθῃσι.

καθίεσαν κατῆλθον.

καθιζάνει ἐγκάθῃται.

καθιζέσθαι κατὰπῆξτε.

καθίζω αἰτιατικῇ.

καθίκετο καθήψατο.

καθικνεῖται, γενικῇ, ὑπέρκειται· "ὃ δὲ μίαν τῶν σχιζῶν ἀνελόμενος καθικνεῖται τὰ δελφοῦ, καὶ ὃ μὲν νεκρὸς ἔκειτο."

καθικόμενοι καθιψάμενοι· Πολύβιος "πάντες μὲν γὰρ οἱ βασιλεῖς καὶ φίλους προσγορεύουσι καὶ συμμάχους τοὺς κοινωνήσαντας τῶν αὐτῶν ἐλπίδων, καθικόμενοι δὲ τῶν πρῶξεων παρὰ πόδας οὐ συμμαχικῶς ἀλλὰ δεσποτικῶς χρωῖνται τοῖς πιστεύουσι."

καθίκωμαι ἀνθυπότακτον.

καθιλαυρεύομαι γενικῇ.

καθίμῃσι κατήντησε.

καθιμῶσι χαλῶσι, καὶ καθιμῇσαι χαλῶσαι σχοιῶν ἢ τι τοιοῦτον.

καθιπνάζεσθαι συνελαύνειν, ἐρῖζειν, συντρέχειν· "ὃ δὲ Βίων ὁ σοφιστὴς ποικίλος ἦν, πλείους ἀφορμὰς δεδωκὼς τοῖς βουλομένοις καθιπνάζεσθαι φιλοσοφίας" (Diog. L. 4 47).

καθίσα (Hom. I 202) ἐτοιμάζε.

καθισάμενος πρὸς τὸ βέλτιον μετὰγων· "ὃ δὲ Καῖσαρ εἰς τὴν Ἀσίαν ἦλθε, τὰ τῶν ὑπηκόων καὶ τῶν Πάρθων ἅμῃ καθισάμενος." καὶ αὐθις "πολεμοῦντί τε αὐτῷ καὶ τὰ περὶ τὴν ἀρχὴν καθισταμένῳ συγγενόμενος" φησὶ Κρίτων ἐν Γετικοῖς.

καθίστατο ἐπεμελεῖτο, ἐφρόντιζεν· "ὃ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας τὰ ξυνενχθέντι εὐθὺς καθίστατο ἐς τὸν πόλεμον."

καθόδοις ἀγωγαῖς, περιόδοις.

καθ' οἶμον καθ' ὁδόν.

καθολικῶς καθόλου.

καθόρμια περιθέματα.

καθοσιούμενος ἀντὶ τῆ πληροφορῶν (Herodian. 79) "ὃ δὲ ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τῆς ἀρχῆς παραλύσει, τῷ τε Μαξιμίνῳ καθοσιούμενος, ἀθροίσας στρατὸν ἤκεν ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα."

καθοσιωθεῖσαι ἀνατεθεῖσαι· (Dionys. Hal. 8 43) "ὅπερ δὲ τῆ μηδὲν παθεῖν αὐτὰς

κακὸν τοὺς θεοὺς ἐγγυητὰς ἔσεσθαι, ὡς καθοσιωθεῖσαι τὰς ἱκεσίας ποιήσονται πρὸς τὸν ὑπαικτον."

καθοσίωσις δικαίωσις, κατὰκρισις, παρὰ τὸ κατὰ τοῦ ὁπίου γίνεσθαι, ἥτοι τοῦ βασιλέως.

ὅτι ἐπὶ Θεοδοσίῃ τῇ βασιλῆως Ῥωμαίων Σύμμαχος ἀπὸ ὑπάτων εἰς τὸν τύραννον Μάξιμον βασιλικὸν λόγον διεξῆλθε, καὶ διδὼς τὸ τῆς καθοσιώσεως ἐγκλημα τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν σηκοῖς προσκαταφύγει· ὃν ὁ Θεοδόσιος πάσης φιλανθρωπίας ἡξίωσε" (cf. Sozomat. 5 14). καὶ αὐθις περὶ Χριστοῦ (cf. Νέριων h) "τοῖς γὰρ νόμοις αὐτὸν παρεδώκεν, καὶ εἰς καθοσίωσιν οὐχ ἡμίρτομεν."

καθόσον ἐπίρρημα.

καθυβρίζω αἰτιατικῇ.

καθ' ὕδατος γράφειν, ἐπὶ τῶν μίτην πορνούτων.

καθυλακτιῶσον.

καθ' ὑπαρ.

καθυπερφηγόντισαν (A. Av. 829) ὑπερβάλοντο, ἐνίκησαν.

καθύπερθεν ὑπεράνωθεν.

καθυπέρτερον μείζον.

καθ' ὕπνου. λύσις ὀνείρεα. "ὄναρ καθ' ὕπνου νητρεκέις λαλεῖν τότε. θανὼν καθ' ὕπνου ἡροντίδων ἔσῃ δίχμ. γελῶν καθ' ὕπνου δυσφόρεα ἔξεις τρόπους. κλαίων καθ' ὕπνου παγχαφῆς πάντως ἔσῃ." Astrampsychnus.

καθυπουλεύω αἰτιατικῇ.

καθυφεῖντο ἀντὶ τοῦ ἑαυτοὺς ἐδίδουσαν εἰς ὀλεθρον· (Polyb. 3 60) "πολλοὶ δὲ καὶ καθυφεῖντο ἑαυτὰς ὀλοσχερῶς διὰ τὴν ἔνδειαν καὶ συνέχειαν τῶν πόνων."

καθυφεῖν ἐνδένωκεν, ὑποκατέβη.

καθυφεῖντο ἀντηλλάττοντο, καταπροεδίδουσαν· (Joseph. A. I. 6 3 3) "οἱ δὲ τοῦ Σαμουὴλ τοῦ προφήτου υἱοὶ δώρων καὶ λημμάτων ἀσχερῶν καθυφεῖντο τὸ δίκαιον."

καθωραῖζεται σεμνύνεται.

καθωσιωμένος ἀνακείμενος, ἐγγεγραμμένος.

καθωσιωμένος ἔννομος, κόσμιος, τίμιος· "Ὁδρανίος ὁ καθωσιωμένος μαγιστρινὸς εὐσεβῇ γράμματα ἀποδέδωκε τῷ ὁσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Καλανδίῳ." καὶ καθωσιώσθαι.

καὶ σύνδεσμος συμπλεκτικός.

καιάδας παρὰ Λάκωσι βασιλικὴ φραγὴ

καὶ Σικελιώταις, παρὰ δὲ Πέρσαις οἰκισμα-
μεζὸν τέφρας. παρὰ δὲ Αἰθίοσιν οἱ κακῶ-
ροι χροσαῖς ἀλύσειν ἐδέδεντο. εἰς δὲ τὸν
καιάδαν εἰώθασιν οἱ Ἀάκωνες τοὺς κακῶ-
ρους ῥίπτειν.

καὶ δὴ ἦδη.

καὶ ἐν Θεῶν ἀγορᾷ. ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερ-
βολὴν κακηγορούντων εἴρηται ἡ παροιμία·
Θεῶν γὰρ ἀγορὰ τόπος ἐστὶν ἐν Ἐλευσίνι.

καικίας ὁ ἄνεμος.

Καικίλιος Σικελιώτης Καλακτῖνος (Κα-
λάκτη δὲ πόλις Σικελίας), ῥήτωρ σοφιστεύσας
ἐν Ρώμῃ ἐπὶ τῷ Σεβασῷ Καίσαρος καὶ ἕως
Ἀδριανοῦ, καὶ ἀπὸ δούλων, ὡς τινες ἰσορῆ-
χαισι, καὶ πρότερον μὲν καλόμενος Ἀρχάγα-
θος, τὴν δὲ δόξαν Ἰουδαῖος. βιβλία δὲ αὐ-
τοῦ πολλά, κατὰ Φρυγῶν β'. ἐστὶ δὲ κατὰ
σοιχείων ἀπόδειξις τοῦ εἰρησθαι πᾶσαν λέξιν
καλλιροημοσύνης· ἐστὶ δὲ ἐκλογὴ λέξεων κατὰ
σοιχείων· σύγκρισις Δημοσθένους καὶ Κικέ-
ρωνος· τίνι διαφέρει ὁ Ἀττικὸς ζῆλος τοῦ
Ἀσιανοῦ· περὶ τοῦ χαρακτήρος τῶν ἰ' ῥη-
τόρων· σύγκρισις Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου·
περὶ Δημοσθένους, ποῖοι αὐτοῦ γνήσιοι λό-
γοι καὶ ποῖοι νόθοι· περὶ τῶν καθ' ἰσορίαν
ἢ παρ' ἰσορίαν εἰρημένων τοῖς ῥήτορσι, καὶ
ἄλλα πλείεστα.

Καίκοις ὄνομα ποταμοῦ.

καὶ μὴν ἄλλα μὴν.

Κάιν ὁ τοῦ Ἀβελ ἀδελφός, ὃς πλεονέ-
κτης ἦν· ὁ δὲ Ἀβελ δικαιοσύνης ἐπεμελεῖτο.
καὶ ὁ Κάιν κτείνας τὸν Ἀβελ ἔκρυψε τὸν
νεκρὸν αὐτοῦ, λαθεῖν ἐντεῦθεν οἰόμενος. καὶ
μετὰ τὴν καταδίκην χειρόνως ἐβίω, καὶ ἀρ-
παξ καὶ πλεονέκτης γενόμενος μέτρα καὶ σά-
θμιμα καὶ ὄρεα γῆς ἐπενόησε, καὶ πόλιν κτί-
σας εἰς ἐν συνελθεῖν τοὺς οἰκίτας ἠνάγκασε.
καὶ οἱ ἐκ γένους αὐτοῦ εἰς πολέμους ἑαυτὰς
ἀπασχολοῦν.

ὅτι εἴρηται τισιν ὡς ὁ Κάιν ἐκ τῆς τοῦ
διαβόλου σπορᾶς ἐγένετο, καὶ μισήσας τὸν
ἴδιον ἀδελφὸν τὸν Ἀβελ τοῦτον ἀνεῖλεν. εἴ-
ρηται δὲ περὶ τούτου καὶ χρῆσις τοῦ κυρίως
ἐν τοῖς εὐαγγελίοις πρὸς τοὺς Ἰουδαίους (Io.
8 44)· "ἡμεῖς τέκνα ἐσὲ τοῦ διαβόλου. ὁ πα-
τήρ ἡμῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνος ἐστίν,
ὡς καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ."

τί δηλοῖ τὸ "πᾶς ὁ ἀποκτείνας Κάιν
ἐπὶ ἐκδικάμενα παραλύσει;" (Gen. 4 15) τοι-
αύτην ἔχει τὴν λύσιν. ἕκαστος τῷ ἑαυτοῦ

ἁμαρτήματι ἀποθανεῖται, ὁ δὲ φόνου κα-
τάρξας καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦ ἁμαρτήματος
ὑψηγῆτης γενόμενος ἐπαπλασίως τιμωρηθή-
σεται, τουτέστι πολλαπλασίως· σύνθηες γὰρ
τῇ γραφῇ τῷ ἀριθμῷ τέτρω ἀπροσδιορίως
κεχρῆσθαι, καὶ ἔστιν ἀδιορίζου πλήθους ση-
μυντικός, ὡς τὸ "ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν
ἐπαπλασίονα," καὶ (1 Sam. 25) "ὅτι ξεῖρα
ἔτεκεν ἐπτά" καὶ (Matth. 18 22) "οὐ λέγω σοι
ἕως ἐπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἐπτά."
τὸ μὲν γὰρ τελευτῆσαι τῶν ἐν βίῳ πονηρῶν
ἐπάγει τὴν ἀνάπασιν, τὸ δὲ ζῆν ἐν φόβῳ
καὶ λύπῃ μυρίους ἐπάγει τοὺς ἐν συναισθή-
σει θανάτους. τρέμων οὖν καὶ ξένων ὁ Κάιν,
ὥσπερ δαίμονι κάτοχος, ἐν ἐπιληψίᾳ πάντα
τὸν βίον αὐτῷ διῆγε, τῷτο πρὸς τὸ μὴ ἀναι-
ρεθῆναι ὑπὸ τινος λαβὼν τὸ σημεῖον. ἐκδι-
κούμενα δὲ εἴτε τὰ παρὰ τῷ Κάιν ἡμαρτη-
μένα λέγοις, εὐρήσεις ἐπτά, εἴτε τὰ παρὰ τῷ
Θεῷ ἐπ' αὐτῷ ῥηθέντα, οὐδ' οὕτως ἀπο-
τεύξει τῆς ἐννοίας. ἐν μὲν γὰρ τοῖς παρὰ τῷ
Καῖν τετολημμένοις πρῶτον ἁμαρτήματι φθό-
νος ἐπὶ τῇ προτιμήσει Ἀβελ, δεύτερον δό-
λος, μεθ' οὗ διελέχθη τῷ ἀδελφῷ εἰπὼν "διέλ-
θωμεν εἰς τὸ πεδῖον." τρίτον φόνος, προσ-
θήκη τοῦ κακοῦ· τέταρτον ὅτι καὶ ἀδελφοῦ
φόνος· πέμπτον ὅτι καὶ πρῶτος φονεὺς πον-
ηρὸν ὑπόδειγμα τῷ βίῳ καταλιπὼν· ἕκτον
ὅτι γονεῦσι πένθος ἐνεποίησεν· ἑβδομον ὅτι
Θεὸν ἐψεύσατο εἰπὼν "ὅτι ἐκ οἴδα τὸν ἀδελ-
φόν." αἱ δὲ εἰς κόλασιν αὐτῷ παρὰ τῆς Θεῆας
δίκης τιμωρίαι εἰσὶν αὗται. πρώτη κόλασις
"ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἀπὸ σέ," δευτέρα "ἐργᾶ
τὴν γῆν," τρίτη "καὶ οὐ προσθήσει δῆναί
σοι τὴν ἰσχὺν αὐτῆς," τετάρτη μετὰ τῆς
πέμπτης συνεξευγμένη μύσις "ξένων καὶ τρέ-
μων ἔση ἐπὶ τῆς γῆς." ἕκτη, ἣν αὐτὸς ἀπε-
κάλυπεν ὁ Κάιν εἰπὼν "εἰ ἐκβαλεῖς με νῦν
ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σε κρυ-
βήσομαι," ἡ βαρυτάτη κόλασις ὁ ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ χωρισμὸς τοῖς σωφρονοῦσιν· ἑβδόμη
τὸ μὴ χρύπτεσθαι τὴν τιμωρίαν, ἀλλὰ ση-
μείῳ προδήλῳ πᾶσι προκεκρυῆσθαι διὰ τοῦ
ξαναγμοῦ καὶ τοῦ τρόμου. πᾶς οὖν, φησί,
ὁ νῦν τὸν κατὰ σοῦ φόνον ἀποτολήσας,
κακῶν σε τῶν κατὰ τὸν παρόντα βίον ἀπαλ-
λάξας, τὴν κατὰ σοῦ παραλύσει τιμωρίαν.
διό φησι "καὶ ἔθετο κύριος σημεῖον τῷ Κάιν
τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτὸν πάντα τὸν ἐνρίσκοντα
αὐτόν." cat. in Gen. 4 15.

Καιναί πόλις.

Καινεύς ὄνομα κύριον.

καινίζεται. καὶ καινίζω σε, αἰτια-
τικῇ.

Καινινήτης ἀπὸ τόπου.

καινὸν τὸ νεωστὶ κατεσκευασμένον. κε-
νὸν δὲ τὸ μάταιον διὰ τοῦ ε ψιλοῦ.

καινοπρεπές. "μηχάνημά τι καινοπρε-
πές ἐτεκτίνατο λαθραίως. γλύψας δοκιῶν με-
γάλων τὸ μήκος, καὶ ταύτας καθενώσας, ἐνεί-
τε μίαν ἄλυσιν ταῖς γλυφαῖς διήκουσαν ἐς
πάσας, μολλίδω τὸ τούτων κένωμα ἐπλησε,
καὶ ταχυεργῶς λίαν ἀποκλείει τὰς ὄχθας διὰ
τοῦ ποταμοῦ ἐκατέρωθεν σκευάσας θαλάμους
(ἀσ πύργους), ἐν οἷς βοήθειαν ἀποχρῶσαν
βαλὼν ἐξέρει τὴν πόλιν τῶν ἐκ τῆς θαλάτ-
της ἀγωγίμων."

^a καινός ὁ νέος.

^b καινός Ἰσοκράτης (48) ἀντὶ τοῦ ὅς τοῖς
νεωτέροις ἀρμόττει πρῶγμασιν. οὕτως δὲ καὶ
Ἐφορος. Hapρ.

καινὸς γνώμην ἀντὶ τοῦ νέαν γνώμην
εἰσηγούμενος. "καινὸς γνώμην, καινῶν ἔργων
ἐγγχειρητής" (A Av. 259).

καινοτομεῖ, αἰτιατικῇ, καινουργεῖ. ὅτι
τὸ καινοτομεῖν ἐπὶ τοῦ ἄρχειν. Ἀριστοφάνης
(Ecc1. 580) "τοῦτο γὰρ ἡμῖν ἀντ' ἄλλης ἀρ-
χῆς ἐστὶ," καινοτομία.

καινοῦν παρὰ Ἡροδότῃ (2 100) τὸ λόγῳ
τῷ καινῷ χρῆσασθαι.

καινουργισμός ἡ ἀνακαινίσις καὶ πρὸς
τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμόρφωσις.

καινόφιλον λέγεσθαι τὸν μὴ τοῖς αὐτοῖς
φίλοις χρώμενον αἰεί.

καίνυτο (Hom. γ 282) ἐνίκυ.

καινώς ἀντὶ τοῦ παραδόξως.

καϊόμενος ἀπὸ τοῦ καίω τὸ φλέγω.

καίρια τὰ συμφέροντα. "τίνι γάρ ποτ',
ὦ φίλα γενέθλα, πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος;
τίνι φρονοῦντι καίρια;" ἀντὶ τοῦ παρὰ τί-
νος ἀκούσαιμ' τὰ συμφέροντα; οὕτω Σοφο-
κλῆς (El. 226). καὶ πάλιν (Ai. 120) "ἢ δρᾶν
ἀμείνων εὐρέθῃ τὰ καίρια;" καὶ αὖθις (Ai.
34) "καιρὸν δ' ἐρήκεις" ἀντὶ τοῦ ἐπικαιρως
ἤκεις. "ἐπελθεῖν εὖσχορος, ἀναχωρῆσαι καί-
ριος, ἐνεδρεῦσαι τεχνίτης, μάχης ἐργάτης."
cf. v. δεινός.

καιριώτατα ἐπικινδυνότατα, θανάσιμα.

^a καιρός. Σοφοκλῆς (El. 75) "καιρὸς γὰρ
ὅσπερ ἀνδράσι μέγιστος ἔργῳ παντός ἐς ἐπι-

στάτης," ἀντὶ τοῦ, ἐφ' ἐκάστῳ πράγματι τὸ
καίριον καὶ χρησιμώτατον ὁ καιρός ἐστίν, ὅπου
καὶ τὰ σπῆδα παρὰ καιρὸν γινόμενα οὐκ
ἀποδέχονται, ὥς λατρὸν τῷ κάμνοντι περὶ
φύσεως τοῦ νοσήματος διαλεγόμενον, ὥς εἴ-
τις τοῖς μεθύουσι περὶ σωφροσύνης διαλέ-
γοιτο· τὸ γὰρ καλὸν μὴ καλῶς γινόμενον οὐ
καλόν. καὶ αὖθις "ὁ δὲ Ἰβησιανός, εἴτε ἐπὶ
γῆρας τὰ καίρια οὐ φρονῶν εἴτε ἄλλως, ἐμελλε
τὴν ὀρθογνώμονα περὶ Χριστοῦ δόξαν διακν-
κῆσιν, εἰ μὴ ὤχετο ἐξ ἀνθρώπων."

καιρός. καιροὺς ἡ γραφὴ καλεῖ τὰς συμ-
φορὰς. (Theodoret. in Ps. 80 16) "καὶ ἔσαι ὁ
καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα." (Gen. 6 13)
"καιρὸς παντός ἀνθρώπου ἡκεῖ ἐναντίον μου"
ἀντὶ τοῦ...

καιρὸς λέγεται ὁ ἐκ τοῦ πλῆθους τῶν
ἀδικημάτων συναγόμενος ἀριθμὸς παρὰ θεοῦ,
καὶ προκαλούμενος ἕως καιροῦ.

καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται
ὕγρον" (Hom. η 107) ἐν κεκαιρωμένων. καί-
ρωμα δὲ ἐστὶ τὸ διαπλεκόμενον ἐν τῷ σῆ-
μονι παρὰ τὸν μίτον ὑπὲρ τοῦ μὴ συγγε-
σθαι τοὺς σήμερας.

καιροφυλακῆσαι καιρὸν ἐπιτηρῆσαι.
"ὁ δὲ ἐκέλευεν αὐτὸν ἀναξενγνύειν καὶ μὴ
πολυπραγμανοῦν μηδὲ καιροφυλακεῖν."

καιροφυλάκιον.

καιρωσρίδες αἱ ὑφάντριά· καίρωσις
γὰρ ἡ πλοκὴ τοῦ μίτου.

καιρωτὴ μιωτῇ.

Καῖσαρ. οὕτως ὀνομαζόνται οἱ Ῥωμαίων
βασιλεῖς ἀπὸ Ἰουλίου Καίσαρος τοῦ μὴ γεν-
νηθέντος. τῆς γὰρ μητρὸς αὐτοῦ θανούσης
ἐν τῷ 9' μηνί, τιτύτην ἀνατεμνόντες ἐξέβαλον
αὐτόν, καὶ οὕτως ἐκάλεσαν· κατὰ γὰρ τὴν
Ῥωμαίων γλῶσσαν καῖσαρ ἡ ἀνατομὴ λέ-
γεται.

ὅτι ἐπὶ Ῥωμαίων τῶν πάλαι ὁ δῆμος ἤρ-
χεν, αὖθις οἱ ὀλίγοι, καὶ τὰ τελευταῖα ἐς
μοναρχίαν κατέστη Ῥωμαῖοις τὰ πράγματα
ἐξέτι Καῖσαρος τοῦ πρώτου μοναρχήσαντος
καὶ βασιλεύσαντος. καὶ ἀσυστάς διτελεῖ τὰ
κοινὰ ἄχρι ἐς Μάρκον Ἀντωνῖνον Ῥωμαίων
ἄρχοντα· ἐπεὶ δὲ ὁ τούτου παῖς ὁ Κόμοδος,
τὴν φύσιν ἐ πᾶν φρενέρης καὶ φιληδονίας
ἥττων γενόμενος καὶ οὐ μᾶλα τι ἀγαθὸς τὰ
πολέμια καὶ φιλόψυχος, δολοφονηθεὶς ὑπὸ
τινῶν κατελύθη, ἐπαναστάσεις τε συνεχέσεται
ἐγένοντο...

Καῖσαρ Τιβέριος ἔγραψεν ἐπιγράμ-
ματι καὶ τέχνην ῥητορικὴν.

Καισαρία ἡ μητρόπολις ἀπὸ Καίσα-
ρος Τιβερίου Ὀκταβίου· ἦν ἀφείλετο Ἀρχέ-
λαον, πρότερον Μάζακι ἐπονομαζομένην,
ἔπειτα Καισαρείαν κληθεῖσαν τῇ ἰδίᾳ προσ-
ηγορίᾳ. Eutropius? cf. v. Τιβέριος Ὀκταβίου.

Καισαρίας ὁ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου
ἀδελφὸς ἔγραψε διάφορα, καὶ κατὰ Ἑλλήνων.
Καισαρεύς.

Καίρωνος ὄνομα κύριον.

Καίρωνος ὄνομα κύριον.

καὶ τάχα ἴμεν καὶ ταχέως πορευόμεθα.

καὶ τὸ τοῦ λύκον. φασι λύκον ἰδόντα
τὸν ποιμένα ἢ καὶ κύνά τῶν ποιμενικῶν προ-
βάτων ἐσθίοντα, εἰπεῖν "ἐγὼ τοῦτο εἰ ἐποίη-
σον, πόση κρυμγὴ ἐγίγνετο ἄν;"

καῖτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὥς οὐ φιλῶ (A
Lys. 905), τατίζεις οὐ κρύπτω τὸν ἐμὸν πόθον.

καὶ χερσί καὶ ἔργοις.

καίω σε αἰτιατικῇ.

κακὰ κακῶν· Διοκλῆς Βάκχῃ "πλυνεῖ
τε τὰ κακὰ τῶν κακῶν ὑμῶς."

κακανδρίᾳ δειλία· Σοφοκλῆς (Ai. 1014)
"τὸν δειλία προδόντα καὶ κακανδρίᾳ σέ, φίλ-
ται· Αἴαν·." Τεῦκρός φησι περὶ τῆς τοῦ
Αἴαντος τελευτῆς.

κακεντρέχει ἡ πονηρία.

κακεργέτησι κακοεργοῖς.

κακερουτίας· Ἀριστοφάνης (Eq. 1349)
"ἀνωρετάλις κακερουτίας," ἀντὶ τοῦ μετεω-
ρίζου, μίγμα ἑρρόνης. ἀπὸ δὲ τῶν κερματοφο-
ρούντιον ἢ λέξις.

κάκη κακία· οὕτως Πλάτων. Αἰλιανὸς
"ὅσις τάξιν ἔλιπε, θανατοῖ ἄρα ὁ νομοθέτης
αὐτὸν, κάκη τὴν εἶσιν ἦν ἐτάχθη προδόντα."
Αἰλιανὸς ποικίλῃ ἰσορίᾳ "ἔδεις οἰκέτης μνη-
μονεύεται κάκη εἴδους προδοῦναι τὸν δεσπό-
την." καὶ αὐθις "ἀνάγκης καλούσης μὴ εἴ-
κειν κάκη." cf. v. εὐερίαια.

κακηγορῶ αἰτιατικῇ. καὶ κατηγορῶ
αἰτιατικῇ.

κακὴ μὲν ὄψις. κόμμα παροιμίας·
"κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαῖαι φρένες" Μέ-
νανδρος Σικωνίῳ.

κακία. ἀνάλογον ταῖς ἀρεταῖς αἱ κακαίαι·
αἱ μὲν γὰρ εἰσι πρῶται, αἱ δὲ ὑπὸ ταύτας,
οἶον ἀφροσύνη δειλία ἀδικία ἀκολασία ἀκρα-
σία βραδύνοια κακοβουλία. εἰσι δὲ ἀγνοίας
αἱ κακαίαι. τὰ δὲ μετέχοντα τῶν κακιῶν αἱ

τε πράξεις αἱ κατὰ κακίαν καὶ οἱ φαῦλοι.
ἐπιγεννήματα δὲ δυσθυμία δυσφροσύνη καὶ
τὰ ὅμοια. Diog. L. 7 93.

κακία δὲ ἐξιν ἡ τοῦ κακῶσαι τὸν πέλασθ
σπουδὴ παρὰ τῷ ἀποσὼλῳ (Rom. 1 29).

κακία. διώνυμός ἐξιν ἡ λέξις. ἡ ὄντως
κακία, οἶον πορνεία μοιχεία πλεονεξία ἐπιор-
κία καταλαλιά. λιμὸς δὲ καὶ λοιμός, θάνα-
τοι καὶ νόσοι καὶ τὰλλα οὐκ ἐσι κακά, διότι
πολλάκις ἡμῖν ἀγαθὸν αἰτία γίνεται. καὶ
περὶ ταύτης φησὶν ὁ προφήτης (Amos 3 6)
"ἐκ ἐσι κακία ἐν πόλει, ἦν κύριος ἐκ ἐποίησε."

Io. Chrysost. t. 5 p. 708 B.

κακιζόμενοι ταπεινούμενοι.

κακίζω αἰτιατικῇ.

κάκηθος (ἀπὸ κακηθός) ὁ κακιζόμενος.

κακίονος τοῦ χείρονος.

κακκείοντες (Hom. A 606) κατακοιμη-
θησόμενοι.

κάκκη. ἔχει δὲ καὶ τὸ κακέμφοτον. ἡ
ἀκαθαρσία, καὶ μύλις τὸ δύσσομον ἀπο-
πύτημι· Ἀριστοφάνης (Pac. 161) "ἀπὸ μὲν
κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων."

κακοδαίμων ὁ θεῷ ἐπαχθής, καὶ ὁ τὴν
ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῇ· Αἰλιανὸς "ἀνὴρ Εὐ-
φρόνιος, κακοδαίμων ἀνὴρ, καὶ ἔχαιρεν ἐπὶ
ταῖς Ἐπικούρου φλυαρίαις καὶ ἐξ ἐκείνων
κακὰ εἰρύνετο δύο, ἄθεός τε καὶ ἀκόλαστος
εἶναι."

κακοέπεια βλασφημία.

κακοζηλία. Καλλίνικος ἔγραψεν ὁ Σύ-
ρος περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς.

κακοθήτιν ἡ κακοτροπίᾳ παρὰ τῷ ἀπο-
σὼλῳ (Rom. 1 29).

κακοθητέα ἐπὶ κλειδίων λέγεται.
Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις (427) "οἱ
γὰρ ἄνδρες ἥδη κλειδία φοροῦσι κρυπτά, κα-
κοθητέα, Λακωνίξ' αἷτα, τρεῖς ἔχοντα
γομφίους. πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἄλλ' ὑποῖσαι
τὴν θύραν ποιησάμεναισι δακτύλιον τριωβό-
λου· νῦν δ' οὕτως αὐτοὺς ἐδίδασκε θριπῆ-
δεα."

κακοθήτης κακότροπος· "ἢ καὶ ἄλλως
κακοθήως αὐτὸς διαβληθεῖν."

κακόθρους διάβολος· (S Ai. 137) "ἢ ζα-
μενὴς λόγος ἐκ Λαωνῶν κακόθρους ἐπιβῆ."

κακοὶ τῆς πονηρίας πίνουσι τὴν
ὀμίχλην, ἐπὶ τῶν κατὰ ἀξίαν τιμωρου-
μένων.

κακοῖς ἐπισωρεύων κακά· "Ὀχὸς ὁ

Πέρσης Αἰγυπτον ἡνδραποδίσατο, καὶ ἀπέκτεινε τὸν Ἀπιν, καὶ κατέκοψε τὸν Μνεῦιν, κακοῖς ἐπισωρεύων κακά.”

κακόννοι ἔχθροὶ καὶ κακὸν νοῦν ἔχοντες πρὸς τὸ πρῶγμα· Ἀριστοφάνης (Ρac. 500) “ὡς κακόννοι τινὲς εἰσιν ἐν ἡμῖν.” καὶ αὖθις “κακόνου φωραθέντα σὸν γυναικὶ καὶ τέκνοις τοῦτον ἐλαθῆναι.”

κακοπάθεια ἡ ταλαιπωρία.

κακοπίνεσταιον. τὸ πίνος ποτέ μὲν ἐπὶ τῆς ἰδέας ποτέ δὲ ἐπὶ τοῦ ἥθους λαμβάνεται. ἐνταῦθα οὖν τὸν κακοῦσθαι σημαίνει. ἀντὶ τοῦ κολάκευμα, τρῖμμα. κακοπίνεσταιον ὅν-παρόν· πινῶδες γὰρ, ἀδόκιμον τῇ γνώμῃ καὶ οὐ καθαρὸν, ἄλλοτε ἄλλα νοῶν. sch. S Ai. 381.

κακορραφαὶ κακοσυνθεσίαι.

κακορρήμων. καὶ οὐδετέρως τὸ κακορρήμων.

κακορροθεῖ κακῶς ἀγορεύει· Ἀριστοφάνης (Ach. 576) “ἄπασιν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ.”

κακὸς κακῶς ἀπόλοιο τοῦτος, εἰ μὴ καὶ προαιδόλωε τῆς ἀράς, ὡς ἄξιός γε ἦν ἔργον γεγονέναι τοῦ πρώην χριμῶνος. Synes. ep. 129 p. 165 C.

κακὸς σχολος ὁ πονηρός.

κακοτεχνιῶν. δίκης ὄνομα, ἣν οἱ ἐλόντες τινὰ ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ παρασχομένου ἐδίδουσαν. Harp.

κακοῦ κόρακος κακὸν ὦν. ταύτην τῇν παροιμίαν οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ πτηνοῦ ζώου φασὶν εἰρησθαι, ὅτι οὕτε αὐτὸ βρωτὴν ἐσιν ὥστε τὸ ὦν ὃ ἔχει, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Κόρακος τοῦ Συρακουσίου ῥήτορος, πρῶτον διδάξαντος τέχνην ῥητορικὴν. ὑπὸ γὰρ τούτου, ὡς φασὶ, μαθητῆς Τισίας ὄνομα μισθὸν ἀπαιτούμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἶπεν “εἰ μὲν με νικήσεις, ἐδὲν μεμύθηκα· εἰ δὲ ἡττηθῆσθαι, σὺ κομίση τοὺς μισθοὺς.” θαυμάσαντες ἐν οἷς δικασαὶ τὸ σύμφισμα τοῦ νεανίου ἐπεφώνουν “κακοῦ κόρακος κακὸν ὦν.”

κακοῦργοι οἱ λησταί, οἱ ἐνεδρευταί· “ὃ δὲ λαθῶν ἐαυτὸν παρήλαθε σὺν τῷ ξίφει, ὅπερ ἐπὶ γέτο διὰ τοὺς κακοῦργους τὰς κατὰ τὴν ὁδόν.”

κακοῦργῶ αἰτιατικῇ.

κακόχαρτον κακοῖς χαίροντα.

κακῶν. ὅτι ἀνάτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός. κακὰ δὲ κυρίως ὀνομάζομεν οὐχ ἂ τῶν πολλῶν ὀνομάζειν φίλον τισίν, ἀλλὰ κακίαν καὶ

ἀκολασίαν καὶ τὰς ἄλλας πικρανομίας ὑφ’ ἡμῶν αὐτεξουσίως τολμωμέντας. ἡμεῖς γὰρ τούτων αἵτιοι, οὐχ ὁ τάναντία νομοθετήσας Θεός.

κακῶν πανήγυρις, ἐπὶ μεγίστων· Πισίδης “καὶ πάντες ὥσπερ ἐν κακῶν πανηγύρει, ἄλλος κατ’ ἄλλην συμφορὰν ἐδυεῖται.”

κακῶς εἰδότες ἀντὶ τοῦ ἀγνοοῦντες Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ εἰρήνης (32). Harp.

κακώσεως. δίκης ἐξίν ὄνομα ταῖς τε ἐπικλήροις κατὰ τῶν γεγαμηκότων καὶ κατὰ τῶν παιδῶν τοῖς γονεῦσι καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ἐπὶ τῶν ὀρφανῶν. οὗτοι Δημοσθένης (24 103) καὶ Λυσίας (13 91) καὶ Ὑπερίδης. Harp.

κάκτανε (Hom. Z 164) καταφώνουσιν.

κακύνειν τὸν πηλόν, τωτίζει τὸν ἄξιον ὕβρεως ὕβρζειν.

κακχεῦσαι καταβαλεῖν.

κάλα τὰ ξύλα.

καλὰ δὲ πρυταγεῖς ἀντὶ τοῦ λέγεις (πάντ’ ἄγει Plat. Euthyd. p. 293).

Κάλαίς ὄνομα κύριον. καὶ καλαῖνον χρῶμα.

καλυμᾶται τρωγᾷ τὰ ἀνωτέρω τῶν ἐλαιῶν ἢ κατεσθίει.

καλάμη ὁ σάχγος τοῦ σίτου.

καλάμη ἀπὸ τοῦ κάλα τοῦ ξύλου· αὐτὸ δὲ ἀπὸ τῆς καύσεως.

καλαμητομῆς· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 36) “ἀλλὰ καὶ αὖθις ἐκ καλαμητομῆς ἀμβλὺ φέροι δρέπανον.”

καλαμίνθη εἶδος βοτάνης, ἣτις καὶ ὄφεις ἐλαύνει καιομένη· Ἀριστοφάνης (Eccl. 644) “σὺ δὲ γ’ ὄζεις καλαμίνθης.” ὄφεις ἐλαττικῇ.

καλαμίτης ἢ ἐπὶ τῆς καλάμης τὸ σίτυ, ἢ κύριον ὄνομα· καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὅπρῳ τοῦ ξεφάνου (129) “ἐν τῇ κλισίῳ τῷ πρὸς τῇ Καλαμίτῃ ἦρωι.” καὶ Θηλυκὸν ἢ καλαμίτις· (AP 7 198) “δισσοὺς ἐς λυκάβαντας ἐφίλατο τὴν καλαμίτιν,” ἀντὶ τῆ ἐφίλησεν.

καλαμώμενος σαχυολογῶν· καλάμη γὰρ ὁ σάχγος τοῦ σίτυ. καὶ καλαμῶνται πλεονεκτοῦσι.

καλαμῶνος.

καλαμῶνται αἰτιατικῇ.

Κάλανος Ἰνδὸς ἐκ τῶν Βραχμάνων· οὕτω δὲ πάντῃ σοφὸν οἱ Ἰνδοὶ προσαγορεύουσιν. ἐπὶ τούτῳ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδόν,

ἐπειδὴ ἐτελεύτησε παρόντος αὐτοῦ ἐν Ἰνδίᾳ, ἐπιτάφιον ἀγῶνα συντελέσας καὶ ἀκρατοπό-
τας ἀμιλληθῆναι παρεσχεύασε διὰ τὴν παρ'
Ἰνδοῖς φιλοτιμίαν. οὗτος ἀπόκρισιν ἔδωκεν
Ἀλεξάνδρῳ πρὸς πᾶσαν ἐρώτησιν εὖσοχον.

κάλα παλαίθεται (Callim. fr. 454) ξηρὰ
ξύλα, ἐκ πολλοῦ ἀποτεθέντα χρόνον· κάλον
γὰρ τὸ ξύλον, ἔξ οὗ καὶ καλόπους ὁ ξύλινος
πόδας.

καλάσις χιτῶν πλατύσημος· οὕτως
Ἀἰγύπτιοι (sch. A Av. 1294). καὶ ὄνομα κύριον.

Καλαυρία νῆσος πλησίον Τροίῃνης. Harp.
ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Εἰρήνη. Harp.

καλαῦροψ βουκολικὴ ῥάβδος, βαρύτερα
οὕσα τῇ κεφαλῇ, ἀπὸ τοῦ κάτω ῥέπειν. Φι-
λόστρατος (V. A. 211) "εὐθύνειν τὸ θηρίον
καλαῦροψι, ἣν ὁρᾷς αὐτὸν ἐμβάλλοντα τῷ
θηρίῳ ὡς ἄγκυραν."

καλῆμεναι (Hom. K 125) καλεῖν.

Καλῆσις (Hom. Z 18) ὄνομα κύριον.

Καλητορίδης (Hom. N 541).

καλιὰ ροσσία, ἣ οἶκος ξύλινος, κυρίως·
κάλα γὰρ τὰ ξύλα, ἔξ ὧν σύγεται. ἐν ἐπι-
γράμμει (AP 6 253) "Πανὸς τ' ἡγήεσσα πι-
τοςέπτοιο καλιή." μακρὸν τὸ ι.

καλινδούμενοι κυλιόμενοι.

κάλλαια οἱ πώγωνες τῶν ἀλεκτρονῶν·
"χρῶσις τὰ κάλλαι ἀποφαγὼν ἤξεις πάλιν"
(A Eq. 500).

Κάλλαισχος ὄνομα κύριον.

Καλλάτις πόλις.

κάλλη τὰ πορφυρᾷ ἱμάτια. καὶ κέραμος
καλάνος. Αἰσχύλος (Ag. 932) "ἐν ποικίλοις
κάλλεσι."

καλλιάνειρα (Hom. Σ 44).

α Καλλιᾶς Ἀθηναῖος κομικός, υἱὸς Ἀν-
σιμάχου· ὃς ἐπεκλήθη Σχοινίων διὰ τὸ σχοι-
νοπλόκον εἶναι πατρός. οὗ δράματα Αἰγύ-
πτιος, Ἀταλάντη, Κύνκλωπες, Πεδῆται, Βύ-
τραχοι, Σχολάζοντες.

β Καλλιᾶς ὁ λακκόπλοτος ἐπικληθεὶς
ζητητῶν πρὸς Ἀρταξέρξην τοὺς ἐπὶ Κίμω-
ρος τῶν σποδῶν ἐβεβαίωσεν ὄρους· καθ'
ὃν εἰσβαλόντες Λακεδαιμόνιοι, Πλειστοάν-
κτος τῷ Πανσανίᾳ βασιλεύοντος, ἐδηλώσαντο
τὴν Ἑλενσίνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδῖον, ἔτι
τῆς πεντηκονταετίας ἔσης, ἣτις ἤρχετο μετὰ
τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην, ἔλαγε δὲ εἰς ἄλω-
σιν Σάριον καὶ ἀρχὴν τῶν Κερκυραϊκῶν.

γ ὅτι Καλλιᾶς ὁ Συρακούσιος δικαίως ἂν

καὶ προσηκόντως κατηγορίας ἀξιώθει· ἀνα-
ληφθεὶς γὰρ ὑπὸ Ἀγαθοκλέους, καὶ δώρων
μεγάλων ἀποδόμενος τὴν προφήτιν τῆς ἀλη-
θείας ἰσορίαν, οὐ διαλέλοιπεν ἀδίκως ἐγκω-
μιάζων τὸν μισθοδότην. ἐκ ὀλίγων γὰρ αὐτῷ
πεπραγμένων πρὸς ἀσεβείας θεῶν καὶ παρα-
νομίας ἀνθρώπων, φησὶν ὁ συγγραφεὺς αὐ-
τὸν εὐσεβεῖα καὶ φιλευθροπία πολὺ τοὺς
ἄλλους ὑπερβεβηκέναι. καθόλου δέ, καθάπερ
Ἀγαθοκλῆς ἀφαιρουμένος τὰ τῶν πολιτῶν
ἐδιωρεῖτο τῷ συγγραφεῖ μηδὲν προσήκοντα
παρὰ τὸ δίκαιον, οὕτως ὁ Θανυμαζὸς ἰσοριο-
γράφος ἐχαρξέτο διὰ τῆς γραφῆς ἅπαντα
τὰ ἀγαθὰ τῷ δυνάστῃ. ῥᾶδιον δ' ἦν, οἶμαι,
πρὸς ἄμεινιν χάριτος τῇ γραφεῖ τῶν ἐγκω-
μίων μὴ λειψθῆναι τῆς ἐκ τοῦ βασιλικῆ γέ-
νορας δωροδοκίας. Diodor. t. 2 p. 561.

Καλλιᾶς πτεροορρεεῖ (A Av. 286). κο-
μωδεῖται Καλλιᾶς ὡς ἀπολέσας πάντα τὰ
χρήματα. "ἄτε γὰρ ὢν γενναῖος ἐπὶ τῶν
συκοφαντιῶν τίλλεται, αἱ τε θῆλαιαι προσ-
εκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά." πένης γὰρ
ἐγένετο τὰ πατρῷα καταναλώσας εἰς πόρνους.
καὶ καλλίον πιθήκον· τὰ δυσχερῆ γὰρ τῶν
ὀνομάτων εὐφημότερον εἰσθᾶσιν οἱ Ἀττικοὶ
προφέρεσθαι. καὶ τὸν πίθηκον οὖν καλλιᾶν
προσηγόρευσαν. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυ-
θέου "ἀλλ' οἶμαι, ὥσπερ οἱ τοὺς καλλίας ἐν
τοῖς οἴκοις τρέφοντες," τοῦτ' ἐστι πιθήκους.
οὕτω δὲ καὶ τὰς ἐρινύας εὐμενίδας λέγουσι.

Καλλιγύλας. οὕτως ἐκαλεῖτο Γάιος ὁ
βυσιλεὺς Ῥωμαίων, ἐπειδὴ ἐκ μικρᾶς ἡλικίας
τὰ πολλὰ ἐν τῷ ζροτοπέδῳ ἐτρέφετο καὶ τοῖς
ζροτιντοικοῖς ἐχρῆτο ὑποδήμασιν. ἐκ τῶν
καλλίων οὖν Καλλιγύλαν αὐτὸν ὠνόμασαν.
ἢ Καλλιγύλας ὁ Γάιος διὰ τὸ ἐν ζροτοπέδῳ
γεννηθῆναι, ὡς φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ
θεῶν ἐναργειῶν.

καλλιγύναικα (Hom. B 683) τὴν καλὰς
ἔχουσαν γυναῖκα.

καλλιερεῖσθαι ἐπὶ τοῦ θύειν ἔντομα
Ἡρόδοτος (7 134 et 167). καὶ καλλιέρημα
θύσια εὐπρόσδεκτος.

καλλιερῶ ῥῆμα· τὸ δεύτερον καλλιερεῖς.
τὸ δὲ ὄνομα καλλιέρημα. ἔτι δὲ ἕκαστον
θύμα θεῷ φίλον. καὶ χρισιανοὶ μὲν τότε
καλλιερῶσιν ὅταν αὐτοὺς τῷ θεῷ προσ-
αγώγῳσι, πνεῦμα γεγενῆμενοι συντετριμμένον
καὶ καρδία τεταπεινωμένη· Ἕλληνας δὲ τότε
καλλιερῶν νομίζουσιν ὅταν δαίμονι τινὶ θύ-

σαντες αἰσίων ἐπιτύχῳσι σημείων ἐν τῷ ἥπατι τοῦ ἱερείου, καὶ τοῦτο καλοῦσι καλλιέρημα, ὅταν τῷ δαίμονι τὸ θῦμα ἢ φίλον διὰ τῶν ἐπιφαινομένων ἀπατηλῶν σημείων.

καλλικέλαδος εὐφρωνος, εὐόμιλος.

Καλλικολώνη τύπος τῆς Ἰδης· (Hom. Y 53) "Θεὸν ἐπὶ Καλλικολώνῃ."

Καλλικρατίδης ὄνομα κύριον. ἔσχε δὲ ἀδελφὸν Ἐμπεδοκλέα.

καλλικύριοι οἱ ἀντὶ τῶν γεωμόρων ἐν Συρακούσαις γενόμενοι, πολλοὶ τινες τὸ πληθός. δοῦλοι δ' ἦσαν οὗτοι τῶν φυγέδων, ὡς Τίμαιος ἐν ζ'. ὅθεν τοὺς ὑπερβολῇ πολλὰς καλλικυρίους ἔλεγον. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς ταῦτ' ἀνελθεῖν παντοδαποὶ ὄντες, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Συρακουσίῳ πολιτεία, ὅμοιοι τοῖς Λακεδαιμονίων εἴλωσι καὶ παρὰ Θεσσαλοῖς πενέσταις καὶ παρὰ Κρησὶ κλαρόταις. καὶ παροιμία "καλλικυρίων πλείους." τοῦτο ἐλέγετο, εἴ ποτε πληθὺς ἤθελον ἐμφῆναι· οἱ γὰρ καλλικύριοι δοῦλοι ἦσαν πλείους τῶν κυρίων αὐτῶν, ὥς καὶ αὐτοὺς ἐξέβαλον.

Καλλικῶν ὄνομα κύριον, Μιλήσιος τὸ γένος· διεβεβόητο δὲ ἐπὶ πονηρίᾳ.

α Καλλίμαχος Ἀθηναῖος. οὗτος εἰς τὸν κατὰ Περσῶν πόλεμον εὐρέθῃ ἐπὶ δοράτων ἱσάμενος νεκρός. cf. v. Ἰππίας.

β Καλλίμαχος υἱὸς Βάττου καὶ Μεσάτμης (ἢ Μεγατίμης), Κυρηναῖος γραμματικός, μαθητὴς Ἐρμοκράτους τῷ Ἰασέως γραμματικοῦ, γεμετὴν ἰσχυρῶς τὴν Εὐφράτη τῷ Συρακουσίου θυγατέρᾳ. ἀδελφῆς δὲ αὐτοῦ παῖς ἦν ὁ νέος Καλλίμαχος ὁ γράψας περὶ νήσων δι' ἐπιπύον. οὗτω δὲ γέγονεν ἐπιμελέστω ὡς γράψαι μὲν ποιήματι εἰς πᾶν μέτρον, συντάξαι δὲ καὶ καταλογάδην πλείστα· καὶ ἔστιν αὐτῷ τὰ γεγραμμένα βιβλία ὑπὲρ τὰ ὦ'. ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων ἦν Πτολεμαίου τοῦ φιλαδέλφου· πρὶν δὲ σφραγῆ τῷ βυσιλεῖ, γράμματα ἐδίδασκεν ἐν Ἐλευσίνι κωμυδρίῳ τῆς Ἀλεξανδρείας. καὶ παρέτεινε μέχρι τοῦ εὐεργέτου κληθέντος Πτολεμαίου, ὁλυμπιάδος ρκζ', ἥς κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ὁ εὐεργέτης Πτολεμαῖος ἤρξατο τῆς βασιλείας. τῶν δὲ αὐτοῦ βιβλίων ἐστὶ καὶ ταῦτα, Ἰούς ἄφρις, Σεμέλη, Ἀργους οἰκισμοί, Ἀρκαδία, Γλαῦκος, ἐλπίδες, σετυρικά θράμματα, τραγῳδία, κωμωδία, μέλη, Ἰβις (ἐστὶ δὲ ποίημα ἐπιτετηδευμένον εἰς ἀσάφειαν καὶ λοιδορίαν,

εἰς τινὰ Ἴβιν γενόμενον ἐχθρὸν Καλλιμάχῳ· ἦν δὲ οὗτος Ἀπολλωνίος ὁ γράψας τὰ Ἀργοναυτικά), μουσεῖον, πίνακες τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμπάντων καὶ ὧν συνέγραψαν ἐν βιβλίοις κ' καὶ ρ', πίναξ καὶ ἀνυγραφή τῶν κατὰ χρόνους καὶ ἀπ' ἀρχῆς γενομένων διδασκάλων, πίναξ τῶν Δημοκρίτου γλωσσῶν καὶ συνταγμάτων, μνηῶν προσηγορίαι κατὰ ἔθνος καὶ πόλεις, κτίσεις νήσων καὶ πόλεων καὶ μετονομασίαι, περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν, περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Ἰταλίᾳ θαυμασίων καὶ παραδόξων, περὶ μετονομασίας ἰχθύων, περὶ ἀνέμων, περὶ ὀρνέων, περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένη ποταμῶν, θαυμάτων τῶν εἰς ἄπυσαν τὴν γῆν κατὰ τόπους ὄντων συναγωγὴ.

Καλλίμαχος Κυρηναῖος ἐποποιός, ἀδελφιδόου τοῦ προτέρου, υἱὸς Στυγήνορος καὶ Μεγατίμης τῆς ἀδελφῆς Καλλιμάχου.

Καλλιμένης.

καλλιμος ὁ καλός.

Καλλίνικος Γαῖου, ὁ καὶ Σουητώριος ἐπικληθείς, σοφιστὴς Σύρος, ὡς δὲ τινες Ἀράβιος, τὸ δὲ ἀληθές Πιτραῖος, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, ἔγραψε πρὸς Αἰσώπον περὶ κακοζήλιος ὑποκριτικῆς, προσφωνητικὸν Γαλιηνῷ, πρὸς Κλεοπάτρῃν, περὶ τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἰσοριῶν βιβλία ι', πρὸς τὰς φιλοσόφους αἰρέσεις, περὶ τῆς Ῥωμαίων ἀνανεώσεως, καὶ ἄλλα τινὰ ἐγκώμια καὶ λόγους. cf. v. Γενέθλιος et Ἰουλιανὸς Δόμινον.

καλλίνικος ὁ Ἡρακλῆς.

Καλλιόπη ὄνομα θεᾶς.

Καλλιόπιος ὄνομα κύριον.

καλλιπάρης ἡ καλὰς παρειὰς ἔχουσα.

Κάλλιππος Ἀθηναῖος φιλόσοφος, Πλάτωνος μαθητὴς, ὃς ἐν Συρακούσαις ἀνῆρέθῃ τυραννεῖν ἐπιχειρήσας. πονηρὸς οὗτος ἰσόρῃται παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ, καὶ Δίωνος τοῦ Συρακουσίου προδότης.

Καλλιρόη κρήνη.

καλλιόρον καλῶς ῥέοντα.

Καλλισθένης Δημοτίμου (οἱ δὲ Καλλισθένους) Ὀλύνθιος, μαθητὴς Ἀριστοτέλους καὶ ἀνεψιδοῦς, ὃν ἔδωκεν ἔπεσθαι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι. ὃ δ' ἐν γαλεάγρα σιδηρᾷ βυλῶν ἀνέειλεν ἅμια Νεάρχῳ (ἢ Νεόφρονι) τῷ τραγικῷ, διότι συνεβέβλενε μὴ ἐπιζητεῖν ἐπὶ Ἀθηναίων καλεῖσθαι δεσπότης. τινὲς δὲ αὐτὸν ὡς ἐπιβουλεύοντι Ἀλεξάνδρῳ ἀνῆρῃσθαι

φασιν ἅμια Νεώρχῳ (Νεόφρονι). εὐφυῆς πρὸς τὸ αὐτοσχεδιῶζειν καὶ ῥύμη πολλῇ φέρεσθαι. καὶ φέρεται λόγος ὡς ὁ Καλλισθένης ὑπὸ φθιρῶν ὑπερβλύσεως καὶ ἐκβρώσεως τὸν βίον κατασρέφει. καὶ μυρτυρεῖ ὁ ἱμῖβος οὗτος "καὶ φθιριωῶσαν ὡς ὁ πρὶν Καλλισθένης," περὶ τῆς λατρικῆς τέχνης λέγων, ὡς ἡμέλειτο πᾶν.

καλλιγεῖα· (AP 6 292) "τοιγὰρ τῷ κρίναι τὰ καλλιγεῖα Πριάπῳ νεβρίδῃ καὶ χρυσῇν τήν" ἔθετο προχόην."

καλλίσφυρος (Hom. ε 333) ἡ καλὴς πόδας ἔχουσα.

Καλλιφάνης ὁ Παμβρόχοντος, ἐπὶ τῶν προσποισμένων πολυμαθεῖαν. ἕτος γὰρ ὥρχης ποιημάτων πολλῶν καὶ λόγων συγγεγραμμένων ἄχρι τριῶν ἢ τεσσάρων στίχων ἀπαγγέλλων πολυμαθεὶς δόξαν προσεποιεῖτο. Athen. p. 4 C.

κᾶλλος συμμετρία τῶν ἀνομοιομερῶν ἐν ἡμῖν μερῶν, προσώπε τραχὺς χειρῶν, τῶν ἄλλων μερῶν, ἃ ἕσπερά ἐστι τῶν πρώτων δυναμειν. τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ δεικνύοιτο ἂν ἡ ἰσχυρὸς αἰρετωτέρα τοῦ κᾶλλους. πρώτα γὰρ τὰ ὁμοιομερῆ ἐν ἡμῖν, ἐν οἷς ἡ ἰσχυρὸς, τῶν ἀνομοιομερῶν, ἐν οἷς τὸ κᾶλλος. ἕκαστον γὰρ τῶν ἀνομοιομερῶν ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν σύγκειται, οἷον τὸ πρόσωπον. ἐξ ὧσιν καὶ νύμφων καὶ σαρκῶν. διὸ καὶ συναναίρεται μὲν ἀναιρουμένων, οὐ συναναίρει δὲ ἀναιρούμενον. Alex. Aphrod. in Top. p. 124.

κᾶλλοντρα κόσμητρα· "ἀντὶ δὲ τοῦ δόρατος κᾶλλοντρον φέρων, καὶ κόκκινον ἀντὶ τῆς ἀσπίδος καὶ κόφινον ἀντὶ κράνους, ἐπὶ ὄνου κατῆμενος."

καλλύνων· "χθές μὲν καὶ πρώην δεδρακότες τοῦ καπηλαίου καὶ τοῦ τὰ βύθρου καλλύνειν καὶ τοῦδαφος χορεῖν" (cf. v. Πουφίρος).

καλλυπίζομαι δοτικῇ.

καλλώπισμα.

καλοί· Ἀριστοφάνης (Ach. 144) "ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραπον Ἀθηναῖοι καλοί." ἴδιον ἔρασαν ἦν τὸ τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις ἢ δένδροις ἢ φύλλοις δένδρων, οὕτως "ὁ δέικα καλός."

καλοκαγαθία ἀγαθότης.

καλὸν τὸ τελὲς σύμμετρον. Diog. L. 7 100.

καλὸν πράγμα καλεῖ, ὅτι πρὸς τὴν ἐαν·

τοῦ χρεῖαν συμμετρῶς ἔχει (Diog. L. 7 99). εἶδη δὲ τοῦ καλοῦ δ', δίκαιον ἀνδρεῖον κόσμιον ἐπισημονικόν· ἐν γὰρ τοῖσδε τὰς καλὰς πράξεις συντελεῖσθαι ἀνάλογον δὲ καὶ τοῦ υἱσχροῦ εἶδη δ', ἡδίκον δειλὸν ἄκοσμον ἄφρον. λέγεται καλὸν τὸ ἐπανητοῦς παρεχόμενον τοὺς ἔχοντας ἀγαθὸν ἐπαίνου ἄξιον· ἐτέρως τὸ εὖ πεφυκέναι πρὸς τὸ ἴδιον ἔργον, καὶ τὸ ἐπικοσμοῦν, ὅταν λέγωμεν μόνον τὸν σοφὸν ἀγαθὸν καὶ καλὸν εἶναι. λέγουσι δὲ μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν εἶναι, εἶναι δὲ τῷ ἀρετῇ καὶ τὸ μετέχον ἀρετῆς. ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ πᾶν ἀγαθὸν καλὸν εἶναι, καὶ τῷ ἰσοδυναμεῖν τὸ καλὸν τῷ ἀγαθῷ. δοκεῖ δὲ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἴσα εἶναι, καὶ πᾶν ἀγαθὸν ἐπ' ἄκρον αἰρετόν, καὶ μήτε ἄνεσιν μήτε ἐπιτυσίαν ἐπιδέχεσθαι (Diog. L. 7 100). καλὸν δὲ ἐστὶ καὶ τὸ δι' ὧψεως ἢ δι' ἀκοῆς ἡδύ.

κᾶλον τὸ ξύλον. τὸν κᾶλῳ δὲ ἀττικῶς.

καλοπόδιον σκυτικὸν ἐργαλεῖον.

καλόπους ἀπὸ μέρους καλή.

καλὸς κᾶγαθὸς λέγεται κατὰ συναλοιπὴν, οὐχὶ καλὸς καὶ ἀγαθός. καὶ καλὸς ὁ ἐρώμενος· (cf. Μέλητος c) "καὶ ἦν τῷ μὲν ἐρουσῇ Μέλητος ὄνομα, τῷ καλῷ δὲ Τιμαγόρας." τὸ μὲν καλὸς ἐπὶ τῆς ἐν σώματι ὥρας, τὸ δὲ ἀγαθὸς ἐπὶ τῆς ἐν ψυχῇ.

καλούμεθ' αὐτὰς (A Eccl. 892) ἀντὶ τῆς εἰς δικαστήριον ἄξομεν.

καλούμενός τε καὶ ἄκλητος ὁ θεὸς παρῆσαι," χρησμὸς δοθεὶς Λυκεδαίμονοις. cf. v. ἄκλητος.

καλπάζειν τὸ ἄβρωῶς βαδίζειν.

κάλπις ὕδρια.

Καλυδὼν Καλυδῶνος πόλις. καὶ Καλυδώνιος πορθμός.

κάλυκας (Hom. Σ 401) σύριγγας, ῥόδα κεκαλυμμένα.

κάλυμνος ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος, ἀντὶ τῆς Καλύμνιος· ὁ γὰρ Φιλάδελφος ἐκ Καλυδωνίων μετήγαγε τὸ σπέρμα. ὁ Ἀπολλόδωρός φησι λέγεσθαι Καλύδνας ὡς καλύβας.

κάλυξ ἄνθος ῥόδου μεμνός.

καλύπτω αἰτιατικῇ.

Καλυψώ ὄνομα κύριον, ἢ μὴ ἀπλή, καλύπτουσα δὲ τὸ διανοῖμενον· δολόεσσαν γὰρ λέγει αὐτὴν Ὀμηρος (η 245).

καλώδιον σχοινίον.

Καλώνδας ὄνομα κύριον. cf. νν. Ἄρατος Σολ. et Ἀρχιλόχος.

κάλως σχοινίον. καὶ πυρομίλα "πάντα κάλων κινεῖν." τροπικῶς ἀπὸ τοῦ ἰσθ' λέγει. ἀπλοῦν σε δεῖ τὰ ἄρμυνα, τετέξι πάντα κινεῖν ὑπὲρ τοῦ περιγενέσθαι αὐτοῦ. καὶ κάλως κάλω ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης Βατράχοις (121) "μία μὲν ἐσιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανία," ἀπὸ εὐθείας τῆς κάλως.

α καλῶς ἀντὶ τῆ εὐσεβῶς καὶ φιλανθρωπῶς παρὰ Θουκυδίδῃ (15). "οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο δρᾷν," τετέξι τὸ λησεύειν. ἔτε γὰρ βοῦν ἀροτήρα ἐλεηλύτουν ἢ ἐκλεπτον νυκτός, οὔτε μετὰ φόρων ἐποιοῦν τὴν ληΐαν.

β καλῶς. τοῦτο ἐπὶ παραίτησι καὶ ἀρνήσει χρῶνται· εἰρηκότος γὰρ τοῦ Διονύσου πρὸς Εὐριπίδῃ (Ran. 914) "ἐπίθες καὶ σὺ δὴ λιβανωτόν," ἐπήγαγε "καλῶς· ἕτεροι γὰρ εἰσιν οἷσιν εὐχομαι θεοῖς." διὸ λέγει ὁ Διονύσος, "ἰδοὶ τινὲς σοι, κόμμα καινόν;" "εἰ καὶ τὰ λοιπὰ προσέσχε καλῶς τε καὶ εὖ."

καλῶ σε αἰτιατικῇ.

κάμαξ χάραξ, δρῶν ξύλον. λέγεται θηλυκῶς. "οἱ δὲ Πάρθοι σρέφουσιν ὀπίσω τῆς ἵππου, περὶ τοῖς αὐτῶν ἀγέσει τὰς κάμακας ἐλίζαντες." καὶ αὐθις (AP 6 125) "μυρία, καὶ δολιχὰς δεξαμένη κάμακας." "οἱ δὲ βάρβαροι δρεπανηφόρῳ κάμακι τὸ σχοινίον, ᾧ εἶχετο ἡ ναῦς, διακόπτουσι." ζῆται καὶ ἐν τῷ χιλιού.

Καμάρινα καὶ Γέλα πόλεις Σικελίας. καὶ Καμαριναῖος ὁ πολίτης.

Καμαρίνοι ὄνομα ἔθνη.

Καμασσηνός ἐθνικόν.

καματηρούς κεκοιπᾶσθαι· (Attian. Anab. 5 16 2) "μή πως καματηρὸς καὶ πνευσιώντας ἀκμῇσι παραδῶ τοῖς βαρβάροις."

Κάμεια ὄνομα πόλεως.

Καμεираία ἰσχύς. Βάβριος (108 24) "μικρὸν δ' ἐπισχῶν, εἰς ἔσθωιν ἐκκύψας ψάειν ἐμελλεν ἰσχύδος Καμεираίας." ὅτι Ἀναξανδρίδης ὁ Ρόδιος ἐκ Καμείρου ἦν.

καμηλαύκιον. Ῥωμαίων ἢ λέξις, ἐθ-θεῖν δ' ἂν καὶ ἑλληνιστὶ παρὰ τὸ τὸ καῦμα ἐλαύνειν.

κάνηλος τὸ ὕψος· Ἀριστοφάνης (Av. 280) "πῶς ἄνευ κανήλου Μῆδος ὦν ἐσέπτατο;" ἐπεὶ διὰ κανήλων ἤλθον οἱ Μῆδοι εἰς τὴν Ἑλλάδα. καὶ κανηλίτης βοῦς οὕτω καλέμενος. κἀμίλος δὲ τὸ παχὺ σχοινίον. sch. A Vesp. 1030.

Κάμιλλος ὄνομα κύριον, ὁ Ῥωμαίων στρατηγός. ζῆται ἐν τῷ Ἀχιλλεῖος εὐχή. κἀμινος.

Κάμιρος ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα πόλεως.

καμμονίη (Hom. X 257) ἢ ἐκ μιομηροῦς νίκη.

κἀμμορος ὁ ταλαίπωρος.

κἀμνειν ἐπὶ τοῦ ποιεῖν καὶ ἐργάζεσθαι, καὶ ἐπὶ τοῦ νοσεῖν. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων· (Hom. λ 476) "εἰδῶλα καμόντων." προσλαβὼν δὲ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν σημαίνει τὸ ἀπειπεῖν καὶ ἀπαγορεῦσαι καὶ ἀπογνῶναι, οἷον "ἀπέκαμον νοσθεῖων, κἀμνω παραινῶν." καμόντων τῶν νεκρῶν· (AP 7 68) "εἰ καὶ σοι βέβρωθεν ὑπ' εἰδῶλοισι καμόντων ὀλκάς."

Καμπανία χώρα.

κἀμπη.

καμπιδήκτωρ.

κἀμπιος δρόμος. δρόμοι τινὲς ἦσαν κἀμπιοι, οὐκ εὐθεῖς καὶ ἀπλοὶ ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες. sch. A Pac. 904.

κἀμπτω· "ᾧδὺς ἔκαμπτεν, ὁπόσας ὁ Νέρων ἐλόγιζε τε καὶ ἔσρεφε" (Philostat. V. A. 4 39).

κἀμπτω σε αἰτιατικῇ, ἀντὶ τοῦ μαλακίῳ τὴν ψυχὴν σου.

καμπύλα τόξα Ὀμηρος (Ω 502). συνέμψε τὸν κατὰ τῆ τόξου λόγον τῷ κατὰ τῶν βελῶν· καμπύλα μὲν γὰρ τὰ τόξα, τουτέστιν ἐπικαμπῇ, πεπετωτα δὲ ἄλλουδ' ἄλλῃ τὰ βέλη, ὡς χοῖνις τὸ μέτρον καὶ τὸ μετρώμενον, καὶ κοτύλη ὁμοίως.

καμπυλιῶζειν κἀμπτεν καὶ σρέφειν.

καναεραῖα κοῖλα τινα ἀγγεῖα.

καναχηδόν μετὰ πύπου.

Κανδάκη ἢ τῶν Αἰθιοπῶν βασιλίσσα. καὶ ζῆται ἐν τῇ Ἀλεξάνδρου ἱστορίᾳ.

κανδῆλα παρὰ τὸ καίειν δῆλα.

κάνδυλος βρωῖμα διὰ μάλιστα καὶ γάλακτος σκευαζόμενον, ὡς καὶ ἀβυρτάκη ἐρύκων (ἐν Περσικῶν) βρωῖμα. καὶ ζῆται ἐν τῷ ἀκρόδρα.

κάνδους χιτῶν Περσικός· "ἀποδύσαντες δὲ τὸν κἀνδύν, καὶ τὰς ἀναξυρίδας ἐξελκυσαντες, καὶ τὸν πῖλον ἀφαιλόντες."

κάνεον τὸ κανίσκιον. καὶ κἀνειον ὁμοίως.

κάνης ὁ ψίαθος. καὶ κλίνεται κἀνητος.

κανηφόροι. Φιλόχορος φησιν ὡς Ἐριχθονίον βασιλεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέρειν τὰ κανῶ τῇ θεῷ, ἐφ' οἷς ἐπέκειτο τὰ πρὸς τὴν θυσίαν, τοῖς τε πανάθηναίσι καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς.

Κάνθαρος Ἀθηναῖος κωμικός. μνημονεύεται τούτου δράματι Μῆδεια, Τηρέως, Συμμαχίαι, Μύρμηκες, Ἀηδόνες.

κάνθαρος παρὰ τὸν κάνθωνα, τουτέστι τὸν ὄνον, καὶ παρὰ τὸν ὀρόν, τουτέστι τὸ σπέρμα. φασὶ γὰρ ὅτι ὁ κάνθαρος οὕτω τίπτεται· ἐπὰν εὖρη ὄνου κόπρον ερογγύλην, μένει κυλίαν τοῖς ποσὶ καὶ ἐν τῷ κυλίαν ἀποσπερμαίνει, καὶ ἐκ τούτου ὁ κάνθαρος τὸ ζῶον γίνεται. ὅθεν καὶ τὴν ὀνομασίαν ἔχει παρὰ τὸν κάνθωνα καὶ τὸν ὀρόν, τετέστι τὸ σπέρμα, κάνθαρός τις ὢν. ἢ παρὰ τὸν θορόν, ὃ δηλοῖ τὸ σπέρμα. ἢ ὁ θορὼν περὶ τὸν κάνθωνα, ἀντὶ τοῦ περὶ τὴν κόπρον τῷ ὄνῃ. ἢ ἐκ τοῦ κάνθωνος ὀροῦν· κάνθων δὲ κυρίως ὁ ὄνος. κάνθαρος δὲ τὸ ζῶον, καὶ ὄνομα λημένος ἐν Ἀθήναις, καὶ εἶδος ποτηρίου. sch. A Pac. 81.

ὅτι κάνθαρος θῆλος οὐ γίνεται, ἀλλὰ πάντες ἄρσενες γεννῶνται. ib. 7.

κανθάρον μελάντερος, παροιμία· Μένανδρος Θησαυρῷ. καὶ κανθάρου σοφώτερος, ἐπὶ τῶν ποτηρίων καὶ κακοθήων.

Κανθήλη πόλις.

κανθήλιος βραδὺς νοῆσαι, ἢ ἀφνής, ἢ ὅσος μέγας. Ξενοφῶν λέγει (Cyr. 7 5 11) ὅτι ἐν Βαβυλῶνι οἱ φοίνικες οὐ μείον ἢ πλεθραῖοι τὸ μέγεθος γίνονται· αἱ δὲ πιεζόμεναι ὑπὸ βάρους ἄνω κυρτοῦνται ὥσπερ ὄνοι κανθήλιοι. καὶ Πολύβιος "ἐν γὰρ τοῖς ἐπιδεδεμένοις φορτίοις τὰ κανθήλια λαβόντας ἐκ τῶν ὀπισθεν, προθέσθαι πρὸ αὐτῶν ἐκέλευσε τοὺς πεζάς· οὐ γενομένη συνέβη παρὰ πάντας χάρακας ἀσφαλέςατον γενήσεσθαι τὸ πρόβλημα."

κάνθων ὄνος.

καννάβη.

κάνναις καὶ καλάμοις χρωῖνται οἱ Νομάδες εἰς τὴν σχηροποιίαν.

κανόνιον. οὕτω καλεῖται ἡ οἰαδήποτε πραγματεία, κῶν πλειόνων τυγχάνῃ πτυχίων ἢ εἰχῶν ἢ παγινῶν. εἰχων δὲ τὸν κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενον, ἀπὸ ἀριστερῶν ἐπὶ δεξιὰ ἀναγινωσκόμενον. σελίδιον δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω.

κανονίς ἐργαλεῖον καλλυγραφικόν· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 62) "καὶ κανονίδ' ὑπάτην."

κανοῦν κανίσκιον. παρὰ τὴν τῶν Διονυσίων ἐορτὴν Ἀθήνησιν αἱ εὐγενίδες ἐκατηφόρον. ἦν δὲ ἐκ χρυσῆ πεποιημένα τὰ κανῶ, ἐφ' ὧν τὰς ἀπαρχὰς πάντων ἐτίθεισαν (sch. A Ach. 241). κανοῦν δὲ ἀπὸ τοῦ καίνειν· ἐν τῷ κανῷ γὰρ ἐκρύπτετο ἡ μάχαιρα καὶ ταῖς ὁλαῖς καὶ τοῖς σέμμασι (sch. A Pac. 948).

κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας πλανώμεθα ζητοῦντες τόπον ἀπράγμονα" (A Av. 43). τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσιν, ἵνα οἰκήσαντες ἐπὶ τῇ ἰδρῦσει θύσωσι· χύτραις γὰρ ἴδρουν. οἱ δὲ φασιν ὅτι ἀμυντήρια τῶν ὀρνέων ἐβάσταζον, ἀντὶ ὅπλου μὲν κανοῦν, ἀντὶ δὲ περικεφαλαιῶς χύτραν, ἵνα μὴ ἐπιπτάμενα τὰ ὄρνεα τύπη αὐτοῦς, τὰς δὲ μυρρίνας πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν.

κῶν τι σφαλῆτ' ἔξ ἀξίον γοῦν" Ἀριστοφάνης (Ban. 744). ζῆτει ἐν τῷ ἀπὸ καλοῦ ζύλου.

Κάνωβος ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα πόλεως.

ὅτι ὁ ἑκατὸν σαδίωνς ἀπέχων Κανώβου καὶ ὁ ἕνα ἐπ' ἴσης οὐκ εἰσὶν ἐν Κανώβῳ· οὕτω καὶ πλεόν καὶ ἔλαττον ἀμάρτημα ἐπ' ἴσης οὐκ εἰσὶν ἐν τῷ κατορθοῦν. ζῆτει σάφεςρον ἐν τῷ ἀμπλάκημι.

Κάνωπος ὁ ἐν Αἰγύπτῳ. "ποτέ, ὡς λόγος, Χαλδαῖοι τὸν ἰδίον θεόν, ὅπερ ἐστὶ τὸ πῦρ, ἀποσεμνύοντες πανταχοῦ περιέφερον, ὥς τε τοῖς θεοῖς πιασῶν τῶν ἐπαρχιῶν συμβεβληκέναι, καὶ τὸν νικῶντα ἐκεῖνον παρὰ πάντων νομιζέσθαι θεόν. τῶν μὲν οὖν ἄλλων ἐπαρχιῶν οἱ θεοὶ ἀπὸ χυλικοῦ ἢ ἀργύρου ἢ ξύλου ἢ λίθου ἢ ἄλλης τοιαύτης ὕλης ἐτύγχανον ἰδρυμένοι, ἡ δὲ τοιαύτη ὕλη εὐχερῶς ὑπὸ τοῦ πυρὸς διεφθείρετο, ὥς τε πανταχοῦ τὸ πῦρ ἀναγκαίως νικᾷν. τοῦτο ἀκούσας ὁ ἱερεὺς τοῦ Κανώπου κανοῦργόν τι τοιοῦτον ἐνεθυμήθη. ὕδριαί ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Αἰγύπτου ἐλώθασιν γίνεσθαι δεσράκιναι, τρήσεις ἔχουσαι λεπτὰς συνεχεῖς, ὥς τε διὰ τῶν τρήσεων ἐκείνων τὸ τεθολωμένον ὕδωρ διυλιζόμενον ἀποδίδοσθαι καθαρώτατον. ἐκ τέτων τῶν ὕδριων μίαν λαβὼν ὁ τοῦ Κανώπου ἱερεὺς καὶ τὰς τρήσεις ἐκείνας ἀποφράξας κηρῷ, καὶ διαφύροις ζωγραφίσις χρώμασι, πληρώσας ὕδατος ἔψησεν ὡς θεόν· καὶ ἀποτεμὼν παλαιοῦ ἀγάλματος τὴν κεφαλὴν, ὅπερ

ἐλέγτο Μενελάου τινὸς κυβερνήτου γεγενῆσθαι, ἐπιμελῶς ἐπιθείς ἤρμοσεν αὐτὴν τῷ ἀγύλμῳ. παρεγένοντο μετὰ ταῦτα οἱ Χαλδαῖοι, ἀνῆφθ' τὸ πῦρ, καὶ ὁ κηρὸς δι' οὗ αἱ τρήσεις ἐτύγγανον πεφραγμέναι διελύετο, τῆς δὲ ὕδρας ἰδρώσης καὶ τὸ ὕδωρ διὰ τῶν τρήσεων ἐκβαλλούσης ἐσβέννυτο τὸ πῦρ. ἔτω τε τῇ πανουργίᾳ τοῦ ἱερέως ὁ Κάνωπος τῶν Χαλδαίων νικητὴς ἀνεδείχθη, καὶ ἀπὸ τότε λοιπὸν ὡς θεὸς ἐτιμᾶτο" (Rufinus h. eccl. 11 26).
κάξ αὐτοῦ.

καπανῆται.

Καπετωλεῖον τὸ ἱερόν, Καπιτώλιον δέ.

κάπηθεν καὶ καπίσριον.

καπηλείας ἐμπορίας. καὶ καπηλεῖον.

καπηλεύω αἰτιατικῇ.

καπηλικῶς ἀντὶ τοῦ πανουργικῶς, ἐπεὶ οἱ κάπηλοι δυνυλεύουσι τὸν οἶνον, συμμιγνύντες αὐτῷ σαπρόν. sch. A Plut. 1064.

καπηλὶς παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν· πηλὸς δὲ ὁ οἶνος, ὅθεν καὶ ἄμπελος, οἶνονεῖ ἔμπελος οὖσα, ἣ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν. sch. A Plut. 435.

α' κάπηλος μεταβολεύς, πραγματευτής· (A Pac. 451) "κάπηλος ἀσπίδων." ὁ μετάβολος παντὸς πράγματος.

β' κάπηλος. (τὸν πηλόν) ἐν ἀνθ' ἐνός τινος οἶονται εἶναι οἶνον, ἐκ τοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ... εὐεπίφορος ἐς τὸν πηλόν· ὁ μέντοι οἶνος οὐκ ἔστι πηλός. πόθεν δὲ ἐν τῷ καπήλῳ ὁ οἶνος ἐγγίνεται; καὶ γὰρ ἕτερόν ἐστιν οἶνοπώλης καὶ ἕτερον κάπηλος· καθάπερ γὰρ τῆς πωλοῦντίας τι καπήλους ἔλεγον. ἔστι δὲ καὶ παρὰ Σώφρονι ἐν ταῖς Ἀκιστραῖς. ὁ δὲ Ἀλσχύλος τὰ δόλια πάντα κάπηλα καλεῖ· "κάπηλα προφέρων τεχνήματα." cf. Etym. M.

καπήριον εἶδος πλακούντος, τὰ παρ' ἡμῶν καπύρια.

κάπιδῶσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον" (A Lys. 660), ἀντὶ τοῦ προσθήκην σχήσειν.

καπίσριον ἢ τοῦ ἵππου φορβειά· κάπουτ γὰρ ῥωμαϊκῶς ἢ κεφαλῇ, καὶ ἐξ αὐτῆς καπίσριον.

Καπιτώλιον. ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὸ κτίσαι τὸ Παλάτιον ἔκτισε καὶ τὸ Καπιτώλιον, ὃ ἐστὶ κεφαλὴ τῆς πόλεως· ἐν ᾧ καὶ τὸ παλάδιον ἀπέθετο λαβὼν ἀπὸ τῆς πόλεως Σιληβης. Σατούρνιον δὲ πρότερον ἐκαλεῖτο, ὅτε

ρον δὲ Καπιτώλιον ἐκ τῆς φανείσης ὀφρτομένων τῶν θεμελίων ἐν τῇ γῇ κεφαλῆς σώματος νεοσφαιγούς.

Καπίτων Λύκιος ἱστορικός. οὗτος ἔγραψεν Ἰσαυρικά, βιβλία ἢ, μετέφρασεν τῆς ἐπιτομῆς Εὐτροπίου ῥωμαῖσις ἐπιτεμόντος Λίβιον τὸν Ῥωμαῖον, καὶ περὶ Λυκίας καὶ Παμφυλίας.

κάπνη ἢ καπνοδόκη· Ἀριστοφάνης (Vesp. 143) "τί ποτ' ἄρ' ἢ κάπνη ψοφεῖ;"

καπνίας οἶνος ὃς γίνεται ἐν Βενεβεντῇ τῆς Ἰταλίας. καὶ καπνία ἄμπελος ἢ μέλαινα. sch. A Vesp. 151.

καπνίας ποιητής ὁ μηδὲν λαμπρὸν γράφων.

καπνοῦ σκιά ἐπὶ τῶν λίαν ἱσχυρῶν· "κοῦκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιά, εἰδῶλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε εἴλιν με" (S Phil. 946). λέγεται ὁ καπνὸς καὶ ἄμνητός. καὶ παροιμία "καπνὸν εἶναι ἡγοῦμην" ἐπὶ τῶν οὐδαμινῶν καὶ οὐδενὸς ἀξίων.

κάππα διπλοῦν ἀντὶ τοῦ κακά. τρία κάππα κύκισα, Κυππαδοκία Κρήτη καὶ Κιλικία.

Καππάδοξ. μόνον τῶν εἰς ὧς διὰ τῶ ο μικροῦ. λέγεται δὲ καὶ Κυππαδόκης ἢ εὐθεία. καὶ Κυππαδόκιον τέρας.

κάππαρις εἶδος βοτάνης, ἥς ὁ καρπὸς ἱατροῖς δοκεῖ εἶναι ὀνήσιμος. ὁ δὲ Ζήνων ὁ Κιτιεύς ὤμνυε κάππαριν, καθάπερ Σωκράτης τὸν κύνα (Diog. L. 7 42). κάππαρις παρὰ τὸ ἐκ τοῦ κάμπου αἰρεσθαι.

καπρίαὶ αἱ ἐντὸς τῶν περὶ γωμμάτων τῆς φύσεως τῶν καμήλων ἐπανεσῶσαι σάφκες, ὡς τέμνουσιν ὁπόταν εἰς πόλεμον ἐξέλθωσιν· οὐκέτι γὰρ συνουσιάζουσι.

κάπρος τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.

κάπρος Ἑρμύανθιος. cf. v. Δρύοπις. καρπῶντας ὀρητικῶς ἔχοντας πρὸς συνουσίαν.

Καπύη ὄνομα πόλεως μεγίστης· "ἣ δὲ Καπύη μεταθεμένη πρὸς τοὺς Καρχηδονίους τῷ βύρει συνεπισπάσατο καὶ τὰς ἄλλας πόλεις."

Κάρ· Ἀριστοφάνης (Av. 769) "εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κάρ ὥπερ Ἐξηκείδης, φροσάτω πάμπας παρ' ἡμῶν, καὶ φανῶνται φρύγες."

καρδοκεῖ προσδοκᾷ, κατὰ σκοπεῖ, παρὰ τὸ τῇ κάρᾳ δοκεῖν ἤγον ἐμβλέπειν καὶ ἐπιθρεῖν καὶ ἐλπίζειν, ἢ τὸ τῇ κεφαλῇ προβλέπειν.

κειν ἐδεχόμενον. μήποτε δὲ τὸ κέρυ ἔγκειται. τὸ γὰρ καρθηβαρεῖν ἤτοι καταβαρεῖσθαι τὴν κεφαλὴν ἢ παραβάλλειν αὐτὴν ἀπὸ μέθης. τινὲς δὲ ὅτι σύνθετόν ἐστι τὸ κάτω κύρα ἐπιφέρειν τὸ καρδοκεῖν, παρατίθενται Δίφιλον λέγοντα "τὴν νύκτ' ἐκείνην διεκαρδοκῆσαμεν."

καρδοκῆσοντα. Ἡρόδοτος (7 163) "ὃ δὲ πέμπει εἰς Δελφούς Κάδομον καρδοκῆσοντα τὴν μάχην ἢ πεσεῖται."

Κάρυμβις τόπος τις.

Κύρανος εἰς τῶν Ἡρακλειδῶν στρατολογήσας ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἦλθεν εἰς Μακεδονίαν ἄδοξον οὖσαν τότε, καὶ ἐβασίλευσε, καὶ διαδοχῇ κέχρηται μέχρι Φιλίππου. Ἀμύντας δὲ ὁ Φιλίππου πατὴρ Εὐρυδίκην Ἰλλυρίδα γῆρας ἔσχε παῖδας Ἀλέξανδρον Περδίκκαν Φιλίππον, οὓς ἐνοιο καὶ ὑποβεβλήσθαι τὴν Εὐρυδίκην φασί, πολεμήσας δὲ Θηβαίοις ὁμηρον ἔδωκε νέον ὄντα τὸν Φίλιππον· οὗ γενέσθαι Θηβαίων τινα Παμμένην ὄνομα ἐρασὴν, ὡς φασίν. Ἀμύντου δὲ τελευτήσαντος Πανσανίας, φυγαδευθεὶς ὑπ' αὐτοῦ πρότερον, κατελθὼν ἐβιάσατο τῆς παῖδας καὶ κατέσχε τὴν ἀρχήν. Εὐρυδίκη δὲ Ἀθηναίων στρατηγῷ διατρέβοντι περὶ τὴν Μακεδονίαν χρησαμένη συμμάχων τὸν Πανσανίαν ἐκβάλλει. ἔως μὲν οὖν ἤρχον οἱ πρεσβύτεροι, οὐδὲν ἐνωτερίζου. Φίλιππος δέ, ἄρξας β' καὶ κ' ἔτη γεγώς, πολλοὺς κατεστρέφετο βαρβάρους τε καὶ Ἑλλήνας, ἔλαβε δὲ καὶ Ἀθηναίων Ἀμφίπολιν, καὶ Θετταλίαν ὑφ' ἐαυτῷ ἐποίησατο καὶ τὰς Χαλκιδικὰς πόλεις β' καὶ λ', ὧν ἐπρώτειον Ὀλύμπιοι, οἷς Ποτίδαιαν ἀφελόμενος Ἀθηναίων ἔδωρξάτο, ἀπατῶν αὐτούς. ὁμῶς δὲ βοθητὸς ἐπεμψαν Ἀθηναῖοι ναῦς μί καὶ Χάρητα στρατηγόν· οὗ χειμῶνι ἀποληφθέντος, προδόντων δὲ τὴν Ὀλυνθον Εὐθυκράτης καὶ Λυσθένης, τὴν μὲν ἀνάστατον ἐποίησε, τὰς δὲ ἄλλας πόλεις εἴλεν. Ἀθηναῖοι δὲ τὸς περισωθέντας πολίτας ἐποίησαντο. Μεθωναίοις δὲ τοῖς ἐπὶ Θράκης πολεμῶν τὸν ὀφθαλμὸν ἐπηρώθη, Ἀσέρος τινὸς ὄνομα βυλόντος αὐτὸν βέλει, ἐπιγράψαντός τε τῷ βέλει "Ἀσὴρ Φιλίππῳ θανάσιμον πέμπει βέλος." πρὸς δὲ ἀντιγράψας ἐπέμψε βέλος ὁ Φίλιππος "Ἀσέρι Φίλιππος ἦν λάβη, κρημίσσεται." καὶ ὑποσχόμενος εἰρήνην ἐξήτησε καὶ λαβὼν ἐκρέμισεν. εἴλε δὲ καὶ Κερσοβλέπτην Θρακῶν βασιλέα καὶ φίλον Ἀθηναίων, καὶ Ἀλό-

νησον ἔλαβε καὶ ἄλλας πόλεις, μεθ' ὧς ὁ πόλεμος ὁ Φωκικὸς συνέσθω.

καρανοῦσθω τελειοῦσθω.

καρτομεῖται ἀποκεφαλίζεται.

καρβύσιναι εἶδος ὑποδήματος. (X Anab. 4 5 14) "ἐπειδὴ ἐπέλειπε τὰ ἀρχαῖα ὑποδήματα, καρβύσινα εἶχον ἐκ τῶν νεοδύρων βοῶν."

κάρβων κάρβωνος.

κάρδαμα. ἐπισχετικὰ οὖρων τὰ κάρδαμα καὶ πτύσματος, καὶ διὰ τοῦτο φασὶ τοὺς Πέρσας κοῖσθαι· φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν καὶ οὐρεῖν καὶ ἀπομύττεσθαι. sch. A Thesm. 616.

καρδαμῖς εἶδος λαχάνου.

Καρδία πόλις Θράκης, καὶ Καρδιανοὶ οἱ πολῖται. καὶ ὄνομα πελάγους.

καρδία. ὅτι τὰ ἔνδρα καρδίαν οὐκ ἔχει, οὐδὲ πνεύμονα. ὅσα δὲ πνεύμονα ἔχει, τῇ τραχείᾳ ἀρτηρίᾳ καταψύχεται τὸ ἐντὸς θερμόν, δι' αὐτῆς εἰσιόντος τοῦ ἀέρος. οἱ δὲ ἰχθύες διὰ τῶν βρυγχίων καταψύχουσι τὸ ἐντὸς θερμόν, συσέλλοντες αὐτὰ καὶ εἰσδεχόμενοι τὸ ὕδωρ, ὥς ἐ δέονται πνεύμονος. καὶ ἄλλως οὐδὲ πάντ' δέονται τὰ ἔνδρα τῷ εἰσιέναι ἔξωθεν τὸ ὕγρὸν ἵνα ἐμψύξῃ· τὸ γὰρ ὕδωρ αὐτοῖς περιεκείμενον αὐτῇ τῇ ἀφῇ τὴν ἐμψύξιν ἐργάζεται. ἡ καρδία δὲ πρῶτως τῆς ἐμψύξεως δεῖται· πηγὴ γάρ ἐστι τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ τοῖς ζώοις ἡ καρδία· διὰ δὲ αὐτὴν καὶ ὁ πνεύμων. διὰ μὲν οὖν τῆς εἰσπνοῆς ἐμψύχεται ἡ καρδία, διὰ δὲ τῆς ἐκπνοῆς τὰ λιγνύωδη περιττώματι ἀποκρίνεται. ἐπὶ πολὺ δὲ ἀπνευσὶ οὐ δυνάμεθα διαλέγεσθαι διὰ τὸ δαπανᾶσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἐν τῇ θώρακι. δεόμεθα οὖν πρότερον εἰσπνεῦσαι ἄλλο εἰς χορηγίαν τῆς φωνῆς. ἡμεῖς δὲ εἰσπνεῖν τε καὶ διαλέγεσθαι ἀδύνατον, ἐπεὶ μηδὲ εἰσπνεῖν τε καὶ ἐκπνεῖν· ἐναντία γάρ. διὰ τῆτο καὶ οἱ τραγικοὶ ἐκτείνεν μέλλοντες τὰ μέλη, πολὺ πρότερον εἰσπνεύουσι πνεῦμα, καὶ ἔτιω ἀρχονται φωνεῖν, ἵνα ἐξαρκέσῃ αὐτοῖς πρὸς τὴν ἐκπνοήν.

ὅτι οἱ παλαιοὶ τὸν σόμαχον καρδίαν ἐκάλουν, ἔνθεν καὶ καρδιωγμός. sch. Thuc. 2 49: cf. v. σόμαχος.

ὅτι καρδία τῆς ἀρετῆς ἐστὶν ἡ ἐλεημοσύνη. καρδιαλγία λῦπαι καρδίας.

καρδιουλκία τὸ τὰς καρδίας ἔλκειν τῶν θυμάτων.

καρδιοφύλαξ παρὰ Ῥωμαίοις γάλκωμα σπιθαμιαῖον πάντῃ πάντως, ὃ προσετίθεντο πρὸ τῶν ζέωνων. οἱ δὲ ἀντὶ τούτου ἄλυσιδωτοὺς θώρακας περιετίθεντο περὶ τοὺς χιτῶνας. Polyb. 6 23.

καρδιωσάμενος. τῶν θυομένων τοῖς θεοῖς ἱερείων ἀφηροῦντο τὰς καρδίας, κῆν ὅλα τὰ ἱερεῖα ἐμελλον ὀλοκαυτοῦν, καὶ τῇ καλουμένην πιμελῇ καλύψαντες οὕτως ἐπέτιθσαν τῷ πυρὶ. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ καρδιωσάμενος.

καρδιώττειν τὴν καρδίαν ἀλγεῖν, Σικελιώται· ὃ ἡμεῖς βουλιμῖαν. Ἀπολλόδωρος ἐν ἔκτῳ περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶ τὸ τὸν εἰσμάχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν, ὅπερ βουλιμῖαν λέγει Ξενοφῶν (Anab. 4 5 7). καὶ εὐκάρδια πολλοὶ τὰ εὐεῖμα λέγουσι. cf. v. βηλιμῖαν.

κάρδοπος ἡ μάκτρα τοῦ ἀλεύρου. μαγὶς ἐν ἣ τοὺς ἄρτους ἐματτον, ἡ σκαφίδιον ἐν ᾧ ἀναμιττεῖν καὶ ἀναφυρᾶν ἔθος τὰ ἄλφιστα. θηλωκῶς ἡ κάρδοπος· Ἀριστοφάνης "τὴν κάρδοπον ἀρσενικῶς καλεῖς," ὥσπερ Κλεώνυμον ἀρσενικῶς καλοῦσιν τινες· γυναικώδης γὰρ ἦν. sch. A Nub. 669.

Καρδοῦχοι (X Anab. 4 2) σφενδονῆται ἄριστοι.

Κῦρες ὄνομα ἔθνη.

Κύρεψ.

καρήατος (Hom. ψ 44) τῆς κεφαλῆς.

καρηβαρία ἡ μέθη.

καρηβαρῶν τὴν κεφαλὴν βυρούμενος ἀπὸ μέθης οἴνου.

κάρηνα (Hom. B 117) ἀκρόπολις.

κάρης κάρητος.

Καρθαγέννα.

Κάρθαια τόπος τις.

Καρία τόπος τις.

Καριαθιαρείμ (Ioseph. A. I. 6 1 4) τόπος. ἐβραϊκῇ δὲ ἡ λέξις.

Καρικῇ μούσῃ τῇ θρηνώδει· δοκοῦσι γὰρ οἱ Κῦρες θρηνητοὶ τινες εἶναι καὶ ἀλλοτρίους νεκροὺς ἐπὶ μισθῷ θρηνεῖν. τινὲς δὲ ἐξήκουν τῇ βαρβάρῳ καὶ ἀσυνεῇ, ἐπειδὴ οἱ Κῦρες βαρβαρόφωνοι (Hom. B 767). καὶ παροιμία "Καρικὸς αἰνός."

Καρικὸν θῦμα ἐπὶ τῶν ἄσρκων ἢ ὑβρωτῶν μέλη θνόντων· οἱ γὰρ Κῦρες κύνα θύουσιν.

Καρίνη γυνή.

Καρῖνος Κάρου τοῦ βασιλέως υἱός, γινόμενος ἐν ἔξουσίᾳ καὶ βοτλήσειος κύριος, ἀνέδραμε τηλικούτον κακὸν ἐς τυραννίδα ὥς ἐπέδειξε χρυσὸν τὴν τραγωδουμένην τυραννίδα· οὕτω καὶ τοῦνομα τοῖς ἔργοις μακρῶ παραῖθε. παίδων μὲν γὰρ εὐγεγονότων ὕβρεις διὰ τὸ σύννηθες οὐδὲ ὕβρεις ἐνομίσθησαν, ἀλλ' ἦν ἐγκόκλιον αὐτῶ καὶ πρόχειρον τοιαῦτα ἡμαρτάνειν. ὃ δὲ ἐγκληματὰ τε ἀνέπλαττε καὶ ἐδίκαζε τοῖς ἀδικουμένοις, καὶ τῶν δικαζομένων οὐδεὶς ἐσώζετο, ὅπου γε πολλῆς οὔσης καὶ ἀδιηγῆτου τῆς φθορᾶς παρανηλίσκοντο τινες τῶν εὐδαιμόνων, ὥσπερ ἐν κοινοῖς δείπνοις ἀλεκτορίδες, ἐς τὴν Καρίνῃ τρυφῇ. μεμνησθαι δὲ τῶν κατακοπτομένων ἔφασκε τῶν μὲν ὡς οὐκ ἐπῆγεσαν αὐτοῦ τὸ κάλλος, τῶν δὲ ὅτι λέγοντα, ὅτε ἦν μειράκιον, ἐκ ἐθαύμασαν ὡς ἐβάλετο· ἀπώλυντο δὲ τινες καὶ γελάσαντες ἐναντίον αὐτοῦ ποτὶ. καὶ πάντα ἦν αὐτῷ βαρύτερα διωσμίας, καὶ ἐλύττα ἐν μέσοις τοῖς ὑπηκόοις. Eunap. p. 99 Nieb.

οὗτος ὁ Καρῖνος βασιλεύσας πρῶγμα μὲν ἐς κοινὸν ὄφελος γέρον οὐδὲν εἰργάσατο, τρυφῇ δὲ καὶ ἐκδεδιητημένῳ βίῳ τὰ κατ' αὐτὸν παρυδοὺς παρανάλωμα τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο φόνους ὅθεν ἡδικοκῶτων ἀνθρώπων, κατὰ τι προσκεκρυμμένῳ νομισθέντων αὐτῷ. βαρυνόμενων δὲ πάντων ἐπὶ τῇ πικρᾷ τυραννίδι συναναμιχθείσῃ νεότητι, καὶ πάντα ἐκμελῶς καὶ δίχα λογισμῶν πραττούσῃ... Io. Antioch. exc. Peir. p. 834.

καρχάδονα. τῆτο λέγεται Χάρωνος δούρειον, συναγόμενον ἐκ τοῦ ὀβολῷ τοῦ συγχε δευομένης τοῖς τελευτώσιν· οὐχ ὡς ἐνιοὶ πλανώμενοι βοτάνης ὀνομάσανται εἶναι.

καρχαίρω ἡχῶ. ζῆται ἐν τῷ ψαμμοκοσιογράφῳ.

Αυσίας "ἐλυμνίοντο γὰρ μου τὸν καρκίνον εἰσφοιτῶσαι" φησὶν "αἱ κύνες." καὶ ὅταν ὁ σῖτος εἰσώθῃ κατὰ τῆς γῆς, κεκυρκινώσθαι φασί· Φερεκράτης "ὅπότεν σχολάζῃς, νῆψον, ἵνα τὰ λήϊα συγκαρκινώθῃ." λέγεται καρκίνος καὶ πάθος τι συμβαῖνον ἐν τοῖς σώμασιν, ὃ νῦν καρκίνωμα λέγεται. εὐρίσκειται δὲ πολλάκις καὶ κύριον ὄνομα. Harp.

Καρκίνος Ἀκραγαντῖνος τραγικός. καὶ Καρκίνος Θεοδέκτες ἢ Ξενοκλῆς Ἀθηναῖος τραγικός. δρώματα ἐδίδαξεν ρε', ἐνίκησε δὲ α'. ἡκμαζε κατὰ τὴν ρ' ὀλυμπιάδα, πρὸ τῆς

Φιλίππου βασιλείας τοῦ Μακεδόνης. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐσὶν Ἀχιλλεύς, Σεμέλη ἡ ὄρχη, ὡς Ἀθηναῖός φησιν ἐν Λειπνοσοφισαῖς (p. 559).

b Καρκίνος ποιητὴς Ἀττικὸς. σκώπτει δέ τις Καρκίνου παῖδας οὕτως· (A Pac. 785) "ὄρνυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὀρχησάς, νανοφυεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανοδίφας. καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατὴρ γαλῆν τῆς ἐσπέρας ἀπάγξει." λέγει δὲ ὄρνυγας μὲν διὰ τὸ ἐρισικόν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρνυγες. οἰκογενεῖς δὲ ἀντὶ τοῦ ἐγκιατραφημένους, ὡς ἂν ἵπποις ὄρνιδας οἰκογενεῖς. γυλιαύχενας δέ, τινεῖς μακροτραχήλους· γύλιος γὰρ σφατιωτικὸν ἐστὶ πλέγμα ἐπιμήκης, εἰς ὃς δὲ λῆγον· κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶναι τὸ ὅλον σῶμα, τὸν δὲ τραχύλον μακρόν. ἡ ἀσχένας ἔκ ἔχοντας, καθάπερ ὁ γύλιος· ὡς μικροὺς οὖν καὶ γογγυλῶδεις σκώπτει. ἐχόρευον δὲ οὗτοι τῷ πατρί. νανοφυεῖς δέ, ὅτι νάνοι λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων, οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἰσπων ἵπποι. ὀρχηστὰς δέ, εἰσέφερε γὰρ αὐτοὺς ὁ πατὴρ ἐν τοῖς δράμμασιν ὀρχομένους. σφυράδων δὲ ἀποκνίσματα ἀντὶ τοῦ ταπεινούς καὶ μικρούς· σφυράδες δὲ εἶσι τὰ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων ἀποπατήματα. ἡ δὲ σφυρὰς καύμων ἔχει τὸ μέγεθος. ταύταις οὖν ἀπεικάζει αὐτούς· μᾶλλον δὲ οὐδὲ ταύταις, ἀλλὰ τοῖς ἀποκνίσμασιν αὐτῶν καὶ ἀποτιμήμασιν. εὐτελλεῖ οὖν αὐτοὺς διὰ τὸ βρυχύ· ἡ γὰρ τοῦ μικροῦ μερὶς μικρὰ ἢ οὐδὲν ἂν εἴη. μηχανοδίφας δὲ ἀπὸ μέρους· Ξενοκλῆς γὰρ ὁ Καρκίνον δοκεῖ μηχανὰς καὶ τερατείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασιν· ὃν Πλάτων δωδεκαμήχανόν φησιν. ἡ ἐπειδὴ πολλάκις ὡς τραγωδοὶ μηχανικὰ εἰσέφερον, ἥνικα θεοὺς ἐμιμοῦντο ἀνερχομένους ἢ κατερχομένους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ πατὴρ δὲ δῶμα ἐποίησε Μῦς. παρὰ προσδοκίαν, τουτέστι μετὰ μόχθου. γαλῆν δὲ εἶπεν ἀπάγξει, διότι αἱ γαλαὶ νυκτὸς πνίγναι τὴν μύς. καρκίνος λαγῶν αἰρεῖ, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Καρκίνου ποιήματα Μένανδρος Ψευδρακλεῖ ἀντὶ τῆς αἰνιγματώδης· ὁ γὰρ Καρκίνος Ὅρεσιν ὑπὸ Ἰλίου (ἀπ' Ἀπόλλωνος) ἀναγκαζόμενον ὁμολογῆσαι ὅτι ἐμνητροκτόνησεν, ἐποίησε δι' αἰνιγμάτων ἀποκρινόμενον.

Κάρμηλος τὸ ὄρος. καὶ Καρμήλιον ὄρος.

Καρμητὶς πόλις οὕτω καλουμένη.

Καρνεάδης Αἰβυς ἀπὸ Κυρήνης, υἱὸς Ἀλοκώμου, φιλόσοφος, ἀπ' οὗπερ ἡ νέα Ἀκαδημία ἤρξατο. φασὶ δὲ τελευτήσαντος αὐτοῦ τὴν σελήνην ἐκλιπεῖν καὶ τὸν ἥλιον ἀμυδρόν γενέσθαι.

Καρνεάδης ἕτερος, Ἀθηναῖος φιλόσοφος, μαθητὴς Ἀναξαγόρου.

Καρνείωνος.

Κάρνια Ἀπόλλωνος ἑορτὴ παρὰ Λακεδαιμονίοις.

Κάρνιος Ἀπόλλωνος.

κάρως ἡ ἐξ οἰνοποσίας ἐγγνωμένη μέθη καὶ πυριφορὰ.

καρπαῖα εἶδος ὀρχήσεως· οὕτω Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει (6 17). λέγει δὲ καὶ τὸ εἶδος ταύτης.

καρπιλίμῳς ταχέως.

καρπαστοὶ κορτῖνοι.

καρπίζουσιν ποτίζουσιν, εὐκαρπια ποιῶσι.

κάρπιμος τόπος.

καρπὸς ἡ ἐπικαρπία, καὶ τὸ μέρος τῶν χειρῶν· δύο γὰρ σημαίνει.

καρπὸς καὶ περικάρπιον διαφέρει. καρπὸς μὲν ἐστὶ κυρίως αἱ κεχρηαμίδες τοῦ σύκου καὶ τῶν ἔλαιων οἱ πυρήνες, περικάρπιον δὲ τὸ περιεχυμένον τέτοις ὑγρὸν μετὰ τοῦ περιέχοντος αὐτὸ δέρματος.

καρποῦ δίκη. οἱ γῆς ἀμφισβητοῦντες ὡς προσήκουσας αὐτοῖς λαγχάνουσι τοὺς διακρατοῦσιν· εἰτα ἐλόντες λαγχάνουσι καὶ περὶ ἐπικαρπίας. τοῦτο καρπὲ δίκη καλεῖται. καὶ Ἀνσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς "εἰ γὰρ τι ἐγκαλεῖς τῷδε τῷ μειρακίῳ καὶ τῶν σῶν τι ἔχει, δίκασαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους, εἰ μὲν χωρίον ἀμφισβητεῖς, καρπὲ, εἰ δὲ οἰκίαν, ἐνοίκιον, ὥσπερ νῦν οὗτός σοι ἐπιτροπῆς δικάζεται." Harp.

καρποῦμαι αἰτιατικῇ.

καρποφορῶ δοτικῇ.

κάρπωμα θυσία, προσφορὰ.

Καρρηνὸς ἐθνικόν.

καρρόον (Hom. M 33) κατὰ τὸ ῥεῦμα.

κάρρων δωρεῖς ὁ κρείττων, καὶ καρρόθεν ἀπὸ τῆς κρείττονος. Λαμάρκιος γὰρ λέγει περὶ Ἰσιδώρου "ᾧ μὲν αὐτὸν κεκραγένοι καταβάντα εἰς γένεσιν, ἐγὼ δὲ καρρόθεν ἐνθάδε ἀφικόμεν."

καρσίως πλαγίως, καὶ ἐγκαρσίως.

^a κάρτα λίαν, ἢ μεγάλως. "ληϊζεται γὰρ ἡ Κολχίς κάρτα κομιδῇ, καὶ ἄσχετον ἦν τὸ κυκόν· ἐχθρενε γὰρ τοῦ ερατηγήσοτος."

^b κάρτα ἐκ τῶν Σοφοκλέους. Αἴας φησί (554) πρὸς τὸ ἴδιον τέκνον "τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν, ἕως τὸ χαλεπὸν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθης."

κάρτα ἐπαφρόδιτος.

κάρταλλος. "ἀρχὰς ἄλωνός μου καὶ ληνοῦ προσφέρω Χριστῷ, κάρταλλον δὲ βοτρυῶν τῷ παρακλητῷ." κόφινος ὁξὺς τὰ κάτω.

καρτερία ἡ ἐπισήμη ἢ ἕξις ὧν ἐμμενέ-
τεον καὶ μή, καὶ οὐδετέρων. Diog. L. 793.

^a καρτερός ὁ δυνάμενός τινας κρατεῖν. "ὃ δὲ ἐδύνατο καρτερός εἶναι τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐνέδωκε ταύτην τῷ βυσιλεῖ." καὶ αὖθις "τὴν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν, ἧς τινὸς οἱ Νισιβηνοὶ καρτεροὶ εἰσιν, ἐνδύσονται." καὶ αὖθις "καὶ αὐτὸς ἐγώ, ἐν ᾧ ἔτι Ἀρμενίας καρτερός ἦν." "καὶ μάχης καρτεροῦς γενομένης διαφθείρεται πᾶσα ἡ ερατιὰ τῷ Ἀντιόχῳ."

^b καρτερός ὁ ἐγκρατής. "ὅπερ οὐκ ἦν νόμιμον δρᾶσθαι ἐν γῇ ἧς τινὸς Ῥωμαῖοι ἐκ παλαιοῦ καρτεροὶ εἰσιν," ἀντὶ τοῦ κύριοι, ἐγκρατεῖς.

καρτερῷ δοτικῇ.

καρτερώνυχας (Hom. E 329?) ἰσχυρὲς ὄνυχας ἔχοντας.

καρτερώτατος.

Κάρτα τὸ δένδρον, κάρνα δὲ ὁ καρπός.

Καρύανδα πόλις Καρίας.

καρυκεία ἡ ἡδύτης τῶν ζωμῶν.

καρυκεύων ἄρτύων, ἡδύνων.

καρύκη ἔδεσμα ἐκ πολλῶν συγκείμενον, βρωμα Λύδιον ἐξ αἵματος καὶ ἄλλων ἐδεσμάτων, ἀφ' οὗ καὶ τὸ συνταράττειν τι καὶ ἀναδεύειν καρυκεύειν φασί. καὶ καρυκοποιεῖν τὸ κοσμεῖν ποικιλίᾳ τινὶ ῥημάτων τὸν λόγον· καρυκεύματα γὰρ τὰ ἡδύσματα καὶ ἄρτύματα. καὶ καρύκη ἡ κοιλία, ἦν νῦν μονθυλευτὴν καλοῦσι (sch. A Eq. 342). καὶ παροιμία "μήτε μοι Λυδῶν καρύκας μήτε μασιγῶν ψόφους." sch. Aesch. Pers. 41.

καρχαλέον ξηρόν. καὶ καρχαλέον κατὰξηρον (Hom. O 541).

κάρφη ὁ ξηρός καὶ κοῦφος χόρτος. (X Anab. 15 10) "διφθέρας ὡς εἶχον σκεπάσματα, ἐπίμπλασαν χόρτον κοῦφον· εἴτε συνῆ-

γον καὶ συνέσπων τὰς διφθέρας, ὡς μὴ ἄπτεσθαι τῆς κάρφης τὸ ὕδωρ." λέγεται δὲ θηλυκῶς· Ἀρριανός (Anab. 5 9 5) "καὶ αἱ διφθέραι τῆς κάρφης ἐμπιπλάμεναι καὶ ἡ ὄχθη πᾶσα πλήρης φαινομένη οὐκ εἶα ἡρεμεῖν τὸν Πύρον." λέγεται καὶ οὐδετέρως τὸ κάρφος τῷ κάρφει.

καρχαλέος ὁ ξηρός.

καρχαρόδοντα, ὅσα ερογγύλους καὶ ἐνυλλάσσοντας τοὺς ὀδόντας ἔχουσι, λέων κύων πάρδαλις, ἔτι δὲ καὶ ἰχθύων γένη ὅσα σαρκοφάγα εἰσὶ. sch. A Eq. 1014.

καρχαρόδους τραχεῖς ὀδόντας ἔχων. καὶ κάρχαρον τὸ τραγὺ· "καὶ κάρχαρόν τι μειδήσας, σοὶ μισθὸς ἀρκεῖ, φησί, τῶν ἰατρειῶν κεφαλὴν λυκεῖς φάρυγγος ἔξελεῖν σῶαν" ἐν Μυθικοῖς (Babr. 94 6).

κάρχεδνημος ὁ γλάμων. Ἀριστοφάνης λέγει περὶ αὐτοῦ (Ran. 595).

Καρχηδὼν πόλις Λιβύης, μεγίστη τῶν κατὰ τὴν οἰκονομένην πόλεων καὶ δυναμικωτάτη ἐτύγχανεν ὁδοῖς, ἧτις καὶ Βύρσου ἐκαλεῖτο ἀπὸ ἰσορίας. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀφρικανός.

Καρχηδὼν ἡ Ἀφρική, ἐξ ἧς ὠροῦτο ὁ β. μέγας Κυπριανός. ταύτην Σκηπίων καθεῖλεν εἰς ἔδαφος. ἡ μετὰ τὸν πρῶτον συνοικισμὸν ἐπτακόσιαι ἔτι κρατήσασα τῶν περὶοίκων.

καρωθεῖς βαρθηθεῖς τῇ κεφαλῇ· (Joseph. A. I. 6 9 5) "ὃ δὲ Λαβιδὸς βάλλει ἐπὶ τὸν Γολιάθ εἰς τὸ μέτωπον, καὶ διήλθεν ἕως τοῦ ἐγκεφάλου, ὡς εὐθὺς καρωθέντα πεσεῖν ἐπὶ τὴν ὄψιν." καὶ κεκαρωμένος· "ὃ δὲ τὴν καρδίαν ταῖς τιμαῖς ἥδη κεκαρωμένος παρέδωκεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ὁδόν."

κασαλβάδες ἐταῖραι, τουτέστιν αἱ ἐπὶ τέλους καὶ οἰκήματος ἐσῶσαι γυναῖκες, [ἐπὶ μισθῷ παρέχουσαι τοῖς βουλομένοις ἑαυτάς. sch. A Eq. 354.

κασαλβάς πόρνη. κασαλβάδες εἰρηγται ἀφ' οὗ ποιοῦσι· καλοῦσι μὲν οὐκ ἔχουσαι τὰς ἐρασάς, σοβοῦσι δὲ τοὺς ὄντας, ἵνα ἄλλους λάβωσι. παρὰ τὸ καλεῖν ἔν καὶ τὸ σοβεῖν. ib.

κασαλβάσω λοιδορήσω· Ἀριστοφάνης (Eq. 354) "κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς."

Κασάνδρα.

κασαυρίοις ἢ κασαλβίοις, τουτέστι τοῖς πορνείοις· Ἀριστοφάνης (Eq. 1290) "ἐν κασαυρίοις λείγων τὴν ἀπόπτυσον δρόσον."

κασίγνητος ἀδελφὸς γνήσιος. κασίγνη-

τοι δὲ κοινότερον οἱ συγγενεῖς. ὁ δὲ Ὅμηρος τοὺς ἀναιμότους εἶπε κασιγνήτους* (Hom. Z 430) "Ἐκτὼρ δὲ κασιγνήτος."

Κάσιον ὄρος πρὸς τῷ Εὐφράτῃ (an Ὁρόντῃ), καὶ Κάσιος Ζεὺς. ἐνθα Τραϊανὸς ἀνέθηκε κρατῆρας ἀργυροῦς καὶ κέρας βοῦς παμμίγεθες κεχρυσωμένον, ἀκροθίνια τῆς κατὰ Γετῶν νίκης. καὶ ἐπιγράμματα ἐν τοῖς ἀναθήμασιν Ἀδριανῷ πεποιημένα (AP 6.332) "Ζηρὶ τόδ' Αἰνεάδης Κασίῳ Τραϊανὸς ἄγλημα, κοίρανος ἀνθρώπων κοιρανῷ ἀθανάτων, ἄνθετο." cf. v. ἄμματα.

κάσις ἀδελφός.
Κάσος· "Ρωμαίων γούν ὁ νικήσας τὴν μονυῖς μάχην ἀνεδείτο σεφάνῳ ἀγρώσεως, καὶ ἦν Κάσος ἄμαχος" φησὶν Αἰλιανός.

Κάσπια ὄρη καὶ Κάσπιαὶ πύλαι. ὅτι ἔξω ἐκεί θάλασσα ἀπὸ τῆς ἐμβολῆς τοῦ ὠκεανοῦ, καὶ τὸ μὲν ξενώτατον αὐτῆς Κάσπια πύλαι καλοῦνται, τὸ δὲ λοιπὸν Ὑρκανία θάλασσα. περιοικεῖται δὲ βυρβάροις ἔθνεσιν.

Κασπίῳ λίθῳ· "οἱ Κάσπιοι εἶχον ἀγχεμαχα δόρατα, τεθηγμένα λίθῳ Κασπίῳ, ὃν ὀξύτατον τέ φρασι τρώσαι καὶ τινα ἰδὼν ἐμποιεῖν τῷ τραύματι ὀλέθριον."

Κασσία ὄνομα πόλεως. σημαίνει δὲ καὶ κύριον ὄνομα θυγατρὸς τοῦ Ἰωβ. ἔσι δὲ καὶ εἶδος ἀρωματικῆς· καὶ Δαβὶδ (Ps. 44) "σμίονα καὶ σικτὴ καὶ κασσία."

κασσιέπεια ἡ καλλονή. καὶ ὄνομα κύριον.

κασσιέτερος.

Κασσιώπη ὄνομα κύριον.

κισσωρίς πόρνη, ἑταίρα.

Κασαλία πηγή ἦν ἐν τῇ καλῶμένῃ Λάφνῃ, ἐν ᾗ ἐλέγετο παρεδρεῖν τὸν Ἀπόλλωνα καὶ χρησιμολογεῖν, αὐτὰς καὶ πνοῆς ἐκ τοῦ ὕδατος ἀναδιδομένης, ἔξ ὧν οἱ περὶ τὴν πηγὴν ἔλεγον ὡς οἱ δαίμονες ᾗθειον.

Κασαναία πόλις.

Κασάνειον.

κασόρειον μέλος. κασόριον δὲ τὸ τοῦ κάσσορος τοῦ ζώου.

Κασορίδων κυνῶν· (AP 6.167) "σοὶ γὰρ Κασορίδων ὑλακὰ εὐάδε."

κασόριον εἶδος βαφῆς ἀπὸ τῆς κογχύλης.

κασρεύσαντες· "κασρεύσαντες δὲ ἑαυτοὺς περὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον, διὰ παρακλήσεως πείθειν ἐνόμιζον."

κάστρον κατὰ Ῥωμαίους παρεμβολή ἀσφαλῆς.

Κασαλός ὄνομα κύριον.

Κάστω Ῥόδιος, ἡ ὥς τινες Γαλάτης, ὥς δὲ ἄλλοι ἐπλανήθησαν Μασσαλιώτης, ῥήτωρ, ὃς ἐκλήθη Φιλορῳμαῖος. γῆμις δὲ οὗτος Δηιοτάρας τοῦ συγκλητικοῦ θυγατέρα ἀνῆρέθη ἐπ' αὐτοῦ ἅμια τῇ γαμετῇ· διότι αὐτὸν Καίσαρι διέβαλεν. ἔγραψε δὲ ἀναγραφὴν Βαβυλῶνος καὶ τῶν θυλασσοκρατησάντων ἐν βιβλίοις β', χρονικὰ ἀγνοήματα, καὶ περὶ ἐπιχειρημάτων ἐν βιβλίοις ε', περὶ πειθῆς β', περὶ τῆ Νελλε, τέχνην ῥητορικὴν, καὶ ἕτερα. ζήτηι περὶ ἀγαλμάτων Κάσσορος καὶ Πολυδεύκου ἐν τῷ Διδόσκουροι.

κατὰ κυρίως ἔξ, ἐπὶ, ἐν, ἀπό. ἡ ἀντὶ τῆς εἰτα· "καὶ ἐπειδὴν ὑπεκβάντες ποιήσωσιν αὐτὴν ὁρμήν, σοὶ δῆτα μελήσει." "κατὰ ἐσχέψατο μεθύειν" ἀντὶ τοῦ ὑπεκρίθη.

κατάβα ἀντὶ τοῦ κατάρβηθι· Ἀριζοφάνης Βατράχοις (36) "κατάβα παντοῦργε· μόμως γὰρ λέγεσθαι ἀξιοῖσιν τινες τὸ κατάρβηθι, καὶ καταβαίνειν τὸ εἰς ἀγῶνα χωρεῖν· "ἐνταῦθα καταβαίνει παραβαλλόμενος" (cf. v. ἀνάλκις).

κατάβαλε, οἷον ῥῆπον, ἄφες, κατάθου.

καταβάλλω αἰτιατικῇ.

καταβелеῖς πολλῶν βελῶν βολὰς δεξιμένοι.

καταβλακένω αἰτιατικῇ.

καταβολή μέμψις, κατηγορία· (Menand. p. 369 Nieb.) "ὁ δὲ οὐχ ἦκιστα ἐπιμέμφεται αὐτῷ, καὶ καταβολὴν πεποιήται τάνδρος οὐκ ἐλαχίστην."

καταβολή περιοδικὴ λῆψις πυρετοῦ.

καταβολή. Δημοσθένης 9^ο Φιλίππικῶν (9.29) "ὥσπερ περίοδος ἡ καταβολὴ πυρετοῦ." ἐν ταῖς περιοδικαῖς νόσοις λέγεται τις καταβολὴ διὰ τὸ ἐν ἀποδεδειγμένῳ προῖέναι χρόνῳ, καθάπερ οἱ ἑρμηνεῖς τὰς καταβολὰς ποιοῦνται τῶν χρημάτων. Harp.

καταβολή καινέργησις· "ἐκ καταβολῆς οὐκ ἔστι ναυπηγήσασθαι, οὐδὲ ὑπαρχουσῶν κατελθεῖν ἐκ τῶν νεωρίων" Πολύβιος. "οἱ δὲ πειραταὶ θεασάμενοι τὸν ἐπὶ πλοῦν τῶν Ῥωμαϊκῶν πλοίων, ἐκ καταβολῆς ἐποιοῦντο τὴν ἀναχώρησιν." "τῶν δὲ Μακεδόνων ἐκ καταβολῆς συνερεισάντων τοῖς βαρβάροις, εὐθὺς ἐγκλίναντες ἔφηνον." λέγεται δὲ καὶ θυσία, περίοδος, τελετή.

καταβόσφυχος ταῖς θριξὶ κεκαλυμμένος.

καταβοῶ τὸ κατακραυγάζω, γενικῇ.

καταβραβεύετω (ad Coloss. 2 18) καταλογίζεσθω, κατακρινέτω, καταγωνίζεσθω. τὸ ἄλλου ἀγωνιζομένου ἄλλον εἰς φανούσθαι λέγει ὁ ἀπόστολος καταβραβεύεσθαι.

καταβροντῶ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

καταβροχθίσας ἐκροφήσας, καταπιών. ἐπὶ δὲ τῶν ἀθρόως ῥοφουμένων καὶ ἀπλήσως λέγεται τὸ καταβροχθίσας. (A Eq. 356) "ἐγὼ δ' ἤνυσον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑέϊαν καταβροχθίσας λαρυγγίῳ τοὺς ῥήτορας."

καταγγέλλω γενικῇ. "μὴ ποτέ σε καταγγέλλῃ ἐπὶ τοῦ νομοθέτου." δοτικῇ δὲ "ἐν φροσύνῃ καὶ χαρῇ ἡμέρα καταγγέλλει τοῖς ἰδίοις ἐκ τῶν νησιῶν."

καταγγέλλουσιν. "οἱ δὲ ἔλεγον ἀπαλλαγῆναι αὐτοὺς πρὶν καταγγέλλουσιν τοῖς ὅτι πύρισι γενέσθαι."

κατάγειν. "ἄνδρες ἐπιφανεῖς εἰρηφορῶν καὶ εἰρήνης κατὰγειν, τέκνων αὐτοῖς ἀπολωλότων." κατὰγειν καὶ τὸ τοὺς πεφυγόντας εἰς τὰς ἐαυτῶν πατρίδας ἀποκαθίστα. (X Anab. 1 17) "ὁ δὲ ἐπειρᾶτο κατὰγειν τὸς ἐκπεπωκότας."

κατάγειν τὰ πλοῖα Δημοσθένους ἐν ἡ Φιλίππικῃ (8 9) ἀπὸ τοῦ ληΐεσθαι καὶ κακοῦν, καὶ μὴ εἶναι τοὺς πλέοντας ὅσοι βούλονται πλεῖν, ἀλλ' εἰς τὰ οἰκίῳ χωρία τοῖς ληξεύουσι κατὰγειν. Harp.

κατάγειον οἴκημα. καὶ κατὰγειοι ὑπὸ γῆν. (X Anab. 4 5 25) "αἱ δ' οἰκίαι ἦσαν κατὰγειοι."

κατάγεως. (A Ach. 1125) "ταῦτ' ἐ κατὰγέως ἐσιν ἀνθρώποις πλατύς;" καὶ ἡ δοτικῇ τῷ καταγέλωτι. καὶ καταγελῶ σου, γενικῇ.

καταγέμων δαψιλῶς ἔχων. "ὁ δὲ λείας καταγέμων ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πόλιν."

καταγευσθεῖς τῇ γένσει νικηθεῖς.

καταγγραύσαις Τιθωνῶ βαδύτερον καὶ Κινύρου πλουσιώτερον καὶ Σαρδαναπάλλου τρυφήλοτερον, ὅπως τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ σοὶ πληρωθῇ, δις παῖδες οἱ γέροντες" (Iulian. ep. 59 ext.). ἐπὶ τῶν πολυχρονίων λεγόμενον. ὁ γὰρ Τιθωνὸς ὑπεργήρως γενόμενος κατ' ἐλχὼν τὸ γῆρας ἀποθνήσκων εἰς τέττιγα μετέβη, Κινύρας δὲ ἀπόγονος Φαρνάκης, βασιλεὺς Κυπρίων πλούτῳ διαφέρων. Σαρδα-

νάπαλλος δὲ Ἀσσυρίων βασιλεὺς ἐπ' ἀκολασίᾳ καὶ τρυφῇ διαβίους κατέλυσεν τὴν ἰδίαν ἄρχην.

καταγιγαρτίσαι συνουσιάζει, ἢ ἀντι τοῦ κατὰ τῶν γεωργικῶν γιγάρτων βαλεῖν καὶ διαμηρίσαι. τὸ δὲ ῥῆμα πρόσκαιρον, ἵνα ἀπὸ τῶν γιγάρτων τὸ μῦθον ἢ πεπλάσμενον· οὐ γὰρ διὰ παντὸς συνουσιάζει δηλοῖ τὸ καταγιγαρτίσαι. ἢ καταθλίψαι. γίγαρτα δὲ τὰ τῆς εἰσφυλῆς ὀσπριώδη. Ἀριστοφάνους (Ach. 274) "εὐρόνθ' ὠρικὴν ὑληφόρον μέσην λαβόντ' ἄραντα καταβυλόντα καταγιγαρτίσαι."

καταγινέων καταλύων, Ἡρόδοτος (6 75).

καταγινώσκω γενικῇ. "καταγινώσκου ῥάθυμίαν πολλὴν καὶ νωθρότητα."

καταγλωττίζειν τὸ βλασφημεῖν, ὡς ἐν Ἀχαρνέσιν (379) "ψευδῇ κατεγλώττιζέ με."

καταγλωττίσματα περίεργα φιλήματι, καταπάσματα, παντοῖαι μυραλοιφίαι, ἢ περιλαλήματα. ἢ ἔιδος φιλήματος περιεργότερον τὸ καταγλώττισμα, ἢ κολάκευμα. cf. sch. A Nub. 52.

κάταγμα ἐρίῃ κατύσπασμα, ἡ μήρυμα.

καταγνῶναι καὶ γνῶναι ταύτῃ διενηροχῆναι φασίν, ὅτι τὸ μὲν καταγνῶναι ἰδίως ἐπὶ διαβολῇ καὶ ποτηρίᾳ λέγασιν Ἀθηναῖοι, γνῶναι δέ, χωρὶς τῆς κατὰ προθέσεως, τὸ μαθεῖν. καταγνόντες οὖν οἰοῦνται καταμαθῶν καὶ αἰσθόμενος. sch. A Eq. 46.

καταγοητεύων, αἰτιατικῇ, ἀπατῶν.

κατάγονται ξενοδοχῶνται. "καὶ ἐν αὐτῷ κατάγονται, καὶ ξενίων τυχόντες ἐπανῆλθον."

καταγορεύω σου, γενικῇ.

κατάγραπτος ποικίλος.

καταγράφων προμηθεύμενος, προξενῶν. Αἰλιανός (cf. v. κούφη) "ὁ τοίνυν Διονύσιος καταγράφων ἑαυτῷ λῦτρα πλείεα ὑπὲρ τῆς κόρης, ἢ χρυσίον πάμπολυ, ἦν ἀπόδοτο αὐτῇ." cf. vv. κατέγραφον, λύκος χυνῶν, τολμήντι, τοσοῦτω θεῷ.

καταγωγή παρὰ Ἡροδότῳ (1 181) πανδοκεῖον.

καταγωγῆς ἀναπαύλης, δεξιώσεως. "ὁ δὲ εἰς τινος πανδοκεῖος ἐλθὼν ἡξίου τυχεῖν καταγωγῆς. ὁ δὲ ἐδέξατο καὶ πῦρ ἐξέκαυσε." cf. v. ζώνη.

καταγωνίζεσθαι, αἰτιατικῇ, νικᾶν.

καταδακρύω σου, γενικῇ.

καταδακτυλικός ἀντὶ τοῦ συνουσια-

εἰκὸς κατὰ τοῦ δακτύλου τοῦ πρωκτοῦ. sch. A Eq. 1378.

κατὰ δάκτυλον εἶδος ἀρωμητικὸν ἢ γεωμετρικόν. ἢ ῥυθμοῦ καὶ χροῦματος τὸ κατὰ δάκτυλον, ὃ ἔχρῳτο οἱ ἀλλήντες πρὸ τοῦ νόμου. sch. A Nuh. 651.

καταδαρθάνειν κατακοιμίζεσθαι. κυρίως δὲ καταδαρθεῖν ἐξί τὸ ἐν δέριμασι κατακοιμηθῆναι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (527) "ἔτι δ' οὐχ ἔξεις ἔτ' ἐν κλῆνῃ καταδαρθεῖν." βαρυντόνως δὲ οἱ Ἀττικοὶ καταδαρθεῖν. καὶ Ἀλκιανός "καὶ καταδαρθόντι οἱ τῶν τις ἱερῶν ἐδόκει λέγειν μίαν εἶναι σωτηρίας ὁδὸν τῷ ἀνδρὶ καὶ ἐν τῶν ἐφεισώτων κακῶν γάρμακον."

καταδεέσθαι ἀντὶ τοῦ πεφαρμακεῖσθαι καὶ δεέσθαι φαρμάκῳ Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθίου εἰσαγγελίᾳ. Harp.

καταδεύσεις φοβηθεῖς. καὶ καταδείξει φοβεῖται.

καταδεύσει φηράσει, μιλάξει. Ἀλκιανός "εἴπερ οὖν τὰ ... ταινίαις" (cf. v. ἀναδεύειν).

κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγεν ἐμίσησε, κατεφρόνησεν. Ὀμηρος (δ 258) "κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν."

καταδημαγωγῶ αἰτιατικῇ.

καταδημοβορῆσαι (Hom. Σ 301) καταπαγεῖν.

κατὰ δῆμους δικασαί. οὗτοι πρότερον μὲν ἦσαν λ', καὶ κατὰ δῆμους περιώντις ἐδίκαζον, ὕστερον δὲ γεγόνασι μ'. Harp.

καταδηοῦν κατακόπτειν, καταπαιδεύειν.

καταδικαιήσω καταδικάσω, κατακρινῶ (Menand. p. 293 Nieb.) "εἰ δὲ γ' ἐς τοῦναντίον ὀφθῇσεται ἀδίκως ἐπεγκυλῶν, αὐτὸς ἐγὼ καταδικαιήσω τοῦ Σαρακηνοῦ."

καταδείλειςθε (Ps. 47 14) μερίσσετε.

καταδειύσαι καταχωρίζουσι.

καταδικάζω σε αἰτιατικῇ. γενικῇ δὲ "αἱ γυναῖκες κατεδίκαζον ἡμῶν."

καταδικασάμενος ἀντὶ τοῦ νικῆσας καὶ καταδικασθῆναι τινα ποιήσας, Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους ὕβρεως. Harp.

καταδιώκω αἰτιατικῇ.

καταδολεσχῶ γενικῇ.

κατάδουπος καταρράκτης ἢ νόστος.

καταδύεται, δοτικῇ, καταβυθίζεται, κρύπτεται. "ζυγαλύπτειν μέντοι τὸ ἔργον

τοῦτο ἐν σπουδῇ ἔχει, καταδυομένη τοῖς οἰκείοις ἐπιτηδεύμασι."

καταδυνασεύω γενικῇ. "οὐκ ἄξιον τῶν πτωχῶν καὶ ἀσθενῶν καταδυνασεύειν." αἰτιατικῇ δὲ "καταδυνασεύειν τὸν πένητα" ὁ ἄγιος Βασίλειος φησιν.

καταδύοντα κρύπτοντα.

καταδύς κατακρυβεῖς, κατακαλυφθεῖς. "ὃ δὲ καταδύς ἐς πῦσαν Ὀδύσσειον καὶ πολύπλοκον μηχανὴν διεπέμπετο πρὸς Γαίην." Euparius?

καταδύσαντες τὰς ναῦς παρὰ Θουκυδίδῃ (1 54) καὶ ἐπὶ τοῦ τρώσαντες, οὐχὶ δὲ ἐπὶ τοῦ βαπτίσαντες.

καταδύσεις φωλεαῖς, ὑπονόμους, σπηλαία.

καταείνυον (Hom. Ψ 135) ἐκάλυπτον.

καταείσατο (Hom. Α 358) κατηνέχθη.

κατὰ ζυγόν. (Polyb. 1 45) "ὥς ἂν ἐκ τοσούτου πλήθους κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ ζυγὸν οἰονοῖ μονομαχικῆς τινὸς συνεσώσεως φιλοτιμίας." ζυγὸς γὰρ τὸ ἐκ παρρησιόκτων ἀλλήλοισι πλήθος.

καταθαρρῶ σου, γενικῇ.

καταθέειν κατατρέχειν. "οἱ δὲ Γήπαιδες, ἐπεὶ οὐκ ὁ τῆς μάχης ἐνιστήκει κайρός, πείθουσιν αὐτοὺς καταθεῖν μεταξὺ τῆν Ῥωμαίων χώρων, πάρεργον τῆς σφετέρως ἀκαιρίας πεπονημένοι τὴν ἐς Ῥωμαίους ἐπιβουλήν" (Menander?).

καταθεῖ κατατρέχει.

κατὰ θεῖον. τοὺς ἐξαίφνης φαινομένους οὕτως ἔλεγον κατὰ θεῖον ὤφθαι. καὶ ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης γινομένων, τοιούτους ἐκαίρως ἐπιφαινομένων, κατὰ θεῖον ἔλεγον. ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ ἀλλαντοπώλης αἰφνιδίον βουλομένους μὲν μὴ προσδοκῆσαι δὲ ἐπεφάνη, εἶπεν "ὅδὲ προσέρχεται ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν." sch. A Eq. 147.

καταθέλξας ἐξαπατήσας. "καταθέλξας γὰρ αὐτοὺς δεινόσῃ τρόπῳ, ὥς δυνάμενος τὸν ἄνδρα πρὸς σφᾶς μετατιθέναι."

καταθεμένους ἀποβαλόντας. "μὴ πρότερον τῆς εἰς αὐτὸν εἰσόδου τυχεῖν ἢ καταθεμένους τὰ ὄπλα."

καταθέσει καταπαύσει, καταλήξει. "ἢ λήγονται αὐτὸν ἐπὶ καταθέσει τῷ πολέμῳ."

καταθέω σε, αἰτιατικῇ. "οὗτος δὲ κατατέτεε τὸν οἰκεῖον χώρον."

καταθέω σου, γενικῇ.

καταθεῖτο βλέπει.
καταθλήσαντες καταγωνισάμενοι.
καταθλῶ αἰτιατικῇ.
κατάθου.
καταθρασύνω γενικῇ.
καταθρηνῶ αἰτιατικῇ.
καταθρήσομεν κατασκοπήσομεν.
καταθρώσκοντα καταπηδῶντα· Ἡρό-
δοτος (6 134) "καταθρώσκοντα δὲ τὴν αἵμα-
σιν τὸν μηρὸν σπασθῆναι."

καταθύμιον κατὰ ψυχὴν, εὐάρεστον.
καταθύμιος θάνατος παρ' Ὀμήρῳ (K 383)
οὐχ ὁ ἐπιθυμητικὸς ἀλλ' ἐνθύμιος.

καταιβάτης Ζεὺς (A Pac. 42) παρ'
Ἀθηναίοις, παρὰ τὸ καταβιβάζειν τοὺς κε-
ραυνούς, ἢ ἀπὸ τοῦ καταβυβαίνειν δι' ἔρωτα
τῶν γυναικῶν.

κατ' αἰγας ἀγρίας, παροιμία λεγομένη
ἐπὶ κατάρας· κατ' αἰγας ἀγρίας τρέπειν τὰ
κακά.

καταιγίζω αἰτιατικῇ, τὸ βρέχω.
καταιγίς ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ. λέ-
γεται δὲ καὶ ἡ ζάλη ἢ τὰ σφοδρὰ πνεύματα
καταιγίδες.

καταιγίσας κατασχίσας· οἱ γὰρ ἀνα-
τιθέντες τοῖς θεοῖς κατασχίζουσιν, ἵνα μὴ
τις ἄρῃ.

καταιδεῖ καταισχύνει.

καταιθαλώσω καταπρήσω, κατακυύ-
σω· "καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς" (A
An. 1240).

καταινέσαντος συγκαταθεμένου· "τοῦ
δὲ καταινέσαντος τὸ νῦν εἶναι κατίαςιν ὑπό-
σπονδοι." καὶ Πολύβιος (cf. v. ἀλογισία) "ὀλί-
γοι δὲ τινας ἦσαν οἱ καταινέσαντες, οἱ δὲ
πλείονες ἀντίκειπον." λέγεται δὲ καταινοῦν-
τις ἀντὶ τοῦ συγκατατιθέμενοι. καὶ Σοφο-
κλῆς (OC 1633) "καὶ καταίνεσον μήποτε προ-
δώσειν τάσδ' ἐκάν."

κατ᾿ αἶξ καταιγίς· "ἡδ' ἀπὸ Μηρισοῖο
θοῇ βορέω κατ᾿ αἶξ," ἥτοι ἀπὸ τῆς Θράκης.

καταιονῶσι βρέχουσιν, ἀντλοῦσιν, ἀλεί-
φουσιν. (Athen. p. 24) "ἔσι δὲ καὶ ἄλλος τρό-
πος καμύτων λύσεως ἐκ τῶν κατὰ κεφαλῆς
καταιονήσεων," ὃ ἔστι καταντλήσεων. "αἱ γὰρ
ἐμβάσεις, περιεχυμένον πάντοθεν τοῖς πό-
ροις τοῦ ὕδατος, φρύττουσι τὴν τῶν ἰδρώ-
των ἔκκρισιν, καθύπερ ἂν εἴ τις ἡθμὸς εἰς
ὑδρὸν βληθείς."

καταιριέμενος (Herodot. 6 29) "ὥς δὲ

φείγων κατελαμβάνετο ὑπὸ ἀνδρὸς Πέρσῃ,
καὶ ὡς καταιριέμενος ὑπ' αὐτοῦ ἔμελλε συγ-
κεντηθῆσθαι."

καταίροντες καταπλέοντες.

κατ' αἰσαν (Hom. Γ 59) κατὰ τὸ προσ-
ῆχον.

καταισχύνω αἰτιατικῇ. καὶ καται-
σχῦναι.

καταισιῶμαι αἰτιατικῇ.

καταῖτυξ (Hom. K 258) εἶδος περιεφα-
λαίας μὴ ἐχοσσης λόφον, κατωφερής.

κατὰ κάθετον τὰ ἀπὸ ὕψους εἰς βά-
θος διαστήματα. "λάκκος ἦν χειροποίητος
πρὸς ὕδατος συναγωγὴν, ἔχων τὴν μὲν κά-
θετον οὐκ ἐλάττω πλέθρου, τὴν δὲ διώμε-
τρον πλεῖον ἢ δυεῖν πλέθρων."

κατακαίνειν ἀναιρεῖν, φονεύειν. "ὁ δὲ
τοξότης ἤφει βέλος, εὖσχος ὦν τοσοῦτος
κατακαίνειν ὅσα ἤφει βέλῃ" Εὐρύπιδος φησί
(p. 100 Nieb.).

κατακαίνων ἀναιρῶν, πλήττων· "τοὺς
μὲν κατακαίνων ἐν χειρσί, τοὺς δὲ πλήττων,
τοὺς δὲ φοβήσας," καὶ Ξενοφῶν (Anab. 4 2 5)
"τοὺς μὲν κατακαίνοντες, τοὺς δὲ καταδιώ-
ξαντες."

κατακαλῶν ἐπιμελῶς ἐκζητῶν· Πολύ-
βιος (26 5) "ὁ δὲ Περσὲς ἀναγεωσάμενος
... ἔφυγε" (cf. v. Περσεύς).

κατακᾶσα (Callim. fr. 184) κατωφερής,
ἢ ἀξία τοῦ κατακυθῆναι. ἢ ὅτι κάσον τὸ
σπέρμα τοῦ ἀνδρός, ὅθεν καὶ κασίνητος.

κατακαυχῶμαι γενικῇ.

κατακαχεῖσθαι ῥῆξαι, ψοφῆσαι ποιῆ-
σαι, ἀπὸ τῶν φρυγομένων κριθῶν.

κατακεκλίσθαι καὶ κατακεῖσθαι ἐπὶ
τραπέζῃς, ἀνακεῖσθαι δὲ ἐπὶ ἀνδριάντων.
cf. v. ἀνακεῖσθαι.

κατακέλευσον ἀντὶ τοῦ σιωπῆν κήρυ-
ξον· οἱ γὰρ κελεσαὶ πολλάκις σιωπῶν πα-
ραγγέλλειν εἰώθασι, σιωπᾷ λέγοντες καὶ ἄκθε
καὶ τὰ ὅμοια. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (1273)
"ὦ τρισιμύκωρ, ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ',
ὦ γλαυφρωτάτε." ἐπεὶ οὐκ ἤκουε, φησὶν "ὦ
κατακέλευσον," ὥσπερ τοῖς ἐρέσσουσι· καὶ
ὦ λέγει παύσασθαι παρακέλευσαί μοι.

κατακερτομεῖν καταχλευαίνειν, αἰτια-
τικῇ.

κατακεχημένης παραλόγιος καὶ ἀφει-
δῶς ἀπολαυούσης· "τῇ τε κουφότητι τοῦ
ἀνδρὸς κατακεχημένης."

κατακρηλοῦσαν, αἰτιατικῇ, θέλονσαν, πρᾶυνονσαν.

κατακλείς κατακλείδος ἡ τῆ τραχίλου.

κατακληρουχῶ αἰτιατικῇ.

κατακλινῆς ἐπὶ κλίνης ἀνακείμενος· "ὁ δὲ ἔτυχε τότε κατακλινῆς ὢν καὶ μαλακίζόμενος."

κατάκλιτα κλίνας, θρόνους εἰς ἀνάκλινον ἐπιτηδεύουσιν.

κατάκλυζε κατακλύζεσθαι ποιήσον, ὃ ἔξι γέμισον ὕδατος· Ἀριστοφάνης (Pae. 828) "καὶ τὴν πύelon κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ."

κατακλώθεις τε βαρεῖται (Hom. η 197) αἰ κατακλώθεσαι καὶ καταμοιροῦσαι ἐκάσῳ τὸ εἰμαρμένον. καὶ κατακλώθη ἡ εἰμαρμένη.

κατακολουθῶ δοτικῇ.

κατακοντίζω σε ἐπὶ πολέμον μετὰ αἰτιατικῆς.

κατακορῆς ἄχρι κόρον ἐσθίων· (Procor. Arg. 13) "σιτίοις καὶ ποτῶν κατακορῆς οὐδαμῇ γέγονεν, ἀλλὰ σχεδὸν ἄκρῳ δακτύλῳ γενεσάμενος ἀπηλλάττετο."

κατακορῆς ξυνουσία ἐπιπλεονάζουσα. "ἐν τῷ διάπλῳ τούτῳ κατακορῆς γενομένη τῷ πάθει" (Procor. Arg. 1).

κατακόρου ἀπλήρης· "ἄτε τοῦ τῶν γυναικῶν γένους καὶ λάλου καὶ κατακόρου ὄντος" (Polybius).

κατὰ κόρης παῖει αὐτόν.

κατακούω γενικῇ.

κατάκρας ἐπίρρημα· Θεοκυδίδης (4 112) "ὁ δὲ Βρασιίδας ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐτράπετο, βεβλόμενος κατάκρας καὶ βεβαίως ἔλειν αὐτήν." καὶ αὐθις "ἐλπίσαντες τὴν πόλιν ἔχουσθαι κατάκρας παραδιδόασιν σφᾶς αὐτούς," ἀντὶ τοῦ ἐξ ὀλοκλήρου.

κατάκρας ἐπίρρημα, διόλου, παντελῶς· "ὁ δὲ ἔλεγε μηδὲν ἔτι λείπεσθαι φυλακτῆριον, τὸ μὴ οὐ κατάκρας ἄλῳναι τὴν πόλιν." εἰ μήποτε εἴη κατ' ἄκρας πόλεως, ἀντὶ τῆ κατ' ἀκροπόλεως.

κατὰ κράτος.

κατακρατῶ σου, γενικῇ.

κατακραυγάζω σου, γενικῇ.

κατάκρηθεν (Hom. Π 548) κατὰ κεφαλῆς.

κατακρίνω αἰτιατικῇ.

κατακροτεῖ ἄγαν ἐπαινεῖ.

κατακροῶμαι γενικῇ.

κατακωκῦσαι θρηνησαι.

κατὰ κῶλον κατὰ λέξεις.

κατακωμῶδῶ αἰτιατικῇ.

κατακωχή ἡ κατὰσχέσις· "καὶ αὐτὸ τὸ αχωρίον ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς κατακωχὴν τῆς χώρας." καὶ αὐθις (Damasc. Phot. p. 337a) "τὴν δὲ εἶναι θείαν κατακωχὴν ἡρέμα διανοίγουσαν καὶ ἀποκαθαίρουσαν τὰ τῆς ψυχῆς ὅμματα."

κατακωχή. ἔνιοι ἀντὶ τοῦ κατοχή· (cf. b v. Πρόκλος) "τὴν βίβλον Πρόκλον τὴν μητροκωχὴν εἰ τις μετὰ ... περὶ Θεοῦ." "εἰς ἀνήρ, ὄνπερ ἀνῆκεν ἡ ἐξ Ἀρεως κατακωχή, ἐμοιομαίχει."

κατακώχιμοι· (Synes. p. 62B) "μένεσαι χρόνον ὑπόσυχρον τοῖς ἀνλήμασι κατακώχιμοι," τουτέστιν ἄλωτοί.

καταλαβεῖν. εἴρηται καὶ ἐπὶ τάχως ποδῶν τὸ καταλαβεῖν, ὅταν λέγωμεν "ὁ δὲ τὸν φεύγοντα διώξας κατέλαβεν." οἱ δὲ ῥήτορες καὶ ἐπὶ τοῦ κολάζειν· Ἀντιφῶν "μὴ ἀναίτιον καταλαβόντες τὸν αἴτιον."

καταλαλιά ἡ εἰς τινος ὑπὸ τινῶν βλασφημία παρὰ τῷ ἀποσώλῳ (2 Cor. 12 20).

καταλαλῶ γενικῇ ἐπὶ ἐμψύχων· (Ps. 49) "καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις," καὶ (Ps. 77 19) "κατελάλησαν τῷ Θεῷ, καὶ εἶπον." ἐπὶ δὲ ἀψύχων αἰτιατικῇ· "μὴ καταλάλει τὸν γειτνιῶντα, ἀλλὰ μᾶλλον τίμα."

καταλαμβάνω αἰτιατικῇ.

καταλάμπω αἰτιατικῇ.

καταλεγέσθω καταταττέσθω.

καταλέγω γενικῇ.

καταλείβει κατασάζει.

καταλεύσιμον τὸν ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι εἶπε Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀνκούρου. cf. v. λευσήρ.

καταλήζεται διαρπάζει.

καταληπτικός· προκαταλαμβάνόμενος τοὺς ἀκούοντας, ὥς ἐ θόρυβον μὴ κινήσαι. sch. A Eq. 1377).

καταληρῶ γενικῇ.

κατάληψις γνῶσις· Ἀριστοφάνης Νεφέ-α λαις (317) "καὶ περιέλξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατάληψιν." μεσικῶς δὲ ταῦτα εἶπε· λέγεται γὰρ κατάληψιν, ἐπειδὴν καταλάβωσι τῷ πλήκτρῳ ἢ τοῖς δακτύλοις τὰς χορδὰς πλήξαντες, ὥς καὶ ἀποτείνεσθαι τὸν φθόγγον.

κατάληψις τὸ εὐρίσκειν τέχνην. b

καταλιμπάνω σε ἀφίημι σε.
καταλιπώμεν ἀδθυπότακτον.
καταλλάττω αἰτιατική.
κατάλληλον ἀρμόδιον.
καταλλήλως ἀκολουθως, ἀρμοζόντως.
καταλογάδην τὸ πεζῷ λόγῳ γραφόμενα.

καταλογεύς. Ἀθηναίων συνεψηφισμένων ἑπτακισχιλῶς τῶν ἀσῶν ἐγχειρίσασθαι τὰ πράγματα τῆς πόλεως, ἥσαν τινες οἱ τὸς εἰς τοῦτο ἐπιτηδεύς καταλίζοντες· καὶ τῷτο εἰκὸς κληθῆναι καταλογίσασθαι. καὶ καταλογεύς ὁ εἰς τῷτο τεταγμένος. cf. Thuc. 8 98.

καταλογιέται καταριθμῆσει.

καταλογίζομαι αἰτιατική.

κατάλογος ἡ ἀπογραφή τῶν ὀφειλόντων σφατεῦσθαι, καὶ ἡ ἐξαριθμῆσις. ὁ πίνανξ ἐφ' οὗ ἐνέγραφον τῶν ἐκσφατευομένων τὰ ὀνόματα. Ἀριστοφάνης (Eq. 1366) "ἐπειθ' ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ, οὐδὲς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφῆσεται," ἀντὶ τοῦ κατὰ ἄλλον σπευδῆν. "ὁ δὲ Τραϊανὸς δύο σφατεύματα, καὶ τοῦ μεγάλου καταλόγου καὶ ξενικά." "τὴν γὰρ τοι πληθὺν καὶ τὸς ἐκ καταλόγου ἐῷ νῦν." οὕτω φησὶν Ἀίλιανός.

καταλογῶ σου, γενική.

καταλούη καταναλίσκει· Ἀριστοφάνης (Nub. 836) "οὐδ' ὥσπερ τεθνεώτος καταλούῃ μου τὸν βίον." ἔθος γὰρ ἦν μετὰ τὸ ἐκπομισθῆναι τὸ σῶμα καθυρμῆ χάριν ἀπολούεσθαι τοὺς οἰκέλους τοῦ τεθνεώτος. ἢ εἰς τρυφήν καταναλίσκει· βίον δὲ τὴν περιουσίαν λέγει νῦν. ἢ εἰς τὰ λουτρά καταναλίσκει, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑδάτων. τὴν δὲ κατὰ πρόθεσιν ἐπιτατικῶς λαμβάνουσι, ὡς ἐπὶ τοῦ καταφαγεῖν.

καταλοφάδια (Hom. κ 169) κατὰ τοῦ τραχήλου.

καταλοχίσαι εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ.

καταλύειν τὸν δῆμον ἀντὶ τοῦ βλάπτειν.

καταλῦσαι παρὰ Θεοκυδίδῃ (1 136) ἐπὶ τῶν ὀχυρμένων ἐπὶ ὕρματος, κατὰγειν δὲ ἐπὶ νῆος.

καταλύσας κατασφύρας, ἀφανίσας, ἢ ἐσθλαθῆς. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἀπαγξαμένου καταλέξεως· οὐ γὰρ δεῖ λέγειν κυρίως καταμεγεῖν ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ καταλῦσαι.

κατάλυσις ἡ οἰκία· Πολύβιος (8 26)

"τῷ δὲ ἐπὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν κατάλυσιν ἐπιγράφαντι τοῦτο θάνατον ὥρισεν Ἀντίβας τὴν ζημίαν."

καταλυτῶ γενική.

καταλύω αἰτιατική.

καταμαίνομαι σου.

καταμαλάττω αἰτιατική.

καταμαρτυρῶ σου, γενική.

καταμάχομαι αἰτιατική.

καταμειδιῶν, γενική, καταφρονῶν (Isaiah. B. I. 3 7 33) "ὁ δὲ μηδὲν εἰπὼν τοῖς ἐρευνῶσιν ἀνεσανυρώθη, τοῦ θανάτου καταμειδιῶν."

καταμέμφομαι δοτική· "καὶ τοῖς τοῦ Θεοῦ ὄροις καταμεμφόμενοι." αἰτιατική δὲ "πολλὰ τὸν βυσιλέα Εὐμενῆ καταμεμφόμενοι."

καταμηλῶσαι λέγεται τὸ μήλην καθίσθαι ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ εἰς τὸν λαιμόν, ὡς ποιοῦσι καὶ οἱ ἐμούντες, τὸν δάκτυλον καθιέντες εἰς τὸν λαιμόν. sch. A Eq. 1147: cf. i. κημόν καταμηλῶν.

καταμηλῶσαι καλοῦσιν οἱ ἱατροὶ τὸ μήλην καθεῖναι πον. ἦν δὲ καὶ παροιμία τις ἐπὶ τῶν τὰ ἄδηλα τεκμαιρομένων. λέγεται δὲ καταμηλοῦν καὶ τὸ βάπτειν ἔρρα, ὅταν πιέζεται κινούμενα.

κατὰ μῆρ' ἐκάη (Hom. A 464) κατεκάη τὰ μερῖα ὅσα.

καταμησάμενος ἐπιβαλὼν, ἐπικατέχας· Ἰώσηπος (B. I. 2 21 3) "ὁ δὲ περιφρήσας τὴν ἐσθῆτα καὶ καταμησάμενος τῆς κεφαλῆς κόριν."

καταμνημονεύω αἰτιατική.

καταμόνας ἐπίρρημα. καὶ καταμοναχῶ αἰτιατική.

καταμυθέω αἰτιατική.

καταμύθουσι κλείονται.

καταμωκώμενός μου χλευαζόμενος.

καταμωλωπίζω.

καταναγκάζω αἰτιατική.

κατανάγκη.

Καταναῖτος ὁ ἀπὸ Κατάνης.

καταναίσχοντῷ γενική.

καταναλίσκω αἰτιατική.

καταναλώσει καὶ κατηνάλωσε τὸ αὐτό.

καταναρκῶ γενική.

κατανασάς· (Polyb. 1 46) "ὁ δὲ διὰ τὸ

τάχος τῆς ἐλρεσίας ἀπέπλευσε, κατανασὰς μιᾷ νηὶ πάντες τοῦ τῶν ἐναντίων στόλου," ἀντὶ τοῦ ὑπερβυλῶν, ὑπερνηκίας.

καταναυμαχῶ αἰτιατικῇ.

κατὰ ναῦν κατὰ τάξιν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς πυρομίας "κατὰ ναῦν τὰ ἄρματα."

κατανδρίζεσθαι, γενικῇ, καταπαλαίειν.

καταναεανεύεται κατισχύει, ἢ καυχῆται.

κατανομιζεύσας νόμισμα ἐργασάμενος. (Joseph. B. I. 1184) "ὁ δὲ κατὰ σπάνιν ἦθ' χρημάτων ὅσον εἶχε κόσμον κατανομιζεύσας, Ἀντωνίῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἐπεμψε."

κατὰ νοῦν, τρεῖς θυμῆρες. "οἰόματος, ὁπότερον γένοιτο, κατὰ νοῦν αὐτῷ ἔσασθαι."

κάτ' αὐτὰ (Hom. Ψ 116) κατωφερῇ.

καταντήσῃσι παραγίνονται. (Diodot. I. 2 p. 622) "τότε ποιήσεται πρὸς αὐτοὺς τὰς ἐπὲρ τῆς εἰρήνης συνθήκας, ὅταν οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καταντήσῃσι πρὸς αὐτόν."

καταντλοῦμαι τοῖσδε. καταντλῶ σε δὲ τάδε.

κατανυγείς λυπηθεῖς, μετ' αὐτοῦ. καὶ κατανυγῶ ἀντὶ τοῦ σιωπῶ. Δαβὶδ (Ps. 29 12) "ὅπως ἂν ψάλλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ," ἀντὶ τοῦ σιωπῆσω.

κατανυγῆς αὐθυπότακτον.

κατανυγῶ. ὁ μὲν γὰρ Χρυσόστομος ἀντὶ τοῦ οὐ μὴ μεταβληθῶ, οὐ μὴ μεταστῶ. καὶ ὁ ἀπόστολος (Rom. 11 8) "ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως," ἐκ ἐνέργειας δηλοῖ, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ συνεχώρησε. τὴν γὰρ ἐπὶ τὸ χεῖρον ἔξιν τῆς ψυχῆς φησί, τὴν ἀκρίτως ἔχουσαν καὶ ἀμεταθέτως. ὥσπερ γὰρ ὁ ἐν ἐπὶ λαβείμ' κατανενυγμένος ἐκ ἂν εὐκόλως μεταστῇ, οὕτω καὶ ὁ ἐν ποτηρίᾳ κατανυγείς ἐκ ἂν ῥαδίως μεταβάλοιτο. ὁ δὲ Ἰσίδωρος (4 101) ἀντὶ τοῦ οὐ μὴ καταπλαγῶ, οὐ μὴ μεταστῶ.

κατανωτίσασθαι ἀντὶ τοῦ κατὰ νῶτε φέρειν. (Damasc. Phot. p. 346a) "μηδὲ τῇ τῷ Πλουτάρχου κατανωτίσασθαι κρίσει, μηδὲ αὐ μείζον φρονεῖν τῆς κοινωφελούς προαιρέσεως," ἀντὶ τοῦ καταφρονεῖν, ὀπίσω ῥίπτειν.

καταξάλλειν εἰς φοινικίδα. Ἀριστοφάνης "τί ... ἄνθραξ" (cf. v. φοινικίδα).

καταξαινόμενοι μασίζόμενοι. "πληγαῖς καταξαινόμενοι ὑπὸ τῶν ἀρχόντων οἱ

ἄνθρωποι, καὶ ἔξωθεν ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρούμενοι, τὴν ἐτοιμοτάτην τῶν βαρβάρων ἡρῶντο τελευτὴν πρὸ τῆς ἐκθρίψεως τε καὶ ἀσελγessäτης παρατινύσεως τε καὶ τὸν ὀδυνηρὸν ἐχούσης χρόνον."

καταξάλλων κατατρέβων. "καὶ ἐν τοῖς τοῖς τὸν ἅπαντα αὐτοῦ καταξάλλων βίον."

κατ' ἄξηροι ὄνειροι μὴ ἔχοντες λαβύς. Artemid. 1 11.

καταξιοπισεύεσθαι. (Polyb. 12 17) "ἵνα δὲ μὴ δόξωμεν τῶν τηλεκέτων ἀνδρῶν καταξιοπισεύεσθαι, μνησθησάμεθα μιᾶς παρατάξεως."

καταξιούντες τιμῆς ἀξιούντες. "οἱ δὲ οὐ καταξιούντες τὸν Τίμαρχον, διὰ τὸ συνιδέειν τίς ἦν, οὐ προσιδέξαντο."

κατὰ ξυμφορὰν κατὰ συντυχίαν.

καταπαίζω σου, γενικῇ.

καταπαλαίω σε, καὶ καταπανοῦρ, γεύω αἰτιατικῇ.

κατάπασος κατάμεσος, πλήρης, καταπεποικιλμένος. (A Eq. 505) "πράξις κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν" πάλιν ὡς ἡμᾶς ἤξεις εἰσφάνοις κατάπασος."

καταπάσω καταποικιλῶ, πληρώσω. Ἀρσοφάνης (Eq. 99) "ἦν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω."

κατὰ πατέρα καὶ μητέρα. "ὁ δὲ Ὀνόουλος ἐφ' ἐξ ἱδνῶν κατὰ πατέρα μὲν Θεορίγγων, τῶν δὲ Σκίρων κατὰ τὴν μητέρα." cf. v. Ἀρμάτιος.

καταπατῶ αἰτιατικῇ.

κατάπαισις ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Δαβὶδ (Ps. 94 12) "εἰσαλεύονται εἰς τὴν κατὰπαισίν μου."

κατάπαισις ἡ τοῦ σαββάτου, ἐν ᾗ ὁ Θεὸς κατέπαισεν ὑπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ καθ' ἣν Ἰουδαῖοι εἰσῆλθον εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. καὶ ἡ τῶν οὐρανῶν βασιλεία. Chrysostom. 6 in Hebr. 3 11.

καταπαύω αἰτιατικῇ.

καταπειθές παιθήνιον. "ἄλλως τε ἀτάσθαλον εἶναι καὶ οὐδαμῇ καταπειθές τοῖς ἐξηγουμένοις."

καταπειράζω γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

καταπέλτης εἶδος κολασηρίου. καὶ καταπελτάσουσιν ἀντὶ τοῦ ἀκοντίσασθαι, κατυπολεμήσουσι. πέλτη γὰρ εἶδος μηχανῆς, ἀφ' ἧς ἀκόντια καὶ ἄλλα τινὰ ἀφίσσιν. ἡ καταδραμοῦνται: πέλτη γὰρ ἀπὸ μικρῆ, μὴ

ἔχουσι· ἱμάτια (sch. A Ach. 159). καὶ καταπέλτα φέται οἱ ταῦτα πέμποντες (cf. v. ἀφάπτειν). ὁ δὲ λογοθέτης λέγει ἐν τῷ τοῦ ἁγίου Θύρσου μαρτυρίῳ "δεμοῖς χειρῶν, καταπέλταις ποδῶν"

καταπέπτωκεν ἐπτῶθη.

καταπέρπερος.

καταπεσών (A Av. 89) ἀντὶ τοῦ φοβοῦ-μενος.

καταπέττει καταράττει, καταβάλλει.

καταπεφρόντικα εἰς τοὺς φροντισὰς ἀνάλωσα, εἰς τὴν παίδευσιν καταδεδαπάνηκα· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (856) "θοίματιον ἀπώλεσας· ἄλλ' ἔκ ἀπολώλει· ἄλλα καταπεφρόντικα." πρὸς τὸν νῖον λέγει ὁ πρεσβύτερος.

καταπῆγας τὰ πηγνύμενα ξύλα ἐν τοῖς ὕδασι· "ἐπὶ τὰ ὑποκείμενα οὐχ οἶά τε ἦν καταπῆγας δέχεσθαι, ὅφ' ὧν ἔδει συνεχέσθαι τὰ ἐπὶ τοῦ ρεύματος καθιέμενα."

καταπηδῶ αἰτιατικῇ.

καταπημήνει καταβλύθει.

κατὰ πῆχυν ἐπέδιδον, ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὰ κρίετω προκοπτόντων· "ὁ δὲ φιλόσοφος ἀνιμώδιστος εἰς ἐπίδοσιν διετέλει, καὶ ἐπέδιδον κατὰ πῆχυν ὡς φάναι ἀτεχνῶς, ἄχρι τοῦ πανικοῦ (αἰ πανοικίου) δυσυχῆματος."

καταπίονα (Hom. A 40) λιπαρά.

καταπλήγες κατεπιτχότες· "τούτων δὲ γενομένων οἱ ἐναντίοι καταπλήγες ἦσαν."

καταπλήξ ὁ συνεχῶς πεπληγμένος· Θεόπομπος "ἀλλ' ἡ μὲν Εἰλείθνια συγγνώμην ἔχει, ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὐσα καταπλήξ τὴν τέχνην." Harp.

καταπλησεύω γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

καταπλήττω αἰτιατικῇ.

κατὰ πόδα παρωπτά, κατὰ τάξιν.

κατὰ ποδὸς βάσειν παροιμία ἐπὶ τῶν κατὰ μικρὸν τι πρᾶττόντων καὶ κατὰ τέχνην καὶ μὴ ἀθρόως.

καταπολεύω γενικῇ.

καταπολεμῶ σε.

καταπολιτεύομαι σε, καταπολιτεύω σοι δὲ δοτικῇ.

καταποντῶθῃναι κινδυνεύσαι.

καταπορευθέντων ἐπ' ἀνόδῳ τυχόντων τῶν φυγῶν· Πολύβιος "ἦν οὐχ οἷόν τε ἀναλαβεῖν μὴ οὐχὶ καταπορευθέντων τῶν πεφυγαδευμένων."

καταπορνεύω γενικῇ.

κατὰ ποσὸν πλεονάκεις.

καταπότης λάρυγξ.

καταπραγματεύω καὶ καταπραγματεύομαι γενικῇ.

καταπρησθῇ κατακυσθῇ· "κελεύσαντος Κύρου ἵνα καταπρησθῇ ζῶν."

καταπροήσεται καταπροδώσει· "ὡμοσύτην ὅσοι δεινότετοι χρισιανοὶς ὄφθοι ὀνομαίζονται, μὴ ποτε ἀλλήλων καταπροήσεται ἄχρι τῶν ἐς ὀλεθρον φερόντων κινδύνων." cf. v. δεινοί.

καταπροθυμοῦμαι αἰτιατικῇ.

καταπροίεμαι αἰτιατικῇ.

καταπροίξεται καταφρονήσει, καταπροδώσει. οἷον προῖκα ἐκφυγοῖ. "οὗτοι καταπροίξῃ, μὴ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτο δρῶν" Ἀριστοφάνης (Vesp. 1357). "οὗτοι, μὴ τὸ θεῶν, σὺ καταπροίξῃ λέγουσα ταῦτ'" (Th. 573), ὡτὶ τοῦ καταγιάσῃ μου χωρὶς ζημίας· προῖκα γὰρ ἔλεγον τὴν ζημίαν. Ἡρόδοτος (3 156) "οὐ γὰρ δὴ ἐμέ γε ὥδε λωβησάμενος καταπροίξεται."

καταπροίξεται. ἢ πρὸ ἀντὶ τῆς πυρᾶ. προικνεῖσθαι. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ἴζεσθαι, ὃ ἔστι δωρεάν τινα λαβεῖν· Ἀρχίλοχος "ἐμεῖο δ' ἐκίπνος οὐ καταπροίξεται." Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν ἐπιμερισμοῖς παρὰ τὸ ἴσσω φησί· καὶ Ἀρχίλοχος "προτείνω χεῖρα καὶ προῖσομαι."

καταπροίξῃ, τούτῃσιν οὐ μὴ καταφρονήσεις. πεποικῆται δὲ παρὰ τὴν προῖκα, οἷον οὐ δωρεάν μοι ἔγχανῃ.

κατὰ πρόσκλισιν (1 Tim. 5 21) καὶ ἑτεροβύρειον ἢ ἑτερομέρειον.

κατάπτυσον εὐτελές, μισητόν. "τὸ δὲ τυραννίδιον λεπτόν τε ὃν καὶ ἀσθενές, ἐπεὶ μόνον ἐτύθη, κἄτα ἀπορρήγνυται. ἡ δὲ περιωγῇ, καὶ φησιν 'ὡ κατάπτυσόν τε καὶ ἐπίρρητον ῥύκος, οὐδὲ εἰς ταύτην μοι τὴν χρεῖαν ἐπιτήδειον ἐγένον.' καὶ ῥίψαυσα αὐτὸ ἔλπει εὐτην διεχρησάτο." cf. v. τυραννίδιον et Plutarch. Lucull. 18.

καταπτύω σου, γενικῇ.

καταπύγων κιναιδέους.

καταπύγων κατασελγάνων.

καταπύγων ὁ λάγκης. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλφειῶν οὕτως λεγομένων ἰχθύων, ὅτι ἐπονται κατ' οὐράν. ἡ γενικὴ δὲ καταπύγωνος, καὶ καταπύγωνα ἢ αἰτιατικὴ καὶ αἰ ἄλλαι πτώσεις εὐρηγται. εὐρηγται καὶ τὸ θηλυκὸν καταπύγων. καὶ ἡ πρῶξις καταπύγοςυνη, τούτῃσιν ἢ μαλακίῃ.

καταπυγωνέσεων μαλακώτερον, πορωκώτερον· (A Lys. 777) "οὐκ ἐτι δόξει τι ἄλλο καταπυγωνέσεων εἶναι."

καταπυνθάνομαι γενικῇ.

κατὰ πύξιν· "ναῦται δέ τινες κατὰ πύξιν ἐγχώριοι ἦγοντες οὐκ ἐδύναντο κεκρυμμένον ἀνιχνεύσαι· ἀπεκέκρυπτο γάρ." κατὰ πύξιν οὖν κατὰ φήμην.

κατὰ ῥάβδον ἔφρασε κατερραψιδήσεν, ἢ κατὰ ζήλον διήλθεν.

καταράκτης εἶδος ὀρνέου θαλασσίον.

κατάρματος κατάρας ἄξιος· "οὗτω μὲν οὖν ὁ κατάρματος συνήθως τὸν ἄνθρωπον ἐκίλει."

καταργῶ αἰτιατικῇ.

κατάρδων χέων ὑποσχέσεις, καὶ καταβρέχων ὑμῶς τοῖς ἐπαύνοις ὡς φυτά, Ἀριστοφάνης (Ach. 656). οὐκ ἀπατιῶν, οὐδὲ τίσιμισθοὺς διδοῦς, ἵνα αὐτὸν ἐπαινέσωσιν. "ἔτε κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτερα διδάσκων."

καταρητορεύω.

καταριπώ. cf. v. κατερείπω.

κατὰ ῥοῦν κατὰ τρόπον, κατ' ἐθέϊαν· "πλήρης τε γὰρ ἡ σελήνη ἐτύγγανεν οὐρα, καὶ οὐ χαλεπὸν ἦν διὰ πάσης τῆς νυκτός κατιέναι κατὰ ῥοῦν."

καταρραθυμῶ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

καταρράκται πέτραι ἐν τῷ Ἰσρῷ ποταμῷ, ὅρους τρόπον τινὰ ὑπὸ τῷ ῥεύματι ἐπὶ παντός τοῦ πλάτους ὑποπεφυκότες, οἷς ἅπασιν ὁ ποταμὸς ἐμπύπτει μετὰ μεγίστου πατάγον ἀνακόπεται, καὶ καχλάζων περὶ ταῖς πέτραις, ἔπειτα ὑπερφερόμενος ἐλιγμῶς τε καὶ πυλικοῦ καὶ χαρὺβδεις σκλεβμένε τοῦ ῥεύματος ἀποτελεῖ. καὶ τὸ σύνπαν ὁ ποταμὸς κατὰ ταῦτα τὰ χωρία οὐ πολὺ ἀπέοικε τοῦ κατὰ Σικελίαν πορθμοῦ.

καταρραψωδήσει φλυαρήσει.

κατάρρησις κατάνγνωσις.

κατάρτίζω, αἰτιατικῇ, τελειῶ.

καταρτύσων παρασκευάσων, ἐντρέψων· Σοφοκλῆς (OC 71) "ὥς πρὸς τι λέξων ἢ καταρτύσων μολεῖν;" καὶ "Ομηρος (λ 439) "Κλυταιμνήστρα δόλον ἤρτεε."

καταρχάς.

κατάρχων σου, γενικῇ.

καταρῶμαι αἰτιατικῇ (Numer. 24 9) "οἱ καταρῶμενοί σε κεκατήρηνται." δοτικῇ δὲ "οὐ γὰρ τοῖς πρώτως ἐπαινέσασιν ἡμᾶς καταράσομαι."

κατασειεί, αἰτιατικῇ, καταρῶται, καταβάλλει.

κατασίνεσθαι καταβάλλειν.

κατασκαφεῖ δοτικῇ.

κατασχεδάζειν γενικῇ. ἔθος ἦν Θράκιον ἐν τοῖς συμποσίοις, ἵνα, ὅταν πῖωσι τῶ οἶνε οἱ συμπόται ὅσον δύνωνται, τὸ λοιπὸν τοῦ οἶνου καταχέωσι κατὰ τῶν ἱματίων τῶν συμποτῶν· ὅπερ ἔλεγον κατασχεδάζειν. Στὴν Ξενοφῶν ἐν τῷ ζ' τῆς Κύρου ἀναβάσεως. μέμνηται τούτου καὶ ὁ μέγας Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις (p. 637 E). καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν λέγει (Anab. 7 3 32) "ἀναξὰς ὁ Σεύθης συνέπει, καὶ συγκατεσκέδασε τῶν μετ' αὐτοῦ τὸ χέρας."

κατασκενάζειν παρὰ Ἀριστοτέλει τὸ καθόλου δεικνύειν ἀλλὰ μὴ ἀναιρεῖν τὸ τιθεμένον· μάλιστα γὰρ κατασκενάζειν ἐπὶ τοῦ καταφατικῶς τιθεμένου λέγεται. "ἀδικιώτατον δὲ καὶ κακοπραγμονέστατον περὶ τὰς τῶν φίλων κατασκευάς."

κατασκηνῶ αἰτιατικῇ.

κατασκήψαντος ἐμπειρόντος.

κατασχιδναμένη κατασκορπιζομένη.

κατασχιρτῶ γενικῇ.

κατὰ σκοπὸν κατὰ τὸ προκείμενον, δέον.

κατασκηθρωπῶ γενικῇ.

κατασοβαρεύομαι γενικῇ.

κατασοβεῖται καταδιώκεται, καὶ κατασοβήσονται καταδιωχθήσονται.

κατασοφισθεῖσα χλευασθεῖσα.

κατασοφισόμεθα (Exod. 1 10), αἰτιατικῇ, τετρασόμεθα, μηχανῇ τινὶ κακώσομεν. κατασοφισεύω δὲ γενικῇ.

κατασπάζομαι αἰτιατικῇ.

κατασπᾶν. ἰδίως ἐπὶ τῶν θηλαζόντων βρεφῶν τοῦτο λέγεται, παρὰ τὸ ἐπισπᾶν καὶ ἐφέλκεν τὸ γάλα. sch. A Eq. 715.

κατασπαταλῶ (Amos 6 4) αἰτιατικῇ.

κατασπείρας ἀρχὴν κακῶν παρὰσχών· τὸ γὰρ σπείρας ἐπὶ πλήθους κακῶν τακτέον. "ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις" Σοφοκλῆς (Ai. 1005).

κατασπείρω τὸ φυτεύω, γενικῇ.

κατασπείρων (A Ach. 1187) σπαδάζων.

κατασπεύσαντα κακῶς βουλευθέντα, ἐχθρὰ βουλευόμενα· "αἰτίων δὲ τούτων Εὐφρήμιον οἶα εἰς πολιτείαν καὶ εἰς βασιλείαν κατασπεύσαντι καὶ τοῖς τυραννοῦσι συμφραζόμενον."

κατὰ σπουδὴν μετὰ συντεταμένης προθυμίας· "εἰποῦσα ταῦτα ἐδόκει κατὰ σπουδὴν εὐθὺς Λιβάνου τοῦ ὄρους ἀναδραμεῖν" (cf. v. βρύνει).

κατασπώμενος καθελκόμενος.

κατασῶζω γενικῇ.

κατασῶς προβληθεῖς, προχειρισθείς. "ὁ δὲ Ἑσδρίαντος ὑπὲρ πάντων κατασῶς ἐλέξεν ὧδε" (cf. v. Ἑσδρίαντος).

κατασυσιάζεσθαι, αἰτιατικῇ, παραβλύπτεσθαι. "κατασυσιάζεσθαι γὰρ ἐαυτὸν ἀπεφαίνετο παρὰ πᾶν τὸ δίκαιον ὑπὸ τῆς συγκλήτου" (Diodor. t. 2 p. 631).

κατάσασις. ἔοικεν ἡ κατάσασις ἀργύριον εἶναι, ὅπερ οἱ κατασθενέες ἱππεῖς ἐλάμβανον ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ κατασάσει. οὕτω Ἀσσίας (16 6). ἀλλὰ καὶ Εὐπολὶς φησιν "οὐκ ἐσωφρόνησας, ὧ πρεσβῦτα, τὴν κατάσασιν τήνδε λαμβάνων ἄφνω, πρὶν καὶ μαθεῖν τὴν ἱππικὴν." ἀπεδίδοτο δὲ τὸ ἀργύριον ὑπὸ τῶν ἱππευσάντων, ὅτε ἀντ' αὐτῶν ἕτεροι καθίσταντο. ἀπῆλθον δὲ αὐτοὶ οἱ φύλαρχοι. Harp.

κατασάτης. Σοφοκλῆς (El. 72) "ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ κατασάτην δόμων" ἀντὶ τῆς εὐτρεπισῆς.

κατασείλας ἀντὶ τοῦ κατασιγάσας. "ὁ δὲ τῇ χειρὶ κατασείλας τὸν θόρυβον αὐτῶν ἔφη."

κατασεῖλλω, αἰτιατικῇ, καταπραῦνω.

κατασενάζω γενικῇ.

κατάσεπον πέδον ἀντὶ τοῦ μεθ' ἱκετηριῶν ἀφηγοῦ. "τὸ πρῶτον ἵκου καὶ κατέσσεψας πέδον" (S OC 467). ζέμματα ἔλεγον καὶ τὰ ἔρια. "ὧ ζέμματα ξήνασ' ἐπέκλωσεν θεά" (Eur. Or. 12).

κατασήσονται ἀποδείξουσιν. "ὅπως φύλαρχον τοῖς Ὀμηρίταις κατασήσονται τοῦτον."

κατασοικεῖω γενικῇ.

κατασολή ἢ σολή.

κατὰ σόμα (Hom. O 389) κατὰ τὴν ἀρχὴν, μεταφορικῶς.

κατασοχάζεται, γενικῇ, κατὰ σκοποῦ βλέπει, κατὰ σκοποῦ βάλλει.

κατασράπτω γενικῇ.

κατασρατεύω γενικῇ.

κατασρατηγῶ αἰτιατικῇ.

κατασρατοπεδεύω γενικῇ.

κατασρέφω αἰτιατικῇ. καὶ κατασρέ-

ψαντες τελευτήσαντες.

κατασρηνῶ (1 Tim. 5 11) γενικῇ.

κατασροφή τέλος.

κατὰ σφέας (Hom. B 366) καθ' ἑαυτές.

κατασχεδιάσω, γενικῇ, καταφλυαρήσω, ψεύσομαι. "ἐγὼ δὲ φρουρᾶς μείζονος δέομαι, εἰ κατασχεδιάσω τοῦ θεοῦ" Ἰώσηπος (cf. v. Ἰώσηπος).

κατὰ σχῆ αἰτιατικῇ, αὐθιγυπότακτον. "καὶ οὐ κατασχὼν τῆς χαρᾶς παρελύθη τὸς τόνους ἀθρόον τοῦ σώματος" (Nilus p. 106).

κατὰ σχολήν ἀντὶ τοῦ μόλις, ἡ ἀσποφητί. "κατὰ σχολήν παρὰ τὰνδρὸς ἐξελθεῖν μόνῃ" (A Eccl. 48).

κατάτασις ἡ ἐπειξις, ἡ σφοδρότης. "ὁ δὲ τούτους συλλαβὼν αἰκίζεται λύμῃ πάσῃ καὶ κατατάσει" (cf. v. λύμη).

καταταχῆσαι προφθάσαι. "μήτε καταταχῆσαι δυνάμενην."

καταταχῆσων τῷ τάχει ὑπερβαλῶν. Πολύβιος (1 47) "τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὠρμησεν ὡς καταταχῆσων, καταπροτερούμενος δὲ τῶν ἐπιβατικών" ἀντὶ τοῦ νικώμενος "ἐγένετο ὑποχείριος."

κατατάχος.

καταταχούμενοι κατεπειγόμενοι. "καταταχούμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ καιροῦ ἠναγκάσθησαν ὑπομένειν τὸν ἐπίπλουν."

κατατεθῆπενσαν κατεθαύμασαν, ἐξεπλάγησαν.

κατατείνας ἐρῶ ἀντὶ τοῦ μακρὸν λόγον διεξελεύσομαι. Πολιτείας δευτέρῳ (p. 358 D) "διὸ κατατείνας ἐρῶ." "ὁ δὲ σρεβλούμενος καὶ κατατεινόμενος τάλῃθ' ἔλεγε" (cf. v. σρεβλούμενος). καὶ αὐθις "καὶ κατατεινόμενῳ ταῖς σρεβλαῖς ὑπὲρ τοῦ κατεπεῖν τοὺς σννεγνωκότας, οἳ δὲ ἐμπρόσαντες τοὺς ὀδόντας τοῦ εἶξαι τῷ τυράννῳ γέγονασι κρείττους."

κατατείνουσαν μικρότητα παρέχουσαν. "χαλεπὸν ἔδοξεν εἶναι χώραν ἀμετρημένοις ἔρημόν τε καὶ χρόνον πολλοῦ ὁδὸν κατατείνουσαν ἵνα" (Procop. Pers. 1 20).

κατατέλεα παρὰ Ἡροδότῳ (1 103?) τὰ ἀναλώματα, καὶ τὰ συνόδρια τῶν ἐν ἀρχαῖς, καὶ τὸ συντελεῖν εἰς τάγμα.

κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν. ἔοικε νόμος περὶ ὧνίων κεῖσθαι, ὃς κελεύει ἀψευδεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ. Θεόφραστος γοῦν ἐν τοῖς περὶ νόμων φησὶ δυοῖν τούτων ἐπιμελεῖσθαι δεῖν τοὺς ἀγορανόμους, τῆς τε ἐν τῇ ἀγορᾷ

ἐνκοσμίας καὶ τοῦ ἀψευδεῖν μὴ μόνον τοὺς
πιπράσκοντας ἀλλὰ καὶ τὰς ὠνημένους. Harp.
κατατίθημι δοτικῇ.

κατατιλῆ· (A Ran. 359) "ἢ κατατιλῆ
τῶν ἐκαταλῶν, κυκλοῖσι χοροῖσιν ὑπᾶδων."
κατετίλησε γὰρ τῶν τῆς Ἐκῆτης μυσηρίων.
τοῦτο δὲ εἰς Κινησίαν τὸν διθυραμβοποιὸν
ἀποσκήπτει· οὗτος γὰρ ἄδων κατετίλησε τῆς
Ἐκῆτης. ἢ ὅτι εἰσήνεγκε δρᾶμα, καὶ κατετί-
λησεν αὐτῆς. ἢ ἐπειδὴ ἡρυγίωσε (ἀν ἐγεφυ-
ρίασε) πόνημα γράψας εἰς Ἐκῆτην.

κατὰ τὸ καρτερόν ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς·
Ἀριστοφάνης (Ach. 622) "καὶ ναυσὶ καὶ πε-
ζοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν."

κατὰ τὸ καρτερόν ἀντὶ τοῦ καρτερῶς·
"καὶ δὴ συμμῖξας ἐμύχετο κατὰ τὸ καρτε-
ρόν, οὐχ ἥτιόν τε ἔσχε τῷ πολέμῳ."

κατατολμῶ γενικῇ.

κατατομή· Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Ἀθ-
μοσθένους "καὶ καθήμενος ὑποκάτω ὑπὸ τῇ
κατατομῇ," καὶ Φιλόχορος "καὶ ἐπέγραψεν
ἐπὶ τὴν κατατομήν τῆς πέτρας." Harp.

κατατοξεύω αἰτιατικῇ.

κατὰ τὸ πρὸς Ῥωμαίους ἔχθος Λιβύων
καὶ Γαλατῶν συνισμένων."

κατατραυματίζω στ.

κατατρεχόντων ληξιομένων, πορθούν-
των· "τῶν δὲ Οὐννων τὰς Ῥωμαϊκὰς πόλεις
κατατρεχόντων, πολλὰς παρασχίσασθαι πό-
λεις." "καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν πυρπολοῦντας
καταδραμεῖν."

κατατρέχω ἐπὶ μὲν ἐμφύχων γενικῇ,
"κατατρέχω νεβρῶν," ἐπὶ δὲ ἀψύχων αἰτιατι-
κῇ, "κατατρέχει Αἴγυπτος, ληΐζεται Συρίαν."

κατατρίψειν καταδαπανήσειν, χρονιεῖν·
"οὐ γὰρ ἐδόκει αὐτῷ τὸν ἐν Τυρρηνίᾳ πό-
λεμον ἀτελῇ καταλείποντι περὶ τῶν ἐκείνῃ
πόλεων πραγματεύεσθαι, δεδοικότε μὴ κα-
τατρίψειν ἅπαντα τὸν τῆς ἀρχῆς χρόνον ἐ
πολὺν ὅτα περὶ τὰς ἐλάττους ἀσχολέμενος
πράξεις."

κατατροποῦμαι αἰτιατικῇ.

κατατροφή καταφυγή. "ἀλλ' ἐρῶ· οὐ
γὰρ ἔχω κατατροφήν," ἀντὶ τοῦ ἀποφυγῆν
τοῦ μὴ εἰπεῖν.

κατατροφῶ γενικῇ.

κατατρώχειν ἐλαττοῦν, πιέζειν· "οὐκ
ἔσιν ἀνδρῶν κατατρώχειν ἑαυτοὺς μερίμναις
ταῖς κινδύνους οὐκ ἐχούσαις."

κατατωθάζω αἰτιατικῇ.

καταυγάζω.

καταυθαδίζω γενικῇ.

καταυλούμενοι χλευαζόμενοι· "ἀφῆρε-
θσαν δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν τειχῶν γε-
λῶμενοι τε καὶ καταυλούμενοι."

κάταυχμον· (Theophyl. Sim. 54) "ἦν
δὲ τὸ φρούριον τῷ καταύχμῳ τῆς ὑδρεύσεως
ἁλωτὸν τοῖς πολέμοις."

καταφαγεῖν, καταπιεῖν. φαγεῖν δια-
φέρει τοῦ καταφαγεῖν· φαγεῖν μὲν τὸ τάξει,
καταφαγεῖν δὲ τὸ ἀθρόως, καταπιεῖν δὲ τὸ
μηδὲ μισώμενον ἐσθίειν. sch. A Pac. 5.

καταφάναι κατεπιεῖν.

κατάφασις πρόρρησις διὰ συγκατα-
θέσεως.

καταφάσκει προλέγει, ἐπινεύει.

καταφιλονεικῶ αἰτιατικῇ.

καταφιλοσοφῶν, γενικῇ, διὰ τῆς σι-
γῆς νικῶν.

καταφλυαρῶ γενικῇ.

καταφορικῶς σφοδρῶς.

καταφρόνησιν ὁ Θεουκλίδης (1 122)
τὴν ὑπερφρόνησιν φησιν· ἐπίτασιν γὰρ ἡ
κατὰ πρόθεσις σημαίνει. οἶον, οὐ δύνασθε
εἰπεῖν ὅτι διὰ τὸ ἔχειν τὰ τρία ταῦτα, οἶον
ἄξυνεσίαν μαλακίαν ἀμέλειαν, οὐ πολεμιθεμεν,
ἀλλὰ διὰ τὴν καταφρόνησιν, ὃ ἔστι διὰ τὸ
ἄγαν φρονεῖν καὶ οἶον ὑπερφρονεῖν. κατα-
φρόνησιν γὰρ τὴν ἀφροσύνην λέγει.

καταφρονῶ γενικῇ.

καταφρυάττομαι γενικῇ.

καταφωρᾶν ἐλέγχειν.

κατάφωρος φανερός.

καταφωτίζω αἰτιατικῇ.

καταχαίρων· Ἡρόδοτος (7 239) "πύ-
ρρι δ' εἰκάζειν εἴτε ἐννοίῃ ταῦτα ἐποίησας
εἴτε καταχαίρων," περὶ Δημαρχίου.

καταχαλῶ σου γενικῇ.

κατὰ χειρὸς εὐκόλως.

κατὰ χειρὸς ὕδωρ λέγουσιν, οὐ κατὰ
χειρῶν, οὐδ' ἐπὶ χεῖρας, οὐδὲ ἄλλως πως.
καὶ τὸ ῥᾶπον πάντων καὶ εὐχερέστατον κατὰ
χειρὸς ὕδωρ καλοῦσιν. οὕτω Τηλεκλείδης ἐν
Ἀμφικτύοσιν "εἰρήνην μὲν πρῶτον ἀπάντιον
ἦν ὡσπερ ὕδωρ κατὰ χειρὸς." (A Av. 463)
"φέρει παῖς σέφανον. κατὰ χειρὸς ὕδωρ φε-
ρέτω τις." ὃ δὲ λέγει "δειπνήσῃν μέλλομεν,
ἢ τί;" τὸ γὰρ παλαιὸν τοῖς εὐωχουμένοις
περιέκριντο σέφανοι, καταψύχοντες τὸ κρα-
νίον ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου μέθης καὶ θερμῆς.

καταχειροτονίαν. ἔθος ἦν Ἀθήνησι κατὰ τῶν ἀρχόντων καὶ κατὰ τῶν συκοφαντῶν προβολὰς ἐν τῷ δήμῳ γίνεσθαι· εἰ δέ τις καταχειροτονηθείη, οὗτος εἰσήγετο εἰς δικαστήριον. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ὑπερίδης καὶ Θεόφραστος. Hap.

καταχειροτονῶ γενικῇ.

καταχεῖται μου ἡγήρ.

κατάχει τοῦ λαιον ἐν τῷ χαλκίῳ Ἀριστοφάνης (Ach. 1127) ἀντί τῆ εἰς τὸν ὁμιταλὸν τῆς ἀσπίδος, ἵνα λαμπρότερος γένηται. εἰσι γάρ τινες οἱ ἐν ἑλαίῳ ὀρώντες μαντεύονται. σμῆχει οὖν τὴν ἀσπίδα, καταχέων τὸ ἔλαιον ἐπὶ τῆς χαλκῆς πτυχός· εἴτα φαιδρυνθείσης αὐτῆς ἐνοπτριζόμενος εἰς αὐτὴν λέγει ὀρῶ ἐν αὐτῇ γέροντα ὑπὸ δειλίας φεύγοντι, καὶ οἷον μὴ δυνάμενον ὄραν τὴν ἀσπίδα διὰ τὴν ἑκλαμψιν· καὶ Ὀμηρος (N 340) ὅσσε δ' ἄμερδεν αὐγὴ χαλκίης κόρυθος ἀπολαμπομένης." εἶπες ἄν τὸν Βάκχον ἔτως ἰδεῖν διακείμενον, τοῦ μιάξει μᾶλλον ἢ ἄνθεσιν ἑαρινοῖς καταχέεσθαι.

καταχέω σου, γενικῇ.

καταχῆν κατὰ γέλως· Ἀριστοφάνης (Ecl. 658) ὁ δημοτικὴ γ' ἡ γνώμη, καὶ καταχῆν τῶν σεμνοτέρων ἔσαι καὶ τῶν σφραγίδας ἐχόντων."

καταχλευάζω σε. γενικῇ δέ "καταχλευάζοντες δὲ τῶν παρακλητικῶν λόγων οἱ ψευσιώδεις."

καταχορδῶ.

καταχορεύω γενικῇ.

καταχρεμψαμένη (A Pac. 815) καταπύσσασα.

καταχρῶμαι δοτικῇ.

καταχρωννύσα.

κατάχυσμα (A An. 535) ζωμός, παρὰ τὸ χέεσθαι, οἷον κατὰχυσμα.

a καταχύσματα. ἔθος ἦν Ἀθήνησιν, ὅτε νεώνητος οἰκέτης εἰσάγοιτο εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν δεσπότην ἢ τὴν δέσποιναν ἰσχύδων καὶ καρῶν πληθὺς καταχεῖν αὐτοῦ· ἢ καταχύσματα ἐκάλουν. φασὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρῶτον πρεσβυόντων καὶ ἐπὶ τῶν θεωρῶν τῆτο γίνεσθαι, ὅτε πρῶτον τοῦτο ἐποιοῦν.

b καταχύσματα. ἔθος ἦν παρ' Ἀθηναίοις τῶν νεωγῆτων δούλων τῶν πρῶτον εἰσιόντων εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ ἀπλῶς τῶν ἐφ' ὧν οἰωνίσασθαι τι ἀγαθὸν ἐβούλοντο, καὶ τοῦ νυμφίου παρὰ τὴν ἐξίαν τραγήματα κατα-

χέειν εἰς σημεῖον εὐετηρίας, ὡς καὶ Θεόπομπός φησιν ἐν Ἠδυχάρει "φέρει σὺ τὰ καταχύσματα ταχέως κατὰ τὸν νυμφίον καὶ τῆς κόρης. εὐ πάνν λέγεις." σύγκειται δὲ τὰ καταχύσματα ἀπὸ φοινίκων κολλύβων τρωγαλίων καὶ ἰσχύδων καὶ καρῶν, ὥπερ ἤρπαζον οἱ σύνδουλοι. Ἀριστοφάνης Πλούτω (768) "ἰοῦσ' εἰσω κομίσω καταχύσματα ὥσπερ νεωγήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ."

καταχωνεύω αἰτιατικῇ.

καταψαλλοῦσι κινεῶνται.

καταψεύδομαι γενικῇ.

καταψευδομαρτυρησάμενος ἀντιτῆ μαρτυρῶν τοὺς τὰ ψευδῇ μαρτυρήσοντας, Δημοσθένης ἐν τῇ κατὰ Στεφάνου (α 1). Hap.

καταψήσας τῇ χειρὶ ὁμαλίσας· Πολύβιος (10 18) "τοὺς δὲ παῖδας καὶ ἓνα προσαγόμενος καὶ καταψήσας θαρρεῖν ἐκέλευε." καὶ Φιλόστρατος (V. A. 2 11) "καὶ τὸ καταψῆσαι τοῦ ἵππου τὰ ὦτα καὶ τὴν χυτίην."

καταψηφίζεται, γενικῇ, κατακρίνει.

καταψήχω τρίβω καὶ ὁμαλίζω.

καταψύχω αἰτιατικῇ.

καταψύων καταπραύνων· Ἀριστοφάνης (Pac. 74) "καὶ τὸς καταψύων αὐτὸν ὥσπερ πώλον," ὥσπερ πῶλον καταψύοντες ταῖς χειρσὶν ὁμαλίζομεν.

κατεύγῃ (A Vesp. 1419). καὶ κατεαγότα κεκλασμένα.

κατεαγόντων· "αὕτη τοῖνον ἢ προθυμία ἐνίοις τῶν τὰ ὦτα κατεαγόντων καὶ ἅμα διεφθαρμένων τὰς διανοίας ἐπὶ κωμῳδίαν ἐτρέπη καὶ γέλωτα πολὺν" (cf. v. ὦτα κατεαγόντων).

κατεβυνκάλῃσε κατεκοίμισε.

κατεβλακευμένως βραδέως καὶ τρυφερῶς· βλάξ γάρ ἐστιν ὁ μαλθακευόμενος ἐν ὑποκρίσει τὸ σῶμα, καὶ βλακεία ἡ μεθ' ὑπεροφίας ὁμιλία. sch. A Plot. 325.

κατεβόα κατηγόρει, ἐμίμνετο· "πολλὰ δὲ τοῦ δήμου τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν αὐτοκρατόρων κατεβόα."

κατεβρόχθισε κατέπνε (A An. 503).

κατεγγυνᾷ παραδιδόναι. "καὶ τὴν αὐτοῦ μητέρα γυναῖκα αὐτῷ κατεγγυνᾷ· αἰρεῖσθαι οὖν ὃ βούλεται, συγγενείας τε καὶ δουλείας, καὶ ῥαδίως τεύξεσθαι τοῦ νομισθέντος ἀμείνονος."

κατεγήρασαν ἐχρονοτρίβησαν· "καὶ αἱ

γε πεμφθεῖσαι κατεγήρασαν ἐν τῇ Τροίᾳ, τῶν διαδόχων μὴ ἀφικνουμένων.”

κατεγκαλῶ γενικῇ.

κατεγκρατεύομαι αἰτιατικῇ.

κατεγλώττιζε κατεφλυῖναι, κατηγόρει, ἐλοιδόρει (A Ach. 379).

κατεγλωττισμένον· Ἀριζοφάνης (Th. 138). “Θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον,” ἀντὶ τῶ πολλαῖς γλώτταις μεμιγμένον. γλώττια δὲ ἔσι καὶ ἡ λέξις. κυρίως δὲ κατεγλωττισμένον ἐστὶ τὸ ἐγγλωττον φιλῆμα. καὶ Φιλόστρατος (V. A. 117) “ὁ δὲ Ἀπολλωνίος λόγων ἰδέαν ἐπήσκησεν οὐ τὴν διθυραμβώδη καὶ φλεγμαίνουσαν ποιητικοῖς ὀνόμασιν, οὐδ’ αὖ κατεγλωττισμένην καὶ ὑπεραττικίζουσαν· ἀηδὲς γὰρ τὸ ὑπὲρ τὴν μετρίαν Αἰθίδα ἡγεῖτο. οὐδὲ λεπτολογία ἐδίδου, οὐδὲ διηγέετο τοὺς λόγους, οὐδὲ εἰρωνευόμενον τις ἤκουσεν οὔτε περιπατοῦντος ἐς τοὺς ἀκρουσμένους· ἀλλ’ ὥσπερ ἐκ τρίποδος, ὅτε διαλέγοιτο, οἶδα ἔλεγε, καὶ δοκεῖ μοι, καὶ ποῖ φέρεσθαι καὶ χρὴ εἰδέναι. καὶ δόξαι βραχεῖαι καὶ ἀδαμάντιναι, κύρια τε ὀνόματα καὶ προσπεφυκότα τοῖς πράγμασι. καὶ τὰ λεγόμενα ἥχῳ εἶχεν ὥσπερ ἀπὸ σκήπτρου θεμιζυόμενα.”

κατεγοήτευσε.

κατέγραφον· “πυθόμενοι δὲ ταῦτα οἱ Συβαριῖται κατέγραφον ἑαυτοῖς εὐδαιμονίαν δι’ αἰῶνος· μὴ γὰρ ἂν ἐκπλεύσειν τῶν φρενῶν ἐς τοσοῦτον ὥς ἀνθρώπους προτιμῆσαι ποτε θεῶν.” cf. vv. καταγράφω ἐν Ἀμυρί.

κατ’ ἔγωγ’ ἐξηγγρόμην (A Ran. 51) ἀντὶ τοῦ ἔπειτα μετὰ ταῦτα ἐγὼ ἐξηγγρόθην. ἐπὶ τῶν ψευδομένων. cf. v. ἐξηγγρόμην.

κατέδραθε κατεκοιμήθη.

κατεδαφίζω αἰτιατικῇ.

κατέδει ἐδόκει· Ἰώσηπος (A. I. 58 11) “καὶ κατέδει τοῦτον τοῖς κλήμυσιν κατὰ τὸ ἰσχυρότατον.”

κατεδηδευσμένος καταβεβρωμένος.

κατεδηδοκῶς (A Pac. 386) καταβεβρωκός.

κατεδημαγώγησε κατεσρατήγησε καὶ ἤρξε τοῦ δήμου· Ἀριανός “τῷ τε σρατηγήματι τῷδε μάλιστα φιλανθρώπῳ φανέντι κατεδημαγώγησεν οὐκ ἄπισιν αὐτῷ καὶ πολέμοῦντι τοὺς περιοίκους.”

κατεδιήτησε κατεδίκασε.

κατεδόξαζον ἀπείκαζον, ἐνόμιζον· “τὸς δὲ περιωθέντας κατεδόξαζον εἶναι περὶ δι-

χίλους.”

κατέδραθε κατεκοιμήθη.

κατέδραμον αἰτιατικῇ.

κατέδυν· “ὁ δὲ ἐν Καρχηδόνι τὸν βίον κατέσχευε καὶ ἐνταῦθα κατέδυν.”

κατέδων (Hom. Z 202) κατεσθίων.

κατέθει κατέτρεχε.

κατέθειον ἐξεπόρθην, ἐληίζοντο· “οἱ δὲ Κελτοὶ κατέθειον τὴν γῆν τῶν Ἀλβανῶν.” cf. v. Κελτοί.

κατέθορε κατεπήδησε.

κατείλημμένον κατεχόμενον, κυκλωθέντα· “ὡς ἑώρα ἑαυτὸν τοῖς κινδύνοις κατείλημμένον, γράφει ὠδὰς.”

κατείλωτισμένους καταδεδουλωμένους, ἐκ τοῦ εἴλωσ εἴλωτος, ὃ σημαίνει τὸν δοῦλον.

κατεῖπε, γενικῇ, κατηγόρησεν· “οὐδὲ καίως ὀργίζῃ τῇ γυναικί· οὐ γὰρ σοῦ κατεῖπεν ἀλλὰ τοῦ δεσμοφύλακος.” καὶ αὖθις “μαθόντα ὅτι κατεῖπτο αὐτοῦ Ὀφέλλιος, καὶ Βασίλειος πεισθεῖν τοῖς λόγοις.”

κατεῖπῃ, γενικῇ, κατηγορήσῃ· “ἐδεδείκε γὰρ ἡ γυνὴ μὴ κατεῖπῃ αὐτῆς.”

κατειργάσατο κατηγωνίστατο.

κατειρωννύεται, γενικῇ, μεγαλοφρονεῖ, ὑποκρίνεται· “τὰ οἰκεία ἐξαίρων καὶ κατειρωννέμενος τῆς τῶν ἀπείρων ἀγνοίας.” καὶ αὖθις “ἐδόκει γὰρ κατειρωννέμενος ὁ Χοσρόης ἀντέχεσθαι Μαυρικίου” (Theophyl. Sim. exc. leg. p. 54).

κατεκάλει· “ὁ δὲ πανταχόθεν κατεκάλει τοὺς περισσώζομένους τῶν Ἀθηναίων,” ἀντὶ τοῦ ἐφώνει.

κατέκτανεν ἀνείλεν, ἐφόνευσε· Ξενοφῶν (Anab. 1 9 6) “ὁ δὲ Κῦρος ἄρκτον ποτὲ ἐπιφερομένην οὐκ ἔτρεσεν, ἀλλὰ συμπεσὼν κατεσπάσθη ἀπὸ τοῦ ἵππου, καὶ τὰ μὲν ἔπαθεν, ὧν καὶ τὰς ὠτειλὰς ἐτι εἶχε, τέλος δὲ κατέκτανε.”

κατ’ ἐκεῖνο δὴ καιροῦ ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς ἐτεθνήκει.”

κατεκλήθησαν κατεπράναν.

κατεκλίνομεν ἀντὶ τοῦ ἀνεκλίνομεν. οὕτως Ἀιτικοί· Ἀριστοφάνης Πλοῦτω (660) “ἐπεὶ δὲ βομῶν πόπανα καθωσώσθη, κατεκλίνομεν τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν.” ἢ κατὰ ἀντὶ τῆς ἀνά.

κατέλαβεν προέλαβεν, ἐπέσχε τῆς ὀρμῆς· (Herodot. 5 21) “καὶ σφειας Ἀλέξανδρος

κατέλαβε σοφίῃ, χρήματα δὸς πολλά καὶ τὴν αὐτοῦ ἀδελφεήν."

κατελάσας συνοουσιᾶσας, ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων.

κατέλεκτο (Hom. I 662) κατεκοιμήθη.

κατέλευσαν ἐλίδασαν.

κατέληξε κατέπαυσε.

κατέλυνεν ἔμενεν· "εἰς τὸ δωμάτιον, οὗ δὴ κατέλυε, γεγονότα."

κατεμελίτωσεν ἡδύτης ἐπλήρωσεν· Ἀρισοφάνης Ὀρρισιον (225) "οἶον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην."

κατ' ἐμοῦ ὦμνυον. (Ps. 101 8) "ὅποτε ζηλωτὸς καὶ περιβλεπτός νῦν ὄρκος γέγονα τοῖς πάλοι θανατοῦσιν· κατὰ γὰρ τῶν ἐμῶν δυνάμει συμφορῶν."

κατεμπορεύομαι γενικῇ.

κατεμωκῶντο ἐχλεύαζον· "οἱ δὲ τὴν μάταιαν αὐτῶν κατεμωκῶντο πολιορκίαν."

κατέναντι.

κατενεμήσατο (Ps. 79 14) κατέφαγε.

κατενήνεκται.

κατ' ἐνόπλιον εἶδος ῥυθμοῦ, πρὸς ὃν ὠρχοῦντο σείοντες τὰ ὄπλα. ἡ ἐνόπλιος ὁ ἀμφίμακρος, ὃς καὶ κερητικὸς καλεῖται ἀπὸ τοῦ αἰεὶ τὰ εἰς τοὺς Κούρητας γινόμενα μέλη τούτῳ τῷ ῥυθμῷ γίνεσθαι. sch. A Nub. 651.

κατεντευκτὴν κατεντυγχάνουσιν, καὶ κατεντευκτὴς κατήγορος. ἐπὶ δὲ τοῦ Ἰωβ (7 20) "ἵνα τί με ἔθου κατεντευκτὴν σου;" οὐκ αὐτὸς κατὰ Θεοῦ ἐτύγγανε· μὴ γένοιτο· τίς γὰρ εἶχεν ἐντυγχάνειν; ἀλλὰ λέγει "ἵνα τί δι' ἐμέ τὸ ὄνομά σε βλασφημεῖται;" ἔδε-δίει γὰρ τὴν παρὰ Θεοῦ ἐγκατάλειψιν.

κατεντευχθέντα κατεντυχθέντα.

κατεντυγχάνω δοτικῇ.

κατενώπα (Hom. O 320) εἰς πρόσωπον.

κατεξυνασάντες τοῦ μέλλοντος προμηθῶς βελευσάμενοι· "διὸ κατεξυνασάντες τοῦ μέλλοντος παρητήσαντο τὰς πρυτάνεις ἐκπέμψαι πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ῥόδον, συνεπιλαβέσθαι τῆς ἐλευθερίας."

κατεξανασιάμενος· "τούτους δὲ δωροφορῶν καὶ κατεξανασιάμενος τοῖς χορηγίοις ἐτοίμους παρεσκεύασε συναγωγιστάς." καὶ κατεξανάξιμαι γενικῇ.

κατεπαγγέλλω δοτικῇ.

κατεπάδουσα πρὸς αὐτὸν αἰμύλως διομιλοῦσα· "ἡ δὲ κατεπάδουσα συνεχῶς τοῦ βασιλέως τὴν τοῦ Καίσαρος εἰς αὐτὸν εὐ-

νοίαν, ταχὺ μάλα διαθέλογουσα τὸν βασιλέα τοῖς λόγοις πατρὸς εἰς τὸν Ἰούλιον διάθεσιν ἐνέφυσε τῷ βασιλεῖ." καὶ μετὰ δοτικῆς.

κατεπαίρομαι γενικῇ.

κατεπάλαισε (A Ach. 710) κατηγωνίστατο, κατεπολέμησε.

κατεπαλλόμενος ἐφορμήσας. δύο προθέσεις παρείληφεν Ὀμηρος (A 94), κατὰ καὶ ἐπὶ.

κατεπαμύνω αἰτιατικῇ.

κατεπανίσταμαι γενικῇ.

κατεπερπερεύετο ἐχαριεντίζετο· πέρος γὰρ ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρεζόμενος, ὁ λάλος καὶ προπετής καὶ μηδὲν μετὰ λογισμῶ ποιῶν.

κατεπίμπρατο.

κατεπίττωσαν πίσση ἔχρισαν· "καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν κατεπίττωσαν καὶ ἀπέκτειναν καταπρησθέντα."

κατεπιχειρῶ γενικῇ.

κατεπλάγη αἰτιατικῇ.

κατεπόθη διὰ τοῦ ο μικροῦ.

κατεπτήχασιν συνεζήτησαν.

κατεργάζεται ἀναιρεῖ, φονεύει· "ὃ δὲ τῇ αἰχμῇ διαπείρων τὸ μετάφρενον κατεργάζεται." cf. v. ἀναπήλας.

κατεργάσασθαι ἀντὶ τοῦ καταπονήσαι Θουκυδίδης (6 11 et 33).

κατερεῖν διαλοδορῆσασθαι· "ἡ μὴ συγκρύνειν τὸ πρῶτον καὶ μὴ κατερεῖν, ἣν μὴ ἀρέσκει."

κατερέλω αἰτιατικῇ. καταριπώω δέ.

κατερεύομαι γενικῇ.

κατέρεψεν ἐξέλασεν, ἡ ἐξεφάνωσε.

κατεριθευόμενον· "τὸ δ' ἐναντίον κατεριθευόμενον τοῦ βασιλέως καὶ τῆς χώρας ἀπεχομένου καὶ κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν ἐξακριβοῦντος ἐπιμελῶς, ἔλαθον ἐκλυθέντες ταῖς διανοίαις καὶ κατολιγώρησαντες τῆς ἐαυτῶν ἀσφαλείας."

κατεριπώσει δοτικῇ. ἡ εὐθεῖα κατερίπωσις.

κατέρραξας κατὰ τοῦ ἐδάφους ἔβαλες. μεταφορικὸς ὁ λόγος. Λαβίδ (Ps. 101 11) "ἐπάρας κατέρραξάς με."

κατερρικνωμένον συνεσραμμένον, καμπύλον γενόμενον, ἐρρυτιδωμένον.

κατερρηνημένοις εὐτελέσιν, ἡ κατεξεσμένοις· ῥίνη γὰρ ἐργαλεῖον τεκτονικόν, ὃ ῥινοῦσιν. ἡ εὐτελέσιν, ὅτι ἐξευτελιζόμεν τῇ

ρίνη. Ἀριστοφάνης (Ran. 931) περὶ Εὐριπίδα
"ἀσείδων τι λέξαι καὶ κατεργωμένον."

κατεργύηκεν ἐσάπη, ἡφάνισαι.

κατέσβη ἐσβέσθη, ἐπυύσατο.

κατέσειε. λέγουσιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πό-
τοις προπινόντων· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν
τοὺς καρπὸς κατασιείοντων (cf. Athen. p. 431).
καὶ κατεσείσθη ἀντὶ τοῦ κατέπεσεν· Ἀλ-
λιανός "καὶ παραχοῆμα ἢ οἰκία κατεσείσθη
πρηγής."

κατεστήμαινεν ἔλεγεν· "ὁ δὲ τοῖς προσ-
πλέονσι βαρβάροις κατεστήμαινεν ἐς λόγους
αὐτῶν ἐθέλειν ἵναί." "καὶ πού τις αὐτῷ
κατεστημήνατο δωμάτιον τὰ τιμιώτατα ἔχον."

κατεσικέλιζε (A Vesp. 906) κατήσθιε
Σκελικὸν τυρόν.

κατεσκευαζομένη πεπαλαιωμένη.

κατεσκευετευμένα λελεπτυσμένα, ἐξη-
σθενηκότα. κατασκευετούμενα δὲ ὁ ἐνε-
σιώς.

κατεσκευετευμένος ἐξίτηλος, τεταλαι-
πωρημένος.

κατέσκηψε κατέσχε.

κατεσκληχώς κατέξηραμμένος· "τῷ γε
μὴν κατεσκληχότι τοῦ βίου καὶ τῇ εἰς με-
τριότητα πλάσει τῶν ἡθῶν ... συνησάμε-
νοι" (cf. v. 'Ελεύσιος).

κατεσπάζομαι κατηντηρέχθαι· "ὁ δὲ εἰς
τοῦτο ἐφ' ὑπὸ τῶν συμφορῶν κατεσπάζομαι
ὥς μὴ ἂν αὐτοῦ ἔνεκα Ῥωμαίους καταλύσα-
σθαι τόνδε τὸν πόλεμον."

κατέσπερχε προετρέπετο, παρεκελεύετο,
συνεβούλευε, συνάθει· "λογισμὸς δὲ αὐτὸν
ἐκείνος κατέσπερχεν, ἀνθρώπους ἀκολάστους
φύσιν τοὺς Τυρρηνᾶς, πολεμίων ἔφοδον μη-
δαμῇ μηδαιῶς ὑφορωμένους, ὑβρίζειν καὶ
ῥασιωνεύειν."

κατεσπίλασεν ἀπροσδοκῶς ἐπεφάνη·
"ὁ δὲ ἀδοκῆτως τοῖς βαρβάροις ἐωθινὸς κα-
τεσπίλασε, καὶ εὐδοκίμει τῷ δόρατι." cf. v.
σπιλάδες.

κατεσπόδῃσε κατέκοψεν· "ἑτέρα τὸν
ἄνδρα τῷ πελέκει κατεσπόδῃσε" (A Th. 567).
καὶ κατεσπόδωσεν ὁμοίως.

κατεσιγμένον πεποικιλμένον.

κατεσόρεσε κατέσρωσε.

κατεσφατοπέδευσε κατέδραμε πολε-
μικῶς.

κατεσυγμμένος μεμισημένος.

κατεσχημένος κάτοχος· "ἐσρατιώτης δὲ

ἄρα τις εἰκινῶς κατεσχημένῳ εἰσепήδησε, καὶ
ἀνιχνεύσας ἀπέτεμεν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν."

κατέσχον προσωρμίσθησαν· Πολύβιος
(1 25) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀνήχθησαν τριακο-
σίαις ναυσί, καὶ κατέσχον εἰς Μεσσήνην,
ὅθεν ἀναχθέντες ἔπλεον." λέγεται δὲ καὶ
προσέσχον· "προσέσχον τῷ Αἰλυβαίῳ" ὁ
αὐτὸς Πολύβιος. καὶ αὐθις "ὁ δὲ Πόπλιος
κατέσχε τῆς Αἰτωλίας εἰς Ναύπακτον."

κατετάχῃσε (Polyb. 3 16) κατέσπενσε.

κατέτεινε πλείζον ἡρία· "καὶ οὐδὲν ἦν α
εἰς τινα ἔμβραχυν ἀγαθόν, ὃ μὴ ἐκείνῳ κατέ-
τεινε τὴν ψυχὴν."

κατέτεινε σφοδρῶς ἔτυπτε, διήγειρε
πρὸς πόνον· "καὶ τοὺς μὲν ἐπήγει σφόδρα,
τοὺς δὲ κατέτεινε ταῖς κολάσεσι."

κατέτρεχε ἐπόρθει, ἐληλίζετο, ἐδῆγον·
"ὁ δὲ κατέτρεχε τὴν τῶν Πλευριῶν καὶ Θρα-
κῶν χώραν."

κάτευγμα κατάρα.

κατενδοκήσας· "ὁ δὲ κατενδοκήσας
τῷ νεανίσκῳ κατὰ τὴν ἀπάντησιν, τοῦτον
ἀπέλυσε παραχοῆμα ἐς τὸ Πέργαμον."

κατενθικτήσας (2 Macc. 14 43) ἐπι-
τυχών.

κατεύθυνεν ἐπέτυχε· Δαβὶδ (Ps. 100 7)
"λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν
ὀφθαλμῶν μου." καὶ κατενθύνθη.

κατενμαρρίζων κατενχερίζων.

κατενμεγεθεῖν, γενικῇ, καταδυνα-
σεύειν.

κατεννάζεται κατακοιμίζεται.

κατεύχεσθαι τὸ καταρᾶσθαι· οὕτω
Πλάτων (Legg. 11 p. 394 E). καὶ Σοφοκλῆς
(OR 246) "κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότα
τάδε," ἀντὶ τοῦ καταρᾶσθαι. καὶ Αἰλιανός
"αἱ δὲ κατενξάμεναι τὸν χῶρον πάντα ἐκεί-
νον Λακωνικῷ αἵματι ἐπικλυσθῆναι, ἐαυτὰς
ἀπέσφραξαν" (cf. Plutarch. Pelopid. 20). κατεύ-
χομαι δὲ τὸ ἐπηρεύχομαι γενικῇ.

κατ' εὐχὴν αὐτῷ γενέσθαι· "ὁ δὲ
ἐσρατηγὸς νομίζων αὐτῷ κατ' εὐχὴν γενέσθαι
τὴν τῶν Ἀχαιῶν ὁρμὴν, προσήγεν ὥς ἐπὶ
τὸν πόλεμον" (Polyb. 11 11).

κατενωχοῦμαι αἰτιατικῇ.

κατεφοίνιξας κατέβαψας.

κατεφύγγανον κατέφευγον· "οἱ δὲ εἰς
τὰς Θρακίας πόλεις κατεφύγγανον."

κατεφύοντο κατέτρεχον.

κατέχει κατέχειν, ἐπέρρει· "ὁ δὲ πολ-

λὴν κατέχει τούτου κουφολογίαν," ἀντὶ τοῦ ἐλοιδοῦρε. καὶ αὐθις "δήσαντες ὀπίσω τὰς χεῖρας, κατέχεον πολλοὺ τῷ γάλακτος." πρὸς γενικὴν ἢ συντάξιν.

κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ. καταχειροτονία δὲ καὶ ἀποχειροτονία διαφέρει. καταχειροτονία μὲν γὰρ ἐγίνετο ἄνω· ἔλεγεν ὁ κῆρυξ "ὅτω Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν, ἀράτω τὴν χεῖρα," εἰτα οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς χεῖρας, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο καταχειροτονία. ἀποχειροτονία δὲ οὕτως· "ὅτω μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω τὴν χεῖρα," καὶ ἐξέτεινόν τινες, καὶ ἐκαλεῖτο ἀποχειροτονία. λοιπὸν πάσας ἡρίθμουν τὰς χεῖρας, καὶ ἑώρα ὁ κῆρυξ ποταί πλείους εἰσὶ, πότερον τῶν φασκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν ἢ μὴ· καὶ ὅσαι ἂν ἦσαν πλείους ἐν-ρεθεῖσθαι, ἐκεῖ καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει. "ἔτι τοίνυν παρατείνοντος τοῦ λόγου τῷ πρέσβειος Ῥωμαῖοι κατεχειροτόνον." "ὃ δὲ οὕτε ἐπεψήφισεν οὐτε κατεχειροτόνει, καίπερ ἐπισύ-της ὢν."

κατεχλαίνω σε χλαίνας ἐσόλισεν· "ὃ δὲ Μηνᾶς ἡμφιάσε τε καὶ κατεχλαίνω σε τὸ σρατιωτικόν· ἡ γὰρ χρονία τριβὴ καὶ τὸ τραχὺ τῶν χώρων κατεδαπάνησεν αὐτοῖς τὰ ἱμάτια."

κατεχλεύαζεν ὕβριζε διὰ λόγων, κατεγέλα· "ἄλλα τε πολλὰ κατεχλεύαζε καὶ κατεκετόμην τοὺς ἐν τῷ σρατοπέδῳ, μάλιστα ἅπασιν ὀνειδίζων μαλακίαν καὶ δειλίαν."

κατεχόρδησεν ἀνεῖλεν, ἐξηνάρησεν· "εἰτα τῶν φρενῶν ἐξέπλευσε, καὶ μανεῖς ἐαυτὸν μαχαίρα κατεχόρδησε." cf. v. ἐξέπλευσεν et Herodot. 6. 75.

κατεχόρρευεν ἐπέχαιρεν· "ὃ δὲ κατεχόρρευε τῶν Ῥωμαϊκῶν συμφορῶν, καὶ τοσοῦτον ἐφυσέριζε τῶν διώξεων ὅσον πεισθῆναι καὶ καταμαθεῖν ὅτι μηδεὶς ἐν τῇ πόλει λέλειπται."

κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως (A An. 1316). λείπει ἀνθρώπους. ἀντὶ τοῦ ἐρῶσιν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐμῆς πόλεως.

κατέχρωζεν· "ὃ δὲ ἐν μέσῳ τὰς διατριβὰς ποιούμενος οὐ μόνον τὸ καλὸν τοῦ πράγματος κατέχρωζε καὶ τοῖς τυχοῦσι λίαν κατεδήμεινεν, ἀλλὰ καὶ πικρῶς ἐπέπληττεν."

κατεχρῶντο ἀνῆρην, ἐφόνεον· "ἄλλοι ἐαυτοὺς κατεχρῶντο," αὐθένται ἐγίνοντο. Dio Cass.

κατέχω σε, αἰτιατικῇ.

κατέψα τῇ χειρὶ ὠμάλιζε.

κατεψηφίσατο κατέκρινε, κατεδίκα-σεν· "ὃ γὰρ θεὸς τοῦ Ἀδάμ τοὺς ἰδρωτάς καὶ τοὺς πόρους κατεψηφίσατο· ἐν ἰδρωτὶ τοῦ προσώπου σου φάγη."

κατηγοροεκότα κατεπόντα.

κατηγόρημα. κατηγόρημά ἐστι τὸ κατὰ τινος ἀγορευόμενον, ἢ πρᾶγμα συντακτὸν περὶ τινος ἢ τινῶν. ἐν γὰρ τῷ περὶ πραγμάτων καὶ σημασιολογίᾳ τῶν λέξεων καὶ αὐτοτελῶν καὶ ἀξιοματίων καὶ συλλογισμῶν λόγος, καὶ ὁ περὶ ἐλλειπῶν κατηγόρημάτων καὶ ὁρθῶν καὶ ὑπτίων. λεκτὸν δὲ φασὶ τὸ κατὰ φαντασίαν λογικὴν ὑφιστάμενον. τῶν δὲ λεκτῶν τὰ μὲν εἰσὶν ἐλλιπῆ, οἷον γράφει (ἐπιζητοῦμεν γὰρ τίς), τὰ δὲ αὐτοτελῆ καὶ ἀπρητισμένῃ ἔχοντα τὴν διάνοιαν, οἷον γράφει ὁ Σωκράτης. ἐν μὲν οὖν τοῖς ἐλλιπέσι λεκτοῖς τέτακται τὰ κατηγόρηματα, ἐν δὲ τοῖς αὐτοτελέσι τὰ ἀξιώματα καὶ οἱ συλλογισμοὶ καὶ τὰ ἐρωτήματα καὶ τὰ πύσματα. Diog. L. 7 63.

ἡ κατηγορία παρὰ φιλοσόφοις ἢ ἐπὶ πλέον λέγεται καὶ γίνεται ἢ ἐπ' ὅσης, ἐπ' ἔλαττον δὲ οὐδέποτε. καὶ ἐπὶ πλέον μὲν, ὅτε τὰ καθολικώτερα κατηγοροῦνται τῶν μερικωτέρων. καθολικώτερα οὖν εἰσὶ τὰ ἐπάνω, μερικώτερα δὲ τὰ ὑποκάτω. κατηγορία δὲ ἐστὶν οἷον προσηγορία τις ἀπλῶς λεγομένη· εἰσὶ δὲ αἱ πᾶσαι δέκα, ἡγῶν γενικιώτατα γένη, ὅφ' ὧς ἀναφέρεται πᾶσα φωνή, οὐσία, ποσόν, ποιόν, πρὸς τι, ποῦ, πότε, ποιεῖν, πάσχειν, κεῖσθαι, ἔχειν. τούτων ἡ μὲν οὐσία ἐστὶν ὑποκειμένη, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐννέα ἐν ὑποκειμένῳ.

κατηγορίας ἔχω ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμαι Δημοσθένους περὶ τοῦ σεφάνου. "κατηγορεῖ δὲ αὐτῶν Καλλίξενος δημαγωγὸς καὶ συκοφάντης."

κατηγορῶ σε, γενικῇ. κατηγορῶ δὲ τὸ δεικνύω αἰτιατικῇ· "λαγῶς κατηγορεῖ τὸν αὐτοῦ φωλεόν."

κατήδεσαν κατήσχυναν.

κατηδολέσχησά σου ἀντὶ τοῦ κατὰ σοῦ ἐμακρολόγησα, ἐφλυάρησα.

κατηθλημένων ἐγγεγνημασμένων· "ἄγοντες ἐκ τῶν ἐπιλέκτων καὶ κατηθλημένων ἐν τοῖς πολέμοις σρατιωτῶν τέσσαρα τάγματι ἐντελῆ" (Dionys. Hal. 13).

κατήκοε ἀκουτά· "ὦ μεγίστη θεῶν καὶ τῶν σὼν κατήκοε θεραπεόντων." καὶ αὐθις "οἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἐγένοντο κατήκοοι."

κατηκόντισε· "τῆς Λυσίου ψυχῆς κατηκόντισε."

κατήλιφα μεσόδμην· Ἀριστοφάνης (Ran. 574) "ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν."

κατηλοημένη συτετριμμένη.

κατήλυσιν ἐπέλευσιν, χάθοδον· (AR 6 217) "χειμερίην νυφετοῖο κατήλυσιν ἐρημιαίην ἤλθεν ὑπὸ σπιλάδα."

κατήλυσις ἡ πόρνη.

κατηλωκυῖα κρατηθεῖσα.

κατηναρισμένης. ἐπὶ τῆς λείας ἐκρήσατο Σοφοκλῆς (Ai. 26). καὶ ἔσιν ἄκυρον· τὸ γὰρ σκυλεύειν ἐναρτίζειν, ὅτι τὰ ἐναυρα σκύλα, παρὰ τὸ ἀρηρῆναι καὶ ἐντὸς αὐτῶν εἶναι ἡμᾶς. καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ (Φ 485) τοιοῦτον· "ἦτοι βέλτερόν ἐσι κατ' οὐρεα θῆρας ἐναίρειν." πῶς γὰρ οἷόν τέ ἐσι σκυλεύειν τὰς λέοντας, εἰ μὴ εἶη καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τὸ σκυλεύειν; Καλλιμάχος (fr. 142) ἐπὶ τῆς λεοντείου δορυῆς "τὸ δὲ σκύλος ἀνδρὶ καλὴν περὶ γιγνόμενον νυφετοῦ καὶ βελέων ἔρυμα."

κατηνονῦτο ἐλοῦετο.

κατηρῶχθη ἔπεισε, περιετράπη· "ἐπιρρήγνυται βροντὴ βιαιοτάτη, καὶ τὸ πανδοκεῖον κατηρῶχθη" (cf. v. καταγωγή).

κατηρῶχέναι ἀνεπείρητον εἶναι· "τὸν δὲ κατήμενον περὶ τὰ Τύανα κατηρῶχέναι καὶ καταπροῖσθαι τοὺς καιροὺς."

κατῆρε κατέπλευσε.

κατῆρε κατελάμβανε.

κατηρεφέα κατεγεγραμμένη· (S El. 379) "μέλλουσι γὰρ ἐνταυθὶ σε πέμψειν ἔνθα μῆποθ' ἡλίου φέγγος προσόψει, ζῆῦσα δ' ἐν κατηρεφεῖ σέγγῃ χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ἡμῆς κακῇ."

κατηρέψασθε· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1334) "ὥς εὖ κατηρέψασθε καὶ νευβεσικῶς," τουτέστι νυνεχῶς ἐσχεπύσθητε.

κατηρτίσω (Matth. 21 16) ἐτελείωσας.

κατηρτυκότα. ὅτι γνώμονα ἔλεγον τὸν βαλλόμενον ὑδόντα τῇ ὄνῃ, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον, τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρτυκότα ἔλεγον. cf. v. ἀβολήτωρ.

κατήσματο τῶν λόγων, ἐκ τοῦ ἄδω.

κατησφαλίσθαι.

κατησχυμένος (Ps. 73 21).

κατηύχοντο κατηρῶντο· "κατηύχοντό τε τοὺς ταῦτα δρῶντας ἀγῶρης τε καὶ ἀτάφους κυσὶ καὶ ὄρνισιν ἐκριπῆναι, καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν μὴ ὑποδέξασθαι σὺν εὐμενείᾳ." cf. v. ἐπαρτήσας.

κατήφεια σκυθρωπότης. καὶ κατηφής.

κατηφόνες (Hom. Ω 253) συγνοὶ ἢ ἀνάσχυνοι.

κατήχθη ἐς τὴν πατρίδα ἐπανῆκε· "κατήχθη τε γὰρ ὁ Ἀντίπατρος καὶ ἔτυχε γάμους περιφανοὺς καὶ πλοῦτον, καὶ παῖδας ἔσχε, καὶ ἐς γῆρας ἀφίκετο εὐποτμόν τε καὶ ἀξιοζήλον."

κατηχθημένος βεβαρημένος.

κατηχῶν, αἰτιατικῇ, προτρεπόμενος, παραινῶν· Πισίδης "κρατῶν ἐνὶ μάχαις καὶ κατηχῶν ἐν μάχαις." κατηχῶ δὲ ἀντὶ τοῦ ἡγῶ γενικῇ· "κατηχεῖ τῶν πόρων" καὶ "κατήχησε τῆς οἰκίας."

κατ' ἰδίαν.

κάτιμεν κατερχόμεθα.

κατ' ἴσον αὐτῇ μεμηνώς.

κατισχυοὶ καταλεπύνει.

κατισχνῶθη ἐξηράνθη, ἐλεπτύνθη.

κατισχυμένος κεκρατημένος.

κατισχύω γενικῇ.

κατ' ἔχνος.

κατοδύρομαι αἰτιατικῇ.

κατοικιδίους τοὺς ἐπ' οἴκου ὄντας· "κατοικιδίους δὲ καὶ σχολαίους καὶ ἥττον ὠμιληκότας πολέμοις" (Dionys. Hal.).

κατοικτιέρω αἰτιατικῇ.

κατοικτιζέτο οἶκτος τυχεῖν ἡξίω, ἐλέως κυρῆσαι· (Herodot. 3 156) "ὃ δὲ ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων κατωσὺς κατοικτιζέτο." καὶ αὐθις "ὃ δὲ τῇ φωνῇ κατοικτιζόμενος ἐλεῖται σφύς παρεκάλει."

κατοιμῶξας καταμιμνῶμενος· Πολύβιος "καὶ πολλὰ μὲν αὐτὸν κατοιμῶξας, ὅτι παρὰ μικρὸν ἔλθοι τοῦ λαβεῖν τὸν Ἄσταλον ὑποχείριον." ἡ καταμιμνῶμενος, οἶμοι λέγων.

κατοιούμενος (Habacuc 2 5) ὀνομάζων ἑαυτὸν μέγαν καὶ φουσὼν ὑπερφηφάνως.

κάτοισθα γινώσκεις, ἐπίσασαι· Σοφοκλῆς (Ai. 589) "οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς ὥς οὐδὲν ἀρκεῖν εἶμι ὀφειλέτης ἐτι;" τουτέστιν, οὐκ ἐν τούτῳ εἶμι ὥς ἐφείλιν τοὺς θεοὺς ἐπαρκεῖν μοι, διὰ τὸ μὴ περιέχεσθαι τῷ ζῆν. ἡ οὐκέτι τοῖς θεοῖς ὀφείλω ἐγὼ ἐπαρκεῖν, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἐπὶ τιμῇ πράττειν τῶν θεῶν.

κατοικομένου νεκροῦ, τεθνεῶτος.

κατολιγωρῶ γενικῇ.

κατολισθανόντων κινουμένων, ἐμπιπτόντων· "τῶν δὲ Ῥωμαίων κατολισθανόντων ἐς δάκρυα καὶ περιαλγούντων ἐπὶ τῇ πάθει." καὶ αὐθις "Κλεοπάτρα εἰς ἣν κατολισθάνει τῶν Πτολεμαίων ἡ διαδοχή."

κατομινὺς ἐμπεδῶν, βεβαιῶν· "προσετίθει δὲ καὶ ὅρκον, τῆς ἐμῆς κατομινὺς κεφαλῆς, ἣν πολλὰ ἐφίλει."

κατομόσαι· "ἀπὸ μόνου γε τοῦ τὸν θεὸν ἀπομόσαι ἢ κατομόσαι." cf. v. οἰσθα.

κατ' ὄναρ οὐ χρῆ λέγειν· βύρβαρον γὰρ παντελῶς· ἀλλὰ ὄναρ, καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους, καὶ ἐνύπνιον.

κατόπιν μετὰ ταῦτα, ἀπὸ τοῦ ὀπισθεν εἶναι. "ἀλλὰ κατόπιν ἦκε τοῦ καιροῦ· ὃ γὰρ οἶός τε ἐγένετο τοῦτο διανύσαι ἐς τέλος." "γίνεται κατόπιν τὸ Ῥωμαίων τῆς προτέρας εὐκλείας" (Theophyl. Sim. 3 15) διαγωνίζεσθαι. καὶ "τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς κατόπιν τίθεσθαι πάντα."

κατόπτης ἐπιτηρητής· "ἀλλὰ τις ἴτω κατόπτης ἀπαγγέλλαν ἡμῖν σαφῇ τῶν ἐνεσηκόντων ποιησόμενος" (Joseph. A. I. 18 9 2).

κατοργᾶν ὑπερχυμᾶζειν.

κατ' ὄρεσφιν (Hom. 1493) ἐν τοῖς ὄρεσι.

κατορθῶ αἰτιατικῇ.

κατορυκτός τόπος.

κατορύττω αἰτιατικῇ.

κατ' ὀρφναίαν τὴν σκοτεινὴν.

κατορχοῦμαι γενικῇ.

κατορώρυκται κατωκέχωςαι.

κατοσφραίνομαι γενικῇ.

κατουδαίους. ζῆται ἐν τῇ ὑπὸ γῆν οὐκοῦντες.

κατ' οὐράν κατόπισθεν, ἐκ τῶν ὀπίσω.

κατουρῶσαν οὐρίῳ ἀνέμῳ χρησάμενον· (Polyb. 1 61) "τὸ δὲ λοιπὸν πλῆθος ἐπαράμενον τοὺς ἰσθμοὺς καὶ κατηρῶσαν ἀπεχώρει."

κατοφρυῶ γενικῇ.

κάτοχος κεκρατημένος· (Procop. Arg. 1) "κάτοχος ἦδη τῷ πόθῳ τούτῳ γεγεννημένη, καὶ διαφανῶς ἐρωτόληπτος οὖσα, οὐδὲν ἔτι κώλυμα ἐβλεπε."

κάττης κάττου ὁ κατοικίδιος αἰλουρος. cf. v. σπαύλη.

Καττίδιος καὶ Καττιδιανὸς ὀνόματα κύρια.

καττύνει ἐντρεπίζει, συρράπτει, κασσύνει· (Theophyl. Sim. 5 9) "τὸν δὲ Βαρὰμ μὲν χιλιάσι καττύνει τὸν πόλεμον ἔλεγον." καττύνω γὰρ τὸ δόλους ῥύπτω.

καττύεται ἀντὶ τοῦ συντίθεται, συρράπτεται· Ἀριστοφάνης (Eq. 314) "οἷδ' ἐγὼ τὸ πρῶγμα τοῦθ' ὅθεν πύλαι καττύεται." ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων.

κάττυμα ἀπάτη, δόλος· Ἀριστοφάνης (Ach. 301) "ὃν ἐγὼ κατατεμῶ τοῖς ἱππεῦσιν εἰς καττύματα." καττύματα δὲ εἰς δέσματά τινα ἰσχυρὰ καὶ σκληρά, ὥστε τοῖς σαρδαιίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδήμασιν ὑποβάλλεται.

κάτω ἐπίρρημα τοπικόν.

κατώγειον. ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ καὶ ω μεγάλου, ὁ ἀνώγειος καὶ ἡ ἀνώγειος, καὶ τὸ ἀνώγειον, καὶ κατώγειον. κατώγειον δέ. cf. v. ἀνώγειον.

κάτωθε χωρὶς τοῦ ν παρὰ Δωριεῦσι καὶ Πίνδαρος (Pyth. 4 180) ὁμοίως "ἀγρόθε γὰρ νέομαι παρὰ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας." κατωθούμενος ἀνατρεπόμενος.

κατωκάρα. οἱ Ἀττικοὶ ὅφ' ἐν ἀναγνώσκουσιν· Ἀριστοφάνης (Ach. 944) "εἴπερ ἐκ ποδῶν κατωκάρα κρέμαιτο," ἀντὶ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς. τὸ ἐπὶ κεφαλῆς πεσεῖν κατωκάρα λέγεται παρ' Ἀττικοῖς, οὐ διηρημένως ἀλλ' ὅφ' ἐν. Πίνδαρος (fr. inc. 119) "οἳ μὲν κατωκάρα δεσμοῖσι δέδενται." Ἀγαθίας (2 3) "οἳ δὲ ἐκ τοῦ πρηνοῦς ὑποπερὸν καὶ ἐς τὴν θάλατταν κατωκάρα ἐμπέτοντες ἀπώλλυντο." καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης (Pac. 152) "κατωκάρα ῥίψας με βουκολήσεται," περὶ κινδάρου λέγων.

κατωκοδόμησεν Ἰσουλὸς ἀντὶ τοῦ κατέκλεισεν εἰς οἶκημα καὶ ἀπέκτεινε. Hagn. cf. v. Ἀναγυρόσιος.

κατωλισθόν κατέπεσον.

κατωμαδόν κατὰ τῶν ὤμων· Ἰώσηπος (A. I. 5 8 10) "ὁ δὲ Σαρπηδὼν ἀράμενος τὰς πύλας καὶ τὰς φιλὰς κατωμαδὼν εἰς τὸ ὄρος φέρων κατατίθησι."

Κάτων ερωτηγὸς Ῥωμαίων, ὃς νέος μὲν ἦν ἐτι πύμπαν, αὐσηρὸς δὲ καὶ φιλόπονος, συνέσει τε γνώμης καὶ δεινότητι λόγων ἀρεπτής, ὥστε αὐτὸν ἐπὶ τοῖς λόγοις ἐκύλουν οἱ Ῥωμαῖοι Δημοσθένην, πενθανόμενον τὸν ἄριστον ἐν τοῖς Ἑλλήσι ἐήτορα γενέσθαι Δημοσθένην (Appian. Hisp. 39). λέγεται Κάτωνα

τὸν πρεσβύτερον, ἐρομένου τινὸς ἢν ἔχοι γνώμην περὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι πραγμάτων καὶ περὶ τοῦ Σκηπίωνος, εἰπεῖν "οἷος πέπνυται, τοὶ δὲ σκιαὶ ἀίσσουσι" (cf. v. ἀίσσουσι).

κατωνάκη ἱματίον ἐξιν ἐκ τῶν κάτω μερῶν νάκος, τουτέστι διφθέραν, περιεραμμένον (sch. A Eccl. 719). δοκοῦσι δὲ ἀμφιέσασθαι τοῦτο τῶν τυράννων ἐπαναγκασάντων τοὺς Ἀθηναίους, ἵνα ὑπὸ εὐτελείας μὴ κατίωσιν εἰς ἄσυν οἱ πολῖται· μέχρι γὰρ τῶν γονάτων ἦν διήκον. Ἀριστοφάνης (Lys. 1153) "οὐκ ἴσθ' ὅθ' ἡμᾶς οἱ Ἀάκωνες αὐθις αὐ κατωνάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορὶ πολλὰς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν, πολλοὺς δ' ἐταίρους Ἰππία καὶ ξυμμάχους." καὶ γὰρ καὶ τῶν Θετταλῶν οἱ πλεῖστοι ἐβοήθουν Ἰππία.

κατωνάκης δουλικὸς καὶ ἀνελεύθερος χιτὼν· "κατωνάκη τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας" (A Eccl. 752) τὰς δούλας φησί.

Κατώρης ὄνομα κύριον.

κατωρχήσαντο κατεχάρισαν, ἔπαιξαν.

κατώφαγας (A An. 289) ὁ καταφαγᾶς. κομωδεῖται γοῦν ὡς πολυφάγος ὁ Κλεώνυμος. ὅτι κάτω νέων ἔτρωγε. κατωφαγᾶς δὲ ὁρνεόν ἐξιν οὕτω καλοῦμενον, ὁρύσσον τὰ σπέρματα. καὶ ὅτε μὲν βαρύνεται, ἐξιν ἐπίθεται, ὅτε δὲ περισπᾶται, κύριον. ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ καταφαγεῖν.

κατωφρυῶσθαι γενικῇ.

Καυδὴ νῆσος πλησίον Κρήτης, ἐνθα μέγιστοι ὄναγροι γίνονται. al. Γαῦδος.

καύθωνος τοῦ μαλθακοῦ.

καυκίον παρ' ἡμῖν, κύλιξ δὲ παρὰ τοῖς σοφοῖς.

Καύκωνες ὄνομα ἔθνης. "ἐγγὺς δὲ τῆς ἐπιβουλεύοντος εἶναι Καύκωνάς τε καὶ Ἀέλεγας Ὀμηρικούς, Πελασγὰς δὲ οὐδαμῇ εἰδὲ δῖους· εἰρήσθω γὰρ ἐν καιρῷ ἔμοι τόδε." καυλὸς τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος.

καυλῶ καυλήσω. ἐκκεκαυληκότα· "τῶν λαχάνων πάντα ἐκκεκαυληκότα."

Καυλωνία χώρα.

καυνάκης ὁ ἀγών· ἡ εἰδος ἱματίου, ὅπερ καὶ Περσίδα καλοῦσιν. οἱ δὲ σίσυραν Θυμαίτιδα, ὅπερ ἔοικε Μορύνθ σάγματι. σάγμα δὲ ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. sch. A Vesp. 1117.

Καύνιος ἔρως, ἐπὶ τῶν μὴ κατορθομένων ἐπιθυμιῶν· Καῦνος γὰρ καὶ Βυβλὶς ἀδελφοὶ ἐδυεχύσαν.

καυσία εἶδος πῖλου βαρβαρικοῦ ἐπὶ τῆς

κεφαλῆς· (AP 6 335) "καυσίη ἢ τὸ πάροιθε Μακεδόσιν εὐκόλον ὄπλον, καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ."

καυσειρός, καυτηρός δέ.

Κάυσρος ποταμὸς.

καύσωνος θέρμης.

καυτήν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 57) "ἄνθετο δέρμα λέοντος Τεῦκρος Ἀραψ, καυτήν ἀγρότιν αἰγανέαν."

καυχᾶ. οἱ λοιποὶ ῥήτορες ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας ἀρχεῖν λέγουσι, *Αυκοῦργος* δ' ἐν τῷ περὶ Μαντιῶν ἐχρήσατο τῇ λέξει "δεῖ δ' ἐκ τᾶλλα ἐν δημοκρατίᾳ σοι εἰπεῖν, ἐνδὸς δ' ἐκ ἔξι σοι· καυχῶ γὰρ αὐτοῦ προέτης· ἐφ' οἷς καυχᾶ, οἱ ἄλλοι αἰσχύνονται."

καυχώμενος μεγαληγορῶν.

κάφος τὸ πνεῦμα, κατὰ διάλεκτον. καὶ "Ὀμηρος (E 698) "κακῶς κεκαφῆτα θυμὸν."

Καφύη ὄνομα πόλεως.

καφώρης· "τὸ τῆς καφώρης μίσσησον δολερὸν καὶ κερδῶν." λέγουσι δὲ τὴν ἀλώπεκα. cf. Aelian. N. A. 7 47.

κάχεζεν Ἀριστοφάνης (Ach. 82) ἀντὶ τοῦ καὶ ἀπεπάτει.

καχέκται· "ταῖς δὲ ἀληθείαις ὑπῆρχον ἐν αὐτοῖς καχέκται μεταβολῆς οἰκεῖται."

καχεξία. καὶ καχεκτῶντες κακῶς τὴν ἑξιν διατεθειμένοι, ἀσθενούντες· *Πολύβιος* (29 6) "ὁ δὲ Περσεὺς προσαγόμενος τὸν χρόνον καὶ τὸν πόνον ἐξελύετο τῇ ψυχῇ καθάπερ οἱ καχεκτοῦντες τῶν ἀθλητῶν. ὅτε γὰρ τὸ δεινὸν ἐγγίξοι καὶ δεῖο κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, οὐχ ὑπέμεινε τῇ ψυχῇ."

καχλάζει ταρύττεται, φλεγμαίνει, βράττει.

κάχληκες λίθακες ἐν τοῖς ὕδασι· "ἡρεῖτο δὲ ὁπόσον κάχληκος τοῦ ἐμφερομένου τοῖς ἐδάφεσι." καὶ κάχληξ εἶδος ζωνφίον τινός.

κάχρως τὰς κριθὰς· Ἀριστοφάνης (Nub. 1362) "πίνονθ', ὥσπερ εἰ κάχρως γυναικ' ἀλῆσαν," τουτέστι καθάπερ τινὰ γυναικα ἀλοῦσαν κριθὰς.

καχρύων· "ἐσκήρτα, πεπόρδει, ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον" (A Vesp. 1355).

καχυποποτεῖσθαι. τὸ τέλειον κυκὰ ὑπονοεῖν. παρ' Ἀριστοφάνει (Ran. 988).

καχυπότοπος καχύποπος· τοπάσαι γὰρ τὸ ὑπονοῆσαι.

κάψα κίση, ἡ θήκη.

Κάωνος.

κέαρ τὴν καρδίαν φησὶν Ἀριστοφάνης (Ach. 5). "ἐφ' ὧγε τὸ κέαρ εὐφράνθην."

κέαται κείται.

Κέβης Θηβαῖος φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής. διάλογοι δὲ αὐτοῦ φέρονται γ', Ἐβδόμη Φρόνιχος Πίναξ (ἔξι δὲ τῶν ἐν Ἄδου διήγησις), καὶ ἄλλα τινά.

Κέβρηνα (Demosth. 23 154) πόλις Τρωάδος, Κυμαίων ἄποικος. Harp.

κέγκλος εἶδος ὀρνέου θαλασσίον.

κεγχραμίδες. τοῦ σύκx καὶ τῶν ἐλαῶν οἱ πυρήνες λέγονται κεγχραμίδες.

κεγχρέα.

Κεγχρεαὶ ὄνομα τόπον.

κεγχρεών. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον γραφῇ (27) "κἄπει' ἔπεισε τοὺς οἰκέτας τῆς ἐμοῦς καθέζεσθαι εἰς τὸν κεγχρεῶνα" ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ καθαριζήριον, ὅπερ τὴν ἐκ τῶν μετᾶλλων διέψυχον κέγχρον.

κεγχρίνης (ἀπ κεγχρίς) εἶδος ὀρνέου, ὃ λέγεται μηδ' ὅλως διηπᾶν. ἡ εἶδος ὄφρεως.

κεγχρίττισι. "καὶ νάρδιw ψαφαρῇ, κεγχρίττισιν ἰσχύσιν ἀμφί" (AP 6 231).

κεδάζω σκορπίζω.

Κεδάκιος ὄνομα κύριον.

κεδνός συνετός, σώφρων, ἡ φρόνιμος. Αἴας (661) "κῶγ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἔδεξάμην παρ' Ἐκτορος δῶρημα δυσμενεστάτου, οὐπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα."

κέδρoι δένδρα ὑψίστοιμα καὶ ἄκαρπα, αἷς ἀπεικάζει Δαβὶδ (Ps. 28 5) τὴν εἰδωλόλατρίαν.

Κεδρωσίω ὄνομα πόλεως.

Κέθῃ ὄνομα κύριον.

Κέθῃγος ὄνομα κύριον.

κεῖθεν. καὶ κεῖθι ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. καὶ κεῖσε εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον.

κεῖμαι.

κειμένους κολαζομένους. Ἀριστοφάνης Βατράχοις (146) "ἐν δὲ τούτῳ κειμένους."

κειμήλια κτήματα, ἡ ἀποκείμενα χρήματα.

κεῖo εὐπικῶς. κείω δὲ τὸ κοιμῶμαι.

Κεῖος ἀνὴρ ἀπὸ τῆς Κέω πόλεως. Κίος δὲ παραθαλάσσιος τόπος, καὶ Κιῶτης ὁ πολίτης.

κείρει ἐσθίει, κατεσθίει.

κείρια εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων, παρειοκὸς ἱμάντι, ἥ δεσμοῦσι τὰς κλῖνας. Ἀριστο-

φάνης Ὅρσιον (817) "οὐδ' ἂν χαμεύνη πάνν γε κείριαν γ' ἔχων." κείριον δὲ τὸ σχοινίον. κείρια ἡ σπαργάνωσις.

Κειριάδα (δήμος τῆς) Ἰπποβοωντίδος. Harp.

Κεῖτοῦ κείτος Οὐλπιανός, εἷς τῶν δεινσοφιστῶν. ἐκλήθη δὲ οὕτως διὰ τὸ συνεχῶς προβάλλειν εἰ κείται ὥρα ἐπὶ τοῦ τῆς ἡμέρας μοριῦ, καὶ εἰ ὁ μέθυστος ἐπὶ ἀνδρός, καὶ εἰ μήτρα ἐπὶ τοῦ ἐδωδύμου βρώματος, στάγρὸς τε εἰ κείται ἐπὶ τοῦ σῶός. καὶ νόμιον εἶχεν ἴδιον μηδενὸς ἀποτρώγειν πρὶν εἰπεῖν κείται ἢ οὐ κείται.

κεκαδησόμεθα (Hom. Θ 353) φροντίσομεν.

κεκαθίσθαι ἐκ τοῦ καθίζω.

κεκαινοποποιημένοι. "ἵνα μὴ ὧσιν ἔκδιψοι καὶ προεκκελυμένοι, ἀλλ' ἐκπαθεῖς καὶ κεκαινοποποιημένοι," τουτέστιν ὑγιεῖς.

κεκασιμένον (Hom. δ 725) κεκοσμημένον. κεκαυτηριωσμένος μὴ ἔχων ὑγιή τὴν συνείδησιν.

κεκαφύστα (Hom. E 698) ἐκπνεύσαντα.

κεκιβδήλευται διαβέβληται, κατέγνωσαι, ἀποδεδοκίμωσαι, γενόθενται.

κεκινέεται κενίηται.

κεκλάγξω καὶ κεκλάγξομαι ἀντὶ τοῦ ὑλακτῆσω, ἐπὶ τῶν κυνῶν.

κέκλεικα ἡσφάλισα.

κεκλήατο (Hom. K 195) ἐκ τοῦ καλῶ καλέσω.

κεκληγότες κράζοντες.

κέκληκα ἐκάλεσα.

κεκλίεται (Hom. Π 68) ἐκ τοῦ κλίνω. καὶ κέκλικα ὁμοίως.

κεκλιμένος (Hom. O 740) περιεχόμενος.

κεκλόμενος (Hom. Π 525) παρυκελευόμενος.

κεκλοφέναι κλέψαι, ὑφελέσθαι.

κεκλωσμένα ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης ἀμεταποίητα.

κεκμηκῶς κύνων. καὶ χωρὶς τοῦ κ. ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 66) "ἐνθάδε Καλλιμένης φιλομήδεσιν ἄνθετο μούσαις, γῆραὶ κεκμηκῶς ὕμνατι καὶ παλάμῃς."

κεκοισυρῶσθαι πεποικίλθαι.

κεκολουμένος ἀδυνάτως ἔχων, ἀμηχανῶν. (AP 7 234) "τῆξιμελεὶ νοῦσῳ κεκολυμένος ἔδραμε θυμῷ ἐς προτέρην ἔργων ἄρσενα μαρτυρήν." ἡ κεκολυμένος ἐκτετηγημένος.

κεκομψευμένος σεμνός, ἢ ἀσειτός, ἢ εὐκαλλώπιος.

κεκονιαμένοις ἀσβέστιν κεχρισμένοις· "οἶνος δὲ ἦν, ὃν ἐν λύκχοις κονιατοῖς εἶχον" Ξενοφῶν Γρησί (Anab. 4 2 22).

κεκονιμένος σπενδύζων πάννυ, καὶ σχεδὸν κότῳ πεπληρωμένος· (A Eccl. 289) "ὅς ἂν μὴ πρῶτα πάννυ τοῦ κνέφους ἦκη κεκονιμένος" ἀντὶ τοῦ ἔτι τοῦ κνέφους ὄντος. καὶ αὐθις (AP 6 124) "ἀλλὰ σιδηρεῖς κεκονιμένη αἰ πολέμοιο." "πρὸς γὰρ τὴν τοιαύτην δίκαιαν ἔλεγον οἱ ἅγιοι τρεῖς παῖδες κεκονισθαι, τὴν τῶν ὀσπρίων," ἀντὶ τοῦ ἐνεθίξεσθαι. σημαίνει δὲ τὸ κεκονισθαι καὶ τὸ κυλίεσθαι.

κεκονιμένων σπενδόντων, ἔτι τὴν κόριν τοῖς ποσὶ περιφερόντων· "δύο νεανίσκων κεκονιμένων καὶ ἀγγέλων ἀπαγγελιάντων."

κεκύτῃτο ὠργισο. καὶ κεκοτῇότες.

κεκραγμένον τὴν βοήν Ἀττικοί. "χοῖρον αὐτίκα ἐκ τοῦ πύργου ἐπικρεμάσαντες, τὸν κίνδυνον τὸν ἐκ τοῦ ἐλέφαντος διέφυγον· κεκραγμένον γὰρ τινι σκαιὸν ὁ χοῖρος ἤρητημένος ἦφίει, ἡπερ ὁ ἐλέφας ἄχθόμενος ἀνεχαλνίξε." κεκραυγαλῆκαώς (Ps. 77 65) εὐφραμμένος.

κεκράχτης μεγαλόφωνος. Ἀριστοφάνης (Eq. 137) "Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων." ποταμὸς δὲ Ἀττικὸς ὁ Κυκλοβύρος, χειμάρρους. τὴν κυκοφωνίαν οὖν εἶκασε τοῦ ποταμοῦ τῷ ἡχῷ. καὶ ἀλλαχόθι ἄρπαξ, κεκράχτης, Κυκλοβόρον φωνὴν ἔχων."

κεκραμένη σπονδή, ἣν ἔθνον μόνῳ τῷ Ἑρμῇ, διότι, ὡς φασί, καὶ ζώντων καὶ τετελευτηκότων ἄρχει καὶ παρ' ἀμφοτέρων τὰς τιμὰς δέχεται. sch. A Plut. 1133.

κεκραμένον τρία καὶ δύο τρία μέρη ὕδατος ἐπιδεχόμενον, οἶνον δὲ δύο. ἀρίστη κρᾶσις. Ἀριστοφάνης (Eq. 1192) "ἔχει καὶ πικρὴν κεκραμένον τρία καὶ δύο· ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριώνισε." βούλεται δηλοῦν ὅτι ἡ Ἀθηναῖα τοιοῦτον ἐποίησεν ὡς δύνυσθαι τρία μέτρα φέρειν ὕδατος. cf. v. πόμα.

κεκράξομαι οὐκ ἐπὶ φωνῆς, ἀλλ' ἐπὶ προθυμίας καὶ συντόνου καὶ σπουδαίας ἐνχρῆς· Δαβίδ (Ps. 27 1) "πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι."

κέκραχθι κρᾶζον.

κεκρηγέναι ἢ κεκραγέναι.

κεκριγότες Ἰλλυριοὶ Ἀριστοφάνης (An.

1520) ἀντὶ τοῦ ποιᾶν φωνὴν ἀποτελοῦντες. κεκριγότες οὖν διὰ τὴν ἀσύφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν· κρήνη γὰρ ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὁδοῦσι γιγνόμενος.

κεκριμένον ἀντὶ τοῦ ἐγνωσμένον.

Κεκροπίδης ὁ τοῦ Κέκροπος υἱός.

Κεκροπίς μία τῶν ἐν Ἀθήνῃσι δέκα φυλῶν.

Κεκροπίς Ἀθήναι, ἀπὸ Κέκροπος. καὶ ὁ Κεκροπίδαι οἱ Ἀθηναῖοι.

Κέκροψ Αἰγύπτιος ὢν τὸ γένος ὥκισε τὰς Ἀθήνας· ὅθεν καὶ Κεκροπίδαι. τινὲς δὲ φασὶ τοῦτον καὶ διφυῆ γενεῇσθαι, τὰ μὲν ἄνω ἀνδρὸς τὰ δὲ κάτω γυναικός, οἱ δὲ Θηρίου. ἔτεροι δὲ ὅτι νόμους ἐξεῦρε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἀπὸ ἀγριότητος εἰς ἡμερότητα ἤγαγεν. ἄλλοι δὲ ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχε μισγομένων ταῖς γυναίξιν, καὶ ἐκ τούτου μὴ γινωσκομένη ἡ τοῦ παιδὸς παρὰ τῷ πατρὶ ἢ τοῦ πατρὸς παρὰ τοῦ παιδός, αὐτὸς νόμους θέμενος ὥς φανερώς συγγίνεσθαι αὐταῖς καὶ μιᾷ σοιχεῖν, καὶ σχεδὸν εὐρὼν τὰς δύο φύσεις τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς μητρός, εἰκότως διφυῆς ἐκλήθη (sch. A Plut. 773). καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 7 21) "τὸν τραγικῆς μύσης ἀσέρεα Κεκρόπιον."

κεκρύφαλον κεκρύφατον (ἀν κροκύφαντον), σαβακάθιον, σεδάκρον. ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 260) "κεκρύφαλοι σφίγγουσι τετὴν τρίχα· τήκομαι οἷσιν." καὶ αὐθις (AP 6 206) "τόν τε φιλοπλέκτοιο κόμης σφιγκτῆρα Φιλαινὸς βαπτὸν ὕλῃς πολιτῆς ἄνθεσι κεκρύφαλον." καὶ αὐθις (AP 6 207) "πορφύρεον χαίτας ῥύτορι κεκρύφαλον." καὶ κοιλία τις τῶν μηρυκίζόντων ζώων.

κεκτεμένης τῆς δεσποίνης· Ἀριστοφάνης (Eccl. 1118) "τὸν ἄνδρ' ὅπως ἐστὶ τῆς ἐμῆς κεκτεμένης."

κεκυφότες καὶ κύψας. Ἀριστοφάνης περὶ κυνθάρου φησὶν (Pac. 33) "οἶον δὲ κύψας ὁ κατάρτος ἐσθλεί." διὰ τῆς σχήματος τὴν ἀδδηφαγίαν αὐτοῦ δηλοῦν· καὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρεμμάτων οἱ μάλιστα τοῖς ἐδέσμοισιν ἐγκεκυφότες καὶ προσκείμενοι δοκῶσιν ἀπλήσως καὶ περισπαστάως ἐσθλείν.

κεκωδωνισμένος ἐξητασμένος, ἀπὸ τῶν τοὺς φύλακας διὰ τῆς κώδωνος ἐξεταζόντων. καὶ διακωδωνίσαι τὸ ἐξετάσαι. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη (486) "ὡς ἀισχρὸν ἀκωδώνισον εἶν."

κεκωφῆσθαι κωφὸν γεγονέναι.

κελαδεινή (Hom. Y 70) κυνήγος, θόρυβον κατὰ τὰς ἄγρως ποιῆσα. καὶ κελαδεινός ὁ ἡχητικός.

κελαδεῖτω (A Thesm. 44).

κελαδήματι ἡχήματα (A Nub. 282).

κελάδῃσαν (Hom. O 542) ἐβόησαν.

κελαδοῦσιν ἡχοῦσι. (AP 6 154) "σὺλ-πυγῆς ἄγκειμαι Τριτωνίδι κούρῳ δῶρον, ἐριβρύχων πανσυμένη κελάδων," τουτέστι θορύβων.

Κελαιναί (an Μελαιναί) τόπος, μεθόριον Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν. cf. v. Ἀπατούρια.

κελαινεφές μελανοεφές.

κελαινόν μέλαν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 63) "καὶ γραφικοῦ δοχεῖα κελαινοτάτοιο ῥέθρου."

κελαινός μέλως.

κελαινοφαγῆς ἀντὶ τοῦ μέλαινα· Ἀριστοφάνης Βατράχοις (1338) "ὦ νυκτὸς κελαινοφαγῆς ὄρεφρῃ."

κελαινώπαι οἶον οὐκ ἐν φανερωῖ ἄλλ' ἐν σκότεινῳ ἤδη βλέπομενον, καὶ μέλανα, καὶ οἶον κεκρυμμένον καὶ δόλιον. (S Ai. 954) "καὶ κελαινὸν θυμὸν ἐφυβρίζει ὁ πολύτλας ἀνὴρ" ἦτοί οἱ Αἴας.

κελαρύζει (Hom. O 261) μετὰ ἤχου ῥεῖ. "ἢ μὲν κάμηλος ἰγνύετο τῇ χιλοῦ, ὃ δὲ ἔπινε ποτὸν τοῦ ποτοῦ ἀκούσιον, καὶ ἄτε κάτωθεν τοῦ πνεύματος ὠθομένου, ἄνωθεν δὲ τοῦ ὕδατος ἐπιφερομένη, ἢ φάρυγγ' ἐκελάρυζεν" (cf. v. βορβορυγμός).

κέλευι (Hom. A 74) κελεύεις.

κελέβη κόγχη, ἢ λεκάνη, ἢ τοιοῦτον σκεῦος ἐν ᾧ δυνατόν νίψασθαι πόδας. "ἐκ δ' ἔχεν κελέβη, μετὰ δ' αὖ κερὰς ἡφύσσετο ἄλλο." cf. v. κερὰς.

Κελεζηνή χώρα τῶν Ἀρμενίων, πλησίον Μελιτηνῆς, ἢ παρ' ἡμῖν Κελτιζηνή ὀνομάζεται.

κελέοντες. κυρίως μὲν κελέοντες καλεῖνται οἱ ἰσόποδες, Ἀντιφῶν δὲ ἐν τῇ πρὸς τὸν Δημοσθένην γραφῇ τὰ ὀρθὰ ξύλα οὕτως ὠνόμασε. Harp.

Κελεύς (A Ach. 48) ὄνομα κύριον.

Κελεσικός ὄνομα κύριον.

κελευθήτησι, τουτέστιν ὁδοιπόροις· "πρόκιος ἀνθρώποισι κελευθήτησιν ἀοιδός" ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 120).

κελευσῆς τριήραρχος, πρωτεύς. καὶ ὁ

μὲν τριήραρχος ἄρχει τῆς νηὸς καὶ τῇ πληρώματι, ἐς δὲ κατ' ἐκλογὴν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν· ἄρχει δὲ ὁ πρωτεύς τῶν κωπηλατῶν, οἱ δὲ κελυφαὶ τούτων αὐτῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν. μεγίστην δὲ παρέχονται χρεῖαν οἱ κελυφαί· καὶ γὰρ ἵνα τοὺς ἄρτους δεόντως πέττωσι καὶ συντελῶσι τὸ μέτρον ἐν τῷ δειπνεῖν οἱ κωπηλάται, τούτοις ἐστὶν ἐπιμελές, οἶνον κρέας ἐλαίου, πάντων τῶν τοιούτων, ἵνα ταῦτα τηρῶντες καθ' ἡμέραν τὸ ἐπιβάλλον ἔχωσι τοῦ διδομένου πρὸς τὴν χρεῖαν. Ἀθριανός "οἱ κελυφαὶ καθ' ἐκάστην ναῦν τὸ ἐνδόσιμον τοῖς ἐρέταις ἐνέδουσιν."

κελευτιόων (Hom. N 125) πυρακελευό-μενος.

κελεύω δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. οὐκ ἐπὶ μειζόνων μόνον κεῖται παρὰ Θεουδίδῃ, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐλαττόνων. sch. Thuc. 1 42.

κελήρες· "ὃ μὲν ἔφθῃ ὑπερβῆναι ταῖς μικραῖς ναυσίν, οἱ δὲ κελήρες τοῦ Θεοῦ συσκοτίζοντος ἐπέζητουν τὸ φῶς."

κέλης ὁ μόνος ἵππος, ὁ γυμνός, ἢ καὶ ὁ σιλλάριος. συνωρίς δὲ δύο ἵπποι συνεζευγμένοι.

κέλης εἶδος πλοιαρίου μικροῦ· Ἀριστοφάνους (Lys. 54) "ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἷδ' ὅτι ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασι ὄρεθραι." καὶ ἵππος δὲ κέλης ὁ γυμνός. λέγει οὖν ὅτι ἐν πλοίῳ εἰσὶν ἐρχόμενοι, καὶ οὐκ ἀπλοῦν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 204) "οὐκέτι Τιμάριον τὸ πρὶν γλαφυροῦ κέλητος πῆγμα φέρει πλωτὸν Κύπριδος εἰρεσίην." ἐς δὲ εἶδος πλοίου.

κελητίζειν κέλῃτα ἐλαύνειν· Ὀμηρος (O 679) "ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν ἐν εἰδιῷ."

ὅτι τὸ κελητίζειν πρὸ τοῦ Ὀμήρου.

κελήτιον μικρὸν πλοῖον, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κέλητος ἵππου, ᾧ εἰς ἀνὴρ ἐπικάθηται. sch. Thuc. 1 53.

Κελσιῖνος Εὐδώρον Κασμβαλεὺς φιλόσοφος ἔγραψε συνηγορίαν δογμάτων ἀύσης αἰρέσεως φιλοσόφου, καὶ ἕτερα.

Κελτίβηρες ἴδιον ἔχουσι κατὰ τὸν πόλεμον· πιεζόμενων γὰρ τῶν πεζῶν παρκαταβάντες καὶ ἐν τοῖς ἀγωγεῦσι τῶν ἵππων πασσαλίσκους ἔχοντες προσσητημένους, τούτους πῆξαντες πειθαρχεῖν ποιοῦσι τοὺς ἵππους. cf. v. ἴδιον.

Κελτοί ὄνομα ἔθνης, οἱ λεγόμενοι Γερμανοί, οἱ ἀμφὶ τὸν Ῥῆνον ποταμὸν εἰσιν·

οὐ κατέθειν τὴν γῆν τῶν Ἀλβανῶν. οὐς καὶ Σήωνας καλοῦσιν.

ὅτι Κελτοὶ κατὰ Ῥωμαίων ἐσράτευσαν, ἀνὴρ δέ τις τῶν Κελτῶν ἡγεμονικός, τό τε σῶμα ἐκπρεπὲς καὶ τὸν θυμὸν ἀλκιμώτατος, προσελθὼν τοῦ οἰκείου πλήθους ἐς μονομαχίαν προηκαλεῖτο τῶν ἐναντίων τὸν ἄριστον. Βαλέριος δέ τις ἡγεμὼν φάλαγγος ὑπέστη τὸ ἀγώνισμα, καὶ θεία δέ τι μοῖρα κατὰ γνώμην ἀποβάντος ἔτυχε τοῦ βαλεμματος. ἐπεὶ γὰρ προῆλθε τοῦ οἰκείου τάγματος ὀπλισάμενος, κόραξ προσίζανει τῷ δεξιῷ τοῦ ἀνδρὸς βραχίονι, ἀντιπρόσωπος δέ τῳ Κελτῷ κατὰ τὸν ἀγῶνα φερόμενος καὶ τοῖς τε ὀνυξιν ἀμύττων τὸ πρόσωπον καὶ ταῖς πτέρυξιν ἐπικυλύπτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφύλακτον τῷ Βαλερίῳ τὸν πολέμιον παρέδωκεν, ὁμοῦ τὴν τε νίκην τῷ ἀνδρὶ καὶ τὴν ἀπὸ τῆ συμβεβηκότος ἐπωνυμίαν χαρισάμενος. Κορβίνος γὰρ δὴ τοῦτον εὐθεν ἐπεκλήθη, τῆς τε μαρτυρηθείσης ἀρετῆς ἔνεκα παρὰ τὰ καθεστῆκτα Ῥωμαίους νόμιμα τῆς ὑπατικῆς ἀρχῆς ἔτι μειράκιον ὦν τυγχάνει. Dio Cass. fr. 34: cf. v. ἀμύσσειν.

κελύφει τῇ περικεφαλαίᾳ· ἡ εὐθεῖα τὸ κέλυφος. κελύφη δέ θηλυκόν.

κέλυφος τὸ λέπυρον τοῦ ὧστος. ὅτι τὰς βάλανους ἐσθίωντες τὰ κελύφη ἔκαιον.

Κέλωρ Κέλωρος ὄνομα κύριον.

κεμῖς κεμιάδος ἔλαφος, ὁ κοιμώμενος ἐν σπηλαίῳ, κοιμῖς τις ὦν. (AP 6 231) "εἰ δ' ὥς ἐκ πελάγους ἐρρύσαιο Δῆμιν, ἄνασσα, κῆκ πενήης, θύσει χρυσόκερων κεμῖδα."

Κέμυρος ὄνομα κύριον.

κένανδρον κενὸν ἀνδρῶν.

Κενδεβριτὸς ὄνομα κύριον.

κενεβρίων θνησιμαίων· κενέβρια γὰρ τὰ νεκριμαῖα, κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν σοιχείων. sch. A Av. 538.

κενεμβατεῖν εἰς κενὰ βαίνειν, κενὰ ἐπιχειρεῖν.

κενεόν καὶ κενόν μάταιον. (S Ai. 971) "πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβρίζειτω." καὶ αὐθις (El. 403) "οὐ δῆτα· μήπω νῦν τοσονδ' εἶην κενή" ἀντὶ τοῦ συνέσεως κούφη. καὶ κενεὸς ὁμοίως.

κενεών ὁ περὶ τὸν λαγόνά τύπος· κενὸς γὰρ ἔστιν ὁσέων.

κενῆς ξεσηρμένης, κενωμένης· (S Ai. 986) "μή τις ὥς κενῆς σκόμονον λεαίνης δυσ-

μενῶν ἀναρπάσῃ." οἱ γὰρ κενηγοὶ τηροῦσι τὸν καιρὸν ὅπότε ἔρημοι τῶν μητέρων γίνονται οἱ σκύμνοι.

Κενθίππη.

κενοδοξία ματαία τις περὶ ἐαυτοῦ οἰήσις.

κενοὶ κενὰ λογίζονται, παροιμία.

"Ἀρχίης γὰρ Κύπρον βουλόμενος προδόναι --- προσπαύλεσε" (cf. v. Ἀρχίης). καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης (Eq. 281) "ἐσθραμῶν ἐς τὸ πρυτανεῖον κενῇ κοιλίᾳ, ἐκθεῖ πλέμ" τουτέστιν ἐκ τῆς πόλεως.

κενὸν ἀνθρώπων ἔρημον· Σοφοκλῆς πρὸς Οἰδίπουν (OR 54) "ἀλλ' εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς ὥσπερ κρατεῖς, ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενὸν κρατεῖν, ὥς οὐδὲν ἔστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς ἔρημος, ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω."

κενοσπονδία μάταια σπουδή, καὶ κενόσπονδος ὁ ἐπὶ ματαίοις σπουδαῖος.

κενοτάφιά τινά εἰσιν ἐλισσόμενα ὥς τύπος νεκροῦ, μὴ ἔχοντα ἔνδον νεκρὸν (1 Regg. 19 13 et 16).

κενοῦμαι γενικῇ.

κενοφωνίας μιταιοφωνίας, ἀσεβείας, ἡγουν αἰρετικῆς. καὶ κenoφωνῶ.

κένσαι (Hom. Ψ 337) ἐπιπλῆξαι.

κενταυρικῶς ἀγροίκως, ἀκόσμως, ὑβριστικῶς, ὅτι καὶ οἱ Κένταυροι ὑβρίζαί. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ μαλακῶς· εἰρωνεύεται γὰρ ὁ Ἡρακλῆς· ὁ γὰρ Διόνυσος μαλακὸς καὶ τρυφηλός. Ἀριστοφάνης Βατράχοις (38) "τίς τὴν Θύραν ἐπάταξεν; ὥς κενταυρικῶς ἐνήλατο." καὶ αὐθις "οἴους οὔτε τοὺς Κενταύρους τοὺς τὸ Πήλιον ἔχοντας, οὔτε τοὺς Λαισυγόνους τοὺς τὸ Λεοντῖνον πεδίον οἰκήσαντας" (Polyb.).

κέντει τὸν πῶλον περὶ τὴν νύσσαν.

κεντήματα.

κεντηνάριον.

Κεντιλίων (immo Γεντ-) σχολῆς εἶδος ἀξιωματός.

κέντορος τοῦ τοὺς ἵππους κεντοῦντος.

κέντρα τὰ τῶν ἵππων πλήκτρα· (AP 27 1) "κέντρα διωξικέλευθα."

κέντρα καὶ τὰ τῶν ἵππων πλήκτρα· b "διελάσας τὸν ἵππον, καὶ τὰ κέντρα προσβαλὼν, παρεῖναι διὰ ταχείων."

κεντρηνεκῆς (Hom. E 752, Θ 396). καὶ κεντρηνεκῆς ὁ κέντρον πλησσύμενος.

κέντριον τὸ βουκέντριον.

κεντρίσας τὸν ἵππον.

κεντρούτυπος ὁ μοχθηρός, ἢ ὁ ἡνίοχος παρὰ τὸ κεντεῖν τὰς ἵππους. sch. A Nuh. 449.

κέντρων, τουτέστι χαλιπὸς καὶ φρικτός, καθὼ καὶ τοὺς ἡνίοχους κεντροτύπους καλεῖται, τοὺς τοῖς κέντροις τοὺς ἵππους τύποντας. ἢ κέντρων ὁ ἐκ πολλῶν συνερραμμένος, ἐπεὶ τοιαῦτα τοῖς ὑποζυγίοις συρράπτοντες καλοῦσι κέντρωνας. ὡσαύτως καὶ λόγους ἐκ διαφόρων συνειλεγμένους καὶ ἕνα σκοπὸν ἀπαρτίζοντας, οἷά εἰσι τὰ ὁμηρόκεντρα. οἱ δὲ τὸν λοῖδορον ἀκούουσιν, οἷον κεντροτύπον. ἢ κέντρων ὁ κλέπτης, διὰ τὸ βυσανίζομενοι τοῖς κλέπταις καὶ κέντρο προσφέρεσθαι.

κεντροῖων ἐκατόνταρχος.

κεντῶ αἰτιατικῇ.

κεντῶν κεντῶνος ῥωμαῖσι. καὶ κεντιόνιον.

κενῶν φάους τυφλῶν.

κενώτερος ἐλαφρότερος, κουφότερος. "τὸ κενώσιμον τῆς λατρείας καὶ τὸ θεραπευτικόν."

ὦ κέπφε ἀντὶ τοῦ ὦ εὐτελέστε καὶ λάλε· φασὶ γὰρ τὸν κέπφον τοιοῦτον εἶναι. τύττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλογίζων ἀνδρῶν. ὁ γὰρ κέπφος ἀφρὸν ἐσθίει θαλάσσιον, οἱ δὲ παῖδες τῶν ὑλίων ῥίπτουσι τὸ πρῶτον πύρρῳθιν, εἰτα ἐγγυτάτω, εἰτα εἰς τὴν χεῖρα τὸν ἀφρὸν καὶ εὐχερῶς ἀγρεύουσι. sch. A Plut. 913.

κέπφος εἶδος ὀρνέου ὀξύτατον. ὅτι κυνφὸν ἔξι καὶ ἐπιπλέον τοῖς κύμυσιν.

κεπφωθεῖς (Proverb. 7.22) ἐπαρθεῖς, ἔρεθισθεῖς, ὥσπερ ἐλαυνόμενος.

κέρυ ἀγλαέ (Hom. A 385). οὐ τὴν τρίχην ψιλῶς, ἀλλ' ἐμπλοκῆς τι γένος εἰς κέρατος τρόπον ἐμπλεκόμενος. ἐπλεον δὲ καὶ Ἀθηναῖοι τέττιγας. καὶ παρ' Ὀμήρῳ (P 52) "πλοχιμοὶ θ' οἱ χρυσῇ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκωντο." καλλωπιζόμενος τῇ τοξικῇ ἢ τῇ νριχώσει· κέρως γὰρ οἱ παλαιοὶ τὴν τρίχωσιν ἐκάλεον.

κεραβάτης ὁ ἐπὶ τῶν κεράτων βαίνων.

κεραία τὸ πλάγιον τοῦ ἰσοῦ. Πολύβιος (14.10) "καθελόμενος τοὺς ἰσοὺς καὶ τὰς κεραίας ἔκτεξε τούτοις βίαιως πρὸς ἀλλήλας."

κερατίζει πορθεῖ, ἀναιρεῖ, διωρπάζει.

κέραιρε (Hom. I 203) κίρνα.

Κεραμεικοί. δύο ἦσαν Κεραμεικοί, ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως, ὁ δὲ ἔξω, ἔνθα καὶ

τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον. ἐν δὲ τῇ ἑτέρῳ προεισηχέσαν αἱ πόρνοι. sch. A Eq. 769.

Κεραμεικὸς τόπος Ἀθηναίων, ἐνθ' οἱ ἐν πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐθάπτοντο, ὡς Μινεκλῆς καὶ Καλλίστρατος ἐν τοῖς περὶ Ἀθηνῶν συγγράμμασι φασιν οὕτως "ἔξι δὲ καὶ δῆμος Κεραμεικός, εἰσὶ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν σῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις, ἔχθωσι ἐπιγραφάς, ποῦ ἕκαστος ἀπέθανεν." sch. A An. 395.

Κεραμεικὸς τόπος τῆς Ἀττικῆς ὑψηλός, ὅπου ἐπετέλουν οἱ Ἀθηναῖοι κατ' ἔτος λαμπαδοῦχον ἀγῶνα. ὑπάρχειν δὲ ἐκεῖσε πύργον ὑψηλόν, ἐφ' ὃν συμβουλευέει αὐτὸν ἀναβάντα θεωρεῖν τὴν λαμπάδα, καὶ ὅταν ἀφίσιν, ἀφεῖναι αὐτὸν κάτω. sch. A Ran. 131.

κεράμειον ἀγγεῖον. τὸ δὲ κύριον κεράμιον, διὰ τοῦ ι, εἰ μὴ πρόσκειται τὸ ἀγγεῖον. καὶ κεραμεία ἡ τέχνη.

κεραμεύειν (A Eccl. 253) κοινῶς ἀντὶ τοῦ κυτεργάζεσθαι. ἦν δὲ καὶ κεραμῆως πᾶτος ὁ Κέραλος. ἔλεγον δὲ κεραμεύειν καὶ τὸ κακῶς ποιεῖν τὰ κοινά.

κεραμῆως πλοῦτος ὁ σαυρὸς καὶ μὴ βέβαιος.

κεραμικὴ μᾶσις ὁσρικισμός.

Κεραμῆς. δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἀκυμαντίδος ἢ Κεραμῆς, εἰληφε δὲ τοῦνομι ἀπὸ τῆς κεραμικῆς τέχνης καὶ τῇ θύειν Κεράμῳ τινὶ ἥρῳ.

κεραμωτὸν τακτικὴ διάταξις· ὅπερ ἐποιοῦν Ῥωμαῖοι ἐν παιδιᾷς μέρει.

κεραννύουσι κινῶσιν, Ὑπερίδης.

κεραόν (Hom. Γ 24) τέλειον.

κεραοῦδος ὁ τὰ κέρατι ἐργαζόμενος· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6.113) "νῦν δέ με Νικομύχῳ κεραοῦδος ἤρμωσε τέκτων."

κέραιρε (Hom. I 203).

κέρας τὸ τοῦ πολέμου μέρος καὶ τοῦ τούτου.

κέρως κέρως κέραι. ἐπὶ τῆς παρατάξεως· Θουκυδίδης ἡ' (42) "τοῦ ἐκωνόμου κέρως." ἐν τῇ αὐτῇ (25) "καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι τῇ σφετέρῃ αὐτῶν κέραι." καὶ ἐν πᾶσιν οὕτως.

κέρως ἡ ἰσχύς παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων τῶν καθωπλισμένων τοῖς κέραις καὶ τούτοις ἀμυνομένων. Theodoret. in Ps. 111 9.

κέρας ἰσχυρόν τι δηλοῖ καὶ μόνιμον· α

Δαβὶδ (Ps. 131 17) "ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ."

κέρας τοῦ δικαίου (Ps. 74 11). οὕτως ἐκάλεσε τὸ εὐσεβὲς φρόνημα. τουτέστι περιβλεπτος ἔσαι.

κεράς, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ κεραστικῶς· "μετὰ δ' αὖ κεράς ἠφύσεται ἄλλο." ὁ δὲ νῆς· ἀπὸ τοῦ κεράσματος ἄλλο ἠντλησεν ἀπὸ τῆ ἡγῶνος ἐν ᾧ ἦν. cf. v. κελέβη.

κεράσας. κεράσαι δέ.

κερασβόλα τὰ σκληρὰ καὶ ἐν τοῖς πυροῖς καὶ ἐν τοῖς ὀσπρίοις συμφορόμενα, τῇ μὲν χροῖᾷ μέλανα, σρογγύλα δὲ καὶ ἱσομεγέθη κέγχροις· ἃ συνεπόμενα τοῖς ὀσπρίοις οὐ τίκεται. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν σπορὰν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέραισι τῶν βοῶν βεβλήσθαι καὶ ἀντιτύπτειν. ὅταν οὖν λέγῃ (Plato Legg. p. 853) κερασβόλους, τοὺς ἀπαιδέτους καὶ σκληροὺς καὶ μὴ πειθαζόμενους τοῖς νόμοις γησί.

Κερασσοὺς (X Anab. 5 3 2) πόλις Ἑλληνίς ἐπὶ τῇ Θαλάττῃ, Σινωπέων ἄποικος.

κερασφόρους κερατοφόρους.

Κεραύνια ὄρη.

κεραυνοὶ ἀστραπαί. (S El. 823) "πᾶ ποτὲ κεραυνοὶ Διός, ἢ ποῦ φαέθων ἥλιος, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἔκκλητοι;" οἶον ἐκ ἡγῶσιν εἰς φῶς τὴν τούτων παρανομίαν.

κεραυνός ἔξωρις σφοδρὰ μετὰ πολλῆς βίας πίπτουσα ἐπὶ γῆς, νεφῶν παραιριβομένων ἢ ῥηγνυμένων. οἱ δὲ συσροφὴν πυρώδους ἀέρος βιαιῶς καταφερομένην (Diog. L. 7 154). οὐκ ἀναιρεῖ δὲ ὁ κεραυνός, ἀλλὰ περιφλέγει. sch. A Nub. 395.

κεραυνός ἢ ἀστραπή. παροιμία. Ἀριστοφάνης (Nub. 398) "εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς οὐχὶ Σίμων' ἐνέπηρσεν, οὐδὲ Κλεώνυμον, οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εἰς ἐπιόρκου." τῶν δὲ κεραυνῶν οἱ μὲν καταιβᾶται, οἱ δὲ ψολόαντες, οἱ τῇ ψαύσει ὀλλύντες, οἱ δὲ ἀργῆτες καλοῦνται. sch. A Eq. 663.

Κέρβερος.

κερδαλέος ποικίλος, πανοῦργος· κερδαλή γὰρ ἢ ἀλώπηξ, καὶ κερδῶ. καὶ κερδαλειώτερος διὰ τοῦ ω μεγάλου.

κερδαλεῦφρων δολιόβελος, σχολιὰ βελούμενος.

κερδαῖνα.

κερδᾶν ἢ αἰτιατικῇ, αὐθιγὰ καὶ κερδαίνει δέ.

κέρδιον χρεῖττον, ὠφελιμώτερον.

Κερδισός ὄνομα πόλεως.

κέρδισος (Hom. Z 153) πανουργότατος.

κέρδος αἰσχύνῃς ἄμεινον. (S OR 889) "εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεί δικαίως, καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται, καὶ τῶν ἀθίκτων ἔξε-ται· μυταίων δὲ τίς ἐτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμῷ βέλη ἔρξεται ψυχᾷ ἀμύνειν;" ταῦτέστι τίς ἂν ἀπελάσειεν αὐτοῦ τὴν τιμωρίαν τοιαῦτα πράττοντος;

κερδασύνη πανουργία.

κερδῶ ὑποκοριστικῶς ἢ ἀλώπηξ, ὡς Εἰδοθέω Εἰδῶ, Ὑριπύλῃ Ὑψῶ. sch. A Eq. 1065.

κερδῶος θεός ὁ Ἑρμῆς ὡς κέρδους περιποιητικός. καὶ ἄγγελον δὲ αὐτὸν καλοῦσι καὶ κλώπα· διὸ καὶ μύρσιππον αὐτὸν ποιοῦσι βυζάζειν. καὶ ἔφορον αὐτὸν τοῦ λόγου καὶ τῆς κλοπῆς, καὶ ἐμπολαῖον ἦγον κέρδους ἔφορον.

Κερεάλιος ὄνομα κύριον.

Κερήννης ὄνομα κύριον.

Κερκάσσωρος (Herodot. 2 15) ὄνομα πόλεως.

Κερκιδᾶς εἰς τὴν τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονούντων. Harp.

κερκίδες.

κερκίς ἰσουργικὸν ἐργαλεῖον, καὶ εἶδος κυρίως φυτοῦ εὐνυξοῦς. (AP 6 174) "κερκίδα δ' εὐποίητον, ἀηδόνα."

Κερκύλωνα ὄνομα τόπον.

κέρκος ἢ τῶν ἐρπετῶν οὐρὰ καὶ παν-α τὸς ζῆες, παρὰ τὸ σκαίρειν καὶ ἐρπειν. Ἀριστοφάνης (Eq. 905) "ἰδοὺ δέχῃ κέρκον λαγῶ," τὴν οὐρὰν τοῦ λαγῶ. ἔστι δὲ ἀπαλὸν καὶ τρυφερὸν τὸ ἔριον τοῦ λαγῶ, ὥς ἀντὶ σπύγγου χρήσασθαι, ὥς τὸς λήμιας περιψῆν, τουτέστι καταμύσσειν, ἀποσπογγίζειν.

κέρκος ἢ οὐρά· "διεβίβαξε δὲ τοὺς ἵπ-πεις, ἐκάσους τῶν ἵππων ἐκ τῆς κέρκου πε-ζὸν προσσηρημένον."

κέρκουρος νηὸς εἶδος (Herodot. 7 97). κέρκουροι καὶ μυοπάρωνες καὶ λέμβοι εἶδη πλοίων. καὶ παροιμία "κέρκουρος ἐν λαχάνοις." ἔστι δὲ λάχανόν τι ἄγριον καὶ εὐτελές, ἀφ' οὗ ἢ παροιμία. cf. v. κόρχορος.

ὅτι ἢ τὰ νῦν λεγομένη Κέρκυρα Φαιακία τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο, χώρα τῶν Φαιακίων.

Κερκυόνη.

Κερκυών ὄνομα ληξοῦ, ὅς τις διῆγε περὶ

τὴν Ἐλευσῖνα καὶ τοὺς παρερχομένους ἡνάγκαιζε παλαίειν αὐτῇ.

α. Κέρκωπος. δύο ἀδελφοὶ ἦσαν ἐπὶ γῆς πᾶσαν ἀδικίαν ἐπιδεικνύμενοι, καὶ ἐλέγοντο Κέρκωπος, ἐκ τῆς τῶν ἔργων δεινότητος σῶτως ἐπονομαζόμενοι· ὃ μὲν γὰρ αὐτῶν Πύσσαλος ἐλέγετο, ὃ δὲ Ἀκμων. ἡ δὲ μήτηρ Μερμωνίς ταῦτα ὁρῶσα ἔλεγε μὴ περιτεχεῖν μελαμπύγῳ, τουτέστι τῇ Ἥρακλει. φησὶ δὲ αὐτοὺς ὁ Ξενοφῶν εἰς πιθήκους μεταμορφωθῆναι διὰ τὴν κυκοθήθειαν, καὶ τὰς Πιθηκούσας ἀπ' αὐτῶν ὀνομασθῆναι νήσους. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν Κάνδελος καὶ Ἀτλας. οὗτοι οἱ Κέρκωπος Θείας καὶ Ἰκαρινοῦ· οὗς φασιν ἀπολιθωθῆναι διὰ τὸ ἐγχειρεῖν ἀπατῆσαι τὸν Δία. ἡ δὲ παροιμία κερκωπίζειν· ἢ ὁ Χρύσιππος ἀπὸ τῶν σαινόντων τῇ κέρκῳ ζῶων ἰρησὶ μετεννήχθαι. cf. νν. Εὐρύβατος et μελαμπύγου τύχοις.

β. Κέρκωπος πανούργοι, δόλιοι, ἀπατεῶνες, κόλακες, οἵ, καθάπερ ἡ ἀλώπηξ τοὺς θηρατικὸς κύνας ἀπατᾷ, τοὺς ἀπλουτέρους φευκαῖζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων. φασὶ δὲ τοὺς Κέρκωπος γενέσθαι "ψεύσας, ἡπεροπῆας, ἀμύχανα δ' ἔργ' ἐύσωπτας, ἐξαπατητῆρας· πολλὴν δ' ἐπὶ γαῖαν ἰόντες ἀνθρώπους ἀπάτασκον, ἀλῶμενοι ἥματα πάντα."

κερκωπίζειν. ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν προσαινόντων τῇ κέρκῳ ζῶων μετεννήκεται. ἄμεινον δὲ λέγειν αὐτὴν ἀπὸ Κερκώπων, ὅς περὶ τὴν Αὐδίαν ἰσοροῦσιν ἀπατηλοὺς σφόδρα καὶ ἀηδεῖς γενέσθαι.

κερκωπίζοντες χλευάζοντες, μωκίζοντες ὡς οἱ πίθηκοι.

κέρκωψ κέρκωπος ἀπατεῶν, ἡ γένος πίθηκου. Κέρκωψ δὲ Κέρκωπος.

κέρματα τὰ λεπτότατα. (Procor. Arg. 25) "ἐπὶ γὰρ Ἰβησίου τοῦ βασιλέως, τῶν ἀργυραμοιβῶν πρότερον ἰ καὶ σ' ὀβολοὺς, ὅς φύλλεις καλοῦσιν, ὑπὲρ ἐνὸς σατήρος χρυσῶ προτίσθαι τοῖς ξυμβάλλουσιν ἐκωθῶν, αὐτὸς ἐπιτεγνόμενος κέρδη οἰκεία π' καὶ ρ' ὀβόλους ὑπὲρ τοῦ σατήρος δίδεσθαι τοὺς ὀβολοὺς διετάξατο, χρυσοῦ ἕκτην ἀποτεριόμενος μοῖραν."

κερματίζει εἰς λεπτὰ διαιρεῖ, καὶ κερματισμένων εἰς λεπτὰ διακεκομμένων· "καὶ μέγα κεφάλαιον ἡθροίσθη τῶν λεπτῶν κερματίων" (cf. ν. κεφάλαιον). καὶ κατακερματίζει· "ἐξήγαγεν ἐκ τῆς ζωῆς τοὺς

χρυσοὺς δουρικοῦς, κατακερματίζει θῆλον καὶ διαλύσασθαι τῷ πανδοκεῖ." cf. ν. ζῶν.

κεροβάτης ὁ Πάν, ἐπειδὴ χηλὺς ἔχει δοκεῖ τράγου· διὸ καὶ αἰγιβύτης καὶ τραγοβάμων καλεῖται. ἡ ὅτι κέρατα ἔχει. ἡ τὴν βάσιν ἔχει κερατίνην· ἰσορεῖται γὰρ τὰ κάτω τράγου ἔχων, ὥς ἀπὸ τῶν ποδῶν κερατοβάτης. ἡ ὁ εἰς τὰ κέρατα τῶν ὀρίων βαίνων. ἡ ὁ ἐπὶ κέρατα βαίνων. καλαμόφθογγα δὲ παλίων, διότι οἱ ἀρχαῖοι καλὰ μὴ ἀντὶ κερατὶς ἐχρῶντο· ἥδεσαν μὲν γὰρ τὸ κέρας, ἀνέφερον δὲ τῷ ὀνόματι ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν χρῆσιν, ὡς καὶ χορδὰς λέγομεν ἔτι καὶ πῦν τὰς ἐκ τῶν νεύρων, ὅτι τὸ παλαιὸν ἐντέρινοι ἦσαν. sch. A Ran. 232.

κερδέσσα ἡ συμπλεκτική, καὶ κερδέεις ὁ συμπλεκτικός. cf. ν. κέρα ἀγλαέ.

κερδαίω.

κερσολκός ὁ Ἀπόλλων. παρ' Εὐρυπιδῇ (Or. 268) "δὸς τόξω κερσολκά."

κερρὶς ὄνομα ἰχθύος.

κέρσει κόψει.

Κερσοβλέπτεις πῦς ἦν Κότνος, καὶ νεώτατος ὢν βυσιλεύς κατεσώθη Ὀράκης ὑπὸ τοῦ πατρὸς. Harp.

κερτόμιος ἐρεθιστικός. (AP 7 191) "πολλὰ καὶ δὲ κρέζασμα πολυθροον, οἷά τις ἡχίω, κέρτομον ἀντιφθεῖς χελεῖν ἀρμονίαν." "ἐκίλεον ἐκκομισθῆναι μετὰ χορείας γαμηλίον τε καὶ κερτόμιον, καὶ τὸν ὑμέναιον ἄδοσσαν γυναικῶν" (cf. ν. δῆς).

κερτομῶ τὸ χλευάζω. πρὸς αἰτιατικὴν τὴν σύνταξιν· "πολλοὶ δὲ τοῦτον ἐκερτόμην ὡς γαστρίμαργον."

κερτομῶν χλευάζων, ἐρεθίζων, σκώπτων.

κερσφόρος.

Κέσκος οὐκ ἦν. πόλις ἐν Κιλικίᾳ, καὶ παρ' αὐτὴν ποταμὸς Νοῦς ὄνομα, διόπερ οἱ κωμικοὶ παίζοντες τοὺς ροῦν οὐκ ἔχοντας Κέσκον φασὶν οὐκ ἔχειν.

κεσὸν ἱμάντα (Hoin. Ξ 214) ποικίλον ἱμάντα, ὃ πάντα ἐμυθεύετο ἐνυπάρχειν τὰ πρὸς ἀπάτην θελκτήρια.

κεσός ὁ διακεκεντημένος καὶ διακεκομμένος ἱμάς· ἡ ἔνδυμα Ἀφροδίτης. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ τῶν γυναικῶν φαντασιώδη ἐνδύματα. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 121) "καὶ κεσοῦ φωνεῖσα μαγνότερα" ἀντὶ τοῦ θελκτικώτερον. καὶ αὐθις (AP 5 270)

"χείλαι δὲ δροσόντα καὶ ἡ μελίφουτος ἐκείνη
ἤθεος ἀρμονίη κεσὸς ἔφν Παφίης."

κεσρᾶν τεμάχη Ἀριστοφάνης Νεφέλαις
(338). οὐχ οἱ αὐτοὶ τοῖς κεσρεῦσιν ἰχθύσιν
αἱ κεσρέαι· ἀλλ' οἱ μὲν τὰς μυρμίδας κέσρους
ἀξιῶσι καλεῖν, οἱ δὲ οὐ ταύτας ἀλλὰ τι διά-
φορον ἄλλο γένος ἰχθύων. νῦν μέντοι κε-
σρεῖς καλοῦμεν τοὺς κεφάλους. τὸ λεγόμενον
τέμαχος μεγάλων κεσρῶν, τιτέσι τιμίων καὶ
λαμπρῶν ἰχθύων. τὸ δὲ τέμαχος καὶ ἐπὶ
πλακοῦντος· ἐπὶ τυρῶν οὐκέτι. καὶ παροιμία
"κεσρεὺς νησεύει" ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων
μὲν, ἥτιον δὲ φερομένων διὰ τοῦτο αὐτὸ
καὶ μηδὲν πλέον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης ἀπο-
φερομένων, ἐπεὶ καὶ ὁ ἰχθύς καθαρὸς ἐστί.
cf. v. τεμάχη.

κεσρέαι. εἶδος ἰχθύων αἱ κεσρέαι. τὸ
δὲ ὑρσινικὸν κεσρεὺς κεσρέως. ἔσι δὲ καὶ εἰ-
δος ἀφύων. καὶ ζῆται ἐν τῷ ἀφύα.

κεσρεῖς. νῆσεις ἐκάλουν καὶ κεχηνότας
καὶ πεινῶντας· λαίμαργοι γὰρ οὗτοι οἱ ἰχθύες.
οὗτος γὰρ πάντων τῶν ἰχθύων ἀλληλοφωγόν-
των μόνος ἀπέχεται, νέμεται δὲ ἰλὺν, ὡς
Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζῴων (8 4), καὶ δῆ-
λον ὅτι ταλαιπωρεῖ τε καταδύομενος εἰς τὴν
ἰλὺν καὶ ἥττον τι φέρεται.

κεσρεὺς ὁ νῦν λεγόμενος κέφαλος.

κεσρεῖνος εἶδος ἰχθύος. σκεπτέον δὲ εἰ
διαφέρει κεσρέως.

κέσρος. ξένον ἦν τοῦτο τὸ εὖρημα κατὰ
τὸν Περσικὸν πόλεμον. τὸ δὲ βέλος τὸ τοι-
οῦτον διπάλαιον ἦν, ἴσον ἔχον τὸν αὐλίσκον
τῇ προβολῇ. τοῦτω ξύλον ἐνήρμοσο, τῷ μὲν
μήκει σπιθαμιαῖον, τῷ δὲ πᾶχει δακτυλιαῖαν
ἔχον τὴν διάμετρον. εἰς δὲ τοῦτον τὸ μέσον
ἐσφηνώτο πετερόγρια τρία ξύλινα, βραχέα παν-
τείως. τοῦτο δυνεῖν κάλων ἀνίσων ὑπαρχόν-
των τῆς σφενδόνης, εἰς τὸ μέσον ἐνηγκυλί-
ζετο τῶν κάλων ἐκλύτως. λοιπὸν ἐν μὲν τῇ
περιωγωγῇ τεταμένων τούτων ἔμενον· ὅτε δὲ
παρὰλθείη θάτερον τῶν κάλων, κατὰ τὴν
ἄφρασιν ἐκπίπτει ἐκ τῆς ἀγκύλης καθαπερεὶ
μολυβδὶς ἐκ τῆς σφενδόνης φέρεται, καὶ προσ-
πίπτει μετὰ βιαιῆς πληγῆς κακῶς διετίθει
τοὺς συγκυρήσαντας (Polyb. 27 9).

κεύθειν κρύπτειν.

κευθήμων φωλεῶν, ἀποκρύφων τόπων.
κευθήνες οἱ καταχθόνιοι δαίμονες.

κευθμῶνων κρυπτῶν τόπων, ἐνδοτάτων.

Κευθωνύμου κλέος ἡ αἰσχρος, ἐπὶ τῶν

αἰσχίον κλέος ἐχόντων. ἢ οὐδ' ἂν τις ἐπικρύ-
ψει τὸ ὄνομα. ἢ δυσωνύμου.

κεφάλαια τὰ χρήματα (Artemid. 1 18).

κεφάλαιον. ὁ ἀπόσολος Παῦλος φησὶ α
(Hebr. 8 1) "κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομέ-
νοις." κεφάλαιον αἰ τὸ μέγιστον λέγεται. καὶ
αὐθις "μέγα κεφάλαιον ἡ θροῖσθι μισθῶν
κερματίων." cf. v. τίτλος.

κεφάλαιον. ἐνιοὶ τῶν ῥαθύμως ἐντετυ-
χηκότων τοῖς ὑπὸ τῶν ἰ' ῥητόρων γραφεῖσι
λόγοις τὸ κεφάλαιον οἰοῦνται παρεῖληφθαι ἐπὶ
πράγματος καὶ λόγου μόνον, ὡς παρὰ Αἰ-
σχίνῃ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος (240) "δὶ
ἐνδειαν μὲν χρημάτων οἱ ξένοι Θηβαίοις τὴν
ἄκραν οὐ παρέδωκαν, διὰ δὲ θ' ὑλάντα ἀρ-
γυρίου πάντων Ἀρκάδων ἐξεληλυθότων ἢ
πράξις οὐ γέγνηται. σὺ δὲ πλουτεῖς, καὶ
ταῖς ἡδοναῖς ταῖς σαυτοῦ χορηγεῖς, καὶ τὸ
κεφάλαιον, τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ
τούτῳ." παρεῖληπται δὲ καὶ ἐπ' ἀργυρίῳ τὸ
κεφάλαιον, ὡς ὁ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτη-
σιφῶντος (104) "καὶ τόκον ἤνεγκαν Δημο-
σθένει τοῦ δωροδοκῆματος δραχμὴν τῇ μη-
ρὸς τῆς μῆρας, ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδωκαν."

κεφάλαιον. παραλαμβάνεται ἐπὶ γράμ-
ματος καὶ λόγου καὶ ἀργυρίου. οὕτως Αἰ-
σχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημο-
σθένους ἐν τῷ πρὸς Ἀφοβον (α 7).

κεφαλαίῳ ἄδρῳ Ἀριστοφάνης (Ran. 862)

"ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κορόταφόν σε ῥήματι
θενὼν ὑπ' ὀργῆς ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον," ἀντὶ
τοῦ ἄδρῳ. cf. v. ῥαφανίς.

κεφαλαίωσον (Sirac. 35 8) συντόμισον,
συνάγαγε.

κεφαλή παρὰ τὸ κεκυφῶσθαι ἦγαν κε-
κάμφθαι. καὶ οἱ λατροὶ τὸ σκάψιον αὐτὸ κα-
λοῦσι. καὶ Ἰπποκράτης δὲ κύβητον, Μακε-
δόνας δὲ κέβλην, τὸ β' ἀντὶ τοῦ φ λαμβά-
νοντες, ὡς ἐπὶ Φερηνίκης Βερενίκης.

Κεφαλῇθεν. δημὸς Ἀκαμαντίδος ἡ Κε-
φαλή. Harp.

Κεφαλὴν Κεφαλῆνος κλίνεται. καὶ Κε-
φαλληγνία χώρα.

κεφαλὴς βιβλίου, ὅπερ τινὲς εἰλημά-
φασιν· (Ps. 39 7) "ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέ-
γραπται περὶ ἐμοῦ."

κεφαλισμός. κεφαλισμοὺς λέγει Ἀριστο-
τέλης τοὺς τῶν πρώτων ἀριθμῶν μέχρι δε-
κάδος πολλαπλασιασμούς. διὰ γὰρ τῆς περὶ
τούτων γυμνασίας καὶ οἱ τῶν ὑσέρων καὶ

μειζόνων καὶ ὁμοίων αὐτοῖς πολλαπλασιασμοὶ κατὰ μετέβασιν γνωρίζονται. ἀπὸ γὰρ τοῦ "δὶς δύο τέσσαρα" γνωρίζεται ὁ δὶς κ' μ', καὶ ὁ εἰκοσάκις κ' υ', καὶ ὁ διακοσιοντάκις κ' τετρακισχίλια, καὶ ἑξῆς ὁμοίως. Alex. Aphrod. in 'Top. p. 279.

Κεφαλίων ἢ Κεφάλων Γεργίδιος ῥήτωρ καὶ ἰσορικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ. ἔφυγε δὲ τὴν πατρίδα δι' ἀπέχθειαν δυναστῶν, καὶ ἐβίω ἐν Σικελίᾳ. ἔγραψε παντοδυναῖς ἰσορίας ἐν βιβλίοις θ'; ἅτινα ἐπιγράφει μινύσας, ἰάδι διαλέκτω, μελέτας τε ῥητορικός, καὶ ἄλλα τινά.

Κέφαλος Ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ δημιουργός, ὃς πρῶτος προοίμια καὶ ἐπιλόγους προσέθηκε. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς ἀναρχίας. Κέφαλος οὗτος ἔσχε θυγατέρα τὴν Οἴην. cf. v. Οἰῆθεν.

Κεφρὴν (Synes. ep. 58 p. 201) ὄνομα κύριον.

κεχανδότα (Hom. Ψ 268) χωροῦνται.

κεχαρηότα (Hom. Η 312) χαίρονται.

κεχαρισμένη (Hom. Ε 243) πεφιλημένη. "ὃ δὲ καὶ μᾶλλον μέγα ἐφρόνει, κεχαρισμένου τοῦ δώρου τῷ θεῷ γεγενημένου."

κεχαρισμένως εἰς χάριν αὐτῷ πάντα ποιεῖν.

κεχαροῖατο (Hom. Α 256) χαρεῖεν.

κεχειρωμένοι ἡττημένοι.

κέχηνα ἐν ἴσῃ τῷ προσδέχομαι, ἢ δέομαι. sch. A Ach. 30.

Κεχηναίων πόλις ἢ τῶν Ἀθηναίων, ὡς ληρούντων αὐτῶν. ἀπὸ τοῦ κεχηνέαι ἔλαβε τὸ ὄνομα ὡς μετέωρα τῶν Ἀθηναίων φρονούντων. sch. A Eq. 1260.

κεχήνατε ἔξυπατάσθε, ἐννεοῖ ἐστε. sch. A Ach. 133.

κέχηνεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχύδας Ἀριστοφάνης (Eq. 752). ἐμποδίζων ἀντὶ τοῦ μισώμενος. ἢ ἀπὸ τῆ τὸν σῦκα λαμβάνοντα χάσκειν.

κεχήνη. ἢ συναίρεσις τοῦ κεχήνη Ἀττικῇ· τὸ γὰρ ε καὶ α εἰς η συναίρουσι. καὶ ἔτι συναλοιφῇ ἀπὸ τοῦ κεχήνεα. οἱ δὲ σφόδρα προσέχοντές τινι κεχήνασι. δύναται δὲ εἶναι κατὰ μεταφορὰν τῶν ὀρνέων τῶν ἐτι νεοτῶν, τὴν τροφὴν προσδεχομένων καὶ κεχηρνύτων. οἶον οὖν τροφή μοι ἦν τὸ ἀκοῦσαι τι τῶν Ἀσχυλίου. sch. A Ach. 10.

κεχηρνότες χαύνως ὀρῶντες.

κεχηρνότες μωροί. μὴ περιπέτεσθε ὥμωροί· τὸ γὰρ κεχηρνέαι ἐπὶ τῶν ἀνοήτων παρалаμβάνεται. Ἀριστοφάνης (An. 166) "μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηρνότες."

κεχολώσεται (Hom. Α 139) ὀργισθήσεται.

κέχηρμαι δοτικῇ.

κεχηρησιωδημένων μεμινεσμένων.

κεχωσμένους.

Κηδὺρ δεύτερος τοῦ Ἰσμαῖλ υἱός. οἱ δὲ τοῦτου ἀπόγονοι μέχρι τήμερον οὐ πόρρω τῆς Βαβυλῶνος ἐσκήνυνται. Theodoret. in Ps. 119 5.

κήδεα κακά.

κηδεῖα ταφή, ἐκφορά.

κήδεῖν (Hom. Φ 369) κακοῦν, λυπεῖν.

κηδεῖους (Hom. Τ 294) οἰκείους, προσφιλεῖς.

κηδεμονία πρόνοια. καὶ κηδεμών φροντιστής, ἐπιμελητής, προνοητής.

κηδεός (Hom. Ψ 160) ὁ νεκρός.

κηδεσῆς ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν οἰκείος ἢ πενθερός. οὐ μόνον δὲ ὁ διδοὺς ἀλλὰ καὶ ὁ λαμβάνων. (A Th. 80) "οὐ χρὴν σε κρύπτειν ὄντι κηδεσῆν ἐμὸν."

κήδεται, γενικῇ, φροντίζει, βοηθεῖ, ἐπιμελεῖται.

κηδεύειν φροντίζειν, ἢ θάπτειν. Αἰλιανός "καὶ ἄλλως αὐτοῦ παλλακίδι ἐπιμανεῖς ὡς ἤδη θεραπεύειν, τὸν ἄθλιον ἐν νεκροῖς ἡρῶσιν. καὶ οἷ γε κηδόμενοι τοῦ ἀνδρός ὠδύροντό τε αὐτὸν καὶ θεοὺς ἐκάλουν συμμάχους, καὶ πρὸ πάντων Σύραριν."

κηδήσαντες θεραπεύσαντες, ἢ λυπεύσαντες.

κήδομαι σου φροντίζω, κήδω δὲ σὶ λυπῶ.

κήδος ἢ συναλλαγή τοῦ γάμου ἢ τοῦ πένθος· καὶ ἡ λύπη, ὅτι καίεσθαι ποιεῖ (Procop. Arc. 4) "ἐς κήδος γὰρ ἀλλήλοις ἐνηλθῆτην εὐθύς." καὶ αὐθις "Τισσαφέρης δὲ κηδεύσας Ἀρταξέρξη, καὶ τὴν σατραπείαν λαβὼν τὴν ἐπὶ θαλάσσην."

κηδωλός ὁ φροντίζων καὶ κηδόμενος ὄλων.

Κηδωνίδης Κηδωνίδου. οὗτος τεθρλημένος ἦν ἐπὶ παιδερασίᾳ ἀνυπερβλήτῳ, ὡς Ἀντοκλείδης καὶ Θέρσανδρος. cf. Aesch. 1 52.

κῆεν ἔκαιεν.

κηκάς (Nicand. Al. 185) ὁ λοῖδορος. καὶ κηκασμός (Lycophron. 692).

Κηκείδης διθυράμβων ποιητής πάνυ ἀρχαῖος. μένεται αὐτοῦ Κρατῖνος ἐν Πανόπταις, καὶ Ἀριστοφάνης (Nub. 984) "ἀρχαῖά γε καὶ διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεσα καὶ Κηκείδου."

κηκίς ὄξύτης. ἡ κηκίς βύμμα τι καὶ σύμμη, ἡ καρπὸς τῆς δρυὸς ἐπιτήδειος εἰς βαφήν. καὶ οὐδετέρως κηκίδιον.

κηλα (Hom. A 53) βέλη, ὅτε δὲ σημειῖα.

κηλέω (Hom. Θ 217) καυσιῶν πυρί.

κηλέξης ὁ ἀπατεῶν.

κηληθμός ἀπάτη, ἀπὸ τοῦ χαλῶ χαληθμός, καὶ τροπῇ κηληθμός. καὶ κήλημι ὁμοίως.

κήλησις περὶ μετὰ τέρψεως, ἡ διὰ λόγων ἡδονὴ κατακηλοῦσα, καὶ ἡσυχία σὺν ἡδονῇ, ἀπὸ τοῦ χαλῶ.

κηλητήριον ἕσμιματι θελκτικὰ μέλη. "γράφωντας ἐς τοὺς ἰβ' θεὸς χρῆναι ταῦτα ἄδασθαι οἰονεῖ τῶν παρόντων κακῶν κηλητήριον."

κηλήτης.

κηλῖδα.

κηλιδωτόν ἐρρυπωμένον.

κηλῖς κηλῖδος ῥύπος, μῶμος, χρῶμα, μορφή, ἔλκος, οὐλή. "ὥσπερ οὖν τὰ ἐκ τῶν Τιτανικῶν σπερμάτων φύντα τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων κηλῖδα προσετρίψατο" (cf. v. τιτανῶδες).

κηλὸν τὸ ξύλινον βέλος.

κηλούμενος τερόμενος, θελγόμενος, οἷον αὐλοῖς καὶ ἡδυφωνοῖς. κηλοῦμαι γὰρ τὸ ὑπ' αὐτὸν ἡδομαι.

κηλῶ βλάπτω, ἀπατῶ.

κήλων ὁ θερμὸς εἰς συνουσίαν.

κηλώνειον τὸ γεράνιοι.

κηλώνιον ὁ ἵππος.

κημὸν καταμηλῶν. Ἀριστοφάνης (Eq. 1147) "ἔπειτ' ἀναγκάζω πάλιν ἔξεμειν ἅττι ἂν κεκλόρωσι μου." καταμηλοῦν λέγουσι τὸ τῇ μήλῃ καθίσθαι ὑπὸ τοῦ λατρεῖς εἰς τὸν λαμόν, ὡς ποιοῦσιν οἱ ἐμουῦντες. τὸ δὲ ὄλον βούλεται ὅτι καταψηφιζόμενος αὐτῶν καὶ καταδικάζων ἀναγκάζω ἐμείναι τὰς κλοπὰς.

κημός εἶδος χαλινοῦ, ἡ φμιός. (AP 6 246) "κέντερον διωξικέλευθα φιλορρώθωνά τε κημόν."

κημός πλέγμα κωνοειδές, δι' οὗ καθίσσιν οἱ δικασταὶ τὴν ψήφον εἰς τὸν κάδον. Ἀριστοφάνης (Vesp. 786) "κάπισταλιν ἐπὶ τοῖς

κημοῖς." καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐπιτιθέμενον, καὶ γυναικεῖον προκόσμημά, καὶ αἱ αὐλητικαὶ φροβειαί, καὶ κρίκον τι γένος, καὶ πόαιτις, καὶ ὄσπριόν τι παρὰ Θραξίν. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 233) "καὶ ἀμφίτροπον ὑπεκτὰν κημόν." καὶ μηχανικόν τι πυρφόρον μηχανήμα. sch. A Eq. 1147.

Κηναῖος ὁ Ζεύς.

κῆνσος τὸ νόμισμα, ἐτήσιον τέλος, παρὰ τὸ καίνω τὸ κόπτω.

κῆνσος. οὕτω τῇ ἐπιχωρίῳ γλώττῃ Ῥωμαῖοι τὴν ἑξέτασιν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ πλήθους προσαγορεύουσι.

κῆνσωρ τιμητῆς παρὰ Ῥωμαίοις ὀνομαζόμενος, ἑξεταστής ... βλόν (cf. v. τιμητῆς).

κηπαία ἡ ἐν τῷ κήπῳ παγίς (πυλὶς?).

κηπέω, κηπέα. κηπίον δὲ ἄδετέρως.

Κῆποι πόλεις κατὰ Βόσπορον οὕτω καλουμένη. Harp.

κῆπος εἶδος κουράς. δύο γὰρ εἰσι κουραί, σκάφιον καὶ κῆπος. τὸ μὲν οὖν σκάφιον τὸ ἐν χρῶ, ὃ δὲ κῆπος τὸ προμετώπῳ κεκοσμηθῆναι. Ἀριστοφάνης (Av. 807) "οἷσθ' ἢ μάλισ' ἔοικας ἐπερωμένος; εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ. σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ."

κῆρ ἡ ψυχὴ, καὶ ἡ θανατηφόρος μοῖρα. καὶ κῆρες θανατηφόροι μοῖραι, ἥτοι αἱ κατῆναι ἐπιφέρουσαι. καὶ ἐν Ἄδον ποταμῷ Περικλεγεῖσθοντι καὶ Ἀχέροντι καὶ Κωκυτῷ. ὃ μὲν ἀπὸ τοῦ φλέγειν, ὃ δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ ἄχρη εἰς αὐτὸν ῥεῖν, ὃ δὲ ἀπὸ τῶν θρήνων καὶ κωκυτῶν. κωκυτὸς δὲ ἐστὶ φωνῆς μίμησις θρηγνύοντων. λέγουσι δὲ καὶ Ἀλίβαντὰ τινα εἶναι ποταμόν, ἀπὸ τοῦ ἅπαντα καταξηραίνειν καὶ μηδὲ λιβάδα ὑπάρχειν ἔγχεσιν ἰκμάδα. καὶ τὸ ὄξος δὲ ἀλίβαντά φασιν, ὅτι νενεκρωμένος οἶνός ἐστι. κῆρ δὲ ἡ ψυχὴ, διότι διάπυρός ἐστι. τὸ γὰρ ἔμψυτον θερμόν τοῦτο ψυχῇ. (AP 7 154) "εἰμὶ δὲ κῆρ τυμβοῦχος· ὃ δὲ κτείνας με Κήροιβος."

κῆρας θάνατον καὶ φθορὰς αἰτίους. "ἄξιόν αὐτοὺς πάσης ἐλευθεσθαι γῆς καὶ θαλάττης ὡς ὄντας κῆρας πόλεων τε καὶ πολιτείαις, νῦν δὲ ξεφανῶν αὐτοὺς καὶ πυρῶν δειγμῶν τιθέμενος γενναῖον βίον καὶ σώφρονος." cf. v. βάλλων Σωκράτης.

κηρεσιφόρητος (Hom. Θ 527) ὁ τὸν θάνατον φέρων.

Κήρινθος πόλις. καὶ ὄνομα κύριον.

κῆρινον ἐκμαγεῖον (Plat. Theaet. p. 191 C) ἢ φαντασία τοῦ νοός. καὶ κῆρι-
νος. καὶ ἐκκηριώθη ἂντι τοῦ ἐσκοτώθη,
ἢ διὰ τὸ δέος κήρινος ἐγενόμην.

κηρόθι ἐκ ψυχῆς.

κηροῦ εὐπλαστότερος, ἐπὶ τῶν ῥαδίως
τι ποιοῦντων. "τῷ δὲ Ἀσκληπιοδότῳ σπεσθὴ
ἦν εἰς τὸ χρωματικὸν καὶ διατονικὸν εἶδος
τῆς μουσικῆς, ὥς τε τὴν ἑαυτοῦ φωνὴν καὶ
τὰ περὶ αὐτὴν ὄργανα τῆς φύσεως εὐπλα-
στότερα κηροῦ διετίθετο, καὶ μετερρῶθμιζεν
εἰς ὃ τι ἐβούλετο καὶ ἡ χρεία παρῆν, ὥστε
καὶ ζῶων ἀπάντων μιμεῖσθαι καὶ τῶν ἄλ-
λων κτύπων τὰς ἀπηχήσεις" (cf. v. Ἀσκλη-
πιόδοτος).

κηροφορεῖν κηρία φέρειν.

κηρύκαινα (A Eccl. 718) θήλεια. καὶ
κηρυκαίνας ἐκάλουν Ἀλεξανδρεῖς γυναικας
αἵτινες εἰς τὰς αὐλὰς παριῆσαι καὶ τὰς συ-
νοικίας ἐφ' ὧτε συναγείρειν τὰ μιάσματα
καὶ ἀποφέρειν εἰς θύλασσαν, ἕπερ ἐκάλουν
φυλάκεια.

κηρυκεία ὁ διδόμενος μισθὸς κήρυξιν
ἐπὶ ταῖς γινομέναις πράξεσιν· οὕτως Ἰσαῖος
(Harp.), σημαίνει δὲ καὶ τὴν κηρύκευσιν. λέ-
γεται καὶ οὐδετέρως κηρύκειον ὁ ἐπὶ τῇ
κηρύξει μισθός, ὁ παρ' ἡμῶν μῆνυτρον λέγε-
ται. καὶ Κηρύκειον ὕρος Ἐφέσου.

a κηρύκειον. "σύνθημα φιλίας ἦν τοῖς
βαρβάροις συναντῶν σεφάνους ἔχοντας καὶ
θαλλούς, ὥσπερ τὸ κηρύκειον τοῖς Ἕλλησι,
διασποφόντας ὅτι πύρεσι διὰ ταῦτα βεβό-
μενοι μίτε ποιῆσαι μήτε παθεῖν τι δυσχερὲς
μηδέν" (Polyb. 3 52).

b κηρύκειον σκηπτρον. ἢ ἐφ' ὃ ἀναβάς
κηρύσσει.

c κηρύκειον ξύλον ἔχον ἐκατέρωθεν δύο
ὑφεῖς περιπελεγμένους καὶ ἀντιπροσώπους
ἀλλήλοισι κειμένους· ὅπερ εἰδῶσι φέρειν οἱ
κήρυκες μετ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξῆν αὐτοὺς
ἀδικεῖν παρ' οὓς ἀπέρχονται. σύμβολον δὲ
ἦν τὸ μὲν ὀρθὸν ξύλον τοῦ ὀρθοῦ λόγου, τὸ
δὲ παρ' ἐκάτερον εἶδος τῶν ὀφειῶν τὰ ἀντι-
τισσύμενα σερατόπεδα· ὁ γὰρ ὀρθὸς λόγος
δὲ ἀμφοτέρων χωρεῖ. sch. Thuc. 1 53.

κηρύκειος γραφή.

Κήρυκες γένος ἐν Ἀθήναις, ὠνομασμέ-
νον ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἑρμοῦ. Harp.

κηρυκεύω δοτικῇ.

κηρυκίνη ῥάβδος ἢ τοῦ Ἑρμοῦ.

κηρύλος ὁ ἄρσεν ἀλκυών, ὃς ἐν ταῖς
συνουσίαις ἀποθνήσκει. Εὐφρόνιος φησι τὸς
Λωρεῖς λέγειν "βάλε δὴ, βάλε, κηρύλος εἶν,"
τοὺς δὲ Ἀττικὸς κειρύλον. τοὺς δὲ ἄρσενας
γηράσκοντας αἱ θήλειαι βασάζουσι τοῖς πι-
ροῖς. καὶ μήποτε παρὰ τὸ κείρειν ἐσχημάτι-
σαι. ὁ δὲ Σποργίλος ἦν κουρεύς. μνημονεῖν
αὐτοῦ Πλάτων ἐν Σοφισταῖς. "τὸ Σποργίλον
κουρεῖον, ἔχθισον τέγος." sch. A Av. 300.

κῆρυξ ἐν πολλέμῳ, πρέσβυς ἐν εἰρήνῃ.

κῆρυξ ὁ ἀλεκτρονίων. τρίτον δὲ ἄδει.

κηρύττω αἰτιατικῇ.

κηρωτή.

Κῆσος ὄνομα ποταμοῦ.

κῆτος θαλάσσιον θηρίον πολυειδές. "ἔσι
γὰρ λέων, ζῦγαινα, πέρδαλις, φύσσαλος, πρῆ-
σις, ἢ λεγομένη μάλθη, ὃ καὶ δυσανταγώνι-
σόν ἐσι, καὶ κριός, ἰδεῖν ἐχθρὸν ζῶον"
(Aelian. H. A. 9 49).

Κηττοὶ δῆμος τῆς Λεοντίδος.

κῆψ ἐῖδος ἰέρακος. σημαίνει δὲ καὶ
ὄνομα κύριον.

Κηφάς ὄνομα κύριον.

Κηφεύς ὄνομα κύριον.

Κηφῆς γῆ ἢ τοῦ Κηφέως.

κηφὴν ἡ ἀγρία μέλισσα. ἀργός, ἄπρα-
κτος, μετέωρος.

ὅτι Βελισάριος ζῶν γέλῳτι εἶπεν (Procop.
Goth. 2 7) "οὐ δίκαιον τοὺς κηφῆρας μὲν
ὑφ' ἐτέρων πόνῳ μεγάλῳ ἀπόλλυσθαι, ἄλλας
δὲ τοῦ μέλιτος οὐδεμιᾷ ταλαιπωρίᾳ ὀνίνα-
σθαι." τοῦτο δὲ εἶπε φυλάσσω τὴν λέαν,
ὅπως ἀξίως διανεμόιτο. καὶ κηφῆνεςσι
κοθούροις (Hes. O. 304) τοῖς καθεζομένοις
καὶ φυλάττουσι τὴν τῶν μελισσῶν ἐξοδον.
οὔροι γὰρ οἱ φύλακες· κόθουροι οὖν οἱ τὰς
θύρας φυλάσσοντες. λέγεται δὲ ἐκ τάτης καὶ
ἀνθρωπος ὁ μηδὲν δρᾶν δυνάμενος.

Κηφισίς Κηφισίδος (Hom. E 709) ἡ
λίμνη.

Κηφισόδημος Ἀθηναῖος, λάλος ῥήτωρ,
δεινὸς περὶ τὰς δίκας, ἀντιπολιτευόμενος Πι-
ρικλεῖ. sch. A Ach. 707.

Κηφισόδοτος. οὗτος Ἀλωπεκόννησον
πολιορκῶν ἀπεχειροτονήθη, καὶ κριθεὶς ἐύλω,
καὶ ἀπέτισε ἐ' τάλαντα. Harp.

Κηφισόδωρος Ἀθηναῖος, τραγικὸς τῆς
ἀρχαίας τραγωδίας. ἔξιν αὐτοῦ τῶν δραμά-
των Ἀντικαὶς Ἀμαζόνες Τροφώνιος Ὑς.

Κηφισόδωρος ἄλλος μὲν ὃς κεκαμμέν-

δραται ὡς ὀνώδης, ἕτερος δὲ ὁ ἱππαρχος ὃς ἐν Μαντινείᾳ μετὰ Γρύλλου τοῦ Ξενοφώντος ἀπέθωνε. Harp.

Κηφισός ποταμός.

- Κηφισοφῶν ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης (Ran. 1472) "εὐ γ' ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις. ταυτὶ δέ ποτ' αὐτὸς εὗρες ἢ Κηφισοφῶν; ἐγὼ μόνος, τὺς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν."

- Κηφισοφῶν. δοῦλος ἦν οὗτος. sch. A Ran. 975.

κηφόν ἀργύριον (ἀν κῆφι Αἰγυπτιακόν). κῆχος.

κηώδης ὁ τεθυμιαμένος, καὶ κηῶντι εὐδαί, τεθυμιαμένῳ. (Αἴ' 7 218) "αἰεὶ κηῶντι μέρω τὸ διάβροχον ὅσπερ, καὶ λιπαρὰ θυοῖν ἀσθμα πνέουσι κόμην." καὶ κηῶεις.

Κιανοί οἱ τῆς Κίου, οὓς Προσιῆς παρασπονδῆσαι ἠθέλησε διὰ τινος αἰτίας (Polyb. 15 21).

κίβαλος ὁ ληστής.

κίβδηλος ὁ ἐκ τοῦ ἀργύρου ὄντος, τῆς μοχθηρίας καὶ ζηλοτυπίας. ἅμα δὲ ὅτι τὰ νομίσματα κίβδηλεύεται, παρὰ τὸ ὑπὸ Κίοις δεδομένον (ἀν Χίων δεδηλησθαι). Ἀριστοφάνης Ὀρνισί (158) "πολλὴν ἀφείλες τοῦ βίου κίβδηλιαν."

κίβδηλιῶντες ὠχροί,

- κίβδηλον. οὕτως ἐκάλουν τὸ νόμον ἢ ἀδόκιμον νόμισμα καὶ παρακοπὴν. Νύμωνιᾷ (p. 917 C) "ὁ μὲν δοῦλος φερέσθω τὸ κίβδηλενθέν." καὶ Πισίδης "πραγμάτων πάντως δύο κίβδηλός ἐστιν ἐργάτης εἰς, ὡς λόγος."

- κίβδηλον μὲν ἐστίν, ὅταν ἔχῃ ἐπιφάνειαν ὡς ἀεῖον, ἢ δὲ μοχθηρὸν τῷ τρόπῳ, παρὰ τὸ κεύθειν τὸ δῆλον, ἢ παρὰ τὸ Χίος καὶ τὸ βδελυκτόν, ἀπὸ ἰσορίας. "ὁ Κροῖσος κίβδηλοις ταῖς ἐφ' αὐτοῦ ἀκουαῖς μένων, καὶ τὴν βασιλείαν τὴν πατρὶαν θάλλων τε καὶ περισκέπων καὶ περιζέλλων." "κίβδηλον δὲ ἄρα κακὸν δοῦλοι ὡς εἰσίν, ἐν τῇ Κλεοπάτρῃ ἀνεφάνη."

κίβισις ἡ κίβωτός.

κίβος κίβωτιον.

- κίβωτός λάρναξ, κίση.

- κίβωτός καὶ κίση διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν κίση εἰς ὑποδοχὴν ἐστὶν ἐδεσμιύτων, ἡ δὲ κίβωτός ἱματίων καὶ χρημάτων. sch. A Eq. 1208.

κίγκalos εἶδος ὄρνεος λεπτοῦ καὶ ἀσάρκον. καὶ παροιμία "πτωχότερος λεβηρίδος

καὶ κγκάλου."

κίγκλιδάριοι, ἀπὸ τῆς κίγκλιδος, οἷς δὴ τὰ ἄρχεῖα πεφρόντισον, τῆς τε ἄλλης εὐκοσμίας πέρι, καὶ ὅπως μὴ χυδῇν ἅπασιν τοῖς βουλομένοις εἰσαιτητέα εἶη (Agath. 1 19).

κίγκλιδας ἰδίως τὰς διπλὰς θύρας, ὡς τινὰς δικλίδας φασίν. ἢ κίγκλις ἡ ὁπὴ δι' ἧς ἡ κλεῖς πέμπεται. sch. A Eq. 638.

κίγκλιδες αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι, ὁ κίγκλος, ἡ τοῦ ἱεροῦ οἴκου.

κίγκλίζει σαλεύει, μοχλεῖται, ἤχον ποιεῖ, κινεῖ.

κίγκλος ὁ πτωχός, ἀπὸ ὀρνέος τινὸς θαλάσσιον οὕτω καλουμένον. ἔστι δὲ ζῷον ἀσθενές, ὥςτε μὴδὲ ἰδίαν καλιὰν ποιεῖν, ἐν ταῖς ἐτέρω δὲ τίκτειν. κινεῖ δὲ καὶ τὰ οὐραῖα περὶ. cf. Aelian. H. A. 12 9.

κίγκλος ὄρνεον τὴν ὀσφύν πολλὰ κινεῖν, ὃ τινες σεισποπνίδα καλεῖσιν. ἔστι δὲ σφόδρα λεπτόν. καὶ "πτωχότερος κίγκλου" παροιμία, ἢ κέχρηται Μένανδρος Θαιδί.

κίγκλινειν τὸ ἐπιζέιναι οἱ περὶ Σόλων. Κιδωλή νῆσος.

κίδαρις περίθεμα κεφαλῆς, ἡ ἐκ τῆς τριχὸς ὕφασμα· ἥτοι εἶδος καμηλαυκίου, ὃ καὶ τιῶν καλεῖται. τινὲς δὲ κίδαριν λέγουσι περικράντων πιλίων, ἢ σέφανον, ἢ φακίολιον, ἢ πῖλον βασιλικὸν Περσῶν, ἢ τὸ σρόφιον ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσι.

κίδναται σκορπίζεται.

κιδμαίων ὄρος ἐν Βοιωτίᾳ.

κιδάρα ἡ λύρα.

κιδαραοιδότατος. "παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτης, πρῶτον μὲν ἅπασιν φίλον ἄνδρσι τε σοφώτατον, τὸν κιδαραοιδότατον, ὃ χάρις ἐφέσπετο" Ἀριστοφάνης φησί (Vesp. 1316).

κιδάρος λχθῦς ποιός. λέγεται καὶ τὸ σῆθος.

Κικέρων ὁ ῥήτωρ, περὶ οὗ γέγραπται ἐν τῷ φ σοικεῖ περὶ Φολωβίας τῆς Ἀντωνίας γυναικός.

κίκι εἶδος ἐλαίου. "ἐλαίῳ κικίνῳ ἀναμύξαντες."

Κικίλιος Ἀργεῖος ἐποποιὸς ἁλιευτικὰ γεγραμῶς, καὶ Νεμήνιος Ἡρακλεώτης, Πυγκράτης Ἀρκάς, Ποσειδώνιος Κορίνθιος, Ὀπιανὸς Κίλιξ. καταλογάδην δὲ ἔγραψαν ἑτοί, Σέλενος Τυρσεύς, Λεωνίδης Βυζάντιος, Ἀγυθοκλῆς Ἀτράκιος. cf. Athen. p. 13.

κίκιννος· (AP 5 197) "ναὶ μὰ τὸν εὐ-
πλόκαμον Τιμοῦς φιλέρωτα κίκιννον." καὶ
Ἀρισοφάνης (Vesp. 1062) "ὡς ἐγὼ τοῦμὸν
νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολλῶν κικί-
νους νεανιῶν καὶ σχῆμα κεῖνυρωκτίαν."

Κίκίς ὄνομα κύριον, ὁ ἀδελγὸς Ἀλκαίᾱ.
κικλήσκουσι (Hom. B 813) καλοῦσι.
κικόνεον ὄρεον.

Κικονία χώρα, καὶ Κικόνιος οἶνος.
κίκυς ἀρσενικὸν ὁ εὐσθενής, κίκυς δὲ
θηλυκὸν ἢ ἰσχύς.

οἱ οἱ Κίλικες ἐπὶ πονηρίᾳ διεβέβληντο.
ὅθεν καὶ τὸ ἐγκικλικεύεται ἀντὶ τοῦ κα-
κοητεύεται· ἐγκικλικίζειν γὰρ τὸ κακοηθεύει-
σθαι.

κίλικια τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμενα ὑφά-
σματος.

Κιλίκιος ὄλεθρος· οἱ γὰρ Κίλικες λη-
σεύεις χρώμενοι ἐπ' ὠμότητι διεβέβληντο.

Κιλίκιος τράγος ὁ δασύς· τοιοῦτοι
γὰρ ἐν Κιλικίᾳ γίνονται τράγοι. ὅθεν καὶ τὰ
ἐκ τριχῶν συντιθέμενα κίλικια λέγονται.

κίλικισμὸν ὁ Θεόπομπος ὁ ἱστορικὸς τὸν
ἐκ παροινίας φόνον λέγει.

Κιλίκων ἐπώνυμον Ἀχαιοῦ τοῦ Μέρο-
πος, ἀπὸ τροφοῦ Κιλίσσης· ὃς τὴν πατρίδα
Μίλητον προδίδωκε τοῖς Πριηνεῦσι, καὶ τὸν
βασιλέως ἐρατηγόν. παρ' ὅσον Κίλικες διε-
βέβληντο ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ ὠμότητι, διὰ τῷτο
ἐκλήθη Κιλίκων. Φερεκράτης "αἰεὶ ποθ'
ἡμῖν ἐγκικλικίζουσ' οἱ θεοί." ὥς καὶ παροι-
μίαν ἐπ' αὐτῷ εἰρησθαι "ἀγαθὰ Κιλίκων."
λείπει τὸ ἔχει. cf. v. ἀγαθὰ.

Κίλιξ ὄνομα κύριον.

Κίλιος ὄνομα κύριον.

Κιλίσσης τῆς τροφοῦ Ἀχαιοῦ τοῦ Μέ-
ροπος. cf. v. Κιλίκων.

Κίλλης ὄνομα κύριον.

κιλλίβαντας τρισκελῇ ἐξί τινα ξύλα,
ἐφ' ὧν τιθέουσι τὰς ἀσπίδας διαναπαυόμενοι,
ἐπειδὴν κάμωσι πολεμοῦντες. Ἀρισοφάνης
(Ach. 1121) "τοὺς κιλλίβαντας οἴσε, παῖ, τῆς
ἀσπίδος."

Κιλλικίων· "οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ
καὶ Κιλλικίων" (A Pac. 362). οὗτος προῦδωκε
τὴν Σάμον, οἱ δὲ Μίλητον. ὥς εἰ εἶπεν "οὐ-
δὲν κακὸν ποιῶ, ἀλλ' ἱεροσυλῶ." ἐπὶ πονη-
ρίᾳ γὰρ ἐτεθρόλγητο ὁ Κιλλικίων, ὃς προῦ-
δωκε Μίλητον Πριηνεῦσι. πυνθανομένων δὲ
πολλάκις αὐτοῦ τινῶν τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε

πάντα ἀγαθὰ. καὶ ἔστι παροιμία "πάντα
ἀγαθὰ, ὡς ἔφη Κιλλικίων." ὕστερον μὲν-
τοι παρὰ Θεαγέτους τινὸς εἰσῆλθεν ὠνη-
σόμενος κρέα, καὶ κεῖνος ὑποδείξαι ἐκέλευσε
πόθεν κόψαι θάλει, προτείναντος δὲ τὴν χεῖρα
ἀπέκοψε, καὶ εἶπε "ταύτῃ τῇ χειρὶ οὐ προ-
δώσεις πόλιν ἑτέραν." cf. v. πονηροῖς.

κιμβέρινον εἶδος ἱματίου, ἀπὸ τόπου·
Ἀριστοφάνης (Lys. 52) "κιμβέρινον ἐνδύσο-
μαι."

κίμβικα σφηκία, ἢ μελίσσια, ἢ μικρο-
λογία, ἢ διασποφή.

Κίμβρος ὁ ληστής. καὶ Κίμβρων. "ὃ δὲ
τοῖς σώμασι τῶν Κίμβρων ἀψανσεῖν ἐκέ-
λευεν, ἕως ἡμέρα γένηται, πολυχόρussa εἶναι
δοκῶν" (cf. v. ἀψαύσως).

Κιμμέριοι οἱ Βοσπορηνοί. ζῆτει ἐν τῷ
Γόγγυ.

Κιμωλία λευκὴ γῆ. cf. v. Κλειγένης.

Κίμωλος ὄνομα νήσου.

Κίμων Μιλιτιάδου ἐπὶ τοὺς σὺν Θεμι-
σοκλεῖ κατελθόντας βαρβάρους ἐσρατήγησε,
καὶ πλεῖσους εἰς Κύπρον καὶ Παιμφυλίαν ἐπο-
λέμησε, καὶ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ ναυσὶ
καὶ πεζῷ νικᾷ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας. ἕτος
ἔταξε καὶ τοὺς ὅρους τοῖς βαρβάροις· ἐκτός
τε γὰρ Κυανέων καὶ Χελιδόνων καὶ Φασή-
λιδος (πόλις δὲ αὕτη τῆς Παιμφυλίας) ναῦν
Μηδικῇ μὴ πλεῖν νόμῳ πολέμου, μηδὲ ἵπ-
που δρόμον ἡμέρας ἐντός ἐπὶ θάλατταν κυ-
ταβαίνειν βασιλέα, αὐτονόμους τε εἶναι τῆς
Ἑλλάδος τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ. ἐν Κιτῳ δὲ τῆς
Κύπρου τελευτᾷ.

Κίμων Ἀθηναῖος. οὗτος τῇ ἀδελφῇ Ἑλ-
πινίᾳ συγκοιμηθεὶς διεβλήθη πρὸς τοὺς πο-
λίτας, καὶ διὰ τοῦτο ἐξωερακίσθη πρὸς τῶν
Ἀθηναίων. cf. v. Ἀψυρτος.

Κιμώνειος λείψανον καὶ Κιμώνειον
ιερόν τοῦ Κίμωνος.

κίναβενυμάτων. ζῆτει ἐν τῇ ἀπ' ἀκρο-
φυσίων λόγους.

κίναβος τὸ εἶδωλον πρὸς ὃ οἱ πλάσαι
καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες διατίθενται πλάτ-
τοντες καὶ γράφοντες. Ἀριστοφάνης καὶ ἄλ-
λοι πολλοί.

κινάβρα κυρίως ἢ τῶν κυνῶν βρωσῖς,
κυνοβόρα τις οὖσα. καὶ ἡ δυσωδία τῶν μα-
σχαλῶν ἢ τῶν αἰγῶν. sch. A Plut. 294.

κίναβρώντων αἰγῶν τῶν δυσσομίων
ποιούντων ἐκ τῶν μισχαλῶν.

α κίναδος ἡ ἀλώπηξ· "ἡ τοῦ πτερύγῳ κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου;" Αἴτις φησὶ περὶ Ὀδυσσέως (103).

β κίναδος εἰδὸς τι θηρίου, ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ σεφάνου (162) "τῷτο δὲ φύσει κίναδος ἐστὶ τῶν θηρίων." πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιόσθι καλεῖσθαι, ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα· "πανοῦργος ὡς ἀλώπηξ." ἰδίως δὲ φασὶ Σικελιώτας τὴν ἀλώπεκα κινάδιον καλεῖν. sch. A Nub. 447.

κίναϊδα, καὶ κιναιδία ἡ ἀναισχυντία. "ὅτι ὁ τῆς Κλεοπάτρας κίναϊδος Χελιδὼν ἐκαλεῖτο."

κίναϊδος ἀσελγής, μυαυκός· καὶ ἐν ἐπιγράμμῳ (AP 5 181) "ὡς μεγάλου κιναιδῆ." Κιναιδὸς ὄνομα τόπου.

κινδαψός ὄρνις τις.

κινδυνεύει ἀντὶ τοῦ ἐγγίζει. ἢ κινδυνεύειν τὸ πολέμῳ μετέχειν· "ἀλλ' ἐν ἀπόρῳ τὸ κινδυνεύειν ἔχουσιν, ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις οὐσης τῆς ἐπιχειρήσεως." "οὐκ ἀξιοῦντες ἐν ἀνδρὸς εὐγενοῦς ψυχῇ κινδυνεύειν τὸ κοινόν."

κινδυνον ἀναρρῆσαι λέγουσι, μεταφέροντες ἀπὸ τῶν κύβων.

Κινέας εἰς ἣν τῶν προῖκμένων Φιλίππου τὰ Θεταλῶν πράγματα. Harp.

κινεῖς τὸν ἀνάγυρον ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. ἔστι δὲ τὸ φυτὸν ὃ ἀνάγυρος δυσώδεις τριβόμενον, ἀλλὰ καὶ ἀλεξίκακον. ἄλλοι δὲ ὀνύγυρον τὸ τοιοῦτον φυτὸν ὀνομάζουσι. cf. v. ἀνάγυρος.

Κινησίαις ὄνομα κύριον. οὗτος ἐπ' ἀσειμῇ καὶ παρανομίᾳ διετεθρύνητο. ἦν δὲ διθυραμβοποιός. cf. Harp.

κίνησις. ὅτι τῆς κατὰ τόπον κινήσεως ἐν μὲν ἀνθρώποις ὁ νοῦς αἷτιος (αὐτὸς γὰρ κινεῖ τὸ ζῶον), ἐν δὲ ἀλόγοις ἡ αἰσθησις. ἕτερον δὲ ἔστι παρὰ ταῦτα τὸ κατὰ τόπον κινητικόν· τὸ γὰρ ὀρεκτικὸν τῆς κατὰ τόπον κινήσεως αἷτιον, τοῦτο δὲ διάφορον ἔστι· καὶ γὰρ ἐν ταῖς λογικαῖς δυνάμεσιν ἔστιν ἡ ὕρεξις καὶ ἐν ταῖς ἀλόγοις. ὅτι κινεῖσθαι ἐστὶ καὶ τὸ μεταβάλλειν τόπον ἐκ τόπου. ὅτι τὰ κύκλῳ κινούμενα ἄφθαρτα.

καὶ ἄλλως περὶ κινήσεως. οὐκ ἔστι, φησί, τῇ βώλῳ τὸ κινεῖσθαι κατὰ φύσιν ἐπὶ τὰ κάτω, οὐδὲ τῇ πυρὶ τὸ φέρεσθαι πρὸς τὰ ἄνω· οὐδὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης κινήσεως ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσιν, ἀλλ' ἐξωθεν ὑπ' ἄλλον κινούμενα. ἔκαστον γὰρ τῶν στοιχείων

ἐν τῇ ὁλότητι τῇ ἑαυτῷ ἔσχηκεν· αἱ γὰρ ὁλότητες ἐξάται βούλονται ἢ κύκλῳ κινεῖσθαι, διότι καὶ ἡ κύκλῳ κίνησις εἰς αἰετὶς ἐστὶ. καὶ κατὰ φύσιν μὲν ἡ βῶλος κινουμένη τῇ οὐρείᾳ ὁλότῃ ἀκίνητος, καὶ τότε τὸ πῦρ τῇ οὐρείᾳ σφαίρῳ. ἐπειδὴν δὲ ἐν τῷ παρὰ φύσιν ἡ βῶλος ἢ τὸ ὕδωρ ἢ ὁ ἀῆρ γένηται, πρὸς τὴν ἐκἄσου ὁλότητα αὐτοῦ ἐπείγεται, τὴν προσήκουσαν εἰς αἰετὶς ἀπολαβεῖν ζητοῦντα· ὑπὸ γὰρ τινος ἐξωθεν βίαις ἐκσάντα τοῦ κατὰ φύσιν πάλιν κινεῖται τὴν ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν ὁδόν. ἐν ὁδῷ δὲ κινεῖται, ὅτε ἐν ἄλλοτρίῳ ὑπάρχοντα τόπῳ καὶ τῆς ἰδίας ὁλότητος παρὰ φύσιν ἐσερχομένη. οὐκοῦν οὐ φύσει ἢ ἐπὶ τὸν κατὰ φύσιν τόπον κίνησις· ἐκινεῖντο γὰρ ἂν ταύτας τὰς κινήσεις καὶ αἱ ὁλότητες. οὕτω μὲν οὖν αἱ τοιαῦται τῶν μερῶν κινήσεις οὐ κατὰ φύσιν, ἀλλ' ὁδοὶ ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν. δύναται δὲ ἄλλως κατὰ φύσιν λέγεσθαι, ὥσπερ λέγομεν καὶ τὴν ὄγλιαν σιν κατὰ φύσιν, παρὰ φύσιν δὲ τὴν οἶον νόσσησιν, ὅτι ἡ μὲν ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν ἄγει, ἡ δὲ ἐπὶ τὸ παρὰ φύσιν. τὸ γὰρ πρῶτως κινεῖν, εἰ μὲν σῶμα εἴη, καὶ αὐτὸ κινεῖται· κινεῖ γὰρ καὶ ἡ βακτηρία τὴν θύραν, καὶ τὴν βακτηρίαν ἡ χεὶρ, οὐδ' αὐτὴ μένουσα ἀκίνητος ἀλλὰ κινουμένη. ἂν δὲ τὸ πρῶτως κινεῖν ἀσώματον ἢ, οὐδεμία ἀνάγκη καὶ αὐτὸ κινεῖσθαι ἐν τῷ ἑτέρῳ κινεῖν, ἐπεὶ καὶ τὸ θεῖον κινεῖν τὸ πᾶν ἀκίνητόν ἐστιν, ἐξῶσαν ἔχον καὶ οὐσίαν καὶ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν. ἄλλως τε δὲ οὐδὲν τῶν ὀρεκτικῶν κινεῖν κινεῖται, ὥσπερ οὐδὲ τὸ κάλλος πολλάκις τὸν ἐραστὴν κινεῖν οὐ κινεῖται, οὐδὲ ἡ εἰκὼν κινεῖται τὸν εἰς αὐτὴν ἀφορῶντα, καὶ ἕτερον τοιαῦτα (Philopon. in 1 de anima B 7).

ὅτι Πλάτων αὐτοκίνητον λέγων τὴν ψυχὴν, οὐ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν λέγει. ὅτι ἡ ψυχὴ μεταβάλλει πολλάκις ἐκ τοῦ δυνάμει εἰς τὸ ἐνεργεῖν, ὡς ἐκ τοῦ μὴ εἰδέναι τότε εἰς τὸ εἰδέναι. εἰ δὲ μεταβάλλει, καὶ κινεῖται. ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη κίνησις καὶ μεταβολὴ γένεσις τις, ἀλλ' οὐκ ἀπλῶς οὐσίας γένεσις.

διαφέρει δὲ κίνησις ἐνεργείας· ἡ μὲν γὰρ κίνησις ἀτελής ἐστιν ἐνέργεια, ἡ δὲ ἐνέργεια ἀθρόα ἐστὶ, διὸ καὶ τὰ θεῖα ἄνευ δυνάμεως ἐνεργεῖαι εἰσι. ζητεῖται δὲ πότερον δύο εἶναι αἱ κινήσεις ἐν τῷ κινεῖν καὶ κινουμένῳ ἢ μία. καὶ τίνος ἂν εἴη ἡ κίνησις, τοῦ κινῶτος ἢ τοῦ κινουμένου; καὶ φασὶν ὅτι τῷ κιν-

νομένου. ἐκεῖνος γάρ ἐστιν ὁ ἐκ τοῦ ἀτελῆς εἰς τὸ τέλειον προβαίνων, οὗχ ὁ κινῶν, ὡς ἐπὶ τοῦ μαθητοῦ ἔχει καὶ διδασκάλου· μία γὰρ ἡ κίνησις ἐπ' ἀμφοῖν, ἀρχομένη μὲν ἀπὸ τοῦ διδασκάλου, τελευτῶσα δὲ εἰς τὸν μαθητήν. ὥς καὶ ἡ ψυχὴ κινεῖται· μεταβάλλει γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀτελοῦς ἐπὶ τὸ τέλειον, καὶ ἔκ ἔχει τὴν ἐνέργειαν ἀθρόον, οὐδὲ ἐστὶν ἄνευ δυνάμεως. ἄλλως τε ἐν οἷς τὸ πρότερον καὶ ὕστερον, ἐν τούτοις καὶ χρόνος, ἐν οἷς δὲ χρόνος, ἐν τούτοις καὶ κίνησις· καὶ γὰρ ἐπαυλάττουσι ταῦτα. διὸ καὶ ἐν οἷς κίνησις, ἐν τούτοις καὶ χρόνος. ἔστι δὲ ἐν ψυχῇ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον· κίνησις ἄρα, ὅτι δὲ ἐν τῇ ψυχῇ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον, προφανές. μέτεισι γὰρ ἀπὸ προτάσεως ἐπὶ συμπέρασμα, καὶ οὐ πάντα ἡμῖα γινώσκει, ἀλλ' ἄλλο πρὸ ἄλλου· οὐδὲ πάντων ἡμῖα ὧν οἶδε τὴν προχείρισιν ποιεῖται, ἀλλὰ τοῦ μὲν πρότερον τοῦ δὲ ὕστερον· καὶ καθόλου μέτεισιν ἀπὸ ἀρετῆς εἰς κακίαν καὶ ἀπὸ ἀγνωσίας εἰς γνῶσιν. καλῶς οὖν ὁ Πλάτων ἀπένειμεν αὐτῇ τὸ αὐτοκίνητον. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἀκίνητον ταύτην ἐκπῶν οὐ ταύτην εἶπε τὴν κίνησιν μὴ προσεῖναι αὐτῇ, ἀλλὰ μηδεμίαν τῶν φυσικῶν καὶ συνεγνωσμένων ἡμῖν κινήσεων· καὶ γὰρ οὔτε αὖξεται οὔτε μειοῦται οὔτε κατὰ ποιότητα ἢ ποσότητα μεταβάλλει, ἀλλὰ κατ' ἄλλας τινὰς κινήσεις, τὰς νοητικὰς καὶ μάλιστα ζωτικὰς. κινεῖται δὲ ἡ ψυχὴ κατὰ ἀλλοίωσιν, ὡς ἀπὸ τῆς διαθέσεως εἰς ἕξιν μεταβάλλουσα, ἔξ ἀνεπισημοσύνης εἰς ἐπιστήμην. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης μὴ κινεῖσθαι ταύτην ἔφησεν ὡς πρὸς τὰς σωμιατικὰς κινήσεις ἀποβλέπων. εἰ γὰρ κινεῖται ἡ ψυχὴ μὴ κατὰ συμβεβηκός, ὑπάρχοι ἄν καὶ τόπος αὐτῇ· πῦσαι γὰρ αἱ κινήσεις ἐν τόπῳ. δῆλον ὅτι αἱ σωμιατικαὶ πᾶν γὰρ τὸ ἐν τόπῳ σώμα ἔστι. id. C 6.

κίνησον τὸν ὀνόγυρον. ὁ ὀνόγυρος εἰδος λυγῶδους φυτοῦ, ὅθεν δηλοῖ ὅτι τὰς μύσγας κίνησον. cf. v. κινεῖς.

κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς. τοῦτο ἐπὶ τῶν τὴν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων τέτακται, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ναυτῶν, οἳ τὴν βοήθειαν εἰς τὴν ἱερὰν ἄγκυραν ἔχουσιν. ἡ ἀπὸ τῶν πεττευνόντων· παρ' αὐτοῖς γὰρ κεῖται ψήφος ἱερὰ. cf. vv. ἀφ' ἱερᾶς et τὸν ἀφ' ἱερᾶς.

κίνιφος ὁ ποικίλος.

κιννάβρι κινναβύρεως.

κιννάμωμον. Ἡρόδοτος (3 111) λέγει

ὄρνιθας φέρειν ταῦτα τὰ κάρφη· ἡμεῖς δὲ παρὰ Φοινίκων μαθόντες καλοῦμεν οὕτω.

κινύμενος κινούμενος.

κινύρα ὄργανον μισακόν, ἡ κιθάρα, ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ νεῦρα.

Κινύρας ὄνομα κύριον.

κινυρὴ οἰκτρά, θρηνητική.

κινυρόμεθα (A Eq. 11) θρηνοῦμεν.

κινυρομένη ὀδυρομένη, θρηνοῦσα. (AP 7 210) "καὶ σε κινυρομένην ὑπὸτ' ἀθρόος ἤλθε δαΐζων, ἥρπεν ἐσχαρίου λάβρον ἐπ' ἄσθμα πυρός."

Κινύφειος ὄνομα ποταμοῦ.

κινῶ αἰτιατικῇ.

κινώπετα τὰ ἐν τῷ πέδιφ κινούμενα ἐρπετά. sch. Nicandri Tb. 27.

Κινωπή.

Κῖοι. Κίος νῆσος μὲν μία τῶν Κενκλάδων, παρακειμένη τῇ Ἀττικῇ· πόλιν δὲ τὴν νῆσον Ἀνσίος ἐκύλεσεν. ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολυλίκις τῶν ἑρτοφῶν τὰς νήσους πόλεις ὀνομάζουσι. Harp. cf. v. Κεῖοι.

κιονίς μικρὰ κίων.

κιονόκρανον τὸ ἄκρον τοῦ κίονος.

Κίος ἐμπόριόν τι.

Κιρχαῖον πεδίον τῆς Κίρκης. καὶ Κιρχαῖος τύπος.

Κίρκη ἡ κερκύσα τὰ φύρμακα. ἡ παρὰ τὴν κερκίδα· κερκίς δὲ παρὰ τὸ κρέκω. τὰς δὲ παιπαλώσας γυναῖκας Κίρκας φασίν.

κίρκον ἱέρακα, ἡ οὐράν, ἡ κωπηλάτην· "κίρκον τ' εὐόλπαν φιλοκαμπέα" ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 294).

κινῶ δοτικῇ.

Κιρραῖον πεδίον. Κίρρα πόλις ἀπέχουσα Δελφῶν ἑξαδίους. εἰσὶν οὖν Αἰσχίνης (3 107) Κιρραῖον πεδίον καλεῖν τὸ παρακείμενον ταύτῃ τῇ πόλει. καὶ Κιρραῖος ὁ πολίτης. Harp.

Κίρρις ὄνομα ποταμοῦ, καὶ ὄνομα κύριον, καὶ ἰχθύς ποῖος.

κίρρον πυρρόν· "καὶ ὁ κίρρος οἶνος πέττει ῥῥον, ξηραντικὸς ὢν." cf. Athen. p. 32 D.

Κίρρος ὄνομα κύριον.

Κίς ὄνομα κύριον, ὁ πατήρ τοῦ Σουὺλ τοῦ πρώτου βυσιλέως Ἑβραίων.

κίς κίος ὁ σκώληξ.

κίσηριν (AP 6 62) "αὐχμηρὸν πῖντε τρηματόεντα λίθον," καὶ αὐθις (6 63) "τρημαλέην τε λίθον, δονάκων εὐθγέα κύσμον."

Κισθήνη ὄρος τῆς Θράκης.

Κισσηίς (Hom. Z 299) ἡ τοῦ Κισσέως θυγάτηρ.

κισσηρεφής.

κισσηροειδής.

Κισσία χώρα.

κίσσιρις εἶδος ὀρνέου.

κισσύβιον ἐκ κισσίνου ξύλου ποτήριον κυρίως. ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 154) "κισσοῦ δὲ Βρομῶ κλῶνα πολυπλανέος."

κισσῶ τὸ μεθ' ἡδονῆς συλλαμβάνω. Δαβὶδ (Ps. 50 5) "ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου."

κίσση ἡ θήκη· "καὶ κίσσην πολύωπα μελαινόδοκον" ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 65). καὶ πληθυντικὸν κίσει.

κίσση καὶ κίσις ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ βρώματα κεῖται, ἢ ἱμάτιά τινα. τὸ τ' ἀντὶ τοῦ θ· κίσση γάρ. "οἱ δὲ τετραγώνους κίστας ἐτεκτῆραντο πρὸς ἀνδρῶν ὑποδοχὴν."

κίσις τῇ κίσει. κισίς δὲ ὀξύτωνος, κισί· dos, παρὰ Ἀριστοφάνει (Ach. 1105).

Κιτιεύς ἀπὸ τόπου· Κίτιον γὰρ πόλις Κύπρου, ἔνθεν καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεύς. sch. Thuc. 1 112.

κίτρον ὁ καρπός.

κίττα ἡ κίσσα. cf. v. γλωττα d.

κιττός ὁ κισσός.

κιττοφύρος. ἐνίοτε μετὰ τοῦ σ γράφουσι, κισσοφύρος. εἰσὶ δὲ τὰς κίσας ἱερὰς εἶναι Διονύσου καὶ ταῖν θεαῖν. Harp.

κιττῶντες ἐπιθυμοῦντες. ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν κνουσῶν γυναικῶν, καὶ ἐπειδὴ ἀδδηγάγον τὸ ὄρνειον ἡ κίττα καὶ περιέρχον εἰς ἐπιθυμίαν (sch. A Pac. 496). "οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σαρίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν" (A Vesp. 368).

κιχελίω (Hom. A 26) καταλύβω.

κίχλη εἶδος ὀρνέου.

κιχλίζειν τὸ λιπαροῦς ὀρνυγας ἐσθίειν, ἢ τὸ γελᾶν ἀτάκτως (sch. A Nub. 979). ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 245) "κιχλίζεις, χρεμέτισμα γάμου προκέλευθον εἶσα."

κιχλισμός ὁ λεπτὸς καὶ ἀκόλυσος γέλως.

κιχρῆ δανεῖζει.

κλαγγή (Hom. Γ 2) ποιά τις φωνὴ ὀρνέου. καὶ ἐνοπή· ἤχων ὀνόματα.

κλαγγηδόν (Hom. B 463) μετὰ κραυγῆς.

κλάδεσι κλάδοις, ἀπ' ἐσθλείας τῆς κλά-

δος ὡς τέκος· Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (242) "ἐπὶ κισσῇ κλάδεσι νομὸν ἔχει." καὶ κλαδὶ δοτική.

κλάειν συγγάζειν, ὀδύρεσθαι· "ὃ δὲ θύσας Ἐπικούρῳ καὶ δόξαις ταῖς ἐκείνου κλάειν ἔλεγε" (cf. v. Ἐπίκουρος).

κλάειν ἐῷσι καταφρονοῦσι, παρ' ὁδὸν λογιζονται.

Κλαζομενὺς τ' ἐσέβαλεν (Herodot. 1 16).

κλαίειν θρηνεῖν.

κλαρωῖται μέτοικοι, ὡς μαυριανδωνοὶ ἐν Ἡρακλείῳ, καὶ εἰλωτες ἐν Λακεδαιμόνι, καὶ ἐν Θετταλίᾳ πενέσαι, καὶ καλλικύριοι ἐν Συρακούσαις.

κλασιβύλακα τὸν τὰς βώλους λεαινοντα· (AP 6 41) "χαλκὸν ἀροιστητὴν κλασιβύλακα νειστομῆν."

κλασάσεις ὑποτάξεις, κλονήσεις, διασείσεις· οἱ δὲ κρουγάσεις. βέλτιον δὲ κλάσεις, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περιτεμνομένων κλημάτων ἐν ταῖς ἀμπέλοις. Ἀριστοφάνης (Eq. 166) "βουλήν πατήσεις καὶ σφαττηγούς κλασάσεις."

Κλαυδιανὸς Ἀλέξανδρου ἐποποιὸς νεώτερος γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου τῶν βασιλέων.

Κλαύδιος ἐξ ἰδιώτου αὐτοκράτωρ ἐγένετο, τὴν μὲν ψυχὴν οὐ φαῦλος, ἀλλὰ καὶ ἐν παιδείᾳ ἥσκητο ὥς καὶ συγγράψαι τινά, τὸ δὲ δὴ σῶμα νοσώδης ὥς καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ ταῖς χερσὶ τρέμειν. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῷ φωνήματι ἐσφάλλετο, καὶ οὐ πάντα ὅσα εἰς τὸ συνέδριον εἰσέφερεν αὐτὸς ἀνεγίνωσκεν, ἀλλὰ τῷ ταμίᾳ ὡς γε πλήθει ἀναλέγεσθαι ἐδίδου· ὅσα δ' αὐτὸς ἀνεγίνωσκε, καθήμενος ὡς τὸ πολὺ ἐπελέγετο. καὶ μέντοι καὶ διερρη κατὰς τὴν πρῶτον Ῥωμαίων ἐχρήσατο. οὐ μέντοι καὶ διὰ ταῦτα οὕτως, ὅσον ὑπὸ τῶν ἐξελευθέρων καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν αἰς συνῆν, ἐκακύνετο. περιφανέστατα γὰρ ἐγυναικοκρατήθη ὅτε ἐκ παιδῶν. ἐν νοσηλείᾳ καὶ ἐν φόβῳ τραφεῖς· καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ πλέον τῆς ἀληθείας εὐθδείαν προσεποιεῖτο, ὅπερ πον καὶ αὐτὸς ὡμολόγησε. καὶ πολλὸν μὲν χρόνον τῇ τηθῇ καὶ τῇ μητρὶ συνδιατηθεῖς καὶ ἐν συνουσίαις γυναικῶν κλειόσαι γενόμενος οὐδὲν ἐλευθεροπρεπὲς ἐπέκτειτο. ἐπετίθεντο δὲ αὐτῷ ἐν τε τοῖς συμποσίοις καὶ ἐν ταῖς συμμίξεσι· πᾶν γὰρ ἀπλήστως

ἐν ἀμφοτέροις διέκειτο, καὶ ἦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ εὐάλωτος. πρὸς δὲ καὶ δειλίαν εἶχεν, ὅφ' ἥς πολλὰκις ἐκπληττόμενος οὐδὲν τῶν προσσηκόντων ἐξελογίζετο· ἐκείνόν τε γὰρ ἐκφοβούντες ἐξεκαρποῦντο καὶ τοῖς ἄλλοις δέος ἐνέβαλλον. οὗτος οὖν τοιοῦτος ὢν οὐκ ὀλίγα δεινῶς ἔπραττεν, ὅσαςκις ἔξω τῶν εἰρημένων παυτῶν ἐγίνετο. Dio Cass. 60 2.

ὅτι Κλαύδιος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων νόμον προύθηκε, μὴ δύνασθαι βουλευτὴν ὑπὲρ ἐπτά σημείων τῆς πόλεως ὁδεύειν χωρὶς τῆς τοῦ βασιλέως κελεύσεως. ἐπειδὴ δὲ καὶ τινες τοὺς δέλφας ἀρρωσοῦντας οὐδεμιᾶς ἡξίαν θεραπείας, ἀλλὰ γὰρ καὶ τῶν οἰκιῶν ἐδίωκον, ἐνομοθέτησε πάντας τοὺς ἐκ τοῦ τοιοῦτου περιγενομένους ἐλευθέρους εἶναι. ἀπηγόρευσε δὲ καὶ τὸ καθήμενόν τινα ἐπὶ ἄρματος διὰ τῆς πόλεως ἐλαύνειν.

ὅτι ἐπὶ αὐτοῦ συσσιασάντων τῶν Ἰουδαίων κατὰ χριστιανῶν ἄρχοντι ἐπέστηεν αὐτοῖς Κλαύδιος Φήλικα, κελεύσας αὐτῷ τιμωρεῖσθαι τούτους. τῶν δὲ εἰς τὰ ἱερὰ ἀθροισμένων, φωνῆς ἤκουσαν ἐκ τῶν ἀδύτων λεγούσης "μεθιστάμεθα τῶν ἐντεῦθεν." καὶ τοῦτο γέγονε τρίτον· ἔξ οὗ πανωλεθρίαι διεφθάρησαν.

κλαυσιᾶ κυρίως τὸ ἡγεῖν αὐτοματὶ τὸ θύριον· Ἀριστοφάνης Πλουτῷ (1099) "ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾶ."

Κλαίειντος.

Κλεάνθης [ὁ Κάσσιος χρηματίσας] Φαλίου, Ἀσσιος, μαθητὴς Κράττητος, εἰτα Ζήνωνος, οὗ καὶ διάδοχος γέγονε, διδάσκαλος δὲ τοῦ φιλοσόφου Χρυσίππου τοῦ Σολέως καὶ Ἀντιγόνης τοῦ βασιλέως. οὗτος πρότερον ἦν πύκτης, ἐλθὼν δὲ εἰς Ἀθήνας ἠρώσθη φιλοσοφίας, καὶ τοσοῦτον γέγονε φιλόπονος ὥς καὶ δεύτερος Ἡρακλῆς κληθῆναι. μὴ ἔχων γὰρ ὄθεν τραφεῖη, τὰς μὲν νύκτας ἦντλει ὕδωρ μισθοῦ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῖς μαθήμασι καὶ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζεν. ὅθεν ἐπινομιάσθη καὶ φρεσὶν ἀντλῆς. ἔγραψε δὲ πᾶν πολλά.

Κλεανθὶς ὄνομα θηλυκόν.

Κλεαρίς φυλή.

Κλέαρχος Σολεὺς ἔγραψε διάφορα. καὶ Κλέαρχος ὁ Ποντικὸς νέος ὢν εἰς Ἀθήνας ἀφίκετο ἀκοῦσαι Πλάτωνος. καὶ λέγων φιλοσοφίας διηπῆν, ὀλίγα οἱ συγγενόμενος (ἦν γὰρ θείοις ἐχθρός) ὄναρ ὁρᾷ ὅδε ὁ Κλέαρχος γυναικῶν τινα λέγεσθαι πρὸς αὐτόν "ἀπιθι

τῆς Ἀκαδημείας, καὶ φεύγε φιλοσοφίαν· οὐ γὰρ σοὶ θέμις ἐπαυρῆσθαι αὐτῆς· ὁρᾷ γὰρ πρὸς σέ ἔχθισον." ὢν ἀκούσας ἐπάνεισιν εἰς τὴν σφατεῖαν. φθόνῳ δὲ ἐπικλυσθεὶς ἐκπλεῖ τῆς οἰκοθεν, καὶ φρυγὸς ἀλώμενος ἔρχεται πρὸς Μιθριδάτην, καὶ στρατοπεδευόμενος παρ' αὐτῷ ἐπηρεῖτο. οὐ μὴν μετὰ μακρὸν ἐκπίπτουσιν οἱ Ἡρακλειῶται εἰς εἰς αἰὶν βαρεῖαν· εἰτα ἐπανελθεῖν εἰς φίλιαν καὶ συμβάσεις βουλόμενοι προαιροῦνται ἔφορον τῆς αἰθῆς ὁμοιοῦς τὸν Κλέαρχον. ἐπειδὴ δὲ κλητὸς παρεγένετο, καταλύσας ἐν τινι τῶν σαθμῶν τῶν διὰ τῆς ὁδοῦ ὄναρ ὁρᾷ πυλαιὸν Ἡρακλειῶν τύραννον, Εὐώπιον ὄνομα, λέγοντι αὐτῷ ὅτι δεῖ τυραννησαί σε τῆς πατρίδος. προσέειπε δὲ καὶ οὗτος φιλοσοφίαν φυλάττεσθαι αὐτόν. ἐπεμνήσθη καὶ τούτων τοίνυν ἐκ τῆς προσηρσίσεως τῆς Ἀθήνησιν. ἐγκρατὴς δ' οὖν τῶν κοινῶν γενόμενος ὠμότατος τε ἦν, καὶ εἰς ὑπεροψίαν ἐξαίφθεις ἄμυχον τοῦ μὲν ἔτι ἄνθρωπος εἶναι κατεφρόνει, προσκυνεῖσθαι δὲ καὶ ταῖς τῶν Ὀλυμπίων γεραίρεσθαι τιμαῖς ἡξίου, καὶ εὐλὰς ἡσθητο θεοῖς συνήθεις καὶ τοῖς ἀγάλμασι τοῖς ἐκείνων ἐπιπρεπούσας, τὸν τε υἱὸν τὸν αὐτοῦ Κεραυνὸν ἐκάλεσεν. ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν πρῶτον μὲν ἡ δίκη, εἰτα δὲ ἡ χεὶρ ἡ Χιόνιδος, ὅσπερ οὖν ἦν ἐταῖρος Πλάτωνος καὶ χρόνον διήκουσεν αὐτοῦ, καὶ τὸ μισοτύραννον ἐκ τῆς ἐκείνου ἐξίας σπασάμενος ἤλευθέρωσε τὴν πατρίδα. κοινωνῶν δὲ οἱ τῆς καλῆς πράξεως γενέσθαι λέγονται Λεωνίδης τε καὶ Ἀντίθεος, φιλοσόφῳ καὶ τῷδε ἄνδρι. ὅπως δὲ ἔδωκε δίκην ἀνδ' ὢν ἐτόλμησεν, εἴρηται.

Κλειγένης ὁ μικρὸς, ὁ πονηρότατος βυβλανεὺς, ὁπόσοι κρατοῦσι κυκλισιτέφρου ψευδονίτρου τε κοινίας καὶ Κιμωλίας γῆς" (A. Ran. 719). κυκλισιτέφρου κυκλώσεως τέφρου μεμιγμένην τῇ νίτρω. Κιμωλία δὲ λευκὴ γῆ. λέγει οὖν ὅτι πονηρότατός ἐστι πάσης γῆς ὅσης οἱ βυβλανεῖς κρατοῦσι, Κιμωλίας καὶ τέφρας καὶ λοιπῆς τοιαύτης. ὡς βυβλανεῖα δὲ αὐτὸν εἰσάγει, μικρὸν τὸ σῶμα.

Κλειδὴ μίδης ὄνομα κέριον. καὶ Κλεῖδημος ὁμοίως.

κλειδίον.

κλεῖτε πηκτὰ δωματίων (A. Ach. 478) ἀντὶ τοῦ κλεῖτε τὰς θύρας. "Ὀμηρος (I 475) "θύρας πυκινῶς ἀραρυίας."

κλειθροῖς κλειδώμασι.

Κλειμήδης ὄνομα κύριον.

Κλεινίας ὄνομα κύριον. ὅτι Κλεινίου παῖς ὁ Ἀλκιβιάδης.

κλεινός ἔνδοξος, ἀπὸ τοῦ κλέους.

κλείς κλειδός. καὶ τὸ πληθυντικὸν τὰς κλείς.

Κλεισθένην ὁρῶ Ἀρισοφάνης (Thesm. 242). οὗτος αἰεὶ ἔξυρᾶτο. λέγεται οὖν ἐπὶ τιῶν αἰεὶ ἔξυρωμένων. ἦν δὲ Σιβυρτίου, καὶ τοῦτο ἔπραττε διὰ τὸ νέος φαίνεσθαι αἰεὶ. τοῦτο ἔπραττε καὶ Στράτων. "ὦ θερμοβελον πρωκτὸν ἔξυρήμενε, τοιῶνδε δὴ πίθηκε τὸν πώγων ἔχων εὐνοῦχος ἡμῖν ἤλθες ἐσκευασμένος; ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου Στράτων;" A Ach. 119.

Κλεισθένης. Ἀρισοφάνης (Av. 833) "καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις, ὅπου θεὸς γυνὴ γεγονυῖα πανοπλίαν ἔσχε' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;" ὡς γυναικώδης γὰρ διεβέβητο Κλεισθένης.

Κλεισθένης ἀκρατέστερος. οὗτος ἐπὶ κινυδίᾳ διεβέβητο καὶ ἐγυναικίζετο. καὶ Κρατῖνος "ληρεῖς ἔχων" γράφων αὐτὸν ἐν ἐπεισοδίῳ. "γελοῖος ἐστὶ Κλεισθένης κυβέτων." sch. A Nuh. 354.

κλείσιον τόπος ἐν ᾧ ἴσανται οἱ βόες.

κλείσον κατὰ κλείσον.

κλεισοῦραι. οὕτω καλοῦνται τὰ ὀχνυρώματα τῶν διαβάσεων τῇ πατρίῳ τῶν Ῥωμαίων φωνῇ. Theophyl. Sim. 7 14.

Κλείσοφος. "ἐπεὶ οἱ Ἕλληνες Κλεισόφους τε ἄδουσι καὶ Θήρωνας καὶ Στρεβθίας καὶ Χαιρεφῶντας, ἀνθρώπους ἐσθίειν εἰδότες εἰς κόρον καὶ δεινούς γαστέρα δέ, φέρε καὶ ἡμεῖς τι καὶ παίσωμεν, παρυσίου μνημονεύσαντες ἡμεδαποῦ." cf. vv. δεινός α, διώνυμον, ἡμεδαποῖς.

Κλειταγόρα ποιήτρια Λακωνική. μέμνηται δὲ Ἀρισοφάνης ἐν Δαναΐσι.

Κλείταρχος.

κλειτή ἔνδοξος. σημαίνει καὶ ὄνομα γυναικὸς Ἀμαζόνος.

Κλειτόμαχος Θεβαῖος ἐν Ἰσθμῷ τοὺς παλαιᾶς καὶ πύκτας καὶ πυγκρατίας ἐπὶ ἡμέρας τῆς αὐτῆς ἐνίκησε, καὶ ἐν Πυθοῖ τῆς παγκρατίας. ἐν δὲ Ὀλυμπίᾳ δεύτερος ὢν μετὰ Θάσιον ἐπὶ παγκρατίῳ τε ἀνγορεῦθη καὶ πυγμῇ, ἐπάλαισε δὲ καὶ Ἡλείῳ Κάπρῳ, καὶ ἐπαγκρατίσεν ἐπὶ ἡμέρας τῆς αὐτῆς.

νικήσαντος δὲ τοῦ Κάπρου ἔλεγεν ὁ Κλειτόμαχος ὡς δίκαιον ἦν, εἰ εἰσεκαλέσαντο εἰς τὸ παγκράτιον πρὶν ἢ λαβεῖν αὐτὸν ἐν τῇ πυγμῇ τραύματι. ἐσκληθέντος οὖν τοῦ παγκρατίου κρατηθεὶς ὑπὸ Κάπρου, ὁμοῦ ἐχρήσατο πρὸς τὰς πύκτας ἐρρωμένῳ καὶ ἀκμήτῃ τῷ σώματι. Pausan. 6 15.

κλειτοριάζειν τὸ ἀκολάως ἄπτεσθαι τοῦ γυναικεῖον αἰδοῖον. cf. v. μύρτον.

Κλειτός ὁ Ξενοφάντου. οὗτος ἐπὶ κόμῃ ἐσκώπτετο. οἱ δὲ Ἰερώνυμόν φασι τὸν διδυραμβοποιόν, ὃς Ξενοφάντου μὲν ἦν υἱός, περὶ παιδὸς δὲ ἄγαν ἐπτόχετο. λᾶσιον δὲ εἶχε τὸ σῶμα, ὥσπερ οἱ Κένταυροι τὸ τῶν ἰππῶν μέρος. κλειτός δὲ ὁ ἔνδοξος. sch. A Nuh. 347.

κλείω, αἰγιατικῇ, τὸ δοῶζω, καὶ τὸ ἀποκλείω καὶ ἀσφαλίζω.

Κλειώ ὄνομα κύριον Θηλυκόν.

κλέμματα. "καθ' ἡμέραν κλέμματα ποιούμενος" ἀντὶ τοῦ φωρύματα προτιθέμενος τοῖς ἑαυτοῦ θρέμμασι.

Κλεόβιος ὄνομα ἱερέως τῶν εἰδώλων.

Κλεοβουλὴν Ἰνδία, θυγάτηρ Κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ, ἔγραψεν ἔπη καὶ γρίφους καὶ τὸ ἀδόκμον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν αἰνιγμα (AP 14 101), οὗ ἡ ἀρχὴ "εἰς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δυνάδεα, τῶν δὲ ἐκύστην παῖδες τριάκοντα."

Κλεόβουλος Εὐαγόρε Αἰνδίου, εἰς τῶν ζ' ὀνομαζομένων σοφῶν, ῥώμη καὶ κάλλει διαφέρων τῶν κατ' αὐτόν, μετέσχε τε τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φιλοσοφίας. ἐγένετο δὲ αὐτῷ θυγάτηρ Κλεοβουλὴν ἐξαμέτρων αἰνιγμάτων ποιήτρια. οὗτος ἔγραψεν ἄσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη τρισχίλια. τῶν δὲ ἄδοκμων αὐτοῦ εὐδοκίμησε τύδε. "ἀμουσία τὸ πλέον μέρος ἐν βροτοῖσιν." ἐλέγε τε τὸν φίλον δεῖν ἐνεργεῖν, ὅπως μᾶλλον ἢ φίλος, τὸν δὲ ἐχθρὸν φίλον ποιεῖν. "εὐτυχῶν μὴ ἔσο ὑπερήφανος, ἀπορήσας μὴ ταπεινοῦ. τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης γενναίως ἐπίσασο φέρειν." ἐτελεύτησε δὲ γηραιός, ἔτη βιοτὸς ο'. ἀπεφάνητο "πάντων μέτρον ἄριστον." καὶ Σόλῳνι ἐπέσειλαν οὕτω. "πολλοὶ μὲν τιν εἰσὶν ἐταῖροι καὶ οἶκος πάντῃ, φαμί δ' ἐγὼ ποτανεσάτιν ἔσεσθαι Σόλῳνι τὰν Αἰνίδον δημοκρατευμένην, καὶ ἂ νᾶσος πελαγία."

Κλεοδαῖος ὄνομα κύριον.

Κλεόκριτος. οὗτος ἐκωμωδεῖτο ὡς γυ-

ναικίας καὶ κίναϊδος καὶ ξένος καὶ δυσγενῆς καὶ Κυβέλης υἱός, ἐπεὶ ἐν τοῖς μυθεύμασι τῆς Ῥέας μυαλοὶ παρῆσαν. ἦν δὲ καὶ τὴν ὕψιν ὀρσιθώδης. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν κιναιδῶν ἡ παροιμία. sch. A Av. 877, Ran. 1485.

Κλεόμβροτος ὄνομα κύριον.

Κλεομένης. οὗτός ἐστιν ὁ Πτολεμαῖος τῷ φιλοπάτορι ἐπιβουλήν τεκτενόμενος· ὅς κακῶς μετέλλαξε τὸν βίον, ἀνὴρ γενόμενος καὶ πρὸς τὰς ὀμιλίας ἐπιδέξιος καὶ πρὸς πραγμάτων οἰκονομίαν εὐφυῆς καὶ συλλήβδην ἡγεμονικός καὶ βασιλικὸς τῇ φύσει. Polyb. 5 39.

Κλεομήδης Ἀστυπάλαιος Κίχιον τὸν Ἐπιδαύριον ἀπέκτεινεν ἐν τῇ πυγμῇ, καὶ ἀφρημένος τὴν νίκην ἔκφρων ἐγένετο ὑπὸ τῆς λύπης, καὶ ἀνέσρεψεν εἰς Ἀστυπάλαιαν. διδασκαλεῖα δὲ ἐπιστάς, ἐν ᾧ παῖδες ἦσαν ἔ', ἀνατρέπει τὸν κίονα ὃς τὸν ὄροφον εἶχεν. ἐμπεσόντος δὲ τοῦ ὀρόφου καὶ πάντας ἀποκτείναντος, καταλιθούμενος ὑπὸ τῶν ἀσῶν κατέφυγεν εἰς ἱερόν, καὶ ἐμβὰς εἰς κιβωτὸν καὶ τὸ ἐπίθημα ἐγκλινόμενος κάμιατον τοῖς Ἀστυπάλαιεῦσι παρῆχε. τέλος τὰ ξύλα τῆς κιβωτοῦ καταρρήξαντες οὐδένα εὗρον. Pau-san. 6 9.

Κλεόνοικος ὄνομα κύριον.

Κλεόξενος καὶ Δημόκλειτος ἔγραψαν περὶ πυρσῶν· ὧν τὴν πραγματείαν ἐπεξεργάσατο Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης, ὡς λέγει ἐν τοῖς ἰσορουμενοῖς (10 45).

Κλεόπας ὄνομα κύριον.

Κλεοπάτρα.

κλέος δύο.

Κλεοφῶν Ἀθηναῖος τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀκταίων, Ἀμφιάραος, Ἀχιλλεύς, Βάκχαι, Δεξιμένιος, Ἡριγόνη, Θυέστης, Αἰκύκιππος, Περσίς, Τήλεφος.

κλέπτειν, αἰτιατικῇ, τὸ τὰ ἀλλότρια λάθρᾳ ἀφαιρεῖσθαι, τὸ παραλογίζεσθαι.

κλέπτῃς ὁ τὰ ἀλλότρια ἀφαιρούμενος, παρὰ τὸ κλέπτω τὸ ἐπιθυμῶ. καὶ κλέπτω τὸ παραλογίζομαι· Ὅμηρος (A 132) "μὴ κλέπτε νόον." κλέπτῃς δὲ ἀπὸ τοῦ καλύπτειν. λέγεται δὲ κλέπτῃς καὶ ὁ ἐπὶ βλάβῃ τινὶ κλέψας. καὶ αὐθις "κλέπτων ἄρα καὶ ἀφανίζων τὴν ὑπόνοιαν." ὅτι τὸ παλαιὸν οὐ διεβέβητο ἡ κλοπὴ, εἰ μὴ φωραθεῖς ὁ κλέπτων ὑπῆρχεν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (566) "εἴγε λαθεῖν αὐτὸν δεῖ, πῶς οὐ κόσμιόν ἐστι" τὸ κλέπτειν.

κλέπτῃς μὲν οὐχὶ μᾶλλον, εὐτυχῆς δ' ἴσως" (A Eq. 1256). παριώδεται παρὰ Ἀλκίσιδος Εὐριπίδου (179) "σέ δ' ἄλλῃ τις γυνὴ κεκτήσεται, σώφρων μὲν οὐχὶ μᾶλλον, εὐτυχῆς δ' ἴσως."

κλεπτόμενοι ἀπατόμενοι. "ἐπεμπεν αὐτῷ δῶρα, γνοὺς κλέπτην ὄντα καὶ καταδέερον τῆς ἐγκεχειρισμένης πίσεως."

κλέπτω οὐδετέρως· Ἀριστοφάνης (Vesp. 895) "ὥς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει· οἷον σεσηρῶς ἐξαπατήσῃ μ' οἶεται."

κλεψιποτῶ τὸ φειδόμενως πίνω καὶ φεινακίζω τὸν συμποτήν· "αὐτὴ γε μὴν κλεψιποτοῦσα καὶ σωφρονοῦσα."

Κλεψύδρα ἡ πηγὴ, διὰ τὸ ποτὲ μὲν πλημυρεῖν ποτὲ δὲ ἐνδεῖν.

κλεψύδρα ὄργανον ἀσρολογικόν, ἐν ᾧ αἱ ὥραι μετροῦνται. καὶ ὄνομα ἐταίρας. καὶ δικαστήριον ἢ κλεψύδρα, καὶ ἀγγεῖον ἔχον μικροτάτην ὀπήν περὶ τὸν πυθμῆνα, ὅπερ ἐν τῷ δικαστηρίῳ μετὰ τὸ ὕδατος ἐτίθετο, πρὸς ᾧ ἔλεγον οἱ ῥήτορες. sch. A Ach. 693.

κλεψυδροῦν τὸ δικαστήριον.

Κλέων ὁ Κλεινέτης ἐπὶ Πύλον καὶ Σφακτηρίαν χρονίζουσης τῆς πολιορκίας ἀπεστάλη, μαρινώδης ἀνὴρ, βυρσοδέψου παῖς, ὃς ἀντεπολιτεύσατο Νικίᾳ τῷ Νικηράτου. πολλὰ δὲ ἐργασάμενος ἔργα, ὕστερον εἰς Θράκην ἀποσταλὴς στρατηγὸς πολλὰς προσεκτέτατο πόλεις. ἐν Ἀμφιπόλει δὲ γενόμενος Λακεδαιμονίοις ἐπολέμει, Βρασιδῶν στρατηγοῦντος ἀετῶν· οὐ καὶ μαχόμενος ὑπὸ Μυρκινίᾳ πελτασοῦ βληθεὶς ἀπέθανε.

Κλεωναῖ ὄνομα τόπον, ἐνθα διέτριβεν ὁ Κλέων ὃν ἀνέλεν ὁ Ἡρακλῆς.

Κλεωναίου χάρωνος τοῦ χαροποῦ λέοντος.

Κλεώνη ὄνομα τόπου περὶ τὴν Νεμέαν.

Κλεωνίδης ὄνομα κύριον.

Κλεώνυμος. οὗτος εἴρασις ἐγένετο. Ἀριστοφάνης (Pac. 443) "εἰ τις ἐπιθυμῇ ταξιαρχεῖν, ἐν ταῖς μάχαις πάσχοι γε τοιαυτὸ οἷον Κλεώνυμος." καὶ παροιμία "Κλεωνόμου δειλότερος." Ἀριστοφάνης (Nub. 352) "Κλεώνυμον τὸν εἴρασπιν ἰδοῦσαι ἔλαφοι ἐγένοντο." δειλὸς γὰρ ἦν. ὑπόγυον δὲ εἶπε, τῷ καιρῷ χρώμενος εἰς ἀσχύνῃν τῷ δεδρακότος· μείζονα γὰρ τὰ ὑπόγυα πταίσματα τὴν συμφορὰν ἔχει.

κλήδην.

κληδών φήμη, μαντεία, καὶ κληδο-
σμοί αἱ διὰ τῶν λόγων παρατηρήσεις.

κληίζω καλῶς.

κληῖθρη (Hom. ε 64 et 239) ὄνομα δέν-
δρου. καὶ κληῖθρον τὸ φυτόν.

κληματὶς ἡ ἄμπελος.

Κλήμης ἱστορικὸς ἔγραψε Ῥωμαίων βα-
σιλεῖς καὶ αὐτοκράτορας, καὶ πρὸς Ἱερώνυ-
μον περὶ τῶν Ἰσχυρατικῶν σχημάτων, καὶ
ἄλλα.

κληῖροι αἱ δύο διαθῆκαι. τὸ δὲ "ἐὰν
κοιμηθῇτε ἀναμέσον τῶν κλήρων" τὸ διηγε-
κῶς αὐταῖς προσεδρεύειν. Theodoret. in Ps.
67 14.

κληρονομοῦσα ἡ ἐκκλησία κοινῶς, εἰ-
δικῶς δὲ ἡ κατ' εὐσέβειαν ζῶσα ψυχὴ.

a κληρονομῶ τὸ κυτεξουσάξω, τὸ κτῶ-
μαι. "τοσοῦτων κληρονομούν οἱ Ῥωμαῖοι
κτημάτων ὅσων σωμάτων ὁ πόλεμος" (Theo-
phyl. Sim. 26).

b κληρονομῶ. ὅτε σημαίνει τὸ μετέχω
καὶ λαμβάνω, γενικῇ, ὡς τὸ (Demosth. 19
320) "ταύτης γὰρ τῆς υἱοσύνης κληρονομῶ"
καὶ (id. 18 312) "ὅς γὰρ κεκληρονόμηκας τῶν
Φίλωνος τοῦ κηδεσῶν." αἰτιατικῇ δέ, ὡς τὸ
"μέχοι τίνος κληρονομήσετε τὸ ὄρος τὸ ἁγίον
μου;" καὶ "οὐκ ἔφθη κληρονομήσαι τὸν οὐ-
ρανόν" ἀντὶ τοῦ εἶρεῖν καὶ οἰκῆσαι.

a κληῖρος τόπος, κτήμα.

b κληῖρος οὐσία, ἡ λαχμός. λέγεται κλη-
ρος καὶ τὸ σύστημα τῶν διακόνων καὶ πρε-
σβυτέρων. κληῖρος καὶ ἡ κληρονομία.

c κληῖρος μέτρον γῆς. ὅθεν καὶ οἱ κλη-
ροῦχοι, ἀντὶ τοῦ οἱ τοὺς κλήρους καὶ τὰ
μέτρα τῆς γῆς κατέχοντες. (AR 6 267) "φωσ-
φόρος ὡ σῶτειρ", ἐπὶ Παλλάδος ἔσαθι κλη-
ρων, Ἀρτεμι. "ὅτι Ἰακώβ τοὺς ἰβ' ἐσχηκώς
νιούς, ἀπὸ τῆ Βενιαμὴν ἀρξάμενος ἀριθμεῖν
καὶ εὐρῶν τὸν Αὐεὶ δέκατον, τῷ Θεῷ τοῦ-
τον προσήγαγεν, ἀποδεκατώσας καὶ τὰ τέκνα
καὶ πάντα τοὺς ἦν αὐτῷ, κατὰ τὴν ἐπόσχε-
σιν ἐν τῷ ἀποδιδράσκῃ αὐτόν (Gen. 28 22)
"πάντα ὅσα ἂν μοι δῶς, δεκάτην ἀποδεκα-
τώσω σοι." διὰ τοῦτο ἐνδύσας τὸν Αὐεὶ σο-
λὴν ἱερατείας, θυσίας προσήνεγκε τῷ Θεῷ
ἐν Βεθλὴλ. κἀντεῦθεν οἱ μὲν τῇ κατὰ νόμον
θυσίᾳ τε καὶ λειτουργίᾳ προσεδρεύοντες Αὐεῖ-
ται κέκληνται, οἱ δὲ κατὰ τὴν τῆς Θεῆας χά-
ριτος ἱερουργίαν κληρικοὶ προσηγορέθησαν,
διὰ τὸ γεγράφθαι (Deuteron. 10 9, 18 2) "ἔξ

ἔσαι τοῖς Αὐεῖταις κληῖρος ἐν νίοις Ἰσραὴλ·
ὁ γὰρ κύριος μερὶς αὐτῶν καὶ κληῖρος." κλη-
ρους δὲ ὁ Δαβὶδ τὰς τῶν πραγμάτων μετα-
βολὰς καλεῖ, πλοῦτον καὶ πενίαν, δουλείαν
καὶ δεσποτείαν, εἰρήνην καὶ πόλεμον (Ps. 30
16). "ἐν ταῖς χερσὶ σου οἱ κληῖροί μου."

κληῖρος Ἑρμοῦ. συνηθείμ ἀρχαῖα ἐβαλ-
λον οἱ κληροῦντες εἰς ὑδρίαν ἐλαίας φύλλον,
ὃ προσηγόρευον Ἑρμῆν, καὶ πρῶτον ἐξήρσαν
τοῦτο, τιμὴν τῷ Θεῷ ταύτην ἀπονέμοντας·
ἐλάγχχανε δὲ ὁ μετὰ τὸν Θεόν. Εὐριπίδης ἐν
Αἰόλῳ μνημονεύει τοῦ ἔθους τούτου.

κληρονομήσαντες.

κληροῦχοι. κληροῦχοι ἐκαλοῦντο οὗς
Ἀθηναῖοι ἐπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις ἅς ἐλάμ-
βαρον, κλήρους ἐκάσις διανεμοῦντες. οὕτως
Ἰσοκράτης ἐν τῷ πανηγυρικῷ (107). Δημο-
σθένης δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν (16)
κληρουχικὰ ἂν λέγοι τὰ τῶν ἐκπεμφθέντων
εἰς ἑτέραν χώραν ἥντινα δῆποτε κατὰ κλη-
ρουχίαν· οὐ γὰρ οἶόν τε τὸν μὴ ἐπιδημῶντα
Ἀθήνησι τριηραρχεῖν. Harp.

κληροῦχον μέτοχον, κεκληρωμένον, κλη-
ρον ἐσχηκυῖαν. Σοφοκλῆς (Aī. 507) "αἰδεσαι
δὲ μητέρα πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον." καὶ
Ἀππιανός (t.1 p. 30) "Βολούσχοι δὲ τοῖς
παισίμασι τῶν γεγνημένων οὐ καταπλεγέντες
ἐσράτεον ἐπὶ Ῥωμαίους, καὶ ἐπολιόρκουν
τοὺς αὐτῶν κληροῦχους."

κληροῦχους γεωργούς.

κληρωτήρια αἱ κληρωτικά ἀρχαί, αἱ
κληρώτιδες. Ἀριστοφάνης (Ecel. 708) "τὰ δὲ
κληρωτήρια ποῖ τρέφεις; εἰς τὴν ἀγορὰν κα-
ταθήσω," κληρώτιδα· "κῆρα ἐξήσασα παρ'
Ἀρμодиῷ κληρώσω πάντας."

κληῖσαι οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν, οὐ κλεῖσαι.
καὶ κληῖδα. οὕτω καὶ οἱ τραγικοὶ καὶ Θου-
κυδίδης.

κληῖσατε ἐμνήσατε.

κληῖσις ἡ πρόσκλησις, παραγγελία εἰς
κρίσιν. οὕτω Ἀριστοφάνης (23 63).

κλητεύει εἰς δικαστήριον καλεῖ ἅμα μάρ-
τυροι τῆς παραγγελίας, οὗς κλήτορας ὠνόμα-
ζον. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1218) "ὅτε
τῶν ἐμμετοῦ γ' ἔνεκα χρημάτων ἔλκω σε
κλητεύσοντα," τούτεστι μαρτυρήσοντα ὅτι
καλῶ αὐτὸν εἰς δικαστήριον.

κλητὴ ἡ κεκαλεσμένη.

κλητὴρ λέγεται ὁ καλῶν εἰς τὸ δικαστή-
ριον πάντας. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν

μάρτυρα. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι (1422) "κλητήρ εἰμι νησιωτικός," τουτέστιν ὁ τοὺς τὰς νήσους οἰκοῦντας συκοφαντῶν καὶ εἰς δικασήριον ἄγων. καὶ αὐτὸς "κλητήρ τ' εἰς ἄχρον ἀποδεδρακότεν" (A Vesp. 1350).

κλητήρα· (A Vesp. 1446) "προσκαλοῦμαι σ', ὅσους εἰ, πρὸς τοὺς ἀγορανόμους, βλάβης τῶν φορτίων, κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί."

κλητῆρες μάρτυρες.

κλητῆρες καὶ κλητεύειν. κλητῆρες οἱ ἄνδρες δι' ὧν εἰς τὰς δίκας προσκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοί τισιν· ἔδει γὰρ παρεῖναι τινας ὥσπερ μάρτυρας τῆς προσκλήσεως. κλητεύσαι δέ ἐστι τὸ κλητῆρα γενέσθαι, ὡς Ἰσάιος. λέγεται δέ κλητεύεσθαι καὶ ἐκκλητεύεσθαι ἐπὶ τῶν μαρτύρων, ὅταν μὴ ὑπακούσῃσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τῷ δικαστήριῳ· καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλιαι, ὡς Ἰσάιος ἐν τῷ ὑπὲρ Πίθωνος ἀποσασίε. Harp.

κλητόριον ἢ βασιλικὴ τράπεζα.

κληῆτος δόξα.

κλητὸς ὁ κεκλημένος καὶ μὴ αὐθαίρετος ἦκων· "χρωμένοις Λακεδαιμονίοις περὶ πολέμου καὶ κλητὸς ὁ θεὸς ἔφη καὶ ἄκλητος ἦξεν, καὶ πολεμοῦσι κατὰ κράτος νίκην ἔσσεσθαι." cf. v. ἄκλητος.

κληῆτωρ.

κλίβανος ἢ κάμινος· "ἔξια καὶ κλίβανος εἶοικε γυναικὶ διὰ τὸ δέχεσθαι τὰ πρὸς τὸν βίον εὐχρηστὰ. πυρὸς δέ εἰσι δεκτικά." Artemid. 2 10.

κλίμα τόπος.

κλιμάζει. Δείναρχος "ὅταν οὖν κλιμάζῃ καὶ παράγῃ τοὺς νόμους" ἀντὶ τοῦ παρὰ κλίνῃ καὶ τρέπῃ. μήποτε δεῖ γράφειν βλιμάζῃ ἀντὶ τοῦ θλίβει καὶ βιάζεται. Harp.

κλίμακες ξύλα ὀρθά· Διόδωρος "ἑξῆς δ' ἐκομίζοντο κλίμακες (κάμινες) ὡς παντευχίας πολυτελεῖς ἔχουσαι." καὶ Ξενοφῶν (Anab. 4 5 25) "οἱ δὲ ἄνθρωποι κατέβαινον κατὰ κλίμακας εἰς τὰς κατωγέλους οἰκίας."

κλιμακίζειν. μέμνηται Δείναρχος ἐν τῇ ὑπὲρ Αἰσχίνε συνηγορίᾳ, λέγων "οὗτος κλιμακίζει τοὺς νόμους." ἔστιν δέ οἷον πυράγει καὶ διασρέφει, ἴσως ἀπὸ τῆς κλίμακος εἰρημένου τοῦ ὀνόματος, ἥτις οὐσα ὄργανον βανιστικὸν διασρέφει τὰ σώματα τῶν βανισιζομένων. καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 633) "βα-

σάνιξε πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι δήσας --- γητεῖν νέω" (cf. v. βασανίζειν).

κλιμακόεσσαν (Hom. B 729) κλίμακα ἔχουσαν ὑψηλήν.

κλιμαξ ἢ σκάλα.

κλιμαξ καὶ κλιμακισμός πύλαισμι ποῖον.

κλίνῃ τὸ κραββύτιον.

κλίνθη (Hom. Ψ 232) ἐκλίθη.

κλινίς. βάθριον τι ἢ κλινίς ἐκτεταμένον·

"φέρ' ἔγκυκλον. τετὶ λάβ' ἀπὸ τῆς κλινίδος" (A Th. 267). καὶ κλινίδιον ὑποκοριστικῶς.

κλινοκοσμοῦντα Διονύσιον. ζῆτει ἐν τῷ δαιμόσι.

κλίσια ἢ σκηνή. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ κλίνης· "δέξομαι ἐν μυχάτῳ, κλίσιθ δέ μοί ἐστιν ἐτοίμη." cf. v. ἐταιρεία.

κλίσια ἢ καθέδρα. κλίσια τὰ καβάκλεια. b κλισιάδες θύραι δίπτυχοι, ἢ σκηναί. καὶ Κλίσιον ὄνομα τόπου.

κλίσις ἢ κατ' ἄνδρα κίνησις.

κλίσις ἐπὶ δόρῳ ἔστιν ἢ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίσις. ἐφ' ἡνίαν κλίσις ἢ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις. ἐπ' ἀσπίδι κλίσις ἐστὶ καὶ αὐτὴ ὁμοίως ἐπὶ τὰ ἀριστερά.

κλισμός ἢ καθέδρα.

Κλιτόριον πόλις Ἀρκαδίας.

κλίτος μέρος πλάγιον. "πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου" ὁ ψαλμωδὸς φησι (90 7).

κλιτὺς τὸ ἀπόκλιμα, καὶ ἡ ἐξοχὴ τῶν ὀρῶν. καὶ κλιτύς.

Κλιτῶρ Κλιτῶρος ὄνομα κύριον.

κλοιὸς περιτραχήλιος δεσμός. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 175) "ὥς δ' ἰδ' ὁμοίην εἰκόνα, παντοίῳ σχήματι φαινομένην, κλοιὸν ἔχων πέλας ἤλθε, λέγων Λεύκωνι κελεύειν τῷ κυνὶ καὶ βάλειν· πεῖθε γὰρ ὡς ὑλάων."

Κλονίος ὄνομα κύριον.

κλόνος θόρυβος, ταραχος· "ταραχὴν δὲ καὶ κλόνον ἐνεποιεῖ τοῖς πράγμασιν οὐκ ἀπὸ μικρῶν ἀφορμῶν ἀνιστάμενα τὰ Γερμανικὰ κινήματα."

κλοπαί παρολογισμοί, καὶ κλυπέντες ἀντὶ τοῦ ἐξαπυτηθέντες· "οἱ δὲ τὸ ἀκριβὲς μὴ εἰδότες, ἀλλὰ τῇ πρώτῃ κλυπέντες ὕψει, ἔτι πλείονας τῶν ὄντων οἰηθέντες τοῖς οἰκείοις διαγγέλλουσι."

κλοπιμαῖος.

κλοποφορῶ τὸ ἐν κλοπῇ φέρω (Gen. 31 26).

κλυδώνιον κύμυ, καὶ κλύδωνα, ἄμφω· Θουκυδίδης β' (84) "καὶ τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλυδωνί ἀναφέρειν." καὶ κλυδώνισμυ. καὶ κλυδωνῶ ῥῆμα, καὶ κλυδωνίζω.

κλύει ἀκούει· "καὶ πῶς ὁ κλύων τοῦ λέξαντος χαίρει μῦλλον, τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων" Σοφοκλῆς (Αἰ. 151). καὶ αὐθις (850) "ἡ που τάλαινα τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν, ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει."

κλύθι ἐπάκουσον.

Κλύμενος. οὕτω λέγεται ὁ Ἄδης, ἡ ὅτι πάντας προσκαλεῖται εἰς ἐαυτόν, ἡ ὁ ἐπὶ πάντων ἀκούμενος. ἐν ἐπιγράμματι (AP 79) "ὅς καὶ ἀμειλίκοιο βαρὺ Κλυμένοιο νόημα καὶ τὸν ἀκήλητον θυμὸν ἔθελξε λυρᾷ" περὶ Ὀρφῆως. καὶ αὐθις (AP 7189) "ἥδη γὰρ λειμῶνας ἐπὶ Κλυμένῃ πεπότυται καὶ δροσερὰ χρυσέας ἄνθει Περσεφόνης."

κλυεῖται τὸ ἱατρικὸν ἐργαλεῖον· "κλυεῖται προθέμενος ὑπεξήγαγε τῆς ἐνυτῆ γαστρὸς τὰ σκύβαλα" (Artemid. 5.79).

Κλυταίμνῃς οὐνομα κύριον.

Κλυτὶδος οὐνομα κύριον.

Κλύτιος.

κλυτοτέχνης ὁ Ἡφαιστος ὡς ἐνδοξον ἔχων τὴν χαλκευτικὴν, ὥστε λέγεται ὁ αὐτὸς καὶ αἰθαλοῖς θεός, ὁ χαλκεύς.

κλύω μανθάνω.

κλώδωνες αἱ βάχχαι τοῦ Διονύσου παρὰ Μακεδόσιν, αἱ κληθεῖσαι ὕστερον μιμῶνες ἀπὸ τῆς μιμήσεως.

κλώζεται· "κλώζεται καὶ συρίττεται, ἔσι δὲ ὅπῃ καὶ λίθοις βάλλεται" (Synes. p.106 C).

κλώθει κατυσπᾶ, ἐπιμερίζει.

Κλωθῶ ἡ μία τῶν μοιρῶν· τρεῖς γὰρ εἰσι, Κλωθῶ Λύχαισι Ἄρπορος. (AP 7148) "οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖς ἡδύνατο καὶ μεμαυτὰ εὐρέμεναι Κλωθῶ τῷδ' ἔτερον φονέα." κλώθω δὲ τὸ νήθω.

κλών κλωνός, τοῦ δένδρου ὁ βλαστός. καὶ ἐκλώνισε κλώνας ἔκοψε.

Κλωπᾶς οὐνομα κύριον. Io. 19 25.

κλωπεύω κλέπτω. καὶ κλωπεῖα ἔξ αὐτοῦ, καὶ κλωπιτεύω. κλοτοπεύω δὲ.

"τῶν χειρῶν ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ δὲ πῶς ἐν κλώπιδων" (A Eq. 79). ἡ γενικὴ ἀντὶ δοτικῆς. διαβάλλει δὲ τινὰς ὁ Ἀριστοφάνης ὡς ληστὰς καὶ κλέπτας· λησαι γὰρ οἱ Αἰτωλοί.

κλωστήρ ὁ ἄτρακτος, καὶ τὸ νῆμα.

κλώψ κλέπτης· Ξενοφῶν (Anab. 4 6 17) "εἰσὶ γυμνήτες τῶν ἐφεπομένων ἡμῖν κλωπῶν." καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6157) "τόξω μὲν κλώπας βύλλε, σῶσον δὲ φίλους."

κνωϊόμενον καταπονούμενον.

κνωῖω κόπτω.

κνωκόν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 632) "κνωκὸν ὑπηνήταν τόνδ' ἀνέθηκε τραγόν."

κνών κόπτειν, ξέειν· (Herodot. 7 239) "λαβὼν δελτίον δέιπυχον ἐκέλευσε τὸν κηρὸν κνών" ἀντὶ τοῦ ξέειν.

κνώπτω· "πρὸς Ξενοκράτην τὸν φιλόσοφον ἐλθὼν τις φιλοσοφῆσαι, μήτε γεωμετρικὴν μήτε ἀστρονομίαν μεμαθηκώς, τῶτον εἰπεῖν, παρ' ἐμοὶ πόκος οὐ κνώπεται." cf. Diog. L. 4 10.

κναφεύς παρὰ τὸ κνώ τὸ ξύω· Ὀμηρος (A 639) "ἐπὶ δ' αἰγίον κνή τυρὸν κνήσι χαλκείῃ." γναφὺς δὲ παρὰ τὴν τοῦ φάρους γνώψιν, ἥτις ἐστὶ παρὰ τὸ γανόν τὸ λαμπρόν. καὶ ἔσι τὸ μὲν διὰ τοῦ γ κοινόν, τὸ δὲ διὰ τοῦ κ Ἀττικόν (sch. A Plut. 166). καὶ Ἀριστοφάνης (Eccl. 436) "ἦν παρεχόμενος τοῖς δεομένοις οἱ κναφεῖς χλαῖνας, ἐπειδὴν πρῶτον ἥλιος τρυπῇ, πλευρίτις ἂν ὑμῶν οὐδένα βλάψοι ποτέ."

κνάφος ὄργανόν τι ἐν κύκλῳ κέντρα ἔχον, δι' οὗ τοὺς βασανιζομένους κτείνουσιν. ὁμοιον δὲ ἔσι κναφικῶ κτενί.

κνάφος παρὰ Ἡροδότῳ (1 92) ἄκανθα ἔλκουσαι ἱμάτια. ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ κναφεῖς ἄκανθῶν σωρὸν συσρέψαντες τὰ ἱμάτια ἔκναπτον, ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο κνάφος.

κνεφαῖος σκοτεινός, ὑρόρατος, ὀρθρία, ἐωθινή· Ἀριστοφάνης (Ran. 1364) "κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν φέρουσ' ἀποδοίμην," καὶ "κνεφαῖος ἦλθεν" ἀντὶ τοῦ ὅπῃ σκότον. "ὁ δὲ διανασᾷς κνεφαῖος καὶ παραφυλάξας τοῖς ζεύγουσι τῶν βοῶν ἐπελάβετο" (cf. v. τιμωροῦντος).

κνέφαλον τύλη.

κνέφας σκότος, νύξ. κλίνεται δὲ κνέφατος. "ὁ δὲ διαφεῖς τοὺς ἡγεμόνας ἐκίνει τὴν πρωτοπορίαν κνέφατος ἄρτι γενομένης" (Polyb. 8 21).

κνέφει σκότει, ἀπὸ τῆς κνέφους εὐθείας. οὕτως Ἀλλιανός.

κνή ἔκοπτε. καὶ Ὀμηρος (A 639) "κνή τυρὸν."

κνηκίας ὁ λύκος· Βάβριος ἐν τοῖς μυθικοῖς (122 11) "ὁ δ' ἐκλυθεὶς κόνων τε κύνης πάσης τὸν κνηκίαν χάσκοντα λακτίσας φεύγει," ταυτίσει τὸν λύκον.

κνηκίς ἡ νεφελώδης ζώνη, τὸ μικρὸν νέφος· "οὐδέ ποθι κνηκίς ὑπεφαίνετο, πέπτατο δ' αἰθήρ."

κνήμη τὸ κοῖλον τοῦ σκέλους.

κνημίς τὸ ὑπόδημα.

κνημοὶ ἐξοχὰι τῶν ὀρῶν· (AP 6 255) "ὀππότε μιν κνημοὺς τε κατὰ λασίους τε χαράδρους."

κνησεῖοντα (Plat. Gorg. p. 494 C) ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κῆλους.

κνησθεῖην, κνησμεα καὶ κνησιμονή καὶ κνησιμός, ἐκ τοῦ κνήθω.

κνησίς μάχιρα· "Ὀμηρος (A 640) "κνήστι χαλκίῃ," καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 305) "καὶ τὰν εὐχάλικων ἐγγυαπτόν τε κρεάγρην καὶ κνήσιν."

κνησιῶντες τὰς ἀκοάς ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες ἀκούειν.

κνήφην λομυώδη συνέβη γενέσθαι ποτὲ ταῖς τῶν Ῥωμαίων γυναιξί. cf. v. Αφροδίτη. κνίδη βοτάνη. καὶ κνίδειος καρπὸς τῆς κνίδης.

κνίζων λυπῶν, ἡ τέμνων, πᾶρά τὸ κνῶ τὸ κόπτω. κνῶ κνήθω καὶ κνέω, τὸ ἔξ ἐπιπολῆς καὶ ἰσχυρῶς ξύω. (A Ran. 1209) "οὐ κατ' ἔπος γέ σε κνίσω τὸ ῥήμ' ἔκασον, ἀλλὰ ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ." (AP 6 238) "ἀλλ' ἀρότρῳ βραχύβωλον ἐπικνίζοντι χαράσσων."

κνίζων (Αἰμου 7 14) Ἀκύλας ἐρευνῶν, Θεοδοτίων χαράσσων, Σόμμιχος ἔχων ἢ συλλέγων.

κνίσα ἡ ἀναθυμιάσις τῶν θυομένων τοῖς εἰδώλοις. καὶ κνισάριον τὸ μικρὸν λίπος. καὶ κνίσσησιν ἀναθυμιάσειν.

κνίσσης λίπους, ἀναθυμιάσεως· "τῆς δὲ κνίσσης διαδοσίμου γενομένης καὶ προσπεσέσης ἤτησε τοῦ κρέως."

κνίσματα σπαράγματα· (AP 7 219) "καὶ τὰ ποθεύντων κνίσματα καὶ μύσσην λύχρον ἀπειπαμένη."

κνίψ ζωύφιον. ἡ γενικὴ τῇ κνιπὸς μετέσχη εἰσευθεῖαν, καισημαίνει τὸν ὀλίγαδαπανῶντα.

κνυζήθμός ἡ τῶν κνῶν ὕλακὴ ὀδυρτική, ἡ ἀσαφής τῶν κνῶν βοή. cf. sch. Hom. π 163.

κνυζημάτων παρὰ Ἡροδότῃ (2 2), τέττι τῶν γοερῶν ἀποφθεγμάτων.

κνυζόμενον ζέοντα, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν σκυλάκων. "ὁ δὲ κύνας ἐκ τῆς ἐπάλλξεως ἀπέξήρτα, ὥς τοὺς φύλακας κνυζομένον αὐτῶν μὴ καθεύδων." καὶ αὐθις "κνύζοιεν τε οἱ κύνες ἀγχοῦ τῆς ὕλης γενόμενοι."

κνυζῶ ἀπὸ τοῦ κόνουζα κονύζω κνυζῶ. ἔνθεν καὶ κνυζηθμός, ὡς μυκῶ μυκηθμός.

κνυζώσω (Hom. v 401) ἀπρεπεῖς ποιήσω.

κνῦμα ὁ ἡρεμαῖος κνησιμός· (A Eccl. 36) "ὑποδουμένη ἤκουσά τοι τὸ κνῦμά σε τῶν δακτύλων."

κνώδαλον ζῷον μικρὸν, θηρίον, κυρίως α μὲν τὸ θαλάσσιον, ποτὲ δὲ καὶ τὸ χερσαῖον. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 101) "ἔξιφ' τὰ πολλῶν κνωδάων λαιμητόμα."

κνώδαλον τὸ ἐν τῇ αἰλὶ κινούμενον ζῷον. b κινώπετον δὲ τὸ χερσαῖον, τὸ ἐν τῷ πέδῳ κινούμενον ἐρπετόν.

κνώδοντος τῆς ἀκμῆς τοῦ ξίφους, τῆς ὀξείας εἰς τὸ καίνειν. ἀπὸ δὲ τοῦ μέρους τὸ ξίφος δηλοῦ. "πῶς δ' ἀποσπάσων πικρῇ τῇδ' αἰόλου κνώδοντος, ὦ τάλας, ὅψ' οὐ φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας;" (S Ai. 1024).

κνώμενος γαργαλιζόμενος.

Κνώσσιος ὄνομα κύριον, καὶ ὁ παλιέτης· Κνωσσὸς γὰρ πόλις ἐν τῇ Κρήτῃ.

κνώσσουσαν κοιμωμένην· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 294) "τὴν φύλακα κνώσσουσαν ὑπέκρυγον." cf. v. Λούκουλλος.

κοάλεμοι παρὰ Ἀριστοφάνει οἱ ἡλέματα κοοῦντες καὶ νοοῦντες (sch. A Eq. 631).

κοάλεμος ματωφόρων· κοεῖν γὰρ τὸ αἰσθάνεσθαι, καὶ ὁ ἡλίθιος καὶ ἀνόητος κοάλεμος. ἔγκειται τῇ λέξει τὸ ἡλέματον ἦγον· τὸ μάταιον, καὶ τὸ κοεῖν, ὃ ἔστι νοεῖν. ὁ οὖν ἀνόητος καὶ μάτην νοεῖν κοάλεμος λέγεται (A Eq. 198).

κοβαλεία. οὕτως ἐλέγετο ἡ προσποιήσις μετὰ ἀπάτης παιδιὰ, καὶ κόβαλος ὁ ταύτης φερόμενος. εἶκοι δὲ συνώνυμον τῷ βωμολόχῳ· Φιλόχορος β' Ἀτθίδος "οὐ γὰρ, ὡς ἔνιοι λέγουσι, βωμολόχον τινὰ καὶ κόβυλον γενέσθαι νομισέον τὸν Διόνυσον." Ἀριστοτέλης δὲ ἐν β' (immo 8 14) ζῆκον ἰσορίας τὸν ὥτῳ φησι κόβυλον καὶ μιμητὴν ὄντα ἀντορχούμενον ἀλλοπεσθαι. Harp.

κοβαλεύειν τὸ μετασφύρειν (αἱ μετασφύρειν) τὰ ἀλλότρια μισθοῦ κατ' ὀλίγον.

κόβαλος ἀνελκόμενος, πανοῦργος. ὁ ληστής, ἀπὸ τῆς κοπίδος, ἢ ὁ κακότεχνος· κόβαλα γὰρ ἐστὶ τὰ κακά. καὶ κοβαλεία ἡ παρὰ ποτηροῦ ἀνθρώπου κολακεία. cf. v. ὑπέρχεται.

κόγχη κογχύλη, ὅθεν ἡ πορφύρα.

κόγχην τὸ ἐλάχιστον λέγουσι, καὶ κόγχης ἄξιον τὸ οὐδενὸς ἄξιον. καὶ κόγχην διελεῖν ἐπὶ τῶν ῥαδίως τι ποιοῦντων, ὡς "ταυτὸν ἐστὶ τὸδε τῷ κόγχην διελεῖν."

κογχύλη. ὅτι ὥσπερ τῶν πετηνῶν καὶ τῶν πεζῶν οἱ γῦπες καὶ οἱ κύνες πόρρωθεν τῶν ὁσμῶν ἀντιλαμβάνονται διὰ τὴν ὁσμὴν τοῦ ἄερος δύναμιν, οὕτω καὶ τῶν ἐνύδρων, διὰ τὸ εἶναι καὶ ἐν ὕδατι τὴν δύναμιν ταύτην, πόρρωθεν τῶν ὁσμῶν οἱ ἰχθύες ἀντιλαμβάνονται. καὶ αἱ κογχύλαι γὰρ, ὅψιν οὐκ ἔχουσι, φαίνονται διέλαιτι ἱερεπόμεναι. ὁμοίως καὶ οἱ χροκοδείλοι, τῶν κρείων ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῷ ὕδατος κρεμαμένων, ἐφέπονται αὐτοῖς. Philop. in 2 de anima, MIIIb.

Κοδάλις χοῖνις, παροιμία ἐπὶ τῶν μετρίζουσι μέτροις κεκτημένων. cf. v. κωδαλῆχος.

κοδομήιον καμινευτικόν.

κοδράντης (Matth. 5 26) τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο.

Κοδοῦτος Ῥωμαῖος ἱσορικός ἔγραψεν ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἱσορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις ἰε', ἐπιγραφὴν δὲ χιλιετηρίδα, καὶ περιέχει ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως Ἀλεξάνδρου τῷ Μαμαίας νύχ Κωνσταντος.

Κοδρίδης ὁ Σόλων ἐκέκλητο πατρωνυμικῶς.

Κοδρίτης ἄρτος. cf. Athen. p. 114.

Κόδροι ἱθνικόν.

Κοδρομήνην ὄνομα τόπον.

κόθορνος ὑπόδημα ἀμφοτεροδύξιον. Ἀριστοφάνης (Av. 991) "τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδῆς;" ὅσον τί ὑποδησάμενος πάρει;

οὕτως ἐκαλεῖτο Θηραμένης Ἀθηναῖος ῥήτωρ, μυητής Περσίδης τῷ Κεῖν. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῷ σκεφομένῳ συνεχῶς· ἔτος γὰρ καὶ τοῖς λ' συνεπέπνευδε καὶ τῷ πλήθει. ὅτι ὁ κόθορνος ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ πρὸς τὰς ἐποδείσεις ἀρμόττει. sch. A Ran. 546.

κόθυρος ὁ κρύπτων.

Κοθωκίδης ὄνομα κύριον. sch. A Thesm. 620.

κοῖ κοῖ. A Ach. 766.

κοιαιζωρ· "τὴν τοῦ κοιαιζωρος διέπων

ἀρχήν, ἣν οἶμαι ἀπὸ τῆς ἀνιζήτειν ὥδε λελεχθαι παρὰ Ῥωμαίους" (Menand. p. 390 Nieh.).

κοίας ὁ σρογγύλος λίθος.

κοικύλλεις περιβλέπη, ἡ κοικοτεχνεῖς. (A Thesm. 859) "τί καὶ σὺ κυρκαυῆς, ἢ τί κοικύλλεις ἔχων;" περιττὸν τὸ ἔχων ἀττικῶς.

κοῖλα τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ὅσον ἐπὶ τῷ προσώπῳ μῆλι.

κοιλάδα κλαυθμῶνος τὸν τόπον λέγει ἐν ᾧ φανερὸς ἄγγελος τὴν τῷ λαῷ ἤλεγξε παρανομίαν καὶ εἰς κλαυθμὸν τὸ πλῆθος ἐκίνησε. κυρκῶς δὲ καὶ ἀληθῶς ὁ παρὼν βίος. Theodoret. in Ps. 83 7.

κοιλάδα σκηνῶν τὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν χώραν, ὡς ἔρημον γεγενημένην καὶ ποιμενικὰς τηρικαῦτα σπηρὰς δεξαμένην. Theodoret. in Ps. 59 8.

κοιλὰς τὸ πλῆθος, ἢ τὸ βάθος.

κοιλέμβολον καλεῖται, ἐπειδὴν ἡ δίεσιμος διφαλαγγία τὰ μὲν ἐπόμενα κέρατα συνάψῃ, τὰ δὲ ἡγούμενα διασπῇ.

κοιλία.

κοῖλον βαθύ· "οὕτω δὲ ἦν ἄρα μέτριος καὶ λιτὸς ὡς μηδὲ κοῖλον ἄγρυρον εἰς πλῆθος κεκτῆσθαι." cf. v. Παῦπερ.

κοιλόσυρτος ὁ χαλός (ἀν κολοσυρτός ὁ ὄχλος).

κοῖλον κρατῆρος τοῦ μυχοῦ· τὰ γὰρ κοῖλα ἔτιος ἐκάλον ἐκ μεταφορᾶς· ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῇ Αἴτνῃ κοιλώματα κρατῆρες καλεῖνται. Σοφοκλῆς (OC 1593) "κοῖλε πέλας κρατῆρος."

κοιλῶπις βαθεῖα· (AP 6 219) "ἴδρις ἀνὴρ κοιλῶπιν ὀρειάδα δύσατο πέτραν."

κοιμίσαι τὸν λύχρον Νικοφῶν Πανδώρα. καὶ κοιμίσαι ἐπὶ θανάτῳ Σοφοκλῆς (Ai. 832) "πομπαιὸν Ἑρμῆν χθόνιον εὐ με κοιμίσαι," καὶ Ὀμηρος (A 241) "κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον."

κοιμῶ τὸ ὑπνῶ, κοιμίζω δὲ τὸ καταπνύω.

κοινὰ τὰ τῶν φίλων. Τίμαιος φησιν ἐν τῷ θ' ταύτην λεχθῆναι κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα, καθ' οὓς χρόνους Πινδαγόρας ἀνέπειθε τὰς ταύτην κατωικέντας ἀδιανέμητα κεκτῆσθαι. κίχρηται τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος Ἀδελφοῖς. (Julian. or. 7 p. 245) "ὅς δῆπερ τὰ χρημάτων λέγει μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν τῷ νῦ καὶ τῆς φρονήσεως κοινωνίαν."

κοινὰ τὰ τῶν φίλων. φασὶν ὅτι τὰς b

προσιάντας Πυθαγόρα μαθητὰς ἔπειθεν ὁ φιλόσοφος κοινὰς τὰς ἑσίας ποιεῖσθαι· ὅθεν ἡ παροιμία.

κοινὰ ἔννοια. ὅτι εἴ ποτε ἡ διάνοια συλλογίζεται περὶ τῶν νοητῶν, ἀλλ' ἐκαστὴ αὐτὴν ἀλλὰ τῷ νῷ συμπληκεῖται, ὥσπερ καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν συλλογίζεται συμπληκεῖται τῇ φαντασίᾳ. τέττε τοίνυν τῷ νῷ εἰ μὴ μετέχοντες οἱ πολλοί, ἀλλ' ἕνα τινὰ καὶ ἰνδύματα διαβέβηκεν εἰς ἡμῶς. ταῦτα δὲ εἰσιν αἱ κοινὰ ἔννοια, αἱ διὰ πάντων χωρεῖσαι ἰνδύματα τῷ νῷ εἰσὶν ἐναργῶς. διὸ καὶ ἀρχὴν ἐπιστήμης τὸν νῦν καλεῖται, ὃ τινὶ τὰ νοητὰ γνωσκόμεν. ὅτι ἡ λογικὴ ψυχὴ συνεισωμέμενος ἔχει τὰς λόγους τῶν πραγμάτων ἐν αὐτῇ, διὰ δὲ τὸ καταδεσνέαι ἐν τῇ ὕλῃ οἶον ἐγκατεχώσθησαν ὥς ὁ ἐν τῇ τέφρᾳ κρυπτόμενος σπινθήρ. ὥσπερ ἔν ὅταν τις μικρὸν τὴν τέφραν ὀρύξῃ, ὁ σπινθήρ εὐθὺς ἀναλάμπει καὶ ἄχ' ὁ διορύξας τὸν σπινθῆρα ἐποίησε, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ δόξα ἐρεθιζομένη ὑπὸ τῆς αἰσθησεως προβάλλει τὰς λόγους τῶν ὄντων. οὕτω καὶ τοὺς διδασκάλους φασὶ μὴ τὴν γνώσιν ἡμῖν ἐντιθέσθαι ἀλλὰ τὴν ἐνοῦσαν ἡμῖν καὶ οἶον κρυπτομένην ἐκφαίνειν. καὶ ταῦτα εἰσιν αἱ κοινὰ ἔννοια, τὰ τῷ νῷ ἀποσκιάζματα. πᾶν γὰρ ὅπερ ἴσμεν κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν, ταῦτα κατὰ κοινὴν ἔννοιαν ἴσμεν· αἱ δὲ δεξιῶς δεῖται εἰς τὸ γνωσθῆναι, τέτων τὰ συμπεράσματα χωρὶς ἀποδείξεως ἔργον ἐστὶ τῆς δόξης εἰδέναι. Philopon. in 1 de anima, A 1 b et 2 a.

κοινοῖον (Artemid. 1 80) πορνείον.

κοινοδῆμιε τὸ δημόσιον.

κοινοδῆμιον τὸ τῷ δήμῳ κοινόν.

κοινοῖ (Matth. 15 11) μαῖναι.

κοινολεχὴς (S. El. 97) ὁ μοιχός.

κοινολογία ἡ κοινὴ διάλεκτος. κοινῇ δὲ ἀντὶ τῆ ἀνθρωπίνῃ, μεγάλῃ καὶ θαυμαστῇ· (A Thesm. 186) "ἐγὼ δὲ κοινῇ συμφορῇ πεπληγμένος."

κοινολογῶ δοτικῇ.

a κοινόν τὸ ἀκάθαρτον, ἢ τὸ μηδὲν ἔχον πλέον τῶν λοιπῶν.

b κοινὸν δὲ τετραχῶς λέγεται, ἢ τὸ εἰς τὰ μέρη διαιφετόν, ὥς ἡ κληρονομία γῆ, ἢ τὸ ἀδιαφρέτως ἐν χρῆσει κοινῇ λαμβανόμενον, ἢ τὸ ἐν προκαταλήψει ἰδιοποιούμενον εἰς δὲ τὰ κοινὸν ἀναπεμπόμενον, ὥς ἐν Θεώτρῳ τόπος ἢ ἐν βαλανεῖῳ, ἢ τὸ ἀδιαφρέτως εἰς κοινὴν

καὶ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν προβαλλόμενον, ὥς ἡ φωνὴ τῷ χήρυκος. κοινὰ δὲ καὶ ἀμερίσι εἰσιν ὁ πατήρ ὁ υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα, αἱ τε γραφαὶ καὶ αἱ ὑπερκόσμιαι δυνάμεις, ἡλιός τε καὶ σελήνη καὶ πᾶς ὁ τῶν ἀστέρων χορὸς καὶ αὐτὸς ὁ ἡὲρ κοινὰ καὶ ἀμέριστοι ὅλα διόλου. γῆ δὲ καὶ ὕδωρ, χρυσός τε καὶ ἄργυρος καὶ πᾶσα ἡ μεταλλικὴ φύσις καὶ θρυρομικτὴ ὕλη κοινὰ μὲν εἰσιν, ἀλλ' ὅμως μερίσι γέγονε τῇ τῆς πλεονείας ὀρέξει. παρθενία δὲ καὶ ἀγαμία καὶ ἱερωσύνη καὶ τὰ λοιπὰ τῆ θεῆ τοιοῦτότροπα χωρίσματα οὗτοι κοινὰ ἔ' αὐ μερίσι· ὁ γὰρ εἰσι τῷ μέρει τῶν κοινῶν ἢ τῶν μερισῶν. Io. Damasc. t. 1 p. 66.

κοινὸν γραμματεῖον καὶ ληξιαρχικόν. τὸ μὲν κοινόν, εἰς ὃ ἐνεγράφαντο οἱ εἰσωγόμενοι εἰς τὰς φράστας καὶ γεννήτας, τὸ δὲ ληξιαρχικόν, εἰς ὃ ἐνεγράφαντο οἱ εἰς τὰς δημοὺς ἐγγραφόμενοι. Harp.

κοινὸς Ἑρμῆς. φασὶν ὅτι κλεπτίστας γενόμενος ὁ Ἑρμῆς κατέδειξε κοινὰ εἶναι τὰ φάρια, καὶ τοῖς κατὰ μόνους κλέπτεσιν ἐπαγχαεῖς εἶναι πρὸς τὰς κοινὰς διανεμέσθαι. οἱ δὲ ὅτι τὸν λόγον ἔχον κοινωρικὸν ὁ Ἑρμῆς ἐποίησε πάντα δι' αὐτῶν.

Κόιντος ὄνομα κύριον.

κοινῶνας κοινωνέας. Ξενοφῶν (Cyr. 7 5 35) "ἀφροδίτη τοῖς θεοῖς καὶ τεμένη ὁ Κῦρος ἐκέλευσεν ἐξελεῖν, ὥσπερ κοινῶνας ἐνομίζετο τῶν καταπεπραγμένων." καὶ αὐτὸς "τὴν κεφαλὴν αὐτῷ ἄξιν, καὶ ὅσοι κοινῶνις αὐτῷ τῆς φυγῆς ἐγένοντο."

κοινωρικόν. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν (16) κοινωρικὸς λέγει τάχα μὲν τὸς ἀνέμητον ἑσῖαν νέμοντας ἀδελφάς, ὧν ὁ μὲν πατήρ ἐδύνατο λειτουργεῖν, αἱ δὲ κληρονομοὶ τῶν ἐκείνου καθ' ἕνα τρησαρχεῖν ἐκ ἐξήρχαν· τάχα δ' ἂν καὶ περὶ τῶν ἐκουσίαν κοινωρικῶν συνθεμιτικῶν ἐμπορίας ἢ τινος ἄλλης, ὧν ἕκαστος ἐκ εἰχὲ τοῦ ὅλου τίμημα τῆς κοινῆς ἑσίας. Harp.

κοινωφελὴς ὁ πάντας ὠφελῶν.

κοιόλης ὁ ἱερεὺς.

Κοῖος ὁ πατὴρ Λητῆς, παρὰ τὸ κοῖον, ὃ ἔστι νοεῖν καὶ συνιέναι· ἦγον ὁ συνετός.

κοῖρανος βασιλεὺς, ἄρχων.

Κοισύρα γυνὴ Ἀθήνησιν εὐγενὴς καὶ πλεσία, μήτηρ Μεγακλῆος (sch. A Ach. 614)· "ὁ Κοισύρας καὶ Ἀμάχας." Ἀλκμαίωνος

γαμετή, ἥτις ἐπὶ βλακείᾳ διαβεβόητο. καὶ κοισυρῆται κοσμεῖται, ἢ τὰ τῆς Κοιτύρας φρονεῖ.

κοίτη. καὶ κοιταῖος ὁ κατὰ τὴν ὥραν τῆς κοίτης ἐρχόμενος· "ὁ δὲ παρήγγειλεν ἐρχομαι κοιταίους."

κοίτις ἡ μικρὰ κίση, ἀπτικῶς· τὴν γὰρ κίσην κοῖτιν λέγουσιν. ἔξι δὲ ἐν αἷς κοιταζόμεναι αἱ γυναῖκες ἀπετίθεντο τὰ χρυσία.

κοῖτος κοίμημα.

κοιτῶν κοιτῶνος.

Κοκκιανὸς ὁ Δίον ὄνομα κύριον. cf. v. Δίον.

Κόκκος ῥήτωρ Ἀθηναῖος, μαθητὴς Ἰσοκράτους, λόγος ῥητορικῆς.

κόκκυ ἀπτικῶς ἀντὶ τῆ ταχύ.

κοκκύαι αἱ πρόγονοι· "ἀφ' ὑμέων κοκῆσι καθημέτῃ ἀρχαίησι."

κοκκύζω φωνῶ.

κοκκύμηλα εἶδος ὀπωριῶν, τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα βερίκοκκα.

κόκκυξ εἶδος ὀρνέου, ὁ παρ' ἡμῖν κῆκκος. κοκκύσω σύνδημα δώσω. sch. A Ran. 1427.

Κόκλης. cf. v. ἔξεκότη.

κόλα ἡ γαστήρ. ταῖς κόλαις.

κόλαβος ὁ μικρὸς ψωμός.

κολαβρισθεῖη χλευασθεῖη, ἐκτιναχθεῖη, ἀτιμασθεῖη· κόλαβρος γὰρ ὁ μικρὸς χοῖρος. ἀντὶ τῆ ἁδενδὸς λόγῳ ἄξιος νομισθεῖη.

κολάζω αἰτιατικῇ.

Κολαινίς ἐπώνυμον Ἀρτέμιδος, ἀπὸ Κολαίνης τῆ κτίσαντος τὸ ἱερόν, ἢ διὰ τὸ τὸν Ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ κόλον. ἔξι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου κολαινίς. sch. A An. 873.

κολακεία ἡ ἀπάτη.

κολακεύω αἰτιατικῇ.

κόλαξ ὑπάτευς.

κολεόπτερον εἶδος ζωφίλου πτηνῆ, παρὰ τὸ ὡς ἐν καλεῶ τὰ πτερά συνέχειν τῷ ἐλύτρω.

κολεός ἡ ξιφοθήκη.

κολετρῶσι κατὰ τῆ κόλου τύπτουσιν· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (552) "τὸν δέιλαιον κολετρῶσ' αἰ." ἢ καταπατέουσιν, ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίας κατυπατέοντων. οἱ δὲ τὸ ἐνάλλεσθαι τῇ κοίλῃ.

κολλάβος τὸς ἄρτους τὰς εἰκότας τὴν πλάσιν τοῖς κολλάβοις τῆς κιθάρας. οἱ δὲ εἶδος πλακῆντος τετραγώνου ἢ ἄρτου μικροῦ, παρὰ τὸ ἐκ μεγάλων κολλυβίσσασθαι· κόλλα-

βοι γὰρ τὰ τῶν χορδῶν ἐπιτόνια. sch. A Ran. 510.

κόλλιξ ὁ ἄρτος· ὅθεν καὶ κολλέριον ἐπὶ τῷ κολλάβῳ. καὶ πληθυντικῶς κόλλικες, ἄρσενικῶς, παρὰ Ἀριστοφάνει (Ran. 584), ἄρτοι.

κολλέρια τὰ κολοβάς ἔχοντα τὴν ἑρῶς. τῷτο δὲ καὶ ἐπὶ ἄρτων καὶ ἐπὶ λατρικῶν φαρμάκων λέγεται.

κόλλουψ ἡ χορδή. καὶ κόλλοπας.

κολλυβιστὴς τραπεζίτης.

κόλλυβον εἶδος νομισματος.

κολλύρα εἶδος ἄρτου. ἡ ὁ μικρὸς ἄρτος, ὃν τοῖς παιδίοις δίδουσιν. ἡ εἶδος πλακῆντος. καὶ κολλυρίζω τὸ τὰς λαλάγγας τηγνίζω. καὶ ἐπιχωρίως κολλέρια τὰ λαλάγγια.

Κολλυτεὺς παρὰ Ἀνικανῶ εἰς τὸ Τίμων ἢ Μισάνθρωπος (50). Κολλυτὸς δὲ δῆμος τῆς Αἰγίδος.

κολλῶμαι δοτικῇ.

κολλώμενος.

κολοβόν τὸ ἐλλείπον. καὶ κολοβός ὁ σιμός.

κολοβόρριον (Levit. 21 18) ὁ μικρόρριον. καὶ κολοβώματα.

κολοιόπτερα ζῶα ὁ κύνθαρος καὶ ἡ μηλοδόνθη καὶ εἴ τι ἄλλο. cf. v. κολεόπτερον.

κολεός ποτὶ κολοιδὸν ἰζάνει· φιλάλληλον γὰρ τὸ ζῶον καὶ συναγελαστικόν. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλόντων.

κολοιός δνόματα ὀρνέων μικρῶν.

κολοκτρῶν γένος τι Περσικὸν ἀπτελέβοις ὁμοίον ἔξι. sch. A Ran. 963.

κολόκρυμα τὸ κωφὸν κύμα καὶ μὴ ἐπιχαλᾶζον· "ὠθῶν κολόκρυμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν" Ἀριστοφάνης (Eq. 689).

κολοκύντη μαρίκη. καὶ παροιμία "κολοκύντης ὑγιέστερος."

κόλον κενόν, μάταιον, κολοβόν· Ὅμηρος (II 117) "πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον δόρυ." καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 255) "τοῦτο τὸ δέπηχυν κόλον κέρας σύμβρακικῆς βομιολῆδος ταύρου κλάσσειν ἀτιμαγέλω."

Κολοσσαεῖς οἱ Ῥόδιοι, οἵτινες ἀνέστησαν ἐν τῇ νήσῳ χαλκῶν ἀνδριάντων τῷ ἡλίῳ, ὃν διὰ τὸ μέγεθος ἐκάλεσαν κολοσσόν, ἐπὶ Σαλεύκῃ τῇ Νικάνορος νύξ, διαδόχῃ Ἀλεξάνδρου τῷ Μακεδόνα. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 171) "αὐτῷ σοι πρός Ὀλυμπον ἑμακύναντο κολοσσὸν τόνδε Ῥόδῃ ναίει δωρίδος, ἀέλιε,

χάλκεον, ἦνίκα κύμα κατευνάσαντες Ἐνυῆς
ἔξεναν πάτραν δυσμενέων ἐνάρους." *sch. Hom.*

κολοσσός ἄγαλμα. "ὥσπερ ὁ Ῥαδίων
κολοσσός διὰ μέγεθος καταπληκτικός ὢν ἐκ
ἔξι ἐράσμιος, ὅτως ἐδὲ Σεβαστιανός διὰ τὸ
ἀφιλοχρήματον θαυμαστός ἦν." cf. v. Σεβα-
σιανός.

κολοσύρτης καὶ κολοσυρτός θόρυ-
βος, μέγας αἰρομένης τῆς κόνεως καὶ εἰς
ἡέρα ἰκνουμένης. τὸ γὰρ κοῖλον κυρώσεως
καὶ ὑπεροχῆς μετέχει. βέλτιον ὁ ὑπὸ τῶν κό-
λων συρόμενος κονιορτός.

κολέει χρεωκοπεῖ, ἐλαττοῖ. "ὄρων τοὺς
παῖδας ἐκδιαιτωμένους, τὰς δὲ σφατιώτας
πολλὰ κακὰ δρῶντας, ἀπῆρε, τὰς μὲν ἵνα
ἐπιρρώσῃ, τὰς δὲ κολέσῃται."

κολέεται ἐμποδίζεται. "καὶ παρεκάλει
τὴν πατρίδα σώζειν, ὅπλα λαβόντας, καὶ
ὑβρισην δῆμον κολέειν" ἀντὶ τῆ ἐμποδίζειν.

Κόλεθος Λυκοπολίτης Θηβαῖος ἐπο-
ποιός, γεγονὸς ἐπὶ τῶν χρόνων βασιλέως
Ἀναστασίου, ἔγραψε Καλυδωνικά ἐν βιβλίοις
ς', καὶ ἐγκώμια δι' ἐπῶν, καὶ Περσικά.

κόλερα τὰ μὴ ἔχοντα ἢ τὰ κολοβὴν
ἔχοντα κέρκον· ὅπερ ἐν ταῖς ἱερογραφαῖς οὐ
θύεται. καθόλου γὰρ εἰ μὴ ἦν τέλειον καὶ
ὕγιες, ἐκ ἐθύετο τοῖς θεοῖς. Ἀριστοφάνης
(*Ach.* 750) "ἀλλ' ἐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτῇ·
κέρκον ἐκ ἔχει."

κολοραία πέτρα κοίλη, κεκαμμένη, ἢ
εὐρογγύλη, παρὰ Καλλιμάχῳ (*fr.* 66).

κολοφών τὸ πέρασ, τὸ μέγα καὶ ὑψη-
λὸν ἀκρωτήριο. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ με-
γάλων κακῶν.

κολοφωνία εἶδος τι παρόμοιον πίσση.

Κολοφωνίος ὄνομα κύριον.

κολπίζω.

κόλπος ἐπὶ θεῷ ὁ τῶν ἀγαθῶν θησαυ-
ρός, χεῖρ δὲ ἡ ἐνέργεια. "ἵνα τί ἀποσρέφεις
τὴν χεῖρά σε ἐκ μέσσε τῶ κόλπε σε;" *Theo-*
doret. in Ps. 72 11.

κόλυβα σῖτος ἐψητός.

κόλυθρον εἶδος φρυγῆ.

κολυμβήθρα ὁ κόλυμβος.

Κολχική ἢ Λαζική.

Κολωναίτας. ὅτως ὠνόμαζον τὰς μι-
σθωτάς, ἐπεὶ περὶ τὸν Κολωνὸν εἰσῆκσαν,
ὅς ἐστι πλησίον τῆς ἀγορᾶς, ἔνθα τὸ ἡφαί-
σειον καὶ τὸ εὐρυστάκειον ἔστιν. ἐκαλεῖτο δὲ ὁ
Κολωνός ὅτις ἀγοραῖος. ἦν δὲ καὶ ἕτερος Κω-

λωνός πρὸς τὸ τῷ Ποσειδῶνος ἱερόν· ὅτις
δ' ἂν εἴη ὁ τῶν ἱππέων. *Harp.*

κολωνάων καὶ νησιῶν. παραλόγως
ἐχρήσατο Καλλιμάχος (*sch. Hom.* ξ 199, et h.
in *Del.* 66 et 275). ἔ γὰρ παράγεται ἀπὸ τῆς
κολώνης, ἀλλ' ἀπὸ τῆς κολωνῆς.

Κολώνεια ὄνομα τόπος.

κολώνη πόλις μεγάλη. "ὁ δὲ ἐπὶ κολώ-
νης τινὸς ἰδρύσας τὰς περὶ αὐτὸν ἱππεὶς τῷ
χάρακος τὴν θέσιν ἐσκόπει."

κολωνός γῆς ἀνάστημα, τόπος ὑψηλός.
Προκόπιος (*Vand.* 2 12) "ἐπειδὴν δὲ εἰς τὸν
τῷ ὄρει κολωνὸν ἵκωνται, ἐνταῦθα ἡσυχά-
ζοντας τὸ λοιπὸν διανυκτερεύειν." Ἀρριανός
"καθεώρων κολωνὰς λίθων πολλαχῶς τῷ ὄρει
νεμημένους, τὰς μὲν μεῖζας τὰς δὲ ἐλάττως,
ὅς ἐίκασον ἐκ τῆ πεδία συνενηγῆθαι. ἦν γὰρ
ἐ φύσει ἄλιθον ἐδὲ εὐγειον τὸ πεδίον, ἀλλ'
οἷον εἰκασθῆναι ἐκκεκαθαμένον."

κολωὸς θόρυβος.

κομᾶ (*A Plut.* 170) γαυριᾶ, μέγα φρονεῖ,
ζεφανεῖται, χλοηφορεῖ, τριχῶν ὑπερβολῇ κο-
σμεῖται, ἢ περιωσὰ χρημάτων μεγαλυνεῖ.
(*A Eq.* 577) "μὴ φρονεῖθ' ἡμῖν κομῶσιν,"
ἀντὶ τῆ τρυφῶσι, πλατῶσι· τὸ γὰρ κομᾶν
ἔλεγον ἐπὶ τῷ τρυφᾶν καὶ γαυριᾶσθαι καὶ
μέγα φρονεῖν, ἄλλως τε καὶ τὸ ταῖς θριξὶ
κομᾶν.

Κόμανα πόλις, ἐνθα ὁ Χρυσόστομος
ἐτάφη πρῶτον.

κομάρες θηλυκῶς· ἀρσενικῶς δὲ κο-
τίνες. εἶδη δὲ δένδρων ταῦτα. *sch. A An.* 621.

κομβέντον.

κόμβος· "ὁ κόμβος τῶν δύο χειρῶν,
ὅταν τις δῆσῃ ἐπὶ τὸν ἴδιον τράχηλον."

κομβώματα τὰ καλλωπίσματα.

κομείτην (*Hom.* Θ 113) ἐπιμελείας ἡξίαν.
κομενταρίσιος.

κόμη. ἐν Ἰώβ (38 32) ὁ κύριος "καὶ ἔσπε-
ρον τὸν ἀστέρα ἐπὶ κόμης αὐτῆς ἄξεις αὐτόν."
κόμην τὴν ὑπερβολὴν τῆς λάμπρεως λέγει καὶ
τὴν εὐπρέπειαν.

κόμη ἡ θριξ τῆς κεφαλῆς.

κόμης ὁ λαὸς ἄρχων. καὶ κλίνεται κό-
μητος.

κομήσης· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (572)
"μηδὲν ταύτῃ γε κομήσης," ἀντὶ τῆς ὑπερη-
φανήσης, παρὰ τὸ τὰς κομῶντας καυχῆται.
εἰ καὶ ἀληθεύεις, φησί, μὴ μέγα φρονήσης·
ἐδὲν γὰρ ἦν τὸν τὰ αὐτὰ πείσῃ. ἐκόμων δὲ

οἱ φιλόσοφοι ἢ διὰ καρτερίαν ἢ διὰ σμυρολογίαν· "ὦν ὑπὸ τῆς φειδωλίας ἀπεκείρατ' ἑδείς κώποτε" φησὶν Ἀρισοφάνης ἐν Νεφέλαις (833).

κομῆται ἄξερες, οἶον πωγωνίας καὶ λαμπάδας, πυρὰ ὑφεςώτα, παχέος ἄερος εἰς τὸν αἰθερώδη τόπον ἀνερχέντος. σέλας πυρὸς ἀθρόον ἱξάνης, περιφερομένῃ ταχέως καὶ φαντασίαν μήκους ἐμφαίνοντος (Diog. L. 7 152). οἱ τῶν παρὰ φύσιν τέσσαρές εἰσι ποιότητες ἄξερων, κομήτης, οὗ τὸ κάτω λεπτότατον, τὸ δὲ ὅτιον ἠπλωται ὡς ἐπὶ κόμης, δοκίας, οὗ τὸ ὅλον λεπτόν ὡς ἐπὶ δόρατος, πωγωνίας, ὃ τὸ κάτω μὲν ἠπλωται τὸ δὲ ἄνω στενότερον, βέθυνος, ἥνικα δοκεῖ βάθος ἔχειν ὁ φαινόμενος ἄστὴρ. καὶ πυρομμία "ἑδείς κομήτης ὅς τις ὅ" — τὸ δὲ ἀκροτελειώτιον αὐτοῦ σὺ πρὸς τὴν ἡχὴν τῆ τριμέτρου συνάρισσον· οὗ γὰρ ἔγωγος φθέγγεσθαι τὸ δεινὸν ἐκτεῖνον πρᾶγμα καὶ ὄνομα (Synes. p. 85: cf. v. ψηφίζω).

κομῖατον ἱξαίτησιν λαμβάνων τῇ ἀφαιδῇ.

κομῖδῃ λίαν, παντελῶς, ὀλοσχεριῶς, εὐλακρῶς, παντάπασιν, τελείως.

κομῖδῃ ἢ ἀνάσσεις, Ἡρόδοτος (4 134). λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀφίξις, ἡ δόδος· Πολύβιος "τῆς εἰς τοῦτοπροσθεν κομῖδῃς καὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς ἀπέστη."

κομῖδῃν ἐπιμέλειαν. καὶ τὸ ἀπολαβεῖν τι τῶν προσσηκόντων κομῖδῃν ἐκύλευσαν οἱ ῥήτορες.

κόμειζε (Hom. Z 490) ἐπιμελεῖ.

κομίζεταί ἀντὶ τῷ ἔχει· (S OR 580) "ἂν ἢ θέλωσα, πάντ' ἐμὲ κομίζεταί."

κομίζικα πλοῦτα. ὅπως ἐκυλεῖτο ἐν αἷς ἐκόμιζον οἱ τύραννοι τὰ ληφθέντα λάφυρα, ὡς Ὑπερίδης δηλοῖ. Harp.

κόμμι. Ἀρισοφάνης (Plut. 863) "ἔοικε δ' εἶναι τῇ πονηρᾷ κόμμιτος," ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων, ἐξ ὁλίγου χρυσίου κομμένων. ἀντὶ τῷ εἰπεῖν φησὶς συζηήματος. πονηρὸν κόμμι ὁ παρακεκομμένος ἄργυρος. cf. v. πονηροῖς.

Κομμιαγῆν ὄνομα τόπος. καὶ Κομμιαγῆνός ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς τόπος.

κόμματα καὶ κομήβια. τὰ μὲν κυρήβια ἐστὶ τὰ πίτυρα, τὰ δὲ κόμματα ὅμοια μέρη τῶν ἢ τῆς καλάμης ἢ τῶν περὶ τὸν σῆτον αὐτὸν ἐν τῷ εἰχρῷ γινομένων, ἢ τῶν ἀνθερίων. Harp.

κόμμι καὶ ὁ λιθωνώτης καὶ τὸ ἐξηραμμένον ὁπῶδες δάκρυον.

κομμίδιον.

κομμοσιτόριον ἐπισολὴ προσακτική, ἀποσελλομένη εἰς χώρας.

κομμός περιερχος κόσμησις· (Nicol. Dam. exc. Peir. p. 457) "ἤγειτο γυναικῶν μυρία πληθὺς μετὰ κομμῷ καὶ ὀλολυγῆς," τατέσι γόος καὶ ὀδυρμῷ.

κομμῆσθαι καλλωπίζεσθαι περιέργως καὶ γυναικωδῶς. ὅπως Εὐπολῆς.

κομμωτῆς καλλωπιτής.

κομμωτίζω ἐπιμελεῖμαι.

κομμωτικά, ἀπὸ τῆς κόμης· ὅτ' δὲ ἀπὸ τῆς κόπτης. κομμός ὁ κεκομμένων τριχῶν κόσμος, κομμωτικός δὲ ὁ ἐκ περιεργίας κόσμος. καὶ κομμωτικὸν ἐδετήριον.

κομμώτρια ἐμπλέκτρια, ἡ κομμῆσα τὰς γυναῖκας. sch. A Eccl. 732.

κόμσδα δόσεις ἐπὶ σεσιμῷ (ἀν σιτισμῷ) παρεχομένη.

Κόμοδος βασιλεὺς Ῥωμαίων, δς ἐπὶ τινος τύχης ἡλιωνόμενος ἐς τοσῶτον μανίας καὶ παροινίας προεχώρησεν ὡς τὴν ἰδίαν προσσηγορίαν παραιτήσασθαι, Ἡρακλῆα δὲ καὶ Διὸς υἱὸν ὀνομάζεσθαι. τῆς τε μήνης ἀπ' αὐτῆς φέρειν τὰς προσσηγορίας προσέταξεν ὅτως, Ἀμαζόνιος Κόμοδος Ἀθῶναιος Ἡράκλειος Ῥωμαῖος Ὑπερίδης Ἀνίκητος Εὐσεβῆς Εὐτυχῆς Αἰνικός Αἰλιος Αὐρήλιος. ἀποδυσώμενός τε τὸ Ῥωμαῖον σχῆμα λιορτῇν ὑπεσφάνοντο καὶ ῥοπαλὸν ἠνεφύρετο, ὅτω τε θηρίοις καὶ ἀνθρώποις δημοσίᾳ ἐμονομάχει, ἐθελῶς κατὰ τὸ ἀληθὲς ἀκοντίζων καὶ παρὰ πάντων θαυμαζόμενος. ἐπειδὴν δὲ εἰς πολλὴν μιακρονίαν ἐτρέπη, πάντας ἀφαιδῶς τοὺς ἀθλίους καὶ λελωβημένους ἀνδρας ἐς τὸ θέατρον συναγαγὼν, δρακοντοειδῇ τέτινα περιθίς ἐκ γονάτων φύσματα, ὡς γλῆαντας τῷ ῥοπαλῷ κατεργάσατο. καθεύδων δὲ ἐν τοῖς μονομαχείοις, ἐκείθεν ἐς τὰς πατηγούρας πρὸς τῆς συγκλήτε βελῆς ὑπαντῶμενος ἐκ πάντων μὲν κακῶς διεβάλλετο, ὥς τε καὶ τὴν Μαρκελίαν, ἣν εἶχε παλλακῶν τιμιωτάτην, καταγνώσει αὐτῇ καὶ ἀπαγορεύσαι τὰ πραττόμενα. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἰκένουν αὐτὸν μηδὲν ἀνάξιον τῆς βασιλείας ποιῆν. Io. Antioch. exc. Peir. p. 822.

κόμπαιρος, δς συνδέσκειται εἰς ἐπηρεσίαν τινί, ὁμοίως τὴν αὐτὴν ἐκτελῶν χρεῖαν.

κομπολακύνθου ματαιοκόμπη καὶ κομπώδης. παραπεποιημένον δὲ ἐστὶ καὶ παραπεπλασμένον τὸ ὄνομα· ἀπὸ τῆς λακύνῃ γὰρ ἐν παραγῶγῳ γέγονε· τὸ ληκύνθιον. ληκύνθιν γὰρ τὸ μείζον βοῶν καὶ ψοφεῖν· ἤγον γὰρ ὑποτελεῖ καὶ ἡ λήκυνθος, ἐπεὶ καὶ αὕτη πεφύσσηται, πάντα δὲ τὰ πεφυσημένα κόμπον ποιεῖ. ἀπὸ γὰρ τῆς κόμπης καὶ τῆς ληκύνθου συντέθεται. sch. A Ach. 589.

κόμπος ἀλαζονεία, ἑπαρσις· "πέφυρτο δὲ τῇ δεήσει κόμπος βαρβαρικός καὶ ἔμφυσις εὐτυχίας."

κομποφακελορρήμονα ἀντὶ τῆς βαρυσρρήμονα· φάκελοι γὰρ τὰ βαρέα φορτία διὰ ξύλων. sch. A Ran. 863.

κόμπη ἐπάρσει, κενοδοξία· "ἔστι τεκμηριῶσαι ὡς ὑπαινωττόμενοι γῆν ἔχουν σιδηροφόρον τῷ τοιῷδε κόμπῳ ἐχρήσαντο" (Mennand. p. 380 Nieb.).

κομπεία ἐλαφρία, ἁεσιότης, πιθανολογία, ἀλαζονεία. sch. A Av. 195.

κομπευόμενοι ἀλαζονευόμενοι· "πεφωρῶνται δὲ ὅμως τῇ πείρᾳ κομπευόμενοι τὴν ἐπωνυμίαν." περὶ ἰσοριογράφων ὁ λόγος.

κομπευριπικῶς (A Eq. 18) πανούργως κατὰ Εὐριπίδην.

κομπύον περιτράνον, περιλυλον, πανῆργον, ἀπατητικόν, πιθανόν, τεχνικόν, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀγαθὸν καὶ σπευδαῖον. (Theophyl. Sim. 3 8) "ὁ δὲ τὸ τῶν ἀτυχημάτων ἐφάρων κομπύον ἀλοχίσεις ὕβρεις τὸν Βαρύμ ἐξωθέντησε, γυναικεία ἐσθῆτι." Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (645) "πρῶτον μὲν εἶναι κομπύον ἐν συννοσίᾳ," τετέστι πιθανόν καὶ εὐχαριν ἐν συνόδῳ καὶ τῇ πρὸς τὰς ἐταίρους κοινωνίᾳ. Ἀριστοφάνης (Ran. 977) "ἑμὸς δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηρυμένης ὁ κομπύος" ἀντὶ τῆς ἁεσιότητος. Κλειτοφῶν δὲ ὡς ἄργος ἐκωμωδεῖτο· νῦν δὲ ὡς παλίμβολον καὶ πανῆργον βέλεται αὐτὸν ἀποδείξαι. καὶ αὐθις "τὸ πρῶγμα κομπύον καὶ σφόδρ' ἐκ τῆς σῆς τρόπης" (A Th. 99). "καὶ εἴ τις αὐτὰς ἀποθάνειν δις λέγοι, ἐκ ἧν φανερὴ κομπύος ἀλλὰ τῶν συνετωτέρων" Ἀλκιανὸς περὶ ἀσεβῶν βασιλέων λήθη παραδοθέντων φησὶ. καὶ Ἀριστοφάνης (Vesp. 1308) "ἐπὶ τῷ κομῆς καὶ κομπύος εἶναι προσποιητὴν;" "διελθὼν λόγον περὶ ψυχῆς ἐκ χρόνου κομπύως μεμερινημένον."

κομῶσα ἀνῆσθα. "πλέτψ κομῶντες."

κόνυβος ψόφος, ἤχος. (AP 7 531)

"ἀφροῖεν κοναβηδὸν ἐπιπρίεσσα γένειον." περὶ Λακύννης γυναικὸς ὁ λόγος.

κόνδιν ποτήριον.

κονδυλίσσας κονδύλοις πλήξας· "ὁ δὲ Ἡρακλῆς παῖδα νίπτρα προσφέροντα ἐκαταθύμια κονδυλίσσας ἀπέκτεινε." cf. sch. Apollon. Rh. 1 1212.

κόνδυλον. τὸ ἐκαλάφισαν αὐτόν, ὡς ἔοικεν, ἐντεῦθεν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν. ὁ δὲ κόλαφος ἐστὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ. Ἀριστοφάνης (Ran. 122) "ἦν ὁ παῖς οἶνον αἰτῇ, κονδύλως αὐτῷ δίδω" ὑπὲρ τῆς ἐθελῆν τὰς παῖδας μηδὲν τι περιττὸν αἰτεῖν.

κονία ὁ κονιορτός, νίτρον, ῥύπος. "ἔλασαν ἡμῶς ἄνευ κονίας" Ἀριστοφάνης (Lys. 469). καὶ ἐδεδέρως κόνιον. καὶ κονίησι. καὶ κονιορτάται. καὶ κονιωμένως κόνειως πεπληρωμένως.

κονιαταὶ οἱ τὰς τοίχας παραχρίοντες.

κόνιον βοτάνη δηλητήριος, διὰ τοῦ ο μικρῆ διὰ τὸ μέτρον τῆς εἵξε· (AP 2 46) "πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κόνιον μὲν ἀπλῶς σὺν ἐδέξῳ· αὐτοὶ δ' ἐξέπιον τῆτο τῷ σώματι."

κονιύπης πολυσχιδὲς ὑπόδημα, τὸ μὴ σκεπάζον ὅλον τὸν πόδα, ἀλλὰ καταπασσόμενον ὑπὸ τῆς κόνειως. ἡ δὲ κόνις ὑπὸ τῆς χύσεως, ἡ ὑπὸ τῆς καίνω τὸ κόπτω, ἡ διακεκομμένη γῆ. γράφεται δὲ καὶ κονίποδα (A Eccl. 843). τετέστι ξενὸν σανδάλιον, ἃ διὰ τὴν ξενότητα ὁ πῆς ἐκονιορτέτο.

κονιορτός. "ἄσκης πλείεβς ἐσότη μάλισται πληρώσας κονιορτὲ φέρειν ἰδῶκεν ἐκαστῷ ἀνδρὶ, καὶ κατὰ τὴν συμπλοκὴν τοὺς ἄσκης τῆς αἰθάλης νύττειν μαχαιριδίοις." cf. vv. αἰθάλῃ εἰ στεγανώτερον.

κονιορτωσάμενον κόνιν ἐπιβαλλόμενον· "κονιορτωσάμενον καὶ τὸν ἐκ πορείας κατὰ σπευδὴν ἐρχόμενον ἐπιφαίνοντα."

κόνις κόνειος, τῇ κόνει.

κόνισαι (A Eccl. 1168) γυμνάζεσθαι, καὶ κέκονῃσθαι τὸ γυμνάζεσθαι.

κονίσταλος κονιορτός. ἡ Κονίσταλος δαίμων πριαπώδης, ἐκ τῆς μὴ ὀκνεῖν καὶ ἐπὶ κόνειος μίγνυσθαι (sch. A Lys. 981). καὶ κονιστάλεος.

κονίσσας (Hom. Ξ 145) κόνιν ἐγερῶσι.

κονίστρα· "ἐδ' αὖ κονίστρας εἰς τὸ ῥῖψαι τὰς πόνας" (cf. v. αἰετός). κονίστρα παλαιστρά ἢ κυλίστρα.

κονίω χρίω.

Κοννᾶς μέθυσος ἀνλητής. καὶ παροιμία (A Eq. 531) "Κοννᾶς εἶφανον μὲν ἔχων δίψει δ' ἀπολωλώς." ὃς εἰς τὰ συμπόσια παρῆν αἰεὶ ἐξεμμένος. ἥ ὅτι ὀλυμπιονίκης γενόμενος πένης ἦν, μηδὲν ἕτερον ἢ κότινον ἔχων. ἥ ὅτι ἀνλητὴς ἦν ἄριστος πενιχρός, πολλύκις εἰσφανεθείς· ἐφ' οὗ Κρατῖνος εἶπεν "ἴσθιε καὶ σῆ γαστρὶ δίδω χάριν, ὅφρα σε λιμὸς ἐχθαίρῃ, Κοννᾶς δὲ φίλος ἐφανεὸς σε φιλήσῃ." λέγει δὲ αὐτὸν τοσούτω νικήσαντα μηδέπω τετιμηθῆναι.

κόννης· "ἐδωρεῖτο δὲ πᾶσι τὰ πρόποντα, τοῖς μὲν παισὶ κόννης καὶ ψέλιου, τοῖς δὲ νεανίσκοις ῥαμφῶς καὶ μυχαίρας" Πολύβιος φησι (10 18).

Κόννης ψῆφον (A Vesp. 673), ἐπὶ τῶν ἔδων ἀξίων. ὁ δὲ Κόννος λυρωδὸς ἦν, ὡς τινὲς φασιν, τῶν ἀφώνων, ὡς δὲ τινες, κιθαρωδός.

κόννος ἀρτοζύη, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνταποδιδόντων.

Κονοσκογχόλορος ὁ ἑλληνιστὴς ὀνομαζόμενος Σαρδανάπαλλος, ὃς τὰ γυναικεῖα φρονῶν καὶ περὶ τρυφῆς ἀσχολούμενος κατελύθη ὑπὸ Ἀρβᾶκος τῷ ἰδίῳ στρατηγῷ, ἀνυγκασθεὶς ἐλθεῖν εἰς ἐκείσιν θάνατον καὶ σὺν τοῖς βασιλεῖσι αὐτὸν κατακαῦσαι. ὁ δὲ Ἀρβᾶκης ἕως καὶ τὴν βασιλείαν εἰς Μήδους μετέθηκεν.

κονσιζώριον θεῖον συνέδριον, cf. v. κωνσιζόριον.

κοντῶ πλεῖν, παροιμία, ἦγαν προσηκόντως ζῆν.

κονῶ τὸ ἀγωνιῶ.

κόξαι τὸ ὀπίσω τῷ γονατίῳ μέρος.

κόορτις Ῥωμαϊκὴ σπεῖρα· "ἄθροες ἄγων ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐπὶ τέτταρας κόορτις" (Polyb. 11 33).

a κόπεις δόρπιον τρύφος τι.

b κόπεις ὁ λάλος, ὁ ῥήτωρ.

κοπίς ἡ μάχαιρα. (AP 6 228) "ὁ φονὴν ἦγαγε πρὸς κοπίδα, αἰδεσθεὶς ἔργον." περὶ βοδὸς ὁ λόγος. "ὁ δὲ παίζεται κοπίδι τὴν κεφαλὴν ὡς ὁ βιωσόμενος" εἶναι.

κοππατίας ἵππος ἐκάλειν οἷς ἐγκεχάρκται τὸ κ σοιγεῖον, ὡς σαμφόρας τὰς ἐγκεχαρμένους τὸ σ. τὸ γὰρ σ καὶ τὸ κ χαρυσόμενον σὺν ἔλεγον... αἱ δὲ χαράξεις αὐταὶ ἔτι καὶ νῦν σώζονται ἐπὶ τοῖς ἵπποις. συζευγνυμένη γὰρ τῷ καὶ τῷ σ τὸ σχῆμα τῷ ἔ

ἀριθμοῦ κατανοεῖσθαι· οὗ προηγεῖται τὸ κόππα· παρὰ γὰρ τοῖς γραμματισαῖς οὕτω διδάσκειται, καὶ καλεῖται κόππα τὸ ς. τινὲς δὲ κοππατίαν ἐξηγήσαντο τὸν κόπτοντα ταῖς ὀπλαις τὸ ἔδαφος, ὁ δεόντως ὑποτιθέμενος· ἔδὲ γὰρ Βακεφύλας καλεῖται διὰ τὸ μορφῇ τοιαύτην ἔχειν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἔτω κεχυρᾶσθαι, οἷος ὀλμιοὶ καὶ ὁ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μυκεδόνος ἵππος ἦν, ὃν τελευτήσαντι τὴν Βουκέφαλον Ἀλεξάνδρειον ἐκτίσεν, ἐντάφιον αὐτοῦ τῆς ἀρετῆς χαριζόμενος πόλιν. sch. A Nub. 23.

κοπρία ὁ πηλός. καὶ Ἀριστοφάνης (Eq. 295) "κοπροφορήσω σ', εἴ τι γρύξεις," ἀντὶ τῆς εἰ λυλήσεις, κόπρον σε καταφορήσω, τέττις κόπρον πληρώσω.

κόπροντες· (X Anab. 2 1 6?) "τὰ ὑποζύγια κόπροντες, ἔτω τῇ ἀπορίᾳ ἀντεῖχον," ἀντὶ τῷ χρώμενοι τέτοις πρὸς ἔδωδῃν.

κόπτω· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (132) "ἀλλ' ἔχ' ἐλπίδα τὴν θύραν." ἐπὶ μὲν τῶν ἔσωθεν κερώντων τὸ κόπτειν λέγεται, ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν ψοφεῖν. ἱκανῶς δὲ τῷτο διέδειξε Μένανδρος, ἐπὶ μὲν τῶν ἔσωθεν λέγων "κόψω τὴν θύραν," ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν "ἀλλ' ἐψόφηκε τὴν θύραν τις ἐξιών." (A Lys. 360) "εἰ νῆ Δία τὰς γυνᾶς αὐτῶν δις ἢ τρίς ἐκοψεν ὥσπερ Βαπάλω, φωνὴν ἂν ἔκ εἶχον." καὶ αὐτῶς (Hippoxax) "λάβετε με θοιμάτιον· κόψω Βαπάλω τὸν ὀφθαλμόν."

Κορακίσιον.

κορακίως μέλις.

κορακῖνος εἶδος ἰχθύος. A Eq. 1048.

κόραξ εἶδος ὀρέης. καὶ ὁ ῥήτωρ ὁ τῆς ῥητορικῆς εὐρετής, περὶ ὃ καὶ τὸ "κακὴ κόρακος κακὸν ὥδον" εἰρημνέον. ἔτι δὲ καὶ εἶδος μηχανήματος.

κόραξ ὁ δρεῦει, ἐπὶ τῶν δυσχερῶς τιῶν τυγχανόντων.

κοράττειν τὸ ἄγαν προσμένειν καὶ λιπρεῖν, ἀπὸ τῶν περὶ τὰς θύρας κοράκων περιπετομένων καὶ μὴ ἀποχωρούντων.

κορβανῶς παρὰ Ἰουδαίοις ὁ ἱερὸς θησαυρός. "Πιλάτος τὸν ἱερὸν θησαυρὸν εἰς καταγωγὰς ὑδάτων καταναλίσκων ταραχὴν ἐκίνησε· κατήγε δὲ ἀπὸ τετρακοσίων σαδίων, καὶ πυρασθήσας στρατιώτας πολλὰς ἀπέκτεινεν" (Ioseph. B. I. 2 9 4).

Κορβίνος ὁ Βυλῆριος, ἀπὸ τῆς κόρακος (κόρβης γὰρ καλεῖται Ῥωμαῖοι τὸς κόρακας,

καὶ ἴσως ἀπὸ τῆ κρώζειν), ἐπεὶ ὁ κόραξ ἐν τῇ πρὸς Κελτὸν μονομαχίᾳ συνέπραξε. καὶ ζῆται τὴν ἰσορίαν ἐν τῷ ἀμύσσειν. cf. νν. ἐπώνυμον et Κελτοί.

κορδακίζει αἰσχροῦ ὀρχεῖται· κόρδαξ γὰρ εἶδος ὀρχήσεως κωμικῆς. καὶ ὁ κορδακισμός.

Κορδναῖοι ὄνομα ἔθνους.

κορδύλη πᾶν τὸ ἐξέχον καὶ συνεσφυρμένον. καὶ ὁ πυρὸς τὸν ὤμον δεσμός. καὶ πυρομίλι "κορδύλης οὐκ ἄξιος."

Κορέας πόλις.

κορείας παρθενίας· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 217) "χρῦσεος ἀψάψοιο διέτμυγεν ὤμμα κορείας."

κορεῖν κοσμεῖν βίβλους, ἢ σαίρειν.

α κόρη ἡ Περσεφόνη, Ἀθῶ δὲ ἡ Ἀημίτηρ.

β ὅτι ἐπὶ τῶν κριτῶν τῶν Ἰθαίων ἐβασίλευσε Μολοσσῶν Ἄδης, ὃς ἔσχε θυγατέρα ἣν ἐκάλεσε Κόρην· τὰς γὰρ εὐπρεπεῖς γυναῖκας οἱ Μολοσσοὶ κόρας ἐκάλουν. ταύτην ἐφιλήσεν ὁ Πειρίδης, καὶ ἐβηλήθη νεκτὸς ἀφάσαι. γνῶς δὲ τῷτο ὁ πατήρ αὐτῆς Ἄδης ἔλυσεν ὃν εἶχε πρὸ τῆς θύρας κύνα, ὃν ἐκάλεε διὰ τὸ μέγεθος Τρικέρερον. καὶ ἐλθόντα κατὰ σύνταξιν τὸν Πειρίδην διεχρήσατο· ἐξελθέσης δὲ τῆς κόρης πρὸς βοήθειαν, καὶ αὐτὴν διεχρήσατο. περὶ ἧς φασὶν ὅτι ὁ Πλάτων αὐτὴν ἤρπασε.

γ λέγεται δὲ κόρη καὶ κόρος ὁ νεώτατος, ἀπὸ τῆ κορῶ τὸ ἐπιμελεῖμαι· πολλῆς γὰρ ἐπιμελείας δέονται οἱ νεώτεροι. καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὁμοίως. νεωκόρος δὲ ὅς ὁ σωρῶν τὸν νεών, ἀλλ' ὁ ἐπιμελόμενος αὐτῶ.

δ κόρη ἡ παρθένος, παρὰ τὸ κορῶ τὸ καθαίρω. καὶ κόρη ἡ τῆ ὀφθαλμοῦ, δι' ἧς τὸ ὕγρον προβέβηται, ὥς δὲ αὐτῇ ἀντικυμβάνεσθαι τῶν ὀρατῶν. κόρη δ' ἂν λέγοιτο καὶ τὸ τρῆμα τὸ ἐν τῷ ῥαγοειδεῖ χιτῶνι, παρὰ τὸ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ διορατικὸν πνεῦμα, ὥς τις ὅσα καὶ κόρη. κόρη οὖν τὸ τρῆμα τῷ ῥαγοειδῆ καὶ τὸ διὰ τῆ νεύρου προὐδὸν ὀπτικὸν πνεῦμα. τὸ δὲ ἐπὶ ταύτῃ δέρμα κερατοειδὲς χιτῶν. ὅταν ἔν παχυρῶν ἔστος ἀπὸ ἁλῶν τινῶν ἐκ τραυμάτων ἐνσκιρθεῖσιν ἐν αὐτῷ, συμβαίνει τὸ μὴ ὁρᾶν. ἔτω καὶ ἡ μήνιγξ παθῆσα τὸ μὴ ἰδεῖν.

κόρημα τὸ σῶρον, τὸ κόσμητρον. (A Pac. 59) "μὴ ἐκκόρει τὴν Ἑλλάδα" ἀντὶ τῆ ἔρημον οἰκητόρων ποιῶν διὰ τῶν πολέμων.

ἦν δὲ καὶ ἀρὰ τις αὐτῇ τοῖς ἀρχαίοις, ὡς πε καὶ Μένανδρός φησιν "ἐκκορηθείης σὺ γε" ἀντὶ τῆ ἄρδην ἀπολισθείης.

Κόρης Κόρητος ὄνομα κύριον.

κόρης κόρεως ἀρεσινικῶς, διὰ τοῦ η, Ἀριστοφάνης. κόρις δὲ κόριδος θηλυκῶς.

κορήσατε ἐπιμελήθητε.

Κορησὸς ὄνομα τόπου. καὶ Κορησία πόλις.

κορθύεται (Hom. I 7) κορυφᾶται, ὠξίζεται, ὑψᾶται, ἐπαιρείται. καὶ κόρθος τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα· "ὃ δὲ ποιήσας ἐξ ἡμμε κόρθυν καὶ ἐξάρως τῆς γῆς ὅση ἐπὶ πολὺ, πάλιν τῷ ποδὶ καταστρώσας αὐτὴς τὸ δάπιδον ὁμαλὲς ἐποίησε."

Κοριαννοὶ Φερεκράτης κέρχεται.

κορικῶς γυναικικῶς, ὡς κόρη.

Κορινθικόν· (AP 6 40) "ἔδέκοντο ἀμύσαντι Κορινθικόν, ἥποτε πικρῶς τῆς ἀφιλοκαχῆς γενοσάμενω πενήτης."

Κόριννα Ἀχελουοῦρος καὶ Προκρατίας, Ὁθηβαία ἡ Ταυγαθαία, μαθητρία Μυρτιάδος· ἐπωνόμω δὲ Μυῖα· λυρική. ἐνίκησε δὲ πωτάκις, ὡς λόγος, Πίνδαρον. ἔγραψε βιβλία 4, καὶ ἐπιγράμματα καὶ νόμους λυρικοῦς.

Κόριννα Θεσπία λυρική· οἱ δὲ Κορινθίαν εἰρήκασιν νόμους λυρικοῦς.

Κόριννα νεώτερα, Ὁθηβαία, λυρική, ἢ καὶ Μυῖα κληθεῖσα.

Κόριννος Ἰλιεὺς ἐποποιὸς τῶν πρὸ Ὀμήρου, ὡς τισιν ἔδοξε, καὶ πρῶτος γράφας τὴν Ἰλιάδα, ἐπὶ τῶν Τρωικῶν συνισχυμένων. ἦν δὲ Παλαμῆδης εὐρεθείσει δωρικοῦς γράμματα. ἔγραψε δὲ καὶ τὸν Λαρδάνε πρὸς Παφλαγόνος πόλεμον, ὡς ἐκ τῆς λαβεῖν καὶ τῆς ποιήσεως πᾶσαν ὑπόθεσιν Ὀμηρον, καὶ ἐντάξει τοῖς αὐτῇ βιβλίοις.

Κοριολανοὶ ἔθνηκον.

κόριον κοράσιον μικρόν.

κορκορυγὰς βοῆς, ταραχὰς, θορόβος· (A Pac. 981) "λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγὰς, ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν." (A Lya. 490) "οἱ ταῖς ἀρχαῖς ἐπείχοντες τινὰ κορκορυγὴν ἐκύνων" ἀντὶ τῆ ταραχῆς ἐκίναν.

κορκορυγμοὶ ταυχαί.

Κορηγλία ὄνομα κύριον. καὶ Κορηγλίος ἐπίσκοπος, ὃς διεκρίθη Ναυύτιον. καὶ ζῆται ἐν τῷ Ναυῶτος.

Κορνοῦτος. "δύω συγγραφῆς Γνωμαίων.

ἦσιν, Τίτος Αἰβίος, οὗ διαφρεῖ πολὺ καὶ κλεινὸν ὄνομα, καὶ Κορνῆτος· πλείσιον μὲν οὖν ἀκῶα καὶ ἄπαιδα τοῦτον, σπονδαῖον δὲ οὐδὲν ὄντα. τοσαύτη δὲ ἦν ἡ διαφοροῦτης ἐς τῆσδε τὰς ἀνδρας τῶν ἀκροωμένων, ὡς τοῦ μὲν Κορνῆτος πειμπλείεως ἀκῶειν, θεραπείᾳ τε καὶ κολακείᾳ τῷ ἀνδρὶ συρρέοντα, καὶ διὰ τὴν ἀπαιδίαν ἐλπίδι κληρονομίας, τοῦ γε μὴν Αἰβίου ὀλίγως, ἀλλὰ ὧν τι ὄφελος ἦν καὶ ἐν κύλλει ψυχῆς καὶ ἐν ἐνγλωττίᾳ παιδείας. καὶ ταῦτα μὲν ἐπράττετο· ὁ χρόνος δὲ ὁ ἀπράτος τε καὶ ἀδέκαστος, καὶ ἡ τότε φύλας καὶ ὁπαδὸς καὶ ἔφορος ἀλήθεια, μήτε χρημάτων δεόμενοι μηδὲ μὴν ὀνειροπολῶντες ἐκ κλήρου διαδοχὴν, μήτ' ἄλλω τῷ αἰσχυρῷ καὶ κιβδηλῷ τε καὶ καπηλῷ καὶ ἥμισυ ἐλευθέρῳ ἀλίσκομενοι, τὸν μὲν ἀνέφηραν καὶ ἐξεκάλυψαν ὥσπερ κεκρυμμένον θησαυρὸν καὶ κειρανόοντα πολλὰ καὶ ἐσθλὰ, τὸ τῷ Ὀμήρῳ, τῶτον τὸν Αἰβίον, τῷ δὲ πλεσίᾳ καὶ μέντοι καὶ περιφρομένῳ τοῖς χρήμασι λήθην κατέχεν τῷ Κορνῆτι, καὶ ἴσασιν ἢ τις ἢ ἄδεις αὐτόν." Aelianus?

οὗτος ὁ Κορνῆτος Λεπτίτης φιλόσοφος (Λεπτίς δὲ πόλις Αἰβύης), γεγονὼς ἐν Ρώμῃ ἐπὶ Νέρωνος, καὶ πρὸς αὐτὸ ἀναιρεθεὶς σὺν τῷ Μουσωνίῳ, ἔγραψε πολλὰ φιλοσοφὰ τε καὶ ῥητορικά.

Κόροιβος ὄνομα κύριον. καὶ μωρὸς τις μετρῶν τὰ κύματα· Καλλίμαχος (fr. 307) "τὸν ὀγδοὸν ὥς Κόροιβον."

κοροκόσμια τὰ τῶν παρθένων κοσμήματα.

κοροπλάθει οἱ τὰς κόρας πλάττοντες κηρῷ ἢ γύψῳ, τατέσι τὰ ζῶα πάντα. οἱ κατασκευάζοντες εἰδῶλα βραχεία ἐκ πηλῆ πάντων ζώων, οἷς ἐξαπατᾶσθαι τὰ παιδύρια εἴωθεν, οὗτος κοροπλάθος καλεῖται.

κοροπλάθους λέγουσι τοὺς ἐκ πηλοῦ τινὸς ἢ κηροῦ ἢ τοιαύτης τινὸς ὕλης πλάττοντας κόρας ἢ κούρους. Harp.

Κόρος ὄνομα κύριον.

κόρσην (Hom. A 502) κρόταφον.

Κορσιαὶ πόλις Βοιωτίας. Harp.

κορυβαντείων μαινομένων, ἐνθουσιῶντων· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 165) "καὶ κορυβαντείων λαχρήματα χάλκεα ῥόπτρων."

Κορύβαντες. ἐνιοι τοὺς Κούρητας καὶ τοὺς Κορύβαντας τοὺς αὐτοὺς ὑπελήφασιν. ἦσαν δὲ Διὸς τροφεῖς οὗτοι καὶ φύλακες.

τινὲς δὲ αὐτοὺς δέκα φασίν, ἄλλοι ἐννέα. ἦσαν δὲ τῆς Πέας ὁπαδοί. sch. A Lys. 558.

κορυβαντιᾶ μαίνεται, ἢ ὀρχεῖται, ἢ δαιμονῇ. καὶ συγκορυβαντιάσαντες συμμανέντες. "ὁ δὲ ξρατὸς συγκορυβαντιάσαντες καὶ ἐπαλαυάζαντες ἅπαντες καὶ τοῖς ὅπλοις ἐπιδουπήσαντες ἐσθλῶντο ἐς τὸν ποταμόν." καὶ κορυβαντιῶν ἐνθουσιῶν, μαινόμενος.

κορυδαλὸς εἶδος ὀρνέου.

κόρυδοι ὄρνυξιν ὅμοιοι ὀρνιθες.

κόρυζα. καὶ κορυζῶν μεμωραμένοις, ἢ μυζάζων. καὶ κορυζάντα.

κόρυθα περικεφαλαῖαν.

κορυθαίοιλος.

κόρυμβοι κλώνες ἄκροι· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 258) "μᾶλλον ἐγὼ σέο μῆλα καρηβαρέοντα κορύμβους ἢ μισθὸν νεαρῆς ὀρθιον ἡλικίης." "κόμην τρέφων χροσῷ ξρόφῳ κεκορυμβωμένην." cf. v. Μάγνης b.

κορύνη ῥόπαλον. οὐ δὲ ξίφος, οὐ δὲ ξύλον ἐπικαμπές.

Κορυνήτης ὄνομα κύριον (Hom. H 9).

κορυνήφοροι (Herodot. 1 59) οἱ ξύλων κορύνας ἔχοντες εἵποντο τῷ βασιλεῖ ὀπισθεν. κόρυς ἡ περικεφαλαία.

κορυσην (Hom. A 457) ὀπλίτην.

κορυφαῖος ὁ πρῶτος τῶν χορευτῶν.

κορύφαλος (ἀπ' κορυδαλός) εἶδος ὀρνιθός.

κορυφᾶται (Hom. A 426) ἐψᾶται, ἐπαίρεται.

κόρχορος ἄγριον λάχανον εὐτελές· διὸ καὶ ἡ παροιμία "καὶ κόρχορος ἐν λαχάνοισιν." ἐνιοι ἰχθῦν ποιὸν τὸν κόρχορον ἀποδιδόασιν ὡς τὸν ἵππερον, καὶ ὡς εὐτελὲς ἔδεσμα. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀναξίων ἢ παροιμία καὶ ταπεινῶν, μεταποισυμένων δὲ τιμῆς ἢ καθ' ἑαυτοὺς μελίζονος. cf. v. κέρχορος.

Κόρωνα πόλις.

Κορώνειος τόπος.

κορώνειος ὡς φιβάλεως· ἔσι δὲ εἶδος συκῆς. ταύτην δὲ καὶ κοράκειον λέγουσιν· ὁ γὰρ καρπὸς αὐτῆς κόρακι ἔοικε κατὰ τὸ χρώμα.

κορώνη. διάφορα σημαίνει, καὶ τὸ ἄκρον τοῦ αἰδοίου (Artemid. 5) "ἔδοξέ τις τὸ αἰδοῖον αὐτῇ ἄχρι τῆς κορώνης τετραχῶσθαι."

κορώνην τὸ ἄκρον τοῦ τόξου. ἢ πλήρωσιν.

κορώνη τὸν σκορπίον, παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερέσι καὶ βλαβεροῖς ἐπιχειρήσεων.

κορωνίς ἀκώρεια. ἢ τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐπίθημα. *ζεφάνυ* τὸ κεφάλαιον.

κορωνιῶν γαυριῶν, καὶ ἐκορωνίου ἐγαυρία.

κοσκινηδὸν δίκην κοσκίνου. καὶ παροιμία "κοσκίνῃ ὕδωρ περιφέρεις" ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

κοσχυλμάτια τῶν βυρσῶν τὰ μικρότατα περικόμματα. (A Bq. 47) "ἐθώπενεν, ἐξηπάτα κοσχυλματίοις τισί, τοιαυτὴ λέγων· ἔνθου, ῥόφησον, ἔχε τριώβολον. βούλει πυραυθῶ σοι δόρπον;"

Κοσμᾶς ὁ ἐξ Ἱεροσολύμων, σύγχρονος Ἰωάννου τοῦ Δαμυσκηνοῦ. ζῆτει ἐν τῇ Ἰωάννης.

κοσμεῖ διατάττει.

κόσμει ἐπιμελοῦ· (Synes. ep. 100 p. 239) "κόσμει ἂν ἔλαχες Σπάρταν. κἀγὼ μοι δοκῶ τὴν ἐίμαρμένην ἀγαπήσειν τε καὶ κοσμήσειν τὴν αὐτὸς ἐμαυτῷ, ἡγάμενος ἀγώνισμα τῷτο προκείμεναι τῷ βίῳ καὶ βύσανον, εἰ μὴ δὲ ἀτυχοῦσαν ἀπολιμπάνω φιλοσοφίαν."

κοσμεῖτων κοσμεῖτωσαν.

κοσμησάμενος διαταξάμενος.

κοσμήτορες διατάκται, ἡγέμονες.

a κοσμιότης εὐταξία.

b κοσμιότης καὶ σωφροσύνη οὐ μόνον εἰσὶν ἀπαλλαγὴ καὶ ἀφαιρέσεις τῶν ἀντικειμένων πονηριῶν, ἀκοσμίας καὶ ἀκολασίας, ἀλλὰ ζωαὶ ἐνεργεῖς καὶ αὐτοθελεῖς. καὶ ἡ μὲν ἐπιστρέφει τὰ χεῖρα ἐν ἡμῖν πρὸς τὰ κρείττω, ἡ δὲ ὅσα πύθη ἐστὶ τῆς ψυχῆς, τάττουσα ταῦτα καὶ διακοσμοῦσα, ἐκγόνους τε αὐτῶν ἀρετάς ἐν ταῖς τῶν πλησιαζόντων ψυχαῖς ἀποτίκτουσα.

κόσμος τάξις. καὶ Ἡρόδοτος (9 65) "οἱ δὲ Πέρσαι ἡσσηθέντες ἐρευνγον οὐδενὶ κόσμῳ," τουτέστι τάξει.

σημαίνει δὲ ὁ κόσμος τέσσαρα, εὐπρέπειαν, τότε τὸ πᾶν, τὴν τάξιν, τὸ πλήθος παρὰ τῇ γραφῇ. Αἰλιανός "ἡ δὲ Κλεοπάτρα καὶ ἄλλα εἰργάσατο ἀσεβείας ἐχόμενα, ἃ μοι σιγῶντι κόσμον φέρεי," ταῦτέστιν εὐπρέπειαν.

κόσμος τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν μέσῳ σύστημα τε καὶ σύγκρομα, ὃς πλήρωμά ἐστι τῶν εἰδῶν. ἐπεὶ δὲ ἔδει μηδὲν τῶν εἰδῶν φθείρεσθαι, ἵνα μὴ ἀτελὲς ᾖ τὸ πᾶν, ἀδύνατον δὲ ἦν τὰ αὐτὰ μένειν τῷ ἀριθμῷ,

γεννητὰ τε ὄντα καὶ φθαρτὰ, μετέχει καὶ ταῦτα τῆς αἰδιότητος ὡς ἡδύνατο· διότι καὶ πάντα ἐφίεται τῆς τοῦ πρώτου αἰδιότητος ὡς οἰκέως ἀρχῆς, καὶ μετέχει ταύτης ἔκασον κατὰ τὰ ἑαυτοῦ μέτρα. καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ σκοπιμώτατον ἔργον τῆς φύσεως, τὸ τῶν φυσικῶν ἔκασον γεννῆσαι ἄλλο οἶόν ἐστιν αὐτό. καὶ ἐπειδὴ δεόμεθα γεννήσεως, ἡ δὲ γεννητικὴ δύναμις ἐν ὠρισμένῳ γίνεται μεγέθει, διὰ τοῦτο δεόμεθα τῆς αὐξήσεως. ἐπειδὴ δὲ ἡ αὐξήσις διὰ τροφῆς γίνεται, τῆς θρεπτικῆς πάλιν δεόμεθα δυνάμεως. διὰ τοῦτο τοίνυν μετέχομεν τῶν φυσικῶν δυνάμεων καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ ἄλογα. ὥς ὅταν μὲν ἐνεργῶμεν κατὰ τὰς δυνάμεις ταύτας, ὡς φυτὰ ἐνεργοῦμεν, ὅταν δὲ κατὰ θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν, ὡς ἄλογα ζῷα· ὡς ἄνθρωποι δὲ ἐνεργοῦμεν τότε ὅτε τῷ λόγῳ κεχρημέθα. διὸ καὶ ἀρετῆς λίαν ὁ Πλωτῖνος εἶπεν ὡς ὅσοι ἐμμανῶς κατὰ τὰς θρεπτικὰς δυνάμεις ἐνεργοῦσιν, οὗτοι κινδυνεύουσιν ἀποδεδροῦσθαι. Philopon. in 1 de anima, A 2.

ὅτι οἱ ζωικοὶ τὸν κόσμον τριχῶς εἶναι λέγουσιν, αὐτόν τε τὸν θεὸν καὶ τὸν ἐκ τῆς ἀπάσης οὐσίας ἰδιοποιόν, ὃς δὲ ἄφθαρτός ἐστι καὶ ἀγέννητος, δημιουργὸς ὢν τῆς διακοσμήσεως, κατὰ χρόνον ποιῶς περιόδους ἀναλίσκων εἰς ἑαυτὸν τὴν ἡπασαν οὐσίαν καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ γεννῶν. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν διακόσμησιν τῶν ἀσέρων κόσμον εἶναι λέγουσι, καὶ τρίτον τὸ συνεξηκὸς ἐξ ἀμφοῖν. καὶ ἐστὶν κόσμος ὁ ἰδιοποιὸς τῆς τῶν ὅλων οὐσίας ἡ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς φύσεων. ἡ σύστημα ἐκ στοιχείων καὶ ἀνθρώπων καὶ τῶν ἐνεκά του. τὸν δὲ κόσμον οἰκεῖσθαι κατὰ νοῦν καὶ πρόνοιαν, εἰς ἑκάστην αὐτοῦ μέρος διήκοντος τοῦ νοῦ καθάπερ ἐφ' ἡμῶν τῆς ψυχῆς, δι' ὧν μὲν μᾶλλον δὲ ὧν δὲ ἔττον· δι' ὧν μὲν γὰρ ὡς ἔστις κεχρημέται, ὡς διὰ τῶν ὁσίων καὶ τῶν νέωρων, δι' ὧν δὲ ὡς νοῦς, ὡς διὰ τῆ ἡγεμονικῆς. οὗτοι δὲ τὸν ὅλον κόσμον, ὡς ζῶον ὄντα, ἡγεμονικὸν ἔχειν τὸν αἰθέρα, καὶ χωρεῖν διὰ τῶν ἐν αἰθέρι καὶ διὰ τῶν ζῴων ἀπάντων καὶ φυτῶν καθ' ἑξῆς. καὶ ἓνα εἶναι τὸν κόσμον, καὶ τοῦτον πεπερασμένον, σχῆμα ἔχοντα σφαιροειδές· πρὸς γὰρ τὴν κίνησιν ἀρμοδιώτατον τοῦτο. ἔστι δὲ αὐτοῦ τὸ κενὸν εἶναι περιεχόμενον, ὥσπερ ἀσώματος. ἀσώματος δὲ τὸ οἷον τε κατέχεσθαι ὑπὸ σωματίων, οὐ κατὰ

χόμενα. ἐν δὲ τῷ κόσμῳ μηδὲν εἶναι κενόν, ἀλλ' ἥρπασθαι αὐτόν· τούτο γὰρ ἀναγκάζει τὴν τῶν οὐρανῶν πρὸς τὰ ἐπίγεια συντονίαν καὶ συμπνοίαν. Diog. L. 7 137.

Κόσσαις δίκαιος ἀνὴρ. καὶ παροιμία "τοὺς Κόσσαι λόγους." Κόσσαις γὰρ ἐγένετο δίκαιος ἀνὴρ, Πελληνεὺς τὸ γένος. οἱ δὲ Πελληνεῖς οὗτοι πόλεμον ἔσχον πρὸς τοὺς Σαλαμινίους, καὶ ἐπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας, ὁμολογήσαντες αὐτοῖς μεταδώσειν τῆς χώρας "νικησάντες δὲ οὐ μετέδωκαν, καὶ ταῦτα συμβουλευόντος τοῦ Κόσσου ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν. ἀπ' ὧν λοιμὴ περιπεσόντες τοὺς Κόσσαι λόγους ἐπῆρναν. κόσσος τὸ ῥάπισμα.

Κοσέμβρος ὄνομα κύριον. Ioseph. A. I. 15. 7 9.

κόσσυμβρος, καὶ κοσύμβη ἀνάδελφος ἢ χιτῶν χροσσωτός. cf. v. κόμβος.

κοτέει φθονεῖ, ζηλοῖ.

κοτεσσάμενος (Hom. E 177) ὀργισθεῖς.

Κοτιάειον ὄνομα πόλεως. cf. v. Κοτυάειον.

κότινος ἀργιέλαιος· ἢ ὄνομα βοτάνης. ἐν ἐπιγράμμاتي (AP 6 106) "καὶ τὰν ἐκ κοτίνου καλαύροπι, τὴν ποτε τῆρος πολλὰκι ῥομβητὰν ἐκ χειρὸς ἡχροβόλει."

κοτινοτράγα (A. Av. 241) κότινον ἐσθίονον, τουτέστιν ἀργιέλαιον.

κοτίνου σεφάνω. οὐ κοτίνω οἱ νικῶντες ἐσέφοντο, ἀλλὰ καλλισεφάνω· ὃ δὲ ἐκφανλῆζων ἔφη κοτίνω. καὶ Ἀριστοτέλης (p. 834 12) κατὰ λέξιν οὕτω φησὶ περὶ αὐτῆς "ἐν τῷ Πανθείῳ ἔστιν ἐλαία, καλεῖται δὲ καλλισεφάνος. ταύτης δὲ ἔμπαιιν τὰ φύλλα ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις πέφυκεν· ἔξω γὰρ ἀλλ' ἐκ ἐντὸς ἔχει τὰ λευκά· ἀφίησι τε τοὺς πτόρθους, ὥσπερ ἡ μύρτος, εἰς τοὺς σεφάνους συμμετρους. ἀπὸ ταύτης λαβὼν καρπὸν Ἑρακλῆς ἐφύτευσεν Ὀλυμπίαισιν· ἀπ' ἧς οἱ ἐσέφαινοι τοῖς ἀθληταῖς ἐδίδοντο. ἔτι δὲ αὐτῇ παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ποταμόν, περιωκοδόμηται δέ, καὶ ζημία μεγάλη τῷ θιγόντι αὐτῆς. ἀπὸ ταύτης ἔφερον λαβόντες Ἑλλεῖοι τῶν ἀθλητῶν τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ τοὺς σεφάνους" (sch. A Plat. 586). καὶ αὐτὸς "ἀκούσας δὲ ὁ Ξέρξης ὅτι περὶ κοτίνου τοσοῦτον ὑφίστανται πόνον οἱ Ἕλληνες, πῶς ἂν, εἶπεν, ὑπὲρ ἑλευθερίας ἔτοιμάχοιντο;" cf. Herodot. 8 26.

κότος ὀργή, ἢ φθόνος. ἢ ὁ ἀθλητάς.

"οὕκων ἐδέχτο αὐτοὺς τὸ μαντεῖον, τῷ θεῷ μηνιῶντος αὐτοῖς. καὶ λιπαρύντων μαθεῖν καὶ δεομένων τὴν αἰτίαν τοῦ κότους, ὅψε ποτε χρῆσαι."

κοτταβίζει οἶνον ποτηρίῳ ἀναρροπιεῖ· ὃ ἐποιοῦν οἱ οἰωνιζόμενοι.

κοτταβίζειν παίζειν. εἰς χαλκᾶς δὲ φιάλας, αἱ καλοῦνται λαταγεῖα, ἀνερρέπτην ἐμβύλλοντες τι πόμια· καὶ εἰ ἐγένετο μεῖζων ψόφος, ἐδόκουν ὑπὸ τῶν ἑρασῶν ἑρᾶσθαι. κύτταβος δὲ λέγεται τὸ λείμμα τοῦ ποτηρίου, ὃ ἐνέβαλλον εἰς τὰς λάταγας. ἦν δὲ πυλγνιον παρ' Ἀθηναίοις τοιοῦτον, ῥάβδος μικρὰ πεπηγμένη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐτέρῳ ἐπάνω αὐτῆς κινουμένη ὡς ἐπὶ ζυγίῳ· εἶχε δὲ πλάσιγγας δύο ἐξηρημένους, καὶ κρατῆρας δύο ὕδατος ὑποκάτω τῶν πλυσήγων, καὶ ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἀνδριάς ἦν χαλκᾶς κεχρυσωμένος. ταῦτο δὲ ἦν ἐν τοῖς συμποσίοις. καὶ πᾶς τῶν παιζόντων ἀνίστατο ἔχων φιάλην γέμισαν ἀκράτου, καὶ μήκοθεν ἱσάμενος ἔπεμπεν ὅλον τὸν οἶνον ὑπὸ μίαν σαγύνα εἰς τὴν πλάσιγγα, ἵνα γεμισθεῖσα βαρυνθῇ καὶ κατέλθῃ καὶ κατελθοῦσα χρούσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν τῷ ἀνδριάντος τοῦ ὑπὸ τὸ ὕδωρ κεχυμένου καὶ ποιήσῃ ἦχον. καὶ εἰ μὲν μὴ ἐκχυθῇ ἐκ τοῦ οἴνου, ἐνίκαι καὶ ἦδει ὅτι φιλεῖται αὐτὸς ὑπὸ τῆς ἐρωμένης· εἰ δὲ μή, ἦττάτο. ἐλέγτο δὲ ὁ ἀνδριάς ὁ ὑπὸ τὸ ὕδωρ Μάνης. sch. A Pac. 342.

κότταβος. λάταξ χαλκῇ φιάλῃ, ἦν μεταξὺ τοῦ δείπνου ἐτίθεσαν οἶνον πεπληρωμένην· εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβαλόντες οἶνον, εἰς ταύτην ἀπὸ ὕψους ἑρρίπτον ἐπὶ τῷ ψόφῳ ἀποτελεῖσαι, ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος· ἐπηνεῖτο δὲ ὁ μεῖζον ψόφον ποιῶν. καὶ μεθυσσοκότταβοι οἱ τοῦτο ἐργαζόμενοι. sch. A Ach. 524.

Κόττις ὄνομα κύριον. cf. v. τραγύλας.

Κοτυάειον μητροπόλις.

κοτύλαι τὰ ἐν ποσὶ κοιλώματα.

Κοτύλαιον ὄρος τὸ ἐν Εὐβοίᾳ, ἀπὸ Κοτύλου καλούμενον τοῦ κατασχόντος αὐτό. Harp.

κοτύλη, ὃ νῦν καλοῦσιν ἡμίξερον, παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὴν ὕλην. εἶδος ποτηρίου ὁμωνύμου τῷ ἄγγειῳ τῶν ὕδατων, ὡς χοῦνις. καὶ εἶδος μέτρου. καὶ τὸ κοῖλον τοῦ ὀσέου, ἐνθα ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ εἰσέφεται (sch. A Plat. 436). καὶ ἐφ' ἧς τὰ φορτία βαζάζουσιν,

ἦν πρῶτος ἐφεῖρε Πρωταγόρας· φορμοφόρος γὰρ ἦν. Diog. L. 9 53.

κοτυληθόν ἐν ταῖς κοτύλαις. καὶ κοτυληθονόφιν (Hom. ε 433).

κοτυληθόνες αἱ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι.

κοτυλήρυτον (Hom. Ψ 34) πολὺ, ὥστε κοτύλῃ ἀρύεσθαι, ὃ ἔστι κοίλῳ τινί.

a. Κότυς δαίμων. cf. v. θιασώτης.

b. Κότυς ἀνὴρ ἦν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἀξιόλογος καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρεῖας διαφέρων, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν πάντα μᾶλλον ἢ Θοῤῥῆς· καὶ γὰρ νήπιος ὑπῆρχε, καὶ πρῶτητα καὶ βύθος ὑπέφαινε ἐλεύθερον. Polyb.

c. Κότυς. οὗτος ἄρξας Θοράκης ἔτη χδ' τὰ μὲν πρῶτα ἐν τρυφαίς καὶ ἡδυπαθείαις ἦν, αὐξῆσιν δὲ λαμβανούσης αὐτοῦ τῆς εὐπρωγίας εἰς ὠμότητα καὶ ὀργὴν ἐξηνέχθη, ὥς καὶ τὴν γυναικα, ἐξ ἧς αὐτῷ ἦν τέκνα, διακόψαι μέσσην, ἀπὸ τῶν αἰδοίων ἀρξάμενος. Harp.

Κοτύωρα (X Anab. 5 5) πόλις Ἑλληνίς, Σινωπέων ἄποικος. καὶ οἱ πολλοὶ Κοτνωρίται. ἡ νῦν παρὰ πολλοῖς Κέτωρα λεγόμενη.

Κούβρικος ὁ ἐν τῇ συνηθείᾳ κουκούβρικος λεγόμενος. ζῆται ἐν τῷ Μύνης.

κούθουρον τὸν κούντηρον. εἴρηται δὲ καὶ οἱ κηφῆνες κούθουροι, παρὰ τὸ κεύθειν τὴν ἑαυτῶν οὐράν, ἣ ὅτι ἄκντροι.

κουλλούριον εἶδος μελιττούτης.

κουρεῖα. καὶ κουρεῖον ὁ τόπος ἐν ᾧ κουρεύονται. καὶ κουριῶντα τὰς τρίχας.

κουρεῖωτης ὁ κουρεὺς, καὶ κερεῖς πληθυντικῶς. κουρεῖωτις δὲ ἑορτὴ τῶν ἀπατουρίων ἢ τρίτη· ἐν ᾗ οἱ κοῦροι ἀποκειρόμενοι εἰς τοὺς φράτορας ἐγγράφονται. καὶ ζῆται τὴν πρῶτην καὶ τὴν δευτέραν ἐν τῷ ἀπατούρι.

Κουρητες ὄνομα ἔθνος.

κούρητας (Hom. T 193) νέος.

Κουρήτων ζῶμα· ἐδόκουν γὰρ οὗτοι μάντις εἶναι, οἷον θεοπιπδὸν ζῶμα.

κουρίας ὁ ἔσωθεν κεκομμένος τὰς τρίχας. καὶ κουριάω κουριῶ τὸ κουρεύω.

κουρίδιον τὸν ἐκ παρθενίας μεμνησέμενον. "ἀνεμνήσκειτο ὡς τὸν κουρίδιον αὐτῆς ἄνδρα ἀνέλοι." "σὺν τῷ κουριδίῳ γάμῃ εἰς Ἐφεσον ἦλθε."

κουρίζουσα νεύζουσα, καὶ κουρίζων νέος ὑπάρχων. "ὃ δὲ τὰ ὄπλα ἀναλαβὼν ἂν κουρίζων φορέσκε (Hom. χ 185), τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο περικαλύπτει σῶμα." καὶ κουρίζω τὰ τῶν νέων φρονῶ.

κουρίζε (Hom. χ 188) ἐκπῶν τριχῶν.

κουριόσσου· ἐκ τοῦ βίου τοῦ Χρυσόμοις "ἐλκόμενος ὑπὸ τοῦ κουριόσσου τῆς πόλεως ἐν μέσῃ τῇ πόλει."

Κουρίων ὄνομα κύριον, ὃς ἦν προτίκτωρ κοῦρος νέος.

κουρόσσων τὸ ὑπὲρ τῆς κοῦρας θνέμενον· ἐν ἐπιγρῶμμασι (AP 6 156) "καλῶ σὺν τέττιγι Χυρισθενέος τρίχα τήνδε κηρόσσων."

κουροτρόφος παιδοτρόφος· "κηροτρόφος γῆ." ταύτῃ δὲ θῦσαι φασὶ πρῶτον Ἐριχθόνιον ἐν ἀκροπόλει καὶ βιωμὸν ιδρύσασθαι, χάριν ἀποδιδόντα τῇ γῇ τῶν τροφείων· καταστῆσαι δὲ νόμιμον τοὺς θύοντάς τινα διὰ ταύτῃ προθύειν. sch. A Thesm. 307.

κουρσῶρες οἱ διατρέχοντες· κοῦρε γὰρ τὸ τρέχει.

κοῦσος φύλαξ.

κουσινδία τὸ τῷ δεσποτηρίῳ ἐπικείμενον εἰσπαινεῖα, σύστημα στρατιωτικόν, εἶδος.

κούφη γῆ τοῦτον καλύπτοι, ἀντὶ τῆ μετέωρος. λέγεται δὲ γῆ γῆς κουφοτέρα, ἐκ οὗσα ἀπλῶς κούφη, καὶ πῦρ πυρὸς βαρύτερον οὐκ ἔστιν ἀπλῶς βαρὺ. κούφον γὰρ ἐστὶ τὸ ἐξ ἑαυτοῦ φερόμενον εἰς τὸν ἀνω τόπον, λέγεται δὲ κούφη γῆ τῷ εὐβασαντοτέρα εἶναι καὶ ῥᾶον ἀναβιβάζεσθαι, καὶ τὸ πῦρ βαρὺ τὸ ῥᾶον κάτω ἐπόμενον. καὶ λέγονται ταῦτα κατὰ ὁμοιότητα, ἀλλ' οὐ κυρίως. "κύφοις πνεύμασιν βύσκειν, νέαν ψυχὴν ἀτάλλων," τοῦτέστι κούφη καὶ ἀπαλὴ ζωῇ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυτῶν, ἅτινα οὐδὲν σφοδρὸν δύνανται φέρειν, οὔτε καύσωνται οὔτε ἄνεμον. ὁ Αἴας φησὶ πρὸς τὸν παῖδα αὐτοῦ (558). καὶ ἐκκουφίσας ἀντὶ τοῦ ἀφαιρέματος, ἐκπλεύσας· "Λιονύσιος τοῦνομα, ἔμπορος τὸ ἐπιτήδευμα, δολαχένας πολλὰς πάλαι πλοῦς τοῦ κέρδους ὑποθήγοντος, καὶ πορρωτέρω τῆς Μαιωτίδος ἐκκεφίσας ὠκεῖται κόρην Κόλχην, ἣν ἐλήισαντο Μάχλων, ἔθνος τῶν ἐκεῖ βαρβάρων" (cf. v. δολαχένας).

κουφότερος κονιορτοῦ καὶ ἀσθενέστερος.

κόφινος ἄγγειον πλεκτόν.

κοχλιάριον τὸ παρ' ἡμῶν.

κοχλίας ὁδὸς εἰς ἐκάτερον περιηγμένη· (Polyb. 12 13) "κοχλίας αὐτομάτως βαδίζων προηγέτο τῆς πομπῆς αὐτῷ, σίαλον ἀποπνύων."

κοχλίδιον εἶδος ζωνφίου.

κόψιχος εἶδος ἰχθύος.

κόψιχος ἐπὶ ὀρνέων, κόσσυφος ἐπὶ ἰχθύων.

κόψιχος εἶδος ὀρνέου· "σὺ δὲ κοψίχῳ ἔοικας σκάφιον ἀποτετιλιμένῳ" (Α Αν. 807) σκάφιον δὲ εἶδος κουράς. ὅτι οἱ κόψιχοι φωτοκοῦντες κεντοῦσι τὰ ὠά· οἱ οὖν ὀρνιθοθήρῃαι πτερὰ αὐτοῖς ἐμβάλλουσι πρὸς τὸ ἀμβλύναι τὰ ῥάμφη τῇ μαλακότητι τῶν πτερῶν. ἢ ἵνα μὴ κορυζῶσιν. ἢ ὅτι μετὰ τὸ σφάζει πτερὰ ἐμβάλλουσιν ὥστε ἐξ αὐτῶν αὐτοὺς κρεμαμένους ὀραθῆναι πᾶσι. sch. Α Αν. 1081.

κραδαίνων σείων, δονῶν, σαλεύων.

κράδη συκῆ· ἔσι δὲ καὶ μηχανή. (Α Ρακ. 626) "ἡσθιον δὲ τὰς κράδης" οἱ Λακεδαιμόνιοι, τουτέστι κατέκοπτον. (Α Αν. 39) "οἱ μὲν γὰρ ἔν τεττιγες ἓνα μῆν' ἡ δύο ἐπιτῶν κραδῶν ἄδουσιν, Ἀθηναῖοι δ' αἰ ἐπὶ τῶν δικῶν ἄδουσιν πάντα τὸν βίον." ἀπὸ ἐνὸς δένδρου τὰ ἄλλα πάντα ἐμφαίνει.

κράζω δοτικῇ.

Κραῦθις ὄνομα ποταμοῦ.

κραίνουσι (Hom. 9 391, τ 567) τελειῶσι, πληροῦσι, βασιλεύουσι, κυριεύουσι.

κραιπαλαίκιμος μετωνυμικῶς ὁ κατὰ μέθην γινόμενος ὕμνος. sch. Α Ραν. 218.

κραιπαλᾶν ἐπὶ τῷ ἀλαζονεύεσθαι· "τὸν δὲ Σέωσριν ἐπὶ τοσοῦτον κραιπαλᾶν ὥστε ἀρμάμαξαν συμψηξασθαι χρυσοκόλλητον, λίθους τε τιμίους ταύτῃ περιβαλεῖν, καὶ ἐφιζάνων ζευγνύειν τοὺς ἡττημένους βασιλεῖς" (Theophyl. Sim. 6 11).

κραυπάλη ὁ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως παλμός, καὶ κραυπαλῶντα ἀντὶ τοῦ ἐκ μέθης ἀτακτοῦντα, μεθύοντα, ἀπὸ τοῦ τὸ κύμα πάλλειν τοὺς μεθύοντας, ἢ ἀπὸ τοῦ σφύλλεσθαι τῶν καιρίων.

κραυπαλώδης· "τῆς ψυχῆς τὰ ἐλαττώματα κατηπίσαντο, εἴτε κραυπαλώδης τις εἴη καὶ μέθυσος, εἴτε φιλήδονος καὶ ἐν τοῖς αἰδοῖς ἔχων τὸν ἐγκέφαλον."

κραυπνός ταχύς.

κράμβη, κοράμβη τις οὔσα, ἡ ἀμβλύνοῦσα τὸ διορατικόν. βέλτιον δὲ ἡ τῷ κάρω

ἀντιβαίνουσα, ὅθεν καὶ πρώτη ἐν συμποσίῳ δίδοται καὶ παρ' ἁμπελον οὐ φυτεύεται. καὶ οἱ Αἰγύπτιοι πρὸ τῶν ἄλλων ἐδεσμάτων ἐφθὰς κράμβας ἡσθιον διὰ τὸ μὴ μεθύσκεσθαι οἶνω (sch. Α Εἰ. 536).

κραμβοτάτου ἡδυτάτου, ξηροτάτου. ἔπαιξε δὲ Ἀριστοφάνης (Εἰ. 536) ἀπὸ τῆς τοῦ λαχάνου ἐπινοίας· αὐτοσχέδιος γὰρ ἦν περὶ τὰ δράματα Κράτης. ἢ τὸ καπνρόν. ἢ τὸ χρησότατον.

Κραναῶν τῶν Ἀθηνῶν διὰ τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγειον, ἢ ἀπὸ Κραναοῦ βασιλέως. καὶ κραναῶν πετρῶν τῶν τραχέων. Ἀριστοφάνης (Αν. 123) "ἔπειτα μελίζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;"

κρανέα εἶδος φυτοῦ.

κράνεια ἐκ κρανείας δόρυ· ἐν ἐπιγράμματι (ΑΡ 6 123) "ἔσαθι τῇδε, κράνεια βροτοκτόνε, μῆδ' ἔτι λυγρὸν χάλκεον ἀμφ' ὄνυχα σάζε φόνον δαΐων."

κράνειον φυτόν, καὶ τὸ γυμνάσιον, καὶ κράνειος καρπός. κρανίον δὲ τύπος, καὶ ἡ κεφαλὴ.

κράνος περικεφαλαία.

κράντορες ἡγεμόνες· (ΑΡ 6 108) "βουχίλου κράντορες Ἀρκαδίας."

κράσι κεφαλαῖς.

κράσις μῆξις οἶνον καὶ θερμοῦ. καὶ ἡ ἐνέργεια δὲ τοῦ κινῶντος· Ἀλιανός "καὶ πιεῖν ἐδίδα κράσει δικαίᾳ μὴ κινῶν, ὥρεγε δὲ μὴ αἰτοῦντι καὶ φιλοφρονούμενος ἀκαίρως, καὶ περιττὰ δέιπνα παρὰτίθησι."

κράσπεδα ὄρους οἱ πρόποδες, τὰ ὁμαλὰ καὶ ἐπίπεδα.

κράσπεδον τὸ ἱμάτιον τῷ ἱερέως, παρὰ τὸ εἰς τὸ πέδον ἐγγίζειν.

κράσις ἡ πόα.

κραταιός ισχυρός.

κραταιέπενον (Hom. ψ 46).

Κράτεια ὄνομα πόλεως.

Κρατερός ὄνομα κύριον, ὁ Μακεδών, ὃς ἦν μέγιστός τε ὀφθῆναι καὶ οὐ πρόσω ὄγκου βασιλικῷ, τῆς τε σκευῆς τῇ λαμπρότητι διαφέρων, καὶ παντὶ τῷ κόσμῳ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἔσαλτο πλὴν τοῦ διαδήματος, καὶ τοῖς συγγινομένοις οἷος σὺν ἐπικεία καὶ τοῦ σεμνοῦ προσόντος φιλοφρονέσματος δόξαι, καὶ πιθανώτατος τῷ ἐπαγωγῷ τῶν λόγων, ὥς συμβάλλουσι τῇ τε μικρότητι τοῦ Ἀντιπάτρου σώματος καὶ τῇ φαν-

λόγητι, ἐπὶ τούτοις τῷ ἀπροσμίκτω καὶ ἀνημέρῳ ἐς τὸς ὑπηκόους... Θεραπεύειν τὸν Κρατερόν κατὰ βασιλείᾳ, καὶ ἐν ἐπαίνοις ἄγοντας κατὰ τὸ εἶκος οἷα δὴ σφαττηγῶν τὸν εὐτολμότατον καὶ τῶν πολεμικῶν ἔργων συνεώτατον, δεύτερον τῇ προτιμῇσει μετὰ Ἀλέξανδρον ἀναμιφιλόγως ἄγειν. κίνησίς τε οὖν δὴ ἦν ἐπὶ τούτῳ τῆς σφαττιᾶς συμπάσης, Κρατερόν μὲν οἷα βασιλείᾳ ἐς τὸ ἐπιφανὲς θεραπεύουσας, καὶ ἐκάσων ἀπαξιούντων ἐν ἴσῃ μοίρᾳ ἄμφω τεύχεσθαι, Ἀντιπάτρω δὲ κατ' οὐδὲν ἐπιθελόντων πεῖθεσθαι. Εὐμενὴς δὲ κατὰ τὸν πόλεμον εὐρὼν τὸ Κρατεροῦ σῶμα κείμενον ἔτι ἔμπρουν, καταπηδῆσαι τε ἀπὸ τῆ ἵππου λέγεται καὶ κατολοφύρασθαι αὐτόν, ἐπιμαρτυρούμενον ἀνδρείαν τε τὴν Κρατεροῦ καὶ σύνεσιν καὶ τὸ ἄγαν ἴλιον τοῦ τρόπου καὶ ἐς φίλων τὴν πρὸς αὐτὸν ἀνεπίπλασον, ὅσον τε πλούτου ἀνέρεσον καὶ ὀρθῇ δικαιοσύνῃ σύντροφον. κρύτιςος δὲ ἄρα οὗτος ὅτε τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα καὶ παρὰ τοῖς ἐναντίοις τῷ ἐπαίνῳ ξυμφωνούσης ἔχει. ἐντίμως δὲ καὶ μεγαλοπρεπῶς τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐκῆδυσεν. ἔχει μὲν οὖν καὶ ταῦτα Κρατερίῳ ἄγαθὴν δόξαν, πεπίζεινται δὲ σωφρονέστατος γενέσθαι καὶ πρωτότατος καὶ φιλίας κοινωνῆσαι βεβαιότατος, οἷα δὴ τὸ φιλέταιρον φύσει κτησάμενος καὶ ἐπιτηδεύσας.

κρᾶταιν νικᾶν. "τὸν δὲ λαγῶν κρᾶτεῖν τῷ δρόμῳ τῶν διωκόντων."

κρᾶτήρ. τρεῖς κρᾶτήρας ἔσυσαν ἐν τῷ δελπινῷ, α' Ἐρμῇ, β' Χαρίσι, γ' Αἰὶ σωτήρι. καὶ παροιμία "κρᾶτήρ κακῶν" ἀντὶ τῆ δοχεῖον κακῶν (A Ach. 935).

α Κράτης Ἀθηναῖος κωμικός, οὗ ἦν ἀδελφὸς Ἐπίλυκος ποιητὴς ἐπῶν. δράματι δὲ αὐτοῦ εἶσιν ζ', Γεῖτονες Ἡρώεις Θερία Λύμια Πεδῆται Σάμιοι. ἔγραψε δὲ καὶ καταλογάδην τινά.

β Κράτης Ἀθηναῖος, κωμικός καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. φέρεται αὐτοῦ δράματα γ', Θεσσαυρὸς Ὀρνιδες Φιλάργυρος.

γ Κράτης Ἀσκάνδου Θεβαῖος, φιλόσοφος κυνικός, μυθητὴς Διογένης καὶ Βούσωνος τοῦ Ἀχαιοῦ, ὃς ἐξυργυρίους τὴν οὐσίαν δέδωκε τὰ ἀργύρια τραπέζιτῃ, εἰπὼν, εἰ οἱ παῖδες αὐτῷ φιλοσοφῆσουσι, τῷ δήμῳ δοῦναι, εἰ δὲ μή, τοῖς πνισίν. γήμιος δὲ Ἰππαρχίου τὴν Μυρωνεῖτιν κυνογαμίαν τὸν γάμον ἐκάλεσε, παῖδα δὲ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Πασικλέα.

ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ἐργ' ὀλυμπιάδος. ἐπεκλήθη δὲ θυρεπυνοίκτης διὰ τὸ ἀδεῶς ἐπεισιέναι εἰς παντὸς οὐπὲρ ἡβούλετο οἶκον. οὗτος καταλιπὼν τὴν οὐσίαν μηλόβοτον, ἀρθρεῖς ἐπὶ τῷ βωμοῦ εἶπεν "ἐλευθεροὶ Κράτῃτι Θεβαῖον Κράτης." ἔγραψε φιλόσοφα. ὅτι Κράτης εἶπεν (AR 9 497) "ἔρωτα πᾶναι λιμός, εἰ δὲ μή, χρόνος, εἰ δὲ μή, βρόχος." οὗτος κατεπόντισε τὴν οὐσίαν, ὡς λέγει Φιλόστρατος ὁ Ἀθήνιος ἐν τῷ βίῳ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανκῶς (1 13).

Κράτης Τιμοκράτης Μαλλιώτης, φιλόσοφος ζωικός, ὃς ἐπεκλήθη ὁμηρικὸς καὶ κριτικός διὰ τὴν καὶ περὶ τὸς γραμματικὰς καὶ ποιητικὰς λόγους αὐτοῦ ἐπίστασιν, σύγχρονος Ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικῆς, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ φιλομήτορος. συνέταξε διόρθωσιν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας ἐν βιβλίῳ θ', καὶ ἄλλα.

Κρατήτειος ὁ τοῦ Κράτῃτος.

Κρατῖνος Καλλιμήδους Ἀθηναῖος κωμικός, λαμπρὸς τὸν χαρακτήρα, φιλοπότης δὲ καὶ παιδικῶν ἡττημένος. ἦν δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. ἔγραψε δὲ δράματα κα', ἐνίκησε δὲ θ'.

κρύτιςα ἀντὶ τῆ αἰρετώτερον ἢ βέλτιον. κρατύναι.

κρατυντήρια ἔγραψε Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρῆτης βιβλίον, ὅπῃ ἐξιν ἐπικριτικὸν πάντων τῶν γραφέντων αὐτῷ βιβλίων.

Κραυαλλίδαι ἢ Κραυγαλλίδαι ἢ ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίρρας χώρα.

κραυγή ἐπὶ τῶν ἐνχομένων ἢ μετὰ προθυμίας καὶ σπαδαίας διανοίας ἱκετεία. Theodoret. in Ps. 5 3.

κραυγὴ Σοδόμων (Gen. 18 20) ἡ μυσταγωγία καὶ λυσσώδης αὕτη παρὰ φόβον ἁμαρτίας, ὑπὸ Σοδομιτῶν διτυρατομένη, ὡς περὶ τις φωνὴ ἀνερχομένη καὶ βοῶσα τὸ μέγεθος τῆς ἀσεβείας εἰς τὰ ὧτα κυρίως σεβασθῇ. καὶ ὁ μακροθυμίας ὕψιστον διὰ τὸ ἀμετανόητον αὐτῶν καὶ ἀνεπίστροφον τῆς ἀδιακρίτου καὶ ἀκολύτου γνώμης ἐκείνης μάλα δικαίως τὴν τιμωρίαν ἐφασκε "κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόρρας πεπλήθυνται πρὸς με."

κραῦρα νόσος περὶ τὰς ὧς γινομένη. cf. v. διάρροια.

κραῦρον ξηρόν, καπνρόν, εὐθραυστον.

κρεάγρα (A Eccl. 1037) "τί δῆτα κρεά"

γραφας τοῖς κάδοις ἀνοίμεθ' ἄν, ἔξδν καθέντα γράμιον τοιοντονί ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ῥυλλαιμβάνειν;" ἐπὶ τῶν πορνικῶν καὶ ἀσελγῶν γραῶν.

b κρεάγρα μαγειρικὸν ἐργαλεῖον· ἐν ἐπιγράμμιτι (AP 6 101) "ὁμοῦ κρεάγρα τῇ σιδηροδακτύλῳ."

a κρέας. οὕτω καλοῦσι τὸ σῶμα οἱ Ἀττικοί. "εἰ μὴ περὶ τῶν κρεῶν νενανυμάχηκε" (A Rab. 193).

b κρέας. καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ ὄρνιθος ἐχρήσατο Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις (338) "κρέα τ' ὄρνιθια."

κρεῖτον τὸ κρεωδόχον ἀγγεῖον. πῦρ τὸ κρέας κρέον καὶ κρεῖον.

κρεῖσσιων δόξης ἀτίμῃς εὐτέλεια εὐκλεής, καὶ σμικροπρεποὺς ἀρχῆς μεγαλοφυῆς μετριότης, καὶ ὕψους ἐπισφαλοῦς ταπεινότης ἀκίνδυνος.

κρεῖττονος τοῦ Θεοῦ· "προνοίᾳ δὲ δὴ τινι τοῦ κρεῖττονος, σοχαζόμενος τοῦ συνόσσαντος τὰ τοιάδε ἐπετέλει ὁ Καῖσαρ."

κρεῖον βασιλεὺς ἢ ἄρχων, κρατῶν μεγάλως.

κρέκα τὴν τρίμα· "πορφυρέην ἤμισε κρέκα" ἀντὶ τοῦ ἔκοψε.

κρέκειν. καὶ κρεκόντων κρουόντων τὴν κιθάραν, ἐγγιζόντων.

κρέκουσα αὐλοῦσα Ἀριστοφάνης Ὅρνισιν (687) "ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κρέκουσ' αὐλὸν φθέγμασιν ἥρινοῖς." κυρίως δὲ κρέκειν τὸ τὴν κιθάραν κρούειν· καὶ ἐν ἐπιγράμμιτι (AP 5 139) "Ζηροφίλα, λιγὺ κρέκεις τι μέλος."

κρέκω τὸ ἤκω· (AP 6 54) "ἀλλ' ὅκα δὴ πλάκτρῳ Λοκρὶς ἔκρεξε χέλυς," καὶ Ἀριστοφάνης (Av. 771) "τοιάδε κύκνοι συμμιγῇ βοῇν ὁμοῦ κρέκοντες ἴαχον."

κρεμάθρα μετέωρόν τι κατασκευάσμι, ἐν ᾧ ἐτίθεσαν τὰ περιτετέοντα ὄψα. κρεμάθρα δὲ εἶρηται διὰ τὸ αἰεὶ κρεμαμένην μετέωρον εἶναι. εἰσάγει δὲ Ἀριστοφάνης τὸν Σωκράτην ἐπὶ κρεμάθρας καθήμενον γελοῖς χάριν, ὡς μετεωρολόσχην.

κρεμῶω (Hom. H 83) κρεμάσω. (A Ach. 58) "κρεμάσμι τὴν ἀσπίδα" ἀντὶ τοῦ εἰρηνεῦσαι· ἐν γὰρ εἰρήνῃ κρέμονται αἱ ἀσπίδες.

κρέξ ὄρνεον δυσοιώνισον τοῖς γαμοῦσιν, ὅξν πᾶν τὸ ῥύγχος καὶ προιονῶδες ἔχον. κρεκός κλίνεται. gl. Herodot. 2 76 etsch. A Av. 1138.

κρεωδαισίᾳ ὁ μερισμὸς τῶν κρεῶν. καὶ κρεωδαίτης, καὶ κρεωδότης, καὶ κρεωδόχον ἀγγεῖον, καὶ κρεωθοινία, κρεωφαγία καὶ κρεωπώλης.

κρεώδης ἱερουργία ἡ διὰ κρεῶν θυσία. Κρέων δὲ σοὶ πῆμ' οὐδ' ἐν, ἀλλ' ἀντὸς σὺ σοὶ ἀντὶ τοῦ σεαυτοῦ.

Κρεῖωφυλος Ἀστυκλῆος Χίος ἡ Σάμιος, ἐποποιός. τινὲς δὲ αὐτὸν ἰσώρησαν Ὀμήρου γαμβρὸν ἐπὶ θυγατρὶ. οἱ δὲ φίλον μόνον γεγονέναι αὐτὸν Ὀμήρου λέγῃσι, καὶ ὑποδείξαντες Ὀμηρον λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τὴν τῆς Οἰχαλίας ἄλυσιν.

κρήγυον (Hom. A 106) ἀλτῆς, ἀγαθόν, καλογῆρον· γῆρος γὰρ ἡ φωνή.

κρήδεμνον (Hom. X 470) κεφαλοδέσμιον, ἢ μαφόριον.

Κρηθεύς ὄνομα κύριον. καὶ Κρηθηῖς νύμφη.

κρήμνη ῥηματικὸν ἐκ τῆ κρήμνημι, ὡς ἴσση.

κρημνίσαι ἐκ τοῦ κρημνίζω.

κρημνοὶ ἐξέχοντες τόποι. καὶ κρημνοποιόν φησιν Ἀριστοφάνης (Nub. 1371) τὸν Αἰσχύλον ὡς μεγάλας λέξεις ποιοῦντα.

κρημνοκοπεῖν κομπάζειν, ἀλαζονεύεσθαι, μεγάλας λέξεις ποιεῖν.

κρημνός φάρμαξ· Ἀριστοφάνης (Eq. 625) "κρημνοὺς ἐρεῖδων," τρεῖς ἐγκλήματα ἐπιπέπων καὶ ἀκοντίζων, καὶ ταῦτα ὑπερογκα. ἀπὸ τοῦ ἐλασίμβροτου εἰληφε. Ὀμηρος καὶ τὴν ὄχθην κρημνὸν λέγει (Φ 244), ἐπειδὴ πάντα τὰ ὑψηλὰ κρημνοί.

κρημνώδη κατανέφοι. εἰ μὲν διὰ τῆς, ἀντὶ τοῦ μεγάλα, εἰ δὲ διὰ τοῦ ι, παχέα δίκην κρέμνων· κρέμνα δὲ εἶδος ἀλείφου, ἔξ οὗ ἡ πειπύλη γίνεται, τούτεσι τὸ ἄλευρον. καὶ τὸ λευκαίνειν παλύνειν· Ὀμηρος (K 7) "ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας."

κρήναι· (AP 6 332) "ἀλλὰ καὶ τήνδε αὐτῷ ἐγγυάλιζον κρήναι ἐνκλειῶς δῆριν Ἀχαιμενίην."

κρηναῖον ὕδωρ.

κρήνη ἡ πηγή. κύρα κρήνη κρήνη· κορυφή γὰρ τοῦ ῥέματος. ἡ κόρη τοῦ νάματος· καὶ γὰρ θυγατέρας αὐτὰς φησι.

Κρηνίς.

κρηπιδούμενος ἀντὶ τοῦ ὑποδούμενος τὰς κρηπίδας· "ἤρετο πρῶτον Λεσχίδην τὸν ποιητὴν, μετὰς κρηπιδούμενος."

κρηπίς θεμέλιος, ἡ εἶδος ὑποδήματος. ὑποβάθρα ἢ τοὺς πόδας κρατοῦσα.

κρησέρι τὸ περιβόλαιον τῶν κοφίνων. ἔστι δὲ διεργωγός. Ἀριστοφάνης (Eccl. 983) "ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα." τῷτο δὲ λέγει ὡς πρὸς γραῦν.

Κρήσιος Κρητικός· "τοὺς Κῦρος θαλαττοκρατῆσαι λέγεται μετὰ Μίνω τὸν Κρήσιον."

Κρήσκης ὄνομα κύριον.

Κρησσα ἡ Κρητικὴ γυνή.

Κρησωρεύς.

κρησφύγετα τὰ πρὸς τοὺς χειμῶνας σεχνά, καὶ ὀχυρώματα, καὶ καταφυγή. οἱ δὲ φασιν ὅτι Κρηταῖς οἱ νησιῶται ἅμα Μίνω τῷ βασιλεῖ θαλαττοκρατοῦντας ἔφυγον εἰς σπῆλαιά τινα, ὅθεν ἐκεῖνα ὠνομάσθησαν κρησφύγετα.

Κρηῖτα τὸν ἀπὸ τῆς Κρήτης.

Κρηταιεύς. καὶ Κρηταιεῖς πληθυντικῶς.

Κρήτη νῆσος.

κρητίζειν τὸ ψεύδεσθαι· Ἰδομενεὺς γὰρ ἐπιτραπείς τὸν ἀπὸ τῶν λαφύρων χαλκὸν διανεῖμαι, τὸν ἄριστον αὐτῷ ἐξείλετο. καὶ ἑτέρα παροιμία "κρητίζειν πρὸς Κρητας," ἐπειδὴ ψεύδαι καὶ ἀπατεῶνές εἰσι.

α Κρητικόν εἶδος χιτῶνος· Ἀριστοφάνης (Thesm. 736) "σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν ἀπόδυθι ταχέως."

β Κρητικόν τὸ ἀπὸ τῆς Κρήτης.

Κρητικός ῥυθμός ἐστιν οὕτω καλούμενος· Ἀριστοφάνης (Eccl. 1157) "ὑπανακινεῖν κρητικῶς τὴν πόδε."

Κρητῖνος.

κρῖ ἡ κριθῆ. καὶ Ὅμηρος (E 196) "κρῖ λευκόν."

κρίβανον οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι κριθῶν βαῦνον, τουτέστι κάμινον. καὶ ἄρτος κριβανίτης ὁ ἐν κριβάνῳ ὠπτημένος. κρίβανος δὲ παρὰ τὸ κρῖ καὶ τὸ βαῦνος, ὃ ἔστι κάμινος. καὶ Ἀριστοφάνης (Ach. 86) "εἴτ' ἐξένιζε, παρετίθει δ' ἡμῖν βῆς κριβανίτας." Ἀφριωνός (Ind. 28) "οἱ δὲ ξάνια ἔφερον θύννης ἐν κριβάνοισιν ὀπτούς."

κρίβανος ὁ φούρος.

κρίγη. ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμός τοῖς ὁδοῦσι γινόμενος. καὶ Ἀριστοφάνης (Av. 1520) "ὥσπερ Ἰλλυριοὶ κεκριγότες."

κριθῆ τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰδοῖον· τὸ δὲ

γυναικεῖον μύρτον (sch. A Pac. 965). καὶ κριθῖδιον ὑποχορίζικῶς.

κριθαστράγων κριθοσφάγων. A Av. 234.

Κριθωτὴ πόλις τῶν ἐν Χερρονήσῳ, κατοικισθεῖσα ὑπὸ Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μιλτιάδου ἐκεῖ παραγενομένων. Harp.

κρίκε (Hom. II 470) συνεσχέθη.

κρίκος τὸ κρικέλλιον.

κρίματα αἱ οἰκονομίαι· Δαβὶδ "γινώσκειται κύριος κρίματα ποιῶν," τουτέστι διακρίως οἰκονομῶν. καὶ τὰ ὑπὸ Θεοῦ γινόμενα θαύματα. Theodore. in Ps. 9 17.

Κριμισός ὄνομα ποταμοῦ.

κρίμνον, διὰ τῆς κ, ἡ κριθῆ. παρ' Ὀμήρῳ δὲ κατὰ ἀποκοπὴν λέγεται κρῖ· (E 196) "ἔσῃσι κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι." καὶ πολέκρινος ἡ πολύκριθος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 302) "αὐτάρκης ὁ πρέσβυς ἔχων ἅλα καὶ δύο κρίμνα." καὶ Βύβριος (108 31) "ἐγὼ δὲ λιτῆς οὐκ ἀφέξομαι βώλου, ὅφ' ἦν τὰ κρίμνα μὴ φοβούμενος τρώῳ." κρίμνον διὰ τὸ παχὺ τοῦ αἰέουρον.

κρινάμενος (Hom. I 521) ἐπιλεξάμενος.

κρίνε δίκυζε.

κρίνεσι σεφανοῖς (A Nub. 911), τουτέστιν, αἱ λοιδορίαι αἱ παρὰ σοῦ σεφανοὶ μοὶ εἰσιν ἐκ κρίνων. κέκλιται δὲ ἀπὸ τῆς τὸ κρίνος ὡς τὸ τεῖχος. οἱ δὲ φασι μεταπλασμὸν εἶναι.

Κρίνις ἱερεὺς Ἀπόλλωνος.

κρίνον τὸ ἄνθος, ἀπὸ τῆς διακρίσεως. διὸ καὶ τὰ τῆς διακρίσεως λέγεται κρίνον εὐμάραντον καὶ ταχὺ διαπύπτον. διὸ καὶ ἡ κολόκυνθα κρίνον λέγεται, καὶ τοὺς πτωχεῖς δὲ κρίνα λέγουσιν. αὐτὴ δὲ ἡ κολόκυνθα Μηδικὸν ἐστὶν ὄνομα.

κρίνόν μοι, κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην" (Ps. 25 1).

κρινωνιὴ ὁ τῶν κρίνων λειμῶν.

κριοκοπεῖν τὸ τοῖς κριοῖς τοῖς μηχανικοῖς πολιορκεῖν· "οἱ δὲ τοὺς πύργους κριοκοπεῖν ἐπεχείρησαν" (Polyb. 1 42).

Κριός δήμος τῆς Ἀττικῆς. καὶ Κριῶθεν ἐπίρρημα, ἡ Κριῆθεν.

κριός τὸ μηχανήμα τὸ πολιορκητικόν. καλεῖται δὲ οὕτως ὅτι προσκίπτει τε ῥύμη καὶ πάλιν ἐπανέρχεται, καὶ τοῦτο συνεχῶς ὥσπερ μαχόμενον ποιεῖ. ἔστι δὲ κεραία μεγάλη κριοειδής, καὶ αὐτῆς τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς σεσιδήρωται ἐπὶ πολὺ, ὥς μῆτε ἀποκαυλῆσθαι μῆτε ἐμπέρασθαι.

b ὅτι προτομή λέγεται τὸ πρόσθεν μέρος. ἔστι δὲ τοῦ κριοῦ ἡ κατασκευὴ τοιαύτη, δοκὸς ὑπερμεγέθης ἰσῶ νηὸς παραπλησίᾳ· ἐξόμνεται δὲ σιδήρῳ παχὺ κατ' ἄκρον ἐς κριὸν προτομήν, ἅψ' οὗ καὶ καλεῖται, τετυπωμένος. καταωρεῖται δὲ κύλοις μέσος ὥσπερ ὑπὸ πλάσιγγος ἐτέρας δοκῆς, στυλοῖς ἐκατέρωθεν ἰδραίοις ὑπεξηριγμένοις, ἀνωθούμενος ὑπὸ πλήθους ἀνδρῶν εἰς τὸ κατόπιν, καὶ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀθρόως εἰς τοῦμπροσθεν ἐπιβρισάντων τύπτει τὰ τεῖχη τῷ προανέχοντι σιδήρῳ. καὶ οὐδεὶς οὕτω πύργος καρτερός ἢ περιβολὸς πλατύς, ὃς κἂν τὰς πρώτας πληγὰς ἐνεγκεῖν κατισχύσει· τῆς γὰρ ἐπιμονῆς κρατούσης καθαιρεῖται τὰ τεῖχη. Ioseph. B. I. 3 7 19.

c κριός ὁ τὸ κᾶρα ἰέμενος· "ὥς ὁ κορύπτων ἦλθεν ὀπίσω." καὶ ἐν ταῖς οἰνικαῖς ἀποσάσει κριὸς καλεῖται τὸ κεράμιον τὸ πρῶτον, ὃ τὰ λοιπὰ ἐπιτηρεῖται (αἱ ἐνήρεισαι).

κριὸς ἀσελγόκερος. τὸν μεγαλόκερῶν φησι Πλάτων ὁ κωμικός· τὸ γὰρ ἀσελγὲς ἔμῳ ἐπὶ τῶν ἀκολάσων ἐλάμβανον οἱ παλαιοί, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλων.

κριὸς τροφεῖα ἀπέτισε, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίων· καὶ γὰρ τοὺς κριοὺς ἐκτραφέντας φασὶ κυρίττειν τοὺς θρεψαμένους, ὃ ἔστι πλήττειν.

κριοῦ διακονία, παρὰ τὴν παροιμίαν "κριὸς τὰ τροφεῖα." κυρίττει γὰρ τὸς τρέφοντας.

Κρίσαιμι Κῶος. οὗτος ἦν πολυθρέμματος. τούτῳ φασὶν ἔγγελλν τὸ κύλλιστον τῶν προβάτων ἄρπάζειν, καὶ τὸν Κρίσαιμιν ἀνελεῖν αὐτήν, φαινομένην δὲ αὐτῷ ὄναρ κελεύσαι καταθῆναι αὐτήν, τὸν δὲ μὴ φροντίσαντα παγγεῖν ὑπολέσθαι.

κρίσεις δοκιμασίας, ἀκολουθίας· Αἰλιανὸς "κρίσεις δ' ὡς ἐν ἀκολάσοις εὐθείας οὐ δῆμαρτε περὶ τὴν αἵρεσιν τῆς μιμάδος· σὸν κάλλι γὰρ λαμπρῷ τοῦ σώματος ποικίλως ἤσκητο τὴν εὐαπάτητον παιδείαν." καὶ αὐθις "τοσοῦτον προέλαβε τῇ φυγῇ τῆς κρίσεως τῆς περὶ τὴν μάχην."

κριοῖς ἐξέτασις, ψήφος, βᾶσανος. Κρίσσα ὄνομα πόλεως καὶ ἰχθύος. Κρισσαία θάλασσα καὶ Κρισσαῖος κόλπος.

κριτικόν τὸ κρισίμον.

κριτός ἐπὶλεκτος, καὶ ὁ κρινόμενος. κριτῆς δὲ ὁ κρίνων.

Κρίτων Ἀθηναῖος φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής, ὃς καὶ γησιῶς διετέθη πρὸς Σωκράτην καὶ τὰ πρὸς τὴν χρείαν πάντα ἐδίδον αὐτῷ. ἔγραψε Σωκρατικούς ὑπολογίαν.

Κρίτων Νάξιος ἱστορικός ἔγραψεν ὀκταεβτηρίδα, ἣν Εὐδόξου φασί.

Κρίτων Πιεριώτης (πόλις δὲ Μακεδονίας ἐστὶν ἡ Πιερία) ἱστορικός ἔγραψε Παλληνιακά, Συρακουσῶν κτίσιν, Περσικά, Σικελικά, Συρακουσῶν περιήγησιν, καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Μακεδόνων.

Κριεεύς, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος Κριώ. Harp.

κροαίνων (Hom. Z 507) τοῖς ποσὶ κρέων. ἢ ἐπιθυμῶν.

Κρόβυζοι ὄνομα ἔθνων.

Κροβύζου ζεύγος, ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακίᾳ καὶ πονηρίᾳ σπενδομένων. τοῦτο δὲ εἴρηται ἀπὸ Κροβύζε τινὸς πορνοβοσκοῦ, δύο ἔχοντος ἐταίρας ἐπὶ ὀλέθρῳ πολλῶν. Κροβύζου σὸν ζεύγος ἐπὶ διαστροφῇ δύο ὁμονοούντων, οὓς πρότερον τοῦ ἀναπνεῖν φασὶν ἢ τῇ κακουργεῖν παύσασθαι.

Κροῖσος Ἀνδρὸς μὲν ἦν τὸ γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττειω, τύραννος δὲ ἐθνῶν τῶν ἐντὸς Ἄλνους ποταμοῦ. οὗτος πρῶτος βαρβάρων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, τοὺς μὲν κυτεσρέψατο Ἑλλήνων ἐς φόρον ἀπαγωγὴν, τοὺς δὲ φίλους προσεποίησατο. πρὸ δὲ τῆς Κροίσου ἀρχῆς πάντες ἦσαν Ἕλληνες ἐλεύθεροι· τὸ γὰρ Κιμμερίων ἐράτευμα τὸ ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν ἀφικόμενον, Κροίσου ἐὼν πρεσβύτερον, οὐ καταεσροφῇ ἐγένετο τῶν πολλῶν, ἀλλ' ἐξ ἐπιδρομῆς ἄρπαγῇ. Herodot. 1 6.

Κροῖσος Ἀνδῶν βασιλεὺς, υἱὸς Ἀλυάττειου, ὃς τὸ πρότερον ἄρχεν ἔλαχεν Ἀδραμυττείου καὶ Θιβῆς πεδίε. ἐρατεύσαντος δὲ τῷ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Καρίαν, περιήγγειλε τοῖς ἑαυτοῦ τὸν ἐρατὸν ἄγειν ἐς Σάρδεϊς, ἐν οἷς καὶ Κροίσῳ, ὅσις ἦν τῶν αὐτοῦ πρεσβύτατος παίδων. ὁ δὲ, ὡς φασὶν, ὑπὸ ἀκολασίας οὐχ οἷός τε ἦν, καὶ πως διεβέβλητο πρὸς τὸν πατέρα. βουλόμενος δὲ ἐν τῷδε τῷ ἔργῳ ἀπολύσασθαι τὰς αἰτίας, καὶ ἀπορῶν ὑπόθεν μισθώσαιτο ἐπικούρους (μισθωτοῖς γὰρ ἐχρῶντο), ἤλθεν ἐπὶ Ἀλυάττην τὸν ἔμπορον (ἂν Σαδυνάττην τὸν ἔπαρχον) πλουσιώτατον Ἀνδῶν ὄντα, δανεῖξασθαι βουλόμενος. ὁ δὲ

αὐτὸν πρῶτον μὲν ἀναμένειν ἐκέλευσε πρὸ τῶν θυρῶν ἄχρι λούσεται, μετὰ δὲ ἐντυγχάνοντι ἀποκρίνεται ὅτι πολλοὶ παῖδες εἰεν Ἀλυσίῃ, οἷς πᾶσιν εἰ δέησει τὸ ἀργύριον δίδοναι, οὐκ ἔξαρχήσει· οὐκ οὖν δοῦναι δεομένην. Κροῖσον δὲ ἀποτυχόντα τὸν θρόνον ἐς Ἐφεσον ἀφικέσθαι κατὰ ζήτησιν ἀργυρίου. καὶ τότε μὲν εὖξασθαι τῇ Ἀρτέμιδι, εἰ βασιλεύσει, τὸν οἶκον ἅπαντα καθιερωσάμεν τῷ ἐμπόρῳ. ἦν δέ τις Κροίσῳ φίλος Ἴων, ὄνομα δὲ υἱὸς Θεοχαρίδου εὐ μάλᾳ εὐπόρου. ἔτος ἐδείχθη τοῦ πατρὸς δοῦναι οἱ χρυσίον, καὶ τυχὼν δίδωσι Κροίσῳ. ὃ δὲ ὕστερον βασιλεὺς γενόμενος ἁμαρτάνων ἐδωκεν αὐτῷ μετὴν χρυσίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἐμπόρου τῇ Ἀρτέμιδι καθιέρωσε. Nicol. Dam. exc. Peir. p. 453.

c Κροῖσος Ἀνδῶν βασιλεὺς νομίζων ἑαυτὸν πλουσιώτατον εἶναι καὶ εὐδαιμονέστατον, μεταπεμφθὲς Σόλωνα τὸν Ἀθηναῖον, ἄνδρα σοφόν, ἐπέδειξεν αὐτῷ τοὺς θησαυροὺς καὶ ἄλλα τοῦ πλούτου, καὶ ἰρώτησεν αὐτόν· "τίνα εὐδαιμόνα πάντων ἀνθρώπων νενομίκασι;" ὃ δὲ ἔφη· "Τέλλον τὸν Ἀθηναῖον, ζήσαντα εὐτυχῶς καὶ ἀποθανόντα ὑπὲρ τῆς πατρίδος μαχόμενον." πυνθανομένου δὲ αὐτοῦ· "τίνα ἂν μετὰ Τέλλον," ὃ δὲ ἔφη· "Κλέοβιν καὶ Βίτωνα, τὸ γένος Ἀργεῖους, οἵτινες τῆς μητρὸς αὐτῶν Θεωνοῦς ἢ Κυδῖπης ἱερωμένης, καὶ μελλούσης πομπεῦειν τῇ πατρίδι εορτῇ ἐπὶ ἀπῆνης μέχρι τεμένους τῆς Ἡρας, χρονίζόντων τῶν ὑποστύγων ὑποσθέντες τοὺς ἰδίους ἀγένας οἱ παῖδες τὴν ἀπῆνην εἰλκυσαν, καὶ ἡγαγον τὴν μητέρα ἐπὶ τὸ τέμενος. εὖξαμένης δὲ ἐκείνης τῇ Ἡρᾷ γενέσθαι αὐτῆς τοῖς παισὶν ὃ τι κάλλιστον ἀνθρώποις, τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ εὐρέθησαν ἀμφοτέροι τετελευτηκότες."

a Κροῖσος. ὅτι Κροῖσος βασιλεὺς Ἀνδῶν καταδυναστεύσας τῆς Ἀσίας ἐν ὑπερβάλλοντι πλούτῳ, ὑπερηφάνει πάντας τοὺς βασιλεῖς τῶν Ἀσσυρίων, καὶ γράφει Κύρῳ-τιῷ βασιλεῖ τῶν Ἀσσυρίων οὕτως· "ἐπιτρέπομέν σοι παραχωρήσαι τῆς βασιλείας ἡμετέρας τε ὅσης ἐξ ἀρχῆς καὶ τοῖς ἡμῶν διαφερούσης ὅροις. οὐ γὰρ ὑποσῆση ἑπανισαμένων ἡμῶν κατὰ σοῦ, οὐδὲ πρὸς τὴν τοσαύτην ἡμῶν εὐτυχίαν ἀνθέξῃ." ὃ δὲ Κύρος ἀντέγραψεν οὕτως· "εἰ μὲν ὁ πᾶς κόσμος οὐκ ἀρκεῖ σοι τοσαύτην ἔχοντι φαντασίαν, καλῶς ἡμῖν ταῦτα λέγεις· εἰ δὲ τοσαύτης γῆς δεσπόζων

καὶ τῆς ἡμετέρας ἐρῆς, οὐκ ἂν σοι πρὸς τὸν κατ' ἡμῶν ἀγῶνα ἢ τῆς τύχης εὐροία διαμείναι." καὶ ταῦτα γράψας Κύρος ἐβούλετο πρὸς τὴν Ἰνδικὴν χώραν μετοικεῖν καὶ γενεῖν τὴν ὁμότητα τοῦ Κροίσου· ἀλλ' ἡ τῆς γυναικὸς Βαρδάνης ἐωρακίᾳ τὸν Κύρον ταῦτα βουλευόμενον, εἶπεν αὐτῷ ζητῆσαι τὸν Δαναὴν τὸν αὐτῇ καὶ Δαρείῳ προφητεύσαντα πολλὰ καὶ, καὶ παρ' αὐτοῦ μαθεῖν τί δεῖ πράξαι πρὸς τὸν Κροίσου πόλεμον. ὅπερ ἀκούσας ὁ Κύρος μετεπέμψατο τὸν ἄνδρα, καὶ μεμαθηκὼς παρ' αὐτοῦ ὡς νικήσει τὸν Κροῖσον, τὰ πρὸς τὸν πόλεμον παρσκευάσας. ὁμοίως δὲ καὶ Κροῖσος εἰς τὸ μαντεῖον ἐπιμνησθεὶς καὶ ἐχρησιμοδοτήθη οὕτως· "οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμιον τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης, καὶ κωφοῦ συνήμι, καὶ οὐ καλέοντος ἀκούω, ὁδμή μ' ἐς φρένας ἤλθε κραταιαίριονο γελῶνης ἐφομένης ἐν χαλκῷ ἡμῖ ἀρνείοισι κρείσσιν, ἢ χαλκὸς μὲν ὑπέρκειται, χαλκὸς δ' ὑποκειται." γνοὺς δὲ ὡς ἐνεπαίχθη, πάλιν εἰπὼν καὶ ἀνείλεν ἡ Πυθία "Κροῖσος Ἄλιν διαβάς μεγάλῃν ἀρχὴν καταλύσει." καὶ κατέλυσε τὴν ἑαυτοῦ. ὃ δὲ Κύρος τοὺς αἰχμαλώτους τῶν Ἰουδαίων ἀπέλυσε, καὶ κτίσας τὴν Ἱερουσαλὴμ. cf. Cedrenus p. 136, Malalas p. 194.

κρόκη ῥοδάνη. καὶ κροκύφαντος, ὅτι διὰ κρόκης ὑφαίνεται (sch. A Vesp. 1137). οἱ δὲ ἀπὸ τῆς κεκρύφαλον αὐτὸ φασιν, ὅτι κροπτεῖ τὸν φάλλον, ὃ ἐξιν ἐξοχή τῆς κεφαλῆς. κροκύδειλος εἶδος ζῴου.

Κροκύλεια (Hom. B 638) ὄνομα πόλεως. κροκωτός ἱμάτιον Διονυσιακόν· Ἀριστοφάνης (Ran. 45) "ἀλλ' ἔχ' οἷός τ' εἰμὶ ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων, ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῇ κεμένην." ἐφόρει γὰρ καὶ κροκωτὸν καὶ λεοντῆν ὡς Ἡρακλῆς· τοῦτο γὰρ ἦν σφῆρημα τῷ Ἡρακλεῖ. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων. ἐφόρει δὲ τὴν λεοντῆν ἵνα φοβερὸς ᾖ.

κροκωτός εἶδος χιτῶνος· "ὃ δὲ ἡσθητο, κροκωτὸν χιτῶνα ὑπὲρ τοῦ πλείονος εἰς αὐτὸν ἐπιστρέφειν."

κρόμμνα ἐσθίειν ἴσον τῷ κλαίειν· Ἀλυσίῃ γὰρ πέμψαντι πρὸς Βίαντα τὸν σοφόν, ἵνα θάπτον παρ' αὐτὸν ἦκοι, "ἐγὼ" φησὶν "Ἀλυσίῃ κελύω κρόμμνα ἐσθίειν" (Diog. L. 1 83). καὶ Ἀριστοφάνης (Lys. 799) "κρόμμνον τ' ἄρ' οὐκ ἔδῃ" ἀντὶ τοῦ κλαύου.

καὶ χωρὶς χρομμύνων, ἤγουν δακρύσεις. καὶ ἰτέρα παροιμία (A Ran. 667) "χρομμύνων ὁσφραίνεσθαι" ἐπὶ τῶν κλαιόντων.

χρομμυνοξυρεγμίας ἀντὶ τῆ ἀπειρίας· δριμεῖα γὰρ καὶ ἀηδής ἡ τοιαύτη ἐρυγή. ἀπὸ τῶν χρομμύνων οὖν καὶ τῆς ὀξύτητος καὶ τῆς ἐρυγῆς συντέθεικε τὴν λέξιν. ταῦτα γὰρ εἰώθασιν κομίζειν εἰς τὸν πόλεμον· διὸ καὶ ὁ γύλιος ἐκ τούτων δυσώδης. ἢ καὶ ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐγκαλυπτόμενος ὁ γύλιος ἐκ διαφόρων ὧμων τε καὶ ζωμιῶν ὀξείδος σύμμικτόν τινα ὁσμὴν ὀδῶδε. sch. A Pac. 528.

Κρομμυνωνία.

κρόνια ξεορτὴ ἀγομένη Κρόνῳ καὶ μητροὶ τῶν θεῶν.

κρονικαὶ λῆμαι παροιμία, ὥσπερ τὸ "χύτεραις λημῶν καὶ κολοκύνταις," ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων.

κρονικαῖς γνώμαῖς λημῶν τὴν φρένα (A Plut. 581) ἤγαν ἀρχαίαις μωρίαις ἐσκοτισμένη τὸ φρονεῖν, τουτέστιν ἀμβλυωπῶν. λῆμη δὲ ἐστὶ τὸ πεπηγὸς δάκρυον, ὅπερ ἐπικαθεζόμενον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς. σημαίνει οὖν τὸ τετυφλωμένον τὰς φρένας ὥσπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες.

κρονικώτερα ἀρχαιότερα, μωρότερα. καὶ Ἀριστοφάνης (Vesp. 1471) "καὶ τὰς τραγῳδοὺς φησὶν ἀποδείξειν Κρόνους τὸν νοῦν, διορχησόμενος ὀλίγον ὕσερον."

Κρόνιον ὄμμα τοῦ Κρόνου.

κρόνιππος ὁ μέγας λῆρος, κατ' ἐπίτασιν λαμβανόμενον τοῦ ἵππου· "σὺ δ' εἰ κρόνιππος" (A Nub. 1066). ἢ ὕβρις, τρυφητής, πόρος.

κρονίων ὄζων· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (397) "καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ καὶ κρονίων ὄζων." τουτέστιν ἀρχαϊσμοῦ γέμων καὶ μωρίας, ἥτοι ὅτι ξεορτὴ τις παλαιὰ ἤγετο τῷ Κρόνῳ, ἢ ὅτι τὰ παλαιὰ πάντα καὶ εὐρήθη κρόνια ἐκάλουν, καὶ Κρόνους τοὺς λήρους.

Κρόνου πυγὴ τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀναίσθητον κρέας.

κρόσσας κλιμακίδας. ἐν μὲν τοῖς ὑπομνήμασιν ἀποδίδωσι τὰς τῶν ἐπάλξεων σεφάνας, οἷον κεφαλίδας, ἐν δὲ τοῖς περὶ ναυσάθμιου κλίμακας.

κροσσός ὁ μαλλός.

κροσσωτοῖς χρυσοῖς (Ps. 44 13) τοῖς διαφόροις χαρίσμασιν τῶν τὴν ἐκκλησίαν κοσμοῦντων ἱερῶν ἀνδρῶν· διήρηνται γὰρ

οἱ κροσσοί, καὶ πάλιν ἡνιῶνται.

κρόταλον ἰδίως ὁ σχιζόμενος κύλαμος καὶ κατασκευαζόμενος ἐπίτηδες ὥστε ἡγεῖν, εἴ τις αὐτὸν δονοίῃ ταῖς χερσὶ, καθάπερ κρότον ἀποτελῶν. τριωνὸς οὖν ἔση, φησί, καὶ τὴν φωνὴν διηρθρωμένος καθάπερ τὰ κρόταλα, ἀντὶ τοῦ εὐγλωττος, εὐσομος. sch. A Nub. 259.

κρόταλος ἀρσενικῶς ἀντὶ τοῦ εὐγλωττος· καὶ εὐσομος ὡς τὰ κρόταλα. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 14) "καὶ νῦν καλοῦμαι θηλυμανής, καὶ νῦν δίσκος ἐμοὶ κρόταλον." ἔστι δὲ κύλαμος ἐσχισμένος.

κρόταφος τὸ μέρος τοῦ σώματος, καὶ τοῦ βιβλίου τὸ ὀπισθεν μέρος· "κατὰ τὸν κρόταφον τῆς βίβλου ἐμβολόντες ἐκμαρτύριον διὰ τινος ἐσχηματισμένου τὴν τέχνην τῶν τὰ τοιαῦτα γραφόντων."

κροτήσατε (Ps. 46 1) ἐπαινέσατε ταῖς χερσὶ· νενικηκότων γὰρ ὁ κρότος.

κροτοθορεύβου· "Παῖαν ἄναξ, φίλον Λεοντάριον, οἷου κροτοθορεύβου ἡμῶς ἐνέπλησας ἀναγνόντας σε τὸ ἐπισόλιον" (Diog. L. 10 5).

Κροτωνιάτης τοῦ Κρότωνος.

κρότωνος ὑγιέσερος. τῷτο δὲ ἐπὶ τῇ ζῆφῃ δέχεσθαι. τὸ γὰρ εἶναι πάντοθεν ὅμοιον καὶ μηδεμίαν ἔχειν διακοπήν, ἀλλ' εἶναι λίαν ὁμαλὸν διὰ τοῦτο, ἀπ' αὐτῆ λέγουσιν "ὕγιέσερος κρότωνος." κρότων δὲ ἐστὶ ζῶον τὸ ἐν τοῖς βουσί καὶ κυσὶ γινόμενον. cf. v. ὑγιέσερος κρότωνος.

κροτώνων κυνέων φθειρῶν.

κρουνηδόν.

κρουνοχυτρολήραιοι ἐλ' ἀντὶ τοῦ φλύαρος εἰ. κρουνὸς γὰρ τὸ χύδην καὶ ἀκρίτως καὶ ἀθρόως ῥέον, λῆρον δὲ τὸ μῦταιον. συνέθηκεν οὖν ἀπὸ τοῦ κρουνοῦ καὶ τοῦ ληρεῖν καὶ τῆς χύτρας ἀναισθήτου οὐσης, ἵνα τὸ ὅλον δηλώσῃ τὸν ἀναίσθητον καὶ περισσολόγον. sch. A Eq. 89.

κρουσιδημῶν κατακρούων τῇ βοῇ, ἢ τὸν δῆμον ἀπατῶν καὶ παρακρούόμενος τῇ βοῇ. ἐστὶ δὲ παρὰ τὸ κρουσιμετρεῖν, ὃ λέγεται ἐπὶ τῶν τοῖς μέτροις παραλογιζομένων. sch. A Eq. 855.

κροῦσις ἥτοι δοκιμασία, ἐπεὶ τὰ σαθρὰ τῶν σκευῶν κροτέμενα δοκιμάζεται, ἢ ἀπάτη. sch. A Nub. 317.

κρύβδην λαθραίως.

κρυμός ψῦξις· (AP 6 252) "εἰς δὲ σ', ἄνασσα, τοίην χῶ νιφόεις κρυμὸς ὀπωροφορεῖ."

κρυόεσσα (Hom. E 740) φρικώδης.

κρύπτεια.

κρύσταλλος.

κρυφαίως ἀντὶ τοῦ κρύφου.

κρύφιοι οἱ πονηροὶ λογισμοί· "ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με" (Ps. 18 13).

κρυψίνους δόλιος, παροῦργος· "ἦν δὲ ἐχέμευθος καὶ κρυψίνους." cf. v. ἐχέμευθος.

κρύψις μέθοδος δι' ἧς οἶόν τε λανθάνειν συλλογιζόμενον τὸ προκείμενον. χρῆσθαι δὲ προτάσει τὸν κρυπτικῶς ἐρωτῶντι, ὥς ἐρωτημένων πασῶν τῶν προτάσεων, δι' ὧν δεικνύνται τὸ προκείμενον, καὶ τοῦ ἐσχάτου ἐπὶ τοῖς ἐρωτημένοις ἐπόμενον συμπέρασμα τοῦ ῥηθέντος, ἄδηλον ὃν πῶς τοῦτο συνάγεται ἐκ τῶν κειμένων, καὶ ζητεῖν τὸν ἀποκρινόμενον διὰ τί τοῦτο ἐπιφέρει τοῖς κειμένοις. Alex. Aphrod. in Top. 8 1.

a κρωβύλος ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων, καὶ ὁ πλόκαμος ὃν διέβαλλον οἱ τὸν χρυσὸν τέτιγα φοροῦντες. ἀνάδημα, κόσμος ἐκ τριχῶν πεπλεγμένος· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 155) "ἄλικες αἶ τε κόμαι καὶ ὁ κρωβύλος, ὡς ἀπὸ Φοίβῳ πέξατο μολπασὶ κῶμος ὁ τετρευτής." Ξενοφῶν (Anab. 5 4 13) "εἶχον δὲ κράνη σκύτινα, οἷάπερ τὰ Παφλαγονικά, κρωβύλον ἔχοντα κατὰ μέσον, ἐγγυτάτω τιαροειδῆ."

b κρωβύλος κυρίως εἶδος ἐμπλοκῆς ἐστὶ κατὰ Θουκυδίδην.

c κρωβύλος πλέγμα τριχῶν εἰς ὃν λῆγον. ἐκαλεῖτο δὲ τοῦτο ἐπ' ἀνδρῶν, κόρυμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν, σκορπίος δὲ ἐπὶ παιδίων. καὶ Θουκυδίδης (1 6) "κρωβύλης ἀναδούμενοι."

κρωγμός ἡ βοή.

κρώζει ὡς κόραξ ἢ κορώνη κράζει· "ἦδε δ' αὖ κρώζει πάλιν," εἰς τοῦπίσω ἄπελθε, Ἀρισοφάνης Ὀρνισι (2). πάλιν γὰρ τὸ εἰς τῆ-πίσω· (Hom. Θ 266) "παλίντονα τόξα τιταίνων." καὶ αὖθις "οὐκ οἶδ' ὃ κρώζεις," ἐπὶ τῶν μᾶτην θρυλούντων ὡς αἱ κορώναι· Ἀρισοφάνης Πλούτῳ (369) "σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότης, ζητεῖς μεταλαβεῖν." καὶ αὖθις (Lys. 506) "τοῦτο μὲν ὦ γρὰυ σουτῇ κρώξαις," ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων τῶν δυσοειωνίσων.

κρώζουσιν βοῶσι.

Κρῶμνα (Hom. B 855) ὄνομα πόλεως.

Κρωσσος ὄνομα κύριον.

κρωσσός ἡ ὑδρία, ἀγγεῖον ὑδροφορικόν. καὶ κρωσσίον ἡ ζάμνος.

κτέαρ κτήμα.

κτεάτισσα (Hom. Π 57) ἐκτησάμην.

κτείνω τὸ φονεύω.

κτεῖς τὸ ἐφῆβαιον, καὶ τὸ τῶν τριχῶν κάλλυντρον· Καλλίμαχος (fr. 308) "ἔδ' οἷσιν ἐπὶ κτενὸς ἔσκον ἔθειραι," καὶ αὖθις (AP 6 247) "καὶ κτένα κοσμοκόμην."

κτένα τὸ πύξινον κάλλυντρον τῶν τριχῶν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 211) "ἠδὲ τῶν τριχῶν συγγενετῆρα, πύξινον κτένα." καὶ οὐδετέρως κτένιον.

κτεριοῦσι (Hom. A 455) θάψουσι.

κτηδόνες τριόδοντες ἰχθύες, καὶ θηρίδια, καὶ ἐπ' εὐθείας τῶν ζώων ἐκφύσεις.

κτηματίτην τὸν κτήματα πολλὰ ἔχοντα· οὕτως Λυκοῦργος. καὶ κτήμα ἐπὶ οἰκίετον· "ὃ δὲ διελέγετο αὐτῷ, καὶ ἡξίου κτήμα αὐτῶν σφῶν γεγονότα πᾶν ὃ τι ἂν δύνηται πρὸς κατάθεσιν τοῦ πολέμου ἐργάσασθαι." κτήνος τὸ ζῶον.

κτησεῖδιον τὸ μικρὸν κτήμα.

Κτησίαις Κτησιώρχης ἢ Κτησιόγης, Κνίδιος ἱατρός, ὃς ἱάτρευσεν ἐν Πέρσαις Ἀρταξέρξην τὸν μνήμονα κληθέντα, καὶ συνέγραψε Περσικά ἐν βιβλίοις κ' καὶ γ'.

κτήσιος ὁ Ζεὺς. cf. v. Ζεὺς κτήσιος.

Κτησιφῶν εἷς τῶν ἰ πρόσβειων τῶν μετὰ Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου πρεσβευσάντων. ἕτερος δ' ἂν εἴη ὁ τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῆ σεφάνης γεγραφὼς Δημοσθένει, καθ' οὗ καὶ λόγος ἐστὶ τῷ Αἰσχίνῃ. Harp.

κτιδέη (Hom. K 335) ἡ περικεφαλαία.

κτίλος (Hom. Γ 196) ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός.

κτιννύω φονεύω.

κτίσις τὸ κτίσμα, ἐκ τοῦ κτίζω.

κτυπεῖ κομπάζει, μεγαλορρημονεῖ. "ὃ δὲ τῇ διηγῇσι κτυπεῖν νομίσας τὸν ἄνδρα φησὶν ἄγνοεῖς, ὦ πῦτερ, τῆς ἐρημικῆς ὁδοῦ τὸ ἀνήμερον, τῶν ἐν τῷ τόπῳ ἐπιτηδείων τὸ ἄπορον."

κτώμαι αἰτιατικῇ.

κτώμενος συνάγων.

κύαθος ἀντλητήριον, μέτρον ὕδατος οὐγίων β', ἢ κοχλιάριον. Ἀρισοφάνης (Lys. 445) "κύαθον αἰτήσεις τάχυ," ἵνα προσθήῃ ταῖς γνάθοις· οὕτως ὑποπιασθήσῃ καὶ τυφθήσῃ

ὑφ' ἡμῶν. γαμιζουσι γὰρ κύαθον θερμῆ, καὶ προσκολλῶσι τοῖς οἰδήμασι, καὶ θεραπεύουσι. κύαθος οὖν παρὰ τὸ χύω, χύαθος καὶ κύαθος. cf. v. ὑπωπιασμέναι.

κυαμεῦσαι κυάμην ψηφοφορῆσαι, ἢ ἐχρῶντο οἱ βουλευταί.

κύαμος εἶδος ὀσπρίου.

κυαμοτρῶξ ὁ δικαστής, τρεφόμενος ὑπὸ κυάμῳ· πρὸ γὰρ τῆς εὐρέσεως τῶν ψήφων κυάμοις ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν ἀρχόντων καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ὡς ἔν τῶν ψηφίζομένων ἀργύριον λαμβανόντων καὶ χειροτονοῦντων τὰς διδόντας πλέον (sch. A Eq. 41). καὶ αὖθις "κρινεῖ δὲ τούτους οὐ κυαμοτρῶξ Ἀττικός."

κυάμους τρώγων δικάζων. ἢ ἵνα μὴ κοιμηθῇς· γέρον γὰρ εἰ. sch. A Lys. 537.

κυαναυγῇ περιπετάσματα ὑποβαλλόμεναι, ὥσπερ ἔθος ἦν τοῖς ἐν πένθει οὔσι.

κυανέμβολοι υἱοὶ τοὺς ἐμβόλους ἔχουσι κυανῷ βεβαμμένους, ὡς μιλιτοπάρῃοι αἱ μεμιλτωμένοι. ἢ αἱ τέμνουσαι τὴν θάλασσαν· κυανὸν γὰρ τὸ ταύτης ὕδωρ. sch. A Eq. 551.

κυάνεοι μέλανες.

κυανοχαίτης (Hom. Y 144) μελανόθριξ, πορφυρόθριξ, ὁ Ποσειδῶν.

κυανώτατος μελανώτατος.

Κυάρας ὄνομα κύριον.

κύβδα· "ἔξελῶ σε τῇ πυγῇ θύραζε κύβδα" (A Eq. 364) ἀντὶ τοῦ κύφοντι.

κύβεθρον θήκην μελισσῶν.

κυβεία πανουργία.

κύβειρος ὁ ἀναιδής.

Κυβελείοις τοῖς τῆς Ῥέας· Κυβέλη γὰρ ἢ Ῥέα· (AP 6 173) "Γαλλαιῶ Κυβέλης ὀλολύγματι." Κύβελαι γὰρ ὄρη Φρυγίας, ἐνθα ἐτιμῶτο.

Κυβέλη ἢ Ῥέα, παρὰ τὰ Κύβελαι ὄρη· ὄρεα γὰρ ἡ θεός, διὸ καὶ ἐποχεῖται λεόντων ζεύγει. τὸ δὲ μήτερ Κλειοκρίτου παρ' ὑπόνοισιν εἶπε, βουλόμενος αὐτὸν διαβαλεῖν ὡς εἰσροθόποδα, τουτέστι μεγαλόπουν. ἐκωμωδεῖτο δὲ ὡς κίναϊδος καὶ ξένος καὶ δυσγενής, ἐπεὶ ἐν τοῖς μυσηρίοις τῆς Ῥέας μαλικοὶ πάρεσσιν. ἦν δὲ καὶ τὴν ὄψιν ὀρινωδής. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν κιναιδῶν ἡ παροιμία. sch. A Δτ. 877.

Κυβέλης υἱὸς ὁ Κλειοκρίτος, ὃς ἐκωμωδεῖτο ὡς γυναικίας καὶ κίναϊδος.

κυβεργήτης ὁ τοῦ πλοίου ἡγεμῶν.

κυβεργῶ αἰτιατικῇ.

κυβεύειν κύβον ῥίπτειν, εἰς κίνδυνον προπηδᾶν· "μὴ παραβύλλεσθαι μηδὲ κυβεύειν τῷ βίῳ." cf. v. κύβος.

Κυβήβη ἡ θεῶν μήτηρ. κυβισᾶν κυρίως τὸ ἐπὶ κεφαλῇ ῥίπτειν· Ὀμηρος (E 686) "κύμβαχος ἐν κονίῃσιν." ἐπεὶ οἱ μανιώδεις περὶ τὴν κεφαλὴν πάθους γινομένης τοιοῦτοι γίνονται, ὅθεν καὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ Κυβήβην λέγουσιν· αἰτία γὰρ ἐνθουσιασμοῦ τὸ μεῖσθαι γίνεται. ἐς δὲ καὶ ἐν Φρυγίᾳ ἱερὸν μητρὸς θεῶν.

κυβηλίσαι πελεκίσαι· κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς. καὶ ἀγερσικύβηλις ὁ θύτης. Κρατῖνος Δραπέτιον ἐπὶ Λάμπωνος εἶπε τὸν ἀγύρτην καὶ κυβηλισην.

κύβητος. cf. v. κεφαλῇ.

κυβίοις κλάδοις τοῖς δακτυλικοῖς.

κυβίσησις ἡ συζροφή. καὶ κυβίσησειν.

κυβισητήρ ὀρχηστής, καὶ κυβισητεία ἡ ὀρχησις.

κύβον· "τοῦ εἰρηγεῖν ἀδύνατα ἔχοντος κύβον ἀναρρῆναι πολέμου τοσοῦτον." cf. v. ἀδύνατα.

κύβος πᾶν τετράγωνον. κύβος ὁ κυκλόθεν βύσιν ἔχων. Ἀπολλόδωρος ἀπὸ τῆς κυφότητος· τὸ γὰρ ἐπὶ κεφαλῇ κυλισθῆναι κυβισῆσαι ἔλεγον. καὶ ἐν ἐπιγράμμει (AP 5 25) "οἶδ' ὅτι ῥίπτῳ πάντα κύβον κεφαλῇς αἰὲν ὑπερθεν ἐμῆς." καὶ ἐγκυβισᾶν τοῖς πράγμασι τὸ ῥηφοκινδύνως τι πράττειν καὶ ἐπιλέγειν ἐρρίφθω κύβος. Πολύβιος "οἱ μὲν ἀλογισίαν καὶ μανίαν ἔφασαν εἶναι τὸ παραβύλλεσθαι καὶ κυβεύειν τῷ βίῳ," τουτέστι παραλόγως τι πράττειν καὶ ῥηφοκινδύνως. cf. v. ἐκκυβεύειν.

κυδάζεται λοιδορεῖται, ὑβρίζεται ὑπὸ πάντων. Ἐπίχαμος ἐν Ἀμύνῳ "Ἄμυκε, μὴ κύδαζέ μοι τὸν πρεσβύτερον ἀδελφόν," καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἰφιγενείᾳ "οὔτοι γυναιξὶ κυδάζεσθαι." ἀρσενικὸν δὲ ὁ κύδος ἐπὶ τῆς ὕβρεως. καὶ Σοφοκλῆς (Ai. 722) "κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ."

Κυδαθηναίεύς. δῆμος ἐς φυλῆς τῆς Πανδιονίδος τὸ Κυδαθήναιον, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Κυδαθηναίεύς. Harp.

κυδάλιμον ἐνδοξον, τίμιον, εὐπρεπές.

Κυδαντίδης. δῆμος τῆς Αἰγίδος Κυδαντίδαι.

Κύδας. cf. v. Βάκις.

κυδιάνειρα ἔνδοξος.

κυδιμιος ἔνδοξος.

κυδιούων (Hom. B 579) γαυριῶν.

κύδισος ἔνδοξος.

Κύδνιον ῥεύμα. Κύδνος ὄνομα ποταμοῦ. "ποταμὸς τε αὐτοὺς διαρρεῖ Κύδνος, ὃ παρακάθηνται οἱ Τυρσεῖς καθάπερ τῶν ὀρνίθων οἱ ὑγρότατοι, μεθύνοντες τῷ ὕδατι" (Philostrat. V. A. 15: cf. v. Εὐθύδημος).

κυδοιδοπαῦν συνταράσσειν. τινὲς δὲ ἐξ ἑκατέρου τὸ πρῦττειν, τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ κυκᾶν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ κυδοιμοῦ. Ἀριστοφάνης (Nub. 616) "οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπαῦν."

κυδοίμεον (Hom. A 324) ἐθορύβειν. καὶ κυδοιμήσων (O 136) ὁμοίως.

κυδοιμὸς θόρυβος, τάραχος.

a κυδός γαῦρος, δύναμις, δόξα, φήμη.

b κυδός λοιδορία, ἄρσενικῶς. καὶ παροιμία "κύδον δίκην ὀφείλει" ἐπὶ τῶν συκοφαντησάντων.

κυδρούμενον. "ἐν ἐκείνῳ δ' οὖν τοῦ καιροῦ πομπεύοντα ἄβρον καὶ κυδρούμενον καὶ θρυπτόμενον." cf. v. Βάρβιος.

Κυδωνιάτης καὶ Κυδωνίτης ἀπὸ τόπου.

κυδώνιον εἶδος ὀπώρας.

Κύδωνος.

κύει γεννᾷ ἢ ἐν γαστρὶ ἔχει.

Κυζικηνοὶ ζυτῆρες. διεβεβήντο ἔτοι ως εὖ κεχαραγμένοι. πρόσωπον δὲ ἦν γυναικεῖον ὁ τύπος, ἐπὶ δὲ θατέρου προτομῇ λέοντος.

Κυθέρεια, οὐχ ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις, ὥς Ἡσιόδος φησιν (Th. 198), ἀλλ' ἢ ἐν αὐτῇ κυθόμενον ἔχουσα τὸν ἔρωτα, ὃν πᾶσιν ἐφήσει· διὰ γὰρ τοῦ κεσοῦ ἔχει τὴν δύναμιν. τὴν Λαῖδα τὴν ἑταίραν φασὶ (AP 7 218) "τὴν θνητὴν Κυθέρειαν, ἐφ' ἣ μνηστῆρες ἀγανοὶ πλείονες ἢ νύμφης εἵνεκα Τυνδαρίδος."

Κύθηρα ὄνομα πόλεως.

Κυθήρηθεν ἀπὸ τῶν Κυθήρων.

Κυθήριος.

Κύθηρον δῆμος τῆς Πανδιονίδος.

Κυθνείδης ὄνομα κύριον.

Κύθνιοι. Κύδνος μία τῶν Κυκλάδων.

κυθνώδης συμφορά. οὕτω λέγεται ἡ μεγάλη συμφορά· οὕτοι γὰρ οἱ Κύθνιοι κα-

κῶς διετέθησαν ὑπὸ Ἀμφικρύωνος.

Κύνδα ἡ νῦν λεγομένη Ἀνάξαρχα, πόλις ἐν Κιλικίᾳ. ἐλέγετο δὲ καὶ Διοκαισάρεια. ζήτηε τὴν ἰσορίαν ἐν τῷ Ἀνάξαρχος.

κυτῆκω γανῶ.

κυκᾶ ταράττει, καὶ κυκῆσω ἀντὶ τοῦ ταράξω, θορυβήσω. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 222) "μυριόπουον σκολόπενδρον ὑπ' Ὠρίωνι κυκηθεῖς πόντος Ἰαπύγων ἔβρουσ' ἐπὶ σκοπέλους."

κυκαίνω.

κυκειῶ (Hom. A 624) ἐκ τῆς κυκάω κυκῶ.

κυκεῶν πόμα ἐκ διαφόρων μιγμάτων κιννάμενον.

κυκήθρα ταρυχή, συμφορά, σκυθροπότης.

κυκησιτέφρου ταρυττούσης τὴν τέφραν. Ἀριστοφάνης (Ran. 719) "Κλειγένης ὁ μικρὸς ὁ πονηρότατος βαλανεύς, ὅποσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου ψευδονίτρον τε κορίας καὶ Κιμωλίας γῆς," τῆς κυκώσης τέφραν μιγμένην τῷ νίτρω. Κιμωλία δὲ λευκὴ γῆ. λέγει δὲ ὅτι πονηρότατος ἐσι πάσης γῆς ὅσης οἱ βαλανεῖς κρατοῦσι, Κιμωλίας, τέφρας καὶ τῆς λοιπῆς τῆς τοιαύτης.

κύκλα (Hom. E 722) τροχούς.

κυκλάμινος.

Κυκλεύς Κυκλέως ὄνομα κύριον. cf. v. Ἀρίων.

κυκλήσομεν (Hom. H 332) ἀναξεύξομεν.

κύκλια. τὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχοντα, ταῦτα κύκλια ἔλεγον. Ἀριστοφάνης (An. 919) "κύκλια τε πολλὰ καὶ καλὰ," τουτέστι μέλη, ὕμνους, παιᾶνας, προσόδια, παρθένια.

κυκλιοδιδάσκαλος. πρῶτος Λύσος ὁ Ἑρμιονεύς τοὺς κυκλίους χοροὺς ἐξησε. sch. A An. 1403.

κυκλίω τε χορῶν ἀσματοκάμπτας Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (332). οἱ παλαιοὶ διαφθορὰν τῆς μουσικῆς ἡγοῦντο εἶναι τοὺς διθυράμβους. καὶ καθάπτεται αὐτῶν λέγων (966) "εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσῃ ἢ κάμψῃεν τινα καμπὴν, οἷας οἱ νῦν, ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους, ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὥς τὰς μούσας ἀφανίζων." καὶ Καλλιμάχος δὲ (fr. 279) πρὸς αὐτοὺς ἀποτεινόμενος οὕτω πως αὐτῶν καθάπτεται "νόθαι δ' ἡνέθσαν οἰοδαί." ἢ τὰς περὶ Κινησθαι καὶ Κλειομένην καὶ Φιλόξενον ἀντίκειται, ὄντας διθυραμβοποιούς. σοφιστὰς δὲ

εἶναι βούλεται καὶ τοὺς διθυραμβοποιούς. τῶν γὰρ κυκλίων χορῶν ἦσαν οὗτοι διδύσκαλοι. διὰ δὲ τὸ ἡμιονίᾳ μὴ ὑποπίπτειν αὐτῶν τὰ συγγράμματα καμπῶς ἔχουσι πλείονας, ὥς οἱ μουσικοὶ εὐροφῶς καὶ ἀντιστροφῶς καὶ ἐπιρροῶς καλοῦσι. διὸ καὶ ἐν ταῖς τραγῳδίαις συνεισῆκει τὰ χορικά.

Κυκλοβόρος ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, χειμάρρους. ἐπὶ τῶν κακοφώνων ὁ λόγος διὰ τὸν ἦχον τοῦ ποταμοῦ. Ἀριστοφάνης (Eq. 137) "ἄρπαξ κεκράκτης, Κυκλοβόρε φωνὴν ἔχων." κυκλόθεν.

• κύκλοι ἐν τῇ οὐρανῷ ἔ, ἄρκτικός ὁ αἰεταεινός, χειμερινὸς τροπικός, θερινός, ἰσημερινός, ἀνταρκτικός ἀφανής. λέγονται δὲ παράλληλοι, καθότι οὐ συννεύουσιν εἰς ἀλλήλους, γράφονται μέντοι περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον. ὁ δὲ ζωδιακὸς λοξὸς ἐστὶν ὡς αἷτιος τοῖς παραλλήλοις. Diog. L. 7 155.

• κύκλοι ἐκαλοῦντο οἱ τόποι ἐν οἷς ἐπωλοῦντο τινες. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ κύκλω περιεστάναι τοὺς πωλουμένους.

κυκλοφορεῖται κατὰ κύκλον φέρεται ἢ κινεῖται.

κυκλῶ αἰτιατικῇ.

Κύκλωπες ἄγριοι ἄνθρωποι. καὶ Κυκλωπεὶον βλέμμα. σημαίνει δὲ καὶ ὄρος.

κύκλωσις παρατύξεως εἰδος. "δείξαντες ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ καὶ ὅπως κυκλώσασθαι, δι' ὑπερβολὴν ἀνδρείας παρὰ τὴν χρεῖαν τοῦ πολέμου τὴν ἐπὶ τῆς ἐξουσίας ἄσκησιν ἐνδείξάμενοι." cf. v. περιέπτυσιν.

κύκνειον τὸ τοῦ κύκνου μέλος.

κύκνος ὄρνειον φιλωδόν. (AP 7 19) "κύκνον τὸν μεσῶν ἕξι μελψόμενον." (A Vesp. 1100) "κύκνου πολιώτεραι δὴ αἰδ' ἐπανθῶσιν τρίχες. ἀλλὰ καὶ τῶν λειψάνων δεῖ τῶνδε γνώμην νεανικὴν ἔχειν· ὡς ἐγὼ τοῦμόν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολλῶν κικίνους νεανιῶν καὶ σχῆμα κεύρουπρωκτίαν."

κυκώμενος ταρακτώμενος.

κυλικεῖον ἡ θήκη τῶν ποτηρίων.

κυλίνδει κυλίζει, ἐπιφέρει.

κύλινδρος.

κυλίνη ἡ ἄκαρπος κράμβη.

κύλιξ γιᾶλη, ποτήριον. λέγεται δὲ καὶ "κυλικίον χεῖλος ἀποκεκρουσμένον" (A Ach. 458), κεκλασμένον. καὶ ἐπὶ κύλικι ἐξηγήσεις. "οἷα δὴ ἐν σιβάσι καὶ κύλικι ἐς τὸ ἀβρότερον ἀνακεκλιμένους ἐπιπεσὼν ἔκτεινε."

καὶ αὐθις (AP 6 190) "καὶ σαγόνι σπονδῆτιν, αἰεταῖσιν ὀπηδόν, τὴν κύλικος βαιῶν πυθμένι κευθομένην." καὶ αὐθις (A Plut. 1135) "οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης." τῷ Ἑρμῇ μόνῳ ἔθνον κεκραμένην σπονδὴν διὰ τὸ ζώντων καὶ τετελετωκότων ἄρχειν καὶ παρ' ἀμφοτέρων τιμὰς δέχεσθαι. ἐστὶ δὲ καὶ ὄρκος ὁ ἐπὶ τῆς κύλικος οὗτος. (A Lys. 225) "οὐδέποθ' ἐκοῦσα τὰνδρὶ τοῦμῳ πέισομαι· ἐὰν δὲ μ' ἄκουσαν βιάζῃται βία, κακῶς πυρέξω κοῦχι προσκινήσομαι, οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ περσικά, οὐ ζήσομαι λέων' ἐπὶ τυροκνήσιδος. ταῦτ' ἐμπεδῶσα μὲν πίοιμι ἐντενθενί· εἰ δὲ παραβιῇ, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ."

κύλιξ ῥοπαλιωτὴ τὸ παρὰ πολλοῖς διακλύστρον. "Κόμοδος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἐπὶ τῇ ἀγωνίᾳ κυμίων, κύλικι ῥοπαλιωτῇ παρὰ γυναικὸς γλυκὺν οἶνον ἐψυγμένον λαβὼν ἀμυσί ἔπιεν" (cf. v. ἀμυσί πιεῖν).

κυλίχινιον ἐκπωμα, ὃ νῦν λέγουσι πυξίδιον. ἔχουσι δὲ οἱ ἱατροὶ τὰ πυξίδια, ἐν οἷς βάλλουσι τὰ πάσματα. (sch. A Eq. 902.

Κύλλαρος ἵππος Κάσορος, παρὰ τὸ κέλειν· ὁ ταχύς. Στησίχορος φησὶ τὸν μὲν Ἑρμῆν δεδοκέναι τοῖς Διοσκούροις Φλόγειον καὶ Ἀρπυγον, ὡκαί τέκνα Ποδάργας, Ἥραν δὲ Ξάνθον καὶ Κύλλαρον.

Κυλλήνη ὄνομα πόλεως. καὶ Κυλλήνιος ὁ Ἑρμῆς.

κυλλοπόδιον (Hom. O 331) ἐπὶ κλητικῆς.

κυλλός ὁ πεπηρωμένος. κυλλοὺς δὲ Ἀττικοὶ καλεῖσιν ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν· ὁμοίως καὶ χωλούς τοὺς χεῖρα πεπηρωμένους. Εὐπολὶς "ὅτι χωλὸς εἰ σὺ τὴν χεῖρα σφόδρα" (sch. A Eq. 1083). λέγεται καὶ Κύλλου πῆρα τόπος οὕτω καλούμενος ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἐστὶ δὲ καὶ κρήνη, ἀφ' ἧς τὰς σερίφους φασὶ πίειν γυναῖκας, ἵνα συλλαμβάνωσι.

κυλλός ὁ πεπηρωμένος, οὐ μόνον πόδα ἀλλὰ καὶ χεῖρα· ὁμοίως χωλὸς καὶ ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐπὶ χειρὸς. οἱ δὲ κύλλον ἀναγινώσκουσιν ὡς κύκνον. τὸ μὲν κυλλὸν ἐπὶ τοῦ ποδὸς ἔτασσον, ὡς ὁ ποιητὴς "ὄρσειο κυλλοπόδιον," τὸ δὲ χωλὸν ἐπὶ τῆς χειρὸς, ὡς Εὐπολὶς "ὅτι χωλὸς ἐστὶ τὴν ἐτέραν χεῖρ' ἢ λέγεις." ἢ ἐπειδὴ πολλὸν παρ' αὐτοῖς ἐστὶ τὸ ποδὶ λευκῷ, ποδὶ κοῦφῳ, πόδα τιθεῖς, τὸ κυλλὸν προσέθηκεν. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (1379). Λι-

λιανός (cf. v. ἀσκολιάζειν) "ὁ δὲ ἀλεκτρυνὼν ἐςὼς ἐπὶ θατέρου ποδὸς προύτεινε τὸν λελωβημένον καὶ κυλλόν, ὥσπερ οὖν μαρτυρόμενος καὶ ἐμφαίνων οἷα ἐπεπόνθει."

Κυλλοῦ πήραν. ἡ Πήρα χωρίον πρὸς τῷ Ὑμητῷ, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης, καὶ κρήνη ἐξ ἧς αἱ πιοῦσαι εὐτοκοῦσι καὶ αἱ ἄγονοι γόνιμοι γίνονται. Κρατῖνος δὲ ἐν Μυλθακοῖς Καλλίαν αὐτὴν φησιν, οἱ δὲ Κυλλῆ πήραν. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βιαζομένων ἐξ ἐπιτεχνήσεως.

κυλοιδιῶν τὰ κύλα οἰδῶν· ἔσι δὲ τὰ ὑπὸ τῶς ὀφθαλμῶς. Θεόκριτος (138) "δηθὰ κυλοιδιῶντες."

Κυλώνειον ἄγος ἀπὸ Κύλωνος, ὃν καταφυγόντα ἐπὶ τὰς σεμνὰς θεὰς ἀποσπάσαντες αὐτὸν οἱ περὶ τὸν Περικλέα τὸν Ἀθηναῖον ἀπέκτειναν. cf. v. Περικλῆς α.

κῦμα. Ἀριστοφάνης (Ran. 716) "καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκύλαις," ἀντὶ τοῦ ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις καὶ ἀνάγκαις.

κυμαίνει ταράσσει. καὶ ἐπὶ τοῦ ζεῖν· "αἴψα δὲ κυμαίνεσσαν ἀπαίνυτο χυτρίδα κοίλην." Αἰλιανός· "ὅμως ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ πόθου κυμαίνεται αὐτῷ καὶ φλέγεται, καὶ ἀκράτωρ ἐαυτοῦ ἦν" (cf. vv. ἀκράτωρ εἰ ἐσῆλυτο).

Κυμαῖος ἀπὸ τῆς Κύμης. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Κύμη δὲ ὄνομα πόλεως.

κυμάτια αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιοῖς. cf. v. πεζίτια.

κυματίας ὁ κυματώδης. Herodot. 2.111.

κύματος ἄκρον ἄωτον ὁ ἀφρός.

κυματωγῇ· Ἀγαθίας (321) "νῆες φορτίδες μεγάλαι πρὸς τῇ κυματωγῇ τῆς θαλάττης καὶ ταῖς ἐκβολαῖς τῇ Φάσιδος ἐφορμοῦσαι μετεώρους εἶχον τὰς ἀκύτους καὶ ἀμφ' αὐτὰ ἤδη πον τὰ καρχήσια τῶν ἰσῶν ἀνιμθεύσας." "οἱ δὲ ἐπορεύοντο τὴν αὐτὴν τῷ ποταμῷ διὰ τῆς κυματωγῆς, βρέχοντες τοὺς πόδας, ὅπου μὴδὲ ἔχνος ἐμέλλε συμβαίνειν."

κύμβαλα θυμηλικὰ παίγνια· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6.94) "καὶ κύμβαλ' ὀξύδουπα κοιλοχεῖλα."

κύμβαχος (Hom. E 586) ἐπὶ κεφαλὴν πεσὼν καὶ ἄνω τοὺς πόδας.

κυμβία τὰ μαζία τῶν χρυσίων.

κυμβίον εἶδος τι ἐκπώματος ἐπιμηχες καὶ ξενὸν καὶ τῷ σχήματι παρόμοιον τῷ πλοῖω ὃ καλεῖται κυμβίον (ἀν κύμβη).

κυμίνδιος ὁ ἀέτος. καὶ κύμινδος. κύμινον εἶδος βοτάνης.

κυμिनوپρισοκαρδαμύγλυφον· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1348) "τὸ γὰρ ὕδιον τηρεῖ με, κᾶσι δύσκολον, κᾶλλως κυμινوپρισοκαρδαμύγλυφον."

Κυμοδόκη (Hes. Th. 252) καὶ Κυμοθόη ὀνόματα θεῶν ἐναλίων.

κυμοτόμος. "περὶ τὰς γεφύρας οἰκοδόμημα τρίγωνον, τὸ ὁξὺ ἔχον ἐμπροσθεν ἐν τριγώνῳ σχήματι, ὃ δὴ οἱ μηχανοποιοὶ κυμοτόμον καλεῖσιν, ἐμβόλῃ νηὶς μικρῆς ἀνικασμένων· ὅπερ ὁ τῶν Ἀβάρων χαγάνος ἐτεκνήνυτο, γεφυρώσας τὸν ποταμὸν καὶ ἐς τὴν περὶ Ἀρδανίαν ὁχθὴν διαβιβάσας τὸν στρατόν."

κύνα δέρειν δεδαρμένην, τὸ τοῦ Φερεκράτους (A Lys. 158). σχῆμα δὲ ἐξιν ἀκόλυσον εἰς τὸ αἰδοῖον. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλο πασχόντων αὐθις ἐφ' οἷς πεπόνθασιν ἡ παροιμία.

Κυναιγείρος Ἀθηναῖος Εὐφορίωνος, Αἰσχύλου δὲ ἀδελφός, τῆς στρατηγίδος ἐλάβετο νηὸς τῶν Περσῶν ἥδη φευγούσης, καὶ τὴν δεξιὰν ἀποκοπεῖς ἐπέβαλε τὴν ἀριστεράν, ἧς καὶ αὐτῆς ἀποκοπεῖσης ἐτελεύτα πεσών.

κυνάμεια (Hom. O 394) ἀναιδής· παρρησιαστικὴ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ κυνὸς καὶ τῆς μυίας· ὁ μὲν γὰρ κύων ἀναιδής, ἡ δὲ μυῖα θραεσία.

κύνας βοτῆρας (S Ai. 297). ὕφ' ἐν ἀναγνωστον, τοὺς ποιμενικοὺς κύνας· οὐ γὰρ ἀναιρεῖ κατὰ τὴν σκηρὴν ἀνθρωπον, ἀλλ' ἔσω τινὰς ἀναιρεῖ.

κυνέας τὰς περικεφαλαίας, ἧτοι τὰς ἀπὸ κυνέων δερμάτων γινομένης, ἡ ἀπὸ Κυνός τινος κατασκευάσαντος πρῶτον. μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας (94) ἔτι· "οἱ τὰς κυνῆς τὰς Βοιωτίας ἔχοντες."

κυνεὴ περικεφαλαία, τῶν ἀγροίκων φόρημα. φασὶ δὲ ὅτι τὸ πρότερον ἀπὸ κυνέων δερμάτων ἐγίνοντο. sch. A Nub. 269.

κύνειος δορά.

κύνειρον. cf. Theognost. p. 21. 23.

κύνεος ὁ ἀναιδής.

κυνῆ· Ἀριστοφάνης (Av. 1203) "πλοῖον ἢ κυνῆ," ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων. πλοῖον μὲν, καθὼς ἐπτερῶνται αἱ τριῆρεις καὶ τὰ πτερὰ διατέταται ὥσπερ κῶπαι, κυνῆ δὲ,

ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον ὡς ὁ Ἑρμῆς ἄγγελος ὢν. καὶ οἱ Πειλοπονήσιοι δὲ κυνὴν τὸν πέτασον φασί.

Κυνήγιον. ὅτι ἐν τῷ Κυνηγίῳ καλουμένῳ ἔρριπτοῦντο οἱ βιοθάνυτοι. ἦσαν δέ τινες ἐκεῖσε σῆλαι. "καὶ ἀπελθὼν Θεόδωρος ὁ ἀναγνώστης μετὰ Ἱμερίου χαρτουλαρίε εἰδεν ἐκεῖσε σῆλην μικρὰν τῷ μήκει καὶ πλατεΐαν καὶ παχεΐαν πᾶν. ἐμοῦ δὲ θουμάζοντος, φησίν, ὁ Ἱμέριος θουμάζειν ἔφη ὅσις ὁ κτίσας τὸ Κυνήγιον ἔστιν. ἐμοῦ δὲ εἰπόντος 'Μαξιμῖνος ὁ κτίσας καὶ Ἀριείδης ὁ καυμετρήσας,' παρευθὺν πεσεῖν τὴν σῆλην ἐκ τῆ ἐκείσε ὕψους, καὶ δοῦναι τῷ Ἱμερίῳ καὶ θανατωσά. ἐμοῦ δὲ φοβηθέντος καὶ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν φυγόντος καὶ καταγγέλλοντος τὸ πρῶτον, ἀπιστούντων πάντων ὅρκους τοῦτο ἐβεβαίωσα. οἱ οὖν οἰκεῖοι τοῦ τελευτήσαντος καὶ τινες τοῦ βασιλέως σὺν ἐμοὶ ἐπορεύθησαν ἐν τῷ τόπῳ, καὶ πρὸ τοῦ τὸ πτώμα ἰδεῖν τοῦ ἀνδρὸς τὸ πτώμα τῆς σῆλης ἐθαύμαζον. Ἰωάννης δὲ τις φιλόσοφος ἔφη ὅτι εὗρον ὑπὸ τούτῳ τοῦ ζώδιου ἔνδοξον ἄνδρα τεθνηξόμενον· ἐξ οὗ Φιλιππικὸς ὁ βασιλεὺς πληροφορηθεὶς τοῦτο τὸ ζώδιον ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καταχωσθῆναι ἐκέλευσε" (Codin. orig. CP 36).

κυνὴ δὲ ὡς κύων· "ἢ δὲ ἀγανακτήσασα καὶ κυνηδὸν ὑποπλησθεῖσα τοῦ θυμοῦ, τοῖς ὁδοῦσιν ἐμφῶσα εἰς τὸ σκέλος, εἴτα μηδὲν ἀδικοῦντα γῶλδον εἰργάσατο."

Κυνθιάδες· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 121) "Κυνθιάδες θαρσεῖτε· τὰ γὰρ τοῦ Κρητὸς Ἑχέμμη κείται ἐν Ὀρτυγίῃ τόξῳ παρ' Ἀρτέμιδι." καὶ **Κυνθίαν·** "Κυνθίαν ἔχων ὕψικέρατα πέτρην" Ἀριστοφάνης (Nub. 592).

Κυνίδαι γένος τι παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλούμενον. Harp.

κυνίδιον (A Ach. 541) τὸ μικρὸν κυνάριον.

κυνίσκος τὰς κύνας, ὥσπερ φιαλίσκος. sch. A Ran. 1403.

a **κυνισμός** σύντομος ἐπ' ἀρετὴν ὁδός. καὶ "κυνεῖν δεῖ τοὺς σπουδαίους." cf. Diog. L. 7 121.

b **κυνισμός** αἵρεσις φιλοσόφων. ὁ δὲ δρισμός αὐτοῦ σύντομος ἐπ' ἀρετὴν ὁδός. τίλος δὲ τοῦ κυνισμοῦ τὸ κατ' ἀρετὴν ζῆν, ὡς Διογένης καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεύς. ἤρθεκε δ' αὐτοῖς λιτῶς βιοῦν, αὐτάρκεισι χρωμένους σιτί-

οις, πλῆτε δὲ καὶ δόξης καὶ εὐγενείας καταφρονεῖν. ἐνιοὶ δὲ βοτάναις καὶ ὕδατι ψυχρῷ ἐχρῶντο, σκέπαις τε ταῖς τυχούσαις καὶ πλῆθοις, καὶ ἔφασκον θεοῦ μὲν ἴδιον εἶναι τὸ μηδενὸς δεῖσθαι, τῶν δὲ θεῶν ὁμοίῳ τὸ ὀλίγων χρῆζειν. ἀρέσκει δ' αὐτοῖς καὶ τὴν ἀρετὴν διδακτὴν εἶναι καὶ ἀναπόβλητον. Diog. L. 6 105.

Κύννα καὶ **Σαλαβακχῶ** ὀνόματα θανμαζομένων παρ' Ἀθηναίοις ἑταιρῶν. Ἀριστοφάνης (Pac. 753) "καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ κυρχαρόδοντι, οὐ δεινότεται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτίνες ἔλαμπον, ἐκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλὰὶ κολάκων οἰμωζομένων ἐλιχμῶντο περὶ τὴν κεφαλὴν." περὶ Κλέωνος φησί.

Κύννειος Ἀπόλλων Ἀθήνησιν οὕτω λεγόμενος, ὃν ἰδρύσατο Κύννης Ἀπόλλωνος καὶ Πιερηθίας νύμφης, ὡς Σωκράτης ἐν ιβ' ... θεμένης τῆς Ἀητοῦς τὰ βρέφη ὑπὸ κυνῶν ἀρπασθῆναι· τοῦ κυνιζήμου γὰρ αἰσθημένους κύνας καὶ ποιμένας ἀνασώσῃ τῇ μητρὶ. ὀνομασθῆναι οὖν ἐν Ὑμηττῷ ἀπὸ τῶν κυνῶν. Κράτης ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσίων οὕτω γράφει "τὸ δὲ Κύννειόν ἐστιν Ἀπόλλωνος Κυννείου, τὸ ἐκ τοῦ θυννείου γινόμενον· τῷτο δὲ ἐστὶ τὸ θυννεῖον ἀλῆσιον (ἀπ' Ἀλῆσιν), καὶ γίνεται πρόσσοδος μεγάλη. ταύτην ἢ πόλιν εἰς θυσίαν καταχωρίζει τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Κυννείῳ ἀλῆσιον Δημήτριος ὁ βασιλεὺς."

κυνοκέφαλος (A Eq. 414). ὁ Κλέων ἐαυτὸν οὕτω καλεῖ, ἀντὶ τοῦ δεινὸν καὶ ἀναισχυντον, ὁποῖος ἦν ὁ παρ' Ἡσιόδῳ Γηρονεύς. "Χρυσάωρ ἔτεκε τρικάρηρον Γηρονημ." τουτέστιν ἱταμὸς καὶ ἀναιδής καὶ ἀρπακτικός.

κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον ἀντὶ τῆ τυπτήσω σε καθάπερ κύνα. τοῦτο δὲ ὡς μάγειρος λέγει· ἔστι γὰρ κύων ἰχθῦς ποιός. ἄμμι δὲ οἷον κυνέω δέρματί σε παίσω· ἔστι γὰρ τραχύτατον. οὐδετέρως δὲ τὸ νῶτον.

κυνόμυια ἡ ἀναιδής. cf. v. κυνάμυια. **κυνοραῖσαι** κρότωνες οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα ἐκπιπζοντες.

κυνοραῖσίων (Hom. p 300) ῥῆμα. **Κυνόσαργες.** ἐν τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ Κυνόσαργες. Harp.

Κυνόσαργες. τόπος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις b καὶ ἱερὸν Ἑρακλέους, κατ' αἰτίαν τοιαύτην.

Δίολμος ὁ Ἀθηναῖος ἔθυνεν ἐν τῇ ἐσίᾳ· εἶτα κύνων λευκὸς παρὼν ἤρπασε τὸ ἱερεῖον καὶ ἀπέθετο εἰς τινα τόπον· ὃ δὲ περιδεὴς ἦν. ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς ὅτι εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, οὗ τὸ ἱερεῖον ἀπέθετο, Ἡρακλέους βωμὸν ὀφείλει ἰδρῦσασθαι. ὅθεν ἐκλήθη Κυνόσαργες. ἐπειδὴ οὖν καὶ ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ νόθος εἶναι, διὰ τοῦτο ἐκεῖ οἱ νόθοι ἐγυμνάζοντο, οἱ μὴτε πρὸς πατρὸς μὴτε πρὸς μητρὸς πολιταί. cf. vv. εἰς Κυνόσαργες et ἐς Κυνόσαργες.

Κυνόσημον χωρίον τῆς Χερρονήσου, ἐνθα λόγος τὴν Ἑκάβην μετὰ τὴν Ἰλίᾳ ἄλλωσιν ἀγομένην αἰχμάλωτον κατὰ τῆς θαλάττης ἑαυτὴν ἀφείσαν τελευτήσῃ τὸν βίον.

Κυνὸς σῆμα. Ὀδυσσεὺς κατὰ τὸν ἀπόπλουν παραπλεύσας εἰς Μαρώνηϊαν καὶ μὴ συγχωροῦμενος τῶν νεῶν ἀποβῆναι διακρίνεται τέτοις πολέμοι, καὶ λαμβάνει τὸν πλῆτον αὐτῶν ἅπαντα. ἐκεῖ δὲ τὴν Ἑκάβην καταρωμένην τῇ στρατῷ καὶ θορόβους κινῶσαν λίθων βολαῖς ἀνείλε, καὶ παρὰ τὴν θύλασσαν καλύπτει, ὀνομάσας τὸν τόπον Κυνὸς σῆμα.

Κυνοσουρία.

κυνοῦχος ὁ τὸν κύνα κρατῶν δεσμός· (AP 6 298) "κῶλπιον ἀσλέγγισον, ἀχάλκωτόν τε κυνοῦχον."

κυνοφθαλμίζεται ἀναιδῶς ἐμβλέπει. Theophyl. Sim. 4 6.

Κύντιος Κικινυνᾶτος δικτάτωρ. οὗτος πολλὰς μὲν καὶ πρότερον ἐνέθλησε στρατιαῖς, ἀρχαῖς τε καὶ τιμαῖς Ῥωμαϊκαῖς πολυτάκτως κεκοσμημένος, οὕτω δὲ ἦν μέτριος καὶ σώφρων ὥς ἐπὶ καλύβῃ λυπρᾷ καὶ ὀλίγῃ γῆς μέτρῳ ζῆν, τὸν αὐτοουργόν τε ἀγαπᾶν βίον. ὃς δικτάτωρ προβαλλόμενος ἔτυχε πρὸς ἀρότρῳ πονούμενος. ὅτε δὲ ἀφίκοντο πρὸς αὐτὸν οἱ τὰ παρὰ σῆμα τῆς ἀρχῆς κομίζοντες, ἀπονιψάμενός τε ... τὰ σύμβολα πρὸ ἐσιώσεως τῇ οἰκείᾳ δυνάμει τοῖς πολεμίοις ἐπιγίνεται, φόνον τε πολλὸν τῶν ἐναντίων ἐργασάμενός ἐπάνεισιν ἐνδεκάτῃ μετὰ τὴν ἔξοδον ἡμέρᾳ, τοὺς μὲν οἰκείους τοῦ περισσάντος κινδύνου λυσάμενος, τῶν δὲ πολεμίων διαρπάσας τὸν χάρακα· καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν ἐναντίων δέσμιον ἐπὶ τὴν πομπὴν κατὰ γαίην ἐπινίχιον. Io. Antioch. exc. Peir. p. 789. cf. v. λυπρά.

κυνώπιδος (Hom. Γ 180) ἀναιδοῦς.

κύπασσις κόσμος γυναικεῖος· "ἐνδεδομένος κύπασσιν φοινικοῦν ποδῆρη." (AP 6 202) "εὐθύστανον ζώνην τοι ὁμοῦ καὶ τόνδε κύπασσιν Ἀττιδὶς παρθενίων θῆκεν ὑπερθε θυρῶν."

κύπασσις. οἱ γλωσσογράφοι χιτῶνος εἰσδός φασὶ τὸν κύπασσιν, οἳ μὲν γυναικεῖον οἳ δὲ ἀνδρείον. Harp.

κύπειρον εἶδος βοτάνης.

κύπελλον ποτήριον, χισσῶβιον· ἐν ἐπιγράμματα (AP 6 170) "καὶ ταῦτα βοτηρικὰ Πανὶ κύπελλο ἀγκείται, δίψης φάρμακ' ἀλεξίκακα."

κυπριάζουσαι ἀνθοῦσαι.

Κύπρις ἐπίθετον Ἀφροδίτης, κύπορις τις οὖσα. ἡ αὐτὴ λέγεται καὶ Κυθέρεια παρὰ τὸ κεύθειν τοὺς ἔρωτας.

Κυπρόθεις ὄνομα κύριον. ὃν κατέστησε Τιγράνης φρούρεχον Σάμῃ, βασιλείᾳς ὑπαρχος. Harp.

κυπτᾶζειν διατρέβειν, στραγγεῖν, ἀναβάλλειν. "ὃ δὲ ἐς ἡμέραν χόρτου πλήρη ἐκρύφθη, καὶ οὕτως ἐς τὸ ἄν ἐσεκοιμίσθη, ἅτε μηδενὸς ἐλπίσαντος ἐνταυθὰ τινα κυπτᾶζειν." "τί κυπτᾶζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;" περιττὸν τὸ ἔχων, ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (509). καὶ τὸ περὶ τι ποιεῖσθαι.

Κύρβας Κύρβαντος ἐθνικόν.

κυρβυσίαν (A. Av. 487) κεφαλὴν ἀλέκτορος.

κύρβεις. ἐνιοὶ μὲν τιάραν, ἥ οἱ μὲν βασιλεῖς τῶν Περσῶν ὀρθῇ ἐχρῶντο, οἳ δὲ στρατηγοὶ ἐπικεκλιμένη. καὶ περικεφαλαίας εἶδος καὶ πῖλου. cf. Herodot. 7 64.

κύρβεις τρίγωνοι πίνακες, ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν νόμοι ἐγγεγραμμένοι ἦσαν καὶ πολιτικοί. ἄξιοι δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἔχοντες τοὺς νόμους καὶ τετραγώνοι. τοὺς κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους, εἶναι δὲ λίθους ὀρθοῦς ἐσώτας, ὥς ἀπὸ μὲν τῆς εἰσεως σήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι κύρβεις, ὥσπερ καὶ κυρβυσίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τεθειμένην. Ἀριστοτέλης δὲ φησὶν ἐν τῇ Ἀθηναιῶν πολιτείᾳ "ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νόμους εἰς τοὺς κύρβεις ἐσησαν ἐν τῇ σοφίᾳ τῆ βασιλείᾳ." Harp.

κύρβεις αἱ τὰς τῶν θεῶν ἐορτὰς ἔχοντες.

σαι, κύρβιες τινες οὐσαι, ἐν αἷς τὰ τῶν θεῶν ἀποκρυπτόμενα ἔδει εἶναι. Ἀσκληπιάδης, ὅτι ἀπὸ Κύρβεως τῆς τῶν θυσίας ὀρίσαντος, ὡς φησι Φανίας ὁ Ἑρῆσιος, ἀπὸ τοῦ ταῦτα κυρωθῆναι τοῖς γράμμασιν. Ἐρατοσθένης δὲ τριγώνους αὐτὰς φησιν εἶναι. Ἀριστοφάνης δὲ ὁμοίως εἶναι φησι τοῖς ἄξοσι, πλὴν ὅτι οἱ μὲν ἄξονες νόμους αἱ δὲ κύρβεις θυσίας εἶχον. ἀμφοτέρων δὲ τὸ κατασκευάσμα τοιοῦτον, πλινθίων τι μέγα, ἀνδρόμηκες, ἡρμοσμένα ἔχον τετραγώνου ξύλα, τὰς πλευρὰς πλατείαις ἔχοντα καὶ γραμμιάτων πλήρεις, ἐκωτέρωθεν δὲ κνώδακας ὥστε κινεῖσθαι καὶ μετασφύρεσθαι ὑπὸ τῶν ἀναγινωσκόντων. καὶ παροιμία "κύρβεις κακῶν." σανίδες εἰσι παρ' Ἀθηναίοις τρίγωνοι, ἐν αἷς τὰς νόμους ἔγραφον καὶ τὰς κατὰ τῶν ἀδικούντων τιμωρίας. ἐπὶ τοίνυν τῶν σφόδρα πονηρῶν ἡ παροιμία.

c κύρβεις οὖν παρὰ τὸ κεκορυφώσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμέναις. ἢ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων· ἐκείνων γὰρ εὐρημά φησι καὶ Ἀπολλόδορος.

κύρβεις περίεργος, ὃν οὐκ ἔξι λαθεῖν· ἔνεκα γὰρ μνήμης ἀνέγραφον εἰς τὰς κύρβειας. ἦν δὲ σανὶς ἔνθα οἱ νόμοι γεγραμμένοι ἦσαν. ἢ οὕτως· ἡδέως ἂν ὀτιοῦν ὑπομείναιμι, ἵνα δῶξω τοῖς πολλοῖς λόγων ἔμπειρος εἶναι καὶ νόμους εἰδέναι. sch. A Nub. 447.

κυρεῖ τυγχάνει.

κυρεῖα ἢ ἔξουσία.

Κύρειον ζράτευμα Ἰσοκράτης ἐν τῷ πανηγυρικῷ (144) φησίν. ἔξι δὲ τὸ μετὰ Κύρε ἀναβεβηκὸς ἐπὶ Ἀρταξέρξην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Harp.

Κύρειος θρόνος ὁ τοῦ Κύρου.

κυρηβάσει. κυρηβασία λέγεται ἢ διὰ κεράτων μάχη, ἥπερ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζῴοις γίνεται. ἢ αἱ πλήξεις τῶν τράγων. Ἀριστοφάνης (Eq. 272) "εἰ δ' ἐκκλίνει γε δευρὶ, πρὸς σκέλος κυρηβάσει," ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸ σκέλος μαχεῖται. ἢ διαπεσῆται, ἐὰν ὑποσαλῇ ἢ φύγῃ.

Κυρηβάσιος.

κυρήβια πίτρυα καὶ τὰ τῶν κριθῶν ἀποβρέγματα, τὰ ἄχυρα, ἢ τῶν πυρῶν. ἢ ἔνθα αἱ κάγχους φερόνται· κάγχους δὲ εἰσὶν αἱ ἀλληλεσμέναι κριθαί. sch. A Eq. 253.

Κυρήβιος ἀπὸ τόπου.

Κυρηβίον Κυρηβίωνος. ἐπιώνυμον ἐστὶν Ἐπικράτους τοῦ Αἰσχίνου κηδεσοῦ. Harp.

κύρημα ἐπίτευγμα, συγκύρημα, ἔρμαιον.

Κυρηναῖος ἀπὸ Κυρήνης.

Κυρηνίτης ἀπὸ τόπου.

κυρεῖα ἢ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις. καὶ κυρεῖα ἢ ὠρισμένη καὶ ἐμπρόθεσμος ἡμέρα· "ἀθρόον τε ἐν αὐτῇ τῇ κυρεῖα ἐπιπεσόντες τοῖς ἡγεμόσι πάντας ἀπέκτειναν." καὶ κυριώτατον τὸ τελευτάτον· Πολύβιος "κυριώτατον ἦν τὸν πόλεμον ἐρύκειν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας."

κυρεῖας ἐκκλησίας οἱ πρυτάνεις συνήγον τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, τὴν μὲν βελὴν ὁσημέραι, πλὴν ἐὰν τις ἀφῆσιμος ᾖ, τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆς πρυτανείας ἐκάσθης. ἐν δὲ τῇ κυρεῖα ἐκκλησίᾳ ἔδει τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν οἱ ἐδόκουν μὴ καλῶς ἄρχειν, καὶ περὶ τῆς φυλακῆς δὲ τῆς χώρας, καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ οἱ βουλόμενοι ἐποιοῦντο. Harp.

κυριεύω γενικῇ.

Κύριλλος διάκονος ἐν Ἡλιουπόλει τῇ πρὸς τῷ Λιβάνῳ, ὃς ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου πολλὰ εἰδῶλα συνέτριψεν. ἐπὶ δὲ Ἰουλιανοῦ τοῦτε τὴν γαστέρα διατεμνόντες τῇ ἥπατος ἀπεγέυσαντο. Theodoret. h. eccl. 3 7.

Κυρεῖνος. οὕτως Ἰούλιος τις Πρόχλος ἐπλάσαστο κεκληθῆναι ἀκηκοέναι Ῥωμύλον.

κύριος κυρεῖς ὁ κεκριμένος καὶ βέβαιος.

Κυρισίτης ἐπιώνυμον τοῦ ἁγίου Εὐερατίου.

κυρεῖσσει κέρατι τύπτει.

Κυρίτων ὄνομα κύριον.

κυρεῖς τὸ ἀναγκαῖος. καὶ κυρεῖς καὶ τὸ ἀπλῶς ταῦτον σημαίνει· ὁ γὰρ λέγων ἀπλῶς τὸν γηρῶνα πολιοῦσθαι ἢ πάντα ἄνθρωπον πενταδάκτυλον εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἀναγκαῖως εἶπε (Alex. Aphrod. in Top. p. 95: cf. v. ἀναγκαῖον). καὶ κυριώτατον τὸ ἀναγκαιότατον.

κυρεῖαν ταράττειν, κινεῖν· (A Thesm. 434) "ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ ὀλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρεῖαν ἀμωσγέως."

κύρημα ἐπίτευγμα, παρὰ τὸ κύρειν, ἢ ἐν-τενγμα καὶ σπάραγμα κινῶν. sch. A An. 430.

Κύρενος ὄνομα κύριον.

κυροῖ· "κἀνήρει" ἐν τῷ πράγματι κυροῖ ποτέ" (S Ai. 314). τὸ κυρῶ περισπωμένως ἢ συνήθεια καὶ Ἀττικοί. ἐν δὲ τοῖς εὐκτικοῖς βαρύνουσιν αὐτὸ Ἀττικοὶ μετὰ ἐκτάσεως τοῦ v, κύροι λέγοντες ἀντὶ τοῦ κυροῖη, κεῖται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ κυρεῖ ὀριστικοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ.

α κῦρος ἐπιτυχία· Σοφοκλῆς (El. 919) "πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν," ἐπιτευκτικὴ καὶ κυρία.

β κῦρος ἐξουσία.

α Κῦρος ὁ βασιλεὺς πατρὸς μὲν δὴ λέγεται γενέσθαι Καμβύσῃ Περσῶν βασιλείῳ (ὁ δὲ Καμβύσης οὗτος τοῦ Περσείδων γένους, οἱ δὲ Περσείδαι ἀπὸ Περσέως κληίζονται), μητρὸς δὲ Μανδάνης· ἦν δὲ ἡ Μανδάνη Ἀστυάγου θυγάτηρ τοῦ Μήδων γενομένου βασιλέως. φῦναι δὲ ὁ Κῦρος λέγεται καὶ ἄδεται ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τῶν βαρβάρων εἶδος μὲν κύλλισος, ψυχὴν δὲ φιλανθρωπάτος καὶ φιλομαθέστατος, ὥςτε πάντα μὲν πόνον ἀνατλήναι πάντα δὲ κίνδυνον ὑπομεῖναι τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα (X Cyp. 1 2). Κῦρος δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ τῆς βασιλείας παιδιὰν διαπραττόμενος σὺν μειρακίοις τὸ κῦρος εἰληφέναι.

οὗτος ὁ Κῦρος φιλοσοφίας, εἰ καὶ τις ἄλλος, ἔμπειρος ἦν, ἥντινα παρὰ τοῖς μάγοις ἐπαιδεύθη· δικαιοσύνην τε καὶ ἀλήθειαν ἐδιδάχθη κατὰ δὴ τινὰς πατέρας νόμους καθεσώτας Περσῶν τοῖς ἄριστοις. Nicol. Dam. p. 454.

ὅτι διὰ τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου ἔλεγον οἱ Πέρσαι ὡς Δαρείος μὲν ἦν κἀπῆλος, Καμβύσης δὲ δεσπότης, Κῦρος δὲ πατήρ, ὃ μὲν ὅτι ἐκαπήλευε πάντα τὰ πράγματα, ὃ δὲ ὅτι χαλεπὸς τε ἦν καὶ ὀλίγωρος, ὃ δὲ ὅτι ἡπιὸς τε καὶ ἀγαθὸς σφι πάντα ἐμηχανήσατο. Herodot. 3 89.

β Κῦρος Πανοπολίτης ἐποποιὸς γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίῳ τοῦ νέου βασιλέως, ὅφ' οὗ καὶ ἔπαρχος πριτωρίων καὶ ἔπαρχος πόλεως προεβλήθη, καὶ γέγονεν ἀπὸ ὑπᾶτων καὶ πατρίκιος. Εὐδοκία γὰρ ἡ Θεοδοσίῳ γαμετῇ, βασιλὶς οὖσα, ὑπερηγάσθη τὸν Κῦρον φιλοπείῳ οὖσα. ἀλλὰ αὐτῆς ἀποστάσης τῶν βασιλέων καὶ εἰς ἀνατολὴν ἐν Ἱερουσολύμοις διατριβούσης, Κῦρος ἐπιβουλεύει ἐπίσκοπος τῶν ἱερῶν γίνεται ἐν Κοτυαίῳ τῆς Θρυγίας, καὶ παρῆενε μέχρι Ἀέοντος τοῦ βασιλέως. cf. v. Θεοδόσιος d.

κυρσάνει νεανία, ἔφηβε. ἡ εὐτελέστα· κυρσὸς γὰρ εὐτελὲς λάχανον. κυρσανίους δὲ καλοῦσιν οἱ Ἀλάκωνες τὰ μειράκια καὶ τοὺς εὐτελεῖς ἀνθρώπους. sch. A Lys. 982.

Κυρσίλος ὄνομα κύριον, ὃν Ἀθηναῖοι κατέλευσαν, διότι ὑπακούειν Πέρσαις προ-

τρέπετο. Harp.

κυρτὴ καὶ κοίλη παράταξις καὶ ἐπικάμπος εἰς τοῦπίσω τε καὶ πρόσω, ἡ τὸ σῶμα κοῖλον ἔχουσα ἢ κυρτὸν ἢ ἐπικαμπές, καὶ τοῦτο, ὡς εἴρηται, ἢ εἰς τοῦπίσω ἢ εἰς τὸ πρόσω. ὥςτε τὰ εἶδη αὐτῆς γίνεται ἕξ, ἐκείνης τῶν τριῶν ἢ εἰς τοῦπίσω σχηματισμένης ἢ εἰς τὸ πρόσω.

κύρτωμα ἡ λεγομένη καμάρα· "κύρτωμα γὰρ τοῖς πάλαι ἀνθρώποις ὑπὲρ τῆς δεξαμενῆς σκιάς ἕνεκα ἐπεποιήτο" (Procop. Goth. 2 27).

Κυρωνίδαι γένος ἐσὶν ὠνομασμένον ἀπὸ Κύρῳ, ὃν νόθον ἀδελφὸν εἶναι φασὶ τοῦ Κρόκωνος, παρὸ καὶ ἐντιμωτέρους εἶναι τὰς Κροκωνίδας τῶν Κυρωνιδῶν. τριχῇ δὲ αὐτοὺς ὀνομάζουσι, Κυρωνίδας Φιλιεῖς καὶ Περιβοῖδας. Harp.

κύσον με φίλησόν με· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (81) "κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν." ἐπὶ πίσει καὶ συνθήκαις διδόναι τὰς δεξιὰς ἀλλήλοις εἰσάδασιν. ὑπὲρ οὖν τοῦ πεισθῆναι τὸν νεανίαν ὁ πρεσβύτερος ταύτην ἄξιοι παρ' αὐτοῦ πῖσιν λαβεῖν.

κύσιν οὐρήθρην, ἐφήβιον, ὑπογύριον. τὴν κοιλίαν, τὴν φῦσαν. εἴρηται δὲ φῦσα ἀπὸ τοῦ πύσχειν πεφυκέναι.

Κυταία πόλις. καὶ Κυταίδος (Apolon. Rh. 2 399).

Κύταιον τόπος τις.

Κύτη ὄνομα πόλεως.

κύτος ὄγκος, χώρημα, βάθος· "τὸ δὲ κύτος τῶν πλοίων κοντοῖς κατεσῶρεσε πρὸς εὐμαρῇ εἰσὶν τῶν ἵππων."

κύτταρος τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος, ἡ τῆς βαλάνου πνελὶς. ἢ τὸ προεξάνθημα τῆς ροιᾶς. ἢ ἡ ἐν τοῖς κηρίοις τὸν μελιτῶν πνελὶς καὶ κατάρτησις. ἢ τὸ ὑψηλότερον τοῦ οὐρανοῦ· λέγουσι γὰρ κοῖλον εἶναι τὸν οὐρανὸν ὥσπερ τοῦ ὧστ' ἐν λεπίδα. τὸ κοιλότερον καὶ μυχαίτατον. cf. sch. A Vesp. 1106.

κύτταρος αἱ τῶν κηρίων καὶ σφηκῶν κατατρήσεις. Θεόφραστος δὲ (H. P. 3 3 8) κυρίως λέγει κύτταρον τὴν προάνθησιν τῆς πίττος, ἥτις ἐστὶν ὡς εἰς μικρὸς ἐκ μεγάλων πυρῶν, ξηραίνόμενος δὲ θυλακοῦται καὶ ἀποπίπτει. οἷον οὖν ἀγγειῶδες φησι κύτταρον οὐρανοῦ (sch. A Pac. 198). ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις (516) "πό-

σθιον τῷ σῶ προσόμοιον, σρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.”

Κυτωρίς τόπος παραθαλάσσιος.

κυτώσαντες τὸ κύτος περικαλύψαντες· “βοεῖφ δέρματι περικυτώσαντες.” cf. v. τύμπαυα.

κυφαλέα· (AP 6 297) “ἐπεὶ τάχ’ ἂν ἡ πολυκαμπῆς ἔξυς κεῖς Αἶδαν ὄρχετο κυφαλέα.” κυφαλέος ὁ κεκυρτωμένος.

κύφι. τοῦτο Μάνεθως ὁ Αἰγύπτιος κατεσκεύαζεν· οὐκ οἶδα δὲ τίς ἡ κατασκευασία αὐτοῦ. cf. v. Μανέθως.

κύφον κέκυρμένον· “ἐκ παντὸς ξύλου κυφὸν ἂν γένοιτο,” ἐπὶ τῶν τὸ εἶδος εὐκαταφρονήτων, χρησίμων δέ. cf. v. ἐκ παντὸς ξύλου.

κύφος κεκυρτωμένος. καὶ πάγκυφος ἐλαία ἡ κατακεκυμμένη. καὶ ἐν ἐπιγράμμι (AP 5 185) “καὶ κυφὰς καρίδας ἀριθμήσει δέ σοι αὐτός.”

κύφωνες ξύλα ἦσαν ἐπιτιθέμενα εἰς τὰς τέοντας τῶν καταδίκων, ἵνα μὴ εὕρωσιν ἀνακῦμαι· Ἀριστοφάνης Πλοῦτω (476) “ὦ τύμπαυα καὶ κύφωνες, οὐκ ἀρήξετε;” κύφων δέ ἐστι δεσμός ξύλινος, ὃν οἱ μὲν κλοῖον οἱ δὲ καλὸν ὀνομάζουσιν. ἔνθεν καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος κύφων. τάσσεται καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. καὶ κυφωνισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. Ἀρχιλόχος δὲ ἀντὶ τῆς κακὸς καὶ ὀλεθριος. εἴρηται κύφων παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δεσμίους κύφειν. “ἐὰν δέ τις --- ὠθεῖσθαι γ. γ. περιβαλόντας” (cf. v. ἐπικούρειος).

a κυψέλη οἰνηρὸν σκεῦος· “ἅμα τῷ σιδήρῳ καὶ ταῖς οἰνηραῖς κυψέλαις συγκομιζόμενος.”

b κυψέλη κυβέρτιον μελισσῶν· λέγεται δὲ καὶ ἡ ὀπή τοῦ ὠτός. “αἱ δὲ μέλιται ἐμπεφωλευκέσιν ὥσπερ ἐν κυψέλῃ τῷ φωλεῷ, τὸ μέλι δὲ εἰλείβεται κατὰ τῶν κεφαλῶν.”

κυψέλη ἐξμέδιμνος ἐξ μεδίμνος χωροῦσα. κυψέλη δὲ σκεῦος δεκτικὸν κριθῶν ἢ πυρῶν. οὕτω δὲ εἴρηται διὰ τὸ κεκρύφθαι αὐτοῦ τὴν ἔλην· ἐστὶ γὰρ σκοτεινόν. διαφέρει δὲ πρὸς τὴν κυψελίδα, ἣτις ἐστὶν ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος. Ἀριστοφάνης (Pac. 631) “ἐπεὶ κάμου λίθον βαλόντες ἐξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.”

Κυψελιδῶν ἀνάθημα ἐν Ὀλυμπίᾳ Πλάτων ἐν Φαίδρῳ (p. 236 B). παρὰ τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα σφυρήλατος ἐν Ὀλυμπίᾳ

ἐξάθη κολοσσός, ἀλλ’ οὐ τῶν Κυψελιδῶν· Κυψέλου δὲ φασὶ τὸ ἀνάνθημα, ὡς Ἀγακλυτὸς ἐν τῇ π’ Ὀλυμπιάδι (ἀπὸ τῷ περὶ Ὀλυμπίας) φησὶν οὕτως· “ναὸς τῆς Ἡρας παλαιός, ἀνάθημα Σκιλλεντίων· ἔτοι δὲ εἰσὶν Ἡλείων. ἔννεσι δὲ ἐν αὐτῷ χρυσοῦς κολοσσός, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ Κορινθίου· φασὶ γὰρ τὸν Κύψελον εὐξάμενον, εἰ Κορινθίων τυραννεύσει, τὰς οὐσίας πάντων εἰς δέκατον ἔτος ἀνιερῶσιν, τὰς δεκάτας τῶν τιμημάτων εἰσπραξάμενον κατασκευάσαι τὸν σφυρήλατον κολοσσόν.” Αἶδνμος δὲ κατασκευάσαι τὸν κολοσσόν φησι Περίανδρον ὑπὲρ τοῦ τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ θράους ἐπισχεῖν τοὺς Κορινθίους· καὶ γὰρ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ καιρῶν β’ λέγει οὕτως. “ἕτεροι δ’ εἰς ἀνδρωδέξερα καταδανύοντες, οἷον σφατιάς ἐξάγοντες καὶ πολέμους ἐπαναιρούμενοι, καθάπερ καὶ Διονύσιος ὁ τύραννος· ἐκεῖνος γὰρ οὐ μόνον ὤρετο δεῖν τὰ τῶν ἄλλων καταναλίσκειν, ἀλλὰ καὶ τὰ αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐφόδιον τοῖς ἐπιβουλευέσιν. εἰλοκασὶ δὲ καὶ αἱ πυραμίδες ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὁ τῶν Κυψελιδῶν κολοσσός καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τὴν αὐτὴν καὶ παραπλησίαν ἔχειν διάνοιαν.” φέρεται δὲ τι καὶ ἐπίγραμμα τοῦ κολοσσοῦ (AP append. 135) “αὐτὸς ἐγὼ χρυσοῦς σφυρήλατός εἰμι κολοσσός· ἐξώλης εἴη Κυψελιδῶν γενεά.” ὅπερ Ἀπελλᾶς ὁ Ποντικὸς οὕτω προσφέρειται· “Νάξιός εἰμι ἐγώ, παγχρυσέος εἰμι κολοσσός· ἐξώλης εἴη Κυψελιδῶν γενεά.”

κυψελόβυςον τὸ ὑπὸ ῥύπου κεκαλυμμένον.

κύων ἐπὶ δεσμά, ἐπὶ τῶν ἑαυτὸς εἰς κολάσεις ἐπιδιδόντων. ὁμοία τῇ “βῆς ἐπὶ δεσμά.”

κύων ἐπὶ φάτνην παροιμία ἐπὶ τῶν μῆτε χρωμένων μῆτε ἄλλους ζώντων.

κύων Μολοττικός· (Diog. L. 4 20) “ὅπου τὰ ποιήματα αὐτῷ κύων τις ἐδόκει συμποεῖν Μολοττικός.”

κύων παρ’ ἐν τέροις παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων. ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρήστων σφόδρα καὶ ἀνωφελῶν· δύσβρωτα γὰρ τῷ κυνὶ καὶ δυσκατάποτα.

κῶας ἡ τοῦ προβάτου δορά.

κωβάλω. ἡ λέξις παρὰ Ἀριστοφάνει.

κωβιός ὁ ἰχθύς.

κωβίτις εἶδος ἀφύας.

κωδαλοῦχος μέτρον γῆς. cf. v. Κοδάλα χοῦνιξ.

κώδεια εἶδος φυτοῦ, ἢ τῆς μήκωνος κεφαλῇ. Ὑπερίδης καὶ Ἀρισοφάνης. cf. Harp.

κωδίκελλος δέρμι προβάτου.

κώδιξ κώδικος.

κώδιον προβάτειον δέρμι. Ἀρισοφάνης (Eq. 402) "εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον, καὶ διδασκοίμην προσάδειν Μορσίμου τραγωδίαν." γενοίμην, φησὶν, ἐς τὴν οἰκίαν Κρατίνου κώδιον, ὥς με καταρεῖν ἐκείνον, εἰ μὴ σε μισῶ. ὥς ἐνουρητὴν οὖν καὶ μέθυσον διαβάλλει τὸν Κρατίνον. ὅθεν καὶ παροξυνθεὶς ἐκείνος, καίτοι τοῦ ἀγωνίζεσθαι ἀποσῶς καὶ συγγράφειν, πάλιν ἀγωνίζεται, καὶ γράφει δρᾶμα τὴν Πυτίνην ἐς αὐτόν τε καὶ τὴν μέθην. οἰκονομία δὲ κέχρηται τοιαύτη. τὴν κωμωδίαν ἐπλάσαστο ὁ Κρατίνος εἶναι αὐτοῦ γυναικα, καὶ ἀφίστασθαι τοῦ συνοικεσίου τοῦ σὺν αὐτῷ θέλειν, καὶ κακώσεις αὐτῷ δίκην λαχεῖν· φίλους δὲ παραινχόντας τοῦ Κρατίνου δεῖσθαι μὴδὲν προπετές ποιῆσαι, καὶ τῆς ἔχθρας ἀνερωτῶν τὴν αἰτίαν· τὴν δὲ μέμφεσθαι αὐτῷ ὅτι μὴ κωμωδεῖ μηκέτι, μὴδὲ συγγράφει, σχολάζει δὲ τῇ μέθῃ. ἦν δὲ ὁ Κρατίνος τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, πρεσβύτερος Ἀρισοφάνους, τῶν δοκίμων ἄγαν.

^a κώδων παρὰ τὸ ἐν τῷ κινεῖν ἄδειν.

^b κώδων καλεῖται καὶ τὸ πλατὺ τῆς σάλπιγγος· Σοφοκλῆς (Aī. 17) "χαλκοςόμιον κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς." πολλὰ δὲ εἰσιν εἶδη σαλπγγων, Λιβυτικαὶ Αἰγύπτιαι Τυρσηνικαί. πρῶτος δὲ Ἀρχώνδας συμμαχῶν τοῖς Ἡρακλείδαις ἤγαγεν εἰς Ἑλλάδας τὴν Τυρσηνικὴν σάλπιγγα. διὰ τοῦτο φησι Τυρσηνικῆς.

κωδωνίσαι. ἀπὸ τῶν ἵππων μετενέγκεται· εἰώθασιν γὰρ οὕτω δοκιμάζειν τὰς γενναίους ἵππους, εἰ μὴ καταπλήσσουνται τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θόρυβον, τοὺς κώδωνας ψοφῶντες. καὶ κωδωνίζω φημιζω. cf. νν. ἀκωδώνισον et διακωδωνίσω.

κωδωνοφυλαροπώλους κώδωσιν εἰς τὰ φάλαρα χρωμένους· (A Ran. 994) "οὐδ' ἐξέπληκτον αὐτοὺς Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφυλαροπώλους."

κωδωνοφορεῖται ἀντὶ τοῦ δοκιμάζεσθαι ἢ τῶν φυλάκων φρουρᾷ.

κωδωνοφορῶν. οἱ περίπολοι οἱ τὰς φυλάκας περισκοποῦντες ἐρχόμενοι ἐπὶ τὰς φύλακας κώδωνας εἶχον, καὶ τούτους ἐψόφον

πειράζοντες τὸν καθεύδοντα, καὶ ἵνα οἱ φυλάσσοντες ἀντιφθέγγωνται. Ἀρισοφάνης (An. 843) "κωδωνοφορῶν περίτρεχε."

κώεα (Hom. I 661) τὰ δέρματα. καὶ κώεσι (γ 38).

κῶθος εἶδος ἰχθύος. Athen. p. 309 C.

κῶθων εἶδος ποτηρίου Λακωνικοῦ μωνώτον· δοκεῖ δὲ καὶ σρατιωτικὸν εἶναι. καὶ ὄνομα τοῦ Λεωσθένους πατρός. Ἀππιανός (Lib. 125) "ἔφερε δὲ δᾶδα συγκεκομμένην καὶ θεῖον ἐν κῶθωσι."

κῶθωνες εἶδη ποτηρίων, ἃ ἐλάμβανον οἱ σρατιῶται, ὁσράκινα· ὃν ἔρισκον καλῶσι πλυτάριον. ἐπειδὴ μερὶς ἐν ὕδωρ ἐλάμβανον οἱ ναῦται, κῶθωνας εἶχον. τὴν εὐτέλειαν δὲ δείκνυσιν τῶν τε ναυτικῶν τῶν τε σρατιωτικῶν σιτίων.

Κωθωνίδης ὄνομα κύριον.

κωθωνίσαι μεθύσαι· "ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνιζόμενος ἀπ' ἡμέρας" (Polyb. 24 5).

ὅτι Ὀμηρος τῷ μὲν αἰμορραγοῦντι Πράμνιον παραδίδωσι, τῷ δὲ κωθωνιζομένῳ τὸν ἡδύποτον (β 340).

Κώκαλος ὄνομα κύριον.

Κωκυτός ὄνομα ποταμοῦ. ἢ θρηῆνος, ἢ ὄδυρμος, κοπετός· Ἀγαθίας (I 13) "τούτων δὲ γεγονότων κωκυτὸς ἐπέιχε μυρίος, οἰμωγαὶ τε ἠκούοντο θαμναὶ καὶ φθέγμα θρηνωῶδες καὶ διωλύγιον."

κῶλα τὰ τῆς σφενδόνης ἐκότερα μέρη· (Aī 7 172) "ῥινοῦ χειρμαστῆρος ἐνσροφα κῶλα τιταίνων Ἀλκιμένης πτανῶν εἶργον ἄπωθε νέφος."

κῶλα τὰ ὀσᾶ· "ἢ δὲ κάμηλος ὕφῃ καὶ τὰ κῶλα, καὶ ἐαυτὴν ἐκάθισεν εἰς τὰ σῆρνα." καὶ αὐθις (Aī 7 196) "ἄκρα δ' ἐφεζόμενος πετάλοις προιονώδεσι κῶλοις αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας."

κῶλα τοῦ ζεύγματος· "συμβυίνει γὰρ τοὺς Σέλευκεις κρατεῖν θατέρου τῶν κῶλων τοῦ ζεύγματος."

κωλακρέται οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν εἰς θεὸς ἀναλωμάτων· Ἀρισοφάνης (Vesp. 693) "σὺ δὲ χασκάξεις τὸν κωλακρέτην, τὸ δὲ πραττόμενόν σε ἔλεθθεν." ὅτι νόμος ἦν τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τὰς ἱερέας λαμβάνειν, ἃ εἰσιν οἶον δέματα καὶ κωλαί.

κωλῆ τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν ἱερέων. τοῦ λεγομένου κωλῆρος. ἔσι δὲ ἱερὸς Ἐρμοῦ

ὁ βραχίων τῶν ἀλόγων ζώων. Ἀριστοφάνης Πλούτιον (1129) "οἶμοι δὲ κωλῆς, ἣν ἐγὼ κατήσθιον." τὰς ἀγκύλας φησὶν, αἱ ὡσώδεις εἰσὶ. διαβάλλει οὖν ὡς ὡς τοῖς θεοῖς θύοντας.

κωλήνον τὸ κωλίκιον.

κώληπα (Hom. Ψ 726) τὸ ὀπίσω τῆ γονατίου μέρος, ἡ κόψα. καὶ κώληξ ἡ ἰγνύη, τὸ ὡσὺν.

Κωλιάδος κεραμῆες. Κωλιάς τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἐνθα σκευὴ πλάττονται. λέγει οὖν ὅτι ὅσοι ἐπὶ τροχοῦς φέρονται (τροχὸν δὲ τὸν σκευοπλαστικὸν λέγει), τουτέστιν ὅσοι πρὸς σκευοπλασίαν ἐπιτήδεαι, πυσῶν ἡ Κωλιάδος κρείσων, ὥστε καὶ βύπτεσθαι ὑπὸ τῆς μίλτου. ἐξὶ δὲ ὁ τόπος ἐκκείμενος, ὁμοῖος ἀνθρίωπου κώλη. καὶ οἱ ἐνοικοῦντες Κωλιοί.

Κωλιάς ἐπιθαλασσία ἄκρα τῆς Ἀττικῆς, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κόλου ὠνομισμένη. καὶ ἔστιν αὐτόθι Ἀφροδίτης ἱερὸν Κωλιάδος.

Κωλιάς. ναὸς ἐστὶ τῆς Ἀφροδίτης οὕτω καλέμενος, ἀπὸ τῆ συμβεβηκότος τὴν προσηγορίαν λαβών. νεανίας γάρ τις Ἀττικὸς ἀλῆς ὑπὸ Τυρρητῶν καὶ δεσμώτης δουλεύων, παρὰ τὸν ἐρασθεῖσιν αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἔχοντος καὶ ἀπολυσάσης ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν οὕτως ἐλευθερωθεὶς, καὶ εὐχαριστήριον τῇ Ἀφροδίτῃ τῆς σωτηρίας ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, ἀφ' ἧς ἠρπάγη, ναὸν ἰδρύσατο, Κωλιάδα δὲ προσηγόρευσε τὸν τόπον ἀπὸ τῶν κώλων, αἱ ἐν τοῖς δεσμοῖς κατεπονέιτο. οἱ δὲ, ὅτι Ἴωνος θύοντος ἱερεῖον κωλῆν ἱέραξ ἤρπασε καὶ ἐπ' ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἐκάθισεν, ὅθεν ὁ τόπος Κωλιάς ἐκλήθη (sch. A Nub. 52). μέμνηται καὶ Καλλιμάχος ἐν Ἑκάλῃ.

κωλιπαίγγιον.

κῶλον παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι ὅλον τὸ ὡσὺν. ἔνθεν καὶ σκώληξ κατὰ ἀντίφρασιν.

κῶλον μῦριον λόγον ἐκ δύο ἢ καὶ πλείονων μερῶν συνισμένον. τὰς συλλαβὰς γὰρ τέμνει καὶ τὰ κῶλα τῶν νοημάτων. κῶλον οὖν ὁ ἀπρητισμένην ἐννοίαν ἔχων εἶδος.

κωλυβδαίνω.

κωλύδαινα.

κωλύμη κώλυμα, κώλυσις, ἐμπόδιον. ἔστι δὲ ἡ λέξις Θουκυδίδου (192).

κωλύω αἰτιατικῇ.

κωλώτης ἀσκαλαβώτης. Βάβριος (132) "σοφῆς ἀράχνης ἰσὺν εὗρε κωλώτης, καὶ λε-

πτὸν ἐνέδν φῶρος ἐκτεμὼν τοίχον." καὶ κωλώτης ὁ Διόνυσος.

κῶμα κοίμημα.

κωμάζει κῶμον ἢ ὁρᾶμι ἔδει, ὕβριζει.

κωμάρχης ὁ τῶν πόλεων ἀρχὼν παρὰ Ἑλλήνων (Anab. 4 5 10).

κωμάσαι· (cf. v. ἀνδρωνίτις) "ὁ δὲ Μάρκος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς ἐβούλετο ἀπολῦθαι τοῦ πολέμου πρὸς Ἀσσιανούς μεταβαλεῖν τὸν πόλεμον καὶ (τὸ λεγόμενον) ἐκνύσας τὴν ἀνδρωνίτιν εἰς τὴν γυναικωνίτιν κωμάσαι." καὶ αὐθις (cf. v. Τιμασίω) "ὁ Ἀπολλώνιος ἔφη ὡς ἡμεῖς ὡς ἐξέφανώσθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ καὶ πρὸ Ἰππολύτου τοῦ Θησέως. ὁ μὲν γὰρ εἰς τὴν Ἀφροδίτην ὕβρισε, ὁ δὲ οὐ. καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ ἀφροδισίων ἤττητο, ἐδὲ ἔρως εἰς αὐτὸν οὐδεὶς ἐκώμαζεν, ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικότερας τε καὶ ἀτέκτου μοίρας."

κωμάσομαι ἀσελγῶς διατεθήσομαι· ἐν ἐπιγρᾶμματι (AP 5 64) "ἦν γὰρ με κτείνης, τότε παύσομαι· ἦν δὲ μ' ἀφῆς ἔην καὶ διαθήης τούτων χείρονα, κωμάσομαι."

κωμασῆς ὁ τρυφῶν μετ' ὥδης ἀσελγῆς. κῶμαυλος· "τὸν ἔχοντα ἰδὼν ἐπὶ νῶτα φέροντα ῥάγας ἀπέκτεινε τῷδ' ἐπὶ θελοπέδῳ" (AP 6 169).

κῶμη εἰς ἣν ἐκοιμῶντο ἀπὸ τῶν ἔργων ἀνιόντες· ἡ κῶμη, οἶον ἀνάχωμά τι, κατὰ σύγκρισιν τοῦ ἐδάφους. καὶ κωμήται οἱ τῆς κῶμης οἰκήτορες. καὶ ἐκώμασεν ἀντὶ τοῦ παρεγένετο· (AP 7 186) "Θρηῆς δ' εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν, ἡ δὲ τάλαρα ἔπα πάντα γυνὴ καὶ νέκυσ ἐβλέπετο." καὶ παροιμία "ὅς ἐκώμασεν" ἐπὶ τῶν ἀκύνως τι ποιούντων.

κωμηδὸν πᾶσα πόλις.

κῶμην οἱ πλείους τὸν σενωπὸν καὶ τὴν οἶον γεινῖαισιν· οἱ δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει δήμους κῶμας φασὶ προσωγορεύεσθαι, καὶ κωμήτας τοὺς δημότους ἐν τῇ πόλει καὶ οἶον ἐν τῇ αὐτῇ τάξει καὶ μοίρᾳ τῆς πόλεως οἰκοῦντας. οὕτως Ἀριστοφάνης. εἶρηκε δὲ καὶ Θουκυδίδης κῶμας τοὺς δήμους ἐν πρώτῃ (10)· "κατὰ κῶμας δὲ τῷ παλαιῷ τρόπῳ οἰκηθεῖσα."

κωμήται. κωμήτας οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀμφόδου καὶ τόπου ἔλεγον· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (962) "τοὺς κωμήτας γυνονοὺς ἀφροῦς, καὶ κῶμας ἀφροῦς."

κωμήται καὶ οἱ γυνονοὶ ἀφροῦς.

γειτονία. Καλλίμαχος Ἐκάλῃ "τέτο γὰρ υἱὲς κωμήται κύλειον περιαιγίς." Βάβριος (128) "ὅνῃ τις ἐπιθείς ξόανον εἶχε κωμήτης."

κωμήτις, θηλυκῶς, ἡ γείτων· κῶμαι γὰρ τὰ ἀμφοδὰ, ἔνθεν καὶ ἐπικωμάσαι. Ἀριστοφάνης "πλὴν ἢ γ' ἐμὴ κωμήτις ἦδ' ἐξέρχεται," ὡς Ἀντισφράτη φησί (5).

κωμικός ποιητής, καὶ κωμικὸν δορυφόρημα.

κῶμοι ὧδαί ἢ ὀρχήσεις μετὰ μέθης.

κῶμος ἡ μέθη καὶ ὁ ὀρχησμός. λέγεται δὲ καὶ ὁ γενὸς τόπος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κοίμημα. "Ἀλέξανδρος δὲ πλήρης ὢν ἐκ συμποσίου ἐπὶ κῶμον ἦλθεν εἰς Ἀντιπάτρον, οἱ πάντες οἱ φίλοι, παρακληθεῖς."

κῶμος μεθυστικὸς αὐλὸς, ἐγχερόμενος τῷ οἴνῳ ἐρεθίζων τὴν ἡδονάθειαν, καὶ θέατρον ὡς ἄσκησιν ποιῶν τὸ συμπόσιον, κυμβάλοις τισὶ καὶ ὀργάνοις καταθέλων τὰς δαιτυμόνας. καὶ αὐθις "ὅς εἰς ἔρωτας ἐσχόλαζε καὶ πώμους." "ἐπὶ κῶμον ἔρχεται μεθῶν ἄνθρωπος, οὐκ ἀγροίκως τῆς φωνῆς ἔχον" Φιλόστρατος (V. A. 4 13).

κωμύδριον τὸ μικρὸν χωρίον.

κώμυθα (Theocrit. 4 18) δέσμη γόρτυ. (Agath. 5 21) "οἱ δὲ ξυνδήσαντες τοὺς καλὰ μους καλωδίοις τε καὶ τολύπαις κώμυθας πολλὰς ἀπειργάσαντο." ἡ εὐθεῖα ὁ κώμυθος.

κωμωδεῖν σκώπτειν.

κωμωδία ὕβρις, διασυρμοί, ἐμπαιγμὰ. καὶ κωμωδός.

κωμωδιοποιός ὁ σκώμματά τινα εἰσάγων κατὰ τινος.

κωμωδοποιχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντα αἰεὶ" Ἀριστοφάνης (Vesp. 1358).

κωμῶν τῶν χωρίων. ἡ εὐθεῖα κώμη.

κωμειάζομεναις θανάσιμον φάρμακον πινούσαις· κώνειον γὰρ θανάσιμον δηλητήριον.

κωνίσαι πίθον.

κωνοειδὲς σχῆμα τοιοῦτον οἶον εροβιλοειδές. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 13) "κῆν ἐρόνοις ἔτι κῶνι τὰ λύδινα κωνία μασῶν ἔστηκεν."

κῶνοι ἐρόβιλοι. καὶ τὸ ἀποσκίασμα τῆς γῆς.

κῶνον καὶ οἶνον· Ἀριστοφάνης Βατράχοις (512) "κῶνον ἀνεκέρωντο γλυκύτατον."

κωνοφόροι θυροσφόροι. κῶνος δὲ λέγεται ὁ θυροειδὲς τοῦ εροβίλου καρπός, ὃν

ἔφερον αἱ γυναῖκες βασύζουσαι ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τελεταῖς, ἐπειδὴ ὁμοῖον τῷ σχήματι τὸν κῶνον τῇ τοῦ ἀνθρώπου καρδίᾳ, ἐπιστάτην δὲ φασιν Ἕλληνες τῆς τῶν ἀνθρώπων καρδίας τὸν Διονύσον. οἰκίῳ οὖν τινὶ μυσηρίῳ τοῦτο ἐποίησεν. (AP 6 165) "καὶ θυροσφῶν κωνοφόρον κάμικα."

κωνοσιζώριον. παρὰ Ῥωμαίοις οὕτω λέγεται τὸ συνέδριον καὶ τὸ σύστημα ἐνθα παρὶ τῶν ἐπειγόντων βουλευόμενα.

Κῶνσος ὄνομα κύριον.

Κωνξαντίνος βασιλεὺς Ῥωμαίων, υἱὸς Λέοντος τοῦ ἐκονομάρχου τοῦ Ἰσαύρου, ἐκ Λέοντος ἀνεψιῆς ποικιλότροπος ἀρπαγῆς, ἐκ σπέρματος ὕφους ἀσπίς δεινὴ καὶ ὀφίς πετόμενος, ἐκ Διὸς Ἀντίχριστος. οὗτος τὴν πατρῴαν βασιλείαν τε καὶ ἀσέβειαν διαδεξάμενος, καὶ ἀσελγείαις καὶ δαιμόνων ἐπικλήσεσι καὶ ἄλλοις τοιοῦτοις ἐπιτηδεύμασι χεῖριον καὶ σχολάζων, ἐξαίρετον ὄργανον καὶ λίσαν ἐπιτήδειον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ διδασκαλίας γέγονε τοῦ διαβόλου. καὶ γὰρ εἰς τοσούτην ἀπόνοιαν καὶ παραπληξίαν ἐξώκειλεν ὡς καὶ θεομὸν ἐπὶ λαοῦ καθολικὸν ἐκθέσθαι, μὴ λέγεσθαι τινα τῶν θεοπατόρων κυρίου τὸ παρὰ πᾶν ἅγιον, ἀλλὰ καὶ τὰ λείψανα τέτων ἐδρισκόμενα διαπύεσθαι, καὶ μηδὲ πρεσβεῖαν αὐτῶν ἐξαιτεῖν· οὐδὲν γὰρ ἰσχύουσιν. εἰτα προσθεὶς ὁ παμβέβηλος λέγει "μηδὲ τῆς Μαυρίας ἐπικαλεῖσθαι τις πρεσβεῖαν· οὐ γὰρ δύναται βοηθεῖν τινί· μηδ' αὖ πάλιν θεοτόκος αὐτῇ ὀνομαζέσθαι." καὶ δὴ λαβὼν ἐν χειρὶ βαλάντιον πλήρες χρυσῆς καὶ ὑποδείξας αὐτὰ πᾶσιν ἤρετο τίνος ἄξιόν ἐστι· τῶν δὲ πολλὰ ἐλπόντων, κενώσας τὸ χρυσὸν πάλιν ἤρετο τίνος ἐστὶν ἄξιον· καὶ λέγουσιν οὐδενός "οὐ· τως" ἔφη "καὶ ἡ Μαυρία"· οὐδὲ γὰρ θεοτόκον ὀνομαζέσθαι ὁ ἄθεος ἤξιον. "ἔως μὲν γὰρ εἶχε τὸν Χριστὸν ἐν αὐτῇ, τετιμημένη ὑπῆρχεν· ἀφ' οὗ δὲ τοῦτον ἀπέτεκεν, οὐδὲν τῶν λοιπῶν γυναικῶν διενήνοχε." φεῦ τῆς τολμηρᾶς δυσφημίας τοῦ σαρακηνοῖς καὶ Ἰουδαίου γένους. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην ἐτίμα, καὶ ἀνθρωποθυσίας ἀνέφερε πέραν τῆς πόλεως, ἐνθα ὁ τῆς ἁγίας Μαύρας ναός· ὃν περ ἰδαρίσας καὶ φονευτήριον ποιήσας Μαύραν ὠνόμασε τὸν τόπον, ἐν ᾧ καὶ νύκτωρ ἐπετέλει θυσίας καὶ παιδῶν κατέσφαττε. καὶ μαρτυρεῖ τὸ πρὸς θυσίαν σφαγιασθὲν τοῦ Φλαμίε παιδάρου, ὅπερ ἐν παρὰ βύσσιν εὐσώσας

αὐτοῦ τοῦτο ὁ Θεὸς ἐκδήλον ἐποίησεν. Cedrenus p. 459.

α. Κωνσταντῖνος ὁ μέγας. οὗτος ἐξ ἀφανῶν τίκεται τῷ βασιλεῖ Κωνσταντῷ, γνωρισθεὶς δὲ τῷ πατρὶ κατὰ τινας γνωρίμους τρόπους· ὃς κατὰ τινά τήν ἐγνω τοὺς τόπους καταλιπεῖν ἐν οἷς διέτριβεν, ἐξορμήσαι δὲ πρὸς τὸν πατέρα Κωνσταντῖον ἐν τοῖς ὑπὲρ τὰς Ἀλπεῖς ἔθνεσιν ὄντι καὶ Βρεττανίᾳ συνεχέζον ἐνδημοῦντα. Θεωσάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ χειροτονεῖ βασιλέα, τοὺς ἐκ τῆς Θεοδώρου νιῆς καταλιπὼν, ἰδὼν αὐτὸν εὐ ἔχοντα σώματος. β' δὲ καὶ ξ' καὶ τ' ἀπὸ τῆς Αὐγουστου Καίσαρος μοναρχίας διεληλυθότων ἐνιαυτῶν Κωνσταντῖνος τὴν νέαν Ῥώμην ἀνίστησι.

β. Κωνσταντῖνος ὁ μέγας βασιλεύς, περὶ οὗ γράφει Εὐνύπιος φληνύφης. καὶ παρῆκε αὐτῷ αἰδοῖ τοῦ ἀνδρός.

Κωνσταντινούπολις. ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις τοσούτον τῶν ἄλλων ἀπασῶν μέζων ὅσον τῆς Ῥώμης ἐλαττοῦσθαι δοκεῖ, ἥς τὸ δευτέραν τεύχεσθαι μακροῦ βέλτιον ἔμοιγε φαίνεται ἢ τὸ τῶν ἄλλων ἀπασῶν πρώτην νομῆσθαι. Julian. or. 1 p. 14.

ὅτι τξ' ἀπὸ τῆς Αὐγουστου Καίσαρος μοναρχίας διεληλυθίσαν ἐνιαυτοὶ τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ, καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῆς ἡδη πρὸς πέρας ἀφικνέμενων Κωνσταντῖνος ὁ Κωνσταντίου παῖς ἐπιλαβόμενος τῶν σκήπτρων τὴν νέαν ἀνίστησι Ῥώμην. ἀπὸ δὲ τῆς κτίσεως τῆς νέας Ῥώμης μέχρι τῶν κατεχόντων τὰ σκήπτρα Ῥωμαίων Βασιλείου καὶ Κωνσταντῖνου τῶν πορφυρογεννήτων ἔτη

Κωνσταντῖνος καὶ Κωνστας καὶ Κωνσταντῖνος υἱοὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντῖνου.

Κωνσταντῖνος ὄνομα πόλεως.

κωνίωψ, θηλεκῶς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλοῦτῳ (538), εἶδος νείας.

Κῶς πρὸς Χίον. ὁ μὲν γὰρ Χίος ἐδύνατο ἐν, ὁ δὲ Κῶς ἐξ.

κῶπα καὶ κώπεα ὁ περιτραχήλιος κόσμος.

Κωπαῖς ἡ ἔγγελος. Κωπαῖς λίμνη ἐν Βοιωτίᾳ, ἐν ᾗ μεγάλαι ἐγγέλεις γίνονται. ἐσι δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος. sch. A Ach. 880, Pac. 1005.

Κώπας (Hom. B 502) πόλις.

κώπη ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους, ἡ κόπτειν δυναμένη. καὶ κωπήεν καὶ κωπήεις καὶ κω-

πήεντος ἀπὸ τῆς κώπης.

κωπηλασία καὶ κωπηλατῶ.

κωπηρὲς πλοῖον, ὡς ἡμεῖς, καὶ Θουκυδίδης ἐν δ' (118). καὶ ἡ δοτικὴ τῷ κωπήρει.

Κωπώνιος ὄνομα κύριον.

Κωρυκαῖος. Θεὸν τινα παρεισάγουσιν οἱ κωμικοὶ ἐπακροῦμενον, ἀπὸ πυρομίας τινός. Κώρυκος γὰρ τῆς Παιμφυλίας (ἢ Κιλικίας) ἀκρωτήριον, παρ' ᾧ πόλις Ἀττάλεια· ἐνταῦθα οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἵνα μὴδὲν αὐτοὶ κακῶς πάσχωσιν ἀπὸ τῶν ἐφορμούντων ἐπὶ τὴν ἄκραν λησῶν, ὑπαλλαττόμενοι πρὸς τοὺς ἐν ἄλλοις λιμένιν ὁρμούντας κατηκροῶντο, καὶ τοῖς λησταῖς ἀπήγγελλον καὶ τίνες εἰσι καὶ ποῖ πλέουσιν. ὅθεν καὶ ἡ πυρομία "τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ἡκρούσατο." οἱ δὲ κωμικοὶ Κωρυκαῖον τὸν Θεὸν εἰσάγουσιν. Μένανδρος Ἐγχειριδίῳ. Διῶξίππος Θησαυρῷ "μὴ κατακῶσειεν δὲ μετ' ὁ Κωρυκαῖος, ἀλλὰ μὴν κατακῶσαι τὰ πάντ' ἀκολαθῶν ἐνδοθέν σου." ὁ δὲ Ἐφορος ἐν γ' "ἐπ' ἄκρα" φησὶν "ᾧ κεν οἱ καλούμενοι Κωρυκαῖοι ἀνατινέσῃ εἰς πέλαγος, σύμμικτοὶ τινες κατασκευασάμενοι πολισμάτιον, γείτονες Μυοννησῶ. τοῖς οὖν ὁρμούσιν ἐμποροῖς προσήσαν ὡς ἀνούμενοι ἢ σέμπλοσι· εἰτα μαθόντες τί τε κομίζουσι καὶ ποῖ πλέουσιν, τοῖς Μυοννησίοις ἀπήγγελλον, καὶ αὐτοὶ ἐπετίθεντο αὐτοῖς. ἐλάμβανον δὲ καὶ αὐτοὶ μέρη τινὰ τῶν λύτρων." cf. v. τοῦ δ' ἄρα ὁ Κ.

κωρύκιον. κώρυκος θυλάκιον, τὸ παρ' ἡμῶν βουλιγίδιον. ἡ πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων.

κώρυκος ὁ θυλάκος. ὅτι Ἀττήλας Μεδόλανον πολυνάνθρωπον ἐλὼν πόλιν, ὡς εἶδεν --- πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. cf. v. Μεδόλανον.

Κῶς ἡ νῆσος, ὅθεν ἦν Ἱπποκράτης ὁ ἱατρός· ἥτις καὶ Μεροπὶς λέγεται.

κωτίλλη ἡ λόγος ἀπατώσα. καὶ κωτίλλος παροῦργος, ἡ κόλαξ, ἡ ἀπατεών. (AP 7 221) "ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα τὰ κωτίλλα, χῶ μετ' αἰοιδῆς ψυλμός." καὶ Λαβιδ κωτίλλοις κέχρηται λόγοις, φενακίσαι πειριώμενος· φησὶ γὰρ "τῷ ζώματι αὐτῶν ἡλόδογον καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρώντο." Theodoret. in Ps. 61 5.

κωτίλλω πανουργέομαι, λαλῶ. Βάβριος (95 87) "τοιαῦτα κωτίλλεσσα τὴν ἀχαιὴν ἐπεισεν ἐλθεῖν δις τὸν αὐτὸν εἰς ἄδην."

κωφά καὶ παλαιά' ἔπη (S OR 290) ψυχρὰ καὶ οὐδὲν σιφές ἔχοντα, τὰ ψιθυρίζουmena.

Κωφὴν Κωφῆνος ὄνομα ποταμοῦ.

κωφῆς. Δαβίδ "ὥσει ἀσπίδος κωφῆς," οὐ τῆς κατὰ φύσιν κωφενοῦσης, ἀλλὰ βνύσης τὰ ὧτα καὶ ἀπωθουμένης τὴν ἐπωδὴν. Theodoret. in Ps. 57 5.

κωφὸν ἤχον, ἀσθενές, ἀμβλύ. (Hom. A 390) "κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος." κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἀκοὴν ἐπὶ τὴν ἀφῆν.

κωφότερος κίχλης παρ' Εὐβούλῳ ἐν Διονυσίῳ λέγεται ἀφωνότερος κίχλης.

κωφότερος τοῦ Τορωνναίου λιμήνος. περὶ Τορώνη τῆς Θράκης καλεῖται τις κωφὸς λιμὴν. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία παρ' ὅσον ὁ ἐν Τορώνῃ τῆς Θράκης λιμὴν ξενὰς ἔχει καὶ μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους κατάρσεις, ὥς μὴ ἀκούεσθαι τοῖς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάττης ἦχον.

κωχεύει συννοσιάζει.

α λᾶς λίθος. ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 67) "πολυτρήτων τ' ἀπὸ πέτρης λαῶν, ὅς ἀμβλεῖαν θῆγε γένειν καλᾶμον."

β λᾶς λίθος. καὶ λάου λίθου, ἀπὸ τῆς λᾶος εὐθείας, γενομένης ἀπὸ γενικῆς τῆς λᾶος, "λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς" (Hom. M 462). "λέχριός γ' ἐπ' ἄκραν λάου βραχὺς ὀκλύσας" (S OC 196).

λαβαῖς ἐπαυαῖς, ἢ ἀφορμαῖς, ἢ μέμψεσι. λαβὺς δὲ ἀμφιστόμης τὰ ὧτα τῇ κρατῆρας, ἥτοι τὰς ἀμφοτέρωθεν ἐσομωμένας, ἢ διὰ τὸ ἐκατέρωθεν τοῦ στόματος ταύτας εἶναι, ἢ τὰς πρόσωπῳ τινα θηρίων ἐκατέρωθεν ἐχούσας. "ὦν κρατ' ἔρεπον καὶ λαβὺς ἀμφιστόμους" (S OC 473), τοτέσιν ἔρεπον καὶ τῶν κρατήρων τὴν κεφαλὴν. "ὅτι Βαγῶας ὁ Αἰγύπτιος ἔσφυξεν Ὄχρον τὸν Πέροσιν, καὶ τὰ μὲν κρέατα ἔφαγε, τὰ δὲ ὀξέα μαχαίρων ἐργάσατο λαβύς." καὶ αὐτὶς "λαβαὶ φιλοσοφίας ἀριθμητικὴ καὶ γεωμετρικὴ."

λαβεῖν τιμωρίαν ἐκδικηθῆναι.

λάβη αὐθιγὰ κτύπος.

Δαβίνιος ὄνομα κύριον.

λαβραγόρην (Hom. Ψ 479) σφοδρῶς δημηγοροῦντα.

λάβραξ εἶδος ἰχθύος. καὶ παροιμία "λάβραξ Μιλησίους." τὴν δὲ προσηγορίαν πεποιήται, διότι κέχνηεν αὐτοῦ τὸ σῶμα, καὶ

ἀθρόως καὶ λάβρως τὸ δέλεαρ καταπίνει· ὅθεν καὶ εὐχερῶς ἀλίσκεται. ἐν Μιλήτῃ δὲ τῆς Ἀσίας μέγιστοι γίνονται λάβρακες καὶ πλεῖστοι. Μίλητος δὲ πύλις Ἀσίας, ἐνθα πολλοὶ γίνονται λάβρακες διὰ τὴν ἐκδιδοῦσαν λίμνην εἰς τὴν θάλασσαν· χαίροντες γὰρ οἱ ἰχθύες τῷ γλυκεῖ ὕδατι εἰς τὴν λίμνην ἀνατρέχουσιν ἐκ τῆς θαλάσσης, καὶ οὕτω πληθύνουσιν παρὰ Μιλησίοις. sch. A Eq. 360.

λαβρότατος.

λαβρώνιον εἶδος ἐκπώματος. καὶ λαβρώνιος.

λαβύρινθος κοχλιοειδὴς τόπος. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν φλυάρων, παρὰ τὸ μὴ λαβεῖν θύραν, ἢ παρὰ τὸ πολλοῖς λόγων κύκλοις κεκρησθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τῶν ἀντριάδων νιμφῶν ἀνάθημα. (AP 6 224) "εἰν ἀλὶ λαβύρινθε, τύ μοι λέγε, τίς σ' ἀνέθηκεν ἀγρέμιον πολιῆς ἕξ ἁλὸς εὐρύμενος;"

λάγαννα πλακουντέρια, ὡς καπνῶδη, παρὰ τὸ λαγαρόν. καὶ (A Vesp. 674) "λαγαριζόμενον καὶ τρώγοντα τὸ μηδέν." καὶ Δαβίδ (2 Sam. 6) θύσας ἐπὶ τῇ τῆς κιβωτοῦ μεταθῆσει γυναιξὶ καὶ ἀνδράσι καὶ νηπίοις δίδωκε κολλουρίδα ἄρτε καὶ ἰσχαρίτην καὶ λαγανισὸν (an λάγανον τηγανισὸν) καὶ μερίδα θύματος.

λαγαριζόμενον Ἀριστοφάνης (Vesp 673) "ὥς ᾗσθηνται τὸν σύρφακα ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον καὶ τραγαλλίζοντα τὸ μηδέν."

λαγαρόν ὑπόκενον. "ἐμψυγῶντο δὲ ὅσα λαγαρότητι ἢ ἀπαλότητι πρὸς τὴν τοξείαν ἀντήρκει." καὶ ἐν ἐπιγράμμασι (AP 5 264) "καὶ λαγαρόν δειρῆ δέσμα περικρέμαται," καὶ αὐτὶς (AP 6 231) "σοὶ γὰρ ὑπὲρ σχιδάκων λαγαρόν ποπάνευμα πρόκειται."

Λαγρόβαρδος ἐθνικόν.

λάγειον αἶμα τὸ τοῦ λαγωῦ.

λαγιδεύς ὁ τοῦ λαγωῦ.

Λαγίσχα ἐταῖρα τις, ἥς Λυσίας μνημονεύει. Harp.

λαγνεία πορνεία.

λάγνης, ἀρσενικῶς, ἀντὶ τοῦ λάγνος.

λάγνος πόρνος, αἰσχρός, κατωφερέης πρὸς τὰ ἀφροδίσια.

Λαγόβιος ὄνομα κύριον.

Λαγόνος.

Λαγορία ὄνομα πόλεως.

Λάγος ὄνομα κύριον, ὃς Ἀρσινόῃν ἔγχε

τὴν Πτολεμαίον τοῦ σωτήρος μητέρα. τοῦτον δὲ τὸν Πτολεμαῖον ἔδεν οἱ προσήκοντα ἐξέθηκεν ἄρα ὁ Λάγος ἐπ' ἀσπίδος χαλκῆς. διαρρεῖ δὲ λόγος ἐκ Μακεδονίας, ὅς λέγει ἀετὸν ἐπιφοιτῶντα καὶ τὰς πτέρυγας ὑπερτείνοντα καὶ ἑαυτὸν αἰωροῦντα ἀποσέγειν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀκρατον ἀκτῖνα καὶ ὅτε οἱ τὸν πολὺν ὑετόν, τοὺς γε μὴν ἀγέλαιους φοβεῖν ὄρνιθας, διασπᾶν δὲ ὄρνυγας, καὶ τὸ αἷμα αὐτῷ παρέχειν τροφήν ὡς γάλα.

^a λάγυρος ὁ πανδεκτικός.

^b λάγυρος. (AP 6 248) "Κύπριδι κεῖσο, λάγυρε μεθυσφαλές, αὐτίκα δῶρον κεῖσο, κασιγνήτη νεκταρέης κύλικος βακχείας, ὕροφθογγε, συνέσιε δαιτός ἐίσης, ξειναύχηρ, ψήφου συμβολικῆς θύγατερ, θνητοῖς αὐτοδίδακτε διήκονε, μύσι φιλούντων ἡδίστη, δέπνων ὄπλον ἐτοιμώτατον."

λαγωβολεῖον ἐν ᾧ τὰς λαγῶδες ἀγρεύουσι.

λαγώδιον.

λαγῶσις τοῖς τοῦ λαγωῦ κρέασιν· Ἀρισοφάνης (Vesp. 729) "ἔζων δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἐν λαγῶσις καὶ εἰσφάνοισιν παντοδαποῖσιν."

λαγῶ πεινῶντι καὶ πλακοῦντες εἰς σῦκα, παροιμία πρὸς τοὺς τὰ ἐν ἀνάγκῃ πολυτελεῖ λογιζομένους.

λαγῶς καθεύδων, ἐπὶ τῶν προσποισμένων καθεύδων. λέγεται καὶ λαγῶς λαγῶς. ἐν ἐπιγράμματι (AP 7 207) "τὸν ταχύπεν ἔτι παῖδα συναρπασθέντα τεκνέσης ἄρτι μὲ ἀπὸ εἴρων, οὐατόεντα λαγῶν."

λαγῶς περὶ τῶν κρεῶν παροιμία· δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον ὁ λαγῶς. ὅθεν καὶ ὁ Ῥηγῖνος λαγῶς ἐλέχθη· καὶ γὰρ τοὺς Ῥηγῖνους ἐπὶ δειλία ἐκωμῶδουν. παροιμία δέ τις ἐστὶν "ὁ λαγῶς τὴν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει," ἐπὶ τῶν διακινδυνεύοντων ταῖς ψυχαῖς καὶ πρὸς τοῦτο καρτερώς ἀγωνιζομένων ταπτομένη. καὶ παροιμία "ὁ Καρπάδιος τὸν λαγῶν" ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς βλαπτόντων· οἱ γὰρ Καρπάδιοι νῆσον οἰκοῦντες καὶ λαγωσὺς ἐκ ἔχοντες ἐπηγάγοντο· οἱ πολλοὶ γενόμενοι ἐλνυαίνοντο τοὺς καρπούς.

Λαδικέας· ἐν ἐπιγράμματι (AP append. 132) "ἀσπίδα φροῦνον ὄφιν καὶ Λαδικέας περὶφρυγε."

Λάδων ποταμὸς Ἀρχαδίας.

λάειν βλέπειν, καὶ ἀλαός ὁ τυφλός.

Λάειος φόνος ὁ τοῦ Λαῖον.

λάθε βιώσας· "τοῦ τε ἐν παροιμίᾳ λέγεσθαι εἰωθότος ἔργῳ βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου, τοῦ λάθε βιώσας, ὥς οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρώπων οὔτε τῶν πρεσβυτέρων ἐλπίσαιμι ἂν εἰδέναι οἷον λέγω." cf. v. Σαραπίων b.

λαθικηδέα μαζόν (Hom. X 83) λήθην κήδους τῷ παιδί ἐμποιοῦντα.

λαθικηδής ὁ λήθην κακῶν ποιῶν.

λαθραῖως καὶ λαθρηδὰ καὶ λαθρηδόν ἀντὶ τοῦ κρύφα.

λάθωμαι γενικῇ.

λαῖα ἀριερά, ἢ κολοβά.

λαίγγες (Hom. ε 433) οἱ μικροὶ λίθοι.

λαιδρός ὁ θρασύς.

λαίεται καταλύεται.

λαίθαργος λαθροδέκτης· "σαίνει δάκνονσα, καὶ κῶν λαίθαργος εἰ." παροιμία ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐμβουλευόντων δὲ λάθρα. sch. A Eq. 1028.

λαίθυράζω χλευάζω.

λαϊκάζω ἀπατῶ.

λαικαστής ὁ πόρνος. Ἀρισοφάνης (Ach. 79) "λαϊκαστής τε καὶ καταπύγνος," τῷ τῷ τοὺς πόρνος. ὁ αὐτός (Thesm. 58) "κάμπτε δὲ νέας ἀψίδας ἐπῶν, τὰ δὲ τορνεύει καὶ γογγυλίζει καὶ λαϊκάζει." καὶ λαϊκάστρια ἡ πόρνη.

λαίλας ὁ μὴ ἐκ γένους τύραννος.

λαῖλαψ μετ' ἀνέμων ὄμβρος καὶ σκότος· (Theophyl. 2 7) "ὁ δὲ οἷα τις λαῖλαψ ἐπιθαλάττιος ἢ ῥαγδαῖος σκηπτὸς ἐξαπιναιῶς ἐπεφοίτησε." καὶ αὐθις (AP 6 245) "λαῖλαπι βορραῖη κλασθὲν ἐπέϊδε κέρας," τῇ ἐκ τοῦ βορραῖ.

Λαίλιος ὄνομα κύριον.

λαῖμα τὸ αἷμα· παραπεποιήται δὲ παρὰ τὸ λαιμόν. οἱ δὲ λαῖμα, τούτεστιν ὄρημα, ἔτι μέντοι τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν τινὲς ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν καὶ ἐκτόλμων οὕτω λέγουσιν. Ἀρισοφάνης Ὀρνισι (1562) "κῆρ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν πρὸς τὸ λαῖμα τοῦ καμήλου Χαιρεφῶν ἢ νεκτερίς."

λαῖμα τὸ ἱερόν, θῦμα. b

λαιμαργία ἡ σύντονος ἐπιθυμία.

λαιμάσσω ἀμέτρως ἐσθίω.

λαιμοπέδη δι' ἧς δεσμεῖται ὁ κῶν. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 35) "καὶ τὰν ἐδρόνων λαιμοπέδαν σκυλάκων."

λαιμωδῶ δραπετεύω.

λαιμώρη ἢ λαμυρίς.

Λαίνιλλα.

λάινον ἕσσο χιτῶνα (Hom. Γ' 57) λαι-
θόλευσος ἐγγόνεις.

λαιόν τὸ ἀριζερόν.

Λάιος ὁ Θηβῶν βασιλεύς. ἐν τῷ Οἰδί-
πους.

Λαιπάνης.

Λαῖς Λαῖδος ἢ ἑταιρίς. ἔσιν ἐν τῷ Λε-
λῶν.

λαισήιον μικρὰ ὑσπίς.

λαίσθη (an λάσθη) αἰσχύνη.

Λαισίνη ὄνομα πόλεως, καὶ κύριον.

λαίσκαπρος ὁ λύγρος.

Λαισκίδης.

Λαισποδίας εἰ τὴν φύσιν (A. Av.
1568), ἀντὶ τοῦ τὴν κνήμην ἔχεις σαθράν.
Λαισποδίας γὰρ καὶ Λαμασίας ὡς κακόνη-
μοι διεβάλλοντο. τοῦτον δὲ τὸν Λαισποδῖαν
καὶ ἐρωτηγῆσαι φησι Θουκυδίδης ἐν τῇ ἡ'
(86). ἦν δὲ καὶ φιλόδικος. εἶχε δὲ καὶ περὶ
τὰς κνήμους αἰτίας τινάς· διὸ καὶ κατὰ σκε-
λῶν ἐφόρει τὸ ἱμάτιον. ἢ ὡς Ἰξίων ἐν ταῖς
λέξεσιν, ὁ ἀκρατὴς περὶ τὰ ἀφροδίσιμα, ὥς
καὶ κτήνη σποδεῖν.

λαισόν τὸ ἀχθεινόν.

λαισρόν πρυτανεῖον.

Λαισρυγονία πόλις Λαισρυγόνος (Hom.
x 106).

λαῖτμα κῦμα, καὶ βύθος.

λάιτον τὸ ἀρχεῖον.

Λαιφάνεια ὄνομα πόλεως.

λαίφη, θηλυκῶς, ἢ χλανίς· (Callim. fr.
245) "διερὴν ἀπεισίστατο λαίφην."

λαῖφος ἄρμενον, ἰσίον, ἱμάτιον. καὶ ἡ
δοτικὴ τῷ λαίφει.

λαιψηρόν τὸ ἀσθενές. ἢ τὸ ταχύ, ἐλα-
φρόν. Λάκωνες τὸ ἡμίτηρον.

Λάκαινα κύων· Σοφοκλῆς (Ai. 8) "κυ-
νὸς Λακαίνης ὡς τις εὐρινος βῆσις."

λακάνη. τὸ μὲν κοινὸν λακάνη, παρὰ τὸ
λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ χαίνειν, πλατὺ γάρ·
τὸ δὲ Ἀττικὸν λεκάνη. sch. A. Av. 1142.

Λυκεδαίμονος.

Λακέρεια ὄνομα πόλεως.

λακέρυζα κορώνη (Hesiod. O. 745) ἡ
μεγάλα κρώζουσα.

λακερύζεσθαι λογοποιεῖσθαι, ἢ λοιδο-
ρεῖσθαι.

λακίδας πεπλωμάτων τὰ διερωγότα
ἱμάτια παρὰ Ἀριστοφάνει (Achl. 398).

Λακίνιον ὄρος Κρότωνος, καὶ Λακι-
νία τόπος.

λάκισμα σχίσμα. "εὖρον τὸν χιτῶνα
ἡμαχμένον καὶ λελακισμένον" ἀντὶ τοῦ ἐσχι-
σμένον.

λακίσματα μελῶν (Greg. Naz. or. 22
p. 404 D) τὰ τῶν σαρκῶν ἀποσχίσματα. καὶ
αὐθις (Menand. p. 381 Nieb.) "εἶτα οἱ Τοῦρ-
κοὶ περιέφερον τὸ φυλλῶδες τοῦ λιβάνου τῇ
φλυγὶ λακίζόμενον."

λακκαῖον ὕδωρ τὸ ἀπὸ λάκκου.

λακκόπλουτον. Καλλίαν τὸν Ἀθηναῖον
οὕτως ἔλεγον ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Ἐξέρχην
ἡττηθέντα ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ
φυγεῖν ἐξ Ἀθηνῶν, ἐσαθμευκός τις τινος
τῶν Περσῶν ἐν τοῖς Καλλίου καὶ τὴν ἀπο-
σκευὴν ἐκεῖ καταλοιπότης, τῶν δὲ βαρβά-
ρων ὀξεῖαν τὴν φυγὴν ποιησαμένων, ἐμβα-
λεῖν τοὺς οἰκέτας τοῦ Πέρσεως πολὺν χρυσὸν
εἰς λάκκον, ἐλπίζοντας ὕστερον ἀνασώσειν ἐπα-
νελθόντας. οὐ μὴν γενέσθαι λέγεται πρότε-
ρον γὰρ κυριεύσαι τῶν χρημάτων Καλλίαν.

λακκόπρωκτος· Ἀριστοφάνης (Nub.
1333) "ὦ λακκόπρωκτε. πάντε πολλοῖς τοῖς
ρόδοις. ἀρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ
κακά;"

λάκκος. Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Ἑλ-
λῆνων ὀρύγματι ὑπὸ τὴν γῆν ποιοῦντες εὐ-
ρύχωρα καὶ εὐρογγύλα καὶ τετρώγωνα, καὶ
ταῦτα κοιῶντες, οἶνον ὑπεδέχοντο καὶ ἔλαιον
εἰς αὐτά· καὶ ταῦτα λάκκους ἐκάλουν. sch.
A. Eccl. 154.

λάκκος ὁ θάνατος, ἐπεὶ δὲ λάκκῳ πυρα-
b πλησίως ὁ τάφος ὀρύσσεται· Λαβίδ "καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκ-
κον." καὶ τοὺς μεγάλους κινδύνους οὕτως
ἔθος ὀνομάζειν τῇ θείᾳ γραφῇ· "καὶ ἀν-
γαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας." Theodo-
ret. in Ps. 27 1.

Λακρατίδης. οὗτος ἀρχαῖος ἀρχων
Ἀθηνῆσιν. ἤρχε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Δαρείου·
ἐφ' οὗ πλείστη χιὼν ἐγένετο καὶ ἀπέπηξε πάντα,
ὥς μὴ δύνασθαι τινα προίεσθαι. διόπερ τὰ
ψυχρὰ πάντα Λακρατίδης ἐκάλουν. Ἀριστο-
φάνης (Achl. 219) "παλαιῷ Λακρατίδῃ τὸ σκέ-
λος βαρύνεται," ὃ ἔστι, διὰ τὸ γῆρας οὐχ
οἷός τέ εἰμι θῆττον βαδίζειν.

λάκτιν τὴν λεγομένην κότυλιν, τορύντην,

ὁ ἔστι ζωμήρουσιν· (Callim. fr. 178) "εὐεργέα λύπην."

Λακύνδης Ἀλεξάνδρου Κυρηναῖος φιλόσοφος, ὃς τῆς νέας Ἀκαδημίας κατῆρξεν, ἔγραψε φιλόσοφον, καὶ περὶ φύσεως.

λακωνίζω τὰ τῶν Λακωνῶν φρονῶν· "οἱ μὲν ἡττικίκασι, οἱ δὲ λελακωνίκασι." λακωνίζειν δὲ παιδικοῖς χρῆσθαι Ἀριστοφάνης Θεομοφοριζούσαις β'.

Λακωνικαὶ ἀνδρεῖα ὑποδήματα· "καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ λακωνικαί;" Ἀριστοφάνης ἐν Θεομοφοριζούσαις (149). καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 292) "τοῖ τε Λάκωνες πέπλοι."

Λακωνικαὶ κλεῖδες. περιβόητοι δὲ εἰσιν αὗται. ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης (Theam. 428) "οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδίᾳ φοροῦσι χρυσῆν, κακοηθέστατα, Λακωνικὰ ὕττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους." τὰ γὰρ ἀρχαῖα μονοβάλανά φυσιν εἶναι. Μένανδρος Μισομέναις "Λακωνικῇ κλεῖδι ἐξίν ὡς δοικέ μοι περιουξία." φησὶν ὅτι ἐξώθεν περιβάλλεται, μοχλοῦ περιτιθεμένου ἢ τινος τοιοῦτον, ὥστε τοῖς ἐνδον μὴ εἶναι ἀνοῖξι.

Λακωνικὴ τάξις, ἣ κατὰ τοὺς ἄνω πολέμους ἀρίστη τῶν πρόσθεν γενέσθαι δοκεῖ. εἰς πεντηκσὺς καὶ ἐνωμοτίας καὶ μόρας διηροῦντο αἱ τάξεις· καὶ ἦν ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῆς ἐνωμοτίας ἀνδρῶν εἰ καὶ κ'.

Λακωνικὸν τρόπον περαινέειν, ἢ παρῆλκεν ἐαυτὰς τοῖς ξένοις· ἥκιστα γὰρ τὰς γυναῖκας φιλᾶσσαν οἱ Λάκωνες.

Λακωνικός ὁ εὐρὸς καὶ ἀνδρείος· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Λάκωνες. καὶ Λακωνικὸν πνέειν ἀντὶ τοῦ ἰσχυρόν· ἢ τὰ Λακωνῶν φρονῶν. καὶ ἐπίρρημα· "λακωνικῶς ταῦτα καὶ συντόμως λέγω" (Iulian. ep. 59 p. 445 C) ἀντὶ τοῦ ἀνδρείως.

λακωνισμός ἡ πρὸς τοὺς Λάκωνας οἰκειότης, ὥσπερ ἄττικισμός ἡ πρὸς τοὺς Ἀττικούς.

λαλαγεῦσαν ἐμιμῶς φωνοῦσαν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 54) "τὰν δὲ πάρος λαλαγεῦσαν ἐν ἄλσεσιν ἄγρότιν ἄχ' πρὸς νόμον ἀμετέρας τρέψε λυροκτυπίας."

λαλάγημα τὸ ἀναφώνημα, τὸ ἥχημα· (AP 6 220) "ἱρὴν σοι θαλάμην, ζωάγριον καὶ λαλάγημα ἀντίθεμαι."

λαλέοντος λαλοῦντος.

λαλητέος· (AP 7 47) "ἄπυσ' Ἀχαΐας

μῆμα σὸν γ', Εὐριπίδῃ· οὐκ οὐκ ἄφρωνας, ἀλλὰ καὶ λαλητέος."

λαλιά ἡ δημογορία· "ἦν δὲ ὁ Ἀρκεσίλαος ἐν τῇ λαλίᾳ διασκευτικὸς τῶν ὀνομάτων καὶ παρηρησιαστὴς ἱκανῶς" (Diog. L. 4 33).

λαλίστατον τὸ κατὰ λόγον σοφόν. λέγεται δὲ καὶ ὁ εὐγλωττος καὶ ὁ εὐφωνότατος.

λαλίζεον ἀδολεσχέζεον, φλυαρότερον. λαλῶ δοτικῇ.

Λαμύχων. Λάμαχος Ἀθηναῖον στρατηγὸς ἐπιποκίνδυνος, ὃν ὅτε εἰς Σικελίαν ἔπλεον οἱ Ἀθηναῖοι ἐχειροτόνησαν μετὰ Ἀλκιβιάδου καὶ Νικίου. ἦν δὲ καὶ φιλαπόλεμος. Ἀριστοφάνης (Ach. 269) "σπονδὰς παιησάμενος ἡμῶν, πραγμάτων τε καὶ μαχῶν καὶ Λαμύχων ἀπαλλαγείς· πολλῶ γὰρ ἐσθ' ἦδιον."

Λάμεχ, δύο Λάμεχ ἡ γραφὴ μέμνηται, ἐνὸς μὲν τοῦ ἀπὸ Κῆν, ἐνὸς δὲ τοῦ πατρὸς Ἐνώχ. γεγένηται δὲ Νῶε διὰ Λάμεχ, οὐκ ἐκ τοῦ ἀπὸ Κῆν τοῦ καὶ παρονευκτότος ἀνδρα τε καὶ νεανίσκου εἰς μωλῆται, καὶ ὡς δύο φόνους πεποιθὼς καὶ τῶν δύο τὰς γυναῖκας εἰληφὼς Ἑλδὰν καὶ Σελλὰν ἐαυτοῦ καταμέμφεται, ἐβδομηκοντάκις ἐπτά ἄξιον εἶναι κολάσεως. "ἐκ μὲν τοῦ Κῆν" φησὶν "ἐκδεδίκηται ἐπτάκις, ἐκ δὲ Λάμεχ ἐβδομηκοντάκις ἐπτά." κολάζεται μειζώνας, διότι τῇ πτώσει τοῦ προσημαρτηκτότος οὐκ ἐσωφρονίσθη. τοῦ δικαίου γὰρ Ἐνώχ ἀδελφοῦς ἀνείλε, τῷ πίσει διὰ τοῦτο προσευξαμένον μὴ ἰδεῖν τοιοῦτον θάνατον, καὶ ἀκουσθεὶς μετετέθη. ἦν δὲ ὁ Ἐνώχ ἐκ τοῦ δικαίου Σήθ, ἐξ οὗ ὁ Χριστὸς κατὰγεται γενεολογούμενος ὑπὸ Ἀβὴλ, ἐσποῦδαζεν οὖν τῶν ἀσεβῶν τὸ σπέρμα τῶν δικαίων ἐξάγει τὸ γένος, ἐπειδὴ βδέλυγμα ἁμαρτωλῶν θεοσέβεια. καὶ γὰρ τὸ γένος καὶ σπέρμα τοῦ μὲν Κῆν κατηράθη, τοῦ δὲ Σήθ εὐλογήθη. καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ θεὸς ἐπιμῆξαι γενέσθαι τῶν δικαίων τὸ γένος πρὸς τὸ τῶν ἀσεβῶν, ἀλλ' ἐξυλειφθῆναι. ἐπεὶ οὖν ἐφόνεον καὶ ἐλάβανον τὰς γυναῖκας αὐτῶν, ἐξαίσια τέρατα ἐτίκτοντο οἱ γίγαντες· δι' οὓς καὶ ὁ κατακλυσμὸς ἐλθὼν πάντας ἄρδην ἀπώλεσε. μόνος δὲ Νῶε δικαίος εὐρεθεὶς ἐν τῇ γενεᾷ αὐτῇ ἐφυλάχθη. Λάμια, ταύτην ἐν τῇ Λιβύῃ Δούρις ἐν β' Λιβυκῶν ἰσορεῖ γυναῖκα καλὴν γενέσθαι, μηθέντος δὲ αὐτῇ Διὸς ὑφ' ἧρας ἑλότην· πουμένην ἢ ἐτικτεν ἀπολλύναι· διόπερ ἀπὸ τῆς λύπης δύσμορφον γεγονέναι, καὶ τὰ τῶν

ἄλλων παιδία ἀναρπάζουσιν διαφθείρειν (sch. A Vesp. 1030). ἔσι δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ὀρηθέντες οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον, Ἀθηναίων ἡγμένων, τῆς ἐλευθερίας ἀντιποισιμένοι τὸν Ἀντίπατρον ἐνίκησαν. Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ "πλήσας γὰρ ἔφθειρ' ἐκ παρυτάξεώς ποθεν τὰς ἐν Λαμία πάσας."

b Λάμια θηρίον, ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέγαν λαμόν, λαίμια καὶ λάμια. Ἀριστοφάνης (Vesp. 1030) "φώκης δ' ὁσμὴν, λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους;" δρακίκοι γὰρ οἱ ὄρχεις. ἐιδωλοποιεῖ δὲ τινες ὄρχεις λαμίας. θῆλην γάρ.

Λάμος πόλις Λαισργόνων.

λαμπαδενέσθαι. "Ἀριστόγονος οὖν Διονύσου μύστης λαμπαδενέσθαι μέλλων, ἔτα μέντοι τὰ δεξιὰ παρείθη μέρη."

λαμπάδιον, ὃ νῦν λαμπάδα κυλοῦσιν. οὕτω Δείναρχος καὶ Πλάτων (Rp. 1 p. 328 A).

λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν. οἱ μὲν τὸ λεπτόν χειρῖδιον, οἱ δὲ ἐπιδέσμου εἶδος, οἱ δὲ τὸν νάρθηκα τῶν λατρῶν τὸν νάρθηκα τὸ σφυρόν, οἱ δὲ τὰ ἔμμοτα. Ἀριστοφάνης (Ach. 1176) "λαμπάδια περὶ τὸ σφυρόν" ἀνὴρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον." ὅτι Τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς τοὺς τετρωμένους ἐν πολέμῳ ἐθεράπευεν, ἐπιλείποντων δὲ σφας τῶν ἐπιδέσμων, οὐδὲ τῆς ἐνυτοῦ ἐσθῆτος ἐφείσατο, ἀλλ' εἰς τὰ λαμπάδια αὐτὴν κατέτεμε πᾶσαν (Dio Cass. 68 8).

λαμπάδος. τρεῖς ἄγασιν Ἀθηναῖοι ἐορτὰς λαμπάδος, παναθηναίους ἡφαισεῖοις καὶ προμηθεῖοις. Ἴερος δὲ φησι λαμπάδα νομίσαι ποιεῖν πρῶτον Ἀθηναίους Ἡραίσῳ θύοντας, ὑπόμνημα τοῦ κατανόησαντα τὴν χρεῖαν τοῦ πυρὸς διδάξαι τὴς ἄλλης. Harp.

λαμπετόωντι (Hom. A 104) λάμποντι.

λαμπεθόνος.

λαμπήνη ἄμαξα βασιλική, ἥρδιον περιφανές, ὃ ἔστιν ἄρμα σκεπασόν. cf. v. ἥρδιον.

Λαμπιτώ (A Lys. 997) "ἀλλ' ἀρχὰ μὲν οἶω Λαμπιτώ" ἀντὶ τοῦ, ὡς οἶομαι, ἀρχὴ τῆς μάχης ἢ Λαμπιτώ.

λαμπρὰν ἡμέραν λέγουσιν, οὐ καθάραν.

λαμπρεῖμονῳ, ὥσπερ καὶ τὸ λευχειμονῳ.

Λαμπρίως Πλετάρχει τοῦ Χαιρωνέως υἱὸς ἔγραψε πίνακα ὧν ὁ πατὴρ αὐτῷ ἔγραψε περὶ πάσης Ἑλληνικῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας.

λαμπροεῖμων λαμπροφωρῶν.

λαμπροφόροι· Ἀριστοφάνης (Lys. 1002) "οἱ γὰρ ἄνδρες ὥσπερ λαμπροφόροι ὄντες ἀποκεκύφμεν." οἱ γὰρ λυγροφωροῦντες κεύφουσι διὰ τὸν ἄνεμον. cf. v. ἀποκεκύφμεν.

λαμπρόψυχος ἀντὶ τοῦ μεγαλόψυχος.

λαμπρόνομαι δοτικῇ.

λαμπρυνόμενων ἀντὶ τῇ κυνχωμένων καὶ νικῶντων ἐν τοῖς ὅρμοις.

λαμπρῶς τὸ φανερώς, οὐ τὸ ἐνδόξως, καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ (2 7) "καὶ λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν" καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις τοῖς παλαιοῖς. καὶ αὖθις (Procop. Pers. 2 5) "καὶ τὴν ἀπέρατον κυλουμένην εἰρήνην λαμπρῶς ἔλνε."

λαμπτήρες οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν φαίνοντες λύχνοι. "ἦνίχ' ἔσπεροι λαμπτήρες οὐκ εἴηθον" (S Ai. 285).

Λαμπτραί δήμος τῆς Ἐρεχθίδος. δύο δὲ εἰσι Λαμπτραί, αἱ μὲν παρὰ τοῖς αἰετῶν καὶ ἑλάνθων. Harp.

Λάμπων ὄμνυσι τὸν χῆν', ὅταν ἔξαπατᾷ τινὰ (A An. 524). πρῶτοι οἱ Σωκρατικοὶ ἐπετήδευσαν οὕτως ὀμνύναι. Ῥαδάμανθος δὲ πρῶτος οὐκ εἶα ὄρκους ποιῆσθαι κατὰ θεῶν, ἀλλ' ὀμνύναι χῆνι καὶ κύνα καὶ κριὸν καὶ τὰ ὅμοια. ὁ δὲ Λάμπων θύτης ἦν, χρησιμολόγος καὶ μάντις· ὧ καὶ τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν Ἀθηναίων περιόπτουσιν. ὤμνυε δὲ κατὰ τοῦ χηνὸς ὡς μαντικῶς ὀφείλου. εἰρηται οὖν ἐπὶ τῶν μετὰ ὄρκου ἐξαπατῶντων τινά.

λαμυρόν εὐλαλον, εὐτράπελον, καταπληκτικόν, τερπνόν. ἐν ἐπιγρύμματι (AP 5 180) "βροτολογὸς ἔρως τὰ πυρίπνοα τόξα βάλλει, καὶ λαμυροὶς ὄμμασι πικρὰ γελᾷ." καὶ αὖθις (AP 7 221) "ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα καὶ κυλίαναι αἱ λαμυραὶ προπόσεις." καὶ λαμυρώτερον.

λάξ ἐντείνων λακκίσματι τύπτων. λάξ δὲ ἔστιν ὁ ὑπὸ τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς ποῖος ψόφος.

λαξευτήριον ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν· λαοξύος γὰρ ὁ οἰκοδόμος.

λάξιν μῖξιν, μερισμόν, κλήρον. Ἡρόδοτος (4 21).

λάξ ποδὶ κινήσας (Hom. K 158) τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς κινήσας.

λαοσσόος (Hom. N 128) ἡ τοὺς λαοὺς σώζουσα.

λάπαθον ὄρυγμα εἰς θηρίων ἐνέδραν.

καὶ λάχανον κενωτικὸν γαστρός, ὅθεν καὶ τὸ λαπίσαι κενώσαι· Ὅμηρος (Α 503) "νέων ἀλάπαξε φάλαγγας" ἀντὶ τοῦ πορθῶν ἐκένε.

λαπήνη ἡ ἄμαξ.

Λαπίθης ὄνομα κύριον. καὶ Λαπίθαι τὸ πληθυντικόν.

λαπίσης ψεύσης, προπετής.

λαπίστρια μετεωριζομένη, ῥεμβομένη, θέλουσα εὐχαῖσθαι.

λάπτειν τὸ ἐκκενοῦν. καὶ λάπτοντες τῇ γλώσσει πίνοντες.

λαρινεύειν τὸ σιτεύειν.

λαρινοὶ βόες οἱ ἐν Ἠλείῳ, ἀπὸ Λαρίνου βουκόλου κλέφαντος τὰς Ἡρακλέους βοῦς, ὡς Λύκος ὁ Ῥηγίνος, ὅτε τὰς Γηρυόρου βοῦς ἤλαυνε. Πρύξενος δὲ αὐτὸν τὸν Ἡρακλῆα ἀνείναι τινος τῷ Λαδωναίῳ Διί. Ἀπολλόδωρος δὲ αὐτὸς εὐτραφεῖς λαρινούς· λαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι (465) "ζητῶ τι λαρινὸν ἔπος, ὃ τὴν τούτων θραύσει ψυχὴν," ἀντὶ τοῦ μέγα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. ἀπὸ Λαρίνης τινὸς βουκόλου ταύτην τὴν προσηγορίαν ἐσχέκηναι. εἰσὶ δὲ τινες οἱ παρὰ τὸ λαρὸν ἀξιοῦσιν αὐτοὺς οὕτω καλεῖσθαι. οἱ δὲ τὴν ρι συλλαβὴν διασύνουσιν, "ἵν' ἡ λαρίνοὺς, τοὺς μεγαλορίνοὺς· ἐν δὲ τῇ Χαονίᾳ φασὶ τοῖς τῆς εἶναι βοῦς, οὗς καὶ Κεσρινούς καλεῖσιν. ἢ οἱ μεγάλοι καὶ εὐτραφεῖς, ἀπὸ Λαρίνου βουκόλου. Ἡρωδιανὸς ὀξυτόνως ὡς ἀληθινός.

λαρινός ὁ ἡδύς.

Λάρισα ὄνομα πόλεως.

λάρκος πλέγμα τι κορινῶδες ἢ ψιαθῶδες, ἐν ᾧ φέρονται ἄνθρωποι (sch. A Ach. 332). "ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἐξ' ἐμός" (A Ach. 314). "ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μυρίλης μοι συγχρῆν ὁ λάρκος ἐπετίλησεν ὥσπερ σήπια" (349), ἀντὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων σποδίας ἐπαφῆς ὁ λάρκος ὑπὸ ἀγωνίας, ὥσπερ σήπια τὸν θολόν (cf. v. ἐπετίλησεν). λάρκος σὲν ὁ φορμός, ὁ κόφινος.

λάρναξ σορός ἢ κιβωτός· "Πρῶτος καὶ Κερεάλιος ἐς τὴν Ῥωμαίων ἐσέβαλον, πρῶτον μὲν ἐς λάρνακας μετὰ τῶν νεκρῶν, δι' ἀγγέλων τινῶν, καὶ ἐς ἀρρήχας ὀπώρας ἐχέσας ἢ καλάμους ὀρνιθευτῶν τὰ γράμματα ἐμβαλόντες" (Dio Cass. 65 18).

λαρόν γλιάρον, προσηγνός, ἡδύ· (AP 7 24) "καὶ μιν αἰεὶ τέγγει νοτερὴ δρόσος, ἥς ὁ γε-

ραιὸς λαρότερον μαλακῶν ἔπνεν ἐκ σομάτων."

λάρος ἐν ἔλεσι παροιμία ἐπὶ τῶν ταχὺ ἀποδιδόντων.

λάρος κεχηγνός (A Eq. 962) ἐπὶ τῶν ἀρπακτικῶν καὶ κλεπτῶν, ἐπεὶ καὶ ὁ λάρος ὄρνειν ἐστὶν ἀρπακτικὸν καὶ ἀδηφάγον.

λαρότερος ἡδύτερος.

λαρυγγίζειν τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περιεργότερον τῇ λάρυγγι χρῆσθαι· Ἀημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντιος (291). (Hagr.). καὶ λαρυγγίζουσι βοῶσιν· "οἱ δὲ κόρακες περιπτάμενοι ἄνω καὶ κάτω, θορυβούμενοι καὶ κεκραγότες μετὰ πολλῆς ἀσέλγειας, οἷον οἱ κόρακες λαρυγγίζουσι."

λαρυγγίῳ. καταβοήσομαι, φησί, τῶν ἄλλων ῥητόρων. ἢ τὴν φάρυγγα ἐκτεμῶ καὶ κατασιγᾶσω τοὺς ῥήτορας· τμηθείσης γὰρ τῆς φάρυγγος ἔχ' οἷον τε φωνὴν προῖεσθαι. sch. A Eq. 357.

λάσανα οἱ χυτρόποδες, καὶ τὰ μαγειρεῖν, ὅπου τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα. sch. A Pac. 893.

λάσθη (Herodot. 6 67). Ἀίλιανός "λέγασιν δὲ ὅτι οὐδὲ προσθέτους οὐδὲ ἐπακτοὺς κόμους ἐκ τῆς ὕβρεως καὶ λάσθης ἐς τὴν χρεῖαν παρελάμβανεν, ἀλλ' ὥς εἶχε συμφυεῖς ἀσκῶν καὶ ἐκτείνων." καὶ αὐθις "οἱ δὲ Μεσσηνιοὶ σὺν λάσθῃ καὶ γέλωτι, ὥσπερ ἄθυρμα τῶν Σπαρτιατῶν, τὰ πρῶτα τῇ Διὸς ἀναθήματα διέσπειραν."

λάσια δασέα.

λάσιοι πολύτριχοι, ἢ συνετοί.

λασίους. περὶ Φιλοκτῆτος ὁ λόγος (180). "οὗτος πρωτογόνων ἴσως οἰκῶν οὐδενὸς ὕστερος, πάντων ἡμιμορος ἐν βίῃ κεῖται μόνος ἀπ' ἄλλων, σικτιῶν ἢ λασίων μετὰ θηρίων."

λασιόκωφος (Plato Phaedr. p. 253 E) ὁ λίαν κωφός, οἷον λάσια τὰ ὅσα ἔχουν ὡς συγκεκωφῶσθαι καὶ ἀναισθητεῖν.

Λάσος Χαρβίνου Ἑρμοιονέως, πόλεως τῆς Ἀχαΐας, γεγονώς κατὰ τὴν νῆ' ὀλυμπιάδα, ὅτε Ἀμφείος ὁ Ὑδάσπου. τινὲς δὲ τοῦτον συναριθμοῦσι τοῖς ζ' σοφοῖς ἀντὶ Περιάνδρου. πρῶτος δὲ οὗτος περὶ μουσικῆς λόγον ἔγραψε, καὶ διθύραμβον εἰς ἀγῶνι εἰσήγαγε, καὶ τοὺς ἐριζικοὺς εἰσηγήσατο λόγους. sch. A Vesp. 1401.

λασαυροκάκκαβον βρωμῆ τί ἐστι λυγρὸν.

Χρυσίππῳ εἰρημένον, ἐν τῷ περὶ καλοῦ καὶ ἡδονῆς, ὡς ἂν τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ οὔσης περιεργότερος. Athen. p.9C.

λάσανυρος πόρονος, δασὺς τὸν ταῦρον, λασιόταυρός τις ὢν, ὃ δασὺς τὸν ταῦρον. "εἰ τις ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἢ βαρβάρους λάσανυρος τὸν τρόπον, οἷοι πάντες ἐταῖροι τοῦ βασιλέως ἦσαν" (Theopomp. ap. Polyb.).

λαταγεῖα. καὶ θηλυκὸν λάταγας.

λάταξ ἡ μεγάλη σαγίων· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 296) "τοὺς δὲ μεθυστὰς καλλεῖψω λατάγων πλέγμασι τερπομένους."

Λατῖνοι οἱ νῦν Ῥωμαῖοι· Τήλειος γὰρ υἱὸς Ἡρακλέους, ὃ ἐπικληθεὶς Λατῖνος, μετωνόμασε τοὺς πύλαι Κητίους λεγομένους Λατῖνους. Ἴταλοι δὲ οὗτοι πάλιν προσηγορεύθησαν ἔκ τινος Ἰταλῆ διδυσεύσαντος τῆς χώρας. Αἰνείου δὲ καταλαβάντος τὴν δύσιν ἐκλήθησαν Αἰνείαδαι· μεθ' ὃν Ῥωμαῖοι πάντες μετωνομάσθησαν, ἀπὸ Ῥωμύλου λαβόντες τὴν ἐπωνυμίαν.

λατρεία δουλεία ἐπὶ μισθῷ· Σοφοκλῆς (Αἰ. 503) "οἷας λατρείας ἀνθ' οὗς ζῆλες τρέφει."

α λάρεις θεράπαινα, δούλη, προσαιτίς· (AP 6 217) "δείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάρειν, ὅς τὰδ' ὄρεια (ἀπ' αὐτῆς) ἐνδυστὰ καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους."

β λάρεις τὸ ἀπλοῦν διὰ τοῦ ι· "λάρειν ἄγειν παλινορσόν ἀεὶ κείνῳ κεραμῇ." εἰδωλολάρης δὲ διὰ τοῦ η, ἐν συνθέσει.

λάρων ὁ μισθός· λατρεία γὰρ δουλεία ἐπὶ μισθῷ.

λατύπη λιθουργική· ἡ τὸ λεπτόν τοῦ λίθου.

λαυκανίη ὁ λαιμός.

λαύρα δημόσιος ξενωπός, ἄμφοδος, ῥύμη, δι' ἧς οἱ λαοὶ ὀρεοῦσιν. ἡ λαύρα ἡ ξενὴ ῥύμη, ἐνθα πᾶσα ἀκμασσία. ἡ ὁ ῥυπαρὸς τόπος. sch. A Pac. 98.

Λαύρειον τόπος Ἀττικῆς, ποιῶν μέταλλα.

Λαυρέντια ὄνομα πόλεως.

λαφυγμός ἡ ἀδυστοχία, καὶ ἡ πρὸς τὰ ἐδέσματα πολυτέλεια. τρεῖς ἐκδεδημημένῃ, πολυτελὲς τρυφή, τὸ ἀπλήγως ἐσθίειν. Εὐπολις ἐν Κόλαξι "λαφύσεται λαφυγμὸν ἀνδρεῖον πάνν," καὶ Ὀμηρος (Α 176) "καὶ ἔγκυα πάντα λαφύσει." sch. A Nub. 52.

λαφύξας διασπαράζας, ἀφειδῶς θοιγγ.

σάμενος. Αἰλιανός "οὔτοι οἱ ἀετοὶ λαφύξουσι τῶν ἐλεφάντων τὰ σπλήγγνα, δειξας τὰς σημαίας." "οἱ δὲ Πέρσαι φρέσι περιτυχόντες λαφύττουσιν ἀπληστότερον, καὶ ἐς μέγα κακῶ ἀποκλίνουσι, τῆς κοιλίας αὐτοῖς τῇ ἀθρόμῃ τοῦ ὕδατος ἐμβολῇ διενεγκεῖν οὐκ ἐχούσης τῇ ἐπιφορτισθέντος ὕδατος τὴν ἀντίληψιν" (Theophyl. Sim. 2 5).

λάφυρα τὰ ἐκ τῶν πολεμίων εἶτι ζώντων λαμβανόμενα. τὰ δὲ τεθνεώτων αὐτῶν σκόλα λέγεται.

λαφύσιος ὁ λαίμαργος.

λαχανεῖα.

λαχανηρόν.

λαχανίζεσθαι ἀντὶ τοῦ λάχανα συλλεγεῖν, ὡς συλλεῖσθαι καὶ φρυγανίζεσθαι.

λαχάνοις τοῖς λαχανοπωλίοις.

λαχάνωνος.

Λαχάρης Λαχάρους Ἀθηναῖος σοφιστής, μαθητὴς Ἡρακλέωνος Ἀθηναίου, διδάσκαλος δὲ πλείων, ἐνδόξων δὲ Εὐσεφίης καὶ Νικολάου καὶ Ἀσπερίου, ἀκμάσας ἐπὶ τε Μαρκιανῷ καὶ Λέοντος τῶν βασιλέων, ἔγραψε περὶ κώλου καὶ κόμματος καὶ περιόδου, διαλέξεως, ἰσορίαν τὴν κατὰ Κορνήτιον, ἐκλογὰς ῥητορικὰς κατὰ σοχείου. cf. v. Σουπηριανός extr.

λάχεια γῆ βραχεῖα. Hom. i 116.

λαχεῖν δίκην δικάσασθαι.

λάχνη τρίχωσις. λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς θαλάσσης ἄφρός.

λαχνήεντα (Hom. Σ 415) δασέα, τετριχωμένα. καὶ λαχνῆεις ὁ δασύς.

λάχος μοῖρα· "ἐν οἷς ἦν καὶ σπὺς ἀγροῖς μέγα λάχος," καὶ αὐθις ἐν μύθοις "τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον λάχος οἶσομαι," καὶ αὐθις "σφαίρας δὲ λάχος κοινήσιν ἐμίχθη." λέγεται δὲ καὶ ἀπὸ πρῶτα λῆχος ἡ πρώτη μερίς.

λαχών κληρωσάμενος. Ἀριστοφάνης (Eq. 258) "πρὶν λαχεῖν τὰ κοινὰ κατεσθίεις," τετρεῖς πρὶν κληρωθῆναι, πρὶν χειροτονηθῆναι, πρὸ διανομῆς ἀρπάζεις. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δέπνοις ἀρπαζόντων πρὸ διανομῆς.

λάψαι τῇ γλώττῃ πιεῖν.

λάψοντες (Hom. Π 161) ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες τοῦ πιεῖν· οἱ γὰρ αἵματος ἐμπεφορημένοι καὶ διὰ δίψαν ὀρμῶντες ἐν τῇ κρήνῃ ἔχουσι τὸ παρῆνεμα.

λέαινα ζῦον, θηρίον. cf. v. τετράκνησις.

λεάντειραν τὴν λειάνουσιν· (AP 6 295) "καρκίνα τε σπειροῦχα, λεάντειράν τε κίσπριν."

Λέαρχος.

Λεβύδεια ὄνομα πόλεως.

Λεββαῖος ὄνομα κύριον, ὁ ἀπόστολος (Matth. 10 3).

Λέβεδος πόλις.

λεβηναῖον ἱερόν.

λεβηρίς τὸ γῆρας ὃ ἀποδύεται ὁ ὕψις. καὶ παροιμία "τυφλότερος λεβηρίδος καὶ κινδύλου·" ἔσι δὲ εἶδος ὀρνέου ἀσάρκε καὶ λεπτοῦ (cf. v. κήκυλος). ἄλλως δὲ γυνώστερος· φασὶ γὰρ ὅτι Λεβηρίς πένης ἐγένετο, ἔξ οὗ καὶ ἡ παροιμία μετήχθη.

λέβης σκεῦος μαγειρικόν· λέγεται δὲ καὶ κάδος. παρὰ δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ ὁ λέβης ἐπὶ τιμωρίᾳ κεῖται, καὶ Ἰεζεκιήλ (11 3) λέβητα ἐκύλισε τὴν Ἱερουσαλήμ, κρέα δὲ τοὺς ἐνοικοῦντας, πῦρ δὲ τὸν Βαβυλωνίων, ζωμὸν δὲ τὴν ἀνυγκαίαν τροφήν, οὗ ἐπιλειποπότος κατεκαίετο τὰ κρέα. Theodoret. in Ps. 59 10.

λεγεντία κατὰ Ῥωμαίους ἀμνησί, βασιλικὴ χάρις.

λέγειν σὺ δεινός. cf. v. δεινός.

λέγεις μοι χαράν, λέγεις μοι βοῶν· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (637), ἀντὶ τοῦ ἀνυγέλλεις μοι χαρᾶς ἄξιον, ὥς βοῶν τῇ χαρᾷ νικώμενον.

λεγεῶν παρὰ Ῥωμαῖς ἐξυκισχίλοι ἐρατιῶται.

λέγω τὸ λαλῶ· σημαίνει δὲ καὶ τὸ μετρῶ καὶ τὸ κοιμῶμαι καὶ τὸ συλλέγω καὶ τὸ λαγχάνω. ἀπὸ οὖν τοῦ λέξω μέλλοντος λέξω ἐνεσώς, ἐνθεν λέξιο (Hom. I 617) ὡς ὄρσω ὄρσειο.

λεηλασίαι αἰχμαλωσία.

λεηλατῆσαι ἐκπορθῆσαι, καὶ λεηλατεῖ ληστρεύει, ἀρπάζει.

λεῖτα παρὰ Θουκυδίδῃ (2 97) τὰ λιτά, πρὸς ἀντιδιαζολὴν τῶν ὑφαντῶν καὶ πεποικιμένων.

λεία ὁμαλὴ ὁδός. καὶ ἡ λαφυραγωγία. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

λειανέω (Hom. O 261) λεῖον ποιῶ.

λείας πραιδὰς ἀπὸ πολεμίων. καὶ λείας τὰ ποιμνία, τὰ βοσκήματα, παρὰ Σοφοκλεῖ (Ai. 26) "ἐφθαρμένους γὰρ ἄρτίως εὐρίσκομεν λείας ἀπάσους." ἐνθεν καὶ λησὴς κατὰ τὸ κύριον, καὶ Ὀμηρος (A 676) "λήϊδα δ'

ἐκ πεδίου συνελάσσομεν ἥλιθα πολλήν." καὶ αὐθις "πολλὰ μὲν λάφυρα πολλὴν δὲ λείαν περιβάλλοντο." καὶ λήϊζω τὸ πρηνεύω· καὶ ἄλλαχού Ὀμηρος (I 406) "ληῖσοι μὲν γὰρ τε βόες καὶ ἵπια μῆλα." καὶ αὐθις "Σκυθῶν ἐπιθρομόντων τὴν Ῥωμαίων χώραν καὶ πολλὴν λείαν παρασφράντων, ὁ βασιλεὺς Ὑαλεντιανὸς ὀργισθεὶς καὶ βοήσας μειζόνως ἐρράγη τὰ τῆς φωνῆς αἰτία καὶ ἐτελεύτησε." λείβει βύλλει, σῶζει. "ὃ δὲ φθειροῖν ἐκέσας ἐσθιόμενός τε καὶ κατὰ μικρὰ λειβόμενος ἀποθνήσκει."

λείβεται τοῖς δακρύοις διάβροχος γίνεται· Ἀριστοφάνης (Eq. 327) "ὃ δ' Ἰπποδάμει λείβεται θειόμενος." αὐτός ὁ Ἰπποδάμιος ἐν Πειραιεῖ κατήκει, καὶ τὴν οἰκίαν δημοσίαν ἀνῆκε. μικρῶς οὖν λέγει πρὸς Κλέωνα ὅτι σὺ μὲν σφετερίζῃ καὶ κερδαίνεις, ὁ δὲ ἐθνέσιμος τῇ πόλει καταλείβεται τοῖς δακρύοις, ὁρῶν σε καρπόμενον τὰ τῆς πόλεως ἀναξίως.

Λεῖβηθρον ὄνομα πόλεως. λείβηθρον δὲ ὁχετός ἰδρυαγωγικός.

λεῖηναν (Hom. Θ 260) ὠμάλισαν.

λεῖκνον κόσμος βαχχικός· "ἡδὲ φορηὰ θέν πολλὰκι μετροδέτου λεῖκνον ὑπερθε κόμης" ἐν ἐπιγράμμει (AP 6 165).

λεῖκνον τὸ πτύον. cf. v. λίκνον.

λεῖμαξ λείμακος ὁ σφηντος τόπος, ὁ κῆπος. καὶ λειμακῆς εἰς οἱ σύμφυτοι καὶ σὺνδένδροι τόποι.

λεῖμμα τὸ κατάλειμμα.

λειμών λειμῶνος ἀνθηρὸς τόπος.

λειμωνήρης βοτάνη ἢ ἐν τῇ λειμῶνι.

λειμωνία βοτάνη, καὶ λειμωνίτις.

λεῖξαι. ἕτως ἐκαλᾶντο ἐρατιῶται. τῦτο δ' ἦν τὸ γένος τῶν ἐργασικῶν καὶ παραερατεομένων ἀνθρώπων, ὃ πάσης ἀξέως ἐκτὸς ὑπάρχον οὔτε χιλιόρχη λόγον οὔτε ἐρατηγῶ ἐποιεῖτο διὰ τὸ μὴ γινώσκεσθαι τῷ κερδαίνειν ἐκ παντὸς τρόπον, δικαίως καὶ ἀδίκως. διόπερ ἀπερίσπασον ὃν πᾶν γένος ἐπινόει κακίας, καὶ πᾶσαν εἰσφέρειται μηχανὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος. ἱκανὸν δ' ὑπάρχον ἔτε πρὸς τὰς πολεμικὰς ἐπιβολὰς οὔτε πρὸς τὰς καθ' αὐτῶν διὰ τὸ μὴδ' ὅπλα μῆτε πῖσιν ἔχειν, ἀναγκάζεται κοινοῦσθαι τοῖς ἐρατιώταις καὶ συναποδεικνύνει τούτοις τὰς ἐπινόας, χάριν τοῦ προσλαμβάνειν τὴν ἐκ τούτων ἐπιχειρίαν καὶ χρῆσθαι συνεργοῖς τούτοις κερδῶν καὶ φρόνων. καὶ ἐγένοντο πάντες λίγνοι, καὶ πᾶν

ἐπληρώθη τὸ σφάτευμα ῥαδιουργίας καὶ πο-
νηρίας. ὅθεν καὶ λειξούρα.

λειόβατος ὁ ὁμαλὸς τόπος.

λειομίτου· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 247)
"Παλλάδος ἰσοπόνου λειομίτου κύμακος."

λεῖτον πρῶον· Ἀριστοφάνης (Ran. 998)
"μὴ πρὸς ὕρην ἀντιλέξης, ἀλλὰ συεΐλας,
ἄκροισι χρώμενος τοῖς ἰσίοις, εἴτα μᾶλλον
μᾶλλον ἄξεις, καὶ φυλάξεις ἥνικ' ἂν τὸ πνεῦμα
λεῖον καὶ καθεσηκὸς λάβῃς."

λειόφνυτον ὁμαλόδερμον.

λειπανδρεῖν· (Diog. L. 2 26) "βουλη-
θέντας Ἀθηναίους διὰ τὸ λειπανδρεῖν αὐξή-
σαι τὸ πλῆθος, ψηφίσασθαι γαμεῖν μὲν ἄσπην
μίαν, παιδοποιεῖσθαι δὲ καὶ ἐξ ἐτέρας. ὅθεν
τοῦτο ποιῆσαι καὶ Σωκράτην."

λείπεσθαι ἡττήσθαι· Πολύβιος "πάν-
των τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐνεργημάτων με-
γίστην ῥοπὴν ἔχουσι καὶ πρὸς τὸ λείπεσθαι
καὶ πρὸς τὸ νικᾶν αἱ ψυχαὶ τῶν ἀγωνιζο-
μένων."

λειποθυμία.

λειπόκρεως ὁ ἰσχνότατος.

λείπομαι γενικῇ καὶ δοτικῇ.

λειπομαρτυρίου δίκη· τοῖς ἐπισυμέ-
νοις τι τῶν πεπραγμένων καὶ μαρτυρήσειν
ὑποσχημένους ἐν δικαστηρίῳ, εἴτα δὲ ὕστερον
ἀποφυγῆσιν ἐλάττανον δίκην· κἂν μὲν ἤλω-
σαν, ἐτιμῶντο κατ' ἄξιαν, εἰ δὲ μὴ ἔλοι ὁ
διούκων, πρόσμιμον ἐτίθετο δραχμή.

λειπόμεθα ἡττήμεθα· (Polyb. 3 85)
"ἡμῖα τῶ τὸν σφατηγὸν εἰπεῖν τοῖς ὄχλοις ὅτι
λειπόμεθα μάχῃ μεγάλῃ, τηλικαύτην συνέβη
γενέσθαι διατροπὴν." καὶ σύνταξις· "ἐάλω-
σαν δὲ αἰχμαλῶτοι δισχίλιοι λείποντες δια-
κοσίων."

λειποναύται· "ἐδογματοποιήσαντο δὲ
τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα λειπονάυτας γεγονό-
τας ἀνάστηται, καὶ τὰς χεῖρας ἀποκόψαι
πάντων."

λειπόνεως λειπόνεω κλίνεται.

λειποτάκτης ὁ φνυγς, καὶ λειποτα-
κτῶ τὴν τάξιν καταλιμπάνω.

λειποταξίου· Ἀγαθίας (2 7) "ὁ δὲ αἰ-
σχρόν τι ἡγεῖτο καὶ ἀγεννές, εἰ πολέμου ξυ-
νεσηκὸτος αὐτὸς τε καὶ οἱ ἄμφ' αὐτὸν λει-
ποταξίῃ ἁλοῖεν." ὅτι Ἡρόκλητος ὁ Ῥωμαίων
σφατηγὸς λειποταξίῳ ποινὰς τοὺς πλανήτας
τῆς Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εἰσεπράττετο (cf. v.
πλανήτης).

λειποσιτῶ.

λειποσφάτιον τὸ μὴ ἐθέλειν σφατεῖ-
σθαι, καὶ λειποσφάτιος ὁ τὴν σφατιὰν
καταλιμπάνων.

λειποψυχῶ.

λειπώδινος· γίνεται ἐκ τοῦ ὠδίν.

λείρια τὰ ἄνθη, ἢ κρίνα· (AP 7 219) "ἡ
μούνῃ χαρίτων λείρια δρεψαμένην."

λειριόεντα (Hom. N 830) ἀπαλά· λείριον
γὰρ τὸ ἄνθος, παρὰ τὴν λειότητα. προσητῇ,
τερπνά, ἡδέα.

λειριόεσσα (Hom. I' 152) ἐπιθυμητικῇ.

λείριον κοινῶς τὸ ἄνθος καὶ ἰδίως τὸν
νάρκισσον καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί.

λειρόφθαλμος ὁ προσηγεῖς ἔχων τοὺς
ὄφθαλμούς· cf. v. λιρός.

λειτουργία κυρίως ἡ δημοσία ὑπηρε-
σία, παρὰ τὸ λήτον καὶ τὸ ἔργον· Πισίδης
(Hexaem. 1481) "ὅπως ὕφξει τῶν χρεῶν καὶ
τῶν τόκων ἄπυσαν ἀπλῶς ψυχικὴν λειτουρ-
γίαν." καὶ λειτουργῶ δοτικῇ.

λειτουργίας ὑπηρεσίας.

λειτουργικῇ κυρίως μὲν ἡ ἱερατικῇ,
καταχρηστικῶς δὲ ἡ δουλικῇ.

λειχὴν λειχῆνος εἶδος ψώρας.

λείψανον τὸ κατάλειμμα.

λειψυδρία ἡ λειψὺς τοῦ ὕδατος.

λειώδης ὁ ὁμαλός. καὶ ὄνομα κύριον
(Hom. φ 144, 168).

λειώσας διακόψας.

λεκάνια λεκανίδια.

λεκάνια καὶ λεκανίδες τὰ μείζονα τῶν
ὀξυβάφων καὶ ἐκπέταλα· (A Ach. 1109) "καί
μοι λεκάνιον τῶν λαγύρων δὺς κρεῶν." καὶ
Ἀριστοφάνης (Nub. 907) "Ἰδοῦ, χωρεῖ τὸ κα-
κόν, δότε μοι λεκάνην," ὡς ναυτιῶν ὑπὸ τῆς
ἐκείνου ψυχρολογίας ἐμέσω· χολὴ γάρ μοι
ἐπιπλέει διὰ τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

λεκισθοπώλης· ἀρσενικὸν διὰ τῆς θη-
λυκὸν δὲ διὰ τοῦ ι, γυνή πωλοῦσα ψά.

λέκιθος εἶδος ὀσπρίου, ὃ καλεῖται πι-
σός, διὰ τὸ ἰοικέσθαι τὴν χρῶαν λεκίθῳ ψῶτι.
ἀπὸ μέρους οὖν τὴν ὀσπριόπωλιν δηλοῖ. καὶ
ἐν τῇ Λυσιεράτῃ (561) "νῆ Δι' ἔγωγ' οὐκ
ἄνδρῳ κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵπποισι
εἰς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον
παρὰ γραδός." sch. A Plut. 427.

λεκτός ἐπιλεκτός· "οἶδε τ' ἡθίων λεκτοῖ"
Σοφοκλῆς (OR 19).

λέκτροις κοίταις, καὶ λέκτρον ἡ κοίτη.

λέλακας ἀντὶ τοῦ κέκραγας· λακεῖν γὰρ τὸ φωνεῖν. ἔσι δὲ καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· (Y 277) "λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς" καὶ (N 616) "λάκε δ' ὀσέα" καὶ (μ 85) "δεινὸν λελακνῦα." sch. A Ach. 409.

λελάχωσι θάψωσι.

Λέλεγες ἔθνος (Hom. K 429).

λελειουρρημένα κεκαλλωπισμένα.

λελησθαι ἐπιλελῆσθαι.

λελιημένος προθυμέμενος. Hom. A 465.

λέλογχεν ἔτυχεν, ἀπῆλυνσε. καὶ λέλογ· χώς λαχών.

λέμβον μικρὸν πλοῖον· "ἐτέρους δὲ ἐν χειμῶνι σφοδρῶ λέμβοις ἐξέπεμψαν," καὶ αὐθις (Polyb. 4 29) "πλεῖν δὲ λέμβοις λ', καὶ πολεμεῖν τοῖς Αἰτωλοῖς κατὰ θάλατταν." ἡ δοτικὴ τῷ λέμβει.

λέμμια λέπισμα.

Λέμωνος.

λέντιον (Io. 13 4 et 5) τὸ παρ' ἡμῖν.

λεξείδιον.

Λεόννατος στρατηγὸς Μακεδονίας, κατὰ γένος προσήκων τῇ Φιλίππῃ μητρὶ, συντραφεὶς δὲ Ἀλεξάνδρῳ, κατὰ τὸ τῆς τροφῆς ἐπιτήδειον καὶ τοῦ γένους καὶ κατὰ μέγεθος μέντοι καὶ ἄλλος τοῦ σώματος τιμῆς μετεῖχεν. ὅθεν αὐτῷ καὶ ζώντος Ἀλεξάνδρου τό τε φρόνημα ὑπέρογκον ἦν, καὶ τις ἀβρότης Περσικῇ κατὰ τε τὴν τῶν ὅλων λαμπρότητα καὶ τὴν ἄλλην δαίταν εἰς τὴν τῶν πολεμίων οὐκ ἀφανῶς ἐπετηδεύετο. τελευτήσαντος δὲ Ἀλεξάνδρου καὶ ζῆλον ἐποιεῖτο, εἰκάζων αὐτὸν πρὸς τὰ βασιλικά τῷ τε ἀφρείψαι καὶ ἀνεμῆναι τῆς κόμης καὶ τῇ ἄλλῃ κατεσκευῇ, ἣ οὐ πρόσω τῷ Περσικῷ τρόπῳ ἦσκητο αὐτῷ. ἵπποι τε Νισαῖοι, οἳ δὲ Φάσιδος ἄπο, χρυσόχαλινοι σύμπαντες, προετετάχατο τῆς τάξεως, ἐκπρέποντες τοῖς καλλωπίσμασιν. ἐπήγνυτο δὲ αὐτῷ καὶ σκηναὶ μεγαλοπρεπεῖς καὶ ὅπλα κάλλει ὑπερφέροντα. εἶπετο καὶ τὸ τῶν ἐταίρων ἄγλημα.

λέοντα ξυρᾶς, παροικία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ ἀδύνατα ἐπιχειρούντων.

λεοντιῇ ἡ δορὰ τοῦ λέοντος.

λεοντιδεύς. καὶ λεόντειον βρύχημα.

Λεόντιος Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ἐαυτὸν ἐξέτεμε, καὶ ἦν καὶ τάλ्लυ βέβηλος. καὶ Ἀέτιος ὁ Εὐνομίον διδάσκαλος, ὃς τὴν Ἀρείου βλασφημίαν ταῖς ἐπινοαῖς ἐπῆυξσε.

Λεόντιος. καὶ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐγένετο αἵρετικὸς. ἔγραψε καὶ κατ' αὐτοῦ Φώτιος ὁ πατριάρχης· οὗτος γὰρ περὶ τῶ ὁμοουσίου διελέχθη πρὸς Φλαβιανὸν τολμηρὰ καὶ βλάβασθημα ληρωδῆματα.

Λεόντιος μοναχός. οὗτος ἐπὶ Ζήνωνος ἦν, προφητικῇ δὲ χάριτι τὰς ἐπικρύψεις τῶν γραφῶν ἐμφανεῖς ποιῶν πολλοὺς εἶχε τῶν σπουδαίων παρ' αὐτὸν φοιτῶντας. ἀλβόντων δὲ τινῶν ἐπὶ τοῖς κατὰ τῆς ἐκκλησίας παρὰ τοῦ βασιλέως τερατενομένοις, "οὐ δεῖ ξενίζεσθαι" ἔλεγεν "ἐπὶ τοῖς θρωμένοις παρὰ ἀνθρώπων ἐξ ἀνθρώπων τε τὸ ἄρχειν ἡρημένον, ὅποτε καὶ Σαοὺλ ὁ ψήφῳ θεοῦ βασιλεύσας Ἀβιμέλεχ καὶ τοὺς νειεῖς ὄντας ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου διεσχρήσατο μαχαίρᾳ." διαπορούντων δὲ τῶν ἄλλων, καὶ οἰομένων μεταβεβλησθαι τὴν φύσιν αὐτοῦ ἐξ ἡμέρας εἰς ἀγρίαν διὰ τὸ τὰ πρῶτα τῆς βασιλείας προῦξαι τέ τινα καὶ ὑποσχέσθαι ἕτερα τῶν εἰς χρησὶν τεινόντων, "οὐ μεταβέβληται" ἔφη "τὴν φύσιν, ἀλλ' ἐνδεδεικται ἐν εὐδαιμονίᾳ τὴν κακίαν, πολὺν χρόνον διὰ τὸν φόβον τῷ Ἰλλου ἡσυχασθεῖσαν." ἀναγινωσκομένης δὲ βίβλου Κλήμεντος τῷ σρωματώως, καὶ φθάσαντος χωρίον ἐν ᾧ τὸς ἄνδρας ἀποσκόπτει τοὺς ἐταιρικῶς τὰς ὕψεις ὑπογράφοντας καὶ βάπτοντας τὰς τρίχας, εἰπόντος τοῦ Λεοντίου "ἄρᾳ γε ἔσι τις τοῦ βασιλέως ἄτερ ὁ τὰς τρίχας βάπτων καὶ φρυκόμενος τὰς ὕψεις;" ὑποτυχὼν ἄλλος ἔφη μοναχός "ἡμεῖς περὶ ἀνθρώπου διηπορήσαμεν, εἴ γε ὅλως ἀνέχεται κοσμήσει τὴν φύσιν ἐναλλάττειν· οὐ μὴν γε τοῦτο διελάβομεν ποιεῖν τὸν βασιλέα." ἀλλ' ἐντρόχως μὲν λίαν οἱ μοναχοὶ ἀπέσκηψαν τοὺς τὴν τῶν ἀνδρῶν φύσιν εἰς τὴν τῶν θηλειῶν περρωμένους μετεγγράφειν. ὅτι γὰρ τὰς τοιαύτας καὶ τῶν παλαιῶν πλεῖστοι ἀπεγράφησαν ὡς οὐ βεβαίους, πολλοὺς μὲν ἔξιν εὑρεῖν ἐν ἱστορίαις, ἐκδηλότερον δὲ Φίλιππον τὸν τοκέα Ἀλεξάνδρου. ἐπεὶ γὰρ Ἀντίπατρον τινα τῶν φίλων τάξας εἰς τοὺς δικαστὰς τὸν πύγωνα καταβαπτόμενον εἶδε καὶ τὴν κόμην, ξανέστησεν εἰπὼν τὸν ἄπιστον ἐν θριξὶ μὴ νομίζειν ἐν πράγμασιν ἀξιοπίστον ὑπάρχειν.

Λεόντιος Τριπόλεως τῆς Λυδίας ἐπίσκοπος, Μυσὸς τὸ γένος τῶν πρὸς τῷ Ἰσρῳ κατοικημένων, οὗς ἀγχεμάχους Ὀμηρος καλεῖ. τὸν τοιοῦτον Λεόντιον προσεταιρίζεται

ὁ κακόφρων Φιλοσόργιος ἐν τῇ βίβλῳ αὐτῇ ὡς ὁμόφρονα τῆς Ἀρεινικῆς αὐτοῦ κακοφροσύνης. ὃς παῖδα ἕνα ἐσχηκώς ἐπειδὴ μὴ χρησὰς ἐλπίδας αὐτὸν ὑποκαίνοντα πρὸς ἄρετὴν εἶδεν, εὐξάμενος, ὡς φασίν, ἔτι μειράκιον ὄντα ἐποίησεν ἀποθανεῖν, κάλλισον ἤγησάμενος τὸ πρὸ αἰσχρῆ τινὸς καταλύσασθαι τὸν βίον, τῶν σφαλερῶν κατὰ τὸν βίον ὀλισθῶν ἔξω γενόμενον. κανόνα δὲ αὐτὸν ἐκάλεσαν τῆς ἐκκλησίας. ἦν δὲ ἐλευθέρος τὴν γνώμην ἐπ' ἴσης εἰς πάντας καὶ παρορησιαστικός. καὶ ποτε συνόδου γενομένης, Εὐσεβίας τῆς Κωνσταντίου γυναικὸς εἰς οἶδημα ἄρθείσης φρονήματος καὶ παρὰ τῶν ἐπισκόπων προσκυνουμένης, μόνος οὗτος παρὰ φῶλον αὐτὴν τιθέμενος οἶκοι ἔμεινεν. ἡ δὲ διὰ τῆς ὑποθερμανθείσης τοῖς θυμοῖς καὶ τὴν γνώμην φλεγμήνασα πέμπει πρὸς αὐτόν, αἰτιωμένη καὶ ὑποσχέσει κολακεύουσα, ὡς ἐκκλησίαν σοι μεγίστην ἐγεγῶ καὶ χρήματα ἐπιδαψιλεύσομαι, εἰ ἄρτικοιο πρὸς με. ὃ δὲ ἀντιδῆλως "τούτων μὲν εἴ τι βουλευθείης τελέσασθαι, ὦ βασιλεῦ, οὐκ ἔμοι μᾶλλον ἢ τῇ σου τῆς ψυχῇ ἴσθι χαριουμένη· εἰ δὲ θελήσεις ἀφικέσθαι πρὸς σέ ὡς τῆς ἐπισκόπους περσούσης αἰδοῦς φυλαχθισμένης, ἵν' εἰσέλθοιμι μὲν ἐγώ, σὺ δ' αὐτίκα τοῦ θρόνου τῇ ὑψηλοῦ καταβῆσαι μετ' αἰδοῦς ὑπαντήσεως ἔμοι καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπόσχῃς ταῖς ἐμοῖς χερσὶν εὐλογιῶν ἀξιουμένη, κἄπειτα καθεσθῆναι μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἂν ἐσχέῃς αἰδεμένη, ὁπόταν δὲ κελεύσῃμι, καθεδουμένη ἡνίκα δοίην τὸ σύνθημα, — εἰ οὕτως αἰρήσῃ, ἀφικοίμην παρὰ σέ. εἰ δ' ἕτερον τρόπον, οὐχ οὕτω πολλὰ δώσεις, οὐδ' οὕτω μεγάλη δυνήσῃ, ὡς ἡμῶς τῆς προσηκούσης τιμῆς τοῖς ἐπισκόποις καθυφαιμένους εἰς τὸν θεῖον ἔξυβρίσαι τῆς ἱεροσύνης Θεσμών." ταῦτα ὡς ἀπηγγέλθη, ἀναπίμπραται τὴν ψυχὴν, οὐκ ἀναρχετὸν ποιουμένη πρὸς Λεοντίου τοιοῦτους δέξασθαι λόγους. καὶ πολλὰ διοιδήσασα καὶ παθηγαμένη, καὶ πολλὰ ἐκ γυναικείας ἀκροχόλου καὶ κούφης ἀπειλήσασα διανοίας καὶ τάνδρῃ διηγησαμένη, πρὸς τιμωρίαν ἔξωρμυ. ὃ δὲ μᾶλλον ἐπήνεσε τὴν ἐλευθερίαν τῆς γνώμης, καὶ τὴν γυναικῶν παρήνεγκε τῆς ὁργῆς καὶ ἀποπέμπει εἰς τὴν γυναικωνίτιν. καὶ ποτε μετὰξὺ προκαθημένου τοῦ βασιλέως Κωνσταντίου τῶν ἐπισκόπων, καὶ ἄρχειν καὶ τῶν ἐκκλησιῶν ἐθέλωντος, οἱ μὲν

πολλοὶ πᾶν ὃ τι φήσκειν ἐκρόταν καὶ ἐθανύμαζον, ἄριστα εἰρησθαι διοριζόμενοι, ὃ δὲ ἐσιώπα. ὡς δὲ ἤρετο αὐτὸν ὁ βασιλεὺς τί σιωπᾷ μόνος τῶν πάντων, "θανυμάζω" ἔφη "ὅπως ἕτερα διέπειν ταχθεῖς ἐτέροις ἐπιχειρεῖς, στρατιωτικῶν μὲν καὶ πολιτικῶν πραγμάτων προεξηκώς, ἐπισκόποις δὲ περὶ τῶν εἰς μόνους ἐπισκόπους ἡκόντων διατυττόμενος." τὸν δὲ βασιλεὺς καταιδεσθῆναι παύσασθαι τῆς ἐν τοῖς τοιούτοις ἤδη διακελεύσεως. τοιοῦτος ἦν ὁ Λεόντιος ἐλευθέριος. Philostorgius?

λέπαθνα οἱ μασηγαλιεῖρες τῶν ἵππων, ἢ σηθιαῖοι λῶροι. sch. A Eq. 765.

λέπας ἀκρωτήριον. λεπὰς δὲ κορχαλίης εἶδος, ὃ ταῖς πέτραις προσπῆγγνται, δυνατοσπύσως ἔχον ἐπειδὴν τις αὐτοῦ βουληθείη λαβεῖν. εὐεπίηρος δ' ἐστὶ τῷ λεπῷ ὁ Ἀριστοφάνης. παρ' ὑπόνοιαν ὥσπερ λεπὰς αἵτρας, οὕτως ἡ γραῦς τῷ μειραλίῳ. λεπὰς δὲ εἶδος λχθύος (sch. A Plut. 1097). καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 23) "ὃς τότε ναίεις εὐσιβὲς αἰθυσίαις λχθυβόλοισι λέπας," τῷ τῆς ἀκρωτήριον.

λεπασή εἶδος ποτηρίου μεῖζον ἢ κύλιξ· ἢ ὁ πίθος. Ἀριστοφάνης (Pac. 916) "θήσεις, ἐπειδὴν ἐκπῆς οἶνον νέου λεπασίν."

λεπιδωτοὶ λχθύες πᾶν τὸ τῶν λχθῶν γένος, ἔξω τῶν σελαχίων.

λέπρα εἶδος νόσου. Μάχρος "λέπρα δὲ ἐπὶνθαι τῷ προσώπῳ αὐτοῦ."

Λέπρεον τῆς Τριφυλίας πόλις, ἀπὸ τῆς παρκαυμένης τραχέος ὁροῦς· οἱ δ' ἀπὸ τοῦ τοῦς κτίζοντας αὐτὴν νόσῳ χρήσασθαι λέπρα. οὐδετέρως τὸ Λέπρεον· Ἀριστοφάνης δὲ (Av. 149) ἀρσενικῶς ἐξήνεγκε, τὸν Ἥλειον Λέπρεον, ἀντὶ τοῦ τὸν τῆς Ἡλίδος. οὕτω δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ τῆς χώρας αὐτὴν λέπειν· διαφαίνεται γὰρ ἐκ τῆς ὀρεινῆς. πέτρας γὰρ εἶναι αὐτόθι ποικίλως τῷ χρώματι καὶ διαλεύκους, ὅμοιους τοῖς τῆς ὄψεως λεπριώσι.

Λέπρεος· Ἀριστοφάνης "βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου." οὗτος εἶχε λέπραν, ἐκωμωδεῖτο δὲ καὶ εἰς μυλακίαν, ἣν δὲ καὶ κακοπράγιον καὶ ὀυφογάος καὶ λάλος.

Λεπρίνης ὄνομα κύριον.

λεπτά ξαίνεις, ἐπὶ τῶν πενιχρῶς διαγόντων τὸν βίον.

λεπτά πλοῦα τὰ μικρὰ Θουκυδίδης ἐν ἡ' (immo 7 40).

λεπτή τις ἐλπίς ἐξ ἑφ' ἧς ὀχόμεθα (A Eq. 1249). ἐπὶ τῶν ἀμηγάρων εἴρηται ἡ παροιμία.

λεπτὴν πλέκει, λεγόμενον τι ἐπὶ τῶν πενήτων. ὅλον ἀκριβῆ, σενήν, ἀσθενή· ἐνθεν καὶ λεπτολόγος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (739) "καὶ σκάσας τὴν φροντίδα λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα," τοὔτεστιν ἐρεύνα.

λεπτόγεα κακὸς ἀγρός. λεπτὴ γῆ μὴ λιπαρά. καὶ λεπτόγεως.

λεπτολογία. "οὐδὲ λεπτολογία ἐδίδου, οὐδὲ διηγέ τοὺς λόγους" περὶ Ἀπολλωνίου γράφει Φιλόστρατος ὁ Ἀθήνιος (I 13). "Ἐρμαιοππος Ἀημόταις. "λεπτολογεῖν ἤδη ζητῶ καὶ περὶ καπνοῦ σενολεσχεῖν" (A Nub. 319), ἀντὶ τοῦ περὶ τοῦ μηδενὸς καὶ κενῶν πραγμάτων. διασυρμῆ δὲ χάριν τῶν φιλοσόφων ὡς λογνὴ ζητούντων ζητήματα. "σὺ τε λεπτοτάτων λήρων" (358), τοὔτεστι συνετωτάτων καὶ δυσπαρακολουθήτων λόγων.

λεπτόμιτον φάρος τὸ λεπτὸν ἱμάτιον.

λεπτυσμός. λεπτυσμός ἐστιν ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῇται καὶ ἀντὶ ἐξ ἀνδρῶν ἐλάττους γίνονται.

λεπυρόν ὀξύτωνος. σημαίνει δὲ ἡ τὸ τοῦ ἰσοῦ ἢ τὸ τῆς ῥοιᾶς επικάλυμμα.

Λέρνη θεατῶν ἀντὶ τοῦ κακῶν θάλαττον· Κρατῖνος. οἱ μὲν διὰ τὴν ὕδραν, οἱ δὲ διὰ τὸ τοὺς Ἀργεῖους τὰ καθάρματα ἐκεῖ ἀποφέρειν· ὁ γὰρ Δαναὸς ἐν τῇ Λέρνῃ τὰς κεφαλὰς τῶν Αἰγυπτιαδῶν ἀπέθετο, καὶ ὡς εἰκὸς ἐφ' ὕβρις ἐκάλυψε τὰ δυσουόνισμα ἐκεῖ ὀπίπτειν. οἱ δὲ Λέρνῃ κακῶν.

λερόν τὸ λεῖον.

Λέσβιος ὁ ἀπὸ τῆς Λέσβου νήσου.

λεσβίσαι μολῶναι τὸ εἶμα· Λέσβιοι γὰρ διεβάλλοντο ἐπὶ αἰσχροτήτι. Ἀριστοφάνης (Vesp. 1337) "μέλλουσιν ἤδη λεσβεῖν τοὺς ξυμπέτας."

Λεσβίων ἄξια, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.

Λεσβῶναξ Μυτιληναῖος φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ Αὐγούσου, πατὴρ Ποτάμιωνος τῷ φιλοσόφου, ἔγραψε πλεῖστα φιλόσοφα.

λέσχαι. λέσχος ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί· Ὅμηρος (σ 327) "οὐκ ἐθέλεις εὐδεῖν χαλκήϊον ἐς δόμιον ἐλθὼν ἢ ἐς λέσχην;" Κλειάνθης δὲ φησιν ἀπονενεμῆσθαι τῷ Ἀπόλ-

λωνι τὰς λέσχας, ἐξέδραις δὲ ὁμοίως γίνεσθαι, καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἀπόλλωνα παρ' ἐνίοις λεσχηνόριον ἐπικαλεῖσθαι (Harp.). λέσχαι καὶ ποιήματα Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικῆ, μέτρῳ Φαλαικεῖν ἦτοι Σαπφικῷ γραφέντα.

λέσχη πολλὴ ὁμιλία, φλυαρία. τὸ δὲ παιδὶν αἱ καθέδραι καὶ οἱ τόποι ἐν οἷς εἰώθεσαν ἀθροίζόμενοι φιλοσοφεῖν, λέσχαι ἐκαλοῦντο. οὕτω φησὶ καὶ Ἱεροκλῆς ἐν α' φιλοσοφουμένων. Ἡρόδοτος (9 71) "καῖτοι γενομένης λέσχης ὅς γένοιτο αὐτῶν ἄριστος." (Callimach. ap. Diog. L. 9 17) "ἐμνήσθη ὁσάκις ἀμφοτέροι ἦλιν ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μὲν που, ξεῖν' Ἀλικαρνησεῦ, τετράπαιλαι σποδιή· αἱ δὲ τεαὶ ζῶουσιν ἀηδόνες."

λέσχη δὲ παρὰ Ἡσιόδῳ (O. 491) ἡ κά-b μινος.

λεσχηνεῖα ὕβρις, καὶ λεσχηνίτης ὁ ὕβριστης.

Λεσχίδης ἐπὶ ποιητῆς, ὅς συνεστράτευσεν Εὐμενεῖ τῷ βασιλεῖ· ὅς ἦν ἐπιφανέστατος τῶν ποιητῶν. συνῆν δὲ τούτῳ καὶ Πυθίας ὁ συγγραφεὺς καὶ Μένανδρος ἱατρός.

λευγαλέας ὀλεθρίους, χυλεπὰς· (AP 6 270) "ὥς σε μετ' εὐχλωαῖς ἐκαλέσαστο, λευγαλέας τοι κήρας ἀπ' ὠδίνων τῆλε βυλεῖν λοχίων." καὶ λευγαλέος ὁ χαλεπός.

Λενί ὄνομα κύριον, οὗ ἡ φυλὴ ἱερατείας τάξιν ἐπλήρου. καὶ Λενίτης ὁ ἱερεύς.

λευιαθάν (Job. 40 20) δράκων. "νῆς δὲ μέγας Ἀσσύριος, αἱ ἐναντίαι δυνάμεις, τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς ἐμφωλεύοντα· ὃν ἔλκει τῷ τῆς θεότητος ἀγκίστρῳ, τῷ κεκρυμμένῳ σώματι, οἷά τινι σκώλῃ." cf. v. ψελίω.

λευκαὶ φρένες μαινόμεναι, ἢ λαμπραὶ καὶ ἀγαθαί, ἢ ἡμεροί.

λευκανία ὁ λαιμός.

Λευκαρίον ὄνομα κύριον.

Λευκὸς νῆσός ἐστι πρὸ τῆς Ἡπείρου κειμένη. Harp.

λεύκη. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος "τοὺς ἐξηφανωμένους τῷ μυράθῳ καὶ τῇ λεύκῃ." ἐξέφοντο δὲ οἱ τὰ βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ διὰ τὸ χθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτόν, χθόνιον δὲ καὶ τὸν τῆς Περσεφόνης Διόνυσον. τῇ δὲ λεύκῃ πεφυκέναι φασὶ πρὸς τῷ Ἀχέρωντι, ὅθεν καὶ ἀχερωίδα καλεῖσθαι αὐτὴν παρ' Ὁμήρῳ (N 389). Harp.

λεύκη παρὰ Ἡροδότῳ (1 138) πάθος τιὸ περὶ ὅλον τὸ σῶμα.

Λευκὴ ἀκτὴ. πλείονων οὐσῶν Λευκῶν, *Λυσίας* τῆς ἐν Προποντίδι μνημονεύει. *Harp.*

λευκὴ ἡμέρα ἡ ἀγαθὴ, καὶ ἐπ' εὐφροσύνῃ. *Εὐπολις* Κόλαξιν "ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰωνῆς κύκλος τῇ λευκοπῶλιν φέγγος ἡμέρῃ φλέγειν."

λευκὴ ἡμέρα ἡ ἀγαθὴ, ἀπὸ τῆς παροιμίας τῆς λεγούσης "τῶν εἰς φαρέτρων." *Φύλαρχος* γὰρ φησι τοὺς Σκύθας μέλλοντας καθιδεῖν ἄγειν τὴν φαρέτρων, καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκελεῖν διαγαγόντες, καθιδέναι εἰς τὴν φαρέτρων ψήφον λευκὴν, εἰ δὲ ὀκληρῶς, μέλαιναν. ἐπὶ τοίνυν τῶν ἀποθνησκόντων ἐκφέρειν τὰς φαρέτρας καὶ ἀριθμεῖν τὰς ψήφους, καὶ εἰ εὐρεθείησαν πλείους αἱ λευκαί, εὐδαιμονίζειν τὸν ἀπογινόμενον. ὅθεν ἡ παροιμία.

λευκὴν μῦζαν φυρῶ σοι, παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα ἐπισφρονουμένων.

λευκὴ εἰς ἄθμη, ἐπὶ τῶν ἄθλη ἀδύλοις σημειουμένων, ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων. *Σοφοκλῆς* *Κηδαιῶνι* "τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι, οὐ μᾶλλον ἢ λευκὴ λίθῳ λευκὴ εἰς ἄθμη." ἐν λευκῷ γὰρ λευκὴ εἰς ἄθμη οὐδὲν δύναται δεικνύναι. εἰς ἄθμη δὲ ἐστὶ σπάρτος τεκτονική.

λευκός τις ἀνεπήδησ' ὅμοιος *Νικίῳ* (*A Eccl.* 449). οὗτος γυναικώδης ἦν ὁ *Νικίας*.

λευκὴ ψῆφος, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν δαιμόνως ἢ δυστυχῶς ζώντων.

Λευκὴν πέτρα.

Λεύκιος *Δημοκράτης* τῷ *Κορινθίῳ* υἱός. οὗτος εἰς *Ρώμην* ὤρμησε πιεσέων αὐτῷ τε καὶ τοῖς χρήμεισι, πεπεισμένος οὐδενὸς ἔλατον ἔξιν ἐν τῇ πολιτείᾳ διὰ τινος ἀφορμῆς, ἔχων γυναικᾶ χρησίμην τὰ τ' ἄλλα καὶ πρὸς πᾶσαν ἐπιβολὴν πραγματικὴν εὐφυνᾶ συνεργόν. παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν *Ρώμην* καὶ τυχὼν τῆς πολιτείας εὐθέως ἡρμόσατο πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως ἀρέσκειαν, ταχὺ δὲ καὶ διὰ τὴν χορηγίαν καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἐπιδειξιότητα καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐκ παίδων ἀγωγὴν ἡρμόσας τῷ προεστώτι μεγάλῃς ἀποδοχῆς ἔτυχε καὶ πίσεως παρ' αὐτῷ. χρόνου δὲ προϊόντος εἰς τοῦτο ἤλθε παραδοχῆς ὥστε συνδιοικεῖν καὶ συγχειρίζειν τῷ *Μαρκίῳ* τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν. ἐν δὲ τέτοις ἐπ' ἀγαθῷ πᾶσι γινόμενος, καὶ συνεργῶν καὶ συγκατασκευάζων τοῖς δεομένοις αἰεὶ τι τῶν χρησί-

μων, ἅμα δὲ καὶ τῇ τοῦ βίᾳ χορηγίᾳ μεγαλοψύχως εἰς τὸ δέον ἐκάσποτε καὶ σὺν καιρῷ χρώμενος, ἐν πολλοῖς μὲν ἀπετίθετο χάρι, ἐν πᾶσι δ' εὖνοιαν ἐνειργάσατο καὶ φήμην ἐπὶ καλοκαγαθίᾳ, καὶ τῆς βασιλείας ἔτυχε. *Polyb.* 6.2.

Λεύκιος *Αἰμίλιος* ὁ *Περσέα* νικήσας, κύριος γινόμενος τῆς *Μακεδόνων* βασιλείας, ἐν ἣ τῆς ἄλλης χωρὶς κατασκευῆς καὶ χορηγίας ἐν αὐτοῖς εὐρέθη τοῖς *θησαυροῖς* ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ πλείω τῶν ἑξακισχιλίων ταλάντων, οὐχ οἷον ἐπεθύμησε τέτων τινός, ἀλλ' οὐδ' αὐτόπτης ἐβουλήθη γενέσθαι, δι' ἑτέρων δὲ τὸν χειρισμὸν ἐποιήσατο τῶν προειρημένων, καίτοι κατὰ τὸν ἴδιον βίον οὐ περιττεύων τῇ χορηγίᾳ, τὸ δ' ἐναντίον ἐλλείπων μᾶλλον. μεταλλάξαντος γοῦν αὐτοῦ τὸν βίον οὐ πολὺ κατέπιν τοῦ πολέμου, βαλθόντες οἱ κατὰ φύσιν υἱοὶ *Πόπλιος Σκηπίων* καὶ *Κόιντος Μάξιμος* ἀποδύναι τῇ γυναικὶ τὴν φερρὴν, καὶ τάλαντα καὶ εἰς, ἐπὶ τοσοῦτον ἐδυσχερῆσθησαν ὥς οὐδ' εἰς τέλος ἐδυνήθησαν, εἰ μὴ τὴν ἐδουχίαν ἀπέδοτο καὶ τὰ σώματα καὶ σὺν τούτοις καὶ τινὰς τῶν κτήσεων. *Polyb.* 18.18.

"κύλλισον οὖν σημειὸν κατέλιπε τῆς ἐαυτοῦ προαιρέσεως ἀποθανῶν· ὁ γὰρ πλείστον μὲν τῶν κατ' αὐτὸν ἐξ Ἰβηρίας χρυσὸν εἰς τὴν *Ρώμην* μετενηνοχῶς, μεγίστων δὲ *θησαυρῶν* κύριος γινόμενος ἐν *Μακεδονίᾳ*, τοιοῦτον ἀπέλιπε τὸν ἴδιον βίον ὥς ἐμὴ δύνασθαι τὴν φερρὴν τῇ γυναικὶ διαλύσαι πᾶσαν ἐκ τῶν ἐπίπλων, εἰ μὴ τῶν ἡγέων τινὰς προσπέδοτο κτήσεων." id.

Λευκοθέη (*Hom.* ε 334) ὄνομα κύριον.

λευκόν. ὅτι καὶ τὸ λευκὸν ὁμιώνυμον, ὥσπερ τὸ ἀγαθόν. τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ σώματος λεγόμενον τὸ λευκὸν χρῶμα σημαίνει, ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ τὴν ποιότητα, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς φωνῆς τὸ ποιεῖν· λευκὴ γὰρ λέγεται φωνὴ ἡ εὐήκοος, εὐήκοος δὲ ἐστὶν ἡ τὴν ἀκοὴν σφοδρῶς καὶ ταχέως ἀλλοιῶσα. ὁμοίως καὶ τὸ ὁρᾶν δεικνύουσιν ὁμώνυμον. *Alex. Aphrod.* in *Top.* 1 p. 57.

Λευκόνιον ὄνομα τόπος.

Λευκονοιεύς, δῆμος τῆς *Λεοντίδος* οἱ *Λευκονοιεῖς*. *Harp.*

λευκοπύγους δειλούς, ὡς *μελαιπύγας* τοὺς ἀνδρείους.

λευκοὺς λίθους ἔχοντες ἀνθρώποις μέγα." cf. v. *λίθων* χοαί.

λευκόχρως λευκὸν τὸ σῶμα ἔχων· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6177) "Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλῇ σύριγγι μελίσδων."

Λευκτροχωρίον Βοιωτίον περὶ Θεσπιάς. Harp.

λευκώλενος λευκοβραχίον.

λευκώμια τοίχος γύψου ἀλλημιμένος, πρὸς γραφὴν πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιτήδειος.

Λεύκων Ἀγνώς (an Ἀγνωνος), γεγονώς ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς. τῶν δραμάτων αὐτῷ ἐξὶ ταῦτα, Ὄνος ἀσκοφόρος, Φράτορες.

λεύσσετε (Hom. A 120) ὁράτε, βλέπετε.

λευστήρ· "ὁ δὲ παλαμναῖος καὶ λευσήρ ἐκείνος ἤτησεν ἐπιωνυμίαν λαβεῖν εὐτυχίης," ὁ καταλευσθῆναι ἄξιος, τουτέστι λιθοβοληθῆναι. καὶ Αἰλιανός "ἵνα τὸν τῶν κακῶν αἴτιον καὶ λευσήρα ἀφανίσωσι."

λευχείμων. συζέλλει. λευκοφόρος.

λευχηπατίας δειλός· συμβαίνει γάρ τι περὶ τὸ ἦπαρ ἐπὶ τινῶν, ὁ δειλὸς τοὺς ἀνθρώπους ποιεῖ. ἐπὶ τῶν τοιούτων οὖν εἴρηται.

Λέχαιον ἐπίνειον Κορινθίων. Harp.

λεχεποίη (Hom. B 697) λέχη ποιοῦντα, ἥτοι ψιάθους.

λέχος συνοουσία, κοίτη, μῆξις. λέχει δοτική.

λέχριος πλάγιος· (AP 5 294) "καὶ διαδὺς λέχριος ἐν θαλάμῳ."

λεχώ ἡ ἀρτίοκος· καὶ ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 271) "οὐνεκά οἱ πρὸς τοῦ λεχοῦ δισσὰς ὑπερέσχες χεῖρας, ἄτερ τόξου πότνια νισσομένη."

λεχώια τὰ ἐπὶ τῇ λοχείᾳ συμβαίνοντα· (AP 7 166) "ἀλλὰ κύραι τῇ παιδὶ λεχώια δῶρα φέρεσαι, θεριὰ κατὰ ψυχρῶ δάκρυα χεῖτε τάφου."

Λεωγόρας ὄνομα κύριον· ὃς ἦν πατήρ Ἀνδοκίδου τοῦ ῥήτορος.

Λεωδάμιας ὄνομα κύριον.

■ λεωκόριον τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ ἰσορίας. ἐλπίωξέ ποτε ἡ Ἀττική, καὶ λῆσις ἦν τῶν δεινῶν παιδὸς σφαγή. Λεὼς οὖν τις τὰς ἐαυτοῦ θυγατέρας ἐπιδέδωκε, καὶ ἀπῆλαξε τοῦ ληϊοῦ τὴν πόλιν· καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθη ὁ τόπος Λεωκόριον. sch. Thuc. 1 20.

■ λεωκόριον ἡρῶον ἐν μέσῳ τῷ Κεραιμειῷ· Λεὼς γὰρ ὁ Ὀρφῆος υἱὸν μὲν ἔσχε Κύλανθον, θυγατέρας δὲ τρεῖς, Φασιδέαν Θεόπην Εὐβούλην, ὡς ὑπὲρ τῆς χώρας σφα-

γιασθείσας ἔτι παρθένους ἐτίμησαν Ἀθηναῖοι τῷ ἡρώϊ.

Λεωκράτης. καὶ κλίνεται εἰς οὐς.

Λεώκριτος· (A Ran. 1485) "εἰ τις πτερώσας Λεώκριτον Κινησίᾳ, αἶροιν αἰσροὶ πελαγίαν ὑπὲρ πλάκῃ." ὡς λεπτός τῶν σφόδρου ὁ Κινησίας κωμωδεῖται, καὶ ὡς ξένος καὶ ὡς κόλαξ. ἐμνήσθη δὲ τῶν δύο ὡς ὁμοφρονούντων. ἥ ὅτι ὁ Κινησίας λεπτός ἦν, ὁ δὲ Λεώκριτος μοχθηρός. φησὶν οὖν ὅτι, εἰ τις ἀντὶ πτερῶν Λεωκρίτῳ Κινησίᾳ περιβάλοι ὥς φέρεσθαι μεταρσίεας, συμβήσεται αὐτοὺς ὀλέσθαι ἀεροφορήτους γενομένους.

Λέων Ἀλαβανδρὸς ῥήτωρ ἔγραψε Καρικῶν βιβλία δ', Ἀνικιακὰ ἐν βιβλίῳ β', τέχνην, περὶ εἰσέσεων, τὸν ἱερὸν πόλεμον Φωκίων καὶ Βοιωτῶν.

Λέων βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ Μακέλλης, ὃς ἔδοξε τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων ἀπάντων εὐτυχέστατος εἶναι, καὶ φοβερός ἄπασιν τοῖς τε ὑπ' ἐκείνους τὴν βασιλείαν τελοῦσι καὶ τῶν βαρβάρων αὐτῶν ὅσοις εἰς γῆμιν ἀφίκετο. καὶ ταύτην μὲν τοῖς πολλοῖς καταλέλοιπε τὴν δόξαν· "ἐγὼ δέ" φησὶ Μάλχος (p. 269 Nieb.) "εὐτυχίαν οὐκ οἶμαι, εἴ τις τῶν ἀρχομένων τὰ ὄντα διασυλῶν, καὶ μισθούμενος αἰεὶ συκοφάντις εἰς τοῦτο, καὶ κατηγορῶν αὐτὸς ὅτε μὴ ἄλλον ἀνῆρσισκε, καὶ τὸν χρυσὸν ἐξ ἀπάσης τῆς γῆς συλλεξάμενος ἐαυτῷ μόνῳ κατάδοιτο, ἐρήμιους μὲν τὰς πόλεις ἥσπερ ἔμπροσθεν ἔχον εὐπορίας ποιήσας, ὡς μηκέτι τοὺς φόρους, οὐδὲ ἐτέλουν, δύνασθαι μετ' εὐχερείας ἀπενεγκεῖν." καὶ ἀπλῶς πάσης κυκλίας ἀπισχυρίζεται ὁ Μάλχος γενέσθαι αὐτὸν καταγώγιον· ὃς γε καὶ Ὑπερέχιον τὸν γραμματικὸν ἐφηνάδενυσέ ποτε, καὶ τῷ Εὐλογίῳ τῷ φιλοσόφῳ σιτηρέσιον εἰπὼν δοθῆναι, τινὸς τῶν εὐνόων λέγοντος ὅτι ταῦτα εἰς εἰρατιώτας προσήκοι δαπανᾶσθαι, εἶπεν "εἴθε γένοιτο ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ χρόνου ὥς τε τῶν εἰρατιωτῶν εἰς διδασκαλίας παρέχεσθαι." ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ Ἀκάκιος ἐγένετο πατριάρχης.

Λέων Λέοντος Βυζάντιος, φιλόσοφος περιπατητικὸς καὶ σοφιστής, μαθητὴς Πλάτωνος ἢ ὡς τινες Ἀριστοτέλους, ἔγραψε τὰ κατὰ Φίλιππον καὶ τὸ Βυζάντιον βιβλίους ζ', Τευθραντικόν, περὶ Βησαίων, τὸν ἱερὸν πόλεμον, περὶ εἰσέσεων, τὰ κατ' Ἀλέξανδρον. οὗτος ἦν σφόδρα παχύς, καὶ πρᾶσβεύσας

πρὸς Ἀθηναίους γέλῳτι ἐκίνησε καὶ τῆς πρεσβείας ἐκράτησεν, ἐπειδὴ πῶον ἐφαίνετο καὶ περιττὸς τὴν γαστέρα. ταραχθεὶς δὲ οὐδὲν ἀπὸ τοῦ γέλῳτος "τί" ἔφη "ὦ Ἀθηναῖοι γελᾶτε; ἢ ὅτι παχὺς ἐγὼ καὶ τοσοῦτος; ἔσι μοι καὶ γυνὴ πολλῶν παχυτέρα, καὶ ὁμοφυῆς μὲν ἡμᾶς χωρεῖ ἡ κλίνη, διαφερομένης δὲ οὐδὲ ἡ οἰκία." καὶ εἰς ἐν ἤλθεν ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος ἄρμολογος ὑπὸ τοῦ Λέοντος σοφῶς ἐπισχεδιάσαντος τῷ καιρῷ. ὅτος ὁ Λέων ἀποκρουόμενος τὸν Φιλίππον ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου διεβλήθη παρὰ Φιλίππου πρὸς τοὺς Βυζαντίους δι' ἐπιστολῆς ἐχούσης οὕτως "εἰ τοσαῦτα χρήματα παρείχον Λέοντι ὅπουσα με ἤτειτο, ἐκ πρώτης ἂν ἔλαβον τὰ Βυζάντιον." ταῦτα ἀκούσαντος τῷ δήμῳ καὶ ἐπισχεδάντος τῇ οἰκίᾳ τοῦ Λέοντος, φοβηθεὶς μή πως λιθόλευστος παρ' αὐτῶν γένηται, ἐαυτὸν ἤγγε, μηδὲν ἀπὸ τῆς σοφίας καὶ τῶν λόγων κερδάνας ὁ δαίλιος. cf. Philostrat. V. S. 1.

α Λέων. οὗτος ἐρατηγὸς ἐπέμφθη παρὰ Εὐτροπίου τοῦ ἐννοῦχου κατὰ τῶν βυρβάρων, εὐχολος ὢν καὶ διὰ μελέτην μέτης εὐπαράγωγος· ἦν γὰρ αὐτῷ τὸ ἀνδρεῖον ἐπὶ τούτῳ συνηναγκασμένον, πλείους ἔχειν παλαικίδας τῶν ἐρατιωτῶν, καὶ πλείονα πίνειν ἢ ὅσα πάντες ἄνθρωποι πίνουσι. Eunap. p. 114 Nieb.

λέων λέων σοι γέγονεν, ἔκμαγμα σὺν, τά τ' ἄλλ' ἀπαῖσταντα καὶ τὸ πόσθιον τῇ σῇ προσόμοιον, ἐρεβλὺν ὥσπερ κύτταρον" (A Th. 521). ἐπὶ τῶν μοιχουμένων καὶ τικτουσῶν γυναικῶν. κύτταρος δὲ τὸ πῶμι τῆς βυλάνου, ὅπου ἐγκάθεται ἡ βύλινος.

Λεωνῆς σοφιστής, Ἰσάυρος τὸ γένος, εὐδοκίμων ἐν τῷ πλήθει τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμοτέχνων, ὃς Πρόκλῳ οὐ μόνον τῶν ἐαυτῷ λόγων ἐκοινώρησεν, ἀλλὰ καὶ σύνισχον ἔχειν ἡξίου καὶ συνδιαιτῶσθαι γυναικὶ καὶ τέκνοις παρεσκεύασεν, οἷα παῖδα γνήσιον καὶ τέτον γεγόμενον. γνώριμον δὲ αὐτὸν ἐποίει καὶ τοῖς τὰς ἡγίας ἔχουσι τῆς Αἰγύπτου. Marinus 8.

Λεωνίδεω δῶρα (AP 6 191).

Λεωνίδης Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, Ἀναξανδρίδου, ἀφ' Ἡρακλέους κ' βασιλεὺς. οὗτος ἡγεμὼν τῶν εἰς Θερμοπύλους ἀπαντησάντων Ἑλλήνων ἦν· ἐν δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ λέγεται τὸν Ἡρακλῆα ἀποθέμενον τὸ σῶμα ἀποθεωθῆναι. Λεωνίδης δὲ ἀπαγγελλόμενος

ὅτι τοξενόντων τῶν Περσῶν ὁ ἥλιος ἀφανῆς γίνεται, "θαρρῶμεν" ἔφη, "ἵτι ὑπὸ σκιᾷ μαχεσόμεθα." ἀριστοποιουμένοις δὲ τοῖς ἐρατιώταις "ἀριεῦτε" ἔφη "ὥς ἐν Ἀδῃ διαιπύσσοντες." ἐπελθόντος δὲ τοῦ βασιλέως οἱ μὲν ἄλλοι πάντες τὸ πλήθος ἐδλαβήντες ἐφυγον, Θηβαῖοι δὲ ὑποτόλμησαν· οὗς λαβὼν ἔσειξε βασιλεὺς. ἐπιγέγραπται ἐπὶ Λεωνίδου ἐπιγράμμα (AP 7 249) "ὦ ξεῖν' ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίους ὅτι τῇδε κείμεθα τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι." οὗτος ὁ Λεωνίδης περὶ Θερμοπύλους ἡμῖν τριακοσίοις ἀντίστη Ἑλλήνων, καὶ ἀριεῦν ἐτελεύτησε, κυκλωθεὶς ἐκ προδοσίας, Ἐφιάλτου τινὸς δειξάντος Πέρσας τὴν διὰ τῶν ὁρῶν ὁδόν. "ὁ δὲ Μακεδὼν ἐκείνος, εἴτε Λεωνίδης τὸ φρόνημα ἢ Καλλιμάχος ἢ Κυναίγειρος, ἀρκέσει δὲ τὸ Ῥωμαῖον ἀποκαλεῖν, ὥς τῶν λόγων τῶν λατρικῶν ὑπῆρθετο, ἤρετο εἰ τὸ Ῥωμαϊκὸν εἴη νενικηκός" (Theophyl. Sim. 2 6).

λεωπετρία λεῖος λίθος· "δυνατόν ἐστιν ἀπὸ τινος λεωπετρίας ἀπόβυσιν ποιησαμένους ἐκ θαλάττης εἰς τὴν χερσόνησον κατὰ κώτον γενέσθαι τῶν πολιτῶν."

λεωργός· Αἰσχύλος (Prom. 5) "πέτραις ὑψηλοκρήμινος τὸν λεωργὸν ὀχμαῖσαι," περὶ Προμηθέως. τουτέστιν ὁ πάντολμος, ὁ ἐπὶ τοῦ λεῶ ἀποθνήσκων.

λεῶς ὁ λαός, ὁ ὄχλος, ἀττικῶς.

Λεωσθένης ἐρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων. οὗτος ἐν τῷ πρὸς τοὺς Μακεδόνας πολέμῳ προθυμίᾳ χρυσάμενος τοῦ καιροῦ προθυμότερον καὶ τῇ παραπεσοῦσιν εὐπραγίᾳ κατὰ τῶν πολέμιων ἐπεξὼν τὴν τε ἐμβολὴν ἀφειδῇ ποιεῖται, καὶ λίθῳ πληγείς πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀφυλάκτως ἐπὶ τῆς πυραυλῆως πίπτει. Λεωσθένος ὄνομα κύριον.

Λεωτροφίδης. οὗτος χλωρὸς ἦν καὶ λεπτὸς ὥς εἰκέναι ἔρριθι, ὥς Κινηαῖος τῶν σφόδρα λεπτῶν· καὶ κοῦφος ἦν διθυραμβοποιὸς ὁ Λεωτροφίδης. Ἐρμιππος "ἀνάπηρά σοι θύσειν ἤδη βοῖδια, Λεωτροφίδε λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος." sch. A An. 1406.

Λεωτυχίδης ὁ τοῦ Λεωτύχου.

λεωφόρος ὁδὸς δημοσία.

Λεωχάρης Λεωχάρος.

ληγατάριος (ληγάτος?) εἶδος ἄρχοντος παρὰ Ῥωμαίους. καὶ ληγάτον τὸ ἐν διαθήκαις λιμπανόμενον παρὰ Ῥωμαίους.

λῆγε παύου.

ληδάριον θέρειρον. ἄλλως, εὐτελὲς ἰμάτιον θερνόν. Ἀριστοφάνης (Av. 716) "καὶ ληδάριον τι πρίασθαι."

Λήδας υἱὲ Κύβωρ καὶ Πολυδεύκης.

Λήδη ὄνομα κύριον.

λήδιον τὸ τριβώνιον.

λήθαργος ἐπιλήσιμον.

λήθαργος κύων ὁ προσσαίνων μὲν λάθρα δὲ δύνων. καὶ τῶν ἵππων οἱ μὲν ἀμελεῖς καὶ ἀβλεμεῖς καὶ νωθροὶ λήθαργοι καλοῦνται. ἔστι δὲ καὶ πῦθος τι σὺν πυρετῷ.

ληθεδαρός.

Ληθεδόνος ὄνομα πηγῆς.

ληθεδὼν λήθη. λήθη δὲ ἐστὶν ἀποβολὴ ἐπισήμης· ἐν ἐπιγράμματι (AP 717) "ἔργα δὲ φώτων ἐς ταχυνὴν ἔρρει τοιάδε ληθεδῶνα."

λήθη· "ὃ δὲ τοὺς θεῖους ἐξηγητὰς ἀπεγράφετο μύλα ἀκριβῶς, εἰς τὸ τῆς λήθης γῆρας, ὥς ἔφη ὁ Πλάτων, ὑπομνήματι καταλείπων ἑαυτῷ καὶ ἀποθησαυριζόμενος" (Damasc. Phot. p. 345). λήθην κυνῶν. λήθην ἐμποιοῦντων φαρμάκων. "τῶν τετολημμένων σφίσι λήθην καταχέαντες" (cf. v. ἐμπηρα) ἀντὶ τοῦ τοληπταί γενόμενοι.

Λήθος ὄνομα κύριον.

ληθότης ἡ ἐπιλησμοσύνη.

λήθω λανθάνω. καὶ λήσομεν ὁμοίως.

λήια σιτοφόρα πεδίλ, χωράφια.

ληιβότειρα καὶ ληιβοτείρης (Hom. σ 29). ληιβοτήρ δὲ ὁ ἄγριος σῦς.

ληίδα (Hom. I 138) τὴν λαφυραγωγίαν.

ληίζεται αἰχμαλωτίζει, διαρπάζει, πορθεῖ, ἐρημοῖ. ἴσως δὲ καὶ ἐν παθητικῷ σημασιολογία λέγεται.

λήιον (ἀπ λήδιον) εὐτελὲς κολόβιον.

ληισθεὶς ληξευθεὶς. καὶ λησιχὸν τύγμα καὶ πλῆθος, λησιρικὸν δὲ κτῆμα.

ληίσσατο (Hom. Σ 28) ἐμερίσατο, ἢ ἐλαφυραγώγησε.

ληισός ὁ κτητός.

ληίτις ληίτιδος (Hom. K 460). Λήιτος δὲ (B 494) Λήϊτον.

ληκεῖν τὸ φωνεῖν.

ληκινθάδιος.

ληκυθίζειν τὸ μεῖζον βοᾶν καὶ ψοφεῖν. sch. A Ach. 589.

ληκυθιον ἀγγεῖον· "εἶχε δὲ καὶ ἐν τῇ ζώνῃ ληκυθιον παρηρητημένον, ἐν ᾧ τὸ φάρμακον ἦν τὸ θανάσιμον." καὶ Ἀριστοφάνης

(Ran. 1209) "οὐ κατ' ἔπος γέ σου κρίσω τὸ ῥῆμ' ἔκασον, ἀλλὰ ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερεῖ." μεταφορικῶς γὰρ ἐλεγον κωδάριον ληκυθιον τελέαιον.

ληκυθιστής ὁ μὲ ψοφωρός· οὕτω Σοφοκλῆς. καὶ ληκυθισμός· "περινεγκεῖν ἐπ' ἀστροφῶς καὶ κεκλασμένως τὸν ληκυθισμὸν τῶν αἰσχυρῶν καὶ γελοίων ἁμαρτιῶν," τῷ τῆς ἐυφωνίας.

λήκυθον τὴν τοῦ μύρου Ἀττικοὶ καλεῖσιν ἀλάβαζρον· ἀρσενικῶς δὲ τὸν ἀλάβαζρον εἶπεν Ἡρόδοτος (3 20). τὰ ἐλαιοδόχα ἀγγεῖα· Ἀριστοφάνης Πλούτη (811) "αἱ δὲ λήκυθοι μύρον γέμνουσι." καὶ αὐθις (Av. 1588) "ἐλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ ληκύθῳ," ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλεοῦμεν, αὐ πειθόμεθα. "Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ποιήσας κοῖλον ἐπίθεμα τῇ ληκύθῳ περιέφερε νόμισμα, λύσιν ἔτοιμον τῶν ἀναγκαιῶν ἵν' ἔχοι Κράτης" (Diog. L. 7 12).

λήκυθος θηλυκῶς παρὰ Ἀριστοφάνει (Eccle. 988) "ὅς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους, ὁ τῶν γραφῶν ἄριστος," τοιαῦτα γὰρ τινα ἐν τοῖς μνήμασιν ἔγραφον. καὶ αὐθις (Eccle. 1024) "παράθου τὰς ληκύθους."

ληκυμέθα κινώμεθα· Ἀριστοφάνης (Gh. 493) "μᾶλίσθ' ὅταν ὑπὸ τοῦ ληκυμέθα τὴν νύχθ' ὄλην."

λῆμα ἄξια καὶ ἀνδρεία, φρόνημα· "τοιοῦτον γὰρ ὁ παῖς ὅδε λῆμα φαινεῖν," καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (457) "λῆμα μὲν πάρεσι τῷδ' οὐκ ἄτολμον," τοῦτέστι τολμηρόν. καὶ αὐθις (Eq. 754) "λῆμα θούριον," τοῦτέστι φρόνημα πολεμικόν. καὶ αὐθις (Gh. 465) "ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνε." καὶ αὐθις (Ran. 615) "παρὲξω ἐμμαντὸν ἀνδρείων τὸ λῆμα καὶ βλέποντ' ὀρίγανον," ἀντὶ τοῦ βλέποντα δορυφύ. Ἡρόδοτος (7 99) "ἡ δὲ Ἀρτεμισία ὑπὸ λήματος καὶ ἀνδρείης ἐσφατεύετο, οὐδ' ἐμμελὲς εὐσεύεις ἀναγκαιῆς." περὶ δὲ Εὐριπίδου καὶ Αἰσχύλου (A Ran. 927) "λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν." τὸ δὲ διὰ τῶν δύο μ' γραφόμενον, λῆμμα, αἱ προτάσεις παρὰ Ἀριστοτέλει, τῷτέστιν ἡ ἐρώτησις. ἡ γὰρ ἐρώτησις αἰτία τῆς ἀποκρίσεως, ἥτις ἐστὶν ἐξ ἧς ὁ συλλογισμός· ἦν καὶ λῆμμα λέγουσι. καὶ μονολήμματος προτάσεις, οἷον "ἀναπνεῖς· ζῆς ἄρα," πρόδηλον γὰρ τὸ παραλελειμμένον, τὸ "πᾶν τὸ ἀναπνέον ζῆ." τοιαῦτά ἐστι καὶ τὰ ἐνθυμήματα. "οὗτοι κολάσεως ἄξιοι· ἱερό-

συλοι γάρ." παρείται γὰρ τὸ τὰς ἱεροσύλας ἀξίους εἶναι κολάσεως.

λημαλέος.

λημάτια τὰ βουλευμάτια.

ληματιῶς (A Ran. 469). λῆμά ἐστι τὸ φρόνημα· ληματιῶς οὖν μέγα φρονεῖς. λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ἰ ληματίας ὁ μεγαλόφρων καὶ ἰσχυρός.

ληματίας φρονηματίας, γεννάδας.

λήμη λευκὸν ὄρνεν ἐν ὀφθαλμοῖς συναγόμενον καὶ ἀμβλυώτερον παρασκευάζον, παρὰ τὸ λεῦω τὸ βλέπω, καὶ τὸ μή· Ἀριστοφάνης (Plut. 581) "ἀλλ' ὦ χρονικαῖς γνώμαις ὄντως λημιῶντες τὰς φρένας," ἤθουν ἀρχαῖαις μυθίοις ἐσκοτισμένοι τὰς φρένας. ἔστι δὲ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀμβλυπούντων. λήμη δ' ἐστὶ τὸ πεπηγὸς δάκρυον, ὅπερ ἐπικαθεζόμενον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς. σημαίνει οὖν τὸ τετυφλωμένοι τὰς φρένας, ὥσπερ οἱ τὰς λήμιας ἔχοντες τῶν ὀφθαλμίων τῶν ἐμποδιζομένων τὰς ὄψεις. καὶ λημῶ τὸ ἀμβλυώτερον. καὶ λημιῶντες τὰς ὀφθαλμούς.

λήμιμα προφητεῖται. λέγεται δὲ καὶ τὰ ἐξ οἰκείας καρδίας ἀποφθέγματα.

Λημνία δίκη ἡ κυκίση.

Λημνία χειρὶ ὠμῇ καὶ πυρανόμῳ, ἀπὸ τῆς ἰσορίας· φασὶ γὰρ τὰς ἐν Λήμνῳ γυναῖκας τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἀνελεῖν, αἰτιωμένους ὅτι αὐταῖς οὐκ ἐμίσγυντο.

Λήμνιον βλέπων πυρῶδες. καὶ παροιμία "Λήμνιον κακόν." ἐκ γὰρ Ἀθηναίων ἀρπάσαντες γυναῖκας οἱ Λήμνιοι καὶ τεκνοποιησάμενοι ἐξ αὐτῶν κατέσφριζαν αὐτὰς μετὰ τῶν τέκνων. ἐπεὶ δὲ πάντας αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας, ὅτι αὐταῖς οὐ προσεῖχον, ἀνέϊλον ἅμια ταῖς τῶν Θρακίων γυναῖξιν ἐπὶ τῇ δυσωδίᾳ, ἣν Μυρσίλος μὲν διὰ τὸν Μηδείας ἐπὶ Ὑψιπύλῃ ζῆλον κατασχεῖν, Κανέκασος δὲ διὰ τὸ ὀλιγορῆσαι τῆς Ἀφροδίτης τὰς Λημνίας, ἔνθεν τὰ μεγάλα κακὰ Λήμνια λέγεται. cf. sch. Apollon. Rh. 1 609.

Λήμνιον πῦρ (A Lys. 299). ἔστιν ἀναφορά ἐν Λήμνῳ πυρὸς χαλεπή τις.

Λήμνιος ἀνὴρ ἀπὸ τῆς Λήμνης νῆσος.

Λημνόθεν.

λήναια ὄνομα ἐορτῆς ἐν Ἀθήναις.

ληναῖζω.

ληναῖτης χορός ὁ τῶν ληναίων.

ληναιῶν ληναῖωνος ὄνομα μηνός.

ληνίς ληνίδος ἡ βάκχη.

ληνοβύται οἱ ἱερεῖς.

ληνός καὶ προλήνιον αἱ ἐκκλησίαι παρὰ τῷ Δαβίδ (Ps. 8 1).

ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. Ἀθηναίων τῶν ἀσῶν τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ἄρχειν ἀναγράφεται τὸ ὄνομα, προσιδεμένων τῶν δῆμων αὐτοῖς· καὶ ἐξ ἐκείνων τῶν γραμματεῖων κληροῦσι τὰς ἀρχάς.

ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, εἰς ὃ ἐντεταμένοι οἱ τελωθέντες τῶν παίδων, οἳ ἐξῆν τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν. παρὸ καὶ τοῦ νομίου γέγονε, διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχειν· λήξεις δὲ εἰσιν οἱ τε κληροὶ καὶ αἱ οὐσίαι. Harp.

λῆξιν δίκης καὶ λαχεῖν δίκην τὸ καταγγεῖλαι κρίσιν ἰδιωτικῶν πραγμάτων φασί. τὸ δ' ἀντικαλεῖσθαι ἀντιλαχεῖν, τὸ δὲ διανείμασθαι χρήματι διαλαχεῖν.

λῆξις τὸ ἐγκλημα. καθ' ὅσον λόγον φασὶ καὶ λαχεῖν δίκην. Harp.

λῆξις πυῦσις· ἡ μερίς, κληρονομία. Αἰβλιανός· "καὶ θάπτεται τὸν νεκρόν, τοῖς χθονίοις θεοῖς ἀποδιδόνς τῆς ἐκείνων λήξεως ἥδη." καὶ αὐθις "λήξει οὐ μὰ Δία εὐκλήρω χρόνον τὰ Αἰγυπτίων κακὰ τῶν ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀλεξάνδρου ἐγκατέσκηψε καὶ τῇ Ρώμῃ."

Ληνοῦτας.

ληρεῖς φλυαρεῖς· Ἀριστοφάνης (Nub. 1275) "τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνυα καταπεισών;" λέγεται καὶ ἀπὸ νοῦ. καὶ αὐθις (Plut. 517) "λήρον ληρεῖς" ἀντὶ τῷ κατὰ λήρον. Ἀττικὴ δὲ ἡ φράσις καὶ τὸ σχῆμα, ὡς τὸ μανίαν μανίη. ἔστι δὲ Ἀττικὸν τὸ σχῆμα, τὸ εἰπόντι τὸ πρῶγμα ἐπαγαγεῖν τὸ ἀπὸ τῆς πρῶγματος ῥήμα, ὡς τὸ ὑβρίν ὑβρίζεις καὶ φρυγῆν φρυγεις.

ληρεῖς ἔχων (A Ran. 515). παρὰ τῷ ἔχων.

... ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 292) "καὶ ληρῶν οἱ χρύσειοι κάλαμοι."

λῆρος φλύαρος, μεταϊόφημος· "πολλὰ, γὰρ μοι ταῦτα καὶ ἐκ μεираίων ἐδόκει λῆροί τε καὶ φληναφοί."

λῆρος. ὅτι ὁ νοῦς ἐν τῷ γήρῳ λήρῳ καταληφθεὶς ἐκ αὐτοῦ εἰς ἑαυτὸν τὸ πάθος ἀνεδέχτο, ἵνα καὶ φθαρτὸς καὶ θνητὸς νομισθῇ· τοῦ δὲ ὀργάνου ἀλλοιωθέντος καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ νοῦ ἐνέργειαν διὰ ἀνεπιτηδεωσύνην μὴ δυναμένου δεξασθαι, τὸ πάθος τοῦ ὀργάνου πάθος ἐδοξεν εἶναι καὶ τοῦ κινουμένου

αὐτὸ νοῦ. καὶ γὰρ τοῦ ὅμματος λημῶντος ἢ καὶ τῷ γήραι πρὸς ἀνεπιτηδεϊότητα μεταβαλόντος ἢ μὲν αἰσθησις οὐδὲν ἤττον μένει ἀπαθής, τὸ δὲ αἰσθητήριον ἐμπαθές ἢ ὅλως ἄχρηστον γίνεται καὶ ἀργόν. τὸ δὲ αἷτιον τῆ μὴ συνδιαφείρεσθαι τῷ αἰσθητηρίῳ καὶ τὴν αἰσθητικὴν δύναμιν τὸ μηδὲ ἐν τούτῳ τῷ σώματι ἔχειν τὸ εἶναι τὴν αἰσθητικὴν δύναμιν, ἀλλ' ἐν τῷ πνεύματι. οὕτω δὲ καὶ τὰ τῶν γερόντων ὅμματα ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐξασθενήσαντα, καὶ τῶν χιτώνων παχυτέρων γενομένων καὶ αἶον ἐρρυτιδωμένων καὶ οὐχ οὕτω διαφανῶν, ἐτι τε καὶ τῶν ἐντὸς ὕψων ξηροτέρων ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ πεπηγῶτων καὶ οὐ δυναμένων τὰ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν πάθη διαπορθεμεύειν ἐπὶ τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα, συμβαίνει τοὺς γέροντας ἤττον ὁρᾶν. καὶ ἐπὶ τῶν λήρων οὐχ ὁ νοῦς ληρεῖ, ἀλλ' ἡ τῆ ὁργάνου πρὸς τὸ χεῖρον μεταβολὴ καὶ ἀνεπιτηδεύτης πύσχει τε καὶ τοὺς λήρους ἐμποιεῖ, οὐκ ἐν τῷ γήραι μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ νεότητι, νοσημάτων τινῶν φρενιτικῶν ἢ ληθαργικῶν τὸ σῶμα κατεिल्φρότων. cf. Philopon. in 1 de anima, E 5a.

ἢ ὅτι ἡ ἐπιτεταμένη βλάβη τοῦ νοῦ παρὰ φροσύνη λέγεται, ἡ δὲ μέση λῆρος, ἡ δὲ ὑφαιμένη παρὰ λῆρος. λήρος δὲ ὁ ἀναιδής, παρὰ τὸ λῆαν ὁρᾶν, διὰ τοῦ ι.

λήσεις ἀγνοήσεις. (A Pac. 62) "λήσεις σεαυτὰ τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας," τέλεον ἀπολέσας.

λήσομαι ἐπιλάθωμαι.

λησαί. Πισίδης "ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς αἰοιδίμης μάχης γίνεσθε λησαί" ἀντὶ τοῦ μιμούμενοι τὸν λησὴν. καὶ λησῆς μὲν ὁ ἐν ἡλείῳ, πειρατῆς δὲ ὁ ἐν θαλάσῃ. καὶ λησιχὸν σύστημα, λησιχὸν δὲ χρῆμα ἢ κτήμα. "Κοσόβων τὸ λησιχὸν τὴν Ἑλλάδα ἐπέδραμὲν." "ὁ δὲ πάντων τῶν μέσων ἀνδρῶν ἀσθενέστατος ὢν λησιχὸν ἐν τῇ Ἀπουλίᾳ χ' ἀνδρῶν συνέζησε." cf. v, ληισθεῖς.

λήσεαρος ἀρχηγὸς λησίων.

λησειά.

λήσις ἢ λήθη. Σοφοκλῆς (OC 583) "τὰ λοιπὰ αὐτῇ τοῦ βίου, τὰ δ' ἐν μέσῳ ἢ λήσιν ἴσχεις ἢ δὲ οὐδενὸς ποιῇ." ἢ τοῦ ζῆν ἐπιλέλθαι, ἢ οὐ φροντίζεις. Οἰδίπους "ἐνταῦθα γὰρ μοι κεῖνα συγκομιζέται," τρεῖσι διὰ τοῦ τέλους καὶ τὰ μέσα τοῦ βίου εὐτυχήσει· προσδοκῶν γὰρ σὺ ὠφελήσῃσθαι

παρ' ἐμοῦ ὅταν ἀποθάνω, ζῶντά με γηροβασκήσεις.

Λητώ ἡ μήτηρ τοῦ Ἀπόλλωνος.

ληφθῆναι κρατηθῆναι.

λειανούσης πραυνούσης.

λίαν πάνν.

λιαρόν θερμόν.

λιασθεῖς (Hom. A 349) ἐκκλίνας.

λιασής.

λιβάδα σαγόνα, κρήνην, ἔνυδρον τόπον· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 170) "καὶ λιβάδες καὶ ταῦτα βοτηρικὰ κύπελλα." λιβάς λιβάδος ὁ σαλαγμὸς τῶν δακρῶν.

Λιβადεία (immo Λεβάδεια) πόλις τῆς Βοιωτίας.

Λιβάνιος σοφιστὴς Ἀντιοχεύς, τῶν ἐπὶ Τουλιανοῦ τοῦ βασιλέως χρόνων, καὶ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ πρεσβύτου, Φασγανίου πατρός, μαθητὴς Διοφάντου, ἔγραψεν ἄπειρα, ἐν οἷς ἐγκώμιον εἰς Κωνσταντίνον τὸν βασιλέα, ἕτερον εἰς Ἰαλιανόν, μελέτας ῥητορικὰς, καὶ ἐπιστολάς. οὗτος καὶ ἐπὶ τῶν χρόνων ἦν Βασίλειον τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου τῆς Θεολόγου. "ὁ δὲ Ἰαλιανὸς ὁ παραβάτης, καίπερ τοσοῦτοις ἐμβεβηκώς, τῆς τε περὶ λόγους ἥπιτο φιλοτιμίας καὶ τὸν τῆς Ἀντιοχείας σοφιστὴν, ὃ Λιβάνιος ὄνομα, διαφερόντως ἐθαύμασεν, τὰ μὲν ἴσως ἐπαυῶν, τὰ δὲ ὅπως λυποῖται τὸν μέγαν σοφιστὴν Προαιρέσιον, προτιμῶν ἕτερον. Ἀνάκιος γοῦν τις αὐτῷ τῶν περὶ ῥητορικὴν δεινῶν καὶ ὁ ἐκ Φουγίας Τροκιανὸς αἰεὶ πρὸς ταῦτα ἐπεκάλλον, καὶ διεμέμφοντο τὰς κρίσεις." cf. v. Ἀνάκιος.

Λίβανος ὄνομα ὄρους.

λιβανωτὶς πόα.

λιβανωτός ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου, λίβανος δὲ αὐτὸ τὸ φυτόν. sch. A Plut. 703.

λίβερα εἶδος πλοίου, καράβια. "πηξάμενος δρομάδας τριακοντῆρεις λιβερινῶν τύπῳ."

Λίβερος ὄνομα τόπου, ἀπὸ τινος ἰσορίας. ἐν γὰρ τῇ Πρώτῃ ὑπατεύοντος Κοίντης τοῦ Σεβιλίου χάσμα κατὰ μέσην ἀγορὰν διασάσης τῆς γῆς γέγονε. γνόντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι ἐκ τῶν Σιβύλλης λογίων ὅτι συνελεύσεται ἡ γῆ, ἢν τὸ τιμιώτατον ἐν ἀνθρώποις ἐμβληθῇ τῷ χάσματι, ἐπέφερον οἱ μὲν χρυσὸν οἱ δὲ ἄργυρον οἱ δὲ καρπούς, οἱ δὲ ὅτι μάλισα τιμιώτατον καὶ συμβαίνει τῶν ὑπὸ

τῶν λεγομένων ἱερῶν ἐπελάμβανον. μένοντος δ' οὐδέν τι μείον τοῦ χάους, Κούρτιος ἀνὴρ ὁφθῆναι τε κάλλιστος καὶ τὴν ψυχὴν ἄριστος ἔφη συνέναι βέλτιον τῶν ἄλλων τοῦ Σιβυλλείου· τιμιώτατον γὰρ εἶναι χρῆμα πόλει ἀνδρὸς ἀρετὴν, καὶ ταύτην ἐπιζητεῖν τὰ ἐκ τῶν λογίων δηλούμενα. καὶ τοῦτο εἰπὼν τὰ τε ὅπλα περιέθετο καὶ τὸν πολεμικὸν ἵππον ἀνέβη. πάντων δὲ θαυμάζόντων τὸ δρώμενον, ἀτρεπέτως ἐλαύνει κατὰ τῆ χάσματος. συνελθούσης δὲ τῆς γῆς, ἥρωικὰς τιμὰς τῷ ἀνδρὶ κατὰ μέσην ἀγορὰν Ῥωμαῖοι ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐπιτελεῖν διέγνωσαν, τὸν τε τόπον Λιβερνον ἐπεκάλεσαν, βωμὸν οἰκοδομήσαντες· ἔξ οὗ δὴ καὶ Βεργίλιος τὴν ἀρχὴν ἐποίησατο.

Λιβερτῖνοι ἔθνος.

Λιβύη χώρα.

Λιβυκὸν θηρίον οἶον ἐξηλλαγμένον· φασὶ γὰρ τὴν Λιβύην θηρία μὲν πολλὰ ἔχουσιν, ἄνδρυν δὲ οὐσιν, συνερχομένων δὲ παντοδαπῶν εἰς ἓνα τόπον, εἴτα ἀλλήλοις ἐπιβαίνοντων, ἐξηλλαγμένα καὶ σύμμικτα ἀποτελεῖν ζῷα.

Λιβυκὸν ὄρνεον ἀντὶ τοῦ μέγα, ὡς ἐν Λιβύῃ πολλῶν ὀρνίθων καὶ ἐκτραπέλων ὄντων.

Λιβυρικαὶ νῆες ἦσαν οὐ κατὰ τὸν τριηρικὸν ἐσχηματισμένοι τύπον, ἀλλὰ λησρικώτεροι, χαλκίμβολοι τε καὶ ἰσχυροὶ καὶ κατὰφρακτοὶ καὶ τὸ τάχος ἄπειροι.

Λίβυσσα ὄρνις ἡ σρουθοκάμηλος· ἐν μυθικοῖς ἄλλα Λίβυσσα σρουθὸς ἄλισκομένη πλάζε καὶ ἀμφοτέρους.

λιγαίνων ὑμνῶν, κηρύσσων.

Λίγγεις ὄνομα κύριον. ἦν δὲ βίαιος. cf. v. βίαιοι.

λίγδην (Hom. γ 278) οὐ κατὰ βύθος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιφανείας.

λιγέως ὀξέως. καὶ λιγείως ὁμοίως.

λιγνύς ἡ ἀνάδοσις τοῦ καπνοῦ· Ἀριστοφάνης (Av. 1233) "λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς καταιθυλώσει σου Αἰκυμνίαις βολαῖς." οὗτος ὁ Αἰκύμνιος ἐνεπύρισε τινῶν οἰκίας. καὶ δρᾶμά ἐστιν Εὐριπίδου Αἰκύμνιος.

λιγύμοχθος. ἀηδὼν οὕτω λέγεται διὰ τὸν μόχθον καὶ τὸν θρήνον τὸν ἡδυτάτως ἔξ αὐτῆς εἰς τὸν παῖδα γινόμενον. sch. A Av. 1381.

λιγυρώτατον λιγύκροτον.

λιγύς καὶ λιγυρός ἡδύς, ὀξύς.

Λιγυρικὸν πέλαγος.

λιγύτερος ὀξύτερος.

λιγυφθόγγοις ἀντὶ τοῦ ἡδυφώνους· (AR 7192) "ὄσκει δὴ πτερύγεσσι λιγυφθόγοισιν αἰεσις, ἀκρί, κατ' εὐκάρπης αὐλακας ἐξομένα."

λιγύφωνος ἡδυφώνος.

λιθάζω, αἰτιατικῇ, καὶ τὸ ὅπως οὖν διὰ τινος εἶδους βάλλω. Ἀππιανὸς "κελεύσαντος δὲ Τατίου τὸν χρυσὸν ἐς τὴν παῖδα ἐλίθαζον, ἔξε τιτρωσκομένη κατεχύσθη," cf. v. ἔξε b.

λιθείας πολυτελείας, τὰς λιθείας λεγομένας.

λίθεις πύλη, λίθιος δὲ θῶκος.

λιθοδικτῶ, ἐκ τοῦ δίκω τὸ βάλλω.

λιθοκοπία ἡ ἐκ λίθων βολή.

λιθόλευσος (S Ai. 284) λιθοβόλητος.

λιθολόγοι οἰκοδόμοι.

λιθομυλία· "ὅτι Ἀππιος Ῥωμαῖος τιμητῆς λιθομυλίᾳ τὴν Ῥωμαίων κατέστρωσε." cf. v. Ἀππία ὁδός.

λίθον ἔψεις (A Vesp. 280), ἐπὶ τῶν ἀδυνατῶν τι κατεργάζεσθαι πειρωμένων. οἶον ἀδυνάτω ἐπιχειρεῖς.

λίθος. θηλυκὸν ἡ λίθος· "οἱ δὲ Ἀβάρροι χρυσὸν τε καὶ ἄργυρον καὶ λίθων τὰς ἐντίμους ἀποφίρεσθαι ἤξιουν."

λίθος· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνα (26) "τῶν τε παρόντων καθ' ἓνα ἡμῶν ἔτιωσι πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκούντες." εἰκασιν οὖν Ἀθηναῖοι πρὸς τινι λίθῳ τοὺς ὄρκους ποιεῖσθαι, ὡς Ἀριστοτέλης καὶ Φιλόχορος ἐποδηλοῦσι. Harp.

λιθουλκῆσαι τὸ εἴσαι ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ ἀνάθημα.

λιθοουργικὴ καὶ λιθοτριβικὴ διαφέρει. ἡ μὲν λιθοουργικὴ, ἣν ἐν τοῖς μετάλλοις ἐργάζονται οἱ τέμνοντες τοὺς λίθους· ἡ δὲ λιθοτριβικὴ ἐστὶν ἣν μετᾶσιν οἱ καταξαινόντες καὶ κοσμοῦντες τοὺς λίθους, ὥς ἀπειληφέναι τὴν εὐπρέπειαν ἔκασον τῶν ἔργων. Ἀνσίας ἐν τῷ πρὸς Ναυσίαν περὶ τοῦ τύπου "ἀλλὰ διὰ τὸ τρεῖς τέχνας ἐργάζεσθαι, τὴν τε λιθοουργικὴν καὶ λιθοτριβικὴν καὶ πρὸς τοῖς τοῖς τετραφυκέναι."

λιθοουργός λιθογλύπτης.

λίθῳ τῷ βήματι Ἀριστοφάνης (Ach. 683) "τονθορύζοντες δὲ γήρῳ τῷ λίθῳ προσέσμεν."

λίθων ποτίμων. μήποτε τῶν πῶρων λέγει, οἱ πίνοντες τὸ ὕδωρ ἰσχυρότεροι γίνονται· ἢ τῶν τὴν σάρκα τῶν ἐντιθεμένων καταναλισκόντων σωμάτων.

λίθων χολαί ἕργυρος καὶ χρυσός. καὶ Εὐρύπιδης φησὶ "λευκοὺς λίθους ἔχοντες αὐχοῦσιν μέγα."

Λιχίνιος.

λικμαία. (AP 6 98) "Ἀποῖ λικμαίη καὶ ἐναυλακοφοίτισιν ὥραις Ἡρώναξ πενιχρῆς ἐξ ὀλιγορήσους μοῖραν ἀλοεῖται εὐχρος πάντοτε."

λικμήσονται. λικμῶ διὰ τῆς α ἐπὶ τῆς ἄλφω, λικμήσονται δὲ διὰ τοῦ χ ἀντὶ τῆς λείσουσι. λικμῶν δὲ τὸ σῖτον καθαίρειν.

λικμητήρ (Hom. N 590) ὁ τὸ πτύον κατέχων.

λικμώντων (Hom. E 500). λικμῶ τὸ ποσκινεύω, διασκορπίζω, πτυάζω.

λίκνον κόσκινον ἦτοι πτύον. οἱ δὲ διὰ διφθόγγου γράφουσιν. "ἢ δὲ ἀναστρέψασα τὸ λίκνον ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενον ἔθει." καὶ λικνοειδής ὁ ῥυπαρός.

λικνοφόρος. τὸ λίκνον πρὸς πῦσαν τελετήν καὶ θυσίαν ἐπιτηδεῖον ἔστιν, ὃ δὲ τῷτο φέρων λικνοφόρος λέγεται. Harp.

λικριφίς (Hom. Ξ 463) εἰς πλάγιον.

Λίλεια πόλις, καὶ Λίλειον τόπος.

λιλαίωμα προθυμοῦμαι.

λιμαγχνῶ πνίγω. καὶ λιμάσσω.

λιμβρός ἢ νδῆ ἢ σκοτεινῇ.

Λιμένειον (Herodot. 1 18) ὄνομα τόπου.

λιμενήχορος ὁ τὸν λιμένα ἔχων.

λιμήν. Σοφοκλῆς (Ai. 683) "τοῖς πολλοῖσι γὰρ βροτῶν ὑπὸς ἐσθ' ἐταιρείας λιμήν," ἢ τῆς ἐταιρείας φίλος.

λιμηρά. "ἀπὸ Μεθώνης ἐν Ἐπιδαύρῳ τῇ λιμηρᾷ προσσχῶν" ἀντὶ τοῦ πενιχρᾶ.

λιμηρᾶν λιμώττωσαν, ἔνθεν τοι καὶ λιμηρᾶν τὴν Ἐπιδαύριον συκοφαντῶντες ἐκάλεσαν.

λιμηρῆς ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 47) "ἄνθεμα λιμηρῆς ἄρμενον ἐργασίης. εἶπε δέ, χαῖρε θεά, καὶ τήνδ' ἔχε."

λιμιτανῆες. οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις πανταχόσε τῶν τῆς πολιτείας ἰσχυριῶν πύμπολον κατεστῆσαντο στρατιωτῶν πληθὺς ἐπὶ φυλακῇ τῶν ὀρίων τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς, καὶ κατὰ τὴν ἐφάν μάλισα μοῖραν, ταύτη τὰς ἐφόδους Περσῶν τε καὶ Σαρακηνῶν ἀναξέλλοντες· οὐσπερ λι-

μιτανῆες ἐκάλεσαν. τοῦτοις Ἰσθμιανοὺς ἔτω δὴ παρέργως καὶ φανῶς ἐχρήτο ὥς τε σπάρων ἢ πέντε αὐτοῖς ἐνιαυτῶν συντάξεων τοὺς χορηγοὺς ὑπερημέρους εἶναι. ἐπειδὴν δὲ Ῥωμαίοις τε καὶ Πέρσαις εἰρήνη γένοιτο, ἠναγκάζοντο οὗτοι χρόνον ῥητοῦ τὰς ὀφειλόμενας συντάξεις μὴ λαμβάνοντες τῇ δημοσίῃ χαρίζεσθαι. Procop. Arc. 24.

λίμνη ἢ θάλασσα παρ' Ὀμήρῳ (ε 337), καὶ ὁ ὠκεανός, καὶ οἱ ποταμοί, ὥς τε γενικὸν ὄνομα ἔστι.

λιμνήτης ἰχθυὺς ὁ ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

Λίμνος ὄνομα κύριον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν θάλασσαν.

Λιμνώρεια.

λιμοδωριεῖς Πελοποννησίων οἱ διὰ λιμὸν μετοικήσαντες εἰς Ῥόδον καὶ Κνίδον.

λιμός. "γαστέρι μουνον ἔχοιμι κακῆς ἀλκτῆριαι λιμόν" (Callimachus?).

λιμός Μηλιαῖος, ἐπὶ τῶν χυλεπῶν. ἐν γὰρ τοῖς Πελοποννησιακοῖς κατὰ πάντων Νικίαν πέμψαντες Ἀθηναῖοι ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολιόρησαν αὐτοὺς ὥς τε λιμῷ διαφθεῖραι. τῷ δὲ πρώτῳ ἔτει Νικίας Μῆλον παρεσχέσατο, οὐ μόνον μηχανῶν προσυγωγῇ ἀλλὰ καὶ λιμῷ, διὰ τὸ ἀποσῆναι αὐτῶν πρῶτην ὑποτελὴ οὖσαν. ἢ ἀντὶ τοῦ μεγίστου. Μῆλος δὲ πόλις Θεσσαλίας, οἱ δὲ Μῆλιοι πολιορκούμενοι λιμῷ ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπεσθῆσαν, καὶ προδεδώκασιν ἑαυτοὺς (sch. A An. 186). καὶ λιμῷ Μηλίῳ, παροιμία, ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μηλίας πολιορκῶντες λιμῷ, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ ε'.

λιμόψωρος. "ὑπὸ δὲ τοῦ ψύχους καὶ τῆς ἀνηλεεινότητος καὶ τῆς τυλαιπωρίας ἐπεγεγόνει σχεδὸν ἅπανσι τοῖς ἱπποῖς, ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσιν, ὁ λεγόμενος λιμόψωρος καὶ τοιαύτη καχεξία" (Polyb. 3 87).

λιμπάνω καταλιμπάνω.

λιμώττω λιμώσσω.

Λίνδιος ὄνομα κύριον.

λίνειος μέτρος.

λίνον λίνω συνάπτεις, ἐπὶ τῶν τὰ ὅμοια ἐπιμιγνύντων, ἢ πυρακρονομένων καὶ ἀπατώντων. Στράτις Ποτιμύις. cf. v. οὐ λίνον.

λινοπλήγος φρενοπλήγος. ἢ εὐθεία ὁ λινοπλήξ.

λινοπτωμένη λίνον ὑλίκως ψυχόμενον ἐποπτεύουσα. sch. A Pac. 1178.

α Λίνος Χαλκιδεύς, Ἀπόλλωνος καὶ Τερψιχόρης, οἱ δὲ Ἀμφιμάφου καὶ Οὐρανίας, οἱ δὲ Ἐρμού καὶ Οὐρανίας. λέγεται δὲ πρῶτος οὗτος ἀπὸ Φοινίκης γράμματα εἰς Ἑλληνας ἀγαγεῖν, γενέσθαι δὲ καὶ Ἡρακλέους διδάσκαλος γραμμμάτων, καὶ τῆς λυρικῆς μέσης πρῶτος γενέσθαι ἡγεμιών. cf. v. ἐμβολόντα.

β Λίνος ἕτερος, Θηβαῖος, νεώτερος.

α λίνος εἶδος ἕμης· Ὀμηρος (Σ 570) "λίνον δ' ἐπὶ καλὸν αἶθεν." οὐ διὰ τὸ τὰς χορδὰς ἀπὸ λίνου εἶναι, ἀλλ' εἶδος ἕμινον ἥδον ὡς παιᾶνα. ἢ λύρας χορδή.

β λίνος τὸ δίκτυον. Λίνος δὲ παρὰ Θηβαίοις φιλόσοφος.

λιούτωρ (ἀδιούτωρ?) ὁ παρὰ Ῥωμαίοις βοηθός.

λίπα λιπαρὸν κατὰ ἀποκοπήν· Θουκυδίδης (4 68) "λίπα γὰρ ἀλείψασθαι, ὥπως μὴ ἀδικῶνται," καὶ Αἰλιανός "ὅπόταν δὲ προσίωσι κινδυνεύουσιν, λίπα ἀλείφονται."

λιπαρά ἡ ἀφύη· Ἀριστοφάνης (Achl. 639) "εἰ δέ τις ἡμῶς ὑποθωπύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας, εὖρε τὸ πᾶν ἂν ἀφύων τιμὴν περιάψας." καὶ αὖθις (An. 827) "λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως," τοῦτέστι πλεσίαι.

Λιπάρα μία τῶν καλουμένων Αἰόλου νήσων. περὶ τὴν Σικελίαν δὲ ἡ Λιπάρα (Harp.). καὶ Λιπαραιῖται.

λιπαρεῖ παρακαλεῖ. τὸ λι μικρόν· "γλήσχρος, προσαιτῶν, λιπαρῶν τ' Εὐριπίδην" (A. Achl. 451).

λιπαρεῖν τὸ κυθικετεύειν, παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι. "λιπαρεῖτε μένοντες" (Herodot. 9 45), προσεδρεύετε μένοντες, ἢ ἐπιμελεῖσθε μένοντες.

λιπαρεῖ χειρὶ ἀντὶ τοῦ λιπαρῶς καὶ συνεχῶς. καὶ λιπαρεῖ πλουσίᾳ, ἀφθύνω. Σοφοκλῆς (El. 1377) "Ἀπολλων, ἢ σε πολλὰ δῆ, ἀφ' ὧν ἔχοιμι, λιπαρεῖ πρῶσθην χειρὶ. νῦν δ', ὦ Λύκει' Ἀπολλων, ἐξ οἷων ἔχω, αἰτῶ προπιτῶ λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων, καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τάπεινμα."

λιπαρές τὸ προσεχές, ἐκ τοῦ λίαν παρεῖναι. Ἀριστοφάνης (Lys. 674) "εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κῦν σμικρὰν λαβὴν, οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὐταὶ λιπαρὰς χειρουργίας," τοῦτέστι τὸλμης. ἤγουν οὐκ ἀφέξονται προσεχοῦς ἔργου αἱ γυναῖκες.

λιπαρῆς· "πρὸς δὲ τὸ θεῖον λιπαρῆς ἦν καὶ ἔκθυμος, ὡς θαυμά αὐτῷ προσιέναι." καὶ αὖθις "τὰ δὲ γράμματα ὑπόμνησις ἦν λιπαρῆς τῶν σπονδῶν."

λιπαρίῳ ἢ προσεδρεύῳ· "ὃ δὲ ἐτώθαξ τοῦ θεοῦ τοὺς θεραπευτῆρας, λέγων ἐκ τῆς τοσαύτης λιπαρίας πλέον ἔχειν οὐδέν" (cf. v. χλευασία).

λιπαροκρήδεμνος (Hom. Σ 382) ἡ πολῦτιμον κρηδεμνον ἔχουσα· (AP 6 61) "ἡ λιπαροκρήδεμνος, ἔν' εἰπωμεν καθ' Ὀμηρον, χερσὶ σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνθησε χάρις."

λιπαρὸς ἀνθηρὸς, παρὰ τὸ λίπος· εἰλβει γὰρ τὸ ἐλαιον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀγλημιμένος· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (616) "λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου."

λιπαρῶς ἐπιμόνων· "πάλιν αὐτῶν λιπαρῶς ἐγκειμένων φιλανθρωπῶς ἐπήκουσι."

λιπερνήτης ἢ πτωχή, παρὰ τὸ λείπτου εἶναι ἐρνέων, ὃ ἔστι φτυῖν.

λιπερνούντας πενιχρούς.

λίποισι κατελείψαιμι.

λίπος. δοτικὴ λίπει.

λίπτω τὸ ἐπιθυμῶ. καὶ λελεῖφθαι ὁμοίως. ἐξ οὗ καὶ τὸ λελεημένος.

λιπῶσι λιπαρῶσι.

λιρός ὁ ἀναιδής. καὶ λιρόφθαλμος.

λιρότερον.

λῖς ὁ λέων· μυθὸς "ἐς βίωτον κοινωνῶν ὄνῳ γένει ὠμοβόρος λῖς."

λίσπη τῇ τῶν ὡς κίσπη· Ἀπολλώνιος δὲ ὀξύνει ὡς ψιλῇ. ἢ τετριμμένη καὶ λεῖα. οἱ δὲ θηρίδιον λεπτὸν σφόδρα. καὶ οἱ τὰ ἰσχύια λεπτοί. λίσπους κυλοῦσι καὶ τοὺς ὕψ' ἡμῶν καλουμένους σφίρους ἀσφυγάλους. καὶ λίσπόπυγοι οἱ λεῖοι τὴν πυγὴν. sch. A Ran. 848.

λίσποι οἱ μέσοι διαπεπρισμένοι ἀσφύγιοι καὶ ἐκτετριμένοι. καὶ λίσπη γλῶσσο ὡς ἐπιτετριμμένη. λέγονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιθετικῶς λίσπαι (an λισπόπυγοι) διὰ τὸ ναυτικὸς ὄντας ἐνεκα τῆς ἐπὶ τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφέδρας ἀπογλοῦτους εἶναι. ἐνιοὶ διὰ τὸ Θησέα μετὰ Πειρίθου καταβάττα εἰς Ἄδου, καὶ πρὸς τινα πέτραν ἐπὶ Περσεφόνης ἐπικαθεσθέντα σὺν τῷ Πειρίθῳ, Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν Κέρβερον κατελθόντος, παρὰ τῆς θεοῦ τε αὐτὸν ἐξαιτησάμενον καὶ τῆς πέτρας ἀποσπῶντος, ἐγκαταλειφθῆναι τὸ προσηνωμένον αὐτῇ τῶν γλοῦτων μέρος·

διόπερ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀθηναίους οὕτως ἐπονομάζεσθαι. cf. sch. A Eq. 1365.

λίσσάδας πέτρας λείας καὶ ὀμυλᾶς· "τοῖς δὲ Σκύθαις πρὸς τὰς Ῥωμαϊκὰς ναῦς, ὥσπερ ἀνόρμους καὶ λίσσάδας πέτρας, ἐξεμβάλλετο τὰ σκάφη. πάντα δὲ κατεδύετο τὰ σκάφη."

λίσσεσθαι λιτανεύειν.

λίσσῃ ἢ ὀμυλῇ.

λίσσομαι ἰκετεύω.

λίσραινω τὸ σκάπτω.

λίσροισι τοῖς ξύσροισι.

λίσφοι τὰ ἰσχύια.

λίσσρος (an γλίσσρος) φειδωλός.

λίτα καταπετάσματα· (AP 6 332) "ἄνθετο δοιὰ λίτα πολυδαίδαλα, καὶ βοδὸς ἄρε ἀσκητὸν χρυσῷ παμφανόωντι κέρας."

λιτάζομαι παρακαλῶ, δέχομαι.

λιτανεῖα ἢ πυράκκλησις.

λιτανεῦει εὐχεται.

λιταργιοῦμεν συντόνως δραμιούμεθα, παρὰ τὸ λίαν ἀργόν, τουτέστι ταχύ. Ἀριστοφάνης (Pac. 566) "εἰθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἰκᾷ" εἰς τὰ χωρία."

λιταργος ὁ ἀργός.

λιτεύεσθαι παρυκαλεῖσθαι.

λιτή ἢ παράκλησις.

Λιτή τῆς Μακεδονίας, ἧς Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου μνημονεύει. Harp. qui Λητή.

Λιτόεις ὄνομα κύριον.

λιτοίμην (Hom. ξ 406) παρυκαλεῖσμαι.

λιτοῖς ὀλίγοις, ψιλοῖς, εὐτελέσι· Πολύβιος (8 37) "μαθὼν δ' ἐξ αὐτομόλου, διασαφήςαντος ὅτι ἑορτὴν ἄγονσι πάνδημον καὶ τοῖς σιτίοις λιτοῖς χρῶνται διὰ τὴν σπάνιν, τῷ δὲ οἴνῳ θαψιλεῖ, ἐπολιόρχει."

λιτόεις εὐτελής· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 250) "λιτὸς ἐγὼ τὰ τέχνης, ὦ δεσπότη. φημί δὲ πολλῶν ὄλβον ὑπερκεῖναι τὸν σὸν ἀπὸ κραθίης." καὶ αὐθις (AP 7 18) "λιτὸς ὁ τύμβος ὀφθῆναι, μεγάλου δ' ὄξεια φωτὸς ἔχει." τὸ λι μικρόν. καὶ αὐθις "οἱ δὲ ἐκ ἐξεφύλισαν τὸ ἔργον οἷα δῆπον λιτόν" (cf. v. ἐξεφύλισαν).

λιτότερος.

λιτότης ἢ ἀπλότης.

λίτρα ὁ σαθμός.

λιτνέσεως εἶδος ψόδης· Μένανδρος Χαλ.

κηδονίῳ "ἄδοντα λιτνέσῃ ἀπ' ἀρίστων τέως." οἱ δὲ ἀνλήσεως γένος. Μίδου δὲ ἦν ὁ Λιτνέσεως νόθος υἱός, κατοικῶν δὲ ἐν Κελαιναῖς τοὺς παριόντας ὑποδεχόμενος ἠνάγκαζε μετ' αὐτοῦ θειρίζειν, εἰτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς τὸ ἄλλο σῶμα συνελκεῖ ἐν τοῖς δρύγμασιν. ἀπέθανε δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους. εἰς τιμὴν δὲ τοῦ Μίδου θειριστικὸς ὕμνος ἐπ' αὐτῷ συνετέθη. cf. sch. Theocrit. 10 41.

λιφαιμεῖ αἰμορροεῖ, λείπει τῷ αἵματι. Ἀππιανός (i. 1 p. 83) "ὁ δὲ Κέλτος ἀγανακτῶν καὶ λιφαιμῶν ἐδίωκε τὸν Βαλέριον, συγκαταπεσεῖν ἐπιγόμενος· ὑπὸ δὲ τῆς πόδας ἀναχωροῦντος αἰὲ τοῦ Βαλερίου κατέπεσε πρηνὴς ὁ Κέλτος. καὶ δεῦτερον τοῦτο μονομάχιον ἐπὶ Κελτοῖς ἐμεγαλύνον οἱ Ῥωμαῖοι."

λιφερνῶν.

λιχανός ὁ μετὰ τὸν ἀντίχειρα δάκτυλος, διὰ τὴν λείχην λιχανός, οἰκτιρῶ οἰκτιρμός, σείω σίτος.

λιχνεῖα πύκνωσις.

λιχνεύουσα λίχνως ζητοῦσα.

λίχνος προυπτόμενος τῶν ὕψων, κατεπιθεμῶν, λιμβός, λυίμαργος. Ἀλλιανός "ἀνὴρ λίχνον ὄμμα καὶ ἀσελγὲς παιῶνων κακῇ ἐσιώσει, τὰ τῆς Φερεφάττης ὄργια ἐδίψησε θεάσασθαι ἀτέλεστος ὢν" (cf. v. Θεσιμοφόρος).

λοβός τὸ ἄκρον τοῦ ὠτίου καὶ τῆς ἥπατος, καὶ τὰ ἄκρα πάντα, κυρίως δὲ τῶν ὠτων τὸ κάτω. καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐρεβίνθε ἢ κυάμης. καὶ ἐν θυτικῇ σημειὸν τι ἐν τῷ ἥπατι. ἐνθεν λώβη ἢ διὰ τῶν ὠτων τιμωρία, διὰ τοῦ ω μεγάλου, καὶ λωβός ὁ βεβλαμμένος.

λογάδες οἱ ὀφθαλμοί· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 270) "Ἰνδῶν δ' ὑάκινθος ἔχει χάριν αἰθώπος αἰγλῆς, ἀλλὰ τεῶν λογάδων πουλύ γ' ἀφουροτέρην."

λογάδην ἐπιλέκτως· Θουκυδίδης δ' (4) "σιδήρια λιθουργικὰ οὐκ ἔχοντες, λογάδην φέροντες τοὺς λίθους ξυνετίθεσαν, ὥς ἔκαζόν τι ξυμβαίνει." καὶ λογάδες λίθοι· "ἐκ λογάδων λίθων ἐκτισμένους," τουτέστι τῶν εὐτελῶν καὶ μικρῶν.

λογάριον.

λογάριον οἱ λόγοι· Ἀριστοφάνης. "οὐ φανοῦμαι δὲ σορογγέλλων λογάριον" (Synes. p. 66), προσοίμιά τινα καὶ προνόμιον. cf. v. Δώριος αὐλῆσις.

Λογγῖνος ὁ Κόσσιος, φιλόσοφος, δι-

δάσκαλος Πορφύριον τοῦ φιλοσόφου, πολυμαθῆς καὶ κριτικὸς γενόμενος. ἦν δὲ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Καίσαρος, καὶ ἀνηρέθη ὑπ' αὐτοῦ ὡς σύμπνευς Ζηνοβία τῇ Ὁδηνάθου γυναικί. ἔγραψε περὶ τοῦ κατὰ Φειδίε, ἀπορήματα Ὀμηρικά, εἰ φιλόσοφος Ὀμηρος, προβλήματα Ὀμήρου καὶ λύσεις ἐν βιβλίοις β', τίνα παρὰ τὰς ἰσορίας οἱ γραμματικοὶ ὡς ἰσορικά ἐξηγοῦνται, περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ πολλὰ σημερινουσῶν λέξεων δ', Ἀττικῶν λέξεων ἐκδόσεις β' (εἰσὶ δὲ κατὰ σοιχεῖον), λέξεις Ἀντιμάχου καὶ Ἡρακλέωνος, καὶ ἄλλα πολλά.

b Λογγίνος. οὗτος ὁ Λογγίνος καὶ Κόνων ἀδελφοὶ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως, οἱ παραδυναστεύοντες ἀθέσμως οἶον ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ἐπὶ κτήμασιν ἄλλοτρίοις ὅρους ἐτίθεισαν, καὶ τοῖς γε τὰ ἔσχατα πλημμελοῦσιν ἔνεμον τὰς βοηθείας ἐπὶ μισθῷ. Λογγίνος δὲ καὶ πάσης ἀκρασίας ἦν πλήρης, αἱ μὲν μεθύουσι συνδιῶγον ἀνθρώποις, αἱ δὲ πυροβολασκοὺς ἔνδον ἔχων ἀφθόγους, οἱ γυναικας μὲν αὐτῷ τὰς τῶν πρώτων ἀρχόντων ἐπηγγέλλοντο ἄξειν· οἱ δὲ πόρνας ἄγοντες ἀπὸ κόσμου θανμασοῦ καὶ δίφρου ἐπισήμων ἐξηπάτων ὡς δῆθεν αὐτὰς ἐκείνας κομίσαντες. οὗτος δὲ ὁ Λογγίνος καὶ σύζητι ἀσκητριῶν ἔλυσε τρόπον τοιῷδε. ἐπὶ δείπνῳ ἐνδιαιωμένος ταῖς κληζομέναις Πηγαῖς, ἡγχαλθῆ τούτῳ παρὰ τῶν προαγαγεόντων ὡς ἐκπρεπεῖς λίαν εἰσὶν αἱ γυναῖκες. καὶ ἐπεμψεν αὐταῖς ὄσπρια καὶ ξηροὺς ἄρτους, εἴτα χιτῶνας ἄλλα τέ τινα, ὡς προνοῶν αὐτῶν δῆθεν ἐξ ἐπισροφῆς τῶν φόβων· δεινοὶ γὰρ οἱ γυναικοῖτρακες εὐπρεπεῖς αἰτίας ἔφευρίσκειν εἰς ἄγαν τῶν θηλειῶν. καὶ ἀνιῶν ἐν τῷ σεμινίῳ πολλὰς τούτων πειθανάγκη κατήγαγεν. οὕτω γὰρ ἦν λόγος ὡς καὶ ἔλευθέρους καὶ ἀρχόντων γυναικί καὶ παρθένους ἄωρεια ἐπιπίπτειν καὶ πάντα δρᾶν ἀνέδην. ἐν προόδῳ δὲ σφαίρας ἀργυρᾶς καὶ περικάρπια ἐρρίπτει. καὶ ἄλλων δὲ πολλῶν κακῶν αἰτίας ἐγγόνει ὁ Λογγίνος οὗτος. Malchus?

λογγῶνος τοῦ λιθοκλιμένος.

• λογεῖον τὸ μαντεῖον ὅπερ ἐφόρει ὁ ἱερεὺς, ἐν ᾧ ἦσαν ἐγκεκολλημένοι οἱ ἰβ' λίθοι. καὶ λογεῖον τὸ δικαστήριον.

λόγια τὰ παρὰ Θεοῦ λεγόμενα καταλογάδην, χρησμοὶ δὲ οὔτινες ἐμμέτρως λέγονται, θεοφοροσμένων τῶν λεγόντων. sch.

Thuc. 28.

λογίαι (1 Cor. 16 1) ἐκλογαί, καρποφορίαι. καὶ λόγιον ἡ ὑπόσχεσις ἡ θεία, καὶ ἡ θεόπνευτος γραφή, ἡ καὶ λόγος· Δαβὶδ (Ps. 129 5) "ἐπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου." λόγιος δὲ ὁ φρόνιμος.

λογίζω σκέπτομαι. καὶ λογισομαι ἀναψηφίσομαι, ἀναριθμήσω. καὶ λογιῶμαι ἀπαριθμήσω, ψηφίσω. καὶ λογιῶ τὸ νομίζω, ὡς τὸ "ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην" (Rom. 4 3).

λογισμαὶ σκέψαι.

λογισμὸς ἡ λογιστικὴ τέχνη, ὡς Ἰσοκράτης Βουσίριδι (23). "ὅτι συμπάσχουσιν ἀλλήλοις ὅ τε λογισμὸς καὶ τὸ σῶμα· ὁ γὰρ λογισμὸς ἀτονώτερος γίνεται τοῦ σώματος πάσχοντος."

λογισμὸς ἡ ἔκτισις· "ἔδεν κόσμῳ ἐληίστατο, λογισμοὺς δῆθεν τῶν βεβιωμένων πραττόμενος." ἡ ἢ ἐξέτασις λέγεται λογισμὸς. "ὁ δὲ πλοῦς λογισμῷ τῷ πρόσω δυοῖν μνηστὶν ξυμβήσεσθαι εἰκασθεῖς" ἀντὶ τοῦ ἀπαριθμήσει. λογισμὸς καὶ ἡ ἀπαρίθμησις· "ὁ δὲ λογισμὸν τοῦ πλήθους ἐποίησάτο."

λογισαὶ οἱ μεθοδικοὶ καὶ περιψηφοί.

λογισαὶ καὶ λογισήρια. ἀρχὴ τις παρ' Ἀθηναίοις οἱ λογισαί. εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν ἰ, οἱ τὰς εὐθύνας τῶν διωκμένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις λ', ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀπόθωνται οἱ ἀρχοντες. λογισήρια δὲ ἐξὶ τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα, ὡς Δείναρχος καὶ Ἀνδοκίδης δηλοῦσι. Harp.

λογισεῦσαι ἀπαριθμήσασθαι, ἀναμετρήσαι· "οὐ δυνάμενος ἢ οὐ βουλόμενος λογισεῦσαι τὰ πεπραγμένα καὶ μισῆσαι τὰ κακῶς πραχθέντα."

λογισῆς κριτής, δοκιμαστής, ἐξεταστής.

λογογράφος ὁ δίκας ἢ τοὺς δικανικὰς λόγους γράφων.

λόγοισιν Ἐρμόδωρος ἐμπορεύεται. ὁ Ἐρμόδωρος ἀκροατὴς γενόμενος Πλάτωνι, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ συντεθειμένους λόγους κομίζων εἰς Σικελίαν ἐπώλει.

λόγον ἔχειν ἀντὶ τοῦ φροντίζειν Θεόπομπος Φιλιππικῶν α'. καὶ Εὐριπίδης (immo S El. 468) "τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρῖζειν," τουτέστιν οὐκ ἔχει πρόφασιν τὸ φιλονεικεῖν.

λογοποιός ὁ ὑψ' ἡμῶν ἰσορικὸς λεγόμενος. Ἰσοκράτης (11 37) καὶ Ἡρόδοτος (2 143).

λογοποιῶν πλάττων λόγους ψευδεῖς.
 α λόγος. λόγος ἐστὶ φωνὴ σημαντικὴ ἀπὸ
 διανοίας ἐκπεμπομένη. λόγος δὲ σημαίνει εἶ.
 διαφέρει δὲ λέξις καὶ λόγος· λέξις μὲν γὰρ
 ἄσημος γίνεται, ὡς τὸ βλίττω, λόγος δὲ οὐ-
 δαμῶς. διαφέρει δὲ καὶ τὸ λέγειν τοῦ προ-
 φέρεσθαι· προφέρονται μὲν γὰρ αἱ φωναί,
 λέγεται δὲ τὰ πράγματα, ἃ δὴ καὶ λεκτὰ
 τυγχάνει (Diog. L. 7 56). ἀρεταὶ δὲ τῷ λόγῳ
 εἶ, ἑλληνισμός σαφήνεια συντομία πρόπον κα-
 τυσκευή (id. 59).

β λόγος καὶ ἡ ὑπόθεσις· Ἀριστοφάνης
 (Pac. 148) "Εὐριπίδῃ λόγον παράσχης καὶ
 τραγωδία γένῃ."

λογότροπος παρὰ φιλοσόφοις τὸ ἐξ
 ἀμφοτέρων σύνθετον, οἷον "εἰ ζῇ Πλάτων,
 ἀναπνέει Πλάτων· ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· τὸ
 ἄρα δεύτερον." παρεσλήχθη δὲ ὁ λογότροπος
 ἐπὲρ τοῦ ἐν ταῖς μακροτέραις συντάξεσι τῶν
 λόγων μηκέτι τὴν σύλληψιν μακρὰν οὔσαν
 καὶ τὴν ἐπιφορὰν λέγειν, ἀλλὰ συντόμως ἐπε-
 νεγκεῖν, τὸ δὲ πρῶτον, τὸ ἄρα δεύτερον
 (Diog. L. 7 77).

λόγον τυχεῖν ἀντὶ τοῦ ἐπαίνειν Δημο-
 σθένους ἐν τῷ ἐπὲρ Κτησιφῶντος (13). Harp.

λογχάσθην εἶδος ὅπλου (cf. v. ἐφαπτί-
 δας). καὶ λογχαῖος μετὰ τῆς λόγχης.

λόγχη. ἔκαστον σύστημα ἐνικῶς λέγουσιν,
 ὡς εἴ τις ἐπὶ πολλῶν ἵππων εἴποι τὴν ἵππον.
 λόγχη ἔν σιδήρεον ἀκόντιον. sch. S OC 1311.

λογχωτόν· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 172)
 "καὶ τὸ δίδωσκον τοῦτο τὸ λογχωτόν καὶ τὸ
 περισφύριον."

λοεσσάμενος (Hom. Φ 560) λωσάμενος.

λοιβεῖον τὸ θῦμα, ἐκ τοῦ λείβω.

λοιβή σπονδή, θυσία.

λοιγία (Hom. Α 518) ὀλέθρια, καὶ λοι-
 γιος ὁ ὀλέθριος.

λοιγόν φθοράν, ὄλεθρον. καὶ λοιγός
 ὄλεθρος.

Λοιδίας ποταμός Μακεδονίας. Λοχι-
 νης μένηται (2124). Harp.

λοιδορεῖσθαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν ἐξ'
 ἐπίφθορον, ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅσις εὖ
 λογίζεται" (A Eq. 1279). τῇδε, τὸ τὸς πονη-
 ρὲς λοιδορεῖσθαι τιμὴ γίνεται τῶν ἀγαθῶν.

λοιδορησμός ἡ λοιδορία.

λοιδορία. καὶ λοιδορῶ δοτικῇ. τὰ δὲ
 παθητικὰ αἰτιατικῇ.

λοιμεύεται φθοροποιεῖ, βλάπτει. καὶ

λοιμός ἡ φθοροποιὸς νόσος. δυσκρασία ἀέ-
 ρος καὶ τροπὴ λοιμικὴ κατὰξασις λέ-
 γεται.

λοιμοί οἱ μὴ μόνον σφᾶς αὐτὲς λυμαι-
 νόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις τῆς λύμης μετα-
 διδόντες. Theodoret. in Ps. 1 1.

λοιμός ὁ φθορεὺς.

λοιμώδης ὁ ὀλέθρου παραιτίος.

λοιπάς. καὶ λοιπαδύριον.

λοιπόν ἐπίρρημα.

λοισθιον τὸ ἔσχατον, καὶ λοισθιος
 ἡμέρα ἐσχάτη.

λοισθος ὁ ἔσχατος, καὶ λοισθῶ ἐσχά-
 τω· (AP 7 19) "εἰθ' ὅγε λοισθος ἄχθος ἀπορ-
 ρήσας οἴχεται εἰς αἶδαν." περὶ Ἀλκιμᾶνος ὁ
 λόγος.

λοισθώνη (an λοισθων) ἡ θρασεία.

Λοκρός ὁ Αἴας, οὐχὶ ὁ Σαλαμίνιος.

Λοκρῶ ξυνθήματι, παροιμία. τάττε-
 ται ἐπὶ τῶν παυκαρονομένων.

Λόλλαι, τῶν Λολλῶν, ὄνομα τόπου.

Λολλιανός Ἐφέσιος σοφιστής, μαθη-
 τὴς Ἰσαῖος τοῦ Ἀσσυρίου, γεγονώς ἐπὶ Ἀδρια-
 νοῦ τοῦ Καίσαρος, ἔγραψε πολλά.

λοξά σκολιά, καμπύλα, οὐκ ἐξ εὐθείας
 γινόμενα. ἐν ἐπιγράμματι (AP 7 531) "δερχο-
 μένη λοξαῖς οἷα Λύκαινα κόραις." "σιγᾶν
 δὲ χρῆ, μὴ λοξοῖς ἡμᾶς ὄμμασιν ἰδὼν ὁ
 φθόνος τραχεῖ βάλῃ λίθῳ, κατὰ Πίνδαρον" (OI. 8 73).

λοξὴ φάλαγξ ἡ τὸ μὲν ἕτερον κέρας,
 ὁπότερον ἂν προήρηται, πλησίον τῶν πολε-
 μίων ἔχουσα καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιού-
 μένη, τὸ δὲ ἕτερον ἐν ἀποστάσει δι' ὑποβολῆς
 ἔχουσα· δεξιὰ μὲν ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη,
 λαὶὰ δὲ ἡ τὸ λαϊόν (Aelian. Tact. 30).

Λοξίας ὁ Ἀπόλλων ὁ λοξὴν ἴαν ἀπο-
 πέμπων· λοξῶς γὰρ ἐμαντεύετο· "Κροῖστος
 Ἄλυν διαβάς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει." ἡ
 ὁ λοξὴν πορείαν ποιέμενος· ὁ αὐτὸς γὰρ ἐστὶ
 τῷ ἡλίῳ (sch. A Plut. 8).

λοπάς παρὰ Συρακουσίοις τὸ τήγανον, α
 παρὰ δὲ Θεοπόμπῳ ἡ σορὸς καὶ παρὰ τοῖς
 κωμικοῖς. καλεῖται δὲ οὕτω καὶ ὁ ἐν τῇ Ἑλ-
 λάδι γινόμενος λίθος. Ἀριστοφάνης (Vesp.
 528) "ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα ἀντὶ
 τοῦ βίου λάβοιμι ἂν οὐ με νῦν ἀποσερεῖς.
 οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγγέλυσιν, ἀλλ'
 ἡδίων ἂν δίκιδιον σμικρὸν φάγοιμι ἂν ἐν λο-
 πᾷ πεπνυγμένον."

b λοπάς ἡ χύτρα.

λοπαῖσι κλέπταις.

λόπος ἡ περικειμένη ἔξωθεν τοῦ χρομίου λεπίς. καὶ πᾶν λέπος, φλοιός, δέρμα λεπτόν ξηρόν.

λορδόν τὸ ὑπόκυρτον. καὶ λορδότατον τὸ ἀποσεισμιωμένον καὶ ἐναντίον τῷ κυρτῷ· ὃ καὶ κυφὸν καλεῖται.

λορδός ἀπεξυλωμένος, συγκεκαυμένος τὸ σῶμα.

λορδουμένη. φησὶ Προκόπιος (Αἰγ. 9?) περὶ Θεοδώρας τῆς Ἰβηριανῆς γαμετῆς "ἀποδυσαιμένη ξὺν τοῖς μίμοις ἐν μέσῳ εἰσῆκει, λορδουμένη τε καὶ τὰ ὀπίσω ἀποκοντῶσα," ὅλον κεκαυμένη.

λορδουμένων κινουμένων, ἐπειδὴ οἱ συνησιάζοντες κινοῦνται. Ἀριστοφάνης (Eccle. 10) "λορδουμένων τε σωματίων ἐπισύτην."

a Λουκιανὸς Σαμοσατεύς, ὁ ἐπικληθεὶς βλάσφημος ἢ δύσφημος, ὅτι ἐν τοῖς διαλόγοις αὐτοῦ γελοῖα εἶναι καὶ τὰ περὶ τῶν θείων εἰρημένα παρὰτίθεται. γέγονε δὲ ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Τρυϊανοῦ καὶ ἐπέκεινα. ἦν δὲ οὗτος τὸ πρὶν δικηγόρος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας, δυσπραγῆσας δ' ἐν τούτῳ ἐπὶ τὸ λογογραφεῖν ἐτρέπη, καὶ γέγραπται αὐτῷ ἅπειρα. τελευταῖσαι δὲ αὐτὸν λόγος ὑπὸ κυνῶν, ἐπεὶ κατὰ τῆς ἀληθείας ἐλύττησεν· εἰς γὰρ τὸν Περιεγρίνου βίον καθάπτεται τοῦ χρισιανισμοῦ καὶ αὐτὸν βλασφημεῖ τὸν Χριστὸν ὁ παμμίρος. διὸ καὶ τῆς λύττης ποινὰς ἀρκούσας ἐν τῇ πυρόντι δέδωκεν, ἐν δὲ τῇ μέλλοντι κληρονόμος τοῦ αἰωνίου πυρὸς μετὰ τοῦ Σατανᾶ γενήσεται.

b Λουκιανὸς ἕτερος, κόμης τῆς ἐφίας, ἐπὶ Ἀρχαδίου τοῦ βασιλέως. αὕτη δὲ ἡ ἀρχὴ ἐβούλετο τὸν προβεβλημένον αὐτῆς ἐφρεῖναι πᾶσι τοῖς τὰς τῆς ἐφίας ἐπαρχίας ἰθύνουσι, καὶ ἐπὶ τοῖς οὐ κατὰ τὸ δέον πραττομένοις ἰθύνει. οὗτος τοῖνον πᾶσαν ἀρχικὴν ἀρετὴν εἰς τοὺς ἀρχομένους ἐπιδεικνύμενος, ἐπὶ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη καὶ πᾶσι τοῖς ἀρχοντας κοσμεῖν δυνάμενοις διαβόητος ἦν, οὔτε προσώπων διαφορὰν οὔτε ἑτερόν τι κατὰ νοῦν ἔχων, πλὴν ὧν ὁ νόμος ὑπηγόρευεν. ὥς ἂν αἰελεῖ καὶ τὸν τῷ βασιλέως θεῖον Εὐχέριον αἰτῶντι τι παρὰ τὸ προσῆκον ἀποσεισάμενος ἐς τοσοῦτον ἐκίνησεν ὥς πρὸς τὸν βασιλέα διαβαλεῖν. ἐπεὶ δὲ ὁ βασιλεὺς αἰτίον εἶπεν εἶναι Ῥουφῖνον, ἀνδρὶ τοιοῦτῳ

τοσαύτην ἀρχὴν δεδωκότα, λαβὼν πρόφασιν ὁ Ῥουφῖνος τὸν Λουκιανὸν σφαίραις μόλνβδίαις ἤκισατο κατὰ τοῦ τένοντος. Zosim. 5 2.

Λουκιανὸς ὁ μάρτυς. οὗτος ἐκ Σαμοσατίων τῆς Συρίας ἦν, ἀνὴρ τῶν ἐν γεγονότων. παρὰ δὲ τὴν πρώτην ἡλικίαν Μακαρίῳ τινὶ τοῦνομα συγγενόμενος, τὸν Ἐδεσσαὺν οἰκοῦντι καὶ τὰς ἱερὰς βίβλους ἐξηγουμένῳ, πᾶν ὃ τι κάλλισον ἐφεῦρε περὶ τοῦτον, ἐκείνος ἐν οὐ πολλῷ συνέλαβε χρόνον. καὶ πρὸς τε τὸν μοναυλὸν ἀπέκλινε βίον, καὶ εἰς ἄπαν ἀρετῆς ἀνθρωπείας ἀφίκετο μέτρον. προύβη δὲ καὶ εἰς ἱερουσύνην, πρεσβύτερος ἐν Ἀντιοχείᾳ γενόμενος, καὶ διδασκαλεῖον μέγα ἐκεῖ συνεστήσατο, ἐκασυχόθεν σπουδαιοτάτων ὡς αὐτὸν ἀλλαχόθεν ἄλλων ἀφικνουμένων. οὗτος τὰς ἱερὰς βίβλους θεουσάμενος πολὺ τὸ νόθον εἰσαδεξαμένος, τοῦ τε χρόνου λυμνημένου πολλὰ τῶν ἐν αὐταῖς καὶ τῆς συνεχῆς ἀφ' ἑτέρων εἰς ἕτερον μεταθέσεως, καὶ μέντοι καὶ τινῶν ἀνθρώπων πονηροτάτων, οἳ τοῦ ἑλληνισμοῦ προεισῆχσαν, παρατρέψαι τὸν ἐν αὐταῖς θελησάντων νῦν καὶ πολὺ τὸ κίβδηλον ἐνσκευασαμένον, αὐτὸς ἀπάσας ἀναλαβὼν ἐκ τῆς Ἑβραϊδος αὐτὰς ἐπανενεώσατο γλιώτερος, ἦν καὶ αὐτὴν ἡκριβιωκῶς ἐς τὰ μέλιστα ἦν, πόνον τῇ ἐπανορθώσει πλείστον ἐσυνεγκάμενος. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὴν καθαρότητα τῶν θείων δογμάτων παρὰ τῷ τῷ τις ἂν μάλισα τῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον γενομένων ἐπ' ἄκρον εὐροὶ φυλαττομένην· ἐξέθετο γὰρ καὶ ἐπιστολὰς αἰελεῖ γενναιοτάτας, ἐξ ὧν φωρῶσαι τις ἂν ἐν μάλῃ ῥαδίως ἦν ὁ ἀνὴρ περὶ τῶν θείων ἔσωζε γνώμην. ἐμαρτύρησε δὲ ἐπὶ Μαξιμιανῷ ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας. Logotheta.

Λούκιος Σέργιος Κατιλίνος, ἀνὴρ γένους μὲν ὧν ἐπιφανεστάτου, ἄλλως δὲ πονηρὸς τὴν φύσιν, τολμητῆς τε καὶ μεγαλοπράγμων καὶ τὸ ἥθος ποικίλος, ἐπ' ὀλέθρου τῆς πατρίδος συνώμοσε, τοὺς θρασυτάτους καὶ τολμηροτάτους τῶν ἐν πατρίδῳ εἰς τὴν ἐαυτοῦ πῆλιν ἐνδυσάμενος. λέγεται γὰρ ἄνθρωπον καταθύσας γεῦσαι τοῦ αἵματος τῆς συνωμότητος, περιώγων ἐς πάντας τὴν κύλικα πλήρη οἴνου τε καὶ ἀνθρωπείου αἵματος, εἴτε κατωγητεύων τοὺς ἄνδρας τῷ τοιῷδὲ ὄρατι, εἴτε καὶ πρὸς πᾶν τόλμημα καὶ πᾶσαν ἐθίζων ἀνοσιοργίαν, ὥς οἰκείῳ καὶ πολιτικῷ

ἐπιχειρῶν αἵματι, καὶ μετάγειν τὴν πολιτείαν εἰς τυραννίδα φόνῳ τε πολλῷ τῶν ἀρίστων καὶ καταπρήσει τῆς πόλεως μηχανώμενος. ἐπῆρε δὲ ἄρα τὸν Κατιλῖνον εἰς ταύτας τὰς ἀτόπως ἐννοίας βύρῃ τε ὀφλημύτων νικῶντα τὸ τίμημα τῆς οὐσίας, καὶ συνειδὸς ἐκθέσμων καὶ μισυριῶν πράξεων· τὸν τε γὰρ παῖδα τῆς Ὀρεσίλλης διέφθειρε. δι' ἣ δὲ καὶ ὑπατεῖαν μετιὼν ἀπηλάσθη, Κικέρωνος ἐς τὴν τοῦδε χώρου αἰρεθέντος. ἐξ οὗ δὲ καὶ μάλισα τὰ ἀτοπώτατα τῶν δραμμάτων ἐπὶ νοῦν ἐβάλετο, τῶν κακῶν οὐδαμῆ ἰζήμενος, οὐδὲ ἀναπαύων τὴν γνώμην. ὁ δὲ Κικέρων εἰπεῖν τε δεινὸς ὢν καὶ τάληθες ἀνευρεῖν ἰκύνος γυνῶναι τε τὸ μέλλον ὀξύτετος, πολέμιον αὐτὸν ἀποφῆνας ἐξήλασε τῆς πόλεως. Io. Antioch. p. 797.

Λουκούλλειον τὸ τοῦ Λουκούλλου.

Λούκουλλος. ὅτι Λούκουλλος ὁ ὕπατος Μιθριδάτῃ τῷ τοῦ Πόντος βασιλεῖ ἐπολέμει· καὶ προσαχὼν τῇ Τρωάδι, καὶ σκηρῶν παρὰ τὸ τῆς Ἀφροδίτης τέμενος, ἔδοξε τὴν Ἀφροδίτην νύκτωρ ἐπισῆσάν οἱ τότε εἰπεῖν "τί κνώσσεις, μεγάθυμε λέον; νεβροὶ δέ τοι ἐγγύς." καὶ ὅς ἐξανασὰς καὶ πυθόμενος ὡς εἴη ἐγγὺς ναυλοχῶν ὁ βασιλικὸς σῶλος, ἐπέπλευσεν αὐτῷ, καὶ κρατήσας τῇ νυμφίῳ διαφθεῖρει πάντας καὶ τὸν σρωτηγὸν Ἰσίδωρον. ὁ δὲ Μιθριδάτης φεύγει πρὸς Τιγράνην τὸν τῶν Ἀρμενίων βασιλέα. ὁ δὲ Λούκουλλος καὶ πρὸς Τιγράνην ἐξενεγκὼν πόλεμον πόλεις τε εἴλε πλείους ὅσας καὶ τὰ Τιγρανόκερτα ἐπολιόρκει. ὁ δὲ Τιγράνης ἀπιδὼν ἐς τὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ λογισάμενος εὐαρίθμητον εἶναι, τοῦτο δὲ τὸ θρυλόμενον ἀπειθῆγῆναι, ὡς εἰ μὲν πρεσβευταί, πολλοὶ πάρεισιν, εἰ δὲ σρωτιῶται, ὀλίγοι. ἀλλ' ὁμως εἰς πεῖραν ἐλθὼν τῶν Ῥωμαϊκῶν δυνάμεων ἔγνω τὸν ὄχλον οὐδὲν ὠφελεῖν δυνάμενον. Ἀντίοχος γοῶν ὁ φιλόσοφος ταύτης ἐπιμνησθεὶς τῆς μάχης οὐκ ἔφη τοιαύτην ἄλλην ἐωρακέναι τὸν ἥλιον· Στράβων τε οὕτως ἀκονίτῃ φησι τὸν πολὺν ἐκείνον ἐργάσασθαι τοὺς Ῥωμαίους φόνον ὡς μετὰ τὴν πεῖραν καταγελαῦν ἐαυτῶν ἐπ' ἀνδράποδα τοιαῦτα ὀπλοῖς χρησασμένων. καὶ Ἀλβίος τήνδε τὴν μάχην ἐκπληττόμενος, οὐδέποτε φησι τοσῶδε πολέμιων ἀποδέοντας Ῥωμαίους παρατάξασθαι· εἰκοσὸν γὰρ δὴ μέρος οἱ νικῶντες ἦσαν τῶν ἡττωμένων. cf. Plutarch. Lucull.

Λουκρήτιος ὄνομα κύριον.

Λούπερκος Βηρύτιως γραμματικός, γεγονὼς μικρῇ πρὸ τῶν Κλαυδίου τοῦ δευτέρου Καίσαρος χρόνων, ἔγραψε περὶ τοῦ ἄν γ', περὶ τοῦ ταῶς, περὶ τῆς καρίδος, περὶ τοῦ παρὰ Πλάτωνι ἀλεκτρονόμος, κτίσιν τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἀρσινοήτου, Ἀττικὰς λέξεις, τέχνην γραμματικὴν, περὶ γενιῶν ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων βιβλία γ', ἐν οἷς πολλὰ κατενδοκίμεῖ Ἡρωδιανού.

Λουσιεύς. Λησιὺ δῆμος τῆς Οἰνηίδος, ἀφ' οὗ οἱ δημόται Λουσιεῖς. Harp.

λουτρά· "οἱ δὲ εἰς πόλιν παρελθόντες λουτρά ἔχουσιν τὰ μὲν χειρόκητα καὶ τετεχνασμένα, τὰ δὲ ἐκ τῶν κόλπων τῆς γῆς ἀναβρύνοντα καὶ ὑπερχόμενα μεθ' ἡδονῆς πρὸς ἀνθρώπων ὠφέλειάν τε καὶ τρυφήν, τοῖς φαινομένοις παραδοὺς ἐαυτὸν κατὰ ῥᾶν φέρεσθαι δοῦλος ἐγένετο τῆς ἡδονῆς."

λοῦτρον τὸ ἀπόλουμα τὸ ῥυπαρόν, ἢ τὸ ἀπόλουτρον· (A Eq. 1398)· "κάκ τῶν βαλανείων πλέται τὸ λῦτρον." Προκόπιος (Pers. 113) "τὸ βαλανεῖον ἐν παρασκευῇ ἐκέλευε γενέσθαι· λουῖσθαι γάρ οἱ ἐνταῦθα τῇ ὕσει· αἰα βουλομένῳ εἶναι."

λατροφόρος καὶ λατροφορεῖν. ἔθος, ἢν τοῖς γαμοῦσιν Ἀθήνησι λουτρά μεταπέμπεσθαι ἐαυτοὺς κατὰ τὴν γάμον ἡμέραν. ἔμπειρον δὲ ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγυντάτω γένους παῖδα ἄρρενα, καὶ οὗτοι ἐλατροφόρον. ἔθος δὲ ἦν καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι λατροφόρον ἐπὶ τὸ μνήμῃ ἐφίστασθαι· τοῦτο δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων. τὰ δὲ λουτρά ἐκόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν Ἐννεακρόνῃ καλυμένης κρήνης, πρότερον δὲ Καλλιρόης. Harp.

λοφάδια (Hom. x 169) κατὰ τὴν ἀχέρος.

λοφεῖον ἢ τοῦ κατόπτρου θήκη· ἢ ἡ θήκη τοῦ λόφου τῆς περικεφαλίας. περιφερῆς δὲ αὕτη. Ἀριζοφάνης Νεφέλαις (748) "καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἴτα δὴ αὐτὴν καθεῖραμι· εἰς λοφεῖον σρογγύλον." ἐὰν μὲν ᾗ ὑποκοριστικόν, ὅγλοι τὸν ἐλάττονα τῶν τριῶν λόφων, ἐὰν δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, προπερισπᾶται καὶ δηλοῖ τὴν θήκην τῆς λόφου. sch. A An. 1108.

λοφεῖον, λύφιον δέ.

λοφίας ὁ τράχηλος.

λοφίη.

λοφνίσι ταῖς λαμπάσι.

λοφοπωλεῖν ἐπινεύειν· οἱ γὰρ τὰς λό-

φους πωλοῦντες, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιτιθέμενοι, συνεχῶς ἐνεον, ἵνα παραδείξωσιν ὅγῃ τις τὰς τρίχας καὶ ἀβρώτους τοῖς ἀνθηταῖς.

α' λόφος γῆς ἀνύσθημα, ἡ περικεφαλαία. (Bahr. 88 3) "καὶ παῖδας εἶχε λήϊα κόμη θρήψας, λοφῶντας ἤδη καὶ πτεροῖσιν ἀκμιαίς." περὶ κορυδαλοῦ γησί.

β' λόφος τράχηλος, καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον.

Λύφωνος.

λοχαγοῖς στρατηγοῖς, ταξιάρχαις.

λοχαγοὶ δῖφοι, οἱ πρὸς τὸ τεκεῖν ὀψέ χρωῖνται αἱ γυναῖκες. Artemid. 5.

λοχεία ἐπὶ γυναικός. λοχία δέ, διὰ ταῦτ', ἐπὶ τῆς ἐνέδρου.

λοχεύει ἐνεδρεύει.

λοχεύονται γεννῶσι.

λόχησις ἡ ἐνέδρα, ἐκ τοῦ λοχῶ τὸ ἐνεδρεύω.

λοχίτης ὁ ἐνεδρεύων.

λοχημαία μοῦσα ἡ τῶν ὀρνίθων· ἐγκεχυμένοι γὰρ ἐν ταῖς λόχημαῖς εἰώθασιν φωνεῖν. sch. A Av. 738.

λόχημας συμφύτης τόπος. Ἀριστοφάνης (Eccl. 61) "ἔχω τὴν μισχάλας λόχημας δασυτέρας, ὥσπερ ἦν ξυγκείμενον." ἔθρεψαν αἱ γυναῖκες τρίχας, ἴν', ὅταν χειροτονῶσι, δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι. καὶ "ἀλειψαμένη τὸ σῶμα ὅλον, δι' ἡμέρας" ἐγλιαινετο πρὸς τὸν ἥλιον, ὥς μελανθῆναι ὡς ἀνῆρ.

α' λόχημα δυσὸς τόπος. πλυγίμ σύμφυτος καὶ λοχημῶδης (sch. A Av. 202). "τιῶν δὲ γυναικῶν καὶ τῶν μειρακίων ὁ ὄχλος λόχημα τινὰ εἰσδύντες ἐκαιροφωλύκον." τινὰ εἰσδύντες ἐκαιροφωλύκον.

β' λόχημα. παροιμία "λόχημα πολλὴν φορεῖς" (A Lys. 801) ἀντὶ τοῦ τιλθήσει. οὗτος δὲ ὁ Φορμίων τριχῶδης ἦν καὶ πυγὰς μελαίνας εἶχε.

λόχημος ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 32) "λόχημος ὀλοβάτι," τουτέστι δασύν.

α' λόχος ἐνέδρα, τάξις. Ἀριστοφάνης (Lys. 453) "γνώσεσθ' ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσὶ λόχοι τέτταρες μυχίμων ἀνδρῶν ἐνδον ἐξωπλισμένων." διότι καὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον δ' λόχοι, οἱς ἐκέχρητο ὁ βασιλεὺς. sch. A Ach. 1073.

β' λόχος σύστημα ἐξ ἀνδρῶν ἢ, οἱ δὲ ἐξ ἀνδρῶν ἰβ', οἱ δὲ ἰς· ὁ καὶ τέλειον καὶ σύμμετρον. καὶ λοχυγός πρωτοστάτης ἡγεμὼν ὁ ἄτος ἐξω, ὁ πρῶτος καὶ ἄριστος τοῦ λόχου.

λοχῶ λοχησῶ. ἀπλοῦν. καὶ ἐλόχησα.

λοχῶντες ἐνεδρεύοντες.

Λυαῖος ὄνομα κύριον, ὁ ὑπὸ τῷ ἁγίου Νέστορος ἀναιρεθεῖς.

Λύβας ὄνομα κύριον. Pausan. 6 6 11.

λύγα σκοτία· (AP 6 266) "ἐφάνη γὰρ οἱ αὐτὰ ἰσοῦ παρὰ κρόκαισιν ὡς λύγα πυρός."

Λυγαῖος ἀπὸ τόπου.

λυγαίως σκοτεινῶς, καὶ λύγη ἡ σκοτία.

λύγδην λύγοντες, ἡ ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ· (S OC 1620) "τοιαυτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι λύγδην ἑκάλοιον ἅπαντες."

λύγδινα· "κῆν ἐσθρονος εἶ κῆνα τὰ λύγδινα κωρία μασηῶν ἐσηκεν, μήτρης γυνὴ περτρομάδος" ἐν ἐπιγράμμασι (AP 5 13). καὶ αὐθις (5 194) "οἷά τε λύγδου γλυπτῆν, παρθενίων βοιωμένην χαρίτιων." ἐς δὲ εἶδος λίθου ἡ λύγδος. καὶ αὐθις (Bahr. 30 1) "γλυψας ἐπώλει λύγδινόν τις Ἐρμείαν."

λυγιζόμενος σφερόμενος, καμπτόμενος, ἀπὸ τῶν λύγων. λύγος δὲ ἐς φυτὸν ἱμαντῶδες· "δίδη μύσχοισι λύγοισιν" Ὀμηρος (A 105). καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ (immo Rp. 3 p. 405 C) "πάσας σροφὰς σφέρεσθαι, πάσας δὲ διεξόδας διελθῶν ἀποσραφῆναι λυγιζόμενος, ὥς μὴ παρέχειν δίκην." τινὲς δὲ καὶ τὸ μετὰ τιμωρίας βασανίζειν λυγίζει· καὶ αἱ μύστιγες, αἷς οἱ ἀθλῆται τύπονται, λύγοι καλοῦνται.

λύγισμα αἰσχροῦ φωνῆ, βδελυρὸν ἥσμα, ὃ λέγουσιν Ἀλεξανδρεῖς.

λυγίσμασι συγκλάσμασι.

Λυγκεύς Σάμιος γραμματικός, Θεοφράσου γνώριμος, ἀδελφὸς Δουριδίου τοῦ ἰσοριογράφου τοῦ καὶ τυραννήσαντος Σάμου. σύγχρονος δὲ γέγονεν ὁ Λυγκεύς Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ, καὶ ἀντεπεδείξατο κωμωδίας, καὶ ἐνίκησε.

λυγκεύς εἶδος θηρίου. ἡ ὤξυδερχις.

Λυγκεύς ὁ ξυωπέσερον βλέπει. οὗτος ἐγένετο ἀδελφὸς Ἰδα, ὡς δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Λυαῖσιν, υἱὸς Αἰγύπτου, τοσοῦτον δὲ ὁ ξυωπέσατος ἦν ὡς δι' ἐλάτης ἰδεῖν Κάσορα δολοφονήσαντα τὸν ἀδελφόν, ὡς φησι Πίνδαρος (Nem. 10 115). καὶ Ἀπολλώνιος ἐν Ἀργοναύταις (1 154) "εἰ ἐτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κτεῖνον ῥηιδίως καὶ νέφθειν ὑπὸ χθονὸς ἀγάζεσθαι." sch. A Plut. 210.

λυγμός ὁλολυγμός (ἀπὸ λύγξ ὁ λυγμός).

λύγξ τὸ ζῖον.

λύγος τὸ ἱμαντῶδες φυτόν· Ὅμηρος (Α 105) "δίδη μόσχοισι λύγοισι." καὶ Ἀρ-
ριανός "ὥς δὲ ἄπορος αὐτοῖς ἡ διάβυσσις
ἐφαίνετο, ξυναγαγὼν ὁ Βρούτιος τοὺς ἐπι-
χωρίους κελεύει ἡγεῖσθαι τὴν ὁδόν, ὅπως
εἰώθεισαν αὐτοὶ παρ' ἀλλήλους φοιτᾶν ὥρᾳ
χειμῶνος. οἱ δὲ κύκλους ἐκ λύγων τοῖς ποσὶ
περιαρμύσαντες αὐτοῖ τε ἀβλαβῶς ἐπέρχοντο
κατὰ τῆς γιόνος πιεζομένης ὑπὸ τῶν κύκλων,
καὶ τοῖς Ῥωμαίοις παρεῖχον οὐ χαλεπὴν τὴν
πάροδον. ἦν δὲ ἡ χιὼν ὡς ἰς' πόδας παλλαχῇ
τὸ βῆθος."

λυγρόν χαλεπόν, ὀλέθριον, κακόν, ἰσχυ-
ρόν, πενθικόν, ἐλειονόν.

Λύγωνος.

Λυδία χώρα.

λυδιᾶζων (Α Εφ. 526).

λυδίζω τὰ τῶν Λυδῶν φρονῶ.

Λύδιον μέλος, ὥσπερ καὶ Λώριον καὶ
Φρύγιον.

Λυδοὶ Μάγνητος τοῦ κωμικῆ διασκευά-
σθησαν. τὸ δὲ λυ μακρόν. ἐν ἐπιγράμμασι
(ΑΡ 718) "κεῖται δ' ἡπείροις διδύμοις ἔρις
εἴθ' ὅγε Λυδὸς εἶτε Λύκων· πολλὰι μητέρες
ὑμνοπόλων."

Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει, ἐπὶ
τῶν ἀκολάσων, ὡς ταύταις ταῖς ὥραις ἀκο-
λασαιντων· οἱ γὰρ Λυδοὶ κωμωδοῦνται
ταῖς χερσὶν αὐτῶν πληθύντες τὰ ἀφροδίσια.
ἡ δὲ παροιμία αὕτη ὁμοία τῇ "αἰπόλος ἐν
καύματι," ἐπειδὴ ἐν ταῖς τοιαύταις ὥραις οἱ
αἰπῆλοι ἀκολασαίνουσι.

λύει (S El. 1005) λυσιτελεῖ. "λύει δὲ χα-
λὼν παρθενίᾳς" (Pindar. Isthm. 8 95) ἀντὶ
τοῦ διακορεῖ.

λύζει. ἐὰν μὲν διὰ τοῦ ζ, ὀλολύζει, ἐὰν
δὲ χωρὶς τοῦ ζ, ἀλύτει, τοντέζιν ἀδημονεῖ. ἡ
λύζει ἀντὶ τοῦ ποιᾶν φωνὴν τραχεῖν ἀρήη-
σιν, ἡ λυγμῶ συνεχέεται· "εἴτε λύζει καὶ δα-
κρύει καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους" (Α Ach.
690), καὶ ἐν ἐπιγράμματι (ΑΡ 7 218) "καὶ
γοῖρόν λίζων ἐξονάχησεν ἔρωτος." καὶ λύγδην
ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ λύζων.

λύθρος φόνος. ἡ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μο-
λυσμός, συνισάμενος δι' ἰδρωτός καὶ κόνεως
καὶ αἵματος μετὰ ἰχθῶρος. ἐν ἐπιγράμμασιν
(ΑΡ 6 163) "ὅπλα δὲ λυθρῶ λειβόμενα βρο-
τῇ σηκὸς Ἀρης ἔχει."

λυκάβας ἐνιαυτός, ἀπὸ τῆ ταχέως βαί-
νειν, ἡ λυγαῖως βαίνειν, ὃ ἔστι σκοτεινῶς καὶ

ἀδήλως. ἡ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λύκων, οἱ
τοὺς ποταμοὺς περῶσιν ἀλλήλων τῆς ἑρᾶς
ἐχόμενοι χειμῶνος ὥρᾳ. λυκάβας οὖν ἀπὸ τῆ
συμβεβηκότος περὶ τὰ ζῆα· ἐπόμενα γὰρ
ἀλλήλοις τάξει δάεισι τὸν ποταμόν. Arte-
mid. 2 12.

Λυκαβηττός καὶ Παρνασσός ὄρη μέγι-
συ, τὸ μὲν τῆς Ἀττικῆς, τὸ δὲ τῆς Φωκίδος.
"ἦν σὺ λέγῃς ἡμῖν Λυκαβηττοὺς καὶ Παρ-
νασσῶν μεγέθη, τῆς' ἔστι τὸ χρηστὸ διδάσκειν,"
ἐπὶ τῶν εἰς τι μεγαλυνχούντων, Ἀριστοφά-
νης (Ran. 1087).

λύκαινα εἶδος θηρίου.

Λύκαιον ὄνομα τόπου. καὶ Λυκαῖος.

Λυκαονία χώρα.

Λυκάων ὁ Πιλασγῆ υἱός, βασιλεὺς Ἀρ-
κάδων, ἐφύλαττε τὰ τῆ πατρὸς εἰσηγήματα
ἐν δικαιοσύνῃ, ἀποστῆσαι δὲ βουλάμενος καὶ
αὐτὸς τῆς ἀδικίας τοὺς ἐρχομένους ἔφη τὸν
Δία ἐκάσποτε φοιτᾶν παρ' αὐτὸν ἀνδρὶ ξένῳ
ὁμοιούμενον, εἰς ἐποψιν τῶν δικαίων τε καὶ
ἀδίκων. καὶ ποθ', ὡς αὐτὸς ἔφη, μέλλων
ὑποδέχεσθαι τὸν θεὸν θυσίαν ἐπιτελεῖν· τῶν
δὲ υἱῶν αὐτοῦ, ν', ὡς φασιν, ὄντων ἐκ πολ-
λῶν γυναικῶν, βεβλόμενοι γυνῶναι τινες οἱ τῇ
θυσίᾳ παρόντες εἰ τῷ ὄντι θεὸν μέλλουσι
ξενοδοχεῖν, θύσαντές τινα παῖδα ἐγκατέμειζαν
τοῖς τοῦ ἱερείου κρέουσιν, ὡς οὐ λήσοντες εἴ-
περ ὄντως θεὸς ἔπεισιν. ὑπὸ δὲ τοῦ δαμιο-
νίς χειμῶνων μεγάλων καὶ χειρυνῶν ῥαγέν-
των φασὶ τοὺς αὐτόχειρας ὑπαντας τῇ παι-
δὸς ἀπολέσθαι. Nicol. Dam. exc. Peir. p. 446.

λυκεῖην τὸ τοῦ λύκων δέρμα.

Λύκειον γυμνάσιον Ἀθηναίους γυμνα-
στοῦ πολέμου ἐδόκει γυμνάζεσθαι· πρὸ γὰρ
τῶν ἐξόδων ἐξοπλίσεις τινὲς ἐγίνοντο ἐν τῷ
Λυκεῖῳ διὰ τὸ πυρακτεῖσθαι τῇ πόλει, καὶ
ἀποδείξεις τῶν μύλλον πολεμικῶν ἀνδρῶν.
sch. Α Ραc. 353.

Λύκειον. ἐν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνα-
σίῳ τὸ Λύκειον, ὃ Θεόπομπος μὲν Πεισι-
στρατον ποιῆσαι φησι, Φιλόχορος δὲ ἐπισα-
τοῦντος Περικλέους γενέσθαι. Harp.

Λυκεῖον ποτόν ἦτοι ἀπὸ χρήνης τῆς
ὑπὸ Ἀπόλλωνος εὐρεθείσης, ὑπὸ λύκων πι-
νομένης. ἀπὸ οἴνου καὶ μέλιτος. προπερισπω-
μένως.

λυκηθμός ἡ τῶν λύκων βοή· "ἔξάκου-
σος γὰρ αὐτοῖς ἐγένετο ὁ λυκηθμός, καὶ τῷ
ταράχῳ ἀνεπήδησαν." "καὶ οὖν οἱ Ἀβαιοι

ἐσβάλλουσιν ἀθρόως, χρησάμενοι τῷ συνήθει λυκηθμῷ. ἥ γὰρ δὲ αὐτοῖς ἡ τοιαύτη ὥρυγή."

Λυκίαν. τὴν Τρωικὴν Ὅμηρος Λυκίαν λέγει. (E 173) "οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων."

Λύκιον τέρας, καὶ Λύκιοι ἔθνος.

λυκιουργεῖς. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον (31) κέχρηται τῇ λέξει, Αἰδύμος δὲ φησὶ τὰς ὑπὸ Λυκίον κατεσκευασμένας φιάλας, τοῦ Μύρωνος νῆς, οὕτως εἰρησθαι. εἰκοι δὲ ἀγροεῖν ὁ γραμματικὸς ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἂν τις εὖροι γινόμενον, μᾶλλον δ' ἀπὸ πόλειων καὶ ἔθνων, ὡς κλῆνη μιλησιουργὴς καὶ τὰ ὅμοια. μήποτε οὖν γραπτέον καὶ παρὰ Ἡροδότῳ ἐν τῇ γ' (ἱμνο 7 76), ἀντὶ τῆ προβόλους δύο λυκοεργεῖς, λυκιοεργεῖς, ἵνα, ὥσπερ παρὰ τῷ Δημοσθένει, οὕτως ὀνομάζεται τὰ ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα. Athen. p. 486.

Λύκις. λέγεται καὶ Λύκος, κωμωδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ποιητής. Ἀριστοφάνης (Ran. 12) "τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκευὴ φέρειν, εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὥνπερ Φρόνιχος εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κ' Ἀμειψίας." οὗτοι οὖν οἱ τρεῖς κωμικοὶ ὑπόψυχοι. ὁ δὲ Φρόνιχος ἐν ταῖς κωμωδίαις παρ' ἑκάστου ἐφορτικέτο. κωμωδεῖται δὲ καὶ ὡς ἕξνος ἐπὶ φανολότητι ποιημάτων, καὶ ὡς ἀλλότρια λέγων, καὶ ὡς κακόμετρα. ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς Φρόνιχοι. "σκευηφοροῦσ' ἐκάστοι' ἐν κωμωδίᾳ."

Λυκόζεις ἔθνη.

Λυκομήδειος. (AP 6 276) "τῇ Λυκομηδείῳ παιδί φιλασφυγίᾳ."

λύκον εἶδες, ἐπὶ τῶν αἰφνιδίων ἀχανῶν γινόμενων. "σὺ δ' οὐκ ἂν δύναιτο πρὸς αὐτὸν ἀντιβλέπειν, ἀλλὰ τὸ λεγόμενον 'ὅ φθιγγὲς, λύκον εἶδες,' εἴπερ ἄλλοθι πον, κἀνταῦθα δόξει κυρίως εἰρησθαι."

λυκὸ ποδὲς. οὗτος ἐκάλεσε τοὺς τῶν τυράνων δορυφόρους· τοὺς γὰρ ἀκμαζοντας τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος φυλακῇ ἔλαβον. λυκόποδες δὲ ἐκαλεῖτο ὅτι διὰ παντὸς εἶχον τοὺς πόδας λέκων δέρμασι κεκαλυμμένους ὥστε μὴ ἐπικαλεσθαι ἐκ τοῦ περιελχοντος, ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ἐπίσημον λύκον. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Λυσισώτῃ τοὺς Ἀλκιωνίδους φησὶν· οὗτοι γὰρ πόλεμον ἀρήμενοι πρὸς Ἰππίαν τὸν τύραννον καὶ

τοὺς Πεισιπρατίδας ἐτείχισαν Αἰψύδρῳ τὸ ὑπὲρ Πάρνηθος, εἰς ὃ συνῆλθον τινες τῶν ἐκ τοῦ ἄσους, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. sch. A Lys. 665.

λυκορραΐσης ὁ τοὺς λύκους διαφθεῖρων. (AP 6 106) "ἔδρμα λυκορραΐσης ἐκρέμασεν Ἐλέβων."

Λύκος ὁ καὶ Βουθήρας, Πηγῶνος ἰσορικός, πατὴρ Λυκόφρονος τοῦ τραγικοῦ, ἐπὶ τῶν διαδόχων γεγονὼς καὶ ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φυληρέως. οὗτος ἔγραψεν ἰσορίαν Αἰθῶν καὶ περὶ Σικελίας.

λύκος ἄετὸν φεύγει, ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.

λύκος ἔχανεν, ἐπὶ τῶν ἐλπίζοντων μὲν τι ἔξιν, διαμαρτόντων δὲ τῆς ἐλπίδος. λέγονσι δὲ τὸν λύκον, ἐπειδὴν ἀρπάσαι τι βέλῃται, κεκηνότα παρυγίνεσθαι ἐπ' αὐτό· ὅταν οὖν μὴ λάβῃ ὁ προσιρεῖται, κατὰ κενὴ αὐτὸν χανεῖν φασίν. ἐπὶ τῶν συνελπιζόντων χρηματικεῖσθαι, διαμαρτανόντων δὲ λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'.

λύκος περὶ φρέαρ χορεύει, ἐπὶ τῶν πονούντων περὶ τι μύτην, ὅτι ἄπρακτος περιείσιν, ὅταν διψήσῃ μὴ δυνάμενος πιεῖν, ἢ ἐπὶ τὸ διωκόμενον αὐτοῦ τι τὸ διωκόμενον ἐμπέση εἰς φρέαρ.

λύκος χανών, ἐπὶ τῶν ἀπράκτων. Ἀλιανός "ὁ δὲ ἰδεῖτο τοῦ θεοῦ ἐπικουρησά τε αὐτῷ καὶ λύκος κεκηνότως ἀποφθῆναι τὰς τὰ ἐκείνον ἑαυτοῖς καταγράφοντας, ἵνα μὴ αὐτὸς ὀφλῇ γέλωτα ἄλλοις, ἀλλ' ἐκείνοι αὐτῷ."

λυκόσομος καὶ κρασίχολος ἐπίθετα ἀφύης, ὁ ἔστιν ἐγγραυλεύς (cf. v. ἀφύα). καὶ αἰθίς (Plato Rp. 8 p. 565) "ὁ λύκος ἐξ ἀνθρώπων κατὰ τὸν Ἀρχαδικὸν μῦθον, ἀλλὰ τύραννος ἐκ βασιλείας ἀπέβη πικρός."

Λύκου δεκάς παροιμιῶδες, ἐπεὶ Λύκος ὁ ἦρας ἵδρυτο παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, ἐνθα προσήδρευον οἱ συκοφάνται. ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τριώβολον τῆς ἡμέρας.

λύκον πτερά ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων λέγεται, ὅταν μέγρι τῶν λόγων ὁ φόβος ᾖ.

Λυκοῦργος Λυκόφρονος Ἀθηναῖος, τὸ γένος Ἐτεοβουτιάδης, τῶν μετὰ Δημοσθένους ἐγκριθέντων ῥητόρων. ἀνέγκλητος δὲ βιοῦς τελευτᾷ νόσῳ, εἰς κατωλπίων, ὑπὲρ ὧν συκοφαντηθέντων Δημοσθένους ὁ ῥήτωρ ἀπὸ τῆς φυγῆς εἰπὼν ἐξέλειν αὐτούς. λόγοι δὲ αὐτοῦ εἰσὶ γνήσιοι οἱ σωζόμενοι κατὰ Ἀριστοφάνους, κατὰ Ἀντολόκου, κατὰ Λεωκρά-

τας, κατὰ Ἀνκόφρονος β', κατὰ Πασικλέους, κατὰ Μεναιχμου, κατὰ Δημάδου, ἀπολογία πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν, πρὸς Ἰσχυρίαν, πρὸς τὰς μαρτυρίας, περὶ τῆς διοικήσεως, περὶ τῆς ἱερείας, περὶ τῆς ἱερωσύνης. ἐπιστολαί, καὶ ἄλλα τινά.

^b Ἀνκοῦργος Σπαρτιάτης, Προκλέους ἀπόγονος, νομοθέτης, ὡς φασίν, ἣ ἐκ Κρήτης ἢ παρὰ τοῦ Θεοῦ τοὺς νόμους λαβὼν· ὃν καὶ Θεὸν ἡ Πνθία προσηγόρευσεν. ἔτος καὶ γυμνάσια παρθένων ἐνομοθέτησε, καὶ τὸ μὴ δεῖν συνεχεῖς ὀμιλίαις πρὸς τὰς γυναῖκας ποιεῖσθαι, καὶ τὸ ἐπ' ἀσπίδος τρέφεσθαι καὶ ἐν Εὐρώτῃ ποταμῷ λῶσθαι τοὺς τεχθέντας, καὶ τὴν γυμνοπαιδίαν, ἣ τὸς ἐφήβους ἡγάγκαζε διὰ παντὸς μὴ ἔχοντας χλανίδα γυμνασίοις προσκεῖσθαι, καὶ ἀγωνίζεσθαι δημοσίους ἀρετῆς ἀγῶνας, ὑπαιθρίους τε κοιμᾶσθαι, τροφήν τε ἔχειν τὴν ἐκ θήρας, τὴν τε διαμυστίζωσιν, ἀρετῆς γυμνασίαν ἀντὶ φύγε σκυθρωποῦ· ἐφηβος γὰρ πρότερον ἐθύετο τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Ὀρθωσίῃ. καὶ μέντοι καὶ τὰ φιλέται, ἃ ἐσι συμπόσια μεμιγμένους ἔχοντα ταῖς ἡδοναῖς τοὺς πόρους· οὐ γὰρ εἰσωνή τις ὑπέκειτο ἐνωχουμένοις, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἀγκῶσι κοιτανθεῖς ἢ λήθους ἢ ἔθλον. ἐνομοθέτησε δὲ καὶ τὸ ὑπ' αὐλοῖς παρταύσσεσθαι, θάνατον τὴν ὑπὲρ ζῶν ἐῖναι χεῖρονα τιθέμενος καὶ ἀποφαινόμενος, εἶναι δ' αὐτῷ λύσιν, εἰ μετὰ ταῦτα ἀριστεύσειεν. τῷ Ἀριστοδήμῳ συνέβη, ὅς ὁ τρέσας ἐπικληθεὶς ἐκ λιποταξίου τοῦ ἐν Πύλαις τῇ ἐν Πλαταιαῖς ἀριστείῃ τὴν ἀτιμίαν ἔλυσεν. διὰ τοὺς τῶν νόμους αἱ μητέρες ἐπὶ τοὺς πολέμους προπέμπουσιν τοὺς παῖδας περὶ τὰς ἀσπίδας ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν ἔλεγον, ἀντὶ τοῦ ἢ ταύτην κόμισαι ὑποσφύρων καὶ μὴ γενοῦ ῥήμασις, ἢ ἐπὶ ταύτῃ κομισθῆτι νεκρός. οὗτος τοῖς μὲν Εἰλώσι τὰς ἄλλας ἐργασίας, τοῖς δὲ εὐγενέσι τὴν πολεμικὴν ἀσκησιν προσέταξε· ξένους δὲ ἀπήλασε, τὴν ἐκ τῆς ἐπιμιξίας διαφθορὰν ἀφορῶμενος. βραχυλογία τὴν ἐτίμησε καὶ πενίαν, τὴν μὲν σοφίας εἶναι σημεῖον τὴν δὲ ἀρετῆς διδύσκαλον οἰθηθεῖς. καὶ ὁμολογεῖ τέτοις ὁ Θεός· φυλάττεσθαι γὰρ ἀνείλε πολλάκις φιλοχορηματίαν. ἀριστοκρατίαν δὲ κατὰσχήμενος, καὶ βασιλέας δύο τῶν ἀφ' Ἡρακλέους ἔταξεν εἶναι καὶ ἐφόρος τὰς γέροντας, οἷς τὸν δῆμον ὑπέταξεν, ἐξ ἐκάστης πολιτείας τὸ ἄριστον ἐκλεξάμενος. ὥρκασε

δὲ τὰς Λακεδαιμονίας μὴ λῦσαι νόμον, καὶ ἀπεδήμησε· χρησάντος δὲ αὐτῷ τοῦ Θεοῦ Λακεδαιμονίους εὐτυχῆσειν ἐφ' ὅσον ἂν μὴ παρβαίνωσι τοὺς Ἀνκοῦργος νόμους, ἐλθὼν εἰς Κρήτην ἀπεκατέστησεν, ὅπως μὴ αὐτὸς ἀναγκασθεῖν λῦσαι.

ὅτι Ἀνκοῦργῳ τῷ νομοθέτῃ τοιαύδε ἦε τελευτὴ τοῦ βίου ἐγένετο. βουλόμενος, ὡς φασί, Θεὸν ἐρέσθαι περὶ τινῶν ὑπολοίπων νόμων, ὥρκασε Λακεδαιμονίους ἄχρις ἐπ' ἀνέμοις μηδένα λῦσαι τῶν κεμένων. ὁμοσάντων δέ, ἐπεὶ χρησθριαζόμενος ἤκουσε παρὰ τοῦ Θεοῦ ὡς εὐδαίμων ἢ πόλις ἔσοιτο εἰ τοῖς ἐκείνου νόμοις ἐμμένον, ἔγνω μηκέτι ἐπιανελεῖν, τὸ βέλαιον τῆς φυλακῆς ἐκ τοῦ ὄρκου ποιησάμενος, καταβὰς δὲ εἰς Κρίσαν αὐτὸν διεργάζεται. Λακεδαιμόνιοι δὲ αἰσθόμενοι διὰ τε τὴν προτέραν ἀρετὴν καὶ τὴν τότε κριθεῖσαν περὶ τὸν θάνατον ἡδὼν τε αὐτῷ ἐτεμένισαν, καὶ βωμὸν ἰδρυσάμενοι θύουσιν ὡς ἥρωι ἀνὰ πᾶν ἔτος. περιφανῶς γὰρ δὴ Σπαρτιάταις αὐτίος ἐγένετο τῆς εἰς ἡμᾶς ἀρετῆς τε καὶ ἡγεμονίας, οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἄλλων πάλαι διακειμένοις, οὐ μόνον ὅτι αὐτοῖς νόμους ἔθετο ἀρίστους, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἄκοντας προτρέψατο χρῆσθαι αὐτοῖς τρόπῳ τοιούτῳ. δύο σκύλακας λαβὼν ἀπὸ τῆς αὐτῆς μητρὸς ἔτρεψε, χωρὶς δὲ ἀλλήλων, ἀνομοίοις, ἔθεσε, τὸν μὲν κατ' οἶκον, ὅψα τε διδᾶς καὶ τὴν ἄλλην λιχνεῖαν, τὸν δὲ ἐν κυνηγεσίαις, θηρᾶν ἀναγκάζων καὶ σιβεύειν ἐν ὕρεσιν. ὡς δ' ἐκάτερος αὐτῶν ὅμοιος ἐγένετο τῇ τροφῇ, Σπαρτιάταις ἐκκλησιάζουσι πρὸς τοὺς περὶ οἶκους πολέμου περὶ καὶ ἀμυχανοῦσι παρμαγῶν ἀμφοτέρους εἰς μέσον, καὶ σὺν αὐτοῖς δόρυ τε καὶ ζῶμους καὶ ὅψα ἐσκευασμένα, ἔλεξεν "ἀλλ' ὅτι μὲν, ὦ Σπαρτιάται, τοῦ εὐ τε καὶ κακῶς πράττειν οὐκ ἄλλο ἐστὶν αἴτιον πλὴν τὸ ἔθεσε χρῆσθαι φαύλους ἢ σώφρονας, πάρεσιν ὑμῖν ὁρᾶν. οἶδε γέ τοι" τὰς σκύλακας δειξας "τῆς αὐτῆς μητρὸς ὄντες, ἐναντίως δὲ ἀλλήλοις ἐσθραμμένοι, παρ' αὐτὸ τοῦτο ἀνόμοιοι ἐκβεβήκασιν· ὁ μὲν γὰρ θηρᾶν μαθὼν, ὁ δὲ λιχνεῖν, οὐδὲν ἂν ἀντὶ τῷδε, εἰ παρείκοι, ποιήσειεν." καὶ ἅμα προσέταξε τῷ κυνουλῷ μεθεῖναι ἀμφοτέρους ἐπὶ τὰ ἡτοιμασμένα. τῶν δὲ ὁ μὲν κατοικίδιος ἐπὶ τοῦτον ὥρμησεν, ὁ δὲ θηράτωρ ἐπὶ τὸν δόρυ, καὶ καταβαλὼν ἐσπάρατεν. καὶ Ἀνκοῦργος πάλιν "ταῦτα" ἔφη "νομίσατε, ὦ

Σπαρτιάται, εἰς ὑμᾶς τείνειν καὶ τὰς ἄλλας πάντας ἀνθρώπους. ὁποῖοις γὰρ ἂν ἔττει καὶ νόμοις χρῆσθε, τοιοῦτος ἀποβαίνει ἀνάγκη πρὸς τε πόρους καὶ τρυφήν· πάντα γὰρ ἀνθρώποις μαθητὰ οἱ θεοὶ ἔδωσαν. ἔπειτα δὲ τῷ μὲν ποιεῖν ἐθέλειν τὸ ἐλευθέρους εἶναι καὶ τὸ εὖ πράττειν καὶ κρατεῖν πάντων, τῷ δὲ ἡδυναθεῖν τό τε δουλεύειν καὶ κακοπραγμονεῖν καὶ μηδενὸς ἀξίους εἶναι." ὁ μὲν τοιαῦτα λέγων προστρέπετο τοὺς Σπαρτιάτας μεταβαλεῖν τὸν τε καθεστῶτα τρόπον τῷ βίον καὶ βελτίους νόμοις ἐθισθῆναι· οἱ δὲ πεισθέντες οὐ τῶν περιοίκων μόνον ἀλλὰ καὶ πάντων Ἑλλήνων διαφανῶς ἄριστοι ἐγένοντο, ἡγεμόνες τε συνεχῶς, ἔξ ὅτου παρεδέξαντο τοὺς νόμους, ἐπ' ἔτη φ', καὶ οὐ πολλὰ χρόνου ἐχώρησαν ἐπὶ μέγα δυνάμειος. Nicol. Dam. exc. Peir. p. 446.

a Λυκοῦργος Σπαρτιάτης νομοθέτης, ὃς γέγονε τῶν Τρωικῶν μετὰ ἔτη ν'. ἦν δὲ θεῖος πρὸς πατρός Χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος Σπάρτης, Εὐνόμου ἀδελφός, καὶ ἐκράτησε τῶν Σπαρτιατῶν ἔτη μβ', ὅτε καὶ τὰς νόμους ἔθετο, ἐπιτροπεύων τὸν ἀδελφίδου· καὶ αὐτὸς δ' ἔβασλευσεν ἔτη ιη'. μεθ' ὃν Νικανδρος ἔτη λη'. ἔγραψε νόμους.

Λυκόφρων Χαλκιδὲς ἀπὸ Εὐβοίας, υἱὸς Σωκλέους, θέσει δὲ Ἀλκυ τοῦ Ῥηγίνε, γραμματικὸς καὶ ποιητὴς τραγῳδιῶν· ἔστι γοῦν εἰς τῶν ἐπτὰ οἵτινες Πλειὰς ὠνομάσθησαν. εἰσὶ δὲ αἱ τραγῳδαίαι αὐτῷ Αἰόλος, Ἀνδρομέδα, Ἀλγῆτης, Αἰολίδης, Ἐλεφήνωρ, Ἡρακλῆς, Ἰκέται, Ἰνπόλυτος, Κυσανδρεῖς, Αἰάιος, Μαραθῶνιοι, Ναύπλιος, Οἰδίπιδος α' β', Ὀρφανός, Πενθέης, Πειλοπίδαι, Σύμμαχοι, Τηλέγονος, Χρύσιππος. διασκευὴ δ' ἐστὶν ἐκ τούτων ὁ Ναύπλιος. ἔγραψε καὶ τὴν καλεσμένην Ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα.

λυκόφως τὸ περὶ τὴν αὐγὴν φῶς.

Λύκτιος.

Λύκωνος.

Λυκωρεὺς. καὶ Λυκώρεια ὄνομα πόλεως.

λυμυντήρ ὁ βλαπτικός. καὶ λυμαντικός.

a λύματα ἐνέχυρα, οἷον λύσιμα καὶ λυτρώσιμα.

b λύματα καθάρματα, αἱ τῆς γαστρὸς εἰς ἀφεδρῶνα ἐκκρίσεις. "καὶ παρ' αὐτὸν τὸν κοινὸν τῶν ἀνθρώπων νόμον πρόσειεις ἡτί-

μισαν, τὴν τήβεννον λύμασιν ἀνθρώποις κολύναντες" (cf. v. τήβεννος).

λύμα τῷ γήρῳ τρέφῃ (S OC 805) ἀπὸ τοῦ ἀπαίδεντος εἰ μέχρι γήρως.

λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις (A Nub. 928) ἀπὸ τοῦ ἐνυβρίζοντα. οὕτω δὲ αὐτοῖς σύνηθες, οὐχὶ τὰ μειράκια λυμαινόμενον. καὶ λυμαίνων φθίρων, βλάπτων.

λυμεῶν ὁ φθορεὺς· Σοφοκλῆς (Ai. 572) "καὶ τὰμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρεαι τινὲς θήσουσ' Ἀχαιοῖς μήθ' ὁ λυμεῶν ἐμός." Αἴως φησί.

λύμη βλάβη, φθορά, ὕβρις. "ὁ δὲ αὐτὸς συλλαβὴν αἰκίζεται λύμη πάση καὶ κατατάσει καὶ σρεβλώσει ποικίλῃ καὶ δικαίῳσι τῇ προπρωδεσάτῃ, ἐν περιώπτῳ λόφῳ σαρῶσις αὐτοῦς."

λύόμενος ἀπὸ τῷ λυτρώμενος καὶ ἀπολύνων. οὕτω Πλάτων.

λύπη συστολή ἄλογος ψυχῆς· διὸ ἐ λυπηθήσεσθαι τὸν σπουδαῖον. εἶδη δὲ αὐτῆς φθόνος ζῆλος ζήλοτυπία ἄχθος ἐνόησις ἀνία ὁδύνη σύγχυσις (Diog. L. 7 111). "τί γὰρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανάων ἔργοισι σωθῶ καὶ ἐνέγκωμαι κλέος; δοκῶ μὲν, οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν" (S El. 54). τὸ λυ μακρόν.

λυπηρότεροι σαλαγμοῦ. διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχῶς κατασάξεσθαι δυσχέρειαν λέγεται.

λυπινάριον εἶδος ὀσπρίου, ᾧ θέρμους καλοῦσιν.

λυπρὰ ἐντελής, πενιχρά. "οὕτω δὲ ἦν Κύντιος Κικινῆτος ὁ γεροντὸς δικτάτωρ μέτριος . . . ὃς ἀπονιψάμενος ἐπάνεισι, καὶ συμβαλὼν τοῖς πολεμίοις νικᾷ κατὰ κράτος, καὶ τὴν στρατηγὸν τῶν πολεμίων ἄγει ἀρχαίλῳτον" (cf. v. Κύντιος). "λυπρὰ τε σιτοσύμενος καὶ σκληρῶς ἔγκαθεδόν, καὶ πᾶσι κεχρημένος πολλὸ ἐνδεέστερον ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν" (Io. Antioch. exc. Peir. p. 789).

λυπρὴ πενιχρά· (AP 6 98) "πέπατο γὰρ οὐ μέγα τοῦτο κληρίον ἐν λυπρῇ τῇδε γεωλοφίῃ."

λυπρὸν ἐπαχθές, λυπηρόν. καὶ λυπρόγαϊον· Ἀππιανὸς (Hist. 54) "τὸ γὰρ λυπρόγαϊον καὶ πενιχρόν ὑμᾶς εἰς ληξείαν ἄγει. δώσω δ' ἐγὼ πενομένους φίλοις γῆν ἀγαθὴν."

λύρα. βραχὺ τὸ λυ· "εἰδήσεις Ἀλκμᾶτα λύρης ἐλατῆρα Λυκαίνης" (AP 7 18).

Λύσανδρος ναύαρχος Λακεδαιμονίων.
Harp.

λυσανίας πατρώων μεγάλων κακῶν”
(A Nub. 1165) ὁ λύων τῷ πατρὸς τὰς ἀνάσας.
ὠνοματοποιεῖται ἡ λέξις. Σοφοκλῆς “Ζεὺς
νόσον ἄγοι τὸν νικομάχην καὶ πανσανίαν καὶ
Ἀτρείδαν.”

λύση ἀντὶ τοῦ λυσάτω· νόμων ἐνάντιω
(extr.) “παυλαβίων ὁ κεκτημένος παρὰ τοῦ
πληγέντος δεδεμένος αὐτὸν μὴ λύση, πρὶν
ἂν ὁ δοῦλος πείσῃ τὸν πληγέντα.”

λυσθαίς (ἐλυσθαίς) κατενεχθαίς.

Λυσίας Κεφάλου Συρακούσιος ῥήτωρ,
μαθητὴς Τιτίου καὶ Νικίου, εἰς τῶν μετὰ
Δημοσθένους δέκα ῥητόρων. ἐτέθη δ’ ἐν
Ἀθήναις, μετοικήσαντος τοῦ Κεφάλου ἐκεῖσε,
γεγονώς δὲ ἐτῶν ιε’ εἰς Θουρίους ὤχετο σὺν
ἀδελφοῖς δύο, κοινωνήσαν τῆς ἀποικίας. ἐτα
ἐκπεσὺν ἐκεῖθεν ἐπ’ ἀττικισμῷ ἐπανῆλθεν εἰς
Ἀθήνας, ἄγων ἔτος μζ’. λόγοι δὲ αὐτοῦ λέ-
γονται εἶναι γνήσιοι ὑπὲρ τοὺς τ’, καὶ ἔτε-
ροι πρὸς τοῦτοις ἀμφιδοσούμενοι. τῷ δὲ
καθαρῷ τῆς φράσεως οὐδένᾳ ἔσχε μιμητὴν
πλὴν Ἰσοκράτους. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥη-
τορικὰς καὶ δημιουργίας ἐγκωμιά τε καὶ ἐπι-
ταφίους, καὶ ἐπιστολὰς ζ’, μίαν μὲν πραγμα-
τικὴν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικὰς, ὧν αἱ ε’ πρὸς
μυρίακίαι.

λυσίζωνος γυνή ἡ ἀνδρὶ πλησιύσασα·
αἱ γὰρ παρθέναι μέλλουσαι πρὸς μῆζιν ἐρχε-
σθαι ἀνέτιθεσαν τὰς παρθενικὰς αὐτῶν ζω-
νας τῇ Ἀρτέμιδι.

Λυσικράτης. οὗτος φαρμάκιον τινὲ ἐμέ-
λαινε τὰς ἐαυτῷ τρίχας· Ἀρισοφάνης (Ecl.
763) “οὐδ’ ἂν εἰ τὸ φάρμακον ἔψουσ’ ἔτυ-
χες ἢ Λυσικράτης μελαινέται.” καὶ αὐθις
(657) “ἡ Λυσικράτους εἰς ἴσου τοῖσι κυλοῖσι
φρονήσει,” ἐπειδὴ σιμὸς ἦν καὶ ἀσχερὸς καὶ
κλέπτης καὶ ἄσημος. καὶ παροιμία “Λυσι-
κράτης δωροδοκῶν” (A Av. 513). σρατηγὸς
Ἀθηναίων.

Λυσιμάχεια ὄνομα πόλεως.

Λυσίμαχος. οὗ μὲν Δημοσθένης ἐν τῷ
περὶ τῶν ἀτελειῶν (115) μνημονεύει, Ἀριστεύ-
δου ἦν υἱὸς τοῦ δικαίου, οὗ δὲ Λυκοῦργος,
μελοποιὸς ἦν εὐτελής. Harp.

λύσιοι τελεταὶ αἱ Διονύσου· Βοιωτοὶ
γὰρ ἁλόντες ὑπὸ Θρακῶν καὶ φυγόντες ἐς
Τροφωνίον, κατ’ ὄναρ ἐκείνου Διώνυσον ἔσε-
σθαι βοηθὸν φήσαντος, μεθύουσιν ἐπιθέμε-

νοι τοῖς Θραξίν ἔλθουσιν ἀλλήλους καὶ Διο-
νύσου λυσίου ἱερὸν ἰδρύσαντο, ὡς Ἡρακλεί-
δης ὁ Ποντικός. Ἀρισοφάνης δὲ διὰ τὸ λυ-
τρώσασθαι Θηβαίους παρὰ Ναξίων ἄμπειλον.

Λύσιππος. τῶν δραμιῶτων αὐτοῦ ἐστὶ
Βάχχι, ὡς Ἀθηναῖος λέγει ἐν γ’ Δειπνοσο-
φιστῶν καὶ ἐν τῇ η’. καὶ ἕτερα αὐτοῦ δρά-
ματι, Θυρσοκόμος...

Λυσίσρατος καὶ Θούμαρτις πέντη-
τες· Ἀρισοφάνης (Eq. 1272) “μηδὲν ἐς Λυσι-
σρατον, μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέσιον αὐ λυ-
πεῖν ἐκούσῃ καρδίᾳ.”

λυσιτελὲς ἀγαθόν, ὠφέλιμον ἢ συμφέ-
ρον, ὅτι λύει τὰ τελούμενα εἰς αὐτό, ὥς
τὴν ἀντικατάλλαξιν τὴν ἐκ τῆς πραγματείας
ὑπεραίρειν τῇ ὠφελείᾳ (Diog. L. 799). καὶ
Διόδωρος ὁ Σικελιώτης φησὶν (t. 2 p. 629)
“ὁ δὲ Τρύφων νίκην χρυσὴν κατασκευάσας
ἐξάπέστειλεν εἰς τὴν Ῥώμην· ὑπελάμβανε γὰρ
τοὺς Ῥωμαίους ἅμῃ μὲν διὰ τὸ λυσιτελὲς
ἅμῃ δὲ διὰ τὸ εὐδιώνιζον εἶναι προσδέξασθαι
τὴν νίκην.”

λυσόμενος (Hom. A 13) λυτρώσμενος.

λύσον νόμους ἱερῶν ὕμνων (A Av.
210) ἀντὶ τοῦ ἄσον.

λύσσα ἡ μανία.

λυσσάνις (A Lys. 1173) μαινόμενε. κύνα
δὲ λυσσητὴν· (Synes. ep. 127) “ἄσπιδά φρω-
νον ὄφιν καὶ Λυδικεύς περίφρυγε καὶ κύνα
λυσσητὴν καὶ πάλι Λυδικεύς.”

λυσσομανεῖς ὑπὸ μανίας λελυσσηκό-
τας· (AP 6 219) “ῥομβητοὺς δονέων λυσσο-
μανεῖς πλοκάμους.”

λύτο ἐλύθη, ἐπαύθη· Όμηρος (Ω 1)
“λύτο δ’ ἀγών.”

λύτρα μισθός· ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ
ἐλευθερίας ἐπὶ τῷ λυτρώσασθαι βαρβάρων
δουλείας.

λυτρωτής. ὁ Αὐβὼ φησι “κύριε βοηθέ
μου καὶ λυτρωτά μου.” κύριος ὡς ποιητὴς
καὶ δημιουργός, βοηθὸς δὲ ὡς τὴν ἐκ τοῦ
νόμου βοήθειαν δειδωκώς· νόμον γὰρ, φησὶν,
εἰς βοήθειαν ἔδωκε. λυτρωτὴς δὲ ὡς διὰ τῆς
παλιγγενεσίας τοῦ βαπτίσματος τῆς προτέ-
ρας ἐλευθερώσας φθορῆς, καὶ τῆς τῶν δαι-
μόνων δαλείας λυτρούμενος, καὶ ἀφθαρσίαν
καὶ ἀθανασίαν δωρούμενος. Theodorēt. in
Ps. 18 extr.

λυττῶντες μαινόμενοι.

λύχνιον. οὐδέτερός λέγεται τὸ λύχνιον·

"κελεύει τῶν λυχνίων τῶν ἀνακειμένων αὐτῷ (ἀργυρᾷ δὲ ἦν ταῦτα) τὸ ἕτερον φέρειν ἀράμενον ἐμφανῶς."

λυχνιτάριον.

λυχνίτης λίθος.

λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἄπτεϊς, ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀνεπιτηδεύει τι ποιούντων.

λυχνοῦχος φανός, λαμπτήρ.

λύχνων ἀφάς.

λωβᾷται βλάβπει, λυμαίνεται, ὑβρίζει.

λώβη εἶδος νόσου, καὶ λωβός ὁ ταύτης μετέχων.

λωβητήρα ὑβρίζειν. καὶ λωβήτωρ ὁ βλαπτικός· (AP 6 168) "βοτρύνων ἀκάμαντα φυτῶν λωβήτορα κάπρον."

Λωγάνιος ὄνομα κύριον.

α λώιον κρεῖσσον, καὶ λωίτερος κρεῖττων· (AP 7 713) "λωίτερος κύκνου μικρὸς θρόος ἢ ἐκολλοῶν κρηγυμὸς ἐν εἰρηναῖς κινδύμενος νεφέλαις."

β λώιον βέλτιον.

λῶμα τὸ κράσπεδον.

λῶνος τοῦ κρεῖττονος λόγου.

λῶος ὄνομα μηνὸς πυρὰ Μακεδόσιν, ὁ αὐγούσος.

λώπην ἱμάτιον, περίβλημα· ἐν ἐπιγρύμματι (AP 5 294) "φρονκτὸς αἰθαλόεντας ἐμῆς ριπίσμουσι λώπης ἔσβεσαι, καὶ διαδὸς λέχριος ἐν θαλάμῳ."

λωπίζω τὸ ἐκδύνω.

λώπιον τὸ εὐτελὲς ἱμάτιον, λαῖφος· (AP 6 245) "δέσποτα, χειμεριῆς ἄνθεμα ναυτιλῆς ἀρτησίην ἁγίοις τόδε λώπιον ἐν προπυλαίοις εὖξυτο."

λωποδύτης ἱματίων κλέπτης. ἢ λωποδύτης ὁ νεκροῦς ἐκδύνων. καὶ λωποδυτεῖν τὸ ἱμάτια κλέπτειν. "οἱ δὲ τῶν Περσῶν τεθνεῶτες λωποδυτέμενοι καὶ ταφῆς ἀμοιρῶντες τοῖς θηρίοις ἐςλασις ἦν αὐτοσχέδιος" (Theophyl. Sim. 3 7).

λῶπος ἱμάτιον.

λῶρος.

λῶζος βέλτισος. καὶ ὄνομα κύριον.

Λῶτ. οὗτος ἀνενσίδος ἦν Ἀβραάμ. ἀπήεσαν οὖν οἱ ἄγγελοι εἰς Σόδομα, ἀφανίσαι τὰς πόλεις διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ δὲ Ἀβραάμ ἰκέτευσε δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς μὴ συναπολέσθαι, τάχα διὰ τὸν Λῶτ. οἱ δὲ ἄγγελοι ἐν Σοδόμοις γενόμενοι ξενίας ἔτυχον παρὰ τοῦ Λῶτ. οἱ δὲ Σοδομίται ἀποσπᾶν

αὐτοὺς ἐπειρῶντο πρὸς διαφθοράν. τοῦ δὲ διὰ φιλοξενίαν ἀντιπροσέχοντος τὰς θυγατέρας, ὡς οὐκ ἐπεῖθοντο, οἱ μὲν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων ἠφανίζοντο τὰς ὄψεις, ὁ δὲ ἅμα ταῖς θυγατράσι καὶ τῇ συμβίῳ ἐξεπέμπετο, ἥτις μετασφραγεῖσα μετεβλήθη εἰς σῆλην ἄλός. ὁ δὲ Λῶτ εἰς Σηγὰρ διασωθεὶς τῇ τε πόλει παραιτίος ἐγένετο σωτηρίας, τῶν ἀνδρῶν ἀφανισθέντων, ὡς λόγος, τῶν δὲ λοιπῶν δ' διαφθαρεῖσιν καὶ τῆς λίμνης ἅμα τῇ γῇ ἀνατραπείσης, κἂν τῷ ὄρει μεθυσθεὶς ταῖς θυγατράσι συνῆλθε, τεκνοῖ τε τὸν Μωῦσ καὶ τὸν Ἀμμίων. οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὄντες ἐν Σαττὶν ἐξεπύρνευσαν ταῖς θυγατράσι τῶν Μωαβιτῶν, εἰδωλολατρήσαντες καὶ προσκυνήσαντες τῷ Βεελφεγώρ, καὶ τῶν θουσιῶν μετέλαβον. Μωυσῆς δὲ παρώξυνε κατ' αὐτῶν τοὺς οὐχ ἁμαρτύντας, καὶ ἀνηρέθησαν δισμύριοι καὶ τετρακισχίλιοι. Φινεὲς δὲ ὁ ἱερεὺς καταλαβὼν Ἰσραηλίτην ὄνομα Ζαμβρῇ συμπεπλεγμένον Μαδιαντίδι ἢ ὄνομα Χασβίθ, ἀμφοτέρους διέπειρε καὶ τὸν θυμὸν ἐπαυσε τοῦ θεοῦ.

λωτεῦντα (Hom. M 283) ἀνθοῦντα.

λωτὴ γέφυρος ἐκ λωτῶν.

λωτός βοτάνη εὐώδης, ἣν ἔνιοι μυρόλωτον καλοῦσι. καὶ λωτοὶ ἐπιθαλάμιοι τινες αὐλοί. "ἄρτι γὰρ ἐσπέραιοι νύμφας ἐπὶ δικλίσιν ἄχουν λωτοί, καὶ θαλάμιων ἐπ' αὐτοῖς γέεντο θύροι" ἐν ἐπιγρύμματι (AP 7 182) καὶ αὐθις (AP 6 94) "διδύμους τε λωτοὺς κεροβύλους, ἐφ' οἷς ποτὲ ἐπωλόλυξεν αὐχλὺν σροβίλους." καὶ αὐθις (AP 7 186) "ἄρτι μὲν ἐν θαλάμοις Νικιππίδος ἡδὺς ἐπήχει λωτὸς καὶ γαμικοῖς ὕμνος ἔχαιρε κρότοις."

λωτοφάγος.

λωφῆσαι· (Procop. Arg. 15) "ἦν δὲ Ἰβησιανὸς ἐς μὲν ἀνθρώπων φθορὰν ἐτοιμώτατος, ἐς δὲ τὸ λωφῆσαι ἀμύχωνος." κυρίως δὲ εἴρηται λωφῆσαι ἐπὶ βοῶν τὸ τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέρσθαι. λόφος γὰρ ὁ τράχηλος.

λωφῆσαντος ἀναπαυσμένου, ἡσυχάσαντος.

λώφησις παῦσις, πτώσις.

λωφήσομεν ἀντὶ τοῦ παύσομεν.

μά. τοῦτο "Ὀμηρος ὡς συλλαβὴς τάξιν ἔχον τίθησι. ποτὲ μέντοι ἀντὶ τοῦ μά τῷ ναὶ χρῆται, ὡς (A 234) "ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον," ὅτε ὕμνουν. ὅτε δὲ ἀπόμνησέ τι,

συζεύγνυνσι τὸ τῆς ἀποφάσεως, οἷον (A 86) "οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα" καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (v 339) "οὐ μὰ Ζῆν' Ἀγέλαε." ἡμεῖς δὲ τὸ μὰ ὡς μέρος λόγῳ ἀπομινύντες παραλαμβάνομεν, μὰ τὸν Δία λέγοντες. ἔστι δὲ καὶ ἐπίρρημα ἐπενυχτικόν.

μαγὰς σανὴς τετραγώνος ὑπόκυφος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτὴν τὰς τῆς κιθάρας νευρὰς καὶ ἀποτελοῦσα φθόγγον. ἡ τῆς κιθάρας καβάλη καὶ τῆς λύρας, ἡ τὰς νευρὰς βαζάζουσα. ἔστι δὲ καὶ εἰλητικὸν μόριον.

μαγγάνα. ὅτι τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον ἐκ ξύλων κατασκευασμένον μαγγάναν Ἰταλοὶ ὀνομάζουσιν.

μαγγανεία ἡ γοητεία. "ὁ δὲ νόσῳ περιέπεισεν ἐκ μαγγανείας χαλεπῇ, καὶ πολλὰς ἐπὶ τούτῳ ἁλόντας ἐκόλασε." Προκόπιος "καὶ τὸν ἄνδρα μαγγανείῃς κατεκλήφει πολλάς."

μαγγανευτής ὁ μινγνὺς παντοδαπὴ πρὸς φανακισμόν.

μάγγανον παράδοξόν τι. λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία μαγγανεία. "ὁ δὲ ζρατηγὸς τοὺς θεραπευτὰς τῶν μαγγανευμάτων διηρώτα, καὶ ἡξίου ἔχνη πνέσθαι προρορήσεως παρὰ τῶν μάγων."

Μαγδαληνὴ ἀπὸ τόπου.

μαγεία ἐπὶ κλησίς ἐστι δαιμόνων ἀγαθοποιῶν πρὸς ἀγαθοῦ τινὸς σύζασις, ὡς τὰ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανεύς Θεσπίσματος. γοητεία δὲ ἐπὶ κλησίς ἐστι δαιμόνων κακοποιῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένη. φαρμακεία δὲ ὅταν διὰ τινος σκευασίας θανατηφόρος πρὸς φίλτρον ἢ ἄλλως δοθῇ τισὶ διὰ ζώματος. ἡπατοσκοπία δὲ ἡ τῶν ἐγκάτων ἀνατομὴ, δι' ὧν προεμήνουν τὰ συμβησόμενα· ἀνατέμνοντες γὰρ σημειᾶ τίνα ἐθεώρουν ἐν τοῖς ἥπασι. cf. v. γοητεία.

μάγειρος ὁ τὰς μάζας μερῶν. καὶ μαγειρεῖον.

μαγῆα τὸν ἀπομάσσοντα. (AP 6 306) "τόν τε μαγῆα σπόγγον ὑπὸ ξίβαρ' κεκλιμένον κοπίδι."

μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα. οὕτω καὶ τὰ τυχόντα ὦμνον, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς. Ἀριστοφάνης Ὀρνισί (194).

μαγική. ταύτην ἐφεῦρον Μῆδοι καὶ Πέρσαι.

μαγίς μάχαιρα.

μαγίς ἄρτου (Iudic. 7 13) οἷον μέρος ἄρτου, ἡ ψωμός, ἡ ἔγκρυφίς.

μαγίσερ διδάσκαλε. καὶ μαγισερία ἀρχή. "προβάλλεται δὲ καὶ Θεόδωρον τῇ μαγισερίᾳ ἀρχῇ παρὰ Ῥωμαίοις τιμωμένον τε καὶ γεραίρομένον" (Theoph. Sim.).

μαγιστριανός ὁ κασρήνσιος. "Οὐράνιος ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς γράμματα ἀποδέδωκε τῷ ἐπισκόπῳ."

Μάγκινον ὄνομα.

μαγκίπατος ὁ χειράφετος παρὰ Ῥωμαίοις.

Μάγνης Ἰκαρίε πόλεως Ἀττικῆς ἢ Ἀθηναῖος, κωμικός. ἐπιβάλλει δ' Ἐπιχάρμου νέος πρεσβύτη. ἐδίδαξε κωμωδίας θ', νίκας δὲ εἴλε β'. οὗτος ἀρχαίᾳ κωμωδίας ποιητῆς, "ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔσχε τρόπαια, πάσας δ' ὅμιν φωνὰς εἰς καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατραχείοις οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρῳ, οὐ γὰρ ἐφ' ἡβης, ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὢν, ὅτι τῷ σκώπτειν ἀπελείφθη" (A Eq. 518). ψάλλων δὲ τοὺς Βυρβιτιζὰς· δρᾶμα δὲ ἐστὶ τοῦ Μάγνητος, ἡ δὲ βάρβιτος εἶδος ὄργάνου μουσικῆ. πτερυγίζων δὲ ὅτι καὶ Ὀρνιθας ἐποίησε δρᾶμα. ἔγραψε δὲ καὶ Λυδοὺς καὶ Φῆνας καὶ Βατραχείους. ἔστι δὲ χρώματος εἶδος τὸ βατραχείον· ἀπὸ τούτου καὶ βατραχίς ἱμάτιον. ἐχρίοντο δὲ τῷ βατραχείῳ τὰ πρόσωπα πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα.

Μάγνης ἀνὴρ Σμυρναῖος, καλὸς τήνδ' ιδέαν, εἰ καὶ τις ἄλλος, ποιήσει τε καὶ μουσικῇ δόκιμος· ἥσκητο δὲ καὶ τὸ σῶμα διαπρεπεῖ κόσμῳ, ἡλουργῇ ἀμπεχόμενος καὶ κόμην τρέφων χρυσῷ ξρόφῳ κεκορμυβωμένην, περιήει τε τὰς πόλεις ἐπιδεικνύμενος τὴνποίησιν. τούτου δὲ καὶ ἄλλοι μὲν πολλοὶ ἦσαν, Γύγης δὲ καὶ μᾶλλον τι ἐφλέγετο καὶ αὐτὸν εἶχε παιδικά. γυναικίᾳ γε μὴν πάσας ἐξέμηνεν ἔνθα ἐγένετο ὁ Μάγνης, μάλισα δὲ τὰς Μαγνήτων, καὶ συνῆν αὐταῖς. οἱ δὲ τούτου συγγενεῖς ἀχθόμενοι ἐπὶ τῇ αἰσχύρῃ, πρόφασιν ποιησάμενοι ὅτι ἐν τοῖς ἔπεσιν ᾄσεν ὁ Μάγνης Λυδῶν ἀριζεῖαν ἐν ἱππομαχίᾳ πρὸς Ἀμαζόνιας, αὐτῶν δὲ οὐδὲν ἐμνήσθη, ἐπαῖξαντες περικατέρορξάν τε τὴν ἐσθλότητα καὶ τὰς κόμας ἐξέκευαν καὶ πᾶσαν λώβην προσέθεσαν. ἐφ' οἷς ἤλγησε μάλισα Γύγης, καὶ πολλάκις μὲν ἐς τὴν Μαγνήτων γῆν ἐνέβαλε,

τέλος δὲ καὶ χειροῦται τὴν πόλιν. ἐπανελθὼν δὲ ἐς Σάρδεϊς πανηγύρεις ἐποιήσατο μεγαλοπρεπεῖς. Nicol. Dam. exc. Peir. p. 451.

Μαγνησία τόπος.

Μαγνητίς. λίθος τίς ἐστιν οὕτω καλούμενος, ὃς ἔχει φυσικὴν ἐνέργειαν ἔλκειν πρὸς ἑαυτὸν τὸν σίδηρον. "ἦν δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ σιρραπείῳ πλάνης καὶ κακουργίας τοιοῦτόν τι μηχανήμα· ἔδωκον κατασκευάσαντες ἐκ χαλκοῦ, καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ σίδηρον ἐνδοθεν καθελύσαντες, τὸν λίθον τοῦτον ἐν τοῖς φαινώμασιν ἄνωθεν τῆς σφίγης ἔπηξαν ἀπὸ διαμέτρων. τὸ δὲ ὑπὸ τῆς φυσικῆς βίας ἐλκόμενον τοῦ λίθου (μετέωρον γὰρ ἐκρέματο) διὰ πολλὴν μηχανὴν καὶ τέχνην ἐκρατεῖτο μέσον ἐδάφους καὶ ὀρύφου, θυνμαζόμενον καὶ μὴ παντελῶς κατὰσπώμενον." cf. Cedrenus p. 325.

Μαγνήτων κακὰ. "καὶ οὐτε τί φῶ περὶ αὐτῶν ἀξίως ἔχω, καὶ τὰ Μαγνήτων κακὰ, καὶ τὸ Τερμέριον, καὶ πᾶσαν ἀπλῶς αὐτοῖς ἐπιφθέρῃωμι τὴν τραγωδίαν μετὰ τοῦ σιτῶρος καὶ τῆς κωμωδίας καὶ τοῦ μίμνου. ἔγωγε πᾶσι μὲν αἰσχροῦς πᾶσι δὲ ἀπόνοια πρὸς ὑπερβολὴν ἐπ' ἐκείνοισι τῷ ἀνδρὶ πεφιλοτέχνηται" (Iulian. or. 7 p. 210).

Μάγοι παρὰ Πέρσαις οἱ φιλόσοφοι καὶ φιλόθεοι, ὧν ἦρχε Ζωροάστρης, καὶ μετὰ τῶν κατὰ διαδοχὴν Ὁσάνναι καὶ Ἀσράμπνηχοι. Diog. L. prooem.

μάγος. μάγος ἐκάλουν τοὺς ψευδεῖς φαντασίους περιτιθέντις ἑαυτοῖς. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τοὺς φαρμακοὺς μάγους ἔλεγον. Σοφοκλῆς (OR 387) "ὄφεις μάγον τοιόδε μηχανορράφον."

Μάγωνος.

μαγώτερον θελκτικώτερα· ἐν ἐπιγράμμῳ (AP 5 121) "ἀλλὰ σελίνων οὐλοτέρη καὶ μουῦ χρωτὶ τρεινιότερη, καὶ κεσοῦ φωνεῦσα μαγώτερον."

μάδδαν (A Ach. 732) μᾶζαν, τροφήν. ἔτι οἱ Μεγαρεῖς διὰ δύο δ.

μὰ Δία. οὐκ ἐπὶ τοῦ μὰ τὸν Δία ἔλεγον, ὡς οἰοῦνται τινες· ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μὰ Δία, ὥσπερ καὶ τῷ νῇ Δία ἐπὶ τῷ ναί, ὅθεν καὶ ναὶ Δία λέγουσι καὶ ναὶ μὰ Δία· Ἀριστοφάνης Πλουτῷ (187) "ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλείονα." ἐπὶ κατωμοτικῇ καὶ μὰ Δία, ὅταν αὐτῷ προτάτῃται τὸ ναί. καὶ νῇ τὴν ἱερὰν κεφαλὴν.

Μαδιὰ μὲν ὄνομα κύριον. καὶ Μαδια· νῆτις χώρα, καὶ Μαδιηναῖοι.

μαδῶντα (A Plut. 266) φαλακρόν, κατὰ θόλον τρίχας μὴ ἔχοντα.

μᾶζα ἄρτος, φύραμα, ἢ ὁ ξειφνὸς ἄρτος. "ὅσιν ἀλφίτσοιται, ἔδωκεν μεμιγμένην τὴν μᾶζαν ἐσθίει, ὅσιν δὲ ἄρτοισιται, ἔδωκεν διδευμένον ἄρτον" (X Cyr. 6 218).

μᾶζα κυρίως ἡ τροφή ἢ ἀπὸ γάλακτος καὶ σίτου, παρὰ τὸ μᾶττεσθαι. προπερισπᾶται. ἐπὶ δὲ τοῦ καθάρου Ἀριστοφάνης καταχρηστικῶς ἐχρητά· οὐ γὰρ τὴν ἐξ ἀλφίτων φουραθῆσαν δηλοῦν θέλει (οὐ γὰρ αὕτη καθάρων τροφή) ἀλλὰ τὸ ἀποπάτημα, τετῆς τὴν κόπρον. πίτρυα δὲ τινα ἔματτον οἱ οἰκέται· κόπρον γὰρ φουρᾶν ἄπισον. "ἀφ' αἵρε μᾶζαν ὡς τάχιστα καθάρου" (sch. A Pac. 1). καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίοις πόνοις ἐγκυανχιόμενων· "μᾶζαν μεμιαχῶς τὴν ἐμὸν μεμιαγμένην." (A Eq. 54) "καὶ πρώτην γ' ἐμὸν μᾶζαν μεμιαχότος Λακωνικῇ, παρονογοτάτως παραδραμῶν, ὑφαιρπάσας αὐτὴν παρῆθηκε τὴν ἐμὴν μεμιαγμένην" καὶ ἐν ἐτοίμῳ γενομένην. τοῦτο δὲ ἀπὸ ἰσορίας ἐληφεν, ἥς μέμνηται Θουκυδίδης.

μᾶζης ὠνιον ἄρτου πρᾶσις.

μαζίσκας διαμεμιαγμένους ἀντὶ τοῦ πεφυραμίνους.

μαζονομεῖον ἀγγεῖον τι.

μαζουρώθ τὰ συζήματα τῶν ἀσέρον, ἃ ἐν τῇ συνθηαίᾳ ζῶδια καλοῦνται. ἐβραϊστί δὲ τινὲς φασὶ λέγεσθαι τὴν λέξιν, σημαίνειν δὲ καὶ τὸν ἀσέρον κύνα. Chrysost. in Job. 38 32.

μαζῶντες τρυφῶντες.

μάθημα ἐπιτήδευμα, ἀσχολία, δίατα, διαγωγή, πρῶφαισις, ἀφ' ἧς μέλλομεν περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν (sch. A Plut. 924). μεταμαθεῖν δὲ ἐστὶ τὸ παύσασθαι. cf. v. μεταμαθεῖν.

μαθητεία ἡ μάθησις.

μαθητιῶ μαθεῖν ἐπιθυμῶ· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (183) "μαθητιῶ γάρ. ἀλλ' ἄνοιγέ τὴν θύραν."

μαθὼν ἰδὼν· "ὁ δὲ Κελτὸς μαθὼν ἐγέλασε, καὶ κατέσκηπτεν ὡς ἀνὴρ παιδὶ μάλων διαγωνισέσθαι." καὶ αὐθις "ὡς ἔμαθε κάκεινον ἀνίσταμενον" ἀντὶ τοῦ εἶδε. καὶ Ἀριστοφάνης (Av. 382) "μάθοι γὰρ ἂν τις κατὰ τῶν ἐχθρῶν σοφόν."

μαῖα ἢ μῆμη, ἢ τροφός· (AP 6 334) "καὶ σὺ τετραγύλων μηλοσσόε μαιάδος Ἑρμῆ," ἀντὶ τοῦ τροφοῦ, μητροῦς.

Μαῖανδρος ποταμὸς Ἀνδίας· ἐν ἐπιγράμμασιν (AP 6 110) "ἔκτανε Μαῖάνδρου παρ τριέλικτον ὕδωρ." καὶ Μαῖάνδριον ὕδωρ καὶ πεδῖον.

μαιεῖα ἢ μαιεύσεις.

μαιεύεται· Πισίδης "μαιεύεται δὲ πᾶν τὸ τῆς Ῥώμης γένος, τοὺς σοὺς ἐπαίνους ἐκπέζον ὡς γάλα."

μαιομενὴν ἀντὶ τῆ νεοττοτροφῆσαν· "εὗρον γυναικα ὀρθιδας μαιομενὴν."

μαιομένοι ζητοῦντες, ἐρευνῶντες.

μαιοεντικῆς ἱατρικῆς.

μαιοῦτρια.

Μαικήνας ὄνομα κύριον· "ἐν τῷ συνδέλῳ τοῦ Μαικήνα τράπεζα ἐγγώνιος ἦν" ἀντὶ τῆ οὐ ἐρογγύλη οὐδὲ περιφερῆς. Πλέταρχος (cf. v. Ἰσότιος).

μαιομακτηριῶν ὁ πέμπτος μὴν παρ' Ἀθηναίους, ὁ ἱανουάριος. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ διὸς μαιμάκτης, μαιμάκτης δὲ ἐξιν ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικός. ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντος τοῦ χειμῶνος ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ ὁ ἀήρ ταραττεται καὶ μεταβολὴν ἵσχει. Harp.

Μαιμυλίδης.

μαιομάσσει σφύζει, προθυμεῖται, καταδυναπνᾶται, καταναλίσκεται, κυματᾶται, πηδᾶ, καχλάζει, κλονεῖται.

Μαιομάχης.

μαιομόωσα καὶ μαιοῦσα (Hom. E 661) ἐνθουσιῶσα καὶ ὀξέως ὀρμώσα· ἢ τοῦ αἵματος γενεσιῶς ἔχουσα, τοῦ μ. πλεονάζοντος. καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ τῇ διηρώσαν (Aī. 50) "καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιοῦσαν φόνον;" καὶ αὐθις (AP 6 268) "δεινὸν μαιοῦσαις ἐγκονέουσα κυσί."

μαιοάδας μαιομένης, ζητέας βακχεύειν, παραφόρους. καὶ Ἀριστοφάνης (Thesm. 477) "μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαιομαι."

Μαιναλία ἔλαφος. καὶ μαιναλίων ὀρητικῶν· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 112) "ἄγεινται κεφαλὰι μαιναλίων ἐλάφων."

Μαίναλος ὄνομα κύριον.

μαιοάς βάκχη.

μαινεται ὀργίζεται.

μαιοίνης μαινίδος εἶδος ἰχθύος.

μαιοόλης μαιικός.

μαιοῖνω ἐνθουσιωδῶς κινεῖσθαι.

Μαιοινίδας Ὀμηρος. (AP 7 213) "εἰ δ' ἐάλως, συγγνωσόν, ἐπεὶ καὶ κοίρανος ὕμνων Μαιοινίδας γρίφων ἰχθυόλων ἔθανε." (AP 7 2) "τὰν ἴσα μούσαις φθεγξαμέναν κεφαλάν, ὃ ξένη, Μαιοινίδεω."

Μαίονος ὄνομα κύριον.

Μαιοτάλιμνος ὄνομα τόπος (an Μαιώτιν λίμνην A Nub. 273).

Μαιοτάλιμος ποταμός.

μαιοῦμας. πανήγυρις ἦγετο ἐν τῇ Ῥώμῃ κατὰ τὸν μαῖον μῆνα. τὴν παράλιον καταλαμβάνοντες πόλιν τὴν λεγομένην Ὀσίαν οἱ τὰ πρῶτα τῆς Ῥώμης τελοῦντες ἠδυναθεῖν ἠνείχοντο, ἐν τοῖς θαλαττίοις ὕδασι ἀλλήλους ἐμβάλλοντες· ὅθεν καὶ μαιοῦμας ὁ τῆς τοιαύτης ἐορτῆς καιρὸς ὠνομάζετο. ἐτέλουν δὲ μέχρις Ἀναστασίου βασιλέως οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πανήγυριν τῶν βρυτῶν, καὶ ταύτην Ἀναστάσιος ἐπανσε. καὶ τὴν τῶν κυνῶν δὲ ἐτέλουν πανήγυριν οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τὸν αὐγουστον μῆνα, ἀναιρουντες αὐτοὺς ἐκ τῆς ἀλώσεως τῆς ἐπὶ Γάλλων, διότι ἀνύλακτοι ἔμειναν τῶν χηνῶν ἐκβοησάντων.

Μαῖρα ὄνομα κύριον.

μαῖζωρος τοῦ διδασκάλου.

μαιοθήσονται λοχευθήσονται, γεννηθήσονται, θεραπευθήσονται.

Μαῖωρ Ἀράβιος σοφιστῆς ἔγραψε περὶ ζάσεων βιβλία γ', συνεχρόνισε δὲ Ἀφίνη καὶ Νικαγόρα, ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Καίσαρος καὶ ἐπάνω.

μαιοῦρεις οἱ πρεσβῦται.

Μαιοτική χώρα.

Μαιοῦτις λίμνη Σκυθίας.

μαιοῦτρα μαιοῦτρων.

μάκαιραν μακαρίαν.

μάκαρι σὺν τύχῃ ἀντὶ τοῦ μακαρία· Ἀριστοφάνης (An. 1706) "περιπέτεσθε τὸν μάκαρα μάκαρι σὺν τύχῃ." καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης (Vesp. 1266) "ὦ μακάρι Αὐτόμενες, ὡς σε μακαρίζομεν. παῖδας ἐρύτενας ὅτι χειροτεχνικωτάτους."

μακαρία ὁ ὀλεθρος. θυγάτηρ τῆ Ἀδᾶ. καὶ παροιμία "βάλλ' ἐς μακαρίαν," ἀντὶ τῆ εἰς δειλαιότητα καὶ πανωλεθρίαν. ἢ βάλλ' ἐς μακαρίαν κατ' εὐφημισμὸν, ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεῶτες μακαρίζονται λέγονται. καὶ Ἡρακλῆους θυγάτηρ, ἣν Ἀθηναῖοι ἐπὶ αὐτῶν ἀποθανόντων πολυτελῶς ἔθαψαν. sch. A Eq. 1148.

Μακαρίαινος ὄνομα κύριον.

μακάριος ὁ ἐν ἀγαθοῖς πάντοτε ὢν. λέγεται δὲ καὶ ὁ θεὸς μακάριος καὶ πιστὸς καὶ μόνος δυνάστης. μετέδωκε δὲ ὁ μεγάλω-
δωρος τοῦ ὀνόματος τοῖς εὐσεβῶς ζῶσιν, ὡς περ καὶ τοῦ θεοῦ· "ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐστέ," καὶ ἄλλα πλείους ὀνόματι τοιαυτῷ εἰσι. Theodoret. in Ps. 1.

Μακάριος. δύο ἐγένοντο Μακάριοι δώ-
νυμοι καὶ περιβόητοι δι' ἄσκησιν, διὰ βίον, διὰ τρόπον, διὰ τὰ μαθήματα. ὁ μὲν Αἰγύ-
πτιος θαυματουργὸς ἦν καὶ μετὰ τοῦ εὐλα-
βοῦς πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος κατὰ πάντα ὢν παραπλή-
σιος τῷ Αἰγυπτίῳ, πρὸς τὰς ἐντυγχάνοντας ἦν ἰλαρὸς καὶ τῷ χαριεντίζεσθαι τοὺς νέους ἤγε πρὸς ἄσκησιν. τούτων Εὐάγγελος γενόμε-
νος μαθητὴς τὴν δι' ἔργων φιλοσοφίαν ἐκτῆ-
σατο, πρότερον λόγῳ μόνῳ φιλόσοφος ὢν·
ὅς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ
θεολόγου εἰς τὴν τοῦ διακόνου προεχειρίσθη
τάξιν, ἀλλὰ καὶ ἐς τὴν Αἴγυπτον κατελθὼν
καὶ τοῖς προλεχθεῖσιν ἐντυχὼν ἀνδράσι τὸν
ἐκείνων βίον ἐξήλωσε. τέττω καὶ βιβλία ἄγαν
σπουδαῖα συγγέγραπται, ὧν τὸ μὲν Μονα-
χὸς ἢ περὶ πρακτικῆς ἐπιγέγραπται, τὸ δὲ
Γνωστικὸς ἢ περὶ τῶν καταξιωθέντων γνώ-
σεως (κεφάλαιον δὲ αὐτοῦ ν'), τὸ δὲ Ἀντιρ-
ρητικόν, πρὸς τοὺς πειράζοντας δαίμονας,
ἐν ᾧ διηρημένον μέρει κατὰ τὸν ἀριθμὸν
τῶν ἡ' λογισμῶν· καὶ χ' προγνωσικὰ προ-
βλήματα, καὶ σιχηρὰ β', ἐν πρὸς τοὺς ἐν
κοινοβίοις ἢ συνοδαῖς μοναχῆς, καὶ ἐν πρὸς
τὴν παρθένον. καὶ φησι κατὰ λέξιν οὕτως
"ἀναγκαῖον τὰς ὁδοὺς τῶν προοδευσάντων
μοναχῶν ὁρθῶς διερωτᾶν καὶ πρὸς αὐτὰς
κατορθοῦσθαι. πολλὰ γὰρ ἐσιν ὑπ' αὐτῶν
ῥηθέντα καὶ πραχθέντα καλῶς· ἐν οἷς καὶ
τοῦτό τις ἔφησεν, ὅτι τὴν ἑξοτιέραν καὶ ἀνώ-
μαλον δίδαιται, ἀγύπη συζευχθεῖσαν, θᾶπτον
διάγειν τὸν μοναχὸν εἰς ἀπάθειαν." So-
crat. 4 23.

μακαρίτης τοὺς τεθνεῶτας, εὐφήμες,
ὡς μακαρίων ὄντων τῶν τελευτησάντων, ὅτι
οὐκέτι αἰσθάνονται τινος δεινοῦ. Λωριέων
τινὲς αὐτοὺς ἑκαμερίτας καλοῦσιν, οἷον τῆς
μεϊζονος μερίδος ἥδη κεκοινωνηκότας· τὸ γὰρ
ζα ἐπὶ τοῦ μεγάλου τίθεται. Ἀριστοφάνης
Πλούτιον (555) "ὡς μακαρίτην, ὦ Δάμιτερ,
τὸν βίον αὐτὸ κατέλεξας, εἰ φρεσάμενος καὶ

μοχθῆσας καταλείψει μὴδὲ ταφῆναι." κατε-
χρήσατο δὲ ἀντὶ τοῦ μακάριον. εἰ μὴ ἄρα
παῖζει, οἷον νεκροῦ βίον.

μακάμων νῆσοι ἢ ἀκρόπολις τῶν ἐν
Βοιωτίᾳ Θηβῶν τὸ παλαιόν, ὡς Ἀρμενίδης.

μακεδνῆς ἴσως μηκεδανῆς, ἢ κατ' ἐπί-
τασιν λίαν κεδνῆς.

Μακεδόνειος πόλις τῶν Μακεδόνων.
Μακεδονία δὲ χώρα.

Μακεδόνιος. οὗτος πλείω ὅσα κακὰ
κατὰ Χριστιανῶν ἐνεδείξατο, καὶ τὸν κολο-
φῶνα τῶν κακῶν οἷς ἔδρασεν ἐπιτίθησι· πε-
θόμενος γὰρ κατὰ τὸ Παφλαγόνων ἔθνος
πλείους εἶναι τῆς Ναυατικῆς θρησκείας, καὶ
μάλισι κατὰ τὸ Μαντίνιον, συνιδὼν τε ὡς
οὐχ οἷον τε τοσοῦτο πλῆθος δι' ἐκκλησιασι-
κῶν ἀνθρώπων ἐλαύνεσθαι, τετραρίθμους
ἐρωτιώτας γνώμη τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν Πα-
φλαγονίαν πεμφθῆναι πεποίηκεν, ὅπως φόβῳ
τῶν ὀπλιτῶν τὴν Ἀρειανικὴν δόξαν προσδέ-
ξωνται. οἱ δὲ ἐκέιστε ζήλω τῆς θρησκείας
ἀπονοίκα κατὰ τὴν ἐρωτιωτῶν ἐχρήσαντο· καὶ
συμβολῆς γενομένης τῶν μὲν Παφλαγόνων
συγχοὶ πίπτουσι, τῶν δὲ ἐρωτιωτῶν πλὴν οἰί-
γων πάντες. διὰ τοῦτο προσέκραυσε τῷ βα-
σιλεῖ, ἄλλως τε καὶ ὅτι μετέθηκε τὰ λείψανα
τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου· οἱ γὰρ λαοὶ δι-
κώλουν τοῦτο, ἀνόσιον εἶναι λέγοντες, καὶ
συμβολόντες μάχῃ πολλοὶ ὅσοι πίπτουσιν.
ὕστερον δὲ καὶ καθήρεθη ὁ Μακεδόνιος. So-
crat. 2 38.

Μακεδὼν Μακεδόνας. τὸ Θηλυκὸν Μα-
κέτις.

μάκελλα δέκελλα· Ἀριστοφάνης (Αν. 1230)
"ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας δι-
νᾶς, ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον Διὸς
μακέλλη πᾶν ἀνασρέψῃ δίκῃ." ἐπὶ τῶν βλα-
σφημιῶν εἴρηται.

μακκοᾶ ἀνοηταίνει, ἐνεόν ἐσιν. ἔφαμεν
δὲ ὅτι ἡ Μακκῶ ἐνεᾷ ἦν. Ἀριστοφάνης (Eq.
397) "καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾶ
καθήμενον." καὶ μεμακκοακότα (Eq. 62)
ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνοντα.

Μακκῶ καὶ Λαίμω γυναικες, αἱ ἐγέ-
νοντο ἐνεαί, τουτέστι βαρέως νοοῦσαι. sch. A
Eq. 62.

μακρὰ γραμμὴ ἢ καταδικάζουσα· ὁ δ'
ἀπολύων βραχεῖαν ἐσημειοῦτο.

μακραιώνας μακροβίος. Σοφοκλῆς (OR
518) "οὔτοι βίβ μοι τοῦ μακραιώνους πόθος

φέροντι τήνδε βύξιν," ἀντί τοῦ οὐ βέλομαι
ζῆν ἐπὶ ταύτῃ τῇ φήμῃ.

μακραίωνι σχολῇ πολυχρονίῳ, βραδεί
ἄγωνι. Σοφοκλῆς (Αἰ. 194).

μακρὰν οὐσίαν. οὕτω λέγουσι τὴν πολ-
λὴν Ἀττικοί.

μακρὰ χαίρειν οἰμῶζειν, σενάζειν.

μακρέτειος ὁ πολυχρόνιος.

Μακροκέφαλοι. ἔθνος ἔστιν ἔτιω καλῶ-
μενον. Παλαίφατος δέ φησιν, ἐν ζ' τῶν Τρωι-
κῶν, ἐν τῇ Αἰβύῃ ὑπεράνω Κόλχων οἰκεῖν
τοὺς Μακροκεφάλους. Ηαῖρ.

μακρὸν ποιῶ ἀντί τοῦ μηκύνω. οὕτω
Φιλίππιδης.

μακροπόνηρος.

μακρούς. (Α Αch. 302) "σοῦ δ' ἐγὼ λό-
γους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρούς." οὐ
λέγει ὅτι τοὺς μακροὺς οὐ προσήσομαι, ἀκού-
σομαι δὲ τὰς διὰ συντομίας λεγομένους, ἀλλ'
ὅτι πάντες λόγοι μακροὶ πεφύκισι κρινόμε-
νοι πρὸς πρᾶξιν, εἰ πέπρακται.

μακροχρονῶ.

α μακρῷ ἀντί τοῦ πολὺ. Εὐνάπιος (cf. v.
Κυρίνος) "Κυρίνος ὁ βασιλεὺς γενόμενος . . .
μακρῷ παρήλαθε." καὶ αὐθις (Α Vesp. 1343)
"τούτων ἀπάντων ἦν ὑβρισιότατος μακρῷ."

β μακρῷ ἀντί τοῦ κατὰ πολὺ. Ἡρόδοτος
(9 71) "ἄριστος ἐγένετο μακρῷ Ἀριστόδημος
κατὰ γνώμης τὰς ἐμίας." καὶ αὐθις "μακρῷ
δίεσχε."

Μάκρωνος ἐθνικόν.

μάκτρα θυτὶ ἐπιμήκης, ἐν ἣ μάττουσι
τὰ ἄλευρα. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (545) "ἀντί
δὲ μάκτρας, πιθάκης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν."

μάλα εἰκότως πᾶν δικαίως.

Μαλακηνός ὄνομα κύριον.

μαλακία ῥαθυμία, νόσος. (Polyb. 3 79)
"καὶ μίλις διὰ τὰς μαλακίας τῶν Κελτῶν
καὶ φυγοπονίας ὥρισε τὸν ἀδελφὸν ἔραγεῖν."

μυλάκια ὅσα τῶν ἐνύδρων ὁξεύειν ἔχει,
οἷον σηπία πολυπόους. ταῦτα δὲ καὶ ἀνωμύα
ἐστὶ καὶ ἄσπλαγχνα (Aelian. N. A. 11 37). τι-
νὲς δὲ μαλάκειαν διὰ διφθόγγου γράφουσι.

μαλακίζεσθαι. ἐν ταῖς νόσοις φασὶν
Ἀττικοὶ τὰς μὲν γυναικας μαλακίζεσθαι, τὰς
δὲ ἄνδρας ἀσθενεῖν.

μαλακίων (Α Eccl. 1050) ὁ μαλακός.

μαλακὸν ἀπαλόν, ἢ καὶ ἀσελγές. "ὃ δὲ
οὐ πᾶν δεξιῶς ὑπεξῆλθεν ἀθυμία, καὶ πλη-
γῶν πλειόνων γενομένων διὰ τὸ μαλακῶς τὸν

τράχηλον παρυσχεῖν."

μαλακός. ὅτι πάντων φρονιμώτερον
ζῆσον ὁ ἄνθρωπος, καὶ τὴν γεῦσιν, ἀφῆν οὐ-
σαν, ἀκριβεστέραν ἔχει, διότι μυλακώτερος καὶ
τὴν ἀφῆν αἰσθητικώτερος. θῦττον γὰρ δια-
φορεῖται τὰ περιττώματα, καὶ οὐκ ἐπιθολῶ-
ται αὐτῷ τὸ φαντασικὸν καὶ λογιστικόν. ἐπι-
σηῆσαι δὲ χρὴ μήποτε ὥς ὑλικὸν αἷτιον αἰ-
τιᾶται τὴν σύρκα· οὐ γὰρ ποιητικὴ ἐστὶ φρο-
νήσεως ὡς στυαίτιον. διὰ γὰρ τὸν σύνδεσμον
διατίθεται τὰ ψυχικὰ κινήματα ταῖς τῷ σώ-
ματος κράσεσιν, οὐ γεννώμενα ὑπὸ τῆς κρά-
σεως, ἀλλ' οὐκ ἄνευ τῆς τοιαύτης κράσεως
τοιαύτης ἢ τοιαύτης ἐνεργοῦνται. εἰ δὲ τίνα
εἴη ἄλλα τοῦ ἀνθρώπου μαλακιώτερον ἔχοντα
σύρκα, οἶον οἱ σκώληκες, τοῖς ἄλλοις δῆλον
ὅτι ἐλλείπουσιν· οὐ γὰρ ἔχουσι τέλειον τὸ
φαντασικόν· ἀλλὰ νῦν περὶ τῶν τελείων ζῴων
ὁ λόγος. τίχμα δὲ οὐδὲ σύρξ ἢ τῶν σκωλή-
κιων, ὡς οὐδὲ τῶν μυιῶν. ὅτι δὲ τῷ μαλα-
κιώτερον ἔχῃ τὴν σύρκα ὁ ἄνθρωπος φρο-
νιμώτερος, σημειῖον ἐστὶ τὸ τοὺς μυλακωτέ-
ρους τῶν ἀνθρώπων φρονιμωτέρους καὶ εὐ-
φρεστέρους εἶναι, τῶν ἄλλων πάντων διαθέ-
σεων καὶ φυσικῶν ιδιωμάτων ὁμοίως ἐχόντων.
διὸ καὶ τοὺς ἀνοήτους παχυνέμεν καλοῦμεν.
Philopon. in Ar. de anima, M 111.

μαλακόσρακοι ἰχθύες, ὅσα ἐκδύεται,
οἶον ἀσακοὶ καυρίδες πάγχοροι καρκίνοι. ταῦτα
δὲ μόνα ἐκδύονται. cf. Aelian. N. A. 11 37.

μαλάσσου (S Ai. 594) ἀντί τοῦ μετα-
βάλλον.

Μαλαχίας ὄνομα κύριον.

Μαλέας ἀκρωτήριον καὶ ὄρος.

Μάλειον ὄρος. "Μαλειῶν ὄρος αἰπύ"
"Ομηρος (γ 287).

Μάλεος ὄνομα κύριον, Φαισὸς πόλις
Κρήτης. "Ομηρος (γ 296) "ἐς Φαισὸν· μικρὸς
(al. Μαλέου) δὲ λίθος μέγα κῆμ' ἀποέργει."
Μάλεος γάρ τις τελέσας τὸν λίθον τοῦτον
ἀνιέρωσε τῷ Ποσειδῶνι πρὸς τὸ μὴ τὰ κύ-
ματα προσπελάζειν τῇ Φαισῷ.

μαλερόν λαμπρόν, σποδόεν, ἰσχυρόν,
ὀξύ, ἀσθενές, ξηρόν, δριμύ. τὸ δὲ μαλερόν
πῦρ τὸ ὀξύ ἢ μαραντικόν, σφοδρόν. καὶ
μαλερός φρένας τὰς ἀσθενεῖς καὶ ξηράς.
(AP 6 207) "ῥιπίδι τὰν μαλερόν θάλλπος ἀμυ-
νομένων."

μαλθακόν ἐκλυτον, μαλακόν. (AP 7 95) "ὃ
δ' αὐτὸν ἐξάγαγεν βίον μαλθακὴ σοφίης."

μαλθακώτερον πρὸς τὸ ἡδύτερον τοῦ βίου καὶ εὖ ἔχον· Ἀρισοφάνης Βυτράχοις (542) "τὸ δὲ μετασφύρομαι αἰεὶ πρὸς τὸ μαλθακώτερον δεξιῶν πρὸς ἄνδρός ἐσι καὶ φύσει Θηραμένους."

μαλθαῖαι ἀγαθῦναι, καταπραῦναι. "τὸς μὲν δώροις μαλθασσομένης καὶ ἐς τὰς κλήσεις συνίεναι" (Diog. L. 4 8). καὶ αὖθις "τὸ γὰρ δυνάμενον ἐκείνον τὸν ἄνδρα μαλθαῖαι ἐν μόνον ἦν, ἡ τῶν τρόπων ἐπιείκεια καὶ ὁ τοῦ δικαίου κατὰ φύσιν ἔρως." cf. v. νύρκη.

μάλθη ὁ μεμαλαγμένος κηρός. Harp.

μάλθων· "ὁ γύνανδρός τε καὶ μάλθων τύραννος" ἀντὶ τοῦ ἔκλυτος.

μαλιασμός νόσος περὶ τοὺς ὄνους γινόμενη, ὅς ἐσι κατάρρους διὰ μυκτήρων. καὶ σρόφος περὶ τοὺς αὐτούς. οὐκ ἐκφεύγει δὲ οὐδέτερον τῶν νοσημάτων ὁ ὄνος.

μάλισα ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ὁ Θεκυδίδης λαμβάνει. sch. Thuc. 1 17 et 3 93.

μαλκίμεν Δημοσθένης ἐν 9' Φιλιππικῶν φησί (9 35).

μάλκιον ἀσθενές, ψυχρότατον· "ὁ δὲ Μιθριδάτης πινὼν φάρμακον ἀσθενές τε καὶ μάλκιον βραδέως τὴν ἰσχὺν ἀπεδείκνυτο."

μαλκίζετον ψυχρότατον· "τόδε μοι μαλκίζετον ἤμαρ."

Μάλλιος ὄνομα κύριον. ὅτι Μάλλιος ὁ ὑπάτος τὸν ἑαυτοῦ παῖδα μονομαχίσαντα Ποντίῳ τῷ Λατίνῳ καὶ καταβαλόντα τὸν ἀντίπαλον ὡς μὲν ἀριεῖα ἐξεφάνισεν, ὡς δὲ ὑπερβάντα τὰ ἐξ αὐτοῦ τεταγμένα ἐπελέκισεν· ὃ δὴ σὺν ὁμότητι προχθὲν εὐπειθεσίτους τοῖς ἄρχουσι Ῥωμαίους κατέστησεν.

μᾶλλον μᾶλλον ἀντὶ τοῦ αἰεὶ καὶ μᾶλλον· Ἀλέξιος Ἀττίδι "πῶς ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἥσυχῃ, ἔπειτα μᾶλλον μᾶλλον." Ἀναξίλας Ὁραῖς, Ἀλέξιος Πεζονίκῃ. cf. v. οὐδὲν μᾶλλον.

μᾶλλον ὁ Φρύξ. ἡ παροιμία ἐνθάνδε. οἱ ζ' σοφοὶ ἐρωτώμενοι ὑπὸ Κροίσου τίς τῶν ὄντων εὐδαιμονέστατος, οἱ μὲν ἀπεκρίναντο τὰ ἄγρια ζῷα (ὑπὲρ γὰρ τῆς αὐτονομίας ἀποθνήσκει), οἱ δὲ πελαργός (δίχα γὰρ νόμος τῇ φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσι), Σόλων δὲ ἄδενά πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας. παρεστὼς δὲ Αἰσωπος ὁ Φρύξ ὁ λογοποιός "τοσῶτον" εἶπεν "ὑπέρχεις τῶν ἄλλων ὅσον θάλασσα ποταμῶν." ἀκῆσας δὲ Κροῖσος εἶπε "μᾶλλον ὁ Φρύξ."

Μάλλωνος ὄνομα ἔθνικόν.

Μάλχος Βυζάντιος σοφιστὴς ἔγραψεν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ ἕως Ἀναστασίου, ἐν ᾗ τὰ κατὰ Ζήνωνα καὶ Βασιλίσκον καὶ τὸν ἐμπρησιμὸν τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Ἀγλαίου καὶ ἄλλα τινὰ διεξέρχεται, μᾶλα σεμνῶς καὶ τραγωδίας δίκην ἀποδορῶν αὐτά.

Μάμας. ὅτι ἐν τῷ ἀγίῳ Μάματι γέφυρα ἦν μεγάλη, ἰβ' καμάρους ἔχουσα· ὕδατα γὰρ κατήρχοντο πολλά. ἐνθα καὶ δρᾶσκοντο χαλκῆς διὰ τὸ δοκεῖν δρᾶσκοντα οἰκῶν ἐκεῖσε· ἐνθα καὶ πολλοὶ παρθένοι ἐτέθησαν. Βασιλίσκος γὰρ τις ἐρασθεὶς τοῦ τόπου, ὃς ἦν Νουμεριανοῦ Καίσαρος, ἐκεῖσε κατέστη καὶ ναὸν ἤγειρεν· ὑπὲρ Ζήνων κατέλυσεν. Codin. orig. CP.

Μαμερτίνος ὄνομα κύριον.

Μαμμάκνυθος ὄνομα κύριον. cf. v. ἀβελτερώτατος.

μαμμίαν Ἀττικοὶ τὴν μητέρα, ἀπὸ τοῦ τὰ παιδία μαμμῶν τὸ φαγεῖν λέγειν.

μαμινῶς χρυσός, γήινος πλούτος, ὅτι ὁ ἐκ τοῦ Σατανᾶ, ἀλλ' ὁ περιττός καὶ ἐπὶ τὴν χρεῖαν.

Μανατμ ερωτηγὸς ὁ νικήσας τοὺς Σατθας, οὗ ἡ σῆλη ἔστατο ἐν τῷ καλοσμίῳ ὠρεῖῳ, ὃ ἐστὶ μόδιος. ἦν γὰρ ὠρεῖον ἐνθα νῦν ἴστανται κίονες πρὸ τοῦ οἴκου τοῦ Κρατεροῦ· ἐνθα ἔστατο καὶ μόδιος χαλκοῦς, πλησίον τῶν χειρῶν. ἦν δὲ δίκαιον μέτρον, ὡς ἂν τῷ χωρήματι αὐτοῦ πωλῶσι πάντες οἱ σιτοπρᾶται καὶ ἀγοράζωσιν οἱ σιτῶναι, καὶ τῷ ἴσῳ μέτρῳ διδῶται σιτηρέσιον. τοῦτο δὲ ἐνομοθέτησεν Ὑαλεντινιανός, πιπράσκειναι τὸν σῖτον μοδίους ἰβ' τῇ νομίᾳ, μηδὲν ἀντιλέγοντος. ὅθεν τις αὐτῆς τότε μὴ ποιήσας τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀφηρέθη. ὅθεν ἐτυπώθησαν αἱ χαλκαῖ χεῖρες τοῖς λαμβανουσι καὶ τοῖς διδοῦσιν, ἀμφοτέρους ἐκ τῶν τεταγμένων μὴ ἀτακτεῖν. ἦν δὲ καὶ Ὑαλεντινιανὸς τοῦ βασιλέως σῆλη, ἕξαμον ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, ἀρπαγῆναι εἰς πάκτον, διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ὑπάρχειν ἀργυρᾶν μικράν, ὑπὸ Κερρίῳ Πρωτίκτορος τῷ β' ἔτει Ἰουστινιανῶ. cf. Codin. orig. CP p. 35.

Μανάνιος ὄνομα κύριον.

Μάναιχμος Ἀλωπεκοννήσιος, κατὰ δέ τινας Προικοννήσιος, φιλόσοφος Πλατωνικός, ἔγραψε φιλόσοφον, καὶ εἰς τὰς Πλάτωνος πολιτείας βιβλία γ'.

b Μάναιχμος Σικυνώνιος, υἱὸς Ἀλκιβίου ἢ Ἀλκιβιάδου, ἰσοριθμὸς. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν διαδόχων. ἔγραψεν ἰσορίαν τῶν κατὰ τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον.

Μανασσῆς βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ, υἱὸς Ἐζεκίου, βασιλεύσας ἔτη νέ' Ἰουδαίας, ὃς ἐγένετο μιαιώτατος καὶ ἀσεβέστατος καὶ παρονομήτατος ἐπὲρ πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ εἰδωλομανίᾳ καὶ αἱματεκχυσίᾳ, καὶ τὸν μέγαν Ἡσαΐαν πρίσας καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ αἰμάτων ἀθώων πληρώσας οὐχ ἥττον εἰδωλόλατρησε τῶν Ἀμορραίων. καὶ μέντοι καὶ τὸν οἶκον κυρίε καταμολύννας, καὶ τετραπρόσωπον εἰδωλον τοῦ Αἰὸς ἐν αὐτῷ ζήσας, οὐ διέλειπεν οἰωνοζόμενος καὶ φαρμακεύων καὶ αἰσχροσυργῶν καὶ μοιχομένους καὶ πᾶν εἶδος κακίας μεθ' ὑπερβολῆς διαπρατόμενος. διὸ καὶ κατὰ θεῖαν ὀργὴν συλληφθεὶς ὑπὸ Μαροδύχ βασιλέως Ἀσσυρίων δέσμιος εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν αἰχμάλωτος ἀπήχθη, καὶ ἐς τὸ χαλκοῦν ἄγαλμα καθεύχθη. συνεῖς δὲ ἐπὶ τοῖς πλημμελήμασιν ἀζῖαν ἐληγμένοι τὴν τιμωρίαν, ἐδεήθη τοῦ κυρίου συγγνώμῃ οἱ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις· μὴ γὰρ εἶναι μέγα θεῷ ἐγκώμιον, εἰ δίκαιον σώσειεν, ἀγαθοῦ δέ, εἰ μετάνοιαν ἁμαρτιολοῦ προσοίτο. καὶ τὸ μὲν ἄγαλμα θεῖα δυνάμει διεσπάσθη, ὃ δὲ θεὸς ἠγάθυνε τὸν βασιλεῖα, καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ αὐτὸν ἐξέπεμψεν. ὃ δὲ ἐπανελθὼν καὶ θείας χρηστότητος πέφικεν λαβὼν πᾶσαν μὲν εἰδωλικὴν κατέσφραξε σκληρῇ, τὸ δὲ ἱερὸν τῷ θεῷ ἤγνισε, καὶ τὸν νόμον ἐφύλαξε, καὶ τὴν πόλιν τειχίσας καὶ ἐπικτίσας διεῖπε δικαίως καὶ εὐσεβῶς. δεδεμένῳ δὲ ὄντι ἐν φυλακῇ ἐν πέδαις χαλκαῖς ἐν Βαβυλῶνι ἐδίδουσαν αὐτῷ ἐκ πιτύρων ἄρτον βραχὺν καὶ ὕδωρ ὀλίγον σὺν ὅξει μετρητῷ, πρὸς τὸ ζῆν αὐτὸν καὶ μόρον. καὶ τότε προσητύχματο πρὸς κύριον "κύριε παιτοχράτωρ." καὶ ἐπακούσας ὁ θεὸς τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ λατρεύσας κυρίῳ ἔξ ὅλης καρδίας ἐλογίσθη δίκαιος. Constitut. Apostol. 2 22.

μανδαλωτὸν εἶδος φιλήματος ποικίλον καὶ ἥδύ. "Θηλυδρωτὸς καὶ κατεγλωτισμένον καὶ μανδαλωτόν" Ἀρισοφάνης φησί (Th. 137).

μανδάτωρος εἶδος ἀξιώματος. cf. v. πέδην.

μανδραγόρις ὑπνωτικὸς καρπός, ἢ λή-

θης ποιητικὸς. "καὶ φανεῖται πολὺν τὸν μανδραγόραν ἐκπεπωκώς."

μανδραγορίζω.

μανδύας εἶδος ἱματίου, ὅπερ καλεῖται λωρίκιον.

Μάνεθως Διοσπύλειος τῆς Αἰγύπτου ἢ Ἀ Σεβεννύτης. φυσιολογικά, ἀποτελεσματικά δι' ἐπῶν, καὶ ἄλλα τινὰ ἀερονομούμενα.

Μάνεθως Μένδης τῆς Αἰγύπτου, ἀρ- b χειρεὺς, ἔγραψε περὶ κατασκευῆς κυρίων.

μανετήν εὐκτικόν.

μανέρως καὶ περιμανῶς ὀνόματα ῥόδης. Εὐβουλος Καμπυλίων.

Μάνης ὄνομα κύριον οἰκέτου. Ἀρισοφάνης "Οἱσι (523) "νῦν δ' ἀνδράποδ", ἡλιθίους, Μάνας."

Μάνης, οὗτος ὁ τρισκατάρτος ἐπὶ Αἰ- b ρηλιανοῦ βασιλέως ἐφάνη, Χριστὸν ἑαυτὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον φανταζόμενος, μαθητὰς ιβ' ὡς ἂν ὁ Χριστὸς ἐπαγόμενος, καὶ ἐκ πάσης αἰρέσεως εἴ τι κακὸν ἐρασιώμενος, ἐκ Περσίδος εἰς τὴν Ῥωμαίων γῆν κατὰ θεοῦ συγχώρησιν εἰσέφερσεν.

οὗτος ὁ καὶ Μάνης καὶ Σκυθιανὸς λεγόμενος Βραχμὰν ἦν τὸ γένος, διδάσκαλον δὲ ἔσχε Βουδδᾶν τὸν πρῶτον καλούμενον Τερέβινθον, ὃς παιδευθεὶς τὰ Ἑλλήνων τὴν Ἐμπεδοκλέους ἠγάπησεν αἵρεσιν, β' ἀρχὰς λέγοντος ἀντικειμένας ἀλλήλαις. εἰσελθὼν δὲ ἐν Περσίδι ἐκ παρθένου ἑαυτὸν ἔφασκε γεννηθῆσθαι καὶ ἐν τοῖς ὅρεσιν ἀνάτραφῆναι, καὶ συγγραψόμενος βιβλία δ' τὸ μὲν ἐπινόμεσε τῶν μυσηρίων, τὸ δὲ τὸ εὐαγγέλιον, τὸ δὲ τὸν Θησανρόν, τὸ δὲ τῶν κεφαλαίων. καὶ ὁ μὲν Βουδδᾶς οὗτος, ὁ καὶ Τερέβινθος, ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου συντριβείς ἀπώλετο· γενῇ δέ τις, παρ' ἣ κατέλυσε, τὰ χρήματα αὐτοῦ καὶ τὰς βιβλίους βίβλους κληρονομήσασα ὠνεῖται παιδάριον ἐτιῶν ζ', τοῦτομα Κούβρικον, ὃν καὶ διδάξασα γράμματα καὶ ἐλευθερώσασα κληρονόμον ἑαυτῆς πάντων καθίστησιν. ὃ δὲ λαβὼν τὰ βιβλία τοῦ Βουδδᾶ καὶ τὰ χρήματα διήρχετο τὴν Περσίδα, Μάνην ἑαυτὸν ὀνομάζων, καὶ τῆς πλάνης τοῦ Βουδδᾶ συνίσχω γερόμενος τὰ βιβλία πονήματα ἴδια ἔλεγε. ὃν ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐξέδειρε ζῶντα ὡς αἷτιον τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γερόμενον· νοσοῦντος γὰρ καὶ θεραπείας πολλῆς παρὰ τῶν ἱατρῶν τυγχάνοντος, ὁ Κούβρικος ὑπέσχετο χωρὶς

ιατρῶν ἀναζητοῦσι αὐτόν, καὶ ἀποσῆσας τοὺς
ιατροὺς ἐθανάτωσαν αὐτόν. ὁ οὖν Μάνης
οὗτος ἀποβαλλόμενος τὴν παλαιὰν διαθήκην,
καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καὶ τὴν τῆ ἀνθρώπου
κατασκευὴν οὐκ ἀγαθοῦ τινὸς εἶναι θεοῦ
βλασφημῶν, ὑπὸ φθορὰν καὶ ἀλλοίωσιν οὐ-
σαν, τὴν νέαν ὡς ἀγαθοῦ δῆθεν προσίεται
θεοῦ· καὶ κατὰ φαντασίαν καὶ δόκησιν τὸν
Χριστὸν πεφηγνέναι ἐτετρατεύετο, καὶ καταδύ-
σεις τινὰς ἐναγείς καὶ νυκτερινὰς καὶ πυρα-
νόμους μίξεις καὶ ἀρρητοποιίας καὶ εἰμαρ-
μένην καὶ μετενσωματώσεις καὶ ἄλλα τινὰ
Ἑλληνικὰ διδάσκων. περὶ οὗ καὶ Θεόδωρος
ὁ τῆς Ῥαιθοῦ πρεσβυτερός φησι "Μάνης,
ὃς φαντασίᾳ τινὶ ψιλῇ καὶ σχήματι διακένω
σώματος ἀνθρωπεῖον πεφανερῶσθαι τὸν κύ-
ριον ἐφαντάσθη καὶ ὠνείρωξεν, ὡς πάσχειν
μὲν δοκεῖν αὐτόν καὶ πρῶττειν ἄπερ ἔδρα
καὶ ἔπασχε καθ' ἡμᾶς, μηδὲν δὲ τέτων ἀλη-
θείᾳ καὶ πράγματι ὑπάρξει, ἀλλὰ δοκῇσι
μόνον καὶ ἀπάτη ἀποβουκολεῖν τοὺς ἀνθρώ-
πους, οἷς καὶ συνανερράφθαι γενόμεναι." διὰ
τοῦτο καὶ φύσεις β' παραιτεῖται ἐπὶ τοῦ
Χριστοῦ λέγειν, ἀλλὰ μίαν τῆς θεότητος.
Παῦλος δὲ τις σύγχρονος ἐπίσκοπος Ἀντιο-
χείας τῆς μεγάλης ψιλὸν ἄνθρωπον τὸν κύ-
ριον ἔφη. Cedren. p. 259.

- ο Μάνης ὄνομα Πέρσου, ὃς ἀποδρὰς ἐκ
τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας ἐπὶ τοῦ μεγάλου
Κωνσταντίνου τὰ χριστιανῶν ἐτάραττε δόγματι.
κλίνεται Μάνεντος.

μανθάνειν γένεσις ἐπισημής. καὶ μαν-
θάνω ἀντὶ τοῦ ἀκούω. "μανθάνω γὰρ καὶ
τέτο, ὅτι Μένανδρος ὁ κωμικὸς παρ' ὀλίγον
ἤλθε χριθῆναι δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ ὅτι φίλος
ἦν αὐτῷ" (Diog. L. 5 79).

μανταίαι δ' οὐ πᾶσιν ὁμοῖαι. τῶν μα-
νιῶν αἱ μὲν εἰσιν ἄτοποι, ὡς αἱ τῶν παρ-
αιόντων, αἱ δὲ αἱρεταὶ καὶ εὐχῆς ἄξιαι,
οἶαι τῶν ποιητῶν καὶ τῶν χρησιμολόγων.

μανιάκης ὁ περιανχένιος κόσμος. "μα-
νιάκις καὶ περιχίροις ἦσαν κατυκεοσμη-
μένοι" (Polyb. 2 29).

μανίη μανία.

Μανιχαῖος αἵρεσιάρχης.

μανιῶν, πληθυντικῶς, ἀντὶ τοῦ μανίας.
(A Nub. 830) "σὺ δ' εἰς τοσῶτον τῶν μανιῶν
ἐλήλυθας." λέγουσι δὲ καὶ ἐνικῶς. τὸ δὲ
πλεῖστον πληθυντικῶς. "τὸ γὰρ παρὰδειγμα
μανιῶν ἀκούετε" Ἀριστοφάνης (Pac. 64).

καὶ Ὀμηρος εἰς τὴν αὐτὴν πλάσιγγα τῇ μα-
νίᾳ τὴν μέθην τίθησιν (cf. v. πλάσιγγ' b).

μάννα θυσία, σπονδή, καὶ ἡ ἀνωθεν
πίπτουσα τροφή. σημαίνει δὲ "τί τοῦτο;"
ὃ τῇ ἐσπέρᾳ τοῦ σαββάτου μόνον ἐκρύπτετο.
καὶ Χριστὸς ὁ γλυκασμὸς τῆς ζωῆς τῇ πα-
ρασκευῇ τῇ τάφῳ καλύπτεται.

μάννα ἡ ἀνωθεν χορηγομένη τροφή. b
τετέσι "τί τοῦτο." ὃ καὶ ἄριστος ἀγγέλων λέ-
γεται (Ps. 77 25) ὡς ὑπ' ἀγγέλων χορηγούμενος.

μανόν ἄριον, χαῖνον· ἡ ἀνωφερὲς ὡς
φλόξ. καὶ μινύμενος ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς
φρεσὶ. καὶ ἡ μάννα ἀπὸ τοῦ τετριφθαι ὠνό-
μασαι. "μανὸς δὲ γενομένης τοὺς καλὰ μὲν
καὶ δύνους ἐκ τῆς ἄγαν διαβροχῆς καταρ-
ραίνειν οἶνον, καὶ διδόναι τροφήν τοῖς ὑπο-
ζυγίοις."

μανότερος.

μαντεία ὁ χρησμός. Μαντίας δὲ ὄνο-
μα κύριον.

μαντεύομαι αἰτιατικῇ.

Μαντίνεια. καὶ Μαντινεῖς ἐθνικόν.

Μαντίνειον ὄνομα τόπον.

Μαντινέων διοικισμός. εἰς πέντε κώ-
μας τὴν Μαντινέων διώκισαν πόλιν οἱ Λα-
κεδαιμόνιοι, καὶ ἐκλήθη τοῦτο Μαντινέων
διοικισμός. Harp.

Μαντίνη ὄνομα κύριον.

μαντιπόλος.

μάντις μάντειος, μάντει δοτικῇ. μάντις
γενικῶς, θυσιοσκόοι ἱερῆς ἰδρικῶς.

μαντοσυνῶν μαντειῶν.

Μαξέντιος βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὃς κα-
κῶς τὰς Ῥωμαίους ἐπέτριβε, τυραννικῶ μᾶλ-
λον ἢ βυσιλικῶ τρόπῳ χρωόμενος κατ' αὐτῶν,
μοιχεύων ἀνέδην τὰς τῶν ἐλευθέρων γυναι-
κας, καὶ πολλοὺς ἀναιρῶν, καὶ ποιῶν τέτοις
ἀπόλουθα. τοῦτο γινὸς ὁ μέγας Κωνσταντί-
νος ῥύσασθαι Ῥωμαίους τῆς ὑπ' αὐτὸν δου-
λείας ἐσπούδαζεν, εὐθύς τε φροντίδα ἐτίθει
τίνα τρόπον καθέλοι αὐτόν. ἐν τοιαύτῃ οὖν
φροντίδι ὡν περὶ μεσημβρινὰς ἡλίου ὥρας
εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ σῦλον πυρὸς εὐροειδῆ
γράφοντα "ἐν τούτῳ νίκα," καὶ γέγονε χρι-
σιανός. Λικίνιος δὲ ὁ συμβασιλεύων αὐτῷ
τὰς ἑλληνικὰς ψήγων δόξας ἐμίσει χριστιανούς,
καὶ διωγμὸν μὲν προφανῇ φόβῳ Κωνσταντί-
νου κινεῖν ὑπεξέλλετο, λεληθότως δὲ πολλὰς
ἐσκευωρεῖτο. προῖων δὲ καὶ φανερώς ἐπεχεί-
ρει· καὶ γίνεται διωγμὸς τοπικός. τὸν δὲ

Κωνσταντῖνον οὐκ ἐλάνθανε· νόμιμ γὰρ ὁ Αἰκίνιος τοὺς ἐπισκόπους ἐκέλευε μὴ φοιτῶν παρ' ἀλλήλους, ὥς ἂν μὴ ἔχῃ πρόφασιν ἀνέξασθαι τὰ χριστιανῶν. διακοπίσης δὲ τῆς πλυσῆς φιλίας εἰς ἀπέχθειαν ἤλθον, καὶ τέλος ἀναιρεῖται ὑπὸ Κωνσταντῖνου ὁ Αἰκίνιος. Socrat. 1 2—4.

Μαξιμιανός βασιλεύων τῆς ἐώς πολλὰ μιὰ καὶ ἄτοπα καθ' ὑπερβολὴν ἀπεδείξατο, καὶ πρὸς τέτοις διωγμὸν ἀπηνῆ καὶ ἀπάνθρωπον κατὰ πᾶσαν ἀνατολὴν εἰς τὰς χριστιανούς, καθ' ὃν πλείους τῶν εὐδοκίμων ἐμυρτόρησαν. ἄξια δὲ τῆς δυσσεβείας αὐτοῦ τὰ προοίμια τῆς μελλούσης αὐτὸν διαδέχασθαι κολάσεως ἐκότως πέπονθε. νόσω γὰρ δεινотάτῃ περιπεσόντος ἀλγηδόνες ἰσχυραὶ τὴν πᾶσαν σάρκα αὐτοῦ διελυμάλοντο, καὶ τὰ μὲν ἐγκατα διεφθείροντο ὑπὸ τῆς ἐνδομυχούσης σφοδροτάτης πυρώσεως, ἡ δὲ σὰρξ πᾶσα κροῦ δίκην ἐξετέχκετο· λαβροτέρως δὲ φλογιζομένῳ καὶ τηγανίζομένῳ καὶ αὐτὰ συνεφύγησαν τὰ ὅσα, ὥς ἐξαφανισθῆναι καὶ τὸν χυρικτῆρα τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς. ἐλεεινῶς δὲ καταστηρόμενος τοσαύτην δυσωδίαν ἐξέπεμπεν ὥς ἑδὲν τῶν ἐν τάφοις διαλυθέντων διαφείρειν. ὃ δὲ βραχὺ ἐμπνέων καὶ σεμνῶς ἀπέθανε. cf. Euseb. 8 14.

Μαξιμῖνος βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος πυραυβὼν τὴν ἀρχὴν πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποιήσατο, τραχύτατα καὶ μετὰ πολλοῦ φόβου τῇ ἐξουσίᾳ χρώμενος, ἐκ τε ἡμέρου βασιλείας εἰς τυραννίδος ὠμότητα μεταγαγεῖν πάντα ἐπειράτο. φύσει δὲ ἦν τὸ ἥθος, ὥσπερ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος, τό τε φρονικὸν πάτριον ἔχων. εὐθὺς οὖν τοὺς τε φίλους πάντας, οἱ συνῆσαν τῷ Ἀλεξάνδρῳ, σὺν νεδροὶ τε ὑπὸ τῆς συγκλήτῳ ἐπιλεχθέντες, ἀπεσκευάσατο, βουλομένης μόνος εἶναι ἐν τῷ σρατῷ καὶ μηδένα αὐτῷ παρεῖναι ἐκ συνειδήσεως ἐννεῖ. πλείους δὲ αὐτῶν καὶ ἀπέκτεινε, ἐπιβουλὰς ὑποπτέων. Io. Antioch. exc. Peir. p. 830.

α Μάξιμος Ἡπειρώτης ἢ Βυζάντιος φιλόσοφος, διδάσκαλος Ἰβλίου Καίσαρος τῆ παραβάτης, ἔγραψε περὶ ἀλυτῶν ἀντιθέσεων, περὶ καταρχῶν, περὶ ἀριθμῶν, ὑπόμνημα εἰς Ἀριστοτέλην, καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἰουλιανόν.

β Μάξιμος Τύριος φιλόσοφος, διέτριψε δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κοιμύδου. περὶ Ὁμήρου, καὶ

τίς ἡ παρ' αὐτῷ ἀρχαία φιλοσοφία· εἰ καλῶς Σωκράτης οὐκ ἀπελογήσατο, καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα ζητήματα.

μυπέειν (Hes. Scut. 231 et 304) καταλαβεῖν.

Μαραθίωνος.

Μαραθῶν τόπος Ἀθήνησιν, ἀπὸ Μαραθῶν υἱοῦ Ἀπόλλωνος. τοῦτον Κυλλήνιος (fr. 350) ἐννότιον λέγει, τρεῖς ἐνυδρον. καὶ Μαραθῶνιον ἔργον.

μαραλὼν αἰτιατικῇ.

μαραναθά (1 Cor. 16 22) ἑβραϊστὶ ἀντὶ τοῦ εἶδον τὸν κύριον.

μαραναθά κατὰ τὴν Ἑβραϊκὴν φωνὴν λέγει ἀντὶ τοῦ ὁ κύριος ἡμῶν ἦλθε. τὸν δὲ τῆς οἰκονομίας βεβαιῶν λόγον τοῦτο φησιν, ὡσανεὶ ἔλεγεν, ὁ πάντων ἡμῶν δεσπότης καταβῆναι τρῶστον κατηξίωσε, καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐξ ἐλπίσιν ἀμαρτάνοντες, καὶ οὐ φρίττετε τῆς ἀγάπης τὴν ὑπερβολὴν, τῶν ἀγαθῶν τὸ κεφάλαιον. ἐννόησον γὰρ τοῦτο μόνον, φησί, καὶ ἀρκέσει σοι εἰς πάσης ἀρετῆς προκοπὴν, καὶ πᾶσαν δυνήσῃ κατασβέσαι τὴν ἀμαρτίαν. Chrysost. hom. 40 in Corinth. 1, t. 10 p. 410.

Μαραντώπη ὄνομα κύριον.

Μάρας ἀπὸ Βεροίας τῆς ἐν Συρίᾳ πόλεως, ἀνὴρ τῶν πλουσιωτάτων, ἀλλ' ὁμως ὁ κύριος οὐδεμίαν αὐτῷ ὕβριν ἐνέτεκεν· οὐδὲ γὰρ κύριος οὐδεὶς ἐφαίνετο τῶν χρημάτων, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὄργανα ἐποιεῖτο δικαιοσύνης τε καὶ φιλανθρωπίας, ἐπιχορηγῶν τε τοῖς δεομένοις καὶ φιλοτιμούμενος ἐν τοῖς πολυτεύμασιν. οὕτω παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς πᾶσιν ἐπιεικῇ καὶ δίκαιον ὥς οὔτε τῶν πολιτῶν οὐδεὶς αὐτῷ ἐγκέκληκε πώποτε οὔτε τῶν ξένων, οὔτε τῶν κατ' αἶσαν γειτόνων οὔτε τῶν ἐν ἀγροῖς ἁμορῶντων. οὐ μὴν ταῦτα δικαιοσύνης ἔργα ἀπελογίζετο, ἐλ μηδὲνα ἀδικοῦ τῶν πολιτευομένων, ἀλλ' ἐκείνα μάλιστα, εἰ μὴ κάμνοι εὐεργετῶν. τοιγαρὶν οὐ τῶν ἑαυτοῦ μόνον ἐπεμελεῖτο πραγμάτων ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλλοτρίων, μάλιστα τῶν πυρακεκτημένων ἐν τῇ ἄσει καὶ κατ' ἀγρούς. μέγιστον δὲ τούτου τεκμήριον· εἰ τις ἡβουλέτο τι πωλεῖν ἢ τις ὠνεῖσθαι τῶν πλησιαζόντων αὐτῷ, ὃ μὲν προσαιπῆται ὃ δὲ προσετίθει τῷ τιμήματι τῆς ἄλλης ἀξίας ὑπὲρ αὐτῆς γέ τοι δήπουθεν, ὑπὲρ τῆς κτήσασθαι ὁμορον καὶ γέγονα Μάραν τὸν πάντων ἀνθρώπων δικαιο-

τατον. ὥς· καὶ ἐξενίκησεν εἰς παροιμίαν ὁ Μάρας ἐπὶ δικαίᾳ χρήσει τῶν πέλους.

μαργαίνει μαινέται.

μαργαρίτης.

μάργης καὶ μάργος μαινόμενος. καὶ ὑπερμυρρότερος ὁ ὑπερμυρινόμενος. καὶ γαστρίμαργος ὁ περὶ τὴν γαστέρα μεμηνώς.

α. Μαργίτης. Διοχίνης ἐν τῇ κατὰ Κτησιφώντος (160) "ἐπωνυμίαν Ἀλεξάνδρου Μαργίτην ἔθετο." ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνόητους οὕτως. Harp.

β. Μαργίτης ἀνὴρ ἐπὶ μωρίᾳ κωμωδόμενος, ὃν φασιν ἀριθμῆσαι μὲν μὴ πλείω τῶν ἐ' δυνηθῆναι, νύμφην δὲ ἀγόμενον μὴ ἄψασθαι αὐτῆς, ἀλλὰ φοβεῖσθαι λέγοντα μὴ τῇ μητρὶ αὐτὸν διαβάλλῃ· ἀγνοεῖν δὲ νεανίαν ἤδη γεγεννημένον, καὶ πυνθάνεσθαι τῆς μητρὸς εἶγε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐτέχθη. cf. v. γέλοιος.

μαργῶσαν χεῖρα (Eur. Hec. 1128) μαινομένην χεῖρα.

α. Μάρδοι ἔθνος τὸ πᾶν λησσί· καὶ οὗτ' ἂν εὖ ποιῶν τις αὐτοὺς πιστοὺς κτήσαιοτο, οὗτ' ἂν κακώσας ἐς τοσόνδε ταπεινώσειεν ὥς, εἰ τοῦ φόβου ἀπαλλαχθεῖεν, μὴ ἂν παραυτίκα ἐπιθέσθαι οἷς πάλαι ὑπέδυσαν.

β. Μάρδοι ἔθνος πολυνάνθρωπον, τραχεῖαν γῆν ἐποικοῦντες, καὶ μόλις ἀφ' ὧν γεωργεῖσι τρεφόμενοι, ἀνίπποι καὶ πένητες, ὥς καὶ τὴν πρώτην ἀπιστεῖσθαι τύχην.

Μαρδόνιος ὄνομα κύριον.

Μαρδόνος.

Μαρδοχαῖος ὄνομα κύριον.

Μαριανός Μάρσος δικηγόρος, τῶν ὑπάρχων Ρώμης· Ρωμαῖος γὰρ τὸ ἀρχαῖον, μετοικήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς Ἑλευθερόπολιν, μίαν τῶν τῆς πρώτης Παλαιστίνης· ἀπὸ ὑπάρχων καὶ ὑπάρχων καὶ πατρικίος γεγονώς, τὸ ἐπιφανέστερον, κατὰ τὸν βασιλεῦς Ἀναστάσιον. ἔγραψε βιβλία τοσαῦτα, μετὰφρασιν Θεοκρίτου ἐν ἰάμβοις γρ', μετὰφρασιν Ἀπολλωνίου τῶν Ἀργοναυτικῶν ἐν ἰάμβοις ἐχρή, μετὰφρασιν Καλλιμάχου Ἐκάλης ὕμνων καὶ τῶν αἰτίων καὶ τῶν ἐπιγραμμάτων ἐν ἰάμβοις ζωί, μετὰφρασιν Ἀράτου ἐν ἰάμβοις ἁρί, μετὰφρασιν Νικάνδρου τῶν Θηριακῶν ἐν ἰάμβοις μοτό, καὶ ἄλλας πολλὰς μεταφράσεις.

Μαριλάδης (A Ach. 609) ὄνομα, τετῆς γέρον Ἀχαρνικός.

μαρίλη ἀμυρὸν πῦρ· ὁ χροὺς καὶ τὸ λεπτότατον τῶν ἀνθρώπων. "χαλκεὺς οἴατις γέμων καπνοῦ καὶ μαρίλης." καὶ Κρατῖνος ἐν Ὁραῖς "ἐφθάρη μαρίλης τὴν φάρυγα πλέων ἔχων." ἡ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων σποδιά· Ἀριστοφάνης (Ach. 331) "ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συγχῆν ὁ λάρκος ἐπετίλησεν ὥσπερ σπηῖα."

Μαρίνα.

Μαρίνος Νεαπολίτης φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ, μαθητὴς Πρόκλου τοῦ φιλοσόφου καὶ διὰδοχος, ἔγραψε βίον Πρόκλου τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου καὶ καταλογύδην καὶ ἐπικῶς, καὶ ἄλλα τινὰ φιλοσόφων ζητήματα.

Μαρίνος. οὗτος τὴν Πρόκλου διατριβὴν πυραυδέξιμος, καὶ Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου τῶν Ἀριστοτέλους λόγων κατὰ γρησάμενος, ἐλθόντι τὸ δεύτερον Ἀθήναζε τοῦ κοινῆ διδασκάλου τετελευτηκότος ἐπέδειξεν αὐτῷ συγγεγραμμένον ὑπόμνημα πρὸς αὐτοῦ εἶχον παμπόλλων εἰς τὸν Πλάτωνος Φίληρον, ἐντυχεῖν τε καὶ ἐπικρίναι κελεύσας, εἰ ἔξοισεν εἶναι τὸ βιβλίον. ὁ δὲ ἀναγνὼς ἐπιμελῶς σδὲν ἀπεκρύψατο τῶν αὐτῷ δοκάντων, οὐ μέντοι ἄμουνσον ἀφῆκε φωνὴν οὐδεμίαν, τοσοῦτον δὲ ἔφη μόνον, ἱκανὰ εἶναι τὰ τῷ διδασκάλῳ ὑπομνήματα εἰς τὸν διάλογον. συντελεσθὲν δ' ἐκεῖνος πυραυτικά διέφθειρε πρὸς τὸ βιβλίον. ἤδη δὲ καὶ πρότερον δι' ἐπιστολῆς ἐκοινώσατο πρὸς αὐτὸν τὴν αὐτῷ δόξαν περὶ τῶν εἰς Παρμενίδην ὑποθέσεων τε καὶ ἐξηγήσεων, τὰ τε ἐπιχειρήματα συντάξας ἐπεμψεν, οἷς ἐπισθῆ μὴ εἶναι τὸν διάλογον περὶ Θεῶν ὁ Μαρίνος, ἀλλὰ περὶ εἰδῶν· ἐφ' ἧ καὶ ὑπομνήματι κατεβύλετο, τῆτον ἐξηγούμενα τὸν τρόπον τὰς Παρμενίδων διαλεκτικῶς ὑποθέσεις. ὁ δὲ καὶ πρὸς ταύτην ἀντιγράφει τὴν ἐπιστολήν, μυρίαὶς ὅσαις ἀποδείξει καταβαλόμενος ἀληθεστάτην εἶναι τὴν θειοτέραν ἐξηγήσιν τοῦ διαλόγου· ὥς εἰ μὴ ἐφθῇ τὸ βιβλίον ἐκδεδομένον, τάχῃ ἂν καὶ τοῦτο διέφθειρεν. ἴσως δὲ αὐτὸν διεκώλυσε καὶ ἡ ὕψις τῆ ἐνυπνίᾳ, ὅτι θεάσασθαι ποτε ἔλεγεν ὁ Πρόκλος ὡς ὑπομνημάτων εἰς Παρμενίδην αὐτῷ Μαρίνου ἐσομένων. Damasc. Phot. p. 338 a.

Μάρης τῆς ἐν Βιθυνίᾳ Χαλκηδόνος ἐπίσκοπος. καταλαβὼν δὲ Ἰουλιανὸν τὸν παραβήτην θύοντα τῇ τύχῃ ἐν τῇ βασιλικῇ Κωνσταντινουπόλει, τηρικαῦτα χειρωγασόμενος (τὴν γὰρ δὴ πρὸς τῷ γῆραι ὑπόχουσιν ὀφθαλ-

μῶν ὁπομείνας) πολλά τὸν βασιλέα προσελθὼν περιύβρισε, τὸν ἀσεβῆ καλῶν, τὸν ἀποστάτην, τὸν ἄθεον. ὃ δὲ λόγοις τὰς ὕβρεις ἡμύνετο, τυφλὸν καλέσας, καὶ "οὐκ ἂν" φησὶν "οὐδὲ ὁ Γαλιλαῖός σου Θεὸς θεραπεύσῃ σε". Γαλιλαῖον γὰρ εἰῶθει καλεῖν τὸν Χριστόν. ὃ δὲ δὴ Μάρης παρορησιαίτερον πρὸς τὸν βασιλέα εἶπεν "εὐχαριστῶ" φησὶ "τίῳ Θεῷ τῷ τυφλώσαντί με, ἵνα μὴ ἴδω τὸ πρόσωπόν σου οὕτως ἐκπεπτωκός πρὸς τὴν ἀσέβειαν." οὐδὲν πρὸς ταῦτα ὁ Ἰουλιανὸς ἀπεκρίνατο, δεινὸς δὲ καὶ τῷ μετήρχετο. ἐωρεκάως γὰρ τοὺς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ μαρτυρησάντας ὑπὸ τῶν χριστιανῶν τιμωμένους, προθύμως τε σπεύδειν ἐπὶ τῷ μαρτυρῆσαι πολλὰς ἐπισάμενος, ὥσπερ αὐτῷ τούτῳ τοὺς χριστιανούς ἀμυνόμενος, ἐπὶ ἐτέρων ἐτρέπετο, καὶ τὴν μὲν ὑπερβύλλουσαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ὁμολογίαν ὑπερέθετο, οὐ μὴν πάντῃ τῇ διόκειν ἀπέσχετο. διωγμὸν δὲ λέγων τὸ ὁπωσὲν ταράττειν τοὺς ἡσυχάζοντας. ἐτάραττε δὲ ὡδε νόμῳ ἐκέλευε χριστιανούς παιδεύσεις μὴ μετέχειν, ἵνα μή, φησὶν, ἀκονώμενοι τὴν γλῶτταν ἐτοιμῶς πρὸς τοὺς διαλεκτικὰς τῶν Ἑλλήνων ἀπαντῶσι. πολλὰ δὲ ἐπὶ πολλοῖς μηχανησάμενος ἐπεισέ τινας πρὸς τὸ θύειν ἀποκλίνειν, ἐν οἷς καὶ Ἐκρηβόλιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως σοφιστήν. Socrat. 3 12.

Μαρίωνος ὄνομα κύριον.

Μαρκελλῖνος ἀνὴρ ἐπεικῆς καὶ γενναῖος ἐδυνάζετο μὲν Δαλματίας, ἐν Ἠπειρῷ κατακτημένων Ἰλλυριῶν, ἐπεπαίδευτο δὲ τὴν Ῥωμαῖα παιδείαν, καὶ μαντικῆς ἐμπειρότατος ἐγεγύνη καὶ τὰλλα φιλολογώτατος· ὃς ἐλευθέρων ἐκέκτητο τὴν ἀρχήν, οὔτε Ῥωμαίων βασιλείᾳ δουλεύων οὔτε ἄλλῳ δυνατεύοντι τῶν ἔθνων οὐδενί, ἀλλ' ἦν αὐτόνομος, μετὰ δικαιοσύνης ἐξηγουμένης τῶν ὑπηκόων. πύρην δὲ αὐτῷ καὶ φρόνησις ἰκανὴ πολιτεύματος καὶ ἀνδρία θαυμασῆ, μεμελετηκῶς τὰ πρὸς πόλεμον· ᾧ συνῆν Σαλούσιος ὁ φιλόσοφος. Damasc. Phot. p. 342b.

a Μάρκελλος μέγιστος Ἀρχαδίου τῷ βασιλέως, κόσμος ἀρετῆς ἀπάσης, ἣ τό γε ἀρμονικώτερον εἰπεῖν ἀρετὴ τις ἐμψυχος.

b Μάρκελλος Περγαμηνὸς ῥήτωρ ἔγραψε βιβλίον Ἀδριανὸν ἢ περὶ βασιλείας.

c Μάρκελλος Σιδήτης ἰατρός, ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίῳ. οὗτος ἔγραψε δι' ἐπῶν ἡρωικῶν βιβλίον ἱατρικὰ μβ', ἐν οἷς καὶ περὶ λυ-

κανθροῖον.

Μάρκελλος στρατηγὸς ἐπὶ Κομόθῃ, ὃς αὖ διωροδοκίας τοσοῦτον ἀπέχεν ὅσον τῆς γε φιλανθρωπίας καὶ τῆς ἡμερότητας μετεῖχον. ὅπως γὰρ δὴ διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ἐγρηγορεῖναι δοκῇ, καὶ κατὰ τῷτο μὴδὲ τῶν ἄλλων τις τῶν συνόντων οἱ καθεύδῃ, ἰβ' γραμματεῖα, οἷα γε ἐκ φιλόρας ποιεῖται, καθ' ἐκάστην ἐσπέραν ὡς εἰπεῖν συνέγραφε, καὶ προσέτι τιτι ἄλλο ἄλλη ὥρη κομίζειν τισίν, ἵν' ὡς καὶ αἰεὶ ἐγρηγορῶς θαυμάζεται. ἦν μὲν γὰρ καὶ ἄλλως ὑπνομαχεῖν πεφυκώς, ἐπὶ πλεῖον δὲ αὐτὸ καὶ ἐκ τῆς τροφῆς ἡσκήκει. τὰ τε γὰρ ἄλλα ἤκισα ἄδην ἐσιτεῖτο, καὶ ὅπως μὴδὲ τῶν ἄρτων διαπιμπλάται, ἐκ τῆς Ῥώμης αὐτοὺς μετεπέμπετο, οὐχ ὡς οὐ δυνάμενος τῶν ἐπιχωρίων ἐσθίειν, ἀλλ' ἵν' ὑπὸ τῆς παλαιότητος αὐτῶν μὴ δύνῃται μὴδὲ σμικρῷ πλεον τοῦ πάνυ ἀναγκαίου φαγεῖν· τὰ γὰρ οὖλα αὐτοῦ κακῶς ἔχοντα ῥαδίως ὑπὸ τῆς τῶν ἄρτων ξηρότητος ἡμιάσσετο. ἐπετήδευε δ' οὖν ἐπὶ μεῖζον αὐτὸ πλάττεσθαι, ἵν' ὡς μάλικα διαγρυπνεῖν δοκῇ. Dio Cass. 72 8.

Μαρκιανός. οὗτος ἐπὶ Ζήνωνος ἡκμααζεν, ἐν ᾧ δὲ ἦν εὐκτηρίῳ πρεσβύτερος χειροτονηθείς, διετέλει. μεγίστης δὲ ἐξουσίας τυχὼν παρὰ Ἰλλου οὗτος ὁ πλάνος, καὶ τοῖς Ἐπικουρείοις δόγμασιν ὁσημέραι αὐτὸν κακύνων, αὐτοφυσῇ ἔλεγε τὸν κόσμον, καὶ διοικεῖσθαι οὐκ ἐκ Θεοῦ ἀλλ' ἐξ ἐνεργείας τῆς τῶν ἀσέβων· καθὼ γὰρ ἔκυσον αὐτῶν τῇ τούτων φθάσει σιμπεριφερόμενον δινῆσει, τῶν κατ' αὐτὴν τικτομένων τὴν ῥοπὴν τὴν ἐπικράτειαν κληροῦνται.

Μαρκιανός. οὗτος συνῆν Μωσωνίῳ ἐκὼ Παμφυλίας, ἀνὴρ ἐς ἀρετὴν ἡπάσαν ὥσπερ τις κανὼν ἀπηρεθωμένος. φιλόκολος γὰρ ὢν καὶ φιλόγαθος ὁ Μουσωνίος τοὺς πανταχόθεν εἴλεε παρ' ἐαυτὸν ὥσπερ ἡ μαγνήτης τὸν σίδηρον. ἐκ ἦν δὲ βασανίζειν ὁποῖός τις ὁ δεῖνα, ἀλλὰ Μουσωνίου φίλον ἀκούσαντα ὅτι καλὸς ἦν εἰδέναι. Eunap. p. 76 Nieb.

Μαρκιανός. οὗτος ἐπὶ Ὑάλεντος βασιλέως ἦν καὶ Ἀγγελίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἐλλόγμος· ὃς πάλα μὲν κατὰ τὰ βασίλειον ἐςρατεύετο, τότε δὲ πρεσβύτερος τῆς Ναυατιανῶν ἦν ἐκκλησίας, γραμματικὸς λόγους Ἀνασσασίαν τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα διδάσκων. Socrat. 4 9.

Μάρκιον (an Μάρκαιον) ὄνομα ὄρους.

Μάρκιος ζωοποιητὴς Ῥωμαίων. οὗτος ἐφυγαδευθήν ὑπὸ τοῦ δήμου, ἦν τε οἰωγῇ καὶ δάκρυα τῶν προπεμπόντων αὐτὸν καὶ οἰκτειρόντων. ὁ δὲ Μάρκιος οὔτε ἀνακλαυσάμενος ὤφθη τὰς ἐαυτοῦ τύχας οὔτε ἀποιμύζων, οὔτε ἄλλο εἰπὼν ἢ δράσας ἀνύξιον τῆς ἐαυτοῦ μεγαλοφροσύνης οὐδ' ὅτι. ἔτι δὲ μᾶλλον ἐδήλωσε τὴν καρτερίαν καὶ τὴν γενναϊότητα τῆς γνώμης, ἐπειδὴ οἴκαδε ἀφικόμενος γυναικὰ τε εἶδε καὶ μητέρα καταρρηγνυμένας τοὺς πένθους καὶ τὰ ξέρνα τυπτούσας, καὶ οἷα εἰκὸς ἐσιν ἐπὶ τοιαύταις συμφοραῖς λέγειν τὰς ἀποξεργνυμένας ἀπὸ τῶν ἀναγκασιωτάτων σφίσι θανάτοις ἢ φρυγῆς ἀναβοώσας. οὐδὲ πρὸς τὰ δάκρυα τῶν παίδων ἐπαθεν, ὣν ὁ εἷς δέκα γεγονώς ἔτη, ὁ δὲ ὑπαγκάλιος· ἀλλ' ἐξῆι κατὰ σπουδὴν ἐπὶ τὰς πύλας, οὐδενὶ δηλώσας ὅπου τὴν ἀπαλλαγὴν ποιήσοιτο (Dionys. Hal. 7 67). ἦν δὲ ἀνὴρ ἄριστος τὰ πολέμια καὶ πρὸς πάσας τὰς ἡδονὰς ἐγκρατής, τὰ τε δίκαια οὐκ ἀπὸ νόμου μᾶλλον ἀνάγκης ἡπάσαι ἀποδιδούς, ἀλλ' ἐκὼν τε καὶ περὶ πρὸς αὐτὰ εὖ, καὶ οὐ μόνον αὐτὸς ἀγνεύειν ἀπὸ πάσης κακίας προθυμούμενος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους προσαναγκάζειν δικαίων, μεγαλόφρων τε καὶ δωρηματικὸς καὶ ἐς ἐπανόρθωσιν προχειρότατος. ἀλλὰ γὰρ ἐν ἀδυνάτῃ ἦν ἄρα πάσας τὰς ἀρετὰς ἐν ἀνθρώπου γενέσθαι φύσει, οὐδὲ φέρεται τις ἀπὸ θνητῶν καὶ ἐπικτήτων σπερμάτων περὶ πάντα ἀγαθός. ἐκείνῳ γε οὖν ταύτας τὰς ἀρετὰς ὁ δαίμων χαρισάμενος, ἐτέρως οὐκ εὐτυχεῖς κῆρύς τε καὶ αἷας προσῆψε. τὸ γὰρ πρῶν καὶ φαιδρὸν ἐκ ἐπὶ αὐτοῦ τοῖς τρόποις, οὐδὲ τὸ θεραπευτικὸν τῶν πέλους ἐν τε ἀσπασμοῖς καὶ προσωγορεύσεσιν, οὐδὲ δὴ τὸ ἐνδιάλλακτον καὶ μετριόπαθές, ὅποτε δι' ὕργης τι γένοιτο, οὐδὲ ἢ πάντα τὰ ἀνθρώπινον ἐπικοσμεῖται χάρις, ἀλλ' αἰεὶ πικρὸς καὶ χαλεπὸς ἦν. ταῦτά τε δὴ αὐτὸν ἐν πολλοῖς ἐβλάψε, καὶ πάντων μάλισα ἢ περὶ τὰ δίκαια καὶ τὴν φυλακὴν τῶν νόμων ἄκριτός τε καὶ ἀπαρτίμενος καὶ οὐδὲν τῷ ἐπιεικῇ διδῶσα ἀποτομία. ἔοικεν ἀλγῆδες εἶναι τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων λεγόμενον φιλοσόφων, ὅτι μεσότητές εἰσιν, οὐκ ἀκρότητες αἱ τῶν ἡδῶν ἀρεταί, μάλισα δὲ ἡ δικαιοσύνη. οὐ γὰρ μόνον λείπουσα τοῦ δικαίου ἐφύκεν, ἀλλὰ καὶ υπερβάλλουσα αὐτοῖς τε

οὐ λυσιτελὴς ἐσιν ἀλλ' αἰτία μεγάλων συμφορῶν. Μάρκιον γὰρ τὸ ἄκρον δίκαιον ἐβλάψε, καὶ ἐξηλάθη τῆς πατρὸς· πρὸς πάντα γὰρ τὰ μὴ δίκαια ἀντιλέγων μῖσος ἤγειρεν. εἰ μὲν οὖν ἅμα τοῖς σώμασι διαλυομένοις καὶ τὸ τῆς ψυχῆς, ὃ τι δῆποτε ἐσιν ἐκείνο, συνδιαλύεται, καὶ οὐδαμῇ οὐθὲν ἔτι ἐσιν, οὐκ οἶδ' ὅπως μακαρίους ὑπολάβω τοὺς μηθὲν μὲν ἀπολαύοντας τῆς ἀρετῆς ἀγαθόν, δι' αὐτὴν δὲ ταύτην ἀπολομένους· εἰ δὲ καὶ ἄφθαρτοι μέχρι τῆς παντὸς αἰ ψυχαὶ τογχεύωσιν ἡμῶν οὐσαι, ἢ χρόνον μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν σωμάτων ἐνδιαμένουσι, μήκειον μὲν αἱ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐλάττωσιν δὲ αἱ τῶν κακῶν, ἀποχρῶσα τιμῇ φαίνοιτο ἂν τοῖς τὴν ἀρετὴν ἀσχοῦσιν, καὶ εἰ ἡναντιώθη τὰ παρὰ τῆς τύχης, ἢ παρὰ τῶν ζώντων ἐλόγία καὶ μνήμη μέχρι πλείους πυραμεῖνας χρόνον. ὃ καὶ τῇ ἀνδρὶ ἐκείνῳ συνέβη. οὐ γὰρ μόνον Ὀλοῦσκοι τοῦτον ἐπένθησαν, ὡς ἤρχεν, ἀλλὰ καὶ Ῥωμαῖοι πένθος ἐποίησαντο ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, καὶ αἱ γυναῖκες ἀποθήμεναι χρυσὸν καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ μέλασιν ἀμφίοις χρησάμεναι καὶ πενθήσασαι ἐνιαυσίον χρόνον. καὶ ἐτῶν ἐς τόδε πεντακοσίων διαγεγονότων οὐ γέγονεν ἐξίτηλος ἡ τοῦ ἀνδρὸς μνήμη. id. 8 60.

Μαρκίωνος.

Μάρκος ὁ καὶ Ἀντωνίνος, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ ἐπαινετὸς κατὰ πάντα φιλόσοφος, ἀκρουτής μὲν καὶ ἄλλων πολλῶν γενόμενος, ὕστερον δὲ διήκουσε Σέξτον ἐκ Βοιωτίας φιλοσόφου, ἐπ' αὐτῆς Ῥώμης θαμνῶν αὐτῷ καὶ φοιτῶν ἐπὶ θύρας. ὃν καὶ Λούκιος τις ῥήτωρ, γνώριμος Ἡρώδου τοῦ Ἀθηναίου ῥήτορος, ἤρετο προΐοντι ποῖ βαδίζοι καὶ ἐφ' ὃ τι. καὶ ὁ Μάρκος "καλόν" ἔφη "καὶ γηράσκοντι τὸ μανθάνειν. εἰμι δὴ πρὸς Σέξτον τὸν φιλόσοφον, μαθησόμενος ὃ οὐπω οἶδα." καὶ ὁ Λούκιος ἐξάρας τὴν χεῖρα ἐς τὸν σφρανόν "ὡ ἦλπε" ἔφη, "ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς γηράσκων ἤδη δέλτον ἐξαψάμενος ἐς διδασκάλου φοιτᾷ. ὁ δὲ ἐμὸς βασιλεὺς Ἀλέξανδρος β' καὶ λ' ἐτῶν ἀπέθανεν" (Philostat. V. S. 2 1 9). οὗτος ἔγραψε τῷ ἰδίῳ βίῳ ἡγεγὴν ἐν βιβλίοις ιβ'.

Μάρκος βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὃν ἐκπλήττεισθαι σιωπῇ μᾶλλον ἢ ἐπαινεῖν ῥᾷδιον, οὐδενὸς λόγου ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἀρεταῖς ἐξίσταμένον. ἐκ πρώτης γὰρ ἤδη τῆς ἡλικίας εὐ-

σαθῇ τε καὶ ἡσύχιον βίον ὑποσησάμενος, ἔτε κατὰ θεός ἑτε καὶ ἡδονὴν τραπεὶς τὸ πρόσωπον ὤφθη πώποτε. ἐπῆναι δὲ τῶν φιλοσόφων τὸς ἀπὸ τῆς σοῦς, καὶ ἦν ἄρα ἐκείνων μιμητής, οὐ μόνον κατὰ τὴν τῶν διαιτημάτων ἐπιτηδεύειν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τῶν μυσθιαίων σύλληψιν. οὕτω γοῦν ἐκ νέας κομιδῇ τῆς ἡλικίας ἐξέλαμπεν ὡς πολλάκις τὸν Ἀδριανὸν ἐπὶ τοῦτον ἐθέλῃσαι τὸν τῆς βασιλείας ἀγαγεῖν κληρὸν· ἐπεὶ δὲ ἐφθασε τὸν εὐσεβῆ πρότερον κατὰ νόμιον παῖδα ποιησάμενος, ἐκείνῳ μὲν τὴν ἑαυτοῦ διαδοχὴν ἐφύλαξε, τοῦτον δὲ συνοικεῖν ἔγνω διὰ τῆς ἐπιγαμίας τῷ εὐσεβεῖ, ὡς ἂν κατὰ τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν εἰς τὴν ἡγεμονίαν παρέλθοι. τὸν τε γοῦν ιδιωτὴν βίον ἐν ἰσχυροῖς τοῖς πολλοῖς Ῥωμαίοις ἐβίω, οὐδὲν τῇ ἐσποίησει τοῦ γένους ἀλλοιωθεὶς· καὶ ἐπὶ παρήλθεν εἰς τὴν ἡγεμονίαν, κατὰ μοναρχίαν ἐξηγουμένος καὶ τὴν ἄκραν δυναστείαν καρπόμενος πρὸς οὐδεμίαν ἀλαζονείαν ὑπῆχθη πώποτε, ἀλλ' ἦν ἐλεύθερος μὲν καὶ θαυσιλὴς ἐν τοῖς εὐεργετήμασιν, ἀγαθὸς δὲ καὶ μέτριος ἐν ταῖς τῶν ἐθνῶν διοικήσεσι. Io. Antioch. exc. Peir. p. 821.

c Μάρκος βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ εὐσεβὴς ἐπικληθεὶς (immo philosophus). οὗτος εἶχε μὲν καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἀπάσας, καὶ ἄριστα δὴ πάντων τῶν ἐν κράτει τινὶ γενομένων ἤρξε, πλὴν καὶ ὅσον οὐ πολλὰ τῷ σώματι ἀνδρῆσθαι ἐδύνατο· καὶ τοῦτο ἐξ ἀσθενεστάτου καρτερικώτατον ἀπέδειξε. πλείστον δὲ ἐν εὐεργεσίᾳ διῆγεν, ὅθεν πον καὶ νεῶν αὐτῆς ἰδρύσατο, ὀνόματι τινὶ ιδιωτῷ καὶ μήποτε ἀκουσθέντι προσκυλέσας αὐτήν. αὐτὸς μὲν γὰρ πάντων τῶν ἀμαρτημάτων ἀπέχετο, καὶ οὔτε ἐκὼν οὔτε ἄκων ἐπλημμέλει, τὰ δὲ δὴ τῶν ἀλλοτριῶν ἀμαρτημάτων, καὶ μάλιστα τὰ τῆς γυναικός, ἔφερε καὶ οὔτε ἐπολυπραγμονεῖ οὔτε ἐκόλαζεν· ἀλλ' εἰ μὲν τις χρῆσθαι ἐπράττειν, ἐπῆναι καὶ ἐχρήτο ἐς ἐκεῖνο αὐτῷ, τῶν δὲ ἐτέρων οὐ προσεποιεῖτο, λέγων ὅτι ποιῆσαι μὲν τινὶ ἀνθρώπου ὅποιους βούλεται ἔχειν ἀδύνατον ἐστίν, τοῖς δὲ δὴ ὅσι προσήκει, ἐς ὅ τι ἂν τις αὐτῶν τῷ κοινῷ χρῆσιμος ᾖ, χρῆσθαι. ἔτη γὰρ ν' καὶ μῆνας ἰ' ἡμέρας τε κ' ζήσας, καὶ ιθ' ἔτη ἡμέρας ια' αὐταρχήσας, ὁμοίως διὰ πάντων ἐγένετο καὶ ἐν οὐδενὶ ἡλλοιώθη. ἀγαθὸς δὲ ἦν, καὶ οὐδὲν προσποιητὸν εἶχε· πάμπολλα γὰρ καὶ

ὑπὸ παιδείας ὠφελήθη, ἐν ῥητορικῇ καὶ φιλοσοφίᾳ λόγοις ἀσκηθεὶς (ἀφ' οὗ δὴ πᾶσι πληθεῖς φιλοσοφεῖν ἐπλάττοντο, ἵνα ὑπ' αὐτοῦ πλουτίζωνται), πλείστον δὲ ὁμοίως ἐπὶ τῆς φύσεως ἐξήρθη. λέγει καὶ ἄλλους μυρίους ἐπαίνους εἰς αὐτὸν ὁ Δίων (71 34).

Μάρκος Ἀπίκιος Ῥωμαῖος ὡς ἦν ἀσωτίας πέρας οὐδεὶς ἀντιφύσει, δοκεῖ δὲ πως μεγαλονόias ἔργον ἐκεῖνο ἀποδείξασθαι. ἐν αὐτοῦ ἐσιῶν ὁσημέραι· καὶ γὰρ ἐξη, φυσί, τῇ γαστρὶ καὶ τοῖς ἐκείνης ἀκρατεστέροις· καὶ ποτε μεταξὺ θιναζόντων Φάβιος, τῶν ὑπατευκότων εἰς, λαβὼν ἔκπωμα χρυσάλλῃ μέγα τίμιον, εἶτα ἄκων κατέαξεν αὐτό, καὶ ἐπὶ τῷ τῷ συννεφῇ ἦν, ἔχει πληγεὶς τὴν ψυχὴν. ὁ τοῖνυν Ἀπίκιος περὶ ὁμοίως αὐτὸν τῆς λύπης ἀπάγειν "οὐ καταβαλεῖς" γησί "τὸ πρᾶχθὲν καὶ σεαυτὸν ἡμῖν παρῆξαι φαιδρότερον συμπύτην; ἢ σοὶ φίλῳ ὄντι τοῦτο δοῦσαι ἐκ ἐξέσαι, ὅπερ ἂν δοῦσι καὶ τῶν οἰνοχόων καὶ τῶν ἀργυρωνήτων πολλοὶ πολλάκις;" Aelianus?

Μάρκος Ἀρεθουσίῳ ἐπίσκοπος, λόγῳ καὶ βίῳ κεκοσμημένος, ὃν ἐπὶ Ἰουλιανῷ πολυαῖς αἰκίαις ὑπέβαλον, καὶ εἰς ὑπονόμους ἐμβالόντες εἶτα παιδίους παρέδωκαν κεντεῖν αὐτὸν ταῖς γραφαῖσι. μετὰ δὲ ταῦτα εἰς γύργαθον ἐμβالόντες καὶ γάρῳ καὶ μέλιτι χρίσαντες ὑπαίθριον ἡώρησαν ἐν θεῶς ἀκμή, σφῆκας ὁμοῦ καὶ μελίσσας εἰς θοάνην προκαλέμενοι. ὁ δὲ ἀνενδότως διεκατέρησε. Theodoret. h. eccl. 3 7.

Μάρκος Μάλλιος εὐπατρίδης Κελτῶν ἐπελθόντων τῇ Ῥώμῃ ταύτην περιέσωσε καὶ τιμῶν μεγίστων ἡξιώθη. ὕστερον δὲ πρεσβύτην πολλάκις ἐσρατευμένον ἀγόμενον εἰς θηλείαν ὑπὸ τοῦ δανεισοῦ γνωρίσας, ἀπέδωκε τὸ χρέος ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῷδε εὐφημέμενος πᾶσιν ἡφίει τοῖς ἑαυτοῦ χρήσεσι τὰ ὀφλήματα. προῖων δὲ τῇ δόξῃ καὶ ὑπὲρ ἄλλων ἀπεδίδου, καὶ ταῖς δημοκοπίαις ἐπαιρόμενος ἐβούλευσεν ἡδὴ χρεῶν ἀποκοπὰς κοινάς, ἢ τὸν δῆμον ἡξίει τοῖς δανείσασιν ἀποδοῦναι τὴν γῆν, ἐς τοῦτο ἀποδόμενον ἔτι οὖσαν ἀνέμειτον. Appianus t. 1 p. 40.

μαρμαρῆν (Hom. Γ' 126) λαμπράν, καὶ μαρμαρῆαισιν ἀνγαῖς (A Nub. 286) ταῖς λαμπραῖς· μαρμαίρειν γὰρ τὸ λάμπειν καὶ καταγαῖναι.

μαρμαρυγή ἄσραψις, λαμπρῶν.

Μάρπησος ὄνομα κύριον.

μάρσιππος σάκκος, θυλάκιον, σακέλιον· "εἰδὼν τινὰς ἐν πέτραις μαρσίππας ἱματίων κατατιθεμένους" Ξενοφῶν (Anab. 4.3.11).

• **Μαρσύας.** ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Ἰουδαίων κριτῶν καὶ Μαρσύας ἐγένετο σοφός, ὅς τις ἐφεῦρε διὰ μουσικῆς αὐλοὺς ἀπὸ καλῶν καὶ χαλκοῦ· ὃς παραφρονήσας ἔρριπεν εἰς ποταμὸν ἑαυτὸν καὶ ἀπώλετο, καὶ ὠνομάσθη ὁ ποταμὸς Μαρσύας· περὶ οὗ μῦθος φέρεται ὅτι ἑαυτὸν ἀποθεώσας ἀπώλετο. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐγένετο τὸ κατὰ τὸν Ἰάσονα καὶ τοὺς Ἀργοναύτας, ὡς Ἀπολλώνιος ὁ Ρόδιός φησι. λέγεται μῦθος ὅτι ἐξεδάρη ὑπὸ Ἀπόλλωνος, καὶ φέρεται λόγος περὶ Ὀρμίσδου τοῦ Πέρσου, ὃς ἡτομόλησε πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν. ἐξελθὼν γὰρ ἐπὶ Θήραν οὗτος καὶ εἰς τὰ βασιλεία ὑποσφαίει, τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐκ ἐξαναστάτων κατὰ τὸ καθήκον, ἠπέλησε τὸν Μαρσύου θάνατον αὐτοῖς ἐπιθήσειν. τοῦτο παρὰ τινος ἀκηκούτος ἀναμαθόντες οἱ τῶν Περσῶν μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς τὸν νεώτερον ἀναγορεύσει βασιλεῖα, τὸν δὲ ἀποκλείουσιν ἐν εἰρκῇ καὶ σιδήροις πεδοῦσιν· ὃν ἡ γαμετὴ διὰ τῆς τῆ ἰχθύος μηχανῆς ὄντην εἰσενγκοῦσα ἐξήγαγε. καὶ ἀποδράς ἰκέτης πρὸς Κωνσταντῖνον ἔρχεται. ἡ ἱστορία δὴλη.

• **Μαρσύας Κριτοφύμου Φιλιππεὺς** ἱσορικός, ὁ νεώτερος.

• **Μαρσύας Μάρσου Ταβηρὸς** ἱσορικός ἔγραψεν ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις ιβ', μυθικά ἐν βιβλίοις ζ', καὶ ἕτερά τινα περὶ τῆς ἰδίας πατρίδος.

• **Μαρσύας Περιάνδρου Πελλαῖος** ἱσορικός. αὗτος δὲ ἦν πρότερον γραμματοδιδάσκαλος, καὶ ἀδελφὸς Ἀντιγόρου τοῦ μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντος, σύντροφος δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Μακεδονικὰ ἐν βιβλίοις ι', ἤρξατο δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Μακεδόνων, καὶ μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου ἐπὶ τὴν Συρίαν ἐφόδου μετὰ τὴν Ἀλεξανδρείας κτίσιν· Ἀττικὰ ἐν βιβλίοις ιβ', καὶ αὐτῇ Ἀλεξάνδρου ἀγωγήν.

Μαρτίνος ὄνομα κύριον. καὶ **Μαρτινιανός.**

Μάρτιος. ὅτι Μάρτιος Βῆρος τὸν Θεοκλιδὴν ἐκπέμπει καταγαγεῖν Σόαιμον εἰς Ἀρμενίαν· ὃς δέει τῶν ὅπλων καὶ τῇ οἰκείᾳ περὶ πάντα τὰ προσπίπτοντα εὐβαλῆ τῷ πρόσω

εἶχετο ἐρρωμένως. ἦν δὲ ἱκανὸς ὁ Μάρτιος οὐ μόνον ὅπλοις βιάσασθαι τοὺς ἀντιπόλεμους ἢ δξύτῃτε προλαβεῖν ἢ ἀπάτη κατασφίσασθαι, ἤπερ ἐστὶ στρατηγῶν ἀλκή, ἀλλὰ καὶ λόγῳ πιθανῶ πείσαι καὶ δωρεαῖς μεγαλόφροσιν οἰκειώσασθαι καὶ ἐλπίδι ἀγαθῇ δαλεῦσαι. χάρις τε ἦν ἐπὶ πᾶσι τοῖς πρασσόμενοις ἢ π' αὐτῇ καὶ λεγομένοις, τὸ μὲν ἀγανακτοῦν ἐκῆκε καὶ τὸ θυμούμενον παραμυθουμένη, τὸ δὲ ἐλπίζον ἔτι μᾶλλον αὐξήσα. κολακείας τε δώρων καὶ τῆς παρὰ τραπέζας δεξιώσεως καιρὸν ᾗδει. οἷς προσδὸν τὸ πρὸς τὰς πράξεις σύντονον καὶ τὸ πρὸς τὰς ἐχθρὰς σὸν δξύτῃτε δρασθήριον αἰρετώτερον ἐδείκνυε τοῖς βαρβάροις εἶναι τῆς φιλίας αὐτοῦ μᾶλλον ἢ τῆς ἐχθρας ἀντιποιεῖσθαι. ἀφικόμενος οὖν εἰς τὴν καινὴν πόλιν, ἣν φρουρὰ Ῥωμαίων κατεῖχεν ἐκ Πρίσκου καταστῶσα, νεωτερίζειν πειρωμένους λόγῳ τε καὶ ἔργῳ σωφρονίσας, ἀπέφηνε πρώτην εἶναι τῆς Ἀρμενίας. Dio Cass. 71.3.

μαρτύριον σκηνή, ὡς ἔχουσα τὰς πλάκας τοῦ νόμου· τὸν γὰρ νόμον ἐντολὰς ἐκάλουν καὶ μαρτύρια καὶ δικαιοῦματα. Theodoret. in Ps. 77.5.

μάρτυροι παρ' Ὀμήρῳ, ἀπὸ τῆς μάρτυρος εὐθείας.

μαρτύρομαι μάρτυρας καλῶ· Σοφοκλῆς (OC 813) "μαρτύρομαι τοῦσδ', οὐ σέ· πρὸς δὲ τοὺς φίλους οἷ' ἀνταμείβῃ ῥήματ', ἦν σ' ἔλω ποτέ." Κρέων φησὶ πρὸς Οἰδίπῳ. καὶ Ἀλκιανὸς "ἀλλὰ τοσοῦτον μαρτυρούμεθ' ὥς οὐτ' ἀδικοῦμεν ξένῳ Διὸς χάριν."

μαρτύρονται ἀντὶ τῆς μαρτερίαν ἐπίγονται ἢ παρέχονται· Πλάτων Πολιτείας β' (p. 364 C) "τὸν Ὀμηρον μαρτύρονται."

μαρτυρῶ δοτικῇ, αἰτιατικῇ δὲ (Demosth. 19 198) "καὶ Διόφαντος ἐν ὑμῖν ἀπήγειλεν ἃ νῦν μαρτυρεῖν αὐτὸν ἀναγκάσω."

μάρπη συλλάβη, διαχορήγηται· "ἀλλ' ὁπόταν μάρπη βυρσαίετος ἀγκυλοχείλης" (A Eq. 197).

Μαρψίας ὄνομα κύριον· ἦν δὲ φῆτωρ φλύαρος καὶ θορυβώδης. Ἀριστοφάνης (Ach. 702) "πρὸς τάδε τίς ἀντερεῖ Μαρψίας;"

Μαρώνεια τόπος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς, οὗ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ (4) μνημονεύει. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Θράκῃ, ἣν φασιν εἶναι τὴν ὑφ' Ὀμήρου (ι 19) Ἴσμιρον καλουμένην. Harp.

Μαρωνεΐτις φυλή.

Μάρωνος ὄνομα κύριον.

Μασαισύλιον ἔθνος.

μάσθλης ἰδίως ὁ μεμαλαγμένος λῶρος καὶ ἔκλυτος. μάσθλης οὖν ἐνταῦθα ὁ πολυγνώμων καὶ ἔκλυτος καὶ μηδὲν βέβαιον μηδὲ σαφερὸν γινώσκων. ἢ ὁ ἱμάντωδης καὶ μασιγίας, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μεμαλαγμένου ἱμάντος. ἢ οὕτως εὐτονος ὡς ἱμιάς. sch. A Nub. 448.

μάσθλης ἄνθρωπος ὁ μεμαλαγμένος καὶ ἐκτριβὴς ταῖς πονηρίαις.

Μασσαλία. Ἰσοκράτης φησὶν ἐν Ἀρχιδάμῳ (84) ὡς Φωκᾶις φρονόντες τὴν τῷ μεγάλῳ βασιλεῶς δεσποτείαν εἰς Μασσαλίαν ἀπέκτισαν. μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ καὶ Ἀριστοτέλης. Harp.

Μασσανάσσης ὁ τῶν Νομάδων βασιλεὺς ἀνὴρ ἦν ἐς πάντα ἐπιτυχής, ὃ τὴν μὲν ἀρχὴν τὴν πατριῶν θεὸς ἔδωκεν ἀφαιρεθέντι πρὸς Καρχηδονίων καὶ Σύφακος ἀναλαβεῖν καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ μέγισον, ἀπὸ Μαυρεσιῶν τῶν παρ' ὠκεανῷ μέχρι τῆς Κυρηναίων ἀρχῆς ἐς τὰ μεσόγεια, ἡμερωῦσαι δὲ γῆν πολλήν, τὰ πολλὰ τῶν Νομάδων διὰ τὸ ἀγεώργητον ποσηφαγούντων, Θησαυροὺς τε μεγάλους χρημάτων καταλιπεῖν καὶ σφατιάδων πολλὴν γεγυμνασμένην, τῶν δὲ ἐχθρῶν Σύφακα μὲν αἰχμάλωτον ἐλεῖν ἀντόχειρ, Καρχηδόνι δ' αἴτιον τῆς ἀναστάσεως γενέσθαι, πάμπαν αὐτὴν ἀσθενῆ Ῥωμαίοις ὑπολιπόντα. ἔφν δὲ καὶ τὸ σῶμα μέγας τε καὶ εὐρωστος ἐς γῆρας πολὺ καὶ μέχρι τοῦ θανάτου, ἵππῃς τε χωρὶς ἀναβολῆως ἐπείβαινε. καὶ μεγίστῳ δὴ τῷδε τεκμηριώσω μάλιστα τὴν εὐρωσίαν αὐτοῦ· πολλῶν γὰρ αὐτῷ παίδων γνωμένων τε καὶ ἀποθνησκόντων οὐποτε μὲν ἦσαν αὐτῷ μίλους τῶν δέκα, τετραετὲς δὲ παιδίων ἐνενηκοντέτης ἀπέλιπε. καὶ ὧδε μὲν χρόνος τε καὶ σῶματος ἔχων ἐτεθνήκει. Appian. Pun. 106.

Μασσανάσσης ὁ ἐν Διβύῃ τῶν Νομάδων βασιλεὺς, ἀνὴρ τῶν καθ' ἡμᾶς βασιλέων ἄριστος καὶ μακαριώτατος, ὃς ἐβασίλευσεν ἔτη πλείω τῶν ἑξ ὑγιεινότητος ὦν καὶ πολυχρονιώτατος· ὅς γὰρ ἐτῶν ἐγεγόνει. ἐγένετο δὲ καὶ δυναμικώτατος τῶν καθ' αὐτὸν κατὰ τὴν σωματικὴν ἔξιν, ὃς ὅτε μὲν ἐξάναι δέοι, σᾶς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔχνεσι δι' ἡμέρας ἔμενε, καθεζόμενος πάλιν οὐκ ἡγείρετο, καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἵππων κακοπαθεῖαν ἡμέραν καὶ

νόκτα διακαρτερῶν οὐδὲν ἔπασχε. σημεῖον δὲ τῆς τοῦ σώματος αὐτοῦ δυνάμεως· ἔχων ἐνενήκοντα ἔτη καθ' ὃν καιρὸν μετέλλαξε τὸν βίον, νῖδον ἀπέλιπε δ' ἐτῶν, ὄνομα Σθεμβάν, ὃν μετὰ ταῦτα Μικίψης νιοποίησατο, πρὸς δὲ τούτῳ νῖδους δ'. διὰ δὲ τὴν πρὸς ἀλλήλους τέτων εὐνοίαν διειρήνησε τὸν ὅλον βίον πάσης ἐπιβουλῆς καὶ παντὸς οἰκείης μιάσματος ἕμοιρον αὐτοῦ γενέσθαι τὴν βασιλείαν. τὸ δὲ μέγιστον· τῆς Νομαδίας ἀπάσης ἀρχήσου τὸν πρὸ τοῦ χρόνον ὑπαρχούσης, καὶ νομιζομένης ἀδυνάτου φύσει πρὸς ἡμέρους καρπὸς ὑπάρχειν, πρῶτος καὶ μόνος ὑπέδειξεν ὅτι δύναται ἀκφέρειν πάντας τοὺς ἡμέρους καρποὺς οὐδ' ὁποίας ἦττον, ἐκάστῳ τῶν καρπῶν ἐν διασάσει μυριοπληθεῖς ἀγροὺς κατασκευάσας παμφόρους. Polyb. 37 3.

μάσσει φερῶ, ζυμοί.

μάσσον μεῖζον, μακρότερον. "ἐπιπρὸ δὲ μάσσον ἐπ' ἄκρον Αἰγαλέω θυμύεντος, ἄγων μέγαν ὑετόν, ἔση" (Choerilus).

μάσσων μακροτέρα. Ξενοφῶν "ἂν μὴ πολὺ μάσσων ὁδὸς ἦ."

Μάσσωνος.

μάσακα (Hom. I 324, δ 287) μάσημα, τροφήν. λέγεται καὶ τὸ σῶμα καὶ τὸ μάσημα ὁμωνύμως, ὡς χοίρικα καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ μετρούμενον.

μασαρῶζει συνέλκει καὶ συνάγει τὰ χεῖλη, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν υποτιθίων παιδίων, ἃ τὸν μασὸν ἔλκοντα τῷ σῶματι συνάγει τὰ χεῖλη. Ἀριστοφάνης (Ach. 689) "ὁ δ' ἐπὶ γῆρας μασαρῶζει."

Μάσειρα. ἐν ἡ Φιλιππικῶν Δημοσθένους (844) "τῶν μὲν ἐν Θράκῃ κακῶν· τί γὰρ ἂν ἄλλο τις εἴποι Δρογγίλον καὶ Καβύλην καὶ Μάσειραν;" μήποτε δὲ γραπτέον ἀντὶ τοῦ Μάσειραν Βάσειραν ἢ Πίσειραν ἢ Επίμασον· ταύτας γὰρ τὰς πολιτείας εὐρίσχομεν παρ' Ἀναξίμενι ἐν ζ' τῶν περὶ Φίλιππον, τὴν δὲ Μάσειραν οὐδαμοῦ. Harp.

μασεύων ἐπιζητῶν. "ἀλλὰ πλέον τι εἰδέναι μασεύων ὑφ' ἡγεμονίᾳ θεῶ." cf. v. ὑβρῶζειν.

μασεῖρες ἀρχῆς τις ἀποδεξιμένη ἐπὶ τῷ ζητεῖν τὰ κοινὰ τοῦ δήμου, ὡς οἱ ζητῆται καὶ οἱ ἐν Πέλλῃ μάσροι. Harp.

μάσι (Hom. Ψ 500) κατὰ ἀποκοπήν, μάσιγι.

μασιγίας δούλος ὁ δι' ἀμαρτήματα μασιζόμενος.

μασιγίας ἐκ Μερίτης (A Ran. 504) δούλος ὁ Ἡρακλῆς, ἀπὸ Μερίτης νόμφης. καὶ Μερίτη δημος τῆς Ἀττικῆς.

μασιγώσιμος μασιγίων ἄξιος.

μάσιε (Hom. P 622) μάσιζε.

μάσιζ, δι' ἧς τὸν ἵππον πλήττομεν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 233) "καὶ νεκύων σφίγ-πορὶ ἐνροφεία μάσιγα."

μασίχη εἶδος μυρμηκῶ. καὶ μασίχιον ὁμοίως.

μασός ἀκρώρει, ἐξοχή ὄρους· "ἦν γὰρ ἐν δεξιᾷ τοῦ φρουρίου μασός. τοῦτον, εἰ καταληφθεὶς, πρὸς πολλὰ οἰόμενος ἐν ὑσέρῳ χρήσιμον ἔσται." (X Anab. 4 26) "μασός ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, παρ' ὧν ἦν ἡ σενή ὁδός."

μασροπεύω. μασροπεύω. "μασροπεύοντες οἱ βασιλικοὶ τῇ Ζήνωνος νύτῃ τὰς συνήθους, πρὸς τοὺς τῶν ἀρρένων ἔρωτας λυσσῶν ἐξεπαίδευσαν ἐκτόπως" (cf. v. Ζήνων d).

μασροπός μαυλίστης, πορνοβοσκός.

μασρύλλιον τόπος ἐνθα οἱ μασροποὶ διέτριβον.

μασχάλην αἶρεις ἀντὶ τοῦ κωθωνισθῆσαι· οἱ γὰρ μεθύοντες ἤρον τὰς μασχάλας καταμικκύμενοι. καὶ οἱ μνηστῆρες (Hom. σ 99) "χείρας ἀνίσχοντες γέλιψ' ἐκθανον" καὶ (Θ 347) "χείρας ἀνασχόμενοι μεγάλ' εὐχετόωντο ἔκαστος."

μασχαλίσθῃναι. εἰώθασιν τῶν ἀναιρεμένων εἰς τὰς κεφαλὰς ἀπομάσσειν τὰ ξίφη, ὥσπερ ἀποτροπιαζόμενοι τὸ μύσος τὸ ἐν τῇ φόνῳ (cf. v. ἀποτροπιαζόμενοι). ἢ ὅτι ἐπὶ ταῖς καθάρσεσι τοῦ φρονεθέντος τὰ ἄκρα ἔτεμνον καὶ περὶ τὴν μασχάλην αὐτοῦ ἐκρέμαζον αὐτά, ἵνα, φασίν, ἀσθενῆς γένοιτο πρὸς τὸ ἀντιστάσθαι τὸν φονέα· καὶ Ἀπολλώνιος (4 478) "ἐξάργματο τέμνε θανόντος" περὶ τοῦ Ἰάσονος. ἢ ὅτι οἱ δρώντες ἐμφύλιον φόνον ἠκρωτηρίαζον τὰς ἀναιρεθέντας, ἐκ παντὸς μέρους τοῦ σώματος ἀποτεμνόμενοι, καὶ περιήπτον αὐτοὺς τὰ ἄκρα συνείροντες, διὰ τούτων ὥσπερ τὴν δύναμιν ἐκείνων ἀφαιρέμενοι, διὰ τὸ μὴ παθεῖν ἐς ὕστερόν τι δεινὸν παρ' ἐκείνων. ἐφόρουσαν δὲ εἰς τὰς μασχάλας τὰ ἄκρα· ὁ μασχαλίσθῃναι ἔλεγον. Σοφοκλῆς (El. 442) "σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ γέγραμμένον ἔν τ' ἀφροισι δέξασθαι νέκυσ, ὅφ' ἧς θανὼν ἄτιμος ὥς ἐδυσμενῆς ἐμασχαλίσθη, καὶ λυτροῖσιν κῆρα κηλίδας ἐξέμαξε." περὶ τῷ Ἀγαμέμνονος.

μασχαλίσματα. Ἀριστοφάνης παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἡλέκτρῳ κείσθαι τὴν λέξιν, ἔθος σημαίνουσιν· οἱ γὰρ φονεύσαντες ἐξ ἐπιβλητῆς τινὲς ὑπὲρ τῆς τῇ μῆνιν ἐκκλίνειν ἀκρωτηριάσαντες μόρια τοῦτε καὶ ὀρμαθίσαντες ἐξεκρέμασαν τοῦ τραχήλου διὰ τῶν μασχαλῶν διείραντες, καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὰ τοῖς μηροῖς ἐπιτιθέμενα ἀπὸ τῶν ὤμων κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυσίαις.

μασώμενος δευτέρως συνυγίως τῶν περισπωμένων, ἀπὸ τῆς μασῶ μασῆς, ὡς γελῶ γελῆς. παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ (321).

ματίζων ματαίως ζῶν, ματαίως φρονῶν. καὶ ματαῖοι ὁμοίως.

μάταιον ματαίως.

μάτην ἄλλως Ἵωνες.

ματηρεῖν ματαίως ζῆν.

ματήσετον (Hom. E 233) ἀμελήσουσιν.

Ματθαῖος ὄνομα κύριον.

Ματθίας ὄνομα κύριον.

ματία.

ματιολοιχός ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανοῦργος καὶ λίχνος· μάτιον χάρις, ὡς βέλτιον τῷ τόνῳ, τὸ μικρόν. ἢ ὁ μικροφάγος, ἐπεὶ μάτιον τὸ ἐλάχιστόν φασιν. ἢ ὁ μάταια βλενόμενος καὶ λοχῶν. ἢ ὁ χροσιμέτρης· μάτιον γὰρ εἶδος μέτρου. ὀξύτόνος δὲ ἀναγνώσειον, ὡς φησιν Ἡρωδιανός. sch. A Nub. 450.

μάτιον εἶδος μέτρου· ἢ τὸ ἐλάχιστον.

μά τόν. ἑλλειπτικῶς ὁμνύει, καὶ οὕτως ἔθος ἐξὶ τοῖς ἀρχαίοις ἐνίοτε μὴ προσιδέναι τὸν θεόν· εἰώθεισαν γὰρ τοῖς τοιοῦτοις ὁρκοῖς χρῆσθαι ἐπευφημιζόμενοι, ὥς ἐλεῖν μὲν μὰ τόν, ὄνομα δὲ μηκέτι προσθεῖναι. καὶ Πλάτωνι δὲ τῷ τοιοῦτῳ κεχρησθαι. sch. A Ran. 1421.

Ματρεάς. οὗτος λαοπλάνος ἦν, ἔτρεφε δὲ θηρίον ὃ αὐτὸ ἐαυτὸ κατήσθιεν· καὶ ζητεῖται τί τὸ τοῦ Ματρέου θηρίον. ἐποίησε δ' οὗτος καὶ παρὰ τὰς Ἀριστοτέλους ἀπορίας, διὰ τί ὁ ἥλιος δύνει μὲν, κολυμβᾷ δ' οὐ. Athen. p. 19.

Ματρίχιον.

Μάτρις ὄνομα κύριον.

ματρυλεῖον. τόπον τινὰ φασιν εἶναι, ἐν ᾧ γοῦν διατρίβουσι δέχονται τοὺς βουλομένους καταμεθυσθῆναι. Μένανδρος Ἐπιτρίπουσιν "οὐκ οἰμῶζεται καταφθαρεῖς ἐν ματρυλεῖῳ τὸν βίον;" Harp.

Μάτρωνος ὄνομα κύριον.

μάττοντας ἐσθίοντας πολλά, ἀπὸ τῆς ματτομένης μύξης. Ἀριστοφάνης (Ρac. 742) "τούς θ' Ἡρακλέας μάττοντας." αἰνίττεται δὲ ταῦτα εἰς Εὐριπίδην, ὃς ἐποίησεν Ἡρακλέα πεινώτα καὶ Διώνυσον δειλὸν καὶ Δία μοιχὸν καὶ δοῦλον κλαίοντα.

μαυλίας τὰς μαχαίρας ἐκάλουν, διὰ τὸ ὁμιᾶ ἀυλίσσθαι, ὁδὸν ὁμαυλίας. sch. Thuc. 1 6.

Μαυρίκιος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων. ὅτι λέγεται περὶ Μαυρικίῳ, φιλοτίμως ἔχειν περὶ τῇ τῶν λόγων μεγαλοπρέπειαν, τιμᾶν τε λίαν λαμπρῶς τὸς ἐνηθληκτάς περὶ τὰ κάλλισα τῶν μαθημάτων (Theophyl. Sim. 8 13). ἀναφέρεται δὲ καὶ τὴν τρίτην μοῖραν τῶν φόρων συγχωρῆσαι τοῖς ὑπηκόοις τὸν Μαυρίκιον. οὗτος δὲ προχειρίζεται ἐρατηγὸς τῆς ἐφ' ἑαυτὸν Τιβερίῳ Καίσαρος. ὃς Μαυρίκιος ἐν πολέμοις μὲν καὶ ἀγῶσιν ἔκ ἦν ἐντεθραμμένος, ἔμφρων δὲ ἄλλως καὶ ἐμβριθῆς καὶ κατηκριβωμένος, ξυγκεράσας τε ἐν ἑαυτῷ ἄμφω τὰ ἐναντίως ἔχοντα ἀλλήλοισι, ὅγκον φρονήματος καὶ πρᾶυτητα, πάσης ὑπεροφίας τε καὶ ὀφρύος ἐλεύθερα. τοιοῦτον δὴ τινὰ τὸν Μαυρίκιον ὄντα ἡ τῶν πραγμάτων ἡγεμονία παραλαβοῦσα ἀνέδειξε πῶς ἐκκλέεσθαι τῇ πέτρᾳ. Menander p. 444 Nieb.

μαῦρον τὸ ἁμαυρὸν καὶ ἀσθενές.

μαῦρος μωρός.

μαυροῦσιν ἀφανίζουσι.

Μαυροῦσιοι ἔθνος ἀπρόσμιχον τοῖς ἐκείνῃ βαρβάροις ὑπὸ τόλμης τε καὶ δξύτητος καὶ τῷ μεμελετηκέναι ἐπελαύνειν τε ἀθρόους, ὅπου παρείξειε, κάποφένγειν εὐπετῶς, καὶ ξυναυλίσσθαι αὐτοῖς ἐκ τῆς φυχῆς, ὡς ὑποσφέναντας ἐμβαλεῖν εἰς τὰς ἀπρονόητους τε καὶ οὐκ ἐν τάξει διώκοντας. εἰ δὲ καὶ πταισμά τι γένοιτο, ἔκ ἐν ἐρατῇ Ῥωμαίων κινδυνεύσειν, ἀλλ' ἐν ξυμμαχίᾳ τε, καὶ ταύτῃ βαρβαρίᾳ.

Μαύσωλος ἄρχων Καρῶν. φησὶ δὲ αὐτὸν Θεόπομπος μισθὸς ἀπέχεσθαι πράγματος χρημάτων ἕνεκα. Harp.

μάχαιρα ἡ σπάθη. "οἱ Κελτίβηρες τῇ κατασκευῇ τῶν μαχαίρων πολὺ διαφέρουσι τῶν ἄλλων" καὶ γὰρ κέντημα πρακτικὸν καὶ καταφορὰν ἔχει δυναμένην ἐξ ἁμφοῖν τοῖν μεροῖν. ἥ καὶ Ῥωμαῖοι τὰς πατρίους ἀποθέμενοι μαχαίρας, ἐκ τῶν κατ' Ἀντίβαν, μετέλαβον τὰς τῶν Ἰβήρων. καὶ τὴν μὲν κατα-

σκευὴν μετέλαβον, αὐτὴν δὲ τὴν χρησότητα τοῦ σιδήρου καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν οὐδαμῶς δύνανται μιμεῖσθαι." Polybius?

Μαχάονος. Μαχάων ὄνομα ἱατροῦ, καὶ Χείρων ὁ Κένταυρος. "διεψιδύριζον δὲ ὡς ἑαυτοὺς οἱ Χείρωνος καὶ Μαχάονος τεχνώμενοι μελετήματα, ὡς συνεκδημήσει αὐτῷ καὶ ἡ ψυχὴ τῇ τοῦ βέλους ἐξόδῳ" (Theophyl. Sim. 2 6).

Μαχάτας ὄνομα κύριον.

μάχιμος ὁ γενναῖος. (A Ran. 280) "εἰδὼς με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος."

μαχλάδας πόρνας.

μάχλος ἀσελγής, ἄσωτος, παρὰ τὸ κλωκλός, καὶ πλεονασμῷ τῆς μα συλλαβῆς μάκλος, καὶ τροπῇ μάχλος. (Procop. Arc. 1) "αὕτη τὸ πρότερον μάχλον τινὰ βιώσασα βίον, καὶ τὸν τρόπον ἐξεργωντῖα, φαρμακεῦσί τε πατρῴοις πολλὰ ὠμοληκῖα."

μαχλοσύνη κατωφέρεια, γυναικομανία. Ἡσιόδειος ἡ λέξις· λέγει γὰρ περὶ τῶν Προϊτου θυγατέρων "εἵνεκα μαχλοσύνης συγερῆς τέρεν ὤλεσαν ἄνδρας."

μαχλῶντες πορνεύοντες.

μάχομαι δοτικῇ.

μαχόμενον ἐναντίον τῷ ἀκόλῳ, τῷ τέστιν ὃ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι.

μάψ ματαίως.

μαψίδιον μάταιον, σαπιλές, χαλεπὸν, πολὺ, δεινόν, ἐκούσιον. καὶ μαψιδίως ὁμοίως.

μέγα ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Ἀριστοφάνης, Νεφέλαις (215) "τοῦτο μέγα φροντίζετε."

μέγα πολὺ. "οἱ δὲ μέγα δέισαντες ἐπ' αὐτῷ διαβοῶσι τὸν κίνδυνον ὅλην τῷ τάγματι." καὶ Ἀλλιανός "ὀλίγη χρόνος διελθόντος ἐάλω μέγα κακουργῶν, εἴτα μέντοι ἐν ὧν πολλῶν κατεπερήσθη ζῶν" ἀντὶ τοῦ ἐκαῦσθαι. "καὶ πύρδαιλον τοῦ αὐτοῦ μέγα τιμίαν διάλιθον," καὶ αὖθις "γυνὴ εὐπάτωρ ἄνθρωπος καὶ μέγα πλουσία."

μέγα καὶ μικρόν περὶ τὴν ἀκοὴν λέγεται, λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ψόφων. καὶ τὸ μὲν ἐν ψόφοις μέγα καὶ μικρόν ἡ ἀκοὴ μόνῃ δύνανται διακρίναι, τὸ δὲ ἐν σώμασι τὸ συνεχές ἡ ἀφή καὶ ἡ ὄψις διακρίνουσιν. ὅτε δὲ λέγομεν φωνὴν λευκὴν ἢ μέλαιναν, κατ' ἀναλογίαν καὶ ὁμοιότητα τὴν ἀπὸ τῶν χρωμάτων φαιμένην. καὶ τοῦ μὲν ἐν ψόφοις μέγα καὶ μικρόν ἔκ ἑστίν ἑτέρα τις ἀντίθεσις παρὰ

τὸν δὲν καὶ τὸν βαρὺν φθόγγον, ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἀφῆς παρὰ τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἐτέρα παντελῶς ἀντίθεσις τὸ βαρὺ καὶ κοῦφον, ἢ τραχὺ καὶ λεῖον, καὶ τῶν ἄλλων ἐκάστη· ἀλλὰ τὴν ἀνεῖσιν ἢ τὴν ἐπίτασιν δηλοῖ τῶν ψόφων. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ἐτέρας ἀντιθέσεως ἴδιον. τὸ τοιοῦτο γὰρ μέγα καὶ μικρὸν εὐρεῖν ἔστιν, οἷον τὸ μὲν τοῦ μέλιτος, εἰ τύχοι, μέγα, τὸ δὲ τῆς ἰσχάδος μικρὸν, ὅτι ἐπιτέταται ἢ γλυκύτης ἐν τῷ μέλιτι, ἀνέϊται δὲ ἐν τῇ ἰσχάδι. ἀλλὰ καὶ τὸ μέλαν χροῖμα τὸ μὲν κατακορὲς εἶποι ἂν τις μέγα, τὸ δὲ μὴ οὕτως ἔχον ἀλλ' ὑφειμένον μικρὸν, τὸ σφοδρὸν ἁπλῶς καὶ ἀμυδρὸν τῇ τοῦ μέγας καὶ μικροῦ φωνῇ ὀνομαζέων. ζητῆσαι δὲ ἄξιον, τί δῆποτε ἐπὶ μόνων τῶν μεγάλων λεγομένου τοῦ μέγας καὶ μικροῦ, ἐπὶ μόνων τῶν σφοδρῶν ψόφων καὶ ἀμυδρῶν τῇ μεταφορῇ οἰκίως ἐξηρησάμεθα, μέγαν ψόφον λέγοντες καὶ μικρὸν, οὐ μέντοι μέγα γλυκὺ τὸ ἄγαν γλυκὺ, ἔδὲ μικρὸν τὸ ἀμυδρὸν ἔχον τὴν γλυκύτητα, ἔδὲ ἐπ' ἄλλας ἐδεός. φημί ἂν ὅτι ὁ ψόφος ἔκ ἔστιν ὑφεςηκός τι καὶ ἀθρόον προῶγμα, ἀλλ' ἐν τῷ γίνεσθαι ὑφέςηκε· γίνεται δὲ ἐν χρόνῳ, πῶς δὲ χρόνος συνεχής. διὰ τοῦτο τὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ γενόμενον ψόφον μέγαν φημέν, μικρὸν δὲ τὸν ἐν ὀλίγῳ. τὸ δὲ ἄγαν γλυκὺ καὶ ἄγαν μέλαν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, τῷ σφοδρῷ τῆς ποιότητος τοιαυτὰ ἔστιν, οὐ τῷ μήκει τῷ χρόνῳ. Philopon. in 2 de anima, M 8 a.

Μεγάβυζος ὄνομα κύριον (Herodot. 4 144).

μεγάθυμος μεγαλόψυχος.

Μεγαίνετος ὄνομα κύριον. αὐθάδης, καὶ τῶν στρατηγιώτων, καὶ ἄλλως θρασύς.

Μεγαίνετος ὁ Μάνης καὶ Φορμίσιος δούλων ὀνόματι (sch. A Ran. 996). "γνώση δὲ τοὺς τέτις κύμοῦ μαθητάς. τέτις μὲν Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μάνης."

μεγαίρων φθονῶν.

μεγακῆτης ὁ μέγας.

Μεγακλέους κίονας. A Nub. 814.

μεγαλαυχόμενοι κατεπαιρόμενοι. "ἔτι μεγαλαυχόμενοι ἐπὶ τοῖς πραττομένοις, θερμότατα ἄγειν τὸ δεύτερον ἐπὶ τῆς πολεμίας."

μεγαλεῖα ὑψηλά, μεγάλα. (Ps. 70 19) "ἂ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα ὁ Θεός."

Μεγάλειον μύρον ἀπὸ τοῦ εὐρομένου τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ Μεγάλε Σικελιώτα.

μεγαλεῖον μεγαλοπρεπές. "οἱ δὲ τῷ Μά-

γωνι προσπολεμοῦντες τῶν Αἰγυπτίων πρᾶξαι μὲν ὅλοσχερές τι καὶ μεγαλεῖον ἔχ οἰοῖ τ' ἦσαν." Polybius?

μεγαλείως πάνν. "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μεγαλείως ἔχαιρον, καὶ μέγισον ἐποιούντο σημείον τῆς τῶν Καρχηδονίων ὑπερηφανίας."

μεγαλεπήβολος ὁ μεγάλων πραγμάτων καταρχόμενος. "ἔδοκει γὰρ ὁ βασιλεὺς ἄτος μεγαλεπήβολος καὶ τολμηρὸς εἶναι καὶ τοῦ προτεθέντος ἔξεργασικός" (Polyb. 15).

μεγαλήτωρ μεγαλόψυχος.

μεγαλίζεο (Hom. K 69) ἐπαίρου.

μεγαλοδωρία. (Dio Cass. 76 10) "τοσαύτη μεγαλοδωρία καὶ σοφία ἐχρήσατο· οὔτε γὰρ ἑωρᾶτο ὀρώμενος οὔτε εὐρίσκετο εὐρισκόμενος οὔτε καταλαμβάνετο ἀλίσκόμενος."

μεγαλομερία. Πολύβιος (1 26) περὶ Καρχηδονίων φησὶν ὅτι ὁ εὐλόγος αὐτῶν περὶ ἐμυριάδας ὑπῆρχεν· ἐφ' οἷς οὐκ οἶον ἂν τις παρὼν καὶ θαυμάσιος ὑπὸ τὴν ὄψιν, ἀλλὰ κῦν ἀκούων καταπλαγίη τὸ τοῦ κινδύνου μέγεθος καὶ τὴν τῶν πολιτευμάτων ἀμφοτέρων μεγαλομερίαν καὶ δύναμιν. καὶ ὁ Στολόγος "τοῖς τῶν μεγίστων ἢ τοῦ μεγίστου ἢ ὑπὲρ τὸ μέγα ἐφειμένοις." μεγίστων ὡς ἐν τρισὶν ὑποστάσειν ὁμοουσίαις· ἢ τοῦ μεγίστου διὰ τὸ κατ' οὐσίαν ἐν καὶ ταῦτο τῆς θεότητος· ἢ ὑπὲρ τὸ μέγα διὰ τὸ μὴ ποσῶ τιτι ἢ μεγέθει ἢ πηλικότῃ περιγράφεσθαι.

μεγαλομερῶς. "τὸν δὲ Πύπλιον καὶ τὸν Γάιον ἀποδεξάμενος φιλανθρωπῶς καὶ μεγαλομερῶς" ἀπὲρ τῇ πολυτελεῖ. Polybius?

μεγαλόνοια ὑπερηφανία, μεγαλοφροσύνη, μεγαλοπρέπεια. "ὁ δὲ ἐτεθήκει αὐτοῦ τὴν μεγαλόνοιαν" καὶ αὐτῆς "τῶν μέτρων τὸ ἀξιάγασον."

μεγαλοπρεπής μεγαλοφάνης, ἢ ὁ ἐπὶ μεγέθει ἀναλωμάτων πονέμενος· ἔλευθερίος δὲ ὁ ἐπὶ τὰ συνήθη καὶ εὐτελεῖ. Εὐνάπιος (p. 105 Nieb.) "οὔτε ἄλλως τὸ μεγαλοπρεπές κατὰ τὴν δαίταν ἐν ταῖς μάχαις ἐστὶ φιλοκίνδυνον." διαφέρει δὲ μεγαλοπρέπεια ἔλευθεριότητος, ὅτι ἢ μὲν ἐν μεγέθει ἀναλωμάτων ἐστίν, ἢ δὲ ἔλευθεριότητος περὶ τὰ συνήθη ἀναλώματα ἐνεργεῖ.

μεγαλορρήμονος. καὶ μεγαλορρημοσύνη μεγαληγορία.

μεγαλόφρων μεγαλόψυχος. μεγαλόψυχος δὲ ἐστὶν ὁ ἔξιν ἔχων ὑπεράνω ἑαυτοῦ τι-

θέναι πάντων τῶν συμβαινόντων κοινῇ φαν-
λων τε καὶ σπονδαίων (cf. Diog. L. 7 93). λέ-
γεται δὲ καὶ μέγιστος πλοῦτος παρὰ τοῖς πα-
λαιοῖς.

μεγαλοψυχότερος.

μεγαλύνω αἰτιατικῇ.

μεγαλόνυμον (A Nub. 569) μεγαλόδο-
ξον, περιφημον, ὀνομαζόν.

^a μεγαλωσί μεγάλως· "ὁ δὲ παραλαβὼν
τὴν Ἐφεσον, ἐπὶ τούτῳ μεγαλωσί περιχαρὴς
ἦν."

^b μεγαλωσί πάνν· Ἀρριανός "τὴν πῖσιν
καὶ τὴν δικαιοσύνην μεγαλωσί ἐπὶ τῷ Ἀλε-
ξάνδρῳ, τὰ τε ἄλλα καὶ τὸ αὐτοῦ ἐν πρώ-
τοις ἐς βεβαίωσιν τοῦ λόγου προφέρων."

μεγαλωσύνη.

μεγαμάζα. οἱ Σύροι τὴν ἐπὶ τὸν βασι-
λέα δέξιν οὕτω καλοῦσι.

μεγάμυκος μεγαλομυκῆτης. ἡ ὄνος.

μεγάνορος πλούτης Πίνδαρος (Ol. 1 4).
ἰσχυροῦ, δυνατοῦ, ἀνδρῶν ἐμποῦντος. ἐπεὶ
μεγάλα δύνανται ὁ χρυσός· νεῦρα γὰρ λέγε-
ται πολέμιον εἶναι.

μέγαρα τὰ οἰκήματα.

Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος ἀντὶ τοῦ
ἄτιμοι τοιοῦτοι γὰρ οἱ Μεγαρεῖς. "ὅτι δὲ
τοιοῦτόν ἐστι τὸ πρῶγμα, δῆλοι καὶ σαφεῖς
οἱ μάρτυρες, οὐκ ἄδοξοί τινες, εἰ δὲ τῆς Με-
γαρέων μερίδος, ἀλλὰ τῶν ἀπενεγκαμένων
τῆς σοφίας τὰ πρῶτα."

Μεγαρέων δάκρυα. ἐπεὶ πλεῖστα ἐν τῇ
Μεγαρίδι σκόροδα φύεται, εἰς παροιμίαν
ἦλθεν ἐπὶ τῶν προσπονητῶν καὶ πρὸς βίαν
δακρύνοντων καὶ μὴ ἐπὶ οἰκίῳ πάθει. cf.
sch. A Pac. 245.

Μεγαρεὺς ἡ εὐθεΐα.

μεγαρίζοντες λιμώττοντες· ἡ μεγάλα
λέγοντες. cf. sch. A Ach. 822.

Μεγαρικά σφίγγες. αἱ πόρνοι οὕτως
εἰρηναίαι. ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ σφίγγεται οἱ
μαλακοὶ ὀνομάσθησαν. ἡ καὶ ἀπὸ μαιῆς
ἄνω λεγομένης ἐν Μεγάροις. "ἀλλ' ἔσιν ἡμῖν
Μεγαρική τις μηχανή" (A Ach. 738) ἀντὶ τῇ
πονηρίᾳ· διεβάλλοντο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ
Μεγαρεῖς.

Μεγαρίς Μεγαρίδος.

μεγαρίσαι τὰ Μεγαρέως δοξάσαι. Στελ-
πων γὰρ ὁ φιλόσοφος Μεγαρεὺς ἦν τῆς Ἑλ-
λάδος, ὃς τοσῶτον εὐρησιλογία καὶ σοφιστεία
προῆγε τοὺς ἄλλους ὥς μικροῦ δεῖσθαι πᾶ-

σαν τὴν Ἑλλάδα ἀφορῶσαν εἰς αὐτὸν μεγα-
ρίσαι. Diog. L. 2 113.

Μεγαρόθεν ἀπὸ τῶν Μεγάρων. A
Vesp. 57.

μέγαρον ὑπερῶν, οἶκημα. "καὶ ὥς οὐ
μέλον τῶν ἀνθρωπείων τῷ Θεῷ, ὡθεὶ ἑαν-
τὸν εἰς τὸ μέγαρον, ἔνθα δήπου τῷ μὲν ἱε-
ροφάντῃ μόνῃ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν κατὰ
τὸν τῆς τελετῆς νόμον, ἐκείνῳ δὲ οὐκ ἔξῃν." cf. vn. εὐνοῦχος εἰς ἱεροφάντης.

μέγας βασιλεὺς ὁ τῶν Περσῶν, διὰ
τὸ πλείονι δυνάμει χρῆσθαι τῇ Περσικῇ.
sch. A Plut. 170.

μέγα σεμναί (A Nub. 290), τρεῖς θαν-
μασιώταται καὶ ὑπεράγαν σεμναί.

μέγα τὸ ζῶμα τοῦ ἐνιαυτοῦ, οἷον
πολλὴ παρρησία πάντων εὐφορίας γενομένης.

μέγα τοι ἄγγελος ἐσθλός, ἐπὶ τῶν
ἀγαθὰ ἀπαγγελλόντων.

μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ
τῇ μαχαίρᾳ. φασὶ ταύτην ὑπὸ τοῦ Ἡφαί-
στου γενομένην δῶρον Πηλεὶ σωφροσύνης
ἐνεκα ὑπὸ Ἡφαίστου δοθῆναι, ἣ χρώμενος
πάντα κατῴρθον καὶ ἐν ταῖς μάχαις καὶ ἐν
ταῖς θήραις. cf. sch. A Nub. 1059.

"Ζήνων ἐπιβαλλομένον τινὸς μέγα φν-
σᾶν, παύξας εἶπεν ὥς οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ
τὸ εὖ κείμενον εἴη, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ μέγα"
(Diog. L. 7 21).

μέγεθος. ὅτι διπλὸν τὸ μέγεθος. κοινῇ
αἰσθησις. δύναται δὲ καὶ ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ
ὁσφρήσεως λαμβάνεσθαι καὶ γεύσεως· εἰσὶ
γὰρ καὶ αὗται τοῦ οἰκείου μεγέθους ἀντιλη-
πτικά, ἡ μὲν τοῦ ἐν ὁμαῖς, ἡ δὲ τοῦ ἐν
χυμοῖς, εἰ καὶ μὴ οἶδεν ἡ συνήθεια τὸ τοῦ
μεγέθους ὄνομα. Philopon. in 2 de anima.

μέγηρον (an μεγήρατον) τὸ ἐπέρασον.

Μέγης ὁ μέγας.

Μέγιστος ποταμὸς ἐν Αἰγαίῳ πελάγει
εἰσβάλλον.

μέδεσθαι (Hom. Σ 245) φροντίζειν, καὶ
μεδέσσομεν φροντίσομεν.

μέδιμνον μέτρον χοινίκων μή. καὶ πα-
ροιμία "μεδίμνω ἀπομετρεῶ παρὰ τοῦ πα-
τρὸς ἀργύριον" (X Hell. 3 2 27) ἐπὶ τῶν με-
γάλων καὶ ἀθρόαν προσδοκῶντων ὠφελείαν.

μέδιμνον μέτρον ἐξὶ ξηρῶν, οἷον πυρῶν
ἢ κριθῶν. Harp.

Μεδιόλανον πολυνάνθρωπος πόλις, ἣν
καταλαβὼν Ἀττήλας ἡνδραποδίστατο. ὥς δὲ

εἶδεν ἐν γραφῇ τοὺς μὲν Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐπὶ χρυσῶν θρόνων καθημένους, Σκύθας δὲ ἀνηρημένους καὶ πρὸ τῶν σφῶν ποδῶν κειμένους, ζητήσας ζωγράφον ἐκέλευσεν αὐτὸν μὲν γράφειν ἐπὶ θάκον, τοὺς δὲ Ῥωμαίων βασιλεῖς κωρύκως φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ χρυσὸν πρὸ τῶν αὐτοῦ χεῖν ποδῶν.

μεδοίατο (Hom. I 618) φροντίζοιεν.

Μέδουσα ἡ καὶ Γοργόνη κληθεῖσα. Περσεὺς ὁ Δανάης καὶ Πίκου υἱός, διδραχθεὶς πάσας τὰς μυθικὰς φαντασίας, ἰδίαν βεβλόμενος ἐαυτῷ καταστῆσαι βασιλείαν κατεφρόνησε τῆς τῶν Μήδων, καὶ διὰ πολλῆς ἐρχόμενος γῆς εἶδε παρθένον κόρην αὐχμηράν τε καὶ δυσειδή, καὶ ἀποβλέψας εἰς αὐτὴν ἐρωτᾷ τίς καλεῖται· ἡ δὲ εἶπε Μέδουσα. καὶ ἀποτειμὼν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν ἐτέλεσεν αὐτὴν ὥς ἐπιδύχθη, καὶ ἐβιάζετο, καταπλήττων πάντας καὶ ἀναιριῶν τοὺς ὁρῶντας· ἦντινα κεφαλὴν ἐκάλεσε Γοργόνην διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς ἐνεργείας. ἐκεῖθεν δὲ ἔλθων εἰς χώραν βασιλευομένην ὑπὸ Κηφείως, εὗρεν ἐν τῇ ἱερῷ παρθένον κόρην τὴν λεγομένην Ἀνδρομέδαν, ἣν ἔγχε· καὶ κτεῖλε πόλιν εἰς κόμην λεγομένην Ἀμεινδραν, σῆσας καὶ σῆλῃν βασύζεσσαν τὴν Γοργόνην. αὕτη μετεκλήθη Ἰκόνιον διὰ τὸ ἀπεικόνισμα τῆς Γοργόνης. ἐπολέμησε δὲ καὶ Ἰσαύροις καὶ Κίλιξι, καὶ κτεῖλε πόλιν ἣν ἐκάλεσε Ταρσόν, τὸ πρὶν λεγομένην Ἀνδρασόν. χρηματισθεὶς δὲ ὅτι μετὰ τὴν νίκην, ἐν ᾧ τόπῳ ἀποβὰς ἀπὸ τοῦ ἵππου τὸν ταρσὸν τῷ ποδὸς ἀπόδηται, ἐκεῖ ὑπὲρ τῶν νικητηρίων κτίσαι πόλιν, ταύτην οὖν ἐκάλεσε Ταρσόν. νικήσας δὲ καὶ τὴς Μήδους ἤμεινε τὸ ὄνομα τῆς χώρας καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν Περσίδα. ἐδίδαξε δὲ καὶ τὴν μυσαρὰν τελετὴν τὴν ἐπὶ τῇ Γοργόνῃ τινὰς τῶν Περσῶν, οὓς ἐκάλεσε Μάγους. καθ' οὓς χρόνους καὶ σφαῖρα πυρὸς κατηνέχθη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐξ ἧς ἔλαβε πῦρ ὁ Περσεύς, καὶ παρέδωκε τοῖς τῷ ἔθνει φιλάττειν καὶ τιμᾶν ὥς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατενέχθην. συμβαλὼν δὲ πόλεμον τῷ Κηφεῖ, τοῦ δὲ διὰ τὸ γῆρας μὴ βλέποντος καὶ τῆς κεφαλῆς μὴ ἐνεργούσης, δοκῶν αὐτὴν ἀνωφελῇ εἶναι, ἐπιτρέψας πρὸς ἐαυτὸν ὁ Περσεὺς καὶ ταύτην Θεασάμενος ἀποδινήσκει. ταύτην ὕψερρον ἔκασεν ὁ υἱὸς αὐτῆς Μέρρος. cf. Cedren. p. 22, Malal. p. 35.

μέδων βασιλεύς.

μέζεα (Hesiod. O. 510) τὰ αἰδοῖα.

μεθαρμοζόμενος μετερχόμενος. cf. τ. μεθορμιζόμενος.

μεθάρμοσον ἐπανόρθωσον. (S El. 30) "ὄξεϊαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς, εἰ μὴ τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον."

μεθείδθῃ ἀντὶ τῆ ἐξάλθῃ. "ὃ δὲ μεθείδθῃ εἰς Παρθυαίους."

μεθεῖναι ἀφείναι, ἀμελῆσαι.

μεθεῖς ἔων, ἀφίων.

μεθεῖω ἀφῶ, ἐάσω. καὶ μεθείδθῃ ἔξ αὐτοῦ.

μεθέμεν (Hom. A 283) συγχωρῆσαι.

μεθέξις μετοχή, κοινωνία.

μεθέσθαι καταλιπεῖν. Σοφοκλῆς (Ai. 483) "καὶ δὸς ἀνδράσι φιλοῖς γνῶμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθεῖς."

μέθῃ. τὸ παλαιὸν οὐκ ἦν ἔθος ἔτ' οἶνον ἐπὶ πλεῖον οὐτ' ἄλλην ἡδυνάθειαν προσφέρεισθαι, μὴ θεῶν ἕνεκα τοῦτο δρῶντας. διὸ καὶ θεοῖνας καὶ θαλλας καὶ μέθας ὠνόμαζον, τὰς μὲν ὅτι διὰ θεοὺς οἰνουσθαι ἐνόμιζον, τὰς δὲ ὅτι θεῶν χάριν ἡλίζοντο καὶ συνῆσαν· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ δαῖτα θάλειαν. τὸ δὲ μεθύειν τὸ μετὰ τὸ θύειν αὐτῷ χρῆσθαι. καὶ Ὅμηρος ὅτε λέγει τέλος χαριέεσσαν, τὴν θυσίαν φησί. Athen. p. 40.

μεθ' ἡμέραν ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ, ἀπτικῶς. Ἀριστοφάνης Πλουτῷ (931) "οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν." οὕτως ἀπτικῶς φασίν, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ.

μεθῃμοσύνη (Hom. N 121) ἀμελεία, ῥαθυμία.

μεθήμιων (Hom. B 241) ἀμελῆς.

μεθήσειν ἀμελήσειν.

μεθειῖ (Hom. K 121) ἀμελεῖ, ἀφίει. καὶ μεθειεῖς ἀντὶ τῆ καταλιμπάνων· "οὐδὲ τὸν πόλεμον μεθειεῖς τῷ μαιφόνος τις καὶ παλαμναῖος εἶναι."

μεθειμένους ἔωντας, προδιδόντας.

μεθίετο προίετο, ἡφίετο. καὶ μεθειμένα ἀντὶ τοῦ βαλλόμενα, πεμπόμενα.

μεθοδεῖας τέχνας, ἡ δόλους.

μεθοδεύει τεχνάζεται, μετέρχεται, ἀπατᾷ.

μεθοδικῶς, τετέλει κατὰ μέθοδον. Πολύβιος (5 98) "ὃ δὲ τρόπος τῶν κλιμάκων τῶν ἐν τοῖς τελεῖσι προσαγομένων εὐχερὲς καὶ ἀδιάπτωτος, ἐὰν λαμβάνηται μεθοδικῶς," κατὰ μέθοδον. καὶ αὐθις "πάντα δὲ τὰ λεγόμενα μεθοδικῶς περὶ τῶν τάξεων

ἐπωπτευκώς, εἰ καὶ τις ἕτερος τῶν καθ' ἡμᾶς."

μεθόδιον μέθοδος, τέχνη· "ὃ δὲ τὸ κατ' ἀλήθειαν ὑπάρχον αὐτῷ μεθόδιον οὕτω πως ἐκχειρίζει."

Μεθόδιος Ὀλύμπου Ἀνκίας ἦτοι Πατάρων καὶ μετὰ ταῦτα Τύρου ἐπίσκοπος. οὗτος λαμπροῦ καὶ συγχειμένου λόγον κατὰ Πορφυρίου συνένταξε τεύχη, καὶ συμπόσιον δέκα παρθένων, καὶ περὶ ἀναστάσεως λόγον ἄριστον κατὰ Ὠριγόνους, καὶ ἕτερον κατὰ τῷ αὐτοῦ περὶ Πυθωνίσσης, καὶ περὶ αὐτέξουσίου. ἔγραψε δὲ καὶ εἰς τὴν Γένεσιν καὶ εἰς τὸ ἄσμα τῶν ἁσμάτων ὑπομνήματα, καὶ ἕτερα πολλὰ χύδην ἀναγινωσκόμενα. ὅς περὶ τὰ τελευταῖα τοῦ διωγμοῦ ἐπὶ Δεκίου καὶ Βαλεριανοῦ ἐν Χαλκίδι τῆς ἀνατολῆς μαρτυρίῳ ἐξέφθη. Sophronius.

μεθόριον μετὰ τῶν ὄρων.

μεθορμιζόμενος μετερχόμενος.

μέθυ οἶνος· (AP 723) "ἐνὼδες δ' ἀπὸ γῆς ἥδ' ὕδ' ἔχοιτο μέθυ, ὅθρα κέ τοι σποδὴ τέ καὶ ὀσέα τέρψιν ἄρῃται." καὶ Ὅμηρος (H 471) "δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ χίλια μέτρα."

Μεθυμναῖος ἀπὸ τόπου.

μεθύουσιν δίνωρον οὔσαν, πεπληρωμένην· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 638) "καὶ κόπην ἄλμης τὴν μεθύουσιν ἔτι."

μεθύση κύων (A Vesp. 1441) θηλυκόν· "Αἰσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἐσπέρας θρασεία καὶ μεθύση τις ὑλάκει κύων."

μεθυσοκώτταβοι. λάταξ --- ποιῶν. ἐκ τούτου οὖν μεθυσοκώτταβος. cf. v. κώτταβος.

Μεθωναῖος ὁ ἀπὸ Μεθώνης πόλεως.

Μεθώνη ἡ πόλις. Δημοσθένης ἐν Φιλίπποις (19) λέγει ἄν τὴν ἐν Θράκῃ, ἣν πολιορκῶν Φίλιππος ἐξεκόπη τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν. τέσσαρας δὲ εἶναι φησι Μεθώνας Δημήτριος ὁ Μάγνης. Harp.

μειαγωγεῖν τὸ ἔλαττον φέρειν. καὶ μειαγωγεῖον. (A Ran. 809) "μειαγωγῆσθαι τὴν τραγωδίαν." ἔάν τις εἰσῆγαγεν εἰς τοὺς φράτορας νῖδ' ἐν ἡλίκα γενόμενον, ἱερεῖον παρίστατο αὐτῷ ἐν ὠρισμένῳ σαθμῷ, πρὸς ὃ ἔδει προσάγειν, καὶ οὐκ ἐξῆν μεῖον παρασχεῖν. ὅτε δὲ ἐντεθείη τὸ ἱερεῖον εἰς τὸν ζυγόν, περιεσώτες ἔβον "μεῖον, μεῖον τῆτο." δῆλον ὅτι ἔλαττόν ἐστι. παρὰ τῆτο οὖν λέγει

"μειαγωγῆσουσι τὴν τραγωδίαν," πρὸς τὸν ζυγὸν προσάξουσιν καὶ εἰσῶναι. καὶ ὁ τὸ πρόβατον εἰσάγων μειαγωγὸς ἐκαλεῖτο, [κουρεῖον.] ἔδει δὲ αὐτὸ ἔλαττον ἵσχειν σαθμοῦ τινὸς διὰ τοὺς φιλοδοξοῦντας.

μειαγωγία. καὶ μειαγωγός ὁ εἰσάγων. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν "ὅτι οἱ φράτορες, ἵνα μείζονες νέμονται μερίδας, ἐπεφώνον ἐσώτες ἰσάειν δεῖ· μεῖον γὰρ ἐστὶ." μειαγωγῆσαι δὲ ἐστὶ τὸ ἐπιδουῖναι τοῖς φράτορσι τὸ μεῖον. Harp.

Μείδας Μείδαντος ὄνομα κύριον.

μειδίαμα ὁ γέλως.

Μειδίας ὄνομα κύριον.

Μειδύλος ὄνομα κύριον.

μείδω τὸ γελῶ. καὶ μειδιῶ ὁμοίως.

Μειδωνος ὄνομα κύριον.

μεῖζονα βοᾷ δ' ἀφ' ἧς χλωρᾶς καιομένης, ἐπὶ τῶν μεγάλα βοῶντων.

μείλανι τῷ μέλανι.

μείλαξ (ἀν λεῖμαξ) ὁ λειμών, ὁ παράδεισος. καὶ μείλακος τὸ πληθυντικόν.

μείλια (Hom. I 147) τὰ προικία.

μειλίγμασιν ἀπατήμασιν, ἐξιλέωμασιν, ἡδύσμασι. "καὶ τὸν τρόπον τῆς μειλίξεως οὐδ' αὐτὸν ἀπεκρύψατο."

μειλικτήριον.

μειλικτηρίοις προσηγέσιν, ἡδέσι, πραέσι.

μείλινον δόρυ (Hom. E 666).

μειλίζασθαι πρᾶναι.

μειλισιουργίς.

μειλισσόμενος παρακαλῶν, πραΰνων.

μειλίχια. καὶ μειλίχιος πρᾶος, χρηστός.

μείλιχον πρᾶον, χρηστόν.

μεῖον ἔλαττον, μικρότερον. "ὃ δὲ εἰς αὐξήσιν τῆς ἀρετῆς καὶ μείωσιν τῆς κακίας ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχὴν, οὐδὲν τι μεῖον ἢ ὁ Σωκράτης εἰς τὴν ζήτησιν τοῦ ἀληθοῦς, ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν λ' μὴ διαλέγεσθαι προσαχθεὶς ἐχ οἷός τε ἦν πείθεσθαι τῷ προστάγματι" (cf. v. ἰδιώτης). καὶ αὐθις "οἱ δὲ ἐν μάχαις πολλὰς ἔφερον τὸ μεῖον."

μεῖον τὸ ὑπὲρ τῶν ἐγγραφομένων παίδων εἰς τοὺς φράτορας θνύμενον ἱερεῖον, ὃ μείζονος ἀποδεδειγμένου τινὸς σαθμοῦ· ὃ ἐπεφθέγγοντο οἱ φράτορες, εἰ καὶ μείζον εἶη, ὅτι μεῖον. καὶ μειαγωγός ὁ τῆτο παρέχων.

μεῖον. καὶ μειαγωγός. Ἰσαῖος ἐν τῷ c

πρὸς Στρατοκλέα φησὶ "παρέξη μείον." Θῦμα δέ ἐστιν ὃ τοῖς φρότορσι παρείχον οἱ τῶς παιδας εἰσάγοντες εἰς τούτους. ὅθεν τὰ μὲν ἰερεῖα μείον προσηγορεύθη. Harp.

μειονεκτεῖ τὸ ἦττον φέρει, ἑλαττοῦ.

μειονέκτημα.

μειονεκτούμενοι ἑλαττούμενοι.

μειονεξία.

μείου ἐλάττονα τίθει. Ξενοφῶν (Cyr. 6 3 17) "Κῦρος ἔφη πρὸς Ἀράσπαν τὸν κατὰ σκοπον, μηδὲν ἐλάσσει τάληθοῦς, μηδὲ μείω τὰ τῶν πολεμίων" κρείσσον γὰρ μείζω οἴηθέντας μέiona ἰδεῖν, ἢ μείω ἀκούσαντας ἰσχυρότερα εὐρίσκειν."

μειοῦται.

μειρακιεύεσθαι ὡς μειράκιον ἀθύρειν· μεῖραξ γὰρ τὸ μειράκιον, καὶ μειρακύλλιον.

μείρεται βουλεύεται.

μείρω μερίζω.

Μεῖς Μείδος.

μεῖς μὴν αἰολικῶς.

μεῖζον τὸ ἐλάχισον.

μείων ὁ ἐλάσσων.

μελαγχαίτης (S Trach. 839) ὁ μέλαιναν χαίτην ἔχων.

μέλαθρα οἶκον· Ἀριστοφάνης (Av. 1257) "μέλαθρα μὲν ἂν καταιθαλιώσω," παρὰ τὸ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ.

μελαίνῃ βαθεῖα. μέλαιναί δὲ αἱ φρένες αἰὲν βάθει κείμεναι· τὸ γὰρ βαθὺ μέλαν.

μελαίνω αἰτιατικῇ.

μελαμβαφές.

μελάμβωλος μελανόγειος· (AP 6 231) "Αἰγύπτου μεδέουσα μελαμβύλου λινόπεπλε δαῖμον."

Μελάμπους μαντικῆς εἰδήμων· "ὁ δὲ σύμβολος Μελάμποδος ἢ Πόλλητος ἐδέετο." οὔτοι δὲ ἦσαν ἄριστοι κρίνειν τὰ μέλλοντα. cf. Marin. 10.

μελαμπύγου τύχοις. μελάμπυγοι ἐγένοντο πρότεροι, Αἰώνης υἱοί. ἀκολασαίνοντων δὲ αὐτῶν πολλὰ ἢ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι μήποτε ἐμπέσωσιν εἰς διασύνρωκτον. ἐμπεσόντες οὖν εἰς Ἡρακλέα ἐν ἀναφόρῃ ἐδέθησαν. εἰτα ὁρῶν αὐτοὺς γελῶντας καὶ κατακλύποντας ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν. οἱ δὲ ἔλεγον ὅτι λόγιον ἦν τὸ τῆς μητρὸς ἐμπεσεῖσθαι ἡμᾶς εἰς διασύνρωκτον· καὶ γελᾶσαντα τὸν Ἡρακλέα ἀφείναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν.

ὅτι τοὺς λευκοπύγους ὡς γυναικῶδεις ἐκωμῶδουν. sch. A Lys. 803.

μέλαν τὸ ἀντιδιαιρούμενον τῷ λευκῷ χρώματι· καὶ ἰδίως ὃ γράφομεν. μέλαν δέ ἐστι χρῶμα συγκριτικὸν ὀψους.

μελαναίγιδα Διόνυσον ἰδρῦσαντο ἐκ τοιαύτης αἰτίας. αἱ τοῦ Ἑλευθῆρος θυγατέρες θεασάμεναι φάσμα τοῦ Διονύσου ἔχον μέλαιναν αἰγίδα ἐμέμπαντο· ὃ δὲ ὀργισθεὶς ἐξέμηνεν αὐτάς. μετὰ ταῦτα ὁ Ἑλευθῆρ ἐλαβε χρησμόν, ἐπὶ παύσει τῆς μανίας τιμῆσαι μελαναίγιδα Διόνυσον.

μελανεῖμονος τοῦ μέλανα ἱμάτια φοροῦντος.

Μελάνθιος καὶ Μόρσιμος. λέγει Ἀριστοφάνης περὶ αὐτῶν οὕτως (Pac. 798) "ἄμφω Γοργόνες ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι, ἄρπυιαι, γρασοῦβαι, μιυροί, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολῶμαι· ὧν καταχρημψαμένη μέγα καὶ πλατύ, μοῦσα θεά, μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἐορτήν." Γοργόνες φοβεροὶ ἐς γαστριμαργίαν, βατίς δὲ εἶδος ἰχθύος, ἄρπυιαι δὲ ἄρπαγες τῶν ἰχθύων· ἄρπυιαι γὰρ ἄρπακτικαὶ δαίμονες. γρασοῦβαι, ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἀποσποῦντες τὰς γραῖδας ὡς μὴ ἀγοράζειν, τῇ γραΐσι συγκοιμώμενοι· σοβάδες γὰρ αἱ πόρραι. καταχρημψαμένη δὲ καταπτύσσασα. cf. v. Μόρσιμος.

Μελανίπειον Μελανίπου τοῦ Θησέως ἡρώδην ἐστὶ. Harp.

Μελανιπίδης Κρίτωνος, γεγονώς· κατὰ τὴν ξέ Ὀλυμπιάδα, Μήλιος. ἔγραψε δὲ διθυράμβων βιβλία πλεῖστα καὶ ποιήματα ἐπικά καὶ ἐπιγράμματα καὶ ἐλέγους καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Μελανιπίδης Θυγατριδοῦς τοῦ Πρεσβύτου, παῖς δὲ Κρίτωνος λυρικοῦ καὶ αὐτοῦ, ὃς ἐν τῇ τῶν διθυράμβων μελοποιίᾳ ἐκαινοτόμησε πλεῖστα, καὶ διατρέψας παρὰ Περδίκῃ τῇ βασιλεῖ ἐκεί τὸν βίον κατέστρεψεν. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἄσματα λυρικά καὶ διθυράμβους.

Μελανίωνος σωφρονέσερος. Ἀριστοφάνης Λυσισράτῃ (786) "οὗτος φεύγων γάμιον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν, κὰν τοῖς ὄρεσιν ὤκει, καὶ κῦνα τίν' εἴχε, κατ' ἐλαγοθήρει, κοῦκ' ἤλθεν οἶκαδ' ὑπὸ μίσους. οὕτως τὰς γυναικας ἐβδελύχθη κείνος· ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἦττον τοῦ Μελανίωνος σωφρονέσεροι."

μελανοσύρμαιον λεῶν (A Th. 864)

μίλανα καὶ συρμαΐζομενον· συρμαΐα δὲ κρί-
θις ἐν πόμῳ. λέγει δὲ τοὺς Αἰγυπτίους.

μελανοχροΐης ὁ μέλαινα χροιά ἐχων.
Μελάνοψ ὄνομα κύριον.

Μελαντιάς ἡ νῦν παρὰ πολλοῖς λεγο-
μένη Μελιτιάς, κώμη τῆς Θράκης, β' καὶ ρ'
σαδίου διεψῶσα τοῦ Βυζαντίου. παραρρεῖ
δὲ αὐτὴν Ἀθύρας ποταμός, ὃς ὀλίγον τι προ-
ελθὼν καὶ ἐπὶ ἄνεμον καικίαν ὀλίγον τι ἥρμα
ἐκκλινὰς ἐς Πραποντίδα τὸν ῥοὺν ἀπερεύγε-
ται. ὅθεν καὶ τὸ πρὸς αὐτῇ ἐπίνειον τὴν ἀπ'
αὐτοῦ φέρεται προσηγορίαν. Agath. 5 14.

μελάνυδρος (Hom. I 14) βυθεία. κυρίως
δὲ καθαρὸν ὕδατος.

Μελάνωπος. οὗτος κηδεστὴς ἦν Διο-
φάντου τοῦ ῥήτορος. Harp.

μελδόμενος καιόμενος.

μελδοντες τήκοντες, ἔφοντες· (Callim.
fr. 309) "γέντα βοῶν μελδοντες," τουτέστιν
ἔφοντες. καὶ "κνίσθη μελδόμενος" (Hom. O
363), ἀντὶ τοῦ μελδῶν τὰ κνίσθη.

μελεάγρια· "ῥίξαις αὐτοὺς μελεαγρίων
καὶ καρδίαις καλάμων ἐδεξιούτο." λέγονται
δὲ καὶ μελέαγρα.

μελεαγρίδες ὄρνει, ἅπερ ἐνέμοντο ἐν
τῇ ἀκροπόλει. λέγουσι δὲ οἱ μὲν τὰς ἀδελ-
φὰς τοῦ Μελεάγρου μεταβαλεῖν εἰς τὰς με-
λεαγρίδας ὄρνιθας, οἱ δὲ τὰς συνίθεις Ἰο-
καλλίδος τῆς ἐν Λέρῳ παρθένου, ἣν τιμῶσι
δαιμονίως.

Μελέαγρος ὄνομα κύριον.

μελεδαίνειν ἐπιμελεῖσθαι· Ἡρόδοτος
(8 115) "τοὺς νοσέοντας κατέλιπεν ἐν τῇσι
πόλεσι μελεδαίνειν τε καὶ τρέφειν."

μελεδήματα μεριμνήματα. καὶ μελε-
δήμων μελεδήμονος· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6
34) "πολυσπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέ-
πλων."

μελεδωνοὶ ἐπίτροποι, φροντισταὶ παρ'
Ἡροδότῃ (2 65). προσηκότες, ὥσπερ οἱ τοῦ
ἀμπελῶνος τοῦ παρὰ τῷ εὐαγγελίῳ (Matth.
20 8).

μελεδωνός φροντιστής, ἐπιμελητής. Αἰ-
λιανός (cf. v. ἡμίσεια) "ὃ δὲ τὸν ἴδιον ἀδελ-
φὸν κατέλιπε τοῦ υἱοῦ ἐπίτροπον καὶ τῶν
χρημάτων μελεδωνόν. ὃ δὲ ... ἐγλίχετο." καὶ
Βονάπιος "τῶν αὐτῶν ἐθῶν γυναικὶ τινα
σεύλας ἐσθῆτι λευκῇ καὶ ζέμμασιν, ὥς δὴ
μελεδωνὸν οὖσαν τῆς Συρίας οὕτω δὴ καλε-
μένης Θεοῦ," τουτέστιν ἱέρεια. καὶ Αἰλιανός

"ὃς ἦν Νέρωνος ἀπελεύθερος, ἀπολειφθεὶς
μελεδωνός τῶν ἐν Ρώμῃ καὶ ἔφορος, ὅτε Νέ-
ρων ἐς Ἀχαΐαν ἐξωρηθή."·

μέλει φροντίζει. καὶ παροιμία "μέλει μοι
τῶν τοιούτων ἦτον ἢ τῶν ἐν τοῖς τέλεισι
βατράγων" (Iulian. p. 357 D). μέλλει δὲ ἀντὶ
τῆ βραδύνης, καὶ μέλλω τὸ ὀφείλω.

μελεῖσι (Hom. Ω 409) κατὰ μέλος.

μέλεος μάταιος, ἄθλιος, ταλαίπωρος,
δυστυχής. ὁ μὲν ποιητὴς ἐπὶ τοῦ ματαίᾳ ἐκ-
δέχεται τὸ μέλεος, οἱ δὲ τραγικοὶ ἐπὶ τοῦ
οἰκτροῦ. cf. sch. Ven. Π 336.

μελέτη ὑσκήρις, ἐπιμέλεια. "καὶ οὐκ ἂν
ἀμάρτοι τις εἰπὼν τὰς μὲν μελέτας τῶν Ῥω-
μαίων χωρὶς αἵματος παρατάξεις, τὰς δὲ πα-
ρατάξεις μεθ' αἵματος μελέτας" (Ioseph. B.
I. 3 5 1).

μελετώμενοι διδασκόμενοι, ἐκμανθά-
νοντες. "ὥσπερ οἱ νέοι ... πετομένους" (cf.
v. Εὐξένος).

μελέτωρ ὁ ἐπιμελόμενος, ὁ τιμωρὸς τῆ
πατρός· (S El. 846) "ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ
τὸν ἐν πένθει."

μέλη τὰ τοῦ σώματος.

μεληδόν κατὰ μέλος.

μέλημα φρόντισμα.

Μέλης Μέλητος ὁ τοῦ Ὀμήρου πατήρ.

Μελήσερκος Ἀθηναῖος σοφιστὴς ἔγρα-
ψεν ἐπισολῶν ἐταιρικῶν βιβλία ἰδ', καὶ ἀγροι-
κικῶν ἓν, μαγειρικῶν ἐπισολῶν ἓν, σφατηγι-
κῶν βιβλίον ἓν, συμποσιακῶν βιβλίον ἓν.

Μελησίᾳ ὄνομα κύριον· "ὃ δὲ ὀρεῖ τὴν
Μελησίαν, καὶ ἔρεῖ αὐτῆς."

Μέλητοι καὶ Ἄνυτοι.

Μέλητος. οὗτος ἦν νεανίας Ἀθήνησια
τῶν εὐ γεγονότων καὶ πλεσίων, ἦρα δὲ με-
ρακίου καὶ ἐκείνου τὸ γένος διαιρεποῦς καὶ
τὴν ὥραν ἀμάχου. καὶ τῷ μὲν ἐρασῇ Μέλη-
τος ὄνομα ἦν, τῷ καλῷ δὲ Τιμαγόρας, ὥς
φασίν. ἦν δὲ ὑπεγκτός τε καὶ ἀμειλικτός ὁδε
ὁ παῖς, καὶ οἱ πολλὰ προσέταττε καὶ ἐπίπονα
καὶ κινδύνων ἐχόμενα τῶν ἐσχάτων καὶ ὁμῶ
τῷ ὀλέθρῳ ἐλαύνοντα. καὶ ἦν τὰ προσάγματα
κύνες τε ἀγαθὰς καὶ θηρατικὰς ἐκ τῆς ἀλ-
λοδαπῆς ἄγειν, καὶ ἵππον αὐτῶν πολεμίων
ἀπαγαγεῖν ὅτου δὴ γενναῖόν τε καὶ θυμικόν,
καὶ ἄλλου χλαμύδα ὡραῖαν, καὶ τοιαῦτα
ἕτερα. καὶ τελευτῶν ὀρνιθὰς οἱ προσέταξε
κοιῖσαι ὅτου δὴ τροφίμους, καὶ οἰκέτας γέ-
νος θανυμασούς. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτο κατεπρά-

ἕατο ὁ ἔνθεος φίλος ἐκεῖνος, καὶ ἐδωρεῖτό γε τῷ καλῷ τὸ μέγα τίμιον κτῆμα, τοὺς προειρημένους, ὃ δὲ ἀτεράμῳ ὦν καὶ ἐς τοσῶτον ἀπέωσατο ἄρα τὸ δῶρον. ὁ τοίνυν Μέλητος φλεγόμενος τῷ ἔρωτι καὶ οἰσθόμενος, καὶ ἐπὶ τούτοις ἀσχάλλων τῇ ἀτιμίᾳ, καὶ ἀπαυδήσας ἐπὶ τοῖς ἀννῆνυτοῖς τε μόχθοις ἄμμι καὶ ἀπείροις, ἥ ποδῶν εἶχεν ἀνέθορέ τε ἐς τὴν ἀκρόπολιν καὶ ἐαυτὸν ἔωσε κατὰ τῶν πετρῶν. οὐ μὴν ἡ τιμωρὸς δίκη τὸν ὑβρισηὴν παῖδα καὶ ὑπερόπτην εἵασεν ἐπεγχαίνειν τῷ τοῦ Μελήτη θανάτῳ. τοὺς ὀρνίθιας γοῶν ἀναλαβὼν καὶ ταῖς ἀγκάλαις ἐνθάς, εἶτα μέντοι κατ' ἴγνια τὰ ἐκείνῃ θένων, ὥσπερ οὖν ἐλκόμενος βίει, ἐαυτὸν σὺν τῷ δυσχεῖ χορῷ ἐπὶ τῷ Μελήτῳ ἔρριψε φέρον, βρωδὸν καὶ δυσυχῇ τὸν ἔρωτα ἀντερασθεῖς τοῦτον. καὶ ἔσχεκεν εἰδῶλον τοῦ πάθους κατὰ τὸν τόπον, παῖς ὡραίος καὶ γυμνός, ἀλεκτρούνας δύο μάλα εὐγενεῖς φέρον ἐν ταῖς ἀγκάλαις, καὶ ὠθίων ἐπὶ κεφαλῇ ἐαυτόν. cf. v. ἀτέραμνον.

b Μέλητος Λύρον Ἀθηναῖος ῥήτωρ. οὗτος ἐγράψατο Σωκράτην μετὰ Ἀνύτου. πεποίηται δὲ αὐτῷ καὶ τραγωδία. κατελιπῶθ' ἡ δὲ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.

c Μέλητος τραγωδίας ποιητὴς ὑπόψυχρος. καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 1337) "σκολιὰ Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων." οὗτός ἐστιν ὁ Σωκράτην γραψάμενος, κωμωδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ ποιήσει καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. τὰ δὲ Καρικὰ αὐλήματι καὶ μελῇ θρηνώδη ἦσαν.

μέλι. "τοῦτο γλυκὺ μὲν ἐστὶ τὴν αἴσθησιν, πικρὸν δὲ τὴν ἀνάνδοσιν· χολῆς γὰρ αὐτόφωσι ποιητικὸν εἶναι, καὶ τρέπειν τοὺς χυμοὺς εἰς τοὐναντίον τῆς γένσεως· ὃ δὴ καὶ μᾶλλον τῆς ἐκ φύσεως αὐτῇ πικρότητος κατηγορεῖ τὴν γένεσιν" (Iulian. ep. 24).

μελία εἶδος δένδρου· Ἀριστοφάνης Ὅρνισιν (748) "ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμῃ."

μελῖαι βέλη, δόρατα. "μελῖαι δ' ἦσαν αὐταῖς αἱ κερχίδες" φησὶν ὁ Θεολόγος Γρηγόριος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 52) "οὕτω τοι μελῖα ταναὰ ποτὶ κίονα μακρὸν ἦσο, πανομφαίῳ Ζηνὶ μένονσ' ἱερά."

Μελίβοιαν (Hom. B 717) τὴν Ὀλυζῶνα πόλιν.

μελίδειον κηρίον. cf. v. μελισσεῖον.

μελιηδής ὁ γλυκύτατος. καὶ Ὀμηρος

(K 495) "μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα."

μελίγη εἶδος ὀσπρίου. "ἦν δὲ καὶ σῖτος· ἀπὸ μελίνης· τῆτο γὰρ ἦν ἐν τῇ χώρᾳ πλεῖσον" (X Anab. 1 5 10). καὶ αὐθις (6 4 1) "ἔφεροντο ἀδεῶς οἶνον ὀσπρια μελίνας σῦκα· πάντα γὰρ ἀγαθὰ εἶχεν ἡ χώρα πλην ἐλαίῃ."

μελίγη. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῇ (8 25). b ὀσπρίον ἐστίν, ὅπερ καὶ ἀρσενικῶς λέγεται· Σοφοκλῆς μὲν γὰρ καὶ Ἡρόδοτος καὶ Ξενοφῶν θηλυκῶς εἶπον μελίγη, Ξενοφῶν δὲ ὁ αὐτὸς ἐν Ἀναβάσει καὶ μελίνον καὶ μελίνης εἶπεν. ἔνιοι δὲ εἰδὸς τι κεγχρίθι νομίζουσι τὴν μελίγη, ὅπερ τινὰς καλεῖν ἔλνμον. Θιόφραστος δὲ ἐν ζ' περὶ φυτῶν ὡς διαφέροντα ταῦτα ἀναγράφει, κέγχρον ἢ μελίγη ἢ ἔλνμον. Harp.

μελίπηκτα εἶδος πλακοῦντος.

μελιπνόους ἡδυπνούς.

μελίρρυτον.

μελισμός τῶν μελῶν ἡ διαίρεσις, ἐκ τῆ μελίζω.

Μέλισσα ὄνομα πόλεως. καὶ ζωύφιον ὅπερ ἐργάζεται τὸ μέλι.

μελισσεῖον κηρίον.

μελισσοκόμος ὁ τῶν μελισσῶν ἐπιμελούμενος.

Μέλισσος ὄνομα κύριον. καὶ ἦν ἐπὶ τῶν Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτης καὶ Ἐμπεδοκλέους χρόνων. οὗτος ἔγραψε περὶ τοῦ ὄντος. καὶ ἀντεπολιτεύσατο δὲ Περικλεῖ, καὶ ὑπὲρ Σαμίων στρατηγήσας ἐναυμάχησε πρὸς Σοφοκλῆν τὸν τραγικὸν Ὀλυμπιάδι πδ'.

Μελισσῶν.

μελιεῖ κατὰ μέλος.

Μελιταιεύς.

Μελιταῖον κυνίδιον. "τῶν γὰρ κυνῶν οἱ μὲν ἰχνευταί, οἱ δὲ ὁμοίεσι τοῖς θηρίοις χωροῦσιν, οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτημάτων οἰκουροί, οἱ δὲ ἐπὶ τέρψει, ὡς τὰ Μελιταῖα κυνίδια" (Artemid. 2 11).

Μελίτη. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος (7). δῆμιός ἐστι τῆς Κεχροπίδος, ὀνομασθεῖς ἀπὸ Μελίτης τῆς κατὰ μὲν Ἡσίοδον θυγατρὸς Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μεσσηνίου Αἰίου τοῦ Ἀπόλλωνος. Harp.

Μελιτηνὴ ὄνομα πόλεως.

Μελιτιανός.

μέλιτος μυελός ἐπὶ τῶν ἄγαν ἡδέων. μελιτοῦττα μῦζα μέλιτι· δεδυμένη, ἥν ἔφερον, ὡς ἐδόκουν, τοῖς ὄφεισι τοῖς ἐς Τροφῶνις μαντευομένοις. ἐν Λεβαδείᾳ ἐστίν (sch.

A Nuh. 507). ὅτι ἡ μελιτοῦττα ἐπίθεται τῶν
ναυῶν (A Av. 568). ἴσον ὅτι ἡ μελιτοῦττα
ἐδίδοτο τοῖς νεκροῖς ὡς εἰς τὸν Κέρβερον,
καὶ ὁβολὸς μισθὸς τῷ πορθμεῖ, καὶ γέφανος
ὡς τὸν βίον διηγωνισμένοις. sch. A Lys. 601.

μελιτροός (απ μελιχρός).

μέλιττα ἢ μέλισσα.

μελιτοποιηεῖν τὸ χρούοντας ψόφον
ποιεῖν, ἵνα μὴ αἱ μέλισσαι προσπέτνυνται.

μελιτωδῶν ἐδεσμάτων.

Μελίττωρος.

μελίφρων ἡδύς, γλυκυίων τὰς φρένας.

μελίχλωρος ὁ χλωρός.

μέλλει ἔοικεν. οὕτω τέθεται παρ' Ὀμη-
ρω (A 564).

μελλείρηνες τῶν παίδων οἱ προσβύ-
τεροι.

μελλήσας ὑπερθέμενος, βραδύνας. καὶ
ἐπὶ τοῦ σπουδάσας.

μέλλησις ὑπέρθεσις.

μελλησμός ἡ βραδυτής.

μελληίσω σπουδάσω, φροντίσω.

μελληταὶ ὑπερθετικοί. Thuc. 1 70.

μελλονικῶν τὸ βραδύνειν καὶ ἀναβάλ-
εσθαι. Ἀριστοφάνης (Av. 643) "ἂδ' ἐνυάζειν
ἔω εἰς ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικῶν." Νικίας
γὰρ υἱὸς Νικηράτου, ὃς ἀνεβάλλετο ἀπελ-
θεῖν εἰς Σικελίαν· βραδὺς γὰρ ἦν περὶ τὰς
ἐξόδους, καὶ ὡς οἱ διαβάλλοντες, οὐ προνοη-
τικός ἀλλὰ μελλητής.

μέλλω ἐπὶ τοῦ βραδύνω. καὶ ἐπὶ τοῦ
ἰσομένου χρόνου παρὰ Θεουδίδῃ (1 36). καὶ
Σοφοκλῆς (El. 305) "μέλλων γὰρ αἰεὶ δρᾶν
τι τὰς οὐσας τέ μου καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπί-
δας διέσθορα." καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 11)
"μὴ δῆθ', ἱκετεύω, πλην ὅταν μέλλω ἐξεμεῖν."
ὑτίσιν, εἰ ὅλως λέγεις, τότε εἶπε ὅτε μέλλω
ἐξεμεῖν, ἵν' ἀπῶς ἐμέσω, καὶ μὴ καὶ τότε καὶ
τε λέγεις. ἢ οὕτω· τότε, φησί, λέγε, ἐν θέ-
της, ἐπιτηρήσας ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν· ῥᾶστα
ἂρ ἂν μᾶλλον ἐξεμέσαιμι, ἐν εἴπης.

μελόμενοι· "καὶ ἐπίσειον εἶναι θεοφι-
εῖς, τῷ θαίμονι τούτῳ μελόμενοι."

μέλον διὰ φροντίδος ὡν Ἀριστοφάνης
(esp. 1328) "οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ
ὄνον εἰδέναι σκαμματίον, εἴποτέ τι θλιβό-
νος ἐκβάλλω." (Agath. 2 28) ὅτι δὴ βασιλεὺς
καὶ Πέρσης, ἐθνῶν τε τοσούτων καὶ πρῶ-
ων μέλοναυτῷ, ὃ δὲ ἐφίετο γῶν ὅμως ἀμη-
πη ἀπογεύεσθαι λόγων καὶ τῆς περὶ ταῦτα

γάννησθαι δόξης.

μελόντων (Hom. Σ 463) ἐπιμελείσθωσαν.

μέλος τι μελλοδειπνικόν Ἀριστοφά-
νης (Ecccl. 1153) "ὑπανακίνει Κρητικῶς τὸ
πόδε. (1165) τάχα γὰρ ἐπεισι λοπαδοτεμαχο-
σελαχογαλεοκρά."

μέλον ἐπιμελοῦ· "καὶ τὰ λοιπὰ με μέ-
λου δικαίως, ὥσπερ ἐς τὸδ' ἡμέρας" (S OC
1137).

μέλπηθρα (Hom. N 233) παίγνι, σπα-
ράγματα.

μέλποντες ᾄδοντες, ἀνυμνοῦντες.

μελύδριον Ἰωνικόν ἀντὶ τοῦ τρυφη-
λόν· τοιοῦτοι γὰρ Ἴωνες. Ἀριστοφάνης (Ecccl.
877) "δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοῦμὸν ζῶμα μελύδριον
εὐροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν."

Μελχισεδέκ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ καὶ βασι-
λεὺς τῶν Χαναναίων. οὗτος κτίσας πόλιν ἐν
τῷ ὕρει τῷ λεγομένῳ Σιών ἐπωνόμασεν αὐ-
τὴν Σαλήμ, ὃ ἔστιν εἰρήνης πόλις· ἐν ἣ βα-
σιλεύσας ἔτη ριγ' ἐτελεύτησε δίκαιος καὶ παρ-
θένος. ἀγενεαλόγητος δὲ εἰρηται παρὰ τὸ μὴ
ὑπάρχειν ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀβραάμ ὅλως,
εἶναι δὲ Χαναναῖον τὸ γένος καὶ ἐκ τῆς ἐπι-
ράτου σπορᾶς ὁρμώμενον. ὅθεν οὐδὲ γενεα-
λογίως ἠξίωτο· οὐ γὰρ πρεπωδέσατο ἦν τὸν
τῆς ἄκρας δικαιοσύνης ἐπιλημμένον συμπλέ-
κειν τῷ τῆς ἄκρας ἀδικίας γένει· διὸ καὶ
ἀπάτορα καὶ ἀμήτορα τοῦτον εἶναι φασιν.
ὅτι δὲ Χαναναῖος ἦν τὸ γένος, εὐδηλον καὶ
ἀφ' ὧν ἐκράτει καὶ ἐβασίλευε κλημάτων Χα-
ναναίων, καὶ οἷς ἐπλησίωζε πονηροτάτοις Σο-
δόμοις. καὶ μέντοι καὶ ἡ Σαλήμ, ἥς ὑπῆρχε
βασιλεὺς, ἡ πολυθρόνητος Ἱερουσαλήμ ἔστιν,
οὐδέπω τὸ ὅλον ὄνομα φέρουσα τῆς Ἱερου-
σαλήμ, ἐκ προσθήκης δὲ τῆς ἱερᾶ μετὰ τὴν
Σαλήμ προσλαμβάνουσα συλλαβὴν, καὶ κατὰ
συνάφειαν Ἱερουσαλήμ ὀνομασθεῖσα. διὰ δὲ
τὸ ἀγενεαλόγητον λέγεται ἀπάτωρ καὶ ἀμή-
τωρ. ὅταν δὲ ἀκούσης πικρὰ τῶν Μελχισε-
δεκίων ὅτι Θεὸς ὀνομάζεται, μνήσθητι τοῦ
ἀποσολικοῦ, ὅτι ἐτέρας γενεᾶς ἐξί, τουτέστι
τῶν Χαναναίων.

Μελχισεδέκ ἱερεὺς οὐκ Ἰουδαίων μό-
νον ἀλλὰ καὶ ἐθνῶν. οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἐχ
ὑπὲρ Ἰουδαίων μόνον ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ πάν-
των ἀνθρώπων ἑαυτὸν προσεκήνοχε τῷ Θεῷ.
ἄρχεται δὲ τῆς ἱερωσύνης ἐν τῇ νυκτὶ μεθ'
ἦν τὸ πάθος ὑπέμεινεν, ἡνίκα λαβὼν ἄρτον
καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ εἶπε "λάβετε

φάγετε" καὶ τὰ ἑξῆς. οὗτος ὁ Μελχισεδέκ ἐπὶ Ἀβραάμ ἤκμαζεν, ἀνὴρ θειοσεβής, ἐθνικός, καταγόμενος ἐκ τοῦ γένους Σίδου υἱοῦ Αἰγύπτου, βασιλέως τῆς Αἰθύης. ὅσις γενόμενος ἱερεὺς καὶ βασιλεὺς τῶν Χαναναίων ἔκτισε πόλιν ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ Σιών, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν Ἱερουσαλήμ, ὅπερ ἐστὶν εἰρήνης πόλις, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν αὐτῇ ἑτηρῖγ'.

c Μελχισεδέκ. οὗτος βασιλεὺς ὢν τῶν Χαναναίων καὶ ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου θεῷ, ὑποσφρόντι τῷ Ἀβραάμ ἐκ τοῦ πολέμου ἀπατήσας ἐξήγαγεν αὐτῷ ἄρτους καὶ οἶνον, καὶ εἶπε πρὸς Ἀβραάμ "εὐλογημένος Ἀβραάμ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ εὐλογημένος ὁ θεὸς ὁ ὑψίστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι." καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβραάμ δεκάτην ἀπὸ πάντων. ἐρμηνεύεται δὲ Μελχισεδέκ βασιλεὺς εἰρήνης. cf. Genes. 14.

Μελλοὶ μὲν προσοχθίσματι. εἰδῶλον καὶ τοῦτο· προσοχθίσματα γὰρ καὶ βδελύγματα τὰ εἰδῶλα προσυγορεύειν εἰωθεν ἡ γραφή, ὅπερ δηλοῖ τὸ μύσος καὶ ἀπόβλητον. Theodoret. in Regg. 3 ἐρ. 37, 4 ἐρ. 3.

μέλω ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί.

μεμιαγμένη μᾶζα, ἐπὶ τῶν ἐτοίμων ἀγαθῶν.

μεμιαγμένην παρεσκευασμένην καὶ ἐν ἐτοιμίᾳ γενομένην. ἐνθεν καὶ πυρομία "μᾶζαν μεμαχῶς τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμιαγμένην" (A Eq. 55).

μεμακχοκότε τὰ Μακχῆς φρονῶντα, ἀνοηταίνοντα· Μακχῶ γὰρ καὶ Αἰμιῷ ἐγένοντο ἐναί, τατέσι βαρέως νοοῦσαι. Ἀριστοφάνης (Eq. 62) "ὃ δ' ὡς ὀρᾷ μεμακχοκότε τὸν δεσπότην, "τέχνην πεποιήται."

μεμιακχιᾶ (Hom. A 435) προθυμονμένη.

μεμιαυῖα προθυμωμένη, γλιχομένη· (AP 7148) "οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖς ἡδύνατο καὶ μεμιαυῖα εὐρέσθαι Κλωθῶ τῷδ' ἕτερον φονέα."

μεμιασιλημένος (an μεμης-) κατειργασμένος, τουτέστι μεμασημένος.

μεμιαῶς (Hom. A 40) προθυμούμενος.

μεμβλώκατον ἀντὶ τοῦ παραμένουσι. καὶ μέμβλετό μοι ἀντὶ τῆ μετ' ἐπιμελείας γέγενετο.

μέμβλωκε παραμένει. καὶ μεμβλώκός (Callim. fr. 124) παραγενόμενον καὶ μετ' ἐπιμελείας κατασκευασθέν.

μεμελημένος πεπονημένος.

μεμένηται μένει.

μεμετρέεται (Herodot. 4 56) μεμέτρηται.

μέμηλα ἐφρόντισα. καὶ μέμηλε μέλει. μεμηλῶς ἐπιμελούμενος.

μέμηνε μινύνεται.

μεμιλτωμένον· Ἀριστοφάνης (Ach. 22) "τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον." ἐπὶ ὀκνηρῶς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, εἰώθασιν ὑπέρκειται δύο μεμιλτωμένον σχοινίον ἐκτεινόντες διὰ τῆς ἀγορᾶς διώκων τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὡς φησι Πλάτων ὁ κωμικός. ὅσοι δὲ ἐχρίοντο, ἐξέτινον ζημίαν.

μεμισθαυρηκῶς ὁ μισθῷ καμῶν.

Μέμμιος ὑπάτος ἦν Ῥωμαῖον.

μέμνη (Hom. O 18) β' προσώπων.

μεμνήτο μμνήσχοιτο. οὕτω προπερισπωμένως, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Ὀμηρικῇ προσωδίᾳ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (992) "ἴνα τοῦμόν ἱμῖον φορῶν μεμνήτό μου."

Μέμνων ὁ ἐξ Ἰλίου στρατεύσας ἡγεῖτο μὲν Αἰθίοπων, ἃς ἦν δὲ Αἰθίοψ, ἀλλὰ ἀπὸ Σούσων τῶν Περσικῶν καὶ τοῦ Χούσπου ποταμοῦ, τὰ ἐκείνη ἔθνη ὑποχείρια ἔχων. cf. Pausan. 10 31 7.

μεμοιραμένων λαχόντων, κληρωσάμενων.

μεμοίραται μετέχει, εἴληφε.

μέμονα (Hom. E 482) προθυμοῦμαι.

μέμορται μεμοίραται.

μεμπτέος μέμπτως ἄξιος.

μεμναλωμένα εὐτραφῇ καὶ πότῳ· ὅτω γὰρ καὶ ὁ νόμος ἐκέλευσε. καὶ Μαλαχίας δὲ ὁ προφήτης ἐκέλευσεν ἁμωμῷ τε καὶ ἄρτια· ἐπαυῖται δὲ τοῖς τοιαῦτα μὲν ἔχουσιν, ἀνάπρηρα δὲ προσφέρουσι. Theodoret. in Ps. 65 15.

μεμύημαι πεπείραμαι. ad Philipp. 4 12.

μεμυκότε κρύψαντα, καμμύσαντα· ἡ κεκολλημένα. καὶ Ὀμηρος (Ω 420) "σὸν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν." ἐκ παρατηρήσεως Ὀμηρὸς φησι τῶν ἐν πολέμῳ τραυθέντων τὰ τραύματα μὴ μύνει, μόνον δὲ τοῦ Ἑκτορος κατὰ θείαν πρόνοιαν. καὶ ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 115) "τὸν πάρος Ὀρβηλοῖο μεμυκότε δειράσι ταῦρον," ἀντὶ τοῦ μυκηθμῷ χρωμένον, μυκώμενον.

μεμύρωμαι Ἀριστοφάνης (Ecl. 1105) "μακαριωτάτῃ ἐγώ, ἥτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρῶμασιν ἀγαθοῖς· πολὺ δ' ὅπερ

πέπαικιν αὐτῶν τὰ Θάσια ἀμφορείδια." ἀμφορείδια τὰ κεράμια. ἀπανθήσαντα δὲ ξηρανθέντα.

μεμυσίλημένοι (A Plut. 627) εὐωχημένοι, ζωμὸν ἀρυσάμενοι ἄρτοις κοίλοις καὶ μυρρίαι μιμημένοις. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυρρίοις, οἷον μυρρίλιον τι ὄν. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἐορτῇ πάντες προῖκα ἤσθιον καὶ τὴν ἀθύρμαν καὶ ἄλλα τινά. μυρίλη δὲ καλεῖται κοῖλος ἄρτος. ἦγον ἀθύρα· ἐν γὰρ τοῖς Θεσείοις ἀθύραν ἤσθιον. ὁ δὲ νοῦς· ὁ πολλὰ ταλαιπωρήσαντες καὶ εἰς οὐδὲν ἐσιαθόντες, νῦν δὲ εὐτυχίσαντες. ὀλιγίσις δὲ ἀλφίτοις λέγει ἦγον ἄρτοις· τοῖς κοίλοις γὰρ ἄρτοις τοὺς ζωμοὺς ἀρρύνενοι ταχέως ἐκορέννυντο δι' ἔνδειαν ἄρτε. πεποιήται δὲ ἡ λέξις, λέγω δὴ ἡ μυρίλη, παρὰ τὴν μάσησιν. ἡ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὄσων ὀλίγον ἄρτον ἤσθιον. ἡ τῷ ζωμῷ σχολάζοντες ὑπὸ τούτου ἐκορέννυντο.

Μέμφις ὄνομα κύριον. Μέμφεως· ἡ δοτικὴ Μέμφει. καὶ Θηλυκὸν ἡ Μέμφις.

Μεμφίτης δ' ἀπὸ τῆς Μέμφεως.

μεμφωλὴ μέμφις.

μεμφίβολεῖν μέμφεσθαι.

μεμψίμοιρος φιλεγκλήμων.

μεμωχημένος καταπεφρονημένος.

Μέμωνος ὄνομα κύριον.

Μέναιχμος ὄνομα κύριον.

Μένανδρος Ἀθηναῖος κωμικὸς ἀρχαῖος. καὶ Μένανδρος ἑτερος, Ἀθηναῖος, ὁ Διοπείθους καὶ Ἑγεγράτης, περὶ οὗ πολλὸς πυρὰ πᾶσιν ὁ λόγος, κωμικὸς τῆς νέας κωμωδίας, σραβὸς τῆς ὄψεως, ὅξυν δὲ τὸν νῆν καὶ περὶ γυναικας ἐκμανέσας. γέγραφε κωμωδίας ρή, καὶ ἐπιστολὰς πρὸς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα, καὶ λόγους ἑτέρους πλείους καταλογώδην.

Μένανδρος Λαοδικεὺς τῆς παρὰ Λύκω τῷ ποταμῷ, σοφιστής, ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην καὶ Μινεκιανῆ προγυμνάσματα, καὶ ἄλλα.

Μένανδρος προτίκτωρ ἰσορικός, ὃς λέγει περὶ ἐαυτοῦ (p. 438 Nieb.) "ἔμοι πατὴρ Εὐφρατῆς ἐκ Βυζαντίου ὁρμώμενος ἦν· οὗτος δὴ οὖν ἤκισα τῆς τῶν λόγων μετείληχει παιδείας. Ἡρόδοτος μὲν οὖν (ὁμόγνιος δὲ μοι) τῆς πρὸς τὸν νόμον ἀπογευσάμενος παιδείας, εἰτα ἀφηνίασε τῆς περὶ ταῦτα σπουδῆς· ἀλλ' ἔγωγε οὐτε χρῆναι ῥόμην μὴ καὶ νόμοις ὁμιλῆσαι καὶ ἐς τέλος ἰκέσθαι τῶν

πόνων, καὶ δὴ ἀφικόμην, ὥς μοι ὑπῆρχε δυνατόν. ἤκισα δὲ ἐχρησάμην τῇ ἐπαγγελίᾳ τῇ ἐπιτηδεύματος· ἔ γάρ μοι θυμῆρες ἦν ἀγωνίζεσθαι δίκας, ἔτε μὴν ἐν τῇ βασιλείᾳ σοῦ θαμίζειν καὶ δεινότητι λόγων τὰς τῶν ἐντυγχανόντων οἰκιοῦσθαι φροντίδας. τὰ σπουδαῖα τοιγαροῦν παρεῖς καὶ τὰ χεῖρις ἐλόμενος κερηνῶς περιενόσουν, καὶ μοι καταθύμιοι ἦσαν οἱ τε θόρυβοι τῶν χρωμάτων καὶ οἱ ἀμιλλητήριοι τῶν ἵππων ἀγῶνες, ἔτι γε μὴν καὶ ἡ παντόμορος ὄρχησις. ἔ μὴν ἄλλὰ καὶ παλαιστροὺς ἐναπεδνύμην, καὶ ἐς τοσούτων ἐξώκειλα ἀφροσύνης ὥς καὶ τὸν φαινόλην ἀποδύσασθαι, συναποδύσασθαι δὲ αὐτῷ καὶ τὸ νενεχὲς καὶ ἄλλο ὃ τι ἐς βίον ἀγλαΐσμι. ἐπεὶ δὲ Μανρίκιος τὸ βασιλεῖον διεδήσατο κράτος, τῷτο μὲν προμηθέεστα ἔχων ἐς τῆς ὑπεκούς, τοῦτο δὲ καὶ μισῶν ἐραστῆς ποιημάτων τε καὶ ἰσορίας ἤδισα ἐπαύων, ὥς καὶ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς μέρος καταναλίσκειν περὶ τὰς τοιαύτας φροντίδας καὶ παρορμῶν ἐντεῦθεν καὶ ὅξυνει τοῖς χρήμασι τοὺς ἀμβλυτέρος τὸν λογισμὸν, ἀγαπητῶς ἐν τῷ τότε ἔγωγε ἀλύων καὶ δυσανασχετῶν τιῷ μὴ τὰ δέοντα ἔχειν, ἀναλογιζόμενος ἦν ὥς οὐ χρεῶν ἀνάγκητά με περνοσεῖν. ὥς δ' ἂν οὖν μὴ διὰ παντὸς κενεμβυατοίην, ὠρμήθην ἐπὶ τήνδε τὴν συγγραφὴν, ἄρξασθαι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν Ἀγαθίου καὶ τῆς ἰσορίας ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν" (ἀπ' διαδοχῆν).

Μενδαῖος ὁ ἀπὸ τῆς Μένδης.

Μένδη, πόλις μιάτων ἐν Παλλήνῃ Μένδῃ, ὑπὸ Ἑρετριῶν ὥρισμένη. Harp.

Μένδην. οὕτω καλοῦσι τὸν Πᾶνα Αἰγύπτῳ ὥς τραγοπόσσωπον, τῷ καὶ τὸν τράγον τῇ αὐτῶν διαλέκτῳ οὕτω καλεῖν· καὶ τιμῶσιν αὐτὸν ὥς ἀνακείμενον τῇ γονίμῳ δυνάμει, ὥς μὴ ἐσθίειν τράγους· ὁχευτικὸν γὰρ τὸ ζῶον. ἦν δὲ καὶ ἱερὸν τοῦ Μενδῆσις παρ' Αἰγυπτίοις, ἐν ᾧ ἄγαλμα τραγοσελὲς ἦν, ὁρθὸν ἔχον τὸ αἰδοῖον.

Μενδήσιον κέρως τὸ τοῦ Νεῖλα εἶδος. μένεα πνεύων (Hom. B 536) μεγάλα δυνάμενος.

μενεαινέμεν (Hom. E 608) προθυμεῖσθαι.

μενεδαῖος καὶ κατὰ τροπὴν μενεδήιος.

μενεδαῖος ἵππος ὁ πολεμιστήριος. (AP 7 208) "σῆμα τόδε φθιμένου μενεδαίου εἶ-

σατο Δῦμις ἦπερ, ἐπεὶ ἐξόνον τοῦδε διαφο-
νὸς Ἄρης τύψε.”

Μενέδημος.

Μενεκλείδης.

a Μενεκράτης κωμικός. δράματα αὐτῷ
Μανέκτωρ ἢ Ἑρμιονεύς.

b Μενεκράτης Συρακούσιος ἰατρός. οὗ-
τος δὲ μισθὸν μὲν οὐδένα ἐκομίζετο τῆς Θε-
ραπείας (ἐθεράπευε γὰρ τὴν ἱερὰν νόσον),
δοῦλους δὲ αὐτοῦ ὁμολογεῖν τοὺς θεραπευο-
μένους ἀπῆλθε, καὶ Δία ἑαυτὸν ἐκάλεε, θεὸς
δὲ τοὺς ἰαθέντας ὑπ’ αὐτοῦ, τιθεὶς ἐκάστῳ
προσηγορίαν, τῷ μὲν Ἑρμοῦ τῷ δὲ Ἀπόλ-
λωνος. Athen. p. 284.

a Μενέλαος Αἰγαῖος ἐποποιὸς ἔγραψε Θη-
βαῖδα ἐν βιβλίῳ α΄, καὶ ἄλλα.

b Μενέλαος. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς
(4 27). ἀδελφὸς Φιλίππου ὁμοπάτριος. Hagn.
μενέμαχοι καρτερικοί, μένοντες ἐν τῇ
μάχῃ· οὗς Ὅμηρος μενεάριους καλεῖ.

μενετοὶ θεοί, καὶ μὴ ἀποδιδῶσι
μισητήριον (A An. 1619) ἀντὶ τοῦ ἀνεξίκακοι
καὶ οὐκ εὐθὺς τιμωρούμενοι· ἐπίμονοι καὶ
βέβαιοι καὶ οὐκ εὐεξαπύματοι. μισητήρια δὲ
ἢ εἰς τὰ ἀφροδίσια ἄκρασία. μήποτε μέντοι
γενικώτερον ἔστιν ἡ ἀπληξία, ἢ αἰσχροκέρδεια.

μενεχάρμης ὁ ὑπομονητικὸς ἐν μάχαις.
sch. Hom. I 525.

Μενζίτιον ὄνομα τόπου.

μενθῆρες αἱ φροντίδες.

Μένιππος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐ-
τοῦ ἐστὶ Κέρκυρες καὶ ἄλλα.

μενοεικῆς ὁ αὐτάρκης. καὶ μενοει-
κέα. Hom.

Μενοικεύς.

μενοινή ἢ προθυμία.

Μενοινῶς.

Μενοίτιος ὄνομα κύριον.

μένος δύναμις, ὀρμή. διαφέρει δὲ τὸ
μένος τοῦ θάρρους· τὸ μὲν γὰρ μένος ἐστὶ
τῷ σώματος, τὸ δὲ θάρρος τῆς ψυχῆς. sch.
Ven. E 2.

μενοῦνγε, ἐκ συνδέσιμων τριῶν, τὸ
ἀληθές.

Μεντίδιος ὄνομα κύριον.

μέντοι. τὸ δὲ σὺν τῷ γέ παρ’ οὐδενὶ τῶν
Ἑλλήνων.

Μέντορος ὄνομα κύριον.

μένω· ἡ δὲ Ὀλυμπιάς ἐπὶ τῶν ἑαυτῆς
ἔμνε λογισμῶν.”

Μένων. οὗτος δηλὸς ἦν ἐπιθυμῶν μὲν
πλοῦτε ἰσχυρῶς, ἐπιθυμῶν δὲ ἄρχειν, ὅπως
πλείω λαμβάνοι, ἐπιθυμῶν δὲ τιμᾶσθαι, ἵνα
πλείω κερδαῖνοι· φίλος τε ἐβόλετο εἶναι τοῖς
μέγιστον δυναμένοις, ἵν’ ἀδικῶν μὴ δοίῃ δι-
κην. ἐπὶ δὲ τὸ κατεργάζεσθαι ὧν ἐπιθυμοῖτο,
συντομωτάτην ᾗτο ὁδὸν εἶναι διὰ τῷ ἐπιβο-
ρεῖν τε καὶ ψεύδεσθαι καὶ ἔξαπατᾶν· τὸ δὲ
ἀπλοῦν καὶ τὸ ἀληθές ἐνομιζέτο αὐτῷ ἡλί-
θιον εἶναι. ἐργῶν δὲ φανερός μὲν ἦν ἑδὲνα,
ὅτι δὲ φραῖη φίλος εἶναι, τούτῳ ἔνδελος ἐγί-
νετο ἐπιβουλεύων. καὶ πολέμιον μὲν οὐδενὸς
κατεγέλα, τῶν δὲ συνόντων πάντων ὡς κα-
ταγελῶν αἰεὶ διελέγετο. καὶ τοῖς μὲν τῶν πο-
λεμίων κτήμασιν οὐκ ἐπεβούλευν· χαλεπὸν
γὰρ ᾗτο εἶναι τὰ τῶν φυλαττομένων λαμ-
βάνειν· ἀλλὰ τὰ τῶν φίλων μόνος ᾗτο εἰ-
δέναι ὅτι ῥῆξον ἀγύλακτα λαμβάνειν. καὶ
ὅσους μὲν αἰσθάνοιτο ἐπιόρκας καὶ ἀδίκους,
ὡς εὖ ὠπλισμένους ἐφοβεῖτο· τοῖς δὲ ὁσίοις
καὶ ἀλήθειαν ἀσχοῦσιν ὡς ἀνάνδροις ἐπι-
ρᾶτο χρῆσθαι. ὥσπερ δὲ τις ἀγύλλεται ἐπὶ
θεοσβείᾳ καὶ ἀληθείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ, ἔτω
Μένων ἡγύλλετο τῷ ἔξαπατᾶν δύνασθαι, τῷ
πλάσαι ψευδῆ, τῷ φίλους διαγελᾶν. τὸν δὲ
μὴ πυνθῶρον ἀπαίδευτον ἐνόμιζεν εἶναι. καὶ
παρ’ οἷς μὲν ἐπεχείρει πρωτεύειν, διαβάλλων
φιλίαν, τοὺς πρώτους τούτῳ ᾗτο δεῖν κτῆ-
σασθαι· τὸ δὲ πειθομένους τοὺς στρατιώτας
παρέχεσθαι ἐκ τῷ συναδικεῖν αὐτοῖς ἐμμη-
νῶτο. τιμᾶσθαι δὲ καὶ θεραπεύεσθαι ἡξίου
ἐπιδεικνύμενος ὅτι πλείω δύναται καὶ ἐθέλοι
ἢ ἀδικεῖν. εὐεργεσίαν δὲ κατέλεγεν, ὁπότε
τις αὐτοῦ ἀφίστατο, ὅτι χρώμενος αὐτῷ οὐκ
ἀπώλεσεν αὐτόν. X Anab. 2 6 21.

μερουρχία αἱ δύο χιλιαρχίαι, ἀνδρῶν
βμῆ. οἱ δὲ καὶ τέλος ὀνομάζεσθαι, καὶ τὸν ἡγέμε-
νον μεράρχην καὶ τελετάρχην. Aelian. Fact. 9.
μεριδάρχιας μεριτίας, κατὰ δεκυρχίας.
μερίζω αἰτιατικῇ.

μερίς ἡ κληρονομία.

μερίς οὐ πνίξ. τῶν δυνατωτέρων ἀρπα-
ζόντων τὰς τροφὰς τῶν ἀσθενέστερων, καὶ
ἐπὶ τούτῳ ἐκείνων πνιγομένων, ἐπεὶ ἄρα αὐ-
τοῖς βοηθεῖν οὐκ ἠδύναντο, ἐπενοήθη ὁ δια-
μερισμός· καὶ ἕκαστος ἐκῆκε τὸ ἴσον λαμβά-
νων ἐπεφάνει “μερίς ἐ πνίξ.” ἡ ἔτιω γράφε,
μερίς οὐ πνίγει. ὅτε ἦν οἱ δυνατοὶ ἡρπαζον,
ἦν πνίξ· ὅτε δὲ ἐπενοήθη ὁ μερισμός, ἐλε-
γον οἱ πένητες “μερίς οὐ πνίξ.”

μερίτην συμμερισθῆναι. Πολύβιος (4 29) "καὶ πολλὰ περιελασάμενοι σώματα καὶ θρέμματα, τούτων οὐδενὸς μερίτην ἐποίησαντο τῶν ἁλόντων."

μερίτης ὁ τινος πράγματος μεταλαγχάνων. Πολύβιος (8 31) "ὁ δὲ φύλαξ εὐθὺς ἀνοίγει, ἐλπίζων καὶ πρὸς αὐτόν τι διατείνειν τὴν εὐαγρίαν διὰ τὸ μερίτην αὐτῷ γίνεσθαι τῶν εἰσφερομένων."

Μερκηδῖνον τόπος τις.

μερμερίζω φροντίζω, ἡ χολῶ.

μέρμερα μερίμνης ἄξια, χαλεπά. sch. Hom. Θ 453.

μερμερίζω μεριμνῶ.

Μερμερόης ὄνομα κύριον. "τὸν Μερμερόην ... Κασκάσον" (cf. v. ἀξιόλογα).

μέρμις τὸ σχοινίον (Hom. κ 28).

Μερόη νῆσος κατὰ τὸν ὠκεανόν. (AP 5 301) "εἰ καὶ τηλοτέρῳ Μερόης τεὸν ἵχνος ἱρεῖσαι."

Μερόλας ὄνομα κύριον.

μέροπες οἱ ἄνθρωποι, παρὰ τὸ μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὅπα ἡγουν τὴν φωνήν. ἡ εὐθεῖα μέροψ.

Μερόπη ὄνομα κύριον.

μέσαβον (Hes. O. 467) τὸ μέσον τῶν βοῶν ξύλον.

μεσάγκυλα.

μεσαιπόλιος ὠμογέρων, μισοπόλιος.

μεσαιέτατος ὁ μέσος. καὶ μεσαιέτατον τὸ ὑψηλόν.

μεσάτμω τῷ κανόνι, τῷ μέσῳ καλᾶμνι τοῦ ἰσοῦ.

μεσαύλιον κυρίως μὲν ἡ μέση θύρα, κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ μεσαύλιον. ἡ μεσαύλιον ὁ μέσος τόπος τῆς αὐλῆς.

μεσεγγύημα. μεσεγγύημα ἔστιν ὅταν οἱ συνεπιθέμενοι πρὸς ἀλλήλους περὶ πραγμάτων τῶν οὐ κατὰ τρόπον οὐδὲ δικαίως ἔσσεσθαι μελλόντων, ἡ ἔξ ὧν τις βλάβη γενήσεται τῷ κοινῷ τῆς πόλεως, ὑπὲρ τοῦ πραχθῆναι τὰ κατὰ τὰς συνθήκας μισθόν τινα ὀρίσαντες, παρυκατατιδῶνται κοινῷ φίλῳ τὸ ἀργύριον, ὅτῳ ἂν ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσι δοκῇ, ἂν ἄρα ἐκπραξάμενοι τὰ στοιχηθέντα βεβαιώσωσι.

μεσεγγύημα τὸ ὁμολογηθὲν ἀργύριον παρ' ἀνδρὶ μέσῳ γινομένῳ ἐγγυητῇ τῆς ἀποδόσεως, καὶ μεσεγγύησα θαι τὸ ποιῆσαι τοῦτο λέγεται. Harp.

μεσεγγυος μεσίτης, ἐγγυητής, μέσος δύο μερῶν.

μεσεγγυοῦνται ἐγγυηταὶ γίνονται, ἡ ἐγγυητὰς ποιῶνται, ὡς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ κατὰ τῶν Σοφιστῶν (5).

μεσηγύς μεταξὺ.

Μεσήης πηγῇ, καὶ Μεσήιδος γῆς. Hom. Ζ 457.

μεσηλιεὶς ὁ μέσος τῇ ἡλικίᾳ. sch. Hom. Ν 361.

μεσημβρίῳ. καὶ μεσημβρινός.

Μεσήνη ὄνομα πόλεως, καὶ Μεσήνιος ὁ ἀπὸ τῆς Μεσῆνης.

μεσιτεύειν ἀναμέσον κεῖσθαι. "τὰ δὲ χρήματα μεσιτεύειν ἐν Κύπρῳ συνετάξαντο, παρ' οἷς ἂν αὐτὸς εὐδοκηθῇ."

μεσίτης (1 Timoth. 2 5) ὁ εἰρηνοποιός.

Μέσμα ὄνομα πόλεως.

μεσοβασιλεύς. μετὰ θάνατον Ῥωμύλου ἀναρχίας οὐσῆς ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐνιαυτὸν ὅλον ἡ σύγκλητος τὸ κύρος τῶν κοινῶν εἶχε πραγμάτων, πενθήμερον ἀρχὴν τοῖς ἐπιφανέστεροις τῶν βουλευτῶν ἐκ διαδοχῆς κατανέμουσα· οὗς μεσοβασιλεῖς ὠνόμισαν.

μεσόγειον αἰτιατική. μεσόγειος δὲ ἀντὶ τοῦ μέσος κατὰ γῆν.

μεσόδμη τὸ μέσον.

μεσολαβηθεῖς. "τὸν δὲ νῖδον ἔπεισεν, εἰ τύχοι μεσολαβηθεὶς αὐτὸς ὑπὸ τῆς πεπωμένης, ἐξενεγκεῖν τὸν κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον." τουτέστιν ἐν τῇ μεταξὺ συσχεθεῖς. Polybius?

Μεσομήδης Κρῆς λυρικός, γεγονὸς ἐπὶ τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων, ἀπελεύθερος αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μύσεια φίλος. γράφει οὖν εἰς Ἀντίνοον ἐπαινον, ὃς ἦν Ἀδριανοῦ παιδικά, καὶ ἄλλα διάφορα μέλη.

ὅτι Ἀντωνῖνος τὸ τοῦ Σύλλου μνημεῖον ἀναζητήσας ἐπεσκέυαι, τῷ τε Μεσομηδέῃ τῷ τοῦς κισαρηνδικοῦς νόμους συγγράψαντι κεντάριον ἔχουσε, τῷ μὲν ὅτι καὶ κισαρηνδεῖν ἐμάνθανεν, ἐκείνῳ δὲ ὅτι τὴν ὠμότητα αὐτοῦ ἐξήλυν. Dio Cass. 77 13.

μέσον τὸ μετέχον τοῦ ἴσου. ἐπὶ γὰρ τῶν ἡθικῶν ἀρετῶν αἱ μὲν ὑπερβολαὶ καὶ ἐνδεῖαι, ἐναντία οὖσαι ἀλλήλαις, ὑπὸ τὴν κακίαν εἰσίν, αἱ δὲ ἀρεταί, μέσαι αὐτῶν οὐσαι, ὑπ' ἄλλο γένος εἰσίν· ὑπὸ γὰρ τὴν ἀρετὴν. ἡ δὲ συμβέβηκε ταύταις οὐ μόνον μέσαις εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐναντίας ἐκατέρωθεν τῶν ἀκρῶν· ἐκ

γὰρ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, ὄντος τοῦ μὲν ἐν ὑπερβολῇ τῇ δὲ ἐν ἐνδείᾳ, καὶ τὸ μεταξὺ αὐτῶν τὸ ἴσον ὑπὸ ταυτὸν γένος. ἔστιν οὖν κυρίως μέσον τὸ κατὰ μέξιν τῶν ἄκρων τοιούτον ὄν, καὶ ἀναγκαίως ὑπὸ ταυτὸν ἐστὶ γένος τοῖς ἄκροις. ἡ δὲ ἄρετὴ οὐχ οὕτω τῶν κακῶν μέση. ὁμωνύμως γὰρ τὸ μέσον λέγεται· λέγεται γὰρ καὶ ἐν κύκλῳ μέσον τὸ κέντρον. ἀλλὰ καὶ ἐν ὅροις μέσος ὁ τῷ μὲν ὑποκείμενος τοῦ δὲ κατηγορούμενος. ἡ ὅλως ὁ δις λαμβανόμενος ἐν ταῖς τῶν προτάσεων συμπλοκαῖς καὶ τοῖς τοιούτοις λέγεται μέσον, ὅταν ἀμφοῖν μετέχη τῶν ἄκρων· τῇ θίσει γὰρ καὶ μέξει καὶ κράσις τῆς σχέσεως αἰτίαν ἐν ἅπασιν ὁ μέσος ἔχει.

“Ομηρος (Ψ 574) “εἰς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσαυτε.” οὐκ ἔστιν, εἰς τὸ μέσον παρελθόντες, ἀλλὰ μέσως δικάσαυτε, μήτε τούτῳ προσχαριζόμενοι μήτε ἐμοί· διὸ καὶ ἐπιφέρει “μῆδ’ ἐπ’ ἀρωγῇ.” “ἐγὼ δ’ ἔχομαι μέσος” (A Ach. 570) ἀντὶ τοῦ ἡττημαι, ἀπὸ μεταφορῆς τῶν ἀθλητῶν τῶν τὰ μέσα ληφθέντων.

μεσοπορῶν μέσην ὁδεύων.

μεσότης ἀληθής. ὅτι μεσότητές εἰσιν, οὐκ ἀκρότητες αἱ τῶν ἡθῶν ἀρεταί, μάλιστα ἡ δικαιοσύνη.

ὅτι μεσότης καὶ μέτρον οὐ δύνανται μᾶλλον καὶ ἕττον γενέσθαι, ἡ δὲ ὑπερβολὴ καὶ ἡ ἔλλειψις, ἐπειδὴ ἐπ’ ἄπειρον προχωρεῖ. διὰ τοῦτο ὁρίζον αὐτὴν ἔλεγον δυνάδα.

μεσουρρανήσαντος ἡλίου.

Μεσσόου τόπος.

μεσοῦται πληροῦται.

μέσφ’ ὅτε ἔως οὔ.

μεσῶ γ’ συζυγίας τῶν περισπωμένων. Εὐριπίδης Μηδεία (60) “ζηλῶ σ’ ἐν ἀρχῇ πῆμα, κοῦδέπω μεσοῖ.”

μέτα μέτεστιν. “ὦ κακὴ κεφαλὴ, οὐ σοὶ τοῦτῳ μέτα,” ὁ ἔστι μέτεσι. καὶ αὐθις (A Eccl. 173) “ἐμοὶ δ’ ἴσον μὲν τῇσδε τῆς χάρας μέτα” ἀντὶ τῇ μέτεστιν “ὅσον περ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βυρῶως πρῶγματι.”

μετά. ὁ τοῦ Ἀρχιβίου Ἀπολλώνιος πέντε δηλοῦν φησίν. ἐν· (Hom. O 96) “ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν.” ἐπὶ· (α 184) “ἐς Τιμέσῃν μετὰ χαλκόν.” ὑπὸ· (Ψ 367) “χαῖται δ’ ἐρῶσαντο μετὰ προίης ἀνέμοιο.” εἰς· (H 115) “μετὰ ἔθνος ἐταίρων.” σύν· (χ 318?) “σύν δ’ αὖ ἐγὼ μετὰ τοῖσι.” πρὸς· (ζ 115) “σφαί-

ραν ἔπειτ’ ἔρριψε μετ’ ἀμφίπολον βασίλεια.” “ὁ δὲ ἔκλεψε τὴν ῥάβδον πυθμένι καὶ πώματι, καὶ μετὰ χεῖρας εἶχεν αἰεὶ, οὔτε μεθ’ ἡμέραν κατατιθέμενος καὶ νύκτωρ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν ὑποτιθέμενος.”

μεταβυδίνω γενικῇ.

μεταβαλὼν σφαίρας.

μεταβολὴ κατὰ τέσσαρας τρόπους γίνεται, φθορᾶς ἀλλοιωσεως φθίσεως αὐξήσεως, καὶ ἐν τέσσαρσι θεωρεῖται κατηγορηματικῶς, ἐν οὐσίᾳ μὲν ὡς γένεσις καὶ φθορὰ, ἐν ποσὶ δὲ ὡς αὐξήσις καὶ μείωσις, ἐν ποιῇ δὲ ὡς ἀλλοιώσις, οἷον λεύκανσις μέλανσις, ἐν δὲ τῷ ποῦ, οἷον ἄνω, κάτω, ἐν Ἀ· κείῳ, ἐν ἄγορᾳ. ἐπὶ πλέον δὲ τῆς κινήσεως ἡ μεταβολή. τὸ γὰρ κινούμενον δεῖ εἶναι, ἵνα καὶ κινήται, τὸ δὲ γινόμενον ἢ φθειρόμενον οὐ μένει ὅπερ ἦν· καὶ ὅτι τὸ κινούμενον περὶ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον ἴσχει μεταβολήν, μηδὲν τῆς κινήσεως εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ὑποκειμένου συντελούσης, τὸ μέντοι γινόμενον καὶ φθειρόμενον οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ γίνεται, ἀλλ’ οἷον ἐξ ὕλης εἰς εἶδος μεταβάλλει τὸ γινόμενον, καὶ τὸ φθειρόμενον ἐμπαλιν. Philopon. in 1 de anima, C vii a.

μεταβολὴ ἔστιν ἡ δις ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινομένη κλίσις, κατὰ νῶτον τὰς τῶν ὀπλιτῶν ὄψεις μετατιθεῖσα. ἥς δύο διαφοραί, ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων, ἥν καὶ ἐπ’ οὐρὰν ἐπονομάζουσιν, ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους. ἔνιοι δὲ καὶ οὕτως αὐτὴν ὑπογράφουσι· μεταβολὴ ἐστὶ μετὰληψις τῆς προὑπαρχούσης ἐπιφανείας εἰς τὴν κατ’ οὐρὰν ἐπιφάνειαν, ἡ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων μεταβολὴ δις ἐπὶ δόρῳ κλινάντων γίνεται, ἡ δ’ ἐπὶ τοὺς πολεμίους δις ἐπ’ ἀσπίδα. Aelian. Tact. 25.

μετάβολοι πραγματευταί, μεταπραῖται.

Μέταβος ὄνομα κύριον.

μετὰ γὰρ νοσῶντων μαίνεται κα· λόν. ὅτι χορὴ συνεξομοιοῦσθαι τοῖς παροῦσιν. ὅμοιον τῷ “ὁ μαινομένους μὴ συμμαινόμενος, αὐτός μαίνεται.”

μεταγειτνίων δεύτερος μὴν παρ’ Ἀθηναίοις. ἐν δὲ τούτῳ Ἀπόλλωνι μεταγειτνίον θύουσι. Harp.

Μεταγένης ὄνομα κύριον. μεταγενής· μεταγενέστερος.

Μεταγένης Ἀθηναῖος, δούλο καὶς, καὶ· μικός. τῶν δὲ αὐτοῦ δραμμάτων ἐστὶ ταῦτα,

Ἄβραι, Μαρμάκοτος, Θουριοπέρσαι, Φιλοθύτης, Ὀμηρος ἢ Ἀσκηταί.

μεταδιδάξαι τὸ τὴν προτέραν ἀφείναι βουλὴν καὶ ἐλθεῖν ἐπ' ἄλλην. "καὶ οὕτε μεταδιδύσκοντος ἐπείθοντο τοῦ ἡγεμόνος, οὔτε θλοφυρομένους καὶ ἐκτενόντος ἔπασχόν τι πρὸς τὰς δεήσεις."

μεταδιώξαι ἐπιζητῆσαι, ἐρευνεῖν. "μετὰ τῶν ἐπιτηδείων ὑπέξειλθόντα ἐτέραν μεταδιώξαι χόρην."

μεταδόρπια ἐπίδειπνα.

μετάδος ἐνδεεῖ ἄρτου.

μεταίτιον. Ἡρόδοτος (4 200) "τῶν δὲ πᾶν γὰρ ἦν τὸ πλῆθος μεταίτιον, οὐκ ἰδέκοντο τοὺς λόγους."

μέταϊτος προσηύτης, ἐπαίτης. "οὕτω τε μέταϊτος ἐτελεύτησε καὶ χρημύτων ἄπορος ὡς κοινοῖς ταφῆναι χρήμασι" (Io. Antioch. exc. Peir. p. 786).

μεταίχμιον μεταξὺ δύο θαλάσγων τοῦ πολέμου.

μετακαλοῦντες ἀνυπείθοντες. "τοὺς μὲν ἀπειλὴ ἀνασέλλοντες, τοὺς δὲ καὶ βίβη μετακαλοῦντες."

μετακόσμιον τοῦ κόσμου χρειτόνα.

μεταλαγχάνει μέγχει. ἀφυσσερεῖ ἢ ὑποτυγχάνει κλήροτ.

μετὰ Λέσβιον ὥδόν, πυρομύα λεγομένη ἐπὶ τῶν τῷ δεύτερῳ φερομένων. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς Λεσβίους κισθαρωδὸς πρῶτους προσεκαλοῦντο. ἀκυτσατουσίης γὰρ τῆς πέλειος αὐτῶν χρησμός ἐγένετο τὸν Λέσβιον ὥδόν μεταπέμπεσθαι. οἱ δ' ἐξ Ἀντίσσης Τέρπανδρον ἐφ' αἵματι φεύγοντα μεταπεμψάμενοι ἤκουον αὐτοῦ ἐν τοῖς σισσιτίοις, καὶ κατεξύλησαν.

ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι συσιῶντες μετέπεμψαντο ἐκ Λέσβου τὸν μουσικὸν Τέρπανδρον, ὃς ἤρμοσεν αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὴν εὐσσίην ἔπαυσεν. εἴ ποτε οὖν μετὰ ταῦτα μισικοῦ τινὸς ἤκουον οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἔλεγον "μετὰ Λέσβιον ὥδόν."

μεταλλάσσω αἰτιατικῇ.

μεταλλεῖα ἡ ἔρσηνα τοῦ χρυσοῦ.

μεταλλεῖς. οἱ τὰ μέταλλα ἐργαζόμενοι οὕτως ὀνομάζονται. Ημερ.

μεταλλεῖς μεταφέροις. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐρευνῆς, πολυπραγμονεῖς. ἐν ἐπηγράμμασι (AP 6 302) "τῷ τί μεταλλεύεις τοῦτον μυχόν, ὦ φιλόλογγε,"

μεταλλήξαντι (Hom. I 157) παυσάμεν. μεταλλῆσαι πολυπραγμονήσαι.

μεταμαθεῖν μεταγνώαι, καὶ σάσθαι. Ἀγαθῖος (I 13) "ὁμῆς δὲ ὁμοιωκότες ἀνέδην παρεσπονδήσατε. ἀλλ' εἴ γε καὶ νῦν ἐθελήσοιτε μεταμαθεῖν τὸ συνοῖσον, οὐδὲν τι ἔλαττον ἔχετε." κυρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν, ἀφόμενον τοῦ πρώτου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (925) "ὅδ' ἂν μεταμάθοις; οὐδ' ἂν εἰ δόλης γέ μοι τὸν Πλάτωνα αὐτὸν καὶ τὸ Βάττε σίλφιον." καὶ μετέμαθεν Ἐβραῖος ὦν τὴν τῶν Ἀσσυρίων δυσσέβειαν" ἀντὶ τοῦ ἠλλάξαιτο.

μεταμείβων μεταλλάσων.

μεταμέλει μετανοεῖ, μετᾶμελος γίνεται. "εἰ δὲ ἤδη μεταμέλει τούτων Ἀντωνίῳ, καὶ ξυνομιλογεῖ οὐκ ἀπὸ θυμοῦ εἶναι φίλιαν καὶ σπριμαχίαν Ῥωμαίους ποιήσασθαι."

μεταμέλεια πάθος ἀνθρώπινον, τὸ δὲ θεῖον μεταμελείας ἀμύητον. μεταβολαῖς δὲ συγχωρεῖ περιπίπτειν ὥσπερ οικονομικῶς, ὡς τῶν Ἰουδαίων τὴν ἱερωσύνην κατέπαυσεν, καὶ τὴν βασιλείαν Ἀσσυρίων καὶ Βαβυλῶνος καὶ Μακεδόνων. Theodoret. in Ps. 109 4. cf. v. μετεμείληθ.

μετὰ μουσῶν, ἐπὶ τοῦ πεπαιδευμένου. ἢ κοινῇ ἐπὶ τοῦ συνόντος ἀπαιδεύτον τοῖς πεπαιδευμένοις. καθ' ὑπόκρισιν δὲ ἀναγνωσέον.

μεταμύωνιος μύταιος, πρὸς οὐδὲν χρήσιμον. Ἀριστοφάνης (Pac. 116) "ἔς κόρυκασι βυδιῇ μεταμύωνιος."

μεταμυεύς (Ps. 102) φεύγε, μετοίκει.

μετανάσης (Hom. I 644) μέτοικος, φεγγας.

μετανάστρια ἡ πέριδις. (AP 7 204) "οὐκ ἐκεῖ πόνυ, τλήμων σκόπελων μετανάστρια πέριδις, πλεκτὸς λεπτυλοῖς οἶκος ἔχει σε λύγους."

μετανεγνώσθη μετεπίσθη καὶ πέπαιται τοῦ θυμοῦ. (S Ai. 717) "εἰτέ γ' ἐξ ἀέλιπων Αἴας μετανεγνώσθη θυμὸν Ἀτρεΐδαις."

μεταξὺ ἀναμίσσον. "Τρωϊανὸς δὲ τῇ κοινῇ τῶν ἔργων ἐκούφιζε τοῦ πλῆθους τὸν κόμιστον, καὶ μεταξὺ πορευόμενος ἄλλοτε ἄλλως ἔταττε." Dio Cass. 68 23? cf. v. καθεῖς.

μεταξὺ ἔτι, οὐ πρὸ πολλοῦ. "ὁ δὲ Ἀλέξανδρος μεταξὺ πίνων καὶ ἀναφλεχθεῖς ἐπὶ τῆς μέθης πρὸς ἔριν ἦλθε πρὸς Κλεῖτον, καὶ λόγῳ ἀρκάσας περὶ τοῦ τῶν δορυφόρων διήλυσε τὸ Κλεῖτε τὴν λόγῳ ὥσπερ οἰσερη-

θείς." καὶ αὐτοὶς "ἔξάπτεται δὲ αὐτῷ μεταξὺ πίνοντι ὄργη πρὸς τινα συμπύτην μὲν τότε, κοινωνὸν δὲ τῶν φύων."

μεταξυλογία τὸ πρὸς βραχὺ παρῳλιπόντα τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν, περὶ ἐτέρας κινήσαι τὸν λόγον. (Menand. p. 369) "πρὸς βραχὺ ὁ λόγος ἐπέπαιτο αὐτῷ περὶ τῆς χώρας, καὶ αὐτοὶς, ὥσπερ ἐν μεταξυλογία τινί, περὶ Ἀμβροῦ τῷ Σαρακηνῷ διελεγέσθην ἄμφω."

μετάπεμπος προσκληθεὶς.

μεταπήδα διάβαινε, μετέρχου. Ἀριστοφάνης (Nub. 703) "ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον ἐμπέσῃς, ἐπ' ἄλλο πῆδα νόημα φρενός," οὐ πόρον οὐκ ἔξιν εὐρεῖν. φησὶ δὲ ὅτι, ἐὰν ἡ διάνοια εἰς ζήτημα ἄπορον ἐμπέσῃ, μετάβηθι ἐπ' ἄλλο. σκώπτειν δὲ διὰ τούτων βούλεται τὸν Σωκράτην ὡς χλευαζόμενον ἐν ταῖς συζητήσεσι καὶ μεθιστάμενον ὑπὸ ξεροχωρίας. διδάσκει οὖν αὐτὸν ὅτι, ἐὰν ἀπορήσῃς εἰς τι, ταχέως ἐπ' ἄλλο πῆδα νόημα. ὁ δὲ ὑποτιθέμενος ἄλλῳ δῆλον ὅτι αὐτὸς ἐν πείρᾳ γερόμενος τῶν ὅσα λέγει ὑποτίθεται.

μεταποιεῖσθαι ἀντιποιεῖσθαι. Πλάτων Πολιτικῷ (p. 289 D) "ἥκιστα βασιλικῆς μεταποιημένους τέχνης" ἀντιποιημένους. Θουκυδίδης ἐν τῇ λαμικῇ κατασύσει (251) "καὶ μάλιστα" οἱ ἀρετῆς μεταποιεῖμενοι," σημαίνει ἀντιποιούμενοι.

μεταποίνιον. "τὴν δίκην τὴν ἔφορον τῶν ὄλων μεταποίνιον."

μεταποιοῦμαι, γενικῇ, φροντίζω, προνοοῦμαι.

Μεταπόντιος ὄνομα κύριον. καὶ θηλυκῶς ὄνομα πόλεως.

μεταπύργιον ἐν μέσῳ οἰκοδόμημα τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους πύργων. οὕτω καὶ Θουκυδίδης (322) καὶ Ἀνσίας. Harp.

μετάρσιος μετέωρος, ὑψηλός.

μετασοβῶν ἀποδιώκων.

μετασπόμενος ἐπακολουθήσας, μεταδιώξας. sch. Hom. N 567.

μέτασσαι (Hom. ι 221) τὰ ὑπαρῶνα πρόβατα.

μετασοιχειοῦσα μετασχηματίζουσα.

μετασχεῖν ἐπιλαβεῖν.

μετατάξασθαι ἀντὶ τῷ μετελθεῖν. sch. Thuc. 1 95.

μετὰ τὴν ἐν Μαρυθῶνι μάχην, καὶ μετὰ τὸν πόλεμον ἢ συμμαχίᾳ, ἐπὶ τῶν ἐπὶ ὑποθέσει τινὶ καθυσερησάντων,

μετάτροπος αὐτοῦ ἀντὶ τοῦ ἢ μεταβληθεῖσα. sch. A Pac. 945.

μέταυλος ἢ ῥυπαρὰ λεγομένη αὐλή, οὐ ἄριστος ἦσαν. Harp.

μετάφερε σαυτὸν. "ὅτι προσήκει ἑαυτοὺς μεταφέρειν, καὶ μεταχειρίζεσθαι τὰ πράγματα."

μετάφρενον (Hom. B 265) μεταξὺ τῶν ὤμων.

μεταφῦναι μεταπλασθῆναι.

μεταχειρίζειν ἀντὶ τοῦ μεταχειρίζεσθαι Θουκυδίδης δ (18).

μεταχειρίσαι. τατέξιν ἐναλλάξαι, ἦσαν ἀπὸ πεντηκοντύρων ποιεῖν τρήρεις. sch. Thuc. 1 13.

μεταχρονία ἢ εἰς ὕψος φερομένη. "τίς γὰρ ἐμοὶ σέο μισθὸς ἐπάξιός, ἦν σε διδάξω ὑπὲρ ὑπὲρ πόντοιο μεταχρονίην ποτέεσθαι;"

μεταχρῶννύντες μετασχηματίζοντες. μετεβάλετο ὑποτόμῳ. "ὁ δὲ ἄμα τῷ εἰς ὕψιν ἐλθεῖν μετεβάλετο πρὸς τὰς πολεμίους."

μετέθετο ὑποτομήσιν. "ὁ δὲ ὦν τὰ πάντα νεώτερος καὶ τὸ πλεον μετεωρισθῆς ἀρχῆς μετέθετο ἐκασίως πρὸς τὸν βάρβαρον."

μετελήχει μετέσχε.

μετελήχοντα μεταλαβόντα.

μέτειμι ἐξετάζω, ἀνυκρίνω, μετέρχομαι.

μετεῖναι μετιέναι, ἐπεξελεῖν. Ἡρόδοτος (1 128) "πρῶτον μὲν τῆς μάχης, οἱ μετεῖναι τὸν Κύρον ἀνέπεισαν, ἀνεσκόλοισι."

μέτεισιν ἀμύνεται, ἐπεξέρχεται. "μέττω τοὺς Ἀθηναίους ὑπὲρ τῶν ἀθέσμων φόρων ἢ δίκην, καὶ ἀφορίως συνείχοντο."

μετεκίαθον (Hom. A 52) μετῆλθον.

μετελεύσομαι (Hom. Z 280) ἐπιλείσομαι.

μετελθῶν ἐπελθῶν.

μετ' ἐμὲ πρὸς με.

μετεμελήθη. μεταμέλεια ἐπὶ θεοῦ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τῆς παιδείας φησὶ τὴν παῦλαν μεταμέλειαν. Theodore. in Ps. 105 45.

μετεμόσχευσε μετεφύτευσε.

μετ' ἐναργείας μετ' ἀληθείας.

μετεξέτεροι παρ' Ἡροδότῃ (1 63) ἀντὶ τοῦ ἔνιοι. "οἱ δὲ μεταξέτεροι αὐτῶν οἱ μὲν πρὸς κύβους οἱ δὲ πρὸς ὕπνον ἐτρέποντο."

μετέρχομαι αἰτιατικῇ.

μετέωρα ὑψηλά. Ἀγαθίας (26) "τὰ δὲ τῆς Ἰταλίας πολιόμενα μετέωρα ἦν ἅπαντα

καὶ δεδονημένα" ἀντὶ τοῦ ἔτοιμα πρὸς ἐπιχειρήσειν.

μετεωρισθέντων ἐπαρθέντων· "μετεωρισθέντων δὲ τῶν Βοιωτῶν διὰ τὴν εὐημερίαν, τοὺτους Χαβρίας ἐταπείνωσε."

μετεωρισμός ἡ ὑπερηφανία.

μετεωροκοπεῖς περὶ μετέωρα πέτῃ καὶ μάτῃν ὡς ἔτυχε κάμνεις. μετεωροκοπεῖν δὲ εἰς κυρίως τὸ τῷ πλάτει τῆς κόπης ματαίως τὴν θύλασσαν τύπτειν. καὶ μετεωρολέσχας τοὺς φιλοσόφους φησὶν ἐν Νεφέλαις, ὅτι τὰ σφράγια περισκοποῦσι. μετενήκεται δὲ ἡ λέξις τὸ μετεωροκοπεῖν παρὰ τὸ τί θαλαττοκοπεῖς· ἐπὶ γὰρ τοῦ σφοδροῦ τὸ κόπτειν παραλαμβάνεται. καὶ ἀλλαχοῦ (Eq. 827) "θαλαττοκοπεῖς καὶ πτερυγίζεις." sch. A Pac. 91.

μετεωρολέσχει περὶ οὐρανοῦ φλυαροῦντες.

μετέωρον ἐφ' ὕψους· "οἱ γὰρ δορυφόροι μετέωρον ἀράμενοι τὸν σύρφακα εἰς τὸν Τριακοντόποδα καλούμενον ἐκόμισαν, ὅψαντες κάτω" (cf. v. τριακοντόπους). Ἰώσηπος "ἄμεινον δ' εἶναι μετέωρον ἐν πρόβῳ τὸν αἵτιον καταλείπειν."

μετεωροπολῶν τὰ σφράγια σκοπιῶν. καὶ μετεωροπορῶν.

μετέωρος ὁ ἥδη πρὸς προὔξιν τινα ἠδ-
τριεπισμένος· "μετέλθε τὰς πόλεις μετέωρος πρὸς ἀπόσασιν οὐσας," καὶ αὐθις "πάσαι μετέωρος ὦν πρὸς τὴν τῆς Ὀλυμπίας θύαν ὤρησε." καὶ Ἰώσηπος (B. I. 2 21 1) "μετέωρος ὄντας ἐπὶ τῷ μέλλοντι πολέμῳ τὰς πολλοὺς ἐσπύρασαν." "ἦσαν δὲ μετέωροι ταῖς ψυχαῖς, καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἐτι σαλεύοντες." καὶ αὐθις "ὃ δὲ μετέωρος ἦν πρὸς πᾶσιν καινοτομίαν· διὸ καὶ προθύμως ἐπῆκουσε τοῖς πυρακαλθεμένοις." "μετέωρος ἦν ἡ Ἑλλάς" παρὰ Θουκυδίδῃ (2 8) ἀντὶ τοῦ ἐκεκίνητο καὶ οὐχ ἡσυχάζον.

μετεώρους νῆας παρὰ Θεκυδίδῃ (1 48) ἀντὶ τοῦ πελαγίους καὶ μὴ ἐπ' ἀγκυρίων ἱσμενάς ἀλλ' ἀπεχούσας τῆς γῆς, ἐκ μεταφορῶς τῶν ἀπεχόντων τῆς γῆς καὶ ἐν ὄρει ὄντων, ἢ παρὰ τὸ ἀφεῖναι τὴν γῆν καὶ περὶ τὸν ἄερα λοιπὸν εἶναι.

μετεωροφένεακας. οὕτω καλεῖ τοὺς διὰ τῶν μετεώρων ἀπατώντας Ἀρισοφάνης (Nub. 332)· φρενακίζειν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν.

μετῆ ἔξῃ.

μετέησαν μετέρχοτο, ἐδίωκον· "καὶ ὡς

κατεργάσατο τὸ κάλλιστον ἔργον, ἔφευγεν ὤκισα εὐθὺς τοῦ ἔρασοῦ, μετέησαν δὲ αὐτὸν οἱ δορυφόροι. καὶ διέφυγεν ἄν ἐκείνος, εἰ μὴ προβάτοις συνῆενυμένοις περιπεσὼν καὶ συμπλακείς ὡς πέδη κατὰ ἀνειράπη."

μετέλθε τὴν ἄλοχον ἀντὶ τοῦ προσωμίλησεν αὐτῇ.

μετέθορος ὑψηλός.

μετ' ἔχνηα (Hom. β 406) κατὰ ἔχνη πορεύεσθαι.

μετοίκιον. μέτοικος μὲν ἐστὶν ὁ ἐξ ἐτέρου πόλεως μετοικῶν ἐν ἐτέρῳ, καὶ μὴ πρὸς ὀλίγον ἐπιδημιῶν ὡς ξένος. ἐδίδοντο δὲ ὑπ' αὐτῶν καθ' ἕνασον ἔτος δραχμαὶ ἰβ', ὅπερ ἀνόμισμαι μετοίκιον. Ἰσαῖος δὲ ἐν τῇ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους ὑποσημαίνει ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ ἰβ' δραχμὰς ἐτέλει μετοίκιον, ἡ δὲ γυνὴ ε', καὶ ὅτι τοῦ νιοῦ τελοῦντος ἡ μήτηρ οὐκ ἐτέλει, μὴ τελευτῶντος δὲ αὐτὴ ἐτέλει. οἱ δοῦλοι δὲ ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐτέλουν τὸ μετοίκιον. Μένανδρος δὲ φησι πρὸς ταῖς ἰβ' δραχμαῖς καὶ τριώβολον τούτους τελεῖν, ἴσως τῷ τελῶνι. οἱ μέντοι τὸ μετοίκιον μὴ τιθέντες μέτοικοι ἀπήγοντο πρὸς τὰς πωλητὰς, καὶ εἰ ἐύλωντο, ἐπιπράσσοντο. ἐνεβίβευον δὲ καὶ εἰς τὰς νυῖς τοὺς μετοίκους, ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς (4 36) δηλοῖ. ἐκάλουν δὲ οἱ κοιμικοὶ σκαφέας τοὺς μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας ἐκόμιζον οὗτοι. Hagn.

μέτοικοι. μέρος εἰσὶ τῶν πολιτῶν οἱ μέτοικοι εὐτελές, ὡς τὰ ἄχρη τῶν χρυδῶν· Ἀρισοφάνης (Ach. 507) "τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχρη τῶν ἀσίων λέγω." μέτοικοι δὲ οἱ ἀφ' ἐτέρου πόλεως μετασύντες καὶ εἰς ἐτέραν οἰκοῦντες· "εἰ που δικίδιον εἶπας εὐ κατὰ ξένου μετοίκου, ἥνουν δυνατός εἶναι λέγειν" (A Eq. 347). παρὰ Σοφοκλεῖ δὲ (OC 934) μέτοικος ἀντὶ τῷ ἔνοικος· "εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις εἶναι" ἀντὶ τοῦ ἔνοικος· οὐ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔνοικος, ὡς ἡμεῖς φαμέν, εἴρηται. μετοίκους δὲ καλοῦμεν τὰς ἀπὸ ἐτέρου χώρας οἰκοῦντας, πρὸς δὲ τὰς μετοικισθέντας ποθέν. τοῦτο δὲ σημαίνει ἔνοικον. Αἰσχύλος (Ag. 58) τοὺς οἰωνὸς τῶν ἐνητῶν τύπων ἀντὶ τοῦ ἐνοίκους. καὶ αὐθις (Demosth. 25 57) "Ζωβίαν ἐποδεξαμένην Ἀρισογείτονι φυγόντα, καὶ ἀξιοῦσαν εὐ παθεῖν ὅτε ἴσχυεν, ἐπὶ τὸ τῷ μετοικίῳ πωλητήριον ἤγαγε, καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρακε." καὶ

αὐθις (Diog. L. 414) "τοῦτον δὲ ἐπίπρυσον τὸ μετοίκιον ἀπονοῦντα θείναι."

μετοίχεσθαι μετελθεῖν, μεταβαίνειν.

μετοικήσονται μεταπορεύσονται, μετέλθωσι.

μετοικώσασθαι ἀντὶ τῷ μεταθέσθαι τὸν φάβλον οἰωνόν. Harp.

μετοκλάζει (Hom. N 281) μετακαθίζει.

μετόν ἔξόν· Ἀριστοφάνης (Eccle. 694) "ὅδ' ἂν κλέπτης ἔδειξέ μοι. πῶς γὰρ κλέψαι, μετόν αὐτῷ;" ἀντὶ τοῦ μέτεσι.

μετόπισθεν ἐν ὕστερῳ, μετὰ ταῦτα.

μετόπωρον τὸ φθινόπωρον, ὃ μετὰ τὴν ὁπώραν καιρός.

μετόρχιον τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν, ἢ τὸ μεταξὺ τῶν χωρίων, ὅπερ λέγεται ὄρχος. "μεταστήσειε" φησί "τὰ φυτὰ ἀπὸ τῶν ὑπερῶν τῶν σπειρομένων." ἢ μετόρχιον ἔστι τὸ μεταξὺ τῶν σπυρῶν πεδίων, ἐν ᾧ ἡ σῖτος ἢ ἄλλο τι ἔσπυρται. sch. A Pac. 567.

μετουσία κοινωνία.

μετοχετεύειν μετακομίζειν.

μετοχή ὁ περίβολος· Δαβίδ (Ps. 121 3) "ἥς ἡ μετοχή αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό."

μετρεῖν αἰτιατικῇ.

μετρεῖτω παρεχέτω· Ἀριστοφάνης (Av. 583) "πυροὺς πεινώσι μετρεῖτω."

μετρήσαντες (Hom. γ 179) διελθόντες.

μέτρησον δάνεισον, καὶ Ἡσίοδος (O. 347) "εὐ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὐ δ' ἀποδοῦναι." καὶ Θεόπομπος Κυπρίστιν "ἢ μετάρους, ἢ μέτρησον, ἢ τιμὴν λάβε."

μετράζειν ταπεινοφορεῖν.

• μέτριοι εὐγνώμονες· "ἔγνωμονογήσαντος ἅμφοι ταῦτα ἑαυτοῦ, καὶ ἄλλο ὅτι περ τῶν μετρίων ἐπαγγέλλοι Ἀντώνιος· ὃ δὲ οὔτε τῆς παρασκευῆς τὸν πόλεμον ἀνῆκε."

• μέτριοι· "Ἀθήνηθεν ἀποπλεύσας Ἀσκληπιόδοτος καὶ εἰς Σελευκίαν τῆς Συρίας ἀφικόμενος διεσκοπεῖτο τὰ ἥθη τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐν τῇ περιούδι ὅλην τρισὶν μύνοις ἔφη ἐντετυχηκέναι μετρίως ἔχουσιν ἀνθρώποις, Πυρρίω τε τῷ φιλοσύφῳ κατ' Ἀντιόχειον, ἐν δὲ Λαοδικεῖα τῇ ἐχομένῃ πόλει τῶν Σύρων Μάρμα τῷ δικαιοτάτῳ τῶν κατ' ἡμᾶς ἀνθρώπων καὶ τὴν Ἀριεῖδον ἐπινυμῖαν ἀπεργακμένην, Δομνίνῳ τε τῷ φιλοσόφῳ" (Damascius: cf. vv. Δομνίνος, Πάριος, Μάρμας).

μετριοπαθεῖν ἐκ μέρους τὰ πάντα καταδέχεσθαι, συγγινώσκειν. Ἀππιανός (Hisp.

48) "Κλαύδιος Μάρκελλος πόλιν τῶν ἐναντίων παρεξήσματο, καὶ συγγνώμην ἔδωκεν ἐργουρίου λ' ἑτάλαντα λαβών. Νεργόβριγες δ' αὐτοῦ περὶ τῆσδε τῆς μετριοπαθείας παθόμενοι ἐθαύμαζον." καὶ αὐθις (Theophyl. Sim. 315) "τοῖς Μήδοις ἀναξικυρρεῖται τὸ φιλοπόλεμον, μετριοπαθεῖν ἐπὶ τοῖς ἐνῳχρος οὐ χωρήσαντες ἐπιτεύγμυσιν." Ἀριστοτέλης λέγει τὸν σοφὸν μετριοπαθεῖ μὲν εἶναι, ἀπαθεῖ δὲ μὴ εἶναι.

μέτριος ὁ μεμετρημένην ἔχων οὐσίαν, ἢ τὸ ἥθος ἐπικειχῆς· "ἐνίοι δὲ τῶν μετρίων ἀνδρῶν διηπόρουν ἐπὶ τοῖς προσπίπτουσι." καὶ Μαρκελλίνος (vit. Thuc. p. 5 23) "Τιμολέοντα δὲ ὁ Τίμμιος ὁ Τυρραμενίτης ὑπερεπήνεσε τοῦ μετρίου."

μετρονόμοι. ἀρχὴ τις Ἀθήνησιν ἡ τῶν μετρονόμων. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἰεῖ, εἰ μὲν εἰς Πειραιᾶ, εἰ δὲ εἰς ἄστυ. εἶχον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν ὅπως δίκαια ἦ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων. Harp.

μέτρω ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρὶ δὲ μᾶζαν ἔδαντες. οὗτος ὁ εἶχος εἰς παροιμίαν περιέσθη ἐκ τινος χρηστοῦ, ὃν ἀνείλεν ὁ θεὸς Συβαρίταις. ὕβρεσσι γὰρ ὄντες καὶ ἀμετροπύτοι ἀπόλοντο ὑπὸ Κροτωνιατῶν. τοῖς οὖν διαφυγῶσιν αὐτῶν οὕτως ἐχρήσθη.

Μέτων ὁ μαθηματικὸς, καὶ Μέτωνος ἐνιαυτός. οὗτος ὁ Μέτων ἄριστος ἐγένετο ἱατρὸς καὶ ἀστρονόμος. τοῦτε ἐστὶν ὁ λεγόμενος Μέτωνος ἐνιαυτός. Καλλίστρατος δὲ φησὶν εἶναι αὐτὸν ἐν Κολωνίᾳ ἀνδράμι τε ἀστρονομικόν, Εὐφρόνιος δὲ ὅτι τῶν δῆμων ἦν ἐκ Κολωνοῦ. πρὸ Πυθοδώρου δὲ ἡλιοτρόπιον ἦν ἐν τῇ νῦν οὐσῇ ἐκκλησίᾳ πρὸς τῷ τείχει τῷ ἐν Πυκνί. ἢ ὅτι ἐν Κολωνίᾳ κρήνην τινὰ κατεσκευάσατο· φησὶν ὁ Φρύνηχος Μονοτρόπῳ "τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα φροντίζων; Μέτων ὁ Αἰωνοκοιεύς. οἶδ', ὃ τὰς κρήνας ἄγων." ἢ ἴσως ὅτι ἐν τῷ Κολωνίᾳ κρήνην τινὰ κατεμηνιχάσατο, ἢ ἄγαλμα ἢ ἀνάθημα ἀστρονομικὸν κατεσκευάσατο. sch. A Av. 998.

μετωνυμικῶς μετωνομασμένως.

μέτωπον. καὶ μετωπίδιον τὸ ἐπὶ τῷ μετώπῳ.

μέτωπον τῆς νεώς ἡ πρῶρα ἐστὶ. καὶ μετωπηδόν (Thuc. 2 90). τουτέστι τὰ πρόσωπα τῶν νεῶν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις.

μετώχετο (Hom. E 148) ἐπορεύετο.

μέχρι αἰδοῦς μέχρι αἰδοῦν.

μέχρι τῶν ἀμφωτίδων, ἐπὶ τῶν ἄγων πεπληρωμένων. τὸ δὲ ἀμφωτίδων, μέχρι τῶν ὤτων. cf. v. ἀμφῶες.

μή, τὸ ἀπαγορευτικόν, ἀντὶ τοῦ οὗ κεῖται παρὰ Καλλιμάχῳ (fr. 144): "ἤρπτόμην θανάτοιο πάλοι καλέοντος ἀκοῦσαι, μὴ μεταδῆν." τουτέστιν οὐκ ἀπέθανον πρὸ τούτου, ἵνα οὐ μεταδῆν καὶ ἐπὶ σοὶ θρηνήσω ἀποθανόντι. καὶ παρὰ Ἀρισταρχίῳ τὸ μὴ ἀντὶ τοῦ οὗ τάσσεται.

Μήδουβα ὄνομα τόπῳ παρὰ τῇ Ἰωσήφῳ. μηδ' ἀμελῶ, ἐπὶ τῶν καταφρονεμένων. μηδαμῇ καὶ μηδαμῶ καὶ μηδαμῶς. μηδαμινός ὁ εὐτελής.

μηδ' αὖ πλαδίη (A Lys. 989) ἀντὶ τοῦ μηδὲ πλησίον γένοιτό μοι τοῦτο ὅπερ λέγεις.

μήδεα τὰ βουλευόμενα, καὶ τὰ αἰδοῖα. Artemid. 1 45.

Μήδεια Κολχίς, ἡ Αἰήτου θυγάτηρ, φαρμακίστη γυναικῶν· ἥτις ἀσινῶς ἐποίησε τὸν Ἰάσονα ζεύξαντα τοὺς περιπνέουσας ταύρους ἀρόσαι τὴν γῆν. καὶ λαβὼν τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἠγάγετο τὴν Μήδειαν. ὅτι οἱ Ἕλληνες τὴν νύμφαν καλεῖσι Μήδειας ἔλαιον. cf. v. φάρμακον.

μὴ δείσαντες μὴ φοβηθέντες.

μηδὲ πάρος κινεῖν (A Lys. 474), ἐπὶ τοῦ ἡσυχου.

μηδὲν μακρὰν ἀπέλθης παρὰ Ἀριστοφάνει (Ran. 437). τὸ δὲν παρέλκει κατ' Ἀττικούς.

μηδὲν ποτ' εἶην ἄλλο πλὴν θεῶ φίλος, εἰς ὅσον ὑπὸ τὴν αὐτοῦ λῆξιν καὶ τὸ αὐτοῦ κράτος ἀριθμοῦμαι. λῆξις λέγεται ἡ παῦσις.

Μήδῃ ὄνομα κύριον. Μῆδία δὲ χώρα.

μηδίας ὁ ῥήτωρ.

μηδίζω τὰ τῶν Μήδων φρονῶ. καὶ μηδίσαντες.

Μηδικὴ πόα ἡ τριφυλλος λεγόμενη. (A Lys. 652) "ἐκ τῶν Μηδικῶν τὸν λεγόμενον πυππῶον ἔρπον." ἐπὶ τῶν Μηδικῶν γέγενετο ψήφισμα ὥστε ἔκασον κατὰ δύνανμιν συμβάλεισθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα. ταῦτα δὲ ἔταξεν Ἀριστέδης δοῦναι τοῖς συμμύχοις, εἰ τοῖς βυρβύροις πολεμοῖεν.

Μηδικὸς ὄρνις ὁ ταῶν.

Μήδιος ὄνομα κύριον.

μηδισμός ὁ Πανσανίου· ἄλόντος γὰρ αὐτοῦ ἐπὶ μηδισμῷ συναιτιῶνται Θεμισοκλέα.

Μῆδοι ὄνομα ἔθνους.

μήδομαι βουλευόμεμαι.

Μῆδος ὁ Περσῶν βασιλεὺς (Aeschyl. Pers. 767?). καὶ τὸ βούλευμα.

μηδοσύνη βουλή.

μὴ δῶτε τὰ ἅγια τοῖς κνσί. Matth. 76.

μὴ ἐλλίπης.

μὴ ἐμβήη. Hom. II 94.

μὴ ἐπιχειρεῖτε.

μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθαι μήτ' ἐπιλάθου. χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός" (SEL. 177). τουτέστι, μήτε ὑπὲρ τὸ δέον ἐχθαίρει μήτ' ἐπιλανθάνῃς τῆς ἐχθρας· ὁ γὰρ χρόνος εὐμαρῶς παρέρχεται. ὁ χορὸς φησι πρὸς Ἡλέκτρων.

Μηθύμνατος ὁ ἀπὸ Μηθύμνης πόλεως.

Μηθύνη ὄνομα πόλεως.

Μηϊόσι.

μηκάδες (Hom. Ψ 31), ἐπιθετικῶς, αἰ αἰγες, ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς φωνῆς.

μὴ καταπραῦνης μὴ μακροθυμῆσης, μὴ ἡρεμήσης· Δαβίδ (Ps. 83 1) "μὴ σιγῆσης μηδὲ καταπραῦνης ὁ θεός."

μὴ κίνει Καμάριναν. λίμνην φασὶ τῇ Καμαρίνῃ πόλει παρακειμένην, ὁμῶνυμιον αὐτῇ, ἣν βουλομένοις τοῖς Καμαριναίοις μετοχετεύσαι ἔχρησεν ὁ θεός "μὴ κίνει Καμάριναν." οὐδὲ τοῦ θεῶ παρακούσαντες ἐβλάβησαν. ὅθεν ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν καθ' αὐτῶν βλαβερώς τι ποιεῖν μελλόντων. τινὲς δὲ φασὶ φυτὸν δυσῶδες εἶναι τὴν καμάριναν, οὗ τοὺς κλάδους διασειομένους ἀηδέσσερον ὄζειν.

μὴ κινεῖν ἀκίνητον μηδ' ἄκρω δακτύλῳ. cf. v. ἀκίνητα.

μὴ κινεῖν κακὸν ἐθ' κείμενον, ἐπὶ τῶν αὐτοῖς ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐγειρόντων.

Μηκισεύς ὄνομα κύριον.

Μηκισιάδης. Hom. Z 28.

μηκόθεν. sch. S Phil. 189.

μηκος φάλαγγος τὸ πρῶτον ἐκ τῶν λοχαγῶν σύνταγμα, ὃ ὑπὸ μίαν ἐσθεῖαν τύσσεται, ἀπὸ κέρματος εἰς κέρμα διατείνον. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ πρόσωπον καὶ μέτωπον καὶ σῶμα καὶ παράταξις καὶ πρωτολογία καὶ πρωτοσύται. ὃ δὲ κατόπιν τούτου εἶδος παραλληλος κείμενος δεύτερον ζυγὸν καλεῖται, καὶ ὁ τρίτος τρίτον ζυγόν, καὶ ἐξῆς ὁμοίως. Aelian. Tact. 7.

Μηκύβερα. πόλις ἐστὶν ἐν Θράκῃ, σα-

δious κ' ἀπέχουσα της Ὀλύμπου, ἡ Μηκώ-
βερνα. Harp.

μηκώμενος.

μήκων μέρος τι τῶν ἐντοσθίων τῷ πολ-
λέποδος τοῦ ἰχθύος· ὃς κεῖται ἐπάνω τῆς
κοιλίας, οἷον κίς ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα τὸν
θολόν, ὡς φησιν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ ζῴων.
σημαίνει δὲ καὶ εἶδος σπέρματος καὶ ὄνομα
κύριον. sch. A Av. 158.

Μηκῶνη ὄνομα πόλεως.

μηκωνοειδής.

a μῆλα πάντα τὰ τετράποδα. ὅθεν καὶ
πᾶσα βύρσα μηλωτὴ καλεῖται.

b μῆλα παρὰ τὸ μέλιν τὸ φροντίζω, μέλα
καὶ μῆλα, τὰ ἐπιμελείας ἄξια. "Ὀμηρος (ι 336)
"καλλίτριχα μῆλα νομεύουσ," ἀντὶ τοῦ νο-
μεύσας. μῆλα καὶ οἱ μασθοί. (A Lys. 155)
"ὁ γοῦν Μενέλαος τῆς Ἑλένης τὰ μῆλά πε-
ρυμνῆς παρηνιδῶν ἐξέβαλ', οἷω, τὸ ξίφος."

μηλάνθη εἶδος ζῴων μικροῦ.

μηλέα τὸ δένδρον.

μήλειος βληχὴ ἡ τῶν προβάτων. καὶ
μήλειος καρπὸς ὁ τῆς μηλέας.

μήλειος Ἡρακλῆς, ἐπὶ τῶν ἐντελῶν.
τοῦ γὰρ βοῦς ἐκφυγόντος ποτὲ ὃν ἐμίλλον
τῷ Ἡράκλει προσάξειν, μῆλον λαβόντες καὶ
κλάδους ὑποθέντες τέσσαρας ἐθυσαν.

μήλη ἡ λατρικὴ. "ὅτι μήλης ἐντεθείσης
τῷ ὀφθαλμῷ οὐκ ἀντικαμβανόμεθα τῶν αἰ-
σθητῶν, καὶ οὐδὲ τότε μεταξὺ ὡς ἔτυχεν ἄε-
ρος ἔχοντος, ἀλλὰ πεφωτισμένον. καὶ αὕτη
ἡ αἰτία τοῦ μὴ τὰς αἰσθήσεις τῶν ἰδίων
αἰσθητηρίων ἀντικαμβάνεσθαι." Philopon. in
2 de anima, I 4 a.

Μηλιακὸν πλοῖον, ἐπὶ τῶν παλαιῶν
καὶ ἄγαν ἐκρεόντων πλοίων. "Ἰππότην γὰρ
εἰς . . . γυναικοκρατεῖσθαι" (cf. v. τὸ Μηλια-
κὸν πλοῖον).

Μηλιέας ὄνομα κύριον.

Μηλιεύς καὶ Μήλιοι.

Μηλιέων πολιτεία.

Μηλιῶν, ἐπὶ γενικῆς, ὄνομα τόπου.

Μηλόβιος εἰς τῶν λ' τῶν παρὰ Ἀθη-
ναίους τυραννησάντων· οὗ Ὑπερίδης ἐν τῷ
κατ' Αὐτοκλέους μέμνηται. Harp.

μηλοβοτήρ ὁ τῶν προβάτων ποιμὴν.
καὶ μηλονόμος ὁ αὐτός.

μηλόβοτον γῆν εὐτραφῆ ἀνειμένην εἰς
νομὴν προβάτων.

μηλόβοτος χώρα ὑπὸ πολεμίων ἐξερη-

μωθεῖσα, ἣν κατανέμεται τὰ τετράποδα. κεῖ-
ται δὲ τοῦτομα καὶ παρὰ τῷ Λυκούργῳ ἐν
τῷ κατ' Αὐτοκλέους "ἀλλὰ καὶ μηλόβοτον
τὴν Ἀττικὴν ἀνῆκε." "βουλευομένη δὲ ὅπως
τῇ πόλει χρήσεται, Ἀθηναῖοι (ἀπ' Ὁμηραίων)
μὲν μηλόβοτον ἀνείναι συνεβάλευον, Ὁμηραῖοι
δὲ ἀντεῖπον σῶσαι."

μὴ λόγους ἀντ' ἀλφίτων, ἐπὶ τῶν
ἔργῳ ἀλλὰ μὴ λόγους ἀξιούντων λαβεῖν.

μήλοισ βάλλειν, ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτας
ἐπαγομένων.

μηλολόνη ζωύριον ᾧ χρῶνται εἰς παι-
διὰν οἱ παῖδες· ὁ τοῖς ἀνθεσιν ἐπικαθίσταται.
οἱ δὲ παῖδες λίνον τῷ ποδὸς ἐξαριτῶντες καὶ
ξυλήριον ὃ οὐκ ἐξισχύουσιν ἀνακαρτεῖσαι, εἰς
τὸν ἄερα ἀφαιῶσιν. Ἀριστοφάνης (Nub. 761)
"ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἄερα, λι-
νόδετον ὥσπερ μηλολόνην." σημαίνει δὲ καὶ
εἶδος ἄνθους.

μῆλον τὸ πρόβατον, καὶ ἡ ὁπώρα· ἐν
ἐπιγράμματι (AP 6 252) "μῆλον ἐγὼ σροῦ-
θειον ἀπὸ προτέρης ἐτι ποίης ὠριον ἐν νεαρῷ
χρωτὶ φυλασσόμενον, ἄσπιλον ἀρρυτίδωτον,
ἰσόχροον ἀρτιγόνοισιν, ἀκμήν ἐν πετάλοις ἐμ-
φνὲς ἀκρέμοισιν."

Μῆλος καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ νῆσος.

μηλοσφαγίαις θυσίαις προβάτων.

μηλοῦν τὸ ψηλαφᾶν.

μήλω βληθήνη, ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτά
τινα ἐπαγομένων. (A Nub. 996) "μῆδ' εἰς ὄφ-
χεσρίδος εἰσάττειν," τρεῖς εἰσελθεῖν, "ἵνα
μὴ πρὸς ταῦτα κερηνῶς, μήλω βληθεὶς ὑπὸ
πορνιδίου, τῆς ἐνκλείας ἀποθρευομένης," τε-
τέξιν ἐκπέσῃς.

μήλωθρον τὸ βάμμα.

μηλῶσαι τὸ καθεῖναι τι εἰς βάθος. καὶ
τὴν φάρυγγα μηλῶσαι, τὸ διαχρῖσθαι τῷ δα-
κτύλῳ· καὶ Ἀριστοφάνης (Bergk. inc. 48) "τὴν
φάρυγγα μηλῶν δύο δραχμὰς ἔξει μόνας."
καὶ μήλη ἐργαλεῖον δι' οὗ χρίεται τι καὶ
ὑπαλείφεται.

μηλωτὴ ζώνη ἐκ δέρματος.

μὴ με παρόψει.

μὴ μὴ μ' ἄναξ. τὸ πληρὲς, μὴ μὴ μοί·
Σοφοκλῆς (Ai. 191) "μὴ μὴ μ', ἄναξ, κακῶν
φάτιν ἄρη."

μὴ μοί ποτ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πρῶ-
τω κακῶς (A Av. 134), παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ
συνερχομένων τοῖς φίλοις ἐν κινδύνοις. παί-
ζει δὲ Ἀριστοφάνης· εἰς τὸ ἐναντίον γὰρ ἡ

παροιμία, "μή μοι ποτ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πρῶττω καλῶς."

μήν μηνός κλίνεται.

μηναγύρτης ἀπὸ μηνός συνάγων. καὶ μηναγύρτης ὁ τῆς Ῥέας ἱερεὺς, ὁ κατὰ μῆνα ἀγείρων καὶ συναθροίζων. cf. νη. ἀγείρει et μηναγύρτης.

Μηνῶς. ὅτι ἐν τῇ ναυῷ τοῦ ἁγίου Μηνῶ ὄργανα εὐρέθη μέγα, ὅτε ἐκαθαίρετο, καὶ ὅσα ἀνθρώπων γιγάντων εἰς πληθος, ὅτινα θειασάμενος Ἀναξάσιος ὁ βυσιλεύς καὶ ἐκπλαγεὶς εἰς τὸ παλᾶτιον κατέθετο εἰς θαῦμα ἔξαισιον. Codin. orig. CP 35.

μήνη σελήνη.

μηνία ὀργίζου. καὶ μηνιάω μηνιῶ, δοτικῇ.

μῆνιγξ ὅμην τὸν ἐγκεφάλον σκέπων. "τῆ δὲ καλουμένου μηνιγοφύλακος ἐπιτεθέντος τῇ μῆνιγι ἀναίσθητον τὸ ζῆον γίνεται καὶ ἀκίνητον, ὅτι αἱ αἰσθήσεις ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου ἀρχόμεναι διὰ τῶν νεύρων ἄχρι τῶν αἰσθητηρίων προΐσιν. πρόεισιν οὖν καὶ ἡ ἀκυσική δύναμις μέχρι τῆς ῥίζης τῶν ὠτων, ὡς καλοῦσι μῆνιγας. ἔτι δὲ νεῦρον ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου προῖον πεποροποιημένον· ἐν ᾧ πόρῳ ἔστι τὸ ἀκυσικὸν πνεῦμα. ἔστιν ὅν ἀπειλημένους τις ἄρ ἐν τῷ κοιλώματι τῆς ἀκοῆς, συμφορῆς ὡν τῇ μῆνιγι καὶ τῷ ὕμνῳ. ἔτος οὖν ὁ ἄρ δαχόμενος ἐκ τοῦ ἔξωθεν ἀέρος τοὺς ψόφους, ἔχων καὶ αὐτὸς τὴν διηχῇ δύναμιν, δι' ἐαυτοῦ εἰς τὴν μῆνιγγα διαπορθμύει τοὺς ψόφους. πρόεισι δ' ἀπὸ πλατυτέρου ... πόρου τῆς μῆνιγγος. οὐ δεῖ δὲ νομίζειν τοῦτον τὸν ἀέρα, εἰ καὶ συμφορῆς ἔστιν, ἥδη καὶ ἄφθαρτον εἶναι ὡς αἰετὶνα καὶ τὸν αὐτὸν τῷ ἀριθμῷ ὄντα· ἀλλ' ἔτι κατὰ μέρη φθαρτὸς καὶ γεννητὸς ὥσπερ καὶ τὸ ἄλλο τοῦ ἀνθρώπου σῶμα. ἀμέσως δὲ δέχεται τὰς τοῦ ἔξωθεν ἀέρος προσβολὰς. δὴ καὶ ὑπὸ τῶν μεγάλων ψόφων πύσχει ἡ ἀκοή, τοῦ ἔξωθεν ἀέρος σφοδρῶς ὠθουμένου καὶ τῇ βίᾳ ὠθοῦντος τὸν ἐν τοῖς ὠσὶ συμφυῶ τοῦτον ἀέρα, καὶ πολλάκις διασκεδαννόντος αὐτόν. καὶ διὰ τὰς περιστατικὰς ἐνεργείας ἥτοι τὰς ἐν τοῖς ὕδασι καταδύσεις ἐγκατωκοδόμηται οὗτος ὁ ἄρ εἰς φυλακὴν τοῦ αἰσθητηρίου. διὰ τῆτο καὶ ἐλικοειδεῖς ἐποίησαν ἡ φύσις τοὺς πόρους τῶν ὠτων, ἵνα μὴ ῥαδίως εἰσέρχεται τι καὶ πλήξη τὴν μῆνιγγα. Philopon. in 2 de anima, L 5 a.

μηνιθμόν (Hom. II 62) τὴν ὀργήν.

μήνιμα ἢ μανία.

μηνιόντων ὀργιζομένων.

μῆνις ὀργή ἔμμορος.

μηνίσκος πυράταξις πολεμική.

μηνίσκους ὕμνας, πέταλα, περιτραχήλια κόσμια. ἡ ἃ ἐπιτιθέουσι τοῖς ἀγάλμασι διὰ τὸ μὴ ἐφιζύγοντα τὰ ὄρνεα ἀποπατεῖν. (A An. 114) "χαλκεύετε μηνίσκους φορεῖν ὥσπερ ἀνδριάντες," ἐν μὴ ἡμῶς κρίντε νικῶν. φησὶν οὖν ὅτι μέλλομεν ὕμῶν καταποπατεῖν.

μηνίω, βαρύντον, ὀργίζομαι, ὥσπερ κυλίω κονίω.

μηνοειδής σεληνοειδής, σρογγύλος.

μὴ νόμισον ἀντὶ τῆ μὴ νομίσης. ἔτως Θουγενίδης.

μήνυμα.

μήνυν, παροξυνόντως, ἀντὶ τοῦ μὴ δή.

μηνῦσαι.

Μήρονος ἐθνικόν. (Hom. E 43).

μὴ οὐχί. Σοφοκλῆς (Ai. 96) "κόμπος πάρεσι, κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μὴ," τὸ μὴ οὐχί βῦσαι τὸ ξίφος ἐν τῷ σρατιῷ.

μὴ παιδὶ μάχαιραν, ἐπὶ τῶν εἰκῇ ἐγγειριζόντων. καὶ Εὐπολὶς Ἀθήνιοις "μὴ παιδὶ τὰ κοινά."

μὴ πάντα κατὰ βοὺς εὐξῆρ. παραινεῖ μὴ πάντα ἐπ' εὐχαῖς ποιῆσθαι καὶ ταῖς παρὰ θεῶν ἐλπίσιν, ἀλλὰ πρῶττειν καὶ δι' ἐαυτῶν.

μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν ἔχοντι καιρὸν ὁμολογούμενον. cf. ν. πταίειν.

μήποτε θυλεύσασα γυνὴ δέσποινα γένηται.

μήποτ' εὐ ἔρδειν γέροντα μηδὲ παῖδα μηδὲ γυναῖκα, μηδὲ γείτονας κύνα, μὴ κυβερνήτην φιλυπνον, μὴ λάλον κωπηλάτην." παραινεῖ εἰς ἄχρησα μὴ ἀναλίσκειν. cf. ν. ἄχρησα.

μὴ προδοὺς ἡμῶς γένῃ. Σοφοκλῆς (Ai. 588) "οἶμ' ὡς ἀθυμῶ· καὶ σὲ πρὸς τῆ σοῦ τέκνον καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμῶς γένῃ."

μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα ἀντὶ τῆ τὰς τέχνας.

μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ὕψωμαι μάχης, ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων.

μήπω γε, μήπω (A Nub. 257). ἐπαναδίπλωσις καλεῖται τὸ τοιοῦτο σχῆμα τῆ λό-

γου, τὸ δις τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρῆσθαι. ἐμφαντικὸν δὲ καὶ λίαν ἐνεργητικὸν ἀπεργάζεται τὸν λόγον· δεδιττόμενος γὰρ δεῖται ὑπερθέσεως.

μήρινθος σπάρτος, ἥτοι σχοινίον, δεσμός, βρόχος. "αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν" (A Th. 934) ἐπὶ τῶν ἐπιχειροῦντων καὶ ἀποτιγχανόντων. "οὐ μὲν οὐδὲ ἡ μήρινθος ἔσπασε τι ἀγαθὸν αὐτοῖς· οὐ γάρ τοι μετὰ μακρὸν νέρη ἀκρίδιον ἐπιρροῦσαντι τὸς καρπὸς κατέφαγεν αὐτοῖς." cf. v. ὁμῶς b εκτ.

Μηριόνης ὄνομα κύριον.

μηρός τὸ μέλος.

μήρυμα σπείρισμα, κάταγμα, νῆμα.

μηρυομένη ἔλκουσα, ἐκτεινομένη· μηρύω γὰρ τὰ ἱξία συνάγω.

μήσατο ἐμχανήσατο.

μή σ' ὁ θυμὸς ἄρπύους ἐκτὸς οἴσει τῶν ἑλαινῶν" (A Ran. 1026). ἐμφαίνει ὁ λόγος ὥρισμένον τι λέγειν, καὶ μάλιστα ὡς ἐπ' ἄκρου ἵπποδρόμῳ ἑλαῖαι ἦσαν, καθ' ὧς ἐξεφέροντο οἱ ὑπαιεπιωκότες κατὰ τὸν δρόμον. Θέλει δὲ εἰπεῖν, ἐκτὸς τοῦ προκειμένου μὴ λέγε.

Μήσωρ Μήσορος ὄνομα κύριον. μήσωρ δὲ μήσωρος βουλευτικός, ἐμπεiros, ἐπισήμων.

μή σύ γε μελαμπύγου τύχης μή τιρος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τέχης, ἐπὶ τῶν παράνομα δρώντων· ὡς μὴ τινος ἰσχυροῦ τυχῶν δίκην δώσει. cf. v. μελαμπύγης τύχοις.

μὴ τέγγεσθε (A Lys. 550) μὴ μελήσετε.

μὴ τεῖνε μὴ βράδυνε, μὴ διάτριβε, μὴ χρόνιζε.

μήτε μέλι μήτε μελίσσας, ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων παθεῖν τι φανῶν μετ' ἀγαθοῦ.

μήτε νεῖν μήτε γράμματα ἐπίσασθαι (Plat. Legg. 3 p. 689), ἐπὶ τῶν παντάπασιν ἀμαθῶν· παρὰ γὰρ Ἀθηναίους εὐθὺς ἐκ παιδὸς κολυμβᾶν καὶ γράμματι ἐδιδάσκοντο.

μήτε πλασὰν μήτε μιμηλᾶν (Plutarch. Apophth. Lac. p. 210 D), ἀντὶ τῆς μήτε πλασῆν εἰκόνα μήτε γροπῆν. cf. v. μιμηλᾶ.

μὴ τὴν τέφραν φεύγων εἰς τὴν ἀνδρακίαν πέσῃς."

μήτηρ μητέρος, καὶ ἐν συγκοπῇ μητρός. καὶ ταῖς μητροῖσι τὸ πληθυντικόν.

μή τι μηδαμῶς· "οὐπω δὲ ἐπείθετο τῷ προσάμωμι ὁ Ἰσιδωρος, ἀλλὰ τὸ τῷ Ἰβέκῳ ἔπος αὐτὸν ἐπῆε, μή τι παρὰ θεοῖς ἀμπλα-

κὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψῃ." cf. γγ. ἀμπλακῆμα ἐτ' Ἰβύκειον.

μήτι τῇ βελῇ. ἡ εὐθεῖα ἡ μετῆς, βελή, γνώμη, σένεσις.

μήτι γε πόσω γε μᾶλλον.

μητίετα καὶ μητίετης ὁ βουλευτικός. ἢ ἡ κλητικὴ μητίετα, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ἡ εὐθεῖα. (Hom. A 175) "μητίετα Ζεύς." καὶ ἐν συνθέσει πολύμητις. μῆτιν δὲ ἔλαφροὶ οἱ ἄφρονες, οἱ μὴ σερρώς μηδὲ βεβαίως φρονοῦντες.

μητιώσι. Hom. H 45.

μητίσομαι (Hom. Γ 416) βουλεύσομαι, ἐρῶσομαι.

μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν" (A Ran. 105) παρὰ τὸ ἐν Ἀνδρομάχῃ Εὐριπίδῃ. ἢ ἔτιω· "μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νῦν· ἐγὼ γὰρ ἀρξέσω."

μὴ τοῦ λέγοντος ἔσθαι (A Eq. 867). μὴ, πεῖθου τοῖς διαβάλλουσι.

μήτρα ἡ τῆς γυναικὸς.

μητραγύρτης. ἐλθὼν τις εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμύει τὰς γυναικὰς τῇ μητρὶ τῶν Θεῶν, ὡς ἐκείνοι φασίν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτόν, ἐμβυλόντες εἰς βάρβαρον ἐπὶ κεφαλῇ. λοιμοῦ δὲ γενομένου ἔλαβον χρηστὸν ἰλάσασθαι τὸν πεφονευμένον, καὶ διὰ τοῦτο ᾠκοδόμησαν βουλευτήριον ἐν ᾧ ἀνείλον τὸν μητραγύρτην, καὶ περιφρούττοντες αὐτὸ καθιέρωσαν τῇ μητρὶ τῶν Θεῶν, ἀνυσήσαντες καὶ ἀνδριάντα τοῦ μητραγύρτου. ἐχρῶντο δὲ τῷ μητρώῳ ἀρχεῖν καὶ νομοφυλακεῖν, καταχῶσαντες καὶ τὸ βάρβαρον. cf. v. βάρβαρον.

μητραλοίας ὁ τὴν μητέρα τύπτων. καὶ μητραλώας ὁ αὐτός.

Μητροδάτης ὄνομα κύριον.

μητροπάτωρ (Hom. A 224) ὁ κατὰ μητέρα πάππος.

μητροπόλεις, ὅσαι πόλεις ἀποικίας ἔσειλαν.

μητρορραΐσης ὁ φθιέρων τὴν μητέρα.

Μητροφάνης Εὐκαρπίας τῆς Φρυγίας, σοφιστής, ἔγραψε περὶ τῆς Φρυγίας αὐτῆς βιβλία β', περὶ ἰδεῶν λόγον, περὶ γύσεων, εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην ὑπόμνημα, εἰς τὸν Ἀριεῖδην ὑπόμνημα.

Μητροφάνης Κορνηλιανοῦ ῥήτορος, b Λεβαδεὺς (πόλις δὲ Βωιωτίας ἡ Λεβάδεια), σοφιστής. περὶ τῶν χωρικτῶν Πλάτωνος

Ξενοφώντος Νικοστράτου Φιλοστράτου, μελέ-
τας, λόγους πατηγερικούς.

c. Μητροφάνης ἐκγονος Λαγάρου. ὦν δὲ
ἐν παισὶν ἔτι νήπιος ἀνεφθέρξατο βοῶν· "ἐγὼ
εἰμι" ἔφη "Ἀριστοφάνης ὁ θαλακρός," οὐπω
τι τῶν τοιούτων ἀκηκόως. ἐπεὶ δὲ οἱ ἀκού-
σαντες ἀνέκρινον ὅ τι εἴποι, μηδὲν εἰδέναι
τῶν εἰρημένων δισχυρίζετο. κατὰ τοῦτο τῷ
Μητροφάνει ἔγραψε λόγον Σουπηρεϊανὸς ὁ
σοφιστής. Damascius Phot. p. 342.

μητρυνία.

μητρωακαὶ ἡμέραι τινὲς ἱεραὶ· "τὰς δὲ
μητρωακὰς παρὰ Ῥωμαίοις ἢ καὶ πρότερον
παρὰ Φρυγῶν σπονδαθεύσεως κασιέας ἐκάσθη
μητρὸς ἡγνεναι."

μητρώων Λυκοῦργος ἐν τῇ κατὰ Ἀρι-
στοτέλους. τοὺς νόμους ἔθεντο ἀναγράψαι
ἐν τῷ μητρώῳ. Harp.

μήτρωος ὁ θεῖος. καὶ κλίνεται μήτρω
ἀντικῶς.

μὴ ὑπερόψει.

μηχανὴ βουλῆ.

μηχανήμα στρατήγημα· (A Eq. 857) "ἀλλ'
ἔστι τοῦτ' ὡς Ἀθῆναι μηχανήματα."

μηχανορράφος ἐπινοητὴς κακῶν, κα-
τασκευαστής, τὰ φραῦλα μηχανώμενος. "ὑφεῖς
μάγον τοιόνδε μηχανορράφον" Σοφοκλῆς
φησὶ (OR 387). καὶ αὐθις (Ai. 1036) "ἐγὼ
μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντα ἕει φρά-
σκοιμὶ ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεοὺς."

μηχί· τῷ μηχανήματι.

μῆχος μηχανήμα, ἐπινόημα. (AP 6 291)
"αὐτῆμαρ τοῖον μῆχος ἐπεφράσατο· τρητὸν
γὰρ θεμένην χερὶ κύσκιον, εὐδὲ πικρῶν
σχοίνων ἡλέους πλείονος τρυγᾶσατο."

μεισιγαμία. οἱ τοῦ Σήθ καὶ Ἐνώς ---
κάκις. cf. v. Σήθ est.

μεινέται μολύνεται.

μεισιφονία ὁ φόνος.

μεισιφόνος ὁ φονεὺς.

μία λόχη (A Vesp. 922). παροιμία "οὐ
τρέφει μία λόχη δύο ἐριθιάκους," ἐπὶ τῶν
ἐκ μικροῦ τινὸς κερδαίνειν σπονδαζόντων.
ἐριθιάκος δὲ ἐστὶν ὄρεον μονῆρες καὶ μονό-
τροποι.

μία μύσις πάντας ἐλαύνει, ἐπὶ τοῦ
ῥαϊδίου.

μικρὰ κεφαλὴ, ὥσπερ φέλη κεφαλὴ. ἐκ
τοῦ ἡγεμονικοῦ μέρους τοῦ σώματος δηλοῖ
τὸν ἄνδρα, παραπλησίως Ὀμήρῳ (Θ 281)

"Τεῦχε, φέλη κεφαλὴ," καὶ (α 343) "τοῖον
γὰρ κεφαλὴν." καὶ παρὰ Δημοσθένει (21 117)
"καὶ ταῦτ' ὡς μικρὰ κεφαλὴ" (sch. A Ach. 284).
καὶ αὐθις (A Nub. 1331) "ὡς μικρὰ καὶ πα-
τραλοῖα καὶ τοιχωρόν." ὁ δὲ φησὶν "αὐθις
μὲ ταῦτ' αὐτὰ καὶ πλείω λέγε. ἄρ' οἶσθ'
ὅτι χεῖρα πόλλ' ἀκούειν καὶ κακὰ;" "παρὰ
δὲ μικροῦ δῶρα οὔτε ἄνδρα ἀγαθὸν οὔτε
θεὸν ἐστὶ ποτε τό γε ὄφθον δέχεσθαι. μύτην
οὖν περὶ θεοῦς ὁ πολὺς ἐστὶ πόνος τοῖς ἀνο-
στοῖς, τοῖς δὲ ὁσίοις εὐκαιρότατος" Πλάτων
φησὶ (Legg. 4 p. 717).

μιαρὶα ἢ ἀκαθαρσία· "τὴν μιαρίαν τῷ
καπνοῦ καὶ τὴν ὄχλησιν τῆς κόπρου."

μιαροὶ ἀηδεῖς, βδελυκτοὶ· Ἀθλιανός "ὁ
δὲ δράκων προελθὼν ἄρα τοῦ ἀδύτου τό τε
αἷμα αὐτῶν ἐξελιγνίσαιτο καὶ ἐκάθηρε τὰς
πληγὰς, ἵνα μήποτε ἄρα ἐκ τοῦ λύθρου μια-
ροὶ βλέπωται." καὶ Ἀριστοφάνης (Pac. 181)
"ὡς μιαρὸς καὶ τολμηρὸς κύναισχυντε σὺ, καὶ
μιαρὸς καὶ πυμμίαρε καὶ μιαρώτατε, πῶς
δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρῶν μιαρώτατε; τί σοί
ποτ' ἐς ὄνομα; ἔκ ἐρις; μιαρώτατος. ποδα-
πὸς τὸ γένος εἰ; φράζε μοι μιαρώτατος. σὺ
τοι, μὴ τὴν γῆν, ἔσθ' ὅπως εὐχὴ ὑποδυνη,
εἰ μὴ κατερεῖς μοι τῆρομ', ὅ τι πότ' ἐστ' σοι.
Τρυγαῖος Ἀθμονεῖς, ὑμπελευργὸς δεξιός, ἐ
συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγματίων. ἦ κεις
δὲ κατὰ τί; τὰ κρεῖα ταυτί σοι φέρων. ὦ
δευλακρονίων. ὦ γλίσχρον, ὥς οὐκέτ' εἶναι
σοὶ δοκῶ μιαρώτατος."

μίασμα βαφή.

μιάσρα λυμειῶνα, φονία.

μία χελιδὼν. παροιμιῶδες τοῦτο, ὅτι
μία χελιδὼν οὐ ποιεῖ. βούλεται δὲ εἰπεῖν
ὅτι μία ἡμέρα οὐ ποιεῖ τὸν σοφὸν εἰς τε-
λείωσιν ἐμβαλεῖν, καὶ δυσσημερία μία τὸν σο-
φὸν εἰς ἀμαθίαν.

μειγὰδες τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα.

μείγδα καὶ μείγδην μεμηγμένως.

μῆγμα.

μείγνυται δοτικῇ.

Μιδάειον χωρίον.

Μίδας ὄνομα κύριον, ὁ φιλόχρυσος, δα-
κτίσις πόλιν τὴν νῦν Ἄγκυραν. καὶ Μίδας
κύβου ὄνομα εὐκολωτάτου, καὶ παροιμία
"Μίδας ὁ ἐν κίβους εὐβολώτατος;" ὁ γὰρ
Μίδας βόλον ἐστὶν ὄνομα. καὶ ἐτέρῳ παροι-
μία "Μίδας ὡς ὄνον ἔχων."

Μίδας ὁ Φρυγῶν βασιλεὺς, ἦτοι ὅτι πολ-
b

λοὺς ὠτακουσὰς εἶχεν, ἥ ὅτι κώμην Θουγιάκην κατέσχεν ἥτις ὠτα ὄνου ἐλέγτο. λέγεται δὲ τούτῳ τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν χρυσὸν ρεῦσαι, καὶ αὐτὸν εὖξασθαι ὥστε πάντα, ὧν ἄψαιτο, χρυσὸν γενέσθαι. ἥ ὅτι ὁ ὄνος μῦλλον τῶν ἄλλων ζήων ἀκούει, πλην μὲνός, καὶ ὁ Μίδας πολλοὺς ὠτακουσὰς εἶχεν. οἱ δὲ φασιν ὅτι ψέξας ποτὲ τὸν Διόνυσον ὁ Μίδας μετεβλήθη εἰς ὄνον· ἥ ὅτι ὄνους τοῦ Διόνυσου παριόντας ἠδίκησεν, ὁ δὲ ὀργισθεὶς ὠτα ὄνου ἔχειν αὐτῷ περιῆψεν. ἥ ὅτι ὠτα μεγάλη εἶχε. λέγεται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν λανθανόντων (sch. A Plut. 287). κλίνεται δὲ Μίδας Μίδου.

Μίθαικος γραμματικὸς ἔγραψεν ὁψαρτυτικά, κυνηγετικά καὶ ἄλλα.

μίθαικος ὁ ταχύς.

Μιθριδάτης ὄνομα κύριον.

Μίθρον. Μίθραν νομίζουσιν εἶναι οἱ Πέρσαι τὸν ἥλιον, καὶ τούτῳ θύουσιν πολλὰς θυσίας. οὐκ ἂν οὖν εἰς αὐτὸν δυνήσασθαι τις τελεσθῆναι, εἰ μὴ διὰ τινῶν βαθμῶν παρελθόντων κολάσεων δεῖξει αὐτὸν ὅσιον καὶ ἀπαθῆ. Nonn. in Greg. Naz. p. 143.

Μικίψας βασιλεὺς Νομιάδων.

μίκκος ὁ μικρός.

μικρολόγος σκνιπός, φειδωλός.

μικρὸν κακὸν μέγα ἀγαθόν. ἐνίοτε γὰρ τὸ μικρὸν κακὸν μεγάλων αἰτίον γίνεται ἀγαθῶν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀνάπαλιν.

μικρὸν τοῦ ὀβολοῦ τίμιον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πονηρῶν. Εὐπολὶς Μαρικῇ "τῶν γὰρ πονηρῶν μικρὸν ἐστὶ τοῦ ὀβολοῦ."

μικροπρεπείας ῥήματα. "Ἀθηναίων ἄπας τις εἰσιῶν κέρρυγε πρὸς τοὺς οἰκέτας, ποῦ ἐστὶν ἡ χύτρα; τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκε τῆς μαινίδος; τὸ τρύβλιον τὸ περυσινὸν τέθνηκεν," ἀντὶ τοῦ κάκλασαι. "ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθισινόν; τίς τὰς ἐλάας παρέτραγε;" (A Ran. 990) μέχρι γὰρ καὶ τῶν ἐντελῶν ἐρωτῶσι.

μικρός γε μῆκος οὗτος, ἀλλὰ πᾶν κακόν." τὸν Νίκαρχόν φησιν Ἀρισοφάνης (Ach. 908). "καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν" ἀντὶ τοῦ κατηγορήσων· συκοφάντης γὰρ ἦν.

μικρὸς ἡλίκος Μόλων (A Ran. 55), ἐπὶ τῶν πάνυ βραχέων. δύο δὲ ἐγένοντο Μόλωνες, εἷς ὑποκριτὴς καὶ λωποδύτης.

μικρὸς ὁ σὸς ἀεὶ πῶλος, ἐπὶ τῶν διὰ

βραχύτητα ἡλικίας νεάζειν λεγόντων.

μικροῦ σχεδόν, φανερῶς· Εὐνάπιος (p. 101) "μικροῦ τὰ πράγματα μετακινήσαντος Ὀρμίσδου τοῦ Πέρσου." cf. v. Μαροσάσε.

μικροῦ δεῖν παρὰ μικρόν. καὶ χωρὶς τοῦ δεῖν· "μικροῦ τὰ πράγματα μετακινήσαντος" ἀντὶ τοῦ παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρόν. μικροῦ δ' ἔω παρὰ μικρόν λέπω.

Μίκυλλος ὄνομα κύριον.

μίλαξ εἶδος βοτάνης· Ἀρισοφάνης (Nub. 1007) "μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης" ἀντὶ τοῦ πάσης ἐνωδίας ὄζων καὶ ἀσφαλείας.

Μιλήσιον. καὶ Μιλήσιος ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως.

Μιλητοπολίτης ὁ ἀπὸ τῆς Μιλήτου πόλεως.

μιλιαρήσιον.

μίλινον χρῶμα (an μήλινον).

μίλιον μέτρον γῆς. ὅτι τὰ ἰ μίλια ἔχουσι σάδια π'. ἄλλως. ὅτι τὸ σάδιον ἔχει πόδας χ', τὸ δὲ μίλιον πόδας ,δς'. cf. v. σάδιον.

μίλιον. ὅτι ἐν τῇ καμάρῳ τοῦ μιλίου σῆλαι ἴσανται Κωνσταντῖνα καὶ Ἑλένης· ἐνθα καὶ σαυρὸς καὶ ἡ τύχη τῆς πόλεως. καὶ ἐν τῇ αὐτῇ μιλίῳ Σοφίας τῆς γυναικὸς Ἰουστινιανοῦ, καὶ Ἀρσένιος τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, καὶ Ἑλένης τῆς ἀνεψιᾶς αὐτῆς· Ἀρκαδία τε καὶ Θεοδοσία τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πλησίον Θεοδοσίου τῆς σῆλης, ἔφριπποι ἀμφότεροι. Codin. orig. CP p. 20.

ὅτι ἐν τῇ μιλίῳ ἐν τέτρασιν ἵπποις πυρίνοις ἄρμι ἱπτάμενον παρὰ δύο σελῶν ἐκ παλαιῶν τῶν χρόνων ὑπῆρχεν, ἐνθα εὐφημήθη Κωνσταντῖνος μετὰ τὸ νικῆσαι Ἀζώτιον, ἐπειδὴ καὶ Βύζας ἐκείσε εὐφημήθη. κατενεχθὲν δὲ τὸ ἄρμι ἐν τῇ ἱπποδρόμῳ, δορυφορούμενον σελίδιον καινὸν παρὰ Κωνσταντῖνον κατασκευασθέν, ὑπὸ ἡλίον φερόμενον, τύχη πόλεως, εἰς τὸ σάμα εἰσῆμι καὶ σεῖσινωθὲν ἐξῆμι, ἐτίθεται δὲ ἐν τῇ σανάτῳ ἕως τῶν ἐπιόντων γενεθλίων τῆς πόλεως. διότι δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ σαυρὸν ἐχάραξε Κωνσταντῖνος, Ἰουλιανὸς αὐτὸ βοθύνῃ κατέχλωσε. Codin. orig. CP p. 22.

Μιλτιάδης καὶ Ἀριεῖδης ἐφίκει. ἀμφότεροι οὗτοι ἄρις ἐγένοντο. cf. v. Ἀριεῖδης.

Μιλτιάδης ὁ Κίμωνος ἦκων ἐκ τῆς Χερρονήσου καὶ ἐκπεφυγὼς διπλόον θάνατον ἐσφατῆγεν Ἀθηναίων. ἄμα μὲν γὰρ οἱ

Φοίνικες αὐτὸν οἱ ἐπιδιώξαντες μέχρι Ἱμβρου περὶ πολλοῦ ἐποιεῦντο λαβεῖν καὶ ἀναγαγεῖν παρὰ βασιλεῦ, ἅμα δὲ ἐκφυγόντι τε τούτῳ καὶ ἀφικόμενον εἰς τὴν ἑωυτοῦ, δοκέοντά τε εἶναι ἐν σωτηρίῃ, ἤδη τὸ ἐνθευτέον μιν οἱ ἔχθροί ἐποδεξάμενοι, ὑπὸ δικαστήριον ἀγαγόντες ἐδίωξαν τυραννίδος τῆς ἐν Χερρονήσῳ. ἀποφυγὼν δὲ καὶ τούτους ἐρατηγὸς οὕτως Ἀθηναίων ἀπεδείχθη, αἰρεθείς ὑπὸ τῷ δήμῳ. Herodot. 6 104.

ὁ αὐτὸς Μιλτιάδης (immo Alcibiades ap. Thuc. 8 81) ἐπικροπῶν ἐφη ὡς Τισσαφέρνης εἶπεν, ἥ μὴν ἕως ἄν τι τῶν ἑωυτοῦ λείπεται, ἢ Ἀθηναίοις πεισέμῃ, μὴ ἀποσερήσειν αὐτὰς τροφῆς, καὶ τὰς τῶν Φοινίκων ναῦς κομιεῖν Ἀθηναίοις καὶ οὐ Πελοποννησίοις· πεισέσθαι δ' ἂν μόνως Ἀθηναίοις, εἰ αὐτὸς κατελθὼν αὐτῷ ἀνμδέξαιτο. οἱ δὲ ἀκούσαντες ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ ἐρατηγὸν αὐτὸν εἶλοντο, καὶ τὰ πράγματα πάντα ἀνέτιθέσαν.

μίλτιον βάμμα. cf. v. πρίων.

μιλτοπάρηροι νῆες (Hom. B 637) βεβαμμένας ἔχουσαι τὰς πρῶρας.

μίλτος χρώματος εἶδος ἐρυθροῦ. καὶ Ὅμηρος (B 637) "νῆες μιλτοπάρηροι," καὶ ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 103) "μυλοφυῖ τε σχοῖνον ὑπ' ἀκρονόχῳ ψαλλομένην κανόνι." καὶ αὐθις "σχοινίον τε ἐφείλεξεν μίλτιν, καὶ ἔπαιον τὸ ἄγανμα, ἀλέξανδρις ἐν καλῶντες" (cf. Plutarch. Alex. 24). "καὶ δὴτα πολλὸν ἡ μίλτος γέλων παρέσχεν, ἣν προσέφρανον κύκλῳ" (A Eccl. 399)· κατὰ γὰρ τὴν ἀγορὰν ἐσόβουν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἀθηναίους μεμiltωμένῳ σχοινίῳ, ἣν ἔβαλλον κύκλῳ.

Μίλων Κροτωνιάτης ἐνίκησε παλαιῶν ἐξ ὀλύμπια ἐφεξῆς, ἐν δὲ τῇ ζ' οὐκ ἴσχυσε καταπαλαῦσαι τὸν Μυσιθέον, συμπολίτην αὐτοῦ, ἡλικίᾳ καὶ νέον ὄντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα ἐγγὺς ἔσασθαι. ἰσόμενος δὲ ἐπὶ ἀληκευμένῳ τῷ δίσκῳ γέλωτα ἐποιεῖτο τοὺς ἐμπύκτοντας τε καὶ ὠθουμένους ἀπὸ τοῦ δίσκου. περιεδεῖτο δὲ τῷ μετώπῳ χορδὴν καθάπερ ταυρίαν ἢ ζέφανον, κατέχων δὲ ἐντὸς χειλέων τὸ ἄσθμα, καὶ ἐμπιπλὰς αἵματος τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ φλέβας, διεραγγήνεν ἀπὸ ἰσχύος τῶν φλεβῶν τὴν χορδὴν καθάπερ ἄνυρον. καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τὸ μὲν εἰς τὸν ἀγκῶνα ἐκ τοῦ ὤμου παρ' αὐτὴν καθίει τὴν πλευράν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἔτεινεν εἰς εὐθύ, τῶν δακτύλων τὸν μὲν ἀντίχειρα ἀντιζέφρων ἐς

τὸ ἄνω, τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλήλοις ἐπικειμένων κατὰ σοῖχον· τὸν ἐλάχιον οὖν τῶν δακτύλων κάτω γινόμενον οὐκ ἀπεκίνησεν ἂν τις βιαζόμενος. ἀπέθανε δὲ οὗτος ἐπιτυχὼν ζύλων ξηρῷ σπῆνας ἔχοντι τοὺς δυσῶντας αὐτό· ὃ δὲ ὑπὸ φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας ὡς διαρρήξων· ὀλισθαίνουσί τε δὴ οἱ σπῆνες, κακείνος ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ζύλου λύκων ἐγένετο εὐρημία. μάλιστα γὰρ τὸ θηρίον τοῦτο πολὺ καὶ ἄφθορον ἐν τῇ Κροτωνίᾳ χώρα νέμεται. Pausan. 6 14.

μιμαλλόντας τὰς βύχκας τοῦ Διονύσου, ἀπὸ τῆς μιμήσεως, πρότερον κλώδωνας καλουμένας.

μίμαρις κυρίως ἡ λαγῶα χορδὴ ἡ ἐκ τῶν ἐντέρων, χρῶνται δὲ καὶ ἐπὶ χοίρου. ἡ σκευασία τις τῆς κοιλίας ἢ τῶν ἐντέρων. οἱ δὲ τὴν ἐκ τοῦ λαγῶου αἷματος καὶ τῶν ἐντοσθίων σκευαζομένην καρύκην. sch. A Ach. 1111.

Μίμιος ὄρος. Θράκης. καὶ κλίνεται Μίμιντος.

μιμηλά μιμητική. καὶ παροιμία "μήτε πλασὴν μήτε μιμηλάν," τουτέστι μήτε πλασὴν εἰκόνα μήτε γραπτὴν. καὶ μιμηλότατα. μίμησις.

Μίμνερος Αἰγυρτιάδου Κολοφώνιος ἢ Σμυρναῖος ἢ Ἀστυπάλαιος, ἐλεγιστοποιός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς λζ' ὀλυμπιάδος, ὡς προτερεῦεν τῶν ζ' σοφῶν· τινὲς δὲ αὐτοῖς καὶ συγχρονεῖν λέγουσιν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Αἰγυψιάδης διὰ τὸ ἐμιελεῖς καὶ λιγύ. ἔγραψε βιβλία ταῦτα πολλὰ.

μιμνήσχω γενική.

μίμος.

μιμοῦμαι αἰτιατική.

μὲν ἄντωνμία, τρίτον πρόσωπον, καὶ σημαίνει τὰ τρία γένη παρ' Ὁμήρῳ, ἄρσενιζὸν θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον. ἡ δὲ παραγωγὴ οὕτως· ἐγώ, σύ, τὸ τρίτον ἴ· τὸ δὲ ν ἐφέλκεται ἐξ ἐν ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ μὲν.

μίνθα τὸ παρ' ἡμῖν ἡδύοσμον. οἱ δὲ τὸν θύμον.

μίνθη καλαμίνθη, ἡδύοσμος, βοτάνη εὐώδης.

μινθῶσαι διοσφραῖναι, δυσσομίας ἀναπληρῶσαι, ῥηνῶσαι. sch. A Ran. 1107.

μινθώσομεν κοπρώσομεν· μίνθος γὰρ ἄνθος ἐν τῇ κόπρῳ γινόμενον, ᾧ χαίρουσιν

οἱ τράγοι. ἢ ἡ ἀνθρωπίνῃ κόπρῳ μίνθος, ἢ χρῶνται παραιτίβοντες οἱ ποιμένες ἐν τῷ δυσεργήτῳ τῶν τράγων πταρμῷ. ἢ ἡ κόπρῳ τῶν αἰγῶν λέγεται· ἐπειδὴν δὲ οἱ τράγοι ψυγμῷ περιπέσωσιν, εἰσάθουσιν οἱ αἰπόλοι λαμβάνειν τὴν κόπρῳ αὐτῶν καὶ χρεῖν αὐτῶν τοὺς μυκτῆρας, καὶ οὕτω τῇ δυσωδίᾳ πταρμὸν κινεῖν, τοῦτῃ δὲ τῇ τρόπῃ λύνει τὸ πάθος· ὁ γὰρ πταρμὸς θεραπεύει τὸ πάθος. ἐκ τούτου οὖν φησὶν ὅτι ἀηδύσμεν σε, ἐπεὶ καὶ αἱ αἰγες ἐκ τῆς κόπρῳ ἀηδύζονται. sch. A Plut. 313.

Μινίκιος ὄνομα κύριον.

Μινουκιανὸς Νικαγόρου τῷ σοφιστῷ, Ἀθηναῖος σοφιστῆς, γεγονώς ἐπὶ Γαλιηνού, τέχνην ῥητορικὴν, καὶ προγυμνάσματα, καὶ λόγους διαφόρους. cf. νν. Γενέθλιος et Μένανδρος h.

Μινούκιος ὄνομα κύριον.

Μίνυα ὄνομα πόλεως.

Μίνυα οἱ Ἀργοναῖται· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 116) "οἱ γέρας, Ἀλκείδα μινυαμάχε, τοῦτο Φίλιππος δέριμα ταναϊμύκου λευρόν ἐθηκε βοός."

Μίνυας ὄνομα κύριον, καὶ τὸ πληθυντικὸν Μινυνῶν.

Μινύειον ὄνομα τόπου. Μινυήιον δὲ καὶ αὐτὸ ὄνομα τόπου.

μινύθει (Hom. II 392) ἐλαττοῦται.

μίνυνθα (Hom. A 416) ἐπ' ὀλίγον.

μινυνθάδιον (Hom. A 352) ὀλιγοχρόνιον.

μινύρεται ἄδει, κλαίει, θρηνεῖ, εὐφρόνως λέγει· Σοφοκλῆς (OC 671) "ἐνθα λέγεια μινύρεται θαμβόουσα μάλισ' ἀηδῶν χλωραῖς ὑπὸ βήσσεις."

μινυρίζω θρηνῶ, ἢ τὸ ἡρέμια ἄδω, παρὰ τὰ μείων· Πλάτων ἐν τρίτῳ Πολιτείας (p. 411) "μινυρίζων τε καὶ γεγωνμένος ὑπὸ τῆς ᾠδῆς" ἀντὶ τοῦ οἰκτρᾶ φωνῇ χρώμενος καὶ θρηνῶν. ἢ ὀλίγῃ φωνῇ χρώμενος· Ἀριστοφάνης (Vesp. 219) "μινυρίζοντες μέλη ἀραιομελισιδανοφρονιχήρατα."

μινύωρον ἐπ' ὀλίγον.

Μίνωα πόλις περὶ Σικελίαν, ἣτις Ἡράκλειον πρὶν ἐλέγετο.

Μινώδης τοῦ Μίνως.

a Μίνως ὄνομα κύριον. Μινῶος δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ Μίνως.

b Μίνως. οὗτος ἐθαυματοκράτει καὶ παν-

ταχύσε ἐπλεῖ, ξενίας τε πολλοῖς ἐπήγγελλεν. ἀφικόμενος δὲ ἐς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἀποδόν κλέος μέγα ἐν Φρυγίᾳ τοῦ τε Τρωῶς τῆς Τροίας βασιλείας καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, ἤλθεν εἰς πόλιν Δύρδαρον, ἐν ἣ ᾤκει ὁ Τρώς. ἦσαν δ' αὐτῷ τρεῖς παῖδες, Ἰλος Ἀσδάρακος Γανυμήδης, οὗ δὴ μέγιστον ἦν ὄνομα κάλλος πέρι. ξενιζόμενος οὖν παρὰ τὸν Τρώα ὁ Μίνως καὶ δῶρα διδοῦς τε καὶ δεχόμενος ἐπέλεισε τῷ Τρωὶ καλεῖν τοὺς παῖδας· ἔν' αὐτοῖς ἴδοι τε καὶ δῶρα δοίη. ὁ δὲ ἔφη ἐς κυνηγέσιον ἐξάλθαι. ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ἤθελε ξυγκυνηγεῖν αὐτοῖς. πρῶτον δὲ θεραπεύωντες ἐξέπεμψε τινα εἰς τὸν χώρον ἵνα οἱ παῖδες ἐκνήγαν, περὶ τὸν Γράνικον ποταμόν· ὁ δὲ Μίνως τὰ πλοῖα προεκπέμψας ἐς τὸν ποταμόν ὀλίγον ὕστερον ἦλθε πρὸς τοὺς παῖδας, καὶ τὸν Γανυμήδην θειασάμενος ἔρωσι αὐτῷ ἔσχετο, ἐγκλειεσόμενος δὲ τοῖς Κρησίν, ἀρπάσας τὸν παῖδα ἐνέθετο εἰς τὴν ναῦν καὶ ἀπέπλει. ὁ δὲ τόπος ἐκλήθητο Ἀρπάγια. ὁ δὲ Μίνως ἔχων τὸν παῖδα ἤλθεν ἐς Κρήτην. ὁ δὲ παῖς κατ' εὐπείθειαν ὑπὸ λύπῃς εὐστόν ξίφει διειργάσατο, καὶ αὐτὸν ὁ Μίνως ἐν τῇ ναυῷ ἔθαψεν, ἐξ οὗ δὴ καὶ λέγεται Γανυμήδην μετὰ Διὸς ὑπάρχειν. Nic. Damasc. ?

Μινώταυρος ὄνομα κύριον.

μιξάναρρος· (Pisid. c. Sev. 90) "ἴσως λαβὼν Ἰλλυγας ἀντισεσφόρους ὁ μιξάναρρος τῶν Σεβήρου σκεμμάτων πρὸς τὰς ἀπ' ἀρχῆς ἀντανέλθοι φροντίδας."

μιξίας ὁ μιγνύων.

Μιξιονίδης Μιξιονίδου. Μιξωνίδης δέ.

μιξίς. ἀμαρτάνει ὁ λέγων μιξέως τὴν κράσιν γένος· τὸ γένος γὰρ ὑποτίθεται τῷ εἶδει· ἐπὶ πλέον γὰρ τι ἢ μιξίς τῆς κράσεως. εἰ μὲν γὰρ τι κέκραται, καὶ μέμικται, ἀ μὴν πᾶν μεμιγμένον κέκραται· ἢ μὲν γὰρ τῶν ξηρῶν μιξίς οὐκ ἔστι κράσις. ἔστι δὲ ἡ μιξίς διάφορος τῆς κράσεως. Alex. Aphrod. in Top. p. 162.

Μιρός ποταμὸς Φρυγίας.

Μιρράνης ὄνομα κύριον.

μισγάγκεια (Hom. A 453) τόπος κοῖλος εἰς ὃν τὰ καταφερόμενα μίσγεται ἀπὸ πλεόνων ὁρῶν ὕδατι. ξυνάγκεια δὲ λέγεται ὡσαύτως ὁ κοῖλος τόπος.

Μισγόλας. οὗτος ἦν τοῦ Λεωδάμαντος ἐρώμενος.

μισήτη. τὴν καταφερῆ μισήτην ἔλεγον, οὐ παρὰ τὸ μῖσος ἀλλὰ παρὰ τὸ μίσγεσθαι. τὸ γὰρ μῖσον ἄπωδεν ἐξι τοῦ μιμνῆσθαι (ὃ γὰρ μισεῖται, μεμνῶνται καὶ ἀμυγές ἐσιν)· ἀλλ' οἷομαι μισήτην τινὰ οὖσαν· ὃ καὶ βέλτιον. καὶ τὸ ἐν παροιμίᾳ δὲ μέρει λεγόμενον "παρὰ σφυρὸν παχέως μισήτη γυνή" κατὰ τοῦτο εἰρησθαι δοκεῖ. καὶ ὁ Κρατῖνός ποῦ τοῦτο ἔφη· "μισήται δὲ γυναῖκες ὀλιβοῖσιν χρῆσονται." τὸν δὲ ἀπλῶς μισήτῶν τὸν ἀνίκανον λέγει. μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀπλήσου κατὰ τροφήν τίθεται ἡ λέξις.

μισητρία ἢ πορνεία παρὰ Ἀριστοφάνει (Plat. 990) "οὐχ ἔνεκα μισητίας." οὐχ ἔνεκα, φησί, τοῦ ὑπηρετεῖν μου τῇ ἀσελγείᾳ. καὶ μισητρίαν τὸν εἰς τὰς συνουσίας ἐπίφορον.

μισθαρεῖν ῥήμι· Ἀγαθίως (219) "ὅσους δὲ αὐτῶν ἤρεσκε μισθαρεῖν τοῖς ἐναντίοις ἐπὶ τῇ τῶν οἰκείων προδοσίᾳ καὶ ἐξύγειν τὰ ἀπόρητα, οὗτοι τὸ ἀτρεκέες οὐκ ἔγνωσκον."

μισθ' ἄρνης μισθὸν ἀντικαταλλάττων.

μισθαρεῖν ἢ ἐπὶ μισθῷ γενομένη ἐργασία.

μισθαρεῖν αἰτιατικῇ.

μισθαρχίδης (A Ach. 597) ἐν τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων· ὑπ' ὠφελείᾳ γὰρ καὶ οἱ ἄρχοντες.

μισθοδοτοῖ μισθὸν δίδωμι.

μισθοῦμαι αἰτιατικῇ.

μισθοφορέα. ἰδίως τὸν μισθὸν τῶν στρατευομένων οἱ παλαιοὶ μισθοφορὰν ἐκάλουν· Ἀριστοφάνης (A Eq. 807) "οἷον ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκώπτου" ἀντὶ τοῦ παρήκτου, ἐλνυμαίνου, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παρεκωπτομένων τὰ πτερὰ ὀρνέων.

μισθοφόρος ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος. καὶ μισθοφόροι τριήρεις (A Eq. 552) αἱ ἐπὶ μισθῷ τοὺς στρατευομένους ἄγουσαι. καὶ μισθοφορῶ δοτικῇ.

μισθῶμα ὁ μισθὸς ὁ ἑταιρικός· Αἰλιανός "ἥ δὲ οὐ προσεῖται, φάσκουσιν εἶναι μισθῶμα τὸ ἐκείνῃ περμβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι." cf. vv. ἀγνώτας et παραβυλεῖν.

Μίσις Μίσιδος.

μισυόημε ... τρέφων." cf. v. ἄκρον.

μισολύμαχος ἡμέρα μισοπόλεμος· ὁ γὰρ Λύμαχος πολεμικώτατος ἦν καὶ φιλοπόλεμος στρατηγός. Ἀριστοφάνης (Pac. 303) "ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολύμαχος."

μισοπορπακισάτη μισοπολεμικώτατη, τουτέστιν εἰρηκική, παρὰ τὸν πόρπακα. πόρπαξ δὲ κατὰ ... στρατιώτης. cf. v. πόρπαξ c.

μισοπρύγμων ὁ ἡσύχιος καὶ ἥρεμον βίον ἡρημένος. "πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι ... πρὸς διόρθωσιν." cf. v. Οὐλπιανός.

μῖσος ἔχθρα.

Μισσιανή· "ὃ δὲ δι' ἄλλης ὁδοῦ παρεγένετο, τῇ Μισσιανῇ χεῖρειν εἰπών." cf. v. χεῖρειν εἰπών.

μίσυλλον εἰς μικρὰ διέκοψαν.

μίσχος.

μισῶ αἰτιατικῇ· "μισῶ τὴν ἀφελῇ." cf. v. ἀφελειν.

μιτ' ἄτωρ ὁ προυποσιλλόμενος ἄγγελος πρὸ τοῦ ἄρχοντος.

Μίτιος ὄνομα πόλεως.

μίτος τὸ λεπτότατον σχοινίον· καὶ παροιμία "ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἡρτῆσθαι." σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα πόλεως. εὔρηται αἰ διὰ βραχέος τοῦ ι· (AP 7195) "ὥς με πόνων ῥύσαιο παναγρύννοιο μερίμνης, ἀκρὶ μινωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλάνον," καὶ αὐθις (639) "ἀραχναίοιο μίτου πολυδίνεα λάτρην, ἄτρακτον, δολιγῶς οὐκ ἄτερ ἀλακίας," καὶ αὐθις (6174) "κερκίδα τ' εὐποίητον, ἀηδόνα τὰν ἐν ἐρίθοις, Βακχυλὶς εὐκρέκτους ἢ διέκρινε μίτους."

μίτρα διάδημα, ἡ ζώνη. (AP 6292) "αἱ μίτραι τὸ θ' ἄλουργές ὑπένδυμα τοῖ τε Λύκιοις πέπλοι. πάνθ' ἡμῖν Νικονόη συνεπέκπτε."

Μιτράνης.

Μιτυληναῖα. τὸ μι βραχύ· (AP 717) "τὰν Μιτυληναίων ἐννεπ' αἰδοπόλον."

Μιτυλήνη ὄνομα νήσου. καὶ Μιτυληναῖος ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς νήσου.

Μιχαήλ βασιλεὺς Ῥωμαίων ὁ μετὰ τὸν Ἀρμένιον Λέοντα βασιλεύσας, ὃς μικρὸν τοῦ τῆς προκατασχοῦσης κακίας ὑπερνόους, ὅσον τὰς ἐν εἰρηκαῖς καὶ πόνοις καὶ ἐξορίαις ἐλευθερίαν τε καὶ ἄνεσιν φαντάζεσθαι ὀνειρώδης, τὸ τοῦ προηγησμένου δυσωνύμου καὶ δυσσεβοῦς ὑπέθαλπε θεοσυγῆς φροῦνημα, καὶ ὁμοίως τῷ αὐτῷ ἀμφιβλήσσειν περιπαρεῖς τῆς δεινῆς αἰρέσεως ἰχθύος δίκην, τοῖς τῶν δογματῶν σαθροῖς καὶ ἀσεβέσιν ἐναπέθανεν ἐξ ἀκροτάτης ἀβελτερίας τε καὶ ἀλογίας. ἀνόητος γὰρ σφόδρα καὶ ἀπαίδευτος ἐτύγγανεν, ἀμαθίαν δὲ ἐκ πατρὸς ἀλογίας καὶ ἀπειροκαλίας ὥσπερ ἱκανὴν οὐσίαν ἐκλήρωσται.

Μιχαίας ὄνομα κύριον.

μιχθῆναι ἢ μιγῆναι ἀπαντῆσαι, συμ-
μῖσαι, ὁμιλῆσαι.

μνᾶ. ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν μίαν.

μναῖος· "οἱ τῶν Βαλιαρίδων νῆσων
σφενδονῆται μναίους λίθους ἔβαλλον." καὶ
αὐθις "μναῖον διδοῦσι τοῦ κεραμῆς ὑδρεύε-
σθαι τοῖς ἐθέλουσι."

Μναίχιος ὄνομα κύριον.

μναρόν ἡδύ, मुलाक़ोन.

Μνασέας Βηρύτιος ἔγραψε τέχνην ῥη-
τορικὴν, καὶ περὶ Ἀιτικῶν ὀνομάτων.

Μνάσωνος ὄνομα κύριον.

μνᾶται (Hom. π 77) μνησέεται.

μνείαν τὴν μνήμην Σοφοκλῆς (El. 392).

Μνεῦις ὄνομα κύριον Αἰγυπτίου θεοῦ.
cf. v. Ἀπας.

μνημεῖον ὁ τύφος. ἐχρήσαντο δὲ τῷ
ὀνόματι οἱ ῥήτορες καὶ ἐπὶ τοῦ ἔργου καὶ τῇ
πράγματι οὐ μνημονεύοιτο ἢ τις. Αἰλι-
νός φησι "φυλάττεσθαι τε ἔτι μνημεῖον τῆς
τιμωρίας τῆς ἐκείνου, καθάπερ οὖν κακοῦ
διυδοχῆν."

μνήμη. ὅτι ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ μὲν προσ-
δοκωμένου ἔστι ἐλπίς, τῇ δὲ παρόντος αἰσθη-
σις, τοῦ δὲ ἀπόντος μνήμη.

ὅτι οὐδὲν ἔξει ἡ ψυχὴ ἄνω ἐκ τῆς συμ-
πλοκῆς τῇ σώματι αὐτῇ προσεγένετο, ὥσπερ
τὸ διαροεῖσθαι· ὥς οὐδὲν μνημονεύει. καὶ
γὰρ ἐνταῦθα μὲν παραρρέουσά ἐστιν ἡ γνῶ-
σις αὐτῆς, καὶ δέεται μνήμης εἰς κατοχὴν τῶν
ἐγνωσμένων· τότε δὲ οὐκ ἔχει τὸ πρότερον
καὶ τὸ ὕστερον ἢ γνῶσις, εἰ μὴ κατὰ τὴν προ-
χείρισιν τῶν θεωρημάτων, ἀλλ' αἰετίζετο καὶ
ἐν τῇ νῦν ἐξετάζεται, καὶ μετὰ τὸ σῶμα·
αἰετίζουσα τὴν γνῶσιν καὶ αὐτοῖς προσβά-
λουσιν τοῖς πράγμασι, μνήμης οὐ δέεται.
μνήμη γὰρ ἐστὶν ἡ τῶν πάλαι ἐγνωσμένων
κατοχή.

μνήμη δ' ἐστὶν ἔξις καθεκτικὴ ὑπολήψεως.
ὁ δὲ Ἀριστοτέλης τόπους τινὰς καὶ ἐν τῇ περὶ
μνήμης καὶ ὕπνου καὶ τῆς καθ' ὕπνον μαν-
τικῆς παράθετο, δι' ὧν ἀναμνησθεσθαι καὶ
ἀπὸ τῶν ἐναντίων καὶ ἀπὸ τῶν ὁμοίων καὶ
ἀπ' ἄλλων τινῶν. οἱ γὰρ τόποι οὗτοι αἰτίοι
τοῦ ἀναμνησθεσθαι ἡμῖν γίνονται. δι' ἐναν-
τίων γὰρ, φέρε εἰπεῖν, εὐθύς εἰς τὸ εἰρημέ-
νον τῶν ἐναντίων μεταβάλλεις ἀναμνησκό-
μεθα τούτου, ἀπὸ πικροῦ γλυκίος, ἀπὸ λευ-
κοῦ μέλανος, ἀπὸ ψύχους καύματος.

μνημήια μνημόσυνα.

μνημονεύω γενικῇ, διαμνημονεύω
δὲ αἰτιατικῇ.

μνήμονος μνημονικοῦ.

μνημοσύνη μνήμη. καὶ μνημόσυνον.

Μνήσαρχος ὄνομα κύριον.

μνησάσκειτο (Hom. A 566) ἐμμένειτο.

Μνησιθείδης ὄνομα κύριον.

μνησικακεῖν δοτικῇ· Πολύβιος "τοῦ
μνησικακεῖν ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν οὐδ' ἦντιναῶν
ἔμφουσι ἐπιοῦσαν οἱ Ῥωμαῖοι."

Μνησίμαχος ποιητὴς τῆς μέσης κωμω-
δίας. τῶν δραμάτων αὐτῆς ἐστὶν Ἰπποτερόφρος
Βούσιρις Φίλιππος, ὡς Ἀθηναῖος ἐν Δειπνο-
σοφισταῖς.

Μνησιζράτιος ὄνομα κύριον. Μνησι-
ζράτειος δὲ λόγος.

μνησῆ ἡ κατὰ μνησίαν γαμηθεῖσα, ἣ
ἐκ παρθενίας μέλαινα μνησῆ, ὃ ἐστὶν ἀπεί-
ρανδρος. καὶ μνησεῖα.

μνησῆρας· "τοῖς μὲν τῆς ἀρχῆς τῆς
ὑπάτου μνησῆρας παρ' οὐδὲν ἐποιήσαντο, αἰ-
ρῶνται δὲ αὐτοὶ πολέμῳ ἐν εἰδότι πάλαι καὶ
γενναίων καὶ περιβλέπτων ἔργων ἀγωνιστῶν."

μνησις μνήμη· (S Ai. 520) "ἀλλ' ἴσχε κά-
μου μνησις. ἀνδρὶ τοι χρεῶν μνήμην προσ-
εἶναι, τερπνὸν εἰ τί περ πάθοι. ὅς δ' ἀπορ-
ρεῖ μνησις εὐ πεπονθότος, ἐκ ἧν γένοιτ' ἔθ'
οὗτος εὐγενὴς ἀνὴρ." καὶ αὐθις (AP 9 447)
"μήτηρ νῦν λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἐταί-
ρων ἔκτανεν, ὠδίνων μνησιν ἀνηγαμένη."

μνησορα ἐπισήμου· "ὃ δὲ τῶν μνησ-
νημάτων φέρε τὸν μνησορα."

μνία τὰ τῆς θαλάσσης ἔξανθήματα, ἣ
βρῦα.

μνιαρόν· (AP 6 250) "ἀλλὰ δέχου μνια-
ροῖο βαθυρραῖνοιο τύπητος ἐνδυτόν, εὐανθεῖ
πορφύρῃ εἰδόμενον."

μνίει ἐσθίει.

μνοῦς ἡ ἀπαλὴ θριξ· ἐν ἐπιγραμμοῖς
(AP 5 121) "καὶ μνοῦ χρώτα τρινοτόρη."

μνω τὸ μνήσκω. τὸ μνω οὐκ ἔστι περι-
σπώμενον, ἐδὲ γὰρ ἔχει ἐντέλειαν· ἀλλ' ἐπεὶ
μονοσύλλαβόν ἐστιν, ἔξ ἀνάγκης περισπᾶται.

μνωμένη μνησσεομένη.

μνωόντο (Hom. λ 287) ἐμνησέοντο.

μογερῶν μοχθηρῶν.

μογήσας (Hom. B 690) καμῶν, κακοπα-
θήσας. "δύο κακοῖς μογῶ, ἀγρυπνία τε ἀνα-
λισκόμενος καὶ δέει τειρόμενος."

μογιλάλος μόγισ λαλῶν.

μόγισ.

μογοστόκος (Hom. Π 187) περὶ τὰς τό-
κους κακοπαθοῦσα. ἔνιοι δέ, ἡ μόγους ταῖς
τικτούσαις ἐπιφέρουσα.

μόγῳ (Hom. Δ 27) κακοπαθεῖν.

μόδιον μέτρον τι.

μόθος μάχη, πόλεμος, τάραχος, φόβος,
ζῆσις, θόρυβος.

μόθων ὁ φορτικὸς καὶ ἄτιμος. καὶ εἶδος
αἰσχροῦ καὶ δουλοπρεποῦς ὀρχήσεως. cf. v.
ἔπαγε μόθων.

μόθωνες παρὰ Ἀριστοφάνει οἱ εὐτελεῖς·
μόθωνας γὰρ ἐκάλεον τοὺς παρεπομένους τοῖς
ἐλευθέροις παῖδας οἱ Λάκωνες. ἔσι δὲ καὶ
γένος ὀρχήσεως. sch. A Eq. 631.

Μοθώνη ὄνομα πόλεως, καὶ Μοθω-
ναῖος ὁ πολίτης.

μοθωνία ἡ ἀλαζονεία, παρὰ τὸ μόθος.
ἔσι δὲ καὶ χώρα.

μοῖρα μερίς, τὸ καθήκον, καὶ ἡ εἰμαρ-
μένη. Ἰώσηπος (B. I. 381) "μεγίστη γὰρ ἦν
μοῖρα τοῦ πολέμου ληφθεὶς ὁ Ἰώσηπος."

μοιρηγενές ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένον.

Μοίριχος ὄνομα κύριον.

μοιροδοκῆσαι ἀντὶ τοῦ μέρους μετα-
λαβεῖν. Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Κυλλίου ἔνδει-
ξιν ἀπολογία. Harp.

μοιχάγρια (Hom. Θ 332) τὰ ἀντὶ τῆς
μοιχείας ἀγρεύματα, ἐπὶ τῷ ληφθῆναι μοιχὸν
ἀποτινόμενα.

μοιχάζω· "ἀκολάζων γυναικῶν ἐμοί-
χουσε."

μοιχαλὶς ἡ πόρνη, ἡ μοιχευομένη.

μοιχεία καὶ φαρμακεία ταῦτόν ἐστιν·
καὶ γὰρ ἀμφοτέρω λάθρα γίνεται. λέγονται
δὲ καὶ ἐπιβουλαί· καὶ οὐτε ἡ μοιχευομένη
οὐτε ἡ φαρμακεύουσα φιλεῖ τὸν ἄνδρα. Ar-
temid. 471.

μοιχίδιον τὸν ἐκ μοιχοῦ γεγεννημένον
ὄνχ' ὅτι Ἐκαταῖος, ἀλλὰ καὶ Ὑπερίδης.

μοιχὸς ὁ πόρνος, ἐκ τοῦ μή καὶ τοῦ
οἰχομαι, ὃ ἐπιτηρῶν μὴ οἰχεται ὁ ἄνθρωπος τῆς
γυναικός, ἵνα εἰσέλθῃ. μυχὸς δὲ ὁ σκοτει-
νὸς τόπος, παρὰ τὸ νύξ νυκτός, καὶ τροπῇ
μυχός.

μοιχὸς εἶδος κερῶς κιναιδώδης· Ἀριστο-
φάνης (Ach. 849) "Κρατῖνος αἰεὶ κεκαυμένος
μοιχὸν μὲν μαχαίρᾳ." ἀπρεπὴς κορυβὴ καὶ
κιναιδωδής. καὶ κήπος ἄλλο εἶδος, καὶ σκύφη

ἕτερον. καὶ παροιμία "ἔλκει μοιχὸς ἐς μυχόν."
ῥηθεῖσα ἡ παροιμία τῷ Κυλλίᾳ. "ἐπὶ τοῖς
μοιχοῖς οἱ νόμοι τοὺς δημίους ὀπλίζουσιν, οἱ
δὲ κηπουροὶ τὰς ῥαφανίδας φυτεύουσιν, αἷς
εὐθὺς ἐὰν ἄλῃ τις τιμωρεῖται." καὶ τὸ ῥῆμα
μοιχῶ, καὶ μοιχώμενος ἡ μετοχή.

μολγὸς ὁ βραδὺς ἢ ὁ τυφλός· οὕτω δὲ
ἔλεγον τοὺς ἐξαμείλγοντας καὶ κλέπτοντας τὰ
κοινά. ἡ ὁ πένης, παρὰ τὸ ἀμείλγεσθαι καὶ
ζημιῶσθαι· Ἀριστοφάνης "μολγὸν σε ποιήσω."
παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς μολγὸς ὁ μοχθηρὸς.
λέγεται δὲ καὶ ἀμολγὸς ὁ αὐτός· ἀμολγὸς
γούν ὁ ἀμείλων τὰ κοινά. sch. A Eq. 459.

μολεῖν ἐλθεῖν.

μόλιβος. μόλυβδος δέ.

μολοβρίς. καὶ μολοβρός (Hom. ρ 219)
ὁ πτωχός.

μολοθρός (ap μολόθουρος).

Μολοσσός. καὶ Μολοττός κύων ὁ
ποιμενικὸς καὶ μέγας.

Μολοττοί.

μολοῦσα παραγενομένη, πορευθεῖσα.

Μολπαγόρου. οὗτος ἦν παρὰ τοῖς
Κελοῖς καὶ λέγειν καὶ πρῶττειν ἱκανός, κατὰ
δὲ τὴν αἵρεσιν πλεονέκτης· ὃς πρὸς χάριν
ὁμιλῶν τῷ πλήθει, καὶ τοὺς ἐνκαιροῦντας
τοῖς βίοις ὑποβάλλων τοῖς ὄχλοις, καὶ τινὰς
εἰς τέλος ἀναιρῶν τινὰς δὲ φυγαδεύων, καὶ
τὰς οὐσίας τούτων δημεύων καὶ διαδιδόνς
τοῖς πολλοῖς, ταχέως τῷ τοιοῦτῳ τρόπῳ πε-
ριποιήσατο μοναρχικὴν ἐξουσίαν. Polyb. 15 12.

μολπή ὥδή. παρὰ Ὀμήρῳ δὲ (u 152) τὸ
παίγνιον· "μολπῇ τ' ὀρχηθμῶ τε τὰ γὰρ τ'
ἀναθήματα δαιτός." καὶ αὐθις (AP 7 25)
"μολπῆς δ' οὐ λῆγεν μελιτερείας."

Μόλπις. μετὰ τοὺς λ' ἰ' ἄνδρες ἤρχον
ἐν τῷ Πειραιεῖ, ὧν εἷς ἦν ὁ Μόλπις. Harp.

μολύβδαινα.

μολυβδίδα.

Μολυβδίνη ὄνομα πόλεως.

μολύνω αἰτιατικῇ.

μολυρίς μολυρίδος. μολυρίδας τὰς ἀκρί-
δας φασί.

μολῶν ἐλθὼν, ἐληλυθός.

Μόλων ὄνομα κύριον· Ἀριστοφάνης (Ran.
55) "μικρός, ἡλικίος Μόλων." Μόλωνες δύο,
ὑποκριταὶ καὶ λωποδύται.

Μολώχ εἰδωλὸν τῶν Μωαβιτῶν.

μομβρῶ ἡ μομφή καὶ τὸ σέβαστον.

Μόλαισος ὄνομα πόλεως.

μονανδρεῖ· "οὐκ ᾔδεισαν Αἰγυπτίων αἱ γυναῖκες τὸ παλαιὸν μονανδρεῖν."

μοναρχία μονοκρατία. Πολύβιος (11-13) "ἡ τῶν μονάρχων ἀσφάλεια τὸ παρᾶπαν ἐν τῇ τῶν ξένων εὐνοίᾳ κεῖται καὶ δυνάμει."

μοναχῇ, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ μοναχῶς. Ξενοφῶν (Anab. 4.4 18) "ὥς ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους, ἤπερ μοναχῇ εἴη πορεία, ἐπιθιγόμενοι τοῖς Ἕλλησι."

μοναχός. φησὶ Διονύσιος (eccl. hier. 6) "ἡ δὲ τῶν τελουμένων ἀπασῶν ὑψηλοτέρα τάξις ἡ τῶν μοναχῶν ἐστὶν ἱερὰ διακόσμησις, πᾶσαν μὲν ἀποκεκαθαρμένη καθαροῖν ὀλιγῇ δυνάμει καὶ παντελεῖ τῶν οὐκείων ἐνεργειῶν ἀγνόηται, πάσης δὲ ὁσος θεμιτὸν θεωρεῖν αὐτῇ ἱεροουργίας ἐν νοεῖ θεωρεῖν καὶ κοινωνία γεγεννημένη, καὶ ταῖς τῶν ἱεραρχῶν τελειωτικαῖς δυνάμεισιν ἐχειριζομένη, καὶ ταῖς ἐνθέοις αὐτῶν ἐλλάμψεσι καὶ ἱεραρχικαῖς παραδόσεσιν ἐκδιδασκομένη τὰς ἐποπτευθείσας τῶν κατ' αὐτὴν ἱερῶν τελετῶν ἱεροουργίας, καὶ πρὸς τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἐπισήμης ἀναλόγως εἰς τελειοτάτην ἀγομένη τελειώσιν. ἔνθεν οἱ θεοὶ καθηγεμόνες ἡμῶν ἐπυνυμιῶν αὐτοὺς ἱερῶν ᾗξίωσαν, οἳ μὲν θεραπευτὰς οἳ δὲ μοναχοὺς ὀνομάσαντες, ἐκ τῆς τῆ θεῆ καθαρᾶς ὑπηρεσίας καὶ θεραπείας καὶ τῆς ἀμερίσου καὶ ἐνιαυίας ζωῆς, ὡς ἐνοποιούσης αὐτοὺς ἐν ταῖς τῶν διαιρετῶν ἱεραῖς συμπύξεσιν εἰς θεοειδῇ μονάδι καὶ φιλόθεον τελειώσιν. διὸ καὶ τελεικὴν αὐτὴν ἡ ἱερὰ θεομοθεσία χάριν ἐκάλεσε, καὶ τινος αὐτὰς ᾗξίωσεν ἀφιερωτικῆς ἐπικλήσεως, οὐχ ἱεραρχικῆς (ἐκείνη γὰρ ἐπὶ μόναις γίνεται ταῖς ἱερατικαῖς τάξεσιν) ἀλλ' ἱεραρχικῆς ὑπὸ τῶν ὁσίων ἱερέων τῇ ἱεραρχικῇ τελειουργίᾳ δευτέρως ἱεροεργεμένης." (Theophyl. 1 14) "ἐκέῖσε δὲ φροντισήριον ἦν ἀνδρῶν φιλοσόφων τὸν βίον, μοναχοὶ δὲ οὗτοι κατονομαζόνται, οἷς ἔργον προεκδιδόντες τοῦ σώματος, καὶ ζῶντας τεθνάναι, καὶ σώφρονι ματρίᾳ τινὶ μεταφοικῶν πρὸς τὰ κρείττονα."

μονειμοφορῶ ἐν ἱμάτιον φορῶ.

μονήρης βίος· "τοὺς τὸν μονήρη ἐπυνυρημένους βίον οὕτω διάγειν ὡς μονήρη, καὶ τὸν ἱερᾶσθαι λαχόντα ὁσίως ἱερατεύειν, καὶ ἔκασον ἢ ἡσχηται μετεῖναι."

Μονήτα ἡ Ἑρμ παρὰ Ῥωμαίοις ἐξ αἰτίας τοιαύδε. Ῥωμαῖοι δευθέντες χρημάτων ἐν τῷ πρὸς Πύρρον καὶ Ταραντίνους πολέμῳ

ᾗξαντο τῇ Ἑρμ· τὴν δὲ χρῆσαι αὐτοῖς, εἰ τῶν ὀπλῶν ἀνθίστονται μετὰ δικαιοσύνης, χρήματα αὐτοὺς μὴ ἐπιλείψειν. τυχόντες ἔν οἱ Ῥωμαῖοι τῆς αἰτήσεως ἐτίμησαν Ἑρμ Μονήταν, τουτέστι σύμβολον, τὸ νόμισμα ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς ὀρίσαντες χαράττεσθαι.

μονητάριοι οἱ περὶ τὸ νόμισμα τεχνῖται, οἳ ἐπὶ Ἀνθηλιανοῦ διέφθειραν τὸ νόμισμα, καὶ τὸν ἴδιον ἄρχοντα Φηλικίσμιον ἀνελόντες ἐμφύλιον ἐγείρασι πόλεμον· οὗς μάλιστα Ἀνθηλιανὸς χειρωσάμενος ὑπερβαλλούσῃ κολάσειν ὠμόθυτῃ κατειργάσατο. Eutropius.

μονιὸς ἄγριος (Ps. 79 14) ὅς ὁ μεμωμένος. ἡ ὁ μονόλυκος.

μονίπποις τοῖς ἐπὶ ἐνδὸς ἵππον ἀγωνιζομένοις δρόμον.

μονογενῇ τὴν μονότητα. Δαβὶδ (Ps. 21 21) "καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῇ μεθ'·" μανοείμονα μονοχέτωνα.

μονόζωνοι ἔφοδοι βάρβαροι, ἡ ἀπελάται μάχιοι. Σοφοκλῆς (OR 846) "εἰ δ' ἄνδρ' ἐν δόξῳνον αὐδήσει, σαφῶς τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοῦργον εἰς ἐμὲ ῥέπον."

μονόζωνοι οἱ τίμιοι τῶν στρατιωτῶν, οἳ μὴ τὸν αὐτὸν τοῖς ἄλλοις ζωστῆρα φορῶντες. οἱ ἀσύντακτοι καὶ ὥσανει λησαί. Olympiodor. in Iob. 29 25.

μονόκερος ζῶον ὃ παρὰ τῆς φύσεως ἐν κέρας ἔλαβεν. οὕτω καὶ οἱ τῆς εὐσεβείας τρόφιμοι μίαν προσκυνοῦσι θεότητα. Δαβὶδ "καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονόκερωτος τὸ κέρας μου." Theodoret. in Ps. 91.

μονοκρήπιδι τῷ Ἑρμῇ· φασὶ γὰρ τὸν θεὸν τοῦτον Περσεῖ ἐπὶ τῆς τῆς Γοργούης τομῇ ἀπιόντι τὸ ἕτερον τῶν ὑποδημάτων δόντα τὸ ἕτερον ἔχειν μόνον. Artemid. 4 63.

μονόλοπα μονόδεσμα, μονόφυλλα.

μονομαχοτροφεῖον.

μόνον καὶ ἐν διαφέρει. μονὰς ἡ ἐν τοῖς νοητοῖς οὐσα, ἐν δὲ τὸ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀριθμοῖς. καὶ ἡ μὲν μονὰς κατὰ τὴν ἰσοτητα καὶ μέτρον λαμβάνεται, ἡ δὲ δυὰς καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἑλλειψιν.

μόνον οὐχὶ σχεδόν, ἐγγύς, ἀντὶ τῆς κυρίως εἰπεῖν, ἡ παρ' ὀλίγον εἰπεῖν. (Theophyl. Sim. 7 15) "μόνον οὐχὶ τὸ τῆς τραγωδίας ἐπιφθεγγόμενος, ἐχθρῶν ἡδωρα δῶρα."

μόνος θεῶν θάνατος ἐ δῶρων ἐρῶ. Αἰσχύλος φησὶ. cf. v. Θανατῶν.

μονοσόλῳ μίαν σολὴν ἔχοντι.

μονότροπος μόνος τραφείς, ἄγυμος, ἀγνῆτος.

μονοτρόπους τοὺς ἕνα σκοπὸν ἔχοντας, καὶ τῆς ἀρετῆς μόνῃς ἐπιμελημένους, καὶ μὴ νῦν μὲν ταῦτα νῦν δὲ ἐκείνα προαιρουμένους.

μονουχία ὁ μόνος βίος, χωρὶς γάμων. μονοχίτωνος.

μονωδεῖν τὸ θρηνεῖν· ἐπιεικῶς γὰρ πᾶσαι αἱ ἀπὸ σκηνῆς ὦδαι ἐν τῇ τραγωδίᾳ θρήνοι εἰσίν. Ἀριστοφάνης (Ran. 954) "εἰτ' ἀντρέφον μονωδαίαις, Κηφισοφῶντα μινύς." οὗτος ὁ Κηφισοφῶν δοῦλος ἦν συμποῶν ἀπὸ μάλιστα τὰ μέλη. ἐκωμωδεῖτο συνεῖναι τῇ γυναικί.

"μονωδεῖν ἐκ Μηδείας· ὁλόμην ὁλόμην ἀποχειρωθεὶς τῆς ἐν τεύλαιοις λογευομένης" (A Pac. 1012). περὶ Μελανθίᾳ λέγει τῷ ὁμοφύγῳ, ὅτι ἀφικόμενος ἐν τῇ ἀγορᾷ ὁφωνήσαι ἐγγέλεις καὶ μὴ εὐρὼν σχετλιάσοι, παρ' ὅσον οἱ μάγειροι μετὰ τεύτλων ἔψουσιν τὰς ἐγγέλεις.

μονωδία ἡ ἀπὸ σκηνῆς ὦδῃ ἐν τοῖς δράμασι, καὶ μονωδεῖν τὸ θρηνεῖν. μονωδία λέγεται ὅταν εἰς μόνος λέγῃ τὴν ὥδην, καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός.

μονωδία ἐστὶ θρήνος ὡδῆς, μήτε προσωποποιῶν ἔχων μήτ' ἡθοποιῶν. "καὶ τὸ μεῖζον, οἱ μὲν ἄλλοι τοὺς ἐκπετωκῆτας σοφίας θρηνοῦσι, σὺ δὲ ὡς ἀλιτηρίως καὶ μηδέποτε γευσάμενός αὐτῆς τεθρήνηκας."

Μόξος Ἀνδός, ὃς πολλὰ καὶ καλὰ ἐργασάμενος, καὶ τὸν Μῆλην τῆς τυραννίδος καθελὼν, τοῖς Ἀνδοῖς παρεκλεύσατο τὴν δικάτην ἀποδῆναι, καθὼς ἠῴξατο, τοῖς θεοῖς. οἱ δ' ἐπειθόντο, καὶ ἀπαριθμοῦντες τὰ κτήματα ἐξήρην δεκάτην ἀπάντων καὶ κατέθνον. ἐκ τούτου μέγιστος ἀνχμὸς καταλαμβάνει Ἀνδῶν. καὶ πολλὰς στρατείας λέγεται πεποιῆσθαι, καὶ ἦν αὐτῷ κλέος μέγιστον ἐν Ἀνδοῖς ἐπὶ τε ἀνδρίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ. ταῦτα πρῶξας ἐπὶ τὴν Κράβον ἐξάλη, καὶ ταύτην εἴλε καὶ ἐπόρθησε, τοὺς δὲ ἀνδρῶπους εἰς τὴν πλησίον λίμνην ἀγῶγῳ κυτεπόντωσε. Nic. Damasc. exc. Peir. p. 442.

μόρα τὰ συκάμυνα.

μορφαὶ ἐλαταὶ ἱερὰι τῆς Ἀθηνᾶς, ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἑπαθλον ἐδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ παναθηναῖα. ἦσαν δὲ πρῶται ἰβ' τὸν ἀριθμόν, αἱ μεταφρυνθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ἀκαδήμειαν, ἧτοι ἀπὸ τοῦ μόρου καὶ τῷ

φόνου τοῦ Ἀλιφροθίου ὀνομασθεῖσαι οὕτως, ἥ ὅτι ἐνέμοντο καὶ ἐμερβζοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν Ἀθηναῖοι ἅπαντες. τῆς δὲ μορφᾶς ὁ ἐλεγχος σηκὸς καλεῖται. Ἀνσίας (7 11) "ἄρχοντος σηκὸν ὑπ' ἐμῷ ἐκκεκώφθαι." ἐπεφύτευτο δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ δένδρῳ. ἔθος δὲ τοῖς ἀσκημένοις ἀλειψαμένοις ἐν τῷ ἡλίῳ τρέχειν· Ἀριστοφάνης (Nuh. 1001) "ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορφαῖς ἀποθρέξεις."

μορμολύχεια τὰ τῶν τραγωδῶν προσωπεῖα· τὰ τῶν ὑποκριτῶν προσωπεῖα, ἃ Ἀωριεῖς γόργια καλοῦσιν. ἔνθεν καὶ τὸ ἐκφοβῆσαι μορμολύξυσθαι. "δόκησις ἦν τὸ ἀντίμαχον, μορμολύκειον ὄψεως καὶ διανοίας κατάπληξις" (Theophyl. Sim. 6 5).

μορμολύττεται φοβεῖ. "ἀσκή μορμολύττεις," ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεθοικότων, ἐπεὶ κενὸς ὁ ἀσκός. "ἐμορμολύξαντό σφας ὡς ἀνύποιζόν τι πληθος ἐπεισι κατ' αὐτῶν," τετάρτην ἐξεφόβησαν, εἰς πτοίαν καὶ ὀρωδιαν ἤγαγον.

μορμυρίζει καταράττει, ἡχεῖ, ὡς ἐπὶ ὕδατων.

μορμύρων (Hom. Σ 403) ποταμὸς ῥέοντα ἔχων.

μορμυρωπός· (Artemid. 2 36) "ἥλιος ἀμυρὸς ἢ ὑψαιμος ἢ μορμυρωπὸς πᾶσιν ὀρώμενος κατ' ὄναρ πονηρός.

μορμῶ. λέγεται καὶ μορμῶ μορμῶς ὡς Σαργῶ, καὶ μορμῶν μορμόνος· Ἀριστοφάνης (Ach. 558) "ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνυ," ἀντὶ τοῦ τὰ φοβερά· φοβερά γὰρ ὑπῆρχεν ἡ μορμῶ. καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης (Eq. 690) "μορμῶ τῷ Θράσους." μορμολύκειον, ἦν λέγουσι Λάμψαν· ἔλεγον δὲ οὕτω καὶ τὰ φοβερά. λείπει δὲ τὸ ὡς, ὡς μορμῶ. ἢ ἐπιρρηματικῶς ἐξηγήρεται, ὡς εἰ ἔλεγε φεῦ τοῦ Θράσους.

μορόεις. καὶ οὐδετέρως μορόεντα (Hom. Ξ 183) τὰ μετὰ κόπον καμνόμενα.

μόρος ὁδύνη, πόνος, θάνατος.

μόρσιμον εἰμαρμένον, μεμοιραμένον. (AP 7 188) "ἀμφὶ δ' ἐρινὸς φοίνιος ἐκ σομάτων μόρσιμον ἦκεν ὅπα."

Μόρσιμον καὶ Μελάνθιον ἄμφω διαβάλλει Ἀριστοφάνης (Pac. 799), λέγων ὅτις "Γοργόνες -- ἐορτήν." cf. v. Μελάνθιος.

Μόρσιμος καὶ Μελάνθιος ποιηταὶ τραγικοί. Μόρσιμος δὲ Φιλοκλέους τοῦ τρα-

γικῆ νίδος ποιητῆς ψυχρός. ἦν δὲ καὶ ἱατρός. Ἀριστοφάνης (Eq. 400) "καὶ διδασκοίμην προσάδειν Μορσίμου τραγωδίαν," τῷ τῆς ἐκβαλλοίμην καὶ συριττοίμην ὡς ἐκείνος· πονηρῶν γὰρ ὄντων αὐτοῦ τῶν ποιημάτων ἐν ἀρᾷ ἔσθλη μερεῖ. Μελάνθιος δὲ ἐκωμωδεῖτο εἰς ὀψοφαγίαν, καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς Κόλαξιν. ἦν δὲ καὶ κίναϊδος. sch. A Pac. 803.

Μόρσιμος τραγωδίας ποιητής, ὀφθαλμῶν ἱατρός, μικρός, ὑπόψυχρος.

μόρσιμος. τῷτο ἔφη Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς πρὸς Δομετιανὸν βασιλέα, δεσμευθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· "οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἰμι," καὶ τοῦτο εἰπὼν ἄδῃλος ὤχετο. cf. v. Δομετιανός c.

Μορυχίδης ὄνομα κύριον.

a. Μύρυχος ὄνομα κύριον, ὃς ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ ἐκωμωδεῖτο· ἦν δὲ καὶ τῶν ἡδέως βιάντων, τραγωδίας ποιητής. καὶ Ἀριστοφάνης (Ach. 851) "ὦ φίλτατῃ σὺ καὶ πάλαι ποθεμένη, φίλῃ Μορύχῳ."

b. Μόρυχος. ὅπερ ἔοικε Μορύχου γένος καὶ σάγμα. σάγμα δὲ ἡ θήκη τοῦ ὅπλου (cf. v. κυνύκης). καὶ πυρομμία "Μορύχου εὐηθές" ἐπὶ τῶν εὐηθῆς τι διαπραττομένων. ἐπίθετον δὲ ἔστι τοῦ Διονύσου, ἀπὸ τοῦ μορύξαι, ὃ ἔστι μολῶναι, ἐπειδὴν τρυγῶσι, τῶν βοτρύων τῷ γλευκεῖ καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις. cf. v. μωρότερος Μορύχου.

c. Μόρυχος Τελέως Γλαυκίτης ὀνόματα κύρια. οὗτοι ἐπὶ μαγγανείᾳ διεβέβληντο. A Pac. 998.

μορφὴ εἶδος, ἰδέα, πρόσοψις.

μορφὴ καὶ εἶδος ταῦτόν ἐστι. καὶ μορφῇ μὲν ἐπὶ ἐμψύχων, σχῆμα δὲ ἐπὶ ἀψύχων. μορφονόν (Hom. Ω 316) σκοτεινόν.

μορφονός εἶδος αἵτου, οἷονεὶ μορόφορός τις ὢν, ὃ αἰεὶ περὶ φόνους μεμορρημένος· μόνον γὰρ οὗτοι τῶν αἰτῶν οὐ κνηγετοῦσιν ἀλλὰ νεκροῖς σώμασι τρέφονται.

μόρφωσιν σχηματισμόν, εἰκόνα (Rom. 2 20).

μορῶν Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς (13 22). συντάγματά τινα Λακωνικὰ οὕτω καλεῖται. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης ὡς εἰσὶ μόραις ὠνομασμέναι, καὶ δῆρρηται εἰς τὰς μόρας Λακεδαιμόνιοι πάντες. Ξενοφῶν δὲ φησιν ἐν τῇ Λακωνῶν πολιτείᾳ (11 4) "ἐκᾶς δὲ τῶν πολιτικῶν μορῶν ἔχει πολέμαρχον α', λοχαγούς δ', πεντηκοσῆρας ἡ', ἐνωμοτάρχας

ις." Harp.

μόσσυρες ἐπάλξεις, πύργοι. Apollon. Rh. 2 1016.

μοσχεύματα (Sapient. 4 3) ἀπαλὰ φυτὰ δένδρων καὶ λαγάνων.

μοσχεύων μεταφυτεύων. Εὐνάπιος (p. 104 Nieb.) "οὗτοι μὲν ὥδε μένοντες ὑπέμωσχεον τὸν πόλεμον" ἀντὶ τοῦ ὑπέτρεψον, ὑπεφύτενον.

μόσχια ἀπαλὰ φυτὰ.

μοσχίδια σύκων (A Ach. 994). οὗτω καλοῦνται αἱ νέαι συκαὶ. μοσχίδια δὲ τὰ νέα βλαστήματα, καὶ ἡ ἀπαλὴ καὶ νέα λόγος μόσχος. Ὅμηρος (A 105) "μόσχοισι λόγιοι."

μόσχον ἀπαλόν.

μόσχος Λιβάνου, ὃν ἐν Χωρῇβ ἔθεο· ποίησαν· ὃν Μωυσῆς συνέτριψε καὶ ἐλέπτυνε. Theodoret. in Ps. 28 6.

Μόσχος Συρακῆσιος γραμματικὸς, Ἀριστάρχης γνώριμος. οὕτως ἔστιν ὁ δεύτερος ποιητῆς μετὰ Θεόκριτον τὸν τῶν βεκολικῶν δραμάτων ποιητήν. ἔγραψε καὶ αὐτός.

Μόσχος ἄδων Βοιωτίων (A Ach. 13). Μόσχος φαῦλος κιθαριστής, πολλὰ ἀπνευστὶ ἄδων. τὸ δὲ Βοιωτίων οὕτω καλέμενον εἶρε Τέρπανδρος, ὥσπερ καὶ τὸ Φρύγιον.

μοτάριον, ᾧ χρῶνται ἱατροὶ ἐν ταῖς πληγαῖς πρὸς τὸ μὴ συντόμως ἐμφυτῆσθαι αὐτάς.

μοτοῖ τιτρώσκει, ταράσσει.

μοτοφαγία θυσία τις ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου ἐπιτελουμένη.

μοτώσει ἵσταιται δι' ὀθονίων. Os. 6 1.

μενᾶξ μάχη ἢ μονομαχία. cf. v. Κῦσος.

Μενυχία Δημοσθένης ἐν τῷ ἐπὲρ Κτησιφώντος (107). τόπος παραθαλάσσιος ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἑλλάνικος δὲ ἐν β' Ἀτθίδος ὠνομάζθαι φησιν ἀπὸ Μενύχου τινὸς βασιλέως τοῦ Παντακλέους. Harp.

μενυχίων ὁ δέκατος μῆν παρ' Ἀθηναίοις. ἐν δὲ τούτῳ Ἀρτέμιδι ἔθνον Μενυχία. Harp.

Μερήνας ὄνομα κύριον.

μῆσσι ἢ γνώσις, ἀπὸ τοῦ μῶ τὸ ζητῶ, ἐπεὶ ἡ ἀπάσης παιδείας αὕτη τρυγᾷ αἰτία. εἰκότως οὖν οἱ ἀρχαῖοι μοῦσαν αὕτην ἐκάλεσαν. εἰσὶ δὲ πᾶσαι θ', Κλειῶ Εὐτέρπη Θάλεια Μελπομένη Τερψιχόρη Ἐρατώ Πολύμνια Οὐρανία Καλλιόπη. πολλὰς δὲ τὰς μέσας ὑπὸ τῶν θεολόγων παραδεδοσθαι, διότι

πολὸν τὸ ποικίλον ἔχει τὰ μαθήματα καὶ παιδεύματα καὶ πρὸς πᾶσαν χρῆσιν οἰκείον. cf. v. Νικόλαος c.

μῦσα τραγική. "ὅσα ἐπράττετο, καὶ μουσά τις ἂν ὀκνήσειεν εἰπεῖν τραγική. οὐ γὰρ βούλεται ταῦτα γίνεσθαι, καὶ τὸ λέγειν ἀπηγόρευσε."

μῦσαι καὶ αὐαὶ καὶ Ἀπδλλον, οἷς ἐγὼ σπένδω (Callim. fr. 83) κατ' ἐπικράτειαν τῇ ἄρρενος, ὥσπερ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ (OC 1621) "λύγδην ἔκλειον πάντες" δύο θηλειῶν ἑσῶν καὶ ἐνὸς ἄρρενος, Οἰδίποδος καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. "αἱ μουσαὶ δὲ περὶ Σειρήνων ἐσεφανῶντο." cf. sch. Lycophr. 653 et Stephan. Byz. v. Ἀπειρα.

a Μυσαῖος Ἐλευσίνιος ἐξ Ἀθηνῶν, υἱὸς Ἀντιφῆμης τῇ Εὐφῆμης τῇ Ἐκφάντῃ τῇ Κερκυῖνος, ὃν κατεπολέμησεν ὁ Θησεύς, καὶ Ἐλένης γυναικός, ἐποποιός, μαθητὴς Ὀρφῆως, μᾶλλον δὲ πρεσβύτερος· ἤκμαζε γὰρ κατὰ τὸν δεύτερον Κέρροπα, καὶ ἔγραψεν ὑποθήκας Εὐμόλῳ τῷ υἱῷ, ἔπη δὲ καὶ ἄλλα πλείσα.

b Μυσαῖος Ἐφέσιος ἐποποιὸς τῶν εἰς τὰς Περغامνην καὶ αὐτὸς κύκλῳ, ἔγραψε Περσηίδος βιβλίαι' καὶ εἰς Εὐμενῇ καὶ Ἀτταλον.

c Μυσαῖος Θηβαῖος, Θαμύρα υἱὸς τοῦ Φιλάμμωνος, μελοποιός, γεγονὼς πολλῶν πρὸ τῶν Τρωικῶν, ἔγραψε μέλη καὶ ᾠσματα.

d Μυσαῖος παρ' Ἑλλήσι φιλόσοφος. Ἀνσίας πρὸς τὴν Μιξιδήμῃ γραφὴν, εἰ γνήσιος, "καὶ δύο παιδας αὐτῷ ἀκολούθους εἶναι, ὧν οὗτος τὸν μὲν Μυσαῖον καλεῖ τὸν δὲ Ἡσιόδον." ὅτι μὲν ὁ κρινόμενος ἐπιτέθκεν τοὺς οἰκέτας τῷτο καλεῖν δῆλον, περὶ δὲ Μυσαίῃ, οἱ μὲν ἐκ Θράκης εἰρήκασιν τὸν ἄνδρα εἶναι, οἱ δὲ αὐτόχθονα ἐξ Ἐλευσίνος. Harp.

μυσεῖον.

μυσικά τεργνά, τὰ δι' αὐλῶν καὶ κινύρας καὶ τὰ ὅμοια.

μυσομανία· "τὰ δὲ παρωδημένα καὶ ἡ περὶ ταῦτα μυσομανία τῶν ἄσρων ἀπέφανε." cf. v. παρωδούμενος.

μυσόμαντις κομπώδης· τοιαῦτοι γὰρ οἱ μάντις καὶ οἱ ποιηταί, παρὰ τὸ ἐξ Ἡδωνῶν Αἰσχύλῃ "τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μυσομάντις ἄλαλος ἄβρατεύς." sch. A Av. 277.

μυσεργοί ψάλτριοι. "αἱ δὲ μυσεργοὶ βάρβαροι ἦσαν γυναῖκες· ὄνομα αὐταῖς ἐπὶ χώριον βάρβα. καὶ τούτων αἱ μὲν αὐλῶσιν, αἱ δὲ ψάλλουσι πενταχόρδῳ, αἱ δὲ ἑπταχόρδῳ

ψαλτηρίῳ· αἱ αὐταὶ δὲ καὶ προσάδουσι τῷ ψαλμῷ. ὁ ψαλμὸς δὲ οὐ πρὸς τὴν ᾠδὴν ἔχει πεποιημένον τὸ μέλος, καθάπερ παρ' Ἑλλήσιν, ἀλλ' ἔστιν ὅλος ἐνδόσιμος εἶναι τῇ ᾠδῇ. καὶ λήγοντι μὲν ἐν τῇ πότῃ τῷ βασιλεῖ καὶ ἡ ᾠδὴ ξυνεπαύετο· ὁπότε δὲ ἐγγεῖαι κελεύσειεν, αὐθις ἤρχοντο ἤδειν καὶ ψάλλειν." — "ὁ δὲ Ἀρβαζάκιος μουσουργοῖς συνέζη ... ἡρίθμην" (cf. v. Ἀρβαζάκιος).

μυσωθῆναι παρὰ μυσῶν διδαχθῆναι· "μήτε γὰρ εἶναι ποιητικός, μήτε μὴν μυσωθῆναι παιάνων καὶ ὕμνων ἐπισημόνα σοφίαν." καὶ μεμίσσωμαι πεπαιδευμαι· "ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι, μῦσα δ' ἐνέσι μοι, αὐτὴ δ' ἐμαν· τῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω· τοὺς δ' ἐκ πατρὸς τε καὶ γεραιτέρων λόγους πολλὰς ἀκῶ. σασ' οὐ μεμίσσωμαι κακῶς" ἀντὶ τῇ πεπαιδευμαι, ἤσκημαι. Ἀνσιζούτῃ φησί (1126).

Μουσώνιος Καπίτωνος, Τυρρηνὸς πόλιος Βελσινίς, διαλεκτικὸς φιλόσοφος καὶ ζωικός, γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος, γνώριμος δ' Ἀπολλωνίῃ τῇ Τρανέως καὶ ἄλλων πολλῶν· πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολαὶ φέρονται Ἀπολλωνίῃ, κάκινθῃ πρὸς Ἀπολλωνίον. διὰ γὰρ τὴν παρησίαν καὶ τὸ ἐλεγκτικὸν καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἐλευθερίας ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρεῖται (cf. v. Κορνῆτος). φέρονται αὐτῇ λόγοι διάφοροι φιλοσοφίας ἐχόμενοι, καὶ ἐπιστολαί. περὶ τῶν τῇ Μυσωνίῃ λέγει ὁ παραβάτης ἐν ἐπισολῇ "τὴν παροινίαν ἣν εἰς ἡμᾶς ὁ τῆς Ἑλλάδος ἡγεμὼν πεπυρόνηκεν, οὕτω βαθέως ἡνεγκας, ἅδεν ἡγόμενος τέττων εἰς σὲ γεγονέναι. τό γε μὴν τῇ πόλει βοθηεῖν ἐκείνῃ βάλεισθαι καὶ προθυμείσθαι, περὶ ἣν ἐποίησω τὰς διατριβάς, φιλοσόφῃ ψυχῇ ἐς τεκμήριον, ὥστε μοι δοκεῖ τὸ μὲν πρότερον Σωκράτει προσήκειν, τὸ δεύτερον δὲ οἶμαι Μυσωνίῳ. ἐκείνος μὲν γὰρ ἔφη ὅτι μὴ θεμιτὸν ἂν δρα σπουδαῖον πρὸς τοὺς τῶν χειρόνων καὶ φάλλων βλαβῆναι· ὁ δὲ ἐπεμέλετο βαρῶν, ὀπηνίκα φεύγειν αὐτὸν ἐπέταττε Νέρων." τῇ τῆς τειχῶν· βάρεν γὰρ τὰ τεῖχη.

Μουσώνιος ἐπὶ Ἰοβιανοῦ ἦν βασιλέως· b πάντα ὅσα ἦν ἄριστα, μικρὰ ἐφαίνετο πρὸς τὸν ὄγκον Μυσωνίῃ καὶ τὴν σὺν τῷ δρασηρίῳ τῆς γνώμης βαθύτητα· δι' αὐτὰ κατὰ λόγον εὐδοκιμῶν τὴν τε ἀλιτενῇ χώραν τῆς Ἀσίας ἐπῆλθε, καὶ ὁ τὴν ἀνδύπατον καὶ μείζονα ἔχων ἀρχὴν πρὸς τὰς ἐπιδημίας ἐξέλατο, κάκῃως ἄπαντα ἔκρινεν ἐν ἀλλοτρίῳ.

ρως τὴν θάλυσσαν ἐπλήρωσε τῶν ἀπὸ τῆς Ἀσίας εἰσφορῶν. ἐπεκάλει δὲ ἑδεις ἄδικον αὐδὲν τοῖς γινομένοις, ἀλλὰ παιδιὰ τις ἦν ἅπασιν τοῖς καταβάλλουσι τὰ εἰσφερόμενα. Εὐνάπιος γὰρ ὁ ἐκ Φρυγίας ῥήτωρ ἐπιστέλλει τοῖς πρωττομένοις. Euparius p. 109 Nieb.

α μαχθεῖ κακοπαθεῖ. "οἱ δὲ Κέλτοι πολλὰ μοχθήσαντες κατὰ τὴν ὁδὸν διὰ τὴν δυσχωρίαν." λέγεται δὲ καὶ μοχθίζω.

β μοχθηρία ἡ τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμία, ἢ ἡ αἰτήσις τοῦ ἀργυρίου. Ἀριστοφάνης (Plut. 159) "ὀνόματι περιπέττεισι τὴν μοχθηρίαν." καὶ "μοχθηροῦ βοὸς δέρμα" ἀντὶ τοῦ ἰσχνῆ καὶ κακοῦ καὶ λεπτοβύρσου, ἢ θανασίμου, ἢ ἀσθενοῦς. Ἀριστοφάνης (Eq. 316) "ὅσις ὑποτεμὼν ἐπὶ ὧλεις δέρμα μοχθηροῦ βοός."

μοχθηρία ἡ κακία, ὡς Ἀνκουργος ἐν τῇ κατὰ Ἀνόφρονος "οὐ γὰρ ὅσιον τοὺς γεγραμμένους νόμους, δι' ὧν ἡ δημοκρατία σώζεται, παραβαίνοντα, ἐτέρων δὲ μοχθηρῶν ἐξηγητὴν ἐφ' ὧν καὶ νομοθέτην γενόμενον ἀτιμώρητον ἀφαιρῶν."

μοχθηρός, καὶ μόχθηρος προπαροξυτόνως. ἐπίπονος, ἢ πονηρός. παρὰ δὲ ῥήτορσιν ὁ κακὸς ὑπείληπται, καὶ μοχθηρία ἐπὶ τῆς κακίας τέτακται. οὕτω Δείμαρχος. Ἀντιφῶν δὲ ὁ παλαιότατος τῶν ῥητόρων τῷ μὲν μοχθηρῷ ἐχρήσατο οὐκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἀνδρός καὶ εἰσαγομένου εἰς δικαστήριον ἵνα κατηγορηθῇ, ἀλλ' ἐπὶ πατρὸς δίκην λαχόντος ὑπὲρ ἀπεσφαιγμένου παιδὸς τὸν μοχθηρὸν ἔταξε, καὶ φησιν ἔτις ἐν προσιμοῖσι καὶ ἐπιλόγοις "καγὼ μὲν ὁ μοχθηρός, ὄντινα ἐχρῆν τεθνηκέναι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς κατὰ γελως."

μόχθος κόπος. Πισίδης "οὐκ εἶχε μόχθον εἰς τὸν Εὐφράτου πόρον."

μοχλός.

μυᾶται σκαρδαμύττεται.

μυᾶτε. μυᾶν ἐστὶ τὸ τὰ χεῖλη πρὸς ἄλληλα συνάγειν· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μύλλειν λέγεται. τινὲς δὲ, τοὺς ὀφθαλμοὺς συνάγετε δυσσεύεσθαι. ἢ ὥσπερ μύες καταδύεσθε καὶ σκαρδαμύσσεσθε. ἢ μύλλετε. ἢ μυκτηρίζετε. Ἀριστοφάνης (Lys. 126) "τί μοι μυᾶτε κἀνανεύετε; τί χρώς τέτρυπται; τί δάκρυον κατεῖβεται;"

μυγαλὴ εἶδος ζῴου.

μύγης γέροντος ἀδυναμία.

μύγματα καταξέσματι.

μυγμός ὁ ξαναγμός. καὶ ὁ τοῦ μ ἦχος.

μυδαλέας διαβρόχους. (S El. 167) "μυδαλέα δάκρυσι." καὶ μυδαλέον δίνυρον παρὰ Ἀρχιλόχῳ, διάβροχον. λέγει δὲ τὸ ἐπίδακρυ καὶ κάθινυρον αἷμα, τὸ ἐννότερον, ῥυπαρόν. καὶ μυδαλέος ὁμοίως.

μυδᾶν νοτιᾶν, δίνυρον εἶναι, καὶ σῆπασθαι. δευτέρως συζυγίας τῶν περισπωμένων. σημαίνει δὲ τὸ οἰδαίνειν καὶ φθοῖσθαι καὶ ὀγκοῦσθαι. οἰδαίνουσι τοίνυν οἱ τάφοι τοῖς νεκροῖς κατὰ τὰ ἔνδον.

μυδῶσαν ὄζουσαν.

μύδρος σίδηρος ἀργός, πεπυρακτωμένος. (AP 7 95) "ἥλιον πυρόεντα μύδρον ποτὶ φύσκειν ὑπάρχειν καὶ διὰ τῆτο θανεῖν μίλιν Ἀναξαγόρου." οὗτος ὁ φιλόσοφος τὸν ἥλιον μύδρον ἔλεγεν εἶναι διάπυρον καὶ μείζω τῆς Πελαγοννήσου.

Μύδωνος καὶ Μυδῶνος ὄνομα κύριον.

μυδῶντες βραχύντες, διγγραμμένοι, σαπέντες. καὶ ἐν ἐπιγρύμματι (AP 5 199) "ἥς παρὰ Κύπριδι ταῦτα μύροις ἔτι πάντα μυδῶντα κείνται, παρθέτων ὄγρῳ λάφυρα πόθων."

μυελόεντα (Hom. i 293) τροφὴν ἔχοντα.

μύες.

μυεῖ καὶ μύζει θηλάζει, λείχει. Ξενοφῶν (Anab. 4 5 27) "ἔδει δέ, εἰ τις δεψῶν, λαβόντα εἰς τὸ σῶμα μυεῖν τοὺς καλάμους καὶ πάνν ἄκρατος ἦν ὁ οἶνος, εἰ μὴ τις ὕδαρ ἐπὶ χεῖρι."

μυζήσας. "ὁ δὲ Δημοσθένης φάρμακον ἔχων ὑπὸ τῇ σφραγίδι μυζήσας ἀπέθανε."

μυζῶντες ἐκπιέζοντες.

μυηθῆναι. ἐδόκεν οἱ μυούμενοι εἰς τὰς εὐσεβεῖς τάττεσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης (Pac. 377) "δεῖ γὰρ μυηθῆναι με πρὶν τεθνηκέναι."

μύησις μάθησις, κατήχησις, ἐπισήμη. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ τὰ μυστήρια καὶ ἀπόρητα τελείσθαι, ἢ διὰ τὸ μύοντας τὰς αἰσθήσεις καὶ ἐπέκεινα σωματικῆς φαντασίας γενομένους τὰς θείας ἐισδέχεσθαι ἐλλάμψεις.

μυθεῖαι λέγεις. Hom. β 202.

μυθήσας εἰπών.

μυθὸς λόγος ψευδής, εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν.

Μυῖα Θεσπιακὴ λυρική μέλη πρὸς λύραν ἁρμόζοντα. cf. v. Κόριννα.

Μυῖα Πυθαγόρου τοῦ μεγάλου καὶ Θεαγνοῦς Σαμίου.

Μυῖα Σπαρτιάτις ποιήτρια ὕμνων εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν.

μυίαγρος ὁ μυιοθήρας.

Μυίας δ' ἄκρνον διὰ τὴν Θηβαίων πα-
ρωνομίαν εἰς τὸ ἐν Λωδώνῃ μαντεῖον· ἄφ'
οὗ εἴρηται καὶ τὸ "παρὰ Βοιωτοῖς μαντεύ-
σαιο." ἥσέβησαν γὰρ καὶ οὗτοι εἰς τὴν ἑ-
ρμειαν, ἐμβαλόντες αὐτὴν εἰς τὸν ἐν Λωδώνῃ
λέβητα, ἑρωτικῶς διατεθεῖσαν εἰς ἕνα τῶν
θεωρῶν.

Μυκάλη, καὶ Μυκαλησσός ὄνομα
πόλεως, παρὰ τὸ ἐκεῖ μυκάσθαι τὰς Γορ-
γόνας.

μύκη ἡ θήκη.

μυκηθμός ἡ τῶν βοῶν φωνή.

Μυκήνη πόλις.

μυκήσαντος ἡγήσαντος· Ὀμηρος (E749)
"αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ὡς ἔχον
ῥραι." καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 220) "οὐ
βαρὺν μυκήσαντος ὁ θαρσαλεώτερος ἄλλων
τετραπόδων, ἐλάφω ἔδραμεν δξύτερον."

μύκητι. καὶ μύκητες ἀναζηματὰ τινα
σπογγοειδῆ περὶ τὴν θρυαλλίδα. καὶ οἱ ἁμα-
νταί. καὶ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. ἐν ἐπιγράμ-
ματι (AP 5 263) "μήποτε λύχνε μύκητι φέ-
ροις, μὴδ' ὄμβρον ἐγείροις."

μυκητίας σεισμός ὁ ἡχοποιός.

μύκλος ὁ τράχλος.

Μυκόνιον τόπος.

Μυκόνιος γέλιτον. αὕτη τίττεται κατὰ
τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ γλισχρότητι καὶ σμι-
κροπρεπίᾳ, παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς γῆσε
τῆς Μύκονος καὶ εὐτέλειαν. καὶ ἑτέρα πα-
ροιμία "Μυκονίων δίκην ἐπεισπέπεικεν εἰς
τὰ συμπόσια." διὰ γὰρ τὸ πένεσθαι διεβέ-
βλητο ἐπὶ γλισχρότητι. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν
ἀκλήτως εἰσιόντων εἰς τὰ συμπόσια.

μυκτηρίζει ἐξουθενεῖ.

μυκωμένον βοῶντος.

μύλαι οἱ ἔνδον ὀδόντες, οἷς λεπτύνειν
εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι τὴν τροφήν.

Μυλαῖος ὁ ἀπὸ τόπ. καὶ ὁ μολυσμός.
μύλακες μυλῶδεις λίθοι. ἡ εὐθεῖα μύ-
λαξ. "μύλην δὲ χρυσὴν εἶχεν ὁ βασιλεὺς, ἀφ'
ῆς ἐστεῖτο."

μυλάς ἡ πόρνη.

μύλας λεόντων. Ps. 57 6.

Μυλασέων.

μύλη τοῦ κάτω τοῦ μύλου· ὁ γὰρ ἄνω
ὄνος λέγεται. Προκόπιος (Goth. 1 19) "τῶν
δὲ ὀχετῶν γῆς Ῥωμαίων διαιρεθέντων, ἐκεί-
τὸ ὕδωρ τὰς μύλας ἐνήργει."

μυλήφατος (Hom. β 355).

μυλιόωντες θρηνοῦντες.

μύλλος πάντα ἀκούει, ἐπὶ τῶν κω-
φότητι προσποιημένων καὶ πάντα ἀκρόντων.
μύλοι οἱ ὀδόντες, οὗς γομφίους καλεῖσι.
μυλωθρικόν.

μυλωθρός ὁ μύλωνι κεκτημένος καὶ
ἐργαζόμενος.

Μύλωνος ὄνομα κύριον.

μῦ μῦ. ἀπὸ τοῦ μῦ παρῆται τὸ μύζειν,
πολλοῖς ἄλλοις ὁμοίως. μύζειν δὲ ἐξὶ τὸ τοῖς
μυκτῆρσι ποῖον ἔχον ἀποτελεῖν. Ἀριστοφάνης
(Th. 238) "τί μύζεις; πάντα πεποιήται κα-
λῶς."

μυμῦ μυμῦ, μυμῦ μυμῦ, μυμῦ μυ-
μῦ (A Eq. 10). τοῦτο ὡς θρηνοῦντές φασι.
ἐξὶ δὲ ἱμιμβος, ἔχων τὸ μὲν πρῶτον μυ βραχύ,
τὸ δὲ δεύτερον μακρόν.

μύνη ἡ πρόφασις. sch. Hom. φ 71.

μύξα τὸ περιέτωμα τῆς κεφαλῆς. ἐνθεν
καὶ μυξωτῆρ τὸ μέρος τοῦ σώματος. λέ-
γεται μύξα καὶ τὸ τοῦ λύχνου· ἐν ἐπιγράμ-
ματι (AP 6 148) "τῷ με Κανωπίτῃ Κυλλέ-
σιον εἴκοσι μύξαις πλούσιον, ἡ Κριτίου, λύ-
χνον ἔθηκε θεῖα· ἐς δ' ἐμὰ φέγγη ἀθρήσας
φῆσεις, ἔσπερε, πῶς ἔπεις;"

μύξος ὁ λαγόγηρος παρ' ἡμῖν. ἐμφθῆ
"ἀλέκτωρ πίνει καὶ οὐκ οὐρεῖ· μύξος οὐ πί-
κει καὶ οὐρεῖ." λέγεται δὲ εἰς δυσσερίαν ὄνθ.

μυοπάρωνος εἶδος πλοίου.

μνούμενος τελήμενος, μυσαγωγέμενος.

Μυοῦντα πόλις.

μυόχοδον οὐδενὸς ἄξιον· Μένανδρος
'Ραπιζομένη "ὁ μυόχοδος γέρων· λεληθέναι
σφόδρα οἰόμενος."

Μύρα τόπος τῆς Λυκίων ἐπαρχίας. καὶ
Μυρέων ἀνθρώπων τῶν ἀπὸ Μύρας,
τῶν Λυκίων.

μύραινα καταφερέης, ἀπὸ τοῦ ζῦς· "ᾧ
προδοῖ καὶ παράγωγε καὶ μύραινα σύ."

Μυρεὺς ὁ τῶν Μύρων, ὡς Πατρεὺς ὁ
Πατρῶν. καὶ ἡ δοτικὴ Πατρεῖ καὶ Μυρεῖ.
μυρία πολλά, ἀναρίθμητα. μύρια δὲ
ὁ ἀριθμός.

μυριάμορον μυρίων ἀμφορέων ἄξιον·
Ἀριστοφάνης (Pac. 525) "πόθεν ἂν λάβοιμι
ῥῆμα μυριάμορον, ὅτῳ προσείπω σ'; οὐ
γὰρ εἶχον οἰκοθεῖν."

μυριέλικτος ὁ πολλὰς ἐλῖξει συσρε-
φόμενος· Εὐνάπιος (p. 103 Nieb.) "ὁ βαρὺς

ἐκεῖνος καὶ μυριέλκτος ὄφεις, καθάπερ ὑπὸ τῆς Μῆδειας ὑποψιθυριζόμενος, τὴν ψυχὴν κεκαρωμένος παρέδουκεν ἑαυτόν." cf. v. καρῳθεῖς.

μυρική εἶδος φρυτοῦ· "πεδίον ἦν ἀχανές, ἐν ᾧ μυρικά τε ἐπεπήγεσαν."

μύριοι ἐν Μεγάλῃ πόλει· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου (11). συνέδριόν ἐστι κοινὸν Ἀρκάδων ἀπάντων, οὗ πολλαῖς μνημονεύουσιν οἱ ἱστορικοί. Harp.

μυριοπραγότερον καὶ μυριοπρακτότερον.

μύρμηξ. (A Th. 106) "μυρμήκων ἀτραπούς ἢ τί διαμυρρίζεται." περὶ Ἀγάθωνός φησι τοῦ ποιητῆ ὡς λεπτὰ καὶ ἀγκύλα ἀνακρουόμενα μέλη· τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν μυρμήκων ὁδοί. ὁ δὲ Ἀγάθων ὑποκριτικὰ μέλη ποιεῖ καὶ αὐτὸς ὑποκρίνεται. διὸ καὶ χορικὰ λέγεται.

Μυρμιδόνες ὄνομα ἔθνους.

Μυροκλῆς Σαλαμίνιος τὸ γένος, τῶν παρ' Ἀθηναίοις ἐκ ἀφανῶς πολιτευσαμένων. Harp.

μυρομένη (Hom. Z 373) ὀδωρομένη, θρηνοῦσα.

μύρον διατριπτικόν (A Lys. 941) παρὰ τὸ διατριβεῖν καὶ ἀναβάλλεσθαι. οἶον τὸ διατριβῆς γέμον καὶ βραδυτέτος. ἐπεὶ τριβόμενα ἔνια τῶν μύρων ἡδὴ γίνεται ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν διατριβήν.

μύρον ἐπὶ κεφαλῆς. τὸ ἀρχιερατικὸν ἔλαιον ἐξ ἡδυσμάτων συνέκειτο. ἀλλ' οὐδὲν ἐκεῖνο αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τοσαύτην εὐοσμίαν ἤφκει· ἢ δὲ πάντων μῖξις καὶ κρᾶσις πλείστην ὄσπιν τὴν εὐωδίαν εἰργάζετο. τοῦτω τὴν ἀδελφικὴν εἰκότως συμφωνίαν ἀπέκασεν· ἢ γὰρ τῶν πλείονων κατορθωμάτων συνεισφορά τῆς τελείας ἀρετῆς τὴν εὐοσμίαν ἐργάζεται. Theodoret. in Ps. 132.

μυροπώλιον.

μυρρίνη εἶδος φρυτοῦ. καὶ μυρρινῶν ἀρχῆς ἐπιθυμιῶν· μυρριναὶ γὰρ ξεφανθῆναι οἱ ἄρχοντες. τὸ δὲ δένδρον μυρική. (A Nub. 1367) "μυρρίνην λαβόντα, τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι;" οἱ γὰρ παῖδες ἐν τοῖς συμποσίοις κλῶνα δάφνης ἢ μυρρίνης λαβόντες ᾗδον.

Μυρσίνη τόπος. μυρσινῶνος.

Μύρσωνος.

μύρτα ὁ καρπὸς τῆς μυρρίνης.

Μύρτης. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (295) καταλέγων τοὺς προδεδωκότας ἐκάστην πόλιν φησὶν "Ἀργεῖους Μύρτης Τελέδαμος Μνασείας." Θεόπομπος δὲ Παστέαν καὶ Ἀμυρταῖον ὀνομαίνει τῶν Ἀργείων τοὺς μακεδονίζοντας. ἰδεῖν οὖν εἰ γραφικὰ ἔξιν ἁμαρτήματα. Harp.

Μυρτίλος Ἀθηναῖος κωμικός, υἱὸς μὲν Αὐσίδος, ἀδελφὸς δὲ τῷ κωμικοῦ Ἑρμίππῳ. δράματα αὐτοῦ Τιτανόπαρες, Ἑρωτες.

μύρτον τὸ γυναικῖον αἰδοῖον· Ἀριστοφάνης (Lys. 1003) "οὐδὲ τῷ μύρτιω θῆγιν ἔωντι πρὶν ἐξ ἑνὸς λόγου σπονδὰς ποιησόμεθα ποττῶν Ἑλλάδα."

μύρτον τὸ σχῆμα τοῦ γυναικῖου αἰδοῖου, οὗ τὸ μεταξὺ κλειτορίς, ἀφ' οὗ τὸ ἀκολάσως ἄπτεσθαι κλειτορίζεσθαι, τὸ δὲ γέιλος ὑποδορίς, τὸ δὲ σύμπτωμα μυρτοχείλη.

Μυρτώνιον Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (27). φρούριον ἦν ἐν Θράκῃ. Harp.

Μυρῷ Βυζαντίᾳ ποιήτρια ἐπῶν καὶ ἐλεγείων καὶ μελῶν, Ὀμήρου τοῦ τραγικοῦ θυγάτηρ (μήτηρ· cf. v. Ὀμηρος c), γυνὴ δὲ Ἀνδρομάχου τοῦ ἐπικληθέντος φιλολόγου.

Μυρῷ Ῥοδία φιλόσοφος χρεῖας γυναικῶν βασιλίδων καὶ μύθους.

Μύρων Μύρωνος ὄνομα κύριον. καὶ Μυρωνίδης ὁ τοῦ Μύρωνος.

Μῦς ὄνομα κύριον πύκτου. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος ζωῦφιου.

μύσαντος καμίνυσαντος, καὶ ἔμψας ἀντὶ τοῦ ἐκάμψας· (AR 7 221) "ἀκμαίη πρὸς ἔρωτα καὶ ἡδὴ Κύπριδος ἔργα, Πατροφίλα, κανθοὺς τοὺς γλυκεροὺς ἔμψας."

μῦς ἄρτι πίττης γενόμενος, ἐπὶ τῶν πρώων μὲν τολμηρῶν καὶ ἀναιδῶν, ἀθρόως δὲ δειλῶν ἀναφανέντων. cf. vv. ἄρτι μῦς εἰ μῦς πίσσης.

μυσάττομαι ἀποσρέφομαι.

μυσάχνη ἢ πόρνη παρὰ Ἀρχιλόχῳ, καὶ ἐργάτις καὶ δημῶς (ἀν ἀνδρημῶς) καὶ παχεῖα. Ἰππῶναξ δὲ βορβορῶπιν καὶ ἀκάθαρτον ταύτην φησὶν, ἀπὸ τοῦ βορβόρου, καὶ ἀναστροφόπολιν ἀπὸ τοῦ ἀναστρέφειν. Ἀνακρέων δὲ πανδοσίαν καὶ λεωφόρον καὶ μανιόκτηπον· κῆπος γὰρ τὸ μόριον. Εὐπολὶς εἰλποδας ἀπὸ τῆς εἰλήσεως τῶν ποδῶν τῆς κατὰ μῆξιν.

μυσὶ κανθαρίς, ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

Μυσίων Θρακικῶν· μέρη γὰρ τῆς Θράκῃς.

κης πολλά περὶ τὴν Μυσίαν. (S Ai. 720) "Τεῦκρος πάρεσιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ κρημνῶν," τουτέστι χωρίων.

α Μύσκελλος. οὗτος χρησιμοῦ δοθέντος τὴν ὕλειαν τοῦ πλοῦτος προκρίνει. ὁ δὲ χρησιμὸς οὗτος· "χώρης ... ὕλειαν" (cf. v. Ἀρχίας b). καὶ ἀκούσαντες ὁ μὲν Ἀρχίας πλούσιον αἰρεῖται, πλούσιοι γοῦν οἱ Σαρακοῦσιοι, ὁ δὲ Μύσκελλος ὕλειαν, καὶ εἰσὶν ἐρρωμένοι οἱ Κροτωνιάται.

β Μύσκελλος ὄνομα κύριον. καὶ χρησιμὸς ... ὅπερ ἂν αὐτὸν ἐξ αἰθρίας ἐπέτος λάβῃ. ὃ δὲ ἦτο οὐκ ἂν ποτε ἐφ' αὐτοῦ κτισθῆσθαι πόλιν διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ χρησιμοῦ. γενομένων δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ ἀμνηχανῶντι περὶ τὴν κτίσιν παρακυθίσασαν τὴν παλλακίδα θαυρῶν, ὀδυρομένην τὰς πλάνας, καὶ πως ἐνεχθῆναι τὰ δίακρυα τῆς Αἰθρίας (τῆτο γὰρ ὠνομάζετο) κατὰ τῆς Μυσκέλλου χρησιμοῦς. τὸν δὲ συμβαλλόμενον τέλος εἰληφέναι τὸν χρησιμόν, ἐκέισε κτίσαι πόλιν. sch. A Nub. 370.

μῦς λευκός. οἱ κατοικίδιοι μῦες ἄγαν πρὸς τὴν ὀχλείαν κεκίνηται, καὶ μάλιστα οἱ λευκοί· οὗτοι δὲ εἰσι θῆλεις. ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ ἀφροδίσια ἡ παροιμία εἴρηται. μύσος μίαισμα.

μῦς πίσεως γεύεται, ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλλασσόντων μετὰ κόπου. καὶ "ὅσα μῦς ἐν πίσσῃ," ἀπὸ Μυδὸς τοῦ Ταυριντίνου κακῶς Ὀλυμπίαισιν ἀπαλλάξαντος. cf. v. ὅσα Μῦς.

μυσαγωγεῖ μυσήρια ἐπιτελεῖ, ὡς μυσήρια ἄγει, ἢ ἐκδιδάσκει.

μυσαγωγός ἱερεὺς.

μύσακα τὸ χεῖλος. "Ἰωάννην τὸν μυσάκιονα προεξήσταν, καὶ χειροτονεῖ τὸν Λογγίβαρδον" (Theophyl. Sim. 2 17).

μυσήρ.

μυσήρια τελεῖται. μυσήρια ἐκλήθη παρὰ τὸ τοὺς ἀκούοντας μύειν καὶ μηδενὶ ταῦτα ἐξηγεῖσθαι· μύειν δὲ ἐστὶ τὸ κλείειν τὸ στόμα. sch. A Ran. 459.

μύσης ὁ τὰ μυσήρια ἐπιστάμενος ἢ διδάσκων.

μυσιλᾷται κατατρώγει. ἰδίως δὲ μυσίλη λέγεται ὁ ἄρτος ὁ τοῖς κυσὶ βαλλόμενος. καὶ μεμυσιλημένας ἀντὶ τοῦ κατειργασμένας ἤδη καὶ ἐτοίμους, τουτέστι μεμιασμένας. sch. A Eq. 824 et 1165.

μυσίλην ψωμιόν, κοῖλον ἄρτον, ὃν ἐποίησιν ἵνα ζωμιὸν ἐν αὐτῷ ῥοφῶσι.

μυσιπόλος ὁ περὶ τὰ μυσήρια ἀναστρεφόμενος.

Μυσῶν λεία παροιμία τίς ἐστι λαβῆσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν καταδραμόντων ἀστυγέτων τε καὶ ληστῶν τῆς Μυσίας κατὰ τὴν Τηλέφου τοῦ βασιλέως ἀποδημίαν. Harp.

Μυσῶν λεία παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων· οἱ γὰρ περίοικοι κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον τοὺς Μυσούς ἐληίζοντο.

Μύσιωνα τὸν Χηνέα.

Μυτιληναῖος ὁ ἀπὸ Μυτιλήνης.

μύττις μύττειος, τὰς μύττις.

μυττωτόν ἐπότρυμμά τι διὰ σκοροδίου. κατασκευάζεται δὲ ἀπὸ τυροῦ καὶ σκοροδίου καὶ ῥοῦ. ἀπὸ τῆ παντὸς ἐν κατασκευάσματός τὸ μέρος ἐδήλωσε, τουτέστι τὰ σκοροδα. "οἷμοι τάλας, μυττωτόν ὅσον ἀπώλεσα" (A Ach. 173).

μυχαίτατον ἐσιώτατον. καὶ μυχοίτατον.

μυχθίζεις χλευάζεις, μυκτηρίζεις· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 179) "καὶ σιμὴ σεσηρῶς μυχθίζεις. τάχῃ που σαυράνιον γελάσεις."

μύχιος σήραγξ.

μυχοί πυρὰ Ἡροδότου (2 11) καταδύσεις, τὰ ἔνδον.

μυχός ὁ ἐνδότατος τόπος. (S Ai. 571) "ὥς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεῖ, μέχρῃς ἂν μυχοὺς κίχῃσι τοῦ κάτω θεοῦ."

μυώνων τῶν νευρωδῶν τόπων· Προκόπιος (Goth. 2 23) "Γότθων δὲ τις ἀκοντίω βαλὼν, μυώνων δὲ οἱ ὀπισθέν εἰσι τῶν κνημῶν ἐκατέρω ἐπιτυχῶν, ἐρχόμενος τὸν νεκρὸν εἴλκε."

μυωξία ὕβριστικὸς λόγος. σημαίνει δὲ τοὺς τῶν μυῶν χρηματοῦς.

μυωπάζω τυφλώτω. Oecumen. in 2 Petri 1 9.

μυωπιζόμενος μυωπάζων, πυρακαμυών, ἄκροισ τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. cf. v. ἐμυωπίασε.

μυωπίζω καὶ τὸ τύπτω.

μύωψ μυῖα τις ἐρεθίζουσα τὰς βᾶς. λέγεται παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἑκάλῃ "βεσβός μύωψ" (sch. Hom. χ 300) ὁ τοὺς βοῦς σοβῶν καὶ διώκων μύωψ. λέγεται μύωψ καὶ ἡ μάστιξ τοῦ ἵππου, τὸ σιδήριον δ' ἐπὶ τοῦ ποδὸς φοροῦσι κεντοῦντες τοὺς ἵππους· Πολύβιος

"ὁ δὲ προσθεῖς τοὺς μύωπας ἐξ ἀμποτέριον τοῖν μεροῖν ἤλανε κατὰ κράτος." καὶ ἐν ἐπιγράμματι (ΑΡ 5 203) "Ἀναίδιχ σοὶ Κύπρι τὸν ἵπασσηρα μύωπα, χρύσειον ἐκνήμη κέντρον ἔθηκε ποδός," καὶ αὐθις (6 95) "βουζρόφον ἀκροσίδαρον ἀπειλητήριον μύωπα," καὶ αὐθις (6 5) "κέντρα τ' ἐναιμηέντα διωξίπποιο μύωπος."

Μωάβ ὄνομα κύριον. καὶ Μωαβίτης ὁ ἀπὸ τῆς τοῦ Μωάβ φυλῆς.

μωάω.

Μωδεεῖμ ὄνομα πόλεως παρὰ Ἰωσήφω (Α. Ι. 12 6 1).

Μωκία, καὶ Μωκισία κινζέρνα, ἣν ἔκτισεν Ἀναζάσιος ὁ δίκωρος. cf. v. Ἀναζάσιος c.

μωκίζω ἐμπαίζω.

Μώκιος ὄνομα κύριον.

μῶκος χλευασίς, μωρός, σκώπτης. καὶ μωκωμένης χλευαζομένης.

μωκώμενος κατωργῶν.

a μῶλος ἡ μάχη διὰ τὸ μολύνεσθαι αἵματι, ἡ ἀπὸ τοῦ μολύνεσθαι τῶν ἀποθνήσκόντων τὰ σώματα ἐν πολέμῳ, ἡ παρὰ τὸ μόλις ἐκφυγεῖν, ἡ ὅτι μειοῖ, ὃ ἔστιν ἐλαττοῖ, τοὺς ὄχλους, ἡ ὅτι ἐς αὐτὸν εἴλεκται τὰ πλήθη.

b μῶλος ἡ πολυχρόνιος μάχη, παρὰ τὸ μῆ λύεσθαι ἢ παρὰ τὸ μολεῖν· δεῖ γὰρ ἐν αὐτῷ σπεύδειν. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα πόλεως.

μωλόχιον λαχανηρὸν γένος.

μῶλν ἀντιπάθιον, ἡ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος, ἥτοι πῆγανον ἄγριον.

μῶλωψ ἐναμιον ἄλλος.

μωμῆ (Α. V. 171) ψέγεις, ἀνιχνεύεις, ἀπὸ τοῦ μωμῶ. καὶ μωμᾶται ψέγει, καὶ μωμητά ψεκτά.

μῶμαρ ὁ μῶμος. ἡ μῶμαρ ὁ μωρός, καὶ ἡ μάχη.

μωμασής.

μωμεύειν.

μῶμιος σκώπτης· "τὰ δὲ πρὸς ἀρετὴν ... δικαιοσύνην" (cf. v. Ἑρμείας b).

a μῶν ἄρα. σημαίνει σύνδεσμον ἐπιζητητικόν· τὸ γὰρ μῶσθαι ζητεῖν.

b μῶν Ἀρισοφάνης (Eq. 185) "μῶν ἐκ καλῶν εἰ κάμυθων; μὰ τοὺς θεοὺς." καὶ αὐθις "μῶν ἐσίν;" ἄρ' ἐστί; (Α. Lys. 326) "μῶν ὑπερόπους βοηθῶ;" μὴ ὑπερον τοῦ καιροῦ ἦλθον εἰς τὸ βοηθῆσαι;

μῶνυξ ὁ μονῶνξ. καὶ μῶνυχες ἵπποι. μῶνυχα ζῶα ἵππος ὄνος ὄρεὺς καὶ ἕτι ἄλλο. τούτοις συμβέβηκε μὴ νεῖν καὶ λοφούροις κεκλήσθαι.

μωπεύειν (απ μωκεύειν) μέμφεσθαι.

μῶρα ἀνόητα, παράλογα· (Α. Eccl. 471) "λόγος γέ τοι τις ἐστὶ τῶν γεραιτέρων, ὃς ἂν ἀνόητ' ἢ μῶρα βουλευσώμεθα, ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν." λέγεται ὅτι Ποσειδῶν --- ἐπιτυγχάνειν. cf. v. γεραιτέρος.

μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν ἀντὶ τοῦ εὐήθης εἶ, νῦν βεβλόμενος μαλάσσειν ἐξακμάσαντος τοῦ καιροῦ. ὁ Αἴας φησὶ πρὸς Τέκμησσαν (594). καὶ αὐθις (OR 540) "ἄρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοῦ γχειρήμά σου, ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα θηρεῖν, ὃ πλήθει χρήμασιν θ' ἀλίσκεται;" καὶ αὐθις (Α. Av. 1238) "ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας δεινὰς, ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον Διὸς μακέλην πᾶν ἀναρρέψῃ δίκη." ἐπὶ τῶν βλασφημῶν εἰρηται.

μωρία διὰ Χριστόν (1 Cor. 4 10), ὅταν τοὺς οἰκίους λογισμοὺς λυτῶντας ἀκαίρως κατασέλλωμεν, ὅταν ἔρημον καὶ κενὴν τὴν ἡμετέραν διάνοιαν τῆς ἔξωθεν ποιῶμεν παιδεύσεως, ἢ, ὅταν δέῃ τὰ τοῦ Χριστοῦ δέχεσθαι, σχολάζουσιν καὶ σεσαρωμένην αὐτὴν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν θείων λόγων παρέχωμεν. Chrysost. t. 6 p. 396.

μωροὶ καὶ ἀβέλτεροι καὶ κεχηρότεροι Μαμάκυθοι Μελητίδης Βαταλίων Κόρομβος (Α. Ran. 1019).

μωροκακοήθη· "ἦν δὲ κακοῦργός τε καὶ εὐπαράγωγος, ὃν δὴ μωροκακοήθη καλοῦσι" (Procop. Arc. 8).

μωρός ὁ ἄνους.

μῶρος. παρὰ Ἀττικοῖς προπερισπᾶται. "ὦ μῶροι, οὐκ ἔξε τὸν σοφώτατον τῆς τραγωδίας εἰπόντα ἡ γλῶττ' ὁμώμοχ', ἡ δὲ φρεν' ἀνώμοτος."

μωρότερος Μορύχου, παροιμία. Πόλεμον φησὶ λέγεσθαι ταύτην παρὰ Σικελιώταις οὕτως "μωρότερος εἰ Μορύχου, ὅς τῶν δὸν ἀφίς ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται." Μόρυχος δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ Διόνυσος κατ' ἐπίθετον, διὰ τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἐν τῇ τρύγῃ γλεύκει τε καὶ σύκοις. μορῶζει δὲ τὸ μολύνει· "Ὀμηρος γοῦν (v 435) τὸ μεμολυσμένος μεμορυνμένος φησὶν. εὐήθειαν δὲ τούτου καταγνώσθηναι, παρ' ὅσον ἔξω τοῦ

νιὼ ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα καθίδρυνται παρὰ τῇ εἰσόδῳ. τίττεται δὲ ἐπὶ τῶν εὐθιῶν τι διαπραττομένων. Zenob. 5 13.

μωρούς (1 Cor. 3 19). τοὺς τοῦ κόσμου σοφοὺς καλεῖ μωρούς.

μῶσθαί. (Iulian. or. 7 p. 219) "τὸ λανθάνον μῶσθαι καὶ πολυπραγμονεῖν" ἀντὶ τοῦ ζητεῖν παρὰ Λάκωσι.

μῶν τὸ ὕδωρ παρ' Αἰγυπτίοις, ἐξ οὗ καὶ Μωυσῆς.

Μωυσῆς ὁ προφήτης καὶ νομοθέτης. ὅτι ἐν τῷ π' τοῦτου ἐτεῖ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, ἐν ᾗ παρώκησαν ἔτη σιέ. πῶς οὖν φησὶν ὁ θεὸς πρὸς τὸν Ἀβραάμ (Gen. 15 3) ὅτι πάροικον ἔσαι τὸ σπέρμα σε ἔτη ν'; ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως Ἀβραάμ ἐκ Χαράν δεῖ τὴν τοῦ λαοῦ παροικίαν ἀφαιρῆναι· οὐ γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ μόνῃ γέγονεν ἡ παροίκησις, ἀλλὰ καὶ ἐν γῇ Χαναάν. Μωυσῆς γὰρ λέγει (Exod. 12 40) "ἡ δὲ παροίκησις τῶν νιῶν Ἰσραὴλ ἐν γῇ Χαναάν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἔτη ν' καὶ λ'," καὶ τῇ μὲν Ἀβραάμ ἀπὸ τῆς ἐκ Χαράν ἀναβάσεως μέχρι τῆς Ἰσαὰκ γεννήσεως ἔτη κε', ἀπὸ δὲ Ἰσαὰκ μέχρι Ἰακώβ ἔτη ξ', ἀπὸ δὲ Ἰακώβ μέχρι τοῦ Λευὶ πζ', ἀπὸ Λευὶ μέχρι Καὐθ με', ἀπὸ Καὐθ μέχρι Ἀμράμ ξγ', ἀπὸ Μωυσέως μέχρι τῆς ἐξόδου π'. καὶ οὕτως ἐξῆλθεν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Αἰγύπτου.

τοῦ Μωυσέως γεννηθέντος οἱ τεκόντες δεδιότες τοὺς Αἰγυπτίους μηχανῶνται πλέγμα βύβλινον, ἑμφερές τῇ κατασκευῇ κίσιδι, μέγεθος ποιήσαντες αὐταρκεῖς εἰς τὸ μετ' εὐρυχωρίας ἐναποκεῖσθαι βρέφος· ἔπειτα χρίσαντες ἀσφάλτῳ κατὰ τοῦ ποταμοῦ βάλλουσι. Θερμοῦθις δὲ ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῶν ἀνέλετο, τριετὶ δὲ γενομένην θανμασὸν ὁ θεὸς τὸ τῆς ἡλικίας ἐξῆρκεν ἀνάστημα. Ioseph. A. I. 29.

ὅτι Μωυσῆς δὲ π' ἡμέρας ἐνήνευσεν, μ' τὰς προτέρας καὶ μ' μετὰ τὸ συντριῖναι τὰς πλάκας, σαπφείῳ λίθῳ δακτύλῳ θεοῦ γραφεύσας.

Ναασών ὄνομα κύριον.

νάβη παρὰ Ῥωμαίοις τὸ πορθμεῖον. φαίνεται δὲ ἐν πολλοῖς μὴ διεσῶσα τῆς Ἑλλάδος φωνῆς ἡ Ῥωμαϊκὴ· ναῦς γὰρ καὶ νάβη ἐγγύς.

Ναβάται γένος Ἀράβων· "ὁ δὲ πέμπει πρὸς Ἀραβας τοὺς λεγομένους Ναβάτας." καὶ Ναβαταῖοι ἐθνικόν.

Νάβις Νάβιδος Λυκεδαίμωνίων τύραννος.

νάβλη εἶδος ὄργάνου.

Ναβουθαί. οὗτος ἦν ἐπὶ Ἀχαάβ, ἐξ Ἰζάρου πόλεως, ἀγρογείτων ὢν. τοῦ δὲ βασιλέως παρακαλοῦντος αὐτὸν ἀποδίδοσθαι τιμῆς ὅσης βούλεται τὸν πλησίον αὐτῆ τῶν ἰδίων ἀγρόν, ἵνα συνάψας ἐν αὐτῷ ποιήσῃ κτήμα, εἰ δὲ μὴ βούλοιτο χρήματα λαβεῖν, ἐπιτρέψαντος ἐκλέξασθαι τῶν ἀγρῶν τινὰ τῶν ἐκείνου, τοῦτο μὲν οὐ φησὶ ποιήσιν, αὐτὸς δὲ τὴν ἰδίαν καρπώσεσθαι γῆν, ἣν ἐκληρονόμησε τοῦ πατρός. λυπηθεὶς δὲ ὡς ἐφ' ὕβρει τῷ μὴ τῷ αὐτῷ λαβεῖν ὁ βασιλεὺς ἔτε λυττόν προσηνέγκατο οὕτε τροφήν. τῆς δὲ Ἰεζάβελ πυνθανομένης ὅτι λυπεῖται, διηγήσατο αὐτῇ τὴν Ναβουθαί σκαιότητα, καὶ ὡς χρησάμενος ἐπιεικέσι πρὸς αὐτὸν λόγοις καὶ βασιλικῆς ἐξουσίας ὑποδείξεσιν ὕβρισθῆναι, μὴ τυχὼν ὢν ἡξίου. ἡ δὲ μὴ μικροψυχὴν ἐπὶ τέτοις παρεκάλει, πυνθόμενον δὲ τῆς λύπης ἐπὶ τὴν συνήθη τραπεζοῦσθαι πρόνοιαν· μελήσειν γὰρ αὐτῇ περὶ τῆς Ναβουθαί τιμωρίας, καὶ παραχρῆμα πέμπει γράμματι πρὸς τὸς ὑπερέχοντας τῶν Ἰουδαίων, ἐκ τοῦ Ἀχαάβ ὀνόματος, νησεῦσαι κελεύουσα, καὶ ποιησάμενος ἐκκλησίαν προκαθίσαι μὲν αὐτῶν Ναβουθαί (εἶναι γὰρ αὐτὸν ἐκ γένους ἐπιφανῆς), παρυσκευασμένους δὲ τρεῖς τολμηροὺς καταμυρτυρήσαντας αὐτῆ ὡς τὸν θεὸν εἶη βλασφημῆσαι καὶ τὸν βασιλεῦς, καταλεῦσαι καὶ τοῦτω διακρήσασθαι τῇ τράπῃ. καὶ οὕτως ἀπέθανε, καὶ προῖκα ἐκκληρονόμησεν Ἀχαάβ τὸν ἀμπελῶνα. ἀγανακτήσας δὲ ὁ θεὸς πέμπει Ἠλίαν τὸν προφήτην πρὸς Ἀχαάβ περὶ τῶν πεπραγμένων ἐλέγξοντα. καὶ εἶπε τῷ Ἀχαάβ "ἂνθ' ὢν ἀπέκτεινας ἀδίκως τὸν ἀληθῆ δεσπότην τοῦ χωρίου, κατ' ἐκείνον τὸν τόπον ἐν ᾧ τὸν Ναβουθαί νεκρὸν συνέβη ὑπὸ κυνῶν δαπανηθῆναι, τό τε σαντοῦ αἷμα καὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἐκχυθῆσεται, καὶ πᾶν σε τὸ γένος ἀπολεῖται τοιαῦτα ἡσθενηκότος." ὁ δὲ Ἀχαάβ μετὰ μέλος γενόμενος καὶ σακκίον ἐνδυσάμενος γυμνοῖς τοῖς ποσὶ διῆγε μὴ τρεφόμενος, ἀνδρομολογούμενος τὰ ἡμαρτημένα καὶ τὸν θεὸν ἐξευμενίζων. ὁ δὲ θεὸς πρὸς τὸν προφήτην εἶπεν ὑπερβαλέσθαι τὴν τοῦ γένους τιμωρίαν, ἵνα τοῖς τετολμημένοις μετανοεῖ, τελέσειν δὲ τὴν ἀπειλὴν ἐπὶ τῷ νῆφ τοῦ Ἀχαάβ. Ioseph. A. I. 8 14.

Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ὁ κτίσας τὴν Βαβυλῶνα πόλιν μεγάλην καὶ κινεζέραν καὶ ἐπάνω αὐτῆς κῆπον τεχνισάμενος, καὶ καταφυνεύσας παντοδαπὰ γένη φυτῶν. εἰς τοῦτον ἡ γυνὴ αὐτῆ περιπολῶσαι καὶ πᾶσαν γῆν ἐκείνην ἐποπτεύουσα κατετέρπετο, ἐπ' οὐδένος ὀρωμένη. ὁ δὲ Ναβουχοδονόσορ διαπορευόμενος ἔφη μετὰ ἐπάρσεως πολλῆς καὶ ἀλαζονείας "οὐχ αὕτη ἐστὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ εἰς οἶκον βασιλείας ἐν τῇ κρύπτει τῆς ἰσχύος μου εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου ἰσοκοδμήσου;" καὶ ἔτι τῇ λόγῳ ἐν τῇ σόματι αὐτοῦ ὄντος φωνῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐγένετο "σοὶ λέγω, Ναβουχοδονόσορ· ἡ βασιλεία σου παρῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκδιώξω σε, καὶ μετὰ θηρίων ἡ κατοίκησίς σε, καὶ χόρτον ὡς βῆν ψωμιῶσί σε· καὶ ἐπὶ καιροὶ ἀλλαγῆσονται ἐπὶ σέ, ἕως οὗ γνῆς ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἡ ἄν δόξη δώσει αὐτήν." καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ χόρτον ὡς βοῦς ἦσθι, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάρφη, ἕως οὗ αἱ τρίχες αὐτῆ ὡς λέοντος ἐμεγαλύνθησαν καὶ οἱ ὀνυχες ὡς ὀρνέον. μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν φησὶν ὁ αὐτὸς περὶ τῆς αὐτῆ ἀποκαταστάσεως "ἐν τῇ καιρῷ ἐκείνῃ αἱ φρένες μου ἐπεσφράγησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἦλθον, καὶ ἡ μορφὴ μου ἐπέσφραγεν ἐπ' ἐμέ, καὶ οἱ τύραννοί μου καὶ οἱ μεγιστᾶνές μου ἐζήτουν με, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἐκραταιώθην, καὶ μεγαλωσύνῃ περισσοτέρα προσετέθη μοι. νῦν οὖν ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ αἰνῶ καὶ ὑπερυψῶ καὶ δοξάζω τὸν βασιλεῦς τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινὰ καὶ αἱ τρίβοι αὐτοῦ κρίσεις, καὶ πάντας τοὺς πορευομένους ἐν ὑπερφηανίᾳ δύνανται ταπεινώσασθαι." καὶ Ἡσαΐας δὲ λέγει περὶ αὐτοῦ. Cerdren. p. 115.

ναίει (Hom. ζ 292) εἰλεῖ, ῥέει.

ναέται οἰκήτορες.

Ναζαρηνός ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας.

ναζιραῖος ὁ θεῷ κεχαρισμένος καὶ ἀφιερωμένος, ὁ μοναχός.

Νάζις ἐθνικός.

Ναζωραῖος ὁ ἀπὸ Ναζαρέτ.

ναὶ συγκαταθέσεως ἐπίρρημα.

ναῖδες πηγαί, ἡ νύμφαι παρὰ τοῖς νέμοις διατρίβουσαι.

ναίει διατρίβει.

ναιετῶν σὺν οἰκοῦνται. ναίω ναίετης ναιετῶ, ὡς κυνηγέτης κυνηγετῶ. ναιετῶ ναιετῶ ναιετῶσιν. ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικῆ τοῦ οἰκοῦνται.

ναὶ μὴ τό· Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ "ναὶ μὴ τὸ ῥικνὸν σῦμφαρ ἐμόν," ὃ ἔστι δέρμα. "ναὶ τοῦτο τὸ δένδρεον, ἄδον ἐδὸν περ." οἱ ἀρχαῖοι οὐ προπετῶς κατὰ τῶν θεῶν ὠμνον, ἀλλὰ κατὰ τῶν προστυγχανόντων, ὡς καὶ Μένανδρος "μαρτύρομαι ναὶ μὴ τὸν Ἀπόλλων τετονὶ καὶ τὰς θύρας." καὶ Ὅμηρος (Α 234) "ναὶ μὴ τότε σκηπτρον." καὶ Ἑκάλη εἶπε "ναὶ μὴ τόν" καὶ οὐκέτι ἐπάγει τὸν θεόν. ῥυθμίζει δὲ ὁ λόγος πρὸς εὐσεβειαν.

ναὶ μὴ τόν. "καὶ ναὶ μὴ τόν, εἶγε τοῦ Περσικῆ τις ἐφάνη, τὸ Ῥωμαϊκὸν ἅπαν διόλωλε" (Theophyl. Sim. 29).

ναὶ μὴ τόν. "ἡμαρτάνοντι ἐπέπληττε, καὶ ἀδικῶντα ἤλεγχε καὶ ἀνέβηλε τῷ ἀδικεῖν πατρικῇ, ναὶ μὴ τόν, ὁ γενναῖος τῇ πυρρῇ σίλῃ." ναὶ μὴ ναι ὄντως.

ναὶ ναὶ μὴ μήκωνος χλόην, ὄρκος ἐπὶ χλευασμῷ.

Νάινον.

ναίουσιν οἰκοῦσι.

Ναῖς ἑταῖρα τις, ἥς μέμνηται Ἀεσίης καὶ Ἀριστοφάνης. Harp.

ναίχι ἐπίρρημα συγκαταθέσεως (S OR 684).

νάκην προβάτων δοράν.

νάκος ἔντριχον δέρμα, ἥτοι δορὰ προβάτου. κυρίως δὲ τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα, κῶας δὲ τὸ τοῦ προβάτου. Ἰώσηπος (B. I. 3714) "ἔρπειν τὰ πολλὰ κελεύσας τοῖς εἰσιῶσι, καὶ τὰ νῶτα καλύπτειν νάκῃσιν, ὡς εἰ κατῖδοι τις αὐτοὺς νάκτωρ, φαντασίαν παρέχοιεν κυνῶν." ἡ δοτικὴ νάκει.

νακοτῖλαι οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς.

Νακώλεια ὄνομα τόπον.

ναῦμα ὕδωρ ποτόν. τύπος κατάρρευτος ναυματιολοῖς ὕδασι.

Νάννακος παλαιὸς ἀνὴρ πρὸ Λευκαλίωνος. τοῦτον φασὶ βασιλεῖα γενέσθαι πρὸ τοῦ Λευκαλίωνος· ὅς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμόν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ θυρῶν ἰκέτευσεν. καὶ παροιμία "ἀπὸ Ναννάκου" ἐπὶ τῶν πάντῃ ἀρχαίων.

Ναννίον. Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ τῶν ἑταιρῶν Αἶγα λέγεσθαι φησι ταύτην τὴν ἑταιρίαν διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κύπηνλον καταφαγεῖν· χαίρονσι γὰρ αἱ αἰγες τῷ Θαλλῷ. ἔτι δὲ αὐτῆς μνήμη καὶ ἐν τῇ κομωδίᾳ. Ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῇ περὶ τῶν ἑταιρῶν τὴν Ναννίον φησὶ Προσκήριον ἐπονομάζεσθαι διὰ τὸ ἔξωθεν δοκεῖν εὐμορφότεραν εἶναι. Hagn.

νάνος ἐπὶ τῶν μικρῶν παρὰ Νεοκλείδῃ καὶ Ἀριστοτέλει. καὶ Θεόφραστος "ὡς νάνον καὶ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα." οἱ γὰρ νάνοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσι. νάνοι δὲ λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ναννοφρεῖς. οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἰππῶν ἱννοί. sch. A Pac. 790.

Ναξία πόλις. καὶ Ναξία λίθος ἡ Κρητική ἀκρόνη· Νάξος γὰρ πόλις Κρήτης.

ναξιουργῆς κύνθαρος. πλοῖα ἦν ἔτιω λεγόμενα κύνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμενα, ὡς νῦν σίλφας λέγουσι τινα ἀκατίων εἶδη. Κρατῖνος δὲ λέγει ... ὅτι Θαλασσοκρατοῦντές ποτε Νάξιοι ἐχρῶντο αὐτοῖς τοῖς κυνθάροις. ἢ οὕτως· τῶν πλοίων τὰς εὐρούσας πόλεις τὰς ἀρχιτεκτονίας ποιοῦν οἱ πρότεροι ἐπωνύμους, οἷον τοὺς νῦν λέμβους ναξιουργεῖς ὠνόμαζον. ἐκ τῆς αὐτῆς δὲ εἶναι καὶ κνιδισαργεῖς, καὶ κέρκουρα ἀπὸ Κερκύρας, καὶ πάριον ἀπὸ Πάρου. Ἀντικυρὸς δὲ Μένανδρος ἐν Ναυκλήρῳ κύνθαρον εἶπε πλοῖον εἶναι. ἔτι δὲ καὶ εἶδος ποτηρίου. καὶ ἐν Πειραιεὶ Κανθάρον λιμὴν· τρεῖς γὰρ λιμένες εἰσὶν, οὗτος ὁ Κανθάρον, καὶ τὸ ἀφροδίσιον, καὶ κύκλῳ πέντε σοαί, ἀπὸ Κανθάρος ἡρώος. sch. A Pac. 142.

ναός.

νάπη ὄρεινός ἐλῶδης τόπος. Ξενοφῶν (Anab. 6 5 12) οὐδετέρως λέγει τὸ νάπος, ὡς τὸ ἔδαφος. "ἐπεὶ οἱ ἡγούμενοι ἐγένοντο ἐπὶ νάπῃ δυσβάτῳ καὶ μεγάλῳ, ἔξηγον ἀγροοῦντες εἰ διαβατέον εἴη τὸ νάπος."

νάπυ σίνηπι· (A Eq. 636) "κᾶβλεψε νάπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν." ἐπῆβλεψε δριμὺ καὶ ὀργίλον (δριμὺ γὰρ τὸ νάπυ) καὶ τὴς ὀφρὺς συνέειλε.

νάροςδος μυρμηκῶν ἔλαιον. Θηλυκῶς· (AP 6 250) "καὶ ἐς κυανότριχα χαίτην νάροδον ὑπὸ γλαυκῆς κλειομένην ὑάλον."

νάρθηξ· (AP 6 294) "καὶ πανακείταν νάρθηκα κροτάφων πλάκτορα νηπιάχων."

νάρκη μυρμηκίας· Ἀριστοφάνης (Vesp. 733) "οἴμοι, τί πέπονθ'; ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται, καὶ τὸ ξίφος ἐ

δύναμαι κατέχειν."

Ναρσῆς στρατηγὸς Ῥωμαίων, ἔμφρων ἐς τὰ μάλισα καὶ δραστήριος καὶ δεινὸς ἀρμόσασθαι τῷ παρεμπύπτοντι. καὶ παιδείας μὲν αὐτῷ οὐ τι μάλα μετῆν, οὐδὲ τὰ τῆς εὐγλωττίας ἐπεφρόντισε· φύσεως δὲ ὅγε δεξιότητι διέπρεπε, καὶ παραξῆσαι οἷός τ' ἦν λόγω τὰ βεβουλενμένα, καὶ ταῦτα τομίας γε ὧν καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις τρυφερώτατα ἀνατεθραμμένους. ἦν δὲ ἄρα καὶ τὸ σῶμα βραχύς καὶ ἐν ἰσχνότητι ἐκδεδητημένος· τὸ δὲ ἀνδρεῖον καὶ μεγαλοουργὸν εἰς τοσοῦτον ἐκείνητο ὅσον ἀμείλει καὶ ἀπείσεσθαι. ἦν δὲ ἐπὶ Ἰουστινιανῷ. Agath. 1 16.

Νάρωνος ὄνομα κύριον.

Νασαμῶνος ὄνομα κύριον.

ναζόν πυκνόν, μεζόν, πλήρες, μὴ ἔχον ὑπόκουφόν τι. διαφέρει τοῦ μανῶ. ναζός δὲ ἀρσενικῶς πλακοῦς, ἡ θερμὸς ἄρτος μετ' ἑλαίου· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (1143) "ἦκεν γὰρ ἂν σοι ναζὸς εὐ πεπεμμένος."

νανάγιον παρὰ Θουκυδίδῃ οὐδετέρως μὲν, ὅταν τι τῆς νηὸς ἀποκλασθῇ, οἷον πηδάλιον ἢ τι τοιοῦτον, ναναγία δὲ θηλυκῶς πᾶσα ἡ τῆς νηὸς ἀπώλεια. sch. Thuc. 1 50.

ναναγίων πτωμάτων· (S El. 728) "ἔξ ἐνός κακῆ πᾶν ἐπίμπλατο ναναγίων πεδίων." ναύαρχος ὁ τῶν νηῶν ἄρχων.

Ναυατιανοὶ αἰρεοῦσιν τὰ Ναυάτον φρονοῦντες. καὶ τούτων ἐγένετο ἐπίσκοπος --- οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ χαρίεντα αὐτῷ εἴρηται. cf. v. Σισίνιος b.

Ναυᾶτος. οὗτος πρεσβύτερος ὢν τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίας διεκρίθη, ἐπειδὴ Κορνήλιος ὁ ἐπίσκοπος τοὺς ἐπιθύσαντας πιστοὺς ἐν τῷ διωγμῷ, ὃν ὁ βασιλεὺς Δέκιος κατὰ τῆς ἐκκλησίας ἐκίνησεν, εἰς κοινωνίαν ἐδέξατο. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν διακριθεὶς καὶ εἰς ἐπισκοπὴν παρὰ τῶν συμφρονησάντων αὐτῷ ἐπισκόπων προχειρισθεὶς ταῖς πανταχοῦ ἐκκλησίαις ἔγραφε μὴ δέχεσθαι τοὺς ἐπιτεθυκότας εἰς τὰ μυσηρία, ἀλλὰ πρὸς τὸν μὲν αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν, τὴν δὲ συγχώρησιν ἐπιτρέπειν θεῷ τῷ δυναμένῳ καὶ ἔξουσίαν ἔχοντι συγχωρεῖν ἁμαρτήματα. τοιαύτας ἐπισολὰς κατ' ἐπαρχίας δεχόμενοι πρὸς τὰ οἰκεία ἦθη ἐποιοῦντο τῶν δηλημένων τὰς κρίσεις· ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἐδήλου μὴ δεῖν ἀξιοῦσθαι τῶν μυσηρίων τοὺς μετὰ τὸ βάπτισμα εἰς θάνατον ἁμαρτίαν πεποιηκότας, τοῖς μὲν ἐδό-

και πικρὰ καὶ ἀπηνὴς εἶναι ἡ τοῦ κανόνος ἔκθσις, οἱ δὲ ὡς δίκαιον αὐτὸν καὶ ὀρθῶντα τὴν πολιτείαν ἰδέγοντο. ἐν τοσοῦτῳ δὲ τέττε κινουμένον, ἐπικαταλαμβάνει Κορινθίων τοῦ ἐπισκόπου γραμματα τοῖς μετὰ τὸ βάπτισμα ἡμαρτηκόσιν ἐπαγγελλόμενα τὴν συγχώρησιν. οὕτω δὲ ἀμφοτέρων ἐπιτελλόντων τἀναντίαι, καὶ ἐκ τῶν θείων ὀχυρῶντων ἂ ἐκάτερος ἔλεγεν, ἕκαστος κατ' ἕθος εἰς τοῦτο ἔτρεψεν ἐς ὃ καὶ πρότερον μᾶλλον ἐπέκλινεν· ὅσοι γὰρ φιλαμαρτήμονες, δραζόμενοι τῆς τότε δοθείσης συγχώρησις καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἐπὶ πάσης ἡμαρτίας αὐτῇ συνεχρήσαντο. ἀλλὰ Ναυάτος ἐπὶ Θάλεντος τῆ βασιλέως διωγμὸν κινήσαντος κατὰ χριστιανῶν ἡμαρτύρησε. Socrat. 4 28.

ναυβάτης ἐπιβάτης, ἡ ναύτης· "πεζοὺς δὲ ἀντὶ ναυβατῶν πορευομένους, καὶ ὀπλιτικῶ προσέχοντας μᾶλλον ἢ ναυτικῶ."

Ναυῇ ὄνομα κύριον.

Ναύκιοι ἔθνος.

ναύκληρος. Ὑπερίδης οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια κέχρηται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεισιθωμένου ἐπὶ τῇ τὰ νοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας. Harp.

ναυκρατία. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους (11). μήποτε δὲ βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς Ἀττικιστοῖς Ναυκρατικὰ, ἢνα ἢ ἀπὸ Ναυκρατικοῦ πλοίου, ἢ Ναυκρατικῶν ἐμπλόντων· ἡ γὰρ Ναύκρατις τὸ παλαιὸν ἐμπόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου. ἐὰν δὲ ἢ ναυκρατικά, εἴη ἂν τὰ τῶν ἀρχόντων· ναυκράτους γὰρ τὸ παλαιὸν τοὺς ἀρχοντας ἔλεγον, ὡς Ἡρόδοτος ἐν πέμπτῃ (7) ἰσομῶν δηλοῖ. Harp.

Ναύκρατις.

ναῦλος τὸ ναῦλον. ἀρσενικῶς ὁ ναῦλος. sch. A Ran. 271.

ναύλοχον εὐδιον, ἐν ᾧ αἱ νῆες λοχῶσιν ἢ ἀναπαύονται. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ (7 189) λιμὴν ἢ εὐδία.

ναυλοχῶ τὸ τὰς ναῦς ἐνεδρεύω. "ὃ δὲ ναῦς προσέταξεν ἐν τοῖς ἀγκῶσι ναυλοχεῖν λανθάνοντας, λειδὰν δὲ αἰσθάνονται ζευγνύειν αὐτὸν τὴν γέφυραν, διαβάλλειν ὡς τάχιστα."

ναύμαχα (Hom. O 384) μακρὰ δόρατα, ὡς ἀπὸ τῶν νεῶν μάχεσθαι.

ναυμαχησεῖοντες πρὸς ναυμαχίαν ἐτοιμῶς ἔχοντες.

ναύπλιος ἡ ἐν θαλάσῃ πρόοδος.

ναῦς. Ἀρριανὸς "Τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς περὶ τὸν ποταμὸν ν' νῆας εἶχε. τέσσαρες δὲ ἔφερον τὰ σημεῖα τὰ βασιλικά, αἵτις καὶ τὴν στρατηγίδα κύλοις μακροῖς ἐστρεφένην ἐφέλκον. εἶχε δὲ ἡ ναῦς μῆκος μὲν κατὰ τρίτην μάλιστα, εὖρος δὲ καὶ βάθος καθ' ὁλόκληρον, ὅσον μεγέθη Νικομηδίδος ἡ Αἰγυπτία· ἐν ἧ ἐπεποιήτο βασιλεῖ ἀποκρῶντα ἐνδυστήματα. αὕτη δὲ τὰ τε ἀκροσόλια ἔφαινε, καὶ ἐπ' ἄκρῳ τῷ ἱστῷ τὸ βασιλικὸν ὄνομα, καὶ ὅσοις ἄλλοις βασιλεὺς γεραίρεται, χρυσοῖ ἐγκεκαυαγμένα. νεμένητο δὲ τοῖς τὸ πᾶν ναυτικόν, ὡς μὴ τῷ ξυνεχεῖ πλοῦ ταρᾶντο."

ναυσθλώσομαι. ναυσθλώσασθαι κυρίως ἐστὶ τὸ ναῦν μισθώσασθαι· νῦν δὲ τὸ νεὼς ἐπιβήσομαι. sch. A Pac. 125.

Ναυσικῆα ὄνομα κύριον.

ναῦς ἰκετεύει πέτρας. ἐπὶ τῶν πάντων ἀναισθήτων ἡ παροιμία.

Ναυσικράτης καμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Ναύκληροι, Περσίς.

ναυσίπορος (X Anab. 2 23) ὑπὸ νῆων περαιούμενος.

ναῦς Νικομηδίδος καὶ στρατηγός.

ναῦς παλαιὰ πόντον οὐχὶ πλώσει, ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων.

ναύσχυμον τὸν λιμένα. ἐφράττοντο δὲ καὶ δερματίνους τροποὺς πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι τὰ στανιδώματα. ἡ ὅτι ὁ ναυτικός στρατὸς ναύσχυμος καλεῖται. sch. A Ach. 95.

ναυσολίου πλῆν. καὶ ναυσολῶ ῥῆμα.

Ναύσων Ναυκράτει, ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἀποδιδόντων ἀλλήλοις. ὀνοματοποιήσις δὲ τὸ Ναύσων, ὡς τὸ ἡγαθὸν ἡγαθίδες καὶ λευκότεροι Λεύκωνος.

ναύτης καὶ ὁ ἐπιβάτης· (AP 6 166) "εἰκόνα τῆς κήλης Διονύσιον ὡδ' ἀνέθηκε, σὺ θεὸς ἐκ ναυτῶν τεσσαράκοντα μόνος."

ναυτιᾶν τὸ ἐν τῇ νηὶ κυρίως ἐμεῖν.

ναυτικῶς δανεῖξιν· (Diog. L. 7 13) "φασὶ Ζήνωνι ὑπὲρ ἡ' τάλαντα ἔχοντα εἰθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ταῦτα δανεῖξιν ναυτικῶς."

ναυτιλία ὁ πλοῦς.

ναυτιλλόμενος πλέων.

ναυτίλος ὁ ἰχθύς, καὶ ὁ ναύτης.

ναυτοδίκαι ἀρχόντες εἰσι τοῖς ναυκλήροις δικάζοντες καὶ τοῖς περὶ τὸ ἐμπόριον

ἐργαζομένοις, ὡς καὶ ναυφύλακες ὕρχοντες τινες ἐπὶ τῆς τῶν νεῶν φυλακῆς.

ἀρχὴ τις ἦν Ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαι. Κρατερὸς γῆν φησὶν "ἐὼν δέ τις ἐξ ἀμφοῖν ξένου γεγονὸς φρατρὶζῇ, διώκειν εἶναι τῷ βουλομένῳ Ἀθηναίων, οἷς δίκαι εἰσὶ, λαγχάνειν δὲ τῇ ἔνῃ καὶ νέμει πρὸς τοὺς ναυτοδίκας." Harp.

ναῦφι ἐν ταῖς ναυσὶ.

ναύφρακτον βλέπεις· Ἀριστοφάνης (Ach. 95) "πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφρακτον βλέπεις," ἐπειδὴ μεγάλοι ταῖς τριήρεσιν οἱ ὀφθαλμοὶ γίνονται, δι' ὧν τὰς κώπας ἐμβάλλοντες ἐκωπηλάτουν.

ναυφράκτω στρατῷ (A Eq. 564) τῷ συμπεφραγμένῳ καὶ συντεταγμένῳ· ἐθαλασσοκράτουν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι μάλιστα ἐπὶ τῇ ἐν Ἀρτεμισίῳ καὶ Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ.

Ναχώρ ὄνομα κύριον.

Νέαιθος ὄνομα ποταμοῦ.

νεαλῆς κυρίως ὁ νεωστὶ ἐαλωκὸς ἰχθῦς. λέγεται δὲ καὶ ὁ νεωστὶ ἀλισθεὶς καὶ ὁ νεωστὶ ἀλούς. Ἀππιανὸς "τὸν δὲ δῆμον ἀπὸ τοῦ τείχους ὁρᾶν, καὶ τοῖς πονουμένοις ἐτέρους νεαλεῖς ἐπιπέμπειν ἀεὶ. οἱ δὲ Κελτοὶ κεκμηκότες ἀκμῇσι συμπλεκόμενοι ἐφευγον ἀτάκτως." καὶ Πολύβιος "τοὺς πολεμίους ἀκεράλους ὄντας καὶ νεαλεῖς."

νεανεία ἡ ἔπαρσις.

Νεάνθης Κυζικηνὸς ῥήτωρ, μαθητὴς Φιλίσκου τοῦ Μιλησίου.

νεανίας τολμηρός, ἡ ὁ νέος.

νεανιεύεται νέου ἔργα ποιεῖ.

νεανιεύματα κομπάσματα, κενὰ τολμήματα.

νεανικὸν ἀντὶ τοῦ μέγα καὶ δυνάμενον χορτάσαι νεανίαν· Ἀριστοφάνης Πλέτω (1137) "εἰ μοι πορίσας ὕρτον τίν' εὖ πεπερμένον δοίης κυταφαγεῖν καὶ χρέας νεανικόν."

νεανικῶς ἰσχυρῶς, γενναίως· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1298) "κάτυπτε με νεανικῶς, παῖ παῖ καλῶν."

νεανισκεύεται Ἀμφίς Ἐρίθιοις, Ποσειδίππος Δημόταις, Εὐπόλις Σφριγζῖν (Αἰζῖν). ἰδίως ἐσχημάτιζε τὸ νεανισκεύειν ἐν Ἀθήμοις· "γυναῖκ' ἔχοντα μάλα καλὴν τε κάγαθήν. αὕτη νεανισκοῦντος ἐπιθύμησέ μου."

νεαροὶ νέοι, νήπιοι. καὶ νεαρώτεροι· "παίδων νεαρώτεροι οἱ λέγοντες μὴ ἐφορᾶν τὰ τῇδε τὸ θεῖον."

Νέαρχος. οὗτος ξυνεστράτευσεν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ συγγραφήν συνεγράψατο ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου. ἐπεύσματο δὲ ναύαρχον ἐαυτὸν ἀναγράφας εἶναι, κυβερνήτης ὢν. Arrian. Anab. 6 2.

νεάτη ἐσχάτη. καὶ νέατοι φθόγγοι χορᾶ δῆς μουσικῆς τελευταῖας.

νεάτη ἡ ἐσχάτη. καὶ ἡ νῆτη χορδὴ λεβγομένη ὑπὸ τῶν μουσικῶν πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς τε ὑπάτης καὶ τῆς μέσης.

νέα χειλιδίων, ἐπὶ τῶν ἐξαπατώντων τινάς. Ἀριστοφάνης Ὅρσιον (Eq. 420) "ἐξηπάτων γὰρ τὰς μαγείρους, λέγων τοιαινῷ σκέψασθε παῖδες, ἐχ' ὁρᾶθ'· ὦρα· νέα χειλιδίων. οἱ δ' ἔβλεπον, κἀγὼ ἐν τοσοῦτῳ τῶν κρειῶν ἐκλεπτον."

Νέβελ ὄνομα κύριον. καὶ εἶδος μέτρου Ἑβραϊκοῦ.

νεβρίζων Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος (259). οἱ μὲν ὡς τοῦ τελοῦντος νεβρίδα ἐνημμένον καὶ τοὺς τελουμένους διαζωννύντος νεβρίσιν, ἐπὶ τῷ νεβροῦς διασπᾶν κατὰ τινα ἄρρητον λόγον. Harp.

νεβρίς· (AP 6 172) "κισσωτῶν σέρνοις α νεβρίδ' ἀναπτομένη."

νεβρίς ἐλάφου δέρμα· ἐν ἐπιγράμμασιν b (AP 6 87) "ἄνθετό σοι κορύναν καὶ νεβρίδας ὑμέτερος Πᾶν."

νεβρός ἐλάφου γέννημα, οἷον ἐπὶ τὴν βορὰν ἐξιδὼν καὶ νεμόμενον. ἐτυμολογεῖται δὲ νεοπόρος τις ὢν. καὶ νεβρεῖα καρδία· Βάβριος (95 93) "πεινώσα κερδῶ· καρδίην δὲ νεβρεῖην λάπτει πεσοῦσαν, ἀρπάσασα λαθραίως."

Νεβρώδ ὄνομα κύριον, ἀφ' οὗ οἱ γίγαντες. ὁ αὐτὸς καὶ Νεβρώδης.

Νεεμᾶν ὄνομα κύριον.

νέεσθαι πορεύεσθαι.

νέηαι πορευθῆς, ἐπανέλθης. Hom. A 32.

νέηκες νεωστὶ ἡχονημένοι.

νεήλατα τὰ νεωστὶ ἀτλησμένα ἄλφιστα καὶ μέλιτι δεδευμένα, οἷς καὶ ἀσφαρίδες καὶ γλωροὶ ἐρέβινθοι συνεφύροντο· ἃ τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἔνεμον. ἐκάλουν δὲ τινες αὐτὰ καὶ ἀμβροσίαν καὶ μακαρίαν (Harp.). κατ' ἔλλειψιν δὲ προσφέρουσιν οἱ Ἀττικοὶ τὸ νεήλατα, μὴ προστιθέντες τὸ ἄλφιστα.

νεήλυδες (Hom. K 434) νεωστὶ ἐληλυθότες. ἡ εὐθεῖα νέηλυσ.

νεηνίας νεανίας.

νεῆνις νεάνις.

νείαιρα (Hom. E 539?) τόπος ἔσχατος τῆς γαστρός.

νείαιτος ἔσχατος. καὶ οὐδετέρως νείαιτον.

νεικεῖ ψέγει, φιλονεικεῖ.

νεικέλῃσι (Hom. A 579) κακολογήσει.

νεικέσαι παρ' Ὀμήρῳ (H 161) τὸ λοιδορῆσαι, ἀλλ' οὐ τὸ κρίναι.

νεικῆ ἡ φιλονεικία.

νεῖκος διαφορὰ μετ' ἐπιπλήξεως· οὐ δὲ μάχη, φιλονεικία, λοιδορία. (Hom. B 376) "ὅς με μετ' ἀπρίκτους ἔριδας καὶ νεῖκα βάλλει," λέγων κατὰ μέμψιν, καὶ (S 75) "νεῖκος Ὀδυσσῆος," καὶ μάχη· (A 721) "ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη," (A 671) "Ἡλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη." νῖκος δὲ ἡ νίκη, διὰ τῆς ι. οὐ μόνον δὲ ἡ φιλονεικία διὰ διφθόγγου, ἀλλὰ καὶ ἡ διὰ χειρῶν μάχη.

Νεῖλος ὁ ποταμὸς. καὶ οὐδετέρως νειλομέτριον τὸ τοῦ Νεῖλος μέτρον. καὶ Νειλώοις.

νεῖν κολυμβᾶν, καὶ τὸ νήθειν κρόκην. Ἀρριανὸς (Ind. 24 5) "ὅσοι κουφότατοι καὶ κουφότατα ὠπλισμένοι καὶ τοῦ νεῖν διαμυνέσονται, τάτους ἐκνήξασθαι κελεύει ἀπὸ συνθήματος." καὶ αὐθις (Julian, or. 7 p. 206) "ὥσπερ γὰρ οἱ ὄρνιθες ἵπτασθαι, καὶ νεῖν ἰχθύες, αἱ τε ἔλαφοι θεῖν ἐπεὶ πεφύκασιν, οὐδὲν τοῦ διδασθῆναι προσδέονται."

νειὺς ἡ νενευσμένη γῆ. καὶ νειοῖο (Hom. K 353, Σ 547).

νεῖσθαι κολυμβᾶν (ἵππο πορεύεσθαι).

νεῖται ἀφίξεται, ἐλεύσεται· (AP 7 171) "οὐδ' ἔτι νεῖται, ἰξὼν ἐπ' ἀγρευταῖς χενύμενος καλὰμοις."

νεῖφω τὸ βρέχω, διὰ διφθόγγου. νεφύμενος δὲ χιονίζόμενος, διὰ τοῦ ι. νήφων δὲ ἔρηγορων, διὰ τοῦ η.

νεκάδες νεκροί. καταχρηστικῶς δὲ καὶ αἱ τῶν ζῴων τάξεις.

νεκτάρειον ἡδύ, καλόν, εὐώδες, ἐπὶ τῇ "νεκτάρει ἐανῷ" (Hom. Γ 385). καὶ νεκταρ θεῶν πόμα. καὶ οἶνος οὕτως, ὡς Ἀναξανδρίδης. καὶ τὸ βρώμα τῶν θεῶν ὁ αὐτός.

νεκταρέου θείου.

νεκρῷ λέγονσα μύθους εἰς οὐς, ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων καὶ μὴ ἐπαίωντων.

νέκνυα. ἡ τῶν νεκρῶν ἐορτὴ φρονδύμα παρὰ Πέρσαις, ἑλληνιστὶ νέκνυα. Menand. p. 374 Nieb.

νεκνύμαντις ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν. νεκυσόλος ὁ τοὺς νεκροὺς διαπερῶν· (AP 7 63) "τὸν κύνα Διογένην νεκυσόλε δέξι πορθμεῦ, γυνώσκοντα βίου παντός ἐπισκύνιον."

νέκνυς ὁ νεκρός.

Νέμεα καὶ Ἰσθμία τόποι ἐν οἷς ἐτελοῦντο ἐπέτειοι ἀγῶνες.

Νεμέας αὐλητρίδος μνημονεύει Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους, εἰ γνήσιος. καὶ Νεμέας σέλινα. Harp.

Νεμέας χαράδρα. τόπος τις οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν Πελοποννήσῳ. Harp.

νέμειν καρπῶσθαι, διοικεῖν· "ἀλλὰ παρ' ἐμοὶ γενομένην πατρίδα τε νέμειν ἢ ἐγὼ νέμω, καὶ οἶκον ὃν ἐγὼ κέκτημαι."

νέμειν προσάτην ἀπὸ τῆς ἔχειν προσάτην. τῶν γὰρ μετοίκων ἕκαστος μετὰ προσάτου τῶν ἀσῶν τινὸς τὰ πράγματα αὐτοῦ διαφέρει καὶ τὸ μετοίκιον κατετίθει, καὶ τὸ ἔχειν προσάτην καλεῖται νέμειν προσάτην. Ὑπερίδης "ὥς κελευσέν τοὺς μαρτυροῦντας τὰ τοιαῦτα καὶ τοὺς παρεχομένους μάρτην ἀπατᾶν ἡμᾶς, μὴ τεγγάνωσι δικαιοτέρα λέγοντες· καὶ νόμον ἡμῖν ἀναγκάζετε παρέχεσθαι τὸν κελεύοντα μὴ νέμειν προσάτην."

Νέμειος ὁ ἐν τῇ Νεμέᾳ.

νεμεσᾶ μέμφεται.

νεμεσᾶν τὸ ἐμποδῶν ἵστασθαι τοῖς πρᾶτομένοις κατὰ γνώμην. Artemid. 2 37.

νεμεσηθεῖς μεμφθεῖς· "νεμεσηθεῖς δ' ἀλόχῳ κατ' ὄρεχσιν βέλει τρωθεῖς λείπει τὸν βίον." Ἰώσηπος "πυρεκάλει τὸν θεὸν νεμεσῆσαι μὲν ταῖς τῶν πολεμίων ἐλπίσιν, ἐλεῆσαι δὲ τὸν αὐτοῦ λαόν." καὶ αὐθις (B. I. 6 1 6) "εἰ δὲ νεμεσηθεῖν τῆς ἐπιβολῆς, ἴσθαι με μὴ πταίσαντα παρ' ἐλπίδας."

νεμεσήσομαι φθονήσω, καὶ νεμεσῆσαι μέμψασθαι.

νεμεσητικὸς ὁ ἐναντίος τῷ φθονερῷ. ὁ μὲν γὰρ φθονερὸς λυπεῖται ἐπὶ ταῖς τῶν καλῶν εὐπραγίαις, ἐπεὶ καὶ ὁ φθόνος τοιᾶν, νεμεσητικὸς δὲ ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν κακῶν εὐπραγίαις· τοιοῦτον γὰρ ἡ νέμεις. ὥς ὁ νεμεσητικὸς οὐ φθονερὸς. ἔστι δὲ τὸ πρόβλημα ὀρικόν. Alex. Aphrod. in Top. p. 76.

νεμεσητόν μεμπτόν.

νεμέσια Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Σπυρίδου (11). μήποτε ἐορτὴ τις νεμέσεως, καθ'

ἦν τοῖς κατοικομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα. νεμέσια οὖν ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς γινόμενη πυνήγυρις, ἐπεὶ ἡ νέμεις ἐπὶ τῶν νεκρῶν τέτακται. Harp.

νεμεσίζει μέμψεται.

α νεμέσις ἡ δίκη· Ἀρισοφάνης (Immo Eur. Phoen. 189) "ὦ νέμεις, βαρύνδρομοί τε βρονταί."

β νεμέσις μέμψις, δίκη, ὕβρις, φθόνος, τύχη. "τῇ τῶν ἀλαζόνων τιμωρὸν συνέντες νέμεισιν, ἥπερ οὐτὸς μετήλθε σὺν τῇ δίκῃ." καὶ αὐθις "οὐκ ἔλαθε τὴν ὕπασιν ἐναντιμένην τοῖς ὑπερηφάνους νέμεισιν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἰδίαις ἡναγκάσθη παιδευθῆναι συμφοραῖς." "πυρὴν δὲ νέμεις, ἡ τὰ γαῦρ ἐποπτεύει" Βάβριος φησιν ἐν μυθικοῖς (43 6). καὶ Αἰλιανός "νεμέσεως ἐφόρου, τρόπους ὑπερόπτας καὶ ὑπερηφάνους κολαζούσης, ἡναργῇ μαρτύρια." καὶ παροιμία "νέμεις δέ γε πᾶρ πόδα βαίνει," παρ' ὅσον μέτεισι ταχέως ἡ δαίμων τοὺς ἡμαρτηκότας. cf. v. ὑπὸ πῆχυν.

Νεμεσίων ὄνομα κύριον· "ὁ δὲ Νεμεσίων ἀνεπετεροῦτο καὶ μετέωρος ἦν ταῖς ἐλπίσι, καὶ ἐδόκει ἐρμαιῶ ἐντετυχηκέναι ἐμοὶ περὶ τυχῶν." cf. v. ἐρμαιῶν.

νεμεσῶ δοτικῇ.

νεμηθέντων κληροθέντων· Αἰλιανός "ἀλλὰ καὶ ἐκείνων νεμηθέντων εἰς τὴν εἰσίν."

νεμήσασθαι διαμερίσασθαι.

νεμήσεις ὑποκριτῶν. οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον τρεῖς ὑποκριτὰς κλήρῳ νεμηθέντας, ὑποκρινομένους τὰ δράματα. ὧν ὁ νικήσας εἰς τοῦτον ἄκριτος πυρκαυμβάνεται. ἐσιν οὖν οἶον διαιρέσεις.

νέμοιτο καρποῖτο.

νέμοντα διοικοῦντα.

νέμος ἐπάκτιον τὸ ἄλσος, τὸ ὄρος τὸ πυράλιον. Σοφοκλῆς (Aī. 413) "πάρυλόν τ' ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον." "οἱ δὲ ἀγχοῦ τῆς χηλῆς τοῦ ὄρους ἠὲ λλόντο, ὡς τὴν ὕλην καὶ τὸ ἐκ ταύτης νέμος πρόβλημα εἶναι."

νεμῶ νομιῶ· "τὴν δ' ἄρ' οὐκέτι νεμῶ πόλιν" (S OC 879).

νένεκτο ἐπεπλήρωτο· Ἰώσηπος (B. I. 1 13) "συνεσπύπτει δὲ τοῖς πολεμίοις εἰσὼ· καὶ πᾶσα οἰκία ὀπλιτῶν νένεκτο, τὰ τέγγ' δ' ἦν τῶν μαινομένων κατάπλευα."

νενεωλκημένας ναῦς ἔξω οὖσας, εἰλκυσμένους.

νενημένην σεσωρευμένην. Ξενοφῶν

(Anab. 5 4 27) "εὐροῖς γὰρ θησαυρὸς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων νενημένων περυσινῶν." καὶ Ἀρισοφάνης (Nub. 1203) "τί κάθ' ἡσθ' ἀβέλτεροι, ὄντες λίθοι, ἀριθμός, πρόβατ', ἄλλως ἀμφορεῖς νενησμένοι;" τῆς ἐξ ἀνόητοι. πρὸς τοὺς θεατὰς φησὶ· διὰ γὰρ τοῦ μωροῦ δοκιμάζεται ὁ φρόνιμος. ἀμφορεῖς δὲ ἀντὶ τοῦ μυταίως κέραμοι σεσωρευμένοι· νῆσαι γὰρ τὸ σωρεῦσαι.

νενημέθα διανενοήμεθα.

νεοαρδέα (Hom. Φ 346) νεωσὶ πεποτισμένη.

νεογιγλόν νεογέννητον.

νεογνόν νεωσὶ γεννηθέντα.

νεοδαμώδης ὁ ἐλεύθερος παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις. sch. Thuc. 7 58.

νεόδητον νεοδάμασον.

νεοεργές προσφάτως ἐργασμένον.

νεοθαλής νεωσὶ βλαψήσασα.

νεοθανής νεωσὶ τεθνήσκ.

νεοθηγι νεωσὶ ἀκονηθέντι· (AP 7 181)

"ἡ δὲ σέθεν φθιμένης πολιοῦς νεοθηγι σιδήρῳ κείρατο γηραλέης ἐκ κεφαλῆς πλοκάμους."

νεοίη (Hom. Ψ 604) θράσος νεότητος, προπέτεια.

νέοις μὲν ἔργα, βολὰς δὲ γεμυτέροισι.

νεοκαταστάτοις ἀνδράποιοις φησὶ Θεοκυδίδης (3 93) ἀντὶ τῷ νεωσὶ κατωικισμένοις.

Νεοκλείδου κλεπτίζερος. οὗτος κωμωδῆται ὡς ῥήτωρ ἦν καὶ τυφλὸς καὶ συκοφάντης καὶ κλέπτης. Ἀρισοφάνης (Plut. 665) "Νεοκλείδης, ὃς ἐξὶ μὲν τυφλός, κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισε."

Νεοκλῆς Ἀθηναῖος φιλόσοφος, ἀδελφὸς Ἐπικούρου, ὑπὲρ τῆς ἰδίας αἰρέσεως. ὅτι Νεοκλέους ἐξὶ τὸ λάθε βιώσας.

νεόκητον νεωσὶ κατεσκευασμένον.

νεολαία νέων συναγωγὴ, ὁ νέος λαός.

"ὕπὲρ τοῦ τὴν νεολαίαν τὴν Ῥωμαίων ἀξιοζήτως τε καὶ ἀμύχῳ θύρεσι διαγωνίζεσθαι." καὶ Αἰλιανός "λοιμὸς γὰρ τῇ Ἐφέσῳ πόλει ἐνήκμαζεν οἷος βαρύντατος, προμοῖροις δὲ θανάτοις διεφθείροντο ἡ νεολαία, καὶ ἦν ἀγονία, καὶ μέντοι καὶ γυναικῶν καὶ τῆς ἀγέλης τῆς τετράποδος."

νεόλεκτος ὁ νεωσὶ ἡθροισμένος λαός.

νέον Ὀμηρος (I 446) ἡβῶντα οὐ λέγει νέον καθ' ἡλικίαν, ἀλλὰ κατὰ μεσότητα, οἷον νεωσὶ ἡβῶντα.

νέοντας νηχομένους· "ἔφειλκον καὶ ἵππους νέοντας τρεῖς ἄμια καὶ τέτταρας τοῖς ἀγωγεῦσι" (Polyb. 3 43).

νεόπλουτος ὁ νεωσὶ πλουτῶν.

νεορράντω νεαριῷ ἀπὸ τοῦ αἵματος· Σοφοκλῆς (Αἰ. 30) "πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει."

νεορρύτοις νεωσὶ ῥέουσι.

νεορτον νέον· (S OC 1507) "τί δ' ἐξίν, ὦ παῖ Λαῖον, νέορτον αὖ;"

νεός ἡ νεωσὶ ἡροτρίαμένη γῆ· (Babr. 33 2) "καὶ τις γεωργὸς πυρὸν εἰς νεὸν σπείρας φύλασεν ἐξῶς."

νέος ἐστὶ καὶ ὁξύς (Plato Gorg. p. 463 E) ἀμαθῆς ἐστὶ καὶ προπετής.

νεόσμηκτον (Hom. N 342) νεόθηκτον.

νεοσπάδα τὴν νεωσὶ ἀποσπασθεῖσαν Πισίδης "ταύτην δὲ τὴν φάλαγγα τὴν νεοσπάδα."

νεοσσιὰ ἡ καλιὰ τῶν σρουθίων.

νεοσσός ὁ σρουθός.

νεοτελής νεωσὶ τετελειωμένος.

νεοτευχῆς (Theocrit. 1 28) νεωσὶ κατεσκευασμένος.

νεοττεία ἡ ἐκλείσις.

νεύττιον γέννημα· Ἀριστοφάνης (Av. 768) "πέριδξ γενέσθω τοῦ πατρὸς νεύττιον." τοῦ Πισίου ὁ υἱὸς ὁμοῖος βούλεται γενέσθαι τῷ πατρί· ἦν δὲ ὁ Πισίας προδότης. καὶ αὐθις (Cratinus) "τρία κνώδαλ' ἀναιδῆ, Πισίας Ὀσφύιον Διιτρεφής."

νεοττός ἡ τοῦ ὤθ' ἡλικίος καὶ τὸ πυρρόν. Μένανδρος Ἀνδρία "καὶ τεττάρων ὥων μετὰ τοῦτο, φιλάτῃ, τὸν νεοττόν." Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ οἴνων συγγράμματι φησιν "ὁ διαδίδεται ἀρχὴ ὑπὸ τὸν ὑμένα λευκόν· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα, καὶ οὐκ ἐν τῷ καλουμένῳ νεοττῷ· διεψεύσθησαν γὰρ οἱ πρῶτοι τῷ τῶτο φησάντες, καὶ ἐστὶ τὸ ὥχρον περίττωμα τοῦ σπέρματος." ὅτι δὲ τὸ ὥχρον νεοττόν· ἔλεγον, μαρτυρεῖ καὶ Χρῦσιππος ἐν τῷ περὶ χρησμῶν (cf. Cic. de divin. 2 65). ὄναρ γὰρ τινὰ φησι θειασάμενον ἐκ τῆς κλίνης αὐτοῦ κρέμασθαι ὥα, προσαναθέσθαι ὄνειρα· κρίτη· τὸν δὲ εἰπεῖν "ὁρύττων θησαυρὸν εὐρήσεις κατὰ τὸν τόπον ἐκείνον." εὐρόντα δὲ σαμνίον ἐν ᾧ ἀργύριον ἦν καὶ χρυσίον, ἐνεγκεῖν τι τοῦ ἀργυρίου τῷ μάντει· τὸν δὲ μάντιν εἰπεῖν "τῷ δὲ νεοττῷ οὐδέν μοι δίδως;" καὶ Δίφιλος κέρηται τῇ λέξει· "ὥων δ' ἐν αὐτῇ διέτρεχεν νεόττια."

νεοττός καὶ ὁ νεογνὸς ὄρνις· "οἰδὰ τοι βῆγωγε καὶ ἐς ἧ' ὅλας ἡμέρας ἀναιωθέντα αὐτῷ κατοικιδίας ὄρνιθας ἐ μέγαν νεοττόν."

νεουργόν νεωσὶ εἰργασμένον.

νεόφθιτον νεωστὶ τελευτήσαν, νεωστὶ φθαρὲν.

Νεόφρων ἢ Νεοφῶν Σικυνῶνιος τραγικός, οὗ φασὶν εἶναι τὴν τῷ Εὐριπίδῃ Μήδειαν· ὃς πρῶτος εἰσήγαγε παιδαγωγούς καὶ οἰκειῶν βύσανον. ἐδίδαξε δὲ τραγωδίας ρα· συνῆν δὲ τὰ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, καὶ διότι φίλος ἦν Καλλιμάχῳ τῷ φιλοσόφῳ, σὺν ἐκείνῳ καὶ αὐτὸν ἀνείλεν αἰκισμοῖς.

νεόφυτον τὸ νεωσὶ φυτευθέν.

Νεόφυτος ὄνομα κύριον.

νεοχάρακτα νεωσὶ κεχαραγμένα· Σοφοκλῆς (Αἰ. 6) "ἴχνη τὰ κείνου νεοχάρακτα." ὁπότεν γὰρ νεωσὶ αἱ ἀποχαράξεις τῶν ζώων γίνωνται, μᾶλλον ἐπακολουθεῖν οἱ κυνηγεῖται, πρὶν ὑπὸ ἀνέμου ἀφαισθηθῇ ἡ ὁδμή.

νεοχμός νέος, νέαν καὶ ἀκαταπόνητον δύναμιν ἔχων. Ἀριστοφάνης (Ran. 1418) "τέρας νεοχμόν" ἀντὶ τοῦ παράδοξον, "ἀτοπίας πλέων" ἀντὶ τοῦ θαύματος.

νεοχμοῦν καινοτομεῖν, νεώτερα ἐργάζεσθαι· "ὁ δὲ φυλάσσειν τῶν καθεστώτων οὐδὲν ἤξιον, πάντα δὲ νεοχμοῦν ἐσαι ἤθελε" (Procop. Arc. 6).

νεοχμώσαντες νεωσὶ κινήσαντες. Ἡρόδοτος (5 19).

νεοχμῶσειν νεωτερισθῆναι, καινόν τι ἐργάσασθαι· "ἀσχόλους τε γὰρ αὐτοὺς ὄντας διὰ τὸν πόλεμον μηδὲν νεοχμῶσειν."

νέποδες οἱ ἰχθύες, παρὰ τὸ νε σερπητῶν καὶ τὸ πούς· ἄποδες γὰρ εἰσιν. ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 11) "πηγὰ καὶ ἀγροτέρων κέρδεα καὶ νεπόδων."

νέποδες νηξίποδες. τὸ γὰρ ἄποδες ψεῦδος· ἔχουσι γὰρ πόδας αἱ φῶκαι. "ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες" Ὀμηρος (δ 404). Νέπως δὲ Νέπωτος ἐθνικόν.

Νέρβας βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων. οὗτος καὶ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην ἐκ τῆς ἔξορας Πάτμης ἀνακαλέσας ἤγαγεν ἐν Ἐφέσῳ, καθ' ὃν καιρὸν καὶ τὸ τῶν Μανιχαίων ἀνεφάνη δόγμα, αὐτῷ Μάνεντος φανερώς ἐξηγημένον.

Νεργόβριγες· Ἀππιανὸς (cf. v. μετριοπαθεῖν) "Νεργόβριγες δ' αὐτοῦ περὶ τῆς μετριοπαθείας πυθόμενοι ἐθαύμαζον."

νέρτερος κατώτερος.

Νέρων βουσιλεύς Ῥωμαίων. οὗτος κραταιουμένης αὐτῷ τῆς βουσιλείας ἐς ἀνοσίους πράξεις ἐξώκειλε, καὶ ἀλλότρια τῆς βουσιλείας ἐπετήδευσε πράγματα, κιθαρίζων καὶ τραγῳδῶν καὶ ὁρχόμενος ἐπὶ τῶν θεύτρων· καὶ πρὸς πύσαις αὐτοῦ ταῖς ἀθεμιτοῦργίαις καὶ τὸ τῆς θεομαχίας μύσος προσέβηκε, διώκτης πρῶτος γενόμενος τοῦ θείου λόγου. μετὰ δὲ ταῦτα ἀνείλε καὶ τὴν μητέρα καὶ ἑαυτὸν.

ὅτι Νέρων ἔτι νέος ὢν ἐσχόλαζε φιλοσόφοις καὶ τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ κατεμύανθαι· ἔτι γὰρ ἐνόμιζεν αὐτὸν τοῖς ἀνθρώποις συνανασφάλλεσθαι. καὶ μαθὼν ὅτι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐξυμνωθῆ, ἡγανακτήσας καὶ προσέταξεν ἰλθεῖν τοὺς ἱερεῖς Ἄνναν καὶ Καϊάφαν καὶ αὐτὸν Πιλάτον τὸν ἄρχοντα τότε γενόμενον σιδηροδεσμίους, καὶ καθίσας ἐπὶ τῆς συγκλήτου τὰ περὶ αὐτοῦ πεπραγμένα κατεμύανθαι. οἱ οὖν περὶ τὸν Ἄνναν καὶ Καϊάφαν ἔλεγον ὅτι ἡμεῖς τοῖς νόμοις αὐτὸν παριδῶκαμεν καὶ εἰς καθυσίωσιν οὐχ ἡμάρτομεν· ὁ γὰρ ἄρχων ἐβυσίαν ἔχων, ὅσα ἡβήθη, ἔπραξεν. ἀγανακτήσας οὖν ὁ Νέρων Πιλάτον ἐν τῷ δεσμοωτηρίῳ ἐνέβαλε, τοὺς δὲ περὶ τὸν Ἄνναν καὶ Καϊάφαν ἀπέλυσεν. ἤκουσε δὲ τότε καὶ Σίμων ὁ μιάγος, καὶ διαλεγόμενον Πέτρον καὶ Σίμωνος παρουσίᾳ Νέρωνος ἤχθη Πιλάτος ἀπὸ τοῦ δεσμοωτηρίου, καὶ παρισταμένων τῶν τριῶν τῷ Νέρωνι ἐρωτᾷ τὸν Σίμωνα "σὺ εἰ ὁ Χριστός;" ὁ δὲ λέγει ναι. εἰτα ἐρωτᾷ τὸν Πέτρον "σὺ εἰ ὁ Χριστός;" ὁ δὲ λέγει "οὐ· ἐμοῦ γὰρ παρισταμένου εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελήφθη." ἠρώτησε δὲ καὶ τὸν Πιλάτον "ποῖός ἐστιν ἐκ τούτων ὁ λεγόμενος Χριστός;" καὶ εἶπεν "οὐδὲ εἰς· ὁ μὲν γὰρ Πέτρος μαθητὴς αὐτοῦ γέγονε, καὶ εἰσηνέχθη παρ' ἐμοῦ ὡς μαθητὴς αὐτοῦ, καὶ ἡρνήσατο αὐτὸν λέγων 'ἐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον,' καὶ ἀπέλυσα αὐτόν. οὗτος δὲ ὁ Σίμων οὐδαμῶς ἔγνωσά μοι, οὐδεμίαν δὲ ἔχει ὁμοιότητα πρὸς ἐκείνον· ἐγὼ γὰρ οὗτος καὶ Αἰγύπτιος καὶ ἐμπληθὴς καὶ κατὰχομος καὶ μέλας, παντελῶς τῆς ἐκείνου μορφῆς ἀλλότριος." ἀγανακτήσας οὖν ὁ βασιλεὺς κατὰ μὲν τοῦ Σίμωνος ὡς ψευσαμένου καὶ εἰπόντος ἑαυτὸν Χριστόν, κατὰ δὲ τοῦ Πέτρος ὡς ἄρησαμένου τὸν διδάσκαλον, ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ συνεδρίου. τὸν δὲ Πιλάτον τῆς κεφαλῆς ἀπέτεμεν ὡς τηλικῶτον ἄνθρωπον ἀνελεῖν τολμήσαντα δίχα βουσιλικῆς προσταξέως. Io. Antioch. exc. Peir. p. 809. Malala p. 328.

Νέσπος ὁ Κένταυρος, περὶ οὗ φησὶ Σοφοκλῆς (Trach. 590). Δηϊανειρά φησιν "οὐτως ἔχει γ' ἡ πῖσις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν ἐνεσι, πείρα δ' οὐ προσωμῆλυσά τι. ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δριῦσαν, ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς ἔχειν, ἔχοις ἂν γινῶμι μὴ πειρωμένην."

Νεσορέη (Hom. B 54) τῇ τοῦ Νέσορος. καὶ Νεσόρειος οἶκος ὁ τοῦ Νέσορος.

Νεσορίδης πατρωννμικόν.

Νεσόριος. μετὰ Μάνεντα καὶ Παῦλον καὶ Ἀπολινάριον καὶ Θεόδωρον ἐφάνη Νεσόριος, ἀπὸ Γερμανικέως τῆς Συρίας, τῆ θρόνου Κωνσταντινουπόλεως δραξάμενος, ὁμοίως τῇ φωνῇ τῶν ἐν Χριστῷ δύο φύσεων κακοφρόνως ἀποχρησάμενος Παύλῳ καὶ Θεοδώρῳ τοῖς ἑαυτοῦ προγόνοις· υἱὸς μὲν γὰρ ἦν τῷ Κίλικος, ἀπόγονος δὲ τοῦ Σαμοσατέως. καὶ διὰ τῆτο πρὸς τὴν ἁγίαν παρθένον καὶ θεοτόκον ὑσποδον ἤρματο πόλεμον, καὶ τρίτος προσάτης γεγονὼς τῆς Ἰουδαϊκῆς ταύτης αἰρέσεως ἄλλον εἶναι παρ' ἑαυτῷ τὸν Χριστόν καὶ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον κατὰ τὴν πατρικὴν αὐτῆ πλάνην ἰδογματίσει. μετὰ δὲ τῆτον Εὐτυχῆς. ἔτος δὲ ὁ Νεσόριος φυσικῶς εὐλαλὸς ὢν πεπαιδευθεὶς μὲν ἐνομιζέτο, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἀνάγωγος ἦν, καὶ τὰς τῶν παλαιῶν ἐρμηνειῶν βίβλος ἀπηξίσταμαι· τυφόμενος γὰρ ὑπὸ τῆς εὐλαλτίας ἐκ ἀκριβῶς προσέειπε τοῖς παλαιοῖς, ἀλλὰ πάντων κρείττοντα ἐνόμιζεν ἑαυτόν. Theodorus presb. de incarn.

Νέσωρ Λαφανδὺς ἐκ Λυκίας, ἐποποιός, πατὴρ Πεισάνδρου τοῦ ποιητοῦ, γεγονὼς ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως, Ἰλιάδα λειπογράμματον ἤτοι ἀσοιχείων (ὁμοίως δὲ αὐτῷ ὁ Τρυφίδωρος ἔγραψεν Ὀδύσειαν). ἔτι γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ μὴ εὐρίσκεισθαι α', καὶ κατὰ ῥαψῳδίας οὕτως τὸ ἐκάστης ἐκλιμπάνει σοιχεῖον. μετεμορφώσεις, ὥσπερ καὶ Παρθένιος ὁ Νικαεύς, καὶ ἄλλα.

νευθ' ἂν εἶδος μέτρου.

νεῦμαι ἀντὶ τοῦ ἐλεύσομαι. "Ὀμηρος (Σ 136) "ἦ ὦθ' ἐν γὰρ νεῦμαι." ἐνεσῶτός ἐστι νέομαι νεῦμαι. βούλεται δὲ εἰπεῖν ἐλεύσομαι.

νεῦρα μάχης ὁ πλοῦτος. Πισίδης (Heracl. 1 163) "βλέπων μάλισι καὶ τὰ νεῦρα τῆς μάχης, τὸν πλεόντα ἐκρεῦσαντα πρὸς τὰς βαρβάρους."

νευρήφιν (Hom. Θ 300) ἐκ τῆς νευρᾶς τοῦ τόξου.

νευσούμενοι κολυμβήσοντες· Ξενοφῶν (Anab. 4.3.12) "ἐκδύντες, ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια, γυμνοὶ ὡς νευσούμενοι ἐπειρώμεθι διαβαίνειν."

νεφέλαι ἡ καπνώδης ἐκ γῆς ἀναθυμίασις. καὶ εἶδος δικτύου θηρευτικοῦ. sch. A Av. 194.

νεφέλας ξαίνεις, ἐπὶ τῶν μάτην πορύντων. cf. νν. πλίνθος et φακαί.

Νεφελοκοκκυγία πόλις παρὰ Ἀριστοφάνει (Av. 820) πεπλασμένη εἰς τὸν ἄερα ὕψους.

Νεφθαλεῖμ ὄνομα πόλεως.

Νεφθαλῖται ἔθνος ἐπικρατήσαν τῆς ἔω παρὰ Ἰωσήφω.

νεφροὶ οἱ λογισμοί. ἐπεὶ δὲ τὰς ὑπογαστρίας ὀρεῖς οἱ νεφροὶ διεγείρουσιν, ἐντεῦθεν κινούνται τῆς ἐπιθυμίας οἱ λογισμοί. Theodoret. in Ps. 7.11.

νέω τὸ κολυμβῶ, καὶ τὸ πορεύομαι.

νεωκορήσει (Plato RP 9 p. 574 D) ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλήσει· κορεῖν γὰρ λέγεται τὸ καλλύνειν, τὸ σαροῦν καὶ ἐκκαλλύνειν, τό τε ἐκκορηθείης ἀντὶ τοῦ ἐκκαλλυνθείης.

νεωκόρος ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν καὶ εὐτρεπίζων.

νεωλαΐα ὁ τοῦ νεῷ λαός.

νεωλκήσας ἔξω τὴν ναῦν ἐλκύσας.

Νέων Νέωνος ὄνομα κύριον. Δημοσθένους ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (295) περὶ τῆς πρὸς Φίλιππον τούτου φιλίας γησίν. Harp.

νεώνητον τὸν νεωσί ἡγορασμένον, ἐπεὶ μὴ ἐκ γένους ἦν Ἀθηναῖος ὁ Κλέων, ἀλλὰ νεωσί προσεληλυθὼς τῇ πολιτείᾳ. ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτων ὅτι καὶ τῶν Ἀθηναίων καθάπτεται, ὅτι δέον πιστεύειν αὐτοὺς τοῖς γνησίοις καὶ πολλὰ τὴν πόλιν εὐεργετηκόσιν, οἳ δὲ μᾶλλον ἐτίμων τὸν Κλέωνα. πεφύκαμεν γὰρ καὶ τῶν οἰκετῶν μᾶλλον πιστεύειν τοῖς οἴκοι γεννηθεῖσι καὶ συντραφεῖσιν ἢ οἷς ἂν ἐπικτησώμεθα πριάμενοι. sch. A Eq. 2.

νεωρῆ νεωσί ἡρτημένον· ἡ ἐκ νέου τινὸς καὶ ὥραν ἔχοντος νέαν. "ὄρω νεωρῆ βόσρυν χον τετμημένον" (S El. 901), καὶ Σοφοκλῆς (OC 730) "φρόβον νεωρῆ τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου."

νεώρια ὁ ναύσαθμος τῶν νεῶν. (A Ach. 918) "ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον. ἐνθεις ἂν ἐς τήφην ἀνὴρ Βοιώτιος, ἄσπας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον."

νεώρια καὶ νεώσοικοι. μήποτε νεώρια λέγεται ὁ τόπος ἄσπας εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις, καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθέλκονται, ὡς ὑποσημαίνουσι Λυκούργος τε καὶ Ἀνδοκίδης. Harp.

νεὸς ἄττικῶς ὁ ναὸς. Θηλυκῶς δὲ ἐπὶ γενικῆς νεὸς τοῦ πλοίου.

νεώσιντε ἀροτριάσατε.

Νεῶσι Δημοσθένους κατ' Αἰσχίνου (148). πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Φωκίδι. καὶ Ἡρόδοτος μὲν ἐν ἡ' (32) Νεῶνα ὀνομάζει, Ἀνδροτίων δὲ ἐν 5' Αἰθίδος Νεῶνας. Harp.

νεώσοικοι οἰκήματα παρὰ τῇ θαλάσῃ οἰκοδομούμενα εἰς ὑποδοχὴν νεῶν, ὅτε μὴ θαλαττεύοιεν. ὅτι Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος τῶν ὑφ' ἐωυτῷ ὄντων πολιτητῶν τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας ἐς νεωσοίκους συνελήσας εἶχεν ἐτοίμους, ἦν ἄρα προδιδῶσιν οὗτοι πρὸς τοὺς κατιόντας, ὑποπρῆσαι αὐτοῖσι τοῖσι νεωσοῖκοις (Herodot. 3.45).

νεωσί προσφάτως.

νέωτα τὸ ἐπιὸν ἔτος· ἦτοι εἰς τὸ μέλλον. (Philemo) "αἰεὶ γεωργὸς ἐς νέωτα πλάσιος." ἡ ἐκ τῆ νέος, ἐξ οὗ τὸ νεωσί, νέωσα, ὡς δὴ δῆτα, ἐπεὶ ἔπειτα, καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ νέωτα. τὸ ἐκ νέου καὶ ἑναγχος.

νεώτερον· "τούτον δὲ ἀνείλον ὡς νεώτερα κατὰ Ῥωμαίων πράττοντα."

νεωτερίζει καὶνὰ πράττει.

νεωτερίζειν. Θουκυδίδης (7.87) "τῆς ἡμέρας τὸ πνῆγος ἐλπίει· νύκτες δὲ μετοπωριναὶ καὶ ψυχραὶ τῇ μεταβολῇ ἀσθένειαν ἐνεωτέρειζον." "ὁ δὲ βάρβαρος οὐδὲ ἐπὶ τὴν νεωτερίζουσαν τὰ πράγματα τύχην ἔσχεν ἀνεγχεῖν τὴν αἰτίαν, ὡς ἂν ἐννομὸν τινα καὶ ὑπαίθερον ἀγωνισάμενος μάχην."

νεωτερισμός.

νεώτερον κυνόν· "ὁ δὲ ἔλεγε δεδιέναι, ἂν ἀδόκητόν τι καὶ νεώτερον κακὸν ἀπαρτήσῃ."

νεωτεροποιὺς ἀντάρτης, τύραννος, ἐπιθέτης.

νεώτερος τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τῆ ἀπλῆς, ἀντὶ τοῦ νέος.

νῆα ναῦν, πλοῖον.

νηγάτεον λεπτόν, καινόν, ἀπαλόν, λευκόν, εὐφρές.

νήγρετος ἀνέγρετος.

νῆ Δία καὶ μὴ τὸν Δία.

νήδυμος ὁ ἡδὺς καὶ γλυκὺς ὕπνος.

νηδύς γαστήρ, μήτρα.
 νήεον ὕλην (Hom. Ψ 139) ἐσώρευον ὕλην.
 καὶ νηήσας σωρεύσας.
 νῆες τὰ πλοῦι.
 νήια (Hom. ι 498) τὰ ναυπηγήσιμα ξύλα.
 καὶ Νήιον (α 486) ὄρος Ἰθάκης, τὸ καὶ Ὑπο-
 νήιον.
 νήϊδα (Hom. Η 198) ἄπειρον, ἀμαθῆ,
 ἀσθενῆ.
 νῆις οὐκ εἰδώς, ἄπειρος. τὴν δὲ νηίδα
 νύμφην παρὰ τὰ νάματα ἔνιοι, καὶ τὸν Νεῖ-
 λον. καὶ ἐν Σάμῳ δὲ Θηρία γενέσθαι, ὧν
 φθεγγομένων ῥήγνυσθαι τὴν γῆν· ἐκαλῶντο
 δὲ νήια, ὡς Εὐταίων. cf. Aelian. N. A. 17 28.
 νηίτης ὁ διὰ τῶν νηῶν· "οὐ μόνον νηίτη
 εἶναι ἀλλὰ καὶ διὰ γῆς κατὰ Βανδύλων ἐσφά-
 τευσε." καὶ Αἰλιανὸς περὶ Λακεδαιμονίων
 "νηίταις κινδύνους μὴ πάντῃ συντραφέντες."
 νηκερδής ἀνωφελής, ἀσύνετος.
 νηκούσησε (Hom. Υ 14) παρήκουσε.
 νηκτά ἔνυδρα, κολυμβητά.
 Νηλεύς ὄνομα κύριον.
 νηλεῶς ἀπανθρώπως, σκληρῶς. λέγεται
 καὶ νηλεῖως.
 νηλής (Hom. Ι 632) ὁ ἀνηλής.
 νηλίπους ὁ ἀνυπόδητος· (S OC 348) "γε-
 ρονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν ὕλην ἄσι-
 τος νηλίπους τ' ἀλωμένη."
 νηλιτής ὁ ἀμαρτωλός.
 νῆμι καὶ νήματα.
 νημερτές ἀληθής.
 νηνεμία (Hom. ε 391) ἀνέμιον ἀπασία.
 νήνεμος ἀνέμιον οὐκ ἔχων.
 νηοφυλακεῖον.
 νηπενθές ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον
 ἀπάντων· (Hom. δ 121) ἀντὶ τοῦ ἀπενθές.
 νήπια τὰ βρέφη.
 νηπιέη ἀφροσύνη. Hom. Ι 491.
 νήπιος ἄφρων, ἀνόητος. (Polyb. 24 8)
 "Φίλιππος ὁ Μακεδὼν πολλοὺς ἀνελὼν ὕζε-
 ρον ἐφθάξατο τοῦτον τὸν εἶπον· νήπιος, ὃς
 πατέρα κτείνας υἱοὺς καταλείπει." (Hes. O. 40)
 "νήπιοι, οὐδὲ ἴσουςιν ὅσω πλέον ἡμῖν
 παντός." ἔσθ' ὅτε γὰρ πλειόνων ἐπιθυμῶν
 τις ἀποβάλλει καὶ ἂ ἔχει.
 νηποινί ἄνευ τιμωρίας καὶ ποινῆς· "αἰ-
 τιώτατος γεγονώς τῆς εἰσεως οὐ φεύζεται
 νηποινὶ τὸ ἐπὶ κλημῖα." καὶ αὖθις "οὐ γὰρ νη-
 ποινὶ γε πείσεται ἂ πρὸς αὐτῶν ἐπεπόνθει."
 νηπύτιος νήπιος, παιητικῶς· Ἀριστοφά-

νης Νεφέλαις (868) "νηπύτιος γὰρ ἔσι καὶ
 τῶν κρεμασθῶν οὐ τρίβων τῶνδε."
 Νηρεὺς ὁ θαλάσσιος θεός.
 Νηρηΐδας τὰς νύμφας, κατὰ συγκοπὴν
 τοῦ ι.
 Νηρηίδες νύμφαι ν' τὸν ἀριθμὸν εἰσι.
 Σοφοκλῆς (OC 718) "τῶν ἐκατομπόδων Νη-
 ρήδων ἀκόλουθος."
 Νηρηίην.
 Νηρῆς κατὰ συναίρεσιν ἐκ τοῦ Νηρηίς,
 ὥσπερ καὶ τὸ Χρυσῆς Χρυσῆς καὶ Βρισηῆς
 Βρισηῆς.
 νηριέθμους ἀναριθμήτους, ἀπείρους.
 Νηρίον.
 νηρίτης θαλάσσιος κόχλος.
 Νήριτον ὄρος.
 νῆσαι σωρεύσαι, καὶ νήσουσι σωρεύ-
 σουσι.
 Νησίον. καὶ νησιώτης ὁ ἀπὸ νήσου.
 καὶ νησύδιον νησίον μικρόν.
 Νῆσις Νήσιδος ὄνομα πόλεως, καὶ ὄνομα
 θεῶς.
 νῆσος.
 νῆσσα τὸ ὄρεον. καὶ νῆττα.
 Νῆσσα ὄνομα κύριον.
 νησεῖα ἐκ τοῦ νησεῦ. καὶ νήσιμος ἡ
 τῆς νησεῖας ἡμέρα.
 νῆσις ὁ ἄσιτος· καὶ τὸ μετὰ τῆς κοι-
 λίας καὶ τοῦ στομάχου ἔντερον, παρὰ τὸ νή
 σερητικὸν μόριον καὶ τὸ εἶδεν, ἢ παρὰ τὸ νή
 σερητικὸν καὶ τὸ σίτος. "νῆσις θ', ἡ διακρούς
 γε πικροῖς νωμῶ βρότειον γένος" (Empedo-
 cles ap. Sext. Empir. p. 462) τὸ ὕδωρ λέγων.
 νήτη χορδὴ μουσική, ὅξυν φθόγγον ἀπο-
 τελοῦσα.
 νή τὴν μὲ τήν.
 νή τὴν ἱερὰν κεφαλὴν. τὸ νή κατω-
 μοτικὸν ἔστιν ἐπίρρημα, τουτέστι μεθ' ὅρκου
 βεβαιωτικόν, ὥσπερ τὸ μὲ ἀπωμοτικόν, μεθ'
 ὅρκου ἀρνητικόν. νή τὸν καὶ ναὶ μὲ τὸν·
 κατωμοτικὰ ταῦτα, ἀπωμοτικὰ δὲ μὲ τὸν
 Αἰ', οὐ μὲ τὸν. ὥς ἐσχάτη ἀκυρολογία τὸ
 λέγειν "μὲ τὸν Αἰα ποιήσον."
 νῆτον δυικὸν ῥῆμα.
 νῆτρον τὸ κλωσήριον.
 νῆς ἡ ναῦς.
 νηφαλέος ὁ σῶφρων.
 νηφάλια ξύλα τὰ μὴ ἀμπέλων μήτε
 σύκινα μήτε μύρσινα· ἐκεῖνα γὰρ οἰνόσπονδα
 λέγεται.

νηφάλιοι θυσίαι ἐν αἷς οὖνος ἢ σπέν-
δεται, ἀλλὰ ὕδωρ μελίκρατον.

νηφάλιος θυσία παρὰ Ἀθηναίους ἐτε-
λεῖτο μνημοσύνη, ἥοι, ἡλίω, σελήνῃ, νύμφαις,
Ἀφροδίτῃ οὐρανίᾳ, ὡς φησι Πολέμων. καὶ
ξύλα δὲ νηφάλια τὰ μὴ ἀμπέλινα μήτε σύ-
κινα, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν θύμων. καὶ πρώτη
ἐστὶν αὕτη ὕλη πρὸς τὰς ἐμπύρους θυσίας·
παρ' ὃ καὶ τοῦνομα λαβεῖν τὸν θύμον, ὡς
παρὰ τὴν θυμίασιν καὶ τὴν θύην πεποιημέ-
νης τῆς φωνῆς. εἰσὶ δὲ τινες τὸ παρὰπαν
ἄσπονδοι θυσία, κατὰ τύχην εἰς ἔθος πα-
ρελθοῦσαι. Σοφοκλῆς (OC 98) "οὐ γὰρ ἂν
ποτε πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυσσ' ὁδοιπορῶν,
νῆφων ἁοίνοις," πρὸς τὰς Εὐμενίδας λέγων.

νηφαλισμός ἢ προσοχή.

νήφε γρηγόρει. (Polyb. 18 23) "ἀλλ' ἔστιν
αἷτιον τὸ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν τὸ παρ'
Ἐπιχάρμῳ καλῶς ἐξημένον νῆφε καὶ μέμνησ'
ἀπιστεῖν" ἄρθρα ταῦτα τῶν φρονέων."

νήχεται κολυμβῆ.

νήχυτος ἔρωσ. cf. v. εὐρώς.

νία τὰ σχοινία (cf. v. ἄκτιν et ἄλῃ).

νίβα χιόνα. καλεῖται δὲ ἔτως καὶ κρήνη
ἐν Θράκῃ.

Νίγερ ὄνομα κύριον.

νίγλαροι τὰ τερετίσματα καὶ περίεργα
κροῦματα. κροῖμα δὲ ἐστὶ καὶ μέλος μουσικόν
παρυκελευσικόν ὁ νίγλαρος. sch. A Ach. 559.

Νιγρῖνος ὄνομα κύριον.

νίδες αἰδοῖα, ἢ ὀρχίδια παιδίων. Σικελοί.

νίξε νίπτει.

νίξει ρύπτει, πλύνει, νίπτει, κλύζει, ἀπο-
σιμῆχει.

Νικαγόρας Μνησαῖον ῥήτορος, Ἀθη-
ναῖος σοφιστής. γέγονε δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν
Καίσαρα. βίβης ἑλλογίμων, περὶ Κλεοπάτρας
τῆς ἐν Τρωάδι, πρεσβευτικὸν πρὸς Φίλιππον
τὸν Ῥωμαίων βασιλέα.

^a Νίκαια ὄνομα πόλεως Βιθυνίας, ἐν ᾗ
παρῶρεῖ καὶ ποταμὸς Φάρντης λεγόμενος.

^b Νίκαια Αἰαχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παρυ-
πρεσβείας (132). ἐστὶ δὲ πόλις Λοκρίδος ἐπι-
θαλαττίδος.

νικαίην νίκην.

Νίκανδρος Ξενοφάνους Κολοφώνιος,
κατὰ δὲ τινος Αἰτωλός, ἄμα γραμματικὸς
τε καὶ ποιητής καὶ ἱατρός, γεγονώς κατὰ τὸν
νέον Ἀτταλον ἤγουν τὸν τελευταῖον, τὸν γα-
λατονίκην, ὃν Ῥωμαῖοι κατέλυσαν. ἔγραψε

θηριακά, ἀλεξιφάρμακα, γεωργικά, ἑτεροει-
μένων βιβλία ἐ', ἰύσεων συναγωγὴν, προγνω-
σικὰ δὲ ἐπῶν (μεταπύφρασαι δὲ ἐκ τῶν Ἰα-
ποκράτους προγνωσικῶν), περὶ χρηστηρίων
πάντων βιβλία γ', καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐπικῶς.

Νικάνωρ ὁ Ἐρμείης Ἀλεξανδρεὺς γραμ-
ματικός, γεγονώς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσα-
ρος, ὅτε καὶ Ἑρμιππος ὁ Βηρύτιος, περὶ σι-
γμῆς τῆς παρ' Ὀμήρῳ καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν
διαφορᾶς ἐν τῇ διανοίᾳ, περὶ σιγμῆς τῆς κα-
θόλου βιβλία ζ', ἐπιτομὴν τούτων βιβλίον α',
περὶ σιγμῆς τῆς παρὰ Καλλιμάχῳ, κοινῶς
δουμένηα, περὶ ναυσάθμιον, περὶ τοῦ ὠναῆ,
καὶ ἄλλα.

Νικάνωρ. τρεῖς γέγονασι Νικάνορες, ὃς
μὲν υἱὸς Βυλάκρου, ἕτερος δὲ Παρμενίωνος,
ἄλλος δὲ Σταγειρίτης τὸ γένος, οὗ καὶ Ὑπε-
ρίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους.
Harp.

Νικασία νησίδιον πλησίον Νάξου.

νικᾷ τὸν ὀνηλάτην, πρὸς τὸν μὴ ἀπά-
οντα νουθετοῦντος, ἀλλ' ἑαυτὸν προῖέμενον
εἰς ἀπώλειαν.

νίκη ἢ τοῦ πολέμου.

νίκη Ἀθηνῶν Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς
ἱερείας. ὅτι δὲ νίκης Ἀθηνᾶς ἑξόκενον ἄπει-
ρον, ἔχον ἢ μὲν τῇ δεξιᾷ ῥοιὰν ἐν δὲ τῇ
ἐκωνόμῳ κράνος, ἐτιμᾶτο παρ' Ἀθηναίους,
δεδήλωκεν Ἡλιάδωρος ὁ περιγητής ἐν πρώτῳ
περὶ ἀκροπόλεως. Harp.

Νικήτας καὶ Νικήτης ὀνόματα κύρια.

Νίκαιος Ἀθηναίων στρατηγός. οὗτος Κί-
θηρα τὴν νῆσον εἶλε, καὶ περὶ τῆς Σπάρτης
εἰς φόβον κατέστησε Λακεδαιμονίους, ὡς καὶ
φρουρὰν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει καταστῆσαι. ἡ-
ρήνην δὲ πεντηκονταετη ταῖς πόλεσιν ἐπρω-
τάνευσε· ἦν γὰρ εἰρηνικός, ὡς καὶ δεῖλός
εἶναι διὰ τοῦτο νομιζεσθαι. ἡ δὲ εἰρήνη
ἐβδόμῳ ἔτει διαλύεται, λύσαντος αὐτὴν Ἀλ-
κιβιάδου. στρατεύει δὲ ἐπὶ Σικελίαν σὺν Ἀλ-
κιβιάδῃ, καὶ ἡττηθεὶς καὶ νόσῳ νεφροῖσι
συσχεθεὶς ἔγραψε πρὸς Ἀθηναίους ἢ τὴν
ἔσαν μεταπέμψασθαι δύναμιν ἢ ἐτέραν ἀπο-
στέλλειν. καὶ ἀπέστειλαν ὑπὸ στρατηγῷ Δημο-
σθένει, ὃς καὶ αὐτὸς ἡττήθη. καὶ οἱ μὲν
ἔργον, οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐξωγήθησαν· ἀπέ-
κτειναν δὲ αὐτοὺς οἱ Σικελοί.

Νικόλαος Λαμιασκηρός, γνώριμος Ἡρώ-
δου τοῦ τῶν Ἰουδαίων βασιλέως καὶ Ἀντά-
σου Καίσαρος, φιλόσοφος περιπατητικὸς ἢ

Πλατωνικός, ἔγραψεν ἱστορίαν καθολικὴν ἐν βιβλίοις π', καὶ τοῦ βίου Καίσαρος ἀγωγὴν. οὕτως δὲ ἡσπάσατο αὐτὸν Καίσαρ ὡς τοὺς ὑπ' ἐκείνου πεμπομένους πλακοῦντας Νικόλαος αὐτὸν καλεῖν· καὶ διαμένει τοῦτο ἄχρι τῆς σήμερον. ἔγραψε καὶ περὶ τοῦ Ἰδίου βίου καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀγωγῆς.

οὗτος ἐν τῇ ὅλῃ παιδείᾳ τετραμμένος διὰ τὸ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ περὶ ταῦτα μάλιστα σπουδάζει, ἐπειδὴ ἀπ' αὐτῆς αὐτῷ ὁ τε πλεῖστος καὶ ἡ δόξα ὑπερέτετο, ἔτι μᾶλλον ἠῤῥῆξε ταύτην, ἔρωτά τινα ἀδύνητον αὐτῆς σχών, ἄλλως τε καὶ φύσεως οὐ φανύλης λαβόμενος, ὥς ἐπὶ γενεῶν εὐδόκιμος εἶναι ἐν τῇ πατρίδι καὶ τῶν ἡλικίων διαφέρειν. γραμματικῆς τε γὰρ ἑδενὸς χεῖρον ἐπεμελήτο καὶ δι' αὐτὴν ποιητικῆς πάσης, αὐτός τε τραγωδίας ἐποίει καὶ κωμωδίας εὐδοκίμους, ἔτι μᾶλλον ὕψερον ἀνέβηται, ὥς καὶ τὴν δύναμιν συναυξῆσαι ῥητορικῆς τε καὶ μουσικῆς καὶ τῆς περὶ τὰ μαθήματα θεωρίας καὶ φιλοσοφίας πάσης. ζηλωτὴς γὰρ Ἀριστοτέλους γενόμενος καὶ τὸ ποικίλον τῆς περὶ τὸν ἄνδρα παιδείας ἀγαπήσας, πολὺ μὲν ἔχουσι τὸ ἐλευθέριον, πολὺ δὲ τὸ χρησίμιον εἰς τὸν βίον, πάντων δὲ μάλιστα τὸ εὐδιάγωγον πρὸς τε νεότητι καὶ γῆρας. ἔλεγε δὲ καὶ τὰς μούσας διὰ τοῦτο ἄρα πολλὰς ὑπὸ τῶν θεολόγων παραδεδοσθαι, ὅτι πολὺ τὸ ποικίλον ἔχει τὰ παιδεύματα καὶ πρὸς πᾶσαν βίαν χρήσιμον οἰκεῖον· καὶ οὐτε τὴν ἐμπειρίαν αὐτῶν οὐτε τὴν ἀπόλειψιν ὁμοίως ὑπελάμβανεν εἶναι τῇ τῶν βαναύσων τεχνῶν, ἀλλὰ τούναντίον ἐπονείδισον τοῖς μετρίως ζῶσι τὴν τε τούτων ἄγνοιαν καὶ τὴν τῶν βαναύσων ἐπιστήμην. οὗτος μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ὅτι τῶν παιδευμάτων πρὸς ἀργυρισμὸν ἐχρησάτο, οὐδὲ ἐκατήλυνεν.

ἔφη δὲ Νικόλαος ὁμοίαν εἶναι τὴν ὅλην παιδείαν ἀποδημίᾳ. ὡς γὰρ ἐν ταύτῃ προσσυμβαίνει τοῖς ἀποδημίᾳ καὶ μακρὰν ὁδὸν διεξῆσθαι ὅσα μὲν ἐγκαταλείπειν τε καὶ ἐναυλῆσθαι μόνον, ὅπου δὲ ἐναρξῶν, ὅπου δὲ πλείους ἐνδημεῖν ἡμέρας, ἐνίοις δὲ τόπους ἐκ παρόδου θεωρεῖν, ἐπανελθόντας μέντοι ταῖς ἑαυτῶν ἐνοικεῖν ἐξίαις, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὅλης παιδείας διερχομένους δεῖν ἐν οἷς μὲν ἐπιτηδεύμασιν ἐπὶ πλεον ἐνδιατρίβειν ἐν οἷς δ' ἐπ' ἔλαττον, καὶ τὰ μὲν ὅλα τὰ δὲ ἐκ

μέρους τὰ δὲ ἄχρι σοικειώσεως παραλαμβάνειν, καὶ τὸ ἐκείνων χρησίμιον κατασχόντας ἐπὶ τὴν ὡς ἀληθῶς πατρῶν ἐξίαν ἀνελθόντας φιλοσοφεῖν. Exc. Peir. p. 417.

Νικόλαος Μύρων τῆς Λυκίας, ὁ διὰ βυρσῶν τῶν χριζιανῶν καὶ ζηλωτῆς καὶ ἱερέως, ὁ πολλὴν ἔχων πρὸς τὸν θεὸν παρρησίαν. οὗτος οὐκ ἔγραψε μὲν, ἐν ὁνείροις δὲ ἐπιστὰς τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ καὶ τρεῖς σρατιώτας ἐκ τινος διαβόλου κατακριθέντας τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἐρρῶσατο, παράκλησιν δὲ εὐχῆς παρ' αὐτῶν δεξιόμενος. καὶ ἄλλους δὲ τινες σρατιώτας ὁμοίως ἐκ θανάτου ἐξήρπασε, καὶ ἐπαύεται μέχρι τῆς σήμερον τοὺς τὴν πρεσβείαν αὐτοῦ ἐπικαλουμένους ἀπὸ πάσης ἀνάγκης λυτρούμενος.

Νικόλαος Μύρων τῆς Λυκίας, ἀδελφὸς οὐλοσχορίδου γραμματικῷ καὶ ὑπάρχον καὶ ὑπὸ καὶ πατρικίαις, σοφιστεύσας καὶ αὐτὸς ἐν Κωνσταντινῶν, μαθητὴς γεγονὼς Λαχάρου, ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν καὶ μελέτας.

Νικόλαος ῥήτωρ, γνώριμος Πλατάρχου καὶ Προκλου (Πλουτάρχου δὲ λέγω τῷ ἐπὶ κλῆν Νεσορίῳ), ἔγραψε προγεγενημένα καὶ μελέτας ῥητορικὰς καὶ ἄλλα τινά. ἤκμαζεν ἐπὶ Λέοντος βασιλείᾳ τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ ἕως Ζήνωνος καὶ Ἀναστασίου.

Νικόμαχος Ἀθηναῖος τραγικός, ὃς Εὐριπίδην παραδόξως καὶ Θεόγγιν ἐνίκησε. τῶν δραμάτων ἐστὶν αὐτοῦ Οἰδίπους.

Νικόμαχος Ἀλέξανδρος τῆς Τρωικῆς, βυρσικός, γράψας τραγωδίας α', ὧν καὶ αἶδε, Ἀλέξανδρος, Ἐριφύλη, Γηρυνόης, Ἀλετίδης, Εὐλείθυια, Νεοπτόλεμος, Μυσοί, Οἰδίπους, Περσίς, Πολυξένη, Τριλογία, Μετεκβαίνουσαι, Τυνδάρως ἢ Ἀλκμαίων, Τεύκρος.

Νικόμαχος Σταγειρίτης φιλόσοφος, υἱὸς οὐ μὲν Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, μαθητῆς δὲ Θεοφράστου, ὡς δὲ τινες, καὶ παιδικῶν. ἔγραψεν ἡθικῶν βιβλία ε', καὶ περὶ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Νικόμαχος ἱατρός, καὶ αὐτὸς Σταγειρίτης, Μαχάωνος τοῦ Ἀσκληπιοῦ υἱός, ἐξ ὃς κατήγετο Νικόμαχος ὁ πατὴρ Ἀριστοτέλους τῷ φιλοσόφῳ, καὶ αὐτὸς ἱατρός. ἔγραψεν ἱατρικῶν βιβλία ε' καὶ φυσικῶν α'.

Νικομήδεια πόλις, καὶ Νικομηδὶς ναῦς.

Νικόπολις. καὶ Νικοπολίτης ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως.

Νικοσθένης ὄνομα κύριον.

- α Νικόστρατος κωμικός. τούτου μέμνηται Ἀθηναῖος ἐν β' Δειπνοσοφιστῶν, λέγει δὲ ὅτι δρᾶματι αὐτοῦ ἐστὶ Πάνδρασος καὶ Ἀντυλλος, ὃς καὶ Φιλεταίρου δοκεῖ εἶναι, καὶ Ἱεροφάντης καὶ Κλεινή, ἔτι δὲ Ἀβρα καὶ Ἡσίοδος καὶ Διάβολος καὶ Ἀντερῶσα καὶ Ἑκάτη, Μάγειρος, Ὡτις (ἀπ' Πατριῶται), Πλούτος, Σόρος, Ἀπελαινόμενος, Ψευδοσηματίας καὶ Τοκιστής. ταῦτα ἐν παραθήκῃ εὗρον κείμενα.
- β Νικόστρατος Μακεδῶν ῥήτωρ. ἐτάχθη δὲ ἐν τοῖς κριθεῖσιν ἐπιδευτέροις δέκα ῥήτορες, σύγχρονος Ἀριστείδου καὶ Λίωνος τοῦ χρυσοσύμου· ἦν γὰρ ἐπὶ Μάρκον Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε δεκαμυθίαν, εἰκόνας, πολυμυθίαν, θαλαττεργὰς καὶ ἄλλα πλεῖσα, καὶ ἐγκώμια εἰς τε τὸν Μάρκον καὶ ἄλλους.

Νικοφῶν Θήρωνος Ἀθηναῖος κωμικός, σύγχρονος Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. τῶν δραμάτων αὐτοῦ καὶ ταῦτα, ἐξ Ἀδῆς ἀνίων, Ἀφροδίτης γοναί, Πανδώρα, Ἐγχειρογάφορες, Σειρήνες.

Νικοχάρης Φιλωνίδου τοῦ κωμικοῦ, Ἀθηναῖος κωμικός, σύγχρονος Ἀριστοφάνους. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀμυνιώγη, Πέλοψ, Γαλάτεια, Ἡρακλῆς γαμῶν, Ἡρακλῆς χορηγός, Κρήτες, Λύκωνες, Ἀθηναῖοι, Κένταυροι, Χειρογάφορες.

Νικυρίς ὄνομα τόπου.

νικῶεν καὶ νικῶν ἑκδικτικὰ.

Νίκων. οὗτος πῦξ καὶ πύλην καὶ παγκράτιον καὶ δρόμον καὶ τὰλλα ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Νεμέᾳ καὶ Ἰσθμοῖ καὶ ἄλλοις ἀγῶσι νικῆσας ἔλαβε σεφάνους, ὥς φασι, χιλίης καὶ τετρακοσίων. ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ ἐξ ἀνθρώπων, τῶν ἀπεχθανομένων τις ζῶντι αὐτῷ παρεγίνετο ἐπὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ ἐμασίγουν αὐτήν, ἐς ὃ πεῦσα ἐκείνη ἡμύνατο τὸν ὕβριστην. τοῦ δὲ οἱ παῖδες ἐπέξησαν φόνου τῇ εἰκόνι, καὶ οἱ Θάσιοι καταποντοῦσιν αὐτήν, κατὰ νόμον Δράκοντος Ἀθηναῖς ὑπερорίζοντος φονεύοντα καὶ τὰ ἄνθη. ταύτην δὲ ἡ Πυθία ἔχρησε κακῶς Θασίοις πράττεσιν ἀνεγκλεῖν. ἀπορῶντων δὲ περὶ τῆς ἀναγωγῆς, οἱ ἄλιες τὰ δίκτυα χαλάσαντες ἐπὶ ἰχθύος ἀνήνεγκαν τὴν εἰκόνα. καὶ ἔξησαν αὐτήν οἱ Θάσιοι ὅθι καὶ πρῶτον ἦν. Pausan. 6 11 de Theagene.

νῖν αὐτάς· "Εὐμενίδας ὃ γ' ἐνθάδ' ὦν εἶποι λεῶς νῖν" Σοφοκλῆς (OC 43). "σύ τοι

λέγεις νῖν, οὐκ ἐγώ· σὺ γὰρ ποιεῖς τοῦθ' οὖν, τὰ δ' ἔργα τὰς λόγους εὐρίσκειται" (Ελ. 624).

Νινευί πόλις, καὶ Νινευίτης ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως.

Νιόβη ὄνομα κύριον.

Νιρεὺς ὁ καλὸς καὶ εὐμορφος.

Νῖσα πόλις. καὶ Νισαία πόλις.

Νισαία τῆς Μεγαρίδος νεώριον.

Νίσαιον τόπος Περισίδος, ἐνθα ἵπποι ὤκιστοι γίνονται, Νισαῖοι λεγόμενοι. οἱ δὲ (Herodot. 7 40) ὅτι πεδίον μέγα τῆς Μηδικῆς, τῷ οὐνομᾷ ἐστὶ Νίσαιον. τοὺς οὖν δὴ ἵππους τοὺς μεγάλους φέρει τὸ πεδίον τοῦτο. καὶ Νισαῖος ὄνομα κύριον, καὶ ὁ πολίτης καὶ ὁ ἵππος.

Νίσιβις Νισίβιος ὄνομα πόλεως. καὶ Νισιβηνός ὁ πολίτης.

Νίσος ὄνομα κύριον. Νίσω δ' ἔλαχεν ἡ Μεγαρίς.

νισσύμενος (Hom. N 186) ἀναστρέφόμενος, καὶ νίσσοντο (M 119) ἀνεστρέφοντο.

νιτάριον καὶ βιτάριον ὑποκοριστικὰ πρὸς γυναῖκας. νιτάριον οἶον νεότεριον, τοὔτετι κοράσιον. Σύμμαχος δὲ φησι, Νίταρος πολλὸς ἐπὶ μαλακίᾳ ὀνειδιζόμενος, καὶ Βάτος. καὶ τὰς μικρὰς καὶ θηλείας βιτύλας ἔλεγον, καὶ Θεοπόμπου δρᾶμα ἐστὶ Βατύλη. οἱ δὲ φασιν εἶδη φυτῶν· θέλει οὖν εἰπεῖν ὅτι ὡς ἄνθη με ἔλεγον. Ἀριστοφάνης (Plut. 1012) "καὶ νῆ Δί' εἰ λυπουμένην γ' αἰσθοιτό με, νιτάριον καὶ βιτάριον ὑπεκορίζετο."

Νιτάριος ὄνομα κύριον.

Νιτέρειον ἀκρωτήριον.

Νιτρία τόπος.

νίτρον.

Νίτωκρις ὄνομα κύριον.

νιφάδες σαόνες· "καὶ ἔπει νιφάδεσσιν ἰοικότα" (Hom. Γ 222).

νίφει χιονίζει, καὶ νιφόμενος χιονιζόμενος.

νιφετός ἡ κατὰ λεπτὸν καταφερομένη χιών. τέσσαρές εἰσι πῆξεις τῆς ἐν τῷ ἄρῳ ὑδατώδους ὑγρότητος, ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω ἐπ' ἔλαττον μὲν χιών, ἐπὶ πλέον δὲ χάλαζα, ἐπὶ γῆς δὲ κάτω ἐπ' ἔλαττον μὲν πάχη, ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλλος. ὁ δὲ νιφετός πῆξις οὐκ ἐστίν, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τὴν ἀλλοίαν χροίαν ἢ ποιότητος αὐτῆς. "ἅτε τῆς χώρας τῶν Σκυθῶν θαμὰ νιφετῷ παλυνομένης, καὶ ἀδύνατον ὄν αὐτοῖς ἄνευ κρυμνῶδους κατασήμιαιος βιο-

τεύειν" (Menand. p. 297 Nieb.). καὶ αὐθις (AP 6 252) "ἐς δὲ σ', ἀνασσα, τόλῃν χῶ νιφόεις κρυμὸς ὀπωροπορεῖ."

νιφοσιβεῖς δίνυχοι· (S Ai. 669) "καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπείκει. τοῦτο μὲν νιφοσιβεῖς χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρῃ θέρει."

νόημα ἡφεύρεμα· (A Eq. 1203) "τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμι' ἐμὸν." οὕτω γὰρ οἱ δημιαγωγοὶ ἀζειζόμενοι ἔλεγον τὰς ἑαυτῶν ἐπινοίας τῆς θεοῦ, ὅτι ἡ μὲν θεὸς ὑπέβυλεν, ἥρπασεν δ' ἐγώ.

Νοήμονος.

νοθεῖα τὰ μὴ αἰσθητά, τὰ ὑόρατα.

νοθεῖα ἡ λαθραία γέννα, ἡ πορνεία.

νοθεῖα. τὰ τοῖς νόμοις ἐκ τῶν πατριῶν διδόμενα οὕτω καλεῖται, ἣν δὲ μέχρι χιλῶν δραχμῶν. οὕτω Ἀσσίας καὶ Ἰσαῖος καὶ Ἀρισοφάνης (Av. 1643) καὶ Ὑπερίδης καὶ Ἀθηνοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους (213). Hap.

νοθεύει ἀπατῇ, ἀπαλλοτριοῖ.

νόθος ὁ ἕτερος.

νοιδίων διανοημάτων. παρήγαγε δὲ ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ οἱ νοῖ τὸ νοιδιον ὑποχωριστικόν. τινὲς δὲ οὕτως, ὀνειδισμῶν καὶ λοιδοριῶν ἀπὸ τῆ οἶον καὶ τῆς μέθης. Ἀρισοφάνης (Eq. 100) "ἐγὼ δὲ πάντα καταπάσω βουλευμάτων γνωμῶν νοιδίων."

νομάδες βοσκόμεναι ἀγέλαι. καὶ ἔθρη Σκυθικά· "νομάδεσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλάται Στράτων" Ἀρισοφάνης (Av. 942). ἐπὶ τῶν παρενοχλούντων καὶ ἐπιμενόντων, ἐπειδὴ οἱ Σκύθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ ἀρόρητον αὐτοῦ ἐφ' ἡμαξίων τὰ πρόγμυτα βάλλοντες ἀπαίρουν εἰς ἄλλην χώραν. ὁ δὲ μὴ ἔχων ἐκείσε ἡμαξίον ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται.

νομαδίτης ὁ ἰδιώτης βίος.

νομάδων ἀγρίων, βαρβάρων, οἱ λεγόμενοι ἡμαξοφόροι ἢ ἡμαξόβοι.

νομαὶ μερισμοί.

νομαία ἡ ἐκ τῆς νομῆς· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 157) "καὶ σοὶ ἐπιρρέξει χιμάραιο νομαίης αἷμα."

νομάρχαι οἱ κατὰ τέλη τῆς χώρας ἄρχοντες παρ' Αἰγυπτίοις· οἱ ἦσαν ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ μετὰ Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου.

Νομᾶς ὄνομα κύριον, ὁ Ῥωμαίων νομοθέτης.

νομεύς ποιμὴν, βοσκός.

νομή ὁρμή πυρός· "τὴν νομήν τοῦ πυ-

ρὸς ἐνεργὸν συνέβη γενέσθαι καὶ πρακτικὴν" (Polyb. 1 48).

νομιζόμενα νόμιμα, ἡ ὑπολαμβάνόμενα Ἀρισοφάνης (Plut. 1186) "οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σὺ τέτων λαμβάνεις." ἐπειδὴ νόμος ἦν τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τὸν ἱερεῖα λαμβάνειν. δέσματα καὶ κωλαί. cf. v. κωλακρέτης.

νομίζουσιν ἀντὶ τοῦ νομίσματος χρώνται. καὶ νομίζουσιν ἀντὶ τοῦ ἡγοῦνται· "ἦν περ μεγίστην τιμὴν παρὰ βασιλείως ἐς ἰδιώτας νομίζουσι."

νόμιον δίκαιον. καὶ νόμιον μέλος τὸ ἐν τῇ νομῇ ἀδύμενον.

νόμισμα δύο σημαίνει, τὸ νόμιμον ἔθος, ὡς Ἀρισοφάνης ἐν Νεφέλαις (249) "ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι," καὶ τὸ κόμμι τῷ τετυπωμένου χαλκοῦ. λεπτιῷ δὲ νομίσματι ἐχρῶντο οἱ Βυζάντιοι.

νομισενομένων νομίμως διοικημένων· "ἐνέβαλε δὲ χρυσοὺς ἐπισήμους, εἰς τινὰς δὲ τετραδράχμια τῶν ἐπιφανῶς νομισενομένων." καὶ αὐθις "χαλκοῦ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ νομισενομένου τύλαντα τετραχισχίλια."

· Νομίτωρος ὄνομα κύριον.

νομογράφος παρὰ Ῥωμαίοις τρικκοσιοςῶ πρώτῃ ἐνιαυτῷ μετὰ τὸν συνοικισμὸν τῆς πόλεως, παρὰλυθείσης τῆς τῶν ὑπάτων ἀρχῆς, ἡ νομογράφοι τὴν τῶν κοινῶν ἐπιτρέπονται προσοσίαν· οἱ χρόνον δὴ τινα πρὸς τὸ λυσιστελεῖς καὶ ἡδὺ τῶν πολιτῶν ἐξηγήμενοι μέτριοι τε ἐδόκουν καὶ ἄρχιν μύλιον πάντων ἐπιτήδειοι. οὗτοι γὰρ πε καὶ τὰς ἰδέλτους ἐπιχωρίους τε καὶ Ἑλληνικοῖς νόμοις ἀναγράφοντες ἐς τὰς καλουμένας κύρβεις ἀνέθηκαν. δευτέρῳ δὲ ἔτει τῆς ἡγεμονίας, βαρύτερος τυραννικῆς αἰτίας ἀπενεγκάμενοι διελύθησαν, Ἀππίου μύλιον τὸ πλῆθος εἰς ἀπέργειαν τῆς δεκαρχίας κινήσαντος, ὃς Βεργίνις τινὸς ἀνδρὸς οὐκ ἀσήμε τὰ πολεμικὰ θωγατέρῳ φθεῖραι παρθέρον ἐπενόει, ἔρωτι γεγονὼς θερμῷ τῆς κόρης κατὰσχετος· ἦν ὁ πατήρ αὐτοχειρὶ διεχρήσται, δέσας τὴν τοῦ Ἀππίου δύνασιν, αἰσχύναι τὴν κόρην πρὸς βίαν ὠρμημένην. ἐφ' ᾧ κινήθην τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν ἀφείλετο τοὺς ἰ τὰ τῆς ἐξουσίας, δίκας τε ἀποτίσαι τῶν κατὰ τὴν ἀρχὴν πεπλημμελημένων ἠνάγκασε.

νομοθεσία θέσις νόμου.

νομοθέται τὸ πάλαι Μωυσῆς, μετὰ αἰτα δὲ ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς.

b νομοθέται. παρ' Ἀθηναίους πρῶτος ἐγένετο Δράκων, καὶ μετ' αὐτὸν Σόλων, καὶ μετὰ τοῦτον Θαλῆς, καὶ μετὰ τοῦτον Ἀλκχύλος.

νομοῦςορες νομομαθεῖς.

νομὸν νομήν, βοσκήν.

Νόμος καὶ Ἰανουάριος ἐπιεικείη καὶ δικαιοσύνη τῶν πολιτῶν ὑπερφέροντες, οἶμαι, καὶ τῶν ἄλλων σχεδὸν ἀπάντων ἀνθρώπων τῶν γε νῦν ζώντων καὶ ἐν πράγμασι πολιτικοῖς ἀναστροφόμενων, ἐπληρῆντο καὶ ἡγυπῶντο πρὸς τε ἀσῶν καὶ ξένων· τῇ τε γὰρ πατρίδι χρησιμιώτατοι γηγόναισι, καὶ δεξιώτατοι πρὸς τοὺς ξένους. ἐλόμηνοι δὲ τὸν ἡσύχιον καὶ ἀπράγμονα βίον ἐλαττωσθαι μᾶλλον ἢ ῥῆντο τὰ οἰκεία ἢ πλέον τι ἔχειν ἀπὸ τῶν ἄλλοτριῶν. κοινὰ μὲν οὖν ταῦτα αὐτοῖς· ἰδίᾳ δὲ ὁ μὲν Νόμος εὐφυέστερος ἦν καὶ φιλομαθέστερος ἐν λόγῳ τοῖς τε φιλοσοφίας ἀπογεύεσθαι βουλομένοις καὶ ὅσοι προπαιδεύεσσι τὰς νέας. ἦν δὲ καὶ κριτικώτερος τῶν καθ' ἡμᾶς ἐλλογιμῶν ἀνδρῶν ποιημάτων τε πάντων καὶ συγγραμμάτων τῆς λογογραφικῆς ἀρετῆς καὶ κακίας· ὥς γοῦν φάναι τὸ ὅλον, οὔτε Σεβηριανὸν οὔτε Ἀγύπιον τὸν φιλόσοφον εἰποιμι ἂν γενέσθαι τοιοῦτον περὶ λόγων κρίσιν. ὁ δὲ Ἰανουάριος ἐμπειροπράγμων ἦν καὶ φρόνιμος ἐν ταῖς πολιτικοῖς ἐπὶ πλέον ἢ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Νόμος, ἔτι δὲ σωφρονέστερος καὶ τᾶλλα μᾶλλον τεταγμένος. Damasc. Phot. p. 342b.

a νόμος θεσμός, συνήθεια.

b νόμος παρὰ Σοφοκλῆ (Αἰ. 548) ἡ φύσις τοῦ γεγεννηκότος καὶ τὸ ἔθος. νόμος καὶ ἡ ἰσορία. ὁ ἀπόστολος (Gal. 4 21) "ὑπὸ νόμον θάλλοντες εἶναι τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε."

ὅτι τὸν νόμον σπουδαῖον δεικνύομεν ἂν, εἰ ὀρσιούμεθα αὐτὸν ὀρθὸν λόγον ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν χωρῶντων. Alex. Aphrod. in Top.

c νόμος. πολὺννομός ἐστιν ἡ λέξις. καὶ νόμος μὲν ὥς τὴν ἀρίστην πολιτείαν ὀνθυμίζων καὶ διατάττων, μαρτύρια δὲ ὥς τοὺς ἁμαρτάνοντας διαμαρτυρούμενος καὶ τῆς παραβάσεως τὴν τιμωρίαν ὑποδεικνύς, δικαιοματα δὲ ὥς διδάσκων τὸ δίκαιον καὶ ἀπαγορεύων τὸ ἄδίκον καὶ τοὺς κατορθοῦντας ἀποφαίνων δικαίους, ἐντολὴ δὲ ὥς τὸ πρακτέον ἐντελλόμενος καὶ κελεύων δεσποτικῶς, κρίματα δὲ ὥς τὰς ψήφους ὑποδεικνύς, καὶ διδάσκων τίνων μὲν ὁ φυλάττων τεύχεται

ἀγαθῶν, τίσι δὲ ὁ παραβαίνων τιμωρίας παραδοθήσεται. Theodoret. in Ps. 18 8: cf. τ. δικαιώματα.

νόμος τρία σημαίνει. ὁ μὲν γὰρ δίχαι γραμμάτων διὰ κτίσεως ἐδόθη τοῖς ἀνθρώποις· (Rom. 1 20) "τὸ γὰρ ἄρρωτον τοῦ θεοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενον καθοράται," καὶ πάλιν (2 14) "ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τῷ νόμῳ ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς οἰοῦντο νόμος." καὶ ὁ ἐν γραμμασί διὰ Μωσέως τῶν παραβάντων χάριν παρεσχημένος. καὶ τρίτος ὁ διὰ τῆς χάριτος· (8 2) "ὁ γὰρ νόμος τῷ πνεύματι τῆς ζωῆς ἡλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου." Theodoret. in Ps. 18 prooem.

νόμος κατὰ τὸν ἀπόστολον σημαίνει τίσυρα. ὁ τοῦ Θεοῦ, περὶ οὗ φησί (Rom. 7 22) "συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ," καὶ ὁ ἀντιστρατευόμενος. τρίτος περὶ οὗ φησί (23) "τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου." τέταρτος περὶ οὗ λέγει "τῷ νόμῳ τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου."

νόμος καὶ χώρα διὰ τὸ ἕκαστον ἔθνος ἰδίῳ νόμῳ χρῆσθαι.

νόμος ὁ καθυπερδικὸς τρόπος τῆς μεμεσῆς δίας, ἀρμονίαν ἔχων τακτὴν καὶ ὀνθυμὸν ὀρσιμένον. ἦσαν δὲ ζ' οἱ ὑπὸ Τερράνδρου, ὡς εἰς ὀρθίος, τετράδιος, ὀξύς. Ἀστωῖς δὲ εἰς νομίσματος χρώνται τῇ λέξει, καὶ Ῥωμαῖοι παρατρέψαντες νοῦμιον λέγουσιν. Ἀστικοὶ τὰ διανενημεμένα μέρη τῆς γῆς, ὡς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ τὸ ἐγγραφον δίκαιον.

ὅτι Ἀστωῖς εἶχε νόμον τὸν τε Φερίων καὶ Ἀύδιον καὶ Ἰωνικόν.

νομός καὶ ἡ βοσκή καὶ ὁ τόπος.

νομοφυλακείου θύρα, δι' ἧς οἱ κατὰ δίκην τὴν ἐπὶ θάνατον ἐξάγονται. cf. τ. Χαρώνειος θύρα.

νομοφύλακες. ἀρχὴ τις παρὰ Ἀθηναίοις οὕτως ἐκαλεῖτο, διαφέρουσα τῶν θισμοθετῶν, οὔτινες τὰς ἀρχὰς ἐπληνύκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι.

νόνηαι τοῦ μηνός.

νοσηλεία ἀσθένεια. νοσήλια δὲ φάρμακα.

νοσηλεύεσθαι νοσεῖν οὐκ ἐπαχθῶς.

νοσηλεύω νοσοῦντα θεραπεύω.

νοσοχομεῖον ὁ ξενών.

νόσον ἔχειν ἀντὶ τῇ φαῦλον ἔθος ἔχειν Εὐριπίδης Ἀντιόπη.

νοσοποιεῖν.

νόσος. ὅτι πυρετιόντων ἢ ψυχόμενων ἐν ταῖς νόσοις ἑαυτῶν αἰσθανόμεθα, ἐκ αὐτῶν τῶν αἰσθητικῶν νέρων ἢ τῶν σαρκῶν τεθερμασμένων, ἀλλὰ τῶν ὑγρῶν, αἱματός τε καὶ πνεύματος. ἐπεὶ οὖν ἡ αἰσθητικὴ δύναμις πρῶτως ἐν σαρκὶν ἔστι καὶ νέρους, εἰκότως τῶν ὑγρῶν δυσκράτως ἐχόντων, πνεύματος λέγω καὶ αἱματος, παρακειμένων τε τοῖς αἰσθητικοῖς μορίοις, τῇ θίξει ἀντιλαμβανόμεθα αὐτῶν ὥσπερ καὶ τοῦ ἀέρος τεθερμασμένου ἢ κατεψυγμένου, καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ξερῶν ἄφηται ὁ πυρετός, ἐπειδὴ μὴ ὁμαλῶς θερμαίνεται ἀλλ' ἀνωμαλῶς. εἰσι γὰρ τινα μόρια κατὰ φύσιν ἔχοντα, τινὰ δὲ παρὰ φύσιν. οὐ συμβαίνει τὰ κατὰ φύσιν ἔχοντα ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν παρὰ φύσιν διακειμένων· ἀδύνατον γὰρ ὁμαλὴν γενέσθαι τὴν δυσκρασίαν. οἱ δὲ ἐκτικῶς κατεσχημένοι πυρετῷ, τὸτο δ' ἔστιν οἱ τὰ ξερὰ πυρετίζοντες, ὁμαλῆς γενομένης ἐν αὐτοῖς τῆς δυσκρασίας δι' ὅλων τῶν ξερῶν, συναίσθησιν οὐδεμίαν τῆς ἐν αὐτοῖς θερμοσίας λαμβάνουσι, διὰ τὸ ὁμαλὴν εἶναι δι' ὅλων τῶν μορίων τὴν θερμοσίαν, καὶ μὴ εἶναι τὸ μὲν ποιοῦν τὸ δὲ πάσχον. Philopon. in 2 de anima, I 4a.

νόσος λεγόμενον ἔγκυατοσκηψαι. πρὸς τὸ σημεινόμενον ἢ συντάξις, πράγματι δηλονότι, παρὰ Θουκυδίδην (2 47).

νόσησας ἐπανελεῖν. Hom. A 103.

νόσος ἡ οἰκαδὲ ἐπ' ἀνόδοις, παρὰ τὸ τῆς πατρίδος ἡδύ. ἢ ἡ ἀνάδοσις τῆς γενέσεως. "καὶ οἱ ποιεῖται δὲ οἱ τοὺς νόσους ἐννήσαντες ἐπονται τῷ Ὀμήρῳ ἐς ὅσον εἰσι θνητοί."

νόσφι χωρίς.

νοσφιζόμεθα χωριζόμεθα.

νοσφιζόμενον ὑφαιρούμενον, ἰδιοποιούμενον.

νοσῶ αἰτιατικῇ.

νοτάριος ὁ γραμματεὺς· νότα γὰρ τὰ γράμματα.

νοτία ἡ θάλασσα καὶ ἡ ὑγρασία.

Νότιον χωρίον προκείμενον τῆς Κολοφωνίων πόλεως. νότιον δὲ κλίμα τὸ πρὸς νότον κείμενον.

νότιος ὕγρὸς, καὶ νότιος ἰδρώς (Hom. A 811) ὁ ὕγρὸς.

Νότος ὁ ἄνεμος. καὶ Νοτόθεν ἀπὸ Νότου.

νομβυσικόν νῆ πεπληρωμένον· (A Eccl.

441) "γυναῖκα δ' εἶναι πρῶγ' ἔφη νομβυσικόν." καὶ νομβυσικῶς συνετός. sch. A Vesp. 1285.

Νομᾶς Πομπήλιος. τοῦτον οἱ Ῥωμαῖοι καὶ μὴ ἐπιδήμιον ὄντα προσεβόλοντο μετὰ τὰς μεσοβασιλεῖς, καὶ αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἡγεμονίαν ἐκ προβουλεύματος ἔδωκαν. καὶ τὰ πολιτικά ἐξ ὅτου διωκῆσθαι, ἐνιαυτὸν τε πρῶτος εὗρατο, εἰς ἱβ' μῆνας τὴν ἡλιακὴν καταλείμειας περίοδον, χύδην τε καὶ ἀκατανοήτως παντάπασιν πρὸ αὐτοῦ παρὰ Ῥωμαίοις φερομένην. ἱερὰ τε καὶ τεμένη ἰδρύσατο, καὶ τοὺς λεγομένους ποτιφίικας καὶ φλαμίνους τοῖς ἱερεῦσιν ἐπέσχεσε, σαλῆς τε τοὺς τὴν ὄρχησιν ἀσκήσαντας. τὰς τε ἐσιάδας παρθένους τοῦ πυρὸς καὶ ὕδατος τὴν ἐπιμέλειαν ἔχειν ἐπέτρεψε, αἱ τὴν μὲν ἄκραν τιμὴν παρὰ Ῥωμαίοις εἶχον, διὰ βίβ' δὲ τὴν παρθενίαν ἐφύλαττον· καὶ τις αὐτῶν ἠνδρώθη, κατεχώννυτο· καὶ διὰ τῶτο ἐ μύρω, οὐκ ἄνθεσιν, οὐχ ἱματίῳ χρῆσθαι συνεχωροῦντο, πλὴν λευκοῦ. cf. v. ἀσάβρια.

νομηνία ἡ τοῦ μηνὸς ἀρχή. ἐν ταῖς νομηνίαις δὲ οἱ δοῦλοι ἐπωλοῦντο καὶ οἱ στρατηγοὶ χειροτονοῦντο παρὰ Ἀθηναίους. καὶ Ἀριστοφάνης (Eq. 43) "τῇ προτέρῃ νομηνίᾳ." (Ach. 998) "ἀλείφεισθαι σ' ἀπ' αὐτῶν καμὲ ταῖς νομηνίαις" διὰ τὸ ταύτας εἶναι τιμίας τῶν ἡμερῶν.

Νομῆνιος Ἀπαμεὺς ἀπὸ Συρίας, φιλόσοφος Πυθαγόρειος. οὗτός ἐστιν ὁ τὴν πρὸ Πλάτωνος ἐξελέγξας διάνοιαν ὡς ἐκ τῶν Μωσαϊκῶν τὰ περὶ Θεοῦ καὶ κόσμου γενέσεως ἀποσυλήσασαν. καὶ διὰ τοῦτο φησι "τί γὰρ ἐστὶ Πλάτων ἢ Μωσῆς ἀτιμίζων;" Hesychius Mil.

Νομῆνιος ῥήτωρ περὶ τῶν τῆς λέξεως σχημάτων, ὑποθέσεις τῶν Θουκυδίδου καὶ Δημοσθένους, χρειῶν συναγωγὴν, Ἀδριανῷ παραμυθητικὸν εἰς Ἀντίνοον.

Νομῆς ὄνομα κύριον.

νοῦν. Ἀριστοτέλης τὸν νῦν ἀθάνατον λέγει.

νοῦν ἔχειν. Πολύβιος "νοῦν ἔχειν καὶ τόλμαν δεῖ τὰς στρατηγούς, ἅπερ ἐστὶ κυριώτατα πρὸς τὰς ἐπισφαλεῖς καὶ παραβόλους πράξεις."

νονεχῶς πεφροτισμένως· "νονεχῶς ἐδόκην πολιτεῦσθαι πρὸς τὰς τότε καιρῶς."

νοῦν τὸν ξένον, ἐπὶ τῶν ὑφορωμένων τινά.

νοῦς. ὅτι ὁ νοῦς πάντων ἔχει τὰς λόγους ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ τῶν μὲν πρὸ αὐτοῦ εἰκονικῶς, τῶν δὲ μετ' αὐτὸν παραδειγματικῶς.

ὅτι Πυθαγόρας τὴν τῷ ἀνθρώπῳ ψυχὴν διαιρεῖσθαι ἔφη εἰς γ', νοῦν φρένας καὶ θυμὸν, καὶ νοῦν μὲν καὶ θυμὸν εἶναι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζῴοις, φρένας δὲ μόνον ἐν ἀνθρώπῳ. εἶναι δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ καρδίας μέχρι ἐγκεφάλου, καὶ τὸ μὲν ἐν καρδίᾳ μέρος αὐτῆς ὑπάρχειν θυμὸν, φρένας δὲ καὶ νοῦν τὰ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ. Diog. L. 8 30.

ὅτι τῶν νοημένων τὰ μὲν κατὰ περίπτωσιν ἐνοήθη, τὰ δὲ κατ' ὁμοιότητα, τὰ δὲ κατ' ἀναλογίαν, τὰ δὲ κατὰ μετάθεσιν, τὰ δὲ κατὰ σύνθεσιν, τὰ δὲ κατ' ἐναντίωσιν. καὶ κατὰ περίπτωσιν μὲν τὰ αἰσθητά, κατ' ὁμοιότητα δὲ τὰ ἀπὸ τινος παρακειμένης ὡς Σωκράτης ἀπὸ τῆς εἰκόνης, κατ' ἀναλογίαν δὲ αὐξητικῶς μὲν ὁ Τιτυδὸς καὶ ὁ Κύκλωψ, μειωτικῶς δὲ ὁ πυγμαῖος (καὶ τὸ κέντρον δὲ τῆς γῆς κατ' ἀναλογίαν ἐνοήθη ἀπὸ τῶν μικροτέρων σφαιρῶν), κατὰ μετάθεσιν δὲ οἶον οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπὶ τοῦ στήθεος, κατὰ σύνθεσιν δὲ ἱπποκέντυρος, καὶ κατ' ἐναντίωσιν θάνατος. νοεῖται δὲ καὶ κατὰ μετάβασιν τινα, ὡς τὰ λεκτὰ καὶ ὁ τόπος. φυσικῶς δὲ νοεῖται δίκαιόν τι καὶ ἀγαθόν, καὶ κατὰ ἐρήσιν, οἶον ἄχειρ. Diog. L. 8 52.

ὅτι τοῦ νοῦ ἔργον ἐστὶν ἀπλαῖς προσβολαῖς, καὶ κρεῖττον ἢ κατ' ἀπόδειξιν, ἐπιβάλλειν τοῖς πράγμασιν, ὥσπερ ἡ αἰσθησις προσβαλοῦσα τυχὸν τῷ λευκῷ ἢ τῷδε τῷ σχήματι κρεῖττον ἢ κατ' ἀπόδειξιν αὐτοῦ τὴν γνῶσιν ἔσχεν· οὐ γὰρ δεῖται πρὸς ταύτην συλλογισμοῦ. ἡ δὲ γε τοῦ νοῦ ἐνέργεια ἐκείνοις παραγίνεται οἷς εἰς ἄκρον καθάρσεως καὶ ἐπισήμης γέγονεν ἀφικέσθαι, καὶ διὰ τῶν καθαρτικῶν ἀρετῶν ἀφαντάζεως καὶ δίχου ἀσθήσεως ἐνεργεῖν συνεθισμένοις. ἐστὶ γὰρ ὁ νοῦς οἶον ἔστις τῆς ψυχῆς τελειοτάτη. καὶ γίνεται τοῖνυν ὁ μὲν νοῦς περὶ τὰ νοητά, ἡ δὲ διάνοια περὶ τὰ διανοητά, ἡ δὲ δόξα περὶ τὰ δοξαζά. τούτων δὲ τῶν δυνάμεων πρώτη μὲν ἔχει τάξιν ὁ νοῦς, μέσην δὲ ἡ διάνοια, ἐσχάτην δὲ ἡ δόξα. ἡ δὲ διάνοια προσρκεῖται τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ τὴν μέσην ἐν τῷ παντὶ τάξιν ἔχει, καὶ διὰ τῆς διανοίας ἀνάγεται ἡ ἡμετέρα ψυχὴ ἐπὶ τὴν τῶν νοητῶν θεωρίαν, ἥτις ἐστὶ τελειότης τῆς ψυχῆς. ἐπειδὴ γὰρ σύντροφος

καὶ σύμφυλός ἐστι τοῖς αἰσθητοῖς ἡ ψυχὴ ἡ ἡμετέρα, ἀδυνατεῖ διὰ τὸν συνεθισμὸν τῶν αἰσθήσεων ἐπὶ τὴν θεωρίαν τῶν νοητῶν καὶ ὕλων ἄγειν ἑαυτήν, ἀλλὰ νομίζει κάκεινα σώματα εἶναι καὶ μεγέθη ἔχειν, καὶ ὅσα ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν, κάκεινων φαντάζεται. καὶ Πλάτων ἐν Φαίδῳ "τοῦτό ἐστι τὸ χαλεπώτατον τῶν ἐν ἡμῖν, ὅτι ὅταν σχολῇ ἀπὸ τῶν περιολκῶν τοῦ σώματος μικρὸν ἄγωμεν καὶ θελήσωμεν τῇ θεωρίᾳ τῶν θείων σχολάσαι, παρεμπίπτουσι ἡ φαντασίᾳ θόρυβον ἡμῖν κινεῖ, ἐπονοεῖν διδοῦσα ὅτι σῶμά ἐστι τὸ θεῖον καὶ μέγεθος ἔχει καὶ σχῆμα, καὶ οὐκ ἐπ' ἡμῶς ἀσωμάτως καὶ ἀσχηματίως περὶ θεοῦ ἐννοεῖν. καὶ διὰ τῆτο δεῖ τὴν ψυχὴν ὁδεύουσιν ἐπὶ τὴν ἑαυτῆς τελειότητα πρῶτον ἐνεργῆσαι κατὰ διάνοιαν, ἥτις ἔχει περὶ τὰ μέσα τῶν πραγμάτων, οὐδ' ἐστὶ τὰ διανοητά, ἢ τε ψυχὴ ἡ ἡμετέρα καὶ ἡ περὶ αὐτῆς θεωρία, ἔτι δὲ καὶ τὰ μαθηματικά." Philopon. in 1 de anima p. 1.

νοῦς οὐκ ἐνὶ Κενταύροισι παρομοίᾳ ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνοήτων ταυτομένη. cf. v. τὰδ' οὐ παρὰ Κ.

"νοῦς οὐκ ἐν ταῖς κόμαις ὕμῳ, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν νομίζε', ἐγὼ δ' ἐκὼν ταυτ' ἤλιθιάζω." A Eq. 1126: cf. v. ἡλιθιάζω.

νύκτα. νύκτα τὰς συμφορὰς πολλάκις ἰγραφή καλεῖ, ἐπειδὴ οἱ συμφοραῖς περιπίπτοντες ἐν σκότει διώγειν νομίζουσι. Theodoret. in Ps. 3 6.

νύκτα δασεῖν τὴν χειμερινήν φασιν. νυκταλὸς ὁ νύκτα φιλῶν. περὶ Διογένοους τοῦ κυνὸς φησιν "οὐδὲ γὰρ ἦν τις νυκταλὸς καὶ ὑπνηλός." Diog. L. 6 77.

νυκτερίδος αἶνος. αἰνιγματικῶδώς δηλοῖ περὶ νυκτερίδος. ὑπερέκκεται ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα. cf. v. αἶνοςα.

νυκτερινοὶ κύνες οἱ λύκοι.

Νυκτερινῶνος.

νυκτίβιος ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ διαίων.

νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος (Hom. M 463). "Ομηρος τὰ φασεῖν νυκτὶ ὁμοιοῖ. καὶ ἄλλα· γοῦ (A 47) "ὁ δ' ἦν νυκτὶ ἰοικώς."

νυκτικόραξ εἶδος ὀρνέου ἐρημικοῦ, ὃ τὰς οἰκόμενας φεῦγον τῶν οἰκιῶν ταῖς ἐρήμοις καὶ καταλειμμέναις προσρέχει· τὰ γὰρ οἰκόπεδον ἐρείπια φασιν. οὕτω καὶ τὸ ζρονοθίον δελδὸν ὀρνεον ὃν ὑπὸ ἀγωνίας ἐλαύνει τὸν ὕπνον. Theodoret. in Ps. 101 7.

νυκτιλόχοι λησαί. καὶ νυκτοπερι-
πλάνητος παρὰ Ἀριзоφάνει (Ach. 263).

νύκτωρ διὰ τῆς νυκτός.

νύμφα νύμφη, ἰωνικῶς, ὡς τόλμη τόλμα.

νύμφαι σκώληκες οἱ ἐν τοῖς τῶν μελισ-
σῶν κνιτάροις, ὅταν ἤδη πτεροποιεῖν ἄρξων-
ται. οὐ δ' ἀπλῶς τοὺς πτερωτοὺς σκώληκας.
Σάμιοι καὶ τὸ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικείων
αἰδοίων νύμφην καλοῦσι. καὶ τῶν ῥόδων αἱ
κάλκεες αἱ μεμνκῦνται νύμφαι. καὶ αἱ νεόγα-
μοι κόραι νύμφαι. καὶ αἱ μουσαι δὲ ὑπὸ
Ἀνδῶν νύμφαι. ὅτι δὲ πάντων τῶν καρπῶν
αἱ ἐκφύσεις οὕτω, δηλόν. περὶ δὲ τῶν θεῶν
Διονυσίῳ πᾶσα ἰσορία συνήκται ἐν λγ' βι-
βλίῳ.

νυμφαῖον νυμφῶν ἱερόν.

Νύμφαιον. ἐν τῷ Πόντῳ ἐστὶ τὸ Νύμ-
φαιον. καὶ γῆσι Κρατερὸς ἐν ἐνάτῳ τῶν
ψηφισμάτων ὅτι Ἀθηναίοις ἐτέλει τάλαντον.
Harp.

νύμφειος οἶκος, ἐν ᾧ αἱ νύμφαι εἰσὶ.
νύμφιος κόσμος κτητικῶς, ὡς Τύριος Ἀν-
δριος Φρύγιος. (AP 7188) "ἥματι δ' ᾧ νύμ-
φειος ἀνήπτετο λαμπάδι πασις, τούτῳ πυρ-
καΐῃς οὐ θαλάμων ἔνυχες."

νυμφεύτρια (A Ach. 1024) ἡ συμπεμ-
πομένη ὑπὸ τῶν γονέων τῇ νύμφῃ.

νύμφη πηγὴ. καὶ ἡ νεόγαμος γυνή, καὶ
ἡ γαμετὴ καὶ προσβυτέρα, Πηνελόπην καὶ ἡ
Ἑλένη. παρὰ Ἀθηναίους καὶ ἡ τοῦ Διὸς μή-
τηρ, καὶ ἡ θεὰ ἡ ἐπὶ τῶν ὑδάτων· Αἰλι-
νός "μῆρις δὲ ἐδόκει καὶ νυμφῶν δι' ἀπορίαν
ναμάτων."

νυμφικὰ λουτρά τὰ εἰς γάμους ἐκ τῆς
ἀγορᾶς ἀπὸ κρήνης λαμβανόμενα. cf. v. λου-
τροφόρος.

Νυμφίος ὄνομα ποταμοῦ· Πισίδης "καὶ
τὸν μέγιστον ἐκπεράσας Νυμφίον, ὅστις Τίγρη-
τος ταῖς ῥοαῖς ἐπιρρέων ἀποξερεῖται τῷ κα-
λεῖσθαι Νυμφίος." cf. v. ἀγωγόν.

νυμφίου βίον παροιμία. (A Av. 161)
"ἡμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίου βίον." οἱ γὰρ
γαμοῦντες ἐξέφροντο σισυμβροῖς καὶ φντοῖς
τισίν. ἡ ὅτι ἠδυναθοῦσι πρὸς τὰς τῶν γά-
μων ἡμέρας.

Νύμφις Νύμφιδος Ξεναγόρου, Ἡρακλεώ-
της ἐκ Πόντου, ἱστορικός, περὶ Ἀλεξάνδρου
καὶ τῶν διαδόχων καὶ ἐπιγόνων βιβλία κθ',
περὶ Ἡρακλείας βιβλία ιγ'. ἔχει δὲ μέχρι τῆς
καθαίρεσως τῶν τυράννων τὰ μετὰ τοὺς

ἐπιγόνους, καὶ μέχρι τοῦ τρίτου Πτολεμαῖου.

νυμφοςολῆσαι νύμφην κοσμεῖσαι.

νυμφοςόλος νυμφαγωγός.

νυμφῶνος (Matth. 9 15) τοῦ κοιτῶνος.

νῦν χρονικὸν ἐπίρρημα. (A Eq. 763) "νῦν
δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξέναι σεαυτοῦ, καὶ
λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους,
ὅτοις τὸνδ' ὑπερβυλῆ· ποικίλος γὰρ ἀνὴρ,
καὶ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορί-
ζων." κάλων σχοινίον. τροπικῶς δὲ ὡς ἐπὶ
τοῦ ἰσοῦ λέγει, δεῖ τὰ ἄρμενα πάντα κινεῖν
ὑπὲρ τοῦ περιγενέσθαι αὐτοῦ.

νῦν δ' ἄρτίως, ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν.

Πλάτων Νόμοις (3 p. 683 E) "ἢ νῦν δὴ ὅλ-
γον ἔμπροσθεν τῆσις περὶτυχόντες τοῖς λό-
γοις οὐπω ταῦτ' ἐτίθεμεν, νῦν δὲ ἐπιλελή-
σμεθα;" καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἰππολύτῳ (233)
"νῦν δὴ μὲν ὄρος βαῖς ἐπὶ θήρας πόθον
ἐξέλλου, νῦν δὲ ψαμάθοις ἐπ' ἀκνυμάτων."
καὶ ἐν Μελεάγρῳ (fr. 16) "ὄρας σὺ νῦν δὴ
μ' ὡς ἐπράννας, τύχη." Μάγνης δὲ ἐν Τι-
τακίδῃ "εἰπέ μοι· νῦν δὴ μὲν ὤμνεις μὴ γε-
γονέναι, νῦν δὲ φῆς;" ἐν δὲ τοῖς Νόμοις (1
p. 629 D) διαλελυμένον εἶρηκε, τὸ μὲν νῦν ἐπὶ
τοῦ παρόντος χρόνου, τὸ δὲ δὴ ἐπὶ συνδέ-
σις· "ὅς δὴ πάντων τῶν πολέμων χαλεπώ-
τατος, ὡς φαιμέν ἡμεῖς νῦν-δὴ."

νῦν εἰς χώραν ἤλθον, ἐπὶ τῶν πρῶ-
τον μὲν ἐκ ἀνεχομένων ἐλθεῖν ὅποι δεῖ, ὕξε-
ρον δὲ αὐτομάτως παραγενομένων.

νῦν εὐπλόηκα, ὅτε νενανύγηκα, ἐπὶ
τῶν παρ' ἐλπίδα εὐτυχσάντων. Ζήνων γὰρ
ὁ Κιτιεύς καταλιπὼν τοὺς πρὶν διδασκάλους
καὶ Κράτητος τοῦ φιλοσόφου φοιτητῆς γε-
νόμενος τοῦτο εἶρηκε, ναυαγίῳ περιπεσὼν
καὶ εἰπὼν "εὐγε ποιεῖ ἡ τύχη προσελάνθουσα
ἡμᾶς φιλοσοφία." οὕτω τραπῆναι πρὸς φι-
λοσοφίαν. Diog. L. 7 4.

νῦν ἤλθον εἰς χορόν, νῦν τ' ἔπαρ-
δες.

νυνὶ δὲ ὡς τύπῳ πρὸς σε γράφω,
ἀντὶ τοῦ ὁλοσχερῶς.

νυνμενὶ ἀντὶ τοῦ νυνὶ μὲν. πολλαχοῦ
δὲ οὕτω χρῆται Ἀριζοφάνης. sch. A Av. 448.

νῦν ὁσπρίων ἄμνητος, ἐπὶ τῶν καθ'
ὧραν ἔκαζα πρᾶττειν ὀφειλόντων.

νῦν πᾶς κίνδυνος ἐνθάδ' ἀνείται σο-
φίας, ἥς περὶ τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν
μέγιστος." A Nub. 952.

νῦν σωθεῖην, ἢ ἢ μοι δίδαγμα τοῦτο

τοῦ λοιποῦ χρόνον." παρὰ τὸν μῦθον εἴρηται τοῦτο τῆς μανθανούσης χελώνης ἵπτασθαι παρὰ τοῦ ἀετοῦ καὶ πεσοῦσης.

νῦν τοῦτ' ἔκειν ἦκει τὸ Δάτιδος μέλος" (A Pac. 288) ἐπὶ τῶν χαρμοσυνῶν· ὁ γὰρ Δῦτις σατυρῆς Περσῶν, ὃς εὐδοκιμήσας κατὰ τὸν πόλεμον, ἐλληγίζειν βεβλόμενος εἶπεν "ἦδομαι καὶ εὐφραίνομαι καὶ χαιρόμαι" καὶ ἐβαρβαρίσκει.

νύξ εὐφρόνη, καὶ ἡ σκοτία. νύξ ἐστὶ σκιά γῆς, ἀλλ' ἔχ' ἡ τυχεῖσα ἀλλ' ἡ γινομένη παρὰ τῇν τοῦ ἡλίου αἰτίαν, τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ ὑπὸ γῆν, ὡς πρὸς τούτους παρ' οἷς ἔστιν ἡ νύξ, ἡμισφαιρίῳ, ὥστερ οὐχ ὁ ὑφ' ὁποιασθῆν ἡδονῆς κρατούμενος ἀκρατής, ἀλλ' ὁ ὑπὸ τινος.

νύξ ὄγρᾶ χαλεπή, φησί.

νυρίζει ξύει, νύσσει.

νύρων νύττων.

Νυσήιον ὄρος Διονύσου.

νύσια ὀρχήματος εἶδος. τῶν γὰρ ὀρχήσεων ἡ μὲν Βερεκυντιακὴ λέγεται, ἡ δὲ Κρητικὴ, ἡ δὲ Παρικὴ. Νύσια οὖν τὰ Βερεκυντια· Νυσίως γὰρ ἔστιν ἡ Βερέκυντος· Κνωσία δὲ ἡ Κρητικὴ. ἐν Μυσίᾳ γὰρ καὶ Κνωσῷ ἐπιμελὴς ἡ ὀρχησις. Νύσια δὲ τὰ ἐν τῇ Νύσῃ γινόμενα· ἔστι δὲ αὕτη Διονύσου ἱερά. καὶ τὰ Κνώσια ὡσαύτως. ἄλλως. τῶν ὀρχήσεων αἱ μὲν εἰσι Διονυσιακαί, αἱ δὲ Κορυβαντιακαί, αἱ ἐνόπλιοι. Νύσiai δὲ αἱ Διονυσιακαί, Κνώσαι δὲ αἱ Κορυβαντιακαί· Κνωσὸς γὰρ πόλις Κρήτης, ἐν τῇ Κρήτῃ δὲ ὑπὸ τῶν Κορυβάντων ἐτράφη ὁ Ζεὺς. sch. S Ai. 699.

νύσσα χαμπτήρ, τέρμα, βαθμὶς.

νύχιος νυκτερινός.

νύχος νύξ.

νῶ ἀντὶ τοῦ αὐτόν· Ἀριστοφάνης Πλέτω (401) "βλέψαι ποιῆσαι νῶ" ἀντὶ τοῦ αὐτόν. ἡ ἀντὶ τοῦ δεῖ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὸν βλέψαι.

νωγαλέον. Athen. p. 47.

νωδός (A Ach. 715, Plut. 266) ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας.

νωδυνον ἀνώδυνον.

Νῶε ὄνομα κύριον.

νωθείας βραδυτήτος.

νωθείσερος βραδυτέρος.

νωθῆς βραδύς, ἀκίνητος, ἄλογος.

νωθρεία. καὶ νωθρός ὁ ἀσθενής· "νωθρότερος ὑπάρχων τοῦ τῆς βασιλείας προσχῆματος τῇ φύσει."

νωθρότης ἡ βραδυτής.

νωί. νωίτερος.

νωῖν ἡμῖν· Ἀριστοφάνης (Av. 124) "μεῖζον μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δὲ νῶν." (15)

"ἔφασκε νῶν φράσειν τὸν Τηρέα." (Eq. 80)

"κράτισον οὖν νῶν ἀποθανεῖν ἀνδρικώτατα. βέλτερον ἡμῖν αἵμα ταύρειον πιεῖν· ὁ Θεμισοκλέους γὰρ θάνατος αἰρετώτερος." περὶ Θεμισοκλέους οὖν Σοφοκλῆς φησὶν (Aeg. fr. 2) "ἔμοι δὲ λῶσον αἷμα ταύρειον πιεῖν."

νωῖν, τουτέστιν ἡμῖν, δυνάως.

νωίτερον ἡμέτερον. Hom. O 39.

νωκαρὸς ὁ δυσκίνητος.

νωλεμέως ἀδιαλείπτως.

Νῶμα ὄνομα χώρας.

νωμῆσαι κινήσαι, καὶ μερίσαι.

νωμήσις ἡ κίνησις.

Νωμίτωρ ὄνομα κύριον.

νωμῶν κρίνων, ἐξετάζων· Σοφοκλῆς (OR 300) "ὡ πάντα νωμῶν Τειρεσία, ἄρρητὰ ἰοῦράνιά τε καὶ χθονοσβῆ."

Νωνακρίνη λέγεται ἡ Καλλιζώ.

Νωνῦς ὄνομα κύριον.

νώνυμος ἀνώνυμος, ἄδοξος· (AP 717) "οὐδὲ τις ἔσαι τῆς λυρικῆς Σαπφούς νώνυμος ἡέλιος."

νῶ πείθε παροιμία, ὁμοίᾳ τῷ θεῷ ἔαν.

Νῶρα ὄνομα χώρας.

Νῶρβα ὄνομα χώρας.

Νωρβανός ὄνομα κύριον.

Νωρικίῳ ὄνομα χωρίου.

νωροψ ὁ λαμπρός.

νωσαι εἰς νοῦν λαβεῖν.

νωσάμενος πόντισ, γνούς, παρὰ Καλλιμάχου.

νώτω θαλάσσης (Hom. B 159) ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

νωτάρης ὁ ἐπὶ νῶτε αἰρων καὶ βασιῶν.

νωτιαία θρίξ ἡ τῶν μεταφρέων.

νωτίζω τὰ νῶτα μεταστρέφω, καὶ νωτίσαι ἀπελεύσαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ νῶτα δίδόντων ἐν ταῖς φρυγαῖς. sch. S OR 193.

νωτοπλήγα μασιγίαν, τὸν εἰς τὰ νῶτα τὰς πληγὰς λαμβάνοντα· Φερεκρύτης Κραπατάλοισ "καὶ νωτοπλήγα μὴ ταχέως διακονεῖν."

νώτος ἡ ψοὰ τοῦ ἀνθρώπου. "τὸ δὲ λεγόμενον, τὸ πλῆθος τῶν Ἀβύρων εἰς τὰ νῶτα περισύρεσθαι."

νωτοφόρος ὁ ἐπὶ νῶτου βασιῶν.

νωχελῇ βραδέα.

νωχελῆς βραδύς, ὁμιλός, ἄχρηστος.

νωχελία ἀργία. Hom. T' 411.

φαίνειν τὸ τύπτειν, καὶ φαίνεσθαι τὸ πάσχειν. φησὶν οὖν, ἡ βύρσα σε τυπτομένη διαφθαρήσεται· οἱ γὰρ βυρστεῖς τὰς βύρσας ζύλοις τύπτειν ἐπόθασιν, ἵνα ἀπαλαί γένονται διαλάβοιεν εὐχερῶς τοῦ φαριμάκου (sch. A Eq. 368). "ἐκέλευσε δὲ τὸ σῶμα φαίνειν μύσει πᾶν πολλὰς" (Dionys. Hal. fr. Ambros. 13). καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 223) "πολλὰ θυλασσάτη ξανθὴν ὑπὸ σπιλάδι." περὶ ὅς τε σκολοπένδρους ὁ λόγος.

φαίνω νήθω, διαλύω, σωρεύω.

ξανᾶν πονεῖν τὸς καρπὸς τὰς γυνυῖκας τοὺς τῶν χειρῶν διὰ συνεχῇ τῶν ἐρίων ἐργασίαν.

ξανῆσει κοπιᾷσει.

ξανθὴν πυρροειδῇ.

ξανθίζεσθαι κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας.

ξανθίζετε, οἷον τῷ μέλειτε χρωτίζετε, ἢ πυρρὰ τῇ ὀπτήσει ποιεῖτε. ἡ γὰρ καλῶς ἔχουσα ὀπτησίς τῶν κριῶν ἐστὶν ἵνα πυρρὰ ᾗ. sch. A Ach. 1046.

ξανθικός ὄνομα μὴνός παρὰ Μακεδόσιν, ὁ ἀπρῆλλος.

Ξάνθιον ἐπίσκοπον.

Ξάνθοισιν ὄρνεοις.

Ξάνθος Κανδαύλου, Ἀνδρὸς ἐκ Σάρδεων, ἱστορικός, γεγονὼς ἐπὶ τῆς ἀλώσεως Σάρδεων, Ἀνδιυκά, βιβλίῳ δ'. ἐν δὲ τῷ β' τούτων ἱστορεῖ ὡς πρῶτος Γύγης ὁ Ἀνδῶν βασιλεὺς γυναικὺς εὐνούχισεν, ὅπως αὐταῖς χρῆτο αἰεὶ νεαζούσαις. οὗτος ἱστορεῖ ὁ Ξάνθος Ἀλκιμόν τινα βασιλεῦσαι τῆς ἐπέσει χῶρας, εὐσεβέστατον καὶ πριότατον ἄνδρα· καὶ ἐν αὐτοῦ γενέσθαι εἰρήνην βυθεῖν καὶ πλῆτον πολύν, ἀδεῶς δὲ καὶ ἀνεπιβουλευτῶς ζῆν ἱκασον. εἰτα ἐπειδὴ ζ' ἔτη ἦν τῷ Ἀλκίμῳ, προελθόντας τοὺς Ἀνδρὸς παγγενεῖ τε καὶ παρνημεῖ προσεύξασθαι, καὶ αἰτῆσαι τῷ Ἀλκίμῳ τοιαῦτα ἔτη δοθῆναι ἐς τὸ Ἀνδῶν ἀγαθόν· ὃ καὶ γέγονε, καὶ ἐν εὐποτιμίᾳ τε καὶ εὐδαιμονίᾳ πολλῇ διήγον. Hesych. Mil.

Ξάνθος ὁ ποταμός, ξανθὸς δὲ ὁ πυρρός.

ξανθότερος καὶ ξανθότατος.

Ξάνιον κτένιον, ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς ἀναδήμασιν. οἱ δὲ, κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφαλῇς.

ξανῶ κοπιᾷσω. Σοφοκλῆς Ποιμένιν· "Ἐκτωρ τοῖς Ἀχαιοῖς βουλόμενος μάχεσθαι φησιν "ἡδὺ ξανῆσαι καὶ προγυμνάσαι χέρα."

Ξεινήιον. καὶ Ξεινήιος Ζεὺς.

Ξεινοδόκος.

Ξεῖνοι· οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι.

Ξένα θαυμαστά.

Ξεναγία δύο πεντακοσιαρχίαι, ἀνδρῶν ἀκθ'. οἱ δὲ πλεῖστοι ἔτετο τὸ πλῆθος χιλιαρχίαν καλοῦσι, καὶ χιλιαρχον τὸν ἡγούμενον.

Ξεναγοί παρὰ Θουκυδίδῃ (2 75) οἱ τῶν μισθοφορῶν ἄρχοντες· "οἱ τε Ξεναγοὶ ἐκείνης πόλεως Ξυμφεσῶτες ἐνάγκασον εἰς τὸ ἔργον."

Ξεναγός ὁ τῶν ξένων ἡγεμῶν.

Ξεναγῶν Ξενοδοχῶν.

Ξέναρχος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Βσταλίων, ὡς Ἀθήναιος φησιν ἐν β' τῶν Δειπνοσοφιστῶν, καὶ Πορφύρα καὶ Σκύθαι, ὡς ὁ αὐτός, καὶ Αἰδύριοι καὶ Πένταθλος καὶ Πρίανπος, Ὑπνος, Στρατιωτής.

Ξένος θαυμαστός· Πισίδης (Expr. Heracl. 3 61) "ὕλας χορηγῶν καὶ τοσαύτας καὶ ξένους."

Ξένετος ὄνομα κύριον.

Ξενηλατεῖν. Λακεδαιμόνιοι μετὰ πληγῶν ἐξήλανον τοὺς ξένους. Ἀριστοφάνης (Av. 1009) "τί δ' ἐστὶ δεινόν; ὥσπερ ἐν Λακεδαιμονίᾳ Ξενηλατοῦνται, καὶ κεκλήνεται τινες πληγαὶ συγγαί κατ' ἄνδρα." ποτὲ γὰρ ἐκείσε σιτοδείας γενομένης Ξενηλασίᾳ γέγονε.

Ξένια. καὶ Ξενίζω· (S El. 96) "φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν αὐτόν," τατέσειν ἢ ἀπέκτεινε· ξένια γὰρ Ἄρεος τραύματα καὶ φόννοι. καὶ Ἀρχιλόχος (fr. 105) "Ξένια δυσμενέσιν λυγρὰ χαρίζομενος."

Ξενίαν καταγώνιον, κατάλυμα.

Ξενίας ὄνομα κύριον.

Ξενίζειν ξένην χρῆσθαι φωνῇ ἢ ξενικοῖς· ἐπιτηδεύμασι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ξενίας χάριν τινὰ ὑποδέξασθαι.

Ξενίζειν οἱ μὲν ξένην διαλέκτῳ χρῆσθαι, οἱ δὲ ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν.

Ξενίην συνεθήκατο παρὰ Ἡροδότῳ (1 27), ὡς ξένιον ἐδωρήσατο.

Ξενικοῖς ἀντὶ τοῦ ἄλλοτριόις καὶ μὴ προσήκουσιν, ὅτι ἀνοίκειον Ἑλλήνων τὸ ἑξυπατᾶσθαι. ἢ ξενικοῖς τοῖς ὑπὸ τῶν ξένων πρέσβειων λεγομένοις. Ἀριστοφάνης (Ach. 634) "παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἑξυπατᾶσθαι."

ξενικὸν ἐμπόριον, ὅπου οἱ ξένοι ἐμπορεύονται, ὡς περ ἄριστόν, ὅπου οἱ ἄριστοι.

ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ Ἀριστοφάνης (Plut. 173). συνεξήσατο δ' αὐτὸ πρῶτος Κόνων, παρέλαβε δ' αὐτὸ Ἰφικράτης ὕπερον καὶ Χαβρίως· ὃν χρησάμενοι τὴν Λακεδαιμονίων μῆραν κατέκοψαν, σφατηγῆντος αὐτοῖς Ἰφικράτης καὶ Καλλικλέους. Harp.

ξενικός ὁ ξένος, ὁ ἀλλότριος. "ὥς εἶδεν ἄγαλμα ξενικὸν καὶ ἱερουργίαν ἐκ ἐπιχώριον, εἰς τὸ τιμώμενον παρώρησεν." "οἱ ξενικοὶ μισθοφόροι τὸ παράπαν εἰώθασιν χρησιμεύειν ἐν πόλεμοις."

ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι μὴ βουλόμενοι δι' ἐαυτῶν πολεμεῖν πρὸς Κορινθίους διὰ τὸν κίνδυνον, μισθοῦμενοι ξένους εἰς τὸν πόλεμον ἔτρεφον αὐτούς. τοῦτο δὲ ἐν πολλοῖς τῶν πόλεμων διεπράττοντο· ὅπερ ξενικὸν ἐκάλαν. sch. A Plut. 173.

ξένιον δῶρον παρὰ ξένων διδόμενον.

ξένιος ὁ τῆς ξενίας ἔφορος. λέγεται καὶ ξένιος ὁ Ζεὺς.

ξενιτευομένους ἀντὶ τοῦ μισθοφορεῖντας. Ἀντιφάνης Εὐθυδικῶν "ἐγὼ ξενιτευόμενος ἐσρατεύμην." Harp.

Ξενίωνος ὄνομα κύριον.

ξενοδοχεῖον τὸ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενον. καὶ ξενოდόχος ὁμοίως.

ξενοκοπεῖν ἐπὶ τῷ πληγῆς λαβεῖν. ἔτιω Μεταγάνης.

a Ξενοκράτης Ἀγαθάνος ἢ Ἀγαθάνορος, Χαλκηδόνιος, μαθητὴς καὶ διάδοχος μετὰ Σπένσιππον Πλάτωνος· τῷ δὲ Πολέμιον, τῷ δὲ Κράντωρ. καὶ πέμψαντος αὐτῷ τοῦ Μακεδόνα Ἀλεξάνδρου χρυσοῦ τάλαντα λ' αὐτὸς ἀπέπεμψε, ἐπὶ βασιλείᾳ δεῖσθαι χρημάτων, οὐ φιλόσοφον. ἔγραψε περὶ τῆς Πλάτωνος πολιτείας.

b Ξενοκράτης φιλόσοφος, ὃς ἐπὶ σωφροσύνῃ ἐτεθρύλητο. "ὃ δὲ πρὸς σωφροσύνην ἔδεν μείον εἶχε τῷ Πλατωνικῷ Ξενοκράτῃ."

οὗτος (immo Xenocrates Aphrodisiensis) συνεγράψατο τὸ οἰκοσκοπικὸν οἰώνισμα, ὅτι οἶον εἰ ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐφάνη γαλῇ ἢ ὀφει, τότε σημαίνει. cf. v. οἰώνισμα.

ξενολόγιον. καὶ ξενολόγος ξένος συλλέγων σρατεύτας.

a ξένος ὁ φίλος. (Philostrat. V. A. 41) "ἔφοιτων δὲ πρεσβεῖαι ἐκ τῶν πόλεων, ξένον τε

αὐτὸν ἡγούμενοι καὶ βίβη σύμβουλον, βωμῶν τε ἰδρύσεις καὶ ἀγαλιμάτων. ὃ δὲ ἔκαστα τῶν διωρθούτο." καὶ αὐτὸς "ἐν ταῖς ἰδίαις πατρίσι ξένους ποιοῦνται."

ξένος καὶ ὁ ξενόδοχος. ὁ ἀπόστολος (Rom. b 16 23) "ἀσπάζεται ὑμᾶς ξένος ὁ φίλος μὲ."

Ξενοφάνης ἐν ἐλεγείᾳ περὶ τοῦ ἄλλοτε ἄλλον αὐτὸν γεγενῆσθαι· "καὶ ποτὲ μιν σφελίζομένον σκύλακος παριόντα φασὶ γ' ἐπωκτεῖραι, καὶ τότε φάσθαι ἔπος· παῦσαι, μηδὲ ῥύμπιζ', ἐπειὴ φίλον ἀνέρος ἐστὶ ψυχῇ, τὴν ἔγνων φθελγυμένης αἰῶν." ἔσκαψε δ' αὐτὸν καὶ Κρατῖνος ἐν Πυθαγορίζεσι. καὶ ἐν Ταραντίνους "ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς, ἂν τιν' ἰδῶντην ποθὲν λάβωσιν εἰσελθόντα, διαπειρώμενον τῆς τῶν λόγων ῥώμης ταυράττειν καὶ κυκᾶν τοῖς ἀντιθέτοις, τοῖς πέρασιν, τοῖς παρισώμασι, τοῖς ἀποπλάνοις, τοῖς μεγέθεσιν τεθυσικῶς." Diog. L. 8 36.

Ξενοφῶν Γρύλλης Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, Σωκρατικός, ὃς πρῶτος ἔγραψε βίους φιλοσύφων καὶ ἀπομνημονεύματα. παιδὰς ἔσχεν ἀπὸ Φιλησίας Γρύλλον καὶ Λιόδωρον, οἱ καὶ Λιόσκουροι ἐκαλοῦντο· αὐτὸς δὲ Ἀττικῇ μέλιττα ἐκωνομάζετο. γέγονε δὲ συμφορητὴς Πλάτωνος, καὶ ἤκμαζε κατὰ τὴν γέ' ὀλυμπιάδα. ἔγραψε βιβλία πλείονα τῶν μ', ὧν καὶ ταῦτα, Κύρην παιδείας βιβλία ἡ', Κύρην ἀναβάσεως βιβλία ζ', Ἑλληνικῶν βιβλία ζ', συμπόσιον, καὶ ἄλλα πολλά.

Ξενοφῶν Σωκράτης μαθητὴς ἐσρατεύ· b σατο ἐπὶ Πέρσης Κύρην συνανελθὼν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην. ὁ Κύρος δὲ ἦν μετὰ Τισσαφέρην ὑπαρχος ὑπὸ Λαρεῖς τοῦ πατρὸς τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατασάς. μετὰ δὲ τὸν Λαρεῖς θάνατον Κύρον Ἀρταξέρξης διαβλήθῃ ὑπὸ Τισσαφέρους ἀναιρεῖν μέλλων ἀφῆκε, Παρυσάτιδος τῆς μητρὸς παραιτησάμενης αὐτὸν καὶ τὴν σαυραπειάν αὐτῷ φολαξάσης. ὃ δὲ ὡς Τισσαφέρην πολεμῶν ἤθροισε δύναμιν, καὶ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἔγνω σρατεύειν. τετρακόσιοι δὲ κατέλιπον τὸν Κύρον, καὶ ἔφυγον ἐκ τῶν συσρατευσάντων ὀπλίται καὶ πελταταὶ γα'. Ξενοφῶν δὲ συνανέβη. δέκα οὖν βαρβάρων μυριάδας συναθροίσας ὡς ἐπὶ Πισιδας δῆθεν ἐπορεύετο. ὡς δὲ τὴν ἔδην διήλθεν ἐφ' ἧς σρατεύειν προεφασίζετο, συνέντες οἱ Ἕλληνες ἐπὶ βουλῇ εἶναι τὴν σρατείαν ὥκνον τὴν ἀνάβασιν. Κλεάρχος δὲ εἰπόντος τὴν ὑποστροφὴν ἄπορον εἶναι Κύρην

μῇ συναυρομένῃς, συνήεσαν. Κῦρος δὲ γυνὴν τῇ κεφαλῇ πρὸς Τισσαφέρνην μαχόμενος, καίτοι Κλεόρχῃ ἀπαγορεύοντος αὐτῷ μὴ πολεμεῖν, ἀπέθανεν. οἱ δὲ Ἕλληνες ὑπὸ Κλεόρχῳ τεταγμένοι Ἀσιαῖον προεβύλλοντο βασιλεῦσιν αὐτῶν· ὃ δὲ παρητήσατο. βασιλεὺς δὲ τὴν τοῦ Κύρου κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα ἀποκόψας τοῖς Ἕλλησιν ἔπειπε, ζητῶν τὰ ὄπλα ὡς παρὰ νεκρῶν· οἱ δὲ οὐκ ἔδοσαν. δόλιον δὲ Τισσαφέρνης παραβὰς τοὺς ὄρκους προδίδωσι βασιλεῖ τὸν Ἕλληνας καὶ Κλεόρχον καὶ Μένωνα, οὓς ἀναιρεῖ. καὶ Ξενοφῶν αὐτῶν ἐξαπατρεῖ καὶ πάντας ριζῇ. ἐλθόντες δὲ καὶ εἰς Θρόακην ἐμίσθωσαν ἑαυτοὺς Σεύθῃ τῷ βασιλεῖ· μύριοι διασωθέντες.

Ξενοφῶν Ἀντιοχέως ἰσορικός Βαβυλωνιακὰ· ἔστι δὲ ἔρωτικὰ.

Ξενοφῶν Ἑφέσιος ἰσορικός Ἑφεσιακὰ· ἔστι δὲ ἔρωτικὰ βιβλία ἰ', περὶ Ἀβροχόμου καὶ Ἀνθίας. καὶ περὶ τῆς πόλεως Ἑφεσίων, καὶ ἄλλα.

Ξενοφῶν Κύπριος ἰσορικός Κυπριακὰ· ἔστι δὲ καὶ αὐτὰ ἔρωτικῶν ὑποθέσεων ἰσορία περὶ τε Κινύραν καὶ Μύρραν καὶ Ἀδωνιν.

Ξενώνας δόμον τοῦ ὑποδεχομένου τοὺς ξένους καὶ ἀρρωστοῦντας.

Ξέρξης Περσῶν βασιλεὺς. οὗτος τοῦ πατρὸς Δαρείου τελευτῶντος καὶ "μμένησο Μαραθῶνος" εἰπόντος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐστράτευσε, καὶ πρῶτον κήρυκας ἔπειπεν αἰτῶντας γῆν καὶ ὕδωρ. Ἀθηναῖοι μὲν οὖν τοὺς πρέσβεις ἐξεκέρηξαν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ τὸν ὑπακούειν συμβουλευσάντα κατέλευσαν, καὶ γυναῖκα καὶ παῖδας· Μακεδαιμόνιοι δὲ ἐς φρέαρ ἐμβαλόντες γῆν ἐπέβαλον. μηνίσαντος δὲ τοῦ Θεῆ ἐνόσησεν. χρῆσαντος δὲ τῷ Θεῷ δίκας δῶναι Ξέρξῃ ὑπὲρ τῶν κηρύκων, Βᾶλις καὶ Σπέρχης ἀνταίρειτοι ἐς Πέρσας ἀνῆλθον, δώσαντες δίκας. ὃ δὲ θανυμάσας ἀφῆκε ζῶντας, καὶ ἡ νόσος ἐπαύσατο. ὃ δὲ περὶ μὲν μυριάδας τῶν Ἀγρυπτίων καὶ Φοινίκων καὶ Κυπρίων ἐξαποπέδενεν. ἐν Σύρδει δὲ γενομένην ὁ ἥλιος ἐξέλιπεν. εἶχε δὲ ἐπιλέκτας μυρίους, οὓς ἀθανάτους ἐκάλε. διώρρξε δὲ καὶ τὸν Ἄθω, Μακεδονικὸν ὄρος. ἔξενε καὶ τὸν Ἑλλησποντον μεταξὺ Σησῆ καὶ Ἀβύδα· διαλυθέντος δὲ ὑπὸ χειμῶνος μέρους πένδας τε εἰς τὴν θάλασσαν καθῆκε καὶ ἑμασίγη τὸ ὕδωρ. προσενηχθειῶν δὲ αὐτῷ καὶ σιταγωγῶν νηῶν Ἑλληνίδων ἀφῆκε, τροφὴν εἶναι

δοῦλον εἰπών. κατασκόπους δὲ λαβὼν, δέϊξας τὴν δύναμιν ἅπασαν ἀφῆκε.

Ξεσίον μέτρον ἐπὶ ὄγκων.

Ξεσόν ὠμαλισμένον.

Ξηνός ὁ κορύμης.

Ξηραίνω τὸ ψύχω.

Ξηραλοῖφεῖν Ἀισχίνης κατὰ Τιμάρχῃ (138). Ξηραλοῖφεῖν ἔλεγον τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι. μήποτε δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν λεγόμενον Ξηροτρίβεσθαι οὕτως ἐλέγετο. Harp.

Ξηραλοῖφία καὶ Ξηραλοῖφεῖν τὸ ἄνευ τοῦ λούεσθαι ἀλείφεσθαι.

Ξηρίον εἶδος λατρικόν.

Ξηρόλοφος. ὅτι τὸν Ξηρόλοφον πρῶτον θέρμα τινὲς ἐκάλουν· ἐν αὐτῷ γὰρ κοχλῖαι ἰς, καὶ Ἀρτέμιδος σύνθετος εἴλη καὶ Σεβήρου τοῦ κτίσαντος, καὶ θεμάτιον τρίπουν· ἐνθα ἐθυσίασε πολλὰς θυσίας Σεβήρος· ἐνθα καὶ χρησμοὶ πολλοὶ τῷ τόπῳ γέγονασι, καθ' ὃν καιρὸν καὶ κόρη παρθένος ἐτύθη. καὶ θέσις ἦν ἀστρονομική, ἧς χρόνους διαρκέσασα. Codin. orig. CP p. 17.

Ξηρός ὁ ἰσχνός.

Ξηρὸς ἰδρώς ὁ μὴ ὑπὸ λουτρῶν ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων γινόμενος.

Ξηρὸς λίθος ὁ ἄνευ πηλοῦ κτιζόμενος· "ἦν γὰρ λίθῳ ξηρῷ διεσκευασμένον τὸ φρέριον, ἐκ μεγάλων λίθων συνηρμοσμένον."

Ξίρις εἶδος φυτοῦ ἀρωματικοῦ.

Ξιφὴν ὁ φέρων ξίφος.

Ξιφήρης ξίφος ἔχων. καὶ τὸ πληθυντικὸν Ξιφήρεις.

Ξιφηφορία φέρειν τὰ ξίφη. καὶ Ξιφηφόρος.

Ξιφίζειν τὸ χειροτονεῖν, παραπλήσιον ξίφει τὸ τῆς χειρὸς σχῆμα ποιοῦντα.

Ξιφισμός σχῆμα ἐκ τῆς ἐμμελείας καλουμένης.

Ξιφοκτονεῖν ξίφεσιν ἀναιρεῖν.

Ξίφος καὶ Ξιφίδιον.

Ξιφουλκία· "οὐκ εἶναι φασὶ Ξιφελκίας εὐμοιρίαν."

Ξόανον ἄγαλμα, εἰδῶλον, ζώδιον, ἀνδριάς.

Ξουθή εὐμορφοτάτη. (ΑΡ 7 192) "οὐδέ με κεκλιμένον σκιερὴν ὑπὸ φυλλὰδα τέρψεις, Ξουθῶν ἐκ πτερόγων ἥδη κρέκουσα μέλος."

Ξουθῆς· Ἀριστοφάνης (Αν. 750) "δὲ ἐμῆς γένους Ξουθῆς μελέων Πανὶ νόμους ἱερὸς ἀναφαίνω."

ζουθόν λεπτόν, καπυρόν, ἀργυροῦν. (an λιγυρόν), ξανθόν, καλόν, πυκνόν, ὀξύ, ταχύ. οἱ δὲ ποικίλον, εὐειδές, διαυγές. (A Pac. 1177) "ὡςπερ ζουθός ἱππυλεκτροῶν τοὺς λόγους σείων."

Ξεῦθος ὄνομα κύριον.

ξυγγενεῖς τοῦμοῦ τρόπε (A Th. 581) ἀντὶ τοῦ τὰ αὐτὰ πράττουσαι.

ξυγγενοῦ σύνελθε. (A Lys. 317) "ὡ δέ-σπονιμ νίκη, ξυγγενοῦ."

ξυγγέωργος προπαροξυτόντης· σύνδε-τον γάρ, ὡς πάγκαλος πάνσοφος. τὰ γὰρ εἰς ος ὀξύτονα συντιθέμενα βαρύνεται. Ἀριστο-φάνης Πλούτῳ (223). "τοὺς ξυγγεώργους κά-λεσον."

ξυγγνώμη πρωτοπείρω, ἐπὶ τῶν ἐν πρώτοις τινὸς διαμειρανόντων.

ξυγγραφεῖς. "οἱ περὶ Πείσανδρον ἐλ-θόντες εἰς Ἀθήνας, πρῶτον μὲν τὸν δῆμον ξυλλέξαντες εἶπον γνώμην, ἵ ἄνδρας ἐλέσθαι ξυγγραφεῖς αὐτοκράτορας· τούτους δὲ ξυγ-γράψαντας γνώμην εἰσενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον εἰς ἡμέραν ῥητήν, καθότι ἄριστα ἡ πόλις οἰ-κῆσται. ἐπεὶ δὲ ἡ ἡμέρα ἐφῆκε, ξυνέλεξαν τὴν ἐκκλησίαν ἐς τὸν Κολωνόν, ὃ ἦν ἱερὸν Ποσειδῶνος, καὶ ἐσήμεικον οἱ ξυγγραφεῖς ἄλλο μὲν οὐδέν, αὐτὸ δὲ τοῦτο, ἐξεῖναι μὲν Ἀθηναίων ἀνατρέπειν γνώμην ἣν ἄν τις βέ-ληται· ἣν δὲ τις τὸν εἰπόντι ἡ γράψῃται παρανόμων ἢ ἄλλῳ τῷ τρόπῳ βλάβῃ, με-γάλας ζημίας ἐπέθεσαν. ἐνταῦθα δὲ λαμ-πρῶς ἐλέγετο ἤδη μήτε ἀρχὴν ἄρχειν μηδε-μίαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου μήτε μισθοφορεῖν, προέδρους τε ἐλέσθαι πέντε ἄνδρας, τέττες δ' ἐλέσθαι ἑκατὸν ἄνδρας, καὶ τῶν ἑκατὸν ἕκασον πρὸς ἑαυτῷ τρεῖς· ἐλθόντας δὲ αὐ-τοὺς τετρακοσίους ὄντας εἰς τὸ βουλευτήριον ἄρχειν, ὅπῃ ἂν ἄριστα γινώσκωσιν, αὐτοκρά-τορας· καὶ τὰς πεντακισχιλίας δὲ ξυλλέγειν, ὅποι' ἂν αὐτοῖς δοκῇ. ἦν δὲ ὁ ταύτην τὴν γνώμην εἰπὼν Πείσανδρος, καὶ τὰλλα ἐκ τῆ προφανοῦς προθυμότητι ξυγκυταλύσας τὸν δῆμον" (Thuc. 8 67).

ξυγγράψαι καὶ γράψαι. τὸ μὲν γρά-ψαι ἐφ' ἑνὸς πράγματος, τὸ δὲ ξυγγράψαι ἐπὶ πολλῶν. ἡ ξυγγράψαι τὸ μετ' ἐπιμελείας καὶ σπευδαίως συντάζει, γράψαι δὲ τὸ ὑπλῶς καὶ μὴ ἐπιμελῶς τὴν ἀλήθειαν εὐρεῖν. sch. Thuc. 1 1.

ξυεῖ γράφει, ὡς παρ' Ὀμήρῳ. ἐνθεν καὶ

τὰ ξύσματα γράμματα.

ξυήλην, ἣν ξυάλην λέγομεν. Ξενοφῶν Κύρη ἀναβάσει (4 7 15) "εἶχον δὲ θύρακας λινοῦς μέχρι τοῦ ἥτρου, ἀντὶ δὲ τῶν πετρώ-γων σπάρτα πυκνὰ ἐσραμμένα. εἶχον δὲ καὶ κράνη, καὶ παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριον, ὅσον ξυήλη Λακωνική." ἦν Ἀττικοὶ κηΐσιν, Λά-κωνες δὲ ξυήλην λέγουσιν. Ὀμηρος (A 638) "ἐπὶ δ' αἰγίον κηΐ τυρόν κηΐσει χαλκείη." οἱ μὲν οὖν Ἀττικοὶ τὸ ῥῆμα οὕτως λέγουσι "κάπικην κάπιοθίειν," οἱ δὲ Λάκωνες τοῦ-νομα ξυήλην. ὡς καὶ Ξενοφῶν φησὶν ἐν τῇ δ' τῆς Ἀναβάσεως (8 25) ὅτι Δρακόντιος ἐφυγεν ἐκ Σπάρτης παῖς ἐτι ὢν, ἀποκτείνας ξυήλη Λακωνικῇ παιῖδα. διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ κηΐ οἱ Λακωνεῖς ξυεῖν λέγουσιν, ὡς καὶ Σώφρων "ἂν τις τὸν ξυεῖται ἀντιξυή." καὶ πάλιν "ξυεῖται ὁ χορογός."

ξύλα κλίνεια τὰ τῶν κλινῶν.

ξύλεια (Polyb. 3 42) ἡ τῶν ξύλων τῶν νυμπηγησίμων συλλογή.

ξύλιμος.

ξύλλαβεῖν. διτετὶ ἐξιν ἡ χρῆσις τῆ συλ-λαβεῖν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· πρὸς γὰρ διάφορον κλίσειν διάφορος καὶ ἡ διάνοια. ἐὰν μὲν γὰρ πρὸς αἰτιατικὴν ἢ σύνταξιν ἦ, ἐχθρὰ καὶ δυ-σμένειαν παρίσῃσι τῆ συλλαμβάνοντος, κακερ-γίαν δὲ τοῦ συλλαμβανομένου, ὡς νῦν "ξύλ-λαβεῖν τὸν ἄνδρα." καὶ Δημοσθένης ἐν τῇ κατὰ Μειδίῃ (116) "οὐχὶ συλληψόμεθα αὐ-τόν;" ἐὰν δὲ πρὸς δοτικὴν, σημαίνει φιλίαν καὶ συμμαχίαν, ὡς Ἰσοκράτης ἐν ταῖς Πα-ραίνεσιν (3) "ὄρω δὲ καὶ τὴν τύχην ἡμῶν συλλαμβάνεσθαι." ἴσον τῇ συναγωνιζόμενῃ· ἐπάγει γοῦν "καὶ τὸν πυρόντα καιρὸν συνα-γωνιζόμενον." καὶ Δημοσθένης πρῶτος Φι-λιππικῶν. sch. A Ach. 205.

ξύλον ἀγκύλον οὐδέ ποτ' ὀρθόν. ὅτι δυσχερές ἐκ φαύλων ἀγαθὸς ἀπεργάσασθαι.

ξύλοχος σύνδενδρος καὶ ξυλώδης πάγος, δρυμός, ὕλη, χέρσος, ἀγρός, τόπος· οἱ δὲ κοίτην θηρίου. (AP 6 263) "οὐδ' ἔκετ' ἐκ μάν-δρης αὐθις ἐπὶ ξύλοχον."

ξύλων ἐρεψίμων. σεγάσματά ἐξι τὰ ἐρεψίμα, εἰς τὰς οἰκίας κατατεταγμένα.

ξυμβάινοντα συμφωνοῦντα. "πρὶν τὰ ἔργα τοῖς λόγοις ξυμβάινοντα ὀφθῆναι."

ξυμβαινούσης συμφωνεμένης, ἀρεσκέ-σης. "ὅτι ἀποχρῶν ἔσαι τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτηδεῖα τῆς ξυμβαινώσης τι-

μῆς" (cf. v. ἀπαρχᾶν)." καὶ αὐθις "ἐθέλιν σπείσασθαι, εἰ μᾶθαι ἐφ' οἷς τισὶ ξυμβαίνειν."

ξυμβάλλειν νοεῖν. "ὁ δὲ οὐ χαλεπῶς εἶχε ξυμβάλλειν τὸν στρατηγὸν ἐριβεβληκέναι αὐτοῖς τὸν φόβον."

ξύμβλητο (Hom. Ξ 39) συνήντησε.

ξύμβολον ὕρνικ φασίν, ἐπειδὴ συμβόλως ἐποίαν τοὺς πρώτοι συναντῶντας καὶ ἐξ ἀπαντήσεως προσημεινόντας. sch. A Av. 722.

ξύμβολους. οὕτω τοὺς διὰ τῶν πτωρῶν οἰωνισμοὺς ἔλεγον. ἀντιτίθεντο δ' οὗτοι Διμήτρει.

ξύμμιξασα συντυχοῦσα. (A Eccl. 538) "οὐδεμιᾷ γὰρ δεινότερα σε ξυμμιξάσ' οἶδα γυναικί," ἀντὶ τῆ ἰκακωτῆτης, φρονιμωτῆτης.

ξύμπάθεια συμπάθεια. ὅλως δὲ ὁ διὰ τῆ ἑ σχηματισμὸς κοινός ἐστι τῶν τε Ἰωνῶν καὶ τῶν Ἀττικῶν.

ξύμπονήσαντι ἀντὶ τοῦ ὑπομείναντα.

ξύμφερω συμβασάζω. (A Eccl. 897) "φέρε νυν ἐγὼ σοι ξυμφέρον."

ξύμφοράν φησι Θουκυδίδης τὴν ἀπὸ περιστάσεως δυσυχίαν, καὶ ἂν ἐξ οἰκείας ἀβηλίας κακοπραγίαν ἦτοι κακίαν· καὶ γὰρ αἱ τῆς φύσεως ἐλαττώσεις καὶ διαπτώσεις κακίαι πάντως εἰσίν. ἡ ξυμφορὰς τὰς ἀποτυχίας. (Thuc. 1 140) "ἐνδέγεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἥσπον ἀμειψῶς χωρῆσαι ἢ καὶ τὰς διανοίας τῆ ἀνθρώπου." sch. Thuc. 1 127.

ξύν Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ σύν, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια. ἔγω καὶ οἱ παλαιοὶ πάντες.

ξύνάγχεια ὁ κοῖλος τόπος. Ἀρριανός (cf. v. ὑποτεμόμενος) "ὁ δὲ ὑποτεμόμενος αὐτὸν ἐν ξυναγκείᾳ τινὶ βύλλει κατὰ νῶτε τὸν ἄνθρωπον."

ξύναίρεται συνάπτεται, καὶ ξυναιρούμενον συναπταλμβανόμενον. "εἰ ξυγχωρήσαιμεν τὸ παρὰ σοῦ κομισθὲν γράμμα ξυναυρόμενον τῇ κατὰ σέ πολιτείᾳ" (Menand. p. 372 Nieb.).

ξύναλλίζω τὸ συναθροῖζω.

ξύναλλαγή ἀμοιβή, πυραμυθία, συνάντησις. "λήγει δ' ἔρις δραμούσα τοῦ προσωτάτω ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγῳ" Σοφοκλῆς (Ai. 731). ἡ ξυναλλαγή ἡ ὁμιλία.

ξύναλλαγή. (S OR 960) "πότερα δόλοισι" τέθνηκεν "ἢ νόσου ξυναλλαγῇ; νόσοις ὁ τλήμων, ὡς εἴκεν, ἔφθιτο, καὶ τῇ μακρῷ

γε συμμετρούμενος χρόνῳ."

ξύνάορον γαμετήν.

ξύναυλία αὐλησίς τις σύμφωνος, ἐπὶ δύο περαινόμενῃ αὐλωδία.

ξύναυλίαν κοινωνίαν.

ξύναυλίαν πενθήσωμεν, Οὐλύμπου νόμον (A Eq. 9), τατέξιν ὁμοῦ ἀποδυνώμεθα. ξυναυλία δὲ καλεῖται, ὅταν δύο αὐληται τὸ αὐτὸ λέγωσιν, ἢ ὅταν κιθάρα καὶ αὐλὸς συμφωνῇ. νόμοι δὲ καλοῦνται οἱ εἰς θεῶς ὕμνοι. "Ὀλυμπος αὐλητῆς γέγονε, Μαρσὺς μαθητῆς, καὶ αὐτοὺς δυσυχῆσας διὰ μεσικῆν. καθάπερ οὖν Ὀλυμπος εὖρε τὸ συναυλεῖν, καὶ ἡμεῖς ὅμοια καὶ ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς φωνῆς ὁδυνώμεθα. μιμησώμεθα ἐν τῷ θρητεῖν συναυλίαν Ὀλύμπῳ. οὗτος δὲ ὁ Ὀλυμπος ἐν Θρυγίᾳ τῆς αὐλητικῆς νόμους ἐποίει. ἔγραψε δὲ καὶ θρηνητικούς νόμους.

ξύναυλον· παρ' Ἀριστοφάνει (Ran. 212)

"ξύναυλον βοάν" τὴν μετ' αὐλῶν κοινήν.

ξύνδιενεγκεῖν συμπράξαι, συναγωνίσασθαι. (Procop. Goth. 3 34?) "οἱ δὲ ἐδίοντο πόλεμον τὸν πρὸς Λογγιβάρδους ξυνδιενεγκεῖν σφίσιν. οἱ δὲ διασχίλους ἐπεμψαν."

ξύνδιήνεγκαν συνέκαμον, συνεπράξαντο. "πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, εἰσβολὰς τε καὶ μάχας," ἀντὶ τῆ ὑπερήνεγκαν. οὕτως Ἀριστοφάνης (Eq. 599).

ξύν δίκη ἀντὶ τοῦ πρεπόντως, εὐλόγως·

"ξύν δίκη ταῦτα ἀξιοῦν ἔφη τὸν βασιλέα."

ξύν δίκη κατὰ τὸ πρέπον. "τὰ γέρα τά-β τοις ξύν δίκη νενέμητο ἐκάσις."

ξύνέβημεν ὠμονοήσαμεν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (67) "εἰτα τῇ χρόνῳ κοινή ξυνέβημεν."

ξύνέηκε (Hom. A 8) συνέβαλε.

ξύνεῖα.

ξύνερχομένην. εὐτυχθῆναι, αὐξήθηαι.

ξύνεπιλαβεῖν συναγωνίσασθαι. "πίσην Ῥωμαίοις εἶναι τὴν πόλιν, ὡς Ἀσκούλλῳ τε ξυνεπιλαβεῖν τῇ πρὸς Μιθριδάτην πολέμῳ."

ξύνέρξετε ἀποκλείσατε. Σοφοκλῆς (Ai. 593) "οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος;"

ξύνες (Hom. B 26) ἀντες, ἄκουσον.

ξύνέσεως συνέσεως, φρονήσεως. "ὁ δὲ πρῶτος ἦν καὶ ξυνέσεως εὐ ἥκων," ἀντὶ τοῦ καλῶς καὶ ἐπὶ πλεῖστον "καὶ ἀρετῆς μεταποιεῖσθαι ἐξεπιστάμενος" (Procop. Vand. 1).

ξύνετρέβη τῆς κεφαλῆς. οὕτως ἐπὶ

γενικῆς τάττουσιν. "ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς (A Pac. 70).

ξυνευνέτης ἀρσενικῶς. θηλυκῶς δὲ διὰ τοῦ ι.

ξυνήγαγε συνήρμοσεν· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέσι (83) "πόσου τὸν πρωκτὸν συνήγαγεν;" περὶ Κλεωνόμου."

ξυνήδετο συνηφραίνετο.

ξυνήια κοινὰ χρήματα. Hom. A 124.

ξυνήκα ἐνόησα.

ξυνήσθετο ἐνόησε.

ξυνθήματα ὑπομνήματα· Σοφοκλῆς (OC 1593) "οὐ τὰ Θυσίως Πειρίθου τε κέεται πῖς' αἰεὶ ξυνθήματα," ἃ ἔθεντο πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς εἰς ἕδου καταβάσεως. καὶ αὖθις "ὥσπερ ἀπὸ ξυνθήματος αὐτοκράτορα τοῦτον ἐπευφήμησεν ὁ στρατός." "οὐκ ἀφ' ἐνὸς ξυνθήματος, ἀλλὰ διεσπασμένως καὶ ἕκ εἰς ἐν ξυμβαίνουσιν τὴν βοήν."

ξυνίασι συνέχονται.

ξυνίεις ὑπονοεῖς· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (45) "εἴτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιον τῷ θεῷ."

ξύνιον ἤκουον. Hom. A 273.

ξυννετημένων σεσωρευμένων· Θουκυδίδης (7 87) "τῶν νεκρῶν ὁμοῦ ἐπ' ἀλλήλοις ξυννετημένων ὁρμαὶ ἦσαν οὐκ ἀνεκτοί."

ξυννένοφεν ἐπινεφῇ καὶ συννεφῇ καὶ συννέγελ' ἐσιν. Ἀριστοφάνης Ἀναγνώρῳ "καὶ ξυννένοφε καὶ χειμέρια βροντᾷ μάλ' ἐν." καὶ ἐν Νήσοις "ὥς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυννενοφυῖα βυδίζει," ἀντὶ τοῦ σκυθρωπύζουσα.

ξυνοδόκος ξενοδόκος.

ξυρόν κοινόν.

ξυνοπαδός ὁ ἐπόμενος καὶ ἀκολουθῶν.

ξυνουσία τῷ ἔργῳ, τῇ πείρᾳ· "ταῦτ' ἐσὶν ὧ ξέν' οὐ λόγοις τιμώμεν, ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέω" Σοφοκλῆς (OC 63).

ξύν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κωδύρεται (S Ai. 383) ἀντὶ τοῦ θεοῦ βυλομένη καὶ τὰ κακὰ μεθίσταται εἰς τέρψιν.

ξυνωμοσία ἡ ὀρκωμοσία.

ξυνωμότης συσυσιαστής· (A Vesp. 527) "ξυνωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυραννικά."

ξυνωμοτῶν ξυνωμοσίαν πεποιημένων, τουτέστι πίσεις δι' ὀρκων δόντων ἑαυτοῖς καὶ συνθήκας κατὰ τινῶν πεποιηκότων ἐπὶ καταλύσει τινῶν. Ἀριστοφάνης (Eq. 257) "βοηθεῖθ', ὥς ὅτ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν."

ξυνωρίς τὸ μὴ πληρὲς ἄρμα, ἀλλ' ἐκ

δύο ἵππων συνεσῶς, δ νῦν δίφρον καλοῦσι. sch. A Nub. 15.

ξυνωρίς συζυγία. ἡ ἄρμα ἐκ δύο ἵππων συνεζευγμένον.

Ξυπεταιῶν. δῆμος τῆς Κεκροπίδος Ξυπεταιίᾳ, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ξυπεταιῶν. Harp.

ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῶ, ὥς μὴ χαίρειν τινά (S Ai. 786), ἀντὶ τοῦ μέχρι βάθους διικνεῖται, ὥς μὴ χαίρειν. τὸ δὲ τινά παρέρχει.

ξυρήκης ὁ ξυρήσιμος καὶ κουριῶν.

ξυρησμός.

ξυρίδες καμπάκια, ζυγάβδια, ἡ ἄλλα ἐπόδημα διάφορον.

ξυρός τὸ ἐργαλεῖον.

ξυρός εἰς ἀκόνην, παροιμία πρὸς τὰς ὧν βούλονται τυγχάνοντας, ὁμοία τῇ "ὄρος εἰς ἄχυρα."

ξυροῦ ἀκμῆς τοῦ ὀξύτατου, κατὰ λεπτότητα τῶν σιδηρίων.

ξύσσιτος σύντροφος, συνδιαιτητής.

ξύσαθεύσω σὺν σοὶ ὑπῆσσω τῷ ἔρωτι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κρεῖων. sch. A Lys. 844.

ξύσαρχεῖς τοῦ γυμνασίου ἀρχεῖς.

ξύσιδα λεπτὸν ὕψασμα, περιβόλαιον.

ξύσιδα τὸ παχὺ ἱμάτιον.

ξύσις χιτῶν παθήρης γυναικεῖος. οἱ δὲ τραγικὸν ἔνδυμα ἐσκευοποιημένον καὶ ἔχον ἐπιπόρημα. οἱ δὲ τὸ λεπτόν, παρὰ τὸ ἐξυσθαι. ἰδίως δὲ τὸ τῶν τραγωδῶν ἔνδυμα.

ξύσις λέγεται τὸ προκωτὸν ἱμάτιον, ὃ οἱ ἡνίοχοι μέχρι νῦν φορεῖσι πομπεύοντες. χρωται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τραγικοὶ βασιλεῖς. ξύσιδα δὲ προπαροξυντόνως οἱ Ἀττικοί· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (70) "ὥσπερ Μεγακλῆς ξύσιδ' ἔχων." ξύσις ἐστὶ καὶ ἱππικὸν ἔνδυμα, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις.

ξύσόν δορυῶλλον, ἀκόντιον, καὶ τὸ τέλειον δόρυ· καὶ ὁ τόπος ἐνθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται. Ἀρριανὸς (Immo Dexippus p. 12 Nieb.) "τὰ σημεῖα τῆς ἐπιλέκτου στρατῶς αἰτοί, εἰκόνες βασιλεῖοι, σέμματα, πάντα χρυσᾷ, ἀνατεταμένα ἐπὶ ξυσῶν ἡργυρωμένων."

ξύσος ὁ ἔξεσιμένος.

ὁ ἀπροδρῶν εἶδος μήλοισ μικροῖς ἐμφερές, ὁπώρα.

ὁυρίζω τὸ γυναιξὶ λαλῶ· ὁαρος γὰρ ἡ ὁμιλία.

ὁαρισμοὶ διαλογισμοί.

δαριζύς γυναικώδης ὁμιλος.

ὀβελίας ἄρτος.

ὀβελός. καὶ ὀβελίσκος ἡ σόβλα. Ξενοφών (Anab. 7 8 14) "ἐπάταξεν ἔνδον βομπήν τις ὀβελίσκῳ διαμπερές τὸν μηρὸν τῷ ἑγγυτάτῳ." καὶ παροιμία "τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ" ἐπὶ τῶν τὰ χεῖρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων αἰρουμένων.

ὀβολός ὁ τόκος. εἶδος νομίσματος. ὀβολός δὲ παρὰ Ἀθηναίους εἴς ἐξι χαλκῶν, ὁ δὲ χαλκὸς λεπτῶν ζ'. τὸ δὲ τάλαντον τῷ ἀργυρίῳ λιτρῶν τῶν νῦν δ', καὶ νομισμάτων ἡ' καὶ εἴς. ἡ δὲ μνᾶ ἑξακσὸν ἐστὶ τοῦ ταλάντου. τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυσοῦ ἐξαπλάσιόν ἐστι.

ὀβολοῦ κοριάννοις τὴν βουλὴν ἀνυλαβὼν ἐλήλυθα" Ἀριστοφάνης (Eq. 679), ἀντὶ τοῦ συναρπάσας ἱκανοὺς καὶ κουφίους καὶ μετεωρίσας εἰς ἑμαυτὸν τῇ εὐνοίᾳ ἐπέισα ῥέπειν. ὀβολοὶ δὲ εἰσιν οὓς καλοῦμεν φόλλεις (cf. v. κέρματα). "ὁ Ἰσθμινανός, τῶν ἀργυρομοιβῶν ὑπὲρ ἐνὸς σατῆρος χρυσὸν προΐεσθαι τοῖς ξυμβάλλουσιν εἰωθότιον ἰ' καὶ σ' ὀβολούς, αὐτὸς ἐπιτεχνώμενος κέρδη οἰκεῖα π' καὶ ρ' μόνους ὑπὲρ τοῦ σατῆρος διετάξατο δίδωσθαι ὀβολούς." καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης (Ran. 141) "φεῦ ὡς μέγα δύνασθον πανταχῇ δὴ ὀβολῶ," διὰ τὸ λεγόμενον ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ σώματος δύο ὀβολὸς βάλλεσι. λέγεται καὶ τριώβολον, τῶν σρατηγῶν βλακείας χάριν προσκείμενον.

ὀβολοσατεῖ ἀντὶ τοῦ δανεῖν. Ἀνσίς "οὐδ' ἂν εἰ πολὺ ἐλάττονα τόκον λογισαιοῖ τις ἢ ὅσον οὗτοι ὀβολοσατοῦντες τὰς ἄλλας πρῶττονται." ἔλεγον δὲ ὀβολοσάτας τὰς δυνεῖς, ὡς Ὑπερίδης καὶ ἡ κωμῳδία. Hap. ὀβολοσάτης.

ὀβριμοεργός ὁ μεγάλη ἔργα ποιῶν.

ὀβριμος ἰσχυρός.

Ὀβριον ὄνομα πόλεως.

ὀγδόη ἡ μέλλουσα κατὰς αἰς. "δὺς μερίδα τοῖς ἐπτά, καὶ γε τοῖς ὀκτώ" (Ecclesiast. 11 2).

ὀγδοήκοντα καὶ ὀγδώκοντα. (AP 6 226) "ἀλλ' ἐπὶ τούτοις Κλείτων ὀγδώκοντ' ἐξεπλήρωσ' ἔτεα."

ὀγδοηκσός. ὀγδοηκονταέτης.

ὀγκιον (Hom. φ 61) ἄγγειον ἐν ᾧ τὰ σίδηρα.

ὀγκοὶ αἱ ἀκίδες.

ὀγκος τὸ βάρος. Σοφοκλῆς (El. 1142)

"μικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν μικρῷ κύνει," περὶ τῶν Ὀρέων λειψάνων. καὶ ἐν Τραχινίαις (819) "ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν μητρίον;" καὶ εὐόγκον τὸ εὐβάστακτον.

ὄγκος. Πισίδης "εἰς τρεῖς γὰρ ὄγκους τὴν σρατὴν περισχίσας ὑπέειλε τὰς σῆς, τῷ δοκεῖν περιτρέχων." "Μαυρίκιος δὲ ὁ βασιλεὺς συνεκέραισεν ἐν ἑαυτῷ ἄμφω τὰ ἐναντίως ἔχοντα ἀλλήλοις, ὄγκον φρονήματος καὶ πρᾶντη" (cf. v. Μαυρίκιος). καὶ αὐθις "Κρατερός ὁ Μακεδὼν μέγιστός τε ὀφθῆναι καὶ οὐ πρόσω ὄγκου βασιλικοῦ" (cf. v. Κρατερός).

ὀγκύλλεσθαι ὑπαναχεῖν καὶ ὄγκος περιβάλλεσθαι, σεμνύνεσθαι. ἐν τῷ περὶ εἰρήνης δρώματι φησιν Ἀριστοφάνης (462) "ὑπότειτε δὴ πᾶς καὶ κάταγε τοῖσιν χάλοις." εἰτα μὴ ἐλκόντων φησιν (469) "οἱ ὀγκύλλεσθε," ἀντὶ τῷ ὅλα ἐπεριείδεσθε μὲν τῷ σχοινίῳ, προσποιοῦμενοι ἔλκειν, οὐχ ἔλκετε δέ· ἢ τὸν ὄγκον περιβάλλεσθε καὶ ἀλαζονεύεσθε καὶ ὑπερηφανεύεσθε. ὡς φιλοπόλαμοι δὲ ἔχῃ εἰλον, ἡ ὡς ἐκσπονδοί.

ὀγκυλλόμενος ὑπερήφανος.

ὄγμος ἡ κατὰ εἶχον ἔφοδος τῶν θεριζῶν. καὶ ὄγμοι σαχῶν. καὶ Σοφοκλῆς (Phil. 162) "φορβῆς χρεῖα εἶλον ὄγμυνεῖ τόνδε πέλας που." καὶ ἐπόγμιοι Δημήτηρ ἡ ἔφορος τοῦ θέρους. ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 258) "τὰν διν, ὦ Δύματερ ἐπόγμιοι, τὰν τ' ἀκέρωτον μόσχον."

ὄγγυαι ἀγρόδεις, ἢ ἄπιοι.

ὀδαῖα τὰ ἐφόδια.

Ὀδαίναθος ἀπὸ Συρίας. οὗτος τῷ φιλοσόφῳ Πλωτάρχῳ συνὼν ἀποριῶν ἐνεπέπλη τὰς τῷ διδασκάλῳ διατριβάς, καὶ ἐκ εἴῃ τὸν λόγον ἀνύτειν συμποδίζομενον. ἀλλὰ πρὸς σύνεσιν τοῦ ἀληθοῦς ἐνδεέστερος ἦν ὁ Ὀδαίναθος. οὐκ οὐκ οἶσθαι δεῖν ἐκείνος ἤϊε τὸν φιλόσοφον ἐρωτᾶσθαι, ἢ δὲ ἀποκρίνεσθαι ἐκ τοῦ παρυτυχόντος ὀτιοῦν· μάλιστα δὲ χυλεπὸν καὶ ἐγγύς τι ἀδύνατον εἶναι περὶ θεῶν τι λέγειν ἢ φρονεῖν, ἀνθρώπους ὄντας. Damascius?

ὀδάξ τοῖς ὁδοῦσιν ἐνδεδηχότες. "Διόγε· νες, ἄγε, λέγε, τίς ἔλαβέ σε μῦθος ἐξ Αἰδός; ἔλαβέ με κυνὸς ἄγριον ὀδάξ." Diog. L. 6 79.

ὀδαξησμός κνησμός καὶ ὀδόντων τρισμός.

ὅδε ἐγώ αὐτὸς ἐγώ.

ὁ δεῖνα καλός. "ἴδιον ἔραςῶν ἦν τὸ τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις ἢ δένδροις ἢ φύλλοις δένδρων, οὕτως, ὁ δεῖνα καλός" (sch. A Ach. 144). τῷ δεινός, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα.

ὁ δέ τις ἀντὶ τοῦ ἄλλος δέ τις.

ὁδηγία ἢ προπομπή.

ὁδηγῶ αἰτιατικῇ.

Ὀδηθῶς ὄνομα κύριον.

Ὀδησός ὄνομα πόλεως.

Ὀδῖος (Hom. B 856) ὄνομα κύριον.

ὁ Διδὸς Κόρινθος, παροιμία ἐπὶ τῶν πάλοι μὲν εὐπραγησάντων, ὕστερον δ' ἐκ αὐτῶς ἀπαλλαζάντων. cf. v. Διδὸς Κόρινθος.

ὁδότης ὁδοπότης.

ὁδμή ἀποφορά, ὁσμή.

ὁδοιδόκος ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανούργος κλέψ. καὶ ὁδοιδοκῶ τὰς ὁδοὺς ἐπιτηρῶ.

ὁδοιπορία. καὶ ὁδοιπόριον (Hom. o 506) τὴν ἐπὶ τῷ συμπλέεσθαι εὐχλίαν.

Ὀδομάντες ἔθνος Θρακικόν. Ἀριστοφάνης (Ach. 157) "τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πῶς ἀποτεθρίαιεν;" ἀντὶ τῷ ἔτιλεν. cf. v. ἀποτεθρίαιεν.

ὁδός οὐδός. Σοφοκλῆς (OC 1590) "ἐπεὶ δ' ἀφῆκτο τὸν καταφράκτην ὁδόν," τουτέστι τὴν φλιάν, "χαλκοῖσι γῆθεν ἐρριζωμένον." περὶ τοῦ ἔδου φησίν.

ὁδός. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους (53) "ἢ ἐν ὁδῷ καθελῶν" ἀντὶ τοῦ ἐν λόγῳ καὶ ἐνέδρῳ. τοιούτον δὲ καὶ τὸ Ὀμηρικόν (A 151) "ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι." εἰ δὲ φιλωθείη ἢ προτέρῳ συλλαβῇ, σημαίνει τὸν βαθμόν. Harp.

ὁδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς," τὸ λεγόμενον. Ἀριστοφάνης Ἀναγνώρι "ὅρμον παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατεργούην."

ὁδὺν πόνος.

ὁδυνηρός.

ὁδυνηφάτος ἢ τὰς ὁδύνας ἀφανίζεσθαι.

ὁδυρτή, κατ' ἐναλλαγὴν τῷ ρ, Ὀδύρση, τωτέστι Θρακική. ἢ ἀπὸ τοῦ ὁδύρεσθαι, τωτέστι θρηγνόν ἐμποιοῦσαι καὶ ὁδυρμόν. Ἀριστοφάνης (Ach. 1226) "λόγῃ τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὁσέων ὁδυρτή."

ὁδύρωμαι ἀντὶ τοῦ ὁδυροῦμαι μέλλοντος. καὶ ὁ Αἰβάνιος "γυνὴ δὲ τὴν κόνιν σιγῇ ὁδύρωμαι."

Ὀδύσσεια. καὶ Ὀδύσσειος μηχανή

ἐπὶ τῶν πανούργων. "ὁ δὲ καταδὺς εἰς πᾶσαν Ὀδύσσειον καὶ πολύπλοκον μηχανὴν τὸν βίον ἤνευ" (cf. v. καταδύς). καὶ αὐτὸς "Ὀδύσσειόν τινα καὶ Θεμισόκλειον παρελθηνθῶς πανουργίαν."

ὁδῶδασιν.

ὁδῶδεν ὄζει. (AP 7 218) "ἤς καὶ ὑπ' εὐώδει τύμβος ὁδῶδε κρόκιον." περὶ Αἰτῶς ὁ λόγος τῆς ἑταίρας.

ὁδῶδῶς ὄζων. καὶ ὁδῶδοτι.

ὁδωτὴ θάλασσα.

ὁ ἐν Τεμέσῃ ἤρω. ὅταν τις ἀπαιτῶν τι μᾶλλον προσοφείλων εὐρεθῇ, τότε λέγεται ἐν Τεμέσῃ ἤρω.

ὄζαι τὰ δέγματα τῶν ὀνύχων.

Ὀζᾶς. ὅτι Λαβὶδ μετὰ τὸ νικῆσαι τοὺς Παλαίστας συναθροίσας πάντας τὰς ἐν ἀκμῇ πυραγίνεταί ἐπὶ τὴν κιβωτόν, ἢ ἔκειτο εἰς Καριαθαμᾶ. ἦν βασιλεύσας ἐκ τῆς Ἀμινωδύβε οικίας, ἐπιθόντες ἐφ' ἑμαζαν καινὴν, ἔλκειν ἀδελφοῖς τε καὶ παισὶν ἐπέτρεψαν μετὰ βῶν. προῆγε δ' ὁ βασιλεὺς καὶ σὺν αὐτῷ τὸ πλῆθος, ὕμνοντες τὸν θεὸν καὶ ἄδοντες πᾶν εἶδος ἐπιχώριον, σὺν τε ὅλῳ ποικίλῳ κρημάτων καὶ ὀρχήσεων καὶ ψαλμῶν κατὰγοντες τὴν κιβωτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα. ὡς δὲ ἤκον ἄχρι Χείδονος ἄλωνος, οὕτω καλαμένῳ τόπου, τελευταῖα Ὀζᾶς κατ' ὀργὴν θεοῦ. τῶν βῶν γὰρ ἐπινυνσάντων τὴν κιβωτόν, ἐκτείναντος τὴν χεῖρα καὶ κατὰσχεν θελήσαντος, ὅτι μὴ ὦν ἱερεὺς ἤψατο ταύτης, ἀποθανεῖν ἐποίησεν. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ὁ λαὸς ἰδυσσάμενοι ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ὀζᾶ. Joseph. A. I. 7 4.

ὄζειν. Ἀριστοφάνης (Lys. 617) "ἤδη γὰρ ὄζειν ταδί πλείονων καὶ μειζόνων πραγμάτων μοι δοκεῖ" καὶ μάλιν' ὀσφραίνομαι τῆς Ἰσπίου τυραννίδος." οὗτος τύραννος ἦν, ὃς ἐποίησε τοὺς Ἀθηναίους κατωανάκας φορεῖν, ὅπως μὴ δυνηθῶσι προεργκεῖν τὰς χεῖρας. τοῦτον δὲ κατέλυσαν Λακεδαιμόνιοι. τεσσαρῶν ὄντων τῶν Πεισιπρατιδῶν, ὁ δὲ Ἰσπίας πρεσβύτερος ἦν τῶν ἄλλων καὶ τυραννίδι ἐπέθετο.

Ὀζίας Ἀμαθίου υἱός, ἀγαθὸς καὶ δέκατος τὴν φύσιν, καὶ μεγαλόφρων καὶ προνοῆσαι πραγμάτων φιλοπονώτατος, καὶ πολλοὺς πολέμους νενικηκώς, καὶ πάντα μέγχε τῶν Αἰγυπτίων ὄρων χειρωσάμενος, τῶν Ἱεροσολύμων ἤρχετο ποιεῖσθαι τὸ λοιπὸν τὴν

ἐπιμελείαν, καὶ τῶν τειχῶν ὅσα ὑπὸ χρόνον κατεβέβλητο προσωκοδόμησεν, καὶ πύργους πολλοὺς ἧ' πήχεων καὶ ρ', καὶ φραγὰς ἐνετείχετο τοῖς ἐρήμοις χωρίοις, καὶ πολλὰς ὀχετοὺς ὥρυξεν ὑδάτων, καὶ κτηρῶν ὑπείριον τι πληθος ἐκέκτετο. γεωργὸς δ' ὢν σφόδρα τῆς γῆς ἐπιμελεῖτο. σφατῆς δὲ εἶχεν ἐπιλέκτου μυριάδας ζ' καὶ λ', ταξιάρχας β', καὶ ὅπλα παντοῖα. γενόμενος δὲ ἐν τοιαύτῃ συντάξει καὶ παρασκευῇ διεφθάρη τὴν διάνοιαν ὑπὸ τέφρον, καὶ χαννῶντες θνητῇ περιουσίᾳ τῆς ἀθανάτης καὶ πρὸς ἅπαντα διαρκῆς τὸν χρόνον ἰσχύος ὠλιγόρησεν. αὕτη δ' ἦν ἡ πρὸς τὸν θεὸν εὐσέβεια καὶ τὸ τηρεῖν τὰ νόμιμα. ὠλισθε δ' ὑπ' εὐπραξίας, καὶ κατηνέχθη πρὸς τὰ τοῦ πατρὸς ἡμαρτήματα, πρὸς ἃ κακέειπον ἡ τῶν ἀγαθῶν λαμπρότης καὶ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων, οὐ δυνηθέντα προσῆται καλῶς αὐτῶν, ἤγαγεν. ἐνστάσης δ' ἡμέρας ἐπισήμης καὶ πάνδημον ἐορτὴν ἐχάσης, ἐνδὺς ἱερατικῇν σολὴν εἰσῆλθεν εἰς τὸ τέμενος, ἐπιθυμιάσων ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ τῷ θεῷ. τοῦ δὲ ἀρχιερέως Ζυχαρίου καὶ τῶν ὄντων σὺν αὐτῷ ἐξ Ἀυρῶν γένος π' ἱερέων καταβοώτων ἐξιώναι (ὃ γὰρ ἐξὸν ἐπιθύειν, εἶπον, μόνοις δ' ἐφείτῃ τοῦτο ποιεῖν τοῖς ἀπὸ τῶ γένους Ἀυρῶν) καὶ μὴ παρανομεῖν εἰς τὸν θεόν, δογασθεὶς ἠπειλήσεν αὐτοῖς θάνατον, εἰ μὴ τὴν ἡσυχίαν ἄξουσιν. Joseph. A. I. 9 11.

b Ὀζίας βασιλεὺς Ἰσραὴλ. οὗτος εὐσεβὴς ἦν καὶ εὐδόξοις ἐπήρθη, καὶ εἰς ἀπόνοιαν ἐλθὼν ἠθέλησε θυμιᾶσαι τῷ θεῷ αὐτὸς δι' αὐτοῦ, ὅπερ μόνοις ἐξῆν τοῖς ἱερεῦσι. καὶ θυμιᾶσας ἐν τῷ ναῷ εὐθὺς ἐλεπρώθη· ἐξανάειλε γὰρ ἡ λέπρα ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ, ἐν οἴκῳ κυρίῳ καὶ κατέσπασεν αὐτὸν ἐκεῖθεν.

Ὀζόλης ἐθνικόν.

ὄζος κλάδος.

ὄζουσιν εὐωδίας πλήρεις εἰσίν· (A Ach. 195) "αὐταὶ μὲν ὄζοι ἀμβροσίης καὶ νέκταρος," ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίων. λέγει δὲ περὶ τῆς τῶν Διονυσίων ἐορτῆς.

ὄζω. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (1021) "ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἴδῃ μου," ἀντὶ τοῦ ὁσμὴν ἡδεῖαν ἔλεγεν εἶναι ἀπὸ τοῦ σίματος μου.

ὄζων καὶ τῶν μισχαλῶν πατρὸς Τραγασαίου· Ἀριστοφάνης (Ach. 816) "ὅδ' ὥσπερ ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων, ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν, ὄζων καὶ τῶν μισχαλῶν πα-

τρὸς Τραγασαίου." οὗτος ἐπὶ δυσσομίᾳ διεβάλλετο διὰ τὴν τρώγων δυσωδίαν. ἦν δὲ μελοποιός.

Ὀζωνος ὄνομα κύριον.

ὄθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί, τρεῖς ἐξ Ἀθηνῶν· μέγα γὰρ ἐφρόνεν οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ ναυμαχίᾳ. ἐρηκότος γάρ (A Av. 108) "ποδυπὸν τὸ γένος," εἶπεν "ὄθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί."

ὄθι ὄπου.

ὄθνεῖα ξένη, καὶ ὄθνετος ἄλλογενής, ξένος, ἀλλότριος.

ὄθνετος οὐχ ὁ ἐκ τῆς ἁλλοδαπῆς ἀφηγμένος, ὥς τινες ἀπέδουσαν, ἁλλοεθνής, ἀλλ' ὁ ἀπὸ πόλεως τῆς αὐτῆς ὧν καὶ ἄλλως ἐπιτήδεός πως, οὐ μέντοι κατὰ γένος προσήκων. "ἐπολέμουν ἑμφύλον πόλεμον κακίονα τοῦ ὄθνεον" (Menand. p. 400 Nieb.). "ὄθνεον γὰρ τι καὶ ἑμφύλον ψευδεσθαι σοφῶ ἀνδρὶ." "πρῶτος ὄθνεων κατέστησεν εἰς πείραν πολέμων Ῥωμαίους." "πόλεμον μακρὸν καὶ ὄθνεον ἐκφέρουσιν."

ὄθόναις λεπτοῖς ὑφάσματα. καὶ πᾶν τὸ ἰσχνόν, καὶ μὴ λινόν ἦ. "τὴν τε γὰρ σχοῖνον, δι' ἧς ἡ ὄθνη ἐπὶ τὴν τοῦ ἰσοῦ ἀνάγεται κεραίαν, δρεπάνῳ ἐξέτεμον." τὸ ἄρμενον λέγει.

ὄθόνη πᾶν τὸ λεπτὸν ὑφασμα. "σκαπτόλαι τε καὶ ὑβρίσαι, καὶ δεδώκασι τῇ ὄθνῃ μῦλλον ἢ σοφίᾳ Ἀθηναῖοι." cf. v. Εὐθύδημος.

Ὀθρυάδας τῶν τριακοσίων τῶν λογάδων εἰς, τῶν ἐπὶ Θυρέᾳ μαχεσαμένων, ὃς ἐν τοῖς νεκροῖς τραυματίας λαθῶν, ἀναχωρησάντων Ἀλκίνορος καὶ Χρομίον οἱ τῶν Ἀργείων περιεσώθησαν, αὐτὸς σκελεύσας τοὺς Ἀργείων νεκροὺς καὶ τρόπαιον ἀναστήσας ἀνθρωπείῳ αἵματι ἐτελεύτησεν εὐθὺς, καὶ αἷτιος ἐγένετο Λακεδαιμονίοις τοῦ πάλιν ἀμφισβητῆσαι περὶ Θυρέας καὶ ἀγωνισαμένους νικῆσαι.

Ὀθρυονεύς (Hom. N 772) ὄνομα κύριον. τὸν Ὀθρυονῆα (363).

Ὀθρυονός.

ὄθω τὸ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι.

Ὀθων ὁ μετὰ Γάλβαν βασιλεύσας, γένους ἀσήμεον καὶ ἀφανοῦς ὧν καὶ τὸν ἑμ. προσθεν βίον ἐξίτηλός τις, καὶ τῷ Νέρωνι κατὰ τὸ τῆς ἐκδιαιτήσεως ὁμοιότροπον οἰκειότατος· ἐν γε μὴν τῇ βασιλείᾳ τὸν συνήθη μετελθεῖν τῷ βίῳ τρόπον οὐχ ἱκανὸς γέγονε,

πολέμων αὐτῷ χαλεπῶν εὐθὺς ἐκραγόντων.
Io. Antioch. exc. Peir. p. 814.

οἱ ὀδυρομένων ἐσιν ἐπίφθεγμα καὶ δυσ-
χειρινόντων. καὶ οἱ φοβοῦμενοι δὲ οὕτω λέ-
γουσιν. sch. A Pac. 931.

οἱ τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τῆ ὄψ· "ὦ
δύσῃρος, οἱ πεπλώκαμεν" Ἀριστοφάνης (Th.
884). "ἔφευγον δὲ οἱ ἐδύνάτο ἔκαστος," καὶ
αὐθις (Philostrat. V. A. 1 18) "ἐμοὶ δὲ βαδι-
στία οἷσοςφία καὶ δαίμων με ἄγει." (S El. 1035)
"ἀλλ' οὖν ἐπίσω γ' οἱ μ' ἀτιμίας ἄγεις."

οἱ ἀντὶ τῆ ὄψ· (A Vesp. 1441) "ζηλῶ γε
τῆς εὐτυχίας τὸν πρεσβύτερον, οἱ μετέξῃ ζη-
ρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς." καὶ αὐθις "ὅ δὲ
ὁρῶν οἱ κακῆ εἴη, ἐπὶ τὸν τάφον τῆ γεινα-
μένης καταφεύγει."

οἱ περισπωμένως ἀντὶ τῆ ἑαυτῷ, ὁξυτό-
ως δὲ τὸ ἔτοι. Συμπόσιον (p. 174 D) "οἱ μὲν
γὰρ εὐθὺς παῖδά τινα τῶν ἔνδον ἀπαντή-
σαντα." καὶ οὗ ἀντὶ τῆ αὐτῆ· Πολιτείας
(10 p. 617 E) "πλὴν οὐ." Ἀππιανός "ἐπεὶ δὲ
ἦν οἱ τὸ κακὸν τέχνης κρεῖττον καὶ μέντοι
καὶ ἐπικυρίας τῆς ἐκ θνητῶν συμμιγῶν δυ-
νατώτερον."

οἱ, ἀντὶ τῆ αὐτῷ, δασύνεται· "τὴν κε-
φαλὴν Πομπηίᾳ κομισθεῖσάν οἱ."

οἷα. μακρὸν τὸ ἄλφα· (S OC 370) "οἷα
κατέσχε τὸν τρισάθλιον δόμον." καὶ οἷαν,
θηλυκῶς, ἀντὶ τοῦ δυνατῆ· Ἀριστοφάνης
(Nub. 1106) "τὴν μὲν ἐτέραν γνάθον σομώ-
σεις οἷαν δικιδίους, τὴν δ' ἐτέραν οἷαν ἐς τὰ
μελὼς πρᾶγματι," τῷ τῆς τὰ ἄδικα.

Οἷαυρος.

οἷαι διφθέραι, μελωταί.

οἷακες πηδύλια, αὐχένες.

οἷακίζει κυβερνή.

οἷακιον τῆς νηός.

οἷακισὴς κυβερνήτης.

οἷακοςρόφος κυβερνήτης.

οἷακοςροφῶν κυβερνητῶν.

οἷαυ οἷακος.

Οἷαξίς χώρα.

οἷαροι γυναῖκες.

οἷάτειον κρέας τὸ προβάτειον.

Οἷβάδης Οἷβάδης ὄνομα κύριον.

Οἷβῶνιον ὄνομα τόπος.

οἷγνύει ἀνοίγει.

οἷδαίνει οἷδεῖν ποιεῖ.

οἷδαίνων φλεγμῶν, ψύχων.

οἷδακες οἱ λεγόμενοι φήληκες, καὶ πάντα

τὰ μὴ πέπειρα ἀκρόδρα.

οἷδαλέον τὸ ὕγρον.

οἷδάνει αὐξάνει.

οἷδου Σίμωνα καὶ Σίμιον ἐμέ, ἐπὶ
τῶν ἀλλήλων ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων. cf. v.
Τελγίνες.

οἷδε ἡμεῖς.

οἷδεῖ φλεγμῶν, πεφύσθεται.

οἷδημα ὕγκωμα, φλεγμονή, ἀπόστημα.
ὡς ἐκ μεταφορῶν τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ τῆς
ἐπύρσεως καὶ φτυσώσεως λέγεται. "τῆς δὲ
εἰς οἷδημα ἀρθρίσεως φρονήματος καὶ παρὰ
τῶν ἐπισκόπων προσκυνεμένης" (cf. v. Ἄλον-
τιος). "συνέβη δὲ τὸν πόδα αὐτῆς εἰς οἷδημα
ἀρθρῆναι καὶ φλεγμῶντα σφακελῶσαι" (cf.
v. σφακελισμός).

οἷδήματα ἐπύσματα ἢ φτυήματα·
(Theophyl. Sim. 3 7) "λόγοις ἐχέφροσι κατη-
ναῖεν ὁ ἐρωτηγὸς τὰ τῆ ἐρωτικῆς θράσους
οἷδήματα."

οἷδησις φλεγμονή, φύσημα.

Οἰδίπους. Λάιος ὁ Θηβῶν βασιλεὺς
ἔσχε γυναῖκα Ἰοκῆν, ἐξ ἧς γέγονεν αὐτῷ
παῖς Οἰδίπυς. τοῦτον γεννηθέντος χρησμὸν
ἔλαβεν ὁ πατήρ ὅτι τῇ ἰδίᾳ αὐτῆ μητρὶ μι-
γήσεται ὁ παῖς, καὶ κελεύει αὐτὸν εἰς ὄρος
ῥιπῆναι καὶ ξύλῳ περικλεισθῆναι τὰς πόδας
αὐτοῦ· ὃν εὐρηκῶς γεωργὸς ὀνόματι Με-
λίβοις ἀνεθρέψατο, καὶ Οἰδίποδα ὠνόμασε
διὰ τὸ ὠγκωμένους ἔχειν τοὺς πόδας ὑπὸ τῆ
ξύλου τοῦ καλουμένου κοῦσπου. γεγονώς δὲ
ἀνδρείως ἐλήθευε, καθ' ὃν χρόνον καὶ ἡ λε-
γομένη Σφίγξ ἀνεφάνη, γυνὴ δυσειδὴς καὶ
θηριώδης τὴν φύσιν· ἀποβαλοῦσα γὰρ τὸν
ἄνδρα καὶ συναγαγῶσα χεῖρα καὶ τόπον κα-
ταλυβοῦσα δύσβατον τοὺς παριόντας ἐφό-
νευεν· οὖν Οἰδίπους δεινὸν τι βελευσάμε-
νος δίδωσιν ἑαυτὸν μετ' αὐτῆς λησύνειν, καὶ
ἐπιτηρήσας καιρὸν ὃν ἡβούλετο, λόγχῃ ἀναι-
ρεῖ αὐτὴν καὶ τοὺς μετ' αὐτῆς. οἱ δὲ Θη-
βαῖοι θυμιάσαντες ἀναβοῶσιν αὐτὸν βασι-
λέα. ὁ γοῦν Λάιος ἀγανακτήσας κατ' αὐτῶν
τούτοις ἐπάγει πόλεμον, καὶ λίθῳ βληθεὶς
τὴν κεφαλὴν τελευτᾷ. ἡ δὲ Ἰοκῆς φοβεμένη
τῆς βασιλείας ἐκπεσεῖν ἄγει τὸν Οἰδίποδα
καὶ χειροτονεῖ βασιλέα, καὶ γίνεται τούτου
γυνὴ, ἀγνοοῦσα ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ἐστίν. ἔσχε
δὲ ἀπ' αὐτοῦ υἱοὺς δύο, Ἑτεοκλέα καὶ Πο-
λυνείκην. ὕστερον δὲ τοῦτο μαθεῖσα ὅτι υἱὸς
αὐτῆς ἐστίν, εἶπεν αὐτὸ τῷ παιδί. ὃ δὲ ἀκῆ-

σας ἔλαβεν ἥλας, καὶ πῆξας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐτελεύτα, εὐσας τὴν βασιλείαν τοῖς δύο υἱέσιν, οἱ ἐβασίλευον παρ' ἐνιαιυτόν, καὶ εἰς ἔχθραν ἐλθόντες ἐπολέμησαν ἀλλήλοισι, καὶ ἐδιώχθη Πολυνείκης ὑπὸ Ἑτεοκλέους, καὶ ἀπὸ τῶν ἐς τὸ Ἄργος ἔγρημε τοῦ βασιλέως Ἀδράσου τὴν θυγατέρα, καὶ σρατεύσας ἤλθεν ἐπὶ τὰς Θήβας, καὶ μονομαχήσας Ἑτεοκλείῃ ἀναιρεῖ αὐτὸν καὶ αὐτὸς ἀνῆρέθη ὑπ' αὐτοῦ. οἱ δὲ σύμμιχοι ἀνεσφάφησαν οἴκοι. cf. Cedren. p. 25.

οἶδμα κῦμα, ἢ πέλαγος· "καὶ ἄγριον οἶδμα θαλάσσης."

οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· παῦε παῦε τοῦ λόγου. κᾶν εἴ με τύπτῃς, ἔκ ἀντείποιμί σοι." A Ran. 588.

οἶδοῦσαν κομπῶδη οὖσαν· (A Ran. 970) "τὴν τέχνην οἶδοσαν ὑπὸ κομπιασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν." καὶ Εὐνάπιος (p. 104 Nieb.) "τοσοῦτον δὲ οἶδοῦντος καὶ ὑποφνομένου κακοῦ." (Herodot. 3 127) "ὃ δὲ ἐκ τῆς λθιῆς οὐκ ἐδόκει πέμπειν τὸν σρατόν, ὅτε τῶν πρυγμάτων ἔτι οἶδούντων."

οἶ εἰ (Hom. A 534) οἵτινες αὐτόν.

Οἶεας.

οἶε ὑπολαμβάνεις.

οἶεσθαι ὑπονοεῖν.

οἶεσσι (Hom. E 137) προβάτοις.

οἶετας ὁμήλικας· "Ὀμηρος (B 765) "ὄτρικας οἶετας, σφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἔισας."

οἶζυρὴν ταλαιπωρον, χαλεπὴν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 117) "εὐρετο πνισὶν ὄλβον, οἶζυρὴν ὠσόμενος πενίην."

οἶζύς πόρος, ταλαιπωρία.

οἶζύω ταλαιπωρῶ.

οἶθηθεις ὑπολαβῶν.

Οἶθηθεν. δῆμος Πανδιονίδος ἢ Οἶρη, καὶ τὸ Οἶθηθεν τοπικὸν ἐπίρρημα. Φιλόχορος δὲ τὴν Οἶην φησὶ Κεφάλαι μὲν Θιγατέρα εἶναι, Χαρόπου δὲ γυναικα. Harp.

οἶηιον πηδάλιον.

οἶηματίας ἐληρμένος.

οἶησις ἔπαρσις, ὑπόνοια. καὶ οἶημα ὁμοίως.

οἶκαδε εἰς τὰ οἶκεῖα.

οἶκεῖλαι ἐκβληθῆναι.

οἶκεῖος καὶ οἶκειαχός.

οἶκείως ὁμοίως· Πολύβιος (8 3) "οἶκείως δὲ ταῦτα συνέβαινε γίνεσθαι καὶ παρὰ Καρχηδονίοις."

οἶκέται οὐ μόνον οἱ θεράποντες, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (5) "οἱ δ' οἶκέται ῥέχουσιν."

οἶκετία· "ἐν ταύτῃ τῇ πόλει τὰς τιῶν Γετῶν ἐπιφανεστάτας οἶκετίας ἡθροῖσθαι ἔγασκον."

οἶκεύς οἶκέτης, τοῦ αὐτοῦ οἴκου· Σοφοκλῆς (OR 756) "οἶκεύς τις, ὅσπερ ἴκετ' ἐκσωθεῖς μόνος."

οἶκέως ἀπ' εὐθείας τῆς οἶκεύς ἡγουν οἶκέτης.

οἶκῆας οἶκέτας. Hom. E 413.

οἶκῆμα ἀντὶ τοῦ δεσποτηρίου Δείναρχος, ἀντὶ δὲ τοῦ πορνείου Ἀλαχίνης. Harp.

οἶκῆματα τὰ χαμαιτυπεία· "καὶ ταῖς ἐπὶ τῶν οἶκῆμάτων ἐσώσαις ἀκωλύτως συνιέναι διεκελεύοντο."

οἶκτης ὁ οἰκῶν· (S OR 1449) "ἐμῷ δὲ μήποτ' ἀξιώσῃτω τόδε πατρίον ἄστυ ζώντος οἶκτης τυχεῖν."

οἶκία τὸ ὁσπῆτιον, καὶ οἰκίδιον τὸ οἶκῆμα.

οἰκίσκιον ἀντὶ τοῦ μικροῦ τινὸς οἴκου Ἀθμισθένης ἐν τῇ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (97). ἐκάλεον δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑπ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνίθων τροφεῖον οἰκίσκον. Harp.

οἰκογενής ὁ κύριος ὁ ἐν οἴκῳ γεννηθείς· (AP 7 205) "οἰκογενὴς αἰλουρος ἐμὴν πέφδικα φαγεῖσα ζῶειν ἡμετέροις ἐλπεται ἐν μεγάροις." cf. v. κύριος.

οἰκογενής δῆλος· "Κανθάρου τινὸς οἰκογενής, ὅς μαισιγῶσαι ἑαυτὸν κτελεύσας ἡτομόλησεν ὡς ὑβρισμένος ὑπὸ τῶν δεσποτῶν."

οἰκοδομήματα Ἀσσύρια καὶ διαπαρηγὰς λειτουργίας χαίρειν εὐσάντας χρὴ τοὺς ἄρχοντας ἄρχειν· πεκτέος γὰρ ὁ ἄρχων ὁ χαίρων οἰκοδομήμασιν εὐπρεπέσιν" (Julian. or. 2 p. 92A).

οἰκοδομία. οἱ Ἀττικοὶ ὀξυτόνως αὐτὸ ἀναγινώσκουσιν. οἰκοδομή δὲ ἔκ εἰρηται. sch. Thuc. 1 93.

οἶκοθι ἐπὶ τῆς οἰκίας. καὶ "οἶκοθεν ὁ μάρτυς" ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ ψεῦδος εἰπεῖν ὁμολογούντων τὴν ἀλήθειαν.

οἴκοι ἐν τῷ οἴκῳ. καὶ παροιμία "οἴκοι τὰ Μιλήσια," ἐπὶ τῶν ὅπως μὴ προσήκει τὴν τροφὴν ἐπιδεικνυμένων. Ἀρισταγόρας γὰρ ὁ Μιλήσιος ἐλθὼν ποτε εἰς Λακεδαιμόνα ἤξις βοηθεῖν τοῖς Ἰωσὶ πολεμουμένοις ὑπὸ Περσῶν, ἐδημηγόρει δὲ ἐσθῆτα ἔχων πολυτελεῖ

καὶ τὴν ἄλλην τρυφὴν τὴν Ἰωνικὴν. εἶπεν οὖν τις πρὸς αὐτὸν τῶν ἐφόρων "οἴκοι τὰ Μιλήσια."

οἴκοι γενοίμην ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δευνὰ εὐχομένων.

οἰκονομία ὁ διαμερισμὸς τινῶν πραγμάτων. καὶ οἱ ποιηταὶ χρωῶνται οἰκονομίῃ, τετέστι τῇ τῶν προσώπων διαμερισμῷ.

οἰκονομῶ τὰ ἐν οἴκῳ διοικῶ. Ἡλέκτρου φησὶν (184) "ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολλέλοιπεν ἤδη βίοςτος ἀνέλπιστος, ἐδ' ἔτ' ἀρκῶ, ἥτις ἀνευ τοκέων κατατήκομαι, ἥς φίλος οὐ τις ἀνὴρ ὑπερίσταιται, ἀλλ' ἀπερεῖ τις ἔποικος ἀναξία οἰκονομῶ δόμους πατρός." τὸ πλεῖστον τῆ βίῃ ἐβίωσα ἐν κακοῖς καὶ ὁ πλείων με, φησί, βίος ἀπολλέλοιπε μηδέποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην, ἐπεὶ μέχρι νῦν οὐδὲν ὑπὲρ ἐκδικίας τῇ Ἀγαμέμνονος πέπρακται. ἥς φίλος ἐδείς προΐσταιται, ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχημασιν εὐλαβέμενοι, κατ' ἐκεῖνο "ἀνδρὸς κακῶς πρῶσσοντος ἐκποδῶν φίλοι." οἰκονομῶν ἀντὶ τῆ δικαιώμενος τοὺς πατρῴους οἴκους. οὐδ' τις ἔποικος ἀναξίως οἰκονομῶ δόμους πατρός.

οἰκόπεδον ἱερὸν κατὰπτωμ οἶκος.

οἰκοποιός. Σοφοκλῆς (Phil. 32) "οὐδ' ἔνδον οἰκοποιὸς ἔστι τις τροφή;"

οἰκοπορεῖται τὰ κατ' οἰκίαν σκεύη.

οἰκόσιτος ὁ ἐαυτὸν τρέφων μισθωτός.

οἰκότριψ οἰκέτης, οἰκογενὴς δοῦλος. Ἀγαθίας (119) "εἶπετο δὲ καὶ τῶν οἰκοτρίβων ὁπαδῶν ὁ πρωτοσύτης, καὶ ὅσον ἄλλο οἰκετικόν, καὶ ὅσοι τοιμαὶ κατευνασῆρες."

οἰκουρός οἰκονομικός, ἢ οἰκοφύλαξ. οὐρος γὰρ ὁ φύλαξ.

οἱ Κρηῖτες τὴν θυσίαν παροιμία. εἴ ποτε ταραχώδης θυσία γένηται, Κρητικὴ καλεῖται, παρ' ὅσον Ἀγαμέμνων ἐκέισε χειμασθεῖς ἔθνην, ἀναβὰς εἰς τὸ Πολύρρητον, ἐν τῷτῳ δὲ οἱ αἰγχιμάλωτοι τὰς ναὺς ἐνέπρησαν. ὁ δ' ὥς ἤκουσε, καταλιπὼν τὰς θυσίας ἦλθεν εἰς τὸν αἰγιαλόν, καὶ μίαν εὐρὴν ναῦν ἀνέχθη εἰς αὐτήν, τὰς ἐγγωρεῖς ἐπαρασάμενος. οἰκτεῖρω. οἰκτιζῶ δέ.

οἰκτιρμονος.

οἰκτισον ἐλεωνόν, καὶ οἰκτισάμενος ἐλεήσας.

οἰκτος ἔλεος. (AP 6 203) "οἰκτος δὲ ρύμφας εἶλεν, αἱ πυριβρόμει Αἴντης παρωρεῖσσι Συναίθε πατρός ἔχουσι δινήεντος ὕγρον οἶ-

κλον."

οἰκτρός ταπεινός, ἐλέος ἄξιος. "εἰ μὲν ὅτι βασιλεὺς ἀνθρώποις οἰκτροῖς καὶ ἀτιμότητοις ταῦτα ἐπικαλεῖ σκοπήσειεν ἂν τις, ἀνάγκη μὴδ' ἀντιλέγοντα τοῖς εἰρημένοις ὁμολογεῖν."

οἰκτρῶς ἐλεεινῶς. (S El. 145) "νήπιος ὅς τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων ἐπιλύθεται."

οἰκωφελία.

Οἰλεύς ὄνομα κύριον.

οἶμαι οἶμαι, ὑπολαμβάνω.

οἶ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν, οἶ δ' ὄντες κακοί, ἐπὶ τῶν διὰ σπάνων ἐπιζητουμένων. Ἀριστοφάνης Βατραχίους (72) εἰσάγει τὸν Διονύσου Εὐριπίδην εἰς Ἄδου ἐπιζητοῦντα κατεῖναι βούλεσθαι, λέγοντα "δέομαι ποιητοῦ δεξιᾶ." τὸν δὲ φάναι "οἶ μὲν γὰρ ἔκεί' εἰσὶν, οἶ δ' ὄντες κακοί."

οἶμη ὁδός.

οἶμησε (Hom. X 140) ὥρμησεν, καὶ οἶματα (Hom. Φ 252) ὁρμήματα.

οἶμοι αἱ ῥάβδοι.

οἶμοι σχετλιασικόν. Σοφοκλῆς (Trach. 741) "οἶμοι, τίς ἐξήνεγκας ὡ τέκνον λόγον; ὃν ἔχ οἶδντε μὴ τελεσθῆναι. τὸ γὰρ φανθὲν τίς ἂν δύναται ἂν ἀγένητον ποιῆν;" καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 33) "οἶμοι κακοδαίμων. τί γὰρ ἐγὼ ἔκ ἐναυμάχην;" ἐπὶ τῶν ἐλευθερίας τεχνῶν ἐπιμεμένων. περὶ γὰρ Ἀργινέας ἐνίκων νυμαχίῃ οἱ Ἀθηναῖοι, συμμαχίᾳ τῶν δοῦλων, προκακωθέντες ἄλλαις νυμαχίαις. οὗς τινες ἠλευθέρωσαν. πρὸς τῷτο ἔν φησὶ χαριεντιζόμενος "εἴπερ ἐνεναυμαχέειν, καὶ ἀφείμην ἐλευθέρους." καὶ Εὐριπίδης ἐκ τοῦ Βελλεροφόντε "οἶμοι. τί δ' οἶμοι; θνητὰ τοι πεπόνθαμεν." (S Trach. 1232) "οἶμοι, τὸ μὲν νοσῶντι θυμῷσθαι κακόν; τοῖ δ' ὥδ' ὀρῶν φρονῶντα τίς ποτ' ἂν φέροι;"

οἶμοι κύλικες ἴσον ἴσῳ κεκραμένης. τοῦτ' ἔφησιν ὁ Ἑρμῆς (A Plat. 1133). τέτῳ γὰρ μόνῳ κεκραμένην σπονδᾶν ἔθνον. διότι, ὡς φησι, καὶ ζώντων καὶ τετελευτηκότων ἄρχει, παρ' ἀμφοτέρων τὰς τιμὰς δέχεται.

οἶμος ὁδός, ἢ εἰχος, ἢ ῥάβδος κύκλου. ἐνθεν καὶ παροιμία κέκληται τὸ παροδικόν διήγημα (cf. v. παροιμία). (AP 7 246) "ἔργον Ἀλεξάνδροιο Μακεδόνος, εἰ ποτ' ἄνακτι Δαρείῳ πυμύτην οἶμον ἐφεισπόμεθα."

οἰμωγή ξεναγμός, καὶ οἰμῶζει ξενάζει, καὶ οἰμῶζεται τιμωρηθῆναι ὀφείλει.

οἶν πρόβατον· "τῶν οἶν, ὦ Δάμιατερ ἐπόμμε, τῶν τ' ἀκέρωτον μόσχον" ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 258).

οἶν Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ οἶν.

Οἶναοὶ τὴν χαράδραν ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ παρακαλουμένων, βλαπτόντων δὲ τῶν γὰρ Οἶναιων παροχτευνόντων τὴν χαράδραν, ἐπιρραγὲν ὕδωρ πολὺ κατέκλυσε πάντα. cf. v. Οἶνότη τὴν χ.

οἶνάνθη (Eur. Phoen. 238) ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου.

οἶναρι τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα· (Babr. 35) "Ἀήμητροι ταῦρον ὄχλος ἀγρότης θύσας, ἄλλω πλατείαν οἶναροις ὑπερῶκει."

οἶνας. ἔτω καλῶσιν Ἴωνες τὰς κύβους, ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία "ἢ τρεῖς ἔξ ἢ τρεῖς οἶνας." cf. v. ἢ τρεῖς ἔξ.

οἶνάς εἶδος ὄρνιθος.

Οἶνγάρδαι ὄνομα ἔθνης.

Οἶνειάδης. καὶ Οἶνειάδαι ὄνομα ἔθνης.

Οἶνειάς πόλις.

Οἶνειδης πατρωνυμικόν. καὶ Οἶνειδαο (Hom. E 813).

Οἶνεύς Οἶνέως ὄνομα κύριον.

Οἶνεῶνος.

οἶνη ἡ ἀμπέλος.

Οἶνης φυλὴ ἢ τῶ Οἶνέως.

οἶνηρυσὶς ἡ τῶ οἶνου κοτύλη, ἢ ἀρόν· ται. Ἀριστοφάνης "φέρει τὴν οἶνηρυσιν, ἵν' οἶνον ἐγχείω."

οἶνίζω οἶνον ἀγοράζω, καὶ οἶνισάμενοι οἶνον ἀγοράσαντες.

Οἶνίς μία τῶν ἑφελῶν παρ' Ἀθηναίους. οἶνοβαρές (Hom. A 225) μέθυσε.

Οἶνότη καὶ Οἶναιός δημος τῆς Ἰπποθοωντίδος πρὸς Ἐλευθέροις· ὁ δὲ τῆς Ἀιαντίδος πρὸς Μαραθῶνα. ἀφ' ἐκατέρου δὲ τῶν δήμων ὁ δημότης Οἶναιός. Harp.

Οἶνότη τὴν χαράδραν, ὅταν καθ' ἑαυτοῦ τίς τι ποιῇ. ἡ γὰρ Οἶνότη δημός ἐστι τῆς Ἀττικῆς, οἵτινες φερομένην ὑπὲρ αὐτῶν χαράδραν παρέτρεψαν εἰς τὴν ἑαυτῶν χώραν. πολλὴ δὲ ἡ χαράδρα γενομένη ἐλμυήνατο αὐτῶν τὰ γεώργια καὶ τὰς οἰκίας καθεῖλεν. ὅμοιον δὲ τῷ "ὁ Κυρπάδιος τὸν λαγῶν." φασὶ γὰρ διὰ τὸ μὴ εἶναι εἰς Κύρπαθον λαγῶς ἐπικομισσάσθαι τινα ὥς εἰς ἐπιγέννημα, φ' ὧν τοσάττε γενέσθαι ὥς καὶ τὰς κυρπὰς

αὐτῶν χαλεπῶς βλάπτειν. cf. v. ὁ Κυρπάδιος.

Οἶνόμιος Γαδαρεύς, φιλόσοφος κυνικός, γεγονὼς ἔ πολλῶ πρεσβύτερος Πορφύρου, περὶ κυνισμοῦ, πολιτείας, περὶ τῆς καθ' Ὀμηρον φιλοσοφίας, περὶ Κράτητος καὶ Διογένης καὶ τῶν λοιπῶν.

οἱ νομοφύλακες τίνες; ἔδοξε τίσι τὰς αὐτὰς εἶναι τοῖς θεσμοθέταις· ἀλλ' ἐκ ἔξιν ἄλλως. οἱ μὲν γὰρ θεσμοθέται κατὰ τὰ πάτρια ἐξεφανωμένοι ἐπὶ τὸν Ἄρειον ἀνέβαινον πάγον· οἱ δὲ νομοφύλακες εὐροφίοις λευκοῖς ἐχρῶντο, καὶ ἐν ταῖς θύραις ἐπὶ θρόνων ἐκάθηντο κατανακτῶν τῶν θ' ἀρχόντων, καὶ τῇ Παλλάδι τὴν πομπὴν ἐκόσμεον, ὅτε κομίζοιτο τὸ ξόανον ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ἡγάχαζον δὲ καὶ τὰς ἀρχὰς χρησθῆναι τοῖς νόμοις, καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐκάθηντο μετὰ τῶν προέδρων, κωλύοντες ψηφίζειν, εἴ τι παρόνομον αὐτοῖς δόξειεν ἢ ἀσύμφορον τῇ πόλει.

οἶνοπέπαντοι· (AP 6 232) "βότρυες οἶνοπέπαντοι, ἐνσχίσσιό τε ῥοῆς θρύμματα."

οἶνοπίπας τὰς τῶ οἶνου περισκοπέσας, ὡς Ὀμηρος παρθενονίπας, Ἀριστοφάνης φησὶ (Thesm. 396)· "πῆ δ' ἐχὶ διαβέβληχ', ὅσπερ ἔμβραχυ εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγωδοὶ καὶ χοροὶ· τὰς μοιχοτρόπας, τὰς ἀνδρευστραίας καλῶν, τὰς οἰνονίπας, τὰς προδοτιδῆς, τὰς λάλας, τὰς ἀδὲν ὑγίης, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν." ὁ μὲν οὖν Σόμμαχος φησὶ παρὰ τὸ πιπίζειν τὸν οἶνον· ἐγὼ δ' ἐχ' ὁρῶ τὸ πιπίζειν ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς κείμενον, ἀλλὰ κατὰ μίμησιν φωνῆς λεγόμενον· ἄμεινον ἔν, ὥσπερ παιδοπότης λέγεται, ἔτω καὶ οἶνονίπης. οἶνονίπας ἔν ἀντὶ τοῦ μεθύσας, παρὰ τὸ πιπίζειν, ὃ ἔξε μύζειν ἢ μυζᾶν.

Οἶνονπίωνος.

οἶνοποσία.

οἶνοποτάζων οἶνοποτῶν, εὐωχόμενος ἐν συμποσίῳ, ὅτι παρὰ τὸν οἶνον αἱ κυνήσεις γίνονται. sch. Hom. Y 84.

οἶνοπότης διὰ τοῦ οἰμωγοῦ· (AP 7 28) "ὦ ξέने, τόνδε τάφον τὸν Ἀνακλείοντος ἀμβίων σπεῖσόν μοι παρών· εἰμὶ γὰρ οἶνοπότης."

οἶνοπόλια.

οἶνος ἐπὶ θεῷ ἢ τιμωρία· Δαβίδ (Ps. a 74 8) "ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου, οἶνον ἀκράτε πληρὸς κεράσματος."

οἶνος. ὠνομάσθη ἀπὸ Οἶνέως· Οἶνεύς b

δ' ἐν κοίλοισιν ἀποθλήμης δεπᾶσσιν οἶνον ἐκλήσει." Πλάτων δὲ οἶνον αὐτόν φησιν, διὰ τὸ οἴσειος τὸν νῦν ἡμῶν ἐμπιπλάναι. ἢ ἀπὸ τῆς ὀνήσεως. Ὀμηρος (Ζ 260) "ὀνήσει αἶ' κε πήρησθαι," καὶ τὰ βρώματα ὀνάτα ἀπὸ τῆ ὀνίσκειν ἡμᾶς. ὁ δὲ Κύπριος ποιητὴς φησιν "οἶνόν τοι, Μενέλαε, θεοὶ ποίησαν ἄριστον θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκεδάσαι μελιδώνας." Εὐβάλλε εἰχοι εἰς οἶνον. "τρεῖς γὰρ μόνους κρατῆρας ἐγκερανύω τοῖς εὖ φρονῶσι, τὸν μὲν ὀνίσις ἔνα, ὃν πρῶτον ἐκπίνουσι, τὸν δὲ δεύτερον ἔρωτος ἡδονῆς τε, τὸν τρίτον δ' ὕπνου, ὃν ἐκπίνοντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι οἰκαδὲ βαδίζουσ." ὁ δὲ τέταρτος ἔκτετι ἡμέτερός ἐστιν ἀλλ' ὕβρεως, ὁ δὲ πέμπτος βοῆς, ἔκτος δὲ κώμων, ἑβδομος δ' ὑπωπίων, ὀγδοὺς κλήτορος, ὁ δ' ἑνᾶτος χολῆς, ἔκατος δὲ μανίας, ὡς ἐκβάλλειν ποιεῖ. πολλὰς γὰρ εἰς ἓν μικρὸν ἀγγεῖον χυθεῖς ὑποσκελίζει ὅληστα τὰς πεπωκότας." καὶ Ἐπίχαρμος "ἐκ μὲν θυσίας θοίνῃ, ἐκ δὲ θοίνης πόσις ἐγένετο, ἐκ πόσιος κώμιος, ἐκ κώμου θουανία, ἐκ δὲ θουανίας δίκη, ἐκ δὲ κατωδίκης πέδαί τε καὶ σφάκελος καὶ ἡμίαια." καὶ Πανύασις "οἶνος γὰρ πυρὶ ἴσον ἐπιχθονίοισιν ὄνειρα, ἐσθλόν, ἀλεξίκακον, πάση συνοπηθὸν ἀνήν" (Athen. p. 35). "ἦν δὲ καὶ οἶνος κριθίνος ἐν κρατῆρσιν. ἐνήσαν δὲ καὶ αὐταὶ αἱ κριθαὶ ἰσοχειλεῖς" (X Anab. 4 5 26).

οἶνος ἄνευ παίδων. δύο παροιμίαι, ἡ μὲν "οἶνος καὶ ἀλήθειαι," ἡ δὲ "οἶνος καὶ παιδὲς ἀλήθειαι." λαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἀπλοῦς ζομένων καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων.

οἶνος πιεῖν. "οἱ προσιόντες τῶν λατρῶν ἐκέλευον οἶνον πιεῖν. τὸ γὰρ τοι σεσῶσθαι ἢ μὴ τὸν ἄνθρωπον ἐν τῷ ἐφυσκον ἄρα ἐκεῖνοι τῇ τέχνῃ πίσυνοι." (A Eq. 91) "οἶνος γὰρ εὐροῖς ἂν τι πρακτικώτερον;" παρὰ τὸ Ὀμηρικόν (Ζ 261) "ἄνδρ' ὃς κεκτηῖται μένος μέγα οἶνος ἀέξει." Ἡρόδοτος δὲ λέγει (1 133) Πέρσης τῶτον κρατεῖν τὸν τύπον. εἰ μὲν ἂν εἰσηγήσαιντο τι νήφοντες, βεβλῦσθαι περὶ τῆ του ἐν μέθῃ, εἰ δὲ εἰσηγήσαιντο ἐν μέθῃ, τῶτο κυρὸν νήφοντας. (Philostrat. V. A. 2 11) "οἶνος, ἔφη, τοσῶτον πίνω ὅσον τῷ ἡλίῳ σπένδω." ὁ Πωρός φησιν, Ἰνδῶν βασιλεὺς.

οἶνα ττα ἢ ἐν οἶνῳ πεφωτισμένη μάστα. οἱ δὲ εἶδος πλακῆντος, μετ' οἶνον καὶ μέλιτος γινόμενον. sch. A Plut. 1122.

οἶνοχοεῖ κινῶ, καὶ οἶνοχόος πικρὸς

νης, καὶ οἶνοχοεῖα.

οἶνοψ οἶνοπος. οἶνοπι μέλανι. ἐν ἐπιγράμμاتي (AP 6 44) "ὦν ἡμεῖς σπείσαντες ὅσον θέμις οἶνοπι Βάκχῳ καὶ Σατύροις." οἶνωπός δὲ οἶνωδης, διανογῆς, ἢ μελανός. (AP 7 20) "οἶνωπὸν Βάκχῳ βότρυν ἐρεπτόμενος."

οἶνώω οἶνω τὸ μεθύσκειν.

Οἶνωτρία ὄνομα τόπος.

οἶξας ἀνόλεξας.

οἶοβώτης αὐθαίρετος, ὡς ἂν εἴποι τις, αὐτὸς ἑαυτῷ τὴν διάνοιαν βόσκων καὶ μηδενὶ πειθόμενος, μονότροπος, μεμονωμένος, τῷ λογισμῷ μονωθεὶς, ἐκτὸς φρενός. "νῦν αὖ φρενὸς οἶοβώτας φίλοις μέγα πένθος εὐρεται." sch. S Ai. 620.

οἶόθεν οἶος (Hom. H 39) ἐκ μόνου μόνος. θέλει δὲ εἰπεῖν μόνος πρὸς μόνον.

οἶοι μόνοι ἢ δυνατοί.

οἶόμενος νομιζων.

οἶον τὸ θαυμασικόν. (S Ai. 421) "ἔκτετι ἄνδρα μὴ τόνδ' ἰδεῖν. ἔπος ἐξερέω μέγ', οἶον." Ἀριστοφάνης περὶ Κλέωνος (Pac. 33) "οἶον δὲ κύψας ὁ κατάρυτος ἐσθίει." διὰ τῆ σχήματος τὴν ἀδηνάγλιαν αὐτῷ δηλοῦν καὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θρεμμάτων οἱ μάλιστα τοῖς ἐδέσμασιν ἐγκεκυφότες καὶ προσκείμενοι δοκῶσιν ἀπλήζως καὶ περισπασθῆναι ἐσθίειν.

οἶον τὸ ἀνταποδοτικὸν τῷ τοιῶτον, καὶ τὸ ἐπὶ παραδειγματίων παραλαμβανόμενον, καὶ τὸ ἐπὶ θαυμασμῷ, ὡς τὸ "ἐδὲν γὰρ οἶον τὸ ἀκύνει αὐτῷ τῷ νόμῳ" Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Μειδίῃ (46: cf. v. ἐδὲν γὰρ οἶον). ἔδεν ἔτω καλὸν οἶον τὸ ἀκύνει αὐτῷ τῷ νόμῳ. καὶ αὐθις "ἀνέμει ἐκπνεύσαντες οἷς σφοδρὸτάτῃ, καὶ ἐξάραντες τὴν ἄμμον." καὶ αὐθις "οἱ δὲ δρᾶκοντες τὰ ἑρμῶν μέρη εἰς σπείρας ἐλίσσαντες καὶ ἐπανισμένον καὶ πῦρ ὀρώωντες οἶον ἐξύτατον" (cf. v. ἐδειμάτῃον). ἐπὶ δὲ θαυμασμῷ "ἄνθρωπος ἦν ὁ Δημοφίλος, ὁ πατριάρχης Κωνσταντίνου πόλεως, οἷος ... ἄγων." cf. v. Δημοφίλος.

Οἶον. δημῶι εἰσιν ἐν τῇ Ἀττικῇ διττοί, ἑδαιτέρως λεγόμενοι. καλεῖσθαι δὲ φασιν αὐτὸς ἕτως διὰ τὸ μηδαμῶς οἰκητὸν τόπον ἔχειν ἀλλὰ μεμονωσθαι. τὸ γὰρ μόνον οἶον ἐκάλεον οἱ ἀρχαῖοι. ἐστὶ δὲ τὸ μὲν Κεραμεκὸν Οἶον τῆς Λεοντίδος φυλῆς, τὸ δὲ Δεκελεικὸν Οἶον τῆς Ἰπποθωντιδίδος. οἱ δὲ δη-

μόται ἐκατέρωθεν ἐλέγοντο ἐξ Οἴε. ἄλλοι δὲ ἤσαν οἰλεγόμενοι Οἰήθεν, ὡς προείρηται. **Harp.**

οἶοναί.

οἶόν τε δυνατόν, ἀρκούντως ἔχον, κατὰ τὸ δυνατόν.

ὥς προβάτε. ἔτως Ἴωνες, Ἀττικοὶ δὲ οἶος. καὶ οἷν Ἴωνες, Ἀττικοὶ δὲ οἶν. καὶ πυρομίᾳ "ὅς τὴν μάχαιραν" ἐπὶ τῶν ἀλυσι-τελῶς σφίσιν αὐτοῖς χρωμένον.

οἶος μόνος, ἢ ὁποῖος. (Dio C. 75 13) "ὁ δὲ ἐπολυπραγμόνησε πάντα" ἦν γὰρ οἶος μήτ' ἀνθρώπειον μήτε θεῖον ἀδιερεύνητον εἶναι.

οἶος μόνος, πυρὰ τὸ ἴος, ἐξ ἑ καὶ ἰα καὶ μία.

οἶος ὁποῖος. (S Ai. 923) "ὁ δὲ σφοδρὸν Ἄλαν, οἶος ὢν ὕψος ἔχεις, ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν."

οἶος ἀντὶ τῷ ἔτοιμος, καὶ οἶός τε ἀντὶ τῷ ἔτοιμος, καὶ οἶος ἦν ἀντὶ τῷ ἔτοιμος ἦν. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τῷ ἐσπάρδαζε. **Λυσίας** "ἐβιάζετό τε γὰρ καὶ οἶος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν." σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνταποδοτικόν. "τοιούτος οἶος ἦν ὁ πατήρ."

οἶος δυνάτος. **Ἀριστοφάνης** (Pac. 17) "ἔ γὰρ ἔθ' οἶος τ' εἶμι ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας," ἀντὶ τῷ ἀντέχειν καὶ περιγίνεσθαι τῷ πράγματος, ἀπὸ μεταφθόρας τῶν πλοίων, ὑπερ κινδυνεύει τῆς ἀντλίας πληρωθέντα. βέλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι νικῶμαι ὑπὸ τῷ πράγματος. καὶ αὐθις (Thesm. 177) "σοφῆ πρὸς ἀνδρός, ὅς τις ἐν βραχεὶ πολλὰς καλῶς οἶος τε συντέμνειν λόγους."

οἶος εἰ καὶ οἶός τε εἰ. τὸ μὲν χωρὶς τῷ τέ σημαίνει τὸ βᾶλει καὶ προήρησαι, τὸ δὲ σὺν τῷ τέ τὸ δύνασθαι. ἀμφοτέροις δὲ **Λυσίας** ἐχρήσατο.

οἶς αἰῆς, ἢ πρόβατον.

οἶς οἶός τὸ πρόβατον.

οἶσε προσήγαγε, συνηξέν. "ἐαυτῇ μὲν πλεόν ἔκ ἐνκαταφρόνητον οἶσαν, ἐκείνον δὲ κατὰ βαιὸν τηκόμενον τῷ ἔρωτι ἀπήλλαξε τῶν τῆδε." cf. v. ὑγρῶς.

οἶσει κομίσαι, καὶ οἶσω κομίσω, ἐνέγκω.

οἶσεται λήψεται.

οἶσθαι ἀντὶ τῷ οἶδας. λέγεται καὶ χωρὶς τῷ σ, μετὰ δὲ τῷ σ ποτὲ ἢ διὰ μέτρον ἢ διὰ τὸ μὴ συγκρῆσαι σύμφωνον, οἶσθας. **Σοφοκλῆς** (OR 543) "οἶσθ' ὡς ποιήσον" ἀντὶ τῷ ποιήσεις, ἀττικῶς. καὶ αὐθις (Synes. ep.

153 p. 291) "οἶσθ' αἰνας ἐν λογιηθῆναι ἀποδύντας, ἢ πάντως ἀπὸ μιᾶς γέ τινος συμφορᾶς ἀναπεισθέντας ἐν μεσημβρίᾳ τῇ βίᾳ φιλοσοφεῖν, ἀπὸ μόνου τῷ τὸν θεὸν ὁμῶσαι καὶ κατοριόσαι πλατωνικῶς. ὅς φθάσειεν ἂν ἡ σκιὰ φθαρταμένη τι τῶν δέοντων." λέγεται καὶ ἔξοισθαι. **Σοφοκλῆς** (OC 1587) "καὶ σὺ πε παρῶν ἔξοισθ', ὑφ' ἡγετῆρος ἑδενός φιλων, ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγέμενος."

οἶσόμενος (Hom. N 168) κομίσων.

οἶσοφάγος ὁ λαίμυρος.

οἶσπη ὀνυπαρῶν προβάτων ἔρια. **Ἡρόδοτος** (4 187). καὶ οἶσπώτῃ ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων.

οἶσά φορητά. **Θουκυδίδης** (7 75) "ὅμως δὲ ὑπὸ μεγέθους τῇ ἐπιχειρηματικῇ ἐκινδύνου οἶσά αὐτοῖς ἐφαίνετο." καὶ αὐθις "καυμά τε ἐπιφλέγειν ἔλεγον ἑδαιμῇ οἶσόν." καὶ αὐθις "καὶ εἰ μὲν ἐπὶ μικροῖς εἴη διάφορον κακόν, οἶσόν δὲ ὅμως πύσῃ γίνεται."

οἶσεύσας (Hom. A 196) τοξεύσας, συγιτεύσας.

οἶσός βέλους, συγίττα.

οἶσρεῖ ἐρεθίζει, ἐκμαινεῖ. **Ἀππιανός** "τῷ ὄντι πᾶσιν οἶσρώδης ἐνέπιπτεν ὀρμὴ καὶ προθυμία κατὰ τῶν βυρβάρων." καὶ αὐθις "καὶ ταῦτα μὲν ἔδρασαν ὥσπερ οἶσρηθεῖς καὶ κάτοινος γενόμενος."

οἶσρησις ἡ θηλυμανία, καὶ οἶσρηλατῆμενοι πυρῆμενοι, ἐκμαινόμενοι. καὶ **Αἰλιανός** "καὶ καλῶς Ἡρόδοτος (1 4) τὰς ὑπὲρ τῶν γενναίων οἶσρησεις τε καὶ μανίας παρ' ἑδὲν ἐτίθετο."

οἶσροπλήγη τῇ μανίᾳ πεπληγύτα.

οἶσρος ἐρεθισμός, ἐκκανσις, πύρωσις ἐμμανής. οἶσρον δὲ καλῶς πᾶσαν κίνησιν. ἔνθεν καὶ οἶσροδόνητος μυχός ὁ ὑπὸ ἀνέμου ἐλαυνόμενος. **Ἀριστοφάνης** (Th. 331) "σὺ τε πόντιε Πύσειδον, πολυπῶν μυχὸν ἰχθυόεντ' οἶσροδόνητον." καὶ **Πισίδης** "οἶσρος γὰρ ἐστὶ καὶ μάλισι βυρβάρους πρὸς τὰς μεταβολὰς εὐμεταπτότως ἔχειν."

οἶσύνῃ ἡ ἱτέα.

οἶσύνῃ εἶδος φυτῶ.

οἶσύναις. **Θουκυδίδης** (4 9) "ναύτας ἐξώπλισεν ἀσπίσι φανύλαις καὶ οἶσύναις ταῖς πολλαῖς." καὶ **Εὐνάπιος** (p. 101 Nieb.) "οἱ δὲ τῶν Πάρθων οἶσύναις ἀσπίδας ἔχοντες καὶ κράνη οἶσύναι, πλοκὴν τινα πάτριον πεπλεγμένα." καὶ οἶσύναιον σχοινίον ἱτέας.

Οἰσύμη πόλις τῆς Θοράκης. Harp.

οἰσύπη ὁ ῥυπὸς τῶν ἐρίων.

οἰσυπηρός ῥυπαρός. "ἔριμ οἰσυπηρά" (A Ach. 1139) ῥυπὸς πεπληρωμένον, ῥυπᾶσμαι· ταῦτ' ἀπὸ τῆς κάπρᾳ. οἰσύπη δὲ ἐστὶ τὸ διαχώρισμα τῶν προβύτων.

Οἷτη ὄρος ἐν Μυκεδονίᾳ, καὶ Οἰταῖος ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὄρεος.

οἷτος ὁ μῦθος· ἐν μυθικοῖς (cf. Babr. 11) "ἔτι δίκης ἀπάνευθεν αἰεὶ δάμναται οἷτω."

οἷφι χοῖνις.

Οἰχμητῆς ἀπὸ τόπῃ.

οἷχεται πορεύεται, καὶ οἰχέσομαι πορεύσομαι.

οἰχῶ περιέχομαι. "τάλαιν' ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχῶ" Ἠλέκτρα φησί (166).

οἰχόμενος πορεύομενος.

οἷχων, ὄλωλα, διαπεπύρθημι, φίλοι" Τέκμησά φησι διὰ τὸν Αἴαντος θάνατον (896).

οἷω ὑπολαμβάνω, καὶ δισθαίς (Hom. I 453) ὑπολαβών.

οἷω ἀντὶ τῆς οἰομαι. (A Lys. 997) "ἀλλ' ἄρχε μὲν, οἷω, Λαμπιτώ," ἀντὶ τῆς, ὡς οἰομαι, ἀρχὴ τῆς μάχης ἢ Λαμπιτώ.

οἷώθη (Hom. Z 1) ἐμονώθη.

οἰωνίζοντο ἀπετρέποντο ὡς κακῶ οἰωνῶ. "τὸν δὲ ἢ μὲν νεότης ἐμίσην τε καὶ οἰωνίζοντο, οἱ δὲ πρεσβύτεροι κατησπάζοντο καὶ ἐπῆλθεν." καὶ αὐθις "ἔξιν αἰσιωτέροις τοῖς οἰωνοῖς καὶ παρασκευῇ βεβαιοτέρᾳ αὐθις ἄψυσθαι τῷ πολέμῃ." καὶ αὐθις "ὅτε πάντας οἰωνίζεσθαι προσδοξάζοντας τὸν Αἰμίλιον ἐκπορευόμενον δοκεῖν ὄρῳ ἐσπορευόμενον."

οἰωνισόμενος μαντευσόμενος, ὅτετυσόμενος. "δαμιονίως πως οἰωνισόμενος τὸ μέλλον."

οἰώνισμα καὶ οἰωνισμοί αἱ διὰ τῶν πτηνῶν περιργαίαι. διαίρεσις οἰωνιστικῆς. ταύτην εὐρον πρῶτος Φρύγες, ταύτης δὲ τὸ μὲν ἐξιν ὀρνεοσκοπικόν, οἶον ὅταν πετομένη τῷδε τῷ ὄρνιθος, ἐμπροσθεν ἢ ὑπισθεν, δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ νεύοντος, εἴπῃ τις ὅτι τὸδε σημαίνει. πρῶτος δὲ ἔγραψε περὶ τῆς Τηλέγονος. τὸ δὲ οἰκοσκοπικόν, ὅταν τὰ ἐν τῷ οἴκῳ συμβαίνοντα· οἶον εἰ ἐν τῇ ἐσθρῇ ἐφάρη γαλῆ ἢ ὄφει, ἢ ἔλαιον ἐχέθῃ ἢ μέλι ἢ οἶνος ἢ ὕδωρ ἢ τέφρα, ἢ τρισμός ἐγένετο ξύλων ἢ ἄλλο τι, τὸδε προμηνῦν· ὃ συνέγραψε Ξενοκράτης.

τὸ δὲ ἐνόδιον, ὡς ὅταν ἐξηγήσεται τις τὰ ἐν τῇ δούλῳ ἀπαντώντα, ὅτι, ἐὰν ἀπαντήσῃ σοὶ τις τοῦδε βυσάζων, τότε συμβήσεται σοι· ὃ συνέγραψε Πόλλης. τὸ δὲ χειροσκοπικόν, ὡς ὅταν διὰ τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν διατινομένων καὶ τῆς παλάμης ἀπὸ τῶν ῥυτίδων εἴπωμεν παιδαποιεῖ ἢ τι τοιοῦτον· ὃ συνέγραψεν Ἐλένος (cf. v. Ἐλένος). παλμικὸν δὲ τὸ διὰ τῆς πάλσεως τῆ σώματος γνωρίζομενον, οἶον εἰ ἐπάλθῃ ὁ δεξιὸς ἢ ἀριστερός ὀφθαλμός ἢ ὤμος ἢ μηρός, ἢ κνημιός ἐν τῷ ποδὶ ἢ πρὸς τὸ ἕς ἕως ἐγένετα, τότε συμβαίνει· ὃ συνέγραψε Ποσειδώνιος. Nonnus et Cosmas in Greg. Naz. stel. p. 151.

οἰωνόβρωτος ὀρνεόβρωτος.

οἰωνοὶ σαρκοφάγα ὄρνεα, ἢ σύμβολα. πάντα δὲ οἰωνὸς ἐκάλεν, καὶ τὰ μὴ ὄρνεα. "Θεράποντ' ὄρνιν" Ἀριστοφάνης (Av. 720), ἐπεὶ πολλάκις εἰώθαμεν λέγειν τινὰς τῶν θεραπόντων καλοπόδας καὶ κυλωνίτσας, "ὄρνιν ρομίζοντες πάνθ' ὅσα περ περὶ μαντείας διακρίνεται."

οἰωνομαντεία.

οἰωνός τὸ σημεῖον, καὶ οἰωνοσχόπος ὁ μάντις.

ὁ κῆρυξ τῆς τύχης ὑπερέχει, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἀναγκαῖα μελῶ καὶ πλείων τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων.

ὁ Κυρπάθιος τὸν λαγῶν. φασὶν ὅτι οἱ Κυρπάθιοι νῆσον οἰκάντες ἐπήγαγον τὸν λαγῶν, ἃν ἔχοντες ἐν τῇ γῶρᾳ. οἱ δὲ πολλοὶ γερόμενοι τὰ γέωργια αὐτῶν ἐλυμαίνοντα. cf. vv. λαγῶς περὶ τῶν κρεῶν et Οἰνύη.

ὁ κῆρυξ νύμος. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους (28) ἢ τὴν Ἠλιαίαν λέγει, διὰ τὸ τῶν δικαστηρίων τὰ μὲν ἄνω τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι, ἢ διὰ τὸ σχῆμα τῆς ἐν τοῖς ἄξοσι γραφῆς βεσροφηδὸν γεγραμμένης. ἢ τὸν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἀρχόμενον νόμον κῆρυξ ἐνομαζέει ὁ Δημοσθένης· ὅτι γὰρ, φησί, βεσροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, διδῶνεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδιώρῳ. ἢ ἐπεί, φησί, τὸς ἄξονας καὶ τὸς κύρβεις ἄνωθεν ἐκ τῆς ἀροπόλεως εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ τὴν ἀγορὰν μετέστησεν Ἐφιάλτης, ὡς φησὶν Ἀναξίμενης ἐν Φιλιππικῷ. Harp.

ὀκέλλει προσορμεῖ, ἐκρίπτεται. εἰρηται ἐπὶ τῶν νηῶν. καὶ ὀκέλλοι. (A Ach. 1158) προσορμεῖοι.

ὁ Κίς. ὄνομα κύριον.

ὀκλαδία ἡ ὀκλασις.

ὀκλαδίας ὁ συγκεκλασμένος δίφρος καὶ ποτὲ μὲν ἐκτεινόμενος ποτὲ δὲ συσπλόμενος (sch. A Eq. 1381). καὶ αὐδῆς (Babr. 25 7) "βαθύνειν εἰς ἰλὸν ὀκλασὶ πηδῶντων." περὶ βατράχων ὁ λόγος.

ὀκλάζει χαλεπύει, εἰς τὸ γόνυ κάμπτεται, διστάζει, ἀποκρίνεται, λαγγάζει.

ὀκλάξ καθήμενος ἀντὶ τῆ ἐπὶ γόνυ.

ὀκνεῖ εὐλαβῶς ἔχει. Ξενοφῶν (Anab. 2 4 22) "ὀκνῶντες μὴ οἱ Ἕλληνες διαβύντες τὴν γέφυραν μείναιον," ἀντὶ τῆ εὐλαβέμενοι, δεδιότες.

ὀκνεῖν "κατάσκαπον ἄδνα ἐκ τῶν πολέμων ὀκνεῖν, ἀλλὰ καὶ πρὸ ἔργου ἡγεῖσθαι γινώσκειν αὐτὸς ὅτι ὅση τε καὶ ὅπως ἀπλίσμην δύναμαι ἔρχεται."

ὀκνεῖω (Hom. E 255) ὀκνῶ, ἀναβάλλομαι.

ὀκνος χαλκῆς. βάζεται τῷτο τοῖς Βιθυνοῖς ἐπιχωρῶς δίφρος τινὸς γυναικίᾳ εἰδος εἶναι.

ὀκνῶ φοβεῖμαι. καὶ πυκνῶς τέτιρ κέχρηται Σοφοκλῆς ἐπὶ τῷ φοβεῖσθαι. (Ai. 82) "φρονῶντα γὰρ νιν ἔκ ἄν ἐξέστην ὀκνῶ." καὶ οἱ ῥήτορες ἔκ ἐπὶ δειλίας καὶ ῥαθυμίας ἐχρήσαντο τῷ ὀνόματι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ φόβῳ καὶ τῷ φοβεῖσθαι. Ἀντιφῶν "κυκλὸς δ' ἄν εἰ ἀπῶσι μὲν καὶ μέλλουσι τοῖς κινδύνοις τῇ γλώττῃ θρασύνεται καὶ τῷ θάλειν ἐπιτελεῖν, τὸ δὲ ἔργον ἄν παρῇ, ὀκνεῖ." καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππηκῶν πρώτῳ (1 17) "φημὶ δὴ διχῇ βοθητὲρον εἶναι τοῖς πράγμασις ὑμῖν, τῷ τε τὰς πόλεις τοῖς Ὀλυνθίοις σώζειν καὶ τοὺς τῷτο ποτήσοντας ἐρασιώτας ἐκπέμπειν, καὶ τῷ τὴν ἐκείνῃ χώραν κυκλῶς ποιεῖν καὶ τρηγῆσαι καὶ ἐρασιώταις ἐτέροις. εἰ δὲ θατέρω τέτων ὀλιγοηγήσετε, ὀκνῶ μὴ μάστιγος ὑμῖν ἢ ἐρατεῖα γένηται." καὶ Ὀμήρῳ δὲ ἐπὶ τῷ φόβῳ ὁ ὀκνος τέτακται. φησὶ γὰρ Ἀγαμέμνων (K 122) περὶ τῆ ἀδελφῆς υἱὸς "ἔτ' ὀκνῶ εἰκὼν ἔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο."

ὀκνῶν ἀναδύμενος. Σοφοκλῆς (El. 320) "φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πῶς ἀνὴρ πρῶσων μέγα."

ὁ Κρής τὴν θάλασσαν, ἐπὶ τῶν προσποιημένων φεύγειν ἐκεῖνα ἐν οἷς διαφέρουσιν, ἐπειδὴ ναυτικώτατοι οἱ Κρήτες ἐγένοντο.

ὀκρίβαντας ἐμβάτας.

ὀκρίβας σχῆμα ἡνίοχου.

ὀκρίβας σκηνὴ ἰδίως πάντων τῶν λε-

γόντων. τὰ πλευσικὰ πῆγματα ἐφ' οἷς διατυπῶσι τὰς εἰκόνας, καὶ τὰ ὑπερείσματα τῶν ξυλίνων θεάτρων. βέλτιον φάναι τὸ λογιῶν ἐφ' ὃ ἴσαντο οἱ τραγῳδοὶ ἢ οἱ ὑποκριταὶ ἐκ μετεώρου καὶ ἔλεγον. οὐ δὲ ὄνον φασὶν εἶναι, οἱ δὲ ἄγριον κριόν, ἄλλοι κλίμακα.

ὀκρίοεις ὁ τραχὺς. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 65) "καὶ λίθον ὀκρίονεντα, δόναξ ὅθι δασὴν ὀδόντα θήγεται," τὴν κίσσηριν λέγων, "ἀμβλυνθεῖς ἐκ δολιχογραφίης." καὶ ὀκρίοεσσα φοικτὴ, φοβερά. (AP 7 67) "δῆξαι μ', εἰ καὶ σοὶ μέγα βριθεται ὀκρίοεσσα βῦρις, ἀποφθίμενον τὸν κόνα Διογένη."

ὀκτάβλωμον (Hes. O. 440) ὀκτὼ ἔχοντα δῆγματα.

ὀκτάκνημον (Hom. E 723) ὀκτάραβδον.

ὀκτὼ ὁ ἄριθμός.

ὀκτώβριος ὄνομα μηνός.

ὀκτώπων. Κρυτῖνος Θοράτταις "ὀκτώπων ἀνεγείρεις" ἀντὶ τῷ σκορπίον· παροιμία γὰρ "σκορπίον ὀκτώπων ἀνεγείρεις." ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλῃ Ξαντρίαις ἡ λύσσα ἐπιθεῖα ἔχουσα ταῖς Βάκχαις φησὶν "ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται ἀπαργυρὸς εἰς ἄκρον κάρη, κέντημα γλώσσης, σκορπίος βέλος λέγω."

ὀκχὴ σήρυγμα, βάσυγμα. (Callim. Hec. fr. 66) "γέντο δ' ἐρείκης σκηπάνιον, ὃ θὴ πέλε γήραος ὀκχὴ." καὶ ὀκχῆσυσθαι ἐπικαθεσθῆναι.

ὀλὺ αἰ μεθ' ἁλῶν μειγμέναι κριθαὶ καὶ τοῖς θύμασις ἐπιβαλλόμεναι. sch. A Eq. 1164.

ὀλβίζειν μακαρίζειν, εὐδαίμονα ἡγεῖσθαι. Σοφοκλῆς (OR ext.) "μηδὲν ὀλβίζειν πρὶν ἢν τέρμα τῷ βίῃ περῶση μηδὲν ἄλγεινόν παθῶν."

ὀλβιοδαίμων εὐδαίμων, εὐτυχέστατος. ἢ κλητικὴ ὀλβιόδαιμον. Hom. Γ 182.

ὀλβιος πλούσιος, εὐδαίμων, μακάριος.

ὀλβοδότης πλετοδότης.

ὀλβος εὐδαίμονια, πλῆθος. ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 254) "ὀλβῳ πάντας ὑπερέταται ὅς σε περιπλέθην ἔχε πήχεσι."

ὀλέθριον μέχρι θανάτου. Σοφοκλῆς (Ai. 402) "ὀλέθριον αἰκίζει."

ὀλέθρος πείρατ' ἐφηπται (Hom. γ 41) ἐπιδέεται καὶ ἐξήπται τὸ τῷ ὀλέθρῳ ὅμῳν πέρας. ὅσον δέδοσθε τῷ ὀλέθρῳ.

ὀλέκει (Job 32 18) φονεύει.

ὀλέκρανον τινὲς τὸν ἀγκῶνα, ἔκετι δὲ αὐτὸ ἐν τῇ καμπῇ τῆς χειρὸς ὀξὺ. ἐπιδύνας

δὲ ὁ τόπος τοῖς τρωθεῖσιν εἰς αὐτόν. Ἀριστοτέλης δὲ ἐπὶ τὸν ἀγκῶνα ἀλλὰ τὸ ἐν καμπῇ τῆς χειρὸς ὀξύ. Ἀριστοφάνης δὲ (Pao. 445) ὀλέκρανα λέγει τὰ τῶν ὠλενῶν κρανία, τουτέστι τῶν χειρῶν. δῆλον ἔν ὅτι τὸ ὀξύ καὶ ἐπικαμπές τῶν χειρῶν λέγει, ὃν ἀγκῶνά φασ ἡμεῖς. "μηδέποτε παύσαιτο ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενος."

b ὀλέκρανον ἀγκῶν, ὅσον τῆς ὠλένης κάρανον. Ἀριστοφάνης· κατάρτα ἐρηνησιῶν· "ὅσις δὲ πόλεμον μῦλλον εἶναι βύλεται, μηδέποτε παύσαιτο αὐτόν, ὡς Διόνυσος ἄναξ, ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον."

ὀλέσκει ὀλοθρεῖν.

ὀλετήρα φονέα.

ὀλημι (Hom. Γ 417) ἀπόλη.

ὀλην ἐξεκέρχυντο τὴν ψυχὴν ἀντὶ τῆ ἐπιμελῶς καὶ διὰ σπαθῆς εἶχεν. "ἐς δὲ αὐξήσειν ἀρετῆς καὶ μεύσειν κακίας ὀλην ἐξεκέρχυντο τὴν ψυχὴν." cf. v. ἰδιώτης.

ὀλίγα ἄττα ὀλίγα τιῶ.

ὀλίγαυμος ὁ ὀλίγον αἷμα ἔχων.

ὀλιγαρχία τὸ ἐν ὀλίγοις ἀρκεῖσθαι. ὀλιγαρχία δὲ ἡ λεῖψις τοῦ ἄρτου.

ὀλιγαρχοῦμενοι ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι. τρεῖς εἰσὶ πολιτεῖαι, βασιλεία ὀλιγαρχία δημοκρατία.

ὀλιγαυλία ἡ μικρὰ χώρα· (AP 6 226) "ἢ τ' ὀλιγαυλίᾳ σπεῖρεσθαι."

ὀλίγγος ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων.

ὀλιγηπέλων ὀλιγοψυχῶν.

ὀλιγηροσίη· (AP 6 98) "πενιχοῦς ἐξ ὀλιγηροσίης μοῖραν ἀλοεῖται σάχρος."

ὀλιγογνώμων ὀλίγωρος.

ὀλιγοδεῆς ὀλίγων χρήζων.

ὀλιγοδεῖα τὸ ὀλίγων δεῖσθαι. καὶ ὀλιγοδεῖα ὁμοίως.

ὀλιγοδρανέων καὶ ὀλιγοδρανῆς ὀλίγα ἰσχύων.

ὀλίγον ἀντὶ τῆ ἐδ' ὅπως παρ' Ὀμήρου (E 800) "ἡ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γέιναιτο." καὶ ὀλίγον ἀντὶ τῆ ἡσυχαιέρον· "ὁ δὲ ὀλίγον φθέγγεται πρὸς τὴν κόρη, καὶ αἰτεῖ πειν." καὶ ἀντὶ τῆ μικρά· (AP 6 251) "καὶ σπονδὴν ὀλίγη κιρναμένην κάλικι."

ὀλιγοςός.

ὀλιγότης.

ὀλίγου δεῖν σχεδόν, παρὰ μικρόν. λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τῆ δεῖν. καὶ ὀλίγου δέω φάναι ὡσαύτως.

ὀλιγοχρονῶ.

ὀλιγορῆσας ἀμελήσας, ἀφροτισήσας· "τῶν νεομισμένων τοῖς τελευτήσασιν ὀλιγορῆσας τιμῶν."

ὀλιγορῆσετε ἀντὶ τῆ ἀμελήσετε Δημοσθένους Φιλιππικοῖς (1 17). ὀλιγορεῖν γὰρ λέγεται τὸ ὀλίγην ὥραν ἔχειν· ἐστὶ δὲ τὸ μὲν ὀλίγην ἀντὶ τῆ ἐδ' ὀλίγη, ὡς ἐν τῷ (Hom. E 800) "ἡ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γέιναιτο Τυδεΐδης," ὥρα δὲ ἡ φροντίς. Harp.

ὀλιγορῶ γενικῇ.

Ὀλεζῶνες ἔθνος Θρακικόν. ὀλίζονος μικρῶς.

ὀλισβος αἰδοῖον δερμάτινον, ᾧ ἐχρῶντο αἱ Μιλήσιοι γυναῖκες ὡς τριβάδες καὶ αἰσχροεργοί· ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς καὶ αἱ χῆραι γυναῖκες. Ἀριστοφάνης (Lys. 109) "ἐπ' εἶδον ἐδ' ὀλισβον ὀκταδάκτυλον, ὅς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη ἐπικερία," παρὰ τὴν παροιμίαν "σκυτίνη ἐπικερία" ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν.

ὀλισθηρός εὐόλισθος, εὐχερῶς μεταγινώσκων.

ὀλκάς παρὰ Θουκυδίδῃ (2 91) ἡ ἐμπορικὴ ναῦς. καὶ ὀλκάδες πλοῖα. "ἐν ταῖς δὲ λεγομέναις ὀλκάσι μικραῖς τὰ βαρβαρικά διεβίβασαν πλῆθη."

ὀλκεῦσιν· "οἱ δὲ Τρῶες ὀλκεῦσι πολλοῖς καὶ ἀρετήμασιν ἐνάψαντες ὑπότροχον ὄντα εἰλκον εἰς τὴν πόλιν." cf. v. ἐξάρχοντες.

ὀλκῇ δυνάμει, ἡ βάρει, ἡ σωματῷ. "καὶ τὸν ερεπτόν ὃν ἐφόρει, ὀλκῆς γεννικῆς χρυσὸς ὄντα ἀφαιρεῖται" φησὶν Αἰλιανός.

ὀλκῇ ἐπιπαγήν, ῥοπήν.

ὀλκοῖς ἄγειν καὶ ἐφέλκεσθαι δυναμένοις.

ὀλκὸν ἰσχυρὸν τόνον, ἡ ἐλκυσικόν, ἡ ὄρμον, ἡ ὑδόν· "ὁ δὲ τὸν ὀλκὸν τοῦ ὑδατος ἐκασπεν."

ὀλκὸς ὑδός, ἡ ἀγωγὸς ρεύματος, ἡ ἐρά. ἡ ὀλκὸς κυρίως τὸ τῶν δρακόντων σῶμα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ τῆς τροπιδος ἔκταμα· δρακοντοειδὲς γάρ, διὰ πύσης τῆς νεῶς διήκων.

ὀλκὸς ἄνθρωπος ὁ ἐλκυσικὸς καὶ ἐπαγωγός.

ὀλκοὺς ἐφέλκομένας.

ὀλκοὺς ναυσάθρους.

ὀλμος τὸ μαγευτικὸν ἐργαλεῖον, καὶ ὁ τρέψας τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ὀλμειὸς σρογύλος λίθος, εἰς ὃν κύπτοισιν ὄσπρια καὶ ἄλλα τινά. sch. A Vesp. 288.

ὁλόη (Hom. Π 849) ὀλεθρία.

ὁλοίτροχος· "λίθος ὁλοίτροχος ἀπὸ μηχανῆς εἰς τὸν εὐρετήν τοῦ τεχνήματος ἐμπεσὼν τοῦ τε σόματος ... ἐξήραξε καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξέωσεν ἄμφω." Ἡρόδοτος (8 52) "καὶ δὴ προσιόντων τῶν βαρβάρων πρὸς τὰς πύλας ὁλοιτρόχος ἀφίεσαν." καὶ ἄνθις "ὁλοιτρόχος μεγάλας κατὰ τοῦ λόφου κυλίσοντες," λίθους ὅλους τροχοειδεῖς.

ὁλοιτρόχους σρογγύλους, τροχοειδεῖς λίθους· Ξενοφῶν (Anab. 4 2 3) "ἐκκλινδόνον οἱ βάρβαροι ὁλοιτρόχους ἁμαξιαίους, οἱ φερόμενοι διεσφενδοῦντο."

ὁλοκαρπούμενον ὅλον προσφερόμενον.

ὁλοκαύτωμα ἢ θυσία.

ὁλολυγή ἢ βοή.

ὁλολύγιον.

ὁλολύζει ὁ γέρον (A Th. 136) εἰς τὴν θηλύτητα αὐτῆ καὶ λαγνείαν ἀποβλέπων.

ὁλολύζειν τὸ μετὰ κναυγῆς εὔχεσθαι· Ὀμηρος (γ 450) "αἶ δ' ὀλόλυξαν."

ὁλολυζέτω θορνείτω, κυρίως ἐπὶ γυναικῶν· Ὀμηρος (Z 301) "αἶ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνη χείρας ἀνέσχον."

ὁλολυζέτω πίτυς ὅτι πέπτωκε κέδρος (Zachar. 11 2), τουτέστι, τῶν ισχυρῶν πιπτόντων τὰ ἀσθενέστερα παιδευέσθωσαν καὶ σωφρονιζέσθωσαν. καὶ ὁ Σολομῶν λέγει (Proverb. 29 16) "τῶν ἀσεβῶν πιπτόντων δίκαιος ἀταφιοὶ γίνονται," καὶ (19 25) "λοιμοὺ μασιζομένου ἄφρων πανουργότερος γίνεται."

ὁλοοίτροχος περιφερής, σρογγύλος. καὶ ὁλοίτροχος.

ὁλόος, δασυνομένης μὲν τῆς πρώτης συλλαβῆς δηλοῖ ὁ φρόνιμος καὶ ὑγιής, ψιλευμένης δὲ ὁ ὀλέθριος.

ὁλόφρονος (Hom. B 723) τοῦ ὀλέθρια φρονοῦντος.

Ὀλόρος Ὀλόρον ὄνομα κύριον.

ὁλόος θολός.

ὁλος καὶ πᾶς· "ἦν δὲ ὁλος καὶ πᾶς ἱρὸς τὸ πολεμεῖν." (Polyb. 3 94) "πρὸς τὴν ἱεραβῆσθαι καὶ διακινδυνεύειν ὁλος καὶ πᾶς ἦν." "ὁλος καὶ πᾶς ἦν τῇ διανοίᾳ περὶ τοὺς ἐνεσῶτας κινδύνους" ἀντὶ τοῦ πάσῃ ἐννάμει.

ὁλοσχερῶς ὀλοτελῶς.

ὁλοσχοίνω Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀραπεισθείας (21). Θεόφραστος δὲ (H. P. 4

13) τρία εἶδη σχοῖνα φησὶν, ὧν ὁ τρίτος μεγέθει καὶ εὐσαρκίᾳ διαφέρειν ὀλόσχοινος καλεῖται. Harp.

Ὀλοφέρνης ἀρχιεράτης Καμβύσου υἱοῦ Κύρου. πόλεμον δὲ ἔχων ὁ Καμβύσης πρὸς Ἀρφαξᾶδ βασιλέα Μήδων, καὶ συμαχίαν αἰτήσας παρὰ τῶν ἐθνῶν ἀπάντων ἕως Αἰγύπτου, καὶ μὴ δεδωκότων αὐτῷ, μετὰ τὸ νικῆσαι Ἀρφαξᾶδ πόλεμον ἔθετο κατὰ τῶν μὴ δεδωκότων αὐτῷ βοήθειαν, ἀποστείλας Ὀλοφέρνην μετὰ δυνάμειος πολλῆς ὅς πάντων ἐκράτησεν. ἐλθὼν δὲ περὶ Βετυλούαν τὴν τῶν Ἰουδαίων πόλιν ἀπέπειλεν Ἀχίωρ τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ, ἐπαπειλίσας αὐτῷ, εἰ μὴ ἔλοι τὴν πόλιν, ἀραιήσειν αὐτόν. ὁ δὲ Ἀχίωρ κρατήσας τὰ ὕδατα, ἡνάγκασεν ἐτοιμίως ἔχειν ἐκδοῦναι αὐτῷ τὴν πόλιν. ἡ δὲ Ἰαθὶθ ἐξελθοῦσα κεκοσμημένη ὡς νύμφη ἀπεκεφάλισε τὸν Ὀλοφέρνην, καὶ ἐσώθη ἡ πόλις. καὶ κλίνεται εἰς οὐ.

ὁλόφυλος ὁ ὀλόκληρος.

ὁλοφύρεται ἀποδύρεται, κλάει.

ὁλοφυρμός θορήνος.

ὁλοφώϊον (Hom. δ 410) ὀλέθριον.

ὁλόφωνος ὁ ἀλεκτρωνός, ἔτιος Κρατίνος.

ὄλη ἢ λήκυθος, οἰονεῖ ἐλαιόκη τις ἔσσι διὰ τὸ δι' αὐτῆς ὀπιπτεῦσθαι τὸ ἐλαιον. ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 261) "χάλκεον ἀργυρέω με πανεῖκελον, Ἰνδικὸν ἔργον, ὄλην ἥδ' ἴδισον ξείνιον εἰς ἐτάρον, ἡμᾶρ ἐπεὶ τόδε σείο γενέθλιον, πέμπει γηθομένη σὺν φρενὶ Κριναγόρης."

Ὀλυμπιάνειος σαφιστής, τοῦ Ὀλυμπιανείου.

ὀλυμπιάς, οὕτω καλεῖται παρ' Ἑλλήσινα ὁ κατὰ δ' ἔτη συντελούμενος ἀγὼν, διὰ τὴν κατὰ τετραετίαν τῶν τοῦ ἡλίου δρόμων ἐκ τῶν κατ' ἔτος ὥρων ε' συντελουμένην ἡμέραν. ἐτέθη δὲ πρώτη ὀλυμπιάς ἐπὶ Σολομῶντος, εἰς ἐορτὴν κοσμικὴν τοῦ Διὸς. Cyrill. Hierosol. catech. 12 8.

ὀλυμπιάς τετραετηρικός ἀγὼν. εἰσὶ δὲ δ' ἀγῶνες, Ὀλύμπια Ἰσθμια Νέμεα καὶ Πύθια, λέγεται καὶ Ὀλυμπίασι, τατέξιν ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις, ἐνθα ἡγωνίζοντο.

Ὀλυμπιόδωρος φιλόσοφος Ἀλέξανδρου, οὗ κλέος εὐρύ. παρὰ τοῦτον φοιτᾷ Πρόκλος ὁ Ἀνίκιος ἐπ' Ἀριστοτελικῶς λόγοις. Ὀλυμπιόδωρος δὲ ἀκροώμενος, ἀνδρὸς δυνατοῦ λέγειν καὶ διὰ τὴν περὶ τοῦτο εὐκολίαν

καὶ ἐντρέχειαν ὀλέγοις τῶν ἀκούοντων ὄντος ἐφικτοῦ· ἡγάσθη δὲ τὸ μειράκιον, ὥς καὶ θυγάτριον ἔχων, ἡγμένον καὶ αὐτὸ φιλοσόφως, βουληθῆναι αὐτῷ κατεγγυῆσθαι. Martinius 9.

ὀλυμπιονίκης ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ νικῶν.

- α Ὀλυμπιος ἀδελφὸς Γενερώσης, ὃς ἦεν ἀπὸ τῆς Κιλικίας εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ τὴν θεραπείαν τῆ Σαρύπιδος. ἦν δὲ ἐς τὰ πάντα φύσιν ἀξιώμασον κεκτημένος, μέγας μὲν τὸ σῶμα καὶ εὐμήκης ἰδεῖν, καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν. τῆς δὲ ἡλικίας ἐν τῷ φρονιμωτάτῳ τότε γεγονῶς εὐόμιλός τε ἦν καὶ ἡδὺς ἱκανῶς τοῖς ἐντυγχάνουσι, καὶ ἀφελίμιος, εἴπερ τις ἕτερος, τοῖς πειθαμένοις. οὐδεὶς δὲ ἦν οὕτως ἀτεράμιον καὶ βάρβυρος τὴν ψυχὴν ὃς οὐκ ἐπείθετο καὶ κατεκλεῖτο τοῖς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ σόματος ἐκείνου φέουσι λόγοις· τοιαῦτα τις ἐπεκάθητο πειθῶ τοῖς χεῖλεσι τοῦ ἀνδρός, οὐκ ἀνθρῶπιόν τι χρήμα ἀλλὰ θεϊότερον. ταῦτά τοι τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι κατέστη ἱεροδιδάσκαλος ἥδη κατασυρομένης ὑπὸ τοῦ χειμάρρου τῆς πολιτείας. ὁ δὲ συνυγείρων ἐκάστοτε τὸς παρατυγχάνοντας ἐδίδασκε τὰ ἀρχαῖα νόμιμα καὶ τὴν τοῦτοῖς ἐρπεπομένην εὐδαιμονίαν, ὅση τε καὶ οἷα θεόθεν ἀπήντα τοῖς ἀκριβῶς ταῦτα διαφυλάττουσιν. οὕτω δὲ ἦν ὁ Ὀλυμπιος πλήρης τοῦ θεοῦ ὥς καὶ προεῖπε τοῖς ἑταίροις ὅτι Σάραπις ἀφίησι τὸν νεῶν· ὁ καὶ γέγονεν. Damascius Phot. p. 338.

- β Ὀλυμπιος Μαῖονος Μυσός, αὐλητὴς καὶ ποιητὴς μελῶν καὶ ἐλεγείων, ἡγεμὼν τε γενόμενος τῆς κρουματικῆς μουσικῆς τῆς διὰ τῶν αὐλῶν, μαθητὴς καὶ ἐρώμενος Μαρσύου, τὸ γένος ὄντος Σατύρου, ἀκροῦ δὲ καὶ παιδὸς Ὑγνιδος. γέγονε δὲ πρὸ τῶν Τρωικῶν ὁ Ὀλυμπιος, ἐξ οὗ τὸ ὄρος τὸ ἐν Μυσίᾳ ὀνομάζεται.

- γ Ὀλυμπιος ὁ τοὺς νόμους τῆς καθαροδίας ἐκθεῖς καὶ διδάξας.

- δ Ὀλυμπιος Θρύξ, νεώτερος, αὐλητὴς γεγονῶς ἐπὶ Μίδου τοῦ Γορδίου.

- ε Ὀλυμπιος οὐρανός, θεοῦ οἰκητήριον.

ὀλυνθος παρὰ τὸ ὅλος ἀνθεῖν, ἦγεν ἐκ πρώτης ἀνθήσεως τὸ αὐτὸ ἔχειν. ὀλυνθος οὗν ἡ ὠμὴ συκῇ.

ὀλυρα ζεῖά, εἶδος σπέρματος.

ὀλωλα ἀπόλωλα. καὶ ὀλοῖτο εὐκτικῶς.

ὀλώλαμεν ἀπολώλαμεν.

ὀλω ποδὶ ὄλη δυνάμει.

ὀμαδος θόρυβος.

ὀμαίμονος ἀδελφοῦ. 8 Ai. 1312.

ὀμαίμος ἀδελφός· ἐν ἐπιγραμμασιν (AP 6 13) "οἱ τρισσοὶ τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὀμαιμοι." λέγονται καὶ σύναιμοι.

ὀμαιμος καὶ ὀμαίμων ἀδελφός, ἡ συγγενής. καὶ ὁμοῆδος.

ὀμαιχμία ὁμομαχία, συμμαχία, φιλία, παρὰ τὸ ὁμῆταῖν αἰχμὰς τίθεσθαι· Ἡρόδοτος (Θυκυδίδης 1 18) "καὶ ὀλίγον μὲν χρόνον ἡ ὀμαιχμία ξυνέμεινε·" ἔπειτα διενεχθέντες οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους." καὶ αὐθις "ἐπηγάγετο δὲ ἐς ὀμαιχμίαν τοὺς Γότθους." καὶ αὐθις "ἐπὶ Ἀντίβῳ τοῦ Καρχηδονίᾳ στρατηγῷ τῆς Ἰταλίας ἀπάσης ἐς τὴν κατὰ Ῥωμαίων συστάσης ὀμαιχμίαν."

ὀμαλές ἀπὸ τῆς ὀμαλῆς εὐθείας. Πρόκκιος (Vand. 2 12) "οἱ δὲ εἰς φυγὴν ὤρμηντο, οὔτε εἰς τοῦ Βουργάωντος τὴν ὑπεβολὴν ἀναδραμεῖν ἔχοντες οὔτε εἰς τὸ ὀμαλές διὰ τὸ ἐπικεῖσθαι τοὺς ἐναντίους."

ὀμαρτῶν ἀκολοθῶν, ἡ ὁμοῦ λέμπων.

ὀμαυλος ὁμόθρους, ὁμόφωνος· "ζονόεσσα τε γῆρας ὀμαυλος" Σοφοκλῆς (OR 187).

ὀμβρήσας βεβξας. ὀμβρῶ ὀμβρήσω. καὶ ὀμβροβλυτῶ. καὶ ὀμβρήσαντος (Hes. O. 413) πηγάσαντος.

ὀμβρία χάλας· ἐπιρράξασα ἡ Διὸς κεραυνός. 8 OC 1502.

ὀμβριον ὕδωρ. Hom. A 453.

ὀμέθριον ὁμόφυλον.

ὀμέσιον ὁμόοικον, ὁμωρόφιον, γαμετήν. ὀμευνέτης ὀμευνέτης συγκοίτου ἀνδρός. Θηλυκῶς δὲ διὰ τοῦ ι.

ὀμῆ σύ. ὀμῆμαι ὀμῆ, δευτέρως προσώπε.

ὀμῆγυριν ἄθροισμα, πληθός. ἡ εὐθεία ὀμῆγυρις.

ὀμῆλιξ ὁ ὁμοῆλιξ.

ὀμηρεῖα ἡ ἀντιπρόσοψις.

ὀμήρειος λόγος ὁ τοῦ Ὀμήρου.

ὀμηρεύειν συμφωνεῖν· "οἱ δὲ Σάμιοι, καίπερ ἐξομηρευομένων αὐτοῖς τῶν νεανίσκων, ὁμως οὐκ ἐπέμειναν, ἀλλ' ἐπανέστησαν τοῖς φυλάσσουσιν τὴν πόλιν τῶν Μακεδόνων."

ὀμηρεύοντας Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος (133) ἐπὶ τῶν ἀνω πεμφθέντων Λακεδαιμονίων Ἀλεξάνδρου. ἦσαν δὲ ἱ. Harp.

Ὀμηρίδαι οἱ τὰ Ὀμήρου ὑποκρινόμενοι. οἱ δὲ γένος ἐν Χίῳ ἀπὸ τοῦ ποιητῆ ὠνομασμένον. ἄλλοι δὲ φασιν ἁμαρτάνειν τὰς ἔτιω κομίζοντας· ὠνομάσθαι γὰρ ἀπὸ τῶν ὀμήρων, ἐπεὶ αἱ γυναῖκες ποτε τῶν Χίων ἐν Διο-
νυσίοις παραφρονησάσαι εἰς μάχην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι, καὶ δόντες ἀλλήλοις ὀμηρα νυμφίους καὶ νύμφας ἐπαύσαντο, ὧν τοὺς ἀπογόνους Ὀμηρίδας λέγουσιν. Harp.

ὀμηρίζω τοῖς Ὀμήρου χρῶμαι.

ὀμηρον παρὰ Θουκυδίδῃ (1 82) ἐνέχυρον, τὸ εἰς εἰρήνῃ διδόμενον ἐπὶ συνθήκαις. Ἀθηνᾶς· ὃ δὲ ὑφαιρεῖται τὸν κώδωνα, καὶ φήλως σύμβολον καὶ ὀμηρον πρῶτον κομίζει τῷ ἐταίρῳ αὐτοῦ.

ὀμηροὶ δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ συμβάσει διδόμενοι· ὀμηρῶσαι γὰρ τὸ συμβαλεῖν. Θεόπομπος δὲ ὀμηρεῖν φησὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεσθαι τὸ ἀκολουθεῖν· τοὺς οὖν ἐπ' ἀκολουθία τῶν ὀμιολογημένων διδομένους ἐντεῦθεν ὀμήρους φασὶ λέγεσθαι. Harp.

α Ὀμηρος ὁ ποιητὴς Μέλητος τοῦ ἐν Σμύρῃ ποταμοῦ καὶ Κριθηίδος, ὡς δὲ ἄλλοι, Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης τῆς μουσῆς, ὡς δὲ Χάραξ ὁ ἰσορικός, Μαίονος ἢ Μητίεως καὶ Εὐμήτιδος μητρὸς, κατὰ δὲ ἄλλως Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσεύος καὶ Πολυκύκης τῆς Νέστωρος. ἔτι δὲ ἢ τοῦ γένος τάξις κατὰ τὸν ἰσορικὸν Χάρακα αὕτη· Αἰθούσης Θοράσσης Αἰνός, τοῦ δὲ Πέρος, τοῦ δὲ Οἰάγρος, τῆ δὲ Ὀρφεύς, τοῦ δὲ Ἀρῆς, τοῦ δὲ Εὐκλῆς, τοῦ δὲ Ἰδυμονίδης, τοῦ δὲ Φιλοτερπῆς, τοῦ δὲ Εὐφημος, τοῦ δ' Ἐπιφράδης, τῆ δὲ Μελάνωπος, τοῦ δὲ Ἀπελλῆς, τοῦ δὲ Μαίων, ὃς ἦλθεν ἅμα ταῖς Ἀμαζόνισιν ἐν Σμύρῃ, καὶ γῆμας Εὐμήτιν τὴν Εὐεπούς τοῦ Μελησιγέ-
ρους ἐποίησεν Ὀμηρον. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν πατρίδα ἀμφίβολος διὰ τὸ ἀπιστηθῆναι ὅπως εἶναι θνητὸν τῷ μεγέθει τῆς φύσεως· οἱ μὲν γὰρ ἔφασαν γενέσθαι Σμυρναῖον, οἱ δὲ Χίον, οἱ δὲ Κολοφώνιον, οἱ δὲ Ἰήτην, οἱ δὲ Κυμαῖον, οἱ δὲ ἐκ Τροίας ἀπὸ χωρίου Κερχεῶν, οἱ δὲ Ἀνδόν, οἱ δὲ Ἀθηναῖον, οἱ δὲ Ἰθακήσιον, οἱ δὲ Κύπριον, οἱ δὲ Σαλαμῖνιον, οἱ δὲ Κνώσιον, οἱ δὲ Μυκηναῖον, οἱ δὲ Αἰγύπτιον, οἱ δὲ Θετταλόν, οἱ δὲ Ἰταλιώτην, οἱ δὲ Λευκανόν, οἱ δὲ Γρόνιον, οἱ δὲ Ῥωμαῖον, οἱ δὲ Ῥόδιον. καὶ προσηγορέετο μὲν κυρίως Με-
λησιγενῆς (καὶ γὰρ ἐτέθη παρὰ τῷ Μέλῃτι ποταμῷ κατὰ τοὺς Σμυρναῖον αὐτὸν γενεα-

λογοῦντας), ἐκλήθη δὲ Ὀμηρος διὰ τὸ πο-
λέμιον ἐνιστάμενον Σμυρναίοις πρὸς Κολοφω-
νίους ὀμηρος δοθῆναι, ἢ ὅτι βουλευομένων
Σμυρναίων διαιμονία τινὶ ἐνεργείᾳ φθέρε-
σθαι καὶ συμβουλευσαὶ ἐκκλησιάζουσι περὶ
τοῦ πολέμου. καὶ γέγονε δὲ πρὸ τῆς τεθῆναι
τὴν α' ὀλυμπιάδα, πρὸ ἐνιαυτῶν νζ'. Πορ-
φύριος δὲ ἐν τῇ Φιλοσόφῳ ἰσορία πρὸ οὐβ'
φησὶν. ἐτέθη δὲ αὕτη μετὰ τὴν Τροίαν ἄλω-
σιν ἐνιαυτοῖς ὕστερον νζ'. τινὲς δὲ μετὰ ρζ'
μόνας ἐνιαυτὸς τῆς Ἰλίου ἁλώσεως τετέχθαι
ἰσοροῦσιν Ὀμηρον· ὁ δὲ ῥηθεὶς Πορφύριος
μετὰ σοε. γῆμας δ' ἐν Χίῳ Ἀρησιφόνῃ τὴν
Γνώτορος τοῦ Κυμαῖα θυγατέρα ἔσχεν νείε-
ς δύο καὶ θυγατέρα, ἣν ἔφημε Στασίονος ὁ Κυ-
πριος· οἱ δὲ νείεες Ἐριφῶν καὶ Θεόλαος. ποιή-
ματα δὲ αὐτῆς ἀναμνηστέα Πιᾶς καὶ Ὀδύσ-
σεια. ἔγραψε δὲ τὴν Ἰλιάδα οὐχ ἅμα, οὐδὲ
κατὰ τὸ συνεχές, καθάπερ σύγκειται, ἀλλ'
αὐτὸς μὲν ἐκάσῃ ῥαφιδίαν γραφῆς καὶ ἐπι-
δειξάμενος ἐν τῷ περὶ νοσήσειν τὰς πόλεις τρο-
φῆς ἔνεκεν ἀπέλειπεν· ὕστερον δὲ συνετέθη καὶ
συνετάχθη ὑπὸ πολλῶν, καὶ μάλιστα ὑπὸ Πει-
σιγράτε τοῦ Ἀθηναίων τυράννου. ἀναφέρε-
ται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα,
Ἀμαζονία, Πιᾶς μικρά, νόσοι, ἐπικυχλίδες,
ἠθιέπακτος (ἐπτάπλεκτος) ἦτοι ἱμβοὶ, μυο-
βατραχομαχία, ἀραχνομαχία, γερανομαχία,
κεραμῖς, Ἀμφιαράου ἐξέλασις, παίγνια, Οἰ-
χαλίας ἁλώσις, ἐπιθαλάμια, κύκλος, ὕμνοι,
Κύπρια. γηραιὸς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ νήσῳ
τῇ Ἰῳ τέθνηται, τυφλὸς ἐκ παιδῶν γεγονώς·
τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι οὐχ ἠττήθη ἐπιθυμίας, ἢ
διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἄρχεται, καὶ παρὰ τῷτο
ἰσορήθη τυφλός. ἐπιγέγραπται δὲ ἐν τῷ τάφῳ
αὐτοῦ τὸδε τὸ ἔλεγείον, ὃ ὑπὸ τῶν Ἰητῶν
ἐποιήθη χρόνῳ, (ΑΡ 7 3) "ἐνθάδε τὴν ἱερὰν
κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει, ἀνδρῶν ἡρώων
κοσμητορὰ θεῖον Ὀμηρον." ὅτι Διοσκορίδης
ἐν τοῖς παρ' Ὀμήρῳ νόμοις φησιν ὡς ὁ ποιη-
τὴς ὁρῶν τὴν σωφροσύνην οἰκιστοῦ τὴν ἀρε-
τὴν οὖσαν καὶ πρῶτην τοῖς νέοις, ἔτι δὲ ἀρ-
μόττουσαν καὶ καλῶν χορηγὸν οὖσαν, βελό-
μενος πάλιν ἐμφῶσαι αὐτὴν ἀπ' ἀρχῆς καὶ
ἐφεξῆς, ἵνα τὴν σχολὴν καὶ τὸν ζῆλον ἐν τοῖς
καλοῖς ἔργοις ἀναλίσκωσι καὶ ὥσιν εὐεργετι-
κοὶ καὶ κοινοὶ πρὸς ἀλλήλους, εὐτελεῖ κατε-
σκεύασε πᾶσι τὸν βίον καὶ αὐτόρῃ, λογιζό-
μενος τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἡδονὰς ἰσχυ-
ροτάτας γίνεσθαι καὶ πρῶτας, ἔτι τε καὶ ἐμ-

φύτους οὔσας, περὶ ἐδωδὴν καὶ πόσιν, τοὺς δὲ διαμεμενηκότας ἐν ταῖς εὐτελείαις εὐτάκτους καὶ περὶ τὸν ἄλλον βίον γινομένους ἐγκρατεῖς. ἐφ' ᾧ καὶ ὑπλὴν ὑποδέδωκε τὴν δίκαιαν πᾶσι, καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως βασιλεῦσί τε καὶ ἰδιώταις, λέγων "παρὰ δὲ ξεσὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν, σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρονσα, δαιτὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰέρας," καὶ τέτων ὀπτῶν, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βοείων. παρὰ δὲ ταῦτα οὔτε ἐν ἑορταῖς οὔτ' ἐν γάμοις οὔτ' ἐν ἄλλῃ συνόδῳ παρατίθουσιν οὐδέν, καίτοι πολλάκις τὸν Ἀγαμέμνονα ποιήσας δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους, Μενέλαον δὲ τοὺς γάμους ποιοῦντα καὶ τοῦ νιοῦ καὶ τῆς θυγατρὸς· καὶ τῷ Τηλεμάχῳ πρὸς αὐτὸν παραγενομένου "νῶτα βοὸς παρέθηκεν αἰέρας ὅπτ', ἐν χερσὶν ἔλῶν, τὰ ρά οἱ γέρα πάρθυσαν αὐτῷ." ἢ γὰρ θύῖα καὶ κἀνδύλον καὶ ἄμηντας μελίπηκτά τε τοῖς βασιλεῦσιν ἐξαίρετα παρατίθουσιν Ὅμηρος, ἀλλ' ἀφ' ὧν εὖ ἔξειν ἔμελλον τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν. καὶ Αἴαντα μετὰ τὴν μονομαχίαν νῶτοισι γέροιαι ὁ Ἀγαμέμνων, καὶ Νέστορι γηραιῷ ὅτι κρέας ὀπτόν βοὸς δίδωσι, καὶ Ἀκκίῳ δὲ τρυφερὸν ἥρημένῳ βίον, σπευδῶν ἡμῶς ἀποστῆσαι τῶν ἀτάκτων ἐπιθυμιῶν. καὶ Νέστορα δὲ ποιῇ παρὰ τῇ θαλάσῃ τῷ Ποσειδῶνι κεχαρισμένην τινὰ θυσίαν ἐπιτελοῦντα, καὶ πολλοὺς ἔχοντα, τὰδε παρακελευόμενον, "ἀλλ' ἄγ', ὃ μὲν πεδίοις ἐπὶ βοῦν ἴτω" καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ Ἀκκίῳ δὲ τὸς τρυφερωτάτους ἐσῶν Παίλακας καὶ τὸν Ὀδυσσεῆα ξενίζων, ἐπιδεικνύμενος αὐτῷ τὴν τῷ κήπου κατασκευὴν καὶ τῆς οἰκίας καὶ τὸν αὐτοῦ βίον, τοιαύτας παρατίθεται τραπέζας. καὶ τοὺς μνηστῆρας, ὕβρις ὄντας καὶ πρὸς ἡδονὰς ἀνιμένους, οὔτε ἰχθύας ἐσθίοντας ποιῇ οὔτε ὀρνίθας ὅτε μελίπηκτα, περιελὼν παντὶ σθένει τὰς μαγειρικὰς μαγανείας. Athen. p. 8.

ὅτι Ὅμηρος πρὸς ὧν τὰς ὄψεις περινοῖ, καὶ ἀφίκετο εἰς Γλαῦκον ποιμένα. ὃ δὲ πρὸς τὸν ἴδιον δεσπότην αὐτὸν ἤγαγεν. ὃ δὲ ἰδὼν αὐτὸν δεξιὸν καὶ πολλῶν ἔμπειρον, πείθει αὐτὸν αὐτόθι μένειν καὶ τῶν παιδῶν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι. ὃ δὲ ἔπρασσε ταῦτα, καὶ τοὺς Κέρκωπας καὶ τὴν μυοβατραχομαχίαν καὶ ψαρομαχίαν καὶ ἐπταπίκτιον καὶ ἐπικηλίδας, καὶ ἄλλα ὅσα παῖγνιά ἐστιν Ὅμηρον, ἐποίησε παρὰ τῷ Χίῳ ἐν Βο-

λίσσῳ. εἰτα ἀφίκετο εἰς Σάμον, καὶ εὖρε γυναικὰ κουροτρόφῳ θύουσαν, καὶ λέγει τὰ ἐπὶ τῷδε, "κλυθί μοι εὐχομένη, κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα τῇδε νέων μὲν ἀγῆνασθαι φιλότῃ καὶ εὐνῇ· ἢ δ' ἐπιτεπέσθω πολιοκρατάφοισι γέρονσι, ὧν οὐραὶ μὲν ἀπῆμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ." ἐπεὶ δὲ ἤκεν εἰς τὴν φρήτραν, ἔνθα ἐδαινυντο, πῦρ ἀνέκυψαν. ὃ δὲ Ὅμηρος εἶπεν "ἄνδρες μὲν παῖδες ἐσφάνος, πύργοι δὲ πόλῃος· ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, ρῆες δὲ θαλάσσης, χρήματα δ' αὖξαι οἶκον· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες ἡμενοὶ εἰν ἀγορῇ, κόσμος τ' ἄλλοισιν ὀρᾶσθαι. αἰθομένη δὲ πυρὸς γεραριώτερος οἶκος ἰδέσθαι." ὁ αὐτὸς Ὅμηρος μέλλων πλεῖν, καὶ τῶν ναυτῶν δεξαμένων αὐτόν, ἐμβὰς εἰς τὴν ναῦν ἔφη τὰ ἐπὶ ταῦτα. "κλυθι Ποσειδάων μεγαλοσθενὲς ἐννοσίγαιε, εὐρυχόρου μεδῶν ἡδὲ ξανθοῦ Ἑλικῶνος, δὸς δ' οὐρον καλὸν καὶ ἀπῆμονα νόσον ἀρεσθαι ναύταις, οἳ νῆος πομποὶ ἡδ' ἄρχοι ἔουσιν. δὸς δ' ἐς ὑπώρειαν ὑψικρήνοιο Μίμαντος αἰδοίων μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων τε κυρήσαι. φῶτά τε τισαίμην ὃς ἐμὸν νόον ἡπεροπέσας ὠδύσατο Ζήνα ξένιον ξενίην τε τράπεζαν." ὁ αὐτὸς ἐπιτυχῶν τισι μέλλουσι πλεῖν εἰς Χίον ἐδεῖτο αὐτῶν ἀναλαβεῖν αὐτόν. οἳ δὲ ἔκ ἐδῆξαντο αὐτόν, καὶ λέγει τὰ ἐπὶ τῷδε. "ναυταὶ πορτοπόροι, συγερεῖ ἐναλίγκιοι αἴσῃ, πτωκάσις αἰθνήσιν ἰὸν δύσετ' ἔχοντες, αἰδεῖσθε ξενίῳ Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος· δευῖν γὰρ μετ' ὅπως ξενίῳ Διός, ὃς κ' ἀλίετται." τῷ αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα ὑπὸ πίτον ἐπιπίπτει καρπός, ὃν μετεξέτεροι ἐρόβιον οἳ δὲ κῶνον καλῶσι· καὶ λέγει τῷδε, "ἄλλῃ τίς σε πεύκη ἀμείνονα καρπὸν ἀνήσει Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπύχῃς ἡνεμοέσσης, ἔνθα σίδηρος ἄριστος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν ἐσσεταί, εὐτ' ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσιν." ὁ αὐτὸς δειπνῶν μετὰ Γλαύκῳ, καὶ τῶν κυνῶν ἐσώτων καὶ ὑλακτούντων, λέγει τῷδε, "Γλαῦκε βροτῶν ἐπιόπτα, ἔπος τί σοι ἐν φρεσὶ θήσω. πρῶτον μὲν κυσὶ δειπνῶν ἐπ' αὐλήσῃ θύρῃσι δῆναι· τὼς γὰρ ἄμεινον. ὃ γὰρ καὶ πρόσθεν ἀκούει ἄνδρὸς ἐπερχομένου καὶ ἐς ἔρκα θηρὸς ἰόντος." ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος ἐθαύμασε. τὸν αὐτὸν ἰδόντες κεραμίεις κάμινον ἐγκαίοντες κεράμην λεπτὴν προσεκαλέσαντο αὐτόν, πεπυσμένοι ὅτι σοφὸς εἴη, καὶ ἐκλεσθὲν σφισιν αἰεσαι, φάμενοι δώσειν αὐτῷ τῷ κε-

ράμια. ὁ δὲ Ὅμηρος ἄδει αὐτοῖς τὰ ἔπη ταῦτα, ἃ καλεῖται Κάμινος. "εἰ μὲν δώσετε μισθὸν αἰοιδῆς, ὃ κεραμῆες, δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη, καὶ ὑπέρσχεθε χεῖρα καμίνω. εὐ δὲ μαρανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κάνασσα, φρονήθηναί τε καλῶς, καὶ τιμῆς ὄναρ ἐλέσθαι, πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεῦμενα πολλὰ δ' ἀγνιαῖς, πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφιν αἰεῖσαι. ἦν δ' ἐπ' ἀναιδείην σρεφθέντες ψεύδε' ἄρρησθε, συγκαλέω δὴ ἔπειτα καμίνων δηλητῆρας, σύντριβ' ὁμῶς σμάραγόν τε καὶ ἄσβετον ἥδε συμβάκτην, ὠμόδαμόν θ', ὃς τῇδε τέχνῃ κακὰ πολλὰ πορῆει, ζεῖλαι πυρκαϊθουσάν καὶ δώματα· σὺν δὲ κάμινος πᾶσα κνηθεῖη, κεραμίων μέγα κωκυσάντων. ὥς γνάθος ἱππεΐη βρούκει, βρούκοι δὲ κάμινος, πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμῆα λεπτὰ ποιῆσα. δεῦρο καὶ ἡελίου θύγατερ, πολυφάρμακε Κίρκη, ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκον δ' αὐτοῦς τε καὶ ἔργα. δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους, οἳ θ' Ἡρακλῆος χεῖρας φύγον οἳ τ' ἀπόλοντο. τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος, αὐτοὶ δ' οἰμῶσζοντες ὁρώατο ἔργα πονηρά· γηθήσω δ' ὁρώων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην. ὃς δὲ χ' ὑπερκύνη, πυρὶ τέτβε πᾶν τὸ πρόσωπον φλεχθεῖη, ὥς πάντες ἐπίσιντ' αἴσιμα ῥέξεν." ὁ αὐτὸς παραχειμαζών ἐν τῇ Σάμῳ καὶ προσπορευόμενος πρὸς τὰς οἰκίας τῶν ἐπιφανεστάτων ἐλάμβανέ τι, αἰέδων τὰ ἔπεα ταῦτα ἃ καλεῖται Εἰρεσιώνη. ὠδήγησεν δὲ αὐτὸν καὶ συμπαρήσαν αἰετῶν παίδων τινὲς τῶν ἐγχωρίων. "δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο, ὃς μέγα μὲν αὐτεῖ μέγα δὲ βρέμει, ὄλβιος αἰεῖ. αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔπεισι πολλός, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνῃ τεθαλυῖα εἰρήνῃ τ' ἀγαθή. ὅσα δ' ἄγγεα, μεσὰ μὲν εἴη, κυρκαίῃ δ' αἰεῖ κατὰ καρδόπον ἔρποι μᾶζα· νῦν μὲν κριθαῖρην εὐώπιδά σισαμώεσσαν. τῷ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ δίφρουκα βῆσεται ἑμνεῖν, ἡμίονοι δ' ἄξσοι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα. αὐτὴ δ' ἐξὸν ὑφαίνοι ἐπ' ἡλέκτρῳ βεβανῖα. νεῦμαί τοι, νεῦμαί ἐνιαύσιος, ὥς χελιδὼν ἐξηγ' ἐν προθύροις ψιλή πόδας. ἀλλὰ φέρ' αἴψα πέρσαι τιῶ' Ἀπόλλωνος γυναιτίδος... καὶ "εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐχ ἐσῆξομεν· οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἦλθομεν." ἦδετο ταῦτα ἐπὶ πολλὸν χρόνον παρὰ τῶν παίδων ἐν τῇ Σάμῳ. ἀπήρχετο δὲ εἰς Ἴον, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ἤρξατο

μαλακῶς ἔχειν. καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ πλοίου ἀνεπαύετο ἐπὶ τῆς κυματωγῆς ἐπὶ πλείους ἡμέρας. κατέπλωσαν δὲ παῖδες ἄλιεῖς, καὶ ἐκβάντες ἐκ τοῦ ἀκατίε, προσελθόντες πρὸς αὐτὸν εἶπον "ἄγετε ὧς ἔνοι, ἐπακῶσατε ἡμῶν, ἂν ἄρα δύνησθε ἀναγνῶναι ἄσθ' ἂν ὑμῖν εἰπωμεν." καὶ τις τῶν παρόντων ἐκέλευε λέγειν. οἳ δὲ εἶπον "ἡμεῖς ἄσθ' ἂν εἰλομεν, κατελίπομεν, ἃ δὲ μὴ εἰλομεν, φέρομεν." οἳ δὲ φασὶ μέτρῳ εἰπεῖν αὐτοῦς "ἄσθ' ἔλομεν, λιπόμεσθα, ἃ δ' οὐχ ἔλομεν, φερόμεσθα." οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρόντων γινῶναι τὰ λεχθέντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες ὅτι ἀλιεύοντες οὐδὲν ἐδύναντο ἐλεῖν, καθήμενοι δὲ ἐν τῇ γῇ ἐφθειρῆζοντο, καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, ἀνείλον, ὅσους δὲ μὴ ἠδύναντο, εἰς οἶκον ἀπεφέροντο. ὁ δὲ Ὅμηρος ἀκῶσας ταῦτα ἔλεγε τὰ ἔπη τὰδε, "τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐγγεγιάσθε, οὔτε βαθυκλήρων οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων." ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης συνέβη τὸν Ὅμηρον τελευτῆσαι ἐν τῇ Ἴῳ, οὐ παρὰ τὸ μὴ γινῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων λεχθέν, καθάπερ οἰοῦνται τινες, ἀλλὰ τῇ μυλακίᾳ. καὶ ἐτάφη ἐν τῇ Ἴῳ ἐπ' ἀκτῆς, καὶ ἐπέγραψαν οἱ Ἴηται ἐπίγραμμα, "ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει, ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον." ἡ δὲ ποίησις ἐκπέπτωκε, καὶ ἐθανμάζετο ὑπὸ πάντων. Herodot. V. Hom.

Ὅμηρος ἄγνωστος τοῖς ἀνθρώποις. Ἡρόδοτος δὲ ὁ ἰσοκρίτης ἔγραψε βίον Ὀμήρου μᾶλλον τοῦδε ἀρμόδιώτερον.

Ὅμηρος Ἀνδρομάχῃ καὶ Μυρῆς Βυζαντίας, γραμματικὸς καὶ τραγῳδιῶν ποιητής, διὸ συνηριθμήθη τοῖς ἑπτὰ οἳ τὰ δευτερεῖα τῶν τραγικῶν ἔχουσι καὶ ἐκλήθησαν τῆς Πλειάδος. ἤκμαζεν Ὀλυμπιάδι ρκδ', ἔγραψε δὲ τραγῳδίας με.

Ὅμηρος Σέλλιος χρηματίσας, γραμματικὸς, ἐποίησε τὰδε, ὕμνος, παίγνια δι' ἐπῶν, εἶδη πλεῖσα, καὶ καταλογάδην περὶ τῶν κωμικῶν προσώπων, περιοχὰς τῶν Μενάνδρου δραμάτων.

ὁμιλαδόν (Hom. M 3) κατ' ἀθροίσματα καὶ τάγματα.

ὁμιλεῖ (Hom. E 834) συναναερέφεται, ἡ ἀπαντᾷ, ἡ ἐντυγχάνει.

ὁμιλος ἄθροισμα, ὄχλος, πλῆθος. Ὅμηρος (Σ 603) "ὁμιλος τερόμενοι." πρὸς τὸ νοητὸν ἀπήντηκε τὸ ὁμιλος.

^a ὁμίχλη ἀορασία, ἢ παχὺς ἀήρ.

^b ὁμίχλη ὁ τεθολωμένος ἀήρ καὶ μὴ διαν-
γῆς μηδὲ λαμπρός. "Ὀμηρος (Γ10) "εὐτ' ὄρεος
κορυφῇσι νότος κατέχευεν ὁμίχλην." ἐτυμολο-
γεῖται δὲ παρὰ τὸ τοῖς ὁμιασιν ἀγλὸν παρέ-
χειν. Ἀριζοφάνης (Eq. 810) "ὑπὸ τῷ πολέμῳ
καὶ τῆς ὁμίχλης ἂ πανουργεῖς μὴ καθορᾶ-
ται," ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν περιεσώτων κακῶν
καὶ τοῦ πολέμου συνεχόμενος μὴ ἐλέγχῃ τὰ
σὰ κακοεργήματα.

ὁμιχῶ ὤημα.

ὁμμα γὰρ κλῖθ' εὖρος ἀκάματον σελαγεῖ-
ται" (A Nab. 284). τῷτο ἔστιν ὁ ἥλιος, ἐπεὶ οἱ
τραγικοὶ εἰώθασι δφθαλμὸν αὐτὸν ὀνομά-
ζειν.

ὁμνυμι καὶ ὁμνύναι. Ἀριζοφάνης "Ὀρ-
νισιν (448). οὐκ ὁμνυσι γὰρ, ἀλλ' εὐχεται.
ὁμνυμι μένειν ἐν τούτοις, ὡς πᾶσι τοῖς κρι-
ταῖς νικᾷ. χαριέντως δὲ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς
νίκης· ἔκριναν γὰρ κριταὶ τοὺς κωμικούς, οἱ
δὲ λαμβάνοντες τὰς πέντε ψήφους εὐδαι-
μόνουν.

ὁμόγνια ὁμογενῇ, γνήσια, ἢ φίλα.

ὁμόγνιος ὁ τὰ τοῦ γένους ἐφορῶν δί-
καια. ἢ ὁμογενής, ἢ γνήσιος, φίλος. (A Ran.
762) "ὁμόγνιε Ζεῦ" τὴν ὁμοιότητα θαναμά-
ζων λέγει, οἷον ὦ ὁμοιότατε.

ὁμογνώμονος.

ὁμοδίαιτος ὁμοτράπεζος.

ὁμόδουλος σύνδουλος.

ὁμοεργές Δεῖνυχρος ἀντὶ τοῦ ὑφ' ἐν
ἔρκος, τουτέστιν ὑπὸ τὸν αὐτὸν περίβολον.
Harp.

ὁμοθυμαδὸν ὁμοφρόνως, ὁμοψύχως.

ὁμόθυμος ὁμόψυχος, ὁμόφρων, ὁμό-
λογος.

ὁμοίαις λαβύς (Plat. Phaedr. p. 236B)
ἀντὶ τοῦ μεταλήψεις καὶ μεταθέσεις.

ὁμοίος ὁ ὁμοίως πᾶσι χαλεπός.

ὁμοιομέρεια. Ἀναξυγόρας ὁ φιλόσοφος
ἔλεγε τὴν σελήνην οἰκήσεις ἔχειν καὶ λόφους
καὶ φάραγγας, ἀρχὰς δὲ τὰς ὁμοιομερείας·
καθάπερ γὰρ ἐκ τῶν ψηγμάτων λέγομεν τὸν
χρυσὸν συνεσθάναι, ἔτις ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν
μικρῶν σωμάτων τὸ πᾶν συγκεκρίσθαι. Diog.
L. 28.

ὁμοιον εἰ καὶ Φίλλεος Ἀνδοκίδην ἱερο-
συλλίας ἐγράψατο, ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὢν ὁ
τῆς Θεοῦ τὸ Γοργόνειον ἐξ ἀκροπόλεως ὑφε-
λόμενος. Synes. p. 83.

ὁμοιόσομος ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ἐστίν,
ἥτις τοὺς ἡγεμόνας ἐκατέρως τῆς φάλαγγος
ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν τεταγμένους, οἷον ἐκ δε-
ξιῶν ἢ ἐξ εὐωνύμων ἐκατέρως φάλαγγος,
ἔχει. Aelian. Tact. 42.

ὁμοιώσις ὁμοιότης.

ὁμοιώσις διττή, ἢ μὲν τις ταῦτόν, ἢ δὲ
ἕτερον. ὅτε δὲ λέγει Πλωτῖνος (1 p. 25) ὁμοίω-
σις τῷ Θεῷ, ἄλλον τρόπον ληπτέον.

ὁμοκλήσας (Hom. E 439) ἀπειλήσας.

ὁμολογία. ὅτι Ἀριζοτέλης ἐν τοῖς Τό-
ποις, ὅπερ ἐν τοῖς Ἀναλυτικῶς 'ἐξ ὑποθέ-
σεως' κοινότερον εἶπε, τοῦτο ἐν τοῖς Τόποις
προσεχέσθαι 'ἐξ ὁμολογίας' εἶπεν. ἐπεὶ γὰρ
μὴ αὐταρχεῖς τὸ ἐφ' ἐνός τινος δεικνύναι τῶν
ὑπὸ τι κοινὸν πρὸς τὴν τῷ κοινῷ τε καὶ κα-
θόλου κατασκευῇ (ἐ γὰρ ἐστὶ τὸ ἐν μέρει τῷ
καθόλου δεικτικόν), δεῖν φησὶ προδιομολογεῖ-
σθαι καὶ συντιθεσθαι ὅτι ὡς ἐφ' ἐνός, ἔτις
καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ... ὡς ἐπὶ μιᾷ αἰσθή-
σεως, οὕτω καὶ ἐπὶ πασῶν, δείξαντες ἐπὶ
μιᾷ, οἷον τῆς ἀφῆς, ὅτι διὰ πάθος τὴν ἀντί-
ληψιν ποιεῖται, ἔχομεν ἂν ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν
ἄλλων ὁμοίως. ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν
ἀντικειμένων. δειχθέντος ἐπὶ τῶν πρὸς τι
ὅτι τῶν ἐναντίων ἢ αὐτῇ ἐπισήμη ἢ ὅτι τὸ
ἐναντίον ἐκ τοῦ ἐναντίου γίνεται, εἴη ἂν κεί-
μενον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων ἔτις
ἔχειν. Alex. Aphrod. in Top. p. 81.

ὁμολογία καὶ ἡ συμφωνία. Αἰλιανός
"οἱ δὲ ὁμολογίαις ἐμμελεῖς ποιησάμενοι πρὸς
τὰς Ἀρχάδας, τὰς αἰχμαλώτους ἐκομίσαντο."

ὁμολογῶ ἀντὶ τῷ συναιῶν Ἀριζοφάνης
Πλούτῳ (94). περὶ τοῦ Διὸς γὰρ εἰπόντος
Καρῖωνος ὅτι διὰ τοὺς χρησοὺς γε τιμᾶται
μόνους, ἔφη "ὁμολογῶ σοι." καὶ Αἰλιανός
"ὁ δὲ ὅσιν ἤκαστε τοῖς οἰκείοις ὁμολογεῖ· καὶ
ἐκεῖνοι περιχαρεῖς αὐτίκα ὑπεπλήσθησαν."
ὁμολώιος Ζεύς ἐν Θήβαις καὶ ἐν ἄλ-
λαις πόλεσι Βοιωτικαῖς, καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ,
ἀπὸ Ὀμολῶιος προφήτιδος, τῆς Ἐννέως, ἣν
προφήτην εἰς Αἰλῶντος πεμφθῆναι, ὡς Ἀρι-
ζοδότῃς ἐν β' Θηβαϊκῶν. Ἰστρος δὲ ἐν τῇ ιβ'
τῆς συναγωγῆς, διὰ τὸ παρ' Αἰολεῦσι τὸ
ὁμολογητικὸν καὶ εἰρηρικὸν ὁμολογῶν λέγεσθαι.
ἔστι δὲ καὶ Δημήτηρ ὁμολῶια ἐν Θήβαις.

ὁμονήδης υἱὸς ἀδελφὸς γνήσιος.

ὁμόργυσιν ἀπομάσσει, ἀποψήχει.

ὁμόρξας ἐκμάξας, ἀποψήσας.

ὁμορος πλησιόχωρος.

ὁμοφροῦσα γειτνιώσα, πλησίον ἐλθοῦσα.
ὁμορόφιον ὁμόσκηρον.

ὁμορροθεῖ (Eur. Or. 529) συμφωνεῖ, καὶ
ὁμορροθῶ τὸ αὐτὸ φρονῶ. ὁμορροθεῖν δὲ
κυρίως τὸ ἅμα καὶ συμφώνως ἔρρσσειν, νῦν
δὲ ἀντὶ τοῦ συνεργῶ. Ἀρισοφάνης Ὁρυσιν
(832) "ὁμορροθῶ, συνθέλω."

ὁμόσε ὁμοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἢ ἐξ
ἐναντίας, σφοδρῶς, θρασέως. Αἰλιανός "οἱ
Ἀκαρῶνες συγγραφεῖς ὁμόσε ἔχουσι (ἀν χω-
ρῶσι) τοῖς ποιηταῖς." καὶ αὐθις "οὐ μὴν συ-
νήθροισεν ἔτι τὰ ὅσα, ὁμόσε τῷ δαίμονι τῷ
ταῦτα πράξαντι μὴ χωρῶν." καὶ αὐθις
"ὁμόσε ἵπτον τοῖς πολέμοις."

ὁμόσε ἰέναι ἀντὶ τῆ παραβαλέσθαι. λέ-
γεται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῆ ὁμόσε ταῖς λόγχαῖς
ἰέναι ἀντὶ τῆ ἐξ ἐναντίας εἰς τὸ αὐτὸ ἔρχε-
σθαι, καὶ μὴ σρέφσθαι μηδὲ φεύγειν. Harp.

ὁμόσιτον ὁμοῦ τρεφόμενον.

ὁμόσπονδος φίλος.

ὁμοσιχάει (Hom. O 635) ὁμῶς περιπατεῖ.

ὁμόζολος τῆς αὐτῆς ὁδοῦ. καὶ αὐθις
"τὸ ὁμόζολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα."

ὁμόσφυρος ὁ ἐν ταυτῷ τὴν πορείαν
ποιοῦμενος.

ὁμοτέρμονας πλησιοχώρους, τὰς ὁμοῦ
τὰ τέλη ἔχοντας.

a ὁμοῦ. "ὁμοῦ λαβόντες τὰ ὅπλα."

b ὁμοῦ ἔγγισα. "ὁμοῦ τι τῇ πληγῇ ἢ παῖς
ἦν. καὶ ἀπέσφακτο ἄν, εἰ μὴ σκηπτὸς κα-
τηνέχθη ἄμφοιν μέος."

c ὁμοῦ ἔγγυς. Ἀρισοφάνης (Th. 579) "πρὶν
οὖν ὁμοῦ γενέσθαι, σγῆθ', ἢν αὐτῆς πυθώ-
μεθα," καὶ Μένανδρος "ἔξιν δ' ὁμοῦ τὸ
χρῆμα," παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ (Ai. 767) ἀντὶ
τῆς σύν. "θεοῖς μὲν καὶ ὁ μὴδὲν ὦν ὁμοῦ
κράτος κατακτῆσαι. ἐγὼ δὲ καὶ δίχα κεί-
νων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος." καὶ
Δημοσθένης τῷ ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς κέχρη-
ται ἐν τῷ κατὰ Ἀρισογέιτονος (51). "εἰσὶν
ὁμοῦ δισμύριοι χιλιᾶδες Ἀθηναίων." ἔνθα
γὰρ βούλεται δηλοῦν ὅτι ἐγγύς τῶν δισμυ-
ρίων εἰσὶν, ἐπεὶ ὅτι γε οὐκ ἦσαν δισμύριοι
φανερὸν. Ἰσαῖος δὲ το ὁμῶς ἐπὶ χρόνῳ ἔταξεν
ἐν τῷ πρὸς Λωρόθειον. "ἐς τοσοῦτον πονη-
ρίας ὁμοῦ καὶ τὸλμης ἐλήλυθε," καὶ ἐν τῷ
πρὸς Καλλικράτην "ὅ μὴν ἀλλὰ τέτρε πάντα
ὁμῶς ταῦτα ἐπιτάξαντες." Ἀνυσίας δὲ ἐπὶ τό-
που τοῦτο ἔταξεν ἐν τῇ πρὸς Μετάνειραν
ἐπιστολῇ. "γυναικῶν ἰὲ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν

ὁμοῦ κατακειμένων." καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τόπῳ.
Πάτροκλος γὰρ λέγει (Ψ 83) "μὴ ἐμὰ σῶν
ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅς ἐ', Ἀχιλλεῦ, ἀλλ' ὁμῶς,
ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισι." καὶ
Αἰλιανός "ὁ δὲ Σῦφαξ ὁμοῦ τι τῷ θα-
νάτῳ ὦν ἀνεφθέγγατο τὰ ἐκ τῆς τραγω-
δίας λαμβεῖα, ὡς δεδιττόμενος τὸν Μακε-
δόνα, (S El. 580) 'ὄρα, τιθεῖσα τόνδε τὸν νό-
μον βροτοῖς μὴ πῆμα σαντῇ καὶ μετάνοιαν
τιθῆς.' ὅ μὴν ἔσπασέ τι ἢ μήρινθος αὐτῷ." καὶ
αὐθις "μὴ ἰσχύσσω τεκεῖν ὁμοῦ τι τῷ
ράγῃναι ἦν." ἔστι δὲ τοῦτο πολὺ παρὰ Ἀττι-
κοῖς, ὡς καὶ Μένανδρος "ἦδη γὰρ τοῦ τί-
κτειν ὁμοῦ."

ὁμοφυχῆς ὁμογενῆς.

ὁμοχώρους πλησιοχώρους.

ὁμπνιον νέφος μέγα, πολὺ, ἠϋξημένον.
Σοφοκλῆς Ὁησεῖ. καὶ ὁμπνιος χεῖρ ἢ
πλουσία.

ὁμπνιον ὕδωρ τὸ τρόφιμον καὶ πολὺ.
λέγεται καὶ ὁμπνιηρὸν ὕδωρ τὸ τρόφιμον.
ὁμπνιος ἢ Δημήτηρ, αἰτία ἔσσω τῆ ἀνα-
πνεῖν.

ὁμπνιος λειμών ὁ σῖτος καὶ οἱ Δημη-
τριακοὶ καρποί, ἐπεὶ ὁμπνία ἢ Δημήτηρ λέ-
γεται.

ὁμφακίαν ὠμὸν καὶ σκληρόν. Ἀρισοφά-
νης (Ach. 333) "δεινὸν γὰρ οὕτως ὁμφακίαν
πεφυκέναι τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥς βάλλειν
καὶ βοᾶν ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ
φέρων," ἀντὶ τοῦ ὠμὸν καὶ σκληρόν, μετα-
φορικῶς ἀπὸ τῶν ὁμφάκων. οὕτως δὲ αἱ
σαφυλαὶ δριμεῖαι οὕσαι καὶ οὐπω πέπειροι
καλοῦνται. ἐκ γὰρ τοῦ ἐναντίον πεπαρὸν τὸ
ὠριμον καὶ ἡδύ. ἴσον δὲ ἴσῳ φέρον ἀντὶ
τῆ δίκαιον καὶ ἐξ ἴσας, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ
κιρναμένου οἴνου πρὸς ὕδωρ. λέγει δὲ καὶ
ἴσον εἰπεῖν καὶ ἀκοῦσαι.

ὁμφαλητομία, ὅτε αἱ μαῖαι τὸν ὁμ-
φαλὸν τοῦ βρέφους ἀποτεμένωσι. καὶ αὐταὶ
δὲ ὁμφαλητόμοι λέγονται. καὶ ὁμφάλιον
ὁ ὁμφαλὸς τῆς ἀσπίδος. (AP 6 84) "Ζητὶ
τόδ' ὁμφάλιον σάκεος τρύφος, ᾧ ἐπὶ λαῖαν
ἔσχεν ἀριεῦων, ἄνθετο Νικαγόρας."

ὁμφαλὸν τὸ μεσαίτατον, καὶ ὁμφά-
λιον ἀσπίδος τὸ μεσαίτατον αὐτῆς.

ὁμφαλὸς οἶον τις ῥίζα τῆ βρέφους ἐστὶ.
δι' ἐκεῖνη γὰρ αὐξεται καὶ τρέφεται. "ὁμφα-
λὸς σου οὐ περιετμήθη" (Ezech. 16 1).

ὁμφαξ σαφυλὴ δριμεῖα οὕσα καὶ ὁ πέ-

πειρός. Θηλυκῶς δὲ λέγει τὰς ὄμφακας Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν δρῶματι Ἑορταῖς· "καὶ τὰς ὀφρὺς σχάσασθε καὶ τὰς ὄμφακας." sch. A Ach. 351.

b ὄμφαξ ὠμόφαξ τις ὦν, ὁ ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν. καὶ παροιμία "Σικελὸς ὀμφακίζεται." cf. v. Σικελὸς ὀμφ.

ὀμφή θεία κληδὼν ἢ φήμη.

ὀμφήν κληδόνα, φήμην θείαν, ἢ ὄνειρον φάντασμα.

ὀμῶλαξ ὁ ὁμοῦλαξ, ὁ γείτων.

ὀμώμοκα. ὁμωμοσμένος.

ὀμώνυμα. τῶν πολλαχῶς λεγομένων τὰ μὲν ἐν ὀνόμασι τὸ διπλὸν ἔχει, ἃ καλοῦμεν ὀμώνυμα, τὰ δὲ ἐν λόγῳ, ἃ καλοῦσιν οἱ φιλόσοφοι ἀμφίβολα. καὶ τὰ μὲν ὀμώνυμά ἐσι προφανῆ, τὰ δὲ ἀμφίβολα, οἷον ἡ ἐπιστήμη, ἐπεὶ πλειόνων ἐστὶ, πλείω σημαίνει καὶ ἔστιν ἀμφίβολος. ἡ γὰρ οὕτως πλειόνων ἡ αὐτὴ καὶ μία ἐπιστήμη ὥς τοῦ τέλους καὶ τῶν πρὸς τὸ τέλος, οἷον οἰκοδομικὴ καὶ οἰκίας ἐστὶν ἐπιστήμη ὥς τέλους, καὶ δι' ὧν οἰκία γίνεται, ἅπερ ἐστὶ πρὸς τὸ τέλος· πλειόνων ἔν ἡ αὐτῇ. ὁμοίως καὶ ἡ λατρικὴ ὑγιείας ποιητικῶν, οἷον διαίτης καὶ τομῆς καὶ καύσεως καὶ ἐτέρων πλειόνων. Alex. Aphrod. in Top. p. 81.

ὀμωρόφιος.

ὀμως ἐπὶ ῥηματι.

ὀμωχέτας Θεουκλίδης (4 97) τοὺς συννάς θεῖς καὶ ὁμοροφίους. Βοιωτικὴ δὲ ἡ λέξις. ὀμωχέτας δαίμονας τὰς συμμετέχοντας τῶν αὐτῶν ναῶν καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν.

ὄναγροι μηχανήματα, οἱ λεγόμενοι ὄρπαγες, οἷγε ἀρπάζειν τὰς προσιόντας ἐπιβαλλόμενοι εἶχον.

ὄναγρος εἶδος ζῴου.

ὄναίατο ἀπολαύσειαν· Σοφοκλῆς (El. 211) "μηδέ ποτ' ἀγλαῖας ὄναίατο" τουτέστιν ἡδονῆς, δόξης, "τοιαύτ' ἀνύσαντες ἔργα," ἥτοι τὸν ἐμὸν πατέρα ἀνελόντες.

ὄναίμην ἐπιτύχοιμι, ἀπολαύσω· (A Th. 476) "καυτὴ γὰρ ἐγὼ ἔτῳς ὄναίμην τῶν τέκνων."

ὄναντο ὠφελήθειεν, καὶ ὄνασθαι ὠφελήθηναι.

ὄναρ ὄνειρος.

ὄνασθαι ἐπιπολαῦσαι, ὠφελήθηναι· "ἐπὶ τέτοις πολλὰ καὶ ἀγαθὰ τῷ βασιλεῖ πύχοντο, καὶ ὄνασθαι τῶν παρόντων."

Ὀνάσιμος Κύπριος ἢ Σπαρτιάτης, ἰσορικός καὶ σοφιστής, τῶν ἐπὶ Κωνσταντίνῳ γε-

νομένων, ἔγραψε εἰσεων διαιρέσεις, τέχνην δικανικὴν πρὸς Ἀθήνην, περὶ ἀντιροητικῆς τέχνης, προγυμνάσματα, μελέτας, ἐγκώμια καὶ ἄλλα πλείω.

ὄνελα ἡ τῇ ὄνῃ δορά. "τὴν σάγην τε τῇ κτήνῃς καὶ τὴν ὄνελαν προσεπέθηκεν ἐκδείρας" Βύβριος φησιν (712).

ὄνειαρ ὄνειρον· (AP 742) "ἃ μέγα Βασιλιάδα σοφῶς περιέπυσον ὄνειαρ· ἡ ρ' ἐτιῶν κερῶν, ἃδ' ἐλέφαντος ἔης," ἀντὶ τῇ ἀληθείᾳ, παρὰ τὸ Ὀμηρικόν (τ 562) "δοιὰ γὰρ τε πόλαι ἀμνηνῶν εἰσὶν ὄνειρων." ὄνειαρ δὲ παρὰ Ἡσιόδῳ (O. 41) ἡ ὠφέλεια.

ὄνειατα οὐ πάντως βροματά, ὥς οἱ γλωσσογράφοι, ἀλλὰ πάντα τὰ εἰς ὄνησιν ἐπιτήδεια· Ὀμηρος (Ω 367) "ὄνειατ' ἄγοντα." ἔκ εἶπε δὲ φέροντα· ἃδὲ γὰρ ἐβάσταζεν.

ὄνειδέιος λόγος ὁ ὀναδισικός.

ὄνειδίζω. "σὺ δ' ἄθλός γε ταυτ' ὄνειδίζων, ἃ σοι οὐδεὶς ὅς οὐκ ἔστι τῶνδ' ὄνειδιεῖ τάχα" (S OR 372). οἷον ἔδῃς ἔστιν ὅς ἡ ταυτὴ σοι ὄνειδίσει ὑπὲρ μοι ὠνεῖσας. τὸ δὲ τάχα ἀντὶ τῇ ταχέως. καὶ σὲ μετ' ὀλίγον ἐρῶσι τυφλόν. πρὸς Τειρεσίαν ὁ λόγος.

ὄνειδίσας μεμψύμενος· "ὄνειδίσας εἰς ἀναδρόμιον αὐτῇ καὶ κακίαν."

ὄνειδίω ὄνειδίσω.

ὄνειδος μέμψις· (AP 6174) "ζῶειν γὰρ δίχα παντὸς ὄνειδος ἥθελ' ἐκάσας, ζεῖνε, τὸν ἐκ χειρῶν ἀρνημένα βίον."

ὄνειτον ἐν ᾧ οἱ ὄνοι ἴστανται.

ὄνειρεῖνσι (Hom. δ 809) ποιητικῶς.

ὄνειρολεσχία ἡ ὕβρις.

ὄνειρον ἐνυπνίου διαφέρει· ἕτερον γὰρ ἐστὶ καὶ οὐ ταυτόν. ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνειρον καὶ ἐνύπνιον καλῶς εἶποι τις ἂν· ὅταν δὲ τεχνικῶς λέγῃ τις, κυρίως εἶασον χρὴ καλεῖν, καὶ τὸ μὲν ἀσήμενον καὶ ἄδενδός προσαγορευτικόν, ἀλλ' ἐν μόνῳ τῷ ὕπνῳ τὴν δύναμιν ἔχον, γινόμενον δὲ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγου ἢ ὑπερβύλωντος φόβου ἢ πλησιμονῆς ἢ ἐνδείας, ἐνύπνιον χρὴ καλεῖν, τὸ διμετὰ τὸν ὕπνον ἐναργεῖα ὄν καὶ ἀποβροχόμενον ἐς τι ἀγαθὸν ἢ κακὸν ὄνειρον. πολλάκις δὲ καταχρηστέον τοῖς ὀνόμασιν, ὥς καὶ Ὀμηρος (B 56) "Θεῖός μοι ἐνύπνιον ἤλθεν ὄνειρος." Artemid. 4 1.

ὅτι ὡς φησι Πυθαγόρας ὄνειρος καὶ τοῖς κτήνεσι γίνεσθαι, καὶ ἰώσης καὶ σημεία.

ὄνειρόπληκτον ἐπὶ ὄνειρων πληττόμενον.

ὄνειροπολεῖ φαντάζεται. "οὐ χρεὼν ἔν ταῦτα τὰς Σαρακηνὰς ὄνειροπολεῖν."

ὄνειροπολεῖν τῷ ὄνειρώσειεν διενήνοχε. τὸ μὲν ὄνειροπολεῖν ἐπὶ τῶν ἐνύπνιον ὁρῶντων, τὸ δὲ ὄνειρώσειεν ἐπὶ τῶν αὐτομάτως γοῆν ἀφιέντων, ὅπερ οἱ ἐρωτολόγητοι πάσχουσιν, ἢ ἀπὸ βρωμάτων ἢ ἀπὸ δαιμόνων ἐνεργείας τῷτο πάσχοντες. sch. A Nub. 16.

ὄνειροπόλος ὄνειροκρίτης.

ὄνειρώξις ἡ τῶν ὄνειράτων δεξις, καὶ ὄνειρώσσω τὸ ἐνυπνιάζομαι.

ὄνηθῆναι ὠφελήθῆναι. Ξενοφῶν (Anab. 5 5 2) "ἔχρησεν πρὸς τὰ χωρία προσβάλλειν καὶ τὴν στρατιὴν ὄνηθῆναι τι."

ὄνηλάτης ὁ ὄνος ἐλαύνων.

ὄνήσασθαι ὠφελεῖσθαι, ἀπολαύειν.

ὄνησιδώρα ὄνομα κύριον.

ὄνήσιμος ὠφέλιμος. καὶ ὄνομα κύριον.

ὄνησιφόρος ὠφέλειαν φέρων.

ὄνητήν ἐναπόκεινον.

ὄνητωρ, πρὸς ὃν Ἀημοσθένης ἔγραψε τὰς ἐξέλης λόγους. εἰς δὲ ἦν τῶν χορηγησάντων, οὐ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως (93) μέμνηται. Harp.

ὄνθος βόλβιτον, τετέξιν ἡ τῶν βοῶν κοπρός. Ὀμηρος (Ψ 777) "ἐν δ' ὄνθε βοέεσσι πλητο ζῆμα." φασὶ δὲ κύνθαρων τὸ ζωύφιον λέγεται δὲ εἰς ὄνθων ἀποσπερματίζειν, καὶ ἔτιω περιζρέφειν τοῖς ποσίν, ἕως ὅτου ἐγγυμνασθὲν τὸ σπέρμα ἀποδοθῇ καὶ ἐγγενήσῃ. Θῆλυς δὲ κύνθαρος ἔ γίνεται, ἀλλὰ πάντες ἄρσενες γεννῶνται. sch. A Pac. 1 et 7.

ὄνις ὄνομα κύριον.

ὄνιδια τὰ ἱππὰ τὸ ἀφόδευμα, καὶ ὄνιδες τὰ τῶν ὄνων ἀποπατήματα. ἢ ἐπὶ τῆδες πεπλασμένα ἐξίν. sch. A Pac. 3.

ὄνιδιον ὑποχωριστικῶς τὸ ὄνῆριον.

ὄνινασθαι ὄνασθαι, ὠφελεῖσθαι.

ὄνινησιν ὠφελεῖ.

ὄνιον ὠφέλιμον.

ὄνοι κανθήλιοι.

ὄνοκίνδιος ὄνηλάτης, ἀσραβηλάτης.

ὄνομάδημος ὄνομα κύριον.

ὄνομάζων ἀντὶ τοῦ φράζων, ἐρηνηεῖα χρώμενος, Ἀημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος (35). Harp.

ὄνομακλῆς ὄνομα κύριον. ἡ δοτικὴ

ὄνομακλῆι ὄνομακλῆι.

ὄνομάκλυτος Ἀλτης (Hom. X 51). ὅφ' ἐν ἀναγνωσέον· σημαίνει γὰρ τὸ ὄλον ὄνο-

ματι κλυτός. ὁ γὰρ κλυτός ἐπὶ τοῦ διαβεβοημένον.

ὄνομασί ἐξ ὀνόματος.

ὄνομασός πολὺς. καὶ οὐδ' ὀνομασός ὁ μὴ ῥηθῆναι δυνάμενος, ὁ πολὺς. (AP 6 220) "τοῦ δὲ λέων ὥρουσε κατὰ εἶβον, ἀνδράσι δαῖμα θαρσαλέοις, Γάλλῳ δ' ἐδ' ὀνομασὸν ἄχος."

ὀνόματα γνώσις. Λαβὶδ "ὁ ἀριθμῶν πλήθῃ ἄσρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν," τετέξιν διαφορὰς καὶ τὴν τέτων θέσιν τε καὶ διάταξιν καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλα σχέσιν. οὐ γὰρ ὀνόμασι κεχηρμένους ὁ θεὸς τὰς ἀσέρας καλεῖ· ἄφρηνα γὰρ ταῦτα καὶ λόγῳ ἐξερημένα· ἄνθρωποι δὲ ταῦτα ἔθεσαν. Theodoret. in Ps. 146 4.

ὀνομήνω ὀνομάσω (Hom. B 488).

ὄνον ὄρνιν (A An. 721). λέγεται τι τοιαῦτον, ὡς συμβολικὸς ἐρωτώμενος περὶ ἀρρώσου εἶδεν ὄνον ἐκ πτώματος ἀναστάντα, ἀκήχοε δὲ καὶ ἑτέρου λέγοντος "πῶς ὄνος ὦν ἀνέστη;" ὁ δὲ ἔφη "ὁ νοσῶν ἀναστήσεται." καὶ ἀνέστη. καὶ αὐθις (719) "ὄρνιν νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει." πάντα γὰρ οἶωνὸς ἐκάλεν, καὶ τὰ μὴ ὄρνεα. "θεράποντ' ὄρνιν," ἐπεὶ τινὰς εἰώθασιν τῶν θεραπόντων καλοποδας λέγειν καὶ καλοιοινίτας.

ὄνος τὸ ζῆον, καὶ ὄργανον τὸ περὶ τὰ τῶν ὑδάτων ἀγρία πολὺπτεν καὶ συσσεφόμενον. gl. Herodot. 7 36.

ὅτι τὸ ἐπ' ὄνθας φέρεσθαι τινα γυμνὸν τῶν ἀτιμιῶν ἢ μεγίστην ἡαρθυαίους νενόμισται.

ὄνος ἄγων μυσηρία (A Ran. 159), ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι πραιτόντων. τοῖς γὰρ μυσηρίοις ἐξ ἄσεος εἰς Ἐλευσίνα διὰ τῶν ὄνων ἔφερον τὰ εἰς τὴν χρεῖαν· ὅθεν ἡ παροιμία. διὰ τὸ κακοπαθεῖν μάλιστα τὰς ὄνους ἀχθοφορῶντας. ὡς ἂν ἐν ὁμοιότατα πάσχων τῷ πιεξεῖσθαι τῷ ἐπικειμένῳ ἄχθει, τὴν παροιμίαν μίγνυσιν Ἀριзоφάνης.

ὄνος ἄγων μυσηρία, ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι πραιτόντων· τότε γὰρ θλίβονται μᾶλλον, τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν ἀγόμενα βυβάζοντες. Αἰμῶν ἐπὶ τῷ μύλῳ γενέσθαι φησί, ὅτι σεφανῶσιν αὐτὸν τότε.

ὄνος ἀκροῦται σάλπιγγος Εὐπολὶς Ταξιάρχαις.

ὄνος εἰς ἄχρυα, παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐπιπιτόντων καὶ τέτοις ἀπολαυστικῶς χρωμένων.

ὄνος εἰς Κυμαίους, ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ σπανίων, διότι παρὰ Κυμαίοις ἐδόκει φοβερὸς εἶναι ὁ ὄνος. "καὶ κατὰ τὰς αἰετὶς πάντες ἦσαν Κυμαῖοι, σεισμοῦ καὶ χαλάζης φοβερώτερον εἶναι τὸν ὄνον ἡγούμενοι."

ὄνος ἐν μελίτταις Κράτης Τόλμαις. καὶ ὄνος ἐν μύρῳ, παροιμία.

ὄνος λύρας Μένανδρος Ψοφοδεῖ. ἡ δ' ὅλη παροιμία "ὄνος λύρας ἤκει καὶ σύλπιγος ὅς." λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ συγκυατατιθεμένων μηδὲ ἐπαινόντων.

ὄνος πρὸς αὐλόν, παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συγκυατιθεμένων μηδὲ ἐπαινόντων, διὰ τὸ παντελῶς ἀναισθηθῆναι τῷ ὄντι.

ὄνος εὐππαῖς. τὸ εὐππαῖς, ὅτι εὐππειοπώλης. cf. sch. A Eq. 129.

ὄνος τὰ ὤτα κινῶν, ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν κατὰ ἀμφότερα. τό τε γὰρ ζῷον ἐστὶ νωχελές, τό τε τὰ ὤτα κινεῖν οἰονεῖ πρὸ τῆ λαλῆσαι τινα πάνν τοῦτο ἀκηκοέναι προσποιεῖσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἀναισθησίας· πῶς γὰρ ἂν γένοιτό τινι πάντα ἐγνωκέναι καὶ πρὸ τῆ λαλῆσθαι αὐτῷ, κἂν ὤτα μεγάλα ἔχῃ καὶ ὑπὲρ ὄνος;

ὄνος ὕεται, ἐπὶ τῶν μὴ ἐπισεφεομένων. Κηφισόδωρος Ἀμαζόσι "σκώπτεις μί, ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὄμοι." Κρατῖνος Δραπέτιοι "οἱ δὲ πυππάξουσιν περὶτρέχοντες, ὃ δ' ὄνος ὕεται."

Ὁνόσανδρος φιλόσοφος Πλατωνικὸς τακτικῶς, περὶ ζῴων ἡμετέρων, ὑπομνήματα εἰς τὰς Πλάτωνος πολιτείας.

ὀνούσαιτο (Hom. A 539) ἐκφυλίσου.

ὀνοτοί ψεκτοί, μεμπτοί.

ὄνον θανάτῃς, ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα διηγούμενων.

α ὄνον παρακύψεως. ἐπὶ τῶν κατωγελῶσως σκωφανθεμένων εἴρηται ἡ παροιμία. φασὶ γὰρ ὅτι χειραμῆς τις, οἱ δὲ κοροπλάθος, ἐπλάττε πολλὰς ὄρνιθας ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ, ὅνος δὲ παριῶν, ἀκολοθεύοντος ἀμειλῶς τοῦ ὀνηλάτου, παρακύψας διὰ τῆς θυρίδος ἀνέτριψε τὰς ὄρνιθας καὶ τὰ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ συνέτριψε σκευή. ὁ τοῖνον κύριος τοῦ ἐργαστηρίου ἐπὶ κρίσειν ἤγαγε τὸν ὀνηλάτην, ἐρωτώμενος δὲ ἐκείνος ὑπὸ τῶν ἀπαντῶντων τίνος κρίνεται, ἔλεγεν ὅτι παρακύψεως.

β ὄνον παρακύνειν. ὄνον παρακύνειν τὸς ὄρνιθας πτοηθεῖσιν ἰσὺν ἀνέρεθξαν, ὃ δὲ

δεσπότης τῷ ἰσῷ τῷ τῷ ὄντι δεσπότη ἐνεκάλεσεν· ὅθεν ἡ παροιμία.

ὄνον πόκαι (A Ran. 188). ἐπὶ τῶν ἀνγνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται ἡ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, ὥσπερ αἱ τοιαῦται, πλίνθον πλύνειν, ἄσκον ἱλλεῖν, χύτραν ποικίλλειν, εἰς κόπρον θυμῖαν. Ἀριστοφάνης δὲ διὰ τὸ Κρατῖνον ὑποθέσθαι ἐν Ἀδον τινὰ σχοινίον πλέκοντα, ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπεσθίοντα, οἷον ἀποκείροντα. παρ' ὅσον οὖν τὰ ἐν Ἀδον ἀνήγνυται εἰσι, τοῦτο ἐπλάσθη.

ὄνον σκιά, ἐπὶ τῆς ἐθνεύσεως· φασὶ γὰρ ὅτι νεανίσκος Ἀθήνηθεν εἰς Δελφούς ὄνον ἐμισθώσατο, μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης εἰσεῖς τὸν ὄνον ὑπέδυνε τὴν σκιά. cf. v. ὑπὲρ ὄνον σκιάς.

ὄνον σκιά, καὶ περὶ ὄντος σκιάς. Σοφοκλῆς Κηδάλωνι "ὅ τι ἂν τι γίνηται, τὰ πάντ' ὄντος σκιά." Ἀριστοφάνης Ἰδιόδωρ "περὶ τοῦ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος νῦν ἐστὶ; περὶ ὄνον σκιάς." Ἀριστοτέλης δ' ἐν Διδασκαλίαις καὶ δρῦματός τινας φέρει ἐπιγραφὴν "ὄντος σκιά. οἱ δὲ πρῶτον φθιγγεῖσθαι τοῦτο Δημοσθένει, ἀπολογούμενον ὑπὲρ τίνος ἐπὶ μεγάλας αἰτίας κρινόμενος, ὡς ἑώρα θορυβῆντας τὰς ἀκροαμένας. παρακαλέσας γὰρ αὐτὰς μακρὰ προσέειπε, ἤρξατο διηγέσθαι ὡς Μεγαράδῃ ἀπὸ μισθώσατο ὄνον, κύνματος δὲ ἐν τῇ ὁδῷ γενομένης ὑπὸ τὴν σκιά τῷ ὄντι βεληθεῖν ἀναπαύσασθαι, οὐ παρεῖναι γὰρ οὔτε δένδρον οὔτ' ἄλλο τοῖτον ἄδεν· τὸν δὲ ὀνηλάτην κωλύειν, φάσκοντα ὄνον αὐτῷ μεμισθωκέναι μόνον, ἢ μὴ καὶ σκιά, ὥς διατριβὴν αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν πολλὴν περὶ τούτου γενέσθαι. ταῦτα δ' εἰπὼν ὡς εἶδε τὰς Ἀθηναίους προσέχοντας σφόδρα καὶ ἡδομένους καὶ ποθοῦντας τὰ ἐξῆς ἀκοῦσαι, ἐπέπληξεν αὐτοῖς εἰ περὶ ὄντος μὲν σκιάς ἀκροῦσθαι δέονται καὶ παρακαλῶσιν, ὑπὲρ δὲ ἄνδρος περὶ τῆς ζῆς κινδυνεύοντος ἂν ἐθέλῃσιν ἀκοῦειν. δῆλον δὲ ὅτι λεγομένην τούτῳ ἐχρήσατο Δημοσθένης· διόπερ καὶ ἐν τοῖς Φιλίππικοις (5 25) παρωδῶν τὴν παροιμίαν φησὶ διαφέρεσθαι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιάς.

ὄντα. τῶν ὄντων τὰ μὲν ἀγαθὰ εἶναι, τὰ δὲ κακὰ, τὰ δὲ οὐδέτερα. ἀγαθὰ μὲν αἱ ἀρεταί, κακὰ δὲ τὰ ἐναντία, ἀφροσύνη ἡδονή καὶ τὰ λοιπὰ· οὐδέτερα δὲ ὅσα μήτε ὠφέλει μήτε βλάπτει, οἷον ζωὴ ὑγεία ἡδονὴ καὶ

λος ἰσχυρὸς πλοῦτος δόξα ἐγγένεια, καὶ τὰ τέ-
τοις ἐναντία, θάνατος νόσος πόνος αἰσχος
ἀσθένεια ἀδοξία πενία δυσγένεια καὶ τὰ πα-
ραπλήσια· μὴ γὰρ εἶναι ταῦτα ἀγαθὰ, ἀλλ'
ἀδιάφορα κατ' εἶδος προσηγμένα. ὥς γὰρ ἴδιον
θερμοῦ τὸ θερμαίνειν, οὕτω καὶ ἀγαθῶ τὸ
ὠφελεῖν· οὐ μᾶλλον δὲ ὠφελεῖ ἢ βλάπτει ὁ
πλεῖστος καὶ ἡ ὑγίεια· οὐκ ἄρα ἀγαθόν, ὃ τε
ἔστιν εὖ καὶ κακῶς χρῆσθαι, οὐκ ἔστιν ἀγα-
θόν· πλούτῳ δὲ καὶ ὑγιείᾳ ἔστιν εὖ καὶ κα-
κῶς χρῆσθαι· οὐκ ἄρα ἀγαθὸν πλοῦτος καὶ
ὑγίεια, ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν· εἶναι γὰρ
καὶ αἰσχροὺς ἡδονάς, μηδὲν δὲ αἰσχροὺς εἶναι
ἀγαθόν. Diog. L. 7 102.

ὄντος ὑπάρχοντος.

ὄντως ἀληθῶς.

ὀνυξ.

ὀνυχίζεται ἀκριβολογεῖται· ἔτιως Ἀρι-
σοφάνης. ἐν δὲ τῇ συνηθείᾳ τὸ ἐπὶ βλάβῃ
τινὶ ἐξαπατηθῆναι. cf. v. ἐξονυχίζειν et Arte-
mid. 1 22.

ὀνύχιος εἶδος λίθου. καὶ ὀνυχίτης.

ὀνώ τὸ ὠφελῶ.

Ὀνωρῆτος ὄνομα κύριον.

Ὀνωρία ἀδελφὴ Βαλεντινιανῆς, ἣτις καὶ
αὕτη τῶν βασιλικῶν εἶχετο σκήπτρων. Εὐ-
γενίῳ δέ τινα τὴν ἐπιμέλειαν τῶν αὐτῆς ἔχοντι
πρωμαθίων ἦλκε ἐς λάθριον ἐροχόμενην λέχος·
καὶ ἐπὶ τῷ ἀμαρτήματι ἀνῆρέθη μὲν ἐκεῖ-
νος, ἡ δὲ τῶν βασιλείων ἐξηλάθη.

Ὀνώριος ὄνομα κύριον.

ὀξεῖ δοτική· ἡ εὐθεία τὸ ὄξος. καὶ ὀξεί-
διον.

ὀξεῖα ἡ λόγχη. καὶ παροιμία "ὄξείας
δραμεῖν," ἐπὶ τῶν διακινδυνεύόντων.

ὀξίνην· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1077) "ἐμα-
χόμεθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες."

ὀξίς· Ἀριστοφάνης ἐν Πλάτῳ (813) "ὄξις
δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα χαλκῇ γέ-
γορευ." ἔστι δὲ ἀγγεῖον ὅξους δεκτικόν, ἡ λο-
πάδιος εἶδος εἰς ὅξυν λήγον.

ὄξος ἐψητόν τὸ ἀπὸ φοινίκων. X Anab.
2 3 14.

ὅξυν καὶ βαρὺ κατὰ μεταφορὰν ἐκλήθη-
σαν ἐπὶ τῆς ἀκουσικῆς· ἐν ὄγκοις γὰρ εἰσι
τό τε ὅξυν καὶ τὸ βαρὺ. ὅξυν γὰρ λέγεται ἐπὶ
τῆς ἀφῆς τὸ ταχέως ἐνεργοῦν, οἷον τὸ μα-
χαίριον ὅξυν, ὅτι ταχέως κεντεῖ· ἀμβλὺν δὲ τὸ
βραδέως ἐνεργοῦν καὶ οἷον οὐ κεντοῦν ἀλλ'
ᾤθοῦν, ὥς τὸ ὑπερον. ὅσα μὲν γὰρ ἐπιτή-

δεια εἰς τὸ κεντεῖν ποιῆσαι βουλόμεθα, ὅξυν-
γώνια αὐτὰ ποιοῦμεν, ὅσα δὲ εἰς τὸ ᾤθεῖν,
ἀμβλυγώνια. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τῶν ψόφων
ὅξυν μὲν λέγομεν τὸν ταχέως παραγινόμενον
ἐπὶ τὴν αἴσθησιν καὶ ταχέως ἀποπαυόμενον,
βαρὺν δὲ τὸν ἀνάλογον τῷ ἀμβλεῖ, τὸν βρα-
δέως παραγινόμενον ἐπὶ τὴν αἴσθησιν καὶ μὴ
ταχέως ἀποπαυόμενον, ὥσπερ αἱ τεταμέναι
μᾶλλον νευραὶ, οἷον ἡ νεάτη, τῶν ἐπ' ἐλατ-
τον τεταμένων, οἷον τῆς ὑπάτης, τὰς φθόγ-
γας ὀξυτέρως ἀποδιδῶσιν. ἡ γὰρ νεάτη τῶν
ἄλλων μᾶλλον ἐν τῷ κρέεσθαι διὰ τὴν τά-
σιν ταχέως πλήττεσθαι τὸν αἶρα ὀξύτατον
ποιεῖ τὸν φθόγγον. καὶ ἐν ὀλίγῳ μὲν χρόνῳ
ἐποίησε τῆτο, ἐπὶ πολὺν δὲ ἐφύλαξε. τὸ δὲ
ὅξυν καὶ τὸ ἀμβλὺ ἐν διαφόροις γένεσιν εἰσὶ,
καὶ ἔχ' ὑπ' ἀλλήλοις, ἐν φωνῇ, ἐν χυμῷ, ἐν
μαχαίρᾳ. Philopon. in 2 de anima L. 7 a. b.

ὀξύβαφον τὸ δεχόμενον τὸ ὄξος. μετ-
ξον δὲ τὸ τρύβλιον τῷ ὀξύβάφει. Ἀριστοφά-
νης Ὀρνισιν (360) "ὀξύβαφον ἐντευθενὶ πρόσ-
θου λαβὼν ἢ τρύβλιον."

ὀξυβελής (Hom. A 126) ὀξέως βάλλων,
ἢ ὅξυν βέλος ἔχων.

ὀξυδέρχεια, ὀξυδορκία δέ.

ὀξυθύμια. ὅσα καθαίροντες τὰς οἰκίας,
Ἀθηναῖοι νύκτωρ ἔθους εἶχον ἐν ταῖς τριό-
δοις τιθέναι, ταῦτα ὀξυθύμια ἐλέγετο.

ὀξυθύμια. Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Αθ. b
μᾶθ' αἰσὶ "περὶ ἧ πολλῶν ἂν δικαιότερον ἐν
τοῖς ὀξυθυμίοις ἢ ἐπὶ τῇ σαφείᾳ ἢ ἐν τοῖς ἡμε-
τέροις ἱεροῖς." ἔνιοι μὲν, ὧν ἐστὶ καὶ Ἀρίσταρ-
χος, ὀξυθύμια λέγεσθαι φασὶ τὰ ξύλα ἀφ'
ῶν ἀπάγονται τινες, ἀπὸ τῶ ὀξέως τῷ θυμῷ
χρησθαι· ταῦτα δὲ ἐκκόπτοντες ἐξορῶσιν
καὶ καίεσι. Αἰδύμος δὲ φησὶν ὀξυθύμια τὰ
καθάρματα λέγεσθαι καὶ ἀπολύματα· ταῦτα
γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους, ὅταν τὰς
οἰκίας καθαίρωσιν. Harp.

ὀξυλοβῶ τὸ ταχέως ἀκέω.

Ὀξύλος ὄνομα κύριον. cf. v. τριόφθαλμος.

ὀξύνω παροξύνα, καὶ ὀξύνω ὀξυνεῖς.

ὀξυπαθῶς λιάν/περιπαθῶς· "οἱ δὲ Ρω-
μαῖοι ὀξυπαθῶς εἶχον ἐπὶ τοῖς ἔναγχος ὑπὸ
Χοσρόα παρεστρατηγημένοις αὐτοῖς" (Theop-
hyl. Sim. 5 10).

ὀξυρεγμία· "ἡ δὲ περιπάτους ἐποιεῖτο
συχνὴς, ὀξυρεγμίαν προσποιουμένη" (Procop.
Arc. 4).

ὀξύρροπον ὀξέως θέον.

ὀξύς ταχύς.

ὀξυτενής ἢ ὀξεῖα τρίβος.

ὀξύτης πικρία, αὐστηρία· Ἀρριανός "κατὰ τὴν βασιλείᾳς ὀξύτητα καὶ αὐτὸς ὠμῶς τε καὶ σὺν ὕβρει ἐξηγεῖτο."

ὀξυωπεῖν ὀξέως βλέπειν. τὸ θέμις ὀξυωπῶ.

ὀξυωπέερος ὀξύτερον βλέπων.

ὀξώδους.

ὀξωνος.

ὀξωτά. Ἀρισοφάνης (ap. Polluc. 6 69) περὶ Εὐριπίδου φησὶν "ὀξωτὰ σιλιφωτά," ἄπειρ, ὡς αὐτὸς φησιν, "καταπυγούσῃ ταῦτ' ἐςὶ πρὸς κράς μέγα."

ὅπου φωνήν.

ὀπαδός ἀκύλαθος· "ὁ χρόνος δὲ ὁ ἄπραιός τε καὶ ἀδέκαστος, καὶ ἡ τέττε φύλαξ καὶ ὀπαδὸς καὶ ἔφορος ἀλήθειαι." cf. v. Κορνῆτος.

ὀπάξει ἢ θεωρεῖ, ἢ παρέχει, ἢ διώκει.

ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον, ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμένιον μήτε μεθεῖναι βελομένων.

ὀπασάμενος ἐταίρους λαβών.

ὀπάσας ἀντὶ τῆ παρυσχῶν· (AP 7 149) "ἔτινι δ' ἔμπης ἀντιβίων ὀπάσας ἐχρος ἐοῦ θανάτου."

ὁ Πυφλαγὼν ἑτοσὶ προσέρχεται ὥθῳ κολόκωμα καὶ ταράττιον καὶ κυκῶν" (A Eq. 698) ἀντὶ τῆ ἐκροφῆσων ἢ ἐπικαλύψων με τῷ κύματι, αἰσχυρῶς μέλλων με καταπιεῖν.

ὅπερ. τῆτο τὸ ὅπερ τῆ κυρίως ἐξὶ δηλωτικόν, καὶ ὃ ἂν προσεθῇ, τὸ κυρίως ἐκείνο εἶναι σημαίνει. οἶον, ὅπερ ἄνθρωπος, ὁ κυρίως ἄνθρωπος, καὶ ὅπερ ὄν καὶ ὅπερ ἀγαθόν, τὸ κυρίως ὄν καὶ ἀγαθόν. καὶ τῶν κατηγορουμένων δὴ κατ' ἄλλου ὃ ἂν τὸ ὅπερ προσεθῇ, κυρίως ἐκεῖνε κατηγορεῖσθαι σημαίνει, καὶ τὸ εἶναι τὸ ὑποκείμενον κυρίως, ἐν τῇτῳ δὲ καὶ τῆτο.

ὀπή νυκτερίς (ap ἡ νῦν θυρίς), ἡ διάτρησις.

ὀπη ὄπῃ.

ὀπη παρεῖκοι ὅπου ἐνεδέχτο καὶ ἐνεχώρει.

ὀπηνίκα ὁπότε, ὅταν· Ξενοφῶν (Anab. 3 5 18) "οἱ δὲ ἐθύσαντο, ὅπως, ὀπηνίκα δοκοίη τῆς ὥρας, τὴν πορείαν ποιοῖντο."

ὀπήτιον τὸ σουβλίον, τὸ τὺς ὀπὰς ἐμποιῶν.

ὀπιμα· "ὁ δὲ Κόσσοις τὸν βασιλέα Γάλλων ἀποκτείνας τὰ σκῦλα τῷ Διὶ ὀπιμα ἀνέ-

θηκε." Ρωμαϊκὴ ἢ λέξις.

ὀπιπεύω περισκοπῶ.

ὀπῖς ἢ ἐπιστροφή.

ὀπισθοβάμων ὁ πάγρος· (AP 6 196) "ὀπισθοβάμονα, τρίζηλον, ὀκτάπεν νηκτεῖν."

ὀπισθόδομος μέρος τι τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηναίων, ἐνθα ἦν τὸ ταμειεῖον, ὀπισθεν τῆ τῆς Ἀθηνῶς ναῦ, ἐν ᾗ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. Δημοσθένους ἐν τῷ περὶ συντάξεως (14) "ἀνέωξαν δὴπε πρῶην τινὲς τὸν ὀπισθόδομον." Harp.

ὀπισθόπους δίκη ἡ μεθ' ἡμέραν ἀκολυθῶσα τοῖς ἀδικήμασιν.

ὀπίσγατον (Hom. Θ 342) τελευταίωτον.

ὀπίσω ὀπισθεν.

Ὀπίτης ὄνομα κύριον.

ὀπλα φωτός (Rom. 13 12) αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι.

ὀπλαὶ αἱ πυξίδες, τῶν ἵππων οἱ ὄνυχες.

ὀπλή ὁ κυκλοειδὴς πῆς τῶν κτηνῶν, οἶον βοῶν προβάτων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων μικρὸς ὄνυχας ἐν τοῖς τῶν ποδῶν ὀπισθίοις, κυρίως δὲ ἐπὶ ἵππων. Ἀρισοφάνης δὲ (Ach. 741) ἐπὶ τῶν χοίρων ὀπλήν εἶρηκε, καὶ Σιμωνίδης "ὀπλὰς ἐκίνει τῶν ὀπισθίων ποδῶν." καὶ Ἡσίοδος (O. 487) ἐπὶ βοῶν ὀπλὰς, καὶ τὸ ἐναντίον ἐπὶ ἵππων (Scut. 62) "νύσσοντες χηλῆσιν."

ὀπλιζής ὁ ἐκ τῶν ὀπλων· (AP 7 230) "πάντα τὸν ὀπλιστὴν κόσμον ὀλωλεκότα."

ὀπλῖται πελτασαὶ ψιλοὶ τῆς πελίκης εἰσὶ καὶ μαχίμου δυνάμειος, ἔχουσι δὲ διαφοράς. ὀπλῖται μὲν γὰρ λέγονται οἱ βαρυτάτῃ κεχορημένοι ὀπλίσει κατὰ τὸν Μακεδονικὸν τρόπον, ἀσπίσι περιφερῆσι καὶ δύρασι περιμηκεστέροις, ψιλοὶ δὲ οἱ κεφοτάτῃ κέχρηται, τόξῳ καὶ ἀκοντίῳ καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης ἢ ἐκ χειρός. οἱ δὲ πελτασαὶ μίσσῃ πως κέχρηται σκευῇ· ἢ τε γὰρ πέλιτη μικρὰ τίς ἐστὶν ἀσπίδισκη καὶ κοῦφη, καὶ τὰ δόρατα πολλὰ τῶν ὀπλιτῶν λειπόμενα. εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμειος τρεῖς διαφοραὶ (cf. v. ἱππική). καὶ Ἀρισοφάνης (Av. 401) "τὸν θυμὸν κατὰθε κύψας παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὀπλίτης," οἶον ὄπλι μὴ ἔχων θυμῷ πολέμει μόνον.

ὀπλιτεύειν ὀπλιζεσθαι.

ὀπλίτης ὡς μὴ ἐρέσων παραλαμβάνεται παρὰ Θεοκυδίδῃ· ὁ δὲ ναύτης ὡς κοινῶν τῆς εἰρεσίας λαμβάνεται. sch. Thuc. 7 26.

ὁπλότερος. κατ' ἄμφω τίθεται παρ' Ὀμήρῳ, καὶ συγκριτικῶς καὶ ἀπολελυμένως. χαρίτων δὲ ὁπλοτεράων (Hom. Ξ 267), ἐπειδὴ δύο γενέσεις χαρίτων ὑποτίθεται Ὀμηρος, πρεσβυτέρων καὶ νεωτέρων· διὸ συγκριτικῶς λέγει ὁπλοτεράων.

ὅποι ὅπου· "ἀπαγγέλλειν κελύσας ὅποι ποτὲ γῆς Χοσρόην τὸν Καβάδου ἀπολιπὼν εἶη" (Procop. Pers. 2 5).

ὁ ποῖος ποδιῶς.

ὅποι ποτὲ ὅπου ποτέ.

ὁπὸς τὸ τῶν δένδρων δάκρυον, καὶ τὸ ἀποσάλαγμα τῷ γάλακτος (sch. A Pac. 1184). (AP 5 258) "πρόκριτός ἐστι Φιλίννα τεῇ ῥυτίς ἢ ὁπὸς ἥβης πάσης."

ὁπόσῃν πλείσῃν· "ἔσρατιὰν ἐκπέμπειν ὁπόσῃν πλείσῃν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἂν οἴος τε ᾖ."

ὁπόσον καὶ ὁποσονοῦν, ἐπίρρημα. ὁπωσοῦν δέ.

ὁπότερος ὁποῖος. Ἀρισοφάνης Νεφέλαις (157) "ὑπότερα τὴν γνώμην ἔχοι περὶ ἐμπίδος," τουτέστι πῶς διαλογίζεται καὶ διανοεῖται περὶ τῶν ἐμπίδων. ἐμπίδες δέ, ὅς ἡμεῖς κώνωπας κυλοῦμεν.

ὁποτέρωθεν ἀπὸ ποίου μέρους.

ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι, τουτέστι ἐν δυσβάτοις καὶ τραχείσι τόποις. φυσὶ τὰς ἐλάφας παρυτριβέσας τὰ κέρατα ἀποβάλλειν πρὸς θάμινους· ὅθεν ἐπὶ τῶν ἐργώδεις τὰς διατριβὰς ποιημένων εἰρησθαι τὴν πυρομίαν.

ὅπου γε δῆ.

Ὁπούντιος. οὗτος ἐσχυροφανεῖτο ὡς πονηρὸς καὶ μονόφθαλμος. Ἀρισοφάνης (An. 153) "ἀλλ' ἔγωγ' Ὁπούντιος οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου." λέγει δὲ ὅτι οὐκ ἂν γενοίμην τυφλός. τὴς ἢν τυφλὸς ἔτω φυσίον.

Ὁππιανὸς Κίλις ἀπὸ Κωρύκων πόλειος, γραμματικὸς καὶ ἐποποιός, γεγονὸς ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου βασιλείῳς, ἁλιευτικὰ ἐν βιβλίοις ε', κυνηγετικὰ ἐν βιβλίοις δ', ἱερευτικὰ βιβλίῳ β'. ἀγνωσθέντων δὲ τῶν ποιημάτων αὐτῷ ἐπὶ τῷ αὐτοκράτορος, ἐδωρήσατο αὐτῷ πρὸς ἕνα σίχον ἐν μέτρῳ σατῆρος χρυσοῦν ἡγουν νόμισμα, ὡς λαβεῖν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι νομισμάτων μυριάδας β'.

ὁπτανεῖον τὸ μαγειρεῖον.

ὁπτυσία ἡ ἀπόβλεψις.

ὁπτῆρας κατασκόπους. "καὶ μοί τις

ὁπτῆρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνος πηδῶντα πεδίῳ σὺν νεορράντῳ ξίφει φράζει" Σοφοκλῆς (Ai. 29).

ὁπτῶντες, ἔψοντες.

ὁπωπι ἐθεισόμεν.

ὁπωπή ἢ πρόσσοψις.

ὁπώρα. καὶ ὁπωρίμων· "τοὺς βασιλικούς παραδείσους ἐξέτεμεν, οἳ δὴ πλείοι ὁπωρίμων δένδρων ἦσαν."

ὁπωρινός.

ὁπωροφυλάκιον (Isaia 1 8) τὸ τὰς ὁπώρας φυλάττον.

ὁπωρώνης ὁ τὰς ὁπώρας πωλὼν καὶ ἀγοράζων. "μὴλὸν τις διῶν ἤρπυσε· τὸν δὲ ὁπωρώνην τοῦ ἀργυρίου ἕνεκα ἀντικαμβανόμενον αὐτοῦ ἔχουσιν."

ὁπως καὶ ὁπωσοῦν. Λαβίδ (Ps. 50 6) "ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου." τὸ ὅπως οὐκ ἔστιν αἰτίας δηλωτικόν, ἀλλ' ἐκβάσεως.

ὄρα δὴ καὶ σκόπει Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην (84), ἀντὶ τοῦ βλέπει τοῖς ὀφθαλμοῖς.

ὄραθεῖς θεαθεῖς.

ὀράμινους· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 292) "ἐνθάδε μὲν χλοῦσσι τεθλητοῖ βῶλος ὀράμινι φυλλάδος εὐκάρπης πᾶσαν ἔδειξε χάριν."

ὀράριον.

ὄρασις γινῶσις. καὶ ὁ εὐαγγελιστής (Io. 1 8) "θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε· πῶποτε" ἀντὶ τοῦ ἔγνω τρανῶς.

ὀρᾶτε ἀντὶ τῷ ἐνθυμείσθε Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπροσβείας.

Ὁράτιος ὄνομα κύριον· "ὁ δὲ Ὁράτιος λελωβημένος ἦν τὰ σκέλη, ὑπατείας τε οὐκ ἔτυχεν, οὔτε ἐν πολέμῳ οὔτε ἐν εἰρήνῃ, διὰ τὴν ἀχρησίαν τῶν ποδῶν."

ὀρατὸν καὶ ὁρατὸν. ὀρατὸν τό τε χρώμα καὶ ὁ λόγος μὲν ἔστιν εἰπεῖν, ἀνώνυμον δὲ τυγχάνει ὄν. τοιαῦτα δὲ ἐστὶ πυρολαμπίδες, κεφαλὰι ἰχθύων, λεπίδες, ὀφθαλμοὶ ἰχθύων, τὰ ὅσρακα τῶν θαλασσιῶν, ἅπερ ἐν φωτὶ μὲν οὐχ ὁρᾶται ἐν σκότῳ δέ. οὐ γὰρ δοκεῖ χρῶμα εἶναι τὸ ἐν τοῦτοις φαινόμενον πυρῶδες τι ἐν τῷ σκότῳ· ἴδιον γὰρ χρώματος τὸ ἐν φωτὶ ὁρᾶσθαι, τὸ δὲ τοῦτων πυρῶδες οὐχ ὁρᾶται ἐν φωτὶ. Philopon. in 2 de anima K 2b.

ὅτι ὁρᾶν ἔστιν ἐκ τοῦ τὸν ἀέρα ἔχειν τὸ διαφανές καὶ διαπορθεμντικὴν τῶν χρωμάτων δύναμιν, αὐτὸς ἀχρωμάτιστος ὢν.

ὅτι τῶν ὁρατῶν δ' εἰσι διαφοραί. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ μόνως ὁρᾶται, τὰ δὲ ἐν νυκτὶ μόνως, τὰ δὲ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ· τὰ δὲ ὅλως ἢ συνυπάρχειν πέφυκε τῷ σκότῳ. τῶν γὰρ ὁρατῶν τὰ μὲν ἐστὶ χρώματι τὰ δὲ ἀνώνυμα. τὰ μὲν οὖν χρώματα μόνως ἐν ἡμέρᾳ θεωρεῖται, οὐδυναμῶς δὲ ἐν νυκτὶ. τῶν δὲ λαμπρῶν λεγομένων τὰ μὲν ἐν νυκτὶ μόνως ὁρᾶται, τὰ δὲ ἐν ἡμέρᾳ μόνως, τὰ δὲ καὶ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶν ὑπερλαμπρα, τὰ δὲ ἀμυδρά, τὰ δὲ μέσως. τὰ μὲν οὖν ἀμυδρὸν ἔχοντα τὸ λαμπρὸν μόνως ἐν νυκτὶ ὁρᾶται, ὅλον πυρολαμπίδες λεπίδες καὶ τὰ ὅμοια· τούτων γὰρ ἐν ἡμέρᾳ τὸ λαμπρὸν οὐ φαίνεται, νικώμενον ὑπὸ τῆς μελζονος. ἔτι δὲ καὶ ἀσέρων οἱ πλείους. τὰ μέσα δὲ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, ὅλον σελήνη καὶ τινα τῶν ἄσρων, ὥς ὁ ἑωσφόρος, ὅταν πρὸς τῷ ὀρῶντι γένηται ὁ ἥλιος καὶ αὐτὸς ὁ ἑωσφόρος περιγεώτερος ἦ. ἔτι δὲ καὶ πῦρ· τοῦτο γὰρ ὅσον δύναται ἄερα τελειοῖ, καὶ εἰς ἐνέργειαν ἄγει τὸ διαφανές αὐτοῦ ὥς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ χρώματι δεικνυσθαι, ἐν δὲ τῷ λοιπῷ ἑαυτὸ μὲν δεικνυσθαι, ἐκείνους δὲ τὸ διαφανές οὐκ ἄγει εἰς ἐνέργειαν, ὅθεν αὐτὸ μὲν ὁρῶμεν πόρρωθεν ἐν σκότῳ ὄντες, οὐδὲν δὲ τῶν περὶ ἡμῶς χρωμάτων. ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τὸ πῦρ πάλιν φαίνεται, ὥς λαμπρὸν μὲν, οὐδὲν δὲ ὁρῶν εἰς τὸν ἄερα διὰ τὸ ἦδη ὑπὸ τοῦ μελζονος λαμπροῦ παθεῖν. καὶ τὸ τῆς σελήνης λαμπρὸν, διὰ τὸ μὴ ἄγαν ἀμυδρὸν εἶναι, φαίνεται ἐν ἡμέρᾳ. τὰ δὲ ὑπερλαμπρα μόνως ἐν ἡμέρᾳ, ὅλον ὁ ἥλιος, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς τοῦ τῆς ἡμέρας φωτὸς αἰτίας. Philopon. in 2 de anima L 1 a.

Ὁρβηλοῖο· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 115) "τὸν πάρος Ὁρβηλοῖο μεμυκότα δειράσι ταῦρον."

ὀργαῖος.

ὀργᾶν ἐπιθυμῶν, καὶ ὀργῶντες παρὰ Θουκυδίδῃ (4 108) ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμοῦντες. "Ἡρόδοτος ἰδὼν Θουκυδίδην ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ τινὸς δακρύοντα, ἔφη μακαρίζω --- μαθήματα." cf. v. Θουκυδίδης.

ὀργάνειας ταράξιαις, εἰς ὀργὴν ἐμβάλοις· (S OR 334) "καὶ γὰρ ἂν πέτρῃ φύσιν σὺ γ' ὀργάνειας."

ὀργὰς ἡ εὐγείας καὶ σύμφυτος καὶ λιπαρὰ καὶ ἀκμαία γῆ. "ἐνεκάλεσε δὲ ὁ Περικλῆς τοῖς Μεγαρεῦσιν ὅτι τὴν ἱερὰν γῆν

τὴν ὀργάδα ἐγεώργησαν" (cf. v. Ἀνθεμόκριτος). "ἢ τὴν μὴ προσήκασαν ὀργάδα κατανέμειν, ἢ τὴν κοινὴν μόνως διακρατεῖν" (Dionys. Hal. 1 79) περὶ Ῥώμιου καὶ Ῥήμιου. καὶ αὐθις (AP 6 41) "τμησας εὐαρότεσ θάχιν ὀργάδος."

ὀργὰς. τὰ λοχιμῶδη καὶ ὀρεινὰ χωρία καὶ οὐκ ἐπεργαζόμενα οὕτω καλεῖται· ὅθεν καὶ ἡ Μεγαρικὴ ὀργὰς προσωνομάσθη, τοιαύτη τις οὕσα. Harp.

ὀργάσας (Herodot. 4 64) μαλάξας.

ὀργασον κυρίως τὸ πείσσωσον· ὀργῇ γὰρ παρ' Ἰωσὶν ἡ πείσσα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπαργᾶν καὶ ὀργιδέσθαι. καὶ τὸ μάλαξον· Ἀριζοφάνης (Av. 840) "πλὸν ἀποδὺς ὀργασον" ἀντὶ τοῦ φύρμασον, μάλαξον.

ὀργέων ἀντὶ τῶν ὀργεῶνων Ἀντοίας. Harp.

ὀργεῶνας. Ἰσαίου λόγος ἐστὶ πρὸς ὀργεῶνας. ὀργεῶνες δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνιόντες· ὀργιδέειν γὰρ ἐστὶ τὸ θύειν καὶ τὰ νομιζόμενα δοῦν, ἢ παρὰ τὸ ὀρέγειν τῷ χεῖρει, ἢ παρὰ τὰ ὄργια, ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργαῖσι καὶ τοῖς ἄλσεσι τὰ ἱερὰ δοῦν. οἱ μὲντοι ποιηταὶ ἔταττον τοῦνομα ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων. μήποτε δὲ ὕστερον νενομίμην τὸ ἐπὶ τιμῇ τινὰς τῶν ἀποθανόντων συνιέναι καὶ ὀργεῶνας ὀνομαζέσθαι, ὥς ἐστὶ συνιδεῖν ἐκ τῶν Θεοφράστους διαθηκῶν (Harp.). "τῶν ἐξ Ἐλευσίνος ὀργεῶνων εἰς" φησὶν Ἀλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας.

ὀργεῶνες οἱ θύται.

ὀργεῶνες οἱ τοῖς ἰδίᾳ ἀφιδρυνόμενοις θεοῖς ὀργιύζοντες. ὀργιύζειν δὲ ἐστὶ τὰ τῶν θεῶν ὄργια τελεῖν, τοιούτοις μυστήρια καὶ νόμιμα. Νόμων ι' (p. 910) "μὴ κεκτῆσθαι ἔσω ἐν ἰδίᾳς οἰκίαις ἱερά. τὸν δὲ φανέντα κεκτῆμενον ἔτερον καὶ ὀργιύζοντα πλὴν τὰ δημόσια." Σέλευκος δ' ἐν τῷ ὑπομνηματί τῶν Σόλωνος ἀξίωνων ὀργεῶνους φησι καλεῖσθαι τοὺς συλλόγους ἔχοντας περὶ τινος ἥρωος ἢ θεοῦ. ἦδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερέας οὕτως καλοῦσιν· ὁ γοῦν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Αὐδῇ γ' "ἔνθα Καβάρηνοις θῆκεν ἀγακλίας ὀργεῶνας," καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς τὸν ἱερέα τοῦ Καΐκου προσαγορεύων "ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεῶν, εὐχαῖς δὲ σώζοις δεσπότας παιωνίαις." περὶ δὲ τῶν ὀργεῶνων γέγραφε καὶ Φιλόχορος· "τοὺς δὲ φράτορας ἐπάναγκες δέχεσθαι καὶ τοὺς ὀργεῶνας καὶ τὰς ὁμογάλακτας, ὅς γε γέννητας καλεῖται."

α δργή ἐξὶ λύπη μεθ' ἐπολήψεως τοῦ ὀλιγοῦσθαι· ἡ τοίνυν διὰ τὴν τοιαύτην ὑπόληψιν γινομένη λύπη δργή ἐστιν.

β δργή. ὅτι οὐ τὸ ὀπωσοῦν παρακολοῦθῃν τι γένος. τῇ γοῦν δργῇ πυρακολουθεῖ μὲν ἡ λύπη, οὐ μὴν ὡς γένος. οὐ γὰρ ἡ δργή λύπη· οὐδὲ διὰ τοῦτο ἐστὶν ἡ λύπη ἡ μετὰ τῆς δργῆς οὖσα, διότι ἡ δργή ἐστιν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ λύπῃ ἡ δργή. προτέρα γὰρ ἡ λύπη τῆς δργῆς· λυπηθεὶς γὰρ τις ὡς ἡδικοῦμενος δργίζεται. οὐ τοιούτων δὲ τὸ γένος ὡς προὑπάρχον χρόνῳ τοῦ εἶδους. Alex. Aphrod. in Top. p. 176.

δργῇ παρὰ Θουκυδίδῃ (1 140) ἀντὶ τοῦ διανοῖα, τρόπῳ, σκοπῷ.

δργια μυστήριον, ἱερὰ. "εὐθὺς ἄπασιν πρόσχειρον λέγειν ὅτι ἄνθρωπος οὗτος τῇ Χίων θεῷ καὶ τοῖς Ἰθυφάλλοις ὠργίακεν." cf. v. βόσρυχος.

δργιάζων θύων, ἐπιτελῶν.

δργμεύοντες· "ἦσαν δὲ ὄρη πυρτοίων θηρίων ἀνάπλεια, ἃ κατὰ κύκλους δργμεύοντες οἱ σφατιῶνται πολλὰ τῶν θηρίων ἦσαν." cf. v. ὠγμευον.

δργυιά, ἐπὶ τοῦ μέτρου. καὶ τετρόργυιος· (AP 6 223) "τοῦτο κατ' εὐσημασίαν κείμενον ἡμέρας δισσάκι τετρόργυιον."

δργυιαὶ τὰ μετὰ τῶν ἰδίων χειρῶν μέτρα. καὶ δργυιαῖος ὁ μέγας.

δργυιωμένοις ἐκτεταμένοις, ἐπιθυμῶσιν.

δργῶ ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχω. Ἀριστοφάνης (Av. 465) "δργῶ νῆ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος εἰς μοι, ὃν διαμύττειν οὐ κωλύει," ἀπὸ τῶν ἀλφίτων· ὁμοῦ γὰρ ἐφύρων, εἴτα εἰς μοίρας διένεμον. προπεφύραται οὖν ἀντὶ τοῦ προγεγύμασαι, προκατεσκεύασαι, ἡτῇρῆσαι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ ἄλευρα φυρώντων, εἴτα μάζας ποιόντων.

δργῶσα ἐπιθυμοῦσα, ἡ μανιώσα.

δρέγει παρέχει.

δρέγεται ἐπιθυμεῖ.

δρεγνύς (Hom. A 351) ἐκτείνης.

δρεγόμενος ἐπιθυμῶν.

α δρεία ἡ ἐν ὄρεσιν ἀνασρεφομένη· (AP 6 173) "τάσδε θεῇ χαίτας περὶ δίκλιδι θῆκεν δρεία" τῇ ἐν ὄρεσιν. καὶ ὄρεα μῆλα τὰ ἐν ὄρεσι γινόμενα.

β δρεία τραχεῖα, σύνδεσμος· "ἡ δὲ ὁδὸς δρεία τις ἦν καὶ σερή." καὶ ὄρεα ἑδτερώς τὰ τοῦ ὄρους· (AP 6 217: cf. v. λάτρεις) "ὅς

τάδ' ὄρεα ἐνδυτὰ καὶ ἕανθους ἐκρέμασεν πλοκάμους." καὶ Ὡώτιος ὁ πατριάρχης "ὄρειά σου τὰ δῶρα, κέσανα καὶ ἀμάνται."

δρεῖαις ταῖς ὄρειναῖς· Ἀριστοφάνης (Av. 746) "μεθ' ἧς ἐγὼ νύπαισι τ' ὄρειαις ἰζόμενος."

δρεῖαυλος ὁ ἐν τῷ ὄρει αὐλῶν.

Ὁρειβάσιος Σαρδιανός, γνώριμος Ἰουλιανῷ τῷ Ῥωμαίων βασιλεῖ, καὶ κοιλιῶρ ἐπ' αὐτοῦ κατασθεῖς Κωνσταντίνου πόλεως, ἔγραψε πρὸς τοὺς ἀποροῦντας τῶν λατρῶν βιβλία δ', πρὸς Ἰουλιανὸν τὸν βασιλεῖ βιβλία οβ', ἐπιτομὴν αὐτῶν ἐν βιβλίοις θ', πρὸς Εὐστάθιον τὸν νύον, καὶ περὶ βασιλείας, καὶ περὶ παθῶν.

δρειβάτης ὁ ἐν ὄρεσι βαλὼν. ἡ τραγωδία φησὶν (S Phil. 955) "ἀλλ' αὐθ' ἑαυτῶν ἐν αὐλῷ μόνος, οὐ πτηνὸν ὄρνιν, ἑδὲ θῆρ' δρειβάτην τόξοις ἐλαίρων τοισίδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας θανὼν παρῆξ δαῖδ' ὑφ' ὧν ἐφερβόμην." καὶ δρειβατεῖν.

δρεινή ἀπὸ τοῦ ὄρους.

δρεινομῶ τὸ ἐν ὄρεσι διαιωμαι.

δρειονόμων τῶν ἐν ὄρεσι διαιωμένων· ἐν ἐπιγρύμματι (AP 6 14) "τρισσοὶ θέσαν ἄρμενα τέχνας, Δάμις μὲν θηρῶν ἄρχον δρειονόμων."

δρειον πρόμενον, καὶ ὄρειος ὁμίχλη. δρειπολῶ.

δρεῖς τὰς ἡμίονους. ἡ εὐθεῖα δρεὺς.

δρειφοίτης ὁ ἐν ὄρει φοιτῶν.

δρεῖχαλκος ὁ διανυγὴς χαλκός· ὁ δόκιμος· "φιτρὸν ἐλάτης κοιλάναντες ἐναρμόζεσιν εἰς αὐτὸν κώδωνας δρειχάλκους." ἐν ἐπιγρύμματι (AP 6 234) "ταῦτ' δρειχάλκους ἄλα κύμβαλα καὶ μυρόεντα βόσρυχον θήκατο." καὶ δρεῖχαλκος σῆλη.

δρεῖων τῶν ἐν ὄρεσι διαιωμένων. Φιλοκτήτης φησὶν (936) "ὦ λιμένες, ὦ προβλήτες, ὦ ξυνουσία θηρῶν δρεῖων, ὦ καταρῶγες πέτραι."

δρεκτεῖν ἐπιθυμεῖν. ταῦτόν καὶ δρεκτιῶν.

δρέξει δώσει, ἐκτενεῖ.

δρεξίς ἐπιθυμία.

δρεοκόμος ὁ τοῦ ὄρους ἐπιμελούμενος, δρεωκόμος δὲ ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμίονων· ὄρεος γὰρ ὁ ἡμίονος, καὶ δρεικῶ ζεύγει ἀντὶ τοῦ ἡμίονων.

δρεοπολῶ περὶ τὰ ὄρη ἀνασρέφομαι.

ὄρειω πολῶ δὲ τὸ περὶ τοὺς ὄρους ἀνασρέφομαι.

ὄρεσκαῶς ὁ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβων.

Hom. A 268.

Ὀρέσειον ὄνομα κύριον.

α Ὀρέσης ὁ ἐν ὄρεσι διαιτώμενος. Ἀριστοφάνης (Ach. 1167) "εἴτε κατὰξείε τις αὐτὸν τῆς κεφαλῆς Ὀρέσης μαινόμενος."

β Ὀρέσης. οὗτος προσποιοῦμενος μυνίαν τοὺς παριόντας ἀπέδυνεν· ἦν γὰρ λωποδύτης. ἢ κατὰ προσωινμίαν, ἀντὶ τοῦ μαινόμενος ὡς ὁ Ὀρέσης. καὶ παροιμία (A Av. 713) "Ὀρέστη χλαῖναν ὑφαίνειν." (1477) "εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ τῶν βορῶν νύκτωρ Ὀρέση, γυμνὸς ἦν πληγῆς ὑπ' αὐτῷ πάντα τὰ πιθέξια." οἱ ἥρωες δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσιν ἐγίνοντο· διὸ καὶ οἱ τὰ ἥρωα παριόντες ἐσίγων (cf. v. οὐκ εἰμὶ τούτων). ἐπιθέξια δέ, τῷ τῆς δέξιός τῆς ὄψεως. ἐπλήττοντο γὰρ οἱ ἐντυγχάνοντες τῷ Ὀρέση, ἔχι δὲ τῷ Ἀγαμέμνονος ἀλλὰ λωποδύτη τινί. ἢ ἐπιθέξια, ὀφθαλμοὺς καὶ κεφαλὴν. ἢ ὅτι οἱ ἐντυγχάνοντες νυκτὸς ἥρωσι διέσρεφον τὰς ὄψεις.

ὄρεχθεῖν κινεῖν, συνταραττεσθαι. Ἀριστοφάνης (Nub. 1371) "κἀνταῦθα πῶς οἰσθέμου τὴν καρδίαν ὄρεχθεῖν; ὁμως δὲ τὸν θυμὸν δακῶν ἔφην."

ὄρειω πώλης ὁ τοὺς ἡμιόνους πωλῶν.

ὄρηαι διεγερθεῖς.

ὄρη ἔρημα τὰ ἀοίκητα. τουτέστι βόρεια καὶ νότια τμήματα· ταῦτα γὰρ τὰ μὲν διὰ ψυχρότητα τὰ δὲ διὰ θερμότητα ἀοίκητα μεμένηκε παντελῶς. Theodoret. in Ps. 74 7.

ὄρθαι (Hom. O 474) διεγερθῆναι.

ὄρθαις ἀκοαῖς προθύμοις. "ὃ δὲ ἤκουσε τοῦ θεοῦ ὀρθαῖς ἀκοαῖς."

ὀρθή· Πολύβιος "διόπερ ὡς οὐδέποτε μᾶλλον ὀρθῇ καὶ περίφοβος ἢ τῶν Ῥωμαίων πόλις ἐγεγόνει, καταδοκῶσα τὸ συμβησόμενον." καὶ αὐθις "τὰ ἔθνη τῆς Ἰβηρίας ὀρθῶς αὐτοῖς ἀντικαθίσταμενα" ἀντὶ τοῦ ἀνέδην, ἀποτόμως.

ὀρθῇν δ' ἐντυγχάνει ἀντὶ τοῦ εὐθύς Ὑπερίδης.

ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως ἄσης ἐπὶ τέτοις, ἀντὶ τῇ κεινημένης καὶ πεφοβημένης, Ὑπερίδης φησὶν. Αἰσχίνης δὲ ἀντὶ τῇ ἀπαθούσῃ καὶ ἀκεραίου. "ὀρθῆς δ' ἡμῖν τῆς πατρίδος οὐσης." καὶ Πολύβιος (36 4) "τέτῳ

δὲ προσαγγελθέντων τοῖς Καρχηδονίοις ὀρθῇ καὶ περίφοβος ἦν ἡ πόλις διὰ τὴν ἀθληότητα τῶν προσδοκωμένων."

ὀρθῆς φρενός τῆς ἀληθείας. (S OR 528) "ἔξ ὁμιμάτων δ' ὀρθῶν τε καὶ ὀρθῆς φρενός."

ὀρθία. ὀρθία λέγεται φύλαγξ ὅταν ἐπὶ κέρως πορεύηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βάθος τοῦ μήκους. καθόλου μὲν παράμηνες λέγεται πᾶν τάγμα ὃ ἂν τὸ μήκος ἔχη πλέον τοῦ βάθους, ὀρθιον δὲ ὃ ἂν τὸ βάθος τοῦ μήκους. Aelian. Tact. 29.

ὀρθιασμάτων ἀνατάσεως ῥημάτων· ἢ τῶν μετὰ βοῆς κόμπων· ἢ τῶν μελῶν, παρ' ὅσον ὀρθιος νόμος καθαρωδικός. sch. A Ach. 1041.

ὀρθιον νόμον καὶ τροχαῖον. τὰς δύο νόμους ἀπὸ τῶν ῥυθμῶν ὠνόμασε Τέρεπανδρος· ἀνατεταμένοι δ' ἦσαν καὶ εὐτονοί. Ὀμηρος (A 10) "ἔνθα εἰς ἦνσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε ὀρθι Ἀχαιοῖσι." cf. sch. A Ach. 16.

ὀρθιος νόμος. "Τιμόθεος ὁ αὐλητῆς ἠῦλει ποτὲ τῆς Ἀθηνῶν τὸν ὀρθιον νόμον καλοῦμενον, καὶ ἐς τοσόνδε ἐξέπληττεν --- αὐλήματα. ὃ δὲ --- γενόμενος." cf. v. Τιμόθεος d.

ὀρθιος νόμος ὁ καθαρωδικός τῆς ἀρμονίας. ἦσαν δὲ ἑπτὰ. cf. v. νόμος b.

ὀρθοὶ ἐκπεπληγμένοι. (Polyb. 9 5) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μαθόντες ὅτι Ἀννίβας πολιορκεῖ τὰς δυνάμεις, ὀρθοὶ ταῖς διανοαῖς καὶ περίφοβοι πάντες ἦσαν ὡς καὶ πρὸς τὰ ὅλα διατεινούσης τῆς ἐνεσηκίας κρίσεως."

ὀρθόκραιρος ναῦς ἡ ὀρθὰς κεραίας ἔχουσα (Hom. S 3).

ὀρθοπλήξ ἱππος ὀρθὸς ἐπαιρόμενος καὶ πλήσων· Ἀριστοφάνης Ἀναγνώρω "ὡς δ' ὀρθοπλήξ· πέφναι γὰρ δυσγάργυλις."

ὀρθός. λέγεται καὶ ὀρθιος. Μάρκος (Anton. 3 5) "ὀρθὸν δεῖ εἶναι καὶ μὴ ὀρθέμενον."

ὀρθοσύδια. οἱ συτοὶ χιτῶνες ὀρθασάδιοι, οἱ δὲ συρόμενοι συρτοί. sch. A Lys. 45.

ὀρθοτίτιθιος ἡ παρθένος ἡ ὀρθὰς τῆς τιτθούς ἔχουσα. ὅθεν καὶ ἐπιτίτιθιον τὸ ὑπομάζιον.

ὀρθοφοιτοσσυκοφαντοδικοταλαιπώρων· Ἀριστοφάνης (Vesp. 525) "ὅτι βέλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν ὀρθοφοιτοσσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων, ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρνεχος, αἰτίαν ἔχω ταῦτα ὀρᾶν."

δρθρία ἡ τοῦ ὀρθρου κατάστασις.

ὀρθριος νόμος οὕτω καλόμενος νόμος καθαρωδικός. Ἀριστοφάνης (Eccle. 735) "πολλὰς ἀνυσήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν ἄωρὶ νύκτωρ διὰ τὸν ὀρθριον νόμον." οἶμαι, ὀρθριν θάλει. ἢ ὀρθριν διὰ τὸν ὀρθρον.

ὀρθριοφότης ὁ πυραγνόμενος ὀρθρου. ὀρθρογῶ (Hes. O. 566) χελιδών. λέγεται καὶ ὀρθρογάλας. (AP 6 247) "χειρίδας ὀρθρογάλοισι χελιδόσιν εἰκελοφώνους."

ὀρθρῶ νόμῳ τῷ τῆς ἀγάπης. (S Ai. 350) "ἐμῶν φίλων μόνον ἐμμένοντες ὀρθρῷ νόμῳ." ὀρθρωσίᾳ ἢ ὀρθρωσις.

ὀρια ἐθνῶν καὶ ὀρια πατέρων. ὀριβρεμέτης ὁ βροντιῶν ἀπὸ ὀρου. ὀρειγενῆς δὲ ὁ ἐν τῇ ὀρει γεννηθείς.

ὀρίγανος ἢ βοτάνη, θηλυκῶς παρὰ Ἀριστοφάνει (Eccle. 1065).

ὀριγνηθῆναι ἀντὶ τῆ ἐπιθυμῆσαι. καὶ ὀριγνώμεθα ὀρεγόμεθα. "ὁ δὲ ἐδήλωσεν ὡς ὀριγνόμενος χριστιανὸς γενέσθαι."

ὀρίδρομος ὁ ἐν ὄρει τρέχων.

ὀρίνεται ταράσσειται, ἐπιθυμεῖ. (AP 7 205) "ψυχὴ γὰρ σέο μᾶλλον ὀρίνεται, εἰσέκε ῥέξω ὅσ' ἐπ' Ἀχιλλῆος Πύρρος ἔτευξε τάφῳ." ὀριον ὁ ὀρισμός, ὀρειον δὲ τὸ ἀπὸ τῆ ὀρου.

ὀρισμός. ὅτι τῶν ὀρισμῶν τῶν μὲν λιμβανομένων ἐκ τῆς ὕλης τῶν δὲ ἐκ τοῦ εἶδους τῶν δὲ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου, ὃ μὲν ἐξιν ἀρχὴ ἀποδείξεως, ὃ ἐκ τοῦ εἶδους, ὃ δὲ συμπεράσμα, ὃ ἐκ τῆς ὕλης, ὃ δὲ ἀπόδειξις τῇ θέσει διαφέρουσα, ὃ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου. οἶον βουλούμενός τις ὀρίσασθαι τὸν θυμὸν, κέχρηται συλλογισμῷ τοιοῦτῳ· ὁ θυμούμενος ὀρέγεται ἀντιληπῆσαι τὸν ἄρξαντα τῆς λύπης· τοῦ ὀρεγομένου ἀντιληπῆσαι ζεῖ τὸ περικάρδιον αἷμα· εἰτα τὸ συμπέρασμα, τῷ θυμομένῳ ἄρα ζεῖ τὸ περικάρδιον αἷμα. τούτου οὖν τοῦ συλλογισμοῦ καὶ τῆς ἀποδείξεως ὁ μὲν ἐκ τῆς ὕλης ὀρισμὸς τῷ θυμῷ συμπεράσμα ἐξιν, ὃ δὲ ἐκ τοῦ εἶδους ἀρχή. ἐξιν γὰρ ἡ πρώτη πρότασις ἢ λέγεσθαι, ὁ θυμούμενος ὀρέγεται ἀντιληπῆσεως, ἢ δευτέρα δέ, τοῦ ὀρεγομένου ἀντιληπῆσεως ζεῖ τὸ περικάρδιον αἷμα. ἐν μέντοι τῷ ὀρισμῷ τῷ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου ἀνάπαλιν ἀρχόμεθα· ζέσις γὰρ φαιμεν τῷ περικαρδίῳ αἵματος· εἰτα, δι' ὀρεξιν ἀντιληπῆσεως. ὁ δὲ τέλειος ὀρισμὸς οὐ μόνον τὸ ὅτι ἀλλὰ καὶ τὴν αἰτίαν διδάσκει.

ὀρχάνας εἰρκτάς.

ὀρχάνη. Λυκούργος κατὰ Λυκόφρονος β'. μήποτε ὁ φραγμός, τετέσι τὸ περίφραγμα καὶ ἡ αἵμασις, οὕτω καλεῖται, παρὰ τὸ ἐρύκειν, ἢ παρὰ τὸ ἔρκος εἶναι. Ὀμηρος (ω 223) "αἵμασις λέξοντες ἀλώης ἔμμεναι ἔρκος." **Harp.**

ὀρχαπάτην χλευασὴν δι' ὀρκων.

ὀρκιος Ζεύς. καὶ ὀρκιον σκήπτρον, καθ' οὗ ὤμνον οἱ βουσιλεῖς, ἢ ῥάβδος.

ὀρκος τύπος· "οὕτω παῖσι χρήσιαι κληρονόμοις. οὕτω τὰ καὶ τὰ θεός σοι δοίη."

ὀρκωμοσίᾳ καὶ ὀρκωμότης καὶ ὀρκωμοτῶ.

ὀρμαθός σύνδεσμος, σίχος. "τοσοῦτον ὀρμαθὸν κακῶν συνεληφώς ἔκρυψε τὰ τοῦ Τιβερίου μειονεκτήματα" (cf. v. Γάιος).

ὀρμαίνοντα (Hom. K 4) ἐνθυμόμενον.

ὀρμεῖν ἐπὶ ξηρᾷ, ὀρμιζω δὲ ἐπὶ θαλάσσης καὶ νηός, καὶ ἐπὶ ἀναπαύσεως. Αἰλιανός "ἀναπαυομένων καὶ ὀρμιζομένων τὴν τελευταίαν ὀρμῖσιν τὸ θεῖον οὐκ ἄμελει τῶν καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν."

ὀρμενα τῶν λαχάνων πάντα τὰ ἐκκαυληκότα. οἱ δὲ τῆς κράμβης τὸ ἐντὸς κύημα. οἱ δὲ τὸν ἄγριον ἄσπαραγον.

"Ὀρμενος ὄνομα κύριον. Hom. Θ 274.

ὀρμή. ὀρμὴ ἡ πρώτη τοῖς ζῴοις σύνεξις ἐπὶ τὸ τηρεῖν ἑαυτά, οἰκειούσης αὐτοῖς τῆς φύσεως ἀπ' ἀρχῆς. πρῶτον γὰρ οἰκεῖον παντὶ ζῳῷ ἡ σύστασις καὶ ἡ ταύτης σύνδεσις, καὶ οἰκειῶς ἔχειν πρὸς ἑαυτά. διὸ τὰ βλάπτοντα διωθεῖται, τὰ δ' οἰκεῖα προσίεται. καὶ οἱ πρὸς ἡδονὴν γίνεται ἡ πρώτη ὀρμὴ τοῖς ζῴοις· ἐπιγένημα γὰρ ἂν ἦν, εἰ ἄρα ἐξιν ἡδονὴν εἶναι, ὅταν αὐτὴν καθ' αὐτὴν ἡ φύσις ἐπιζητήσῃ τὰ ἐναρμόζοντα τῇ συστάσει ἀπολάβῃ· ὃν τρόπον ἀντιλαμβάνεται τὰ ζῶα καὶ θάλλει τὰ φυτόα. καὶ οὐ διήλλαξεν ἡ φύσις ἐπὶ φνῶν καὶ ζῴων, ὅτε χωρὶς ὀρμῆς καὶ αἰσθήσεως κάκεῖνα οἰκονομεῖ, καὶ ἐφ' ἡμῶν τινὰ φυτοειδῶς γίνονται. ἐκ περιττοῦ δὲ τῆς ὀρμῆς τοῖς ζῴοις ἐπιγενομένης, ἥ συγχρῶμενα πορεύεται, τοῦτοις μὲν τὸ κατὰ φύσιν τὸ κατὰ τὴν ὀρμὴν διοικεῖσθαι. τοῦ δὲ λόγῳ τοῖς λογικοῖς κατὰ τελειότεραν προεσσίαν δεδομένῃ, τὸ κατὰ λόγον ζῆν ὀρθῶς γίνεσθαι τοῖς κατὰ φύσιν· τέχνη γὰρ οὕτως ἐπιγίνεται τῆς ὀρμῆς. διὸ καὶ Ζήνων τέλος εἶπεν εἶναι τὸ ὁμολογαυμένως τῇ φύσει ζῆν,

ὅπερ ἐστὶ κατ' ἀρετὴν ζῆν· ἄγω γὰρ καὶ πρὸς ταύτην ἡμῶς ἡ φύσις. Diog. L. 785.

ὀρητηήριον· Πολύβιος "τὸ δὲ φερόριον οἱ Παννόνιοι κατ' ἀρχὰς τοῦ πολέμου λαβόντες ὀρητηήριον ἐπεποιήντο καὶ εἰς ὑποδοχὴν τῶν λαφύρων ἐξηρήκεσαν." ἐστὶ δὲ ὀρητηήριον, ὅθεν τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξαρτύνοντες ἐξίστοι μαχεσόμενοι.

ὀρμίσκος καὶ ὄρμοι περιτραχήλιος κόσμος, ἐνώτια, χαλασῆρια.

ὄρμον λιμένα.

ὀρμώμενος προθυμούμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ γενεαλογούμενος· "ἐκ λόγων ὀρμώμενος καὶ παιδείας ὁ λογικὸς καὶ πεπαιδευμένος."

Ὀρνεῖός πόλις. Hom. B 571.

ὀρνηθεῖα ἡ οἰωνομαντεία.

ὀρνηθευομένου μαντευομένου δι' ὄρνιθος.

ὀρνητευτής (A Av. 526) ὁ ὀρνηθοθήρας.

ὀρνηθείας· ὀρνηθείας χειμῶν παρὰ Ἀριστοφάνει (Ach. 877) ὁ σφοδρὸς χειμῶν, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα διαφθείρεται. καὶ ἄνεμος ὀρνηθείας ὁ αὐτός. ἦτοι ψυχρός, ὁ ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα σφραγίζων ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς, ἣ διὰ τὸ χειμῶνος τὰ ὄρνεα ταῦτα φαίνεται θνήσκειν.

ὀρνηθοθήρας (A Av. 62) ὁ τοὺς ὄρνιθας θηρεύων.

ὀρνηθοκομεῖον τὸ τὰς ὀρνηθας ἔχον οἴκημα.

ὄρνις ἡ κληδών, τὸ μάντευμα. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (63) "δέχεσθαι τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ," τουτέστι τὸ σύμβολον. κοινῶς γὰρ πᾶν σύμβολον ἐφεκτικὸν ἢ προτρεπτικὸν ὄρνιν ἐκάλουν. ὄρνις ἐπιφώνησις, παρμός, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ αὐθις (Av. 604) "οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλην εἴ τις ἄρ' ὄρνις." παρομοιακὸν τοῦτο, "οὐδεὶς οἶδε τί ὠμίλησιν πλην εἴ τις ὄρνις," ἐπὶ τῶν ἀγνώστων. καὶ αὐθις "οὐδεὶς με θεωρεῖ πλην ὁ παρπατάμενος ὄρνις." καὶ αὐθις (A Av. 720) "ὄρνιν νομίζετε πάνθ' ὅσα μαντείας διακρίνει· γῆμιν γὰρ ἔμιν ὄρνις ἐστὶ, παρμόν τ' ὄρνηθα καλεῖτε, ξύμβολον, φωνήν, θεράποντα," καὶ ὅσα περὶ μαντείας, "ὄρνιν ὄρνιν." καὶ τὸ πληθυντικὸν τοὺς ὄρνις.

ὄρνυται ὀρμᾷ.

Ὀροάνδης ὄνομα κύριον. Ὀροάνδου.

ὄροβος εἶδος κριθῆς.

ὄροδαμνος ἡ παραφνύς.

ὄροι τέλη, ὅρισμοί. "ὄρους δὲ ἐτίθετο καὶ τεκμήρια ὁ Ἰσίδωρος τῶν θείων ἀφωρισμένα ζοίχων πρὸς τὴν τῶν ἀνθρωπείων διάκρισιν, τῆς μὲν φιλοπονίας τὸ ἀνίσχυον ὑπὲρ πάντα λόγον, τῆς δὲ εὐσυνέτη γνώμης τὸ ἐξιζήμενον τῆς ἐμφαντοῦς καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀκολυθίας, τοῦ δὲ ἔρωτος αὐτοῦ τὸ παρηγεθισμένον εἰς τὴν τοῦ νοητοῦ κάλλους ἀπόλαυσιν, ἄλλη δὲ οὐδαμοῦ ἀποπλανώμενον" (cf. v. τεκμήριον).

Ὀροίτης ὄνομα κύριον.

ὄροτύπος ὑλοτόμος.

ὄρον σκευὴς τι γεωργικόν, ὡς Ἰσαῖος δηλοῖ, μήποτε μέντοι τὸ ὄρον παρὰ τε Αἰσχύλῳ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ξύλον τι σημαίνει, ἔξ τὴν πεπατημένην σαφελὴν πείθειν. Harp.

Ὀρανδάτης ὄνομα κύριον.

Ὀρόντας ὄνομα κύριον. καὶ Ὀρόντης ποταμός.

ὄρος. ἔτις ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐπὶ τὰς ταῖς ὑποκειμέναις οἰκίαις καὶ χωρίοις γρούματα, ἃ ἐδήλωσεν ὅτι ὑπόκεινται δανεισθῆ. ἔτις Ἀθηνοσθένους καὶ Μένανδρος. Harp.

ὄρος. ὄρος ἐστὶ λόγος κατ' ἀνάγκην ἀπαρβυζάντως ἐκφερόμενος, ἢ ἡ ἀπόδοσις. ὑπογραφή δὲ ἐστὶ λόγος τυπωδῶς εἰσάγων εἰς τὰ πράγματα, ἢ ὄρος ἀπλούστερον τὴν τοῦ ὄρου δύναμιν προσενεχόμενος. Diog. L. 760.

ὄρος. παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ὄρος ἅγιον πάλαι μὲν τὸ Σιών, νῦν δὲ τὸ τῆς Θεογνωσίας ὕψος. καὶ ὁ ἀπόστολος δέ. Theodoret. in Ps. 989. Hebr. 12 22.

ὄροφῇ καὶ ὄροφος ἡ στέγη, καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. "οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶν τὰ Περσικά" Ἀριστοφάνης (Lys. 229), καὶ ἐν Σφηξίν (1210) "ὄροφῇ θάσσει." sch. Nub. 173.

ὄροφοιτῶντα εἰς ὄρη περιερχόμενον.

ὄρηξ κλάδος, παρὰ τὸ ὄροῦν· ἢ ὄρηξ τινες οἱ εἰς ὄροφον ἐπιτήδειοι.

ὄρραπύγιον ὁ λεγόμενος ἀφειδριών.

ὄρρωδεῖ φοβεῖται. κυρίως μὲν ὄρρωδεῖν ἐπὶ τῇ τῶν ἀλόγων δέσει, πεποιθῆται δὲ παρὰ τὸ σείοντα τὴν ἑρὰν δηλᾶν τὸ δέος, ἢ παρὰ τὸ ἐγκρύπτειν τῷ μέρει τέττιν τὰ κύνες κατὰ τὴν τοῦ δέους διάθεσιν, ἢ ὅτι τῶν φοβουμένων εἰώθειν ὁ ὄρρος πρῶτος ἰδρῶν. ἐστὶ δὲ τὸ ὄρρωδεῖν ἀπὸ τοῦ ὄρρον, ὃ ἐστὶ μεσοπύγιον τῆς περιστερᾶς· ἐστὶ γὰρ τρομερὴν τὸ μέρος. sch. A Plut. 122.

ὁρρωδία φόβος, ἐκ τοῦ ὁρρε, ὃ ἐξιμέ-
ρος τῆς πυγῆς ὁ καλούμενος ταῦρος. "ἡμῶν
μὲν ὁρρωδία ἦν, μὴ ἄρα φθάσαιεν ἀπίσω
ἀναφυγόντες."

ὁρροθύρη θύρα ἐν ὕψει τοῦ τοίχου.
Hom. χ 126.

a ὁρταλίχων (A Ach. 871). ὁρνέων εἰδος
οἱ ὁρτάλιχοι, ἢ ἀλεκτρονέων.

b ὁρταλίχων ὁρνέων νεογνῶν. (AP 5 292)
"ὄρνιθες ὁροσερῶν μητέρες ὁρταλίχων."

Ὀρτιάγων Γαλάτης, ὃς ἐπεβάλετο τῶν
ἐν τῇ Ἀσίᾳ βασιλεύων τῶν ἀπάντων τῶν
Γαλατῶν δυνασεῖαν εἰς ἐαυτὸν μετασῆσαι,
καὶ πολλὰ πρὸς τῷτο τὸ μέρος ἐφόδια προε-
βάλλετο καὶ φύσει καὶ τριβῇ· καὶ γὰρ εὐερ-
γετικὸς ἦν καὶ πολεμικὸς καὶ δυναμικὸς πρὸς
πολεμικὰς χρείας. Polyb. 22 21.

Ὀρτόβριγα πόλις.

ὁρτυγοκόπος παιδιά τις, ἐν ἣ ὄρτυ-
γας ἰσῶσιν ἐν γύρῳ, οὓς τύπτουσιν εἰς τὴν
κεφαλὴν. καὶ ὁ μὲν ἐν τῷ γύρῳ καταβαλὼν
τὸν ὄρτυγα λαμβάνει ἐξῆς οὓς ἂν δύνηται,
ὁ δ' ἀποτυχὼν παρέχει θιατέρῳ τὰς ὄρτυγας
τύπτειν· καὶ τοῦτ' ἀνὰ μέρος ποιοῦσι. λέγει
οὖν ἐν Ἀλκιβιάδῃ (1 p. 120 A) "οὐκ ἄλλα
πρὸς Μειδιαν δεῖ σε ἀποβλέποντα τὸν ὄρτυ-
γοκόπον καὶ τοιοῦτους ἄλλους," ἐμφαινὼν
ὅτι οὐ πρὸς τὰς τεχνότητας ὁ ἀγὼν ἐστίν, πρὸς
δὲ τὰς ἀρίστες· διόπερ εἰ ῥαθυμητέον. "μηδὲ
ὄρτυγοκοπεῖν, μηδὲ περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπιτοῇ-
σθαι" (M. Anton. 1 6).

Ὀρτύγωνος.

ὄρυγες ζῷα τινα.

ὄρυγμα. ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο ἐφ' οὗ οἱ
κακοῦργοι ἐκολάζοντο. Harp.

ὄρυμαγδός θόρυβος, τύρυχος, κτύπος.
παρὰ τὸ θόρυβος θορυβάζω θορυβάσω τε-
θορυβάω θορυβάω, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ θ
καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς μ καὶ πλεονασμῷ τῷ δ
ὄρρυμαγδός.

ὄρφανία.

ὄρφανεῖων. ὄρφανεῖαι εἰσιν οἱ τὰς ὄρ-
φανούς τρέφοντες. ἢ ὄρφανεῖαι ἀρχὴ Ἀθή-
νησι τὰ τῶν ὄρφανῶν κρίνεσθαι. ἢ ὄρφανεῖων
τῶν τῆς ὄρφανείας ἐπιτρόπων. "ὑπ' ὄρφαν-
εῶν μὴ φίλων, ὅσον κακόν" (S Ai. 512).

ὄρφανός. Ἰώσηπος "καὶ αὐτοὶ πατέρες
δ' ἦσαν ὄρφανοί." καὶ αὐθις "οἱ δὲ χωροῦ-
σιν οἴκοι, ὄρφανεὺς τὰς πρεσβείας καταλεί-
ψαντες τῆς εἰρήνης" (Theophyl. Sim. 3 15).

Ὀρφεῖα λύρα τοῦ Ὀρφέως.

Ὀρφεύς βασιλεὺς Θρακῶν, ἐφ' οὗ αἶα
Ἀμαζόνες ἐδασμολόγησαν Φρύγας.

Ὀρφεύς. ὅτι ἐπὶ τῶν παρὰ Ἰουδαίοις b
κρητῶν, καταλυθείσης τῆς βασιλείας Ἀθη-
ναίων, Ὀρφεὺς ἐγνωρίζετο, σοφὸς ἀριεὶς γε-
νόμενος καὶ πολλὰ μυθήρια διδασκόμενος. φέ-
ρονται γὰρ αὐτῷ καὶ περὶ θεογονίας λόγοι,
ἐξ ὧν εἰσι ταῦτα. εἶπε γὰρ ὅτι ἐξ ἀρχῆς
ἀνεδείχθη ὁ αἰθέρ ὑπὸ τοῦ θεοῦ δημιουργ-
ηθείς, καὶ ἐντεῦθεν κἀκεῖθεν τοῦ αἰθέρος
ἦν χάος, καὶ νῦν φοβερά πάντα κατεῖχε καὶ
ἐκάλυπτε τὰ ὑπὸ τὸν αἰθέρα, σημαίνων τὴν
νύκτα προτερεῖν, εἰρηκῶς ἀκατάληπτον τινα
καὶ πάντων ὑπέρτατον εἶναι καὶ προγενέτε-
ρον καὶ δημιουργὸν ἀπάντων, τὸν γε ὑπέρτα-
τον αἰθέρα, καὶ τὴν γῆν εἶπεν ἀόρατον. ἔφησε
δὲ ὅτι τὸ φῶς ῥῆξαν τὸν αἰθέρα ἐφώτισε
τὴν γῆν καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, ἐκεῖνο εἰπὼν
τὸ φῶς τὸ ὑπέρτατον πάντων, τὸ ἀπρόσιτον,
τὸ πάντα περιέχον, ὅπερ ὠνόμασε βουλήν,
φῶς, ζῶην. ταῦτα τὰ τρία ὀνόματα μίαν
δύναμιν ἀπεφήνατο καὶ ἐν κράτος τοῦ δη-
μιουργῶ πάντων θεοῦ, τοῦ πάντα ἐκ τοῦ μὴ
ὄντος παραγαγόντος εἰς τὸ εἶναι, ὁρατὰ τε
καὶ ἀόρατα, περὶ δὲ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώ-
πων εἶπεν ὅτι καὶ αὐτὸ ὑπὸ τοῦ δημιουργῶ
πάντων καὶ θεοῦ ἐπλάσθη, καὶ ψυχὴν ἔλαβε
λογικὴν, ἀκολοθῆσας τοῖς Μωσέως, καὶ τα-
λαίπωρον εἰρηκῶς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων
καὶ πολλοῖς ὑποκειμένον πάθεισι ψυχικοῖς τε
καὶ σωματικοῖς, δεκτικὸν τε ἀγαθῶν καὶ πο-
νηρῶν ἔργων, καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀθλίως
διακείμενον.

Ὀρφεύς Καμαριναῖος ἐποποιός, οὗ φα- c
σιν εἶναι τὴν εἰς Ἄδου κατάβασιν.

Ὀρφεύς Κικοναῖος ἢ Ἀρκάς, ἐκ Βισαλ- d
τίας τῆς Θρακικῆς, ἐποποιός. γέγονε δὲ καὶ
οὗτος πρὸ Ὀμήρου, δύο γενεαὶς πρεσβύτερος
τῶν Τρωικῶν. ἔγραψε δὲ μυθοποιῶν, ἐπι-
γράμματα, ὕμνους.

Ὀρφεύς Κροτωνιάτης ἐποποιός, ὃν Πιε- e
σιγράτῳ συνεῖναι τῷ τυράννῳ Ἀσκληπιάδης
φησὶν ἐν τῷ ἔκτῳ βιβλίῳ τῶν γραμματικῶν,
Δεκαετηρίδα, Ἀρχοντικὰ καὶ ἄλλα τινα.

Ὀρφεύς, Λειβήθρων τῶν ἐν Θράκῃ (πό- i
λις δὲ ἐστὶν ὑπὸ τῇ Πιερίᾳ), υἱὸς Οἰάγρου
καὶ Καλλιόπης· ὁ δὲ Οἰάγρος πέμπτος ἦν
ἀπὸ Ἀτλαντος, κατὰ Ἀλκμόνην μίαν τῶν θυ-
γατέρων αὐτῷ. γέγονε δὲ πρὸ ἰά γενεῶν τῶν

Τρωικῶν, καὶ φασὶ μαθητὴν γενέσθαι αὐτὸν Αἴνῃ, βιωῖναι δὲ γενεὰς θ'. οἳ δὲ ἰά' φασίν. ἔγραψε τριασμούς· λέγονται δὲ εἶναι Ἴωνος τοῦ τραγικοῦ· ἐν δὲ τούτοις τὰ ἱεροσολικά κυλούμενα. κλίσεις κοσμικὰς, νεοτευκτικά. ἱεροὺς λόγους ἐν ραψωδικαῖς κθ'. λέγονται δὲ εἶναι Θεογενῆς τῆ Θεσσαλοῦ, οἳ δὲ Κέρκιωπος τοῦ Πυθαγορεῖς. χρησμούς, οἳ ἀναφέρονται εἰς Ὀνομάκριτον. τελεταί· ὁμοίως δὲ φασὶ καὶ ταύτας Ὀνομάκριτον· ἐν τέτοις δ' ἔστι περὶ λίθων γλυφῆς, ἥτις οὐδαμοντάλιθος ἐπιγράφεται. σωτήρια· ταῦτα Τιμοκλῆς τοῦ Συρακοσίου λέγεται καὶ Περίων τῆ Μιλησίου. κρατήρας· ταῦτα Ζωπύρου φασί. θρονισμούς μητροφῶς καὶ βακχικά· ταῦτα Νίκης τοῦ Ἐλεάτου φασὶν εἶναι. εἰς Ἄδῃ κατὰ βασιν· ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Περιουσία. πέπλον καὶ δίκτυον· καὶ ταῦτα Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλεώτου, οἳ δὲ Βροντίων. ὀνομαστικὸν ἔπη αἶσ', θεογονίαν ἔπη αἶσ', ἀστρονομίαν, ἀμοκοπίαν, θνητολογίαν, ὠκυπτικὰ ἢ ὠσοκοπικὰ ἐπικῶς, καταξωστικόν, ὕμνους, κορυβατικόν· καὶ φυσικά, ἃ Βροντίων φασίν.

g Ὅρφεύς Ὀδρύσης ἐποποιός. Διονύσιος δὲ τοῦτον οὐδὲ γεγονέναι λέγει· ὁμως ἀναφέρονται εἰς αὐτὸν τινα ποιήματα.

ὄρφναίην σκοτεινὴν. Hom. K 83.

ὄρφνῃ, ὀφυνύτως, σκοτία, νύξ μέλαινα.

ὄρφως ὁ ἰχθύς. οἳ δὲ διὰ τῆ ο μικροῦ.

A Vesp. 491.

Ὅρχάδες νῆσοι περὶ τὸν ὠκεανόν.

ὄρχαμος ἡγεμίων.

ὄρχατοις καὶ ὄρχοις εἰς τοὺς ἀμπέλων ἢ ἐτέρων φυτῶν, παρὰ τὸ ἔρχεσθαι δι' αὐτῶν τὰς τάξεις τῶν φυτῶν. sch. A Ach. 994.

ὄρχεις πληθυντικόν, καὶ ὄρχεῖδιον ὑποκοριστικόν.

ὄρχηδὸν ὡς ἡβηδόν Ἡρόδοτος (7 144).

ὄρχησις. δύο ὄρχησεις οἶδεν ὁ Ὅμηρος, τὴν τῶν κυβιστηρίων καὶ τὴν διὰ τῆς σφαίρας. τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἐπαίξεν Ἀριστόνικος ὁ Καρύσιος, Ἀλεξάνδρου τῆ βασιλείας σφαιριστής. Athen. p. 14 et 19.

ὄρχησις παντόμιμος. ταύτην ὁ Αὐγέστος Καῖσαρ ἐφεῦρε, Πυλάδου καὶ Βακχολίδου πρώτων αὐτὴν μετελθόντων (Zosim. 1 6). καὶ Ἀναγallis ... ἀνατίθησιν (cf. v. Ἀναγallis).

ὄρχηστρα ἢ παλαίστρα. καὶ ὄρχήστριον. καὶ ὄρχηστρίς.

ὄρχομενός [ὄνομα πόλεως. καὶ] γὰρ τῶν εἰδῶλων.

ὄρχορχότες ὄρχοντες.

ὄρχω σε.

ὄρχωτο βλέπειτο. Hom. T 132.

ὄσα. τὸ μύριον τοῦτο ὀρίσων ὃν ἄπειρον πληθὺς δηλοῖ ἀριθμοῦ. "ὄσα δὲ δέδωγμαι τὴν καρδίαν" (A Ach. 1).

ὄσα ἰδεῖν. "Ἰνδάλματα ἱκασμένα κυσὶν ἔκ τινος θείας ὁρμῆς τοῦτον ἐπιπλήσαντα οἰκτρῶς, ὄσα ἰδεῖν, διέξενεν," ἀντὶ τῆ ὄλον.

ὄσα μὲν τῷ δοκεῖν κακοπαθεῖν, τὸ δ' ἄληθες κακῶν ἀπαλλαγῆσαι, ἀντὶ τοῦ τῷ μὲν δοκεῖν κακῶς παθεῖν, καὶ τὰ ἐξῆς.

ὄσα μὴ ἀπὴν τό γε ἀτρεμεῖν" (Aristid. t. 2 p. 245) ὅσον καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ἐκ ἀπὴν αὐτοῦ τὸ ἀτρεμεῖν.

ὄσα Μῦς ἐν Πίσση. εἶρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μετὰ πολλοῦ κόπου νεικηκότων. οὐκ ἀπὸ τοῦ ζῆρου δέ, ἀλλὰ Μῦς ἐγένετο ἀθηναῖος Τυραννίνος. οὗτος ἐν Πίσσῃ ἀγωνιζόμενος, καὶ πρὸς πολλὰς ἔχων ἀγωνιστάς, πολλὰς λαβὼν πληγὰς μόλις ἐνίκησεν.

ὄσημέραι διὰ παντός, πάντοτε, καθ' ἡμέραν. ἀντὶ τοῦ ὅσαι ἡμέραι.

ὄσια ἢ ἐπὶ θανάτῳ τιμὴ, ἢ ἡμέρα.

ὄσιαν κηδεῖαν, τὴν ἐπὶ νεκροῖς τιμὴν· "ἔθαψαν δὲ αὐτὴς, μὴ ἀτιμύσαντες νεκροῖς ὄσιαν." καὶ αὐτὴς "καὶ τὸν νεκρὸν ἔθαψαν, καὶ πάντα ἐπέπρακτο σὺν τῇ ὄσιᾳ." ὄσια δὲ χρήματα τὰ ἱερά.

ὄσιῃ· "οὐ πολλὴ δ' ἡ χάρις, ἀλλ' ὄσιῃ," ἀντὶ τοῦ καθαροῦ, ἐκ ψυχῆς ἀνυπερβείτου, ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 199).

ὁ Σικελικὸς τὴν θάλασσαν. Σικελικός, φασίν, ἔμπορος σῦκα ἄγων ἐνανάγησεν· εἰτα ἐπὶ πέτρῃς καθήμενος, ὁρῶν τὴν θάλασσαν γυμναζομένην, ἔφη "οἶδ' ὁ θάλεις· σῦκα θάλεις." Zenob. 5 51.

ὄσιοι ὁ εὐσεβεῖς συντεθραμμένοι, καὶ μὴ ἱερεῖς ὥσιν.

ὄσιον. Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα φησὶ "καὶ τὰ χρήματα τὰ τε ἱερά καὶ τὰ ὄσια," καὶ Ἰσοκράτης (Aeop. 66) "τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὄσις," τὰ δημόσια ὄσια λέγοντες. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους (120) σαφῶς διδάσκει τὸτο. Δίδυμος δὲ φησὶ διχῶς λέγεσθαι τὸ ὄσιον, τὰ τε ἱερὸν καὶ τὸ ἰδιωτικόν. Harp.

ὄσιον χωρίον τὸ βέβηλον καὶ μὴ ἱερὸν,

εις ὃ ἐξεῖν εἰσέναι· Ἀρισοφάνης *Λυσισράτη* (743) "ὦ πότνι Εἰλείθυι, ἐπίσχες τῇ τόκον, ἕως ἄν εἰς ὅσιον ἀπέλθω χωρίον." καὶ ὅσια χρήματα τὰ μὴ ἱερά. λέγεται δὲ καὶ τὸ Διονύσιον. καὶ Δαμιάσκιος "ἔχ' ὅσιόν ἐσι τὰ μεγάλα σοφὸν γενέσθαι τὸν τὰ μικρὰ μὴ δυνάμενον." "ἐπεὶ δ' ὅσιον ἦν ἐπιζητῆσαι τὸν ἀφανῆ γεγονότα ἀδελφόν, τὴν ἐπὶ Κυρίας ἐτιράπετο."

δοσιότης ἡ πρὸς Θεὸν καθοσίωσις. καὶ ἐκείνος ὅσιος ὁ ἐυτὸν διὰ πίστεως καὶ ἔργων ἀγαθῶν καθοσίωσας καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερώσας. ὁθεν περὶ τῷ τὸν Θεὸν καταλιμπάνοντος καὶ ἀρνημένῃ τὰς πρὸς Θεὸν συνθήκας ἔλεγεν ὁ Μωσῆς (Deut. 29 19) "μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅσιά μοι γένοιτο ἐν τῷ ἀποσῆναι ἀπὸ κυρίῃ." καθάπερ οὖν ὁ τῷ Θεῷ ἀποσάτης καὶ κακῆργος ἀνόσιος λέγεται, οὕτως ὁ τῷ Θεῷ διὰ πίστεως καὶ ἀγαθοεργίας οἰκειωθεὶς ὅσιος καὶ δίκαιος ἐκούτως ὀνομάζεται.

Ὅσιρις. τῶτον οἱ μὲν λέγουσιν εἶναι τὸν Διώνυσον, οἱ δὲ ἄλλον· ὃν ὑπὸ Τυφῶνος δαίμονος ἐσπαράχθαι, καὶ μέγα πένθος γενέσθαι τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ τῷ σπαραγμοῦ μνήμην ποιεῖσθαι ἐπὶ πάντα τὸν χρόνον.

ὅσιωθῆναι ἡμέρας λέγουσιν ἐπὶ θανάτῳ τινός, οἷον μὴ ἱερὰς ἀλλὰ ὅσιος νομισθῆναι.

ὁ Σχύτης τὸν ἵππον, ἐπὶ τῶν κρύφα τινός ἐφιεμένων, φανερώς δὲ ἀπωθουμένων καὶ διαπτυνόντων. cf. v. ἀκκιζόμενος.

ὁ σμη ἡ εὐδία· (A. Av. 1699) "ὁ σμη ἀνωρόμας ἐς βύθος κύκλῳ χωρεῖ, καλὸν θέλημα· θυμιαμάτων δ' αὖραι διαπνέουσι πλεκτάνην καπνοῦ."

ὅσον βασιλεύτερός εἰμι Ὀμηρος (I 160). τὸ ὅσον ἐνταῦθα ἔκ ἐσι πλῆθους ἐμφραντικόν, ἀλλ' ἀντὶ τῷ καθ' ὅσον εἰμι βασιλικώτερος.

ὅσον βιώσιμον ὅσον ζῆσαι.

ὅσον οὐκ ἀποτετέλεσο ἀντὶ τοῦ σχεδόν. "ὅσον ἔκ ἤδη πονήρως τε καὶ ἀθλίως ἀπολεμένων." καὶ αὐθις "ἐκείνον γὰρ ὅσον οὐ βασιλεύειν τῆς Ἀσίας."

ὅσον οὐπω ταχύ, μετ' ὀλίγον, ἢ ἀντὶ τῷ ἤδη. "ὃ δὲ ἅμα ἐνθυμέμενος τὴν ὅσον ἔπω ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων λύει τὴν πολιορκίαν." καὶ αὐθις "πεσιῖσθαι γὰρ ὅσον ἔπω τὴν οἰκίαν." καὶ αὐθις "ὅσον ἔπω προσεδόκα παρροσόμενος τὰς βαρβάρους."

ὁ σπήτιον τὸ οἶκημα.

ὁ σπριον εἶδος σπέρματος.

Ὁσροηνή ὄνομα πόλεως ἢ τόπου. καὶ Ὁσρόης ὄνομα κύριον.

ὅσσα θεῖα γήμη· ψιλοῦται. ἐπὶ πάσης φωνῆς.

ὅσσε ὄμματα, ὀφθαλμοί.

ὁ σσόμενος ἀνειδωλοποιούμενος, προσδοκῶν. ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων.

ὁ σῶ τροπικῶς οἱ λογισμοί, ἐπειδὴ τὰ ὁσῶ σεγανωτέρων ἔχουσι φύσιν, καὶ αὐτὰ φέρεται τὸ ζῶον (Theodoret. in Ps. 6 2). λέγεται καὶ ὁ σέον ὁ σῶν.

Ὁσῶναι. οὗτοι πρώην παρὰ Πέρσας Μάγοι ἐλέγοντο, κατὰ διαδοχὴν Ὁσῶναι. Diog. L. prooem.?

ὁ σία παρὰ Ῥωμαίοις ἡ θύρα, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὁ σιάριος, διὰ τῷ ο μικρῷ.

ὁ σιάριος εἶδος ἀσιώματος.

ὁ σίνοις τοῖς αὐλοῖς, ἐπεὶ τὸ πύλαιον ἀπὸ τῶν ἐλαφείων ὁσῶν κατεσκεύαζον τοὺς αὐλούς. Ἀρισοφάνης (Ach. 863) "τοῖς ὁσίνοις φουσητε τὸν πρῶτον κυνός."

ὁ σλιγγες αἱ λαμπηρόνες.

ὁ σολογεῖν ἐξετάζειν, ἐξερευνᾶν.

ὁ σρακισμός. οἱ κακονόματοι τῷ δῆμῳ ἐξωσρακίζοντο καὶ κατεδικάζοντο· ἐν ὁσράκοις γὰρ ἐγράφετο τὸ ὄνομα τῷ φευξέμενῃ.

ὁ σρακισμὸς φυχῆς διαφέρει, ὅτι τῶν μὲν φυχῆς ὑλόντων αἱ ἐστίαι δημεύονται, τῶν δὲ ὁσρακισμῷ ἀποσάντων ἔκ ἀφαιρεῖται τὰ χρήματα ὁ δῆμος· καὶ τοῖς μὲν χρόνος ἐνδείκνυται καὶ τόπος, οἱ δὲ φεύγοντες ἐδέτερον τάτων ἔχουσιν. sch. A. Eq. 851.

ὁ σρακόδερμοι ἰχθύες, οἷον ὁστρεα πορφύραι κήρυκες ἐσρόμβοι ἐχθροί, ἃ ἔτε θήλευ ἔτε ἄρρενά εἰσιν.

ὁ σράκς περιεσροφή παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιοῦντων λεγομένη. Εὐνάπιος (p. 63 Nieb.) "ὥσπερ ὁσράκς μετεπισρόντος ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐχώρησε Ῥωμαίοις."

ὁ σρεῦ· "Τροϊάνῳ ἐν Πάρθῳ ὄντι καὶ τῆς θυλάσσης ἀπέχοντι ἡμερῶν πολλῶν ὁδὸν Ἀπίκιος ὁ ὀνομαστός ὁσρεα νεαρά διεπέμψατο, ὑπὸ σοφίας τεθησσυρισμένα" (Athen. p. 7).

ὁ σφραίνομαι γενικῇ.

ὁ σφραντικόν αἰσθητήριον ἐστὶν ἢ κατὰ τὰ ἐμπρόσθια τῷ ἐγκεφάλῳ μυσοειδῆς ἀπόφυσις, μετὰ τὰ ἡθμοειδῆ ὁσέα ὡς ἐπὶ τὸ ἔνδον. γίνεται δὲ ἡ ἀντιληψὶς τῶν ὁσμῶν διὰ τῆς διόσμε τῷ ἀέρος δυνάμεως (Philo-

pon. in 2 de anima). "κατέκειτ' ὁσφραινόμενος" (A Ran. 490). οἱ γὰρ ὑπὸ φόβου ἐκλυόμενοι ὁσφρήσει τὸν πόνον παύουσιν· ὁ δὲ πόνος αὐτοῖς ἐκ καρδίας γίνεται.

ὁσφύς.

ὁσχεος ὁ περὶ τὰ αἰδοῖα τόπος.

ὁσχοφόροι δύο ἦσαν τῶν γένει καὶ πλάτῃ προεχόντων. ἡ δὲ ὁσχη κλημιὰ ἐσι βότρους ἐξηρημένους ἔχον· ταύτην δ' ἔνιοι ὀρεσχάδα καλεῖσιν. Harp.

ὁσφ καὶ ὁπόσφ.

ὁσφ πλέον ἤμισυ παντός. τατέξι, τὸ ὀλόν μετὰ δικαιοσύνης τῷ πολλῷ μετὰ ἀδικίας πλείονα ἔχει τὴν ὄνησιν. Ἡσιόδους φησιν (O. 40).

ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ ὅταν σε καιρὸς καλῇ (S El. 39).

ὅταν σύ πε ἄλλοσε χάσκης ἀντὶ τῷ περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν ἔχῃς (A Eq. 1029).

ὁτέοισιν οἷς τισὶν (Hom. O 491).

ὅτι διαμαρτάνει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρους (94) λόγων Πλαταιέως γεγραφεῖν ἐν τῇ ποικίλῃ σοφίᾳ· οὐδεὶς γὰρ τοῦτο εἴρηκεν. Harp.

ὅτι ἐξακισχίλια ἦν τάλαντα τὸ τίμημα τῆς Ἀττικῆς, Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ Συμμοριῶν (30) φησὶν οὕτως "ἡμῖν δὲ τῆς χώρας τὸ τίμημα ὑπάρχειν ἀφορμὴν τὰ ὀκτακισχίλια τάλαντα ἀκούσεται." ἥτοι οὖν γραφικὸν ἐστὶν ἀμάρτημα, ἡ ἴσως ὁ ῥήτωρ συναρπάξει, ἵνα δοκῇ πλείονα τὴν ἀφορμὴν ἔχειν ἢ πόλις τοῦ πρὸς βασιλεὺς πολέμου. Harp.

ὅτι ἡ τί ἀντὶ τῷ διὰ τί. τὸ δὲ τί περιτόν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (782).

ὅτι μ' εἰδέναι ἀντὶ τοῦ ὅσον ἐμὲ εἰδέναι· "ἔκην ποτηρὰ γ' ἐστίν, ὅτι καί μ' εἰδέναι" (A Eccl. 371).

ὅτι νόμος ἐστὶν ὑπὲρ μ' ἔτη γινόμενον χορηγεῖν παισίν. Harp.

ὅτι ξένους τινὰς ἐαυτῷ αἰχμαλώτους, σκῆπτουρας ἐν τῷ Φιλίππῳ ἀμπέλονται καὶ δεδμεμένους, παρὰ πότον ἐξητήσατο παρὰ Φιλίππου Σάτυρος, Αἰσχίνης μὲν ἐν τῷ παραπροσεβείας (156) φησὶν. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνην (193) λέγει ὅτι τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἐξητήσατο, καὶ ἔοικε μᾶλλον ἀληθεύειν· καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἐν τινὶ τῶν πρὸς Φιλίππον ἐπιστολῶν λέγει "Σάτυρον τῷ ὑποκριτῇ τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν." Harp.

ὅτι οἱ ἀλόντες ἐπ' ἀκασίῳ φόνῳ εἶχον ἔξασίαν εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων, Δημοσθένης τε ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ὑποσημαίνει καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ 17' τῶν Νόμων. Harp.

ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπυνέλθειν εἰς τὸν πατρῷον οἶκον οὐκ ἔσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλίποιν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου. Harp.

ὅτι παιδὶ καὶ γυναικὶ ἔκ ἐξῆν συμβάλλειν πέρα μεδίμνου κριθῶν. Harp.

ὅτι περ ἔσιν ὕφελος ἐν τῇ πόλει Ἀριστοφάνης (Eccl. 52), τατέξιν εὐγενεῖς. Harp.

ὅτι πρὸς τὴν φυλὴν τῷ κτησαμένῳ αἱ πρὸς τὰς δέλφας λαγχάνονται δίκαι. Harp.

ὅτι ῥα ὅτι δῆ.

ὅτι τὰ ἐπικηροῦς τῶν ἐμὲν ἀντὶ τοῦ χρήματος ἐπὶ τῶν βωμῶν ἐτίθετο. Harp.

ὅτι χιλίας ἐξημιῶντο αἱ κατὰ τὰς ὁδὸς ἀκοσμεῖσαι γυναῖκες. Harp.

ὅτι ἡσόντες ὑπομενῶντες, κακοπαθήσαντες. ἐν ἐπιγράμμει (AP 5 226) "ἔνδοικον ὀτλήσαντες αἰεὶ πόνον· ἐξ ὑμῶν γὰρ φεῦ πρὸς ἐς τόσσην ἡλθομεν ἐργασίην."

ὅτλος ἡ κακοπάθεια, καὶ ὅτλεῦω τὸ κακοπαθεῖν. "τάλας, ἐφύωνε, μόχθον οἶον ὀτλεῖν."

ὅτοβον ὄμιανον, ἤχον· "ἄτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον" (S Ai. 1202). καὶ αὐθις (OC 1478) "περὶσσεύεται διαπρύσιος ὄτοβος."

ὅτοτὺζειν θορνεῖν.

ὅτε χάριν τίνος ἔνεκεν.

ὅτραλέως σπενδαῖος.

ὅ τρέσας. ὁ Ἀριστόδημος ἔτιω ἐκλήθη, ὃς σὺν Εὐρύτῳ τὴν ὀφθαλμοῦς νοσίων οὐκ ἐκοινώνησε τῆς τῶν Περσῶν μάχης. cf. Herodot. 7 229.

Ὀτρηός. Hom. Γ 186.

ὀτρηρός ταχύς, δραστήριος, ὀξύτατος.

ὀτριχας ὁμοιότριχας. Hom. B 765.

ὀτρυνήφαιος ὁ δημητριακὸς καρπός. Archiloch. fr. 96.

ὁ τρυγίας, παρὰ τῇ γραφῇ (Ps. 74 9), τὸ ἔσχατον τῆς ὀργῆς.

ὁ τρύγοιπος ταῦτα πάντα ἰάσεται (A Plut. 1088), ἐπὶ τῶν χρησῶν ἐπαγγελλομένων περὶ τινῶν ὑποθέσεων.

ὀτρύνοντος κελεύοντος. καὶ ὀτρύνω αἰτιατικῇ.

ὅττα φήμη, μαντεία, θεία κληδὼν. καὶ ὅττεύεσθαι τὸ μαντεύεσθαι. "ὅ δὲ τὸ μῆλ-

λον ἡμφρόνως ὀπτευσάμενος εἰς ἔννοιαν ἤλθε τὴν φρεσὶν ἀποτρέψασθαι τὴν παρὰ Πτολεμαῖου."

ὅττεία ἡ μαντεία.

ὀπτευσμένη κληδονιζομένη, οἰωνιζομένη, μαντευσμένη (A Lys. 597). "ἔξ αὐτῆς δὲ τῆς τῶν πρέσβειων ἐμφύσεως ὀπτευόμενοι εἰς παντοδαπὰς οἰμωγὰς καὶ θρήνης ἐνέπιπτον." ἤτοι ὀπτευσκοπῆντες.

ὀπτευσάμενος οἰωνισάμενος; μαντευόμενος.

ὅτι γὰρ φίλον ᾧ τινὶ ἀρέσκει. "ὅτι δὲ μὴ τὰδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλου, κείνος τ' ἐκείνῳ σεργύτω καὶ γὰρ τὰδε" (S Ai. 1038). καὶ "ὅτι ἂν αὐτὸν τιμωρῆσαιτο" ἀντὶ τῆ πῶς καὶ ᾧ τινί.

α οὐ τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ὅπου. (S OC 19) "οὐ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀέξου πέτρα· μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προσέαλτ' ὁδόν," ἀντὶ τῆ προηλθῆς μακροτάτην ὁδὸν ἢ ὡς ἔπρεπε γέροντι. καὶ αὐτῆς "δειξάτω ὃ κίτται Ὀμήρου ῥαψωδιῶν ὃ εἶδος. ἀλλ' οὐδ' ἂν Ἴωνα δοκῶ τὸν ῥαψωδὸν ἐξευρεῖν" (Synes. p. 82).

β οὐ. ὅτι δισσῶς τὸ οὐ ἔνεκα λέγεται, τότε οὐ καὶ τὸ ᾧ. ἡ μὲν γὰρ ψυχὴ, φησί, τέλος ὡς οὐ, τὸ δὲ ζῆλον ὡς ᾧ. ποιεῖ γὰρ τὸ ὄργανικὸν σῶμα ἡ φύσις τῆς μὲν ψυχῆς ἔνεκα, ἵνα χρῆται αὐτῷ ὡς τέλος ἡ ψυχὴ ὡς οὐ. τέλος δὲ ὡς ᾧ, τὸ ἔμψυχον· ὥστε γὰρ ἀνεμποδίστους εἶναι τῷ ζῷῳ τὰς ἐνεργείας, πάντα ποιεῖ ἡ φύσις. ἡ τοίνυν ἔτιος τὸ οὐ καὶ τὸ ᾧ, ἢ ἄλλως. οὐ μὲν ἔνεκα, τῆς κοσμοποιίας καὶ τῆς αἰδιότητος· τούτου γὰρ πάντα ἐφίεται. ᾧ δέ, τῇ ψυχῇ· ταύτῃ γὰρ πυρασκευάζει εἰς χρῆσιν τὸ ὄργανον. ὅπερ καὶ μᾶλλον ἐστὶν ἀληθέστερον. Philopon. in 2 de anima.

α Βαλεντινιανὸς Ῥωμαίων βασιλεὺς, χριστιανὸς ὢν καὶ τὰ τῆ ὁμοουσίου φρονῶν, ἔδεν τὰς ἐναντίας ἡδέικει. ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὸ νομοθετεῖν ἐτοιμότερος, φροντίζων καὶ τῆς τῶν θησαυρῶν δικαίας ὑποδοχῆς, πρὸς δὲ ταῖς τῶν ἀρχόντων αἰρέσεσιν ἀκριβὲς καὶ τιμωρὸς τῶν ἀπειθάντων ἀπαραιτήτος, ἐπὶ τε τοῖς πολέμοις ἄριστος. ὁ δὲ Βάλης τῆς Ἀρείας δόξης μετμοιούμενος πολλὰς ἐξορίας ὑπέβαλε, καθ' ὃν χρόνον τῆς μὲν ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίας Λιβέριος προεσέχκει, τῆς δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἀθανάσιος καὶ τῆς ἐν Κων-

σταντινῇ Εὐδόξιος, τῆς Ἀρείας θρησκείας διδάσκαλος. Io. Antioch. p. 846.

Βαλεντινιανὸς βασιλεὺς Ῥωμαίων. ὁ-τος διὰ τῆς μητρὸς Ἰερίνης παρετράπη τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ ἐξεβλήθη τῆς βασιλείας, καὶ ἐλθὼν πρὸς Θεοδόσιον ἐπαιδευθὴ τὴν ὀρθὴν πίσιν. ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Θεοδόσιος τὴν βασιλικὴν παρτάξιν ἐξάναι ὃ δι' ὅλων ἀλλ' ἐξ ἀγαθῶν προφάσεων. καὶ "οἶδα" φησὶν, "Βαλεντινιανέ, παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων ἡσυχάζοντος τῆ ἐρατοπέδου τὴν νίκην κατορθώθεισαν, καὶ τὰς πολέμους ὑποταγέντας ὑποτελεῖς γεγενῆσθαι ὃ προλαβόντος κινδύνου. ἔγω καὶ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἀνορθώθεις Λικίνιον τὸν τῶραννον ἐν ναυαγίῳ διέφθειρεν." ἔγω καὶ Βαλεντινιανὸς ὁ σὸς πατὴρ εὐτυχέστερον τὴν βασιλείαν καὶ ἀβλαβῆ παρὰ τῶν πολέμιων ἰθύνων διετέλεσε, τοῦ θεῆ ἐκδικῆντος αὐτόν, καὶ μάχας ἀναριθμήτους καὶ νίκας ἀπίστευτος ἐδέξατο, πολλὰς βαρβάρους διαφόρους ἀνελών. Βάλης δὲ ὁ θεῖος ὁ σὸς τὸν θεὸν διασπαράττων ἐμίανε τὴν ἐκκλησίαν ὃ βέβηλος διὰ τῆς σφαγῆς τῶν ἁγίων καὶ ἐξορίας τῶν ἱερῶν· ὃς τῇ τῆ θεῆ βολῇ ἐπὶ τῶν Γότθων πολιορκηθεὶς ἐκαύθη. ὀρθῶς τὸν Χριστὸν σέβει ὁ ἀδίκως σε ἐκβυλὼν. ἡ σὴ ἀπιστία Μαξιμὸν εὐχέρειαν συνέηγεκεν. εἰ τὸν Χριστὸν βλάπτουμεν, τίνα παρκαλέσομεν μαχόμενοι;" ταῦτα καὶ πλείω τάτων νοθεύσας Θεοδόσιος Βαλεντινιανὸν εἰς τὴν ὀρθὴν πίσιν μετήγαγεν.

Βάλης βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὃς κακοδοξῶν καὶ συγκροτῶν τοὺς αἰρετικούς εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἰδίων πατέρων ἐπορεύετο· καὶ γὰρ ἐπισκόπος εἰς ἐξορίαν ἐπέμπε καὶ πρεσβυτέρους καὶ διακόνους καὶ μοναχούς, Τατιανὸν τότε ἄρχοντος Ἀλεξανδρείας, καὶ πολλὰς τῶν χριστιανῶν ἐβασάνισε, καὶ τινες πνυρὶ παρέδωκε. ταῦτα δὲ πάντα μετὰ τὴν τελευτὴν Ἀθανασίου. οἱ ἂν ἐν Κωνσταντινῇ ὀρθόδοξοι, ἐληθῆσεσθαι ἱομίζοντες ὑπὸ Βαλεντος, πρεβείαν ἐσεύλαν πρὸς αὐτόν· ἐν Νικομηδείᾳ τυγχάνοντα, ὁδοήκοντα ἱερατικὰς ἄνδρας, ὃν ἤγαγον Θεόδωρος καὶ Κερβασὸς καὶ Μενέδημος· ὃς ἅπαντας σὺν τῷ πλοίῳ ὑφαφθῆναι προσέτιξε. καὶ πάντες σὺν τῇ νηὶ κατεφλέχθησαν, μέχρι Λακβίλων τῆ πλοῖου διαρκέσαντος, κακέισε διαλυθέντος.

ἐπὶ τῇ βδελυρῇ Βαλεντος Ἀρείας ἐπίσκοπος, τῆς τῶν Ἀρμενίων ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ

χρῆμα ὡς λύκος τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπεπῆδησεν. ὁ δὲ Πέτρος εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέφυγεν. ὁ δὲ Λέκιος τοιαῦτα ἐνεδείξατο οἷα ἐδὲ ἐν τοῖς διωγμοῖς τῶν Ἑλλήνων ἐγένετο· τρεῖς γὰρ χιλιάδας ἀπέσειλε κατὰ τὴν ἔρημον ἀναιρῶντας καὶ πορθῶντας τὰς θεοσεβεῖς ἄνδρας.
οὐ ἄρα οὐ τινὸς κατάρως.

Ἐἄρος Λαοδικεὺς σοφιστής, σύγχρονος Πολέμωνος καὶ ἄλλων.

Ἐάρωνος ὄνομα κύριον.

οὐ γὰρ ἄκανθαι. λεγόμενον ἐπὶ τῶν ὠφελίμων, ἀπὸ τῆς τῆ βίᾱ εἰς τὸ ἡμερώτερον μεταβολῆς. cf. v. ἀλλεσιμένους βίος.

οὐ γὰρ ἀλλὰ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις (233) ἀντὶ τῆ καὶ γὰρ, ἀττικῶς· ὡς Καλλιμαχος "ἀκούσασθ' Ἰππώνυκτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἦκω" ἀντὶ τῆ καὶ γὰρ ἦκω. καὶ ἐν Βατρύχοις (58) ἀντὶ τοῦ ἔχω γὰρ κακῶς, ὃ δὲ εἰπεν οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς. τὸ δὲ ἀλλὰ παρέρκει. καὶ (501) "ἔ γὰρ ἀλλὰ πεισέον" ἀντὶ τῆ καὶ γὰρ πεισέον. ἑομῶς, φησὶν, ὀφείλεις λέγειν, ἀλλὰ καὶ διδόναι, ἵνα σοι πεισέσω ὅτι ἀληθῶς ἐπαγγέλλη μοι αὐτὰ διδόναι. καὶ ἐν Θεοδοσιοποιήσεσιν (Ecc. 386) "οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυσῶς ὡς λευκοπληθῆς ἦν ἰδεῖν ἡκκλησίαν." οὐ γὰρ μοῦςιν ἀλλ' ἀκουσέα. τὸ τέλειον, ἔ γὰρ ἀλλὰ μοι ἐςιν ἀκρεσία, ἀντὶ τῆ πάντων γὰρ. Ἀριστοφάνης Βατρύχοις (1211). καὶ ἐν Ἰππεῦσιν (1210) "ἄπιθ'· ἔ γὰρ ἀλλὰ τῆ παραθέντος ἡ χάρις" ἀντὶ τῆ καὶ γὰρ τῆ παραθέντος ἡ χάρις.

οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἦν πείσης (A Plut. 600). καθ' ὑπερβολὴν λέγει. καὶ πείσης, ἔχ' ἔξεις ἡμᾶς πειθαμένους.
οὐδαμῶς· "καὶ μέντοι τῆς ἀθείας Ἐπίκωρος ἠνέγκυτο μισθὸν ἑδαμῶς ἑδαμῇ μεμπτόν." cf. v. Ἐπίκωρος.

οὐδαμῇ ἀντὶ τῆ οὐδαμόθι Τηλεκλείδης Ἡσιόδω. Αἰλιανός "ὃ δὲ ἀποκτείνει αὐτὰς, καὶ περισυλῇ ὅσα ἐπηγάγοντο. ἦν δὲ κόσμος καὶ σκευὴ περὶ τὴν τέχνην τὴν ἐκατέρω οὐδαμῇ εὐκαταφρόνητα." καὶ αὐθις "καὶ μαρτύρια ἐπάγονται ἑδαμῇ ἄσημα." οὐδαμινός.

οὐδαμινός.

οὐδαμῶς κατ' ἑδῆνα τρόπον.

οὐδ' ἀπὸ γείσων ὕσεν, ἐπὶ τῆ ἐλαχίστη.

οὐδὲ γὰρ λόγων ἀψάμενος, ὅσα γε εἰκὸς ἐστὶ ταῖς ἐπιστολαῖς σε τεκμήριουσθαι· Ἰβηλιανός (ep. 59).

οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο. τὰς Μολιο-

νίδας ἔφυγε. Δίων δὲ ἐν δευτέρῳ τῆς δευτέρας συντάξεως Ἡρακλῆα τὸν Ἰδαῖον Δάκτυλον, καταδείξαντα Ὀλύμπια, πρὸς δύο διαπυκτεύσαντα ἡττηθῆναι. cf. v. ἐδὲν Ἡρακλῆς.

οὐδεναιὸς πολυχρόνιος (immo οὐ δηναίος οὐ χρόνιος).

οὐδεῖ (Hom. E 734) ἐδάφει.

οὐδεῖς δυσώτης χρηστὸν ὀψωνεῖ χρέας."

οὐδεῖς κομήτης ὅστις οὐ περιίγεται" (ap. Synes. ep. 104).

οὐδεῖς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις" (A Av. 602). παροιμιᾶ· ὅδε οἶδε τί ὠμίλησα, πλὴν γε εἴ τις ὄρνις, ἐπὶ τῶν ἀγνώστων. ἄλλιν· οὐδεῖς με θεωρεῖ πλὴν ὁ παριπτύμενος ὄρνις. Ἀριστοφάνης.

οὐδὲν ἀνῆκε. περιστὸν τὸ δεν, ἀντὶ τῆ ἔκ ἀνῆκεν. "ἐδὲν ἀνῆκεν εὐνὸς τε τῇ πατρίδι τῇ ἐαυτοῦ."

οὐδὲν ἀνέει· "αὐτὸς τε ἐδὲν ἀνέει, παρὰδειγμα ἐαυτὸν ἐπιδεικνύς τῆς τε ἄλλης ἀσκήσεως καὶ παντὸς ἔργου στρατιωτικῆς." καὶ αὐθις "οὐδὲν τι πλεῖον ἀνέει ὁ νεανίας τὰς τε προσβολὰς ἀνακόπτων καὶ πῦσαν βελὴν ἀμυντηρίων διανοόμενος."

οὐδὲν ἀπὸ τρόπου ἀντὶ τῆ ἔκ ἀπεικός Ἀττικῶς.

οὐδὲν γὰρ οἶον ἀκρίειν αὐτῇ τῇ νόμῳ (Demosth. 21 46). ἔ γὰρ τοιοῦτο ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν οἶον ὁ νόμος.

οὐδὲν γὰρ οἶον, ὃ φησὶ Ἀντισθένης" (A Lys. 135) ἀντὶ τῆ τὸ κωλύον.

οὐδὲν δὲ οἶον ἐς' ἀκῆσαι τῶν ἐπῶν (A Av. 967), τρεῖς οὐδὲν κωλύον ἐς καὶ νῦν ἀκῆσαι τῶν χρησμῶν. ἔτως ἔλεγον τὸ λυσιτελεῖν, ἐδὲν οἶον, ἐδὲν κωλύον.

οὐδ' ἐν δέσματι ἀντὶ τῆ γυνὸς, ἐπερβολικῶς.

οὐδὲν ἔλαττον. "ὃ δὲ ἐκῆλει τὰς ἀκῆοντας ἐδὲν ἔλαττον, εἰ μὴ καὶ πλεον, ἢ Ὀδυσσεὺς ὁ Ὀμήρου τὰς Φαίλας. ὁ μὲν γε Ἀλκίνοος ἀπολογίας (ἀν' Ἀλκίνοῦ ἀπόλογος μεθολογίας) μετὰ ἐν μὲν ὑπονοήσεως ἀληθεύσεως, ἐν δὲ τῇ φανερωτῇ διαβεβλημένης εἰς τὸ ψευδέσθαι."

οὐδὲν ἐξ ἀγρῶ λέγεις ἀντὶ τοῦ οὐδὲν εὐτελὲς ἢ κοινόν.

οὐδένας οἱ οὐδαμινοὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ οὐδένεα ἢ ἀπανθρώπια.

οὐδὲν ἐς' ἄμεινον, οὐδ' ἥδιον, ἢ φῦσαι πτερά" (A Av. 786).

οὐδὲν ἐςι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον, οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πύρδου" (A Lys. 1014).

οὐδὲν ἤλθε ῥαψωμένη σκῦτινον καθιμένον" (A Nub. 534). παρέρκει τὸ δέν· ἤθελε γὰρ εἰπεῖν "ἐκ ἤλθε," συνήθως. καὶ αὐθις (A Vesp. 1469) "ὀρχόμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται." παρέρκει τὸ δέν. καὶ "οὐδὲν ἐπαύετο αἰεὶ τοῖς βιβλίοις ἐνδαισιώμενος." παρέρκει τὸ δέν.

οὐδὲν ἦν παρὰ τάλλα πλὴν ὁ χρυσός. Pytherrmus ap. Athen. p. 625 E.

οὐδὲν Ἑρακλῆς πρὸς δῦο. φασὶν Ἑρακλέα θέντα τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, πιευσαντά τε τῇ ἐαυτοῦ δυνάμει, τῇ προτέρῃ πενταετηρίδι πυκτεῦσαι πρὸς δῦο, Κτεάτονα καὶ Εὐρυτονα τοὺς Ποσειδῶνος καὶ Μολόνης παιδας, καὶ ἀνελεῖν αὐτάς, τῇ δευτέρῃ δὲ πάλιν ὁμοίως πρὸς τινὰς δῦο πυκτεῦσαντα ἡττηθῆναι.

οὐδὲν ἦττον ἀντὶ τῆ ἴσον, ὅμοιον. (Damas. Phot. p. 345 a 25) "φιλοσοφῆντος ἐκ ἐξι ραντικῇ ἐπαγγέλλεσθαι καὶ προφέρειν, ἐδὲ τὴν ἄλλην ἱερατικὴν ἐπισήμην" χωρὶς γὰρ τὰ τῶν φιλοσόφων καὶ τὰ τῶν ἱερέων ὀρίσματα, οὐδὲν ἦττον ἢ τὰ λεγόμενα Μυσῶν καὶ Φρυγῶν."

οὐδὲν ἱερόν Ἑρακλῆς εἶπεν Ἀδώνιδος ἰδὼν ξόانون, ὡς τῶν εὐεργετησάντων τοὺς ἀνθρώπους μόνων ὀφειλόντων τιμᾶσθαι. ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δῶλοι ἄδειαν οὐκ εἶχον.

οὐδενὶ σὺν νῶ, τετέξιν ἀφρόνως. "ὅς γε καὶ τὴν στρατηγίαν οὐδενὶ σὺν νῶ ποιησόμενος φαίνεται."

οὐδενὶ τῷ ἄλλῳ οὐδενὶ τινι.

οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος ἢ σκοτομοίην, ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν λυσιτελοῦντων, παρ' ὅσων οἱ μέλανες τῶν λευκῶν λυσιτελέσποι.

οὐδὲν μᾶλλον. ὅτι οἱ σκεπτικοί, τουτέστι οἱ Πυρρώνειοι, τὰ τῶν αἰρέσεων δόγματι πάντα ἀντιτρέποντες αὐτοὶ ἐδὲν ἀποφαίνονται δογματικῶς, προφέρονται δὲ ἀποφάσεις εἰς μῆνυσιν τῆς ἀπροπτωσίας, ὡς εἰ καὶ νέυσαντας τοῦτο ἐνεδέχeto δηλῶσαι. διὰ τῆς "οὐδὲν ὀρίζομεν" φωνῆς τὸ τῆς ἀρρενίας πάθος δηλεῖται· ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τῆς "ἐδὲν

μᾶλλον" καὶ τῆς "παντὶ λόγῳ λόγος ἀντίκειται," καὶ ταῖς ὁμοίαις. λέγεται δὲ τὸ οὐδὲν μᾶλλον καὶ θετικῶς, ὡς ὁμοίαν τινῶν ὄντων, οἷον "οὐδὲν μᾶλλον ὁ πειρατὴς κακὸς ἐστὶν ἢ ὁ ψεύσης." ὑπὸ δὲ τῶν σκεπτικῶν οὐ θετικῶς ἀλλ' ἀναιρετικῶς λέγεται, ὡς ὑπὸ τῷ ἀνασκευάζοντος καὶ λέγοντος "οὐ μᾶλλον ἢ Σκύλλα γέγονεν ἢ Χίμαιρα." αὐτὸ δὲ τὸ μᾶλλον ποτὲ μὲν συγκριτικῶς ἐκφέρεται, ὡς ὅταν φῶμεν μᾶλλον τὸ μέλι γλυκὺ ἢ τὴν σαφίδα, ποτὲ δὲ θετικῶς καὶ ἀναιρετικῶς, ὡς ὅταν λέγωμεν "μᾶλλον ἢ ἀρετὴ ὠφελεῖ ἢ βλάβει," σημαίνομεν γὰρ ὅτι ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ, βλάβει δ' οὐ. ἀναιροῦσι δὲ οἱ σκεπτικοὶ καὶ αὐτὴν τὴν οὐδὲν μᾶλλον φωνήν· ὡς γὰρ "οὐ μᾶλλον ἐςι πρόνοια ἢ οὐκ ἐστίν," οὕτω καὶ τὸ "οὐδὲν μᾶλλον ἐστίν ἢ ἐκ ἐστίν." σημαίνει οὖν ἡ φωνὴ τὸ μηδὲν ὀρίζειν ἀλλ' ἀπροσθετεῖν. ἢ δὲ "παντὶ λόγῳ" φωνὴ καὶ αὐτὴ συνάγει τὴν ἐποχὴν· τῶν μὲν γὰρ πραγμάτων διαφωνόντων, τῶν δὲ λόγων ἰσοσθενόντων, ἀγνωσίᾳ τῆς ἀληθείας ἐπικολοθεῖ. εἰσὶ δὲ δέκα τρόποι καθ' οὓς τὰ ὑποκείμενα παραλλάττοντα ἀπεφαίνετο. Diog. L. 9 74.

οὐδὲν μέλον αὐτῷ. "τὸ δὲ τῶν Ῥωμαίων ἄθροισμα ἀπόμαχον ἦν, οὐδὲν μέλον αὐτῷ περὶ ἀλλοτριῶν πράγματων, τῶν γινόμενων τὴν φροντίδα τιθέμενον."

"ὃ δὲ οὐδὲν ὅ τι οὐχ ἐτοιμῶς τῶν προταθέντων ἔσχε συνθέσθαι, οὐχ ὅτι καὶ ἐμμένειν αὐτοῖς ἐμελλεν, ἀλλ' ἵνα ἐκ τῶν παρόντων ἀναπνεύσῃ."

οὐδὲν πρὸς ἔπος ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν, ἔνεκεν μηδεσός. "οὐδὲν πρὸς ἔπος ἔτις ἀνοήτως ἐκβαλῶ, πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει."

οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον. Ἐπιγένους τοῦ Σικωνοῖς τραγωδίου ἐκ τὸν Διόνυσον ποιήσαντος ἐπεφώνησάν τινες τοῦτο· ὅθεν ἢ παροιμία. βέλτιον δὲ οὕτως. τὸ πρόσθεν εἰς τὸν Διόνυσον γράφοντες τοῦτοισι ἡγωνίζοντο, ἅπερ καὶ σατυρικὰ ἐλέγετο· ὕστερον δὲ μεταβάλλαντες εἰς τὸ τραγωδίας γράφειν, κατὰ μικρὸν εἰς μύθος καὶ ἰσορίας ἐτραπήσαν, μηκέτι τοῦ Διονύσου μνημονεύοντες· ὅθεν τῷτο καὶ ἐπεφώνησαν. καὶ Χαμνιῶν ἐν τῷ περὶ Θέσπιδος τὰ παραπλήσια ἰσορεῖ. Θεάκτητος δὲ ἐν τῷ περὶ παροιμίας Παρράσιόν φησι τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίοις ποιῆσαι Διόνυσον κάλλιστον· τὰς δὲ ὁρῶντας

τά τε τῶν ἀνταγωνιστῶν ἔργα, ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Πυρρασίου Διόνυσον ἐπιφωνεῖν "τί πρὸς τὸν Διόνυσον;" ἐπὶ τῶν μὴ τὰ προσήκοντι τοῖς ὑποκειμένοις φλυαρέντων. καὶ αὖθις "τὸν Κόροιβον Ὀδυσσεά φησας εἶναι τὸν πολύτροπον, καίτοι μὴ πρὸς τοῦτο παράδειγμα φέρων, τῇ φάτῃ προσάγεις τὸν κύνη, καὶ πρὸς τὸν Διόνυσον ἄγεις οὐδέν."

οὐδὲν προτιμῶ σε ἀντὶ τῆς ἡ φροντίζου σε. ἡ φράσις Ἀττική. Ἀριστοφάνης Πλάτω (884) "φορῶ γὰρ τὸν δακτύλιον τοῖσι παρ' Εὐδάρμῃ δραχμῆς." Εὐδαρμος δὲ φιλόσοφος ἦν.

οὐδ' ἐν σελίνοις (A Vesp. 478), ἐπὶ τῶν μηδὲ τὴν ἀρχὴν περφαυκόντων, ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς κήπας ἰόντων· ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα, τοὺς λεγομένους περικήπας, σέλινα καὶ πήγανω κατεφύτευον. βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία, οὐπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος, καθάπερ οὐδὲ οὐ ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσὶ.

οὐδὲν τι πλεον εἶχον ἀνύειν οἱ βάρβαροι. οὗτοι οἱ ὦντο χρῆναι μὴ ἔχει γενναϊότητα συμπλέκεσθαι τοῖς πολέμοις."

οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἐς νικῶν ἀνὴρ. οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν "ἐκστῆναι τῶν χωρίων ὡς Θεοδίδερος οὐδὲν ἐπιβατεύσαι διὰ σπονδῆς ἔσχευ" (Procop. Goth. 4 24).

οὐδέποτε ἔγωγε τοῦτον ... ἐσιαθήσεται ὁ τοιαύτος. παροιμία δὲ ὁ μέθυρος καὶ ὑβριστής. cf. v. πάροινος.

οὐδὲ πυρφόρος. ὅταν πολλοὺς ἀποφῇναι βουλόμεθα τοὺς τελευτήσαντας, λέγομεν ὅτι οὐδὲ πυρφόρος ὑπελείφθη, οἷον οὐδὲ ὁ τὸ πῦρ οἶσων εἰς τὴν πόλιν, καθάπερ εἰ ἐλέγομεν, οὐδὲ σκηνοφύλαξ ἢ τις τῶν παρὰ πλησίον.

οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη. ἐπὶ τῶν μεγάλων κινδύνων εἴρηται ἡ παροιμία, ἐπειδὴ πάσης πολεμικῆς παρυσκευῆς ἔδει τὸν μάντιν ἡγεῖσθαι δύσσης ἔχοντα κλάδους καὶ ξέμιγαντα καὶ λαμπάδα, καὶ τοῦτῃ νόμος ἦν μόνου φρεῖδεσθαι τοὺς πολεμίους. ἐπὶ τοῖς τῶν πανωλεθρίῃ διεφθαμένων καιρὸν ἔσχευ ἡ παροιμία. Zenob. 5 34. cf. v. πυρφόρος.

οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς" (S Ai. 439) πιθανῶς τὸ μὴ εἰπεῖν πλείονα τῆ πατρὸς κακοπαθῆσαι, ἀλλὰ μὴ ἐλάττονα.

οὐδὲ τὰρχαῖον ποιεῖ.

οὐδὲ τὰ τρία Σησιχόρου γινώσκεις. ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν καὶ ἀμούσων εἴρηται ἡ παροιμία, ἐπειδὴ εὐδόκιμος ἦν.

οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγγέλυσιν, ἀλλ' ἡδίων ἂν δικίδιον σμικρὸν φάγοιμι ἂν ἐν λοπάδι πεπνηγμένον" (A Vesp. 508). λοιπὸς δὲ τὸ τήγανον.

οὐδὲ δὴ που μ' ἀφελίσθαι διανοῇ ἄδωκας αὐτός; ἐ τὰχ', ἀλλ' ἡδὴ ποιῶ" (A Ran. 529) ἀντὶ τοῦ, ὅντως διανοῇ ὥς ἀφελίσθαι τὰ ὅπλα με; ἡ γὰρ οὐδὲ ἄρρησις συγκυτίσθαι δηλοῖ. οὐδ' ὅλως, φησὶ, διανοῖμαι, ἀλλ' ἡδὴ αὐτὰ ἀφαιρούμαι. οἷον οὐδὲ διζάω.

οὐδὲ διαφρήσετε ἀντὶ τοῦ οὐ διαφροῇσετε, οὐδὲ διαπέμψετε, Ἀριστοφάνης (Av. 193).

οὐδ' ἔκταρ βάλλει. εἴρηται δὲ κατὰ γλῶτταν, ὥσπερ τὸ διωλύγιον, ἀντὶ τῆς ἐπὶ μικρὸν ἐξισάζει.

οὐδ' ὕλως οὐδαμῶς.

οὐδὲ φιλία, βατήρ, τὸ κάτω τῆς θύρας ἢ ἔδαφος ἢ βαθμός.

οὐδ' ὕψ' ἔνων Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὑπ' οὐδένων λέγουσιν ὑπερβιβάζοντες.

οὐδ' ὡς οὐδαμῶς δῆ.

οὐ ἔθεν οὐ τινὸς ἔνεκα.

Ἐργίλιος ὄνομα κύριον.

Ἐσπεριανός ὄνομα κύριον.

Ἐτοιμασία ὄνομα κύριον.

Ἐστίνος Ἰούλιος χρηματίας, σοφιστής, ἐπιτομὴ τῶν Παμφίλου γλωσσῶν, βίβλος δ', ἐκλογὴν ὀνομάτων. ἐκ τῶν Δημοσθένους βιβλίων, ἐκλογὴν ἐκ τῶν Θεοκυδίδου Ἰουία Ἰσοκράτους καὶ Θουκυδίδου τῆς ῥήτορας καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων.

οὐθάρ τὸ γονιμώτατον μέλος.

οὐθάρτα οἱ μαῖοι τῶν προβάτων. Hom. i 440.

οὐ θῦττον ἐγκονήσεις; οὐ τυχύτερον ἐνεργήσεις; A Av. 1313.

οὐ φελέσει οὐδὲν δυνήσεται. Ὀμηρος (Θ 366) "οὐδ' ἐθέλει πορρέειν," ἀντὶ τῆς ἐδύναται. sch. A Av. 582.

οὐθ' ὕεται οὐτε ἡλιοῦται, ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος ὄντων.

Ἰνδίκτος ὁ κατὰ Ἰνδικτὸν ἐλευθερώμενος.

οὐκ ἀδύνατοι. ὅτι τὸ ἐκ ἀδύνατοι μεσότητος ἐστὶ ῥῆμα, οἷον οὐτε τελείως δυνατοὶ οὐτε ἀσθενεῖς. sch. Thuc. 1 25.

οὐκ ἄθεε! οὐ χωρὶς θείας προνοίας.
Hom. σ 353.

οὐ καθέστηκεν οὐ νήφει, μαινεται.
οὐκ ἄλλως ποιεῖται ἀντὶ τῆς ἐμῆς.
οὐκ ἂν ἀποδοίης; οὐχ ὅσον γέ μ' εἰ-
δέναι" (A Nab. 1253), ἀντὶ τῆς ἐν ὕπνῳ ἐμῇ-
τι εἰμὶ καὶ οὐδ' αὖ τι, τατέσιν αἰσθάνομαι.

οὐκ ἀνασχῆσομαι. τινὲς τοῦτο ὡς ἐκ-
φυλον νομίζουσιν· ἐχρήσατο δὲ αὐτῷ καὶ Ἀθ-
ηοισθῆνης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοφάνους. οὐ δὲ
οὐκ μόνον λέγειν ἀνέξομαι. sch. A Ach. 296.

οὐκ ἂν δύναίτο γαστρὶ πενθῆσαι νέ-
κυν. καὶ Ὀμηρος (T 225) "γαστρὶ δ' ἔπω-
ς νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοὺς."

οὐκ ἄνευ γέ Θησέως. Θησέως καὶ τῷ
Μελέαγρῳ συνηγωνίσαστο πρὸς τὴν Θήραν
τῆς κάπρης, καὶ τῷ Πειριθόῳ κατὰ τῶν Κεν-
ταύρων, καὶ τῷ Ἡρακλεῖ πρὸς τὰς Ἀμυζό-
νας. ὅταν οὖν θαυμάσιόν τιπραχθῇ, οὐκ
ἄνευ γέ Θησέως λέγεται. Zenob. 5 33.

οὐκ ἄνευ τινός. τοῦτο τριχῶς λέγεται.
ἡ γὰρ τὸ μήτε βλάπτειν μήτε ὠφελεῖν, ὡς
λέγομεν "οὐκ ἄνευ σκαῖς τὸ ἐν φωτὶ σῶμα."
ἡ τὸ ἐξ ἀνάγκης, ὡς ὄργανον ἢ τι τοιῶτον,
ὡς λέγομεν "ἡρίσευσεν Ἀχιλλεύς, ἀλλ' οὐκ
ἄνευ τῆς μελίας." οὐ γὰρ ἡδύνατο γυμνὸς
ἀριεῦσαι. ἡ τὸ πάθος ἐμποδίζον, ὡς λέγο-
μεν "ἐν χειμῶνι πλεύσας ἐσώθη, ἀλλ' οὐκ
ἄνευ κινδύνου."

οὐκ ἂν ὁρθῶς καὶ ἐξῆς. οὕτω δὲ ἀνα-
γνωστέον (Gen. 4 7). οὐκ ἂν ὁρθῶς προσεγγί-
ξης, ὁρθῶς δὲ μὴ διέλξης, ἡμαρτες· ἡσύ-
χασον.

οὐκ ἄξιῳ οὐχ ὑπολαμβάνω, οὐκ ἄξιον
νομίζω. A Eq. 182.

οὐκ ἀπεικός οὐκ ἄτοπον, ἄξιον, ὀφει-
λόμενον, πρέπον, ὁμοιον. εἰκὸς δὲ ἐστὶ παρὰ
τὸ εἰκός· εἴτα ἀπεικός τὸ ἀπρεπές, τὸ ἀνό-
μοιον. καὶ λοιπὸν τὸ οὐκ ἀπεικός, διὰ δύο
ἀρνήσεων μία συγκατάθεσις, ὡς τὸ ἡκιστα
οὐδὲμῶς, οὐχ ἡκιστα δὲ τὸ μάλιστα.

οὐκ ἀπεικός οὐκ ἀντὶ τοῦ ἐλλόγως καὶ
εὐπροσώπως. sch. Thuc. 2 8.

οὐκ ἀποδύση τῶν νυκτῶν, ἣν οἶκοι γε
καθεύδουσιν, οὐδ' ἣν γε θύραζ', ὥσπερ πρότε-
ρον" (A Eccl. 664).

οὐκ ἀπολιβάξεις ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐς κό-
ρακας καὶ Λιβύην ἀποφθερῇ, ἀπὸ τοῦ λι-
βάς, ὃ ἔστιν ἡ σαγὼν, ἥς οὐδὲν ταχύτερον ἐν
τῇ πίπτειν. Ἀριστοφάνης (Av. 1467) "ἐκ ἀπο-

λιβάξεις, ὃ κακίς' ἀπολούμενος;"

οὐκ ἀπορρησέσεται οὐκ ἀποπείσεται.
Ps. 1 3.

οὐκ ἀποσατῶ φίλων (A Av. 314) ἀντὶ
τοῦ οὐ χωρίζομαι φίλων.

οὐκ ἀπὸ τρόπου οὐ πόρρω τῶν.
οὐ κατὰ κόσμον (Hom. B 214) ἢ κατὰ
τὸ πρέπον.

οὐκ ἐγὼ οὐ συγχωρεῖ.
οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσει, Ὀμηρικόν
(I 601), ἀντὶ τοῦ μεθ' ἑαυτοῦ τιμῆς.

οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων. αὕτη
τέτακται ἐπὶ τῶν βουλομένων εὖ ποιεῖν· οἱ
γὰρ ἥρωες κακοὺν ἔτοιμοι μᾶλλον ἢ εὐεργε-
τεῖν. cf. v. Ὁρέσιν b.

οὐκ ἐκθανεῖν.
οὐκ ἐκοιπολάκου ἀντὶ τοῦ κενὸς ἐκ
ἐποῦν ψόφους, ἐκ ἔλεγον κοιποῖν ὡς Ἀλ-
σχύλος. "οὗτοι ἡλεγχον ἂν μου τὴν τέχνην,
ἀλλ' οὐκ ἐκοιπολάκου" Ἀριστοφάνης (Ran.
992).

οὐκ ἐκ τοῦ ὁμοίου οὐκ ἐξ ἴσου· "ἄλλα
τέ τινα οὐκ ἐκ τῆς ὁμοιότητος ποιεῖν ἐκελεύοντο."

οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἔχεις.
πῶς ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον; ὁρθῶς, ὡς γέρον.
ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια οὐκ ἔν-
δον· αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβύδην ποιεῖ τραγω-
δίαν" (A Ach. 395). σκώπτει τὸν Εὐριπίδην
ὡς συλλογιστικόν, καὶ οὐκ ἂν λέγων τὸ ἐναντίον
πάλιν κατασκευάζοντα, οἶον "ἡ γλῶσσ' ὁμώ-
μοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος." καὶ πάλιν αὐ-
τὸς μὲν ἔσω ἐστίν, ὃ δὲ νοῦς αὐτοῦ συλλογι-
ζεται τῶν ἔξω τι καὶ μετεωρίζεται, ὁμηρι-
κῶς· Ὀμηρος γὰρ διώρισε τὰς ψυχὰς πρὸς
τὰ σώματα, εἰπὼν "πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυ-
χὰς," εἴτα "αὐτοὺς δ' ἐλώρια τεύχεα." εἴτα
καὶ Ἀριστοφάνης· εἰπὼν γὰρ "ὁ νοῦς μὲν
ἔξω," ἐπήνεγκεν "αὐτὸς δ' ἔνδον ποιεῖ τρα-
γωδίαν." ἀναβύδην, τατέσιν ἄνω τὰς πόδας
ἔχων, ἢ ἐπὶ ὑψηλοῦ τόπου κείμενος ἢ κα-
θήμενος.

οὐκ ἐνέλιπεν εὐεργετῶν με.

οὐκ ἐξελεύσῃ ἀντὶ τοῦ οὐ στρατηγήσεις
ἡμῶν. Δαβὶδ (Ps. 59 10) "καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ
ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν."

οὐκ ἐξήρσαν ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐξήρχοντο.
οὐκ ἐξήρσαν δὲ ἀντὶ τοῦ οὐ συνεχώρησαν.

οὐκ ἐξήρχεσεν (A Eq. 527) οὐκ ἀντέσχε
πρὸς τοὺς τρόπους ὑμῶν.

οὐκ ἐξόν οὐ προσῆκον, οὐ πρέπον· "ὄν

παρὰ τὰ πάτρια ὠνόμασεν, ἥρωος ἐπιθεῖς ὄνομα, οὐκ ἐξόν." cf. v. Περικλῆς a exta.

οὐκ ἐπαινεθείης οὐδὲ ἐν περιδείπνῳ. ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἄξιων ἢ παροιμία· εἰώθεσαν γὰρ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φαῦλος ἦν. cf. v. Διονυσίων σκωμμάτων.

οὐκ ἔπεσεν εἰς γῆν ἢ εὐχὴ ἀντὶ τοῦ εἰσηκούσθη. οἰκτεῖρει γὰρ αὐτὸν ὁ Θεός, καὶ εἰς ὕπνον ἐνέβηλεν.

οὐκ ἐπιγλωττήσομαι ἢ βλυσσημήσω (A Lys. 37).

οὐκ ἐπεικῶς οὐ μετρίως. οὐκ ἐπικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ οὐ λογίως.

οὐκ ἐπίσμαι ἀντὶ τοῦ οὐ δύναιμαι· "σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσμαι" (A Av. 1432).

οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμῇ τοῖς πολλοῖς· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. παροιμία ἐστὶν ἑλλειπῶς εἰρημένη, προσυπακουσέον δὲ ἔξωθεν τὸ ἀγκύρας. Harp.

οὐκ ἔσθενεν οὐκ ἐδύνατο.

οὐκ ἐς μακρὰν ἀντὶ τοῦ ταχέως.

οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ, ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ πλὴν ἔμου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (106) "μὰ τὸν Δι'· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ."

οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ· ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς ἢ ἔχει βίον, ἢ δυσγενὴς ὢν ληκύθιον ἀπώλεσε" (A Ran. 1248). τὸ ἐξῆς πλουσίαν ἀροῖ πλύκα.

οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα ἀντὶ τῆς ἢ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι ἢ καθὼς εἴρηκε. τῷτο, φησί, πάντως δέδοκται, καὶ οὐκ ἂν εἰσαίμει σε ἕτερόν τι ποιῆσαι. Ἀριστοφάνης (Pac. 109). οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι ἢ ἀνέλθειν εἰς τὸν οὐρανόν.

οὐκ ἔσχω οὐκ ἔσχισα, οὐ διεῖλον. οὐτως ἔκλινεν ἀττικῶς. "ῥῶπιον γαστέρα, κατ' οὐκ ἔσχω ἀμελήσας, ἢ δ' ἄρ' ἐφυσάτ'", Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (408).

οὐκ ἐτός ἢ ἐκκότως, ἢ ἢ μάτην, παρὰ τὸ ἐτώσιον, ὃ ἔστι μάταιον· ἢ ἀλόγως. Ἀριστοφάνης (Plut. 1167) "οὐκ ἐτός ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ σπεύδουσιν ἐπὶ πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν."

οὐκ ἐτός ἀφ' ἡμῶν εἰσὶν αἱ τρυγυρδία· οὐδὲν γὰρ ἔσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη" (A Lys. 138). παροιμία ἐπὶ τῶν ἐγκυλινδεμένων τῷ αὐτῷ πράγματι, ἄλλο δὲ μηδὲν νοεῖν ἀνεχομένων. ὁ δὲ νοῦς, οὐδὲν ἔσμεν εἰ μὴ

συννοσιάζειν καὶ τίκτειν· ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐμίγη τῇ Τυροῖ, καὶ ἐγέννησε Νηλέα καὶ Πελίαν.

οὐκ ἐφέξεις (A Eq. 922) οὐ παύσῃ.

οὐκ ἔχουθεν (Hom. Θ 461) ἢ ἐχώρησεν.

οὐκ ἔχων ὅτι χρήσεται τοῖς παροῦσι κακοῖς ἀντὶ τοῦ ἔξαπορίων.

οὐκ ἔχω φράσαι· ὁμῶς γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἔρω" (A Ran. 60) ἀντὶ τοῦ δι' ἀσαφείας.

οὐκί. τὸ οὐκί Ὅμηρος διὰ τοῦ κ γράφει, οὐ διὰ τῆς χ· δείκνυται γὰρ ἐκ τῶν συναλοιφῶν τὰ μὲν ψιλὰ μεταπίπτοντα εἰς δασέα, ὅταν τὸ ἐπιφερόμενον δυσύνηται, ψιλᾷ δὲ ὑποτασσομένου μὴ μεταπίπτοντα.

οὐκ ἰκνεομένως ἢ προσηκόντως, Ἡρόδοτος (6 65).

οὐκ οἶδ' ὃ κρώζεις. cf. v. κρώζεις.

οὐ κομῶ οὐ μέγα φρονῶ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (545) "κάγώ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς οὐ κομῶ," τρεῖς οὐ μέγα φρονῶ.

οὐκ οὐν οὐδ' αὐμῶς. οὐκ οὐν δὲ συλλογιστικὸς σύνδεσμος· "οὐκᾶν οἱ ἀδελφοὶ λαβόντες ἱκετηρίαν ἐπυνθάνοντο ἄρα τοῦ Θεοῦ ὅτι καὶ χρὴ πράττειν αὐτούς."

οὐλε ὑγίαινε, ὀλοκλήρει. Hom. Ω 401.

οὐ λεληθάσι φανεροὶ εἰσιν.

οὐλή ἐπιπόλαιον ἔλκος εἰς ὑγίαινον ἤκον.

Οὐλίθ ὄνομα κύριον. cf. v. ὑποσῶς a.

οὐ λίνον λίνῳ συνάπτεις, ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ μὴ διὰ τῶν αὐτῶν πραιτόντων. οὕτω Στράτις ἐν Ποταμίσις. cf. v. λίνον.

οὐλίος ὁ Ἀπόλλων· ἱατρὸς γὰρ ἦν. σημαίνει δὲ καὶ ὀλέθριος.

οὐ λόγων ἀγορὰ δεῖται Ἑλλάδος ἀλλ' ἔργων, ἐπὶ τῶν κομπαζόντων.

οὐλομένη ὀλεθρία.

οὐλὸς ὁ συνεσραμμένος ἔχων τὰς τρέχας. Ὅμηρος περὶ Ὀδυσσεύς (τ 246) "γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, οὐλοκάρηρος."

οὐλοχυτεῖν κριθὰς ἐπιχείει τοῖς θύμασιν· οὐλὰς γὰρ ἔλεγον τὰς κριθὰς κατ' ἀντίθεσιν τῶν ψυϊσῶν, ἅπερ ἦν ἄλφιτα ὑπὸ τῆς μύλης κατεψηνιασμένα (cf. v. ψυϊά). τὰς γὰρ οὐλὰς πρόσθεν ἔκοπτον ἐσθίοντες, οὐδέπω τῆς κατεργασίας αὐτῶν εὐρημένης. καὶ τὰς μὲν κριθὰς μέχρι νῦν ὅλας χέουσιν οἱ ἐπιθύοντες ταῖς σπονδαῖς, ἐπεὶ σύμβολον τῆς παλαιᾶς τροφῆς· τὰ δὲ πόπανα τῆς ἄρτι ὥρας, τρεῖς τῆς αὐθις. cf. sch. Hom. A 449.

α. Οὐλπιανός ἀδελφὸς Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου, ὃς εὐφρέατος ἐγγόνει πρὸς τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμιας, ὥς τε καὶ πολλὰς εἰσ-ἐνέχουσθαι καινὰς ἀπορίας καὶ λύσεις γε τῶν ἀποριῶν πρὸς τὰς τῶν μαθημάτων ἐξηγήσεις· ὁνομά τε αὐτῷ μέγα ἦν ἐπὶ τοῖς μαθήμασιν Ἀθήνησιν. Θαναμάζων δὲ αὐτῷ τὴν φῦσιν ὁ Συριανὸς διηγείτο πολλοῖς τισὶν ὡς οὐδὲν ἦν αὐτῷ προβαλέσθαι κλειδίον οὕτω πολυπλοκὸν τε καὶ μηχανικῶς εἰργασμένον ὅπερ ἐκ ἀνοιγνύναι ῥαδίως αὐτόματον· ἀλλ' ὅμως πρὸς τὴν ἄλλην φιλοσοφίαν μηδὲν ἐπιδείκνυσθαι λόγον ἄξιον. ἐπεικῆς δὲ καὶ τὰ ἥθη κεκοσμημένους ὁ Οὐλπιανὸς ἐγγεγονέει, καὶ ἰδοὺ ταύτῃ γε τῷ ἀδελφῷ διαφέρειν, ἵσως δὲ ἐπειδὴ πραγματίων πολιτικῶν ἀπέσχετο τὸ πάμπαν ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος. πεφύκασι γὰρ οἱ ἄνθρωποι τῇ μισοπράγμονι ζωῇ τὴν ἀρετὴν ἐπιφημιῖν, ἐκ οὕτως ἔχον κατὰ γε τὴν ἐμὴν. ἡ γὰρ ἐν μέσῃ τῇ πολιτείᾳ διὰ τῶν πολιτικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀνασχερομένη ἀρετὴ γυμνάζει τε τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ ἐρωμενεσέρον, καὶ βεβαιοῦται μᾶλλον ἐπὶ τῆς πείρας ὅσον αὐτῆς ὑγιὲς τε καὶ ὀλοκληρον· ὅσον δὲ κίβδηλον καὶ ἐπίπλεον ἐμφωλεύει ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς, τῷτο πᾶν διελέγγχει καὶ ἐτοιμότερον καθίσταται πρὸς διόρθωσιν. τὸ δὲ ἀγαθοεργόν τε καὶ ὠφελητικὸν ὅσον ἐσὶν ἐν τοῖς πολιτεύμασι; τὸ δὲ θαρραλέον καὶ βέβαιον ἤλικον; τοιγαροῦν οἱ ἐν γυνή κατῆμενοι λόγοι καὶ πολλὰ φιλοσοφῶντες μᾶλα σεμνῶς περὶ δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης, ἐκβαίνειν ἐπὶ τὰς πράξεις ἀναγκάζομενοι ἀσχημοκοῦσιν, ὡς ἅπας λόγος, ἂν ἀπὸ τὰ ἔργα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν. τοιοῦτος ὁ Οὐλπιανὸς γενόμενος ἔτι νέος ὢν ἄγλαμος ἐτελεύτα τὸν βίον, πολλὴν ἔπαινον ἑαυτοῦ τῆς ἐπεικειᾶς ἀπολιπών. Damascius Phot. p. 352.

β. Οὐλπιανός Ἀντιοχεὺς τῆς Συρίας, σοφιστής, παιδευσας πρότερον εἰς Ἐμεσαν ἐν τοῖς κατὰ τὸν βασιλεῖα Κωνσταντίνου χρόνοις, λόγους διαφόρους, μελέτας, διαλέξεις καὶ ἄλλα τινά.

γ. Οὐλπιανός Γαζῆος. Marin. 9.

δ. Οὐλπιανός Ἐμεσηνὸς σοφιστῆς πατέρα Ἐμεσηνῶν Ἡλιονπόλεως Βοσποριατῶν καὶ ἄλλων πλείων, προγυμνάσματα, τέχνην ῥητορικὴν.

οὐλῶν ἀπαλῶν, μαλακῶν, συνεσραμμένων ταῖς θριξίν.

οὐμβρακιώτης βουμολγός, κύριον. cf. v. κόλον.

οὐ μέλον αὐτῷ οὐ φροντισέον· Μένανδρος (p. 442 Nieb.) "ταύτῃ τοι καὶ τῆς Νισίβιος πολιτορκίας οὐ μέλον αὐτῷ."

οὐ μὲν δὴ ἀντὶ τῷ ὅμως δὴ, ἤκιστα δὴ, ἀλλὰ οὐ δὴ.

οὐ μετὸν αὐτῷ ἀντὶ τοῦ ἐκ ἐξόν Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. καὶ Μένανδρος "ἔδατος αὐτοῖς οὐ μετόν."

οὐ μὴ ληρήσης (A Nub. 366) οὐ παύσῃ ληρῶν;

οὐ μὴν ἀλλὰ μὴν, οὐδαμῶς, οὐ μόνον, ἔτι μὴν, ὅμως δέ. "ἐ μὴν εἶχε ποιεῖν οὐδὲν, ἀλλ' ἔμενε κατὰ χώραν τηρέμενος ἐπιμελῶς."

οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς" διὰ τὸ τὰς ἐταῖρας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εὐχασθαι φασιν ἐν τῷ μεγάλῳ πολέμῳ τῇ Ἀφροδίτῃ· ἢ διὰ τὸ δυσείσοδον εἶναι τὸν πλοῦν· ἢ ἐπεὶ πολλὰ ἦσαν ἐταῖραι, καὶ τῶν πλουσίων μόνων ὁ πλοῦς.

οὐπερ ὅπου· Ἀγαθίας (1 14) "οἱ συναισθανόμενοι ἔπερ γεγέννητο συμφορᾶς, ἀγεννῇ καὶ αἰσχίῃ ἡσπάζοντο σωτηρίαν."

οὐπω πεπλήρωνται τῶν Ἀμορραίων αἱ ἁμαρτίαι (Gen. 15 16), ἐπὶ τῶν μὴ ὀξὺ τέλος λαμβανόντων.

οὐπω οὐδένα τρόπον. καὶ Θουκυδίδης ἐν ε' (15?), καὶ Ὀμηρος (γ' 226) "ὦ γέρον, ἐ πως ἔγωγε τοῦτο τελέεσθαι οἶω."

οὐραγεὶ τὸ τέλος ἄγει τοῦ στρατοῦ. καὶ οὐραγός ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου.

οὐραγίαν στρατιὰν τὴν ὀπισθεν ἀκολουθοῦσαν.

οὐραῖα τὰ τῆς οὐρᾶς· "ἐδειμάτουν αὐτοὺς οἱ δρώκοντες, τὰ οὐραῖα μέρη ἐς σπείρας ἑλίζαντες καὶ ἐπαισιάζετο." cf. v. ἐδειμάτουν.

οὐρανία αἶψ, ἣ οἱ ἐρχόμενοι πάντων ἐπετύγχανον, ἵσως διὰ τὸ τὴν σελήνην αὐτῇ ἐποχεῖσθαι. Κρατῖνος Χείρωσιν.

οὐρανία ἀστραπὴ ἀντὶ τοῦ ταχεῖα· (S OC 1466) "ἐπητῆα θυμόν· ἔρανία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν."

οὐρανία ἄχνη ἡ δρόσος· (S OC 681) "θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνης ὁ καλλιβοτρὺς κατ' ἡμᾶρ αἰεὶ νάρκισσος."

οὐράνιον γ' ὅσον (A Ran. 794) ἀντὶ τῷ πολὺ καὶ μέγα. "οἱ δὲ ἀνέκραγον οὐράνιον ὅσον" (cf. v. ἀπήλγησαν).

Οὐράνιος ὄνομα, Σύρος τὸ γένος, κατὰ τὴν βασιλείας πόλιν ἡλῆτο τέχνην ἐπαγγελίον· μένος τὴν ἱατρικὴν μετέχει, τῶν δὲ Ἀριστοτέλους δογματῶν οὐδὲν μὲν ἐς τὸ ἀκριβὲς ἐγίνωσκεν, ἐκοιμᾶτο δὲ ὡς πλεῖστα εἰδέναι, βρενθυσόμενος τῷ δούρειο εἶναι παρὰ τοὺς ξυλλόγους. πολλὰς γὰρ ἰὼν πρὸ τῆς βασιλείου σοῦς, καὶ ἐν τοῖς τῶν βιβλίων ἡμεῖς πωλητηρίοις, διεπληκτίζετο καὶ ἐμεγαληγόρει πρὸς τοὺς αὐτόθι ἀγερομένους καὶ ταῦτα δὴ τὰ εἰθισμένα ῥημῖα τῷ κρείττονος περὶ ἀνακυκλοῦντας, ὅποιον δὴ τι αὐτῷ ἢ τε φύσις ἐστὶ καὶ ἡ οὐσία καὶ τὸ παθητὸν καὶ τὸ ἀσύγχυτον· ὧν οἱ πλείστοι οὐδὲ ἐς γραμματισμὸν οἴμαι φοιτήσαντες, οὐδὲ μὴν βίῃ ἀρίστω ἐνδεδιημένοι. οὗτος ὁ Οὐράνιος ἔκτε ποτε παρὰ Πέρσας, ὑπὸ Ἀρεοβίνδου τοῦ πρεσβευτοῦ ἀπηγγέμενος. Agath. 2 28.

Οὐρανίῳνες (Hom. E 898). οἱ Τιτῶνες οὕτω λέγονται.

οὐρανοβάμωνος τοῦ οὐρανοφοῖτου. οὐρανόθυι πρὸ (Hom. Γ 3) ἐν τῷ ὑπὸ τὰ μέση τόπῳ.

οὐρανοὶ δύο, ὁ σὺν τῇ γῇ γεγεννημένος, καὶ ὁ ὑπερον μέσον τῶν ὑδάτων προσευχθεὶς γενέσθαι, ὃν καὶ σερώμῃ προσηγύρευσεν, Gen. 1 6.

οὐρανόμηκες μέγιστον· (A Nub. 459) "κλέος ὑρανόμηκες ἐν βροτοῖσιν ἔξω" παρὰ τὸ (Hom. K 212) "ἐπουράνιον κλέος εἶη."

οὐρανός. οὐρανός ἐστιν ἡ ἐσχάτη περιφέρειν, ἐν ᾗ πᾶν ἴδρυται τὸ θεῖον. Diog. L. 7. 138.

οὐρία θεῖτε (A Lys. 550) ὀρχεῖσθε.

οὐρίμ ῥιπίδι ἀντὶ λυτο φέφυλος ἐρεθίζόμενος" (A Ach. 669), ἀντὶ τοῦ ἀνέμου φορεῖ τῷ ῥιπίδι ἐξαπτόμενος. πρίντοι δὲ ἄνδρες οἱ σερεῖοι, οἱ ἰσχυροί.

a οὐρίαχος τὸ ἄκρον τοῦ σιδήρου, ἢ τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς δόρυτος, ὃ καὶ σωρωτὴρ καλεῖται· ἀπὸ τοῦ ὀρούειν καὶ τοῦ ἰάχω, τῷ δὲ παρὰ τὸ ἰα, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν, ἐξ οὗ καὶ ἰαχή.

b οὐρίαχος· "πλήξας ῥομβωτῷ δούρατος οὐρίαχον" ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 111). καὶ αὐθις "ὄφρα κεν ἐξ ὑλόιο πυρκαϊῆτοιο ταθέντας οὐρίαχους δέξαιντο," τὰ οὐρία τῶν κωνδύλων.

οὐριοδρομέας ἐπιτηδεῖν ἀνέμῳ πλεούσας.

οὐριος ἐπιδέξιος, ἐπιτήδεος ἄνεμος. Πολύβιος (1 44) "λαβὼν δ' οὐριον ἄνεμον καὶ λαμπρὸν, ἐκπετάσας πᾶσι τοῖς ὑρμένοις καὶ κατουρώσας ἐπ' αὐτὸ τὸ σῶμα τοῦ λιμένος ἐποίητο τὸν πλοῦν, ἔχων καθωπλισμένους ἄνδρας ἐπὶ τῶν κατασρωμάτων." καὶ (S Ai. 889) "οὐρίῳ πελάσαι δρόμῳ," τουτέστιν εὐθυδρομήσαι.

οὐρίας ἐξησας, ἔσωσας. sch. S OR 696.

οὐρον φορὸν ἄνεμον. "ἀλλὰ ταῦτα μὲν ρεῖτω· κατ' οὐρον· σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἐμὲ ἀψευδέειν αἶε" (S Trach. 467).

οὐρος ὁ τῆς γῆς ὕψος καὶ φύλαξ. παρὰ δὲ Ἡροδότῃ (1 93) οὐροὶ οἱ ὕροι, τὰ ὄρεθῖα.

οὐρος· (AP 6 332) "καὶ βοὸς οὐρα ἀσπὶν τὸν χρυσὸν παμφανόωντι κέρου."

οὐροτομήσαντες τὰ οὐραῖα κόψαντες· "οὐροτομήσαντες ν' ἵππους."

οὐρούς (Hom. B 153), ὄξυτόνως, τὰ νεώρια καὶ τὰ περιορίσματα τῶν νηῶν.

Οὐσβαίς ὄνομα κύριον. cf. v. ἄπο.

οὐς ἐγὼ βόσκω καὶ δίκαια κᾶδικα· ὁ Κλέων φησὶ (A Eq. 255) πρὸς τοὺς ἡλιασάς, τουτέστι πρὸς τοὺς ἡλιαίους δικαστάς. τὸ βόσκω πιχωρῶ· ἐπὶ γὰρ τῶν ἀλόγων εἴρηται. δίκαια δὲ κᾶδικα ἀντὶ τοῦ ἐκ δικαίων καὶ ἀδίκων.

οὐσία. τῆς οὐσίας τὴν κλησιν καὶ τὴν προσηγορίαν οὐδ' ὅλως ἐμπεφομένην ἐνρίσκομεν ἐν τῇ θεῖᾳ γραφῇ. ἡ δὲ τῶν πολλῶν συνήθεια κέχρηται τῷ προσρήματι ἐπὶ τῶν σημαυνομένων κτίσεων, ὧν τις κέχρηται, οἷον οἰκημάτων βουκημάτων καὶ τῶν λοιπῶν ὧν ταῦτα γὰρ οὐσίαν καλοῦσι τὸν κεκτημένον. καὶ ἢ ἐννοῶν καὶ τὸν ταῦτα κεκτημένον πλούσιον καλοῦμεν ἀντὶ τοῦ πολυέσιον, καὶ περιούσιον λαόν (ep. Tit. 2 14) τὸν ἔχοντα. καὶ Ἰσραὴλ εἰς περιορισμὸν ἑαυτῷ (Ps. 134 4) ἀντὶ τοῦ κτήματος καὶ εἰς κτήσιν. ἡ δὲ λογικὴ χρῆσις τὸ τῆς οὐσίας ὄνομα ἀπὸ τῆς εἶναι ῥήματος οἷον παρῆχθαι, αὐτὸ τὸ ὄν πρᾶγμα οὐσίαν καλοῦσα· τὸ γὰρ ὄν κοινὸν ὄνομά ἐστι πάντων τῶν ὄντων. τοῦτο οὖν τὸ ὄν τέμνεται εἰς οὐσίαν καὶ συμβεβηκός. ἐρίζονται δὲ τὴν ἐσίαν ἔτι· ἐσία ἐστὶν ὄνομα κοινὸν καὶ ἀόριστον, κατὰ πᾶσιν τῶν ὑπ' αὐτῇ ὑποστάσεων ὁμοτίμως φερόμενον καὶ συνωνύμως κατηγορούμενον· ἢ ἢ καὶ ὑποκει-

μένων ὑποστάσεων λεγομένη καὶ ἐν πάσαις αὐταῖς ὁμοτίμως θεωρούμενη· ἢ πρᾶγμα ἀν-
θύπαρχτον μὴ δεόμενον ἑτέρου πρὸς ὑπαρ-
ξιν, ἢ ὄν· τὸ ἐν ἑαυτῷ ὄν καὶ μὴ ἐν ἑτέρῳ
ἔχον τὴν ὑπαρξιν, ὡς τὸ συμβεβηκός. οὐσία
οὖν ἐστὶν ἡ ἀπλῶς τῶν ὄντων ὑπαρξις.

α οὐσίας δίκη. οὐσίας εἰσάγουσι δίκην
πρὸς τὰς ἐκλωκότας ἐν προτέρῳ δίκη χρεῖας
ἢ καρποῦ, ὡς δέον ἀπολαμβάνειν αὐτοὺς ἐξ
ὅλης τῆς οὐσίας ἢ κατεδίκασαν.

β οὐσίας δίκη. οἱ δικαζόμενοι περὶ χω-
ρίων ἢ οἰκιῶν πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας ἐδι-
κάζοντο τὴν δευτέραν δίκην. ἡ δὲ προτέρα
ἦν τῶν μὲν οἰκιῶν ἐνοικίου, τῶν δὲ χωρῶν
καρποῦ· τρίτη δὲ ἐπὶ τούτοις ἐξούλης, καὶ
ἔξην τοῖς ἄλσοι κρατεῖν τῶν κτημάτων, καὶ
εἰ τὴν δίκην τοῦ καρποῦ ἢ τοῦ ἐνοικίου ἢ
καὶ τὴν δευτέραν ἡττηθεῖεν τὴν τῆς οὐσίας·
εἰ δὲ καὶ ἐξούλης ἄλοϊεν, οὐκέτι ἔξην κρα-
τεῖν, ἀλλ' ἐξίσασθαι ἤδη τῶν κτημάτων ἔδει
τοῖς καταδικασμένοις. Harp.

οὐσίᾳ φανερά καὶ ἀφανής. Αὐσίας
ἐν τῷ ὑπὲρ Φερενίκου λέγει "εἰ μὲν γὰρ
ἀγορὰς κατέλειπεν Ἀνδροκλείδης ἢ ἄλλην φα-
νεράν οὐσίαν, ἔξην ἂν εἰπεῖν τῷ βονλομένῳ
ὅτι οὐδὲν μὲν πρᾶνται, αὐτῷ δὲ δέδοται,
περὶ ἀγορῶν καὶ χρυσίου καὶ ἀφανοῦς οὐ-
σίας." δηλὸν ὅτι ὅσις ἔχων αὐτὰ φαίνεται,
τούτῳ δέδωκεν.

οὐσιῶσαι. Πισίδης "καὶ πάντας ἡμᾶς
οὐσιῶσαι σοὶ θέλεις καὶ τεκνοποιεῖν τῷ θεῷ
καθ' ἡμῶν."

οὐτάσας πληξας, τρώσας· "ὃ δὲ τῷ δύ-
ρατι αὐτὸν οὐτάσας κατέβαλεν."

οὐτε σὺν παρωλέθροισιν οὐτ' ἀνευ
παρωλέθρων (A Lys. 1039), παροιμία. "κα-
κὸν γενναῖες· ἀλλ' ὅμως, ὡς δημότιοι, ἐκέσιν
εἶρεν οἰκίαν ἀνευ κακοῦ" (Susarion ap. sch.
Dionys. Thr. p. 748).

οὐτε τὸ. ὥσπερ παρὰ Αἰολεῦσι τὸ ὄντα
κοινὸν ἐστὶ κατὰ γένος, οὕτω καὶ παρὰ τοῖς
Ἀττικοῖς τὸ οὐτε του κοινῶς λέγεται. Σοφο-
κλῆς (Ai. 290) "οὐτε του κλύων σάλπιγξ."

οὐτήτεια πληκτική· (AP 7172) "καὶ
μέ τις οὐτήτεια παρὰ σφύρα δεινὰς ἔχουσα,
σαρκὶ τὸν ἐκ γεννέων πικρὸν ἐνέισα, χόλον
ἠελίου χήρωσεν."

οὐτεδ ἀκός, οὐδενὸς ἄξιος.

οὐτιδες καὶ σωρίται, παρολογισμοὶ
οὕτω καλούμενοι, καὶ Οὐτὶς παρ' Ὀμήρῳ

οὐδέις· Οὐτὶς γὰρ ὁ Ὀδυσσεύς.
οὐτὶς ἔσθ' ὅς οὐ τὸν τοῦ μανέντος κά-
πιβουλευτοῦ στρατοῦ ξυναιμον ἀποκαλάντες"
(S Ai. 725). Ἀττικὸν ἐστὶ τὸ ἐπιφέρειν ἐνικοῖς
πληθυντικά, οἷον οὐτὶς ἀποκαλοῦντες.

οὐτοσί οὗτος ὁ ἄνθρωπος. ἀντὶ δυνά-
ματος κέχρηται τῷ οὐτοσί· τὸ δὲ ἐπέκτασις,
οὕτω δὲ ἐπιροηματικῶς καὶ οὕτως ἀντὶ
τοῦ οὕτως. (A Eccl. 746) οὕτως ἀνοήτως
ἐκβαλὼ ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτιχεν, ἐκ τοῦ μηδε-
νός. "οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι"
ἀντὶ τὰ πολλά μοι κακὰ ὕφ' ἐνᾷ καιρὸν φέ-
ροντι, ἢ ποικίλῳ, Ἀριστοφάνης (Plut. 854).

οὐ τρέφει μία λόχη δύο ἐριθίκους,
cf. v. μία λόχη.

οὐ φροντὶς Ἰπποκλείδῃ. παροιμία,
ἧς μέμνηται Ἑρμιππος ἐν Δημόταις. Ἰππο-
κλείδης ὁ Τισάνδρου μέλλον γαμεῖν Ἀγαρί-
σῃ τὴν Κλεισθένους τοῦ Σικωνίου θυγα-
τέρα τοῦ τυράννου, ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων
ἡμέρᾳ ἐπωρχήσατο περιττῶς· μεταβουλευσα-
μένου δὲ τοῦ Κλεισθένους καὶ Μεγακλεί τῷ
Ἀλκμαίωνος τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς δὲ
τὸν Ἰπποκλείδην φανερώς εἰπόντος ὅτι ἀπώρ-
χεται τὸν γάμον τὸν Ἀγαρίσῃς, ὑποτυχὼν
ἔφη "οὐ φροντὶς Ἰπποκλείδῃ." cf. Herodot.
6. 128.

οὐχ ἄλλῃς οὐ μεταίσις.

οὐ χεῖρον ἀντὶ τοῦ βέλτιον· (A Eq. 36)
"βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;
οὐ χεῖρον."

οὐχ ἦκιστα μάλιστα, πάντῃ, οὐχ ἦτιοι.
"καὶ σὺν τῷ τὸν βασιλεῖα ἐσοχάσθαι ἐπὶ τῶν
μελλόντων οὐχ ἦκιστα ἀπέβη τὰ οἱ προβου-
λευθέντα." καὶ αὐθις "καὶ ἄλλον οὐχ ἦκιστα
εἰς αὐτοὺς ἀναστήσαντες ὄχλον."

οὐχὶ Γλαύκῳ τέχνη, ἐπὶ τῶν εὐ εἰρ-
γασμένων καὶ δυσκατανοητῶν.

οὐχ οἷά τε εἶναι οὐ δυνατόν. "ἀλλὰ
ταῦτα -- γενόμενα." cf. v. ἄπρακτα.

οὐχ οἶον. "οὐχ οἶον προσεῖχον αὐτοῖς,
ἀλλ' ἀπλῶς οὐδ' ἀκούειν ἤξιον" Πολύβιος
(1. 43). "οὐχ οἶον οὐ προσεῖχε τοῖς λεγομέ-
νοις, ἀλλ' ἐδ' ἠνείχετο ἀποφαινομένα ταῦτα"
(id. 3. 82). "οὐχ οἶον ἀνέσχοντο τῶν λόγων,
ἀλλὰ κατέλευσαν τὸν εἰπόντα."

οὐχ οἷον τε βὺ δυνατόν.

οὐχ οἷός τ' εἶμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλον,
ὁρῶν λεορτὴν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην" (A Ran.
45), Διονυσιακὸν φόρημα ὁ κροκωτός· ἐφό-

ρει δὲ λεοντῇν ὡς Ἡρακλῆς. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων. καὶ αὐθις "ἐχολὸς τ' ἦν ἐθελοντῆς συνυπακούειν."

οὐχ ὅσον· "ἐφ' ᾧ δὴ ὁ Πάρθος ἐχὼσον οὐ κατέπετξεν, ἀλλὰ καὶ ἀντίγραψεν οἱ τὰ τε ἄλλα ὑπερφρόνως, καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέυ βασιλέων ἐκείνον δὲ Καίσαρα μόνον ὀνομάσας." καὶ αὐθις "ἐχὼσον ἐχὼ εὐρόν τι συμβατικόν, ἀλλὰ καὶ ὑσπονδόν σφισι τὸν πόλεμον παρεσκεύασαν" (Dio C. t.1 p.59).

οὐχ ὅσονοῦ ἀντὶ τοῦ οὐ βραδέως ἀλλὰ ταχύ, ὡς τὸ μονογού.

οὐ χρή λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν· μάλιστα μὲν λέοντα μὴν πόλει τρέφειν, ἣν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν" Ἀριστοφάνης (Ban. 1451). Αἰσχύλος δὲ λέγει περὶ Ἀλκιβιάδου· μὴ ἀνατρέφειν φρόνημα, ἐὰν δὲ ἀνατρέφῃ, μὴ ἐρεθίζειν ἀλλὰ τιθασειῖν. ὥς ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβεβέλευκε μὴ δέχεσθαι, ὁ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινὰ διάνοιαν, μὴ καταδέξασθαι ἢ καταδεξάμενον τροποφορεῖν. ὁ δὲ Διόνυσος πρὸς τὰδε φησὶ "δυσκρίτως γ' ἔχω· ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς," σοφῶς μὲν ὁ Αἰσχύλος, σαφῶς δὲ ὁ Εὐριπίδης.

οὐχ ὅσον ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν περὶς ἁλισκόμεθα" (Α Αν. 809), ἀντὶ τοῦ ἐαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν. cf. vn. πάγας ἐταυτὶ μὲν εἰκάσμεθα.

οὐχ ὅφει οὐκ ἐνεδίδου.

ὀφειλέτης χρεώσης· Σοφοκλῆς "κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς ὡς ἐδὲν ἀρκεῖν εἰμ' ὀφειλέτης ἔτι." τουτέστιν, οὐκέτι ἐν ... ζῆν. cf. v. κάτοισθα.

ὀφειλή τὸ χρέος. καὶ ὀφείλημα ὁμοίως. ὀφείλω χρεωσῶ, πρὸς δοτικὴν· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (20) "ὀπόσοις ὀφείλω."

ὀφείας παρτίας τὰς ἐπηρεμένους ἔχοντας τὰς παρτίας. δοκοῦσι δὲ ἡπιοὶ εἶναι καὶ μὴ ἀδικεῖν ἀνθρώπους, ἐσθίειν δὲ τοὺς ἔχεις, καὶ εἶναι τῶν μεσηρίων ἱεροί. καὶ ὀφείδιον ὑποκοριστικῶς.

ὀφελος καὶ ὀφελον. εἶθε, μακάρι, εὐκτικῶς. τὸ δὲ μακάρι τῶν ἀπαιδευτῶν εὐκτικὸν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ εἶθε καὶ αἰθε. πλὴν ὅτι ταῦτα μὲν ἀπαρέμματα προσώπων ἐστί, τὸ δὲ ὀφελον πρόσωπον ἐμφαίνει.

ὀφείλλωσιν (Hom. Α 510) αὐξήσωσιν.

ὀφελος· Ἀριστοφάνης (Eccl. 53) "ἄλλας τε γυναικας, ὅ τι περ ἐξ' ὀφελος ἐν τῇ πόλει," τουτέστιν εὐγενεῖς. καὶ αὐθις "τοῦ δὲ Αἰβίβ

ἀκούειν, ὧν τι ὄφελος ἦν καὶ ἐν κάλλει ψυχῆς καὶ ἐν εὐγλωττίᾳ παιδείας" (cf. v. Κορνοῦτος).

Ὀφέλτιος (Hom. Ζ 20) ὄνομα κύριον.

ὀφθαλμία ἡ πῆρσις. Ἀριστοφάνης Πλουτῷ (115) "ταύτης ἀπαλλάξεν σε τῆς ὀφθαλμίας." ἰδίως ὀφθαλμίαν τὴν πῆρσιν φησιν.

ὀφθαλμιᾶσαι φθορῆσαι, ἡ ἐπιθυμητικῶς σχεῖν, ἡ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πύσχειν. "οἱ δὲ πολλοὶ ὀφθαλμιῶντες ἐπὶ τοῖς χρήμασι παντοδουπὰς ἐπινοίας εἶχον περὶ αὐτῶ."

ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν τὸ περιέργως θεάσασθαι. οὕτως Ἀλέξης.

ὀφθαλμός. διαπορεῖ Ἀριστοτέλης, εἰ ἡ αἴσθησις τῶν αἰσθητῶν ἐστὶν ἀντιληπτική, αἰσθητὰ δὲ καὶ τὰ αἰσθητήρια δι' ὧν αἰσθάνομεθα, διὰ τί οὐχὶ ἐκῆς τούτων ἡ αἴσθησις ἀντιλαμβάνεται καὶ μηδενὸς ἔξωθεν παρόντος, οἷον διὰ τί ὁ ὀφθαλμὸς οὐχ ὁρᾷ ἐαυτὸν, συγκαίμενος ἐκ τέτων ἃ ἐστὶν ὁρατὰ, λέγω δὴ τῶν σοχείων. τίς ἐν τῇ λύσει; διότι ἡ αἴσθησις δυνάμει μὲν ἐστὶ τοῦτο ὅπερ ἐστὶ, πᾶν δὲ τὸ δυνάμει προάγεται εἰς ἐνέργειαν ὑπὸ τινος ἐνεργείᾳ ὄντος. οὐκοῦν καὶ ἡ αἴσθησις δυνάμει ἔσα προάγεται εἰς ἐνέργειαν ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ, αἰσθητοῦ δὲ τοῦ ἔξωθεν ἐνεργείᾳ ὄντος. ἀλλ' εἰ ὑπὸ τῷ αἰσθητῷ προάγεται εἰς ἐνέργειαν, αἰσθητὸν δὲ καὶ τὸ αἰσθητήριον ἐν ᾧ ἡ αἴσθησις, διὰ τί μὴ καὶ ὑπὸ τούτου προάγεται εἰς ἐνέργειαν; ἄλλως τε εἰ μὴ οἷα τέ ἐστὶν ἡ αἴσθησις τοῦ οἰκείου αἰσθητηρίου ἀντιλαμβάνεσθαι αἰσθητοῦ γε ὄντος, τί δὴ ποτε τῶν ὑπερβολῶν αὐτῷ ἀντιλαμβάνεται; τῆς μὲν γὰρ κατὰ φύσιν θερμοσίας τῆς ἐν τῷ παντὶ σώματι ἡ ἀπτική αἴσθησις οὐκ ἀντιλαμβάνεται· ἐπειδὴ μὲν τοι εἰς ἀμετρίαν ἡ ἐν ἡμῖν θερμότης ἐκπέσῃ ὡς ἐπὶ τῶν πυρετῶν, τὸ τηλικαῦτα αἰσθάνεται ταύτης. καὶ ἡ ὄψις ὁμοίως τοῦ μὲν ὀφθαλμοῦ κατὰ φύσιν ἔχοντος οὐκ ἀντιλαμβάνεται, οἷον ποῖον ἐστὶ τὸ τῶν ὑγρῶν ἢ τὸ τῶν χιτῶνων χρώμα· ἐπειδὴ μὲν τοι παρὰ φύσιν τι πάθῃ ὡς ἐπὶ τῶν ἰκτεριῶντων, τῆς ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ ὠχρίασεως αἴσθησιν ἴσχει, διὸ οἰόνται πάντα ὠχρὰ εἶναι. ὁμοίως καὶ εἰ ἄλλος τις χυμὸς ἐνσκήψῃ ἐν τῷ κρυσταλλοειδεῖ, καὶ τοῦ χρώματος καὶ τῷ σχήματος αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεται. ὅθεν καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν ἐπιχρύσεων, πρὶν τελείως κωλυθῇ ἡ

ἐνέργεια τῆς κόρης σκεπασθείσης, δοκοῦσιν
ὁρᾶν κώνωπας καὶ τινα τοιαῦτα. Phllorop.
in 2 de anima I 3 b.

ὁφθαλμὸς βασιλέως ἀντὶ τοῦ μέγα
δυνάμενος παρὰ βασιλεῖ. οὕτω δὲ ἐκάλουν
τοὺς πατράδας, δι' ὧν πάντας ὁ βασιλεὺς
ἐπισκοπεῖ, ὡς βασιλέως ὡτι τὸς ὠτακούς,
δι' ὧν ἀκούει τὰ πραττόμενα ἐκείνῳ παντα-
χοῦ. sch. A Ach. 92.

ὁφιοδότητος ὁ ὑπὸ ὀφειῶς δηχθεὶς.
ὁφιομάχης εἶδος ἀκρίδος, μὴ ἔχον πετρά.
ὁφιοπούς γυνή ἔρπουσα.
ὄφρις. ἀπὸ τοῦ ἰός ὅς ἐν ὑπερβιβασμῷ,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ.
ὄφλειν ἀντὶ τῷ ἡττάσθαι ἐν δικαστηρίῳ.
ὄφλημα χρεώστημα.
ὄφλησαι χρεωσῆσαι.

ὁφλήσειν καταδικασθῆναι. Ἀριστοφά-
νης Νεφέλαις (775) "μέλλων ὀφλήσειν, μὴ
παρόντων μαρτύρων." τοῖς γραψαμένοις καὶ
μὴ ἀποδεικνύουσιν ἐπεβάλλετο χρηματικὴ ζη-
μία. καὶ εἰ μὴ κατὰ τὸ ὠρισμένον ἐξέτισεν,
ἐπερήμερος γενόμενος ἐξέτιννε τετραπλοῦν.
οἱ δὲ μὴ ἔχοντες ἐκτίσαι καθέργοντο ἐν τῷ
δεσμωτηρίῳ. πολλοὶ δὲ τοῦτο πεπόνθασι,
καὶ ὁ τοῦ ῥήτορος Ἀριστογέιτονος πατήρ.

ὄφλησις χρέος, ὀφειλή.
ὀφλίσκουσι καὶ ὀφλουσι χρεωσοῦσι.
καὶ ὀφλισκάνω. καὶ ὀφλοι. "μὴ διαβύ-
λοι αὐτὸν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ κακότητι
ὀφλοι."

ὄφλων χρεωσῶν. "οὗ μ' ἐχρῆν σορὸν
πρίσθαι, τοῦτ' ὀφλων ἀπέρχομαι" (A Ach.
691), ἐπὶ γερόντων ἐν δίκαις ἀναξρεφομένων.
Ὁφρεῖ ὄνομα κύριον.

ὄφρα ὅπως, ἢ μέχρι, ἢ ἕως, ἢ ἵνα.
ὀφρουάζω ῥῆμα. "ὃ δὲ πέμπει τινὰ ὕπε-
ρον ὀφρουάζοντά τε καὶ ἀλαζονείᾳ τινὶ ἀμυ-
δῆτῳ ἐχόμενον" (Procop. Goth. 4 11).

Ὁφρύνιον Δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς Ἀπα-
τούριον (20). πόλις ἐστὶ τῆς Τριώδος. Harp.
ὀφρυνέοντες ὑπερήφανοι.
ὀφρυνέσσα ὑψηλὴ καὶ ἀπόκρημνος.
Hom. X 411.

ὀφρὺς ὑπερηφανίας.
ὀφρὺς ἀνασπῶντες καὶ γνώθους
φυσῶντες, ἐπὶ τῶν ἀλαζόνων καὶ ὑπερο-
πτικῶν.

ὄχα ἐξόχως. ἀπὸ τοῦ ἐξέχω ἐξοχος, τὸ
ἐξοχον, τὰ ἐξοχα, ἐπίρρημα ἐξοχα, ἀποβολῇ

τῆς ἐξ προθέσεως ὄχα· ἀποβάλλεται γὰρ
πολλάκις ἢ πρόθεσις, ὡς ἐπὶ τοῦ καταιγίς
αἰγίς.

ὄχανον τὸ κράτημα τῆς ἀσπίδος. καὶ
ὄχάνοις δεσμοῖς.

ὄχεα ἄρματα.

ὄχεσθαι ἐποχεῖσθαι. Hom. P 77.

ὄχεία μῖξις, συνουσία. καὶ ὀχεύω ῥῆμα.
"ἔσθιε, πῖν", ὀχευε, ὡς τὰ γε ἄλλα οὐδενός
ἐσιν ἄξια." ἐν ἄλλοις "ὡς τὰ γε ἄλλα ὁ τέ-
του ἐσιν ἄξια," τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκρο-
τήματος. τὸ γὰρ ἐφεστὸς τῷ μνήματι ἄγαλμα
ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποίητο
ὡς ἂν ἀποληχοῦν τοῖς δακτύλοις, ἀνεξισμέ-
νον λυδίσι, μυρμιδρεον τὴν ὕλην. cf. v. Σαρ-
δανύπυλλος c.

ὄχετον ἄρμα, δίφρος, ἄμαξ.

ὄχετον. ἀντὶ μὲν τοῦ ὄχημα Δείναρχος b
ἐχρήσατο. ἐχρήσατο δὲ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τῷ εἰς
ὄχειν ἀποδεδειγμένον· φησὶ γάρ "ὠνοῦνταί
μου τῶν ἵππων ὄχετον." Ἀνκοῦργος δὲ ἐν
τῷ περὶ διοικήσεως γείτονας τῷ ὄχειν φησὶ·
καὶ μήποτε ἐπὶ τόπου τινὸς ἔλαβον τὴν λέ-
ξιν ἐν ᾧ ὄχεται γίνονται κτηνῶν ἢ ὀχηματα
μισθοῦνται. Harp.

ὄχεσφι τοῖς ἄρμασιν.

ὄχετεύει σαλεύει, μεταφέρει.

ὄχετη γίλ. καὶ ὄχετη γός ὑδρηγός (Hom.
Φ 257).

ὄχετόκρυνα τὰς λεγομένας ἐκχύσεις τῶν
μηχανημάτων· εἰσὶ δὲ αὐταὶ ξύλιναι ἢ κε-
ράτιναι. οἱ δὲ φασὶ τοὺς ὑπονόμους καὶ τὰς
ὑπὸ γῆν ὀχετούς.

ὄχετός σωλήν, ἀγωγός, ῥύαξ.

ὄχεύς (Hom. Γ 372) ὁ ἱμῶς τῆς περικε-
φαλαίας, ᾧ συνέχεται περὶ τὸν τράχηλον τῷ
φοροῦντος. καὶ ὁ συνέχων τὴν περὶ τὸν θώ-
ρακα ζώνην ἱμῶς.

ὄχηες (Hom. Α 132, Μ 455) δεσμοί, μο-
χλοί.

ὄχημα οὐκ ἐπὶ ἄρματος μόνον· Ἀριστο-
φάνης (Pac. 865) "οὐκοῦν δικαίως, ὅς τις εἰς
ὄχημα κινθάρου ἐπιβὰς ἔσωσα τοὺς Ἕλλη-
νας." καὶ αὐτὸς Ἀριστοφάνης (Ran. 21) "εἴτ'
οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή, οἷ'
ἐγὼ μὲν ὦν Διόνυσος υἱὸς Σταιμνίου αὐτὸς
βαδίζω καὶ πονῶ, τῆτον δ' ὄχῳ, ἵνα μὴ τα-
λαιπωροῦτο μηδ' ἄχθος φέροι;"

Ὁχῆσιος ὄνομα κύριον. Hom. E 843.

ὄχθας τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ.

ὀχθεῖ ξενάζει.

ὀχθη ὁ κρημνός.

ὀχθήσας ξενάζεις. Hom.

ὀχθοβος τὸ γυναικῆον λῶμα.

ὀχθοὶ αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι,
αἱ ἔσοχα.

ὀχθους ὕψη, ὕψηλούς αἰγιαλούς. "ὥς
δὲ εἰς τὸν ποταμὸν ἀφίκοντο πλησίον, ὑπὲρ
ὀχθου τινὸς ἀποτόμου καὶ περιρρῶγος ἐπε-
τείχιζον αὐτοῖς φρούριον" (Dionys. Hal. 9 15:
cf. v. περιρρῶγος).

ὀχλεῦντο ἐκινεῦντο.

ὀχληρὸς ταραχῶδης.

ὀχλησις ἡ ταραχή.

ὀχλίζειν μοχλεῖν, κινεῖν.

ὀχλος ἡ ταραχή.

ὀχλου ἀγανακτήσεως, ταραχῆς. "καὶ τὰ
μὲν ἄλλα ἐπείθετο τῷ πατρὶ, καὶ ἦν πρὸς
τοὺς πυνθανομένους καὶ ὄχλον κινεῦντας εὐ-
μύλα ἐγκρατῆς, καὶ γλώττης ἤρχε." Πολύ-
βιος (3 80) "ἦν δὲ ὀχλοκόπος ὁ Φλαμίνιος
καὶ δημιουργὸς τέλειος." καὶ αὐθις "οὔτε
ἐξετάσσει τὸν ἀνθρωπον οἷον τε ἦν ἀκριβῶς,
ἀσθενείᾳ σώματος ὀχλοῖμενον, οὔτε ἐρωτῶν,
εὐλαβεῖα τοῦ ὀχλώδους."

ὀχλώδης ὁ ταραχῶδης.

ὀχμάζω κατέχω.

Ὁχοζίας βασιλεὺς Ἰουδαίων, ἐν Σαμα-
ρείᾳ ἔχων τὴν δίκαιαν, πονηρὸς ἦν, κατὰ
πάντα ὅμοιος τοῖς γονεῦσιν ἀμφοτέροις καὶ
Ἱεροβοάμῃ τῷ πρῶτῳ παρανομήσαντι καὶ τὸν
λαὸν ἀπατῶν ἀρξαιμένῳ. Ioseph. A. I. 9 2.

ὄχοις. Σοφοκλῆς (El. 727) "μέτωπα συμ-
παίνοσι Βαρκαίους ὄχοις." "ὄχοις Ἀλεξάνδρι-
σιν ἐμβεβῶς πόδα."

ὄχος τὸ ὄρυμα, καὶ τοῦ ὕδατος ἡ ὀρμή,
ἐξ οὗ καὶ ὀχετός. ἡ δὲ δοτικὴ τῷ ὄχει.

ὀχοῦμαι γενικῇ.

ὀχυρὸς ὁ ισχυρὸς.

ὀχυρῶμα ἡ κλεισοῦρα παρὰ Ῥωμαίοις.

ὀχυρώτερος σεριώτερος.

ὀχῶν ὀχευτικῶς ἔχων.

ὄψ ἡ φωνὴ διὰ τοῦ ο μικροῦ. καὶ κλι-
νεται ὀπός.

ὄψα.

ὄψάριον τὸ ἰχθυῖδιον.

ὄψαρτυτῆς μάγειρος.

ὄψαρτυτικὴ μαγειρικὴ.

ὄψέ βραδέως.

ὄψειοντες (Hom. Ξ 37) ὀπτικῶς ἔχοντες,

ἰδεῖν βουλόμενοι.

ὄψ' ἡλθες· ἀλλ' ἐς τὸν Κολωνὸν ἴεσο,"
ἐπὶ τοῖς καθυσσερῖζουσι τῶν καιρῶν, καὶ ἐπὶ
τῶν μισθαυρυνόντων.

ὄψία ἡ βραδεῖα.

ὄψιγενῆς βραδέως γεννηθεῖς.

ὄψιγόνων (Hom. Γ 353) τῶν ὀψέ καὶ
μετὰ πολὺν χρόνον ἐσομένων.

ὄψιμιθῆς· "ἦν δὲ ὁ Σουπηριανὸς ὀψι-
μιθῆς μὲν ἱκανῶς, τὴν δὲ φύσιν ὑπονωθέ-
σερος, λ' ἐτῶν ἀρξάμενος ἀναγινώσκειν τὰ
τῶν ῥητόρων βιβλία." cf. v. Σουπηριανός.

ὄψιμον (Hom. Β 325) τὸ βραδέως γινό-
μενον.

ὄψινόν πρὸς ὀψέ.

ὄψις ὄρασις. καὶ ἡ θεωρία· "τὰ μὲν ἔν
πρὸ τῆς πόλεως ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ περι-
λάμπετο, καὶ τῆς ὀψεως ἐκείνης οὐδὲν οὔτε
τοῖς σφετέροις ἐπιτεπρέφερον οὔτε τοῖς πο-
λεμίοις παρέξη φοβερώτερον."

ὅτι ἡ ὄψις τῶν β' χρωμάτων ἐστὶ κριτικὴ,
λευκοῦ καὶ μέλανος, καὶ τῶν μεταξὺ, ξανθοῦ
φαίου ὀχροῦ ἐρυθροῦ κυανοῦ ἀλουργῷ λαμ-
προῦ ὀρφνίου. ἡ δὲ ἀκοὴ κριτικὴ ἐστὶν ὀξείας
καὶ βαρέως φθόγγου. ἡ δὲ ὁσφρησις κριτικὴ
εὐωδῶν καὶ δυσωδῶν ὁσμῶν καὶ τῶν μεταξὺ,
σπηγομένων τε καὶ βρεχομένων, ἢ τηχομένων
ἢ θρυμιωμένων. ἡ δὲ γεύσις κριτικὴ γλυκῶν
τε καὶ πικρῶν χυμῶν καὶ τῶν μεταξὺ ε'. ὅτι
γὰρ εἰσὶ χυμοί, γλυκὺς πικρὸς ὀξὺς δριμύς
σομφὸς ἀλυκὸς σερυφνός. ἡ δὲ ἀφῆ πλειόνων
ἐστὶ κριτικὴ, βαρέων κούφων καὶ τῶν μεταξὺ,
τραχεῶν καὶ λείων καὶ τῶν μεταξὺ, ξηρῶν
καὶ ὑγρῶν. καὶ αἱ μὲν δ' αἰσθήσεις ἐν τῇ
κεφαλῇ εἰσὶ καὶ ἰδιάζουσι περικλείονται ὀρ-
γάνοις, ἡ δὲ ἀφῆ καὶ διὰ τῆς κεφαλῆς καὶ
διὰ τοῦ σώματος κεχώρηκε, καὶ ἐστὶ κοινὴ
πάσης αἰσθήσεως. Vit. Pythag. ap. Phot. p. 439.

ὄψισθέντα ὀψέ τῆς ὥρας ἐλθόντα·
"ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν ὁ πανδοκεὺς ὁ ὑποδε-
ξάμενος ὄψισθέντα." cf. v. τιμωροῦντος.

ὄψιτέλεσον (Hom. Β 325) βραδέως τε-
λειούμενον.

ὄψοδεῖα ἡ ἔνδεια τῶν ὄψων. ὄψοδεῖα
δὲ. cf. v. ὀλιγοδεῖα.

ὄψον πᾶν προσόψημα ἢ προσφάγιον.
sch. Hom. Α 630.

ὄψοποιούμενοι ὄψα ὠνούμενοι· "ἔ-
ναρχος ἐν ποιμήσι τισὶν ὄψοποιούμενοι ἰχθῦς
ἀπεδόμην."

ὄψος μοχθηρός.

ὄψοφ αγία. καὶ ὄψοφ άγος λαίμαργος, ὄψα ἐσθίων. "Φιλόξενος δ' Αλευκαδίου ... τεμαχίσις." cf. v. Τιμαχίδας.

ὄψώνια κέρδη, χαρίσματα· ὁ ἀπόβολος (Rom. 6 23) "τὰ γὰρ ὄψώνια τῆς σαρκὸς θάνατος."

ὄψώνιον παρὰ τῇ θείῃ γραφῇ (2 Cor. 11 8) ἡ ἀπωρισμένη τροφή.

ὁ ὦν ὁ αἰὶ ὦν θεὸς ἡμῶν.

παγανοὶ ἀσβάτευτοι· "συνέθειον δὲ γέναιά τε καὶ οἱ ἐν σφατείᾳ καὶ παγανοί."

πάγας δίκτυα, παγίδας. "καὶ τοῦτο δήπου τὸ τοῦ Αἰσχύλου, τοῖς ἐνυτοῦ πτεροῖς περιπιεσῶν, καὶ ἐνσχεθεῖς ταῖς πάγαις ἄς ἄλλοις ὑπῆκε, τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαίως ἐπαθε, τεύχων ὡς ἐτέρῳ τις ἐπὶ κακὸν ἤπατι τεύχει." cf. v. οὐχ ἔπ' ἄλλων.

Παγασαί Αἰμιοσθένους (1 9) ἐν Φιλίπποισι. ἐπίνειόν ἐσι Φεραίων.

Παγασιτικὸς κόλπος.

Πάγγαιον ὄνομα ὄρους.

παγῆναι πηγῆναι.

παγκάλης πάνυ καλῆς.

πάγκοινος λίμνη ἡ τοῦ Ἰδου. (S El. 138) "ἀλλ' οὗτοι τὸν γ' ἐξ Αἶδα παγκοῖνε λίμνας ἀνθάσεις οὔτε γόοις οὔτε λιταῖσιν." παγκοῖνου, εἰς ἣν ὑπαντας ἀφικέσθαι δεῖ. ὁ δὲ νοῦς· οὔτε ὀδυρομένη οὔτε παρακαλοῦσα τοὺς θεοὺς τοῦτον ἀναστήσεις. ὁμηρικῶς (Ω 524) "οὐ γάρ τις πρῆξις πέλειται κρυεροῖο γόοιο." καὶ Αἰσχύλος "μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ." "οὐ δέχεται γλυκεροῦς μέρος ἐλπίδος."

παγκρατικαῖς ἀθληταῖς, πύκταις τοῖς χειρσὶ καὶ ποσὶ πνυκτομαχοῦσιν.

παγκράτιον πυγμή, ἀγών, ἀθλησις.

a Παγκράτιος σοφιστῆς εἰς τὴν Μινεκίανου τέχνην ὑπόμνημα.

b Παγκράτιος. τούτου φέρονται ὄψαφ-τυτικά καθ' ἐκάστην τροπὴν. ἤκμιζεν ἐπὶ τῶν χρόνων Λέοντος τοῦ πρεσβύτου, καὶ ἔως Ζήνωνος.

πάγοι αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρεῶν. (AP 6 334) "αὐλῖα καὶ νυμφῶν ἱερὸς πάγος, αἱ θ' ὑπὸ πέτρῃ πίδακες, ἡ θ' ὕδασι γειτονέουσα πίτυς."

πάγον εὐτέλῃη (Eur. Androm. 1010) ἐν ὄρει τετειχισμένην.

Παγγενίτις ὄνομα χώρας.

πάγην παντελῶς.

Πάθος ὄνομα ποταμοῦ τοῦ παρ' Ἑλλήσιν Ἡριδανοῦ ὀνομαζομένου.

πάθαι αἱ συμφοραί. Οἰδίπους (C 7) "ξέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χῶ χρόνος ξυνὼν μακρὸς διδάσκει, καὶ τὸ γενναῖον τρίτον." ξέργειν τὰ δυσνηχίματα ὁ πολλὸς ἐποίησε χρόνος καὶ τὸ τῶν συμφορῶν πλήθος καὶ τὸ τῆς ἀνδρείας πλεονέκτημα.

πάθας πάθη, συμφοράς. "ὁ δὲ ἐπῆγε τὴν τε ἀποξέρῃσιν τῶν χρημάτων καὶ τὴν καταδίκην καὶ μέντοι καὶ τὰς προτέρας αὐτοῦ τὰς ἀδίκους πάθας." πάθας θηλυκῶς. Σοφοκλῆς (Ai. 295) "καὶ τὰς μὲν ἔνδον οὐκ ἔχω λέγειν πάθας."

πάθη ἡ κἀκώσις. "ἀκόλουθόν σφισι πάθην ἐπηρτημένην ὀρεῶντα, ἣν λαθεῖν ἀδύνατον." καὶ αὐθις "καὶ ἄλλας μυριάς εἰποιμι ἂν δίκης ἀμελουμένης ἀκολουθεῖν πάθας."

πάθη, θηλυκόν, τὸ πάθος. "οἶτα γὰρ αἰβ πάθαι τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν θείαν, τοιαύτας καὶ τὰς ἀποβάσεις εἶναι ἀνάγκη."

πάθη δὲ ὅς πόνος καὶ ἡδονή. καὶ ἡ μὲν ἡδονὴ λεία κίνησις, ὁ δὲ πόνος τραχεῖα κίνησις· καὶ ἡ μὲν ἡδονὴ εὐδοκητὴ πᾶσι ζῴοις, ὁ δὲ πόνος ἀποκρουστικός. Diog. L. 2 86.

Παθηζέτης ὄνομα κύριον.

πάθος λέξεως ὁμωνυμία, ὡς κύων, με-α τυφορά, ὡς τιθηνὸς ἡ γῆ, κατάρχησις. ἐν-τεῦθεν καὶ ἡ ἀσάφεια.

πάθος. ὅτι τὸ τοῦ πάθους ὄνομα διχῶς b λέγεται· ἡ γὰρ τὸ εἰς φθορὰν ἄγον ἢ εἰς τελείωσιν. λέγεται γὰρ πάσχειν τὸ ξύλον ὑπὸ τοῦ πυρὸς ὡς εἰς φθορὰν ἀγόμενον, λέγεται δὲ πάσχειν καὶ τὰς αἰσθησεις ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν, ἀντὶ τοῦ τελειοῦσθαι καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς ἐέργειαν ἄγεσθαι.

ὅτι ἐκ τῶν παθῶν ... πάσχειν. cf. v. διά-θεις.

περὶ παθῶν. ὅτι τῆς ψυχῆς μέρη τὰ εἰ αἰσθητήρια καὶ τὸ φωνητικὸν μόριον καὶ τὸ διανοητικόν, ὅπερ ἐστὶν ἡ διάνοια. ἐκ δὲ τῶν ψευδῶν ἐπιγίγνεσθαι τὴν διαστροφὴν ἐπὶ τὴν διάνοιαν, ἀφ' ἧς πολλὰ πάθη βλαστάνειν καὶ ἀκατασασίας αἰτία. ἐστὶ δὲ αὐτὸ τὸ πάθος ἡ ἄλογος καὶ παρὰ φύσιν ψυχῆς κίνησις ἡ ὀρμὴ πλεονάζουσα. τῶν παθῶν τὰ ἀνωτάτω γένη τέσσαρα, λύπη φόβος ἐπιθυμία ἡδονή. δοκεῖ δὲ τὰ πάθη κρίσεις εἶναι· ἡ τε γὰρ φιλαργυρία ὑπόληψις ἐστὶ τοῦ τὸ ἀργύριον κα-

λὸν εἶναι, καὶ ἡ μέτῃ δὲ καὶ ἡ ἀκολασία ὁμοίως, καὶ τὰ ἄλλα. καὶ τὴν μὲν λύπην εἶναι συστολὴν ἄλογον, εἶδη δὲ αὐτῆς ἔλεος φθόρος ζῆλος ζηλοτυπία ἄχθος ἐνόηλσις ἀνία δόνην σύγχυσις. ἔλεον μὲν ὡς ἐπὶ ἀναξίως κακοπαθοῦντι, φθόρον δὲ λύπην ἐπ' ἄλλοτερίοις ἀγαθοῖς, ζῆλον δὲ λύπην ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρῆναι ὦν --- καὶ αὐτὸς ἔχει, ἄχθος λύπην βαρύνουσαν, ἐνόηλσιν λύπην ξενοχωρῶσαν καὶ δυσχωρίαν παρασκευάζουσαν, ἀνίαν λύπην ἐκ διαλογισμῶν μένουσαν ἢ ἐπιτεينوμένην, δόνην λύπην ἐπίπονον, σύγχυσιν λύπην ἄλογον, ἀποκλείουσαν καὶ κωλύουσαν τὰ παρόντα συνοράν. Diog. L. 7 110.

ὅτι ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς πάθος ἐστὶν ἢ σύμπτωμα τι. ὅτι δὲ πάθος ἢ σύμπτωμά τι ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς, δειχθήσεται ἐπὶ ὑποθέσει τῇ ἐκ θνητοῦ ἀθάνατον γίνεσθαι· ἐ γὰρ μεταλήψει ἄλλης ζωῆς ἀθάνατον ἔσαι τὸ θνητόν, ἀλλ' ὡς συμπτώματί τινι καὶ πάθει. ἡ γὰρ αὐτὴ ζωὴ παθοῦσα ἀθανασία ἐστίν. εἰ δὲ πάθους αἰτία ἡ ζωὴ ἀθανασία γίνεται, εἴη ἂν πάθος ἡ ζωὴ τῆς ἀθανασίας. εἰ οὖν τοῦ πάθους τοῦ ἰδίου τὸ πεπονθὸς οὐκ ἔστι γένος (σύμπτωμά τι γὰρ καὶ συμβεβηκὸς τὸ πάθος τοῦ πεπονθότος, ἀλλ' οὐκ εἶδος), οὐδ' ἂν τῆς ἀθανασίας γένος εἴη ἡ ζωὴ· ἐδὲ γὰρ γλυκύητος τὸ σῶμα γένος, οὐδὲ ἡδονῆς ἢ λύπης ἢ ψυχῆ. Alex. Aphrod. in Top. p. 177.

πάθωμεν αὐθυπότακτον.

παῖ· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1288) "τί δ' ἔστιν ὦ παῖ; παῖδα γάρ, κἂν ἢ γέρων, καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ."

παιῖον εἶδος ψόης· (Babr. 24 4) "ὅ δ' εἶπε κλαύσας φρονός, οὐχὶ παιῖον τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, φροντίδος δὲ καὶ λύπης."

α παιῖνας ὕμνος· "ὅ δὲ ἤδε τοὺς παιῖνας οὐκ εὐτραπέλῳ τῇ γλώττῃ οὐδὲ ἔρρωμένην, ὥσπερ οὖν κάτοινος ἤδη καὶ οὐκ ἀρτίζομος ἔτι." cf. v. ἀρτίζομος.

β παιῖνας κώμους, εὐφημίας. παιῖνες δύο ἦσαν, ἐνυάλιος, ὅτε ἤρχον, ὅς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐγένετο, καὶ ἕτερος, ὅτε ἐνίκων. sch. Thuc. 4 43.

ὅτι δύο παιῖνας ἤδον οἱ παλαιοί, πρὸ μὲν τοῦ πολέμου τῷ Ἄρει, μετὰ δὲ τὸν πόλεμον τῷ Ἀπόλλωνι. τὸ δὲ ὡς ἐπίπλεον λέγει Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ ὡς πρὸς τὸ ἄρξαι τὸν πόλεμον. sch. Thuc. 1 50.

Παιανίας ὄνομα κύριον.

Παιανιεῖς καὶ Παιονίδαι. δῆμοι διπτοί εἰσι Παιανίων τῆς Πανδιονίδος φυλῆς, οὓς Λιόδωρος καλεῖσθαι φησι Παιανιαίαν καθύπερθεν καὶ Παιανιαίαν ὑπένερθεν, τὸν δὲ δημότην ἐκατέρωθι δήμῳ καλεῖσθαι ὁμοίως Παιανίει. διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν Παιανιδῶν· δῆμος δὲ ἐστὶ καὶ οὗτος τῆς Λεοντίδος. Harp.

παιανίσαι τὸν Παιῖνα ἐπικαλεῖσθαι. ἦν δὲ ἔθος καὶ ἔργου ἀρχομένους καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.

παιανισμός ψόδη ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακῶν. παιγνία ἐορτή· (A Lys. 700) "ὥς τε ἡ 'Ἐκότη ποιῶσα παιγνίαν ἐγὼ τοῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων." καὶ Ξενοφῶν (Cyr. 2 3 18) "οἱ δὲ ναρθηκοφόροι ἐδῶκον σὺν πολλῷ γέλωτι καὶ παιγνίᾳ."

παιγνητιμονέζατος τοῖς παιγνίοις ἐπισήμων.

παίγνιον.

παιδαγωγῇθεῖσαν πόλιν ἀντὶ τοῦ ἀχθεῖσαν. καὶ παιδαγωγῶ αἰτιατικῇ.

παιδάριον. οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀρρένων κέχρηται τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παρθένων. Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Τιμάνδρου "καταλλαχθέντων γὰρ τούτων θυοῦ ἀδελφοῖν καὶ θυοῖν ἀδελφαῖν ὀρφαναῖν καὶ πρὸς πατέρας καὶ πρὸς μητέρας, καὶ παιδαρίων παίδων."

Παιδάριτος. τῶν ἐκ Λακεδαιμόνος ἐκπεμφθέντων ἐστὶν οὗτος, ἀρμολύγης, ἀνὴρ εἰς τῶν γεγονότων καλῶν. Harp.

παιδεία ἢ παιδευσις. "παιδείαν ὀρθὴν εἶναι νομίζομεν οὐ τὴν ἐν τοῖς ῥήμασι καὶ τῇ γλώττῃ πολιτευομένην εὐρυθυμίαν, ἀλλὰ διάθεσιν ὀρθὰ νῦν ἔχουσαν διανοίας, καὶ ἀληθεῖς δόξας ὑπὲρ τε ἀγαθῶν καὶ κακῶν ἐσθλαῶν τε καὶ αἰσχροῶν. ὅστις οὖν ἕτερον μὲν φρονεῖ, διδάσκει δὲ ἕτερον τοὺς πλησιάζοντας, αὐτὸς ἀπολελειφθαι τοσούτῳ δοκεῖ τῆς παιδείας ὅσην καὶ τοῦ χρησὸς ἀνὴρ εἶναι" (Julian. ep. 42).

παιδείας μετεσθαισικόν, ὁ τῆς παιδείας· (AP 6 294) "σύμβολ' ἀγωγῆς παιδείας, πολιῶν γυνῶν δεδῆεις καμάτων."

παιδερασεῖς σφοδροὶ ὁ τε Κηδωνίδης καὶ ὁ Αὐτοκλειδής.

παῖδες οὐ μόνον οἱ νέοι ἀλλὰ καὶ οἱ δαῖλοι· Δαβίδ "αἰνεῖτε παῖδες κύριον" ἀντὶ τῶ οἱ δοῦλοι. Theodoret. in Ps. 112 1.

παιδεύειν παιδοτροφεῖν.

a παιδιά παῖγνιον· "ἰδοὺ καὶ τὸν βασιλέα καὶ τὸν εὐνοῦχον κατὰ πάρεργον παιδιάν τινα θησόμενος ὁ Τιμίαςιος." cf. v. Τιμίαςιος extr.

b παιδιά. παιδιά τίς ἐσι τοιαύτη παρὰ Ἀθηναίους. δραξάμενός τις καρῶν καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἑρωτᾷ πόσα ἔχω; καὶ ἂν ἐπιτύχη, λαμβάνει ὅσα ἔχει ἐν τῇ χειρὶ, ἂν δὲ ἀμύρτη κατὰ τὴν ἀπόκρισιν, ἀποτίνει ὅσα ἂν ὁ ἑρωτήσας εὔρεθείη ἔχων ἐν τῇ χειρὶ. sch. A Plut. 1057.

παιδία. οὕτως Ἀττικοὶ βραχυπαράληκτως καὶ παροξυστικῶς ἐπὶ τοῦ παῖγνιός. Ἀριστοφάνης Πλάτων (1057) "αὐτοῦ λαβοῦσα κάρνα, παιδιὰν τίνα;" Εὐνάτιος (p. 105 Nieb.) "καὶ οἱ μὲν παιδιάν τινα ἐκ τῶν πολεμίων ἡγούμενοι, τὸσθτον ἐδυσχέρινον ὅσον ἡναγκάζοντο βοᾶν, καθ' οὓς ἐμβάλοιν." παιδεία δὲ ἡ παιδευσίς, διὰ διφθόγγου.

a παιδικά. ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρρένων ἑρωμένων τάττεται ἡ λέξις. παραδείγματι τοῦ μὲν ἐπὶ τῶν ἀρρένων τάττεσθαι πολλά. καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλεύς δὲ ἑρασαῖς δῆλον ὡς ἔτις ἐξεληπται· ἐπιδόντων γὰρ τι τῶν Σατύρων εἰς τὴν γυναικίαν ἐπιθυμίαν φησὶν ὁ Φοῖνιξ "παπαῖ, τὰ παιδίχ', ὡς ὀρᾷς, ἀπώλεσας." καὶ Κρατῖνος Πανόπτεις "μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας, πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπει νῦν." ὅτι δὲ ἐκάλουν ἔτις καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας, Εὐπολῖς· φησὶ γὰρ ὡς πρὸς ἀλητρίδα τις "ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς γε τοῖς σοῖς παιδιοῖς." καὶ Κρατῖνος δὲ Ὁραῖς, τῆς πύλλαις ἀποδημοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ "μακάριος τῶν παιδικῶν." οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τούτῳ τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπενδαζόμενοι πάνυ κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων. Πλάτων Φαίδρω (p. 236B) "ἔσπουδακας ὦ Φαῖδρε, ὅτι σοῦ τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμεν· ἔρεσχελῆσώ σε." λέγεται δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παιδαριῶδες, οἷον τὸ ὑμῖον παιδί. ἡ δὲ λέξις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἑρωμένων. Phot. lex. et sch. Plat. p. 329.

b ὅτι τὸν Ἀντίνοον φασὶ παιδικὰ Ἀδριανῷ γενέσθαι, καὶ τούτῳ προτελευταίου πανταχοῦ ἀνδριᾶσι προσάξει τιμηθῆναι, καὶ τέλος ἀξέρι τινὰ δοκεῖν ἐν τῷ ἑρμῶ, ὃν Ἀντίνοον ἔλεγεν εἶναι· καὶ ἔλέγετο εἰς τὸν οὐρανὸν ἀφορᾶν Ἀδριανός. cf. Dio Cass. 69 11.

παιδικὰ δῆτονως. ἔσι δὲ οὐδέτερον οὐ πληθυντικόν. τοῦτο δὲ τινες ἐπ' ἀγαθῷ ἑρωτός, τινὲς δὲ ἐπ' αἰσχροῦ λαμβάνουσι. τὸ δὲ παιδικὰ ἀντὶ τῆς ἐρώμενος. sch. A Vesp. 1021.

παιδικῶν· "τελευτῶν ἀπεσφάγη καὶ αὐτός, καὶ ἔκειτο πλησίον τῶν παιδικῶν θέαμα ἔνδοξόν τε καὶ ὑπερήφανον" Αἰλιανός φησι.

παιδικώτερον ἰλαρώτερον.

παιδίσκη ἢ θεράπαινα.

παιδνός παις, νέος.

παιδοκομοῦντα παῖδα τρέφοντα.

παιδολετῆρα παιδοφόνον.

παιδομαθῆ ἐκ παιδὸς ἡσχημένον· "ὄντα νέον μὲν, ὁριτῆς δὲ πλήρη καὶ παιδομαθῆ περὶ τὰ πολεμικά" (Polyb. 3 71).

Παιδοπολίτης· "Ὁρτιάγοντος ἐγεγόνει Παιδοπολίτης, προβαλὼν δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν δικαστῆς ἀπεδείχθη."

παιδοτρίβας ἀλείπτας, γυμνασάς.

παιδουργία παιδοποιία. S OR 1248.

παιδοῦσσα ἐγκύμων.

παίει τύπτει. Ἀριστοφάνης (Eq. 247) "παῖε παῖε τὸν ἀλιτήριον καὶ πανοῦργον καὶ ταραξιπόρρατον καὶ τελώνην καὶ φάρυγγα καὶ Χάρυβδιν.

παίειν. οὕτω λέγουσι τὸ πᾶν ὅτις συντόνως ποιεῖν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν (685) "ὁ δὲ νεανίας ἐς τάχος παῖε σρογγύλοισι τοῖς ῥήμασι."

Παιήονος ἱατροῦ τῶν θεῶν.

παιόλη· "ὦ παιόλη" (ANub. 1149?). Θεόν τινα πεποιήκεν, οἶον ἐκτροπὴν ἢ τινα τοιαύτην. ὡς ἂν εἴποι τις ὦ ἀδικία καὶ ἀποξέρησις. ἐπέλαξε τὸ ὄνομα δαίμονός τινος, σωματοποιήσας αὐτήν, παρὰ τὸ ἀπαιολεῖν καὶ κινεῖν καὶ ἀποσερεῖν.

παιόλημα κίνημα, ἀποπλάνημα, καὶ ἀπάτην τινά, πανοῦργημα· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (726) "ἔξευρετέως γὰρ νοῦς ἀποσερητικός καὶ παιόλημα."

Παίονες ἔθνος, καὶ Παιονία χώρα.

παιπάλη ἄλευρον ἀπὸ κριθῶν ἢ ἀπὸ κέγχρου. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (258) "λέγειν γενήσῃ κρόταλον, παιπάλη," ἀντὶ τοῦ τραχύς, δυσκατάληπτος, ἐπεὶ παίπαλα καλεῖται τὰ τῶν χωρίων δύσβατα.

παιπάλημα τὸν πανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοῖα.

παιπάλημα ὁ πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διό-

δους ἔχων. κυρίως δὲ τὸ λεπτόν ἄλευρον. sch. A Av. 430.

παιπαλώεις ὁ τραχύς.

παιπαλώδεις· "τὰς δὲ παιπαλώδεις γυναικας Κίρκας φασίμεν." cf. v. Κίρκη.

παιπανεΐα ἡ κενοδοξία.

παῖσαι παῖσαι, τύφαι.

παῖσατε, ὅπερ ἡμεῖς παῖσατε· "Ὀμηρος (9 251) "παῖσατε, ὥς χ' ὁ ξένος."

παῖσθεις τυπηθεῖς.

παῖς μοι Τριτογενῆς εἶη, μὴ Τριτογένεια. cf. v. Τριτογένεια.

Παισός (Hom. E 612) πόλις, καὶ Παισηνός ὁ πολίτης.

παῖσωμεν μετ' αὐτῆς συγχορεύσωμεν αὐτῇ (A Av. 661). καὶ αὐθις "καὶ ἔδνα ᾗτει, γενέσθαι βασιλῆς, τὸ τοῦ Μενάνδρου, ἵνα τι καὶ παῖσω, Τριχορυσία βασιλιννα, καὶ αὕτη δέσποινα εἶναι τοῦ πόντου ἐθέλουσα." cf. v. Τριχορυσία.

παιτῖτα (πετῖτα). Ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις, σημαίνει δὲ γνώρισμα αἰτήσεως παρὰ Ῥωμαίοις. "Χρυσάριος δὲ ὁ πραιπόσιτος παιτῖτα ἐπέζητει Θεοδοσίον τὸν βασιλέα" (Priscus?).

παιφάσσω φανεροποιῶ, ἡ ὁρμῶ.

παιώνυς ἱατρούς, καὶ ἀλαλαγμούς. καὶ παιωνίζεῖν τὸ ἀλαλάζειν.

παιώνειον ῥίζης φάρμακον.

παιώνιον ἱατροῦν, θεραπευτήριον. ἡ σωτήριον φάρμακον (sch. A Ach. 1211). καὶ (Julian. ep. 15) "παιωνίοις τισὶ φαρμάκοις" σωτηρίοις, ἱατρικοῖς, θεραπευτικοῖς. καὶ αὐθις "πύξιν αὐτ' ἐσθλὴν ὕδατος παιωνίης ἤλθεν ποθ' ἐρπύζουσα."

παιωνίστας εὐξάμενος καὶ τοῖς θεοῖς χάριν ὁμολογήσας· παιὼν γὰρ ἕννος χαριστήριος. sch. A Pac. 554.

παιώνος τοῦ ἕννου, Παίωνος δὲ τῆ ἱατροῦ.

Παῦτος ὁ Μινυόκιος χρηματίσας καὶ Εἰρηναῖος, Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς, περὶ τῆς Ἀλεξανδρείας διαλέκτου ἢ περὶ ἑλληνισμοῦ βιβλία ζ'· ἔσι δὲ κατὰ σοιχείον. περὶ Ἀττικῆς συνθηκῆς τῆς ἐν λέξει καὶ προσωδία βιβλία γ'· ἔσι δὲ κατὰ σοιχείον. περὶ ἰδιωμάτων τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Δωριδος διαλέκτου, περὶ ἁττικισμοῦ, καὶ ἄλλα πολλά. cf. v. Εἰρηναῖος.

πακτοῦν κλείειν, ἀσφαλίζεισθαι· "μοχλοῖσι τὰ προπύλαια πακτοῦν" Ἀριστοφάνης

Λυσισράτης (264).

Πακτυνὴ ὄνομα πόλεως.

Πακτωλὸς ὄνομα ποταμοῦ.

παλάθαι μᾶζαι σύκων. καὶ παλασίων τῶν πεπατημένων ἰσχυδων. παλάθαι δὲ καὶ εἶδος βοτάνης. ἢ τὰ ἐκ τρυγὸς πλάσματος. ἢ ἡ ἐπάλληλος θείσις τῶν σύκων. sch. A Pac. 573.

πάλαι ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν.

παλαιγενές πρεσβῦτα· Ἀριστοφάνης (Nub. 357) "χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαγενές." οὐχ ὡς σημῖον τινα προσηγόρευσε διὰ τὸν χρόνον· τοὺς γὰρ εὐθις ἀρχαίους καὶ παλαιούς ἐλεγον. ἀντὶ τοῦ ἀνύητε. καὶ Εὐριπίδης "ἀρχαῖον εἶρηκας" ἀντὶ τῆς εὐθις· "εὐεργετήσαι γὰρ τὸ σῶμ' οὐ βούλομαι."

παλαιόν τὸ πρὸ πολλῶν χρόνων, ὡς παρ' Ὀμήρῳ (Z 215) "ἡ ῥά νύ μοι ξένος πατριώδ' ἐσσι παλαιός." καὶ τὸ διεφθαρτός, ὡς τὸ "πολλὰ ἐν ἀμφιγύρῳ Ἰθάκῃ νέει ἡδὲ παλαιαί" (Hom. u 395).

παλαιόν. οἱ ῥήτορες ἐχρήσαντο τῷ παλαιῷ ἐπὶ ἀργυρίῳ ἐκ δανείσματος ὀφειλομένου. οὕτως Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβίου "καίτοι ἐ ἀποδεδώκει τῷ Κτησικλεῖ ν' παλαιός, ὥσπερ οὗτός φησι."

παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος (S Ai. 600) ἀντὶ τοῦ ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Παλαίπολις ὄνομα τόπου.

πάλαι πότ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλησιοί, ἐπὶ τῶν ποτ' ἀκμασάντων, νῦν δὲ ἀσθενῶν ὄντων.

παλαιίσμυσιν ἀντὶ τοῦ σφατηγῆμασι καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 701) "Φρυνίχον παλαιίσμυσιν." σφατηγοῦντος γὰρ αὐτῆς ἔτι· θῆσαν Ἀθηναῖοι, καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεκρῆσθῃσαν ὡς προδόντι τὸν πόλεμον. τινὲς δὲ τοῦτον κωμικὸν ποιητὴν λέγουσιν, ὃς κινούμενους τοὺς χοροὺς εἰσήγε καὶ παλαιότους ἐγένετο δὲ σφατηγός, ἐφ' οὗ πολλοὶ ἥμαρτον τῶν τραγικῶν καὶ ἄτιμοι ἐγένοντο.

παλαισὺς σπιθαμῆς, ἡ ἔμπαλιν.

Παλαισηνός. Παλαιστίνος δέ.

παλαισῆς ἀνταγωνιστής. (S Phil. 431) "σοφὸς παλαισῆς κείνος· ἀλλὰ καὶ σοφὰ γινώμην ἐμποδίζονται θυμῷ."

Παλαισίγη ὄνομα χώρας, καὶ Παλαιστίνος ὁ ἀπὸ Παλαιστίνης· "πολλοῖς δὲ σάθμοις ἀφῆλκεν ἡ Βαβυλὼν τῆς Παλαιστίνης."

παλαίερα τὸ γυμνάσιον· "εὐρὼν δὲ πε-

διον ἔπτιον καὶ καλὸν εἰς χρῆσιν ἵππων καὶ φύλαγος ἐκάθαιρε καὶ διέσκαπτε, καὶ τῷ πολέμῳ παλαίστρας ἐποίει."

παλαιάτατος ὁ παλαιός.

a Παλαιάτατος Ἀβυθηνός ἱστορικὸς Κυπριακὰ, Ἀθηναϊκὰ, Ἀττικὰ, Ἀραβικὰ. γέγονε δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης, παιδικὰ δὲ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, ὡς Φίλων ἐν τῷ ε' σοικεῖ τοῦ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίου α', καὶ Θεόδωρος ὁ Ἰλιεύς ἐν β' Τρωικῶν.

b Παλαιάτατος Ἀθήνησις ἐποποιός, υἱὸς Ἀκταίου καὶ Βοιοῦς· οὗ δὲ Ἰοκλέους φασὶ καὶ Μετανείρους, οὗ δὲ Ἑρμῆ. γέγονε δὲ κατὰ μὲν τινες μετὰ Φημιονόην, κατὰ δὲ ἄλλους καὶ πρὸ αὐτῆς. ἔγραψε δὲ κοσμοποιίαν εἰς ἔπη ε', Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος γονάς, ἔπη γ', Ἀφροδίτης καὶ Ἔρωτος φωνὰς καὶ λόγους, ἔπη ε', Ἀθηνᾶς ἔριν καὶ Ποσειδῶνος, ἔπη α', Ἀητοῦς πλόκαμον.

c Παλαιάτατος Αἰγύπτιος ἢ Ἀθηναῖος γραμματικὸς Αἰγυπτιακὴν θεολογίαν, μυθικῶν βιβλίον α', λύσεις τῶν μυθικῶς εἰρημύων, ὑποθέσεις εἰς Σιμωνίδην, Τρωικὰ, ἅ τινες εἰς τὸν Ἀθηναῖον τινὲς δὲ εἰς τὸν Πάριον ἀνήνεγκαν. ἔγραψε καὶ ἱστορίαν ἰδίαν.

d Παλαιάτατος Πάριος ἢ Πριηνεύς, γεγονὼς κατὰ Ἀρταξέρξην, ἀπίστων βιβλία ε'. τινὲς δὲ ταῦτα εἰς τὸν Ἀθηναῖον ἀναφέρουσι· πλὴν καὶ οὗτος ἔγραψε.

παλαιάτατος (Hom. τ 163) παλαιῶς καὶ ἀρχαίως, περὶ ἧς ἔφασαν ἔκπαιλοι μύθοις. παλαιῶ δοτικῇ.

παλάμει τέχναι, χεῖρες· ὧ παλάμαι θνητῶν, ὧ δύσημα γένη βροτῶν, οἷσι μὴ μέτριος αἰών."

παλαμᾶσθαι τεχνάζεσθαι. καὶ παλαμᾶσθω· (A Ach. 659) "πρὸς ταῦθ' ὅ τι χρὴ καὶ παλαμᾶσθω, καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω· τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον ζύμμαχον ἔξαι, κοῦ μήποθ' ἀλὼν κακὰ πρόσσων." καὶ αὐτὸς "ὅποῦα παλαμᾶται" ἀντὶ τῆς τεχνάζεται. καὶ ἀπ' ἀλαμνος παρ' Ὀμήρῳ (E 597) ὁ ἄτεχνος.

παλάμη τέχνη· Ἡρόδοτος (8 19) "ἔλεγε σφιν ὡς δοκεῖ ἔχειν παλάμην, τῇ ἐλπίζοι τῶν βασιλέως συμμάχων ἀποσῆσιν τὰς ἀρίστους."

παλάμη τῇ ἀρχῇ (an μηχανῇ).

Παλαμήδειος λόγος.

a Παλαμήδης Ἑλεατικὸς γραμματικὸς

κωμικὴν καὶ τραγικὴν λέξιν, ὀνοματολόγον, ὑπόμνημα εἰς Πίνδαρον τὸν ποιητὴν.

Παλαμήδης Ναυπλίου καὶ Κλυμένης, b Ἀργεῖος ἐποποιός. ἦν δὲ οὗτος ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως Ἀγαμέμνονος πρὸς μητρός, ἔσχε δὲ εὐφυῶς πρὸς τε φιλοσοφίαν καὶ ποιητικὴν, καὶ εὐρετῆς γέγονε τοῦ ζ' σοικείου καὶ τῆ θ' καὶ τῆ φ καὶ τοῦ χ, ψήφων τε καὶ πεσσῶν καὶ κύβων καὶ μέτρων καὶ ξαθμῶν. τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ ἠφανίσθη ὑπὸ τῶν Ἀγαμέμνονος ἀπογόνων διὰ βασκανίαν. ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιητὴν Ὀμήρον αὐτὸν τῆτο πεπονθέναι, καὶ μηδεμίαν τοῦ ἀνδρὸς μνήμην ποιήσασθαι.

ὅτι ἠφανίσθη τὰ Παλαμήδους ποιήματα διὰ βασκανίαν ὑπὸ Ὀμήρου. ἄπτεται δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀνδρῶν ὁ φθόνος, ὅς εἴθε μὴ παρεισέδω τῷ βίῳ, ἢ παρεισδὺς μὴ μὲ περιέσοιτο, ἐρρέτω δὲ καὶ ἀπέσω. ὅσα γὰρ δέδγηται τὴν καρδίαν (A Ach. 1), καὶ οἷα δέδορκα τῷ μακροῦ χρόνῳ. ἀλλ' "εἴ μοι βίος πανεπάρκιος, ὅμμι βάλοι δὲ μήποτ' ἐφ' ἡμετέροις ἐλπίσι βασκανίη" φησὶ τις τῶν παλαιῶν (AP 5 22).

παλαμναῖος φονεύς, ἢ μιαιφόνος· παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες, παρὰ τὴν παλάμην. καὶ Ζεὺς παλαμναῖος ὁ τοὺς τοιοῦτους τιμωρόμενος, καὶ προσροπαῖος ὁ προσρέπων τὸ ἄγος αὐτοῖς. Βάβριος (82 6) "οὐχὶ τὸν μῦν, εἶπεν· ἡ παλαμναία, δέδοικα μὴ μου τὴν δορὰν δάκην φεύγων· χαίτην δ' ἐμίλλε τὴν ἐμὴν καταισχύνειν." ὁ λέων φησὶ περὶ μνός. καὶ αὐθις (Procop. Arc. 12) "οὐκ ἀνθρωποὶ ἔδοξαν εἶναι ἀλλὰ δαίμονες παλαμναῖοι τινες." Αἰλιανός "ὁ δὲ πρὸ τῆς ἐς τοὺς πολέμους συμπλοκῆς, ὡς εἶδεν ἀπολλύμενόν οἱ τὸν λέων, ἐνετολήματο κακὸν κακῷ μεῖζον· ὁ παλαμναῖος ἄρα ἐκεῖνος σβέσαι. προσάττει ἔν τὴν ἄθλιον παρθένον δίχα τεμεῖν."

παλαμωμένων χειρῶν ἐργαζομένων.

παλαμῶν τεχνῶν, ἢ χειρῶν.

παλατῖνοι εἶδος ἄρτων, οὓς ἐφιλοτιμήσατο τῷ δήμῳ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας καθ' ὃν ὑπάτερε χρόνον, οὕτως ὀνομάσας αὐτοὺς οἷα ἐκ τοῦ παλατίου χορηγομένους. προσέθηκε δὲ τῆτοις καὶ κρέα καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον, ὧν μέχρι τινὸς ἡ πόλις ἀπῆλυνσε, τῶν ὑπ' αὐτοῦ ῥιφέντων φέρονσα τὰ γνωρίσματα. Codinus orig. CP 15.

παλεός (A Lys. 987) ὁ σκώπτης. τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἄφρονος.

παλεῦσαι ἑξαπατῆσαι, ὑπαγαγέσθαι. καὶ παροιμία "παλεῦει καλῶς τὴν ἀλώπεκα." καὶ παλεῦτρια περιεστὰ πλάνος. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι (1083) "καπαναγκάζει παλεῦειν ἐν δικτύῳ." εἰσάγει γὰρ ἐκτυφλοῦν τινὰ τῶν ὀρνέων καὶ ἱστᾷ ἐν δικτύῳ.

παλιγκάπηλος ὁ μεταπράτης.

παλίγκοτος ὀργίλος, συγγός, φοβερός, ἐναντίος. Ἀριστοφάνης (Pac. 390) "μὴ γένη παλίγκοτος ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν," ἤθουν μὴ ἐξ ὑποπροφῆς ὀργισθῆς, καὶ πάλιν μετανοήσης ἐφ' οἷς ἡμᾶς εὐεργετῆν διέγνως. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 280) "Κύπρις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα παλίγκοτος, ἐν δέ τι καλὸν ἔλλαχεν, ἐχθαίρειν τὰς σοβαρευομένας."

παλίγκυρτος ἀλιευτικὸν ἀγγεῖον. Πολύβιος "τῶν γὰρ πολεμίων αὐτομάτως καθάπερ ἐς παλίγκυρτον αὐτοὺς καθεϊκότων, δυνάμενος κρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν τοὺτους παρῆλπε."

παλίλλογα (Hom. A 126) παλισύλλεκτα.

παλιλλογία ταυτολογία.

παλιμβαλῆς ὁ ἀνάταυρα πεσών, ὁ ὕπτιος.

παλίμβιος ὡς ἐξ ἀναβιώσεως.

παλιμβολία ἡ εὐμετάβλητος γνώμη. Ἀγαθίας (2 6) "τῶν δέ γερατηγῶν πολλὴ μὲν ὑπῆρχε παρώταξις, πολλὰ δὲ φρουραὶ καὶ ἀγρυπνίαι καὶ ἀνὰ τὰ πλήθη περινοσήσεις, ἑλπίς καὶ δέος καὶ παλιμβολία."

παλίμβολον ἀβέβαιον, ἄπειρον. "τὸ γὰρ Σχυθικὸν εἶναι παλίμβολον" (Menand. p. 297 Nieb.).

παλίμβολος ἀδόκιμος, εὐμετάβλητος, ἀνελεύθερος. Κλήμης. δύναται καὶ ἀντὶ τῆ παλίμβουλος, ἐναντιόβουλος, ἐναντιογνώμων, ὡς καὶ παλίνδης ὄνομα.

παλιμπετής ὀπισθόρμητος.

παλίμφημα δύσφημα, κακά, ἐναντία.

παλινάγγελος ὀπίσω ἐπανελθὼν ἄγγελος.

παλινάγρετον (Hom. A 526) πάλιν καὶ αὐθις ὑσερόληπτον.

παλιναίρετα τὰ ἐπεσκευασμένα καὶ ὅσον ἐπίγνωμα, οὐ καινὰ δὲ οὐδὲ ὕγιᾳ.

παλιναίρετος Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτε ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει. μήποτε δὲ αἰρετὸν λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν Πολυεύκ-

κτον, ἐπειδήπερ συκοφαντῶν τινάς, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα τοῦτοις αὐτοῖς ἐβοήθει· ἢ ὅτι συκοφάντης ἄλως ἐζημιούτο, καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύετο λέγειν πρὶν ἀποτίσαι τὴν ζημίαν ἣν ὤφειλεν, ἔπειτα ἀποτίσας τὴν ζημίαν πάλιν ἔλεγεν. ἐκάλουν δὲ τοὺς τοιοῦτους παλιναιρέτους. ἀλλὰ καὶ τὰς ἀποχειροστονηθέντας ἀρχὴν τινα ἄρχειν καὶ πάλιν χειροστονηθέντας. Πίνδαρος δὲ ἐν διθυράμβοις ἐπὶ τῶν καθαίρεθέντων οἰκονομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων ἐχρήσατο τῇ λέξει. Harp.

παλινδικεῖ ἐπισυνάπτει δίκην· "καὶ παλινδικίαν διδὼς τοῖς ἀδίκως καταδικασθεῖσι."

παλινδρομος ὀπισθόρμητος· "πέμψας αὐτῷ μᾶς κ' παλινδρόμους ἀπέλαβε."

παλινδρομῶν ὑποσφύγων.

παλινოდία ἐναντία ὁδός, παλινωδία δὲ ἐναντία ῥοή, ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις. καὶ ῥῆμα παλινωδῶ. καὶ παροιμία "ἄδων παλινωδίαν."

παλινόρσος (Hom. Γ 33) ὀπισθόρμητος.

παλινωσῆσας ἐπανελθὼν.

παλίνσκιον Ἰσάϊος μὲν ἀντὶ τοῦ σίσκιον, Ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν. καὶ Σοφοκλῆς "χειμῶνι παλινσκήν" ἀντὶ τῆ ζοφεῶ. Harp.

παλινσκήν σκοτεινῷ· τὸ γὰρ πάλιν ἐπίτασιν θηλοῖ, ὡς παλιγκάπηλος καὶ παλίμπτωτος. ἡ κοινὴ συνήθεια παλίνσκια λέγει τὰ μὴ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενα πεδία.

παλιντροπέλον ἀντίστροφον, ἐναντίον, ἀντεστραμμένον.

παλιντριβῆ. Σοφοκλῆς (Phil. 446) "πῶς οὐδὲν κακὸν ἀπώλετο, ἀλλ' εὖ περιελλοῦσιν αὐτὰ δαίμονες, καὶ πως τὰ μὲν πανούργα καὶ παλιντριβῆ χαίρουσ' ἀνασφρόντες ἐξ Ἀδᾶ, τὰ δὲ δίκαια καὶ τὰ χρήζ' ἀποσέλλουσ' αἰεῖ."

παλίντροπος ὀπισθόρμητος. (AP 9 61) "γυμνὸν ἰδῶσα Λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο παῖδ' ἐὼν ἐς πάτρην ὠκὺν ἰέντα πόδα."

παλίνωρον παλινόρμητον. διπλῶν ἐποίησε τὸ ἀνάπαλιν ὁρμώμενον ποιεῖν. Ἀριστοφάνης (Ach. 1178) "τὸ σφυρὸν παλίνωρον ἐξέχόκκισε."

παλίουρος (Eur. Cycl. 394) εἶδος φυτῆ ἀκανθώδους.

παλιρρόθιον (Hom. ε 430, ι 485) ἐς τὴν πίσω ἐφωρημένος.

παλίρροια.

παλίωξις (Hom. M 71) ἡ ἐξ ὑποστροφῆς

δίωξις, ὅταν οἱ φεύγοντες μεταβαλλόμενοι διώκωσιν. Ἀγαθίας (1 22) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι σφᾶς αὐτὸς ἐξελέξαντες ὑπηγνίσαντο τοῖς διώκουσιν ἀντιμέτωποι, καὶ παίοντες ἀφειδῶς ἀντὶώθουν, καὶ ἐς παλῶξιν τὰ τῆς φυγῆς μετεχώρει."

παλλάδιον. τῷτο ἦν ζῴδιον μικρὸν ξύλινον, ὃ ἔλεγον εἶναι τετελεσμένον, φυλάττον τὴν βασιλείαν τῆς Τροίας· ἐδόθη δὲ Τρωὶ τῷ βασιλεῖ κτίζοντι τὴν πόλιν ὑπὸ Ἀσίου τινὸς φιλοσόφου καὶ τελεσῶ· διὸ δὴ εἰς τιμὴν Ἀσίου τὴν ὑπ' αὐτοῦ βασιλευμένην χώραν, πρότερον Ἡπειρον λεγομένην, Ἀσίαν ἐκάλεσεν. οἱ δὲ ποιητικῶς γράψαντες ἐκ τῆ ἀέρος εἶπον τὸ παλλάδιον τοῦτο κατενεχθῆναι τῷ Τρωὶ βασιλεύοντι Φρυγῶν. τοῦτο Διομήδης καὶ Ὀδυσσεύς, ὅτε τὴν πρεσβείαν ἐποιήσαντο πρὸς Πρίαμον, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσύλησαν, προδεδωκυίας αὐτὸ Θεανοῦς τῆς τῆ Ἀντήρορος γυναικός, ἱερείας τυγχανούσης καὶ φυλαττέσης αὐτό· ἦσαν γὰρ ἀπὸ χρησιμοῦ καὶ Ἀντήρορος μαθόντες ὅτι, ἕως οὐ μένει τὸ παλλάδιον ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀσύλευτος ἔσται ἡ βασιλεία τῶν Φρυγῶν. πολλὴ τοίνυν μεταξὺ Αἴαντος καὶ Ὀδυσσεὺς ἐκινήθη ἔρις, τίς τοῦτο εἰς τὴν ἰδίαν ἀπενέγκοι πατρίδα, δικαζόντων αὐτοῖς τῶν ἄλλων βασιλέων καὶ προμύχων. πολλῶν τοίνυν μεταξὺ λόγων κινήθεντων, καὶ γενομένης ὀφίας, ἔδοξεν αὐτοῖς παρυθέσθαι καὶ βρέτας ἀνέστη, μέχρις ἂν γένηται πρῶτῃ. καὶ τούτῃ γενομένης, διὰ τῆς νυκτὸς εὐρέθη ὁ Αἴας ἐσφαιγμένος ἀδήλως. ὑπενόησεν δὲ δόλῳ φρονέσαι αὐτὸν τὸν Ὀδυσσεύς, καὶ φιλονεικῆσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀπέπλευσαν. cf. Cedrenus et Malala.

Παλλάδιος Παλλαδίου Μεθωναῖος σοφιστῆς (γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως) περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν, διαλέξεις, λόγους διαφόρους, Ὀλυμπιακὸν πανηγυρικὸν δικανικόν.

παλλαδίῳ χρυσοῦμένων (A Ach. 546). ἐν ταῖς πρῶταις τῶν τριήρων οἱ Ἀθηναῖοι ἀγύμναστα τινα ξύλινά τῃ Ἀθηνᾷ κατήιδον, ὧν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν.

παλλακή. παλλακίς δέ.

παλλάντιον τὸν βασιλικὸν οἶκον.

παλλάς παρθένος μεγάλη. ἔσι δὲ ἐπίθeton Ἀθηνᾶς, ἀπὸ τοῦ πύλλειν τὸ δόρυ, ᾗ ἀπὸ τοῦ ἀνθρωπίνου Πάλλαντα, ἕνα τῶν Γιγάντων.

πάλλει κινεῖ, σείεται, ἄλλεται. "καὶ ἐπὶ τῷδε τὸν θυμὸν συνελέξατο ὁ βάρβαρος, καὶ τοῦ πάλλεσθαι ὑπὸ τῷ τρόμῳ ἔληξε."

Παλληναῖος ὁ ἀπὸ Παλλήνης χώρας.

Παλληνεύς. Παλλήνη δημὸς τῆς Ἀντιοχίδος. τὸ δὲ ἐκ τόπου ἐπιρρημα Παλλήνηθεν, ὃ δὲ δημότης Παλληνεύς. ὅτι δὲ ἔσι καὶ ἐν Θράκῃ Παλλήνη γινώσκον. Harp.

Παλληνικὸν βλέπειν ἀντὶ τῷ γενναίῳ. Παλλήνη δὲ δημὸς τῆς Ἀττικῆς, ἐνθα Πεισιρράτῃ βελομένῳ τυραννεῖν καὶ Ἀθηναίοις μὴ βουλομένοις συνέστη πόλεμος. βλέπειν δὲ Παλληνικὸν βούλεται εἰπεῖν ὁμοίως διακεῖσθαι καὶ τραχέως ἔχειν πρὸς τὸν ἐχθρὸν ὡς πάλοι πρὸς Πεισίπρατον τὸν τύραννον, ἥνικα συνεστήσαμεν ἐν Παλλήνῃ τὴν μάχην. ἡ Βαλλήνη, κατὰ συγγένειαν τοῦ β πρὸς τὸ π, παρὰ τὸ βύλλειν λίθοις· θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι δεῖ ζητεῖν τὸν ἐχθρὸν καὶ λιθολευσεῖν αὐτόν. sch. A Ach. 233.

παλλόμενον ἁλλόμενον, κληρούμενον.

παλμικὸν οἰώνισμα, ὅπερ Ποσειδῶνιος συνεγράψατο· οἶον, ἐὰν πύλλῃ ὁ διεξὶς ὀφθαλμός, τότε σημαίνει. cf. v. οἰώνισμα.

παλμός τρόμος, σεισμός.

Παλμουλάριος ὄνομα κύριον.

πάλος κληρός· "ὃ δὲ Δαρεῖος τοῦτους κελεύει πάλλεσθαι· παλλομένων δὲ λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος" (Herodot. 3 128).

παλτὰ τὰ δόρατα· (X Anab. 1 8 3) "ὃ δὲ Κύρος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον τὰ παλτὰ ἐπὶ τὰς χεῖρας ἔλαβε," καὶ Ἀρριανὸς "ἐξηκόντιζον εἰς τοὺς προμαχομένους τοῦ τείχους οἱ μὲν παλτὰ οἱ δὲ λίθους οἱ δὲ τοξέματα." (X Anab. 5 4 12) "ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχων παλτὸν ὡς ἐξάπην, ἔμπροσθεν μὲν λόγχην ἔχον, ὀπισθεν δὲ αὐτοῦ τοῦ ξύλου σφαιροειδές."

παλτάρια σεμίδαλις.

παλυνομένης λευκαινομένης· "τῆς χώρας τῶν Σκυθῶν θαμὰ νικετῶ παλυνομένης," cf. v. νικετός.

πάμβυξ καὶ παμβακίς τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον βαμβάκιον· (AP 6 254) "καὶ τὴν τρυτοδόκην κοιτῆρα παμβακίδων."

πάμβορον κύκορμον· Ἰώσηπος (A. I. 5 8 6) "τὸ πάμβορον γεγενήκει βορὰν ἥδεϊαν ἐξ αὐτῆς," τὸν λέοντα σημαίνων καὶ κηρίᾳ μέλιτος.

παμβορώτατον.

Παμβωτάδης. Παμβωτάδαι δημὸς τῆς Ἐρεχθίδος. Harp.

παμμάχιον παγκράτιον.

παμμήσορα πάντων τεχνίτην.

πάμπαν παντελῶς. Δράκων δὲ ὁ Στρατονικεὺς συναλοφὴν εἶναι φησιν ἐκ τῆ παντάσῃ.

παμπήδην παντελῶς.

παμπησίαν πῦσαν τὴν χτήσιν· (A Eccl. 895) "σὺ δ' ὡ Σίκων καὶ Ξεόφανες, αἵρεσθε τὴν παμπησίαν."

πάμπλεισος.

παμπλήγδην.

παμπληθεῖ. καὶ πᾶμπληθες ἀντὶ τῆ πολυ.

παμπληθεῖς πᾶν πολλὰς.

Παμπόλη ὄνομα πόλεως.

παμπόλλη ἡ πολλὴ καὶ ποικίλη.

a Παμπρέπιος Παροπολίτης, ἐπὼν ποιητῆς, ἀκμιάσας κατὰ Ζήνωνι τὸν βασιλέα, ἔγραψεν ἐτυμολογιῶν ἀπόδοσιν, Ἰσαυρικὰ καταλογάδην.

b Παμπρέπιος. οὗτος μέγα παρὰ Ζήνωνι ἐδυνήθη, γένος μὲν ὦν Θεβαῖος τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον, φύσει δὲ πρὸς ἅπαντι διεξιῶ χρησάμενος ἔρχεται εἰς Ἀθήνας, καὶ παρὰ τῆς πόλεως γραμματικὸς αἵρεθεῖς συχνά τε ἐπιιδευσεν ἔτη, καὶ ἐπιιδεύθη ὁμοῦ ὅσα ἦν σοφώτερα ὑπὸ τῷ μεγάλῳ Πρόκλῳ. διαβολῆς δὲ αὐτῷ πρὸς Θεαγέντην τινὰ τῶν ἐκεῖ δυνάμενος συζήτησιν ἐβρισθεῖς ὑπ' ἐκείνου, καὶ μελίζοντος ἡ ἔρρηγν διδασκαλὸν ὑπ' αὐτοῦ πειραθεῖς σκευωρίας, ἤλθεν εἰς Βυζάντιον, τὰ μὲν ἄλλα ἀγαθὸς καὶ χρηστὸς φαινόμενος, ὡς δὲ ἐν χριστιανὸς πάντας ἐχάθη πόλει τὸ Ἑλληνικὸν αὐτοῦ τῆς θρησκείας, οὐκ ἔχον ὑπόκρισιν ἀλλὰ μετὰ παρησείας προδήλως δεικνύμενον, εἰς τὴν τῆ καὶ ἕτερα τῆς ἀρρήτου σοφίας εἰδέναι ὑπόνοιαν ἦγε. συσταθέντα δὲ αὐτὸν ὁ Ἰλλους ἡδέως δέχεται, καὶ τι καὶ δημοσίᾳ ποίημα ἀναγνόντα λαμπρῶς τε ἐτίμησε καὶ σύνταξιν ἔδωκε, τὴν μὲν αὐτὸς ἰδίᾳ, τὴν δὲ ὡς διδασκάλῳ καὶ ἐκ τοῦ δημοσίου. καὶ ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Ἰσαυρίαν, οἱ βυσκαῖνοι αὐτῷ συνθέτες διαβολήν, τὴν τε ἐκ τῆς θρησκείας καὶ ὅτι μαγισανέου καὶ μαντινέου τοῦ Ἰλλῶ κατὰ τῆ βασιλείας, πέθονσι τὸν Ζήνωνι καὶ τὴν Βηρίαν, τότε μέγιστον δυναμένην, τῆς πόλεως ἐκπέμψαι. καὶ ὁ μὲν ἐς Πέργαμιον ἔρχεται τῆς Μυσίας· Ἰλλους δὲ πυθόμενος κατὰ τὴν αὐτοῦ πρόφασιν ἐληλάσθαι τὸν ἄνδρα, πέμψας ἀναλαμ-

βάνει αὐτὸν ἐς Ἰσαυρίαν, καὶ σύμβουλόν τε αὐτὸν καὶ σύνοικον ποιῆται, καὶ ἦν γὰρ πολιτικῆς συνέσεως ἔμπειρος, καὶ τὰ τῆς ἀρχῆς αὐτῷ, πρὸς ἃ μὴ σχολὴν ἦγε, διοικεῖν ἐπέτρεπεν, ἐλθὼν τε ἐς Βυζάντιον συμπάρελαβεν αὐτόν. καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ Μαρκιανῶς σύζυσις, ἀποροῦντα τὸν Ἰλλουν αὐτὸς ἐπεθύρουνε, καὶ τοσοῦτόν γε εἰπὼν, ὅτι τὰ τῆς προνοίας μεθ' ἡμῶν ἐστὶ, παρέσχεν ὁποσίαν τοῖς τότε ἐπακούουσιν ὡς ἐκ τινος ἀδήλου ταῦτα θειάζοι προγνώσεως. καὶ ἐκβάντος ὡσπερ δὴ καὶ ἐξέβη τοῦ τέλους, πρὸς τὴν τύχην τὸν ἐκείνου λόγον συμβάλλοντες αὐτὸν πάντων αἰτίων, οἷα φιλεῖ ὁμιλος, μόνον ἐπιλάμβανον τῶν παραδύξεως αὐτοῖς ἀποβαίνειν δοκούντων. οὕτω μὲν οἱ σώφρονες περὶ αὐτοῦ εἶκαζον· εἰ δέ τι καὶ ἄλλο ἦν, ἕτε ἰσχυρῶς ἀνελεῖν ἔχω οὔτε πεῖθεσθαι. ἀλλ' ὁμοίως καὶ μέγα καὶ ἐλάχισον αὐτῷ πρώτῳ ἀνεκοινοῦτο. καὶ τότε τοῖνον λαβὼν αὐτὸν εἰς Νίκαιαν ἦκε χειμᾶσων, εἴτε τὴν ἐκ τοῦ δήμου δυσχέριαν ἐκκλίνων, εἴτε ἐπὶ ταῖς σφαγαῖς τὸν ἔχοντα τὴν πόλιν ἐκτρέπεσθαι δαίμονα πρὸς ὀλίγον ἐθέλων. Malchus p. 270 Nieb.

ὅτι ὁ Ἰλλος φιλόλογος ὢν ὑπὸ παρθεσίαν ἀνδρῶν λογίων διεξοδικὸν περὶ ψυχῆς ἐβόλετο ἀκοῦσαι λόγον. πολλῶν δὲ τῶν παρατυχόντων πρὸς πεῦσιν αὐτοῦ ποικίλα φιλοσοφημάτων, ἐπειδὴ ἐξ ἀσυμφωνίας ὁ λόγος ἀσύστατος ὤφθη, Μάρσος ἐφη δύνασθαι Παμπρέπιον τὸ προσβληθὲν ἀδιαπτῶτως ἐπιλύειν. ἦν δὲ οὗτος μέγας τὴν χροίαν, εἰδεχθῆς τὰς ὥσεις, γραμματικῆς τὴν ἐπιστήμην, ἐκ Πανὸς ὀρμώμενος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ, πολὺν χρόνον κατ' ἐπιγαμίαν διατρέψας ἐν Ἑλλάδι. ἀγθεῖς οὖν παρὰ Μάρσῳ πρὸς Ἰλλον, καὶ διελθὼν λόγον περὶ ψυχῆς ἐκ χρόνου πεφροντισμένον κομπῶς, ἐπεὶ ὁ οὐκ εἰδὼς τοῦ εἰδότος ἐν ἐκ εἰδόσιν, ὡς εἶπε Πλάτων (Gorg. p. 459 D), πιθανώτερος ὑπάρχει, φανακισθεὶς Ἰλλος μεμεριμημένην σιωπὴν λογιώτερον αὐτὸν πάντων ἔκρινε τῶν παιδευτῶν τῆς Κωνσταντινῆς. διὸ καὶ πολλὴν δούς αὐτῷ ἐκ τῶν δημοσίων πυραμυθίαν, τὸς φοιτῶντας ἐκ τῆς ἡμετέρας κατ' ἐκλογὴν ἐκέλευσε παιδεύειν. ἡ μὲν οὖν εὐδαιμονία τούτου τοιαύτην ἀφορμὴν λαβοῦσα πολλῶν αἰτίᾳ ἀτυχημάτων γέγονε τῇ πολιτείᾳ. Damascius?

ἦν δὲ ὁ Παμπρέπιος Αἰγύπτιος, ποιητῆς δὲ ὢν καὶ πρὸς ποίησιν εὐφυῆς ἀρίτετος καὶ

Ἀθήναζε, κατὰ τὴν ποιητικὴν ἐπιτήδευσιν τὰ ἀναγκαῖα τῷ βίῳ προσποριούμενος. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι γραμματικὸν αὐτὸν ἐποίησαντο καὶ ἐπὶ νέοις διδάσκαλον ἔστησαν. ὃ δὲ φιλότιμος ὢν καὶ οὐδενὸς ἐθέλων δευτέρως φαίνεσθαι ἀμιλλώμενος ἦν πρὸς ἅπαντας, πλὴν Πρόκλου μόνου καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων, τοῦ δὲ οὐχ οἷός τε ἦν οὐδὲ ὑπτεσθαι τῆς σοφίας. περὶ δ' οὖν τὴν ἄλλην προπαιδείαν οὕτω διεπονεῖτο καὶ ἐς τοσοῦτον διεγυμνάζετο ὁ Παμπρέπιος, ὥστε ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ λογιμώτατος εἶναι ἔδοξε καὶ πολυμαθέστατος τῶν αὐτόθι παιδείας μετεिल्χότων, Πλουτάρχου τε τοῦ Ἱερίου (an Νεσορίᾳ), ἀνδρὸς Ἀθηναίου, καὶ Ἀλεξανδρεῶς Ἑρμείου τοῦ ῥήτορος, ὃν τὸ κλέος ὑπερβαλεῖν ἐσπονδύκει τῆς πολυμαθίας. τέως μὲν τοίνυν ἐτιμᾶτο πρὸς τῶν Ἀθηναίων οἷα διδάσκαλος ἐκ ἀγενεῆς· μετὰ δὲ ταῦτα ἀρχὴ ἑτέρων πραγματῶν αὐτὸν διαδέχεται μεγίστων τε καὶ κακίστων, ἵνα μάθωμεν τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς ἐλεγχούσας ἐκάστοτε τῶν ψυχῶν τὰς παντοίας προαιρέσεις οὐδεμιᾶς ἥτιον μέθης συμποτικῆς. Damasc. Phot. p. 346 b.

παμφαῆς ἡ πᾶσι φαίνουσα, φαιδράτης.

Παμφίλῃ Ἐπιδανρίᾳ σοφῇ, θυγάτηρ Σωτηρίδου, οὗ λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντάγματα, ὡς Διονύσιος ἐν τῷ λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας, ὡς δὲ ἕτεροι γεγράφασι, Σωκρατίδα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἱστορικὰ ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις λγ', ἐπιτομὴν τῶν Κτησίον ἐν βιβλίοις γ', ἐπιτομὰς ἱστορίων τε καὶ ἑτέρων βιβλίων παμπλείας, περὶ ἀμφισβητήσεων, περὶ ἀφροδισίων καὶ ἄλλων πολλῶν.

Παμφιλίδας Ῥοδίον ναύαρχος, ὃς ἐδόκει πρὸς πάντας τὰς καιρὸς εὐνομοσώτερος εἶναι τοῦ Πανσιεράτου διὰ τὸ βαθύτερος φύσει καὶ σωσιμώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος ὑπάρχειν. ἀγαθοὶ γὰρ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἀλλ' ἐκ τῶν συμβυιώντων ποιῆσθαι τὰς διαλήψεις. Polyb. 21 5.

Πάμφιλος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς Ἀριζόρχιος, ἔγραψε λειμῶνα (ἔστι δὲ ποικίλων περιοχῇ), περὶ γλωσσῶν ἥτοι λέξεων βιβλία ςε' (ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ε' στοιχείου ἕως τῷ ω'· τὴν γὰρ ἀπὸ τοῦ α' μέχρι τοῦ δ' Ζωπυρίων ἐπεποιήκει), εἰς τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα, καὶ τὰ καλούμενα Ὀπικά, τέχνην κριτικὴν, καὶ ἄλλα πλείεα γραμματικά.

Πάμφιλος Ἀμφιπολίτης ἢ Σικυνώσιος ἢ Νικοπολίτης, φιλόσοφος, ὁ ἐπικληθεὶς φιλοπράγματος, εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον, τέχνην γραμματικὴν, περὶ γραφικῆς καὶ ζωγραφῶν ἐνδόξων, γεωργικὰ βιβλία γ'.

Πάμφιλος, οὗτος αἰετῆμετρα ἔλεγεν ἐν τοῖς πότοις, "ἔχει πιεῖν μοι, καὶ τὸ πέρδικος σκέλος," "ἀμίδα δότω τις, ἢ πλικῶντά τις δότω." οὕτως Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς (p. 4).

Πάμφιλος δημαγωγὸς Ἀθήνησι καὶ ἐκλεπτε τὰ τοῦ δήμου, καὶ φωραθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ κατελύθη, ὡς φησὶν Ἀριστοφάνης (Plut. 174).

πάμφορος παντοῖα φέρων.

πάμψυχος ὁ Ἀμφιάρεος, ὅτι πασῶν τῶν ψυχῶν ἀνάσσει ἐν Ἀδου. ἢ ὁ διασώσας πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. ἢ ὁ διὰ παντὸς τὴν ψυχὴν σώζων, ὃ ἔστιν ἀθάνατος. sch. S. El. 841.

Πάν ὄνομα θεοῦ Ἑλληνικοῦ, τραγοσκελῆς, φιλέρημος, ἀπράγμων, καὶ μόνον ἔχων νεβρίδιον καὶ καλαυρόπιον καὶ σερήγιον. Artemid. 4 72.

Πάν Πανός. ὅτι Αἰώωπος ὁ Μιδριδάτης --- φίλτρα. cf. v. Αἰώωπος.

πᾶν. τὸ πᾶν ἐστὶν ὃ τε κόσμος, καὶ καθ' ἕτερον τρόπον τὸ ἐκ τῷ κόσμῳ καὶ τοῦ ἔξωθεν κενοῦ σύστημα. ὁ μὲν οὖν κόσμος πεπερασμένος ἐστὶ, τὸ δὲ κενὸν ἄπειρον. τῶν δὲ ἀξέρων τὰ μὲν ἀπλανῇ συμπεριφέρεσθαι τῷ οὐρανῷ, τὰ δὲ πλανώμενα κατ' ἰδίαν κινήσεις κινεῖσθαι. τὸν δὲ ἥλιον λοξὴν τὴν πορείαν ποιῆσθαι διὰ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, ὁμοίως δὲ τὴν σελήνην ἐλικοειδῇ. εἶναι δὲ τὸν μὲν ἥλιον εἰλικρινὲς πῦρ, καὶ μεζζονα τῆς γῆς καὶ σφαιροειδῇ ἀναλόγως τῷ κόσμῳ. πῦρ μὲν ἐν εἶναι, ὅτι τὰ πυρὸς πάντα ποιεῖ, μεζζω δὲ τῆς γῆς τῷ πᾶσι ἐπ' αὐτῇ φωτίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. καὶ τὸ τὴν γῆν δὲ κωνοειδῇ σκιά ἐπιβάλλειν τὸ μεζζονα εἶναι σημαίνει, πάντοθεν τε βλέπεσθαι διὰ τὸ μέγεθος. γεωδεξέραν δὲ τὴν σελήνην αἶτε καὶ προσγειοτέραν οὖσαν. τρέφεσθαι δὲ τὰ ἔμπυρα ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα ἄερα, τὸν μὲν ἥλιον ἐκ μεγάλης θαλάττης, νοερόν ὄντα ἄναμμα, τὴν δὲ σελήνην ἐκ ποτίμων ὑδάτων, ἀερομετῇ τευχάνουσαν καὶ πρόσγειον ἔσαν, τὰ δὲ ἄλλα ἀπὸ γῆς. δοκεῖ δὲ αὐτοῖς σφαιροειδῇ εἶναι καὶ τὰ ἄερα καὶ τὴν γῆν ἀκί-

νητον οὖσαν. τὴν δὲ σελήνην ἐκ ἴδιον ἔχειν φῶς, ἀλλ' ἀπὸ ἡλίου λαμβάνειν ἐπιλαμπομένην. ἐκλείπειν δὲ τὸν ἥλιον ἐπιπροσθούσης αὐτῷ τῆς σελήνης κατὰ τὸ ἐφ' ἡμῶς μέρος· φαίνεται γὰρ ὑπερχομένη ταῖς συνόδοις, καὶ ἀποκρύπτουσα αὐτὸν καὶ πάλιν παραλλάττουσα· γνωρίζεται δὲ τῷτο διὰ λεκάνης ὕδωρ ἐχοῦσης. τὴν δὲ σελήνην ἐπιπίπτουσιν εἰς τὸ τῆς γῆς ἀποσκίασμα. ὅθεν καὶ ταῖς πανσελήνοις ἐκλείπειν, καίπερ κατὰν διάμετρον ἰσαμένην κατὰ μῆνα τῷ ἡλίῳ, ὅτι κατὰ λοξοῦ ὡς πρὸς τὸν ἥλιον κινουμένη παραλλάττει τῷ πλάτει, ἢ βορειότερα ἢ νοτιωτέρα γινόμενη. ὅταν μέντοι τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τῶν ἡλιακῶν καὶ τῶν διὰ μέσων γένηται, εἴτα διαιμετρήσῃ τὸν ἥλιον, τότε ἐκλείπει. γίνεται δὲ τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τῶν ἡλιακῶν καὶ τῶν διὰ μέσων, ἐν χηλαῖς καὶ σκορπίῳ καὶ κριῷ καὶ ταύρῳ. Diog. L. 7 143.

παναγές καθαρὸν· ἄγος γὰρ καὶ ἄγνεια καὶ μύσος, κατ' ἀντίφρασιν. "ἢ δὲ ἔθει, καὶ πᾶσαι μετ' αὐτῆς ἄρρηφοί καὶ παναγείς γυναικες, καὶ πολλὸν χρόνον ἔκκληξις αὐτὰς κατεῖχε καὶ σκότος." Aelianus?

- παναθήναια Ἀθήνησιν ἑορτὴ ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θεσέως γενομένῳ συνοικισμῷ, πρῶτον ὑπὸ Ἐριχθονίου τοῦ Ἡφαίστου καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ὕστερον δὲ ὑπὸ Θεσέως συναγαγόντος τοὺς δῆμους εἰς ἄστυ. ἄγεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ ἐῖτων, καὶ ἀγωνίζεται καὶς Ἰσθμία οὐ πρεσβύτερος καὶ ἀγένειος καὶ ἀνὴρ. τῷ δὲ νικῶντι δίδεται ἄθλον ἔλαιον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ὁ νικῶν σεφανῆται ἐλαίῳ πλεκτῇ.
- παναθήναια. διττὰ παναθήναια ἦγετο Ἀθήνησι, τὰ μὲν καθ' ἕκασον ἐνιαυτόν, τὰ δὲ διὰ πενταετηρίδος, ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν. ἦγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος ὁ Ἡφαίστος. τὰ δὲ παναθήναια πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο. Harp.

- Παναίτιος Ῥόδιος, ὁ πρεσβύτερος, φιλόσοφος, οὗ πολλὰ ἐν φιλοσόφοις λόγος. φέρεται αὐτοῦ βιβλία φιλόσοφα πλεῖστα.

- Παναίτιος ὁ νεώτερος, Νικαγόρας, Ῥόδιος, φιλόσοφος ζωικός, Διογένης γνώριμος, ὃς καθηγήσατο καὶ Σκιπίωνος τοῦ ἐπικληθέντος Ἀφρικανοῦ μετὰ Πολύβιον Μεγαλοπολίτην. ἐτελεύτησε δ' ἐν Ἀθήναις.

πανάκεια (A Plut. 702) θεραπεία, καὶ ὄνομα θεᾶς.

Πάννακτος πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς

καὶ τῆς Βοιωτίας. Θουκυδίδης δὲ (5 42) καὶ οὐδετέρως καλεῖ τὸ χωρίον, Μένανδρος δὲ ἄρρενικῶς. Harp.

παναλκῆς ἰσχυρότατος.

πανάνυτον πάντα δυνατόν.

πανάνυτος ἀνήκοος.

Πανάρεια.

Παναρισίδης ὄνομα κύριον.

παναρχέος τοῦ μεγάλου καὶ δυνατοῦ. ἡλίου δὲ παναρχέος (Callim. ap. sch. Pind. Nem. 1 3) τοῦ πανταχῇ λάμποντος.

παναρμόνιον πάντοθεν ἡρμουςμένον.

παναρμόνιον ἐξ ὅλου τεταγμένον· ἀρμονία γὰρ ἡ εὐτακτος ἀκολουθία.

παναυγῆς πᾶν λαμπρόν.

παναώριος· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 264)

"καὶ γὰρ που λαγόνεσσι ῥυτίς παναώριος ἦδη," πρὸ τῆς ὥρας.

πανδαισία· (A Pac. 563) "ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ εἶφος αὐτῶν, καὶ πυκνὸν καὶ γοργόν ὥσπερ μῦξα καὶ πανδαισία." πανδαισία ἡ θαυσιλὴ καὶ κραταῖα εὐωχία, μῦξα δὲ ἐξιν ὁ σφιγνὸς ἄρτος. ἡ πανδαισία ἐξιν ὅταν δεῖπνον ἕκαστος αὐτῷ χομιζὼν κατατιθῇται καὶ πάντες πάντων μετέχωσιν. ἡ πανδαισία ἡ πάντα ἔχουσα ἀφθονα καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί.

πανδαισίας πολυτελοῦς τραπέζης, εὐωχίας.

πανδαισίον πολυτελὲς τράπεζα.

πανδαμάτωρ πάντας ὑποτάσσει.

πανδέκται· "οὐκ ἐπέσειλα, ἵνα μὴ εὐθὺς ὑπόσχω τοῖς πανδέκταις τοῖς ἀποσμιλεύουσι τὰ ὀνόματα" (Synes. ep. 100).

Πανδελετίους γνώμης, τρεῖς δυστρόπως, ἐπεὶ Πανδέλετος συκοφάντης ἦν καὶ φιλόδικος καὶ γράφων ψηφίσματα· καὶ ἦν εἰς τῶν περὶ τὰ δικαστήρια διατριβόντων. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Κρατῖνος ἐν Χείρῳσι. sch. A Nub. 921.

πανδερκεῖς πάντα ὀρῶντες.

πανδημεῖ· "πότερον πανδημεῖ ἐξεληλάκυσιν, ἢ τοὺς ἀπομάχους σφῶν οἴκοι κατέλιπον;" "πανδημεῖ δὲ καὶ παγγενεῖ ἦλθον οἱ Ἀνδοὶ παρακαλοῦντες" (cf. v. Ξάνθος).

πάνδημος Ἀφροδίτη. οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγοράν, διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον σινάγεσθαι τὸ παλαιὸν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ὡς ἐκάλουν ἀγοράς. ἐξὶ δὲ τὸ πάνδημον πάγκοινον. Harp.

πανδήμου παντός τοῦ πλήθους, ἢ παν-
τός τῶν δημῶδες καὶ ἀγελαῖες ὄχλους. "Ἐταῖρα
ὄνομα, οὐκ ἐκ τοῦ πανδήμου καὶ ἀσελοῦς
ἐπιτηδεύματος."

πάνδια ἐορτή τις Ἀθήνησι μετὰ τὰ
διονύσια ἀγομένη. Harp.

Πανδιονίς μία τῶν ἰ' φυλῶν παρὰ
Ἀθηναίους, ἀπὸ Πανδίωνος τοῦ Ἐριχθονίου
κληθεῖσα. Harp.

πανδοκεύτρια ἡ καπηλὶς, παρὰ τὸ δέ-
χεσθαι πάντας. εἰρηται δὲ καπηλὶς παρὰ τὸ
κακύνειν τὸν πηλόν· πηλὸς δὲ ὁ οἶνος. ὅθεν
καὶ ἄμπελος, οἶονεῖ ἐμπελος ἔσται, ἢ ἐν αὐτῇ
ἔχουσα τὸν πηλόν. sch. A Plut. 426.

πάνδοκοι αἱ πάντας ὑποδεχόμεναι. "τῶ-
το δὲ ἴσασιν ἥδη περιφερόμενον καὶ αἱ πάν-
δοκοι γράες." καὶ πανδοκεῖον τὸ πάντας
ὑποδεχόμενον οἶκημα.

Πανδοσία πόλις μία τῶν ἐν Κασωπίᾳ.
Harp.

Πάνδροσος ὄνομα γυναικὸς.

πάνεμος ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδό-
σιν, ὁ ἰούλιος παρὰ Ῥωμαίοις.

πάνθειον τόπος. "ἀνὰ τὸ πεδίον τῆς
Ῥωμαίων νεῶς ἦν κοινὸς πάντων τῶν θεῶν·
πάνθειον αὐτὸν ἐκάλουν οἱ ἐπιχώριοι."

πάνθηρ πάνθηρος.

Πανθοίδης (Hom. II 508) ὁ τῶ Πάνθε.
πανθοινεῖ ἐπίρρημα.

πανθοίνην πανδαίσιαν· Βάβριος (95 90)
"λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα πανθοίνην, ἔγκυτα
λαφύσσων, μυελὸν ὀσέων πίνων καὶ σπλάγχνα
δάπτων." λέγεται καὶ πανθοινία· "βέλο-
μαι ἐξιᾶσαί σε πανθοινίαν."

πάνθ' ὁμοία, καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή.
ἡ Ῥοδῶπις ἑταῖρα ἐγένετο. τοὺς οὖν πολὺ
ἀπολέσαντας ἀργύριον, τὸ ἀδιάφορον τῆς μί-
ξεως πρὸς τὰς ἄλλας γυναικας σύννορῶντας,
ἐπιφωνεῖν τὸ λεγόμενον.

Πάνθοος (Hom. Γ 146) ὄνομα κύριον.

πάνθ' ὅς' ἂν θεὸς θέλῃ χεῖρ' αὐτῇ κα-
τορθοῖ, χωρεῖ κατὰ νοῦν. ἔτερον ἐτέρω του-
των κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ" (A Pac. 930). τῆ-
τέξιν, ὅποσα ἂν θελήσῃ ὁ θεὸς καὶ ἡ τύχη
κατορθοῖ, ταῦτα χωρεῖ κατὰ νοῦν.

πάνθους πανθέατος.

πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν (Hom. II 202)
ἔτοι μετὰ πάσης μηνίδος καὶ χόλης, ἢ κατὰ
πάντα τὸν τῆς μηνίδος χρόνον.

πάνθυστα πανσέβασα· (S Ai. 712) "πάν-

θυστα θέσμι' ἐξήρυνσε," πανσέβασα νόμιμα
ἐξεπλήρωσε.

Πανικῶ δέϊματι. τοῦτο γίνεται ἐπὶ
τῶν στρατοπέδων, ἥνικα αἰφνιδίον οἱ τε ἵπποι
καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκταραχθῶσι μηδεμιᾶς αἰ-
τίας προφανείσης. τῷ δὲ Πανὶ εἰώθεσαν ὀρ-
γιάζειν αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς· καὶ Μέ-
νανδρος ἐν *Δυσκόλῳ* "σιωπῇ, φασί, τοῦτο
τῷ θεῷ οὐ δεῖ προσιέναι" (sch. A Lys. 2). ἢ
ὅτι τὰ ἄνευ αἰτίας τῷ Πανὶ ἀνετίθεσαν· δο-
ξάζεται γὰρ πολεμίων ἐφοδος εἶναι, καὶ ἀνα-
λαμβάνοντες ὅπλα ὑπὸ ταραχῆς ἀντιτάσσονται
ἀλλήλοις μάχονται. τοῦτο γίνεται περὶ τοὺς
πολέμους, Θεοδώρου τοῦ Ῥοδίων στρατηγοῦ
ἐν ὑπομνήμασι λέγοντος· ὅτι κράτιστόν ἐστιν ἐν
τοῖς τοιούτοις καιροῖς μένειν ἐπὶ τῶν ὅπλων
καὶ τὴν ἡσυχίαν ἔχειν. αὐτὸς τε περιθέων
ἐβόα, καὶ διὰ τῶν ὑπηρετῶν παρήγγειλε, μέ-
νειν ἐν ταῖς σκηναῖς καθωπλισμένους ἅπαντας.

Πάνιον ὄνομα τόπος· "ἐνθα καὶ κάζρον
παρὰ αἰγιαλῷ, ὃ λέγεται Πάνιον, πρὸς τοῖς
τῆς Ἡρακλείας μέρεσι."

Πανιώνιος κρατὴρ. Philostr. V. A. 4 2.

Παννονία χώρα.

παννυχίζω.

πανοικί ὅλη οἶκω.

Πανόλβιος ἐπὶων ποιητῆς ἔγραψε διά-
φορα, καὶ πρὸς Αἰθέρων μετὰ τὴν νόσον δι'
ἐπῶν, καὶ πρὸς Ἐρῶθριον, καὶ πρὸς Ἀφρό-
θεον ἡγεμόνα καὶ κόμητα, καὶ εἰς Ἀφρόθριον
κόμητα, καὶ ἐπιτάφιον Ὑπατίας θυγατρὸς
Ἐρῶθριου. cf. v. Ἐρῶθριος.

πανομφαίῳ (Hom. Θ 250), ᾧ πᾶσα φή-
μη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται.

Πανοπεύς.

Πανόπη ὄνομα. καὶ Πανοπηιάδης
πατρωνυμικόν.

πανόπτῃς πολυόφθαλμος.

πανόπτρια.

πανοσπρία ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μῆξις.

πανούργος ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργα-
ζόμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνν φρονίμος καὶ
ὁ πάντα ἐπιστάμενος. τὸ δὲ πανούργε ἡμεῖς
μὲν μετριώτερον φαιμέν, Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ σφο-
δραῖς βλασφημίαις. Ἀριστοφάνης (Eq. 249)
"καὶ πανῶργον καὶ πανῶργον· πολλάκις γὰρ
αὐτ' ἐρῶ· καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανούργος πολ-
λάκις τῆς ἡμέρας." καὶ Πανουργίππαρ-
χίδα. τοῦτος κωμῶδει ὡς πανούργος, τὸν
Τισαμενὸν καὶ τὸν Φαίνιππον καὶ τὸν Ἰπ-

παρχίδην καὶ τὸν γέροντα τὸν φυλακρὸν καὶ τὸν Θεόδωρον. διομειυαζόμενος δὲ ἀπὸ Διομείων τοῦ δήμου, ὃς ὠνόμασαι οὕτως ἀπὸ τινος Διόμου. sch. A Ach. 603.

πανσελήνη. Ἀριστοφάνης φησὶ περὶ Κλεωνίου (Ach. 84) "πόσου τὸν πρωκτὸν συνήγαγε;" καὶ φησὶ "τῇ πανσελήνῃ," διότι οἱ Ἕλληνες πάντα πρὸς τὴν σελήνην ἔπρατον ἀποβλέποντες. Δάτιδος γούν καὶ Ἀρταφρόνους, στρατηγῶν τοῦ Περσῶν βασιλέως, εἰς Μαραθῶνα ἐμβεβληκότων περιέμενον τὴν πανσελήνην ἐπὶ τῇ τότε ἐξελθεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον, καὶ πρὶν τοὺς Λακεδαιμονίους παραγενέσθαι κατώρθωσαν Ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον. παῖζει οὖν Ἀριστοφάνης διὰ τὸ ἔθος.

πανσθενέσατον ἰσχυρότατον.

πανσπερμία παγκαρπία.

πανσρατί ὅλῳ τῷ στρατοπέδῳ.

πανσυνδί πανσρατιῶ. καὶ πανσυνδίην.

πάντα ἐν ἐλάττονι θέμενοι ἀδελῶς ἐπόρθουν. Polyb. 46.

πάντα κύλων σείειν, παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. παρῆται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλιώντων. ὁμοία τῇ "πάντα λίθον κίνει." τοῦ Μαρδονίου ἡττηθέντος ἐν Πλαταιαῖς φήμη κατεῖχεν ὡς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς σκηνῆς θησαυρὸν κατορύξας ἀπολελοῖπει. πριάμενος οὖν Πολυκράτης ὁ Θηβαῖος τὸν τόπον πολὺν χρόνον ἐζητεῖ, ὡς δὲ οὐδὲν ἐπύρρει, πέμψας εἰς Δελφοὺς ἐπηρώτα πῶς ἂν εὔροι. τὸν δὲ Ἀπόλλωνα ἀποκρίνασθαι φασὶ "πάντα λίθον κίνει." τὸ δὲ πάντα κύλων σείειν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἄρμενα κινούντων. sch. A Eq. 753.

πάντα λίθον κινεῖν Πολυκράτει τῇ Θηβαίῳ χρησμὸς ἐξέπεσε, πριαμένῳ τόπον ἐνθα Μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, ὅτε Πέρσαι ἔφυγον, καὶ εὖρε χρυσόν. οἱ δὲ εἰρησθαι φασιν ἀπὸ τῶν τοὺς καρκίνους θηρεύοντων.

πάντα μὴ βούλου κρατεῖν (SOR 1522), ἐπὶ τῶν εἰς πάντα εὐδαιμονεῖν βελομένων.

πάντα ὀκτώ. οἱ μὲν Στησίχορον φασιν ἐν Κατάνῃ ταφῆναι πολυτελῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Στησιχορείαις πύλαις λεγομέναις, καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ἡ κίονας καὶ ἡ βυθμούς καὶ ἡ γωνίας· οἱ δὲ ὅτι Ἀλήτης κατὰ χρησμὸν τοὺς Κορινθίους συνοικίζων ἡ φυλὰς ἐποίησε τοὺς πολίτας καὶ ἡ μέρη τὴν πόλιν.

Πανταίνετος.

πανταχῇ πάντα τρόπον. πανταχῇ ἐν παντὶ τόπῳ, καὶ πανταχόθι. πανταχοῖ δὲ καὶ πανταχόσε εἰς πάντα τόπον.

πανταχῇ τὸν τόπον περισκεψάμενοι. καὶ πανταχοῦ γῆς.

παντέλειον ὀλόκληρον.

παντευχία πανοπλία.

πάντ' ἔχεις (A Av. 1460) πάντ' ἔγνωσας.

Παντικάπαιον ὄνομα πόλεως.

παντὶ σθένει ὅλη δυνάμει.

παντὶ τῷ παντὶ τινι.

παντοδαῆς ὁ πάντα εἰδώς· "τίς ἔργον ἔριξε τοσοῦτον ὅσον ὁ παντοδαῆς μῆνυσσι Δημόκριτος;" (Diog. L. 943).

παντοδαπά παντοῖα.

παντοδαπή. καὶ κλίνεται παντοδαπῆς.

παντοῖας ἡδὴ μούσης πειραθέντες καθ' ἑαυτούς" (A Eq. 508), τουτέστι ποικίλης καὶ παντοδαπῆς.

παντοκρατορία.

παντολιγοχρόνιος παντελῶς ὀλιγοχρόνιος· (AP 7167) "ἄρτι δὲ καὶ νύμφη παντολιγοχρόνιος."

παντομιγές πολυειδές· "εἴ ποῦ τι χωρίον παντομιγές ... κρίνοντος" (cf. v. Ρουφίνος).

παντὸς μᾶλλον ἀντὶ τοῦ πάντως.

πάντοσε πανταχοῦ.

παντουργῶ πάντα πράττοντι καὶ μετὰ δὲν ὑποσχελομένων· ἡ πανούργω καὶ ἀναιδέϊ. Σοφοκλῆς (Ai. 445) "φωτὶ παντουργῶ φρένας ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη."

πάντως παντελῶς· "οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σέ γε πάντως νικήσεις" (A Ran. 262).

πάνυ λίαν.

Πανύσεις Πολυάρχου Ἀλικαρνασσεύς, τερατοσκόπος καὶ ποιητὴς ἐπῶν, ὃς σβεσθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγε. Δοῦρις δὲ Διοκλέους τε παῖδα ἀνέγραψε καὶ Σάμιον· ὁμοίως δὲ καὶ Ἡρόδοτον Θούριον. ἰσόρηται δὲ Πανύσεις Ἡρόδοτον τοῦ ἱστορικοῦ ἐξάδελφος· γέγονε γὰρ Πανύσεις Πολυάρχου, ὁ δὲ Ἡρόδοτος Αὐξίου τοῦ Πολυάρχου ἀδελφοῦ. τινὲς δὲ οὐ Αὐξίην, ἀλλὰ Ροιὴν τὴν μητέρα Ἡροδότου Πανυσσίδος ἀδελφὴν ἰσόρησαν. ὁ δὲ Πανύσεις γέγονε κατὰ τὴν σὴ ὀλεμπίδα, κατὰ δὲ τινος πολλῷ πρεσβύτερος· καὶ γὰρ ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν. ἀνῆρέθη δὲ ὑπὸ Λυγδάμιδος τοῦ τρίτου τυραννήσαντος

Ἀλικαρνασσῶ. ἐν δὲ ποιηταῖς τίττεται μεθ' Ὅμηρον, κατὰ δὲ τινας καὶ μεθ' Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον. ἔγραψε δὲ καὶ Ἡρακλείδου ἐν βιβλίοις ιδ', εἰς ἔπη θ, Ἰωνικά ἐν πενταμέτρῳ (ἔσι δὲ τὰ περὶ Κόδρον καὶ Νηλέα καὶ τὰς Ἰωνικὰς ἀποικίας) εἰς ἔπη ζ.

Πανύασις Ἀλικαρνασσεὺς νεώτερος, φιλόσοφος, περὶ ὀνείρων βιβλία β'.

πάνυ γὰρ ἔς' ἥδη χολή πολὺ· τὸ δὲ πολὺ κἄν ἢ γλυκύ, μοχθηρόν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις (4).

πανύστατον πάντων ἔσχατον.

πανωλεθρία. καὶ πανώλης ὁ πανώλεθρος.

πιξυμῆς ὁ δίπυρος ἄρτος. ἔσι δὲ ἡ λέξις Ῥωμαϊκή.

Πάξαιος λόγιος ὁψαρτυτικὰ κατὰ σοιχεῖον, Βοιωτικὰ ἐν βιβλίοις β', δωδεκάτεχρον (ἔσι δὲ περὶ ἀισχυρῶν σχηματῶν), βαφικὰ βιβλία β', γεωργικὰ β'.

παπῆ ἀρετλιαστικὸν ἐπίρρημα.

Παπίριος ὄνομα κύριον· "οὐ γὰρ ἦν ἀδὲ τέτων ἄτριψ ὁ Παπίριος" (cf. v. ἄτριψ).

Πάπορος ὄνομα κύριον.

πάππα. ὅτι πάππα καὶ τέττα καὶ ἄππα οὐχ ὁ τροφεὺς ἐν ἀνδ' ἐνός ἐστιν, ἀλλὰ προσφώνησις πρὸς τροφέα, καὶ τὸ πάππα καὶ τὸ ἄππα οὐ ψιλῶς ὁ πατήρ, ἀλλὰ πρὸς πατέρα σεπτικὴ φωνή, καὶ τὸ τέττα ἐταῖρον.

παππάζοιεν πάππα καλοῖεν.

παππᾶξ παπαπαππᾶξ ἡχος πορῆς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (389).

παππασμός προσφώνησις παρὰ παιδὸς εἰς πατέρα γινομένη.

παππίδιον· Ἀριστοφάνης (Vesp. 675) "ἄκρόουσαι νῦν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον." ὑποκοριστικῶς πάππε.

παππιζῶ· Ἀριστοφάνης (Vesp. 629) "παππιζοῦ ἡ θυγάτηρ με τριώβολον ἐκκαλαμῆται."

πάππος αἰ ἐπὶ τοῦ κάτω χεῖλος τρίχες, μύσαξ δὲ αἰ ἐπὶ τοῦ ὕψω.

Πάππος Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος, γεγνηὺς κατὰ τὸν πρεσβύτερον Θεοδόσιον τὸν βασιλέα, ὅτε καὶ Θέων ὁ φιλόσοφος ἤκμαζεν, ὁ γράψας εἰς τὸν Πτολεμαίου κανόνα. βιβλία δὲ αὐτοῦ χωρογραφία οἰκουμένης, εἰς τὰ δ' βιβλία τῆς Πτολεμαίου μεγάλης συντάξεως ὑπόμνημα, ποταμοὺς τὰς ἐν Αἰθιόπῃ, ὀνειροκριτικά.

παππῶν· (A Lys. 654) "τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῶν ἐκ τῶν Μηδικῶν." ἐγένετο ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ... πολέμοιεν (cf. v. Μηδική).

παπυλαιῶνος σκηνῆς ἦτοι τέντας.

πάπυρος. θηλυκῶς ἡ πάπυρος· (AP 6 249) "λαμπάδα κηροχίτωνα, Κρόνου τυφάρεα λύχρον, σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ."

παρά διά.

παρβαίνω· "μή τι παρβαίνειν ἔδοξε τῶν κοινῶν;"

παρβαλεῖν ἀντὶ τοῦ πυραδοῦναι. "ὁ δὲ ὄρᾳ τὴν Μιλησίαν, καὶ ἐρᾷ αὐτῆς, καὶ πέμπει πειρῶν πεντακισχιλίους καὶ μυριάς αὐτῇ χρυσοῦς, καὶ εἰ πλέον ἔδειτο, ἔφυτο δώσειν. ἡ δὲ οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν, ἐταίρικόν φάσκεσθαι εἶναι μίσθωμα τὸ ἐαυτὴν παρβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνώτῳ καὶ ὥσπερ ὄνιον τὸ κύλλος ἀποδόσθαι" (cf. v. ἀγνώτας).

παρβαλεῖς παραθήσεις, ὁμοιώσεις, ἐπιφοιτήσεις.

παρβαλέσθαι τὸ ἐξαπατῆσαι Θεοκ. α' δίδης α' (133). οὕτω καὶ Ὅμηρος (A 6) "παρβλήθην ἀγορεύων."

παρβαλέσθαι τὸ παύσασθαι καὶ ἀπαλλαγῆναι. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.

παρβαλέσθαι· (Ioseph. A. I. 2 8) "ὁ δὲ οὐ Ἰούδας δραστήριος ὢν ἔκρινεν ὑπὲρ τῆς τᾶδελφοῦ σωτηρίας παρβαλέσθαι," τολμηρῶς ἐπέρχεσθαι. καὶ παρβαλλόμενος ἀντὶ τῆ ἀδείως ἐρχόμενος· (Polyb. 4 57) "ὁ δὲ παρβαλλόμενος καὶ διαβαίνων πρὸς τὸν Δορύμαχον πλεονάκεις."

παρβάλλειν τὸ ἀπέρχεσθαι· "παρβάλλειν εἰς Σικελίαν πρὸς τὸν τύραννον." καὶ αὐθις "ἀισχύνασαι τὴν λατρείαν τὴν περὶ τὴν θεόν, καὶ ἐαυτὺς ὁμιλίαν ἀνδρῶν παραβαλοῦσαι" ἀντὶ τοῦ μίջουσι "ἐκολάσθησαν κατὰ τὸν νόμον."

παρβάλλεσθαι πρὸς κίνδυνον ῥίπτειν ἑαυτόν· "λοιπὸν ἦν παρβάλλεσθαι καὶ τολμᾶν." καὶ αὐθις (Polyb. 3 94) "ὁ δὲ πρὸς τῷ παρβάλλεσθαι καὶ διακινδυνεύειν ὅλος καὶ πᾶς ἦν." καὶ παρβαλλόμενος πλεονάκεις θαρραλέως ὁρμῶν.

παρβαλλόμενον· "οὐ γὰρ ἦν πρὸς τὴν Θρακῶν χιόνα παρβαλλόμενον χαρίζεσθαι ἀπίδης." καὶ παρβαλλόμενος

ἱσομοιούμενος· "τὰ πρῶτα παραβαλλόμενος τοῖς ἀρίστοις τῶν βασιλέων."

παραβάλοιο ἀντὶ τοῦ παραπέμψαιτο Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Harp.

παραβαλὼν πλησίον συστήσας, συνοδεύσας· "ὁ δὲ παραβαλὼν τὸν ἑαυτῷ ἵππον τῷ Περθονσίρου ἵππῳ, μηκέτι τὸ πέρα σπυρὴ ἐλαύνειν ἐκέλευεν." καὶ παραβάλλω αἰτιατικῇ.

παραβαλὼν χαλάσας· Ἀριστοφάνης (Pac. 34) "ὥσπερ κυλαίσσης παραβαλὼν τοὺς γομφίους," ὥσπερ καὶ τὸ χαλάσαι κώπην λέγεσι παραβαλεῖν.

παράβασις. τοῦτο λέγεται παράβασις, ὥστε ἔλεγον ἐπιστρέφοντες οἱ χορευταὶ πρὸς τοὺς θεωμένους. ἐξὶ δὲ ὁ τρόπος, ὅταν καταλιπὼν τὰ ἐξῆς τοῦ δράμιτος ὁ ποιητὴς συμβουλευτῇ τοῖς θεωμένοις ἢ ἄλλο τι λέγῃ ἐκτὸς τῆς ὑποθέσεως. παράβασις δὲ λέγεται, ἐπειδὴ ἀπῆρτηται τῆς ἄλλης ὑποθέσεως, ἢ ἐπεὶ παραβαίνει ὁ χορὸς τὸν τόπον. ἐξῆσι μὲν γὰρ κατὰ σοῖχον οἱ πρὸς τὴν ὁρχήσαν ἀποβλέποντες, ὅταν δὲ παραβῶσιν, ἐφεξῆς ἐξῶτες καὶ πρὸς τὸ θέατρον ἀποβλέποντες τὸν λόγον ποιοῦνται· εἴτα διελθόντες τὴν καλουμένην παράβασιν ἐστρέφοντο πάλιν εἰς τὴν προτέραν ζῴσιν. δῆλον δὲ ποιῆσιν αὐτὸ οἱ ποιηταί, τὸ εἰσφέρεισθαι σημαινόντες καὶ τὸ παραβαίνειν. Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Παιδαρίῳ "εἰ μὲν μὴ λίαν, ἄνδρες, ἡνυκαζόμενην εἰσφέρειν δεῦρ, οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδ' ἐπὶ," ἄμφω σημῆνας, καὶ τὸ εἰσφέρεισθαι καὶ τὸ παραβαίνειν (sch. A Pac. 733). καὶ Ηρακλῆς (Heracl. 2 284) "τὸν παραβύτην συμβαλὼν πλασιμῷ ξένῳ, πρὸ τῆς μάχης ἀφῆκας εἰς ἀντιστήτην."

παραβεβῆσθαι τὰς σπονδὰς τὸ παθητικὸν τοῦ παραβεβηκέναι πᾶν ἀκολούθως Θουκυδίδης (1 123).

παραβέβλησαι παραβόλως κέρρησαι· "καὶ παραβέβλησαι τῷ βίῳ διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ εὐνοίαν, οὐδεμιᾷς ἀνάγκης σοι προκειμένης."

παραβιάζω αἰτιατικῇ.

παραβιβάζεσθαι παραβαίνεσθαι.

παραβλέπεσθαι θυτέρω (A Eccl. 520). μὴ ἀτενίζουσα, φησὶν, ἀλλὰ τῷ ἐτέρῳ ὀφθαλμῷ βλέπουσα.

παραβλήδην (Hom. A 6) ἀπατητικῶς, παραλογιστικῶς.

παραβληθῆσόμενος συγκρωθῆσόμενος, ὁμοιωθῆσόμενος.

παραβλύσας παραβαλὼν, ἀποπνύσας· "εἴ ποτε ἡττηθεὶς οἶνον καὶ παραβλύσας τὸ περιτόν, εἴτα ὕπνου μέτοχος γένοιτο."

παραβλῶπες παρορῶντες, διεσραμμένους ἔχοντες τὰς ὄψεις· Ὅμηρος (I 503) "χωλαὶ τε ὀφθαλμοὶ τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμοί."

παραβολή λόγος αἰνιγματώδης καὶ κερυμμένος, πρὸς ὠφέλειαν φέρων. Theodoret. in Ps. 77 2.

παραβολή διήγημα· (Ps. 77 2) "ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου"· ἀντὶ τοῦ ἐν διηγῆσει ἀρχαίων λόγων. καὶ ὁ ὁμοίωσις, καὶ τὸ ἀλληγία, καὶ ὑπόδειγμα· (Ps. 43) "ἔθου ἡμῶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι."

παραβολή πραγμάτων ὁμοίωσις.

παράβολος· Ἀριστοφάνης Σφηξί (192) "πονηρὸς εἰ πόρρω τέγγης καὶ παράβολος" ἀντὶ τοῦ οὐ γνήσιος. Ἰώσηπος (A. I. 6 14 3) περὶ τῆς ἐγγυαριμύθου "ταύτην αἰτοῦμαι χάριν ἀντὶ τῆς παραβόλου μαντείας."

παραβόλως· Πολύβιος (2 24) "μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς ἡλικίαν δυναστείαν παραβόλως ἀντοφθαλμύσας."

παραβολώτερος ἀνόητος.

παραβραβεύοντα διακρίνοντα, διορίζοντα· (Theophyl. Sim. 2 8) "ἀποκλίνοντα τὸ Περσικὸν διὰ τὸν παραβραβεύοντα φάραγγα." ἀρσενικὸν ὁ φάραγξ. cf. v. φάραγξ b.

παραβύοντα παρακαλύπτουσα.

παραβύσον παρακερυμμένον, λάθρα γινόμενον.

παράβυσον. ἔτις ἐκαλεῖτο τι τῶν παρὰ Ἀθηναίους δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἑνδεκα. ἐκαλεῖτο δὲ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παράβυσος, ἥς μέμνηται καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Παιτροκλέους. λέγεσθαι δ' εἴκοι ταῦτα κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων, τρεῖς παραπληρωμάτων. Harp.

παρυγάγης παρηγορήσης· (S El. 855) "μηκέτι παρυγάγης, ἵν' οὐ πάρεσις ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων εὐπατριδῶν ἀρωγοί."

παραγγείλας· "ὁ δὲ ἀνεχώρησεν οὐδὲ τὸ ἀνακλητικὸν παρυγγείλας," ἀντὶ τοῦ σημῆνους. καὶ αὐτὸς "πολισμάτια ἐκτόπια τὸ παντελὲς ὑπάρχοντα τῶν γενομένων καὶ παραγγελλομένων."

παραγγελία. (Demosth. 19 1) "παραγγε-

λία περί τετονί τὸν ἀγῶνα γέγονε." καὶ Αἰσχίνης δὲ τρόπον τινὰ τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος (1) "τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾷτε, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν παρτάξιν ὅση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις αἷς κέχρηται τινες." Αἰνάρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυνέκτου ἀποφάσει "καὶ τὰς ἰδίᾳ παραγγελίας γεγενημένας καὶ τὰς δεήσεις." Harp.

παράγγελμα προτροπή, προζάταρξις. "κρότος τε ἀθρόος οὐκ ἐκ παραγγέλματος ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοκελεύσεως τῆς προθυμίας τῶν θεμιένων." cf. v. αὐτοκελεύσεως.

παράγγελλοντα δεχόμενον τὴν ἀρχήν. "ὁ δὲ Φάβιος λαβὼν τὴν ἀρχὴν Πόπλιον ἀποδείκνυσιν ὑπατον, οὐδ' αὐτὸν παραγγέλλοντα τὴν ἀρχήν."

παράγγελλοντας. "οἱ δὲ ἀρειανίζοντες προφάσει τοῦ δόγματος ἀφικόμενοι ἐν Κυρχηδόνι, περὶ τοὺς εἰς ἱερωσύνην παραγγέλλοντας ὅπως ὁ Γέζοριχος πυρασκευῆς ἔχει καὶ γνώμης, μαθεῖν," ἀντὶ τοῦ τελούστας. καὶ Ξενοφῶν (Anab. 1 5 13) "ὁ δὲ καταφεύγει ἐς τὸ αὐτοῦ σράτευμα, καὶ εὐθὺς παραγγέλλει εἰς τὰ ὄπλα." καὶ αὐθις "σρατιῶν ὡς πλείστην εἰς τὸν πόλεμον παραγγέλλων" ἀντὶ τοῦ καταλέγων.

παράγγελλον ἀντὶ τῆ συνδιερχόμενος, συνδιατρίβων, συναναστροφόμενος. "ὁ δὲ παραγγέλλον ποτὲ μὲν τοῖς ποτὲ δὲ τοῖς, ἤρπαζε μετ' αὐτῶν καὶ διεδύετο." ἡ παραγγέλων ἀντὶ τοῦ ἀπροόπτως ἐρχόμενος.

παράγγελσις. "αἱ γὰρ παραγγέλσεις ἐ καὶ ὅς ἐν ὡς πρότερον, ἀλλὰ διτταὶ ἐγένοντο."

παράγεσθαι μεταπείθεσθαι. Θουκυδίδης (1 91) "κελεύει αὐτὸς μὴ λόγοις μᾶλλον παράγεσθαι ἢ πέμπει σφῶν αὐτῶν ἄνδρας, οἵτινες ἀπαγγελοῦσι."

παράγωνίσας ἀποσρέψας, ἐκ τῶν ἀγκύων δήσας.

παράγνους παρνοήσας.

παραγραμματοῖζων, ὅπερ παρήχημα λέγεται. "Τίμων οὐτως παραγραμματοῖζων αὐτόν, ὡς ἀνέπλασε Πλάτων πεπλασμένα θαύματα" (Diog. L. 3 26). οἷον ἐξὶ παυσάμενος Πανσυνίας (Plato Conviv. p. 185 C) καὶ Σαμία μία ναῦς (Thuc. 8 16?).

παραγραμματοισμός, ὅταν γράμμα ἀντὶ γράμματος τεθῇ, οἷον ἀντὶ τῆ μυρσίνης βυρσίνης, β ἀντὶ τοῦ μ, ὡς Ἀριστοφάνης (Eq.

57) ἀντὶ τοῦ μ τῷ β ἐχρήσατο· δέον γὰρ εἰπεῖν μυρσίνῃ βυρσίνῃ εἴρηκε· ταῖς γὰρ μυρσίναις ἀποσοβοῦσι τὰς μυίας. ὁ δὲ ἐπαιξε διὰ τὸν βυρσοδέψην. καὶ μυρσίνῃ ἐσεφανῆντο οἱ σρατηγοί. ἡ ὡς ὅταν λέγῃ (79) ἐν Κλωπιδῶν ἀντὶ τοῦ Κρωπιδῶν, λ ἀντὶ τοῦ ρ.

παρυγράφεται ἐξουθενεῖ, παραιτεῖται, ἀποβάλλεται. καὶ ἐν συνθέσει ἀπαράγραφον. "ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράγραφον" περὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου.

παρυγραφή, ὅταν λέγῃ τις ὅτι τὸ πρῶτον, περὶ οὗ τὸ ἐγκλημὰ ἐστίν, εἰσῆχθη πρότερον εἰς δικασήριον καὶ γεγένηται περὶ αὐτοῦ γνώσις, καὶ διὰ τοῦτο φησὶ μὴ δεῖν εἶτι περὶ αὐτοῦ συνίεσθαι κρίσιν· μάλιστα δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκει τοῖς δικασταῖς, οἱ πλεονάκις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσι· λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἅμα, τοῖς δικασταῖς παραδεικνὺς ὡς οἱ πάλαι δικάζουσιν καὶ δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους ἐψηφίσαντο. καὶ τοῦτο ἐξὶ παραγραφῆς, καὶ ἐπ' ἐκείνῃ τῇ δίκῃ περὶ ἧς οὐδὲν ὥριςται παρὰ τοῖς νόμοις, οὐδὲ ἐστὶν αὐτὴν ὁ εἰσάγων ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας· τῶν γὰρ ἄλλων δικῶν προσέταται ἐκάστῳ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰσάγειν τινά. παρυγράφεσθαι οὖν ἐφείτῃ καὶ τοῖς τοιοῦτόν τι ἐγκαλουμένοις, περὶ οὗ οὐ νομοδοτέηται.

παρυγραφή. οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γνωρίμου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ἀλλ' ἰδίως Ἰσοκράτης (15 59) παρυγραφεῖς εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς γραφῆς. καὶ ἐστὶ τὸ λεγόμενον παρ' αὐτῷ "ἀφ' οὗ παρέγραψα." τοῦτο δ' ἂν εἴη, ἀφ' οὗ παρεθέμην. ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους "οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς" φησὶν ἀντὶ τῆς οὐδὲ μέχρι τινὸς ὥρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου, ὅπερ ἐστὶ περιγεγραμμένου. Harp.

παρυγράφω αἰτιατικῇ.

παραγωγαῖς ἐξαπάταις (Procop. Goth. 3 16) "σοφίσμοις δὲ καὶ παραγωγαῖς αἰεὶ τε καὶ καὶ ἡμεῖς ἐκκρόντες κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγένηται." cf. v. παράλογος.

παραγωγή λέγεται ὅταν ἡ φάλαγξ πορευῇται ἐκ τῶν εὐωνύμων τὰς ἡγεμόνας ἔχουσα ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. κἂν μὲν ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγή λέγεται, ἐὰν δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγωγή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται

εἶτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ ἢ διπλεύρῳ ἢ τριπλεύρῳ ἢ τετραπλεύρῳ τύγματι βαδίζειται, μονοπλεύρῳ μὲν ὅταν μοναχόθεν φοβηθῇ, διπλεύρῳ δὲ ὅταν διχόθεν, τριπλεύρῳ δὲ ὅταν τριχόθεν, τετραπλεύρῳ δὲ ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμοι ἐπιτίθεσθαι ὑποφύονται. cf. Aelian. Tact. 37.

α παράδειγμα παράδειξις, ὁμοιότης, δῆλωςις.

β παράδειγμα εἰκὼν, ἡ χαρακτηρ ἔννοιαν ἔχων αἰσθητὴ πρᾶγματος. ἰσέον δὲ ὅτι ἄλλο παράδειγμα καὶ ἄλλο παραβολή· παράδειγμα μὲν γὰρ ἔστιν ὅταν ἀντιπαράθῃ τις ὁμοιον ὁμοίον, οἷον λογικῶν λογικόν, παραβολή δὲ ὅταν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ, οἷον ἀλόγιον λογικόν ἢ ἐμπαλιν. ἡ παράδειμά ἐστι λόγος ἀπὸ τῶν καθ' ἕκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου, ἡ δειξις πισουμένη τὸ μερικὸν διὰ μερικοῦ ὁμοίου.

γ παράδειγμα. τὸ παράδειγμα τῆς ἐπαγωγῆς ἄλλο· ἡ μὲν γὰρ ἐπαγωγή ἐκ τῶν καθ' ἕκαστ' ἔστιν ἐπὶ τὰ καθόλου ὁδός, παράδειγμα δὲ γίνεται τὸ ὁμοιον καὶ γνωριμώτερον τοῦ ὁμοίου καὶ ἥττον γνωρίμῃς. διὸ ἐπαγωγή μὲν δι' ἐνὸς οὐ γίνεται, τὸ δὲ παράδειγμα ἄρκει καὶ δι' ἐνὸς εἶναι. καὶ ἔστιν ἡ μὲν ἐπαγωγή τῷ διαλεκτικῷ οἰκειοτέρη, τὸ δὲ παράδειγμα τῷ ῥήτορι. κέχρηται μέντοι καὶ ὁ διαλεκτικός παραδείγμασιν ὑπὲρ σαφηνείας τοῦ λεγομένου, εἰ μὴ εἴη γνώριμον, ὡς τὸ διὰ τῆς ὁμοιότητος πυνθάνεσθαι. παραδειγματικὸν γὰρ τὸ οὕτως ἐρωτῆσαι "ἄρ' γε τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ ἐπισήμη ὥσπερ καὶ ἡ αἰσθησις;" παραδείγματος δὲ καὶ παραβολῆς διαφορὰ, ὅτι τὸ μὲν παράδειγμα δοκεῖ γεγονός τι εἰς δεξιὴν τινος παρατίθεσθαι μηδέπω γεγονός καὶ διὰ τοῦτο ἀδήλον, ἡ δὲ παραβολή εἰκὼν ἔστιν ὁμοιότητα πρὸς τι γεγονὸς σημαινουσα. Alex. Aphrod. in Top. p. 254.

δ ἰσέον ὅτι τὰ παραδείγματα οὐ κατὰ πάντα λαμβάνεται καὶ τοῖς προκειμένοις ἀρμόζεται, ἐπεὶ ἐκ ἂν εἴη ὑποδείγματα ἀλλὰ ταυτότης· ἀλλὰ χρὴ τὸ χρήσιμον ἡμῶς καὶ εἰς ὃ παρελθῇται ἐκλεξαμένους τὸ λοιπὸν ἅπαν χαίρειν εἶναι. οἷον ὁ πατριάρχης ὅτε λέγει περὶ τῆ σωτήρος "ἀνυπεσὼν ὡς λέων," οὐ πάντα προσαρμόζομεν τῷ Χριστῷ, ἀλλὰ τὸ ἄμυχον καὶ φοβερὸν καὶ βασιλικὸν ἐκλαμβάνοντες, τὸ δὲ θηριῶδες καὶ εἰς τι ἄλλο πρόσεσι παρσιπύομεν. καὶ ὅταν λέγῃ (Hosea 13 8) "ἅπαν τήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκτος ἀπορουμένη," τὸ

τιμωρητικὸν μόνον ἐκληψόμεθα, ἀλλ' οὐκ ἄλλο τι τῶν τῇ ἄρκτι προσόντων. Isidorus Pelus. 3 267.

παραδεικνύσα καὶ παραδεικνύντος καὶ παραδεικνύναι.

παραδιδιαιτᾶσθαι τὸ παρ' ἑτέρῳ τι τρέφεσθαι.

παρὰ δίκην παρὰ τὸ δίκαιον.

παρὰ δόξαν παρὰ προσδοκίαν, παρ' ἐλπίδα· "τὰς δυσχωρίας προκατελήφεσαν, ἐλπίδα ἔχοντες ὡς παρὰ δόξαν ἐπιτησόμενοι." παρὰ δόξον ἀπροσδόκητον, θανμασόν.

παραδράμω.

παραδυνασέω δοτικῇ.

παραδύομαι. παροιμία, ἐπειδὴ εἰς τὰς πλουσίους οἱ πένητες παραδύνονται. cf. v. παραλοῦμαι.

παραδῶσι πληθυντικόν· "συντρέχει λοιπὸν τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν δημιουργὸν καὶ κτίστην τῶν πάντων Πλάτῃ παραδῶσι."

παραζήλου παρερεθίζου, παροξύνει εἰς μίμησιν τῶν κακίᾳ συζώντων· Δαβὶδ "μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατενοουμένῳ." Theodoret. in Ps. 36 1.

παραζηλῶν παροξύνων, ζηλοτυπῶν.

παραθέουσι παρatreχουσι.

παράθερμος παρὰ τὸ προσῆκον ἐργαζόμενος. "ὦν δὲ φύσει παράθερμος καὶ παρακεκηνηκὼς πολλὰ διώκει μανίᾳ προσεμφερωῶς, τοσοῦτον ἀφροσύνη διενεγκὼν τῶν ἄλλων ὅσον τὸ μηδ' ἐκ τῆς πείρας δύνασθαι διδουχθῆναι τοῦ πρώτως ἐπιβαλλόμενον σφαλῆναι" (Diodor. Sic. t. 2 p. 565).

παράθεσις σύγκρισις. "βουλόμενος δ' ἐκ παραθέσεως ὑπόδειγμα ποιῆσαι τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, ἥς ἔχει πρὸς τὰς πεπιστωκότας αὐτῷ καὶ τοὺς ἀπειθοῦντας, ἐπολιόρκει." καὶ αὐθις "μηδ' εἶναι παράθεσιν τοῦ βελτίονος." παράθεσις καὶ ἡ παραγγελία παρὰ τοῖς πατράσι· φησὶ γάρ (Hebr. 11 39) "ἐλάβον παράθεσιν."

παραθήγειν ἀποκᾶν, παροξύνειν. παραθήζονται παρακονήσονται. "ἦν δὲ Τόλως Ἀττιος, ὁ τὰς ὀργὰς αὐτοῖς παραθήξας, ἔχων περὶ αὐτὸν ἐταιρείαν ἐκ ὀλίγῃν" (Dionys. Hal. 8 57).

παραθράυοντες ταλαιπωρῶντες, ἀδυνατοῦντες.

παραθήσεις παρίδοις.

παραιβάτης.

- a. παραινεσις ἡ ἀγαθὴ συμβουλή.
- b. παραινεσις συμβουλῆς διαφέρει. παραινεσις μὲν γὰρ ἐστὶ λόγος παραινετικός ἀντίρρῳσιν οὐκ ἐπιδεχόμενος, οἷον ὡς εἴ τις εἴποι ὅτι δεῖ τὸ θεῖον τιμᾶν· οὐδεὶς γὰρ ἐναντιοῦται τῇ παραινέσει ταύτῃ, μὴ πρότερον μανίς. συμβουλή δέ ἐστι λόγος συμβουλευτικός ἀντίρρῳσιν ἐπιδεχόμενος, οἷον ὡς εἴ τις ἔποι ὅτι δεῖ πολεμεῖν, πολλὰ γὰρ ἐστὶ τὰ ἐκ τοῦ πολέμου κέρδη, ἕτερος δέ τις ἀντίποι ὡς οὐ δεῖ πολεμεῖν, πολλὰ γὰρ ἐστὶ τὰ ἐκ τοῦ πολέμου συμβαίνοντα, οἷον ἥττα, αἰχμηλωσία, πληγαί, πόλεως κατασκαφαί.

παραιξορῶσιν (ἀπὸ παραξόρησον) Ἀριστοφάνης *Ταγηνισαῖς*. ἀπέδωκεν δὲ οἱ μὲν παιδιᾶς εἰδός τι, Εὐφρόνιος δὲ παροϊμωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἦκειν ἢ ἀπαλλάττεσθαι.

παραιρήσεται ἀφαιρήσεται. Θουκυδίδης (448) "διέφθειρον σφῶς αὐτοὺς οἱ μὲν ἀπὸ κλινῶν σπύρτοις, οἱ δὲ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες" τούτους ἀφαιρήματα "ἀπήγγοντο."

παραιροῦνται ἀφαιροῦνται. καὶ παραιρούμενος· "ὃ δὲ ἐξόπισθε πλέον παραιρέμενος φθάνει τῇ δρόμῳ" ἀντὶ τῆ ἀφαιρούμενος. καὶ αὐθις "ὥνπερ αὐτοὶς ἡμᾶς συγγνώμους εἶναι οὐδεμία μηχανὴ ἔξει, τῶν ἐγκλημάτων ὅγκου παραιρουμένων τοῖς ἡδικηκόσι τὸν ἔλεον."

παραίσι (Hom. A 381) ἀπαίσιον, χαλεπύ, παρὰ τὸ δέον, παρὰ τὸ προσήκον.

παραιτέτο παρεκάλει, ἐλιπάρει· "ὃ δὲ ἔλθων παραιτέτο τὸν Πέρσην, τυγχάνων δὲ σέθενος ὡν ἔδετο, αὐτὸς ἔλυσεν" Ἡρόδοτος (3 33).

παραιτεῖσθαι παρακαλεῖν, συγγνώμην αἰτεῖν· "ὃ δὲ ἀναιρεῖν μέλλων αὐτὸν ἀφῆκε, Παρυσάτιδος παραιτησιμένης αὐτὸν καὶ τὴν πετραπίαν αὐτῷ φυλαξάσης" (cf. v. Ξενοφῶν b). καὶ αὐθις "ὃ δὲ ῥύεται Λερχεταῖον τοῦ Θανάτου, παραιτησάμενος τὴν μητέρα."

παραιτηθεῖς παρακληθεῖς· "παραιτηθεῖς δὲ διὰ τῶν φίλων τοῦτον ἀπέλυσεν τῆς αἰτίας."

παραιτησόμενος· "ἀπέδωκε τὸν χρόνον ὡς παραιτησόμενος τοῦ θεοῦ δι' αὐτοῦ τὸν χρόνον, νῆπιος, οὐδὲ τὸ ᾗδει, ὃ οὐ πέφισθαι ἐμελλεν· οὐ γὰρ τ' αἵψα θεῶν τρέ-

πεται νόος αἰὲν ἔδοντων" (Dionys. Hal. ap. Val. p. 542).

παραιτητῆς παρακλήτωρ, ἡ ἀπολογύμενος.

παραιτοῖτο παρακαλοῦ, ἀπαγορεύοι· "ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς τοὺς γυμνικούς ἀγωνίους ἀπογραφόμενος, παρελθὼν ὅτε δέοι μάχεσθαι, παραιτοῖτο τοὺς θεωμένους συγγνώμην ἔχειν εἰ μὴ ἀγωνίζοιτο" (Polyb. 40 6).

παραιτοῦμαι τὸ ἱκετεύω, αἰτιατικῇ. παραιφασις (Hom. A 793) παραινεσις, συμβουλή.

παρκαλεῖν τὸ καλεῖν, ἢ τὸ προτρέπεσθαι· ἄκρον γὰρ τὸ δέεσθαι. sch. Thuc. 1 68.

Παρακαρησός ὄνομα ποταμοῦ.

παρακαταβολὴ πρόσθεσις τῆ δεκάτης μέρους τοῦ τιμήματος. εἴρηκεν ὁ δανειστῆς πρὸς Στρεψιάδην (Nub. 1257) "καὶ τοῦτ' ἴσθ' ὅτι θήσω πρυτανεῖ, ἢ μηκέτι ζῶν ἐγώ," ἀντὶ τοῦ γραφῆν κατὰ σὲ θήσομαι· ἐν γὰρ τῷ πρυτανεῖ ἐτίθεισαν τὰς τῶν δικῶν γραφάς. λέγει ὁ Στρεψιάδης "προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα." ἀπολεῖς, φησί, καὶ τὰ ἐπὶ τῇ γραφῇ ἀναλώματα, μύτην αὐτὰ ποιήσας, διὰ τὸ περιέσεσθαι σου τὸν νόον μου λέγοντα τὸν ἀδικώτερον λόγον. ὃ ἐστὶ τὸ δέκατον τοῦ τιμήματος τῆς δίκης, ὅπερ καλεῖται συνωνύμως παρακαταβολή.

παρακαταβολὴ καὶ παρακαταβάλλειν. οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν καὶ οἱ περὶ κλήρων ἢ ἐπικλήρων πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες ἀργυρίον τι κατετίθεισαν, καὶ τέτου ἔχρην αὐτοὺς ξέρεσθαι, εἰ τὴν δίκην ἤττηθεῖν. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβητήσεων δῆλόν ἐστιν ὅτι τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθειτο· Δημοσθένης μέντοι ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ (41) περὶ ἰδίας τινὸς δίκης φησί "καὶ μετὰ ταῦτα προσκαλεῖται μὲν με τὴν δίκην πύλιν, ἐπειδὴ θῆττον ἀνέλειτο τὰς παρακαταβολάς." Harp.

παρακαταθήκη ἐνέχυρον.

παρακατεῖχον ἐχρονοτρίβουν· "οἱ δὲ δολίως τοῖς πρέσβεσι προσενγκάμενοι παρακατεῖχον ὡς συνάξοντες τὸν δῆμον."

παρακείμενα τὰ νῦν· "ἱκανὰ κακὰ τὰ παρακείμενα" (A Lys. 1046).

παρακεκινδυνευμένον ἀντὶ τῆ ὑψηλῶς ἢ βλάβῃς. Ἀριστοφάνης (Ran. 96) "γό-

νιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὖροις ἔτι," τῷ τῆσι φυσικόν τινα καὶ οὐ βεβιασμένον, ἢ γεννητικόν, "ὅστις φθλίνεται τοιοῦτον τι παρὰκακινδυνευμένον, αἰθέρα Διὸς δωματίον, ἢ χρόνου πόδα, ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὁμῶσαι καὶ ἱερῶν, γλῶτταν δ' ἐπιπορήσασαν ἰδίᾳ" ἢ ἄνευ "τῆς φρενός." Εὐριπίδης (αρ. A Thesm. 297) "ὅμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρ', οἵκησιν Διός." ἔξ Ἀλεξάνδρου δὲ "καὶ χρόνος πρόβαινε πούς," καὶ ἔξ Ἰππολύτου (612) "ἢ γλῶσσο ὁμῶμοχ', ἢ δὲ φρενὴ ἀνώμοτος."

παρὰκακομμένα· "κῆμοι γὰρ ἔσιν ἀμπέλια παρὰκακομμένα" (A Ach. 511), ἀντὶ τῆ μηδὲν ἐντελὲς ἔχοντα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀδοκίμων νομισμάτων, ὑπὲρ παρὰτυπα λέγεται καὶ παρὰκακομμένα. καὶ νῦν δὲ ἐιώθουσι λέγειν παρὰκακῶς τοὺς παρὰκόπτους. ὅθεν καὶ παρὰσημος ῥήτωρ· "ἀνδράρια μοχθηρὰ, παρὰκακομμένα, ἄτιμι καὶ παρὰσημα καὶ παρὰξένα."

παρὰκακομμένος μαινόμενος, ἔξεσθ· καὶ, παρὰφρων.

παρὰκελεύεται προτρέπεται, διεγείρει.

παρὰκερδαίνω σου.

παρὰκεχόρδισεν, ὅλον παρημέρησε, λέγουσιν Ἀττικοί. καὶ παρὰχορδον.

παρὰκακινδυνεύει ἐξιστάμενος. "οὐχ οὕτω παρὰκακινδυνεύεις καὶ διεφθαρμένοι τὴν γνώμην, ἀλλὰ διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῶν κακῶν ἐς Ἰουλιανοῦ καιροὺς τὸν Εὐτρόπιον ἀνατιθέμενοι" Εὐνάπιος γῆσι (p. 91 Nieb.) περὶ Εὐτρόπιου τοῦ εὐνούχου.

παρὰκλήσις ἀντὶ τοῦ προτροπῆ· Ἰσοκράτης Παραινέσει (5) "διόπερ ἡμεῖς οὐ παρὰκλήσιν εὐρόντες ἀλλὰ παραινέσιν γράψαντες." Λυκούργος δὲ ἀντὶ τῆς δειήσεως ἐχρήσατο, λέγων "ὕμῃς οἴμαι τοῦτο ποιήσιν καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρὰκλήσεως." Harp.

παρὰκλιδόν. Hom. δ 348.

παρὰκλίνασαι πυρηνόξασαι. (Hom. E 751) "ἡμῖν ἀνακλίνει πυκινὸν νέφος ἡδ' ἐπιθεῖναι." Ἀριστοφάνης (Pac. 971) "καὶ γὰρ ἐκείναι παρὰκλίνουσι τῆς αὐλείας παρὰκλύπτουσιν. κἂν τις προσέχη τὸν νοῦν αὐταῖς, ἀναχωροῦσιν, κἂτ' ἢν ἀπὴν παρὰκλύπτουσιν."

παρὰκοῦν παρὰνοεῖν καὶ παρὰφρονεῖν· κοῦν γὰρ τὸ φρονεῖν.

παρὰκοίτης ὁ ἀνὴρ, παρὰκοίτης δὲ ἡ γυνή.

παρὰκονῶν τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρέβειν.

παρὰκοπὴ φρενῶν ἢ φρενιτίαισι. Joseph. B. I. 1 25 4.

παρὰκόψας τὸν νῦν παρὰτραπεί· "ἔτελεύτησε δὲ ἄκρατον πολὺν ἐμφορηθεὶς καὶ παρὰκόψας, ἡδὴ γεγωνὸς ἔτος πέμπτου καὶ ἐβδομηκοσίου" (Diog. L. 4 44).

παρὰκροτοῦντες παρὰθαυρόνους, παρορμῶντες.

παρὰκρούεται ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾶ. μετῆχται δὲ τοῦνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἐξάντας τι ἢ μετῶντας κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασπῆν ἐνεκὰ τοῦ πλεονεχεῖν. Harp.

παρὰκρουσάμενος ἐξαπατήσας, παρὰπείσας· "παῖδας τῶν ἐγγενεσάτων οἴκων παρὰκρουσάμενος ἐξήγαγεν ἐκ τῆς πόλεως" (Dionys. Hal. fr. Ambr. 13 1).

παρὰκρούσασθαι ἀνατρέψαι· "ὁ δὲ ὅσα διημφισβητήθη οἷος ἐγένετο παρὰκρούσασθαι."

παρὰκρουσιν ἐξαπατήν, ἐμπαιγμόν (sch. A Eq. 855). "ἄπισοί τε γὰρ δόξαντες εἶναι οἱ Σαννίται, καὶ πρὸς τὰς συμφορὰς ἐς παρὰκρουσιν τῇ αἰεὶ κρατῆντος σφῶν σπένδισθαι, οὐχ ὅσον οὐχ εὖροντό τι συμβατικόν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδόν σφισι τὸν πόλεμον παρὰκρούσαν" (Dio Cass. fr. 36 8).

παρὰ καὶ φῶν ἀποπαρδεῖν. πρόδηλος τῆς παροιμίας ἡ αἰτία· οὐ γὰρ ἀκεί οὐ καὶ φῶς. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων δὲ λέγεται.

παρὰλλάξον πύρελθε. "ἡ γὰρ κατὰ μετὰ παρὰλλάξιν πῦσιν ποιεῖ γῶσιν ὑπερφέρειν τὰς μεταβολὰς, ὥς ἐπὶ τῶν ὥρων τοῦ ἐνιαυτοῦ."

παρὰλλάττουσιν ἀντὶ τοῦ παρέρχονται· "παρὰλλάττουσι δὲ ἀλλήλους τῷ διασηματι τῶν ὁδῶν ψευδέντες ὁ τε Προκόπιος καὶ Βάλης ὁ βασιλεὺς." cf. v. χαρμῆρους.

παρὰλλήλων ὁμοίων, ἀκολέθων, ἐγγὺς ἀλλήλων, ἔξ ἴσου. "καὶ παρὰλλήλων ὁρῶντες τῷ δοκοῦντι πεσεῖσθαι τείχει, συνήψαν ὑπὸ γῆς τοῖς ἐναντίοις," ἀντὶ τοῦ ἔξ ἴσου.

παρὰλογίζομαι σε.

παρὰλογισμός ἀπάτη λογισμοῦ.

παρὰλογισῆς ἀπατεῶν.

παρὰλόγον λέγουσιν ἀρσενικῶς ὡς τ' ἄλλοι καὶ μάλα Θεοκυδίδης (1 77, 2 85) τὸ παρὰδοξον καὶ ὃ οὐκ ἂν τις προσδοκῇ, ὅλον "τοῦ πολέμου τὸν παρὰλόγον," καὶ ὅτι ἐγένετο πολὺς ὁ παρὰλόγος. Προκόπιος (Vand.

213) "οἱ μὲν ἄλλοι τοῦ πλήθους ἐκλογιζόμενοι τὸν παράλογον, ἔδοξε μανιώδης εἶναι αὐτοῦ· ἡ ἔννοια." καὶ αὖθις "τοῖς δὲ Ῥωμαίοις θάμβος καὶ ἀπιστία πρὸς τὰ γινόμενα παρέσθη πλείων ἢ τοῖς τὰ παράλογον ὀνειράτα ὁρῶσι."
b παράλογον τὸ ἀνέλπιστον, τὸ παρὰ προσδοκίαν. "οὐδὲ τις ἦν ὃς οὐκ ἠθέλησε τὸ μὴ οὐ θεατῆς γενέσθαι παραλόγον ἕτως εἰς μέγεθος παρασκευῆς" ἀντὶ τοῦ παραδόξου.

παράλογος· Θουκυδίδης (755) "οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν, καὶ ὁ παράλογος αὐτοῖς μέγας ἦν, πολὺ δὲ μειζὼν ἔτι τῆς σφατῆς ὁ μετέμελος." καὶ αὖθις "οἱ δὲ σοφίσμασι καὶ παραγωγαῖς ἐκκρούοντες ἡμᾶς· αἰεὶ τε καὶ καθ' ἡμέραν κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γερνῆνται." cf. v. παραγωγαῖς.

Πάραλοι οἱ τε ἐν τῇ νηὶ τῇ παράλῳ πλείοντες καὶ οἱ τὴν παράλιον τῆς Ἀττικῆς κατοικοῦντες, ὥσπερ ἕτεροι Πεδιάσιοι καὶ Διάκριοι. Πάραλος δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖται, ἥτις διηγεῖται ταῖς ἐπεισοδίας χρειᾶς ὑπέρκειται. ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι σφατῆγόν ἐβούλοντο, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ Παράλῳ ἐχωρῶντο. λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμινία. ἕτερον δὲ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς, Ἀντιγονίς τε καὶ Δημητριάς.

a Πάραλος ναὺς ἱερὰ, θεωρίς· ἦν δὲ καὶ ἑτέρα Σαλαμινία ναὺς. τευθῖς δὲ πάραλος (A Ach. 1155) ἡ παραθαλασσία, ἡ ἡ παρὰ τοὺς ἄλλας κειμένη.

b Πάραλος, Δημοσθένης Φιλίππικοις (829), μία τῶν παρ' Ἀθηναίοις πρὸς τὰς δημοσίας χρειᾶς διαπεμπομένων τριήρων, ἀπὸ τίνος ἥρωος τοῦτον μα λυροῦσα. Πάραλοι δ' ἐκαλοῦντο οἱ ἐπιβεβηκότες αὐτῆς, οἱ καὶ διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν δ' τε ὀβολοὺς ἐλάμβανον καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι τε ἔμενον, καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως. Harp.

c Πάραλος· ἡ Σαλαμινία. αὐταὶ ἱερὰι τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρειᾶς πεμπομέναι καὶ ταχυναντῆσαι· καὶ ἦσαν ὡς ἂν ὑπερέτιδες ταχῆται οὐσαι, ἡ μὲν ὑπερετοῦσα εἰς τὰ θεωρικά, ἡ δὲ εἰς τὰ δημόσια (sch. A Av. 1204). καὶ αὖθις "οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πέμπουσι τὴν Πάραλον, κυλοῦντες αὐτὸν ἐπὶ χρεῖσιν," τουτέστι τὸν Ἀλκιβιάδην.

παραλοῦμαι παροιμιακῶς· εἰώθεισαν

γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλυνείοις οἱ πλείοι παραλοῦναι τοὺς πένθητας. Ἀριστοφάνης Ἀναγνώρῳ "ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἑᾶν," ὅλον συνεισιέναι τοῖς πλουσίοις, ὥς μὴδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.

παρалуπῶ αἰτιατικῇ.

παρалуῦσαι ἀφελέσθαι· "βουλόμενος ἀναπαῦσαι καὶ κόπον παραλῦσαι τοὺς ἰδίους σφατῆτας." καὶ αὖθις Σιμόκαττος "οἱ δὲ τῶν ὀπλων παραλυθέντες οὐκ εἶχον ὅ τι χρῆσονται τοῖς θυμοῖς."

παρалуῦσας ἀντὶ τοῦ διαδεξιόμενος· "παρалуῦσας αὐτὸν τῆς ἀρχῆς."

Παράλων. διήρητο εἰς δ' μοῖρας πάλαι ἡ Ἀττικὴ· Πανδίων γὰρ διαδεξιόμενος Κέκροπα, προσκτησάμενος δὲ καὶ τὴν Μεγαρίδα, ἐνεῖμε τὴν χώραν τοῖς πωσινοῖς εἰς δ' μοῖρας, Αἰγεῖ μὲν τὴν παρὰ τὸ ἄστυ μέχρι Πυθίου, Πάλλαντι δὲ τὴν παρὰ τὸν Ἀνικῶν δὲ τὴν διακρίαν, Νίσω δὲ τὴν Μεγαρίδα. Ἀριστοφάνης (Lys. 58) "ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα."

παρουμείψας παρалаῤῥας.

παρουμελῶ γενικῇ.

παρουμεπνκίζεται (A Lys. 1320) παρалаῤῥεται τὰς τρίχας.

παρამυθῆσαι συμβουλευσαι. καὶ παρამυθῆσαι ὡσαύτως.

παρανάλωμα· "ὁ Καρῖνος ... παρανάλωμα τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο φόνους," τουτέστι προσόνημα. cf. v. Καρῖνος.

παράνοια· (A Nub. 844) "πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσγαγὼν ἔλω;" ὅλον πρὸς τὸν πατέρα δικάσομαι, καὶ δείξας αὐτὸν μαινόμενον οὕτω τὴν μανίαν παύσω, εἰς τὸ δικαστήριον ἀγαγῶν.

παρалаῤῥων παραφρονῶν, ληρῶν· "ἀγνωῶν καὶ παραπύων ὀλοσχερῶς" (Polybius).

παράπαν καθόλου, παντελῶς· "καὶ μάλα παρορμηθῆναι φήσας πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῆς πραγματείας διὰ τὸ μηδέποτε τὴν Εὐρώπην ἐνηροχέειν τοιοῦτον ἄνδρα παρὰπαν ὅλον τὸν Ἀνόντε Φίλιππον" (Polyb. 8 11).

παρалаῤῥηγμένον μανικά· (A Eccl. 137) "ὅς ἂν πρῶξωσιν, ὥσπερ μεθύνοντων ἐς παρалаῤῥηγμένα."

παρалаῤῥηγμένον ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτωκῶς Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου (a 84). Harp.

παραπέταλοι πετάλοις ἐσκεπασμένοι· "αἱ δὲ τριήρεις ἦσαν κόσμῳ διαπρεπεῖς, ἀργύρῳ τε τὰ ἔμβολα καὶ χρυσῷ τὰς πρύμνας παρυπέταλοι."

παραπέτασμα παρυκάλυμμα, παρύπλωμα, τὸ λεγόμενον βῆλον.

παρύπηγμα κανών. καὶ εἶδος τι ὀργάνου ἀστρονομικοῦ. "εἰ δὲ ἰδιωτικὸν παρύπηγμα ἀπικάρδιον ἐθέλεις πρὸς τὸν θάνατον, εἶπ'·" (M. Anton. 93).

παραπικρασμός ἡ ἐν ἐρήμῳ πολλάκις γενομένη ἀντιλογία τῶν Ἰσραηλιτῶν. Theodoret. in Ps. 94 9.

παραπληγιάσας πλάσάμενος.

παραπλήγας πέτρας (Hom. ε 418) παραλίας, πλησσομένης ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

παραπλήκτω τῇ μανικῇ· Σοφοκλῆς (Ai. 229) "παραπλήκτω χειρὶ συγκατακτύς." καὶ Αἰλιανός "ὃ δὲ ἔκ ἡνέσχετο παραπληρεῖν αὐτόν, ἀλλὰ τὴν τῶν λόγων παραπλήγῃ λύτταν κατεσίγασε· καὶ τῶν Διοσκούρων ἐνὸς τὸ ξίφος διηρημένον τε καὶ ἐπανεξός ... καὶ πληγείς καιρίως ἐξέγρετο" (cf. v. Ἐπίκουρος d).

παραπλήξ μαινόμενος, παράφρων· Ἀρισοφάνης Πλάτῳ (242) "ἦν δ' εἰς παραπλήγ' ἀνθρώπον εἰσελθὼν τύχῃ, πόρνοισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος." ὁ ἄφρων, ἀπὸ τῶν κροισμάτων τῶν διαπεπτωκότων τοῦ ἐναρμονίου λυρισμοῦ. ἡ ὁ μωρός· ἀληθῶς γὰρ ἡ ἀσωτία πεπληγμένη ἐστὶ διάνοια. καὶ αὐθις "παραπλήγῃ ἑοικότα ἐνθένδε ἀπαλλαγῆναι" (Procop. Arc. 12).

παραπληξία μανία.

παραπόδας εὐθέως, ἡ ἐγγύς, ἡ πλησίον· (Polyb. 8 11) "μετὰ ταῦτα παραπόδας ἄκρατέστατον μὲν αὐτὸν δείκνυνσι πρὸς γυναῖκας." καὶ αὐθις "παραπόδας οὐ συμμαχικῶς ἀλλὰ δεσποτικῶς χρῶνται." cf. v. καθιζόμενα.

παραποδίζειν ἐμποδῶν γίνεσθαι· Πολύβιος (2 28) "βατώδεις ὄντας τοὺς τόπους ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφύμμισι καὶ παραποδίζειν τὴν τῶν ὄλων χρεῖαν."

α παραπολύ παντελῶς· Θεοκρίδης ἐν α' (29) "καὶ ἐνίκησαν οἱ Κερκυραῖοι παραπολύ."

β παραπολύ ἀντὶ τοῦ πάνυ, παντελῶς· Ἀλέξινπος (p. 34 Nieb.) "παραπολύ ἀπελείποντο τῷ πείθεσθαι τοῖς εισηγουμένοις ἡσυχίαν αἰρεῖσθαι." Ἀρισοφάνης Πλούτῳ (445) "δεινότετον ἔργον παραπολύ," ἀντὶ τοῦ πάνυ πολῷ.

παραπρεσβεία τὸ ἔξω τῶν προσεταγμένων τι διαπραξέσθαι· "ὃ δὲ βασιλεὺς ἐχαλῆπαιεν οἷα εἰκός, καὶ παραπρεσβείας ἐκρίνετο Ἰωάννης ἅτε οὐ πρὸς τὸ συνοῖσον τῇ πολιτείᾳ διαπραξόμενος." καὶ αὐθις "οὗτος τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν ἀπειλεῖ παραπρεσβείας αἰρήσειν καὶ διώξεσθαι." Menand. exc. leg. p. 379.

παρὰ προσδοκίαν, τουτέστι μετὰ μόχθον.

παραρρεῖ δοτικῇ.

παραρρητοῖς λόγοις, παραμυθήμασιν, ὑποθήκαις. οἱ δὲ συμβουλαῖς.

παραρρέματα (Exod. 35 10) δέρις, σκύματα.

παραρρυνόμεν (Hebr. 2 1) παραπέσωμεν.

παρυσάγγης εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὃ ἔστι λ' σάδια. Ξενοφῶν (Cyr. 6 3 10) "ὃ δὲ Κύρος, ὁπόσον, ἔφη, ἄπεισι τὸ σράτευμα; οἱ δὲ ὡς β' παρυσάγγας εἶπον."

παρύσειρος ὁ ἀκόλουθος ἵππος.

παρυσημαίνει δηλοῖ, χαράττει.

παρύσημος ἀδόκιμος. καὶ παρύσημον τὸ σεσημασμένον καὶ ὑποπτον· "καὶ παρύσημον ἦν τὸ λεγόμενον, καὶ φυγὴν ἐδόκει δηλοῦν" (Theophyl. Sim. 2 15).

παρύσημος ῥήτωρ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (242). ἐκ μεταφορῶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων, ἃ καλοῦσι παρύσημα ἦτοι ὅτι ὑποχαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυρομοιβῶν σημείῳ τινί, ὃ τὴν φανυλότητα δηλοῖ, ἡ ἐπειδὴ παρατετύπεται καὶ παρακινεῖται. Haгр.

παρύσιτος κόλυξ, τριπεζολοιχός, κοσσοτράπεζος. "βελονοπώλης. οὗτος δαναεὶς ἦν, παρύσιτος Παμφίλου τοῦ δημιουργοῦ" (sch. A Plut. 174).

παρυσκενάζω αἰτιατικῇ.

παρυσκενῇ· "ὃ δὲ ἐπεκλήθη κραιτὶκὸς γραμματικὸς, οἷα γραμματικὴν ἔχων παρυσκενῇ." περὶ Ἑκαταίῃς φησί. cf. v. Ἑκαταίος.

παρυσκήνια. εἰκοσι παρυσκήνια καλεῖσθαι ὁ παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρυσκεναῖς. ὁ δὲ Δίδυμος τὰς ἐκατέρωθεν τῆς ὀρχήσρας εἰσόδους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι. Haгр.

παρυσπιστής πυρετῶς ὀπλίτης.

παρασπονδήσας παραβῆς τὰς σπονδάς.

παρασπονδοῦμαι παραβαίνομαι.

παρᾶσάδόν (Hom. O 22) παρᾶσατικῶς, κατὰ τρόπον, κατὰ τὸ δέον.

a παρᾶσασις σᾶσις παρὰ τινα ἄτιμος. γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.

b παρᾶσασις ὁρμή, προθυμία· (Diodor. t. 2 p. 629) "καὶ παρᾶσασις ψυχῆς πρὸς ἐλευθερίαν ἐνέπεισε τοῖς πλῆθεισι, διὸ πρὸς ἀλλήλους ἐδεινοπάθον." καὶ παρᾶσῃμα ψυχῆς· (Ioseph. B. I. 2 20 7) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δι' ἄλληλ' σώματος καὶ παρᾶσῃμα ψυχῆς ὀλίγη δαῖν τῆς οἰκουμένης ἐκράτησαν."

c παρᾶσασις. τοῦνομα πολὺ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίους δίκας· Μένανδρος Μισογύνη "ἔλκει δὲ γραμματεῖδιον ἐκείσε δίδυρον καὶ παρᾶσασις μία δραχμῇ." Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων φησὶν "εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς, ὧν παρᾶσασις τίθεται, ξενίας καὶ δωροξενίας, ἣν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγη τὴν ξενίαν, καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ψευδοκλητίας καὶ βουλευσίσεως καὶ ἀγραφίστου καὶ μοιχείας." Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ νομοθεσίας τοὺς διαιτητάς φησι λαχεῖν τὰς δραχμίας, μίαν μὲν ὑπὲρ τῆς λήξεως, ἣν παρᾶσασιν ἐκάλουν, ἑτέραν δὲ καθ' ὑπωμοσίαν ἐκάσῃν. Harp.

παρᾶσάται οἱ ὁμόζυγοι τῶν λόγων πρωτοσύται καὶ ἐπισάται, διὰ τὸ παρ' ἀλλήλοις ἴσασθαι.

παρᾶσατεῖν τὸ συμμαχεῖν· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (Th. 376) "ὥσθ' ἡμῖν θεὸς παρᾶσατεῖν καλύτερ γυναιξὶν οὔσαις." καὶ παρᾶσάτης· Ἀρριανός (Ind. 24 6) "πρὸςυαγμάσφισιν ἦν, ὅπως τις ἐκνηξάμενος σαῖη, ἐν τῷ ὕδατι προσμένειν τὸν παρᾶσάτην οἱ ἐσόμενον." καὶ Εὐνάπιος (p. 102 Nieb.) "πολὺ διεσώτως ἀλλήλων χωρεῖν ἐκέλευεν, ὅπως μὴ δονοποιῇ τὰ ὅπλα, μήτε τῷ παρᾶσάτῃ θλιβόμενα μήτε τῷ φέροντι διὰ τὸν συνωθισμὸν περικτυπέμενα." καὶ (Diodor. Sic. 20 11) "παρᾶσατικώτερον τὸν κίνδυνον ὑπέμειναν." "καὶ λαβόντες παρᾶσασιν εἰς τοὺς οἰχομένους γενναίως ἀποθανεῖν" ἀντὶ τοῦ ὁρμῆν, τόλμην. καὶ ἐπίρρημα παρᾶσατικῶς· "ὁ δὲ ἔγραφε πικρῶς καὶ παρᾶσατικῶς, ἀλάστορας ἀποκαλῶν καὶ παλαμναίους διὰ τῆς ἐπισολῆς" (cf. v. ἀλάστωρ). καὶ αὐθις (Diodor. Sic. t. 2 p. 627) "διελέχθη παρᾶσατικῶς ἅμα καὶ παρρησια-

ζόμενος."

παρᾶσαυροῦντες ὁρθὰ ξόλα πηγνύντες· "οἱ δὲ παρᾶσαυροῦντες ξόλα τῇ --- ὀλισθηρόν" (cf. v. ἐμάλθαζαν).

παρᾶσῃσάμενος παρᾶλαβῶν, ἐλῶν, κατασφεινύμενος.

παρᾶσῃσομαι ἐναντίον σου ἐνώπιόν σου σῃσομαι. (Ps. 5 5) "τὸ πρῶν παρᾶσῃσομαι σοι." τῆτο δὲ ἀρμόδιον λέγειν τοῖς κατ' Ἡλίαν βεβιωκόσι καὶ παθῶν ὑπερανεσηκῶσι.

παρᾶσῃσώμεθα αὐτὸν εἰς κρίσιν, Πολιτείας ἡ' (p. 555 B), ἀντὶ τοῦ κατασῃσωμεν αὐτὸν εἰς κρίσιν. τὸ μὲν γὰρ ἐγκλημα ἀντιωμοσία καλεῖται, ὃ δὲ ἐγκαλῶν γράψας εἰς πινακίδιον καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίσημον μεθ' ἐπὶφρέτου τῷ ἐγκαλουμένῳ ἐπιδίδωσι.

παρᾶσῃσις. "Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς εἰς τι τῶν ἰδίων συγγραμμάτων ἐχρητο μαρτυρίοις ὡς Σοφοκλέους, αἰσθόμενος δὲ ὁ Διονύσιος ἐμήνυσεν αὐτῷ τὸ γεγονός. τοῦ δὲ ἀρνούμενου καὶ ἀπιστοῦντος ἐπέσειλεν ἰδεῖν τὴν παρᾶσῃσίδα· καὶ εἶχε Πάγκυλος" (Diog. L. 5 92).

παρᾶσῃσῶ ἐκτενῶ, ἀπὸ τῶν βυρσῶν· (A Eq. 479) "ἐγὼ σε, νῆ τὸν Ἡρακλέα, παρᾶσῃσῶ."

παρᾶσῃσῶ αἰτιατικῇ.

παρὰ σφᾶς ὅσον ἐκ ἐσπλεῖν, παρὰ Θουκυδίδῃ (2 94), ἀντὶ τοῦ σχεδόν, ὡς τὸ μόνον οὐχί.

παρὰ σφῆσι παρ' αὐταῖς. παρὰ σφίσι δέ, διὰ τοῦ ι, παρ' αὐτοῖς.

παρᾶσῃσῶν παραντίκα.

παρᾶσῃσῃματίζειν· "τοὺς τοῦ βασιλέως εἰρησιώτας διέβαλε, φάσκων τέως μὲν παρᾶσῃσῃματίζειν οὐδεμίαν ἀληθινὴν χρεῖαν παρεχομένους." τοῦ ἀληθοῦς παρατρέπεσθαι.

παρᾶσῃσῶν, ἐπίρρημα· "εἰ δέ γε παρασχὸν οὕτω κατὰδῃλος γένηται, δόξα λέγειν ὡς παραγέγονε λέξων περὶ τῶν πρέσβων."

παρᾶσῃσῃσῃσι παρ' αὐτὸν ταχθεῖς.

παρᾶσῃσῃσῃσι ἡκόννημα.

παρᾶσῃσῃσῃσι ἐπιτρέψαι καὶ ἀπολέσαι. ὁ κωμικὸς ἐπὶ Εὐβόλου (Nub. 213) "οἶδ' ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρᾶσῃσῃσῃσι καὶ Περικλέους."

παρᾶσῃσῃσῃσι ἀπολείς, ἐπὶ πλεον παρελκύσεις.

παρᾶσῃσῃσῃσι ἐξώγκωμαι· Ἀριστοφάνης (Tagen.) "ἄλῃς ἀφύης· παρᾶσῃσῃσῃσι γὰρ ἐσθίων." λέγεται καὶ ἐνικῶς ἡ ἀφύη.

παρατετολμηκότες ἐαυτῶν ἀφειδήσαντες· Πολύβιος "παρατετολμηκότες καὶ τελῶς ἀπελπίσαντες τὴν σωτηρίαν."

παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν ἀντὶ τοῦ παραδόξως· "οἱ δὲ τύραννοι παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν ἡδέσθησαν τὴν ἰκρίαν κακῇ τῇ περιβαλεῖν."

παρατηρημάτων ἐπιτηρήσεων, κληδονισμῶν καὶ ἀπαντήσεων καὶ οἰωνοσκοπῶν καὶ μαντείων.

παρατηρῶ αἰτιατικῇ.

παρὰτίλλεται διασείλεται, τὰς τρίχας τοῦ πρωκτοῦ διατίλλεται. αὕτη γὰρ ὥριζο δίκη τοῖς μοιχοῖς, ἀποραφινδῶσις καὶ παρατίλμοι τοῖς πένησιν· οἱ γὰρ πλούσιοι χρήματα παρέχοντες ἀπελύοντο, οἱ δὲ ἀποροῦντες, μὴ δυνάμενοι χρήμασι λυτροῦσθαι τὴν πύγην, δημοσίᾳ ταῦτα ἔπασχον. Ἀριζοφάνης Πλουτῷ (168) "ὁ δ' ἄλους γε μοιχὸς διὰ σέ που παρὰτίλλεται." καὶ αὖθις Ἀριζοφάνης (Ach. 31) "παρὰτίλλομαι." παρὰτίλλομαι δὲ --- ἐπιγράφουσι (cf. v. ἀπορῶ).

παρὰ τὸ καθεστηκός, οἶον παρὰ τὸ νόμιμον, παρὰ τὸ πρόπον. sch. Thuc. 1 98.

παράτοπον εἰς κακὸν τόπον· "παράτοπον ὁρμίσαντες διὰ τὴν ἀπειρίαν, ἔσι δ' ὅτε καὶ διὰ τὰς ἀμύψεις τῆς θαλάττης."

παρὰ τοσόνδε ἦκον ἀπορίας ὑπὸ τῶν κακοπραγίων ὥς ἀπὸ κυνηγεσίων ἐτρέφεοντο."

παρὰ τοῦτον ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου, καὶ παρὰ τοῦτον ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦτον. οὕτω πανταχοῦ Ἀρριανός.

παρὰτρέπω αἰτιατικῇ.

παρὰτρέχω αἰτιατικῇ.

παρὰτριβή λογομαχία, ἔρις· "τὴν γενομένην πρὸς αὐτὸν παρὰτριβὴν καὶ ζηλοτυπίαν."

παρὰτρύζει παραφωνεῖ. εἰληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνέων, ὅταν τοῖς οἰκείοις νεοτοῖς γοερά ἐπιφωνῶσι.

παρὰτρύφω δοτικῇ.

παρὰτυχύν ἀντὶ τῆ παρατυχόντος, ὡς καὶ ἔξόν ἀντὶ τοῦ ἐξόντος. sch. Thuc. 1 76.

παρὰνδύσας παρὰνδυσάμενος. sch. Hom. o 53.

πάραυλος ὁ ἐν ἀγροῖς. ἡ πάραυλος παρατεταμένη. ἡ ἐγγύς, παρὰ τὴν αὐλήν. ἡ θρηνητικῇ, παρὰ τοὺς αὐλοῦς. Σοφοκλῆς (Ai. 892) "τίνος βοῇ πάραυλος ἐξέβη νύμφης;"

παρὰντόθεν αὐτίκῃ, ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου. Ἀρριανός "παρὰντόθεν ὡς ἔχο-

μεν ἐπεξελθόντες, ἐν χερσὶ σῆσασθαι τὸ τέλος τῆς μάχης."

παράφθορος ὁ παρ' ἐαυτὸν καὶ ἐπὶ δαίμονος παραφερόμενος. "συνενθουσιῶντες αὐτοῖς καὶ τῇ παραφύρῃ τῇδε φιλοτιμία, τῇ κακίῃ δαιμόνῳ, ἐκτριπτόμενοι ἀπολώλασι" (cf. v. ῥιπίζεται).

παρὰφρόνιμον παράφρονα, ἀνόητον, καὶ ἄπορον περὶ τὰ φρονήματα· (S OR 691) "ἴσθι δὲ παρὰφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα περᾶνθαι μ' ἄν, εἴ σε νοσφίζομαι."

παρὰφρονῶ αἰτιατικῇ.

παρὰφρονκτωρεῖν τὸ τοῖς φρονκτοῖς παρὰ τὸ προσήκον χρῆσθαι, τουτέστιν ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολέμιων ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν φίλων, ὡς καὶ Λείναρχος ἐν οἰκείῃ λόγῳ ἐχρήσατο. Harp.

παρὰφρονκτωρενόμενος. οἱ κακοφγῶντες περὶ τὰς φυλακὰς καὶ φρονκτὰς ἀνατείνοντες ἐναντίως τοῖς πεπισυνκόσι τὴν φυλακὴν καὶ ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῶν ἀντικαθεζομένων παρὰφρονκτωρενέσθαι λέγονται, ὡς φησι Ἀνυσίας (13 67) "τούτων εἰς ὁ πρεσβύτερος ἐν Σικελίᾳ παρὰφρονκτωρενόμενος τοῖς πολέμοις ληφθεὶς ὑπὸ Ἀμύχου ἀπετυμπανίσθη."

παρὰφυλάσσω προσδοκῶ· Ἰώσηπος (vitaе suae p. 21) "παρὰφυλάσσω γὰρ ἐν Χάλβῳ Πλάκιδον εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἀναβῆναι δι' ἐννοίας ἔχοντα."

παρὰχαράκτης διαστροφεύς.

παρὰχορδεῖς παρὰσειμον ποιήσεις, μηδὲν παρὰφθέγγῃ, ἀλλ' ἂν δεῖ εἰπεῖν εἴπῃς· (A Eccl. 300) "συντῶ προσέχων, ὅπως μηδὲν παρὰχορδεῖς ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι."

παρὰχορδίζειν διαφωνεῖν, ἀμυρτάνειν.

παρὰχρῆται πολύ, σφοδρῶς συνουσιάζει, ἀκολάως μίγνυται. εἴρηται δὲ καὶ περὶ ἐκάστου πράγματος ἐκ περιουσίας γενομένου. περὶ Ὠριγένους "σοὶ δὲ κακομηχανία εἰς αἰσχρότατον ἄνδρα ἐπεισέθη· Αἰθίοπα γὰρ αὐτῷ παρεσκεύασαν εἰς παρὰχρησιν τῆ σωματος." cf. v. Ὠριγένης.

παρὰχρημα παραντικά, εὐθὺς· "μηδὲν δὲ μηδὲ ἐκ τοῦ παρὰχρημα ἀποκρινάμενων." ἡ ἀντὶ τῆ ἐκ τῆ παρατυχόντος· "καὶ ὡς ἐν τῷ παρὰχρημα ὥριμητό τε ἐξέναι καὶ ψηφίσματι τὴν στρατείαν ἐκύρωσαν, ὥριμητό τε πᾶς ἐς τὴν ἐπιχειρήσιν" Δεξιππὸς φησι (p. 35 Nieb.).

παρδακόν. A Pac. 1148.

παρδαλῇ παρδάλειος δορά· Ἀριστοφάνης (Av. 1250) "πέμψω πορφυρίωνας ὄρνεις ἐπ' αὐτὸν παρδαλᾶς ἐνημιμένους." πόρδαλις τὸ ζῷον· Ὀμηρος (N 103) "θῶων πορδαλίων τε λύκων τ' ἦν πέλονται," καὶ Ἀριστοφάνης (Lys. 1015) "οὐδὲν ἐστὶ θηρίον γυναικὸς ἀμυχώτερον, οὐδὲ πῦρ, ἐδ' ὡδ' ἀναιδὴς ἐδεμίει πόρδαλις."

παρέβαλεν ἐχθρούς καὶ ἄλλοτριούς εἰργάσατο· "ὃ δὲ παρέβαλε τοὺς ἀνθρώπους τοῖς ὄχλοις, ὥς μετὰ πύσης ὕβρεως συλληφθέντας ἀναχθῆναι δεδεμένους" (Polyb. 40 4).

παρεβάλετο ὥρμησεν, εἰσῆλασε· "παρεβάλετο μᾶλα εὐκαρδίως ἐπ' αὐτὸν ὀρμήσας." ἢ ἀπροβούλως ἔκρινε.

παρεβέβλητο τροφή ἐδέδοτο· "ἄρτι γὰρ αὐτῇ παρεβέβλητο τροφή," τουτέστι τῇ καμῆλῳ.

παρεγγεγραμμένος ὁ μὴ ἀξός.

παρέγγραπτον νόθον, καὶ παρεγγράπτους ξένους, νόθους.

παρεγγυᾶ παραδίδωσι, παραγγέλλει, παραινεῖ, παρακατατίθεται· Ξενοφῶν (Anab. 4 7 24) "βούωντων τῶν ἐσρατιωτῶν καὶ παρεγγυῶντων, ἔνθα δὴ ἔθειον ἅπαντες." καὶ αὐθις (4 7 25) "ὅτε δὲ παρεγγυήσαντος οἱ ἐσρατιῶται φέρουσι λίθους καὶ ποιοῦσι κολωνῶν μέγαν. ἐνταῦθα ἀνέτιθισαν δερμάτων πληθός καὶ βακτηρίας καὶ γέγραυ."

παρεγγυήσαντος πυρασχόντος, καὶ παρενεγγύα παρήγγελλεν· "ὃ δὲ παρενεγγύα αὐτῷ Πέρσιναι μὴ συμπλέκεσθαι."

παρεγγύησε καὶ παρεγγυθέντος. παρεγγύησε μὲν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν Ἰσαῖος, παρεγγυθέντος δὲ ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος ὁ αὐτός. Harp.

πάρεδρος. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ "λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὃ τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος, δύο ἑκάτερος, οὓς ἂν βούληται. καὶ οὗτοι δοκιμῶνται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεῦναι, καὶ εὐθύνας δίδουσι ἐπὶ πᾶν παρεδρεῦσάσιν." ἔτι δὲ ἡ λέξις συνήθης οὐ τοῖς ῥήτορσι μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς. Harp.

παρέδωκεν. ὁ ἀπόστολος λέγει (ad Rom. 1 28) "παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν," τουτέστι συνεχώρησε.

παρεθέντος ἐκλυθέντος, καὶ παρεθείς παραλυθείς. καὶ παρείθῃ ἐξελύθῃ,

ἐχαννώθῃ· "ὃ δὲ κινδύνοις ὁμιλήσας παρείθῃ τὸ σῶμα πῦρ, καὶ λυπηρῶ θανάτῃ τέλει παρεδόθῃ." καὶ παρείθῃσαν ἀντὶ τοῦ παρελύθῃσαν· Ἰώσηπος "οἱ δὲ πληθεῖ τῶν πολεμίων παρείθῃσαν τὰς δεξιὰς." καὶ αὐθις (Diodor. t. 2 p. 624) "οἱ δὲ τῷ μὲν ὁλοσχερῶς φάβον παρείθῃσαν, περὶ δὲ τῶν κατὰ μέρος ἐγκλημάτων πικρῶς ὠνειδίσθῃσαν."

πάρει ἐλήλυθας, παρεγένον· (A Av. 316) "τίνα λόγον ἄρα ποτὶ πρὸς ἐμέ, φίλ', ἔχων πύρει· κοινόν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδύν, ὠφελήσιμον," ἀντὶ τοῦ κοινωφελῆ. ἀσφαλῆ, τετῆσιν ἄληθῇ καὶ σφαλῆναι μὴ δυνάμενον.

παρειῷ γνώθος, καὶ μέρος τῆς νεώς.

παρεῖται ὄφεις. ὀνομαζόμεναι τινες ὄφεις οὕτως παρὰ τὸ παρειῶς μεῖζους ἔχειν. ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημιάδου φησὶν "εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους τοῖς ὄφει· τῆς τε γὰρ ὄφεις μισητὴς μὲν εἶναι πάντας, τῶν δὲ ὄφειων αὐτῶν τῆς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν, τοὺς δὲ παρειῶς αὐτοὺς τοὺς ἔχεις κατεσθίειν." Harp.

παρεῖη· "ὃ δὲ ... ἵππον ἀνεβίβαζε." cf. v. ἀνέβαλλον.

παρείθῃ παρελύθῃ· "εἴτω μέντοι τὰ δεξιὰ παρείθῃ μέρη." cf. v. λαμπαδεύεσθαι.

παρεικάθῃ. Plato Soph. p. 255 C.

παρεῖκοι ὑποχωροίη· (Dio Cass. 47 36) "πέμποντες ἱππείας ἐκδρομοῖς, ὅπῃ παρεῖκοι, τροφὰς ἐλάμβανον." ὅπου ἦν δυνατόν. καὶ αὐθις "σφοδρότατα σφᾶς ἐπιδιώκοιμεν, ὅπῃ παρεῖκοι." ὅπου ἐστὶ δυνατόν, ὅπου τρέποιο ὁ πόλεμος. καὶ αὐθις (cf. v. ἀτάσθαλα) "ὃ δὲ Τραϊανὸς ἔγνω μάλιχα μὲν, εἰ παρεῖκοι, ἐξελεῖν τὸ ἔθνος, εἰ δὲ μή, συντρέψας γε παῦσαι τῆς ἄγαν ἀτασθαλίας."

παρεικόςτος παραλελυμένος.

παρειμένον κεχυρωμένον.

παρειμένους παρενωμένους.

παρειμένην συγχωρήσαιμι· Σοφοκλῆς (OC 1666) "οὐκ ἂν παρειμένην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν," τουτέστιν οὐκ ἂν συγχωρήσαιμι.

πάριμι ὑπόρχω.

παρεῖναι τὸ πυραγίνεσθαι καὶ ὑπάρχειν, περῆναι δὲ κεντηθῆναι.

παρεῖπῃ παραιπίσει.

παρειπών (Hom. A 792) παραινέσας.

παρείραντα παρεισβαλόντα· Πολύβιος (17 15) "οὐτ' ἐπιβαλόντα παρείραντα τὴν χεῖρα δυνατόν ἅτε πυκνῶν οὐσῶν."

παρείρπυσεν εισηλθεν. ὡς ἐπὶ ὄφως δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ τυφλὸς ἦν ὁ γλάμων. "πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν" (A. Eccl. 398).

a παρεῖς ἑύσας, ἄφεις.

b παρεῖς ἀμελήσας, ἐπικατακλίνας, ὀλιγορήσας. "καὶ παρεῖς ἑαυτὸν ὑπὸ λύπης ἔκειτο." πῦρ ἤς δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες.

παρεῖσακτον ἄλλοτριον.

παρεῖσαν εἶσαν, ἀφῆκαν.

παρεῖσελθεῖν τὸ μετ' ἄλλου ... ὁ νόμος." cf. v. ἐλθεῖν.

παρεῖσθω συγχωρεῖσθω.

παρεῖσιν αὐτῷ τέκνα.

παρεῖσχεῖν παρεῖσχεται, παρεῖσβάλλει.

παρεῖτε -- παρῆτε δὲ παρεγίνεσθε.

παρεῖτο ἡμεῖς, παρῆτε. "τῶν μὲν ἔξ ἡμῶν παῖδων πόθος παρεῖτο." καὶ παρεῖτο διελύετο.

παρέκασα ἑκάστοτε. *

παρεκαττύετο ἐκ συλλογῆς ἡντρεπίζεν, ἀπὸ τῶν κατῳμάτων. κατῳματι δὲ λέγεται οἱ μικροὶ ἱμάντες οἱ ἐρριμμένοι ἐπὶ τῆς κόπρης. λέγει οὖν, ἐκ μικρῶν καὶ πολλῶν τὴν σιβίδα ἡντρεπίζομεν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (663) "ἡμῶν δ' ἕκαστος σιβίδα παρεκαττύετο."

παρεκβατικῶς συντόμως.

παρεκλέγω αἰτιατικῇ.

παρέκ νόον (Hom. K 391, Y 133) ἀντὶ τοῦ παρ' ἐλπίδα. "παρέκ νόον εἰλήλουσας."

παρεκότει ὠργίζετο.

παρεκρότουν παρώρμων, παρώτρυνον. "τούτους ἀθροίζοντες ἀλλήλους παρεκρότην." cf. v. ἀθροῖζει.

παρεκρούσατο (Gen. 31 7) ἐπλάνησε.

παρεκσῆναι παρεκτραπήναι. "ὥς καὶ τοὺς ἐν ... ὑπερωδυνία." cf. v. ἀκληρῶντων.

παρεκτός ἐπίρρημα.

παρέλαβε τὴν πόλιν, οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων, ἀλλὰ γραῦν σανδάλια ὑποδεδεμένην καὶ πτισάνην ῥοφῆσαν" (Demad. ap. Demetr. de eloc. 285).

παρελέξατο παρεκοιμήθη. ἐχρήσατο δὲ "Ὀμηρος (Y 224) τάτω ἐπὶ ἵππῃ καταχρησικῶς. ὃ γὰρ παρακλίνεται ἵππος, ἀλλ' ἐπινωβαίνει.

a παρελθεῖν τὸ αὐτίκα δηλοῖ παρὰ Θουκυδίδη. τὸ δὲ ἐπελθεῖν τὸ ἀναβυλλόμενον χρόνῳ τοῦτο διαπραξάσθαι. sch. Thuc. 1 90.

παρελθεῖν ἀντὶ τοῦ νικῆσαι Δημοσθένους ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος (7). Harp.

παρελθὼν ἀντὶ τοῦ εἰσελθῶν.

παρέλκον περιτόν, ἢ παρατεῖνον.

παρέλκυσας ὑπέρθεσις.

παρελογίσασθε ἡπατήσατε.

παρέλυσαν ἀπῆλλαξαν, μετέστησαν. Θεοκυδίδης ζ' (16) "τὸν μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς."

παρεμβαλεῖ παρατάσσεται.

παρεμβολόντων κυκλωσάντων.

παρεμβολὴ παρατάξις, καὶ παρεμβάλλειν παρατάσσεισθαι.

παρεμβολὴ σκηπὴ, κύσρον, στρατόπεδον. ἐπὶ τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου κεῖται τὸ παρεμβολὴ ὄνομα.

παρεμβολὴ παρεντάξεως διαφέρει. παρεμβολὴ μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ τῶν ὁμοίων παρενθesis, οἷον ὁπλιτῶν πρὸς ὁπλίτας ἢ ψιλῶν πρὸς ψιλῆς, παρεντάξις δὲ ἡ τῶν ἀνομοίων, οἷον ὁπλιτῶν πρὸς ψιλοὺς ἢ ψιλῶν πρὸς ὁπλίτας (Tact. ap. Montfaucon. B. Coisl. p. 508). πᾶν παρεμβολὴ λέγεται ὅταν προτεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διασημάται ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὐτοῖς ἐπ' ἐνθesis. Aelian. Tact. 31.

παρέμπτωσις προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβὴν, οἷον ξένος ξείνος, ἔνατος εἵνατος.

παρεμφῆναι παραδείξαι, παρασημαῖναι.

παρενεγγύησε παρήνεσε, συνεβέβησε. "ταύτῃ τοι παρενεγγύησε δηλητηρίῳ φαρμάκῳ διαφθεῖραι αὐτούς."

παρενεῖρει παρεμβάλλει, ἤγουν λέγει.

παρένησαν. Θεοκυδίδης (2 77) "ἐπαπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης ὕλης ὅσον ἐδύνατο."

παρενθήμενος παραλογισόμενος. "ὃ δὲ Ἀκάκιος παρενθήμενος τὰ τοῖς κανόσι διηγορευμένα καὶ τὸ θυσιαστήριον καταλαμβάνει καὶ τὰ ἐξ ἔθους ἱερῶσιν ἐπιτελεῖ."

παρενθήκη προσθήκη.

παρενοχλῶ δοτικῇ.

παρέντες παραλυθέντες, ἀμελήσαντες. "τῷ χεῖρε καὶ τὰς πανοπλίας παρέντες."

παρέξ παρεκτός.

παρεξαγωγή.

παρεξαιρεσίαν τὸ ἔξω τῶν ἐρεσόντων ἐν δ' (12) Θεοκυδίδης. Ἀρριανός "τῶν μὲν κωπῶν ἔστιν ἡ συνέτριψαν, καὶ τῆς παρεξαιρεσίας τινὰ ἀπέθραυσαν."

παρεξαιρεσίας παρὰ Θεοκυδίδῃ (734) τὸ κατὰ προῖον πρὸ τῶν κοπῶν, ὡς ἂν εἴποι τις τὸ παρῆς τῆς ἰρεσίας.

παρεξηλημένον νοῦν, ὅλον διεφθαρμένον καὶ ἀμυδρὸν ὑπὸ γήρωσ. μετενήκεται δὲ ὑπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς ἀύλοις· οἱ γὰρ κατατετριμμένοι ἐξηληλῆσθαι λέγονται. Ἀριστοφάνης (Ach. 681) "οὐδὲν ὄντας ἀλλὰ κωφούς καὶ παρεξηλημένους." κωφὰς δὲ ὅλον ἀφώνους. Ὀμηρος (Α 390) "κωφὸν γὰρ βέλους ἀνδρὸς ἀνάλκιδος."

παρεπίδημος. καὶ ὁ βίος ἡμῶν παρεπίδημία. Aeschin. Axioch. p. 365.

παρέπτη παρήλθε.

παρέργως ὀλιγώρως. "οὐ μὴν οὐδὲ τὸ πάρεργον ἄξιον σιωπῆσαι καθάπερ ἀγαθοῦ τεχνίτου" περὶ τοῦ Σκιπίωνος λέγων ὁ Πολύβιος. καὶ αὐτίς "ἔγνωσαν δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι μὴ πάρεργον ποιήσασθαι τὸν ἀπόστολον."

παρερπύσσασι ἡρέμα εἰσελθῶσα· "εἴσω παρερπύσσασι πρὶν τὸν ἄνδρα με ἰδεῖν" (A Eccl. 533).

παρέργεται ὑπερβάλλει.

παῖρες ὑποχώρησον. A Vesp. 754.

παῖρες νεκρώσεις. Ἀππιανός (t.1 p.29) "οἱ δὲ Ἀττινοὶ ἐγκλήματι εἰς Ῥωμαίους ἐποιούντο τὴν τε πάρεσιν αὐτῶν τὴν ἐπὶ σφῶς ὄντας ἐνοσπόνδους καὶ συγγενεῖς," τῷ τῆς τὴν ἀμέλειαν, τὴν καταφρόνησιν.

παρέσῃ ἐγένετο, περιέσχε· "πανταχόθεν δὲ ὑπὸ τῶν πολεμίων περιεχόμενοι, δεινὴν παρέσῃ πρὸς τὸ πλῆθος ἢ ἀμυχανία."

παρεσηκότες συνημμένοι, τεταραχότες· Ἀρριανός "οἱ δὲ ἐσχεδασμένοι καὶ ἐπαρεσηκότες ταῖς γνώμαις ἐς φυγὴν ἐτράπησαν."

παρεσηκότες προὑπάρχοντες, ἐνεσῶτος· (A Eq. 396) "ὁ δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδέεται, κοῦ μετίσῃσι τοῦ χρώματος τοῦ παρεσηκότες."

παρεσηκὼς ἄνθρωπος τῇ διανοίᾳ, καὶ φιλοδοξῶν ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν διαφθορᾷ.

παρεσησαντο· "ἀμαχεὶ δὲ πλείσας τῆς Ἰταλίας παρεσησαντο πόλεις." ἐπόρθησαν, εἶλον.

παῖρες ἐκ παντὸς δυνατὸν ἐσιν.

παρέσφηλε (Hom. Θ 311) παρέφερε, καὶ παρεσφάλη ἀπερρῆ.

παρετέον σιωπητέον, παρλεπτέον.

παρευδοκιμησάσης νικησάσης, ἥτοι

εἰς δόξαν ὑπερβάσης.

παρευνθύνει παραφέρει, βιάζεται.

παρευννηθείς παρακοιμηθείς.

παρευνρημένως· "δικαιότατα καὶ παρευνρημένως χρινόντων."

παρέχοντας· Ἡρόδοτος (9 17) "κρέσσον γὰρ ποιεύντας τι καὶ ἀμυνομένους τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα ἥπερ παρέχοντας διαφθαρεῖναι ἀσπίδων μόρω."

παρεωραμένος καὶ παρηωρημένος.

παρηβηκὼς γεγηρακὼς.

παρηβῆσαι παρακμάσαι.

παρήγαγε παρήνεγκεν· (Dio Cass. 68 21) "ἐν τῷ δέπνῳ παιδα αὐτοῦ ὀρχησάμενον βαρβαρικῶς παρήγαγε."

παρήγγελλον ἐτάσσοντο, συνηριθμύντο· Ἀππιανός (Pun. 75) "πᾶς τις αὐτῶν καὶ συμμάχων ὥρμα, καὶ ἐθέλονται παρήγγελλον εἰς τὸν κατάλογον."

παρηγορίας συμβαλῆς ἢ παυακλήσεως. καὶ ἐν ἐπιγρᾶμμοις (AP 5 297) "παίγνιά τ' ἀμφιέπνους παρήγορα, καὶ κατ' ἀγνυῖς πλάζονται."

παρήεισαν παρήλθον.

παρηέρθη (Hom. Π 341). ἀπὸ τῆς αἰρίου αἰρώ ἤερκα ἤερμαι ἤεσθην, καὶ παρηέρθην. παρήκαμεν ἐπέμψυμεν ἢ ἀφῆκαμεν.

παρήκον· "μὴ διὰ πάσης ἰέναι ἐξετάσεως, ἀλλὰ μετρίως κατὰ τὸ παρήκον (ἀν παρῆκον) τῆς αὐτῶν προαιρέσεώς τε καὶ δυνάμεως."

παρήκοντα παρτείνοντα, ὡς διήκοντα ἐπεκτεινόμενα.

παρήλασεν ὑπερήλασεν, ἥτοι ἐνίκησε.

παρήλιος νεφέλη πεπυκνωμένη καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἐκτυλαζομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

παρήλλαξαν· "ἐπεὶ δὲ παρήλλαξαν τὴν ἐνέδραν, ἄφνω πάντες ἐπεφάνησαν," ἀντὶ τῆς παρήλθον.

παρῆν παρήμην, ἐνικῶς κατ' Ἀττικόν.

πανηνώχλουν.

παρήορος (Hom. Ψ 603) παρειμένος τὰς φρένας. καὶ παρήορος ἵππος (Π 471). καὶ παρηορήσι (Π 152) ταῖς ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἡνίαις.

παρηρηκὼς λαβών.

παρήρηγο ἀφῆρπαζον, ἀφῆρᾶντο· "καὶ φρούρια δὲ αὐτῶν παρήρηγο περὶ τὰς αὐτοῦς καιροῦς." καὶ "παρηρεῖτο τῆς ἐξουσίας ὅσον μέρος αὐτῶν."

παρηρῆσθαι ἀφρηρῆσθαι. "ὃ δὲ ἐγε-
γῆθει ἐπὶ τῷ παρηρῆσθαι αὐτοῖς τῇ διαλύ-
σει τοῦ χρυσάλλου τὴν πείλιν ἐπάνοδον."

παρήρηται παρατέμνεται.

παρήρητο καὶ παρηρημένος. "τῷ
ξίφει, ὃ ἔτιχε παρηρημένος," ἀντὶ τοῦ φο-
ριῶν, βασάζων, "ἐαυτὸν διέφθειρε."

παρῆς ὑπῆρχες.

παρῆσαν ὑπῆρχον.

παρῆσθαι. καὶ παρῆσο παρεκαθέζετο.

παρήσω παράσχω.

παρῆτε παρεγένεσθε.

παρητεῖτο. "ἀποτίσειν τὰς βοῦς ὡμο-
λόγῃ, καὶ κακῶς παρητεῖτο τὸ ἀμύρτημα."
καὶ ἐπὶ τοῦ παρεκάλει. "οἱ δὲ παρητοῦντο
τοὺς προμαχομένους μικρὸν ἀνασχεῖν."

παρητήσθω συγκεχωρήσθω.

παρθενεῖα προπερισπωμένως τὰ εἰς παρ-
θένους ἀδόμενα μέλη. Ἀριστοφάνης (Αν. 916)
"κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ, καὶ παρθενεῖα,
καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου," τὰτέστι κατὰ τέχνην
καὶ ποικίλῃ.

παρθένεις ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκού-
σης εἶναι γεννηθεῖς. καὶ παρθένιον λέ-
χος. παρθένιος δὲ ὁ ἐκ παρθένου γεννη-
θεῖς.

παρθενία ὁ καθαρὸς βίος. καὶ παρ-
θένιον πέλγος.

παρθένιοι οἱ γενόμενοι παρθένῳ πρὸ
τοῦ γήμισθαι.

■ Παρθένιος Ἡρακλείδου καὶ Εὐδώρας
(Ἑρμιππος δὲ Τήφας φησί), Νικαεὺς ἢ Μυρ-
λευνός, ἐλεγισιοπιδὸς καὶ μέτρων διαφόρων
ποιητής. οὗτος ἐλήφθη ὑπὸ Κίρνα λάφυρον,
ὅτε Μιθριδάτην Ῥωμαῖοι κατεπολέμησαν·
εἰτα ἡφείθη διὰ τὴν παιδευσιν, καὶ ἐβίω μέ-
χρι Τιβερίου τοῦ Καίσαρος. ἔγραψε δὲ ἐλε-
γίας, Ἀφροδίτην, Ἀρήτης ἐπικήδειον τῆς
γαμετῆς, Ἀρήτης ἐγκώμιον ἐν γ' βιβλίοις,
καὶ ἄλλα πολλὰ.

■ Παρθένιος Χίος ἐποποιός, υἱὸς Θέσο-
ρος· ὃς ἐπεκαλεῖτο Χάος, Ὁμήρου δὲ ἦν
ἀπόγονος. ἐποίησεν εἰς Θέσορον τὸν ἑαυτοῦ
πατέρα. οὗτος ἔγραψε καὶ περὶ μεταμορφώ-
σεως. cf. v. Νέστωρ.

παρθένοι. τὰς Ἐρεχθίδας θυγατέρας
οὕτως ἔλεγον καὶ ἐτίμων· ἦσαν δὲ τὸν ἀρι-
θμὸν 5', πρεσβυτάτη μὲν Πρωτογένεια, δευ-
τέρη δὲ Πανδώρα, τρίτη Πρόκρης, τετάρτη
Κρέουσα, πέμπτη Ὠρείθυια, ἕκτη Χθονία.

τούτων λέγεται Πρωτογένεια καὶ Πανδώρα
δοῦναι ἑαυτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας,
εἰσατίας ἐλθούσης ἐκ Βοιωτίας. ἐσφαγιάσθη-
σαν δὲ ἐν τῷ Ὑακίνθῳ καλουμένῳ πάγῳ,
ὑπὲρ τῶν Σφενδονῶν διὸ καὶ οὕτω κα-
λεῖται παρθένοι Ὑακινθίδες, καθάπερ μαρ-
τυρεῖ Φανόδημος ἐν τῇ ἐ' Ἀτθίδι, μεμνη-
μένος τῆς τιμῆς αὐτῶν, καὶ Φρόνυχος Μονο-
τρόπιον.

... ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων Ἐρεχθίδας θυγα-
τέρες. παρὰ δὲ Γοργίῳ παρθένος ἐπὶ παντὸς
ἀμετόχῳ τέτακται. καλοῦνται δὲ ἐκ μεταλι-
ψεως καὶ ἀφθοροί.

παρθενοπίπας (Hom. A 385) ὁ τὰς
παρθένας ἀπατῶν ἢ ἐπιτηρῶν.

παρθενῶνος τοῦ τῶν παρθένων χορᾶ.
Πάρθη. ἐν ἐπιγράμμασιν (AP 6 54) "ἦν
γὰρ ἄγων φόρμιγγος· ὁ δ' ἀντίος ἴσατο
Πάρθης."

Πάρθοι Περσικῇ γλώσσῃ Σκύθαι, οὓς
κατέκτισε Σέσωσρος ὁ τῶν Αἰγυπτίων βυσι-
λεύς, ὑποτάξας Ἀσσυρίους.

Παρθναῖος ἀπὸ τόπου Πυφλαγονίας.

Παρθυνη πόλις.

Παρία λίθος. θηλυκῶς ἡ λίθος· Αἰ-
λιανός "καὶ μέντοι καὶ Παρίας λίθου ἄρμα
ἀνακείμενον Διονύσῳ, ποίημα θαυμαστόν,
ἀνεῖλετο θεοσυλήσας."

Παρίας λίθου· Αἰλιανός "δείκνυται
καὶ νῦν ... αὐτὴ λίθον" (cf. v. Θεόπομπος).

παριδόντες καταμελήσαντες.

παρίεμαι παραιτοῦμαι.

παριεμένους παρερχομένους.

παριέναι συγχωρεῖν, ἀφίεναι (Polyb. 5 7)

"οἱ δὲ διεμαρτύροντο τὸν Φίλιππον μὴ πα-
ρίεναι τὸν καιρὸν μηδὲ καταμύλλειν."

παρίεται παραλύεται.

παρίημι συγχωρῶ. "εἰ τις ἐπελθὼν
ὑμῶν εἰς τὴν παρεμβολὴν τολμήσει, παρίημι
λέγειν ἐς τὴν πατρίδα."

παρίλια ἑορτή.

Πάριον ὄνομα ἀγροῦ, ἀπὸ Πάριδος τῆ
καὶ Ἀλεξάνδρου κληθέν· ἐκεῖσε γὰρ ἔπεμψεν
αὐτὸν Πρίαμος ὁ πατὴρ τρέφεισθαι, τὸ πρὶν
δὲ ἐκαλεῖτο Ἀμάνδρος ὁ τόπος. ἐκεῖ τε δια-
τρίψας Ἀλέξανδρος τοὺς λ' ἐνιαυτούς, γή-
σεώς τε δεξιᾶς τετυχηκώς, πᾶσαν ἐπαιδεύθη
σοφίαν Ἑλληνικὴν. ἐξέθετο δὲ καὶ λόγον εἰς
ἐγκώμιον τῆς Ἀφροδίτης, λέγων μείζονα αὐ-
τὴν εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῆς Ἥρας· τῇ

γὰρ Ἀφροδίτῃ τὴν ἐπιθυμίαν εἶπεν, ἐξ ἧς τίκτεται πάντα τὰ κακὰ ἀνθρώποις. ἐντεῦθεν φέρεται μῦθος ὅτι ὁ Πάρις ἔκρινε μεταξὺ Παλλάδος καὶ Ἑρας καὶ Ἀφροδίτης, καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ δέδωκε τὸ μῆλον, ὃ ἐξί τὴν νίκην. εἶπε δὲ καὶ ὕμνον εἰς αὐτὴν τὸν λεγόμενον Κερόν. ταύτην γράφει τὴν αἰτίαν γενέσθαι τοῦ πολέμου· συντελεσθέντων γὰρ τῶν λ' ἐνιαυτῶν μετασευγόμενος τῆτον ὁ πατήρ ἐπεμψεν εἰς Θυσίας, ὃς ἐλθὼν ἐν τῇ Σπάρτῃ καὶ εὐρὼν τὴν Ἑλένην ἤρπασεν αὐτήν. cf. Malalas.

παριππεύει ἀντὶ τοῦ ἀφίησιν αὐτοὺς καὶ ἄλλῃ ἀπέρχεται ἢ ὁδεύει.

παριππεύσαντες παραδραμόντες.

παρ' ἵππων καὶ κόρης τόπος Ἀθήνη· σιν οὕτω καλούμενος, ἐπειδὴ τις τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν, Ἰππομένης τοῦνομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ' ἵππων μαινομένου, διότι λαθραῖα μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνυτο. καὶ ὁ ἵππος τὴν κόρην βορὰν ἐποίησατο. ἀφ' οὗ παρ' ἵππων καὶ κόρην ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται. cf. v. Ἰππομένης.

παρίσθαι τὰ περὶ τὴν φάρυγγα.

παρίζασαι καταδουλοῖς καὶ ὑποχείριον ποιεῖς. ἢ ἀντὶ τοῦ μεθίεσαι. Σοφοκλῆς (OC 916) "ἄγεις θ' ἂν χορῆς, καὶ παρίζασαι βίη· καὶ μοι πόλιν κένανδρον ἢ δόλην τινὰ ἐδοῦξας εἶναι." εἰώθεσαν δὲ οὕτω λέγειν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφυγάδευσαν ἡμεῖς μὲν ἂν εἴποιμεν μετεσχίσαντο, οἱ δὲ παρεσχίσαντο.

παρίζασθαι· Ἀρριανός (Anab. 4 22) "ὁ δὲ Ἀλέξανδρος προσέτεξε τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν χωρία ἢ βίη ἐξαιρεῖν ἢ ὁμολογίᾳ παρίζασθαι." καὶ Λαμάρκιος "οὐ γὰρ προῖετο τὰ χρήματα ῥαδίως, οὐδὲ πρόχειρος ἦν καταφρονεῖν χρημάτων δικαίως ὀφειλομένων, ἀλλὰ παρίζατο, καὶ ἐπέζητει τοῖς ἀποσεροῦσι μέχρι καὶ δικασῶν ἀγοραίων."

παρίτω ἐλθέτω.

πάρμαι δερμάτινοι θυρεοὶ παρὰ Καραχιδονίοις.

Παρμενίδης Πύρρητος Ἐλεάτης φιλόσοφος, μαθητὴς γεγονώς Ξενοφάνους τοῦ Κολοφωνίου, ὡς δὲ Θεόφραστος, Ἀναξιμανδρου τοῦ Μιλησίου. αὐτοῦ δὲ διάδοχοι ἐγένοντο Ἐμπεδοκλῆς τε ὁ καὶ φιλόσοφος καὶ ἱατρὸς καὶ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης. ἔγραψε δὲ

φυσιολογίαν δι' ἐπιῶν καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην, ὣν μέμνηται Πλάτων (Parmen. p. 128A).

Παρμενίδης ὄνομα κύριον.

πάρμη· (Polyb. 29 6) "τῇ δυνάμει τῆς πάρμης καὶ τῶν Λιβυτικῶν θυρεῶν ἀντεῖχον ἐρρωμένως οἱ Ῥωμαῖοι."

Παρμισσός ὄνομα πόλεως.

Παρνάσσιοι ἀντὶ τοῦ μεγάλοι· Πάρνης γὰρ ὄρος τῆς Ἀττικῆς, χορηγίαν ἔχον πολλῶν ξύλων. ὡς ἀπὸ Παρνασσοῦ τὴν λέξιν παρήγαγε, δηλῶν τοὺς ἱεροὺς· ὁ γὰρ Παρνασσὸς ὄρος Φωκίδος ἐστὶν ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ Διονύσου. τιθέουσι δὲ καὶ ἐπὶ τῷ μεγάλῳ τὸ Παρνασσός· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν (347) "ὀλίγου τ' ἀπέθανον ἄνθρωποι Παρνασσιοί."

Πάρνης ὄρος τῆς Ἀττικῆς, θηλυκῶς.

Πάρνης Πάρνηθος ὄνομα ὄρους. καὶ οὐδετέρως Παρνήθιον ὄρος.

Παρνησός πόλις.

πάρνοψ ἀκρίδος εἶδος, οἱ δὲ μελίσσας ἀγρίας. καὶ κλίνεται πάρνοπος. οἱ δὲ κώνωπας. Ἀριστοφάνης (Vesp. 1351) "ὁ δ' ἀνακραγὼν ἀντείκασεν αὐτὸν πάρνοπι τὰ θρίψα τοῦ τριβῶνος ἀποβεβληκότη." καὶ αὐθις (Ach. 150) "ὅσον τὸ χορῆμα παρνόπων προσέρχεται." τὸ πλῆθος σημαίνει τῆς ζυγατῆς.

παρὸ διό.

παροδεία ἢ παρῆλευσις.

πάροδος εἰσόδος· "ὁ δὲ δευτεραίος ἀφίκετο, οὐ μὴν παραντίκα γε παρόδος ἔτευχε, ὡς καὶ αὐτῇ τῇ τριβῇ ἐνδείξαιτο Ῥωμαίοις ὁ βάρβαρος οὐχὶ ἐπιθυμοῦντι τὰ τῆς πρεσβείας γινόμενα ἄν."

πάροδος ἢ ἀφίξις, ἢ εἰσόδος. "οἱ δὲ β. πεμφθέντες παρόδου ἐς τὴν πόλιν οὐκ ἔτυχον ὑπερήσαντες" Πρίσκος φησὶ (p. 215?).

παροιμία ἢ παροῦσα ζωή· Λαβίδ "ὅτι πάροιχος ἐγὼ καὶ παρεπίδημος." Theodoret. in Ps. 54 16.

παροιμία. τί ἐστὶ παροιμία; λόγος ὠφέλιμος. καταχρηστικῶς δὲ πᾶν παροδικὸν διήγημα· οἶμος γὰρ ἢ ὁδός. ἢ παροιμία ἐστὶ λόγος ἀπόκρυφος δι' ἑτέρου προδήλου σημαίνόμενος.

παροιμίας ὕβρεις.

παροινικώτατος· (A Vesp. 1290) "καὶ γὰρ ἦν τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος· καίτοι παρῇ Ἰππόλυτος Ἀντιφῶν Ἀνέων Ἀνσίφρατος Θούφρατος, οἱ περὶ Φρύνιχον.

τῆτων ἀπάντων ἦν ὕβριςότατος μακροῦ. εὐ-
θὺς γὰρ ὡς ἐπέπλητο πολλῶν καγαθῶν, ἐνή-
λαι' ἐσπίρτα πεπόρδει κατεγέλα."

παροίνιος ὁ μέθυσος καὶ ὕβριςης.

πάροινος μέθυσος. Ἀριστοφάνης (Ach.
976) "οὐδέποτε ἐγὼ τοῦτον εἰσδέξομαι· οὐδὲ
παρ' ἐμοὶ ποτε τὸν Ἀρμόδιον ἄσεται, ὅτι
πάροινος ἀνὴρ ἔην." ἐν ταῖς τῶν πότιων συ-
νόδοις ἦδον μέλος τι Ἀρμόδιον καλούμενον,
οὗ ἡ ἀρχὴ "φίλιταθ' Ἀρμόδι', οὔτι ποσ τέ-
θνηκας." ἦδον δὲ αὐτὸ εἰς Ἀρμόδιον καὶ
Ἀριστοφάνηνα ὡς καθηρηκότας τὴν τοῦ Πει-
σιστράτου τυραννίδα. ἦν δὲ καὶ ἕτερον μέλη,
τὸ μὲν Ἀδμήτου λεγόμενον τὸ δὲ Λάμπι-
νος. ὁ δὲ νοῦς· οὐδέποτε παρ' ἐμοὶ ἐξιαθή-
σεται, ὅτι παροίνιος, οἶον μέθυσος καὶ ὕβρι-
στις.

παροισθέντι παρενχθέντι.

παροισερῶσα (Hos. 4 17) ἐξεσηκυῖα, ἐρε-
θίζουσα.

παροισερῶσι παρακαθίσωσι θυμῷ.

παροίτεροι, ἀντὶ τοῦ τοπικοῦ, πρότε-
ροι κατὰ τὸν δρόμον. sch. Ven. Ψ 459.

παροκλάζων γονατίζων.

παροκωχή παροχή παρὰ Θουκυδίδη
(6 85), ὡς ἡ ἀνοκωχή καὶ διοκωχή.

παρολίγον τῷ βίῳ ἐκινδύνευε. σύν-
ταξις.

παρολκή ὑπέρθεσις.

παρομμερεῖ παρακολοῦθεϊ.

παρὺν ἐξόν, δυνατὸν, δέον· "διὸ καὶ πα-
ρὺν καλέειν, ὑποκιμῶντες." καὶ αὐθις
(Procop. Goth. 2 29) "ὁ δὲ ἡσχαλλεν, ἐν συμ-
φορᾷ μεγάλῃ ποιέμενος εἰ μὴ τις αὐτὸν ἐνῶη,
παρὺν οὐδενὶ πόνῳ τὸ κράτος τοῦ πολέμου
παντὸς φέρεσθαι."

παρ' ὄντινον πυρὰ πάντα.

παροξύνω αἰτιατικῇ.

παροπλίσας· "τετρακισχιλίους παρο-
πλίσας γεωργεῖν ἐπέταξε, χώραν ἀποδᾶς αὐ-
τοῖς," ἀντὶ τοῦ τὰ ὅπλα ἀφελόμενος. καὶ
αὐθις "τοὺς Ἰσόμβρους πάλιν παροπλίσας
ἀλλύσει δεδμεμένους εἰς Ῥωμανίαν ἀπέστειλεν."

παρορᾶσθαι· "εἰκότως ἐδόκην οἱ Καρ-
χηδόνιοι παρορᾶσθαι τὴν τῶν ὅπλων παρὰ-
δοσιν· ὑποτοπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι.

παροργίζω αἰτιατικῇ.

παρόρειον τὸ πλησίον τοῦ ὄρους.

παρορκῆσαι· Ἀππιανὸς (1 1 p. 91) "εὐ-
θὺς ἡρέθιζον τοὺς Βρεττανοὺς παρορκῆσαι,

ἐγκλημὰ ἔχοντας ὅτι σπονδῶν σφίσι γενομέ-
νων ἔτι παρὴν τὸ στρατόπεδον."

παρορμῆ διεγείρει, παροξύνει.

πάρος, χρονικῶς καὶ τοπικῶς, ἀντὶ τῇ
ἐμπροσθεν.

παρ' ὅσον ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ· "τὰ ση-
μεῖα τοῦ κάλλους ἰδὼν λυμαινόμενα ὠλοφύ-
ρετο, καὶ κατεξέναζε τὴν μεταβολήν, παρ'
ὅσον γένοιτο."

παρ' οὐδὲν εὐκολον, εἰς οὐδέν.

παρ' οὐδὲν θέμιμος τοῦτο, ἀντὶ τῇ
καταφρονήσας, παρολογισάμενος· "τὰς σπον-
δὰς πατήσας καὶ τοὺς ὅρκους παρ' οὐδὲν
θέμιμος Ἀλέξανδρος Πελοπίδαν καθειρῆας
ἐφροῦρει."

παρουσία ἀντὶ τοῦ περιουσία, ἥτοι ἡ
αἰτία τοῦ πλουτεῖν οὐσία. Δημοσθένης ἐν τῷ
περὶ συντάξεως φησι. καὶ Κράτης "ἔχοντες
εὐπαθῇ βίον παρσιῶν τε χρημάτων." Harp.

παρουσία. λέγεται οὕτως ἐπὶ τῆς τῶν
παρόντων δαυφιλίας, ὡς καὶ ἐν τῷ Πλάτι-
νος Φάωνι "ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας."
καὶ πολὺ ἐστὶν ἐπὶ τούτου παρ' αὐτοῖς. καὶ
ἐπὶ τῇ παρίναι δὲ τάσσεται, ὡς καὶ ἐν τοῖς
Νίπτροις Σοφοκλέους "τὴν παρουσίαν τῶν
ἐγγὺς ὄντων." Θουκυδίδης ἐν τῷ α' (128)
"Βυζάντιον γὰρ ἐλὼν τῇ προτέρᾳ παρσίᾳ."
τούτῳ γὰρ τὸ ἐναντίον σημαίνει ἡ ἀπουσία.

παροχετεύει παραπληγιάζει. ἡ ἀπὸ ἐτέ-
ρου ὑδρογῶν εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει ἢ μεταφέ-
ρει τὸ ὕδωρ. καὶ παροχετεύοντες μετα-
φέροντες.

παροχλίζουσι μετακινουσί.

πάροχος ὁ ἀναβαίνων εἰς τὸ ὕψος ἢ
τὸ ζεῦγος. πάροχοι λέγονται καὶ οἱ παράνυμ-
φοι, παρὰ τὸ παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις·
ἐπ' ὀχήματος γὰρ τὰς νύμφας ἤγον. Ἀρι-
στοφάνης Ὀρυσιν (1720) "ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἐρως
χρυσόπτερος ἡνίας εὐθὺναι παλιντόνους, Ζη-
νὸς πάροχος γάμων."

παροψίδας σκευὴ ὑπηρετικὰ τρυπῆζης.

παροψίς ἐμβύβιον, ὀξυβύβιον.

παροψωνοῦσι λάθρα ὀψωνοῦσι. καὶ
Πισίδης (c. Sev. 620) "εἰ μὴ κακούργεῖς, καὶ
παροψωνεῖν θέλεις ἐκ τῶν χεόντων τὰς δυσ-
ώδεις ἀντλίας."

παρπόδα εὐθύς, παρυντικά· "εἰ δὲ δίκῃ
σε παρπόδα μὴ τιμωρὸς ἐτίστατο, δις τόσον
αὐθις ἔσσεται ἐν πλεόνεσσι καλίστροφος."

Παρράσιος. ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος

δῆλον, φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ μαθη-
τὴν Εὐήνορος, Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος.

παρρησία ἔξουσία, ἄδεια· (Theophyl.
Sim. 51) "οἱ δὲ τῇ μαχαίρᾳ τὴν παρρησίαν
ἐδίδουσαν." οἱ ῥήτορες τῇ παρρησίᾳ κατεχρή-
σαντο ἐπὶ τῶν ὀνειδιζέων μελλόντων τὰς ἀκέ-
οντας, ὅταν οἱ διαλεγόμενοι τῶν οὐ δεόντως
ποτὲ πεπραγμένων μνημονεύωσιν, ὡς Αἰσχί-
νης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου (172) "Νικόδημος
δὲ ὑπὸ Ἀρισταγόρου τετελεύτηκε βιαίῳ θά-
νάτῳ, ἔκκοπεῖς ὁ δέλαιος ἀμφοτέρους τοὺς
ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν γλωτταν ἐκτιμηθεὶς, ἥ
ἐπαρρησιάζετο πιστεύων τοῖς νόμοις." καὶ ἐν
τῷ περὶ παραπροσβείας (70) "προήρημαι δὲ
παρρησιάζασθαι καὶ ἐλευθέρως ἅμα καὶ τύ-
ληθῇ εἰπὼν σώζεσθαι."

παρρησίας ἀντὶ τοῦ βλασφημίας καὶ
λοιδορίας Ἰσοκράτης Βουσίριδι (40).

Παρσώνδης ὄνομα κύριον.

Παρύστατις εἶδος παροιμίας. καὶ ὄνομα
κύριον, ἡ μήτηρ τοῦ Κέρου.

παρυφή ἡ ἐν ἐσθῇτι ἐργασία.

παρυφῶς.

παρῶ ἀφῶ, συγχωρῶ.

παρωδούμενος λεγόμενος. καὶ παρω-
δία. οὕτω λέγεται ὅταν ἐκ τραγῳδίας μετε-
ρεχθῇ λόγος εἰς κωμῳδίαν, οἷόν ἐστι τὸ "ἄξιον
γὰρ Ἑλλάδι" παρ' Εὐριπίδῃ καὶ παρ' Ἀριστο-
φάνει (Ach. 8) εἰρημένον. καὶ αὖθις "κατὰ
δὴ τινα πρόφασιν ἀσθέντα καὶ παρωδηθέντα
ἢ περὶ ταῦτα μουσομανίᾳ τοῖς ἄστροις ἐπέ-
ψανε" Προκόπιος φησι (cf. v. μουσομανία).
καὶ παρωδήκει ἄλλην ἦσεν ᾠδὴν. ἢ παρω-
δήκει ἀντὶ τοῦ ὠγκώθῃ.

παρωθοῦντες ἐκβάλλοντες.

παρῶν ἀποδημεῖ, ἐπὶ τῶν αἰσθησιν
ἑωυτοῖς μηδεμίαν παρεχόντων· Ἀριστοφάνης
(Eq. 1124) "ὁ νοῦς δὲ σε παρῶν ἀποδημεῖ."

παρῶναι εἶδη πλοίων. "ὁ δὲ ἔπλει πα-
ρόκλους ποιησάμενος τοὺς Σιδητῶν παρῶ-
νας· ἦκον γὰρ Ῥοδίοις εἰς συμμαχίαν."

Παρώνεα τόπος.

παρωνήθη· "τοῦτο μὲν ἐπὶ τοσοῦτον
παρωνήθη," ἀντὶ τοῦ μετὰ μέθης ἐλέχθῃ,
μετὰ μανίας. καὶ πάροινος ὁ μέθυστος καὶ
ὑβριστής.

παρῶνησεν ἀτάκτως ἐξύβρισεν· (Aelia-
nus?) "Καμβύσης ὁ Κύρου παρῶνησεν εἰς
τοὺς Αἰγυπτίους θεοὺς, καὶ ἐξεμάνη, καὶ τὸν
ἑωυτῇ μαρὸν ἔτρωσε, καὶ σφακελίσαντος ἐνό-

σῃσε καὶ πικρότατα τὸν βίον κατέστρεψεν,
ὥς φησιν Ἡρόδοτος." "καὶ ταῦτα μὲν πα-
ρῶνησαν βαρβάρως ἐνθουσιάζοντες τε ἅμα
καὶ λυττήσαντες. ἔτισαν οὖν δίκας οὐ μέμ-
πτάς· ἐάλω γὰρ αὐτοῖς ἡ πόλις." καὶ αὖθις
"ὁ δὲ καὶ ἐν ταῖς τοῦ Διὸς θυγατράσι πα-
ρῶνησε τό γε αὐτοῦ."

παρώνυμον ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λε-
γόμενον.

παρώπια καὶ ἀντήλια τὰ παρὰ τὰς
ὄψεις τῶν ἵππων δερμάτια.

παρώπτο παρεώρατο.

παρώρεια.

παρώσας (S Trach. 358) παρεκβαλὼν.

παρώτρυναν παρώξυναν.

παρώχετο παρήρχετο.

παρωχήκει παρῆλθε.

πᾶς. περιπαῖται, διότι ἐνομιζέτο εἶναι
μετοχή, ὡς ζῆς βᾶς. ἵνα οὖν φύγῃ τὴν ἐπό-
νοιαν, περιεσπάσθη.

πᾶσα γῆ πατρίς παροιμιακόν.

πᾶσαι δ' ὠίγγυντο πύλαι παρ' Ὀμή-
ρω (B 809) ἀντὶ τῆ ὅλαι· μία γὰρ ἦν.

πασάμενοι γευσάμενοι, καὶ πάσα-
σθαι γεύσασθαι. οὐχὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι
ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀπογεύσασθαι παρ' Ὀμήρω· οἱ
δὲ νεώτεροι καὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι. καὶ
ἄπασος ὁ ἄγευσος.

πάσῃ μηχανῇ (A Lys. 300) ἀντὶ τοῦ ἐκ
παντὸς τρόπου.

Πάσης ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία "τὸ
Πάσητος ἡμιωβόλιον." ὁ δὲ Πάσης οὗτος
μυλιακὸς ἦν τὴν φύσιν, πάντας δὲ ἀνθρώπους
ἐν μαγείᾳ διενήνοχεν, ὥστε ἐκ τῶν ἐπαισιδῶν
αὐτῷ καὶ δεῖπνα πολυτελῆ ὀρεῖσθαι καὶ δια-
κονουμένους τινάς, καὶ πάλιν ἀφανῇ πάντα
γίνεσθαι. εἶχε δὲ καὶ ἡμιωβόλιον ἐκ μυῶς
αὐτῷ πεποιημένον, ὃ διαδιδόμενον ὑπ' αὐτῷ
τοῖς πιπρώσκουσι παρ' ὧν ἤθελεν ὠνεῖσθαι,
εἰ ἡβέλετο, πάλιν παρ' αὐτῷ ὑπόρκετο. καὶ
Ἀπίων δὲ ὁ γραμματικὸς μνημονεύει αὐτῷ
ἐν τῷ περὶ μύγου.

πάσῃ τέχνῃ ἐκ παντὸς τρόπου· Ἀριστο-
φάνης Αὐσιζοῦτῃ (413) "σὺ δ' ἦν σχολά-
σης, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν ἐλθὼν ἐκείνη
τὴν βύλανον ἐνάροισον."

Πασίας· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (30)
"ἄτῳρ τί χρεὸς ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν."

Πασιδέη ὄνομα θεᾶς. Hom. Ξ 276.

Πασίνος ὄνομα κύριον. Harp.

Πασιφάη ὄνομα θεῶς.

Πασίωνος ὄνομα τραπεζίτου. Harp.

πασσαγίην πανοπλίαν (sch. A Ach. 573).
"εἶλε δὲ πασσαγίην, τόδε δ' ἔννεπε."

πάσσαυλος.

πασσυνδεῖ παντελῶς· Θουκυδίδης (8 1)
"εἰ μὴ οὕτως τε πασσυνδεῖ διεφθάρθαι." ὅπερ
ἀγνοήσαντες τινες γράφουσι πανσυνδεῖ. ἔσι
καὶ ἐν Αὐτομόλοις Φερεκράτους.

πασσυνδή μετὰ πάσης ὁρμῆς, πανσφυ-
τιᾷ, ὁμοθυμαδόν.

πασιέλη ἡ ἐσχάτη ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ,
πασιέλη δὲ τὸ ξύσμα τοῦ δέρματος. cf. v.
σπαυίλη.

πασοφορεῖον τὸ φέρον τὸν παζόν.

πάσχειν. ὅτι ἡ ἀλλοίωσις καὶ ὅλως τὸ
πάσχειν διττόν, τὸ μὲν ἐπὶ φθορὰν ἄγον, τὸ
δὲ εἰς τελείωσιν. πάσχει γὰρ καὶ ὁ μαθητὴς
ὑπὸ τοῦ διδασκάλου καὶ ἀλλοιοῦται, ἀλλ' ἔκ-
εἰς φθορὰν ἀλλ' εἰς τελείωσιν ἀγόμενος· τὸ
γὰρ ἐν αὐτῷ δυνάμει προάγεται εἰς ἐνέρ-
γειαν. οὕτω καὶ ἡ αἰσθησις ἀλλοιοῦται καὶ
πάσχει, ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν εἰς τελείωσιν ἀγο-
μένη καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν προαγομένη.

πασχητιᾷ πάσχειν ἐθέλει.

πάσχω αἰτιατικῇ.

πατάγημα ἀντὶ τοῦ λάλος καὶ πανοῦρ-
γος· Μένανδρος "οἶον πατάγημι ἥκεις."

α πατάγος ψόφος· Ἀγαθίας (1 17) "οἰμω-
γαὶ δὲ ἡχέοντο τῶν ἀγροίκων καὶ μυκήματα
βοῶν ἀπελευνομένων καὶ πατάγος τῆς ὕλης
τερινομένης."

β πατάγος ἤχος, κτύπος· (AP 7 147) "οὐ
πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφῶν πατάγος." καὶ
Ἀλλιανός "ἄφρω πατάγος ἀκούεται τῶν θυ-
ρῶν."

παταγοῦσι ψοφοῦσιν· (Menand. p. 381
Nieb.) "ἐπιπαταγῆντες κώδωνι τινι καὶ τυμ-
πάνῳ ὑπερθε τοῦ φόρου οἱ βάρβαροι." καὶ
αὐθις "ὁ δὲ λανθάνει τοῦ πνεύματος σφό-
δρα παταγοῦντος."

πατάγου χυτρείου (A Lys. 329) ἀντὶ
τῇ κεραμείᾳ, ἐκ μέρους τὸ πᾶν. συντρίβεται
δὲ τὰ κεράμια παρὰ ταῖς κρήναις· οὐ γὰρ
χύτρου βάπτουσι.

α Παταικίων ὄνομα κλέπτου καὶ τοιχω-
ρύχου. Harp.

β Παταικίων ἀνὴρ ἀπὸ συκοφαντίας τὸν
βίον ποιούμενος, καὶ προσκρέβειν ἐπιτηδεύων
τοῖς εὐδοκμοῦσι τῶν νέων. διεβύλλετο δὲ

καὶ ὡς κλέπτης καὶ τοιχωρύχος, ὥς καὶ κω-
μωδεῖσθαι ἐπὶ τούτοις.

πάταικοι θεοὶ Φοινικικοὶ ἐν ταῖς πρό-
μικαις ἰδρυνμένοι. Herodot. 3 37?

πατάξει. ὅταν δὲ λέγῃ ὁ προφήτης (Je-
saia 11 4) "πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ
ζώματος αὐτοῦ," οὐ περὶ γῆς λέγει ἀλλὰ περὶ
τῶν ἁμαρτιῶν, ὡς τὸ (Gen. 11 1) "καὶ ἐγέ-
νετο ἡ γῆ πᾶσα χεῖλος ἓν" περὶ ἁμαρτιῶν.
καὶ ὁ Ἀβραάμ ἐαυτὸν ἐξευτελίζων "ἐγὼ δὲ
εἰμι γῆ καὶ σποδός" λέγει (Gen. 18 27). καὶ
αὐθις (Siracid. 10 9?) "ἐν τῇ ζωῇ αὐτῷ ἔξ-
δένωται τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ," τὴν γαστέρα
λέγων.

πατάσσει πλήττει· "ὁ δὲ λαβὼν τὸ ξί-
φος πατάσσει τοῦ ξέρου."

πατασσούση ὑπὸ δειλίας κλονουμένη.
Ἀλέξινπος (p. 35 Nieb.) "ἦν δὲ τοῦ καθήγου-
μένης πρὸς πᾶν τὸ ἀπαγγελλόμενον ἐκπληξίς·
ὑπὸ γὰρ ἐμφύτου δειλίας καὶ ἀπειρίας τῶν
πολεμικῶν ἀναπεπταμένοις μὲν τοῖς ὤσι, τε-
θορυβημένοις δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς, πατασσό-
ση δὲ τῇ καρδίᾳ αἰεὶ τι ἀκέσσεσθαι ἐλπίζων,
τοῖς ἀρχομένοις κατὰ δόλον ἦν ὡς φουγῇ χροῖ-
σεται."

πατήσαι ἐνδιαιτῆσαι, ἀφικέσθαι. Ἀρι-
στοφάνης (Av. 471) "ἀμαθὴς γὰρ ἔφες καὶ
πολυπράγμων, οὐδ' Αἰσωπον πεπάτηκας,"
ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν. cf. v. ἀμάθητος.

πατήσας καταφρονήσας. cf. v. δεξιάς.

Πατίνος ὄνομα κύριον.

πάτος ὁδός· "πάτον ἀνθρώπων ἀλλεί-
νων" Ὀμηρος (Z 202).

πατούμενοι ὑβριζόμενοι. A Eq. 69.

πατραλοίας πατροτόπτης. καὶ πατρυ-
λώας ὁ αὐτός.

Πατρεύς ὁ ἀπὸ Πατρῶν. ἡ δοτικὴ Πα-
τρεῖ, ὡς Μυρεῖς ὁ ἐκ τῶν Μύρων, καὶ ἡ
δοτικὴ τῷ Μυρεῖ.

πάτρη ἡ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γέννησις,
πατρίς δὲ ἡ φυλή. cf. sch. Hom. N 354.

πατριαὶ χῶραι, φυλαί, τοπαρχίαι.

πατριάρχης, καὶ πατριαρχεῖον.

Πατρίκιος. οὗτος ἡχμασιν ἐπὶ Ἰορδα-
νοῦ βασιλέως, ἦν δὲ ἐκ Ἀυδίας· ὅσις τῆς
ἀπὸ τῶν φαινομένων ἢ καὶ παρατηρούμενων
σημείων τεκμάρσεως ἀκριβὴς ἦν ἐξετασῆς.
Eunapius?

πατρίκιος πατὴρ τῇ κοινῇ· "ὁ δὲ πέμ-
πει πρεσβευτὰς τοὺς ἐν τῷ κορυφαίῳ τῆς

συγκλήτε βουλῆς τελοῦντας ἄξια (an ἐν τῇ — ἄξιᾳ). πατριῖοι δ' ἄρα ὄντες ἐτύγχανον." "ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος ὁ μικρὸς ὁρῶν τῇ πρὸς Ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον, διαβληθέντι εἰς καθοσίωσιν, ἐξεφώνησε διὰ ταῦτις, εὐνοῦχον ἐν τοῖς πατριῖοις μὴ τελεῖν· διὸ καὶ κατήρθη ὁ πραιπόσιτος τῆς τιμῆς καὶ ἐδημοσιεύθη καὶ ἐν τοῖς ἱερεῦσι κατετάγη" (Priæcus p. 227 Nieb.).

πάτριος θεός.

Πατροκλῆς ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία "ἐκ Πατροκλέους" ἐπὶ τῶν ὀυπώντων καὶ ἀχμηρῶν. Πατροκλῆς γὰρ ἐγένετο Ἀθηναῖος πλούσιος σφόδρα, ἄλλως δὲ κακόβιος τις καὶ φιλοχρήματος καὶ σκνιπός· ὅστις ἔνεκεν τῆς φειδωλίας οὐδένα εἶναι προσέειπεν, φυλακῆς ἔνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλίσχρου βίου. ὁ Πλούτος οὖν ἐρωτώμενος πόθεν βαδίζει; "ἐκ Πατροκλέους" ἔφη. sch. A Plut. 84.

Πάτροκλος ὄνομα κύριον. καὶ ἡ κλητική ὦ Πάτροκλε καὶ ὦ Πατρόκλης.

πατρονομούμενοι οἱ τοὺς ἀπὸ τῶν πατέρων παραδεδομένους νόμους τηροῦντες.

πατρορρίζης ὁ τὸν πατέρα τύπτων.

πατρούχου παρθένου τῆς ὀρφανῆς καὶ ἐπικλήρου, ἥ προσήκει τῷ τοῦ πατρὸς ἔχειν.

πατρῶα τὰ πατριά.

πατρῶζοντα τὰ τῷ πατρὶ φρονῶντα

πατρωνικὸν δίκαιον τὸ ἐκ προσώτου δίκαιον.

πάτριως πάτριον, ἀττικῶς.

πατρῶων. πατρῶα λέγουσιν οἱ ῥήτορες ὅταν αὐτοῖς ὁ λόγος ᾗ περὶ χρημάτων ἢ τύπων· Ἰσίδιος "ἀποφαίνω γὰρ ὑμῖν ὡς οὐκ ἔστι τῆς ἐπικλήρος τὸ χωρίον τοῦτο, οὐδ' ἐγένετο πώποτε, ἀλλ' ὡς ἦν πατρῶον Ἀσιμένει τῷ πατρὶ Μενεκράτους· ὁ δὲ Ἀσιμένης ἔσχε τὰ πατρῶα πάντα." πάτρια δὲ λέγουσι τὰ ἔθνη καὶ τὰ νόμιμα καὶ τὰ μνηστῆρια καὶ τὰς ἐορτάς· Ἀντιφῶν "τοῦτο δὲ τοὺς νόμους εἰδὼς πατέρας καὶ παλαιούς ὄντας ὑμῖν." πατριχόν δὲ ὅταν περὶ προσώπου ποιῶνται τὸν λόγον· "καὶ τούτων ἀξιώθεις διὰ τὸ πατριχὸς αὐτῷ φίλος εἶναι" Ἀισχίλης ἐν τῇ κατὰ Κτησιφῶντος (52).

πατριεῦσαι προσπῆξαι.

πάτταλον τὸ τυχόν· (A Eccl. 285) "ὅπου τρεῖς ἔχουσι μὴδὲ πάτταλον."

παῦε παῦ' ὦ δέσποθ' Ἐρμῇ (A Pac.

325)· νεκρὸν γὰρ ὅσα τὸν Κλέωνα ἐλοιδορεῖ, ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς ἀποιομένους μὴ λοιδορεῖν. cf. v. ἀποιοόμενα.

παῦλα ἀνάνυσσις. "καὶ τὸ δὴ λεγόμενον, παῦσις κακοῦ μείζον κακόν. διόπερ ἐν κακῶν αἰρέσει τοῦλάχισον δεῖ ἐλίσθαι." cf. v. φρυγαδεῖα.

Παύλη.

Παῦλος. οὗτος ἐγένετο σύγχρονος Μάκκιντι, τὸ γένος Σαμοσατεύς, Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης πρόεδρος· ὃς ψιλὸν ἄνθρωπον εἶναι τὸν κύριον ἐβλασφήμησεν, ὥσπερ δὲ εἰς ἕκαστον τῶν προφητῶν, οὕτω καὶ ἐν αὐτῷ γεγενῆσθαι τοῦ Θεοῦ λόγου τὴν οἰκῆσιν. ἐνθεν καὶ δύο φύσεις διηρημένως ἐχέσας καὶ ἀκοινωνήτους πρὸς ἑαυτὰς εἶναι παντάπασις ἐν Χριστῷ, ὡς ἄλλου ὄντος αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἄλλου τοῦ ἐν αὐτῷ κατοικοῦντος Θεοῦ λόγου. αὐταὶ μὲν αἱ πρῶται φθαλὶ τοῦ μίαν φύσιν καὶ τὰς δύο κακῶς καὶ δυσφήμως ἐπὶ Χριστοῦ λέγεσθαι, τὸ μὲν ἐπ' ἀναιρέσει τῆς θεότητος, τὸ δὲ τῆς ἀνθρωπότητος. Theodorus presb. de incarn.

Παῦλος. οὗτος μετὰ Χρυσανθον τῆς Βυβλίου ἐκκλησίας προεξηκὼς πρότερον μὲν λόγων Ῥωμαίων διδάσκαλος ἦν, τὸν δὲ γραμματικὸν πόνον καταλειπὸν ἐπὶ τὸν ἀσκητικὸν ἐτράπη βίον, καὶ συσθεσάμενος ἀνδρῶν σπονδαίων μοναζήρια οὐκ ἄλλοιότερον τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ μοναχῶν διετέλει. τοιοῦτος γὰρ γέγονεν υἱὸς ὁ Εὐάγριος φησι τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ διατρίβειν μοναχοὺς. πάντα γὰρ ἐκείνους μιμνήμενος διετέλει, τὴν συνεχῆ νηστειᾶν, τὸ ὀλίγα φθέγγεσθαι, τὴν ἀποχὴν τῶν ἐμψύχων· τὰ πολλὰ δὲ καὶ οἶνον καὶ ἐλαίον ἀπέχετο. ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τοὺς πτωχοὺς σπεσδαῖος, εἰ καὶ τις ἄλλος, ἐγένετο, καὶ τὰς ἐν φυλακῇς ἀόκνως ἐπεσκέπτετο. ἐπὶ τέττῃ Ἰουδαῖος τις χρυσιωνίζων ὑποκρινόμενος ἐφωράθη. Socrat. 7 17.

Παῦλος Ἀγινῆτης ἱερεὺς ἔγραψεν λαοτρικὰ βιβλία διάφορα.

Παῦλος Ἀγύπτιος ἐκ τῆς Λύκων, σοφιστής, υἱὸς Βησσαρίωνος τοῦ καὶ Αἰδύμου, γεγονὼς ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου.

Παῦλος Γερμανὸς σοφιστής ὁ γράψας ὅτι γε Ἀσίου ἐστὶν ὁ περὶ τῆς Ἱφικράτους δωρεᾶς, βιβλία β', ἐπομηνήματα εἰς τοὺς λοιποὺς λόγους Ἀσίου.

Παῦλος Τύριος ῥήτωρ, γενοὺς κατὰ

Φίλωνα τὸν Βύβλιον· ὃς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβεύσας μητρόπολιν τὴν Τύρον ἐποίησεν. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν, προγυμνάσματά, μελέτας.

ε Παῦλος φιλόσοφος εἰσαγωγὴν ἀερολογίας καὶ ἀποτελεσματικά.

Παῦπερ. οὕτως ἐκαλεῖτο Κωνσάντιος ὁ πατὴρ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου διὰ τὸ λιτῶς διαιτῶσθαι, ὡς μηδὲ κοῖλον ἄργυρον κεκτῆσθαι εἰς πλῆθος, μηδ' ἑτερόν τι πρὸς τρυφὴν βλέπον· ἀλλὰ παρὰ τὰς ἱερὰς καὶ δημοτελεῖς εὐφροσύνας τῷ τῶν ἰδιωτῶν ἀργύρῳ καὶ εὐωμναῖς ἐκόσμιε τὰ βασιλεία.

παῦρα ὀλίγα, βραχεία. "Ομηρος (Γ 214) "παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος." καὶ Ἀριστοφάνης (Ρακ. 765) "παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας" ἀντὶ τοῦ ὀλίγα κωμωδήσας.

Παυρόλας ὄνομα κύριον, υἱὸς Φαλάριδος τοῦ Ἀκραγαντίνων τυράννου, ἐξ Ἑρυνθείας τῆς αὐτοῦ γυναικὸς.

α Πανσανίας Καισαρεὺς σοφιστής, σύγχρονος Ἀριεῖδου, οὐ μέμνηται ὡς φαῦλον ῥήτορος Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. ἔγραψε περὶ συντάξεως βιβλίων α', προβλημάτων βιβλίων α' καὶ ἑτερα.

β Πανσανίας Κλεομβρότης καὶ Ἀγχιθέας, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, ὃς μετὰ Πλαταιᾶς τριπόδα ἀναθεῖς τῷ Ἀπόλλωνι ἐπέγραψεν "Ἑλλήνων ἀρχηγός, ἐπεὶ εἰσὶν ὧλεσε Μῆδων, Πανσανίας Φοῖβον μῆνι' ἀνέθηκε τόδε." μνησθῆναι δὲ ἀρξάμενος ὑπὸ Αἰγυπτίων καὶ Φοινίκων ἐν Βυζαντίῳ ἐδορυφορεῖτο, καὶ ἐσθῆτι καὶ τραπέζῃ ἐχρήτο Μηδικῇ, ἐμῶτο δὲ τὴν Ξέρξου θυγατέρα ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι. κληθεὶς δ' εἰς χερσὶν καὶ ἁλὸς καταφεύγει ἐς τέμενος Ἀθηνᾶς. ἡ δὲ μήτηρ πλίνθον ἔθηκε πρώτη κατὰ τῆς εἰσόδου, εἰτα οἱ ἄλλοι· καὶ οὕτως ἔνδον ἀπέθανε. τὸ δὲ σῶμα εἰς τὸν Κεῖδαν (βύραθρον δὲ ἐστὶ τῷτο) ἔρριψαν, καὶ τὸ ἐπίγραμμα ἐξεκόλασαν ἐκ τῆς τριπόδος, καὶ τὰς πόλεις ἐπέγραψαν. οἱ δὲ Ἕλληνες καὶ δι' αὐτὸν πρὸς Ἀθηναίους ἀπέστησαν. νοσησάσης δὲ τῆς πόλεως εἰκόνα ἐσησαν χαλκῇν Πανσανίου, καὶ ἐσώθησαν.

γ Πανσανίας Λάκων ἱστορικός περὶ Ἑλλησπόντου, Λακωνικά, χρονικά, περὶ Ἀμφικτυόνων, περὶ τῶν ἐν Λάκωσιν ἑορτῶν.

πανσιχαπὴ μηχανήματα τροχοῖς ἐμπερές, δι' οὗ τὸν τράχην διείρον καὶ τῶν ὑποζυ-

γίων, ὥστε μὴ ἐσθῆναι, καὶ τῶν ἀνδράπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ σόματι προσάγειν.

πανσωλή (Hom. B 386) κατὰπανσις.

Πάυσων καὶ Ἴρος ὀνόματα κύρια πινύτων. "ὁ Ἀσκληπιδὸς Πάυσωνα καὶ Ἴρον καὶ ἄλλον τινὰ τῶν ἀπόρων ἰάσαιτο. ὀφθαλμὸν γάρ τις ἐνόσει· εἰτα ἐπιστὰς ὁδε λέγει ὅξει λύσαντα κύρου πιμελὴν κῆτα ὑπαλείψασθαι. ὁ δὲ κοινοῦται τῷ συνήθει ἱατρῷ. ὁ δὲ ἐπειρᾶτο τὰς αἰτίας λέγειν· τὸ μὲν γὰρ ὑπορρεῖν τὸ οἶδημα τῇ δριμύτητι, τὸ δὲ ἐπιλειπαίνειν καὶ ἡσυχῇ ὑποτρέφειν ὁ εἶρων ἔλεγε."

Πάυσωνος πτωχότερος. οὗτος ζωγράφος ἦν, καὶ ἐπὶ πενίᾳ διετεθρύνετο. sch. A Plut. 602.

Παφία ἡ Ἀφροδίτη.

Παφλαγῶν ὁ Κλέων ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός, διὰ τὸ τῆς φωνῆς ἀπηχέας, ἀπὸ τῆς παφλάζειν· ξένος γὰρ ἦν καὶ βάρβαρος. sch. A Eq. 2.

παφλάζοντα (Hom. N 798) ἡχοῦντα, ἀναζέοντα. (A Eq. 915) "ἄνθρωπος παφλάζει," βράζει, τεύρεται. πεποιήται δὲ παρὰ τὸ παφλάζειν, παφλάζειν δὲ ἐστὶ τὸ λαλοῦντά τινα κρατεῖσθαι καὶ ἀνακόπτεσθαι· τοιοῦτος δὲ ἦν καὶ ὁ Κλέων. ἡ τὸ ταράσσεσθαι· παφλάζειν γὰρ κυρίως σημαίνει τὸ ἡχεῖν τὴν κυμαιομένην θάλατταν. sch. A Ρακ. 313.

Παφνούτιος μίας πόλεως τῶν ἁνῶν Θηβῶν ἐπίσκοπος, ἄνθρωπος θεοφιλὴς καὶ σημειοφόρος, ὃς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη. τοῦτον ὁ βασιλεὺς μεταπεινῶμενος τὸν ὀφθαλμὸν κατεφίλει αὐτοῦ. ἐδόκει δὲ κατὰ σύνοδον τοῖς ἐπισκόποις νόμον νεαρόν ἐς τὴν ἐκκλησίαν εἰσφέρειν, ὥστε τοὺς ἱερωμένους, λέγων δὴ ἐπισκόπους προσβύτρους διακόνους ὑποδιακόνους, μὴ συγκαθεύδειν ταῖς γαμεταῖς ἃς ἔτι λαίκοι ὄντες ἡγάγοντο. καὶ ἐπεὶ περὶ τούτου βουλευέσθαι προέκυετο, διαναστὰς ἐν μέσῳ τοῦ συλλόγου τῶν ἐπισκόπων ὁ Παφνούτιος ἐβόα μακρά, μὴ βαρὺν ζυγὸν ἐπιτιθεῖν τοῖς ἱερωμένοις ἀνδράσι, τίμιον εἶναι τὸν γάμον λέγων, μὴ τῇ ὑπερβολῇ τῆς ἀκριβείας μᾶλλον τὴν ἐκκλησίαν προσβλάψωσιν· οὐ γὰρ πάντας δύνασθαι φέρειν τῆς ἀπαθείας τὴν ἀσκησιν, οὐδὲ ἴσως φυλαχθῆσθαι τὴν σωφροσύνην τῆς ἐκείνης γαμετῆς. καὶ σωφροσύνην ἐκάλει τῆς νομίμου γυναικὸς τὴν συνεινέσιν. ἀρκύ-

σθαί τε τὸν φθάσαντα κληρὸν τυχεῖν μηκέτι ἐπὶ γάμον ἔρχεσθαι κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησίας ἀρχαίαν παράδοσιν, μὴ μὴν ἀποξεύγνυσθαι ταύτης ἢν ἡπαξ ἤδη πρότερον λαϊκὸς ὢν ἡγάγετο. καὶ ταῦτ' ἔλεγεν ἄπειρος ὢν γάμβρ καὶ ἄπλως εἰπεῖν γυναικὸς· ἐκ παιδὸς γὰρ ἐν ἀσκηταῖς ἀντιέθραπτο, καὶ ἐπὶ σωφροσύνῃ, εἰ καὶ τις ἄλλος, περιβόητος ἦν. καὶ πείθεται σύμπας ὁ τῶν ἱερωμένων σὺλλογος τοῖς Παφνουτίου λόγοις, καὶ τὴν περὶ τοῦτου ζήτησιν ἀπεσίγησαν, τῇ γνώμῃ τῶν βουλομένων ἀπέχεσθαι τῆς οὐμιλίας τῶν γυναικῶν καταλειψάντες. Soerat. 1 11.

παχεῖα. cf. v. μυσάχρη.

παχεῖς Ἀττικοὶ τοὺς πλουσίους καλεῖσι συνήθως· καὶ Ἡρόδοτος (5 30) "ἔργον ἀνδρῶν τῶν παχέων ἐκ Νύξου ὑπὸ τῷ δήμῳ." διαφέρει πάχης καὶ παχύς· πάχης μὲν λέγεται ὁ λιπαρὸς, παχύς δὲ ὁ ἀναίσθητος ἢ ὁ πλῆσιος. καὶ παχύς καὶ ἀρχαῖος ἐπὶ τῷ ἡλιθίου τίττειται παρὰ τοῖς πυλαιοῖς· Ἀριστοφάνης (Nub. 840) "ὥς ἀμαθὴς εἰ καὶ παχύς," ἀντὶ τῷ ἀναίσθητος καὶ παχύς εἰς τὸ νοεῖν.

πάχνη. ἐπειδὴν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ἀνεκχεθεῖσα ὑγρασία ὑφ' ἡλίου μὴ κατεργασθῇ, καταψυχθῇ δέ, πάχνη καλεῖται. Diog. L. 7 53.

παχνοῦται (Hom. P 112) πῆσsetai, πῆγνυται, λυπεῖται.

παχύνοσι παχύνουσι, ὠνόητοι. "τοσαύτην δὲ ἡμεῖς παχύτητα καὶ ἀμαθίαν κατεγνώκαμεν ὥστε ἐτολμήσαμεν ἐξελέγχειν αὐτοὺς τοσοῦτον ἡγνοχότας ὅσον οὐδεὶς ἡγνόησε."

παχύτερον ἀμβλύτερον, οὐκ ἀκριβές.

πέδαι δεσμῶ, παρὰ τὸ πούς καὶ τὸ δέω τὸ δεσμεύω, ἢ παρὰ τὸ πιεῖν τοὺς πόδας.

πεδαρσίον μετώρον, πετομένον ἐκ τῷ πέδον· Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (1189) "ὥς ἐγὼς ἤδη δαίμονος πεδαρσίᾳ δίνης περωτὸς φθόγγος ἔξακούεται."

πεδῆται πεπεδημένοι, συνδεδεμένοι. καὶ πεδῆτης ὁ δεσμηθεὶς.

Πεδιεύς ἀπὸ τόπου.

πεδικὰ μοῖρα τῆς Ἀττικῆς. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, εἶχε δὲ καὶ προβάτων νομάς. ἔσι τὸ ὄνομα παρὰ τε Ἀυσίᾳ καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσι. Harp.

πέδιλα ὑποδήματα.

πεδινός ὁ ὁμαλὸς τόπος.

πεδίον ἢ γῆ. καὶ πέδον ὁμοίως γῆ.

ἔδαφος.

πεδότριψ ὁ ἐκθλίβων.

πέξα τὸ ἄκρον, ἢ τὸ ἀπολήγον τοῦ χιῶνος, ὃ ἡμεῖς ὡς λεγομέν· πρότερον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ τριβεσθαι δέρμα προβάτων προσέθραπτον. πέξα καὶ ὁ πούς, καὶ ἀργυρόπεζα ἢ λευκοὺς πόδας ἔχουσα· καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 69) "ἔμπεδον εἰς κείνον πέξαν ἐρεισάμενος αὐρῆς οὐκ ἀλέγουσαν ἐπὶ χθονός."

πέξα ὕφασμα· (AP 6 286) "τῆς πέξης τὰ β μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ Βιττίον ἐργάσατο," καὶ αὐτῆς (6 287) "Ἄρτεμι, σοὶ ταύταν, ἐνδάρθευε πότνα γυναικῶν, τὴν μίαν αἱ τρισαὶ πέξαν ὑφηνάμεθα."

πεζαῖτεροι· "ὁ δὲ βασιλεὺς πεζαιτέρους ἀμφὶ τοὺς μ' ἀναλαβὼν ἐπεσθαί οἱ κελεύει, θάνατον ἀπειλήσας εἰ πλείους ἐποιτο."

πεζαῖτεροι Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς (2 17). Ἀναξιμένης δὲ ἐν α' Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων φησὶν "ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἱππεύειν συνεθίσας· ἐταίρους προσηγόρευσε, τοὺς δὲ πλείους καὶ τὰς πέζους εἰς λόχους καὶ δεκάδας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς διελὼν πεζαιτέρους ὠνόμασεν, ὅπως ἐκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἐταιρείας προθυμώτατοι διατελώσιν ὄντες." Harp.

πεζῇ βάδην. καὶ παροιμία "πεζῇ βαδίζω· νεὺν γὰρ ἐκ ἐπίσμαι" ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι.

πεζίτης ὁ πεζός.

πεζίτια σέμματα. ἐπὶ ἀνθρώπων σεφάνη, ζώνη, ἐπὶ δὲ ξύλων τὰ κυμάτια. cf. v. ταινία.

πεζολόγος συγγραφεύς.

πεζοπορηκότες.

πειθανάγκη ἢ μετὰ βίας πειθῶ· "ὑπολαμβάνων διὰ τέτων πειθανάγκην προσάξειν τοῖς Λευκαδίοις τοῦ συγχωρεῖν τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἐπιταττομένοις" (Polybius?). "πολλὰς δὲ τῶν γυναικῶν τῇ πειθανάγκῃ κατήγαγεν· ἔτω γὰρ ἦν λόγος" (cf. v. Λογγίνος). "καὶ εἶξα τῇ Θετταλικῇ πειθανάγκῃ, κτείνας τὸν αὐτὸς αὐτῷ δεσπότην" (Julian. or. 1 p. 32A, 34A).

πειθαρχῶ δοτικῇ.

πειθήνιος καταπεθήνης, πειθόμενος.

πειθοῖ· "πειθοῖ τε ὑπαχθέντες καὶ τῷ δολερῷ τῶν ῥημάτων καταστρατηγηθέντες συνεχώρησάν οἱ περαιοθῆναι τὸν ῥῶν." "ἀλλὰ καὶ πειθοῖ τῇ Ἑλληνικῇ καὶ μούσῃ ἐγγεγνασμένους ὁ Ἀμβρόσιος."

πεῖθω τὸ καταπεῖθω, αἰτιατικῇ· "πεῖθαι δῶρα καὶ θεούς" (Eur. Med. 963), καὶ "ἄρα πεῖθόμεν ὑμῖς τοῖς λόγοις τούτοις, ἢ ἐτέρων δεήσεσθε;" πεῖθομαι δὲ δοτικῇ· "ἀναγκαῖον εἶναι ἡγοῦμένην πεῖθεσθαι τοῖς ἡμετέροις βουλευμασι," καὶ "πεῖθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν."

πεῖθω ἢ πεισμονή· (A Ran. 1438) "οὐκ ἔξι πειθούς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος."

Πείθωνος ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα ζώβ. πεῖκειν κτενίζειν.

πεῖνα ἢ δι' ἐνδυναν τροφῆς ἐπιθυμία διὰ διψιθόγγου, πίνω δὲ ὁ ἔχθους διὰ τῆ ι. ἔξι δὲ πεῖνα ἐπιθυμία ξηροῦ καὶ θερμῆς, ἢ δίχα δὲ ψυχροῦ· συνεσῶτα γὰρ ἡμῶν ἐνθάνει τὰ σώματα τρέφεται δι' αὐτῶν, ὅταν ἰσχυρὴ κατεργάζεσθαι καὶ πέττειν καὶ ἑξομοιοῦν τὰ προσαγόμενα.

πεῖνη ἢ πεῖνα.

πειόλης ὁ πόρνος.

a πεῖρα ὁ δόλος καὶ ἡ ἀπάτη καὶ ἡ τέχνη, ὅθεν καὶ πειραταὶ οἱ κατὰ θάλατταν κακῆργοι. πεῖρα δὲ καὶ ἡ βλάβη, ὡς ἐν Δυνάμει Σοφοκλῆς "οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν, οὐδ' ἐπίσμαι· τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλκνυμαι." (Ai. 1) "αἰεὶ Ὀδυσσεὺ ὄρω σε πεῖραν τιν' ἐχθρῶν ἀρπάσαι θηρώμενον," τουτέστιν, αἰεὶ ὄρω σε τὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν σε βλάβην γινομένην προϋφαιρπάσαι καὶ τοῖς ἐχθροῖς ταύτην ἐπιπέμψαι μηχανώμενον.

b πεῖρα· "ἐξιώντων τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὰς προνομίας, καὶ διὰ τὸ κατορθοῦν ἰν ταῖς πείραις."

πειράζειν κατάρχεσθαι· "Σχιπίων ὁ Ῥωμαῖος συνεβούλευσεν ἢ μὴ πειράζειν, ἢ οὕτως ὥς ἐκ παντὸς τρόπου τέλος ἐπιθεῖναι τῇ πράξει. τὸ γὰρ δις πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν ἅμα μὲν ἐπισφαλές, ἅμα δ' εὐκαταφρόνητον γενέσθαι ποιεῖ παντελῶς" (Polybius?).

Πειραιεύς ὄνομα κύριον. καὶ ὁ λιμὴν. καὶ κλίνεται Πειραιεύς Πειραιῶς, καὶ ἡ δοτικὴ Πειραιεῖ. Πειραιεὺς καὶ νῆσος.

πεῖραν πορεῖαν, ὁδόν· (S Ai. 289) "οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς ἀφορμῆς πεῖραν."

πειρᾶν τὸ λόγους περὶ συνοουσίας προσφέρειν, καὶ πειραθῆναι τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιοῦτους· Θουκυδίδης (6 54) "πειραθείς δὲ ὁ Ἀριμόδιος ὑπὸ Ἰππάρχου τοῦ Πεισιγέρτε καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι." σημαίνει ἢ

λέξις καὶ τὸ ἄλλως διαπειρᾶσθαι· πειρᾶν γὰρ κυρίως τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῆς Ἀφροδίτης.

πειρασμὸς.

πειρατέον δι' ἐπειρᾶν.

πειρατῶν καταποντισῶν, κατὰ θάλασσαν λησῶν.

Πειρήνη ὄνομα πηγῆς καλλιρρόου· (AP 7 218) "Αὐτὸ ἔχω πολιῆτιν ἐνζώνοιο Κορίνθου, Πειρήνης λευκῶν φαιδροτέραν λιβάδων."

πείρησαν δοκιμήν, ἀπόπειραν ἔλαβον. (AP 7 152) "τὴν δὲ χάριν δώρων πείρουσαν ἐν θανάτῳ· τὸ ξίφος εἴλ' Αἴαντι μεμηρότα, καὶ πάλι ζωσὴρ εἴλκυσσε Πριαμίδα·ν δίφρῳ συρόμενον."

πεῖρινθα (Hom. Ω 190) τὸ ἐπάνω τῆς ἀμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ κομιζόμενον.

πειρῶ τὸ ἀπόπειραν ποιοῦμαι, πείρω δὲ τὸ σουβλίζω καὶ κεντῶ.

πειρῶμαι γενικῇ.

πειρῶν προσβάλλων, συνησιῶν· τῆτο γὰρ ἔξι τὸ πειρᾶν. Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (149) "τὺς Κορινθίους φασίν, ὅταν μὲν τις αὐτὰς πένης πειρῶν τύχη, ἀδὲ προσέχειν τὸν νῦν." καὶ πειρουσάντων ἀνδρῶν διαπειρασάντων καὶ μετελθόντων ἢ ἐπιτηδευσάντων. ἐσχημάτιζαι δὲ ἀπὸ τοῦ πειρᾶν· πειρᾶν γὰρ τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῆς Ἀφροδίτης. τροπῇ οὖν κέχρηται ὡς ἐπὶ γυναικός. σημαίνει οὖν σπανίως ἐπιτυχεῖν τινὺς καὶ ὀλέγους κατορθῶσαι παντάπασιν. sch. A Eq. 514.

πειρῶνται πειράζοντα διὰ λόγων.

Πείρως Πείρω ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται ἀττικῶς. καὶ θηλυκῶς Πειρώ.

Πείσανδρος Νέσσορος τοῦ ποιητῆ υἱός, Λαρυνδεὺς ἢ Λυκαῖος, γεγονὼς ἐπὶ Ἀλεξάνδρῳ βασιλέῳ τῷ Μαμαίῳ παιδός, ἐποποιὸς καὶ αὐτὸς, ἔγραψεν ἱστορίαν ποικίλην δι' ἐπῶν, ἣν ἐπιγράφει Ἑραϊκῶν Θεογαμιῶν, ἐν βιβλίοις ε', καὶ ἄλλα καταλογάδην.

Πείσανδρος Πείσωνος καὶ Ἀρισαίχμας, Καμειραῖος ἀπὸ Ῥόδου· Κάμειρος γὰρ ἦν πόλις Ῥόδου. καὶ τινὲς μὲν αὐτὸν Εὐμόλκῃ τῷ ποιητῇ σύγχρονον καὶ ἐρωμένον ἱσοῦσιν, τινὲς δὲ καὶ Ἡσιόδου πρεσβύτερον· οἱ δὲ κατὰ τὴν λγ' Ὀλυμπιάδα τάττουσιν. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφὴν Διόκληαν. ποιήματα δὲ αὐτοῦ Ἑράκλειον ἐν βιβλίοις β'. ἔξι δὲ τὰ Ἑρακλέους ἔργα· ἐνθα πρῶτος Ἑρακλεῖ ῥόπαλον

περιτέθεικε. τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων νόθα αὐτῷ δοξάζεται, γινόμενα ὑπὸ τε ἄλλων καὶ Ἀριστέως τοῦ ποιητοῦ.

Πεισάνδρου δειλότερος. (Α Αν. 1543) "ἐνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθεν δέομενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ ζῶντ' ἐκείνον προῦλιπεν." δειλὸς γὰρ ἦν καθ' ὑπερβολήν. cf. v. εἴ τι.

πέισαι (Hom. Υ 9) οἱ κάθυδροι τόποι.

Πεισιανάκτιος σοῦ. Diog. L. 75.

Πεισίας ὄνομα κύριον.

πεισιθάνατος ὁ Ἠγησίας ἐλέγετο. Diog. L. 2 86.

πεῖσιν τὴν παιδίῳ. ἢ εὐθεῖα ἢ πεῖσις.

Πεισιόνη ὄνομα κύριον.

Πεισίςτρατος ὄνομα κύριον.

πεῖσματα τὰ ἀγκύρειυ σχοινία, παρὰ τὸ πειθεσθαι δι' αὐτῶν τὴν ναῦν.

πεισόμενον παθεῖν μέλλοντα.

πεισονται πάθωσι.

πεισέον δεῖ πείσθαι.

πεισῆρ ὁ ὑπήκοος.

Πείσων Πείσωνος. εἰς ἣν τῶν παρ' Ἀθηναίοις ἄ' τυραννησάντων. Harp.

πέκειν τὸ κτενίζειν.

πέκος δέρμα, κώδιον.

πεκτεῖν ποκάζειν, κείρειν τὰ θρέμματα. Ἀριστοφάνης (Αν. 715) "ἦνίκα πεκτεῖν ὦρα προβάτων πόκον ἡρινόν."

πεκτῆρες οἱ τὸ δέρμα τίλλοντες.

πεκτούμενον τιλλόμενον, ξέομενον. Ἀριστοφάνης (Lys. 686) "καὶ ποιήσω τοὺς δημότας βωσρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον."

πελαγισούσαις εἰς πέλαγος πλεούσαις. "πελαγισούσαις δὲ ταῖς ναυσὶ συνέβη τὰς πλείους καταδύναι."

πελαγίζω αἰτιατικῇ.

πελάζει πλησιάζει, ἐγγίζει.

πέλανοι πέμματα ἐκ παιπάλης, τῆτέξιν ἀλεύρου λεπτοτέρου, εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια, ὡς αὐτὸς φησι (Plato Legg. 6 p. 875 C), καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι. Διονύσιος Θορᾶς θεοὺς ἀπαρχαί τινες. λέγεται δὲ πέλανος καὶ ὁ περὶ τῷ σώματι πεπηγὼς ὑφρὸς, καὶ τὸ περιπεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ὁπῶδες δάκρυον, ὅλον λιβανωτὸς, κόμμι. καὶ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθὸς ὕβροδός.

πέλανος γίνεται πέμματά τινα τοῖς θεοῖς ἐκ τοῦ ὑφαριεθέντος σίτου ἐκ τῆς ἄλω. Δίδυμος δὲ φησι κυρίως εἶναι πέλανον τὸ ἐκ τῆς παιπάλης πέμμα, ἐξ ἧς ποιοῦνται πέμ-

ματα· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι, ἢ ὅτι λευκὸν ἐξιν, ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὃ ἐξὶ λευκόν. Εὐριπίδης μέντοι ἐν τῷ Ὀρέσῃ (219) ἰδίως φησὶν "ἐκ δ' ὁμορξον ἀθλίου σόματος ἀφρώδῃ πέλανον," ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ σόματος ἀφρὸν δηλοῖ. Harp.

πελαργᾶν τὸ καθεστῆν ἐκάλει ὁ Πυθαγόρας.

πελαργιδεῖς πελαργῶν παῖδες, Ἀλιανός, ὥσπερ ἀετιδεῖς οἱ ἀετῶν παῖδες.

πελαργικοὶ νόμοι διὰ τὸ ἀντεκτρέφειν τοὺς γονεῖς. οὕτως Ἀριστοφάνης (Αν. 1353).

πέλας πλησίον, γείτων. "πλὴν πρόνοιαν αἰεὶ ἐποιοῦντο Ῥωμαῖοι μήποτε πρότεροι τὰς χεῖρας ἐπιβάλλειν τοῖς πέλας, μὴδ' ὕρχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων." cf. v. ἐμβαλίνειν.

Πελασγιῶτις λίμνη.

Πελασγοὶ ἔθνος.

πελάτης ὁ ἀντὶ τρωφῶν ὑπηρετῶν. "συναγανακτῶν τοῖς πελάταις κατὰ πλῆθος ἐληλυθόσιν." "ὑπῆρέτην τε καὶ θεράποντα ἢ πελάτην σφατιώτην τῶν ἐκ καταλόγου ἐκώλυσε παρεῖναι τινι." καὶ αὐθις "καὶ ἐαυτὸν πελάτην ἐκείνου λέγει τε καὶ ἄδει."

πέλεθρα (Hom. λ 577) πλέθρα. ἔσι δὲ μέτρον γῆς τὸ πλέθρον, σαβίου ἕκτον.

πέλει γίνεται, ἐσί.

πελειάδες περισεραί, καὶ πέλειαν περισεράν. (AP 6 161) "δειλαί τοι δειλοῖσιν ἐφεδρεῦσαι πέλειαι, ἄμμες δ' ἀτρέστοις ἀνδράσι τερπόμεθα" φησὶν ἀετός. (S Ai. 140) "πηγῆς ὡς ὁμίμα πελείας πεφόβημαι," ἐπεὶ περιδέες ἐσι τὸ ζῆον. περιφρασικῶς, ὡς ἡ πέλεια.

πελεκᾶντι δοτικῇ. μήποτε βαρυντόνως προενεκτέον ὡς ἀλίβας. πελεκᾶν μέντοι πελεκᾶνος κοινῶς, πελεκᾶς δὲ πελεκᾶντος ἀττικῶς, καὶ πελεκᾶς πελεκᾶ δωρικῶς. sch. A Av. 883.

πέλεκυς πελέκεως τὸ τεκτονικὸν ἔργαλεῖον. (AP 6 205) "καὶ ἐξελεωμένος οὗτος ἐμβριθῆς τέχνης ὁ πρύτανις πέλεκυς." πέλεκυς, πελέκυσ δέ.

πελεκῶ πελεκήσω ξύλα. πελεκίζω δὲ τὸ μετὰ τῆς σπάθης κόπτω.

Πελίας ὄνομα κύριον. καὶ Πελιάδης ὄνομα κύριον.

πελιδνὸν μέλαν. λέγεται καὶ πελιτνόν a παρὰ Θεοκυδίδῃ (2 49). καὶ πελιδνωθεῖσα ὠχρίασα. καὶ πελιδνωμένη ἀντὶ τοῦ μελαινομένη.

b πελιδνόν τὸ μεταξὺ ὠχρότητος καὶ μελανίας, οἷονεὶ μολιβδοειδές, παρὰ Θεκυδίδη (2 49).

πελιοὶ μέλανες, ὠχροί.

Πέλλη Πέλλης ὄνομα τόπου.

Πελλήνη πόλις. καὶ Πελλήναϊος χιτών, ἐπὶ τῶν παλαιῶν φορούντων ἱμάτια. ἐν δὲ Πελλήνῃ διάφοροι χλαῖναι ἐγένοντο. Ἀριστοφάνης (Αν. 1421) "εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοή;" ἐπεὶ ἐν Πελλήνῃ ἐν τοῖς Ἑραιοῖς ἄθλον ἐτίθετο χλαῖνα.

πελλίς, ἐνθα τυρὸν ἀμέλγῃσι, σκύφη τις.

Πελοπίδης ὁ τοῦ Πέλοπος.

πέλται λόγχαι, καὶ ἀσπίδια τετράγωνα.

πελτασαὶ τοξόται οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες. cf. v. τοξόται.

πέλτον Θοράκιον ὄπλον, καὶ εἶδος ταρίχου, ἢ ἀσπίς ἴτην μὴ ἔχουσα.

πέλωρ μέγα, τεράσιον.

Πελώρας ὄνομα κύριον.

πελώριος μέγας· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 218) "ὥς δὲ λέων ἦντῃσι πελώριος, ὥς ἐπὶ θοίναν χάσμα φέρων χαλεπόν." καὶ Πελωριάς ὄνομα τόπος· (AP 6 224) "δῶρον δ' ἐξ ἱερῶς εἰμὶ Πελωριάδος."

πέλωρον μέγα. καὶ πελώρου (Hom. E 741) μεγάλου τέρατος.

πέμματα πλακέντια· Ἀρριανός (Ind. 28) "οἱ δὲ ξένια ἔφερον θύνους ἐν κριβάνοις ὠπτημένους καὶ πέμματα ὀλίγα καὶ βυλάνες φοινίκων." cf. v. κριβανον.

πέμπειν τὸ πομπεύειν· Μένανδρος Ὑποβολιμαῖω ἢ Ἀγροίκῳ "μικρὰ παναθήναι· ἐπεὶ δὲ ἀγορᾶς πέμποντά σε δὴ, Μοσχίων, μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ' ἄρματος." καὶ πέμπσαντες τὸ πομπεύσαντες παρὰ Θεκυδίδη (6 56).

πέμπελος γέρων καὶ γραῦς, παρὰ τὸ πέμπεσθαι εἰς τὸν ἄδην.

πέμπτη φθίνοντος. ἐν ταύτῃ αἱ τῆς μοιχείας γραφαὶ ἐδίδοντο. Μένανδρος Χαλκίδι.

πέμψιν ἀποσολήν.

a πένεσαι οἱ παρὰ Θεσσαλοῖς μὴ γόνυ δοῦλοι, ἀπὸ τῶν ὑπὸ Ἀίμονος ἐν Ἀργῇ νικηθέντων Βοιωτῶν, οὐ φυγόντων τὴν παρ' αὐτῷ δουλείαν ἀλλὰ μεινάντων μέχρι τῆς τρίτης γενεᾶς, φιληδούτων ἐπὶ τῇ χώρᾳ. παρέδοσαν δὲ αὐτοὺς ἐφ' ὅρκῳ, ἐπὶ τῷ μήτε παθεῖν τι ἐργαζόμενοι μήτε ἐκβῆναι ἀπὸ τῆς

χώρας, καὶ ἀπὸ τοῦ μέναι μενέσαι καλόμενοι ὕστερον πένεσαι μετωνομάσθησαν, παρὰ Φθαρέντος τοῦ χαρακτήρος.

οὗς ἐν Λακεδαιμονίᾳ καλοῦσιν εἰλωτας, b τούτους Θετταλοὶ πένεζας λέγουσι. χρῶνται δὲ τῷ ὀνόματι καὶ Θετταλοὶ καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ τῶν κρατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ καὶ δουλευόντων τοῖς κεκρατηκόσι.

πένεσαι Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους (199). πένεσαι δὲ παρὰ Θετταλοῖς καλοῦνται οἱ παρὰ Λακεδαιμονίοις εἰλωτες. οὐ μόνον δὲ αὐτοὺς πένεζας καλεῖσθαι φησιν, ἀλλὰ καὶ Θετταλικέτας. "τοῖς πένεζασι ξυνών" οὕτως Ἀριστοφάνης (Vesp. 1264). Harp.

πενθερά τῷ νυμφίῳ ἢ τῆς κόρης μήτηρ, καὶ πενθερός ὁ πατήρ. Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει· ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῷ Φηγεῖ φησὶ "σὺ δ' ὦ γεραίη τήνδε παῖδα δοὺς ἐμοὶ γαμβρὸς νομίζῃ καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμός," καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τῷ Ἀλκάδῳ (an Ἀκάδῳ) φησὶν "ἄξιός δ' ἐμός γαμβρὸς κέκλησαι, παῖδά μοι ξυνοικίσας." Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἐμπαλιν· εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἰφιγενείᾳ. Ὀδυσσεύς φησὶ πρὸς Κλυταίμνησσαν περὶ Ἀχιλλέως "σὺ δ' ὦ μεγίστην τυγχάνουσα πενθερῶν" ἀντὶ τοῦ γαμβρῶν.

Πενθολός ὄνομα κύριον.

πένθος· "ὥς πολλὸν ὑπὲρ αὐτοῦ πόθον γενέσθαι καὶ πένθος ἱερὸν, οἷον ἐν Λιβάνῳ τὸ ἐπ' Ἀδωνίδι καὶ Βύβλῳ." cf. v. Ἀδωνις.

πενία. "διὰ τὰς ἀδίκους πύθας τῇ πενίᾳ ἐνήθλει" (cf. v. ἐνήθλει), καὶ Ἀριστοφάνης Πλουτῷ (549) "οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαιμέν εἶναι ἀδελφὴν; ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον." ὁ μὲν γὰρ Διονύσιος ἐξώλης τύραννος, ὁ δὲ Θρασύβουλος φιλόπολις καὶ παντὸς λόγου κρείττων. ἐπὶ τῶν μὴ τὰ ὅμοια ὁμοιόντων. πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε, παρ' ὅσων οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι.

πενία. "καὶ πέντης οὐχ ὁ μηδὲν κεκτημένος ἀλλ' ὁ πολλῶν ἐφιέμενος, καὶ πλῆσιος οὐχ ὁ πολλὰ περιβεβλημένος ἀλλ' ὁ μὴ πολλῶν δεόμενος."

πενιχραλέον εὐτελές, πενιχρόν· (AP 6 190) "καὶ ψαιστῷ ὀλίγον δρᾶμι πενιχραλέον." πενταέτηρον (Hom. B 403) πέντε ἐτῶν. πένταθλος Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης·

ἤσκητο γὰρ τὰ φυσικά, τὰ ἡθικά, τὰ μαθηματικά καὶ τοὺς ἐγκυκλίους λόγους, καὶ περὶ τεχνῶν πᾶσαν εἶχεν ἐμπειρίαν. τούτου ἕξι καὶ τὸ "λόγος ἔργου σκιά." Diog. L. 9 37.

πεντακοσιομέδιμνον. τέσσαρα τέλη ἐποίησεν Ἀθηναίων πάντων ὁ Σόλων, ὧν ἦν ἓν τέλος καὶ οἱ πεντακοσιομέδιμνοι. Harp.

πένταχα (Hom. M 87) εἰς πέντε μέρη. πεντέκτενοι περιπόρφυροι, διὰ τὸ ἐνυφάνθαι περὶ τὰς ὥας πέντε κτένας πορφύρου.

Πεντέλῃθεν ἀπὸ Πεντέλης πόλεως.

πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ (A Eq. 1046) τῇ ποδοκύκῃ· πέντε γὰρ ὁπὰς ἔχει, δι' ὧν οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες καὶ ὁ τράχηλος ἐμβάλλονται.

πέντε τάλανθ' ἡ Χίων πόλις διὰ τὸν πρωκτὸν ὀφλήσει. τούτους ὡς ἀκρᾶσιαν μαλακίας ἔχοντας σκώπτει Ἀριστοφάνης (Pac. 170), καὶ διὰ μαλακίαν τῶν πρωκτῶν εὐρυτέρων ὄντων καὶ ἐτοιμῶν πρὸς τὸ ἀποπατεῖν.

πεντετάλαντος δίκη διαγέγραπται (A Nub. 772). τὸ εἰς ἄτρεπτον τηρεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς.

πεντετηρίς πεντατηρίς.

Πεντεφρῆς (Gen. 39) ὄνομα κύριον.

πεντηκόνταρχος ὁ τῆς πεντηκοντόρης ἄρχων. ἐκαλεῖτο δὲ πεντηκόντορος ἡ ὑπὸ ν' ἐρεσσομένη ναῦς. Harp.

πεντηκοντούτης πεντηκονταετῆς ἀνὴρ. πεντηκοντούτις δὲ θηλυκῶς ἡ γυνή.

πεντηκοσὴ καὶ πεντηκοστεύεσθαι καὶ πεντηκοσολόγοι. πεντηκοσὴ μὲν τὸ τέλος ὃ τελοῦσι, πεντηκοσολόγοι δὲ οἱ τοῦτο ἐκλέγοντες, πεντηκοστεύεσθαι δὲ τὸ πρῦττεσθαι τὴν πεντηκοσὴν. ταῦτα δὲ ἔστιν εὐρεῖν ἐν τῷ κατὰ Μειδίον (166) καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτι παραγραφῇ Δημοσθένους (29), καὶ Ὑπερείδῃ ἐν τῷ περὶ τῶν Εὐβούλεω δωρεῶν. Harp.

πεντηκοσολόγιον· "καὶ λαβόμενος ἦγεν εὐθὺς τοῦ πεντηκοσολογίου."

πεντώβολον ἡλίωσασθαι (A Eq. 795) νικήσαντα τοὺς Πελοποννησίους δικάσαι μέχρις Ἀρκαδίας, λαμβάνοντα μισθὸν πεντώβολον, ἀλλ' οὐ τριώβολον. καὶ πεμπώβολον (Hom. γ 460) ὁμοίως.

πεξάμενος κτενίσας, ξάνας.

πέος τὸ σπῆλαιον. καὶ πέος δὲ τὸ αἰδοῖον· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (733) "πλὴν ἢ

τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ," καὶ αὐθις (Aeh. 1059) "ὅπως ἂν οἰκισθῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου," καὶ αὐθις (Th. 147) "πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφῃ; ποῦ δὲ τὸ πέος;" καὶ αὐθις (Aeh. 157) "τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίαις;"

πεπαίνει προῦνει.

Πεπαρήθιος ἀπὸ τόπου.

Πεπαρήθος νῆσος, οὐκ ἄποθεν Εὐβοίας.

πεπαρμένον (Hom. A 246) πεπερονημένον, κατηλωμένον, τετροπημένον.

πεπαρωνήκασιν ἡμυρτήκασιν.

πέπατο ἐκέκτητο· πῶ γὰρ τὸ πτώμαι, καὶ πολυπάμων ὁ πολλὰ κεκτημένος. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 98) "πέπατο γὰρ οὐ μέγα τοῦτο κληρίον ἐν λυρῇ τῇδε γεωλοφία."

πέπειρον ἀκαμαῖον. εἰρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὠρίμου. γραῦς φησὶ παρὰ Ἀριστοφάνει (Eccl. 923) "οὐ γὰρ ἐν νέις τὸ σοφὸν ἔν-εστιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείροις. οὐδὲ τις ξέρειν ἂν ἐθέλοι μᾶλλον ἢ ἐγὼ τὸν φίλον."

πεπελτωμένον πεπιναρωμένα.

πεπεμμένον πλακοῦντος ἀντὶ τοῦ ποιηθέντος. "τοὺν τετράδι πεπεμμένον" (A Plut. 1127), ἐπειδὴ τῶν ἑορτῶν ἔξω ἱεραὶ τι-νες ἡμέραι ἐνομιζόντο Ἀθήνησι θεοῖς τισίν, οἷον νεμηνίᾳ καὶ ἐβδόμῃ Ἀπόλλωνι, τετάρτῃ Ἑρμῇ, ὀγδόῃ Θησεῖ.

πεπιθήμενος πιθήσας, θαρρήσας. καὶ πεποιθὼς θαρρῶν.

πεπίθοιμεν (Hom. A 100) πείσοιμεν.

πεπιλημένη συνεσφιγμένη. Ἰώσηπος (B. I. 6 1 6) "μέλας, τὸ σῶμα ἰσχνός, τὴν σάρκα πεπιλημένος· ἀλλ' ἐνφύκει τις ἡρωικὴ ψυχὴ λιπτῶ σώματι."

πεπλαθηκός ὕγρανθῆν, σεσηπός.

πεπλασμένῳ πανούργῳ.

πεπλεγμένη φύλαγξ ἐστὶν ἥτις τοῖς ὑποκρίπτοσι τόποις ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι τερηδόνας λόγον ἐπέχει. καὶ ξιφοειδὴς ἡ φύλαγξ γίνεται καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει. cf. Aelian. Tact. 48.

πεπληγὼς παρ' Ὀμήρῳ (B 264). ἀντὶ τοῦ πλησῶν τὸν παρακείμενον παρείληφε.

πέπλον περιβόλαιον, ἱμάτιον γυναικείον.

πέπλος. ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις πέπλος τὸ ἄρμενον τῆς παναθηναϊκῆς νεώς, ἣν οἱ Ἀθηναῖοι κατεσκεύαζον τῇ θεῷ διὰ τετραετηρίδος· ἥς καὶ τὴν πομπὴν διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ ἐποιοῦν μέχρι τοῦ Ἐλευσινίου.

πέπλον δὲ τοῦτο ἐκάλεον διὰ τὸ ἔρεοῦν αὐτὸ εἶναι. ἐγγράφτο δὲ ἐν αὐτῷ ὁ Ἐγκέλαδος, ὃν ἀνείλεν ἡ Ἀθηνᾶ· ἦν δὲ τῶν Γηγάντων εἷς. ἢ ὅτι νικήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι πέπλον ἐποίησαν τῇ Ἀθηνᾷ, καὶ ἐνέγραψαν τὰς ἀρίστους ἐν αὐτῷ. sch. A Eq. 563.

b πέπλος. περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῇ Ἀθηνᾷ τοῖς μεγάλοις παναθηναίοις οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἔστιν ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κομικοῖς. Harp.

πεπνυμένος συνετός.

πεποδισμένοι τοὺς πόδας δεδεμένοι· (X Anab. 3 4 35) "τοῖς Πέρσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ ἵπποι πεποδισμένοι εἰσὶ, τοῦ μὴ φεύγειν ἕνεκα εἰ λυθείσαν."

πεποιωμένον ποιότητα ἔχον.

πέπομαι πυθητικόν. πέπωκα δέ.

πέπον προσφιλέσαστε, προσηνέσαστε. sch. Hom. E 109.

πέπονες ἔκλυτοι, ἀσθενεῖς· ἐν ἐπιγράμμιαι (AP 6 53) "ὄφρα τάχις λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσαχύνων" ἀντὶ τῶ ὠρίμων.

πέπορδα· Ἀρισοφάνης (Pac. 334) "ἦδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς" ἀντὶ τοῦ ἐάσας (an νεάσας). ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄφρων τῶν ἐκδυομένων τὸ γῆρας. ἦδομαι γὰρ ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα, τουτέστι τὸν πόλεμον, μᾶλλον ἢ ἐκδύς τὸ γῆρας.

πεποροποιημένος ἐκ τοῦ πόρος.

πεπορημένος ἱμάτιον διπλοῦν περικείμενος πόρῃ συνεχόμενον ὡς μὴ ἀφίστασθαι τῶν ὤμων. κεῖται παρὰ Ἀνκουργῶ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους (Λεωκράτης 40) "τῶν δ' ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότες καὶ ταῖς ἡλικίαις πρεσβυτέρους καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ σφατεῦσθαι ἀφειμένους ἰδεῖν ἦν καὶ ὅλην τὴν πόλιν τότε ἐπὶ γῆρας ὁδῶ περιφθειρομένους, διπλὰ ἱμάτια ἐμπεπορημένους."

πεπότῃται ἀνέπη, ἀνεκουφίσθη, καὶ μετέωρα ἦδη φρονεῖ· Ἀρισοφάνης Νεφέλαις (318) "ἡ ψυχὴ μου πεπότῃται."

πεπραξικοπηκότι ἀντὶ τοῦ προδώσαντα.

πεπραῖσθαι καὶ πωλεῖσθαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ πεπραῖσθαι πάντῃ καὶ πάντως ἀπέβη, τὸ δὲ πωλεῖσθαι ἔστιν ὅτε καὶ οὐκ ἀποβαίνει· ἐνδέχεται γὰρ τὸ ἐτι πωλούμενον μὴ πρᾶθῆναι. Artemid. 4 16.

πέπρισαι κέκοπται.

πεπρωμένη εἰμαρμένη, τύχη, γένεσις.

πεπρωμένον εἰμαρμένον, ὠρισμένον, πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας.

πέπταται ἡπλωται. Hom. Z 45.

πεπνυσμένον ἐσκηπασμένον, περιβεβλημένον. "εἴτα ἐν ἑτέρῳ σκηπῇ ξυνῆλθον ἡμφιεσμένητε καὶ καταπεπνυσμένη ἑκ ἄλλως ἔξ ἱματίων σκηικῶν" (Menand. p. 383 Nieb.).

πέπνυο ἡκηκόει.

πεπώρωται τετύφλωται.

πέρα, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ περισσότερον· "τὸ πέρα δὲ ἀντετίνοντας ξυνδεῖν" (cf. v. ἄνδρα). καὶ αὐθις "δασμολογοῦντες αὐτοὺς τῆς δυνάμειος πέρα." καὶ αὐθις "οὐ δυναμένων δὲ τὸ πέρα φέρειν δι' ὕβριν τε καὶ ὠμότητα." καὶ αὐθις "ἄρρητων ἄρρητότερα καὶ κακῶν πέρα" (cf. v. ἄρρητόν). καὶ αὐθις "εἰπόντες δὲ τοῦ Ἰωτόμιος τὸ τόλμημα ἔπανσαν αὐτὸν τὸ πέρα ἀμφιγινουῦντα" (cf. v. ἀπαλλάξας). καὶ Ἀρισοφάνης (An. 1238) "ἄρ' οἴσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα, μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμονος Ἀμφίονος καταιδωλώσω;" καὶ αὐθις "ὃ δὲ τῷ ἐπὶ Σελεύκειαν τὸ πέρα ἄγειν ἀπέσχετο" ἀντὶ τῷ πλεονάκεις.

περᾶ πλέει.

Περαία ὄνομα τόπον.

περαίνειν τὸ συνουσιάζειν.

περαίνοντας τελειωντας.

περιυτέρω πλέον, πάνν.

περαιωθέντες περάσαντες.

περάνῃ αὐθυπότακτον, ἀντὶ τοῦ τελειώσῃ.

περαντικός πέρας ἐπιτιθεῖς τοῖς λόγοις. sch. A Eq. 1375.

πέραςις βίου ἢ τελευτῇ· (S OC 103) "δότε βίου πέραςιν καὶ κατασροφῇ τινα, εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν αἰεῖ." εἰ μὴ δοκῶ ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακὰ καὶ δεῖσθαι προσθήκης κακῶν. καὶ πέρατα τέλη.

Περγαῖος.

περγαμηναὶ αἱ μεμβροῦναι, αἱ δέρρις.

Περγάμιον δήμιον.

πέργαμον τὴν πόλιν Ἰωνες λέγουσιν· οἱ δὲ πάντα τὰ ὑψηλά.

Περγασῇθεν. δήμιος ἡ Περγασὴ τῆς Ἐρεχθίδος. τὸν μέντοι δημότην διχῶς λέγεσθαι φασί, Περγασίᾳ τε καὶ Περγασῇθεν. Harp.

πέρδεσθαι. ὅτι Ἀγέρριος τοσοῦτον ἐπὶ

μαλακία διεβέβλητο ὡς καὶ πέρδεσθαι αὐτόν. sch. A Plut. 176.

περδίκειος κάρα, καὶ περδίκειος πούς.

Περδίκας ὁ Μακεδών, ὃν ἔκτειναν ἐξ ἐπιβουλῆς οἱ Μακεδόνες, ἄνδρα τὰ τε πολέμια κράτιστον γενόμενον καὶ μεγαλονοίᾳ χρησάμενον διαφερόντως· ἐξ ἧς δὴ καὶ τὸ ὑπερόγκον αὐτῷ τοῦ φρονήματος εὐθαρσές πρὸς πάντα κίνδυνον ἦν, τὸ τε ἄγαν μεγαλήγορον, σὺν ᾧ πάντας τοὺς Μακεδόνας ὑπερφρονεῖν ἔδοξε, τὰς τε εὐπραγίας αὐτῷ φθόνον ἐπαξίας ἐποίει. ἐπὶ δὲ τῷ φθόνῳ μῖσος ἐπεγίνετο, καὶ τὸ μὴ φέρειν ὑπὲρ σφῶς ὄντα τε καὶ ὀνομαζόμενον. ὅθεν καὶ τὴν ἐν τοῖς πταίσι μισοι μεταβολὴν σὺν ὀργῇ τῆς πρὸς τὸν ὑπεροφίας μᾶλλον ἢ κρίσεως ἀληθευτικῆς δικαιοσύνης εἰς τὸ κατ' αὐτῷ ἐπιβούλευμα ἐποιῶντο.

Πέρδικος ἱερόν παρὰ τῇ ἀκροπόλει. Εὐπαλύμῳ γὰρ ἐγένοντο παῖδες Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ, ἥς υἱὸς Κάλως (ἀπὸ Τάλως), ᾧ φθορήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ' ᾧ ἡ Πέρδιξ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν, Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Καμικοῖς τὸν ὑπὸ Δαίδαλου ἀναιρεθέντα Πέρδικα εἶναι τῆνομα.

Περεγρίνος ὄνομα κύριον.

Περὴν ἡ πόλις.

περήτρια ἡ περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν. πέρει περισσῶς.

περιαγειρόμενοι· "ὡςπερ οἰνικήφοροι περιαιγερούμενοι ἀθληταί" Πολιτείας πέμπτῳ (Plato RP 10 extr.) ἐπὶ τέλει. λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἄθλα προετίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις, ὃν τρόπον καὶ Ὅμηρος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἰσοροῦσιν· ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο χωρὶς ἄθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικῆσαντας οἱ μὲν κατὰ φίλων ἢ συγγένειαν προσήκοντες στεφάνοις ἀνέδουν, τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν σύνεγγυς καθήμενοι καὶ πλησιάζοντες πλέονος ἄξια ἐπετίθεσαν, οἱ δὲ πορρωτέρων ἄνθεισι καὶ φύλλοις ἔβαλλον περιερχομένους, ὡς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζῶνας, οὐ δὲ χιτῶνας. ἐκ τούτου σύνθηδες ἐγένετο κύκλω περιπορευομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπαγεῖρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα. ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Ἀσύλου φησὶν οὕτως "τίς δὴ τῶν νῦν τοσούδε πετάλοισι μύρτων ἢ ξεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο νίκης ἐν ἀγῶνι περικτιόνων;" ἔνιοι δὲ τῷτο

τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν· ἐκείνον γὰρ ἐκ Κρήτης κομισθέντι μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυρον οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἄνθρωποι καὶ φύλλοις ἔβαλλον καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων.

περιαγκώνισμα.

περιάγνυται (Hom. Π 78) περικατακλᾶται, οἷονεὶ περιίσχεται. καὶ περιανγνυμένη περικλωμένον· "πρὸς τὴν ἐσπερίαν τοῦ κόλπου ἀκτὴν τοῦ πρὸς τῇ Αἰνῷ τῇ πόλει περιανγνυμένου."

περιάγξει περιερέψαι.

περιωγοῦτος λάλος.

περιωγωγὰς τὰς ἐν κύκλῳ περιφορὰς· "ἅετοι δὲ ἐξ κυκλοτερεῖς περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι περιωγωγὰς ἐν δεξιᾷ διέστησαν."

περιαιθρεῖν περισκοπεῖν.

περιαιρεῖν ἀφαιρεῖσθαι, ἀποκόπτειν, καθυφλέσθαι· "συγχωρηθῆναι δὲ τοῖς Κελτίβηρσιν ὑπὸ Τιβερίου πρεσβεύειν πρὸς τὴν σύγκλητον, καὶ περιαιρεῖν ἐν τῇ τούτων δύναμει παραιτεῖσθαι. οἱ δὲ παραλῦσαι ἡπρέσβευσαν τὴν σύγκλητον τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν φόρων."

περιαιροῦμαι αἰτιατικῇ.

περιαλγῶν ἀχθόμενος· "ἀγὼ περιαλγῶν τοῖς γεγονόσι, διὰ γραμμῶν ἐδεύμην ἀναπεμφθῆναι ὡς τὸν πατέρα τὸν ἡμέτερον."

περίαλος τὸ ἱσχύον.

περιουλοργός· Ἀριστοφάνης περὶ Λυσιστράτου (Ach. 856) "περιουλοργὸς κακοῖς, ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν αἰεὶ πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας τοῦ μηνὸς ἐκάστω," τουτέστιν ὁ κακοῖς βεβαμμένος, ἢ ὁ βαθὺς τοῖς κακοῖς μετένεγκται δὲ ἡ ἑξὶς ἀπὸ τῆς βαφῆς τῆς πορφύρας τῆς θαλασσοβαφοῦς, ὅτι ἐκ βάθους τὸ ὄσρεον εὐρίσκεται. ἄλουργίς δὲ ἡ πορφύρα.

περιυμησάμενος θερίσας.

περιυμφί κύκλω.

Περίανδρος Κυψέλου Κορίνθιος, τῶν α' σοφῶν, γεγονὼς κατὰ τὴν λή Ὀλυμπιάδα, ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς τὸν ἀνθρώπειον βίον, ἔπη δισχίλια. οὗτός ἐστι Περίανδρος ὁ διὰ λύπην ἰδίαν ἀποπαθὼν, ὡς καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπιγράμμιον μαρτυρεῖ, οὕτως ἔχον (AP 7 620) "μήποτε λυπήσῃ σε τὸ μή σε τυχεῖν τινός, ἀλλὰ τέρπεο πῦσιν ὁμῶς οἷσι δίδωσι θεός. καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς Περίανδρος ἀπέσβη, οὐνεκεν οὐκ ἔτυχεν προήξιος ἥς ἔθελεν."

b. Περὶ Ἀνδρός ὁ Κυψέλον υἱός, τοῦ βασιλέως Κορίνθου, τὴν βασιλείαν παρὰ τοῦ πατρὸς κατὰ πρεσβεῖον παραλαμβάνει, καὶ ἐπὶ ὠμότητος καὶ βίας ἐξέτρεψεν αὐτὴν εἰς τυραννίδα, καὶ δορυφόρους εἶχε τ', ἐκώλυε τε τοὺς πολίτας δούλους κτῆσθαι καὶ σχολὴν ἄγειν, αἰεὶ τινα αὐτοῖς ἔργα ἐξευρίσκων. εἰ δέ τις ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καθέζετο, ἐξημίει, δειδιῶς μὴ τι βουλευοῖντο κατ' αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ ἄλλο τοῦτον ἄνομον ἐργάσασθαι, νεκρῶ τῇ ἑαυτῇ γυναικὶ μισγέμεντα ἐπ' ἔρωτος. ἐξρατεῖτο δὲ συνεχῶς, καὶ ἦν πολεμικός, τριήρεις τε ναυπηγησάμενος ἀμφοτέραις ἐχρήματο ταῖς θαλάτταις. φασὶ δὲ τινες αὐτὸν καὶ τῶν ζ' σοφῶν γεγονέναι· τὸ δὲ οὐκ ἦν. Nic. Dam. exc. Peir. p. 450.

περιανθίζω ἄνθη συλλέγω.

περιοιδός ἐγκύκλιος ὠδή.

περιόπτω δοτικῇ.

περιασράπτω αἰτιατικῇ.

περιαυθιδίεσθαι ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναερέφεται, ἢ μέγα φρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ.

περιαυτίζεσθαι περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ, ἢ ἐν τῇ αὐτῇ λέξει ἐνδιατρίβει.

περιαυτολογεῖν περὶ ἑαυτοῦ λέγειν, τετέξι μετὰ ὑπερηφανίας.

περιβαλλομένους προσλαμβάνομενους· Ξενοφῶν (Cyr. 1.4.17) "τὸς ἐπιτηδείους ἄλλους ἄλλοσε ἀφῆκε κατὰθεῖν, καὶ ἐκέλευε περιβαλλομένους, ὅπως τις ἐπιτυγχάνοι, ἐλαύνειν πρὸς αὐτόν." καὶ Πολύβιος (18.24) "ὁ δὲ Ἀτταλος περιβαλλόμενος πλείω λόγον ὑπεμνήμησεν αὐτοῦς τῆς ἀνέκαθεν τῶν προγόνων ἀρετῆς" ἀντὶ τοῦ διεξιελθῶν.

περιβάλλω αἰτιατικῇ· (Philostrat. V. A. 4.7) "ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὸ Λεωνίδου σῆμα τοῦ Σπαρτιάτου οὐ περιέβαλε μόνον, ἀγασθεὶς τὸν ἄνδρα." καὶ αὐθις "καὶ πλοῦτον περιβάλλει ἄνδρὶ πένητι μὲν εὐσεβεῖ δὲ καὶ αἰεὶ θεραπεύοντι οἱ τὸν νεών." καὶ Ἀθηνᾶς "οἱ δὲ τοὺς ὑπηρετάς αὐτῷ περιβαλόντες εἰς τὸ θέατρον ἄγουσιν."

περιβαλλόμενος προσπορισάμενος· "περιβαλλόμενος δὲ πολλὴν λείαν ἐπῆγεν ἐπὶ τὸ νεόκτισον φρούριον," καὶ αὐθις "ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὴν σοφίαν περιβαλλόμενος."

περίβαρε ὑποδήματι. καὶ περιβαρίδες ὑποδήματα γυναικῶν· Θεόπομπος ἐν Σειρήσιν "ὑποδοῦ λαβὼν τὰς περιβαρίδας." sch. A Lys. 45.

περιβάς ἐποχασάμενος· "περιβάς δὲ τὸν ἵππον ἤλαυνεν ὡς ἐπὶ τὸ θορυβούμενον."

περιβλεπτος ἔξοχος, μέγιστος.

περιβόλαιον περιβολή, ἐνδυμα· "ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτῆς." ἄβυσσον καλεῖ --- ὁ Δαβίδ. cf. v. ἄβυσσον.

περιβολή εἶδος λόγου δεινότητος· "ἄλαζόνας φασὶν εἶναι τοὺς Ἕλληνας, τὰ οἰκίαι ἀῖροντας διὰ τε ἐπιγραμμάτων καὶ συγγραφῆς καὶ τῆς ἄλλης τῶν λόγων πομπείας τε καὶ περιβολῆς." καὶ περιβολή ὁ πλοῦτος· "καλοῦνται δὲ ἐπὶ τῶν ἐν περιβολῇ Γέργηθς ἢ τε τύρβη καὶ οἱ χειρώνακτες." cf. v. Γέργηθς et τύρβη.

περίβολος ὁ τῆς νηός.

περιγυθής περιχυρής.

περιγλωττίς σκεπασήριον τῆς γλώττης.

περίγρα ὁ διαβήτης· δι' ἧς οἱ τροχοὶ περιφερεῖς ἀποτελοῦνται. πυράγρας γὰρ οὐδεμίᾳ πρὸς ἀμάξης κατασκευὴν χρεία. ἐς δὲ βοηθῆσαι καὶ τῇ χρυταύσῃ γραφῇ, ἐπὶ καὶ ταῖς πυράγρας ἐπὶ ταῖς σιδηροτροχαῖς ἀμάξαις χρωῶνται, περιγραῖς δὲ ἐπὶ ταῖς ξυλίνας. ὁ θεολόγος Γρηγόριος φησιν εἰς τὸν συντακτήριον (p. 521) "εἰ γὰρ ἐγὼ μὲν εἰς δόξαν θεοῦ, τῷτο δὲ δι' ἐμέ, ἡ πυράγρα διὰ τὴν ἡμάχην ἢ ὁ πρίων διὰ τὴν θύραν, νικῶ τῇ αἰτίᾳ."

περιγράψαι οἶον ἀποκτεῖναι, ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται καὶ περιαιροῦνται τῶν ἀρχαίων.

περιγυρίδα περιφέρειαν.

περιδαρδᾶπτεσθαι κατεσθίεσθαι.

περιδέεια. καὶ περιδέης περίφοβος· "καὶ τὰ συμπεσόντα αὐτοῖς πολλὰ καὶ δεινὰ τῷ περιδεεῖ τῆς ὄψεως ἐμήνυνον."

περιδεῖν περιδεσμεῖν, περιάπτειν· Ξενοφῶν (Anab. 4.5.36) "ὁ δὲ διδάσκει περὶ τῆς πόδας τῶν ἵππων καὶ τῶν ὑπόζυγιων σακκία περιδεῖν, ὅταν διὰ τῆς χιόνης ἄγωσι, διὰ τὸ μὴ καταδιεσθαι."

περιδείπνον. καὶ περιδείπνον τὸ νεκρῶν· "καὶ τῷτο ἐδείπνουν τὸ Ἀττικὸν περιδείπνον."

περιδέξις ὁ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἐργαζόμενος. παρὰ δὲ τῷ θεολόγῳ (Greg. Naz. 35 p. 566A) λέγοντι "καὶ ὅπως ἀποφεύξῃ τὸ σὸν περιδέξιον," περιδέξιόν ἐστι πᾶν διλήμματον· ἐκατέρωθεν γὰρ βούλεται συνύγειν. περιδέξις καὶ ὁ σοφός· "οἶος ἐκεῖνος αἰεὶ περιδέξις ἦρος" παρὰ Καλλιμάχῳ (fr. 303).

περιδέρραια περιτραχήλια κόσμια.
περίδιον πειρατήν.

περιδινοῦνται περιοδεύονται, περιζρέ-
φονται. "ὁ δὲ περιδινήσας ἄφνω ἐς τὸ πρόσ-
ωπον τὸν ἵππον ὑπήντιαζε τοῖς δειλαίοις."

περιδινοῦντες περιζρέφοντες. "οἱ δὲ
Βαβυλώνιοι ἐντιθέντες εἰς σφενδόνους ὡὰ καὶ
περιδινοῦντες ἐν κύκλῳ, ἅτε ἔκ ἄπειροι τῶν
αὐτοσχεδίων καὶ κυνηγετικῶν διαιτημάτων,
ἀλλὰ μεμελετηκότες τὰ ἐν ἐρημίᾳ μηχανή-
ματα, ἐφθόν καὶ ὠμὸν τῇ ῥύμῃ τὸ ὦν κα-
τεσκευάζον."

■ περιδου περιθες Ἀρισοφάνης (Eccl. 121)
"ἴθι δὴ σὺν περιδῶ, καὶ ταχέως ἀνὴρ γενῆ."
καὶ αὐθις (Eq. 798) "ἐθέλω περὶ τῆς κεφα-
λῆς περιδόσθαι," ἀντὶ τοῦ περὶ τῆς κεφα-
λῆς συνθήκην θεῖναι. καὶ αὐθις (Ach. 738)
"εἰ βῆλει, περιδῶ μοι περὶ θυμιτῶν ἁλῶν."
εἰ βούλει, φησί, ποιησώμεθα συνθήκας περὶ
θυμιτῶν ἁλῶν, οἷον μετὰ θύμιον τετριμι-
μένων. καὶ ἐτέρωθι (Ach. 1067) "ἅλας θυ-
μίτας δοὺς ἔμοι καὶ κρόμιννα." τὸ δὲ περι-
δώσομαι καὶ Ὀμηροῦς φησι (ψ 78).

■ περιδου, τῆς συνθήκην ποιοῦ Ἀρι-
σοφάνης Νεφέλαις (643) "περίδου νῦν ἡμοί,
εἰ μὴ τὸ τετράμετρον ἐσιν ἡμῖκτεον."
περιδράττεσθαι περιέχεσθαι.

περίδρομος πάντῃ περιέρχεσθαι δυνά-
μενος. καὶ περίδρομοι κύνες οἱ πανταχῶς
δυνάμενοι περιζρέφεσθαι, Ἀρισοφάνης Βα-
τράχοις (475).

περιδύεται κρύπτεται, εισδύεται.

περιδυθῆναι ἐκδυθῆναι.

περιδύσας ἐκδύσας, ἀφελόμενος (Io-
seph. A. I. 1254) "περιδύσας οὖν τὸν ναόν,
ὥς καὶ τὰ σκεύη τοῦ θεοῦ βασύσαι."

περιδῶμεθα συνδῶμεθα. Ὀμηρος (Ψ
485) "δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδῶμεθον."

περιεβάλοντο ἐπεκτίσαντο. (X Cyp. 3
3 23?) "οἱ δὲ καταδραμόντες τὴν χώραν πε-
ριεβάλοντο λέϊας πληθους."

περιέδυσεν ἀφείλετο τὰ ἱμάτια. (Io-
seph. A. I. 1249) "ὁ πατήρ αὐτοῦ τὴν Συ-
ρίαν ἅπασαν περιέδυσεν ὥς οὗτος ταῦτα τῶν
σαρκῶν." περὶ ὁσίων λέγων.

περιεζώσατο ἀντὶ τοῦ περιεβάλετο. (A
Pac. 685) "ἀπορῶν ἐπιτρόπου γυμνὸς ὢν τῷ-
τον τέως περιεζώσατο." οἱ γὰρ γυμνοὶ ἐπι-
θυμοῦσι καὶν περιζώματος τυχεῖν.

περιεῖδον αἰτιατικῇ.

περιελάμενος περιελήσάμενος.

περίειμι ζῶ, ἔτι σώζομαι. "καὶ αὐτὸς
μὲν, ἔφη, ἐπὶ τῆς Μυσιάς ἐπολέμησα, καὶ
περίειμι νῦν· καὶ λόγην ἐπανατίνας, ἐν
ταύτῃ, ἔφη, ἤμιν ἡ πῖσις ἐστί."

περιεῖναι περιγενέσθαι. "ἰδὼν ὅτι οὐκ
ἄλλως τῆς πόλεως ἢ λιμῷ περιεῖναι δύναίτο."

περιεῖναι ἐν βίῳ διάγειν, ζῆν. "τότε
μὲν οὕτως Ἰουζίνῳ περιεῖναι ξυνέβη." "ἐν
δὲ τοῖς μύλις τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Γάιον οὐκ
ἀνέξεσθαι περιεῖναι αὐτὸν δῆλον τῶν πολε-
μίων γεγονότα." καὶ ἀντὶ τοῦ νικᾶν. "ἔδὲ
περιεῖναι τῶν πολεμίων οἷός τε ὢν τῷ μὴ
τὰ δέοντα ὑπὸ σμικρολογίας ἐργάζεσθαι."

περιεῖπον περὶ τινος ἦσαν θεραπευτικῶς
καὶ φυλακτικῶς.

περιεῖχεν ὑπερεῖχε.

περιεκέχοντο πανταχόθεν περιέρρει.
"ἐπειδὴ τῷ Τιβερίῳ ἤδη τὰ τῆς πολιτείας
περιεκέχυτο πράγματα" (Menand.).

περιεκτικὸν περιέχον.

περιελῶ σ' ἀλαζονείας, ὑποτεμῆμαι τὰς
ὁδοὺς σου" (A Eq. 290), οἷον ἀποδύσω σε,
παύσω τῶν ἀλαζονειῶν. τὸ δὲ περιελάσω ἐκ
μεταφορᾶς τῶν ἑρεσσόντων. παύσω σε καὶ
περικόψω τῆς ἀλαζονείας. περιελάσω σε, νι-
κήσω. ὑποτεμῆμαι δὲ ὡς βυρσοδέρης· ὑπο-
τέμνονσι γὰρ τὰ δέρματα διὰ τὸ φαίνεσθαι
παχέα.

περιέπειν φυλάσσειν, ἢ ἐνεργεῖν.

περιεπτισμένοι, οἷον ξένων ἀπὸ πηλα-
γμῆνοι καὶ καθαροὶ ἀσπί. κυρίως δὲ πτίσσειν
ἐστὶ τὸ κριθᾶς ἢ ἄλλο τι λεπίζειν καὶ καθα-
ροποιεῖν, ἔνθεν καὶ πτισάνη ἡ λελεπισμένη
κριθῇ. Ἀρισοφάνης (Ach. 506) "ἀλλ' ἐσμέν
αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι."

περιεπτισμένον λελεπισμένον, περιεξε-
σμένον, κεκαθαρμένον.

περιέπτυσαν ἐκύκλωσαν. "οἱ δὲ Ῥω-
μαῖοι κυκλωθέντες ὑπὸ τῶν βουβάρων, καὶ
τὸ πλαισίον λύσαντες ἐς λόχους, περιέβαλον
τοὺς περιέχοντας. οὕτω θᾶπτον ἀναπνοῆς
αὐτὰς περιέπτυσαν, καὶ συγκλείσαντες ἅπαν-
τας κατηκόντισαν, δείξαντες ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
καὶ ὅπως χρὴ διαφεύγειν κύκλωσιν καὶ ὅπως
κυκλώσασθαι δι' ὑπερβολὴν ἀνδρίας." cf. v.
κύκλωσις.

περιεργάζεσθαι περιεργήσεσθαι. "ὁ
δὲ περιεργασάμενος τοὺς οἴκους ἐν οἷς σιν-
τρέχοντες ἐκκλησιάζουσι, τέτοις συνέσχηκε."

περιερέττων κωπηλατῶν.
περιερρήν ἐξεχύθη, ἐξέπεσεν· "ὄρχον-
μένον γὰρ αὐτοῦ ὁ ἀκινύκης περιερρήν."

περιέρχομαι ἐνεδρεύω, ἐξαπατῶ, σο-
φίζομαι, ὑπέρχομαι· Ἀριστοφάνης (Eq. 1146)
"σκέψασθε δέ μ' εἰ σοφῶς αὐτοὺς περιέρχο-
μαι, τοὺς οἰομένους φρονεῖν καὶ ἐξαπατῶ-
λιν."

περίεσα καθαρά· (an περίεσι κα-
θάρσια).

περιέσεσθαι περιγενήσεσθαι· "οὐ γὰρ
ἐτέρως περιέσεσθαι εἰρηγεῖν θερμοῦ τε καὶ
ἀμύχου παντάπασιν."

περιεσκεμμένος ἡκριβωμένος.

περιεσόμεθα περιγενησόμεθα.

περιέσπασαν ὑτίμως περιείλον· Ἀλφια-
νός "τὸν βίωμὸν ἀνέτρεψαν, καὶ τὸν κόσμον,
ὅσος ἦν περικείμενος, τοῦτον περιέσπασαν."
cf. v. τέως extg.

περιέσσατο περιεβύλετο.

περιέσαι γενικῇ.

περιέσκηκεν περιέσεται, περιέσκηπται.
"καὶ περιεσάντες αὐτὸν πᾶν τὸ τῆς ἀδελφό-
τητος πλήρωμα." "καὶ τὸ περιεσκηκὸς ἐκείνο
πλήθος τὸν πατριάρχην Ἠλίαν διατεμὼν ὁ
θεῖος Σάββας."

περιέσκηξεν (Act. Apost. 25 7) περιεκύ-
κλωσαν.

περιέσκηξει περιεσκήσεται.

περιέχεσθαι ἀντέχεσθαι, φροντίζειν·
"μήτε αὐτοῦ πᾶν περιέχεσθαι Ῥωμαίους."
περιεχόμενον ἀντιποιοῦμενον.

περίζυγα· Ξενοφῶν (Cyr. 6 2 32) "ἔχειν
δὲ χρῆ καὶ ἱμάντας· τέττων γὰρ τριβομένων
καὶ ῥηγνυμένων ἀνάγκη ἄργεῖν, ἣν μὴ τις
ἔχη περίζυγα."

περίζωμα τὸ ὑπὸ τὰ αἰδοῦα σκέπασμα·
"γυμνῶν μαχομένων τῶν Ῥωμαίων ἐν τοῖς
περιζώμασι."

περιηγγέλθη τὸ ἄθεον πρός αἵμα.
ἀττικώτερον δὲ τὸ περιηγγέλη.

περιηγγέλλεν ἐκλένεν.

περιηγγέται ἀντὶ τοῦ διηγέται· Ἀλφια-
νός "αὐτὸς δὲ διωπισθεὶς τῷ παιδί περι-
ηγγέται ὃ τε εἶδε καὶ ὅσα ἤκουσε καὶ ὅτινα
εἶπεν." cf. v. Φιλήμων Συρακούσιος.

περιηγγέτο πανταχόσε περιήρχετο· "πῦρ
δὲ αὐτοῖς ὑπέφαινε καὶ Σινωνὶς καὶ περιηγγέτο."
cf. v. Σίνωνος.

περιημάκτεον ἐδυσφόρεον· (Herodot. 1

164) "οἱ δὲ Φωκέες περιημάκτεον τῇ δουλο-
σύνῃ."

περιῆν ἐνίκῃ, περιεγίνετο, ὑπῆρχε.

περιηγήθη περιεψιδυρόσθη.

περίθετος προσωπεῖον· Ἀριστοφάνης
(Th. 264) "ἡδὲ μὲν οὖν κεφαλὴ περίθετος,
ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ." διαβύλλεται δὲ Ἀγά-
θων ἐπὶ μυαλακίᾳ, ἵνα λανθάνῃ νυκτὸς ὡς
γυνὴ καὶ πάσχη.

Περιθοῖται δῆμος τῆς Οἰνηίδος φυ-
λῆς, ἀπὸ Περιθῆ τοῦ Ἰδίου. νόμος δ' ἦν
Ἀθήνησι ξένους ἐισδέχεσθαι τοὺς βουλομέ-
νους τῶν Ἑλλήνων· Θεσσαλοὺς δ' ἐξαιρέτως
ὑπεδέχοντο διὰ τὴν Περιθῶν καὶ Θησέως
φιλοξενίαν. τούτοις δὲ καὶ χώραν ἐμέρισαν,
ἣν ἐκάλεσαν Περιθοίδας. Ἐφορος ἰσορεῖ ἐν γ'.

περίθου, ὅπερ ἡμῖν σύνθηδες ἐπίθῃ λέ-
γειν· Ἀριστοφάνης (Th. 386) "περίθου νῦν
τόνδε πρότερον πρὶν λέγειν" ἀντὶ τοῦ εἴφα-
ρον· ἔθος γὰρ ἦν τοῖς λέγουσι εἴφανοῦσθαι
πρῶτον.

περίθριξ ὁ ἀπὸ γενετῆς πλόκαμος, ὁ
μηδέπω κυρεῖς· "ἔτι πλοκάμιοιο περίθριξ."

περιόντα περιερχόμενον.

περιπνέων περιτρέχων.

περιέσαι αἰτιατικῇ· "τοσότῃς αὐτῷ
πάντοθεν περιέσκησι," καὶ "περιέσκηται πάν-
τοθεν τὸ πανδοχεῖον."

περιεσάμενος φεύγων· Ἰώσηπος (A. I.
46 12) περὶ Μωνασίας "περιέσατο γὰρ μὴ
πολλοὶ τῆς τῶν λόγων ἀσελγείας αὐτοῦ μι-
μηταὶ γένωνται."

περιέσατο ἀντιλαβοῦ, περισκέπασον.

περικαθαίρων ἀναλύνων τὸν πεφαρμα-
κευμένον ἢ τὸν γεγοητευμένον.

περικακῶ ἐκακῶ.

περικαλλές λίαν καλόν· Hom. I 578.

περικαῶς ἐρωτικῶς· "περικαῶς τῆς γε-
ναικὸς ἔχων."

περικεκλασμένοις· "ἐνέδραν εἶχεν ἐν
τόποις περικεκλασμένοις καὶ δυσθεωρήτοις."

περικεφαλαίᾳ.

περίκην (Hom. ε 240).

Περικλῆς Ἀθηναῖος. ἐπὶ τούτῃς ἡρξάτο
ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος. ἐπὶ τούτῳ τὸ
Κυλῶνιον ἄγος ἡλαύνετο παρὰ Ἀθηναίων,
ὃ ἐνείχετο Περικλῆς· Κύλων γὰρ ἄνδρα
Ἀθηναῖον Ὀλύμπια νενικηκότα, γαμβρὸν
Θεαγένους τοῦ Μεγαρέων τυράννου, ἐπιστέ-
μενον τυραννίδι τῶν Ἀθηναίων, παραχρήμα

φυγόντα, καταφυγόντα δὲ ἐπὶ τὰς σεμινὰς
 θεάς, ὑποσπύσαντες οἱ περὶ Περικλέα ὑπέ-
 κτειναν. οἱ δὲ ἀντεπέτατον, Περικλῆς δὲ ἔκ
 εἷα πείθεσθαι. ὃς ἦν Ξανθίππου παῖς, στρα-
 τηγοῦ Ἀθηναίων, Ἀναξαγόρου δ' ὁμιλητής.
 φασὶ δὲ ὅτι μέλλουσα τὸν Περικλέα τίπτειν
 ἡ μήτηρ ὄναρ εἶδεν ὡς λέοντα τέκοι. οὗτος
 κεραυνοῦ ποτὲ γενομένου καὶ θορυβηθέντων
 Ἀθηναίων, ὡς ἐξήεσαν ἐς μάχην ὑπ' αὐτῇ
 στρατηγῷ, δύο λίθους συγκρούσας καὶ πῦρ ἐξ
 αὐτῶν ἐκκύψας "τοῦτο" εἶπεν "ἔξιν ὁ κε-
 ραυνός." ἔγχευε δὲ Ἀσπασίαν τὴν Μιλησίαν,
 ἐξ ἧς ἔσχε παιδᾶς Ξανθίππον καὶ Πύραλον,
 ὃν παρὰ τὰ πάτρια ὠνόμαυσεν, ἥρωος ἐπι-
 θεῖς ὄνομα, οὐκ ἐξόν.

b Περικλῆς Ξανθίππου καὶ Ἀγαρίστης,
 Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημαγωγός, ὅς τις πρῶ-
 τος γραπτὸν λόγον ἐν δικαστηρίῳ εἶπε, τῶν
 πρὸ αὐτοῦ σχεδιαζόντων. ἦν δὲ μαθητὴς
 Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομένεω, καὶ αὐτὸς ἐρ-
 ρύσατο αὐτὸν ἐκ θανάτου.

c Περικλῆς. οὗτος συμβουλευέται Ἀθη-
 ναίους (A Ran. 1511) "τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι
 τὴν τῶν πολεμίων εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ
 σφετέραν τῶν πολεμίων, πόρον δὲ τὰς ναῦς,
 ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον." οὗτος ἐκέλευσεν
 Ἀθηναίους ἐμβυλλόντων μὲν Λακεδαιμονίων
 εἰς τὴν Ἀττικὴν μὴ ἐπεξίεναι, ἀλλ' ἔσω τέι-
 χους μένειν, αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπι-
 ἐναι τῇ Λακωνικῇ. τὸν οὖν κατὰ γῆν πόρον
 ἀπορίαν ἡγεῖσθαι, τὸ δὲ διὰ θαλάττης, τῆτο
 ἡγεῖσθαι πόρον. ἄλλως. τὴν Περικλέους λέ-
 γει γνώμην, τὴν Ἀττικὴν ὡς πολεμίαν ἡγεῖ-
 σθαι καὶ ἑὺν τέμνεσθαι, τὴν δὲ Λακωνικὴν
 περιπλεῖσαι. συνεβούλευσε δὲ περιπλεῖν τὴν
 πολεμίαν, μὴ μάχεσθαι δὲ τεμνομένης τῆς
 Ἀττικῆς. ἓνα πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων τὸ
 ναὺς ὡς πλείους ἔχειν· τὸν δὲ ἄλλον πόρον,
 ὃς ἔν ἔσω τούτου γίνηται, τοῦτον ἄπορον
 νομίζειν, οἷον τὰ θεωρικὰ καὶ δικασικὰ καὶ
 ἐκκλησιαστικά. συμβουλευέει οὖν πῶσαν τὴν
 ἐν τούτοις γινόμενην δαπάνην ταῖς ναυσὶν
 ἀφορίσαι. πρὸς ταύτην γὰρ τὴν ἔννοιαν καὶ
 τὸ ἐπιφερόμενον ἀκόλῃσθαι· φησὶ γὰρ ὁ Διό-
 νυσος "πλήν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει
 μόνος," ὡς πολλῶν δαπαναμένων εἰς τὸν δι-
 κασικὸν μισθόν.

περικόμματα' ἐκ σοῦ κατασκευάσω
 (A Eq. 371) τὰ ἀπὸ τῶν μαγείρων περιαιρέ-
 μενα τῶν κρεῶν. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι·

κόψω σου τὸ σῶμα.

περικόμψους· Ἀριστοφάνης (Pac. 983)
 "παῦσον ἡμῶν τὰς ὑπονοίας τὰς περικόμψους,
 αἷς ζωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους."

περικοπή· Πολύβιος "ταύτην τὴν περι-
 κοπὴν ἐδωρήσατο τῇ μητρὶ," τουτέστι τὴν
 ὑπαρξιν (cf. v. Αἰμιλία). καὶ αὐθις "ἄτε μη-
 δεμίαν ἐχούσης πραγματικὴν ἔμφασιν τῆς
 περικοπῆς αὐτῶν," τουτέστι τῆς ἐνεργείας.

περικοπή μέρος τι τῆς ὑποθέσεως· "ὃδ
 δὲ προῆγε, ποιήσας εὖσολον τὴν ἀκολουθίαν
 καὶ τὴν περικοπὴν τῆς ἐκδημίας."

περικόπτω αἰτιατικῇ.

περικρεμῶ.

περικτίονος τοῦ πέριξ οἰκοῦντος.

περιλακίζομένη ἀντὶ τῆ διωσχιζομένη
 καὶ διακοπτομένη.

περιλαλοῦσιν ἀντὶ τοῦ περιττολογῆσαι,
 φλυαροῦσι· "τοῖς περιλαλοῦσι μὴ ταχέως
 συγκατατίθεσθαι" (M. Anton. 17).

περιλαμβάνω αἰτιατικῇ.

περιλάμπω αἰτιατικῇ.

Περίλαος ὄνομα κύριον.

περίλεξις περίφρασις. λεληθότως δὲ
 δείκνυσιν ἐκ πύσων συνέστηκε ῥητορεία· δεῖ
 γὰρ πρῶτον νοῆσαι, εἴτα ἐρμηνεύσαι τὸ νοη-
 θέν, ὅπερ ἐστὶ λοιπὸν ἔργον τοῦ τῆς ἐξηγη-
 σεως λόγου. καὶ κατάληψιν ἦγον τὴν αἰσθη-
 σιν καὶ τὴν τέχνην. ἔτω γὰρ ὀριζόμεθα κἀν
 τῇ τέχνῃ, οἷον ῥητορικὴ ἐστὶ τέχνη τοῦ εὖ
 λέγειν τὰ προβλήματα. διὰ τί τέχνη; σύ-
 ζημα ἐκ καταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων. sch.
 A Nub. 317.

περιλέποντες τὸν φλοῖον περιαιροῦν-
 τες· Ἡρόδοτος (8 115) "τῶν δενδρέων τὸν
 φλοῖον περιλέποντες καὶ ἐσθίοντες."

περιλιχμώμενος κατασπασζόμενος· "ὃ
 δὲ τὴν γυναικὰ πολὺν χρόνον περιλιχμώμε-
 νος, καὶ τοὺς πόδας εἰλούμενος, συνέπεισεν
 ἄνδρα νομίσαι."

Περίλλος, Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτη-
 σιφῶντος (48), ὄνομα κύριον. Harp.

περὶ λύχνων ἀφὰς ὀφθαλμῶν· "μι-
 κρὸν δὲ μετὰ λύχνων ἀφὰς ἄρτι ἐς θοήν
 ἰόντων, ἐπιπεσόντες ἀδόκητοι τῶν πολεμίων
 πολλοὺς κτείνουσι."

περίνεως τοὺς περιττοὺς τῇ νηὶ ἐπιβά-
 τας, οἷον δούλους. sch. Thuc. 1 10.

περίνεως τοὺς περιττοὺς καὶ ἔξω τῶν
 ὑπηρεσιῶν, ὡς λιπόνεως τοὺς λιποτάκτας,

Θουκυδίδης. (Dio Cass. 49 1) "τοὺς δὲ περί-
νεως (πολλοὶ γὰρ φθειρομένων ἐν τῇ ναυα-
γία τῶν σκαφῶν ἀπεκολύμβησαν) ἐς τὸ ναυ-
τικὸν ὀλιγανδροῦν κατέταξεν." "οἱ δὲ ναῦ-
ται καὶ ὅσοι περίνειοι οὐκ ἀνεξόμινοι δῆλοι
ῆσαν" (cf. v. ἐπὶ ξυροῦ).

Περίνη πόλις.

περινήσαντες περισωρεύσαντες. "οἱ
δὲ βάρβαροι πολὺ περινήσαντες πῦρ συνέ-
φλεξαν ἅπαντας" (Eunapius de Valente?).

περινοεῖ νοεῖ περισσῶς.

περίνοιον ὑπερφηανία, ἡ μηχανή, ἡ τέχνη.

περινοσοῦντας περιερχομένους. νόσος
κυρίως μὲν ἡ ἀπὸ ἀλλοδαπῆς οἰκαδε ἄφιξις,
καχυρχεικῶς δὲ καὶ ἡ ἀπὸ τόπῃ εἰς τόπον.
Ἀριστοφάνης Πλουτίω (121) "ὅσους σε προσ-
πταίοντα περινοσεῖν ἐῖ."

πέριξ.

περιοδεῖα ἢ περιόδευσις.

α' περίοδος περιέλευσις, κύκλος. Ἡρόδο-
τος (7 219) "οἱ δὲ Σπαρτιῆται μαθόντες ἐκ
τῶν αὐτομόλων τῶν Περσέων τὴν περίοδον
ἐβηλεύοντο, καὶ ἐσχίζοντο αὐτῶν αἱ γνώμαι."

β' περίοδος Δημοσθένης (9 19) Φιλιππι-
κοῖς. περιοδικὰ νοσήματα καλεῖσιν οἱ ἱατροὶ
τὰ τεταγμένως ἀνιέμενα καὶ αὐθις ἐπιτεινό-
μενα, ὅσον τριταίως τεταρταίως καὶ τὰ ὅμοια·
καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ κάμνοντες δοκοῦσιν
ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μηδὲ νοσεῖν
ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι. Harp.

περιοίκιον. Ἰσχυρὸς ἐν τῷ πρὸς Μενε-
κράτην "καὶ τὸ περιοίκιον καὶ τὴν οἰκίαν."
μήποτε ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἐποίκιον. Harp.

περιοίκος ὁ περὶ τὴν οἰκίαν ἢ τὴν ἐπαν-
λιν τόπος.

περιοίσειν τὸ περιέσεσθαι καὶ ἀνθῆξιν
Θουκυδίδης ζ' (28). σημαίνει καὶ τὸ ἀνοίσειν
ἐκ τῆς νόσου.

περιοισικός φορητός.

περιόν ὑπερβάλλον. "τὰ δὲ καὶ προῖκα
πολλαχῇ τοῖς αὐτῇ τέλεσι πεπορισμένα ἔχοντες
ἐκ τοῦ περιόντος καρπώσονται." cf. v. προῖκα.

περὶ ὄνου σχιᾶς. παροιμιᾶκὸν περὶ
τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενὸς ἀξίοις. cf.
v. ὄνου σχιᾶ.

περιόντας ζῶντας. Ἀγαθίας (1 13) "καὶ
ἔλεγον παρέξιν αὐτῷ ἐς ὅτι βούλοιο χρη-
σθαι, εἴ γε τοὺς ὁμήρους ἴδοιεν περιόντας."

περίοπτον περιθέτον, μέγα, ὑψηλόν,
περίβλεπτον.

περιορᾶσθαι καρδοκεῖν, ἀποθεωρεῖν,
περισκέπτεσθαι, φροντίζειν. Θουκυδίδης (4
73) "καὶ τοὺς Μεγαρίας περιορωμένους τὸν
πόλεμον" λέγει, καὶ (4 124) "ὁ Βρυσιδᾶς τῆς
μάχης περιορώμενος." "οἱ δὲ πρὸς τῷ πο-
ταμῷ κατέμειναν περιορώμενοι τὸ γενησόμε-
νον," τουτέστι καρδοκοῦντες, προσδοκῶντες.

περιοργῆς ὠργισμένος. "ὁ δὲ Καῖσαρ
περιοργῆς ἐπὶ τούτοις γενόμενος ἐκίνει τὸ
σράτευμα."

περιορίσαι περinoῆσαι.

περιορισθῆναι γνωρισθῆναι, ἢ ὑπὸ
ῥον γενέσθαι.

περιορισμός ἑξορισμός.

περιουσία ἢ περιττὴ οὐσία, οὐσία δὲ
ἢ σύμμετρος. "ἐκ περιουσίας δὲ τῶ ... ὄν."
cf. v. ἐκ περιουσίας b.

περιουσίας πλήθους, πλούτου.

περιουσιασμός πλήθος, ὑπαρξίς φν-
σική. (Ps. 134 4) "καὶ Ἰσραὴλ εἰς περιουσια-
σμόν ἑαυτῷ" ἀντὶ τοῦ εἰς κτήμα καὶ εἰς
κτησίν· οὐσίαν γὰρ τὴν ὑπαρξίν.

περιούσιος λαός ὁ ἔγκλητος.

περιοχὴ περιπέτεια, καὶ ὑπόθεσις, θλί-
ψις, συνοχή. καὶ ὁ Δυβίδ (Ps. 30 22) "ἐν
πόλει περιοχῆς," τουτέστι περιβόλῳ.

περιόψεται περιόδη, καταφρονήσει.

περιπαθῶς συμπαθῶς, λυπηρῶς. Πο-
λύβιος (8 20) "μήθ' ἑαυτὸν ῥίψαι κατὰ κρη-
μου περιπαθῆς γενόμενος."

περὶ παντὸς ἐποιεῖτο, ἀντὶ τῶ ἔσπεν-
δεν. "ὁ δὲ Κῦρος τοὺς δικαίους περὶ πα-
τὸς ἐποιεῖτο πλεσίους ποιεῖν" (X Anab. 1 9 16).

περιπαρῆναι περικεντηθῆναι. "οἱ δὲ
Ῥωμαῖοι κοντοὺς ἐπῆξον ὑποβρυχίους, ὥς
τὰ σκάφη τῶν βαρβάρων ἐλθόντα περιπα-
ρῆναι" (cf. v. προτερήσαντες).

περιπέριε περικεντεῖ.

περιπετασὸν κάπριμανδλωτόν εἶδη
φιλημάτων ἐρωτικῶν, ἐν ᾧ δεῖ τὴν γλῶτταν
τῶν καταφιλούντων λείχειν. sch. A Ach. 1200.

περιπέτεια προπέτεια, ἡ σύμπτωμα, ἡ
σύμβασις. (Polyb. 40 3) "πάντα δ' ἦν πλήρη
ἀρχομένης φαρμακείας τῶν ῥιπτούντων ἑα-
τοὺς εἰς τὰ φρέατα καὶ κατὰ κρημνῶν, ὥς
κατὰ τὴν παροιμίαν κῶν ἐχθρὸν ἐλεῆσαι
θεασάμενον τὴν τότε περιπέτειαν τοῦ ἀν-
θρώπου." "τῶν καθ' αὐτὸν δυνασειῶν ...
πράξεως τῆς αὐτοῦ" (cf. v. Εὐμένης).

περιπετεῖς περιπίπτοντες. "ἀλλήλους

περιπετές γινόμενοι ἀπώλυντο." καὶ αὖθις "περιπετές γίνονται βοτάνῃ τινὶ θανασίμῳ" ἀντὶ τοῦ ἀκουσίως περιπίπτοντες.

περιπετές περιπεπηγὸς αὐτῶν· "πῆκτὸν τὸδ' ἔγχος περιπετές κατιγορεῖ." ἢ ὡς περιέπεισεν ὁ Αἴας (907).

περιπετῇ γενέσθαι περιπεπτωκέναι. *Artian. Anab.* 4 8.

περιπέττουσι περικαλύπτουσιν. Ἀριστοφάνης *Πλάτων* (159) "ὄνομαιτι περιπέττεισι τὴν μοχθηρίαν," τοῦτέστιν εἰώθασιν τῷ τοῦ ἵππου ὀνόματι καταχρησθῆναι εἰς τὴν μοχθηρίαν. τὸ δὲ περιπέττειν ἦτοί ἀπὸ τοῦ περιπετάσματος εἴρηται, ἢ ἀπὸ τῶν ζύμη τὰ ἄλφιστα περιλαμβανόντων καὶ τούτοις περικαλυπτόντων τινά· εἰώθασιν γὰρ τὰ καταλμπανόμενα ἀφ' ἐκάσθ' ἄρτε μιν γύνντες ποιεῖν ἄρτον. καὶ Μένανδρος (*immo Theophyl. Sim.* 2 9) "δεδιότες καὶ διανοοῦμενοι μηχανῶσθαι τι Ῥωμαίους, καὶ προκαλύμματα ἀποδράσεως περιπέττειν ὃ τι ἂν εἴη αὐτοῖς τὸ πανούργημα," τοῦτέστι περικαλύπτειν.

περιπεφθεῖς· "τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθεῖς, ἄρχειν αἰρεῖ σαυτοῦ" (*A Vesp.* 688).

περιπηχύναντες περιπλεξάμενοι, παρὰ *Καλλιμάχῳ* (fr. 344).

περιπλεῖν καὶ διεκπλεῖν διαφέρει παρὰ *Θουκυδίδῃ* (7 36). τὸ μὲν γὰρ περιπλεῖν ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ καθίσταται, οἷον χορευούσης καὶ ἀναστροφόμενης ἐφ' ὅπερ βούλεται τῆς νεώς· καὶ ἡ περὶ πρόθεσις αὐτὸ τοῦτο δηλοῖ, τὸ ἐν κύκλῳ περιθεῖν. τὸ δὲ διεκπλεῖν τὸ τεμόντα τὴν τάξιν τῶν ἐναντίων εἰς τοῦπίσω γενέσθαι.

περιπλείονος ἐπίρρημα. καὶ περιπλείς· "περιπλείς τὰς τρίχας ποιοῦμενος, ἐναλείφειν τε αὐτὰς καὶ διατιθέναι κατὰ βοσγῆχους" (*Synes. p.* 85).

περίπλεων πλήρη. καὶ περίπλεως.

περὶ πλήθουσιν ἀγορὰν περὶ ὥραν τετάρτην ἢ πέμπτην καὶ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πλήθει ἢ ἀγορᾷ. "πεδῖον ἦν ἀχανές, ἔνθα περὶ πλήθουσιν ἀγορὰν ἡγείροντο μὲν τινες καὶ πρότερον θόρουβοιτῶν πολεμίων, ἐπιφερόμενοι ἄριστον αἰρουμένοις" (cf. v. ἀχανές).

περιπνευμονία πάθος τι.

περὶ πόδα, οἷον ἀριόττον σφόδρα, ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσὶ. *Πλάτων* "ὥς ἔξι μοι τὸ χρέμα τοῦτο περὶ πόδα," καὶ ἐν

Σκεναῖς "καὶ τοῖς τρόποις ἀριόττον ὥσπερ περὶ πόδα."

περιποιήσῃ κτήσεται. καὶ "περιποιουμένους τῆς σωτηρίας τῶν παίδων," περιποιουμένους ἀντὶ τοῦ φροντίζοντες, κηδομένους, *Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς* (fr. 13 1).

περιποιήσιν κτήσιν.

περὶ πολλοῦ ποιοῦ τίμα, *Θεράπεια*.

περίπολος. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ *Ἀθηναίων πολιτείᾳ* περὶ τῶν ἐφήβων λέγων ἔτω φησί· "τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν, ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γινόμενης, λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις." παρατηρητέον δὲ ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἔνα φησὶν ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους, ὁ δὲ *Διοχίνης* δύο. *Harp.*

περιπόλους τοὺς φύλακας ἢ ζητητάς, ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν. Ἀριστοφάνης *Θορῶν* (1177) "οὐκοῦν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν πέμψαι;" τὸ δὲ ἐξῆς, οὐκ ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι; *Θουκυδίδης* (4 67) "οἱ δὲ καὶ οἱ περίπολοι ἐνήδρευσαν."

περιπόλων φυλάκων, ζητητῶν· "τῶν δὲ περιπόλων τις περιθέντων ἀποβάλλει χαλκὴν ἀσπίδα ὑπερθεῖν τοῦ ὀρύγματος. ἢ δὲ οὐσα μὲν πλατεῖα ἀλλὰ κυρτὴ οὐ σφαιρὸν ἐκτύπησεν, ἀλλὰ κοῖλον καὶ διάκενον."

περιπολῶν περιτρέχων. "ὁ δὲ σφυρὸς προηγείτο τοῦ βασιλέως καὶ τῆς περιπόλου δυνάμεως" φησὶ *Σιμόκατος* (5 16).

περίπτερα (*Cantic.* 8 6) ἀποσπινθηρισμοί.

περίπτερον πανταχόθεν ἐξέχον.

περιπτύσσεται, αἰτιατικῇ, περιβάλλεται· "ἔλτα τὴν Θεοδοσίου πόλιν περιπτύσσεται, καὶ ἀναμίνγνται τοῖς περὶ *Φιλιππικόν*" (*Theophyl. Sim.* 2 10).

περιπτύχης περιεκυλισμένος· "κεῖται χρυφαῖν φασγάνῳ περιπτύχης." περὶ τοῦ Αἰάντος φησὶ (899).

περιπτώσεις συμφοράς.

περίπυσον ἐξάκουσον, διαβόητον.

περιρραντήρια σκεύη· "κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῦ ἐνδιαιτημάτων κάλπεις τε χρυσαὶ καὶ περιρραντήρια, ἔτι τε πίδαοι χρυσοῦ" (*Menand. p.* 383 *Nieb.*).

περιρραντίσια.

περιρρηδεῖς οἱ ἐπὶ ὀχημάτων, ἢ ἐπικέμενοι ἢ ἐρριμμένοι.

περιρρῶγος· "ἐπὶ ὄχθου τινὸς ἀποτόμου καὶ περιρρῶγος ἐπετείχιζον αὐτοῖς φρέριον ἱκανὸν φυλάττεσθαι τοσαύτῃ σρατιᾷ" (cf. v. ὄχθους).

περίσχημα διαβόητα.

περισκελές σκληρόν, δυσχερές. Αἴας φησὶν (646) "ἄπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος γνέει τ' ἄδῃλα καὶ φανέντα κρύπτεται· κοῦκ ἔξ' ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἄλίσκεται χῶ δεινὸς ὄρκος καὶ περισκελεῖς φρένες· κἀγὼ γάρ, ὅς τὰ δειν' ἐκαρτέρουσι τότε, βαφῇ σίδηρος ὥς, ἐθελύνθην σῶμα πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός."

περισκελῇ βρακία, φημινάλια.

περισκέλια ἃ ἐφόρων οἱ Ῥωμαῖοι περὶ τὰ σκέλη. ἦσαν δὲ χροκοβαφῇ. "περικαταθέμενοι δὲ περισκέλια τοῖς αὐτῶν ποσὶ."

περισκεπές κεκαλυμμένοι.

περίσκεπτον, ἀφ' οὗ ἔξι περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν.

περισκυθίσαντες σπαράζοντες (2 Maccab. 7.4).

περισκυτίζοντος ἐκδερματίζοντος.

περισπᾶν ἐξυπατῶν. καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαι τι. περισπᾶ δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ (El. 732?) ἀντὶ τοῦ φυλαξάμενος αὐτοῖς συμπεσοῦσιν ἐμπεσεῖν, ἔξω ἀπ' αὐτῶν περισπᾶ, τουτέστι τοῖς ἡνιόχοις. Πολύβιος (1.26) "ἦν δὲ τοῖς Ῥωμαίοις πρόθεσις ἐς Αἰθύνην πλεῖν καὶ τὸν πόλεμον ἐκεῖ περισπᾶν."

περισπασμός ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὁπίωον τόπον. ἐκπερισπασμὸς δὲ ἔστιν ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν τοῦ τάγματος κινήσεις, ὥστε μεταλαμβάνειν, ἔαν μὲν ἐπὶ δόρυ γίνηται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν, ἔαν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν. Aelian. Tact. 25.

περισπειρωθεὶς περιπλακεὶς, περιελίχθεις. "ὁ δὲ ἐκνούχος κατεκράτει τῶν βασιλείων, καὶ περισπειρασάμενος τὰς αὐλὰς συνέσφιγγεν ἅπαντα, καθάπερ τις γενναῖος ὄφας κατέλιττων εἰς τὴν ἐκ τοῦ χειᾶν." περὶ Εὐτροπίου λέγει (Eunapius?).

περισπερχές βαρὺ· "ὥς περισπερχές πάθος" (S. Ai. 982).

περισσά τὸ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζευγα, ὅλον ἐν τῇ τρία καὶ τὰ ὅμοια. ἄρτια δὲ τὰ ζυγά, ὅλον δύο, τέσσαρα. "τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες, καὶ μήτε μήτηρ ὥς κακὴ δίδασκέ με, μήθ' ὥς πω-

τρῶαν κτῆσιν Αἰγισθοῦς δόμων ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην· χρόνος γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος" (S. El. 288). ἀφαιρεῖται γάρ, φησί, τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων πρυαθῆναι ἢ τῶν λόγων ἀδολοσχίᾳ. Ὅρεσις φησὶ πρὸς Ἡλέκτραν.

περισσειά.

περισσοεπῆσαι περισσολογῆσαι.

περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερφηφάναν (Ps. 30.24), τουτέστιν ἀλαζονείᾳ χρωμένους περισσότερον.

περισιζυῶν περιεσιῶτες. Hom. N. 551.

περίζασιν· Δείναρχος Τυρρηνικῶ "μετὰ ταῦτα τοῦ Δάμιωνος ἤδη περὶ ἀναγωγῆν ὄντος περίζουσιν ποιήσουσιν· οὐ καὶ μαρτυρεῖν ἀξιούντος" καὶ τὰ ἐξῆς. μήποτε τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον, ἐν κύκλῳ περιέστη με αὐτὸς καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ, καὶ μαρτυρεῖν ἠνάγκαζον· ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχη τῷ περιεστώ με ἐποίησαν. ἐν ἐνίοις δὲ παράζουσιν ἀντὶ τοῦ περίζουσιν γράφεται. Harp.

περίζουσις· Πολύβιος (32.12) "συνέβαινε δὲ μεγαλομερῇ τὴν περίζασιν ἔχειν ἐν ταῖς γυναικείαις ἐξόδοις," καὶ αὐθις (3.98) "ὁ δὲ κατὰ μὲν τὴν δύξιν καὶ τὴν τοῦ βίου περίζουσιν ὑδενὸς δευτέρου Ἰβήρων, κατὰ δὲ τὴν πρὸς Καρχηδὸνα εὐνοίαν καὶ πίσιν πολὺ τι διαφέρειν δοκῶν τῶν ἄλλων." ἀντὶ τοῦ ἐπίτασις. καὶ αὐθις Πολύβιος (1.32) "ταχὺ δὲ διὰ τὴν περίζασιν τῶν τοῦ Ξυνθήππου λόγων διαδοθέντων εἰς τὰ πλήθη καὶ τοὺς σρατηγούς, ἔγνωσαν οἱ σρατηγοὶ ἀνακαλεῖσθαι καὶ πεῖραν αὐτοῦ λαμβάνειν." καὶ ἀλαχοῦ "διὰ δὲ τὴν περίζασιν τοῦ κήρυκος φωνήσαντος ἀνέστη" ἀντὶ τοῦ ἐπίτασιν.

περίζατοι· Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως (269) "θανματοποιίαις ταῖς οὐδὲν ὠφελοῦσαι, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνοήτων περιεσάτοις γινομέναις" ἀντὶ τοῦ περὶ ὧς κύκλῳ ἴσανται οἱ θειώμενοι. Harp.

περιεῖτλαι περικαλύψαι· "ὁ δὲ τὸ σῶμα τούτου περιεῖλας πέπλοις σθηκοῖς καὶ τεκηνάμενος σῆμα ἐν αὐτῷ κατέθετο." "ὅσα ἡμευτῆσθαι τοῖς γεγαυμένοις ξυμβαίνει, περιεῖλπειν τε καὶ κρατύνεσθαι" ἀντὶ τῆς περικαλύπτειν.

περιεῖλας διαχειρισάμενος, περισφίγξας ἐν τῇ γῇ· Σοφοκλῆς (Ai. 832) "ἐπηξεν δ' αὐτὸν εὐ περιεῖλας ἐγώ."

περιεῖλλω αἰτιατικῇ.

περιζένεται (Hom. II 163) περιτείνεται, ζενοχωρείται.

περιζενος. οὕτω δρύκων καλεῖται.

περιζεριδεῖς. ὡς περ ἀπὸ τοῦ Χαίριδος Χαυριδεῖς, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς περιζεράς περιζεριδεῖς. sch. A Ach. 866.

περιστεφανωσάντων κυκλωσάντων· "περιστεφανωσάντων τοῖς ὅπλοις τὸ τεῖχος."

α' περιζίαρχος ὁ περικαθαίρων τὴν ἐξίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν, ἀπὸ τῆς ἐξίας, ἢ τοῦ περιζείχειν. Ἰσρος δὲ ἐν τοῖς Ἀττικαῖς "περίζια" φησὶ "προσυγορεύεται τὰ καθάρσια, καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες περιζίαρχοι· ἔξωθεν γὰρ περιέρχονται χοιροφοροῦντες ἐκάσιν τῶν ἱερῶν οἰκίαις περιελημμένον δημοσίαις καὶ περιδρομον ἔχοντες."

β' περιζίαρχος ὁ τῶν καθαρσίων προηγούμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις· περίζια γὰρ τὰ καθάρσια. sch. A Eccl. 128.

περιζίξαι περικυκλῶσαι, περιελθεῖν, περιελάσαι, ἀπὸ τοῦ ζίχον.

περιζοιχίζεται. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς (49) "μέλλοντας ἡμᾶς" φησὶ "καὶ καθημένους περιζοιχίζεται," ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν· κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὁρθὰ ζύλα ἰσῶσιν, ἃ καλοῦσι ζοίχους ἢ ζόχους, καταπεταννύντες αὐτῶν δίκτυα, ἵνα ἐὰν αὐτοὺς ἐκφύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ. ἔνια μέντοι τῶν ἀντιγράφων περιζοιχίζεται ἔχει, ἄλλα δὲ περιχοινίζεται. Harp.

περιζοιχίσαντος περιλαβόντος.

περιζοίχων. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον (15) "φυτευτήρια ἐλαῶν περιζοίχων κατέκλυσε." Αἰδύμος δὲ τι γένος ἐλαῶν περιζοίχους καλεῖ, ὡς Φιλόχορος ζοιχάδας προσηγόρευσε· μήποτε δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ περιζοίχους κέκληκε τὰς κυκλῶ περι τὸ χωρίον ἐν ζοίχῳ πεφυκυίας. Harp.

περιζοιχὴ περιβολή, ἐπαγωγή.

περίζωνων περιζυλον σῶς ἔχον.

περιζυλᾷ ἀφαιρείται· "ὃ δὲ ἀποκτείνει αὐτὰς καὶ περιζυλᾷ ὅσα ἐπηγάγοντο" (cf. v. οὐδαμῇ).

περισφύριον· (AP 6172) "καὶ τὸ δίθυρον τοῦτο τὸ λογχωτὸν καὶ τὸ περισφύριον."

περισχέσθαι ἀγαπήσαι.

περισχῶν κατασχῶν, περιβαλῶν.

περιτελλομένων (Hom. B 551) περιερχομένων.

περιτέμνω αἰτιατικῇ.

περιτεύξεται συντύχη, περιπεσείται.

περιτεχνᾷσθαι· δολιεύσθαι, κακὰ μηχανᾷσθαι· "τὴν γὰρ διάνοιαν αὐτοῦ σαφῶς εἰδότες, καὶ περιτεχνᾷσθαι τι τοιοῦτον νομίσαντες, οὐχ οἷς ἐκεῖνος εἶπε προσέσχον, ἀλλ' οἷς αὐτοὶ ὑπώπτευν."

περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιάς Δημοσθένης (525) Φιλιππικοῖς. Αἰδύμος φησὶ τὴν περὶ ὄνου σκιάς παροιμίαν παραπεποιησθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος λέγοντος περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιάς, λέγεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν μηδενὸς ἄξίων μαχομένοις. Harp.

περίτιος μὴν ὁ φεβρουάριος κατὰ Μακεδονίας.

περιτομή. ἡ περιτομή τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τρεῖς αἰτίαι ἐδόθη, ὥς σημεῖον εἶναι πίστεως, καὶ τοῦ Ἀβραμαίου γένους δηλωτικὸν καὶ σύμβολον, καὶ αἰνίγμα πολιτείας καθαράς καὶ σώφρονος· ὥς οὐχ ὡς δικαιοσύνης ποιητικῇ ἐδόθη, ἀλλὰ σφραγὶς καὶ σημεῖον τῆς ἐκ πίστεως δικαιοσύνης τῇ Ἀβραάμ. Oecumenius in ep. ad Rom. 4 p. 275.

περιτράγη περικόφει, περιφάγη, ἀντὶ τῷ κλέψει· Ἀριστοφάνης (Ach. 245) "κᾶν τῷ χλω φυλάττεσθαι σφόδρα, μή τις λαθῶν σε περιτράγῃ τὰ χρυσία."

περιτρέπω αἰτιατικῇ.

περιτροπῇ ἐν περιόδῳ· (Procop. Goth. 320) "τῆς νυκτὸς τὸν καιρὸν εἰς ὃν τοῖς Ἰσαύροις ἡ φυλακὴ τοῦ τεύχους, ἔπνον ἐκ περιτροπῆς τῶν ἄλλων αἰρουμένων, ἐπέβαλε."

περιττός ἀντὶ τῷ πολὺς· "Σαλούσιος ὁ τῆς αὐλῆς ἑπαρχος ἀνὴρ ἦν διαφερόντως περιττός εἰς φιλανθρωπίαν" (cf. v. Σαλέσιος c).

περιττότερα μείζονα· "τὰ δὲ λεγόμενα χρυσᾷ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων οὐ χρυσᾷ ἦσαν ἀλλὰ περιττότερα τῶν ἄλλων."

περιφάνεια.

περίφασις· Πολύβιος (10 42 extr.) "ἐκέλευσε διασαφεῖν αὐτῷ πάντα τὰ γινόμενα διὰ τῶν πυρῶν ἐπὶ τὸ Τίσιαιον. ἐς δὲ τῆς Θετταλίας ὁρος, εὐφυῶς κείμενον πρὸς τῆς τῶν προειρημένων τόπων περιφάσεις."

περιφερὲς κύκλω, σρογγύλον.

περιφοιτῶντα περιερχόμενον.

περιφορά κίνησις.

περιφόρητα ἀκτά, Ἡρόδοτος (4 190).

περιφρονεῖν ἐπεφρονεῖν· Ἀριστοφάνης δὲ (Nub. 739) "περιφρόνει τὰ πράγματα" ἀντὶ τοῦ ἐρευνᾶ, ἀναζητεῖ.

περίφρων περισσόφρων.

περιφύς περιπλυκείς. Hom. π 21.

περιφύσαντες σκεπάσαντες, πωμάσαντες· "πλήθος δὲ θηρίων ἀθροίσαντες ἱκανὸν ἐς χύτρας καινὰς ἐνέβαλλον, καὶ περιφύσαντες αὐτὰς εἶχον ἐν ἐτοίμῳ πρὸς τὴν χρείαν."

περιχαίνω αἰτιατικῇ· "οἷόν τι ποιῶσιν οἱ κύνες, τοὺς λίθους οἷς βάλλονται περιχαίροντες."

περιχάρεια ἡ χαρά.

περιχάρειαν περιττὴν χαράν.

περιχλαινίζεται περιβάλλεται.

περίψημα (1 Cor. 4 13) καταπάτημα ὑπὸ τὰ ἵχνη, ἢ ἀπολύτρωσις. οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐνιαυτὸν ἐμβαλλομένῳ τῇ θαλάσῃ νεανίᾳ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ τῶν συνεχόντων κακῶν, "περίψημα ἡμῶν γενοῦ" ἤτοι σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις· καὶ οὕτως ἐνέβαλλον τῇ θαλάσῃ, ὥσανεὶ τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτινύντες.

περιψῆν ἐκμάσσειν, σπογγίζειν· Ἀριστοφάνης (Eq. 905) "ἰδοῦ, δέχου κέρκον λαγῶ," ὥς τε τὰς λήμους περιψῆν (cf. v. κέρκος a).

περιωδυνίαν ἀλγηδόνου καὶ περιττὴν δόδυνην.

περιωπή ἀκρόρεια, ὑψηλὸς τόπος.

περιωπή καὶ πίσυνοι καὶ πύστεις. πάντα ταῦτα γλωττώδη παρὰ Θουκυδίδη. καλεῖ δὲ περιωπὴν τὴν φροντίδα καὶ τὴν περίσκεψιν, οὗ τὸν τύπον ὡς Ὀμηρος. καὶ Ἀγαθίας δὲ (1 21) τὴν περίσκεψιν λέγει· "ὁ δὲ Ναρσῆς ἤξο ἐς ὑπεριῶν τι δωμάτιον ἐν περιωπῇ τοῦ πεδίου," τουτέστι ἐν περισκέψει. καὶ Σμιόκατος (25) "καὶ οὖν αἰτοῦσι πρὸς τὰ ὑψηλά, καὶ περισκοποῦσιν ἐκ τίνος μεγέθους περιωπῆς, καὶ τὸ πολέμιον ἀφανές."

περιωρίσθαι.

περιώσας ὠθήσας.

περιώσιον. Hom. A 359.

περκάζει πεπαίνει, μελανίζει.

περκνός μέλας.

Περκυσίος (Hom. B 831). καὶ Περκιώτη (835) ὄνομα τόπου.

πέρναται πιπράσκειται. ἔνθεν καὶ πόρνη ἢ πωλοῦσα τὴν μίξιν, ἢ παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν.

Περόζης ὁ Περσῶν βασιλεὺς.

περόνη πόρνη· (AP 6 282) "καὶ δέβειον περόνην καὶ εὐλεγγίδα καὶ τὸ ταυροσθὲν τίξον."

περόνη κόσμος τις· "καὶ περόναις χρυσαῖς διωπεπερονημένοι καὶ σφραγίσαι χρυσόδετοις διεσφιγμένοι" (Eunap. p. 113 Nieb.).

περπερεία ἡ κολακεία. "ἡ ὑγάπη οὐ περπερεύεται" ὁ ἀπόστολος Παῦλος φησὶ (1 Cor. 13 4), τουτέστι οὐ προπετεῖ.

πέρπερος ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρεζόμενος, οἷον ἄλως, προπετής, μηδὲν λογισάμην ποιῶν.

Περραιβοὶ ἔθνος.

Περσαῖος Κιτιεύς, φιλόσοφος ζωικός· ἐπεκλήθη δὲ καὶ Λωρόθεος. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀντιγόνοιο τοῦ Γονατῆ υἱοῦ Δημητρίου, μαθητῆς καὶ θρεπτὸς Ζήνωνος τοῦ φιλοσόφου. ἰσορίαν.

περσέα ροδακινέα.

Περσεῖδαι ἀπὸ Περσέως.

Περσεύς. "οὗτος ἀνανεωσάμενος τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν εὐθὺς ἐλληνοκοπεῖν ἐπέβαλετο, κατακυλῶν ἐς τὴν Μακεδονίαν καὶ τοὺς τὰ χρεὺ φεύγοντας καὶ τοὺς πρὸς καταδίκας ἐκπετωκότας καὶ τοὺς ἐπὶ βασιλικοῖς ἐγκλήμιοις παραιχωρηκότας. καὶ τῶν ἐξετίθει προγραφὰς εἰς τε Ἀθῆλον καὶ Δελφούς, διδοὺς οὐ μόνον τὴν ἀσφάλειαν τοῖς καταπορευομένοις, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων κομιδὴν, ἀφ' ὧν ἕκαστος ἐφυγε. παρέλυσε δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ Μακεδονίᾳ τῶν βασιλικῶν ὀφειλημάτων, ἀφῆκε δὲ καὶ τὰς ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐγκλεισμένους ἐπὶ βασιλικαῖς αἰτίαις. ταῦτα δὲ ποιήσας πολλοὺς τε πολλὰς μετεώριζε, δοκῶν καλὰς ἐλπίδας ὑποεικνύναι πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἐν αὐτῷ· ἐπέφανε δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ πολέμῳ (ἀπ' οὐλοῦ βίῃ) προσασίαν τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα κατὰ τὴν γὰρ τὴν ἐπιφάνειαν ἦν ἱκανός, καὶ πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρεῖαν τὴν διατείνεσαν εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον εὐθετο· κατὰ τε τὴν ἐπίφασιν εἶχεν ἐπισκύνιον καὶ τάξιν οὐκ ἀνοίκειον τῆς ἡλικίας. ἐπεφάγει δὲ καὶ τὴν πατρικὴν ἀσέλειαν, τὴν τε περὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὴν περὶ τοὺς πότας. καὶ τὰ μὲν προοίμια αὐτοῦ τοιαύτην ἔσχε δαΐθεσιν" (Polyb. 26 5).

Περσεὺς Μακεδών. ὅτι Περσεὺς ἀναθαρρῶν ἤδη κατ' ὀλίγον μετὰ τὴν φυγὴν Νικίαν καὶ Ἀνδρόνικον, οὓς ἐπὶ τὸν καταποντισμὸν τῶν χρημάτων καὶ τὸν ἐμπρησμὸν

τῶν νεῶν ἐπεπόμφει, περιποιήσας αὐτῇ καὶ τὰς ναῦς καὶ τὰ χρήματα, συνίστορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου καὶ ἑτέροις ἐξαγγελεῖν, ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως· καὶ ἀπὸ τοῦδε εὐθὺς ἐκ μεταβολῆς ὤμιος καὶ εὐχερῆς ἐς ὑπαντας ἐγένετο, καὶ οὐδὲν ὕγιες οὔτε εὐβελόν οἱ ἔτι ἦν, ἀλλ' ὁ πιθανώτατος ἐς εὐβουλίαν καὶ λογίσασθαι δεξιὸς καὶ εὐτολμώτατος ἐς μάχας, ὅσα γε μὴ σφάλλοιο δι' ἀπειρίαν, ἀθρόως τότε καὶ παραλόγως ἐς δειλίαν καὶ ἀλογισίαν ἐτρέπετο, καὶ ταχὺς καὶ εὐμετάθετος ἄφνω καὶ σκαιὸς εἰς πάντας ἐγένετο, ἀρχομένης αὐτὸν ἐπιλείπειν τῆς τέχης, ὅπερ ἔτι πολλὰς ἰδεῖν μεταβολῆς προϊούσης ἀλογωτέρας γενομένουσιν ἑαυτῶν. Appian. t. 1 p. 529.

ὅτι ἡ τοῦ Περσέως ναὺς τὰ τε ἄλλα ἐξήσκητο μεγαλοφυνῶς, καὶ τὴν εἰρσίαν ἐπὶ ἱσίοισιν εἶχε πεπονημένην.

Περσεφόνη κατὰ γίγας δαίμων. Ἡλέκτρα φησὶν (S 110) "ὦ δῶμ' Αἰδοῖν καὶ Περσεφόνης, ὦ χθονί' Ἐριμὴ καὶ πότνι' ἀρά, σερμαί τ' ἱρινύες, αἱ τὰς ἀδίκους θνήσκοντας ὁρᾶτε, τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους, ἔλθετ', ἀρήξατε πατρὸς γόνον ἡμετέρον."

Πέρσης Ἀσκραῖος ἐποποιός, ἀδελφὸς Ἡσιόδου τοῦ ποιητοῦ.

περσικαί. ὅτι περσικαί εἰσι μὲν δένδρα, ἔστι δὲ καὶ ὑποδήματος εἶδος γυναικεῖα· Ἀριζοφάνης Νεφέλαις (152) "κἄτι ψυγέση περὶφύσσων περσικαί."

Περσικὸς ὄρνις ὁ ἀλέκτωρ, διὰ τὴν λογιάν. ἡ ὅτι τὰ πολυτελῆ πάντα, οἷς βασιλεὺς ἐχοῖτο, ἐκαλεῖτο Περσικά. καὶ νῦν παρὰ Ἀριζοφάνει (Av. 708) οὐκ ἰδίως ὄρνις Περσικός.

Περσίς ὄνομα τύπον.

περῶ περαιῶ περαιῶ, ὡς μῶ μαῖω μαῖω. πέρωνος.

πέση ἀδθανότακτον.

πέσημα πτώμα. "πρὸς τοῦδ' ὅλωλε θαρσύνω πεσήματι" περὶ Αἶαντός φησιν (1033), ὅτι ἑαυτὸν ξίφει διεχορήσατο.

πέσχος δέρμα, κώδιον.

Πεσσινόντος πόλεως.

Πεσσόμενα παρὰ Ἡροδότῃ (2 37) ὀπτώμενα.

Πεσσούς κέβους. καὶ Πεσσοί ψῆφοι, παρὰ Ἡροδότῃ (1 94), ἐν αἷς ἔπιαιζον.

Πετάλοις φύλλοις. καὶ ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 282) πέταλον πῆλημα ἐξ ἑρίου πηλῆν.

"σοὶ τὸν πηλῆντι δι' εὐξάντη τριχὸς ἀμνῶ, Ἐριμᾷ, Καλλιτέλῃς ἐκρέμασεν πέταλον."

Πετάλω· "ἔχοντες γέγραφα πάντες βοῶν λευκῶν δασέα, εἰκασμένα κιττοῦ πετάλω" (cf. v. ἀντιστοιχοῦντες).

Πέτασος εἶδος ὑφάσματος· "ἐπιρριπνάντων Δράκοντι τῷ νομοθέτῃ τῶν Ἀθηναίων πετάσους πλείονας καὶ χιτῶνας ἀποπνιγῆναι ἐν τῷ θεάτρῳ" (cf. v. Δράκων).

Πέταυρα τίγνα· Βάβριος (124 13) "ὃ δ' ἐκ πεταύρου κλαγγὸν εἶπε φωνήσας· πόθεν μαθήσῃ πύσσον εἰς ἔω λείπει, τὸν ὠρονόμον θύσας με;"

Πέταυρον (Proverb. 9 18) παγίς, βάθος, συνίς, οἷον πέτευδον, παρὰ τὸ εὐδεῖν ἐν αὐτῷ τὰ πετεινά.

Πετεινόν καὶ πετεηνόν.

Πετεῶ (Hom. B 552) τοῦ Πετεῶ παῖς. Πέτηλον τὸ φύλλον.

Πετίλιος ὄνομα κύριον.

Πετόμενος φερόμενος.

Πετύσιρις Αἰγύπτιος φιλόσοφος, καθὰ Ἕλληνες καὶ Αἰγύπτιοι τὰς περὶ θεῶν διτάξαντο, ἐπιλογὰς ἐκ τῶν ἱερῶν βιβλίων, ἀσρολογήμενα, καὶ περὶ τῶν παρ' Αἰγυπτίοις μυσηρίων.

Πετραία ὄνομα πόλεως.

Πετρηδόν δίκην πετρῶν.

Πετρήεσσα (Hom. δ 844) πετρώδης, βαθεῖα.

Πετρόβολον. ἡ τοῦ μηχανήματος ἀλκή τοῦ πετροβόλου, τοῦ κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Ἰουδαίας (ἀν' Ἰωταπύτης) ἐπὶ τοῦ Ὁσπασιανοῦ, τοιαύδε τις ἦν. πληγεὶς γάρ τις ἐπ' αὐτῶ τῶν περὶ τὸν Ἰούσιπον ἐσώτων ἀνὰ τὸ τεῖχος ἀπαράσσεται τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς πέτρας, καὶ τὸ χρονίον ἀπὸ τριῶν ἑσφενδομήθῃ σαδίων. γυναικὸς τε μεθ' ἡμέραν ἐγκύμονος πληγείσης τὴν γαστέρα (προῆμι δὲ νέον ἐξ οἰκίας) ἐξέσεισεν ἐφ' ἡμισάδιον τὸ βρέφος. τοσαύτη ἦν ἡ τοῦ λίθου βία. τῶν οὖν ὀργάνων φοβερώτερος ὁ φοῖβος, τῶν δὲ βαλλομένων ἦν ὁ πύφρος. Ioseph. B. I. 3 7 23.

Πέτρος ὁ ῥήτωρ, ὁ καὶ μάγιστρος, ἰσοαδικός, πρεσβευτὴς ὡς Χοσρόην σαλὲς μάλα ἐμβριθὴς τε ἦν καὶ ἀνάλωτος ἐν τῷ ῥητορεύειν τῷ καταμαλᾶσαι φρονήματι βαρβαρικά σκληρά τε καὶ ὀγκώδη. ἔγραψεν ἰσορίας, καὶ περὶ πολιτικῆς καταστάσεως.

Πέτρος. ἄτος ἦν ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, ἐφθασε

δὲ καὶ μέχρι μαγίστρου γενέσθαι· ὅς αὖ καὶ κατ' ἡμέραν τοὺς βασιλεῖς κλοπαῖς ἀμνηστικοῖς ἀπέκνυε. πρῶος μὲν γὰρ ἦν καὶ ὡς ἡμισυ ὑβρίζειν εἰδώς, κλεπτίζατος δὲ ἀπάντων ἀνθρώπων, καὶ ῥύπου υἰσχροῦ ἀτεχνῶς ἔμπλεως. Procop. Arc. 24.

c Πέτρος ὁ Μογγὺς Ἀλεξανδρείας μὲν ἦν ἐπίσκοπος, αἱρετικὸς δὲ διάπυρος. Εὐφῆμιος δὲ ὁ πατριάρχης ζηλωτὴς ἦν τῆς ὁρθοδόξου πίστεως.

πεττεύει μεταφέρει, ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι τῶν κύβων.

πεττεύουσι ταβλίζουσι, καὶ πεττεῖαις παιδιαῖς, τάβλαις.

πέττουσιν ἀρτοποιοῦσιν, καὶ πέττουσιν ἀρτοποιεῖν· καὶ Ἀριστοφάνης (Plut. 1127) "τοὺν τετράδι πεπεμμένον." ἔξω τῶν ἐορτῶν ἱερεῖς τινες ἡμέραι τῷ μηνὺς ἐνομιζοντο Ἀθήνησι θεοῖς τισίν, οἷον νομηνία καὶ ἐβδομή Ἀπόλλωνι, τετάρτη Ἐρμῇ, ὀγδόη Θησεῖ. πεττοῖ δὲ τὰ βόλια ἐν οἷς ταβλίζουσι.

πευθῆν· πευθῆναι ὁ μανδύτωρ.

πεῦκαι λαμπάδες, δᾶδες· (Ap. 7 182) "αἱ δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδαδούχουν παρὰ πασι πεῦκαι, καὶ φθιμένη νέρθεν ἔφαινον ὁδόν." καὶ παροιμία "πέυκης τρόπον" ἐπὶ τῶν πανωλεθρίων ἀπολλυμένων, ἐπεὶ ἡ πέυκη κοπεῖσα οὐκ ἀνίστην ἔτι βλαζόν.

πενκαλίμη φρόνιμος.

Πενκελαῶτις πόλις. Arrian. Anab. 4 22.

πενκῆντα.

πεύση ἀντὶ τῷ ἐρωτήσεως, μαθήσῃ, ἀκῆσεις. καὶ πεύσομαι ἐρωτήσω.

πεφασμένον εἰρημένον, ἢ πεφανερωμένον.

πεφασμένος ἀντὶ τοῦ γεγεννημένος Λυκοῦργος. Λυσίας δὲ πεφασμένως ἀντὶ τῷ φανερώς λέγει. Harp.

πεφασμένον φανεροῦ γενομένου· (S OR 838) "πεφασμένον δὲ τίς ποθ' ἢ προθυμία;"

πεφεισμένοι φειδόμενοι.

πεφενάκιχεν ἠπάτησεν.

πέφηγεν ἐφανερῶθη.

πεφήσεται (Hom. O 140) ἀναιρεθήσεται, πεφιδήσεται δὲ (O 215) φείσεται.

πεφιλοσοφήσθω.

πεφοβήατο (Hom. O 206).

πεφόνευκεν ἐφόνευσε.

πεφοριῶσθαι· Λυσίας "ἢ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι ἢ πεφο-

ριῶσθαι." ἐπὶ τοῦ ἀποκεκλιμένου Εὐφορίων κέρηται τῷ ὀνόματι. εἰσὶ δὲ τινες ὀφθαλμοὶ κεκαλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες καὶ οἰοῦνται μύοντες. ἐὰν δὲ γράφηται πεφορινῶσθαι, εἴη ἀν' ἐπὶ πεπαχύνθαι, ἀπὸ τῆς φορίνης· τῷ τούτῳ γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τὴν φορίην. Harp.

πεφορυγμένον κεκαλυμμένον· (Ap. 6 223) "δισσάμει τετράργυριον ὑπὸ πεφορυγμένον ἀφρῶ."

πέφρικα, ἀπὸ τοῦ φρίσσω, φοβοῦμαι, δέδοικα, δειλιῶ.

πεφρονηματισμένος οἰήσεως πληρωθεῖς· "ὁ δὲ κατὰ τὰς μάχας πολλάκις ἐτῆμερῶν καὶ πεφρονηματισμένος ἐπ' ἀνδρείᾳ."

πεφρυγμένον τὰ ἐς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίθρα σίτον καὶ κριθῆς. Levit. 23 14.

πεφρυζότες δειλιῶντες. Hom. O 6.

πέφυκε φύσει ὑπάρχει, καὶ πεφυκῶς φύσει ὑπάρχων.

πεφυρμένος μεμιολυσμένος· "ὁ δὲ ἐκ φονῶν καὶ πεφυρμένος τῷ λύθρῳ ἐς τοὺς ἐχθροὺς ἔρχεται."

πεφυρσιγγωμένοι πεφρυσμένοι· φέσηξ δὲ τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκοροῦδων, ἢ φουσίγγη. ἐπαίξιν οὖν καὶ τοῦτο εἰς Μεγαρέας, ὅτι πολλὰ σκοροῦδα ἔχουσιν. ἢ πεπλησμένοι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὸν ἀνέμον δεχομένων ἀσκήων ἢ φουσῶν. ἢ ἐκκεκαυμένοι, οἰδοῦντες· Ἀριστοφάνης (Ach. 525) "καθ' οἱ Μεγαρεῖς ὁδύναις πεφυρσιγγωμένοι ἀντεξέκλεψαν Ἀσκασίας."

πεφώρεται πεφανέρωται, εὖρηται.

πέψει πρᾶννεί.

πῆ ποῦ, εἰς τίνα τόπον· "πῆ δὲ τόνδε μολοβρόν ἄγεις;" Ὅμηρος (ρ 219).

Πηγαῖ τόπος ἐν Μεγάρῳ.

πηγαῖον ὕδωρ ἐκ πηγῆς.

πήγανον εἶδος βοτάνης.

πηγάς γάλακτος πολὺ γάλα, ὡς πηγὰς θαλῶν πολλὰ δάκρυα. sch. S El. 895.

πηγεσίμαλλος (Hom. Γ 197) ὁ βαθείμαλλος.

πηγίδιον ἡ μικρὰ πηγὴ.

πηγός (Hom. ε 388) ὁ εὐτραφής.

πηγυλῖς (Hom. ξ 476) τὸ κρύος.

Πηδαῖος (Hom. E 69) ὄνομα κύριον.

πηδάλια οἶακες, αὐχένες. Ἀριστοφάνης (Pac. 142) "ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ὃ χρεῖσσομαι. τὸ δὲ πλοῖον ἔξαι ναξιουργῆς κἀνθάρος."

πηδαλιουχεῖν κυβερνᾶν. Ἀρισοφάνης (Eq. 539) "ἐρέτην χρὴ πρῶτα γενέσθαι πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν, κἀντεῦθεν πρῶρατεῦσαι καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι, κἀτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ." τοῦτο φησι καὶ ὁ Θεολόγος ὅλον τὸ χωρίον (or. 20 p. 335).

Πηδαλλωνος ὄνομα κύριον.

πηδᾶν ἀντὶ τοῦ ὑπερφηανεῖν. (A Nub. 1395) "οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας πηδᾶν ὃ τι λέξει."

Πήδαστος ὄνομα πόλεως. Hom. Z 35.

πηδόν τὴν κώπην.

πηκτὴ· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 55) "Πειθοῖ καὶ Παφίᾳ πακτὰν καὶ κηρία σίμβλων ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος." καὶ εἶδος ἀκολύστου σχήματος. καὶ πηκταὶ θηρευτικὸν ὄργανον παρ' Ἀρισοφάνει (An. 531).

πηκτίς πηκτίδος πῦνδουρα, μάχαιρα κρεωκόπος. παρὰ δὲ Ἀρισοφάνει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις (1223) εἶδος ὀργάνου κιθαριδικοῦ. "τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἥ ἔφερον τὰς πηκτίδας;" ἡ εἶδος ἀκολάσῃ σχήματος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 139) "ἀδὺ μέλος, ναι Πᾶνα τὸν Ἀρκάδα, πηκτίδι μέλεις."

πηκτόν τὸ κατασκευαστὸν ἄροτρον.

Πηλαγόνοσ ὄνομα γίγντος.

πηλακισμός ὁ ἐμπαιγμός.

πήλαξ ῥαγός.

Πηλείδης ὁ τοῦ Πηλέως.

Πηλείωνος ὄνομα κύριον.

Πηλέως μάχαιρα, παροϊμία. ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀρισοφάνης ἔως· μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μάχαιρᾳ, ἥ ἔδοκει σωφροσύνης γέρας, ἥφαιστέτευκτος οὖσα, ἦν εἰλήφει μάχαιραν ὁ Πηλεὺς. cf. sch. A Nub. 1059.

Πηληϊάδων Ἀχιλλῆος δι' ἐνὸς λ.

πήληκα περιεφραλαῖαν.

Πήληξ. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος (139). δῆμος τῆς Αἰοντίδος. Harp.

πηλίκον ποταπόν.

Πήλιον ὄνομα ὄρους.

πηλός.

Πηλοῦσιον ὄνομα τόπων. κλείς τῆς Αἰγύπτου καὶ εἰσόδον καὶ ἐξόδον. καὶ Πηλουσιώτης ὁ πολίτης.

πηλοφόροι χειροτέχναι, μισθωτοί. sch. A Eccl. 310.

πήμα κακόν, βλάβη, δυσυχία. Σοφοκλῆς (Ai. 363) "μὴ κακὸν κακῷ διδῆς ἄκος πλέον

τὸ πήμα τῆς ἄτης τίθει." τὸ ἐξῆς· μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος μείζον ποιήσης τῆς ἄτης τὸ πήμα. ἄτην φησὶ τὴν μανίαν, πήμα δὲ τὸν θάνατον, ὃ ἐσι γείρον τῆς μανίας. καὶ αὖθις Σοφοκλῆς (OR 379) "Κρέων δέ σοι πῆμι ἔδεν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί." εἰρήκει γὰρ Οἰδίπουν "Κρέοντος ἢ σοῦ ταῦτα τᾶξευρήματα;"

πημαίνει (Hom. O 42) κακοῖ, βλάπτει.

πημανεῖ. Ἀρισοφάνης (Ach. 839) "οὐδὲ Κτησίας ὁ συκοφάντης πημανεῖ." οὗτος ἐπὶ συκοφαντίᾳ ἐκωμῶδετο.

πῆ μὲν ὅπου μὲν.

πημῆνειαν (Hom. Γ 299) βλάβειαν. (Agath. 5 23) "ὃ δὲ οὐ πρότερον ἀνῆκε, πρὶν σφόδρα πημῆναι τὸ δυσμενὲς καὶ πολλοὺς ὄσους διαχειρίσασθαι."

πημονή ἡ βλάβη.

Πηνεῖος ὄνομα ποταμοῦ.

Πηνέλεως ὄνομα κύριον.

Πηνελόπεια καὶ Πηνελόπη ὀνόματα κύρια.

πηνίκα πότε· "οὐκ εἰδότε πηνίκα δὲ ἐξώρμησε τῆς νυκτός."

πηνίξ· ἐξὶν ἄρα τῆς ἡμέρας" (A An. 1485), ἀντὶ τῆς ποῖα ὥρα ἐξὶ τῆς ἡμέρας; ὥρας γὰρ ἐξήτουν, οὐ καιροὺς. τὸ δὲ ἀνταποδοτικόν "ὀπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν." τὸ δὲ "πηνίξ" αὐτὸ ἀπώλετο" (1501) οὐκ Ἀττικόν, οὐδὲ ἀρχαϊκόν, οὐδὲ ἀκριβές. ἐξὶ δὲ ἀντὶ τοῦ πότε δῆτα· παρῆλκει γὰρ τὸ αὐτὰ· ἀλόγως γὰρ κείται· οὔτε γὰρ τὸ τινὰ σημαίνει οὔτε τὸ ὕτινα· ἔδεν γὰρ τούτων ἀρμόζει τῷ πηνίκα.

πηνίκη περιεφραλαῖα τριχωτή, καὶ περιθετὴ κόμη. ἐνθεν καὶ πηνικίζειν τὸ ὑπατῶν. τῆς δὲ περιθετῆς κόμης τὸ μὲν ἔντριχον, τὸ δὲ προκόμιον, τὸ δὲ πηνίκην ἐκάλεον. cf. v. φενάκη.

πηνίον ὁ ἄτροκτος, ἐν ᾧ εἰλεῖται ἡ ἀκρόκη. (AP 6 288) "καὶ τὰ τροχαῖα πανία, κερτασὰς τοῦσδε ποτιρογέας, καὶ σπάθας εὐβριθεῖς, πολυάγγυρα." καὶ Ὀμηρος (Ψ 762) "πηνίον ἐξέλασσα." ὅθεν καὶ τὸ ἐκπηριεῖται.

πηνίον ζῆλον ὁμοιον κώνωπι· Ἀρισοφάνης Νεφέλαις "κείσεσθον ὥσπερ πηνίω βινουμένω," ἀντὶ τοῦ ξηροῖ· σκώπτει γὰρ τὰς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν. ὅτι δὲ κώνωπος εἶδος ἐξὶ, Σπεύσιππος ἐν τῷ ιβ' τῶν ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως "πηνίον ἐμπὶς κώνωψ."

πηνίσματα ὑφάσματα.

πῆός ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής, καὶ πρὸς ὅν ἡ συγγαμβρία, καὶ πῶν τῶν συγγενῶν. "Ὁμηρος (Γ 163) "πῆός τε φίλους τε."

a πῆρα ἡ θήκη τῶν ὄρων. καὶ παροιμία "πρωχὲ πῆρα οὐ πίμπλαται" ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.

b πῆρα μάρσιππος, θήκη. (AP 6 95) "καὶ πῆραν, μέτρον σιποδόκον σπορίμου." καὶ πηρίδιον· καὶ Ἀριστοφάνης (Nub. 922) "Τήλεφος ἐκ πηριδίου." οὗτος πένης ἦν.

πηρίν πηρίνος τὸ αἰδοῖον.

πηρός ὁ παντάπασι μὴ ὄρων.

πήρωσις ἡ τυφλωσις. cf. v. δαίμων.

πήσσω τὸ πηγνύω.

πητύα ὁ ὁπὸς ὁ τυρέων τὸ γάλα. καὶ παροιμία "αὐτὸς γὰρ εὖρες τοῦ κακῶ τὴν πητύαν" ἦτοι τὴν πηγὴν, ἐπὶ τῶν ἐνυτοῖς κακῶ ἐπισπωμένων.

πηχίσκους ξυλάρια πηχναῖα. "τῶν δὲ τὸν σχοῖνον ἔλκυσάντων, ἐν ᾧ πηχίσκως τινὺς ἐμβυλόντες ἀνάβασιν ἀσφαλῆ ἀπειργάσαντο."

πηχναῖος.

πῆχυν πῆχεως τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς ἔκταμα. ὅτι ὁ πῆχυν ἔχει πόδας ἓνα καὶ ἥμισυ, ὁ δὲ πούς δακτύλους ἑξ.

πιαίνων θεραπεύων, ὑποτρέφων. Ἀλκιανός "λίχρον - - ἀτέλεσος ὢν" (cf. v. λίχρον).

πιανάτω πόνα ποιήσει. (Ps. 19 3) "τὰ ὀλοκαυτώματά σου πιανάτω."

πιάνη ἀνθυπότακτον.

πιανῶ λιπαρὸν ποιήσει.

πιανῶ λιπαρὸν ποιήσω.

πίαρι τῷ λιπαρῷ.

πιγνύη (an πιτέη) κνίκος ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.

a Πίγρης Κῆρ ἀπὸ Ἀλικαρνασοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας τῆς ἐν τοῖς πολέμοις διαφωροῦς, Μανσώλα γυναικός· ὃς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ εἶχον ἐλεγείον, οὕτω γράψας "μῆνιν αἰεὶ θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος, μῆσαι, σὺ γὰρ πάσης πέριχ' ἔχεις σοφίης" (cf. v. Τιμόλαος). ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὀμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην καὶ Βατραχομομαχίαν.

b Πίγρης Πίγρητος ὄνομα ποταμοῦ.

Πίδαιος ὄνομα κύριον.

πίδακες ξυγόνες, πηγαί· "καὶ αἱ μὲν

κατ' αὐτὸ πίδακες ἄλμυροῦ ὕδατος ἦσαν αἱ πᾶσαι."

πιδάκιον πίδαξ, πηγὴ· ἡ ξυγών. καὶ εὐπίδαξ χῶρος ὁ καλὴν πηγὴν ἔχων. "πορφύριαν τε βότερην, μεθυπίδακα, πυκνορράγα" ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 22).

πιδήεσσης (Hom. A 183) καθύγρου.

πιδύειν ἀναδιδόναι.

Πιδύτης ὄνομα κύριον.

πίε πιθι.

πιεζόμενος βαρούμενος, δαμνιζόμενος. καὶ πιέζει ἀντὶ τοῦ λυπεῖ· Ἀριστοφάνης (Pac. 1021) "τὸν Στυλβίδην πιέζει." ὁ δὲ Στυλβίδης μάντις ἄριστος καὶ εὐδύκιμος.

πίερα λιπαρή.

Πιερία ὄρος Μακεδονίας, καὶ Πιερίδες αἱ μούσαι αἱ ἐν Μακεδονίᾳ· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 80) "οὐ γὰρ Πιερίδεσσιν τόσον μέλω ὅσπον ἔρωτι, ὄργια τοσσατίων ἀμφιέπουσα πόθων."

πιεσήριον τὸ ἐκθλίβον.

πίη ἀνθυπότακτον.

πιήεντα λιπαρά, ἀνθηρά· (AP 6 300) "ψυιά τε πιήεντα καὶ εὐθήσαντρον ἔλαιον."

πιήναντα λιπαρὸς ἐργασάμενον. "Ἀλεάττου πολιορκουῖντος Πριήνην τὸν Βίαντα τὸν σοφὸν πιήναντα δύο ἡμιόλους ἐξελάσαι εἰς τὸ σφυτόπεδον. τὸν δὲ συνιδόντα καταπλαγῆναι τὸ μέχρι καὶ ἀλόγων διατείνειν αὐτῶν τὴν εὐθνήναι. καὶ ἐβαλίθῃ σπείσασθαι, καὶ εἰσέπειμψεν ἄγγελον" (Diog. L. 1 83).

Πιθακίωνος.

πιθάκη ὑποκοριστικῶς μικρὸς πίθος, ὡς πολίχνη. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει πιθάκηαι οἱ ἔρημοι τόποι· διὰ γὰρ τὸν πόλεμον ἐν σπηλαίοις ἦσαν οἱ ἐκ τῶν ἄγρων. οἱ δὲ παλαιοὶ φιδάκην λέγουσι. sch. A Eq. 789.

πιθανόν. πιθανὸν ἀξιωμα εἰς τὸ ἄγον εἰς συγκατάθεσιν, οἷον "εἰ τίς τι ἔτικτεν. ἐκείνη, ἐκείνου μήτηρ ἐστ." ψευδὸς δὲ τῆτο· οὐ γὰρ ἡ ὕbris ἥ ἐστὶ μήτηρ. Diog. L. 7 75.

πιθανοὺς τοὺς εὐπειθεῖς Ξενοφῶν Κίρρον παιδεύει (2 2 10) "πιθανοὶ δὲ οὕτως εἰσὶ τινες ὥστε, πρὶν εἰδέναι τὸ προσεπιδόμιμον, πρότερον πεῖσασθαι," ὥσπερ φοβεροὺς τῆς φοβομένης Θουκυδίδης (2 3). Ἀππιανός "ἓνα δ' αὐτῶν πῖδον καὶ πιθανὸν εἰς τὸ ἔργον ἐντυχόντα τοῖς ἐπάτοις ἐν ἀπορρήτῳ πίσιν αἰτήσαι." "καὶ πιθανότητές τινες συντεκύρησαν ἐκ τῆς περιπετείας, ὡς οἱ Ῥωμαῖοι

παρεπλάττοντο φιλοτιμότερον τοῦ δέοντος." καὶ αὐθις "διὰ ῥώμην σώματος καὶ τὸ ἐξ τῆς μάχης προσιεῖς εἶναι τῇ πλήθει πιθανόν" ἀντὶ τοῦ ἐξάρχοντα.

πιθανώτατος.

πιθήκειον βλέμμα τὸ τοῦ πιθήκου.

πιθηκισμοῖς περιελαύνεις ἀντὶ τοῦ ἀπάταις καὶ κολακεύμασι με νικᾷς. ἢ μιμήμασιν, ὡς καὶ αὐτοῦ τοῦτο πεποιηκότος (A Eq. 883).

α. πίθηκος ἢ μιμῶ. Βάβριος (81 1) "κερδῶ πιθήκῃ φησὶν, ἣν ὀρεῖς εἴλην, ἐμοὶ πατήρη τ' ἐστὶ καὶ παππύη."

β. πίθηκος τὸ ζῶον, ἢ μιμῶ, παρὰ τὸ πιθῶ πιθήσω· πεῖθει γὰρ ἡμιῦς. καὶ παροιμίᾳ "γέρον πίθηκος οὐχ ἄλίσκεται πάγη· ἄλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἄλίσκεται," ἐπὶ τῶν ἀπαξ δυσυχρόντων.

πίθηκος ἐν πορφύρεα παροιμία, ὅτι οἱ φαῦλοι, κἂν καλοῖς περιβληθῶσιν, ὅμως δ' οὖν διαφαινόνται πονηροὶ ὄντες.

πίθηξ ἢ μιμῶ.

πίθι πίε.

Πίθνης ὄνομα κύριον.

πιθοίωτο πεισθεῖν.

πιθοίγια ἢ τοῦ πίθου ἀνοίγη.

Πίθος ὄνομα κύριον, καὶ τὸ οὐνηρόν ἀγγεῖον.

πιθὸν περισπᾷται· ἐστὶ γὰρ δεύτερος ὁόριος. τότες Ἀττικοὶ περισπᾷσι, καὶ ἡ χρῆσις ἠκολούθησε τῇ διαλέκτῳ· ἢ γὰρ ἀναλογίᾳ βαρύνει. "πιθὸν τί μοι· πρὸς σοῦ γὰρ οὐδ' ἐμοῦ φράσω" (S OR 1434).

Πίθυλλος. οὗτος ἡδονικὸς ἦν, τένθης καλούμενος· ὃς καὶ περιγλωττίδα ὑμενίην ἐφόρει, προσελυτῶν τὴν γλωττίαν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις. καὶ δακτυλίθους ἔχων ἥσθιε τὸ ὄψον, ἢ ὡς θερμοτάτον ἀναδιδῶ τῇ γλωττίᾳ. Athen. p. 6.

πιθῶν ὀξυτόνως, καὶ διὰ τοῦ ι· δεύτερος γὰρ ἐστὶν ὁόριος. "λάθρα γὰρ ἤλθεν, οὐ πιθῶν τὰς κυρίους" Ἀριστοφάνης (Ran. 1179).

Πιθῶνος ὄνομα κύριον.

Πικεντίνη ὄνομα τόπου.

Πικῆνοι ὄνομα ἔθνους.

Πῖκος ὁ καὶ Ζεύς, παραδοὺς τὴν τῆς δύσεως ἀρχὴν τῇ ἰδίῳ νύκτι Ἐρμῇ, τελετῇ ζήσεως κ' καὶ ρ' ἔτη, καὶ τελευτῶν ἐκέλευσεν ἀποτεθῆναι τὸ ἐνυτοῦ σῶμα ἐν τῇ Κρήτῃ τῇ τῆσφ, ἐν ᾗ ἐπιγέγραπται "ἐνθάδε κεῖται

θανὼν Πῖκος ὁ καὶ Ζεύς." μέμνηται τοῦ τάφου τούτου πλείστοι ἐν τοῖς ἰδίῳ συγγράμμασι. cf. Cedren. p. 17.

Πιλῦτος. οὗτος ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὑπὸ Ῥωμαίων συλὲς ἦρχε. μετὰ δὲ τὴν Χριστῷ εὐρωσιν εἰκόνη τοῦ Καίσαρος καὶ προτομὰς νύκτωρ εἰς τὸ ἱερὸν ἀνέθηκεν· ὁρθρου δὲ γενομένου Ἰουδαῖοι θεασάμενοι τοσῶτον ἐταράχθησαν ὥστε Πιλῦτον ἐκδιεικνύσαι καὶ ταύτας μεταθεῖναι. καὶ δὴ καὶ τὸν κορβανῶν τὸν ἱερὸν θησαυρὸν διαφθείρας αἷτιος ἀναιρέσεως πολλῆς καὶ συγχύσεως τοῖς Ἰουδαίοις μίσει τῷ πρὸς αὐτοὺς ἐγένετο. τὴν γὰρ ἐπανόστασιν αὐτῶν ὑπορώμενος πρὸ τῆ βῆματος αὐτοῦ ἐραυτῶντας παρέστη, ἐνδοθεὶς μὲν ὅπλα φοροῦντας, ἔξωθεν δὲ ἰδιωτικὴν ἐσθῆτα ἀνυπονόητον. ὡς ἔν ἐξασίασαν, ἐπαφῆκε τοὺς ἐραυτῶντας αὐτοῖς, καὶ οἱ μὲν ξύλοις οἱ δὲ λίθοις αὐτοὺς παίοντες τραυματίας ἀπέλυσαν, τινὰς δὲ καὶ ἀπέκτειναν. πολλοὶ δὲ αὐτῶν τῶν Ἰουδαίων καὶ ὑπ' ἀλλήλων ὠθοῦμενοι συμπατηθέντες ἀπώλοντο. ἐμίχθη δὲ τὸ αἷμα αὐτῶν μετὰ τῶν θησιῶν.

πιληθέντα πυκνωθέντα· (AP 6 282)

"σοὶ τὸν πιληθέντα δι' εὐξάντη τριχὸς ἄμυνθ', Ἐρμῆ, Καλλιτέλης ἐκρέμασεν πέταλον."

πῖλημα περίτροχον (Callim. fr. 124) περιφερὲς σκέπασμα.

πιλῆσει πυκνώσει· "τῶν ἀχθοφόρων ζῶων διὰ τὰς πιλῆσεις ἐσθιόντων τὰ πρὸς ἐδωδὴν παράγειν." καὶ αὐθις (AP 6 199) "εἰνοδίη, σοὶ τὴνδε φίλης ἀνεθήκετο κόρησις πῖλον."

πῖλι τὰ κέντουκλα.

πῖλιδιον τὸ κυμιδύκιον.

πῖλοις πιλητοῖς. καὶ πῖλημα λέγεται· "φοροῦσι δὲ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς θύρουκας πιλητούς, ὧν τὰ κύτη ὑπάρχουσι ξερὰ διὰ τὴν χρησότητα τῶν πιλημάτων."

πῖλος τὸ κέντουκλον.

πῖλος κόσμος περικεφάλαιος, ὃν οἱ μὲν βυρβάσιον οἱ δὲ τιάραν ἄλλοι δὲ κίδαριν καλοῦσιν. ἐστὶ δὲ πῖλος καὶ τάγμα, πρῶτος πῖλος καλούμενος (cf. v. πριμοπῖλῆριος).

πῖλῳ τὸ ὀμαλῖω. καὶ πῖλωτός.

πιμελή πάχος, λιπαρότης. Ἀππιανός (l. 1 p. 529) "ὅς δὲ πρῶτος ἐξῆρχε τοῦ πόνου, ἐξηκοντούτης ἰὼν καὶ βαρὺς τὸ σῶμα καὶ πιμελής" ἀντὶ τοῦ λιπαρός.

b πιμελή καὶ ζέαρ διαφέρει τῷ τὴν πιμελήν ψυχομένην ἄπικτον διαμένειν, τὸ δὲ ζέαρ καὶ διαπύσσεται, ὥς καὶ θρύπτεσθαι. ἡ μὲν οὖν πιμελή ἄθραυστος· δι' ὃ καὶ οἱ ζωμοὶ τῶν μὲν πιμελωδῶν οὐ πύσσονται, καθάπερ ὑδὸς καὶ ἄρκτης καὶ τῶν ἄλλων, οἱ δὲ τῶν ζευτωδῶν πύσσονται, ὡς βοδὸς αἰγὸς προβάτου. cf. Aristot. H. A. 3 17.

πιμπλάνεται πληροῦται. Hom. I 679.

πίμπραται καίεται, ἐμπυρρίζεται. Ἀππιανὸς (t. 1 p. 31) "ὁ Μάρκιος πιμπρήμενος ἐπὶ Ῥωμαίοις, φυγὴν καταδικασθεὶς, καὶ μικρὸν ἐς αὐτοὺς οὐδὲν ἐπινοῶν ἐς Βολούσκας ἐτράπετο." καὶ αὐθις "ὁ δὲ τὸν θυμὸν αὐτοῦ εἰδὼς πιμπρήμενον."

πινακηδόν· (A Ran. 844) "πινακηδὸν ἀποσπῶν" ὥσπερ πίνακας ἀπὸ πλοίων· πίνακες δὲ αἱ μεγάλοι σανίδες τῶν πλοίων.

πινάκια τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλήρων ὑπὸ τῶν κληρουμένων. ἔοικε δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ, ὡς ὑποσημαίνει Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς δονόματος (12). ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς (8 28) ὅταν λέγῃ ὁ ῥήτωρ "μικρόν, ὃ Ἀθηναῖοι, μικρόν πινάκιον," τυχὸν πινάκιον λέγει εἰς ὃ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσ-αγγελλομένων. Harp.

πινάκιδιον δέλτος, τιτλάριον, σχεδάριον.

πινάκιοις. ἔθος ἦν τοὺς ταξιάρχους διὰ κήρυκος ἀπαγγέλλειν τοῖς ἐαυτῶν στρατιώταις τὰ δεδογμένα, οἷον ποῦ δεῖ πορεύεσθαι, καὶ πόσων ἡμερῶν δεῖ σιτία προνοεῖσθαι. Ἀριστοφάνης Ὀρνισί (450) "σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράψωμεν ἐν τοῖς πινάκιοις," ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυλάρχων, οἵτινες προγράφουσι τοὺς στρατιώτας ἐν πίνυκι.

πινάκιον πύξιον· "οἱ δὲ ἄρχοντες περὶ μέσας νύκτας ἔφερον τὸ ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ πινάκιον."

πινακοπώλης ὁ ὀρεοπωλὴς, ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινάκων τιθέντες ἐπώλουν. ἡ πίνᾱξ εἶδος ὀρνέου. sch. A Av. 14.

πίνᾱξ σανὶς ἐξωγραφημένη.

πίνᾱρα εὐτελεῆ, ῥυπαρὰ, ταπεινά.

- Πίνδαρος Θεβῶν, Σκοπελίνου υἱός, κατὰ δὲ τινὰς Δαϊφάντες, ὃ καὶ μάλλον ἀληθές· ὁ γὰρ Σκοπελίνου ἐστὶν ἀφανέστερος καὶ προσγενής (ἀπ' προγενέστερος) Πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ Παγώνδου ἰσόρησαν αὐτόν. μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυναικός, γεγονὼς κατὰ τὴν ξέῃ ὀλυμπιάδα, κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν ὡν

ἐτῶν μ'. καὶ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ἐρωτίων καὶ υἱὸς Διόφαντος, θυγατέρες δὲ Βῦμητις καὶ Πρωτομάχη. καὶ συνέβη αὐτῷ τοῦ βίου τελευτῇ κατ' εὐχάς· αἰτήσαντι γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεύτρῳ ἀνακτικμένον εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου Θεοξένου αὐτῆς γόνατα, ἐτῶν νέ'. ἔγραψε δὲ ἐν βιβλίοις ἱζ, δωρὶδὶ διαλέκτῳ, ταῦτα, ὀλυμπιονίκας, πυθιονίκας, προσόδια, παρθένια, ἐνθρονισμούς, βακχικά, σαφηνηφορικά, παιᾶνας, ὑπορχήματα, ὕμνους, διθυράμβους, σκόλια, ἐγκώμια, θρήνες, δράματα τραγικά ἱζ, ἐπιγράμματα ἐπικά, καὶ καταλογόδην παραινέσεις τοῖς Ἑλλησι, καὶ ἄλλα πλείεα.

ὅτι τὰς Θήβας τὴν πόλιν Ἀλεξάνδρῳ ἤρασαν εἰς ἔδαφος κατασκάψαι, καὶ πλὴν ἱερῶν τε καὶ ἱερειῶν τοὺς ἄλλους ἀνδραποδίσαι. καὶ τὴν Πινδάρου δὲ τῆ ποιητῆς οἰκίαν καὶ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Πινδάρου λέγουσιν ὅτι ἀπαθείς ἐφύλαξεν αἰδοῖ τῇ Πινδάρῳ, ὡς φησὶν Ἀρριανὸς ὁ ἰσορικός ἐν τῇ ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου (1 9).

Πίνδαρος Σκοπελίνου Θεβαῖος, καὶ αὐτὸς τὸς λυρικός, ἀνεψιὸς τοῦ προτέρου.

πίννα ὁ ἰχθύς.

πιννοτήρης ὁ τῆς πίννης φύλαξ.

πινόεσσα ῥυπώσα, αὐχμῶσα· (AP 7 146) "θυμοβαρής ἀρετὰ μύρομαι ἐξομένα ἀπλόκαμος πινόεσσα, διὰ χρίσιν ὅτι Πιλασγῶν οὐκ ἀρετὰ νικᾶν ἔλλαχεν ἀλλὰ δόλος."

πίνος. "ὁ δὲ ἦν καὶ λέγειν ἱκανός, οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμούμενος σοφιστής, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον πίνον τῆς λογογραφίας ἁμιλῶμενος" Δαμῆσκιος φησί. cf. v. Σαλοῦςιος.

πινύσκω πινυτὸν ποιῶ.

πινυτὸς φρόνιμος, καὶ πινυτὸ φρονος ἐμμελοῦς, συνετὴς· (AP 7 22) "εἵνεκεν εἶμαθις πινυτὸ φρονος, ἦν ὁ μελιχρὸς ἤσκησεν, μουσῶν ἅμμιγα καὶ χαρίτων."

πίνω αἰτιατικῇ.

πινώδης ἡ ῥυπαρά.

πίομαι, πίνωμεν δέ. πτόμενον. μυελὸν πτεῖν.

πίονα εὐδαίμονα, λιπαρὰ καὶ εὐτραφεῖ. πίνονται πίνωσι. τὰ παθητικὰ διὰ τοῦ ο μικροῦ, τὰ δὲ ἐνεργητικὰ διὰ τῆς ω μεγάλης.

πιότατος ἄνεμος θρεπτικός, αὐξητικός· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 53) "τόνδ' ἀνέθηκε τῷ πάντων ἀνέμων πιότατῳ Ζεφύρῳ."

πιπιρίζουσι· κατὰ μίμησιν τῶν ὁρνέων
πικροῖται ἡ λέξις. λέγεται δὲ καὶ τὸ ποτί-
ζιν πιπιρίζειν. sch. A Av. 308.

πίσεα οἱ κάθυνοι τόποι· "καὶ ἀγλαὰ
πίσεα γαίης βόσκειο."

Πισίας ὄνομα κύριον. ἦν δὲ προδότης.
cf. v. νεύτιον.

Πισιδία χώρα.

Πισινοῦς (απ Πισσ-) πόλις. καὶ Πισι-
νοῦντα θηλυκόν. καὶ Πισινουνταῖος ὁ
πολίτης.

πισός καὶ πινσός. πεσός δὲ παρὰ Προ-
κοπίῳ (aedif. Iust. 11).

Πίσσα ὄνομα πόλεως, καὶ ἡ ἄσφαλτος.
καὶ Πισσαῖος ὁ πολίτης.

Πισσεύς ὄνομα κύριον.

πισευτέον δεῖ πισεύειν.

πισεύω δοτικῇ.

πίσιν μόνην ὀρίζομεν εἶναι ἀληθῇ καὶ
καθαρωτάτην τὴν εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ
ἄγιον πνεῦμα, τὴν μίαν θεότητα τε καὶ κε-
ριότητα, πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων
δημιουργὸν καὶ βασιλίδι πάσης φαινομένης
καὶ νοουμένης κτίσεως· καθ' ἣν ἐν τὰ τρία
νοούμενα σέβομεν, καὶ τὸ ἐν ἐν τοῖς τρισὶ
θεωρούμενον προσκυνούμεν, ὧν τὸ μὲν τῇ
οὐσίᾳ γνωρίζεται, τὸ δὲ ταῖς ὑποστάσεσι κα-
ταγγέλλεται, μηδὲν τούτων ἐλαττώσας μηδὲ
ὑπεριθίνοντας, ἀλλ' ἐνοῦντες μὲν τῇ οὐσίᾳ
ὥσπερ δὴ καὶ ἀξίᾳ καὶ ὁμοτιμίᾳ καὶ δόξῃ,
διαιροῦντες δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν εἴτουν προσ-
ώποις καὶ ἰδιότησιν, ἐκάστης τούτων οὐσιω-
δῶς ὑφεισώσης, ἐν ὑπάρξει ἰδίᾳ ἀμερίσως νο-
ουμένης, ὅπερ παρὰ δόξον, καὶ εἰδότες τὸν
μὲν αἴτιον καὶ γεννήτορα καὶ προβολέα, τὸν
πατέρα, ἀναρχον καὶ ἀναίτιον καὶ ἄχρονον
καὶ ἀίδιον, τὸ δὲ γέννημα καὶ υἱὸν τῷ πα-
τρὶ συνἀναρχον καὶ συναίτιον, ἀναλλοίωτον
καὶ ἀπαθῆ καὶ ἄρρον, ἐκ πατρὸς τὴν γέν-
νησιν ἔχοντα, πρὸς αἴτιον δὲ καὶ ἀρχὴν τὸν
πατέρα ἀναφερόμενον, τὸ δὲ ἐκπόρευμα ἥτοι
ἐκπορευτὸν καὶ ἀγιαστικὴν δύναμιν, τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον, ἀχρόνως αἰεὶ ἐκ πατρὸς προϊόν, ὃ
γεννητῶς ἀλλ' ἐκπορευτῶς ἔχον τὴν πρόοδον,
πατρὶ καὶ υἱῷ συνυπάρχον ἀίδιως, ἀμπροσ-
πορούμενόν τε ὡς σύνθρονον καὶ ὁμοτίμον
καὶ ὁμόδοξον καὶ ὁμόθεον, δι' οὗ καὶ ἀγγέ-
λοις καὶ ἀνθρώποις καὶ πύσῃ λογικῇ φύσει
τὰ θεῖα προχεῖται χαρίσματος. καὶ οὕτω τῆς
τρισοφαοῦς Θεωρίας τὸ ἀπρόσιτον ἡμῖν

καὶ ἀειλαμπές ἐναεράται σέλας. ἐξ ὧν καὶ
τὸ ταυτὸν καὶ ἐνιαῖον τῆς οὐσίας πισεύεται
καὶ τὸ τρισδὸν τῶν προσώπων δοξάζεται.
τῶν συγγεόντων δὲ καὶ διαιρῶντων τὰ συγ-
χύσεως καὶ διαιρέσεως ἀνεπίδεκτα ἢ ἀθεῖα
καὶ ἀτοπία καταβέβληται καὶ κατήργηται.

πίσις ἀδήλου πράγματος ἐλπίς. "ἀμαρ-
τάνουσι δὲ οἱ λέγοντες τῆς πίσεως τὴν ὑπό-
ληψιν γένος. ἀκολουθεῖ μὲν γὰρ τῇ πίσει ἡ
ἐπόληψις· ἡ γὰρ πίσις ἐπόληψις· ἀδύνατον
γὰρ χωρὶς ἐπόληψεως πίσιν γίνεσθαι. ὃ μὲν
γένος οἶόν τε τῆς πίσεως τὴν ἐπόληψιν εἶ-
ναι· ἐνδέχεται γὰρ τὴν αὐτὴν ἐπόληψιν ἔχον-
τα ποτὲ μὲν πισεύειν ποτὲ δὲ οὐ. ὃ ἀδύνα-
τον ἐπὶ τοῦ γένους· ἀδύνατον γὰρ τὸ αὐτὸ
ζῶον ποτὲ μὲν ἄνθρωπον εἶναι ποτὲ δὲ μῆ,
καὶ τὸ αὐτὸ χρώμα ποτὲ μὲν λευκὸν εἶναι
ποτὲ δὲ μῆ. μεταβάλλων γὰρ ὁ ἄνθρωπος
οὐδὲ ζῶον ἐστίν. ὥς οὐδὲ ἡ ἐπόληψις ἡ αὐτὴ
μένει ἄν, οὐ μετὰ πίσεως οὔσα. καὶ πισευο-
μένη γὰρ ἔτι ἡ ἐπόληψις μένει. οὐ γὰρ κε-
κώλυται τις τὴν αὐτὴν περὶ τινος ἐπόληψιν
ἔχων ποτὲ μὲν πισεύειν αὐτῇ ποτὲ δὲ μῆ,
οἶον ἐπόληψιν ἔχων περὶ ψυχῆς ὅτι ἀθάνα-
τος, οὐ κεκώλυται ὑπερον διὰ τινος λόγου
μὴ πισεύειν." Alex. Aphrod. in Top. p. 176.

ὅτι ἀμαρτημαῖ ἐστὶ τὸ τὴν πίσιν ἀποδοῦ·
καὶ σφοδρότητα ἐπόληψεως. καὶ γὰρ οὕτως
ὀρίζομενος γένος μὲν λαμβάνει τὴν σφοδρό-
τητα, διαφορὰν δὲ τὴν ἐπόληψιν· ἔχει δὲ
ἐμπυλιν. τῆς γὰρ ἐπόληψεως γένους οὐσης
ἡ σφοδρότης ἐστὶ διαφορὰ. τῶν γὰρ ἐπόλη-
ψεων αἱ μὲν εἰσι σφοδραὶ αἱ δὲ μέτριοι·
αὗται γὰρ ἐπόληψεων διαφοραὶ· καὶ ἐστὶν ἡ
πίσις ἐπόληψις σφοδρά. id. p. 177.

πισός ὁ εὐσεβής.

πισότης· "τοσοῦτον αὐτοῖς ἐνεποίει τῆς
βεβαίας ἐλπίδος ἡ τοῦ Μαρκελλίνου περὶ τὰ
θεῖα πισότης." καὶ πισεύοντες ἀντὶ τοῦ
θαρροῦντες (cf. v. Μαρκελλίνος).

ὅτι λέγεται καὶ πισότης· "πάντως δὲ
ἐπιτηδεύει ἐξ αὐτῆς τῆς συμβάσεως τὴν πι-
σότητα."

πίσρα ἡ ποτίσρα.

πισωσάμενος πίσεις καὶ συνθήκας ποιη-
σάμενος· "τὸν δὲ ὁ Σωσίβιος διὰ πλειόνων
λόγων πισωσάμενος καὶ παρασκευάσας εὖνῃ
ἐαυτῷ" (Polyb. 8 13).

πισώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις, ἀντὶ
ταῦ ὅρκων· ἐξ αὐτοῦ λαβόντες. ὅταν γὰρ λέ-

γωμιν πιζῶ σε ὄρκω, ἀντὶ τοῦ ὄρκου ἐκ σὲ λαμβάνω· πιζοῦμαι σε δὲ ὄρκω, ἀντὶ τοῦ ὄρκου σοι δίδωμι (sch. Thuc. 4 88).

πίσυνος πεπισυνκώς, τεταρρηκώς. cf. v. περιωπή.

Πιταναῖος.

Πιτάνη εἰμί. αὕτη παρ' Ἀλκαίῳ κεῖται, λέγεται δὲ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων ἅμα καὶ εὐπραξίαις, παρ' ὅσον καὶ τῇ Πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα, ὧν καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται· φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι καὶ πάλιν ὑπὸ Ἑρυνθραίων ἐλευθερωθῆναι.

Πιτθείδης πατρωνυμικόν. καὶ Πιτθεῖος (Hom. Γ 144).

Πιτθεύς Πιτθέως. δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἢ Πιτθίδος. Harp.

πίτνα ἐξέτεινε. Hom. Ω 7.

πίττα· "τὴν τε πίτταν τῶν βυλανείων ἐξαιροῦντας, καὶ τὰς παρατιλτρίας ἐξελευνόντας, ἐς τὸ ἀρχαῖον τε καθισταμένους πάντα. ὅθεν πυλαῖσραι τε ἀνήβησαν καὶ σπουδαί, καὶ τὰ φιλίτια ἐπανῆλθε, καὶ ἐγένετο ἡ Λυκεδαίμων ἐνυτῇ ὁμοία" (Philostat. V. A. 4 27).

Πιττάκειον μετουσιαστικῶς τὸ τῷ Πιττακοῦ. καὶ Σιμωνίδης φησὶν "ἀνδρ' ἀγαθὸν ἀλαθῶς γενέσθαι χαλεπὸν, τὸ Πιττάκειον." εἶρηκε γὰρ ὁ Πιττακός "χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι."

Πιττακός Μιτυληναῖος, υἱὸς Καῖκῃ ἢ Ὑραδίου Θρακός, μητρὸς δὲ Λεσβίας. οὗτος γέγονε κατὰ τὴν λβ' ὀλυμπιάδα, εἰς καὶ αὐτὸς τῶν ζ' σοφῶν ὢν. ἐγραψε νόμους, καὶ τῇ μβ' ὀλυμπιάδι Μέλαγχρον τὸν τύραννον Μιτυλήνης ἀνείλε, καὶ Φρύωνα σρατηγὸν Ἀθηναίων πολεμοῦντα ὑπὲρ τοῦ Σιγείας μονομαχῶν ἀπέκτεινε, δικτύῳ περιβαλὼν αὐτόν. γηραιὸς δὲ ἀναγκαζόμενος σρατηγεῖν ἐφη ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. τοῦτε ἀπόφθεγμα· "καιρὸν γνῶθι." ἐποίησε δὲ καὶ ἐλεγείῳ ἐπη χ', καὶ ἐπὲρ νόμων καταλογάδην.

Πιττάλακος (AP 5 278) "καλλέτην δὲ νέους ἄφρονι Πιττάλακῳ."

πιττουμένων τὰ σκέλη ἀλειφομένων.

πιτυάνη (ἀν πυτίνῃ) ἀσκὸς μικρός.

πίτυλος κτυπητής, φαντασιοκόπος. καὶ πιτυλεύσας παρ' Ἀριστοφάνει (Vesp. 676). καὶ πιτυλίζω ῥῆμα· "οἷον ἐσιν ἰχθύων γενέσθαι ἰδεῖν ἐν κολύμβοις πιτυλίζουσιν."

Πιτυοὺς πολίχνιον ἐν πέρατι μὲν θα-

λάττης τῆς Ποντικῆς κατὰ δεξιὰν κείμενον, τέλος δὲ καὶ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς γινόμενον, βαρβάρους καὶ ὠμοῖς ἔθνεσι συνάπτον. cf. Theodoret. H. E. 5 34.

πίτυς εἶδος δένδρου κωνοφόρου, ἡ παρ' ἡμῖν σροβίλα. Ξενοφῶν (Cyr. 4 7 4) "χωρίον δασὺ πίτυσι διαλειπούσαις μεγάλαις, ἀνδ' ὧν ἐσηκότες ἄνδρες τί ἂν πάθοιεν;" καὶ πιτύσεπτος ὁ Πάν· (AP 6 253) "Πανὸς τευχῆσσαι πιτυσέπτοιο καλή."·

πίφλιξ εἶδος ὄρνιθος.

Πίλωρ. οὗτος μοναχὸς ὢν περιπατῶν ἦσθι. πυθομένου δὲ τινος, διὰ τί οὕτως ἐσθίεις; "οὐ βούλομαι" ἔφη "τῷ βρώματι ὡς ἐργῷ χρήσασθαι ἀλλ' ὡς παρέργῳ." πρὸς ἄλλον δὲ ἐρωτήσαντα ἀπεκρίνατο "ἵνα μὴ ἐν τῷ ἐσθίειν" φησὶν "ἡδονῆς σωματικῆς αἰσθάνοιτο ἢ ψυχῆ." cf. Sozomen. 6 28.

πλαγὰς· Ἠλέκτρα (89) "πολλὰς δ' ἀντήρεις ἦσθε σέρωνν πλαγὰς αἵμασσομένων." θρηνηῖσα γὰρ ἔτυπτε τὸ σῆθος πρὸς ἑκαστον Ἠλέκτρα.

πλαγγόνων· "τὰ μειράκια θρυπτόμενα παρὰ ταῖς τίτθαις σιωμύλλεσθαι καὶ λέγειν περὶ κρόκης καὶ σημόνων καὶ πλαγγόνων ἑάσωμεν." cf. v. τίτθη.

πλαγία φάλαγξ, ἥτις ἔχει τὸ μέγος τὸ βάθους πολλαπλάσιον.

πλαγίως δολίως.

πλαγκτή ἢ πλανωμένη.

Πλαγωνεῖα.

πλαδαρόν χαῦνον, ὕγρον· πλάδως γὰρ καὶ πλαδῶσεις καὶ πλαδαρώματα. καὶ πλαδῶσιν ὕγρασις, χαῦνοις, ἀσθενέσιν. "οὐ γὰρ ἔτι ὀρέγεσθαι τροφῆς, πλαδῶντος αὐτῷ τὸ σωμαχόν," τοιτέσιν ὕγρου καὶ ἀσθενοῦς ὄντος. οὕτω φησὶ Δαμύσκιος. καὶ αὐθις Πολύβιος "τὰ μὲν ἄλλα καλῶς ἔχειν αὐτῷ πρὸς τὴν χρείαν, τὸ δὲ δόρυ πλαδαρὸν εἶναι." καὶ πλάδῶσαν.

πλαδδιεῖν παραφρονεῖν, πολεμεῖν, κλησιάζειν. sch. A. Lys. 171.

πλάζοντος ἀποπλανώντος· "πλάζοντος τοῦ θέους τὰς ὕψεις."

πλάθειν πλησιάζειν· (S. El. 220) "τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐρίζα πλάθειν," προσπλάθειν. τοιτέσιν, οὐχ οἴοντε σε ἐρίζειν τοῖς δυνατοῖς.

πλαίσια σύμπτυκτα τὰ τῶν ξύλων τετράγωνα, ὥσπερ πλανθία, ἐν οἷς πλανθία.

ουσι. σύμμικτα πρὸς ἄδεν ἄλλ' ὅλον περιττά
καὶ σοφά. sch. A Ran. 812.

πλαίσιον τετραγώνος τύξιν εἰρατεύμα-
τος. ὁ τινες πλινθίων καλοῦσιν, ὁπόταν πρὸς
πάσας τὰς πλευρὰς παρατέξῃται τις ἐν ἐτε-
ρομήκει σχήματι. καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετραγώ-
νων πῆγμα.

Πλακιάδαι (an Λακιάδαι) δῆμιος τῆς
Ἀττικῆς, ἐνθα ῥαφανίδες μεγάλοι γίνονται.
cf. v. ὡ Λακιάδαι.

Πλακίδας ὄνομα κύριον.

Πλακίλλα γαμετὴ Θεοδοσίον τοῦ με-
γάλου, ἥτις εὐσεβὴς καὶ φιλόπρωτος ἦν, καὶ
δι' αὐτῆς τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς λελωβημέ-
νοις ὠφελεῖται. πρώτη δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἐτελεύ-
τησεν. ἔδειξε δὲ μύλιον τὸ περὶ αὐτὴν τοῦ
βασιλέως φιλόσογον ἢ ὀργὴν τοῦ βασιλέως
ἦν κατὰ Ἀντιόχου ὠργίσθη, δι' ἣν κατέ-
βαν σύραντες τὴν σῆλην, ἀγανακτοῦντες δι'
ὧν ἐπέθηκε τέλη δημόσια ὁ βασιλεὺς ταῖς
πόλεσι προφάσει τῶν συνεχῶν πολέμων· ὅτε
καὶ ὁ Χρυσόδομος τοὺς ἀνδριάντας ἔγραψε.
Cedren. p. 325.

πλακώεις (AP 6 155) "καὶ τὸν πλακώ-
εντα πίονα τυροφόρον."

πλάνη ἡ τοῦ σκοποῦ ἀπότευξις.

πλάνης πλάνητος. "ὥσπερ πλάνης ἄν-
θρωπος κατὰ βίον πρόφασιν πορευόμενος"
ἀντὶ τοῦ πλανήτης.

πλανήτης ξένος. καὶ πλανῆται οἱ τῇδε
κάκεισε περινοσῶντες. (Theophyl. Sim. 2 extr.)
"ὁ Ἡρόκληος ὁ βασιλεὺς λιποταξίου ποινὰς
τοὺς πλανήτας τῆς Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εἰσ-
επράττετο· καὶ ὅσοι τῷ πόνῳ χαίρειν εἰπόν-
τες τὴν ἄλλως δεῦρο κάκεισε περινοσούν,
βασάνοις ἐπὶ σιωφροσύνην μετήγοντο." πλυ-
νῆτις δὲ θηλυκῶς διὰ τοῦ ι.

πλανύττομεν πλανώμεθα. κωμικῶς
παρῆται. Ἀριζοφάνης Ὅρνισι (3).

πλαξίν. ὅτι ἐν ταῖς θεογραφίαις πλαξί-
ταῦτα ἦν γεγραμμένα "ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ
θεὸς σου, ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
ἐξ οἴκου δουλείας. α'. οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ
ἔτεροι πλὴν ἐμοῦ. β'. οὐ ποιήσεις σεαυτῷ
εἰδωλον παντὸς ὁμοιώμα, ὅσα ἐν τῷ ἔθνει
ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς
ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς. οὐ προσκυνήσεις
αὐτοῖς, οὐδ' οὐ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς. γ'. ἢ
λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σε ἐπὶ μα-
ταίᾳ. δ'. μνησθήσεται τὴν ἡμέραν τῶν σαββά-

των ἁγιάζειν αὐτήν. ε'. τίμα τὸν πατέρα σε
καὶ τὴν μητέρα σε, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ
ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. ς'. οὐ μοι-
χεύσεις. ζ'. οὐ κλέψεις. η'. οὐ φονεύσεις.
θ'. οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον
σε ψευδομαρτυρίαν. ι'. ἢ ἐπιθυμήσεις τὴν
γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις
τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ τὸν ἄρθρον
τοῦ πλησίον σε, οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ, ἢ δὲ
τὸν βοῦν αὐτοῦ, οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ,
οὔτε τὸ ὑπόζυγιον αὐτοῦ, οὐθ' ὅσα τῷ πλη-
σίον σου ἔσιν."

πλύσις ἀνάμειξις, ἐκτύπωμα, μάλθαξις.
καὶ παροιμία "κηρὲς ἐπὶ πλυσότερος," ἐπὶ τῶν
εὐχερῶς τι ἀντιλαμβάνομένων.

πλύσμα.

πλάσιγξ τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον. καὶ
τὸ κατηρημένον τοῦ ζυγοῦ μέρος, ὃ ἐπεν-
τίθεται τὰ ζυγά (sch. A Ran. 1425). "ἡμῶν
τοῖς τῶν πλασίγγων ἐπιστάταις ἀποκατέστησε
τοῖς Πέρσαις τὰ χρήματα" (Menand. p. 365
Nieb.).

πλάσιγξ τὸ κοῖλον τοῦ κοττάβου καὶ τῷ
ζυγοῦ. "ὅτι Ὀμηρος εἰς τὴν αὐτὴν τίθησι
πλάσιγγα τῇ μανίᾳ τὴν μέθην, λέγων (Y 34)
Αἰνεία Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,
ὡς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων;"

πλαταγή εἶδος ὀργάνου ἥχον καὶ ὑφόν
ἀποτελοῦντος. "ὁ δὲ πλαταγὴν χαλκευσάμε-
νος ἐπλατάγει;" cf. sch. Apollon. Rh. 2 1056.

πλαταγώνιον τὸ μηδέν. κυρίως δὲ τὸ
τῆς μήκωνος φύλλον καὶ τὸ τῆς ἀνεμιόνης,
ἀπὸ τοῦ πλατύσσειν, τουτέστιν ἡχεῖν. κατα-
χρηστικῶς δὲ ὥτινι οὖν πλάτος ἔχοντι. ὅθεν
καὶ ἡ πλαταγή. ἐσημειῶντο δὲ ἀπ' αὐτῆς τὴν
τῶν ἐρωμένων σορογὴν, τιθέντες ἐπὶ τε τοῦ
ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιγανοῦ, καὶ ἀντικόπτον-
τες· καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐξέργοντο, εἰ δὲ μή,
τὸ ἀνάπυλιν.

Πλαταιαὶ πόλις. καὶ Πλάταιαν ὄνο-
μα πόλεως.

Πλαταιεύς, καὶ Πλαταιαία ναῦς.
καὶ Πλαταιεῖς ἐθνικόν.

Πλαταμῶνος ὄνομα τόπον.

πλάτη κώπη. πλάτη καὶ εἶδος πλοῖο. (A
Th. 777) "ὥσπερ Παλαμήδης τὰς πλάτας
ῥίψω γράφων Ναυπλίου."

πλάτη πλοῖον. "πλάτην μυριοφόρον πύρ-
ροις τε καὶ περιφράγμασι παντοίοις κοσμή-
σας ἄνωθεν κατὰ ρεύμα ἀφίησι."

πλατιάζειν ἀλαζονεύεσθαι.

πλάτεις ἡ γυνή, παρὰ τὸ πηλάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσι (132) "καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι."

πλάττω αἰτιατικῇ.

πλατυγίζει τοῖς πτεροῖς χρούει· (A Eq. 827) "πλατυγίῃ καὶ θαλαττοκοπεῖς." ἄμφω μεγαλορρημοσύνης ῥήματα. ἀντὶ τοῦ πλατύνῃ καὶ ἀλαζονεύῃ. ἀπὸ τοῦ πλατυτέρω μέρους τῆς κόπης, ὃ τῇ θαλάττῃ μᾶλλον προσερίδεται καὶ τύπον τὸ ὕδωρ τῇ εἰρσεῖ κτύπον ἀπεργάζεται, ἡ μεταφορά. κυρίως δὲ πλατυγίζειν ἐστὶ τὸ ἐπιτιθέναι τὸ πλαταγώνιον τῇ ἄρσερᾳ χειρὶ καὶ παῖειν τῇ δεξιᾷ καὶ ἔχον ἀποτελεῖν.

πλατὺ πῖλος κυνῇ Θεσσαλῆς. περὶ πῖλος λέγει. sch. S OC 313.

Πλάτων Ἀθηναῖος κωμικός, γεγονώς τοῖς χρόνοις κατὰ Ἀριστοφάνην καὶ Φρόνιχον, Εὐπολιν καὶ Φερεκράτην. δράματα δὲ αὐτοῦ ἡ ταῦτα, Ἰδωνίς, ἀφ' ἱερῶν, Γρύπες, Αἰίδαῖος, Ἔορταί, Ἑλλάς ἡ Νῆσος, Εὐρώπη, Ζεὺς κακέμενος, Ἰώ, Κλεοφῶν, Αἰῖος, Λύκωνες ἡ ποιηταί, Μέτοικοι, Μύριμκες, Μυρμάκχος, Μενέλιος, Νίκαι, Νῦξ μυκρά, Ξάνται ἡ Κέρκωπες, Περιαλγής, Ποιητής, Πείσανδρος, Πρέσβεις, Παιδίον, Σοφισταί, Συμμαχία, Σκευαί, Σύρφαξ, Ὑπέρβολος, Φάων. ἐστὶ δὲ λαμπρὸς τὸν χαρακτήρα, ὡς φησὶν Ἀθήναιος ἐν τοῖς Λειπνοσοφισταῖς. ὅτι καὶ Ἀνδροφόνος ἐστὶ δρᾶμα Πλάτωνος καὶ Συνεξαπατῶν καὶ Πανηγυρισαὶ καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Πλάτων Ἀρίωνος τοῦ Ἀριστοκλέους, καὶ Περικτιόνος ἡ Ποτῶνης, τὸ γένος ἐλκούσης ἀπὸ Σόλωνος· ἔκτῃ γὰρ ἦν ἀπ' ἐκείνης, παῖς γενομένη Ἀρωπίδου τοῦ ποιητοῦ, ἀδελφοῦ Σόλωνος. ὁ δὲ Σόλων εἰς Νηλέα ἀναφέρει τὸ γένος. καὶ Ἀρίων δὲ ὁ Πλάτωνος πατὴρ ἐκ τοῦ Κόδρου γένους κατήγετο, τοῦ Μελάνθου υἱοῦ. ἰσόρρητοι δὲ ὡς ἐκ τινος Φείως ὄψεως ἡ μήτηρ Πλάτωνος ἔγκυος ἐγένετο, ἐπιφανέντος αὐτῇ τῷ Ἀπόλλωνος· καὶ ἦν ἱκανὸς ἔτεκε τὸν Πλάτωνα, τότε αὐτῇ ὁ ἀνὴρ συνεγένετο. ἐτέχθη δ' ἐν Αἰγίνῃ, ἐν τῇ πῇ Ὀλυμπιάδι, μετὰ τὰ προοίμια τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ ἐβίω ἔτη β' καὶ π'. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ τῆς ρη' Ὀλυμπιάδος, ἔδδ' ἡ γὰρ τινὰ ἐδδὲ ὁμιλίαν καθάπαξ σώματος εἰς

πεῖραν δεξάμενος· εὐωχῆθη δ' ἐν ἑορτῇ, καὶ ὕπνῳ ἀπεβίω. καὶ ἕτεροι δὲ ἐγένοντο μετ' αὐτὸν υἱοὶ τῷ Ἀρίωνι, Ἀδείμαντος καὶ Γλαύκων, καὶ Ποτῶν θυγάτηρ. καὶ τὰ μὲν πρῶτα γράμματι διδάσκεται παρὰ τινι Διονυσίῳ, ἐγυμνάσθη δὲ τὰ εἰς παλαιστρὰν παρ' Ἀρίωνι τῷ Ἀργεῖῳ· εἰτα μαθὼν ποιητικὴν γράφει διθυράμβους καὶ τραγῳδίας. ἀπογονὸς δὲ τούτων ἐφιλοσόφησε παρὰ Σωκράτη ἐπὶ ἔτη κ'· καὶ λόγος ἰδεῖν Σωκράτην, καδ' ἦν ἡμέραν αὐτῷ παρεδόθη Πλάτων, κύκλον αὐτοῦ τοῖς γόνυσιν ἐπικαθήμενον. προσηγορέετο δὲ Ἀριστοκλῆς, διὰ δὲ τὸ πλατὺς εἶναι τὸ εἶνρον Πλάτων ἐπωνομάσθη· ἄλλοι δὲ ὡς πλατὺν ἐν λόγοις Πλάτωνα κληθῆναι. τρεῖς δὲ ἐν Σικελίᾳ Πλάτων ἦλθε πρὸς τοὺς τυράννους Διονυσίους, καὶ ἐπράθη ὑπὸ τοῦ τυράννου· ἐπρίατο δὲ αὐτὸν Ἀντίκρις τις Αἰβυς, καὶ ἀφῆκε. διέτρεψε δὲ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ παιδεύων· καὶ διεδέξαντο τὴν σχολὴν αὐτοῦ καδ' ἕνα οὔτε, Σπεύσιππος Ξενοκράτης Πολέμων Κράτης Ἀρκεσίλαος Λακύνδης, Εὐάνδρος Φωκαεὺς, Ἀμύν Λεοντεύς Μασχίων, Εὐάνδρος Ἀθηναῖος, Ἡγησίονος Καρνεάδης Χαρμιάδας. εἰσὶ δὲ οἱ γνήσιοι αὐτοῦ διάλογοι πάντες ν', ὧν οἱ μὲν εἰσι φυσιολογικοὶ οἱ δὲ ἠθικοὶ οἱ δὲ διαλεκτικοί. καὶ ἡ μὲν πολιτεία διαιρεῖται εἰς βιβλία ι', οἱ δὲ νόμοι εἰς ιβ'. τετραλογία δὲ λοιπαὶ θ'.

Πλάτων ὁ φιλόσοφος πένης ἦν καὶ μόνον τὸν ἐν Ἀκαδημίᾳ ἐκέκτητο κῆπον, ὃς μέρος ἐλάχιον ἦν τῶν διαδοχικῶν· ὁ μὲν γὰρ κῆπος ἐγγὺς τι χρυσῶν τριῶν νομισμάτων ἀπεδίδω, ἡ δὲ ὅλη πρόσοδος ἕξερων χιλίων ἢ καὶ πλείονων ὀλίγον, ἠδ' ἐξήθη δὲ αὐτῇ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, ἀνδρῶπων ἱερῶν τε καὶ φιλολόγων ἄλλων ἀποθηρσόντων κατὰ διαθήκας ἀπολειπόντων τοῖς φιλοσοφῶσιν ἀφορμὴν τῆς ἐπὶ τῷ φιλοσόφῳ βίῃ σχολῆς καὶ γαλήνης. Damasc. Phot. p. 346a.

ὅτι ὁ Πλάτων ἐν νόμοις (1 p. 644) φησὶν εἰλευθέραν εἶναι τὴν ψυχὴν καὶ δέσποισαν τῶν παιδῶν. τὸ μὲν νικᾷν αὐτὸν ἑαυτὸν πασιῶν νικῶν πρώτη καὶ ἀρίστη, τὸ δὲ ἡττάσθαι αὐτὸν ὕψ' ἑαυτοῦ αἰσχιστόν τε καὶ κακίστον. ἴσμεν γὰρ ὅτι τὰ πάθη τὰ ἐν ἡμῖν ὁλον νεῦρα ἢ μήρινθοι τινες ἐνῆσαι σπῶσι τε ἡμῶς καὶ ἀλλήλοις ἀνθέλκεσιν, ἐναντία γε οὐσαι, ἐκ ἐναντίας πράξεις. οὐ δὲ διωρισμένην ἀρετὴν

καὶ κακία κεῖται· μὴ γάρ φησιν ὁ λόγος δεῖν τῶν ἔλξεων ἐπόμενον αἰεὶ καὶ μηδαμῇ ἀπολειπούμενον ἐκείνης ἀνθέλλειν τοῖς ἄλλοις νύροις ἕκασον· ταύτην δὲ εἶναι τὴν τοῦ λογισμοῦ ἀγωγὴν (Euseb. praep. ev. 12 27). ἀπέδειξεν οὖν ὁ σοφὸς ὡς τῇ βουλῇ τῆς ψυχῆς ἀπένειμε τὴν τῶν κριτῶν καὶ χειρῶν αἴρεσιν.

• ὁ αὐτὸς Πλάτων φησὶ (Tim. p. 27 extr.) θεολογῶν "τί τὸ ὃν μὲν αἰεὶ, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον· καὶ τί τὸ γινόμενον μὲν αἰεὶ, ὃν δὲ οὐδέποτε· τὸ μὲν δὴ νοήσει τοῦ λόγου περιληπτόν αἰεὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὄν, τὸ δὲ αἰσθηθεῖσιν ἀλόγῳ δοξαζὸν γινόμενον μὲν καὶ ἀπογινόμενον, ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄν. ταῦτα δὲ πάντα μέρος χρόνου, τὸ ἦν καὶ ἔσαι· ἢ δὴ φέροντες λανθάνομεν ἐπὶ τὴν αἰδίων οὐσίαν οὐκ ὁρθῶς· λέγομεν γὰρ δὴ ὡς ἦν ἔστι τε καὶ ἔσαι. τὸ δὲ ἔστι μόνον κατὰ τὸν ἀληθινόν λόγον προσήκει τῷ θεῷ· τὸ δὲ ἦν καὶ ἔσαι περὶ τὴν ἐν χρόνῳ γένεσιν οὖσαν πρέπει λέγεσθαι. τὸ δὲ αἰεὶ κατὰ ταῦτ' ὄν ἀκινήτως οὔτε νεώτερον οὔτε πρεσβύτερον χρὴ λέγεσθαι. καὶ γὰρ τὸ αἰεὶ ὄν καὶ προὖν γενέσεώς ἐστιν ἀπάσης ὑπέρτερον. τὸ δὲ γινόμενον καὶ ἀλλοιωσέας πολλὰς ὑποδεχόμενον εἰκότως ἔφησεν οὐδέποτε εἶναι. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς Πλάτων φησὶν "ἀγαθὸς μὲν ὁ θεὸς τῷ ὄντι, καὶ γε λεκτέον αἴτιος τῶν ἀγαθῶν· τῶν δὲ κακῶν πάντων ἀναίτιος." ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς νόμοις (4 p. 716) δεικνὺς ἡμῖν τὸν τῶν ὕλων πρῶτον, τῶν τοῦ παντὸς οὐρανίων ἐπιληγμένων, φησὶν "ὁ μὲν δὴ θεὸς ἀρχὴν καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν πάντων ἔχων εὐθέα περαίνει, κατὰ φύσιν περιπορευόμενος· τῷ δὲ αἰεὶ ξυνέπεται δίχη, τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θεοῦ νόμου τιμωρός, ἧς ὁ μὲν εὐδαιμονήσῃν μέλλων ἐχόμενος ξυνέπεται ταπεινός καὶ κεκοσμημένος, ὁ δὲ τίς ἔξαρθεῖς ὑπὸ μεγαλουχίας ἢ χρήμασιν ἐπαιρόμενος ἢ τιμαῖς ἢ καὶ σωματίων εὐμορφίᾳ, ἅμα νεότητι καὶ ἡλικίᾳ, φλέγεται μεθ' ὕβρεως ὡς δὴ οὗτ' ἄρχοντας οὗτ' αὖ ἡγεμόνας δεόμενος ἀλλὰ καὶ ἄλλοις ἱκανὸς ὢν ἡγεῖσθαι. καταλείπεται ἔρημος θεοῦ, καταλειφθεὶς δὲ καὶ ἔτι τοιούτους ἄλλους λαβὼν σκιρτᾷ ταράττων πάντα ἅμα, καὶ πολλοὺς τισὶν ἔδοξεν εἶναι τις, μετὰ δὲ χρόνον ὑποσχὼν τιμωρίαν οὐ μεμπτήν τῇ δίκῃ ἑαυτὸν τε καὶ οἶκον καὶ πόλιν ἄρδην ἀνέστατον ἐποίησε." διὰ τῶν ὁ φιλόσοφος

καὶ τὸν τῷ παντὸς ἔδειξε κηδεμόνα, καὶ τὴν ἐπὶ τινῶν μακροθυμίαν, καὶ τὴν ἐντεῦθεν τοῖς ἀνοήτοις προσγινομένην λῶβην, καὶ τὴν ἐς ὕψος αὐτοῖς ἐπιφερομένην πανωλεθρίαν. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ Γοργίᾳ (p. 515) καὶ τῆς τιμωρίας δηλοῖ τὰς αἰτίας, λέγων ὡς "προσθήκει δὲ παντὶ τῷ ἐν τιμωρίᾳ ὄντι, ὑπ' ἄλλῃ ὁρθῶς τιμωρουμένῳ, ἢ βελτίονι γίνεσθαι καὶ τι τῷ ὄντι ὀνίνασθαι, ἢ παρὰδειγμα ἄλλοις γίνεσθαι, ἢ ἐκείνοι ὁρῶντες πάσχοντα ἢ πάσχει φοβούμενοι βελτίους γίνονται. εἰσὶ δὲ οἱ ὠφελούμενοι μὲν καὶ δίκην δίδοντες ὑπὸ θεῶ καὶ ἀνθρώπων οὗτοι οἱ ἄν ἰσχυρὰ ἁμαρτήματα ἁμαρτάνωσιν. ὁμοῦ δὲ δι' ἀλγυδόνων καὶ ὀδυνῶν γίνεται αὐτοῖς ἡ ὠφέλεια, κἀνθάδε καὶ ἐν Ἀδου· οὐ γὰρ οἶόν τε ἄλλως ἀδικίας ἀπαλλάττεσθαι. οἱ δ' ἄν τὰ ἔσχατα ἀδικήσωσι καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα ἀδικήματα ἀνάτοι ἀμίπαν γένωνται, ἐκ τῶν τὰ παραδείγματα γίνονται. καὶ οὗτοι μὲν οὐκέτι ὀνίνανται οὐδέν, ἅτε ἀνάτοι ὄντες· ἄλλοι δὲ ὀνίνανται οἱ τούτους ὁρῶντες διὰ τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας ὀδυνηρότατα καὶ φοβηρότατα πάθη πάσχοντας καὶ τὸν αἰεὶ χρόνον ἀτεχνῶς παραδείγματα ἀνηρημένους." ταῦτα εἰκοι σεσυληκέναι ἐκ τῶν θείων γραφῶν, διὰ Μωσέως ὑπὸ τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν Φαραὼ λεχθέντα· "εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ." παμπονήρῳ γὰρ γεγεννημένῳ ἐκείνῳ παντοδαπὰς κολάσεις ἐπήνεγκεν ὁ θεὸς οὐχ ὥς ἀποφῆναι βελτίονα (ἥδει γὰρ αὐτοῦ καὶ τὸν νοῦν ἀντίτιπον καὶ τὸ πάθος ἀνήμερον), ἀλλ' ὅπως τὰ περὶ ἐκείνου διηγήματα πᾶσιν ὠφελείας γένωνται παραδείγματα, καθάπερ αἱ πύλεις τρέφουσι τοὺς δημίους οὐκ ἐπινοῦσαι μὲν αὐτῶν τὴν προαίρεσιν, ἀνεχόμεναι δὲ τῆς τούτων ὑπηρεσίας διὰ τὴν χρείαν· καὶ τὰ λοιπὰ δὴ λυ. ὁ αὐτὸς περὶ τῶν λήξεων καὶ ἀποκλήρωσεων τῶν ψυχῶν ἐν τῷ Φαίδωνί φησιν (p. 69 C) "ὁ μὲν ἀτέλεστος καὶ ἀκαθάρτος εἰς Ἀδου ἀφικόμενος ἐν βορβόρῳ κείσεται, ὁ δὲ τετελεσμένος καὶ κεκαθαρμένος ἐκεῖ μεταχωρήσας μετὰ θεῶν οἰκήσει." καὶ αὖθις (Gorg. p. 523) "τὸν μὲν δικαίως τὸν βίον διεληλυθότα καὶ ὁσίως, ἐπειδὴν τελευτήσῃ, εἰς μακάρων νῆσος οἰκεῖν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ, κακῶν ἐκτός, τὸν δὲ ἀδίκως καὶ ἀθῶως εἰς τὸ κρίσεώς τε καὶ δίκης δεσμο-

τήριον, ὃ δὴ Τάρταρον καλοῦσιν, ἵναμι." ταῦτα ἐκ τῶν Αἰγυπτίων μεμάθηκε.

Πλάτωνος. καὶ Πλατῶνεις λόγος ὁ τοῦ Πλάτωνος.

πλέα πλήρης, πεπληρωμένη. ταύτην μὲν ... καὶ πλέα (cf. v. ἡσθεῖη).

πλέας πλείους.

πλέθρα μέτρα γῆς, ἡγουν ἄρουραι. ἡ τοὺς διώγρους τόπους καὶ βοτανώδεις. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πήχεις ἑξ' ἡμιοιοι.

πλέθρον τὸ τοῦ σαδίου ἕκτον μέρος, ὅπερ ἐς ἡ πηχῶν ἑξ'. ὅλον γὰρ τὸ σάδιον ἐς τετρακοσίων. ἡ πανταχόθεν ἔχον πόδας λή. καὶ πλεθριαῖον διῶσημα. ὅτι τὸ πλέθρον ἔχει πόδας ρ'. Ξενοφῶν (Cyr. 75 11) φησὶ πλεθριαίους φοινίκας φύτεσθαι ἐν Βυβλῶνι, ἡ καὶ μέζοντας σαδίον, πηχῶν ὕ'.

ὅτι ἐξέδωκεν ἡ πόλις Ἀθηναίων τὰς θυγατέρας Ἀριστείδου, καὶ Ἀνσιμάχῳ τῷ παιδί β' δραχμὰς τῆς ἡμέρας ἐδίδου, καὶ γῆς πεφυτευμένης ἑδωρήσατο ἡ πλέθρα καὶ ἀροσίμης ρ'.

πλεῖται υἱ πεπληρωμένοι. Hom. B 226.

Πλειῖας τὸ ἐξῆςρον.

πλεῖν πλεόν. Ἀριστοφάνης (Nub. 1042) "καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἑξ' ἄξιον σατήρων," καὶ αὐθις (Plut. 1185) "ἀποπατησόμενοι γε πλεῖν ἢ μύριοι." καὶ αὐθις (Eccl. 802) "πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον χεῖσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας." ἀντὶ τοῦ πλεόν φλυαρότερα, ὡς ἐπὶ δρόμου. Ἀριστοφάνης (Ran. 90) "ἔτ' ἐξ' ἐνθάδε μειρακύλλια τραγωδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια," καὶ αὐθις (Ran. 91) "πλεῖν ἢ σαδίων λαλίστερα Εὐριπίδου." καὶ αὐθις (Av. 1243) "πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν."

πλεῖν ἢ ἐνιαντιῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι, παρὰ τὸ Ὀμηρικόν (τ 360) "αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρησκούσι" καὶ (ο 357) "ἐν ὡμῷ γῆραι θῆκε." διὰ τὴν ἀηδῖαν οὖν γηράσκω, φησὶν Ἀριστοφάνης (Ran. 17) "ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω, πλεῖν ἢ ἐνιαντιῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι."

πλείονος πλειότερον.

πλείονων τῶν νεκρῶν. (A Eccl. 1108) "ἡ γραῦς ἀνεσηκῶτα παρὰ τῶν πλειόνων."

Πλειοσθένης.

πλεισηριῶσας πλείονος πωλήσας οὗ ἀνήσατο. "ἐπολεῖ δὲ τοῦτο, καὶ μετὰ μέλος προσεποιεῖτο γεγονέναι, πλεισηριῶζων αὐτὰς." καὶ πλεισηριῶσαντες ἀντὶ τοῦ ὑπερβα-

λόντες ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων. ἔως Ἀνσίας καὶ Πλάτων ὁ κωμικός. Harp.

πλεισοβολεῖν λέγουσιν, ὡς ἡμεῖς, Ἀιτικοί.

πλεισοδόχεια ἢ πλείση δόκησις.

πλεῖσον ὅσον πολὺ.

Πλειεῖωναξ ὄνομα κύριον.

πλειῶν πλειῶνος ὁ ἐνιαυτός, ἀπὸ τῆ ἐν αὐτῷ πληροῦσθαι τοὺς καιρούς. (AP 693) "ἐκ πολλοῦ πλειῶνος" ἐκ πολλοῦ χρόνον.

πλέκος τὸ πλέγμα, τὸ πεπλεγμένον σπινθιδίον. ὡς ἀπὸ τῆ βλέπω βλέπος οὐδετέρως, καὶ ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥέος (Αἰσχύλος (Ag. 901) "ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος"), ἔτι καὶ πλέκος. Ἀριστοφάνης (Pac. 532) "ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φιώτος ἐχθισον πλέκος," καὶ αὐθις (Ach. 429) "τί δ' ὦ τάλας σε τῶδ' ἔχει πλέκους χρέος;"

πλεκοῦν τὸ συνορυσιάζειν, παρὰ τὸ πλέκεσθαι. "ἐσθιοῖν ἂν ἄνδρες, κάπιθυμοῖεν πλεκοῦν" (A Lys. 152).

πλεονεξία ἢ ὑπὲρ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ πλείονος βλάβη παρὰ τῷ ἀποσόλῳ (Rom. 1 29). παρὰ δὲ Διονυσίῳ τῷ Ἀλικαρνασσεὶ πλεονεξία ἢ νίκη. "οὐθ' ὅσα λάθρα τῶν ἀντιπλεμίων χωρία εἰς πλεονεξίαν εὐθιτα σφετερίσασθαι ἤθελον οἱ στρατιῶται."

πλεονεξία παρὰ τοῖς ῥήτορσιν οὐ μόνον ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ δίκαιον ἀξιώσεων πλεόν ἔχειν, καὶ τὸ πλεονεκτεῖν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ βελτίονος ἐκύτερον αὐτῶν ἔταξαν, ὅταν τοῦ ἀγαθοῦ πλεόν ἔχη τις ἐτέρων. Σοφοκλῆς (OR 380) "ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνῃ τέχνης ὑπερφέρεσσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ, ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται."

πλεῦνος ἀντὶ τοῦ πλείονος. Ἡρόδοτος "ὡς δὲ τοῦ πλεῦνός τε ἰδέετο ἡ πολιορκία, ἀπηλλάσσοντο."

πλευρῖτις νόσος.

πληθός παρὰ Θουκυδίδῃ (4 10) καὶ ἐπ' ὀλίγων λέγεται.

πλήθουσα ἀγορά ὥρα τρίτη. "ἡμεροβόλλοντο περὶ πλήθουσας ἀγοράς." λέγεται καὶ πληθυνούσης ἀγορᾶς. "πληθυνούσης ἀγορᾶς ἐν μέσῳ σὰς εἶπε."

πληθύνουσιν αὐξάνουσι, πλεονάζουσι. "χρόνῳ δὲ ὕστερον πληθύνουσι τοῖς Μινύαις εἰς ὕβριν ἐχώρου, βασιλείας τε ἀντεποιῶντο." (S OC 930) "καὶ σ' ὁ πληθύνων χρόνος γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κινόν."

πληθώρα ἢ πλησμονή. καὶ "πληθω-
ρεῖται" πληθύνεται "ὁ Νεῖλος."

Πληγιάς τὸ ἄστρον.

πληγεται πολεμικοί. "εἰσὶ δὲ πληγται
ἀγαθοὶ καὶ παρὰ Βακκαίοις."

πληκτηριζῶ.

πληκτρον, ὅπερ περιετίθεισαν τοῖς ἀλε-
κτροῦσι χαλκοῦν ἐν τῷ μύχῳ. καὶ πα-
ροιμία "ἀρε πληκτρον." ἀμυντήριον. κἀκεῖ-
νοι γὰρ ἔχουσι πληκτρα, οἷς μύχονται. πλη-
κτρα οὖν τὰ ἐμβυλλόμενα χαλκῷ τοῖς ἀλε-
κτροῦσι.

πλήμη ἢ πλημύρα τῆς θαλάσσης. καὶ
πλημυρίς ἢ ταραχή.

πλημυμέλεια.

πλημυμελεῖν τὸ ἀτυχεῖν καὶ ὑβρίζειν
καὶ ῥαθυμεῖν. καὶ πλημμελές τὸ ἐκμελές
καὶ ῥαθυμον καὶ ἀπαίδευτον. Λῦσις (Plato
Lys. p. 222 B) "τὸ δὲ ἄχρηστον φίλον ὁμολο-
γεῖν πλημμελές." (Legg. 9 p. 859 E) "πλημμε-
λῶς ἂν δόξειε λέγειν." "ὃ δὲ διὰ τὸ οἰκεῖον
πλημμέλημα ὑπ' ἐμοῦ παυθήσεται τῆς ἀρ-
χῆς," τουτέστι πταῖσμα. "τὸν δὲ κεκτημένον
τὸ ρωτοφόρον ζῶον ὀπίσω τραπέσθαι ἐκέ-
λευον, καὶ ἐπανορθοῦσθαι τοῦ πλημμελή-
ματος."

πλημναι αἱ χοινικίδες τοῦ ὕρματος.

πλήν ἐπίρρημα.

πλήντο ἐπληροῦντο.

πλήρης ὁ πεπληρωμένος. καὶ οἱ πλή-
ρεις πληθυντικόν. καὶ πλήρης ἐπίρρημα.

πληρώματα ὁ τῶν νηῶν φόρτος. "ὃ
δὲ ἀναλαβὼν τὰ πληρώματα καὶ τὰς αἰχμα-
λώτους ἦκεν εἰς τὴν Ῥώμην." πληρωμα καὶ
οἱ ἐπιβύται. (Polyb. 1 47) "τὴν δὲ νῦν κα-
ταρτίσαντες πληρώματι ἐπiléκτω," καὶ αὐ-
θις "παρεκβόμιζον χρείας τοῖς πληρώμασι."
καὶ Ἀριζοφάνης (Vesp. 658) "τούτων πλη-
ρωμα τύλαντ' ἐγγὺς διασχίλια."

πληρωτῆς Δημοσθένης κατὰ Ἀριζοφεί-
τονος (α 21). πληρωτὰς ἐκάλουν τοὺς ἀπο-
διδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἥτοι λαχοῦσιν ἢ
ἐωνημένοις. εἰεν δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν
καλούμενοι ἐρανόρχαι. Harp.

πλησιαῖζω δοτικῇ.

πλησιαίτερος ὁ πλησίον ὢν.

πλησίον ἐγγύς.

πλήσιος. τὰ παρὰ τὸν μέλλοντα γινό-
μενα προπαροξύνεται. τὸ ἀνεπιός καὶ διεξίός
ὀξύνονται. τὸ δὲ πλήσιος ἀπὸ τοῦ πλητος

πλήτιος ὡς ἄμβροτος ἄμβρῦσιος, τροπή τοῦ
τέλους. οὐ γέγονε δὲ τὸ πλήσιος παρὰ τὸν
μέλλοντα. οἱ γὰρ Ἀύκωνες τὰ παρὰ τὸν μέλ-
λοντα εἰς τὸν τρέπουσιν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς
τὸ σ, ἐνιαυτός ἐνιαύσιος ἐνιαύτιος λέγουσιν,
ὑπόμνημα διδόντες τοῦ πρώτου τ, πλοῦτος
πλούσιος πλούσιος. τὸ δὲ πλήσιος πλήτιος
λέγουσιν, ὥς οὐ παρὰ τὸν μέλλοντα. Etym.
M. v.

πλησίσιος ὁ φορὸς ἄνεμος. καὶ πλη-
σίσιον οὐδετέρως. ἄνεμος ὁ πλησίον τοῦ
ἄρμενον, ὁ πληρῶν τὸ ἄρμενον.

πλησιφαῆς ἢ πληροσέληνος ἡμέρα.

πλήσσειται.

πλήσσω αἰτιατικῇ.

πλίγματα τὰ πατήματα, καὶ πλίξ τὸ
βῆμα, παρὰ Ἀριζοφάνει. sch. A Ach. 217.

πλινθεία ἐκ τοῦ πλινθεύω.

πλινθεῖον ὁ τόπος ἐν ᾧ πλίνθοι πλάτ-
τονται. οὕτω Ἀνσίας. Harp.

πλινθεύεται ἑξαπατάται, ἀπὸ τῆς ἀναι-
σθησίας τοῦ πηλοῦ.

πλινθίον παρατύξεως εἶδος. "αὐτὸς δὲ
ἐν πλινθίῳ ἄγων τὴν ἐρατιὰν βάδην ἐπο-
ρεῦετο" (cf. v. βάδην).

πλίνθος. παροιμία "πλίνθους πλύνεις,
χαμαὶ ἀντλεῖς, φакὸν κόπτεις," ἐπὶ τῶν ἀδυ-
νάτων.

πλινθωτὸν ἢ πλινθεία λέγεται, ὅταν
ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταῦτο τοῦτο πρύξῃ,
ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τοῦ Γρύλλου πλαισίον ἰσό-
πλευρον καλεῖ (Anab. 3 4 19).

πλίξ. ἔσθεν καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλίξ
παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριτολέμῳ. καὶ Ὀμηρος
(ξ 318) "αἱ δ' εἴ μὲν τρώων, εἴ δὲ πλίσ-
σοντο πόδεσιν." ἔλεγον δὲ πλίξιν καὶ τὸ
ἀπὸ τοῦ ἀντίχειρος εἰς τὸν λιγανὸν δάκτυ-
λον διάσκημα, καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν
ὀσῶν.

πλοῖα κατάφρακτα σεσανιδωμένα
πλοῖα, ὥς κάτω μὲν τιθέναι τὰ ὄπλα, ἀν-
τὸς δὲ ἄνω διάγειν.

πλοῖζει πορεύεται. πλοῖς γὰρ καὶ ἡ ὁδός.

πλοῖκή καὶ πλόμιος θάλασσα.

πλόιμα πλευσικά, ἢ τὰ πλοῦ πεμπόμενα.
"ἦρος δὲ ἀρχομένου, ἐπεὶ πλόιμα εἶναι ἐδό-
κει, πρῶτον μὲν ἐκπέμπουσι Μαυρουσίων
τινές."

πλοῖον ἢ κυνή, ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων
πραγμάτων, Ἀριζοφάνης Ὀρνισι (1203), κα-

θὸ ἐπτέρωτο ἢ Ἴρις, καὶ τὰ πτερὰ διατέταται ὥσπερ κῶπαι. ὅτι εἶχε περικεφαλαίαν τὸν πέτασον (cf. v. κυνῇ).

πλοκαμῖς· (AP 6 279) "ἀντί δέ σοι πλοκαμῖδος, Ἐκηβόλε, κάλλος ἐπέη·"

πλόκαυμοι.

πλόκαυον Γοργάδος τὸν δοθέντα πλόκαμον τῆς Γοργόνης Ἀσερόπη τῇ Κηφέως, καθ' ὃν χρόνον Κηφεὺς Ἡρακλεῖ συνεστρώτευσεν εἰς Λακεδαιμονίαν, ἵνα τούτου ἀποδημοῦντος ἡ πόλις ἀπόρθητος μείνῃ.

a πλόκον πλέγμα ἐκ τριχῶν· (AP 6 277) "Ἄρτεμι, σοὶ πλόκον οἰκείας τόνδ' ἀνέθηκε κόμης παρθένος, ἡμερτοῦ χειραμένη πλοκάμου·"

b πλόκον πλόκαμον· (S Ai. 1179) "αὕτως ὅπως περ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον·"

πλόος ὁ πλοῦς.

πλουθυγίειαν. ἔμιξε τὰ δύο Ἀριστοφάνης δι' ὧν μύλησα οἱ ἄνθρωποι χαίρουν καὶ δοκοῦν τὸν βίον ἐπαγορευθῆσθαι, ἐκ τούτου ἔμφουσι εὐδαιμονίας ἐμφαίνων. "εὐδαιμονίαν βίον εἰρήνην νεότητα γέλωτα," τουτέστι καὶ τὰς ἄλλας ἡδονὰς δι' ὧν γέλως ἔσαι καὶ χορεῖται καὶ εὐωχίαι. sch. A Av. 732.

πλουμβάτοις μολίβδοις, κατὰ γλῶτταν.

a Πλούταρχος Νεσορίης Ἀθηναῖος φιλόσοφος, διδάσκαλος Συριανοῦ τοῦ ἐξηγητοῦ γενομένου Πρόκλου τοῦ Λυκίου τοῦ προσάντος τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς, οὗ Μαρτίνος διάδοχος, ἔγραψε πολλά.

b Πλούταρχος Χαιρωνεὺς τῆς Βοιωτίας, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Τραϊανου τοῦ Καίσαρος χρόνων καὶ ἔτι πρόσθεν. μεταδοὺς δὲ αὐτῷ Τραϊανὸς τῆς τῶν ὑπάτων ἀξίας προσέταξε μηδένα τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα ἀρχόντων παρὲς τῆς αὐτοῦ γνώμης τι διαπραύττεσθαι. ἔγραψε δὲ πολλά.

πλουτεῖν ἢ πεινῇν βέλτιον, ἀπὸ τῆς Ἐκάτης ἔσαι μαθεῖν. cf. v. Ἐκάτην.

πλουτοδότειρα.

πλοῦτος. κτήσασθαι μὲν ἐσιν αὐτὸν εὐμαρές, φυλάξασθαι δὲ χαλεπὸν. ζῆται ἐν τῷ Ἀτταλῷ.

Πλούτων ὁ Ἄδης, Ἀριστοφάνης (Ran. 1504). ὁ Πλέτων δίδωσι σχοινίον Αἰσχύλῳ ἐπανιόντι. "ὁδὸς τοῦτο Κλειοφῶντι φέρων, καὶ τοῦτο τοῖσι πορισαῖς." σύμβολον θανάτου, ἵσως σχοινίον πρὸς ἀγχόνην, ἣ τι τοιοῦτον.

πλόχανον πλέγμα, ᾧ ὁ σῖτος καθαίρεται. sch. Plat. p. 428.

πλοχμός ὁ πλόκαμος.

πλύνεται λοιδορεῖται, ὡς γὰρ ὑβρίζειται· πλύνειν γὰρ καταχρηστικῶς παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀντὶ τοῦ ἐλέγχειν, ὡς πον καὶ Μένανδρος "ἐὰν κακῶς μου τὴν γυναιχ' οὕτω λέγῃς, τὸν πατέρα καὶ σέ τούς τε σοὺς ἐγὼ πλυνῶ" ἀντὶ τοῦ ἐλέγξω. Artemid. 24.

πλυνοί πύλοι ἐν οἷς πλύνουσι. Hom. X 193, ζ 40.

πλυνός ὁξυτόνως τὸ ἀγγεῖον αὐτό, παροξυτόνως δὲ τὸ πλυνόμενον. Ἀριστοφάνης Πλουτῷ (1062) "οὐχ ὕγιαίνει μοι δοκῆς, πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσάτοις ἀνδράσιν" ἀντὶ τοῦ ἐφύβριον πλύμα.

πλυντήρια ἑορτὴ Ἀθηναίων.

πλωάς εἶδος ὄρνιθος.

Πλωθεύς. Πλωθεία δῆμος τῆς Αἰγῆδος, καὶ ὁ δημότης Πλωθεύς. Harp.

πλωῖζω πλέω. καὶ πλώζω ὁμοίως.

πλώιμος ἀνήρ.

πλώοντες πλέοντες.

πλώσιμον διαβατόν. Σοφοκλῆς (OC 663) "μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαιος, οὐδὲ πλώσιμον" ἀντὶ τοῦ ἀδιάβατον.

πλωτὴ νῆσος ἢ πλεομένη. Hom. x 3.

πλωτῆρες.

Πλωτῖνος Λυκαπολίτης, ἀπὸ φιλοσόφων, μαθητὴς μὲν Ἀμμωνίου τοῦ πρώην γενομένου σακκοφόρου, διδάσκαλος δὲ Ἀμελίου· οὗ Πορφύριος διήκουσε, τοῦ δὲ Ἰάμβελιχος, τοῦ δὲ Σώπατρος. ἐπὶ δὲ Γαλλιανῷ γηραιῷ ὧν διέμεινεν ἄχρι χρόνων ζ', καὶ συνέταξε βιβλία νδ', ἅτινα κατὰ θ' βίβλους διήρηται καὶ λέγονται ἐννεάδες ζ'. γέγονε δὲ καὶ τὸ σῶμα ἀσθενὲς ὑπὸ τῆς ἱερᾶς νόσου. ἔγραψε καὶ ἄλλα.

πλωτόν πλεόμενον.

πλωῖ χρησάμενος τριταῖος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἐς Μιτυλήνην ἀφίκεται" (Thuc. 3 3).

πλώω πλέω.

πνεῦμα ἢ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.

πνεῦμα δώσω αὐτοῖς, πνεῦμα καίνον (Ezech. 11 19). οὐ τὸ πανάγιον λέγει, ἀλλὰ τοῦ λογικοῦ τὴν ὁρμήν.

πνευματικὸν σῶμα (1 Cor. 15 44). φασὶ μετὰ τὴν ἐξοδὸν τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σώματος ἐξῆφθαι ταύτης σώμα λεπτομερές, ἄφρωδες, καὶ ἀγνοεῖδες, ὃ πάντως αἰσθη-

σεται ἀληθόνος. καὶ αὕτη ἡ φλογαρία Ἑλλη-
νική. τοῦτου δὲ τοῦ σώματος ἀχώρισον εἶναι
λέγουσι θεμὸν καὶ ἐπιθυμίαν. cf. v. αὐτοειδής.
ὅτι ἐν τοῖς Τόποις Ἀριστοτέλης πᾶν πνεῦμα
φθαρτὸν εἶναι λέγει.

πνευμονία ἡ περὶ τὸν πνεύμονα.

πνεύμονος (Plato Phileb. p. 21) τῷ ἰχθύος.

πνεύμων. λέγεται καὶ διὰ τοῦ λ. "ὅτι
οὐ πάντα τὰ ζῶα ἔχει φωνήν, μόνα δὲ τὰ
ἔχοντα πνεύμονα καὶ ἀναπνέοντα. ὕλη γὰρ
ἐστὶ τῆς φωνῆς ὁ ἀναπνεόμενος ἀήρ, οὔτε δὲ
τὰ ἔντομα ἀναπνεῖ οὔτε τὰ ἀναιμία, οὔτε
πάντα τὰ ἀμφίβια φωνοῦσιν, οὔτε τὰ ὄσρα-
κόδεσμα, οἷον οἱ κοιλίαι, οὔτε τὰ μαλακό-
σρακα, οἷον καρκίνοι σκυτάλαι. φωνοῦσι δὲ
τῶν ἀμφιβίων ποτιμίος ἵππος καὶ κροκόδει-
λος· φωνεῖ γὰρ οὗτος κατὰ βραχύ. οἱ δὲ
περὶ τὸν Ἀχελῶν ἰχθύες δοκοῦντες φωνεῖν
οὐ φωνοῦσιν· οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν
ὀργάνων φωνοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ τινα τῶν
βραγχίων κίνησιν. νηχόμενοι γὰρ κατὰ τὴν
τοῦ ὕδατος ἐπιφάνειαν, ἐναπολαμβάνοντες
πολὺ ὕδωρ ἐν τοῖς βραγχίοις, εἶτα συστέλλον-
τες τὰ βραγχία, ἐκπέμπουσιν τὸ ὕδωρ καὶ
ταράττουσι τῇ ἐκπομπῇ· τὸ δὲ ταραττόμενον
ἐναπολαμβάνει τινα ἀέρα, ὃς ἐκθλιβόμενος
τῇ πληγῇ ἤκει, καὶ ταύτῃ δοκοῦσι φωνεῖν.
οἱ δὲ τέττιγες δὲ ὕμενος τινὺς ὑπὸ τὸ σῆ-
θος, κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἐμπεφυκὸς ἀέρος,
ὃν θλίβοντες ταῖς πτέρυξι τὸν ἐναπνευμέ-
νον ἀέρα φωνοῦσιν· οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνη-
τικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν. αἱ δὲ μυῖαι τοῖς
περιοῖς τραχέσιν οὖσι πλῆττουσι τὸν ἀέρα
καὶ ἠχοῦσιν· ἀμείλει σαθεῖσαι οὐκέτι βομ-
βοῦσι. καὶ οἱ σκύροι τῷ σώματι τὸ ὕδωρ
ἐξωθοῦντες μετὰ ῥοῆον τὸν ἥχον ἀποτελοῦ-
σιν· ἀμείλει ἐν τῷ βύθει ὄντες οὐ φωνοῦσι"
(Philopon. in 2 de anima).

πνεύσας σφοδρῶς ὀργισθείς. "ὃ δὲ νέος
ὢν καὶ φιλόνοιος πολὺς ἐπέπνει." "ἔτι δὲ
τῷ προσπνεύματι συνεληλαμένων, καὶ μαχο-
μένων ἐκ διάρσεως ταῖς μαχαίραις" τῆστιν
ὀργίλως, "παρασῶς ἐκ τῶν ὀπισθεν ὑπὸ τὴν
μύλην παρέσφαξε."

πνευσίων φουσῶν, ἐμπνέων. "ὃ δὲ ἔκειτο
πνευσίων ἡμίπνους ὑπὸ τοῦ βρόχου."

πνίγει μετρίῳ (A. Av. 727) συμμέτρῳ
καύματι, τουτέστιν ἔαρι. καὶ τὸ πληθυντικὸν
τὴ πνίγη.

πνιγεὺς ὁ φουσῆρος, ὁ κρίβανος. κυρίως

ὅπερ οἱ ἄνθρωποι συμπνέονται, διὸ ἐπιλέγει
"ἡμεῖς δ' ἄνθρωποι" (A. Nub. 96).

πνιγηρὰ ἡ καυματοῦδης καὶ θερμὴ· πνι-
γεὺς γὰρ ἡ κάμινος. ἡμεῖς δὲ ὅτι πνίγει τῷ
χρόνῳ τὸ σχοινίον καὶ τὸ θρανίον. Ἀριστο-
φάνης (Ran. 121) "μία μὲν ἐστὶν ἀπὸ κύλῳ
καὶ θρανίου." καὶ Ἀρριανός (Ind. p. 556) "τὰ
δὲ βράχη πρὸς τῷ αἰγιαλῷ ἐπώκειον ἄνθρω-
ποι ἐν καλύβαις πνιγηραῖς."

πνίγος καῦμα.

Πνυκός. Ἀριστοφάνης (Eq. 1105) "ὁπό-
τερος ἂν σφῶν ἐδ' με μᾶλλον ἂν ποῇ, τέτῳ
παραδώσω τῆς Πυκνὸς τὰς ἡνίας," τουτέστι
τὴν ἔξουσίαν, τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἀρμάτων·
ταῖς γὰρ ἡνίαις ἠνιοχοῦνται οἱ ἵπποι, καὶ οἱ
δῆμοι διὰ τῶν πολιτευομένων.

Πνύξ Πνυκός Πνυκί, καὶ καθ' ὑπερβί-
α βασμὸν Πνυκί.

Πνύξ. Πνυκός ἔδει· ἀλλὰ μεταθέσει σοι-
b χεῖς Ἀριστοφάνης (Eq. 165) Πυκνὸς λέγει τὴν
γενικὴν· "καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων
καὶ τῆς Πυκνός."

Πνύξ ἐκκλησία, παρὰ τὴν τῶν λίθων
πυκνότητα, ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τοὺς ἄν-
δρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. sch. A. Ach. 20.

πόα. ἐκάσῃ βοτάνῃ οὕτω λέγεται. ἡ δὲ
σμήχυσσα πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ
Λυσίᾳ (sch. A. Eq. 603). "ὥς ἐν πόᾳ πλυνά-
νων." οὕτω Μαλαχίαν (3, 2) ἐδόξασι.

ποδάγρα· "τάφρους ὥρυσεν καὶ ποδά-
γρας ὑψῆκεν ὡς θηρίοις τοῖς πολεμίοις."

Ποδαλείριος ὄνομα κύριον.

ποδαπός ποίου ἔθρους, πόας χώρας.
φρσι Ξενοφῶν (Anab. 4, 4, 17) "ἐρωτώμενος
δὲ ποδαπὸς εἶπεν, Πέροισι ἐφῆ εἶναι." καὶ αὐ-
θις "ποδαπός; Ἀντιοχέως."

ποδεῶνες εἶδος γεωργικόν. (AP 6, 95)
"καὶ τρητοὺς ποδεῶνας ὁ γατόμος ἄνδρετο
Ἀγοῖ Πύρμις, ἀνιερῶν πανσάμενος καμά-
των."

ποδηγέερον ὁδηγητικώτερον.

ποδηγός παιδαγωγός.

ποδήνεμος ἡ ταχεῖα. (AP 7, 212) "αἰ-
θυίης, ξένης, τόνδε ποδηνέμῃ ἐννεπε τύμβον."

ποδήρης ἕως τῶν ποδῶν χιτῶν. οἱ δὲ
τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς σο-
λῆς ἐκ πορφύρας ἢ βύσσου ῥάκιον.

ποδοῖν ποδῶν.

ποδοκάκη ξύλον εἰς ὃ ἐν εἰρκτῇ τοὺς
πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσιν· ὃ παρὰ Ρω-

μαλοῖς κοῦσπος καλεῖται. "ἐν εἰρκτῇ τε καὶ ποδοκάκῃ σρεβλούμενοι καὶ ταλαιπωρούμενοι ἔμμενοι." λέγεται καὶ ποδοσράβη· "ὥς ἐν ποδοσράβει τισὶ τοῖς βόθροις ἐνεργόμενοι ἔκτεινοντο."

ποδοκάκη, Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους (105). τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ οὕτως ἑκαλεῖτο, ἥτοι πυρεμβεβλημένον τοῦ ἐτέρου κ, ποδῶν τις κάκωσις οὕσα, ἥ κατὰ συγκοπὴν, ὥς Δίδυμος, οἶον ποδοκατοχή. Harp.

Ποδορρώνη ὄνομα κύριον.

ποδοσράβη. ποδοσράβας ἔλεγον μηχανήματά τινα ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα, εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαινοντα ἠλίσκετο. οὕτως Ὑπερίδης καὶ Ξενοφῶν.

ποδώκεια ἡ ταχεῖα.

Πόδωνος ὄνομα κύριον.

ποηφάγον θηρίον.

Πόηχος ὄνομα κύριον.

ποθέσκεν ἐπόθει, ἐπιζήτει. Hom. A 492.

ποθεῖνός.

ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς. A Plut. 1128.

πόθεν ἀρνητικόν, ἴσον τῷ οὐδαμῶς. sch. A Ran. 1503.

πόθεν ποῦ. ἐπὶ πάσης μεταβολῆς τῆτο ληπτέον, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης.

ποθή ἡ ἐπιζήτησις. Hom. A 240.

πόθι ποῦ.

ποθῶ αἰτιατικῇ.

a ποῖ πότε· Ἀριστοφάνης (Lys. 526) "ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμείναι;" καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ (El. 958) ἀντὶ τῷ εἰς τίνα χρόνον· "ποῖ γὰρ μενεῖς ῥήϊνμος, εἰς τίν' ἐλπίδων βλέψας ἔτ' ὀρθήν;"

b ποῖ ἀντὶ τοῦ ποῦ Σοφοκλῆς (Ai. 1006)· Τεῦκρος πρὸς τὸν νεκρὸν Αἴαντος "ποῖ γὰρ μολεῖν με δυνατόν, εἰς ποίους βροτούς, τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν νόνοισι μηδαμῆ; ἢ πῃ Τελαμών, ὁ σὺς πατὴρ ἐμός θ' ἄμα, δέξιματ' ἂν εὐπρόσωπος ἕως τ' ἴσως χωροῦντ' ἄνευ σθ. πῶς γὰρ οὐχ ὅτῳ πάρα μῆδ' εὐτυχᾶντι μῆδ' ἐν ἕλειον γελᾶν."

ποῖ γῆς ἀπεδῆμεις; ὁ Διόνυσος λέγει (A Ran. 48) "ποῖ γῆς;" ὁ δὲ φησιν "ἐπεβάτευον Κλεισθένει." τὸ ἐπιβατεύειν --- πασχ. κωμωδεῖ. ἐμφαίνει ὅτι, εἰ καὶ κατὰ σφατεῖαν ἀπεδῆμον, Κλεισθένει ἂν ἐσφατευού-

μην. cf. v. ἐπεβάτευον.

ποιά ἡ πεποιημένη φωνή.

Ποιάντειον πεδίον.

ποιεῦμεν ποιοῦμεν...

ποίη ὁ ἐνιάντος παρὰ Καλλιμάχῃ (fr. 182), παρὰ τὸ ἄπαξ καὶ μόνον ἐν τῷ ἐνιστῶ τὴν βοτάνην φύεσθαι· (AP 6 252) "μῆλον ἐγὼ σρούθειον ἀπὸ προτέρης ἔτι πόλης."

ποιήεσαν (Hom. I 150) σιτοφόρον, βετανώδη.

ποίην πόαν, βοτάνην. καὶ ποιηφάγον τὴν σαφυλόλογον, ἥ τὴν τοὺς ἀσάκους ὀπισθεν τῶν θριζόντων σωρεύουσιν.

ποιητέον ἀντὶ τοῦ δεῖ ποιεῖν.

ποικίλη σοὰ ἐν Ἀθήναις, ἐνθα ἐγράφησαν οἱ ἐν Μαραθῶνι πολεμήσαντες· εἰς ἃς ἔξιν ἐπίγραμμα τότε (AP append. 167) "Ἐλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι ἔκτειναν Μήδων εἴκοσι μυριάδας."

ποικιλία.

ποικιλομήτης ποικιλόβελος. ποικιλόμητις δέ.

ποικίλος λόγος ὁ πυκνός. A Theam. 443.

ποικιλτικὴν πολυματαρκήν.

ποικιλωδός ἡ Σφίγξ· (S OR 130) "ἡ ποικιλωδὸς Σφίγξ τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν μεθέντας ἡμᾶς τάφυντ' προσήγετο."

ποικιλώτερος ὕδρου, ἐπὶ τῶν δολερῶν, ἥτοι θανατοζομένων.

ποιμαίνειν αἰτιατικῇ.

ποιμένων κηδεμόνων, καὶ ποιμαίνειν τὸ φροντίζειν. sch. S Ai. 360.

ποιμνήιον.

Ποιμνίωνος.

ποιναὶ τιμωροὶ τοῖς κακῶς ποιῶσιν ἀπολεθῶσιν, ὅς γε σκυῖα σώμασι πλησίον, ἀλλὰ καὶ ὁπὲρ τῷ χρόνῳ.

ποινή λέγεται ἐπὶ μόνης καταβολῆς χρημάτων· (Hom. I 633) "ποινήν ἢ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνεῶντος. ἀλλ' ὁ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτῆ πόλλ' ἀποτίσας, τῷ δὲ τ' ἐρπύρεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ ποιήν διέξαμεν." λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀντίτισις καὶ τιμωρία· Σοφοκλῆς (El. 209) "οἷς θεὸς μέγας Ὀλύμπιος ποίνιμα πάντα παθεῖν πόροι." καὶ δίκη μεταποίνιος· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 248) "μή λιτομαι, δέσποινα, τοῖν μὴ λάμβανε ποινήν," καὶ Αἰλιανός "ὁ Ἀπόλλων φησὶ πρὸς Λοκροὺς μὴ ἂν αὐτοῖς τὸ δεινὸν λωφῆσαι, εἰ μὴ πέμπουεν ἀνὰ πᾶν ἔτος δύο παρθένας

εἰς τὴν Ἰλιον τῇ Ἀθηνᾷ Κασάνδρας ποιήν,
ἕως ἂν ἰλεώσῃτε τὴν θεόν." καὶ ποίνιμοι
αἱ τιμωρητικαὶ ἔρινες· Σοφοκλῆς (Αἰ. 843)
"ἴ' ὦ ταχέϊαι ποίνιμοί τ' ἔρινες, γένεσθε,
μὴ φείδεσθε πανδήμου σφατοῦ." καὶ αὐθις
(Polyb. 24 8) "πάντων τῶν ἀσεβημάτων καὶ
παρανομιμάτων ὧν ἐργάσατο, παρέστησαν
αὐτῷ τινὰς ἔρινες καὶ ποινὰς καὶ προσρο-
παίεας τῶν δι' ἐκείνον ἡτυχηκότων."

ποινήλατον· "τοῦτον ὡς ποινήλατον ὁ
φιλόσοφος ἐξερέπετο."

• ποιμήν τιμωρίαν, ἀντέκτισιν, προσισμόν.
b ποιμήν· "οὓς δὲ λάβοι Σάκας αἰχμαλώ-
τους, ἀνεσκολόπιζε καὶ ἥλιζετο, ποινὰς τοῦ
πατρὸς φόνος πράσασθαι θέλων."

ποιοίη εὐκτικῶς.

ποιπνύω τὸ ἐνεργῶ "Ὀμηρος (Α 600).

ποιφύγμα.

ποιφύσσω σφοδρῶς καὶ μετὰ ἥχου τὴν
πρόην ἐκπέμπω. "ἔδε πέρα σκαρθμοῖσι νεῶς
περὶ χάλκευ χεῖλῃ ποιφύσσω, τὰμῦ τερό-
μενος προτομᾷ" ὁ δελφίς φησιν (ΑΡ 7215).
καὶ ποιφύσαι φουσᾷν.

πόκα ἀντὶ τοῦ ποτέ, δωρικῶς. ἀφ' οὗ
καὶ οὐδέποκα.

ποκάδες αἱ διεκτενισμέναι τρίχες.

πόκος ποκάριον.

πολέας πολλούς.

Πολεΐδιον ὄνομα πόλεως.

πολεῖς πολλούς.

πολέμαρχοι ἀρχή, ἣν συνέβαινε κλείειν
τὰς πύλας, καὶ τὸν μεταξὺ χρόνον κυριεύειν
τῶν κλειδῶν, καὶ ποιεῖσθαι τὸ καθ' ἡμέραν
τὴν δίαίταν ἐπὶ τῶν πυλῶνων παρ' Αἰτω-
λοῖς. Polyb. 4 18.

• πολέμαρχος ἄρχων, πρὸς ὃν κατηγ-
γυῶντο τοὺς ξένους. gl. Herodot. 6 109.

b πολέμαρχος. ἀρχή τίς ἐσι παρ' Ἀθη-
ναίοις οὕτω καλουμένη. ἐσι δὲ οὗτος εἰς τῶν
θ' ἀρχόντων. διοικεῖ δὲ οὗτος ἄλλα τε καὶ
εἰσάγει δίκας τὰς τε τῇ ἀποσασίαι καὶ ἀπρο-
σασίαι καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοί-
χοις· καὶ τὰλλα ὅσα τοῖς πόλταις ὁ ἀρχὼν
ἐστὶ, ταῦτα τοῖς μετοίχοις ὁ πολέμαρχος. ἐσι
δὲ καὶ κύριον ὄνομα, ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελ-
φός. Harp.

πολεμῃσειν πολεμτικῶς ἔχειν, Θε-
κυδίδης ἐν τῇ α' (33). ὡς τὸ Ὀμηρικόν (Ξ 37)
"τῷ ρ' οἱ γ' ὀψείοντες ἀντὶς καὶ πολέμοιο."·
οὕτως καὶ γαμῃσειν Ἀττικοί φασι, καὶ ἄλ-

λας φωνὰς οὕτως σχηματίζουσι.

πολεμῃσειντος πολέμῃ ἐπιθυμῆντος·
"Χοσρόου δὲ πολεμῃσειντος ὡς ᾤσθητο Ἰβ-
σινιανός" (Procop. Pers. 2 4).

πολεμῃτέα εἶναι ἐν τάχει ἀντὶ τοῦ
δεῖν πολεμῆν. ἴσθον δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα Θε-
τικὰ ἐπιρρημάτα ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς ἢ τὸ χρῆ
ἢ τὸ δεῖ, οἷον γαμῃτέον ἀντὶ τοῦ χρῆ γαμῇ-
σαι, πλεῦτέον ἀντὶ τοῦ δεῖ πλεῦσαι, καὶ οὐ
παρδοτέα (Thuc. 1 86) ἀντὶ τοῦ οὐ χρῆ πα-
ρδοῦναι. (Procop. Pers. 2 3) "πολεμῃτέα σφί-
σιν ἅμια ἔρι ἀρχομένη ἐπὶ Ῥωμαίους ἔδοξεν
εἶναι." "οὕτως ἔγνω διὰ ταῦτα πολεμῃτέον
εἶναι πρὸς Ῥωμαίους."

πολεμίζει. Ἰώσηπος (B. I. 5 2 4) περὶ
τῶν σασιωτῶν ἐπὶ τῆς Τίτης πολιορκίας "καὶ
τῷ πολέμῳ μετ' ἀδείας ἀντιπολεμίζοντος ἑαν-
τόν" (cf. v. ἀδεῖα).

πολέμοιο τέρας (Hom. Α 4) τὸν εἰδω-
λοποιέμενον πόλεμον, τὸν ποιητικὸν τῷ ἐνε-
ργημένῳ πολέμῳ. ὡς καὶ ἐν ἄλλοις κυδοιμοῦ
εἰδωλὸν φησιν ἔχειν (E 593)· "ἢ μὲν ἔχουσα
κυδοιμὸν ἀναιδέα ἡσιότητος."

Πολέμων Εὐηγήτεον Ἰλιεύς, κώμης Γλυ-
κείας ὄνομα, Ἀθήνησι δὲ πολιτογραφηθεὶς,
διὸ ἐπεγράφετο Ἑλλαδικός, ὁ κληθεὶς περι-
ηγητής, ἰσορικός. γέγονε δὲ κατὰ Πτολεμαῖον
τὸν ἐπιφανῆ· κατὰ δὲ Ἀσκληπιάδην τὸν Μυρ-
λεανὸν συνεχρόνισεν Ἀριστεφάνει τῷ γραμμα-
τικῷ, καὶ διήκωσε καὶ τοῦ Ῥοδίου Παναετίου.
ἔγραψε περιήγησιν Ἰλίου ἐν βιβλίοις γ', κτί-
σεις τῶν ἐν Φωκίδι πόλεων καὶ περὶ τῆς
πρὸς Ἀθηναίους συγγενείας αὐτῶν, κτίσεις
τῶν ἐν Πόντῳ πόλεων, περὶ τῶν ἐν Λακε-
δαίμονι, καὶ ἄλλα πλεῖστα, ἐν οἷς καὶ κοσμι-
κὴν περιήγησιν ἥτοι γεωγραφίαν.

Πολέμων Λαοδικεύς, ἦγεν ἐκ Λαοδι-
κείας τῆς πρὸς τῷ Λύκῳ ποταμῷ, ῥήτωρ
καὶ σοφιστής, σοφιστεύσας ἐν Σμύρνῃ, διδά-
σκαλος Ἀριστείδου τῷ ῥήτορος. ἦν δὲ ἐπὶ τε
Τραϊανῷ καὶ μετ' αὐτόν, μαθητὴς δὲ ἐγένετο
Τιμοκράτους τοῦ ἐξ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ
Πόντῳ φιλοσόφου καὶ Σκοπελιανῷ τῷ σοφιστῇ.
ἐτελεύτησε δὲ ε' καὶ ν' ἑνιαυτῶν, ἑαυτὸν ἐν
τῷ τάφῳ ἐμβυάλων καὶ ἀποκαφετήσας διὰ
τὸ συνεχέσθαι τῇ ἀρθρίτιδι νόσῳ. διὸ καὶ
τῶν συγγενῶν καὶ φίλων θρηνημάτων λέγεται
εἰπεῖν πρὸς αὐτὰς τὸν Πολέμωνα "ὅτε μοι
ἔτερον σῶμα καὶ μετεμβήσομαι." καὶ τοῖς
ἱατροῖς ἐπὶ συχνῇ τέμνεσιν αὐτὸν ἔλεγεν

"ἐκτέμνετε τὰς Πολέμωνος λατομίας ὡς τά-
χιστα." cf. Philostrat. V. 8. 1.

c Πολέμων ὁ νεώτερος, σοφιστής, γέγονε
καὶ αὐτὸς ἐπὶ Κοιόδῳ.

d Πολέμων Φιλοστράτου ἢ Φιλοκράτους,
Ἀθηναῖος φιλόσοφος, μαθητὴς Ξενοκράτους
τῷ Πλάτωνος διαδόχῳ, καὶ αὐτὸς ἡγησάμε-
νος τῆς Ἀκαδημείας. ἐγεγόνει δὲ σφόδρα ἄσω-
τος, εἴτα ἐφιλοσόφησε. καὶ πολλὰ μὲν συν-
έγραψε βιβλία, ἃδὲν δὲ αὐτῷ φέρεται. ἔχαιρε
δὲ Ὀμήρῳ τε καὶ Σοφοκλεῖ, καὶ ἴσως ἔχειν
ἐκάτερον αὐτῶν σοφίας ἔλεγεν, ὥς τε καὶ φά-
σκειν Ὀμηρον μὲν Σοφοκλέα ἐπικόν, Σοφο-
κλέα δὲ Ὀμηρον τραγικόν.

Πολεμώνιος ὄνομα κύριον.

πολέμωνος εἶδος ζῶν.

πολεμῶσαι πολέμιον καταστῆσαι. καὶ
ἐκπολεμῶσαι. "ἔσειλαν δὲ οἱ Τῆρκοι ὡς
Ἰεσινιανὸν πρεσβειαν ἐφ' ᾧ συνεκπολεμῶσαι
γε αὐτὸν Πέρσας."

πολιά τῷ γήρως. καὶ πολιὰς ἡ Ἀθηνῶν.

πολίειον πόλις.

πολίζω τὸ κτιζῶ.

πολιήτης ἀρσενικόν, καὶ πολιῆτις θη-
λυκόν. (AP 7 218) "Ἀυτὸν ἔχω πολιῆτιν ἀλι-
ζώνον Κορίνθον."

πολιοκροτάφοιο γέροντος. Hom.
Θ 518.

πολιόν τὸ λευκόν. (A Av. 349) "ἔτ' ὅρος
σκιερὸν ἔτε νέφος αἰθέριον ἔτε πολὺν πέ-
λαγος ἔστιν ὃ τι δέξεται τέτον φυγόντα."

πολιορκῆσαι τὸ μόνον τῇ πόλει προσ-
καθεσθῆναι πολεμίους· ἐκπολιορκῆσαι τὸ
τελέως καταλαβεῖν τὴν πόλιν καὶ εἰσελθεῖν.
sch. Thuc. 1 94.

πολιορκία φυλακή.

Πολιούχος καὶ Πολυνάκης ὀνόματα
κύρια.

πολιούχοις τοῖς τῶν πόλεων ἄρχοις.

πόλις εἶδος παιδιῶς. καὶ παροιμία "πό-
λις παιζόμεν."

πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
δὲ μὲν δὲ παιάνων τε καὶ σεναγμάτων" (S OR 4),
παρ' ὅσον οἱ μὲν μηδὲν πεπονθότες ἐπὶ ἀπο-
τροπῇ τῷ κακῷ θύουσι καὶ παιᾶνας ᾄδουσιν, οἱ
δὲ ἐαλωκότες ἐπ' οἰκείοις κακοῖς ἀποιμύζουσι.

πολιτεία. ἰδίως εἰώθασιν τῷ ὀνόματι
χρησθῆναι οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, καὶ
Ἰσοκράτης ἐν Πανηγυρικῷ (125) καὶ Δημο-
σθένης (1 5) ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. Harp.

πολιτεύμασι ταῖς πολιτείαις, ἢ ταῖς
ἄλλαις αἰρέσεσι.

πολίτης δῆμος ὁ τῆς πόλεως.

πολιτικός ἀστεὺς μετὰ τινος τέχνης.
γνώμη "πολιτικὴν ἀρετὴν ἱερωσύνη συνά-
πτειν, συγκλῶθειν ἐς τὰ ἀσύγκλωστα" (Sy-
nes. ep. 57 p. 198).

ὅτι πολιτεύεσθαι δεῖ τὸν σοφόν· καὶ γὰρ
κακίαν ἐφξεν καὶ ἐπ' ἀρετὴν παρορμῆσαι
ικανὸς ἔσαι. Diog. L. 7 121.

πολιτισμός. "τὸν πολιτισμὸν ἐκτοπί-
ζων ἐν Ἀκαδημείᾳ διέτριβε." cf. v. ἐκτοπίζω.
πολιτοκοπεῖν Δίφιλος.

πολλά. ἀντὶ τοῦ πάντα εἰῶθεν ὁ Θου-
κυδίδης χρῆσθαι.

πολλά γ' ἡμᾶς λαμβάνει (A Pac. 619),
ἀντὶ τῷ ὅτι πάντα γινώσκουμεν τὰ πράγματα.

πολλά κενὰ τοῦ πολέμου. Πολύβιος
(29 6) "ὅτι τῆς σελήνης ἐκλειψῆς ἐπὶ Περ-
σέως τῷ Μακεδόνος ἐκράτησεν ἡ φήμη παρὰ
τοῖς πολλοῖς ὅτι βασιλέως ἔκλειψιν σημαίνει,
καὶ τῷτο τῶς μὲν Ῥωμαίους εὐθαρσετέρους
ἐποίησε, τῶς δὲ Μακεδόνας ἐταπεινώσει ταῖς
ψυχαῖς. ἔως ἀληθὲς ἐστὶ τὸ περιφερόμενον,
ὅτι πολλά κενὰ τοῦ πολέμου."

πολλά κεν εἰδείης, οἷς τὸν θεὸν
ἐξαπατήσας, παροιμία πρὸς τοὺς ὀλομέ-
νους τὸ θεῖον κατασοφίζεσθαι.

πολλά μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ
χείλεος ἄκρου.

πολλά τοι σμικροὶ λόγοι ἔσφηλαν ἤδη
καὶ κατώρθωσαν βροτούς" (S El. 415), ἀντὶ
τοῦ ἀπὸ τῶν τυχόντων καὶ βλάπτονται καὶ
ὠφελούνται.

πολλά χαίρειν φράσας ἀποταξάμενος,
ἀπογνούς. cf. v. χαίρειν φράσαντες.

πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μύτην ἐπε-
θυμῶ κατηπείλησαν. ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν αὐτῷ
γένηται, φροῦδα ἀπειλήματα" (S OC 658).
τῷτέτι, πολλοὶ ἄνθρωποι πολλὰ ἀπειλήσαν-
τες ἐκ θυμῷ, πέψαντες τὸν θυμὸν καὶ κα-
θεσπυκότητα νοῦν ἀναλαβόντες ἐπαύσαντο τῶν
ἀπειλῶν.

πολλαῖς πληγαῖς δρῦς δαμάζεται,
παροιμία πρὸς τοὺς δυσαλώτους καὶ δυσκα-
τεργάστους.

πολλὰς ἐπιτρίβεσθαι. (A Nub. 972)
"ἐπιτρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς μέ-
σας ἀφανίζων." καὶ ὁ ἀπόστολος (Luc. 12 47)
"δαρήσεται πολλὰς."

πολλαχῶς. τοῦτο διττόν ἐστι, τὸ μὲν ἐν ὀνόμασιν, ἃ ὁμῶνυμα καλεῖται, τὸ δὲ ἐν λόγῳ, ἃ εἰώθασιν ἀμφίβολα λέγειν. οἶον τὸ ἀγαθὸν ἄλλως λέγεται κατὰ δικαιοσύνης καὶ ἀνδρίας, ἄλλως δὲ καὶ κατὰ τοῦ εὐεκτικῆς τε καὶ ὕγιενος· λέγεται γὰρ καὶ ταῦτα ἀγαθά.

• Πόλλης Αἰγιεύς ἀπὸ Αἰγῶν τῆς Ἀσίας (καίται δὲ πλησίον Μαγνησίας καὶ Σμύρνης), φιλόσοφος, ἔγραψε κατὰ ζοιχείον συμβολικὰ ἐν βιβλίοις β', οἰωνοσκοπικὰ ἐν βιβλίοις γ', ἀριθμητικὰ ἐν βιβλίοις δ', ἡμίαινα ἐν βιβλίοις ε', περὶ τῆς καθ' Ὁμηρον οἰωνοπολῆς, περὶ τῆς παρὰ Τυρρηνοῖς μαντικῆς, ἱατροσυμβολικὰ, περὶ δρυκολάπτῃς ἱερὸν λόγον, κατοικιδίων α', θηρευτικόν, συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν γ', περὶ κερυνῶν καὶ τῆς αὐτῶν παρατηρήσεως, καὶ ἄλλα.

• Πόλλης ὄνομα μάντιος· καὶ κλίνεται Πόλλητος. ὃς συνέγραψε τὸ ἐνὸδιον οἰώνισμα, ὅτι ἐν ἀπαντήσῃ τις τότε βουάζων, τότε σημαίνει.

πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά. S El. 1054.

Πόλλις ὄνομα κύριον.

πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἐν μέγα.

πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δὲ τε μάντιες ἄνδρες. θριαὶ καλοῦνται αἱ μαντικαὶ ψῆφοι, καὶ τὸ μαντεύσθαι θριάσαι.

πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ, παῦρα δ' ὠφελήσιμοι.

πολλοὶ σε μισήσουσιν, ἐὰν σου τὸν φιλήῃς. τοῦτό φασι τὰς νύμφας πρὸς τὸν Νάρκισσον εἰπεῖν, ἀποβλέποντα εἰς τὰς πηγὰς διὰ τὴν οἰκείαν μορφήν.

πολλοὶ ζυατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν, διὰ τὴν Ἀλικαρνασσὴ πολιορκίαν, ἐπὶ τῶν μὴ ὁμογενιμονούντων.

πολλὸν ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον· ἐν μύθοις "τὸ δὲ πολλὸν ἀγῆνορα μέμφετο τίγριν" (cf. v. ἄδεν).

πολλὸς ἀρσενικῶς ἀντὶ τοῦ πολὺς· Ἀρριανός (Ind. 58) "Διονύσου μὲν πέρι πολλὸς λόγος κατέχει, Ἡρακλῆς δὲ πέρι ὅ πολλός."

πολλοσημόριον τὸ ἔσχατον μέρος τῆς γῆς.

πολλοσόν ἐπὶ τάξεως καὶ μορίῃς Δημοσθένους καὶ ἄλλοι.

πολλοσῶ ἑσάτῳ· "ἔτε καθ' ἡλικίαν σε οὕτε εἰς τὰ ἄλλα προύχοντι, ἀλλὰ τοῖς πᾶσι

πολλοσῶ ὄντι."

πολλοῦ ἀντὶ τοῦ πάνυ· (A Nub. 915) "Θρασὺς εἰ πολλοῦ." καὶ "πολλοῦ γε δεῖ."

πολλοῦ γε καὶ δεῖ οὐδὲ ὅλως.

πολλοῦ δὴ δέω καὶ λέγειν σιωπῶ, πόρρω λίαν εἰμὶ τοῦ λέγειν, οὐ βούλομαι λέγειν.

πολλῶ γε μᾶλλον, κἄν παρῶσι χίλιοι (A Nub. 1152), ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς τρόπου νικήσειν ἐπαγγελλομένων.

πόλος οὐρανός, καὶ πόλον οὐρανοῦ ἡ κόσμος. Ἀρισοφάνης (Av. 179) "ὄρνιθων πόλος." τὸ μὲν τι παραφράζει τὸ προειρημένον τῶν ὀρνίθων, ὅτι τόπος αὐτῶν ἐν ᾧ διατρέβονται, τὸ δὲ καὶ πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος παίζει, τόπος καὶ πόλος. ἐξῆς δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πολεῖσθαι· πόλον γὰρ οἱ παλαιοὶ οὐχ ὥς οἱ νεώτεροι σημειῖον τι καὶ πέρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν. Εὐρυπιδῆς Πειρίθῳ "καὶ τὸν Ἀτλάντειον φερῶν πόλον," ὥς αὐτοῦ τε περιπολεμένης καὶ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων. "ὥσπερ εἴποι τις τόπος. ὅτι δὲ πολεῖται τῆτο καὶ διέρχεται ἅπαντα, διὰ τῆτο καλεῖται νῦν πόλος."

πολύ πλεῖστον.

πολύαινος πολλῶ ἐπαίνει ἄξιος.

Πολύαινος Μακεδῶν ῥήτωρ περὶ Θηβαίων, τακτικὰ βιβλία γ'.

Πολύαινος Σαρδιανὸς σοφιστῆς, γεγο-
νὼς ἐπὶ τῇ πρώτῃ Καίσαρος Γαίου, λόγους δικανικοὺς, καὶ δικῶν ἦτοι συνηγοριῶν ὑποτυπώσεις, θριάμβῃ Παρθικῇ βιβλία γ', καὶ ἄλλα.

πολύαιξ πολυόρμητος. Hom. E 811.

Πολυάκης ὄνομα κύριον.

πολυάνδριον μνήμη, τάφον, τὸ θρυλόμενον παρὰ πολλοῖς ξενοτάφιον· (Eunap. p. 117 Nieb.) "ὃ δὲ Γαῖνᾶς ἐξεχώρει τῆς πόλεως, καταλίπων αὐτὴν πολυάνδριον καὶ πολυτελῆ τάφον, ἔπαυ τεθαμμένον τῶν ἐννοχότων." καὶ Αἰλιανός "Θάψαντες δὲ τῆς νεκρῆς ἐργάσαντο κοινὸν πολυάνδριον."

πολυάλακος μεγάλῃ, πλατέος· (AP 6 238) "ὃ πεδὶς πολυάλακος εἴμι ὁ γεραίος."

Πολύβιος Λύκου υἱός, ἀπὸ Μεγάλης πόλεως τῆς Ἀρκαδίας, καθηγησάμενος Σκηπίωνος τῷ Ἀφρικανῷ, ὅτε καὶ Παναίτιος ὁ φιλόσοφος, γεγονὼς κατὰ Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα εὐεργέτην. ἔτος ἔγραψε τὴν μακρὰν ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις μ'. ἄρ-

χεται δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς Κλεομένους τῷ Σπαρτιάτῃ καὶ τῆς Φιλίππῃ τῷ Περσέως υἱῷ διαδοχῆς τῶν Μακεδόνων, τὰ ἐξῆς ἐπισυνάπτων Ῥωμαίων.

Πόλυβος ὄνομα κύριον.

πολυβότειρα πολλές τρέφουσα.

Πολύβοτον ὄνομα τόπος. ἢ τὸ πολλὰς τρέφον, λιπαρόν.

πολυγηθῆς πολυχυρῆς.

πολυγλεύκε πολυοίνη· (ΑΡ 6 238) "ἔδὲ πολυγλεύκε γειομόρος βότρους."

πολύγληνον πολυόμματον· "οἷα πολύγληνον βουκόλον Ἰναχίης" ἐν ἐπιγράμμασιν (ΑΡ 5 262).

Πολύγνωτος. οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τῇ τέχνῃ, Θάσιος δὲ τὸ γένος, υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς Ἀγλαοφώντος, τυχὼν δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, ἢ ἐπεὶ τὴν ποικίλην σοὺν ἀνέγραψε προῖκα, ἢ ὡς ἐνιοι τὰς ἐν τῇ θησαυρῷ καὶ τὰς ἐν ἀνακίῳ γραφάς. Harp.

πολυδαιδάλης (Hom. Γ 358) πολλὰ ποικίματα ἔχοντος.

Πολυδάμας Σκοτθσαῖος παγκρατιαστής, ὃς ἐγένετο μέγιστος τῶν κατ' αὐτὸν πάντων ἀνθρώπων· ὃς καὶ νέος ὢν ἀπέκτεινε λέοντα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ Μακεδονίας, οὐδενὶ ἰσχυμένον ὄπλῳ. εἰς ἀγέλην δὲ βοῶν εἰσελθὼν ὁ αὐτὸς τὸν μέγιστον καὶ ἀγριώτατον ταῦρον λαβὼν τοῦ ἑτέρου τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῆς χηλῆς κατέειχεν ἄκρας καὶ ἐκ ἀνέι· ὁ δὲ ταῦρος πηδῶν ἀφῆκε τῷ Πολυδάμαντι τὴν ὀπλήν. ὁ αὐτὸς ἄνδρα ἥνιοχον ἐλαυνοντα σπευδῇ τὸ ἄρμα ἐπέσχε τῇ πρόσῳ, λαβόμενος τῇ ἑτέρᾳ τῶν χειρῶν τὸ ἄρμα καὶ σήσας τὸς ἵππους. τέτε Δαρεῖος ὁ νόθος Ἀρταξέρξης υἱὸς Ἀχέσας τὰ ἔργα δώροισι ἐλθεῖν πυρ' αὐτὸν ἔπεισε· τρεῖς δὲ τῶν ἀθανάτων καλεσμένων κατὰ πρόκλησιν μονομαχήσαντας ὁ Πολυδάμας ἀπέκτεινε. ταῦτα τὰ ἔργα ἐπὶ τῷ ἀνδριάντῳ ἐθῆλκτο ἐν Ὀλυμπίᾳ. ἐμελλε δ' ὑπὸ τῆς ἐαντοῦ ῥώμης ἀπολέσθαι ὡς καὶ ἄλλοι οἱ ἐπὶ ἰσχύϊ μέγα φρονήσαντες, ὡς καὶ Ὀμηρος περὶ Ἑκτορος (Ζ 407) "δαίμονι, φθίσει σε τὸ σὸν μένος." εἰσελθὼν γὰρ εἰς σπηλαιοὺς ὥρῃ θέρος ἅμα τοῖς συμπτώταις, καὶ τῆς κορυφῆς τῆς σπηλαίας κατὰ τύχην διαρηγνυμένης καὶ θάνατον ἀπειλῆσης, οἱ μὲν ἄλλοι δρόμῳ φεύγουσιν, αὐτὸς δὲ ἔμεινε τὰς χεῖρας ἀνασχὼν ὡς ἀνθῆξων ἐπιπίπτοντι τῷ σπηλαίῳ, καὶ αὐτόθι ἐτελεύτησε. Pausan. 6 5.

Πολυδεύκης Νασκρατίτης· τινὲς δὲ Ἀρδέννας σοφιστὴν γράφουσι παίζοντες· πόλις δὲ Φοινίκης ἢ Ἀρδέννα. ἐπαίδευσε δὲ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Κομόδῳ τῷ βασιλείῳ, καὶ ἐτελεύτησεν ἐτὶ βίος ἡ καὶ ν', συντάξας βιβλία ταῦτα, ὀνομαστικὸν ἐν βιβλίοις ἰ' (ἔτι δὲ συναγωγὴ τῶν διαφορῶν κατὰ τῶ αὐτοῦ λεγομένων), διαλέξεις ἥτοι λαλιάς, μελέτας, εἰς Κομόδον Καίσαρα ἐπιθαλάμιον, Ῥωμαϊκὸν λόγον, συλπιγκτὴν ἢ ἀγῶνα μουσικόν, κατὰ Σωκράτους, κατὰ Σινωπέων, Πατιλλήνιον, Ἀρκυδικόν, καὶ ἕτερα.

πολυδύσιον (Hom. Δ 171) ἢ τὸ πολλοῖς ἔτεσι διψήσαν, ἀπὸ ἰσορίας, ἢ τὸ ἐπιπόθητον.

Πολύδωρος ὄνομα κύριον.

πολυειδὴς πολύμορφος, καὶ πολυεδεῖα ἢ ποικιλία.

πολύενος ὁ πολυχρόνιος.

πολύενκτον τίμιον, πολυπόθητον.

Πολύενκτος κωμικός. τέτε δρᾶμα ἐς Ἡνίοχος, ὡς Ἀθηναῖος ἐν Λειπνοσοφισταῖς (p. 396?) φησίν. cf. v. Ἡνίοχος.

Πολύζηλος κωμικός. δρᾶματα αὐτοῦ Νίπτερα, Δημοτυνδάρως, μεσῶν γοναί, Διονύσε γοναί, Ἀφροδίτης γοναί.

πολυζύγω πολυκαθέδρω. Hom. Β 293.

πολυήκοος· "ἔδὲ ἦν τῶν βιβλίων πολυήκοος, ἀλλὰ ῥώμῃ γενναίας φύσεως καὶ θεῶν ἀγχιπρόθε ἐν ταῖς ἐξηγήσεσιν ἦν θαυμάσιος. εἶπεν ἔν τις τῶν φοιτητῶν ὡς ἔτος ὁ ἀνὴρ οὐ φθέγγοιτο λόγους ἀλλὰ πραγματικῶν ὁσίας" (Damasc. Phot. p. 338a).

πολύθρονον πολυφάρμακον· θρόνα γὰρ τὰ ἄνθη· Ὀμηρος (Χ 441) "ἐν δὲ θρόνῳ ποικίλ' ἔπασσε." τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πανούργου.

πολυθρύλητον πεφημισμένον, διαβητόμενον, ὀνομαστότατον.

Πολύιδος (Hom. Ε 149, Ν 663) ὄνομα κύριον.

πολυκαγκῆς ὁ κατάξηρος τόπος.

Πολύκαρπος Ἰωάννου τῷ εὐαγγελιστοῦ καὶ θεολόγῳ ἀκροατῆς, διδάχος δὲ Βασίλειου τοῦ πρώτου ἐπισκοπήσαντος τῆς Σιμωνιάτικῆς ἐκκλησίας· ὃς καὶ μετ' αὐτὸν τῆς ἐπισκοπῆς δευτέρως ἐκράτησε, καὶ μαρτυροῦν τῇ ἐπὶ Χριστοῦ τελεσίῳ ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίου. ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς Φιλιππησίους πάντο θανμασίην, καὶ πρὸς τὸν μέγαν Διονύσιον τὸν Ἀρεωπαγίτην, καὶ πρὸς ἄλλας ἐκκλησίας.

αὐτος διὰ τινος αἰτίας τῇ πάσχα, βασιλεύοντος Ἀντωνίνου τῷ Πίου καὶ ἐπισκοπῶντος τῆς ἐκκλησίας Ῥώμης Ἀνικήτον, ἐπέβη τῇ Ῥώμῃ, ἐν ᾗ καὶ πολλὰς τῷ δόγματι Μαρκεῖωνος καὶ Βαλεντίνου πισεύσαντας ἀνεκάλεσται. ἀπαντήσαντος δὲ αὐτῷ ἐξ αὐτομάτου Μαρκεῖωνος, καὶ ἐρηκτός "γνώριζε ἡμᾶς Πολύκαρπε," ἀπεκρίθη "γνωρίζω σε πρωτότοκον τῇ διαβόλῃ νύον." Sophronius.

πολυκαρπότητος τόπος εὐγεῖος.

πολύκεσος πολυκέντητος. Hom. Γ 371.

πολυκηδέος πολυφροντίης.

πολύκλειτος πᾶν ἐνδοξος. πολὺ κλητοὶ δὲ (Hom. Δ 438) ἐκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων.

πολυκληῖσι πολυκαθέδροις. καὶ πολυκληῖσιν (Hom. Β 74) ὁμοίως.

πολύκμητος πολυκάματος.

α Πολυκράτης Ἀθηναῖος ῥήτωρ δεινός τε καὶ τὸς κατὰ Σωκράτους λόγους δύο Ἀντίφω καὶ Μελίτω γράψας.

β Πολυκράτης ὁ τῆς Κύπρου ἄρχων ἐπὶ Πτολεμαῖου τῷ παιδὸς τυγχάνων, πῖσιν εἶχε καὶ βίον ἐνάρετον, μετὰ δὲ ταῦτα προβιβάσεως ἤδη τῆς ἡλικίας ὁλοσχερῶς εἰς ἀσέλγειαν ἐξώκειλε καὶ βίον ἀπρεπῆ (Polyb. 17 36). κλίνεται δὲ Πολυκράτης.

πολύκρημνον (πολύκρημιον Hom. Β 497) δύσβατον, ὀρεινόν.

Πολυκτόριος ὄνομα τόπος.

Πολύκτωρ ὄνομα κύριον. Hom. Ω 397.

πολυκύμονος θαλάσσης.

πολυλήιος πολλὰ κτήματα ἔχων.

πολύλιξος πολυλιτάνευτος. Hom. ε 445.

πολυμάθεια.

πολυμήλη πολυθρέμματος γῆ.

πολύμητις πολύβελος.

Πολύμνησος καὶ Ἀριφράδης καὶ Οἰώνιος ἀρρητοποιοί. καὶ Πολυμνήσεια δὲ καὶ αὕτη κωμωδεῖται ἐπὶ αἰσχροῦ τητι· Κρατῖνος "καὶ Πολυμνήσει' αἰεὶ μισοικὴν τε μανθάνει." Ἀριστοφάνης (Eq. 1284) "ὅσους ἂν τοιῶτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύσσεται, οὐ ποτ' ἐκ ταῦτ' ἐμὲ ἡμῶν πέται ποτηρίου."

πολυπάμονος (Hom. Δ 433) πλεσίς.

πολυπίδαχα (Hom. Θ 47) πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσα, τῷ ἐξὶν ἀναβλήσεις.

πολυπλήθεια.

πολύποδος δίκην αὐτὸς ἑαυτὸν καταφρών.

πολύποδος ὁμοιότης πρὸς τοὺς ἐξομοιοῦντάς τισιν ἑαυτοὺς.

Πολυποίητης ὄνομα κύριον. Hom. Μ 182.

πολυπραγμοσύνη καὶ πολυπράγμων. ὁ σπουδαῖος οὐκ ἔστι πολυπράγμων. τὸτο βεβλόμενοι δεῖξαι, τὴν πολυπραγμοσύνην μεταλαβόντες εἰς φιλοπραγμοσύνην ἀνασκευάζομεν τὸ προκείμενον. ὁ μὲν γὰρ πολυπράγμων ἐδέπω φανεράν ἀμαρτίαν σημαίνειν δοκεῖ, εἶγε πολυπράγμων μὲν ἔστιν ὁ ἐν πολλοῖς κυλιόμενος πράγμασι, δύναται δὲ τὸτο καὶ ἀπὸ τύχης τινὶ περιγενέσθαι· ὁ δὲ φιλοπράγμων διάθεσιν ἤδη καὶ οἰκειότητα τὴν πρὸς τὰ πράγματα δηλοῖ καὶ σπουδὴν καὶ αἵρεσιν, ὃ ἄλλοτριον τοῦ σπουδαίου. Alex. Aphrod. in Top. 2.

πολυπτύχου (Hom. Θ 411) πολλὰς ἀποκλείσεις ἔχοντος, οἷον πτύχας.

πολύρρηνες (Hom. Ι 154) πολλὰ θρέμματα ἔχοντες.

πολὺς σφοδρός.

πολυσμυράγοις ἡχητικοῖς.

πολυσπαθής ὁ πλεισιμᾶς ὑπὸ σπάθης ἐνεργηθεῖς· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 39) "πολυσπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέπλων."

Πολύστρατος. οὗτος αἰτίαν ἔχων τοῦ Ἑρμῆος περικόψαι ἀνῆρθεῖν ὑπὸ Ἀθηναίων· οὗ Ἀυσίας μέμνηται. ἕτερος δὲ ἔστιν ὑπὲρ ὃ λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς Ἀυσίας. ἄλλος δ' ἂν εἴη οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν Φιλίπποις (4 23), λέγων αὐτὸν ποτε ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν τρέφειν. μήποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν Πολύτροπον ἀντὶ τῷ Πολύστρατου· παρὰ μηδὲν γὰρ φησιν ὁ Αἰδύμος εὐρηκεῖναι τὸν Πολύστρατον ἡγησάμενον τῷ ἐν Κορίνθῳ ξενικῷ, τὸν μέντοι Πολύτροπον Ἀθηναῖον εἶναι. Harp.

πολυσχιδής πολυμερής. καὶ πολυσχιδῇ ζῳᾷ ἄνθρωπος κύων λέων, καὶ εἴ τι ἄλλο, οἷς συμβέβηκε πολυτοκεῖν.

πολυτελές δαπανηρόν· Θουκυδίδης (7 27) "τὸ γὰρ ἔχειν αὐτὸς πρὸς τὸν ἐκ τῆς Δεκελείας πόλεμον πολυτελές ἐφαίνεται." καὶ πολυτελεῖσι πολυδαπάνοις· τέλος γὰρ τὸ δαπάνημα. καὶ πολυτέλεια.

πολυτιμητιζόμενος θεραπευόμενος.

πολυτίμητος· "ἐψηλάφων τὸς ὑπομηματισμοὺς, οὗς ὁ πολυτίμητος Ἡρακλείδης ἤκεν ἔχων," ὁ πολυτιμώροτος.

πολύτλας πολλὰ ὑπομένων

πολυφασίας πολυλογίας.
 πολυφλοίσβου πολυταράχῃ.
 πολυφόρβη γῆ (Hom. I 564) ἡ πολλὰς
 τρέφουσα.

πολυφόρῳ Ἀριστοφάνης (Plut. 854) "οὐ-
 τω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι" ἀντὶ τῆ
 πολλὰ μοι κακὰ ὑφ' ἑνα καιρὸν φέροντι, ἡ
 ποικίλῳ, ἀπὸ τῆ πολὺ ὕδωρ ἐπιδεχομένη οἴ-
 νου. τουτέστιν ἀκράτῳ καὶ ἰσχυρῷ πρὸς τὸ
 κακόν· πολυφόρον γὰρ ἔλεγον τὸν πολλὴν
 κῶσιν δεχόμενον, ὀλιγοφόρον δὲ τὸν ὀλίγην.
 ἡ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν δένδρων.

πολυφραδέξερον συνετὸν ἐν λόγοις.

πολύφρονος. Hom. Φ 367.

πολύχῃν πολυφόρητον, ἡ πολυειδῆ.
 πολυωδυνία. καὶ πολυώδυνος ὁ ἐν
 μεγάλῃ θλίψει ὢν.

πολυωπόν τὸ πολύτερτον δίκτυον. Hom.
 X 386.

πολυωρήσεις (Ps. 137 3) πολλὴν φρον-
 τίδα ποιήσεις, φυλάξεις. καὶ πολυωρία ἡ
 ἐπιμέλεια. "ὃ δὲ ἰδεῖτο τῆ θεῆ πολυωρίας
 τυχεῖν τῆς ἑξ αὐτοῦ," καὶ αὐτῆς Αἰλιανός
 (cf. v. ἡμίσεια) "δεομένην δὲ πολυωρίας τυχεῖν
 καὶ ῥοπῆς τῆς ἐς τὸ χρειττον ἐκ ἐπένευσε."

πόμα κεκραμένον τρία καὶ δύο
 τρία μέρη ὕδατος ἐπιδεχόμενον, οἷον δὲ δύο.
 ἀρίστη κῶσις οἶον δύο μέρη καὶ ὕδατος τρία.
 cf. v. κεκραμένον.

πομπεία λιοδορία· καὶ οἱ δικαιοὶ
 χρῶνται τῷ ὀνόματι. λέγεται πομπεία καὶ
 τὰ εἰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκεύη, ὡς
 ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τοῖς κατὰ Ἀνδροτίωνος
 (48) ὑποσημαίνει. Φιλόχορος δὲ φησιν ὡς
 πρότερον ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς
 ἐσίας τῶν λ' κατασκευασθεῖσιν, ὅψι δὲ καὶ
 Ἀνδροτίων ἄλλα κατεσκεύασε. Harp.

πομπείας καὶ πομπεύειν ἀντὶ τῇ λιο-
 δορίας καὶ λιοδορεῖν Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ
 Κτησιφῶντος (11). ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν
 ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν
 λιοδορεμένων ἀλλήλοισ· Μένανδρος Περιν-
 θία "ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν εἰσὶ πομπεῖαι τινες
 σφόδρα λοιδόροι."

πομπεύει ὡς νενικηκὺς μεγαλληγορεῖ.

Πομπήιος, ὅτι Πομπήιος ὁ μέγας ἐπι-
 κληθεὶς, ὑπάτος καὶ στρατηγὸς Ῥωμαίων, τὸν
 πρὸς Μιθριδάτην καὶ Τιγράνην πόλεμον ἀνε-
 δέξατο, καὶ τὸν μὲν Μιθριδάτην κατὰ τὴν
 μικρὰν Ἀρμενίαν νυκτομαχίᾳ κατηγωνίατο,

ὡς τὸ στρατόπεδον αὐτῷ διαρπάσαι καὶ γ'
 μυριάδας ὀπλιτῶν καταβαλεῖν. ὁ ἔν Μιθρι-
 δάτης γυμνωθεὶς παντάπασι τῆς δυνάμεως
 διαφεύγειν ἀγνοητῶς ἅμα τῇ γαμετῇ καὶ β'
 τοῖς ἀκολούθοις ἱκανὸς γέγονεν· εἰτα κατα-
 στασιασθεὶς ὑπὸ τῷ παιδὸς Φαρνάκου παρὰ
 τοῖς οἰκείοις στρατιώταις, καὶ πρὸς θάνατον
 ἀναγκαῖον ἐλαθεῖς, φάρμακον δηλητηρίου
 ἐκπιὼν τελευτᾷ περὶ τὸν Βόσπορον. ὁ δὲ δὴ
 παῖς αὐτῷ Φαρνάκης γίνεται διάδοχος τῆς
 ἀρχῆς. ὁ δὲ Πομπήιος ἐπὶ Τιγράνην ἄγει
 τὴν στρατιάν. ὁ δὲ Ἀρμένιος διὰ μάχης ἐλ-
 θεῖν τοῖς Ῥωμαίοις ἐ λυσιστελὲς ἡγησάμενος
 ἐνδιδὸς ἑαυτὸν ἀφίκετο πρὸς Πομπήιον, καὶ
 πρὸς τοῖς γόνυσιν αὐτῷ πεσὼν καὶ τὸ δια-
 δημα τῆς κεφαλῆς ἀφελὼν ἐν ταῖς ἐκείνου
 χερσὶ κατέθετο· οἷς δὴ καμφθεὶς τὸν θυμὸν
 ὁ Πομπήιος ἀνίστησι τε αὐτὸν καὶ τὸ δια-
 δημα πάλιν ἀποδίδωσιν, αὐτὸς τῇ τῷ Ἀρμε-
 νίᾳ τῷτο περιθεὶς κεφαλῇ, τὰ τε ἄλλα διὰ
 τιμῆς τὸν ἄνδρα ἤγεν. ἀφαιρέσει δὲ ὅμως
 μέρος τινὸς τῆς ἀρχῆς καὶ χρήμασι πολλοῖς
 ἐξημίλῳσι τὸν Ἀρμένιον· Συρίαν τε γὰρ καὶ
 Φοινίκην ἀπετέμετο, καὶ πεντακισχίλια τά-
 λαντα ἀργυρίᾳ τῷ Ῥωμαίων δήμῳ καταβα-
 λεῖν, ὅτε χειρῶν ἀδίκων ἀρξάμενον, προσ-
 ηνάγκασε. μετὰ ταῦτα Ἀλβανὸς ὑπέταξε, καὶ
 τὸν βασιλεὺς τῶν Ἰβήρων Ἀρσάκην φέγγειν
 ἡνάγκασε, καὶ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν Διο-
 τάρῳ τῷ δυνάστῃ τῆς Γαλιατίας ἐδωρόσατο,
 Ἀτταλόν τε καὶ Πτολεμαίοντα ἐπὶ τὴν οἰκίαν
 ἀρχὴν τῆς Παφλαγονίας κατήγαγεν ἐξεληλα-
 μένος πρὸς τῷ Μιθριδάτῃ, Κόλχοις τε ἐφί-
 σησιν ἡγεμόνα. ἐφ' οἷς Σύρος τε καὶ Ἀραβας
 κατεστρέψατο, καὶ Ἰουδαίους τρίτῳ μηνὶ παρι-
 σήσατο. ἐκ δὲ τῶν τῷ ἱερῷ ἀναθημάτων οὐ-
 δὲν διήρπασεν, ἀλλὰ πάντα ὑπὸ ἀναγραφῇ
 ποιησάμενος Ἀριστοβάλῳ παρέδωκεν· Ὑρα-
 νὸν γὰρ εἰς τὴν Ῥωμαίων ἐξέπεμψε δέσμιον.

Πομπήιος Ῥωμαίων στρατηγός, περὶ οὗ
 φασὶν ὅτι μετὰ τὰς σπονδὰς δειπνεῖν τὸν
 Καίσαρα καὶ Ἀντώνιον παρὰ Πομπήιῳ τῷ
 παιδὶ Πομπήιᾳ, ἐν τῇ στρατηγίδι νηὶ παρα-
 σκευασμένῳ τὸ δέπνον· τῶτον γὰρ ἔφη μό-
 νον αὐτῷ καταλείψαντα πατρῶον οἶκον. ἦδη
 δὲ ἔνδον ὄντων καὶ τῆς συνουσίας ἀκμαζού-
 σης Μητῶν τὸν πειρατήν, τὰ πλείονος ἄξιον
 τῷ Πομπήιῳ ὑπηρετῆντα, καὶ τότε προσε-
 θεῖν αὐτῷ ἡσυχῇ, καὶ "βῆλει" φάναι "τὰς
 ἀγκύρας τῆς νηὸς ὑποτεμῶν ποιήσω σε μὴ

Σικελίας καὶ Σαρδῶνος ἀλλὰ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας κύριον;" τὸν δὲ Πομπήιον ἀποκρίνασθαι "ἴδου σε ὦ Μηνᾶ τῆτο πεποιημέναι, μὴ προειπόντα ἔμοι τὴν ἐπιχείρησιν. νῦν δὲ ἐπὶ πρὸς ἡμῶν ἐπιорκεῖν· τὰ παρόντα ζέργωμεν." Io. Antioch. exc. Peir. p. 801.

πομπήν τὴν πέμψιν, ἀποσολήν· Θεκυδίδης δ' (108) "ξύλων τε ναυπηγησίων πομπήν," καὶ Ἀλιανός (V. H. 8 1) "καὶ τὸν δρᾶκοντα τὸν ἐκ τῆς θείας πομπῆς ἦκοντα." "καὶ ἡμὰ τῇ κόρῃ παρεσκεύασε πομπήν ἐπιφανῆ, ἀρμάμαξάν τε λαμπράν καὶ ἐσθῆτα σοβυράν καὶ θεραπείαν συγχνήν."

Πομπίλιος ὄνομα κύριον. καὶ πομπίλος ἰχθῦς.

πομπόν συνοδοιπόρον καὶ προπέμποντα.

πομποσόλει ἐκπέμπει τῇ γῇ τὸν σόλον.

Πομπώνιος ὄνομα κύριον.

πομφόλυγες αἱ ἐκ τῶν ὀμβρῶν ἢ ἄλλως καταφερόμεναι. "ὁ δὲ δίκη πομφολύγων ἐκφύσεως διαλύει τὸ ὑπελον" (Theophyl. Sim. 4 15).

πομφολυγοπαφλάσμις ἐν ταῖς δίναις τῶν ὑδάτων· πομφόλυγες γὰρ αἱ φλυκταινώδεις δίνει, ἀπὸ τῆ παφλάζειν (sch. A Ran. 251). "ὥσπερ πομφόλυξ ῥαγεῖσα ἀφανίζεται, ἔτῳ μνήμῃ ὑπερφηάνει ὄλλυται μετὰ θάνατον."

πομφόλυξ ἐκβρυσμός ὑδατος.

πονεῖν ἐνεργεῖν.

πονεῖσθαι ἐνεργεῖν. "Τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς δίκαιος ἦν, καὶ τῷ σώματι ἐρρωμένος τεσσαρακοσὸν ἄγων ἔτος ἤρξε, καὶ ἡβέλετο ἔξ ἴσου πάντα τοῖς ἄλλοις τρόπον τινὰ πονεῖσθαι" (Dio Cass. 68 6).

πονεύμενον ἐνεργᾶντα. Hom. A 374.

πονηρὰ κατὰ τρυγὸνα ψάλλεις, ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς καὶ ἐπιπόνως ζώντων· καὶ γὰρ ἡ τρυγὼν ἐπειδὴν πεινᾷ, τότε μάλιστα ψάλλει.

πονηρία ὁ ἐκ κατασκευῆς εἰς τινα παρὰ τὴν πόνον γινόμενος, παρὰ τῇ ἀποσώλῃ (Rom. 1 29, 1 Cor. 5 8).

πονηροῖς καὶ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμεθα, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ ἑδὲ φαρμακοῖσιν εἰκὴ ῥαδίως ἐχρήσται ἂν" (A Ran. 742), τετέστι τοῖς λεγομένοις καθάρμασι πόλεως. "ἑδὲν πονηρὸν ἀλλ' ὅπερ καὶ Καλλικῶν" (A Pac. 362). ὁ Καλλικῶν ἔτος προὔδωκε Σάμιον ... πόλιν ἐτέραν (cf. v. Καλλι-

κῶν). μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος (fr. 227) "μὴ σύ γε, Θειόγενες, κόψας χεῖρα Καλλικῶντος;" προδὸς δὲ Μίλητον τοῖς πολεμίοις, πυνθανομένης τινὸς ὃ τι τῆτο ἐποίησεν, ἀποκρίνασθαι, ἀγαθὰ Καλλικῶν. καὶ Ἀρισοφάνης φησὶ (Plut. 863) τῷ πονηρῷ κόμματος ἀπὸ τῆ παρακεκομμένης ἀργυρίῃ.

πόνηρος ἐπίπονος· ἡ πρώτη ὀξεῖα. ἐπὶ σώματος προπαροξύνεται, (Iob. 2 7) "ἔλκει πονήρῳ," ἐπὶ δὲ ψυχῆς ὀξυτώνως.

πόνηρος, ἔστι παρὰ Ἀρισοφάνει ἐν Πλέτῳ (220) "πονήρους γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους," ἀντὶ τῷ μοχθηρῷ καὶ ἐπιπόνως, ἀσθενεῖς, ἀπράκτους, ὡς φαμεν "πονήρους ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα" (Philostat. Her. p. 664). ἡ ἀτυχής, ἄθλιος· "ἐπὶ ὄντι πονήρας ὀχέμενος." λέγεται δὲ καὶ πονηρὸν ὕδωρ τὸ νοσοποῖον. πονηροὶ λέγονται καὶ ἐπίπονοι. καὶ πυρομμία "πόνῳ πονηρός," μοχθηρός, σφόδρα πονηρός, διὰ τὸν πόνον κατ' ἐνεργεῖαν ὁ ἐπίπονος.

πονήσαντα ἀντὶ τῷ παλαιωθέντι· Ἀρριανός "τὰ δὲ πονήσαντα αὐταῖς ἐχάλεπώς ἐπεσκευάσθη," καὶ αὐθις "πονέμενῳ αὐτῷ περὶ τῆς βασιλείας τῶν Πάρθων συμβάλλουσι δύο τινές."

πόνον Ὀμηρος ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τίθησι. καὶ πονεῖν τὸ ἐνεργεῖν.

πόνον (ἀπὸ πόντον) σπείρειν, πυρομμία ἐπὶ τῶν μάτην πονέντων.

πόνος σπεδή, ἐπίτασις· "καὶ ἦν πόνος μυρίος ἐκάστοις ἐπείγομένοις δρᾶσαι τὸ προσταχθέν, καὶ ἀγώνισμα ἐτίθετο ἕκαστος ἐαυτῷ τῆς Περσῶν προθυμίας τε καὶ σπεδῆς."

πόνος πόνῳ πόνον φέρει (S Ai. 866). λείπει ἡ πρὸς, ἢ ἡ, ὁ πόνος πρὸς τῷ πόνῳ πόνον φέρει. καὶ ἔστι τὸ μὲν πόνος πόνῳ ἀρχαῖον, ὡς ἔργον ἐπ' ἔργῳ, τὸ δὲ δεύτερον πόνον κοινῶς, οἶον κύματον. καὶ Ὀμηρος (Π 111) "πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐξήρικται." Σοφοκλῆς ἐν Τραχινίαις (29) "νῦξ γὰρ εἰσάγει καὶ νῦξ ἀπωθεῖται δεδεγμένον πόνον."

ποντίφις ὁ μέγας παρὰ Ῥωμαίοις ἱερεὺς, ὃν Νομᾶς ὁ Ῥωμαίων νομοθέτης κατέστησεν, ἡνίκα βιαίῳ ῥεύματι φερόμενος ὁ Θύβρις τὸ πρεσβύτατον ζεῦγμα ἐλάμβανεν. ἐν τῷ ἔτος πρὸς τῷ ποταμῷ μελικτηρίως ποιησόμενος μὴ διαῆσθαι τὴν γέφυραν, ἔπεισε τὸν ποταμὸν ἡσυχῇ καὶ εὐτάκτως ἀνασχέσθαι τῷ ζεύγματι, καὶ τὰς λεγομένους ποντίφιδας καὶ φλαμίνιδας τοῖς ἱερεῦσιν ἐπέστησε.

ποντοβρόχους ἐπὶ θαλάσσης βρεχομένης. 3 Maocab. 6 4.]

πόντος κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς Χερρονήσου καὶ Εὐξείνου καλέμενος, καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ θάλασσα. καὶ παροιμία "πόντος ἀγαθῶν," ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν καὶ μεγάλων, ὥσπερ ἀγαθῶν θάλασσα. Ἀριστοφάνους "ὦ Ποντοπόσειδον" ἀντὶ τῆς μέγιστης Πόσειδον, ἀπὸ τῆς πόντος μεταφορικῶς. sch. A Plut. 1051.

ποπάδες. (AP 6 232) "ἡ δὲ μελισσῶν ἀμβροσίη, πυκναὶ τ' ἱτρινεῖα ποπάδες."

a πόπανα πλακέντιυ πλατέα καὶ λεπτά καὶ περιφερῆ.

b πόπανα εἰδικόν, προθύματι γενικόν (A Plut. 660).

Ποπλικόλας ὄνομα κύριον παρὰ Ῥωμαίοις.

a Πόπλιος. ἕτος φιλοδοξήσας ἐν ἀριστοκρατικῷ πολιτεύματι τηλικαύτην περιποίησιν παρὰ μὲν τοῖς ὄχλοις εὖνοιαν παρὰ δὲ τῷ συνεδρίῳ πείσιν, ὥς ἐν τῷ δήμῳ κρείνειν τινὸς ἐπιβαλλομένην κατὰ τὰ Ῥωμαίων ἔθνη, καὶ πολλὰ κατηγορήσαντος καὶ πικρῶς, ἄλλο μὲν ἔθεν εἶπε προελθὼν, ἐκ ἔφη δὲ πρέπον εἶναι τῷ Ῥωμαίων δήμῳ ἔθενος ἀκείνῃ κατηγορεῖντος Ποπλίου Κορινθίου Σκιπίωνος, δι' ὃν αὐτὴν τὴν τῆς λέγειν ἔξουσίαν ἔχουσιν οἱ κατηγορεῖντες. ὧν ἀκέσαντες οἱ πολλοὶ παραχρημα διελύθησαν πάντες ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἀπολιπόντες τὸν κατηγορεῖντα μόνον. Polyb. 24 9.

b Πόπλιος. περὶ τέττα τῆς στρατηγῆς ζητῶσι τινες τίνι τρόπῳ ἐγένετο ἐπιφανέστατος, ἀπὸ ποίας φύσεως ἢ τριβῆς ὀρμηθεὶς. οἱ μὲν ἐν ἄλλοις πάντες ἐπιτυχῇ τινὶ καὶ τὸ πλεῖον αἰεὶ παραλόγως καὶ τῷ αὐτομάτῳ κατορθοῦντα τὰς ἐπιβολὰς παρεισάγουσι, νομίζοντες ὥσπερ θεοτέρας εἶναι καὶ θαυμασιότερας τὰς τοιαύτας ἄνδρας τῶν κατὰ λόγον ἐν ἐκάστοις πραττόντων, ἀγνοοῦντες ὅτι τὸ μὲν ἐπαινετὸν τὸ δὲ μακαριστὸν εἶναι συμβαίνει τῶν προειρημένων, καὶ τὸ μὲν κοινὸν ἐστὶ καὶ τοῖς τυχεῖσι, τὸ δὲ ἐπαινετὸν μόνον ἴδιον ὑπάρχειν τῶν εὐλογίμων καὶ φρένας ἔχοντων ἀνδρῶν, οἷς καὶ θεοτάτες εἶναι καὶ προσφιλεστάτους θεοῖς νομίζον. ἔμοι δοκεῖ Πόπλιος, φησὶν ὁ Πολύβιος, Ἀνκέρῳ τῷ τῶν Λακεδαιμονίων νομοθέτῃ παραπλησίαν ἐσχηκέναι φύσιν καὶ προαίρεσιν. ὅτε γὰρ Ἀνκέρῳ ἡγήτεον δει-

σιδαιμονεῖντα καὶ πάντα προσέχοντα τῇ Πυθίᾳ συστήσασθαι τὸ Λακεδαιμονίων πολίτευμα, ὅτε Πόπλιον ἐξ ἐνυπνίων ὀρμώμενον καὶ κληδόνων τηλικαύτην τῇ πατρίδι περποιῆσαι δυνασεῖαν· ἀλλ' ὀρῶντες ἐκάτεροι τὸς πολλὰς τῶν ἀνθρώπων ὅτε τὰ παράδοξα προσδεχομένους ῥαδίως ὅτε τοῖς δεινοῖς τολμῶντας παραβάλλεσθαι χωρὶς τῆς τῶν θεῶν ἐλπίδος, Ἀνκέρῳ μὲν αἰεὶ προσλαμβάνομεν ταῖς ἰδίαις ἐπιβολαῖς τὴν ἐκ τῆς Πυθίας φήμην εὐπαραδεκτοτέρας καὶ πιστοτέρας ἐποικί τὰς ἰδίας ἐπινοίας, Πόπλιος δὲ παρυσπλησίως, ὡς μετὰ τῆς θείας ἐπινοίας ποιούμενος τὰς ἐπιβολὰς, εὐθαρσιετέρους παρεσκεύαζε τοὺς ὑποταττομένους πρὸς τὰ δεινὰ τῶν ἔργων. καὶ μετὰ λογισμῶν καὶ προνοίας ἔπραττε, καὶ πάντα κατὰ λόγον ἐξέβαινε τὰ τέλη τῶν πράξεων αὐτοῦ. ἐκεῖνος γὰρ ὅτι μὲν ἦν εὐεργετικὸς καὶ μεγαλόψυχος ὁμολογεῖται· διότι δ' ἀγγίστες καὶ νήπτης τῇ διανοίᾳ καὶ περὶ τὸ προτεθὲν ἐντεταμένος, ἔδειξεν ἂν συγχωρήσειε πλὴν τῶν συμβεβιωκότων καὶ τεθεαμένων ὑπ' αὐτοῦ αὐτῇ τῇ φύσιν. ὧν εἰς ἦν Γάιος Αἰλίου, ἀπὸ νέης μετεσχηκὼς αὐτῷ παντὸς ἔργου καὶ λόγου μέχρι τελευτῆς, ὁ ταύτην περὶ αὐτοῦ δόξαν ἐργασάμενος διὰ τὸ δοκεῖν εἰκότα λέγειν καὶ σύμφωνα τοῖς ὑπ' ἐκείνου πεπραγμένοις. Polyb. 10 2.

ὅτι ποτὲ νεανίσκοι τινὲς τῶν Ῥωμαίων ἐπιτυχόντες παρθένῳ κατὰ τὴν ἀκμὴν καὶ τὸ κάλλος διαφερόσῃ τῶν ἄλλων γυναικῶν, καὶ συνιδόντες φιλογύνῃν ὄντι τὸν Πόπλιον, ἔχον αὐτὴν ἄγοντες, καὶ παρασήσαντες ἔφασκον αὐτῷ δωρεῖσθαι τὴν κόρην. ὁ δὲ καταπληγείς καὶ θαυμάσιος τὸ κάλλος, ἰδιώτης μὲν ὧν ἑδμήλιον ἂν ἦδιον ἔφη δέξασθαι ταύτης τῆς δωρεῆς, στρατηγὸς δ' ὑπάρχων ἐδ' ὁποῖον ἤττον, τῷ αἰνιττόμενος διὰ τῆς ἀποφάσεως, διότι κατὰ μὲν τὰς ἀνακαύσεις ἐνίοτε καὶ ῥαθυμίας ἐν τῷ ζῆν ἡδίστας τοῖς νέοις ἀπολαύσεις τὰ τοιαῦτα παρέχεται καὶ διατριβὰς, ἐν δὲ τοῖς τῷ πρῶττειν καιροῖς μέγιστα γίγνεται καὶ κατὰ ψυχὴν καὶ κατὰ σώματα ἐμπόδια τοῖς χρωμένοις. τοῖς μὲν ἂν νεανίσκοις ἔφη χάριν ἔχειν, τὸν δὲ τῆς παρθένου πτέρου καλέσας καὶ δὲς αὐτὴν ἐκ χειρὸς ἐκίλευε συνοικίζειν ὥς ποτ' ἂν προαιρῆται τῶν πολιτῶν. δι' ὧν καὶ τὰ τῆς ἐγκρατείας καὶ τὰ τῆς μετριότητος ἐμφαίνων μεγάλῃ ἀποδοχῇ ἐνεργάζετο τοῖς ὑποταττομένοις. id. 10 19.

Πόπλιος Σκιπίων, *Λευκίς* κατὰ φύσιν νίος, Ποπλίς δὲ τῷ μεγάλῃ κληθέντος κατὰ θέσιν νιωνός, κύριος γενόμενος τῆς Καρχηδόνης, ἥτις ἐδόκει πολυχρημονεσάτῃ τῶν κατὰ τὴν οἰκημένην εἶναι πόλεων, ἀπλῶς τῶν ἐξ ἐκείνης ἐδὲν εἰς τὸν ἴδιον βίον μετήγαγεν, ἔτ' ὠνησάμενος ἔτ' ἄλλω τρόπῳ κτησάμενος ἐδὲν, καίπερ ἔχ' ὅλως εὐπορέμενος κατὰ τὸν βίον, ἀλλὰ μέτριος ὢν κατὰ τὴν ὑπαρξιν ὡς Ῥωμαῖος. ἔχ' οἶον δὲ τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς Καρχηδόνης ἀπέσχετο μόνον, ἀλλὰ καὶ καθόλου τῶν ἐκ τῆς Αἰβύης ἐδὲν ἐπιμειχθῆναι πρὸς τὸν ἴδιον εἵασε βίον. τῷτο ἀναμφισβήτητον παρὰ Ῥωμαίοις. id. 18 18.

Πόπλιος Σκιπίων Ἀφρικανὸς τὴν εἰρασίαν εὐρὼν διεφθαρμένην ἐπανόρθωσεν· ὃς καὶ τὴν Καρχηδόνα εἰς ἔδαφος καθεῖλε. προσημῶναι δὲ αὐτῷ τῷ πολέμῳ τὸ πέρας τὴν τῷ ξίφει λαβὴν αἵματι πολλῷ ῥεομένην, καὶ πολλάκις μὲν ἀποματτομένην, πλέον δὲ ἀνιέσταν ἅει τῷ αἵματος· τὸς γὰρ μάντις φόνον πολὺν τῶν ἐναντίων σημαίνειν τὸ τέρας ὑποκρίνασθαι.

Πόπλιος Ὑαλέριος ὁ συνύπατος Βράτου ἄξιος μὲν πολλῶν καὶ ἄλλων ἐπιτηδευμάτων χάριν ἐπαινεῖσθαι τε καὶ θανατίζεσθαι, μάλιστα δὲ τῆς αὐταρκείας τῷ βίῳ, ἣ φιλοσοφία τις αὐτοδίδακτος ἐγένετο περὶ αὐτόν, ἦν ἐν πολλοῖς ἐπεδείξατο πρῶγμασι. Dionys. Hal. 5 12.

πόππυζε· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 5 245) "παῖζε μόνῃ τὸ φίλημα· μάτην πόππυζε σεαυτῇ" ἀντὶ τῷ κολάκευε, κήλει.

ποππύσματα κολακεῖαι εἰς τὸς ἀδαμύσας ἵππους.

πόρδαλις τὸ ζῶον.

πορεῖα τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα.

πορθήσεως ἔλκος, λάβοις.

πορθήσεις ἐρήμωσις.

πορθμεῖον τὸ πλοῖον, πόρθμιον δὲ τὸ ναῦλον.

πορθμεῖς οἱ περᾶται· Ἀριστοφάνης (Ecl. 1078) "χαλεπαὶ γ' ἂν ἦτε γενόμενοι πορθμεῖς· ἔλκοντε τὰς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε," ἐπειδὴ οἱ πορθμεῖς τὰς παριόντας ἀναγκάζουσιν εἰς τὰ ἴδια πλοῖα ἐμβαλεῖν.

πορθμεύει· "εὐρίσκει Νέσσον πορθμεύοντα μισθῶ, καὶ πείθει αὐτόν ὡς πορθμεύσειεν Ἀλκυόνην καὶ Δηϊάνειραν."

πορθμήιον ὁ μισθὸς τῷ ναύτῃ· Καλ-

λίμαχος (fr. 110) "τῶνεκα καὶ νέκυες πορθμήιον ἔτι φέρονται." ἐν Ἀργιαλῷ γὰρ καταβάσιόν ἐστιν εἰς Ἀδρ., ἐς δ' ἀπελθούσα ἡ Δημήτηρ ἔμαθε παρὰ τῶν περιοίκων περὶ τῆς κύρης, καὶ ἐδωρήσατο αὐτοῖς, ὡς λέγει, ἄφρασι τῷ πορθμῇ.

πορθμῆς καὶ πορθμίδιον· (AP 7 67) "τῶν Ἀχέροντος ὕδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κνανέη."

Πορθμός Δημοσθένους ὑπὲρ Κτησιφῶντος (71). πόλις ἐστὶ τῆς Εὐβοίας. Harp.

πορθμός πέραμα, ἀμφήγειος θάλασσα· ἰσθμὸς γὰρ ἐστὶ γῆ ξενὴ ἐκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν, πορθμὸς δὲ θάλασσα ὑπὸ γῆς περιεχομένη. "πορθμὸν δύο ἐξόν, ὃ μὲν ἐφ' Ἑλλησπόντῃ ἀμφὶ Σησόν τε καὶ Ἀβυδὸν, ὃ δὲ δὴ ἕτερος ἐπὶ τοῦ εὐματός τοῦ Εὐξείνου πόντος, ὃ τὸ Ἰερὸν ὀνομάζεται. ἐν μὲν δὴ τῷ Ἑλλησπόντῃ τελωνεῖον ἦκισα ἦν, ἄρχων δὲ τις ἐκ βασιλείως ἐξελλόμενος ἐν Ἀβύδῳ καθήξο, διερευνώμενος ἕκαστα· ὃ δὲ ἐπὶ πορθμοῦ τῷ ἑτέρῳ ἐξελλόμενος μισθὸν αἰεὶ πρὸς βασιλείῳς κεκομισμένος ἦν, ἐδὲν πρὸς τῶν τῇδε ναυτιλλομένων κομιζόμενος" (Procop. Arc. 25).

πόριες νέοι βόες, μόσχοι.

πορίμῳ ἄνυσιν καὶ ἐπίνοιαν ἔχοντι· (A Th. 783) "ἐγχερεῖν χορὴ ἔργῳ πορίμῳ."

ποριμώτατος· "ταύτην ἔδοξεν εἶναι ποριμωτάτην ἐπιβολήν" ἀντὶ τῷ ἐπικερδῇ. καὶ πορίσονται ἀντὶ τῷ κερδήσασθαι.

ποριεῖαι οἱ τὰς πόρους εἰσηγόμενοι δημιουργοὶ ἐπὶ τῷ εαυτῶν λυσιστελεῖ.

πόρκης (Hom. Z 320) ὁ ἐπιδακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος, ὁ περιεργύνων αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον. καὶ κλίνεται πόρκας.

πόρκος κύριος θαλάσσιος ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων.

πορνεῖα τόπος ἐνθα αἱ πόρνοι διάγουσιν· "ἐς τὰ πορνεῖα ἐσιόνθ' ἐκάσποτε" Ἀριστοφάνης (Vesp. 1274).

πορνεῖα ἡ εἰδωλοκρατεία, καὶ πόρνος ὁ εἰδωλολάτρης, παρὰ τὸ πόρρω νεύειν. "ἔξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σῶ· ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθὸν ἐστὶ" (Theodoret. in Ps. 72 26). πορνεῖα καὶ ἡ ἀκολασία, παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νῆν.

πορνίδιον ἡ μικρὰ παῖς.

πόρον διέξοδον, τρίβον, καὶ περᾶσις ποταμῶ.

πόρος πέρας, ἢ ποταμός, ἢ ὁδός, ἢ φυσήματα ὑδάτων, ἢ μηχανή, ἢ τεχνήματα, ἢ διάβασις· Ἀριστοφάνης (Ρακ. 124) "τίς πόρος σοι τῆς ὁδῆ γενήσεται;" ἀντὶ τῆς διάβασις. καὶ πόροι ἀλλήροθοι (S. Ai. 412) ποταμοὶ εἰς τὴν θάλασσαν ῥέοντες.

Πόρος Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβελίδην ἐφέσει. δῆμιός ἐστι τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Πόρος, καὶ ὁ δημότης Πόριος. Hagn.

a πόρπαξ κατὰ τινὰς μὲν ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος, ὡς δέ τινες, τὸ διῆκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον, ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ σφατιώτης. sch. A Ρακ. 661.

b πόρπαξ, ᾧ τὴν ἀσπίδα κατέχουσιν, ὁ λεγόμενος ὄχανος· ἀντίθισαν γὰρ τὰ ἐκ τῶν πολέμων ὅπλα ἄνευ ὀχάνων, ἵνα μὴ ἐτοίμως αὐτοῖς ἔχωσι χρῆσθαι. (A. Eq. 855) "ὅ γάρ σ' ἐχρῆν, εἶπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας ταύτας εἶναι αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι."

c πόρπαξ· Σοφοκλῆς (Ai. 574) "ἀλλ' αὐτό μοι σὺ παῖ λαβὼν ἐπώνυμον, Εὐρύσκαες, ἴσχει διὰ πολυρράφης σφέων πόρπακος ἐπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος." καὶ Ἀριστοφάνης (Lys. 105) "ἀλλ' ἐμός γα, κἂν ἐκ τῆς ταγῆς ἔλθῃ πόκα, πορπακισύμενος." ὁ ἐμός, φησὶν, ἀνὴρ οἷον περὸν σούμενος, ἀντὶ τῆς ἀπολαβῶν τὴν ἀσπίδα, ἅμα τῷ παρεῖναι ἡμῖν εἰς τὸν πόλεμον.

πόρπη ἢ παρὰ Ῥωμαίοις φρίβλα· "ὃ δὲ τὴν πόρπην αὐτὴ σπιάσας, αἶε, φησὶν, ὑμεῖς οἱ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν ἐστέ τοιῶτοι κήρυκες." καὶ πορπᾶσθαι φριβλᾶσθαι.

πορπηδόν.

πόρπημα εἶδος ὄπλε.

πόρρω. ἐπὶ χρόνου τύσσεται· "ὡς δὲ πόρρω ἦσαν τῆ πίνειν, τότε δὴ μύρον μὲν τις περιήνεγκεν, οἱ δὲ ἐχρίοντο."

πόρρω Διός τε καὶ κεραυνοῦ, παροιμία διὰ τῆς ἐπιβέβως τοῖς συνῆσι χρωμένους ἀδέξερον εἶναι λέγεσθαι τὴν μετ' ἀπραγμοσύνης ἀσφάλειαν τῶν ἐν ἐπιφανεῖ βίῳ κινδυνεύόντων. Synes. p. 11.

πορρωτέρω.

πόρρω τῶν νυκτῶν περὶ τὸ μεσονύκτιον· (Procop. Arc. 12) "τινὲς δὲ τῶν αὐτῶ παρόντων πόρρω πᾶ τῶν νυκτῶν, δῆλον ὅτι οἷσπερ ἐν καθαρθῇ ἦν ἡ ψυχὴ, φάσμα θεάσασθαι δαιμόνιον."

πορσύνω ἐτοιμάζω.

πορφύρειος ἐσθῆς.

πορφύρεος ὁ πορφυρῆς. καὶ πορφυρεὸν κῦμα (Hom. A 482).

πορφύρη (Hom. Ξ 16) ταράσσεται. καὶ ἐν μυθικοῖς "καὶ οἱ πορφύροντι διακριδὼν ἄμφω ἔκασα."

Πορφύριος ὁ κατὰ χριστιανῶν γράψας, ὃς κυρίως ἐκαλεῖτο Βασίλειος, Τύριος φιλόσοφος, μαθητὴς Ἀμελίου τῷ Πλωτίνῳ μαθητοῦ, διδάσκαλος δὲ Ἰαμβλίχῃ, γεγωνὶς ἐπὶ τῶν χρόνων Αὐρηλιανῆ καὶ παρατείνας ἕως Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἔγραψε βιβλία πύμπλεϊς, φιλοσοφὰ τε καὶ ῥητορικὰ καὶ γραμματικά. ἦν δὲ καὶ Λογγίνος τῷ κριτικῷ ἀκρουσάμενος. περὶ θείων ὀνομάτων α', περὶ ἁρχῶν β', περὶ ὕλης γ', περὶ ψυχῆς πρὸς Βόηθον δ', περὶ ἀποχῆς ἐμφύχων ε', περὶ τῆ γνώθι σαυτὸν δ', περὶ ἀσωμάτων, περὶ τῆ μίαν εἶναι τὴν Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους αἴρεσιν ζ', εἰς τὴν Ἰελιανῆ τῷ Χαλδαίῳ φιλοσόφῃ ἰσορίαν ἐν βιβλίοις δ', κατὰ χριστιανῶν λόγους ι', περὶ τῆς Ὁμήρου φιλοσοφίας, πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ τῆς εἶναι τὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν, φιλολόγῃ ἰσορίας βιβλία ε', περὶ γένους καὶ εἶδους καὶ διαφορῶν καὶ ἰδίου καὶ συμβεβηκότος, περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον τῷ Νεῖλῳ πηγῶν, περὶ τῆς ἐξ Ὁμήρου ὠφελείας τῶν βασιλέων βιβλία ε', συμμίκτων ζητημάτων ζ', εἰς τὸ Θουκυδίδου προοίμιον, πρὸς Ἀριεῖδην ζ', εἰς τὴν Μινεκιανῆ τέχνην, καὶ ἄλλα πλεῖστα, καὶ μάλιστα ἀστρονομία, ἐν οἷς καὶ εἰσαγωγὴν ἀστρονομειμένων ἐν βιβλίοις γ', καὶ γραμματικὰς ἀπορίας.

οὗτός ἐστιν ὁ Πορφύριος ὁ τὴν κατὰ χριστιανῶν ἐφύβριον γλῶσσαν κινήσας.

Πορφύριος ὁ τῶν χριστιανῶν πολλέμιος, ἀπὸ Φοινίκης πόλεως Τύρου.

πορφυρίων πορφυριῶνος εἶδος ὀρνέου, παρὰ Ἀριστοφάνει (Av. 556).

πορφυρόπωλις ἢ τὰ πορφυρῶ πωλῶσα. Act. Apost. 16 14.

ποσαπλῶς ποσυχῶς, ἀναριθμήτως. ἐν μέρους λόγου ἐστὶ, καὶ ἐπίτασιν τῷ πόθῳ συμβῶν· συμφωνεῖ γὰρ τῷ ἐρωτὶ τῆς ψυχῆς καὶ ἡ σάρξ, καὶ τοῖς ἐκείνης σὺν ἀντιπενήνῃ βουλευμένοι. Theodoret. in Ps. 62 2.

ποσειδεῶν ἕκτος μὴν παρὰ Ἀθηναίους ἦτο καλέμενος.

Ποσειδῶν. καὶ Πόσειδον ἢ κλητικῇ Ποσειδῶν δὲ ὄνομα τόπον.

α Ποσειδώνιος Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος ζωικός, μαθητὴς Ζήνωνος τῷ Κιτιέως, ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολύβιον ἐν βιβλίοις νβ' ἕως τοῦ πολέμου τοῦ Κυρηναϊκοῦ καὶ Πτολεμαίου, καὶ μελέτας ἱστορικὰς. ὑποθέσεις εἰς Ἀθηνοσθένην. καὶ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον Ποσειδωνίου τοῦ σοφιστοῦ εἶναι τῷ Ὀλβιοπολίτου.

β Ποσειδώνιος Ἀπαιμεὺς ἐκ Συρίας ἢ Ῥόδιος, φιλόσοφος ζωικός, ὃς ἐπεκλήθη ἀθλητῆς· σχολὴν δ' ἔσχεν ἐν Ῥόδῳ, διὰδοχος γεγονὼς καὶ μαθητῆς Παναιτίου. ἤλθε δὲ καὶ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Μάρκου Μαρκελλοῦ. ἔγραψε πολλά.

γ Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης σοφιστὴς καὶ ἱστορικός περὶ τῷ Ὁκεανῷ καὶ τῶν κατ' αὐτόν, περὶ τῆς Τυρικῆς καλουμένης χώρας, Ἀττικὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις δ', Αἰβυκὰ ἐν βιβλίοις ια', καὶ ἄλλα τινά.

δ Ποσειδώνιος ὄνομα κύριον, ὃς συνέγραψε τὸ παλμικὸν οἰώνισμα, ὅτι ἐὰν πάλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός, τότε σημαίνει. cf. v. οἰωνισικὴν.

πόσθη τὸ αἰδοῖον τῷ ἀνδρός.

πόσθιον τὸ αἰδοῖον. (A Th. 521) "λέων, λέων σοι γέγονεν ἔκμυγμα σόν, τὰ τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον τῷ σὺ προσομοιον; ερεβλὸν ὥσπερ κύτταρον." κύτταρος δὲ τὸ πῶμα τῆς βυλάνης, ὅπως ἐγκάθεται ἡ βάλανος. Ἀριστοφάνης (261) "νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἥδ' ὃ γ' ὄζει ποσθία."

Πόσθωνος.

Ποσιδίππος Κυσανδρεὺς, υἱὸς Κυνίσκου, τρίτῳ ἔτει μετὰ τὸ τελευτῆσαι τὸν Μέλανδρον διδάσας, κωμικός. ἔσι δὲ τὰ δράματα αὐτῷ ἕως τῶν λ'.

πόσις ἀνήρ.

ποσόν. τῆτο κατὰ μέγεθος θεωρεῖται, οἷον μέγα ἢ μικρόν. ποιδόν δὲ κατὰ τὴν ὕλην θεωρεῖται.

"πόσον προίωμαι σοι τὰ χοιρίδια; λέγε. τὸ μὲν ἔτερον τέτων σκορόδων τροφαλλίδος, τὸ δ' ἄτερον χοίνικος μόνος ἁλῶν" (A Ach. 812).

Ποσόμιος ὕπατος. ἔτος μέγα φρονῶν ἐφ' ἑαυτῷ τῆς τ' ἀξιώσεως τῷ γένους ἔνεκα, καὶ ὅτι διτταῖς ὑπατείαις ἤδη κεκοσμημένος ἦν. ἐφ' οἷς ὁ συνῦπατος αὐτῷ κατ' ἀρχὰς μὲν ὥς ἀπελευνόμενος τῶν ἴσων ἡγανάκτει, καὶ πολλάκις ἐπὶ τῆς βελῆς τὰ δίκαια πρὸς αὐ-

τὸν ἔλεγεν· ὕσερον δὲ συγγνὸς ἑαυτοῦ κατὰ τε προγόνων ὄγκον καὶ φίλων πληθὺς καὶ κατὰ τὰς ἄλλας δυνάμεις ἐλάττονα ἰσχύον ἔχοντι (δημοτικὸς γὰρ ἦν, καὶ τῶν νεωστὶ παρελθόντων ἐς γυνῶσιν), εἰξέ τε τῷ συνυπάτῳ καὶ παρεχώρησε τῷ πολέμῳ τὴν ἡγεμονίαν. καὶ τῆτο ἡγεγεκε διαβολὴν τῷ Ποσομίῳ κατὰ πολλὴν αὐθάδειαν γενόμενον. ἔτερον δὲ βαρύτερον ἢ ὡς κατὰ Ῥωμαίων ἡγεμόνα· ἐπιλεξάμενος γὰρ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ στρατιᾶς περὶ τῆς β' ἀνδρὺς ἐς τὰς ἰδίαις ἀγρῶς ἀπήγαγεν· οἷς ἄνευ σιδήρεος δρυμὸν ἐκέλευσε κείρειν, καὶ κατέσχε τὰς ἀνδρὰς ἐν τοῖς ἀγροῦς θητῶν ἔργῳ καὶ θεραπεύοντων ὑπηρετοῦντας. καὶ ἄλλα πλεῖστα ὅσα βαρύτερα διαπραξάμενος παρέσχε τῷ δήμῳ μίσους ἀφορμὰς δικάιαι. Dionys. Hal. exc. Peir. p. 533.

πόσος ἀπὸ τῷ πόσατος, κατὰ συγκοπήν. τάττεται δὲ ἐπὶ ποσότητος, οἷον πόσον ἄγει ἔτος; καὶ πόση ὥρα τῆς ἡμέρας;

Πόσουμος Ῥωμαῖος, ἀπὸ Καπύης, τὰ τε Ἑλλήνων ἐπαιδεύθη, ἑρασθεὶς αὐτῶν μετὰ ἔτη λ'. τὰ δὲ πρῶτα χρυσοχόος ἦν. ἐπεὶ δὲ ἄπαξ αὐτὸν εἰσῆλθεν ὁδε ὁ φιλόλογος ἔρως, εἰς τὰς Ἀθήνας ὤρμησε, καὶ ἐξεμεινῶθη τὰ Ἑλλήνων ἐκείνῳ, καὶ ἐς γῆρας βαθὺ ἤλασε πολλά καὶ καλὰ εἰδώς. ἔκην ἀπεικὸς ἦν καὶ τότε τὸν Πόσειμον λέγειν λόγον ἐκείνον ὄνπερ ἦν Ἡρόκλειτος εἶπεν ἐφ' ἑαυτοῦ; "ἐμεινωτὸν ἐδιζήσάμην."

ποταίνιον τὸ ξένον.

ποταμηδὸν δίκην ποταμοῦ.

ποταμοδιάρτης ὁ περὶ αὐτὸν αἰετὸν τὸν ποταμόν. Artemid. 468.

Ποταμοὶ δημὸς τῆς Λεοντίδος, οὗ ὁ δημότης Ποτάμιος. ἐκωμωδῶντο δὲ ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τὰς παρεγγράφας. Harp.

ποταμὸς θαλάττη ἐρλίζεις, ἐπὶ τῶν διατεινομένων πρὸς κρείττονους.

ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἐπάγεις, ἐπὶ τῶν τοῖς ἔχουσι προσφερόντων.

Ποτάμιον Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος, γεγονὼς πρὸς Ἀντρέα καὶ μετ' αὐτόν, εἰς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν ὑπόμνημα.

Ποτάμων Μιτυληναῖος, υἱὸς Λεσβώνου κτος, ῥήτωρ, ἐσοφίζευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Τιβερίου. καὶ ποτε αὐτῷ εἰς τὴν πατριδα ἐπανιόντος ὁ βασιλεὺς ἐφοδιάζει τοιοῦσδε γράμμασι "Ποτάμωνα Λεσβώνου κτος εἰ τις ἀδικεῖν τολμήσει, σκεπασθῶ εἰ μοι

δυνήσεται πολεμείν." ἔγραψε περὶ Ἀλεξάνδρου τῷ Μακεδόνα, ὅρος Σαμίων, Βρούτου ἑγκώμιον, Καίσαρος ἑγκώμιον, περὶ τελείου ῥήτορος.

Ποτάμωνος.

πότε. λέγεται πρὸς τὸ νῦν κατ' ἄμφω, καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθὸς καὶ κατὰ τὸ μέλλον, κατὰ μὲν τὸ παρεληλυθὸς, πότε ἐγένετο; κατὰ δὲ τὸ μέλλον, πότε ἔσαι;]

πότερον ἄρα, ποῖον, ποταπόν.

ποτή ἢ πηϊσις.

πότης λύχνος παρὰ Ἀττικοῖς ὁ πολὺ ἔλαιον ἀναλίσκων. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (57) "τί γάρ μοι τὸν πότην ἤπτες λύχνον;"

Ποτίδαια ὄνομα πόλεως. καὶ Ποτιδαίατης.

ποτινίσσεται (Hom. I 381) ἐπέρχεται.

πότμον μόρον, θάνατον. καὶ εὐποτμος ὁ καλῶς τὸν βίον κατασφρέφων. "ὅς οἰκτρῶς καὶ ἔλεινῶς ἐς γῆρας ἤλθεν οὐδαμῇ εὐποτμον."

πότνα δέσποινα.

πότνια σεμνή, ἔντιμος.

ποτνιαῖσθαι παρακαλεῖν, καὶ ποτνιαῖται παρακαλεῖ, ἐπικαλεῖται θεός. καὶ ποτνιαῖμενος δυσφορῶν, μετ' οἰμωγῆς παρακαλῶν.

ποτός τὸ πινόμενον, πότος δὲ τὸ συμπίοσιον. "σφοδρῶ δὲ πότε γενομένη ἐνεδρεύων ὁ ἐσιάτωρ αὐτὸς μὲν ὄλγον ἐπινεν, ἐκείνοις δὲ πολὺ ἔγγειν τοῖς θεράπευσιν ἐκέλευε" (cf. v. σφοδρῶ).

ποτώμεναι (A Pac. 815) διατρίβουσαι. ποτῶνται δὲ (Hom. B 462) πέτονται.

ποῦ γῆς. "ποῦ γῆς πέφηνγεν;" ἀντὶ τῆς εἰς ποίαν γῆν, ἄντικῶς.

Πουλχερία Ἀρκαδία θυγάτηρ, βασιλῆς, μὲ ἐτῶν ἕκω τυγχάνουσα ἄριστα τὴν βασιλείαν διώκει, ἐπαίδευσε δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν Θεοδόσιον· σοφωτάτη γὰρ ἔσα καὶ θεῖον νοῦν πεκτημένην τὴν τε ἰδίαν παρθενίαν θεῶ προσανέθηκε καὶ τὰς ἀδελφὰς τὸ ὅμοιον πρᾶξαι ἐδίδασκεν, εἰς πάντα δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐκάνομιζεν, ἥθός τε καὶ λόγον καὶ βῆδισμα καὶ γέλωτα καὶ ἐνδυμάτων περιβολὴν καὶ σχῆμα καθέδρας καὶ ζάσεως βασιλικῆς ἐξεπαίδευσε· πρὸ δὲ γε ἀπάντων τὴν εἰς τὸ θεῖον εὐσέβειαν αὐτὸν ἐπιμελῶς ἐδίδασκεν. ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ τὰς ἀδελφὰς διεγένετο. πολλὰς δὲ ἐκκλησίας καὶ πτωχεῖα καὶ ξενώνας καὶ

μοναστήρια αὐτὴ κτίσασα πῶσι προσόδους ἀφώρισεν· καὶ πρὸς ἄλλοις μυρίοις κατορθώμασι πολλάκις αὐτῇ καὶ τὸ θεῖον ἐφαίνετο (Cramer. An. Par. 2 p. 99). αἱ δὲ ἀδελφαὶ Ἀρκαδία καὶ Μαρίνα. ὃ δὲ φύσει κατὰ φύσιν τε καὶ ἀπερίσκεπτος ἐς πάντα μὲν ὑπῆρχε, μάλιστα δὲ ἐς τὰς ὑποβάλλοντας αὐτῇ χάριτας, ἔς ἀπαρναγνώσεως ὑπέγραψεν. ὅπερ ἡ σοφωτάτη γυνὴ ποτε Πουλχερία σοφῶς ὑπῆλθεν αὐτόν, δωρεὰν ὑποβαλῆσα δῆθεν πρὸς δαλείαν τὴν ἐαυτῇ γαμετὴν Εὐδοκίαν· ἦν καὶ καθυπογράφας μὴ πρότερον ἀναγνῆς, ὕστερον δεινῶς ὠνειδίζετο παρὰ τῆς Πουλχερίας. cf. Sozom. 9 1, Cedren. p. 342.

ὅτι Πουλχερία τοσούτον ἐμίσει τὸν Νεσόριον ὥς τὰς φιλέοντας ἐκείνον διαθρυνεῖν ὅτι πορνείαν πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα διέβαλε Πουλχερίας Νεσόριος καὶ διὰ τῆτο ἔτιως ὑπ' αὐτῆς ἐμισσεῖτο. ἐλοδορεῖ γὰρ αὐτὴν εἰς τὸν τότε μάγιστρον Πανλῖνον λεγόμενον (Cramer. p. 100).

Πουλχερία. Πουλχερίας τῆς αἰοδίου· σῆλη ἔσατο ἐν τῇ Χαλκῇ, πλησίον τῇ παλατίᾳ, ὥς πρὸς τὸν περίπατον.

ποῦ μὴν; ποῦ δὴ οὖν;

ποῦ σχήσειν δοκεῖς; (A Ran. 190) ἀντὶ τοῦ ποῦ ἀπάξει τὴν ναῦν.

πούς. ὁ ποὺς ἔχει δακτύλους 15'. cf. v. σάδιον.

πράγματα. ἐπὶ κακοῦ χρῶνται τῇ λέξει οἱ παλαιοί. καὶ Μένανδρος "ἐν πράγμασιν, ἐν μάχαις." καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλάτῳ (651) "ἄκουε τοῖνον, ὥς ἐγὼ τὰ πράγματα ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ," καὶ αὐθις (An. 1243) "καὶ δὴ ποτε εἰς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα." καὶ αὐθις (Plut. 20) "ἀλλὰ σοι παρέξω πράγματα" ἀντὶ τοῦ ἐνοχλήσω. καὶ παροιμία "ἀνδρὶ Ἀνδῶ πράγματα οὐκ ἦν, ὃ δὲ ἐξελεθὼν ἐπρίετο." sch. A Plut. 653.

πράγματα κακοπάθειαι. "ὁρεῖα τε ἦν καὶ σενή ἡ ὁδός, καὶ πολλὰ πράγματα εἶχον ἀμφὶ τοῖς ζεύγεσιν οἱ σρατιῶται" ἀντὶ τοῦ κόπου.

πράγματ' ἐξ ἀπραξίας, ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν καὶ παρ' ἐλπίδα συμβαινόντων.

πραγματεία πολυπραγμοσύνη, κακοπάθεια. "πόλιν πολυάνθρωπον καὶ σρατῶ μεγάλῃ πεφραγμένην εἶλεν ἄνευ πραγματείας ὁ βασιλεὺς."

b **πραγματεία**. οὐχ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐπὶ τῆς πραγματείας, οὕτω καὶ ὑπὸ τῶν ῥητόρων τέτακται ἐπὶ τῶν ἐργασίᾳ τινὰς μεταχειριζομένων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πράγματα συνίσσασθαι ἐπιχειρούντων, ὡς Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Μεναιχμον "αἱ γὰρ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἔχθραι καὶ πραγματεῖαι υἱταῖαι τῶν ἰδίων διαφορῶν καθεστῆκυσι."

πραγματικώτατον ἐνεργητικώτατον. "ὃ δὴ καὶ πραγματικώτατον γεγονέναι τὸ διαβούλιον." καὶ αὐθις "τοῦτο δὲ ἐποίει νυνεχῶς ἅμα καὶ πραγματικῶς."

πραγματοδόφης ὁ δικολόγος. (A. Av. 1410) "καὶ πραγματοδόφης. ὦ μυκῆριε τῆς τέχνης."

πραγματομαθής. "ὃ δὲ ὢν ἀγχίνους καὶ τριβῇ κινδύνων πραγματομαθής." καὶ πραγματομαθεῖς οἱ τῶν πραγμάτων εἰδήμονες. "διὸ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πραγματομαθεῖς ὑπάρχοντες ὑφωρῶντο τὰ τῆς τύχης ἄδηλα."

πραγματωδεστέρα τάξις ἡ δυσχεροστέρα.

πραγμάτων. (A. Ach. 268) "πραγμάτων τε καὶ μαχῶν καὶ Λαμάρων ἀπαλλαγείς." Λάμαχος στρατηγὸς Ἀθηναίων ῥηποκίνδυνος.

πρῶγος ἡ πρῶξις. (S. OC 1153) "πρῶγος δ' ἀτίθειν οὐδὲν ἀνθρώπων χρεῶν." ἀνθρωπον ὄντα, φησίν, οὐ δεῖ πρῶγμα κακίζειν.

πραεῖα.

πραεὶν γῆ. Ps. 36 11.

πραῖδα.

Πραίνεςός ὄνομα τόπου.

πραϊπόσιτος ἀξίωμα.

πραϊτοῦρα.

πραῖτωρ. "μετὰ τοὺς χιλιάρχους αὐθις ἐπὶ τοὺς ὑπάτους ἐπανῆλθον οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ πρῶτος στρατηγὸς ἀπεδείχθη Θέριος Κάμιλλος, παῖς Καμῖλλον τοῦ πολλάκις μοναρχήσαντος· ὃν πραῖτωρα τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ οἱ Ῥωμαῖοι ὠνόμασαν, ἡγοῦν στρατηγόν."

πραϊτώριον.

πραῖφεκτοι ἰβ' ἄρχοντες, προβεβλημένοι ὑπὸ τῶν ὑπᾶτων, οἱ τοῖς ὑπάτοις τοὺς ἐπιτηδειοτάτους πρὸς τὴν ἀληθινὴν χρεῖαν ἐκ τῶν παραγεγονότων συμμάχων ἱππεῖς τε καὶ πεζοὺς ἐξέλεγον, τοὺς καλεμένους ἐτραορδιναρίους, ὃ μετρημηνεύμενον ἐπὶλέκτους δηλοῖ.

πραῖφεκτος ναύαρχος.

πρακτέα. "καὶ τὰ πρακτέα ὁρθῶς διατάττων."

πρακτέον δεῖ πράττειν.

πρακτικά. ὅτι οὔτε αἱ πρακτικά νοήσεις ἄπειροι οὔτε αἱ θεωρητικά, ἐπεὶ μηδὲ οἱ λόγοι τῶν ἄπειροι. ἄγγελοι δὲ εἰσι τῶν νοημάτων οἱ λόγοι, οἵτινες καὶ ὕεροι εἰσι τῶν πρακτικῶν νοήσεων καὶ θεωρητικῶν, ἀλλ' ἡμῖν γε ἐμφανέστεροι καὶ γνωριμώτεροι εἰσιν.

πρακτικὸν ἀνυσικόν.

πράκτορα ἐκδικόν. (S. El. 953) "φόνου πότ' αὐτὸν πρᾶκτορ' ἔξεσθαι πατρός."

πράκτωρ ὁ τὸν ἐπικείμενον εἰσπραττόμενος φόρον.

Πράμνιος οἶνος. Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἡδὺν οἶνον πρᾶμνιον ἔλεγε, τινὲς τὸν ὠνιον ἢ παφαιμόνιον, τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου Πραμνίας ὀνομαζομένης, οἱ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα· ἔνιοι τὸν πραῦνonta τὸ μένος, ὃν καὶ φαρμακίτην φασί. Σῆμος ὁ Ἀθήλιος ἐν τρίτῃ ἐν Ἰκάρῳ Πράμνον πείτραν εἶναι, ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι. Athen. p. 30.

πρανὲς κάταντες.

πρανῆς ὁδὸς κατωφερέης. "ἐν δὲ τινι πρανεῖ σενοῦ καὶ ἐπιμήκει καὶ ὀλίγοις γέμοντι πολλοὶ παρεφέροντο" (cf. v. ἐμιλάθασιν).

πραξάμενος ἀπαιτήσας, λαβών. "Μάλλιος ὁ ἀνθύπατος τριακόσια τέλαντα πραξάμενος παρὰ Ἀριαράθου φίλον αὐτὸν ἐποίησεντο Ῥωμαίων" (Polybius?).

πράξαντες. Θουκυδίδης (4 68) "οἱ δὲ μετ' Ἀθηναίων πράξαντες" τουτέστι βουλευθέντες "ἔφασαν χρῆναι ἀνοίγειν τὰς πύλας. ἐμείλλον δὲ ἀνοίχθεισῶν εἰσπίπτειν τὰς Ἀθηναίους."

Πραξιδικὴ θεός, ἧς κεφαλὴν μόνον ἰδρύνοντο. Μνυσίας δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης, Σωτήρος καὶ τῆς ἀδελφῆς Πραξιδικῆς γενέσθαι Κτήσιον υἱὸν καὶ θυγατέρας Ὀμόνοϊαν καὶ Ἀρετὴν, ὡς ἀπὸ τῆς μητρὸς Πραξιδικᾶς κληθῆναι. Διονύσιος δὲ ἐν Κτίσειν Ὠγύγε θυγατέρας Ἀλαλκομένηαν Θελένοιαν Ἀυλίδα, ὡς ὕερον Πραξιδικᾶς ὀνομασθῆναι.

πραξικοπήσας ἐξ ἐπιβουλῆς βουλευόμενος, δολιευόμενος. Πολύβιος (1 18) "ὃ δὲ στρατηγὸς πρῶτον μὲν πραξικοπήσας κατέσχε τὴν τῶν Ἑρβησσέων πόλιν καὶ παρείλετο τὰς ἀγοράς."

πραξικοπήσας δωροδοκηθεῖς. "ὃ δὲ b

Οὔρηος πραξικοπήσους νυκτὸς κατέλαβε τὸ μέρος τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοὺς Ῥωμαίους εἰσήγαγε." (Polyb. 8 11) "πολλὰς πόλεις ἡνδραποδίστατο, πραξικοπήσους μετὰ δόλου καὶ βίας."

Πραξιλλης ὄνομα κύριον.

^a πρᾶξις κοινότερον μὲν πᾶσα λογικὴ ἐνέργεια, ἰδίως δὲ καὶ κυριώτερον ἢ κατὰ προαίρεσιν, τουτέστιν ἢ κατ' ἀρετὴν ἢ κακίαν ἐνέργεια γινομένη. ὧν οὖν αἱ πράξεις αἰρετώτεραι, ταῦτα αἰρετώτερα, οἷον, εἰ τὸ τὰ δίκαια πράσσειν τοῦ τὰ ἀνδρεῖα πράσσειν αἰρετώτερον, καὶ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀνδρείας αἰρετώτερα. ἔστι δὲ πρᾶξις μὲν ἢ πρὸς τὸ τέλος τείνουσα ἐνέργεια, ἔργον δὲ τὸ τέλος. Alex. Aphrod. in Top. p. 137.

^b πρᾶξις ἢ προδοσία. Πολύβιος "μετὰ τῶν ἐν τῇ πατρίδι φίλων τρίτον πρᾶξιν κατασκευασαμένθ, καὶ προσενεγκόντος τῷ Φαβίῳ τὸν λόγον." καὶ αὖθις Πολύβιος (5 96) "ὃ δὲ συνεξήσατο πρᾶξιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλῶς διὰ τινος Ἰάσονος, ὃς διαπεμψάμενος πρὸς Ἀγῆταν τὸν τῶν Αἰτωλῶν στρατηγὸν ὡμολόγησε τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδῶσιν τὴν ἐν τοῖς Φανοτεύσι."

Πραξιτέλης Πραξιτέλης ὄνομα κύριον.

πραόνως. Ἀριστοφάνης (Ran. 864) "σὺ δὲ μὴ πρὸς ὄργην, Αἰσχὺλ', ἀλλὰ πραόνως ἔλεγχ' ἐλέγχθ. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει ἄνδρᾶς ποιητὰς ὥσπερ ἄρτοποιίδους."

^a πρᾶότης ὁρρησία. "ἂν δέ τις τῆς πρᾶότητος γένος ὑποδῷ τὴν ἐγκράτειαν, καὶ ὀρίσθαι αὐτὴν ἐγκράτειαν ὁρῆς, οὐκ ὀρθῶς ἀποδίδωσιν· οὐ γὰρ τὸ ἐξ ὑποθέσεώς τινι ἀκολουθοῦν εἴη ἂν καὶ γένος. τὸ γὰρ γένος ἀχώρισον" (Alex. Aphrod. in Top. p. 176).

^b πρᾶότης ἐπὶ θεοῦ ἢ μικρὰ τιμωρία. Λαβίδ "ὅτι ἐπῆλθε πρᾶότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα." Theodoret. in Ps. 89 10.

πραπίς ἢ φρήν. Ὅμηρος (A 608) "εἰδυίαισι πραπίδεσσι."

Πρασιαὶ πόλεις Λακωνικῇ Ἀριστοφάνης (Pac. 243) "ἰὼ Πρασιαὶ τρεῖς ἄθλιναι καὶ πεντάκις καὶ πολλῶ δεκάκις ἀπολεῖσθε σήμερον."

πρασιαὶ αἱ τοῦ κήπου λαχαναί. καὶ πράσιον τὸ λάχανον.

πρασιανός. ὅτι πρασιανὸς λέγεται καὶ βενετιανός καὶ παλμουλάριος καὶ σκατέριος καὶ Μάρκω Ἀντωνίνω (1 5).

πράσινον χρώμα. (Procop. Arc. 19) "ἄλλοις ζύσεως ἀφορμὴν ἢ μέρος πρασίνα σορῆν Ἰεσινιανὸς ἐπενεγκὼν ἀνῆρει."

πράσιν φύλλω τὸ τῶν ἐρώτων διδεται βαλάντιον, ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα πολυὰ ἀνυλισκόντων καὶ ἀσωτενομένων.

Πρατίνας Πυρρωνίδου ἢ Ἐγκωμίων, Φλιάσιος, ποιητὴς τραγωδίας. ἀντηγωνίστητο δὲ Αἰσχύλῳ τε καὶ Χοιρίλῳ, ἐπὶ τῆς ο' Ὀλυμπιάδος, καὶ πρώτος ἔγραψε σατύρους. ἐπιδεικνόμενος δὲ τέσσα συνέβη τὰ ἱκρία, ἐφ' ὧν ἐσῆκεισαν οἱ θεαταί, πεσεῖν, καὶ ἐκ τούτου θέατρον ὑποδομήθη Ἀθηναίους. καὶ δράματα μὲν ἐπεδείξατο ν', ὧν σατυρικὰ λβ', ἐνίκησε δὲ ἅπαξ.

πράττεσθαι ἀπαιτεῖσθαι. "τῶν δὲ ἱταλικῶν μηδένι πράττεσθαι τέλος."

πραττομένους ἀπαιτουμένους. Ἰσοκράτης (13 7) "καὶ τοὺς μαθητὰς μικρὸν πραττομένους." "πραττόμενος δὲ τὸς τῶν πλοίων κυρίους, τέλους δὲ οὐδενὶ αἰσθησιν παρεχόμενος."

πράττω τὸ ἐνεργῶ. "ἔπραττε κακῶς, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτῷ ἐνόσει" (cf. v. ἐνόσει).

πρέμνον ἐλεγχος δένδρον. Ἀριστοφάνης (Av. 322) "ἦκει ἐχὼν πρέμνον πρᾶγματος πελωρίθ," ὃ ἔστι χρησίμῳν τειλεσηγέμενος. (Polyb. 18 1) "οἱ Ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χάρακα ἄριστον, ὃς ἂν ἔχη πλείστας ἐκφύσεις καὶ μεγάλως πέριξ τοῦ πρέμνου." καὶ ζῆτει ἐν τῷ χάρακι.

πρέσβα ἐντιμοσύνη.

πρεσβεῖα τιμὰς, γέρα. "καὶ χρυσὰ πρεσβεῖα τούτῳ τῆς μνήμης νῦν τε καὶ ἡνέμει."

πρεσβεῖον. "ὃ δὲ Περίανδρος ὁ Κενφίλου υἱὸς τοῦ βασιλέως Κορίνθου τὴν βουσίλειαν κατὰ πρεσβεῖον λαμβάνει" (cf. v. Περίανδρος).

πρέσβειρα ἐντιμός.

πρέσβεις. ὅτι οὗτοι ἦσαν οἱ φιλόσοφοι οἱ ἐς Περσίδα διαπρεσβευσόμενοι σὺν Ἀρεβίνδῳ, Δαμιάσκιος ὁ Σύρος, Σιμπλίκιος ὁ Κίλιξ, Εὐλάλιος ὁ Φρύξ, Πρισκιανὸς ὁ Αἰδός, Ἐρμείας τε καὶ Διογένης οἱ ἐκ Φοιφίης, Ἰσίδωρος ὁ Γαζαῖος. ἔτοι πάντες οἰκαδι ἀπενόησαν, χαίρειν εἰπόντες τῇ τοῦ βαρβάρου φιλοξενίᾳ καὶ ἀπάναντο δὲ ὁμῶς τῆς ἐκδημίας, ἐκ ἐν βραχεὶ τινὶ καὶ ἡμελημένῳ, ἀλλ' ὅθεν αὐτοῖς ὁ ἐφεξῆς βίος ἐς τὸ θυμῷ.

ρές τε καὶ ἥδισον ἀπετελεύτησεν. ὡς γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι καὶ Πέρσαι σπονδὰς ἔθεντο καὶ συνθήκας, μέρος ὑπῆρχε τῶν κατ' αὐτὰς ἀναγεγραμμένων τὸ δεῖν ἐκείνας τὰς ἄνδρας εἰς τὰ σφέτερα ἦδη κατιόντας βιοτείνειν ἀδείως τὸ λοιπὸν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἔδεν ὅτιον πέρι τῶν δοκούντων φρονεῖν ἢ μεταβάλλειν τὴν πατρίαν δόξαν ἀναγκαζομένης. Agath. 2 30.

πρεσβεύεσθε (A Ach. 133) πρέσβεις πέμπετε. καὶ πρεσβεύω παρὰ Σοφοκλεῖ (Trach. 1066). "ὦ παῖ, γενῶ μοι παῖς ἐτήτυμος γηγώς, καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσης πλὸν" ὁ Ἡρακλῆς φησὶ ψυχορραγῶν.

πρέσβεις πρέσβεις, προπαροξυτόνως. οὐχὶ δὲ ὑπὸ τῆς πρεσβεύς εὐθείας· οἱ γὰρ λέγοντες ἁμαρτάνουσι. λέγεται δὲ καὶ πρέσβειαν καὶ πρεσβευτῶν ἐκατέρως παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· ἐξὶ δὲ τὸ μὲν καθωμίλημενον καὶ ἑλληνικὴν ἀναλογίαν σῶζον, ὅταν εἰπωσιν πρέσβεις, εὐρίσκομεν δὲ καὶ πρεσβευτάς.

πρεσβυγένεια παλαιότερα γένεσις. καὶ συγκριτικῶς.

πρεσβυγενής.

πρεσβυτάτην (Hom. A 59) ἐντιμοτάτην.

πρεσβύτερος τιμιώτερος, μείζων· "ὁ δὲ τὴν κατισκευὴν τῷ νεῷ πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτοῦ ῥασιωνεύσεως ποιησάμενος," ἀντὶ τῆς μείζονα, τιμιωτέραν. "καὶ τοὺς βωμόδς κατέστρεψεν, ἐφ' ὧν ὤμοσαν ἢ σφατιά τὰ αὐτῶ πρεσβύτερα ποιήσασθαι."

πρεσβύτερος Κόδρος ἀντὶ τοῦ παλαιότερος. παροιμία ἐπὶ τῶν πάντων παλαιῶν, ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθήνησι Κόδρου.

πρευμαμένης πρῶος.

πρεῶν πρέονος, ὡς πρῶν πρωνός· (AP 6 253) "αἱ τόσον ὕδωρ εἴβασαι σκολιῷ τῷδε κατὰ πρέονος."

πρηγορεῶνος τοῦ λαιμοῦ.

πρήθω τὸ καίω.

πρημινούσας τε θυέλλας Ἀριστοφάνης Νεφέλας (335). Θυέλλα συσροφὴ τῆ ἀνέμῃ. πρημινούσας δὲ μαινομένας καὶ λάβρως φυσώσας· πρήσαι γὰρ τὸ φυσῆσαι. Ὅμηρος (A 481) "ἐν δ' ἄνεμος πρήσεν μέσον ἰσίων."

πρηγνές ἐπὶ πρόσωπον. καὶ πρηγής.

Πρηξίνος ὄνομα κύριον. καὶ Πρηξῶνος.

πρήσαι (Hom. B 415) καῖσαι, πρήσει δὲ (B 427) ἐφύσησε.

πρίσσονσα διαπερῶσα.

πρηξήρ ἄσραπῃ, κεραυνός· (AP 7 174) "ὦλεσε γὰρ πρηξήρ σε κεραυνίος, αἱ δ' ἐπὶ μάνδραν ὄψι βόες νικητῷ σπερχόμεναι κατέβαν."

πρηξήρ πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ, ἡ νέφος περισχέθην πυρὶ μετὰ πνεύματος βιαιοτάτου (Diog. L. 7 154). "πνεύματος μετὰ βροντῶν καὶ πρηξήρων ἔξαναζάντος Αἰβυκῆ καὶ τυραχῆν τοῦ κλύδωνος εἰργασμένε, κακωθῆναι τὰς ναῦς." καὶ αὖθις "πολλὰ δὲ φυσήματα ἀπροόρατα ἐμπίπτει, πολλοὶ δὲ πρηξήρες βιαιότατοι καὶ μεγέθη κνυάματα."

πρηξίς εἶδος κήτης θαλάσσιον, ἡ λεγομένη μάλθη· ὁ καὶ δυσανταγώνισόν ἐστι.

πρηγῶνες οἱ προνενευκότες τόποι τῶν ὁρέων. (AP 7 214) "ἡ γὰρ ἴσον πρηγῶνι Μαλείης, ὧ ἐκνκήθη, κῆμα πολυψάμμις ὥσεν ἐπὶ ψαμάθης."

πρίαμι αἰτιατικῇ.

πρίαμενος ἀγοράσας· Σοφοκλῆς (Ai. 477) "οἷκ' ἂν πριαμένην οὐδενὸς λόγῃ βροτὸν ὅς τις κενάσιον ἐλπίσιν θερμαίνεται."

Πρίαμος ὄνομα κύριον.

πριαμωθῆναι ξυρηθῆναι· τὸ γὰρ τοῦ Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστὶ.

Πρίαπος ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ· ἐν αἰπιγρόμμοισι (AP 6 22) "ἀγροῖντα τῷδε μωνοδόρθῳγγι Πρήπῳ θῆκεν ὁ καρποφύλαξ δεινδριακὴν θυσίαν." καὶ αὖθις (6 33) "αἰγιαλῖτα Πρήπτε, σαγηνευτῆρες ἔθηκ' ὠρα."

Πρίαπος. τὸ ἄγαλμα τοῦ Πριάμου τοῦ Ὄρου παρ' Αἰγυπτίους κεκλημένον ἀνθρωποειδὲς ποιοῦσιν, ἐν τῇ δεξιᾷ σκήπτρον κατέχον ὥσαντι παρ' αὐτοῦ φανέσθαι τὴν ξηρὰν καὶ τὴν θάλασσαν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κρατοῦν τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἐντεταμένον, διάτι τὰ κεκρυμμένα ἐν τῇ γῇ σπέρματι φανερὰ καθίστησι. τὰ δὲ πτερὰ τὴν ταχυτήτι τῆς κινήσεως, τὸν δὲ κύκλον τοῦ δίσκου τὴν περιφέρειαν· ταῦτόν γάρ τῳ ἡλίῳ δοξάζουσι. Codin. orig. CP p. 15.

Πρίαπος ἐκ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀφροδίτης συνελήφθη. ἡ δὲ Ἡρα ζηλοτυπήσασα μαργαρίαν τινὴ ἤψατο τῆς κοιλίας τῆς Ἀφροδίτης, καὶ παρεσκεύασεν ἄμορφον καὶ ἀίσχρὸν τεχθῆναι τὸ βρέφος καὶ περισσόσασκον· ἡ δὲ μήτηρ ἔρριπεν αὐτὸ εἰς ὄρος, ποιεῖν δὲ αὐτὸ ἀνεθρέψατο. εἶχε δὲ τὸ αἰδοῖον ἐπὶ τῇ δεξιᾷ πυγῇ. ἐκλήθη δὲ Πρίαπος

Οὐρβιος πραξικοπήσας νυκτὸς κατέλαβε τὸ μέρος τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοὺς Ῥωμαίους εἰσήγαγε." (Polyb. 8 11) "πολλὰς πόλεις ἡνδραποδίσατο, πραξικοπήσας μετὰ δόλου καὶ βίας."

Πραξιέλλης ὄνομα κύριον.

a πρᾶξις κοινότερον μὲν πᾶσα λογικὴ ἐν γαίᾳ, ἰδίως δὲ καὶ κυριώτερον ἢ κατὰ πρᾶξεις αἵρεσιν, τούτέστιν ἢ κατ' ἀρετὴν ἢ κατ' ἐνέργειαν γινομένη. ὣν οὖν αἱ πρᾶξεις αἰρετώτεραι, ταῦτα αἰρετώτερα, οἷον, εἰ τις δίκαια πράσσειν τοῦ τὰ ἀνδρεῖα πρᾶξις αἰρετώτερον, καὶ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀνδρείου αἰρετωτέρα. ἔτι δὲ πρᾶξις μὲν ἢ πρὸς ἑαυτὸν τείνουσα ἐνέργεια, ἔργον δὲ τὸ πρὸς ἄλλον. Alex. Aphrod. in Top. p. 137.

b πρᾶξις ἢ προδοσία. Πολύβιος τῶν ἐν τῇ πατρίδι φίλων τρίτον πρᾶξιν κατασκευασμένον, καὶ προσεγγόντων βίῳ τὸν λόγον." καὶ αὖθις Πολύβιος "ὁ δὲ συνεξήσατο πρᾶξιν ἐπὶ τοῖς ἑσπέραις διὰ τινος Ἰάσονος, ὃς διαπεμψάμενος ἤγγιζεν τὸν τῶν Αἰτωλῶν στρατὸν, ὅπως λόγησιν τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραστήσει τοῖς Φανοτεῦσι."

Πραξιτέλης Πραξιτέλης

πραόνως. Ἀριστοφάνης πρὸς ὀργὴν, Αἰσχύλος ἐλέγχῃ ἐλέγχῃ. λοιδορεῖσθαι δράσ ποιητὰς ὥσπερ ἄρτος

a πραότης ὀργησία. τῆτος γένος ἀποδῶ τὴν στήν αὐτὴν ἐγκράτεια ἀποδίδωσιν. οὐ γὰρ ἀκολουθοῦν εἴη ἂν καὶ ἀχώρισον" (Alex. Ap.)

b πραότης ἐπὶ Αὐβιδ "ὅτι ἐπὶ τῇ παιδευθῆσόμεθα."

πραπίς ἢ φιδύισι πραπίδες

Πρασιαί τῆς (Pac. 243) πεντάκις καὶ μισθον."

πρασιαί

πράσιον τ

πρασι

βενετιανός

παρὰ Μ

τὸ πρῶγμα ἢ ἔ, εἴτα κρίνει τὸ κρεῖττον, καὶ γίνεται κρίσις. εἴτα διατίθεται, καὶ ἀγαπᾷ τὸ ἐκ τῆς βελῆς κριθὲν, καὶ λέγεται γνώμη· ἐὰν δὲ κρίνη καὶ μὴ διατεθῇ πρὸς τὸ κριθὲν ἢ ἀγυπήσῃ αὐτό, ἔ λέγεται γνώμη. εἴτα μετὰ τὴν διάθεσιν γίνεται προαίρεσις ἢ γὰρ ἐκλογὴ· προαίρεσις γάρ ἐστι δύο προκειμένων τὸ αἰρεῖσθαι καὶ ἐκλέγεσθαι τοῦτο πρὸ τοῦ ἑτέρου. καὶ τοῦτω φανερὸν ὅτι βελή ἐστι μετ' ἐπικρίσεως ἢ προαίρεσις, καὶ ἔξ αὐτῆς τῆς ἐτυμολογίας· προαίρετον γάρ ἐστι τὸ ἕτερον πρὸ τοῦ ἑτέρου αἰρετόν, οὐδὲις δὲ προκρίνει τι μὴ βουλευσάμενος, οὐδὲ προαιρεῖται μὴ προκρίνας.

προαλάμενος προπηδήσας· "καὶ προαλάμενος τῆς πληθύος μετεχώρησεν ὡς Ναρσῆν. ὃ δὲ ἐνηγκαλίσσατο αὐτόν" (Menander?).

προαλέσατον προπετέσατον.

προαλίσσαντας προαθροίσαντας· Ἰωσήπος (B. I. 3 18) "τὸν ἐπὶ ταῖς μελλούσαις συμφοραῖς θυμὸν προαλίσσαντας ἐναφεῖναι τοῖς δράσασιν αὐτάς."

προαναθρώσκειν προπηδᾶν.

προανάσχοι προανατελοῖ.

προανατάξωμαι· Λαβὶδ (Ps. 136 8) "ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἰερουσαλὴμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου."

προάξειον προαξίου. ὁ δὲ Σοφοκλῆς (El. 1431) προάξιον, διὰ τοῦ ι· "τὸν ἄνδρ' ἐφ' ἡμῖν; οὗτος ἐκ προαξίῃς."

προαύλιον τὸ ἐμπροσθεν τῆς αὐλείας.

πρόβαινε. τοῦτο ὡς ἐπὶ ὄχλῳ πομπευόντων τινά. sch. A Ach. 256.

Προβάλινθος ὄνομα κύριον.

Προβαλίσσιος ὄνομα κύριον.

προβάλλεσθαι ἀντὶ τοῦ προτείνεσθαι· Θουκυδίδης (1 73) "τὰ δὲ Μηδικὰ καὶ ὅσα αὐτοὶ ἔξυνισε, καὶ δι' ὅχλου μᾶλλον ἔσαι ἀεὶ προβαλλομένοις." καὶ ὁ ῥήτωρ (Demosth. 19 2?) "τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ ἀεὶ προβαλλομένους."

προβαλλομένους ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένους, οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους, ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (97). καὶ ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου (27) "τὴν προαίρεσιν" φησί "τῆς πολιτείας προβηλημένην καὶ ἄπιστον εἰπεῖν," ἀντὶ τῷ ἐλαφρῶς ἔχουσιν. ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου (1) "καὶ πρεβαλόμεν" φησὶν "ἀδικεῖν ἑαυτὸν περὶ τὴν ἐορτήν," ἀντὶ τοῦ προβολῇ ἐχρησάμεν τῇ συνήθει καὶ νομιζομένῃ κατὰ τῶν περὶ

Φιλήμων Παγκρατής, δεσπότης πρὸ δεσποτίας. 734) "ἀθλεύων πρὸ

αἰτιατικῇ.

Παγκρατίῃ Καππαδόκης σφιγῆς μαθητεύσας ἐν Ἀντιοχείᾳ. γέγονε δὲ πρὸ Αἰθίνας σφιγεύων, καὶ τιμωρὸς μεγίστων τοῦ αυτοκρατορος ἑτας ῥητορικός. ἔτος ἡκμασῶ, σύγχρονος Αἰβανίῳ τῷ ὡς λυποῖ τούτον ὁ Ἰουλιανὸν μεγάλως ἐθαύμαζε. Αἰριζοτέλης ἐν τοῖς Τόποις θέλοντες ὅτι μὴ ἐσιν ἐν ἀλόγῳ ἠνθόμεθα τὸν λόγον τῆς προαιδέ οὗτος πρὸ ἑτέρου αἰρέσις. ἀλλὰ οὐ πρὸ ἄλλης αἰρεῖσθαι ἐν τέτοις καὶ τὸ βελεύεσθαι· τὸ γὰρ ἄλλο ῥῖναι μετὰ λόγῳ γίνεται. οὐδὲν δὲ οὐ βελεύεται, ὥς οὐδὲ προαιρεῖται. Aphrod. in Top. 2 p. 94.

αἰρεσίς ἐστιν ὁρεξις βουλευτική τῶν ἡθελώντων, ἢ βέλεις ὁρεκτική τῶν ἐφ' ἡμῖν· προκρίθης ἐκ τῆς βελύσεως ἐπιπροαιρεῖται. βούλησις δὲ ἐστιν ὁρεξις καὶ περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτῶν γινόμενων· βελεύεται γάρ τις εἰ ὠφείλε μετελθεῖν

κατὰ τὴν Ἰταλῶν γλῶσσαν, καὶ τιμᾶται παρὰ ποιμέσι. τὸ δὲ ἀφίδρουμα αὐτοῦ ἐξὶ παιδίων μύριον ἔχον μέγα καὶ ἐντεταμένον.

πρίβατον. Ῥωμαία ἡ λέξις.

πρίγκιπες. οὕτω καλοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς ἀκμαιοτάτους ταῖς ἡλικίαις. τοὺς γὰρ νεωτέρους καὶ πενιχρότερους γροσφομάχους καλοῦσι, εἰτα τὸς πρίγκιπας· τὸς δὲ πρεσβύτες τριαρίδας· καὶ τοὺς ἀσάτους καλουμένους, οἱ εἰσι πρότεροι τῶν πριγκίπων. καὶ αὐταὶ μὲν αἱ ὀνομασίαι· ἡ δὲ ἐξόπλισις, τοὺς μὲν τριαρίδας εἶναι χ', τοὺς δὲ πρίγκιπας ας', ἴσους δὲ τούτοις τοὺς ἀσάτους, τοὺς δὲ γροσφομάχους πλείους τῶν δ, φορεῖν δὲ μάχιραν καὶ γρόσπον. Polyb. 6 21.

πρίγκιψ ὁ ἑξαρχος τῆς τάξεως παρὰ Ῥωμαίοις.

πρίεται σχίζεται.

πρίημι ἀγοράζω.

Πριηνεύς. καὶ Πριήνη ὄνομα πόλεως.

Πρίηπος ὁ Πρίαπος, κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς η.

πριμιγγιλίων τιμῶν, ἥτοι βασιλικῶν δωρεῶν, ἡ προνομίῶν.

πριμικήριος ὁ πρῶτος τάξεως τῆς τουχούσης.

πριμολοκάριος ὁ τὸν ἀκρότατον βαθμὸν τῆς στρατίας ἔχων, ὕψατος δὲ τῇ τιμῇ.

πριμοπιλάριος ὁ τὸ μεῖζον ἀξίωμα τῶν στρατιωτῶν ἔχων παρὰ Ῥωμαίοις.

πρίν ἢ πτίσαι τὰ ἄλευρα πυρομιά. καὶ "πρίν τοὺς ἰχθυῖς ἐλεῖν σὺ τὴν ἄλμην κυκᾶς," ἐπὶ τῶν τοὺς καιρὸς προλαμβανόντων. καὶ "πρίν ἐσφάχθαι δέρεϊς."

πρίνινοι ἄνθρακες σερεοὶ καὶ σκληροί· ἰσχυρὸν γὰρ τὸ τῆς πρίνης ξύλον. Ἡσιόδου (Ο. 434) "πρίνης δὲ γύνη," καὶ πάλιν (427) "πρίνινον· ὅς γὰρ βεσὶν ὀχυρώτατός ἐστι." sch. A Ach. 179.

πρίν καὶ λύκος ὃν ποιμαίνειύσει, ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. cf. A Pac. 1103.

πρίν λαχεῖν τὰ κοινὰ κατεσθίεις, τατέεις πρίν κληρωθῆναι, πρὸ διανομῆς ἀρπάξεις. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δαίπνοις ἀρπαζόντων πρὸ διανομῆς. sch. A Eq. 258.

πρίνος ξύλον πυκνότατον. Ἀριστοφάνης (Ran. 833) "σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρίνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς." καιομένη γὰρ ἡ πρίνος ψόφον ποιεῖ.

πρίονωτοι ὄφεις οὕτω λεγόμενοι. Phi-

lostrat. V. A. 3 2.

πρίου ἐλευθέρωσον.

πρισθεὶς ἑξαφθεὶς, δεσμευθεὶς· (S Ai. 1030) "ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντόγων ἐκνύπτετ' αἰέν, ἐξ' ἀπέψυξεν βίον."

Πρίσκιλλα ὄνομα κύριον.

Πρίσκοϛ Ἐμεσηνός, ὅσπερ ἀλλότρια, γράμματα μιμεῖσθαι ὑπερφυνῶς ἐξηπείσατο, τεχνίτης τε ἦν περὶ τὸ κακὸν τοῦτο δεινός ἄγων. ἐτύγχανε δὲ ἡ τῶν Ἐμεσηνῶν ἐκκλησία τῶν τινδὸς ἐπιφανῶν κληρονόμος γεννημένη χρόνοις τισὶ πολλοῖς ἐμπροσθεν· ἦν δὲ οὗτος ὁ ἀνὴρ πατρικίος μὲν τὸ ἀξίωμα, Μαμιανὸς δὲ τὸ ὄνομα, γένει λαμπρὸς καὶ πειρησιαὶ χρημάτων. ἐπὶ δὲ Ἰερσινιανοῦ ὁ Πρίσκοϛ διαριθμησάμενος πόλεως τῆς εἰρημῆς τὰς οὐσίας πύσας, εἴ τινας εὗρε πλῆττω περιακμίζοντας καὶ πρὸς ζημίαν χρημάτων μεγάλην διαρκῶς ἔχοντας, τούτων διερευνησάμενος εἰς τὸ ἀκριβὲς τὸς προπάτορας, γράμμασιν αὐτῶν παλαιοῖς ἐντυχῶν βιβλίδια πολλὰ ὥς παρ' ἐκείνων γεγραμμένα πεποίηται, ὁμολογόντων πολλὰ χρήματα τῷ Μαμιανῷ ἀποδῶσιν, ἅτε παραθήκης λόγῳ ταῦτα παρ' ἐκείνου κεκομισμένων. τὸ τε ὁμολογημένον ἐν τούτοις δὴ τοῖς καταπλάσις γραμματεῖος ξυνήει οὐχ ἥσσαν ἢ ἐς ῥ' κεντηνάρια. καὶ ἀνδρὸς δὲ τινος, ὅσπερ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τηρῆκαδε χρόνον καθήμενος ἦν· ἵνα ὁ Μαμιανὸς περιῆν, δόξαν τε πολλὴν ἐπὶ τε ἀληθείᾳ καὶ ἀρετῇ ἔχων ὑπαντα ἐπετέλει τὰ τῶν πολλῶν γραμματεῖα, ἕκαστον αὐτῶν οἰκείοις ἐπισφραγίζων αὐτὸς γράμμασιν, ὅνπερ ταβέλλια καλοῦσι Ῥωμαῖοι, τὰ γράμματα δαιμονίως μιμησάμενος τοῖς διοικημένοις τὰ πράγματα τῆς τῶν Ἐμεσηνῶν ἐκκλησίας παρέδωκε, ὁμολογηκόσι μοῖραν αὐτῷ τινὰ κείσθαι τῶν ἐνθῆνδε πορισθησομένων χρημάτων. ἐπεὶ δὲ ὁ νόμος ἐμποδῶν ἴστατο, τὰς μὲν ἄλλας δίκας ἀπύσας ἐς τριακοντούτιν παραγραφὴν ἄγων, ὀλίγας δὲ ἄττας καὶ τὰς ὑποθηκαρίας πύσας μ' ἐνιαυτῶν μίῃ κεκροῦσιν, ἐς ἑξακτῶν ἀφικόμενοι, καὶ χρήματα τῷ βασιλεῖ Ἰερσινιανῷ προέμειναι, μελλήσει οὐδὲμῃ ἐπείσαν γράψαι νόμον οὐ χρόνοις τὰς ἐκκλησίας τοῖς καθήκουσιν, ἀλλ' ἐνιαυτῶν ῥ' πλείθει δικῶν τῶν αὐταῖς προσηκουσῶν ἀποκλεισθαι. Procop. Arc. 28.

κεφάλαιον Ἰουερσινιανοῦ ῥ' ἐτῶν πλῆθε κρατυνόμενον.

b **Πρίσκος** υἱὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου.
c **Πρίσκος Πανίτης** σοφιστής, γεγονώς ἐπὶ τῶν χρόνων Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ἔγραψεν ἱστορίαν Βυζαντιακὴν καὶ τὰ κατ' Ἀττίλαν. ἐν βιβλίῳς ἡ', μελέτας τε ῥητορικὰς, καὶ ἐπιστολάς.

πρισηροειδὴς αἰχμή ἐκ τοῦ πρίω.
πρίω ἀγόρασον.

πρίων τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον· ἐν ἐπιγράμμοισιν (AP 6 103) "ἰθύδρομόν τε πρίονα, μιλτήφ βάμμιαι πειδόμενον," καὶ αὐθις (6 204) "καὶ τετανὸν νώτῳ καμπτόμενον πρίονα." καὶ Βάβριος (96 3) "κύκεϊνος εἶπε τὰς σιαγόνας πρίων" ἀντὶ τοῦ βρύκων. "ὁ πρίων ἀπῆν, ἐδ' ἤδειν πρίω" Ἀριστοφάνης (Ach. 35), ἀντὶ τοῦ ἐδὲ ἐγίνωσκον τὸ πρίω ῥῆμα. ἐδὲ γὰρ ἔδειτο ἀγοράσαι, οἴκοι ἔχων. ταῦτα οὖν φησί· τοῦ ἀγορῶ φέροντος, οὐδὲν ἔδει μοι τοῦ πρίασθαι.

πρὸ ἀντὶ τοῦ ἀντί· Φιλήμων Παγκρατιαστῇ "δοῦλος πρὸ δούλα, δεσπότης πρὸ δεσπότου." Ὀμηρος (Ω 734) "ἀθλεύων πρὸ ἀνακτος."

προαγωγεία.

προάγωνος.

προαιρεῖσθαι αἰτιατικῇ.

Προαιρέσιος Παγκρατίου Καππαδόκης ἀπὸ Καισαρείας, σοφιστὴς μαθητεύσας ἐν Ἀντιοχείᾳ παρὰ Οὐλιανῷ. γέγονε δὲ πρὸ Λιβανίου κατὰ τὰς Ἀθήνας σοφιστεύων, καὶ τιμῶν ἔτυχε τῶν μεγίστων τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου. μελέτας ῥητορικὰς. ἔτος ἡμισεν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ, σύγχρονος Λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ· καὶ ὅπως λυποῖται τοῦτον ὁ Ἰουλιανός, τὸν Λιβάνιον μεγάλως ἐθαύμαζε.

a προαιρέσις. Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τόποις λέγει "δεῖξαι θέλοντες ὅτι μὴ ἐσιν ἐν ἀλόγῳ προαίρεσις, ληφόμεθα τὸν λόγον τῆς προαιρέσεως. ἐστὶ δὲ οὗτος πρὸ ἐτέρου αἵρεσις. ἀλλὰ μὴν τὸ ἄλλο πρὸ ἄλλου αἰρεῖσθαι ἐν τέτοις ἐστὶν ἐν οἷς καὶ τὸ βελεύεσθαι· τὸ γὰρ ἄλλο ἄλλου προκρίναι μετὰ λόγον γίνεται. οὐδὲν δὲ τῶν ἀλόγων βελεύεται, ὥς οὐδὲ προαιρεῖται." Alex. Aphrod. in Top. 2 p. 94.

b προαίρεσις ἐστὶν ὀρεγίς βουλευτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν, ἢ βάλεισις ὀρεκτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν· τῷ γὰρ προκρίθεντος ἐκ τῆς βελεύσεως ἐπιέμενος προαιρεῖται. βούλησις δὲ ἐστὶν ὀρεγίς ζητητικὴ περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτῶν γινομένη. βελεύεται γὰρ τις εἰ ὥφειλε μετελθεῖν

τὸ πρᾶγμα ἢ ὅ, εἴτα κρίνει τὸ κρεῖττον, καὶ γίνεται κρίσις. εἴτα διατίθεται, καὶ ἀγαπᾷ τὸ ἐκ τῆς βελίης κριθέν, καὶ λέγεται γνώμη· ἐὰν δὲ κρίνῃ καὶ μὴ διατεθῇ πρὸς τὸ κριθέν ἢ ἀγυπῇ αὐτό, ὅ λέγεται γνώμη. εἴτα μετὰ τὴν διάθεσιν γίνεται προαίρεσις ἥσαν ἐκλογῇ· προαίρεσις γάρ ἐστι δύο προκειμένων τὸ αἰρεῖσθαι καὶ ἐκλέγεσθαι τοῦτο πρὸ τοῦ ἐτέρου. καὶ τούτῳ φανερόν ὅτι βελή ἐστὶ μετ' ἐπικρίσεως ἢ προαίρεσις, καὶ ἔξ αὐτῆς τῆς ἐτυμολογίας· προαιρετὸν γάρ ἐστι τὸ ἕτερον πρὸ τοῦ ἐτέρου αἵρετόν, οὐδεὶς δὲ προκρίνει τι μὴ βουλευσάμενος, οὐδὲ προαιρεῖται μὴ προκρίνας.

προαλάμενος προπηδήσας· "καὶ προαλάμενος τῆς πληθύνος μετεχώρησεν ὡς Ναρσῆν. ὁ δὲ ἐνηγκαλίσσατο αὐτόν" (Menander?).

προαλέξατον προπετέζατον.

προαλίσαντας προαθροίσαντας· Ἰωσήπος (B. I. 3 18) "τὸν ἐπὶ ταῖς μελλούσαις συμφοραῖς θυμὸν προαλίσαντας ἐναφεῖναι τοῖς δράσασιν αὐτάς."

προαναθρόωσκειν προπηδῶν.

προανάσχοι προανατελοῖ.

προανατάξωμαι· Δαβὶδ (Ps. 136 8) "ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου."

προάσειον προασεῖον. ὁ δὲ Σοφοκλῆς (El. 1431) προάσιον, διὰ τοῦ ι· "τὸν ἄνδρ' ἐφ' ἡμῖν; οὗτος ἐκ προασίας."

προαύλιον τὸ ἐμπροσθεν τῆς αὐλῆς.

πρόβαινε. τοῦτο ὡς ἐπὶ ὄχλῳ πομπηόντων τινά. sch. A Ach. 256.

Προβάλινθος ὄνομα κύριον.

Προβαλίσιος ὄνομα κύριον.

προβάλλεσθαι ἀντὶ τοῦ προτείνεσθαι· Θουκυδίδης (1 73) "τὰ δὲ Μηδικὰ καὶ ὅσα αὐτοῖς ἔσυνιεν, καὶ δι' ὅχλου μᾶλλον ἔσαι αἰεὶ προβαλλομένοις." καὶ ὁ ῥήτωρ (Demosth. 19 2?) "τὴν αἰτιολογίαν ὁρῶ αἰεὶ προβαλλομένους."

προβαλλομένους ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένους, οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους, ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (97). καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀισχίνου (27) "τὴν προαίρεσιν" φησί "τῆς πολιτείας προβεβλημένην καὶ ἄπισον εἰπεῖν," ἀντὶ τῷ ἐλαφρῶς ἔχουσιν. ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίῳ (1) "καὶ πρεβαλόμην" φησὶν "ἀδικεῖν τῶτον περὶ τὴν ἐορτήν," ἀντὶ τοῦ προβολῇ ἐχρησάμεν τῇ συνήθει καὶ νομιζομένῃ κατὰ τῶν περὶ

τὴν ἐορτὴν ἀδικούντων. ἐν δὲ τοῖς Φιλιππηκοῖς (440) φησὶ "προβάλλεσθαι δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον οὔτε οἶδεν οὔτε ἐθέλει," ἀντὶ τῆ προτεινείν τὰς χεῖρας ὡς εἰς μάχην. Harp. προβαλόντες κυσὶν ἄρνας, ἐπὶ τῶν τοὺς ἀπράγμονας τοῖς συκοφάνταις παραδιδόντων.

πρόβασις ἡ τῶν βοσκημάτων κτήσις. "Ομηρος (β 75) "κειμήλιά τε πρόβασιν τε."

πρόβατα πάντα τὰ τετράποδα. καὶ παρομία "προβάτων οὐδὲν ὄφελος, ἐὰν ὁ ποιμὴν ἀπῇ," ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίᾳ.

προβατεύς ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ προβατέων χωρικῶν ἀνθρώπων.

προβατίς βίον ζῆν, ἐπὶ τῶν μωρῶν καὶ ἀνοήτων. τὰ γὰρ πρόβατα οὐδὲν ἐργάζεται καὶ ζῇ. ἢ διὰ τὸ ἀδρανές. sch. A Plut. 923.

προβατοπώλης ὁ Καλλίας καὶ ἡ ἐπ' αὐτῇ πολιτεία, ἡ Ἀνσικλης νίδς Ἀσπασίας. συμπειοπώλης δὲ ὁ Εὐκράτης, ὃς καὶ Στυππαῆς ἐκαλεῖτο. βυρσοπώλης δὲ ὁ Κλέων. οὐκ ἐπὶ τοῦ πωλεῖν τὰς βύρσας παρὲλθεται, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ τῆς πόλεως ἀποδίδοσθαι τὰ πράγματα. sch. A Eq. 129 et 132.

προβεβηκόσι παλαιότεροις. "προσῆκειν τὸ φιλόθεον τοῖς ... φιλοσοφίας" (cf. v. σπουδῇ).

προβεβουλα (Hom. A 113) προέκρινε.

προβιβάζεις (an προσβ-) παραινείς, πείθεις. (A Eq. 35) "εὖ προβιβάζεις."

προβιβάσαντες προάξαντες.

■ πρόβλημα θεώρημα συντεῖνον πρὸς θεωρίαν καὶ γνῶσιν. (Ps. 77 2) "φθέγγομαι προβλήματι ἀπ' ἀρχῆς." πρόβλημα καὶ ὁ παρομιμακὸς λόγος. πρόβλημα δὲ καὶ ἡ ἀσφάλεια. "πρόβλημα δὲ οὐδὲν ἦν πρὸ τῆς σφατοπεδείας."

■ πρόβλημα. ὅτι ἐπὶ παντὸς πράγματος τέσσαρά ἐστιν, εἰ ἔστιν, τί ἔστιν, ὁποῖόν τί ἔστιν, καὶ διὰ τί ἔστι, τὸ μὲν ὅτι ἔστι τὰδε τὰ συμβεβηκότα, λαμβάνομεν ἐκ τῆς ἔναρχειας, καὶ τὸ τί ἔστι τοῦ ὁρισμοῦ ἐξ αὐτῶν τεκμαιρόμεθα. ἐκ δὲ τοῦ ὁρισμοῦ οὐχ ὅτι ἔστι τὰ συμβεβηκότα γινώσκομεν, ἀλλὰ τὸ τί ἔστι καὶ ὁποῖον καὶ διὰ τί. ὥς ἐκ διὰ μὲν τοῦ ὅτι ἔστι τὰ συμβεβηκότα τὸ τί ἔστι τοῦ ὁρισμοῦ γινώσκομεν, διὰ δὲ τοῦ τί ἔστι τοῦ ὁρισμοῦ τὰ λοιπὰ προβλήματα τῶν συμβεβηκότων.

προβλήτας (Hom. M 259) ἔξω προβε-

βλημένας ὑπὲρ ἀσφαλείας. οἱ δὲ τὰς πρώτας προβεβλημένας. ὁ καὶ μᾶλλον.

προβλήτες. Φιλοκτήτης φησὶν (936) "ὦ λιμένες, ὦ προβλήτες, ὦ ξυνοσία θηρῶν ὀρείων, ὦ καταρρώγες πέτραι, οἱ ἔργ' ὁ καὶς μὲ ἔδρασε."

προβολάς ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἐκ πόλεων ἢ τειχῶν ἢ τινῶν ἄλλων δυνάμεων ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ κράτει γινομένων. οὕτω Δημοσθένης (17 25). παρὰ δὲ Αἰσχίνῃ (2 145) ἡ προβολὴ τοῦ νομοῦ γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι τινα ἀδικεῖν. Harp.

προβολὴ γραφὴ κατὰ τῶν συκοφαντῶν. "φέρε νῦν ὀρισώμεθα τὴν προβολὴν αὐτοῦ τῆς αἰρέσεως, ἐφ' ἣ τὸν παρόντα τῶν ἐποήσαστο βίον."

προβόλιον εἰδὸς τι δόρατος, ὃ χρῶνται οἱ κυνηγεῖται πρὸς τὴν τῶν σῶν θήραν. Harp.

πρόβολοι αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι καὶ οἶον ἀκταί τινες. Δημοσθένης (8 61) ἐν Φιλιππηκοῖς. Harp.

πρόβολον πρόμολον, πρόμαχον. καὶ πρόβολος ἐμός προβολόμενος, προσῆτης, τεῖχος, ἀσφάλεια. Ἀριστοφάνης Νεφέλης (1164) "πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δάμοις." Εὐνάπιος (p. 101 Nieb.) "ὁ δὲ βυσιλεύς τοσούτους δεξάμενος κτήματά τε αὐτοῖς καὶ χώρων ἀπένευψε, καὶ προβόλους τε ὑπελάμβανε γενναίως καὶ ἀδμακταντὸς ἔχειν πρὸς τὰς ἐκείνῃ τῶν Οὐννων ἐμβολάς."

πρόβολος (an πρόβολος) τὸ τῶν σσιῶν, δοχεῖον.

πρόβολος ἔξωρχος τῆ βελεντηρίας.

προβόλῳ (Hom. μ 251) προβεβλημένη εἰς θάλασσαν πέτρα.

προβοσκίς ἡ τῆ ἐλέφαντος προνομαία.

προβέλευμα τὸ ὑπὸ τῆς βαλῆς ψηφισθὲν πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσνεχθῆναι, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνῃ (9). Harp.

πρόβελοι πρὸς τοῖς ἑσὶ ἠρέθησαν ἄλλοι κ' εἰσηγησόμενοι τὰ δοκῆντα τῇ πολιτείᾳ μετὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ συμφορὰν. sch. A Lys. 422.

πρὸ βραχέος.

πρὸ γῆς. "ἐγὼ δὲ φεύγω γῆν πρὸ γῆς φοβόμενος τὸν ἄγριον δεσπότην, ὃ μᾶλλον ἵππων ἢ ἀνθρώπων μέλει." "ὁ δὲ ἐκ ἀφῆκε διαξάινειν αὐτόν, ἀλλ' εἵασε γῆν πρὸ γῆς ἀπιέναι, ἵνα μὴ, φησὶν, ὧν ἐνθάδε τολμήσῃ παραπλήσια πάλιν" (cf. v. διαξάινειν).

προγινώσκω αἰτιατικῇ.

προγραύματα. "οἷς καὶ δῶρα συνέθηκε καὶ προγραύματα, δι' ὧν παρεκάλει ἐτοιμάζειν τὰς δυνάμεις."

προγραφαί. "αἱ προγραφαὶ ἐκείναι αἱ κεκηρυγμέναι λέγονται βεβλήσκει Ἀντωνία γενέσθαι." καὶ Ἀλκιανὸς λέγει "ἐπανελθόντες ἦν προγραφῶς καὶ τῶν ἐκ βελῆς καὶ τῶν εἰς τὴν ἱππύδα τελεντῶν εἰργάσαντο, τέττες ἀποκτινύνοντες," ἀντὶ τῆς κατηγορίας.

προδείκτες. (Diod. Sic. t. 2 p. 606) "ἔχαιρε γὰρ μίμοις καὶ προδείκταις καὶ καθόλου πᾶσι τοῖς θαιματοποιοῖς."

προδήλως φανερώς, ἀνδρείως. Σοφοκλῆς (Αἰ. 1311) "καλὸν μοι τῷδ' ὑπερπονέμεν θανεῖν προδήλως μᾶλλον."

προδικασία. οἱ τὰς ἐπὶ φρόνῃ δίκας ἐγκαλέμενοι ἐν πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διατελῶσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ἐν οἷς ἐξ ἑκατέρου μέρος λόγοι προάγονται. τῷτό φασὶ προδικασίαν.

πρόδικον δικασὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητὴν. Ἀριστοφάνης Κενταύρω "ἐγὼ γὰρ εἴ τί σ' ἡδίκηκ', ἐθέλω δίκην δῆναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σὼν ἐνί."

Πρόδικος Κεῖος ἀπὸ Κέω τῆς νῆσος, πόλεως δὲ Ἰωλίδος, φιλόσοφος φυσικὸς καὶ σοφιστής, σύγχρονος Δημοκρίτου τῷ Ἀβδηρίτῃ καὶ Γοργίῳ, μαθητὴς Πρωταγόρου τῷ Ἀβδηρίτῃ, ἐν Ἀθήναις κώνειον πῦρ ἀπέθανεν ὡς διαφθεῖρων τὰς νέες.

καὶ παροιμία "Πρόδικον σοφώτερος." Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (359) "οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακῶσαιμιν πλὴν ἢ Προδίκῳ, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης ἕνεκα." σοφιστὴς δὲ ὁ Πρόδικος, Κεῖος τὸ γένος. ἤκμασε δὲ κατὰ τὰς χρόνας Σωκράτης. πρῶτος δὲ ἔτος τὴν πεντηκοντάδραχμον ἐπιδείξις ἐποιήσατο. μνημονεύει δὲ αὐτὴ καὶ Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν. ὁ μὴν ἄλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισαῖς ἔτω. "τὸν ἄνδρα ἔττον ἢ βιβλίον διέφθορον ἢ Πρόδικος ἢ τῶν ἀδολέσχων εἰς γέ τις." διαβάλλει δὲ αὐτὸν καὶ ἐν Ὀρνισί (697) "παρ' ἐμὲ Προδίκῳ κλέειν εἶπητε τὸ λοιπόν." διδάσκαλος δὲ ἦν ἔτος καὶ Θουραμένους τῷ ἐπιχαλμένη κοθύρῳ, ὃς τῆς τῶν λ' τυραννίδος μετέσχε· κόθορνος δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ καὶ τοῖς λ' συνέσπενδε καὶ τῷ πλήθει. φέρεται δὲ καὶ βιβλίον Πρόδικου ἐπιγραφόμενον Ὁραι, ἐν ᾧ

πεποίηκε τὸν Ἡρακλέα τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ κακίᾳ συντυγχάνοντα, καὶ καλέσσης ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἡθῆ αὐτῆς προσκλίνει τῇ ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα, καὶ τὰς ἐκείνης ἰδρωτάς προκρῖναι τῶν προσκαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν.

πρόδρομος ὁ νάρθηξ. "ἐτύγχανε δὲ ἐν τῷ προδρόμῳ τῇ ἱερᾷ."

προδρόμῳ (Hom. I 473) τῇ πρὸ τῆς οἴκου πασάδι.

προδότας. Πολύβιος (17 13) "δυσθεώρητόν τι ὁ τόπος ἔχει καὶ δυσπαράγραφον. τίνα γὰρ ὡς ἀληθῶς χρηὶ προδότην νομίζειν, οὐ ρῆδιον ἀποφῆναι. ὅλῳ γὰρ ὡς ἔτε τὰς ἐξ ἀκεραῖς συμπειδομένους τῶν ἀνδρῶν πρὸς τινὰς βουσιλεῖς ἢ δυνάσας κοινωνίαν πραγμάτων εὐθὺς προδότους νομίζον, ἔτε τὰς κατὰ περιστάσεις μετατιθέντας τὰς αὐτῶν πατρίδας ἀπὸ τινῶν ὑποκειμένων πρὸς ἑτέρους φίλους καὶ συμμιχίας, οὐδὲ τούτους, πολλὰ γὰρ δεῖ, ἐπεὶ τοῖ γὰρ πολλάκις οἱ τοιοῦτοι τῶν μεγίστων ἀγαθῶν γεγόνασιν αἴτιοι ταῖς πατρίσιν. ἀλλ' ὅσοι τῶν ἀνδρῶν κατὰ τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις ἢ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας καὶ λυσιτελείας χάριν ἢ τῆς πρὸς τὰς ἀντιπολιτευομένους διαφορᾶς ἐγχειρίζουσι τοῖς ἐχθροῖς τὰς πόλεις, ἢ ὅσοι φρενὰς εἰσδεχόμενοι, καὶ συγχρωμένοι ταῖς ἑξωθεν ἐπικουρίαις πρὸς τὰς ἰδίας ὁρμὰς καὶ προθέσεις, ὑποβάλλουσι τὰς πατρίδας ὑπὸ τὴν τῶν πλείων δυναμένων ἐξουσίαν, τὰς τοιαύτας ὑπὸ τὸ τῆς προδοσίας ὄνομα μετρίως ἂν τις ὑποτάττοι πάντας, οἷς λυσιτελεῖς μὲν ἀληθῶς ἢ καλὸν ἂν ἐν ἑδέποτε συνέξηχολέθησεν, τὰ δ' ἐναντία πᾶσιν ὁμολογεμῆνους."

προδότης. τὸ θηλυκὸν δὲ διὰ τῆς ἰ. "ὦ προδότι καὶ παράγωγε καὶ μύραυνι σύ."

πρὸ δαλείας. "ὃ δὲ κατεκρήμνισεν ἐαυτόν, θάνατον πρὸ δαλείας ὑπομένων."

πρόδρομος ὁ προτρέχων.

προδωσικὸς ὁ ὑποσχετικὸς, ὁ τὰς ἐαυτοῦ ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος ἀλλὰ προδιδούς.

προεγεῖσθαι ἐπικεῖσθαι.

πρόεγμα ζήριγμα.

προεδρία διὰ τῆς ἰ. "ἄλλοις περισπᾶδου ἢ προεδρία." προσεδρεία δὲ διὰ διφθόγγου ἀπὸ τῆς προσεδρεύω.

προεδρία. τιμῆς ἔτος ὁ τρόπος. ἐξῆν δὲ τῆς τιμῆς ταύτης τυχοῦσι καὶ ἐν βουλευτηρίῳ καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν ἄλλῳ παντὶ

συλλόγῳ τὰς προλαμβάνοντας οἵτινες ἦσαν ἐξεγείραντας αὐτὰς εἰς τὸν ἐκείνων καθίσαι τόπον. πεποιήται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ τὴν πρώτην αὐτὴς ἔδραν ἔχειν. Ἀριστοφάνης (Eq. 572) "νῦν δ' ἂν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία," ἀντὶ τῆς λάβωσιν, ἀποφέρωσι. σιτία δὲ ἀντὶ τῆς τὴν ἐν πρυτανείῳ σίτησιν.

πρόεδροι ἐκκληρῶντο τῶν πρυτάνεων καθ' ἑκάστην πρυτανείαν, εἰς ἑξ' ἑκάστης φυλῆς πλήν τῆς πρυτανεύουσης· οἵτινες τὰ περὶ τὴν ἐκκλησίαν διώκων. ἐκαλῶντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδὴ περ προήδρευον τῶν ἄλλων ἀπάντων. ὅτι δὲ ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ αὐτὸς, εἴρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Harp.

πρόεδρος ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμὼν.

προέηκε (Hom. A 398) προέπειψε.

προειδόμενοι προγνώσει.

προεϊλόμεθα προήκαμεν.

προεῖλοντο ἡθέλησαν.

προεῖμεθα προδίδομεν.

προέισι προέμπει.

προεκαλινδῶντο τῷ Καίσαρος καὶ ἰκέτευον."

προέμβολα τὰ πρὸς τῇ πρώτῃ τῆς νηός· (Agath. 5 21) "ὥσπερ ἀκροσόλια καὶ προέμβολα ἐκμιμησάμενοι."

προέμεν (Hom. x 155) πέμπειν.

προέμενος ἐκδιδός, προδός, περιφρονήσας, προαφής. "ὃ δὲ τῶν φίλων ἐχρήτο τοῖς βελεύμασι, τὰ οἰκεία προέμενος· περὶ γὰρ ἑδεμίαν τῶν πολλῶν ἀρετῶν ἔτις ἐσπύδακεν ὡς περὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, κατὰ τὸν Πυθαγόραν εἰπεῖν, αὐτὴν τὴν φίλαν." cf. v. φιλία.

προεμπέπτειν· "τὸν βασιλέα πάντων θεραπευόντων αὐτὸς ἡσύχαζε, μὴ βεβλόμενος προεμπέπτειν εἰς γνώσιν" (Diog. L. 4 39).

προέντες προδόντες.

προεξιρεσία τοῦ πλοίου τόπος ἐν ᾧ ἐρέττουσι· (Agath. 5 21) "κωπητῆρας δὲ ἐφ' ἑκατέραις πλευραῖς καὶ οἷον προεξιρεσίας ἐμχανήσαντο."

πρὸ ἔργου ἐτίθετο προτιμότερον ἐτίθει· "καὶ ἅμα φίλια τὰ κατὰ νῶτε ἑαυτῷ τε καὶ τῇ σφατῇ καταλείπειν πρὸ ἔργου ἐτίθετο." καὶ αὐτὸς "τὴν Σποράκην χώραν κατασχεῖν τοῖς ὅπλοις πρὸ ἔργου εἶναι ἔλεγε." cf. v. σόλος.

προερέθη προελαλήθη.

πρόες (Hom. A 127) πρόεμψον.

προέσθαι προδῶναι· "λαβὼν δὲ τὸ ξίφος Πόρκιος Μάρκος καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων ἐφρονέετο, κρίνων τὴν ψυχὴν προέσθαι μᾶλλον ἢ τὴν μάχαιραν, καὶ πολλὰ λαβὼν τραύματι παραδόξως ἐσώθη."

προέσθαι προτιμῆσθαι, αἰτιατικῇ· "ἔτε γὰρ πρὸς ἐμὲ ἔτε πρὸς ἄλλου ἀνδρὸς ἀγαθοῦ οὐδενὸς ἐσι προέσθαι τι τῶν κοινῇ συμφερόντων" (Dio Cass. fr. 19).

προεξέρνισμα περιεπτυσάμην. καὶ προεξερνισάμενος.

προετικός χαριστικός.

προέτω προπεμψάτω.

προεφήτευσεν.

προεχειρίσατο αἰτιατικῇ.

προέχω γενικῇ.

προεχώμεθα (Rom. 3 9) ὑποβαλλώμεθα, ἢ προβαλλώμεθα.

προηγγελέναι προεμνησκέναι.

προηγγῶρει προηγγόρευε, προέλεγε· Ξενοφῶν (Anab. 5 5 7) "ἤκον πρᾶβεις ἐκ Σινώπης διὰ τὰς Κοτυωρίτας εἰς τὰς Ἑλληνίους. προηγγῶρει δὲ Ἐκατόνυμος, δεινὸς νομιζόμενος εἶναι λέγειν."

προηγορεῶν ὁ λεγόμενος γαργαρεῶν, ὁ λαιμός. προηγορεῶν δὲ κυρίως ὁ ἐχίνος τῶν ὀρνίθων, ὅπερ προαγείρεται ἢ τροφή. cf. sch. A Eq. 373.

προηγορεῶνας τὰς βρόγχους τῶν ὀρνέων. κυρίως τὰς λεγομένους προλόβους, ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων προηγορεῶν πάλιν ὁ βρόγχος. ἐκύτερον δὲ ἀπὸ τῆς ἀπορροῆς ἐκεῖ τὴν τροφήν. ἢ φύργγας ὀρνέων. sch. A An. 1113.

προήκατο προέδωκε.

προήκυσιν ἀντὶ τῆς αὐξηθεῖσι, προελθῆσιν· Ἀλλιανός (cf. v. τιμησαίμην) "καὶ πᾶσι τυράννοις καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα πλάττει προήκυσιν" ἀντὶ τῆς πλουσίαις ἔσι. καὶ προήκων προελθών.

προηρόσια ὄνομα θυσίας.

προηροσίαι αἱ πρὸ τοῦ ἀρότε γινόμεναι θυσίαι περὶ τῶν μελλόντων ἐσεσθαι κακῶν, ὥς τε τελεσφορεῖσθαι· ἐγένετο δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων ὑπὲρ πάντων Ἑλλήνων ἐ' Ὀλυμπιάδι. Ἀνυῆργος φησὶν ἐν τῷ κατὰ Μαντισαίχμου "καὶ γὰρ νῦν πολλὰς καὶ μεγάλας ὕμνι τιμὰς ὀφείλω, καὶ ζηλῶ παρὰ πᾶσιν Ἑλλήσι μαντευσόμενους τὸν Δία προηροσίαν ποιήσασθαι."

πρόθεσε προπέμψητε.
 προήσομαι προπέμψω, προδώσω.
 πρότητα· "λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας πρό-
 ται αὐτόν," τατίειν ἀφήσει, καταλείψει.
 προήχθη προετρέπην, ὡς καὶ ἐξήχ-
 θην ἐξετρέπην.
 προθανόντα. ἡ πρό ἀντὶ τῆς ὑπέρ. (AP
 7 226) "Ἀβδῆρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην
 Ἀγάθωνα."
 προθεῖναι προεργάσασθαι· "διὰ τὸ προ-
 θεῖναι καὶ ἄλλας τὴν ἐρμηνείαν τῶν ψαλμῶν."
 προθέλυμνα συνεχῆ, ἄλλα ἐπ' ἄλλοις.
 παρὰ τὸ τέλος τέλυμνος καὶ θέλυμνος, ὁ
 πρόρριζος.
 προθέλυμνα τὰ ἐπαλλήλους κλάδους
 ἔχοντα δένδρα, ἀπὸ τοῦ θηλυμανεῖν. sch.
 Hom. N 130.
 προθελύμνους (Hom. K 15) ἄλλας ἐπ'
 ἄλλαις.
 προθέματα προγραφάς· "καὶ ἔθηκεν
 ὁ Βαλεντινιανὸς ὁ βασιλεὺς προθέματα, ἵνα,
 εἴ τις τι ἡδίκηται παρὰ Σαλῆσις τῷ ἐπάρχῃ,
 προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. οὗτος ὁ βασιλεὺς καὶ
 τὸν πραιπόσιτον ἔκλυσε Χρυσάφιον." cf. v.
 Σαλῆσιος d.
 πρόθεσις προαίρεσις· "ἀλλ' οὐδὲ ἐλύ-
 πησέ τινα κατὰ πρόθεσιν, ἔτε προσποιηθείς,
 ἔτε πολυπραγμονήσας ἀπλῶς ἐδὲν περὶ τῶν
 προγεγονότων."
 πρόθεσις βολή, γνώμη· Πολύβιος "ἦν
 δὲ τοῖς Ῥωμαίοις πρόθεσις ναυμαχῆσαι."
 προθεσμία ἀπὸ τῆ προθεῖναι τὴν ἡμέ-
 ραν ἐν ἣ τότε γενέσθαι δεῖ, ἢ ἀπὸ τῆ προ-
 θεσπίζειν, ἐὰν ἡμεῖς προτιπῶμεν προθεσμίαν
 τινά· εἰ δὲ ὁ θεὸς ὁ προτιθείς, ἀπὸ τῆ προ-
 θεσπίζειν εἴρηται τὸ ὄνομα, προθεσπίζοντος
 τῆ θεῖ καὶ προτάττοντος καὶ προνομοθετῶν-
 τος περὶ τῆς ἡμέρας ἐν ἣ τυχὸν τόνδε δεῖ
 τῆς ζωῆς ταύτης ὑπεξελεθεῖν ἢ τόνδε κατα-
 λυθῆναι τὸν σύμπαντα κόσμον. καὶ θεσπί-
 ζειν μὲν ἐπὶ θεῷ κυρίως, καταχρηστικῶς δὲ
 καὶ ἐπὶ βασιλείᾳ.
 προθεσμίης νόμος. Δημοσθένους ὑπὲρ
 Φορμίωνος (26) τὴν τῶν ἐ' ἐτῶν ἂν λέγοι
 προθεσμίαν. Harp.
 Προθοήνωρ (Hom. B 495) ὄνομα κύ-
 ριον. καὶ συσέλλει.
 προθύματα αἱ ὀλῦραι, παρὰ τὸ προ-
 θέσθαι τῶν ἱερῶν, ἢ αἱ χρυαί, ἢ ὁ λι-
 βανωτός. sch. A Plut. 660.

πρόθυμος ἐπιθυμῶν, ὁρεγόμενος· (S
 El. 3) "παρόντι λένυσσιν, ὧν πρόθυμος ἦσθ'
 αἰεί."
 προθυμῆμαι αἰτιατικῇ.
 προθύομαι γενικῇ.
 προῖαίτατος πάντων πρότερος.
 προῖαψε (Hom. A 3) προῖεμψε.
 προῖει (Hom. A 326) ἀντὶ τῆ προῖεμπε.
 προῖέμενος προδιδός, καὶ προῖενται
 ἀντὶ τῆ ἀπορριπτῆς, μεταδιδοῦσιν· "ὅσα ὁ
 στρατιώτης ὁμιλος ἐν ταῖς πορείαις προῖενται."
 προῖέναι ῥῖψαι, ἀπολέσαι· (A Nub.
 1215) "εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτῶν τι χρηρῶ προῖέναι."
 ἐδὲ γὰρ χαρίσασθαι ἔφη ἢ δανεῖσαι, ἀλλὰ
 προῖέναι, ἀσχάλλων ὁ δανεισῆς ἐπὶ τῷ μὴ
 κεκομίσθαι ἅπερ ἐδάνεισε χρήματα. φησὶν
 οὖν ὅτι οὐ χρηρῶ ῥαδίως ἄλλοις προῖεσθαι τὰ
 ἐαυτῶ χρηματα.
 προῖεσθαι προδιδόναι· "ὁ δὲ βασιλεὺς
 οὔτε προῖεσθαι ἠξίον τὰ παρὰ τῶν πόλεων
 δῶρα."
 προῖζω τὸ καταγινώσκω.
 προῖκα δωρεάν, ἄνευ μισθοῦ. καὶ τοπι-
 κὸν ἐπίρρημα· "τὰ δὲ καὶ προῖκα πολλαχῇ
 τοῖς ἐαυτῶ τέλεισι πεπορισμένα" (cf. v. περιόν)
 ἀντὶ τοῦ ἄνευ κόπου.
 Προϊκίας ὄνομα κύριον.
 προϊκίος ἄνευ μισθοῦ· "προϊκίος ἀν-
 θρώποισι κελευθήτησιν αἰοδός" ὁ τέτις φη-
 σὶν ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 120).
 Προϊκόνησος.
 προϊκός δόσεως, ἀντὶ τῆ δωρεῆς· πᾶν
 γὰρ δῶρον οὗτως καλεῖ ὁ ποιητής. ἡ εὐθεῖα
 προϊξ. sch. Hom. v 15, p 413.
 προϊκτής (Hom. p 352) ὁ πένης, μεταί-
 ττης, οἰκερὸς οἱ αὐτοὶ εἰσι.
 προϊκτής ὁ ἐπαίτης· "προϊκτὺς καὶ γό-
 ητὺς καὶ βωμολόχους ἀποκαλέσει" (Artemid.
 praef.).
 προῖσμαι γενικῇ.
 προῖσορες οἱ μάρτυρες.
 προῖσχεται προβάλλεται.
 προῖσχομένου προτείνοντος.
 πρόκα εὐθύς, παρυχρήμη· Ἡρόδοτος (6
 134) "καὶ πρόκα τε φρίκης αὐτὸν ἐπελθού-
 σης ὀπίσω τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἔσθαι."
 προκαθεῖομαι γενικῇ.
 προκαθεῖς προπέμψας· "προκαθεῖς δὲ
 τινος τῶν στρατιωτῶν ἐς ἐλπίδας τῶν σπον-
 δῶν ὑπηγάγετο."

προκάθημαι γενική.

προκαθήμενον ἐξάρχοντα. "Μενεκλῆα τὸν προκαθήμενον τῶν τόπων," τῆς τῶν φυλάττοντο τῆς τόπης.

προκαλεῖσθαι οὐ τὸ εἰς ἁγῶνα καὶ μύχην, ἀλλὰ τὸ εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας Θεκυδίδης (4 19). οἱ δὲ δικανικοὶ ἐπὶ πάσης προκλήσεως. "Ἀρχέλαος παρεκάλει τὸν Σύλλαν διαλλαγῆναι πρὸς τὸν Μιθριδάτην. δεξαμένου δὲ τούτου τὴν προκλήσιν ἐγένοντο συνθήκαι" (Dio Cass. fr. 105).

προκαλίζετο (Hom. Γ 19) προεκαλεῖτο.

προκάρηνος ἐπὶ κεφαλῇ. ἐν μύθοις "ἤχηεις ἐτάνυσσε βαλὼν προκάρηνον ἀήτης."

προκαταβολή καὶ προσκατάβλημα. τῶν τελῶν πιπρασκομένων δύο προθέσεις ἐδίδοντο τοῖς ὠφεμένοις, ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσενεχθῆναι τὸ ἀργύριον. ὅπερ οὖν μέρος χρημάτων, πρὶν ἄρξασθαι τοῦ ἔργου, εἰσφέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον, τοῦτο προκαταβολή καλεῖται, τὸ δὲ τῇ δευτέρᾳ προθεσμίᾳ διδόμενον προσκατάβλημα.

προκατεύχομαι σου.

προκείμενον τὸ ἐνεσηκός. "ὃ δὲ τοιαύτοις χρώμενος λογισμοῖς μένειν ἤξιε τὸν Τιβέριον ἐπὶ τῶν προκειμένων." καὶ αὐθις "ἔμοι δὲ τὸ προκείμενον ἦνυσο."

πρόκενσον.

προκέφαλος. προκέφαλος ἦν ὁ Φιλοκλῆς ὡς ἔποψ, ἦν δὲ κωμωδίας ποιητής. εἰρηται ἐπὶ τῶν ὀξυκεφάλων. sch. A Av. 282.

προκεχωρηκόςτος προεληλυθόςτος Θεκυδίδης.

προκληθδῖ.

πρόκλησις. εἰώθεισαν, ὅποτε δικάζονται τινες, ἔξαιτεῖν ἐνίοτε θεραπεύοντας ἢ θεράποντας εἰς βύσανον ἢ εἰς μαρτυρίαν τῶν πράγματος· καὶ τῷτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι. τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γραφόμενον ὠνομάζετο πρόκλησις. Harp.

^a Πρόκλος τῷ βασιλέως Ἰβρίνης κοιαιζωρ, ἀνὴρ δίκαιος καὶ χρημάτων διαφανῶς ἀδωρότατος· διὸ δὴ οὔτε νόμον τινὰ εὐπειῶς ἔγραψεν ἕτε τι τῶν καθεστώτων κινεῖν ἤθελε. Procop. Pers. 1 11.

^b Πρόκλος ὁ Λύκιος, μαθητὴς Συριανῆ, ἀκαστῆς δὲ καὶ Πλατάρχης τῷ Νεσορίῳ τοῦ φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος Πλατωνικός. ἔτος προέξη τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσοφίας σχολῆς, καὶ αὐτὲ μαθητὴς καὶ διάδοχος χρη-

ματίζει Μαρίνος ὁ Νεαπολίτης. ἔγραψε πᾶν πολλά, φιλόσοφά τε καὶ γραμματικά, ὑπόμνημα εἰς ὅλον τὸν Ὅμηρον, ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέρας, περὶ χρησιμοθείας βιβλία γ', περὶ ἀγωγῆς β', εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ', εἰς τὴν Ὀρφείως θεολογίαν, συμφωνίαν Ὀρφείως Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος, περὶ τὰ λόγια βιβλία ε', περὶ τῶν παρ' Ὀμηρῳ θεῶν, ἐπιχειρήματα κατὰ χριστιανῶν ιη'. ἔτος ἐξὶ Πρόκλος ὁ δεύτερος μετὰ Πορφύριον κατὰ χριστιανῶν τὴν μισαρὰν καὶ ἐφύβριον αὐτῷ γλῶσσαν κινήσας· πρὸς ὃν ἔγραψεν Ἰωάννης ὁ ἐπικληθεὶς Φιλόπονος, πᾶν θανμασίως ὑπαντήσας κατὰ τῶν ἡ' ἐπιχειρημάτων αὐτῷ, καὶ δειξας αὐτὸν κὰν τοῖς Ἑλληνικοῖς, ἐφ' οἷς μέγα ἐφρόνει, ἁμαθῇ καὶ ἀνόητον.

ἔγραψε Πρόκλος μητροπικὴν βίβλον, ἣν εἴ τις μετὰ χεῖρας λάβοι, ὁφεται ὡς ἂν ἀνευθείας κατακωχῇ τὴν θεολογίαν τὴν περὶ τὴν θεὸν ἐξέφηρην ἡύψαν, ὥς μηκέτι θράσσεισθαι τὴν ἀκοὴν ἐκ τῶν ὑπεμφαινόντων θρηγῶν. Marin. 33.

Πρόκλος Μαλλώτης ἐκ Κιλικίας, φιλόσοφος ζωικός, ἔγραψεν ὑπόμνημα τῶν Διογένης σοφισμάτων, καὶ πρὸς Ἐπίκρου.

Πρόκλος δεύτερος Μαλλώτης, φιλόσοφος καὶ αὐτὸς ζωικός.

Πρόκλος ὁ Προκλήσιος χρηματίσας, Θεμισίωνος, Λαοδικείας τῆς Συρίας ἱεροφάντης, ἔγραψε θεολογίαν, εἰς τὸν παρ' Ἡσιόδου τῆς Πανδώρας μῦθον, εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη, εἰς τὴν Νικομάχου εἰσαγωγὴν τὴν ἀριθμητικήν, καὶ ἄλλα τινὰ γεωμετρικά.

Πρόκνη ὄνομα κύριον.

πρόκοιτος ὁ προφύλαξ, καὶ προκοιτία ἡ προφυλακή. ἡ πρόκοιτος ὁ ἐμπροσθεν κοιμώμενός τις.

προκόλπιον πρὸ τῆς κόλποι. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ δωροδόκων.

προκόμιον κόμην.

προκομισσάριος ὁ ἐκ συναιρέσεως δύο μερῶν μεταξὺ ληφθεὶς διαιτητής.

Προκόνησος ὄνομα νῆος.

Προκόπιος Ἰλλούριος, Καισαριεὺς ἐκ Παλαιστίνης, ῥήτωρ καὶ σοφιστής, ἔγραψεν ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἣν ἔχον τὰς πόλεμους Βελισσαρίου πατρικίου, τὰ κατὰ Ῥώμην καὶ Ἀβύτην προχθέντα. γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἰβρινιανῆ τῷ βασιλέως, ὑπογραφεὺς χρημα-

τίσας Βελισαρίῳ καὶ ἀκόλαθος κατὰ πάντας
τὰς συμβάντας πολέμους τε καὶ πράξεις τὰς
ὑπ' αὐτῷ συγγραφείσας. ἔγραψε καὶ ἕτερον
βιβλίον, τὸ καλούμενον Ἀνέκδοτα, τῶν αὐτῶν
πράξεων, ὡς εἶναι ἀμφότερα βιβλία θ'.

ὅτι τὸ βιβλίον Προκοπίου τὸ καλούμενον
Ἀνέκδοτα ψόγους καὶ κοινωδίαν Ἰβερικου τοῦ
Βασιλέως περιέχει καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς
Θεοδώρας, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτῷ Βελισαρίου
καὶ τῆς γαμετῆς αὐτῆς.

b Προκόπιος. οὗ ἐν τῷ ναῶ τοῦ ἁγίου
μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, ἐν τῇ Χελώνῃ,
ἵσταται εὐνάξου τινὸς εἰλη, ἥς ἐν τῷ εἰθεῖ
ἔγραψεν "ὁ μετατιθεὶς θεμάτια τῷ βρόχῳ
παράδοθ' ἑαυτοῦ." ἦν δὲ ἡ εἰλη Πλάτωνος κα-
βακλειῆς, ὅς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Βασιλείας
πυρκαϊκὸς γέγονε. τῶν δὲ γονέων αὐτῷ αἰ-
τησάντων τὸν βασιλέα εἰς μνημόσυνον τοῖς
ἀνταίρουσι τῷ βασιλεῖ σπληνθῆναι τὸν εὐνά-
χον Πλάτωνα, οὐκ ἐκώλυσεν. ἐν δὲ τῷ ἀνα-
καινίζεσθαι τὸν τῷ μεγαλομάρτυρος νεὼν με-
τετέθη εἰς τὸ ἵπποδρόμιον. οἱ δὲ οἴκοι τοῦ
εὐνάχου σώζονται ἐν τῇ Χελώνῃ. Codin.
orig. CP p. 18.

προκόπτοντα διερχόμενον. "ὁχμήματι
κεχρημένον καὶ διὰ τῆς λεωφόρου προκόπτοντα
καταλαμβάνειν τὸ ἔβδωμον."

Πρόκριδος ἄκοντα, ἐπὶ τῶν πάντων
τυγχανόντων. τοιοῦτον γὰρ ἔχουσα ἡ Πρόκρις
πάντα ἐτήρα. cf. v. Θρύψις.

a πρόκριμα ἢ προτίμησις. "ὁ δὲ Μακε-
δόσιος ἄδ' ἐτῶν ἐτέρων μνημὴν ἐποίησε, λο-
γισάμενος μηδαμῶς πρόκριμα γίνεσθαι τῇ
ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ, ὡς καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ
σὺν αὐτῇ παρουσιωπηθείσης."

b πρόκριμα. "ὡς μὴ πρόκριμα εἴη κατ'
αὐτοῦ, καὶ αἰσχύνῃν ἐκόλυσαν γενέσθαι."
πρόκριται.

Πρόκρις ὄνομα κύριον θηλυκοῦ γένους.
πρόκριτον ἐκλεκτόν, ἢ ποικίλον.

πρόκροσσαι ἄλλη ἐπ' ἄλλη. Ἡρόδοτος
(7 188) "αἱ δὲ νῆες πρόκροσσαι ὠρμαίνοντο
ἐς πότον, ἐπὶ ἡ νῆας."

προκυλινδεῖσθαι τὸ ἐπὶ γόνυ πεσόντα
προσκυνεῖν τῷ βασιλεῖ. ἴδιον γὰρ τοῦ βασι-
λέως τὸ γονυπετεῖσθαι ἐξ ἀνθρώπων. καὶ
προκυλινδεῖσθαι ἰκτινοῖς. ἕαρος ἰκτινοὶ φαί-
νονται. ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι ἐκυλινδοῦντο ὡς ἐπὶ
γόνυ πίπτοντες. sch. A Av. 501.

προκώνια Λευκοῦργος ἐν τῇ κατὰ Με-

νεσαίχμυ. Αἰδύμος δὲ "προκώνια" φησὶ "πυ-
ροὶ μέλιτι κεχρισμένοι." Ἀριζοφάνης δὲ ὁ
γραμματικὸς καὶ Κράτης τὰ ἐξ ἀφρόνων
κριθῶν οὕτως φασὶν ὀνομάζεσθαι. ἔοικε δὲ
καὶ ἐκ πυρῶν καὶ ἐκ κριθῶν γίνεσθαι. Αἰ-
μων δὲ φησιν ἐν τῷ περὶ Θυσίων "καὶ προ-
κώνιά ἐστι κάχρως κατηρηγμέναι μετὰ ἀρω-
μάτων." Harp.

πρόκωπον. "ὁ δὲ ὀργισθεὶς κατὰ τοῦ
Βασιλέως, πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος," ἀντὶ
τοῦ γυνόν. καὶ αὐτὸς "ἀλλὰ γεννητὸν ὄρων
εἶχε πρόκωπον τὸ ξίφος."

πρόλαλος ὁ προαλῆς ἐν τῷ λέγειν. "καὶ
τοῦτον κατεσέβασαν τὴν ἄλλως πρόλαλόν τε
καὶ ἱταμόν ὄντα." cf. v. Γοργόνη.

πρόληψις γνώσις. "ἄχαιεῖς ἔμειναν τῷ
πρόληψιν ἐσχηκέναι τῷ μέλλοντος λέγεσθαι."

διαφορὰ ἐξιν ἀληθείας καὶ συνηθείας. ἡ
μὲν γὰρ ἀλήθεια γνησίως ζητημένη πάντως
εὐρίσκειται, τὸ δὲ ἔθος, ὅποιον ἂν παραλη-
φθῇ, εἴτε ἀληθὲς εἴτε ψευδές, ἀκριτῶς ὑπ'
ἑαυτῷ κρατύνεται, καὶ ὅτε ἀληθεῖ ὄντι αὐτῷ
ἡδεῖται ὁ παραλαβὼν οὕτε ψευδεὶ ἄχεται.
οὐ γὰρ κρίσει ἀλλὰ προλήψει ὁ τοιοῦτος πε-
πίστευκε, γνώμη τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐπ' ἀδήλω
τύχῃ τὴν ἰδίαν ἐπιδεδωκὸς ἐλπίδα. καὶ οὐκ
ἐξ ἰσχυρῶς ἀποδύσασθαι τὴν πάτριον περι-
βολήν, κἂν πάνν αὐτῷ δείκνυται λυπρὰ καὶ
καταγέλαστος οὖσα. ὁ δὲ Χρύσιππος ἐν τῷ
ιβ' τῶν φυσικῶν λόγων δύο φησὶν εἶναι κρι-
τήρια, αἰσθησιν καὶ πρόληψιν. ἐξὶ δὲ πρό-
ληψις ἔννοια φυσικὴ τῶν καθόλου (Diog. L.
7 54). Ἐπίκουρος δὲ ὁ φιλόσοφος πρόληψιν
λέγει οἶονεὶ κατάληψιν, ἢ δόξαν ὁρθήν ἢ
ἔννοιαν ἢ καθολικὴν νόησιν ἐναποκειμένην,
τατέξει μνημὴν τοῦ πολλὰκις ἔξωθεν φανέν-
τος. οἷον τὸ τοιοῦτόν ἐστιν ἄνθρωπος. ἅμα
γὰρ τῷ ὁρθῆναι ἄνθρωπος εὐθὺς κατὰ πρό-
ληψιν καὶ ὁ τύπος αὐτοῦ νοεῖται, προηγου-
μένων τῶν αἰσθήσεων. παντὶ οὖν νόμῳ
τὸ πρῶτως ὑποτεταγμένον ἐναργὲς ἐστὶ καὶ
οὐκ ἂν ἐζητήσαμεν τὸ ζητέμενον, εἰ μὴ πρό-
τερον ἐγνώκειμεν αὐτό. οἷον, τὸ πόρρω ἐσὸς
βοῦς ἐστὶν ἢ ἵππος; δεῖ γὰρ κατὰ πρόληψιν
ἐγνωσέναι ποτὲ ἵππου καὶ βοῦς μορφήν. ἔδ'
ἂν ὀνομάσασμεν τι μὴ πρότερον αὐτῷ κατὰ
πρόληψιν τὸν τύπον μαθόντες. ἐναργεῖς οὖν
εἰσὶν αἱ προλήψεις, καὶ τὸ δοξαζόν ἀπὸ προ-
τέρου τινὸς ἐναργεῖς ἡρτῆται, ἐφ' ᾧ ἀναφέ-
ροντες λέγομεν, οἷον πόθεν ἴσμεν εἰ τοῦτο

ἔξιν ἄνθρωπος. τὴν δὲ δόξαν καὶ ὑπόληψιν λέγουσι. id. 10 33.

πρὸ λιμοῦ καὶ δίψης τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θάνατον ἤρουντο οἱ Ἰουδαῖοι." Joseph. B. I. 3 7 14.

πρόλοβος. ἐπὶ τῶν πτητικῶν ὀρνέων λέγεται πρόλοβος ὁ μετὰ τὸν σῶμαχον κόλπος νευρώδης, ὁμοίος σχύτει, εἰς ὃν ἡ τροφή ἀκατέργαστος μένει· ὁ καὶ τοῖς ἀλεκτρούοι πῦσιν ἔνεστιν· ὁ καὶ ἐπ' ἐνίων καλεῖται φῦσα.

προλογίζω πρότερος λέγω. προλογίζω δὲ τὸ ἐνεδρεῦν.

προμάχιζε (Hom. Γ 16) πρωταγωνισῆς ἦν.

προμαχῶνος τῆ τεύχεος, τῆς ἐπάλξεως.

Προμέρου κύνες. τοῦτόν φησι βασιλικὸν δούλον ὄντα μισθῶσι Εὐριπίδην καθ' ὑπερβολήν, ὥς καὶ κύνας ἀγρίους ἐπαφεῖναι αὐτῷ, οἵτινες αὐτὸν κατεθοιρήσαντο. cf. v. Εὐριπίδης.

προμετρητής. ὁ τοὺς πιπρασκομένους πυροὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ τῶν ἄλλων σπερμάτων ἔκασον διαμετρῶν, καὶ ὁ τούτου τοῦ ἔργου μισθὸν λαμβάνων, προμετρητής ἐκαλεῖτο. Δείναρχος "ὁ Σκύθης τοῦ προμετρητοῦ υἱὸς ἐν δημόταις γέγονε, καὶ ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ προμετρῶν διατετέλεκε, καὶ ὑμεῖς ἐκλαβόμενοι παρ' αὐτοῦ τοὺς πυρὸς διατελεῖτε." Hagn.

προμετωπίδιον τὸ ἔμπροσθεν.

προμήθεια πρόνοια.

προμηθεῖσθαι προβεβλεῦσθαι, προνοεῖσθαι.

Προμηθεύς. ὅτι ἐπὶ τῶν κριτῶν τῶν Ἰουδαίων παρ' Ἑλλήσιν ἐγνωρίζετο ὁ Προμηθεύς, ὃς εὖτε πρῶτος τὴν γραμματικὴν φιλοσοφίαν· περὶ οὗ λέγουσιν ὅτι ἀνθρώπου ἐπλασε, καθότινας ιδιώτας ὄντας ἐποίησεν ἐπιγινώσκειν σοφίαν. καὶ Ἐπιμηθεύς, ὃς ἔξευρε τὴν μουσικὴν, καὶ Ἄτλας, ὃς τὴν ἀερονομίαν ἡρμήνευσεν, διὸ λέγουσιν ὅτι τὸν οὐρανὸν βεβάζει. καὶ ὁ πολυόμματος Ἄργος, διὸ περίβλεπτος ἦν, καθότι τὴν τεχνικὴν ἐπιστήμην αὐτὸς ἐπενόησε πρῶτος. ἦν δὲ τότε καὶ μάντις Σίβυλλα, βασιλεύοντος παρ' Αἰγυπτίοις Φαραὼ τοῦ καὶ Παραχῶ· παρ' Ἑλλήσι δὲ ἐν Ἀθήναις ἐβασίλευσε Κέκροψ, ὃς ἐκλήθη διφυῆς διὰ τὸ τοῦ σώματος μέγεθος, ἧ ὅτι νόμον ἔξεθετο ὥς τὰς γυναῖκας παρθένους ἔτι οὖσας ἐνὶ ἐκδίδοσθαι ἀνδρὶ, καλέσας αὐτὰς νύμφας. πρότερον γὰρ

αἱ τῆς χώρας ἐκείνης γυναῖκες θηρώδῃ μῆξιν ἐμίσγυντο· οὐδενὸς γὰρ ἦν γυνή, ἀλλὰ ἐδίδου αὐτὴν εἰς πορνείαν ἐκάστω· οὐδεὶς ἦν ἥδει τίνος ἦν υἱὸς ἢ θυγάτηρ, ἀλλ' ὥς ἂν ἔδοξε τῇ μητρὶ ἔλεγε, καὶ ἐδίδου τὸ τεχθὲν ὥς ἐβούλετο ἀνδρὶ. τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ Κέκροψ ὡς ἔξ Αἰγύπτου καταγόμενος καὶ τὴν νομοθεσίαν Ἠφαῖς τοῦ βασιλεύσαντος ἐκὶ οὐκ ἀγνοήσας· ἔλεγε γὰρ ὅτι διὰ τὴν τοιαύτην τῆς ἀσελγείας συνήθειαν κατεκλύσθη ἡ Ἀττικὴ. ἀπὸ τότε οὖν ἐσωφρονίσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν τῶν Ἑλλήνων χώραν. ἐβασίλευσε δὲ Κέκροψ ἔτη ν'. ἐλέγετο δὲ διφυῆς καὶ διὰ τὸ ἀπὸ Αἰγύπτου γενέσθαι καὶ εἰς Ἑλλάδα ἐλθεῖν καὶ βασιλεύσαι. Cedren. p. 81.

προμηθεύσασθαι προνοήσασθαι.

προμνηστῖνοι (Hom. λ 232) κατὰ τῆς ἐφεξῆς.

προμνήστρια ἢ προνοήσασα γάμον, ἢ νῦν προξενήτριαν φησί.

προμνώμαι προξενῶ, προμνηστῶμαι.

προμοίροις πρὸ τῆς μοίρας, ἁώροις· "προμοίροις δὲ θανάτοις ἐφθείρετο ἡ νεολαία." cf. v. νεολαία.

πρόμολε (Hom. Σ 392) πρόελθε.

προμολῆσιν ἀκρωρείαις, ἔξοχαῖς· (AP 7 9) "Ὀρφέα Θρηκίῃσι παρὰ προμολῆσιν Ὀλύμπου τύμβος ἔχει."

πρόμος (Hom. Η 75) πρόμαχος.

προμυλαία θεὸς προμύλιος, ἦν ἄφι δρύνοντο ἐν τοῖς μυλῶσιν, ὡς εὐνοσον.

προμώτης προκόπτων παρὰ Ῥωμαίους.

πρόνοια πρόγνωσις· Σοφοκλῆς (El. 1015) "πέιθαι. προνοίας δ' οὐδὲν ἔφην βροτοῖς κέρδος λαβεῖν ἄμεινον, οὐδὲ νῦν σοφῶ."

πρόνοια. ὠνομάζετο τις παρὰ Αἰγυπτίους Ἀθηνᾶ πρόνοια διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἰδρῶσθαι. ταύτην δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ γ' Προνητὴν ὀνομάζει.

πρόνοια Ἀθηνᾶ. οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Αἰγυπτίῳ ἐξάναι αὐτήν, οἱ δὲ ὅτι πρηνόησεν ὅπως τέκη ἡ Ἀθηνᾶ.

προνομαία ἢ τῆ ἐλέφαντος προβοσκίς. προνομεύω τὸ ληΐω καὶ αἰχμαλωτίζω, καὶ προνομεία ἢ σκύλευσις. προνομίας δὲ τιμῆς πλείονος.

προνομή διαρπαγή.

προνόμιον. καὶ προνομίων πρᾶγμαμάτων. "προπετιῶς σαντῶ τὰ προνόμια τῶν ἄλλοτρίων ἐπαρχῶν διεκδικῶν."

Πρόνομος ὄνομα κύριον, ἀλληθής, ὃς μέγαν πύγωνα εἶχεν. ἐνθεν καὶ τὸ (A Eccl. 102) "Ἀγύρριος Πρόνομος πύγων ἔχων ἐλάνθανε."

προνόμων θεσμῶν, δικαιοματίων· "τί δέ μοι φύσικος μέλει καὶ προνόμων;"

προνούσερος προμηθέσερος, προνοητικώτερος· Σοφοκλῆς (Ai. 119) "ὄρᾳς, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὄση. τοῦτε τίς ἄν σοι τάνδρὸς ἢ προνούσερος ἢ δρᾶν ἀμείνων εὐρέθῃ τὰ καίρια;" τῷ τῆς τοῦ Αἴαντος.

προνοῦσιον προεκκεκμενον.

πρόξ ἐλάφης γέννημα.

προξένει λέγει· (S OC 465) "ὦ φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει." ἢ ὅτι, ὡς φῆς, προξένει μοι καὶ ἄρεχε τὰ χρήσιμα.

προξενία ἡ τῶν ξένων ὑποδοχή· "καὶ αὐτῷ προξενίαν ἔδωσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι" (Diog. L. 2 51).

πρόξενος ὁ νέηλος πόλεως ξένος· "ὃ δὲ Εὐθυκράτη ἀτιμωθέντα παρὰ Ἀθηναίοις ἐψηφίστατο ἐπιτίμιον εἶναι καὶ πρόξενον Ἀθηναίων."

πρόξενος ὁ προσύτης· (A Th. 607) "καὶ σὺ ξυνέξεορ' αὐτόν, ὡς ἂν τὴν χάριν αὐτὴν τε καὶ κίνησιν ἔχῃς, ὡς πρόξενε." καὶ πρόξενοι οἱ προσάται τῶν πόλεων καὶ φροντισταὶ καὶ ξενίας ὑποδέχοντο. gl. Herodot. 6 57.

προξένους ἐκάλεον τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἤκοντας. sch. A Av. 1022.

προξενῶ ἀντὶ τοῦ ἐπιτάττω, γενικῇ.

προξενῶ θ' ὑμῶς ἀεὶ ἀντὶ τῷ προῖσμαι Ἀρισοφάνης (Th. 582).

προοδοποιῶ γενικῇ.

πρόοπτος προφανής, πρόδηλος· Ἡρόδοτος (9 17) "ἡμέας οὗτοι οἱ ἄνθρωποι πρόοπτερ' θανάτῳ μέλλουσι παραδίωσειν."

προορῶ αἰτιατικῇ.

προπαιδεῖα τὰ πρῶτα μαθήματα.

προπαιδεύματα· "ὃ δὲ Ὀριγένης οὐκ ἐπαύετο παραδιδόναι γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ ἄλλα προπαιδεύματα" (cf. v. Ὀριγένης Λεωνίδην).

προπαρεγγυθῆν προπαρυγγελάθην· "προπαρεγγυθῆν οἱ τοῦτο ἐκ βασιλείας."

προπάροιθεν ἔμπροσθεν.

πρόπας σόλος πᾶσα ἡ δύναμις· (S OR 169) "ῥοσεί δέ μοι πρόπας σόλος."

πρόπεμπτu. Δίδυμός φησι, μήποτε ἄλλα τινὰ εἰσω ἐπιτίμια τὰ πρὸ τῆς κατω-

βολῆς· εἰσὶ γὰρ αἱ τὰ πέμπτu τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φουσιν. εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπτu, ὡς Δημοσθένης (43 75), πρὸς ἡμέρας ἐ· ταῖς γὰρ μεγάλας δίκαις οὐκ ἔρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν. Harp.

προπεπωκότες ἀντὶ τῷ προδεδωκότες· ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται (Harp.). "προπεπωκέναι δὲ παρὰ τὴν συνήθειαν πολλὰ μὲν ἀργυρώματα τὸν προειρημένον, πολλὰ δὲ χρυσώματα τῷ Περσῇ."

προπέρυσι καὶ πέρυσι.

προπέτεια ἡ ἀχαλινωτος γλώσσα.

προπετής εἰς τοῦμπροσθεν νενευκώς· "προπετής τῷ βύρει γινόμενος πίπτει." προπετής δὲ καὶ ὁ πρύγλωστος.

προπηλακίζων ἀδικῶν, ὑβρίζων, διασύρων, ἐξοθενῶν. καὶ προπηλακισμός ὑβρις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῷ πηλὸν ἐπιχρίσθαι τὰ πρόσωπα τῶν ἀτιμίων καὶ ὕβριν καταψηφίζοντων, οὓς ἀρτίως ἀσβόλῳ χρίουσι.

προπίνει διὰ τοῦ οἴνου τιμᾶ καὶ προδίδωσι. καὶ Δημοσθένης δὲ (18 296) τὰς προδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς προπίνειν ἔφη τοῖς ἐχθροῖς. καὶ Ἀρισοφάνης (Th. 636) "φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν. τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον; προυπίνομεν," ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους ἐδεξιούμεθα. καὶ αὐθις "ταῖς θυγατρῶσι φάρμακον ὥριξε καὶ αὐτὸς ἔπιε, δυσυχοῦς κοινωνήσας προπόσεως καὶ φιλοτησίας."

προπίνειν. οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς ἐπιτελοῦντες ἑορτὴν πάνδημον, ἐν φιάλαις χρυσαῖς ἢ ἀργυραῖς κικινῶντες, ἐδέχοντο μὲν παρὰ τοῦ οἰνοχόου αὐτοῖς, ἀπέπινον δὲ μικρὸν τῆς κύλικος ὡς συμβόλῃ ὄντος τοῦτε φιλίας πολλῆς, καὶ τότε παρῆχον ὧς ἂν ἐβούλοντο καὶ τὴν κύλικα· καὶ ἐκαλεῖτο προπίνειν, ἢ δὲ ἡμέρα φιλοτησίῃ.

πρόπιον μάντευμα, καὶ θεοπρόπιον τὸ τῶν θεῶν μάντευμα.

πρόποδες μεγάλης πόδας ἔχοντες.

πρὸ ποδῶν ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν.

πρὸ ποδῶν τὸ παρατυχὸν οἰονδήποτε. πρὸ πόλεος· "τὸν προπόλεον κόσμον τῷ ἄριστῳ ἀποκείραντες."

πρόπολος δούλη προπολεύουσα, ἢ θεράπων καὶ θεράπαινα, πρόσφυς· Ἀρισοφάνης Νεφέλαις (435) "ἀλλὰ σεαυτὸν θαρρῶν πυράδος τοῖς ἡμετέροις προπόλοισι." παρὰ δὲ Ἡροδότῳ (2 64) πρόπολος ὁ νεωκόρος.

προπόλῳ θεράποντι.

προπόλων θείων ἐρμηνέων· "πρόπολοι τε καὶ θεραπευταί." (Diog. L. 58) "μέλλων Εὐρυμέδων πότ' Ἀριστοτέλην γράψασθαι, Δηοῦς μύσιδος ὡν πρόπολος."

πρόπομα ἐκ τοῦ προπίνω.

προπομπία ἐν συνθέσει διὰ τῆ ι, πομπία δὲ ἀπλοῦν διὰ διφθόγγου.

Προποντίς.

προπύλαια ταῦτα Δημοσθένους (13 28) Φιλιππικοῖς. δύναται μὲν δεικτικῶς λέγεσθαι ἅτε ὀρωμένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ τῆς Πυκνός, βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν· ἐπὶ γὰρ τῶν πάνυ γνωρίμων ἔτω λέγειν εἰώθασιν. ἐν γοῦν τῷ κατ' Ἀσχίνε αὐτὸς Δημοσθένης (163) φησὶν "ἤρετο Σάτυρον τιτονὶ τὸν κωμικὸν ὑποκριτὴν." Ἠλιάδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως φησιν "ἐν ἔτει μὲν γὰρ ἐ παντελῶς ἐξεποiehθη, τύλанта δὲ ἀνηλώθη βιβ', ἐ δὲ πύλας ἐποίησαν, δι' ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίασι." Harp.

πρόρριζον ἐκ ῥιζῶν. καὶ πρόρριζος ἀντὶ τοῦ παντάπασι· Σοφοκλῆς (El. 512) "Μυρτίλος πρόρριζος ἐκριφείς." πρὸ ῥιζῶν δὲ ἔξ αὐτῆς τῆς ῥιζῆς.

πρὸς· "εἰς μῆκος δὲ ὅσον πόδας ἕ' καὶ πρὸς" ἀντὶ τοῦ πλείων, περισσύτερον. καὶ ὁ θεολόγος "καὶ μικρόν τι πρὸς."

προσαγγελία· Πολύβιος (5 110) "ἤκον ὑπὸ νύκτι πρὸς τὸν Φίλιππον, φάσκοντες συνωρηκέναι τινὰς αὐτοῖς, τίτως δ' ἀπαγγέλλειν ὅτι καταλίποιν ἐν Ῥηγίῳ πεντήρεϊ Ῥωμαϊκός. ὃ δὲ διαταραχθεὶς ἐκ τῆς προσαγγελίας ἔφυγε." καὶ αὐθις (33 3) "τῷ δὲ Πτολεμαίῳ γενομένης προσαγγελίας παρεῖναι τὸν Ἀρχίαν."

προσαγγέλλει· "ὃ δὲ ἑαυτὸν προσαγγέλλει" ἀντὶ τῇ μνηνύει ἑαυτὸν ἄξιον θανάτου.

προσάγειν καὶ παράγειν διαφέρει· προσάγεισι μὲν γὰρ πάντες οἱ παραταξάμενοι ἢ ἂν ἄριστοι εἴεν μάχεσθαι, παράγουσι δὲ οἱ σώφρονες ἢ ἂν ἀσφαλέςατα, οὐχ ἢ ἂν τάχιστα ἀπέλθοιεν. παρίεναι δὲ ἀνάγκη ἐκτεταμέναις μὲν ταῖς ὑμάξαις, ἀνειργμένοις δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις σκευοφόροις ἐπὶ πολὺ. οὕτω φησὶ Ξενοφῶν (Cyt. 5 4 44). καὶ προσάγειν ἀντὶ τοῦ οικειοῦσθαι, ἰδιοποιεῖσθαι· "ὃ δὲ ἐμήννε διὰ τῶν πρέσβειων ὡς προσάγοιτο μὲν τὰ ἔθνη χρήμασι καὶ δώροις, καταγγέλλοι δὲ κοινὰ τὰ κερδάλια τὰ ὑπὸ τῇ πολέμῳ."

προσάγομαι δοτικῇ.

προσαγορεύω αἰτιατικῇ.

προσαγώγιον τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον, ὃ προσάγοντες εὐθύνησι τὰ σρεβλὰ ξύλα.

πρὸς αἵματος τοὺς συγγενεῖς· Σοφοκλῆς (Ai. 1304) "ἄρ' ὧδ' ἄριστος ἔξ ἀριεῖον δυοῖν βλασῶν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος;"

προσαίτης ὁ ἐπαίτης. προσαίτις δὲ θηλυκὸν διὰ τοῦ ι.

προσαιτιῶν πολλὰ αἰτιῶν.

πρὸς ἀκτῖνα ἀνατολήν.

προσαλισχόμεθα ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῖς καταδικαζόμεθα καὶ ζημιόμεθα· "κῆτα προσαλισχόμεθα" (A Ach. 701).

προσυμφιῶ πρὸς οἷς ἔχει ἐνδύσω. sch. A Eq. 887.

προσανανεωσάμενος ἀνακαινίσας καὶ ἀνεγείρας· "ὃ δὲ Μάρκος προσανανεωσάμενος τὴν τοῦ τείχεος ταπεινότητι ἐπεβάλλετο καταπειράζειν τῆς ἐλπίδος" (cf. v. ἀνανεωσάμενος).

προσαναταθεὶς ὀργισθεὶς, ἐμυρθεὶς (Polybius?) "ὃ δὲ βραχέα προσαναταθεὶς κατένευσε ποιήσιν" ἀντὶ τοῦ κατεπαρθεῖς.

προσανατεινόμενος ἀπειλῶν· "τὰ μὲν παρακαλῶν, τὰ δὲ προσανατεινόμενος."

προσανέχων προσέχων, προσκεκολλημένος· Πολύβιος "ὃ δὲ πᾶν ὑπομένειν ἐδόκει, προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπαρχίαις," καὶ αὐθις (Polyb. 31 23) "ὃ δὲ Ἀγμήτριος προσανέχων τῇ παρουσίᾳ τοῦ διαποσαλησομένου πρὸς αὐτόν." καὶ προσανέχοντι ἐξέχοντι.

πρόσαντες δυσχερὲς καὶ ἐναντίων.

προσάντης, καὶ ἡ δοτικὴ προσάντει.

προσάντως ἐπίρρημα· "μήτε ἀκαίρως πυρακαλεῖν μήτε προσάντως" (Nicol. Dam. exc. Peir. p. 481).

πρὸς ἀπαλέξῃσιν πρὸς βοήθειαν.

προσαρυσσόμενα προσρηγνύμενα, προσκρεμόμενα.

προσαρυσσάμενος ἀσειδὼν τι προσιπών· "ὃ δὲ παρακάλεσας αὐτὸν καὶ τι προσαρυσσάμενος τοιοῦτον, αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται" (Polybius?).

πρὸς αὐτοῦ ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ αὐτῆ· (Polyb. 3 104) "ὃ δὲ οὐ κατ' αὐτοῦ ἀλλὰ πρὸς αὐτοῦ εἶναι νομίσας τὰ συμβαίνοντα περὶ τὰς ἐναντίας ἐγένετο περὶ τὸν Μάρκον, σπα-

δάζων τὴν τόλμαν ἀφελῆσθαι καὶ προκαταλαβεῖν αὐτοῦ τὴν ὁρμήν."

πρὸς βίαν βιαίως, ἀναγκασῶς. "ὃ δὲ ἐκ ἐφείσματο αὐτῆς ὁ ἐρασῆς ὁ ἐναγῆς, ἀλλ' ἐξωγαγὼν αὐτὴν τῷ νῶ πρὸς βίαν διέφθειρε μάλα ἀνολκτως" (Aelianus?).

προσβολή ζημία, δαίμονος ὀργή, παρὰ Ἀριστοφάνει (Pac. 39). ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ζῶον, ζημίαν εἶπε, καταρῶμενος αὐτῷ. "χῶτον πότ' ἐσι δαιμόνων ἢ προσβολή, ἐκ οἴδου" περὶ τοῦ κανθάρου.

προσγεγόνει συνεμίχθη, συνηριδμήθη. "ὃ δὲ τοῦ βασιλέως Ἀρμενίας πῦις προσγεγόνει αὐτῷ ζῶν δυνάμει ἵππικῇ ἐκ ὀλγῃ." πρύσγειον τὸ πρὸς γῆν.

προσγράφει προσκρίνει.

προσδεῖσθαι καὶ ἐνδεῖσθαι διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ὀλίγων τινῶν κτήσιν, τὸ δὲ παντελῶς ἀπορίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ.

προσδέξασθαι. (Polybius?) "προσδέξασθαι δέ, τὸ δὴ λεγόμενον, εἰς τὰς πλευρὰς τοὺς πολεμίους" ἀντὶ τοῦ σύγγγγυς.

προσδεχόμενοι προσδοκῶντες.

προσεδερεῖα, προσεδρεῖα δέ.

πρόσδεδρος. (STrach. 796) "τότ' ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον ὀφθαλμὸν ἄρας, εἰδὲ μ' ἐν πολλῷ ζρατῷ."

πρύσει (A Ach. 165) προσέρχῃ.

προσειλήφεισαν ὑπέλαβον, ἐνενόησαν. Ἰώσηπος (B. I. 2213) "προσειλήφεισαν γὰρ ἐκ τοῦ σχήματος μηδὲν αὐτὸν ἀρνήσασθαι τῶν ὑπονοηθέντων, ἀλλ' ἐπὶ συγγνώμης πορισμῷ πάντα πεποιηκέναι."

πρόσειλος πρὸς τὴν εἴλην ἦτοι θερμοσίαν.

προσεῖλου προσελεύβη, συνηριδμήσας. Αἰλιανός "εἶτα, ἀσελγέσεται, τοσῶτοι ἐχθροὶ γεγενημένοι οὐκ ἤρεκαν, ἀλλ' ἄρα καὶ ἐμὲ εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν προσεῖλον τάξιν;"

προσεῖρων προσάπτων.

προσεῖχε.

προσέκειτο ἀντὶ τοῦ προσεῖχε Θουκυδίδης ἐν α' (93).

προσέκοψεν ἀντὶ τοῦ προσέπταισεν Ἀλεξίς.

προσέκοψε τῷ ἀνθρώπῳ ἀντὶ τῷ ἡλωτριώσατο. οὕτως Ποσειδίππος.

προσεκτικώτατα "ἐδόκει γὰρ Ῥωμαίων ἐπιμελέστα καὶ προσεκτικώτατα κατὰ τοὺς πατέρας θεσμούς τελεῖν τὰς θυσίας"

ἀντὶ τοῦ πολυτελῶς, νυνεχῶς.

προσέληνοι. Ἡρόδοτος τοὺς Ἀρχάδας οὕτω λέγει, τρεῖςιν ἀρχαῖς, πρὸ τῆς σελήνης. cf. sch. A Nub. 397.

προσελοῦμεν (A Ran. 742) ἀντὶ τῷ προπληκίζομεν, ἐλαύνομεν, εἰσβάλλομεν.

προσέμαξε προσπαρέθηκε, προσεκόλλησε· μύττειν γὰρ λέγεται τὸ ἀναμιγνύναι καὶ φυρᾶν καὶ εἰς ἓν συνάγειν τὰ ἄλευρα. Ἀριστοφάνης (Eq. 812) "τὸν Πειριῶ προσέμαξε."

πρὸς ἐμοῦ εἰ οἰκείος μὲ, ἐγγὺς μὲ, φίλος μὲ, παρ' ἐμοί.

προσέξονται ἀντὶ τῷ προσκολλῶνται· "προσέξονται ταῖς κοτύλαις αἱ πέτραι."

προσέπαισε προσέπαιξε Πλάτων. τῷ σ ἀντὶ τοῦ ἕ κέρηται.

προσεπιμετρῶν πλείω τῷ μεμετρημένου διδῶς· "προσεπιμετρῶν αἰ τῷ δεομένῳ πρὸς τὸ παρὰ πάντων ὁμολογοῦμένως γίνεσθαι τὴν ἐπὶ τούτοις χάριν."

προσεπιτραυγῶδῃσιν δεινολογήσασιν· "δεδιῶς μὴ πολλαπλασιάσαντες τὸ προτέρημα καὶ προσεπιτραυγῶδῃσιν καταπληξῶνται τοὺς ἐν τοῖς Τυάνοις."

προσεποιήθη· "ὃ δὲ ὠργίζετο μὲν ἀθετηθεῖς, οὐ μὴν προσεποιήθη κατὰ τὸ παρόν" ἀντὶ τοῦ ἐφανέρωσεν, ἐνεδείξατο. Διμύσκιος "ἥσθάνετο μὲν οὖν ἡμῶν ταύτῃ πῃ διακειμένων, ἐ μέντοι προσεποιήθη τὸν νῦν προσέχειν." καὶ αὐθις "ὃ δὲ καὶ πολλάκις ἀκῶν οὐ προσεποιεῖτο."

προσεποιήσαντο Ἰσαῖος ἀντὶ τῷ ἀντεποίησαντο. Harp.

προσεποιῶω προσεπάξω.

προσερῆσομαι ἐπερωτήσω.

προσερρῦη προσεφοίτησε, προσῆλθεν· ἐ προσέρρυσεν.

πρὸς ἐρρωσύναν ἄδεις, ἐπὶ τοῦ μύτην πορῶντος. cf. v. πρὸς κενήν.

προσέσθαι. Ἀριστοφάνης (Vesp. 739) "ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κούδεν γρύζει, τοῦτ' οὐ δύναται με προσέσθαι," ἐφελκύσασθαι. καὶ αὐθις Αἰλιανός (cf. v. παραβαλεῖν) "ἥ δὲ οὐ προσεῖτο ... ἀποδόσθαι." καὶ αὐθις "ὥς μηκέτι αὐτὸν προσέσθαι εἰς ὁμίλιν."

προσέσχε κατῆρεν, ἐπλησίασεν. Αἰλιανός "εἶτα τῆς ὕσεραίας προσέσχε τῇ Χίῳ, καὶ ἀποβάντες ἐντυγχάνουσι τῇ κόρῃ πιπρασκομένην."

b προσέσχεν ἐξώκειλε· Σοφοκλῆς (Phl 236) "τίς σ' ὦ τέκνον προσέσχε, τίς προσήγαγε χρεῖα; τίς ὕρμη; τίς ἀνέμιον ὁ φίλτατος;" καὶ αὖθις (243) "τίνι εὐλόω προσέσχες τήνδε γῆν, πόθεν πλέων;" λέγεται καὶ κατέσχε· ὁ αὐτὸς Σοφοκλῆς (269) "ἥνικ' ἐκ τῆς ποντίας Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτη εὐλόω."

προσεταίρισάμενος ἐταῖρος προσλαβόμενος.

προσετρίψατο ἐπέβαλε, κατέχει· "τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων κηλὶδα προσετρίψατο" (cf. v. κηλὶς).

προσεύξη τὸν Θεόν. οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (959).

προσευσχολεῖν ἐπιμελῶς βλέπειν· "ἀφιέναι δὲ τὸ σπυδαζόμενον, καὶ τῇ θεωρίᾳ προσευσχολεῖν αὐτῷ."

προσέχεια ἢ προσοχή.

προσεχές ἔγγυς· "ἐπὶ τὰδε τῆς πόλεως ὁρμῆν ἐκ ἡδύνατο διὰ τὸ προσεχές εἶναι τὰς ἀκτὺς τοῖς ἐτῆσιαις." "ἀλλ' ἔστι γὰρ ἐξὶ καὶ προσεχής ὁ τῆδε αἰγιαλός."

προσέχοιεν ἐπιμελῶς τηροῦν· "ὅπως οἱ πολλοὶ ταύτῃ προσέχοιεν τὸν νῆον." καὶ αὖθις "ἐδὲ πάνν τι προσεῖχε τοῖς βιβλίοις."

πρὸς ζόφον (Hom. i 26) πρὸς δυσμῶς.

προσηγάγου ἀντὶ τοῦ περιεπλέξω, παρὰ σεαυτὸν ἔλαβες· Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (141) "οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγες," ἀντὶ τῷ πρὸς σεαυτὸν ἔλαβες εἰς συνουσίαν.

προσηγάσθησαν ὑπερεθαύμασαν· "τῷτον ἀπεδέξαντο τὸν λόγον τῷ νεανίσκῳ, καὶ προσηγάσθησαν, πῶς οἶτι; σφόδρα τὸν Πρόκλον" (Damasc. Phot. p. 352b).

προσηγγελέμενοι τοῖς ἤδη ἀγγελθεῖσι· "τοῖς προσηγγελέμενοις ἐπαρκεσθὲς ἔθεν προεργιαύτερον ποιῆσαι μετὰ ταῦτα τῷ βοηθῇ σφίσι κατὰ δύναμιν" (Polyb. 4 66).

προσηγγάισο ἐλαμπρύνετο.

προσηγορία προσφώνησις.

προσήγορος· (S OR 1437) "ὅπως θνητῶν φανεῖται μηδενὸς προσήγορος."

προσήκαντο κατεδέξαντο, ἡθέλῃσαν· "οἱ πλεῖστοι μὲν οὖν προσήκαντο τὴν πρεσβείαν, ὀλίγοι δὲ τινες διεχρήσαντο τὰς ἐλθόντας." καὶ αὖθις (Joseph. A. I. 3 42) "Μωσῆς μὲν προσήκατο τὴν συμβουλίαν."

προσήκει πρέπει· "προσήκει γε μὴν Ῥω-

μαίοις μετ' ἀσφαλείας τὸ νικῶν, ὡς ἂν οὐκ ἔξ ἀνάγκης πολεμῶσιν ἀλλὰ προσκτωμένοις."

προσήκων κατὰ γένος ἀγχισεύων· "ἦν δὲ ὁ παῖς προσήκων κατὰ γένος." καὶ αὖθις "καὶ οἱ τέτοιοι προσήκοντες τὰς οἰνοχόους τέσδε ἡγησάμενοι φαρμακεῖς ἀπέκτειναν" (cf. v. φαρμακεῖς).

προσήλιος.

προσήλυτοι οἱ ἐξ ἐθνῶν προσεληλυθότες καὶ κατὰ νόμον ποθήσαντες πολιτεῦσθαι. Δαβὶδ "καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν." Theodoret. in Ps. 93 6.

πρὸς σῆμα μητρυνῶς κλειεῖς, ἐπὶ τοῦ ἀφροντίσῃ ἢ προσποιεμένης.

προσημπύλησα προσέλαβον.

προσηρεικῶτος προσαρμόσαντος· "ὁ δὲ κατεσκεύασε ζοῦς, καὶ διὰ τούτων προσηρεικῶτος τῷ τείχει τὰς κρηφόρας μηχανάς."

προσηρημένος προσκεκολλημένος.

προσηρηθῆσθαι ἀπρωρῆσθαι.

προσήσεσθαι ἀρεσθῆναι, δέξασθαι· Ἀππιανὸς (l. i p. 28) "οἱ ὕπατοι τὰ ὄρκα προῦτεινον, καὶ ἐς πάντας ἔφασαν ἐνδύσειν μᾶλλον ἢ Ταρχύνιον προσήσεσθαι."

προσηταιρίσατο φιλικὰ ἐποίησεν· "ἐκ ὀλίγῳ τε ἀπὸ τούτων προσηταιρίσατο."

προσήχεν ἀντὶ τοῦ προσῆγεν.

πρὸς ἡῶ (Hom. i 26) πρὸς ἀνατολήν.

προσθεῖναι τὰς θύρας ἀντὶ τῷ ἐπικλείσαι Ἡρόδοτος ἐν γ' (78).

προσθεμα ἢ προσθήκη. Levit. 19 25.

προσθέσθαι συμπολεμῆσαι· "καὶ Παμπήν τῷ μεγάλῳ προσθέσθαι οὐ κατὰ δέος τὸ Ῥωμαίων, ἀλλὰ κατ' εὐνοίαν τὴν ἐς βασιλεία τε καὶ αὐτὰς Ῥωμαίους."

πρὸς θυμοῦ ἐπιμελέστερον· "εἶναι δὲ Ῥωμαίοις ἐκ παλαιοῦ πάτριον, καὶ μάλιστα δὴ πρὸς θυμῷ Ἀντωνίῳ" ἀντὶ τῷ ἡγαπᾶτο.

πρὸς θυμοῦ αὐτοῖς ἐγίνετο ἀντὶ τῷ ἀρεσθῆναι καὶ θυμῆρας. καὶ αὖθις "τοῖς δὲ οὐ πρὸς θυμοῦ ὁ πόλεμος ἐγίνετο."

προσίασι προσέρχονται.

προσίενται προσάγονται.

προσίσταται ἀρέσκεται, προσδέχεται· Ἀριστοφάνης (Eq. 358) "τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσι τῶν πραγμάτων, ἐν δ' οὐ προσίσταται με," ἀντὶ τοῦ οὐ πείθει με, "ὅτι ὡς μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις."

προσιζήσαντες προσκαθίσαντες.

πρόσιμεν προσερχόμεθα.

προσίζατο ἐνεπόδιζε.

πρόσισχε τὸ πρόσχε· Κρατῖνος "καὶ μὴ πρόσισχε βαρβάροισι βακόλοις," καὶ Εὐ-πολῖς "πρόσισχε τὸν νοῦν τῇδε," καὶ Θου-κυδίδης ἐν γ' (22) "παρανίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως." οὕτω δὲ καὶ ὑπίσχομαι τὸ ὑπισχνόμην οἷ τε τραγικοὶ καὶ Ἀριστοφά-νης· "τὸ πρᾶγμα τῷτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι."

προσιτόν προσδεχόμενον.

προσιῶν προσερχόμενος.

προσκαθῆσθαι ἐνυπάρχειν· "τῷ γὰρ μηδεμίαν ἔννοιαν μηδενὶ προσκαθῆσθαι τοῦ μέλλοντος, πάντας εἰς ἐκπλήξιν ἤγαγε τοὺς φονικούς."

προσκαθίς· "ὅπῃ ὑποπτοὶ ἦσαν ἐπε-λεύσεσθαι οἱ πολέμιοι, προσκαθίς" ἀντὶ τῆ ἐπολυπλασίαζε.

πρὸς καιρὸν ποιῶ ἀντὶ τῆ ἀληθῶς.

προσκαλέσαι ἀντὶ τῆ προσκαλέσασθαι.

πρὸς καλοῦ ἐγένετο αὐτῷ.

πρὸς Κᾶρα καρίζεις, ἐπὶ τῆ ὁμοίου, ὡς καὶ τὸ πρὸς Κρήτα χρητίζεις.

προσκαταθίειν ἀντὶ τοῦ ζημιωθείν· Ἀριστοφάνης (Nub. 1236) "κῶν προσκαταθίειν γ' ὥς ὁμόσαι τριώβολον," τετέστι ζημιωθείν ἂν τρεῖς ὀβολός, ἵνα ἐπιτρέψῃς μοι διόσαι τοὺς θεοὺς· οὕτω καταφρονῶ τῶν ὀρκῶν.

προσκαύσασα, ἐπὶ τῆς χύτρας· (A Vesp. 824) "προσκαύσασα ἡ Θράξ τα πρώην τὴν χύτραν."

προσκειμένοι, οἷον κολλώμενοι, προσ-εγγίζοντες. καὶ "προσκεμμένων τῶν θυρῶν," τετέστιν ἡσφαλισμένων. "ὃ δὲ ἐντυχὼν προσ-κειμέναις ταῖς θύραις," ἀντὶ τῆ κεκλεισμέ-ναις, "καὶ τῶν ἐπισπασήρων λαβόμενος ἀπρίξ εἶχετο," καρτερικῶς καὶ μάλα ἐγκρατῶς. "ἐπεὶ δὲ ἀποσπώντων βία ἀπέκοψαν τὸ πῦρ σῶμα τῶν χειρῶν." cf. Herodot. 6 91.

προσκεκλήσεσθαι, τετέστιν εἰς δικα-σῆριον κληθήσεσθαι· "σὺ δὲ νῆ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλήσεσθαι γέ μοι, εἰ μὴ ἀποδώσεις τὰ γότριοι" Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1279).

προσκεκρουκῶς ἐχθρὸς γεγονώς· "ὃ δὲ Σεβασιανὸς προσκεκρουκῶς ... στρατη-γίας" (cf. v. Σεβασιανός extr.).

πρὸς κενὴν ἄδεις πρὸς ἔρρωγυῖαν ἄδεις, ἐπὶ τοῦ μᾶτην ποιοῦντος.

πρὸς κέντρα λακτίζεις.

προσκεφάλαιον. οὕτω φησὶν Ἀριστο-φάνης (Plat. 542).

προσκέχομαι (A Eq. 154) περισκοπή-σω, περιεργάσομαι εἰσελθὼν καὶ κατανοήσας.

προσκήνιον τὸ πρὸ τῆς σκηνῆς παρὰ-πέτασμα· "ἡ δὲ τύχη παρελκομένη τὴν πρό-φασιν καθάπερ ἐπὶ προσκήνιον παρεγύνωσε τὰς ἀληθείας ἐπινοίας."

προσκινήσομαι· Ἀριστοφάνης (Lys. 228) "κακῶς παρέξω, καὶ προσκινήσομαι," συνεσιᾶσαι αὐτῷ δηλονότι.

προσκληδονιζόμενος ἐπ' ἀγαθῷ ὁ-τενόμενος· Ἰώσηπος (B. I. 31) "ταῦτά τε δὴ προσκληδονιζόμενος, καὶ εὐαθερὰν μετ' ἐμ-πειρίας τὴν ἡλικίαν ὁρῶν."

προσκλησεις, ἅς καλεῖ τις εἰς δικασῆ-ριον ἢ βελήν, κλητῆρας ἔχων. πρόσκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ καὶ προκαλεῖσθαι ἐπὶ διαι-τητῇ, καὶ οἷον ἐπὶ βύσανόν τινος ἀνδραπό-δου, ἢ μαρτυρίαν τοῦδὲ τινος ἐμβαλεῖσθαι.

πρόσκλησις ἡ εἰς δικασῆριον κλήσις, καὶ προσκαλέσαι τὸ παρυγγέλλειν εἰς δέ-κην. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου. Harp.

πρόσκλησις ἑτερομέτεια· "μὴ διαπρά-ξασθαι τι κατ' ἐχθρὰν ἢ κατὰ πρόσκλησιν."

προσκλητόν ἐν ᾧ ἀκμιβίζομεν.

προσκομισέον προσενεκτέον.

πρόσκομην ζημία, βλάβη, σκάνδαλον. προσκομήν πρόσκροσιν· "ὃ δὲ τῶν τῆ βασιλέως φίλων ἐπὶ τοσοῦτον ἐς διαφορὰν ἦκοι καὶ προσκοπήν, ὥς ἐπεύδειν αὐτοὺς περιβαλεῖν αὐτὸν ἀνγκάζειν τινὶ κακῷ."

προσκόπων προφυλάκων· "ὃ δὲ Τραϊά-νός τινος ἀγγελίας ψευδεῖς διὰ τῶν προσ-κόπων αἰεὶ καθιεῖς εἰδιζεν ἅμα μὲν ἐν κόσμῳ πορεύεσθαι, ἅμα δὲ πρὸς τὰ φοβερὰ μὴ ταράττεσθαι" (Dio Cass. 68 23).

προσκοψῆς πρὸς λίθον τὸν πόδα σβ (Ps. 90 12) ἀντὶ τῆ προσπτώσεως. τὸ συμ-κρότατον δὲ διὰ τοῦ προσκόψαι τῷ λίθῳ δεδήλωκε.

πρὸς Κρήτα χρητίζων παροιμία, ἐπὶ τῶν μᾶτην πονέοντων· Πολύβιος (8 16) "ὃ δὲ ἡγνόει, τὸ δὴ λεγόμενον, πρὸς Κρήτα χρητίζων."

προσκρούειν, δοτικῇ, ἐναντιοῦσθαι, ἐκμηχανᾶσθαι· "οἱ Σικελιώται τὸν σόλον ἰδόντες οὐκ ἐν τοῖς ὀχυρώμασι καθεῖρξαν αὐτούς, οὐκ ἄλλο προσκρούειν τοῖς ἐναντίοις ὁρῶν ἔγνωσαν."

προσκυνεῖ δοτικῇ. καὶ αἰτιατικῇ δέ·

“καὶ σὲ προσκυνεῖν τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης.”

προσκυρεῖ προσεγγίζει.

πρόσκυσον (S Phil. 776) προσκύνησον.

προσκώπης τὴς πρὸς ταῖς κόπαις ναύτας, τὴς κωπηλάτας. sch. Thuc. 1 10.

πρὸς κώρυκον γυμνάζεσθαι, ἐπὶ τῶν διὰ κενῆς μοχθάντων.

πρὸς λέοντα δορκάδες ἄπτεισι μάχην, ἐπὶ τῶν πρὸς κρείττονας ἐριζόντων.

πρὸς λύραν ᾄδειν. “τὰ κατὰ τὸν ἑταῖρον ἡμῶν μετριῶς ἐπράχθη, καὶ ἔχ' ὥς ἂν κινήσῃαι θεῇ τε καὶ ἀνθρώπων νέμεσιν. αὕτη μέντοι σαφῶς ἐστὶ περὶ ἧς πρὸς λύραν ᾄδομεν” (Synes. ep. 94).

πρὸς νῦν σε μητρὸς πρὸς τε πατρός, ὃ τέκνον, πρὸς τ' εἰ τί σοι κατ' οἰκόν ἐστι προσφίλης, ἰκέτης ἱκνῆμαι, μὴ λίπης μ' ἔτω μόνον, ἔρημιον ἐν κακοῖσι τοῖσδε γ' οἷς ὁρᾷς ὅσοις τ' ἐξήκοντος ἐνναλοντά με” (S Phil. 468).

προσόδια ἀπὸ τῶν προσόδων· ἔτω δὲ ἔλεγον τὰς προσαιγομένας τοῖς θεοῖς πομπάς. καὶ προσόδια τὰ εἰς πανηγύρεις θεῶν ποιήματα παρὰ τῶν λυρικῶν λεγόμενα. sch. A. Av. 854.

προσόδια ὕμνοι. ἀρχὴ προσοδίας (A Eq. 1269) “τί κάλλιον ἀρχομένοισιν ἢ καταπανομένοισιν ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατήρας ἀεῖδειν;”

πρόσοδος εἰσφορὰ, εἰσοδος. ἢ παρουσία, ὡς Θεκυδίδης (4 110) καὶ ἔτεροι. “ὁ δὲ Καῦσαρ ἐκ τῆς προσόδου μόνης τέττης κατέπληξε,” τῆς παρουσίας.

προσοδιῶσαι. προσώξεσαν.

πρόσοικος. οἰκειότερον μᾶλλον τοῦ ὁμορος· ἐπὶ γὰρ ὅρων τῆτο λαμβάνεται.

πρόσοιτο προσδέξοιτο, ἐπισπάσοιτο. “ἂν δὲ γὰρ πρόσοιτο ἀναβάτην ἢ κήμηλος οὐδένα ὑπ' αὐθαδειας καὶ ἀσυνηθείας.” καὶ αὐθις Λαμάρκιος (Phot. p. 338a) “ἦν δὲ ἱκανὸς ἰδεῖν ὅπῃ τε σαθρὸν φθίγγεται ὁ λόγος καὶ ὅπῃ ὑγίαι, ἵνα τὸ μὲν πρόσοιτο τὸ δὲ ἐξελέγξει.” καὶ αὐθις “εἰ μετάνοιαν ἀμαρτωλῶ πρόσοιτο.”

πρὸς οἰωνῷ δεξιῷ τιθέμενος ἐν πολέμῳ χάρακι σταθμεῦσαι.”

προσοκέλλω τῷ αἰγιαλῷ προσεγγίζω, καὶ προσοκέλλαντες προσορμίσαντες.

πρὸς ὄνομα κατὰ τὸ ὄνομα δηλονότι.

προσουδίζει τῷ ἑδάφει προσκρούει

(Procop. Goth. 4 8) “ἔκ τῃ ἵππῃ ῥήμας προσουδίζει χαμαί.”

προσουδίζει πρὸς τὸ ἑδαφος ῥιπτεῖν “ὁ δὲ ἄρας μετέωρον προσουδίζει τε καὶ ἀποκτείνει.”

προσθεῖν ἐπιτηδεῖν.

προσοχὴ ἀκριβὴς ἐπιμελεῖα-διαίτης. “τῷ ἰδίῳ σώματι ἐπιμελητικῶς δεῖ ἔχειν ἐμέτρως, ὅτε ὥς ἂν τις φιλόζωος ἔτε πρὸς καλωπισμὸν, ἔτε μὴν ἀλεγώρως, ἀλλ' ὥς διὰ τὴν ἰδίαν προσοχὴν εἰς ὀλίγισμα ἱατρικῆς χρήζειν φαρμάκων καὶ ἐπιθεμάτων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς” (M. Anton. 1 16).

προσοχθίσματα ἡ γραφὴ καλεῖ τὰ εἰδῶλα. καὶ προσώχθισα (Ps. 94 11) δυσηρεσθήτην, ἐβδελυσάμεν.

πρὸς ὄψιν πρὸς θεωρίαν. Σοφοκλῆς (OC 1600) “τὼ δ' εὐχλόεσσι Διμήτηρος εἰς προσόψιον πάγον μολᾶσα, τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ ταχεῖ πόρευσαν ἔξιν χρόνον.”

Προσπάλτιοι. Πρόσπαλτα δῆμος τῆς Ἀχαμαντίδος.

προσπαταλεύσω προσπήξω· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (944) “ὥσπερ κοτίνῳ προσπαταλεύσω.” εἰδώσει γὰρ κοτίνῳ καὶ ἄλλοις δένδροις προσπαταλεύειν τὰ ἀναθήματα καὶ κωλᾶς καὶ κρινία πρὸς ἀποτροπὴν βουσκανίας οἱ γεωργοί, πρὸς τὸ μὴ ξηρανθῆναι αὐτά.

προσπελάζει προσεγγίζει.

προσπέση συμβῆ, αὐθιγνότατον.

προσπεσόντων ἀγγελθέντων· Πολύβιος “προσπεσόντων δὲ τούτων εἰς Τύραντον καὶ τὴς Θουρίας ἡγανάκτει τὰ πλήθη.”

προσπίπτουσιν σιναντῶσαι· (A Eccl. 689) “κατὰ τὴν διόδου προσπίπτουσιν τοῖς ἀπὸ τῆς δειπνῆς.”

προσπιπτούσης ἀντὶ τῆς ἀγγελλομένης.

προσποιεῖται οἰκειοποιεῖται, ἢ πλάττεται καὶ ὑποκρίνεται. “γνόντες οἱ Φράγγοι ὡς Βελισάριος εὐτυχεῖ, καὶ προσποιεῖσθαι τὴν Ἰταλίαν ἐθέλοντες, περὶ συμμαχίας βαλεύονται.” καὶ προσποιέμενος· (cf. v. ἀφελία) “καὶ οὐδ' ὅτι οὐδ' ἐν αὐτῷ ἔχειν προσποιέμενος.” “οἱ δὲ οὐ προσποιεῖνται κακωμένους Ῥωμαίους, καίπερ αὐτῶν φίλοι ἐκ παλαιῶ ἐς τὰ μάλιστα ὄντες.”

προσπορευομένων προσερχομένων μεθ' ἱκετηρίας· (Polyb. 4 3) “προσπορευομένων δ' αὐτῷ τῶν ἡδίκημένων τοὺς μὲν δα-

συρε γλευάζων, τῶν δὲ κατανίστατο, τοὺς δὲ ἐξέπληττε λοιδορῶν."

προσπυρισθέν ἐπινοηθέν, προσοδευθέν.
προσπυρίζομαι (Hom. p 509) προσκυνήσω.

προσρῆξιν προσαράξαν.

προσρῆσει προσηγορίαις, καὶ πρόσρῃσις προσηγορία, λόγος κατ' ἐπαγγελίαν λεγόμενος. "ἐσήμηνε Σιλξίβυλος ὁ Τούρκων ἡγεμὼν ὡς ὁ Ῥωμαίων φίλος οὐχ ἦττον καὶ αὐτῷ ἐπιτήδειος καὶ ὁ δυσμενὴς ὁμοίως. ἐπειδὴ οὖν τηρικαῦτα Ῥωμαῖοι Πέρσαις ἐπολέμουν, ἐπὶ τῇ προσρῆσει δέον εἶναι ἐν καιρῷ καὶ αὐτὸν ἐπιδέσθαι Πέρσαις" (Menand. p. 442 Nieb.).

πρόσριζα σὺν ταῖς ῥίζαις Ἀππιανός "τὰ δένδρα ἔκοπτον πρόσριζα τοῦ μὴ πύλιν φῦναι."

πρόσταυξίς. πρόσταυξις ἐστὶν ὅταν ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως, ἢ ἐκ θατέρου, κατὰ τὸ κέρασ αὐτὸ προστεθῇ τι εἴσφορ τῇ πάσῃ φάλαγγι, κατευθὺν τοῦ μετώπου τῆς τάξεως.

προσασία βοήθεια. "ὁ δὲ ἐξέπεμπε τὸν Πόπλιον μετὰ μεγάλης προσασίας," δυνάμειος, ἔξουσιος. καὶ αὐθις (Polyb. 8 11) "καὶ τὸν ἴδιον οἶκον ἐσφαλκέναι διὰ τὴν πρὸς τῷτο τὸ μέρος δρμήν καὶ προσασίαν" (cf. v. ἐσφαλκέναι).

προσυσία. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος (u 30) "ταῦτα οὐχ ὁμολογουμένην προσασίαν," ἀντὶ τῆς βοήθειας προΐσταιμεν. Αἰσχίνος ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας (105) "ὡς δεῖ τὰ τῆς τῶν Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προσασίαν τῆς Καδμείας." Αἰδύμος τὴν προσασίαν φησὶ κεῖσθαι ἀντὶ τῆς προσάσεως, τρεῖς τῆς ὑπ' ἐνίων προσάδος καλεμένης. Harp.

προσατεῖ, αἰτιατικῇ, προηγέται, προέσκηκε, παρακολοθεῖ.

προσατεία. προσυσία δέ.

προσάτης ἱκέτης, ὁ προσεχηκὺς τῶν βωμῶν. (S OC 1171) "ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ' ὅς ἐσθ' ὁ προσάτης."

προσάτης. οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προσεχηκότες προσάται ἐκαλῶντο. ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἐκάστῳ τῶν μετοίκων πολίτην τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν προσάτην (Harp.). "ἔμοι δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μετὰ ὅσον περ ὑμῖν,

ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω βαρέως τὰ τῆς πόλεως πράγματα. ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προσάταισι χρωμένην αἰὲ πονηροῖς· καὶ τις ἡμέραν μίαν χρησὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίνεταί" (A Eccl. 175). προσάτης δὲ θηλυκῶς διὰ τῆς προσάτιδος ἢ γενική.

προσατῶν ὁ ἐπιγινόμενος. (S El. 781) "ἀλλ' ὁ προσατῶν χρόνος διηγέ μ' αἰὲν ὡς θανεμένην. νῦν δ' ἡμέρην γὰρ τῇδ' ἀπηλλάγην φόβου."

προσπεθέντος συνενδοκήσαντος. "τοῦ δὲ Εὐφημίου προσπεθέντος τῷ ἀνδρὶ, καὶ δεδιωκότος αὐτῷ τὴν τῶν ὑπηρετῶν ὑπαργίαν."

προστέτηκεν προσκεκόλληται.

προσηθιδίων. (Polyb. 22 20) "ἔξελθόντες δὲ Γάλλοι δύο μετὰ τύπων καὶ προσηθιδίων ἐδέοντο μηδὲν ἀνήκεον βελεύεσθαι περὶ τῆς πόλεως." τρεῖς ἐν εἰκόνας μέγιστοι εἰσθῆτες.

πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐτέρου (26). Φιλόχορος φησὶ περὶ τῆς πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς, ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ θ' ἄρχοντες τῶτον ἀναθέντες ὑπέγραψαν ἔτιως. "ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζειν οἷδ' ἀνέστηκαν, βουλῆς καὶ δῆμῳ δόγμασι πειθόμενοι." Harp.

προσήσας προαγαγών.

πρόσητ' ἀναγκαίας τύχης (SAi. 803) ἐπίκαροι γένεσθε τῆς κατεπειγούσης συντυχίας.

προσιβάδες. (Diod. Sic. 17 85) "ὁ δὲ κατώκει ἐν σπηλαίῳ προσιβάδας (immo τρεῖς σι.) ἐντετμημένας ἔχοντι κατὰ τὴν πέτρην."

πρόστιμα ἐπὶ χεῖρι. "τοιαῖδε μὲν τοῖς κακῶς βουλευομένοις δίδωσι τὰ πρόστιμα ἢ δίκη." καὶ πρόστιμον ζήμια, ἐπιτίμιον, παραγραφή. Πολύβιος (1 17) "παρὰ Ῥωμαίοις θάνατος ἦν πρόστιμον τῆς ἐφεδρείας λιπόντι τὴν τάξιν," καὶ αὐθις "οἱ δὲ ἔδωκαν τῷ βασιλεῖ ν' τάλαντα πρόστιμον τῆς ἀμωρτίας."

προστιμήματα. ἔσι μὲν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὠρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων, ὥσπερ ἡ ἐπωβελία. ἔσι δὲ καὶ ἄλλα ἢ προσμιᾶται τὸ δικασήριον, ὡς δείκνυσιν Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους (1). Harp.

πρὸς τιμῆς. "ἦν δὲ ὁ φιλόσοφος πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ."

πρὸς τὸν σωρὸν ἀμῦσθαι, πρὸς τὰς μεγάλοις ἔργοις ἐπιτιθεμένους, ἢ ἐπὶ τῶν παρεγγυώντων.

προστρέπεσθαι ἀποπέμπεσθαι, τρέπεσθαι ἐφ' ἑαυτῷ.

προστρέπω παρὰ Σοφοκλεῖ (OC 50)
ἀντὶ τῷ ἱκετεύω· "μὴ μ' ἀτιμιάσῃς, τοιόνδ'
ἀλήτην, ὣν σε προστρέπω φράσαι."

προστρέχω θοτική.

προστρίβεται· Ἀριστοφάνης (Eq. 5)
"πληγὰς αἰεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις," τε-
τῆςιν ὕβρεις καὶ κακὰ πρῶγματα κατασκευά-
ζει καὶ μηχανᾷται καὶ περιποιεῖται.

α προστρόπαιον· "ἥ δὲ ζῶσα βίον τὸν
προστρόπαιον γυναικί" ἀντὶ τῷ ἱκετικόν.

β προστρόπαιον τὸ ἄγος, τὸ μίσαιμα·
ἔτιως Αἰσχίνης (2158). καὶ προστροπή δὲ
λέγεται· ἐν γὰρ τῷ κατὰ Κτησιφώντος (110)
ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ δυνάμια ὁ ῥήτωρ.

προστρόπαιος προστετραμμένος, ἱκέ-
της, παρακλῶν· Σοφοκλῆς (Ai. 1173) "Θά-
κει δὲ προστρόπαιος, ἐν χεροῖν ἔχων κόμης
ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαντὲ τρίτῃ, ἱκτῆριον
θησαυρόν," ἱκέσιον κτῆμα, ὃ ἔστι τὰς τρίχας.
καὶ αὐθις (Polyb. 208) "καὶ προστροπαίους
τῶν δι' ἐκείνον ἡτυχηκότων."

πρόστροποι προσπεπρωκότες, προστε-
τραμμένοι· Σοφοκλῆς (OB 41) "ἱκετεύομέν
σε πάντες ὥδε πρόστροποι ἀλκήν τιν' εὐ-
ρεῖν ἡμῖν."

πρὸς τρόπον αὐτῷ· Πολύβιος (819)
"ὁ δ' Ἀντίοχος πρὸς τρόπον αὐτῷ καὶ παρι-
δόξῃ γενομένης τῆς ἐπαγγελίας ὑπερχαρῆς
ὦν πάνθ' ὑπισχνεῖτο."

προστυχῆς ὁ κατὰ τύχην ἐντυχών.

πρόσμων τὸ ἔμπροσθεν τῆς σοῦς.

προσύμβολα· "ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰρή-
σθω προσύμβολα, ὡς φασί."

προσφερεῖς (Eur. Or. 408) ὁμοίως. "ὁ
δὲ ἀπαντήσας τοῖς βαρβάροις πυρὶ προσφε-
ρῆς ἔργα ἐπεδείκνυτο χεῖράς τε ἀνθρώπου
καὶ τόλμων παυτρέχοντα."

προσφέρωνται ἀντὶ τῷ προστεθῶσι.

α προσφορὰ προσθήκη, πρόσδοσις· (S OC
581) "ποῶν γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;"

β προσφορὰ πρόσδοσις, Ἀντιφῶν. Hagn.
πρόσφορον χρήσιμα· (S OC 1773) "δρά-
σω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὅσα πρόσφορ' ὑμῖν
πρὸς χάριν."

πρόσφορον οικεῖον, ἀρμόδιον, ἐπιτή-
δειον· "ὅ γὰρ διὰ τὴν τύχην τῶν συμβεβη-
κότων ἀδετήσεις τῆς ἀξίας ἢ τῆς προσηγο-
ρίας τὸ πρόσφορον." Χοσρόης φησὶ πρὸς
Μαυρικίον (Theophyl. Sim. p. 62).

προσφυές προσοικειόμενον.

πρόσφυς ὁ αὐτόμολος.

προσφύς προσπλακίς.

προσφυῶς οικίως, ἀκολέθως.

προσχαίρητήριον ἐορτὴ παρ' Ἀθηναί-
οις γραφομένη, ὅτε δοκεῖ ἀπένειναι ἡ πόρις.
Hagn.

πρόσχημα παρακάλυμμα τῷ ἥθους, ἢ
πρόφασις· (S El. 525) "πατέρ γάρ, ἔδδ' ἄλλο
σοὶ πρόσχημ' αἰεὶ, ὡς ἐξ ἐμῶ τέθνηκεν." "αὐ-
τὸν γὰρ ἐν προσχήματος μοίρῃ ἐξόντα μήτε
Οὔννοισι μήτε τοῖς ἐκείνων συμμάχοις ἐς χεῖ-
ρας ἵσταται."

πρόσχημα παρακάλυμμα· Σοφοκλῆς
(El. 682) "πρόσχημ' ἀγῶνος, Δελφικῶν ἁθλῶν
χάριν," ὡς ἔπω ὄντος τῷ γυμνικῷ ἀγῶνος.
(Diog. L. 716) "προσχήματα οἰκονομίας βαρ-
βαρικῆς ἐχόμενοι σμικρολογίας."

πρόσχορδα (Plat. Legg. 7 p. 812) σάμ-
φωνα.

πρόσχωροι περίοικοι.

πρόσω ἔμπροσθεν· "Ἰωτόμη δὲ καίπερ
οὐ πρόσω τῷ τεθνάναι ὄντα ἀποτμηθῆναι
τὴν κεφαλὴν κελεύει, ὡς μὴ ἐκφυγοῖ τὸν τῶν
κυκλόρων θάνατον" (cf. νν. ἀκυλλάξας εἰ
πέρα).

πρόσω ἀντὶ τῷ ἀπωτέρω· "εὐθεῖαν ἐδό-
κει ἐλαύνειν ὡς ἐπὶ Σελήνκειαν· εἶναι γὰρ ὁ
πρόσω σφῶν τὴν Σελήνκειαν, ἄτε κ' τῶν
πλείστων ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχουσιν." καὶ αὐθις
"εἶχε δὲ καὶ πεῖθς ὁ πρόσω τῶν δισμυρίων"
ἀντὶ τῷ ὁ πλείους.

προσώδία, καὶ προσώδιον ὁ ὕμνος.

προσώκειλαν προσώρμισαν.

προσωπεῖον πρόσχημα.

πρόσωπον ἐπὶ θεῷ ἢ ἐπιφάνεια αὐτοῦ·
Δαβίδ (Ps. 33 16) "πρόσωπον δὲ κυρίου ἐν
ποιῶντας κακά." καὶ ἡ λύσις τῶν πονηρῶν
καὶ τῶν ἀγαθῶν ἢ χορηγία. Theodoret. in
Ps. 30 21 et 118 135.

προσωτέρω περαιτέρω.

προσώχθικε (Ps. 94 10) πρόσχεκρονται,
προσκέκοφεν, ἀπὸ τῷ τὰ ἐκινηχόμενα ταῖς
ὀχθαῖς προσκρέσθαι.

προσώχθισα ἐβδελυξάμην, δυσήρεσι-
θην· καὶ Πισίδης "εἰ δ' αὖ σχολάζει, καὶ
προσώχθῃ τῇ μέθῃ."

προταμών (Hom. I 489) κόψας.

πρόταξις ψιλῶν ὅταν τῶν ἄλλων ἐν
πολέμῳ ἔτοι προτάττωνται, ὑπόταξις δὲ
ὅταν ὑποτάττωνται, προσένταξις δὲ ὅταν

καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φύλαγγι παρ' ἄνδρα τίτ-
τῶνται. λέγεται δὲ καὶ παρ' ἑνταῖς τῷτο.

^a πρότασις. ὅτι πρότασις ἐστὶ λόγος ἐξ
ὄρων δύο, τῷ σημειομένῳ τι περὶ τινος
δηλῶν, ἢ ὡς ὑπάρχον ἢ ὡς οὐχ ὑπάρχον.
τρόπος δὲ ἀπλῶς δύο προτάσεων ἀπλῇ κοι-
νωνίᾳ τρεῖς ὁρᾶς ἔχουσιν, ἐξ ὧν ἀνάγκη τὸν
ἕνα δις τε εἰληφθῆναι καὶ ἐν ἀμφοτέραις ὑπάρ-
χειν. σχῆμα δὲ τρόπος ὡδὶ τὸ μέσον ἔχων.
cf. vv. σχῆμα et τρόπος.

^b πρότασις ἢ προτεινομένη ἐρώτησις,
πρόβλημα τὸ προβληθὲν ἐρώτημα. διαφέρει
δὲ τῷ τρόπῳ μόνον· συνίζονται δὲ ἐξ ἀντι-
φάσεων.

ὅτι πρόβλημα καὶ πρότυσις τῶν αὐτῶν
εἰσι δηλωτικὰ καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς, τῷ δὲ
τρόπῳ τῆς ἐκφορᾶς τῆς κατὰ τὴν λέξιν μό-
νον αὐτοῖς ἢ διαφορὰ· τὸ γὰρ αὐτὸ ἐρώτημα
μετὰ μὲν τοῦ πότερον λεγόμενον πρόβλημά
ἐστὶ, μετὰ δὲ τοῦ ἂρά γε πρότασις. καὶ εἰσὶν
αὐτὰ διαλεκτικὰ προβλήματα καὶ διαλεκτι-
καὶ προτάσεις, πρόβλημα μὲν οἷον πότερον
ὁ κόσμος σφαιροειδὴς ἢ οὐ; πρότασις δέ,
ἂρά γε ὁ κόσμος σφαιροειδὴς ἐστὶ; τοῦ ἢ οὐ
οὐ προσιθεμένου.

προτέγειον.

προτείνειν δωρεῖσθαι, χαρίζεσθαι.
"προτείνειν αὐτῷ φ' τάλαντα παραχωρήσονται
τῆς Κύπρου, καὶ τάλλα συνακολουθήσονται
λυσιτελῇ καὶ τίμια παρ' αὐτῷ συνεπιδεικνύ-
ειν, προσεγκαμένην τὴν χρεῖαν ταύτην."

^a προτέλεια. πρωτόλειον δέ.

^b προτέλεια. ἡμέραν οὕτως ὀνομάζουσιν,
ἐν ᾗ εἰς τὴν ἀκρόπολιν τὴν γαμμένην παρ-
θένον ἄγουσιν οἱ γονεῖς εἰς τὴν θεόν, καὶ
θυσίας ἐπιτελοῦσι.

^c προτέλεια Λυκούργος ἐν τῷ περὶ τῆς
Ἱερείας τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναι τι τῶν εἰς
τὸ θεῖον ἀναφερομένων γινόμενα ἢ διδό-
μενα. Harp.

προτέλειον ἢ προπαιδεῖα· "καὶ ὅς τις δὲ
οὐ προτελεῖον ἡγεῖται τὰς μούσας, ἀλλὰ τὸ
κράτος αὐτὸ τῆς σοφίας ἐν ταύταις ἐστί, καὶ
οὐδ' εἴ τι περιττὸν αἰνίττονται ποτε, συνιέ-
ναι βέλεται καὶ ὑπὸ τέτῃ κατέχεται, πολλὰ
καὶ ἀγαθὰ αὐτῷ γένοιτο" (Synes. p. 53). τέ-
λος λέγεται καὶ ὁ γάμος, καὶ προτέλεια τὰ
ὑπὲρ τῆ γάμῃ θύματα· "ἀλλὰ καὶ τῶν Σινω-
νίδος γάμων προθυσάσθω, καὶ προτέλεια τῇ
μοιχαῖ ὁ ἀνὴρ γενέσθω."

προτεμενίσματα προπόλαια ἢ προ-
άσια.

προτένθαι οἱ πρὸ καιρῷ τῶν προσφα-
γῶν ἀπογευόμενοι· ἢ οἱ προαρπάζοντες καὶ
μεταπιπρώσκοντες πλείονος, οἱ νῦν μετάβα-
λοι καλούμενοι, οἱ προλαμβάνοντες τὰ ὄψα
πρὶν εἰς τὴν ἀγορὰν κομισθῆναι. προτεν-
θευσαν δὲ προελιγνύσαντο, προέλαβον τὴν
προθεσίμην, ὑπὸ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν ἢ
ὑπὸ τοῦ κερδαίνειν ἡττώμενοι. sch. A Nub.
1200.

προτένθης ὁ λίχνος· Αἰλιανός "προ-
τένθης καὶ ὀσφογός" (cf. v. Ἐπίκουρος).

πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν
(Hom. Θ 57) ὑπὲρ παίδων καὶ ὑπὲρ γυναικῶν.

προτεραία ἢ πρώτη. καὶ προτεραῖος.

προτεραῖτερος (A Eq. 1170) ἀντὶ τοῦ
πρότερος.

προτερήσαντες ἀντὶ τοῦ πρότεροι γε-
γονότες· "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι προτερήσαντες τοῖν
δυοῖν ποταμοῖν, κοντὲς ἐπῆξαν ὑποβρυχίως"
(cf. v. περιπαρῆναι). καὶ αὐτοῖς "παρὸν ἡμῖν
ἢ ἄρδην ἀπολωλέναι ἢ προτερήσασιν δόξαν
μὲν τινα προπετείας ἀπενέγκασθαι, βιοτεύειν
δὲ ὅμως ἔτι κατ' ἐξουσίαν."

πρότερον χελῶν παραδραμεῖται τὸν
δασύπουν, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

προτέρωσε μακροτέρω.

πρὸ τῆς δίκης προτιμότερον τῆς δίκης·
"οἱ θεοσῦλαι κολάζονται, τὸ κέρδος πρὸ τῆς
δίκης τιθέμενοι."

πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ἄδεις, ἐπὶ
τῶν τὰ πρῶγματι προλαμβανόντων.

πρὸ τῆς πόλεως ἐμπροσθεν τῆς πό-
λεως· "οἱ δὲ βάρβυροι παρετάξαντο οὐ πρὸ
τῆς πόλεως ἀλλὰ παρὰ τὴν πόλιν, ἐπὶ μίαν
εὐθείαν, βλέποντες μὲν πρὸς ἀνατολὰς καὶ
τὴν ἡμετέραν παρθεσίαν, ἔχοντες δὲ τὸ μὲν
δεξιὸν κέρας παρὰ τὴν πόλιν πρὸς αὐτῷ τῷ
τείχει, τὸ δὲ λαὸν ἀνῆκον πρὸς τὰς ἄρκτας."

προτιάπτω προσάπτω. Hom. Ω 110.

προτιελεῖν συζέφειν. Hom. K 347.

προτίκτωρ εἶδος ἀξιώματος Ῥωμαϊκῆς.

προτιμᾶν τὸ φροντίζειν. καὶ Δημοσθέ-
νης ἐν Φιλιππικοῖς (7 16), καὶ Ἀριστοφάνης
"οὐδὲν προτιμῶ σου· φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδί παρ' Εὐδύμῃ δραχμῆς."

προτιόσσομαι προβλέπω. ἀπὸ τῶν ὁσ-
σων ἢ μεταφορά.

πρότμησιν (Hom. A 424) ὀμφαλόν, τὸ

παρ' ἡμῖν ἦτρον, διὰ τὸ πρῶτον τέμνεσθαι ἐν τοῖς βρέφεισι.

προτολμίζεσθαι προέρχεσθαι.

προτομιαί βασιλικαὶ εἰκόνες βυσιλικαί. καὶ προτομαὶ λεόντων, καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἄλλων. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων ἢ προτομή λέγεται. "τοῖς δὲ τῶν πλοίων ἄκροισ τετραπόδων προτομὰς ἀποτυπώσας χαλκῷ περιέλαβε διὰ τὸ τῶν ἐμβόλων χρειώδεις."

προτομή. ἐπὶ ζώων ἀλόγων οὕτω λέγεται ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων πρόσωπον. καὶ ἐπὶ κριῶ μηχανικοῦ προτομή λέγεται τὸ πρόσθεν μέρος. cf. v. κριός.

προτόνιον ἱματίδιον δ' ἱέρεια ἀμφιένυνται. ἐπιτίθεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι. προτόνιον δὲ ἐκλήθη, ὅτι πρώτη Πανδώρα μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα.

πρότονος ὁ προτεταμένος κύλως.

προτρέπω εὐκτικῶς παρακαλῶ. πρότοπαιο γὰρ οἱ ἱκέται. Σοφοκλῆς (Αἰ. 831) "τοσαῦτά σ' ὦ Ζεῦ προτρέπω, καλῷ δ' ὅμια πομπυῖον Ἑρμῆν."

πρότριτα τῇ τρίτῃ ἐπάνω ἡμέρᾳ. Θουκυδίδης ἐν β' (34) τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς.

προτροπάδην προθύμως, ἀμετασφρεπτεῖ ἢ εἰς τοῦμπροσθεν. Ἀγαθίας (1 14) "παράδόντες δὲ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις ἔφευγον προτροπάδην, ἀλκῆς ἀπάσης ἐπιλεησμένοι."

προτροπυαίος.

πρὸ τῶν ὅλων πρότερος τῶν ὅλων. (Pisid. Pers. 3 85) "καὶ πάντα πρῶτων ἀν' ὅλων πρὸ τῶν ὅλων."

προσίμιον πρόλογος.

προσυγράφη κατηγορήθη. "Μάρκος τῶν εὐ γεγονότων, τὴν ἀξίωσιν ἀγορανόμος, προσυγράφη. εἰτα μέντοι λαθεῖν βεβλόμενος ξυρεῖται τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γένειον, σολὴν Ἀλυπτεῖαν ἀναλαβών" (cf. v. ἀγέλει).

προὔκειτο καὶ προὔθεντο. ἐπὶ τῶν τετελεστηκότων χρῶνται τῇ λέξει οἱ ἑήτορες, τῶν πρὸ τοῦ τεθάρθαι κειμένων ἐπὶ τῆς οἰκίας, πυρόντων τῶν οἰκείων. Ἀυσίας ἐν τῷ πρὸς Γλαύκωνα (fr. 11) "καὶ μὲν δὴ οὐδὲ τοῦτο ἂν ἔχοι Γλαύκων εἰπεῖν ἢ ἄλλος τις τῶν Δικαιογένης συγγενῶν, ὡς ὅτε μὲν πρόκειτο ὤκνην καὶ ἡσχύνοντο λόγους περὶ αὐτοῦ ποιῆσθαι, ἐξενεχθέντος δὲ ἢ περὶ τῶν

χρημάτων τινὰ μείαν ἔχετε ἢ τὰς θυγατέρας ἀξιοῦτε διαιτυῶσθαι."

προυκινδύνειν ὑπεραπέθνησκον. (Agath. 5 23) "ὃ δὲ προυκινδύνειν τοῦ πλήθους οὐ στρατηγικῶς ἀλλὰ στρατιωτικῶς" ἀντὶ τοῦ εὐτελῶς.

προὔνεικος δρομαῖος, γοργός. "φασὶ δὲ Ξενοκράτη, εἴ ποτε μέλλοι ἐς ἄς ἀπέραι, τοὺς θορυβώδεις πάντας καὶ πρηνεῖκας ὑποσέλλειν αὐτοῦ τῇ παρόδῳ" (Diog. L. 4 6).

προὔπινεν αὐτῷ. αὐτὸς δὲ πάλιν ἐκφίετο, καὶ τὸν Δύμαν ἐπήνει. "καὶ προὔπινεν αὐτῷ, καὶ μεσὸς ἦν ἐλπίδων ἔρωτι κῶν."

προὔπτον φανερόν.

προυργιαῖατον καὶ προυργιαίτερον ἀναγκαιότατον, προτιμότερον. "ἔσθαι πρηνεῖατερον τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέμου τὴν ἐξ αὐτῶν παλαμῆσασθαι σωτηρίαν." "ὅπερ ἔπεται φύσει ἀνθρώπων ἐν τοῖς τελευταίοις κινδύνοις τὰ σφέτερα προυργιαίτερα τιθεμένων, ἀνεχώρησαν."

προυργιαίτερον πρὸ παντὸς ἄλλου, ἔργου γινόμενον.

προυργιαίτερον ἀναγκαιότερον. τὸ γὰρ πρὸ τῶ ἔργου αἰρετώτερον ἀναγκαιότερον. τὸ γὰρ προὔργον ἐστὶν οἶον πρότερον. Πολύβιος (8 27) "οὐδὲν πρηνεῖατερον ποιμένεσ κατὰ τὸν βίον τοῦ κυνηγετεῖν." λέγεται δὲ καὶ πρὸ ἔργου. Ἀρριανός "μάλιστα δὲ φίλα τὰ κατὰ νῶτα ἐαυτῷ τε καὶ τῇ στρατῷ καταλιπεῖν πρὸ ἔργου ἐτίθετο ὁ στρατηγός." "ὃ δὲ αὐτοκλείευσος ἐτόλμα ἵναι, τῶν πρὸς αὐτοκράτορος ἐπηγγελμένων πρηνεῖατερον τὴν ἀπὸ τῆς τύχης ξενοχωρίαν πεποιημένους."

προὔργου πρὸ ἔργου, συμφέρον, πλέον. Ἰσοκράτης φησὶν (4 19) "ἵνα πρέργε τι γένηται" ἀντὶ τοῦ πλέον. "προὔργου νερόμικτα, καὶ τούτων χυκείων τὴν ἀμετρίαν φωνῶν, ὅσα προσήκει ταῖς παλαιαῖς ἰσορίαις, ταῦτα προσαρμύσαι."

Προυσίας ὁ βασιλεὺς εἰδεχθῆς ὢν κατὰ τὴν ἔμφασιν, καίπερ ἐκ συλλογισμῶ βελτίων ὑπάρχων, ἡμῖς ἀνὴρ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρεῖας ἀγεννῆς καὶ γυναικώδης. οὐ γὰρ μόνον δειλὸς ἦν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς κακοπαθείας ἀλλότριος, καὶ συλλήβδην ἐκτεθλυμένος καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι παρ' ὅλον τὸν βίον. ὅπερ ἦκει βούλονται περὶ τὰς βασιλεῖς ὑπάρχων ἄπαν

τες μὲν, μάλισα δὲ τὸ τῶν Βιθυνῶν γένος. πολλή δέ τις ἀσέλγεια καὶ περὶ τὰς σωματικὰς ἐπιθυμίας αὐτῷ συνεξηκολούθει. παιδείας δὲ καὶ φιλοσοφίας καὶ τῶν ἐν τούτοις θεωρημάτων ἄπειρος εἰς τέλος ἦν, καὶ τοῦ καλοῦ, ὅτι ποτέ ἔστιν, οὐδ' ἔννοιαν εἶχε, Σαρδανάπαλλος δὲ βάρβαρον βίον ἔζη καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ. καὶ γὰρ οὖν ἡμα τῇ βραχείας ἐλπίδος τὸ τῶν βασιλευμένων πληθὺς λαβέσθαι ἀμετάκλητον ὁρμὴν ἔσχεν εἰς τὸ μὴ μόνον ἀλλότρια φρονεῖν τῷ βασιλεύῳ, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν βούλεσθαι παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν. Polyb. 37 2.

b Προυσίας ὁ βασιλεὺς. οὗτος μετὰ τὸ νικῆσαι τὸν Ἀτταλον, μετὰ τὸ παρελθεῖν πρὸς τὸ Πέργαμον, παρασκευασάμενος θυσίαν πολυτελῇ προσήγαγε πρὸς τὸ τέμενος τοῦ Ἀσκληπιοῦ, καὶ βεβηλωμένης καὶ καλλιεργήσας τότε μὲν ἐπυνήλθεν εἰς τὴν παρεμβολήν, κατὰ δὲ τὴν ἐπιούσαν κατασέστας τὴν δύναμιν ἐπὶ τὸ Νικηφόριον τοὺς τε νεῶς ἅπαντας διέφθειρε καὶ τὰ τεμένη τῶν θεῶν ἐσύλησε καὶ τοὺς ἀνδριάντας καὶ τὰ λίθινα τῶν ἀγαλμάτων. τὸ δὲ τελευταῖον καὶ τὸ τῷ Ἀσκληπιοῦ βασύσας ἀγαλμα, περιτιῶς ὑπὸ Φυλομάχου κατεσκευασμένον, ἀπήνεγκεν ὡς αὐτόν, ὃ τῇ πρότερον ἡμέρᾳ κατασπένδων ἔβασυνε καὶ κατήνχετο, δέόμενος ὅπερ εἰκός, ἵλεων αὐτῷ γενέσθαι καὶ εὖμενῇ κατὰ πάντα τρόπον. αἱ δὲ τοιαῦται διαθέσεις μανικαί· τὸ γὰρ ἡμα μὲν θύειν καὶ ἐξιλιάσκεσθαι τὸ θεῖον, προσκυνῶντα καὶ λιπαρῶντα τὰς βωμῶν ἐξάλλων, ὅπερ εἰδῶτε Προυσίας ποιεῖν γορυπετῶν καὶ γυναικιζόμενος, ἡμα δὲ ταῦτα καὶ λυμαίνεσθαι καὶ διὰ τῆς τούτων καταφθορᾶς τὴν εἰς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, πῶς οὐκ ἂν εἴποι τις θυμῷ λυτῶντος ἔργα καὶ ψυχῆς ἐξεσηκίας τῶν λογισμῶν; Polyb. 32 25.

προὔτυψαν (Hom. N 136) προήρξαντο. προύχειν προέχειν. (S Phil. 135) "τί λέγειν ἢ τί πράττειν χρή, φράζει μοι. τέχνη γὰρ τέχνας ἐτέρας προύχει."

προέχοντο προέβαλλον. οὕτως καὶ Θεοκλίδης ἐχρήσατο ἐν πρώτῃ ἰσοριῶν (l 140), λέγων "εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ κατέλοιμεν, ὅπερ μάλισα προέχονται" ἀντὶ τοῦ προβάλλεσι, προτείνουσι.

πρόφερε ὀνειδίξει, ὑπομνήνησθε. "Ομηρος (Γ 64) "μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς

Ἀφροδίτης," καὶ Ἀθλιανός "καὶ τὸ ἐλλειφθὲν κατὰ τὰς καθάρους προφέρει αὐτοῖς." καὶ αὐθις Ἡσίοδος (O. 577) "ἥως, ἣ προφέρει μὲν ὁδοῦ προφέρει δὲ καὶ ἔργα" ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ πρόσω ἄγει.

προφέρεις οἱ κροί μὲν ὄντες πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι. Ἀισχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου (49). Harp.

προφέρεις ερον βέλτιον.

προφητεία. ἡ μὲν ἐστὶ πνευματικὴ, ἣ δὲ διαβολικὴ· λέγονται γὰρ καὶ παρ' ἐκείνοις ὁμιωνύμως προφητεῖαι. ἡ δὲ μέση τούτων φυσικὴ τις ἢ τεχνικὴ, ἣ δὲ κοινὴ καὶ δημώδης. τῆς μὲν οὖν πνευματικῆς προσηγμένως μὲν τοῖς ἁγίοις μέτεσι, δι' οἰκονομίαν δὲ καὶ τοῖς μὴ τοιοῦτοις, ὡς τῷ Φαραῶν καὶ τῷ Βαλαάμ καὶ τῷ Καϊάφα, τῆς δὲ διαβολικῆς τοῖς τούτῃ μόνον θεραπευταῖς· αὐτῇ γὰρ οἱ ἀλευρομάντιες καὶ κριθιόμαντιες, καὶ ἡ διὰ δρυὸς Πυθίᾳ καὶ ἡ Ἀιδωνίης ἰερεῖα, καὶ ἡ διὰ σπλάγγων καὶ πτήσεων ὀρνέων καὶ κλαγγῶν, συμβόλων τε καὶ παρμῶν καὶ κληδόνιον καὶ βροντῶν, μυῶν τε καὶ γαλῆς, καὶ τρισμῶν ξύλων, καὶ ὤτων ἤχων καὶ παλμῶν σίμματος, καὶ δι' ὀνομάτων, νεκρῶν τε καὶ ἄσρων καὶ ὑδάτων καὶ ἄλλων μυρίων. ἡ γὰρ δι' ὀνείρων καὶ παρ' ἡμῖν, διὰ κατοχῆς μὲν καὶ αὐτῇ· ἡ δὲ πρόγνωσης αὐτοῖς ἐστὶ δι' ἀρετῆς ὡς ἡμῖν, ἀλλὰ διὰ τινος κακοτεχνίας. καὶ ὁ μὲν θεὸς προλέγων καὶ τὴν λύσιν ὑποτίθεται, καὶ τὸ πέρας μετὰ πάσης ἀκριβείας γίνεται· ἐκεῖνον δὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἔντισιν ἀληθεύουσιν, ἐν τοῖς πλείστοις διαμαρτάνοντες. φυσικὴ δὲ ἡ τῶν ἀλόγων· γελιδόνες γὰρ καὶ γέρινοι καὶ μύρμηκες ἐπιόντος χειμῶνος ἀισθάνονται, ἐχῖνοι τε καὶ ἀλκυόνες, φῦσι τοῦτο κτησάμενοι. ἡ δὲ τεχνικὴ προφητεία παρὰ λατροῖς καὶ συμβούλοις καὶ κυβερνήταις· οἳ μὲν γὰρ ἀρρωστίας καὶ τὰς λύσεις τάτων προλέγουσιν, οἳ δὲ πνευμάτων μεταβολάς, οἳ δὲ τοῦ μέλλοντος συνέσει κατασοχάζονται. ἡ δὲ κοινὴ καὶ δημώδης τοῦ μέλλοντος γνώσις, οἷον μετὰ μῆνας τρεῖς ὁ χειμὼν γίνεται· πάντες γὰρ ἔχουσι τὰς ἐκ περιόδων προρορήσεις. οὐδὲν οὖν μέγα καὶ θαύματος πρόγνωσησιν ἔχων, ὅπου γε καὶ μύρμηκες ἔχουσι καὶ δεινοὶ ἄνθρωποι τοῦ μέλλοντος κατασοχασαί εἰσιν, ἀλλ' οὐχ ὡς πάντως ἢ πάντα εἰδέναι. ἐπεὶ καὶ ὁ διαβολὴς προεφήτευσεν τοῦ γινώσκοντος καὶ τοῦ

ρόν, καὶ ἐγένετο· καὶ ὁ Βαλαὰμ προεῖπεν ὅτι πόρνος σῆσον, καὶ προδοθήσεται δι' αὐτὰς ὁ Ἰσραήλ, καὶ γέγονεν οὕτως. ὅπερ σοχασμός ἐστι μᾶλλον ἢ πρόρρησις· οὐδὲν γὰρ παραδόξον αἱ τοιαῦται προφητεῖαι ἔχουσι. προφητείας δὲ ἴδιον τὸ τὴν γλῶτταν παρέχειν ὑπουργὸν τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι. cf. Cedren. p. 35.

προφορουμένων δεῦρο κάκεισε πορευόμενοι εἰς τὰναντία· προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφέρειν τὸν σήμονα τοῖς διαζομένοις. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι (4).

πρόφρων πρόθυμος, φρόνιμος.

προφυλακὴ τῇ κυρίῳ (Exod. 12 42). εἰς δ' φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νύξ, ἐκάστη γ' ὥρας ἔχουσα.

προχαριστήρια ἡμέρα ἐν ᾗ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες, ἀρχομένων καρπῶν φύεσθαι, λήγοντος ἤδη τῆ χειμῶνος, ἔθνον τῇ Ἀθηνᾷ. τῇ δὲ θυσίᾳ ὄνομα προχαριστήρια. Αὐκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερωσύνης "τὴν τοίνυν ἀρχαιοτάτην θυσίαν διὰ τὴν ἄνοδον τῆς θεᾶς, ὀνομασθεῖσαν δὲ προχαριστήρια διὰ τὴν βλάψην τῶν κυρπῶν τῶν φουμένων."

προχειρίζω.

πρόχειρον τὸ κατημαξευμένον, τὸ πᾶσι γινώριμον· "αἰνίττεται κατὰ τὸ πρόχειρον."

α' πρόχειρος ἀκρατής· "ὃ δὲ πρόχειρος ὢν τὴν γνώμην διὰ τὴν ἐμπειρίαν οὐ μέλλειν ἔφθαι, ἀλλ' ἀπαντὰ καὶ ναυμηχεῖν τοῖς πολεμίοις." καὶ ὁ ἔτοιμος λέγεται πρόχειρος.

β' πρόχειρος ὁ ἀπλοῦς καὶ ἀφύλακτος· Πολύβιος (17 30) "ἀλλ' ἔστιν αἷτιον τὸ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν τὸ παρ' Ἐπιχάρμῳ καλῶς εἰρημένον, νῆφε καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν· ἄρθρα ταῦτα τῶν φρενῶν."

προχειροτονία. ἔοικεν Ἀθήνησι τοιαῦτόν τι γίνεσθαι, ὁπότεν τῆς βελῆς προβλευσάσης εἰσφέρειται εἰς τὸν δῆμον ἡ γνώμη· πρότερον γίνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβλεψάντων σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβέλευμα. Harp.

πρόχυν ἐπὶ γόνυ. Hom. I 566.

προχοαὶ αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφάσεις εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἡ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

πρόχους ἕξης, τὸ μέτρον· "καὶ ἐμβάλων ἐς τὸν ὄχον ἀργυρᾶν τὰ ὁσῶ ἐξέπεμψε τῷ παιδί τοῦ πατρὸς κειμήλιον ἔχειν."

προχώ τῇ ἐπιχύσει, καὶ ἀγγεῖν τι εἰς τοῦτο ἐπιτηδεῖν κωθωνοιδεῖ. ἐν ἐπιγρᾶμμασι (AP 6 292) "Πριάπῳ νεβρίδα καὶ χρυσὴν τήνδε θέτο προχόην."

πρόχυσις παρὰ Ἡροδότῳ (1 160) τὸ ἀποσπείψαι.

προώλης ὁ πανώλης.

πρώμαι (Job. 27 6) παραχωρήσω.

πρόωνες οἱ προνευκότες τόποι τῶν ὁρῶν.

πρόωνται, αὐθιγὰς, προδώσουσιν, ἀμελήσασιν· "ὃ δὲ τὰς περιχώρας παρεκάλει, λέγων ὅτι ἐὰν αὐτὸν πρόωνται, καὶ αὐτοὶ κινδυνεύουσιν."

πρώρος πρὸ τῆς ὥρας.

πρώσις ὠθησις.

πρύλις ὁ πειζός.

πρύμναν ἐκρούοντο. πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἐξὶ τὸ κατ' ὀλίγον ὑπαραχωρεῖν, μὴ ἐρέψαντας τὸ πλοῖον· ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιῆσιν ἵνα δόξωσι μὴ φανερώς φεῦγειν, κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντες, ἢ ἵνα μὴ τὰ νοῖα τοῖς πολεμίοις δόντες τιτρώσκωνται. sch. Thuc. 1 50.

πρυμνήν κάτωθεν, ἐκ ῥιζῶν.

πρυμνήσιον τὸ ἀπόγειον σχοινίον.

πρυμνήτης κύλως.

πρυμνὸν τὸ ἴσχατον.

πρυμνώρειαν τὸ κάτω μέρος τῆς ὄρας.

πρυτανεία ἐκτεταμένως μὲν καὶ θηλεκῶς ἀριθμός τις ἡμερῶν, οὐδετέρως δὲ σαφῶς μὲν οὐδεὶς εἶπε τί δηλοῖ, τινὲς δὲ ἀφ' ὧν τι ἔφασαν εἶναι ὃ κατετίθεσαν οἱ δεκαζόμενοι, ἐξ ὧν τὸ δικασικὸν ἐδίδοτο τοῖς ἔξακισχιλίοις. πρυτανεῖται δέ, ὃ τῶν ἡμερῶν ἀριθμός, ἵ ἐλγίνοντο κατ' ἐνιαυτόν, οἳ καὶ ἵ αἱ φυλαί. ἐνιαυτὸν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν σελήνιαχόν ἡγον· ἐπέβαλλε δὲ ἐκάστη φυλὴ τῶν ἵ λέ' ἡμέρας, καὶ ἐπερίττενον ἐκ τοῦ σελήνιακού ἐνιαυτοῦ ἡμέραι δ', ὥς ἐπεμέριζον ταῖς πρώταις λαχούσαις πρυτανεύειν δ' φυλαῖς. καὶ τῶν μὲν δ' πρώτων ἐκάστη εἶχε τὴν πρυτανεῖαν ἀπαρτιζομένην εἰς λς' ἡμέρας, αἱ δὲ λοιπαὶ ε' ἀνὰ λέ'. πρυτανείας οὖν ἐστὶν ἀριθμὸς ἡμερῶν ἦτοι λς' ἢ λέ', καὶ ἐκάστη φυλὴ πρυτανεῖται. παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις Ἀστικοῖς πρυτανεῖται ἀργύριον ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δεκαζόμενοι ἀμφοτέροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων.

α πρυτανεῖα τὰ διδόμενα ὑπὸ τῶν δικαιομένων ἐν τῷ δημοσίῳ ἀργύριῳ. (A Vesp. 679) "πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγοράς, λιμένας, μισθούς καὶ δημοπράτας, τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς διοχίλια."

β πρυτανεῖα πρόσδοτος εἰς τὰ δημοσία κατατασσομένη, ἣν οἱ δικαιομένοι τισι καὶ ἡττηθέντες κατέβαλλον, ὠρισμένην ζημίαν κατατιθέντες ἕκαστος.

πρυτανεῖον θεσμοθέτιον, θόλος. παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις οἰκίσκος δημόσιος, ἐνθα ἰσοῦντο δημοσίᾳ οἱ τῆς τοιαύτης τιμῆς παρ' αὐτοῖς τυχόντες. περισπούδασον δὲ ἦν τῆς τοιαύτης θωρεῖας τυχεῖν· ἐπὶ γὰρ μεγάλῳ καταφθάρμασι τὴν τοιαύτην ἀπεδίδουσαν χάριν. ἡ πυρὸς ταμεῖον, ἐνθα ἦν ἄσβεστον πῦρ καὶ ἤχοντο. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1139) "πᾶς γὰρ τις ὁμνός, οἷς ὀφείλων τυγχάνω, τίς μοι πρυτανεῖ' ἀπολεῖν μέ φησι κάζολεῖν." τὰ παρὰ Ῥωμαίοις καλούμενα σπάρτουλα· τὰς γὰρ δεκάτους τοῦ χρέους καταβάλλοντες τοῖς πρυτάνεσιν ἐσπῆγον τὰς χρημάτων.

πρυτάνεις τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ', ν' ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς, οἱ διοικῶντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πρατόμεινα. ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις αἱ ε' φυλαὶ κλήρη λαμβάνουσαι, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος (4). (Harp.). "δικαιοῦντες δὲ οἱ πρυτάνεις ἦδ' ἐπὶ Οὐλίππῳ διὰ τὴν περὶ τὴν Κρητικὰ κακοπραγμοσύνην, καὶ τὸν Ἑρακλείδην ὑπώπτεον ἐγκάθειτον εἶναι" (Polyb. 13 5).

πρυτανεύεται διοικεῖται (Procop. Goth. p. 338) "τῇ τοῦ Θεοῦ ῥοπῇ πρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπεια."

πρυτανεύοντα κύριως μὲν ἀντὶ τοῦ πρυτανείᾳ ὄντα· ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντος Δημοσθένους ἐν Φιλιππικοῖς (9 60). Harp.

πρυτανεύουσης· (Procop. Goth. 4 11) "τῆς τοῦ χωρὶς φύσεως οὐκ ἐφικίσης σφίσι περριτέρῳ εἶναι, ἀλλὰ τὸ τῆς διώρυγος μῆκος συμμετροῦσης αὐτοῖς καὶ πρυτανεύουσης εἰκότως." καὶ αὐθις "οἱ δὲ πρῶτοις ἦκον τοῦ πρυτανεύουσαν Πύρφοις τε καὶ Ῥωμαίοις τὰς διαλλαγάς."

πρυτανεύσθε (A Ach. 60) σκέψησθε, πράξθε, χρηματίσθε· πάντα γὰρ ὑπὸ τῶν πρυτάνων διεκρύπτετο. ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει καὶ Δημοσθένης.

πρύτανις διοικητής, προσύτης, φύλαξ, βασιλεύς, ἄρχων, ταμίης, ἑξαρχος.

πρῶ, οὕτω μονοσυλλάβως, ἔτι ὀρθροῦ βαθέος. ἴσον τῷ ἐν ὥρᾳ. τοῦ πρωῒ συναίρεσις ἐστὶ τὸ πρῶ, διὸ δέχνεται. τὸ δὲ πρῶν περισπᾶται· "οὐ πρῶν μὲν ἡμῶς ὁ τραγῳδὸς ἤγειρε" Καλλίμαχος (fr. 84).

πρῶ μονοσυλλάβως. σημαίνει δὲ τὸ πρὸς καιροῦ καὶ τὸ ἔωθεν. Ἀριστοφάνης (Av. 132) "λοσάμενος πρῶ· μέλλω γὰρ ἐσιᾶν γάμβους." (Ecc. 290) "ὅς ἂν μὴ πρῶ πᾶν τοῦ κνέφους ἦκη κεκοιμημένος."

πρῶ μονοσυλλάβως. καὶ πρῶν. Ἀριστοφάνης (Pac. 991) "σικύνων πρῶν." οἱ γὰρ πρῶμοι σίκυοι καλοὶ καὶ ἀβλαβεῖς. ὅτι δὲ κυλοὶ οἱ πρῶμοι σίκυοι, δηλοῖ καὶ ἡ παροιμία· "ἀρχομένων σικύνων καὶ ληγουσῶν κολοκυνθῶν."

πρωθήβας (Hom. Θ 518). Ἀππιανός (Hist. 65) "ὁ δὲ φειδοὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου ἐλληλυθόντων κατέλεγε πρωθήβους, οὗ πρὶν πολέμου πεπειραμένους, ἐς δύο τέλη."

πρωθήβης ἄρτι ἀκμάζον, νέος.

πρωὶ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ αἱ τῶν συμφορῶν μεταβολαί· Δαβὶδ (Ps. 89 14) "ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶι τοῦ ἐλλέους σου, κύριε." πρῶι δὲ ἐστὶ πᾶν τὸ διᾶστημα τὸ μετὰ τὴν ἀλεκτοροφωσίαν. ὅτε δὲ λέγει (Mare. 16 9) "ἀναστὰς πρῶι," ὡς ἂν μὴ ἐναντίᾳ δόξῃ λέγειν ἀδήλον τῆς ἀναστάσεως καὶ ἀγνώστου οὐσσης, εἰστέον "ἀναστὰς δέ," καὶ οὕτως ἐπαγαγεῖν "πρῶι πρῶτῃ σαββάτων ἐφάνη Μαρίᾳ." Theodoretus.

πρωὶ πρωί. οὕτως ὁ Δαβὶδ (Ps. 45 5) τὸ ταχὺ καὶ ὀξὺ προσηγύρευσε. "βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωὶ πρωί."

πρωία ἡ πρωινή κατάστασις.

πρωιαίτερον θᾶττον. ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον.

πρωίζον πρὸ ὀλέγου.

πρῶμος, πρωινόν, πρῶιον.

πρωκτός ὁ κύλος, παρὰ τὸ προωθεῖν τὰ τῆς γαστρὸς, καὶ παροιμία "εἰς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε." τοῦτο ἐπέλεγον τοῖς ὀφθαλμοῖσιν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέσιν (863) "τοῖς ὀσίνους φρυάττε τὸν πρωκτὸν κυνός." καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης (Ecc. 387) "Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάση τέχνῃ· ἔτος γὰρ ἀνὴρ ἐνεκά γε σεναγμύτων οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται

χεζητιῶν. ὦ πύτνι! Εἰλείθυνα, μή με περιύδης διαρραγέντα, μηδὲ βεβυλαινωμένον" ἀντὶ τῆ κατεγόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου. ὁ δὲ Ἀντισθένης ἱατρὸς Θηλυδρίας. περὶ Κλέωνος φησιν Ἀριστοφάνης (Vesp. 1030) "πρωκτὸν δ' εἶχε καμήλου." ὁ κόλος, παρὰ τὸ προΐεναι.

πρωκτός λουτροῦ περιγίνη (A Vesp. 602) παροιμία, ὅταν τις μὴ δύνῃται κῦν ἀπονήσασθαι, ἀλλὰ ἡ κοιλία ἐπιφέρηται. ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν οὖν καὶ εἰκῇ πραττομένων ἐλέγετο. καὶ Ἀριστοφάνης (Eq. 716) "δύναιμι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ ξενὸν ὑπὸ δεξιότητος τῆς ἐμῆς. χῶ πρωκτός οὐμὸς τρεῖς γε σοφίζεται."

πρωκτοτρεῖν (A Eq. 874) τοὺς πρωκτοὺς τῶν πορνεύοντων τηρεῖν. ἀπείρητο δὲ τοῖς τοιοῦτοις δημηγορεῖν.

πρωλαίτης.

πρῶνες ὁρῶν ἔσοχαί, βενοί· ἐν ἐπιγράμματι (AP 63) "ὅς τε καὶ Οἶτην καὶ βαθὺν εὐδένδρον πρῶν πατεῖς Φολός," καὶ αὐθις (6 32) "λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς ἄνθετο τράγον," καὶ αὐθις (6 218) "εὐδένδρου πρῶνις ἐβουνοβάτει." λέγεται δὲ καὶ πρεῶν πρεόνος· (6 253) "αἱ τόσον ὕδωρ εἴβουσαι σχολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος."

πρῶρα τὸ ἐμπροσθεν τῆς νεώς. καὶ πρῶραθεν. καὶ πρῶράτας τῆς νηός. καὶ πρῶρεός.

Πρωταγόρας Ἀβδηρίτης, υἱὸς Ἀρτέμωρος ἢ καὶ Μαιανδρίδου· τινὲς δὲ αὐτὸν καὶ Τήιον ἔγραψαν. οὗτος πρότερον ἦν φοροβασιλεύτης, ἐντυχὼν δὲ Δημοκρίτῳ ἡρώσθη λόγων, καὶ φιλοσοφῆσας ἐπὶ ῥητορείᾳ ἐτρέψθη. καὶ ἐπεκλήθη πρῶτος οὗτος σοφιστής. πρῶτος δὲ οὗτος τοὺς ἐρισικούς λόγους εὖρε, καὶ ἀγῶνα λόγων ἐποίησατο, καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς μαθητὰς μνῆς ρ'· διὸ καὶ ἐπεκλήθη λόγος ἔμμισθος. διδάσκαλος δὲ γέγονε καὶ τοῦ ῥήτορος Ἰσοκράτους. διεῖλε τε πάντα λόγον πρῶτος οὗτος εἰς δ', εὐχολῆν ἐρώτησιν ἀπόκρισιν ἐντολήν· μετὰ δὲ τοῦτον ἔτεροι εἰς ζ' διεῖλον ταῦτα, διήγησιν ἐρώτησιν ἀπόκρισιν ἐντολήν εἰσαγγελίαν εὐχολῆν κλήσιν. Ἀλκιδάμειος δὲ δ' εἶναι φησιν ἰδέας λόγων, φύσιν ἀπόφασιν ἐρώτησιν προσαγορεύσιν. τὰ δὲ Πρωταγόρου τὰ βιβλία ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκαύθη, διότι λόγον ποτὲ εἶπεν οὕτως ἀρξάμενος "περὶ θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι ὅτε εἰσὶν οὔτε ὡς ἔκ· εἰσὶ." καὶ πρεσβύτερός

ἔστι Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου, διδάσκαλος δὲ Προδίκου τοῦ Κείνου καὶ ἄλλων πολλῶν. cf. Diog. L. 9 8 et v. πυθμῆν.

πρῶτα σοιχεῖα ὁ ἀλφάβητος· (A Eq. 188) "καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς." περὶ γραμμάτων φησιν ὅτι οὐδὲ αὐτὰ καλῶς διὰ δυσγένειαν.

πρῶτα φύσει αἱ ἀρχαί, ἴσχατα δὲ φύσει τὰ πολλὰ τῶν ἀρχῶν ἀφισώτα. ἔστι δὲ ταῦτα προβλήματα τοῖς μὲν ἐπιχειροῦσι χαλεπὰ δειχθῆναι, τοῖς δὲ ἀποκρινομένοις ῥᾴδια. τὰ μὲν γὰρ πρῶτα τὸ χαλεπὸν ἔχει, ὅτι μὴ οἶδόν τε αὐτὰ δι' ἄλλων δεικνύναι, τῷ τὰ μὲν δεικνύμενα δεικνυσθαι διὰ πρῶτων, τῶν δὲ πρῶτων μὴ εἶναι τι πρῶτον. γίνεται γὰρ ἢ τῶν ἀρχῶν γνῶσις οὐ δι' ἀποδείξεως ἀλλὰ δι' ὀρισμοῦ· ὀρίσθαι γὰρ δεῖ πρῶτον τὴν ἀρχήν, τί ποτὲ ἔστι, καὶ τοῦτο αὐτὴν ὑποθέμενον εἶναι, χρῆσθαι αὐτῇ εἰς τὴν δεῖξιν τὴν μετ' αὐτήν. διὰ τοῦτο δυσεπιχειρήτοι αἱ ἀρχαὶ καὶ οὐ ῥᾴδια δειχθῆναι. τὰ δὲ ἴσχατα ὅτι διὰ πολλῶν μέσων δεικνύται.

πρῶτον δὲ λέγεται σχῆμα ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν οὐχ ὡς αἷτιον οὐδὲ ὡς γεννητικὸν ἐκείνων, ἀλλὰ τῇ τάξει, καὶ τελειότερον ὄν· οὐ τῷ γεννᾶν ἐκεῖνα καὶ προύγειν, ἀλλὰ τῷ πλέον δύνασθαι καὶ ταῖς ἀποδεικτικαῖς οἰκειότατον ἐφόδοις εἶναι.

πρωτείων.

Πρωτεσίλαος ὄνομα κύριον. καὶ Πρωτεσίλειος.

Πρωτογένης ζωγράφος, Ξάνθιος ἐκ Λυκίας, ὁ κατὰ τὴν γραφικὴν διαβόητος ἐπιστήμην, ὁ τὸ ἐν Ῥόδῳ Διονύσιον ἰσορήσας, τὸ ξένον καὶ θυμασὸν ἔργον, ὃ καὶ Δημήτριος ὁ πολιορκητὴς μεγάλως ἐθαύμασεν, ὅτε τὴν Ῥόδον ἐπολιόρχησεν ὅλοις ἐν δυνάμει, χιλίας ναῦς ἐπαγόμενος καὶ στρατὸν ὀπλίτην μυριάδας ὑπὲρ τὰς ε' καὶ πεντακισχιλίους. περὶ γραφικῆς καὶ σχημάτων βιβλία β'.

πρωτοκλισία ἡ πρώτη καθέδρα.

πρωτόλεια ἡ πρώτη λεία.

πρωτόλειον ἀπαρχήν.

πρωτολογία· "πάσης κατηγορίας αὐτὴ ἀποφαίνει πρωτολογίαν."

πρῶτον ἀποσόλους, δεύτερον πρῶφῆτας (1 Cor. 12 28). ἐρώτησις· πῶς τίθησι πρῶτους τοὺς ἀποσόλους ὁ Παῦλος; πρῶτος κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀγῶνων καὶ τὴν παρὰ

τοῦ Θεοῦ δόξαν· ἔσχατοι δὲ (1 Cor. 4 9) διὰ τὸ εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταστήσασθαι. ὥς εἶναι αὐτοὺς καὶ πρώτους καὶ ἐσχάτους, ἵνα καὶ ἐν τούτῳ τὸν διδασκαλὸν μιμήσωνται λέγοντα "ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος."

πρωτόνεψ οἱ πρῶτον πλέοντες ἢ πρῶτον εἰς τινα τόπον καταπεπλευκότες.

πρωτόνεως καὶ ἀρχένεως καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως. καὶ περίνεως Θουκυδίδης α' (10).

πρώτονος (ἀπρωτόγονος) πρῶτος νέος. πρωτοπαγῇ (Hom. Ω 267) πρώτως πεπηγότα.

πρωτοπείρονος. πρωτόπειρος· "ὁ δὲ νέος ὡν κομιδῇ καὶ πρωτόπειρος τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, καὶ νεωστὶ γεγόμενος τῆς ἐπὶ πλείον προαγωγῆς, φιλόνηκος καὶ φιλότιμος καὶ φιλόπρωτος ἦν."

πρωτοπορεία. πρωτοπραξία τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον, τὸ πρῶτον εἰσπραττόμενον. πρώτους ἀκμάζοντας, νέους.

πρώτῳ ποδί, ὁ οἰωνιζόμενος λέγειν εἰώθασιν.

πταίνειν προσκρούειν. καὶ παροιμία "μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίνειν, ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον" (Polyb. 31 19).

πτάμενος διελθὼν.

πταρμός. Ἀριστοφάνης (Ran. 660) "καὶ τὰ πῶς οὐκ ἔπαρον;" ἀντὶ τοῦ οὐκ ἡσθόμην· ὁ πταρμός γὰρ κεφαλῆς αἰσθήσεις. ἐπεὶ οἱ θιγόντες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ κάρφει πτάρνυνται, ἢ ὀσφραίνονται προσενεγκόντες, ἔτω φησὶν ἡψατό με πληγὴ ὃν τρόπον ἄπτεται κάρφος μυκτῆρος.

πτείρω. πτελέα εἶδος δένδρου.

πτερίνη. καὶ πτερίναν ῥιπίδα (AP 6 306). "πρὸς τὸ λαθεῖν καὶ μηδὲν παθεῖν τοὺς ἐνεδρεύναντας εὐφρέσκει τοιγαρόνισιν ὄντες οἱ ψιλοὶ καὶ ἐπίπεδοι τόποι τῶν ὑλιδῶν, διὰ τὸ δύνασθαι ἐκ πολλοῦ προορᾶν πάντας τοὺς ἐνεδρεύνοντας, εἶναι δ' ἐπιπροσθήσεις ἱκανὰς ἐν τοῖς πλείστοις τόποις. τὸ γὰρ τυχόν ῥεῖθρον μετὰ βραχείας ὀφρύος, ποτὲ δὲ κάλαμοι καὶ πτέρεις καὶ τι γένος ἀκανθῶν, οὐ μόνον πεζοὺς ἀλλὰ καὶ ἱππεῖς θνήσκει κρύπτειν, ἐν βραχεία τις προνοηθῇ τοῦ τὰ μὲν ἐπίσημα τῶν ὀπλῶν ἔπαια τιθε-

ναι πρὸς τὴν γῆν, τὰς δὲ περικεφαλαίας ὑποτιθέναι τοῖς ὀπλοῖς" (Polyb. 3 71).

πτερίνῳ πτερωτῷ· Πολύβιος (6 23) "ἐπικοσμηθῆναι οἱ Ῥωμαῖοι πτερίνῳ σεφάνῳ, πτεροῖς φοινικίοις ἢ μέλασιν ὀρθοῖς τρισί, ὡς πηχυαῖος τὸ μέγεθος, ὧν προστεθέντων κατὰ κορυφὴν ἅμα τοῖς ἄλλοις ὀπλοῖς ὁ μὲν ἀνὴρ φαίνεται διπλάσιος ἑαυτῷ κατὰ τὸ μέγεθος, ἢ δὲ ὅψις καλὴ καὶ καταπληκτικὴ τοῖς ἐναντίοις."

πτέρνα ὁ δόλος, καὶ πτερνίζω τὸ καταβάλλω, ἐκ μεταφορᾶς τῶν περὶ τάχους ἀγωνιζομένων καὶ τῇ πτέρνῃ τοὺς συνθέντας προσπταίνει ὁμοῦ καὶ πίπτειν μηχανωμένων. (Gen. 27 36) "ἐπτέρνικε γὰρ με ἡδὴ δεύτερον τοῦτο." Theodoret. in Ps. 40 10.

πτερνίζει ἀπατᾷ, ἢ λυκτίζει.

πτεροδόνητος (A. Av. 1402) πτεροῖς πληχθεῖς.

πτερόεντα ταχέα, κοῦφα. πτερόεντι ταχεῖ, ταῖς τῷ ἀνέμῳ ὠκείαις συσροφαῖς ἰοικέτι. ἢ δὲ ὅλη σύσασις, ὅτι ἐκ τοῦ πτεροῦ τοῦ ἔρωτος τὰ ὄρνεα ἔσιν. ἄτοπος δὲ καὶ ἀπίθανος ἡ γενεαλογία. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι (698). καὶ πτερόεις ὁ ἐπτειρωμένος.

πτεροφύτωρ· "τάχως ὡς ἔχει τις πτεροφύτορος ἀτεχνῶς ἐς τὸν ὑπερουράνιον ἰέμενος τόπον, ὅπου τὸ τῶν ἐπτειρωμένων νέμεται γένος" (Damasc. Phot. p. 337 b et 338 a).

πτέρυγες περισερεῶς αἱ τῷ πνεύματος δωρεαί· ταύτης δὲ τὰς μὲν πτέρυγας περιηγρῶσθαι χρυσίῳ. τὰ μὲν γὰρ ἀπλῆστερα καὶ λευκότερα τοῖς ἀπλῆστεροις, τὰ δὲ βαθύτερον τοῖς ἐντελεστέροις. τὰ γὰρ μυσηρίά μου ἔμοι καὶ τοῖς ἔμοις. Theodoret. in Ps. 67 14.

πτερυγίζειν ἀντὶ τῷ μηδὲν ἀνύειν, ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλομένων πέτεσθαι νεοσσῶν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (575) "ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις" ἀντὶ τῷ θορυβεῖς· τὸ γὰρ πτερόν ἡχῶδες καὶ θορυβητικόν. ἢ κοῦφα λαλεῖς. ἢ ματαιοπονεῖς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεοσσῶν τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας. ἢ μάταια διαλέγῃ, ἀπὸ τῶν νεοτῶν, οἱ πειράζοντες μὲν τὰς πτέρυγας, ἵπτασθαι δὲ οὐ δύνανται. ἔτω καὶ σὺ θάλεις μὲν ἀντειπεῖν καὶ πειράζεις, ἀνύεις δὲ οὐδέν.

πτερυγίζων πετόμενος· Ἀριστοφάνης (Eq. 519) περὶ Μύνητος, ὅτι Ὀρνίθας ἐποίησε δράμα καὶ Ψήνας καὶ Ἀνδούς.

περύγιον ἀκρωτήριον.

περυλλίδων (ἱμμο τετραπτερ-) τῶν ἀκρίδων, παρὰ τὸ δ' ἔχειν περά. ὁρταλίχων δὲ τινὲς τῶν ἀλεκτρονίων, κατὰ τὴν Βοιωτῶν διύλεκτον. A Ach. 871.

περωτὰ ζῶα ἀετὸς ἀλεκτρονίων καὶ τὰ ἄλλα τὰ γινωσκόμενα πᾶσι.

πτῆμα πτήσις οἰωνῶν "περιφερὲς δὲ ἦν τὸ πτήμα τῶν οἰωνῶν."

πτηγνόν τὸ ὄρεον.

πτῆσις τῶν ὀρνίθων.

πτῆσσει πτοεῖται, καὶ πτήξωμεν κρυβῶμεν. κυρίως δὲ πτήσσειν ἐς τὸ φεύγειν καὶ φοβεῖσθαι. "ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν" Ἀριστοφάνης (Th. 36). πτίσσω δὲ τὸ τύπτω.

πτῆται πέτεται, καὶ πτητικὰ ζῶα τὰ πετόμενα.

πτίλον πτερόν ἀπαλώτερον, καὶ ἄπτιλα τὰ ἀπτέρωτα. εἰδῶσι δὲ οἱ δυσμεεῖς πτερῶ χρησθαι πρὸς τὸ ἐξεμεῖσαι. sch. A Ach. 584.

τῶν πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται πτίλα, τὰ δὲ πετρά, τὰ δὲ ὠκύπετρα. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (805) "ἐγὼ μὲν πρᾶγμα πω γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδὲ πώποτε. ἐπὶ τῷ γελῶς; ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτεροῖς. οἷσθ' ἢ μάλιστα ἔοικας ἐπτερωμένος; εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ" ἀντὶ τῷ εὐτελῶς γεγραμμένῳ χηνί.

πτίλος ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις. Leuit. 21 20.

πτισάνη ἡ κεκομμένη κριθὴ καθαρά. Ἀριστοφάνης (Ran. 974) "ἴσθνα ἐπυλλίοις" οὐκ ἀπὸ πτισάνης ἀλλ' ἀπὸ ἡθῶν ἀνδρῶν καὶ βιβλίων.

πτίσσεσθαι τὸ δίκην πτισάνης τύπτεσθαι, καὶ πτίσσω τὸ τύπτω.

πτοία πτόησις, φόβος. "οἱ δὲ Σκύθαι ἐς τοῦτο δαίματος καὶ πτοίας ἅπαντα περιέβησαν ὥς εἰς καὶ μυρίους ἐδίωκεν, εἰ καὶ ἦν ἄνοπλος, ὅπλα ἔχοντας καὶ χεῖρας οὐκ ἀνταιρομένους."

πτοίαν πτόησιν, θόρυβον, τάραχον, συναθροισμόν, πτυρμόν. "καὶ πτοία μὲν τις διὰ τὸ ὑδόκητον ἐπέσχε τὸ σρατόπεδον οἷα μὴ συντεταμένους."

Πτοιόδωρος ὄνομα κύριον. Demosth. 18 295.

Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, ὁ τοῦ Ἡφιστίωνος, γεγονώς ἐπὶ τε Τραϊανῷ καὶ Ἀδριανῷ τῶν αὐτοκρατόρων, προσυγο-

ρευθεὶς δὲ Χέννος, περὶ παραδόξου ἰσορίας, Σφίγγα (δραῦμα δὲ ἐξιν ἰσορικόν), Ἀνθόμηρον (ἐξὶ δὲ ποιήσις ῥαψωδιῶν κθ') καὶ ἄλλα τινά.

Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, ὃς ἐπεκαλεῖτο Πινδαρίων, υἱὸς δὲ ἦν Ὀροῦνδου, μαθητῆς Ἀριστεύχου. ἔγραψεν Ὀμηρικῶν ὑποδειγμάτων βιβλία γ', περὶ τῷ Ὀμηρικοῦ χαρακτήρος, πρὸς Νεοθαλίδην περὶ λέξεως, περὶ τοῦ παρ' Ὀμήρῳ Οὔτιδος, περὶ Ἀσεροπαῖς τῷ παρ' Ὀμήρῳ μνημονευομένῃ, καὶ ἕτερα.

Πτολεμαῖος ὁ Ἀρισονίκης τοῦ γραμματικῷ πατὴρ, καὶ αὐτὸς γραμματικός. ἤμειψεν δὲ ἐπιδείκνυντο ἐν Ῥώμῃ. τὰ ὁμοίως εἰρημένα τοῖς τραγικοῖς, εἰς Ὀμηρον βιβλία ν', τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ ξένως ἰσορμήναι, τὰ περὶ μυσῶν καὶ Νηρηίδων.

Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης, γραμματικός, ὃς ἐπαίδευσεν ἐν Ῥώμῃ, ἔγραψε προσωδίας Ὀμηρικῇ, περὶ ἑλληνισμοῦ ἤτοι ὁμοειπίας βιβλία ιε', περὶ μέτρων, περὶ τῆς ἐν Ὀδυσσεΐᾳ Ἀριστεύχου διορθώσεως, περὶ διαφορᾶς λέξεων, καὶ ἕτερα γραμματικά.

Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου. ὅτι Ὑγκανὸς συνδέκνουστος Πτολεμαῖῳ τῷ βασιλεῖ, καὶ πάντων τῶν συνανακειμένων τὰς σύρκας ἐσθιόντων καὶ τὰ ὅσα ἔμπροσθεν τῷ Ὑγκανῷ σωρευόντων, Τρύφων ὁ γελωτοποιὸς τοῦ βασιλέως "ὁρᾷς" εἶπεν, "ὦ δέσποτα, παρακείμενα Ὑγκανῷ ὁρᾷς; ἐκ τούτου εἰσχεῖν ὅτι καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν Συρίαν ἔπαισαν περιέδυσεν, ὡς οὗτος ταῦτα σεαυτὸν ἐγύμνωσε." γελῶσαςτος δὲ πρὸς τὸν τῷ Τρύφωνος λόγον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐρομένῃ τῷ Ὑγκανῷ πῶς τοσαῦτα αὐτῷ παρακείται ὁρᾷς, "εἰκότως" εἶπεν, "ὦ δέσποτα· τοὺς μὲν γὰρ κύνας τὰ ὁρᾷ σὺν τοῖς κρέασι κατεσθίειν ὥσπερ οὗτοι," πρὸς τοὺς συνανακειμένους εἰπὼν, ὅτι μηδὲν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἔκειτο. "οἱ δὲ ἄνθρωποι τὸ κρέας ἐσθίειν, τὰ δὲ ὁρᾷ ῥίπτουσιν" ὅπερ ἄνθρωπος ὢν καὶ γὰρ πεποίηκα." θαυμάζει τὴν ἀπόκρισιν αὐτῷ σεφὴν οὕτω γενομένην, καὶ πάντας ἐκέλευσεν ἀνακροτῆσαι, τῆς εὐτραπείας ἀποδεχόμενος αὐτόν. Ioseph. A. I. 12 9.

Πτολεμαῖος γραμματικός, ὁ ἐπιθέτης, κληθεὶς, διότι ἐπέθετο τῷ Ἀριστεύχῳ. διηγεῖται δὲ Ἑλληνικὸν τοῦ γραμματικοῦ, ὃ δὲ Ἀγαθοκλῆς, ὃ δὲ Ζηροδότος τοῦ Ἐφεσίου.

ἔγραψε περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ πληγῶν, ὑπόμνημα εἰς τὴν Ὀδύσειαν.

g Πτολεμαῖος ὁ Κλαύδιος χρηματίσας, Ἀλεξάνδρεος φιλόσοφος, γεγονώς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου τοῦ βασιλέως. οὗτος ἔγραψε μηχανικὰ βιβλία γ', περὶ φάσεων καὶ ἐπισημειῶν ἀξέρων ὑπλανῶν βιβλία β', ἅπλωσιν ἐπιφανείας σφαίρας, κανόνα πρόχειρον, τὸν μέγαν ἀσρονόμον ἥτοι σύνταξιν, καὶ ἄλλα.

h Πτολεμαῖος Κυθήριος ἐποποιός. ὅτος ἔγραψε περὶ ψαλακύνθης. ἐν τούτῳ δέ φησιν ὅτι βοτάνη ἐστὶ θανυμαστὴν τινα δύναμιν ἔχουσα.

i Πτολεμαῖος στρατηγὸς κατὰ Κύπρον, ὃς οὐδαμῶς Αἰγυπτιακὸς γέγονεν, ἀλλὰ νεκρῆς καὶ πρυκτικός. παραλαβὼν γὰρ τὴν νῆσον ἔτι νηπίς τοῦ βασιλέως ὄντος ἐγένετο μὲν ἐπιμελὴς περὶ συναγωγὴν χρημάτων, ἐδίδε δ' ἅπλως οὐδὲν οὐδενί, καίπερ αἰτούμενος πολλάκις ὑπὸ τῶν βασιλικῶν διοικητῶν καὶ καταυαλέμενος πικρῶς ἐν τῷ μηδὲν προΐσθαι. τοῦ δὲ βασιλέως εἰς ἡλικίαν παραγεγονότος συνθεῖς πλῆθος ἱκανὸν χρημάτων ἐξαπέσειλεν, ὥς τε καὶ τὸν Πτολεμαῖον καὶ τοὺς περὶ τὴν αὐτὴν εὐδοκῆσαι τῇ πρότερον αὐτῷ συζολῇ καὶ τῷ μηδὲν προΐσθαι. Polyb. 27 12.

k Πτολεμαῖος ὁ φιλοπάτωρ. οὗτος ἔκαβα τῶν πραγμάτων ὀλιγώρως χειρίζων διὰ τοὺς ἀπρεπεῖς ἔρωτας καὶ τὰς ἀλόγους καὶ συνεχεῖς μέθας, εἰκότως ἐν πάνν βραχεὶ χρόνῳ καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα καὶ τῆς ψυχῆς ἐπιβέβας εὗρε καὶ πλεῖς, ὧν ἐγένετο Κλεομένης καὶ Θεόδοτος καὶ ἄλλοι πολλοί. Polyb. 5 34.

Πτολεμαῖς δίκη. πρεσβυτὶς ἦν ἡ Πτολεμαῖς ἀρχαία, ἄχρις οὗ ἀποθάνοι δίκας λέγεται διὰ τὸ αἰεὶ ὑπεριθίσθαι καὶ μήποτε βούλεσθαι ἀπαλλαγῆναι τοῦ δικάζεσθαι.

πτόλιπορθος ἀνδρείος, πόλεις πορθῶν. πτόλισμα πόλις.

πτόρθους καὶ κλῶνας τὰς ἐκφύσεις τῶν δένδρων. οἱ δ' Ἀττικοὶ πρόμνα καὶ κλάδους καλοῦσι.

πτύγμα δέπλωμα· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 271) "καὶ πέπλων ὀλίγον πτύγμα Θεμισοδίκη."

πτυκτίον βιβλίον.

πτυκτῷ (Hom. Z 169) πτυσομένῳ.

πτύξωμαι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (266) "πρὶν ἂν τετὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ,"

ἀντὶ τῷ καλύψομαι, σκεπάσομαι. καὶ Σοφοκλῆς (OC 1610) "ὃ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρόν, πτύξας ἐν αὐταῖς χεῖρας εἶπεν, ὦ τέκνα."

Πτυόδωρος ὄνομα κύριον.

πτύον πτυάριον.

πτύσσω τὸ ἀσφαλίζω.

πτυχαί αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις, καὶ τὰ διάφορα τῆς ἀσπίδος ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα.

πτῶκα δειλόν. καὶ πτῶκας δορκάδας, ἢ ἐλάφον νεβρούς, ἢ λαγούς.

πτῶμα σῶμα ἄνευ τῆς κεφαλῆς.

πτῶματα ἐλαίων Ἀνσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου. λέγοι ἂν ἦτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπτωκότα τῶν φρυτῶν, ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα κατὰ τινα τύχην πεπτωκότα. Harp.

πτῶξ λαγῶς· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 72) "εἶδον ἐγὼ τὸν πτῶκα καθήμενον ἐγγὺς ὀπώρας Βακχιάδος, πάλιν βότρυν ἀμειγόμενον."

πτῶσεις. οὕτω λέγουσι κοινότερον οἱ φιλόσοφοι καὶ τὰς ὁπωσοῦν ἐγκλίσεις τε καὶ ἐκφοράς. οὐ μὴν καὶ νῦν ἔτιω, ἀλλ' ἐστὶ σύσσιχα καὶ πτῶσεις καὶ παρώνυμα, παρακεῖσθαι μὲν ἀλλήλοις δοκοῦντι, διαφύροντα δέ. καὶ πτῶσεις λέγουσι τὰ ἰδίως παρὰ τινα ἐσχηματισμένα, ὥς τὸ γραμματικῶς· πτῶσις γὰρ τοῦτο τοῦ γραμματικός, ὁμοίως τῷ δικαίως καὶ μουσικῶς καὶ φρονίμως καὶ ἀνδρείως· πτῶσεις γὰρ ταῦτα τοῦ δίκαιος καὶ μουσικός καὶ φρόνιμος καὶ ἀνδρεῖος. ἐστὶ δὲ ὁ παραδιδόμενος τόπος τοιοῦτος. ἂν ἡ πτῶσις τινος ἢ ὁπωσθεν λεγομένη πλεοναχῶς, καὶ αὐτὸ πλεοναχῶς· καὶ εἰ αὐτό, καὶ ἡ πτῶσις. οἶον, ἐπεὶ τοῦ δικαίως τὸ δικαίως πτῶσις, πλεοναχῶς δὲ τὸ δικαίως, πλεοναχῶς καὶ τὸ δίκαιον· καὶ ἔμπαλιν. λέγεται δὲ τὸ δικαίως πλεοναχῶς· ὅ τε γὰρ κατὰ τὴν ἐαυτοῦ γνώμην κρίνας καὶ τὸ δόξαν αὐτοῦ δίκαιον εἶναι ἀποφηνάμενος δικαίως λέγεται κεκρικέναι, κἂν μὴ οὕτω δίκαιον ἢ τοῦτο· λέγεται δὲ δικαίως κεκρικέναι καὶ ὁ ὡς δεῖ κρίνας· ἀλλὰ καὶ ὁ τῷ νόμῳ πεισθείς, κἂν μὴ τὸ ταῖς ἀληθείαις δίκαιον οὕτως ἔχῃ. καὶ τὸ δίκαιον οὖν τῶν πλεοναχῶς λεγομένων καὶ τοσαυταχῶς. καθ' ἕκαστον γὰρ τῶν δικαίως· τό τε γὰρ κατὰ τὴν ἐαυτοῦ γνώμην καὶ τὸ ὡς δεῖ δίκαιον. τοιοῦτον καὶ τὸ νόμιμον. καὶ ὅλον ὅτι ἀντιτρέφει ὁ τόπος· καὶ γὰρ εἰ αὐτὸ πάλιν πλεοναχῶς τὸ δίκαιον, καὶ ἡ πτῶσις ἢ ἀπ' αὐτοῦ τὸ δικαίως πλεοναχῶς· κατὰ δὲ

γραμματικὸς πτωσίς ἐστιν ὀνόματος ἢ ὀνοματικῷ τινὸς κατὰ τὸ τέλος κίνησις γινόμενη. Alex. Aphrod. in Top. p. 105.

πτωσκάζεμεν (Hom. A 372) δειλιῶν.

πτώσσοντες δειλιῶντες, καὶ πτώσσουσαν δειλιῶσαν, κρυπτομένην. (AP 7193) "τάνδε κατ' εὐδενδρον ζείβων δρύϊος εἴρυσσας χεῖρὶ πτώσσουσιν βρομίας οἰνάδος ἐν πετάλοις."

πτωχεῖα πενίας διενήνοχεν. ἡ μὲν γὰρ πενία μεμετρημένη ἐστὶν ἔνδεια, πόνω τὰ χρειώδη θηρῶσα, ἡ δὲ πτωχεῖα παντελῶς τῆς κτήσεως ἔκπτωσις. καὶ ὁ μὲν πένης παρὰ τὸ πένεσθαι, ὃ ἐστὶν ἐνεργεῖν καὶ ἐκ τούτου πορίζειν τὰ χρειώδη, εἴρηται, ὃ δὲ πτωχὸς παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας ἀνθρώπους. Ἀριστοφάνης (Plut. 549) "οὐκοῦν δήπερ τῆς πτωχείας πενίαν φασὶν εἶναι ἀδελφὴν; ὅμοιος γ', οἷπερ καὶ Θουρσουλῶ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον." ὁ μὲν γὰρ τύραννος, ὃ δὲ τυραννοκτόνος. cf. v. πενία.

πτωχίσερος ὡς λαλίσερος. A Ach. 424.

πτωχὸς ἐπαίτεις, παρὰ τὸ πτώσσειν, ὃ ἐστὶ ταπεινοῦσθαι.

πτωχοτροφεῖον.

πτωχοῦ πήρα οὐ πέμπεται, ἐπὶ τῶν ἀπλήρων εἴρηται. καὶ "πτωχῶν οὐλαὶ αἰεὶ κεναί." καὶ "πτωχότερος λεβηρίδος καὶ κικυάλου."

πυανεσιῶνος ὄνομα μηνός. καὶ πυανοψία. Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Μετσοῦ χμου "καὶ ἡμεῖς πυανοψίαν ταύτην τὴν ἐορτὴν καλοῦμεν, οἱ δὲ ἄλλοι "Ἕλληνες πανοψίαν, ὅτι πάντας εἶδον τὰς καρπὸς τῇ ὕψει." πυανεσιῶνος δὲ ὅτι ἐβδόμη τὰ πυανέσια Ἀπόλλωνι ἄγεσθαι φασι. δεῖν δὲ φασὶ λέγειν πυανέσια, καὶ τὸν μῆνα πυανεσιῶνα· πύανα γὰρ ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ εἰρεσιώγη ἄγεται. Harp.

Πύανθος ὄνομα κύριον.

πυγαῖα τὰς σπείρας τῶν κίωνων, καὶ τῷ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὅσῃ. καὶ πυγαῖος ὁ ἀκόλαστος.

πύγαργος εἶδος αἰετοῦ, παρὰ τὸ πυγὴν ἔχειν ἀργὴν καὶ λευκὴν.

Πύγελα. πόλις ἐν τῇ Ἰωνίᾳ τὰ Πύγελα. λαβεῖν δὲ τὸ ὄνομα, ἐπειδὴ τῶν μετὰ Ἀγαμέμνονός τινες νοσήσαντες τὰς πυγὰς ἐν ταῦθα κατέμειναν. Harp.

Πύγελλα τόπος ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος

Φύγελλα, ὅθεν ἐστὶ περαιώσασθαι τὸν πρὸς Κρήτην κατάγοντα πορθμῖον.

πυγὴ τὸ περὶ τὸν προκτὸν μέρος. Ἀριστοφάνης (Lys. 82) "γυμνάζομαι γε καὶ ποτὶ πυγὴν ἄλλομαι." ἐν γὰρ τῷ γυμνάζεσθαι πηδῶν εἰώθασιν, καὶ οἱ πόδες τοῦ πηδῶντος ἄπτεσθαι τῆς πυγῆς. καὶ παροιμία "εἰς κύνος πυγὴν ὄρεῖ." ἐπὶ τῶν λημῶντων τοὺς ὀφθαλμούς ἤτοι ὀφθαλμιῶντων ἐπέλεγον "εἰς κύνος πυγὴν ὄρεῖν καὶ τριῶν ἁλωπέκων" (A Eccl. 255).

πυγιδίων ὀνύχων. Ἀριστοφάνης (Ach. 637) "εἰ γὰρ τις εἴποι λοσεφάνης, εὐθὺς ἐπ' ἄκρων πυγιδίων κάθησθε," ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων· οἱ γὰρ ἡδέως τι ἀκρόντες δοκῶσιν ἐπάνω τῶν πυγῶν καθέζεσθαι.

Πυγμαλῖνος ὄνομα κύριον. καὶ Πυγμαλῖνος.

πυγμή πάλη, σύγκλεισις δακτύλων, γρόνθος.

πυγασόλος προαγωγός, μαυλίστρια. Ἡσιόδου (O. 371) "μηδὲ γυνὴ σε πυγασόλος ἐξαπατάτω."

πυδαλίζω πηδῶ. sch. A Eq. 694.

Πυδναίους ὄνομα ἔθρους.

πυελίδα τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιστοφυλάκιον. οὕτως Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης. Harp.

πύελος ὄρυγμα, ἐμβατή, ἔνθα ἀπολοῦνται.

πύελος θήκη. "ἐπισολὴν πέμπει ἐν Βυζαντίῳ, τῇ πυέλῳ τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου τὸν τοῦτον χάριτην ἐπιτεθεικώς, κἀκεῖθεν τῷ τῷ χερσὶ τοῦ ἀποσταλέντος ἀρθῆναι ποιήσας." (Diog. L. 10 16) "Θερμὴν εἰς πύελον γὰρ ἐσήλυθε, καὶ τὸν ἄκρητον ἐσπασεν· εἰτ' Αἰδῆν ψυχρὸν ἐσπασατο."

Πυθαγόρας Ἐφέσιος, καταλύσας δι' ἐπιβουλῆς τὴν τῶν Βασιλιδῶν καλουμένην ἀρχὴν, ἀνεφάνη τε τύραννος πικρότατος, καὶ τῷ μὲν δήμῳ καὶ τῇ πληθύνῃ ἦν τε καὶ ἐδόκει χειραρισμένος, ἅμα τὰ μὲν αὐτοῦς ἐπέβλεπον ὑποσχέσεις, τὰ δὲ ὑποσπείρων αὐτοῖς ὀλγὰ κέρδη, τοὺς γε μὴν ἐν ἀξιώσει τε καὶ δυνάμει περισυλῶν καὶ δημεύων φορητὸς οὐδαμῇ οὐδαμῇ ἦν. καὶ κολάσαι δὲ πικρότατα οὐκ ἂν ὤκησε καὶ ἀφειδέστατα ἀποκτείνει οὐδὲν ἀδικούντας· ἐξελύττει γὰρ εἰς ταῦτα ἔρως τε χρημάτων ἄμετρος, καὶ

διαβολαῖς ταῖς εἰς τοὺς πλοσίους ἐκριπιοσθῆναι κουφότατος ἦν. ἀπέχρησε μὲν οὖν καὶ ταῦτα ἂν κάκις ἀνθρώπων ἀπολέσαι αὐτόν· ἤδη δὲ καὶ τοῦ θείου κατεφρόνει. τῶν γοῦν προειρημένων, οἷς ἐπέθετο, παμπόλλης ἐν τοῖς ναοῖς ἀπέκτεινεν· ἐνὸς δὲ τὴν θυγατέρα καταφυγοῦσαν εἰς τὸ ἱερὸν ἀναστῆσαι μὲν αὐτὴν βιαίως οὐκ ἐτόλμησε, συνεχῇ δὲ φυλακὴν ἐπιστήσας ἐξετρώχωσεν ἄρα ἐς τοσοῦτον ὥς βρόχῳ τὴν κόρην τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι. οὐκοῦν ἠκολούθησε δημοσίᾳ νόσος καὶ τροφῶν ἀπορία, καὶ σαλευθὼν ὁ Πυθαγόρας ὑπὲρ ἑαυτοῦ εἰς Δελφοὺς ἀπέστειλε, καὶ ἤτει λύσιν τῶν κακῶν· ἡ δὲ ἔφη νεὼν ἀναστῆσαι καὶ κηδεῦσαι τοὺς νεκρούς. ἦν δὲ πρὸ Κύρου τοῦ Πέρσου, ὡς φησὶ Βάτων. *Aelianus?*

b Πυθαγόρας Σάμιος, φύσει δὲ Τυρρηνός, Μησαρχοῦ υἱὸς δακτυλιογλύφου. νέος δὲ ὢν σὺν τῷ πατρὶ ἐκ Τυρρηνίας ὤκησεν εἰς Σάμιον. οὗτος ἤκουσε πρῶτον Φερεκύδου τοῦ Συρίου ἐν Σάμῳ, εἶτα Ἐρμοδᾶμαντος ἐν τῇ αὐτῇ Σάμῳ, ὃς ἦν ἀπόγονος Κρεωφύλου, εἶτα Ἀβάριδος τοῦ Ὑπερβορέου καὶ Ζάρετος τοῦ μάγου. παιδευθεὶς δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Χαλδαίοις ἦλθεν εἰς Σάμιον, καὶ εὐρὼν αὐτὴν τυραννομένην ὑπὸ Πολυκράτους ἀπῆρεν εἰς Κρότωνα τῆς Ἰταλίας, καὶ σχολὴν συνησάμενος πλεῖον ἢ ἑξακοσίους ἔσχε γνωρίμους. ἦσαν δὲ αὐτῷ καὶ ἀδελφοὶ δύο, πρεσβύτερος μὲν Εὐνομος, μέσος δὲ Τυρρηνός. δούλος δὲ ἦν αὐτῷ Ζάμολξις, ᾧ Γέται ὡς Κρόνῳ θύουσι. γαμετὴν δ' ἐποίησατο Θεανῶ τὴν Βροντίαν τοῦ Κροτωνιάτου θυγατέρα· ἔξ ἧς καὶ παῖδες αὐτῷ ἐγένοντο δύο, Τηλαύγης καὶ Δάμων ἢ ὡς τινες Μνήσαρχος, κατὰ δὲ τινος καὶ θυγάτηρ Μυτία ὄνομα, κατὰ δὲ ἄλλους καὶ Ἀριγνώνη. συνέγραψε δὲ ὁ Πυθαγόρας μόνᾳ τρίᾳ βιβλίᾳ, παιδευτικόν, πολιτικόν· τὸ δὲ φερόμενον τρίτον ὡς Πυθαγόρου Λύσιδός ἐστι τοῦ Ταραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ γενομένου καὶ φυγόντος εἰς Θήβας καὶ καθηγησαμένου Ἐπαμεινώνδα. τινὲς δὲ ἀνατιθέασιν αὐτῷ καὶ τὰ χρυσᾶ ἔπη. πρῶτος δὲ ὁ Πυθαγόρας ἐμψύχων ἀπέχεσθαι τροφῆς παρέδωκε καὶ κυάμῳ.

ἐτελεύτα δὲ ὁ Πυθαγόρας τοῦτον τὸν τρόπον. συνεδρεύοντος μετὰ τῶν συνήθων ἐν τῇ Μίλωνος οἰκίᾳ, τούτε ὑπὸ τινος τῶν μὴ παραδοχῆς ἀξιοθέντων διὰ φθόρον ὑποπρη-

σθῆναι τὴν οἰκίαν συνέβη. τινὲς δὲ αὐτοὺς τοὺς Κροτωνιάτας τῷ πρῶξαι, τυραννίδος ἐπίθεσιν εὐλαβουμένους. τὸν δὲ Πυθαγόραν κατυληφθῆναι διεξιόντα, καὶ πρὸς τινι χωρίῳ γενόμενος πλήρει κυάμων, ἵνα διήρχετο, αὐτόθι ἔξη, εἰπὼν ἁλῶναι μᾶλλον ἢ πατῆσαι, ἀναρεθῆναι δὲ κρεῖττον ἢ λαλῆσαι· καὶ ὥδε πρὸς τῶν διωκόντων ἀποσφαγῆναι. οὕτω δὲ καὶ τοὺς πλείους τῶν ἐταίρων αὐτοῦ διαφθαρῆναι, ὄντας πρὸς τὰς μ'. *Diog. L. 8 39.*

περὶ τούτου φησὶ Φιλόστρατος (V. A. 1 1) c οἱ τὸν Σάμιον Πυθαγόραν ἐπαινοῦντες τάδε ἐπ' αὐτῷ φασίν, ὡς Ἴων μὲν οὕτω εἶη, γένοιτο δὲ ἐν Τροίᾳ ποτὲ Εὐφορβος, ἀναβίῃ τε ἀποθανών, ἀποθάνοι δ' ὡς ὦδαί Ὀμήρου, ἐσθῆτά τε τὴν ἀπὸ θνησιδίων παραιτοῖτο, καὶ καθαρεῖοι βρώσεως ὁπόση ἐμψύχων, καὶ τοῦ θῆσαι· μὴ γὰρ αἱμάττειν τοὺς βωμούς, ἀλλ' ἡ μελιττοῦτα καὶ ὁ λιβανωτός καὶ τὸ ἐφυμνῆσαι, φοιτᾶν ταῦτα τοῖς θεοῖς παρὰ τῷ ἄνδρὸς τούτου· γινώσκειν τε ὡς ἀσπάζονται τὰ τοιαῦτα οἱ θεοὶ μᾶλλον ἢ τὰς ἐκατόμβας καὶ τὴν μάχαιραν ἐπὶ τοῦ κανοῦ· ξυνεῖναι γὰρ δὴ τοῖς θεοῖς, καὶ μανθάνειν παρ' αὐτῶν ὅπῃ τοῖς ἀνθρώποις χαίρουσι καὶ ὅπῃ συνάχονται. περὶ τε φύσεως ἐκεῖθεν λέγειν. τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους τεκμαίρεσθαι τῷ θεῷ, καὶ δόξας ἀνομοίας ἀλλήλαις περὶ αὐτῷ δοξάζειν· ἑαυτῷ δὲ τὸν τε Ἀπόλλων ἦκειν ὁμολογούντα ὡς αὐτὸς εἶη, ξυνεῖναι δ' αὐ καὶ μὴ ὁμολογούντας τὴν Ἀθηναίαν καὶ τὰς μούσας καὶ θεοὺς ἑτέρους, ὧν τὰ εἶδη καὶ τὰ ὀνόματα οὕτω τοὺς ἀνθρώπους γινώσκειν. καὶ ὅ τι ἀποφῆναιτο ὁ Πυθαγόρας, νόμον τοῦτο οἱ ὁμιλεῖται ἡγοῦντο, καὶ ἐτίμων αὐτὸν ὡς ἐκ Διὸς ἦκοντα. καὶ ἡ σιωπὴ δὲ ὑπὲρ τοῦ θεῖου σφίσιν ἐπήσκητο· πολλὰ γὰρ θεῷ τε καὶ ἀπόρητα ἤκουον, ὧν κρατεῖν χαλεπὸν ἦν μὴ πρῶτον μαθοῦσιν ὅτι καὶ τὸ σιωπᾶν λόγος. καὶ μὴ τὸν Ἀκραγαντῖνον Ἐμπεδοκλέα βαδίσαι φασὶ τὴν σοφίαν ταύτην· τὸ γὰρ "χαίρετ', ἐγὼ δ' ὕμῃν θεὸς ἄμβροτος, ἐκέτι θνητός" καὶ "ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κούρη τε κόρος τε," καὶ ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ βούς, ὃν λέγεται πέμματα ποιησάμενος θῆσαι, τὰ Πυθαγόρου ἐπαινῶντος εἶη ἂν.

Πυθαγόρας ὁ Σάμιος φιλόσοφος, δότι αὐτὴν ἀλήθειαν ἡγόρευεν οὐχ ἥττον τοῦ Πυθίου. ὃς παρηγγύα τοῖς μαθηταῖς ἐκάστοτε

ταῦτα λέγειν εἰς τὸν οἶκον εἰσιούσι "πῇ πα-
ρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέ-
σθη;" Diog. L. 8 21.

ο Πυθαγόρας ὄνομα κύριον. καὶ Πυ-
θαγόρειος λόγος, καὶ Πυθαγόρειοι
ἄνδρες.

ὅτι Πυθαγόρα τὰ σύμβολα ἦν τύδε, πῦρ
μαχαίρα μὴ σκαλεῦν, ζυγὸν μὴ ὑπερβαί-
ναι, ἐπὶ χοίνικος μὴ καθίζειν, καρδίαν μὴ
ἐσθλεῖν, φορτίον συγκαθαίρειν μηδὲ συνεπι-
τιθέναι, τὰ σρώματα' αἰεὶ συνδεδμεμένα ἔχειν,
ἐν δακτυλῷ θεοῦ εἰκόνα μὴ περιφέρειν, γύ-
τρας ἔχνος συγγεῖν ἐν τῇ τέφρῃ, διδίδυ θῦ-
κον μὴ ὁμορρύνεσθαι, πρὸς ἥλιον τετραμιμέ-
νον μὴ ὁμιλεῖν, ἐκτὸς λεωφόρου μὴ βαδίζειν,
μὴ φραδίως δεξιῶν ἐμβάλλειν, ὁμοροφίως χε-
λιδόνας μὴ ἔχειν, γαμψώνυχια μὴ τρέφειν,
ἀπορυγχίσμασι καὶ κουραῖς μὴ ἐπουρεῖν μηδὲ
ἐφίσσασθαι, ὅξεια μὴ μαχαίρῃ ἀποσρέφειν, ἀπο-
δημιούντα ἐν τοῖς ὄροις ἀνεπισρεπτεῖν. ἤθελε
δὲ αὐτῷ τὸ μὲν πῦρ μαχαίρῃ μὴ σκαλεῦν,
ὅτι θυνασῶν ὁργὴν καὶ οἰδοῦντων θυμὸν μὴ
κινεῖν· τὸ δὲ ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν, τουτέστι
τὸ ἴσον καὶ δίκαιον μὴ ὑπερβαίνειν· ἐπὶ τε
χοίνικος μὴ καθίζειν ἐν ἴσῳ τῷ φροντίδα
ποιεῖσθαι καὶ τοῦ μέλλοντος· ὁ γὰρ χοῖνις
ἡμερήσιος τροφή. διὰ δὲ τοῦ καρδίαν μὴ
ἐσθλεῖν ἐσθλῶς μὴ τὴν ψυχὴν ἀνίαις καὶ λύ-
παις κατατῆκεν· διὰ δὲ τοῦ εἰς ἀποδημίαν
βαδίζοντα μὴ ἐπιστρέφασθαι παρήγει τὸ ἀπαλ-
λαττομένοις τοῦ βίβη μὴ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν
τοῦ ζῆν, μηδ' ὑπὸ τῶν ἐνθάδε ἡδονῶν ὑπά-
γεσθαι. καὶ τὰλλα πρὸς ταῦτα λοιπὸν ἔσιν
ἐκλαμβάνειν, ἵνα μὴ παρέλκωμεν. παντὸς δὲ
μᾶλλον ἀπηγόρευε μῆτε ἐρυθρεῖνον ἐσθλεῖν
μητε μελάνουρον, καρδίας τε ἀπέχεσθαι καὶ
κυάμων καὶ μήτρας καὶ τριγλῆς. ἐνίοτε δ'
αὐτὸν ἀρκεῖσθαι μέλιτι μόνῳ ἢ τυρῷ ἢ ἄρτω
οἶνον δὲ μεθ' ἡμέραν μὴ γεύεσθαι, ὅπου τε
τὰ πολλὰ λαχάνους ἐφθοῖς καὶ ὠμοῖς, τοῖς
δὲ θαλαττίοις σπανίως. σολὴ δὲ αὐτῷ λευκὴ
καὶ καθαρά, καὶ σρώματι λευκὰ ἔξ ἐρίων·
τὰ γὰρ λινῶ οὐπω εἰς ἐκείνους ἀφίκετο τοὺς
τόπους. οὐδὲ πώποτε δὲ ἐγνώσθη οὔτε δια-
χωρῶν οὔτε ἀφροδισιάζων οὔτε μεθυσθείς.
ἀπειχέτο δὲ καταγέλωτος καὶ πάσης ἄρε-
σκείας, οἷον σκωμμάτων καὶ διηγημάτων
φορτικῶν. ὀργιζόμενός τε οὔτε οἰκέτην ἐκό-
λαζεν οὔτε ἐλεύθερον οὐδένα. ἐκάλει δὲ τὸ
νουθετεῖν πελαργῶν. μαντικῇ τε ἐχρήτο τῇ

διὰ τῶν κληθόνων τε καὶ οἰωνῶν, ἥκιστα δὲ
διὰ τῶν ἐμπύρων, ἔξω τῆς διὰ λιβάνας. θο-
σίαις τε ἐχρήτο ἀψύχοις· οἱ δὲ ἀλεκτορίαι
μόνον καὶ ἐρίφοις καὶ γαλαθηνοῖς. φασὶ δὲ
αὐτὸν συγχωρεῖν πάντα τὰ ἐμψυχα ἐσθλεῖν,
μόνους δ' ἀπέχεσθαι βοὺς ἀροτῆρος καὶ κριῖ.
τὰ δὲ δόγματα ἔλαβε παρὰ τῆς ἀδελφῆς
Θεοκλείας. φασὶ δ' αὐτὸν κατελθόντα εἰς
Ἀθῶν τὴν μὲν Ἡσιόδου ψυχὴν ἰδεῖν πρὸς
κίονι χαλκῷ δεδεμένην καὶ τριζοῦσαν, τὴν
δὲ Ὀμήρου κρημαμένην ἀπὸ δένδρου καὶ ὄφεις
περὶ αὐτὴν, ἀνδ' ὧν εἶπον περὶ θεῶν· κολα-
ζομένους δὲ καὶ τοὺς μὴ θάλλοντας συνεῖναι
ταῖς ἐαυτῶν γυναιξί. σφάγια δὲ θεοῖς προσ-
φέρειν ἐκώλυε, βωμὸν δὲ προσκυνεῖν τὸν
ἀναίμακτον. μηδὲ ὁμνῆσαι θεοῦς, ἄσκειν δὲ
ἐαυτὸν δεῖν ἀξιοπίστον παρέχειν. τοὺς πρε-
σβυτέρους τιμᾶν δεῖν, τὸ προηγούμενον τῷ
χρόνῳ τιμιώτερον ἡγουμένους ὡς ἐν κόσμῳ
ἀνατολὴν δύσεως, ἐν βίῳ τὴν ἀρχὴν τελευ-
τῆς, ἐν ζωῇ γένεσιν φθορᾶς. καὶ θεὸν μὲν
δαιμόνων προτιμᾶν, ἥρωας δὲ ἀνθρώπων,
ἀνθρώπων δὲ μάλιστα γονέας. ἀλλήλοισι τε
ὁμιλεῖν ὡς τοὺς μὲν φίλος ἐχθρὸς μὴ ποιῆ-
σαι, τοὺς δὲ ἐχθρὸς φίλους ἐργάσασθαι.
ἰδίον τε μηδὲν ἡγεῖσθαι. νόμῳ βοηθεῖν, ἀνο-
μία πολεμεῖν. φυτόν ἡμερον μῆτε φθίνειν
μῆτε σίνεσθαι, ἀλλὰ μὴδὲ ζῶον, ὃ μὴ βλά-
πτει ἀνθρώπους. αἰδῶ καὶ εὐλάβειαν εἶναι·
μῆτε καταγέλωτι κατέχεσθαι μῆτε σκυθρω-
πάζειν. φεύγειν συρκῶν πλεονασμὸν. ὁδοιπο-
ρίας ἀνεῖν καὶ ἐπίτασιν ποιεῖσθαι. μνήμη
ἀσχεῖν. ἐν ὀργῇ μῆτε τι λέγειν μῆτε πράσ-
σειν. μαντικὴν πᾶσαν τιμᾶν. ὠδαῖς χρῆσθαι
πρὸς λύραν, ὕμνῳ τε θεῶν καὶ ἀνδρῶν ἀγα-
θῶν εὐλογον ἔχειν χάριν. τῶν δὲ κυάμων
ἀπέχεσθαι διὰ τὸ πνευματώδεις ὄντας μά-
λιστα μετέχειν τοῦ ψυχικοῦ, καὶ ἄλλως κο-
σμιωτέρας ἀπεργάζεσθαι μὴ παραληφθέντας
τὰς γαστέρας, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰς καθ'
ὑπνοῦ φαντασίας λείας τε καὶ ἀταράχους
ἀποτελεῖν.

ἐν ὑπομνήμασι δὲ Πυθαγορικοῖς καὶ ταῦτα
εὑρηται. ἀρχὴν μὲν τῶν ἀπάντων μονάδα,
ἐκ δὲ τῆς μονάδος ὀόριζον δυνάδα ὡς ἂν
ἕλην τῇ μονάδι αἰτίῳ ὄντι ὑποστῆναι, ἐκ δὲ
τῆς μονάδος καὶ τῆς ὀόριζον δυνάδος τοὺς
ἀριθμούς, ἐκ δὲ τῶν ἀριθμῶν τὰ σημεῖα,
ἐκ δὲ τούτων τὰς γραμμὰς, ἔξ ὧν τὰ ἐπί-
πεδα σχήματα, ἐκ δὲ τῶν ἐπιπέδων τὰ στε-

ραὰ σχήματα, ἐκ δὲ τῶν τὰ αἰσθητὰ σώματα, ὧν καὶ τὰ σοιχεῖα εἶναι δ', πῦρ ὕδωρ γῆν ἄερα· ἃ μεταβάλλειν καὶ τρέπεσθαι δι' ὧν, καὶ γίνεσθαι ἐξ αὐτῶν κόσμον ἔμφυχον νοερὸν σφαιροειδῆ, μέσσην περιέχοντα τὴν γῆν καὶ αὐτὴν σφαιροειδῆ καὶ οἰκουμένην. εἶναι δὲ καὶ ἀντίποδας, καὶ τὰ ἡμῖν κάτω ἐκείνοις ἄνω. ἰσομοιρῶν τε εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ φῶς καὶ σκότος, θερμὸν καὶ ψυχρὸν, ξηρὸν καὶ ὑγρὸν· ὧν κατ' ἐπικράτειαν Θερμοῦ μὲν θέρους γίνεσθαι, ψυχροῦ δὲ χειμῶνα, ἐὰν δὲ ἰσομοιρῇ, τὰ κάλλιστα εἶναι τοῦ ἔτους, οὗ τὸ μὲν θάλλον ἔαρ ὑγιεινόν, τὸ δὲ φθίνον φθινόπωρον νοσερόν. ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμέρας θάλλειν μὲν τὴν ἑω, φθίνειν δὲ τὴν ἐσπέραν· ὅθεν καὶ νοσερωτέρων εἶναι. τὸν τε περὶ τὴν γῆν ἄερα ἄσειρον καὶ νοσερόν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα θνητὰ, τὸν δὲ ἀνωτάτω ἀεικίρητον εἶναι καὶ καθαρὸν καὶ ὑγιᾶ, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἀδύνατα καὶ διὰ τοῦτο θεῖα· ἐπικρατεῖ γὰρ τὸ θερμὸν ἐν αὐτοῖς, ὅπερ ἐξὶ ζωῆς αἵτιον. τὴν τε σεληνὴν λάμπεσθαι ὑφ' ἡλίου. καὶ ἀνθρώπων εἶναι πρὸς θεοὺς συγγένειαν κατὰ τὸ μετέχειν ἀνθρώπου θερμῆς ἐμαρμένην τε τῶν ὧν καὶ κατὰ μέρος αἰτίαν εἶναι τῆς διοικήσεως. διήκειν τε ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτίνα διὰ τοῦ αἰθέρος τοῦ τε ψυχροῦ καὶ παχέος· ταύτην δὲ τὴν ἀκτίνα καὶ εἰς τὰ βένθη δύεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο ζωοποιεῖν πάντα. τὰ λοιπὰ παρῆκα, ἵνα μὴ παρέλκωμεν. *Diog. L. 8 17—38.*

ἔστι δὲ τὸ πίπτοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης μὴ ἀναιρεῖσθαι παρεχελεύετο Πυθαγόρας, ἢ διὰ τὸ μὴ ἐθίξεσθαι ἀκολάως ἐσθίειν, ἢ ὅτι ἐπὶ τελευταίῃ τινός· Ἀριστοφάνης γὰρ τῶν ἡρώων φησὶν εἶναι τὰ πίπτοντα. μήτε δὲ τὰ ἐντός τῆς τραπέζης πίπτοντα ἀναιρεῖσθαι, μήτε λευκὸν ἀλεκτρυῶνα ἐσθίειν ὡς ἱερὸν τοῦ ἡλίου καὶ τὰς ὥρας μηνύοντα. τοὺς κύμους δὲ ἀποτρέπεσθαι, ὅτι αἰδοίσις ἐοίκασι, καὶ τὰς ἄλλας παρατιθεσθαι πρὸς ἐπόμνησιν τοῦ δικαίου· οἱ γὰρ ἅλεις πᾶν σώζουσιν ὅτι καὶ παραλάβωσι, καὶ γεγόνασιν ἐκ τῶν καθαρωτάτων, ὕδατος καὶ θαλάσσης. ἄρτον δὲ μὴ καταγρύειν, ὅτι ἐπὶ ἑνὶ οἱ παλαιοὶ ἐφοίτων, καὶ μὴ διαιρεῖν ὅς συνάγει ἐφ' ἑαυτὸν, ἢ ὅτι εἰς πόλεμον δειλίαν ἐμποιεῖ. *id. 8 34.*

Ἀριστοφῶν λέγει περὶ τῶν Πυθαγοριστῶν "καταβῆς εἰς τὴν δαίταν τῶν κάτω ἰδεῖν ἐκάστους, διαφέρειν δὲ κάμπολον τοὺς Πυθα-

γοριστὰς τῶν νεκρῶν· μόνοισι γὰρ τούτοις τὸν Πλούτωνι συσσιτεῖν ἔφη δι' εὐσέβειαν. εὐχερῇ θεὸν λέγεις, εἰ τοῖς ῥύπου μεσοῖσιν ἥδεται ξυνών. ἐσθίουσι δὲ λύχανά τε καὶ πίνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδωρ. φθείρας δὲ καὶ τρίβωνα τὴν τ' ἄλουσίαν οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειε τῶν νεωτέρων." καὶ παροιμία "σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ τῶν Πυθαγόρου τελεσθέντων." πενταετὴ γὰρ χρόνον ἤσκειν σιωπὴν. *id. 38? cf. v. σιωπή.*

τῶν δὲ Πυθαγορείων οἱ μὲν περὶ θεωρίαν καταγινόμενοι ἐκαλοῦντο σεβαστικοί, οἱ δὲ περὶ τὰ μαθημάτων γεωμετρικοὶ καὶ μαθηματικοί. καὶ οἱ μὲν τῷ Πυθαγόρᾳ συγγενόμενοι ἐκαλοῦντο Πυθαγορικοί, οἱ δὲ τούτων μαθηταὶ Πυθαγόρειοι, οἱ δὲ ἄλλως ἔξωθεν ζηλωταὶ Πυθαγορισταί. ἐμφύχων δὲ ἀπέλχοντο. *Vit. Pythag. ap. Phot. p. 438 b.*

ὅτι ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων ὁ Πυθαγόρας ἐξήνεγκε τὰ τῆς αὐτοῦ δόξης εἰς Ἑλλήνας.

Πυθέας Ἀθηναῖος ῥήτωρ, υἱὸς δὲ ἦν μυλωνοῦ καὶ θρασὺς σφόδρᾳ· φηγὼν τε Ἀθήνηθεν ἐκ τοῦ δεσποιωτηρίου διὰ ὄφλημα εἰς Μακεδονίαν ἦλθεν, εἴτε ἐπαυῆκε πάλιν. ἔγραψε λόγους δημηγορικοὺς καὶ δικανικοὺς καὶ ἄλλα τινά. ἀλλ' οὐκ ἐνεκράθη μετὰ τῶν λοιπῶν ῥητόρων ὡς θρασὺς καὶ διεσπασμένος.

πυθέσθαι τὸ ἐρωτῆσαι. μέσος ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ πύθω. πύθεσθαι δὲ τὸ ἀκέειν.

Πυθία ἡ μαντεῖα.

Πύθια καὶ Ἀήλια. φησὶ Πολυκράτης τὸν Σάμιον τύραννον Πύθια καὶ Ἀήλια ποιήσονται ἅμα ἐν Ἀήλῳ πέμψαι εἰς θεῶν χρησόμενον εἰ τὰ τῆς θυσίας ἄγει κατὰ τὸ ὠρισμένον· τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν "ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Ἀήλια," βουλομένην δηλοῦν ὅτι ἐσχατὰ μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον αὐτὸν ἀπολέσθαι συνέβη. Ἐπίκουρος δὲ ἐν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα ἐπιστολῶν ταῦτα (*cf. v. ταῦτά σοι καὶ Π.*). λέγεται δὲ καὶ Πυθοῖ, τρεῖς ἐν τοῖς Πυθίοις· Ἀριστοφάνης (*Lys. 1133*) "Ὀλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ."

Πυθιάς βοή ἡ μετ' αὐτῇ γινομένη βοή, τὸ Πύθιον μέλος· ἐνθεν καὶ πυθαυλὴς λέγεται. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸν παιῶνα. *sch. A. Av. 858.*

πύθιοι δ' ἄνδρες αἰρετοὶ παρὰ Ἀάκωσι, β' καθ' ἕκασον βασιλεία σύσσιτοι (*Herodot. 6 57*).

Πύθιον ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν ὑπὸ Πεισιερᾶτον γεγονός, εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεισαν οἱ τῷ κυκλίῳ χορῷ νικήσαντες τὰ Θαργήλια. καὶ Πύθιος ὁ Ἀπόλλων.

Πυθιονίκης ὄνομα κύριον.

πυθμὴν τὸ ἔσχατον μέρος καὶ τελευταῖον παντὸς οὐτινοσοῦν σκεύους. καὶ πυθμένας λόγων ἐκάλει Πρωταγόρας ὁ φιλόσοφος τὰς τῶν λόγων διαιρέσεις· οὗτος γὰρ διεῖλε πρῶτος τὸν λόγον ἐς δ', --- προσ-αγόρῃσιν (cf. v. Πρωταγόρας).

πυθολατο (Hom. A 257) μάθοιεν.

πυθόληπτος ὑπὸ τοῦ Πυθίε ληφθεῖς.

πυθόμενος ἐρωτήσας.

πύθοντο ἡρώτων καὶ ἥκουον.

πύθου Χελιδόνος, παροιμία ἀπὸ τινος Χελιδόνος θεολόγου καὶ τερατοσκόπου καὶ περὶ τελετῶν διειλεγμένου, ὡς Μνασείας ὁ Πατριεὺς ἐν τῷ Περιπλῳ. οἱ δὲ ὅτι τὸ ἔαρ προσημαίνει.

Πυθώ. Φωκίς χώρα ἐξί τῆς Ἑλλάδος, περὶ ἣν πόλιν ἡ καλουμένη Δελφοί· περὶ ἣν πόλιν ἦν ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃ ἐκαλεῖτο Πυθώ, ἐν ᾧ χαλκοὺς τρίπους ἵδρυτο, καὶ ὑπερθεῖν φιάλη ἣ τὰς μαντικὰς εἶχε ψήφους, αἵτινες ἐρομένων τῶν μαντευομένων ἤλκοντο, καὶ ἡ Πυθία ἐμφορουμένη ἦτοι ἐνθουσιῶσα ἔλεγεν ἃ ἐξέφερεν ὁ Ἀπόλλων.

πύθω σήπω, καὶ πυθόμενος σηπόμενος. ἐνθεν καὶ ἡ Πυθία, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ σαπῆναι τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα. Ἀνῆκε δὲ ὁ Νεαπολίτης καὶ τὸ πῦον ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναι φησιν· ἐξί γὰρ σεσηπὸς αἶμα.

Πύθωνος δαιμονίου μαντικοῦ. "τάς τε πνεύματι Πύθωνος ἐνθουσιῶσας καὶ φαντασίαν κηρύσεως παρεχομένας τῇ τοῦ δαιμονίου περιφορᾷ ἤξις τὸ ἐσόμενον προαγορεύσαι· αὐτὸ δὲ τῷ δαιμονίῳ κύτοχοι ἐφυσκον τὴν νίκην Μήδοις παρέσσεσθαι."

πύκα συγχῶς, ἐπιμελῶς.

πύκαζε· Σοφοκλῆς (Ai. 581) "πύκαζε θᾶσσαν· οὐ πρὸς λατροῦ σοφῆ θρηνεῖν ἐπωδὰς πρὸς τομῶντι πῆματι."

πυκάζει καλύπτει, σκεπάζει. καὶ πυκάζουσι σκιαῖς, σφραῖσι. καὶ ἐν ἐπιγράμμασι (AP 512) "λουσάμενοι, Προδόκη, πυκασώμεθα, καὶ τὸν ἄκρατον ἔλκωμεν."

πυκάζεται σκεπάζεται, κοσμεῖται.

πυκάζουσι, τουτέστι πεπυκνωμένοι, σε-

νοχωρουμένοις· Δαβίδ (Ps. 117 27) "ἐν τοῖς πυκάζουσιν ξίως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου."

πύκασεν (Hom. K 271) ἐκόσμησε.

πυκασμός δασύτης.

πυκινὴ πυκνή. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ δυνατή· "ταῦτα διαιτῆσαι πυκινή."

πυκνάζεις συγχάζεις.

Πύκνη. ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησίᾳ οὕτως ἐκαλεῖτο. Κλειδημος δὲ φησιν οὕτως ὀνομασθῆναι διὰ τὸ τὴν συνοίκησιν πυκνωμένην εἶναι.

Πυκνί, ὡς ἐν τῷ (A Eq. 746) "πλὴν μὴν τῇ Πυκνί." καὶ Πυκνίτης· (Eq. 42) "δῆμος Πυκνίτης." Πνὺς τόπος Ἀθήνησιν ἐνθα ἐκκλησιαζον οἱ Ἀθηναῖοι. ὥσπερ δὲ πολίτην τῆς Πυκνὸς Πυκνίτην εἶπε. Πνὺς δὲ λέγεται παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι. καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις δὲ δικαστήριον Πνὺς ἐκαλεῖτο.

πυκνός ὁ δυνατός.

πυκνότης σύνεσις, φρόνησις· (A Eq. 1136) "χοῦτῳ μὲν ἂν εὖ ποιοῖς, εἴ σοι πυκνότης ἔνεσι."

πύκνωσις κατὰ προσύτην καὶ ἐπισύτην, τουτέστι πύκνωσις κατὰ μήκος καὶ βύθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ πῆχεις β', ὃ δὲ ἀπλῶς ταυτόμενος πῆχεις δ'.

πυκτεύειν εἶδος γυμνασίου καὶ παλαίστρας.

πύκτης πυκρατιασής, ἀθλητής. καὶ πυκτεῖον ἐν ᾧ οἱ πύκται ἀγωνίζονται. πυκτίον δὲ τὸ πινακίδιον. καὶ πυκτίζω.

πυλαγόροι οἱ πεμπόμενοι εἰς τὴν σπν-οδὸν τῶν Ἀμφικτυόνων τὴν Πυλαίαν. καὶ κατὰ πόλιν δὲ ἔπιμπον τοὺς θύσσοντας καὶ συνεδρεύοντας. ἦσαν δὲ οἱ πεμπόμενοι πυλαγόροι καὶ ἱερομνήμονες. λέγουσι δὲ ὅτι Πυλάδης πρῶτος ἐκρίθη ἐπὶ τῷ Κλυταιμνήστρῳ φόνῳ, καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ὄνομα εἶναι. ἀπῆσαν δὲ καὶ εἰς Δελφὸς ἐπίσκοποι τῶν ἀναλισκομένων ἐν ταῖς θυσίαις.

Πυλάδης Κίλιξ ἀπὸ κώμης Μησαρῶν, ἔγραψε περὶ ὀρχήσεως τῆς Ἰταλικῆς, ἥτις καὶ ὑπ' αὐτοῦ εὐρέθη ἀπὸ τῆς κωμικῆς καλουμένης ὀρχήσεως, ἣ ἐκαλεῖτο κόρδαξ, καὶ τῆς σατυρικῆς, ἥτις ἐμμελία. Athen. p. 20.

Πύλαι καὶ Πυλαία καὶ πυλαγόρας. Πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ Θερμοπύλαι, ἐκλήθησαν δὲ οὕτω διὰ τὸ ξετὴν εἶναι ταύτην εἰσοδὸν ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν Φωκίδα πο-

ρενομένοις· Πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο ἢ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμικτυνόνων. ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς Ἀμικτυονίας τινές, ὥστε ἐκαλοῦντο πυλαγοραί. Harp.

πύλαι δικαιοσύνης αἱ διάφοροι τῆς ἀρετῆς ἰδέαι· δι' ἐκείνων γὰρ δυνατὸν ἀξίως ὑμῆσαι τὸν τῶν ὄλων θεόν. καὶ Αὐβιδ "ἀνοῖξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης." Theodor. in Ps. 117 19.

πυλαιαῖς τοὺς μηδὲν ὑγιές μήτε λέγοντας μήτε πράσσοντας, διὰ τὸ παραγενέσθαι τοιοῦτους τινὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν προκηρμένον τόπον.

Πυλαιμένης ὄνομα κύριον. Hom. B 851.

Πυλαῖος ὄνομα κύριον.

πυλάρτου τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος. καὶ πυλάρταο (Hom. Θ 367) ὁμοίως.

πύλας οὐρανοῦ "Ομηρος τὰ νέφη λέγει (E. 749).

πυλεῶνος τοῦ πυλῶνος.

πύλη ἐπὶ τείχους παρὰ Θουκυδίδῃ (2 4), θύρα δὲ ἐπὶ οἴκου.

πύλη ἱππῆλατος, δι' ἧς εἰσεληλύθεισαν.

Πύλιος.

πύλιν παρ' Ὀμήρῳ (E 397) ἀντὶ τοῦ ἐν πύλῃ· "ἐν πύλῃ, ἐν νεκύεσσιν," ὡς δειλὸν τὴν δειλὴν καὶ ἔσπερον τὴν ἐσπέραν.

πυλωρεῖ φυλάσσει· πυλωρὸς γὰρ ὁ φυλάξ.

πύματος ἔσχατος.

πυνθάνεσθαι ἀκούειν, μανθάνειν, διδάσκεισθαι, ἱστορεῖν, ἐρωτᾶν. ἢ ἑτερόν τι σημαίνει, παρηπλήσιον μὲν τοῦ ἐρωτᾶν, οὐ μὴν αὐτὸ τὸ ἐρωτᾶν· ἔστι γὰρ τις, ὡς δηλόν, διαφορὰ μάλιστα παρὰ τοῖς διαλεκτικοῖς μεταξὺ πύσματος καὶ ἐρωτήματος.

τὸ πυνθάνεσθαι παρὰ τοῖς ῥήτορσι καὶ παρ' Ὀμήρῳ ἐπὶ τοῦ ἀκούειν καὶ μανθάνειν (v 256) "πυνθανόμεν Ἰθάκης γε," καὶ πάλιν (B 119) "αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἔστι καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι," καὶ (A 21) "πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος," καὶ (γ 87) "πενθόμεθ' ἤχι ἕκαστος ἀπώλετο," καὶ (γ 88) "κείνου δ' αὖ καὶ ὀλεθρον ἀπενυθέα θῆκε Κρονίων" ἐν γὰρ τοῖς ἄπασιν ἐπὶ τοῦ ἀκούειν κεῖται τὸ πυνθάνεσθαι. καὶ Αἰσχίνης δὲ ἐν τῇ τῆς παραπρεσβείας· "τούτῳ συμβαλεῖν πυνθανόμενος." καὶ Δεινάρχος

ἐν τῷ κατὰ Φιλοκλέους "εὐτυχεῖτε ὅτι οὐκ ἐν μείζονι καιρῷ ἐπύθεσθε τὴν αὐτοῦ αἰσχροκέρδειαν." καὶ Δημοσθένης ἐν τῇ περὶ τῆς παραπρεσβείας (76) "οὗτος ἀπήγγειλε τὰ ψευδῆ, ὑμεῖς ἐπιστεύσατε, οἱ Φωκεῖς ἐπύθοντο."

πυνθανόμενος ἀντὶ τοῦ ἀκούων.

πύξ πυγμὴν, γρόνον. "ὁ δὲ πύξ παίει αὐτὸν κατὰ τῶν προσώπων." "οἱ δὲ Φρύγχοι ἵνα ἐσκηνημένοι ἐτύγχανον, πύξ τε καὶ ἐπὶ πολὺ βόθρους δρύξαντες, ταύτῃ ἀσφαλέστατα ἔμενον."

πυξίς τὸ πινακίδιον.

πῦον τὸ ἔλκος.

πυός τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχθέν, τὸ μεταβεβληκὸς αἷμα. αὐτὸ τὸ γάλα. τὸ γυλακτώδες ὕγρον. γάλα νέον μετὰ χθεσινου γάλακτος ἐψηθὲν ἔνιοι. Ἀριστοφάνης (Pac. 1142) "ἔστι δὲ καὶ πυὸς τις ἔνδον καὶ λαγῶα τέτταρα."

πῦρ. ὅτι τὰ φύσει τρεφόμενα καὶ διὰ τοῦτο αὐξόμενα ὄρον ἔχει τῆς αὐξήσεως, καὶ ὥριται αὐτῶν ἐπὶ τὸ μέτρον ἢ αὐξῆσις. τοῦ δὲ πυρὸς οὐχ ὥριται οὔτε ἡ τροφή οὔτε ἡ αὐξῆσις. οὐκ ἄρα τὸ πῦρ ὁμοίως τοῖς ἐμψύχοις τρέφεται καὶ αὖξεται. εἰ δὲ μὴ ὁμοίως, οὐκ ἄρα οὐδὲ τοῖς ἐμψύχοις αἴτιον εἶη τῆς τροφῆς ἢ τῆς αὐξήσεως. ἢ δὲ τοιαύτη τοῦ πυρὸς κίνησις γένεσις ἂν μᾶλλον εἶη ἢ αὐξῆσις ἢ τροφή. ὑπενοήθη δὲ τοῦτο μόνον τῶν στοιχείων τρέφεσθαι τε καὶ αὖξεσθαι, διότι ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἐναργῶς ὁ πλεονασμὸς πρόσθετός ἐστι (προστιθεμένον γὰρ ὕδατος ὕδατι καὶ γῆς γῇ, οὕτως γίνεται ὁ πλεονασμός), τὸ δὲ πῦρ πλεονάζει οὐ πυρὸς προστιθεμένου ἀλλ' ἀνομοιοειδοῦς ὕλης, οἷον ξύλων ἢ τῶν τοιούτων. καὶ τούτων ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς δυνάμεως μεταβληθέντων εἰς τὴν αὐτὴν οὐσίαν, οὕτως ὁ πλεονασμὸς τοῦ πυρὸς γίνεται. Philopon. in 2 de anima H 8 b.

πυρά καύματα.

πυράγρα ἐργαλεῖον χαλκευτικόν.

πυράγραν καρκίνον, πάγουρον, παρὰ τὸ ἐκ τοῦ πυρὸς ἄγειν καὶ ἀγρεύειν, ὃ ἔστι λαμβάνειν.

πυραὶ πυρκαῖαι. Hom. A 52.

πυραίχμης (Hom. B 848).

πυρακτῶν ἐμπυρσεύων, σφοδρῶς καίων. πυραμειδής πυροειδής.

πυραμίς οὐκία τις.

Πύραμος ὄνομα τόπον. καὶ ποταμὸς Κιλικίας, οὗ τὸ εὖρος στάδιον.

πυραμοῦς εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἐφθοῦ καὶ πυροῦ πεφρυγμένου, ὡς σησαμοῦς ὁ διὰ σησαμῆς. ταῦτα δὲ ἐτίθεισαν ἄθλα τοῖς διαγρυπνηταῖς ἐν τοῖς συμποσίοις· καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἑω ταῦτα ἐλάμβανεν ἑπαθλον (sch. A Eq. 277). "ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς" (A Th. 100). cf. νν. τεχνάζειν et τήνελλα.

Πυράνδρου μηχανήματα (A Eq. 897). οὗτος ἐγένετο πονηρὸς καὶ συκοφάντης.

πυραύστου μόρον. πτηνὸν ἐστὶ ζώον, ὃ προσπιτνύμενον τοῖς λύχνοις καλεῖται. καὶ Αἰσχύλος (fr. 298) "δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μόρον." εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων.

Πυργαῖος.

πυργηδὸν στοιχηδόν, κατὰ τάξιν. Hom. M 43.

πυργηροῦμενοι τὰ τεῖχη φυλάττοντες. Eur. Or. 760.

πυργίσκοι καὶ θησαυροφυλάκιαι σκευὴ κατ' οἶκον (Artemid. 1 74). καὶ ἀποπυργίζω. Διογένης ἔγραψε τοὺς ἀποπυργίζοντας λόγους, ἀναχώρησιν αὐτοῦ καὶ ἐκπετοῖσιν ἔχοντες τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης· ἄθεος γὰρ ἦν τὸ πρότερον.

Πυργιώτης ἀπὸ τόπον.

πυργοβάρεις προμαχώνας, οἱ ὀχυρώτεροι τῶν πύργων.

πύργοι τάξεις.

πυργοῦται ὑψοῦται. Δαμάσκιος "τοῖς ἐπὶ μήκιστον ἐξ μάλα πυργώσασιν τὴν φιλοσοφίαν, τοῖς περὶ Πεδαγόρου Πλάτωνα, τοῖς δὲ νεωστὶ Πορφύριω Ταμβλίχῳ Συριανῷ."

πυργοφόρος ἡ 'Ρέα ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 260) "Ρεῖης πυργοφόρου δείκλον εἰσορόων."

πυργώσας ὑψώσας, αὐξήσας, μεγαλύνας, ἐπὶ τὸ σημαντέρον ἀγαθὸν τὰ ποιήματα ἐν ἐπιγράμματι (AP 7 39) "ὁ τραγικὸν φῶνημα καὶ ὀφρυόεσσαν αὐοιδὴν πυργώσας σιβαρῇ πρώτος ἐν εὐεπίῃ, Αἰσχύλος."

Πυργιώτης ὄνομα κύριον.

πυρεῖον θυμιατήριον. "οἱ δὲ Ἕλληνες κατέλιπον, πυρεῖα καὶ δᾶδα δόντες, Σίωνα σκοπὸν ἐσόμενον· ὃ δὲ τὸν πυρσὸν ἀνίσχει

τοῖς πολέμοις." (Nisephor. brev. hist. p. 12) "ὁ δὲ Ἡράκλειος τὰς τε πόλεις καθήρει καὶ τὰ πυρεῖα διέστρεψε τῶν Περσῶν." καὶ Σοφοκλῆς (Phil. 36). "πυρεῖ ὁμοῦ τάδε κέρον τὸ θησαυρίσμι σημαίνεις τόδε."

πῦρ ἐπὶ πυρί, παροιμία, ἥς μένεται καὶ Πλάτων (Legg. 2 p. 666). κακὸν ἐπὶ κακῷ.

Πυρρήνη ὄρος παρῆκον εἰς ἐσπερίαν Ἰβηρίαν, ὅπερ ἐστὶν ὑσφάλεια τοῦ τόπου. καὶ Πυρρηναῖα ὄρη.

πυρρηφόρον καὶ πυρφόρον.

πυρίβια τὰ εἰς τὸ πῦρ πίπτοντα ζῷα. "τῶν γὰρ ζῴων τὰ μὲν χωρὶς μῆκους γίνονται, ὡς τὰ πυρίβια καὶ ὁ φρονεῖ τὸ ὄρετον καὶ αἱ εὐλαί" (Diog. L. 9 79.)

Πυριλάμπης ὄνομα κύριον.

πυριλαμπίς πτηνὸν τι μικρόν, ὃ ἐν τῇ σκότει λάμπει. καλεῖται δὲ ἐπ' ἐνίων λαμπυρίς.

πύρινος πόλεμος ὁ Ῥωμαίων πρὸς τοὺς Κελτίβηρας οἰστανθεῖς. θαυμαστὴν γὰρ ἔσχε τὴν ἰδιότητα τὴν τε συνέχειαν τῶν ἀγώνων. τοὺς γὰρ κατὰ τὴν Ἑλλάδα πολέμους καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν ὡς ἐκπαμία μάχη κρίνει, σπανίως δὲ δευτέρᾳ, καὶ τὰς μάχας αὐτὰς εἰς καιρὸς ὁ κατὰ τὴν πρώτην ἔφθον καὶ σύμπτωσιν τῆς δευτέρας. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν πόλεμον τάναντία συνέβαινε τοῖς προειρημένοις. τοὺς μὲν γὰρ κινδύνους ὡς ἐπίπαν ἢ νῦν διέλυε, τῶν ἀνδρῶν οὐτ' εἴκειν ταῖς ψυχαῖς οὔτε παρακαθιέναι τοῖς σώμασι βουλομένων διὰ τὸν κόπον, ἀλλ' ἐξ ὑποστροφῆς καὶ μεταμελείας αἰθέρις ἄλλας ἀρχὰς ποιουμένων· τὸν γε μὴ ὅλον πόλεμον καὶ τὴν συνέχειαν τῶν ἐκ παρατάξεως διακρίσεων ὁ χειμῶν ἐπὶ ποσὸν διεῖργε. καθόλου γὰρ εἴ τις διανοηθεῖ πύρινον πόλεμον, οὐκ ἂν ἕτερον ἢ τοῦτω νοήσειεν. Polyb. 35 1.

πυρίων σίτω· "γέρανοι γεωργοῦ καπνέοντο τὴν χώραν ἐσκαρμένην νεωστὶ πύρινῳ σίτῳ" (Babr. 26 1). πυρὸς γὰρ ὁ σίτος Ὅμηρος (δ 604) "πυροὶ τε ζεῖαί τε ἰδ' εὐρυφῆες κρεῖ λευκόν." (A Vesp. 729) "ἐῷ ἐν πᾶσι λαγυίοις καὶ πυρῷ καὶ πυρεῖατῃ, ἅμα τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦν Μαραθῶν τροπαίου."

πυρίτης ἄρτος ὁ τοῦ σίτου. καὶ θηλυκῶς πυρίτις λίθος.

πυρκαϊά ἡ φλόξ.

πύρρος τὸ ἀπόκλισμα τοῦ ἄρτου. Hom. ο 511.

πυρόεσαν ἐπίνουν, πῦρ πνέουσιν.
 πυροπίπας (A Eq. 405) ὁ Κλέων δι-
 βάλλετο γὰρ ὡς παιδευραστής. ἡ δὲ τὴν ἐν
 τῷ πριτανείῳ σίτησιν· πυρὸς γὰρ ὁ σίτος.
 πυρορραγῆς (A Ach. 923) σαθρός,
 ἄχρηστος, ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς καμίνοις διαρ-
 ρησομένου κεράμιον. πυρορραγῆ κεράμια
 καλεῖται ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυνται ἐν τῷ
 ὀπταῖσθαι. Κρατῖνος ἐν "Ὀραις" "ἴσως πυ-
 ρορραγῆς καὶ κακῶς ὠπτημένον." ὁ δὲ κέ-
 ραμος πυρορραγῆς γινόμενος σαθρὸν ἔχει.
 πυρὸς ὁ σίτος· Ὀμηρος (δ 604) "πυροί
 τε ζεαί τε." οἱ δὲ ἐφθοὶ πυροὶ πρὸς συ-
 νοσταίαν εἰσὶν ἔγερτικοί. sch. A Av. 566.

πυρὸς μένος πῦρ περιφρουστικῶς. Hom. Z 182.

πυροφόρον σιτοφόρον.
 πῦρ πυλάμη ὁ ταχέως τι ἐπινοῶν καὶ
 πυλαμώμενος ἴσα πυρὶ.
 πυρπολεῖται καίεται, ἐμπυρρίζεται.
 Πύρρα μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ.
 πυρραῖς γέννυσι ξανθαῖς θριξί.
 πυρράκης (Gen. 25 25) ξανθός, καὶ
 πυρράκων ὁμοίως.

Πυρραῖς. Πυρραῖς δούλοισ· ὄνομα
 γὰρ δούλου ὁ Πυρραῖς. sch. A Ran. 742.

πυρρήχαις ταῖς ἐνοπλίσις ὀρχήσεται.

πυρρήχη εἶδος ὀρχήσεως. τρία δὲ εἰσιν
 εἶδη ὀρχήσεως, πυρρήχη σίκινις καὶ κορδα-
 κισμός. Βάβριος (80 2) "ἐμοὶ γένοιτο καὶ
 ὁδῶ βαίνειν μὴ κατυγέλαστον, μήτε πυρρή-
 χην παίζειν" ἢ κάμηλος. (A Ran. 153) "πυρ-
 ρήχην ἔμαθε τὴν Κινησίον." οὗτος ὁ Κινη-
 σίας διθυραμβοποιὸς ἦν, ἐποίησε δὲ πυρρή-
 χην. ἡ ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς κινήσει πολλῇ
 ἔχρητο. καὶ ἐπραγματεύσατο κατὰ τὴν κω-
 μικῶν ὡς εἰεν ἀχορήγτοι. ἦν δὲ καὶ περὶ
 τὸ σῶμα ἀκηρὸς ἄμα καὶ κατεσκελετεκνῶς.
 δοκεῖ δὲ καὶ κατησοχημονηκέναι τοῦ τῆς Ἐκά-
 τος ἀγάματος ἦγον κατυτλήσθαι. ἦν δὲ
 Θεβαῖος. Ἀγυθίας (2 1) "ὁ δὲ Ναρθῆς συ-
 νεκροῖται τὰς δυνάμεις, καὶ ἐπερῶννε τὸν
 θυμὸν ταῖς καθ' ἡμέραν μελέταις, τροχάζειν
 ἀνταγκάζων καὶ ὑπὲρ τῶν ἱππῶν ἐν κόσμῳ
 ἀνταπάλλεσθαι, ἔς τε πυρρήχην τινὰ ἐνόπλιον
 περιδινεῖσθαι, καὶ θαμὰ τῇ σάλπιγγι κατα-
 βομβεῖσθαι τὸ ἐνυάλιον ἡχοῦσιν." καὶ πυρ-
 ριχίζειν μεθ' ὀπλων ὀρχεῖσθαι. καὶ πυρ-

ρήχιος ὀρχησις.

πυρρὸς ὁ ξανθός. καὶ παροιμία· ἅπαξ
 πυρρὸς καὶ μὴ δέκατον χλωρός," ἐπὶ τῶν
 δυνειζόντων.

Πύρρος. οὗτος διέβη τὸ δεύτερον εἰς
 Ἰταλίαν, οὐ χωρούντων αὐτῷ τῶν ἐν Σικε-
 λία πραγμάτων κατὰ νοῦν διὰ τὸ μὴ βυσι-
 λικὴν φανῆναι τὴν ἡγεμονίαν ἀλλὰ δεσποτι-
 κὴν ταῖς πόλεσιν. εἰσαχθεὶς γὰρ εἰς Συρα-
 κούσας ὑπὸ τε Σωσιστράτου κρατοῦντος τῆς
 πόλεως τότε καὶ Θοίνωνος τοῦ φρουράρχου,
 παρὰ λαβῶν παρ' ἐκείνων χρήματα καὶ ναῦς
 χαλκεμβύλους ὁμοῦ τι διακοσίας, καὶ πῦσαν
 ὕψ' ἐαυτῷ ποιησάμενος Σικελίαν πλὴν Λι-
 λυβαίου πόλεως, ἣν ἐτι μόνην Κυρρηδόντιοι
 κατεῖχον, εἰς αὐθάδειαν τυραννικὴν ἐτρέπετο.
 ἀμνημονῶντα δὲ αὐτὸν καὶ πόρους παντο-
 δαποὺς ἐπιζητοῦντα ὀρῶντες αὐτὸν οἱ κάκι-
 στοὶ καὶ ἀνοσιώτατοι τῶν φίλων, Εὐδήγορος
 Θεοδώρου καὶ Βάλακρος Νικάνδρου καὶ
 Δείναρχος Νικίου, τῶν ἀθέων καὶ ἔξωρίστων
 δογμάτων ζηλωταί, πόρον ὑποτίθενται χρη-
 μάτων ἀνόσιον, τοὺς ἱερὰς ἀνοῖξαι τῆς
 Περσεφόνης θησαυρούς· ἦν γὰρ ἱερὸν πολ-
 λὸν χρυσὸν ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου πεφυλα-
 γμένον ἄθικτον ἔχον, ἐν ᾧ χρυσὸς τις
 ἄβυσσος, ἀόρατος τοῖς πολλοῖς κατὰ γῆς
 κείμενος. ὑπὸ τούτων ἔξαπατηθεὶς τῶν κο-
 λάκων, καὶ τὴν ἀνάγκην κρείττονα παντὸς
 ἡγησάμενος, ... τὴν γνώμην ἀνδράσι διακόνους
 τῆς ἱεροσυλίας ἐχρήσατο, καὶ τὸν χρυσὸν
 ναυσὶν ἐνθάδε ἀπέστειλεν εἰς Τάραντα.
 ἡ δὲ δικαία πρόνοια τὴν αὐτῆς δύναμιν
 ἀπεδείξατο· ἐναντήσαν γὰρ αἱ νῆες, καὶ ὁ
 χρυσὸς ἀπεδόθη εἰς τὸ ἱερὸν. Dionys. Hal.
 exc. Peir. p. 541.

Πύρρων Πλειστήρχου Ἡλείος φιλόσο-
 φος, ὃς ἦν ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνης
 κατὰ τὴν ριὰ Ὀλυμπίδα καὶ ἐπέκεινα, καὶ
 πρότερον μὲν ἦν ζωγράφος, ὕστερον δὲ ὥρ-
 μισεν ἐπὶ φιλοσοφίαν, καὶ διέκονσε Βρύσσω-
 νος τοῦ Κλεινομάχου μαθητοῦ, εἰτα Ἀνα-
 ξάρχου τοῦ Μητροδώρου μαθητοῦ τοῦ Χίου,
 οὐ διδάσκαλος ἦν Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης.
 ἐδόξασε δὲ μηδὲν φέσει αἰσχρὸν ἢ καλόν,
 ἀλλ' ἔθει καὶ νόμον.

Πύρρων Φιλίσσιος, Τιμάρχου παῖς, ὁ
 μαθητὴς Τιμῶνος φιλοσόφου. cf. v. Τιμῶν.

Πυρρώνειοι. οἱ τὰ τοῦ Πύρρωνος φρο-
 νοῦντες αἰρετικοὶ οὕτως ἐκαλοῦντο ἀπὸ τοῦ

διδασκάλου, ἀπορητικοὶ δὲ καὶ σκεπτικοὶ ἐφεκτικοὶ τε καὶ ζητητικοί, ζητητικοὶ μὲν ἀπὸ τοῦ πάντοτε ζητεῖν τὴν ἀλήθειαν, σκεπτικοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ σκέπτεσθαι αἰεὶ καὶ μηδέποτε εὐρίσκειν, ἐφεκτικοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ μετὰ τὴν ζήτησιν πάθους, λέγω δὴ τὴν ἐποχὴν, ἀπορητικοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς δογματικοὺς ἀπορεῖν (ποιεῖν) καὶ αὐτοὺς. Θεοδόσιος δὲ ἐν τοῖς σκεπτικοῖς οὕτως φησι δεῖν Πυρρώνειον καλεῖσθαι τὸν σκεπτικόν· εἰ γὰρ τὸ καθ' ἕτερον κίνημα τῆς διανοίας ἀληπτόν ἐστιν, οὐκ εἰσόμεθα τὴν Πύρρωνος διάθεσιν, μὴ εἰδότες δὲ οὐδὲ Πυρρώνειοι καλούμεθα ἂν, πρὸς τῷ μηδὲ πρῶτον εὐρηκέναι τὴν σκεπτικὴν Πύρρωνι, μηδὲ ἔχειν τι δόγμα. λέγοιτο δ' ἂν Πυρρώνειος ὁμότροπος ταύτης τῆς αἰρέσεως. κατῆρξεν οὖν πρῶτος τῆς σκεπτικῆς Ὀμηρος· οὐ γὰρ ὀριστικῶς δογματίζει περὶ τὴν ἀπόφασιν. καὶ οἱ ζ' δὲ σοφοὶ σκεπτικοὶ εἰσιν, οἷον τὸ μηδὲν ἄγαν, καὶ τὰ λοιπά. ἀλλὰ καὶ Ἀρχίλοχος καὶ Εὐριπίδης, ἐν οἷς Ἀρχίλοχος φησι (fr. 11) "τοῖος ἀνθρώποις νοῦς γίνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἡμέρην ἄγει," καὶ Εὐριπίδης (Suppl. 734) "τί δή τι τοὺς τυλαπώρους βροτοὺς φρονεῖν λέγουσι; σοὺ γὰρ ἐξηγημέθαι, δρωμέν τε τοιαυτῷ ἢ δὴ τυγχάνεις θέλων." Diog. L. 9 69.

Πυρρώνιος δὲ ὄνομα κύριον.

πυρσεύει πῦρ ἐξάπτει. καὶ "πυρσεύω σοι τὴν σωτηρίαν" ἀντὶ τοῦ ἐμφαίνω καὶ ἀνάπτω καὶ ἄνωθεν δεικνύω τὸ κύλλιστον, οἷα τις πυρὸς καὶ φρυκτωρίᾳ ἄνωθεν ἐπιδεικνύουσα τὸ σῶζον τοῖς εἰς λιμένα καὶ ὄρμον ἐπαιγομένοις. καὶ φρυκτωρίᾳ μὲν ἐστὶν αὐτὴ ἡ τοῦ δεικνύειν ἐνέργεια, πυρὸς δὲ καὶ φρυκτὸς καὶ φρυκτωρούμενον αὐτὸ τὸ δεικνύμενον, ὃ δὲ δεικνὺς καὶ ἐνεργῶν φρυκτωρὸς, τὸ δὲ ῥῆμα φρυκτωρεῖ, ἐξ οὗ ἡ μετοχὴ φρυκτωρῶν.

πυρσεύσασαν φλέξασαν.

πυρσοί (Hom. Z 211) λαμπάδες, πυρκαϊαί, λαμπτήρες, φρυκτωρίαί.

πυρσουρίδας. ὅτι Περσεὺς ὁ Μακεδὼν κατὰ πᾶσαν Μακεδονίαν κατασκευασάμενος πυρσουρίδας διὰ τούτων ὀξέως ἐμάνθανε τὰ πανταχῇ γινόμενα.

πυρφόρος πῦρ φέρων. πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας. ἐν τοῖς οὖν πολέμοις εἰώθασιν τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φεῖδασθαι. ἐπὶ δὲ τῶν

παντελῶς ἡττηθέντων καὶ συμπατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώμενοι οὕτω λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο ὥστε οὐδὲ πυρφόρος (ταυτόν δὲ εἰπεῖν ἱερέως) ἐπὶ λείφθῃ τῷ στρατῷ. cf. v. οὐδὲ πυρφόρος ἐλ.

πυρφόρος, ὃ ἐχρήσατο Πανσίστρατος ὁ τῶν Ῥοδίων ναύαρχος. ἦν δὲ κημός, ἐξ ἐκατέρου δὲ τοῦ μέρους τῆς πρώρας ἀγκύλαι δύο παρέκειντο παρὰ τὴν ἐντὸς ἐπιφάνειαν τῶν τοίχων, εἰς ἃς ἐνηρμόζοντο κοῦραι προτεινόντες τοῖς κύμασιν εἰς θάλατταν ἐπὶ δὲ τὸ τούτων ἄκρον ὁ κημὸς ἀλύσει σιδηρὰ προσήρτητο πλήρης πυρὸς, ὥστε κατὰ τὰς ἐμβολὰς καὶ παρεμβολὰς εἰς μὲν τὴν πολεμίαν ναῦν ἐκταράττεσθαι πῦρ, ἀπὸ δὲ τῆς οἰκείας πολλὴν ἀφρεστῆναι τόπον διὰ τὴν ἔγκλισιν. Polyb. 21 5.

πυρῶν φλέγων ἢ καίων.

πύσει σήψει· Ὀμηρος (A 174) "σέο δ' ὅστις πύσει ἄρουρα χεῖμένου ἐν Τροίῃ." σημειωτέον ὅτι τῶν ἐπὶ ξένης τελευτώντων οὐκ ἀπεκομιζέτο τὰ ὅσῃ εἰς τὰς πατρίδας.

πύσμα ἐρώτημα.

πύσματα. ὅτι τὰς ἐρωτήσεις τὰς τί ἐστι τὸ προκείμενον ἐξεταζούσας πύσματα ἔθος λέγειν τοῖς νεωτέροις, οἷον "τί ἐστι ἀνθρωπος;" διαλεκτικῇ δὲ πρότασις ἐστι, πρὸς ἣν ὁ ἐρωτώμενος δύναται ἀποκρίνασθαι ναὶ ἢ οὐ.

πύστεις ἐρωτήσεις· "πύσης πύστεις ὁ χρησμός ἀνέστελλεν αὐτούς." πύστις καὶ ἡ φήμη· "πύστιν κατ' ἐσθλὴν ὕδατος παυνίου ἤλθεν ποθ' ἐρπύζουσα σὺν δρυὸς ξύλῳ." "μαθὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατὰ τὴν τῆς ἐπιστρατείας αὐτοῦ πύστιν προσίοντα," κατὰ φήμην ἢ ἐρώτησιν.

Πυτακίδη.

πυτίζω πτύω.

πυτιναῖα (A Av. 779) "ὥς Διτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ ἤρεθ' ἐφ' ἑλαρχος," καὶ αὐτὸς Διτρέφης ἀνεπτέρωκεν," ἐπὶ τῶν ἀναπειθόντων ἐπὶ τι πράγμα· (1429) "δαινῶς τέ μου τὸ μειράκιον ὁ Διτρέφης λέγων ἀνεπτέρωκεν, ὥσθ' ἰππηλατεῖν." ὁ Διτρέφης οὗτος πλούσιος ἦν, καὶ δυνάμενος ἵπποτροφεῖν, πρότερον πυτινοπλεπῶν, γέγονε φύλαρχος. ὃς εὐτυχῆσας συνεβούλευε καὶ ἄλλοις ἵπποτροφεῖν.

πυτίνη πλέγμα ἀπὸ θαλλῶν, ἅπερ Διτρέφης ὁ νεόπλοτος ἐπλεκε. καὶ ἀλλαχού

φῃσι (Α Αν. 799) "Διτρέφης πυτιναῖα ἔχων πετρά." πυτίνη οὖν ὅπερ λέγεται παρ' ἡμῖν φλασκίον.

Πώγων Πώγωνος, Τροιζήνιος λιμήν οὕτω καλούμενος· ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κακογενέων "ἔς Τροιζήνα δεῖ βαδίζειν." καὶ Ἀριστοφάνης (Ecc. 71) "κᾶγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῃ καλλίονα πώγων" ἔχω" (cf. v. Ἐπικράτης).

πωγωνίαις ὁ μέγας πώγων.

πωγωνιότης ὁ Ζεύς. καὶ πωγωνίτης. πῶεα ποίμνιαι.

πωλάς ἀντὶ τοῦ πράσις Ὑπερίδης. ἔστι τὸ ὄνομα καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος Ἀνδρείοις.

πωλεία χαίτη.

πωλέσκειτο (Hom. Α 490) ἀνεστρέφετο. καὶ Ὀμηρος (δ 384) "πωλεῖται τις γέρων."

πωλευτικός.

πώλης. ὁ Ἀριστοφάνης (Eq. 129) τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος παῖζων λέγει, παρὰ τὸ ἀποδίδοσθαι καὶ πωλεῖν τοὺς πολιτευομένους τὰ τῆς πόλεως πράγματα, ὅλον προβατοπώλης στυππειοπώλης ἀλλαντοπώλης.

πωληταὶ καὶ πωλητήριον. οἱ μὲν πωληταὶ ἀρχὴ τίς ἐστιν Ἀθήνησι, δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἰς ἐκ τῆς φυλῆς ἐκάστης. διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως πάντα, τὰ τέλη καὶ μέταλλα καὶ μισθώσεις καὶ τὰ δημευόμενα. πωλητήριον δὲ καλεῖται ὁ τόπος ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταί. Harp.

πωλητήριον τὸ πρατήριο. οὕτως Ὑπερίδης.

πωλητής ὁ πιπράσκων· "ἦν γὰρ ἐνταφίων πωλητής." καὶ πωληταί. οὗτοι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ κατὰ προθεσμίαν καὶ μὴ ἀποδιδόντων ἐπίπρασκον τὰς οὐσίας. ὑπέκειντο δὲ τοῖς πωληταῖς καὶ ὅσοι τὸ διαγραφὲν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον· ἔτι καὶ οἱ ξενίας ἄλόντες, καὶ ὁ μέτοικος ὁ προστάτην οὐκ ἔχων, καὶ ὁ ἀποστεινὴς γραφεὶς. τούτων γὰρ τὰς οὐσίας πωλοῦντες παρακατέβαλλον εἰς τὸ δημόσιον.

πωλικῆς ἀπήνης ὑπὸ πύλων ἔξευγμένης (S OR 802) "καπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβώς ξυνηντίαζε." καὶ πωλικὸν τὸν τοῦ πύλου ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 156) "παῖς δ' ἴσον ἀστέρι λάμπει, πωλικὸν ὡς ἵππος χρεὼν ἀποσεισάμενος."

πωλικός ὁ γενναῖος. καὶ πωλικὸν

δῆγμα, καὶ τὸ φρύαγμα.

πωλίον. πῶλοι κυρίως τὰ γεννήματα τῶν ἵππων καὶ τῶν ἄλλων κτηνῶν, ὅπερ ἔθος ἔχομεν καταψᾶν καὶ κολακεύειν. sch. Α Ρας. 74.

Πωλίον ὁ Ἀσίνιος χρηματίας, Τραλιανὸς σοφιστής καὶ φιλόσοφος, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ διαδεξάμενος τὴν σχολὴν Τιμαγέτους, ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῆς Φιλοχόρου Ἀτθίδος, ἀπομνημονεύματα Μουσωνίου τοῦ φιλοσόφου, ἐπιτομὴν τῶν Διοφάντους γεωργικῶν ἐν βιβλίοις β', πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ ζῴων βιβλία ι', περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς Ῥώμης πολέμου, ὃν ἐπολέμησαν Καῖσάρ τε καὶ Πομπήιος.

Πωλίον Ἀλεξανδρεὺς ὁ Ὑαλέριος χρηματίας, φιλόσοφος γεγωνὶς ἐπὶ Ἀδριανοῦ, οὗ παῖς Διόδωρος φιλόσοφος ὁ γράψας ἐξήγησιν τῶν ζητουμένων παρὰ τοῖς ἰσῆτορσιν, ἔγραψε συναγωγὴν Ἀττικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον, καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα.

Πωλίον ἢ Πολίον γραμματικὸς περὶ τῶν παρὰ γράμμα ἁμαρτανομένων.

πωλοδάμνης πωλοδουμαστής, γυμναστής.

πωλοδαμνῶ (S Ai. 549) τοὺς πώλους δαμάζω.

Πῶλος Ἀκραγαντῖνος ῥήτωρ, μᾶλλον δὲ σοφιστής τῶν πύλαι, διδάσκαλος Λικυμνίου, ἔγραψε γενεαλογίαν τῶν ἐπὶ Ἴλιον στρατευσάντων Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων, καὶ πῶς ἕκαστος ἀπῆλλαξε. τινὲς δὲ αὐτὸ Δαμάστου ἐπιγράφουσι. νῶν κατέλογον. περὶ λέξεως. cf. v. Δαμάστης.

πῶλος τὸ ζῶον.

πωλῶ τὸ πιπράσκω.

πωλῶσι. Αἰδύμος φησιν ἀντὶ τῆ πορνεύουσι φανερώς πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν αὐτὴν τοῖς βουλομένοις. ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπερ ἐστὶ περνᾶν. ἐγὼ δὲ φημι ὅτι κυρίως ἔταξε νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν φησὶ γὰρ τὸν νόμον οὐκ εἶν ἐπὶ ταύταις μοιχὸν λαβεῖν, ὁπόσοι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσι τι ἀποπεφασμένως. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νευίας (67). Harp.

πῶμα σκέσπασμα.

πώμαλα ἀντὶ τοῦ πόθεν, ὅλον οὐδαμῶς. ἔστι δὲ τὸ μὲν πῶ Δώριον, τιθέμενον ἀντὶ

τοῦ πόθεν· τὸ δὲ μάλα ἢ παρέλκει, ἢ ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον ἐν τῷ πώμαλα, οἷον οὐ μάλα, ἀντὶ τοῦ οὐ, ἢ ἀντὶ τοῦ οὐδόλως. ἔστι δὲ Ἀιτικόν. Harp. Ἀσσίας ἐν τῇ πρὸς Ἀσύβαρον ἐπιστολῇ "γενναίως γὰρ αἱ γυναικες πώμαλα ἔφασαν ὀρχησθαι αὐτάς, δέον οὐδὲ πιούσας ἀπηλλάχθαι τοῦ συμποσίου."

b πώμαλα. κεῖται καὶ παρὰ Δημοσθένει (19 51) ἡ λέξις· "οὐχ ἵνα ἐξέλθῃτε, πώμαλα." καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Κωκύλῳ. δεῖ δὲ ἀναγινώσκειν ὅφ' ἐν πώμαλα.

πωμήριον τὸ τοῦ τείχους εἰκόνημα.
πώποτε.
πωρητύς.

Πῶρος βασιλεὺς Ἰνδῶν, ὃς ἐγένετο κάλιστος Ἰνδῶν, καὶ μῆκος ὅσον οὐπω τις ἀνθρώπων τῶν μετὰ τοὺς Τρωικοὺς ἄνδρας. ἦν δὲ κομιδῇ πᾶν νέος, ὅτε συνῆν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τούτῳ ἐπολέμει (Philostrat. VA 2 10). τοῦτον ἤρετο περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλώνιος. ὃ δὲ "οἶνον μὲν" ἔφη "πίνω τοσοῦτον ὅσον τῷ ἡλίῳ σπένδω· ἂ δ' ἂν ἐν θήρῃ λάβω, ταῦτα σιτοῦνται ἕτεροι, ἐμοὶ δὲ ἀπόχρη τὸ γεγυμνάσθαι. τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λύχανα καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι καὶ καρπὸς τῶν φοινίκων, καὶ ὅποσα μοι ὁ ποταμὸς κηπύει. πολλὰ δὲ μοι καὶ ἀπὸ δένδρων φύεται, ἧν γεωργοὶ αἶδε αἱ χεῖρες." ταῦτα ἀκούων ὁ Ἀπολλώνιος ὑπερήδετό τε καὶ ἐς τὸν Ἀἴμιν θαμὰ ἑώρα. id. c. 27.

πῶρος ἀπολίθωσις ὑγροῦ. καὶ πωρῶ ῥῆμα, τὸ σκληρύνω καὶ λιθοποιῶ. Πισίδης "καὶ τὰς ἰχμύδας πωροῦνται καὶ σφίγγοντα λιθῶδει τρώπῳ." καὶ πῶρινος λίθος.

πωρός ὁ τυφλός, καὶ πῶρωσις ἡ τυφλώσις.

πῶς δοκεῖς; θαυμαστικῶς τοῦτο λέλεται παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις (880) "κάκ τῶν σιδίων βυτράχους ἐποίει, πῶς δοκεῖς;"

πῶν τὸ ποίμνιον. καὶ πῶεα.

πῶν γέ πῶν γῆος.

ῥά ἀντὶ τοῦ δή. οὕτως Πλάτων.

ῥαββί (Matth. 23 7) ὄνομα Ἑβραϊκόν. καὶ ῥαβουνί (Io. 20 16) ὁμοίως.

ῥαβδίζω αἰτιατικῇ.

ῥαβδοῦχοι. ἦσαν ἐπὶ τῆς θυνέλης ῥαβδοφόροι τινὲς πρὸς εὐτασίαν τῶν θεατῶν. ἢ ῥαβδοῦχοι οἱ κριταὶ τοῦ ἄγῳνος, οὓς αἰσυνμῆτας λέγουσιν. Ἀριστοφάνης (Pac. 733)

"ῥῥῃν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδοῦχους, εἰ τις κωμωδοποιητὴς αὐτὸν ἐπήρει πρὸς τὸ θεῖον παραβάς." Πολύβιος "παρῇν ῥαβδοῦχος παρὰ τοῦ στρατηγοῦ, καλῶν τὸν βασιλέα."

Ῥάβεννα ὄνομα πόλεως.

• ῥαβῶσας ἐπικάμψας.

ῥαγδαῖος ταχὺς ἢ σφοδρός.

ῥαγδαίους, κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων, τοὺς κεινημένους καὶ σφοδροὺς καὶ βιαίους. Ἀντιφάνης Ἀγροίκους "ῥαγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μείζον ἢ δοκεῖς." Αἰφίλος Πολυπράγμονι "τί ποτ' ἔστιν; ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν." ἔστι καὶ ἐν Πρωτάνεισι Τηλεκλείδου τὸ ὄνομα, καὶ ἐν Δαταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.

ῥαγέντος κοπέντος· "ῥαγέντος δὲ τοῦ κάλου ἐμείνε τὸ λείψνον ἐκέϊσε τὸ τῆς Δίρκης."

ῥαγολόγος ὁ ἐχῖνος· ἐν ἐπιγραμμοῖσι (AP 6 45) "ῥαγολόγον, γλυκεριῶν σίντορα θειλοπέδων."

ῥαγῶσαι τεμεῖν. καὶ "ῥαγῆσεται πρῶτον τὸ φῶς σου" (Jesai. 58 8.).

Ῥαδαμάνθους κρίσις, ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνῃ μαρτυρουμένων.

Ῥαδαμάνθους ὄρκος ὁ κατὰ χηρὸς ἢ κυρὸς ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ ἢ τινος ἄλλου τοιοῦτον. "οἷς ἦν μέγιστος ὄρκος ἅπασι λόγῳ κύων, ἔπειτα χῆν, θεοὺς δ' ἐσίγων" Κρατῖνος Χείρωσι. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὄρκοι. σημειῶσαι τοῦτο περὶ ὄρκου, ὃ καὶ νῦν ἐπιχωριάει πολλοὶ γὰρ πρὸς λύχανη ὁμνύουσιν, εὐδοκίαν ἐπιδεικνύμενοι.

ῥάδαμος βλαστὸς τρυφερός, ἢ κλάδος. ῥάδαμινός ἐστιν ὁ τοῖς φέλλοις κομιῶν ἄκρμιν τοῦ δένδρου καὶ σκιὰν ἐκτελῶν, παρὰ τὸ ῥαδίως διαμιάζεσθαι ὑπὸ καύσιονος ἢ τινος ἄλλου αἰτίου ὡς ὑπάλος αἱ προέχων.

Ῥαδηνός ἀπὸ τόπου τινός.

ῥαδιέστερον. Πολύβιος (11 1) "ἄλλὰ πολὺ ῥαδιέστεραν καὶ συντομωτέραν συνῆλθαι τὴν Ἀσδρούβου παρουσίαν ἐς Ἰταλίαν."

ῥαδινὴ ἄσθενής, λεπτή· "κεφαλὴ ἀνθρώπου καρτερὰ μὲν ἢ ἡλιουμένη, ῥαδινὴ δὲ ἢ ἐσκιατραφημένη" (cf. Herodot. 3 12). καὶ ἐν ἐπιγραμμοῖσι (AP 5 132) "ὦ ποδός, ὦ κνήμης, ὦ τοῦ ῥαδινοῦ τραχήλου." καὶ αὖθις (5 282) "ἢ ῥαδινὴ Μελίτη ταυνοῦ ἐπὶ γῆρας"

οὐδὲ τὴν ἀπὸ τῆς ἡθης οὐκ ἀπέθηκε χάριν." καὶ αὐθις (7 200) "οὐκέτι δὴ ταυθύφυλλον ὑπὸ πλάκῃ κλωνὸς ἐλιχθεὶς φθέγγοι, ἀπὸ ῥαδιῶν φθόγγον εἰς στομάτων."

ῥάδιον εὐχέρης, καὶ ῥαδίως εὐχερῶς, ταχέως. "οὐ γὰρ ῥαδίως τῇ γυναικὶ προσέχον."

ῥαδιουργεῖν ἀπατᾶν.

ῥαδιουργός πλαιογράφος, καὶ ὁ κυκογράφος ἀπλῶς. καὶ ῥαδιουργία ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία καὶ εὐχέρεια καὶ θρασυσύτης. Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει. Πολύβιος δὲ φησι (17 30) περὶ οἰκογενεὺς προδότου "τί δὴ ποτ' ἐστὶν ὅτι τοῖς αὐτοῖς καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ἀπατῶμενοι πάντες οὐ δυνάμεθα λῆξαι ἀνοίας; τοῦτο γὰρ τὸ γένος τῆς ῥαδιοτοργίας πολλὰκις ὑπὸ πολλῶν ἤδη γέγονε. καὶ τὸ μὲν παρὰ τοῖς ἄλλοις διαχωρεῖν ἴσως οὐ θανατώσιον, τὸ δὲ παρ' οἷς ἡ πηγὴ τῆς τοιαύτης ὑπάρχει κυκοπραγμοσύνης, θανατώσιον." καὶ αὐθις (4 29) "οὐδὲν διαφέρει τὸ κατ' ἰδίαν ἀδίκημα τῶν κοινῶν ἢ πλήθει καὶ μεγέθει τῶν συμβαινόντων. καὶ γὰρ κατ' ἰδίαν τὸ τῶν ῥαδιουργῶν καὶ κλεπτῶν φύλον τοῦτι μάλιστα τῇ τρόπῳ σφύλλεται, τῷ μὴ ποιεῖν ἀλλήλοισι τὰ δίκαια, καὶ συλληβδην ταῖς εἰς αὐτοὺς ἀδικαίαις."

ῥαζεῖν καὶ ῥυζεῖν τὸ ὑλακτεῖν. "Ερμιππος Εὐρώπῃ "ῥυζῶν ἄπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους." ἀπὸ τούτου δ' ἐπὶ τοὺς πικραίνομένους καὶ σκαιολογοῦντας μετηνέχθη. Κρατῖνος Ἀηλιάσιν "ἵνα σιωπῇ τῆς τέχνης ῥυζῶσι τὸν λοιπὸν χρόνον." καὶ ἐξῆς "ἔφραζε πρὸς τὴν γῆν ὃ δ' ἐσκάριζε κάπε πόρδει."

'Ραθηώ ὄνομα τόπου ἢ ὄρους. "ἐν Σινῇ καὶ 'Ραθηοί."

ῥαθάμιγγες (Hom. A 536) ῥανίδες, ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κοριοστός. οἱ δὲ στιγνάσας.

ῥαθυμεῖν οὐχ ὡς ἡμεῖς φαιμέν τὸ τοῖς ἀφροδισίοις σχολάζειν, ἀλλ' ἀπλῶς τὸ ἀργεῖν καὶ τρυφᾶν, παρὰ τὸ τὰ ῥᾶστα τῷ θυμῷ διδόναι. Πολύβιος "πάντων εὐδαιμονιζόντων τὸν Πόπλιον, καὶ παρακαλοῦντων ἀναπαύεσθαι καὶ ῥαθυμεῖν ἐπεὶ πέρους ἐπιτέθηκε τῷ πολέμῳ, μακαρίζειν αὐτοὺς ἔφη ὅτι τοιαύτας ἔχουσι τὰς διαλήψεις."

ῥαθυμία ἀμέλεια.

ῥαιβός διεστραμμένος. καὶ ῥαιβόκρανος κορύνη. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 35) "καὶ τὰν ῥαιβόκρανον ἐνστόρθυγγα κορύναν." καὶ ῥαιβοσκελὴς (AP 6 196) ὁ πύγορος.

'Ραιδεστός πόλις.

ῥαῖδιον τὸ φορεῖον, ἢ τὸ ἄρμα.

ῥαικάνη ἡ μύστιξ.

'Ραῖκος ὁ 'Ρωμαῖος. ῥέκος δὲ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ σημαίνει τὴν ζώνην.

ῥαῖκός ὁ δερμάτινος.

ῥαῖκτωρος εἶδος ἀξιωματός.

ῥαῖνω ῥανθῶ.

ῥαῖσας (Demosth. 1 13) ὑγιάνας, ῥᾶον ἔχων ἐκ τῆς νόσου. ῥαῖζω γὰρ τὸ κατωπαῖνω.

ῥαιστήρ ἡ σφῆρα, παρὰ τὸ ῥαῖω τὸ φθείρω, ἢ φθεῖρουσα τὰ ἐντιθέμενα. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 117) "ἐκ πυρός ὁ ῥαιστήρ καὶ ὁ καρκίνος ἢ τε πυράγηρ ἄγκεινθ' 'Ηφραίστιν," καὶ αὐθις (7 5) "οὐδ' εἴ με χρύσειον ἀπὸ ῥαιστήρος 'Ομηρον στήσῃτε φλογέας ἐν Διὸς ἄστεροπαῖς."

ῥαιφερενδάριος ἀξίωμα 'Ρωμαϊκόν, ἡγουν ὁ ἀναφορεὺς.

ῥαῖω φθείρω.

'Ραῖωνος ὄνομα κύριον.

ῥακιοσυρραπτάδη (A Ran. 866) τὰ ῥάκη συλλέγων ῥάκια γὰρ τὰ διεσπασμένα ἱμάτια.

ῥάκος τὸ τριβῶνιον. καὶ τὸ προσαπαιδόν, ὅτι ῥάκεισι κατεκολλᾷτο. Ἀριστοφάνης (Ran. 408) "σὺ γὰρ τὸ ῥάκος ἐξεύρες." ἢ δοτικὴ ῥάκει, καὶ πληθυντικῶς τὰ ῥάκη.

'Ρακώκης ὄνομα κύριον. Aelian. V. H. 1 34.

ῥάκος ἀκανθῶδες φυτὸν μέγιστον. πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν ἀκάνθαν καλεῖ ἡ γραφή. Theodoret. in Ps. 57 9.

'Ραμνουσία Νέμεσις. αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφροδίτης σχήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας· ἰδρύσατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεὺς μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν, ὀνομαζομένην δὲ Νέμεισιν καὶ βασιλεύσασαν ἐν τῇ τόπῳ. τὸ δὲ ἄγυλμα Φειδίας ἐποίησεν· οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παιρίῳ ἐρωμένῳ. ὃς καὶ Ὀλυμπίῳσι τῷ δακτύλῳ τοῦ Διὸς ἐπέγραψε "Παντάρχης καλός" ἦν δὲ οὗτος Ἀργεῖος ἐρωμένος αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ παροιμία 'Ραμνουσίως, ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ ἑλλογίμων.

Ῥαμνούσιος ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ ἔλλογμων· Ῥαμνοῦς γὰρ δῆμιος Ἀττικῆς, ἐν ᾧ καὶ Ἀντιφῶν ἠκμασε κατὰ ῥητορικὴν, ὃν πολλοὶ μιμήσασθαι θέλοντες παροιμίαν ἔλιπον τῷ βίῳ, ὥστε τοὺς καλοὺς Ῥαμνουσίους καλεῖν.

ῥάμφος ῥύγχος, ὀρνίθων πρόσωπον. ῥάμφος ἐπὶ ὀρνέου, ῥύγχος ἐπὶ χοίρου. sch. A Av. 347.

ῥανίσιν. ῥανίς ῥανίδος.

ῥαντόν ποικίλον.

ῥάξ ῥαγός ἐπὶ σταυρῶν, ῥώξ δὲ ῥωγός ἐπὶ φαλαγγίου. καὶ ῥαγολόγος ὁ ἐχῖνος.

ῥάξαι ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. οὕτως Ἀπολλόδωρος.

ῥᾶον εὐχερής, εὐκολον. καὶ παροιμία "ῥᾶον ἢ τὸ ὄνειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί," ἐπὶ τῶν τοὺς ὄρους καὶ τὸ μέτρον ὑπερβαίνοντων. ὄνειον γὰρ ἔστιν ὄρος, πρὸς ὃ οἱ ὄροι τῶν Βοιωτῶν ὠρίζοντο.

ῥᾶόν τις τοὺς ὀδόντας ἠρίθμησεν ἢ τοὺς δακτύλους," ἐπὶ γερόντων. Lysias ap. Athen. p. 612 E.

ῥαόνως εὐκόλως. καὶ ῥάως ὁμοίως.

ῥυπίς ῥάβδος.

ῥαπίσαι πατάξαι τὴν γνάθον ἀπλῇ τῇ χειρί. ὃ λέγουσι καὶ ἐπὶ κόρρης.

Ῥαριάς ἢ Δημήτηρ. Ῥᾶρος γὰρ ἔσχεν υἱὸν Κελεόν, Κελεὸς δὲ Τριπτόλεμον. ὃ δὲ Ῥᾶρος πλανωμένην τὴν Δημήτηρα καὶ ζητοῦσαν τὴν κόρην ὑπεδέξατο ἐν τῷ οἴκῳ, ὅπερ τῆς τοιαύτης οὖν χάριτος ἢ Δημήτηρ τὸν ἀπόγονον Ῥάρον Τριπτόλεμον ἐδίδασκε τὴν τοῦ σίτου γεωργίαν, παρέσχε δὲ αὐτῷ καὶ ἄρμα πτηνῶν δρακόντιον, εἰς ὃ ἐποχοῦμενος ὁ Τριπτόλεμος περιήει πᾶσαν τὴν γῆν διδάσκων τὴν τοῦ σίτου γεωργίαν.

ῥάρον ἰσχυρόν.

ῥάρος ἢ γαστήρ, καὶ ῥάριον τὸ βρέφος.

ῥᾶστα ῥυδίως, εὐχερῶς. "Πολυνείκην ἔαν ἄταφον, ὅτι ῥᾶστος ὢν ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐστράτευσεν."

ῥαστώνενσις. "ὃ δὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ νεῷ πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτοῦ ῥαστωνεύσεως ποιησάμενος, στέφνον ἐψηφίσατο ἢ βουλήν δάφνης αὐτῷ."

ῥαστώνη ἀνάπανσις, τέρψις, τρυφή, εὐκολία, ῥεθυμία, ἡδυνάθεια, χαυνότης, ἀργία. εἴρηται καὶ ῥαστωνεύειν ἐν τῷ λῇ (39) Δίωνος Ῥωμαϊκῶν. "ῥαστώνη συζῶντας

καὶ ἀνείμενον βίον ἀσπαζομένους."

ῥαφανίς. ῥαφανιδά φασιν Ἀττικοὶ ἦν ἡμεῖς ῥάφανον καλοῦμεν, πάλιν δὲ ῥάφανον ἦν ἡμεῖς κράμβην. εἴρηται δὲ ῥαφανίς παρὰ τὸ ῥηιδύς φαίνεται ἡ λέξις γὰρ ὡς σπειρόμεναι θῦττον ἀνίστι (sch. A Plut. 544). καὶ ῥαφανιδωθῆναι καὶ τέφρα τιλθῆναι παρὰ Ἀριστοφάνει (Nub. 1079) ἐπὶ τῶν ἀσελγῶν· οὕτω γὰρ τοὺς ὑλόντας μοιχοὺς ἠκίζοντο· ῥαφανίδας λαμβάνοντες καθίσταν εἰς τοὺς πρῶτους τούτων, καὶ παρατίλλοντες αὐτοὺς θειρὴν τέφραν ἐπέπαττον, βασάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι. καὶ αὐθις (Nub. 981) "οὐδ' ἂν ἐλθεῖναι δεῖπνον" ἔξῃ κεφάλαιον τῆς ῥαφανίδος, οὐδ' ἂν ἀνηθον τῶν πρεσβυτέρων ὑπάρξαι, οὐδὲ σέλιον, οὐδ' ὀσφορυγίην, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὸ πόθ' ἐναλλάξ." κεφάλαιον δὲ ῥαφανίδος τὴν κεφαλὴν φησι, τὸ πρὸς τὰ φύλλα καταλῶδες. οὐκ ἔτεμνον δὲ κατὰ μήκος ὡς πῦν ἀλλὰ κατὰ κύκλον τὴν ῥαφανίδα. κιχλίζειν δὲ τὸ κιχλὺς ἐσθλεῖν· οἱ δὲ τὸ ἀτάκτως γελᾶν.

Ῥάφεια ὄνομα πόλεως. Ioseph. B. I. 4 extr.

ῥαφίς εἶδος ἰχθύος.

ῥαχθέντος ῥαγέντος.

ῥαχίαν οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἄκτῃν, καὶ τὸν τόπον αὐτὸν ᾧ προσαρτάει τὸ κύμα. καὶ Θουκυδίδης (410) οὕτως. οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἁμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης.

ῥαχίς λαλίστερος, ἐπὶ τῶν ὑδολέσχων, παρ' ὅσον τῇ ῥαχίᾳ συνεχῶς ἐπιβάλλονται τὰ κύματα καὶ πύφον ἀποτελεῖ.

ῥαχίζειν τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχους, ἢ τοι διακόπτειν, ὡς φησιν Εὐριπίδης (Troad. 117).

ῥαχίζειν τὸ ἀλαζονεύεσθαι, καὶ ῥαχιστής ὁ ἀλαζών. Θεόπομπος Πυμφίλῃ "τοῦτων ἀπάντων ὁ ῥαχιστὴς Δημοφών."

ῥαχίζων σφάζων, διακόπτων Σοφοκλῆς (Ai. 56) "κύκλῳ ῥαχίζων" ἀντὶ τοῦ κατὰ πάντα τύπον τῆς ἐπαύλειος σφάζων, διὰ τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διακοπὴν κατὰ τὴν ῥάχιν γίνεσθαι. ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ τοὺς μεγάλα κακοῦργοῦντας ῥαχιστὴς φασιν.

ῥαχίς φραγμαῖς, ἡ δέσμη τῶν φραγματίων, Ἡρόδοτος (737).

ῥάχιν ὁσπρὴν, ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος, ἢ ἄκανθα τοῦ νυῖτου. ἢ εὐθεία ῥάχις, ῥάχως ῥάχει.

ῥάψαι συνθεῖναι.

ῥάψω δεῖν ἄδειν· Ἀριστοφάνης (Eccles. 674) "ῥάψω δεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοις τοὺς ἀνδρείους ἐν τῇ πολέμῳ, καὶ τις δειλὸς γενήσεται, ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι."

ῥάψω δῆμα ψεύσμαι.

ῥάψω δῆμα φλυαρία, λόγων συναφή, ἀδολεσχία. καὶ ῥάψω δὲ ἡ Σφιγξ ἡ ῥάπτουσαι τὰς ψυχὰς. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ῥάψωδος καθ' Ὁμήρου ἢ μὲθ' Ὁμήρου ἦν ἄν. Σοφοκλῆς (OR 391) "πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ ῥάψωδος ἐνθάδ' ἦν κύων, πῦδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτῆριον;" περὶ τῆς Σφιγγὸς γρησι.

ῥάψωδοί οἱ τὰ Ὁμήρου ἐπη ἐν τοῖς θεατροῖς ἀπαγγέλλοντες· οἱ ἐκλήθησαν οὕτως ἐπεὶ ῥάβδους ἔχοντες ἀπήγγελλον. ῥάψωδῆσαι δὲ ἔστι τὸ φλυαροῦσαι, ἢ τὸ ἀπλῶς λαλεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι χωρὶς ἔργου τινός.

ῥάψω εὐθυμότερος. καὶ ἀπῆμιον.

Ῥέα ὄνομα θεᾶς.

Ῥεβέκκα ὄνομα κύριον, ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβ.

ῥεγεῶνος.

ῥέγκουσι (A Nub. 5). τοῦτο ποιοῦσιν οἱ βαθείως καθυδόντες. οἱ δὲ μηδὲν φροντίζοντες κοιμῶνται.

ῥεδίων ἀρμάτων.

ῥεῖθρον ῥεῖθρον.

ῥέζει θυσιάζει, ποιεῖ, ἱερατεύει, παρασκευάζει.

ῥέζεσκον (Hom. Θ 250) ἔπραττον.

ῥέθρος πρόσωπον, ἐρύθημα, μέλος, σπλάγχνον· (AP 7 222) "ἐνθάδε τῆς Τρυφῆρας μαλακὸν ῥέθρος, ἐνθάδε κεῖται τρυγόνιον." Ὁμήρος (X 362) "ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Αἰδόσδε βεβήκει." καὶ ῥεθρομαλίδαι οἱ τρυφεροὶ τῇν σάρκα. λέγεται γὰρ καὶ ὅλον τὸ σῶμα ῥέθρος, καὶ κλίνεται ῥέθρους.

ῥεῖ ῥεῖ.

ῥεῖα ῥαδίως, εὐκόλως, εὐμυρῶς, ἱσχυρῶς. καὶ ῥεῖον εὐχερές, εὐκολον.

ῥεῖα ζῶντες (Hom. Z 138) ἀπόνως καὶ ἀμόχθως.

ῥεῖα μενῇ ἐν καθύρῳ τόπῳ. cf. v. εἰαμενῇ.

ῥεῖθρον τὸ κῆμα.

ῥεῖτης ὁ ῥέων.

Ῥεῖτός ὄνομα ποταμοῦ καὶ ἔθνους.

Ῥεῖωνην τὴν Ἥραν.

ῥέκαντον παρὰ Ῥωμαίοις ἀποχῆς εἶδος.

ῥέκος ζῶμα, ζώνη.

ῥέκτη ἀνδρὶ τῷ πράκτῃ.

ῥελατορία ἀναφορά.

ῥεμβώδους ἡμελημένης· (Polyb. 16 39) "τῆς δὲ πολιορκίας ῥεμβώδους γενομένης ὁ μὲν Σκόπας ἡδόξε καὶ διεβέβλητο ρεανικῶς." καὶ αὐθις "εὐρὼν δὲ αὐτὸς διαρεμβομένους κατὰ τὸ τέμενος ἀόπλους, τότες ἀπέκτενε."

ῥέμει πειρᾷ, ὀδυνᾷ, σήπει.

Ῥέμος ὄνομα κύριον.

Ῥέμφις ὄνομα κύριον.

ῥέξαι ποιῆσαι, πρᾶξαι· Ἀθηναῖοι δὲ δύναι. παρὰ Ἐπιχάρμῳ τὸ βᾶναι.

ῥέπει κλίνει.

ῥερυθμῶσθαι ἐσχηματίσθαι, συγκακρίσθαι.

ῥερυπωμένα (ποιητικῶς) κεῖται (Hom. ζ 59).

ῥεῦμον βρέφος νεογνόν.

ῥευξωρία παρὰ Ῥωμαίοις ἡ μετὰ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀλληλοκληρονομία.

ῥεχθὲν δὲ τε νῆπιος ἔγνω. εἴρηται παρ' Ὁμήρῳ (P 32), ὅτι ὁ μωρὸς μετὰ τὸ γενέσθαι τὸ πρᾶγμα ἐπιγινώσκει.

Ῥήβας ὄνομα ποταμοῦ.

ῥηγεῖς οἱ βαφεῖς, καὶ ῥηγος τὸ βαπτὲν ἱμάτιον. sch. Hom. I 661.

Ῥηγίλαος ὄνομα κύριον.

Ῥηγῖνος γραμματικὸς ἔγραψε τὸν λεγόμενον Πολυμήμονα.

Ῥηγῖνος ὁ ἀπὸ τοῦ Ῥηγίς.

Ῥηγῖνους τὰς δειλὰς· Ξενοφάνης γὰρ ὁ Σώφρονος τῇ μιμογράφῃ νίδος ἐκαμψίδει τὰς Ῥηγῖνας ὡς δειλὰς, ὑπὸ Διονυσίᾳ τῇ τυράννου πεισθείς. καὶ παροιμία "Ῥηγῖνας δειλότερος" ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν δειλῶν. καὶ "δειλότερος τῇ παρακύντοντος."

Ῥήγιον τόπος.

ῥηγμῖνι αἰγιαλῷ. Hom. A 437.

ῥήγνυται διαίρεται καὶ διακόπτεται. καὶ ῥήγνυσιν ἀντὶ τῇ προῆσιν, ἐκπέμπει· Ἀλλιανός "καὶ ῥήγνυσιν φωνὴν ἰκτείν ἔξ αὐτῆς ἐκβιασθεὶς τῆς δόξης." καὶ ῥήγνύμενον (Hom. A 425) διαρρησσόμενον, καὶ ῥήγνυσκε (H 141) διέρρησσε.

ῥήγος τὸ βεβιασμένον ἱμάτιον.

Ῥήγουλος ὄνομα κύριον. ὅτι οἱ Καρχηδόνιοι πολλοῖς ἀτυχήμασι δουλωθέντες τὸ φρόνημα Ῥήγελον τὸν στρατηγὸν Ῥωμαίων, ὃν μικρῷ πρόσθεν ὑπὸ χεῖρα πεισόντα σφίται

πικρῶς τε καὶ βαρβαρικῶς ἐκόλαζον, τότε τῶν δεσμῶν ἀνέντες τὰ τε ἄλλα θεραπεύσαντες πρὸς τὰς οἰκείας ἐξέπεμπον, εὗρασθαι τινα μετρίαν τῇ πολέμῃ κατάθεσιν καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἀντίδοσιν τῇ συμπράξει τοῦ ἀνδρὸς οἰόμενοι. ὃ δὲ πρὸς τὴν Ῥώμην ἦμα πρεσβείας Καρχηδονίων ἀφικόμενος ἐς τε τὸ συνέδριον παρελθὼν τὰς μὲν συνήθεις τοῖς ὑπατικοῖς τιμὰς διωθήσατο, οὐ μετεῖναι τῆς πολιτείας αὐτῷ λέγων ἀφ' οὗπερ ἡ τύχη δεσπότας αὐτῷ Καρχηδονίους ἐπέστησε, πύρην γε μὴν τοῖς ἐν τέλει τῆς βουλῆς ἀπειπασθαι παντελῶς τὰς διαλλαγὰς καὶ μὴ ἀνείναι τὸς ἐναντίους ἐς τὸ ἀνέλπιστον ἤδη ἀφργμένους· οὐ γὰρ εἶναι πως ἄξιον ἀνδρὸς ἐνὸς μόνου καὶ ἡδὴ γηραιοῦ ὀλίγων τε ἄλλων ὑπολειμμένων ἐς τὴν Καρχηδονίων πολλὰς χιλιάδας ἀλλαξαμένους αὐξῆσαι τὴν τῶν ἐναντίων δύναμιν. ἐφ' οἷς ἀγασθόντες αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι τὴν μὲν πρεσβείαν ἄπρακτον τῶν Καρχηδονίων ἀποπέμπουσιν, αὐτὸν δὲ πρὸς βίαν ἀφαιρεῖσθαι τῶν ἀγόντων ἐπεχειροῦν. ὃ δὲ οὐ μενέτορον αὐτῷ φήσας ἐν πόλει ἐν ᾧ τῆς ἴσης οὐ μεθέξει κατὰ τὰς πατρίδας θεσμοὺς πολιτείας, πολέμῃ νόμῳ δελεῦν ἐτέροις ἠναγκασμένος, εἶπετο τοῖς Καρχηδονίοις ἐκούσιος, τὰ τε δάκρυα τῶν οἰκείων καὶ τὸς ὀλοφύρομιν ἀκλινῶς διωθησάμενος. ἐπαυλῶν δὴ οὖν πρὸς τὴν Καρχηδόνα παντὶ κολάσειν εἶδει καταναλίσκεται· πρὸς γὰρ δὴ τοῖς πολλοῖς αἰκισμοῖς οἶκον φασὶ περιτεθέντος αὐτῷ στενοῦ καὶ ἰσομέτρου τῷ σώματι, αἰχμαῖς σιδηραῖς κατὰ τὸ ἐντὸς πεπυκνωμένον, διαφθαρεῖν αὐτόν, ἀπαγορεύοντα μὲν πρὸς τὴν ἀκλινῇ στάσειν, περικείμενα δὲ ταῖς αἰχμαῖς ἐν τε ταῖς ἐπὶ τῶν τοίχων ἀναπαύσεσι καὶ ὅλως ἐν ταῖς ἐξαλλαγαῖς τῇ σχήματος. καὶ ὃ μὲν οὕτως ἐπεπράγει. Dio Cass. fr. 43 28.

ῥηίδιον εὐκολον. καὶ ῥηιδίως.

ῥηνός ὁ ῥυπαρός.

ῥηίστη ἀρεστή. sch. Hom. δ 565.

Ῥήλαιμος ὄνομα τόπου.

ῥῆμα λέγεται ἢ ἀπλῶς ῥηματικῇ φωνῇ, οἷον τύπτω γράφω, ἀπλῶς μόνον λεγόμενον· τὸ δ' ἐκ τῆς ἀπλῶς ῥηματικῆς φωνῆς σημαινόμενον κατηγορίᾳ καλεῖται..

ῥήματα ἀντ' ἀλφίτων, ἐπὶ τῶν μὴ ὧν τις δεῖται διδόντων, ἀλλὰ φωνὰς μόνως προϊόμενων.

Ῥήνεια νῆσος πλησίον Δήλε. καὶ Ῥηνία. ῥῆνες πρόβατα. ἢ εὐθεία ὁ ῥήν.

ῥῆξ ῥηγός ὁ τῶν Φράγκων ἀρχηγός.

ῥῆξας κόψας· (Ioseph. A. I. 5 8 11) "ὃ δὲ ῥῆξας τὰ κλήματα ἐβροθήει." καὶ ῥῆξαι ὁμοίως.

ῥῆξήνορες ἀνδρεῖον· (AP 7 142) "τύμβος Ἀχιλλῆος ῥῆξήνορος, ὃν ποτ' Ἀχαιοὶ δώμησαν Τρώων δέϊμα καὶ ἰσοσμένων."

ῥῆξίφλοια ῥῆξαντα τὸν φλοῦν, οἷον κύρου.

ῥῆξον φωνὴν διάτορον εἰπέ· (A Nub. 960) "ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἦθαι χρηστοῖς στεφανώσας, ῥῆξον φωνὴν ἢ τινὶ χυρίεις, καὶ τὴν σπαντὰ φύσιν εἰπέ."

ῥησιδίδιον λεξιδίδιον.

ῥήσεις λόγοι.

ῥησίαρχος, ὃς ἐρέει τὰ θέσφατα, παρ' Ἐπιγάρμῳ. ἦτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἰρηκεν, ἢ ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν 5' Τραγωδουμένων, ἀριστον αὐτὸν γεγονέναι ἀλήθειαν εἰπεῖν. ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος.

ῥησικοπεῖν δημιουργεῖν. Polybina.

ῥῆσις μικρὰ διεξοδικὸς λόγος μακρός.

Ῥῆσος ὄνομα κύριον. στρατηγὸς τῶν Βυζαντιῶν, τὰς οἰκήσεις ἔχων πρὸ τῆς πόλεως, ἐν τόπῳ ἐπιλεγομένῳ Ῥησίῳ, ἐνθα νῦν ὁ οἶκος τῆ μεγάλης μάρτυρος Θεοδώρου γνωρίζεται. ἦλθεν εἰς συμμαχίαν τῶν Τρώων, καὶ καταλύσας ἐν τῷ πεδίῳ τῷ πρὸ τῆς πόλεως κεμένῳ ἀνυχῶς ἀπῆλλαξε· διὰ νυχτὸς γὰρ Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τέτον κατασφάζουσι.

ῥήσσω αἰτιατικῇ.

ῥητίνη.

ῥητὸν ὠρισμένον, φανερόν· Θουκυδίδης (4 64) "ἔνβησαν τοῖς Ἀθηναίοις ῥητὸς μὲν ἕκαστον ἀργυρίου ἀπολυθῆναι, ὅπλα παραδόντας." καὶ αὐθις "ἐν οὐδενὶ χρόνῳ πώποτε ῥητὸν τι χρυσίον ἐκομίσαντο ἐκ Ῥωμαίων οἱ καθ' ὑμᾶς Σαρακηνοί."

ῥητορεία.

ῥητορεύω.

ῥητορικὴ ἐστὶν ἐπιστήμη δικαίων. ἔδιον δὲ ῥητορικῆς τόλμης τὸ μὴ ἀρνεῖσθαι μὲν, πιθανὴν δὲ τῶν πραγμάτων ἐπεισφέρειν αἰτίαν. Δαμάσκιος φησι περὶ Ἰσιδώρου "ἔδὲ τῇ ῥητορικῇ προσέσχε τὸν νῦν ὃ τι καὶ λόγῳ ἄξιον, τὸ σοφάρῳ αὐτῆς καὶ ἀλαζονικὸν ἐλάβηθεις καὶ μισήσας."

^a ῥητορικὴ γραφή, ἣν ἠγωνίζοντο οἱ ῥήτορες· οὐ γὰρ πάσας ἠγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ ῥήτορες, ἀλλ' ἐνίας. ἄλλοι δὲ ῥητορικὴν γραφὴν εἶναι λέγουσι τὴν κατὰ ῥήτορος γινομένην γράψαντός τι ἢ εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον, ὥστε λέγεται πρυτανικὴ γραφή ἢ κατὰ πρυτάνεως καὶ ἐπιστατικὴ ἢ κατὰ ἐπιστάτου.

^b ῥητορικὴ γραφή ἔοικε καλεῖσθαι κατὰ ῥήτορος γράψαντος ἢ εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον. ἴσως δὲ καὶ κατὰ τὸτο ῥητορικὰ καὶ τινες γραφαὶ καλεῖνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται.

ῥήτραι συνθῆκαι, λόγοι, ὁμολογίαι. Ταρναντίνοι δὲ νόμους καὶ οἶον ψηφίσματα. παρὰ Λακεδαιμονίοις ῥήτρα Λυκάργε νόμος, ὡς ἐκ χρησμοῦ τιθέμενος. οἱ δὲ ῥήτρας ὁμολογίας, οἱ δὲ συγγράμματα, καὶ ῥήτροφύλακας τὰς συγγραμματοφύλακας. "οἱ δὲ στρατιῶται, δι' οὓς προείρητο ἡ ῥήτρα, ὅστις αὐτῶν τὰ νῶτα στρέψας ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἴοι, ὡς πολέμιος βαλλόμενος ὑπὸ τῶν φθλὼν ἀλλεγεινῶς ἀποθάνοι." "ὁ δὲ χρησμός λέγει ῥήτραν σαφοῦς τε καὶ ἐναργοῦς χρησμοῦ."

^a ῥήτωρ τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο ὁ δῆμῳ συμβουλευνὼν καὶ ὁ ἐν δῆμῳ ἀγορεύων, εἴτε ἱκανὸς εἴη λέγειν εἴτε καὶ ἀδύνατος, εἴτε καὶ ἀπὸ τῆ βελτίστου καὶ δικαιωτάτου συμβουλεύων εἴτ' ἐπ' οἰκείους λήμμασι. καὶ ὁ Δημοσθένης τῶτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδὴν λέγει (13 20) "ῥήτωρ ἡγεμῶν, καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τάτῳ." καὶ ἐτέρωθι (21 189) "ἐγὼ δ', εἰ μὲν ὁ συμβελεύων ὑμῖν ὅτι ἂν συμφέρειν ἡγῆται ῥήτωρ ἐστίν, ἔτ' ἀρνῆμαι ἔτε φύγοιμι ἂν τῷ νομα τῷτο· εἰ δὲ οἷος ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε, ἀπαιδεύτους καὶ ἀφ' ὧν ὡς πεπαιγηκότας, ἔκ ἂν εἴην ἕτος ἐγώ." καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι παραγέγραπται ῥητορικὴ ἐκ βαλῆς, εἰ εἰσφέρει τις γνώμην, ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν τύχην ἡγέμενος.

^b ῥήτωρ συνήγορος, δικολόγος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτής, παρὰ Σοφοκλεῖ.

ῥηχιᾶδαι ἢ ῥηχάδαι οἱ τὰς καταδίκας εἰς τὰς ῥαχίας βάλλοντες.

ῥήχος φραγμός. Ἡρόδοτος (7 37 et 142).

ῥία ἀκρωτήρια ὄρηθια, καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐκκείμενα, παρὰ τὸ ῥαίζειν, ὃ ἔστιν

εἰς ὅξυ λήγειν. καὶ Θεοκυδίδης (2 86) "οἱ μὲν μὴ ἐκπλεῖν ἔξω τῶν ῥίων ἐς τὴν εὐρυχωρίαν φοβέμενοι."

Ῥιανός ὁ καὶ Κρής, ὢν Βηναῖος· Βῆνη δὲ πόλις Κρήτης. τινὲς δὲ Κεραῖτην, ἄλλοι δὲ Ἰθώμης τῆς Μεσσηνίας αὐτὸν ἰστοροῦσαν. ἕτος δὲ ἦν τῆς παλαιστρας πρότερον φύλαξ καὶ δῆλος, ὕστερον δὲ παιδευθεὶς ἐγένετο γραμματικός, σύγχρονος Ἐρατοσθένους. ἔγραψεν ἐμμετρῶς ποιήματα Ἡρακλεῖδα ἐν βιβλίοις δ'.

ῥιγεδαρός ὁ φρικώδης.

ῥιγλή ἢ ταχέως ῥιγῶσα· "ὃ γὰρ ἔγωγ' ὦδε ῥιγλή."

ῥιγλὸν νόσος.

ῥιγοῦ ψῦχει συνέχεται ἀπὸ κρύους. γ' συζυγίως τῶν περισπωμένων. "πάντως δὲ μοι ῥιγῶν δοκεῖς" ἀντὶ τοῦ ῥιγοῦν, θεωρικῶς, Ἀριστοφάνης Ὀρνισι (932).

ῥίζα καὶ ῥίζωμα.

Ῥίζωνος.

ῥικνὰ ἐρρουτιδωμένα, ἀσθενῆ, σισυρμένα. "πάσης δὲ ἔδωδῆς ἡπορημένοι ῥικνολ καὶ κατεσκελετευμένοι ἔκειντο."

ῥικνοῦσθαι τὸ διέλκεσθαι καὶ παντοδαπῶς διαστρέφασθαι κατ' εἶδος. λέγεται δὲ ῥικνοῦσθαι καὶ τὸ καμπέλον γίνεσθαι ἀσχημιόνως κατὰ συνουσίαν καὶ ὄρχησιν, κάμπτοντι τὴν ὀσφύν. Σοφοκλῆς Ἰγνευσταῖς.

ῥίμφα ῥαδίως, εὐχερῶς· "ἡ γὰρ σ' ὑπνώοντι σίνις λαθρηδὼν ἐπελθὼν ἔκτεινεν, λαιμῷ ῥίμφα καθείς ὄνυχα" (AP 7 202).

ῥίν ῥινός. καὶ ῥίνες οἱ μυκτῆρες. καὶ ἔξ αὐτοῦ ῥινηλατούμενος ἐλαυνόμενος, ἀπὸ μεταφορῆς τῶν ἰγνευτῶν κινῶν.

ῥινὴ τὸ χρυσοχοῖκον ἐργαλεῖον· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 92) "ῥινὴν τε κνησίχρυσον ὠκυδῆτορα," καὶ αὐθις (6 205) "αἶ τε χαρᾶται ῥινά." ῥίνη δὲ ὄνομα ἰχθύος. καὶ ῥινημα.

ῥινηλασία ἢ ὁσφορησις.

ῥινηλατῶ.

Ῥίνθων Ταρναντίνος κωμικός, ἀρχηγὸς τῆς καλεμένης ἱλαροτραγῳδίας, ὃ ἔστι φλυαγογραφία. υἱὸς δὲ ἦν Κεραμῆως, καὶ γέγονεν ἐπὶ τῇ πρώτῃ Πτολεμαίᾳ. δράματα δὲ αὐτῷ κωμικὰ τραγικὰ κῆ.

ῥινολαβίς.

ῥινόν βύρσαν, δέρμα· (AP 7 172) "ῥινοῦ χερμαστῆρος ἐνστροφα κῶλα τιταίνων Ἀλ-

κίμένης πτανῶν εἶργον ἄπωθε νέφος." καὶ ῥινοτόμος ὁ τὰ δέρματα τέμνων ῥινὸς γὰρ τὸ δέριμα.

ῥινῶ ῥινῆσω. καὶ ῥινώμενος μυκτηριζόμενος.

'Ρίνων ὄνομα κύριον. Isocrat. 186.

ῥίον τὸ ἀκρωτήριον.

'Ρίπαια ὄρη.

ῥίπας ἀνέμυ συστροφῇ. περὶ Ἀγαμέμνονός φησιν Ἡλέκτρα (103) "ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω Θρήνων στυγερῶν τε γόων, ἔστ' ἂν λεύσσω πυμφεγγεῖς ἄστρων ῥίπας, λεύσσω δὲ τόδ' ἤμιαρ, μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδῶν ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῶων πρὸ θυρῶν ἡχῶ πᾶσι προφωνεῖν." ὁ δὲ νοῦς, ἀλλ' οὐ λήξω Θρήνων οὔτε ἡμέρας οὔτε νυκτός, ὁδυρομένη ἕως ἂν νύκτι καὶ φῶς βλέπω, ὥστε μὴ ἀηδόνας τρόπῳ ἡχῶ τινα προπέμπειν τῶν Θρήνων πρὸ τῶν πατρῶων θυρῶν.

ῥίπης ὕμης, φορᾶς, βολῆς. ῥίπης δὲ πλῆγμα παρ' Ἡροδότῃ (2 96 ῥ). ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 290) "ῥίπίδα τὴν μαλακοῖσιν αἰὶ πρηεῖαν ἀήταις."

ῥίπίζεται ὀπτᾶται τὸ γὰρ πῦρ οἱ ἄνθρωποι ταῖς ῥίπαις ἐρρίπιζον. Ἀριστοφάνης (Ecol. 870) "τὰ τεμάχῃ ῥίπίζεται." καὶ ἐκρηπισθέντες ἀντὶ τοῦ ἐξαφθέντες. "οἱ δὲ συνενθουσιῶντες αὐτοῖς, τῇ παραφόρῳ τῇδε φιλοτιμίᾳ ἐκρηπισθέντες, ἀπολώλασιν." οὕτω φησὶν Αἰλιανός (cf. v. παράφορος). καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 101) "πυρετρόφως τε ῥίπιδας πυρηνέμευς."

ῥίπιζω αἰτιατικῇ.

ῥίπης ῥίπιδος. καὶ ῥίπιδιον.

ῥίπος φρυγάνου, ψιάθου. (A Pac. 698) "κέρδης δ' ἔκητι καὶ ἐπὶ ῥίπος πλέοι." καὶ ῥίπεισι (Hom. ε 256) τοῖς τῆς ἱτέως κλάδοις.

ῥίπτω αἰτιατικῇ.

'Ρισμός ὄνομα κύριον (ap 'Ρίγμος Hom. Y 485).

ῥίψαθαγείρων.

ῥίψασπις δειλός, καὶ φέρασπις ὁ πολεμικός.

ῥίψοκινδύνου ἐκουσίως πρὸς κίνδυνον ἐρχομένου "ὃ δὲ ἔρρωτο βοηθεῖν τοῖς κινδυνεύουσι καὶ χρηζοῦσι συμμαχίας ῥίψοκινδύνου τινός· ἑαυτὴ γὰρ ἴδιον ἐνόμιζε τὸν τοιοῦτον καιρόν."

ῥοὰς ῥεύματα. καὶ ῥοὰ εἶδος δένδρου. ῥόγα ἡ τῶν βασιλέων εὐσέβεια καὶ φιλοτιμία.

ῥόδακινέα τὸ δένδρον.

'Ροδακὸς ποταμός.

'Ρόδια μέγαρα. καὶ 'Ρόδος ἡ νῆσος, καὶ 'Ρόδιος ὁ ἀπὸ τῆς 'Ρόδου, καὶ 'Ρόδιον γένος. ῥόδειος δὲ στέφανος.

'Ροδίον 'Ροδίωτος ὄνομα κύριον.

'Ροδίον χρησμός. 'Ρόδιοι τῇ Αἰνιδίᾳ Ἀθηνᾷ θύοντες καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐνδυτέλουσι τῷ ναυῷ εὐωχοῦμενοι· οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν... συγκαταίνεσθαι δὲ πάλιν ἀνεπνυθάνοντο χαλκῇν ἢ ὅστριν· ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπεφῆναιτο μηδετέραν. διὸ τὴν παροιμίαν τύσσεσθαι ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων.

'Ροδογούνη γυνὴ μὲν 'Υστάσπου, Εἰρξου δὲ καὶ Δαρείου μήτηρ. Harp.

ῥοδοδάκτυλος ῥοδόχρους.

ῥοδοειδής ὁ χαροποιός.

ῥόδον ἀνεμώνη συγκρίνεις, ἐπὶ τῶν ἀνόμοιαι συμβαλλόντων. καὶ ἑτέρα παροιμία "ῥόδα μ' εἴρηκας" ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ τὰ παρὰ σοῦ εἰρημένα ῥόδα ἐστίν, ἐπὶ τῶν κυδαινόντων τινός· Ἀριστοφάνης (Nub. 907). καὶ ἑτέρα παροιμία "ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζῆτε πάλιν,"

'Ροδόπη ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα ὄρεος ἐν Θράκῃ, ὅθεν ἔχει τὰ ρεύματα 'Εβρος ὁ ποταμὸς Θράκης.

'Ρόδος ἡ νῆσος, ἥτις καὶ Αἰνδος καλεῖται. καὶ Κολοσσαεῖς οἱ οἰκῆτορες διὰ τὸν κολοσσόν.

'Ροδοχάρης ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται 'Ροδοχάρους.

ῥοδωνιά ἡ τῶν ῥόδων φυτεία, ὡσπερ, ἰωνιά ἡ τῶν ἰών. Harp.

ῥοδωνιά ἐστὶ μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμών, ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι, ἕτεροι δὲ εἶδος ἀμπέλου φερῆσης σταφυλὴν παραπλησίαν τῇ ῥόδῳ κατὰ τὸ χρῶμα.

'Ρόδωνος ὄνομα κύριον.

'Ροδώπιδος ἀνάθημα ὀβελίσκοι ἐν Δελφοῖς πολλοί. Ἀπελλᾶς δὲ ὁ Ποντικὸς οἶται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα, Ἡροδότος (2 134) ἐλέγχοντος τὴν δόξαν. ἦν δὲ Θραῖσσα τὸ γένος, ἐδούλευσε δὲ σὺν Αἰσώπῳ Ἰάδμονι Μιτυληναίῳ, ἐλυτρώσατο δὲ αὐτὴν Χάραξος

ὁ Σαυφῶς ἀδελφός. ἡ δὲ Σαυφῶ Δωρίαν αὐτὴν καλεῖ.

Ῥοδῶπις ὄνομα κύριον, καὶ Ῥοδῶπειος τάφος.

ῥόζειν ῥέγγειν, ἐλακτεῖν, κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν, μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων.

ῥοή φορά, ῥεύσις.

ῥοθεῖ ὁρμῇ.

ῥοδιάζουσιν ἀθρόως καὶ μετὰ κτύπου φωνῆς ὁρμῶσι καὶ ἐσθίουσιν Ἀριστοφάνης (Ach. 773) "οἷον ῥοδιάζουσιν, ὡς πολυτίμηθ' Ἡράκλεις, ὡς τραγυσαῖα τὰ χοιρία," ἀπὸ τοῦ τρώγειν, ἢ ἀπὸ πόλεως. ῥοδιάζειν δὲ τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις "κατάγον ῥοδιάζων" φησί. καὶ ἄλλιν "ναῦς ὅταν ἐκ πιτύλων ῥοδιάζῃ σῶφρονι κόσμῳ."

^a ῥόθιον τὸ μετὰ ψόφον κύμα ἢ ῥεῦμα, παρὰ τὸ ταχέως ῥεῖν. σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν, καὶ ῥοθιάζειν τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. "οἱ δὲ εἰς τὴν θάλατταν ἐμπίπτοντες τοῦ ῥοθίου ἐνεφοροῦντο," καὶ αὐθις (A Eq. 549) "αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον." Ὑπερίδης τῷ ῥοθίῳ ἐπ' εἰρεσίας κέχρηται συντονωτάτης· φησὶ γοῦν "τὸ μὲν οὖν τῶν ἐλαυνόντων πληθος καὶ τὸν τοῦ ῥοθίου ψόφον καὶ τὸ μέγεθος τοῦ σκάφους ἐκπεληγμένοι δεινῶς ἦσαν." "κτύπος τε ῥοθίᾱ καὶ χρεμετισμὸς ἵππων ἀλλήλοις ἀντεπατάγει" φησὶν Ἀρριανός. καὶ αὐθις ὁ αὐτός "σοῖχον ἕνα ὀπλιτῶν προβεβλημένων τὰς ἀσπίδας, πολλῶ τῷ ῥοθίῳ καὶ ἅμῃ ἐγκელυσμῷ παντοίῳ ἐν χρωῖ τῷ αἰεὶ ἐμπεποιημένῳ ζεύγματος παρὰ πλέεσι." καὶ αὐθις "τῆς εἰρεσίας τὸ ῥόθιον."

^b ῥόθιον σὺν ὁρμῇ τινὶ καὶ ῥύμῃ· Ἰώσηπος (B. I. 6 2 8) "ῥόθιον ἐκ πλαγίου παρελαύνων ἵππον ἀρπάζει τινὰ φεύγοντα τῶν πολεμίων." καὶ αὐθις "ἐνσελεῖ αὐτοῖς τὴν ἵππον ἀθρόον· οἱ δὲ διεσποβήθησαν ὑπ' αὐτῆς, οὐκ ἐνεγκόντες τὸ ῥόθιον," τρεῖσι τὸ ὁρμητικὸν καὶ ὀξύρροπον μετὰ ἡῃς.

^c ῥόθιον κυλεῖται παρὰ τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκούομενον, ὅταν σφοδρῶς ἐλαύνωσι. Harp.

ῥόθοπυγίζων λάθρα τύπτων κατὰ τῆς πυγῆς πλατεῖα τῇ χειρὶ ἢ πλατεῖ τῷ ποδί. τῇ πυγῇ ῥόθον ποιῶν. sch. A Eq. 793.

ῥόθῳ ὁρμῇ.

ῥοιὰ τὸ ῥόθιον.

ῥοίατις· "δίδωμι δὲ τῷ Καλλινίκῳ παιδίῳ ῥοιᾶκων ζεύγος, ψιλοτάπιδα, ἀμφίταπον περίστρωμα, προσκεφάλαια δύο τῶν καλλίστων" (Diog. L. 5 72).

ῥοιβδεῖν ἀναρροφεῖν. λέγεται καὶ ῥοιβδος παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλῃς (406).

ῥοιζηδὸν σφοδρῶς, μετ' ἡῃς, ἀπειλητικῶς.

ῥοῖζος ῥύμη, ἡχος· Ἰώσηπος (B. I. 3 7 21) "οὕτω δὲ ῥοῖζον καὶ βίᾳ τοῖς Ῥωμαίοις ἐνέπεσον ὡς διαρρηξίαι τὰς τάξεις." καὶ ῥοίζημα (A An. 1182) ὁ ἡχος. καὶ ῥοίζησεν (Hom. K 502) ἐφώνησεν, ἡχῃσε.

ῥοῖσχοι κύμποι χρυσοῦφαντοι, ὅμοιοι ῥοιαῖς, εἰς κόσμον δὲ ὄντες τῆς τοῦ ἱερέως στολῆς. Exod. 28 et 39.

Ῥοῖτειεύς ἀπὸ τόπου. καὶ Ῥοίτειον ἀκρωτήριον.

Ῥοίτης ὄνομα κύριον.

ῥομβεῖν σπενδονᾶν, καὶ ῥόμβος ἡ κίνησις. "πλήξας ῥομβωτῇ δούρατος σφριάχῳ" (AP 6 111).

ῥόμβον κίνησιν, ἢ κύλινδρον· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 33) "θύνων ἐνκλώστοιο λίνου βυσσώμασι ῥόμβον φράζαντες γλαυκαῖς ἐν πυρόδοις πελάγευς."

ῥόμβος· (AP 6 165) "στρεπτὸν Βασσαρικῆ ῥόμβον θιάσοιο μύωπα," κύλινδρον.

ῥομβοστωμυλήθρα. Εὐβουλίδης φησὶν (ap. Diogen. L. 2 108) "ἑριστικὸς κεραιτῖνας ἐρωτῶν, καὶ ψευδαλυσίον λόγοις τοὺς ῥήτορας κυλίω, ἀπῆλθ' ἔχων Δημοσθένους τὴν ῥομβοστωμυλήθραν."

Ῥομελίας ὄνομα κύριον. 4 Regg. 15 25.

ῥομφαία τὸ μακρὸν ἀκόντιον, ἢ μάχαιρα.

ῥόπαλα τὰ ξύλα, παρὰ τὸ ῥαπίζειν ἢ τῇ ῥοπῇ ἁλοῦν· (A Ran. 47) "τίς νοῦς; κόθορνος καὶ ῥόπαλον." τοῦτέστιν εἰς ταῦτὸ ξυνῆλθον, ἐπὶ τῶν ἀξυμφώνων πραγμάτων. τῷτο δὲ φησιν Ἡρακλῆς πρὸς τὸν Διόνυσον· ὁ γὰρ κόθορνος γυναιξὶν ἀρμόζει.

ῥόπαλίζει κινεῖ καὶ στρέφει ὡς ῥόπαλον. καὶ ῥοπαλισμός ἡ τάσις τοῦ αἰδοίου, ὁ τέτανος.

ῥοπή· ψυχῆς μὲν ἴδιον ὁρμή, σώματος δὲ ῥοπή. εἴη ἂν σὺν ὁρμῇ ῥοπῆς βελτίων, ἐπεὶ καὶ ψυχὴ σώματος. τὸ γὰρ βέλτιον καὶ χεῖρον συγκρινόμενα κατὰ τὰ ἴδια αὐτῶν ἔχει τὴν διαφορὰν, καὶ κατὰ τῷτο τὸ βέλ-

τιον ὑπάρχει τῷ χείρονος. οἶον, εἰ ζῶν ὁ θεὸς καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ ἵππος, κατὰ μὲν τὸ γένος τὸ κοινὸν οὐδὲν ἀλλήλων διαφέρει, ἐπεὶ δὲ βελτίων ὁ μὲν θεὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ δὲ ἄνθρωπος τῷ ἵππῳ, λείπεται τὴν διαφορὰν αὐτοῦ εἶναι κατὰ τὰ ἴδια. εἰ οὖν θεὸς μὲν ἴδιον ἀθανασία, ἀνθρώπου δὲ τὸ ἐπιστήμης δεκτικόν, ἵππου δὲ τὸ χρεμετιστικόν, ἡ ἀθανασία βελτίων τῷ ἐπιστήμης δεκτικῷ, τὸ δὲ ἐπιστήμης δεκτικὸν τῷ χρεμετιστικῷ. οὕτως ἡ ῥοπή καὶ ἡ ὁρμή. δοκεῖ δὲ τὸ βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον ἐν τοῖς ὁμογενέσιν εἶναι, ἐπειδὴ καὶ ἡ σύγκρισις ἐν τοῖς κοινωνίαν ἔχουσι πρὸς ἀλλήλα. "καὶ ὑπὸ μίαν ῥοπήν ἢ τε διάνοια τοῦ στρατηγοῦ καὶ τὰ διατεταγμένα προηγόρευον ταῖς τάξεσι."

b ῥοπή κλίσις. "ὁ δὲ νομίσας ἐπὶ ῥοπῆς κίεσθαι τὴν τῆς πατρίδος ἡγεμονίαν ἐπετέλεστο πρῶξιν μνήμης ἀξίαν."

a ῥόπτρον ῥόπαλον, ἡ παγίς, ἡ τιμωρία. ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 74) "Θῆκα δέ σοι τάδε ῥόπτρα, παραρρήψασα δὲ κισσὸν χεῖρου περισφίγῃ χρυσοδέτῳ σπατάλῃ."

b ῥόπτρον. Ἀσίσια κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας. "ἔδθησι τῶν ἵππων ἐκ τῶ ῥόπτρου τῷ ἱεροῦ." νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει. Harp.

ῥουβαῖουβος (ἀν σουβάδιουβος subadjuncta) παρὰ Ῥωμαίοις ὁ τῷ βοῦθι βοηθός. Ῥουβίμ ὄνομα κύριον.

Ῥουτίλιος Ῥοῦφος ἐπὶ Σκιπίωνος ἦν, καὶ αὐτῷ συνεστράτευεν, συγγράψας τὰ τότε φθάσαντα γενέσθαι. ὃς τρικαῦτα χιμαρῶνος ἐγεγόνει, ὡς φησὶν Ἀππιανὸς ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ (Harp. 88).

Ῥουφίνος. οὗτος ἐπὶ Θεοδοσίῳ ἦν, βαθυγνώμων ἄνθρωπος καὶ χρυσίνης. ἦσαν δὲ οὗτος τε καὶ Στελίων ἐπίτροποι τῶν Θεοδοσίων παιδῶν. ἄμφω τὰ πάντα συνήρουν, ἐν τῷ πλούτῳ τὸ κράτος τιθέμενοι, καὶ οὐδεὶς εἶχεν ἴδιον οὐδέν, εἰ μὴ τούτοις ἔδοξε. δίκαι τε ἄπασαι πρὸς τέτων ἐδικάζοντο· καὶ πολὺς ἦν ὄχλος τῶν περιθεόντων, εἰ πᾶσι τι χωρίον ὑπάρχοι παντομυγῆς τε καὶ εὐκαρπον· καὶ ὁ δεσπότης εὐθὺς συνήρπαστο κατηγορίας πεπλασμένης εὐλόγον, διὰ τινῶν ὑφειμένων ἐνηδρευμένος, καὶ ὁ ἀδικώμενος ἡδικεῖτο τῷ ἀδικῶντος κρίνοντος. ἐς τῷτο δὲ ὁ Ῥαφίνος ἐχώρησεν ἀμετροκίχου πλεονεξίας ὥστε καὶ ἀνδράποδα δημόσια

ἀπημπούλει, καὶ ὅσα δημόσια δικαστήρια Ῥουφίνῳ πάντες ἐδίκάζον. καὶ ὁ τῶν κολάκων περὶ αὐτὸν ὄχλος ἦν πολὺς, οἱ δὲ κόλακες χθές μὲν καὶ πρώην δεδρακότες τῷ καπηλείῳ καὶ τῷ τὰ βύθρα κυλλύνειν καὶ τῷδαφος κορεῖν, ἄρτι δὲ χλαμύδας τὰς τε εὐπαρύφους ἐνεδευκότες καὶ περόναις χρυσαῖς διαπεπεροννημένοι καὶ σφρυγῖσι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι. τὰ δὲ πολλὰ κατὰ Ῥαφίνην εὐροις ἐν τῇ τῷ Σαρδιανῷ Ἑθνικῇ χρονογραφίᾳ (p. 112 Nieb.).

ὅτι ἐπὶ Ἀρχαδίδας καὶ Ὀνωρίῃς, τέτων ἄχρῳ ὀνομάτων ἐχόντων τὸ κράτος, ἡ πᾶσα ἀρχὴ καὶ δύναμις ἦν κατὰ μὲν τὴν ἐφ᾽ ἑᾶν παρὰ Ῥαφίνῳ, κατὰ δὲ τὴν ἐσπέραν ἐπὶ Στελίωνος γνώμῃ. δίκαι τε πᾶσαι παρ' αὐτοῖς κατ' ἐξουσίαν ἐκρίνοντο, καὶ ἀπῆι κερκατικῶς ὁ χρημάτων τὴν ψῆφον ὠνόμενος πολλῶν ἢ οἰκειότητι τὴν τοῦ δικάζοντος ἐπισπώμενος εὐνοίαν. κτήματα δὲ ὅσα τῶς κυρίας ἐν τοῖς ἀπάντων ἐποίει στόμασιν εὐδαίμονας ὀνομάζεσθαι, μετῆι πρὸς τέτας, τῶν μὲν δωρεαῖς θεραπευόντων καὶ τέτῳ τὸ συκοφαντεῖσθαι διαφευγόντων, ἐτέρων δὲ τὸ οἰκεῖα προειμένων ὑπὲρ τῆς τυχεῖν ἀρχῆς ἢ ἄλλον τινὰ πρίασθαι τῶν πόλεων ὀλεθρον. παντός δὲ εἶδους ποτηρίας ταῖς πόλεσιν ἐπιπολάζοντος, ὁ μὲν ἀπανταχόθεν πλῆτος ἐς τὴν Ῥαφίνην καὶ Στελίωνος οἰκίαν ἐσέρρει, ἡ δὲ περὶα κατὰ πάντα τόπον ἐπενέμετο τὰς τῶν πόλει πλεθόντων οἰκίας. ἡσθάνοντο δὲ τῶν γινόμενων οἱ βασιλεῖς οὐδένος, ἀλλ' ἔγραφον μόνον ὅσα Ῥαφίνος ἐπέταττε καὶ Στελίων. ἐπεὶ δὲ ἄσπετος ἦν αὐτοῖς πλῆτος συνελεγμένος, ἤδη καὶ τὴν βασιλείαν ἑαυτῷ μῖνῃσθαι ὁ Ῥαφίνος ὠνευρόπολει. Zosim. 5 1.

Ῥέφος Ῥεφείσιος ἱατρός, γεγονὼς ἐπὶ Τραϊανῷ σὺν Κρίτωνι. φέρεται αὐτῷ βιβλίον πλεῖστα, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα, περὶ διαιτήσεως, περὶ διαιτήσεως πλεόντων ἡ, περὶ τραυματικῶν φαρμάκων ἡ, περὶ τραυματισμῶ ἀνθρώπων ἡ, περὶ σύκων ἡ, περὶ τῆς ἀρχαίας ἱατρικῆς βιβλίον ἡ, περὶ γάλακτος βιβλίον ἡ, περὶ οἴνου βιβλίον ἡ, περὶ μέλιτος.

ῥόχθαι. καὶ ῥόχθεον ἐστέναζον.

ῥόχθει ἤχον ἀπετέλει. Hom. ε 402.

ῥοώδης φεύματα ἔχων.

ῥύβδην (Aristot. H A p. 624 24) ὡς ἐπὶ ῥεύματος, σφοδρῶς, φοβερῶς, θανατικῶς,

a ὀύγχος· Ἀριστοφάνης (Av. 363) "ἐλελεῦ, χῶρει, καθὲς τὸ ὀύγχος· ἔ μένειν ἐχρῆν."
b ὀύγχος τὸ πρόσωπον καὶ Κρατῖνος καὶ ἔτεροι.

ὀυδὴν σφοδρῶς καὶ ἀθρόως· ἔτω Κρατῖνος, λέγεται καὶ ὀυδὴν· "ὀυδὴν ἀφνειοῦται" (Hom. ο 425) ἀντὶ τῆς ὀυδῆς καὶ ῥευστικῶς πλεῖσιν. ἢ κεχυμένως, ἀντὶ τῆς πάνυ.

ὀυήτω φθαρῆτω.

ὀυηφενῆς ὁ πλέσιος.

ὀυθμίξει, αἰτιατικῇ, διατυποῖ, κανονίζει, εὐθύνει. Δαμιάσιος (Phot. p. 339 b) "ἀλλ' ὅσα ἔγραψε, τὸ μὲν ὀυηλόων τε καὶ τελεσιουργὸν εἶχεν, τοῖς δὲ ἔπεισιν ἔ πάνυ ἦν συνηρμοσμένα. ἀλλὰ τῶν ὅσον ἄμετρον ἀπέβαινε καὶ ἄλλως ἔ κατὰ τὸν προπῶδον ὀυθμόν, ἐμοὶ ἐπ' ἀνορθῶσαι ἐπέτρεπε."

ὀυθμός τάξις ἐμμελὴς ἀκολούθῃς ἁρμο-νίας, μέλος εὐφωνον, σύγκρισις.

πατὴρ μέτρος ὀυθμός· καὶ ὅτι ἀρχαία ἡ τῶν μέτρων καὶ ὀυθμῶν διδασκαλία (sch. A Nub. 636). "ὅ δὲ τὰς αὐλητρίδας κελεύει ὀυθμῶν τινα βαρβαρικὸν ἐπαυλῆσαι οἱ."

ὅτι διαφέρει ὀυθμός μέτρος τῷ τὸν μὲν γενικώτερον εἶναι, τὸ δὲ μέτρον ὑπάρχειν εἶδος τῆς ὀυθμῆς. θεωρεῖται γὰρ ὁ ὀυθμός καὶ ἐπὶ τῶν κροτέντων ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσίν· ὅταν γὰρ ἡ ταχεῖα καὶ βραδεῖα τῶν ποδῶν ἄρσις καὶ θέσις λόγον ἔχωσι πρὸς ἄλληλα, ὀυθμός γίνεται. καὶ ἐντεῦθεν ἀπὸ μεταφορῆς τῶν ἡ τοιαύτων συλλαβῶν συμπλοκή, ἣν παραλαμβάνοντες πρὸς τὴν τῶν μέτρων γένεσιν, πόδες ἐκλήθησαν. καὶ ἐπὶ τῶν αὐλῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιαύτων ὁ ὀυθμός λέγεται, συμμετρία ὧν τῆς χρόνης ἐν ᾗ ἡ κίνησις γίνεται. καὶ γὰρ τῶν τρημάτων τῶν αὐλῶν τὰ μὲν ἐπὶ πλείονα χρόνον τοῖς δακτύλοις ἐπιπομάζουσι τὰ δὲ ἐπ' ἐλάττω, καὶ ἔτω τῶν ἀπηχῆσεων τὴν μὲν μακροτέραν ποιεῖσι τὴν δὲ βραχυτέραν. καὶ ἔτι τῶν τρημάτων τὰ μὲν μεζονά εἰσι τὰ δὲ ἐλάττω, καὶ τὰ μὲν ἐγγυτέρω τῆς ἐπιγλωττίδος τὰ δὲ πορρωτέρω. καὶ τὰ μὲν στενωτέρα ὀξύτερά ἐστι τῶν εὐρύτερων (διὸ καὶ αἱ τῶν παιδῶν φωναὶ καὶ αἱ τῶν γυναικῶν ὀξύτεραι), τὰ δὲ εὐρύτερα βαρύτερα. ὁμοίως καὶ τὰ ἐγγυτέρω τῶν πορρωτέρω ὀξύτερα. ὧν τῇ συμμετρίᾳ ἡ ἁρμονία καὶ τὸ μέλος γίνεται. ὀυθμός δὲ τῇ τῆς ταχέως καὶ βραδέως. ὁ μὲν ἔν ἐπὶ τῶν ἄλλων

ὀυθμός κατὰ τὸ βραχὺ καὶ βραδὺ χαρακτηρίζεται, ὁ δὲ ἐπὶ τῇ προφορικῇ λόγῳ κατὰ τὸ μακρὸν καὶ βραχὺ ὅσπερ καὶ μέτρον μόνος λέγεται. αὐκ ἐπὶ τῶν ποιητικῶν δὲ λόγων ταῦτα μόνον θεωρεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ῥητορικῶν. Philopon. in 2 de anima L 8 a.

ὀυκᾶνα τεκτονικὸν ἐργαλεῖον· (AP 6 204) "καὶ πέλεκυν ὀυκᾶναν τ' εὐαγία καὶ περι-γῆς τρύπανον." Θηλυκῶς ἡ ὀυκᾶνα.

Ῥύκον κριθοπομπία. Ἐρατοσθένης ἐν τῷ θ' φησὶ βασιλέα τῶτον αἰχμάλωτον γενόμενον, εἶτα ὑποστρέψαντα εἰς ἑαυτὸν τῇ πόλει Ἀθηναίων κριθὴν ἐκπέμψαι.

ὀύμα φυλακή· (S Ai. 159) "χαλεπὸν πύργου ὀύμα πέλονται," ἀντὶ τῆς εὐτελὲς πόλεως φυλακή. "ἐς τόξῳ ὀύμα περιέπλεον τοῖς Ῥωμαίοις οἱ βάραβοι, πολλὰ ἄμα βέλη ἀφιέντες." Εὐνάπιος (p. 104 Nieb.) "πέτρα δὲ τις ἀπεσπασμένη ἐς τόξῳ ὀύμα," τετέστιν ἔλκυσμα. καὶ αὐθις "κραταιῶς ἐκ τῶν ἀνῆπτον τὰ ὀύματα, λαμβάνοντες ἐκ τῶν κατ' ἄλληλα πλοίων, καὶ κατέχετο τὸ ζεύγμα τοῖς ὀύμασι." καὶ αὐθις (Polyb. 3 46) "ὀύματα δὲ καὶ πλείω ταῖς σχεδίαις ἐνήψαν, οἷς ἐμελλον οἱ λέμβοι ὀυμβολκῶντες ἐκ ἑάσειν φέρεσθαι κατὰ τῆς ποταμῆς, βίᾳ δὲ πρὸς τὸν ὄον κατέχοντες παρακομιεῖσθαι τὸ ὅλον ἔργον." καὶ αὐθις Πολύβιος (1 26) "ἐπὶ τέτοις ἐπέστησαν τὰς ἱππηγούς, ὀύματα δόντες ἐξ αὐτῶν ταῖς τῆς τρίτης στόλῃ ναυσίν." (1 27) "ἐρρυμβλκῶντας τὰς ἱππηγούς ναυς."

ὀυμβεῖν ῥομβεῖν· τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου. Αἰλιανός "καὶ ἐρρυμβόνα τὰ τιμωτάτα εἰς ἄσωτίαν ἀφειδεστάτην," ἀπὸ τῆς ὀυμβονῆς ῥήματος.

ὀύμη ὀρυμὴ βία· Ἀριστοφάνης (Eccl. 4) "κεραμικῆς ὀύμης ἄπο." καὶ αὐθις Εὐνάπιος (p. 102 Nieb.) "τοσαύτη τις ἦν ἡ πρὸς τὸ ἀσελγέστερον ὀύμη τε καὶ φορὰ ὥστε οἱ ἄρχοντες τῶν πολεμίων ἦσαν πολεμιώτεροι."

ὀύματα τριμίματα, σμήγματα, καθάρματα.

ὀυμός τοῦ ἁρματος τὸ ἐκτεταμένον ξύλον παρὰ τοὺς ἵππους ἕως τῆς ζυγῆς. καὶ σταθμίον τι παρὰ Ῥοδίοις, καὶ τῆς ἄρκτου οἱ κατὰ τὴν οὐρὰν τρεῖς ἀστέρες ὑπὸ Ἡρακλείτου.

ὀυμοτομεῖται εἰς ὀρθὸν διακόπτεται. ὀυμοτομίαις εὐθύντησι.

ὀυμουλκῶ ῥῆμα, τὸ τὰς ναῦς ἐλκύν.

ῥυπαίνω ἀντὶ τῆ ὑβρίως Φερεκράτης.
ῥυπόω ντας. καὶ ῥύπος.
ῥυππαπαὶ ἐπίφθλημα ναυτικόν, παρα-
κελευστικὸν κωπηλασίας Ἀριστοφάνης (Ran.
1184) "οὐκ ἦπισταντ' εἰ μὴ μῦζαν καλέσαι
καὶ ῥυππαπαῖ."

ῥύπτει ἀποκλύζει, σμήχει. καὶ ῥύπτο-
μαι ἀντὶ τῆ σμήχομαι Ἀριστοφάνης (Ach.
17) "ἀλλ' οὐδεπώποτ', ἔξ ὅτε γ'ὼ ῥύπτο-
μαι, ἔτιως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς
ὡς νῦν." ῥύπτομαι ἀντὶ τῆ σμήχομαι. τῆ-
τίστι ζῶ, μεταφορικῶς τῷ γὰρ ζῶντι ἔπεται
τὸ ῥύπτεσθαι, ὃ ἔστι σμήχεσθαι. ῥύμματα
γὰρ τὰ σμήγματα. ἢ οὕτως. ῥύπτεσθαι τὸ
σμιᾶσθαι, παρεμπιπύσει τῆ τ, τὸ τὸν ῥύπον
ἀφαιρεῖσθαι. ὁ δὲ ῥύπος κατ' ἀφαίρεσιν
τῆ χ ὁ τῷ χρωτὶ ὑπὸν σπῖλος. ὑπὸ κονίας
δὲ εἶπε τὰς ὀφρῦς παρ' ἐπὶ κόνιον· δέον γὰρ
εἰπεῖν ὑπὸ λύπης τὴν καρδίαν, ὑπὸ κονίας
δὲ εἶπε, διότι οἱ κονίαν σμύμενοι δάκνονται
τὰς ὀφρῦς.

ῥυσά ἡ μάρανσις, ἡ γήρασις. λέγεται
καὶ ῥυσή.

ῥυσαί (Hom. I 503) ῥυτίδας ἔχουσι.

ῥῶσαι λυτρώσιν.

ῥυσήματα τὰ ἐπὶ τῶν ὄψειν τῶν γε-
νηρακώτων σπιλώματα.

ῥυσθῆσομαι λυτρωθῆσομαι. Ps. 17 32.

ῥύσια ἐνέχυρα. "Τίσιδος ὠδίνων ῥύσια
δεξαμένη" (AP 6 274). καὶ ῥυσιάζω. (Dio-
dor. exc. p. 548) "φασὶ δὲ τὸν νεανίσκον ἀνε-
λεῖν καὶ τὴν πόλιν ῥυσιάζειν" ἀντὶ τοῦ ἐν-
έχυρα λαμβάνειν. Ἰώσηπος (B. I. 1 19 2)
"πρῶτον μὲν γὰρ ῥύσιον τῶν πολέμιων ἄγων
καὶ πολὺ συγκροτήσας ἵππικὸν ἐπαφίρῃσιν
αὐτοῖς περὶ Διόσπολιν." "ὅπως ἔχοι τὸ
ξόανον ῥύσιον ἐν Ἰθάκῃ Ὀδυσσεύς." καὶ ἡ
τραγωδία (S Phil. 959) "φόνος δὲ ῥύσιον τίσω
τάλας."

ῥύσιον λυτήριον, ῥυπτήριον καθα-
τήριον.

ῥύσις ὕδατος ῥεῦσις. "ἔδεδίεσαν τὴν
τῆ ὕδατος σπάνιν διὰ τὸ μηδαμῇ φαίνεσθαι
ὕδατος ῥύσιν ἀπλῶς."

ῥυσμός κατὰ Ἀρδηρικτὴν δι᾿ ἄλεκτον
σημαίνει τὸ σχῆμα. καὶ ἐτέραις δὲ λέξεσιν
οὐχ Ἑλληνικαῖς οἱ περὶ τὸν Ἀρδηρικτὴν Ἀη-
μόκριτον χρῶνται· φασὶ γὰρ τροπὴν καὶ
διαδιγῆν, καὶ σημαίνει τούτοις ἡ μὲν τροπὴ
τὴν θέσιν, ἡ δὲ διαδιγῆ τὴν τάξιν.

ῥυστάζειν ἔλκειν.

ῥυτά συννεσταλμένως εἰδός ἐστι ποτη-
ρίον. Δημοσθένης κατὰ Μειδίον (158). ἐπι-
ταμένως παρ' ἡμῖν λεγόμενα. Harp.

ῥύττειρα ἡ σώζουσα.

ῥυτῆρι ἐλκτικόν, παρὰ τὸ ἐρύειν. καὶ
φύλακα. "καὶ πλείους ἵππους παραλαβὼν ἀπὸ
ῥυτῆρος ἐλκομένης ἐπορεύετο." λέγεται καὶ
ῥύτωρ. (AP 6 37) "Πανὶ ὠραίῳν ῥύτορι
βυκολίων."

ῥυτῆρες χαλινοί, ἡνίοι, ἱμάντις· ἐν
ἐπιγράμμασι (AP 5 217) "χρυσὸς ὅλας ῥυτῆ-
ρας, ὅλας κληίδας ἐλέγχει."

Ῥύτιον ὄνομα πόλεως.

ῥυτίς ἀσθένεια, γῆρας. ἐν ἐπιγράμμασι
(AP 6 22) "καὶ ῥυτιδόφλοιοι σῦκον ἐπομφά-
λιον." καὶ αὐθις (7 217) "Ἀρχεάνασσαν ἔχου
τὴν ἑταίρην, ἥς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς
ἔχει ἔρωτος."

ῥύτορα φύλακα· ἐν ἐπιγράμμασι (AP
6 207) "πορφύρεον χαίτας ῥύτορα κεκρύφου-
λον."

ῥυτός ἐλκυστικός. καὶ ῥυτῆρι.

ῥυχάχετον θόρυβον, συρφετόν· Ἀρι-
στοφάνης (Lys. 170) "τὸν τῶν Ἀθηναίων γε-
μὴν ῥυχάχετον τίς ἂν πείσειε μὴ πλαδδιῆν."

ῥύψαι σιγῆσαι.

ῥωγαλέον διερωγός, διεσχιζόμενον. καὶ
ῥωγὰς ἡ διερωγυνία. (Babr. 86 2) "ἐν τῇ
δ' ἔκειτο ῥωγὰς αἰπόλων πῆρα, ἄρτων ἐώλων
πᾶσα καὶ κρεῶν πλήρης." κανίων· τὰ διὰ
τῆ αλεός ἀπὸ τριῶν παράγονται μερῶν, ἀπὸ
ὀνόματος, δεῖμυ δειμαλέος, ἀπὸ ῥήματος,
οἰδιῷ οἰδαλέος, ἀπὸ ἐπιρρηματος, ῥίμφα ῥιμ-
φυλέος, καὶ πυροζύνονται. σεσημέλωται τὸ
παιδάλεος ὁ ποικίλος, καὶ κυνισάλεος.

ῥωγμός ῥῆξις γῆς.

Ῥώθωνος.

Ῥωμαίων ἀρχή. αὕτη τῆς Ἀσσυρίων
καὶ Περσῶν καὶ Μακεδόνων τῶν πρὶν μα-
κρῷ ὑπερῆρεν, ὀρισυμένη πέρατι ἐαυτῆς
πρὸς μὲν ἔω Ἰνδὸς καὶ ἑρυνθρὰν Θάλατταν
καὶ Νεῖλον καὶ καταρρέκτας καὶ λίμνην
Μαιῶτιν, ὅσα δὲ πρὸς δυσμῶς, ἰσπεανόν τι
αὐτόν, ὃν μὴ μῦθον εἶναι τοῖς ἔργοις ἐδη-
λώθη, μηδὲ ἄλλως πρὸς ψυγυγῶγιαν τῆνομα
αὐτὴ παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἄδισθαι, εἶγε καὶ
ἡ Βρεττανῶν χώρα, ἣν περιρρέων νῆσον ἐρ-
γάζεται, νῦν εὐρεθεῖσα ἐν πέρασιν τῆς Ῥω-
μίων ἀρχῆς ἀριθμεῖται. λεγέτω μὲν οὕτως

οτι δοκεῖ, ὡς ἀναμφίλογοι τῶνδε πρὸς τὰ παλαιὰ αἱ ὑπερβολαί, πλήθει τε χειρὸς τῶν ἐπελθόντων εἰκάζοντι καὶ τόλμῃς ἐκατέρων καὶ στρατηγήσεισι καὶ μηχανήσεων ἐπινοίαις καὶ τῶν ἀντιπολεμησάντων ἀρετῇ. Δέξιππος (p. 3 Nieb.).

ὅτι τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν αἴτιον αὐξηθῆναι τὸ φιλόμαχον τῶν ἐθνῶν καὶ τὸ εὐσύντακτον τῆς δυνάμεως. πάντες γὰρ οἱ πρὸς ἐσπέρην θυμακώτεροί εἰσι τῶν ἐπὶ θάτερα κατοικούντων, περιτενεῖ δὲ Ῥωμαίοις τὸ τετυγμένον ἐν τῇ ἔργῳ καὶ τεχνικόν, ᾧ καὶ Γαλατῶν ἐκράτην, καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὰς ὁμόρους πολέμοις τριβέντες, καὶ περιόντες τῶν βαρβάρων τῇ συντάξει, τῶν δὲ Ἑλλήνων φύσει καὶ ἀνδρίᾳ.

Ῥωμαίων πόλις. ὅτι ἡ Ῥωμαίων πόλις ἀπείρατος ὑπερορίων ἐκστρατειῶν τυγχάνουσα, ἐξέτασιν τῇ πλήθους ποιησαμένη κατέμαθε τὸν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν ἐ πολλὸν ἢ μυριάδων ἀπολειπόμενον, καὶ ταῦτα συνεχεῖσι τριβομένη πολέμοις, ἐδειπώποτε δὲ μακρῶς καὶ βεβαίως εἰρήνης ἀπολελανκυῖα.

ῥωμαλέος ὁ ἰσχυρός, καὶ ῥωμαλέως ἰσχυρῶς, ἐπιρρηματικῶς.

ῥώμη ἰσχύς. καὶ Ῥώμη ἡ πόλις, ἥτις ἀπὸ τῆ πρώτης συνοικισμῆ διαγεγονότων ζ' καὶ ο' καὶ υ' ἔτων ἀπείρατοι ἦσαν ὑπερορίων πολέμων, τὸν δὲ πρὸς Κυρρηδονίης ὅσον ἔπαυ παρέσσεσθαι πόλεμον προσδεχόμενη ἐξέτασιν ἐποιεῖτο τῇ πλήθους, καὶ εὗρεν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν ἐ πολλὸν ἀπολειπόμενον ἢ μυριάδων.

ὅτι τὴν Ῥώμην ἐπιτομὴν τῆς οἰκαμένης εἶπεν Ἀθήναιος (p. 20 B).

Ῥώμις ὄνομα κύριον.

Ῥώμος καὶ Ῥωμύλος ὀνόματα κύρια.

ῥωννύω δύναμιν παρέχω.

ῥώξ ῥωγός εἶδος φαλαγγίς. cf. v. ῥάξ.

ῥώξ κόκκος. καὶ εἶδος πέτρας.

Ῥωξάνη ὄνομα κύριον.

ῥῶπαξ ῥῶπακος τὰ ῥωπάκια παρ' ἡμῖν.

ῥῶπες δασεῖα ὕλη, ἥ κατάκομος καὶ

σύμφυτος τόπος. καὶ ῥωπέειν ἐυλεύεσθαι. (AP 6 226) "τῆτό τοι ῥωπέειν ὀλιγόξυλον."

ῥωπήϊα τὰς συνδένδρας τόπας. Hom. N 199.

ῥωπικά· "ἡ μήτηρ ζῶν τὸν Μίλκον, οἷα πενιχρά, Βάκχῳ δωρεῖται, ῥωπικά γραψαμένα" (AP 6 355).

ῥωπικός· (Polyb. 24 5) "τὸν δὲ πρακτικὸν τρόπον ὑπέφαινε τέλειον, ἦν δὲ ψευδὲς πύγματος καὶ ῥωπικός," ἀντὶ τῆ κεχρωσμένος. καὶ ῥωπικὸν ὄνιον τὸ εὐτελές, πολλὰ δὲ πιπρασκόμενον.

ῥῶπος μῖγμα χρώματος, ὅσα βαφεῦσι ζωγράφοις μυρεψοῖς χρησιμεύει· ὅθεν ῥωποπώλης. τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον ῥῶπον εἰρήκασιν.

Ῥωσάκης ὄνομα κύριον. Arrian. Anab. 1 15.

ῥώσαντες δυναμώσαντες· "οἱ δὲ βάρινοι ῥώσαντες ἑαυτοὺς ἐπὶ τὸ στεγανώτερον, ὡς ἐκέτι Ῥωμαῖκοις καὶ διαπεπλασμένοις ὑποπεσόμενοι στρατηγήμασι."

Ῥωσαφῶν φρέριόν τι.

ῥῶσθαι σπασθῆναι.

ῥωσθεῖς δυναμωθεῖς.

ῥῶσις ὕγεια.

ῥωστήριον παρορητήριον.

ῥωτακίζειν τῷ ρ στοιχείῳ συνεχῶς χρῆσθαι.

ῥωχμός ῥῆγμα γῆς· Προκόπιος (Vand. 2 19) "Ἀβίγας δὲ ὁ ποταμὸς ἐκ τῆ Ἀνρασέ κατιῶν ἐν τῇ πεδίῳ, ἐν ᾧ ἀπορροῶγες συγκαὶ τυγχάνουσιν ἔσαι, ἐς αἷς δὴ ὁ Ἀβίγας σχιζόμενος ὑπὸ γῆν φέρεται καὶ αὐθις ὑπὲρ γῆν φαίνεται. ἔστω ἐπὶ πλείστον τῇ πεδίῳ ἐμβυβαῖνον ἐν ἔσσεια τοῖς ταύτῃ ῥῆκόμενοις τίθεται εἶναι, ἐπιβύσσαι χρώματι τὰς ῥωχμὰς ἢ αὐθις αὐτὰς ἀποκαλύψαι, τοῖς ὕδασι τῇ ποταμῷ τῆδε ὁ τι βέλοιντο χρῆσθαι."

ῥῶψ τὸ φυτόν, καὶ ῥῶψα βοτάνη ἀπυλῇ. Aquila Es. 27 4.

σὺ τὰ σῶα λέγῃσι μονοσυλλάβως, ἀπὸ τῆ σῶα συναιρῶντες, καὶ τὸν σῶον σῶν, καὶ σῶοι σοῖ. παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ δισυλλάβως σῶοι.

Σαβά τόπος.

Σαβάζιος ὁ αὐτὸς ἐστὶ τῷ Διονύσιῳ, ἔτυχε δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης παρὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν θειασμόν· τὸ γὰρ εὐάζειν οἱ βάρινοι σαβάζειν φασίν. ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς ἀκολουθῶντες τὸν εἰασμὸν σαβασμὸν λέγουσιν· ἔνθεν Σαβάζιος ὁ Διόνυσος. σύβας ἔλεγον καὶ τὰς ἀφιερωμένους αὐτῷ τόπας καὶ τὰς Βάκχας αὐτῆ. sch. A Av. 874.

Σαβακῶν Διονυσιακῶν· (AP 7 222) "τρυγόνιον Σαβακῶν ἀνθεμα Σαλμακίδων,"

τετέστιν ἑταιρῶν.

• σάββατον ἐβδόμη ἡμέρα ἐτύγχανε τῇ κυκλικῇ διαστήματος τῆς ἐβδομάδος, τῇ Ῥωμαϊκῇ (ἀν' Ἰουδαϊκῇ) τὴν ἡμέραν γεραίροντος πόρων ἀνάπαυλαν, αἰδοῖ τῇ σεβασμῶτος. ἀργίαν δὲ εἶχε τὸ σάββατον· ἀλλὰ τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν πολλαπλασίονα ἐπετέλεον.

• σάββατον ἀργία, κατὰπανσις. σάββατον δὲ δευτερόπρωτον (Lucas 6 1), ἐπειδὴ δεύτερον μὲν ἦν τῇ πύσχα, πρῶτον δὲ τῶν ἀζύμων. εἰ οὖν σάββατον εἴρηται, μὴ θανατώσεως· σάββατον γὰρ πᾶσαν ἐορτὴν ἐκάλουν (Isidor. Pel. 3 110). καὶ διὰ τῆτο εἴρηται σάββατα σαββάτων. ὅψε δὲ σαββάτων καὶ οὐ σαββάτε λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς διότι σάββατα πᾶσαν τὴν ἐβδομάδα ἔλεγον, ἵνα τὴν ἐσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης δηλώσῃ· καὶ γὰρ ἔθος ἐστὶν ἡμῖν λέγειν "ὅψε τῆς ὥρας ἤλθες, ὅψε τῇ καιρῷ". ἐκ τήτου δηλοῦται τὸ πόρρω καὶ βραδὺ τῆς περαιωθείσης ἐβδομάδος. πληρεῖται δὲ ἡ ἐβδομάς ἐκάστη ταῖς μετὰ τὸ σάββατον ἡλίου δυσμαῖς.

σαββάτων ἔχον ὁδόν (Act. Ap. 1 12). δισχίλων πῆχων ἦν· τοσοῦτον γὰρ ἡ κιβωτὸς διώστημα προελύμβανε τὴν παρεμβολήν, καὶ ἀπὸ τοσοῦτον διαστήματος ἐσκήνεν οἷς ἐξῆν προσκυθεῖν τὴν σκηνὴν ἐν σαββάτῳ βαδίζειν.

Σάβειροι ὄνομα ἔθνους. "νεμεσῶ τε καὶ ἀγανακτεῖ ὁ Καῖσαρ ὅτι μὴ ἀνέστησαν ἀπαξάπαντας Σαβείρους τε καὶ Ἀλβανούς" (Menand. p. 393 Nieb.).

σαβέκ ἄφεις, ἀπὸ τῆς Σύρας γλώττης.

Σαβέλλιος ὄνομα κύριον, δαίρεσιμόρχης.

Σαβῖνος σοφιστής, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανῷ Καίσαρος, ἔγραψεν εἰσαγωγὴν καὶ ὑποθέσεις μελετητικῆς ὕλης βιβλία δ', εἰς Θεουκυδίδην καὶ Ἀκουσίλαον καὶ ἄλλους ὑπομνήματα, καὶ ἑτερά τινὰ ἐξηγητικά.

Σάβοι Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος (260). οἱ μὲν Σάβους λέγεσθαι τοὺς τελομένους τῷ Σαβαζῷ, τοῦτέστι τῷ Διονύσῳ, καθάπερ τοὺς τῷ Βάκχῳ Βάκχους. τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι Σαβάζιον καὶ Διόνυσόν φασιν. οὕτω δὲ φασὶ καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὰς τοὺς Βάκχους Σάβους καλεῖν. Μνασείας δὲ ὁ Πατρὸς υἱὸν εἶναι φησὶ τοῦ Διονύσου Σαβάζιον. Harp.

Σαγαλασσός πόλις Πισιδίας.

σάγαρις κοπίς ἢ πέλκυσ. λέγεται καὶ

σάγαρι χωρὶς τοῦ σ. Ξενοφῶν (Anab. 4 416) "ὁ δὲ ἄνδρα συλλαβὼν ἦκεν ἄγων ἔχοντα τόξον Περσικὸν καὶ φαρέτραν καὶ σάγαρον, οἷανπερ αἱ Ἀμαζόνες ἔχουσι." "λυσίφιλεβ' ἡ σάγαριν θῆκεν" (AP 6 94) ἡ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα.

Σαγγάριος ποταμὸς Ἀνδίας καὶ Θρησίας.

σάγη τὸ τοῦ ὄντος ἐπίθεμα· (Babrius 7 12) "ἐπ' αὐτὸν ἐτίθει τὸν γόμον τὴν σάγην καὶ τοῦ κτήνους." Ἰώσηπος (A. I. 1 19 10) "Ραχίλα δὲ κατατίθῃσι τὰς τύπας εἰς τὴν σάγην τῆς φερέσης αὐτὴν καμήλας."

σαγηνεῖα ἡ ἁλεία.

Σαγηνεύς ὄνομα κύριον.

σαγηνέων ἁλιέων.

σαγῆνη. καὶ σαγηνευτήρ ὁ ἁλιεύς. "αἱγιαλῖτα Πιρίηπε, σαγηνευτήρες ἔθηκαν δώρου" (AP 6 33).

σάγμα ἡ θήκη τῷ ὅπλῳ, σάγη δὲ τὸ ὅπλον καὶ πανσαγία ἡ πανοπλία. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσι (573) "τίς Γοργὸν ἔστημεν ἐκ τῷ σάγματος"; ἐν γὰρ τῇ ἀσπίδι ἐν τετύπωτο ἡ Γοργῶ. λέγει ἔν, τίς ἐξήγαγεν ἐκ τῆς θήκης τὸ ὅπλον; καὶ Σοφοκλῆς (Euphr. Androm. 618) "κύλλιστοι τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασι." "καὶ δῶρα βασιλεῖ Νομίδι, σάγων πορφυρῶν πληθὸς καὶ πόρπας χρυσεύας."

σαγμάρια τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τῶλον, τὰ βαστάζοντα τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὴν μετακομιδὴν τῶν ἐπιτηδείων.

Σαγγωνιάδων Τύριος φιλόσοφος, ὃς γέγονε κατὰ τὰ Τρωικά, περὶ τῆς Ἑρμῆ φυσιολογίας, ἣτις μετεφράσθη, πάτρια Τερίων τῇ Φοινίκῳ διαλέκτῳ, Αἰγυπτιακῇ θεολογίᾳ, καὶ ἄλλα τινά.

Σαδδουκαῖος ἀπὸ τύπου.

Σαδόκ ὄνομα κύριον.

σαθροὶ παλαιοί, φθαρέντες.

σαθρός ἀπὸ τῷ σείεσθαι φθάρως, ἡ ἀπὸ τῷ σείεσθαι τὰ ἄρθρα.

σαθρωθῆναι καὶ σαλευθῆναι. "τὰς μὲν ἐπάλλεις καταρραχθῆναι ταῖς βολαῖς, καὶ τὸν τοῖχον ἅπαντα τῷ πύργῳ σαθρωθῆναι τῇ βίᾳ" Μένανδρός φησι.

σαίνεισθαι κολακεύειν. τὸ ῥῆμα σαίνω (AP 7 66) "ἀλλὰ κύον σαίνεις Κέρβερε τῶν με κύνα." καὶ αὖθις "σαίνεις δάκνεσσα, καὶ κύων λαίθηργος εἰ," ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐπιβαλεόντων δὲ λαίθηρα. sch. A Eq. 1040.

σαίνουροι τὰς ἑρὰς σείοντες.

σαίρει κοσμεῖ, ἢ χαίρει.

σάκωνδρος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. A Lys. 824.

Σάκας ὄνομα κύριον, τραγωδίας ποιη-
τῆς. καὶ Σάκαι ἔθνος Θρακικόν· Ἀριστο-
φάνης (Av. 31) "νόσον νοσῶμεν τὴν ἐναντίαν
Σάκα." οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Ἀκίστωρ διὰ τὸ
ξένος εἶναι. ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης "ὁ μὲν
γὰρ ὢν ἐκ ἀσπὸς εἰσιβιάζεται, ἡμεῖς δὲ φυλῇ
καὶ γένει τιμώμενοι, ἀσοὶ μετ' ἀσῶν, ὁ σο-
βῆντος ἑδενδὸς ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος." ἡ
σακέλλιον βαλλάντιον, μαροῦπιον. ἐξ
ε καὶ σακελλάριος.

σακέρδως σακέρδωτος ὁ ἱερεύς.

σακέσπαλος ὁ πολεμικός. Hom. E 126.

σακεσφόροι ὁπλοφόροι, ἀσπιδηφόροι.

σακεύεσι τὸ ὑλῆεσι παρ' Ἡροδότῃ
(4 23).

σάκκος. καὶ σακκίον· "ὁ δὲ Ἰακώβ
σακκίον ἐξαπνέμενος καὶ τῇ λύπῃ βαρὺς ἐκα-
θέζετο" (Joseph. A. I. 2 3).

σάκος ὅπλον, ἀσπίδα. καὶ σάκος, ἀρ-
σενικῶς, δι' ἐνὸς κ· "σάκως ἔχων καὶ κωρύ-
κως" (A Lys. 1213) ἀντὶ τῆς θυλύκως, κώρυκος
δὲ πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων.

σάλα ἡ φροντίς.

σαλαγγυγος.

σαλατίζειν θρηνεῖν.

Σαλάκων προσποιέμενος πλῆσιος εἶναι,
πένης ὢν. καὶ σαλακωνία ἀλαζονεία ὑπὲρ
τὸ δέον, καὶ σαλακωνίσαι ἀλαζονεύεσθαι.
ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον τὰς ψεύσας καὶ μεγα-
λαύχους.

σαλαμάνδρα ζῷον ὡς σαῦρα τὸ μέγε-
θος, ψυχρότατον τὴν φύσιν, ὡς καὶ τὸ πῦρ
εἰσδυόμενον τὴν φλόγα σβεννύναι καὶ αὐτὸ
μὴ πέμπρασθαι.

Σαλαμινία ναῦς. δύο ἦσαν νῆες
παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὑπηρετίδες ταχυδρόμοι,
ἡ Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία, ὣν ἡ μὲν Σα-
λαμινία τὰς ἐγκαλεμένους εἰς κρίσιν ἤγεν·
ἡ καὶ ἐπ' Ἀλκιβιάδην φησὶ πεμφθῆναι
Θεκυδίδης· ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας
ἀπήγε, τῷ τετις τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα.
sch. A Av. 147.

Σαλαμίνιος (A Eccl. 38) ὡς ναυτικῶν
ὄντων τῶν Σαλαμινίων καὶ κατωφερῶν. δύ-
ναται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Σαλαμινίας νεὼς
νοεῖσθαι τὸ Σαλαμίνιος, ὡς ἀπὸ τῆς Πα-

ράλης Παράλιος.

Σαλαμῖνος. μετὰ Μαραθῶνα Σαλα-
μῖνος μέμνηται, ὅπερ ναυμαχία Περσῶν ἐγέ-
νετο, ἐν Μαραθῶνι δὲ πεζομαχία. κεῖται
δὲ ἡ Σαλαμῖς ὀλίγον πρὸ τῆς Ἐλευσίνος
πόλεως ἱερᾶς Δήμητρος καὶ κόρης, πλήρης
κατορθωμάτων Ἑλληνικῶν· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ
πολλὰς τῶν Περσῶν Ἀθηναῖοι κατενανυμύ-
χισαν τριήρεις ὀλίγῳ ἄριθμῷ Θεμισοκλῆος
ἐρωτηθέντος. ἐνθα καὶ πέτρα ἔστιν Εἰρεσία
ἔτω καλεσμένη, ὥσπερ διὰ τῆς ὀνόματος τρο-
παιοῦ ἔστι. ἐστὶ δὲ καὶ Ἀγέλαος πέτρα κα-
λεσμένη παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅπερ καθίσαι
φασὶ Θησέα μέλλοντα καταβαίνειν εἰς Ἀδς·
ὅθεν καὶ τῆνομα. ἡ ὅτι ἐκεῖ ἐκαθέσθη ἡ
Δήμητρα κλαίεσα, ὅτε ἐζήτει τὴν κόρην.
Ἀριστοφάνης (Eq. 790) "ἐπὶ ταῖς πέτραις ὁ
φροντίζει σκληρῶς καθήμενον, ἐχ' ὥσπερ
ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τῷ τῷ φέρω. ἀλλ' ἐπα-
καίρε, καὶ τα καθέως μαλακῶς, ἵνα μὴ τρι-
βης τὴν ἐν Σαλαμῖνι."

Σαλανίωνος.

σαλεύει ζῆ, διάγει· "τὸν τῆς οἰκαμένης
δεσπότην, ἐν ᾧ σαλεύει τὰ πάντα." καὶ
αὐθις "ὥσπερ ἔν ἐχ' ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων σα-
λεύουσα, ἀλλ' ἐφειμένη δρᾶν ὁ τι καὶ θέλει."
καὶ αὐθις "σαλευόντων ἐπὶ λεπταῖς ταῖς
ἐλπίσι πολλῶν."

σαλεύσας βελευσάμενος· "πολλὰ δὴ
καθ' αὐτὸν σαλεύσας ἀνέρριπεν ἐκ τῶν πα-
ρόντων εὐτυχῇ κύβον." καὶ αὐθις "τὰς δὲ
ἄλλας ἐπ' ὀψίας τῆς ἀκμῆς σαλεύσας, καὶ
μέντοι τῷ ἀπολλέσθαι ὁμῶς εἶναι." καὶ αὐ-
θις "ἡνίκου ἐώρα σαλεύσαν αὐτῇ τὴν τύχην
πᾶσαν" ἀντὶ τῆς μεταπίπτειν.

Σαλήμ ὄνομα πόλεως. ἡ Ἱερουσαλήμ.

Σάλης ὄνομα ποταμοῦ.

Σαλμωνεύς. ἔτος Αἰόλης μὲν υἱός, βα-
σιλεὺς δὲ Θετταλῶν, ὃς ἀσεβῆς γεγονὼς διὰ
μηχανῆς ἤσραπτεν ἐβρόντα, συνεκύνε τὰς
τῶν ὑπηκόων ψυχὰς (A Ach. 506). ὅθεν καὶ
δίκην ἔδωκε τῆς ἀσεβείας, θεόθεν κεραυνό-
βλητος γεγονώς.

Σαλομών ἀπὸ τῆς Σαλήμ, ὃ ἔστιν εἰ-
ρήνη· ἐν γὰρ τοῖς χρόνοις αὐτοῦ εἰρήνη ἦν.

σάλος σαλευμός, ταραχος. καὶ ἡ φρον-
τίς. (Polyb. 1 53) "κατέλαβον πολισμάτιον
ἀλίμενον μὲν σάλης δὲ ἔχον καὶ προβολὰς
περικλειέσας ἐκ τῆς γῆς εὐφυεῖς." καὶ αὐθις
"καὶ τῷ σάλῳ συνίστανον ἐποῖον αὐτὸ σερι-

φώτερον.”

σάλουσα φροντίζουσα· σάλα γὰρ ἡ φροντίς.

a Σαλούστιος σοφιστὴς ἔγραψεν εἰς Δημοσθένην καὶ Ἡρόδοτον ὑπόμνημα, καὶ ἄλλα.

b Σαλούστιος. οὗτος εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἦκεν Ἀθήνηθεν σὺν Ἰσιδώρῳ τῷ φιλοσόφῳ. παρὰ δόξος δὲ ὁ τρόπος Σαλῆσις πᾶσιν ἀνθρώποις, τὰ μὲν φιλοσοφούντος ἐπὶ τὸ κατεριώτερον τὰ δὲ παιζόντος ἐπὶ τὸ γελοιότερον, ἐκύτερον, οἶμαι, πέρα τῆς μετρίας. καὶ δεῖ κρίσεως, εἴπερ τινὲς ἄλλω, καὶ τῷδε τῷ βίῳ. καὶ δὴ Σαλῆσιος τὰ μὲν πατρόθεν ὠρμητο ἀπὸ Συρίας, τὰ δὲ πρὸς μητρὸς Ἐμισσηνὸς ἐγεγόνει· ὁ πατὴρ δὲ αὐτῷ Βασιλίδης ὠνομάζετο, Θεόκλεια δὲ ἡ μήτηρ. εὐφυὲς δὲ ἐπὶ πολλὰ γεγονὼς καὶ τὸ ἥθος αὐσηρὲς καὶ φιλότιμος τὰ μὲν πρῶτα ἀπέβλεπεν εἰς τὴν πολυάρατον δικανικὴν, καὶ ἐπαιδεύετο λόγοις ῥητορικοῖς ὑπὸ Εὐνότῳ σοφιστῇ τότε ὄντι κατὰ Ἐμισσαν. ὕστερον δὲ οὐκέτι τῷ δικανικῷ ἀλλ’ ἤδη τῷ σοφιστικῷ βίῳ προσεῖχε τὸν νῦν, καὶ ἐπὶ τῷδε διεμελέτα τὰς λόγους, ὅθεν ἦτορ τῆς φύσεως ἐπὶ τοῖς πόνοις θαναταζόμενος· τὰς μὲν γὰρ δημοσίαις τῷ Δημοσθένους λόγους ὁμοῦ πάντας ἐξέμαθεν. ἀλλὰ πρὸς τούτῳ καὶ λέγειν ἦν ἱκανός, οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμούμενος σοφιστὰς, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον πίνον τῆς λογογραφίας ἀμιλλώμενος. ἀμέλει καὶ ἔγραψε λόγους οὐ πολὺ τι ἐκείνων λειπομένους. τὸν δὲ ἡμέτερον πολίτην Μάρκελλον, ἐταῖρον τῷ Εὐνότῳ καὶ τῷδε, ἐκμαθόντα μὲν ἀπειρηγμένον ἐτὶ ἡ βιβλία τῆς Θουκυδίδου ἱστορίας, οὐ μὴν τι καὶ λέγοντα ἄξιον ἀκοῆς. καὶ Νόννον δὲ φασιν ἐκμαθόντα ἐξάκις ὅλον τὸν Δημοσθένην μηδὲ διαῖραι τὸ στόμα δύνασθαι πρὸς γε λόγων ἐπεικῶν σύνθεσιν· οὐ γὰρ ἐστὶ ταυτὸν ἐς πλῆθος ἀποσηθίζειν καὶ γράφειν ἐς κάλλος. ὁ δὲ Σαλῆσιος ἀδρότερον ἢ ὅφιν ἀπτόμενος τῆς τέχνης, ἐλάττω ἢ κατ’ ἐαυτὸν ὑπολαβὼν τὸν Εὐνότιον ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἀπεπειρῶτο τῶν ῥητορικῶν διδασκαλιῶν. Damascius Phot. p. 342b.

c Σαλούστιος φιλόσοφος, ὃς ἔφη ἀνθρώποις οὐ ῥᾶδιον εἶναι φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον. τοῦτον ἀκούσας ἀπέβρυξα δὴ τότε τὸν λόγον ὥς οὔτε ἀληθὴ λέγόμενον οὔτε λέγεσθαι ἄξιον. ἀλλὰ γὰρ ὁ Σαλούστιος ᾗδει

τὸ ἐνὸν εἰπεῖν· οὐ γὰρ διεβέβλητο πρὸς τὰς φιλοσόφους ἀπλῶς, ἀλλὰ φήσει μισοπόντηρος ἦν καὶ κατὰ τὸν Ἡράκλειτον ὀχλολόδορος, καὶ πᾶσιν ἐπιτιθέμενος τοῖς ἀμαρτάνονσι, καὶ ὅπως οὐν ἐκ πάσης προφάσεως ἐλέγχων, ἐκάστας καὶ διακωμωδῶν, ἐνίοτε μὲν σπορδάζων, τὰ δὲ πολλὰ τῷ γελοίῳ χαίρων ἔδει καὶ φιλοσκάμμιον. καὶ γὰρ ἦν ὁ Σαλῆσιος εἰς τρύπελος ἱκανῶς καὶ σκώπτειν εὐφυνεσταίς τε καὶ προχειρότατος, ἐξαιρέτως μὲν ἔχων αὐτός, ἐκ γένους δὲ ὁμῶς τὰς τοιαύτας χάριτας· ὁ γὰρ τὴν ἐμπειρὴν ἀρετὴν ὀνομάσας· τὴν περὶ Θεῶν δόξαν ἀληθῆ, δοκοῦσαν ἐνῆ· καὶ ποτε τοῖς πονηροτάτοις, Σαλῆσιος ἔστιν. ἐστὶ δὲ πρὸς ἐνὶς τῶν ἀλλοφύλων, τὰ μὲν ἄλλα αὐτοῦ ἐπαινοῦντας, ἐν δὲ αὐτῷ λείπειν εἰρηκότας τὸ μὴ δοξάζειν περὶ Θεῶν τὰ αὐτὰ τοῖς πολλοῖς, “ἐῤυτε” ἔφη “ἐγὼ γε οὐκ ἐν ἐμῇ νέμειν προσεῖναι μοι.” τῷ δὲ Πιμπριπίῳ μέγιστον ἤδη δυναμένῳ ἐντυχῶν, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ὠραϊζόμενος “τί Θεοὶ πρὸς ἀνθρώπους” ἔφη, “τίς δὲ” ἔφη “οὐκ οἶδεν ὥς οὔτι ἐγὼ πώποτε Θεὸς ἐγενόμην οὔτε σὺ ἀνθρώπος;” ταῦτα περὶ Σαλῆσιος. κυνικώτερον δὲ ἐφιλοσόφει. Damascius.

ὅτι Σαλούστιος ὁ τῆς αὐλῆς ἑπαρχὸς ἐπὶ Τουλιανῷ ἀντὶ ἦν διαφερόντως περιττός εἰς φιλανθρωπίαν· ὃς γε τοσοῦτον ἡμερότητας καὶ πραότητος ὑπῆρχεν εἰς ἅπαντας ὥστε καὶ τὸν Μάρκελλον ἐκεῖνον, τὸν ἱστῶν ἦν Καῖσαρ ὑβριστικῶς αὐτῷ χρησάμενον, πάνυ περιδεῶς ὄντα διὰ τὰ προγεγενημένα καὶ τοῦ παιδὸς ἐλεγχθέντος ἐπαρίστασθαι διὰ τὴν πρὸς Κωνσταντίον φιλίαν, τῷ πενίσκῳ τὴν δίκην ἐπέθηκε, τὸν δὲ Μάρκελλον καὶ διαφερόντως ἐτίμησε. cf. vv. ἐξιτάμενος et περιττός.

Σαλούστιος ἑπαρχὸς πραιτωρίων, ὃς προεβύλετο βασιλέα Βαλεντινιανόν. ὁ δὲ βασιλεύσας διεδέξατο αὐτόν, καὶ ἔθηκε προδύματα ἵνα, εἴ τις τι ἡμίχεται παρ’ αὐτοῦ, προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. οὐδείς δὲ προσῆλθεν ἦν γὰρ ἀγνότατος ὁ Σαλούστιος. οὗτος δὲ ὁ Βαλεντινιανὸς τὸν πραιπόσιτον Ροδῶν ἀδίκησαντα Βερνίκην τινὰ χήραν, ἧς πεσελεύσεως τῷ βασιλεῖ ἔδωκε δικαστὴν Σαλούσιον. ὁ δὲ κατεδίκασε τὸν πραιπόσιτον καὶ τούτῳ καταφρονήσαντος τὸν πραιπόσιτον ἐν τῷ ἱππικῷ πυρὶ παραδίδωσι, καὶ τῇ κτήσιν πᾶσαν τῷ ἀρχιενούχῳ τῇ χήρᾳ δίδωσι.

δωσι. καὶ φοβηθέντες πάσης ἀδικίας ἀπέσχοντο. cf. Cedren. p. 310.

† Σαλούστιος Μουσεύτης Ιατρός, ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος, ἔγραψεν Ιατρικά.

σαλπιγγολογχοῦσιν ἡδὺναι (A Ran 997) σάλπιγγας καὶ λόγχας καὶ ὑπῆνας ἔχοντες. τῷτο δὲ εἰς τὸν Φορμίσιον ἀνατείνει ὡς μέγαν ἔχοντα πύγωνα. εἶπε δὲ συνθέτως τὸ μὲν ἀπὸ τῆ πολέμου, τὸ δὲ ἀπὸ τῆ πύγωνος Ἀριστοφάνης.

α σάλπιγξ. ἱεραικὸν τῷτο τὸ ὄργανον· ἱερεῖς γὰρ ἔχρυντο τῇ σάλπιγγι.

β σάλπιγξ· "σάλπιγξιν Ἰνδοὶ οὐ χρῶνται, ἀλλ' ἀντὶ σάλπιγγός εἰσιν αὐτοῖς αἱ μάστιγες, ὡς ἀποκτυποῦσιν εἰς τὸν ἄερα, καὶ τύμπανά τινα φοικώδη ἐξ αὐτῶν ἀνιέντα βύμβον." cf. v. τύμπανα.

Σαλώμη ὄνομα κύριον.

Σαμαρείτης ὑρσενικῶς, Σαμαρίτις δὲ ἡ γυνή.

Σαμαρεὺς ὁ πολίτης. "ἐντεῦθεν ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων οἱ Σαμαρεῖται." πολλαῖς δὲ ἐχρήσατο τύχαις ἡ Σαμαρία.

σάμβαλα ὑποδήματα.

Σαμβάρης ὄνομα κύριον.

σαμβῦκαι ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ἤδον. οἱ δὲ λαμβῦκαι. ταύτην τὴν σαμβύκην πρῶτος Ἰβρυκος ἐφεῦρεν. ἔσι δὲ εἶδος κιθάρας τριγώνου.

σάμβυκες γένος μηχανήματος πολιорκητικῆς, ὡς φησι Πολύβιος. περὶ δὲ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ γέγραπται ἐν τῇ περὶ ἐκφράσεως. "οἱ δὲ προσεβοήθουν ἐπὶ τὸ διατίχισμα, καὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆ λιμένος ἀπὸ τῶν ὑπερειδόντων ἐπὶ τὸ τεῖχος τοὺς σαμβύκας."

σάμη εἶδος πάθους Σαμιακῆ· περιέστιξεν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι τὰς ἀλόντας Σαμίων, μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Σάμιοι τὰς Ἀθηναίους. cf. v. τὰ Σαμίων.

Σαμίων ἄνθρωποι, ἐπὶ τῶν ὑστάταις ἡδοναῖς χρωμένων.

Σαμίων ὁ δῆμος ἐστίν ὡς πολυγράμματος Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους· οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων, σπᾶναι τῶν πολιτενομένων ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ ἐσατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ. ἢ ὅτι παρὰ

Σαμίοις εὐρέθη πρῶτοις τὰ κδ' γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου, ὡς Ἀνδρῶν ἐν Τρίποδι· τὰς δὲ Ἀθηναῖες ἐπεισε χρῆσθαι τοῖς τῶν Ἰώνων γράμμασιν Ἀρχίνος ἐπὶ ἀρχοντος Εὐκλείδου. τὰς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης ἔπειτα πρὸ τοῦ Εὐκλείδου κδ' ἐπὶ Εὐκλείδου. περὶ δὲ τῆ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος. οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τὰς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίας ἔστιζον γλανκί, Σάμιοι δὲ σαμαίνῃ, ὃ ἐστὶ πλοῖον δίκροτον, ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον κατασκευασθὲν τῷ Σαμίων τυράννῳ, ὡς Ἀνσίμωχος ἐν β' Νόσων. τὸ δὲ πλάσμα Ἀφρίδος. οἱ δὲ τὴν σύμειναν νόμισμα εἶναι. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστες κακῶν συμφορὰς, παρ' ὅσον Ἀθηναῖοι τὰς Σαμίας ἔστιζαν.

Σαμνῖται ὄνομα ἔθνος.

Σαμοθράκη νῆσος· κεῖται δὲ καταντικρὺ τῆς Θράκης. φασὶ δὲ Σαμίας οἰκίσαντας αὐτὴν τὸ ὄνομα θέσθαι τῷτο· καὶ ἐστὶ παρὰ Ἀντιφῶντι ἐν τῇ Σαμοθρακικῇ λόγῳ οὕτως εἰρημένον "καὶ γὰρ οἱ τὴν ἀρχὴν οἰκίσαντες τὴν νῆσον ἦσαν Σάμιοι· ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα. κατωκίσθησαν δὲ ἀνάγκῃ, οὐκ ἐπιθυμία τῆς νήσου· ἐξέπεσον γὰρ ὑπὸ τυράννων ἐκ Σάμου, καὶ τύχῃ ἐχρήσαντο ταύτῃ· λείαν λαβόντες ἀπὸ τῆς Θράκης ἀφικνοῦνται εἰς τὴν νῆσον." (A Pac. 276) "ἀλλ' εἰ τις ἡμῶν ἐν Σαμοθράκῃ μεμνημένος, νῦν ἐστὶν εὖξασθαι καλὸν ἀποσραφῆναι τῇ μετιόντος τὴν πόδε." ἐν Σαμοθράκῃ ἦσαν τελεταί τινες, ὡς ἐδόκουν τελείσθαι πρὸς ἀλεξιφάρμακα κινδύνων τινῶν. ἦν δὲ ἐκείσε καὶ τὰ τῶν Κοριβάντων μυστήρια καὶ τὰ τῆς Ἑκάτης, καὶ τὸ Ζήρινον ἄντρον, ἧς κύνας ἔθνον. ἐν κινδύνοις οὖν γενόμενοι ἐπεκαλοῦντο τὰς δαίμονας ἐπιφανῆναι καὶ ἀλεῖξομαι. ἐδόκην δὲ οἱ μεμνημένοι ταῦτα ἐκ τῶν δεινῶν σώζεσθαι καὶ ἐκ χειμῶνων. ἀποστραφῆναι δὲ ἀντὶ τοῦ διακλασθῆναι τοῦ μετιόντος τὸν δοῖδουκα· ἢ ἐναντίαν αὐτῷ τὴν εἰς τὸ δευτερον γενέσθαι ὁδόν, ὥστε μηκέτι αὐτὸν ὑποστρέψαι.

Σαμουήλ ὁ προφήτης. τοῦτον ἐγέννησεν Ἄννα εὖξαμένη πρὸς κύριον· ὃν Σαμουήλ ἐκάλεσε, Θεαίτητον ὡς ἂν τις εἴποι. καὶ ἀναμνησθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ τῆς εὐχῆς ἣν ᾤξατο πρὸς Ἠλεὶ τὸν ἀρχιερεῖα, παρεδίδου Ἠλεὶ, ἀνατιθεῖσα τῷ θεῷ προφῆτην

γενησόμενον. κόμη τε οὖν αὐτῷ ἀνεῖτο, καὶ ποτὸν ὕδωρ ἦν, καὶ διήγεν ἐν τῷ ἱερῷ τρεφόμενος. Ἐλκάνη δ' ἐκ τῆς Ἀννης νύκτας γίνονται γ' καὶ θυγάτηρ. Σαμουὴλ δὲ πεπληρωκῶς ἔτος ἰβ' προεφήτευσεν. καὶ ποτε κοιμώμενον ὀνομαστὶ ἐκάλεισεν ὁ θεός· ὁ δὲ νομίσας ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως πεφωνῆσθαι παραγίνεται πρὸς αὐτόν. οὐ φαιμένον δὲ καλέσαι τοῦ ἀρχιερέως, ὁ θεὸς εἰς τρεῖς τοῦτο ποιῇ. καὶ Ἠλεὶ διανυσθεῖς φησι πρὸς αὐτόν· "ἀλλ' ἐγὼ μὲν Σαμουὴλ σιγὴν ὥς καὶ τὸ πρὶν ἤγον, θεὸς δ' ἐστὶν ὁ καλῶν. ἀλλὰ σήμαινε πρὸς αὐτόν ὅτι παρατυγχάνω." καὶ τῷ θεοῦ φθεγξαμένον πάλιν ἀκούσας ἡξίου λαλεῖν ἐπὶ τοῖς χρωμένοις· οὐ γὰρ ὑστερήσειν αὐτόν ἐφ' αἷς ἂν θελήσειε διακονίαις. καὶ ὁ θεός· "ἔπει παρατυγχάνεις, μάνθανε συμφορὰν Ἰσραηλῖταις ἐσομένην καὶ τοὺς Ἠλεὶ παῖδας μὴ ἡμέρα τεθνηξομένους." Ioseph. A. I. 5 10 3.

Σάμου ὑληέσεως (Hom. N 12). οὐδέποτε κατὰ τὴν συνήθειαν λέγει Σαμαθράκην, ἀλλὰ διατελευμένως, ὥσπερ ἐν πόλει ἄκρῃ, τῇ ἀκροπόλει.

σαμφόρας εἶδος ἵππου ἐγκεχυραγμένον τὸ σ σημεῖον. οἱ δὲ Δωριεῖς τὸ σ σὰν λέγουσι.

σαμψῆραι σπάθαι βαρβαρικά. "δῶρα φέρει Τραϊανῷ ὑφάσματα σηρικὰ καὶ σαμψήρας· αἱ δὲ εἰσι σπάθαι βαρβαρικά." cf. Ioseph. A. I. 20 2 3.

a Σαμψὼν παῖς Μανωῆ, κριτῆς Ἑβραίων, ἀνὴρ ἰσχυρός. ἄχρι μὲν οὖν οὗτος ἐκράτει τῶν τοῦ σώματος ἡδονῶν, τῶν πολέμιων κατεδυνάστευεν· ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ Δαυιδ τῆς πόρνης ὑπεκλάπη τὸν νοῦν, ἅμα καὶ τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς ἰσχύος ἐξέπεσεν, ὑπὸ τε τῶν ἐναντίων ἀλούς δέσμιος ἐς Γάζαν ἀπήχθη, καὶ τῶν ὄψεων στερηθεὶς ἐδόθη ἀλῆθῃ ἐν μύλωνι. διὸ δὴ συμπέσων τοῖς τῷ ἐρεῷ κίσιον συναπώλετο τοῖς ἐναντίοις, εἰπὼν "ἀπελθέτω δὴ Σαμψὼν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων." καὶ ὁ μὲν οὕτω διεφθάρη, κρίνας τὸν λαὸν ἔτη κ'. Io. Antioch. exc. Peir. p. 781.

b Σαμψὼν. ὅτι ἐπὶ Σαμψὼν ἀνὴρ τις πορευόμενος ἐν πόλει φυλῆς Βενιαμὴν ὑπὸ τῶν ἐμφυλίων ἀρπαγείσαν τὴν ἐαυτοῦ γυναικα ἐθεάσατο, καὶ καταισχυρθεῖσαν ὑπὸ πληθὺς ἀπέλαβε νεκράν, αὐτὸς δὲ κατετε-

μὴν αὐτὴν ἐπὶ τὰς ἰβ' ἔξαπέστευε φυλάς εἰς μαρτύριον τῆς ἀνομίας Βενιαμὴν. καὶ οἱ μὲν παραχρῆμα λαβόντες αὐτὴν ἀναβάντες ἐπὶ τὰς πόλεις, ἐξέειλον τὴν φυλὴν Βενιαμὴν, π' καὶ ζ' καταναλώσαντες χιλιάδας.

Σαμωνᾶς ὄνομα κύριον.

Σανατρούκης Ἀρμενίων βασιλεὺς, ὃς τὸ μὲν σῶμα ξύμμετρον εἶχε, τὴν γνώμην δὲ μέγας ἐτύγγανεν εἰς ἅπαντα, οὐχ ἡκίστου δὲ εἰς τὰ ἔργα τὰ πολέμια. ἐδόκει δὲ καὶ τῷ δικαίᾳ φύλαξ ἀκριβὴς γενέσθαι, καὶ τὰ εἰς τὴν δαίταν ἴσα καὶ τοῖς κρατίστοις Ἑλλήνων τε καὶ Ῥωμαίων κεκολασμένως. Dio Cass 65 9 ?.

σάνδυν χρῶμα κόκκινον.

Σάνδων Ἑλλανίστα φιλόσοφος ἔγραψεν ὑποθέσεις εἰς Ὀρφέα, βιβλίον 4.

σανίς σανίδος.

Σαννυρίων Ἀθηναῖος κωμικός. δράματα αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα, Γέλως Δανάη Ἰώ Ψυχασταί, ὡς Ἀθηναῖος ἐν Λειποσοφισταῖς.

σάου σωῖζε, φύλαττε· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 157) "Ἄρτεμι, τόξω μὲν κλώπας βάλλε, σάου δὲ φίλους." καὶ αἰθῆς (7 109) "τὸν μὲν ἵνα ψυχῇ, τὸν δ' ἵνα σῶμα σώοι."

Σαοὺλ βασιλεὺς τῶν Ἰσθαίων, ὃς ἐπὶ δαίμονος κατείχετο καὶ οὔτε ἐκάθηνθεν ἔτι κοιμᾶτο· ὅντινα ὁ Δαβὶδ ταῖς μελωδίαις κατέθελε. Io. Antioch. exc. Peir. p. 781.

Σαοὺλ ἐν προφήταις. οὗτος ἐχρίσθη ὑπὸ Σαμουὴλ εἰς βασιλείαν καὶ προφήτην· καὶ ἰδὼν αὐτόν τις ἔφη "καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις;" καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς παραβολὴν· τὰς γὰρ ὄντες τὰς ἀπολωλῆτας ζητῶν βασιλείαν εὔρει.

Σαοῦλος. ὅτι Σαοὺλ τῷ Ἰουδαίῳ βασιλεῖ ἀρχὴ τῆς παρὰ πάντων τιμῆς πρὸς Ναασὴν τὸν Ἀμμαριτῶν βασιλέα γίνεται· οὗτος γὰρ πολλὰ κακὰ τοὺς Ἰουδαίους διέτιθησι, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ὅσους ἐχειροῦτο πολέμου νόμῳ, τοὺς δεξιούς ὀφθαλμοὺς ἐξέκοπτεν, ὅπως τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῖς ὄψεως ὑπὸ τῶν θυρεῶν σκεπομένης ἔχρηστοι παντελῶς εἴεν. τῆτον οὖν ὁ Σαοῦλος κατηγορήσατο. Ioseph. A. I. 6 5 1.

Σάπειρ. ὅτι κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως τῶν Περσῶν Βεῖουδαῖς, ἣν ἐπολιόρκει Ἡράκλειος ὁ Ἡρακλείου τῷ βασιλέως πατὴρ, Σάπειρ ἦν τις ἀνὴρ, τὸ μὲν σῶμα

ὡς ὁ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ Τυδεὺς ἀννυμένε-
νος, τὴν δὲ γνώμην καὶ περαιτέρω Τυδεὺς·
Ἡρακλῆς γὰρ ἦν τὴν ψυχὴν, καὶ εἴ τις τῶ-
τον ἐγεγόνει ποτὲ ἀλκιμώτερος· οὐ γὰρ ἀπο-
κνέω τῷ μεγέθει τῆς ἀρετῆς τὸν Ἡρακλέα
ἐν δευτέροις τιθεῖς, εἰ καὶ τῷ παραλλήλῳ
λειπόμεθα. σκόλοπα δ' οἷσι ἐπιφερόμενος ἐνάλ-
λεται τῷ ἐχυρώματι καὶ μετεωροπορεῖ. τὸν
μὲν ἔνα σκόλοπα ἐνείρας τῷ πύργῳ ἀνὰ τὰς
ἀρμογὰς τοῦ οἰκοδομήματος (ἦν γὰρ λίθῳ
ξηρῷ διεσκευασμένον τὸ φράγιον) ἐπιβαίνει
ἐπὶ τῷ σκόλοπῳ τῷ ποδί· εἴτα τὸν ἕτερον
αὖθις ὥσπερ ἐγκεντρίσας σκόλοπα, τὸν λει-
πόμενον τοῖν ποδοῖν ἐπερείδει, καὶ τῶν ἐξηρ-
τημένων λίθων ἐπιλημμένος ἀπρὶς εἶχeto
ταῖς χερσίν, οὕτω τε τὴν ἄνοδον ἐσοφίζeto.
τῶν δὲ πολιορκουμένων τὴν βίαν τῶν βελῶν
μὴ ὑπομένειν οἶων τε ὄντων, ἰσχυρὸς εἶχeto
τῆς ἐπάλξεως ὁ Σάπειρ ἐκείνος ἀνὴρ. καὶ
ἂν ἦλω κατὰ τὴν πρώτην ἐκείνην ἐπιβολὴν
τὸ ἐχύρωμα, εἰ μὴ τις τῶν τῆς Περσικῆς
συμμορίας ἀθρόον ἐπιφανεῖς ἐνὶ τῶν θυρεῶν
τῶν προβεβλημένων τοῦ ἐχυρώματος ἐκείνον
αὐτὸν τὸν ἀριστεύα ἐξώθησεν. ὁ δὲ κατολι-
σθήσας εἰς τὸ κάτω ἐφέρετο μετὰ τῷ θυρεοῦ,
"κύμβαχος ἐν κονίῃσιν, ἐπὶ βροχμῶν τε καὶ
ὤμων," Ὀμηρικῷ τῷ συμπτώματι. ὅμως δ'
διόλωλεν· ὑποδέχονται γὰρ αὐτὸν ταῖς ἀσπί-
σιν οἱ συμπονοῦντες, καὶ τραυματίαν διεσώ-
ζοντο· προσνύττουσι γὰρ αὐτὸν τὰ τῶν
ἀκοντίων σιδήρια μικρὸν κομιδῇ. ὁ δὲ καρ-
τερικὸς αὖθις ἐπ' ἐκείνῳ τὸ ἔργον ἐχώρει,
καὶ αὐ πάλιν ἀνέθορε, τῇ ἐπάλξει τὰς χει-
ρας περιβαλὼν οἷα πολύπους ἀφύκτως πλε-
κτάνας τινάς, καὶ εἶχeto καρτεροῦ τινὲ λαβῇ
τῆς ἐπάλξεως. ὁ δ' ἀντίπαλος Πέρσης ἀδελ-
φὴν τῆς ἐτέρας ἐπιβολῆς ἐξειργάσατο, καὶ
σαθρωθείσης ἔναγχος τῆς ἐπάλξεως ταῖς
Ῥωμαϊκαῖς προσβολαῖς μετ' ἐκείνης τὸν ἀρι-
στεύα ἀνατρέψας παρείει εἰς τὸ κάτω χωρεῖν
καὶ τοῖων κατήγετο ὁ στρατιώτης ὁ φιλο-
κίνδυνος μετὰ τῆς ἐρωμένης ἐπάλξεως. τὸ
δὲ συμμαχικὸν τὴν προτέραν σωτηρίαν ὀρέ-
γναι μετὰ φοβεροῦ τοῦ θανάτου τῷ πάντα
τολμηρῷ. ἀτὰρ ἐξάντης τῷ πτώματος ὁ
τραυματίας γενόμενος καὶ τρίτον ἄθλον
ἀσπάζεται, ὥσπερ ἀμάχου τινὸς καὶ θείας
δυνάμεως ἐς τὸν πόνον παροτρυνούσης αὐ-
τόν. ἐπεὶ δ' ἀνείρηνσε, τῆς στεφάνης τοῦ
ἐρχοῦς λοιπὸν ἐπιβάς, τὸν ἀκινάκην σπασά-

μενος τὸν κηφῆνα τῆς ξαντοῦ ἀρετῆς ἐκεί-
νον αὐτὸν τὸν Πέρσην ἀπέκτεινε, καὶ οὖν
τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς δέρας ἀφελόμενος τοῖς
πολιορκουσίην ἀπέπεμπε. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὸ
γεγονὸς θεασάμενοι ἀνεθάρρουν καὶ τῶν
κινδύνων ὠρέγοντο. ἀδελφὸς δὲ τις τοῦ Σά-
πειρος ἐκείνου (πρεσβυτῆς δ' οὗτος τὴν ἡλι-
κίαν) ἐπεὶ γέγονε τῆς ἀρετῆς θεατῆς, καὶ
ζηλωτῆς παραζοῆμα τοῦ ἐγχειρήματος γίνε-
ται, καὶ ἄνεισι καὶ αὐτός, ἀδελφὰ τῷ ἀδελ-
φῷ μηχανώμενος, εἴτα μετ' ἐκείνον ἕτερος,
καὶ μετὰ τοῦτον πολλοί. κάλοις γὰρ λοιπὸν
ἀνεδύνοντο οἱ προκατεληφότες τὸ ἐχύρωμα,
καὶ ταῖς πύλαις ἀράττουσι, καὶ εἰσαγώγιμον
λοιπὸν ἦν τὸ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδον.
καὶ οὕτω κρείττους τῶν πολεμίων γενόμενοι
τὸ φρούριον παρεστήσαντο. Theophyl. Sim.
2 18.

σαπρᾶς παλαιᾶς Ἀριστοφάνης (Pac.
553) "εἰρήνης σαπρᾶς" ἢ ἀρχαίας.

σαπρόν οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον,
ἀλλὰ τὸ παλαιὸν Εὐπολίς.

σαπρός καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ. (A Pac.
699) "Σιμωνίδης γέρον ὦν καὶ σαπρὸς κέρ-
δους ἔκῃτι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι," τουτέστι
φρυνάνον.

Σάπφειρα ὄνομα κῆριον. καὶ σάπφει-
ρος εἶδος λίθου πολυτίμου.

Σαπφώ Σίμωνος (οἱ δὲ Εὐνομίον (al. a
Εὐμήρον), οἱ δὲ Ἡερίγουν, οἱ δὲ Ἐκρύτου,
οἱ δὲ Σήμον, οἱ δὲ Κάμωνος, οἱ δὲ Ἐτάρο-
χοι, οἱ δὲ Σκαμανδρωνύμου), μητρὸς δὲ
Κλειδός, Ἀεσβία ἐξ Ἐρεσσού, λυρικῇ γεγο-
νῆτι κατὰ τὴν μὲν Ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Ἀλ-
καῖος ἦν καὶ Σησίχορος καὶ Πιττακός.
ἦσαν δὲ αὐτῇ καὶ ἀδελφοὶ γ', Ἀάριχος Χά-
ραξος Εὐρύγιος. ἐγαμήθη δὲ ἀνδρὶ Κερ-
κύλα πλουσιωτάτῳ, ὁρμωμένῳ ἀπὸ Ἀνδρον,
καὶ θυγατέρα ἐποίησατο ἐξ αὐτοῦ, ἣ Κλείς
ὠνομάσθη. ἑταῖραι δὲ αὐτῆς καὶ φίλαι γε-
γόνασι γ', Ἀτθίς Τελεσίππα Μεγάρα, πρὸς
ἧς καὶ διαβολὴν ἔσχεν αἰσχροῦς φιλίας. μι-
θήτριαι δὲ αὐτῆς Ἀναγόρα (al. Ἀνακτορία)
Μιλησία, Γογγύλα Κολοφωνία, Εὐνεία Σα-
λαμινία. ἔγραψε δὲ μελῶν λυρικῶν βιβλία
9', καὶ πρώτη πληκτρον εὔρεν. ἔγραψε δὲ
καὶ ἐπιγράμματα καὶ ἐλεγεία καὶ ἱάμβους
καὶ μονωδίας.

Σαπφώ Ἀεσβία ἐκ Μιτυλήνης, ψάλ-
τρια. αὕτη δι' ἔρωτα Φάωνος τοῦ Μιτυλη-

ναίου ἐκ τοῦ Λευκάτου κατεπόντωσεν ἑαυτήν. τινὲς δὲ καὶ ταύτης εἶναι λυρικὴν ἀνεγραψαν ποίησιν.

Σάπων Σάπωνος ὄνομα κύριον.

Σάπωνις ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς. σαράβαρα ἐσθῆς Περσική. ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία.

σάραβον τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι, καὶ σάκταν καὶ σάβυττον καὶ σέλινον καὶ ταῦρον καὶ ἕτερα πολλὰ.

Σαράγουροι ὄνομα ἔθνους· ὥσπερ καὶ οἱ Σαράγουροι ἐλαθόντες κατὰ ζήτησιν πρὸς τοῖς Ἀκαίτοις Οὐννοῖς ἐγίνοντο." cf. v. Ἀβαρις.

Σαρακηνός ἔθνος.

Σάραμβος (Plat. Gorg. p. 518). οὕτως ἐκάλουν Ἀθηναῖοι κῆπηλόν τινα.

Σάραπις. τούτου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καθεῖλε Θεόφιλος ὁ ἀρχιεπίσκοπος τὸ ξόανον ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. τούτο δὲ οἱ μὲν Αἴα ἔφασαν εἶναι, οἱ δὲ τὸν Νεῖλον διὰ τὸ μύδιον ἔχειν ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τὸν πῆχυν ἡγούν τὸ τοῦ ὕδατος μέτρον, ἄλλοι δὲ τὸν Ἰωσήφ· ἕτεροι δὲ Ἀπὶν τινα γεγονέναι ἄνθρωπον εὐπορον καὶ βασιλέα ἐν Μέμφιδι πόλει τῆς Αἰγύπτου, λιμοῦ δὲ γενομένου τοῖς Ἀλεξανδρεῦσιν ἐκ τῶν ἰδίων τροφὴν παρέσχε. τετελευτηκότε δὲ αὐτῷ ναὸν ἀνέστησαν, ἐν ᾧ βοῦς ἐτρέφετο σύμβολον φέρων τοῦ γεωργοῦ, καὶ τινα δὲ ἔχων ἐν τῇ χροῖᾳ ἐπίσημα· ὅστις ἐκ τῆς προσηγορίας αὐτοῦ καὶ αὐτὸς Ἀπὶς ἐκαλεῖτο. τὴν δὲ σορὸν τούτου τοῦ Ἀπιδος, ἐν ᾗ τὸ σῶμα ἔκειτο αὐτοῦ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μετήνεγκαν, καὶ ἀπὸ τῆς σοροῦ καὶ τοῦ Ἀπιδος σύνθετον ὄνομα πεποιηκότες ἐκάλουν αὐτὸν Σάραπιν· οἱ δὲ μετὰ ταῦτα Σάραπιν. τούτῃ ναὸς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐκτίσθη παμμεγέθης καὶ πάνυ λαμπρός.

a Σαραπίων ὁ Αἴλιος χρηματίσας, ῥήτωρ Ἀλεξανδρεὺς, ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ταῖς μέλειαις ἡμαρτανομένων, ἀκροάσεων βιβλία ζ', πανηγυρικὸν ἐπὶ Ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ, βουλευτικὸν Ἀλεξανδρεῦσιν, εἰ δικαίως Πλάτων Ὀμηρον ἀπέπεμψε τῆς πολιτείας, καὶ ἄλλα συγγά, καὶ τέχνην ῥητορικὴν.

b Σαραπίων. τῆτον ἐποίησατο φίλον ὁ Ἰσίδωρος, τὸν λαθόντα πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ εὐσεβείᾳ τε καὶ ὅλῃ βίᾳ φιλοσοφίᾳ πλην αὐτῆς τῆς Ἰσιδώρου. τοσούτον δὲ τῷ ἀνδρὶ πε-

ριτὴν ἀληθῆς τρόπου τε καὶ λόγῳ, τῷ τε ἐν παροιμίᾳ λέγεσθαι εἰωθότος, ἔργῳ δὲ βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου, τῷ λάτρε βιάσας, ὥστε ἄδενά τῶν τότε ζώντων ἀνθρώπων, ἕτε τῶν νεωτέρων ἕτε τῶν πρεσβυτέρων, ἐλπίζαμι ἂν εἰδέναι οἶον λέγω· ἡδὲ ἔγωγε τις ἄλλος οἷος ἦν ὁ Σαραπίων ἐκεῖνος, ἡδὲ ἂν ἔγωγε νῦν ἠπιστάμην, εἰ μὴ μοι αὐτὸς ὁ φιλόσοφος ὑπέδειξε τῷ λόγῳ τὸν Σαραπίωνα. ὁ γὰρ ἔργῳ ποτὲ ἔφη πείσασθαι αὐτὸν ἐντυχεῖν ἐτέρῳ ἀνδρὶ, ἄλλως τε καὶ ὅτι ἐγὼ, μηκέτι καταβαίνειν θαμὰ ἀπὸ τῆς σφετέρους οἰκίας· οἰκεῖν δὲ μόνον ἐν οἰκίᾳ μικρῇ τῷ ὄντι, μονάδα βίον ἀναδεχόμενον, πρὸς μόνον τὰ ἀναγκασιότατα χρώμενον τῶν γειτόνων ἐνίοις. εὐκτικὸν μὲν οὖν εἶναι τὸν Σαραπίωνα διαφερόντως εἶλεγε, καὶ ἐν ἰδιώτου σχήματι πανταχοῦ περιφοιτῶν τῶν ἱερῶν χωρίων, ὅπου ἦγεν ὁ τῆς ἐορτῆς νόμος· τὰ πολλὰ δὲ ἐπ' οἴκῳ διημερεύοντα ζῆν, οὐ τινα ἀνθρωπίνην ζωὴν ἀλλ' ἀτεχνῶς εἰπεῖν θείαν, εὐχὰς τε αἰεὶ καὶ ἀρετὰς πρὸς ἑαυτὸν ἢ πρὸς τὸ θεῖον φθεγγόμενον, μᾶλλον δὲ σιγῇ διανοόμενον. ζητητικὸς δὲ ὢν τῆς ἀληθείας καὶ φύσει θεωρητικὸς οὐ περὶ τὰ τεχνικώτερα τῆς φιλοσοφίας ἥξιόν διατρέβειν, ἀλλὰ τοῖς ἀρστέροις καὶ ἐνθεσιαστικωτέροις νοήμασιν ἐνεφύετο. διὸ μόνον σχεδὸν τὸν Ὀρφέα ἐκέκτητο καὶ ἀνεγίνωσκεν, ἐρωτῶν ἐφ' ἐκάστοις αἰεὶ τοῖς παραπίπτουσι ζητήμασι τὸν Ἰσίδωρον, ἄκρων ὡς εἰπεῖν ἐπιστήμην ἐν θεολογίᾳ προβεβλημένην· ὃν μόνον οἰκεῖον ἠγνώριζεν ὄντα καὶ προσεδέχτο. καὶ δὴ ἐν αὐτῇ θεάσασθαι ἐδόκει τὸν μυσθευόμενον κρόνιον βίον. ἡδὲ γὰρ ἄλλο τι διετέλει πρῶτων καὶ λέγων ἢ συνάγων ἑαυτὸν αἰεὶ καὶ συναιρῶν ὡς οἷόν τε πρὸς τὸ εἶσω καὶ τὸ ὑμερέστερον. ὅς οὕτω μὲν κατεφρόνει χρημάτων ὥστε κεκτῆσθαι μηδ' ὅτιαν ἢ μόνον δύο ἢ τρεῖς βιβλία, ὧν ἦν καὶ ἡ Ὀρφείως ποίησις, οὕτω δὲ ἡδονῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα ὥστε ἐξ ἀρχῆς εὐδὺς τὴν ἀναγκαίαν καὶ μόνην προσφέρειν τῷ σώματι, ἀφροδισίων δὲ ἄχραντον εἶναι διὰ βίᾳ παντός. οὕτω δὲ ἡμέλει τιμῆς τῆς παρ' ἀνθρώπων ὥστε οὐδὲ ὄνομα αὐτῆς ἦν ἐν τῇ πόλει. ἡδ' ἂν ἐγνώσθη μετὰ ταῦτα, εἰ μὴ θεῶν τις ἡβελήθη παρὰ δέξιμα τοῖς ἀνθρώποις χαρίσασθαι τῷ χρόνῳ βίᾳ, ἵνα μὴ δοκῇ μῦθος εἶναι ὁ λόγος, μὴ ἔχων ἐπιμαρτυρῶ-

σαν τὴν ἱστορίαν. ὁ μὲν γὰρ Χείρων λεγόμενος ἐν μεθορίῳ μᾶλλον εἰστῆκε τῆς Κρόνου καὶ Διὸς ἀρχῆς, ὅθεν διφυῆς· Σαραπίων δὲ ἔτος ὑπὸ τῆ φιλοσόφου γνωσθεὶς ἀναγεγράφθω τοιαῦτος. ὃς κληρονόμῳ τῷ Ἰσιδώρῳ ἐχορήσατο, μηδένα πρὸς γένους ἔχων μηδὲ ἄξιον ἄλλον ὑπολαμβάνων εἶναι τῆς ἑαυτοῦ ἑσίας, δευεῖν λέγω ἢ τριῶν βιβλίων. ἐν δὲ τέτῳ τῷ χρόνῳ ἕτερος ἀνὴρ ἀφίκετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν, κατὰ διήμετρον ὅλην τῆ Σαυπίλωνος ἀφειστώ, μᾶλλον δὲ ἔτι καὶ τῆς διαμέτρου μεϊζόνως, εἰ οἶόν τε φάναι. ὁ μὲν γὰρ ἦν τὴν ζῶην κρόνιος τις καὶ δῖος, ὃ δὲ τυφώνιος καὶ τυφῶνος ἔτι πολυπλοκώτερον θηρίον καὶ μᾶλλον ἐπιτεθυμμένον. οὕτω γὰρ τις ἀγροεῖ τῶν νῦν ζώντων ἀνθρώπων οἷος ὁ Παμπρέπιος ἐγεγόνει τὴν τε ψυχὴν καὶ τὴν τύχην. Damascius.

σαράπους. οὕτως ἐκάλει Ἀλκαῖος Πιτυκὸν τὸν φιλόσοφον διὰ τὸ πλατύπτερον εἶναι καὶ σύρειν τὴν πόδε, χειροπόδην δὲ διὰ τὰς ἐν τοῖς ποσὶ ραγάδας, ἃς χειράδας ἐκάλει, γαυρηκά τε ὡς εἰκὴ γαυριῶντα, φύσκωνα δὲ καὶ γάστρωνα διότι παχὺς ἦν. ἀλλὰ μὴν καὶ ζοφοδορπίδαν ὡς ἄλυχρον, ἀγασύριοστον δὲ ὡς ἐπισευρμένον καὶ ῥυπαρόν. Diog. L. 1 81.

Σαρανίας πέτρας ὄνομα.

σαρδάων μετὰ πικρίας γελῶν.

Σαρδαῖος ἀπὸ πόλεως Σάρδεων. καὶ Σάρδεις πόλις.

a Σαρδανάπαλλος Ἀσσυρίων βασιλεὺς, ἀπὸ Νίνου καὶ Σεμιράμεις, οἰκήσιν ἔχων ἐν Νίνῳ, ἔνδον τὸ σύμπαν ἐν τοῖς βασιλείοις διατρίβων, ὅλων μὲν οὐχ ἀπτόμενος, οὐδ' ἐπὶ θῆραν ἐξιὼν ὥσπερ οἱ πάλαι βασιλεῖς, ἐγχορήγιμος δὲ τὸ πρόσωπον καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος, πρὸς τε τὰς παλλακίδας ἀμιλλώμενος περὶ κάλλους καὶ ἐμπλοκῆς, τό τε σύμπαν γυναικίῳ ἤθει χρώμενος. κατὰ δὲ τὰ πρότερον συντεταγμένα ἐπὶ τὰς θύρας αὐτῷ παρήσαν οἷ τε ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνῶν σατράπαι, ἄγοντες τὰς δυνάμεις. Nicol. Dam. Exc. Peir. p. 425.

b οὗτος ἐσφύγη ὑπὸ Περσέως. οἱ δὲ κύλακες καὶ μιμηταὶ τῆς ἐκείνου φιλοσαρκίας καὶ γαστριμαργίας καὶ οἰστρηλασίας ἐτέγραψαν ὡς ἐξ αὐτοῦ δῆθεν τῷ τάφῳ αὐτοῦ τὸ "τόσσο" ἔχω" καὶ τὰ ἐξῆς (AP 7 325, Malala p. 21). ψευδῶς δὲ οἱ γεγραφότες ἐτέγραψαν.

οὐ γὰρ ἔχει ὁ τελευταῖος ἄπερ ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ἀλλ' εἰς τὴν δυσώδη φθορὰν ἐκείνα πάντα κεχώρηκεν· ἔχει δὲ μόνον τοῦ παρνόμου βίου τὴν δυσοδομίαν, ἣτις διηνεκῶς τὴν ἀθλίαν αὐτῇ ψυχὴν ἀλγύνει καὶ ἀνιά, συνειδυῖαν ἑαυτῇ τὰ κακίστα, καὶ μεμνημένην ὧν παρνόμως καὶ ἀκολάστως ὁ τύλας εἰργάσατο. Theodoret. Therap. 12.

Σαρδανάπαλλος ἐν β' Περσικῶν δύο φησὶ γεγονέναι Καλλισθένης, ἓνα μὲν δραστήριον καὶ γενναῖον, ἄλλον δὲ μαλακόν. ἐν Νίνῳ δ' ἐπὶ τῇ μνήματι αὐτῇ τῷ ἐπιγέγραπται "Σαρδανάπαλλος Ἀνακονδράξεν παῖς Ταρσόν τε καὶ Ἀγγιᾶλην ἔδειμεν ἡμέρη μίη. ἔσθιε, πῖνε, ὅχευε, ὡς τά γε ἄλλα οὐδὲ τέτου ἐστὶν ἄξια," ταῦτεσι τῇ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος· τὸ γὰρ ἐφεστὸς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποιήται, ὡς ἂν ἀποληκὴν τοῖς δακτύλοις. ταῦτ' αὖ ἐν Ἀγγιᾶλῳ τῇ πρὸς Ταρσῶ ἐπιγέγραπται, ἣτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον. cf. v. ὁχρία.

ὁ δὲ Σαρδανάπαλλος οὗτος υἱὸς ἦν Ἀνακονδράξεν βασιλεὺς Νίνου, Περσικῆς χώρας· ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ταρσὸν καὶ Ἀγγιᾶλην ἔκτισε. φασὶ δὲ αὐτὸν αἰσχροῦς καλλωπιζέσθαι, τοῖς τε οἰκείοις μὴ ὁρᾶσθαι εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. πεπυρπολημένος δὲ τῇ οἴκῳ ἔνδον εὐρεθεὶς ἀπέθανεν. γράφει δὲ ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτῷ Ἀσσυριοῖς γράμμασι τὸ "Σαρδανάπαλλος Ἀνακονδράξεν παῖς" καὶ τὰ ἐξῆς. sch. A Av. 1022. cf. v. καταγρησάσεις.

σαρδάνιος γέλως ὁ προσπολήτος. καλεῖσθαι δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σισηρέναι τοῖς ὁδοῦσι φασίν.

σαρδάνιος γέλως, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελώντων, ἣν Δήμων μὲν διαδοθῆναι, ὅτι οἱ Σαρδῶνα κατοικοῦντες αἰχμαλώτων τε τὰς καλλίστας καὶ τὰς πρεσβυτέρας ὑπὲρ ὃ ἔτη τῷ Κρόνῳ ἔθνον, γελώντας ἕνεκα τοῦ τοῦ εὐάνδρου ἐμφῆραι, τουτέστιν ἀνδρεῖον. Τίμαιος δὲ τὸς ἱκανὸν βεβιωκότας χρόνον ἐν Σαρδοῖ συνωθεμένους σκίζαις ὑπὸ τῶν νιῶν εἰς ὃν ἐμῆλον θάπτεσθαι βόθρον, γελῶν. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ σισηρέναι μετ' ἀνίας. καὶ φασιν ἄλλοι τε καὶ Κλείταρχος ἐν Καρχηδόνι ἐν ταῖς μεγάλαις εὐχαῖς παῖδα ταῖς χερσὶ τῷ Κρόνῳ ἐπιτιθέντας (ἴδρται δὲ χαλκοῦς, προσηβλημένους ἔχων τὰς χεῖρας, ὅφ' ὃ κρίβανος)

ἔπειτα ὑποκαλεῖν· τὸν δὲ συνελκόμενον ὑπὸ τοῦ πυρός δοκεῖν γελᾶν. Σμικωνίδης δὲ Τάλων τὸν ἡφαιστότευκτον Σαρδονίους οὐ βλομένους περαιῶσαι πρὸς Μίνωα, εἰς πῦρ καθαλλόμενον ὡς ἂν χαλκῶν, προστερνίζοντον ἀναιρεῖν ἐπιχάσκοντας. Σιληνός δὲ ἐν δ' τῶν περὶ Συρακούσας λάχανον εἶναι παρὰ Σαρδονίοις ἡδύ, σέλλινω ἐμπερές, οὗ τοὺς γευσσασμένους τὰς τε σιαγόνας καὶ τὰς σάρκας ἐαυτῶν ἀποδάκνειν. ἔνιοι δὲ τὰς ἐπὶ κακῷ γελῶντας, ὡς καὶ Ὀδυσσεύα φησὶν Ὀμηρος (ν 302)· "μεῖδῃσε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς σαρδάνιον." καὶ ἐν ἄλλοις (ο 101) "ἡδὺν γέλασσε χεῖλῃσιν, ἃδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν ἰάνθη."

Σαρδιανός ἀπὸ τόπου.

σάρδιοι λίθοι ἐναργῶς διαφανεῖς, λευκοὶ ὄντες κατὰ τὸ βάθος· οὔτινες δοκοῦσι μέχρι βάθους τῷ αὐτῷ χρώματι κεχρῶσθαι, ἅτε δὴ μὴ ἀντιλαμβάνομένης τῆς ὀφθῆς τῆ βάθους. Philopon. in 2 de anima K 2 b.

Σαρδόθεν ἀπὸ πόλεως Σάρδεων.

Σαρδόνιον πέλαγος καὶ Σαρδονικὸν πέλαγος, Σαρωνικὸν δέ.

Σαρδῶ. νῆσός ἐστι μέγιστη ἢ Σαρδῶ ... ὀξύνεται. καὶ παροιμία "βύμμα Σαρδιανικόν," ἀντὶ τοῦ ἐρυθρόν, φοινικοῦν. cf. ν. βύμμα Κυζικηνικόν.

Σαρδῶν.

σύρισσα εἶδος ἀκοντίε Εὐλακῆ.

σαρκάζων μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν. καὶ σαρκάζοντες ὑποσηρότες καὶ ἀνοίγοντες, ὥσπερ κυνίδια, ὅταν προσλιπαρῇ τινὰ καὶ ἀφέλῃ τοῖς ὁδοῦσιν. ἢ σαρκάζοντες ἀντὶ τοῦ ἐξισχνούμενοι καὶ ἡτορηκότες καὶ διὰ τὸν λιμὸν ἔλκοντες μόλις. ἢ ἔλκοντες κατὰ τὸν τῶν κυνιδίων τρόπον, οἷ τὰ ὅσπερ περιτρώγουσι, καὶ οὐκ ἔχοντες ἐμφορηθῆναι ὑπ' αὐτῶν τῷ δοκεῖν ἐοθίσι. σαρκάζειν δὲ κυρίως τὸ τὸν κύμα πεινῶντα τὰ λεπτὰ τῶν σαρκῶν τῷ ὅσπερ ἀπογλύφειν. sch. A Pac. 481.

σαρκασμοπιτυνοκύμπται Ἀριστοφάνης (Ran. 997) φησὶν ἀντὶ τοῦ μεγάλοι, ὡς σαρκάζοντας καὶ προσποιουμένους τὰ πολεμικά, οὐκ ἀληθῶς δὲ τοιοῦτους, ἰσχύος δὲ ἐπιμελουμένους. διὸ καὶ τὸν Μεγαμέτεον Μάνην εἶπεν, οὐ πάντως βάρβαρον ἀλλ' ἀναίσθητον. ἐπίτηδες δὲ ἐχρήσατο τοῖς συνθέτοις διὰ τὸ Αἰσχύλου ἥθος.

σαρκασμός εἶδος εἰρωνείας.

Σαρκίδης ὄνομα κύριον.

σάρκιος προπαροξυστικός, ὡς κρέτιος. σαρκίον ἢ σάρξ.

σαρκοφαγία ἢ κρεοφαγία· "ἔδετο μὲν γάρ οἱ τὸ σῶμα σαρκοφαγίας, ἀθύτον δὲ οὐκ ἠνέσχετο μεταλαβεῖν, τὸ παλαιὸν παρῆγγεσμα τὸ θνησιδίων ἀπέχεσθαι τῷ σημαίνειν ὑπολαμβάνων." cf. ν. ἀθύτους.

Σαρμυδηςσός τόπος Θράκης.

σάρξ, ὅτι Ἀριστοτέλης αἰσθητήριον λέγει τὴν σάρκα, καὶ λέγει ὅτι ἡ ἀπτική αἰσθησις μία καὶ μεταξύ. Philopon. in 2 de anima N 1 a.

σάροι μέτρον καὶ ἀριθμὸς παρὰ Χαλδαίοις· οἱ γὰρ ρκ' σάροι ποιοῦσιν ἐνιαυτοὺς βσκ' κατὰ τὴν τῶν Χαλδαίων ψῆφον, εἴπερ ὁ σάρος ποιεῖ μῆνας σεληνιακοὺς σκβ', οἱ γίνονται ἢ ἐνιαυτοὶ καὶ μῆνες ε'.

Σάρος ποταμός. X Anab. 1 4.

Σαρπηδονία ἀκτὴ ἄκρα τῆς Θράκης. Κράτης τὴν μεγάλην. καὶ νῆσον πρὸς τῇ ὠκεανῷ, ἐν ἣ αἱ Γοργόνες.

Σαρπηδῶν Σαρπηδόνος ὄνομα κύριον. καὶ ἡ κλητικὴ ὡ Σαρπηδον. καὶ Σαρπηδοντος.

σαρώματα φιλοκαλήματα. καὶ σάρωσις ὁμοίως.

σαρῶν κορῶν.

σύτα μέτρον Ἑβραϊκόν. δηλοῖ δὲ μόδιον ὑπερπεπληρωμένον, ὡς εἶναι μόδιον ἕνα καὶ ἡμισυν. ὅγρῳ δὲ ξεστῶν κέ ἦτοι λιτρῶν κί.

Σατανᾶς. ὅτι Σατανᾶς κατὰ τὴν Ἑβραίων γλῶτταν ὁ ἀποστάτης λέγεται. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ διάβολος ὡς τὸν θεὸν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους συκοφαντῶν, καὶ αὐτοῖς γε τοῖς ἀνθρώποις ἔριν πρὸς ἀλλήλους ἐμβάλλων καὶ μάχην. οὐ πορηροὶ δὲ ἀπ' ἀρχῆς οἱ δαίμονες παρὰ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων ἐδημιουργήθησαν, ἀλλὰ τῇ παρατροπῇ τῆς γνώμης ἀπὸ τῶν ἀμεινόνων ἐπὶ τὰ χεῖρω ἐπισσον αὐτεξουσίως καὶ αὐθαιρέτως, ὥστε τοῖς παρὰ θεοῦ παρυσχεθεῖσιν οὐκ ἀρκεσθέντες, ἀλλὰ μειζόνων ὀρεχθέντες εἰσδέξασθαι μὲν τοῦ τύφου τὸ πάθος, ἐκπεσεῖν δὲ τῆς ἀρχιθεῖν δοθείσης τιμῆς, καὶ τὸν κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἀναδέξασθαι πόλεμον, καὶ κατ' αὐτῶν ὡς εἰκόνη θεῖα τετιμημένων λυττῆσαι, ἐπιστασίμ δὲ τῶν ἀγγέλων φρουρεῖσθαι. τὴν δὲ ἀγωνιστικὴν ὁ θεὸς οὐκ ἐκώλυνε διαμύ-

χη, ἵνα δαξῇ τοὺς ἀρίστους ἢ πύλη. Theodoret. Therap. 3.

σατραπαία ἐπαρχία. σατράπης δὲ σατράπου, εἶδος ἀξιώματος.

Σάτυρος χορευτής.

σάτωρ σάτωρος.

συνλοπρωκτιῶν. (A Vesp. 1168) "καὶ μὴν προθυμοῦμαι γε συνλοπρωκτιῶν."

σαυνίων εἶδος σημαίας ἢ φλαμούλα.

σαῦρα καὶ σαῦρος ἐρπυστικὸν ζῶον. "σαῦρον δὲ λοιπὸν ἐμπερὴς ἐγγίγντο. ἐρπυστικὸν δὲ τοῦτο τὸ ζῶον γένος· ὃν εἰ τέμοι τις καὶ διασπάσαι μέσον, ἔλκει μὲν αὐτοῦ σὺν κλόνῳ τὰ τμήματα, συνέρχεται δὲ καὶ πάλιν τὰ λείψανα."

σαυρίς εἶδος ἰχθυοῦ καὶ κλίνεται σαυρίδος. σαῦρος δὲ ὁ ἰχθύς.

Σαυρομάται ἔθνος.

σαυρωτῆρσι τοῖς στύραξι τοῖς ὀπισθεν τῶν δορυτέρων. (AP 6 110) "ἔκτανε Θηκεῖν σαυρωτῆρι." καὶ ταχὺ περιστρέψας τὸν ἵππον εἰς τὸν πεσόντα παίει τῷ σαυρωτῆρι διὰ τοῦ τραχήλου." ἡ ξυστὸν δόρυ. ἡ σύραξ, ὃν ἔνιοι καλοῦσιν οὐρίαχον. gl. Herodot. 7 41.

σαντὴν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμους ποτέ. Ἀστυδάμῳ τῷ Μορσίμῳ εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγωδίας διδασκαλίᾳ Παρθενοπαίου δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκότος ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ· τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπιγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο. (AP append. 17) "εἰθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμεν, ἡ κείνοι ἡμῖν, οἱ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν, ὡς ἐπ' ἀληθείας ἐκρίθην ἀφειδὲς πυράμιλλος. νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ' ὧ φθόνος ἐχ' ἔπεται." διὰ γὰρ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονεῖαν παραιτήσιυσθαι τὴν ἐπιγραφὴν. καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὡς παρὰ Φιλῆμονι. λέγεται δὲ καὶ κατ' ἀποκοπὴν τὸ σαντὴν ἐπαινεῖς.

σάφα σαφώς, φανερώς. καὶ Ὀμηρος (A 404) "ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν."

σαφέστερον εἰπέ κάμαθέστερον (A Ran. 1464). εἶπε γὰρ "ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πλίσθ' ἡγώμεθα, τὰ δ' ὄντα πλίστ' ἄπιστα. πῶς; οὐ μανθάνω. ἀμαθέστερόν πως εἰπέ καὶ σαφέστερον." παρὰ τὴν παροιμίαν "σαφέστερόν μοι κάμαθέστερον φράσον." ὃ δὲ εἶπεν "εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν, τοῦτοίς ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,

τούτοις χρησαίμεσθα, σωθείμεν ἂν. εἰ νῦν γε δυστυχῆμεν ἐν τούτοις, πῶς τὰν ἀντία πράξαντες οὐ σωθείμεν ἂν; εὐ γ' ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτῃ φύσει. ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὖρες ἢ Κηφισοφῶν;"

σαφήνεια. καὶ σαφηνίζω ἐρμηνεύω. σαφῶ δὲ σαφῆσω.

σαφής ἀληθής. καὶ Ὀμηρος (A 404) "ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν" ἀπὸ τοῦ ἀληθούς. καὶ Σοφοκλῆς (OC 623) "εἰ Ζεὺς ἐτι Ζεὺς χῶ Διὸς Φοῖβος σαφής."

Σάχωνος ὄνομα κύριον.

σκιώτερος (Hom. A 32) σῶος.

σβέσαι παῦσαι.

σέβας τιμή, ἐκπληξίς. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ τὸ θαῦμα (fr. 299) "τόδ' ἔχω σέβας."

Σεβάστεια πόλις, καὶ Σεβαστηνός ὁ πολίτης.

Σεβαστιανός. οὗτος ἐπὶ Ῥάλεντος ἦν. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τούτῳ ἀνδρῶν πολεμικῶν ζήτησις, εὐρέθη δὲ οὗτος ὁ ἀνὴρ πάσης ἐλπίδος κρείττων, οὐδεμιᾶς ἀρετῆς ἀποδῶν οὐδενὸς γὰρ μὴ ὅτι τῶν καθ' αὐτὸν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τοῖς παλαιοῖς δίκαιος ἦν παραβάλλεσθαι, καὶ τούτων τοῖς ἄγαν εὐδοκμοῦσιν εἰς ἅπαντα. ὅς γε φιλοπέλεμος μὲν ὢν ἦκιστα φιλοκίνδυνος ἦν, εὐ δὲ ἐαυτὸν, τῶν ἀρχομένων δὲ ἔνεκεν. χρημάτων αὐτῷ πλήθους ἔμελεν, ὅσα τὸ σῶμα διὰ τῶν ὀπλων κοσμήσειν ἔμελλε. τροφὴν δὲ προήρητο σκληρὰν καὶ τραχεῖαν, καὶ ὅση καμόντι ἦρκει καὶ ὀρεομένην πρὸς κάματον οὐκ ἦν κώλυμα. φιλοστρατιώτης δὲ ὢν διαφερόντως στρατιώταις οὐκ ἐχαρίζετο, ἀλλὰ πᾶσάν τε ἀφῆρει πλεονεξίαν τὴν ἀπὸ τῶν οἰκείων, καὶ τὸ ἀρπακτικὸν ἐπὶ τοὺς πολέμους ἔτρεπεν. ἐκόλαζε δὲ ἰσχυρῶς τοὺς πυρβαίνοντας ταῦτα, καὶ τοῖς πειθομένοις εἰς τὸ εἶναι συνηγωνίζετο. ὑπλῶς δὲ εἰπεῖν, ὑπόδεγμα καὶ χαρὰ πλεονεξίας ἐαυτὸν ἀρετῆς. γεγωνὸς δὲ ἐπὶ μεγάλαις καλοισσὺς στρατηγίαις, ὥσπερ ὁ Ῥοδίων λαοσοπὸς διὰ μέγεθος καταπληκτικὸς ὢν οὐκ ἔστιν ἐράσμιος, ἀκατένους διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστός ὢν οὐκ ἔσχε χάριν. προσκεκρουκὼς δὲ διὰ γνώμης ὀρθότητα τοῖς κατακοιμισταῖς ἐκνούχοις τῶν βασιλέων, εὐκόλος ὢν διὰ πενίαν καὶ κοῦφος εἰς μετανάστασιν διεδέχθη τῆς στρατηγίας. Eunap. p. 110 Nieb.

σεβαστός προσκνητός, καὶ σεβίζει

σέβεται.

Σεβηριανός ἀπὸ Λαμασκοῦ, τῶν εἰς τὰ πρῶτα γένους ἀνηκόντων, Αὐξεντίου τῷ Καλλινίκου υἱός, εἰς Ῥωμαίους ἀναγόμενος προγόνους ἐπωκηκότας πατρίδα τὴν Ἀλεξάνδρειαν, παιδείας τε τυχὼν πρὸς τῇ δξύτῃ τῆς φύσεως ποιητικῆς τε καὶ ῥητορικῆς, ἔτι δὲ καὶ τῆς περὶ νόμους τῶν Ῥωμαίων διατριβούσης, διαφέρων ἔδοξεν εἶναι τῶν ἡλικιωτῶν. στερεὸς δὲ τὸ ἥθος ὢν, καὶ ἄνωγ' ἂν διανοηθεῖ ταῦτα πράττειν ἐσπουδακώς, ἔφθανε τῷ πρακτικῷ τὸ βουλευτικόν· καὶ διὰ τοῦτο ὁ βίος αὐτῷ πολλυχῇ διεσφύλη. προθυμῆθη μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ φιλοσοφίαν τρυπῆναι καὶ τῷ Πρόκλῳ φέρων ἐαυτὸν ἐπιδοῦναι (ἤκμαζε δὲ τότε καὶ ἦνθι ὁ Πρόκλος Ἀθήνησι), ἐγένετο δὲ αὐτῷ ὁ πατήρ ἐμποδῶν· ἡβούλετο γὰρ αὐτὸν δίκας λέγειν καὶ χρηματίζεσθαι τὸν ἐπιμίσθιον τοῦτον χρηματισμόν. ὁ μὲν δὴ πατήρ αὐτῷ ὡς τάχιστα τελευτᾷ τὸν βίον, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ὁρμήσας ὄνειρον ἐθεάσατο τοιόνδε· ἔδοκε ἐπὶ ῥάχει τινὸς ὄρους ἐπικαθῆσθαι ὥσπερ ὀχήματι, καὶ οἶον ἐλαύνειν τὸ ὄρος. ἐξῆγε δὲ αὐτὸν ἄρα ἡ εἰμαρμένη καὶ τὸ χρεῶν, ἔτι δὲ τὸ αὐθαίρετον ὅ τι ἐστὶ κακόν, εἰς βίον ἄλλον, ὑψηλὸν μὲν εἶναι δοκοῦντα καὶ μεγαλοφυῆ, τραχὺν δὲ τινα καὶ ἀνήνυτον· ὁ καὶ αὐτὸς ἐπέκρινε καὶ ἡ πείρα τῆς ἐκβάσεως ἀποδέδειχεν. ἀντὶ γὰρ φιλοσοφίας καὶ ἀπραγμοσύνης εὐδαιμόνος εἰς τὴν πολιτείαν ἐαυτὸν καὶ εἰς ἀρχὰς ἐξέωσε φέρων. φύσει δὲ ὢν φιλόνομος καὶ ἀήττητος ἐφ' ὃ τι ἂν ὀρμήσειε, καὶ φιλόδοξος ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος, ἀλλ' ἐπὶ τιμίαις ἔργοις τε καὶ λόγοις καὶ τὴν ἀρετὴν εἰς τὸ ἔξω προάγει τῆς ψυχῆς, περὶ μὲν χρηματισμόν οὐ διέτριβεν οὐδὲ ὀπωσιοῦν, οὐδὲ πρὸς ἀδικίαν αὐτόθεν καὶ πλεονεξίαν ἐπίφορος ἦν, προσκερστικὸς δὲ καὶ ἀμιλλητικὸς αἰετὶ πρὸς τὰς ὑπερέχοντας, καὶ οὐδενὶ τῶν μεϊζόνων ἀρχόντων ἀξίῳ παρὰ τὰ νομιζόμενα δίκαια εἶναι ἐξίστασθαι. δικάζων δὲ πικρότατος ἦν, καὶ δὴ ποτε ἐξυγόμενος ὑπὸ τοῦ θνυμοῦ καὶ τὸ ἀκαταφρόνητος εἶναι σπουδάζων φόρους τε ἐργάσατό τινας οὐκ εὐαγεῖς οὐδὲ εὐτυχεῖς, καὶ ἐς τῆς ἀνέφερε τὴν αἰτίαν τῆς ὕστερον ἐπιγενομένης αὐτῷ τῷ βίῳ κακοπραγίας. ἐπεὶ καὶ Ἀρδαβουρίῳ προσκερούσας, ὅτι μὲν νικεῖ τοῦ πάνυ Ἀσπε-

ρος, βαρβάρου μὲν ἀνθρώπου τὰ μέγιστα δὲ παρὰ βασιλεῖ δυναμένου, στρατηγοῦντι δὲ τῶν ἑῶν ταγμάτων, πολλὰ μὲν ἐκείνῳ παρέσχετο πρῶγματα καὶ πατρὶ τῷ ἐκείνῳ, πλείω δὲ καὶ ἀτοπώτερα πεπονθῶς καὶ ὑβρισθεῖς οὐδὲν ἀπώνατο τῆς πολλῆς ταύτης ἐνστάσεως. ἱερώτατος δὲ εἰς ὑπερβολὴν καὶ Ἑλλήν, καὶ πολλῶν ἀπειλῶν καὶ φόβων οὐκ ἐνέδωκεν ὁ ἀλιτήριος. ἐμοὶ δὲ καὶ ἐξηγεῖτο λόγους Ἰσοκρατεῖους τοὺς μείζους καὶ πολιτικωτέρους, οὐ τὸν τεχνικόν τε καὶ σοφιστικὸν ἀλλὰ τὸν ἔμψρον καὶ φιλόσοφον τρόπον· ὅτε καὶ εἶδον ἄνθρωπον εἶרון τε ἡμῖ καὶ ἀμφιληψὴ τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξηγήσεις, ἔτι δὲ κριτὴν ἄριστον ὄντα τῶν λεγομένων. τὸν δὲ ἐμοῦ νεώτερον ἀδελφὸν Ἰουλιανὸν οὕτω παρωξύνεν εἰς φιλολογίαν ὥστε καὶ ἐκμαθόντος ἡνείχετο τὰ τε ποιητικὰ τῶν τε ῥητόρων τοὺς εὐδοκίμου· μισθὸν τε ἐδίδου τῆς προθυμίας φιλοτιμίαν, προσήκουσαν ἐταίρῳ ἐστίνῳ. τὰ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ποιητῶν ἀπειδέχτο μετρίως, τὸν δὲ Καλλιμάχον εἰς χεῖρας λαβὼν οὐκ ἔστιν ὅτε οὐ κατέσκαπτε τὸν Αἰβύν ποιητὴν· ἀνιῶμενος δὲ ἐπὶ μᾶλλον ἤδη πολλαχοῦ καὶ τῷ βιβλίῳ προσέπτε. τότε κατεπηγγεῖλατο Ζήνων βασιλεὺς, εἰ γένοιτο τῶν κρατούντων, τὴν μετὰ βασιλέα μεγίστην ἀρχὴν. ἀλλ' οὐδὲ ὡς ἐπειθεν, οὐδὲ ἐμῆλθαι πείσειν. καὶ ἡμῖν δὲ ὑπανέγνω τὴν ἐπαγγελιομένην ἐπιστολὴν καὶ μὴ πείθουσιν. καὶ Ἀρκαδίῳ δὲ τῷ ὑπὸ Λαρίσσης δι' ἐπιστολῆς ἐπέτιμσε. καὶ γὰρ ἐπιστέλλειν δευρὸς ἦν ὁ Σεβηριανός καὶ ἔμψρων, ὡς ἔστι μαθεῖν ἐντυχόντα ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἐπιστολαῖς. Damascius Phot. p. 346 b.

Σεβήρος. ὅτι Σεβήρος ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλέωνς ἐπεμψε τοὺς πολιορκήσοντας τὸ Βυζάντιον· ἦσαν γὰρ ἔτι ἐκεῖ οἱ στρατηγοὶ τοῦ Νίγρε καταφρονῶντες· ὅπερ ἐάλω ὕστερον λιμῷ, πῶσά τε ἡ πόλις κατεσκάφη, καὶ θεάτρων τε καὶ λητρῶν παντός τε κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον κόμη δελεῦν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη, ὥσπερ καὶ Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσιν. Herodian. 3 6.

ὅτι ἀπείρητο τοῖς στρατιώταις γενναίῃς μίγνυσθαι. Σεβήρος δὲ τοῦτο ἐπέτρεψε, καὶ χρυσοῖς δακτυλοῖς αὐτοὺς ἐφιλοτιμήσατο. id. 3 8.

ὅτι Σεβήρος ἤκεν εἰς τὸ Βυζάντιον, ὡς c

δὲ εἶδε τὰς πόλεις μετὰ ἐλαιοκλάδων εὐφροσύνης καὶ θεομένων σωτηρίας καὶ ἀπολογίας προσφέροντας, ἐφείσατο μὲν τῷ φονεῖν, Περινθίοις δὲ καὶ αὐθις ὑπέταξε, καὶ παρέσχεν αὐτοῖς θεύτρα καὶ κυνηγίου στούς, καὶ τὸ ἵπποδρόμιον ὠκοδόμησεν ἱκρίοις καὶ ἐμβόλοις διακοσμῆσας, ἀγοράσας οἰκήματα καὶ κήπους ἀπὸ τινῶν ἀδελφῶν ὀρφανῶν, καὶ τὰ παρακείμενα τῷ ἵπποδρομίῳ διακόψας δένδρῃ εἰς τὸ νῦν ὁρώμενον διεκόσμησε σχῆμα, συζεύξας αὐτῷ καὶ λατρὸν ἐν τῷ ἱερῷ τῷ Διός, ὅπερ ἐκαλεῖτο Ζεύσιππον· ἀνέγειρε δὲ καὶ τὸ καλούμενον στρατήγιον. ἀλλὰ τέτων μὲν ἀπάντων Σεβήρος προκατήρξατο, ὁ δὲ τέτου υἱὸς Ἀντωνῖνος ἐτελειούργησεν.

d ὅτι Σεβήρος ἐλθὼν ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν εὗρεν ἐπιγραφὴν ἐν τῇ πόρτῃ "τῷ κυρίῳ Νίγρῳ ἡ πόλις." καὶ ἀγανακτῆντος αὐτοῦ πρὸς τὸτο ὑπήντησεν ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμος κράζων "οἴδαμεν, εἰρήκαμεν τῷ κυρίῳ Νίγρῳ ἡ πόλις· σὺ γὰρ εἰ ὁ κύριος τῷ Νίγρῳ." καὶ δεξιόμενος τὸ ἔτοιμον τῆς ἀπολογίας συνεχώρησεν αὐτοῖς.

e ἔτος εἰς Ἀραβίαν ἐκ τῆς Συρίας καὶ εἰς τὴν Παλαιστίνην ἦλθε, καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον τὴν ἄνω διὰ τῆς Νείλου ἀνέπλευσε, καὶ εἶδε πᾶσαν αὐτὴν πληρὴν βρυχέων· οὐ γὰρ ἡδυνήθη πρὸς τὰ τῆς Αἰθιοπίας μεθόριον διὰ λοιμῶδὴ νόσον ἐσβαλεῖν. καὶ ἐπολυπραγμόνησε πάντα καὶ τὰ πάνυ κεκρυμμένα· ἦν γὰρ ὁλος μηδὲν μήτ' ἀνθρώπειον μήτε θεῶν ἀδιερεύνητον ἔαν. κάκ' ἔστιν τὰ τε βιβλία πάντα τὰ ἀπόρητόν τι ἔχοντα, ὅσα γε καὶ εὗρεν ἡδυνήθη, ἐκ πάντων τῶν ἀδύτων ἀνέλε καὶ τῷ τῷ Ἀλεξάνδρῳ μνημεῖον συνέκλεισεν, ἵνα μηδεὶς ἔτι μήτε τὸ τούτου σῶμα ἴδῃ μήτε τὰ ἐν ἐκείνοις γεγραμμένα ἀναλγῆται. Dio C. 75 13.

f οὗτος τὸ γένος ἦν Αἰβύς, ἐς πραγματῶν διοίκησιν γενναῖος ἄμα καὶ θυμοειδής, σκληρῷ τε βίῳ καὶ τροχῇ ἐνειθισμένος, πόνους τε ἀνέχων ῥᾶστα, νοῆσαι τε ταχὺς καὶ τὸ νοηθὲν ἐπιτελεῖσαι ὀξύς. οὗτος μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὰ βασιλεῖα τῶν Ἀλβίνου φίλων ἐπὶ τῆς συγκλήτου κατηγορεῖ, γραμμάτα τε αὐτῶν καὶ ἐλέγχους προσέφερεν, ἄλλας τε ἀλλοῖς ἐπιφέρων αἰτίας πάντας τὰς ἔχοντας τότε τῆς συγκλήτου καὶ τὰς κατὰ ἔθνη πλέτω τε καὶ γένει ὑπερέχοντας διέφθειρε.

πάνυ δὲ ἐντὴν αὐτῷ καὶ τὸ φιλόχρυσον, ὡς ὑπερβάλλειν τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀνδρείας. Io. Antioch. exc. Peir. p. 825.

Σεβήρος σοφιστὴς Ῥωμαῖος. ὁ Σεβήρος οὗτος ἐπὶ Ἀνθιμῷ βασιλείῳ ἦν, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἀφικόμενος τὸν ἀπράγμονα βίον ἔζη, φιλοσοφῶν ἐν βιβλίοις ἀφθόνοις οὖσιν αὐτῷ καὶ παντοδαποῖς. εἶπερ δὲ τις ἕτερος, ἱκανὸς ἦν ἐπαγαγέσθαι τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ διενεγκόντας ὡς αὐτὸν ἰέναι πολλάκις, ἐπεικῆς τε...

Σεβήρος. οὗτος ἐφάνη μετὰ τὸν δυστυχῆ Εὐτυχῇ ὃς ἀρπάσας τὸν θρόνον Ἀντιοχείας τὴν κατὰ Μάνεντα αὐθις Ἀπολιναρίου τε καὶ Εὐτυχῆ διεκδικεῖν αἴρεσιν ἐπειρᾶτο, κυκλῶν ὅση δύναμις αὐτῷ τὴν τῆς ἐκκλησίας εἰρήνην. ἐξελαθεὶς δὲ τῆς Ἀντιοχείας ὡς ταραχῶδης καὶ ταραξίας, τῇ Ἀλεξανδρείᾳ κουφότητι λυλῆπος δίκην ἢ θυέλης ἐνέσκηψεν, ἔνθα καὶ ἑτέρας καταγίδας ἀντιπνευσάσης αὐτῷ τε καὶ τῷ λαῷ συνέχευε πάντα καὶ ἐθορύβησε· διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς Ἰουλιανὸς τις καλούμενος, Ἀλικαρνασεύς, τῆς Ἀσίας ἐπίσκοπος. Theodor. presb. de incarn. p. 245.

σεβίσαι ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι· Ἀριστοφάνης (Th. 112) "εὐπίστως δὲ τοῦμὸν δαίμονας ἔχει σεβίσαι," τουτέστιν εὐπίστως ἔχω πρὸς τὸ τὸν θεὸν ὑμνῆσαι καὶ εὐλογῆσαι.

σέδας καθέδρας.

Σεδεκίας. ὅτι Σεδεκίας ἀσεβῶν κατὰ πάντα καὶ τῷ βασιλείῳ ἀπέστη Ναβουχοδονόσορ, τὸν ὄρκον παραβῶν ὃν ὤμοσε κατὰ τῷ θεῷ, μὴ ἀποστήσασθαι. ὁ δὲ ἐπελθὼν ἐπολιόρκει τὴν Ἱερουσαλὴμ ἔτη β'.

σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; μᾶλλον πλεῖν ἢ μαίνομαι" (A Ran. 103). ἀλλὰ πλεον ἢ μαίνομαι ἐπ' αὐτῷ. τουτέστιν ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει, ἄπτικώς. μᾶλλον ἢ μαίνομαι.

σέδετον τὸ φρασάτον.

Σειληνός ὁ Διόνυσος, παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῷ ληνῷ. σειλινός δὲ ὁ γέρον, διὰ τοῦ ι, παρὰ τὸ σείεσθαι ἄλις.

σειρά ἡ ἄλυσις· "ὁ δὲ βασιλεὺς δῶρα ἔστειλε τοῖς Ἀβύροις σειρὰς χρυσῷ διαπείποικλμένους ἐσθῆτάς τε σηρικὰς" (Menand. p. 283 Nieb.).

σειρά καὶ ἡ γενεαλογία· "τοῖς γὰρ τοῦ φιλοσόφου μαντεύμασι περὶ τῆς οἰκείας σειράς ἐπόμενος." "ἐκ οὗδ' ὅπως ἡ τῷ λόγῳ

ῥύμη, κατ' ἔχνος ἐπιζητῶσα τὴν ἐν τῇ σειρᾷ τάξιν, τῆς αὐτοῦ ψυχῆς οὐκ ἐν τῷ ἀκηράτῳ χορῷ, μετὰ δὲ τῶτον, ὡς δέδεικται, τετυγμένης ἀφανοῦς, ἀπέσειλεν ὡς ἐμέ, τὰ σαφέστατα ἀπαγγεῖλαι προστάξας."

σειραίνω ξηραίνω. "μεθ' ὧν ἐστέφαντο πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας."

σειραῖος ἵππος ὁ ἔξω τῷ ζυγῷ, ὁ δεξιός. "δεξιὸν ἀνείς σειραῖον ἵππον, εἶργε τὸν προσκείμενον," τοῦτοστι τῷ καμπτήρι, τὸν ἀριστερόν. sch. S El. 722.

σειραῖς πλεκτοῖς ἱμάσι. καὶ γένος Πάρθων οἱ σειροφόροι καλούμενοι. μάχονται δὲ ἀπὸ ἵππων, σειρὰς ἱμάντων ἐλίσσοντες· παλάσαντες δὲ τοῖς πολεμίοις ἐφιαῖσι τοὺς ἀπὸ τῶν ἱμάντων βρόχους, ἀποστρέψαντές τε τοὺς ἵππους ὀπίσω βιαίως ἐλαύνουσι, τῶς δὲ ἁλόοντας τοῖς βρόχοις τῇ ῥύμῃ τῷ ἵππου ἀποθανόντας ἢ ζώντας ἔλκουσι.

σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξείνον δὲ μέλισσα. σειρὴν ζῷόν ἐστι χρησιμοῖον, μελίσση παραπλήσιον.

σειρῆνας. γυναικίως τινὰς εὐφώνους γεγενῆσθαι μῦθος πρὶν Ἑλληνικός, αἵτινες ἐν νησίῳ καθιζόμεναι οὕτως ἔτερον τοὺς παρὰπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου. εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος καὶ ἄνω εἶδος γυναικῶν, τὰ δὲ κάτω στρεβλῶν. οἱ μυθολόγοι σειρῆνάς φασι θηλυπρόσωπά τινα ὀρνίθια εἶναι, ἀπαυτῶντα τοὺς παρὰπλέοντας, ἕσμασί τισι πορνικοῖς κηλοῦνται τὰς ἀκοὺς τῶν ἀκρωμένων. καὶ τέλος ἔχει τῆς ἡδονῆς ἢ ᾧδῃ ἔτερον μὲν οὐδὲν χρηστόν, θάνατον δὲ μόνον. ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος τοῦτο βούλεται, εἶναι τόπους τινὰς θαλαττίους ὅρεσί τισι ἐστενωμένους, ἐν οἷς θλιβόμενον τὸ ῥεῖθρον λιγυρὰν τινα φωνὴν ἀποδίδωσιν, ἧς ἐπακούοντες οἱ παρὰπλέοντες ἐμπιστεύουσι τὰς ἐνυπνίων ψυχὰς τῷ ῥέμματι καὶ αὐτανδρὸν σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπόλλυνται. αἱ δὲ παρὰ τῷ Ἡσαΐα (13) εἰρημέσαι σειρῆνες καὶ ὀνοκένταυροι δαίμονες τινὲς εἰσιν οὕτω χρηματιζόμενοι ἐπ' ἐρημία πόλεως, ἧτις χόλῳ θεοῦ γίνεται. οἱ δὲ Σῦροι τοὺς κύκνους φασὶν εἶναι· καὶ γὰρ οὗτοι λησάμενοι καὶ ἀναπτύντες ἐκ τῷ ὕδατος καὶ τῷ ἕρως ἡδὺ τι μέλος ἄδουσιν. ὁ οὖν Ἰώβ λέγει (30 29) "ἀδελφὸς γέγονα σειρῆνων, ἑταῖρος δὲ στρεβλῶν," τατέστιν ἄδω τὰς ἑμαντοῦ συμφορὰς ὥσπερ σειρῆνες.

στρουθοῦς δὲ λέγει, ὃν ἡμεῖς στρουθοκάμηλον λέγομεν, ὄρνεον μὲν ὄντα, πόδας δὲ καὶ τράχηλον ὄνου κεκτημένον. καὶ ἐν ἐπιγράμμασι (AP 5 241) "καὶ τὸ λάλημα κείνο τὸ σειρῆνων γλυκύτερον."

σειρῆνειον μέλος.

σειρῆνες αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

σεῖρινον ἐκύλουν λεπτόν ἱμάτιον ἀσπάθιον, ὅλον θέριστρον, καθά φασιν οἱ γλωσσογράφοι. καὶ σειρῆν δὲ ὁ λεπτός καὶ διαφανὴς χιτῶν, εὐθετος τότε ὅτε ἔστιν ὁ σεῖριος. ἔστι δὲ καὶ Σεῖρις πόλις Ἰταλική· καὶ τάχα τὰ ἐνθεν ἐφάσματα, εἴ τινα ἄλλα. Ἀνκοῦργος εἶπεν ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως. ἐν ἐνίοις μέντοι χωρίοις τοῦ ἐγγράφεται σέρινα. Harp.

Σείριον τὸν κύνα, ὅτε δὲ καὶ τὸν ἥλιον. Ἰβυκος δὲ πάντα τὰ ὕστρα σεῖρια λέγει.

Σείριος ὁ ἀστὴρ ὡς κύων· Αἰλιανός (cf. v. λαχὴν) "λοιμῶν δὲ ἐπιδημίων ἔσβεσεν ὁδε ἀνὴρ, καὶ τὴν ἀμφὶ τὸν κύνα σεῖριον πρωτίστην ἐπιτολὴν καὶ τὴν ὁρμὴν τὴν ἔμπυρον ἡμέρωσε τῷ ἀστρῷ." καὶ σεῖρ σειρός ὁ ἥλιος. σεῖροί αἱ ἐπαύλεις. ἡ ὀρύγματα εἰς ἀπόθεσιν σίτου. cf. v. σιρός.

σειρομάστης εἶδος ἀκοντίου, λόγχης. cf. v. σιρομάστης.

σειροφόρος καὶ ἄλυσ ὁ λεγόμενος κέλης ἵππος.

σεῖσαι τὸ συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῶν τῷ ἀκρόθρυα σείοντων. Τηλεκλείδης Ἀμφικτύουσιν "ἀλλ' ὦ πάντων ἀστῶν λῶσοι σείσαι καὶ προσκαλέσασθαι, παύσασθε δικῶν ἀλληλοφύγων." Ἀριστοφάνης Δαιτυλεῦσιν "ἔσειον, ἦτον χρημίαι, ἠπέλουν, ἐσυκοφάντων πάλιν."

σεισάχθεια χρεωκοπία δημοσίων καὶ ιδιωτικῶν, ἣν εἰσηγήσατο Σόλων. εἴρηται δὲ παρ' ὅσον ἔθος ἦν Ἀθηναῖσι τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων σώματα ἐργάζεσθαι τοῖς χρήσταις, ἀποδόντας δὲ οἰονεῖ τὸ ἄχθος ἀποσεῖσασθαι, ὡς Φιλοχόρῳ δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι τὸ ἄχθος.

σεισμός πνεύματος εἰς τὰ κοιλώματα τῆς γῆς ἐγκαθειρχθέντος. εἶναι δ' αὐτῶν τοὺς μὲν χασματίας τοὺς δὲ βρασματίας (Diog. L. 7 154). Αἰλιανός "σεισμοὶ τε ἐπεπόλασαν καὶ πολλὰ ἀνέτρεπον." σισμός δὲ ὁ ποῖος ἤχος σιδήρου πεπυρακτωμένου

εἰς ὕδωρ βληθέντος, ἐκ τῆ σίλῳ τὸ ποῖον ἔχον ἀποτελεῶ.

σεῖστρον· "ὃ δὲ ἔνυρεϊ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γένειον, λαθεῖν θέλων, καὶ σκευὴν Αἰγυπτίαν ἀναλαβών, ἦν περ οἱ τῆς Ἰσιδος θεραπεντήρες ἤσθηνται, καὶ σεῖστρον ἐπισείων ἤλατο." cf. νν. ἀγείρει et προυγράφῃ.

σεῖω ῥῆμα, σεῖο δὲ ἀντὶ τοῦ σοῦ.

Σεκοῦνδος Ἀθηναῖος σοφιστής, ὃς ἐχρημάτισε Πλήνιος, ἐπωνομάζετο δὲ καὶ ἐπίουρος ὡς υἱὸς τέκτονος. καθηγητὴς δὲ γέγονε καὶ Ἡρώδου τοῦ σοφιστοῦ. ἔγραψε μελέτας ῥητορικὰς.

σέκρετον.

σελαγεῖται (A Nub. 285) ἀντὶ τῆ λάμπεται, ἐκπυροῦται παρὰ τὸ σέλας.

σελαγίζω.

σέλας πῦρ, ἢ τὸν κεραυνόν· καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης. ἢ λαμπηδών.

σελάχεια ὅσα λεπίδα οὐκ ἔχει, οἶον σμύρνα βούς νάρκη τρυγών, οὐδὲ ὥστοκεῖ.

σελάχιον ἰχθύδιον, ὃ μόνον ζυροτοκεῖ, πρῶτον ὥστοκεῖσαν ἐν αὐτῷ, πλὴν βατράχου. εἰρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔσω λεχώζειν. Καλλιφρατος δὲ τὸ τῆ ἰχθύος κόπαιον. λέγεται δὲ καὶ μαλάχιον.

Σελεύκεια πόλις, Σελευκία δὲ ὄνομα κύριον.

σελευκίς ὄρνειν ἐξιν εὐπεπτον καὶ ἀόρεζον καὶ πανοῦργον.

a Σέλευκος Ἀλεξάνδρου γραμματικός, ὃς ἐπεκλήθη Ὀμηρικός, ἐσοφίστευσε δὲ ἐν Ρώμῃ. ἔγραψεν ἐξηγητικὰ εἰς πάντα ὡς εἰπεῖν ποιητὴν, περὶ τῆς ἐν συνωνύμοις διαφορᾶς, περὶ τῶν ψευδῶς πεπισημμένων, περὶ τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου παροιμιῶν, περὶ θεῶν βιβλία ρ', καὶ ἄλλα σύμμικτα.

b Σέλευκος Ἑμισηνὸς γραμματικὸς Ἀσπυλιεντικὸς δι' ἐπὶ βιβλία δ', εἰς τὰς λυρικὰς ὑπόμνημα, Παρθικὰ δύο. καὶ ἄλλον δὲ τινα Σέλευκον εὖρον ἐν παραθήκῃ, βιβλία δὲ οὐκ εἶχε.

c Σέλευκος. οὗτος ἐπεκλήθητο Νικάνωρ. ὃς τῷ ἰδίῳ υἱῷ Ἀντιόχῳ δίδωσι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Στρατονίκην, ἐρασθέντι αὐτῆς καὶ διὰ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα ἀσθενήσαντι καὶ ἐπικρηπτομένῳ, γνωσθέντι δὲ ὑπὸ Ἑρασιφράτῃ τῷ ἱατροῦ. φασὶ δὲ Σέλευκον συνόντα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, ταῦρον θυομένην ἀποδράντα, μόνον Σέλευκον περι-

γενέσθαι αὐτῆ τῶν κεράτων κρατήσαντα. καὶ διὰ τῆτο τῷ ἀγάλματι αὐτῆ ἐν τῇ κεφαλῇ περιτιθέασι κέρατα. Codim. orig. CP p. 16.

σελῆναι πέμματα πλατέα κυκλωτερῇ. cf. v. ἀνάζατοι.

σελήνη τὸ ἄστρον. φασὶ τὴν σελήνην μὴ μόνον ὑγρὰν εἶναι, ἀλλὰ καὶ θερμαίνειν ὁμοίως τῷ ἡλίῳ τὰ σώματα. Δυβίδ (Ps. 120 6) "ἡμέρας ὃ ἡλιος ἐσυχναύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα." καὶ σεληναία. καὶ σεληνναῖος ὁ τῆς σελήνης.

σεληνίτης.

σελίδιον τὸ ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω.

σέλιον εἶδος λαχάνου.

σελίνε δεῖται ὁ νοσῶν, ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάταις προαῖς ὄντων, ἐπειδὴ τὸς τάφους, ὅτε ἐμελλον τοὺς νεκροὺς τιθέναι, σελίνους ἐστρώωνον. cf. v. τῆ σελίνε δεῖται.

σελίνου στέφανος πένθιμος· τὸ γὰρ σέλιον πένθει προσήκει, ὡς ἔφη καὶ Δέρις ἐν τῷ περὶ ὠγώνων.

σελίς τὸ μέσον τῶν δύο καταβατῶν ἄγραφοις τευχάνων. καὶ τὸ βιβλίον ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 295) "καὶ σελίδων κανόνισμα φιλόρδιον."

Σελλήεις ποταμός. Hom. B 659.

σελλίζειν τὸ ἀλαζονεύεσθαι, ἀπὸ Σέλου τινὸς πένητος καὶ προσποιουμένου τὸ πλουτεῖν. cf. νν. Θεαγέτους et σεσέλλισαι.

Σέλλιος ἢ Σήλλιος, ὁ καὶ Ὀμηρος, γραμματικὸς περιοχᾶς Μενάνδρου. cf. v. Ὀμηρος Σήλλιος.

Σελλοὶ ἔθνος. Hom. Π 234.

σελμῶν σανίδων. καὶ ὄνομα τόπος· σημαίνει δὲ ἀνταπόδοσιν.

Σεμεῖ ὄνομα κύριον.

σεμίδαλις σεμιδάλεως. καὶ σεμιδαλίτης ἄρτος ὁ καθαρὸς.

Σεμιράμεια τείχη.

Σεμίραμις. αὕτη βασιλεύσασα τῶν Ἀσσυρίων πρώτη καὶ καταδυναστεύσασα καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους ἀνελούσα πρῶτα μὲν ἔξευρε τὰ μέταλλα, τοῖς δὲ αἰχμαλώτοις τὴν τούτων ἐργασίαν ἐπέτρεψε, περιέθηκε δὲ καὶ τείχη πρώτη τῇ Νινευί, μετονομάσασα ταύτην Βαβυλῶνα. καὶ τοῖς ποταμοῖς περιβάλετο στόμια, καὶ τὰς πυραμίδας ἀνήγειρε, καὶ πρὸς τὸν ὠκεανὸν διαπλυσάσα τοὺς

πρὸς αὐτὸν οἰκοῦντας ἰσότηρῃσεν· εἰσὶ δὲ οἱ Αἰθίοπες. καὶ Ὅμηρος δὲ φησὶ (Α 423) "Ζεὺς γὰρ ἐς ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη." καὶ τοὺς μὲν εἶπεν ἄτριγας εἶναι ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θέρμης κεκαυμένους, ὑλογώδη βοσκομένους δῖαιταν, τοὺς δὲ τὴν παραλίαν οἰκοῦντας ἀγνοεῖν καὶ τὰς ἐν γῇ φρουμένας βοτάνους, τῇ δὲ τῶν ἰχθύων ἀρκεῖσθαι βρώσει. ἐκεῖ δὲ εἶναι καὶ τὸν παραύδεισον· πάντα γὰρ ὅσα εὐώδη καὶ ἀναγκαῖα ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις εὐρίσκεται. τὴν δὲ Σεμίραμιν καὶ Ῥεῖαν ἐκάλουν.

b Σεμίραμις λέγει Λερεκεταίῳ "ἄπιθι καὶ διεντρύπειε τρίτον ἔτος στρατεῖαν, ἀρξάμενος ἐκ τε Ἑλλησπόντου καὶ Αἰβύτης ἄχρι Βάκτρων, πεῖζοι μὲν μυριάδας τ', ἱππικῆ δὲ ρ', δρεπανηφόρων δὲ ἀριμάτων μυριάδας ι', ἀνδρῶν ἐπὶ καμήλων μαχομένων τὸ ἴσον πληθός, ἄλλων δὲ καμήλων, ἐς ὃ τι ἂν ἐγὼ δέωμαι, μυριάδας κ', βύρσας δὲ βοῶν ὠμοδεψητῶν εἰς λ' μυριάδας," νυῖς δὲ ἐν Βάκτροις ναυπηγεῖσθαι τρισχιλίους μακρὰς χαλκεμβόλους, πληρωμάτων δὲ αὐταῖς ὁμοίους ἐκ τε Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Αἰγύπτου καὶ Κύπρου καὶ Κιλικίας τῶν τε παραλίων μερῶν ἄχρι Ἑλλησπόντου.

c ὅτι ἡ αὐτὴ ὁρμῶσα ἐπ' Ἰνδοὺς εἰδῶλα ἐλεφάντων ζύλινα συμπήγνυται εἰς μυριάδας κ', ἃ ἐμελλον οἶσιν αἱ κάμηλοι, τὰ ἐντὸς ἐμπεπλησμένα φρυγάνου καὶ φορυτοῦ, ὡς εὐβάστακτα εἶη· τὰ δ' ἔξωθεν αὐτῶν περιεβύρσωσεν. ἐπιβάτας δὲ ἐφ' ἐκάστην κάμηλον β' ἔταξεν Αἰθίοπας τοξέειν καὶ ἀκοντίζειν. καὶ ἐπέρασε τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, ὅστις ἐστὶν ὑπὲρ ρ' σταδίου τὸ πλάτος, καὶ ζεύγνυσσι γέφυραν, ἣ στενωπυτοὺς εἶναι ἐδόκει· ἦν δὲ μήκος μὲν ἕ' σταδίων πλάτος δὲ τ'. τὰ δὲ εἰδῶλα ἦσαν κ' μυριάδες.

d ἡ αὐτὴ ἐκνεύσασα τὸν ποταμὸν καὶ ἐντὸς τῆς κοίτης τούτου κτίσασα παλάτια ἐπὶ ἄνθρωμάτων ἐγχορήγων ἡσφαλτωμένων, αὐθις ἀπέλυσεν εἰς τὴν κοίτην.

σεμνὰ τὰ τίμια καὶ σεβύσμια· "κατὰ τι πυθόχορηστον ἦκε θεῶν κομίζων ἱερὰ εἰς τὴν μετοίκησιν σεμνὰ ἐφόδια" Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας.

σεμναὶ θεαί. οὕτω καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς ἐρινύας. cf. v. Θησεῖον.

σεμνεῖον τὸ μοναστήριον, ἐν ᾧ μονού-

μενοι οἱ ἀσκηταὶ τὰ... τελειοῦνται (cf. v. θεραπευταί). τὸ δ' ἔξ ἐωθινοῦ μέχρις ἐσπέρας διάστημα σύμπαν ἐστὶν αὐτοῖς ἀσκησι· σιτίον γὰρ ἢ ποτὸν οὐδεὶς ἂν αὐτῶν προσε- νέγκοιτο πρὸ ἡλίου δύσεως.

σεμνήν οὐ τὴν σίφφωνα, οὐ γὰρ ἐπαινεῖ αὐτήν, ἀλλὰ τὴν ἀλαζόνα καὶ ὑπέροχον καὶ ἐφ' αὐτῇ μέγα φρονοῦσαν Ἀρισοφάνης Νεφέλαις (48).

σεμνομυθουσίην ὑπερφηφάνονται ἐν λόγοις. "ὁ δὲ σεμνὸς Ἀσδρούβας συνέπεισι τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα, ἐπιλελησμένος τῆς μεγαλορρημοσύνης" (Polyb. 39 3).

σεμνόν. ἐπὶ τοῦ ἀξιοματικῷ λέγουσιν, ἔσθ' ὅτε καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερφηφάνου τιθέσιν· Εὐριπίδης Μηδεῖα (215) "οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν σεμνοὺς γεγονότας" καὶ ἐν Ἰπολύτῳ (93) "μισεῖν τὸ σεμνόν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον." καὶ ἔνδοξον· Εὐριπίδης Ἰππολύτῳ (99) "πῶς οὖν σὺ σεμνὴν δαίμον' οὐ προσενέπεις;" καὶ τὸ μέγα. καὶ τὸς τιμίους· "τοῖς δ' αὖ σεμνοῖσι τῶν ὀρνίθων" Ἀρισοφάνης (Av. 617) ἀντὶ τοῦ τιμίους. "ὁ αὐτὸς σεμνότατος ὢν καὶ σπουδασικώτατος ὁμως ἐπιχαρις ἦν ἐν ταῖς ὁμίλαις, οὐδενὸς ἦττον τῶν ἐπὶ χάρισι θαυμαζομένων." Ἀέξιππος "σεμνὸν γὰρ αὐτὸν ἀπέφαινε τὰ τε ἄλλα, καὶ ὅτι οἱ ὁ πατὴρ εὐ στρατηγήσει."

σεμνοπροσωπεῖς (A Nub. 362), τῆτις· σεμνήν τὴν ὄψιν ἔχεις· εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι σεμνοὶ μὲν φανῆναι, οὐ κατὰ τὴν πρόσοψιν δὲ ἔχοντες καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα.

σεμνυνόμενος κομπαίζων· "σεμνυνόμενος ὁ Διονυσόδωρος ἐπὶ τῷ μηδένα τῶν κρουμάτων αὐτοῦ μήτ' ἐπὶ τρίτους μήτ' ἐπὶ κρήνης ἀκηκυέναι, καθάπερ Ἰσμηνίου" (Diog. L. 4 22).

Σεμπρώνιος ὄνομα κύριον, πρῶτος Ῥωμαίων.

σενάτορες. ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ Ῥώμου ἀναίρεσιν ἐκ τῶν περιοίκων πόλεων ἀριθμὸν ἀνδρῶν ἐφειλκύνετο, καὶ τούτων τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἐχέφρονας ὁ ἐπιλεξάμενος προβούλους τε αὐτοὺς καὶ προέδρους τῶν κοινῶν ἀπέφηνε πραγμάτων, σενάτοράς τε καὶ βουλευτὰς διὰ τὴν ἡλικίαν τοὺς ἄνδρας ὀνομάσας. ἐκ δὲ τούτων ἰ τοὺς ἀρίστους ἐπιλεξάμενος πατριάρχους τε αὐτοὺς ἐκάλεσεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν πατέρων, καὶ πρὸς τὴν τοῦ δήμου προσκατέστησεν

διοίκησιν. τριακοσίους τε ἱππεῖς καὶ τρισχιλίους πεζοὺς πρὸς τὴν τῆς πόλεως φρουρὰν ἀπεργάσατο στρατιώτας· εἰς φυλὰς δὲ δ' τὸ τοῦ δήμου διένειμι πληθός, ἐποίησε δὲ καὶ σενάτον τὸ βουλευτήριον. Cedren. p. 146.

Σεναχηρείμ ὄνομα κύριον.

Σενούου βασιλέως Αἰγύπτου.

Σεξτίλιος ὄνομα μηνὸς παρὰ Ῥωμαίοις.

Σέξτος Αἴβυς φιλόσοφος σκεπτικὰ ἐν βιβλίοις ι', Πυρρώνεια.

Σέξτος Χαιρωνεύς, ἀδελφιδοῦς Πλευράχου, γιγονῶς κατὰ Μάρκον Ἀντωνῖνον τὸν Καίσαρα, φιλόσοφος, μυθιγῆς Ἡροδότου τοῦ Φιλαδελφαίου. ἦν δὲ τῆς Πυρρωνείου ἀγωγῆς, καὶ τοσοῦτον πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ ἦν ὥστε καὶ συνδικάζειν αὐτῷ. ἔγραψεν ἡθικά, ἐπισκεπτικά, βιβλία ι'.

ὅτι μετὰ θάνατον Κομόδου ἐτόλμησέ τις Σέξτος τε (Κονδιανός) εἶναι φῆσαι καὶ πρὸς ἀνάληψιν τοῦ τε πλούτου καὶ ἀξιωματικῆς ὁρμῆσαι, καὶ πολλὰ γὰρ ὑπὸ πολλῶν ἀνακριθεὶς ἐκομψεύσατο· ὡς μέντοι καὶ τῶν Ἑλληνικῶν τε αὐτὸν ὁ Περτινάξ, ὢν ἐκεῖνος διεπεφύκει, ἀνῆρετο, πλεῖστον ἐσφάλῃ, μηδὲ συνεῖναι τὸ λεγόμενον δυνηθεῖς. οὕτω ποντὸ μὲν εἶδος ἐκ φύσεως καὶ τὰλλα ἐξ ἐπίτηδεύσεως αὐτῷ ἐφύκει, τῆς δὲ δὴ παιδείας αὐτῷ οὐ μετεσχέκει. Dio C. 72. 6.

Σεπφωρα ἡ τοῦ Μωσέως γυνή.

Σεπφωραῖος ὄνομα κύριον.

Σέπφωρις Σεπφώρειος ὄνομα κύριον θηλυκόν· σημαίνει δὲ πόλιν. καὶ Σεπφωρία. καὶ Σεπφωρεῖται ἔθνος.

σεραφίμ πληθυντικῶς διὰ τοῦ ι'. ἐπὶ δὲ ἐνικοῦ σεραφεῖμ διὰ διφθόγγου. cf. v. χερουβείμ.

σεραφίμ ἐμπρησάς, ἐμπυρα στόματα, ἢ θερμαίνοντας. γνώσεως πληθυνσιμὸς, ἢ σοφίας χάσις.

Σερβιλία. καὶ Σερβίλιος ὄνομα κύριον, ὁ ὑπατος Ῥωμαίων, Κόιντος.

Σέρβιος ὄνομα κύριον, οἰονεὶ δῆλος.

Σερβωνίτις λίμνη.

Σέργιος Ζευγματεύς, Ἀφθονίου υἱός, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων, καὶ αὐτὸς ὑπαρχος πραιτωρίων γιγονῶς καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιος, ἐπιτάφιος εἰς τὸν σοφιστὴν καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ Σαβῖνον. ἔγραψε καὶ ἐτέραν βίβλον ὑπὲρ τῶν δικολόγων πρὸς

Ἀριεῖδην.

Σερδική πόλις Δυκίας.

Σερῆνος ὁ καὶ Αἴλιος χρηματίας, Ἀθηναῖος γραμματικὸς, ἐπιτομὴν τῆς Φίλωνος πραγματείας περὶ πόλεων, καὶ τίνες ἐφ' ἐκάστης ἐνδοξοί, βιβλία γ'. ἐπιτομὴν τῶν Φιλοξένου εἰς Ὅμηρον, α'.

σέριφος γριυῶς ἡ... μάντιν. cf. v. γραῦς σέριφος.

Σερούχ. οὗτος κατὰγεται ἐκ τῆς φυλῆς α τοῦ Ἰάφεθ, καὶ ἀπὸ τούτου ἤρξατο ἡ εἰδωλολατρία· ἐδογματίσθη γὰρ εἰκόσι καὶ ἀνδράσι τιμᾶσθαι τοὺς πάλαι ἀριστεύσαντας καὶ τιμᾶσθαι ὡς εὐεργέτας, καὶ τοῦτο ἐπεκράτησε μέχρι τῶν χρόνων Θάρρα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ. Ἀβραάμ δὲ δίκαιος γενόμενος καὶ ἐς θεογονώσιαν ἐλθὼν καὶ λογισάμενος ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ τοὺς ἀνθρώπους πλανᾷ, παρυσκευάζων αὐτοὺς εἰδωλοῖς καὶ ἀγάλμασι προσκυνεῖν καὶ ποιητὴν ὑπάντων μὴ γνωρίζειν θεόν, συντρέψας τὰ τοῦ πατρὸς ἔργα ἀνεχώρησεν ἀπὸ Καρρῶν ὅρων Χαλδαίων τῆς μέσης τῶν ποταμῶν χώρας, καὶ ὤκησεν εἰς τὰ μέρη τῆς νυνὶ καλουμένης Παλαιστίνης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ συγγενεῖς καὶ Ἀὼτ ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἔ καὶ ὁ ἔτι τῆς αὐτοῦ ζωῆς. εἰσὶν οὖν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως Ἀβραάμ ἑτὶ μὲν, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀδὰμ ἕως τοῦ Ἀβραάμ ἑτὶ γυνή. ἐγένετο δὲ Ἀβραάμ πλούσιος σφόδρα ἐν κτήνεσι πολλοῖς, καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ συνοικία αὐτῶν, καὶ ἔδωκε Ἀὼτ οἰκεῖν τὰ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καθ' ὃν δὴ χρόνον ἀπώλοντο β' πόλεις, Σόδομά τε καὶ Γόμορρα, θείου πυρὸς καταρραγέντος ἐπ' αὐτάς, διότι τοὺς παριόντας ἐνέβριζον ξίνους. Io. Antioch. exe. Peir. p. 778.

Σερούχ. οὗτος ἐκ τῆς τοῦ Ἰάφεθ γυν. b λῆς καταγόμενος δόγματι παραδέδωκε τιμᾶσθαι τοὺς πάλαι τελευτήσαντας καὶ ἀριστεύσαντας ἄνδρας ἢ διὰ εἰκόνων ἢ διὰ ἀνδριάντων, καὶ τούτους προσκυνεῖσθαι κατ' ἔτος ὡς ἔτι ζῶντας, καὶ μνήμης αὐτῶν ἐκτελεῖν, καὶ ἐν ταῖς ἱεραιτικαῖς ἀναγούρεσθαι βίβλοις, καὶ θεοὺς αὐτοὺς νομίζειν ὡς εὐεργέτας. ἐντεῦθεν εἰσῆχθη ἡ πολυθεΐα καὶ ἡ εἰδωλολατρία. τοῦτο δὲ διέμεινε παρ' αὐτοῖς μέχρι τῶν χρόνων Θάρρα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ· ἦν γὰρ ἀγαλματοποιός, ἀπὸ δια-

φόρων ὕλῳν εἰκόνας ἐργαζόμενος, καὶ λέγων τούτους εἶναι θεοὺς καὶ δεῖν πρὸς κυνεῖσθαι ὡς αἰτίους τῶν ἀγαθῶν. ἐντεῦθεν διέδραμεν ἡ τοιαύτη δόξα εἰς τὰ πλείεστα τῶν ἔθνων γένη, μάλιστα δὲ ἐν Ἑλλάδι· ἤδη γὰρ ἦσαν οὗτοι τὴν τοιαύτην πλάνην ἀναδιξάμενοι, καὶ τιμήσαντες Ἕλληνα τὸν γίγαντα τὸν ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ καταγόμενον καὶ τῆς πυργοποιίας κοινωνὸν γενόμενον, δι' ἣν ἐμερίσθησαν αἱ γλῶσσαι τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐκλήθησαν μέρες. *Maléla* p. 64.

σέρρεις εἶδος λαχάνων, τὰ παρ' ἡμῶν σείρικα λεγόμενα.

Σέρρειος ὄνομα κύριον. καὶ Σέρρειον τεῖχος καὶ Σέρρειον, ὄνομα χωρίου.

Σερτώριος ὄνομα κύριον.

σέρφος ζῷον μυρμηκῶδες· (Α Αν. 570) "σέρφον ἔνορχιν σφαγιάζειν." καὶ παροιμία "ἐνστί κὰν μύρμηκι κὰν σέρφῳ χολή." ἀρσενικῶς δὲ λέγεται ὁ σέρφος. ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα· Νικοφῶν ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς "ἄπερ ἐσθίει ταῦτα τὰ πονήρ' ὄρνιθια, σέρφους ἴσως, καυλήκας ἀκρίδας πύρνοπας." sch. Α Αν. 82.

σεσυγμένην πεπληρωμένην, πεφορτωμένην· Ἀγαθίας (26) "μίαν δὲ τῶν ἁμαξῶν χόρτῳ σεσυγμένην ἀγρίῳ τε καὶ γεγηρακότη παρεισάγει τῇ πύργῳ ξυλίνῳ ὄντι, καὶ πῦρ ἐνίησι· καὶ ῥαδίως ἅπασα ἡ τύρσις ἐπίμπρατο." καὶ σεσυγμένοι πεπληρωμένοι· "οἱ δὲ καὶ ὡς σεσυγμένοι τῇ λείᾳ εὐκλεῇ καὶ ἀγέρωχον ἀνεδήσαντο νίκην," καὶ αὐθις (Agath. 2 10) "οὕτω δὴ τῇ λείᾳ σεσυγμένοι ἐπορεύοντο."

σέσεικα ἐνέβαλον.

σέσειλις εἶδος λαχάνου.

σεσέλλισαι μῆτην ἐπήρσαι, ἀπὸ Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου, ὅς ἦν κομψαστῆς καὶ ἀλαζῶν ἐν τε τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν. *Ανυκόφρων* δ' ἀπέδωκε τὸ σελλῆσθαι ἀντὶ τοῦ ψελλῆσθαι.

ὁ γὰρ Αἰσχίνης πένης ὢν ἐθρόνπετο ἐπὶ πλούτῳ, λέγων ἑαυτὸν πλούσιον. ἦν δὲ Αἰσχίνης Σέλλου. ἐκ μεταφορᾶς δὲ ἔλεγον τοὺς τοιοῦτους σέλλους καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι σελλῆζειν. sch. Α Αν. 823.

σεσημασμένων ἀντὶ τοῦ λαφραγισμένων *Δημοσθένης* ἐν τῇ περὶ τοῦ ὀνόματος (17). *Harp.*

σέσηρε κέχηνε, διήνεργε.

σεσηρυῖα γραῦς κειληρυῖα.

σεσηρῶς σεσηρότος κειληρῶς.

σεσοβημένος ἄτακτος τὴν κίνησιν, τεθορυβημένος, τεταραγμένος. "ὁ δὲ θῦσσον ἡ βύδην τὴν τε κεφαλὴν ἐπισείων καὶ βαρβαρικῶς τινὰ ἐπιφθγγόμενος, ὅσα τῆς τε φωνῆς τῷ ἐντόνῳ καὶ τοῦ βαδίσματος τῷ σεσοβημένῳ εἰκόσαι, ἐπιπειλῶν." καὶ αὐθις (ΑΡ 6 219) "ἔκ ποτὲ τις φρικτοῦ θεῶς σεσοβημένος οἴστρω·"

Σεσόωσις ὄνομα κύριον.

σεσωρευμένος βεβαρημένος.

Σέσωστρις βασιλεὺς Αἰγύπτου, ὃς τὰ τῶν Αἰγυπτίων ἔθνη μετέβαλε, θέλων αὐτὰς ταπεινῶσαι, καὶ τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα ταῖς γυναῖξιν τὰ δὲ τῶν γυναικῶν τοῖς ἀνδράσιν ἐνομοθέτησεν ἐργάζεσθαι.

σέσωται καὶ σεσωμένος οἱ παλαιοὶ ἄνευ τοῦ σ. καὶ διεζωμένοι φησὶ *Θουκυδίδης* (1 6). οἱ δὲ νεώτεροι σέσωσμαι. ἐπ' ἐνίκῳ δ' ἀπλῶς παραλείπουσι τὸ σ, κεκλειμένον, πεπρημένον.

Σεύθης εἷς τῶν ἐν Θράκῃ βασιλέων.

Σεῶκη ὄνομα πόλεως.

Σηγῶρ πόλις, ἐν ᾗ διεσώθη *Λύτ* φέγων τὸν τῶν Σοδομιτῶν ἐμπρησμόν.

Σήθ υἱὸς Ἀδάμ. περὶ τούτου εἴρηται (Gen. 6 4) "καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων," ἦτοι τὰς ἀπὸ τοῦ Κάιν. θεὸν γὰρ τὸν Σήθ οἱ τότε ἄνθρωποι προσηγόρευον διὰ τὸ ἔξερηκέναι τὰ τε Ἑβραϊκὰ γράμματα τὰς τε τῶν ἀστέρων ὀνομασίας, καὶ πρὸς τοῦτοις τὴν πολλὴν εὐσέβειαν αὐτοῦ θαυμάσαντες, ὥς τε καὶ πρῶτος ἐπικαλεῖσθαι θεὸς καὶ δευτερευῶν ἐπικαλεῖσθαι τὸν Μωυσεῖ λέγει πόριος "θεὸν δέδωκά με τῷ Φαραὼ." καὶ περὶ τῶν ἐναρέτων καὶ πνευματικῶν καὶ τῶν πορτῶν ἔφη (Exod. 22 23) "θεοὺς οὐ κακολογῆσεις, καὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς." εἰκότως οὖν οἱ τοῦ Σήθ καὶ Ἐνὼς καὶ Ἐνὼχ παῖδες υἱοὶ Θεοῦ καὶ υἱοὶ τῶν Θεῶν κατὰ Σύμμοχον νοεῖσθωσαν· ὅτινες ἀλόγους ἀκολασίᾳ πρὸς τὰς θυγατέρας Κάιν εἰσῆλθον. ἔξ ὧν οἱ τῆς ἀκαταλλήλου ματαιότητος γίνονται γίγαντες, διὰ μὲν τὸν δίκαιον ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι, διὰ δὲ τὸν ἀδίκον καὶ βέβηλον πονηροὶ καὶ κάκιστοι. cf. *Theodoret. in Gen. 9 47 et Cedren. p. 9.*

σήθοντες κοσκινίζοντες.

Σήθων ὄνομα κύριον.

Σήινος ὄνομα κύριον.

σήκασθεν (Hom. Θ 131) εἰς σηκὸν κατεκλείσθησαν, τουτέστι μάνδραν. καὶ σηκασθέντας ὡς ἐν σηκῷ περικλεισθέντας· "καὶ γὰρ ἐν κύκλῳ μὲν ὡσπερ σηκασθέντας ἰδεοῖ, μὴ διὰ πληθους βιάσονται σφᾶς, ἐς ἔν τὸ ἀσθενέστατον τῆς κυκλώσεως ἐντείναντες."

σηκίδες τὰ οἰκογενῆ παιδισκάρια. κυρίως δὲ σηκὺλῃ καὶ σηκίς ἡ ἐν ἀγρῷ ταμειῶν φυλάττεισα.

σηκοί αἱ τῶν βοσκημάτων ἐπαύλεις, παρὰ τὸ σῶζειν, ἡ σηκοί τινες ὄντες, παρὰ τὸ ἔκτεσε εἴχειν.

σηκοκόρος ὁ τοῦ σηκοῦ ἐπιμελούμενος. Hom. ρ 224.

σηκός ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ, ναός, οἶκος, τάφος. "παραγενόμενοι δὲ εἰς τὸν σηκὸν τῶν αἰχμαλώτων ἐκέλευον χρηρτέειν," ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν οἶκον. τάττεισι τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ ἐλαίας· λέγει γὰρ Ἀυάσις (Γ 10) "ὅς β' ἔτη ἐγεώργησεν οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν οὔτε μορίαν οὔτε σηκόν." μήποτε οὖν τὰς μὲν ἰδιωτικὰς ἐλαίας κυλοῦσι, τὰς δὲ δημοσίας μορίας· σηκὸν δέ, ὡς ἔοικε, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν. Harp.

σηκρητον καὶ πρωτασηκρήτις.

σήλεκτος χαμαιδικαστής.

Σηλυβρία πόλις Θρακική.

Σηλώμ ὄνομα πέλεως.

σημα ὁ τάφος.

σημαία τάξις πολεμική, δι' ἧς τὸ Ἡράκλειον ἦλθον ἰδίαν τινὰ ἄλωσησιν. ἐχούσης τῆς πόλεως ἐφ' ἐνὸς μέρους ἐπ' ὀλίγον τόπον ταπεινὸν τεῖχος, οἱ Ῥωμαῖοι τρεῖς σημαίας προεχειρίσαντο. καὶ τῇ μὲν πρώτῃ τοὺς θυρεοὺς ἑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες συνέφραξαν, ὥστε τῇ τῶν ὀπλίων πυκνότητι κεραμωτῷ καταρρύττω γίνεσθαι παραπλήσιον. ἐφεξῆς δὲ ἔτεροι δύο. Polyb. 28 12.

σημαία σπεῖρα τάγμα ταυτόν ἐστιν, οἱ δὲ ἡγεμόνες τούτων κεντυρώνες καὶ ταξίαρχοι. καὶ σημαιοφόρος ὁ ἡγεμὼν. Polyb. 6 22.

σημαῖα σίγνα, προτομαί. "Πιλάτος εἰς τὴν Ἰουδαίαν τὰς Τιβερίου εἰκόνας, αἱ σημαῖαι καλοῦνται, κεκαλυμμένας εἰσήνεγκεν· οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν ὡς πεπατημένων αὐτοῖς τῶν νομίμων· οὐδὲν γὰρ ἤξιον δείκνυον ἐν

τῇ πόλει εἰσεῖναι" (Joseph. B. I. 2 9 2).

σημαῖαι τὰ παρὰ Ῥωμαίοις λεγόμενα σίγνα. "πάντων γε μὴν τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τῶν σημαιῶν εἰδῶλα φερόντων, ὁ Κωνσταντῖνος σαυροῦ τύπον ἔφερεν." "αἱ δὲ σημαῖαι τῶν Ῥωμαίων συνεπεφύγεσαν εἰς βερόν. καὶ πάντων δόντων γνώμης ὁ Σκιπίων ἔφη, ὅταν ἐξ ἀκεραίου βουλεύονται, καὶ πλείω ποιεῖσθαι πρόνοιαν τοῦ μηδὲν παθεῖν ἢ τοῦ δρᾶσαι κακῶς τοὺς ἐχθρούς" (Polybius?).

σημαίνει εἰς γνώσιν ἐφέλκεται· (S OCa 320) "σημαίνει δ' ὅτι μόνῃς τούτῳ ἐστὶν Ἰσμήνης φίλον κῆρα."

σημαίνει ἐπιτάττει. Hom. K 58.

σημαίνομαι σηματίζομαι, διὰ σημείων γινώσκω. Σοφοκλῆς (Ai. 32) "καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι, τὰ δ' ἐκπέπληγμαι κοῦκ ἔχω μαθεῖν ὅσον." ἡ σημαίνομαι ἀντὶ τοῦ σημαῖα ἐμαυτῷ τινὰ συντιθεῖμι ἀπὸ τῆ ἔχνης, τὰ δὲ ἀπορῶ, ἐπεὶ τοιοῦτον συμβαίνει περὶ τοὺς ἰχθυεὺς ἐπιταραττομένων τῶν ἰχθύων. διὰ δὲ τὴν μανίαν δυσίχθυος καὶ ἐπιτεταραγμένη ἡ βύσις γέγονε τοῦ Αἴαντος.

σημάντορες ἐπιτάκτορες, ἡγεμόνες. Hom. τ 314.

σήμαντρα σφραγίδες.

σημασία (Num. 10 5, 31 6) φανέρωσις διὰ σάλπιγγος.

σημάτα σημεία, τέρατα. Ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήματα.

σημεῖα μιλία.

σημεῖα. οὕτω λέγουσι τὰς σφραγίδας Δημοσθένους καὶ ἄλλοι. Harp.

σημεῖα ἀρθῆναι ἐκατέροις παρὰ Θεουκυδίδῃ (1 49). σύμβολά τινά εἶχον κατὰ τὸν καιρὸν τῆς μάχης δεικνύμενα· καὶ ὅτε μὲν ἀντετίνετο τὰ σύμβολα, ἤρχοντο τῆς μάχης, ὅτε δὲ κατεσπῶντο, ἐπαύοντο.

σημεῖα Σκυθικά, ἃ φέρουσιν ἐν τῷ πολέμῳ, ὑφάσματα εἰσι βαφῇ πεποικιλμένα, ἃ εἰς ἰδέαν μάλιστα ὄφειον εἰκασταί, καὶ ἀπηρώρηται κοντῶν συμμέτρων. τὰ δὲ σφίσματα ταῦτα θρόντων ἢ καὶ ἵππους ἐπιβεβηκότων τῶν φερόντων αὐτὰ ἐξοχουῖται, ὡς μάλιστα δοκεῖν τοῖς θηρίοις εἰκέναι καὶ τι καὶ ἡγεῖ πρὸς τὴν συγκλίνησιν ὑπὸ τῇ προῇ διερχομένη βίᾳ. cf. v. Ἰνδοί.

σημεῖον, δι' οὗ τὰ ἄδῃα καταλαμβάνεται παρὰ τοῖς σκεπτικοῖς, ὁ ἀναιρούσι διὰ

συλλογισμῶν (Diog. L. 9 96). καὶ ὅτε δὲ ἐμῆλλε γίνεσθαι ἐκκλησία, σημεῖον ἐτίθετο. οὕτως οὖν καὶ τῶν γυναικῶν μελλουσῶν ἐν τοῖς Θεοδοφείοις ἐκκλησιάζειν σημεῖον ἐτίθη' Ἀριστοφάνης (Th. 285) "ὥς τὸ τῆς ἐκκλησίας σημεῖον ἐν τῷ Θεοδοφείῳ φαίνεται."

Σῆμος Ἡλείος γραμματικὸς ἔγραψε Ἀηλιακῶν βιβλία ἡ, περιόδους β', περὶ Πάρη α, περὶ Περγάμου α, περὶ παιάνων. ἐν τῇ αὐτοκαυδύλῳ ἰθυφάλλων φαλλοφόρων. καὶ οἱ μὲν, φησί, κιττοῦ στέφανον ἐφόρου, ὠνομύσθησαν δὲ ὕστερον ἱμβοί· οἱ δὲ ἰθύφαλλοι προσωπεῖα μεθύνοντων εἶχον καὶ χειρῖδας ἀνδρινὰς καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. οἱ δὲ φαλλοφόροι οὐ χωρὶς ἐξ ἐρπύλλου καὶ παιδέρωτος ἔσκεπον τὰς ὕψεις, κιττῷ καὶ ἰοῖς στεφανούμενοι. cf. Athen. p. 622.

Σῆνωνες οἱ Κελτοὶ οἱ λεγόμενοι Γερμανοί.

σηπεδόνος.

σηπες οἱ σκώληκες.

σηπία ὁ ἰχθὺς Ἀριστοφάνης (Eecl. 550) "κάθισο τοῖνον σηπίας μασώμενος," οἷον εἰ τρυφῶν διὰ τὴν ἐξουσίαν.

σήραγγες αἱ ἐπὶ γῆν ἐπιμήκεις ἐκρήξεις, οἷον εἰ φλέβες τινὲς οὖσαι τῆς γῆς, ὥς ὑποτρέχον τὸ ὕδωρ ζητεῖ διεξοδόν. ἐντεῦθεν καὶ σηραγγώδης τόπος εἰρηται ὁ διατετρημένος.

Σηράγγιον χωρίον τοῦ Πειραιῶς.

σήραγξ χάσμα, κοιλία. καὶ ὕφαλος πέτρα ῥήγματι ἔχουσα.

Σῆρες ἔθνος, ἐνθα ἡ μέταξιν γίνεται. ἐξ οὗ καὶ σηρικὰ τὰ ἐκ μετὰξιν ὑφασμένα λέγεται. καὶ σῆρ σπρός ἡ εὐθεία.

Σηρική. ὅτι ἡ μετὰξιν ἐστὶν ἐξ ἧς εἰώθεσαν τὴν ἐσθῆτα ἐργάζεσθαι, ἣν πάλαι μὲν Ἕλληνες Μηδικὴν ἐκάλουν, τὰ δὲ νῦν Σηρικὴν ὀνομάζουσιν. ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ πρὸς Αἰθίοπας πρεσβεύοντι Ῥωμαῖοι, ὅπως Αἰθίοπες ὠνούμενοι τὴν μετὰξιν ἐξ Ἰνδῶν ἀποδόμενοι δὲ αὐτὴν ἐς Ῥωμαίους αὐτοὶ μὲν κύριοι γίνονται μεγάλων χρημάτων, Ῥωμαίους δὲ τοῦτο ποιήσωσι κερδαίνειν μόνον, ὅτι δὴ οὐκ ἐτι ἀναγκασθήσονται τὰ σφέτερα αὐτῶν χρήματα ἐς τοὺς πολέμιους μετενεγκεῖν (Procop. Pers. 1 20). καὶ Σηρικὸν νῆμα καὶ Σηρικὰ ἱμάτια.

σῆς σητός ὁ σκώληξ.

σήσαμα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια (sch. A Pac. 869) φύλλα τινά, οἷς ξενοῦνται οἱ νυμφῖοι.

σήσαμος, καὶ σησαμούντιον πόπανα.

σησαμοῦς καὶ σησαμή διαφέρει· σησαμοῦς μὲν εἶδος πλακοῦντος, σησαμή δὲ ἦν ἡμεῖς φασὲν σησαμίδα. καὶ σησαμίον ἔλαιον καὶ σύειον (X Anab. 4 4 13), ὃ ἐχρίοντο οἱ τῷ Κύρῳ συστρατευθέντες.

σησαμοῦσι πλακοῦσι.

Σησάν ὄνομα τόπον.

σησίς ἡ τοῦ κοσκίνου.

Σησός πόλις ἐν Ἀβύδῳ.

Σηταῖον χωρίον.

σητάνειος ἄρτος ἐκ τοῦ σῆθω τὸ κοσκινίζω.

σητύβρωτος σκωληκόβρωτος.

σητώμενα βιβρωσόμενα. σητῶ σητῶ ῥῆμα.

σηψαί ἐκ τοῦ σῆψω.

Σηών ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀμορραίων.

σθεναρὸς ἰσχυρός.

Σθενέβοια Προΐτου γυνή. αὕτη γὰρ λήσους τὸν Βελλεροφόντην καὶ μὴ ἐπιτεχοῦσα διὰ τὴν τούτου σωφροσύνην, τένωντίον διέβαλεν αὐτὸν τῷ Προΐτῳ ὥς βουλόμενον αὐτὴν μοιχεῦσαι. καὶ ἀγανακτήσας ὁ Προΐτος ἐπεμψεν αὐτὸν τῷ Ἰοβάτῃ τῷ πατρὶ τῆς Σθενέβοιας, ἵνα ἐκεῖνος αὐτὸν φονεύσῃ· ὁ γὰρ Προΐτος ἀνελὼν αὐτὸν οὐκ ἔβουλήθη, ἐπειδὴ ἐν τάξει τέκνον ἀνθρώπου αὐτόν. αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἰοβάτης οὐ ψευδῆς ἐστὶν ἡ κατ' αὐτοῦ κατηγορία, ἐφάσκει τοῦ Βελλεροφόντου. μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Προΐτου Ἀκρίσιος ἐβασίλευσε. Io. Antioch. p. 782.

σθένει δύναται. σθένει δὲ δοτική.

σθένης ἰσχυρός, καρτερός. Σθένεις δὲ Σθένιδος ὄνομα κύριον.

σθένος δύναμις. καὶ ἡ δοτικὴ τῷ σθένει.

σιαγόνος παρειῶς.

σιαίνεται αἰτιατικῇ.

σίαλος ὁ εὐτραφὲς χοῖρος, παρὰ τὸ ἄλλος σεσιτεῦσθαι. σιαλός δὲ ὀξυτόνως τὸ ἀκυσίως ἐκφερόμενον περίττωμα ἐκ τῆς σόματος· "κοχλίας αὐτομάτως βυθίζων προηγίτο τῆς πομπῆς αὐτῷ σιαλὸν ἀποπτύων" (Polyb. 12 13).

σιάλωμα (Polyb. 6 23) σιδηρὰ πεφιλέ-
ρεια τῇ Ῥωμαϊκῇ θυρεῖ.

α Σίβυλλα Ἀπόλλωνος καὶ Λαμίας, κατὰ
δὲ τινος Ἀριστοκράτους καὶ Ὑδάλης, ὡς δὲ
ἄλλοι Κριναγόρου, ὡς δὲ Ἑρμιππος Θεοδώ-
ρου, Ἐρυθραία παρὰ τὸ τεχθῆναι ἐν χωρίῳ
τῶν Ἐρυθρῶν, ὃ προσηγορεύετο Βάττοι,
νῦν δὲ αὐτὸ τὸ χωρίον πολισθέν προσαγο-
ρεῖνται Ἐρυθραί. τινὲς δὲ αὐτὴν Σικε-
λὴν, ἄλλοι Σαρδιανήν, ἄλλοι Γεργιθίαν,
ἄλλοι δὲ Ῥοδίαν, ἄλλοι δὲ Αἰβυσσαν, ἄλλοι
Λευκανήν, ἄλλοι Σαμίαν ἐδόξουσιν. γέγονε
δὲ τοῖς χρόνοις τῆς Τρωικῆς ἀλώσεως μετὰ
επγ' ἔτη, καὶ συνετάχθητο βιβλία ταῦτα, περὶ
παλμῶν, μέλη, χρησμούς. λέγεται δὲ καὶ
τριγώνων εἶδος λύρας αὐτὴν πρώτην εὐρεῖν.

β Σίβυλλα Δελφίς, ἣν καὶ Ἀρτεμιν προ-
σηγόρευσαν. γέγονε δὲ αὕτη πρὸ τῶν Τρωι-
κῶν, καὶ ἔγραψε χρησμούς δι' ἐπῶν.

γ Σίβυλλα Ἐλισσα (ἢ Αἰβυσσα) ἔγραψε
μαντείας καὶ χρησμούς δι' ἐπῶν.

δ Σίβυλλα Θετυλὴ ἢ κληθεῖσα καὶ Μυν-
τιῷ, ἀπόγονος Τιερσίβη.

ε Σίβυλλα Κολοφυνία, ἣτις ἐκλήθη καὶ
Λάμπουσα, ἀπόγονος Κάλχαντος, καὶ αὕτη
μαντείας καὶ χρησμούς δι' ἐπῶν καὶ ἄλλα.

ς Σίβυλλα Κυμαία καὶ Σίβυλλα Θε-
σπρωτίς ὁμοίως χρησμούς.

ζ Σίβυλλα Φρυγία ἢ κληθεῖσα ὑπὸ τινῶν
Σάρυσις, ὑπὸ δὲ τινῶν Κασάνδρα, ἄλλων
δὲ Ταυξάνδρα, καὶ αὕτη χρησμούς.

η Σίβυλλα Χαλδαία ἢ καὶ πρὸς τινῶν
Ἐβραία ὀνομαζομένη, ἢ καὶ Περσίς, ἢ κυ-
ρίῳ ὀνόματι καλεμένη Σαμβήθη, ἐκ τῇ γέ-
νεσ τῇ μακαριωτάτῃ Νῶτι, ἢ τὰ κατ' Ἀλέ-
ξανδρον τὸν Μακεδόνα λεγομένη προειρηκέ-
ναι, ἥς μνημονεύει Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάν-
δρου βίον ἰσορήσας· ἢ περὶ τοῦ δεσπότου
Χριστὶ μυρία προθεσπίασα καὶ τῆς αὐτῆς
παρυσίας. ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ συνάδουσιν
αὐτῇ, πλην ὅτι ταύτης εἰσι βιβλία κ' περὶ
παντὸς ἔθνους καὶ χώρου περιέχοντα. ὅτι δὲ
οἱ εἰχοὶ αὐτῆς ἀτελεῖς εὐρίσκονται καὶ ἄμε-
τροι, οὐ τῆς προφητικῆς ἐστὶν ἡ αἰτία, ἀλλὰ
τῶν ταχυγράφων οὐ συμφρασάντων τῇ ῥύ-
μῃ τῇ λόγῃ, ἢ καὶ ἀπαιδευτῶν γενομένων
καὶ ἀπείρων γραμματικῆς. ἅμια γὰρ τῇ ἐπι-
πνοίᾳ ἐπέπαιτο ἢ τῶν λεγθέντων μνήμη·
καὶ διὰ τῆτο εὐρίσκονται καὶ οἱ εἰχοὶ ἀτε-
λεῖς καὶ διάνοια σκάζεσα. εἴτε καὶ κατ' οἰ-

κονομίαν Θεοῦ τοῦτο γέγονεν, ὡς μὴ γινώ-
σχοιντο ὑπὸ τῶν πολλῶν καὶ ἀναξίων οἱ
χρησμοὶ αὐτῆς.

ἵτις ὁ πατὴρ Σιβύλλης τῆς Χαλδαίας Βη-
ρωσσὸς ἐκαλεῖτο, ἢ δὲ μήτηρ αὐτῆς Ἐρυ-
μάνθη.

ὅτι Σίβυλλαι γέγονουσιν ἐν διαφόροις τό-
ποις καὶ χρόνοις τὸν ἀριθμὸν ι'. πρώτη ἦν
ἡ Χαλδαία ἢ καὶ Περσίς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι
καλουμένη Σαμβήθη, δευτέρα Αἰβυσσα,
τρίτη Δελφίς ἢ ἐν Δελφοῖς τεχθεῖσα, τε-
τάρτη Ἰταλικὴ ἐν Κιμμερίᾳ τῆς Ἰταλίας,
πέμπτη Ἐρυθραία ἢ τὰ περὶ τοῦ Τρωικοῦ
προειρηκυῖα πολέμου, ἕκτη Σαμία ἢ κυρίῳ
ὀνόματι καλουμένη Φυτώ, περὶ ἧς ἔγραψεν
Ἐρατοσθένης. ἑβδόμη Κυμαία ἢ καὶ Ἀμαλ-
θαία καὶ Ἱεροφίλη. ὀγδόη Ἑλλησποντία,
τεχθεῖσα ἐν κόμῃ Μαργησσῶ περὶ τὴν πο-
λίχνην Γεργίθιον, αἱ τῆς ἐνορίας ποτὲ Τρω-
άδος ἐτόγγανον, ἐν καιροῖς Σόλωνος καὶ
Κύρου. ἐνάτη Φρυγία, δεκάτη ἢ Τιβεστία,
ὀνόματι Ἀβουναία. φασὶ δὲ ὡς ἡ Κυμαία
θ' βιβλία χρησμῶν ἰδίῳ προσεκόμισε Ταρ-
κυνίῳ Πρίσκῳ τῷ ττηνικαῦτα βασιλεύοντι
τῶν Ῥωμαίων, καὶ τούτου μὴ προσηκαμένῃς
ἔκαστε βιβλία β'.

ὅτι Σίβυλλα Ῥωμαϊκὴ λέξις ἐστὶν ἐρημη-
νευομένη προφητὴς ἦγεν μάντις· ὅθεν ἐν
ὀνόματι αἱ θῆλειαι μάντιδες ὠνομάσθησαν.

σιβυλλικὰ ἀντὶ τοῦ χρησμῶν ἐστὶ καὶ
ἐπιθυμῆ. ἢ ἀπατάται καὶ μαντικῶς ἔχει.
χρησμούς φαντάζεται· χρησμολόγος γὰρ ἡ
Σίβυλλα. ἢ μέγα φρονεῖ καὶ ἐπαίρεται.
Ἀριστοφάνης (Eq. 61) "ἄδει δὲ χρησμούς· ὁ
δὲ γέρον σιβυλλικῶν." ἢ ἔτιως· χρησμοῦδε,
φρῆσιν, ἐπειδήπερ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐπιγυ-
γελίας οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ' ἐν ταῖς κ' ἡμέ-
ραις, ἃς ἐπηγγέλματο, τοὺς Λακεδαιμονίους
αἰχμαλώτους ἤγαγεν, ὥσπερ μαντευόμενος
τὴν ὑπόσχεσιν. καὶ Σιβύλλειον λόγιον
τῆς Σιβύλλης.

σιβύνη ἀκόντιον Ῥωμαϊκόν.

Σιβύρτιος Θεοδέκτου τοῦ Φωσπηλίου
ἀναγνώστης καὶ οἰκέτης, ὃς ἐρρητόρευσε οἰ-
κετῶν πρώτος. ἔγραψε τέχνας ῥητορικὰς.

σιγαλὸν τὸ λαμπρόν. καὶ σιγαλόεις.

Σιγγάροις ἔθνος.

Σιγειεύς ἀπὸ τόπου, καὶ Σίγειον τὸ
ἀκρωτήριον.

Σίγειον πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος οὐκ

ἄπωθεν τῆς Ἰλίου.

σιγηλός ἄφωρος, σιγηρός. "σιγή δὲ ἦν βαθυτέρα πάσης ἐρημίας."

σίγμα τὸ γράμμα ἢ σοιχεῖον.

σιγύνη. καὶ σιγύννους τὰ δόρατα παρὰ Μακεδόσιν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 93) "τόνδε παρ' Ἡρακλεῖ θῆκε με τὸν σιγύνην ἐκ πολλοῦ πλειῶνος," καὶ ἀλλαχοῦ (6 176) "τὸν κύνα τὰν πήραν τε καὶ ἀγκυλόδοτον σιγύνον."

σιγῶ τὸ καταπαύω. καὶ σιωπῶ "σιγῶ μὲν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν," ἐκ τῶν Ἰωνος Φρουρῶν. φησι δὲ καὶ Ἀρισοφάνης "ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν." τετέστιν, ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων ποθεῖ μὲν ὡς δρασῆριον τὸν Ἀλκιβιάδην, μισεῖ δὲ ὡς τυραννικόν. ἐπιφέρει γάρ "μισῶ πολίτην ὅστις ὠφελεῖν αὐτρὶν βρουδὸς φανεῖται, μεγάλη δὲ βλάβη ταχὺς, καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον." καὶ τοῦτο περὶ Ἀλκιβιάδου βραδέως μὲν ὠφελούντος τὴν πατρίδα, ταχέως δὲ βλάπτοντος. sch. A Ran. 1472.

σίδειος καρπός.

Σίδη πόλις.

σιδηραῖ πύλαι.

σιδηρεὺς ψυχὴν τὴν ἀμείλικτον. "καὶ σιδηρεὺς Ἀτλαντος ὤμους" (AP 6 256). cf. ντ. γλαυδὲ ἵπταται et ἐθελύνθη.

σιδηρείος ἥλος. σιδηρίον δὲ τὸ μικρόν, ὑποκοριστικῶς, διὰ τοῦ ι.

σιδηρίτης εἶδος βοτάνης. σιδηρίτις δὲ θηλυκῶς λίθος.

σιδηροῦς ἄνθρωπος καὶ πολλὰ ὑπομένων κακὰ. Artemid. 1 52.

σίδια τὰ λέπυρα τῶν ροιῶν. τὰ δὲ παιδία ἐκ μὲν τῶν δερμάτων περιέτεμον τροχούς καὶ ἀμάξας, ἐκ δὲ τῶν ροιῶν, ὅταν καταφύγῃσι τὰ ἐντός, ἐκ τῶν λεπύρων βατράχια γλύφουσιν. ἢ σιδίων τῶν ροιῶν. Ἀρισοφάνης (Nub. 879) "καὶ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει, πῶς δοκεῖς;" λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν βουλομένων δεῖξαι εὐφυνῆν ἔχειν.

σιδίω κόκκω ροιῶς.

Σιδύναι σοβαὶ καὶ τύπητες. καὶ Σιδόνιος Φοῖνιξ.

Σιδῶν Σιδῶνος πόλις.

σίελος ὁ ἐκ τῆ σόματος ἀφρός.

σίζον ποῖον ἦχον ἀποτελεῖν. (A Eq. 925) "τάγγον τευθίδων ἐφρῆζάναι σίζον."

σίζουσα ἀντὶ τῷ ζέουσα, ὡς ἐπὶ τῆς τα-

γνηφόμενης, οἷον ποῖον ἦχον ἀποτελοῦσα. Ὅμηρος (I 394) "ὥς τῷ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαίνω περὶ μοχλῶν." Ἀρισοφάνης (Ach. 1156) "ἢ δ' ὀπτωμένη σίζου πάραλος."

σικάριοι λεγῶν γένος. σίκας δὲ τὰ ἐπικαμπῇ ξίφη Ῥωμαῖοι καλεῖσιν, οἷς οἱ χρεῖμενοι ἐλλέοντο σικάριοι. οὗτοι τοὺς παρατυγχάνοντας ἔκτεινον ἐπὶ Κλαυδίου τῷ βασιλέως· οὗς Αἰγύπτιος λεγιστὴς ἐπὶ τὴν ἔρημον ἐξήγαγεν· οὗς ἐτιμωρήσατο Φῆλιξ (Ioseph. A. I. 207, B. I. 2 13).

σικάριοι δὲ λέγονται οἱ Φαρισαῖοι ὡς ζηλωταί.

φασὶν Ἀγησιλᾶς Ἀρχιδάμῳ γενέσθαι πν. θόρησον Σικελίαν φυλάττεσθαι, καὶ τὸν μὲν τὴν νῆσον ἔχειν δι' εὐλαβείας· καὶ ἐς τὸν τρισκελὴ λόφον κατὰ τὴν Ἀττικὴν, ἣ κεῖται τοῦτο τὸ ὄνομα Σικελία, κατέλυσεν τὸν βίον μαχόμενος.

σικελίζεν τὸ αὐστηρεῖσθαι παρὰ Ἐπιχάρμῳ· οἱ δὲ πονηρεῖσθαι.

Σικελικὴ τράπεζα, ἐπὶ τῶν πάντων πυλυτέων καὶ τρυφηλῶν.

Σικελιώτης.

Σικελὸς ὁμφακίζεται, ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπτευόμενα κέρδη μεγάλως βλαπτομένων. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τὰ ὠραιοτέρα ἐκλεγομένων τάσσεσθαι.

σίκερα σκευασὸν πόμα. καὶ παρ' Ἑβραίοις οὕτω λεγόμενον μέθυσμα, οἶνος συμμιγῆς ἡδύσμασιν. ἐκ τῆ συγκεραῖσθαι.

Σίκιμα (Gen. 48 22) ἡ τῷ Ἰωσήφ ἐπὶ τῷ Ἰακώβ καταλειφθεῖσα πόλις.

Σίκιννις ὄνομα κύριον. καὶ εἶδος ἐρχέσεως. τὸ οὐδέτερον Σίκιννον.

Σίκον ὄνομα κύριον.

σικύα τὰ τετραγύγρου. ἢ ἱατρικὸν ἐργαλεῖον. καὶ σικυήλατον ὁ κῆπος. Es. 18.

σίκυνον ἀπὸ σίκυος· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 102) "καὶ σίκυνον γροῦοντα, τὸν ἐν φύλλῳ πεδοκοίτην" καὶ σίκυος ἀρσενικόν· Ἀρισοφάνης (Ach. 519) "καὶ πῃ σίκυνον ἴδοιεν ἢ λαγυδίων," καὶ αὖθις (Procop. 2 18) "σικύνος ἐνταυθὶ πῃ φουμένους οὐδενὶ κόσμῳ περιόντες κατήσθιον."

σίκυς εἶδος ὀπώρας.

Σικυνὴν ἢ νῦν Ἑλλάς καλεμένη, ἥς πρῶτος ἐβασίλευσεν Αἰγιάλευς. καὶ δῆρκεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἔτι ἐνακόσια πᾶ'.

Σικυνώνιος. καὶ Σικυνώνιον πεδίον

οὕτω καλοῦσι. καὶ παροιμία "Σικωνίως ἐπαλέδν."

σικχαντίον ἀηδὲς.

σικχός σκυώτης. ἡ ὁ ἀνόρεκτος καὶ ὑσθενής. Πλούταρχος (v. 2 p. 87 B) "τὰ ῥωμαλεώτερα τῶν ζώων τοὺς σωμαίους σκορπίους καὶ ὄφεις ἐσθίοντα καταπέττει, οἱ δὲ σικχοὶ καὶ νοσώδεις ἄρτον καὶ ὕδωρ προσφερόμενοι ναντιῶσι."

σικχός ὁ μικρόσιτος.

Σίλας ὄνομα κύριον. Σίλα θηλυκῶς.

Σιλβανός φιλόσοφος, ὃς ἐπεικῆς μὲν ἦν τὰ ἄλλα καὶ ἱερός, ἀπλῆστερος δὲ τὰ ἡθῆ καὶ ἐπιπόλαιος.

σιληνός ὁ σαλὸς καὶ φλύβρος, ἐκ τοῦ σιλλαίνω τὸ φλυαρίῳ.

σιλλαίνει μυλλαίνει, δὲ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει καὶ μυλλίζει· σίλλος γὰρ ὁ μῦθος ἡ ὁ μῶμος καὶ ἡ κακολογία καὶ ὁ χλευασμός, καὶ ὁ ταῦτα γράφων σιλλογράφος. τοιοῦτος ἦν Τίμων Φλιάσιος, φιλόσοφος τῆς Πύρρωνος ἀγωγῆς.

σιλλαίνω τὸ τοὺς ἴλλους κινῶ.

Σιλλεύς Σιλλεύς ὄνομα κύριον.

Σιλξίβουλος ὁ Τούρκων ἡγεμῶν. "ἐσήμεγε Σιλξίβ... Πέρσαις." cf. v. προσρήσει.

σίλλος χλευασμός.

Σιλσκατός ὄνομα κύριον.

σίλουρος ἰχθύς.

Σιλφαῖος ἄρτος.

σίλφη εἶδος ζωυφίου. καὶ σίλφας λέγουσιν εἶδη ἀκατίων.

σίλφιον βοτάνη πολυτίμητος. ἡ δὲ αἰτία αὕτη. Βάττος ὁ καὶ Ἀριστοτέλης πόλιν ἐν Αἰβύη Κυρήνην λεγομένην ἔκτισεν· οἱ δὲ Κυρηναῖοι βουλόμενοι ἀνταπόδοσιν τῆς εὐεργεσίας χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ ἐποίησαν δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῶν προσφέρει τῷ βασιλεῖ τὸ σίλφιον. καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτῆ καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ καυλὸς καὶ ὁ ὀπὸς πολλῆς τιμῆς ἐστὶν ἄξιον. καὶ οἱ Ἀμπελιῶται, ἔθνος Αἰβύτης, εἰς Δελφοὺς ἀνέθισαν καυλὸν σιλφίς. sch. A Plut. 926.

σίλφιον ῥίζα ἡδύοσμος ἐν Αἰβύη γινόμενη, ἀρτυτική καὶ θεραπευτική. καλλίστη δὲ ἡ Κυρηναϊκή. ὅτι τῷ ὀπῷ καὶ τῇ ῥίζῃ καὶ τῷ καυλῷ τοῦ σιλφίς ἐχρῶντο. ἔστι δὲ φυτάριον. Ἀρισταῖος δὲ πρῶτος εἶρε τὴν τῷ σιλφίς ἐργασίαν, ὥσπερ καὶ τῷ μελίτος. sch. A Eq. 890.

Σιλωάμ.

Σίλων Σίλωνος.

Σιμαίθα ὄνομα πόρνης Μεγαρικῆς, ἥς ἡρώσθη καὶ Ἀλκιβιάδης. sch. A Ach. 523.

Σίμβλιος.

σίμβλοι τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα. καὶ αἰσιβλήα (Apollon. Rh. 3 1036).

σίμβλοι θῆκαι τῶν μελισσῶν ἐν ἐπιβλήματι (AP 6 55) "Πειθοῖ καὶ Παφίᾳ πακτῶν καὶ κηρία σίμβλων Ἑρμοφίλας ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος." καὶ σιμβλεύω (6 236) "ἡνὶ δὲ σιμβλεύει κηροτρόφα διῶρα μελισσῶν ἐσμιῶ βομβητῇ κυκλόσει βριθόμενα."

σιμικίνθιον φακιδίον, ἡ σεδάριον.

Σιμίτας Θηβαῖος φιλόσοφος, μαθητὴς Ἀσωκράτους, ἔγραψε περὶ σοφίας, περὶ φιλίας, περὶ ἀληθείας, περὶ μουσικῆς, περὶ αἵρετοῦ καὶ φευκτῆ, περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς, καὶ ἄλλα φιλοσοφία. Diog. L. 2 124.

Σιμίτας Ῥόδιος γραμματικὸς ἔγραψε βιβλία γ', ποιήματα διάφορα βιβλία δ'.

Σιμίχη.

Σιμόεις ὄνομα ποταμοῦ. καὶ ἐξ αὐτῆ Σιμοείσιον πεδίον.

Σιμοκάττης ἐπώνυμον Θεοφυλάκτου τῆ σοφιστῆς.

σιμός ὁ προσάντης τόπος. καὶ σιμόνα οὐδετέρως· Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις "μέσσην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμόν," καὶ Πλάτων ἐν Νίκαις "τετὶ προσαναβῆναι τὸ σιμόν δεῖ." καὶ Φιλόστρατος (VA 2 11) "ἀναπηδῶντι τῷ ἱππῳ πρὸς τὸ σιμόν ἐφείναι τὸν χαλινόν."

σιμός ὁ ἐναντίος τῷ γρυπῷ, σιμός τὴν ῥίνα.

Σίμος Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος (48). εἰς τῶν Ἀλεναδῶν οὗτός ἐστι, τῶν δοκάντων συμπερᾶσαι τῷ Μακεδόνι. Harp.

Σιμπλίκιος ὄνομα κύριον.

Σιμόλος ὄνομα κύριον. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (262) φησιν "ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυζόνοις ὑποκρίταις Σιμόλῳ καὶ Σωκράτει." Harp.

Σίμων Σίμωνος, ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία "Σίμωνος ἀρπακτικώτερος." Ἀριστοφάνης (Nub. 351) "ὅταν ἴδωσι Σίμωνα, λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο." σοφιστῆς δὲ ἦν, ὃς τῶν δημοσίων ἐνοσφίζετο. Σίμων καὶ Θέωρος καὶ Κλεώνυμος, οὗτοι ἐπίσκοποι Ἀριστοφάνης (Nub. 398) "εἴπερ βάλλει τὸς ἐπίσκο-

κους" ὁ κεραυνός, "πῶς δῆτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν, οὐδὲ Κλεώνυμον, οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εἶς ἐπίορκοι."

a Σιμωνίδης Λεωπρεπῆς, Ίουλιήτης τῆς ἐν Κέρῳ τῇ νήσῳ πόλεως, λυρικός, μετὰ Στήσιχορον τοῖς χρόνοις· ὅς ἐπεκλήθη Μελικέρτης διὰ τὸ ἡδέ. καὶ τὴν μνημονικὴν δὲ τέχνην εὗρεν οὗτος. προσεξεῦρε δὲ καὶ τὰ μακρὰ τῶν σοικείων καὶ διπλῶ, καὶ τῇ λύρῃ τὸν τρίτον φθόγγον. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς ν's ὀλυμπιάδος (οὐ δὲ ἐπὶ τῆς ἔβ' γεγράφασι), καὶ παρτίτεινε μέχρι τῆς σή', βιούς ἔτη πθ'. καὶ γέγραπται αὐτῷ δωρίδι διαλέκτῳ ἡ Καμβύσης καὶ Δαρεῖς βασιλεία, καὶ Ξέρξης ναυμαχία, καὶ ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία δὲ ἐλεγείας, ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι μελικῶς, Θρήνοι, ἐγκώμια, ἐπιγραμματα, παιᾶνες καὶ τραγικοὶ αἵματα καὶ ἄλλα.

οὗτος ὁ Σιμωνίδης μνημονικός ἦν εἶπερ τις ἄλλος. τάττω δ' ἦν εἰκῶς Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς, ὃς τὴν --- μνημοσύνης εἶναι. cf. v. Ἀπολλώνιος Τυανεύς. sch. A Pac. 696.

b Σιμωνίδης λυρικός. οὗτος πρῶτος δοκεῖ μικρολογεῖν εἰσενεγκεῖν εἰς τὸ ἥσμι καὶ γράφει ἥσμι μισθῶ. εἶχε δὲ β' κιβώτια, τὴν μὲν τῶν χαρίτων κενήν, τὴν δὲ ἐτέραν πλέαν. Ἀριзоφάνης (Av. 916) "κατὰ τὰ Σιμωνίδου μέλη," τῷ τῆς κατὰ τέχνην καὶ ποιήσας. "Σιμωνίδης υἱὸς Λεωπρεπῆς εἶπεν ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται." "ὅπως ἐτίμησάν τε καὶ ἐτίμησαν οἱ Διόσκουροι τὸν μελοποιὸν Σιμωνίδην, καὶ πῶς ἐρρύσαντο καλέσαντες ἔξω τοῦ ἀνδρῶνος ἔνθα κατώλισθεν, ἐρῶ ἀλλοχόθι· ἄξιον δὲ μηδὲ ταῦτα παραλιπεῖν. Ἀκραγαντίνων εἰρηγὸς ἦν ὄνομα Φοῖνιξ· Σαρακεσίοις δὲ ἐπολέμουν οὗτοι. οὐκοῦν ὁδε ὁ Φοῖνιξ διαλύει τὸν τάφον τοῦ Σιμωνίδου μάλα ἀκηδῶς τε καὶ ἀνοίκτως, καὶ ἐκ τῶν λίθων τῶνδε ἀνίστησι πύργον· καὶ κατὰ τοῦτον ἐάλω ἡ πόλις. εἶκοι δὲ καὶ Καλλιμάχος τούτοις ὁμολογεῖν (fr. 71)· οἰκτιρίζεται γοῦν τὸ ἄθιστον ἔργον, καὶ λέγοντά γε αὐτὸν ὁ Κυρηναῖος πεποίηκε τὸν γλυκύν ποιητὴν· οὐδὲ τὸ γράμμιον ἡδέσθη τὸ λέγον μ' νῦν Λεωπρεπῆς κείσθαι Κῆρον ἄνδρα." κατ' εἰπὼν αὐτὸ ἐπιλέγει· οὐδ' ὕμεις, Πολύδευκες, ὑπέτρεσαν, οἳ με μελάθρε μέλλοντος πίπτειν ἐκτὸς ἔθεσθ' ποτε δαιτυμόνων ἄπο μοῦνον, ὅτε Κρανωνίων αἰὲς ὦλισθεν μεγάλυς οἶκος ἐπὶ

Σκοπιάδας· τιμωροὶ μὲν δὴ θεοὶ τοῖς ἀξίως, καὶ τιμῶσιν οἳ τε Ὀλύμπιοι οἳ τε ἐπὶ τῆς τρίτης ἀρχῆς· οὐ μοι δοκεῖ πολυπραγματεῖν. ἔξωσαν δὴ καὶ ταῦτα ὑπόμνησις τοῦ βιοῦν ὁρθῶς, ἵνα τε αὐτοὺς ἔχωμεν καὶ ἐνταῦθα κηδεμόνας καὶ ἐκείθι, ὅταν τὴν εἰμαρμένην τε καὶ ἀναγκαίαν πορείαν ἔλθωμεν." Aelianus: cf. v. ἡγηγημένων.

Σιμωνίδης Κεῖος, Θυγατριδοῦς κατὰ τινος τοῦ προτέρου, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης. γέγονε δὲ πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν, καὶ γέγραφε γενεαλογίαν ἐν βιβλίῳ γ', εὐρήματα ἐν βιβλίῳ γ'.

Σιμωνίδης Καρύσιος ἢ Ἐρετριεύς, ἐποποιός, τὴν εἰς Ἀντίδα σύνοδον τῶν Ἀχαιῶν, τριμέτρων βιβλία β', περὶ Ἰφιγενείας ἐν.

Σιμωνίδης Κρίνεω Ἀμοργίνος ἱαμβογράφος ἔγραψεν ἐλεγείαν ἐν βιβλίῳ β', ἱάμβους. ἦν δὲ τὸ ἐξ ἀρχῆς Σάμιος, ἐν δὲ τῇ ἀποικισμῷ τῆς Ἀμοργῆ ἐξῆλθε καὶ αὐτὸς ἡγεμὼν ὑπὸ Σαμίων, ἔκτισε δὲ Ἀμοργὸν εἰς γ' πόλεις, Μίνωναν Ἀγριαλὸν Ἀρκεσίην. γέγονε δὲ καὶ αὐτὸς μετὰ ε' καὶ ν' ἔτη τῶν Τρωικῶν. ἔγραψεν ἱάμβους πρῶτος αὐτὸς κατὰ τινος, καὶ ἄλλα διάφορα, ἀρχαιολογίαν τε τῶν Σαμίων.

Σιμωνίδης Μάγνης Σιπύλῃ, ἐποποιός, γέγονεν ἐπὶ Ἀντιόχῃ τοῦ μεγάλου κληθέντος, καὶ γέγραφε τὰς Ἀντιόχῃ τῷ σωτήρῳ πράξεις καὶ τὴν πρὸς Γαλάτας μάχην, ὅτε μετὰ τῶν ἐλεφάντων τὴν ἵππον αὐτῶν ἐφθείρειν.

Σιμωνίδης. οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰσπανίᾳ βασιλεύς, διὰ φιλοσοφίαν πᾶσιν ἐπιστημῶν. Eunapius p. 109 Nieb.

Σινά ὄρος, ἐνθα καὶ τὸ παρὰδοξον τῆς βύτου θαῦμα κατεῖδεν ὁ Μωυσῆς. καὶ Σιναιὸν λέγεται τὸ αὐτὸ ὄρος.

Σιναιῖθος ὄνομα κύριον.

σινάμωρον πορνικόν. καὶ σινάμωρος ὁ κακὸςχολος· Ἡρόδοτος ἔφη (5 92) καὶ σινάμωρον μὲν συνεχῶς ἀνδρὶ σπουδάζοντι πρὸς μῆξιν, ἀντὶ τοῦ γαμψομένης οὕτως Ἀριζοφάνης.

σινάτωρ σινάτωρος εἶδος ἀξιωματός.

σινδάρωνευσθαι (ἀπὸ σινάμωρον) ἀπὸ τοῦ τοῦ ἀνδρὸς σίνεσθαι, ὃ ἐξὶ βλάπτειν.

σινδῶν σινδόνος.

σίνεσθαι βλάπτεισθαι ἢ βλάπτειν.

σίνηπι. καὶ σινῆπεως ἢ γενικῇ.

σινιάσαι σείσαι, κοσκινίσαι, θορυβῆσαι, ταράξει, πειράσαι. ὁ Χριστὸς πρὸς τὸν Πέτρον (Luc. 22 31) "ἐζήτησε δὲ ὁ Σατανᾶς τὴ σινιάσαι σε ὡς τὸν σίτον· ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σου, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίσις σου." οὐ περὶ τοῦ Πέτρου μόνου δεδῆται ὁ Ἰησοῦς, ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν τὴν πίσιν Πέτρου ἔχόντων, οὐδὲν ἕτερον αἰνισσομένου τῷ κοσκίνου ἢ τὸν περιέγειον κόσμον ἡδονῶν καὶ ὀδυνῶν πεπληρωμένον, δι' ὧν ὡς δι' ὀπῶν ἐκπίπτουσιν οἱ γεώδεις ἀπὸ τοῦ τροφίμου σίτου ἐπὶ τὸν ἄδην, ὡς ἀπὸ τρυπημάτων διαχωριζομένων, τῶν μὲν διαρρεόντων ὡς δι' ὕλης τῆς γαστριμαργίας, ὡν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, τῶν δὲ διὰ φιληδοσίας, περὶ ὧν ὁ προφήτης (Hosea 4 12) φησὶ "πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν," τῶν δὲ διὰ φιλαργυρίας, τῶν δὲ δι' ὀργῆς, τῶν δὲ δι' ἄλλων παθῶν.

σινίζω.

α Σίνις ὄνομα ληιστοῦ βλαπτικοῦ. "ἡ γὰρ σ' ὑπνώνοντα Σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν ἔκτεινεν, λαίμῳ ῥίμφα καθείς ὄνομα" (AP 7 202).

β Σίνις ὄνομα πόλεως.

σίνος βλάβη, καὶ σινοῦται βλάπτεται. σίντης βλαπτικός, καὶ σίντωρ ὁ βλαπτικός. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 45) "ἔχινον φαιγολόγον, γλυκερῶν σίντορα θεילוπέδων." καὶ αὐθις (6 73) "ἀλλὰ λύκοις σίντησιν ἂν ἔρεα μὴ τις ἐμοῖο αἰπόλος ἀγγεῖλη γῆρμος ἄδρανῆν."

Σιντιάδα.

Σίνωνος καὶ Σινωνίς ὀνόματι πόριον· ἄρτι δὲ ἀπηροκτότος τοῦ Σοραίου ἢ Σινωνίς ἐφίσταται" (Iamblichus Bab.).

Σινωπεύς.

Σινώπη πόλις. καὶ ἑταῖρα Σινώπη, ἥτις καὶ Ἀβυδος ἐλέγετο διὰ τὸ γεῦσθαι εἶναι. καὶ παροιμία σινωπίσαι. τοῦτο πεποιήται παρὰ τὴν ἑταῖραν Σινώπην· ἐκωμωδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἀλέξις ἔφη. καὶ Σινωπίτης.

σίπαλος ὁ ἄμορφος.

σιπύη ἡ ἀρτοθήκη, οἷον ἐσιτοβύη τις οὔσα, παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι (sch. A Eq. 1290). Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (807) "ἡ μὲν σιπύη μεσὴ" εἰ λευκῶν ἀλφίτων." προὔχει δὲ τὰ λευκὰ τῶν ἀλφίτων. "Θείης εὐσιπύης ἐξ ὀλιγησιπύων" (AP 6 288).

Σιπυλὴν πόλις.

Σίπυλος τόπος ἢ ποταμός.

σιραίου· Ἀριστοφάνης (Vesp. 873) "ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμῷ παρμύξας."

Σιρίχιος Νεαπολίτης ἐκ Παλαιστίνης, σοφιστής, μαθητὴς Ἀνδρομάχου, σοφιστεύσας χρόνον τινὰ κατὰ τὰς Ἀθήνας, προσητυμώσματο καὶ μελέτας.

Σίρις ὄνομα ποταμοῦ

Σίριον μεγάλη πόλις καὶ πολυάνθρωπος καὶ πρωτεύουσα τοῦ Ἰλλυριῶν ἔθνους.

σιρομύξης σκευὴς τι σιδηροῦν, λαβὴν ξυλὴν ἔχον, παρὰ τοῖς τελώναις εἰς ἔρευναν. Εὐνάπιος (p. 102 Nieb.) "ὥς ὁ σιρομύξης μᾶλλον εὐδοκίμει τοῦ δόρατος." cf. v. σειρομύξης.

σιρός ὁ λάκκος, καὶ σιροῖς ὀρύγμασιν ἐν οἷς κατατίθεται τὰ σπέρματα.

Σισάν ὄνομα πόλεως.

Σισίννιος Ναυματιῶν ἐπίσκοπος, ἀνὴρ ἀλλόγμιος καὶ ἄκρος φιλόσοφος. διαλεκτικῆς δὲ σφόδρα ἐπεμελεῖτο, ὡς καὶ τὸν Εὐνόμιον τὸν αἵρετικὸν πολλάκις αὐτοῦ φηγεῖν τὴν διάλεξιν. τὴν δὲ δίδισαν ἦν οὐ λιτός, ἀλλ' ἐν ἄκρῳ σωφροσύνῃ πολυτελεῖ ταύτῃ ἐκέχρητο, τρυφῶν τε ἐν ἐσθῆτι λευκῇ καὶ δις τῆς ἡμέρας ἐν λουτροῖς δημοσίοις λουόμενος διετέλει. καὶ ποτε ἐρομένου αὐτὸν τίνος τῆ χάριν ἐπίσκοπος ὦν δις λούοιτο τῆς ἡμέρας "ἐπειδὴ τὸ τρίτον οὐ φθάνει" ἀπεκρίνατο. ἄλλοτε δὲ Ἀρσάκιον τὸν ἐπίσκοπον κατὰ τιμὴν ὁρῶν ἠρωτήθη ὑπὸ τίνος τῶν περὶ Ἀρσάκιον, διὰ τί ἀνοίκειον ἐπισκόπῳ ἐσθῆτα φοροῖν, καὶ ποῦ γέγραπται λευκὰ τὸν ἱερωμένον ἀμφιέννυσθαι. ὁ δὲ "σὺ πρότερον" ἔφη "εἰπέ, ποῦ γέγραπται μέλαιναν ἐσθῆτα φορεῖν τὸν ἐπίσκοπον." τοῦ δὲ ἐρωτήσαντος ἐν ἀπόρρῳ γενομένου πρὸς τὴν ἀντερώτησιν, ἐπήγαγεν ὁ Σισίννιος "ἀλλὰ σὺ μὲν οὐκ ἂν" ἔφη "δεῖξαι δυνήσῃ ὡς δεῖ τὸν ἱερωμένον μέλαιναν ἀμφιέννυσθαι· ἐμοὶ δὲ καὶ ὁ Σολομὼν παρήγγεσε, λέγων 'ἔσωσάν σοι ἱμάτια λευκά,' καὶ ὁ σωτὴρ ἐν τοῖς εὐαγγελίοις φαίνεται λευκῇ ἐσθῆτι χρησάμενος. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Μωσὴν καὶ Ἡλὶαν λευκοφοροῦντας τοῖς ἀποστόλοις ἔδειξε." ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν ἐθανυμώσθη. Λεοντίου δὲ τῆ Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας ἐπισκόπου Ναυματιῶν ἐκκλησίαν ἀφαιρουμένου, καὶ τῇ ἡωνσαντίνῃ πόλει ἐπιδημῆτος, ὁ Σισίννιος ἐλ-

θῶν παρ' αὐτὸν παρεκάλει ἀποδοῦναι τὴν ἐκκλησίαν. ὁ δὲ θερμῶς ἀπήντησε, καὶ φησιν "ὑμεῖς οἱ Ναυατιανοὶ ἔκ ὀφείλετε ἐκκλησίαν ἔχειν, τὴν μετάνοιαν ἀναιρουῦντες καὶ τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ Θεοῦ ἀποκλείοντες." ὁ δὲ Σισίννιος ἔφη "καὶ μὴν οὐδεὶς οὕτω μετανοεῖ ὡς ἐγώ." τοῦ δὲ πάλιν ἐπάγοντος "πῶς μετανοεῖς;" ἔφη ὁ Σισίννιος "ὅτι σὲ εἶδον." Ἰωάννου δὲ τοῦ ἐπισκόπου λέγοντος ὅτι οὐ δύναται πόλις δύο ἐπισκόπους ἔχειν, ὁ Σισίννιος ἔφη "οὐδὲ γὰρ ἔχει." τοῦ δὲ Ἰωάννου χαλεπήσαντος καὶ φησάντος "ὄρας ὅτι μόνος εἶναι βούλει ἐπίσκοπος;" καὶ ὁ Σισίννιος "οὐ τοῦτο" ἔφη "λέγω, ἀλλ' ὅτι ἐγὼ παρὰ σοὶ μόνῳ οὐκ εἰμι ἐπίσκοπος, ὡς τοῖς ἄλλοις εἰμι." ὁ δὲ Ἰωάννης "ἀλλ' ἐγώ σε" ἔφη "παύσω προσομιλεῖν αἰρετικὸς γὰρ ὑπάρχεις." ὁ δὲ Σισίννιος χαριέντως "ἀλλ' ἐγώ" ἔφη "καὶ μισθοὺς παρῆξω, εἰ γε τηλικούτον καμιάτου ἀπαλλάξαις." ὁ δὲ Ἰωάννης διαμαλαχθεὶς "ἀλλ' οὐκ ἂν σε" ἔφη "παύσω τοῦ προσομιλεῖν ἐγώ, εἰ γε ὅλως τὸ λέγειν λυπεῖ σε." οὕτως ἦν χαρίεις ὁ Σισίννιος. πολλὰ δὲ αὐτῷ γέγραπται, λεξιθηρεῖ δὲ ἐν αὐτοῖς. λέγων δὲ μῦλλον ἢ ἀνυγινωσκόμενος ἐθανυμάζετο· προσῆν γὰρ αὐτῷ χάρις τῷ τε προσώπῳ καὶ τῇ φωνῇ καὶ τῷ βλέμματι καὶ τῇ ὕλῃ κινήσει τοῦ σώματος. Socrat. 6 22.

b Σισίννιος. οὗτος ἐπίσκοπος ἐγένετο Ναυατιανῶν, ἀνὴρ ἐλλόγιμος ὅτι μάλιστα, καὶ τῶν φιλοσόφων δογματίων καὶ τῶν ἱερῶν βίβλων ἐπιστήμων, καὶ πρὸς διαλέξεις ἔτοιμος, ὡς καὶ Εὐνόμιον ἐπὶ ταύταις εὐδοκιοῦντα, καὶ τοῦτο ἔργον ποιούμενον, πολλάκις παραιτήσασθαι τοὺς πρὸς αὐτὸν διαλόγους. ἐγένετο δὲ σώφρων τὸν βίον ὡς κρείττων εἶναι διαβολῆς, περὶ δὲ τὴν δίκαιαν ἀβρὸς καὶ ποικίλος, ὡς τοὺς ἀγνοοῦντας ἀπιστεῖν εἰ σωφρονεῖν δύναίτο τοσοῦτον τρυφῶν. τὸ δὲ ἦθος ἦν χαρίεις καὶ ἡδὺς ἐν ταῖς συνθεαῖς, καὶ διὰ ταῦτα τοῖς ἐπισκόποις τῆς καθόλου ἐκκλησίας καὶ τοῖς ἐν ἀρχῇ καὶ λόγῳ καταθύμιος ἦν. σκώπτειν δὲ σὺν χάριτι καὶ σκωμιμάτων ἀνέχεσθαι καὶ ἀπεχθείας ἐκτὸς ὑπομένειν, κομψῶς δὲ σὺν τάχει πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ἀπαντᾶν ἐν μᾶλλον ἐπιτηδεύεις εἶχεν. ἐρωτηθεὶς οὐν ποτὲ ὅπου ἔνεκεν δεύτερον λαοῦτόν ἐπίσκοπος ὦν, "ὅτι μὴ τρίτον" ἔφη "φθάνω." ἐπεὶ δὲ λευ-

κῇ ἐσθῆτι διετέλει χρώμενος, ἐπέσκωπεν τις αὐτῷ τῶν ἀπὸ τῆς καθόλου ἐκκλησίας. ὁ δὲ πρὸς αὐτόν "ἔκῃς εἰπέ, πῶς εἴρηται ἐσθῆτι μέλαιναν χρῆναι ἀμφιέννυσθαι;" τοῦ δὲ ἀπορήσαντος ὑπολαβεῖν ἔφη "σὺ μὲν οὐκ ἂν τοῦτο ἐπιδειξῇς δυνήσῃ, ἐμοὶ δὲ καὶ Σολομῶν ὁ σοφώτατος ἔβωσαν τὰ ἱμάτιά σου λευκά" παραινεῖ λέγων, καὶ αὐτὸς ὁ Χριστὸς λευχείμων ἐν τοῖς εὐαγγελίοις φαινόμενος, Μωσῆν τε καὶ Ἡλίαν τοιοῦτους τοῖς ἀποστόλοις δεικνύς." οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τῶν εἰρημένων Σισιννίῳ χάριεν οἶμαι. ἐνεδήμη μὲν γὰρ τῇ Κωνσταντίνῳ πόλει Λεόντιος ὁ παρὰ Γαλάταις Ἀγκύρας ἐπίσκοπος, ἐκκλησίας δὲ τῶν ἐκείσε Ναυατιανῶν ἀφηρημένης ἦκε πρὸς αὐτὸν ὑπολαβεῖν ταύτην δέομενος. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀπεδίδεδε, ἔλοιδορεῖτο δὲ τοῖς Ναυατιανοῖς ὡς οὐκ ἀξίους ἐκκλησιασάζειν, μετάνοιαν καὶ τὴν παρὰ Θεοῦ φιλανθρωπίαν ἀναιροῖεν αὐτοὺς λέγων, "ἀλλὰ μὴν" ἔφη Σισίννιος "οὐδεὶς οὕτως ὡς ἐγὼ μετανοεῖ." ἐρομένου δὲ Λεοντίου τίνα τρόπον, "ὅτι σὲ τεθέαμαι" ἀπεκρίνατο. καὶ ἕτερα δὲ πολλὰ αὐτοῦ εὐδόχως εἰρημένα ἀπομνημονεύουσιν, οὐκ ἀκόμψως τε πολλὰς λόγους αὐτῷ φέρεσθαι φασιν. ἐπηρεῖτο δὲ μῦλλον λέγων ὡς ἄριστα ὑποκρινόμενος, φωνῇ τε καὶ βλέμματι καὶ χαριεστέῳ προσώπῳ τὸν ἀκροατὴν εἰς ἱκανός. τοιαύτης ἔλαχε φύσεως ἀγωγῆς τε καὶ βίῃ Σισίννιος. Sozom. 8 1.

σισόης τὸ πλεξείδιον. "ὁ Θεὸς τῷ Μωσῇ ἐνετείλατο λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, μὴ τίλλειν τοὺς πύργους τῆς γενειάδος, ὅπως μὴ ποιήσωσιν ἑαυτοῖς σισόην" (Levit. 19 27).

σιστέμβροις. cf. v. νυμφίς βίον.

σισύρα ἱμάτιον τραχὺ καὶ παχύ, περιβάλοιον ἀγροικικὸν δεικνὸν παλαιόν. ἡ χιτῶν δερμάτινος. (Babr. 18 1) "Βορέη λέγουσιν ἡλίῳ τε τοιούτην ἔριν γενέσθαι, ὁπότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου ὁδοιποροῦντος τὴν σισύραν ἐκδύσει."

σισύρα (cf. v. δίπυρος). "οἱ δὲ ἐς Βεζάντιον ἦσαν σισύρας ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοὶ φέροντες." καὶ Ἀριστοφάνης (Ecc. 421) "χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ἀφείλετο." καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης (Ran. 1507) "πῶς οὖν τις ἂν σώσει τοιαύτην πόλιν ἥ μῆτε χλαῖνα μῆτε σισύρα;" ἥ μῆτε χρυσοῦς μῆτε ὀχληρὸς πολίτης συμφέρει. σισύρα χλαῖνη εἶδος ἐντελοῦς, ὅλον ἐξωμῆς ἢ διαπλοῖς ἢ τι τοιούτων.

ὁ δὲ νοῦς, μήτε χρησὸς μήτε φαῦλος.

Σισύφειον τὸ τῷ Σισύφῳ, καὶ Σισύφειος λίθος.

Σίσυφος ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης (Ach. 390) "ἀλλ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφῳ, ὡς σκῆψιν ἄγων οὗτος οὐ προσδέξεται. ὦρα ἐξίν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν." δριμύν τινα καὶ πανούργον παραδεδάκωσιν οἱ ποιηταὶ Σίσυφον, διὰ μιᾶς λέξεως παρ' Ὀμήρῳ (Z 153) δεδιδαγμένον· "ἐνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιος γένετ' ἀνδρῶν." καὶ (SAl. 190) "Σισυφιδῶν γενεᾶς" τῆς τῷ Ὀδυσσεύς. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν πανούργων καὶ κακοήθων· ἐκ γὰρ Σισύφῳ κατὰ γὰρ τὸ γένος ὁ Ὀδυσσεύς, ὁ δὲ Σίσυφος Κορίνθου βασιλεὺς, πανούργος ἀνὴρ, περὶ οὗ φησὶν Ὀμηρος "ὃ κέρδιος γένετ' ἀνδρῶν." ὅσις ὑπὸ τοῦς ὄνυχας καὶ τὰς ὀπλὰς τῶν ζώων ἑαυτοῦ μονογραμμία ἔγραψεν ὀνόματα. Ἀντόλκκος δὲ κατ' ἐκείνο καιροῦ ἐκέκασο κλεπτοσύνη θ' ὄρκῳ τε, καὶ τὰ κλεπτόμενα παρ' αὐτοῦ τὴν μορφήν ἥλλασσε. κλέψας οὖν καὶ Σισύφῳ θρέμματα καὶ μεταβυλῶν ὅμως οὐκ ἔλαθε τὸν Σίσυφον· ἐπέγνω γὰρ αὐτὰ διὰ τῶν μονογραμμάτων. ἐπὶ τέτοις δ' ἐξευμενιζόμενος τὸν Σίσυφον ἐξένισεν αὐτόν, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἀντίκλειαν συγκατέκλινεν αὐτῷ, καὶ ἔγκνον ἐξ αὐτοῦ γενομένην τὴν παιδα συνώκισε Λαέρτῃ διὸ Σισύφῳ ὁ Ὀδυσσεύς. sch. S.

σῖτα· "ὅτι Φιλοποίμῃ μετὰ δευτέρων ἡμέρων ἀπὸ τῆς πρὸς πόλεμον ἐξόδου παρήγγειλε τὰ δύο σῖτα τρία ποιεῖν, ὅτε βούλοιο μίαν ἡμέραν προσλαβεῖν, ποτὲ δὲ τὰ δύο τέτταρα" (Polybius?).

Σίταλκος ὁ τῶν Θορακῶν βασιλεὺς.

σιτηρέσιον τὸ διδόμενόν τισιν εἰς τροφήν (Harp.). καὶ σιτηρὸν ὁ σῖτος.

σιτήσεων τροφῶν, δαπανῶν.

σιτίζω αἰτιατικῇ.

σιτοβολίοις ἀποθήκαις· (Polyb. 3 100) "τὰς δὲ οἰκίας τῆς πόλεως ἀκεραίους διεφύλαξε καὶ τὰ τελεῖα, βουλόμενος σιτοβολίοις χρῆσασθαι πρὸς παρυχειμασίαν." καὶ σιτοβολῶνες (Gen. 41 56).

σιτοδεία λιμός, ἔνδεια.

Σιτολία ὄνομα πόλεως.

σιτομετρεῖν τὸ σῖτον παρέχειν, καὶ σιτομέτριον ἡ σιτοδοσία. Πολύβιος "ὁ δὲ Φίλιππος διαδόνς ὅτι μέλλει σιτομετρεῖν,

ἐκέρυξεν, ὅσοι μὴ πλεον ἔχουσι λ' ἡμερῶν σῖτον, ἀπογράφειν πρὸς αὐτόν." καὶ σιτοποιεῖσθαι παρὰ Ξενοφῶντι (Cyr. 1 6 36) τὸ τροφήν λαμβάνειν· "σιτοποιεῖσθαι τε ἀνάγκη καὶ κοιμᾶσθαι." καὶ σιτοπομπία.

σῖτος πᾶς ὁ σιτικός καρπός, οὐχ ὁ πυρὸς μόνον. καὶ αὐτὰ τὰ σιτία· Θουκυδίδης δ' (26) "καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἔχουσιν ὄρμον αἰ μὲν σῖτον ἐν τῇ γῇ ἡροῦντο, αἰ δὲ μετέωροι ὤριμον." σῖτος καλεῖται καὶ ἡ διδομένη πρόσοδος εἰς τροφήν ταῖς γυναιξίν ἢ τοῖς ὀρφανοῖς, ὡς ἐξὶ μαθεῖν καὶ ἐκ τῶν τοῦ Σόλωνος πρώτου ἄξονος καὶ ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας. Τιμαχίδας δὲ ἡγεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σῖτον λέγεσθαι τὸν τόκον, οὐκ ὀρθῶς ἡγούμενος. Harp.

σίτου τροφῆς. καὶ σίτου δίκη. ὅταν γυνὴ ἀπόλειψιν ποιησαμένη πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ ἄρχοντος, ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκπεμφθεῖσα, μὴ ἀπολαμβάνῃ τὴν προῖκα καὶ διαγένηται χρόνος, καὶ δίκην εἰσάγῃ πρὸς αὐτὸν καὶ ἀπαιτῇ προῖκα καὶ τροφὰς ἀφ' ἧς ἀπῆλλάγῃ ἡμέρας, αὕτη καλεῖται δίκη σίτου. καὶ σίτου ἐκβολή Θουκυδίδης (4 1), ὅταν ὁ εὖχος τῆς κύλκκος ἐκφύηται, οὐχ ὅταν ἐκ τῆς γῆς ἀναδιδῶται τὰ σπέρματα.

σιτούμενος ἐσθίων.

σιτοφύλακες. ἀρχὴ τις ἦν Ἀθήνῃσιν, ἣτις ἐπεμελεῖτο ὅπως ὁ σῖτος δικαίως παραθήσεται καὶ τὰ ἄλφει καὶ οἱ ἄρτοι. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἐμὲν ἐν ἤσσει, ἐμὲν ἐν Πειραιεῖ. καὶ σιτοφυλακεῖον. Harp.

Σίττα πόλις. καὶ Σίττας ὄνομα κύριον.

Σιττάκη πόλις.

σιτώνης ὁ προεσὼς τοῦ δημοσίου σίτου.

σίφλος μῶμος, ψόγος, μέμψις.

σιφλώσειεν (Hom. Ξ 142) μέμψειεν, ἐκφαυλίσειεν.

Σιφνεὺς ὄνομα κύριον.

σιφνιάζειν ἐπὶ τῶν τὰς χεῖρας προσαγόντων τοῖς ἰσχυίοις, ὥσπερ λεσβιάζειν ἐπὶ τῶν πυρανομούντων ἐν τοῖς ἀφροδισίοις.

σιφνιάζειν καὶ λεσβιάζειν, ἀπὸ τῆς νήσου Σίφνου, ὡς καὶ τὸ κρητίζειν. καὶ τὸ Σίφνιος δὲ ἀρραβῶν δημοῖως. σιφνιάζειν γὰρ τὸ ὑπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ, λεσβιάζειν δὲ τὸ τῷ σώματι παρανομεῖν.

Σίφνιοι. οὔτοι πλουσιώτατοι ἐγένοντο οὐ μόνον τῶν νησιωτῶν ἀλλὰ καὶ ἡπειρωτῶν εὖ μάλα συγχῶν. ἕως μὲν οὖν τὴν δεκάτην ἐς Δελφοὺς ἀπέστειλλον εὐτάκτως καὶ ἐκείθοντο τῇ χρησιμῇ τῇ τοῦτο προσάξοντι, τὰ τοῦ πλούτου αὐτοῖς ἐπιδόσιν εἶχε, φανερίων ἀργυρείων μετὰλλων· ἐπεὶ δὲ τὴν φορὰν τὴν τῆς ἀπαρχῆς ἐξέλιπον, θάλασσαν ἐπιρρέυσασα καὶ ἐπικλύσασα ἠφάνισεν αὐτοῖς τὴν τοῦ πλούτου χορηγίαν, περιτλθὺν τε εἰς πενίαν νησιωτικὴν καὶ ἀπορίαν δεινὴν. Aelianus?

σιφωνίζεῖν κυρίως ἐπὶ τῶν ὑγρῶν τὸ ἀποσπᾶν. Ἀριστοφάνης δὲ κατεχρήσατο εἰπὼν (Th. 563) "σιφωνίζομεν τὸν σῖτον."

Σιών ὄνομα πόλεως.

Σιὼν ἐποικιστὴς καὶ Ἱερουσαλὴμ χοροῖς ἁγίων κεκοσμημένη, ἥς πύλαι αἱ κάτω ἐκκλησίαι. Σιών καὶ ἡ εὐσεφῆς πολιτεία, καὶ Σιωνῖται οἱ ἀπὸ τῆς Σιών πόλεως. Theodoret. in Ps. 914.

σιωπή. "καὶ σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ τῶν Πυθαγόρα τελεσθέντων," ἐπὶ τῶν πάντων σιγῶντων, παρ' ὅσον οἱ Πυθαγόρῃ φοιτηταὶ παράγγελμα εἶχον σιγὴν ἀσκεῖν πενταετὴ χρόνον.

σκάζει χωλεύει.

σκαίῃ τῇ ἀριστῇ.

σκαίεμβυτεῖν τὸ σκαίως καὶ ἀρρῦθμως ἐμβαινεῖν ὑρχοῦμενον, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ κενεμβατεῖν.

σκαίος ἀριστρός, ἄφρωνος, ἀπαίδευτος, κακός. οὕτως ἐκάλεσαν τὰς ἀμαθεῖς καὶ δυσπαρακοληθῆτες καὶ τὰς μωροὺς, ἀπὸ τῆς σκαίως. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (628) "οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα, οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαίον, οὐδ' ἐπιλήσμονα." καὶ αὐτὸς Ἀριστοφάνης (Plut. 1024) "οὐ σκαίος ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἠπίστατο γραδὸς καπνώσης τάφοδιον κατεσθῆιν," ἀντὶ τοῦ κολακεύειν καὶ ἐσθῆιν τὰ ἀναλώματα. καὶ αὐτὸς "ὃ δὲ ἐν μὲν ταῖς ἐντεῦξesi σκαίος ἦν, ἐν δὲ ταῖς πράξεσι καὶ μάλα ἐς τὸνναντίον ἥπιος καὶ τὸ ἀγγίξην ἀποχωρῶντως ἔχων." καὶ σκαίῳθεν ἐπίρρημα. λέγεται καὶ σκαίος ὕνη παρὰ Ἀριστοφάνει.

σκαίότατον ἀπαίδευτον· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (789) "σκαίότατον γερόντιον."

σκαίότης μωρία, ἀπαιδευσία, ἀγριότης, ἀπάτη.

σκαίροντες (Hom. Σ 572) χορεύοντες, σκαρίζοντες.

σκαίωρ ἡ κακὴ βουλή.

σκάλα ῥωμαῖσι ὁ ἀναβολεύς.

σκαλαθῦραι συνενθιάσαι· Ἀριστοφάνης (Ecc. 607) "ἦν μείραξ ἰδὼν ἐπιθυμῆση καὶ βούληται σκαλαθῦραι."

σκαλαθυρμάτιον σκιάς τινος καὶ σκαλεύματα. ἔγκειται δὲ τὸ ἄθυρμα, οἷον παῖγνιον καὶ οὐδὲν ἀξιόπιστον. τῷδε λεπτὰ καὶ παντῶν μικρὰ νοήματα καὶ μαθήματα, σκαριφεύματα. sch. A Nub. 630.

σκαλεύειν ἀνακινεῖν, διαξυίνειν· Ἀριστοφάνης (Pac. 438) "ἐν εἰρήρῃ διάγειν ἔχονθ' ἐταίρων καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρωπος," ἀντὶ τῷ ζωπυρρῶντι τοὺς ἄνθρωπος. ἡ ἐνθάδε τὸ γυναικεῖον αἰδοῖται ἄνθρωπος εἶπεν. ἡ ἀντὶ τῷ ἐν ἀγρῷ διατρίβοντα, ἐπεὶ οὗτοι ὁπῶσι βυλάνης καὶ σκαλεύουσι τὰς ἄνθρωπος ἐν τῷ ὁπῶν.

σκαληνός ἄνισος, καὶ σκαληνόν σχῆμα γεωμετρικὸν δίκην σκάλας.

σκάλλοντες σκάπτοντες.

σκάλοπας μύας τινάς, οὓς φάμεν ἀσπύλακας. sch. A Ach. 679.

Σκάμανδρος ποταμός, καὶ Σκαμανδραιοὺς ποταμιοὺς. καὶ Σκαμάνδριον φέεμα.

σκαμβή (Ps. 100 5) διεσκαμμένη.

Σκαμβωνίδαὶ δῆμος τῆς Αἰοντίδος. Harp.

Σκάμων ὄνομα κύριον.

σκαμωνία εἶδος βοτάνης.

σκανδάληθρα τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῇ ξύλα, ἀπὸ τοῦ σκάζοντι συμπίπτειν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπεσόν. τὰ πέταρα τῶν παγίδων, ἃ Ἀρχιλόχος ῥόπτρα ἐκάλεσεν. Ἀριστοφάνης (Ach. 687) "κατ' ἀνελκύντας ἔρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἰσὰς ἐπῶν," ἀντὶ τῷ ἐρεῖσιν αὐτὰ λόγων καὶ βάρη.

Σκάνδεια πόλις.

σκάνδιξ θηλυκῶς λάχανον ἄγριον· παρ' ὃ καὶ σκανδικοπώλην τὸν Εὐρύπιδην λέγουσιν, ἐπεὶ λαχανοπωλητρίας νότον αὐτὸν εἶναι φασιν. "σκάνδικά μοι δὸς μητροῦθεν δεδεγμένος" (A Ach. 477). "καὶ μὴ μοι τὰ τοῦ σκανδικοπώλου παρατραγῶδει, σεμνὸν τὸ τῆς Πειρήνης ὕδωρ ἀποκαλοῦντος." σκάνδικα οὖν λάχανα, οὐ τὰ ἐκ τῶν κηπίων ἀλλὰ τὰ αὐτομάτως φυνόμενα, ὡς φησὶν Ἄν-

δοκίδης "μή γὰρ ἴδοιμὲν ποτε πάλιν ἐκ τῶν ὀρέων τοὺς ἀνδρακευτὰς ἦκοντας καὶ πρόβατα καὶ βῆς καὶ τὰς ἀμιάξας εἰς τὸ ἕσν, καὶ γύναια καὶ πρεσβυτέρους ἀνδρῶν καὶ ἐργάτας ἐξοπλιζομένους· μηδὲ ἄγρια λάχανα καὶ σκάνδικας ἔτι φάγοιμιν."

σκαπάνη σκαφίον, ὀρύγιον, δικέλλιον. σκαρδαμύττει πυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς κλείει καὶ ἀνοίγει.

σκαριφισμοῖς οἶον σκαρισμοῖς καὶ λεπτολογίαις, εὐτελείαις, σκιαγραφίαις· σκαριφεύειν γὰρ τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυπῶσαι πρῶτον τοὺς γραφομένους. sch. A Ran. 1545-

σκαφεῖα ἢ σκάφευσις, καὶ σκαφεῖδιον τὸ λισγύριον, καὶ σκαφεῖον ὁμοίως.

Σκάφη πόλις. σκάφη δὲ τὰ κοιλώματα τῶν νηῶν, ἃ ἡμεῖς γάστρας καλοῦμεν ἀντὶ τῆ γαστέρας. sch. Thuc. 1 50.

σκαφηφόροι· Δεινάρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀθησιακλέους "οἱ ἀντὶ σκαφηφόρων ἐφηβοὶ εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβήσονται, οὐχ ὅμιν ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας ἀλλὰ τῷ ἀργυρίῳ." οὗτοι γὰρ ἐσκαφηφόρουσαν Ἀθήνησι· Δημήτριος γοῦν ἐν γ' Νομοθεσίᾳ φησὶν ὅτι προσέταττεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκοις ἐν ταῖς πομπαῖς αὐτοὺς μὲν σκάφας φέρειν, τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν ὑδρεῖα καὶ σκιάδια. Harp.

σκάφιον εἶδος κουρῆς. cf. v. κόψιχος.

σκεδάξει σκορπίζει.

σκεῖρωθέντος ἡπατος· σκεῖρωμα γὰρ πάθος περὶ τὸ ἥπαρ ἀνίατον.

Σκεῖρωνος ὄνομα ληστοῦ. καὶ διαφορεῖται.

σκελετός ὁ ξηρός.

Σκελλίου υἱός ὁ Ἀρισοκράτης. φησὶν οὖν Ἀρισοφάνης (Av. 126) "καὶ τὸν Σκελλίῃ βδελύττομαι," ἦγον· τὸν Ἀρισοκράτην. διὰ τὸν Ἀρισοκράτην, οὕτω φησὶ, μισῶ τὴν ἀρισοκρασίαν, ὅτι καὶ τὸν Ἀρισοκράτην μισῶ, ὅτι κέκληται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

σκεμμοῦς βουλάς, σκέψεις· "τούτῳ δὲ τῷ βουσιλέως κατεμήνηον τὰς σκεμμάς."

σκέπανον σκέπη (AP 6 298) "καὶ πῖλον κεφαλῆς οὐχ ὁσίας σκέπανον." λέγεται καὶ σκέπας· (6 335) "καυσίῃ ἢ τὸ παροῖθε Μακροῖον εὐκόλον ὄπλον, καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ."

σκεπεῖνδός τόπος.

σκέπη παρὰ Ἡροδότῳ Θήκη, δέριμα. gl. 1 185.

σκέρβολλε λοιδορεῖ· (A Eq. 818) "μή σκέρβολλε πονηρά," τουτέστι μὴ λοιδορεῖ πικρά, μὴ ποίκιλλε. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ κερτομεῖν.

σκευή ὀπλισμοί, ἢ σολή· (cf. Phot. p. 245) "ὁ δὲ ἱερεὺς σκευὴν ἐσκευάζετο τὴν τῷ θεῷ, μεταλαβὼν ἀντὶ τῶν σεμινοτάτων τὰ οἴκτις." "τὰ δὲ πολλὰ τῶν θηρίων εἰς βύθος νηξάμενα, τῆς θαλάσσης αὐτοῖς εἰς τὰς σκευὰς ἐμπιέσσης, ἀπεπνίγη." "ὁ δὲ Κρατερός τῆς τε σκευῆς τῇ λαμπρότητι διαφέρων ἦν" (cf. v. Κρατερός).

σκευοποιεῖν τὰ πρῶγμα Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου ἀντὶ τῷ σκενωρούμενον καὶ κατυσκευνάζοντα καὶ πλαττόμενον. Harp.

σκεῦος χωρητικόν· τινος εἶδους ἀγγεῖον· Πολύβιος "ἦν δὲ ὁ Λαμοκλῆς σκεῦος εὐφύες, πολλὰς ἔχων ἀφορμὰς εἰς πρυγμάτων οἰκονομίαν."

σκευοφορεῖον καὶ σιτοφυλακεῖον, σκευοφυλάκιον δὲ καὶ χαρτοφυλάκιον.

σκενωρία κατασκευή, ἐπιβαλή, βλάβη.

σκηνή. σκηνή ἐστιν ἡ μέση θύρα τοῦ θεάτρου, παρασκήνια δὲ τὰ ἐνθεν καὶ ἐνθεν τῆς μέσης θύρας. ἵνα δὲ σαφέστερον εἴπω, μετὰ τὴν σκηνὴν εὐθὺς καὶ τὰ παρασκήνια ἢ ὀρχήστρα. αὕτη δὲ ἐστὶν ὁ τόπος ὁ ἐκ σκηνίδων ἔχων τὸ ἔδαφος, ἀφ' οὗ θεατρίζουσιν οἱ μῦμοι. εἴτα μετὰ τὴν ὀρχήστραν βωμὸς τοῦ Διονύσου, ὃ καλεῖται θυμέλη παρὰ τὸ θύειν. μετὰ δὲ τὴν θυμέλην ἡ κορίστρα, τουτέστι τὸ κάτω ἔδαφος τῆς θεάτρου. καὶ σκηνίτης ὁ ἐπὶ τῇ σκηνῇ· (AP 7 36) "αἰετοὶ λιπαροὶ ἐπὶ σήματι, διὲ Σοφόκλεις, σκηνίτης μαλακοὺς κισσοὺς ἄλοιο πόδας."

σκηνημάτων τῶν οἰκήσεων· "χειμερίον ... σκηνημάτων ἐγένετο." cf. v. ἡθάρων.

σκηνήν δὲ ἦν ἔχουσαν· οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφύουσιν· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπείδιαν (11). ἔοικε δὲ σκευὸς εἶναι, ὅπερ οἱ μὲν κόσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναι φασιν, οἱ δὲ σκιάδειον. καὶ "σκηνὴν ἐπήξατο," τῷ τῆς τένδας, κατὰ γλῶσσαν.

σκηνίτης· Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῷ (33) "Πυθόδωρον γὰρ τὸν σκηνίτην καλούμενον." ἔοικε δὲ ἐπωνύμιον εἶναι. μήποτε δὲ ὥς εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον, ἐπεὶ ἐν σκηναῖς ἐπιπρά-

σκετο πολλὰ τῶν ὠνίων. καὶ σκηνίτης βίος ὁ ἀπερινόητος. Harp.

σκηνορράφος ὁ τὰ δέρματα συρράπτων.

σκήνος. σκήνωμα· σκήνωμα τῷ θεῷ (Ps. 141) ὁ ναὸς τῷ θεῷ.

σκηπάνιον (Hom. N 59) σκήπτρον.

σκήπιος ὁ προφασιζόμενος.

a Σκηπίων· ὅτι Σκηπίων ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς πρὸς Ἀννίβαν τὸν Καρχηδονίων στρατηγὸν ἐποιεῖτο συμβάσεις. ἦν δὲ δὴ συνελθόντων ἰδεῖν τὸν μὲν Σκηπίωνα ἐκπρεπῆ τε τὸ σῶμα καὶ ὑψηλόφρονα καὶ πρὸς τὸ χάριεν μῦλλον ἢ φοβερὸν πεφυκῶτα· Ἀννίβα δὲ κάλλος καταπληκτικὸν ἦν τῷ δεινῷ τε καὶ συνεσραμμένῳ τοῦ προσώπου μεμιγμένον. οὐδὲ συμβαινόντων δὲ ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, ἀλλὰ τάχος συμπίπτειν τοῖς Ῥωμαίοις διεκελύοντο.

b ὅτι ἄνδρες τινὲς Καρχηδονίων ἐπὶ κατασκοπῇ τῶν ἐναντίων σιλήντες ὑπὸ Ἀννίβου τοῖς Ῥωμαίοις περιπίπτουσιν· οὗς ἀχθέντας ὡς αὐτὸν ὁ Πόπλιος κακὸν μὲν οὐδὲν εἰργάσατο, περὶνοῇσαι δὲ κελεύει τὸ στρατόπεδον καὶ δεῖπνον ἐλομένους ὑποχωρεῖν σώως, ἀπαγγελοῦντας Ἀννίβα τὰ περὶ τὴν στρατιὰν ὡς ἔχοι Ῥωμαῖοις.

σκήπτεται προφασίζεται.

σκηπτόμενος (Hom. E 457) ἐπεριδόμενος, ζηριζόμενος.

σκηπτὸς κεραυνὸς ἄνωθεν διάπυρος (Theophyl. Sim. 27) "ὥσπερ τις λαίλαψ ἐπιθαλάττιος ἢ ῥαγδαῖος σκηπτὸς ἐξαπιναιῶς ἐπεφοίτησε." καὶ αὖθις "σκηπτοὶ τοῖνον κατηνέχθησαν καὶ τὸ στρατόπεδον κατέπρησαν," καὶ αὖθις "νέφη συνέδραμε καὶ ἔπειτα πολλοὶ καὶ σκηπτοὶ κατώλισθον."

σκηπτουῶχος βασιλεύς (Hom. A 279) σκηπτροφόρος.

σκήπτρον βασιλικὴ ῥάβδος.

σκήπων ῥόπαλον· παρ' ὃ καὶ σκηπάνιον (A Vesp. 745) "ἡ περ σοφὸς ἦν ὡς ἔφασκε, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκέσῃς, οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ δ' ἤδη πολλῶν νενίκηκας, ὥς ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας τὰς σκήπωνας καταβάλλω."

σκηριπτόμενος (Hom. A 595) ἐπεριδόμενος, ζηριζόμενος.

Σκήρων ὄνομα ἔθνος. καὶ Σκηρωνεύς ἑθνικόν.

Σκήτις Σκήτειος ὄνομα τόπος.

σκήψας ἐπιβαλὼν, ἐπιφέρων· Σοφοκλῆς (OR 28) "ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν." καὶ "σκηψαμένων τινῶν προδοσίαν ὁμογλώσσωσιν τοῖς Σκύθαις τοῖς καλεμένοις Γρεθίγγοις."

σκήψεις παρακάλυμμα, πρόφασις, ἡ φροντίς, ἀναβολή. καὶ σκήπτομαι· Ἀριστοφάνης Πλέτω (905) "σκήπτομαι γ', ὅταν τύχω," ἀντὶ τοῦ προφασίζομαι. καὶ Σοφοκλῆς (El. 584) "ἀλλ' εἰσόρα μὴ σκήψιν οὐκ οὖσαν τιδῆς."

Σκήψις πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τροίᾳ, ἣς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους (154). Harp.

σκιὰδεῖον κατασκευάσμα τι, ὅπερ ἐφόρον αἱ κληφόροι ἀπιοῦσαι εἰς τὰ Ἐλεῖσι· νῆα ἔνεκεν τοῦ μὴ καίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου· ἢ ὅπερ ἡμεῖς καμελαύκιον λέγομεν. sch. A Av. 1508.

σκιαδέων καρσχίων.

σκιὰ θανάτω οἱ πρὸς θάνατον ἄγοντες κίνδυνοι. Theodoret. in Ps. 43 20.

Σκιάθος νησὸς ἐστὶ πλησίον Εὐβοίας, ἣς μέμνηται Δημοσθένης ἐν Φιλιππικαῖς (4 32). Harp.

σκιαμαχῶ, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, τῷ σκιῷ μάχομαι.

σκιὰ ὀνείρων, ἐπὶ τῶν ἀδύλων πραγμάτων· Λαμάρκιος "ὅταν ἀντὶ πραγμάτων γεγεννημένων εἰδῶλα ἅττα συγγραφώμεθα, σκιὰν ὀνείρων κατὰ Πίνδαρον."

Σκιάποδες ἐν Λιβύῃ ἔθνος πλατῆς· ἔχον τοὺς πόδας, οἱ ἐν τῷ καύματι ἐκ τῶν ποδῶν ἑαυτοῖς σκιὰν ποιῶσιν, παρὰ τὸν δεικνὸν ὠκεανόν, πρὸς τῇ κεκαυμένῃ ζώνῃ.

Σκιάποδες· τοὺτους ἔχειν βήματά φασι τοῦ παντὸς σώματος μεθίσον, διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἶκτος ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεισθαι, τετραποδῆδον βαδίζοντας ἀνορθῶν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν καὶ κατασκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα, τραχείας οὖσης τῆς γῆς καὶ μὴ ἐχούσης καταδύσεις· τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐχαρίσατο ἡ φύσις εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καύματος. sch. A Av. 1552.

Σκιάποδες· Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμοιοτάς. ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν. Κτησίτας ἐν τῷ περίπλῳ Ἀσίας φησὶν "ὑπὲρ δὲ τούτων Σκιάποδες, οἱ τοὺς τε πόδας ὡς χῆνες ἔχουσι κάρτα πλατείαν, καὶ ὅταν θέρμῃ ἡ, ὑπτιοί

ἀναπιδόντες, ἄρυντες τὰ σκέλη, σκιάζονται τοῖς ποσί." Harp.

σκιᾶς ἀναθενδρός. σημαίνει δὲ καὶ τὴν παρὰ Ἀθηναίους λεγομένην θόλον.

σκιδνόμενος σκορπιζόμενος.

σκιερύ· Ἀριστοφάνης (Vesp. 754) "πύρες ὦ σκιερά."

σκίλλα εἶδος βοτάνης πικρᾶς καὶ θαυματηφόρου τοῖς ἐσθίοσι.

σκιμαλίσσω ἐξουδενίσσω, γλευάσω, τῷ μικρῷ δακτύλῳ ὡς τῶν γυναικείων πυγῶν ἄψομαι. λέγεται δὲ σκιμαλλίζειν κυρίως τὸ τῷ μικρῷ δακτύλῳ ἀποπειράσθαι εἰ ὥτοκοῦσιν αἱ ἀλεκτορίδες (sch. A Ach. 443). "δυοῖν ἱπεραναικίμενον ἐν πότῳ τοῦ Ζήνωνος, καὶ τοῦ ὑπ' αὐτὸν τὸν ὄψ' ἐαυτὸν σκιμαλλίζοντος τῷ ποδί, αὐτὸς ἐκείνον τῷ γύνατι. ἐπισραφέντος δέ, τί οὖν οἶε τὸν ὑποκάτω σου πάσχειν ὑπὸ σοῦ;" (Diog. L. 7 17).

σκιμπούς κράββατος ἢ σκάμνος. καὶ σκιμποδος. ἱερὸν σκίμποδά φησιν Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (254) ἢ τὴν τῶν φιλοσόφων καθέδραν ἢ τὸν κράββατον. φασὶ δὲ σκιμπύδιον ἰδίως λέγεσθαι τὸ χωλοκράββατον· σκιμβύζειν γὰρ τὸ χωλαίνειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἢ τὸν σκαμβοῦς ἔχοντα πόδας.

σκινδαλάμοι τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα, ἢ σκόλοpes. ἢ ἐπεξεργασίαι τῶν ἀκριβῶν σκινδύλαμοι. τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν εὐθείας ὀξύνεται, ἐπὶ δὲ τῶν πλαγιῶν παροξύνεται. σκινδαλάμους οὖν λεπτολογίας· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (130) "λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι;" καὶ (Ran. 835) "σκινδαλμῶν παραξόρια." σκινδαλμὸς κυρίως τὸ περὶ τὸν φλοῖον τοῦ καλάμου ξέσμα, παραξόρια δὲ οἷον κινδυνιώδη καὶ παράβολα, περὶ τὸν τροχὸν ἐλκόμενα.

σκινθαψὸς ὄργανον μουσικόν. περὶ Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως "ὃ δ' ἔρρει γύργαθος αὐτοῦ μικρὸς ἰών· ροὺν δ' ἔλκεν ἐλάσσονα σκινθαψοῖο" (Timon ap. Diog. L. 7 15). σκινθαψὸς ἀφάνα.

σκινθίζεται λακτίζεται.

σκιόεις σκίεντος κλίνεται. καὶ σκίοεντα (Hom. A 157) τὰ σύσκια.

σκιόθηρα εἶδος πλοῖα.

σκίπωνος τῆς ῥάβδου. καὶ σκίπτωρος.

σκιραφεῖον κυβεντήριον, ἐπειδὴ διέτριβον ἐν σκίρῳ οἱ κυβεύοντες, ὡς Θεόπομπος.

Harp.

σκίρον· (A Vesp. 958) "κυνῶν ἀπάντων μονοφαγίστατον, ὅς τις περιπλεύσας τὴν θύϊαν ἐν κύκλῳ ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκίρον ἐξεδήδοκε."

Σκίρον. σκίρα ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίους, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν σκιροφοριῶν. φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περὶ τε μηνῶν καὶ ἑορτῶν τῶν Ἀθηνῆσιν ὡς τὸ σκίρον σκιάδειον ἔσι, μεθ' οὗ φερόμενοι ἐξ ἀκροπόλεως εἰς τινα τόπον καλούμενον Σκίρον πορεύονται ἢ τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια καὶ ὁ τῷ Ποσειδῶνος ἱερεὺς καὶ ὁ τοῦ ἡλίου· κομίζουσι δὲ τοῦτο Ἐτεοβητάδα. σύμβολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δαῖν οἰκοδομεῖν καὶ σκέπας δὲ ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστος ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν. καὶ Ἀθηνᾶν δὲ σκιράδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι, ἣν Φιλόχορος μὲν ἐν β' Ἀτθίδος ἀπὸ Σκίρετινὸς Ἐλευσινίῃ μάντεως κεκλησθαι, Πραξίων δὲ ἐν β' Μεγαρικῶν ἀπὸ Σκίρωνος. Harp.

σκίρος σκιάδειον. ἑορτὴ τις ἀγομένη τῇ Ἀθηνᾷ, ὅτε σκιάδειον ἐφρόντιζον ἐν ἀκμῇ τῇ καύματος. σκίρα δὲ τὰ σκιάδεια. οἱ δὲ οὐ διὰ τοῦτο φασιν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπὸ σκίρων Ἀθηνᾶν, ἣν Θησεὺς ἐποίησεν ὅτε ἐπανήει ἀποκτείνας τὸν Μινώταυρον. ἢ σκίρα δὲ ἔσι γῆ λευκὴ ὥσπερ γύψος. οἱ δὲ φασιν ἀπὸ Σκίρος τῇ Ἐλευσινίῃ μάντεως γενέσθαι τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην. ἄλλοι δὲ ἀπὸ Σκίρου τοῦ συνοικίσαντος Σαλαμῖνα.

σκιροφοριῶν μὴν Ἀθηναίων δωδέκατος. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς σκιράδος Ἀθηνᾶς. ζῆτει ἐν τῷ Διὸς κώδιον.

σκιρρόν τὸ ξηρόν.

σκίρρος ὁ γύψος.

σκίταλοι· Ἀριστοφάνης (Eq. 631) "ἄγε δὴ σκίταλοι τε καὶ φέιναικες, ἣν δ' ἐγώ, βερέσχεθοί τε καὶ κόβαλοι καὶ μύθων, ἀγορά τ' ἐν ἧ παῖς ὢν ἐπαιδεύθην ἐγώ, νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὐπορον δότε φωνήν τ' ἀναιδῆ." ὠνοματοποίησεν ἀναπλάσους δαιμονίας τινὰς ἀναιδέας ἐπὶ χλεύῃ, καὶ προσφέρεται αὐτὰ ὡς ἑωῶν, οἷον προτρεπόμενος αὐτὸν καὶ θαρσύνων εἰς εὐτολμίαν καὶ ἀναδειαν. σκίταλοι μὲν οὖν οἱ εὐτελεῖς καὶ πονηροί· ἦν γὰρ Σκίτων κναφεὺς τις καὶ εὐτελής, ἐπὶ πονηρίᾳ κωμωδούμενος. βερέσχεθαι δὲ οἱ ἀνόητοι· πέπλασαι δὲ ἡ λέξις. κοῦλεμοι δὲ οἱ ἀνόητα κοῦντες καὶ ροῦντες

μόθων δὲ ὁ εὐτελής· μόθωνας γὰρ ἐκάλεον οἱ Λύκιονες τὰς παρεπομένους τοῖς ἐλευθέροις. ἔστι καὶ γένος ὀρχήσεως. τὸ δὲ ἦν δ' ἐγὼ ἀντὶ τῆς ἔφηρ δὲ ἐγώ, ὡς παρὰ Πλάτωνι.

σκίφη· "καὶ τινος ποιητοῦ τὰς εἰχῆς ἔφη Κράντιωρ ὁ φιλόσοφος σκίφης εἶναι μεσῆς" (Diog. L. 4 27).

σκίφος τὸ ξίφος.

σκίψ καὶ σκνίψ εἶδος ζωυφίης. καὶ αἱ σκνίπες.

Σκιώνην· (A Vesp. 210) "ἡ μοι κρεῖττον ἦν τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τῆς πατρός."

σκιωρεῖται (ἀπ' Σκιρεῖται) λόχος ἀνδρῶν χ' Ἀρκαδικός, ὁ ἀρχόμενός τε ἐν τοῖς πολέμοις καὶ τελευταῖος ἀναχωρῶν.

Σκλαβηρὸν ἔθνος τὸ πέραθεν τῆς Ἰσθμοῦ.

σκληρὰ βροντή· "καὶ ἐν τῷ βροντῆς τε σκληρὰς κυπεῖν, καὶ ὕδωρ λάβρον ἐξ ἑρανοῦ ἐπιπίπτον χαλάσαι τοῖς βαρβύροις τὰς νευράς."

σκληρὰς αἰοιδῆς τῆς Σφιγγός. τιτέσει τῆς δυσκόλης, διὰ τὸ αἰνίγμα, ἢ τῆς φοινίκης. (S OR 35) "ὅς γ' ἐξέλιυσας ἄσιν Καδμείων μολὼν σκληρὰς αἰοιδῆς δασμόν, ὃν παρῆχομεν."

σκληραύχενος ἀκαμπεῖς.

σκληροὶ· Αἰλιανός (cf. v. ἐξόρεσεν) "οἱ ἄνθρωποι οἱ σκληροὶ τε καὶ ἐχθροὶ παραχρημα ἐκόπισαν, τὸ δὲ κῆμα ἐσορέσθη." καὶ παροιμία (Synes. p. 92 D) "σκληρότερον ὕλακτιων Ἠπειρώτη κυνὸς συμφορὰς προσετρίβετο καὶ ἐμεμήνει."

σκληφρός ὁ σκληρὸς καὶ παρηβηκῶς, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος.

σκνίψ ζῆλον κωνοπῶδες· (Ps. 104 31) "καὶ σκνίπες ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῶν." καὶ παροιμία "σκνίψ ἐκ χώρας." ἐπὶ τῶν ταχὺ μετακινούντων ἢ παροιμία· ἔστι γὰρ ὁ σκνίψ ζῆλον μικρὸν ξυλοφύγον.

σκολιὰ Μελίτης, Καρικῶν αὐλημάτων (A Ran. 1337). ὁ Μέλτης ἕτος τραγικὸς ποιητής, ὁ Σωκράτης γραψάμενος. cf. v. Μέλτης.

σκολιὸν ἢ παροῖνιος ὁδὴ, ὡς μὲν Δικαίλαρχος ἐν τῷ περὶ μισικῶν ἀγώνων, ὅτι τρία γένη ἦν ὁδῶν, τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἑνα ἐξῆς, τὸ δ' ὑπὸ τῶν συνετιωτέρων ὡς ἔτυχε τῇ τάξει, ὃ δὲ καλεῖσθαι διὰ τὴν τάξιν σκολιόν· ὡς δ' Ἀριστόφενος καὶ Φύλλιος ὁ μισικός, ὅτι ἐν τοῖς γὰ-

μοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἐξῆς μυρρίνας ἔχοντες ἦδον γνώμης καὶ ἑρωτικὰ σύντονα. ἡ δὲ περίοδος σκολιὰ ἐγένετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν.

σκολιόν. ὑπόμνημα ἔγραψεν Τυραννίων περὶ τῆς σκολιᾶς μέτρος, ὃ προετάθη αὐτῷ ὑπὸ Γαῖης Καίσαρος.

σκολιὸν τὸ ῥῆδιον, κατ' ἀντίφρασιν, μέλος τι ἀλιγόσιχον· "τῶν ἀγαθῶν... σκολιὸν ἄδει," οἷον πλῆτος καὶ ὕγιαι. cf. v. Ἀρχίας extr.

σκολιόν. Τιμοκρέων ὁ Ῥόδιος ἐποποιὸς τοῖς τοῖς ἔγραψε σκολιὸν κατὰ τῆς πλῆτος, οὗ ἡ ἀρχὴ "ὄφελος, ὦ τυφλὲ πλῆτε, μήτε ἐν γῇ μήτε ἐν θαλάττῃ μήτε ἐν ἡπείρῳ φανήμεναι, ἀλλὰ Τύρταρόν τε ναίειν κ' Ἀχίροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακὰ." τῷ τοῖς ἔοικε τὰ ὑπὸ Περικλέους εἰσηγηθέντα. ἔγραψε γὰρ ψήφισμα τοῖς τοῖς ὁ Περικλῆς "Μεγαρέας μήτε ἀγορᾶς μήτε θαλάττης μήτε ἡπείρου μετέχειν," ὅμοια τιθεῖς σκολιὰ τοῖς τοῖς Τιμοκρέοντος. καὶ αὐτὸς "νόμις ἐτίθει ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους," περὶ Περικλέους. (sch. A Ach. 531). καὶ σκολιὸς ὁ πανέργος.

σκολόπενδρον ἐρπετόν,

σκόλοψ ξύλον ὀξύ. καὶ οἱ τῶν φοινίκων.

σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντεμπαγῶ (A Ach. 229) παροιμία. σχοῖνος εἶδος φυτῆς κατὰ τὸ ἄκρον ὀξύς. λέγει ἂν οἱ τρώσω αὐτὸς ὡς σχοῖνος ὀξύς καὶ ὀδυνηρός, ἐπειδὴ εἰώθασι σκόλοπας ἐγκρύπτειν ἐν ταῖς ἀμπέλοις, ἵνα μηδεὶς ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ εὐχερῶς κακωγῇ. σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντεμπαγῶ, ἵνα μηκέτι πατώσι τὰς ἀμπέλους τὰς ἐμάς. "καὶ τὰς σκόλοπας, οἱ ἀνέχον ἀπὸ τῆς ὕλοτομίας, προσεκκόπτειν, καὶ τὰ ἐδάφη ὁμαλίζει."

σκολύθρια ἑποπόδια.

σκόλυθρον σκνιπὸν καὶ ἀνελεύθερον.

σκομβρίζει γογγύζει.

σκομβρίσαι παρὰ Ἰόβη, ἐν β' φθορᾷ λέξεως, παιδιᾶς ἀσελγῆς εἶδος ἀποδίδεται καὶ κατὰ τὸ ἥτρον πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος, ὡς ψόφον ἐργάσασθαι.

Σκόπας Αἰτωλῶν στρατηγός, ὃς ἀποτελῶν τῆς ἀρχῆς, ἥς χάριν ἐτόλμα γράφειν τὰς νόμους, μετέωρος ἦν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ταῖς ἐκείθεν ἐλλείψει πεπεισμένος ἀνα-

πληρώσειν τὰ λείποντα τῇ βίῃ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ πλεῖον ἐπιθυμίαν. ἀλλ' ἀκόρετος ἦν. ἀφικομένῳ γὰρ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, πρὸς ταῖς ὠφελείαις ὧν ἦν αὐτὸς κύριος διὰ τὸ πιστεῦσθαι περὶ τῶν ὄλων, καὶ τῆς ἡμέρας ἐκάστης ὁπώνιον ἐξέθηκεν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ δεκαμναῖον, τοῖς δὲ ἐπὶ τινος ἡγεμονίας μετὰ ταῦτα τεταγμένοις μναῖαιον. ἀλλ' ὅμως ἔκ ἡρκέτο τέτοις, ἀλλ' ὡς τὸ πρότερον προσκαρτερῶν τῷ πλεονί διετέλεσε, μέχρι διὰ τὴν ἀπλησίαν καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς διδῶσι φθορηθεῖς τὸ πνεῦμα προσέθηκε τῷ χρυσίῳ. Polyb. 13.2.

b Σκόπας ὄνομα κύριον. cf. v. ῥεμβώδης.

Σκοπελιανός Κλαζομένιος σοφιστής, γεγονώς ἐπὶ Νέρβου, σοφιστεύσας ἐν Σμύρῃ. ἀκρουαῖος δὲ ἐγένετο Νικήτης, συγχρονῶν Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ· πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν Ἀπολλώνιος.

σκοπέλω ὑψηλῷ τόπῳ.

σκοπιῶ ὑψηλὸς τόπος· "καὶ ἔτεροι τὰς ὑπερδεξιὰς τῶν πεδίων καυταμβάνουσι σκοπιῶς." Ἀλλιανός "ἔκ ἐπαινεῖ θεὸς οὐδὲ τὰς τὰ μέτρα πατῶντας, γλιχομένους γε μὴν τῶν ὑπὲρ ἑαυτῆς τε καὶ ὑψηλὰς σκοπιῶς."

σκοπιῶζων (Hom. Ξ 58) σκοπῶν, ἀποβλέπων. καὶ σκοπιαζέμεν (K 40).

σκοπιήτης κατὰσκοπος· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 16) "σοὶ τάδε, Πᾶν σκοπιήτα, παναίολα δῶρυ σὺναιμι τρῶλγες ἐκ τρισσῆς θέντο λινουσιτύης."

σκοπιωρῶνται (A Vesp. 361) φυλακτικῶς σκοπεῖσιν ἀπὸ μετεώρου.

σκοπόν τύπον ᾧ στοιχεῖσι καὶ ἀκολουθεῖσι. καὶ ἄσκοπος οὐ μὴ ἔστι σκοπός (AP 1 34) "ἄσκοπον ἀγγελίαρχον ἀσώματον εἶδει μορφῆς ἃ μέγα τολμήεις κηρὸς ἀπεπλάσματο."

σκοπὸς κατὰσκοπὸς τις καὶ ἐφορος, καὶ ἀποσκοπῶν τὰ πόρρω.

σκοπῶν ἀντὶ τῇ ἀκριβῶς καὶ ἐπιμελῶς καταμερῶν, περὶ ᾧ ἂν τὴν σκέψιν ποιῇ.

σκορακίζειν οἶον ἐς κόρακας ἀποπέμπειν· ἀπὸ τούτου γὰρ εἴρηται, ὡς καὶ τὸ οἰμῶζειν ἀπὸ τῇ οἰμῳ. καὶ σκορακισμός.

σκορδινῶσθαι τὸ παρὰ φύσιν ἀποτελεῖν τὸ μέλη μετὰ τῇ χασιμῶσθαι διακλώμενον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέως (30) "στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι." γίνεται δὲ περὶ τὰς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμῶδεις ὄντες ἐκτείνωσι τὰ μέλη· ὅπερ συμβαί-

νει καὶ περὶ τὰς ἄλλως πως βασανιζομένους καὶ διαστρεφομένους τὰ μέλη.

σκορδινῶμαι ἀντὶ τῇ κλῶμαι, σπασμῷ συνέχομαι· οἱ γὰρ ἀπὸ πληθωρίας σκορόδων ἐμῆντες διὰ τὴν δορυμύτητα μῦλλον σπῶνται. τὸ δὲ ἐμῆν καὶ τὸ ὅπως κενθῶσθαι σκορδινῶσθαι ἐστίν. οἱ δὲ κυρίως τὸ σκορδινῶσθαι φασιν ἐπὶ τῶν κυνῶν τῶν ἐξ ὕπνου ἀνισταμένων, ὅταν τὰ μέλη καὶ ὅλως αὐτὰς διατείνωσιν. ἐστὶν οὖν σκορδινῶσθαι τὸ ἀνακλῶσθαι μετὰ χάσματος. γίνεται δὲ ἀπὸ ἀλογίας τὸ τοιοῦτον.

σκοροδίους τοῖς τῶν σκορόδων γέλλοις· Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (819) "ἀποπνύμεσθαι δ' οὐ λίθοις ἔτι, ἀλλὰ σκοροδίους," γελοῖως ἀντὶ τῇ σαβάνοις. ἐπειδὴ δὲ ἦσθιον ἐκάστοτε σκόραδα, τῆτό φησιν ὅτι ὡς πλατῆσαντες κατεφρόνησαν τῆς παλαιᾶς διαίτης. εἴρηται δὲ σκόροδον, ἴσως σκαιὸν ῥόδον τι ὃν, παρὰ τὸ σκαιὸν ὄζειν. τινὲς δὲ σκοροδίους τοῖς τῶν σκορόδων καυλοῖς· λιμῷ δὲ περιπεσόντες οἱ Ἀθηναῖοι τέτοις ἐχρήσαντο. ἔκ ἁπλῶς δὲ τῆτο, ἀλλ' ἵνα δείξῃ ὅτι τοσαύτη μεταβολὴ κεχρήμεθα ὥστε, ἃ πρότερον ἠσθίομεν ἀγαπητῶς, τέτοις νῦν ἀφοδεύοντες ἀποματτόμεθα. μήποτε δὲ τῇ σκόροδον λέγει τὸν καυλόν· ἐστὶ γὰρ ἀσφοδέλιον ὅμοιος, ἀκακῆνος ἐπιτήδειος εἰς τῆτο. εἰ δ' ἄρα δηκτικόν τι ἔχει, τύχα ἂν εἴη παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἰρηκῶς (sch. A Plut. 819). καὶ αἰθῆς (A Ach. 162) "ἀπόλλυμαι τὰ σκόροδα πορθέμενος." ἐκ τῶν ἀγρῶν ἔρχεται ἔχων φορτίον σκόροδα, καὶ ἐπηρεάζεται ὑπὸ τῶν ξένων λιμωττόντων καὶ διαρπιαζόντων αὐτά, παρ' ὅσον οἱ πορθούμενοι ἀπόλλυνται. ἀρῆσκονται δὲ τοῖς σκορόδοις οἱ Θορᾶκες ἔκ ἀπεικότητος· θερμὰ γὰρ εἰσιν, οἱ δὲ Θορᾶκες ψυχρὰν χώραν νέμονται. καὶ παροιμία "σκόροδον ἐν δικτύοις" (A Ach. 594). οἱ Ἀθηναῖοι μέλλοντες πλεῖν καὶ ἐξιέναι ταῦτα ὠνῆντο καὶ ἐν λίνοις ἔβαλλον.

σκορπιαίνεσθαι ἀποθηριῶσθαι, τραχύνεσθαι, ἀπαυθαδίζεσθαι· "ἐς μέντοι τὰς συνθεατρίας ἐλώθει ἑσσεὶ σκορπιαίνεσθαι· βουσκανία γὰρ πολλῇ εἶχετο" Προκόπιος (Arc. 9). "ἦν δὲ ἄρα ἡ Θεοδώρα σκορπιώδης" τουτέστι πληκτικὴ "καὶ δορὴν σκοτεινὴ" (id. 1).

σκορπίδια μηχανικὸν ἀλξήθημα. "ὃ δὲ Ἀρχιμήδης πάλιν ἐτέρων ἡτοιμάκει παρα-

σκευήν πρὸς τοὺς ἀπομαχομένους ἐκ τῶν πλοίων. ὡς ἀνδρομήκης ὕψος κατεπύκνωσε τρήμασι τὸ τεῖχος ὡς παλαιστιαίοις τὰ μέγεθος κατὰ τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν· οἷς τοξότας καὶ σκορπίδια παραστήσας ἐντὸς τῆς τεύχους διὰ τέτων ἀχρήστους ἐποίησε ἐπιβάτας" (Polyh. 87).

σκορπίζω αἰτιατικῇ.

σκορπίος.

σκοταῖος ἔτι σκοτίας οὐσης ἐλθών· "οἱ δὲ στρατιῶται ἐλθόντες σκοταῖοι εἶδον τὰ σώματα, καὶ νόμῳ τῶν Βαβυλωνίων ἐπερριψαν αὐτοῖς ὃ μὲν κύνδυν ὃ δὲ χλαμύδα ὃ δὲ ψωμὸς ὃ δὲ ἀκρόδρουα, καὶ μέγα κεφάλαιον ἡθροίσθη μικρῶν κερματίων" (Iamblich. Bab.?). "οἱ δὲ ὕστεροι σκοταῖοι προσιόντες ἠύλιζοντο" (X Anab. 2.217).

σκοτεινόν ἀφεγγές.

σκοτίζω αἰτιατικῇ.

σκότιος· "ἦν δὲ Ἰθατινιανὸς δολερός, κατὰπλαστος, σκότιος ὁργήν" (Procop. Arc. 8). καὶ σκότιος ὁ τῆς σκότης· "φεύγεθ' ὑπ' ἐκ καλύβης σκότιοι μύες. ἔτι πενιχρὴ μῶς σιπὴν βόσκειν οἶδε Λεωνίδεω" (AP 6 302). "σκότιον δὲ ἐγένετο μήτηρ" (Hom. Z 24), τετέστιν ἐκ λαθρούας μίξεως.

σκοτοδινιᾷ σκοτῆται, μετὰ σκότῃ ὀφθαλμοὺν συστρέφεται, ὃ ἔστιν ἰλιγγιᾷ.

σκοτόμαινα σκότωσις, σκοτομήνη δὲ νύξ ἀσέληνος. καὶ σκοταῖος ὁ ἔτι σκότης ὄντος παραγενόμενος.

a σκότος ἀρσενικόν· Αἰλιανός "καὶ διὰ πάσης ἡμέρας σκότος ἦν βαθύτατος· καίτοι τὰ τῆς ὥρας ἑδαιμῇ χειμέρια ἦν." cf. v. ἀνεχύθη.

b σκότος αἱ θλίψεις, φῶς δὲ ἡ τέτων ἀπαλλαγὴ· Δαβὶδ "φωτισθεὶς τὸ σκότος μου." Theodoret. in Ps. 17 29.

c σκότος παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ποτὲ μὲν ἡ ἄγνοια, ποτὲ δὲ καὶ αἱ συμφοραί. καὶ φῶς ὡσαύτως ἡ γνῶσις καὶ ἡ τῶν κακῶν ἀπαλλαγὴ. Theodoret. in Ps. 111 4.

σκριβας. σκριβων κατὰ Λατίνους ὁ τῶν σωματοφυλάκων ὑπερφερόμενος. Theophyl. Sim. 1 4, 73.

σκρινιάριος ὁ χαρτελάριος τῷ ἐπάρχῃ, ὁ αἴρων τὸ σκρινίον ἥτοι τὸ κιβώτιον.

σκυβαλίζετ' αἰ ἀποδοκιμάζεται, ἀτιμάζεται ὡς σκύβαλον. κυρίως δὲ σκύβαλον, κυσίβαλόν τι ὄν, τὸ τοῖς κυσὶ βαλλόμενον.

ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 302) "ἔδ' ἀποδοκινδίδας γενόμενος σκυβάλα; σπεύδων εἰς ἄλλας οἴκας ἴθι."

σκυδμαίνω ὀργίζομαι.

σκυζᾷν ἐπὶ συνθεσίαν ὀργῶν· "ἡ κύμηλος κύει μῆνας δέκα, τῷ δὲ ἐνδεκάτῳ τίκτηται, καὶ πάλιν διαλιπύσα ἐνιαυτὸν σκυζᾷ."

σχύζομαι ὀργίζομαι.

Σχύθαι. ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμαίων Σχυθῶν οἱ περιλειφθέντες, ἐκ τῶν προλαβασῶν ἐπαρθέντες ἐφόδων ἐπὶ Γαλιηνῇ τῇ μικρῇ, Ἐρθέλης καὶ Πευκίστας καὶ Γότθους παρυλαβόντες καὶ περὶ τὸν Τύρην ποταμὸν ἀθροισθέντες εἰσέβαλον εἰς τὸν Πόντον. ναυπηγησάμενοι δὲ πλοῖα ἐναπόσια, καὶ τέτοις ἐμβιβάσαντες β' καὶ λ' μυριάδας, ἄρσαντες διὰ τῆς Πόντου, πόλει Τόμει προσβυλόντες ἀπεκράσθησαν. ὡσαύτως καὶ Μαρκιανηπόλει. ἐπεὶ δὲ τὰ στενὰ τῆς Προποντίδος κατέλαβον, ἐκ τῆς θέρμης τὰ πλοῖα ἀλλήλοις προσήρταιτε καὶ ἐφέρετο τὰ σκάφη σὺν ἑδαιμῇ κόσμῳ, τῶν κυβερνητῶν μεθ' ἑαυτῶν τῶς οἰάκας, ὥστε τὰς μὲν καταδύνασθαι αὐτάνδρους, τινὰς δὲ καὶ ἀνδρῶν ἐρίμας ὀκείλαι· καὶ πλείους ἀπώλοντο. οἱ δὲ περιλειφθέντες τὴν ἐπὶ Κύζικον ἐπλεον, καὶ ἄχρι τῆς Ἀθω παρενεχθέντες καὶ τῶν πλοίων ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι Κασάνδρειαν καὶ Θεσσαλονίκην ἐπολιόρκουν. ἀποκροσθέντες δὲ ἐς τὴν μεσόγειον ἀναβάντες πᾶσαν χώραν ἐληλίζοντο, καὶ κατὰ διαφόρους χώρας διεφθείροντο. ὅσοι δὲ διεσώθησαν, Ῥωμαῖοι συνηριθμῆθησαν καὶ πρὸς γεωργίαν ἐτρέποντο. Zosim. 1 42.

Σχύθαινα ἡ ὑπηρέτις· Ἀριστοφάνης (Lys. 184) "πῶς ὁ Σχύθαινα."

Σχύθης ὁ Ῥῶς. καὶ παροιμία "Σχύθης τὸν ὄνον" ἐπὶ τῶν ἀκκιζομένων τῷ λόγῳ... μὲν πρῶτα, αὐτῇ δὲ πολυπραγμότητας περὶ αὐτὸν ἐπονεῖτο. cf. v. ἀκκιζόμενος.

σκυθικαὶ εἰδός τι ὑποδήματός ἐστιν. ὡς Ἀλκαῖος ἐν ἡ "σκυθικὰς ὑποδησάμενος." Harp.

σκυθρωπάζω τὸ στυγνάζω. μεταφορικῇ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν Σχυθῶν... καὶ τὸ ὡψ ὡπός, ὃ σημαίνει τὸ πρόσωπον· ὅψ γὰρ ἡ φωνὴ διὰ τῆς ο μικρῆς. (Amphis ap. Diof. L. 3 28) "ὡ Πλάτων, ὡς ἑδὲν ἔσθαι πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον, ὥσπερ κοχλίας στυγνάζει."

ἐπερωκῶς τὰς ὁφρῶς·"

σκύλα τὰ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀνηρημένα, τὰ ἐκ τῶν νεκρῶν, λάφυρα δὲ τὰ ἐκ τῶν ζώντων. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 161) σκυλοφόρος· "ἔσπερθε Μάρκελλος ἀνερ-
χόμενος πολέμιον σκυλοφόρος κραναῆς τέρμα παρ' Ἰταλίας." καὶ σκυλοδεσψῶν· Ἀριστοφάνης (Eccle. 439) "ὅσοις δὲ κλίνη μὴ ᾽στι μη-
δὲ στρώματα, ἵνα καθευδήσαντας ἐς τῶν σκυλοδεσψῶν," ἐπὶ τῶν λαθεῖν μὴ δυναμέ-
νων.

Σκύλαξ Καρυανδεύς (πόλις δὲ ἐς τῆς Καρύας πλησίον Ἀλικαρνασσοῦ τὰ Καρύανδα), μαθηματικὸς καὶ μουσικός, περιίπλουν τῶν Ἡρακλέους σηλῶν, τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλεΐδην τὸν Μυλασσῶν βασιλεῦ, γῆς περίοδον, ἀντι-
γραφὴν πρὸς τὴν Πολυβίου ἱστορίαν.

Σκύλλα ἐν τῇ Τυρρηνικῇ πελάγει θη-
ρίον ἐμυθεύετο εἶναι μέχρι μὲν ὁμφαλῶν
γυναικὸς περικαλλῆς σχῆμα ἔχον, ἐκατέρω-
θεν δὲ κυνῶν κεφαλὰς εἶ, τὸ δὲ ἄλλο σῶμα
ὀφιδῶδες. Nonn. in Greg. Naz. stelit. p. 144.

σκυμνεία γονή ἢ τῶν σκύμνων.

σκύμνος σκύλαξ λέοντος. cf. v. ἔ χρή.

Σκυρίαν δίκην. οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς
δίκαις ἐφρασκον εἰς Σκῆρον ἀποδημεῖν. Σκυ-
ρος δὲ νῆσίς ἐστι.

σκυρίττω κερατίζω.

σκυτάλαι στρογγύλα καὶ λεῖα ξύλα.
παρὰ δὲ Ἡρόδοτῳ (3 136) ῥάβδος.

a σκυτάλη βυκτηρία ἀκροπαχῆς. ἡ φρα-
γέλλιον.

b σκυτάλη ἐπισολὴ Λακωνική. ἦν δὲ ἡ
σκυτάλη ξύλον ἐξεσμένον ἐπίμηκες. δύο δὲ
παρὰ Λακεδαιμονίοις ἐπῆρχον σκυτάλαι, καὶ
τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ ἔφοροι τῶν Λα-
κεδαιμονίων, τὴν δὲ ἑτέραν τῷ ἐκπεπομένῳ
παρ' αὐτῶν στρατηγῷ παρέιχον. καὶ ὁπότε
ἐβόλοντό τι ἐπισεῖλαι αὐτῷ, φέροντες ἱμάντα
λευκὸν περιείλυν τὴν σκυτάλην, καὶ ἐπὶ τῇ
ἱμάντι ἐγράφον, καὶ ἀνελίττοντες παρέιχον
τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι. τῷτο δὲ ἐποίησεν
ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δη-
λόμενον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ στρατηγὸς δεχόμενος
τὸν ἱμάντα τῇ ἑαυτῇ σκυτάλῃ περιείλιττε,
καὶ ἀνεγίνωσκεν ὅτι τὰ γεγραμμένα. λέγε-
ται ἔν καὶ ἡ ἐπισολὴ καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον,
ἀφ' ἧ καὶ ἡ ἐπισολή. Διοσκορίδης δ' ἐν τοῖς
περὶ νομίμων τὰς δανείζοντας ἐν Σπάρτῃ
διαίρειν σκυτάλην δύο πυρόντων μαρτίων,

καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τη-
ματι, καὶ τὸ μὲν ἐν τῶν μαρτύρων διδόναι,
τὸ δὲ δι' ἑαυτῇ ἔχειν. ἐχρῶντο δ' αὐτῷ καὶ
ἄλλοιως, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἰθακησίῳ
πολιτείᾳ μβ'. cf. sch. Thuc. 1 131.

σκυταλίδες πυροβόλα ἐργαλεῖα. ἦσαν
δὲ τοιαῦτα σκυτάλια ξύλινα, τὰ μὲν πο-
διαῖα τὰ δὲ πηχυαῖα· πάντα δὲ ταῖς κατα-
σκευαῖς ἦσαν ἀκροδιγῆ. ταῦτα κέντροις σι-
δηροῖς διείληπτο τὰς κεφαλὰς, διὰ δὲ τῶν
κέντρων διεπέλεκτο συλλεῖον καὶ δῆδες,
κατὰ δὲ τῶν αὐτῶν πίττα κατεκένχτο. καὶ
οἱ μὲν ἀνεδίδουσαν ἐνάπτοντες, οἱ δὲ ἐβαλλον
ἀπὸ τόνου ταῦτα πρὸς τὰς πρώτας οἰκίας·
ὧν προσπιπτόντων μετὰ βίας, καὶ τῶν κέν-
τρων ταῖς συνίσιν πηγνυμένων, προσέμενε τὸ
πῦρ καὶ ταχέως ἤθε.

σκυτάλι' ἐφόρων (A Av. 1272) ἀντὶ τῇ
ἐλακωνίζον.

σχύταλον τὸ ῥόπαλον· "ἔγωγέ τοι τὸ
σχύταλον ἐξηγεγυάμην." Ἡρόδοτος (3 137)
"καὶ τοῖς σκυτάλοισι ἔπαιον τὰς Πέρσας,"
ὃ ἔστι βυκτηρία ἀκροπαχῆς. Ἀριστοφάνης
(Eccle. 76) "τὸ σχύταλον ἐξήγεγα τὸ τῷ Λα-
μῖς." ἦν δὲ πένης, ἀπὸ ξυλοφορίας ζῶν· διὸ
καὶ βυκτηρίαν ἐξενέγκασα αὐτῇ φησὶν ἐναι.
κωμωδεῖται γὰρ ὡς δεσμοφυλάξ. "τῆς" ἐστὶν
ἐκείνων τῶν σκυτῶν ὧν πέριθεται," ἀντὶ
τῇ ὧν φέρει. ἢ ἴσως ὑπὸ τῇ βύρῃς ἐπέρ-
δετο.

σχύτινος κοίτη ἢ δέρμα· Ἀριστοφάνης
Νεφέλαις (879) "ἀμυξίδας τε σκυτίνας εἰρ-
γάζετο," ταῖς τε δερματίνας ἀμύξας ἐποίησε.
"ἐπὶ τῇ χειρᾷ κρᾶν σχύτινα, οἷον περὶ τὰ
Παφλαγονικά, κρωβύλον ἔχοντα κατὰ μέσον,
ἐγγυτάτω τιμοροειδῇ" (X Anab. 5 4 13).

σκυτὶς σκυτίδος.

σκυτοδέψης δερματομολάκτης, καὶ
βυρσοδέψης. ὅτι Κλέων ὁ Ἀθηναῖος ὁ
Κλειανέτης, στρατηγός, μυνησθεὶς ἀνὴρ, βυρ-
σοδέψης παῖς.

σκύτος πῦρ δέρμα. ἀφ' ἧ καὶ σκυτεύς.
"ὃ δὲ εἰς τὸ χρόνος φέρει τὸ δόρυ, ὃ μὲν-
τοι διεῖλε γε περιολισθέσης τῆς αἰχμῆς περὶ
τὸ σκύτος."

σκυτοτόμος σκυτεύς, λωροτόμος· Ἀρι-
στοφάνης (Eccle. 385) "καὶ δῆτα πάντας σκυ-
τοτόμοις εἰκάζομεν. ἀλλ' ὑπερφῶς ὡς λευ-
κοπληθῆς ἦν ἰδεῖν ἢ ἐκκλησίᾳ." περὶ τῶν
γυναικῶν λέγει, ὅτι ἦσαν λευκαί. ἐπειδὴ οἱ

σχυτοτόμοι ἐν σκιᾷ καθεζόμενοι ἐργάζονται καὶ εἰσὶν ἐσκιατραφημένοι, τὸτο εἶρηκε.

σκύφος ποτήριον· "καὶ σκύφον Ἑρακλῆες προπιόντος, ἀπνευσί πῶν ἔσχε κακῶς." προπιόντος ἀντὶ τῆ προτιμῶντος.

σκῶληξ εἶδος ζωοφίᾳ.

σκῶλος εἶδος ἀκάνθης, ἢ σκάνδαλον. "τῆ μὲν ἐγὼ ζώνοντος ἀναιδέσιν ἐμπηξάμι σκῶλης ὀφθαλμοῖσι, καὶ εἰ θέμις, ὡμὰ πασαίμην." καὶ αὐθις "ἔκ μοι σκῶλον ἔρυσσον, ὃ μοι κακὸν ἔμπεισεν ὀπλῇ" ὁ ὄνος φησὶ πρὸς τὸν λύκον.

σχωμμάτιον σκατόν· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1280) "ἔδεν ἄρ' ἐμὲ μέλον, οἶον δὲ μόνον εἰδέναι, σχωμμάτιον εἴ ποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ. ταῦτα κατιδὼν ὑπὸ τι μικρὸν ἐπιθήκισα."

σκόπτῃς ὁ λοιδόρος. καὶ σκωπτόλης ὁ Ἀνσίερατος (A Vesp. 784).

σκῶρ αἰνῶν. τινὲς φασὶ τῷ σκῶρ πρῶτον κεχρησθαι Στράτιον ἐν Ἀτυλάντης δράματι, ψεῦδος δέ· πολλῷ γὰρ ὕστερον τῶν Βατρύχων. σκῶρ δὲ αἰνῶν τὸ αἰεὶ ῥέον· νόον νῶν. σκῶρ δὲ ἀποπάτημα, κύπρος. καὶ ἔξιν ἑτερόκλητον· ἡ γὰρ γενικὴ σκατός. Ἀριστοφάνης Βατρύχους (146) "εἴτα βόρβορον πολὺν καὶ σκῶρ αἰνῶν."

σχωραμίς. ἀμὶς μὲν ἐν ᾧ ἔρῃσι, σχωραμίς δὲ ἐν ᾧ ἀποπατῇσιν· (A Eccl. 371) "ἵνα μὴ γένωμαι σχωραμίς κωμωδική." καὶ σκωροποιῶ ἐξ αὐτῆς.

σχωρεία. ἔτως ἢ παρὰδοσις.

σκῶψ εἶδος ὀρνέου νυκτερινῶ.

σμάραγδος. Θηλυκῶς λέγει. ἔστι δὲ εἶδος λίθου πολυτίμου· "ἔλεγχος δὲ βεβαιότατος τῆς Θεοσεβείας Πολυκράτης τῆ Σαμίε ἢ τῆς σμαράγδου τῆς ἐμβληθείσης εἰς τὸ πέλαγος εὐρεσις, καὶ θηραθεὶς ὁ ἰχθύς ὁ ταύτην καταπιών." καὶ σμαράγδειον μέταλλον γῆς.

σμερδαλέον (Hom. B 334) καταπληκτικόν.

Σμέρδης ὄνομα κύριον.

σμηγμα καθαρκικόν, τὸ ἀποσμήχον.

Σμηκύθης (A Eq. 965) ὄνομα κύριον. διεβέβλητο δὲ ὡς γυναικώδης τὸν τρόπον. τὸ δὲ πλήρες Σμηκύθης κύριος, ὥσπερ ἐν ταῖς εἰσαγωγαῖς τῶν ἐγκλημάτων κηρύττειν εἰσθασιν, ἐπειδὴν γυναικὶ ἐπιφύρεται ἐγκλημα. ἔτω γὰρ προσκαλεῖσθαι εἰσθασιν

ἐν τῷ δικαστηρίῳ "ἢ δεῖνα καὶ ὁ κύριος," τρεῖςιν ὁ ἀνὴρ. ἅμα ἔν ὡς γυναικώδης τὸν Σμηκύθον κωμωδεῖ καὶ ἔχοντα κύριον ὡς αἱ θήλειαι. εἴρηται ἔν ἐπὶ τῶν γυναικωδῶν. ἦν δὲ Θορακῶν βασιλεὺς κίναϊδος. κύριον δέ, ὡς εἴρηται, τὸν ἄνδρα λέγει· ἔτω γὰρ ἀπεγράφοντο ἐν τοῖς δικαστηρίοις, "Ἀσπασία καὶ κύριος."

σμηῆνος τὰ τῶν μελισσῶν πλήθη. (X Anab. 4 8 20) "ἔς Κόλχας ἐμβαλόντες ἔδεν ὁ τι καὶ ἐθαύμασαν. τὰ δὲ σμηῆνα πολλὰ ἦν αὐτόθι, καὶ τῶν κηρίων ὅσοι ἔφαγον τῶν εἰσρατιῶν, πάντες ἄφρονες τε ἐγένοντο καὶ ἤμην, καὶ ἔκειντο πολλοί, καὶ τῇ ὕστεραίᾳ ἀνίσταντο ὥσπερ ἐκ φαρμακοποσίας." (AP 6 239) "σμήνεος ἔκ με ταμῶν γλυκερὸν θέρος ἀντωμαίων γηραιὸς Κλείτων σπείσσε μελισσοπόνο."·

σμηῆνος πλήθος μελισσῶν, οἷονεῖ ἐσμός. ἰδίως δὲ σμηῆνος καλεῖται τὸ σύστημα τῶν μελισσῶν. ὁμηρικῶς ἔν κέχρηται τῇ τροπῇ· φησὶ γὰρ περὶ τῆ Νέερος (A 249) "τῆ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδὴ." καὶ ἡ δοτικὴ τῷ σμήνει. καὶ σμηγεργεῖν ῥήμα.

σμηῆξις τρεῖς, ἐκ τῆ σμήχω. καὶ σμηῆσαι καθῆραι.

σμηῆρινοι σπάρτα, σχοινία λεπτά. σμικρολόγος ὁ φειδωλός. "πολλάκις κατ' οἶκον ἐσιῶντα ἡμῶς ἀπολύειν ἔτι πινώντας." cf. v. τραγήματα.

Σμικυθίων ὄνομα κύριον.

σμίλαξ βοτάνη.

σμιλεύματα τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ σμίλης, ἀντὶ τῆ διαγλύμματος, ἐρεθίσματος· (A Ran. 835) "σμιλεύματά τ' ἔργων φωτὸς ἀννομένων."

σμίλη ἐργαλεῖον· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 62) "καὶ σμίλαν δονάκων ἀκροβελῶν γλυφίδα." μικρὸν τὸ ι. καὶ σμίλης ὅλκοι· ἀντὶ τῆ γραφείας, τὰ σημεῖα τῶν γραμμάτων· (A Th. 785) "ἄγε δὴ πινάκων ξιστῶν δέλτοι, δέξασθε σμίλης ὀλκοὺς." καὶ σμίλιον.

σμινύνη σκαφεῖον, ἢ δίκελλαν, ἢ ἄξιγγ· "ὃ δὲ ὀρύττειν ἐκέλευε σμινύναις" δίκελλαις "ὑπὸ λαμπερῇ τῇ σιλήνῃ." καὶ αὐθις (A Nab. 1501) "τῆς αὐτὸ καὶ βάλωμαι, ἦν ἡ σμινύνη μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας," ἀντὶ τῆ εἰ μὴ, κλασθῇ.

Σμοιός ὄνομα κύριον, αἰσχροποῖός ἐς γυναικας· (A Eccl. 841) "Σμοιός δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλιαν."

σμυγεράν.

σμῦξαι (Hom. I 649) καῦσαι.

σμήραινα ἰχθύς.

σμήρνα ὁ τάφος τῆ Χριστῆ, ἡ ἐνταφίσις· νεκροῖς γὰρ αὕτη διαφερόντως προσφέρεται. Theodoret. in Ps. 44 10.

σμυχόμενος καιόμενος, ἀναλίσκόμενος.

σμούγγες μώλωπες, καὶ σμῶδις (Hom. B 267) μώλωψ, τὸ ἐκ πληγῶν οἰδήμα.

σμῶχειν τὸ λοιδορεῖν, ἀπὸ τῆ καθάπτεσθαι τῶν σμωμένων.

σμῶχετε ἀντὶ τῆ μισῶσθε· Ἀριστοφάνης (Pac. 1306) "ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον, καὶ σμῶχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν. ἔδεν γὰρ ὦ πόνηροι λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔστ', ἦν μὴ τε καὶ μασῶνται."

Σόαιμος ὄνομα κύριον.

σοβάδες διώκσαι, πόρνοι.

σοβαρὰ αὔρα σεσσημένη, εὐκρυτος· (A Pac. 934) "ἐν ὅσῳ θεόθεν σοβαρὰ κατέχει πόλεμος μετάρτροπος αὔρα." καὶ σοβαρὸν ἄγαλμα, τῇ πλάσει καὶ τῇ τέχνῃ σοβαρόν.

a σοβαρός λαμπρός, ἐπαιρόμενος, τολμηρός, αὐθάδης, ἔξω τῆ δέοντος φερόμενος. Αἰλιανός (cf. τ. ἐπισήματα) "ἔθαψάν τε αὐτὸς σεμνῶς τε καὶ σοβαρῶς." καὶ αὐτὸς "καὶ ἐτιμᾶτο τιμαῖς τῆς ἐς ἀνθρώπους αἰδῆς τε σοβαρωτέραις."

b σοβαρός ὁ ὑπερήφανος. τὸς γὰρ Συβαρίτας φασὶ πλᾶτῃ καὶ τρυφῇ ὑπερέχειν· ἐκ τῆ Συβαρίτε ἦν ὁ σοβαρός.

c σοβαρός. ἀπὸ τῆς τῶν Συβαριτῶν ἀρχῆς μετήχθη τὸ ὄνομα· οἱ δέ φασι παρὰ τὸ σέβας, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆ σοβεῖν, ὅπερ ἐστὶ μετὰ σεμνότητος προΐεναι. Αἰλιανός "ἀναθήμισι σοβαροῖς ἐκόσμησε τὸν νεών."

d σοβαρός. "τοῖσιν ἀναγγραφεῶ, ὡς εἰκὸς καὶ ἀπὸ τρόπου, τὸν παραβλῶπα καὶ φιλοκερδέῃ καὶ κερδαλέον, βραδυτάτον πρὸς τὰ κρείττονα, λιχνωδέστατον δὲ πρὸς πανωλεθρίαν τῶν ἐντυγχανόντων, ἐκβεβακχενμένον ὅτι μύλιον. ἀλλ' ἐξώλης καὶ προώλης προπηλακισθεὶς ἐς κόρακας ὤχετο, κατὰλληλα τὰπίχειρα τῆς βδελυρίας ὁ ἀποτρόπαιος καὶ οἶον ἀποφράς ἀποισύμενος, ὃς ἀνάρσια

δικάζων ἀδίκως πολλὰς κατεδίκαζεν, ὅπιν ἐ δεδοικώς, ἐκ ἀλέγων Ἀδρύσειαν, ἔδὲ Νέμισιν ἐμπαζόμενος. ἀλλὰ ταῦτα τεκμήρια ἐνυργῇ τῆς ταρταρώδους καὶ τανταλείας αὐτῆς τιμωρίας· ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν (Hom. I 540), ὃς κακὰ πόλλ' ἀποτίσεται" (Aelianus?).

σοβαρῶς ἐκθύμως, σπευδαίως. sch. A Pac. 82.

σοβεῖ διώκει, κομπάζει ἐν ἐπιγράμμιτι (AP 5 251) "καὶ πολὺ κιχλῆσαι σοβεῖς ἐς βόερον αἰγλήν."

σοβεῖν μετὰ σεμνότητος προΐεναι.

Σόβη ὄνομα θηλυκόν. καὶ ἡ ἔξ ἱππείων τριχῶν περικεφαλαία.

Σόδομα καὶ Γόμορρα ὀνόματι πόλεων αἰσχροῶν καὶ βεβήλων. καὶ Σοδομηνός ὁ πολίτης. καὶ Σοδομίτης ὁμοίως.

Σοκέλλιος ὄνομα ἀνδρὸς Ῥωμαῖο.

σολέμνιον ἡ παρὰ βυσιλέως ἀναφαίρετος δωρεὰ διδομένη ταῖς ἐκκλησίαις.

Σολεύς ὄνομα κύριον. τὸν Σολέα αἰτιατικῇ.

Σολήν Σολήνος ποταμός.

Σολία ὄνομα πόλεως.

Σολοεῖς ποταμός.

Σόλοι πόλις Κιλικίας καὶ Κύπρου, ἀφ' ὧν ὁ σολοικισμός, βαρβαρίζοντες κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν. Σόλων δὲ ταύτην κτίζει· ἀφ' ἧς τὴν ἐπωνυμίαν ἵσχει. ἡ σολοικισμός ὁ τῆ σόος λόγος αἰκισμός. σόος διὰ τῆ ο μι-κρῆ· ἐνθεν καὶ λαοσσόος ἡ τὸν λαὸν σώζουσα.

Σόλοικος ὄνομα κύριον.

Σολομῶν υἱὸς Δαβὶδ, βασιλεὺς Ἰσραὴλ, α φρονήσει καὶ δυνάμει καὶ πλᾶτῃ δυνάτῃ καὶ περιφανῆς, δικάζων τε τὸν λαὸν ἐν φρονήσει καὶ σοφίᾳ τῆ κρείττονος ἐ διέλειπεν, ἥσκει τε πᾶσαν σοφίαν θείας χάριτος γέμυσαν, καὶ τῆς διδυσκαλλίης ἀκροατὰς πλείους ἐποιεῖτο. ταῦτά τε καὶ τὰ τοιαῦτα διαπραττόμενος, τῷ τῆς φύσεως ἐνυλῶτῃ περὶ τὰς τῆ σώματος ἡδονὰς ὑπαγόμενος ἄγεται μὲν γυναικας χιλίας τὸν ἀριθμόν, πείθεται δὲ ἐπ' αὐτῶν εἰδωολάτρης γενέσθαι. διὸ προσέταξεν ὁ Θεὸς μερισθῆναι τὴν αὐτῆς βυσιλείαν, ἐκ ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτῆς διὰ μνήμην Δαβὶδ τῆ πατρὸς αὐτῆς, ἀλλὰ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτήν. Io. Antioch. p. 781.

ὅτι τοῖς κραταιοῖς, ὡς φησι Σολομῶν (Sapient. 6 8), ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα. του-

τέξι, τὰς ἐν ἀρετῇ τελείας τὴν ἀκρίβειαν ἀπαιτεῖ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεγάλη παρανομιῶσι μακροθυμεῖ, τοῖς δὲ ἁγίοις ταύτης ἢ μεταδίδουσι τῆς συγγνώμης. καὶ αὐθις ὁ Σολομῶν (66) "ὁ μὲν ἐλάχιστος συγγνωστός ἐστιν ἐλέως, δυνατοὶ δὲ δυνατιῶς ἐτασθήσονται."

c Σολομῶν βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ, υἱὸς Δαβὶδ ἐκ τῆς Οὐρίας γυναικὸς Βηρσαβέ, ὅσας γυναῖκας ἐξ ἐθνῶν ἡγάγετο παρὰ τὴν ἐντολὴν τῆς Θεῆς. αἱ δὲ ἦσαν αὐτῷ αἱ σύμπασαι γαμεταὶ μὲν ἅμα ταῖς Ἰσραηλίτισιν ψ', παλλακαὶ δὲ τ'. ἤδη δὲ προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν γυναικῶν διεσρέφετο τὸν νῦν πρὸς εἰδωλολατρίαν· ἐλάτρευσε γὰρ τῇ Ἀσέρτῃ θεῇ Σιδωνίων καὶ τῷ Χαμῶς θεῷ Ἀμμωνιτῶν. καὶ ἐκ τῶν χιλίων αὐτῷ γυναικῶν μόνος ἄρσῃ ἐγένετο Ῥοβοὰμ υἱὸς καὶ αὐτὸς ἐξ ἀλλοτρίου Ναουμῆς τῆς Ἀμμωνίτιδος, ἀνάξιος τῆς ἀρχῆς· ἢ γὰρ ἡ πολυγαμία τὴν εὐτεχνίαν ποιεῖ.

d Σολομῶν Σολομώντος καὶ Σολομῶνος· καὶ προπαροξεντόνος Σολόμωνος παρ' ἡμῖν. ἡ δὲ παλαιὰ Σολομῶντα καλεῖ ὡς ἀπὸ τῆς Σαλήμ πόλεως, ὃ ἐστὶν εἰρήνη· ἐν γὰρ τοῖς χρόνοις αὐτοῦ εἰρήνη ἦν.

Σολομῶντειος λόγος.

σόλον (Hom. Ψ 826) δίσκον.

Σόλος ὄνομα βενθ.

Σολπίκιος ὑπυτος, Ῥῆφος ἐπὶ κλησιν, ἀνὴρ ἦν ἐν τε ταῖς πολεμικαῖς πράξεσιν ἐπιφανὴς καὶ πολιτείας προαίρεσιν ἐξηλωκὼς τὴν διὰ μέσιν.

Σόλυμα πόλις.

Σολυμᾶς ὄνομα κύριον.

Σόλυμοι ὄνομα ἔθνης.

a Σόλων Ἐξηγείδου, Ἀθηναῖος φιλόσοφος, νομοθέτης καὶ δημαγωγός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς μζ' ὀλυμπιάδος, οἱ δὲ νς'. ἐπιβεβληθεὶς δ' ὑπὸ Πεισιστράτου τῷ τυράννῳ ἀπεδήμησεν ἐν Κιλικίᾳ, καὶ ἔκτισε πόλιν, ἣν Σόλος ἐκάλεσεν ἐξ αὐτῆς. οἱ δὲ καὶ τὰς ἐν Κύπρῳ Σόλος ἐξ αὐτῆς φασί, καὶ τελευτήσας αὐτὸν ἐν Κύπρῳ. ἔγραψε νόμους Ἀθηναίοις, οἵτινες ἄξοντες ὀνομασθήσαν διὰ τὸ γραφῆναι αὐτὰς ἐν ξυλίνοις ἄξουσιν Ἀθήνησι, ποιήματα δὲ ἐλεγείων, ὃ Σαλαμὶς ἐπιγράφεται, ὑποθήκας δὲ ἐλεγείων, καὶ ἄλλα. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτος εἰς τῶν ζ' ὀνομαζομένων σοφῶν, καὶ φέρεται αὐτῷ ἀποφθεγμα τόδε, "μηδὲν ἄγαν," ἢ τὸ

γνώθι σαυτόν.

Σόλων. τῶτον εἶλοντο οἱ Κιρραῖοι πολεμεῖν ἡρημένοι σύμβολον. χρωμένους δὲ σφισι περὶ νίκης ἀνείπεν ἡ Πυθώ "ὃ πρὶν τῆσδε πόλεως ἐρεῖνυτε πύργον ἐλόντες, πρὶν κεν ἐμῷ τεμένει κυανώπιδος Ἀμφικτρίτης κῆμα ποτικλύσοι, κελυδὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον." ἐπείσεν ἄν ὁ Σόλων καθιερώσαι τῷ θεῷ τὴν Κιρραίαν, ἵνα δὴ τῷ τεμένει τῷ Ἀπόλλωνος γένηται γείτων ἡ θάλασσα. εὐρέθη δὲ καὶ ἕτερον τῷ Σόλῳ σοφισμὸς εἰς τὰς Κιρραίας· τῷ γὰρ ποταμῷ τὸ ὕδωρ ῥέον δι' ὀχετῶς εἰς τὴν πόλιν ἀπέσρεψεν ἀλλαχόσε. καὶ οἱ μὲν πρὸς τὰς πολιορκήσας ἔτι ἀντείχον, ἐκ τε φρεάτων καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐκ θεῶ πίνοντες· ὁ δὲ τῷ ἐλλεβόρῃ τὰς ῥίζας ἐμβάλων εἰς τὸν ποταμόν, ἐπειδὴ ἱκανῶς τῷ φαρμάκῳ τὸ ὕδωρ ῥῆσθετο ἔχον, ἀντίσρεψεν αὐθις εἰς τὸν ὀχετόν, καὶ ἐνεφορήσαντο ἀνέθην οἱ Κιρραῖοι τῷ ὕδατος. καὶ οἱ μὲν ὑπὸ τῆς διαρροίας ἐξέλιπον, οἱ δὲ ἐπὶ τῷ τείχεος τῆς φρευρᾶς Ἀμφικτῶνες εἶλον τὴν φρευρὰν καὶ τὴν πόλιν. Pausan. 10 37.

Σόλων. ὅτι Σόλων ὁ νομοθέτης Ἀθηναίων, φίλων ἡττώμενος ὀφειλόντων, χρεῶν εἰσηγήσασθαι ἀποκοπᾶς.

Σόραιχος· "ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τῷ Σοραίχῳ ἡ Σινωνίς ἐφίσταται." cf. v. Σινωνως.

σορός μνήμη, θήκη· (A Vesp. 1404) "ὁ ἄτος, τυφιδανὲ καὶ χοιρόθλιψ, ποθαῖς ἐρᾷ τ' ἔοικας ὥραιας σορῆ." καὶ σοροπηγός· Ἀριστοφάνης (Nub. 844) "ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτῆς φράσω;" τοῖς τὰς σορῆς τῶν ἀποθνησκόντων ποιῶσι. τῆς ἔστιν, ἀλλήν ἴσιν ἔχ' ἔξει ἡ τὸν θάνατον, καὶ δέον αὐτῇ πρὸς τὴν ταφὴν τὰ ἐπιτήδεια κατασκευάζειν.

Σοσσιανός καὶ Σόσσιος ὀνόματα κύρια.

σοῦ· Ἀριστοφάνης Σφηξί (208) "πῆ, πῆ 'στὶ μὴ τὸ δίκτυον; σῆ, σῆ, πάλιν σῆ," ἐπὶ ὀρνέων. καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης (Th. 184) "σοφῆ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεὶ πολλὰς καλῶς οἷός τε συντεμῖν λόγους. ἐγὼ δὲ κοιτῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος ἰκέτης ὑφῆμαι πρὸς σέ."

Σουβαρμάχιος. ἕτος τῶν δορυφόρων ἦν ἡγεμὼν, πιστότατος τῷ εὐνάχῳ Εὐτροπίῳ, εἶπερ τις ἄλλος. ἐπινε δὲ πλείονα οἶνον ἢ

ὅσον ἡδύνατο χωρεῖν· ἀλλ' ὁμως τὰ περὶ γαστέρα διὰ συνήθειαν ἔτω καὶ γυμνασίαν ἰσχυρὰν καὶ νεανικὴν πάντα φέρειν ἐπὶ τὴν φυσικὴν τῶν ὑγρῶν ἔκκρισιν. αἰ γὰρ ἦν, πεπωκώς τε καὶ ἔ πεπωκώς, μεθύων· τὴν δὲ μέθην παρεκάλυπτε σφαλερὸν διαβαίνων τοῖς ποσὶ καὶ πρὸς τὴν πτώσιν πολεμῶν ὑφ' ἡλικίας διὰ νεότητα καὶ συνισζόμενος. ἦν δὲ βυσιλικῶς μὲν γένους, Κόλχος δὲ ἀκριβῆς τῶν ὑπὲρ Φῶσιν καὶ Θερωμάτων, τοξότης ἄριστος, εἰ γε μὴ κατετόξευεν αὐτὸν τὸ περιττὸν τῆς τρυφῆς. Eupar. p. 114 Nieb.

σοῦ γ' εἶνεκα. τῷτο λέγειν εἰώθασι οἱ ναῦται τῷ ἐπιβάτῃ. Ἀριστοφάνης Βατράχοις (189).

Σουναιμίτις γυνή.

σοῦπερβος παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ὑπερήφανος. ἔτως ἐκλήθη Ταρκύνιος σῦπερβος, ἔβδομος καὶ ἔσχατος Ῥωμαίων βασιλεὺς, ὃς πῦσιν μετεκίνησε τὴν ἀρχὴν . . . αἰκίζόμενος, δεσμῷ τε καὶ μύστιγας, κλοιὸς ξυλίνης καὶ σιδηρῆς, πέδας ἀλύσεις μέταλλα ἑξορίας ἐφευρών, ὑπερόπτης τε καὶ ἀλαζών. ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε· λέγεται γὰρ ὁ ἀλαζών καὶ σῦπερ εἶναι τῶν ἄλλων θείων· σῦπερ γὰρ τὸ ἐπάνω δηλοῖ. cf. v. Ταρκύνιος.

Σουπηριανὸς σοφιστὴς τὸ γένος Ἰσαν-
ρος, τῆς Λαχάρου διατριβῆς. ἐγένετο δὲ ἕτος ὁ Σπηριανὸς ὀψιμαθῆς μὲν ἰκανῶς καὶ τὴν φύσιν ὀπνονθέσερος, ἔτω δὲ ἐπι-
πονός καὶ σπῆδατος ὥς πλειόνων ἢ λ' ἔτων ἀρξάμενος· ἀναγινώσκων τὰ τῶν ῥητόρων βιβλία καὶ (ἀπλῶς φάσαι) λόγοις ἐλευθέροις προσέχειν τὴν διάνοιαν, αὐτὸν ἀπαιτεῖν πρὸς ἀνάγκης ἑδὲ ἐπιτιμήσεων ἑδὲ μισγίων φειδόμενος, ἐκμανθάνειν ἐν τῷ τηλικούτῳ τῆς ἡλικίας ἅπερ οἱ ἄλλοι πάντες ἐν τῇ νεότητι· ἀπαιτῶνται παῖδες ἔτι ὄντες ὑπὸ παιδαγωγῶν τε καὶ διδασκάλων. ἀλλ' ὁ γε Σπηριανὸς αὐτὸς ὑφ' αὐτῆς μεμυστιγωμένος ἐωρᾶτο πολλὰ καὶ ἐν τοῖς βαλανείοις. ἔκταν ἑδὲ διήμαρτε τῆς ἐλπίδος, ἀλλὰ μικρὸν ὕε-
ρον ἐν ταῖς λιπαραῖς καὶ αἰοιδίμοις Ἀθήναις ἀνηγορεύετο σοφιστής, ἔ πάντων τῆς Λαχάρου δόξης ἀπολειπόμενος. οἶδα γὰρ καὶ Λαχάρην γεγονότα σοφιστὴν ἐξ ἐπιμελείας τὸ πλεον ἢ φύσεως· ἐνέτυχον γὰρ αὐτῇ λόγοις, καὶ μοι ἔδοξεν ἀπὸ τῆς λόγῃς ἐκάζοντι τὴν πρώ-
την ἐπιμελὴς μὲν εἶναι σφόδρα, τὴν δὲ φύ-
σιν ὠγενέστερος. εἶδον δὲ καὶ εἰκόνα τοῦ

ἀνδρὸς ἀντικρυς ἀπαγγέλλεσθαι οἷος ἦν Λα-
χάρης τὴν φύσιν, ὅτι βραδυτέρος μὲν πρὸς
τῆς λόγῃς, καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν
πρὸς ἀρετὴν, φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι
μᾶλλον ἢ σοφιστής. ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεωρι-
λὴς ἀνὴρ ἦν ὁ Λαχάρης, ὃς γε τὰς ὄψεις
ἀποβαλὼν πάλιν ἀνεκτέσται. Damasc. Phot.
p. 341 b.

Σουρήνυς.

Σουσιανὴ τόπος, καὶ Σῆσιον τὸ μύ-
ρον. ἢ τὸ κρίνον.

Σοῦσιοι ὄνομα ἔθνους· "τὸν νεκρὸν
καύσαντες οἱ Σῆσιοι τὰ ὀσῶ κομίζουσι τῷ
πατρὶ Τιθωνῷ."

Σομφεῖρ χώρα ἐν Ἰνδία.

Σοφάκας ὄνομα κύριον.

σοφία. καὶ σοφὸς ὁ ταύτην ἐπαγγελλό-
μενος, ὃς ἂν εἴη κατὰ ἀκρότητα ψυχῆς ἀπη-
κριβωμένος· φιλόσοφος δὲ ὁ σοφίαν ἀσπι-
ζόμενος. Diog. L. prooem. 12.

σοφία καὶ ἡ εὐγλωττία καὶ ἡ τῶν θείων
ἐπὶ γνῶσις.

σοφία. ὅτι ἀπὸ τῆς πλευρῆς τῆς ἀγίας
Σοφίας εἰλημὴ ἀφῆρέθησαν Ἑλληνικαὶ καὶ
θεῶν Ἑλληνικῶν καὶ Κῆρυ πατρὸς Διο-
κλητιανῆ, καὶ τῶν ἰβ' ζωδίων, βασιλέων
δὲ χριστιανῶν εἰλημὴ π', ὡς Ἰσινιανὸς μερί-
σας τῇ πόλει τὸν μέγαν ναὸν ὠκοδόμησε.
cf. Codin. orig. Cp. 15.

σοφία μωροῦ ἀδιεξόδευτοι λόγοι.

σοφίαν κοινῶς ἀπάντων μάθησιν, καὶ
τὴν τέχνην, καὶ τὴν φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην,
τὸν νῦν. ἀπαξ ἐχρήσατο Ὁμηρος (Ο 412)
σοφίαν, ἔ κατὰπερ νῦν τὴν διὰ λόγῃς καὶ
πραγματικῶν ἐπισκευὴν λέγων τῷ ἦθος, ἀλλὰ
τὴν τεκτονικὴν τέχνην· "εὖ εἰδῆ σοφίης."

σοφίαν Πλάτων ἡγεῖται ἰδιαιτάτα μὲν
τὴν τῶν νοητῶν καὶ ὁντως ὄντων ἐπιστήμην,
ἢ περὶ θεῶν φρεσὶ καὶ ψυχῇ σώματος κε-
χωρισμένην· ἰδίαν δὲ σοφίαν καὶ τὴν φιλο-
σοφίαν καλεῖ, ὅρεξιν ἔσαν τῆς θείας φιλο-
σοφίας. κοινῶς δὲ λέγεται παρ' αὐτῷ σοφία
καὶ ἡ πᾶσα ἐμπειρία, οἷον ὅταν σοφὸν λέγῃ
τὸν δημιουργόν. Diog. L. 3 63.

σοφιστεῖα.

σοφιστὴς πῶς τεχνίτης. καὶ ὁ τὸ λεκ-
τικὸν ἡσυχῶς, καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἐκὼν ἐν
τοῖς λόγοις.

σοφιστὴς ἀπατεῶν, παρὰ τὸ σοφίζε-
σθαι, ὃ ἔστι λόγοις ἀπατῶν. λέγεται δὲ σο-

φισης καὶ ὁ διδάσκαλος ὡς σοφῶν. τὸ δὲ παλαιὸν σοφιστὴς ὁ σοφὸς ἑκαλεῖτο· (cf. v. λυχήν) "ὁδύναις τε καὶ νόσοις γενέσθαι σοφιστὴν ἄκρον." καὶ Ἀριστοφάνης λέγει σοφίῃ ἀντὶ τῆ τεχνύζῃ (Eq. 299)· σοφίας γὰρ καὶ σοφίσματα τὰς τέχνους ἔλεγον.

c σοφιστής· (A Nub. 1109) "κομιεὶ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν." ἔτιωσ ἔλεγον πάντας τὰς πεπαιδευμένους. οἱ δὲ παλαιοὶ σοφίαν ἔλεγον καὶ σοφιστὰς τὰς περὶ μουσικὴν. καὶ Φιλόστρατος ὁ Αἰμῆνιος "σοφοὶ μὲν ἡμεῖς, ἀλλ' ἐ πάντα σοφισταί." Ἀριστοφάνης Νεφέλει· (330) "πλείστους ὀπίθ' ὀύκωσι σοφιστάς." τὰς μετεωρολόσχας νῦν λέγει, κατωχρηστικῶς δὲ καὶ πάντας τὰς ἀπὸ τῶν μιθρημάτων ὀρωμένους. καὶ θανμαστὸν ἔδεν, ὅπε μὴδὲ τὰς αὐλητὰς προσσυγορεύειν ὤκνησαν ἔτω· Πλάτων γὰρ ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν δρώματι Σοφισταῖς καὶ τὸν Ὀπέντιον ποιητὴν Βυκχυλίδην εἰς τὸ νομὸν κατέταξε τῶν σοφιστῶν. σοφισταὶ δὲ πάντες ὅσοι πεπαιδευμένοι. κατωχρηστικῶς δὲ Ἀριστοφάνης ἐπὶ πάσης τέχνης ἔλαβε τὸ τῶν σοφιστῶν ὄνομα.

σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνησία. S Ai. Locro.

a Σοφοκλῆς Σοφίλῃ, Κολωνῆθεν Ἀθηναῖος, τραγικός, τεχνίτης κατὰ τὴν οὔ' ὀλυμπιάδα, ὡς πρεσβύτερος εἶναι Σωκράτης ἔτη ιζ'. ἔτος πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς καὶ τῷ καλεμένῳ τριγωνιστῇ, καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐκ ἰε' εἰσήγαγε νέων, πρότερον ἰβ' εἰσιόντων. προστηγορεύθη δὲ μέλιττα διὰ τὸ γλυκύ. καὶ αὐτὸς ἤρξε τοῦ δρώματι πρὸς δρώμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ τετραλογίαν. καὶ ἔγραψεν ἐλεγείαν τε καὶ παιᾶνας, καὶ λόγον καταλογάδην περὶ τοῦ χοροῦ, πρὸς Θέσπιν καὶ Χοιρίλον ἀγωνιζόμενος. παῖδας δὲ ἔς ἔσχεν, ἔτοι, Ἰοφῶν Αἰωσθένης Ἀρίστων Στέφανος Μενεκλείδης. τελευτᾷ δὲ μετὰ Εὐριπίδην ἔτων γ'. ἐδίδαξε δὲ δρώματα οἷον, ὡς δὲ τινες, καὶ πολλῶν πλείων· νίκας δὲ ἔλαβε xδ'.

b ὅτι Ἀπολλώνιος ἐς σωφροσύνην ὑπερέβηκε τὸ τῷ Σοφοκλῆς. ὁ μὲν γὰρ λυττώτα ἔφη καὶ ἄκριον δεσπότην ἀποφυγεῖν ἐλθὼν ἐς γῆρας· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς ὑπ' ἀρετῆς τε καὶ σωφροσύνης ἐδ' ἐν μειρακίῳ ἡγετῆθ' ἑαυτῶν, ἀλλὰ καὶ νέος ὢν καὶ τὸ σῶμα ἐρρωμένος ἐκράτει τε καὶ λυττιῶτος

ἐδέσποζεν. ἀλλ' ὁμως συκοφαντῶσιν τινες ἐπ' ἀφροδίσοις αὐτὸν ὡς διαμαρτίᾳ ἔρωτικῇ χρῆσάμενον καὶ διὰ τῆτο ἀπειναντισύνατα ἐς τὸ Σκυθῶν ἔθνος. ἔκκεν ἐδὲ Εὐφράτης ποτὲ ἐσυκοφάντησεν ἐπ' ἀφροδίσοις τὸν ἄνδρα, καίτοι ψευδῇ γράμματι κατ' αὐτῆ ξυνθείς διεφέρετο γὰρ πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον, ἐπειδὴ πάνθ' ὑπὲρ χρημάτων αὐτὸν πρῶτοντα ἔσκωπτεν ἔτος καὶ ἀπῆγε τῷ χρηματίζεσθαι καὶ τὴν σοφίαν καπηλεύειν. Philostrat. V. A. 1 10.

Σοφοκλῆς Ἀρίστωνος, νῖωνος δὲ Σοφοκλῆς τῷ πρεσβυτέρῳ, Ἀθηναῖος τραγικός. ἐδίδαξε δὲ δρώματα μί', οἱ δὲ φασιν ἰε' νίκας δὲ εἶλεν ζ'. ἔγραψε καὶ ἐλεγείας.

Σοφοκλῆς Ἀθηναῖος τραγικός καὶ λυρικός, ἀπόγονος τῷ παλαιῷ. γέγονε δὲ μετὰ τὴν Πλειάδα. δρώματα αὐτῆ ἰε'.

Σοφονίας ὄνομα κύριον.

σοφὸς ὁ θηρευτὴς· Δαβὶδ (Ps. 575) "φαρμακῆται φαρμακευομένη παρὰ σοφῆ," ὡς τὸ (Jerem. 422) σοφοὶ εἰσι τῷ κακοποιῆσαι, καὶ (1 Cor. 120) "πῶ σοφός; πῶ γραμματεύς;" ἐ γὰρ τὰς ὡς ἀληθεῖς σοφῆς ὀνομάζει, ἀλλὰ τοὺς τισιν εἶναι δοκῶντας. "σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης, ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος." sch. A Nub. 144.

σοφώτατε ἀντὶ τῷ κλεπτίστατε· καὶ τὰς κλέπτας γὰρ σοφῆς ἔλεγον.

σπαδῶν ὀξύτωνος τὸ σπάσμι, βυρνώτως δὲ ὁ ἑκτομίας. καὶ νεοσπάδα τὴν νεωστὶ ἀποσπασθεῖσαν. καὶ σπαδονίσματα· (AP 5 204) "ἰστίᾳ δ' αἰωρητὰ χαλᾷ σπαδονίσματα μιστῶν."

σπάδων εὐνῆχος. ταύτην τὴν ἀκόλαστον καὶ ἀκάθαρτον γνώμην καὶ πρᾶξιν τῶν αὐθαιρέτως πασχόντων θριαμβεύων ἐν μάλα καὶ στηλιτεύων ὁ μέγας Κύριλλος ἔτω φάσκει "ἀκολασίας γὰρ ἔνεκεν οἱ τάλανες τῆτο δρώσι, τὰ τῶν γυναικῶν πάσχειν ἄνδρες ὄντες βυρλώμενοι. ἐθενὸς γὰρ χρησίμους χάριν τὴν φῦσιν μετατιθέντες ἢ ἀσελείας ἔνεκεν τὴν θεόπληστον καὶ ἀνδροπρεπὴ μορφήν διαφθείρουσιν ἐκαστοὺς πολλὰκις, ἢ ἐπ' ἄλλων ὑπομένειν ἀναγκαζόμενοι τῆτο, ὡς λοιμοὶ τῆς φύσεως καὶ τῷ γένει πολέμιοι καὶ σπῖλοι πολιτείας καὶ ζωῆς, ἐφύβριστοι γίνονται, καὶ δίκην μαινώδων πορνευθέντες ἀμέτρως ἐν τοῖς αἰσχίστοις ὀρχῶνται πάθεσι, μισθῶ

πολιτεία καὶ πεφυρμένη τὴν ἀθλίαν ζωὴν συγκεράσαντες, ἀμφίβολα καὶ μεμνημένα πρόσωπα περιφέροντες καὶ πρῶγμα νενοθυμένον. ἱερῶν περιβόλων μακρὰν ἀποχέσθωσαν, ἐπειδὴ αἰσχίστη καὶ κακίστη γνώμη τὸ καλὸν καὶ θεῖον ἔργον εἰς τὸ κακὸν καὶ διαβεβλημένον δόγμα παραλλάζοντες καὶ μεταποιήσαντες, καὶ τὴν πνευματικὴν εὐνοχίαν ἀπηγορευμένην πρᾶξει λειτουργεῖν ἀναγκάσαντες, ὃ μόνον ἄξιοι νομικῆς ψήφου λαμβάνειν τιμωρίαν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀγγελικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ λεγόμενον ἐξώτερον σκότος ἄρδην ἀπελαύνεσθαι. περὶ γὰρ τῶν τοιούτων ἔφη Μωυσῆς ὁ Θεοῦ καὶ ἀπόκοπος ἔκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον κυρίῃ. ἔξι γὰρ ἰδεῖν πεπληρωμένας οἰκίας τῶν μεγιστάνων τοιούτων τερατομόρφων προσώπων, χρυσῆς μηνίσκου ἐπὶ τραχήλῃ φορῶντας, φῶσιν μὲν ἄρρενος θηλείας δὲ ὄψιν ἔχοντας, καὶ κεκλασμένως βυθίζοντας καὶ τεθρυμμένως φθειγγομένους ὥσπερ ἐταιριδίδες. ἀπρεπῶς ὧδε κακέισε τὴν κεφαλὴν περισεισῇ, καὶ γελῶσιν ἀκρατῶς καὶ ἀναιδῶς, οἰστρηλυσίαν πρόδηλον ὑπεμφαίνοντες. ὅθεν μετ' ἀνδρῶν μὲν ὡς γυναῖκες μαλακῶς εὐναζόμενοι καὶ μαλακιζόμενοι φθείρονται, μετὰ γυναικῶν δὲ ὡς φύλακες ἄμα καὶ σωφροσύνης δῆθεν ἰνδύματα καθεύδοντες ἀναισχύντως καὶ ἀπρηγορησίμως αἰσχροπραγεῖν. καὶ ἔτοι μὲν ἔτις ὑπ' ἀνδρῶν ἀνοσίῳν καὶ βεβήλων φθειρόμενοι καὶ μαλακιζόμενοι κατὰμυαίνουσι καὶ κατὰμυαίνονται διὰ τῆς παρὰ φῶσιν ἀνοσιεργίας καὶ βδελυρίας. αὐτοὶ δὲ γυναικάρῳ ταλαίπωρα καὶ σισοβημένῳ κατὰ τὸ εἰρημένον ἁμαρτίαις κατὰμολύνουσι καὶ κατὰβλάπτουσιν, οἷα λυσιώδεις κύνες. καὶ τὸ δὴ χαλεπωτέρων, ἐντεῦθεν αἵτιοι γίνονται καὶ πρόσθεν οἱ τε φθείρονται καὶ οἱ φθειρόμενοι. ἀλλ' ὦ τῆς ἀφροσύνης, ὦ τῆς ἀπύτης καὶ τῆς ἀραυλῆς. τίς γὰρ ἄνθρωποι καὶ μάλιστὰ πρῶχοντες ὡς σώφρονας παραδεχόμενοι πιστεύουσι καὶ εἰσοικίζουσιν, οἱ γε εἰσοικιζόμενοι καὶ πυρρησίας τυγχάνοντες τὰς ὀντως δικαίως ἀρετῆς ἐπιμελομένους καὶ σώφρονας ἄνδρας κατὰ μικρὸν δειλάσαντες εἰς τὸ τῶν Σοδόμων αἰσχρὸν βύραθρον κατηκόντισαν ἑλεεινῶς καὶ τῷ αἰωνίῳ πυρὶ παρέπεμψαν. διὸ δὴ λοιπὸν ἀραρότως πάντες γε τίς καὶ νόμος καὶ λόγος εὐαγ-

γελικὸς καὶ ἄριστος βίος καὶ εὐσεβὴς πολιτεία βδελύσσεται λίαν ὡς θεομισεῖς καὶ ἀκαθάρτους. ἔτοι γὰρ οἱ τὴν τοιαύτην ἐξάγισον ζωὴν προτιμήσαντες καὶ ἀγαπήσαντες, ὅσον ἐπ' αὐτοῖς ἦκεν, πόλεις μὲν ἠφάνισαν, τὸν σπερματικὸν τῆς φύσεως λόγον πυραφθείροντες καὶ φθειρόμενοι, εὐανδρῶσαν δὲ ῥώμην ἀνδρὸς καὶ ἡλικίαν καὶ τὴν ἀρρενωπὴν καὶ γενναίαν ἰσχὺν δεινῶς ἐξανύλωσαν, καὶ ἀπλῶς τὴν σύντονον καὶ σφριγῶσαν ἀκμήν τῆς νεότητος λυμηνάμενοι φανερώς ἀθλίους καὶ κατωγενέστες ἐποίησαν τὰς ἀλόντας. ἔς γε φευκτέον προτροπὴν καὶ βδελυκτέον ἐνδίκως ὡς ψυχοκτόνος καὶ σωματοφθόρος καὶ ἐναγείς καὶ τῆς φύσεως παραχυράκτας. ἔθεν γὰρ ἀληθῶς μυσαρώτερον ἢ ἀκαθαρτότερον τῶν ἔτις πορνευομένων καὶ πορνεύοντων. εἰώθασιν γὰρ, ὡς ἀκριβῶς μεμνηθήκαμεν, ὃ μόνον οἱ σπάδωνες καὶ τὰ μόρια τῆς αἰσχροεργίας ποσῶς ἔχοντες ἀσελγαίνειν ἀμέτρως καὶ ἀκολασταίνειν ἀναιδῶς καὶ ἀκορέστως, ἀλλὰ γε καὶ οἱ τέλειον ἀπόκοποι καὶ ἐκτετριμένοι ταῦτα, καθάπερ ἔν καὶ οἱ ἐκ γενετῆς ἐστερημένοι ταῦτα, φεῦ τῆς ἐσχάτης ὑποπίας καὶ φρενοβλαβείας, διὰ χειρὸς καὶ δακτύλου φθείρειν τὰς ἀθλίας γυναῖκας καὶ τὴν ἀνοσιεργίαν ἔτις ἐμμανῶς οἱ ἀνόσιοι κατεργάζεσθαι. καὶ τῆτο δηλῶν ὁ σοφὸς ἔφη (Sapient. 3 13) 'μυκάριος εὐνῆχος ὁ μὴ ἐργασύμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα, καὶ παρθένος ἥτις ἔκ ἔγνω κοίτην ἐν παραπτώματι.' εἰκότως ἔν ἄθλοισι ἄνδρες ἀνδρόγυναι σιδηροκατάδικοι καὶ γυναικομανεῖς προσηγορεύθησαν. ἀκέεωσαν τοίνυν οἱ καθάρως καὶ σώφρονες τίς τις ὑποτοπάζοντες μᾶτην, καὶ μὴ πιστενέωσαν τῷ ψεύδει καὶ τῇ κατεσχρηματισμένῃ καθαρότητι καὶ σωφροσύνῃ· ἀπὸ γὰρ ἀκαθάρτου τί καθαρισθῆσεται, καὶ ἀπὸ ψεύδους τί ἀληθεύσει; καὶ εἴθε ὁ χειροτονηθεὶς εὐνῆχος διὰ βίῃ σεμνοῦ ἦν ἡγμένος, καὶ ἡμίκακον ἦν τὸ κακόν. νῦν δὲ γῆς ἔντερον, γαστρίδελον, θηλυμανές, ἰταμόν, μέθυσον, πορνοκόπον, ἀργυρῶνητον, ἀνελεύθερον, ἀργυρόδελον, πρὸς αὐτῇ τῇ γενέσει σιδηροκατάδικον, ἄνδρον, ἄθλον, ἐπιμανές, πολλάκις τὰ θεατρικὰ κοράσια ἐπ' ὤμων βαστάσαν ἐν σατυρικαῖς συμποσίαις, κισσῷ τὴν κεφαλὴν ἐστεμμένον καὶ κρατῆρα τῇ χειρὶ ἐνημμένον, ὥροχοκέναι ἐν προσχηματι τῷ μυθικῷ Διονύσει. ἔτις σώφρονεῖ

μεν ἄμισθα διὰ σιδήρου, μαίνεται δὲ ἄκαρπα δι' οἰκείαν αἰσχρότητα.

^b ὅτι ἐπὶ Εὐτροπίᾳ τῇ εὐνέχῃ, τῇ ἐπιτροπῇ Θεοδοσίᾳ τῇ βασιλέως, τὸ τῶν εὐνέχων ἔθνος διὰ τὴν ἐκείνῃ βαρύτετητα καὶ δυναστείαν ἐς τοσούτον ἐπιδόκει καὶ παρετάθη πλήθους, ὥστε τινὲς ἤδη καὶ τῶν γενειάδας ἐχόντων, εὐνέχοι βαληθέντες καὶ Εὐτρόπιοι γενέσθαι προσελπίζοντες, τὰς ψυχὰς ἀφηρεύθησαν σὺν τοῖς ὄρχεσι τὸν Εὐτρόπιον ἀπολέσαντες. χρυσοὶ τε ἀνδριάντες ἀνίσταντο πανταχῶ, καὶ οἰκοδομήματα διηγείρετο καὶ καταλαμπρύνετο παρ' αὐτῇ σεμνότερου τῆς ὁλῆς πόλεως.

σπαθᾶν εἰκῇ λέγειν, ἢ ἀναλίσκειν ἀσώτως, ἢ ἐργάζεσθαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (55) "ἔφασκον, ὦ γύναι, λίαν σπαθαῖς," ἀντὶ τῆ ἐργάζῃ. τατέσι σπαταλῆς.

σπάθημα φρενῶν τὸν ἄγαν φρόνιμον.

σπαθῶσι κατασπαταλῶσι, σκορπίζουσι. καὶ σπάθησις σπατάλη.

σπαίρει ἄλλεται, σκαρίζει, ἐκπνέει τὴν ψυχὴν. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 30) "Θρέψον ἔτι σπαῖρον τὸ γερόντιον· ἄλλ' ἀπὸ γαίης, ὡς ἐθέλεις."

σπαλίωνος πλέγμῃ μηχανικόν. Ἀγαθίας (3 5) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς σπαλίωνας ἐσκευάζον καὶ τὰ τῶν μεγάλων λίθων ἀκοντιστήρια. ἔστι δὲ ὁ σπαλίων πλέγμα ἐκ λόγων, εἰς ὁροφῆς τύπον ἐξεργασμένον, στεγανόν τε τῇ πυκνώσει καὶ ἀμφοιρεφὲς τῷ ἐκατέρωθεν τὰ πλευρὰ καὶ ἐς τὰ κάτω παρατετάσθαι καὶ περιβάλλειν τὸ ὑπερχόμενον. δέρεες δὲ ὑπερθε καὶ διφθέρας ἐπιβάλλοντες πάντοθεν περικαλύπτουσι τὸ μηχανήμα, τοῦ μᾶλλον ἔρριμα εἶναι καὶ ἀποκρούειν τὰ βέλη. ἄνδρες δὲ ἔνδον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὑποκρυπτόμενοι αἵρεσι τε αὐτὸ ἀφανῶς καὶ ἢ βούλονται διακομίζεσθιν. ἐπειδὴν δὲ προσερχεῖται πύργῳ τυχὸν ἢ περιβόλῳ, τότε δὴ κέρθεν ἐκείνοι τὴν προσκεκλιμένην γῆν ἀνορύττοντες καὶ τὸν χοῦν ἀνιμώμενοι ἀπογυμνοῦσι τὰ θεμέλια, καὶ εἰτα μοχλοῖς τε καὶ σφύραις ἐνδελιγέστατα πλήττοντες κατασεύουσι τὴν οἰκοδομίαν." παρὰ δὲ Μενάνδρῳ (p. 443 Nieb.) σπαλίωνές εἰσι μηχανήματα, καλύπτουσι τινὲς βοεῖσι δέρμασιν ἐκτάδην ζυντεινόμεναι ξύλοις τε ἀνδρομήκεσιν αἰωρούμεναι, ὧν ἔνερθεν ὑπεισδύντες ὀπλίζται ἐν χρῶτι τείχει προσπελάζοντες, ὄργανά τε λαοτό-

μα καὶ τοιχωρύχα μεταχειριζόμενοι, ὑπὸ γῆν αὐλῶνας ἐργάζονται, ἐγκείμενοί τε καὶ διορύττοντες, εἴ περ τοῦ τεύχους μέρος τι καταρρίψαιεν, ἢ ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ ἐντὸς κενωμάτων γενόμενοι δυοῖν ἀνύσσει γὰρ τὸ ἔτερον, ἢ τὴν γῆν ἀναρρήξαντες τοῦ περιβόλου γιγῆσιντο εἶσω, ἢ τοῦ κατὰ τὸ ἔνδον φρέατος τοὺς σήραγγας ἀγαγόντες ἐπ' εὐθείας ἐκκενώσαιεν, ἐφελκύναντες τὸ ὕδωρ εἰς τὰ γλαφυρὰ τε καὶ κοῖλα τοῦ ὀρύγματος.

σπάνις ἔνδεια. "εἰς τῆτο γὰρ ἦλθον ἀνάγκης τῶν ἐπιτηδείων σπάνει, ὥστε τοὺς ὀρόφους βρέχοντας διδόναι εἰς τροφὴν τοῖς ὑπόζυγίοις." (AP 6 252) "ὥρως χειμερὶς σπάνιον γέρας." περὶ μήλες δὲ λόγος. καὶ σπανιώτατον ὀλέγον.

σπανιστοῖς τοῖς εὐτελεσί. Σοφοκλῆς (OC 4) "σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι" τοῖς κατὰ σπάνιν τοῦ αἰτοῦντος διδομένοις "σμηκρὸν μὲν ἔξαιτῆντα, τῷ σμηκρῷ δ' ἔτι μῖον φέροντα, καὶ τόδ' ἐξαρκὲν ἐμοί," βραχύτερον ἀποφερόμενον τῷ αἰτηθέντος· ἢ γὰρ ὅσον αἰτεῖ τις λαμβάνει.

σπύργα τὰ ἱμῖατα, κυρίως δὲ τὰ ῥάκη. sch. A Ach. 430.

σπαργῶσα ἀνθῆσα, ἢ σκαρρατομήτη ὑπὸ θλίψεως καὶ δεομένη ἐκκρίσειώς τινας. "πάλαυ βελομένης καὶ σπαργῶντας βοήθην τοῖς οἰκείοις," καὶ αὐθις "οἶα πάλαυ σπαργῶντες ἐπὶ τῆς πολέμευς."

σπάργα σχοινία. Hom. B 135.

Σπαρτιάτης ἀπὸ Σπάρτης.

Σπυριτωλός. πόλις ἐστὶ τῆς Βοττικῆς ἢ Σπαρτιωλός. Harp.

σπυσάμενος ἀκράτως οἶνε ἐκπιών.

σπατάλη ἡ τρυφή. "οἱ δὲ μύες νῦν ὀρχοῦνται, τῆς σῆς δραξάμενοι σπατάλης" (AP 7 206). κύττε φησὶν ἦτοι αἰθέρας κατοκιδίε.

σπατίλη (A Pac. 48) ἡ τῶν ἀνδρῶν κόπρος. καὶ τὰ μικρὰ δέρματα τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ τῶν σκυτέων· σπατίλη γὰρ τὸ δέσμα, παρὰ τὸ σπᾶσθαι. σκατοφάγος δὲ ὁ Κλέων, ἐπεὶ βυρσοδέψης ἦν, ἐπεὶ μετὰ κόπρην τὰς βύρσας ἐργάζοντο.

Σπατῖνος ὄνομα κύριον.

σπεῖος σπέος, σπήλαιον (Hom. ε 194).

σπεῖραι πλήθη στρατευμάτων, φύλαγες, νόμερα, λεγεών. σπεῖραι καὶ αἱ συστροφὰι τῶν σχοινίων· καὶ παροιμία "ἐπὶ σπεῖρας

σχωρίον," τὸ ἀναγκαιότατον (cf. v. ἐπὶ σπει-
ρα). σπεῖραι καὶ οἱ ὅλκοι τῷ ὄφειος. καὶ
Ἀλιανός "ὁ δὲ δρύκων ταῖς σπείραις τοὺς
νεκρὸς συναγαγὼν ἐφύλαττειν ἀπαθεῖς, ὡς
ἂν μῆτε τι τῶν χειρσαίων μῆτε μὴν τῶν
πτηγνῶν ἐπὶ λύμῃ προσέλθοι," ἀντὶ τῷ τοῖς
ὅλοισι. καὶ σπειρηθὸν περιπεπλεγμένως.
καὶ σπείρημα τὸ τῷ ὄφειος εἰλιγμα.

σπειρώω σπειρῶ. ἐξ ἧ καὶ συνεσπει-
ραμένος, καὶ "σπειρώμενος τοῖς ῥυαίοις."
σπείρα (Hom. β 102) ἱματίου, ῥάκους. ἡ
εὐθεία τὸ σπείρον.

Σπείρωνος.

σπείρασθαι φιλῖαν καὶ εἰρήνην θέσθαι·
"ἐθέλειν Πύρθοις καὶ ὑπὲρ εἰρήνης σπεί-
σασθαι."

Σπειῶ (Hom. Σ 40) ὄνομα κύριον.
σπέκλον τὸ ὕελιον, τὸ σπέτλον.
σπεκουλάτωρος τοῦ δορυφόρου.
σπέλεθρος Ἀρισοφάνης (Ach. 1129) "κυ-
τεῦξαι βεβλόμενος ἐν σκότῳ λάβοι τῇ χειρὶ
σπέλεθρον ἁρτίως κεχρισμένον."

σπέληξ γυναικεῖον ἱμάτιον, ἡμιδιπλοῖ-
διον.

σπένδεται θύεται, ἡ θυμιᾷ, ἡ φιλιᾷται.
σπένδομαι θύομαι, ἡ θεῶ ἁνυτίθεμαι.
καὶ σπένδοντας θύοντας, προσφύροντας,
παρὰ τὴν σπονδὴν καὶ τὸ φιλοῦσθαι· ἔτι
γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβά-
σεις καὶ σπονδὰς ἐνόρκους.

σπερμαίνειν γεννᾶν. Hes. O. 734.

a σπερμολόγος εὐρεσιλόγος, ἀκριτόμυ-
θος. καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων.

b σπερμολόγος λέγεται μικρὸν ὄρνιθα-
ριον κολοιδῶδες, ὠνομασμένον, ὡς ἔοικεν,
ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλῆγειν. λέγεται ἂν
ἀπὸ τούτου ὁ εὐτελής καὶ εὐκαταφρόνητος
ἄνθρωπος καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρῶν δια-
ζῶν σπερμολόγος. Harp.

Σπερχεῖος.

σπερχθεῖς παρ' Ἡροδότῳ (1 32) ἀντὶ
τοῦ ταρχθεῖς, θυμωθεῖς.

Σπερχεις καὶ Βοῦλεις ἄνδρες Ἀθηναῖοι
αὐθαίρετοι ἐς Πέρσας ἦλθον, δίκην δώσοντες
Ξέρξῃ τῷ Περσῶν βασιλεῖ ὑπὲρ τῶν κηρύκων
τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεμφθέντων καὶ καταχωσθέν-
των παρὰ τῶν Ἀθηναίων. cf. Herodot. 7 134.

σπερχόμενος ἐπειγόμενος. Hom. A 110.

σπεύδειν παρ' Ὀμήρῳ οὐκ ἐπὶ τῷ τα-
χύνῳ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνεργεῖν καὶ κακοπα-

θεῖν (sch. Ven. N 236). καὶ παροιμία "σπεύ-
δειν ἀπὸ ῥυτῆρος," ἀπὸ ὑποδήματος. ἀντὶ
τοῦ ὡς ἔχει σχήματος, ἀπὸ τῆς βλαύτης.
Σοφοκλῆς (OC 900) "οὐκοῦν τις ὡς τάχιστα
προσπόλων μολῶν... πάντα δ' ἀναγκάσει
λεῶν ἀνιππον ἱππότην τε θυμύτων ἀπο
σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος."

Σπεῦσιππος Εὐρυμέδοντος, ἀδελφιδῆς
Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου ἀπὸ Ποτῶνης τῆς
αὐτοῦ ἀδελφῆς, ἀκουστής αὐτοῦ Πλάτωνος,
καὶ διάδοχος γενόμενος τῆς Ἀκαδημείας ἐπὶ
τῆς ρῆς ὀλυμπιάδος, συνέγραψε πλείστα, καὶ
μάλιστα φιλοσοφία. αὐστηρὸς τὴν γνώμην
καὶ εἰς ἄκρον ὀξύθυμος.

σπήλυγγες σπήλαια, κοιλώματα· ἐν
ἐπιγράμμῳ (AP 6 253) "σπήλυγγες νυμφῶν
ἐπιδάκες, αἱ τόσον ὕδωρ εἴβουσι."

σπῆλυγξ σπήλαιον· Βάβριος (103 3) a
"κοίτης ἔσω σπήλυγγος οἷά τις νῆσῳ κύμ-
νων ἐβέβλητ', ἐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων."

σπῆλυγξ σπήλυγγος ῥαγός. b

σπιθαμή. τροπικῶς ἐπὶ τῷ θεῷ ὁ προ-
φητικὸς λόγος (Isa. 40 12) ὠνόμασεν, ὅτι συ-
νέχει τὴν κτίσιν, καὶ περιεδραγμένος αὐτῆς
εἰς τάξιν ἅπαντα καὶ διακόσμησιν ἄγει, καὶ
ῥεσιν ἰσορροπῶν καὶ ὕδασι μέτρα καὶ πᾶσι
τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ τὴν οἰκίαν τάξιν ἀποκλη-
ρώσας. ὁ τὸν ἑρατὸν ὅλον μικρῶν μέρους τῆς
ὅλης αὐτῆς θυνάμειος περιέγων, ἣν σπιθα-
μὴν τροπικῶς ὁ λόγος ὠνόμασε. Basil. de
Spir. S. p. 249.

σπιθαμή, τῷ βίῃ τὸ ἐλάττω.

σπιλάδες αἱ ἐν ὕδατι κοίλαι πέτραι,
ὡς Ἀπίων. Ἡλῶδωρος δὲ τὰς παραθαλασ-
σίους πέτρας καὶ ἐπιλημμένας ὑπὸ τῶν κυ-
μάτων. καὶ σπιλάζων. "ἐπὶ ταύτην τὴν
πόλιν οἶα διάττοντες οἱ βάρβαροι κατεσπί-
λαζον" (Theophyl. Sim. 7 3).

σπίλος μiasμός, ῥύπος.

Σπίνθαρος Ἡρακλείτης. ἦν δὲ τρα-
γωδίας ποιητής. δράματι δὲ αὐτῷ ἐστὶ ταῦτα,
Περικαϊόμενος Ἡρακλῆς, Σμέλην κεραυνου-
μένην.

Σπίνθαρος. ἔτος κωμωδεῖται ὡς βάρ-
βαρος καὶ Φρύξ. sch. A Av. 763.

σπινθήρ.

σπίνος εἶδος στρεβθῆ. A Av. 1079, Pae.
1149.

Σπίτταλος ἱατρὸς παρ' Ἀθηναίους δό-
κιμος Ἀρισοφάνης (Ach. 1000) "ἄπειθε πρὸς

τῷ Σπιττάλῃ. σὺ δ' ἄλλὰ μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνσταξον τετονί," τῆτέσι χαλκῶν ἢ ἄργυρῶν, οἷας ἔχουσιν οἱ λατοροί.

Σπληδόνος ὄνομα πόλεως.

σπλήν σπληνός κλίνεται.

σπογγία δξύτόνως Ἀττικοί· Ἀριστοφάνης Βατράχοις (485) "ἄλλ' οἷσε πρὸς τὴν καρδίαν μὲ σπογγίαν." καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης (Ach. 438) "σπογγίῳ βεβυσμένον." ἢ ὅτι χύτραν ἔφερον, ἐν ἣ ἦν σπόγγος μέλιτος πεπληρωμένος.

σπόγγος· (AP 6 295) "σπόγγον ἔχειν καλὰ μὲν ψαῖσος" ἀπὸ Κινιδίων.

σποδεῖν τύπτειν· "ὁμοθυμαδὸν σποδεῖν ἅπαντας τὰς ἀλαζόνας δοκεῖ" Ἀριστοφάνης Ὀρνισι (1013).

σποδός· "Βακχυλὶς ἢ Βάκχος κυλίκων σποδός ἐκ ποτε νέσθι κεκλιμένη" (AP 6 291).

σπολύς διαφθέρω· Σοφοκλῆς Αἴαντι Λοκρῷ "καταστίκτου κυνὸς σπολὺς Αἰβυσσου, παρδαλῆφρόν δέρος." οἷ δὲ ἐφαπτόν διεργαίνονται. παρήχθη δὲ ἴσως ἐκ τῷ ἐπιφέρεσθαι. Ἀριστοφάνης (Av. 934) "ἔτος, σὺ μὲν τοι σπολάδα καὶ χιτῶν ἔχεις, ἀπόδυθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ," καὶ αὖθις (940) "ὅς ὑφαντοδόνητον ἔσθας ἔπέπαται· ἀκλεῆς δ' ἔβη σπολὰς ἄνευ χιτῶνος."

σπονδεῖα ἀγγεῖα ἐν οἷς σπένδουσι.

σπονδή οἶνος ἐκχυσίς ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων. ἢ φιλία. καὶ σπονδῆτις· ἐν ἐπιγράφῃ ματι (AP 6 190) "καὶ σταγόνα σπονδῆτιν, αἰεὶ θυέσσιν ὀπηδόν."

σπορά ἢ διανομή.

σποράδα γῆς κοριορτόν, ἢ χνῶν γῆς.

σποράδες νῆσοι, ἃς ἔνιοι κυκλάδας λέγουσιν, αἱ ἐν τῷ Αἰγαίῳ. εἰσὶ δὲ ἰβ'.

σποράδην διεσπαρμένως ὥδε κάκεισε.

Σποργίλος, ὃς ἦν κερεύς. καὶ ὁ Πλάτων φησὶ "τὸ Σποργίλος κερεῖον, ἔχθιστον τέγος." sch. A Av. 300.

Σπόρος ὁ Νέρωνος ἐρώμενος, ὃς καὶ Σαβίνα ἐκαλεῖτο, ἔ μόνον διὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς γυναικός, ὅτι ἐξετέμνητο, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐγγήμιτο αὐτῷ ὥσπερ κάκεινη. Dio Cass. 63 13.

σπόρτελα δῶρα ἐπὶ πάντων διδόμενα παρρησίᾳ· "οἷδας δὲ ὅτι καὶ σπόρτελα ἡμῖν χρεωστεῖς· ἀλλ' ὅμως τῶν πτωχῶν ἔνεκεν εἰς τὴν σοὶ διαλυόμεθα".

σπονδάζω περὶ τὸν ἄνδρα Δημοσθένους

κατὰ Μειδίῃ. ἐπὶ δὲ τῷ κατεπείγῳ Θεόπομπος ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου, ἐπὶ δὲ τῷ βέλομαι ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιτομῇ, ἐπὶ δὲ τῷ μὴ παιγνιωδῶς ἀλλ' ἐσπευσμένως Πλάτων Πολιτείας γ', ἐπὶ δὲ τῷ λίαν θάλλω Ἀπολλόδωρος Καρύστιος Ἀποκατεροῦσιν. ἐπὶ δὲ τοῦ σημειολογεῖν τὸ σπεδωολογῆσαι Ξενοφῶν Συμποσίῳ (8 41) "τίτι σπεύδεις;" ἀντὶ τοῦ τίτι σπεδάξεις; οὕτω καὶ Ἀλέξης. "καὶ τινα τῶν μακρῶν πλοίων ἐξυπέστειλε, σπεδάζων τῷ στρατοπέδῳ τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν" Πολύβιος (1 52). "ὥς δὲ ἔμαθεν ἱερὸν εἶναι τὸν χώρον ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ σπεδαζομένου δαίμονος," τῆτέσι τιμωμένους.

σπονδαιολογῶ· "ὁ δὲ Κῦρος ἐσπεδαιολογεῖτο, προσκαλῶν τὰς φίλας" (X Anab. 1 9 28).

σπονδαῖος σοφός, ἐνάρετος, εὐδόκιμος, ὁ ἀντιδιαστελλόμενος τῷ φαύλῳ "πλέσιον μὲν ἀκούτος, σπεδαῖον δὲ οὐδὲν ὄντα" (cf. v. Κορινθίους).

σπονδαρχιάσας ἐπιθυμήσας ἄρξαι, σπεδάσας, ἐπιμεληθεὶς τεχεῖν τῆς ἀρχῆς. καὶ σπεδαρχίδης σπεδάζων περὶ ἀρχῆς· Αἰολέων δὲ ἴδιον τὰ ἐπίθετα πατρωνυμικῶ τύπῳ φράζειν, οἷον στρωτωνίδης, μισθαρχίδης. sch. A Ach. 595.

σπονδή ἢ περὶ τὰ καλὰ σύντονος ἀγωνία. "Ἰσίδωρος ἔφη τὴν μὲν ἐν φιλοσοφίᾳ σπεδὴν ἀνδρὶ νεωτέρῳ καὶ ἄρτι λόγων ἀπτομένων φιλοσόφων εἶναι πρεπωδεστέραν, τὴν δὲ εὐσεβῇ προθυμίᾳ καὶ φιλόθεον προσήκειν μάλιστα τοῖς ἡδὴ προβεβηκόσι καὶ πόρρω ἐλαύνουσι τοῦτο μὲν ἡλικίας τῆτο δὲ φιλοσοφίας." (Damascius).

σπονδή παρ' Ὀμήρῳ (B 99) ἀντὶ τοῦ μόλις, καὶ ὁμοίως ἡμῖν.

σπυρίδιον· (A Ach. 452) "σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ." οἱ γὰρ πρεσβύτεροι διὰ τὸ μόλις βυθίζειν ἐν σπυρίδι ἐκρυπτον τὸν λύχνον, ὥστε σώζειν τὸ πῦρ.

Σπυρίδων Σπυρίδωνος, μιῦς τῶν ἐν Κύπρῳ πόλεων Τρεμιθοῦντος ἐπίσκοπος, ὃς δι' ἀτυφίαν πολλὴν ἐχόμενος τῆς ἐπισκοπῆς ἐποίμεινε καὶ τὰ πρόβατα. καὶ μέσης τῆς νυκτὸς κλέπται ταῖς ἐπαύλεσι τῶν θρεμμάτων ἐπειθόντες λαθραίως ἀφαιρεῖσθαι τῶν θρεμμάτων ἐσπούδαζον· οἱ δὲ ἀοράτως ἐννόμει παρὰ ταῖς ἐπαύλεσιν ἐδέδυντο. ὁρθρος

τε ἦν καὶ παρήκεν ἐπὶ τὰ ποίμνια. ὡς δὲ εἶδε συνδεδεμένους καὶ ἔγνω τὸ γεγονός, λύει τοὺς κλέπτας, πολλὰ τε παραινήσας ἐκ δι-
καίων πόρων, μὴ μὴν ἐξ ἀδίκων λαμβάνειν, κριὸν τε αὐτοῖς χαρισάμενος, ἀπέλυσε χα-
ριέντως ἐπιφθεγξάμενος "ἵνα μὴ" φησί "μύ-
την ἡγροπνηκότες φανῆτε." καὶ ἄλλα δὲ
πάμπολλα θαύματα ἐργάσατο. ὃς καὶ πα-
ρῆν ἐν τῇ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ. Socrat. 1 12.

σπώμενος συντριβόμενος.

σπῶντες ῥοφούντες. "εἶτα ὑπέβρεχον
θαμινὰ πίνοντες καὶ ἀκράτως σπῶντες." καὶ
σπῶσι κατακόρως ἐμφορῶνται. "οἳ δὲ ἄδην
καὶ ἀπείρως σπῶσι τοῦ οἴνου, καὶ ἀνατρα-
πέντες ἔκειντο ὡς ἔτυγον ἔκαστοι."

Σταγείρια ὄνομα τόπον.

Σταγειρίος ὄνομα κύριον.

Σταγειρίτης ὁ Ἀριστοτέλης, ἀπὸ τό-
που κληθεῖς. Πισίδης (Heracl. 1 159) "ποῖος
στρατηγὸς ἢ Σταγειρίτας ἔχον ἐπὶ ἡλθεῖς εἰς
γῆν εὐτυγῆντων βυρβύρων;" (Agath. 2) "διό-
λου τὸν Σταγειρίτην καταπιὼν εἶη μᾶλλον
ἢ ὁ ῥήτωρ ὁ Παιανιδὺς τὸν Ὀλόρον," του-
τέστιν ὁ Δημοσθένης τὸν Θουκυδίδην.

σαγόνος ῥανίδος ὕδατος.

ζάδιον ὁ τόπος τῆ ἀγῶνος ἐν ἐπιγράμ-
ματι (AP 6 259) "ἐν σταδίοις Ἰσθμύθι κῆν
Νεμέα." καὶ μέρος τι τοῦ λεγομένου μίλεος.
ζ' γὰρ ἤμισυ ζάδια ποιοῦσι μίλιον.

λέγεται στάδιον καὶ ἀπλῶς τὸ ἴστασθαι
καὶ ἀκινήτῃ. Δίων ἐν 19' τῶν Ῥωμαϊ-
κῶν "τῷ δὲ δὴ σταδίῳ τῶν σκαφῶν προδι-
δόμενοι δεινῶς ἡσχαλλον," ἀντὶ τοῦ τῇ ζά-
σει καὶ ἀνικησίᾳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι
σφόδρα ἠνιώντο. καὶ ζάδιος χιτῶν ὁ πο-
δήρης, ὁ τέλειος παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἑκά-
λῃ (fr. 59). καὶ σταδίᾳ μάχῃ. "ἔθενος δὲ
αὐτὸν ἐν σταδίᾳ μάχῃ ὑφίσταμένου."

ὅτι τὰ ζ' ἡμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον
ἐν, τὰ δὲ ι' μίλια ἔχουσι στάδια π'.

ὅτι τὸ στάδιον ἔχει πόδας χ', τὸ δὲ μί-
λιον πόδας δφ', τὸ δὲ πλεονάζον πόδας ρ',
ἢ ἄρα πόδας πόδας ν', ὁ πόδας δακτύλος ις', ὁ
πῆχυς πόδα ἓνα καὶ ἡμισυ. καὶ Ἀριστοφά-
νης (Nub. 428) "δέομαι ὑμῶν τρεῖς πάνι μι-
κρόν, εἶναι με τῶν Ἑλλήνων ἑκατὸν σταδίου-
σιν ἄριστον."

σταθερόν δξύ, ἰσχυρόν, θερμόν, ζάσι-
ρον, τὸ διὰ τὴν δξύτητα τῆς κινήσεως ἐξά-
σσει δοκοῦν. Πλάτων ἐν Φαίδρῳ (p. 242 A)

"μήπως ὦ Σώκρατες, πρὶν ἂν τὸ καῦμα πα-
ρῇ, οὐχ ὁρᾷς ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία
ἴσταται ἢ δὴ καλεμένη σταθερά;" δύναιται
μέντοι καὶ θερμοτάτῃ εἶναι ἡ σταθερά, ὅξεϊτα
ἔσα· καὶ γὰρ τὸν ἥλιον, ὅταν μᾶλλον ἐκκάη,
δξύν εἰώθουσι λέγειν. σημαῖνοι δ' ἂν καὶ τὸ
στάσιμον τῷ μέσον τι εἶναι τῆς ἡμέρας καὶ
μὴδ' ἐφ' ἕτερον κλίνειν. καὶ Κρατῖνος δ' ἐν
Σεριφίοις ἐπὶ τοῦ δξύος ἢ ἰσχυροῦ "οὕτω
σταθερὸς τοῖς λωποδύταις ὁ πόρος πεινώσι
παφλάζει." Ἀντίμαχος (fr. 76) "θέρους στα-
θεροῖο." τινὲς καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς Αἰ-
σχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς "σταθεροῦ χύματος"
καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι "σταθερὰ
δὲ κάλῃ νεοῦρας ἦβης." σημαίνει καὶ τὸ μό-
νιμον. Ἰώσηπος (B. I. 31) "καὶ σταθερὰν
τὴν ἡλικίαν μετ' ἐμπειρίας ὁρῶν προβάλλε-
ται στρατηγόν." καὶ Εὐνύπιος "ὁ δὲ πόλε-
μος τῇ τοῦ βυσιλέως δξύτῃ καὶ προνοίᾳ
κατηνέχθη ἐπὶ τὸ σταθερόν καὶ ἀσφαλέστε-
ρον," τρεῖς ἰσχυρόν, βέβαιον.

ὅτι σταθερὸς ἀπὸ τοῦ σταθῆναι. ἀπὸ δὲ
τούτου καὶ σταθρὸς κατ' ἀντίφρασιν· ἢ ἀπὸ
τοῦ σείεσθαι ῥιπίδως, ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι
τὰ ἄρθρα.

ζάθνευε ὅπτα· Ἀριστοφάνης (Ach. 1040)
"τὰς σπηλίας στάθνευε."

ζαθμά· "οἳ δὲ ὠμολόγησαν ἀργυρίου
σταθμὰ δισχίλιον δώσω." cf. v. ἀδύωτον.

ζαθμᾶσθαι δοκιμάζειν. "οὐ ῥήμασιν
ἀλλ' ἔργοις αἰεὶ εἰώθουσι τὴν ἐς ἀλλήλους ζα-
θμᾶσθαι στοργὴν οἱ ἄνθρωποι" (Procop.
Arc. 2).

ζαθμεύσας ἐπὶ τοῦ ῥεύματος βραχὺ
φρούριον ἐκ διαστήματος ἐς ἐφεδρείαν δύο
χιλιορχίας ἔταξεν," ἀντὶ τοῦ ζατοπεδεύσας.

ζάθμη τὸ σπαρτίον. (AP 6 103) "ζά-
θμην ἰθυτενὴ μολιβαχθεῖα." "ὡς οὐκ ἂν εὐ-
ρόντες ἄνδρα φίλιας ἐν τῇ τῶν Φαλίσκων
στάθμῃ δοκιμώτατον."

ζαθμησάμενος δοκιμάσας· Ἡρόδοτος
(9 37 4) "ζαθμησάμενος γὰρ ὅπως ἐξελεύσε-
ται οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδός, ἀπέταμε τὸν
ταρσὸν ἐκωτοῦ."

ζαθμητὸν μετρητὸν Ἀρριανός "ἦν δὲ
καὶ καμήλων οὐ ζαθμητὸν τι πληθος." καὶ
αὐτὸς "πέτραι τε οὐ σταθμηταὶ τὸ μέγεθος
ἀπὸ κεραίων μετέωροι αἰωρόμεναι πρὸς τὰς
ὕπναι οὐκ ὁρμῶντας τὸ τεῖχος ἐβάλλοντο."

ζάθμια καὶ ζαθμά διχῶς λέγονται,

εἰσι δὲ τὰ ἐμβαλλόμενα ταῖς πλάστιγξι τοῦ ζυγοῦ.

σαθμίζω ἐπὶ ἐνεσῶτος μόνου. ἐσταθμῆσα δέ.

^a σαθμός τὸ πανδοκεῖον, καὶ σαθμοῦχος ὁ πανδοκεύς. "Ναζιανζὸς δὲ σαθμός Καππαδοκίας."

^b σαθμός σφατωτική κατὰ λυσις.

^c σαθμός καὶ αἱ καταλύσεις καὶ τὰ καταγώγια τῶν ἀγγελιοφόρων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν.

σαθμώμενον δοκιμάζοντα.

σαθμῶν τῶν παραστάδων τῆς θύρας.

σαῖς ἡ ζύμη. τρία εἰσὶν εἰς αἰς, παῖς ἄρσενικόν, δαῖς θηλυκόν, σαῖς ἄδτερον.

σαυτῆς εἶδος ἄρτου.

σαυτὴ εἶδος ἄρωματος. Πολύβιος (13 9) "κυρωθείσης δὲ τῆς ἑλευθερίας τοῖς Γερραίοις, ἐστεφάνωσαν παραχρῆμα τὸν Ἀντίοχον τὸν βασιλέα πεντακοσίοις ἄρτου τάλαντοις, χιλίοις δὲ λιβανωτοῦ καὶ διακοσίοις τῆς λεγομένης σαυτῆς. καὶ ἐποίησε τὸν πλῆθον ἐπὶ Τύλον τὴν νῆσον, καὶ ἐποίησε τὸν ἀπὸ πλῆθον ἐπὶ Σελευκείας. ἦσαν δὲ τὰ ἄρωματα ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ."

σαυτὴ καὶ καυσία ἡ ἀπὸ τοῦ πάθους εὐδία. Theodoret. in Ps. 44 9.

σαυτοῖς τοῖς ὑγροῖς καὶ δοκίμοις, πρὸς ἀντιδιαβολὴν τῶν ξηρῶν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (529) "οὔτε μύροισιν μυρίσαι σταυτοῖς, ὅποτιαν νύμφην ἀγάγησθον."

σαυάζω αἰτιατικῇ.

σαλέντος παυσάμενος. "σταλέντος δὲ τοῦ αἵματος τὰ οἰκτεῖα αὐθις διαπράττεσθαι τῶν βοῶν."

σαλικὸς πασσάλους. "ἔμπαλιν ἰθυτῶν Ἀῶμις ἀπὸ σταλίκων" ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 187). ἡ εὐθεῖα ἡ στύλις.

σαμίνεσσι (Hom. ε 252) τοῖς ἐπιμήχεσι ξύλοις.

σαῖσις τὰ ἀναχώματα τῶν ποταμῶν (A Eq. 530) "καὶ τῆς στάσεως παρασύρων ἐφόρει τὰς δρυς καὶ τὰς πλατάνους προδελύμους."

σαῖσιμον εἶδος μέλους, ὅπερ ἰστάμενοι ἦδον οἱ χορευταί. ἡ στάσιμον τὸ ταρῶδες (sch. A Ran. 1314). καὶ Στάσιμος ὄνομα κύριον.

^a σαῖσις ἐπὶ πνοῆς βιαίᾳ ἀνέμῳ. "γίνεται τις ἀνέμος στάσις, ἔχουσι τηλικαύτην φορὰν

ὥστε τὰς στοὰς σαλεύειν" (Polyb. 1 48).

σαῖσις ἡ ἐμφύλιος, πόλεμος δὲ τῶν ἀλλοτριῶν. καὶ σασιώτης.

σασιώτης. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως "περὶ τοῖνυν ὧν Ἀπόλκτις κατηγόρηκεν, ὁ στασιώτης ἦν ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός." εἰσὶν ἰδίως νῦν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρησθαι τῷ ὀνόματι ἐν γούν τοῖς ἐξῆς φησὶν ὅτι οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἡδυνήθησαν οἱ πόρονοι κολλάσαι, τοὺς δὲ δορυφόρους ἡδυνάτησαν. Harp.

σαυτὴ τὸ ἐκ χρυσοῦ νόμισμα. "τῶν βαλαντίων ἡ συνωρίς τὸ μὲν εἶχεν ὀβολοὺς ἐκ χαλκοῦ, τὸ δὲ σταυτῆρας χρυσίῳ, τῶν ἑμιήλῃ ἵππων πολὺ μᾶλλον ἀλλήλοις εἰσκότου" (Synes. ep. 127).

σαυτὴ τετραράχνημον νόμισμα. καὶ τὸ ἐξάχιον, καὶ τὸ ζύγιον. ἡ εἶδος νομίσματος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (817) "σταυτῆροι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν," τουτέστι νομισμασι παῖζομεν ἄρτια ἢ περιττά. "ὁρᾶτε μὲν με δεόμενον σωτηρίας τετρασταυτῆρος" Ἀριστοφάνης (Eccl. 412).

σαυροὶ τὰ ὄρθα πεπηγότα ξύλα. οἱ ἐπὶ Θεοδοσίῳ τοῦ μεγάλου βασιλέως, καθαιρουμένων τῶν Ἑλληνικῶν ἱερῶν, ἐρέθησαν ἐν τῷ τοῦ Σαράπιδος νεῷ ἱερογλυφικὰ γράμματα σταυρῶν ἔχοντα τύπους, ἅπερ θεασάμενοι οἱ ἐξ Ἑλλήνων χριστιανισαὶτες ἐφύσαν σημαίνειν τὸν σταυρὸν παρὰ τοῖς τὰ ἱερογλυφικὰ γινώσκουσιν γράμματα ζωῆς ἐπερχομένην.

σαυρός. "ἐπὶ τὸ βόρειον τοῦ φῶρος μέρος σταυρὸς ἵστατο, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἐν τῷ οὐρανῷ Κοινσιαντίνος, χρυσέμπλαστος, ἐν τοῖς ἀκρωτηριακοῖς στρουγγύλοις μῆλοισι" ἐνθα καὶ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθεωρῶντο χρυσέμβυφοι" (Codin. orig. Cr. 33).

σαυρὴ παρὰ τὸ σῆμα σαυρὴ καὶ σαυρὴ. πεπυθμένης γὰρ τῆς ἀμπέλης τότε καὶ ἡ σταφυλὴ γίνεται. καὶ σταφυλοβολεῖον τὸ καλούμενον πατητήριον.

σαυρὴ ἡ τρυτάνη, παρὰ τὴν στάσην καὶ παροιμία "δικαιότερον σταυρῆς."

στάρ παρὰ τῷ Δαβὶδ εὐνοία καὶ φιλοδελφία. "τὸ στάρ αὐτῶν συνέκλεισεν τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν." καὶ στάρ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ἡ εὐπάθεια καὶ ἡ εὐκληρία λέγεται. (Ps. 72 7) "ἐξελεί-

σεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν," ἀντὶ τῆ μετὰ πάσης ἀδείας τὴν ἀδικίαν τοιμῶσι.

Σέλαρ πυροῦ (Ps. 147 14) ὁ κάλλιστος σῖτος καὶ ἄρτος.

Σέατα ἄλευρα. καὶ Εὐνάπιος (p. 102 Nieb.) "ὁ δὲ φέρων γραμματα ἐν χαλκῷ, στέατι περιπεπλασμένα, καθείς ἐν πήρῃ, ἐπιθείς τε καὶ ἄλλους ἄρτους ὁμοίως, ὡς μὴ τινα γινῶναι τὸ ἀπόρητον." cf. v. καθείς.

Σεγανὰ πλοῖα στερεά.

Σεγανὸν πυκνόν, σφιγκτόν. καὶ Διόδωρος "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι στεγανὰ ποιήσαντες παρεχέμεσθον." καὶ παροιμία "Βάκχης τρόπον" ἐπὶ τῶν στεγανῶν καὶ σωπηλῶν· αἱ γὰρ Βάκχαι ἐσίγῃον.

Σεγανόποδα ζῷα λέγεται καὶ πλατυνυχα κύκνος χὴν πελεκᾶν καὶ τὸ τῶν νητῶν πᾶν γένος, οἷς συμβέβηκε φιλόδοξοις εἶναι.

Σεγανώτερον στερεώτερον, πεπυκνωμένον, πυκνότερον· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 216) "ἀλλά τι καὶ φρονόις στεγανώτερον." "οἱ δὲ τοὺς ἀσχοὺς κεντήσαντες ὁμίχλῃ στεγανωτάτῃ συνεσκίασαν τὸν ἀέρα," τῇ αἰθάλῃ (cf. v. κοινιορτόν). καὶ Αἰλιανός "ὁ δὲ ἔλεγε στεγανωτάτους εἶναι τοὺς βουλευτάς, καὶ φυλάττειν τὰ τῆς σκέψεως ἀπόρητα."

Σέγγις.

Σέγει καρτερεῖ, ὑπομένει· (Pisides Pers. 3 100) "τὸν καυστικὸν δὲ τοῦτον ἥλιον στέγει, ἰδρῶτι θερμῷ πανταχοῦ βεβρεγμένος." καὶ στεγόμενα κρυπτόμενα. καὶ στεγόντων ἀνεχόντων, βασταζόντων· Ἰώσηπος "οἶκος ἦν, δύο κιόνων στεγόντων αὐτοῦ τὸν ὄροφον." Ἀριστοφάνης (Vesp. 1285) "ὡς εὖ κατηρέφασθε καὶ νουβυστικῶς κεράμῳ τὸ νῶτον, ὥστε τὰς πλευρὰς στέγειν," καὶ αὐθις (S OC 14) "πάτερ Οἰδίπου, πύργοι μὲν οἱ πόλιν στέγονσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων πρόσσω," τουτέστιν ὡς ἂν τις τὰ ὀμματα πρόσσω ἔχων.

Σεγναί στερεά.

Σέγω αἰτιατικῇ.

Σείβοντες πατοῦντες.

Σειλάμενοι στείλαντες. καὶ στείλασθαι ἀντὶ τοῦ κρύψαι· "ὀλίγοι δέ τινες δεδιότες μήποτ' οὐ δυνάμενοι στείλασθαι καταφακεῖς γίνονται, ἀνέφερον τὸ χρυσίον" (Polybius?). καὶ αὐθις "ὁ δὲ Περσεὺς ἐβουλεύετο μὲν στέλλεσθαι, οὐ μὴν ἐδύνατό γε

κρύπτειν τὸ γεγονός;" (idem?).

Σειλάμενος εὐσταλῶς ἐπελθών.

Σείλασθαι ὀδεῦσαι, πλεῦσαι.

Σεिलειόν τὸ τῆς ἀξίνης ξύλον· "τί γὰρ σθένος ἔσχε σιδήρῳ ὑμείων, εἰ μὴ οἱ ἐν στειλειὸν ἀρήρει;" cf. v. στελεός.

Σεῖρα ἡ ἄτεκνος. καὶ ἡ τρόπις τοῦ πλοίου· Ὀμηρος (A 481) "ἀμφὶ δὲ κῆμα στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε." καὶ Στείριον ὄνομα πόλεως. καὶ Στειριεύς δῆμος τῆς Πανδιονίδος.

Σείχειν πορεύεσθαι, καὶ στείχοντες πορευόμενοι (S OC 1150) "λόγος δ' ὅς ἐμ' πέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην, ἐπεὶ σμικρὸς μὲν εἶπεῖν ἄξιος δὲ θανυμάσαι."

Σελγίδες καὶ καταμάγια τὰ εἰς τὸ λούεσθαι χρειώδη. καὶ ζύστραι καὶ λήκυθος καὶ ζυστροφύλαξ εἶδη λουτροῖς ἐπιτήδεια. Artemid. 1 64.

Σελεόν καὶ στελεός τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον. "εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς στελεὰ πάντα τίκτητε, οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις εἶχε" Βάβριος γησιν ὁ μυθογράφος (139). cf. v. στειλειός.

Σέλεχος. εἰ μὲν ὁ κορυμνὸς ἦγον ἡ ῥίξα, παρὰ τὸ τέλος ἔχειν, ἢ παρὰ τὸ στερεόν· εἰ δὲ οἱ ἄνω τῆς κορυφῆς κλάδοι, παρὰ τὸ εἰς τέλος ἔχεσθαι.

Σέμμα στεφάνη, πλήρωμα.

Σέμφυλον τὸ ἐκδυμα τῆς σταφυλῆς ἢ τῶν ἐλαῶν, οἷς ἀντὶ ὕψων ἐχρῶντο.

Σένει στενάζει.

Σενοκωκύτους τρίχας, ἐφ' αἷς στενάζει τιλλομένη· Ἀριστοφάνης (Lys. 449) "ἐκκοκκῶ σου τὰς σενοκωκύτους τρίχας," ἦγον ἐκτιλῶ, ἀνασπάσω.

Σενολεσχεῖν περὶ καπνοῦ (A Nub. 319) τὸ λεπτολογεῖν· στενός γὰρ καὶ ἀμενηνός ὁ καπνός. παρὰ δὲ τὸ στενὸν εἰληπται τὸ στενολεσχεῖν.

Σενολήσχη λεπτολόγος. καὶ στενολεσχία τὸ αὐτό.

Σενόχωρος ὁ ἐστενωμένος τόπος.

Στεντόρειος φωνή ἡ τῆ Στέντορος.

Σενωπὸς στενορύμη διόδων. καὶ στενωπεῖον.

Σέργηθρον ὁ πόθος.

Σέργω δοτικῇ "ἐκεῖνος, οἶμαι, δυνάμει σέργειν ἠναγκάζετο τούτοις." αἰτιατικῇ δέ

"ὃ μὲν στέργει τὴν κάτω χώραν." καὶ "σεργειν μὲν ἡμῶς ὡς ἀκίνδυνον φόβω."

σερέμνιον στερεόν, ἰσχυρόν.

σερεομετρία.

σερέωμα.

σερίφη (A Th. 648) στείρα, μὴ τεκῆσα.

σερίφοις στερεοῖς, ἢ πυκνοῖς· "εἰ δέ τι ὑπεράγαν ἦν τελματιῶδες, τοῦτο βαθείαις τάφοις στέριφον πάντῃ ἀπεδείκνυντο." καὶ στεριφοποιῶ τὸ ἰσχυροποιῶ. καὶ στεριφόπεπλος ὁ μικρὸς πέπλος.

σέριφος στείρος καὶ ἄγονος, παρὰ τὸ στερεῖν ἔχειν τὴν ὑστέραν. "αὐτὸς δὲ διὰ τοῦ ἔλους, ἢ σεριφώτατόν τε ἦν καὶ ἦκισα ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἐωρῶτο, ὑπερέβη." καὶ Θουκυδίδης (7 36) "τὰς πρώτας τῶν νεῶν ζυγτευόντες ἐς ἑλάσσον στεριφωτέρας ἐποίησαν" ἀντὶ τοῦ στερεωτέρας.

σέρνα χθονός καὶ νῶτα χθονός τὰ πεδιῶδη καὶ εὐρέα, καθάπερ αὐτὸ πάλιν αὐχένας τὰ στενά. Σοφοκλῆς (OC 691) "σερνούχου χθονός" ἀντὶ τοῦ γῆς ἐπιπέδου.

σέρνοις στήθεισι· "τόν τε περὶ στέροινς κόσμον ὀδοντοφόρον" (AP 6 246).

σερνοτύπτης ὁ τὸ στήθος τύπτων. καὶ στερνοτυπτούμενος.

σέρξω ὑπομενῶ· Σοφοκλῆς (Phil. 458) "τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ, ἀλλ' ἡ πετραία Σκυρος ἐξαρκουσά μοι ἔσαι τὸ λοιπόν, ὥστε τέρεσθαι μόνω." Πολύβιος (cf. v. Πομπήιος) "νῦν δέ (οὐ πρὸς ἡμῶν γὰρ ἐπιорκείν) τὰ παρόντα στέργωμεν."

Στερόπη ὄνομα κύριον.

σεροπή ἀστραπή, λαμπηδών (S Ai. 257) "λαμπρῶς γὰρ ἄτερ στεροπῆς ἄξιας ὀξὺς νότος ὥς λήγει, καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει," ἀντὶ τοῦ οὐ κατέχει αὐτὸν ἡ μανία, ἀλλὰ λήγει ὥς ὀξὺς νότος ταχέως λήγει. ὡς γινομένων τινῶν σημείων ἐπὶ τοῖς πνεύμασιν ὥστε παρατείνειν αὐτὰ ἢ ταχέως πεπαῦσθαι, ὡς ἐν τῇ κωμῳδίᾳ "ἀλλ' ἔπασσε ταχέως· δειλινὸς γὰρ ἤρξατο."

σερρά καὶ στερεά ἢ ἰσχυρά.

σερρόν ἀντικνήμιον φησὶν Ἀρισοφάνης (Ach. 218) περὶ Λακρυτίδου, τὸ σκληρόν καὶ γεγηρακὸς καὶ αἰὼν, ὥσπερ κατ' ἀντίθεσιν ἐπὶ τῶν ἀκμαζόντων τὸ γλωρόν. Θεόκριτος (14 70) "γόνυ γλωρόν" ἀντὶ τοῦ ἀκμαῖον καὶ νέον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καλῶν, οἳ ὄντες μὲν γλωροὶ ἀπαλοὶ εἰσι,

ξηραίνόμενοι δὲ ἰσχυροὶ γίνονται. εὐφήμες οὖν εἶπε στερρόν ἀντὶ τοῦ ξηρόν.

σερρός στερεός, ἰσχυρός.

σέρφος δέρμα, σκέπασμα. καὶ στερφόπεπλος ὁ Ἡρακλῆς. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 298) "πῆρην καδέψητον ἀπεισκληρημένον αἰγὸς στέρφος."

Στεφαναῖος.

σεφάνη ὁ στέφανος. καὶ ὄρες ἐξοχή.

Στεφάνη πόλις.

σεφανηφόρος Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. στεφανηφόρου ἡρώων, ὡς εἰκοιεν, ἐν ταῖς Ἀθήναις. εἶη δ' ἂν ὁ στεφανηφόρος ἦτοί τῶν Ἡρακλέους υἱῶν εἰς, τῶν γενομένων ἐκ τῶν Θεστίου θυγατέρων, ἢ μήποτε τοῦ ἀστικοῦ στεφανηφόρου τὸ ἡρώων ἦν, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀτθίδος. Harp.

σεφανικὸν τέλεσμα παρὰ Ροδίοις ὅπως ἐκαλεῖτο, ἐπειδὴ αὐτόνομοι ἦσαν οἱ Ρόδιοι, βραχὺ δέ τι μέρος Ῥωμαίοις ἐπὶ τιμῇ πέμποντες ἐτήσιον, ὡς οὐ φόρον ἡγεμόσι μῦλλον ἢ στέφανον φίλοις διδόντες. τοῦτο καὶ Ἑλληνογαλάταις τοῖς Ἀγκυρανοῖς ἐπιχωριάζει τὸ λόγιον· στεφανικὸν γὰρ λέγουσι πᾶν τὸ ἐν χώριτος λόγῳ διδόμενον.

σεφανίτης.

σεφανοπώλης ὁ τοὺς στεφάνους πωλῶν.

σέφανος Ἀριστοφάνης (An. 463) "φέρει παῖ στέφανον· κατὰ χειρῶν ὕδωρ φερέτω τις." τὸ γὰρ παλαιὸν ... θέρμης (cf. v. κατὰ χειρὸς ὕδωρ).

σεφανῶν τοὺς νενικηκότας ἀντὶ τῶν τιμῶν, ὡς Δημοσθένης (19 193). καὶ γὰρ Ἀντοῦργος φησὶν "ἀλλὰ μὴν καὶ Καλλισθένην ῥ' ἐμναῖς ἐστεφανώσατε." Harp.

σεφανώσιμος καλῶν. λιτὸς καὶ ἀπερίεργος ὁ τοιοῦτος στέφανος. ἦν δὲ τῶν Διοσκούρων ἴδιον στεφανώσθαι καλῶν. sch. A Nub. 1002.

σεφάνωσις ἐπὶ οἰκοδομῆς οἴκου.

σῆθος. καὶ στηθίδιον καὶ στηθύνισον τὸ μικρὸν στηθος.

σήλας (Hom. M 254) θεμελίας.

σήλη καὶ ὁ λίθος, ὁ καμπτήρ· Σοφοκλῆς (El. 720) "κεῖνος δ' ἐπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων." στήλη δὲ οὐ τάφοις ἐπιτίθεται μόνοις, ἀλλὰ καὶ νικῶσιν ἀνίσταται καὶ ἐπιγράμματα δέχεται.

σήλη σταυροῦ. ὀπίσω ἐν τῷ σαυρός.

σήλην ἐν τῷ Βηρίνῃ.

σήλην ἐν τῷ χελώνῃ. ἐν τῷ Προκόπῳ.

σήλην τῆς μητρὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἐν τῷ Αὐγουστιεῶν.

σήλην Ἡρακλείου ἐν τῷ βασιλικῇ, καὶ ἑτέρας στῆλας διαφόρες.

ἔστι περὶ στηλῶν Ἡρακλείων ἐν τῷ Γάδειρα.

σήλην Πουλχερίας ἐν τῷ Πουλχερία.

σηλὶς στηλίδος ἡ μικρὰ στῆλη.

σηλιτευθῆναι φανερώς δημοσιευθῆναι, ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν δημοσίᾳ προτιθεμένων μεταφορικῶς.

σηλιτευτικὸς λόγος ἐστὶν ὁ παρὰ τινι τῶν πεπλασμένων προερχόμενος διὰ μόνων τῶν πράξεων, εἰ τύχοι δὲ καὶ συγκρίσεως. τούτου δὲ διαφέρει ὁ ψόγος, ὅτι διὰ τῶν ἐγκωμιαστικῶν κεφαλαίων προσάγεται, οἷον γένους ἀνατροφῆς πράξεων συγκρίσεως. σηλιτευτικὸς δὲ κέκληται ἐκ μεταφορῆς τῆς στῆλης, ἥ ἐστι λίθος ἡ χαλκὸς ἐπιμήκης ἐν τετραγώνῳ σχήματι ἰδρυμένος, ἐν ᾗ γέγραπται ἡ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις. πολλάκις δὲ καὶ εὐεργετῶν εὐεργεσίαι ἀναγράφονται. Nonn. in Greg. Naz. steliteut. 1.

σηλιτεύω αἰτιατικῇ.

σηλοῦμαι δοτικῇ.

σηνία καὶ σκίρα ἑορταὶ γυναικῶν (A Th. 841).

σηριγμα ἄρτου οὐ μόνον σῖτος καὶ κριθή, ἀλλὰ πᾶν τὸ τρέφειν δυνάμενον. Theodoret. in Ps. 104 16.

σηριγμός ὁ ἑδρασμός.

σησάμενος ποιήσας. "περὶ τε Καλλινοῦ καὶ Κάρρου τὸν ἄγωνι στησάμενος."

Στησίχορος Εὐφόρβου ἢ Εὐφῆμος, ὡς δὲ ἄλλοι, Εὐκλείδης ἢ Ὑέτις ἢ Ἡσιόδου, πόλειος Ἰμέρας τῆς Σικελίας· καλεῖται γοῦν Ἰμεραῖος. οἱ δὲ ἀπὸ Ματαυρίας τῆς ἐν Ἰταλίᾳ. οἱ δὲ ἀπὸ Παλαντίου τῆς Ἀρκαδίας φυγόντα αὐτὸν ἐλθεῖν φασὶν εἰς Κατάνην, κάκει τελευτῆσαι, καὶ ταφῆναι πρὸ τῆς πόλης ἥτις ἐξ αὐτοῦ Στησιχόρειος προσηγόρευται (cf. v. πάντα ὅκτω). τοῖς δὲ χρόνοις ἦν νεώτερος Ἀλκμῶνος τοῦ λυρικοῦ, ἐπὶ τῆς λζ' ὀλυμπιάδος γεγονώς. ἐτελεύτησε δὲ ἐπὶ τῆς κς'. εἶχε δὲ ἀδελφὸν γεωμετρίας ἔμπειρον Μιμερτῖνον, καὶ ἕτερον Ἠλιάνακτα νομοθέτην. γέγονε δὲ λυρικός, καὶ ἔστιν αὐ-

τοῦ τὰ ποιήματα Δωρίδι διαλέκτῳ ἐν βιβλίοις κς'. φασὶ δὲ αὐτὸν γράψαντα ψόγον Ἑλένης τυφλωθῆναι, πάλιν δὲ γράψαντα Ἑλένης ἐγκώμιον ἐξ ὀνείρου τὴν παλινψῆδαν ἀναβλέψαι. ἐκλήθη δὲ Στησίχορος ὅτι πρῶτος κιθαρωδίας χορὸν ἔστησεν, ἐπεὶ τοι πρότερον Τισίας ἐκαλεῖτο.

σήωσι στώσι.

σιβάδες τράπεζαι, ἡ στρωμαῖα.

σιβάδες Φορμίωνος (A Pac. 347), ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. στρατηγὸς δὲ ἦν καὶ πολεμικός ὁ Φορμίων. σιβάδες δέ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμεννοῦσι· λιτὸς δὲ ἦν. καὶ σιβάς χαμαικοῖτιον, ἀκούριτον ἀπὸ ῥάβδων· καὶ οἱ τῶν δένδρων ἀκρεμόνες. "ὥς δὲ πυρῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον, κατεκλίνοντο μὲν ἐπὶ σιβάσιν, ἐπὶ ταπίδων βαρβαρικῶν."

σιβαρόν ἰσχυρόν. Ἰώσηπος (cf. v. ῥόθιον b) "ὁ δὲ ἐλάσας τὸν ἵππον ἀρπάζει τινὰ νεονίαν σιβαρόν τὸ σῶμα."

σίβη πηγυλὶς, ἡ πάχη· Ὀμηρος (ρ 25) "σίβη ὑψηλή," τοῦτέστιν ὄρθρινή. καὶ σιτιβήεις. ἡ ὑπὸ τὴν ἔω γινομένη ψυχρότης τοῦ ἀέρος.

σιβία καὶ στίβος ἡ ὁδός. "αὐτὸν προπέμψας τὸν ἐκεῖνος στίβον ἦει." Ἀρσενικὸν δὲ σίβος. καὶ Ἡρόδοτος (4 140) "οἱ δὲ δὴ Πέρσαι τὸν πρότερον ἐωνιτῶν γενόμενον στίβον, τοῦτον φυλάσσοντες ἤσαν," καὶ Πολύβιος (2 25) "κατὰ τὸν αὐτὸν στίβον."

Στιβότης ὄνομα ποταμοῦ.

Στίβωνος ὄνομα κύριον.

σιγεύς τὸ κεντητήριον.

σίγματι πληγαί, τραύματα (Galat. 6 17), ἢ ποικίλματα. Ἀλιανός (cf. v. ἀναδεύειν) "τὰ βιβλία καταφλέξας τῶν... ὄργῳ καὶ ἐπιπλάσαιτο."

σιγμή ἐστι γραμμῆς πέρας, ἥτις ἐστὶν σημεῖον ἐλάχιστον. Diog. L. 7 135.

σιγμή δὲ ἐστὶν ἀρχὴ γραμμῆς, μονὰς δέ ἐστιν ἀρχὴ ἀριθμοῦ· ἐκάτερον γὰρ ἀρχή, προσθετέον δὲ τὸ οὐ ἐστὶν ἀρχή.

Στιδαῖος.

σιζόμενος τυπτόμενος· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1287) "ἐγὼ δ' ἀπόλωλα σιζόμενος βακτηρία."

σιλβηθὸν ἐπίρρημα, ἐκ τοῦ στίλβω τὸ λάμπω.

σιλβηθόνος λαμπηθόνος.

Στιλβίδης μάντις ἄριστος τῶν τὰς πα-

λαϊὰς χρησμούς ἐξηγημένων, εὐδόκιμος καὶ περιβόητος. sch. A Pac. 1031.

σειβωνίδης ὁ λαμπρὸς ἀπὸ βαλανίου καὶ κεκαλλωπισμένος· ἡ ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης Ὅρνισιν (139) "ὦ Σειβωνίδη."

σίλῃ· (A Vesp. 213) "τί ἔκ ἀπεκοιμήθη· μὲν ὅσον ὅσον στίλῃν."

σίλπνόν λαμπρόν, στίλβον.

Στίλπων Μεγαρεὺς φιλόσοφος, γεγὼνως παρὰ τῷ πρώτῳ Πτολεμαίῳ, μαθητὴς Πασικλέως τοῦ Θηβαίου· ὃς ἠκροάσατο Κρότητος τοῦ ἀδελφοῦ καὶ Διοκλείδου τοῦ Μεγαρέως, ὃ δὲ Εὐκλείδου τοῦ Πλάτωνος γνωρίμων. προέστη δὲ καὶ τῆς Μεγαρικῆς σχολῆς, καὶ ἔγραψε διαλόγους οὐκ ἐλάττους τῶν α'.

σίξ σιχός ἢ τάξις.

σίππυον τὸ ἄκλωσον λίνον. καὶ στυπ-
πεῖον.

σίπτοι ἀντὶ τοῦ πυκνοί. εἶρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἐσθῆτων, αἵτινες ὑφανθεῖσιν ἐς πυκνότητι συνάπτονται. ἢ στερεοὶ καὶ πεπλημένοι, ἀπὸ τοῦ στεῖβειν, ὃ ἔστι πατεῖν (sch. A Ach. 179). καὶ Σοφοκλῆς (Phil. 33) "στιπτὴ γε φυλλὰς ὡς ἐναυλιζοντί τῳ, τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα."

Στιριεύς. δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἢ Στιρία. cf. v. Στεῖρα.

σίφος τάξις πολεμικῇ, ἡ φύλαγξ, συσροφῇ, πλήθος συστασιωτῶν.

σιχάει περικατεῖ.

σιχάριον, σιχίδιον ὁ μικρὸς σιχός.

a σίχος τάξις.

b σίχος ὁ κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενος, ὁ ἀπὸ ἀριστερῶν ἐπὶ δεξιᾷ ἀναγνωσκόμενος.

σλεγγίς ἡ ξύστρα, καὶ σλεγγιζόμενος ἀποξυόμενος. Ἀριστοφάνης Γῆραι "εἰ παιδαρίοις ἀκολοθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ σλεγγίδ' ἔχοντα," Δαιτυλεῦσιν "οὐδ' ἔστιν αὐτῇ σλεγγίς οὐδὲ λήκυθος." καλεῖται σλεγγίς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν (sch. A Eq. 577).

b ἡ δὲ σλεγγίς τῶν πρὸς τί ἔστι καὶ τῶν οὐ πρὸς τι. τὰ μὲν πρὸς ἔν τι μόνον ἐστί, καὶ οὐκ ἂν τις αὐτοῖς πρὸς ἄλλο τι χρή-
σαιτο, ὡσπερ τῇ ὄψει πρὸς μόνον τὸ ὁρᾶν· τὰ δὲ καὶ πρὸς ἄλλο τι, πρὸς ὃ οὐ πέφυκε, χρήσαιτο ἂν τις. τῇ γοῦν σλεγγίδι χρή-
σαιτο ἂν τις οὐ μόνον πρὸς τὸ περιξύνεσθαι

ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι.

σοῦ τὸ ταμιεῖον, διὰ τὸ παράμηναι εἶναι, "στοῦς τε καρποῦ βακχίου τε νάματος," ἐν αἷς ὁ σίτος καὶ ὁ οἶνος, Ἀριστοφάνης (Eccle. 14).

σοῦ ἡ ἐν Ἀθήναις διατριβή, διὰ τοῦ οὐ μικροῦ, στωικοὶ δὲ αἰ ἀπ' αὐτῆς, διὰ τῆς οὐ μεγάλου· ἥτις ὠνομάζετο Πεισιανάκτειος, ὕστερον δὲ ζωγραφηθεῖσα ποικίλη ἐκλήθη.

Στόβηρι πόλις.

σοιβάζω συνάγω.

σοιβήν σωρόν. Ἀριστοφάνης (Bac. 1189) "κἄν πε δις εἶπω ταυτὸν ἢ στοιβήν ἴδης ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον," ἀπὸ τοῦ κἄν τι ἐλάχιστον ἔφημα περισσὸν ἐν ἑρῇ καὶ πυρρίκον ἐν τῷ λόγῳ. ἀπὸ τῆς στοιβῆς τῶν φορτίων ἢ μεταφορά.

σοιχεῖα ἀρχαί· Δαμάσκιος "στοιχεῖα πρῶτα καὶ μέγιστα τῆς τῶν ὄντων πολυθε-
μονος ἱστορίας ἔρως φιλοπονία ἀγχίνουα." cf. v. ἔρως b.

σοιχεῖα αἱ εἰκόνες καὶ διαπλάσεις τῶν ὀνείρων αἱ δι' ὀλίγου ἢ πολλοῦ χρόνου τῇ ἐκβασιν ἔχουσαι. cf. Artemid. 1 2.

σοιχεῖον. στοιχεῖόν ἐστιν ἐξ οὗ πρῶτα γίνεται τὰ γινόμενα καὶ εἰς ὃ ἔσχατον ἀ-
λύεται. τὰ δὲ δ' στοιχεῖα εἶναι ὁμοῦ τῇ ἁποῖον οὐσίαν, τὴν ὕλην. εἶναι δὲ τὸ μὲν πῦρ θερμόν, τὸ δὲ ὕδωρ ὑγρόν, τὸν αἴρα ψυχρόν, τὴν γῆν ἑξηράν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἔτι ἐν τῷ αἴρι εἶναι τὸ αὐτὸ μέρος. ἀνω-
τάτω μὲν οὖν εἶναι τὸ πῦρ, ὃ δὲ αἰθίρα καλεῖσθαι, ἐν ᾧ πρώτην τὴν τῶν ἀπλανῶ σφαῖραν γεννᾶσθαι, εἰτα τὴν τῶν πλατωνί-
κων, μεθ' ἣν τὸν αἴρα, εἰτα τὸ ὕδωρ· ἐπο-
στάθμην δὲ πάντων τὴν γῆν, μέσην ἀπὸ-
των οὖσαν. Diog. L. 7 137.

σοιχειοῦσι διατυποῦσι.

σοιχειώδη τὰ εἰσαγωγικά, τὰ πρῶτα καὶ τὰ τῆς ἀρχῆς.

σοιχειώσις ἀκριβεστάτη ἐπιτομή, ἡ πρῶ-
τη μάθησις ἥτοι διδάξεις.

σοιχηδόν κατὰ τάξιν.

σολύχημα βούλημα, κοινὴ κρίσις.

σοιχίζω τὸ περικυκλῶ τὴν πόλιν, σοι-
χῶ δὲ τὸ συμφωνῶ.

σοιχομυθεῖν ἐφεξῆς λέγειν.

σοῖχος ἡ τάξις.

σοιχῶμεν πειδύμεθα, ἀρεσκώμεθα "ἡ
στοιχῶμεν ἑαυτοῖς, φασὶν οἱ πατέρες."

ζολάς. Ξενοφῶν (Anab. 4 1 18) "τοξεν-
θεις διὰ τῆς ὑσπίδος καὶ τῆς στολάδος εἰς
τὰς πλευράς."

ζόλιον ἢ στολή, καὶ ζολίς στολίδος.
"ἄκρητον θλίβων νέκτιρ ἀπὸ στολίδων" (AP
727) καὶ αὐθις (M. Anton. 1 7) "μὴ ἐν στο-
λῇ κατ' οἶκον περιπατεῖν."

ζόλος καὶ τὸ πεζικὸν στρώτευμα. Ἀρ-
ριανός "Σποράκις μυθῶν τὸν στόλον βασι-
λέως ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἐπικράτειαν γεόμενον
ἔφυγεν." "οὕτω πεπραγόντων αὐτῷ τῶν ἐκ-
πεμφθέντων τῷ πρώτῳ στόλῳ, τὸν παῖδα
τῆς στρατηγίας κατεμέμφετο." καὶ αὐθις
(S Phil. 498) "τοῦ μὲν ἐν σμικρῷ μέρος ποιῶ-
μενοι, τὸν οἶκαδ' ἤπειγον στόλον." κυρίως
δὲ ὁ ναυτικός.

Στόλων ὄνομα κύριον.

ζόμα τὸ ἐμπροσθεν μέρος τοῦ στρατῷ.
Ξενοφῶν (Anab. 3 4 42) "κελεύει ἀπὸ τῆ ζό-
ματος συμπεμψαί ἄνδρας· μακρὴν γὰρ ἦν
ἀπὸ τῆς οὐρῆς λαβεῖν."

ζόμα ἢ φωνὴ παρα τοῖς παλαιοῖς. Ὀμη-
ρος (K 8) "πολέμῃ στόμα." καὶ αὐθις "ὃ
δὲ ἀνθίσταται, καὶ κατὰ στόμα παίων βια-
ζομένης ἀνῆρει," τουτέστι κατὰ πρόσωπον.

ζόμα παρὰ τῇ θείῃ γραφῇ τῆς διανοίας
ἢ προθυμία. Theodoret. in Ps. 113 131.

ζόμαργος φλύαρος. Ἠλέκτρα φησί (S
606) "κῆρυσσε μὲ εἰς ἅπαντας, εἴτε χρῆ κα-
κῇν εἴτε στόμαργον εἴτ' ἀναιδείας πλέων."

ζόμαχος λαίμιος. ὅτι οἱ παλαιοὶ ἱατροὶ
τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλεον, ἔνθεν καὶ
καρδιωγμός. sch. Thuc. 2 49.

ζομίαις ἵππος ἀπειθῆς καὶ βίαιος. ὃν
τινες ἄστομόν φασι. cf. v. ἄστομοι.

ζόμφακα (A Nub. 1370) τραχὺν ἢ κομ-
πασήν, καὶ στομφάσαι τὸ ἀλαζονεύεσθαι.
σύνθετος ἢ λέξις ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ τῆ
ὀμφακος, ἵνα ἢ λέγων, ὀμφακος ἔχων ἐν τῷ
στόματι τοὺς μύθους. λέγει δὲ περὶ Αἰσχύ-
λου τοῦ ποιητοῦ.

ζομώσης πυροξύνης Ἀριστοφάνης (Nub.
1111) "δίδασκε καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
εὖ μοι στομώσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα
οἶαν δικιδίοις, τὴν δ' ἐτέραν αὐτοῦ γνάθον
ζόμωσον οἶαν ἐς τὰ μεῖζω πράγματα," ἀντὶ
τοῦ ὀξυνεῖς, ὡς ἐπὶ σιδήρου, μεταφορικῶς,
ἀντὶ τοῦ ἀκονήσεις. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν
μαχαιρῶν. οἶαν δέ, τουτέστι δυνατὴν καὶ
ἐμπειρον [εἰς τὸ λέγειν δίκας. μεῖζω δὲ

πράγματα τὰ ἄδικα, τὰ ἐμφιλόσοφα. ὑπο-
κοριστικῶς δὲ εἶπε δικιδίους.

ζόμωσις δεινώσις, πανουργία. (S OC
794) "τὸ σὸν δ' ἀφίχται δεῦρ' ἐπόβλητον
στόμα, πολλὴν ἔχον στόμωσιν." καὶ στή-
μωσον ἀντὶ τοῦ ὀξυνον.

ζόναχος στεναγμός.

ζονόεσσα στεναγμὸν ἔχουσα, καὶ αἰτό-
νος στεναγμός,

ζορέσαι (Hom. I 621) στρώσαι.

ζόρθυγξ τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος, ἢ τὸ
τοῦ βέλους σιδήριον.

ζόρνησι ζώναις. "αἱ δὲ γυναικες στήρ-
νησιν ἀνέστεφον," περὶ Θησέως.

ζορνύντες.

Στούδιος δυνάστης, ὃς καὶ τὴν περι-
βόητον μονὴν ἔκτισεν. ὁ αὐτὸς Στούδιος
δυνάστης κτίζει τὸν ναὸν τοῦ ἀρχιστρατήγου
Νυκωλείας, ἐν ᾧ φέρονται καὶ στίχοι ἡρωι-
κοί. "Στούδιος ἀγλαὸν οἶκον ἐδείμματο· καρ-
παλίμως δὲ ὦν κύμην εὐρατο μισθόν, ἐλὼν
ὑπατιίδα ῥάβδον."

ζοχασμός συλλογισμός.

Στράβαξ ὄνομα κύριον.

Στράβων Ἀμασεύς φιλόσοφος γέγονεν
ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. ἔγραψε γεωγραφίαν
ἐν βιβλίοις ιζ'.

σεραγγαλίδες τὰ δύσλυτα ἄμματα. Φε-
ρεκράτης Αὐτομόλῳις "ὅμεις γὰρ αἱ σεραγ-
γαλίδας ἐσφίγγετε."

σεραγγαλιῶδες διεστραμμένον. "ὃ δὲ
ἐκέλευσεν αὐτὸν μαστιγοῦσθαι τῇ μαστιγι
τῇ σεραγγαλιῇ (ἀν ἁστραγγαλιῇ). ὃ δὲ
ἔξαρνος ἦν μηδὲν εἰρηκέναι."

σεραγγεύεται διαμέλλει, οὐκ εὐθὺς πο-
ρεύεται, ὥστερ νεάζει καὶ χρονίζει καὶ ῥα-
θυμιεῖ. (A Nub. 505) "κνπτάξεις ἔχων περὶ
τὴν θύραν;" ἄττικῶς περιττεύει τὸ ἔχων.
τὸ δὲ κνπτάξεις ἀντὶ τοῦ σεραγγεῖν καὶ
διατρίβειν. καὶ σεραγγεῖν αἰσιν ἀναβύλλομαι,
διατρίβω. ἅπαξ οὖν φησὶ δόξαν τί παρέλκω
καὶ μέλλω καὶ διατρίβω καὶ ἀναδύομαι.

σεραγγουρία ἢ δυσουρία. (A Vesp. 805)
"σοφὸν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον
ἔξεῦρ' ἀτεχνῶς φάρμακον σεραγγουρίας."

σεραγγουριῶ Ἀριστοφάνης (Th. 622)
"σεραγγουριῶ γὰρ ἐχθρὸς ἔφαγον κάρδαμα."
ἐπισχετικῶ γὰρ ἐξιν οὐραν τὰ κάρδαμα καὶ
πύσματος, καὶ διὰ τοῦτο φασὶ τοὺς Πλο-
ύτας χρῆσθαι αὐτοῖς. καὶ ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο

πτύειν καὶ οὐρεῖν καὶ ἀπομύττεσθαι.

Στραγός ἀναιδής, σχολιός, στρεβλός, δύσκολος.

Στραγότερος ἀναιδέστερος· ὁ ἅγιος Βασίλειος ἐν τῷ κατὰ μεθύοντων "μή πως ὁ μὲν ἀνυπότακτος στραγότερος γένηται, ὁ δὲ κατανενυγμένος τῇ περισσοτέρῃ λύπῃ καταποθῇ."

a στρατεία τὸ ἀξίωμα.

b στρατεία ἡ ἐνέργεια καὶ ὥσπερ πᾶλη.

c στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις. Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπροεσβείας. Ἀριστοτέλης τοίνυν δεδήλωκεν ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, τίς ἦν ἡ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατεία. "εἰσὶ γὰρ φησιν "ἐπώνυμοι ἰ μὲν οἱ τῶν φυλῶν, β' δὲ καὶ μ' οἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λευκασιμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὃ τε ἄρχων ἐφ' οὗ ἐνεγράφησαν, καὶ ἐπώνυμος ὁ τῷ προτέρῳ ἐπιδεδημηκώς. νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται." καὶ μετ' ὀλίγα "χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας· καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμψωσιν, προσγράφουσιν ἀπὸ τίνος ἄρχοντος ἐπώνυμον μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι." Harp.

Στρατήγημα σόφισμα, ἡ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία, ἡ κατόρθωσις.

Στρατηγία τὸ ἀξίωμα. τρεῖς τρόποι εἰσὶ καθ' οὓς ἐφίεται τις στρατηγίας, κατὰ λόγον αὐτῇ προσιών, εἰς μὲν ὁ διὰ τῶν ὑπομνημάτων καὶ τῆς ἐκ τούτων κατασκευῆς, ἕτερος δὲ ὁ μεθοδικὸς καὶ ἡ παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν παραδόσεις, τρίτος δὲ ὁ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἔξεως καὶ τριβῆς. οὕτω φησὶ Πολύβιος (11 8) ὅτι τριῶν ὄντων τρόπων καθ' οὓς ἐφίενται πάντες στρατηγίας οἱ κατὰ λόγον αὐτῇ προσιόντες, πρῶτον μὲν διὰ τῶν ὑπομνημάτων καὶ τῆς ἐκ τούτων κατασκευῆς, ἑτέρου δὲ τοῦ μεθοδικοῦ καὶ τῆς παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν παραδόσεως, τρίτου δὲ τοῦ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἔξεως καὶ τριβῆς, πάντων ἦσαν τούτων ἀνενόητοι οἱ τῶν Ἀχαιῶν στρατηγοὶ ἁπλῶς.

Στρατηγία ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίας, καὶ στρατηγιῶντα στρατηγίας ὀρεγόμενον· Ἰώσηπος (B. I. 2 21 2) "ἥδη δ' αὐτὸν στρατηγιῶντα καὶ μεῖζον ἐφιέμενον ἔνδεα χρημάτων κατεῖχε."

a στρατήγιον τὸ στρατόπεδον ἄτικώς·

Σοφοκλῆς (Αἰ. 721) "μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον." καὶ αὐθις "συνηθροισμένοι περὶ τὸ στρατήγιον."

Στρατήγιον ὁ τόπος τοῦ στρατηγῆ· "οἱ μὲν ἡγεμόνες πρὸς τὸ στρατήγιον, ἡ δὲ πληθὺς ἐπὶ τὰς ἰδίας σκηνάς ἔθρον."

Στρατηγὶς ναῦς.

Στρατηγολοί. οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτονοῦμενοι στρατηγοὶ ἦσαν· Δημοσθένους ἐν Φιλιππικοῖς. "στρατηγὸν εἶχον τῷ μὲν ὁκνῶν τε καὶ θρασὺ ἐς τοὺς κινδύνους λαμπρόν, τᾶλλα δὲ ἀφανῆ καὶ ἐκ ταπεινοῦ ἠῤῥημένον καὶ τοῖς δοκιμωτάτοις ὑποπτον καὶ τῷ παρ' ἀξίαν εὐδοκιμεῖν ἐπιφθονον."

Στρατηγῶ γενικῇ.

Στρατιὰ τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἑναῖ παρχον τάγμα, στρατεία δὲ τὸ ἀξίωμα. ὅτε δὲ λέγει ἡ γραφή (2 Paral. 33 3) περὶ Μανασσῆ ὅτι ἐλάτρευσεν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τὰς ἀστέρας λέγει.

Στρατιώτης ἀρσενικόν. Θηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ι.

Στρατοπεδεία.

Στρατοπεδενυόμενοι.

Στρατόπεδον ἐποίησαντο ἀντὶ τοῦ σκηνάς. δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις, καὶ τὸ στρατεύμα καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος, ἐτυμώτερον δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῇ τόπῃ λέγεσθαι, οἷον τῇ στρατῇ τὸ πέδον.

Στρατός τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων, ὁ δὲ τόπος στρατόπεδον· λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον.

Στράτεις Ἀθηναῖος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα, Ἀνθρωποραίστης, Ἀτυλάντης, Ἀγαθοὶ ἦτοι ἀργυροὶ ἀφανισμός, Ἰφιγέων, Κυλλιππίδης, Κινησίας, Λεινομέδων, Μακεδόνης, Μήδεια, Τρωίλος, Φοίνισσαι, Φιλοκτήτης, Χρύσιππος, Πανσανίας, Ψυχασταί, ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τῷ β' βιβλίῳ τῶν Λειπνοσοφιστῶν.

Στράτεις Ὀλύνθιος ἱστορικὸς περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου ἐφημερίδων, περὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ λιμνῶν, περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς βιβλία εἰ.

Στράτων κωμικός τῆς μέσης κωμωδίας· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Φοῖνις.

Στράτων Λαμνακηνὸς φιλόσοφος, Θεοφράστου γνώριμος καὶ διάδοχος, υἱὸς δὲ Ἀρκεσίου ἢ Ἀρχεσίου, ὃς ἐπεκλήθη φ-

συνενηνεγμένοι συνελθόντες.

συνεορτάζω δοτικῇ.

συνέπαινοι συγκατατιθέμενοι· Ἡρόδοτος (5 20) "συνέπαινοι γὰρ ἦσαν οἱ Πέρσαι," τετέστιν ὁμόφρονες. καὶ αὐθις (5 31) "δεῖ δὲ καὶ αὐτὸν βασιλέα συνέπαινον γίνεσθαι."

συνέπεσε γενέσθαι ἀντὶ τῷ συνέβη. οὕτως Ἰσοκράτης. "καὶ ἔξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν φόνος συνέπιπτε πολὺς, φύρδην ἐπ' ἀλλήλοις μαχομένων." καὶ "συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα," ἀντὶ τῷ προσέπεσε, καὶ αὐθις (Diodorus p. 631) "τοῖς μὲν πρὸς τὰ γόνατα πίπτων."

συνεπισπεῦσαι συνεπιταχύναι. "ὃ δὲ ἐκέλευε τὸς κρατίστους συνεπισπεῦσαι τὰς ἀμάξας" (X Anab. 1 5 8).

συνεπίσταμαι δοτικῇ.

συνεπισχύσας συναγωνισάμενος, δεινὰ παρὰ σῶν. "κωλύειν δὲ τὸν Ἀντίοχον παραπλεῖν οὐκ ἀπεχθείας χάριν, ἀλλ' ὑπορώμενος μὴ Φιλίππῳ συνεπισχύσας ἐμπόδιον γένηται τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίᾳ."

συνεπλήθυσεν ἐπλημύρησε· "χειμῶν ἐξαίσιος νυκτὸς γενόμενος τὸ ρέμμα συνεπλήθυσεν."

συνεπνευσάτην ὁμόφρονες ἐγένοντο· "Χυρίτων καὶ Μελέανιππος εἰς ἔρωτα ἀλλήλοιν συνεπνευσάτην, ὃ μὲν ἔρωστὴς ὃ δὲ ἐρώμενος." cf. v. ἀντέρως.

συνερανίζεται συνεισφύρεται.

συνεργῶ δοτικῇ.

συνέρεσθαι συνερωτῶν.

συνέριθος συνεργός, συνυφάνεσσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄρρενος· "ὃ δὲ Χαγάνος παρὰδοξὸν τι ἔρμαιον τὴν σωτηρίαν εὐτύχησε, καὶ φυγῇ συνέριθος ἦν· ἐλάνθανε γὰρ νῆσος ἐν τῇ λίμνῃ τὸν βάρβαρον διασώζεσα" (Theophyl. Sim. 2 10).

συνερχτικός συνείρειν τὸς λόγους καὶ συντιθέναι δυνάμενος εὐκόλως. sch. A Eq. 1375.

συνερράγη· "ἐπὶ τῶν Φαβίων πόλεμος συνερράγη Ῥωμαίοις πρὸς Τυρρηνοὺς μέγιστος τῶν πρὸ αὐτῶν."

συνερρώγει εἰς χεῖρας ἤλθε. "πόλεμον συνῆψαν τὰ στρατόπεδα, ὅσον ἔπω συνερρώγει, περὶ πλήθυσαν ἀγοράν· καὶ ἀκροβολισμοὶ τινες τῶν ψιλῶν ἐγένοντο, βέλη τε ἐξικνεῖτο καὶ ἀσπίς ἐψόφει."

συνέρχομαι δοτικῇ.

Συνέσιος Πενταπόλειος τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαΐδος, φιλόσοφος, ἐπίσκοπος Πτολεμαῖδος, ἱερατικῶν γενόμενος, ἔγραψε βιβλία διάφορα γραμματικὰ τε καὶ φιλόσοφα, καὶ λόγους βασιλικούς, πυρηνουρικὸς ἢ ἐπιδεικτικὸς, ἐγκώμιον τε φαλάκρας, καὶ περὶ προνοίας λόγον θαυμασίον, Ἑλληνικῷ χαρακτήρι· καὶ ἄλλα πλείστα καὶ διάφορα βιβλία συνέταξε, καὶ τὰς θαυμαζομένας ἐπιστολάς.

συνεσκευάσθαι συνεπιφέρεισθαι· "ὅψα δὲ χρὴ συνεσκευάσθαι, ὅσα ἐστὶν ὀξεία καὶ ὀριμέα καὶ ἀλμυρά· ταῦτα γὰρ ἐπὶ σῖτόν τε ἄγει καὶ ἐπὶ πλείστον ἀρκεῖ" (X Cyr. 6 2 33).

συνεσπειραμένοι συγκεκλεισμένοι· (Agath. 5 19) "εἰς στενότητι συνεσπειραμένοι ἀμύνεσθαι οὐκ ἡδύναντο, οὔτε τοξεύειν αὐτοῖς εὐπετές ὑπῆρχε τῷ μηδὲ χώραν εἶναι τοῖς βέλεσι." καὶ αὐθις "εἰσὶ δὲ οἱ καὶ σπειρουθέντες ἀναχωρήσει σωῶι πάλιν ἐς τὸ στρατόπεδον ἡδυνήθησαν," ἀντὶ τοῦ συσραφέντες, συνελχθέντες. καὶ αὐθις "τό τε πυκνὸν καὶ συνεσπειραμένον ἐπὶ ταῖς ἀνελίξεσιν οὐκ ἔξω τινὸς ἀπονοίας καὶ τόλμης κατεφαινέτο, τυραχὴ τε ἐπεῖχε καὶ παρακλεισμός τοῖς κατ' οὐρὰν τεταγμένοις, αἱ τε ἀναστροφαὶ τῶν κοντοφόρων ἄλλοτε ἄλλα· τοῦ τὰς ἐμβολὰς ποιοῦμεναι πολυσχιδῇ καὶ ποικίλῳ ἀπειργάζοντο τὸν πόλεμον."

συνεστιᾶται συναριστᾶ.

συνετάττετο· "πᾶσι συνετάττετο ποιήσασθαι τοὺς χρηματισμούς," ἀντὶ τοῦ καθυπέσχετο. cf. v. χρηματισμός.

συνετιμῆθη πολλῆς τιμῆς ἐγένετο τὰ ὄνια. καὶ συνετιμῆθησαν. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Διονυσόδωρον (8) φησιν "οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπέστειλλον ἐς τὴν Αἴγυπτον τὰ χρήματα, οἱ δ' ἐπλεον τοῖς ἐμπόροις, οἱ δ' ἐνθάδε μένοντες συνετιμῶν τὰ ἀποστελλόμενα."

συνετρίβησαν (Jerem. 22 20) ταῖς ψυχαῖς, ἀντὶ τοῦ ἐθορυβήθησαν, συνεχύθησαν. συνευνέτης σύγκοιτος.

σύνεννον σύγκοιτον.

συνεφόρει ἐσώρευεν· "ὃ δὲ συνεφόρει χοῦν αὐτόθεν ἀπὸ τῶν ἐρριμμένων οἰκοδομημάτων ἐν τῷ κόλπῳ φέρων."

συνέχεια ἡ πυκνότης.

συνεχές. τὸ συνεχές ποσὸν ἐπὶ πλείονων κατηγορεῖται, γραμμὴς ἐπιφανείας σώματος

σρουθίζων τριζων.

σρουθός. οὕτως Ἀττικοί. (A Pac. 530) "Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν" στρονθῶν. δοκοῦσι πρὸς τρυφήν ἐκ τῶν ἄλλων πετεινῶν περισπούδαστοι εἶναι μῦλλον. αἰεὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα Ἀριστοφάνης σεμνολογεῖ· τὸ γὰρ κάλλιστον τῶν ἐδεσμάτων μετὰ τὴν αὐτοῦ μνήμην εὐθὺς ἐπήγαγεν, ἐνδεικνύμενος ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ἀναγκαιότερά εἰσι τὰ αὐτοῦ ποιήματα, τῇ χρήσει τῶν κιχλῶν παραβαλλόμενα.

σρουθός ὁ λελωβημένος.

σροφαῖον. οὕτως ἐκάλουν τὸν πυρὶ τῇ θύρᾳ ἰδρυμένον δαίμονα, ἅμα δὲ παρὰ τὸ στρέφειν τὰ πράγματα· οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες πανοῦργοι λέγονται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (1154) "παρὰ τὴν θύραν σροφαῖον ἰδρῦσασθέ με." ἐπωνυμία δὲ ἐστὶν Ἑρμοῦ παρὰ τὸ ταῖς θύραις ἰδρῦσθαι ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἄλλων κλεπτῶν· οὗτοι γὰρ ὀπίσω τῶν θυρῶν ἐλώθασιν καὶ ἀναδύεσθαι καὶ ὅλως πανουργεῖσθαι.

στροφάλιγξ ἡ συστροφή, καὶ σροφά-λιγγι. (Hom. II 775) τῇ συστροφῇ.

σροφάς ἀντιλογίας.

σροφή. ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Ὀρνίθων (743) ὥδη ἦτοι στροφή "μοῦσα λοχμαία ποικιλῇ, μεθ' ἧς ἐγὼ νάπαισι κορυφαῖς τ' ἐν ὀρείαις ἰζόμενος μέλλας ἐπὶ φυλλοκόμου" καὶ τὰ ἐξῆς.

σρόφιγξ στροφή, κίνησις. ἡ ἀπὸ τοῦ συστρέφειν καὶ πανουργεῖσθαι (A Ran. 919).

a σρόφιον τὸ στρογγύλον ζωνάριον· Ἀριστοφάνης (Lys. 930) "τὸ σρόφιον ἦδη λυόμενον." "ἀλουργῇ ἀμπεχόμενος, καὶ κόμην τρέφων χρυσῷ στροφίῳ κεκοσμημένην" (cf. v. Μύνης). "ἡ οὐκ ἐξείργασται ὡς σρόφιον διαδήματι καὶ λαγῶς ἐλάφῳ καὶ κάμηλος ἐλέφαντι καὶ κρόκος μύροις καὶ ὕσιν ἄλλα ἐστὶν εὐώδη, καὶ χοῖρος καὶ ὄρνιθες ταῖς ἑαυτῶν σαρεῖ τὸν αὐτὸν οὐκ ἔχουσι λόγον" (Artemid. 4 p. 308). λέγεται καὶ σρόφος τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν σρόφιον, ὃ ἐστὶν ἐρεῖν· Ἡρόδοτος (4 60).

b σρόφιον ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσι.

σρόφισ ὁ εὐστροφος ἐν τοῖς πράγμασιν· ἀπὸ τῆς σροφῆως ἡ μεταφορὰ καὶ ὁ εὐκίνητος. sch. A Nub. 450.

Στρυγγαῖος ὄνομα κύριον.

Στρύμη νῆσος ἄποικος Θασίων. ἔστι

δὲ ἐμπόριον Θασίων. Harp.

Στρυμόνος ποταμός.

σρυφνόν σκληρόν (A Vesp. 872) "παῦ-σον αὐτοῦ τὸ στυφνόν καὶ πρίνινον ἦθος."

σρωμνή ἡ κλίνη.

σρωννύω.

Στρώτες ἔθνος.

σρωτήρ. τὰ μικρὰ δοκίδια τὰ ἐπάνω τῶν δοροδόκων τιθέμενα στρωτήρας ἔλεγον.

σρωφᾶσθαι (Hom. I 463) στρέφασθαι.

συγεῖ μισεῖ, ἡ φοβεῖται, ἀπὸ τῆς Στυγός, ἧτις ἐστὶ πηγὴ ἐν Ἄδου.

συγερεῖς. καὶ συγερός ὁ μισητός.

συγερεῶ μισητῇ, ἡ φοβουμένη.

συγερωπός ὁ μισητός.

συγητός μισητός.

Στυγὸς μελανοκάρδιος πέτρα. διὰ τὸ τῆς λέξεως σφοδρὸν εἶπε μελανοκάρδιον οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἡ πέτρα. Ἀριστοφάνης Βατράχοις (473). Στυξ γὰρ κρήνη ἐν Ἄδου, ὄρκος θεῶν, ἀπὸ τῆς στυγνότητος.

συλίτης ὁ ἐπὶ κλονος ἰστάμενος.

σύπη· "πηγνύντες εἰς τὴν γῆν ὄρθα τὰ σύπη, ψαύοντα ἁλλήλων, ἐν ἡμικυκλίᾳ σχήματι." στυππῇ δὲ τὸ στυππεῖον· Ἰώσηπος "πληρώσαντες τὴν στοὰν στυππῆς, πρὸς δὲ ἀσφάλτου τε καὶ πίσσης." στυππεῖον δέ.

σύππαξ, στρατηγὸς Ἀθηναίων Εὐκράτης, δωροδόκος καὶ προδότης, ὃς καὶ ἀπώλετο ὑπὸ τῶν λ'. οἱ δὲ ὡς πιδὼν κύνειον.

σύραξ ὁ συνρωτήρ κυλούμενος, ἡ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' ἣ στηρίζεται.

σύραξ τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν ἐλώθασιν. καὶ Θουκυδίδης 7ησί (24) "στρυακίῳ ἀκοντίῳ ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν" (Harp.). καὶ στρυακίζω ἔλκω.

συφεδανός· (A Vesp. 1355) "ὦ οὔτος στυφεδανὲ καὶ χοιρόθληψ, ποθεῖς, ἐρεῖν ἰσοικας ὥραιας στροῦ." ἡ σφύρα.

συφελίζω αἰσῖσι, κακῶσαι, διωξαι· (AP 7 120) "καὶ ποτὲ μιν στυφελιζομένον σκύλακος παριόντα φασὶν ἐποικειῖται, καὶ τόδι φάσθαι ἔπος· παῦσαι, μηδὲ ρύπιζ', ἐπεὶ φίλον ἀνέρος ἐστί."

συφελισμούς ὀργάς, ὕβρεις, μέμψεις, λοιδορίας· "οἷας δὲ Κράτης ὀργὰς ὧν ἠνέσχετο καὶ στυφελισμούς, ὃς ὑπὸ σμικρᾶς δαπάνης ἡμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν," Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι (534). καὶ ἐν μυθιστο-

“ὅθι στυφῶν ἀπὸ πετρῶν ὀστρακίσκοντα τε
νῦτα καὶ ἄγκυλα γυνῆ καύσθη.”

συφοκόμπος ὁ μάχμος ὄρυξ, πυρὰ
τὸ στερεῶς κόπτεται· (Α Ατ. 1299) “ὕπὸ στυ-
φοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένος.”

σωβύσσω ῥῆμα.

σωικοί. Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ἀνακάμπτων
ἐν τῇ ποικίλῃ στοῦ καὶ Πεισιανακτεῖω, ὕσε-
ρον δὲ ὑπὸ τῆς γραφῆς τοῦ ζωγράφου Πο-
लगνώτου ποικίλῃ κληθείσῃ, διετίθετο τοὺς
λόγους. ἐπὶ τῶν λ' πολιτῶν πρὸς τοῖς χιλοῖς
φεροκόμοι ἀνήρητο ἐν αὐτῷ. προσήεσαν
δὴ λοιπὸν ἀκούοντες αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο
στωικοί ἐκλήθησαν οἱ ἀπ' αὐτοῦ, πρότερον
Ζηνῶνιοι καλούμενοι. Diog. L. 7 5.

σωμύλεθρος.

σωμυλία ἡ κατὰ ἀστείότητα ἀπάτη
προερχομένη.

σωμυλιοσυλλεκτιάδῃ, τουτέστι στω-
μύλα ῥήματα συλλέγων, Ἀριστοφάνης Βα-
τράχοις (865).

σωμύλος λάλος, πολύκομος, πιθανο-
λόγος, εὐτράπελος, ἔφεδρος τῶν λόγων, ἀπα-
τεῶν, κύλαξ, φλύαρος. Ἀριστοφάνης (Ran.
92) “ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλμα-
τα,” ἀντὶ τοῦ λάλοι καὶ πιθανολόγοι. καὶ
στωμυλλόμεθα (Α Ρακ. 984) ἀντὶ τῆ φλυα-
ροῦμεν, καὶ στωμύλλεσθαι ἀντὶ τῆ φλυα-
ρεῖν. “τὰ μεϊράκια ταῖς τίτθαις ἀποπέμψατε,
καὶ θρυπτ. . . . στημόνων καὶ πλαγγόνων
ἐάσωμεν” (cf. v. τίτθῃ). καὶ αὖθις Ἀριστο-
φάνης (Ρακ. 993) “παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπο-
νοίας τὰς περικόμπους, αἷς στωμυλλόμεθ'
εἰς ἀλλήλους, καὶ συγγνώμῃ τινὶ προατέρῃ
κέρασον τὸν νοῦν.” καὶ στωμυλώτατος
φλυαρότατος.

συάκιον ἰχθυς.

Συβάριως.

Συβαρίτης ἄρσενικῶς, θηλυκῶς δὲ διὰ
τοῦ ι (Α Vesp. 1418 et 1429). Συβαρίται δὲ
γαστρικὲς ἦσαν καὶ τρυφηταί. τοσοῦτος δὲ
ἦν ζῆλος παρ' αὐτοῖς τρυφῆς ὥστε καὶ τῶν
ἐξωθεν ἐθνῶν μάλιστα ἡγύπων Ἰωνας καὶ
Τυρρηνοῦς, διότι συνέβαιναν αὐτοῖς τοὺς μὲν
τῶν Ἑλλήνων τοὺς δὲ τῶν βαρβάρων προ-
έχειν τῇ κατὰ τὸ ζῆν πολιτελείᾳ. παρὰ
τούτοις δὲ Μινδυρίδης λέγεται περιουσιάζειν
τρυφῇ. οὗτος γὰρ Κλεισθένης τοῦ Σικω-
νίων τυράννου νικῆσαντος ἄρματι, καὶ κη-
ρύξαντος παραγενέσθαι τοὺς προαιρουμένους

γαμεῖν αὐτῷ τὴν θυγατέρα κάλλι δοκῆσαν
διαφέρειν, ἀναχθῆναι λέγεται ἐκ Συβάριως
ἐν πεντηκοντόρῳ τοὺς ἐρέτας ἔχων ἰδίους
οἰκέτας, τοὺς μὲν ἄλιεις τοὺς δὲ ὀρνιθοθή-
ρας, παραγενόμενος δὲ εἰς Σικυνῶνα ταῖς
κατὰ τὴν οὐσίαν παρασκευαῖς οὐ μόνον τὰς
ἀντιμνηστεύοντας ἀλλὰ καὶ τὸν τύραννον
αὐτὸν ὑπερᾶραι, καίπερ τῆς πόλεως αὐτῷ
πάσης συμφορομένης, ἐν δὲ τῷ μετὰ
τὴν ἄφιξιν δειπνῶ προσιόντος τινὸς ὅπως
κατακλιθῇ πρὸς αὐτόν, εἰπεῖν ὅτι κατὰ τὸ
κῆρυγμα πάρεστιν ἡ μετὶ γυναικὸς ἡ μόνος
κατακλιθισόμενος. Diodor. Sic. l. 2 p. 549.

Συβαριτικαῖς καὶ Συβαρικαῖς τρυ-
φηλαῖς, λαμπραῖς, πολυτελείαι· τρυφηταὶ γὰρ
οἱ Συβαρίται. οὗτοι γὰρ οὕτω διήγον τρυ-
φηλῶς ὥς καὶ τοὺς ἵππους διδάσκων πρὸς
αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. καὶ συβαρίζειν (Α Ρακ.
343) τὸ τρυφᾶν, ἢ τὸ θορυβεῖν. καὶ Συ-
βάρεια ἐπιφθέγματα παρ' Ἐπιχάρμῳ,
καὶ Συβαριτικοὶ λόγοι οἱ Αἰσώπειοι.
καὶ συβαρίσαι τὰ τῶν Συβαριτῶν ποιῆ-
σαι. καὶ παροιμία “Συβαρίτης διὰ πλυ-
τείας,” ἐπὶ τῶν σοβαρῶς διαπορευομένων.

συβήνη ἡ δερματίνη υἰλοθήκη, ἢ ἡ
φαρέτρα· Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης
(1203) “ἀλλ' οὐκ ἔχω οὐδέν. ἀλλὰ συβήνην
λάβε.”

συβόσιον τὸ χοιροφορεῖον.

συβιώτης χοιροβοσκός.

συγγένεσθε συμμαχήσατε, συνεργήσα-
τε, συμπράξατε· Σοφοκλῆς (El. 411) “ὦ
θεοὶ πατρίωσι, συγγένεσθ' ἀλλὰ νῦν,” ἀντὶ
τοῦ συμμαχήσατε ἡμῖν κἄν νῦν.

συγγενής. καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναι-
κὸς ἡ αὐτῇ γραφῇ φυλάττεται.

συγγίνομαι δοτικῇ.

συγγινώσκω δοτικῇ.

συγγινώμῃ συγχωρημένη. ὅτι οὐ δεῖ τὸν
σπουδαῖον ἐν τινὶ συγγνώμῃ ἔχειν, μηδὲ
παρίεναι τὰς ἐπιβαλλούσας ἐκ τοῦ νόμου κο-
λάσεις, ἐπεὶ τό γε εἶκειν καὶ ὁ ἔλεος αὐτῇ
τε ἡ ἐπιείκεια οὐδεμιᾶς ἐστὶ ψυχῆς πρὸς κο-
λάσεις προσποιουμένης χρηστότητα, μηδ' οἷε-
σθαι σκληροτέρας αὐτὰς εἶναι. Diog. L. 7 123.
λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῆς
ἀφέσεως καὶ συγχωρήσεως.

ὅτι ἐπειδὴ ὁ γινὼς ἑαυτόν, τουτέστιν ὅς
μὴ ἐπὶ τοῖς πταίσμασιν ἁγῶν ὅτι ἔπται-
σεν, ἀλλὰ φυλάττων τὸ γινῶθαι σαυτόν, μὴ

τοῖς κατορθώμασιν, εἰ καὶ ποτε ὀλίγον ἐπινυστάξας, εἰς ἀλαζονείαν ἤρθη μέγα φρονῶν, ἀλλὰ τὴν οἰκίαν φύσιν καὶ ἀσθένειαν καταμυνηθῶν γνῶσιμαχεῖ, ὁ συγγνούς, τέτρεται ὁ συννοήσας ὅτι ἐκεῖνος ἔργῳ παλινωδῶν ἄδει, συγχωρεῖ τῷ γνόντι ἑαυτὸν, ὁ δὲ μὴ συγγνούς τῷ γνόντι ἑαυτὸν οὐ συγχωρεῖ.

συγγνώμονα συμπαθῆ, οἰκτίριμονα. "Ἐχρη πικρὸν εἶναι καὶ ἀπαραιτήτων καὶ συγγνώμονα τε ἦκισα, ἄνθρωπον ὄντα καὶ τοῖς αὐτοῖς περιπεσεῖν δυνάμενον ἐξ ὧν κωλύει πικρῶς ἄλλον. ὁρθῶς γὰρ εἴρηται τὸ μὲν μηδὲν ἁμαρτεῖν θεοῦ ἐστί, καὶ πάντα κατορθοῦν, ἄνθρωπος δὲ οὐκ ἂν εἴποι ἐπ' οὐδενὶ ὅτι μὴ πείσεται τόδε τι. μυρία γὰρ κῆρες ἡμῖν ἐφιστάουσιν, οὐ μόνον θανάτου ἀλλὰ καὶ κακῶν ἄλλων."

συγγραφεῖς. εἰδησμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ὅποτε δέοι πληθὺς τι αἰρεῖσθαι, εἰς ἑτήν ἡμέραν εἰσέφερε γνώμας εἰς τὸν δῆμον, ὡς Ἰσοκράτης φησὶ (758). τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν ν' ἐγένετο, καθὰ Θουκυδίδης ἐν τῇ ἡ' (67) "ἐν δὲ τότε τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες εὐθὺς τῶν λοιπῶν εἶχοντο, καὶ πρῶτον μὲν ... οἰκῆσεται." ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς λ' οἱ τότε αἰρεθέντες, ὡς φησιν Ἀνδρότιων καὶ Φιλόχορος· ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν ἰ' ἐμνημόνευσε μόνων τῶν προβούλων. Harp. cf. v. ξυγγραφεῖς.

συγγραφεύς. φησὶν ὁ μέγας Μάξιμος ὅτι ὁ λόγους συγγραφόμενος ἢ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ υπόμνησιν συγγράφεται ἢ πρὸς ὠφέλειαν ἑτέρων, ἢ καὶ ἅμφω, ἢ πρὸς βλάβην τινῶν, ἢ πρὸς ἐπίδειξιν, ἢ ἐξ ἀνάγκης.

σύγκαιρον ἐπιτήδειον. "χειμῶνος ὥρα ἦν, καὶ πῦρ ἐξέκαυσε τῇ ὥρᾳ σύγκαιρον."

συγκαλεῖς συνήγαγες.

συγκατάβασις, ὅταν μὴ ὡς ἔστιν ὁ θεὸς φαίνεται, ἀλλ' ὡς ὁ δυνάμενος αὐτὸν θεωρεῖν οἷός τε ἐστὶν οὕτως ἑαυτὸν δεικνύη, ἐπιμετρῶν τῇ τῶν ὁρώτων ἀσθενείᾳ τῆς ὀφείας τὴν ἐπίδειξιν. Io. Chrysost. t. 6 p. 404.

συγκάταινον συγκατατιθέμενον, συνευδοκοῦντα.

σύγκεισθαι ὁμονοεῖτε.

συγκεκυφός συνελθόν· Ἀριστοφάνης (Eq. 859) "τοῦτο δ' εἰς ἕν ἐστι συγκεκυφός." οἷον ὁμονοοῦσιν ἑαυτοῖς καὶ συμπνέουσιν. "ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ στίφος οἷον ἐστὶ βυρσοπω-

λῶν νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελοτοπῶλαι καὶ τυροπῶλαι."

συγκλείω αἰτιατικῇ.

σύγκλητος ἐκκλησία. τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ἐξ ἔθους καὶ κατὰ μῆνα ἐγένοντο· εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπέλειεν ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία. Δημοσθένης κατ' Ἀισχίνον (73). Harp. συγκλύδων ἀνθρώπων συμμίκτων, ἐπηλύδων, παρειακῶν. "τοῦ δὲ ἀσῆμ καὶ σύγκλυδος ὄχλου ταχέως πρὸς αὐτὸν σπινταμένον, δισφυρίων οὐ πολὺ ἀποδέοντες ἔσχε."

συγκομιδὴ ὡς ἐπὶ καρπῶν, Θουκυδίδης ἐν γ' (15) "καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν." καὶ Ἀυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα "συγκομίσας δὲ δῶρα (ἀν ὀπωραν) καὶ ἀποδέμενος τὸ ἀργύριον (τὸν ἀγρόν)."

συγκορυβαντιῶμεν ἀντὶ τοῦ συμμαίνόμεθα, συνορχοῦμεθα, συνενθουσιῶμεν.

συγκόψαι ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι. οὕτω Μεταγένης.

συγκρητίσαι τὰ τῶν Κρητῶν φρονῆσαι.

σύγκριμα ἢ ἐκ πολλῶν εἰς ἄλλα συμπωνία, οἷα ἢ τῶν δ' στοιχείων κοινωνία.

σύγκρισις ἢ ἐνὸς πρὸς ἓνα ἢ πλείονας ἐνὶ γὰρ οὐ γίνεται σύγκρισις, εἰ μὴ κατὰ χρόνον, ὅταν ζητῶμεν πότε λευκότερον τόδε τι, νῦν ἢ πρότερον. Alex. Aphrod. in Top. p. 116.

ὅτι ἡ σύγκρισις κατὰ πολλοὺς τρόπους γίνεται· ἢ γὰρ ποτέρῳ μᾶλλον τῶν ὑποκειμένων τὸ κατηγορούμενον, ὡς ἐπὶ τοῦ πότερον ὁ πλοῦτος ἢ ἡ ὑγεία αἰρετώτερον· ἢ πότερον μᾶλλον τῷ ὑποκειμένῳ ὑπάρχει, οἷον τῇ ὑγείᾳ τὸ ἡδὺ ἢ τὸ χρήσιμον· ἢ πότερον τῷδε τόδε ἢ τόδε τιῶδε, οἷον πότερον τῇ ὑγείᾳ μᾶλλον ὑπάρχει τὸ ἀγαθὸν ἢ τῇ νόσῳ τὸ κακόν. ὅπως γὰρ ἂν αἱ συγκρίσεις γίνωνται, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος λέγονται. καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον δὲ γίνεται καὶ κατὰ τὸ ἥττον καὶ κατὰ τὸ ὁμοίως ἢ σύγκρισις. συγκριτικὰ γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα. ἡ ὑγεία μᾶλλον πλέτε ὅσο αἰρετὴ μὴ ἐστὶ δι' αὐτὴν αἰρετὴ, οὐδὲ ὁ πλοῦτος. καὶ ἡ ἡδονὴ μᾶλλον οὐσα ἀγαθὸν ἢ τέλος μὴ ἐστὶ ἀγαθόν, οὐδ' ἂν τέλος εἴη. καὶ πάλιν, ἡ πλοῦτος ἥττον ὑγείας ὢν ἀγαθὸς ἀγαθόν ἐστὶ, καὶ ἡ ὑγεία. καὶ εἰ ὑγεία ἥττον οὐσα ἀγαθὸν τοῖς ἐν εἰρήνῃ οὖσιν ἢ τοῖς πολέ-

μῦσιν ἀγαθόν ἐστι τούτοις, κάκεις.

συγκριτικῶς ὁμοίως.

συγκροτεῖ συνάγει, αὔξει, συνιστᾷ. καὶ συνδεῖ, πρὸς ἀρμονίαν ἄγει, συνέχει, συμ-
πράττει, οὐδένα καιρὸν παραλείπει. Ἀγα-
θίας (21) "συνεκροτῶντο αἱ δυνάμεις ὑπὸ
Ναρσοῦ, καὶ ἅπαντα ἤθροιστο τὰ στρατεύ-
ματα."

συγκρῆειν συναθροίζειν. καὶ σύγκρη-
σις παραλογισμός. κροῦσαι τὸ ἀπατῆσαι
τὸν ἀκρόντα, ὅλον παρακροῦσασθαι καὶ συ-
ναρπάσαι.

συγκυκῶν συνταράσσων.

συγκυρῶντα διαφέροντα, συνεγγίζοντα.

συγχαίρω γενικῇ συντάσσεται. "ὁ μὲν
συνέχαιρε τῆς νίκης, ὁ δὲ ἀνθυπεκρίνετο."

συγχεῖ ἀφανίζει, συμμιγνύει.

συγγέω αἰτιατικῇ.

συγχίδ'· ἐν ἐπιγρύμματα (AP 6 294)
"καὶ μονόπελμον συγχίδου, καὶ στεγανὰν κρα-
τὸς ἐρημοκόμβου." ὡς ἔοικε, πτένα λέγει.

συγχρῶμαι δοτικῇ.

συγχρωτίζεσθαι πλησιάζειν. Ζήνωνι
γὰρ τῷ Κιτιεῖ ἐχρήσθη, πυνθανομένην περὶ
βίβ, πῶς ἂν εὐδαίμων γένοιτο, εἰ συγχρωτί-
ζοιτο τοῖς νεκροῖς, ὁ ἔστι τοῖς βιβλίοις τοῖς
τῶν ἀρχαίων. [τῷ τῇ μελέτῃν ἀσκεῖν καὶ
λόγοις τρέφειν ψυχὴν τὴν βασιλείαν.]

συγχυθεῖς συνταραχθεῖς.

συγχωρῶ δοτικῇ.

σὺ δὲ μὴ πρὸς ὁργὴν ἀλλὰ πραόνως
ἔλεγχ' ἐλέγχε. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει ἄν-
δρας ποιητὰς ὥσπερ ἀρτοπώλιδας. σὺ δ'
εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεῖς βοῆς" (A
Ran. 864)· καὶ γὰρ ἡ πρῖνος καιομένη ψύφον
ποιεῖ.

Συηναῖος. καὶ συήνη.

συνήναι καὶ ὑπὸν ἀμαθία, σκαλιότης,
παρὰ Φερεκράτει. καὶ συνηεῖν Πλάτων
ὁ φιλόσοφος τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι καὶ
συνώδεις τι ποιεῖν. καὶ Συήνη πόλις, συήνη
δὲ ἡ συκία.

συνάζειν. οὕτω τὸ ἐπηρεάζειν ἔλεγον
οἱ παλαιοί. Artemid. 1 73.

συνάμινον εἶδος δένδρου.

συνκία τὸ δένδρον, σῦκον δὲ ὁ καρ-
πός.

σύνικον ἀσθενές. καὶ παροιμία "σύνικη
μάχαιρα" ἀντὶ τοῦ συκοφάντις. καὶ ἑτέρα
παροιμία "σύνικη ἐπικερία" ἐπὶ τῶν ἀνω-

φελῶν. "ἡμεῖς δὲ οἱ καθήμενοι τὴν συκί-
νην ἐπικερῖαν, τὰς στρατιώτας προσδεχό-
μενοι."

συκομορέα. ὅτι τῆς συκομόρης ὁ καρ-
πὸς οὐ πεπαίνεται, εἰ μὴ τινα βραχεῖαν το-
μὴν δέξεται.

σῦκον, στυκόν τι ὄν, τὸ ἔστηκός καὶ
μὴ ῥιπτόμενον ὡς ὁ ὄλυνθος. ὄλυνθος δὲ
παρὰ τὸ ὅλος ἀνθεῖν, ἦγαν ἐκ πρώτης ἀν-
θήσεως τὸ αὐτὸ ἔχειν.

ὅτι τὸ σῦκον ἀλεξιφάρμακόν ἐστι καὶ
μόνον, ἰσχάδες δὲ σὺν πηγῇν ὀπτῶμεναι
καὶ νήσαις διδόμεναι ὁμοίως γλήχωνι. καὶ
(AP 6 299) "σῦκόν τε μελαντραγός."

σῦκον αἰτεῖν κολακεύειν· νεωστὶ γὰρ
τῶν σῦκων φαινομένων, ὡς ἂν εἰς ὥρας
ἦγοντες, ἐλιπάρεν τὰς συκωρὰς δέναι.

σῦκον αἰτεῖς (A Vesp. 301) ἐπὶ τῶν κο-
λακευόντων· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐκολάκειον
τοὺς γεωργοὺς, βεβλόμενοι παρ' αὐτῶν λα-
βεῖν πρῶμια σῦκα· ὀλυνθίζοντο γὰρ αὐτοῖς
καὶ πάλιν ἐλθεῖν εἰς νέωτα. καὶ πάλιν ἑτέρα
παροιμία "σῦκον ἐφ' Ἐρμῇ," ἐπὶ τῶν προ-
κειμένων ἐπ' ὠφελείᾳ τοῖς βεβλόμενοις· ὁπότε
γὰρ φανεῖται σῦκον, τῷ Ἐρμῇ τοῦτο ἀνέτιθε-
σαν καὶ ὁ βεβλόμενος ἐλάμβανε. καὶ ἑτέρα
παροιμία (A Ran. 1278) "ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ
τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυν," ἐπὶ τῶν προσφυνῶς
τινὸς πράγματος ἔχομένων. σῦκα λέγων τὰ
συχώματα, ἣ ἔλκος γινόμενον ἐπὶ τοῖς
ὀφθαλμοῖς· Ἀριστοφάνης "ὥσπερ τὰ σῦκ'
ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυν."

συκοφαντεῖν κνίζειν ἐρωτικῶς. οὕτω α
Πλάτων καὶ Μένανδρος.

συκοφαντεῖν τὸ ψευδῶς τινὸς κατη-
γορεῖν. κεκληθῆναι δὲ φασὶ τῷ παρ' Ἀθη-
ναίοις πρῶτον εὐρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς
συκῆς, καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ
σῦκα. τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συ-
κοφαντῶν κληθέντων, συνέβη καὶ τὰς ὁπωσ-
οὺν κατηγορεῖν τινῶν φιλαπεχθηκόντων
οὕτω προσαγορευθῆναι. Ἀριστοφάνης (Ach.
522) "καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κάπιχώρια"
ἴδιον γὰρ Ἀθηναίων τὸ συκοφαντεῖν. Αἰλια-
νός (cf. v. Ἰμεραία) "ὁ δὲ ἐσυκοφάντει τὸν
θεὸν ὀλιγωρίας. ἐκ δὲ τούτων νόσοι καὶ
τροφῶν ἀπορίαι τὴν Ἰμεραίων κατέσχον."

συκοφάντης. λιμοῦ γενομένης ἐν τῇ α
Ἀττικῇ τινὲς λάθρα τὰς συκὰς τὰς ἀφι-
ρωμένας τοῖς θεοῖς ἐκαρπῶντο· μετὰ δὲ

ταῦτα εὐθηνίας γενομένης κατηγόρουν τούτων τινές. ἐκεῖθεν οὖν συκοφάντης λέγεται. sch. A Plut. 31.

b συκοφάντης ὁ διάβολος· τὸν γὰρ θεὸν ἐσυκοφάντησε, φήσας κεκωλύκηναι τῷ ξύλου τὴν μετάληψιν." καὶ κατὰ τοῦ Ἰώβ (19) "μὴ δωρεὰν σέβεται Ἰώβ τὸν θεόν" (Theodoret. in Ps. 71 4). καὶ συκοφαντία ἡ ψευδὴς κατηγορία. καὶ ῥῆμι συκοφαντώ.

συκοφάσους συκοφάντας· "ἦν ἄρα νικῶντα συκοφάσους ἀδίκους" (AP 7 107).

Σύλαιον πόλις.

σύλας τὰς συλήσεις. Δημιοσθένης (51 13) ἐν τῇ περὶ στεφάνου "ὁπόταν μὴ σῶμαι ὧσιν Ἀθηναίοις." ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ὥσπερ ἐξηγουμένος αὐτὸ φησι "σεσυλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερον αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν, ὥσπερ δεδομένων συλῶν Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων. ἐπειδὴν γὰρ μὴ θάλωσιν ἀποδοῦναι ἡ ἔλαβον, τί ἂν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τῷ τοιούτῳ ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ ἀλλότρια;" ἀντὶ τοῦ τὰς συλήσεις σύλας ἔλεγον. Harp.

συλλαβίων εἰς νῦν λαβών· "ὁ δὲ Πεισίστρατος συλλαβίων τὸ χρηστήριον καὶ φῶς δέχεσθαι τὸ χρῆσθαι" (Herodot. 1 63).

Σύλλας ὄνομα κύριον. ὅτι ἐπὶ Σύλλα τοῦ ὑπάτου ὁ ἐμφύλιος Ῥωμαίων ἀνέφθη πόλεμος. ἐπισημῆναι δὲ τὴν τῶν μελλόντων κακῶν φορὰν Αἰβίος φησι καὶ Αἰόδωρος· ἐξ ἀνεφίλου τοῦ ἄερος καὶ αἰθρίας πολλῆς ἦχον ἀκουσθῆναι σύλπιγγος δῶν ἀποτεινέσης καὶ θρηνώδη φθόγγον. καὶ τοὺς μὲν ἀκούσαντας ἅπαντας ἔκφρονας ὑπὸ δέους γενέσθαι, τοὺς δὲ Τυρρηνῶν μάντις μεταβολὴν τοῦ γένους καὶ μετακώσμησιν ἀποφύνασθαι σημαίνειν τὸ τέρας. εἶναι μὲν γὰρ ἀνθρώπων ἡ γένη, διαφέροντα τοῖς βίοις καὶ τοῖς ἡτέριον ἀλλήλων· ἐκάστῳ δὲ ἀφωρίσθαι χρόνον ὑπὸ τοῦ θεοῦ, συμπεριαιόμενον ἐνιαυτοῦ μεγάλῃ περιόδῳ. τῆς γοῦν προτέρας περιόδου τελευτώσης καὶ ἐτέρας ἐνισταμένης κινεῖσθαι τι σημεῖον ἐκ γῆς ἢ οὐρανοῦ θαυμασίον, ᾧ δῆλον εὐθὺς τοῖς τὰ τοιαῦτα σοφοῖς γίνεσθαι ὅτι καὶ τρόποις ἄλλοις καὶ βίοις ἄνθρωποι χρώμενοι γεγόνασιν, καὶ θεοῖς ἦτον τῶν προτέρων μέλονται. ταῦτα μὲν οὖν εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως πως ἔχει, σκοπεῖν παρήμι. Dio Cass. fr. 102.

b ὅτι Σύλλας ὁ ὑπάτος ἀπάρας ἐξ Ἐφέας,

προσσχών τε ταῖς Ἀθήναις, ἐνδιέτριψε τῇ πόλει χρόνος τινός, καὶ τὴν Ἀπελλικῶντος τῷ Τηίῳ καταλαβὼν ἐνταῦθα βιβλιοθήκην ἀνείλετο, ἐν ᾗ πλεῖστα τῶν Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου βιβλίων ἦν, ἔπω τότε τοῖς πολλοῖς, ἢ φησὶ Πλέταρχος, γνωρίζομενα, ἀλλ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐκφοιτήσαντα γινώσκιν.

ὅτι Σύλλας ὁ ὑπάτος ἐπιλογισμὸν τῶν ἐαυτῷ πράξεων ποιήσας εὐτυχῇ ἐαυτὸν ἐκάλεῖ καὶ ἔγραψε. καὶ ποτε Λαβερία, Ῥωμαία γυνὴ οὐκ ἀφανής, ἐξόπισθεν τοῦ Σύλλα πορευομένη ἐπιβάλλει τὴν χεῖρα καὶ κροκῦδα τῷ ἱμῆτις σπᾶ. τῷ δὲ ἐπιστραφέντος "ἔδεν δεινόν" εἰπεῖν, "αὐτόκρατορ, ἀλλὰ βούλομαι τῆς σῆς καὶ γὰρ μικρὸν εὐτυχίας μεταλαβεῖν." τὸν δὲ ὑπερησθῆναι τε τῷ ῥηθέντι καὶ μετὰ μικρὸν ἀγαγέσθαι ταύτην γυναῖκα, τῆς Μετέλλης ἥδη τεθνηκυίας.

συλλέγω αἰτιατικῇ.

συλλήβδην συλλαβὼν ἀθρόως· (A Plut. 646) "ὥς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι γέρω," ἐπὶ τῶν εὐδαιμονίαν ἐπαγγελλομένων.

συλλήπτου βοηθόν.

Σύλλιον πόλις πλησίον Σίδης.

συλλογῆς ὄνομα ἀρχῆς. Harp.

συλλογισμαῖα.

συλλογισμός. ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ὁ συλλογισμὸς σύνθεσιν τινα λόγων ἔοικε σημαίνειν, ὥσπερ καὶ ὁ συμψηφισμὸς ψήφων. ὄργανον δὲ ἐστὶν ὁ συλλογισμὸς πρὸς τὸ φανερόν τι ποιήσῃ μὴ δοκοῦν εἶναι γνώριμον, διὰ τινῶν γνωρίμων τε καὶ φανερῶν. ἐπεὶ δὲ πᾶν ὄργανον χρήσιμον, καὶ ὁ συλλογισμὸς ἄρα χρήσιμος. πᾶν δὲ ὄργανον δὲ μὴ τὴν χρεῖαν αὐτοῦ παρέχεται, ἀναιρεῖται. ἔστι δὲ συλλογισμὸς πρότασις μετὰ συμπεράσματος. Alex. Aphrod. in Top. p. 7.

σύλλογος ἄθροισις· "ἐνδημῶν δὲ σύλλογος ἀμήχανος γίνεται."

συλλοχισμός, ὅταν τῷ πρώτῳ λόγῳ ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ, ὥστε λοχαγὸν λοχαγῷ καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ καὶ τοὺς μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις παρίστασθαι.

Συλοσῶντος ὄνομα κύριον.

συλῶ. τὸ συ μακρόν· "ἄμφοτέρους ἥσχυεν· σεσύληται μὲν ὁ Βάχχος" ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 257).

συμβαίνει ἔοικεν, ἐξωμοίωται, συμφωνεῖ· "τοῦτο δὲ σκοπεῖν, εἰ συμβαίνει τοῖς

λόγοις τὰ πράγματα.”

συμβαίνοντα συμφωνοῦντα· “τὸ συμβαίνειν λέγομεν, ὡς τὰς τετραγώνους λίθους ἐν τοῖς τείχεσι καὶ ἐν ταῖς πυραμίσι συμβαίνειν οἱ τεχνῖται λέγουσι, συναρμυζόντας ἀλλήλοις τῇ ποιῷ θέσει” (M. Anton. 58).

συμβαίνουσι συμπράττουσι, συμφωνοῦσι· (A Eq. 220) “χρησιμοί τε συμβαίνουσι καὶ τὸ Πυθικόν.” “ἄλλα τε γὰρ τινα οὐ συμβαίνοντα τῇ τῆς ἀρχῆς ὀγκῷ διεπράττετο,” ἀντὶ τοῦ ἀρμόζοντα.

συμβαλεῖν διακρίναι, νοῆσαι, συγκρίναι. συμβάλλειν μεταδιδόναι, κιχρᾶν· (A Eccl. 467) “ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλους ἔφη ἱμάτια χρυσίον ἀργύριον ἐκπώματα μόνας μόναίς, οὐ μαρτύρων γ’ ἐναντίον.” “συμβαλεῖν οὐδεὶς εἶχε τὸ γενόμενον,” ἀντὶ τοῦ νοῆσαι.

συμβαλόντα, τητέστι τὸν δανεισάμενον· (Procop. Arg. 15) “ὃ δὲ ἦλθε παρὰ τὴν βασιλίσσαν, τὸν συμβαλόντα αἰτιασόμενος, καὶ δεηθῆναι αὐτῷ βοηθῆσαι τὰ δίκαια.” Ἀρριανός (Ind. 28) “συνέκειτο γὰρ τὸν μὲν σημῆναι, τὸν δὲ συμβυλόντα ποιέειν τὸ τεταγμένον.”

σύμβαμα κατὰ γραμματικὸν πρότασις ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος, αὐτοτελὴ διάνοιαν ἀπαρτιζούσα, οἷον Ἰωάννης περιπατεῖ. παρὰ σύμβαμα δὲ πρότασις ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος, οὐκ αὐτοτελὴ διάνοιαν ἀπαρτιζούσα, οἷον Ἰωάννη μέλει. φήσας γὰρ “Ἰωάννης περιπατεῖ” οὐδενὸς ἐτέρου ἔχρηξε, εἰπὼν δὲ “Ἰωάννη μέλει” περὶ τίνος παρλείψεν εἰπεῖν.

συμβάς συμφωνήσας, πεισθείς· “Τραϊῦνός δὲ μὴ συμβάς ἐπὶ ταῖς ὁμιολογίαις ἐν παρὰσκευῇ ἦν.”

σύμβασις φιλία, συντυχία, καταλλαγή. γνώμη· “σύμβασις δὲ φίλων κατὰ τὸν αὐτὸν γινόμενην τρόπον τῶν ὑπ’ ἀνάγκης συγχωρηθέντων βεβαιωτέροι.”

συμβατηρίου εἰρηνικοί, φιλικοί· “βούλομαι διαλεγθῆναι αὐτοῖς συμβατηρίοις.”

συμβεβηκός ὃ γίνεται καὶ ἀπογίνεται χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς. Porphy. Isag. 5.

πῶς ὁ ἐκτικὸς πυρετὸς κατὰ συμβεβηκὸς ἀναμφιβόλως ὦν φθείρει τὸ σῶμα· ἐκ τῶν προσεχῶς εἰρημένων λύεσθαι φασιν. ἔστι γὰρ εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἔστι συμβεβηκός ὁ πυ-

ρετός, ἀλλ’ οὐδ’ ἀλλοιώσις τοῦ ὑποκειμένου, ἀλλὰ παρὰ φύσιν θερμότης διαλυτικὴ τῆς ἀρμονίας τοῦ ζῴου.

συμβῆναι συμφωνῆσαι· “οἱ δὲ ἡξίουν τὸν βασιλέα συμβῆναι Γαβίοις ἐφ’ οἷς ἂν δικαιοῦσι Γάβιοι.”

συμβιβάζων συλλαλῶν, διδύσκων.

συμβιβάζσαι εἰς σύμβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν περὶ τινος.

συμβιβῶ (Ps. 32 8) διδάξω, ἐπιστήσω, νοῆσαι ποιήσω.

συμβιωτής καὶ συμβιοτεύω.

συμβλητά τὰ σύγκρισιν ἐπιδεχόμενα.

συμβλητῇ δυναμένη ἐπιγνωσθῆναι· “βαλῇ κρείττονι καὶ ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ ἑδαμῶς συμβλητῇ τρόπον τινὰ τοῦ Ἀλφειοῦ ἀποθαλόντος.”

σύμβολα σημεῖα, μέτρα, οἷον “σημεῖον τοῦ φθαρτὸν γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον πρὸ θανάτου οἱ δερμάτινοι χιτῶνες.” εἰ γένοιτό τι σύμβολον, οὐκ ἐπετέλουν τὰ δόξαντα, “σεισμὸς εἰ γένοιτο ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξιεν γαλῇ,” ἢ τι τοιοῦτον. sch. A Eccl. 819.

σύμβολα τὰς συνθήκας ὡς ἂν ἀλλήλαις αἱ πόλεις θέμεναι τάττωσι τοῖς πολίταις, ὥστε διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια. πολλάκις ἐν τῷ ζ’ Φιλιππικῶν Δημοσθένης. Harp.

συμβόλαιον τὸ γραμματεῖον.

σύμβολον ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες· εἶτα τοῦτο δόντες τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ α’ ἕως τοῦ κ’. “τὸ σύμβολον λαβόντες, ἔπειτα πλησίοι καθεδούμενοι” (A Eccl. 303: cf. sch. Plut. 277).

σύμβολον οἰώνισμα, σημεῖον, μάντευμα. b λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ σύμβολος· “ὁ σύμβολος δὲ Μελάμποδος ἢ Πόλλητος ἐδέετο· οὗτοι γὰρ ἦσαν μαντικῶν εἰδήμονες.” cf. v. Μελάμπους.

σύμβολον. περὶ τοῦ Βίωνος πατρὸς c “ἔχων οὐ πρόσωπον ἀλλὰ συγγραφὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου, τῆς τοῦ δεσπότης πικρίας σύμβολον. μήτηρ δὲ οἷαν ἂν ὁ τοιοῦτος γήμμι, ἀπ’ οἰκῆματος” (Diog. L. 4 46).

συμβουλεύω δοτικῇ.

συμβραβεύσω συνδουικήσω.

Συμειών ὁ θαυμαστός, περὶ οὗ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ μοναχοὶ μαθόντες ὅτι ἐπὶ κίονος

ἵσταται, μεμψάμενοι τῷ ξένῳ (πρῶτος γὰρ αὐτὸς τοῦτο ἐπενόησεν) ἀκοινωνησίαν αὐτῷ ἐπεμψαν. εἴτα ἐγνωκότες τὸν βίον τοῦ ἀνδρός καὶ τὸ ἄτυφον πᾶν αὐτῷ ἐκοινώνησαν. ὁ δὲ Μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν σχήματι ἰδιώτου πρὸς αὐτὸν ἄφανως παρεγένετο.

συμμάθειν· Σοφοκλῆς (Αἰ. 860) "κούδεις ἐπίσταται με συμμαθεῖν τόπος." οἶον, μεμαθηκότα τὸ γεγονός οὐδεὶς με οἶδε τόπος, ἀλλὰ μάτην περιῆλθον. ἢ ἀντὶ τοῦ διδάξαι, εἰς μάτην ἀγαγεῖν τοῦ ζητουμένου. καὶ συμμαθόντι συνεθισθέντι· (X Anab. 4527) "καὶ πᾶν ἡδὺ ἦν συμμαθόντι τὸ πόμα τὸ ἐκ κριθῶν."

συμμαχία ἐπιμαχίας διαφέρει, καὶ ἔστι μὲν συμμαχία ὅταν τις τὸν αὐτὸν ἔχῃ τῷ συμμαχουμένῳ ἐχθρὸν καὶ φίλον, ἐπιμαχία δὲ ὅταν τις μόνῳ τῷ συμμαχουμένῳ ἀδικημένῳ βοηθῇ, οὐ μέντοι καὶ ἀδικᾶντι συμπράττει. sch. Thuc. 1 44.

συμμετρία δὴμῶνυμον, ὥσπερ καὶ τὸ σύμμετρον. σύμμετρο γὰρ τὰ τῷ αὐτῷ μέτρῳ μετρούμενα, καὶ τὰ οἰκείῳ ἐκάστω καὶ ἀρκοῦντα, ἢ κατὰ τὸ πλῆθος ἢ κατὰ τὸ μέγεθος ἢ κατὰ ποιότητα καὶ κατὰ τὰς δυνάμεις ἀνάλογον ἔχοντα.

a συμμορία σύνταγμα, ἢ φρουρία· "ἀνδρῶν τε ἀρίστων συμμορίαί πολλαὶ χρόνον τε μῆκος τοσάτον ἡγειραν ἔργον."

b συμμορία. Δημοσθένης κατὰ Ἀφόβου (α 7). οὐχ ἅπαν τὸ πλῆθος, ὥσπερ παρ' ἡμῶν, διήρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν, ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι καὶ εἰσφέρουν τῇ πόλει δυνάμενοι. ὁ γὰρ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν (17) φησὶ περὶ τῶν χιλίων καὶ διακοσίων ἀνδρῶν τῶν πλουσιωτάτων "ἐκ τοίνυν τούτων οἶμαι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας κ', ὥσπερ νῦν εἰσίν, ἧς σίματα ἐκάστην ἔχουσιν." Ὑπερίδης δὲ ἐν τῷ πρὸς Πολύεκτον φησιν "εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἐκάστη ἰεῖς ἄνδρες." οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶν ἧς ἄνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν, ὁ δὲ Ὑπερίδης ἰεῖς ἐν γὰρ τῷ κατὰ Πασικλέους λέγει τὴν αἰτίαν, γράφων ταυτὶ "ἕως μὲν οἱ πλεσιώτατοι παρακροόμενοι τὴν πόλιν, σὺν ἑ καὶ ε' τριηραρχῶντες μέτρια ἀνέλισκον, ἡσυχίαν ἤγον οὗτοι· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατεῖδε Δημοσθένης, νόμους ἔθηκε τοὺς τ' τριηραρχεῖν, καὶ βα-

ρεῖαι γέγονασιν αἱ τριηραρχίαι." ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποιοῦνται ἐνεγράφεοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. συμμοριταὶ δ' εἰσὶν οἱ τῆς αὐτῆς αὐτοῖς μετέχοντες συμμορίας. διηρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος, ὡς Φιλόχορος. Harp.

συμπαιίστορα συμπαίζοντα· (AP 6 154) "Πανὶ μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον, συμπαιίστορα ματρός."

σύμπαν· "ὃ λέγομεν κόσμον, τὸ σύμπαν τούδε."

συμπαραινέσας ἔχω ἀντὶ τοῦ παρήνευσι (A Av. 853).

συμπαρομαρτῶν συνακολουθῶν.

συμπάσχω δοτικῇ.

συμπίνω δοτικῇ.

συμπίπτειν μάχην συνάπτειν· "οἱ δὲ ὥπλιζον αὐτοὺς καὶ ἐκέλευον ἐς μάχην συμπίπτειν."

συμπλάττεται ψεύδεται.

συμποδίζω αἰτιατικῇ.

συμποδίσας συνδήσας τοὺς πόδας· Ἀριστοφάνης (Ran. 1532) "στίβας αὐτοὺς καὶ συμποδίσας μετ' Ἀδεϊμάντε τῷ Λευκολόγῳ κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω."

συμπράκτωρ ὁδοῦ ἀκόλουθος· (S OR 116) "οὐδ' ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ."

σύμπτωμα σύμβεβηκός.

σύμπτωσις συμβολή, σύμμιξις ἐκ δύο μερῶν γινόμενη· "οἱ δὲ ἐκ παραπληθείας προθέσεως ὁμοίαν ἐποιήσαντο τὴν ἔφοδον. γινομένης δὲ τῆς συμπτώσεως ἕξ ἄμφοιν βιαίως, αὐτῶν μὲν ἡμιαρτον ἀμφοτέροι, τῆς δὲ ἱππῆς ἔτρωσαν τοῖς δόρασι τοῖς ἀλλήλων."

συμφανές δῆλον, φανερόν· "καὶ συμφανές ἦν αὐτοῖς καὶ ὠμολογημένον τὸ ρικᾶν."

συμφέρεται συναρμόττει, συμφωνεῖ, ὁμοιοεῖ. καὶ ἐπὶ τοῦ συνάπτειν μάχην· "Συμπρώνιος δὲ Ἀννίβα συμφέρεται, ἐλαττωθεὶς δὲ κατὰ τὴν μάχην πολλὰς τῶν οἰκείων ἀπέβαλε."

συμφέρον ἀγαθόν. λέγεται δὲ συμφέρον, ὅτι φέρει τοιαῦτα ὧν συμβαινόντων ὠφελέμεθα.

σύμφημι συναινῶ.

συμφορὰ ἀτυχία, κακῶν συντυχία.

συμφορὰ τῶν μέσων ἐστί, διὸ λέγειν

Σιμωνίδης (ap. A Eq. 404) "πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφορᾷ." οἱ δὲ λέγουσι "πῖνε πῖν' ἐπ' ἐσθλοῖς." δηλοῖ δὲ ἡ συμφορὰ καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν, διὸ λέγει (652) "ἐπὶ συμφοραῖσιν ἀγαθαῖς," καὶ τῷτο εἰπὼν ἐκ εἵσεν ἐπὶ τῇ κακῇ νοεῖσθαι. Σοφοκλῆς δὲ φησιν (OR 33) "ἔν τε συμφοραῖς βίῃ πρῶτον κρίνοντες" ἀντὶ τῇ ἐν ταῖς βιωτικαῖς συντηχίαις. καὶ αὐθις (A Ach. 1202) "ὡ συμφορὰ τίλαινα τῶν ξιῶν κακῶν· ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύρων." συμφορὰ καὶ ἡ ὁμοῦ ἐπιφορὰ. Πισίδης "ἐκ τῆς ἀμέτρου συμφορᾶς τῶν συρμάδων" περὶ χιόνος.

συμφράδμονες (Hom. B 372) σύμβολοι.

συμφυλετῶν (1 Thess. 2 14) ὁμοεθνῶν, συγγενῶν.

συμφυῆς συγγενῆς.

συμφύρεται, δοτικῇ, συμμίσγνυται, συνανακρούται, συμμιαίνεται.

συμψηῆσαι συντρίψαι· Ἀριστοφάνης Νεφελαις (971) "εἴτ' αὐθις ἀνιστοιμένους" τὰς παιδας "συμψηῆσαι, καὶ προνοῆσαι εἰδῶλον τοῖσιν ἐρασταῖς τῆς ἡβης μὴ καταλείπειν." κατέψων τὸν τόπον ὅπερ ἐκάθηρτο, "ἵνα μὴ σημειὸν τῆς ἡβης ἐαυτῶν καταλείψωσι τοῖς ἐρασταῖς.

συμψήσας συντρίψας· Ἡρόδοτος (1 189) "τῶν τις ἱερῶν ἵππων τῶν λευκῶν ὑπὸ ὕβριος ἐσβὰς ἐς τὸν ποταμὸν διαβαίνειν ἐπειράτο· ὃ δὲ μιν συμψήσας ὑποβρύχιον οἰχάσκε φέρων." καὶ Ἰαμβλῆχος "βιαζομένους δὲ τοὺς κολυμβητὰς συμψήσας ὁ ποταμὸς ἔφερε κάτω, καὶ ἐκέτι ἀπενόστησαν."

συμψηρεα σύμφωνα.

συμψησθεῖς (Jerem. 22 19) βλαβεῖς, τραθεῖς.

συναγείρων συνάπτων, συνάγων.

συναγηγερμένοι συντηγμένοι,

συνάγκεια ὁ σύνδενδρος τόπος.

συναγομένων στενοχωρημένων (Polyb. 1 18) "συναγομένων δὲ λιμῶ τῶν Καρχηδονίων διὰ τὸ πλῆθος τῶν συγκεκλεισμένων ἀνδρῶν ἐν τῇ πόλει," τετέστι συγκεκλεισμένων. καὶ συνήγοντο· (id. ib.) "ἐς γὰρ τῷτο συνήγοντο σιτοδεία καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων ὥστε βελεύεσθαι περὶ τῇ λύειν τὴν πολιορκίαν," τετέστι συνεκλείοντο.

συναγορεύειν συνηγορεῖν, ὑπὲρ αὐτῆ λέγειν.

συναγυρμός "οὐδένα ἤξιον ἀτιμάζειν πρὸς συναγυρμὸν τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης."

συναγωνίζομαι δοτικῇ.

συναδικῶ δοτικῇ.

συνάδων ἀρμότιων, συντρέχων, συμφωνῶν. καὶ Σύνταδα μητρόπολις.

σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει, παροιμία ἐπὶ τῇ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν. τίθεται δὲ ἐπὶ γυναικῶν καὶ μάλιστα ὀφειλοσῶν ἐργάζεσθαι.

συναῖγδην ὀρητικῶς, ἢ ὁμοῦ. Hes. Scut. 189.

συναιίμονος ἀδελφῆ.

συναιρόμενος συμβαλλόμενος, συνερχόμενος, συμβοηθῶν.

σύναιχμος ὁ σύμμαχος.

συναλγῶ δοτικῇ.

συναλίσας συνάξας, συναθροίσας.

συναλισθείσης συναχθείσης. "συναλισθέντες οὖν οἱ σύμμαχοι, βλασφημῶντες αὐτόν, ἤπειλαν προσθῆσεσθαι τῇ μοίρᾳ τῶν ὑπεναντίων."

συναλλαγαῖς κοινωνίαις, φιλίαις· Σοφοκλῆς (OR 35) "ἔν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς," τετέστι ταῖς πρὸς τὸ θεῖον κοινωνίαις καὶ ὁμιλίαις σοχάζεσθαι τῆς τῶν θεῶν διανοίας. καὶ αὐθις (960) "πότῃρα δύοιοσι τέθνηκεν ἢ νόσος συναλλαγῇ."

συναλωνιάζειν. καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν ἀκριῇ τοῦ θέρους ἐορτὴν ἤγον καὶ θυσίας ἐποιῶντο.

συναναστρέφομαι δοτικῇ.

συνανέσχον συνανέτειλαν.

συναντῶ δοτικῇ.

συνάορος τῆς γαιετῆς.

συναπηρτισμένον πεπληρωμένον.

συνάπτω αἰτιατικῇ.

συναραμῆς συνεργήσαντος.

συναράσσω δοτικῇ.

συναρπάζω αἰτιατικῇ.

συναρτήσαντες συνάψαντες.

συνασπισμός. ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ ἐν τῇ φάλαγγι κατέχη πῆχυν ἕνα, τότε τοῦτο καλεῖται συνασπισμός.

συναυλίαν συμφωνίαν.

συνάφεια σύζευξις.

συνάχθομαι δοτικῇ.

συνδάξιον σφάξον σὺν τοῖς θρέμμασι. sch. S Ai. 361.

σὺν δὲ θεοὶ μάκαρες. τῷτο ἐπέλεγον

οὐ ραψῳδοί, ὥς οἱ κιθαριῳδοί "ἀλλ' ἄναξ χεῖρε"· εἰσὶ γὰρ ἐπιφωνήματα παρὰ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς.

συνδέτας συνδεδεμένους· "κακὸς γὰρ εἶχον τὸς λογισμὸς συνδέτας, μορφῶν τὸ κάλλος τῷ σοφῷ Γεωργίῳ."

συνδιέφερε συνεκρότει, συνηγωνίζετο· "τὰ μὲν πρῶτα συνδιέφερον αὐτῷ τὸν πόλεμον, ἔπειτα παλλυκῆς ἐρασθεὶς συνέθετο προδοσίαν ἐπὶ χρήμασι."

συνδικάζω δοτικῇ.

σὺν δίκη ἀντὶ τῆ δικαίως· "ἐπειδὴ ἔμαθεν ὁ βασιλεὺς τὰ συμβάντα τῷ πρόδοτῃ Καπίτωνι σὺν δίκη."

σύνδικος καὶ συνήγορος. ὅταν πλείονες βοηθοὶ καὶ συνήγοροι τῷ πράγματι παρῶσι, σύνδικοι καλεῖνται.

συνδιοίσεις συνδιᾶξεις, συμβιώσεις· (Synes. ep. 118) "καὶ συνδιοίσεις τὰ παρόντα αὐτῷ."

σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι (A Pac. 356, Vesp. 119) ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπῳ προὔξαι τι πειρωμένων.

σύνδουλος. ὁ μόνον ὁμοῦ ἔλεγον ἀλλὰ καὶ συνδούλος· Ἀριστοφάνης (Pac. 746) "ἢ ὁ σύνδεσλος σκώψας αὐτὴ τὰς πληγὰς ἐπανερόιτο, ὃ κακὸδαιμον, τί τὸ δέρεμ' ἐπαθες; μῶν ὑστρίχεις εἰσέβαλιν σοι;"

συνδέμενος συνδεδεμένος.

σύνδρομος σύμφωνος.

συνδυασμός.

συνδυάσω (Ps. 140 4) συζευχθῶ, κοινωνήσω, συμπεράζω. ἐνδοιάζω δέ.

συνέβαινεν ἔκ ἤρρεσκεν, ὥς φαύλων περὶ τὰς ἀποκρίσεις ὄντων. Ἀριστοφάνης Βατράχοις (819) "ἔ γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαινεν Αἰσχύλος," ἀντὶ τῆ ἔκ ἐστοίχησε.

συνεβάλλοντο πυρεῖχον· "ὥστε καὶ συνεβάλλοντο αὐτῷ εἰς τὴν τροφὴν τῶν στρατιωτῶν αἱ Ἑλλησποντιακαὶ πόλεις" (X Anab. 1 19).

συνέβη συνεφωνήθη· "ὃ δὲ λιθουργῷ χειρουργίας τεχνίτη δίδωσι χρυσίον, ὅσον συνέβη."

συνέβησαν ἐστοίχησαν, ὁμολόγησαν· "συνέβησαν ἔν ὥστε ἀπαθῇ μετὰ τῶν ἐπιτηδίων ὑπεξιλθόντας ἐτέραν μεταδιῶξαι χώραν."

συνεγγίζω δοτικῇ.

συνεγείρω αἰτιατικῇ.

συνεδεῖσθαι συγκαθῆσθαι.

συνεδρία ἡ καθέδρος.

συνέθει συνετέρεχεν.

συνέθηκεν ὑπέλαβεν, ὑπενόησε· "τῷ συνετέρεχεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκ λογισμῶν εἴκασε τὸ γινόμενον."

συνεθίζω δοτικῇ.

συνείδησις.

συνείκοντος ὑποκλινομένου· "μελίνους εἶχον σαφίσους, ἵνα συνείκοντος τοῦ ξύλου πρὸς τὴν πληγὴν καὶ μὴ κλωμένε φθάλως."

συνειλεγμένα συνηγμένα.

συνειλόχασιν συνήθρισαν. καὶ συνειλοχότες.

σύνειμι δοτικῇ.

συνεῖναι γενικῇ, νοῆσαι· "ὃ δὲ Ἑραίσκος ὁ Αἰγύπτιος ἦν μὲν συνεῖναι δεινότητος... εὐμοιρίαν" (cf. v. Ἑραίσκος). καὶ συνεῖναι αἰσθανθῆναι. καὶ συνῆκα δέ.

συνείπετο συνηκολέθει.

συνειπόντος.

συνείρει συνάπτει, καὶ συνειρόμεθα ἀντὶ τῆ συνηπτόμεθα· "ἴστε ὅτι πολὺ πλέον ἂν ἡμῖν ἐν ταῖς εὐτυχίαις συνειρόμεθα τῶν τότε τὰ ἐναντίῳ φρονούντων." καὶ αὐθις "ἐγκύμιον τοῦ ἐρημικοῦ βίου πολλὰ συνεῖροντο."

συνεῖρκετο συνεφυλάττετο, συνεδέδετο.

συνειρμένον συμπεπλεγμένον.

συνεισάκτους.

συνεισέφρησε συνεισήγαγε.

συνεῖχεν ἐξήσκει, ἐγύμναζε· Διόδωρος "ὃ δὲ συνεῖχεν αὐτὸς εἶναι στρατιώτας, παρὰ δὲ εἰγμὰ ὑποθεῖς αὐτόν."

συνεκδοχικῶς συλληπτικῶς.

συνεκόμισαν συνήγαγον.

συνεκποτέ· ἐστὶ σοὶ καὶ τὴν τρέφα· (A Plut. 1086) ἐπὶ τῇ ἀρξαιμένῳ τινὸς πράγματι, εἴτα ὀλιγωρήσαντος. πολλάκις δὲ τρέφα καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλεν, νῦν δὲ τὴν ὑποστάμην.

συνεκτικώτατα κεφαλαιωδέστατα, σινέχοντα, διακρατῆντα.

συνεκύρησε συνέτυχε.

συνελέξατο ἀνεκτίσασατο· "ὥς ἐπὶ τῷ δὲ τὸν θυμὸν συνελέξατο ὁ βάρβαρος, καὶ τὴν πάλαισθαι ὑπὸ τῆ τρόμης ἐλήξε."

συνελόντι φράσαι συντόμως εἰπεῖν.

συνελόχισε συνήθρισε.

συνέμπορος συνοδοιπóρος.

συνενηνεγμένοι συνελθόντες.

συνεορτάζω δοτικῇ.

συνέπαινοι συγκατατιθέμενοι· Ἡρόδοτος (5 20) "συνέπαινοι γὰρ ἦσαν οἱ Πέρσαι," τατέστιν ὁμόφρονες. καὶ αὖθις (5 31) "δεῖ δὲ καὶ αὐτὸν βουλὴν συνέπαινον γίνεσθαι."

συνέπεσε γενέσθαι ἀντὶ τῆ συνέβη. οὕτως Ἰσοκράτης. "καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν φόνος συνέπιπτε πολὺς, φύρδην ἐπ' ἀλλήλοις μαχομένων." καὶ "συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα," ἀντὶ τῆ προσέπεισε, καὶ αὖθις (Diodorus p. 631) "τοῖς μὲν πρὸς τὰ γόνατα πίπτων."

συνεπισπεῦσαι συνεπιταχύναι. "ὃ δὲ ἐκέλευε τὸς κρατίστους συνεπισπεῦσαι τὰς ἀμάξους" (X Anab. 1 5 8).

συνεπίσταμαι δοτικῇ.

συνεπισχύσας συναγωνισάμενος, δίνωμιν παρασχών· "κωλύειν δὲ τὸν Ἀντίλοχον παραπλεῖν οὐκ ἀπεχθείας χάριν, ἀλλ' ὑφωρώμενος μὴ Φιλίππῳ συνεπισχύσας ἐμπόδιον γίνηται τῇ τῶν Ἑλλήνων ἑλευθερίᾳ."

συνεπλήθυσεν ἐπλημύρην· "χειμῶν ἐξαίσιος νυκτὸς γενόμενος τὸ ρεῦμα συνεπλήθυσεν."

συνεπνευσάτην ὁμόφρονες ἐγένοντο· "Χυρίτων καὶ Μελάνιππος εἰς ἔρωτα ἀλλήλων συνεπνευσάτην, ὃ μὲν ἱραστής ὃ δὲ ἑρώμενος." cf. v. ἀντέρως.

συνεραγίζεται συνεισφύρεται.

συνεργῶ δοτικῇ.

συνέρεσθαι συνεργῶν.

συνέριθος συνεργός, συνυφαίνεσθαι. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄρρενος· "ὃ δὲ Χαγῶνος παρὰδόξον τι ἔρμαιον τὴν σωτηρίαν εὐτύχησε, καὶ φωνῇ συνέριθος ἦν· ἐλάνθανε γὰρ νῆσος ἐν τῇ λίμνῃ τὸν βάρβαρον διασώζεσθαι" (Theophyl. Sim. 2 10).

συνερχτικός συνείρειν τὸς λόγους καὶ συντιθέναι δυνάμενος εὐκόλως. sch. A Eq. 1375.

συνεργάγη· "ἐπὶ τῶν Φαβίων πόλεμος συνεργάγη Ῥωμαίοις πρὸς Τυρρηνοὺς μέγιστος τῶν πρὸ αὐτῶν."

συνεργώγει εἰς χεῖρας ἦλθε. "πόλεμον συνῆψαν τὰ στρατόπεδα, ὅσον ἔγωγε συνεργώγει, περὶ πλήθους ἀγοράν· καὶ ἀκροβολισμοὶ τινες τῶν ψιλῶν ἐγίνοντο, βέλη τε ἐξικνεῖτο καὶ ἀσπίς ὑπόφει."

συνέρχομαι δοτικῇ.

Συνέσιος Πενταπόλεως τῆς ἐν Αἰθίῃ Θηβαΐδος, φιλόσοφος, ἐπίσκοπος Πτολεμαῖδος, ἱερατικῶν γενόμενος, ἔγραψε βιβλία διάφορα γραμματικὰ τε καὶ φιλόσοφα, καὶ λόγους βουσιλικὰς, πανηγυρικὰς ἢ ἐπιδεικτικὰς, ἐγκωμίων τε φαλάκρας, καὶ περὶ προνοίας λόγον θαυμασίον, Ἑλληνικῶν χαρακτήρι· καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ διάφορα βιβλία συνένευε, καὶ τὰς θαυμαζομένας ἐπιστολάς.

συνεσκενῶσθαι συνεπιφέρεσθαι· "ὅσα δὲ χρὴ συνεσκενῶσθαι, ὅσα ἐστὶν ὀξεία καὶ ὀδυρμὰ καὶ ἄλγος· ταῦτα γὰρ ἐπὶ σῶτον τε ἔγει καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖ" (X Cyr. 6 2 33).

συνεσπειραμένοι συγκεκλεισμένοι· (Agath. 5 19) "εἰς στενότητα συνεσπειραμένοι ἀμύνεσθαι οὐκ ἠδύνατο, οὔτε τοξεύειν αὐτοῖς εὐπετὲς ὑπῆρχε τῷ μηδὲ χώραν εἶναι τοῖς βέλεσι." καὶ αὖθις "εἰσὶ δὲ οἱ καὶ συσπειρωθέντες ἀναχωρῆσαι σῶσι πάλιν ἐς τὸ στρατόπεδον ἠδυνήθησαν," ἀντὶ τοῦ συσπράφντες, συνεληχθέντες. καὶ αὖθις "τό τε πυκνὸν καὶ συνεσπειρωμένον ἐπὶ ταῖς ἀνελίξεσιν οὐκ ἔξω τινὸς ἀπονοίας καὶ τόλμης κατεφαίνετο, τυραγῇ τε ἐπέειχε καὶ παρακλεισμός τοῖς κατ' οὐρὰν τεταγμένοις, αἱ τε ἀναστροφαὶ τῶν κοντοφόρων ἄλλοτε ἄλλα· τοῦ τὰς ἐμβολὰς ποιοῦμεναι πολυσχιδῇ καὶ ποικίλῳ ἀπειργάζοντο τὸν πόλεμον."

συνεστιᾶται συναριστᾶ.

συνετάττετο· "πᾶσι συνετάττετο ποιήσασθαι τοὺς χρηματισμούς," ἀντὶ τοῦ καθυπέσχετο. cf. v. χρηματισμός.

συνετιμῆθη πολλῆς τιμῆς ἐγένετο τὰ ὦντι. καὶ συνετιμῆθη· "Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Διονυσόδωρόν (8) φησιν "οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπέστελλον ἐς τὴν Αἴγυπτον τὰ χρήματα, οἱ δ' ἐπλεον τοῖς ἐμπόροις, οἱ δ' ἐνθάδε μένοντες συνετίμων τὰ ἀποστελλόμενα."

συνετρίβησαν (Jerem. 22 20) ταῖς ψυχαῖς, ἀντὶ τοῦ ἐθορυβήθησαν, συνεχύθησαν. συνευνέτης σύγκοιτος.

σύνευνον σύγκοιτον.

συνεφόρει ἐσώρευεν· "ὃ δὲ συνεφόρει χοῦν αὐτόθεν ἀπὸ τῶν ἐρριμμένων οἰκοδομημάτων ἐν τῷ κόλπῳ φέρων."

συνέχεια ἢ πυκνότης.

συνεχές. τὸ συνεχές ποσὸν ἐπὶ πλείονων κατηγορεῖται, γραμμῆς ἐπιφανείας σώματος

χρόνου τόπου, τὸ δὲ μὴ ἐξ ἐχόντων θέσιν κατὰ τριῶν, ἀριθμοῦ χρόνου λόγου.

συνεχῇ ἀκατάπαιυστον "συνεχεῖς δὲ φύλακος ἐπιστήσας ἐξετρώχωσεν ἄρα ἐς τοσούτων ὡς βρόχιω τὸν κόρουσιν τὸν λιμὸν ἀποδρῶναι." cf. v. Πυθαγόρας a.

συνεχόμενος ἀρρωστών, ἢ κρατούμενος.

συνέχον· "τὸ δὲ συνέχον ἡγεμόνα καὶ προστάτην ἀξιοχρεῶν," ἀντὶ τοῦ κατεπεῖγον, τὸ ἀναγκαιότερον. καὶ αὐθις "ἦν δὲ τὸ συνέχον τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν, ὡς οὔτε φρεῖν οὔτε ὑπαρχον εἰσδέξιμιν καὶ τῆς κατὰ τῆς νόμους πολιτείας ἐκ ἧν ἐκχωρήσειαν."

συνεψήσθη συνελεπτύνθη. Ies. 31 33.

συνεψιάουσα συμπαίρουσα· ἐν ἐπιγράμμῳ (AP 5 288) "ἔξότε μοι πίνοντι συνεψιάουσα Χαρικλῶν."

συνεωσμένους συγκεκλεισμένους· "ἡπορῶντο τί χρὴ πράττειν εἰς ὃς ἐν ἔτῳ καιρὸν συνεωσμένους."

συνηβολία. Apollon. Rhod. 2 1157.

συνήγορος προστάτης ὑπὲρ τινῶν λέγων. ζοῖκασιν παρ' Ἀθηναίοις τινὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι ἐπὶ τῷ συναγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν φησί. Harp.

συνήγορῳ δοτικῇ.

συνῆδισαν ἠπίσταντο.

συνήδομαι συγκαίρω· Ἀππιανός (Maced. 15) "οἱ δὲ πρόσβεις ἐπεμψαν, συνηδόμενοι τῷ γεγονότι."

συνῆσαν συνῆλθον.

συνῆκεν ἐνόησε.

συνῆκμαζε συνηύξανε.

συνῆλασε συνεχώρησε, συνεδίωξε.

συνηλίζοντο (Herodot. 1 62) συνηθροίζοντο.

συνηλλάγην σοι καὶ συνηλλάχθης ἐμοί (S Ai. 493) ἀντὶ τοῦ συναλλαγῆς ἔχεις, γάμῳ συνεύχθης.

συνηλωκότες.

συνήμονας συνήθεις καὶ ἑταίρους καὶ ὁμοῖθεις. ἦτοι παρὰ τὸ ἦσθαι, ἢ ἢ συνέδρως, ἢ παρὰ τὴν ἔσιν, ἢ ἢ συναγωνιστάς, ὃ καὶ βέλτιον.

συνημοσύνη συμβεβλία.

συνῆνεγκε λυσitteλέστερον γέγονε· "συνῆνεγκε δὲ τοῦτο Ῥωμαίοις ἐς ὅτι μάλισα."

συνήγορος (Hom. θ 99) συνηρηοσμένη, συνῆτης.

συνηρεφές τὸ ἐστεγασμένον.

συνηρημένον συνεστραμμένον.

συνήρης.

συνήρτυες συνήρμοττες.

συνησθέντες συγκαρέντες.

συνησθῶσι συγκαρῶσι.

σύνθακος σύνθρονος (S OC 1276).

σύνθεμα· "πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ μὴ εὐδιάλλακτον μὴτ' ἄλλο μὴδὲν εἶναι σύνθεμα φιλανθρωπίας."

σύνθεο (Hom. A 76) ἄκουσον.

συνθεσία συνθήκη, ἀσφάλεια· ἐν μεθισκοῖς "μετὰ δὲ σφίσι πιστώσαντο συνθεσίην."

συνθήκαι αἱ πίστει, αἱ διὰ τριῶν ἐτελοῦντο, λόγων ἔργων χειρῶν, λόγων μὲν οἶον δι' ὄρκων, ἔργων δὲ οἶον τῶν ἐν τοῖς βωμοῖς θυσίων, χειρῶν δὲ ἐπεὶ αἱ πίστει διὰ χειρῶν ἐγίνοντο. καὶ Ὀμηρος (B 341) "καὶ δεξιά, ἧς ἐπέπιθμεν." καὶ τρία ἐγκλήματα παραβασίας, βωμὸς πίστις ὄρκος. sch. A Ach. 307.

συνθήκη ὁμολογία· Ξενοφῶν (Anab. 2 2 8) "οἱ δὲ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες Ἕλληνες πρὸς Πέρσας συνθήκας ἔθεντο, σφάξαντες τιῦρον καὶ λύκον καὶ κάπρον καὶ κριόν, εἰς ἀσπίδα βάπτοντες οἱ μὲν Ἕλληνες ξίφος οἱ δὲ βάρβαροι λόγχην, ὁμῶσαντες μὴ προδώσειν ἀλλήλους, σύμμαχοι τε εἶσθαι. οἱ δὲ βάρβαροι προσώμοσαν καὶ ἡγήσεσθαι ἀδύλων."

συνθήκη συγκατάθεσις· "ὥστε εἰρήνην κρατύνασθαι, ἢ τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἐκ συνθήκης ἐξαρτύνεσθαι."

σύνθημα συνθήκη, σύστημα, λόγος ἐν πολέμῳ ἐπὶ γνωρισμῶ τῶν οἰκείων διδόμενος· "σύνθημα φιλίας... μὴδὲν" (cf. v. κηρύκειον). "αἱ δὲ ἀθροαὶ ὑφ' ἐνὶ συνθήματι ἐπὶ τὸν Βάττον ἦξαν, ἵνα αὐτὸν ἀφελωνται τὸ ἔτι εἶναι ἄνδρα" (cf. v. σφάκτριαι). "οἱ δὲ δι' ἀλλήλων ἐποιῶντο, καὶ τὸ σύνθημα μετὰ σπαθῆς ἕκαστος τὸν πλησίον ἐπηρώτα." καὶ αὐθις "τὸν Αὐγαστον ἐπευφημῶν πολλὰς, καὶ τοῖς ἄλλοις τῆτο διδὼς σύνθημα."

συνθηματιαῖες ἃς ἡμεῖς λέγομεν ἐκδοτικῆς· Ἀριστοφάνης (Th. 464) "δεῖ γὰρ ἀνδράσι πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἰκοσι."

συνθηματικῶς συμβολικῶς· "ἐπιστο·

λὰς ἔγραψε συνθηματικῶς, καθάπερ ἔθος ἦν αὐτοῖς, ὥστε τὸν κυριεύσαντα τῆς ἐπιστολῆς μὴ δύνασθαι γινῶναι μηδὲν τῶν ἐν αὐταῖς γεγραμμένων" (Polyb. 8.19).

σύνθυμεῖν συνοργίσεσθαι, ἢ συμψυχεῖν.

συνιδῶν.

συνίεισαν ἐγίνωσκον· συνίημι γὰρ τὸ συνιῶ νοῦ· "ἐπεὶ δ' ἔμπαλιν τῆς ἀληθείας συνίει τὰ λεγόμενα, καὶ τὸ ἐαυτῷ φίλον τε καὶ κεχαρισμένον ἑώρα μόνον, ἐπέθετο καταλῦσαι τὴν Περσῶν βασιλείαν." καὶ αὖθις ἐπὶ τοῦ σκόπει, βλέπει· "συνίει δὴ ὁποῖά σοι τῶν πραχθέντων ἔψεται τὰ ἐπίχειρα."

συνιέντες γενικῇ.

συνίζησις.

συνιόντες συνερχόμενοι.

συνισταμένους, τετέστι συνηγόρους, ἢ τὰς συμπεπλεγμένους καὶ πιθάντας, ἀπὸ μεταφορῆς τῶν ἐρίων· ὥπερ γὰρ πολλάκις τὸ ἕτερον τῷ ἐτέρῳ κολλᾷται ἐρίῳ, καὶ διαχωρίζουσιν αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων, οὕτως ἐπὶ τῶν κεκολλημένων ταῖς ἀρχαῖς ὀφείλτε ἀποχωρίζειν καὶ εὐνοίαν πρὸς ἀλλήλους ἔχειν ἡμᾶ. sch. A Lys. 577.

συνιστορεῖ σύνοιδε.

συνίστωρ συνόμιλος, γνωστός, μάρτυς, συνειδὼς ἐπὶ πράγματι· Ἀππιανός (cf. v. Περσέως b) "ὁ δὲ συνίστορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου καὶ ἐτέροις ἐπεξαγγελεῖν ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως."

συννέφεια ἢ ταραχή.

συννήσας συσσωρεύσας· Ἡρόδοτος (7.107) "συννήσας πυρὴν μεγάλην ἐσέβαλεν ἐς τὸ πῦρ," καὶ Δαμιάσιος "καὶ ἄλλως ἐν μέσῳ τῆς χρόνης πολὺν θησαυρὸν συννήσαντας."

σύννομε ὡς μετέχουσα τῇ αὐτῇ βίῃ καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς. τῆτο δὲ ὡς ἐπὶ ὁρῶν. λέγει δὲ τῆτο ὁ ἔποψ πρὸς τὴν ἀγέδου. sch. A At. 209.

σύννομοι ἀδελφαὶ ἢ γυναῖκες· "αἱ σύννομοι τᾶξω βίῃ τροφεία πορσύνουσ' ἀελ" (S OC 340).

συννόμων μεγάλων, ὁμοίων· "ἔξηριθμήσατο τὰς δόμους· ἦν γὰρ ἐκ συννόμων λίθων ὠκοδομημένος, ὥστε καὶ λίαν εὐσυνλόγιστον εἶναι τὴν ἀπὸ γῆς τῶν ἐπάλλεων ἀπόστασιν."

συνοδεία τὸ μετὰ τινος συμπεριπατεῖν. συνωπρία δὲ ἢ ψαλμωδία.

συνόδοντα ζῶα βοῦς πρόβατον αἶξ καὶ εἴτε συμβέβηκεν ἄλλο στέαρ ἔχειν, ἀλλ' οὐ πιμελήν.

συνοίμιον τὸ προοίμιον.

συνοίσειν συνεισενεγκεῖν.

συνοῖσον συμφέρον· (Menand. p. 307 Nieb.) "ἐν ὑμῖν τε κείσθω προτιμῆσαι τὸ συνοῖσον, καὶ τὰ εἰρηναῖα πρὸ τῆς πολέμου ἐλέσθαι." καὶ αὖθις "αὐτὸς τε γὰρ τῷ ἐπηβόλῳ τῆς φύσεως ἐγίνωσκε τὸ συνοῖσον ἐδστοχώτατα" (Agath. 5.21).

συνοιχῆσεται συναναιρεθῆσεται.

συνόμοσις, συνωμοσίη δέ.

συνορία ἢ πλησιότης.

συνοριγνόμενοι ἐπιθυμοῦντες, ἐπεκτεινόμενοι· "οἱ δὲ τῇ πλείονος καὶ πρόσω συνοριγνόμενοι προῆγον ἐπὶ Παμφυλίας."

συνουσία τὸ συνεῖναι μετ' ἀλλήλων· Πολύβιος (8.29) "ὥς ἂν ὑποκρινόμενοι τῆς ἐκ συνουσίας ἐπαναγαγόντας, ἔτι δὲ μᾶλλον ἡλλοιωμένους ὑπὸ τῆς μέθης."

συνουσιασμός συμμιξία.

συνοχή, εἶδος τῆς συνάψεως ἢ συνοχῆς, ὥστε ἀμικρύνει ὁ τῆς συνάψεως γένος τὴν συνοχὴν ἀποδιδούς. οὐ γὰρ πᾶν τὸ συναπτόμενον συνέχεται· συνάπτεται γὰρ καὶ τὰ ἀπτόμενα μόνον, οὐ μὴν καὶ συνέχεται. πᾶν μόντοι τὸ συνεχόμενον συνάπτεται, ὥστε ἐπὶ πλέον τὸ συνάπτεσθαι τῷ συνέχεσθαι. Alex. Aphrod. in Top. p. 162.

συνοχωκότε παρ' Ὀμήρῳ (B 218) διὰ τὸ μέτρον.

σύνοψις ἢ κατὰ πρόσωπον ὁμίλια· "ὁ δὲ ἐββαλεύσατο καταστρωτοπεδεῦσαι τοῖς Καρχηδονίοις ἐν συνόψει· μάλιστα γὰρ οὕτως ἐκφοβήσιν αὐτὰς ὑπελάμβανε" (Polyb. 14.10).

σύνταγμα, ὃ ἔνιοι παρὰ ταῖς, αἱ β' τάξεις, ἄνδρες σπῆς, καὶ ὁ ἡγούμενος συνταγματάρχης. τῆτο δὲ ἔνιοι καὶ ξιναγίαν καλεῖσι, καὶ ξιναγὸν τὸν ἡγούμενον.

συντακτῆριος.

συντακτικὸς ὁ Ὠριγένης διὰ τὸ ποιηκέναι πολλὰ βιβλία.

συντάξας ὁρίσας· "συντάξας τοῖς κυ-α βερνήταις ἀνακομιζέειν τὰς ναῦς κατὰ δύναμιν εἰς τὴν Ἑλαίαν."

συντάξας ἐντειλόμενος Πολύβιος "συν-β τάξας ἐλαύνειν κατὰ σπῆδὴν ὅσον ἔχει δυναμείως."

σύνταξις δύο πραγμάτων ἔνωσις. κατὰ

τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα τὰς ἐρυ-
τενομένους. "ἀποστερῶν τὰς συντάξεις ἀπά-
σας ἢ ἡσχύνετο." καὶ Μάλχος (p. 272 Nieb.)
"τῶν συντάξεων στερηθέντες πολλάκις οἱ
στρατιῶται καὶ παρακοπτόμενοι τῆς τροφῆς
τῆς συνήθους ἐς ἀπόνειον ἤλθον," καὶ αὐ-
θις Μάλχος (cf. v. Παμπρέπιος) "ὃ δὲ τὸν
Παμπρέπιον λαμπρῶς τε ἐτίμησε καὶ σύν-
ταξιν ἔδωκε." Προκόπιος (Pers. 7.) "ἅμα δὲ
καὶ μεμφόμενοι ὅτι δὴ σφισι χρόνον τὰς
συντάξεις πολλὰ δὲ δημόσιον ὥφλε," το-
τέστι τὰ διδόμενα.

b σύνταξις ἡ συγγραφή, ἡ ἱστορία. Πο-
λύβιος "ταῦτα ἐν ταῖς πρὸ τῆ συντάξεσι
δεδηλώκαμεν."

c σύνταξις ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη οἰκη-
σις. Δημοσθένης Φιλίππικοις "καὶ μίαν
σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τῇ τε λαμβάνειν
καὶ τῇ ποιεῖν τὰ δέοντα." ἔλεγε δὲ καὶ τὰς
φόρας συντάξεις, ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ
Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα, Καλλιστρά-
τος ἔτιως καλέσαντος. καὶ Ὑπερίδης δὲ φησι
"σύνταξιν ἐν τῇ παρόντι οὐδενὶ διδόντες·
ἡμεῖς δὲ ποτε ἡξιώσαμεν λαβεῖν." Harp.

συντάσσομαι δοτικῇ.

συντέθεισθαι. καὶ συντέθεικα συ-
νεθέμην.

συντεκμηράμενος συμβαλὼν, κατα-
στοχασάμενος. Εὐνύπιος (p. 105 Nieb.) "τὸν
πάντα βίον αὐτῷ συντεκμηράμενος ἐκ τῶν
ἐναργῶν περὶ αὐτὸν συμβόλων τε καὶ ση-
μείων."

συντέλεια πᾶν τὸ πρὸς ζῶην. Ἰωβ
(30 2) "ἐπ' αὐτὸς ἀπώλετο συντέλεια," ἀντὶ
τῷ ἁδέποτε τι χρηστὸν συνετέλεσαν.

συντέλειαι αἱ παντοδαπαὶ τιμωρίαι.
Δαβίδ "καὶ ἐξ ἀρῶς καὶ ψεύδους διαγγελή-
σονται συντέλειαι." Theodoret. in Ps. 58 13.

συντελεῖς. ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες νεῶς
μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοντο.
συντελεῖς ἦν οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισ-
φέροντες. τὸ δὲ πρῶγμα συντέλεια κα-
λεῖται. Harp.

συντελὴς χρήσιμος.

συντέμνω αἰτιατικῇ.

συντέρμων πλησιόχωρος.

συντεταγμένως Ἀριστοφάνης Πλάτῳ
(325) ἀντὶ τῇ γοργῶς καὶ μετὰ συγκροτή-
ματός τινος. "ἀσπάζομαι δ' ὅτι ἡ προθύμους
ἦκατε καὶ συντεταγμένως."

συντετάσθαι διατετάσθαι.

συντέτηκεν ἀντὶ τοῦ συγκεκώληται,
συμπέπηγε. "ψευδὴς ἀντ' ἀληθοῦς συντέτη-
κε δόξα." καὶ σύντηξις ἡ τοῦ σώματος
φθορὰ καὶ ἰσχνότης. "τοσαύτη δὲ ἄρα ἡ
σύντηξις τῷ σώματι ἦν αὐτῷ ὥς ἀδυνατεῖν
καὶ τὴν τῶν ἱματίων φέρειν ἐπιβολήν." cf. v.
Ἐπίκερος.

σύντευξις συντυχία.

συντεύξομαι συντύχω.

συντιμηθῆναι. τὸ πολλῆς τιμῆς γε-
νέσθαι τὸ ὥνια' συντιμηθῆναι. οὕτω Δημο-
σθένης (56 8).

Συντομάχη. "οἱ δὲ ἐκυρίευσαν τῆς
Συντομάχης."

συντόμισον συνάγαγε συντόμως.

συντρέχω δοτικῇ.

σύντρητος.

συντροχάσαι κατατλήσαι, πληρωθῆ-
ναι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν.

συντυγχάνω δοτικῇ.

συντυρούμενα συμπηγνύμενα (A Eq.
479).

συντυχία ἡ αἰφνίδιος τῶν πραγμάτων
μεταβολή. "ὕπολαβὼν ἦν ὁ κατὰ συντυχίαν
ἄλλ' ὑπὸ τινος ἔξωτος τοιαύτην εἶναι περὶ
αὐτὸν διάθεσιν."

σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάτια.

συνψδὸν σύμφωνα, καὶ συνψδόν. Αἰ-
λιανός "ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν συνάθει ἐπειρῶτο
τῷ ὀρνιθείῳ μέλει, συνψδόν τε καὶ συμμι-
λὲς ἀναμείλων." cf. v. ἀσκληιάζοντες.

συνψδῆκώς συντραφιδῶν.

συνψδούμενος συνερχόμενος.

συνψήκησε τὸ σύνοικον μετ' αὐτῷ ἔλαβε
συνψέσματο δὲ μεθ' αὐτῷ ἦξε.

συνωμοσύμην.

συνωμοσία ἡ μεθ' ὅρκου φιλία. παρὰ
δὲ Ἀττικῶς (ἀπ τακτικῶς) συνωμοσία τάξις
τις (gl. Herodot. 1 65).

συνωμότης.

συνωνή. ὅτι ἐπὶ Ἰουστινιανῷ ἡ τῷ σίτε
φορὰ ἐσπίνιζε, καὶ ἐνδεεστέρως ἢ κατὰ τὴν
χρείαν ὁ σιταγωγὸς στόλος ἀφίκετο. ἀπορά-
μενος δὲ τοῖς παρῶσιν ἐν τε Βιθυνίᾳ καὶ
Φρυγίᾳ καὶ Θράκῃ χωρίων περῶσθαι μέγα
τι χρήμα σίτε ἦξι. ἦν τε ἀναγκαῖον τοῖς
ταύτῃ οἰκῆσι μέχρι μὲν εἰς τὴν θάλασσαν
πόνῳ πολλῷ τὰ φορτία φέρειν, ἐς Βυζάν-
τιον δὲ ξὺν κινδύνῳ ταῦτα ἐσκαμίζεσθαι, καὶ

βραχεία μὲν τιμήματα δῆθεν τῷ λόγῳ πρὸς αὐτῆ φέρεσθαι, τὴν ζημίαν δὲ αὐτοῖς ἐς τοσόνδε μεγέθους καθίστασθαι ὥστε ἀγαπᾶν, ἢ τις αὐτὸς ἐνὶ τὸν τε σίτον· οἶκον δημοσίῳ χαρίζεσθαι καὶ τίμημα ἔτερον ὑπὲρ αὐτοῦ κατατιθέναι. τοῦτό ἐστι τὸ ἄχθος ὅπερ συνωνὴν καλεῖν νεομίστασι. Procop. Arc. 22.

συνώνυμος κατηγορία ἐστὶν ὅτε τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὅρον δέχεται τὸν αὐτὸν τοῦ ὀνόματος. οἷον τὸ ζῶον κατηγορεῖται τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δέχεται ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὅρον τοῦ ζῴου. ζῶον γάρ ἐστιν οὐσία ἐμπυχος αἰσθητική, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπιδέχεται τὸν ὅρον τοῦτον· καὶ οὐσία γάρ ἐστιν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἐμπυχος καὶ αἰσθητική. ὁμώνυμος δὲ κατηγορία ὅτε τὸν μὲν ὅρον οὐ δέχεται ἀλλὰ μόνον τὸ ὄνομα, ὡς ἐπὶ τῆς ἐκόντος τοῦ ἀνθρώπου.

συνῳρίς συζυγία, δυάς. κυρίως δὲ β' ἵπποι συνεζευγμένοι. κέλως δὲ ὁ μόνος ἵππος. συνώσαντες συνεισφρήσαντες· "ἔξ αὐτῆς δὲ συνώσαντες ἐπὶ τὴν πυλίδαν ἐσήλαον."

Σύρου παρὰ Ῥωμαίοις ἡ θεία ἐπιστολή. Συράκουσα πόλις Σικελῶν.

Συρακουσία τρύπεζα ἡ πολυτελής· ἐδόκην γάρ οἱ Σικελιώται ἄβροδιατοὶ εἶναι μᾶλλον πάντων. καὶ Συρακυσίων δεκάτη. σύρβη τάραχος.

συρβηνεύς ὁ ταραχώδης, ἀπὸ τῶν ἀυλοέντων μετὰ θορύβου· ἡ πένης, διὰ τὸ τὰς ἀυλοθήκας καὶ φαρέτρας κενὰς ἔχειν. καὶ συρβηνίων χορὸς ὁ τεταραγμένος καὶ σιωδής, ἀπὸ τοῦ τοῖς ὕσιν ἐπιφωνομένη. διὸ τάττεται ἡ παροιμία συρβήνης χορὸς ἐπὶ τῶν ἀτάκτων χορῶν.

Συριανός Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος, ἡγησάμενος τῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς τε καὶ διαιτριβῆς, διδάσκαλος γενόμενος Πρόκλου, ὃς καὶ διάδοχος αὐτοῦ ἐγένετο, ἔγραψεν εἰς Ὁμηρον ὅλον ὑπόμνημα ἐν βιβλίοις ζ', εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ', εἰς τὴν Ὀρφείως θεολογίαν βιβλία β', εἰς τὰ Πρόκλου περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ θεῶν, συμφωνίαν Ὀρφείως Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος περὶ τὰ λόγια, βιβλία ι', καὶ ἄλλα τινὰ ἐξηγητικά. ὅτι Ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος, ὡς φησὶ Λαμάρκιος, πάντα τῶν παλαιῶν ἐξετάζων οὐκ ἀνίει πρὸς τὸ ἀκριβέστατον, προσεῖχε δὲ τὸν νοῦν ἐς τὰ μάλιστα μετὰ Πλάτωνα τῷ Ἰαμβλίῳ καὶ τοῖς Ἰαμβλίχου φίλοις δὴ καὶ

ὀπαδοῖς, ὧν ἄριστον εἶναι δισχυρίζετο τὸν ἑαυτοῦ πολίτην Συριανὸν τὸν Πρόκλου διδάσκαλον. ἀτιμάζειν δὲ οὐδένα ἡξίου πρὸς συναγυρμὸν ἀληθοῦς ἐπιστήμης.

συριγμός φωνὴ ἄσχημος· (Polyb. 30 20) "τοὺς δὲ συριγμοὺς τοὺς ἐν ταῖς κοιναῖς πανηγύρεσι καὶ τοὺς χλευασμοὺς τίς ἐξηγήσασιν ῥαδίως;" καὶ αὖθις "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κατεχειροτόνην συρίττοντες, καὶ ταραχὴν ταῖς βοαῖς ἐνεποιοῦν."

σύριγξ τὸ εἰς τὴν ὀπήν τοῦ τροχοῦ ἐμβυλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος. καὶ ἡ ὀπή τοῦ τροχοῦ οὕτω καλεῖται· Σοφοκλῆς (El. 720) "κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων ἔκριμιπ' αἰεὶ σύριγγα." σύριγξ καὶ ἡ ἐπιμήκης διῶρυξ· "καὶ τέτρες κελεύει σύριγγα βαθεῖαν ὑπὸ τὸν λόφον τρήσασθαι." καὶ σύριγγος αἰλοῦ ἡ δορατοθήκης· Πισίδης (Hexaem. 1137) "τίς τὴν μέλιτταν τὴν σοφὴν, τὴν ἐργάτιν, γεωμετρεῖν ἔπεισεν, ποιεῖν δὲ τὰς σύριγγας οὐκ ἐπ' εὐθείας;"

συρίξας ἀπὸ τοῦ συρίζω ἐνεστῶτος (A. Plut. 689).

συρμαία τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμέτων καὶ κοιλίας, καὶ συρμαΐζειν τὸ κενῶσθαι ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. οὕτως Ἡρόδοτος. ἡ λάχανον σελίνῳ λοικός. ἡ βρώμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος.

συρμαΐζειν (Herodot. 2 77) καθαίρειν πόματι ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. καὶ συρμαίη παρὰ τῷ αὐτῷ (2 125) λάχανον σελίνῳ λοικός.

συρμός τοῦ νιφετοῦ ἡ φορά· (AP 78) "οὐκέτι κοιμιάσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλαζαν, οὐ νιφετῶν συρμούς, οὐ παταγεῦσαν ἄλα." περὶ Ὀρφείως ὁ λόγος.

Σύροι πρὸς Φοίνικας. ἐκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς παουῦργα. ἢ ὅτι ἐκαστοτε ἀλλήλοις δι' ἔχθρας ὄντα οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται.

σύρφαξ συρφετώδης, ὀχλώδης· "ἔξῃρε δὲ αὐτὸν πλείω πρὸς... ὡς Πάρις." cf. v. Ἀρμῦτος.

συρφετός ἀγυρτώδης ὄχλος ἡ λόγος, ἢ ἔξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος καὶ φεργανώδης, ἥτοι κοινωτός μετὰ κοπρίων. τινὲς δὲ χειμῶν καὶ συρμός. "ταῦτα δὲ ἄγνωστα τῷ συρφετῷ."

σύρω τρέχω· Πισίδης "σύρει πρὸς ἡμᾶς ὁ στρατός μετὰ δρόμον."

σῦς ὁ χοῖρος. cf. v. ὅς.

συσκευάζει λόγῳ ἐπιβλεύει, καὶ συσκεινὴ ἢ ἐπιβλή. συσκευάζεσθαι δὲ τὸ πρὸς τὴν ὁδὸν εὐτρεπίζεσθαι. "ὄναρ ἐφίσταται θεία τις ὄψις, καὶ λέγει δεῖν συσκευάζεσθαι· κυλεῖν γὰρ τὸ χρεῶν αὐτόν." cf. X Cyt. 8 7 1.

συσκευάζεσθαι ἐπιφέρεισθαι. Ξενοφῶν (Cyt. 6 2 26) "ὁ Κύρος ἔφη τοῖς στρατιώταις συσκευάζεσθαι σῖτα ἡμερῶν κ', οἷον δὲ τοσοῦτον ἕκαστον χρὴ ὅσος ἱκανός ἐστιν ἐθίσαι ἡμᾶς αὐτὰς ὑδροποτεῖν."

συσκηνία συνοικία. Ξενοφῶν (Cyt. 2 1 25) "ὅτι ἐν τῷ ὁμοῦ σκηνῶν τὰς στρατιώτας ἐδόκην ὠφελεῖσθαι πρὸς τὸν μέλλοντα ἀγῶνα. ἐώρων γὰρ ἀλλήλους ὁμοίως τρεφόμενους, καὶ ἅκ ἢν πρόφασις μειονεξίας, ὥστε ὑφέσθαι τινα κακίῳ τε ἔτερον ἑτέρου εἶναι πρὸς τὰς πολέμους. καὶ ὅτι ἐγίνωσκον ἀλλήλους, καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι πᾶσιν ἐδόκει ἐγγίνεσθαι· οἱ δὲ ἀγνοῶντες ῥαδιουργοῦσιν ὥσπερ ἐν σκοτεινῇ."

σύσκια τὰ δυσία. "πρῶτα μὲν τὰ σύσκια τῶν χωρίων ἀνεκάθαιρεν, ἔπειτα τοὺς βασιλικούς παραδείσους ἐξέτεμεν."

συσπειραθέντες συστραφέντες. "οἱ δὲ πρὸς τὴν φήμην συσπειραθέντες καὶ διελχθέντες παρὰ τε ἀλλήλους ἔτρεχον καὶ συνίσταντο."

συσσεισμός λαίλαψ, συστροφή ἀνέμου.

συσσημαίνεσθαι. ὁ καλοῦσι κατασφραγίσασθαι, τῆτο οἱ ῥήτορες συσσημαίνεσθαι λέγουσι. Ἀνκῆργος ἐν τῷ περὶ ἱερείας "ὥστε προστεταγμένον ἐπὶ ψηφίσματος καὶ τὴν ἱέριαν συσσημαίνεσθαι τὰ γραμματεῖα." καὶ σύσσημον τὸ σημεῖον.

συσσιτία. καὶ συσσίτιον εὐχία, ἄριστον. "τοῦ δὲ κεκληκόςτος ἐφ' ἐστίασιν τοὺς ὁμοτίμους, ἔτυχε καὶ με προτρυπῆναι ἐν τῷ συσσιτίῳ, ἀμφὶ τὸ μέσον τῇ δειπνουτῶν δαιτυμόνων τὸν ἐστιάτορα ἐκθιαζόντων."

σύσσιτος σύντροφος, συνδιαιτητής.

σύστασις ἀγύπη, ὁμόνοια, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν ὁμῇ ἰσταμένων, τῶν συντρόφων. Πολύβιος (1 78) "ὁ δὲ οἰκείως διέκειτο πρὸς τὰς Κυρηναίωνους, πατρικὴν ἔχων σύστασιν." καὶ συσταθῆναι ὁμοδύαιτον καὶ φίλον γενέσθαι. (Diog. L. 2 61) "ἐλ-

θόντα δι' ἀπορίαν ὑπὸ μὲν Πλάτωνος παραφθῆναι, ὑπὸ δ' Ἀριστίππῃ συσταθῆναι." συστέλλω αἰτιατικῇ.

συστήσας παραδός, προσμίζας. Πολύβιος "τῷτον ἐξαπέστειλε, συστήσας ἱππεῖς πεντακοσίους δυνάμενους ἔτι ποιεῖν."

σύστοιχα καὶ παρώνυμα καὶ πτώσεις παρακείσθαι μὲν ἀλλήλοις δοκῶντα, διαφέροντα δὲ σύστοιχα λέγεται ἀλλήλοις καὶ τὰ ὁμοίους ἔχοντα πρὸς τινα, ἃ καὶ ἀναλογίαν εἶη ἄν, ὥς ἐπιστήμη καὶ αἰσθητικὴ· ἐκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ ὑφ' αὐτά. ὁμοίως καὶ τὸ αἰσθητὸν καὶ τὸ ἐπιστητὸν· ἐκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ ὧν ἐστὶ. σύστοιχα λέγουσι καὶ πάντα τὰ ὁμοίως παρωνομασμένα ἀλλήλοις τε καὶ ἐκείνῳ ὑφ' οὗ παρωνόμεσται, οἷον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης παρωνόμεσται ὁ δίκαιος καὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ δικαίως· ταῦτα δὴ καὶ ἀλλήλοις ἐστὶ σύστοιχα καὶ αὐτῇ δικαιοσύνῃ. παρώνυμα δὲ μόνον τὰ ἀπὸ τίνος παρωνομασμένα ἐκείνῳ λέγουσιν ὡς παρωνόμεσται, ἀλλ' οὐκ ἀλλήλοις, οὐδὲ ἐκείνα τῆτοις· τῇ γραμματικῇ ὁ γραμματικός, οὐκέτι δὲ ἡ γραμματικῇ τῷ γραμματικῷ.

συστοιχία. "ὁ δὲ ἐν τῇ στάσει ἐγίνετο τῆς χείρονος συστοιχίας, ἀποστὰς μὲν ἀπὸ τῶν πρώτων μαθημάτων, προσρρεῖς δὲ τοῖς ἄλλοις."

συστομώτερον σκύφης. τάσσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγεννὲς σιωπῶντων. Θεόφραστος γὰρ ἐν τῷ περὶ νόμων εἰρησθαι ὑπὸ τῇ τὰς μετόικας Ἀθήνησιν ἐν ταῖς δημοτελείαις πομπαῖς σκύφας φέροντας πομπεύειν· καὶ ὁμοίως δὲ ἐβόλοντο μέτοικον δηλῶσαι, ἢ σκύφην ἔλεγον ἢ σκαφηφόρον· διὰ δὲ τὸ ἀπαρτισίωστον εἶναι, συστομώτερον ποιήσιν ἀπειλεῖ σκύφης.

συσρέμματα ξασιευῶν πληθός.

συσροφή ἡ ὁμόνοια, καὶ ἡ ἐπὶ κατὰ συμφωνία. Δαβὶδ (Ps. 63 3) "σκέπασόν με ἀπὸ συσροφῆς πονηρευομένων."

σύτο ὠρμάτο, ἔτρεχε. "σύτο δέμους ἀκίετητον ἐν δρόμοις" (Pindar. Ol. 1 32).

σῦφαρ τὸ δέρμα, ἡ ἀνθρωπῇ. "ναὶ μὲν τὸ ῥικνὸν σῦφαρ ἐμόν, ναὶ τῆτο τὸ δένδρεον αὖτον ἐόν περ." cf. v. γυμνότερος λεβηρίδος.

συφεός τόπος ὅπερ αἱ σῦες τρέφονται λέγεται καὶ συφεῶν. Ἀγαθίας (5 13) "εἰ μὴ καταγέλαστον εἰπεῖν, ὥσπερ ἐν συφεῶσι κα-

μάνδραις τὰ τῶν Ῥωμαίων μεμενήκει σφα-
τεύματα."

συφόλης συφύλη.

συφορβία ἀγέλη χοίρων.

Συχέμι πόλις.

συχνάζεις πυκνάζεις.

συχναῖς συνεχέσι. καὶ συχνήν ἐσίαν
(A Plut. 754) τὴν πολλήν, καὶ συχνὸς χρυ-
σός ὁ πολὺς. "καὶ τῆς οἰκίας ἐκ ἕσης μο-
νήρης ἀλλὰ συχνῆς ἀμνηγέτη" (cf. v. ἐλευθε-
ριότης). καὶ Ἰάμβλικος "παρεσκεύασε πομ-
πὴν ἐπιφανῆ καὶ λαμπράν, ἐσθῆτα σοβαράν
καὶ θεραπείαν συχνήν ἐνθέων τε καὶ θερα-
παινίδων."

συχρόν πολὺ, πυκνόν. Ξενοφῶν (Anab.
1 8 10) "ἄρματα διαλείποντα συχρόν ἀπ'
ἀλλήλων" ἀντὶ τῆ πολυ. "ὁ δὲ συχρὸς τῶν
ἐπισήμων τῆς βελῆς ἐφόρευεν" ἀντὶ τῆ πολ-
λῆς. (AP 6 303) "πίονα τυρὸν δρέψουσθε,
αὕτην ἰσθαδα καὶ δεῖπνον συχρόν ἀπὸ σκυ-
βάλων."

σφαγὰς τὰς κατακλείδας. Θεοκυδίδης
(4 48) "καὶ οἰσὲς καθίσταν ἐς τὰς σφαγὰς."

σφαγεῖον τὸ τῆ αἵματος δεκτικὸν ἄγ-
γεῖον, ὃ εἶπεν ὁ ποιητὴς (γ 444) ἀμνίον. sch.
A Th. 756.

σφαγιαζέειν τὸ θυσίας ἐπιτελεῖν. Ἡρό-
δοτος (9 72) "ὅς, ἐπεὶ ἐσφαγιαζέτο Πανσα-
νίης καθήμενος, ἐν τῇ τάξει ἐτραυματίσθη
τοξεύματι τὰ πλευρά."

σφαγιαζόμενος διὰ σφαγίων θυσίαν
ἐπιτελῶν. "ὁ δὲ εἴτε διοσημίαν οἰθθεὶς εἶναι
εἴτε σφαγιαζόμενος, ἐκ ἀγαθῆν τὴν ἀπόβα-
σιν σημαίνειν λογιζόμενος τὰ θύματα, συμ-
φέρειν ἐλογίζετο φυλάξουσθαι τὸν καιρόν."

σφαγίδιον τὸ τῶν μαγείρων μαχαί-
ριον. καὶ σφυγίς σφαγίδος τὸ αὐτό.

σφαδάζειν θράσσειν, δυσθανατεῖν, μα-
ταίως σπᾶσθαι, χαλεπαίνειν, μετ' ὀργῆς σε-
νάζειν. σφαδάζειν καὶ τὸ πηδᾶν, ἀπὸ τοῦ
σπᾶσθαι, καὶ σφακελίζειν.

σφαδάζοντες σπώμενοι, ἢ δυσφορεῖν-
τες. "καίπερ σφαδάζων ἐνδοθεν πολλοῖς λό-
γοις, ὥσπερ τις ἀσπὸς δέσμιος γλενκὸς ζέων."

σφαδάζουσα πανουργέσσα.

σφαῖρα τὸ περιφερὲ καὶ σρογγύλα. (AP
6 282) "καὶ σχίζας καὶ σφαῖραν αἰέβολον"
τὴν αἰετὶ βαλλομένην. καὶ σφαιρηδόν διὰ
σφαίρας. καὶ σφαιροπαικτεῖν τὸ διὰ
σφαίρας παίζειν.

σφαιρίζω τὸ τῇ σφαίρᾳ παῖζω. "φιλο-
νείκως γὰρ οἱ σφαιρίζοντες παῖζουσι" (Arte-
mid. 4 71).

σφαιρωτὴρ συνδαλίε ζινίχιον, οἶον τὸ
λωρίον τῆ ὑποδήματος.

σφακελίζοντες διασπῶντες, πηδῶντες,
ὑποτρέμοντες.

σφακελισμός παραπληξίμ. καὶ σφά-
κελος τὸ βέλος τὸ σφάζον.

σφακελισμός. ἡ σῆψις τῆ μυελῶ σφα-
κελισμός καλεῖται. γίνεται δὲ ἐκ τῆ σφακε-
λισμῶ καὶ σπασμός. λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγ-
μός καὶ ὁ παλμός. σφάκελον δ' ἐννοῖ τὴν
σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων. Ἀθηνῶς "καὶ
ἀπὸ τὸν πόδα ἐκείνον ἐς οἰδημα ἀρθρῶναι
καὶ φλεγμῆναι σφακελίσαι καὶ ἀποκτεῖναι
τὸν ἄνδρα." λέγεται δὲ σφάκελος καὶ ὁ μέ-
σος τῆς χειρὸς δάκτυλος. καὶ παροιμία "καὶ
σφάκελοι ποιεῖσιν ἀτέλειαν." Πεισίστρατος
γὰρ ὁ τύραννος δεκάτην τῶν γεωργημάτων
ἀπῆται τὰς Ἀθηναίους, παριῶν δὲ ποτε καὶ
ἰδὼν πρεσβύτην πέτρας ἐξαγοζόμενον καὶ τό-
πης λιθώδεις ἤρετο τὸν πρεσβύτην τίνας ἐκ
τῶν τόπων κομιζοίτο τὰς καρπῆς. ὁ δὲ ἀπε-
κρίνατο ὀδύνας καὶ σφακέλους, καὶ τῶν
δεκάτην Πεισίστρατος φέρει. Θανυμάσας δὲ ὁ
Πεισίστρατος τὴν παρορησίαν αὐτῆς τῆς δε-
κάτης ἀτέλειαν ἔδωκε. καὶ ἐκ τῆς οἱ Ἀθη-
ναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο.

σφάκον ἀντὶ τῆ ἐλελίσφακον. Ἀριζο-
φάνης (Th. 492) "κἄθ' ὃ μὲν ἔτριβε κεδρί-
δας ἄνηθον σφάκον" ὥς ἐπιτήδεια παῦσαι
σερῶν.

Σφακτηρία τύπος σενὸς τῆς Λακωνι-
κῆς, διείργων καὶ ἀποχωρίζων καὶ ἀποσφράτ-
των τὰς ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας καὶ Λακεδαι-
μονίας ἐισβολάς. ἐνθα καὶ Λεωνίδης πρότε-
ρον Λακεδαιμονίων βασιλεύς.

σφάκτριαι ἱέρειαι. "μετὰ τῆς ἱερᾶς
ζολῆς ὅλαι τελέμεναι μυσικῶς σφάκτριαι κα-
ταλειφθεῖσαι, καὶ αἰρεσθαι τὰ ξίφη γυμνά
καὶ αὐταὶ καταπλέας ἔχουσαι τῆ αἵματος τὰς
χεῖρας καὶ τὰ πρόσωπα μέντοι (ἦσαν δὲ ἐκ
τῶν ἱερέων χρισάμεναι), ἀθρόοι ὑφ' ἐνὶ
συνδήματι ἐπὶ τὸν Βάττον ἦσαν, ἵνα αὐτὸν
ἀφείλονται τῆ ἔτι εἶναι ἄνδρα."

σφαλεῖς ἀποτυγχῶν. καὶ σφαλεῖεν.

σφάλλω αἰτιατικῇ.

σφάραγον ὁ Ἀπίων φάρυγγα, ἀπὸ τῆ
περὶ αὐτὸν γινομένης ψόφου.

σφῆς ἑαυτός, ἢ τὰς ἑαυτῶν.

σφεδανῶν σερωῶν, ἰσχυρῶν. "ὄμμα δ' ἔλξας βρυχάτο σφεδανῶν ὄβριμον ἐκ γενούων" (AP 6 219).

σφενδάμνινοι ἰσχυροί· τοιῶτο γὰρ τὸ τῆς σφενδάμνης ξύλον. ἀντὶ τῆς σφενδονῆται. τὸ δὲ σφενδάμνινοι ταυτὸν ἐστὶ τῷ πρίνινοι· σφένδαμνος γὰρ εἶδος ξύλου σκληροῦ. ἐστὶ δὲ καὶ εἶδος καννάβεως ἢ σφένδαμνος· ἢ γὰρ σφενδόνη ἀπὸ καννάβεως γίνεται. sch. A Ach. 180.

σφενδονᾶσθαι ἀπορρίπτεσθαι.

σφενδόνη τῇ δακτυλίῳ ἢ περιφέρειαι, καὶ ἢ εἰς λίθου βολὴν ἐπιτηδεύει χρῆσις. "ὅτι Κύρος τοὺς πολλοὺς τῶν Λυδῶν σφενδονᾶν ἐκέλευσεν, ὡς τὸ ὅπλον τοῦτο δουλικώτατον εἶναι νομίζων. σὺν μὲν γὰρ ἄλλῃ δυνάμει μύλα ἔξιν ἔνθα ἰσχυρῶς ὠφελούσιν σφενδονῆται παρόντες· αὐτοὶ δὲ καθ' ἑαυτοὺς οὐδ' ἂν οἱ πάντες σφενδονῆται μείνειαν πᾶν ὀλίγους ὁμοσε ἰόντας ὅπλοις ἀγχεμάχοις" (X Cyr. 7 4 15).

σφέτερα τὰ ἑαυτῶν.

σφετερίζεται λαμβάνει, ἰδιοποιεῖται.

σφέτερον τὸ ἑαυτῶν, ἢ τὸ ἴδιον. καὶ σφετέρῳ τῷ ἑαυτῶν.

σφηκία εἶδος ζῴου. καὶ παροιμία "ὥσπερ σφηκίαν βλέπει με κύρεθλῆ" Ἀριστοφάνης (Lys. 476). ἀπὸ τῶν μελιτῶν μετετήνοχε· βλέπει γὰρ τὸ ἐκπιέζειν τὸ μέλι.

σφηκώδεις σκληροί, κάτισχνοι τοῖς σώμασι· καὶ γὰρ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχουσιν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (561) "μέγαν λαβύντες ἡμιμένον σφηκίσκον," ξύλον ὡξυμμένον, ἐπεὶ καὶ ὁ σφῆξ ὀξύς ἐκ τῶν ὀπισθεν. ἐπιτετῆδενται ἢ λέξις παρὰ τὸν σφῆκα· τὰ γὰρ μικρὰ τῶν ξύλων καὶ εἰς ὀξύ συνηγμένα σφηκίσκως καλοῦσιν, ἐπεὶ καὶ τοὺς λαγυροὺς τοῖς σώμασιν ἀνθρώπων καὶ μὴ προκοιλίους σφηκώδεις φασί.

σφηκώμω τὸ λεπτὸν σχοινίον.

σφηκώντες.

σφηῆλαι πλανήσουσι, βλάψουσι, ἀπατήσουσι.

σφηῆλας καταβαλὼν, προσουδίας· "ὁ δὲ σφηῆλας ἐπὶ τὴν γῆν τὸν ἄνθρωπον, ἐπιβοθητήσαντων ἐκείνῳ τῶν οἰκείων, οὕτως αὐτὸς πάλιν ἐπανήλθε πρὸς τὰς Ῥωμαίους."

Σφηῆλος ὄνομα κύριον.

σφῆν σφηνός τὸ σφηνάριον.

σφηνωθεῖς· "Τιμαγένης οὗτος κληθεῖς

ἐπὶ δαῖπνον καὶ σφηνωθεῖς ἀπέθανεν." καὶ σφηνώμενος ερεβλάμενος, βυσανίζόμενος.

σφῆξ εἶδος μελισσῶν.

σφῆσι θηλυκόν, ἀντὶ τοῦ αὐταῖς.

Σφῆττιος ὄνομα κύριον.

Σφῆττοῖ. δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Σφῆττός.

σφιγανόν πολεμικόν.

Σφιγγὸς πράγματα παρέχων πολλὰ ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ζητήσεσι τῶν ἀτόπων τοιῶτων αἰνιγματῶν, οὐ τῆς Καδμείας Σφιγγός, ἀλλὰ Σφιγγὸς μὲν τινος ἀτεχνῶς, ἔτι δὲ θειοτέρας καὶ πολὺ σοφωτέρας."

σφίγγω αἰτιατικῇ.

σφιν αὐτοῖς. καὶ ἀντὶ τῆς οἱ ἀντωνυμίας παρὰ Σοφοκλεῖ (OC 1490)· ἔδει γὰρ "τελεσφόρον χάριν δοῦναι σφίσιν". οἱ αὐτῶν.

σφίσιν αὐτοῖς, ἢ τοῖς ἑαυτῶν.

Σφοδρίας εἰρηγὸς Λακεδαιμονίων. φασὶ δὲ αὐτὸν εὐήθη τε εἶναι λίαν καὶ κῆφον πρὸς τὰς ἐλπίδας. Harp.

σφοδροῦ λαμπροῦ, πολυδαπάνου· "σφοδροῦ τε πότον γενομένου ἐνεδρεύων ὁ Παρσώνδης αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔπινεν, ἐκείνοις δὲ πολὺν ἐγγεῖν τῷ θεράποντι ἐκέλευε" (Nicol. Dam. p. 65).

σφραγίς σφραγίδος τὸ ἐπισημαῖνον διὰ χαρακτῆρων τὰ φυλαττόμενα· "ὄρωσα ἢ Ταρπηία σφραγίδας ἀπὸ χρυσοῦ καὶ ψέλας ταῖς χερσίν, ἐπεθύμησε τοῦ χρυσοῦ." καὶ σφραγίδου χαραγχομήτας τὰς κόμαις καὶ περιτοῖς δακτυλίοις τὰς χεῖρας κοσμημένους μέχρι τῶν ὀνύχων, ὡς ἐπὶ τῶν δακτυλίων σκέπτεσθαι τοὺς δακτύλους. ἢ καὶ τοὺς τῶν ὀνύχων ἐπιμελουμένους καὶ ὀσημέραι ζέοντας αὐτοὺς τοῦ ἐκλάμπειν ἄγαν, ὃ πάσχουσιν οἱ τῷ καλλωπίζειν σχολάζοντες μόνον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (331).

σφριγῶν νεάζων, αὖξων, σπύζων, βράζων, εὐσωματῶν, ἀκμάζων, ἀνθῶν· (A Lys. 80) "ὥς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σώμα σου. κἂν ταῦρον ἄγχοις" ἀντὶ τοῦ εὐσωματεῖς. "νεάζοντός τε καὶ τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας σφριγῶντος τὸ σώμα." καὶ αὐθις (Theophyl. Sim. 3 4) "οὕτω μὲν σφριγᾷ ὁ πόλεμος." Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (797) περὶ τοῦ νιοῦ αὐτοῦ "εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ," τουτέστι ἰσχυρότερός μου ἐστὶ. καὶ σφριγῶντες ἀκμάζοντες.

σφυγμός φλεγμονή, παλμός, ζῆσις φλε-

βδς ἡ ἀρτηρία.

σφύζει ἐπέγει· ἡ αἱ φλέβες ἄλλονται.
"ἐπὶ ταῦτα δὲ αὐτοῖς σφύζουσι καὶ ἀνιση-
κῶσι συνάπτουσι μάχην." καὶ Πισίδης "σφύ-
ζεις, Ἀχιλλεῦ, καὶ μεθύσκη τὰς φρένας."

σφυρά τὰ περὶ τὰς ἀσφυγάδας, σφῦρα
δὲ τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον· (AP 6 103) "δε-
ριπυῆ τε σφῦραν."

σφυράδες τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων
τὰ ἀποπατήματα· Ἀριστοφάνης (Pac. 785)
"ὄρνυγας οἰκογενεῖς, γυλιανύχνας ὀρχηστὰς
ναννοφυεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανο-
νόδωφας." cf. v. Καρκίνος ποιητής.

σφυρήλατος σφύραις ἐλλαμένος.

Σφυρόμαχος. οὗτος ψήφισμα εἰσηγή-
σατο ὥς τὰς γυναῖκας καὶ τὰς ἀνδρας χω-
ρὶς καθέζεσθαι. sch. A Eccl. 22.

σφῶε καὶ σφῶιν.

σφῶν αὐτῶν, ἡ ὕμᾶς. ἰδίους, ἰδίας.

Σφωράκιος.

σχάδοντας τὰ τῶν κηφόνων κηρία· καὶ
ζῶον ἄπτερον ἄπουν.

σχαλίσαι· θηλάσαι. καὶ ἀνίσχαιλον
τὴν ἄτοκον καὶ ἀθήλασον. cf. v. ἀνίσχαιδον.

σχάσαντα τεμόντα· "ἔλεγον σχάσαντα
ἐκ τῶν βραχιόνων τὰς φλέβας, λειποψυχή-
σαντα ἀποθανεῖν." οὕτως Ἀρριανός.

σχάσον κατάπυσσον, μετάβουε. Ἀριστο-
φάνης Νεφέλαις (107) "σχασάμενος τὴν ἱπ-
πικὴν" ἀντὶ τοῦ παυσάμενος τῆς ἱππικῆς.
ἡ ἀποχωρήσας καὶ ἀποσὰς τοῦ παρόντος
ἐπιτηδεύματος, ἀπὸ μεταφορῶς τῶν ἐρεσόν-
των· σχάσαι γὰρ δεῖ καὶ ὥσπερ διασεῖλαι
καὶ διασχίσαι τὸ ὕδωρ τὴν κώπην ἐρέσσου-
σαν. καὶ Πίνδαρος (Pyth. 10 79) "κώπην ἥδη
μοι σχάσαις." καὶ (A Nub. 738) "σχάσας τὴν
φροντίδα," τουτέστι παύσας, εἰσας, ἀτρεμή-
σας. καὶ αὐθις "κώπην σχάσας" ἀντὶ τοῦ
τὴν εἰρεσίαν καταπαύσας. ἔνιοι δὲ σχάσας
ἀντὶ τοῦ ἀπλώσας.

σχέδην ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς· "ἐκ τοξευ-
μάτων ἐβλάπτοντο, καὶ ὅτε σχέδην συμφέ-
ροιντο." "σχέδην καὶ ἐγγὺς μαχομένων με-
θεῖναι μὲν αὐτὸν οὐκ ἤξιωσεν, ὥς μὴ τὸ
κτῆμα ἢ φόρημα τοῦ πολέμιου γένοιτο."

σχεδίῳ ἡ ἐκ τῶν παρατυχόντων ἡ εἰ-
καίως πεποιημένη ναῦς καὶ γέφυρα καὶ
ζευγμα.

σχεδιάζει ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει.

σχεδιάζειν ἐγγίλιν, πλησιάζειν, τὸ εἰκῇ

ἀποφαίνεσθαι· "ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐσχε-
διάσθαι καὶ διημαρτέσθαι." cf. v. ἐσχεδιά-
ζον.

σχεδισθεῖς παραχρῆμι ῥηθεῖς.

σχέδιοι εὐτελεῖς.

σκέδιον ἐκ τοῦ ἐτοίμου. καὶ Ἀριστοφά-
νης "ταῦτα δὲ σχεδίοις ἔοικε," τουτέστιν ἐκ
τοῦ παρατυχόντος εἴρηται. sch. Nub. 967.

σχεδίως ἐκτράφη.

σχεδὸν πλησίον, πέλας, ἡ ἐκ χειρός.

σχελίδες βόδς πλευρά, ἡ ἀπλῶς τὰ
πλευριμαῖα τῶν κρεῶν· Ἀριστοφάνης (Eq.
361) "ἀλλὰ σχελίδας ἐδωδοκῶς ὠνήσομαι μέ-
ταλλα."

σχέσις ὁρμή, συνάφεια.

σχέσις ἐπὶ τῶν πρὸς τι λέγεται, οἶον
πατὴρ πρὸς υἱόν, φίλον πρὸς φίλον· ταῦτα
γὰρ καὶ ἔχει καὶ ἔχεται ὑπ' ἀλλήλων, διὸ
καὶ σχέσεις προσειρηνται. πρὸς τι δὲ εἰσι
καὶ τὰ κατὰ σύγκρισιν λεγόμενα, οἶον μι-
κρὸν μεῖζον διπλάσιον, καὶ ἐπιζήμη καὶ αἰ-
σθησις. καὶ ὁ Θεολόγος "ὥς μόνον τὰς σχέ-
σεις λείπεσθαι ὀρφανὰς τῶν πραγμάτων.
ἀφίμεν γὰρ τὴν μητέρα, καὶ ἀφίμεθα ὑπ'
αὐτῆς, ὥς μερίζεσθαι εἰς υἱοὺς καὶ πατέ-
ρας. τὸ δὲ θεῖον ἀμέρισον."

σχετικῶς οἰκειωτικῶς.

σχετλιάζει δυσχεραίνει, ἡ βλασφημεῖ.

σχετλίος ὁδυνηρός, χαλεπός, ἀγνώμων,
ἀτυχής, δεινοπαθής, ἄδικος, ἄπορος, θλιβό-
μενος, τλήμων, ἐπαχθής.

σχῆμα ἡ τοιάδε τῶν προτάσεων κοινω-
νία οἷα εἰσι τὰ παρ' Ἀριστοτέλει τρία καλῶ-
μενα σχήματα. μέρος γὰρ ἡ πρότασις τῆς
συμπλοκῆς, αὕτη δὲ οἶον ὕλη παρὰ τῷ σχή-
ματος εἰδοποιεῖται, καὶ καθάπερ τινὰ μορ-
φὴν ἀπολαμβάνουσα τὴν πρὸς τὸ μέσον ποιῶν
συνάρτησιν.

σχηματιζόμενος προσποιούμενος, ἡ
συνταυττόμενος. λέγεται καὶ παρασχημα-
τίζειν τὸ διεσραμμένα λέγειν.

σχῆσειν (Hom. M 4) ἀνθέξειν.

σχῆσεσθαι (Hom. I 235) ἐπισχεθήσε-
σθαι.

σχῆσουσι σχῶσι, κρατήσασιν, ὑφέξουσι.

σχίδακας σχίζας. 1 Regg. 18 38.

σχίζας κυρίως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ ἐπὶ
ταῖς θυαίαις τιθέμενα ξύλα, ὥς καὶ Ὀμη-
ρος (A 462) "καὶ δ' ἐπὶ σχίζαις ὁ γέρων."

σχίζουσα ἡ ὁδός, ἡ τριόδος.

σχῖνον διατρώγειν, ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων καὶ λευκαίνοντων τοὺς ὀδόντας· ὅθεν καὶ σχινοτρῶς λέγεται ὁ τοιοῦτος. καὶ σχινέλαιον.

Σχίσις ἡ Τρίκκη, ὄνομα κύριον.

σχοίητε νομίζετε ἢ ὑπολάβοιτε.

σχοινία αἱ ἐπιβουλαὶ παρὰ τῷ Δαβίδ. Theodoret. in Ps. 118 61.

σχοινίον μεμιλτωμένον. εἰ βρουδύνοιν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν, οἱ δημίται σχοινίον μιλουῦντες συνήλυνον καὶ τὰ πρατήρια διέκλειον. καὶ παροιμία "τὸ σχοινίον φεύγει τὸ μεμιλτωμένον" (A Ach. 22). ὑπὲρ τοῦ ἐξ ἀνάγκης αὐτοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας ἵνα τοῦτ' ἐμψυχῶντο καὶ πολλὰ ἄλλα. ἀνεπετάνυσαν γὰρ τὰ γέγρα, καὶ ἀπέκλειον τὰς ὁδοὺς τὰς μὴ φερούσας εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰ ὦνια ἀνήρουν ἐν ταῖς ἄγοραῖς, ὅπως μὴ περὶ ταῦτα διατρίβειν· ἔτι μὴ καὶ μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ περιβάλλοντες αὐτοὺς συνήλυνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. τοῦτο δὲ ἐποιοῦν ὑπὲρ τοῦ μὴ βρουδύνειν· ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο, ζημίαν ἐξέτινον. cf. v. μεμιλτωμένον.

σχοίνισμα μέτρον μέρος, κληρουχία, ἢ τῆς γῆς δεσποτεία· ἴδιον γὰρ τῶν κεκτημένων μέτρῳ τὴν γῆν ὑποβάλλειν. Theodoret. in Ps. 105 11.

a σχοῖνος μέτρον γεωργικόν, ὡς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ β' (6) τῶν ἱστοριῶν.

b σχοῖνος εἶδος φρυτοῦ κατὰ τὸ ἄκρον ὀξὺς, ἰοικότος βέλου. λέγεται δὲ ἄρσενικῶς. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέσσι (228) "πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαῶ," τουτέστι πρὶν αὐτοὺς τρώσω ὡς σχοῖνος ὀξὺς καὶ ὀδυνηρός.

σχοινοτενές παρὰ Ἡροδότῳ (1 189) ἀντὶ τοῦ μακρόν, ὀρθόν.

σχοῖνου συμβολαῖς (Herodot. 4 190) οἱ ψιαθοπλόκοι, καὶ σχοῖνος ἡ ψίαθος.

σκολάζειν καὶ σχολὴν ἄγειν, οὐκ εὐκαιρεῖν λέγουσιν Ἀττικοί.

σκολάζω δοτικῇ.

σχολαῖον ἀργόν, διατριβὴν ποιούμενον. καὶ σχολαίτερον ἢ σχολαιότερον τὸ ἡρεμαιοτέρον. ὁμοίως καὶ σχολαιότης· "καὶ ὁ Μακεδονικὸς ἄρχων οὐ διὰ σχολαιότητος ἀφικνεῖται," ἀντὶ τοῦ οὐ δι' ἀργίας. καὶ σχολαῖος ὁ ἀργός.

σχολαιότης λέγεται ἢ μέλλησις καὶ ἡ

ἐπιμονή· Θουκυδίδης (2 18) "ἡ δὲ ἐν τῷ Ἰσθμῷ γενομένη ἐπιμονή καὶ κατὰ τὴν ἄλ- λην πορείαν ἢ σχολαιότης διέβαλεν αὐτόν."

σχολαιότερον ἀργότερον· (Thuc. 4 47) "μαστιγοφόροι τε παριόντες ἐπετάχονον τῆς ὁδοῦ τοὺς σχολαιότερον προσιόντας." "ὁ δὲ ἀπιφθέγγετο παροιμιῶδές τι καὶ βαρβαρικόν τε καὶ ἀφελές... αἰρεῖσθαι" (cf. v. ἀφελές).

σχολάριοι τρισχίλιοι πεντακόσιοι ἐπὶ φυλακῇ τῷ Παλατίῳ ἦσαν τεταγμένοι, ἀριστίνδην ἀπολεχθέντες ἐξ Ἀρμενίων, οἷς συντάξεις ἀνέκαθεν πλείους ἢ τοῖς ἄλλοις ἄπασι τὸ δημόσιον ἐχορήγει. Procop. Arc. 24.

σχολαρχήσας σχολῆς ἄρξας, τουτέστι διατριβῆς. περὶ Ἐπικούρου φησί.

σχολεῖον τὸ διδασκαλεῖον. σχολίον δὲ σχολή· ἔχῃ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσιν καὶ διατριβήσιν περὶ παιδείαν, οὐδὲ αὐτὴ ἡ ἐν λόγοις ἐμμουσία καὶ διατριβή, ἀλλ' ἦν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν. τὸ δὲ εὐκαιρεῖν βάρβαρον· ἀλλ' ἀντὶ μὲν τοῦ εὐκαιρεῖν σχολὴν ἄγειν λέγουσιν, ἡ δὲ εὐκαιρία βάρβαρον μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα, τάττεται δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς ἀλλ' ἐπὶ καιρῷ τινὸς εὐφυνίας καὶ ἀρετῆς. σχολὴ οὖν τὸ μηδὲν δρᾶν, ἢ τὸ περὶ τι σχολάζειν. καὶ ἀντὶ τοῦ σχολάζειν λέγουσι τὸ εὐκαιρεῖν. καὶ Ἀλλιανός "ἐγὼ δὲ ταῦτα περιήλθον οὕτε ποσὶ σχολὴν ἄγων τὰ τῶν προστυχόντων κακὰ τοῖς ἐμμαντοῦ λόγοις τιμᾶν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς μὴ πράττειν ἄλλοις παραπλήσια."

σχολῇ γ' ἂν ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως, βραδέως, οὐδαμῶς. Σοφοκλῆς (OB 484) "ἐπὶ σχολῇ σ' ἂν οἴκως τὸς ἐμὲς ἐξελάμην."

σχόλια σεμνολογήματα, ἢ ὑπομνήματα καὶ ἐρμηνεῖαι.

σχόμενος κατουσχών, ἢ κατουσχεθής. Hom. M 298.

σχόντες ὀκείλαντες, προσορμισθέντες· Θουκυδίδης (7 26) "καὶσχόντες εἰς τὰ καταντικρὺ Κυθήρων τῆς Λακωνικῆς τῆς τε γῆς ἔστιν ἡ ἐδήωσαν, καὶ ἐτείχισαν Ἰσθμῶδές τι χωρίον."

σχών κατουσχών.

σῶ μονοσυλλάβως οἱ σῶοι καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· οἱ δὲ συνηθέστερον γράφουσι σῶοι. καὶ σῶν μονοσυλλάβως ἀντὶ τοῦ σωζόμενον, ὀλόκληρον· "ὀλόκληρόν τε καὶ σῶν καὶ ἀρτεμὴ ἐργασάμενος." cf. v. Θεόπομπος.

Σωβάλ.

Σωγάνη ὄνομα πόλεως.

σώζω αἰτιατικῇ.

Σωκλῆς ὄνομα κύριον.

σιῶκος (Hom. Y 72) ὁ Ἑρμῆς.

Σωκράτης Σωφρονίσκου λιθοξόου καὶ μητροῦ Φαιναρέτης μαίας, πρότερον γενόμενος λιθοξόος, ὥστε καὶ φασιν αὐτοῦ ἔργον εἶναι τὰς Ἀθήνησιν ἐνδεδυμένας χάριτας, εἶτα φιλοσοφῆσας διὰ τὸ ἀκοῦσαι Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου, εἶτα Ἀμίωνος, εἶτα Ἀρχελαίου. Ἀριστοξένος δὲ Ἀρχελαίου πρῶτον αὐτὸν διακοῦσαι λέγει, γεγονέναι δὲ αὐτοῦ καὶ παιδικά, σφοδρότατόν τε περὶ τὰ ἀφροδίσια, ἀλλ' ἀδίκηματος χωρὶς, ὡς Πορφύριος ἐν τῇ φιλοσόφῃ ἱστορίᾳ φησὶν. ἐς δὲ ἄνδρας ἔλθων ἐστρατεύσατο εἰς τε Ἀμφίπολιν καὶ Ποτίδαιαν καὶ ἐπὶ Ἀηλίῳ. καὶ γαμεταῖς δὲ συνώκησε δύο, Ξανθίππῃ, ἀφ' ἧς ἔσχεν υἱὸν Λαμπροκλέα, καὶ δευτέρῃ Μυρτοῖ τῇ Ἀριστείδου τοῦ δικαίου θυγατρὶ, ἐξ ἧς ἐγένετο Σωφρονίσκος καὶ Μενέδημος, ἡ Μενέξενος, ὡς τισι δοκεῖ. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν Πελοποννησιακῶν γέγονεν, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, ὀλυμπιάδι οὗ, ἐβίω δὲ ἔτη π'. εἶτα ἄλογία, μᾶλλον δὲ ἀπονοία τῶν Ἀθηναίων βιασθεὶς πιεῖν κύνειον ἀπέθανεν, ἔγγραφον οὐδὲν καταλιπὼν, ἢ ὡς τινες βούλονται ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν καὶ μῦθον Αἰσώπειον δι' ἐπῶν. φιλοσόφους δὲ εἰργάσατο Πλάτωνα, ὃς καταλιπὼν τὸ Ἀνέκιον (τόπος δὲ ἔτος Ἀθηνῶν) μετήγαγε τὴν σχολὴν ἐν προαστείῳ, τῇ Ἀκαδημείᾳ προσαγορευομένη, καὶ οἱ ἀπ' αὐτῆς Ἀκαδημαῖκοι προσηγορεύθησαν μέχρι Ἀριστοτέλους (αὐτὸς γὰρ ἀκροατὴς τῆς Πλάτωνος γενόμενος, εἰς κηπὸν τινα πρὸ τῆς πόλεως τὰς διατριβὰς ποιησάμενος, ἐκ τῆς κατ' αὐτὸν περιπτώσεως περιπατητικὸς ὠνόμασε τὸς ἀπ' αὐτῆς), καὶ Ἀρίστιππον Κυρηναῖον, ὃς ἰδίαν αἵρεσιν εἰσήγαγε καὶ σχολὴν συνεστήσατο τὴν Κυρηναϊκὴν κληθεῖσαν. Φαίδωνα Ἠλείον καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστήσαντα σχολὴν, τὴν Ἠλειακὴν ἀπ' αὐτῆς κληθεῖσαν (ὕστερον δὲ αὕτη Ἑρετριακὴ ἐκλήθη, Μενεδήμες εἰς Ἑρετρίαν διδάξαντος· ἐκ τούτου δὲ τῆς διδασκαλίας καὶ ὁ Πύρρων γέγονεν). Ἀντισθένην, ὃς τὴν κυνικὴν εἰσήγαγεν αἵρεσιν· Εὐκλείδην Μεγαρέα καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστήσαντα σχολὴν, ἧτις ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη Μεγαρική, ἀπὸ δὲ Κλεινομάχου τῆς

μαθητῆς Εὐκλείδου ἐκλήθη διαλεκτικὴ. Ξενοφῶντα Γρύλλα, Αἰσχίνην Ἀνακταίῳ Σφήτιον, Κέβητα Θηβαῖον, Γλαύκωνα Ἀθηναῖον, Βρύσωνα Ἡρακλεώτην, ὃς τὴν ἐρισικὴν διαλεκτικὴν εἰσήγαγε μετὰ Εὐκλείδου (ἠῤῥῆσε δὲ Κλεινομάχος, καὶ πολλῶν δι' αὐτῆς ἔλθόντων ἔληξεν εἰς Ζήνωνα τὸν Κιτιέα· ἔτος γὰρ ἀπ' αὐτῆς ζωικὴν ἐκ τῆς τόπῳ τὴν σχολὴν ὠνόμασε, γεινῶς ἐπὶ τῆς ρακὲς ὀλυμπιάδος. τινὲς δὲ Βρύσωνα ὃ Σωκράτης ἀλλ' Εὐκλείδου ἀκροατὴν γράφουσι· τούτοις δὲ καὶ Πύρρων ἠκροάσατο, ἀφ' ἧς περὶ οἱ Πυρρωνεῖοι προσαγορευόμενοι). Ἀλκιβιάδην Κριτόβελον Ξενομήδην Ἀπολλόδωρον Ἀθηναῖους, ἔτι δὲ Κρίτωνα καὶ Σίμωνα, Εὐμειρὴ Φλιάσιον, Σιμμίαν Θηβαῖον, Τερψίωνα Μεγαρικόν, Χαιρεφῶντα. καὶ Θεόδωρος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς ἄθεος αὐτῆς διήκασεν, ἀδιευφορίαν δὲ δοξάζων καὶ παρὰ διδῶς αἵρεσιν ἰδίαν εὔρεν, ἧτις Θεοδώρειος ἐκλήθη. ταῦτα περὶ Σωκράτους.

ὅτι Σωκράτης φιλοσοφῆσας ὕστερον Ἀρχελάου τῆς φυσικῆς μαθητῆς ἐγένετο, τὴν ἡθικὴν δὲ ἐπρέσβευσε φιλοσοφίαν. ἔσχε δὲ γνωρίμους πολίτας μὲν Πλάτωνα Ξενοφῶντα Ἀλκιβιάδην Κριτίαν Ἀντισθένην, Θηβαῖους δὲ Σιμμίαν καὶ Κέβητα, Κυρηναῖον δὲ Ἀρίστιππον, Φαίδωνα, Εὐκλείδην Μεγαρέα, δαιμόνιον δ' αὐτῷ προσμιμνῆν ἐλεγεν. ἐμύθανε δὲ καὶ κιθαρίζειν παρὰ Κόνῳ, γέροντι ᾧ δὴ ὦν· σκωφθεὶς δὲ τὸ Σόλωνος "ὄψιμα θῆς" εἶπε "μᾶλλον ἢ ἁμαθῆς." ἐκ Ξανθίππης δὲ ἔσχε Σωφρονίσκον καὶ Λαμπροκλέα. τῶν νέων δὲ τῶν πλείστοιν ἐρωτικῶς περὶ αὐτῶν σχόντων ἐφθονήθη. ὃν πρῶτος Ἀριστοφάνης ἐκωμώδησεν ἐν Νεφέλαις ὡς φθορέα τῶν νέων καὶ ἄθεον, διότι τὸν κύνα καὶ τὴν πλάτανον δι' ὑπερβολὴν δεισιδαιμονίας ὤμνουν· ὕστερον δὲ Ἄνυτος καὶ Μέλητος ἐπὶ τέτοις αὐτὸν ἐγράψαντο καὶ εἶλον. ἐν τῷ τιμῆματι δὲ αὐτὸν τῆς ἐν τῷ πρυτανείῳ σιτήσεως ἐτιμήσατο, οἱ δὲ θανάτῳ ἐτίμησαν. ἐδέδετο ἢ ἐπὶ πολὺ, μέχρις ἢ ἡ ἀπὸ Ἀήλου θεωρὸς ἀφίκεται· καὶ ἐκ ἐξῆς ἀναχθεῖσθαι, πρὶν ἐπανελθεῖν, ἀναιρεῖσθαι τινα κατὰ δίκην. Κρίτωνος δὲ αὐτῷ φυγὴν συμβουλεύσαντος ἐκ ἡβελήθη, τὰς νόμους εἰπὼν δεῖν μὴ παρβαλίνειν. πῶς δὲ τὸ κύνειον, εὐχῆς ἐπιμνησθεὶς, "θύσατε" ἔφη "τῷ Ἀσκληπιῳ." Κύρως δὲ τις ὄνομα, Χῖος τὸ γένος, ὡς

συνεσόμενος ἤλθε Σωκράτει· ᾧ καθενδῆσαντι παρὰ τὸν τάφον ὄναρ ὀφθείς ὠμίλησεν. καὶ εὐθὺς ἐκείνος ἀπέπλευσε, τῷτο μόνον ἀπολαύσας τῷ φιλοσόφῳ.

c Σωκράτης ὁ Μήλιος καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἔγνη" (A Nub. 829), ἐπὶ τῶν ἀπόρρητά τινα λεγόντων. ἔστι δὲ παρ' ιστορίαν· Ἀθηναῖος γὰρ ὁ Σωκράτης· ἀλλ' ἐπειδὴ Διαιγόρας Μήλιος ὦν διεβάρλετο ὡς θεομάχος, καὶ τὸν Σωκράτην ὡς ἄθεον διαβάλλει. διὰ δὲ τὴν ζήτησιν, ὁπόσους ἄλλοιτο ἢ ψύλλα πόδας ἔχουσα. ἡ Μήλιος, ὡς τινες ἐξεδήξαντο, ὁ τὰς τῶν εισιόντων ψυχὰς ὀξύων, πρὶν εἰσελθεῖν ἡγριωμένους, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων θηρίων· μῆλα γὰρ τὰ θρέμματα. οἱ δὲ εἰς τὸ δασὺ καὶ ἀνχηρὸν νοῶσιν αὐτό· οἱ δὲ παρελαβον αὐτό. Διαιγόρας ὁ Μήλιος, ὃς τὸ μὲν πρότερον ἦν θεοσεβής, παρυκαταθήκην δὲ ὑπὸ τινος ἀποστερηθεὶς ἐπὶ τὸ ἄθεος εἶναι ἔδραμεν· ἐφ' ᾧ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀγανακτήσαντες τὴν Μῆλον ἐκάκωσαν. ἐγένετο δὲ καὶ Ἀρισαγόρους Μήλιος διθραμβοποιός, ὃς τὰ Ἑλευσίνια μυστήρια ἐξορηγούμενος καὶ ἐξαιπῶν ἀσεβέστατος ἐκρίθη· καὶ ἀπ' ἐκείνου τὰς Μήλιν ἐπ' ἀσεβείᾳ κωμωδῶσι. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν βλασφημῶν.

σωκῶ ἰσχύω, δύναμαι· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ σώζω. Σοφοκλῆς (El. 119) "μόνη γὰρ ἔκετι σωκῶ λύπης ἀντίρροπον ἄχθος," οἷον καταβαρῆν με καὶ καταφερόμενον.

σωλὴν σωλῆνος τὸ παρ' ἡμῖν σωληνάριον.

Σωλῆνος ὄνομα ποταμοῦ.

σῶμα πᾶν τὸ τεθνηκός· τὸ δὲ τῷ ζῶντος ὅμας λέγεται, διὰ τὸ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, ὡς εἶπεν Ὀμηρος. (Diog. L. 755) "ὅτι πᾶν τὸ ποιῶν σῶμα ἔστι· ποιεῖ δ' ἡ φωνὴ προσιῆσαι τοῖς ἀκέουσιν ἀπὸ τῶν φωνέντων, ὥστε σῶμα ἔστι."

Σωμαντίτις γυνή.

σωμασκεῖν συγκροτεῖν, εὐτρεπίζειν, ὠδίνειν, ἐτοιμάζειν.

σωμασκία· "ὃ δὲ ἡσχαλλεν ὡς παρενδοκιμήμενός ἐκ νέου τριχῶν μόνον καὶ τῆς ἄλλης φροντίζοντος σωμασκίας." cf. v. Ἀρμάτος.

a σωματοποιεῖν σωμασκεῖν· "ἐκ ἡβούλετο ἀληθινῶς σωματοποιεῖν τὸν Φίλιππον." καὶ αὐθις "ἐσωματοποίησε δὲ τὰς ἡπας,

ἀνεκτίσματο δὲ τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων" (Polyb. 387).

σωματοποιεῖν τὸ παρέχειν τὰς τοῦ σώματος χρείας· (Polyb. 161) "ὃ δὲ Ζεῦξ ὑπεκρίνετο μὲν ποιεῖν τὰ κατὰ τὰς συνθήκας, ἐκ ἐβέλετο δὲ σωματοποιεῖν ἀληθινῶς τὸν Φίλιππον." "οἱ δὲ ἡγαγκάζοντο πατὶ τῷ λεγομένῳ προσέχειν καὶ πᾶσαν ἐλπίδα σωματοποιεῖν καὶ προσδέχεσθαι."

σωματοποιῆσαι. "ὃ δὲ ἔφασκε διὸν μὴ προτεσθαι τὰς ἐχθρὰς ἐκ τῶν χειρῶν, μηδὲ σωματοποιεῖν τὴν τόλμαν αὐτῶν φεγομαχῶντας." "ὃ δὲ βραχείας ἐπιλαβόμενος ἐλπίδος ἐκ τῶν πολιορκουμένων ἐσωματοποιεῖ ταύτην." καὶ αὐθις Πολύβιος "ὃ δὲ ὡς κηδεμονικὸς φίλος πᾶν ἐμψυχᾶτο δι' ὃ τὰ τῶν ἐχθρῶν σωματοποιήσει, τοῖς δὲ σφετέρους πρᾶγμασι περιστήσει τὰς μεγίστας κινδύνους."

σωματοποιήσαντες κυρώσαντες, βεβαιώσαντες· "ἐμὲ δὲ ταχέως συγκαταθεμένον καὶ σωματοποιήσαντος τὴν ἐπιβολήν, τῷ βλέπειν διότι ὀρέγεται τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως."

Σωκράτης ὄνομα κύριον.

σῶος ὁ ὕγις.

Σῶπατρος Ἀπαμεὺς σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος, μυθητὴς Ἰαμβλίχῃ, ὃν ὁ Καῖσαρ Κωνσταντῖνος ἀνέλεν εἰς πίστιν τῷ μὴ ἑλληνίζειν ἔτι τὰ κατὰ θρησκείαν· ἦν γὰρ αὐτῷ συνήθης πρότερον. ἔγραψε περὶ προνοίας καὶ τῶν παρὰ τὴν ἀζίαν εὐπραγούντων ἢ δυσπραγούντων.

Σῶπατρος Ἀπαμεὺς σοφιστὴς, ἡ μάλλον Ἀλεξανδρεὺς, ἐπιτομὰς πλείστων. τὰς δὲ καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἱστορίων τέττε ἰθαίφασι.

ὅτι τὸν Σῶπατρον Κωνσταντῖνος ἀνέλεν ἔκαστος καλῶς ποιῶν· ὁ γὰρ χριστιανὸς ἐκ τῆς ἀνάγκης ἀλλ' ἐξ ἀγάπης.

Σῶπατρος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτῷ ἔστιν Ἰππόλυτος, Φυσιολόγος, Σιλφία ἢ Κνιδία, Νέκυια, Πόλαι, Ὀρίστης, Οὐαῖ, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Σῶπατρος παρωδός. τέττε ἐστὶ δρᾶμα Βαρχίς, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Σῶπιθος ὄνομα κύριον.

σωράκας· Βάβριος (108 17) "πῶ δ' ὀσπρίων ἦν σωρός ἡ πέθος σέκων, στάρυν τε μέλιτος σῶρακοί τε φονίλων."

α Σωρανός Μενάνδρου καὶ Φοίβης Ἐφέσιος ἱατρὸς διατρέψας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ δὲ ἱατρεύσας ἐπὶ Τραϊανῷ καὶ Ἀδριανῷ τῶν βυσιλέων, βιβλία τε συντάξας πλείστα καὶ κάλλιστα.

β Σωρανός Ἐφέσιος ἱατρὸς νεώτερος γυναικεία βιβλία δ', βίβς ἱατρῶν καὶ αἰρέσεις καὶ συντάγματα βιβλία ι', καὶ ἄλλα διάφορα.

γ ὅτι Ἀσκληπιόδοτος ὁ φιλόσοφος καὶ τὴν ἱατρικὴν ἐκμαθὼν τῶν μὲν νεωτέρων ἔδεν ἀπεδέχετο πλὴν Ἰακώβου, τῶν δὲ πρεσβυτέρων μετὰ τὸν Ἱπποκράτην Σωρανὸν τὸν Κίλικα τὸν Μαλλώτην ἐπὶ κλήν. Damasc. Phot. p. 344 b.

σωρεία πλῆθος, καὶ σωρεός ὁ σωρὸς.

σωρὸν χρημάτων ἀγγέλλεις. κυρίως σωρὸς τὸ ἐκ μικρῶν σπερμάτων συναγόμενον πλῆθος, παρὰ τὸ σῶ, ὃ ἐστὶ σῶζω, συνάγω. καλῶς ἔν ἀπὸ τῶν καρπῶν εἰρήκασιν· οἱ γὰρ εὐθηνῆντες καὶ πλέσιοι εἰσιν. Ἀριστοφάνης (Plut. 268) "ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν, πῶς φῆς; πάλιν φράσον μοι. δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἡκεῖν χρημάτων ἔχοντα."

σῶς ἀντὶ τῷ σῶος· Ἀριστοφάνης (Eq. 614) "ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε, ὅσῃν ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα. καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν, ἄγγειλον ἡμῖν, πῶς τὸ πρῶγμ' ἠγωνίσω;"

Σωσίβιος Λύκων γραμματικὸς τῶν ἐπιλυτικῶν καλεσμένων. ἐν τούτοις δὲ ἱστορεῖ καὶ τῆτο, ὅτι εἰδὸς τι κωμωδίας ἐστὶ καλέμενον διχηλιστῶν καὶ μιμηλῶν. περὶ τῶν μιμηλῶν ἐν Λακωνικῇ ἱστοροσμένων παλαιῶν, καὶ ἄλλα.

β καὶ ἕτερος Σωσίβιος, ψευδεπίτροπος Πτολεμαῖος, σκευὸς ἀγχίνων καὶ πολυχρόνιον, ἔτι δὲ κακοποιὸν ἐν βουσιλείᾳ. καὶ πρῶτον μὲν ... προϋπάρχον μῖσος. cf. v. ἀνεθυμιάτο.

Σωσίθεος Συρακῆσιος ἡ Ἀθηναῖος, μᾶλλον δὲ Ἀλεξανδρεὺς τῆς Τρωικῆς Ἀλεξανδρείας, τῶν τῆς Πλειάδος εἰς, ἀνταγωνιστῆς Ὀμήρου τῷ τραγικῷ τῷ νῦθ Μυρῆς τῆς Βυζαντίας, ἀκμάσας κατὰ τὴν ραδ' ὀλυμπιάδα, γράψας δὲ καὶ ποιήματα καὶ καταλογάδην.

Σωσίπατρος ὄνομα κύριον.

Σῶσις ὄνομα κύριον.

Σωσιφάνης Σωσικλέους Συρακούσιος

τραγικὸς ἐδίδαξε δράματα ογ', ἐνίκησε δὲ ζ'. ἐστὶ δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ζ' τραγικῶν οἵτινες ὠνομάσθησαν Πλειάς. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν τελευταίων χρόνων Φιλίππου, οἱ δὲ Ἀλεξάνδρου τῷ Μακεδόνα· τελευτᾷ δὲ ριά ὀλυμπιάδι, οἱ δὲ ριδ'. οἱ δὲ ἀκμάσαι αὐτὸν γράφασιν.

σῶστρα σωτήρια, μήνυτρα, λύτρου. gl. Herodot. 49.

Σῶστρατος Σικυνῶνιος, ἐπὶ κλήν Ἀκροχειρίσης· ἐπιλαμβανόμενος γὰρ ἄκρων χειρῶν τῷ ἀνταγωνιστῇ ἔκλα, καὶ ὁ πρότερον ἠφείε πρὶν αἰσθοῖτο ἀπαγορεύσαντος. ἦν δὲ καὶ Λεοντίσκος Μεσσήνιος ἐκ Σικελίας παραπλησίως ἀγωνιζόμενος Σωστράτῳ· ὁ γὰρ ἐκεῖνος ἐποίησε πυγμαχιάζων, τῆτο ὁ Λεοντίσκος παλαιῶν. διδαγθῆναι δὲ αὐτὸν παρὰ Κλεάρχῳ μαθητῇ Εὐχείρου τῷ Κορινθίῳ καὶ Χίλωνος Πατρέως. Pausan. 6.4.

Σῶστρις βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων, ἐκ τῆς φυλῆς τῷ Χάμ, ὅστις ὑπέταξε τὰς Ἀσσυρίους καὶ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην, καὶ κατ' ὅπισθεν ἐν τῇ Ἀσσυρίῳ χώρᾳ Σκυθῶν ἄνδρας μυριάδας ἑ, οἵτινες ἐκλήθησαν Πάρθοι, ὁ ἐστὶ Περσικῇ γλώσσῃ Σκύθαι. καὶ μέχρι σήμερον ἔχουσι καὶ τὴν στολὴν καὶ τὴν λαλιὰν καὶ τὰς νόμους τῶν Σκυθῶν.

Σωτάδης Βυζάντιος φιλόσοφος, ὡς ἐν τῷ ζ' περὶ φιλοσοφίας Ἀριστοκλῆς.

σωτάδεια Σωτάδης ποιήματα.

Σωτάδης Ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας.

Σωτάδης Ἀθηναῖος φιλόσοφος ὁ γράβψας περὶ μυστηρίων βιβλίον α'.

Σωτάδης Κρής Μυρωνεΐτης, δαιμονισθεὶς, λαμβογράφος, ἔγραψε φλύακας ἥτοι κιναιίδες διαλέκτω Ἰωνικῇ· καὶ γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλεῖτο ἥτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἶδει τῆτω καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ Πύρρος ὁ Μιλήσιος καὶ Θεοδωρίδης καὶ Τιμοχαρίδης καὶ Ξένουχος. εἰσὶ δὲ αὐτῷ εἶδη πλείστα, ὅσον εἰς Ἄδης κατὰ βυσις, Πιρήπος, εἰς Βελεσιτῆν, Ἀμαζών, καὶ ἕτερα. καὶ Ἐγκλειόμεναι καὶ Παραλυτρεόμεναι, ὡς Ἀθήναιος ψισιν ἐν Λειπνοσοφισταῖς.

σωτέος σωθῆναι ἕξις.

σωτήρ ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ σώτειρα· "φωσφόρος ὡ σώτειρ", ἐπὶ Παλλάδος ἔξωθι κλήρων, Ἀρτεμι, καὶ χάριεν φῶς ἐδὼν ἀνδρὶ

δίδε" (AP 6 267).

α Σωτηρίδας γραμματικός, ἀνὴρ Παμφίλης, ἥ καὶ τὰς ἱστορίας περιῆψεν, ἔγραψεν ὀρθογραφίαν, ζητήσεις Ὀμηρικές, ὑπόμνημα εἰς Μένανδρον, περὶ μέτρων, περὶ κωμωδίας, εἰς Εὐριπίδην. cf. v. Παμφίλη.

β Σωτηρίδας Ἐπιδάυριος, πατὴρ Παμφίλης, ἥς τὰ ὑπομνήματα ὑπέγραψεν, ὡς ὁ Διονύσιος ἐν λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας, βιβλία γ'.

Σωτήριχος Ὀασίτης ἐποποιός, γεγονώς ἐπὶ Διοκλητιανῷ, ἐγκώμιον εἰς Διοκλητιανόν, Βασιρυκὰ ἤτοι Διονυσιακὰ βιβλία δ', τὰ κατὰ Πάνθειον τὴν Βαβυλωνίαν, τὰ κατὰ Ἀριάδνην, βίον Ἀπολλωνίου τοῦ Τυνάεως, Πύθωνα ἢ Ἀλεξανδριακόν (ἐστὶ δὲ ἱστορία Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα, ὅτε Θήβας παρέλαβε) καὶ ἄλλα.

Σωφρανῆνη.

Σωφάνης. Herodot. 6 92, 9 72.

Σώφαξ ὄνομα κύριον.

Σώφιλος ὄνομα κύριον, Σικυνῶνιος ἢ Θηβυῖος, κωμικός τῆς μέσης κωμωδίας. δρώμενα αὐτοῦ Κιθαριδός, Φύλαρχος, Τυνδάρεως ἢ Ἀθήα, καὶ Ἀηλία, ὡς φησὶν Ἀθήναιος, καὶ Ἐγχερίδιον καὶ Παραθήκη.

σωφρονεῖν. Σοφοκλῆς (Ai. 586) "μὴ κρίνει, μὴ ἔταξε" σωφρονεῖν καλόν." νῦν τὸ μὴ περιεργεῖν· ἐν τούτοις γὰρ μάλιστα ἡ σωφροσύνη ταῖς γενναῖς διασιώζεται, εἰ μὴ περιεργάζονται ὅτι πρῶττοι ὁ ἀνὴρ.

σωφρονεῖς ἀντὶ τῷ μόλις ἐστράφης, ἢ καλῶς λέγεις, Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (1120).

σωφρονικῶς ἀντὶ τοῦ μετὰ λογισμοῦ καὶ σκέψεως, ἢ ἀνοήτως, ἢ δὲ ἐκ τῷ προχείρου. sch. A Eq. 542.

σωφρονισθέντας ἀντὶ τοῦ ταπεινωθέντας· "τοὺς δὲ ἀπειρηκότας καὶ ταῖς ἐναγχος ἤτταις σωφρονισθέντας."

σωφρονιστήρες.

σωφρονῶ ἐγώ, σωφρονίζω δὲ ἕτερον.

α σωφροσύνη ἡ ἰδιωτεία παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ ἡ ἀπραγμοσύνη. sch. 1 32.

β σωφροσύνη ἄλλη παρὰ τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν καὶ μεῖζον· τῷ δὲ αὐτῷ ὀνόματι χρώμεθα ἐν ὁμολογίᾳ τινὶ καὶ συμφωνίᾳ ἐπιθυμητικῷ πρὸς λογισμόν. (Synes. p. 63 D) "τὰ γὰρ ἐς Ἀφροδίτην ἐγὼ δικαιοτάτος· κῶν τῷ Βελλεροφόντῃ σωφροσύνης ἀμφισ-

βητήσαιμι." φησὶν Ἀριστοτέλης "ἂν γὰρ ποιοῦντες μανθάνομεν, ταῦτα μανθάνοντες ποιοῦμεν," ἦγεν τὸ κρατεῖν ἡδονῶν μανθάνοντες σώφρονες γινόμεθα, καὶ γινόμενοι σώφρονες κρατῶμεν τῶν ἡδονῶν.

σωφροσύνη. ταύτῃ μεταφορικῶς τινεὶς ὀρίζονται συμφωνίαν. ἐστὶ δὲ ἡ σωφροσύνη ποιότης καὶ ἕξις, ἡ δὲ συμφωνία κυρίως ἐπὶ μέλους, καὶ ἔστι τῶν πρὸς τι. καὶ ἐπὶ φθόγγων δὲ τάττεται ἡ συμφωνία.

σωφροσύνη δὲ λέγεται ἡ ἀντιδιαστείδουμένη τῇ μαρίᾳ, παρὰ τὸ σώας ἔχειν τὰς φρένας. καὶ ὁ ἀπόστολος παρὰ τῷ ἡγεμόνι ἀκέσας "μαίνη Παῦλε· τὰ πολλὰ σε γράμματα εἰς μαρίαν περιάγει" (Act. Apost. 26 24) "οὐ μαίνομαι" φησὶν, "ἀλλὰ σωφροσύνης καὶ ἀληθείας ῥήματα φθέγγομαι," τῇ μαρίᾳ τὴν σωφροσύνην ἀντιδιαστείλας. σωφροσύνη μὲν ἔν πᾶν τὸ ἀναμάρτητον, νέμει δ' αὐτῆς τὴν προσηγορίαν κατ' ἐξοχὴν ἐν ποιεῖντες τινεὶς τῷ τῆς ἀγνείας πράγματι, ἐξοχωτάτῃ τῶν ἄλλων ὑπάρχοντι. εἰ μὲν ἔν τῇ μαρίᾳ ἀντιδιασταλεῖ, τὸ καθεστάναι μὴνύει, εἰ δὲ τῇ λαγνείᾳ, τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν ἀγνείαν δηλοῖ. Isidor. Pelus. 3 266.

Σώφρων κωμικός. τέττε ἐξὶ δρώματα καὶ κωμωδία, Πενθερά, ὡς Ἀθήναιος φησὶν ἐν Δειπνοσοφισταῖς (p. 110).

Σώφρων Συρακῆσιος, Ἀγαθοκλῆς καὶ Δαιμναυλλίδος. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν κατὰ Ξέρξην καὶ Εὐριπίδην, καὶ ἔγραψε μίμους ἀνδρείους καὶ μίμους γυναικεῖς. εἰσὶ δὲ καταλογάδην, διαλέκτῳ Δωρίδι. καὶ φασὶ Πλάτωνον τὸν φιλόσοφον αἰεὶ αὐτοῖς ἐντυγχάνειν, ὡς καὶ καθεύδειν ἐπ' αὐτῶν ἔσθ' ὅτι.

σώχουσι τρίβουσιν Ἡρόδοτος (4 75).

τὰ ταῦτα.

τὰ ἀπὸ Ναννάκου, ἐπὶ τῶν ἐπὶ παλαιότητι θανατοζομένων Νάννακος γὰρ Φρυγῶν βουσιεὺς πρὸ τῶν τῷ Δευκαλίωνος χρόνων. cf. v. Νάννακος.

Τάβεια ὄνομα τόπον.

ταβελλίων ὁ τὰ τῆς πόλεως γράφων συμβόλαια, ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς νομικός λεγόμενος, ἅπαντα ἐπιτελῶν τὰ τῶν πολιτῶν γραμματεῖα, ἕκαστον αὐτῶν οἰκείοις ἐπισφραγίζων γράμμασι. cf. v. Πρίσκος Ἐμεσηνός.

ταβεργεῖα καπηλεῖα, πανδοχεῖα.

Ταβηθα ὄνομα κύριον. Act. 9 36.

τάβλα ὄνομα παιδιᾶς. ταύτην ἐφεῖρε

Παλαμήδης εἰς διαγωγὴν τῇ Ἑλληνικῇ στρα-
τῇ σὺν φιλοσοφίᾳ πολλῇ. τάβλα γὰρ ἐσιν
ὁ γήινος κόσμος, ἰβ' δὲ κύσοι ὁ ζωδιακὸς
ἀριθμός, τὸ δὲ ψηφοβόλον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ
ζ' κοκκία τὰ ζ' ἄστρα τῶν πλανητῶν, ὁ δὲ
πύργος τὸ ὕψος τῆ θρανῆ, ἐξ ἧς ἀνταποδί-
δοται πᾶσι καλὰ καὶ κακά. ἄλλοι δὲ λέγουσι...
cf. Cedren. p. 125.

τὰ γὰρ περιττὰ κἀνόνηται σώματι πί-
πτει βυρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίας" (S
Ai. 758), οἷος ὁ Αἴας.

ταγὴν ὄνομα ὀρνέει.

ταγνηροκνησοθήρης ὁ Ἰούνιος ἦν. cf.
v. Ἰούνιος.

τάγνηρον τὸ τηγάνιον.

ταγός ἡγεμών" (A Eq. 159) "ὅ τῶν Ἀθη-
ναίων ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων," ἀντὶ τῆ ἀρ-
χηγέ. Ὀμηρος (Ψ 160) "παρὰ δ' οἱ ταγοὶ
ἄμμι μεόντων." καὶ αὐθις (AP 7243) "ἦν
δ' ἑσορῆς ἐπ' ἐμεῖο βοόστρεχον εἰκόνα θή-
ρης, ἔννεπε τῇ ταγῇ μνήμῃ Λεωνίδεω."

τάγυρι τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον,
(ὃ νῦν ψίχρα) λέγουσιν. Εὐπολις Αἰξί "καὶ
ζῆν μαθόντι μηδὲ τάγυρι μισικής."

τάδ' ἐκ τῆ τρίποδος. τίθεται ἐπὶ τῶν
πάνυ ἀληθῶν. Ἀριστοκλείας γὰρ τῇ Πυθίᾳ
γενομένη μιχθῆναι τὸν Δελφόν, καὶ τῶν ὑπ'
αὐτῆς μαντευμάτων παρασημειοῦσθαι ὅσα
ἔχρα ἐνθεος γενομένη, καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ
παρασημειῖσθαι ὡς ἐκ τῆ τρίποδος. περὶ
Ἀπολλωνίᾳ τῇ Τυανέως (cf. v. κατεγλωτισ-
μένον) "ἂδὲ διῆγε... δοκεῖ μοι." cf. v. τὰ ἐκ
τρίποδος.

τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει. κατὰ τὴν
τῇ Ξέρξῃ ἔφοδον τὰς Ἑλλήνας ἀπειρηκότας
τὰ ἐαυτῶν ἀναλίσκειν καὶ δαπανῶν, ἐπιλέ-
γοντας "τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει."

τὰ δὲ πρὶν ἔργα χεροὶ μέγιστ' ἀρετᾶς,
ἄφιλα παρ' ἀφίλοις," τῷ τῷ τὰ πρότερον
μέγιστα τῆς ἀρετῆς τῶν χειρῶν αὐτῆς ἔργα,
ἡγουν τῇ Λιαντος, ἐν ὀλιγοφρίᾳ εἰσι τοῖς
Ἀτρεΐδαις. φησὶ Σοφοκλῆς (Ai. 618).

τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισι λεγό-
μενόν τι ἦν. Τηλεκλείδης τισὶ (ap φησὶ) "τῶν
δυνατῶν τι κέλευ'· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύ-
ροισι." cf. v. νῆς ἕκ ἐνὶ Κ.

τὰ ἐκ τρίποδος. τρίποδι χρῆται ὁ
Ἀπόλλων μαντευόμενος διὰ τὰς τρεῖς και-
ρὸς τῶν πραγμάτων. Ὀμηρος (A 70) "ὅς
ἤδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐκσόμενα πρό τ'

έόντα." φησὶ δὲ ἔτιω κτήσασθαι τὸν Ἀπόλ-
λωνα τὸν τρίποδα. ἄλιεις μισθῷ βόλον ἐρ-
ρίπτειν, ἵνα τὸ ἀναφερόμενον ἢ τῇ ἀγορά-
σαντος τὸν βόλον. ἡγόρασαν οὖν τινές, εἴτα
ἀννέχθη τρίπους χρυσοῦς. ἐφιλονέειν οὖν
περὶ αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον οἱ ἄλιεις ὡς ἰχθῦς
πεπράκαμεν, οἱ δὲ ἀγοράσαντες ἔλεγον ὡς
πᾶν τὸ ἀνὶὸν ἡγοράσαμεν τῇ ἐαυτῶν τύχῃ.
ἔτιω δὲ αὐτῶν φιλονεικούντων ἔδοξεν ἐρω-
τῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα. ὁ δὲ ἔχρησε δοθῆναι
αὐτὸν τῷ σοφίῳ. προσήγαγον οὖν αὐτὸν τοῖς
ζ' σοφοῖς. ἕκαστος δὲ τοῦτον παρητεῖτο,
σοφὸς εἶναι μὴ λέγων, ἔχειν δὲ σοφώτερον
ἑαυτοῦ. ἔδοξεν οὖν ἀναθεῖναι αὐτὸν τῷ
Ἀπόλλωνι ὡς σοφωτάτῳ πάντων. sch. A
Plut. 9.

τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν σκωμματα, ἐπὶ
τῶν ἀπαρκαλύπτως σκωπτόντων. Ἀθήνησι
γὰρ ἐν τῇ τῶν χοῶν ἐορτῇ οἱ κωμάζοντες
ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἐσκωπτόν-
τε καὶ ἐλοιδόρουν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς λη-
ναίοις ὕστερον ἐποιοῦν.

ὅτι ἐπὶ τῆς ἀμάξης ὀχούμεναι αἱ γυναῖ-
κες αἱ τῶν Ἀθηναίων, ἐπὰν εἰς Ἐλευσίνα
ἐβάδιζον εἰς τὰ μεγάλα μυστήρια, ἐλοιδό-
ρουν ἀλλήλους ἐν τῇ ὁδῷ. τοῦτο γὰρ ἦν ἔθος
αὐταῖς. sch. A Plut. 1015.

ὅτι οἱ Ἀλέξανδρος τὸ παλαιὸν καθαρ-
κὸν ἐποιοῦντο ψυχῶν. ἐν γὰρ ταῖς ὠρισμέ-
ναις ἡμέραις ἐφ' ἀμαξῶν φερόμενος ἀνθρώ-
πος αὐτὸ τοῦτο προστεταγμένος ἐπιπαριέναι
τὴν πόλιν ἄπασαν, καὶ σπάντας ὅπως ἂν ἐθέ-
λωσι, καὶ οἴκῳ παραστάντας ὅτι δὴ βελη-
θῶσιν, ἄδειν τῷ ὄντι τὰ ἐξ ἀμάξης, οὐ τὰ
ψευδῆ λοιδородούντας ἀλλὰ τὰ ἀληθῆ ὀνειδί-
οντας. ἐπιμελὲς γὰρ εἶναι σφισιν ἀκριβῶς ἐξε-
τάζειν τὰ ὀνειδή τῶν πολιτῶν, καὶ ταῦτα
ἀδεκάστως προφέρειν μετὰ ἀληθείας, ὥστε
διὰ τοῦτο πάντας ἀποδιδράσκουσιν τὴν πονη-
ρίαν.

τὰ ἐν ποσί (S OR 130) τὰ παρόντα ἐν
μέσῳ.

τὰ ἐπὶ κοσκίνου, ἐπὶ τῶν διὰ κοσκίνου
καὶ τρίποδος ἢ δύφνης μαντευομένων. cf. v.
τάπτι κοσκίνῳ.

τὰ ἐπὶ χεῖρα ὁ μισθός, ἡ ἀμοιβή. τὰ
ἐπιχειρήματα.

Ταινάριον κακόν τὸ μέγα καὶ παρ-
νομούμενον εἰς ἱκέτας. οἱ γὰρ Λακεδαιμό-
νιοι καταφυγόντας τοὺς Ἑλλήνας εἰς Ταῖνα-

ρον ἀπέκτειναν. καὶ Ταίναριτης ὁ πολίτης.

Ταίναρον ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, ἐν ᾧ στόμιον ἦν κατὰ γόνις Ἀδου, ἐνθα καὶ Ποσειδῶνος ἱερὸν ἀσφαλείου. ἐκείσε δὲ τοὺς Ἑλλώτας ἰκέτας καθεσθέντας ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ποσειδῶνος οὐδὲν δέουσιντες ἀνείλον οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ διὰ τοῦτο ἐδόχεν ἐναγεῖς εἶναι. Ἀριστοφάνης (Ach. 509) "αὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν οὐπὶ Ταίναρον θεὸς σείσας ἅπανσιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας."

a ταινίαι ζῶναι.

b ταινίαι ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων τὰ πεζίτια, στέμματα, στεφάνη, ζώνη, ἐπὶ δὲ ξύλων τὰ κυμάτια. καὶ ταινίδιον τὸ στέμμα. Αἰλιανός "ὁ δὲ ἐκρυέντος τοῦ αἵματος περιτραπὴς ἐντάφιον ἐν τῷ τρόπῳ τινὰ τὸ δυστυχὲς ταινίδιον ἐπῆγετο." περὶ Μασίμης λέγει τοῦ Ῥωμαίων στρατηγῆ, τῷ ἀποσπᾶσαντος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Ἀννίβη τὸ στέμμα.

c ταινίαι λίνυ εἰς λεπτὰ διακεκομμένα. Αἰλιανός (cf. v. ἀναδεύειν) "τὴν νηδὺν καὶ τὸν θώρακα πάντα καταδῆσαι ταινίαις." ἢ διάδημα ἱματίου.

ταινιοῦντος στεφανοῦντος. "προσιόντες δὲ αὐτῷ ἐταινιάζον οἱ στρατιῶται καὶ ἀνέδουν." cf. v. ἀνέδην.

Ταίφαλοι ἔθνος. Zosimus.

τακερά κατεψυγμένη.

τὰ κ κόκκου τὰ ἐκ κόκκου, κατὰ κράσιν. "τὰ κ κόκκου βαφέντα καὶ ὑσγίνιοι θέριστρα" (AP 6 254).

τακτικῶς στρατιωτικῶς.

ταλαίπωρος ὁ ἄθλιος, παρὰ τὸ τλῆναι καὶ τὸν πῶρον, ὃ ἔστι πάθος. ὅτι δὲ πῶρος πάθος τί ἐστὶν Ἀντίμαχος φησὶ "πῶρόν τιν' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέσιν ἔθεντο." καὶ πωρεῖν Ἑλλεῖοι τὸ πενθεῖν φασί. καὶ Ἀντίμαχος αὖθις "πωρητὸν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέσιν ἔκαστος." παρὰ τοῦτο ἦν τὸ ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.

ταλανίζει θρηγεῖ, ἄθλιον ἀποκαλεῖ.

τάλαντα τὰ ζυγὰ, καὶ τὰ ἰστάμενα.

ταλαντεύει σταθμίζει. "τὰ δὲ τῆς τέχνης νίκαις καὶ ἡτταῖς τῇδε καὶ τῇδε ταλαντεύόμενα διέμεινε" (Dionys. Hal. 9 13). "καὶ τῷ μέτρῳ τῶν κινδύνων τὴν ἀμοιβὴν ἐτάλαντευεν" οἷς μὲν γὰρ ἀξία ἄθλον εὐτολμία ἐγένετο, ἄλλω ἵππος" (Theophyl. Sim. 2 6).

τάλαντον. πολλὰ μὲν σημαίνει. ἢ γὰρ

τὸ μέγιστον χρυσὸς καὶ ἀργυρὸς μέρος, καὶ ὃ σημαίνοντο Δημοσθένους φησὶ "ν' τάλαντα." ἢ σταθμοῦ τι ὄνομα, ὡς περ Ἀριστοφάνης (Ran. 803) "ἀλλ' ἢ τάλαντα μου σικὴ κριθῆσεται," καὶ Ὀμηρος (Θ 69) "χρυσία πατὴρ εἵταινε τάλαντα." τρίτον σημαίνοντο ἢ ῥοπή. τέταρτον ἀριθμοῦ τι ὄνομα, ὡς καὶ πολυτάλαντος ὁ πλούσιος. καὶ τὸ Ὀμηρικόν (Σ 507) "κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα." καὶ δὲ τάλαντον δὲ καὶ τριτάλαντον καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται.

ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις καὶ ἡ τῷ τρίτῳ ἡμιτάλαντον καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον καὶ ἑβδομον ἡμιτάλαντον. ἔστι δὲ τὸ μὲν τρίτον ἡμιτάλαντον δύο ἡμισὺν τάλαντα, τὸ δὲ πέμπτον ἡμιτάλαντον τέσσαρα ἡμισὺν, καὶ τὸ ἑβδομον ἡμιτάλαντον ἕξ ἡμισὺν. καὶ ὅπως ἕτινός ἀριθμὸς παρωνύμιον μέρει ἱενομήσασιν τὸ ἡμιτάλαντον, τοῦτο δὲ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τοῖς τάλαντοισι, οἷον ἂν μὲν ὄγδοον, ζ', ἂν δὲ ἕνατον, ἢ, συναριθμημένον δηλονότι καὶ τῷ ἡμισὺν. φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἐν ἡμισὺν τάλαντον τρία ἡμιτάλαντα λέγειν, ὡς καὶ τρία ἡμίμνια τὴν μίαν ἡμισὺν μινῶν. Pollux 9 54.

τάλαντον, ὡς φησὶ Διόδωρος ἐν τῷ περὶ σταθμῶν, μινῶν ἐστὶν ξ', ἢ δὲ μινῶν δραχμῶν ρ', ἢ δὲ δραχμῇ ὀβολῶν ε', ὃ δὲ ὀβολὸς χαλκῶν ε', ὃ δὲ χαλκοῦς λεπτῶν ζ'. τὸ τάλαντον δὲ τὸ νῦν λεγόμενον Ἀττικόν παρὰ δὲ Σικελιώταις τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν νέμνων κδ', νυνὶ δὲ ιβ'. ὃ δὲ Ὀμηρος λέγει (Σ 507) "δύο χρυσοῖο τάλαντα," ὡς μὴ εἶναι ἴσον τὸ καὶ ἡμῶς ἔταλαντον τῷ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. ὡς γὰρ ἴσον τῷ τρίποδος καὶ τῷ λήβητος καὶ τῷ ἵππου τίθεται. τάλαντον δὲ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ (Matth. 25 15) ἢ ἀνωθεν πεμπομένη ἐκάστῳ θείᾳ χάρις. σύνταξις. Ἀριστοφάνης (Nub. 875) "καίτοι τάλαντον τέτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος," τῷ ἐστὶ χαύνοισιν ἀναπειστηρίαν.

ὅτι τὸ τάλαντον παρὰ τισιν ἔχει λίτρας ὀκτέ. καὶ ταλαντιαῖοι λίθοι. "ταλαντιαῖοι γε μὴν ἦσαν οἱ βαλλόμενοι πέτροι, δύο δὲ καὶ πλέον ἀπῆσαν σταδίαις. ἢ πληγὴ δ' ἐπὶ τοῖς προστυχούσι μόνον, ἐπὶ πολὺ δὲ καὶ τοῖς μετ' ἐκείνου ἦν ἀνυπόστατος" (Joseph. B. I. 5 6 3). "αἰτιώμενοι δὲ τὸν Περικλέα ν' τάλαντοισι ἐξημίωσαν."

ταλαντουμένην· Πλάτων ἐν Τιμαίῳ (p. 52 E) "τὴν δὲ γῆν ταλαντευμένην ἀνωμύλως σείσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων, κινουμένην δ' αὖ πάλιν ἐκεῖνα σείειν," μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυγῶν, ἐπεὶ τὸ ζυγὸν τάλαντον λέγεται, καὶ ὑπερταλαντῶν τὸ ὑπερβυρεῖν.

ταλάντωσις στῆσις, στύθμησις.

ταλαοὶ τληπαθεῖς. οἱ δὲ διαιρεῖσιν, ὥς ἐστιν αἱ ἄλλοι. Ἀριστοφάνης "Ὀρνισι (688).

ταλαπαθὲς ταλαίπωρε.

ταλαπεῖριος ὁ ταλαίπωρος (Hom. ζ193).

α τάλαιρος καλαθίσκος, κόφινος μικρός· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 39) "ἅ τριτάτα δ' εἰροχαρῇ τάλαιρον." καὶ ταλαρίσκος· "Ἀθμῶ μὲν ταλαρίσκον ἐνπλοκόν" (AP 6 174).

β τάλαιρος καλαθίσκος· "καὶ τάλαιρον σχοινοῖσιν ὕφασμένον, ὃν ποτ' ὀδόντι ἐπλήρωσεν τολῶν πῦσα καθαιρομένη" (AP 6 247).

τάλας ἄθλιος.

ταλασήιον ἔργον ἢ ἐριουργία. cf. Apollon. Rh. 3 292.

ταλασίαν ἐριουργίαν, καὶ ταλάσιον ἐριουργόν.

ταλασιουργία ἡ τῶν ἐρίων ἐργασία. "ὃ δὲ τὰς θυγατέρας ἐπειρᾶτο ποιεῖν ταλασιουργὸς καὶ χειρήτιδας." καὶ αὐθις "ἐκ ὄντος ἀρεπῆς τοῖς ἐπιχωρίοις ὥστε τὰς ἄνδρας ταλασιουργεῖν παρ' αὐτοῖς."

ταλασίφρονα ὑπομονητικόν (Hom. A 421).

• ταλάσσης ὑπομένης (Hom. N 829).

ταλαύριος ὑπομονητικός, καρτερικός ἐν τῇ μάχῃ (sch. A Ach. 962). "μέλαν δὲ οἱ αἶμα ταλαυρίων διὰ χρωτὸς ζέσσει, ἐπὶ δ' ἀργαλέαν βῶλον ἔδενσε φόνω" (AP 7 208).

τάλεσιν (ἀπ' τέλεσιν) ἀναλώμασιν.

τάληθές γὰρ ἰσχυρὸν τρέφω ἀντὶ τῆ ἔχῃ (S OR 356).

τάλιγγις. cf. v. ἀλογεῖν.

τάλλα καὶ φιλωμένα λεγόμενόν τι, οἷον τᾶλλα καὶ φίλοι ὦμεν.

τὰ Μαγνήτων κακά, ἐπὶ τῶν μεγίστων καὶ ἀλγεινοτάτων κακῶν, παρ' ὅσον ἔτοι ἀσεβήσαντες εἰς θεὸν πολλῶν κακῶν ἐπειράθησαν.

ταμεῖον θησαυρός. καὶ ταμειῖον.

ταμεσίχροα (Hom. A 511) τέμνοντα τὸ σῶμα.

τάμη ἀδυνότακτον.

α ταμίαι ἄρχοντές εἰσιν Ἀθήνησι κληρω-

τοὶ ἀπὸ τῶν πεντακοσιομεδόνων, οἱ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερὰ τε καὶ δημοσία φυλάττεσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριήρεις, ὃ μὲν ἐπὶ τὴν Πάραλον ὃ δὲ ἐπὶ τὴν τῆ Ἀμμωνος.

ταμίαι. ἀρχὴ τις παρ' Ἀθηναίοις ἦν οἷον ταμίαι, ἡ τὸν ἀριθμόν. παραλαμβάνουσιν δὲ ἔτοι τὸ τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς νῆκας καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βελῆς, ὡς Ἀριστοτέλης. εἰσὶ δὲ τινες καὶ τῶν τριήρων ταμίαι, ὡς ὁ αὐτός. οἱ δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι, δεδήλωκεν Εὐπολις. Harp.

ταμίαι ἔφοροι, φύλακες, ταμιᾶχοι, διοικηταί.

ταμίς ἀρσενικόν, ταμία δὲ θηλυκόν.

ταμειῖον κοιτῶνα. καὶ ταμειίδιον ὑποκοριστικῶς.

ταμιεύεται διοικεῖται, ἀποκρύπτει, φυλάττει· "καὶ οἱ σωφρόνων ἐστὶν ἀνθρώπων, ὅταν μὲν εὖ πράττειν δοκῶσι, ταμιεύονται τὰς τύχας, ὅταν δ' εἰς τυπείνας καὶ φάλας ἔλθωσι, μὴθ' ἐν ὑπομένειν ἀγενεῖς" (Dionys. Hal. 8 48).

ταμιευόμενον φυλάττοντα.

ταμίης δεσποίνης.

Τάμυναι πόλιν ἐν Εὐβοίᾳ, ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Ἐρετριῶν, ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς Αἰσχίνης φησὶ (3 86) καὶ οἱ τὰ Εὐβοικὰ γράψαντες. Harp.

τάν ἐταῖρε· ἡ σύ. καὶ ὦ τάν μετὰ τῷ ἄρθρῳ.

Ταναγραία πόλις.

Ταναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι οἱ μαχηταὶ καὶ θυμικοὶ ὡς ἄνθρωποι· Βύβριος (5 1) "ἀλεκτορίσκων ἦν μάχη Ταναγραίων, οἷς φασὶν εἶναι θυμὸν ὥσπερ ἀνθρώποις."

ταναή μακρά· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 52) "οὕτω τοι, μέλια ταναά, ποτὶ κίονα μακρὸν ἦσο."

• τὰ Ναννάκου κλαύσομαι. cf. v. Νάννακος.

ταναύφῃ λεπτοῦφῃ.

τὰν ἐτροδόνον τορύναν (AP 6 306).

τανηλεγὲς σκληρόν.

Τάνις ὄνομα τόπος ἔνθα ἦσαν τῆ Φαραῶ τὰ βασίλεια· Δαβίδ "ἐν πεδίῳ Τάνεως" (Ps. 77 43).

Τανταλεία ψυχῇ τῷ Ταντάλῳ.

Ταντάλαιοι τρομικοί. καὶ παροιμία "Ταντάλαιοι τιμωρίαι," ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν ἔχοντων, μὴ συγχωρεμένων δὲ ἀπολαύειν αὐτῶν, ὡς οἱ Βυζάντιοι μὴ τολμῶντες ἔξω τῷ ἄσπετος διάγειν. Polyb. 4.45.

Τάνταλος τῷ Διὸς ἦν υἱός, ἀξιοθελὺς δὲ τρυπῆξης τῶν θεῶν ἰδημοσίευσεν αὐτῶν τὰ μυστήρια, καὶ διὰ τῆτο κολάζεται ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν δικαιοητορίοις, πέτρον ἔχων ἐφύπερθεν αὐτῷ ἡρτημένον καὶ κύτω ὕδωρ πολὺ καὶ βλαστήματα καρποφόρα. εὖν οὖν ἡθέλησε πιεῖν τῷ ὕδατος, ἐπιπτεν ὁ λίθος ἐπ' αὐτόν. δίψει δ' ἐτήκετο, ὁρῶν μὲν ἄφ' ὧν ἔδει φαγεῖν καὶ πιεῖν, μὴ δυνάμενος δέ. ἐπὶ γενεαῖς δὲ ὅτε ἡψατο τῆς λίμνης τὸ γένειον ἐξηραίνετο. Nonn. in Greg. Naz. stelit. p. 171.

Ταντάλου κήπους τρυγᾷν. Ἰσαίης... (cf. v. Ἰσαῖος b). καὶ αὐθις "τὸν Ταντάλῳ λίθον οἶσθαι ὑπὲρ κεφαλῆς λεπτοῖς καλωδίοις ἡρτησθαι" ἐπὶ τῶν ἀμηνῶν.

Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεσθαι. διεβεβόητο ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλέτῳ, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν διαδοθῆναι.

ταννυγλώχιν μικρὰς ἀκίδας ἔχων.

ταννύκεις (Hom. II 768). καὶ τανύηκες (Ξ 385) τεταμένην ἔχον τὴν ἀκμὴν ἢ αἰχμὴν ἡκονημένην.

ταννυμήκεις αἱ μῆκος ἄπειρον ἔχουσαι ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 170) "καὶ αἱ ταννυμήκεις αὐταὶ ἰταῖαι."

τανύπεπλος ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα· ἔξ ἑ καὶ τὴν φορβῶν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ.

τανύποδας ταχεύας· τὰς ἑρινὺς φησί. τὸ γὰρ τεῖναι τὰς πόδας ἐστὶ τὸ βαδίσαι. τουτέστι τὰς πανταχῇ τεινέσας τὰς πόδας. sch. S Ai. 837.

τανύπτερος παρτεταμέναπτερά· ἔχουσα.

τανύφλοιον μικρὸν φλοῖον ἔχον. Hom. II 767.

τάξιων ψιλῶν ὀνομασθαι καὶ ποσότης αὐτῶν. λόχος ἄνδρες ἢ. σύστασις δ' ὁ λόχος, ἄνδρες λβ'. πεντηκονταρχία β' συστάσεις, ἄνδρες ξδ'. ἑκατονταρχία β' πεντηκονταρχίαι, ἄνδρες ρκή· ἐκάστη ἑκατονταρχία ἐκτάκτως ἔχει ε, σημειοφόρον θραγὸν σαλπιστὴν ὑπηρέτην στρατοκέρυκκα. ψιλαγία β' ἑκατονταρχίαι, ἄνδρες σνζ'. ξιναγία β' ψιλαγίαι, ἄνδρες φιβ'. σύστρεμμα β' ξιναγίαι, ἄνδρες

ακδ'. ἐπιξεναγία β' συστρέμματα, ἄνδρες βμῇ. στίφος β' ἐπιξεναγίαι, ἄνδρες δεζ'. ἐπίταγμα β' στίφη, ἄνδρες ηρζβ'. τοῦτον ἔκτακτοι ἄνδρες ἢ, ἐπιξεναγοὶ μὲν δ', στ. στρεμματάρχαι δὲ οἱ λοιποὶ.

ταξιαρχῆσαι.

ταξιαρχος ἡγεμὼν, στρατοπεδάρχης.

Ταξίλης ὄνομα κύριον.

τάξις. ἡ τάξις διττὴ ἐστίν, ἡ μὲν ἐν τῷ στρατηγῷ, ἡ δὲ ἐν τοῖς στρατιώταις, καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ στρατηγῷ τάξεως γίνεται ἡ ἐν τοῖς στρατιώταις.

τάξις αἱ δύο τετραρχίαι, ἄνδρες ρκή· καὶ ὁ ἡγούμενος πάλαι μὲν ταξιαρχος, νῦν δὲ ἑκατοντάρχης.

ταξιῶτης.

ταονθαρούζειν (an τονθορύζειν) τρέμειν.

ταπεινός. καὶ ταπεινῶ αἰτιατικῇ.

τάπητες ἐπιβόλαια, ἢ στρώματα. εἰως Ἀριστοφάνης (Plut. 528).

τάπῃ κοσκίνῳ, λεγόμενόν τι, οἷον τὰ ληθῇ πάντα.

τάπιτιμία τὰς μισθῆς· Σοφοκλῆς (El. 1382) "δεῖξον ἀνθρώποισι, τάπιτιμία τῆς δυσσεβείας οἷα δωρῶνται θεοί."

τάπιχειρα τὸν μισθόν, τὰς ἀμοιβάς· "ἀμείνονα σχῶν τάπιχειρα τῆς ἡτιης" ἐν μυθικοῖς (Babr. 5 9).

τὰ πλείστον ἄξια τῷ Πομπηίῳ ὑπερεῖντα Μηνῶν τὸν πειρατήν." cf. v. Πομπήιος.

τὰ πολλὰ ἀντὶ τῆς ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγν' ἐκτρέφει, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν ἀρχῇ κοσμίῳ, μετὰ δὲ ταῦτα ἀσελγαινόντων. ἐν ἀρχῇ γὰρ, φασί, μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χυρὸν οἱ Αἰγινῆται ἀπὸ Ἀχιλλέως Πατρόκλης Αἰάντος Νεοπτολέμου.

ταραντινίδιον λεπτόν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον, ὃ πάντως πορφυρῶν, ὡς τινες ἐπίλαβον. οὕτω Νικόστρατος. "ἡ δὲ τὸ διάδημα, ὅπερ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχε σύμβολον δὴ καὶ μαρτύριον ἀρχῆς, περισπᾶσασα, εἴτα μέντοι τῷ τραχήλῳ περιβάλλει. τὸ δὲ ὅν ταραντινίδιον λεπτόν τε καὶ ἀσθενές, ἐπὶ μόνον ἐτάθη, κατ' ἀπορρήγνυται. ἡ δὲ περιαιλεῖ" (cf. νν. κατάπτυστον, παραβαλεῖν, ὡς ἐκ τῶν παρόντων).

a Ταραντῖνοι ὄνομα χέριον.

b Ταραντῖνοι τάξις τις ἰππέων ἔτω κα-
λαμένη.

ταραξίας· "ὃ δὲ ὡς ταραχώδης καὶ
ταραξίας ἐπέσκηψε τῇ Ἀλεξανδρέων ἐκκλη-
σίᾳ λαίλαπος δίκην ἢ θυέλλης" (cf. v. Σε-
βήρος).

ταραξικάρδιον τὸ δάκνον τὴν καρ-
δίαν· (A Ach. 314) "ἔτο τῆπος δεινὸν ἦδη
καὶ ταραξικάρδιον." αὐξήσει κέχρηται ἐπει-
πὼν ταραξικάρδιον. ἔστι γάρ τι δεινόν, ὃ
μὴ ἔτως ἐστὶ δεινὸν ὡς δάκνειν καὶ ταράτ-
τειν καρδίαν· ὅπερ δὲ τῇ καρδίᾳ ταραχὴν
ἐμποιήσειεν ἄν, ἔτο ἀναμφιλόγως δεινὸν
νομιζοίτο ἄν.

ταράσσω αἰτιατικῇ.

ταρβεῖ φοβεῖται. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ
ταρβεῖν ἀντὶ τῆ τιμᾶν· "ταρβεῖν μὲν ὧ γη-
ραιῇ τάνθυμήματα πολλή' σ' ἀνάγκη τάπο
σοῦ" (OC 292). "καὶ μὴν ἔνστι τοῖσιν εὖ
σκοπεμένοις ταρβεῖν τὸν εὖ πρῶσσαντο, μὴ
σφαλῇ ποτέ" (Trach. 297).

τάρβη καὶ τάρβος εὐλάβεια, φόβος·
"ὧ μὴ ἔστι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φο-
βεῖ" (S OR 296), τουτέστιν ὃ μὴ τὸ ἔργον δε-
δοικώς ἂν τὸν λόγον.

Τάριχα.

Ταριχαῖοι ὄνομα ἔθνος.

ταριχεύω.

ταριχεύει τήκει, ξηραίνει.

ταριχεύειν· (Plat. Conv. p. 190 E)
"ὥσπερ οἱ τὰ ὡὰ τέμνοντες καὶ μέλλοντες
ταριχεύειν." σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραίνειν.
καὶ οἶον εἰς γάρως ἐξηλωρῆσθαι· γάριχος
τις ὦν. λέγεται καὶ ταριχηρά· Ἀρριανός
(Anab. 4 21) "ὃ δὲ ἔδωκε σῖτόν τε καὶ οἶνον
καὶ κρέα ταριχηρὰ κατὰ σκηνήν."

τάριχος. τὸ τάριχος ἡδτερώς· Ἀρρι-
σιανός Βαυράχοις (565) "τὸ πολὺ τάριχος
ἐκ εἰρηκῶ πω." ἔστι δὲ κρέας ἁλοῖ πεπασ-
μένος.

Ταρκύνιος Σούπερβος. ἔτος τῆς ἀρ-
χῆς ἐπιλαβόμενος τῶν Ῥωμαίων μετεκαί-
σεν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον, καὶ βαρυτέρων
τῇ πολιτείᾳ ἀπέφηνεν, οἷα δὴ ἐκ τοιούτων
παρελθὼν εἰς τὴν ἡγεμονίαν δραμάτων, τῆς
τε νόμιμης μετατιθείς, καὶ ἄρχοντας παρὰ τὸ
σύνθητες προβαλλόμενος, καὶ δι' αὐτῶν τὸν
δῆμον αἰκίζόμενος, φιλοπόλεμος τε εἰ καὶ
τις ἄλλος γεγονὼς ὑπερόπτης τε καὶ ἀλαζών.

ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην ἀπηνέγκατο·
σουπέρβους γὰρ τοὺς ὑπερηφάνους ὠνόμα-
ζον Ῥωμαῖοι. Io. Antioch. p. 786.

Τάρπεια ὄνομα.

τάρπημιεν (Hom. A 779) ἐκορέσθημιεν.

Ταρρακίων πόλις. καὶ κλίνεται Ταρρα-
κῶνος.

ταρροὶ τάλαιοι καὶ τυρσοί. καὶ τὰ
πλατύσματα τῶν κωπῶν, καὶ αὐτὸ τὸ πτε-
ρωμα. καὶ Θουκυδίδης οὕτω.

ταρροὶ ἀττικῶς τὰ ἐκ σχοίνων πλέγμυ-
τα· τοὺς γοῦν καλᾶθους τοὺς γεωργικοὺς
ταλάρους καλοῦσι. τὴν δὲ κρεμάθραν Ἀρι-
στοφάνης (Nub. 226) οὕτως ἐκάλεσεν, ἐφ' ἧς
ὁ Σωκράτης ἐκρέματο· "ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ
τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς;" ἢ ταρρὸς μετέω-
ρόν τι ἱερὸν, ἐφ' οὗ αἱ ἀλεκτοριδὲς κοιμῶν-
ται. τοιαύτην δὴ τινα ὑποληπτέον τὴν κρε-
μάθραν ἰσχυρόσθαι.

ταρσοὶ τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν, καὶ τὰ
ἔξω τῶν κωπῶν· "ὃ δὲ τὴν παράταξιν αὐ-
τῶν διέλυσεν, ἧς μὲν τιτρώσκων, ὧν δὲ τῆς
ταρσοὺς παρυσύρων." καὶ ταρσοῖς πτεροῖς
ἄκροις.

ταρσοὶ καλᾶμων. "οἱ δὲ Λαζοὶ βό-
θρους ὀρύξαντες καὶ δόρυτα τοῖς βόθροις
ἐγκαταπέζαντες, ταρσοῖς καλᾶμων καὶ ὕλη
μὴ βεβυῖαν ἐχούσῃ βάσιν ἀλλὰ πρὸς τὸ
ἐπιφερόμενον ἄχθος ὀλισθαίνουσῃ τὰ στό-
ματα τῶν ὀρνυμάτων ἐκάλυψαν· καὶ χοῦν
ἐπιβαλόντες, τὰ τε παρ' ἐκότερα χωρία γε-
ωργήσαντες καὶ πυροὺς σπείραντες, ἐτροπώ-
σαντο τὰς Ῥωμαίους." Priscus?

ταρσοὶ καλᾶμων παρ' Ἡρόδοτῳ (1 179) b
ἢ τρυσία, οὗ ἐξήρουν τὴν πλίνθον.

ταρσός ὁ τάλαιος, τὸ καλᾶθιον παρ' ἡμῖν.

ταρσός ἐκ μέρους ἢ τὸ πλάτος τῆ πο-
δὸς ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός. καὶ πλέγμα·
Θουκυδίδης (2 76) "οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐν
ταρσοῖς καλᾶμιον πηλὸν ἐνελλόντες ἐσέβαλ-
λον ἐς τὸ διηρημένον τῆ τείχεως."

ταρσός κυρίως τῶν ὀρνίθων ἢ πτέρω-
σις· ἀφ' οὗ καὶ ὁ τῶν κωπῶν ὁμοίος σχη-
ματισμός. οὕτως Ἡρόδοτος (8 12).

Τάρταρος ὁ κατώτερος τῆ Ἄιδος τόπος.
καὶ Τάρταρον τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον ἔτω
λέγασιν. περὶ ψυχῆς (Plat. p. 112 A?). καὶ
Ταρτάρειος βόθρος.

Ταρτησίαι μύραινα (A Ran. 477) ὡς

ἐκεῖ γινομένων μεγίστων.

Ταρτησός Ἰβηρικὴ πόλις πρὸς τῷ ὠκεανῷ, ἐκτετοπισμένη παρὰ τὴν Ἀορνον λίμνην. τῆς δὲ Ταρτησσοῦ Ἀγαθώνιος ἐβασίλευσεν. Ἀριστοφάνης Ταρτησίαν μύρμαιναν λέγει. καὶ οὐδετέρως Τυρτήσιον.

ταρφειαί (Hom. T 357) πυκναί.

ταρχύσωσι (Hom. H 85) θάψωσι.

τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις, παροιμία. αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν ἀποδόσεις, παρῆλθε δὲ ἀπὸ τῶν γενομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν. ἐλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἔστιζαν τῇ καλουμένῃ σαμιάτῃ, ἣ ἐστὶν εἶδος σκάφους Σαμιακοῦ· ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τὰς ἀλόντας μετὰ ταῦτα Ἀθηναίων ἔστιζαν.

τὰς ἐν Ἄδου τριακάδας, ἐπὶ τῶν περιέργων καὶ τὰ ἀποκεκρυμμένα γινώσκειν ζητούντων.

τάσις ἔκτασις καὶ δρόμος.

τὰς ὁδοὺς οἶδεν, ὥσπερ Εὐκράτης ἔφηνεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων." ἐνθα αἱ χάχρονς ἀλλήθονται· κυρήβιου γὰρ αἱ ἀλληλεσμέναι κριθαί. διαβάλλει γὰρ τὸν Εὐκράτην ὡς τοιαύτην τέχνην ἔχοντα· ὅς καὶ στύππαξ ἐκαλεῖτο. Ἀριστοφάνης (Eq. 253) "εὐλαβοῦ δὲ μὴ κφύγῃ σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς, ὥσπερ Εὐκράτης ἔφηνεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων." εἴρηται ἐπὶ τῶν φευγόντων.

τὰς ὁ φρῦς ἀνεσπακίως, ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται (A Ach. 1037), ἀντὶ τοῦ ἐσχυθρωπακίως.

τὰ Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεσαι. αὕτη οὖν ἡ παροιμία παρὰ τὴν ὁμοίότητα τῶν ὀνομάτων εἴρηται, ἐπεὶ περ παίζοντες πολλὰ καὶ ἄλλα τοιαῦτα πεποιήκασιν, οἷον ἀγαθῶν ἀγαθίδες, καὶ σοφώτερος σοφοῦ παρ' Ἐπιχάρμῃ.

τὰ Ταντάλου ταλαντίζεσαι. διεβεβόητο ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, ὥς καὶ εἰς παροιμίαν διὰδοθῆναι. οὗτος γὰρ πλούσιος Φρῦξ ἐπὶ ταλάντοις διεβεβόητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος. χέρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν τρίτῳ. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τάλαντα, ὥς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται.

Τατίκιος ὄνομα κύριον.

Τάτιος ὄνομα κύριον. "ἡ δὲ τὸν πατέρα φυλάξασα ἀποδημοῦντα ὑπισχνεῖται

Τατίῳ προδώσειν τὸ φρέριον."

τὰ τρία τὰ εἰς τὸν θάνατον. οἱ δὲ τὰ τρία τὰ παρὰ τῇ αὐλῇ. τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀγομένοις μετὴν παρρησίας, ὥστε τροφῆς καὶ οἷνε πληρωθεῖσι τρία λέγειν ἃ βέλονται· μεθ' ἃ ἐφιμῶντο. τὸ δὲ νῦν ἀρχίων καλέμενον αὐλὴ ἐλέγτο, καὶ οἱ ὑπηρετικοὶ αὐλικοί. ἄλλως. τὰ τρία τὰ εἰς τὸν θάνατον μέμνηται Ἀλεξίς ἐν Αἰπόλοις. ὅτι ὁ ματινέμενος ἐν Δελφοῖς σεσημασμένους ἐλάμβανεν τὰς χρησμούς, καὶ προεῖρητο αὐτῷ, εἰ λύσει, ζημία μία τῶν τριῶν· ἡ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἔδει στερεθῆναι ἢ τῆς χειρὸς ἢ τῆς γλῶττης.

τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον. ὅτι τοῖς εἰς θάνατον κατακριθεῖσι τρία παρειτίθον, ἕλφος βρόχον κώνειον.

τάττεσα ἐν τάξει τιθείσα· Λυμιάκιος· "ἡ δὲ, ὅσα πάθη τῆς ψυχῆς, τάττεσα ταῦτα καὶ διακοσμοῦσα." περὶ κοσμιότητος καὶ σωφροσύνης ὁ λόγος.

τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτὰ καὶ ἀλλήλοις εἶναι δεῖ τὰ αὐτά. γεωμετρικός ἐστιν ὁρος τῆτο ἄξίων. ἐμοὶ δὲ σὲ μὲν ὁ τρόπος ἐκπίπτει φίλον, τὸν δὲ ὁ δεῖνα καὶ ἡ φύσις, ἄμφω δὲ ἐνός ἐστε φίλοι. δεῖ δὲ καὶ ἀλλήλων ὑμῶν ἐξηρητῆσθαι καθάπερ ἐμὲ τῷ μέσῳ. συνάπτω τοιγαροῦν ὑμῶς ἀλλήλοις.

τὰ τῶν φώρων κρείττω, παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν πλείω γερομένων ὧν ἠδίκησαν. Harp.

Ταυρέας ὄνομα κύριον.

ταυρεὶή φωνή τοῦ ταύρου. καὶ ταύρειον αἷμα (A Eq. 83).

ταυρηδὸν ὡς ταῦρος· Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου (Ran. 816) "ἔβλεψε γὰρ ταυρηδὸν ἐγκύβας κάτω." τοιοῦτος γὰρ τῷ σχήματι ὀργιζόμενος ὁ Αἰσχύλος.

ταυρίδιον ὁ μικρὸς ταῦρος. καὶ ταύριος Ποσειδῶν.

Ταυρικὴ τόπος.

Ταυροβόλος.

ταυροβόλος ἡ Ἀθηνᾶ.

ταυροκέραυροι ποτάμια πλοῖα.

Ταυρομένιον πολίχνιον. καὶ Ταυρομενίτης.

ταυροπόλα ἡ Ἀρτεμις ἡ ἐν τοῖς Τάφοις τῆς Σκυθίας τιμωμένη, ἡ ἀπὸ μέρον τῶν ποιμνίων ἐπιστάτις, ἡ ὅτι ἡ αὐτὴ ἴσα τῇ σελήνῃ καὶ ἐποχεῖται ταύροις· ἦν καὶ

ταυρωπὸν ὀνομάζουσιν. "ἢ οὐ σε ταυροπόλα ὤρησεν ἐπὶ βῆς ἀγελαίας" (S Ai. 172). τὰς πολλὰς γὰρ τῶν μαινομένων ἐκ σελήνης νοσεῖν ὑποτίθενται διὰ τὸ τῶν νυκτερινῶν δεσπόζειν φαντασμάτων.

ταυροπόλον τὴν Ἀρτεμιν, ὅτι ὡς ταῦρος περίκεισι πάντα, ὡς Ἀπολλόδωρος. Ἴσρος δ' ἐν γ' Ἀτάκτων, ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα Ἰππολύτῳ ταῦρον ἐξοίσερσεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν. οἱ δ' ὅτι ἔβαλε, διὸ καὶ ταυροβόλον. καὶ Ἀθηναῖ δὲ ταυροβόλος ἐν Ἀνδρῶν· ὁ γὰρ Ἀνιος δὲς ταῦρον τοῖς Ἀτρείδαις ἐκέλευσε, ὅπως ἂν ἐκ τῆς νεῶς ὑλήται, ἰδρύνουσαι Ἀθηναῖν, καὶ ἔτιως ἐπλοήσειν. ὁ δὲ ἐν Ἀνδρῶ ἐξήλματο.

ταῦρος τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. καὶ ἀταυρώτῃ ἡ ἄμικτος, ἀγνή· "οἴκαδ' ἀταυρώτῃ διώξω τὸν βίον" (A Lys. 217).

Ταῦρος Βηρύτιος φιλόσοφος Πλατωνικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀντινόων τοῦ εὐσεβοῦς, ἔγραψε περὶ τῆς τῶν δογμάτων διαφορᾶς Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους, περὶ σωμάτων καὶ ἀσωμάτων, καὶ ἄλλα πλείστα.

Ταῦρος ὄνομα ὄρεος· "ταύρῳ γὰρ ἐξισυμφρῶς εἰκασμένον σκιστῶντι καὶ ῥιπτῶντι τὰς ὀπισθίας πόδας πρὸς ἕνρος, εἴτα δὴ τὸν αὐχένῳ κυρτῶς ὑπεξυῖοντι."

ταυροφάγον τὸν Διόνυσον Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ, ἀντὶ τῆς... ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσασιν βῆς ἐδίδοτο. ἢ τὸν ὤμησθῆν, ἀφ' ἧ καὶ ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετήνεγκε τοῦ νομίου Ἀριστοφάνης (Ran. 358) "ὅστις ἢ γενναίων ὄργια μῶσον μῆτ' εἶδεν μῆτ' ἐχόρευσε μῆτε Κρατῖνς τῷ ταυροφάγῳ γλώττης βακχεῖ" ἐτελέσθη." τὰς περὶ Ἀρίσταρχον, οἰόμενος ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς ἐπαθλον, ψευδῶς εἴρηται δὲ παρὰ τὸ Σοφοκλέους ἐκ Τυρδῶς "Διονύσε τῷ ταυροφάγῳ." καὶ ὅτι φιλοῖνος ἦν· καὶ διὰ τῆτο ἐπίθετον τῷ Διονύσῳ αὐτῷ περιτιθέναι. οἱ δὲ ἔτι περιεργότερον τὸν λόγον ἀποδιδόουσιν, μητέρα Κρατῖνον, ἣτις Βακχεῖα ἐτελέσθη, ἢ εἰσι τοῦ μοσχοφάγου Διονύσου. ἢ τολμηρόν, ἀπὸ τῶν Βακχῶν.

ταυρωπὸν τὴν Ἀρτεμιν λέγουσι.

ταυταγί. παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισιν (446) "ἔστι ταυταγί."

ταῦτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπὸ τύμβης πεσόν· γῆ τὸν Δί', αὐτὴ πᾶ' στί σοί' ἡ Δαρδανίς" (A Vesp. 1370).

ταῦτα πρῶσσω φάσκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποιῶν" Κρατῖνος Ὄρκοις. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ποιόντων.

ταῦτα πρὸς ἀνδρός ἐστὶ νῦν ἔχοντος καὶ φρένας, καὶ πολλὰ περιπεπλευκόςτος, μετακυλινθεῖν αὐτὸν αἰεὶ πρὸς τὸν εὖ πρῶτοντα τοῖχον μᾶλλον ἢ γεγραμμένην εἰκὼν ἐστάναι, λαβόνθ' ἐν σχῆμα" (A Ran. 536) ἀντὶ τῆς μηδὲν ἀνύοντα, διότι ἀκίνητον τὸ ἐπιγεγραμμένον τῇ εἰκόνι. περιπεπλευκόςτος δὲ ἀντὶ τῆς εἰς πάντα τετριμμένης. ὁμοιον τῷ ἐν Ἀλκιμήνῃ Εὐρυπίδου "ἔ γάρ ποτ' εἶων Σθένελον εἰς τὸν εὐτυχῇ χωρῶντα τοῖχον τῆς δίκης ἀποστρεφῖν."

ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Ἀήλια, ἐπὶ τῶν τὰ τελευταῖα ποιόντων. Πολυκράτης γὰρ ὁ Σάμιε τύραννος Πρηνεῖαν ἐλὼν καὶ ἀναθεὶς αὐτὴν τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ ἐν Ἀήλῳ θεὸς ἀγῶνα κάλλιστον, ἡρώτα πέμψας εἰς Ἀελφῆς πῶς δεῖ καλεῖν τὸν ἀγῶνα, Ἀήλια ἢ Πύθια. ὁ δὲ χρησμὸς εἶπε "ταῦτά σοι καὶ Ἀήλια καὶ Πύθια," σημαίνων ὅτι ἐνθάδε ἀποθανεῖται. cf. v. Πύθια καὶ Ἀήλια.

ταῦτά τοι καὶ θαυρῶν αὐτὸς κατὰ τι ἔθος ἀρχαῖον ἐκέλευσε δι' ἡμέρας τὴν ἱερουργίαν τὴν τεταγμένην δρᾶσαι τῷ θεῷ, ἀντὶ τῆς ἔνεκεν τῆτος. καὶ αὐθις "ταῦτά τοι καὶ τεθνεῶτα ἔθαπνεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ταφῇ θαυμαστῇ," ἀντὶ τῆς διὰ τῆτος.

ταύτῃ τέτῳ ἔνεκεν, ἢ ἔτιως· "ταύτῃ τοι ἔ πολλὸ ὕστερον παρελύθη τῆς ἀρχῆς." καὶ αὐθις "ταύτῃ τοι καὶ ἔ τι εὐλαβέμενος εἴποιμι." καὶ αὐθις "καὶ ἰδόκει ταύτῃ γε τῷ ἀδελφῇ διαφέρειν." καὶ αὐθις "ὁ δὲ Βροτός ταύτῃ ἑδὲ ἐπείρουσε διαβῆναι· ἑτέρων δὲ τινα μακροτέρων περιελθόντες."

ταυτηί ταύτῃ.

ταυτηνί ταύτῃ.

ταυτί ταῦτα.

ταυτίζω ἰδιοποιεῖμαι.

ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς" Ἀριστοφάνης (An. 1245), ἐπὶ τῶν δοκάντων ἐκφοβεῖν.

ταυτὶ μὲν εἰκάσμεσθαι, κατὰ τὸν Αἰσχύλον, τάδ' ἔχ' ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν περὶ τοῖς" (A Av. 808). ὁ γὰρ Αἰσχύλος Αἰβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν· "ὅδ' ἐστὶ μύθων τῶν Αἰβυστικῶν λόγος, πληγέντ' ἀτράκτω τοξικῷ τὸν αἰετὸν εἰπεῖν, ἰδόντα μηχανὴν περὶ μύματος, τάδ' ἔχ' ὑπ' ἄλλων

ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλυσκόμεσθα." καὶ ἡμεῖς ἔν, φησίν, ἐχ' ὑπ' ἄλλων πύσχομεν ταῦτα, ἀλλὰ τῇ αὐτῶν γνώμῃ. τοῖς αὐτῶν πτεροῖς, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν.

ταυτοέπεια. καὶ ταυτοεπεῖν ταυτολογεῖν.

ταυτὸν. τῷτο τριχῶς διαιρεῖ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τοπικοῖς. πρὸς δὲ τέτοις τοῖς τρισὶ καὶ τέταρτόν τινα προστίθεται κατ' ἀναλογίαν, πορρωτέρων ὄντα τῶν τριῶν. οἱ δὲ τρεῖς εἰσὶν ἑτοί. ταυτὸν γὰρ τὸ μὲν κατ' ἀριθμὸν λέγεται, τὸ δὲ κατ' εἶδος, τὸ δὲ τῷ γένει. ἀριθμῷ ταυτὰ ἔστιν ἀλλήλοισι ὧν ὀνόματα πλείω, τὸ δὲ πρᾶγμα τὸ ὑπ' αὐτῶν σημαινόμενον ἔν, ὅλ' ἔστι τὰ πολυώνυμα. ἀριθμῷ γὰρ ἔν τὸ λώπιον καὶ ἰμῆτιον, ὅτι τῷ αὐτῷ καὶ ἐνὸς κατ' ἀριθμὸν ἔστι δηλωτικά. καὶ λόγος δὲ καὶ ὄνομα ταυτὸν σημαίνει, ἔν κατ' ἀριθμὸν καὶ τῷτο· καὶ λόγοι πλείους σημαίνουσι ταυτὸ, καὶ ταῦτα ἀριθμῷ ταυτὰ. τῷ γὰρ ἀριθμῷ τοῖς αὐτοῖς εἶναί ἔστιν, οὐ τοῖς ὀνόμασι σημαντικοῖς. συνελόντι φάναι, κατ' ἀριθμὸν ὡς τὰ πολυώνυμα, λῶπος ἰμῆτιον, κατ' εἶδος ὡς Σωκράτης καὶ Πλάτων, κατὰ γένος ὅλον ἄνθρωπος ἵππος (ζῆα γὰρ ἄμφω), κατ' ἀναλογίαν ὡς καρδία καὶ πηγὴ καὶ μονάς· ὡς γὰρ ἔχει ἡ πηγὴ πρὸς ποταμόν, ὅτω καὶ μονὰς ἐν ἀριθμῷ, καρδία ἐν ζώῳ, ὅψις ἐν ὀφθαλμοῖς, νῦς ἐν ψυχῇ. νημεῖα καὶ γυλήνη ἡ αὐτή· ὃ γὰρ γυλήνη ἐν θαλάσῃ, τῷτο νημεῖα ἐν ἕρῃ· ἥσυχία γὰρ ἄμφω. Alex. Aphrod. in Top. p. 32.

ταυτὸν ἐποίησε τοῖς θηρῶσι τὰς ἐγγέλους, οἱ τῷ θρίῳ τῆς κράτης προσχωμένοι καὶ τὸν βόρβορον ἀναταράξαντες τῆς θήρας τυγχάνουσι. κἀκεῖνος συγχεῖ τὰ δημόσια καὶ ἀναφυρᾷ, βεβλόμενος τὰς τε ἀδελφὰς καὶ τὰς προσηγόρους εἰς ταυτὸ συμβαλεῖν. cf. v. ἐγγέλεις.

ταυτὸν πέπονθα τῷ τῆς παροιμίας, τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγέμενος. "ὅτι μὲν οὐχ ἐκόντες, ὁκνῶ γὰρ εἰπεῖν ὡς ἄκοντες, τὸν καλὸν τε καὶ ἀγαθὸν πρὸς ὀλίγον ἡμῶν ἐπετρέψαμεν χωρισθῆναι, τεκμαίρη δῆπουθεν. ἴσως δ' ἂν μοι καὶ σοὶ γένοιτο καὶ αὐτῷ δὲ πρὸς παραμυθίαν μικρόν, εἰ σὲ μὲν ἐκείνος, ἡμεῖς δὲ δι' ἐκείνου σὲ τύχωμεν. ὅτι δὲ μοι τέτων ἐδὲν ὑπὲρ αὐτῷ πλέον πρὸς σέ

καθήκει λέγειν, ὁδοῦ δῆπουθεν· εἰ γὰρ ἐγὼ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας, τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγέμενος."

ταυτότης ἡ ὁμοιότης. Πισιότης (exp. Pers. 3 133) "τῇ ταυτότητι συγχυθεὶς τῶν δακρύων· καὶ τὴν χαρὰν γὰρ πολλὰς χαρὰς τρέφει, καὶ δάκρυσιν τις ἐξεγείρει δάκρυα."

ταφήιον ἐντάφιον (Hom. β 99).

Τάφιος ἐθνικόν. ὁ ληστής (Hom. ο 427).

τάφος καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημείον, καὶ τὸ περιδείπνον· "Ὀμήρου (Ω 804) "τάφον Ἐκτορος ἵπποδάμιοιο," οὐ τὸν τύμβον.

Ταφόσιρις ὄνομα κύριον.

ταφρεῦσαι διορύξαι, περισκάψαι.

τάφρος τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα. καὶ τάφρη θηλυκὸν παρ' Ἡροδότῃ (4 201) "ὄρυξαντες τάφρην εὐρέην, ἐπέτειναν ξύλα ἀσθενέα ἐπ' αὐτῆς."

τάχα ἴσως, ἢ ταχέως, ἢ ταχόν.

ταχεῖα.

ταχινός ὁ ταχύς.

τάχιον ταχί.

ταχύ ἀντὶ τοῦ ταχέως· ἔστι παρὰ πολλοῖς τὴν πυλινῶν. παρ' Ὀμήρῳ δὲ τάχις ἀντὶ τοῦ ταχέως, καὶ (T 276) "λύσαν δ' ἄγορην αἰψηρὴν" ἀντὶ τῆς αἰψηρῶς, ταχέως.

ταχυβάμονας ὄρκους Ἀρίσταρχος καὶ ἀντίφρασιν ἀκούει, ἀντὶ τοῦ βραδεῖς. βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἔρωτι γινομένους τοῖν ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπισηκῆσαντες. ὅθεν καὶ παροιμία "ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποῖνμος."

ταχυβούλοις (A Ach. 630) ἀντὶ τῆς ταχέως μεταβαλλομένοις, προπετείαις, ἀπειροσκέπτοις. κομωδοῦνται δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ὡς τοιοῦτοι, καὶ ὅτι ταχέως μετανοοῦσιν ἐν οἷς βουλεύονται.

ταχυναντεῖ ταχέως πλεῖ· "αὐταὶ ἱερὰ τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρεῖας πεμπόμεναι, καὶ ταχυναντοῦσαι." cf. v. Πάραλος.

ταχύς· (A Nub. 703) "ταχύς δ', ὅταν εἰς ἄπορον ἐμπίσης, ἐπ' ἄλλο πῆδα νόημα φρενός." οὐ πόρον οὐκ ἔστιν εὐρεῖν, ἄπορον λέγει. σκόπτειν... ὑποτίθεται. cf. v. μετεπῆδα.

ταῶς ὁ Τηρέως, παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν ἰώ. δασύνεται τε καὶ περισπᾶται. sch. AA. 102.

ταὼς εὐπήληξ (Babr. 143) ὁ Μηδικὸς καὶ χρυσόπτερος καὶ ἀλαζονικὸς ὄρνις.

τὰ ὦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες (Plato RP 10 p. 613 C) ἐπισείοντες τὴν κεφαλὴν, ὁ ποιοῦσιν οἱ ἐκλελυμένοι. καὶ αὐθις "τῶν τὰ ὦτα ἀπόρρητα." cf. v. ὦτα κατευγότες.

τέγγει βρέχει· "οἶνω πνεύμονα τέγγει, φίλης δ' ἀπέχον Κυθρεΐης."

τέγγεσθαι εἴκειν, ἐνδιδόναι. καὶ τέγγει βρέχει, μαλάττει. ἐν ἐπιγράμματι (AP 670) "νῆά σοι, ὦ πόντου βασιλεῦ καὶ κοίρανε γαίης, ἀντίθεμαι μηκέτι τεγγομένην."

Τεγέα πόλις, καὶ Τεγεάτης ὁ πολίτης. Τεγεσταῖοι ἔθνος, Τεγέστη πόλις.· τέγξω βρέξω.

τέγος στέγη, ἣ ὑπεριῶν, δωμάτιον, οἰκία πρόσγειος.

τεῆν τὴν σήν· "τεῆν διφῶσα κυλήν" (Hes. O. 374).

τεθεικότες ἀποβαλόντες· Ἰώσηπος (B. I. 524) "οἱ δὲ πρὸς τὸ ἔργον διηρημένοι, τὰ πολλὰ τεθεικότες τῶν ὀπλων."

τεθέντων ἀντὶ τοῦ ληφθέντων, ὁμολογηθέντων, συγχωρηθέντων. φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης (Anal. Pr. 115) "συλλογισμὸς ἐστὶ λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν."

τεθεωρημένη ζήτητικὴ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως. "ὁ μὲν οὖν Ἀρκεσίλαος ὁ φιλοσοφὸς νωθρὸς ἦν τὴν φρεῖν καὶ χασμώδης, ἐν δὲ τῇ τέχνῃ τεθεωρημένος, εἰπὼν τὴν γεωμετρίαν αὐτοῦ χάσκοντος εἰς τὸ στόμα ἐμπτῆναι" (Diog. L. 432).

τεθρηγμένον ἠκονημένον.

τεθρηλότα θάλλοντα· "ἐστεφανωμένοι κλώνας τε δύφνης τεθρηλότας σείοντες."

τέθρηπα καταπέπληγμαι.

τεθρηπότες ἐπτοημένοι, δειλιώσαντες. Hom. A 243.

τεθρμός νόμος, καὶ τέθρμι νόμιμα.

τέθρυσσο προστακτικόν.

τεθρνειῶτος.

τεθρνέωτα· καὶ τεθρνειώτων ἀποθαρρόντων· "τεθρνειώτων δὲ πολλῶν καὶ σουλευόντων ὑπὲρ τοῦ ζῆν ἐπὶ λεπταῖς ταῖς ἐλπίσι."

τεθρνήση διὰ τοῦ σ οἱ Ἀττικοί· "οἶμ' ὡς τεθρνήση" (A Ach. 590).

τεθρλωμένος, καὶ ἐπὶ χαρᾶς· Φερεράτης Μυρμηκανθρώποις "γελῶντα καὶ αἴφροντα καὶ τεθρλωμένον·" καὶ ἐπὶ λύπης

"ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀπεθολούθ' ἡ καρδία."

τέθριππον ἐκ τεσσάρων ἵππων ἄρμα.

τεθρυκὼς εὐχαριστήσας.

τεθρυμμένος ὑπὸ πυρὸς ἐκκαυμένος ἢ κεκαυμένος.

τεθρυμένοι τεθρυμιαμένοι, εὐώδεις.

τεικτοὺς (ἀπ' τεγκτός) χρηστές.

τεῖν σοί, δωρικῶς· ἐν ἐπιγράμματι (Herodot. 560) "νικήσας ἀνέθηκε τεῖν περικαλλές ἄγαλμα."

τεῖνον.

τεῖρεα (Hom. Σ 485) τὰ ἄστρα.

τεῖρει καταπονεῖ. "μυρία τοι, Πτολεμαῖε, πατήρ, ἐπὶ μυρία μήτηρ τειρομένη θαλερὸς ἡκίστο πλοκάμης" (AP 7241).

Τειρεσίας ὄνομα κύριον.

Τειριεύς ὄνομα κύριον.

Τείρωνος ὄνομα κύριον.

τειχεσιπλήτης. Hom. E 31.

τειχῆρεις τετειχισμένους. "τειχῆρης ἐν γενόμενος τοὺς πολιορκοῦντας ἀπὸ τῶν περιβόλων ἡμύνετο," ἀντὶ τοῦ εἶσω τειχῶν.

τειχίζω δοτικῇ.

τειχίδεις ὁ τετειχισμένος.

τειχῶν καὶ πόλεως διαστολὴν ἐποιήσατο Θουκυδίδης (189), καὶ ἔοικε κυριωτέραν τῆς πόλεως τὴν λέξιν ἐπὶ τῶν οἰκιῶν λαμβάνειν.

τέκεια τέκνα, καὶ τεκόντες οἱ γεννήτορες· (S OC 508) "τοῖς τεκοῦσι γὰρ ἐδ' εἰ ποιεῖ τις, δεῖ πόνον μνήμην ἔχειν." ττέξιν, ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ, μὴ ἡγείσθω πόνον εἶναι τὸν κύματον.

τεκμαιρόμενος στοχαζόμενος· "ψευδῇ τεκμαιρόμενος ἀληθείαι, καὶ οὐ γενησόμενα εἰκάζων γενησομένοις" (Dionys. Hal. 857).

τεκμήρασθαι γενικῇ, τεκμηριῶ δὲ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ

τεκμήριον ἀληθινὸν σημεῖον, ἢ τὸ ἄλυτον. καὶ τεκμηριώδης ἀπόδειξις λέγεται τὸ ἐκ τοῦ καπνοῦ τὸ πῦρ... ἐπειδὴ τέτοκε (cf. v. ἀπόδειξις). καὶ αὐθις "ὅτι δὲ δαίμων ἦν ἀνθρωπόμορφος ἡ Θεοδώρα, τεκμηριώσαιο ἂν τις τῷ μεγέθει σταθμώμενος ὦν ἐς τοὺς ἀνθρώπους κακῶν ἐδρασεν· ἐν γὰρ τῷ ὑπερβάλλοντι τῶν πεπραγμένων καὶ ἡ τοῦ δεδρακότος δύναμις ἐνδηλος γίνεται" (Procop. Arc. 18). καὶ αὐθις φησὶ Λαμύσκιος (cf. v. ὄροι) "ὄρους δὲ ἐτίθετο... ἀπόλυσιν." "ὁ δὲ κατέδειξεν, ἐπειδὴ ἔγνω τὴν

δρμὴν αὐτοῦ, καὶ ὅτι τοῖς ἔργοις τὰς ἀπει-
λὰς ἐτεκμηρίων" (Dio Cass. 68 17).

Τέκμησσο ὄνομα κύριον, ἡ τοῦ Αἴων-
τος γυνή.

τέκμωρ τέλος, μύρον, θάνατον.

τέκος τέκνον.

τεκταινόμενος κατασκευάζων.

τεκτήνατο κατεσκεύασε (Hom. E 62).

τέκτων κοινῶς τεχνίτης, ὁ λαοξόος καὶ
ὁ τῶν ξύλων ἐιδήμιον.

τελαμίων ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους καὶ
τῆς ἀσπίδος· Ἰάμβλιχος "περιβαλὼν δὲ περὶ
τὰς χεῖρας αὐτῷ τὰς τελαμίωνας προσέδρασε
τῇ κλίνῃ." καὶ ἡ εἰς λεπτὰ καυκακομένην
ὁθόνη· Ἡρόδοτος (7 181) "οἱ δὲ Πέρσαι
περὶ πλείεσθ ἐποιήσαντο, σμύρνησί τε ἰώμε-
νοι τὰ ἔλκεα καὶ σινδόνης βυσσίνης τελα-
μῶσι κατεκλίσσοντες."

Τελαμώνιος ὁ Αἴας.

Τελέας ἐρεῖ ταυδί, Ἀριστοφάνης Ὀρ-
νισί (169), "ἄνθρωπος ἀστάθμητος, πετό-
μενος, ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτε ἐν αὐτῷ
μένων." διαβάλλει τὸν Τελέαν ὡς πλανήτην.
ἀντὶ τοῦ περὶ τῶν πετομένων ἐὰν ἐρωτήσης.
ἦν δὲ ὁ Τελέας σκαπτικὸς ἄνθρωπος καὶ
εὐμετάβλητος τοὺς τρόπους· πρὸς γὰρ τῇ
κνικαίδῃ καὶ ἐπὶ δειλίᾳ καὶ ὀνοφαγίᾳ καὶ
νοσφισμῷ καὶ πονηρίᾳ διαβάλλετο. καὶ Πλά-
των ἐν Σύρφακι περὶ τῷ Τελέον φησὶ "νοεῖ
μὲν ἔτερ', ἔτερον δὲ τῇ γλώττῃ φθέγγεται."
ἡ ὅτι τελέας ὄρνεον. τοὺς πετομένους ὄρνεις
οὗτος ὁ Τελέας (Ἀριστοφάνης φησὶν) ἐρεῖ.

τελέθει γίνεται (Hom. H 282).

τελέθουσαι γίνονται, θάλλουσι.

τελεία. Ἡρα τελεία καὶ Ζεὺς τέλειος
ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις ὡς πρῶτάνεις ὄντες
τῶν γάμων. τέλος δὲ ὁ γάμος· διὸ καὶ προ-
τέλεια ἐκαλεῖτο ἡ θυσία ἡ πρὸ τῶν γάμων
γινομένη (sch. A Th. 982).

ὅτι διττὴ ἡ κατὰ φύσιν ἐπιβάλλουσα τῷ
ἀνθρώπῳ τελειότης, ἡ μὲν γνωστικὴ, ἡ ἐπι-
στήμην καλοῦμεν, ἡ δὲ ὀρεκτικὴ, ἡν ἀρετὴν
ἐπονομάζομεν.

τελεῖν ἐπιτελεῖν, πονεῖν. ἡ τὸ δαπανᾶν
ἐνθεν καὶ τελετή.

τελενικῆσαι ἐν Σεριφίοις τὸ κενῶσαι,
ἀπὸ Τελενίκου τινός, ὡς τὸ εἰκός, πένητος
παντελῶς. καὶ λέγεται τις Τελενίκιος ἡχώ,
ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων.

τελεσθῆναι τὸ ἀναλωθῆναι. ἔτως Ἀν-

τιφῶν.

Τελέσιλλα ποιήτρια. ἐπὶ στήλης τὰ
μὲν βιβλία ἀπερριπταί, χρόνος δὲ τῇ κεφα-
λῇ περιέθηκε· καὶ γὰρ ὅτε Λακεδαιμόνιοι
τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἄργου καταφυγόντας
διέφθειρον καὶ πρὸς τὴν πόλιν ἤσαν ὡς
αἰρήσοντες, τότε Τελέσιλλα τὰς ἐν ἡλικίᾳ
γυναῖκας ὀπλίσασα ὑπήντησεν οἱ προσήσαν.
ὅπερ ἰδόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι εἰς τοῦπίσω
ὑπέστρεψαν, αἰσχρὸν νομίσαντες γυναιξὶ πο-
λεμεῖν, ὡς καὶ τὸ νικᾶν ἄδοξον καὶ ἡττᾶσθαι
μέγα ὄνειδος. ἐς τοῦτο καὶ ὁ χορηγὸς πε-
πλήρωτο Ἀργείοις λέγων "ἀλλ' ὅταν ἡ θή-
λεια τὸν ὄρνεον νικήσασα ἐξελάσῃ καὶ πύ-
δος ἐν Ἀργείοισιν ἄρῃται, πολλὰς Ἀργίων
ἀμφοδρουφέας τότε θήσει." cf. Pausan. 2 20.

τελεσιουργήσας εἰς τέλος ἀγαθῶν, ἐρ-
γασάμενος. Πολύβιος "περὶ τὸ τῆς τάφρου
χεῖλος τελεσιουργήσας τὴν πρῶξιν." καὶ αἰ-
θις "ἐπ' αὐτὴν που τὴν τελεσιουργὸν κατε-
βακχεύοντο πρῶξιν χωρεῖν, σώφροσι μανίᾳ
τινὶ ἐς συμπλοκὴν ἐξοιστρέμενοι" (Theophyl.
Sim. 5 5).

τελεσιουργὸν τελῶς ἀπρητισμένον.
"διὸ καὶ ὅσα ἔγραψεν, εὐροί τις ἂν τὸ μὴ
ὑψηλόνονεν τε καὶ τελεσιουργὸν ἔχοντι, τοῖς
δὲ ἔπεισιν οὐ πάνυ συνηρησομένα." cf. τ.
ἐνδεέστερος.

τελεσχόμενος τελειούμενος, πληρούμε-
νος, ἐνθουσιῶν.

Τελέστῃς κωμικός. τούτου δράματὰ
ἐστὶν Ἀργῶ καὶ Ἀσκληπιδός, ὡς φησιν Ἀθή-
ναιος ἐν τῷ ιδ' τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

τελεσφόρος τέλειος, μάντις ἐγγαστρι-
μυθος.

Τελέσιωνος.

τελετή θυσία μυστηριώδης ἡ μεγίστη
καὶ τιμιωτέρα, ἀπὸ τῶν γινομένων εἰς αὐ-
τὰς δαπανημάτων· τελεῖν γὰρ φαμεν τὸ δα-
πανᾶν, καὶ πολυτελεῖς τοὺς πολλὰ ἀναλίσ-
κοντας, καὶ εὐτελεῖς τοὺς ὀλίγους. cf. Athen.
p. 40.

τελευταῖον ἔσχατον.

τελευτήσαι τελῆσαι.

τελεώτερον τὸ τέλειον.

τέλθειν ἐν ἰδῇ τέρπειν.

Τελλίνη πόλις.

Τέλλος (Herodot. 1 30) ὄνομα χρόνον.

τέλμα τόπος πηλῶδης, ὕδωρ ἔχων· "μέ-
λει μοι περὶ τῶν τοιούτων οὐδὲν ἤπτον ἰ-

τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων" (cf. v. μέλει). καὶ Πισίδης (exp. Pers. 2 311) "χερσοῖ τὰ ῥέϊθρα, τέλματοι δὲ τὰς λίθους."

τέλματα τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τῇ ὕδατι. ἢ βάρη. Ἰσαῖος δὲ εἶπε τὰ γεωργήσιμα χωρία. καὶ Ἀριστοφάνης (Av. 1580) "ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἴχεται ἐν τοῖς τέλμασι," τουτέστι τοῖς φρεσίν.

Τέλμινα καὶ Τέλμισσα ὀνόματα πόλεων.

Τελμισσεῖς. οὗτοι οἰκοῦσιν ἐν Καρίᾳ, ἀπέχοντες ἕξ στάδια Ἀλικαρνασοῦ, ὡς Πολέμων. Τελμισσὸς δὲ πόλις ἐν Λυκίᾳ, ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήρορος θυγατέρων, ἣ ἐμίγη εἰς σκύλακα μεταβαλὼν· διὸ καὶ τερατοσκοπὸν αὐτὴν ἐποίησεν, ὡς Διονύσιος ἐν Κτίσεσι. Τελμισσεὺς ὁ πολίτης.

^a τέλος ἀρχή, τάσις. τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι. τέλος καὶ τὸ δαπάνημα, ὅθεν πολυτελὲς τὸ πολυνάλωτον. τέλος καὶ τὸ πέρας, καὶ ὁ γάμος· ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια.

^b ὅτι τὸ οὗ ἕνεκα, τουτέστι τὸ τέλος, διττόν, τὸ μὲν οὗ, τὸ δὲ ὧ· οἶον, τῷ οἰκοδόμῳ τέλος ἐστὶ τὸ οὗ. ἕνεκα, ποιῆσαι σκέπασμα κολυτικὸν ὄμβρων καὶ καυμάτων, ὧ δέ, ἡμῖν· τὸ γὰρ σκέπασμα ἡμῖν ποιεῖ. ἔσμεν οὖν ἡμεῖς τοῦ οἰκοδόμου τέλος τὸ ὡς ὧ. ὡσαύτως δὲ θεωρεῖν ἐστὶ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν φύσει συνεσιγμένων· οἶον, ἣ μὲν ἔφρεσις τοῦ θείου, δι' ἣν ἕκαστον τῶν ἐμπύχων ποιεῖ ἄλλο οἶον αὐτό, τέλος ἐστὶ τὸ οὗ· τέτου γὰρ ἕνεκεν ἡ γένεσις. ἐπειδὴ δὲ τὰ σώματα ὄργανα γίνονται ταῖς ψυχαῖς, αἱ ψυχαὶ εἰσι τέλη ὡς ὧ. ἀναλογεῖ οὖν τῷ μὲν τεχνίτῃ τῷ οἰκοδόμῳ ἡ φύσις, τῷ δὲ ἀνθρώπῳ τῷ ἐπιτάττοντι γενέσθαι τὸ σκέπασμα ἡ ψυχὴ, τῷ σώματι δὲ ἡ οἰκία. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῶν ζώων τέλος ἐστὶ διττόν, τό τε οὗ καὶ τὸ ὧ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν· καὶ γὰρ ἐν τούτοις ἡ φύσις ὀργανικὸν ποιεῖ τὸ σῶμα πρὸς τὴν χρεῖαν τῆς ἐν αὐτοῖς ψυχῆς ἀναφερόμενον· ὀργανικὰ γὰρ τὰ τῶν φυτῶν μέρη, ῥῖζα φλοιὸς ἐντερειῶν καὶ φύλλα καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἐμπύχων διττόν τὸ τέλος, ὥσπερ εἴρηται· ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν οὐκ ἐστὶν εὑρεῖν τὸ τέλος διττόν. μέταλλα γὰρ καὶ λίθοι καὶ ἀπλῶς τὰ ἄψυχα, προσεχῶς ὑπὸ ψύξεως καὶ θε-

μότητος γινόμενα, ἐξηρημένως δὲ ὑπὸ τῆς ὄλης δημιουργίας, ἐν τέλος ἔχει τὸ οὗ· ἕνεκα γὰρ τῆς κοσμοποιίας. οὐκέτι μέντοι καὶ τὸ ὡς ὧ τέλος ἐστὶν ἐν τούτοις· οὐ γὰρ εἰσιν ὄργανα τινῶν, οὐδὲ εἰς χρεῖαν ψυχῶν τινῶν κατασκευάζεται. Philopon. in 2 de anima, H 6 b. cf. v. οὗ b.

σημαίνει δὲ τὸ τέλος ἔξ.

Ἀρίστων δὲ ὁ Χῖος τέλος ἔφησεν εἶναι τὸ ἀδιαφόρως ἔχοντα ζῆν πρὸς τι μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας, μηδὲ ἡντιοῦν ἐν αὐτοῖς παραλλαγὴν ἀπολείποντα, ἀλλ' ἐπ' ἴσης ἐπὶ πάντων ἔχοντα· εἶναι γὰρ ὅμοιον τὸν σοφὸν ἀγαθῷ ὑποκριτῇ (Diog. L. 7 160).

διαφέρει δὲ τέλος καὶ ὑποτέλις· τῆς μὲν γὰρ καὶ τοὺς μὴ σοφοὺς στοχάζεσθαι, τοῦ δὲ μόνον τὸν σοφόν. τὰ δὲ μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας ἀδιάφορα εἶναι (Diog. L. 7 165).

οἱ δὲ εἰπον τέλος εἶναι τὴν ἐπιστήμην, τὸ μετ' ἐπιστήμης ζῆν καὶ μὴ τῇ ἀγνοίᾳ διαβεβλημένον.

τέλος εὐδαιμονίας διαφέρει· τέλος μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ κατὰ μέρος ἡδονή, εὐδαιμονία δὲ τὸ ἐκ τῶν μερικῶν ἡδονῶν σύστημα, αἷς συναριθμοῦνται καὶ αἱ παρωχηκυῖαι καὶ αἱ μέλλουσιν (Diog. L. 2 87).

σύνταξις· "τέλος εἶναι διαγρυπνεῖν ἡμᾶς ἡνάγκαζον."

ὅτι ἐντελέχεια ἐστὶν ἡ ψυχὴ ὡς τελειῶσαι καὶ κυβερνῶσα καὶ οἰκονομοῦσα τὸ σῶμα καὶ κινεῖσα τὰ ὄργανα τούτου πάντα· ἥς ἄνευ ἀτελές, μᾶλλον δὲ ἄχρηστον καὶ παντελῶς οὐδέν.

τέλος. "ὁ δὲ Σόλων τῆς παρουσίας τῷ Κροίσῳ τύχης κατεφρόνησεν, ἐκέλευσέ τε τῇ βίᾳ παντὸς τὸ τέλος ἀναμένειν, μηδὲ προπηδᾶν, μηδὲ ἐπειγόμενον τοῖς εὐδαιμόσιον ἐαυτὸν ἐγκαταγράφειν· ἀτέκμαρτα γὰρ καὶ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα."

τελοῦντα τεταγμένα.

Τελχῖνες πονηροὶ δαίμονες, ἢ ἄνθρωποι φθονεροὶ καὶ βάσκαροι. δύο ἐγένοντο Τελχῖνες, Σίμων καὶ Νίκων, ὑπερίσχυσε δὲ ὁ Νίκων τὴν ἐπὶ Σίμωνι φήμην ἀπαλεῖψαι. καὶ ἡ παροιμία "οἶδα Σίμωνα, καὶ Σίμων ἐμέ," ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων. καὶ τελχίνειος.

τελχिताίνει ἀντερίζει, σκληροτραχηλεῖ. τελωνεῖον προπερισπωμένως, ἐν ᾧ καθέζεται ὁ τελώνης. τελώνιον προπαροξυ-

τόνως διὰ τοῦ ἱ γραπτέον· Πισίδης "ἔβου-
λόμην δὲ πᾶν τὸ τοῦ λόγου πλάτος ἐν τῷ
στενῷ σου προσβαλεῖν τελωνίῳ."

α τελώνης ὁ τῶν τελῶν ἑταστής. διεβί-
βλητο παρὰ τοῖς πλαισιῶσι τὸ τοῦ τελώνου
ὄνομα, καὶ τοῦ Κλέωνος ὄντος τελώνου καὶ
ὑπὲρ τὸ τέλος τελωνοῦντος, ὥς φησιν Ἀρι-
στοφάνης (Eq. 248).

β τελώνης ἄλλοτριῶν πραγμάτων μεριστής.
πεπαρησιασμένη βία, ἀνεπιτήμητος ἀρπα-
γῇ, ἀνασχυντος πλεονεξία, πραγματεία λό-
γον μὴ ἔχουσα, ἀναιδῆς ἐμπορία (Chrysost.
t. 8 p. 74).

γ τελώνης. Ἰάμβλικος "ἔδωκε τὸν ὄρμον
ὁ τελώνης τῷ ἐμπόρῳ. οὐκ ἤδη καὶ λύκοι
θῆσουσιν ἄρνας ἐκ τῶν στομάτων, καὶ λέον-
τες ἀπὸ τῶν ὁδόντων ἀπολύσουσι νεβροὺς
ταῖς μητράσιν, ὁπότε καὶ τελώνης ἀφῆκεν
ἄγρην τηλικαύτην;"

τεμιάχη ἐπὶ κρεῶν καὶ ἰχθύων καὶ ἐπὶ
πλακούντων· ἐπὶ δὲ πισῶν οὐκ ἐστὶ. Ἀριστο-
φάνης Νεφέλαις (338) "κεστρῶν τεμιάχη με-
γάλων." ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων, ὅλον τυροῦ, τό-
μος. ἢ εὐθεία τὸ τέμματος. cf. v. κεστρῶν.

τεμαχί ἐπίρρημα.

τεμένη ναοί, ἱερά, ἣ τὰ ἀφωρισμένα
κατὰ τιμὴν χωρεῖ.

τεμενίτης.

τέμνειν πείθειν, τιμᾶν, ἡγεῖσθαι.

τέμνειν καὶ ὑποτέμνειν διαφέρει. τέ-
μνειν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ὁρθῆν ποιῆσθαι τὴν
τομὴν, ὑποτέμνειν δὲ τὸ λοξῶδη, ἵνα παχέα
φαίνηται· τὸ γὰρ ἀνώμαλον τῆς τομῆς πα-
χύτηςτος δόξαν ἐργάζεται· ὅπερ ποιοῦσιν οἱ
βυροδοεῖν (sch. A Eq. 291).

τέμνονσι φάρμακον τιμῶσιν, ἡγοῦν-
ται. οὕτως ἄλλοι τε καὶ Ἱεροκλῆς.

τέμπεα τὰ κοιλώματα.

Τέμπε τὰ μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὁρῶν
περὶ τὸν Ὀλυμπον καὶ τὴν Ὀσσαν στενά.
καθόλου δὲ αἱ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσι στενώτα-
ται διεκβολαί, καὶ οἱ σύνδενδροι τόποι. ἰδίως
δὲ Μακεδονικὰ ὄρη οὕτω καλούμενα, καὶ οἱ
στενοὶ τόποι. Ἡρόδοτος (7 173).

ὅτι μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην Θετ-
ταλοὶ ἐμῆδισαν, δέισαντες τὴν ἀπόφραξιν
τῶν Τεμπῶν.

τέμπελα ἐπίσημα.

τενάγη διάβροχοι καὶ κύθυνοι τόποι,
πηλώδη πελάγη· ἢ ἱλύς, ἐπιπολάζοντες ὕδα-

τος οὐ πολλοῦ καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης
τῷ ὕδατι. Πολύβιος (175) "κατὰ τὴν εἰς
θάλατταν ἐκβολὴν τοῦ Βουκάρου ποταμοῦ
συνθεωρήσας κατὰ τινὰς ἀνέμων στάσεις
ἀποθινύμενον τὸ στόμα καὶ τεναγώδη γινο-
μένην τὴν πυρὰ τὸ στόμα πάροδον, τηρή-
σας τὸ προειρημένον σύμπτωμα διεβίβασε
τὴν στρατίαν." "τὰ δὲ δὴ πλείων τῶν πλοίων
μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἀπεσάλευε."

τέναρος κακοῦργος, συκοφάντης.

Τενέδιος ἄνθρωπος, ἐπὶ τῶν φοβε-
ρὰς ὄψεως ἐχόντων· ὁ γὰρ Τέννης ἐνομοθέ-
τησεν ἐν Τενέδῳ ἄνθρωπον πέλκεν ἔχοντα
ἵστασθαι κατὰ νῶτον τοῦ κριτοῦ, καὶ τὸν
μάτην λέγοντα ἀλισκόμενον πλήττειν.

Τενέδιος ἄνθρωπος. Κύκνον τὸν Πο-
σειδῶνος, γενόμενον πατέρα Ἡμιθέας καὶ
Τέννου, ἐπιγῆμιι τέτοις, καὶ κατηγορηθῆ-
ναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητρικῆς ὡς πε-
ρῶντα αὐτήν. πεισθέντα δὲ Κύκνον εἰς λάρ-
νακα βυλεῖν τὸν νεονίαν. ἐλομένης δὲ τῆς
Ἡμιθέας συγκινδυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἐκατέ-
ρος κατεπύντωνσιν. ἡ δὲ λάρναξ ἡνέχθη ἐπὶ
τὴν πρότερον καλεμένην Λεόκοφρον, ὥστε-
ρον δὲ Τένεδον ἀπ' ἐκείνης, ὅς καὶ βασιλεύ-
σας τῆς νήσου ἐνομοθέτησε τοῖς τὰ ψευδοῦ
κατηγοροῦσιν ὅπισθεν παρεστάναι τὸν δή-
μιον πέλκεν ἐπηρεζόμενον, ὡς ἐλεγχθέντος πα-
ραχρήμα ἀναιρεῖσθαι. ἀπὸ δὲ τῆς φοβερᾶς
θεάματος ἐκείνης λγέσθαι Τενέδιος ἄνθρω-
πος. εἴρηται ἔν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φοβε-
ρῶν τὰς ὄψεις. cf. sch. Hom. A 38.

Τενέδιος ξυνήγορος ἀντὶ τῆς ἀπότο-
μος· δύο γὰρ πελέκεις ἐν ἀναθήμασι τιμῶσι
Τενέδιοι, καὶ παροιμία "Τενέδιος πέλεκυς."
Ἀριστοτέλης μέντοι ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος
μετὰ πέλεκως δικάζων τὸν ἀδικοῦντα ἐν-
θέως ἀνῆρει. ἢ ὅτι Ἀσπερίνα τόπος ἐν Τι-
νέδῳ, ἔνθα ποταμίσκος ἐν ᾧ καρκίνοι τὰ
χελῶνια διηρθρωμένα ἐπὶ πλείον ἔχοντες καὶ
πελέκει ἐμπερῆ. ἢ ὅτι βασιλεὺς τις νόμον
θεῖς πελέκει τοὺς μοιχὰς ἄμφω κυρατομῆν,
καὶ ἐπὶ τῇ νύξῃ ἐτήρησε τῆτο· καθ' ὃ καὶ ἐν
τῇ νομίσματι ἐφ' ἧ μὲν πέλκευς, ἐφ' ἧ δὲ
δύο πρόσωπα ἐξ ἐνὸς αὐχένος. οἱ δ' ὅτι Τέν-
νης δι' ἧ ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μητρικῆς, μετὰ
πελέκως τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας.

τένθαις λίγνοις· τένθειν γὰρ τὸ ἐσθίειν
"ὅτ' ἀνόστεος ὄν πόδα τένθει" (Hes. O. 522).
διὰ τῆς θ' γραπτέον.

τενθεία σιναιμωρία, λιγνότης· Ἀριστοφάνης (Αν. 1675) "πολλήν γε τενθείαν λέγεις."

τένθης ὁ γαστρίμαργος.

τένοντας τραχήλους, τὰ διατεταμένα νεῦρα· "ταύρος βυθὸν τένοντα" (ΑΡ 6 256). "ὁ δὲ ταῦρος πληγείς καὶ διακοπεῖς τὸς τένοντας ἡσυχῇ καὶ κοσμίως κατηνέχθη." καὶ αὖθις (ΑΡ 6 218) "ἐκ δὲ τενότων ἐνθους ῥομβητὴν ἐστροφάλιζε φόβην."

τέο ἀντὶ τῆ τίνος (Hom. B 225).

τέον τὸ σόν.

τέραμνον ἀπαλόν, ἔψανον. καὶ ἀτέραμνον τὸ δυσέψανον· ἔτω Πλάτων. "τέραμνα καὶ ὑπερίῳα καὶ ὑπέρθυρα καὶ δρυφακτοὶ κατακαέντες παιδῶν ὄλεθρον σημαίνουσι" (Artemid. 2 10).

■ **τέρμα** παράπλασμα παρὰ φύσιν τεχθέν, ἢ σημεῖον. ὅτι ἐπὶ τῶν τεράτων ἡ ὕλη ἐστὶν αἰτία, ἐπειδὴ δεῖ καὶ ἐπιτηδεύσεως τῆς ὕλης κατὰ τε τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιόν· ὕλη δὲ τῶν ζήτων τὸ καταμήνιον. αὕτη ἂν ἡ πλεονάζουσα ἢ ἐνδέουσα ἢ παρὰ φύσιν πεποιμένη τῶν τεράτων ἐστὶν αἰτία.

■ **τέρας** τὸ παρὰ φύσιν γινόμενον· Ἀριστοφάνης (Ρακ. 760) "τοιῦτον ἰδὼν τέρας ἔκατέειπες, ἀλλ' ὑπὲρ ὅμων πολεμιζῶν ἀντεῖχον."

τεράστια σημεῖα, θαύματα· Αἰλιανός "τὰ γεννώμενα ... τεράστια ἐδόκει" (cf. v. Θηρείων).

τερατεία ψευδολογία, παραδοξολογία.

τερατευόμενος ψευδόμενος καὶ μηδὲν ἀληθές μηδὲ ὕγιες λέγων. "τερατευόμενοι καὶ κομπάζοντες ὡς εἰς πολλὰ εἶη χρήσιμος ἢ τῇ τόπῃ κατὰληψις" (cf. v. ἔλλογοποιόν). "τοῖς ὑπὸ τῶν τερατευομένων καὶ γοήτων περὶ ἐπωδῶν καὶ δαιμόνων ἀποπομπῆς" (M. Anton. 1 6).

τερατολογεῖν λέγεται τὸ ἀπίθανα διηγέσθαι καὶ λέγειν πράγματα ἔξω τῶν ἀνθρώπων.

τερατολογίαὶ ψευδολογίαι.

τερατολόγοι οἱ θαυμασιὰ καὶ παράδοξα μυθεύοντες.

τερατοσκοπὸς μάντις.

τερατοουργὸς θαυμασιοποιός.

τερατώδη παράδοξα.

τεράων (Hom. M 229) σημείων.

Τεργέστη πόλις.

τερέβινθος εἶδος δένδρου. ἡ δρυς. Sozom. 24.

τέρειν ἀπαλόν.

τερετίσματα ὄδαὶ ἀπατηλαί, ἢ ἄσμα· τα ἔκλυτα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῇ τέττιγι ἢ τῆς χελιδόνος. καὶ τερετίζομεν τοιοῦτο μέλος ἄδομεν.

τέρετρον τρύπανον.

τερηδὼν σκώληξ ξυλοτρῶκτης, οἰκῶν ἐν ξύλῳ· Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν (1313) "ἀλλ' ἐάν με χρῇ, ὑπὸ τερηδόνων σαπείσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι." καὶ αὖθις (Th. 1186) "σὺ δ' ὦ Τερηδὼν ἐπαναφύσου Περσικόν," ἀντὶ τῇ βαρβαρικὸν ἔσται καὶ Περσικὸν ὄρχημα.

Τερήνας.

Τερθεύς ὄνομα κύριον.

τερθρεία ἡ λεπτολογία. ἔστι γὰρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτόν, ὃ καλεῖται τέθρον. φασὶ δὲ τινες τὰ ἄνω τρημάτιν τῇ ἐπὶ τῷ ἰστίῳ ὀργάνῳ, ἀφ' ἧς ἤρτηται τῇ ἰστί ἡ κεραία. ἄλλοι δὲ τερθρείαν φασὶ τὴν φλυσίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι κυλινδρὴν μύχην. οἱ δὲ οὔτε ἔθος ἦν τὰς ἐφήβους μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλως τῆς χώρας εἰστένυσθαι μὲν, εἰ συμβαίῃ πόλεμος, μὴ μὲντοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης· διὸ τὴν στρατεῖαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσι. σημαίνει καὶ ἀπάτην καὶ περιεργίαν.

Τερθρηδόνος (Hom. B 756).

Τέριζοι ὄνομα ἔθρους.

τέρμα τέλος, ὄρος ἢ καμπτήρ· (Α Αν. 706) "τέρμασιν ὥρας," μετὰ τὴν νεότητα. εἰς τρία ... πόδες (cf. v. ἀκρώρεια).

τερματίζεται τελειοῖ.

Τερμέρια κακά. περὶ Καρίων χωρίον Τερμέριον καλεῖται, ᾧ ἐχρῶντο οἱ τύραννοι δεσποτηρίῳ. τὸ δὲ χωρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον κεῖται μετὰ Μύνδου καὶ Ἀλικαρνασσῆ. τῶν δὲ ἀπὸ τούτου ληξιζόμενων δυσαιώτων τυγχανόντων λεχθῆναι τοῦτο. Τερμέρια ἂν κακὰ τὰ μεγάλα κακά. cf. sch. Vat. Eur. Rhes. 505.

Τερμησσεῖς ἔθνος Πισιδίας.

τερμία ἡμέρα (S Ant. 1331) ἐφ' ἧς μέλλει τὸ τέλος τῆ βίῃ ἐκρῆσθαι. "οἱμοὶ τὰ πολλὰ ἐξέχρη κακὰ ἐλθόντι χώρων τερούων, ἐνταῦθα κάμψαι τὸν ταλαιώφρον βίον" (S OC 87).

τέρμινθος εἶδος φυτοῦ.

τερμιόεσσα ἡ μακρὰ καὶ μεγάλη. καὶ
τερμιόεις (Hom. Π 803).

τερμόνων.

Τέρπανδρος Ἀρναῖος, ἢ Ἀέσιος ἀπὸ
Ἀντίσσης, ἡ Κυμαῖος· οἱ δὲ καὶ ἀπόγονον
Ἡσίοδε ἀνέγραψαν, ἄλλοι δὲ Ὀμήρου, Βοίε
λέγοντες αὐτὸν τοῦ Φωκίως τοῦ Εὐρυφῶν-
τος τοῦ Ὀμήρου· λυρικός, ὃς πρῶτος ἐπτά-
χορδον ἐποίησε τὴν λύραν, καὶ νόμους λυ-
ρικούς πρῶτος ἔγραψεν, εἰ καὶ τινες Φιλάμ-
μωνα θέλousι γεγραπέναι.

τέρπεσθον τέρπονται, δυνάως (Hom. Δ
10).

τερπικέρυννος ὁ τοῖς κερυννοῖς τερ-
πόμενος (Hom. Α 419).

τέρπνιστον ἐπιτερεπέστατον, προσφιλέ-
στατον.

τερπωλὴν τέρψιν (Hom. σ 37).

Τερψιχόρη μία τῶν θ' μουσῶν.

Τερψίωνος.

τέσσαρες. καὶ τέσσαρες καὶ δέκα ἄν-
δρες.

τεταμένον φῶς εὐθὺ οἶον κίονα (Plato
RP 10 p. 616 B). τὸ οὐράνιον λέγει. τὸ γὰρ
συνέχον τὴν περιφορὰν, τὸ ὑπόζωσμα τοῦ
κόσμου. κατ' ἄκρα δ' αὐτὸ διήκων ἐπινοεῖται
ὁ ἄξων. εὐθὺ δὲ ἀντὶ τῆ ὀρθότητος. τινὲς τὸν
ἄξωνα τῷ κόσμῳ, οἱ δὲ κύλινδρον τινα πυ-
ρὸς αἰθερίᾳ περὶ τὸν ἄξωνα ὄντα.

τέτανος νόσος περὶ τῆς ἵππου γιγνομέ-
νη. νοσῶσι γὰρ οἱ ἵπποι πλείοσι νοσήμῳσι,
ποδάγρα ἢ ἰλεῖν τετάνῳ ἐμπνύσει καὶ κριθιά-
σει. ἔστι δὲ ἡ κριθιάσις ὁμότης μετὰ ζρό-
φῳ, ὁ δὲ τέτανος σπασμός, ἡ δὲ ἰλεώδης
νόσος κοιλιακὴ τις διάθεσις, ἡ δὲ ἐμπνύσις
ἀπόστισις ἐν ὑπογαστρῷ, ἡ δὲ ποδάγρα
ὀδύνη περὶ τὰ ἄρθρα. καὶ δυσερύσις.

τέτανος καὶ ῥοπαλισμός ἡ τάσις τῆ
αἰδοῖς, ἐπεὶ ὡς ῥοπαλον γίνεται· Ἀριστοφά-
νης (I. γ. 553) "ἄτ' ἐντέξῃ τέτανον τοῖς ἄν-
δράσι καὶ ῥοπαλισμός."

τεταρπόμενος τερπόμενος. Hom. α 310.

τεταρταῖος τετραήμερος.

α. τεταρτημόριον δίχαλκον· ὁ γὰρ χαλ-
κὸς ὄγδοον τῷ ὀβολῷ. καὶ τεταρτημόριον
τινα καλῶσιν, οἷον δίχαλκον ἄξιον.

β. τεταρτημόριον τὸ τεταρτον μέρος τῆ
ὀβολῷ, τετέστιν ὡς αὐτὸς β'. Harp.
τετάφ τε.

τετελεσμένων μεμιασμένων (Hosea 4
15).

τέτενκται κατεσκεύασται.

τέτηκα ἔτηξα ἢ ἐτάκην· Πολύβιος (11
24) "τὸ δὲ τετηκὸς καὶ συνερρηκὸς ἀργέ-
ριον καὶ χρυσῖον ἀναζητοῦντες ὑπὸ τῷ πυ-
ρὸς πλείστοι Ρωμαίων διεφθάρσαν."

τετιημένα· Θεοκυδίδης (4 26 γ) "ἐπώ-
κελλον γὰρ τὰ πλοῖα τετιημένα χρημάτων."

τετιημένος (Hom. Α 555) τετιμωρημέ-
νος, καὶ τετίησθον (Θ 447) τετιμώρησθε.

τέτλαθι ὑπόμεινον, καὶ τετληκὼς ὑπο-
μείνας.

τέτορε διήλθε.

τετορήσω ἀντὶ τῆ σαφηνιῶ, ὃ ἔξι δη-
λώσω· τορῶς γὰρ σαφῶς καὶ ἀκριβῶς. ἐκ
τῆ παρυκολεθῆντος, ἀντὶ τῆ εἰ μὴ εἴπω.
Ἀριστοφάνης (Pac. 382) "ὑπὸ τῷ Διὸς ἀμαλ-
δυνθήσομαι, εἰ μὴ τετορήσω τιῦτα καὶ λυ-
κήσομαι."

τετραβάμων τετράπυς.

τετράγωνος εὐσταθής, ἐδραῖος· Ἀ-
μάσκιος "σεμνὸς δὲ ἦν καὶ εὐσχήμων τὰ
πάντα καὶ τετράγωνος, ἄνευ ὑψους τετυγμέ-
νος, ὡς φάναι κατὰ τὸν Σιμωνίδην· ὥστε
μηδὲ τῆς ἐπανυστάντης αὐτῷ συκοφάντας
τῆτος ἀρνεῖσθαι τὸ μὴ ἔς πάντη ἀξιάγασον
εἶναι τὸν ἄνθρωπον."

τετραδεῖον τὸ ἐκ τεσσάρων συνεσῶς.
τετράδιον δὲ καὶ τετράδων.

τετράδι γέγονας, ἐπὶ τῶν ἄλλοις πο-
νώντων· καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεν-
νηθέντα Εὐρυσθεὶ ταλαιπωρῆσαι. Φιλόχορος
δὲ αὐτὴν καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ δόνασθαι λέγεσθαι.
διατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἡμέραν ἐν
ταύτῃ εἰς θεὸς μεταστάντι.

τετραδισταὶ οἱ ἐλίποντο· βίον διάγον-
τες, ἀπὸ τῆ Ἡρακλέως, ὃς τετράδι γεννηθεὶς
πολλὰς πόνας ἔτλη.

τετραεῖλικτος πολυεῖλικτος· "νόσφι σεν
ὠδίνων τετραεῖλικτος ὄφης" (AP 7 210).

τετραετηρίς.

τετρακόρυμβος ὁ δ' ἄκρος ἔχων
"θάλλοι τετρακόρυμβος, Ἀνάκρεον, ἀμφὶ σὶ
κισσός" (AP 7 23).

τετρακόσιοι. οἱ ν' πρὸς ζ' ἐτῶν κατέ-
στησαν τῶν λ' τετράκων παρ' Ἀθηναίους·
οἵτινες δ' μῆνας ἤρξαν τῆς πόλεως. Harp.

τετρακτύς οἱ τέσσαρες ἤγαν ἡ τετράς.
ὅτι οἱ Πυθαγόρειοι πάντα ἀριθμὸν προσ-

ηγόρευον· ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπληρᾶται τοῖς ἰ, ὁ δὲ ἰ σύνθεσις τῶν δ'. καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀριθμὸν πάντα τετρακτὸν ἔλεγον (Phot. 439 a 8).

οἱ αὐτοὶ ἐτίμων καὶ τὰ δ' διὰ τὰς δ' τῆς σελήνης μορφάς· ἀρτίτοκος γὰρ, μηνου-
ιδῆς, ἀμφίκυρτος καὶ πανσέληνος.

τετραλογία. κατὰ τὴν τραγικὴν τετρα-
λογίαν ἐξέδωκε Πλάτων τὰς διαλόγους. ἐκεῖ-
νοι γὰρ δ' δρώμασιν ἡγωνίζοντο διονυσίοις
ληναίοις παναθηναίοις χύτροις, ὧν τὸ τέταρ-
τον ἦν σατυρικόν· τὰ δὲ δ' δρώματα ἐκαλεῖ-
το τετραλογία. εἰσὶ τοίνυν οἱ πάντες Πλά-
τωνι γνήσιοι διάλογοι 5' καὶ 9'. διπλαῖς δὲ
χρηται ταῖς ἐπιγραφαῖς καθ' ἕκαστον τῶν
βιβλίων, τῇ μὲν ἀπὸ τῆ ὀνόματος, τῇ δὲ
ἀπὸ τῆ πράξεως. ταύτης τῆς τετραλογίας
ἥτις ἐστὶ πρώτη, ἡγεῖται Εὐθύφρων ἢ περὶ
ὁσίων· ὁ διάλογός ἐστι πειραστικός· δεύτερος
ἀπολογία Σωκράτους, ἡθικός· τρίτος Κραίων
ἢ περὶ πρακτέας, ἡθικός· τέταρτος Φαίδων
ἢ περὶ ψυχῆς, ἡθικός. δεύτερα τετραλογία
καὶ ἐφεξῆς ἐν τῷ βιβλίῳ Λαερτίῳ Διογένης
περὶ βίων φιλοσόφων (356).

τετραμαίνω. ἔτιως Ἀριστοφάνης ἐν
Νεφέλαις (294) "οὕτως αὐτὰς τετραμαίνω
καὶ πεφόβημαι" ἀντὶ τῆ τρέμω, παραγωγῶς.
ἐπίτηδες δὲ ἐξέτεινε τὴν λέξιν τετρατεύμενος.

τετράμονος.

τετραμθέντα τρυπηθέντα. (AP 6 296)
"Ἰσοδόκη καὶ τῆτον ἐπ' ὄρνυγι τετραμθέντα
αὐλόν."

τετραποδῆδόν (A Pac. 896). οὕτως ἐβί-
διζον οἱ ἐν Αἰβύῃ σκυῖοποδες, πλατύποδες
ὄντες, καὶ ἀνορθῆντες τὸν ἔτερον τῶν πο-
δῶν, καὶ κατασκυιάζοντες τὸ λοιπὸν σῶμα
εἰς ἀποφυγὴν τῆ ἐν αὐτοῖς ὄντος καύματος.
cf. v. σκυῖοποδες.

τετραποδῆτί ποσὶ καὶ χερσίν. "οἱ δὲ
τετραποδῆτί τρόπον τινὰ προσπλεξάμενοι
ἐβιάζοντο" (Polyb. 5 60).

τετραπτερυλλίδων τῶν ἀκρίδων, πα-
ρὰ τὸ δ' ἔχειν πτερά (sch. A Ach. 871).

τετραραῖα.

τετραρχία οἱ δ' λόγοι, ἄνδρες 50'. καὶ
ὁ ἡγούμενος τετράρχης.

τετραρχία. τετάρων μερῶν ὄντων τῆς
Θετταλίας ἕκαστον μέρος τετρὺς ἐκαλεῖτο.
ὄνομα δὲ φησὶν εἶναι ταῖς τετράσι Θεττα-
λιῶτιν Πελασγιῶτιν Φθιώτιν Ἑστιαῖωτιν.

καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ κοινῇ Θετταλῶν
πολιτείᾳ ἐπὶ Ἀλέα τοῦ Πύρρου δηροῦσθαι
φησὶν εἰς δ' μοῖρας τὴν Θετταλίαν. εἴη ἂν
ἐν λέγων ὁ Δημοσθένης (9 26) τὴν τετραρ-
χίαν. Harp.

τετράς τετράδος. καὶ τέτρουσι και-
ροῖς.

τετρασκάλις. "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δόγμα
ἔγραψαν ὅπως οἱ Κορήτες πάντα τὰ πλοῖα
ἕως τετρασκάλις ἀποπέμψωσιν ἐς Ῥώμην"
(Diodor. Sic. t. 2 p. 632).

τετραστατήρου. Ἀριστοφάνης (Eccl.
429) "Εὐαίων ὁ δεξιώτατος γυμνός. κάπειτ'
ἔλεξε δημοτικωτάτης λόγους· ὁρᾶτε μὲν με
δεόμενον σωτηρίας τετραστατήρου, ἀλλ' ὅμως
ἐρῶ. ἦν παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφεῖς
χλαῖνας, ἐπειδὴν ἥλιος τραπῇ, πλευρῖτις ἂν
ὕμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ." οὗτος πένης
ἔστι ὁ Εὐαίων. ἐστὶ δὲ ὄνομα κύριον. "ὅσοις
δὲ κλίνη μῆστί μὴ δὲ στρώματα, ἵνατι κα-
θευδῆσοντας ἀπονεμιμένους ἐς τῶν σκυλο-
δεψῶν. ἦν δ' ἀποκλίνη τῇ θύρᾳ χιμῶνος
ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω." καὶ "τοὺς
ἀλφειταμοιβοὺς τρεῖς χοίνικας δεῖπνον παρ-
εχειν."

τετραφυλαγγορχία αἱ β' διφυλαγ-
γίαι, ἄνδρες 15, 20. τοῦτο γὰρ ἡ τελεία
καὶ εὐχρηστος φάλαγξ.

τετραφάληρον δ' φάλας ἔχουσαν (Hom.
E 743).

τέτραχα, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ τετραγῶς,
ὡς "πένταχα κοσμηθέντες" (Hom. M 87).

τετρήνας τρυπήσεις.

τετρήχει ἐτραχύνετο (Hom. B 95).

τετρηχυῖα τραχυνομένη (Hom. H 346).

τετρίγει ἐτρίζειν, ἡ ποῖον ἤχον ἀπετέ-
λεσε (Hom. Ψ 714). καὶ τετριγυῖα τριβσα.

τετρυμένον καταπεπονημένον "αὐλακι
καὶ γήρῳ τετρυμένον ἐργατίνην βοῦν Ἀλκων
οὐ φονίην ἡγάγε πρὸς κοπίδῳ, αἰδεσθεῖς ἐρ-
γῶν" (AP 6 228).

τετραπημένη. ψῆφοι εἰσι χαλκαῖ, ἀν-
λίσκον ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ, αἱ μὲν ἡμίσειαι
τετραπημέναι αἱ δὲ ἡμίσειαι πλήρεις. οἱ δὲ
λογόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπειδὴν εἰρημένοι
ὦσιν οἱ λόγοι, παραδιδύουσιν ἐκάστω τῶν
δικαστῶν β' ψήφους, τετραπημένην καὶ πλή-
ρη, φανεροὺς ὅρῳ τοῖς ἀντιδίκοις, ἵνα μῆτε
πλήρεις μῆτε πάντῃ τετραπημένους λαμβά-
νωσι. Harp.

τετρῶσθαι καταπεπονησθαι Ἀππιανός (t. 1 p. 518) "ὁ δὲ Φίλιππος τοὺς ἐπιπλέοντας διέφθειρεν, ἵνα μὴ Ῥωμαίοις λέγοιεν τὰ Μακεδόνων ἐκτετρῶσθαι." καὶ τέτρυσαι καταπεπόνησαι "ἥδη γὰρ χαλκός τε γέρων, αὐτὴ τε τέτρυσαι" (AP 6 52).

τετρώβολον τουτέστι πολυτίμητον. ἔτω δὲ λέγεται τὸ τετρωβολιαῖον, τατέστι τετρωβόλῃς πωλούμενον. cf. v. τεττάρων ὀβολῶν.

τετρωμένον βεβλημένον.

τέτρωρον τέθριππον, ἦγον τετράκιπον.

τέττω (Hom. A 412) προσφώνημα νεωτέρου φίλου πρὸς πρεσβύτερον.

τεττάρων ὀβολῶν, ἐπὶ τῶν πολλῆς τιμῆς ἁξίων. "τὴν παρρησίαν τὴν σὴν οἶει τεττάρων ὀβολῶν εἶναι, τὸ τῆς παροιμίας. οὐκ... τὸ τῆ λόγῃ" (cf. v. χελῶνι μυιῶν).

τεττιγοφόροι οἱ Ἀθηναῖοι. τέττιγας γὰρ ἐφόρον χρυσοῦς, σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι. Θεοκλίδης α' (6) "καὶ χρυσοῦν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν." ἢ ὅτι μυσικοί· μυσικός γὰρ ὁ τέττιξ. γηγενεῖς δὲ, διότι καὶ Ἑρεχθεὺς ὁ οἰκιστὴς τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἐτέχθη.

τεττίγων ἀνάμειστα (A Nub. 980). τὰς τέττιγας παρέλαβεν Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ οἱ πυλαιοὶ κατὰ τὴν ἀναπλοκὴν τῶν τριχῶν χρυσοῦ ἐχρῶντο τέττιγι, τεκμήριον ὅτι αὐτόχθονές εἰσιν οἱ Ἀθηναῖοι ὡς καὶ οἱ τέττιγες.

τεττίγωνος.

τετύχοντο κατεσκευάζοντο.

τέτυκται κατεσκευάσται.

a τετύφωμαι ἐπήρθην, καὶ τετυφωμένος. καὶ τετυφῶσθαι μεμηνέναι.

b τετύφωμαι ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι, ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα, ἥτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν Τυφῶνα καταφερομένων σκηπτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν τυφωρικῶν καλομένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξέλευσιν ἀθρόως καταρραγέντα. καὶ γὰρ Ἀλκαῖος φησι "πάμπαν δὲ τυφῶς ἔκ σ' ἔλετο φρένας." Harp.

τευθήν (an πευθήν) ὁ κατάσκοπος.

τευθίδες σπηλαί, καὶ τευθίς ἰχθυόδιον εὐτελές. καὶ φησιν Ἀριστοφάνης (Ach. 1152) περὶ Ἀντιμάχου "Ἀντίμαχον τὸν ψεκάδος ὡς μὲν ἀπλῶ λόγῳ κακῶς ἀπολέσειεν ὁ Ζεὺς. ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα ἄδειπνον ἀπέ-

λυσεν· ὃν ἔτ' ἴδοιμι τευθίδος δεόμενον, ἢ δ' ὠπτημένη σῆψα ἀράλος ἐπὶ τραπέζης κειμένη ὀκέλλοι, κἄτα μέλλοντος λαβεῖν αὐτοῦ κῶν ἀρπάσας γάγοι. τοῦτο μὲν αὐτῇ κακὸν ἐν."

Τευθρανία ὄνομα τόπος.

Τεῦκρος ὁ Κεζικηνός ὁ γράψας περὶ χρυσοφόρου γῆς, περὶ τοῦ Βυζαντίου, Μιθριδατικῶν πράξεων βιβλία ε', περὶ τύρου ε', Ἀραβικῶν ε', Ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις ε', ἐφήθων τῶν ἐν Κεζίκῃ ἄσκησιν γ', καὶ τὰ λοιπὰ.

τευκτὴν χειροποίητον.

τευκτῆρι ποιητῇ, κατεσκευαστῇ.

Τειμησία. περὶ τῆς Τειμησίας ἀλώπεκος οἱ τὰ Θωβαῖκὰ γεωγραφότες ἱκανῶς ἱστορήκασιν, καθάπερ Ἀριστοτέλης. ἐπιτεμφθῆναι μὲν γὰρ ἐπὶ θεῶν τὸ θηρίον τῷτο τοῖς Κυδμείοις, διότι τῆς βασιλείας ἐξέλειπον τοὺς ἀπὸ Κύδμου γεγονότας. Κέφαλον δὲ φασὶ τὸν Δημόνους, Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κῶνα κεκτημένον ὃν ἑδὲν διέφευγε τῶν θηρίων, δὲ ἀπέκτεινον ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναικα Πρόκριν, καθ' ἡρόντων αὐτὸν τῶν Κυδμείων διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός, κατελαμβανομένης δὲ περὶ τὸν Τειμησὸν λίθος γενέσθαι τὸν τε κῶνα καὶ τὴν ἀλώπεκα. εἰλήφασιν δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ ἐπικῶ κύκλου.

τεύξομαι γενικῇ.

τευτάζειν πραγματεύεσθαι, ἢ σκευαῖσθαι, ἢ στραγγεύεσθαι καὶ πολὺ διατριβεῖν ἐν τῷ αὐτῷ. Ἀνκόφρων οὕτω, καὶ Αἰδύμος προσθεῖς ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. Ἡρακλέων δὲ καταμιμνήμενος Ἀσκόφωνα φησὶν εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τι πράττειν, καὶ Ἀρτεμιδώρος τὸ φροντίζειν. Φρόνιχος Μύστιας "μύστιγα δ' ἐν χειρὶν ἔχων τευτάσθαι." Πλάτων Ξεντρίαις "ἐν δὲ θόρυβος τευτάζοντων" ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων ἢ διατριβόντων. καὶ ἐν Τιμαίῳ (p. 90 B) "τῷ μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας τετευτακῶτι," οἷον διατετραφῶτι. γράφεται καὶ τετακῶτι. Τηλεκλείδης "πάντες δὲ τευτάζουσιν οἱ διάκονοι," ἀπὸ τοῦ πραγματεύονται, σκευαῖονται. Φερεκράτης "ὁ δὲ παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει τὸ τῷ δέπνον παραθεῖναι." σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν, Πολιτείας ζ' (p. 521 extr.), καὶ τὸ ἡσυχάζειν. καὶ τευτάζων τὸ αὐτὸ αἰ

λέγων καὶ φλυαῶν.

τεύχεα ὅπλα, σκεύη· "εὐρίσκουσι δὲ ἄμφορές καὶ ἄλλα τεύχη κεραμεῦ κρεῶν μεστὰ τεταριχημένων" (X Anab. 5.4 28?).

τεύχοντες κατασκευάζοντες.

τεύχος ἄγγειον.

a τέφρα ἡ κόνις.

b τέφρα εἶδος τίττιγος. "καὶ γὰρ καὶ τέφρα καὶ μέμβραξ καὶ ἄλλος δακτύλιος, καὶ κέρκιον ἕτερος. καὶ ἀχέταν τινὰ λέγουσι, καὶ ἀκανθίαν ἕτερον. ἀκοῇ πυρεδιζύμην ταῦτα ἀκούσας· ὅτι καὶ πλείω τῶν προειρημένων εἰς γυνῶσιν ἀφίκετο, λεγέτω ἐκεῖνος" (Aelian. H. A. 10.44).

τεφρώσας ἐμπρήσας, σποδῶσας. καὶ παροιμία "μὴ τὴν τέφραν φεύγων ἐς ἀνθρώπιον πύρην."

τεχνάζειν τὸ πανούργως τι διαπράττεισθαι. (A Th. 99) "τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπον· τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς." εἶδος πλακούντος ὁ πυραμοῦς· οὗτος δὲ ἐτίθετο τοῖς διαπανυχίεσιν ἐπαθλον, καὶ ὁ ἐργηγορῶς ἕως πρωίας ὡς νικῶν αὐτὸν ἐλάμβανε. μεταφορικῶς οὖν αὐτῷ ἐχρίσατο, ὡς νικῶντος αὐτοῦ πανουργία πάντας. cf. v. πυραμοῦς.

τεχνάσμισι δόλοις, πανουργίαις· "τὰς συμφορὰς γὰρ οὐκ τοῖς τεχνάσμισι φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι. καὶ μὴν σύ γ' ὦ κατὰπυγον εὐρύπρωκτος εἰ οὐ τοῖς λόγοισιν ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν" (A Th. 205).

τεχνηθέντος δημιουργηθέντος.

τέχνην πεποιήται (A Eq. 63) ἀντὶ τῆ εἰς ἔργον καὶ τέχνην αὐτῷ προκεχώρηκε.

τεχνητὸν γύναιον δυσγενές.

τεχνητεία.

τεχνίτης ὁ ἐπιστήμων. θηλυκῶς δὲ τεχνίτις, διὰ τοῦ ι.

τεχνολογῶ.

τεχνύδριον. τεχνύδριον λέγεται ὑποκοριστικῶς, ὥσπερ λογύδριον.

a τέως ἀντὶ τῆ πρὸ τῆ, πρῖν, ἕως τινός, ἐπὶ τοσοῦτον ἕως. καὶ τέως τηρικαῦτα ἢ τότε. Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τῆ πρότερον ἢ πρὸ μικρῆ. καὶ Ἀριστοφάνης (Th. 456) ἀντὶ τῆ πρότερον· "τέως μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικάκως ἐβοσκόμην."

b τέως. οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῆ πρότερον ἢ πάλαι μέχρι τῆ· (sch. Plat. p. 334) Ἀντιφῶν "τέως μὲν γὰρ ὁ πολὺς χρόνος τῆ ὀλίγου

πιστότερος ἦν." "ἀποκαλύψαντες τὰ ὅπλα τέως ἐσκεπασμένα," καὶ αὖθις "καὶ διέφθειρε τοὺς τέως νενικηκότας," καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τῆς διωροδοκίας "δέομαι ὑμῶν τὴν αὐτὴν γνώμην περὶ ἐμοῦ ἔχειν καὶ ἐν τῷ τέως," καὶ ἐν τῇ α' περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου "Δικαιογένης δὲ τέως μὲν ὤκει παρ' ἡμῖν, δοκιμασθεὶς δὲ ἔγχευε." καὶ ἐπὶ τῇ ἐν τοσοῦτῳ· Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀνσίβιον "ἡγοῦμεθα γὰρ ἐκείνη μὲν τὸν ἐγγύτατα γένους σινοικεῖν δεῖν, τὸ δὲ χρῆμα τέως τῆς ἐπικλήρου εἶναι, ἐπειδὴν δὲ ἡβήσωσιν, ἐκείνους αὐτῶν κρατεῖν." καὶ ἐπὶ τοῦ ἕως, ὡς παρὰ Δημοσθένει (2.24) ἐν β' τῶν Φιλίππων "ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σύμμασι, τέως μὲν ἂν ἐρρωμένα ἦ, οὐδὲν ἐπαισιθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν," καὶ ἐν τῇ κατὰ Διονυσόδωρον (14) "τοὺς δὲ εἰς Ῥόδον τόκους μὴ καθομολογεῖν, τέως ἂν διακριθῶμεν," καὶ ἐν τῇ περὶ τῆς παραπροσβείας (326) "ἀντὶ τοῦ τὸν Ὀρωπὸν ὑμῖν παραδοθῆναι, περὶ τοῦ Ἀρρυμοῦ καὶ τῆς πρὸς Πανάκτι χώρας μεθ' ὅπλων ἐξέρχεσθαι, ὃ τέως ἦσαν σῶοι Φωκεῖς οὐδέποτε ἐποιήσαμεν." καὶ ἐν τῇ περὶ τῶν συμμοριῶν (35) "καὶ μὴν οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδένα ἂν Ἑλλήνων εἰκότως φοβηθέντα τὸν πόλεμον τοῦτον ὀρῶ. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν αὐτῶν ὅτι, τέως μὲν κοινὸν ἐχθρὸν ἐκείνον ὁμιονόουν ἀλλήλους, πολλῶν ἄρα ἦσαν κύριοι;" "καὶ τὸν βωμὸν ἐφ' οὗ τέως ἵλεοντο τὸν δαίμονα, ἀνέτρεψαν" (cf. v. περιέσπασαν).

Τζουρολλός πύλις Θρακική, ἡ παρὰ πολλοῖς Τζουρουλλὸς λεγομένη.

τῇ ταύτῃ. ἢ δέξαι, λάβε· Ὀμηρος (ι 743) "Κύκλωψ, τῇ, πῖε οἶνον," καὶ πάλιν (Ξ 218) "τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα." ἐχρήσατο δὲ καὶ τῷ πληθυντικῷ ὁ Σώφρων, εἰπὼν "τῇτέ τοι κορῶναί εἰσιν." ἔστι δὲ καὶ τοπικὸν ἐπιφωρημα· "τῇ δὲ πᾶς ἔπου" (A Ach. 204), καὶ ἔστιν ἐν ἴσῳ τῷ ἐνταῦθα. καὶ Ὀμηρος (Ο 46) "τῇ ἡμῖν ἢ κεν δὴ σύ, κελαινεφές, ἡγεμονεύεις."

Τήβεννα πόλις.

τήβεννος στολή Ῥωμαϊκή· "Ταραντῖνοι δὲ Ποστουμίου τὴν τήβεννον λύμασιν ἀνθρώπων ἐμόλυναν" (cf. v. λύματα). τήβεννος Ῥωμαϊκὴ ἐσθῆς ἀπὸ Τημένου Ἀρκάδος, ὃς πρῶτος ταύτην τὴν χλανίδα περιεβάλετο, εἰσπλεύσας κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον

καὶ ὑποδεχθεὶς ὑπὸ τῶν ταύτῃ κατοικούντων. ἀφ' οὗ μαθόντες οἱ ἐγγχώριοι τὸν αὐτὸν ἐνεσκευάζοντο τρόπον, καὶ ἐκάλουν τὴν ἐσθῆτα τημένειον, ἐπώνυμον τοῦ εὐρόντος. ὕστερον δὲ παραφθαρὲν τὸ ὄνομα τήβεννος ἐκλήθη (Artemid. 23).

τήγανον.

τῇδε ταύτῃ, ἣ ἐνταῦθα, ἣ ὧδε, ἣ ἐνθάδε.

τῇ δ' ἐνι ἐν ταύτῃ δὲ ἐστίν.

τήθα αλλυδοὺς γυναικοτρόφους, ὑπὸ τήθῃ τείθραμμένους.

τήθαι ὄστρεα. ἰστέον ὅτι καὶ τούτοις ἐχρῶντο οἱ παλαιοί, καίτοι τῆς τούτων ἐδωδῆς οὐ πολὺ ἐχούσης τὸ ἥδὺ καὶ ὠφέλιμον (sch. Hom. II 747).

τηθέλας τοὺς μαιμοθρέπτους.

τήθῃ μᾶμη, ἣ πατὴρ ἢ μητὴρ μήτηρ. ἢ κλητικὴ τήθα. τηθίς δὲ θεία. Ἀριστοφάνης (Lys. 549) "ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρεοτάτη καὶ μητριδίων ἀκαλήφῳν, χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὐρία θεῖτε." τήθας ἐκάλουν τὰς μᾶμμιας, καὶ τηθίδας τὰς θείας, τὰς πατρὸς ἀδελφὰς ἢ μητρὸς. τήθας δὲ καὶ τὰς τροφάς. εἰσὶ δὲ καὶ ὄστρεα θαλάσσια· Ὅμηρος (II 747) "πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθαι διφῶν." ἀκαλήφας δὲ λέγουσι μὲν καὶ τὰς θαλασσίας, λέγουσι δὲ καὶ τὰς κνίδας Ἀττικοί. καὶ κνὶδῃ μὲν ἐς ὅσον ἂν ἀπυλὴ ἐστὶν ἐπὶ δὲ σπῆϊ τὰς μητέρας, τουτέστι τὰς τοῦ σπέρματος σφαίρας, ἀκαλήφῃ λέγεται. ἀκαλήφας οὖν τὰς γράϊας ἐκάλεσαν, ἐπειδὴ στεργαὶ ἦσαν καὶ γενναῖαι· καὶ γὰρ τὸ φντάριον δάκνει. ἐπεὶ οὖν εἶπε τηθῶν, εἶπε μητριδίων, τουτέστι τῶν ἐχοισῶν τὸ σπέρμα τῆς βοτάνης τῆς ἀκαλήφης. δάκνουσι δὲ αὐταί, τοιαῦται δὲ καὶ αἱ γράϊαι. μητριδίας δὲ ἐκάλεσε τὰς ἐχούσας τὸ σπέρμα.

τηθίς θεία, πατὴρ ἢ μητὴρ ἀδελφῇ.

a Τηθύς ἢ θάλασσα· "οὐδὲ σύ γ', ἀφρηστά, Νηρηίδας ὡς πρὶν αἰέρων νώτοις πορθεμένους Τηθύος εἰς πέρατα" (AP 7 214).

b Τηθύς ἢ γῆ, παρὰ τὸ τιθήνη εἶναι καὶ τροφός. Ὅμηρος (Ξ 201) "Ὁκεανὸν τε θεῶν γίνεσιν καὶ μητέρα Τηθύν," τουτέστιν ὕγραν οὐσίαν καὶ ξηράν.

τηκεδόνι τῇ φθίσει. "καὶ νοσεῖ νόσῳ μικρῇ, καὶ τηκεδὼν αὐτὴν διεδέξατο· καὶ ὅσα ἐτόλμησε βοῶν καὶ λέγων, καὶ ὅσα ἐσιν

ἀνθρώπων ἀσεβεστάτων ἐκτραγωδῶν καὶ εὐχόμενος, τὴν ἐπίρρητόν τε καὶ κατάρaton ψυχὴν ἀπορρηξαι." cf. ντ. ἀπορρηξαι εὐνοῆχος ἱεροφάντης μέγαρον φρίκη.

τηκτά, οἶον κηρὸς καὶ πίττα· "τηκτά τε ὅσα καὶ χυτὰ ἐς πολέμιους σὺν πυρὶ ἐξ ὑπερδέξιον ἐβάλλετο, τὰ τε ἄλλα καὶ τὴν σιδηρεῖν γῆν πυρὶ πολλῷ διαφανῇ ἐργασάμενοι κατὰ τῶν ὑπιδόντων τὸ τεῖχος ἐκχεῖν ἐμελλον."

τήκω αἰτιατικῇ. καὶ τῆξαι.

τηλυγές λιαν λαμπρόν.

τηλαύγημα ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ τῷ σώματος ἐπιφανείᾳ (Levit. 13 23).

Τηλαύγης Σάμιος, Πυθαγόρου τῷ πάνν υἱὸς καὶ μαθητῆς, φιλόσοφος, διδύσκαλος Ἑμπεδοκλέους, ἔγραψε περὶ τῆς τετρακτύος βιβλίον δ'.

τῆλε καὶ τηλοῦ πόρρω.

Τηλεβόας ἐθνικόν.

Τηλέγονος ὄνομα κύριον, ὃς πρῶτος ἐφεῦρε τὴν οἰωνιστικὴν, ὅτι οἶον εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῇ ἢ καὶ ὄφει, τότε σημαίνει. cf. v. οἰωνιστικῇ.

τηλεδυστός μακρὰν ἀφεστηκώς.

τηλεθάοντα πάνν λάμποντα.

Τηλεκλείδης Ἀθηναῖος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἀμφικτύονες καὶ Περτάνεις καὶ Στεργοί, ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.

τηλεκλειτοὶ ἄγαν ἔνδοξοι.

τηλέπορον· Ἀριστοφάνης (Nub. 964) "τηλέπορόν τι βόημι," οἶον ὀρθόν τι καὶ ὑψηλόν. ἐστὶ δὲ ἀρχὴ ἡσματος, ὥσπερ τὸ "περσέπολιν Ἀθύναν."

τηλεσκόπῳ ὄμματι τῷ πάντα ἐφορῶντι (A Nub. 289).

τηλεφανεὶς ἀφ' ὧν ἐστὶν ἰδεῖν τὰ πόρρω· τοῖς γὰρ εἰς ὕψος οἷσι καὶ τὰ μακρὰν καταφανῇ γίνεται.

Τηλεφάνης αὐλητής, τηλεφανής δὲ μακρόθεν φαινομένη.

Τήλεφος ἐκ πηριδίου. οὗτος πέντης ἦν. Ἀριστοφάνης (Nub. 918) "καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχενες, Τήλεφος εἶναι φάσκων, ἐκ πηριδίου," καὶ Τηλέφειον τραῦμα.

Τήλεφος Περγαμηνὸς γραμματικὸς ἐγραψε καὶ αὐτός, ἐν οἷς παρατίθεται πόσα χορὴ εἰδέναι τὸν γραμματικόν. περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ σχημάτων ῥητορικῶν βιβλία

β', περὶ συντάξεως λόγου Ἀττικοῦ βιβλία ε', περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον ῥητορικῆς, περὶ τῆς Ὀμήρου καὶ Πλάτωνος συμφωνίας, ποικίλης φιλομαθείας βιβλία β', βίους τραγικῶν καὶ κωμικῶν, βιβλιακῆς ἐμπειρίας βιβλία γ', ἐν οἷς διδάσκει τὰ κτήσεως ἄξια βιβλία. ὅτι μόνος Ὀμηρος τῶν ἀρχαίων ἐλληνίζει. περὶ γήγησιν Περγάμου, περὶ τοῦ ἐν Περγάμῳ σεβαστίου βιβλία β'. περὶ τῶν Ἀθήνησι δικαστηρίων, περὶ τῶν Ἀθήνησι νόμων καὶ ἰθῶν, περὶ τῶν Περγάμου βασιλέων βιβλία ε'. περὶ χρήσεως ἥτοι ὀνομάτων ἐσθῆτος καὶ τῶν ἄλλων οἷς χρῶμεθα· ἔστι δὲ κατὰ στοιχείων. περὶ τῆς Ὀδυσσεύς πλάνης. ὡκυτόχιον (ἔστι δὲ συναγωγὴ ἐπιθέτων εἰς τὸ αὐτὸ πρῶμα ἁρμοζόντων, πρὸς ἔτοιμον εὐπορίαν φράσεως) βιβλία ι'.

α. τηλία σανὶς ἢ λεγομένη κάρδοπος, σηλία τις οὔσα, ὥσπερ τὸ σήμερον τήμερον. καὶ δὴ καὶ ἰδίως ἐκαλεῖτο τηλία περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾗ ἄλφαιτα ἐπιπράσσοντο, καὶ οἱ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὀρτυγας συνέβαλλον ἐν τᾷτῳ. ἄλλως. σανὶς πλατεῖα, ἐφ' ἧς ἀλφίτοποιοῦσι. τινὲς δὲ τηλίαν ξύλον φασὶ πλατύ, εἰς ὃ τιθέασιν οἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἄρτας ἐπὶ τῷ ξηραίνεσθαι. ἄλλοι δὲ τηλίαν τῆς καυνοδόχης τὸ πῶμα, ὃ ἐστι περιφερὲς. φησὶν οὖν ὅτι διὰ δακτυλίου ἐλκυσθεῖς, ἐὰν ᾗ ὁ δακτύλιος τηλία. τοῦτο δὲ ὡς παχείας οὔσης καὶ μὴ δυναμένης διὰ δακτυλίου ἐλκυσθῆναι ἀλλὰ τηλίας. Ἀριστοφάνης. ἡ τηλία μὲν ἐστὶν ἡ ἀτρύπητος σανὶς· ἐὰν δὲ τρυπηθεῖ, ὡπὶς γίνεται (sch. A Plut. 1038).

β. τηλία πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἦτοι τὰ ἄλφαιτα πιπράσκειται ἢ ἀλεκτρονίδες συμβάλλονται. καὶ περιφέρει τοῦ κοσκίνου.

τηλὶς εἶδος ὀσπρίου, ἣτις ἐφθῇ ἐπιχειομένη ὀλισθον ἐμποιεῖ τοῖς ποσὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπισφαλῇ· ὅπερ Ἰωσήπος πρὸς τὴν πολιορκίαν ἐμνησανῆσατο (B. I. 3 7 29).

τηλόθι καὶ τηλόσε πόρρω, μακρὰν.

τηλοπέτευσ (AP 6 239) τῆς πόρρω πετομένης· ἐν ἐπιγράμματι "ἄμβροσίῳν ἔαρος κηρῶν μέλι πολλὸν ἀμέλξας, δῶρον ἀποιμάντου τηλοπέτευσ ἀγέλης."

τηλύγετος μονογενής, καὶ τηλύγετον μονογενῆ· Ὀμηρος (I 143) "ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται." ὁ προήκουσι τοῖς γονεῦσι γεννῶμενος, μεθ' ὃν οὐκέτι γεννῆσεται, λέ-

γεται τηλύγετος. καταχρᾶται δὲ ἐνίοτε καὶ ἐπὶ τῷ ἀγαπητῷ διὰ τὸ τὸς ὀψίμους γεννηθέντας ἀγαπᾶσθαι.

τηλωπὸς ἐκδημος· Σοφοκλῆς (Ai. 563) "κεῖ τὰ νῦν τηλωπὸς οἶχνεῖ, δυσμενῶν θήραν ἔχων."

τημελὲς ἐπιμελές, καὶ τημελὴς ἐπιμελής, σπουδαῖος.

τημελῆσαι ἐπιμελῆσαι, φροντίσαι.

τημελῆσαντες θλίψαντες.

τημελέμενον ἐπιμελέμενον, φιλοκαλέμενον.

τῇ μὲν ὅπου μὲν. ἢ ἐν μέρει.

τῇμενος ὄνομα κύριον.

τῆμερος ὁ σημερινός. καὶ ἔστι τεταγμένον ἐπὶ σώματος, τὸ δὲ τήμερον ἐπὶ χρόνου λέγεται. καὶ ἐν Εἰρήνῃ "ὦ Λυκεδαῖμον, τί ἄρα ποιήσῃ τήμερα;" ἀντὶ τῆς σημερινῆς (sch. A Nub. 699).

τῆνα ἐκείνη· Θεόκριτος (1 1) "ἀδύ τι τὸ ψιδύρισμα καὶ ἡ πίεσις, αἰπόλε, τῆνα."

τὴν Ἀκεσαίῃς σελήνην παροιμία. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διαμενόντων καὶ βραδυνόντων. ἦν δὲ Νεῖλεω κυβερνήτης ὁ Ἀκεσαῖος.

τηνᾶλλως μᾶτην. καὶ οὐ τηνᾶλλως μετὰ τῆς ἀποφάσεως λέγεται. ὁ δὲ Φιλῆμων Νυκτί "τὸ κανὼν δ' ὁ παῖς περίεσις τηνᾶλλως ἔχων." ἔστι καὶ παρὰ τοῖς περὶ Δημοσθένην καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος (p. 172 extr.). "ὥς δὲ λόγους τηνᾶλλως ταῦτα ἤκυσαν ὄντα, χωρῶσιν ἐς σύμβασιν πρὸς Ζήνωνα πάλιν."

τὴν αὐτὴν ταύτην ἀναχορεύσομεν ὄρχησιν" ἀντὶ τῆς ἐπὶ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν ἐπανέλθωμεν. τῷτο εἶρηκε Μάρκος πρὸς Ζήνωνα τὸν βασιλέα· "τὴν αὐτὴν ταύτην καὶ δεύτερον ἀναχορεύσομεν ὄρχησιν."

τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων, πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον" (A Ran. 1484). εἶρηται τῷτο κατὰ τὴν Περικλέους γνώμην, ὃς ἐκέλευσεν... ἀφορίσαι (cf. v. Περικλῆς c).

τὴν γλαῦκα τωθάζουσι.

τὴν δωριστὶ μόνην ἁρμονίαν ἁρμότεσθαι τὴν λύραν, ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλω" (A Eq. 985), τατέσι τὴν δωροδοκῆς.

τῆνελλα μίμημα φωνῆς κρέματος αὐλῆ ποιῶς. Ἀρχιλοχός "τῆνελλα, καλλίνικε χαῖρ'

ἀναξ Ἡράκλεις, αὐτός τε καὶ Ἰούλιος, αἰ-
χιμητὰ δύω." Ἀρισοφάνης (Eq. 276) "ἀλλ'
ἐὰν νικίῃς τῇ βοῇ, τήνελλος εἰ," ἀντὶ τοῦ
νικηφόρος. τήνελλα δὲ κροναίτιον ἐπινίκιον.
ἢ τήνελλος ἀρμονία λύρας. ἐὰν τοίνυν ὑπερ-
ακοντίσῃς αὐτοὺς τῇ βοῇ, μουσικώτατος εἰ.
"ἦν δ' ἀναιδέϊα παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυ-
ραμῖς." ὁ δὲ πυραμῖς εἶδος πλακῆντος ἐκ
μέλιτος ἐφθοῦ καὶ πυρῶν πεφρυγμένων, ὡς
σησαιμῶς ὁ διὰ σησαιμῆς. ταῦτα δὲ ἐτίθε-
σαν ἄθλα τοῖς διαγρυνηταῖς· εἰώθασιν
γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἀμιλλᾶσθαι περὶ
ἀγρυνίας, καὶ ὁ διαγρυνήσας μέχρι τῆς
ἑω νικῆσας ἐλάμβανε τὸν πυραμῶντα. ὁ δὲ
νῆς ὅτι, ἂν μὴ νικηθῇς ὅπ' αὐτοῦ τῇ βοῇ,
περιγένη δὲ ταῖς περιεργαίαις καὶ ἀναισχυν-
ταῖς, οὐδὲν ἦττον ἡμέτερον τὸ τεριμάτιον,
τῷ τῆς νίκῃ.

τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον παροιμία,
ὡς ἡ τοιαύτη "ταῦτὸν ἔλχομεν ζυγόν."

τὴν θύραν ἔχων τετρημένην ὥσπερ αἰ
ποιῖμαι," ἐπὶ τῷ ἀπανθροπίῳ καὶ ἀπροσπε-
λάσει.

τηνικαῦτα τότε.

τὴν κατὰ σουτὸν ἔλα. ἀπὸ χρησιμοῦ
τινὸς ἐλέχθη. τῷ τῆς, οἷος εἰ, τοιῦτος καὶ
φρίνθ, καὶ μεῖζοσι μὴ συμπαρεκτείνθ. τῷτο
οὐ μὲν Πυθικὸν εἶναι φασιν ἀπόφθεγμα, οὐ
δὲ Σόλωνος· ἔνοιον δὲ αὐτὸ Χίλωνα εἰπεῖν
συμβουλευομένῳ τινὶ εἰ πλῆσιον ἔλοιτο γάμον.

τὴν λεοντήν ἐνδύου. ἴσον τῷ γεν-
ναῖς.

Τῆνος μία τῶν Κυκλάδων νήσων.

τὴν ταχίστην, ἐπίρρημα, ἀντὶ τῷ τα-
χέως· (Polyb. 3 70) "ὃ δὲ φιλοτίμως εἶχε
πρὸς τὸ τὴν ταχίστην χρῆναι τὰ ὅλα."

τὴν τράπεζαν οἷσομαι Ἀρισοφάνης
(Pac. 1032), τῷ τῆς ἐμυτῷ ὑπηρετήσω, καὶ
οὐ χρειά παιδός.

τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν
καλεῖν." βοηλάτης ἐκ κώμης ἁμαξάν ἄγων,
καὶ ταύτης ἐμπειροσύνης εἰς φάραγγα κοιλώ-
δη, δέον βοηθεῖν ἀργὸς ἴσατο τῷ Ἡρακλεῖ
προσενχόμενος· ἐκείνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν
θεῶν ἀσπαζόμενος ἐτίμια. ὁ δὲ θεὸς ἐπιστὰς
εἶπε "τῶν τροχῶν ὕπτει καὶ τὰς βόας νύττει,
καὶ τότε τὸν θεὸν εὖχεσθ' ὅταν καὶ αὐτός τι
ποιῇς· μὴ μέντοι γε μύτην εὖχεσθ'." ἐκ τῆς
εἰς παροιμίαν εἰσῆχθη (Babr. 20).

τηξιμελεῖ φθοροποιῶ· (AP 7 234) "τη-

ξιμελεῖ τοῦσιν κεκολουμένους ἴδραμε θυμῷ
ἐς προτέρην ἔργων ἄρσενά μαρτυρήν."

Τῆραιοις ὄνομα κύριον. ὁ Μῆδος.

τηρεὺς ὁ τηρῶν.

Τηρίβαζος ὄνομα κύριον.

Τηριδάτης ὄνομα κύριον.

τηρῶ αἰτιατικῇ.

τῆρωνες. οἱ ἀρτιμαθεῖς τὰ πολέμια καὶ
οὐπω ἐγγεγυμνασμένοι τοῖς κινδύνοις τῆρω-
νες καλοῦνται παρὰ Ῥωμαίοις.

τῆς ἀντὶ τῷ ταύτης· ἔκ ἔστι δὲ ἄφθρον.
"Ομηρος (I 133) "μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβή-
μεναι," ἀντὶ τοῦ ταύτης, καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ
(β 206) "εἵνεκα τῆς ἀρετῆς," ἀντὶ τοῦ
ταύτης.

τῆς μητρὸς ὡς αἰξ καλεῖται. οἱ γὰρ
ἔριφοι ἐν τοῖς υἱπολίοις ἀπὸ τῶν μητέρων
γνωρίζονται· ἀπὸ πατέρων γὰρ ἀδύνατον.

τῆς μωρίας ὄντα τηλικετονί (A Nub.
816), ἐπὶ τῶν παραλόγως τι λεγόντων, ἐν-
λίκων ὄντων, ὅλον τελείαν ἐχόντων τὴν ἡλι-
κίαν καὶ πάντα εἰδέναι ὀφειλόντων.

τητᾶσθαι σερίσκισθαι. Σοφοκλῆς (Phil.
382) "τοιαῦτ' ἀκῆσας κᾶξονειδισθεῖς κακὰ
πλέω πρὸς οἴκας, τῶν ἐμῶν τητῶμενος πρὸς
τῷ κακίῃς καὶ κακῶν Ὀδυσσέως." καὶ ἀνθις
(OC 1618) "ἔ τητῶμεναι τὸ λοιπὸν ἤδη τῷ
βίῳ διάζετε."

τῆτες καὶ τῆτα τέτω τῷ ἔτει, ἐπ' ἔτος.
"ἐγελᾷ· ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος τῆτες
ἱερομνημονεῖν" Ἀρισοφάνης Νεφέλαις (624).
τῷτο δὲ οἱ Ἀστωρεῖς τῷτες λέγουσι, καὶ διὰ
τῷ δ τῆδες.

τητινὴ χθεσινή. καὶ ἐδέτερον τητινόν.

τητῶμενον σερίσκόμενον.

τηνσίη ματαία.

τί. οἱ ἀπὸ τῆς σοῦς τῷτο τὸ τί γένος τῷ
ὄντος τίθενται. τὸ γὰρ τί δηλόν ὅτι καὶ ὄν,
εἰ δὲ ὄν, τὸν τῷ ὄντος ἀναδέχοιτο ἂν λόγον.
διὸ καὶ γενικώτερον αὐτὸ φασιν εἶναι, κα-
τηγορούμενον ἢ κατὰ σωματίων μόνον ἀλλὰ
καὶ κατ' ἀσωμάτων.

τιάρα κόσμος ἐπικεφάλαιος· ἦν οἱ βα-
σιλεῖς μόνον ὀρθῶν ἐφόρων παρὰ Πέρσας,
οἱ δὲ σρατηγοὶ κεκλιμένην. καὶ Δημύρατος
ὁ Λακεδαιμόνιος, ὃς δὴ μετὰ Ξέρξεσ ἦλθεν
ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπὶ τινος εὐημερίας συγχω-
ρήσαντος αὐτῷ τῷ βασιλέως ὃ θέλει αἰτή-
σασθαι, ῥήτησεν ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρᾳ εἰς Σάρ-
δεῖς εἰσελάσαι, ὡς Φύλαρχος ἐν ι. τὸ δ'

αὐτό φασιν εἶναι καὶ κίταριν. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ βουσιλείας Κυπρίων τὴν κίταριν ὡς διάφορον.

τιαρηφόρος.

τί βαιὸν ἀντὶ τῷ ἑδὲ ὀλίγον· Σοφοκλῆς (Αἰ. 90) "τί βαιὸν ἔτ' ἔντροπῃ τῆς συμμάχου."

Τιβεριέων δῆμος. Ioseph. B. I. 2 21 3.

■ Τιβέριος Ὀκταβίος υἱός, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἐμπλήκτως καὶ ἀνοήτως τὴν ἀρχὴν διαφύσσας, φοβεῖται μὲν ὡμότῃ μυσταρῶ δὲ καὶ ἀθέμῳ πλεονεξία ἀσχερῶ τε ἡδυνάτεια χρησόμενος. σπουδαίαν μὲν γὰρ ἔπαυσαν αὐτὸς ἡρνήσατο, διὰ δὲ τῶν ὑποσπουδήτων γλίσχωρος καὶ ῥαθυμὸς τοῖς ἐναντίοις προσπολεμίων. κακοήτης δὲ ὢν ἔστιν ἕς τῶν συμμάχων βασιλεῖς τῶν οὐκείων ἀρχῶν ἀπάτη μετελθὼν ἀφελίτο· ὢν Ἀρχέλαος ἦν ὁ Καππαδόκεων βασιλεὺς, ὃν ἥπιοις καὶ θεραπευτικοῖς καλέσας ὡς ἑαυτὸν λόγοις ἔκτετι πρὸς τὴν οὐκείαν ἀπονομήσαι συνεχώρησεν, ἀλλ' ἐπαρχίαν τὴν Καππαδοκίαν ἀπέφηνε, καὶ τὴν μεγίστην τῶν τῇδε πόλεων, Μύακα ἐμπροσθεν ὑπὸ τῶν ἐπολέων ὀνομαζομένην, ἀπ' ἑαυτῷ φέρειν τὴν προσηγορίαν ἐπέταξεν ἥπερ δὴ καὶ ἡμῶς Καίσαρος ἔστιν ἐπώνυμος. ἐς γῆρας δὲ ὅμως μακρὸν προελθὼν θνήσκει. Eutropius?

■ Τιβέριος βασιλεὺς Ῥωμαίων. ἔτος ἰδιωτάτῃ φύσει ἐκέρχεται· ἔτι γὰρ ὢν ἐπεθύμει προσποιεῖτό τι, καὶ ὢν ἔλεγεν ἑδὲν ὡς εἰπεῖν ἐβόλετο, ἀλλ' ἐναντιωτάτως τῇ προαιρέσει τὰς λογισμὰς ποιόμενος, πᾶν ὃ ἐπὶ οὐδὲ ἤρπτετο καὶ πᾶν ὃ ἐμίσει προσετίθετο. τὰς περισσὰς ἐπαίροντας ἀρχοντας ἐκόλαζε, λέγων "χείριστα μὲν τὰ πρόβατα ἀλλ' ὃ ἐνυρᾶσθαι βέλομαι." ἔτι δὲ ἦν ἴσος ὥς ἐρχήσῃν τινὰ ποτε ἐλευθερωθῆναι βεληθέντα μὴ πρότερον συνεπαυῆσαι, πρὶν τὸν δεσπότην αὐτῷ πεισθῆναι καὶ τὴν τιμὴν λαβεῖν. τοῖς γὰρ ἑταίροις ἐν ἰδιωτείᾳ ἦν καὶ συνηγωνίζετο, φρενὰν μὴ ἐπαγόμενος. καὶ παρηγγεῖλε σπρηκτῇ ἐσθῆτι μὴ χρῆσθαι τινι. αἰφνιδίως δὲ εἰς τὴν χεῖρα γνώμην μετετέθη, ὥς παρὰ φρονεῖν νομισθῆναι. τῷ δὲ τὸ ἀρχαῖον ἐφ' ὅθ' ἔλατο, "ἐμὲ θανόντος γὰρ μὴ μίχθῃτω περὶ." καὶ τὸν Πρίαμον ἐμακάριζεν ὅτι μετὰ τῆς πατρίδος καὶ τῆς βασιλείας ἀπώλετο. Io. Antioch. p. 801.

■ ἄριστος δὲ ὑπάρχων ἐν νεότητι, καὶ πρὸς

γῆρας ἐλθὼν αἰφνιδίως εἰς τὴν χεῖρα μετεβλήθη γνώμην, ὥς καὶ παρὰ φρονεῖν αὐτὸν νομισθῆναι καὶ ὑπὸ δαίμονος ἐλαύνεσθαι πρὸς πᾶσαν ἀνοσιουργίαν τε καὶ μανίαν καὶ οἰσρηλασίαν, ὃ μόνον ἐν τοῖς κατὰ φύσιν ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς παρὰ φύσιν καὶ ἐν πάσῃ ἀδικίᾳ καὶ τυραννίδι. ἔτι δὲ μεταπεσὼν εἰς κακίαν καταστρέφει τὸν βίον. id.

Τιβέριος ἐν Κωνσταντινὸς βασιλεὺς δ' Ῥωμαίων, ὃν συνίστησιν Ἰουστίνος, ἄνδρα πρῶτον ὁμοῦ καὶ φιλόανθρωπον, κρείττονα λημμάτων καὶ χρημάτων ἀφρόντιδα, τοῦτο μόνον εὐδαίμοντα ἡγάμενον, τὸ τεθληῖναι τε καὶ εἰς μέγα πλῆθος κομᾶν τὸ ὑπῆκοον, τὴν κοινὴν τῶν ἀνθρώπων μακαριότητα πάγκalon καὶ ἀσύλητον θησαυρὸν λογιζόμενον. ὃς τὸν ὄγκον τῆς τυραννίδος μισήσας καὶ πρὸς τὸ φιλόσορον τῶν ὁμοφύλων ἀναδραμῶν εἴλετο βασιλεύειν αὐτῷ τὸ ὑπῆκοον ἢ τὰς ἰδυνομένης τυραννικώτερον ἀνδραποδίζεσθαι, πατὴρ ἐθέλων ἢ δεσπότης ὑπὸ τῶν ἐπηκόων ἀναγορευέσθαι (Theophyl. Sim. 316).

Τιβέριος φιλόσοφος καὶ σοφιστὴς περὶ ἰδεῶν λόγος βιβλία γ', περὶ παρυσκευῆς, περὶ μεταποιήσεως, περὶ ἰσορίας, περὶ λόγου τάξεως καὶ συνθέσεως, περὶ διαιρέσεως λόγου, περὶ μεταβολῆς λόγου πολιτικῆς, περὶ λόγων ἐπιδεικτικῶν, περὶ προλαλῶν καὶ προομιῶν, περὶ ἐπιχειρημάτων, περὶ Δημοσθένους καὶ Ξενοφάντος, περὶ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου.

Τιβία. ὅλη ἡ Φρυγία ἔτι καλεῖται.

τί γὰρ δὴ δελφῖνι καὶ βοῖ φασὶ κοινοὶ εἶναι, Σύλλα τε καὶ φιλοσόφοις.

τί γὰρ με λυπεῖ τῷδ', ὅταν λόγῳ θανῶν ἔργοισι σιωπῶ καὶ ἐνέγκωμαι κλέος; δοκῶ μὲν ὡς ἑδὲν ῥῆμι σὺν κέρδει κακόν. ἡδὴ γὰρ εἶδον πολλὰς καὶ τὰς σφῆς λόγῳ μύτην θνήσκοντας, τοῖς δ' ἔργοισιν οὐ" (S. El. 59). Ἀριστοφάνης (Pac. 1017) "τί γὰρ σε πέφυγ', ὅσα χρητὸς σφῆς ἄνδρα; τί δ' ἐσὶ φρονεῖς, ὅποσα χρεῶν ἐξὶ τὸν σφῆ δόκιμον φρενὶ πορίμῳ τόλμῃ." τρεῖς, τί σε πέφυγε; τί γὰρ ἐποιεῖς ὅσα χρητὸς ἐπισημόνας; πορίμῳ δὲ ἀντὶ τῷ εὐπόρῳ πρὸς τὸ ἐπινοεῖν.

Τιγελτίων ὄνομα κύριον.

τίγρις τὸ ζῷον, Τίγρης δὲ ὄνομα ποταμοῦ.

τί δαί; τί δῆ; καὶ ἔτι μὲν λέγει τὸ α

τί δή. Ἀρισοφάνης Πλάτω (172) "τί δαί; τὰς τροίηρεις ἢ σὺ πληροίς; εἰπέ μοι." ἔσι δὲ σύνδεσμος ἐρωτηματικὸς διὰ τὴν ἔκτασιν διὰ διφθόγγης γραφόμενος. καὶ Ὅμηρος "τίς δαίς; τίς δαί ὄμιλος;" ἐν Ὀδυσσεύῃ (α 225).

τί δαί; εἰπόντος τῷ δανεισῇ (A Nub. 1276) "ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βέλομαι;" τῷ δὲ Στρεψιάδῃ ἀντιφώνσαντος "ἔκ' ἔσθ' ὅπως σὺ γ' αὐτὸς ὀφθαλμοίς," ἐπέφερεν ὁ δανειστής "τί δαί."

τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ (A Ach. 724); λείπει τὸ ἢ τέτο τὸ ἀπολέσαι ἡμᾶς σπῆδύζειν.

τί δῆτα θεῶν εἰσέφη ἀντί τῷ ἐνδιατρίβεις; (Plato Phaedr. p. 236 E 7)

τί δῆτ' ἂν ἀλοοίης ἐπ' ἔξαιρσμένους" (S Ai. 377) ἀντί τῷ ἐπὶ τετελεσμένοις καὶ ἴασι ἐκ ἔχουσιν. "ἢ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως ἔχ' ὧδ' ἔχειν," ὅπως ταῦτα μὴ ἔτω σχολή· κατὰ τὸ τῷ Σιμωνίδῃ "τὸ γὰρ γεγεννημένον ἔκ' ἔτρεκτον ἔσαι."

τί δῆτά σοι; τί σοι.

τί ἔσι τὸ ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιπποκοῖς (26) "καὶ τὸ θρυλούμενόν ποτε ἀπόρρητον ἐκεῖνο," Θεόπομπος ἐν λυ δεδήλωκε. φησὶ γάρ "καὶ πέμπει πρὸς Φίλιππον πρεσβευτὰς Ἀντιφῶντα καὶ Χαρίδημον, πρῶτοντας καὶ περὶ φιλίας· οἱ παραγενόμενοι συμπείθουσι αὐτὸν ἐπεχειρῶν ἐν ἀπορρήτῳ συμπράττειν Ἀθηναίους ὅπως ἂν λάβωσιν Ἀμφίπολιν, ὑπισχνόμενοι Πύδναν. οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν Ἀθηναίων εἰς μὲν τὸν δῆμον οὐδὲν ἀπήγγελλον, βυλόμενοι λανθάνειν τὰς Πυδναίους, ἐκδιδόναι μέλλοντες αὐτοῖς, ἐν ἀπορρήτῳ δὲ μετὰ τῆς βελῆς ἔπραττον."

τιή; διὰ τί δῆ;

τιθασεύει ἡμεροῖ, πρᾶννει.

τιθασόν ἡμερον. καὶ ἀτίθασον τὸ ἄγριον καὶ μὴ ἡμερον.

τιθέντες ποιῶντες.

τίθασθαι· "ὃ δὲ πρέσβεις ἔσειλε πρὸς τοὺς Μεγαρέας, παρακαλῶν ἔτι καὶ νῦν τίθασθαι τὰ πράγματα καὶ μὴ κινδυνεύειν τοῖς ὄλοις," ἀντί τῷ συγκατατίθεσθαι, διαπράττεσθαι.

τιθηνῶς τροφῆς. καὶ τιθηνήτηρ· (AP 7 241) "πολλὰ τιθηνήτηρ ὀλοφύρατο χερσὶν ἀμήσας ἀνδρομάχοις δνοφερὰν κρατὸς ὑπερθε κόνιν."

τιθηνός κυρίως ἐπὶ γυναικὸς τῆς τιθηνόσης καὶ τρεφύσης· κατὰ μεταφορὰν δὲ

λέγεται καὶ ἡ γῆ τιθηνός.

τιθηνόμενος τρέφων· τιθηνός γὰρ ἔτροφος.

τίθῃσι ποιεῖ.

Τίθρασος τόπος τῆς Αἰθύης καὶ Ἀρισοφάνης (Ran. 480) "Γοργόνες Τίθρασιαι" ἐνθα αἱ Γοργόνες διέτριβον. ἀπὸ δῆμος τῆς Ἀττικῆς πονηρᾷ διαβάλλει γὰρ τὸν δῆμον τέτον ὡς κακοπράγμονα.

Τιθραύσης ὄνομα κύριον.

τιθύμαλλος εἶδος βοτάνης δριμυτάτης παρὰ Λάκωσιν εὐρισκομένης, ᾧ παρήλειπον τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας. καὶ Ἀρισοφάνης περὶ Νεοκλείδου τοῦ γλάμωνος (Ecol. 404) "σκόροδ' ὁμῶς τρίψαντα τιθυμάλλω." ἰσθασὶ δὲ οἱ ἱατροὶ... Λακωνικός (cf. v. ἰσθρός ext.). εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν λημῶνων τὰς ὀφθαλμοὺς Νεοκλείδης ὁ γλάμων (254).

Τιθωνῆ γῆρας παροιμία. ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργῆρων τάσσεται. ἰσορεῖται δὲ ὅτι ὁ Τιθωνὸς ἐπιθυμία τῷ τὸ γῆρας ἐκδύσασθαι εἰς τέττιγα μετέβαλεν. Ἀρισοφάνης (Ach. 688) "ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταυράττων καὶ κυκῶν."

τί ἱκανόν; τί ὀφελος.

τί καλὴ ἡ τάξις.

τί λέγεις σὺ; τὸ παρὰ τὴν συνήθειαν κἂν χεῖρα· εἰώθαμεν γὰρ ἐν ταῖς δι' ἰσότητος διαλέξεσι λέγειν "τί λέγεις σὺ;" ἐκλήξαι αὐτὰς βυλόμενοι. Ἀρισοφάνης Νεφίλας (1172) "ὥς ἡδομαι πρῶτα τὴν χροαὴν ἰδῶν. νῦν μὲν γ' ἰδεῖν εἰ πρῶτον ἐξαργητικὸς κἂν τιλογικός, καὶ τέτο τέπεχῶριον ἀτεχνῶς ἐκασθεῖ, τὸ 'τί λέγεις σὺ;' καὶ δοκεῖν ἀδαισῆτ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακωγεῖν, οἷδ' ὅτι. ἐπὶ τῷ προσώπῳ τ' ἐστὶν Ἀττικὸν βλέπος."

τίλλοντες ἀνασπῶντες τοὺς στάχνας (Marc. 2 23).

Τιλωσαῖον ὄρος μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς Κωπαίδος. Harp.

Τιμαγένης Βασιλικῆ ἀργυραμοιβῆς υἱός, Ἀλεξανδρείας, ῥήτωρ, ὡς δέ τινες, Αἰγύπτου· ὅς ἐπὶ Πομπηίᾳ τῷ μεγάλῳ αἰχμάλωτος ἐχθεῖς ἐν Ρώμῃ ὑπὸ τῷ Γαβρίνῳ ἐξωνήθη ἐπὶ Φαῦσε τῷ υἱῷ Σύλλῃ, καὶ ἐσοφίσσεν ἐν Ρώμῃ ἐπὶ τε αὐτῷ Πομπηίᾳ καὶ μετ' αὐτόν, ἐπὶ τε Καίσαρος τῷ Αὐγέστῳ καὶ μετέπειτα ἅμα Καικιλίῳ. ἐκπεσὼν δὲ τῆς σχολῆς διὰ τὸ παρορησιασθῆς εἶναι ἐν ἀργῷ διήγε, Τρωσκλάνῳ λεγόμενῳ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Ἀλβίᾳ.

νω, ἐμέσαι βεληθεῖς καὶ σφηνωθείς. βιβλία δὲ ἔγραψε πολλά. cf. v. σφηνωθείς.

b Τιμαγένης ἱστορικός περίπλεον πάσης θαλάσσης ἐν βιβλίοις ἐ.

c Τιμαγένης ἢ Τιμογένης Μιλήσιος ἱστορικός καὶ ῥήτωρ, περὶ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς λογίων ἀνδρῶν βιβλία γ', καὶ ἐπισολάς.

Τιμαγόρας. ἕτος πρεσβυτέης πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα Ἀρταξέρξην ὑπὸ Ἀθηναίων ἑ μόνον χρυσίον ἔλαβε παρ' αὐτῆ καὶ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κλίνην πολυτελῆ καὶ σρώτας θεράποντας καὶ βῆς π', καὶ κατέβη ἐπὶ Θάλασσαν ἐν φορεῖῳ κομιζόμενος, καὶ τοῖς κομίσασιν παρὰ βασιλέως ἐδόθη μισθὸς τάλαντα δ'. τότεν ἦν ἀνείλον Ἀθηναῖοι. οἱ δὲ φασιν ὑπέσχησθαι αὐτὸν διαλύσειν τὴν οὖσαν Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους φίλιαν. ἕτος ἦν ὁ Τιμαγόρας προσκυρήσας τὸν Περσῶν βασιλέα παρὰ τὰ Ἑλλήνων ἔθνη καὶ δωροδοκούμενος ὑπὸ Ἀθηναίων ἀνῆρέθη.

a Τίμαιος Ἀνδρομάχε Ταυρομενίτης, ὃν Ἀθηναῖοι Ἐπιτίμιον ὠνόμασαν, Φιλίσκου μαθητῆς τῆ Μιλησίου. παρωνόμαζο δὲ τότε διὰ τὸ πολλὰ ἐπιτιμᾶν, καὶ γρασοσυλλέκτρια δὲ διὰ τὸ τὰ τυχόντα ἀναγράφειν. ἔγραψεν Ἰταλικά καὶ Σικελικά ἐν βιβλίοις ἡ, Ἑλληνικά καὶ Σικελικά, συλλογὴν ἑθνορικῶν ἀφορισμῶν, βιβλία ἕξ, ὀλυμπιονίκας ἤτοι χρονικά πραξίδια.

b ὅτι ἕτος ὁ Τίμαιος τὰς ἀμαρτίας τῶν πρὸ ἑαυτοῦ συγγραφέων πικρότατα ἐλέγξας, κατὰ μὲν τᾶλλα μέρη τῆς γραφῆς πλείστην πρόνοιαν εἶχε τῆς ἀληθείας, ἐν δὲ ταῖς Ἀγαθοκλέους πράξεσι τὰ πολλὰ κατέψευσται τοῦ δυνάστου διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. φηγαδευθεὶς γὰρ ὑπ' Ἀγαθοκλέους ἐκ τῆς Σικελίας ζῶντα μὲν ἀμύνασθαι τὸν δυνάστην οὐκ ἴσχυσε, τελευτήσαντα δὲ διὰ τῆς ἱστορίας ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν αἰῶνα. καθόλου γὰρ ταῖς προϋπαρχούσαις τῷ βασιλεῖ τούτῳ κακίαις ἄλλα πολλὰ παρ' ἑαυτοῦ προσθεῖς ὁ συγγραφεὺς, τὰς μὲν ἐνημερίας ἀφαιρούμενος αὐτοῦ τὰς δὲ ἀποτεύξεις, ἃ τὰς δὲ αὐτὸν γενομένας μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς διὰ τύχην, μεταφέρων εἰς τὸν μηδὲν ῥεξαμαρτάνοντα. γενομένης δὲ ὁμολογημένως αὐτοῦ στρατηγικοῦ μὲν κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, δραστικοῦ δὲ καὶ τεθαυροκῆτος κατὰ τὴν ἐν τοῖς κινδύνοις εὐτολμίαν, οὐ διαλείπει παρ'

ὄλην τὴν ἱστορίαν ἀποκαλῶν αὐτὸν ἄνανδρον καὶ δειλόν. καίτοι γε τίς οὐκ οἶδεν ὅτι τῶν πάποτε δυναστευσάντων οὐδεὶς ἐλάττωσιν ἀφορμαῖς χρησάμενος μελῶ βασιλείαν περιποιήσατο; χειροτέχνης γὰρ ἐκ παίδων γινόμενος δι' ἀπορίαν βίβη καὶ πατέρων ἀδοξίαν, ἐξ ὑξέρου διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν οὐ μόνον Σικελίας ὅλης ἐκυρίευσεν, ἀλλὰ πολλὴν τῆς Ἰταλίας καὶ Λιβύης τοῖς ὅπλοις κατέσφρατο. θαυμάσας δ' ἂν τις τοῦ συγγραφέως τὴν εὐχέριαν· παρ' ὄλην γὰρ τὴν γραφὴν ἐγκωμιάζων τὴν τῶν Συρακουσίων ἀνδρίαν, τὸν τούτων κρατήσαντα δειλίᾳ φησὶ διεννηοχέαι τοὺς ἄπαντας ἀνθρώπους. διὰ γὰρ τῶν ἐν ταῖς ἐναντιώσεσιν ἐλέγχων φανερός ἐστι τὸ φιλάληθες τῆς ἱστορικῆς παραρρησίας προδοτικῶς ἰδίᾳ ἔνεκε ἔχθρας καὶ φιλονικίας. διόπερ τὰς ἐσχάτας τῆς συντάξεως ἐ βίβλους τοῦ συγγραφέως τούτου, καθ' ἃς περιεβλήθη τὰς Ἀγαθοκλέους πράξεις, οὐκ ἂν τις δικαίως ἀποδέξαιτο. Diodor. Sic. 21 17.

Τίμαιος ὁ ἱστορικός. οὗτος κατὰ τοῦ c Ἐφόρου πλείστην πεποιθται καταδρομὴν αὐτὸς ὡς δυοῖν ἀμαρτήμασιν ἔνοχος, τῷ μὲν ὅτι πικρῶς κατηγορεῖ τῶν πέλας ἐπὶ τούτοις οἷς αὐτὸς ἔνοχός ἐστι, τῷ δὲ διότι καθόλου διέφθαρται τῇ ψυχῇ, τοιαύτας ἀποφάσεις ἐκτιθέμενος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι καὶ τοιαύτας ἐντέκτων δόξας τοῖς ἐντυγχάνουσιν. πλην εἰ τὸν Καλλισθένην θετέον εἰκότως κολασθέντα μεταλλάξαι τὸν βίον, τί χρὴ πάσχειν Τίμαιον; πολὺ γὰρ ἂν δικαιότερον τούτῳ νεμεσήσαι τὸ δαιμόνιον ἢ Καλλισθένει. ἐκεῖνος μὲν οὖν ἀποθεοῦν Ἀλέξανδρον ἐβελήθη, Τίμαιος δὲ μελῶ ποιεῖν Τιμολόοντα τῶν ἐπιφανεστάτων θεῶν, καὶ Καλλισθένης μὲν ἄνδρα τοιοῦτον ὃν πάντες μεγαλοφυέστερον ἢ κατ' ἀνθρώπον γεγονέναι τῇ ψυχῇ συγχωροῦσιν, οὗτος δὲ Τιμολόοντα τὸν οὐχ οἶον δόξαντά τι πεπραχέναι μεγαλείῳ ἀλλ' οὐδ' ἐπιβαλόμενον, μίαν δὲ τῇ βίῃ γραμμὴν διανύσαντα, καὶ ταύτην οὐδὲ σπῆδαιαν τρόπον τινὰ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς οἰκμενῆς· λέγων δὴ τὴν ἐκ τῆς πατρίδος εἰς Συρακούσας. ἀλλὰ μοι δοκεῖ πεισθῆναι Τίμαιος ὥς, ἂν Τιμολέων, πεφιλοδοξηκὼς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ καθάπερ ἐν ὀξυβάφῳ, σύγκριτος φανῇ τοῖς ἐπιφανεστάτοις τῶν ἡρώων, κἂν αὐτὸς ὑπὲρ Ἰταλίας μόνον καὶ Σικελίας πραγματευόμενος εἰκότως παραβολῆς ἀξιωθῆναι τοῖς ὑπὲρ

τῆς οἰκουμένης τῶν καθόλου πράξεων πεποιημένοις τὰς συντάξεις (Polyb. 12 23).

d ἔγραψε περὶ Συρίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πόλεων καὶ βασιλέων βιβλία γ'.

e Τίμαιος Ἀκαρὸς, φιλόσοφος Περσουλῶν, μαθηματικά, περὶ φύσεως, περὶ τοῦ Πυθαγόρου βίβλ.

τιμαλφέςερον τιμιώτερον, λιμπρότερον· ἀλφεῖν γὰρ ἐστὶ τὸ εὐρίσκειν, ὥστε μνησθαι τὸ τιμολφέστατον τὸ τιμὴν εὐρίσκον πλείεσθ'· ὃ δὴ συμβέβηκε τῷ χρυσῷ.

Τιμάνθης Κλεωναὸς παγκράτιον σκηπίας, ὃν φασὶ πανσάμενον διὰ ἡλικίας τῶν ἀθλῶν τόξον μέγα ἐπὶ ἐκύσεως τέλει τῆς ἡμέρας, ἀποπειρώμενον ἑαυτοῦ· ὡς δὲ ἀποδημήσας καὶ ἐπανήκων οὐχ οἶός τε ἦν ἐντεῖναι, τότε πῦρ ἀνακαύσας ἀφῆκε ζῶντι ἑαυτὸν εἰς τὴν πυράν. ὅποσα δὲ τοιαῦτα γέγονεν ἀνθρώποις ἢ καὶ ὕπερον γενέσεται, μανία μᾶλλον καὶ ἢ ἀνδρεία λογίζετο (Parsan. 6 8).

Τίμαρχος Ἀριζήλης ἄσματος καὶ πόρου, ἐν Πειραιεὶ παρ' Εὐθυδίου διατρέψας τὰ πρῶτα, ὕπερον δὲ Μισογύλα καὶ Ἠγησάνδρῳ τῷ Λεοδάμαντος ἐρωμένῳ μισθώσας αὐτόν, καὶ μετ' αὐτοῦς Πιτταλίκῳ συνῶν, τῆς πόλεως οἰκίτη· ἐπίτροπος δὲ αἰρεθεὶς Ἀριστογείτονος ἀντειπόντος ἐκωλύθη. τῷ θείῳ δὲ ὄντι τυφλῷ καὶ ἀξιοῦντι μετὰ τῶν ἀθανάτων τρέφεσθαι οὐ συνέπειν, οὐδὲ τῇ μητρὶ χρηζούσῃ τῶν ἀναγκαίων ἐπεκουρήσεν. ἦλθον δὲ ὑπὸ Ἀισχίνῃ πορνείας γέροντων.

τιμᾶσθαι προτιμᾶν, ἐξέχεσθαι· "μὴ πειν ἀνέχεσθαι οἶνον, μηδὲ τιμᾶσθαι τοσούτου τὸν βίον τὸν λοιπὸν ἵνα τὸν φθύνοντα, φησὶν, ἀφηνίση ἐκτροπῇ διαιτηγῆς λατῆς, πιῶσαι οἶνον· καὶ τὸν βίον ἢ γενναίᾳ κατέσφραψε."

Τιμασίος. οὗτος ἐπὶ Θεοδοσίῃ πρὸ βασιλείας ἦν· ὃν ὁ Εὐτρόπιος ἐπισήσας τοῖς πρῶτοις βεβλόμενος ἐκ τῆς Ἀσίας μετεκαλεῖτο πρὸς τὰ βασιλεία. ὃ δὲ γαστρός τε ἀνὴρ ὢν καὶ ἀγέρωχος καὶ σφατελείας ὠμίληκός, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀγαθὸν ἡγοῦμενος τῶν ἐν ἀνθρώποις, τιμὴν καὶ δόξαν καὶ πλοῦτον ἐπικλύζοντα, καὶ τὸ ἔχειν ἑαυτῷ ὅτι βούλοιο κεκορηθῆναι καὶ ἀδεῶς, διὰ τε μέθην νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ εἰδέναι οὐδὲ ἀνυπνέοντα καὶ δνόμενον καθορᾶν ἥλιον, ἴσθαι καὶ οὐρανοῦ εἶναι νομίσας τὴν μετά-

κλησιν, ἐκ τῶν ἀλύπων καὶ διακεχυμένων πρὸς ὀλιγωρίαν διατριβῶν ὑπορεθῆσας ἑαυτὸν καὶ κατατείνας τὴν ψυχὴν εἰς φιλοδοξίαν, βαρὺς ἀνασῶς ἐκ Παμφυλίας ἐπὶ Ἀσθίαν ἀνέστρεφεν, ὡς ἂν δῇ τις βασιλεύων, ἢ τὸν γε βασιλεῖα καὶ τὸν ἐπὶ τοῦτον κατὰ πάρεργον τι παιδιᾶν θησόμενος, εἰ βούλοιο. cf. Eunap. p. 113 Nieb.

Τιμασίων. οὗτος μεираκίον ἦν Ἀγύπτιον, ἐγήθε δὲ ὕρτι ὑπαπῆει καὶ τὴν ὥραν ὕρτι ἔρωτο. σωφρονοῦντι δὲ αὐτῷ μητροῦ ἐρώσει ἐπέκειτο καὶ χαλεπὸν τὸν κατέρεβον, συντιθεῖσα μὲν οὐδὲν ὠνισθῆναι ἢ Φαίδρα, διαβάλλουσα δ' αὐτὸν ὡς θῆλον καὶ ἐρυσαῖς μᾶλλον ἢ γυναικὶς χαίροντα. ὃ δ' ἐκλιπὼν Ναύκρατιν περὶ Μέμφιν διήγετο, καὶ ναῦν δὲ ἤδη ἐπέκτειτο, καὶ ἐναυκλήσει ἐν τῇ Νελλῳ. ἰδὼν οὖν ἀναπλέοντα τὸν Ἀπολλώνιον κατεπλέον αὐτός, συνῆκε τε ὡς ἀνδρῶν σοφῶν εἶη τὸ πλήρωμα, συμβαλέμενος τοῖς τρέψασιν καὶ τοῖς βιβλίοις οἷς προσεποδίδον, καὶ ἐκέλευε προσδοῦναι αἱ τῆς τοῦ πλοῦτος κοινωνίας, ἐρωῶντι σοφίας. ὃ δὲ Ἀπολλώνιος "σώφρων" ἔφη "ὁ νεανίσκος οὐδὲ καὶ ἀξιούσθω ὡς δέεται." καὶ δεῖλθε τὸν περὶ τῆς μηχανῆς λόγον πρὸς τοὺς ἐγγὺς τῶν ἐταίρων ὑφειμένῳ τῷ τάνῳ, προσπλέοντος τῷ μεираκίῳ ἔτι. ὡς δὲ συνῆσαν αἱ σῆς, μεταβὰς ὁ Τιμασίων καὶ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ κυβερνήτην εἰπὼν τι περὶ τοῦ φόρτου προσεῖπε τοὺς ἄνδρας. κελύσας οὖν αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἰῆσαι "μεираκίον" εἶπεν "Ἀγύπτιον, ἔοικας γὰρ τῶν ἐπαχωρίων εἶναι τις, τί σοι φανῶν ἢ τί χρηστὸν εἰργασται, λέξον, ὡς τῶν μὲν λύσεις παρ' ἐμοῦ γένοιτό σοι δι' ἡλικίας, τῶν δ' αὖ ἐπαινεθεὶς ἐμοὶ τε συμφοροφίης καὶ τοῦτοδε." ὁρῶν δὲ τὸν Τιμασίωνα ἐρωθριῶντα καὶ μεταβάλλοντα τὴν ὀρμὴν τοῦ σώματος εἰς τὸ λέγειν τι ἢ μή, θαμνῆ ἤρειδε τὴν ἐρώτησιν ὥσπερ οὐδὲμιμῇ προγαῖσει ἐς αὐτὸν κεχηρήμενος. ἀναθαρήσας δὲ ὁ Τιμασίων "ὦ θεοί" ἔφη, "τίνα ἐμαυτὸν εἶπες; κυκλὸς μὲν γὰρ οὐκ εἰμί, ἀγαθὸν δὲ εἰ χρὴ νομίζεσθαι με οὐκ οἶδα· τὸ γὰρ με ἀδικεῖν οὕτω ἔμαινος." καὶ ὁ Ἀπολλώνιος "βαβαί" ἔφη, "μεираκίον, ὡς ἀπὸ Ἰνδῶν μοι διαλέγῃ· ταῦτά γὰρ καὶ Ἰάργα δοκεῖ τῷ θεῷ. ἀλλ' ὅπως ταῦτα δοξάζεις καὶ ὅπως φυλαξαμένῳ γὰρ τι ἡμαρτεῖν ἔοικας." ἐπὶ

δ' ἀρξαμένην λέγειν ὡς ἡ μητρὸς μὲν ἐπ' αὐτὸν φέροίτο αὐτὸς δ' ἐρώσεως ἐκείνης βοή ἐγένετο ὡς δαμναίως ἀπὸ τῷ Ἀπολλωνίῳ προσειπόντας, ἐπολαβὼν δὲ ὁ Τιμασίω· "ἀλλ' αἰετοί" ἔφη, "ἐπὶ παρόντα; πεσοῦντων γὰρ ἀπέχεται τὰ εἰρημένα θαύματος ὕσαν· καὶ γέλωτος." καὶ ὁ Δῦμις "ἔτερόν τι" ἔφη "ἔθαν· μύσσομεν, ὅπερ οὐπω γινώσκεις. καὶ σὲ δέ, μειωρόκιον, ἐλαινοῦμεν, ὅτι μηδὲν οἶμι λαμπρὸν ἐργάζουσι." "Ἀφροδίτῃ δὲ θύεις, ἢ μαιεύουσιν;" ἤρατο αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος. καὶ ὁ Τιμασίω· "νὴ Δί!" εἶπεν, "ὡσημέριαι γε πολλὴν γὰρ ἤχουμαι τὴν θύαν ἀνθρωπίοις τε καὶ θεοῖς πρῶγμισιν." ὑπερησθεῖς ἔνθ' Ἀπολλώνιος "ψηφισάμεθα" ἔφη, "ἄνδρες, ἐξερμηνεύου αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ καὶ πρὸ Ἰππολύτου τοῦ Θησέως. ὁ μὲν γὰρ εἰς τὴν Ἀφροδίτῃν ὕβρισε, καὶ διὰ τοῦτο ἴσως ἐδὲ Ἀφροδίω· ἥτις τε, ἐδ' ἔρωσ ἐπ' αὐτὸν οὐδαίς ἐκίμωξεν, ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικότερας τε καὶ ἀτέχτης μοίρας· οὐτασὶ δὲ ἡττησθαι τῆς θεῆς φάσκων ἐδὲν πρὸς τὴν ἐρωῶσαν ἐπαθεῖν, ἀλλ' ἀπῆλθεν αὐτὴν δέσας τὴν θεῶν, εἰ τὰ κακῶς ἐράσθαι μὴ φηλύξαιτο. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ δαμβεβλήσθαι πρὸς ἀντιπῶν τῶν θεῶν, ὥσπερ πρὸς τὴν Ἀφροδίτην ὁ Ἰππολύτος, ἐκ ἡμῶν σωφροσύνης· σωφρονέει γὰρ τὰ περὶ πάντων θεῶν λέγειν εὖ, καὶ ταῦτα Ἀθήνησιν, οὗ καὶ ἀγνώμων δαμνῶντων βωμοὶ ἴδρονται." Ἰππολύτου δὲ αὐτὸν ἐκάλει διὰ τοὺς ὑφ' αὐτὸν οἷς τὴν μητρὶν εἶδε. Philostrat. V. A. 62.

Τιμαχίδου Ῥόδιος. οὗτος δειπνῶν ἀναγραφὰς πεποιήται ἐν βιβλίοις καὶ δι' ἐπῶν, καὶ Νεμήτιος ὁ ψαρτυτικόν, καὶ Μαιρέας ὁ Πιταναῖος, καὶ Ἠγήμων ὁ Θάσιος ὁ ἐπικληθεὶς φακῇ, καὶ Ἀρτεμίδωρος ὁ ψευδαρισοφάνειος ὁ ψαρτυτικὰς λέξεις συναγαγών, καὶ Φιλόξενος ὁ Λευκαδίς, ἄφ' οὗ καὶ Φιλόξενιοι πλακοῦντες. ἦν δὲ ὁ Φιλόξενος ὁ ψευδής ἐπὶ τοσοῦτον ὥς φανερώς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν χεῖρα συνεθίζειν πρὸς τὰ θερμά, καθιέντι ἐς ὕδωρ θερμὸν καὶ τὸ εἶμα ἀναμαρμαριζόμενον θερμῷ ὕδατι, ὅπως ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ἦ, καὶ τὸς ὑποπαιδῶντας ὑπεκίνητο, ἵνα θερμότερα παρατιθῶσι καὶ μόνος καταναλίσκοι. παραπλήσιον δὲ ἰσοροῦσι καὶ περὶ Ἀρχύτου. καὶ Κρωβύλος φησὶν "ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ τὸς δακτύλους δέπνυμι Ἰδαίους

ἔχω." ἀντὶ τῷ ψυχρὸς, "καὶ τὸν φάρυγγ' ἤδισα πυρὶ τειμαχίδου." Athen. p. 5.

τιμή. ἔσθ' ὅτε δηλοῖ καὶ τὸ πρόσμιον· "Ὀμηρος (Γ 288) "εἰ δ' ἂν ἔμοι τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιο τέ παιδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσι." (Theodoret. in Ps. 61 5) τιμὴ εὐσεβῶν τὸ δαλεῖν θεῶν· "πλὴν τὴν τιμὴν μὴ ἐβλεῦσαστο ἀπώσασθαι."

τιμήεις τιμήντος.

τίμημα ζημία· Ἀριστοφάνης Πλούτου (480) "τί δὴ τὴν σὺν τιμῇ ἐπιγράψω τῇ δίκῃ, ἐν ἁλώσι;" ἐπέβαλλον γὰρ ζημίαν ἐνίοτε τοῖς ἀλοῦσιν, ἢ χρήματα καταθέσθαι ἢ τι τοιοῦτον. καὶ αὖθις "τίμημα τῆς εἰσαγγελίας ἐχούσης χρηματικόν." "ταῖς οὐσίαις ἐκάστη τιμήματα πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐπιθεῖς δικαιοτάτον πολίτευμα εἰσηγήσατο."

τίμημα ἢ ζημία καὶ ἡ καταδική.

τίμημα ἀντὶ τῷ ἐνέχυρον καὶ ὅλον ἀποτίμημα, ὡς Ἀνσίας φησὶν "οὗτοι δὲ φάσκατοις πλείονα μισθώσασθαι καὶ τίμημα κατασχέσασθαι." τῶτο δ' ἐν τοῖς ἐξῆς ἀποτίμημα καλεῖ. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τῷ ὅλον κεφάλαιον, ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν (19) Δημοσθένους. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐστίας ἐισφερόμενον παρ' ἐκάστης τιμήμα· "ταῖς ἐστίαις δὲ ἐκάστης τιμήματα πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐπιθεῖς δικαιοτάτον πολίτευμα εἰσηγήσατο." ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίαν (25) ἐπὶ τῆς τιμωρίας εἴρηται. Harp.

τίμη; κατὰ φασιν δηλοῖ, ἀντὶ τῷ πῶς γὰρ σὺ; διὰ τί γὰρ οὐ.

τιμησαίμην· Ἀλλιανός "ὃν ἂν ἐγὼ τιμησαίμην πρὸ παντὸς συγγενέσθαι καὶ πᾶσι τυράννοις καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα πλούτῃ προήκασιν." καὶ αὖθις Ἀλλιανός "τιμησαίμην τὸν βίον παντὶ τρισημαίρῃ, εἰ μὴ ἔχοιμι τὸς ἐμὸς κηδεμόνας," ἀντὶ τοῦ ἀλλάξαιμι.

τιμησάμενος κατακρίνας· "οὗ κατηγορεῖ Ξάνθιππος, θανάτῃ τιμησάμενος αὐτῷ. ὁ δὲ κληήρης ἀπολογούμενος ἐξημιώθη ταλάντοις ἡ."

τιμήσεως εὐθύνης, ζημίας· "ἡ Ῥώμη ἐαυτὴν ἐπιδέδωκεν εἰς πολυνανθρωπίαν, ὡς ἐκ τῆς ἑγγίσης τιμήσεως ἐφάνη, ἐν ἣ Ῥωμαίων τῶν ἐν ἡβῃ δ' μνησάμενος ἡριθμήθησαν τριῶν ἀποδέσσει χιλιάδων."

Τιμησίθεος τραγικός. δράματα αὐτῷ Λυαῖδες β', Ἐκτορος λύτρου, Ἡρακλῆς, Τέλειον, Καπαρεύς, Μέμωνον β', Μνηστῆρες,

Ζηνὸς γοναί, Ἑλένης ἀπαίτησις, Ὀρέσης, Πυλάδης, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης.

τιμητεία ἢ τιμή.

τιμητής. Ἀππίος Κλαύδιος ἦν τιμητής, κήνσωρ δὲ παρὰ Ῥωμαίοις ὀνομαζόμενος, ὃ ἔστιν ἔξεταστής τις τῶν πολιτικῶν διαιτημάτων, πρὸς τὸ σῶφρον καὶ ἀρχαιοτρόπον ἐκάστου τῶν πολιτῶν ἐπιστρέφον τὸν βίον. ἀρχὴ μεγίστη καὶ πασῶν ἐντιμωτάτη παρὰ Ῥωμαίοις κέκεται, τοῖς διὰ πάσης γεγονόσιν ἐνδόξῃ πολιτείας ἀμωμήτῳ τε βίῳ χρησιμένοις κληρομένη.

τίμιον τὸ σπάνιον παρὰ τοῖς ῥήτορσι.

τιμιελκῶν ἔλκων τὴν τιμὴν, τιντίζι βαρυτιμῶν καὶ μεγαλύνων. καὶ ὁ προφήτης "ὁ τιμιελκῶν τὸν οἶτον δημοκατάρατος."

τιμιώτερος ἐντιμότερος.

α Τιμόθεος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας. τῶν δραμμάτων αὐτοῦ ἦν Πύκτης, Παρακαταθήκη, Μεταβαλλόμενος ἢ Μεταφερόμενος. καὶ Κυνάριον Τιμοθέος δράμα, ὡς φησιν Ἀθήναιος (p. 243) ἐν τοῖς αὐτοῖς αὐτοῦ.

β Τιμόθεος Γαζαῖος γραμματικός, γεγνηὶς ἐπὶ Ἀναστασίῃ βασιλείῳ, εἰς ὃν καὶ τραγωδίας ἐποίησε περὶ τῆ δημοσίᾳ τῆ καλεμένης χρυσουργίας. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπικῶς περὶ ζῳῶν τετραπόδων θηρίων τῶν παρ' Ἰνδοῖς καὶ Ἀραβί καὶ Αἰγυπτίοις καὶ ὅσα τρέφει Αἰθιοπία, καὶ περὶ ὀρνέων ξένων τε καὶ ἀλλοκότων καὶ ὄφειν, βιβλία δ'.

γ Τιμόθεος Θεοράνδρος ἢ Νεομέσος ἢ Φιλοπόλιδος, Μιλήσιος, λυρικός, ὃς τὴν δεκάτην καὶ ἑνδεκάτην χορδὴν προσέθηκε, καὶ τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν ἐπὶ τὸ μαλακώτερον μετέγαγεν. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν Εὐριπίδου χρόνων τῆ τραγικῆς, καθ' οὗς καὶ Φίλιππος ὁ Μακεδὼν ἐβασίλευεν, καὶ ἐτελεύτησεν ἐτῶν 45, γράψας δι' ἐπῶν νόμους μουσικὰς 19, προοίμια 15, Ἀρτεμιν, διασκευὰς ἢ, ἐγκώμια, Πέρσας ἢ Ναύπλιον, Φινείδας, Λαέρτην, διθυράμβους 11, ὕμνους 11 καὶ ἄλλα τινά.

α ὅτι Ἀλέξανδρος φιλικὸς ἦν, εἴπερ τις ἄλλος, τῶν μουσικῶν. Τιμόθεος γὰρ ὁ αὐλητὴς ἔτι πρόσθεν, ὃν ποτε αὐλᾶντα λέγουσι τῆς Ἀθηναίας τὸν ὀρθιον νόμον ἐπικαλέμενον εἰς τοσόνδε ἐκπλήξαι Ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν ὥς μεταξὺ ἀκέσαντα ἀνᾶξαι ἐπὶ τὰ ὄπλα. τὸν δὲ φάναι ὅτι τοιαῦτα χρῆ εἶναι τὰ βασιλικὰ αὐλήματα. οὗτός τε δὴ ὁ Τι-

μόθεος ἀνελήλυθε πρὸς αὐτὸν σπαθῇ μετὰ πεμπτος γενόμενος.

Τιμόθεος ὄνομα κύριον. "ὁ Τιμόθεος δὲ πύργος ἐμπέσοι γέ σοι" Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (180). οὗτος ὁ Τιμόθεος πλέσις ὢν, στρατηγὸς Ἀθηναῖον, τεῖχος ψυχοδόμησεν. ὃς εἰς τοσόνδε ἤρθη τύχης ὥς τὸν δαίμονα φαίνεσθαι ὅφει τέτῳ. ἐποίησεν τε αὐτὸν ἐν εἰκόσιν οἱ ζωγράφοι κοιμώμενον, καὶ τὰς τύχας φερούσας αὐτῷ εἰς δίκτυα πόλεις, καὶ πορθέμεναι αὐτάς, αἰνιττόμενοι τὴν ἐν δαίμονιαν αὐτοῦ. ἀλαζονεύόμενος δὲ ἐπὶ εὐτυχίᾳ ὁ Τιμόθεος ἔφη αὐτοῦ εἶναι μᾶλλον ἢ τῆς τύχης τὰ κατορθώματα. διὸ καὶ ἠτύχησεν ὕστερον νεμεσησάσης αὐτῷ τῆς τύχης. πολλοὶ δὲ Τιμόθεοι κωμωδῶνται, τῶν δὲ τὸν στρατηγὸν λέγει.

Τιμοκλῆς Ἀθηναῖος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Δημοσάτυροι, Κένταυρος, Καύνιοι, Ἐπιστολαί, Ἐπικαιρέκακος, Φιλοδικαστής, Πύκτης, ὡς φησιν Ἀθήναιος ἐν Ἀμνποσοφισαῖς.

Τιμοκλῆς ἕτερος, καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Διονυσιάζουσαι, Πολυπράγμων, Ἰκάριοι, Ἀἴλος, Ἀθήνη, Διονυσος, Κονίσταλος, Πορφύρα, ἥτις καὶ δεκεῖ Ξεναρχὴ εἶναι, Ἡρώες, Δρακόντιον, Νέαιρα (ἐταίρας δὲ ὀνομά εἰσιν ἡ Νέαιρα), Ὀρέσης, Μαραθῶνιοι, καὶ ἄλλα.

Τιμοκρέων Ῥόδιος, κωμικός καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. διεφέρετο δὲ πρὸς Σιμωνίδην τὸν τῶν μελῶν ποιητὴν καὶ Θεμισοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, εἰς ὃν ἐξύφανε ψόγον δι' ἐμμελῆς τινὸς ποιήματος. ἔγραψε δὲ κωμωδίας εἰς τε τὸν αὐτὸν Θεμισοκλέα καὶ εἰς Σιμωνίδην τὸν μελοποιόν, καὶ ἄλλα.

Τιμόλαος Λυρισαῖος ἐκ Μακεδονίας, ῥήτωρ, Ἀναξιμέμενος τοῦ Λαμψακηνοῦ μαθητής, ὃς καὶ ποιητικῶς ἔχων παρετίβαλε τῇ Ἰλιάδι στίχον πρὸς στίχον, καὶ ἐπέγραψε τὸ σύνταγμα Τρωικός. "μῆνεν αἶε δεῖ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος, ἦν ἔθετο Χρῦσος κεχολωμένος εἵνεκα κόουρης, οὐλομένην, ἣ μυχρὴ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε μαρναμένοισι, ὅτε Τρωσὶν ἄτερ πολέμιζον ἄνακτος. πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν Ἑκτορος ἐν παλάμῃσι δαΐζομένων ὑπὸ δαυρὶ." ἔγραψε καὶ ἄλλα τινά. cf. νν. Ἰδαῖος α Πίγρης.

τιμοῦχος. ὅπως καλῶσι τὰς ἄρχοντας

Μεσσήνιοι· "τές γε μὴν τιμούχες καθήραι πασαν τὴν πόλιν οἱ δὲ λυμάτων τινῶν καὶ καθαρμάτων ἀπηλλαγμένην" (cf. v. Ἐπίκουρος exte.).

τιμῶμαι· "Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καταδικασθεὶς ἔφησεν ἔνεκα μὲν τῶν ἔμοι διαπεπραγμένων τιμῶμαι τὴν δίκην τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως· καὶ οἱ θάνατον αὐτοῦ κατέγνωσαν" (Diog. L. 2 42).

τιμώμενον ἀντὶ τῆς ζημιούμενον· "ὄνομα μόνον ἐστὶν ἔργου τιμώμενον," ἀντὶ τῆς ζημιούμενον· τίμησις γὰρ καὶ ἡ ζημία. ἡ τὸ εὐθυμώμενον καὶ ἐπιτίμια ὑπέχον.

Τίμων Φλιάσιος, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος τῆς Πύρρωνος ἀγωγῆς, ὁ γράψας τοὺς καλεμένους σίλλας ἤτοι ψόγους τῶν φιλοσόφων, βιβλία γ'.

Τίμων ὁ μισάνθρωπος, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος, ἀποσρεφόμενος πᾶσαν αἵρεσιν.

Τίμων ὄνομα κύριον, ὁ μισάνθρωπος καλούμενος. ἦν δὲ καθαρὸς. cf. v. ἀπορροῦγας.

Τιμωνίδης ὄνομα κύριον.

τιμῶνται ζημίῃσι, καταδικάζουσιν· "οἷγε μὴν Ἱμεραῖοι τὸν Φιλόδημον τιμῶνται πρὸς τῇ δημεύσει καὶ φυγῇς ζημιά."·

τιμωρεῖν ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν, καὶ τιμωρός ὁ ἐκδικητής. "οἱ δὲ ὦντο αὐτὸν τιμωρὸν ἀφίχθαι τοῦ Αἰεῖος φόνος."

τιμωροῦντος βοηθοῦντος, ἐκδικοῦντος· Αἰλιανὸς "ἐμοὶ δοκεῖν, τοῦ Διονύσιου τιμωροῦντος παρθένῳ δυσχερὲ καὶ παθούσῃ τραγῳδίας ἄξιον." "ἀποθανόντων τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων ὁ θεὸς τίθεται πρόνοιαν καὶ ὦραν, καὶ τιμωρεῖ τοῖς ἀδίκως ἀνηρημένοις. λέγει γὰρ Χρῦσιππος ἐν Μεγάρῳ καταχθῆναι τινα χρυσίον ζῶντι πεπληρωμένην ἐπαγόμενον. ἀπέκτεινε δὲ ἄρα αὐτὸν πανδοκεὺς ὁ ὑποδείξιμος ὀφισθέντα, ἐποφθαλμίσας τῷ χρυσίῳ· εἶτα ἔμελλεν ἐκκομίζειν ἐφ' ἀμάξης ἀγούσης κόπρον, ὑποκρύψας ἐν ταύτῃ τὸν πεφονευμένον. ἡ τοῖνον ψυχὴ τοῦ τεθνεώτος ἐφίσταται Μεγαρεὶ τινί, καὶ λέγει ὅσα τε ἔπαθε καὶ ὅφ' ὅπου καὶ ὅπως ἐκκομίζεσθαι μέλλοι καὶ κατὰ ποίας πύλας. ὁ δὲ οὐκ ἤκουσε ῥηθῆναι τὰ λεγόμενα, κρηφαῖος δὲ διανασῶς καὶ παραφυλάξας τοῦ ζεύγους ἐπελάβετο, καὶ ἀνέλκυσεν τὸν νεκρόν. καὶ ὁ μὲν ἐτάφη, ὁ δὲ ἐκολάσθη." cf. v. ζῶντι et Cic. de divin. 1 27.

τιμωρῶ σοι βοηθῶ σοι. τιμωρῶ σε δέ.

τινάξαι διαρρηῖσαι, κόψαι· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 230) "αὐτὰρ ἐγὼ τὸ πρὶν μὲν ἐκώγχασα, δεσμὰ τινάξαι οἴομενος."

τίνειν διδόναι, καὶ τίνε ἀποδίδεσθαι.

τινθαλέοισι χλιαροῖς, θερμοῖς· (Nicand. Alex. 463) "τινθαλέοισι κατικμήναιντο λοετροῖς," χλιαροῖς, θερμοῖς καθυγρανθείησαν.

τιννύμενος (Hom. ω 325) ἀπαιτούμενος, ἀποδιδόμενος.

τίννυνται (Hom. T 260) τιμωροῦνται.

τίνοντες τιμῶντες.

Τίος τόπος.

τί οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἀρβέλας; cf. v. τίς οὐ γενήσῃ.

τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβῃσιν ἥρωος γένῃ; κέχρηται αὐτῇ Πλάτων ἐν Μενέλῳ, παρὰ δὲ τὴν ἰσορίαν· οἱ γὰρ ἐν Θήβαις αὐτοὺς διαχειρισάμενοι οὐδ' ἤγνωστον τιμῆς ἤξιοντο.

τί οὖν ἔτι ζῇ τῶν κοράκων πονηρία (A Thesm. 874); τοῦτό φησιν, ὅτι πονηροὶ οἱ κόρακες, διότι μέχρι καὶ νῦν οὐκ ἐσπάρξαν σε.

τίπτε τί δή.

Τίρεως. Plutarch. Alex. 30.

Τίρυνθος ὄνομα ὄρου.

τίς ἀντὶ τοῦ οὐδείας· Δαβίδ (Ps. 82 1) "ὁ θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι;" σημαίνει δὲ τὸ τίς διάφορα. "τίς ἔγνω νοῦν κυρίως;" καὶ "τίς ἐμέτρησε τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ; τίς ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῶ;" (Isaia 40 12 et 13). τὸ τίς ἐνταῦθα οὐ τὸ ἄπορον παντελῶς ἀλλὰ τὸ σπάνιον δηλοῖ, ὡς τὸ "τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένοις;" (Ps. 93 17) καὶ "τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζῶν;" (Ps. 33 12). καὶ παροιμία "αἶ τις ἐν Κύνῳ," ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς ξένους, ἀπὸ Κύνῳ Κορινθίῳ φιλοξένως διατεθέντος ὑπερβαλλόντως. cf. v. αἶ τις ἐν Κ.

τίσαι καὶ τίσασθαι ἀποδῆναι· "ὁ δὲ Δαρείος ὁ Περσῶν βασιλεὺς ὡς ἔσχε τὴν ἀρχήν, ἐπεθύμησεν Ὀρόϊτα τίσασθαι πάντων τῶν ἀδικημάτων εἵνεκα" Ἡρόδοτος (3 127).

τισάμενος τιμωρήσας.

Τισαμενός ὄνομα κύριον.

τισαφροφαινίππους. ὁ Τισαμενὸς ὡς ξένος καὶ μαστιγίας κυμαδεῖται, ὃ δὲ Φαίνιππος ὡς συνώδης καὶ ἡταιρικῶς (sch. A Ach. 603).

τίς ἀμφὶ χυλκοφάλαρα δώματα πτυπεῖ" (A Ach. 1071) ἀντὶ τοῦ πολύχαλκα. τραγικώτερον λέγει διὰ τὸ μεγαλορῳήμον τοῦ Λαμάχου.

Τίσανδρος ὄνομα κύριον.

τίς δ' οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐξὶ κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν" Εὐρυπίδης. "τὸ πνεῖν δὲ δεῖπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κώδιον;" παρὰ τὸ ἐκ Φοῖβου Εὐρυπίδης.

τίσειαν (Hom. A 42) ἀποδοῖεν.

τίς εἰς ἀναπαύλας; αὐτὰι κορυθαυτίαι παρὰ Χάρωνος πύσεις καὶ κρητύματα (A Ran. 186). "τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κυκλῶν καὶ πρυμνύτων; --- χρησιμεύσει (cf. v. ἀναπαύλας). λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων" ἐν ᾧ τρόπῳ φαιμέν "χύτραν ποικίλλεις." ἀνηνύτα δὲ καὶ τὰ ἐν Ἄδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄνου πόκας ἀνεπλάσαστο ποιητικῶς.

Τισίας ὁ τιμώμενος.

τίσις τιμωρία, ἀπόδοσις.

τί σοι ὁ Ἀπόλλων κεκιθάρα κεν; ἀντὶ τῆ τι σοι ἐμαντεύσατο.

τίσομαι τιμωρήσθαι, ἀπατήσω.

τίς οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἀρβέλας; Ἀρβέλη πόλισμα Σικελικόν, εὐεξαπύτητοι δὲ οἱ ἐνοικῶντες ἐκεῖσε ἐδόξαν εἶναι.

τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα;" ἴσως ἐπὶ τῶν προγονικῶν ἀνδραγαθήματα προφερόντων.

Τισσαφέρνης ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται εἰς οὐς.

τίς τῇδε; οἱ σπένδοντες ἔλεγον "τίς τῇδε;" ἀντὶ τοῦ τίς πάρεσσι; εἰτα οἱ παρόντες εὐφημιζόμενοι ἔλεγον "πολλοὶ κάγαθοι." τῆτο δὲ ἔποιον οἱ σπένδοντες ἵνα οἱ συνειδότες τι ἑαυτοῖς ἄτοπον ἐκχωροῖεν τῶν σπονδῶν (sch. A Pac. 967).

τίς τρόπος ἵππων; παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων Μεταγένης Θουριοπέριαις "τίς τρόπος ἵππων; ὡς δ' ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι."

τίσω ἀποδώσω.

τίσωσι τιμῶσιν. ἢ τιμωρήσονται.

τιταίνων.

Τιταιρώνιον ἀκρωτήριον.

Τιτακίδαὶ δῆμος ἐξὶ τῆς Ἀλαττίας φυλῆς. μήποτε δὲ ἀπὸ Τιτακοῦ ὠνομάσθησαν, οὗ μνημονεύει Ἡρόδοτος (972). Ημερ.

Τιτᾶνας βοῶν. ἐβοήθην γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ἐπακούοντες, ὡς Νίκανδρος ἐν ᾧ Αἰτωλικῶν. ἐνομιζοντο δὲ τῶν πρυμνύτων θεῶν εἶναι.

Τιτᾶνες οἱ καταχθόνιοι δαίμονες.

Τιτανίδα γῆν οἱ μὲν τὴν πῦσαν, οἱ δὲ τὴν Ἀττικὴν, ἀπὸ Τιτηνίης ἐνὸς τῶν Τιτάνων ἀρχαιοτέρου, οἰκήσαντος περὶ Μαραθῶνα, ὃς μόνος οὐκ ἐξρώτιυσεν ἐπὶ τοῖς θεοῖς, ὡς Φιλόχορος ἐν Τετραπύλει, Ἰσσεὺς δ' ἐν ᾧ Ἀττικῶν.

τίτανον λευκὸν ἢ γύφον, κοῖτιν "λίθος διακεκαυμένη, ἣν πάλαι μὲν τίτανον, νῦν δὲ ἄσβεστον καλεῖσι" (Procop. Goth. 2 27).

Τιτανῶδες βλέπειν καταπληκτικόν, φοβερόν. καὶ Τιτανικὸν σπέρμα. Αἰλιανός "ὃ δὲ ἐν τοσοῦτῳ κακῷ ὢν οὐκ ἐπελάθετο τῆς βδελυρᾶς ἐκείνης καὶ ἀθέως συγγραφῆς, ἣν ὁ Γαργήτιος, ὥσπερ οὖν τὰ ἐκ Τιτανικῶν σπερμάτων φύντα, τῷ βίῳ προσετρίφωτο." cf. v. κηλῆς.

Τιταρῆσιον (Hom. B 751) ποταμῖος.

Τιτάρωνος.

τί ταῦτα; ἀντὶ τοῦ διὰ τί. Ἀριστοφάνης (Th. 480) "τί ταῦτ' ἔχουσαι κύνων αἰτιώμεθα βαρέως τε φέρομεν."

τίτθαι. Ἀριστοφάνης (Eq. 723) "κάθ' ὥσπερ αἱ τίτθαι γε σιτέλεις κακῶς." οὕτως καλοῦνται αἱ τοῖς τιτθίοις καὶ τῇ γάλακτι τρέφασθαι τὰ παιδία. αἵτινες διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὰ παιδία ὀλοκλήρως τὰς τροφὰς ἐσθλῆν διαμασάμεναι, οὕτως μετὰ τὸ κατεργάσασθαι τὰ ἰδέσματα ἐξαεροῦσαι τῇ ἰδίᾳ στόματος ἐντεθείασιν τοῖς τῶν παιδίων. εἰτα συμβαίνει τὰς ἀγνώμονας ὀλίγα μὲν διδόναι τοῖς παιδίοις, αὐτὰς δὲ κατεσθλῆναι τὰ πλείονα. οὕτως ὁ Κλέων ὀλίγα τῷ δῆμῳ χαρίζόμενος, τὰ πλείω αὐτὸς ἐκέρδαινε. "μασιόμενος γὰρ τοῦ μὲν ὀλίγον ἐντεθεῖς, αὐτὸς δ' ἐκείνους τριπλάσιον κατέσπακας."

τίτθῃ τροφός, μῆμηρ. "ὅσα δὲ ἀρχὴ μεμάρανται καὶ ῥαθυμία διέφθαρται μιγῆρα, ταῖς τίτθαις ἀπομύττειν καὶ ταῖς γυναιξὶ λούειν ἀποπέμψατε, καὶ θρυπτόμενα παρὰ ταύταις στωμύλλεσθαι καὶ λαλεῖν περὶ κρόκης καὶ στημόκος ἐάσωμεν." καὶ τίτθαι ἢ ἐπιμέλεια. cf. v. πλαγγόνων.

a τῖτθοι οἱ μαῖζοι.

b τῖτθοι μασοὶ ἦτοι τῶν μαῖζων τὰ ἄκρα.

τίτλος διαφέρει κεφαλῆας. καὶ ὁ μὲν Μασθαῖος ἔχει τίτλος ἕξ, κεφάλαια τνέ, ὁ δὲ Μάρκος τίτλος μὴ, κεφάλαια λς', ὁ δὲ Ἀσκάς τίτλος πγ', κεφάλαια τμή, ὁ δὲ Ἰωάννης τίτλος ιη', κεφάλαια σλβ'.

a Τίτος βασιλεὺς Ῥωμαίων, Ὡσπασιανῶ υἱός, ἀνὴρ πᾶν ἀρετῆς συνειληφώς γένος, ὡς πρὸς ἀπάντων ἔσως τε καὶ τρωφῇ τοῦ θνητοῦ προσωγορευθῆναι γένος. ἐγγλωττώτατός τε γὰρ καὶ πολεμικώτατος καὶ μετριοτάτος ἦν, καὶ τῇ μὲν Αὐτίνων ἐπιχωρίῳ γλώττῃ πρὸς τὰς τῶν κοινῶν ἐχρήτο διωκῆσεις, ποιήματα δὲ καὶ τραγωδίας Ἑλλάδι φωνῇ διεπονεῖτο.

b ἐπεὶ δὲ ἤρχει τὰ Ἱεροσόλεια ὁ Τίτος, Συρία τε πᾶσα καὶ Αἴγυπτος καὶ ὅσα τῇ Παλαιστίνῃ πρόσκειναι γένη ἰσχυράντων τὸν ἄνδρα, νικητὴν ἀνακαλοῦντες. ὁ δὲ δικαιοῦτο τοὺς στεφάνους, οὐκ αὐτὸς λέγων εἰργασθαι ταῦτα, θεῶ δὲ φημὶν ὁργὴν ἐπιδικασθῆναι τὰς ἐκείνων χεῖρας. οὕτως ἦν μέτριος καὶ σωφροσύνης μεστός. Io. Antioch. p. 817.

c ἐπὶ δὲ Τίτῳ τότεν τὴν Ἱερουσαλὴμ πολιορκούντος Ῥωμαῖός τις τῶν ἱππέων δακρυώτατος τοὺς Ἰουδαίους ἀθυμένους κατὰ τῆς φάραγγος θρασυμένους, ἐκ πλαγίᾳ παρελεύων τὸν ἵππον ἀρπάζει τινα κενεῖαν φεύγοντα, στίβαντὸν κατὰ τὸ σῶμα καὶ ὠπλισμένον, ἐκ τοῦ σφυραῷ δραξάμενος, ἐκείνῳ ἐπιπλέον καταδικάζοντος. καὶ τοσοῦτον τῆς δεξιᾶς τόνον καὶ τῇ λοιπῇ σώματος ἐπιδεδεμένος καὶ τῆς ἱππικῆς τέχνης τὴν ἀρετὴν εἶναι, ὥσπερ τι κειμήλιον ἦκε τῷ Καίσαρι κομίζων τὸν αἰχμάλωτον. ὁ δὲ Τίτος ὑπερθεωμάσας τῆς ἰσχύος τούτου καὶ δυνάμειος τὸ ἀήτητον, δώροισι αὐτὸν ἀμείψας, τὸν ληφθέντα ἀπέκτεινε. Ioseph. B. I. 6 15.

d Τίτος στρατηγὸς Ῥωμαίων. τούτῳ δὲ ἐγεγόνει πάντα κατὰ νοῦν, καὶ ταυτομάτου συνεργήσαντος, τὸ δὲ πολὺ διὰ τῆς αὐτοῦ προνοίας ἀπάντων χειρισμένων. πάντῳ γὰρ ἀγγίχοντες, εἰ καὶ τις ἕτερος, ὢν οὗτος γέγονεν. οὕτως γὰρ εὐστόχως ἐχειρίζει καὶ κενεῶς οὐ μόνον τὰς κοινὰς ἐπιβολὰς ἀλλὰ καὶ τὰς κατ' ἰδίαν ἐντεῦθις, ὡςδ' ὑπερβολὴν μὴ καταλιπεῖν· καίτοι γε πῶς ἦν κομιδῇ, πλείω γὰρ ἢ ἔστων ἂν εἴχε, καὶ πρῶτος

εἰς τὴν Ἑλλάδα διέβη μετὰ στρατωπέδων (Polyb. 17 12).

τί τοῦτό σοι τὸ πορφόν ἐστίν; Κωνστίας σε κατυπετίληκεν;" (A Ecel. 329). οὗτος μυαυκὸς ἦν.

τιτυβίζετε ποῖον ἦγον ἀποτελεῖτε. καὶ Βάβριος ἐπὶ χειλιδόνος (188) "ταύτης ἀκούσας μικρὰ τιτυβίζούσης."

Τιτυός. οὗτος ἐρῶν τῆς Ἀητοῦς κατέσχευ ἀπὸ τῆς κρηδέμενης ἢ παιδὸς Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτεμίδος κατετόξευσεν αὐτὸν καὶ ἀνέβη. καὶ νῦν, φασίν, ἐν τῇ ἡδὴ κολάζεται, ἔχων βέλη ἐμπεπαρμένα τῷ ἥπιατι. Nonn. in Greg. Naz. stel. p. 171.

τιτυσκόμενος σοχαζόμενος, ἀπὸ μετοχῆς εἰς ῥῆμα (sch. Hom. Γ 80). ἔσι δὲ παρὰ τὸ θεῶ θῶ τὸ τῶν τῶσω τιτυσκω.

τιτώ (Callimach. fr. 206) ἡ ἡμέρα.

τῖφος ὁ κύθυγρος τόπος.

Τῖφους.

τί φῶ; τί εἶπω.

τίω τὸ τιμῶ.

τλῆ δ' Ἡρῃ (Hom. E 302) ὑπέμεινε.

τλῆθι ὑπόμεινον.

τλήμονος ἑλευνοῦ.

τλήμων τολμηρὸς, ἀναιδής. (S El. 275)

"ἢ δ' ὡς τλήμων ὥστε τῷ μύσσοι ζώνες, ἔρπον ὅσιν" ἐκφοβημένη."

τλῆναι ὑπομεῖναι.

τληπαθῆς ὑπομένων ἐν τῷ πύσσειν.

Τληπόλεμος ὁ τὰ τῆς βασιλείας τῶν Αἰγυπτίων πράγματα μεταχειριζόμενος ἦν μὲν κατὰ τὴν ἡλικίαν νέος, καὶ κατὰ τὸ σκελετὸς ἐν τῷ στρατιωτικῷ βίῳ διεγεγόνει μετὰ φαντασίας, ἦν δὲ καὶ τῇ φύσει μετέωρος καὶ φιλόδοξος, καὶ καθόλου πολλὰ μὲν εἰς πραγμάτων λόγον ἀγαθὰ προεφίετο, πολλὰ δὲ καὶ κακά. στρατηγεῖν μὲν γὰρ ἐν τοῖς ὑπαίθροις καὶ χειρῶν πολεμικὰς πράξεις δυνατός ἦν, καὶ ἀνδρώδης ὑπῆρχε τῇ φύσει, καὶ πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἀμύλλας εὐφρυνῶς δέκκετο· πρὸς δὲ ποικίλων πραγμάτων χειρισμόν, δέόμενον ἐπιστάσεως καὶ νῆψεως, καὶ πρὸς φυλακὴν χρημάτων καὶ καθόλου τὴν περὶ τὸ λυσιτελεῖν οἰκονομίαν ἀφύετατος ὑπῆρχε πάντων· ἢ καὶ ταχέως οὐ μόνον ἔσφηλεν, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν ἡλάττωσε. παραλαβὼν γὰρ τὴν τῶν χρημάτων ἐξουσίαν τὸ μὲν πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας κατέτριβε σφαιρομαχῶν καὶ πρὸς τὰ μειράκια διαμιλ-

λόμενος ἐν τοῖς ὅλοις· ἀπὸ δὲ τούτων γινόμενος εὐθὺς πότες συνῆγε, καὶ τὸ πλεῖον μέρος τῇ βίῃ περὶ ταῦτα καὶ σὺν τέτοις εἶχε τὴν διατριβήν. ὃν δὲ ποτε χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπεμείριζε πρὸς ἐντεύξεις, ἐν τούτῳ διεδίδε, μᾶλλον δ', εἰ δεῖ τὸ φαινόμενον εἰπεῖν, διεργάττει τὰ βασιλικά χρήματα τοῖς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος παραγεγονόσι πρεσβευταῖς καὶ τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις. καθόλη γὰρ ἀνανεύειν οὐκ ἤδου, τῷ δὲ πρὸς χάριν ὁμιλήσαντι πᾶν ἔξ ἐτοίμης τὸ φανὲν ἐδίδε (Polyb. 16 21).

τλήσομαι ὑπομενῶ.

τλητικῶς ὑπομονητικῶς.

τμαγὲν κοπέν.

τμήδην τμητικῶς.

τμηθείσης κοπέισης.

τμήμα κόμμα.

τμήσις ἡ τομή.

τμητικός ὁ τέμνων.

τμητοῖς ὅλοις ἐγκύρσαι (S El. 863), ταιτέσι τοῖς λώροις, τοῖς ἱμάσιν. ὁλκὸς ἔν ἀντὶ τῶν ἱμάντων, οἷς εἰλκύνθη Ὁρέσης πεισὼν ἐκ τοῦ ἄρματος.

Τμῶλος ὄνομα ὄρου.

τμώμενος ἀποτεμνόμενος.

τὸ ἀπὸ τῆς Παλληνίδος τὸ φοβερόν, ἀπὸ τῆς ἐπὶ Παλληνίδι μάχης, ἐν ᾗ ἡττήθησαν Ἀθηναῖοι. cf. v. Παλληνικὸν βλέπειν.

τὸ ἄρνιον σοι λελάληκεν. cf. v. ἄρνιον.

τὸ βασιλικὸν βοίδιον. ἐπὶ Πτολεμαῖα βοῦς ἀπέτεκεν ἔξ βοΐδια, πρὸς οἰωνὸν δὲ ἀγαθὸν τὸ συμβησόμενον λαβὼν ὁ Πτολεμαῖος προσέταξεν ἐν τοῖς βασιλείοις τρέφασθαι μετὰ πάσης ἐπιμελείας διὸ βασιλικὸν ἐκλήθη.

τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεία πάθη, μηδενὸς ἄλλης παραπράξαντος, μεγάλας δόνας ὑποτείνει" (S Ai. 260), ὅλον μηδενὸς συμπράξαντος καὶ μετασχόντος τῶν ἁμαρτημάτων ἢ γὰρ κοινωνία τῶν ἁμαρτημάτων φέρει τὴν παραμυθίαν.

τὸ γὰρ τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκῆν γλυκύν" (S OR 1389).

τὸ γε αὐτοῦ μέρος κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν· Ἀλιανός "τί γὰρ μαθὼν ἐτόλμησε τό γε δὴ αὐτοῦ μέρος δουλώσασθαι Ἀνδοῖς Πέρσας."

τό γε ἥκον ὅσον ἐπ' αὐτῷ, ὅσον θυ-

νατόν.

τὸ δέ μοι τοῦτο δέ μοι.

τὸ Δίωνος γρῦ. οὗτος ὁ Δίων Ἀλεξανδρεὺς ἦν τὸ γένος, διαβόητος δὲ ἐπὶ φιλοσοφίᾳ, ὃς ἔχων ἀδελφὸν παλαιστήν, Τόσιον καλούμενον, λοιδορούμενος ὑπὸ τινοσὶ τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ καὶ ἀκέρων ῥήτῃ καὶ ἄρρητῃ, καὶ πολλῇ ὄχλῳ ἐπακολουθῶντος, αὐτὸς μὲν ἔδδεν ἐφθάρχετο, κατεσταλμένος τὸ τῆς σοφίας πυράγγελμα τηρῶν, ἐντὸς δὲ τῇ ἰδίᾳ πυλῶνος γενόμενος καὶ μηδὲν ὀργῆς ὑποφύνας εἶπε πρὸς τὸν νεανίαν οὐδὲ γρῦ. ὁ δὲ ἀθυμήσας ἀπήγγετο. εἴρηται τὸ γρῦ ἐπὶ μικρῷ καὶ τῷ τυχόντος. καὶ ὁ ῥύπος τῷ ὄνυχος.

τὸ ἐπίπαν τὸ σύνολον.

τὸ Ἑσιόδειον γῆρας, ἐπὶ τῶν ὑπεργῆρων· φέρεται γὰρ καὶ ἐπίγραμμα Πινδάρου τοῦτο "χαῖρε δις ἡβήσας καὶ δις τάφῳ ἀντιβολήσας, Ἑσιόδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης."

τὸ θερμόν τοῦ ὀβελοῦ, ἐπὶ τῶν αἰρεμένων τὰ χεῖρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων. ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων. μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς.

τοιαῖδε πράξεις. S OR 895.

τοιαῦδε τοιαύτης.

τοῖα Στυγὸς σε μελανοκάρδιος πέτρα Ἀχειρόντιός τε σκόπελος αἵματοςαγῆς φρουρῇσι, Κωκυτῇ τε περιόδρομοι κύνες, ἔχιδνα θ' ἑκατοντακέφαλος, ἡ τὰ σπλάγγνα σου διασπαράξει, πνευμόνων τ' ἀνθάψεται Ταρτησία μύραινα. τῷ νεφρῷ δὲ σου αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡμιατμῶνος διασπάσσονται Γοργόνες Τιθράσαι, ἐφ' αἷς ἐγὼ δρομαῖον ἐρμήσω πόδα" (A Ran. 472).

τοιαυτί τοιαῦτα.

τοιγὰρ ἐγὼ ἐγὼ μὲν γάρ.

τοιγαροῦν ἀμέλει, ὅθεν δὴ, ἔκθεν, διὰ τῷτο δὴ οὖν.

τοιγάρτοι τίτε γὰρ ἔνεκεν.

τοῖν ἀντὶ τῇ σοί, δωρικῶς (AP 6 198) "καὶ πολλὴν λευκῶν κεῖραι ἀπὸ χροτάφων τοῖν. ἀλλ' ἐπένευε."

τοίνυν διὰ γὰρ τῷτο. ἢ ἔν.

τοῖτο τοῖτῃ. καὶ τοῖος τοῖτος, καὶ τοῖον τοῖτον.

τοιςτονι Θεμιστοκλῆς οὐκ ἔπεισεν Ἀριστοφάνους, ἢ διὰ τὸ τευχ-

σαι τὸν Πειραιᾶ, ἣ ὅτι σοφίας δόξαν ἀπηνέγκατο Θεμιστοκλῆς, σιφνησίας Ἀθηναίους τὸν δοθέντα χρησμόν, "τείχος τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύσπα Ζεὺς." ἄλλων δὲ ἄλλα λεγόντων Θεμιστοκλῆς ἔφη τὰς τριήρεις λέγειν ξύλινον τεῖχος (sch. A Eq. 882).

τοιιστώδες τοιῖτον· "οὐδὲν ὅτιον ἐβεβαιώθη τοιστωδες."

τὸ Ἰππάρχου τειχίον. Ἰππαρχος ὁ Πεισιστράτης περὶ τὴν Ἀκαδημειαν τεῖχος ὥκοδόμησε, πολλὰ ἀναγκάσας ἀναλῶσαι τοὺς Ἀθηναίους. ὅθιν καὶ ἐπὶ δαπανηρῶν πραγμάτων ἦ παροιμία εἰρηται.

τοῖς Ἰπποκράτους υἱέσιν εἴξεις, καί σε καλῶσι βλιτομάμμαν (A Nab. 997). οὗτοι ὕδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι ἐκωμωδῶντο· καὶ τάχ' ἂν εἴσαν προκέφαλοι τινες, ὡς ἐν Γεωργοῖς φησὶ καὶ ἐν Τριφάλῃ. καὶ Εὐπολὶς Ἀῤῥίοις "Ἰπποκράτες τε παῖδες ἐμβόλμοι τινες, βλῆχτὰ τέκνα κῶδαμῶς τοῦ τρόπου." τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν Τελέσιππος Ἀημοφῶν Περικλῆς.

τοῖς ὀρθῶς. ὅτι τὸ τοῖς ὀρθῶς ἔπ' ἄλλῃ γνωσθεῖσι πεισθῆναι μελλόνος τῆς ἀρετῆς ὁ Ζήνων ποιεῖται γνώρισμα τῶ γνῶναί τινα αὐτὸν ἐξ αὐτῶ τὰ δέοντα, τὴν Ἡσιόδου μεθαρμόττων ῥῆσιν, "ἕτος μὲν πανάριζος ὅς εὖ εἰπόντι πῖθεται" λέγων, ἀντὶ τῆ νοήσεως πάνθ' ἐαυτῷ (Julian. or. 7 p. 244 D).

τοῖς πολλοῖς τῶβολῶ (A Eq. 951), τῶτέσι τοῖς εὐώνοις.

τοῖς τεκῶσι γὰρ ἔδ' εἰ ποιεῖ τις, δεῖ πόνον μνήμην ἔχειν" (S OC 508). τῶτέσιν, ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ, μὴ ἡγείσθαι πόνον εἶναι τὸν κύματον.

τοῖς φθάνουσι τοῖς ἡδὴ γεγονόσι.

τοίχαρχος ἐπὶ νεῶς ὁ ἄρχων αὐτῆς. τοιχάρχος δὲ πρῶτος, πρῶτως δὲ κυβερνήτης, κυβερνήτης δὲ ναύκληρος (Artemid. 1 35).

τοιχωρύχημα γαλῆς τοίχου ὀπή.

τοιχωρύχος κλέπτης, ληστής. τοιχορύκτης δέ.

τὸ καλῶς ἔχον τὸ συμφέρον. Οἰδίπους (S OR 879) "τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει μὴ λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι," τῶτέστι μὴ λῦσαι τῇ πόλει τὸ συμφέρον αἰτῶμαι.

τοκάς ἡ γεννώσα.

τὸ κατακύλλωμα τὸ πέρας καὶ ἀνωτάτω τῶν κακῶν.

τοκῆων (Hom. Γ 140) γονέων, ἡ τέκνων.

τόκος· Ἀριστοφάνης Μοφελίαις (1288) "τέτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον; τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν πλέον πλέον τὰργύριον αἰεὶ γίνεται, ὑπορρέοντος τῶ χρόνου."

τοκοφορεῖν τόκους λαμβάνειν. τόκος δὲ εἶδος πλεονεξίας.

τολμήνεντι (Hom. Κ 205) ὑπομονητικῶς.

τολμηρός· Ἀριστοφάνης (Pac. 182) "ὦ μαιρὲ καὶ τολμηρὲ καναίσχυντε σύ."

τολμῆσαι ὑπομείναι. Νόμων θ' (p. 872 E) "εἰ πατέρα ἀποκτείνει τις, αὐτὸν τῶτον ὑπὸ τέκνων τολμησάμενος βίβ' ἀσχοῖντα." καὶ ἐν β' (p. 661 A) τολμῶ ἀντὶ τῶ τολμῶν ὑπομένοι. Αἰλιανός "ὁ δὲ ἐσθλὰτο ἐς τὸν νεῶν, ἔτοιμα δὴ καταγράφων, καὶ ὅτι τολμήσει ταῦτα ἐφ' οἷς ἐνόσει ἐπ' ἐρημίας τῶν ἐπικερῆσαι τῇ κόρῃ δυναμένων πεπιστευκώς."

τολμητής.

τολμητίας τολμηρός· Ἀγαθίας (1 4) "τολμητίας γὰρ ἦν ἐς τὰ μάλιστα καὶ ταραχώδης καὶ πέρα τῶ ἀναγκαῖε τὸ φιλοκίνδυνον κεκτημένος," περὶ Θεωδιβέρτου λέγων υἱὸ Θεωδερίχου.

Τολύβη ὄνομα κύριον.

τολυπέυειν ἐξεργάζεσθαι· τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία (Agath. 5 21) "οἱ δὲ καλωδίσις τε καὶ τολύκαις τὸς καλάμους ξυνοδήσαντες κώμους πολλὰς ἀπειργάσαντο."

τολύπευμα συναγωγή, τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοκαλημένον ἔριον.

τολύπη ἀγρία κολοκύνθη.

τομεῖς οἱ ἐμπρόσθιοι ὀδόντες.

τὸ μὲν νόημα τῆς θεᾶς, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμὸν" (A Eq. 1200). ἔτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστειζόμενοι ἔλεγον τὰς ἐαυτῶν ἐπινοίας τῆς θεᾶς· ὅτι ὁ μὲν θεὸς ὑπέβαλεν, ὁ ἐργασάμενος δ' ἐγώ.

τὸ Μηλιακὸν πλοῖον. ἐπὶ τῶν ἁγαν ῥεόντων πλοίων εἰρηται τῶτο, ἀπὸ ἰσορίας τινός. φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης Ἰππότην εἰς ἀποικίαν στελλόμενον τοῖς μὴ βεληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταρῶσασθαι· ἐπειδὴ γὰρ προφασίζόμενοι οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτοῖς ἀρρωστεῖν, οἱ δὲ τὰ πλοῖα ῥεῖν, κατέμενον, κατηράσατο μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτὲ καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι αἰεὶ.

τομίας ὁ εὐνοῦχος (Agath. 1 16) "ὁ δὲ Ναρσῆς ὁ στρατηγὸς τῶν Ρωμαίων τομίας

ἦν, καὶ τῆς ἐθλωττίας αὐτῷ ἔτι μᾶλα με-
τὴν ἀδὲ παιδείας." ἦν δ' ἐπὶ Ἰσποτινιανοῦ.
cf. v. Ναρσῆς.

τομόν τὸ τμητικόν, ὁξυτόνως. οὕτω
Πλάτων (Tim. p. 61 E).

τόμος ὁ χάρτης.

Τόμυρις βασιλεία Μυσσαγετῶν, ἦν
μινώμενος Κῦρος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὡς οἱ
δόλω οὐ προεχώρειν, ἐλύσας ἐπὶ τὸν Ἀρά-
ξου ἐποίητο ἐκ τῶ ἐμφανῆς τὴν στρατείαν
(Herodot. 1 206).

Τοναῖος δρόμος.

τὸν ἀφ' ἱερῶς γραμμῇ ἐν τῇ τῶν πε-
τῶν παιδιᾷ. Μένανδρος Καταιφειδομένην.
cf. v. ἀφ' ἱερῶς.

τῆνδε τῶτον.

τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ κατασεισάσθαι
μοι δοκεῖς" (A Nub. 1278), τουτέστι τὴ κε-
κρυμμένα.

τονθορῶζει ὑπόπτως λαλεῖ, ψιθυρίζει,
ἡρέμια γογγύζει, ἢ λύθρα φθέγγεται, ἢ ὑπο-
τρέφει τὰ χεῖλη κινῶν. "ὑποτονθορῶζοτος
δὲ τοῦ πληθύνους καὶ ἀγανακτοῦντος λόγιος
ἐχέφροσιν ὁ στρατηγὸς τούτους ἐμάλασσε."
"πάλιν τε θοῶν ὑπεξαπτόντων καὶ τονθο-
ρῶζειν περρωμένων ἔφη."

τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκεν, ἐκ τῶ τῆς
Κολοφώνις πρὸς ἐκιντὸς εἰσαΐσαντάς τινα
τέτων μοῖραν ξυνοικίσαι τοῖς Σμυρναίοις,
εἰς πόλεμον δὲ ποτὲ τινα ἀπλῶντων Σμυρ-
ναίων τῆς μὲν ὑπολειφθέντας ἐν Σμύρῃ
Κολοφώνις κρατῆσαι αὐτῆς, ὡς τῆς Κολο-
φώνις ἐκ τέττε β' πόλεις ἔχειν, τὴν τε Κο-
λοφῶνα καὶ Σμύρναν, καὶ ἐν τῇ βυλεύεσθαι
περὶ τινος Σμυρναίως, οἱ ὑπελειφθῆσεν μετὰ
τῶν Κολοφωνίων ἐν Σμύρῃ, ὅτε ἴσαι ψῆ-
φοι τέτοις ἐγένοντο, πρὸς τῆς Κολοφώνις
ἀναφῆρην αὐτῆς, καὶ ἡ προσέθεντο, ταύτην
κρατεῖν. καὶ ἔτω λέγεται ἐπὶ πιντὸς τῶ κυ-
ριωτάτῃ τὸν κολοφῶνα ἐπιτίθεσθαι τοῖς
λοιποῖς, ὡς ἐπὶ τῶν ψήφων τῶν β' τῶν Κο-
λοφωνίων τῇ τέττων ἐτίερα.

τὸν κολοφῶνα ἐπέθεες. ἰβ' πόλεις τῆς
Ἰωνίας συνήρσαν εἰς τὸ Παριώνιον λεγόμε-
νον, περὶ τῶν κοινῶν βελευσόμενα· καὶ εἰ
ποτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ Κολοφώνιοι
περὶ τὴν ἐτίθεντο τὴν νικῶσαν· Σμυρναίως
γὰρ ἐλθόντας εἶχον συνοίκους, ὑπὲρ ὧν καὶ
τὴν ψῆφον ἐτίθεντο. ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατού-
σης καὶ βεβαίας ψήφῳ ἡ παροικία εἴρηται.

τὸν ξόοκτα ἀντιξῶειν, ἐπὶ τῶν βλα-
πτότων τινὸς ἢ κατ' ἀεραπειούτων. ἡ δὲ
μεταφορὰ ὑπὸ τῶν ὄντων, παρ' ὅσον ἐκίνοι
ὑπ' ἀλλήλων κινήθονται καὶ ἀντιανήθουσι.
cf. v. ξυτήλην.

τόνον εὔτονον, ἢ δύναμιν Πισίδης "ἡ-
κας γὰρ αὐτὸς ὥσπερ ἡλῖς τόνος σῆρι
πρὸς αὐτὸν ἐλκτικῶς τὰς ἐκμάδας." τῶνος
καὶ τῷ κραιββύτι τὰ σχονία. τόπος καὶ τὸ
ἐξυμέτρον ἔπος· "Πυθικὸν ἦν προμύστημα
ἐν τόνοις ἐξυμέτροις, οὕτω προλέγον τὴν τε-
λευτήν, Ἀλακίδῃ, προφύλαξο μολεῖν Ἀγερ-
σιον ὕδωρ Πανδοσίην θ', ὅθι τοι θῶντος
πεπρωμένος ἐστί·" καὶ συνάψας μίχην Βρι-
τίοις καὶ Λευκανοῖς ἐπὶ τινι ποταμῇ, τῆς
γεφύρας φαιγίσης, τῶν προσχώρων ἡκόσας
τὸν ποταμὸν ἀποκαλόντων Ἀχερόντιδα τὴν
δὲ πλησίον πόλιν Πανδοσίαν, πρὸς ὃ ἐχὼ
λόγιον συμβαλὼν τὰς τόπας, καὶ γνὼς ὅτι
ἄρα τὸ χρεῶν ἐκπέπλησται, τότε δὴ τὸν
εὐκλεᾶ πορεύεται θάνατον, καὶ πρὸς μέσας
τοὺς πολεμίους ὠπλούμενος ἀφειδῶς, πολλὰ
πρότερον δράσας, ἔτι πίπτει μαχόμενος.
ἦν δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου κηδεστής,
Ὁλυμπιάδος ἀδελφός."

τὸν Ὑλαν κραυγάζεις. ἐπὶ τῶν μί-
την πονέντων καὶ κραυγαζόντων ἡ παροικία,
ἐπεὶ τὸν Ὑλαν ἀφανῇ γινόμεναν Ἡρακλῆς
ἀποβὰς τῆς νεὸς Ἀργεῖς καὶ ζητήσας αὐ-
τοῦ. cf. v. Ὑλαν κραυγάζων.

τοξεία.

τοξεύω.

τοξόται οἱ δημόσιοι ὑπηρέται, φύλακες
τοῦ ἄσπετος, τὸν ἀριθμὸν χίλιοι, οἵτινες πρό-
τερον μὲν ὥκων τὴν ἀγορὰν μέσῃ σκη-
ποισάμενοι, ὕστερον δὲ μετέβησαν εἰς
Ἄρειον πᾶγον. ἐκαλέντο δὲ οὗτοι καὶ Σπύ-
θαι καὶ Σπενσίνοι ἀπὸ Σπενσίνοι τινὸς τῶν
πάλαι πολιτευομένων συντάξαντος τὰ περὶ
αὐτῆς (sch. A Ach. 54 ?).

τοξότης ὑπηρέτης· Ἀριστοφάνης (sch.
A Ach. 710) "τοξότης συνήγορος, ὥσπερ Εὐ-
αθλος," ἀντὶ τῆς ὑπηρέτης. (Lys. 7) "μὴ σκί-
θρῶπαξ· οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποικὴ τὰς
ὀφρῶς," ἀντὶ τῆς σκυθρῶπύζειν, ἀπὸ τῆς πα-
ρακολεθῆντος· τοιῶτον γὰρ τὸ πρόσωπον
τῶν ἐν μερίμνῃ ὄντων. "Ὀμηρος (O 102) "ἔδὲ
μέτωπον ἐπ' ὀφρῶσι κυνέησιν ἰάνῃ." Σο-
φοκλῆς κατὰ τὸ ἐναντίον "ὡς ἂν Διὸς μέ-
τωπον ἐκταθῇ χαρᾷ."

τοξότου δημοσίᾳ ὑπηρετεῖ, ἐκώπτε κα-
λεμένῃ (sch. A Ach. 707).

τοπάζειν οἷον σοχάζεσθαι, ἐνθυμῶσθαι,
ὑπονοεῖν. καὶ ἐτόπαζον ὁμοίως. καὶ παρὰ
Σοφοκλέῃ ἐν Ἡριγόνῃ "ὣ δὲ δόξῃ τοπάζω,
ταυτ' ἰδεῖν συμφῶς θέλω." διὸ καὶ ὑποτοπεῖν
τὸ ὑπονοεῖν λέγεται.

τοπάζιος λίθος πολυτελής, κατ' ἀπεί-
ρους τὰς καιρὸς τιμώμενος. Theodoret. in Ps.
118 127).

α τὸ παράπαν δόλω, παντελῶς. "οἶκε μὴ
καὶ τὸ παράπαν."

β τὸ παράπαν κατὰ πᾶντι τρόπον, ἐξ
ὁλοκλήρου.

τὸ Πάρνος σκάφιον, ἐπὶ τῶν μικρὰ
πολλάκις ζητήτων. Πάρνος γὰρ ὁ κυβερ-
νήτης σκάφος ἀπώλεσε καὶ συνεχῶς ἠνώγλει.

τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν παροιμία. Πλά-
των Γοργίᾳ (p. 499 E) "καὶ ὡς ἔοικεν, ἀνάγ-
κη μοι κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον τὸ παρὸν
εὖ ποιεῖν."

τὸ παρὸν εὖ τίθεσθαι παροιμία.
Κρατῖνος Πυλαίᾳ "ἄνδρας σοφὸς χρεὶ τὸ
παρὸν πρῶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι."

τοπεῖν ὑπονοεῖν.

τοπεῖον. τὰ σχοινία λέγουσι τοπεῖα.
Στράβου Μακεδόσι "τὸν πέπλον δὲ τῆτον
ἐλκασσι δεσμευόντες τοπεῖως ἄνδρες."

τὸ πέρι ἐπὶ ἐπιπλέον, ἢ ἕως τέλους, ἢ
ὅλως.

τόπος τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐστὶ.
λέγεται γὰρ τόπος ὁ φυσικός, καὶ τὸ μύριον,
καὶ ἡ ἐκάστη λόγῃ περίοδος. οἱ δὲ παρὰ
Ἀριστοτέλει τόποι διὰ τὸ ἔχειν τινὰ ὁμοί-
τητα τῷ φυσικῷ τόπῳ λέγονται τόποι. τόποι
δὲ εἰσιν ἀρχὴ καὶ ἀφορμὴ διαφορῶν ἐπιχει-
ρημάτων. Τοπικὰ δὲ ἐπιγράφεται τὰ τῷ Ἀρι-
στοτέλει ἀπὸ τῶ τόπου τινὸς ἐν αὐτοῖς πα-
ραδίδεσθαι, ἀφ' ὧν ὁρμώμενοι δυνήσονται
περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος δι' ἐνδόξαν
συλλογίζεσθαι. ἐστὶ γὰρ ὁ τόπος ἀρχὴ τις
ἢ στοιχεῖον ἀφ' ἧς λαμβάνομεν τὰς περὶ ἑκά-
στον ἀρχάς, ἐπιστήσαντες τὴν διάνοιαν, τῇ
περιγραφῇ μὲν ὠρισμένως. ἢ γὰρ παραλαμ-
βάνει τὰ κοινὰ καὶ καθόλου, ἢ ἐστὶ τὰ κύ-
ρια τῶν συλλογισμῶν, ἢ δύναται γε ἐξ αὐ-
τῶν τὰ τοιαῦτα δεικνύσθαι τε καὶ λαμβά-
νεσθαι. τοῖς δὲ καθ' ἑκάστα ὠρισίτως. ἀπὸ
τάτων γὰρ ἐστὶν ὁριώμενον εὐπορεῖν προ-
τάσεως ἐνδόξε πρὸς τὸ προκείμενον. τῶτο

γὰρ ἡ ἀρχή. ἐπίστετε δὲ ὅσα ἀναγκαῖα τὸ ἐξ
ἐνδόξων. ἢ γὰρ οἷόν τε περὶ παντὸς τοῦ προ-
τεθέντος ἐξ ἀληθῶν συλλογίζεσθαι (Alex.
Aphrod. in Top. 1 p. 5). ἀξιῶσι δὲ τινες τὸ
πρῶτον βιβλίον μὴ Τοπικόν, ἀλλὰ πρὸ τῶν
Τόπων ἐπιγράφεσθαι.

τόπος παραγγέλματος διαφέρει. παράγ-
γελμα μὲν ἐστὶ τὸ κοινότερον καὶ καθολικώ-
τερον καὶ ἀπλάστερον, ἀφ' ἧς τόπος εὐρίσκει-
ται. ἀρχὴ γὰρ τόπου τὸ παράγγελμα ὥσπερ
ὁ τόπος ἐπιχειρήματος. οἷον παράγγελμα μὲν
τὸ ἔτιω λεγόμενον, ὅτι δαὶ ἐπιχειρεῖν ἀπὸ
τῶν ἐναντίων καὶ συσταλῶν. τόπος δέ, εἰ
τὸ ἐναντίον πολλαχῶς τῷ ἐναντίῳ ὑπάρχει
τὸ ἐναντίον. καὶ πάλιν, ὡς ἐν τῶν συσταλ-
χων, ἔτιω καὶ τὰ λοιπὰ. ὁ γὰρ τόπος πρῶ-
τασις ἤδη τις ἀπὸ τοῦ παραγγέλματος γέ-
γονε.

καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 7 216) "ἀλλ' ἐπὶ
μὲν γαίης ἑλέφ τόπος. οἱ γὰρ ἰδόντες εὐθύ-
με πρὸς τιμῆς ἔσπερον εὐσεβέες. νῦν δὲ
τεκῶσα θάλασσα διώλκεται. τίς παρὰ πόντην
πίστις;"

τοποτηρητής εἶδος ἐξέμματος.

τὸ προσέरण τὸ ἀποβησόμενον (S Ai.
227) "ὥμοι, φροβῆμαι τὸ προσέरण. περὶ-
φυντος ἀνὴρ θανέται."

τό ρυ ὅπερ δὴ ἐν, ὅπερ ἐν. cf. π. τῷ ρα.
τόργος παρὰ Ἀσκάροιν (88) ὁ κύκνος.
λέγεται δὲ καὶ ὁ γῶψ.

τορεῖα ἡ ἥτορεα.

τορεύει γλύφει, τιτρά. καὶ "τόρενε πᾶ-
σαν ὥδην," ἀπὲ τῷ τορῶς καὶ τραυῶς λέγε
τὴν ὥδην (sch. A Theom. 992).

Τορκουάτος ὄνομα κατ' ἐπικλήσιν. κο-
νηθὲν γὰρ τὸ Κελτῶν ἔθνος κατὰ τῆς Ἰτα-
λίας ἐφρόνη, καὶ ἀντικαθεζομένων ἀλλήλοις
τῶν στρατοπέδων Μάλλιος ὠνὴρ τῶν ἀπὸ
βελῆς ἐπιφανῆς τὸν βασιλεῖα τῶν Κελτῶν
τά τε ἄλλα μεγαληγορούμενον καὶ προσιέναι
οἱ τὸν ἄριστον τῶν Ῥωμαίων ἐς ἰδιώσαν
συμπλοκὴν προκαλέμενον ὀπισθὸς ἐπικαι-
ρίῳ καταβάλλει τραύματα. σκευάσεις τε τὸν
νεκρὸν καὶ τὸν περὶ τὸν τραύματι στραπτὸν
ἀκνόμενος, ὃς ἐπιχώριός ἐστι Κελτοῖς κόσ-
μος, αὐτὸς περιέθετο. καὶ ἀπὸ τῶδε Τορ-
κουάτος πρὸς τῶν πολετῶν ἐπικλήθεις, ὅπερ
ἂν εἴη στρεπτοφόρος, μνημεῖον τῆς ἀρετῆς
τὴν ἐπικλήσιν ταύτην τοῖς ἀφ' ἑαυτοῦ κατα-
λέλοιπε. Dio Cassius?

τόρμη νύσσα, καμπτήρ. cf. v. ἔκτορμειν. τορνευτολურασπιδοπηγοί οἱ ποιῶντες τὰς λύρας καὶ τὰς ἀσπίδας (sch. A Ach. 491).

τόρνος ξύλον στρογγύλον. ἢ τὸ τρῆμα, καὶ τὸ ἐνιέμενον εἰς αὐτό.

τορνώσασθαι κατασκευάσασθαι.

τορόν ἰσχυρόν, καὶ τορῶς ἰσχυρῶς, τρανῶς, μεγαλοφώνως, σαφῶς, ἀκριβῶς. (Dio Cass. 75 12) "τορῶς τὸ ἀνακλητικὸν σημαίνουσα κλεῖσας."

τορύνη τὸ κινήριον τῆς χύτρας. πανταχῶ δὲ ἐκτείνεται, εἰ καὶ παρ' Εὐπόλει "τορύνην τῶς δὴ ξίφος ἐπεξωσμένος." καὶ αὐθις (AP 6 305) "καὶ τὰν ἐννοδόνον τορύναν."

Τορωνάιος ὄνομα κύριον. καὶ Τορύνη πόλις ἐν Θράκῃ.

Τόσιβις θεός. Euseb. Praep. ev. 5 5.

τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτε ὀρθόν." αὕτη ἡ παροιμία δημώδης ἐστὶ καὶ φανερά, τάττεται δὲ κατὰ τῶν διάστροφον ξύλα ἢ πράγματα πειρωμένον κατευθύνειν καὶ μηδὲν ὠφέλειν. cf. v. ξύλον ἀγκύλον.

τοσοῦτον ἀντὶ τῆ τῆτο. Σοφοκλῆς (Ai. 441) "καίτοι τοσῶτον ἐξεπίστασθαι δοκῶ," τατέστι τῆτο. καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι (748) "τοσῶτον οἶδα" ἀντὶ τῆ μέχρι τέτῃ.

τοσάτω θεῶ ἀντὶ τῆ μεγάλῃ. "καὶ νόμον ἔθεντο, εἰ τοιᾶτοι γένοιντο ὑπὸ τῷ τοσάτῳ θεῷ, εὐδαιμονίαν εἶναι καταγράφοντες κοινήν."

τὸ συνοῖσον τὸ συμφέρον. "ὃ δὲ αἰσθόμενος φιλοπόστορος γίνεται, τὸ συνοῖσον τῇ προθυμίᾳ πραγματευόμενος."

τόσῳ τοσοῦτῳ.

τότε δὴ τότε ἀντὶ τῆ παρυντικῆ. "τότε δὴ τότε ἡ Φωαγική δύναμις τοῖς Ῥωμαίοις ξυρραγεῖσα ἐξωθεῖ αὐτούς."

τὸ τηνικαῦτα.

τό τοι πολὺ καὶ μηδαμῇ λήγον χρήζω, ξέν', ἔρθῃν ἄκυσμ' ἄκῃσαι" (S OC 517). τατέστι, τὸ ἀνεξάλειπτον κακὸν τὸ κατὰ τὴν πῆρσιν χρήζω ἀκῃσαι τῇ Οἰδίποδος.

τοῦ. καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεται, ὥσπερ τὸ τινός. Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεω "ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικός τε φέρω." ἐπὶ οὐδέτερος δὲ Δαναΐσιν "ἀλλ' εἴσιθ', ὡς τὸ πρῶγμ' ἐλέγξαι βούλομαι τατ' προσόξιν γὰρ κακοῦ τέ μοι δοκεῖ." ἐπὶ δὲ ἄρσενικῇ Κο-

ριαννοῖ Φερεκράτης "πάντως γὰρ εἰσι τῶν φίλων ἑνός γέ τε."

τοῦ Βάβυρος χορός. ἐπὶ τῶν ἀπλοστίρων καὶ ἀμαθῶν εἴρηται ἡ παροιμία.

τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσῃ; ἀντὶ τῆ ἐν-κα τίνος.

τοῦ γκυκλον (A Lys. 1164) τὸ ἔγκυλον. τατέστι τὴν Πύλον, διὰ τὴν τῶν τευχῶν περιβολήν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περιβολαίων. τατέστιν ἣν ἔχουμεν καὶ περιβαλλόμεθα.

τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρυκαῖος ἡκροῦσάτο." φασὶν ὅτι περὶ Κώρυνκον τῆς Παμφυλίας ἦσαν πειραταί, οἷς τινὲς τῶν ἐν Κωρύνῳ συμπράττοντες περιεργάζοντο τῶν πλεόντων τὰ φορτία, καὶ τὸν καιρὸν καθ' ὃν μέλλοιεν πλεῖν τοῖς πειραταῖς ἐμήνουν. ἐκράτησεν ὁ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκάντων μὲν λατῶν, εἰς γινώσιν δὲ ἐρχομένων. cf. v. Κωρυκαῖος.

τοῦ Λιδός τὸ σάνδαλον, ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δὴ τι, Εὐπόλις Χρυσῷ γένει.

τοῦθ' Ἄδης διακρίνει πρότερον ἢ ἐγὼ πείσομαι" (A Vesp. 762).

τοῦ καθήκοντος χρόνος πέρα", τατέστι τοῦ ὀρισθέντος. λέγεται δὲ καὶ τοῦ εἰκότος πέρα (S OR 75).

τοῦλαιον τὸ ἔλαιον.

τοῦλδον ῥωμαῖστί τὰ σαγμαρία τὰ τὴν ἀποσκευὴν τῶν πολεμίων βαστάζοντα.

τοῦ μορύχου Διονύσου. μορύξαι τὸ μολῶναι ἐστὶ, παρ' ὅσον κακῆινος τῷ γλεύκει τῶν σταφυλῶν καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις ἐν τῷ τρογητῷ μολύνεται. cf. v. μόρυχος b.

τοῦμπαλιν τὸ ἐμπαλιν.

τοῦνεκα οὐ χάριν, ἢ τοῦτε χάριν.

τοῦ πάνυ τῆ πανυμνήτε. καὶ "Συμῶνα τὸν πάνν."

τοῦ πiónτος τοῦ τυχόντος. Σοφοκλῆς (OR 393) "καίτοι τό γ' αἰνῆγμ' οὐχὶ ἐπιόντος ἦν ἀνδρὸς διεπιεῖν, ἀλλὰ μυνταίας ἔδει, ἦν οὐτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺν προφάνης ἔχων οὐτ' ἐκ θεῶν τε γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολῶν, ὁ μὲν δὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν γνώμη κερήσας, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθῶν."

τοῦπος τὸ ἔπος. "κάστ' ἐκείνο τοῦπος ὀρθῶς καὶ κακῶς εἰρημένον" παρ' Ἀριστοφάνει (Lys. 1037).

τοῦ σελλίνου δεῖται, ἐπὶ τῶν ἐπισφαλῶς νοσοῦντων· καὶ γὰρ εἰώθαμεν τὰ μνήματα στεφανοῦν σελλίνοις, ὡς φησι Πλά-

ταρχος (Timol. 26). cf. v. σείλινε δεῖται.

τούς ἀντὶ τοῦ τούτας· Ὅμηρος (K 322) "μὴ μὲν τοδς ἴππες τε." καὶ τοῖσιν ὁμοίως ἀντὶ τοῦ τούτοις.

τὰς ἐτέρους τραγωδοὺς ἀγωνιεῖται", παροϊμία ἐπὶ τῶν ἀρμοζομένων καὶ σεμινοποιοῦντων ἑαυτὰς πρὸς τὰ ἐναντία, ὡς Αἰδουμός φησι. Haep.

Τρασκιανός ῥήτωρ δεινότητος. cf. v. Ἀκάκιος.

τοῦστρακον τὸ ὄστρακον· Ἀριστοφάνης (Ecl. 1068) "καὶ παρὰθε τοῦστρακον πρὸ τῆς θύρας," τὰ καλούμενα ἄρδάνια.

τὰς χωρὶς οἰκοῦντας· Δημοσθένης (4 36) Φιλίππικοις "καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβαίνειν τὰς μετοίκους ἔδοξε καὶ τὰς χωρὶς οἰκῶντας τῶν δεσποτῶν." ὁ μὴν ἄλλα καὶ χωρὶς τῷ προσκεισθαι φανερόν ὡς εἶη τὸ δηλούμενον, ὅτι οἱ ἀπελευθεροὶ καθ' ἑαυτὰς ὄκταν χωρὶς τῶν ἀπελευθερωσάντων, ἐν δὲ τῷ τῶς δαλεύοντες ἔτι συνώκταν. Haep.

τετάκι ἐν ὅσῳ δέ.

τετί ἐπέκτασις. καὶ τετεῖ ἐνταῦθα.

τέτο· "ἐκέτι ἤπορον, ἀλλὰ τέτο ἔλεγον ἐκεῖνο εἶναι," τετέστι τὸ ζητούμενον.

τέτο ποιήσας ἐν, κατὰ τὴν παροϊμίαν, τῶν ἀδικῶν ἔργων δικαιοτάτον." (A Ran. 576) "καὶ τέτο τέτε τῆργον. ἀλλ' ἐχρῆν τι δεῖν." τετέστι τὸ τρώγειν καὶ μὴ διδόναι τὸν μισθόν.

τέτω μὲν εἶπω ἐς πύγην κυνὸς ὄρῳ (A Ecl. 255) καὶ τριῶν ἀλωπέκων. ἐπὶ τῶν λημώντων τὰς ὄψεις τέτο ἐπιλέγεται.

τέψον ὅπερ τὰ ὄψα πιπράσκειται, ὥσπερ τὸ "παρῆλθεν εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμνα καὶ τὸν λιβανωτόν" (Eupol. ap. sch. A Ran. 1100).

τέψον ὁπτόν τὸ ὄψον, ὃ ἔξι τὸ ἰχθύδιον.

τὸ φέρον ἐκ θεῶ. cf. v. φέρειν.

τόφρα ἐπὶ τοσοῦτον. καὶ τόφρα τῶς.

Τόψιος ὄνομα κύριον, ὃς ἦν παλαιστής, ἀδελφὸς τῷ Αἰώνος τοῦ φιλοσόφου τῷ Ἀλεξανδρέως. cf. v. τὸ Αἰώνος γού.

τραβέαι αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες.

τραβίτης ὁ κύων.

τραγαλίζοντα· Ἀριστοφάνης (Vesp. 671) "ὡς ἦσθηται τὸν σύρφακα ἐκ κηθάριος λαγαρίζομενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν."

τραγεῖν φαγεῖν.

τραγήματι. "καὶ παρατιθέναι τῶν τραγημάτων πολλοῖς ἡμῖν συνεστιωμένοις, ἐνίοτε καρύων μὲν τρία ἢ τέσσαρα, τῶν δὲ ἰσχάδων, ὡς οὕτω τύχη, πέντε ἢ ἕξ. εἰ δὲ παρησιασθέντες ἡμεῖς χαρίεσάν τινα παρησίαν ἠτήσαμεν ἔτι πλείους, προσέθηκεν ἂν ἴσως δύο ἢ τρία μάλα σεμνῷ προσώπῳ, καὶ ἔδεν ὑφορώμενος τὸν τῶν νεωτέρων γέλωτα." cf. v. ὑφορώμενος.

τραγικὴ σκητὴ πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐν θεῶν σκευῇ τῶς παριόντες ἔλεγον. λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη σκητὴ.

τραγικῆς τραγωδεῖν εἰδυίας.

τραγικὸν πάθος συμφορᾶς μεστόν.

τραγικὸς πίθηκος παροϊμία ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων. Δημοσθένης καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν εἰς τὸν Ἀισχίνην, φάσκων ὑποκρινόμενον τοῖς ποιηταῖς τραγωδιῶν, ἔτι καὶ πίθηκον προσηγόρευσεν (18 242), ἥτοι ὅτι βραχὺς ὢν τῷ σώματι εἰσῆμι εἰς τὴν σκηνήν, ἥ ὅτι ὁ πίθηκος μιμητὸν ζῶν ἐστίν, εἰς τοῦτο ἐπέσκωψε τὸν Ἀισχίνην ὡς ἀνθρώπως ὑποκρινόμενος τραγωδίαν μιμῶμενον.

τραγικώτερος ἀξιοπιστότερος, ἢ ἀτυχεστότερος Ἀριστοφάνης (Pac. 135) "οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγῶς ζευῆαι πτερόν, ὅπως ἐφαίνετο τοῖς θεοῖς τραγικώτερος." αἰνιττεται δὲ τὰ περὶ Ἰκάρε λεγόμενα. ἡ ἐπεὶ δοκεῖ ὁ Βελλεροφόντης τὴν τοῦ Προίτης γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς Χιμαίρας ἀναίρεσιν ἐπανελθὼν εἰς Κόρινθον ἐξαπατηθῆναι, καὶ ὡς γυναῖκα ἐπιβιβάσας τοῦ ἵππου τοῦ Πηγῶς εἰς μέσσην ῥῆναι τὴν θάλασσαν.

Τράγκυλλος ὁ Σσητόνιος χρηματίας, γραμματικὸς Ῥωμαῖος, ἔγραψε περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι παιδιῶν βιβλίον α', περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις θεωριῶν καὶ ἀγώνων βιβλία β', περὶ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους ἐναυτοῦ βιβλίον γ', περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων δ', περὶ τῆς Κικέρωνος πολιτείας ε'. ἀντιλέγει δὲ τῷ Διδύμῳ. περὶ ὀνομάτων κυρίων καὶ ἰδέας ἐσθημάτων καὶ ὑποδημάτων καὶ τῶν ἄλλων οἷς τις ἀμφιέννυται. περὶ δυσφημῶν λέξεων ἥτοι βλασφημιῶν, καὶ πόθεν ἐκάστη περὶ Ῥώμης καὶ τῶν ἐν αὐτῇ νομίμων καὶ ἡθῶν βιβλία β'. συγγενικὸν Καυσύρων· περιέχει δὲ βίβας καὶ διαδοχὰς αὐτῶν ἀπὸ Ἰαλίσ ἕως Διομετιανοῦ, βιβλία ἡ.

στέμμα Ῥωμαίων ἀνδρῶν ἐπισήμων.

τραγέλας ὄπλον, ᾧ χρησάμενος ὁ Κύντας οὕτω βίωσαν ἀφῆκε πληγὴν ὥστε τὸν βληθέντα διὰ τε τοῦ θώρακος καὶ διὰ τῶν πλευρῶν διαπεῖραι καὶ τῇ γῇ προσηλωσάμην.

^a τράγος, παρὰ τὸ τραγὸν δέρμα ἔχειν, τράχος τις ὤν. ἢ παρὰ τὸ τραχεῖαν ἔχειν φωνήν. ἢ ἀπὸ τοῦ τρέχειν. καὶ τραγῶν φασὶ τὰς ἀμπέλους, ὅταν μὴ καρπὸν φέρωσιν.

^b τράγος παρὰ Μεσσηνίοις ὁ ἐρινός. ἐδέξατο δὲ Ἀριστομένης χρησμόν, ὡς ἦν ἰκα πῖσι ὕδωρ τοῦ Νείου ποταμοῦ τράγος, ἀλώσεται ἢ Ἰρὰ τὸ ὄρος. καὶ ἐκίλυνον τοὺς τράγους πίνειν ἐκείθεν. ὁ δὲ ἐρινεύς ἐπεφύκει παρὰ τὸν ποταμόν, οὗ τὰ φύλλα τῇ ὕδατι ἐπλησίαζον κεκυφότεν· καὶ τοῦτε ἐκβύντος ἐάλω τὸ ὄρος. cf. Pauzan. 4 20.

τραγωδία δεινοπάθειαν. Ἀριστοφάνης Πλούτων (423) "ἴσως ἐρινύς ἐστιν ἐκ τραγωδίας." τὰ γὰρ ἀποτρόπαια τῶν φαντασμάτων τραγωδαῖς μᾶλλον ὑμνῶνται. ἐν δὲ ταῖς τραγωδίαις μετὰ λαμπάδων εἰσέρχοντο αἱ ἐρινύες. "τὸ δὲ ὅπως ἐγένοντο, τραγωδίαν βελομένη γράφειν ἐστίν, οὐχ ἱστορίαν συγγραφόντος." καὶ αὐτὸς "πυθοῦσα τραγωδίας ἄξια."

τραγωδικὸν ἐμπαυδές, ἐπαίπειρ καὶ ἡ τραγωδία ἐμπαυδῶν πρᾶγματων ἀπαγγελτικὴ, ἢ ἐπειδὴ περὶ τραγωδίας μέλλει λέγειν (sch. A Ach. 9).

^a Τραϊανὸς βυσιλεύς Ῥωμαίων, ὃς ἀγαθὸς καὶ μισοπᾶνθρωπος καὶ δίκαιος τοσοῦτον ὑπῆρхан ὥστε ποτὲ γυμνώσας ῥομφαίαν ἐνώπιον τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ ἐπέδωκε τῷ ὑπάρχῳ, λέγων "δέξαι τὸ ξίφος τοῦτο, καὶ εἰ μὲν καλὸς ὑπάρχω, ἐπὶρ ἐμοῦ, εἰ δὲ μή, κατ' ἐμοῦ χρῆσαι."

^b οὕτως τοῖς χριστιανοῖς ἀνικαχὴν τινα τῆς τιμωρίας παρέσχεν. οἱ γὰρ κατὰ καιρὸν ὑπὸ Ῥωμαίων τὰς ἀρχὰς ὠνούμενοι πρὸς Θεραπίαν τῶν τότε βασιλέων διαφόρος ἐπῆγον τοῖς χριστιανοῖς κολάσεις. ὅθεν καὶ Τιβερίανος ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστινῶν ἔθους ἀνήγαγεν αὐτῷ λέγων ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοιπὸν τοὺς χριστιανοὺς φονεῶν, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπεισπαγόντων ἐσθλότης τῇ κολάσει. ἐντεῦθεν ὁ Τραϊανὸς πᾶσαν ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἀπηγόρευε τοῦ τιμωρεῖσθαι τούτους (Io. Antioch. p. 818).

Τραϊανὸς πατρικίᾳς ἡμεῶν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινοτιμήτε. ἔγραψε χρονικὸν σύντομον, πάνν θανμάσιον. ἦν δὲ χριστιανικώτατος καὶ ὁρθοδοξότατος.

τράμις ὁ πρωκτός. Ἀριστοφάνης (Thesm. 253) "αἰθὺς γεγέννηται πάντα τὰ περὶ τὸν τράμιν."

τράμπις.

τρανές σαρφές. (S Ai. 23) "ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα." καὶ αὐθις "ἐς τὸ τρανές τὴν ἐρευναν ἐποιήσαντα."

τραπέζα. καὶ τραπεζεῖτης κύων ὁ ὑποκίτω τῆς τραπέζης. τραπεζίτης δὲ, διὰ τοῦ ι, ὁ καταλλάκτης. καὶ τραπεζῆς κύνης (Hom. Ψ 173) ποιητικῶς. cf. v. τραβίτης.

τραπεζολοιχός.

Τραπεζοῦς Τραπεζοῦντος ὄνομα πέλεις.

τραπεζοφόρος. ἐρωσύνης ὄνομα ἡ τραπεζοφόρος. ὅτι αὕτη τε καὶ ἡ ποσὶ συνδιέπνευσι πάντα τῇ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερῇ, ὡς Ἀντιόργας ἐν τῇ αὐτῇ λόγῳ δεδῶκεν. Harp.

τραπέομεν (Hom. θ 292). τὸ βαρύνον τράπω. "ποῖ δὲ τράπωμαι, καὶ τίς γινώμην;" διὰ τοῦ ω μεγάλως. καὶ τράπης αὐθιγέτατον.

τρασιά ὁ τύπος ἐν ᾧ πύχεται τὰ σπινθῆ οἱ τυροί. ἀπὸ δὲ τοῦ καθόλου ἐπὶ τὸ μέρος ἦλθε. καθόλου γὰρ εἰπὼν ἄνω τὴν ἐν δαμνιονίαν τὴν ἐαυτοῦ, "βρῶναι μελλίταις καὶ προβάτοις καὶ στιμφύλοις" (A Nub. 46), καὶ ταμερίζει αὐτά· ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν προβάτων τὰ ἔρρα γίνεται, ἀπὸ δὲ στιμφύλων ἡ τρυξ, ἀπὸ δὲ τῆς τρασιᾶς τὰ σῆκα cf. π. ἐσχυτιῶς et ταρσοὶ b.

τραυματίας τετρωμένος. "τραυματίας δὲ καὶ καματηρούς, οἷς οὔτε δύναμις ἐγγίγει φυγῆς οὔτε βούλησις, φωλάττεσθαι ἐθιπέρεα."

τραυματισθῆναι ἀντὶ τοῦ τραδηῆναι Θεκυδίδης α.

τραύξανα τὰ ἀπὸ τῆς φάσσης ἀκαίπτοντα τῶν ἵππων ἢ τῶν βοῶν ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκαυθιά καὶ ἔρηξ ἔξυλα. οὕτω Φιερκεράτης.

τραφερὴ ἡ ἔρηξ γῆ.

τραχεὶν ἢ τραχεῖα ὁδός.

τραχέως ἀνδρείως. "οἱ δὲ τραχέως σὺ

τοὺς ὑπεδέχοντο πυκνῇ καὶ πεφρικνύῃ τῇ φάλαγγι."

τραχηλίζων· "Κλεόστρατος Ῥόδιος πά-
λιν νικᾷ· ὃς τραχηλίζων ἀπελάμβανε" (Eu-
seb. chron. 1). καὶ Ἰώσηπος (B. I. 4 6 2) "πο-
λέμῳ καὶ διγονοίῃ καθ' ἡμέραν τραχηλιζο-
μένους οἰκτροτάτα πάσχειν." καὶ τρύχηλος
τὸ μέρος τοῦ σώματος.

Τραχίν Τραχίνος ὄνομα πόλεως. καὶ
Τραχινίαις.

Τρύχων Τράχνος.

Τραχωνίτις χώρα.

τρεῖ (Hom. A 553) φοβεῖται.

τρέσας ἀντὶ τῆ φυγῶν, φοβηθεὶς, δει-
λιάσας· (Hom. N 515) "τρέσαι δ' ἐκέτι ῥίμ-
φα φέρον πόδες," ἀντὶ τῆ φυγεῖν. καὶ αὖ-
θις (AP 7 230) "ἀνίξ' ἀπὸ πτολήμης τρέσ-
σαντά σε δέξατο μάτηρ."

τρέφεσθαι πηγνυσθαι, συνίστασθαι
περὶ ψυχῆς (p. 96 B) "τότε δὴ τὰ ζῶα συν-
τρέφεται" ἀντὶ τῆ συνίσταται, πηγνύται.
Ὁμηρος (ι 246) "ἦμισιν μὲν θρέψας λευκοῖο
γάλακτος." καὶ (A 307) "πολλὸν δὲ τρέφει
κῆμα," τεθραμμένον, συνιστάμενον.

α τρέφω αἰτιατικῇ.

β τρέφω καὶ τὸ ἔχω· (S OR 356) "τάλη-
θις γὰρ ἰσχυὸν τρέφω" ἀντὶ τοῦ ἔχω.

ὅτι τρέφον μὲν ἔστιν ἡ πρώτη δύναμις
τῆς ψυχῆς, ἣτις ἔστιν ἡ θρεπτική, τὸ δὲ
τρεφόμενον τὸ ἐμψυχον σῶμα, καθὸ ταύτην
ἔχει τὴν δύναμιν, τὸ δὲ ὃ τρέφεται, ἡ τρο-
φή. ἔστι δὲ καὶ τὸ ὃ τρέφεται διττόν· τὸ
μὲν κινῶν καὶ κινέμενον. τὸ μὲν γὰρ ἐμφυ-
τον θερμόν, ὃ τινὶ τρέφεται ἡ ψυχὴ ὡς δὲ
ὄργανον, καὶ κινεῖ καὶ κινεῖται· κινεῖται μὲν ὑπὸ
τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως, κινεῖ δὲ τὰ λοιπὰ
μέμβρα, οἷον δόντας φλέβας γαστέρα καὶ τὰ
ἄλλα δι' ἧν ἡ τροφή· ὅτινα μόνως κινεῖται,
ἐκείνη δὲ καὶ κινεῖ. Philopon. in 2 de anima,
13 a.

τρέχειν τὴν ἐσχάτην· "ἐὰν τὸ δὴ
λεγόμενον τρέχωσι τὴν ἐσχάτην, ἐπὶ τοὺς
Ῥωμαίους καταφεύξονται, καὶ τούτοις ἐγχει-
ρίσῃ σφᾶς αὐτὰς καὶ τὴν πόλιν." τρέχειν
τὸν περὶ ψυχῆς, οἷον δρόμον.

τρέψομαι νικήσω· Ἀριστοφάνης (Eq.
275) "ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ τρέψομαι,"
ἀντὶ τῆ νικήσω βοῶν.

τρήρωνα δειλὴν. Ὁμηρος (E 778) "αἱ
δὲ βύτην τρήρωνσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοίαι,"

ἀντὶ τῆ δειλαῖς περιστεραῖς.

τρητὴ τετρημένη, ὅπως ἔχουσα· (AP 6 66)
"καὶ λίθακα τρητὴν, σπόγγῳ ἑωδομένην,"
τὴν κίσσηριν λέγων.

τρηχματεῦ.

τρίαινα. καὶ τριαινῶν, τετέστι τῇ
τρικλινῇ ἡρέμα σκάπτειν καὶ ἐπισθρεῖν τὰς
βούλας ὑπὲρ τῆ κατακρύπτειν τὰ σπέρματα.
sch. A Pac. 569.

τριακάς. τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγετο ἡ
τριακοστὴ ἡμέρα διὰ θανάτου, καὶ ἐλέγετο
τριακάς. Ὑπερίδης δηλοῖ, ἐνικῶς τε καὶ πλη-
θυντικῶς τριακάδα καὶ τριακάδας τὴν ἡμέ-
ραν καλῶν. Harp.

τριακονταετής. ἐπὶ τῶν ἡλικιῶν ὁξύ-
νεται, ὅλον ἐνναετὴς ἄνθρωπος, ἐπὶ δὲ τῶν
χρόνων βαρύνεται, ὅλον ἐνναετὴς. οὕτω καὶ
ἐπὶ τῶν ὁμοίων.

τριακοντόπους βόθρος, εἰς ὃν με-
τέωρον ἀράμενοι τὸν σύρφακα ῥιπτῶσι κά-
τω, οἱ μὲν πυγμαῖς, κορύναις δὲ ἄλλοι, λί-
θων γε μὴν τῶν ἐν ποσὶν ἀμυνόμενοι πολ-
λοί, οἱ δὲ ὅ τινι παρέπιπτεν αὐτοῖς ὑποχείριον
ἀλοῶντες αὐτὸν ἀπορραγῆναι τὴν ἐπάρτατον
αὐτοῦ ψυχὴν κατηγάγκασαν." cf. νν. ἀλοῶ,
μετέωρον, ὑποχείριον.

τριακοντούτης. παροξυτονεῖται, κοι-
νὸν δὲ ἔστιν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν. καὶ τὸ
πληθυντικὸν τριακοντούτης· καὶ παρὰ Θη-
κυδίδῃ (1 23 et 115) τριακοντέτης σπονδαὶ
εἴρηνται. καὶ Ἀριστοφάνης (Eq. 1385).

τριάριοι (Polyb. 1 26) "οἱ Ῥωμαῖοι ἐρα-
τεύσαντες ἐπὶ Καρχηδονίᾳς, ἐπιλέξαντες ἐκ
τῶν πεζικῶν στρατοπέδων τὰς ἀρίστας χει-
ρας, διεῖλον τὴν πᾶσαν δύναμιν εἰς τέσσαρα
μέρη· τὸ δὲ μέρος ἕκαστος διττὰς εἶχε
προσηγορίας. πρῶτον μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο ἐρα-
τόπεδον καὶ πρῶτος στόλος, καὶ τὰ λοιπὰ
κατὰ λόγον· τὸ δὲ τέταρτον καὶ τρίτην ἐπω-
νυμίαν ἔτι προσεῖλήφει· τριάριοι γὰρ ὠνο-
μάζοντο κατὰ τὴν ἐν τοῖς πεζικοῖς στρατο-
πέδοις συνήθειαν."

τρία Στησιχόρου στροφῇ, ἀντίστρο-
φον, ἐπωδόν· ἐπωδικὴ γὰρ πᾶσα ἡ τῆ Στη-
σιχόρου ποιήσις. καὶ τὸν τελῶς ἄμισόν τε
καὶ ἀπαίδετον λοιδορῶντες ἔφασκον ἂν ἐδὲ
τρία τὰ Στησιχόρου εἰδέναι. cf. ν. ἐδὲ τὰ
τρία Στ.

τριαχθῆναι λέγουσιν οἱ παλαιστρικοὶ
ἀντὶ τῆ τρεῖς πεσεῖν, ἢ τὸ τρεῖς τροχάσαντα

νικηθῆναι, στάδιον δὲ αὐλον δολιχόν. οὕτω
Θαγενίδης ἐν Δικασταῖς.

τριβακὰ κατατετριμμένα (Artemid. 23)
"ὁδόνια καὶ τριβακὰ φορεῖν δοκεῖν ἀγαθόν."

τριβὴ ἢ τριβίς Ἀριστοφάνης (Av. 156)
"οὗτος μὲν ἐν ἐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβήν."
ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εὐφώνων ἱματίων, τῶν
ἀποφορῶν εἰς τριβὴν καὶ φόρεσιν πολλοῦ
χρόνου.

τριβὴν βραδυτήτα, χρόνιον ἀπέφθεσιν
"εὐρὼν τὰς στρατιώτας μεκίτε τὴν τριβὴν
φέροντας, ἀλλὰ καὶ μετὰ κινδύνου διαπολε-
μῆσαι πως ἐπιθυμῶντας." "ὁ δὲ καὶ πόλαι
ἤδη ἐ φέρων τὴν τριβὴν τῷ πολέμῳ, καὶ
ἅμα τὴν ὅσον οὐπω ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων,
λαίε τὴν πολιορκίαν."

τριβολεκτράπελα. ἐκ τῆ τριβόλου καὶ
ἐκτραπέλου σύγκειται. σκληρὰ καὶ ἀπόβλητα
καὶ ἀπαίδευτα Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (999)
"ἐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἰγορᾶν τριβολεκ-
τράπελ", οἵαπερ οἱ νῦν."

τρίβοντας ἀκαλλισκοντας.

τριβονάλιον. ὅτι ἐν τῷ τριβοναλίῳ
τῷ παλατίῳ στήλῃ ἦν Εὐδοκίᾳς τῆς γυναι-
κὸς Θεοδοσίᾳς, καὶ αὐτὴ Θεοδοσίᾳς Μαρκια-
νοῦ τε καὶ Κωνσταντίνου, ἐνθα ὁρχήσεις τῶν
β' μερῶν ἐγίνοντο ἕως Ἡρακλείου. Codin.
orig. Cr. 41.

Τριβοῦνος. οὗτος ἐπὶ Χοσρόῳ ἦν, Πα-
λαιστίνος γένος, λόγως καὶ τὰ ἐς τέχνην τὴν
λατρικὴν ἐδένος ἦσσαν, ἄλλως δὲ σύμφρων
τε καὶ Θεοφιλῆς καὶ τῆς ἐπικεικίας εἰς ἄκρον
ἤκων. καὶ ποτε Χοσρόῳ κακῶς τῷ σώμα-
τος ἔχοντα ἰασάμενος ἀπηλλάγη ἐκ τῆς Περ-
σῶν χώρας, δῶρα πολλὰ τε καὶ λόγῳ ἄξια
πρὸς τὴν ἀνδραπείαν κεκομισμένος. ἥρῃκα τοί-
νον ἐπεχειρῆν ἐγένετο, Ἰουστινιανὸν βασιλεῖα
Χοσρόης τὸν λατρὸν αὐτοῦ συνδιαιτησάμε-
νον αὐτῷ εἰς ἐνισχυτὸν ἤησε δῆναι, τῆς τε
αἰτήσεως ἐπιτελεσθείσης ἐκέλευσε τὸν Τρι-
βῶνον ὁ Χοσρόης αἰτεῖσθαι ὅτε ἂν θέσται.
ὁ δὲ ἄλλο ἐδὲν ἤτει τῶν πάντων χρημάτων
ἢ ὥστε οἱ Ῥωμαίων αἰχμαλώτων τινὰς Χοσ-
ρόῳ ἀφῆναι. ὁ δὲ οἱ ἄλλους τριχιλίους
ἀφῆκε, καὶ ὅσας πρὸς ὄνομα ἐξήτησεν ἐν
τοῖς αἰχμαλώτοις λογίους ὄντας. κλέος τε μέ-
γα ἐκ τῆ ἐργῆς τέττε ἐς πάντας ἀνθρώπους ὁ
Τριβοῦνος ἔσχε. Procop. Goth. 4 10.

τρίβων ἔμπειρος Ἀριστοφάνης (Vesp.
1420) "ἐτόγγανεν γὰρ οὐ τρίβων ὦν ἵππι-

κῆς." καὶ τρίβωνος ἔμπειρος.

τρίβωνι στολισμόν· οἱ γὰρ φιλόσοφοι
ἐν τῷ τρίβωνι ἐχέμεθα, μηδὲν ἐσθλόντες.
καὶ Ἀριστοφάνης (Nub. 416) "μήτε ἐργῶν
ἄγθῃ λίαν, μήτ' ἀριστῶν ἐκιδυμῆς, αὖτε
ἀπέχῃ καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀσκή-
των."

τριβωνευόμενοι ἦτοι ἀντὶ τοῦ τρι-
βάς ἐμποιοῦντες, ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνίζοντες,
ἀπὸ τοῦ τρίβωνος εἶναι πραγμάτων. Ημερ.

Τριβωνιανός Μακεδονιστοῦ, ἀπὸ δι-
ακηγόρων τῶν ὑπάρχων. οὗτος ὁ Τριβωνια-
νός Ἕλλην ὑπῆρχε καὶ ᾧθεος καὶ ἀλλότριος
κατὰ πάντα τῆς τῶν χριστιανῶν αἵσεως,
κόλαξ δὲ καὶ ἀπατεῶν καὶ κείδων Ἰουστινι-
ανὸν τὸν βασιλεῖα ὥς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκειται,
ἀλλ' εἰς τοὺς οὐρανοὺς μετὰ σαρκὸς ἀναλ-
φθῆσεται. ἦν δὲ κομισιστὴρ Ἰουστινιανῷ.

οὗτος φόνειος μὲν δυνάμει ἐξεῆτο, καὶ
παιδείας εἰς ἄκρον ἀφίκετο τῶν κατ' αὐτὸν
οὐδενὸς ἦσσαν, ἐς δὲ φιλοχρηματίαν ἀπα-
νίας ἐσπεδοκῶς οἴσθητε ἦν κέρδους αἰετὸ
δύναμις ἀποδίδουσαι, τῶν τε νόμων ἡμέτε-
ρον ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἐκίστη τοὺς μὲν
ἀνῆρει τοὺς δὲ ἔγραψεν, ἀπεμπολῶν τοῖς
δεομένοις κατὰ τὴν χρεῖαν ἐκάτερον (Pro-
cop. Pers. 1 24). ἔτη δὲ πολλὰ ἐπιβιούς τῇ
τιμῇ ἐτελεύτησε νόσω, οὐδὲν ἄχαρι πρὸς
οὐδενὸς πικρόν· ἦν γὰρ αἰμύλος τε καὶ
τάλλα ἡδύς, καὶ τῆς φιλοχρηματίας τὸ νό-
σημι ἐπισκιάσαι ἱκανώτατος τῇ τῆς παι-
δείας περισσίᾳ (25).

Τριβωνιανός Σιδήτης, ἀπὸ δικηγόρων
τῶν ὑπάρχων καὶ αὐτός, ἀνὴρ πολυμαθής,
ἔγραψεν ἐπικύς ὑπόμνημα εἰς τὸν Πτολε-
μαῖον κανόνα, συμφώνον τοῦ κοσμοῦ καὶ
ἀρμονικοῦ διαθέματος, εἰς τὸν πολιέοντα
καὶ διέποντα, εἰς τοὺς τῶν πλατυμένων ὤ-
κων, καὶ διὸ ἐκάστῳ ὁθεῖος ὁ δεῖναι, εἰς τοὺς
κδ' πόδας τοὺς μετρικοὺς καὶ τοὺς κη' τοὺς
βυθμικοὺς, μετάφρασιν τοῦ Ὀμηρικοῦ τῶν
νῶν καταλόγου, διάλογον Μακεδόνιον ἢ περὶ
εὐδαιμονίας, καὶ βίον Θεοδότου φιλοσόφου ἐν
βιβλίοις γ', ὑπατικὸν καταλογάσθην εἰς Ἰο-
στινιανὸν αὐτοκράτορα, βασιλικὸν εἰς τὸν
αὐτόν, περὶ μαγῶν ἐναλλαγῆς ἐπιστολῆς.

τρίβωνιον φόρημα κυνακόν, ἱμάτιον
παλαιόν.

τριβωνοφόρος ὁ φορεὼν στολὴν ἔχον-
σαν σημεῖα ὡς γαρματία. "ὁ δὲ Ἡρόδοτος

προσέταξεν Ἰσίδωρον μετασηματίσασθαι πρὸς τὸν ἄριστον βίον καὶ τριβονοφορεῖν· ὃ δὲ οὐχ ὑπέμεινε." cf. v. ὑπέμεινεν.

τριγέρων τρεῖς γενεὸς βιούς, τετέστιν ἐνενηκοντούτης· (AP 7 144) "Νέστωρ ἐν Πύλῳ ἡγυῖθι τύμβον ἔχει τριγέρων."

τριγλήνα (Hom. Ξ 183). ὁ μὲν Ἠλιόδωρος τρίκορα (γλήνη γὰρ ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη), ὃ δὲ Ἀπίων πολύγληνα, τὰ θείας ἄξια.

τριγλῖς εἶδος ἰχθύος. καὶ κλίνεται τριγλίδος· τὰ γὰρ εἰς ἰς δεσύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τῆς ἰς ἀμετάβολον, ἐὰν κλίνωνται διὰ τοῦ δ, ἀξύνονται, οἷον σμυρῖς τριγλῖς, εἰ δὲ διὰ τοῦ τ, βυρύνονται. ἐν ἐπιγραφίματι (AP 6 105) "τρίγλαν ἀπ' ἀνδρακίης καὶ φρυκίδας σοι λιμενῖτιν, Ἀρτεμι, δωρεῶμαι."

τριγλώχινι τόξῳ τρίγωννα. τριγωνία ἡ τριῖ γενεά· (Procop. Arc. 15) "διαδιξιμένοις ὥσπερ ἄλλο τι τοῦ πατρὸς ἐς τραγονίαν παρέπεμπε τὸ ἔχθος."

• τριγχῶς τειχίον, στεφάνη, περίφραγμα· Βύβριος (96) "λόκος παρῆι τριγχόν, ἐνθεν ἐκκύψας ἀρνεῖός αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφημῶς." ὅτι Πλάτων (RP 7 p. 534 extr.) τὴν δαιρετικὴν φιλοσοφίαν ἐξυμνῶν τριγχὸν φιλοσοφίας αὐτὴν λέγει. Alex. Aphrod. in Top. p. 3.

• τριγχῶς περιβολή, περιτείχισμα. τρίγωνον δικαστήριον ὀνομά· ἐστι δικαστήριον, ἴσως καὶ τῷ σχήματι τριγώνου ὄντος. Harp.

τριέμβολον πολλάκις ἐμβάλλεσθαι δυνάμενον· Ἀριστοφάνης (Av. 1255) "ὥστε θανατῶν ὅπως οὕτω γέρων ὢν στύσθαι τριέμβολον." ἐστὶ δὲ καὶ πλοῖον τις κατασκευή· καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχύλος εἶπε τὴν τοῦ Νέστορος νῆυν ἐν Μυρμιδόνσι. τριέμβολον οὖν ἐπιφθειγμα τύχης.

τριετηρίδες ἡμέραι παρὰ Βιθυνοῖς, ἐν αἷς ἀπ' ἡμέρας πότοι συνεχεῖς ἐγίναντο, καὶ παρὰ τὰς συνθεσίας πᾶν γένος ἀκροαμάτων εἰσήγετο. καὶ καθόλου πολλήν τινα εἶχε φασθμῖαν τὸ Πέργαμον.

τριηκάδας παρὰ Ἡροδότῃ (1 65) δεῖπνα ἢ δήμες, ἣ ἀραθμόν λ' ἡμερῶν.

τριηκόνητορος νῆως.

τριηραρχεῖν. καὶ τριηραρχία λειτουργία παρὰ Ἀθηναίοις διπανηρά· ἔδει γὰρ τὴν τριῖν πᾶντα ἔχειν πρὸς πόλεμον αὐ-

τεπῇ, ἅπερ παραιοκένεαζεν ὁ εἰς τὴν λειτουργίαν ταύτην προβληθείς. Ἀριστοφάνης (Eq. 919) "ἔγω σε ποιήσω τριηραρχεῖν."

τριηράρχημα τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνώλημα. ἐπιτριηράρχημα δὲ τὸ ἀναλίσκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον. Harp.

Τριηραβύλης ὄνομα.

τριῖρεις πλοῖα πολεμικά, ἃ καλοῦνται Αἰβέρροι.

Τρικάρυνον φρέριον ἐστὶ τῆς Ἀργείας οὕτω καλούμενον. Harp.

τρίκαρνος ὁ τρεῖς κεφαλὰς ἔχων.

τρίκεφαλος ὁ Ἑρμῆς ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς καὶ ἔχων ὑπογραφὴν, ποῦ μὲν αὐτὴ φέρει ἡ ὁδὸς ποῦ δὲ ἐκέρη. ἴσως δὲ πρὸς ἐκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. ἔστι δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέραλον Ἑρμῆν, ὡς Φιλόχορος φησι, Προκλείδης Ἰππύρχου ἑραστής. Ἰσαῖος ἐν τῇ περὶ Εὐκλείδου "μικρὸν δ' ἄνω τοῦ τρικεφάλου, παρὰ τὴν Ἑστίναν ὁδόν." τὸ πλήρες ἐστὶ τοῦ τρικεφάλου Ἑρμοῦ. Harp.

Τρικκαῖοι ὄνομα ἔθνης.

Τριχορυσία· Αἰλιανός "καὶ τὸ τοῦ Μενάνδρου... ἐθέλωσα." cf. v. παύσωμεν.

τρίκυλιστος· "ἐὰν μὴ ἀφίκησθε, βοόλωμαι τρικύλιστος ὠδέσθαι ὅπως ἂν ἡμεῖς παρακαλῇτε" (Diog. L. 10 5).

τρίλλη. γέγραπται ἐν τῷ τοῦ Ἀθηναίου Σίμωνος ἐπιποιετικῷ περὶ γνωρισμάτων φλεβῶν, ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς τρίλλης εἰσὶ φλέβες δύο.

τριῖμμα δὲ ἀρωμάτων πόμα. ταῦτα λίγων ὁ Σωκράτης, ὥσπερ εἰς τὰ θύματα λίθες παρὰτρίβων παρὼντες καὶ κρούων πρὸς ἀλλήλους, συναγαγὼν τὰ τούτων θραύσματα βύλλει τὸν πρεσβύτερον αὐτοῖς, καθάπερ τὰ ἱερεῖα τιμῆς οὐλαῖς οἱ θύοντες. καὶ διὰ τοῦτο παίζει τοῖς ὀνόμασι, τριῖμμα μὲν αὐτὸν ἐσεσθαι λέγων παρὰ τὸ τρίβειν καὶ θίγειν πρὸς ἀλλήλους τοὺς λίθους, κρόταλον δὲ παρὰ τὸ προσκροῦναι τοὺς λίθους ἑαυτοῖς, παμπάλην. δὲ διὰ τὴν ἀπὸ τούτων ἐκπίπτουσαν λατύπην καλούμεν δὲ τῶν ἀνθρώπων τοὺς κακεντρεχεῖς καὶ μὴ ἀπλοῦς περιτριῖματι καὶ πολυκρότους καὶ κρόταλιν· ὅθεν καὶ τὸν πρώτον στίχον Ὀδυσσεύς οὕτως ἄξιουσιν γράφειν τινές "ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα πολύμηρον." sch. A Nub. 259.

τριῖμμα ὁ τετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασι. b

καὶ παρ' Ἀριστοφάνει Νεφέλαις (260) "λέγειν γενήσῃ τριῖμμα," ταστέι τετριμμένος, ἱκανὸς καὶ δεινὸς ἔση λέγειν. καὶ Δημοσθένους ἐν τῷ περὶ στεφάνου (127) ὡς Ἰταμοῦ καὶ ἀναισχόντε ῥήτορος καθ'απτόμενος Αἰσχίνου, περιτριμμα ἀγορᾶς αὐτὸν καλεῖ.

τριμμούς τὺς τετριμμένας ὁδοὺς· Αἰλιανὸς "καὶ ἀναβλέποντες ὁρῶσι τριμμοὺς τῆς ἀνόδου καὶ προσβάσεις, δι' ὧν ἀνῆλθεν ὁ Ῥωμαῖος, καὶ συνέβαλον μὴ ὑπορον εἶναι ἀλλ' ἐπιβατόν."

τρίμνων τριῶν μινῶν ἀξίων.

Τρινακρία ὄνομα τόπου, ἣ νῦν νῆσος Σικελία.

τρίναξ γεωργικὸν ἐργαλεῖον· ἐν ἐπιγράμματι (ΑΡ 6 104) "καὶ τρίνακας ξυλίνας, χεῖρας ἀρετροπόνων."

τριόρχης. ἱερακὸς εἶδος ὁ τριόρχης. "ὅτι ὁ τύραννος Σικελίας κοινὸς πόρνος... ἐμὲ σὺ"; cf. v. Ἀγυδοκλῆς.

τριόφθαλμος. Βιωτοῖς ἰδῶθῃ χρησμός, ὅτῳ ἂν συναντήσῃσι πρῶτῳ τριοφθάμῳ ὄντι, τούτῳ ἐπισθαί. Ὁξύλος δέ τις ὀχούμενος ἐπὶ ἵππῳ ἑτεροφθάμῳ συνήντησεν αὐτοῖς. οἱ δὲ συνέντες τὸ θεοπρόπιον ἠκολούθησαν αὐτῷ.

τρίπαλαι ἐπίρρημα χρόνος δηλωτικόν· Ἀριστοφάνης (Eq. 1150) "τρίπαλαι κάθημαι βελομένης σ' εὐεργετεῖν. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαι ἢ χιλιόπαλαι καὶ πρόπαλαι, πάλαι πάλαι. ἐγὼ δὲ τρισμυριόπαλαι καὶ πρόπαλαι, πάλαι πάλαι."

τρίποδα λέβητα· "ἐν Δελφοῖς ἐπὶ τρίποδα κείμενον μαντικὸν Ἀπόλλωνος."

τρίπος· (Hom. X 164) "ἢ τρίπος ἤ ἐ γυνή." ὁ τρίπος.

τρίπυς κατὰ τοὺς τρεῖς χρόνους μαντεύμενος, ἐνεσῶτα παρεληλυθότα μέλλοντα.

τριπτῆρα Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους. τριπτῆρ ἐστὶ πιθάνη ἐκπέταλος, οἷα τὰ ἐπιλήνια, ὡς Νικανδρὸς φησιν. ἐπὶ τούτου δ' ἂν τάττειτο νῦν παρὰ τῷ ῥήτορι πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τούνομα. **Harp.**

τρεῖς ἑξ νικητήριος βόλος. παροιμία "ἢ τρεῖς ἢ τρεῖς κύβοι." cf. νν. ἢ τρεῖς ἑξ et τρεῖς ἑξ ἢ τρεῖς.

τρεῖς ἑξ ἢ τρεῖς κύβοι. οἱ μὲν τρεῖς ἑξ νίκη, αἱ δὲ τρεῖς κύβοι κενόι. καὶ τὸ παρ' Εὐρυπίδῃ τοιοῦτον· "βέβληκ' Ἀχιλλεύς δύο

κύβω καὶ τέτταρα." τριῶν γε ὄντων τῶν ἀναρριπτομένων βόλων, δύο μὲν κενὸς κτόν φησι βάλλειν, ἓνα δὲ τὸν τέτταρα. διὰ τὸς οὖν ὁ κύβος, ὅτε ἀναρριπτόμενος, οἷ κενὸς εἴτε πλήρης εἴη, καὶ ἰδίως ὁ κενός· ὅτι δὲ ὁ τρεῖς ἑξ βαλὼν κατῶρθε, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι (31) παρίσται· "τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι, τρεῖς ἑξ βαλέσσης τῆς ἐμῆς φρονκτωρίας."

τρισταταὶ οἱ παρὰ χεῖρα τῷ βασιλεῖ, οἷον ἔχοντες λόγχας ἀνὰ τρεῖς κατὰ χεῖρα.

τριστοιχεῖ (Hom. K 473) κατὰ τρεῖς τάξεις.

τρίστομος ἐπίθετον αἰχμῆς (ΑΡ 6 167) "σοὶ γὰρ Καστορίδος ὕλακα καὶ τρίστομος αἰχμὴ εὐαδε."

τριταγωνιστής. Αἰσχίνης ἐν πολλαῖς σκώπτεται ὑπὸ Δημοσθένους ὡς ὑποκριτῆς τραγηδιῶν, καὶ τριταγωνιστὴν αὐτὸν φησιν (18 129), ὡς ὑδοκιμώτατον τῶν ὑποκριτῶν ἐν τρίτῃ τάξει καταριθμῶν. τριταγωνιστὴς ἀπὸ Σοφοκλέους, ὃς πρῶτος ἐχρήσατο τρεῖσι ὑποκριταῖς καὶ τῷ καλεσμένῳ τριταγωνιστῇ.

τριταῖος.

τριτάλαντον βάρος τριῶν ταλάντων (A Lys. 335) "τριτάλαντον βύρος δεινότητι ἀπειλῶντας ἐπὶ."

τριτάνυστον μακρόν (ΑΡ 6 192) "ταὶ δόνακα τριτάνυστον."

τρίτη κεφαλὴ. τῆτο εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀχθοφορέων ὁ μόνον κατὰ τὸν ὥμον ὕλα καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς.

τριτημόριον. τὰς ε' χαλκῆς εἴρηκε Θηλήμων τῷ ὀβολῷ τριτημόριον. Θανμάξῳ ἂν ἐγὼ πῶς τεταρτημόριον εἰσὶ β' χαλκοῖ, τριτημόριον δὲ ε', εἰ μὴ ἄρα ἐκεῖνο μὲν πρὶν ὡνομάσθη τέταρτον μέρος τῷ ὀβολῷ, τὸ δὲ τριτημόριον, ὡς ἀπὸ δ' μερῶν ὄντων ἀνὰ β' χαλκῆς τρεῖς ἔχον μέρος, ε' χαλκῆς συνάγει.

τριτημορίς· Ἡρόδοτος (I 121) "ἐπὶ δὲ ἦμε τῷ στρατῷ τριτημορίς τὴν μισέγειαν."

τριτογένεια φοβερά, κατακληκτική· (Diog. L. 9 46) Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης ἔγραψε περὶ τῶν ἐν Ἀδελφ. Τριτογένεια· τὸ το δὲ ἐστίν, ὅτι τρία γίνεται ἐξ αὐτῆς, ἢ πάντα τὰ ἀνθρώπινα συνέχει. καὶ παροιμία ἐστὶν "παῖς μοι τριτογενῆς εἴη, μὴ τριτογένεια." ἢ ὅτι τὴν Ἀθηνῶν ἀνδρωδὴ ἐνέφ

ζον εἶναι καὶ παῖδας ἄρρενας παρέχειν.

τριτογενής ἡ Ἀθηνᾶ, ἥτοι ὅτι ἐκ τῆς νηδύος καὶ τῆς μήτρας καὶ τῆς κεφαλῆς τῆ Διὸς ἐξῆλθεν, ἡ ὅτι παρὰ Τρίτωνι τῷ ποταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη, φθίνοντος, ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν. ἡ ὅτι τρίτῃ μετὰ Ἀρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη. ἡ ἐπεὶ τρίτῳ τὴν κεφαλὴν Ἀθαμῆνες λέγουσιν. ἡ ἐπεὶ παρὰ Τρίτωνι ἐγένετο. ἡ τῷ τρεῖν καὶ εὐλαβεῖσθαι αἰτία. ἡ γεννητική. ἡ ὅτι ἀπελεύσατο ἐν τῷ Τρίτωνι τῷ Λιβύης ποταμῷ.

τριτομηνίς. τὴν τρίτην τῇ μηνὸς τριτομηνίδα ἐκάλεον, δοκεῖ δὲ γεγεννησθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ. Ἰστρος δὲ καὶ τριτογένειαν αὐτὴν φησι λέγουσθαι, τὴν αὐτὴν τῇ σελήνῃ νομιζομένην. Harp.

τρίτον ἡμίδραχμον. τὰς δύο ἡμισυ δραχμὰς ἔτις εἰδώσιν ὀνομάζειν οἱ παλαιοί.

τριτοπάτορες. Δήμιον ἐν τῇ Ἀτθίδι φησὶν ἀνέμους εἶναι τὰς τριτοπάτορας, Φιλόχορος δὲ τὰς τριτοπάτορας πάντων γεγενέναι πρώτας· τὴν μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιον, φησὶν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα τότε καλεῖν, γονεῖς αὐτῶν ἠπίσταντο· οἱ τότε ἄνθρωποι, τὰς δὲ ἐκ τέτων τρίτες πατέρας. Φανόδημος δὲ ἐν ἔκτῳ φησὶν ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι Θύσσι τε καὶ εὐχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμῖν μέλλουσιν. ἐν δὲ τῷ Ὀρφύῳ φυσικῶ ὀνομάζεσθαι τοὺς τριτοπάτορας Ἀμαλκίδην καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκλέοντα, Θυρωρὸς καὶ φύλκαας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὸ Ἑλληνικὸν ποιήσας Οὐρανὸς καὶ Γῆς φησὶν αὐτὰς εἶναι, ὀνόματι δὲ αὐτῶν Κόιτον Βριάρειον καὶ Γύγην.

τρίτε κρατῆρος τῇ σωτήρος· ὃν καὶ τέλειον ἔλεγον. τὸν μὲν γε πρῶτον Ὀλυμπίων φασί, τὸν δὲ β' ἡρώων. Πλάτων Πολιτεία (8 p. 583 B) "τὸν δὲ γ' ὀλυμπικῶς τῷ σωτήρῳ τε καὶ Ὀλυμπίῳ."

τριτὺς φυλῆς μέρος τρίτον· αὕτη γὰρ διήσεται εἰς τρία μέρη, τριτὺς καὶ ἔθνη καὶ πατρίας, ὡς Ἀριστοτέλης φησί. Harp.

τριτὺς ἡ ἐντελής θυσία, ἐκ συνδός κριοῦ καὶ τράγους.

τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει ἀντὶ τῇ πρὸ τριῶν καὶ τεσσάρων ἑτῶν. ἔτις Ἀντιφάνης.

Τριτωνίς λίμνη.

Τρίτωνος Ποσειδῶνος, θαλάσσης· (AP 6 65) "καὶ βυθὴν Τρίτωνος ὑπὸ πλάγκτοιο

χαμεύνην σπόνγον, ἀκιστορίην πλαζομένης γραφίδος."

τρίτῳ φάει τρίτῃ ἡμέρᾳ.

Τριφάλης Τριφάλητος ὄνομα κύριον παρὰ Ἀριστοφάνει.

Τριφύλλιος ἐπίσκοπος, μαθητὴς Σπυριδῶνος τῷ θαυματουργῷ τῷ Κυπρίῳ· ὃς ἔγραψε τὰ θαύματα τῷ ὁσίῳ καὶ τερατουργοῦ πατρὸς ἡμῶν Σπυριδῶνος, ὡς γέγραπται ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ, δι' ἰάμβων· ἃ χρὴ ἐκζητῆσαι ὡς λίαν ὠφέλιμα.

τρίχα τριχῶς.

τρίχαπτον τὸ βαμβύκινον ὕφασμα, ἰμάτιον πολυτίμητον (Ezech. 16 10).

τριχῇ τριχῶς.

τριχθᾶ τριχῇ· Ὀμηρος (O 189) "τριχθᾶ δὲ πάντα δέδυσται." ἔστι δὲ τὸ πάντα κατὰ παρολκὴν, ὡς (H 161) "οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστην," (O 193) "γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μικρὸς Ὀλυμπος." συναφῆς τῇ γῇ Ὀλυμπος ὡς ὅρος. τὸ δὲ ὅμοιον καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (ι 21) πεποίηκε· "ναίετ' αὖ δ' Ἰθάκην εὐδείλειον· ἐν δ' ὅρος αὐτῇ, Νήριτον εἰνοσίφυλλον." κενώρικε γὰρ τὸ ὅρος τῆς Ἰθάκης. εἰ δὲ ἦν ὁ Ὀλυμπος τῷ ἔρανε μέρος ἐπεράνιον, ἐκ ἧν κοινὸς ἀλλὰ ἴδιος.

τριχίδες εἶδος ἰχθύος, αἱ λεγόμεναι θρίσσαι. Ἀριστοφάνης (Ezech. 55) "ἔβητε τὴν νύχθ' ὅλην τριχίδων πεπλησμένους."

τριχοβρώτες ζῶον κατεσθίων τὰς τρίχας, οἱ σῆτες, ὁ θρήν.

τριχολογεῖν τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι καὶ περὶ αὐτῶν φροντίζειν.

τρίψεις ἀντὶ τῇ διατρέψει, διατελέσει· Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (526) "ὀδυνηρότερον τρίψεις βίον πολὺ τῇ νῦν."

τρίψις τῶν ποταμῶν ἡ πορεία. Δαβὶδ (92 3) "ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρέψεις αὐτῶν."

Τριψίλωνος.

τριωβολιμαῖος τριῶν ὀβολῶν, εὐωνος. τριώβολον τὸ τρεῖς ὀβολὸς ἔχον. Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (329) "δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλα μὲν ἔνεκε ὥστε ἰόμεσθ' ἐκάστοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ." οὐδεὶς ἐδίδκαζεν εἰ μὴ ἐπείβαινε τῶν ἑ' ἐνιαυτῶν. ὅσοι δὲ τελείας ἡλικίας ἦσαν, εἰσέρχοντο μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐκ ἐδίδκαζον δέ. οὗτοι οὖν τοὺς ἐκκλησιαστάς ἐποίησαν φανερόν τι λαμβάνειν ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων οἱ δημαγωγοί,

πεύσαντες τὴν πόλιν· ὕστερον δὲ ὁ Κλέων ἐποίησεν αὐτὸ τριώβολον. ἀφῆλξ δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν οὐκ εἰσήχετο.

τριώροφος.

Τροία πόλις.

Τροϊζήν Τροϊζήνος ὄνομα πόλεως. καὶ Τροϊζήνιος ὁ πολίτης.

Τροῖτην, κατὰ διάλυσιν, Τρωικήν.

τρομερόν· "ὃ δὲ ὑπὸ ἀρρωστίας λεπτόν τι καὶ τρομερόν ἐφθέρχεται."

τρόπαια νικητήρια· Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (453) "τρόπαιον ἂν στήσαιο τῶν ταύτης τρόπων." τὸ τρόπαιον οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ προπερισπῶσιν, οἱ δὲ νεώτεροι προπαροξύνησιν. ἡ δὲ παλαιὰ Ἀτθίς ἐστὶν ἥς ἤρχον Εὐπολὶς Κρατίτος Ἀριστοφάνης Θεοκρίδης, ἡ δὲ νέα Ἀτθίς ἐστὶν ἥς ἐστὶ Μέγαλρος καὶ ἄλλοι.

τροπαῦσθαι τρέπεσθαι.

τροπείδιον.

τροπή δώξις.

τροπῆς ἀποσκίασμα (ερ. Ιακ. 1 17) ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως καὶ μεταβολῆς ἔχους, καὶ ὁμοίωμα φαντασίας.

τροπίας οἶνος ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς· Ἀριστοφάνης Σαιταλεῦσι "ταχύρων πέτρας, καὶ μὴ τροπῖαν οἶνον φέρε."

τρόπις τῆς νηός.

τρόπον ἡθος· καὶ Πισίδης (Ξερ. Ρερσ. 347) "ὁ βάρβαρος δὲ τῷ λόγῳ καὶ τῷ τρόπῳ," ἀντὶ τοῦ τῷ ἡθεε.

τρόπον τινα ἀντὶ τοῦ κυλιῶς ἅν.

τρόπος δὲ ἐκ τῶν συλλογισμῶν οἰοεῖ σχῆμα τοῦ λόγου, ὅσον ὁ τοιοῦτος· εἰ τὸ πρῶτον, τὸ β'. ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· τὸ ἄρα β'. παρσιγήθη δὲ ὁ λογιώτερος ὑπὲρ τοῦ ἐν ταῖς μακροτέρας συντάξεσι τῶν λόγων μῆκετι τὴν προσηγορίαν μακρὰν οὖσαν καὶ τὴν ἐπιφορὰν λέγειν, ἀλλὰ συντόμως ἐπενεγκεῖν "τὸ δὲ πρῶτον, τὸ ἄρα δεύτερον" (Diog. L. 776).

τροποῦμαι αἰτιατικῇ.

τροποφορεῖν.

τροπώσομαι (Ps. 88 24) νικήσω, ὑποτάξω.

τροφαλὶς τυρός· (A Vesp. 869) "ἀρπάσας ὁ κύων τροφαλὶδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκε."

τροφεῖα τὰ ὑφειλόμενα τοῖς τροφῶσι.

• τροφή· Ἀριστοτέλης. ὅτι διαπεφώνη-

ται ὁ περὶ τῆς τροφῆς λόγος. οἱ μὲν γὰρ φασιν ὅτι ὁμοίᾳ ἐστὶν ἡ τροφή τῷ τρεφομένῳ· τρέφεσθαι γὰρ τὸ ὁμοιον τῷ ὁμοίῳ. εἰ γὰρ προστεθεῖται ἡ τροφή τῷ τρεφομένῳ αὐξήσει αὐτό, αὐξητικὸν δὲ τὸ ὁμοίον τὸ ὁμοιον, ὃ τὸ ἐναντίον (ἐπεὶ γὰρ καὶ φθαρτικὸν τὸ ἐναντίον), ἔκ ἄρα ὑπὸ τῷ ἐναντίῳ τρέφεται τὸ τρεφόμενον, ἀλλ' ὑπὸ τῷ ὁμοίῳ. οἱ δὲ φασιν ὅτι τῷ ἐναντίῳ τρέφεται τὸ τρεφόμενον. εἰ γὰρ πάσχει ἡ τροφή ὑπὸ τῷ τρεφόμενῳ καὶ μεταβάλλει εἰς αὐτό, ὃ πάσχει δὲ τὸ ὁμοιον ὑπὸ τῷ ὁμοίῳ ἀλλ' ὑπὸ τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον πάσχει, καὶ μεταβάλλει τὸ ἐναντίον εἰς τὸ ἐναντίον, ἐναντίον ἄρα ἡ τροφή τῷ τρεφόμενῳ. ἔτοι μὲν οἱ λόγοι δοκῶσιν εἶναι ἐναντίοι, ἀλλ' ἔκ εἰσίν. ἡ γὰρ τροφή δυνάμει μὲν ἐστὶν ὁμοίᾳ τῷ τρεφόμενῳ, ἐνεργείᾳ δὲ ἐναντίᾳ. ὁ γὰρ ἄρτος καὶ τὰ ὅσα ἀκατέργαστα μὲν ὄντα καὶ ἄπειτα ἐναντία πῶς ἐστὶ τῷ τρεφόμενῳ, ὅπως δὲ μεταβληθῇ καὶ ἀλλοιωθῇ, τότε ὁμοιω γίνεται. μεταβάλλει δὲ ὃ τὸ ὁμοιον εἰς τὸ ὁμοιον, ἐδὲ τὸ τυχὸν εἰς τὸ τυχόν, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον. εἰς τὸ ἐναντίον· ὃ γὰρ τὸ λευκὸν εἰς θερμόν. καὶ γὰρ τὸ φαιδὸν εἰς λευκὸν μεταβάλλει, ἔχῃ ἢ μετέχει λευκοῦ ἀλλ' ἢ μετέχει μέλανος μεταβάλλει. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. διτετῆς ἔν ἑσθης τῆς τροφῆς, τῆς μὲν ἀπέπεσε τῆς δὲ πεπεμένης, ἡ μὲν ἀπέπεσε ἐναντία ἐστὶ τῷ πεπεμένῳ, ἡ δὲ πεπεμένη καὶ μεταβάλλουσα ἤδη ὁμοία. Philopon. in 2 de anima, I 1 a. b.

τροφή ἀντὶ τῷ ἀγωγῇ καὶ παιδείᾳ, καὶ τραφέν ἀντὶ τῷ ἀχθέν, παιδευθέν. ἐπὶ δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν. Πλάτων Πολιτείας (4 p. 436 A) "ἐπιθιμουμένον δ' αὖ τρίτων τῶν τῶν περὶ τὴν τροφὴν καὶ γέννησιν" τροφὴν μὲν γὰρ βροῦμα καὶ πόμα λέγει, γέννησιν δὲ τὰ ἀφροδίσια. ἐν δὲ τρίτῳ Πόλιτείας (p. 391 C) "καὶ ὑπὸ τῷ σοφιστῇ Χείρωνι τεθραμμένος" ἀντὶ τῷ πεπαιδευμένος, ἵνα μὴ ἐναντιῶται Ὀμήρῳ (A 832) πεπαιδευθῆναι λέγοντι τὸν Ἀχιλλεῖα παρὰ Χείρωνι, ἔχι τεθράφθαι.

τρόφι κῦμα (Hom. A 307) τεθραμμένον κῦμα.

τρόφιμος.

Τροφώνιος.

Τροφώνιος κατὰ γῆς παίγνια (Θηε

Naz. or. 39 p. 626 B). ἐν Λεβαθαίμ χρηστήριον ἦν, ὃ κατωβάσιον ἐκάλεον. στόμιον γὰρ τι ἦν, ὡς τὰ ἄκρα δύνασθαι μόνον τῶν ποδῶν χωρήσαι. οἱ οὖν τῷ θεῷ χρώμενοι, ἀγναστοὶ περὶ τὰ ὀρισμένους ἡμέρας καὶ κοσμήσαντες ἑαυτοὺς ἰσχυρῶς τινὶ σχήματι, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ μελιτοῦται λαβόντες, ὃ ἔστι μῶζας μέλιτι δεδευμένας, οὕτως ἐκάθειζον ἐπὶ τὸ στόμιον, καὶ αἰφνίδιον ἠρπάζοντο καὶ κατέδονον ὑπὸ τῆς γῆς. τὰς δὲ μῶζας ἐλάμβανον ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀδικηθῆναι ὑπὸ τῶν συναντῶντων ὄψεων, ἀλλ' ἐκείνας αὐτοῖς πυραβύλλειν τροφήν. πολλοὶ μὲν οὖν καὶ αὐθιμερὸν ἀνεπέμψθησαν δι' οὗ στομίου κατήλθον, πολλοὶ δὲ καὶ διὰ πλειόνων ἡμερῶν. ἦν δὲ ὁ Τροφώνιος Ἐργίνα παῖς, ἀδελφὸς Ἀγυμήδους· ὅπα ὅφρα ἦν ὁ μαρτυρόμενος, ὃ οὐ κατωκοῦντες πλακοῦντας ἐβαλλαν. sch. A Nub. 508. cf. v. εἰς Τροφώνιος.

τροχάζειν διατρέχειν. Πολύβιος (10 20) "τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν ἐκέλευε τροχάζειν ἐπὶ λ' σταδίοις ἐν τοῖς ἄλλοις."

τροχαῖον. "οἱ δὲ σωληνῶνται εἰ σὺν αὐτοῖς ὄντες τροχαῖον τι συμβοήσαντες δόξαν τοῖς ἐναντίοις ὡς παρὰ τοῦ στρατηγεῖν πεπεμμέναι παρέσχον."

τροχηλατεῖν ἐλαύνειν.

τροχιᾶς πορείας, τρίβης, ἔργασίας.

τροχιλέας. Σωκράτης πρὸς Ἀλκιβιάδην εἰπόντα ὡς οὐκ ἀνεκτὴ ἡ Ξανθίππη λαϊδοροῦσα "ἀλλ' ἔγωγε" ἔφη "συνεῳδισμαὶ κατωπερεῖ καὶ τροχιλέας ἀκούων συνεχῆς." Diog. L. 2 36.

Τροχίλος ὄνομα τοῦ ὑπηρέτου ἔποπος, παρὰ τὸ τρέχω· ἔστι δὲ καὶ ὄρνειον τροχίλος, καὶ λέγεται εἶναι δριμύ. ἀξιοῦσι δὲ τινες τὴν μέσσην ὀξύνειν (sch. A Av. 74).

τροχισθεῖσα βασανισθεῖσα, ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικόν, διατεῖνον τὰ σώματα. καὶ Ἀριστοφάνης (Pac. 451) "ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἔλκοιτο μασιγούμενος." οὕτω γὰρ οἱ δοῦλοι ἐπὶ τροχοῦ δασμούμενοι ἐτύποντο. καὶ αὐθις (876) "ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον εἰπεῖν ἅ πεπαιδύρηγας." καὶ ἐν ἐπιγυράματι (A 5 181) "οὐ τροχιεῖ τις τὸν Λαπίθην ληστήν."

α τροχός. ξύλινόν τι ἦν ὁ τροχός, ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο. Ἀριστοφάνης (Pac. 449) "εἰ τις στρατηγεῖν βουλό-

μενος μὴ ἐπαλλάβῃ, ἢ δοῦλος ἀντομολεῖν παρεσκευασμένος, ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἔλκοιτο μασιγούμενος."

τροχός· Δαβίδ (Ps. 76 14) "φωνῇ τῆς βροντῆς σε ἐν τῷ τροχῷ," περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. φησὶ γὰρ ἡ ἱστορία ὅτι τότε πνεύσαντος διηρέθη τὸ πέλαγος· τοῦ δὲ αἱρέτος συστρεφόμενος καὶ τῶν νεφῶν συνισταμένων ὁ ἄνεμος τίκεται αἱ δὲ τιμωρίαι σε, φησὶ, δίκην βαλὼν κατὰ τῶν πολεμίων ἐχώρεν· τῷ δὲ κτύπῳ τῆς βροντῆς τοὺς τῶν Αἰγυπτίων τροχοὺς συνεπόδισας.

ὅτε δὲ λέγει (Ps. 82 14) "ὁ θεὸς με, θεοὺς αὐτοὺς ὡς τροχόν," ἀντὶ τοῦ ἐν παντοδαπαῖς συμφοραῖς κέλευσον αὐτοὺς στρέφεισθαι, καὶ κακοῖς ἐπαλλήλῃσι περιβαλεῖ.

τρύβλιον ὀξυβάφειον, πινύκιον, ποτήριον, ὀρθομήλιον. τοῦτο μείζον τοῦ ὀξυβάφους ἐστί. καὶ ἡ κομωδία (A Ran. 1016) "τὸ τρύβλιον τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι," ἀντὶ τοῦ κέκλασται.

Τρυγαῖος Ἀθμονεύς, ἀμπεληργὸς δεξιός, οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστής πραγμάτων (A Pac. 190), ἐπὶ τῶν ἀπραγμάτων, παρ' ὅσον οἱ γεωργοί, μάλιστα οἱ δεξιοί, ἀπραγμοσύνην ἀσπάζονται. καὶ Τρυγαῖος μὲν παρὰ τὸ τρυγᾶν, ἀριώζει γὰρ γεωργοῖς, Ἀθμονεύς δὲ ἀπὸ δήμου Ἀττικῷ.

τρύγητος ὁ καιρὸς ἐν ᾧ δεῖ τρυγᾶν, καὶ ἀμνητος ὁ καιρὸς ἐν ᾧ δεῖ ἀμᾶν καὶ θερίζειν, προπαροξυστόνως. τρυγητός δὲ ὁ τρυγώμενος βότρυς, καὶ ἀμνητός ὁ θεριζόμενος, οἶον ἀμνητός στάχυς, ὀξυστόνως. καὶ ἔμετος· καὶ ἐμετός αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. cf. v. ἔμετος.

τρυγίας ἐπὶ θεοῦ ἡ χυλεπωτέρα τιμωρία (Ps. 74 9)· "πίονται πάντες οἱ ἄμαρτωλοί."

τρυγοδαίμονες, ὥσπερ τὸ κακαδαίμονες, ἐπεὶ πολλῇ τῇ αἰσχροποίᾳ ἐχρῶντο, παρ' ὅσον ἀφήμενοι τὸ σέβεισθαι τὸ θεῖον περὶ τὸ σκώπτειν ἐτρέποντο (sch. A Nub. 296).

τρύγοιπος ὁ ὕλιστῆρ ὁ σάκκινος· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (1088) "ἀλλ' ἔστι τρύξ παλαιὰ καὶ σαυρά. οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται." προπαροξυστόνως. καὶ τρυγοῖπῳ ῥῆμα.

τρυγόνος εἶδος περιστερᾶς. καὶ παροιμία τρυγόνα ψάλλειν, ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων. ἴσως παρὰ τὸ τρύζειν (Hom.

I311) "ὥς μή μοι τρύζητε." καὶ ἑτέρα παροιμία "τρυγόνος λαλίστερος," ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ στόματι ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέλεσι λαλοῦσι. cf. v. πονηρὰ κατὰ τρυγόναν.

τρυγονῶσα ἡσύχως κνώσῃ· Ἀριστοφάνης (Eccle. 34) "τρυγονῶσα τὴν θύραν."

τρυγός τῆς τοῦ οἴνου ὑποστάθμης· Ἀριστοφάνης (Nub. 50) "ὄζων τρυγός." καὶ αὐθις "ἔοικας ὦ πρεσβυτά νεοπλάτῳ τρυγῇ" Ἀριστοφάνης φησί (Vesp. 1300).

τρυγὸς γλυκείας (A Pac. 575), τέτρεται νέε οἶνε· τρύγα γὰρ καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν καὶ τὴν ὑποστάθμην.

τρυγῶδία καμωδία, ἦτοι διὰ τὸ τρύγα ἔπαθλον λαμβάνειν, τέτρεται νέον οἶνον, ἢ διὰ τὸ μὴ ὄντων προσωπείων τὴν ἀρχὴν τρυγῇ χρῆσθαι τὰς ὄψεις (sch. A Ach. 498).

τρύζει ψιδυρίζει, γογγύζει, ἀσήμεως λαλεῖ. παρ' ὃ καὶ ἡ τρυγὼν, ἐπεὶ ἀσήμεως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς.

τρύμη ὁ τετρημένος σφόδρα καὶ πεπερονημένος ἐν τοῖς πράγμασιν· ὃν ἡμεῖς τρυπᾶν φαμέν. θέλει δὲ εἰπεῖν, εὐτόνως ὥς τρύπανον (sch. A Nub. 447).

τρύπανα ἐργαλεῖα τεκτονικά· (AP 6 205) "τρύπανά τ' εὐδίνητα καὶ ὠκύνετα τέρετρα."

τρυσιβίβη γαστρός καταπονούσης τὸν βίον· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (420).

τρυσμὸς γογγυσμός.

τρυτάνη ὁ ζυγός. ταύτην οἱ Ἀωριεῖς σταχάνην καλοῦσιν, ἔνθεν καὶ παροιμία "δικαιότερος σταχάνης." q. v.

τρυτοδόκη ἡ θήκη τῆς τρυτάνης· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 254) "καὶ τὴν τρυτοδόκην κοιτίδα παμβακίδων," τὸν ζυγὸν τῆς παμβακίδος.

Τρύφαινα ὄνομα κύριον.

τρυφάλεια περικεφυλαία.

τρυφή ἡ σπατάλη.

τρυφηλὸς καὶ τρυφητής ὁ ὑπληστὴς τρώγων.

α Τρυφιδόδωρος Αἰγύπτιος γραμματικὸς καὶ ποιητὴς ἐπὶ ἔγραψε Μαραθωνιάκῃ, Ἰλίσκῃ ἄλῳσιν, τὰ καθ' Ἱπποδάμειαν, Ὀδύσσειαν λιπογράφματον (ἔστι δὲποίημα τῶν Ὀδυσσεῶς καμμάτων καὶ ὅσα μεθολογῶσι περὶ αὐτῶ) καὶ ἄλλα.

β Τρυφιδόδωρος διάφορα ἔγραψε δι' ἐπῶν, παρήφρασιν τῶν Ὀμήρου παραβολῶν

καὶ ἄλλα πλείστα.

τρύφος ἄρτε κλάσμα ἄρτε.

τρυφῶ αἰτιατική.

Τρύφων Ἀμμωνίης Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς καὶ ποιητὴς, γεγονὼς κατὰ τὰς Ἀθῆνας χρόνος καὶ πρότερον, περὶ πλεονασμῶ τῶ ἐν τῇ Αἰολίδι διαλέκτῳ βιβλίον ζ', περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ διαλέκτων καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ Ἀλκιμαῖν καὶ τοῖς ἄλλοις λυρικοῖς, περὶ τῆς Ἑλλήνων διαλέκτου καὶ Ἀργείων καὶ Ἱμεραίων καὶ Ῥηγίων καὶ Ἀωριέων καὶ Συρακεσίων, περὶ τῆς ἐν κλίσει ἀναλογίας α', περὶ τῆς ἐν εὐθείᾳ ἀναλογίας, περὶ ὀνομάτων συγκριτικῶν α', περὶ τῆς ἐν μονοσυλλάβοις ἀναλογίας, περὶ ὀνομάτων χαρακτήρων α', περὶ ῥημάτων ἀναλογίας βαρυτόνων α', περὶ ῥημάτων ἐγκλιτικῶν καὶ ἀπαρεμφάτων καὶ προστακτικῶν καὶ εὐκτικῶν καὶ ἀπλῶς πάντων, περὶ ὁρθογραφίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ζητημένων, περὶ πνευμάτων καὶ τρόπων καὶ ἄλλα.

τρύχεται κακοπαθεῖ, καταπονεῖται, τελαιπωρεῖται, ἐκνευρίζεται. καὶ ἐκτετρυχωμένος· "ὃ δὲ ὑπὸ τῆς ἀπορίας ἐκτετρυχωμένος ἦν."

τρύχη τὰ ῥάκη τραγικῶς· (Dionys. Hal. 8 45) "προσῆλθεν ἡ μήτηρ πένθημα ἡμφισμένη τρύχη καὶ τὰς ὁράσεις ἐκτετηκυῖα ὑπὸ τῶν δακρύων."

τρυχηρὰ ῥακώδη.

τρύχνον τὴν πόαν. θηλυκῶς λέγεται τὴν τρύχνον, ἢ τὸν τρύχνον· σὺν τῷ σ δὲ σπύχνον ἔδωκε εὐρον. καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν "ὑπαλῶτερος τρύχνης" παρῶδων ὁ κωμικὸς φησιν "ἦδη εἰμὶ μουσικώτερος τρύχνου."

τρυχώμενος. τετρυχωμένος δέ.

τρύχουσιν (Hom. α 248) ἐλαττέουσι.

τρυχωθεῖς πιεσθεῖς, ἢ φανερωθεῖς. ὅτι τρυχῶ τρίτης συζυγίας ἔστι τῶν περισπωμένων. καὶ βαρύτερον τρύχω τρύχεις.

Τρωαὶ αἱ Τρωικαί.

τρωγαλίων τῶν τραγημάτων· οὕτω γὰρ τὰ τραγήματα ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ (sch. A Pac. 767).

τρώγη ἡ ὀπή· καὶ τρωγήτης. καὶ Τρωγλοδύται ἔθνος. (Babr. 31 17) "ἀλλ' οἱ μὲν οὖν σωθέντες ἦσαν ἐν τρώλαις."

τρώγω ἐσθίω.

Τρωικός ὑπὸ Τροίης. καὶ Τρώιος ὁ

Τρωικός.

Τρωίλος σοφιστής, παιδεύσας ἐν Κωνσταντίνῃ πόλει, λόγους πολιτικούς, ἐπιστολῶν βιβλία ζ'.

τρωκτά τὰ κατωκτὰ τῶν ὀπωρῶν, ὅλον κάρνα καὶ βύλανοι.

τρώκτης (Hom. ζ 289) ὁ ἐκ παντὸς κερδαίνων, ὅλον ἀποτρώγων.

τρώξονται φάγωσιν· Ἀρισοφάνης (Ach. 805) "ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν λοχάδων. ἄρα τρώξονται."

Τύανα μητρόπολις.

τύγα παρὰ Ῥωμαίοις συγκλητικὴ ἐσθής.

τυγχανόντων ἀντὶ τῆ τυγχανέτωσαν, ἀτικῶς· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἀπὸ ὀριστικῶν τῶν μὴ ἔχόντων τὸ μ κλιτικόν, τὸ γ' πρόσωπον ποιῶσιν ὁμόφωνον τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τῶν ἰδίων μετοχῶν, ὅλον τύπτετε τυπτόντων ἀντὶ τῆ τυπτέτωσαν, μέλετε μελόντων ἀντὶ τῆ μελέτωσαν. καὶ ἐπὶ τῶν ἔχόντων τὸ μ κλιτικόν τὸ γ' πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν δημοφώνως ποιῶσι τῷ γ' τῶν δυνικῶν· τύπτεσθε τυπτέσθων ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν.

Τύγυρος.

τύκος ἐργαλεῖόν τι, ὃ τὰς λίθους περιχόπτει καὶ ξέθει. ἐνθεν καὶ τὸ ἐτύχιζον ἀντὶ τῆ ἔθειον, ἔκοπτον· Ἀριστοφάνης Ὅρνισι (1138) "τάτες δ' ἐτύχιζον αἱ κρέκας τοῖς ῥύγχεσι."

τυκτόν (Hom. E 831) χειροποίητον.

τύλα καὶ τύλος, ἀρσενικῶς, τῆ ὤμις τὸ τετυλωμένον καὶ πεπιλημένον τῆς σαρκός, ὁποῖον πολλάκις ἐπὶ τῆ ὤμις γίνεται τοῖς ἀχθοφόροις ἐκ τῆ βασιάζειν τι συνεχῶς· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν (860) "ἴσω γ' Ἡρακλῆς, ἔκαμον τὰν τύλαν κακῶς." καὶ Τηλεκλείδης "τραχήλας τύλαν" εἶπε. Πολύβιος "τῆς πέτρας αὐτοῖς δυσσχερσεῖαν παρεχόμενος διὰ τὸ δεῖν τρέμμα ποιεῖν ἐν αὐτῇ τοῖς τύλοις, κρατῶσι τὴν σύριγγα τὴν προσυγομένην."

τύλη ἡ στρωμνὴ, ὅλον (Artemid. 5 8) "ἔδοξε τις ἐν τῇ τύλῃ πυρὸς ἔχειν ἀντὶ γραφάλλων, καὶ παιδύριον ἐγέννησεν ἄρρεν."

Τύλις ὄνομα πόλεως.

Τύλος ἡ νῆσος.

τύλος νεκρωμένη σάρξ, ἀποσκήρυσμα τῶν γονάτων (sch. A Ach. 552).

τυλᾶται τραυματίζεται, παχύνεται. "οἱ

δὲ πλείστοι τῶν Πάρθων κορύνας εἶχον σιδηρᾶς ἢ σιδήρῳ τετυλωμένας."

τύλωμα.

τυμβεία. καὶ τυμβίτης ὁ μνηματίτης· (AP 7 198) "εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν λαῶς ὁ τυμβίτης ἄμμιν ἐπικρέμαται."

τυμβογέροντες πέμπτη ἡλικία γερόντων, ὡς καὶ Θεόφραστος· παραπλήγες καὶ τῇ διανοίᾳ παρηλλαγμένοι.

τυμβογέρων ὁ πέμπελος· Προκόπιος (Arc. 6) "ὁ δὲ Ἰουστινὸς ὁ βασιλεὺς τυμβογέρων ἦν ἥδη." ἡ τυμβογέρων ὁ ἐσατόγηρος.

τύμβος τύφος, παρὰ τὸ τύφεισθαι, ὃ ἔστι καλεῖσθαι, τὰ σώματα τῶν τεθνήσκοντων· (A Vesp. 1361) "ταῦτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσόν."

τυμβοχοεῖ θάπτει.

τυμμαῖς πληγαῖς· "καὶ εἴ τις εὐρεθείη τῷ ὀπωσθὲν ὄρειν κερρημένος, τυμμαῖς ἢ ταῖς τυχεύουσιν ἐβάλλετο."

τύμπανα· "οἱ Ἴνδοι ἀντὶ τῆς σάλπιγγος ταῖς μάλιστα ἀπεκτύπουν εἰς τὸν ἄερα, εἶχον δὲ καὶ τύμπανα φρικώδη τινὰ βόμβον ἐξ ἑαυτῶν ἀνιέντα. ἦν δὲ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. φιτρον ἐλάτης κοιλάναντες ἐνήρμοζον εἰς αὐτὸν κώδωνας ὀρεγχάλας, τὸ δὲ στόμα τῆ ἄγγυς ταυρεῖω δέρματι περικυτῶσαντες μετέωρον ἔφερον ἐς τὰς μάχας τῷτο τὸ τύμπανον. ἐπὰν δὲ θόρυβον πολὺν ἐργάσασθαι ἤθελον ἢ σημαῖναι τι, καταστρέψαντες ἐπὶ τὸ στόμα τὸ ξύλινον ἄγγος ἐτίνασσαν, οἱ δὲ ἐν αὐτῷ κώδωνες πολλοὶ τε ἅμα ὄντες καὶ μεγάλοι ἐν τε στεγανῷ ἡχῶντες ἀσαφεῖ τινὰ βόμβον ἀνέπεμπον ἐνδοθεν, ὥσπερ ἢ ῥάδιον ἦν τοῖς ἐκ εἰδῶσιν ἐπιγινῶναι τίνος ἦν ὀργάνον ἢ θηρίον· βρυχήματι γὰρ ἐκίκει." cf. v. σάλπιγξ b.

τύμπανα βύκλα, παρὰ τὸ τύπτειν. ξύ-b λα ἐν οἷς ἐτυμπάνιζον· ἐχράντο γὰρ ταύτῃ τῇ τιμωρίᾳ. sch. A Plut. 476.

τυμπανίζεται ξύλην πλήσσεται, ἐκδέχεται καὶ κρέμαται.

τύμπανον ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον καὶ κρεῖον, ὃ κατεῖχον αἱ Βάκχαι· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 94) "ἀραξάχειρα ταῦτά σοι τὰ τύμπανα, λεοντόδιφρε, σοί, Πέη, Θῆκε."

τύμπανος ἀρσενικῶς· (AP 6 220) "καὶ τίνος αὐρῇ δαίμονος ἐς τὸν ἔδον τύμπανον ἤκε χέρας."

Τυμφαῖς πόλις. καὶ βῆς Ἀρτέμιδος.
Τυνδαρίδης ὁ τῷ Τυνδάρεω.
τύνη σύ, δωρικῶς.

τυννουτονί δεκτικῶς ἀντὶ τῷ μικρόν·
Ἀριστοφάνης (Nub. 876) "παιδάριον ὃν τυν-
νοτονί ἐπлатτεν ἔνδον οἰκίας." καὶ "τυν-
νωὶ συνάγων τὰς δακτύλους" φησὶν ἀντὶ τῷ
μικρῷ. (A Ran. 139) "ἐν πλοιοῦρίῳ τυννωτῶ
σ' ἀνὴρ γέρων ναυτὴς διαΐξει," περὶ τῷ Χά-
ροτος λέγων τῷ περάματος τῷ πλοίῳ.

τυννουτονί μικρῶ. συναγωγὴν δὲ τοὺς
δακτύλους τῷτο φησιν. Ἀριστοφάνης Νεφέ-
λαις (391) "σκέψαι τοίνυν ὑπὸ γαστριδίου
τυννωτῶ οἷα πέποδας."

τυντλάζειν αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν· Ἀρι-
στοφάνης (Pac. 1139) "ὃ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ
πάντως οἰναρίζειν τήμερον, ἔδδ' τυντλάζειν,
ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον." cf. v. τυντάζειν.

τυντλώδης κηλώδης.

τυπαῖς πληγαῖς. "ἔχοντας τύπανα καὶ
τύπας," τῆτις πληγῆς.

τυπεῖς πληγῆς, τρωθεῖς. καὶ τυπεῖσι
τρωθεῖσι.

τύπη· (Polyb. 1 48) "ὥστε συνέβαινε
ὑπὸ τῷ πυρὸς τὰς βύσεις τῶν πύργων καὶ τὰ
τύπη (ισμο στύπη) τῶν κριῶν ἀχρειωθῆναι."

τυπηῖσι (Hom. E 887) τρώσεισι.

τύπος χαρακτήρ· (Synes. ep. 101 p. 240)
"πρόσσειπε τῷ πολλὰ παρ' ἐμοῦ, ὃν εἰ προ-
λαβὼν Ἀριστείδην Ἑρμῆ λογίῃ τύπον εἰς
ἀνθρώπου ἔφην ἐληλυθέναι, μόλις ἔτυχον
τῆς ἀξίας, ὅτι πλέον ἐστὶν ἢ τύπος." καὶ
Ἀππιανός (Hannib. 50) "ὁ δὲ Ἀννίβας Μαρ-
κέλλῃ τῷ ὑπᾶτε ἀποθανόντος, τῷ σώματι
αὐτῷ ἐπιστάς, ὡς εἶδε τὰ τραύματα πάντα
ἐπὶ τῶν στένων, ἐπήνεσε μὲν ὡς στρατιώ-
την, ἐπέσκωψε δὲ ὡς στρατηγόν. καὶ τὸν
δακτύλον αὐτῷ περιελὼν ἐτύπων ἐπιστο-
λὴν τῇ σφραγίδι Μαρκέλλῃ πρὶν αἰσθῆσθαι
πολλὰς περὶ τῷ θανάτῳ, καὶ αὐτόμολον ἄν-
δρα Ῥωμαίων ἐπεμψε φέρειν, δηλῶντα ὅτι
στρατιὰ Μαρκέλλῃ κατόπιν ἔρχοιτο καὶ ὁ
Μάρκελλος αὐτὴν ὑποδέξασθαι κελεύει."

τυπηῖσεις (A Plut. 20) τύψεις.

τυπῶ αἰτιατικῇ.

τύπωμα χαλκόπλευρον τὸ ἄγος,
τὴν ὕδριον, ἐν ᾗ δῆθεν τὰ δοκᾶντα εἶναι
ὁστέα Ὀρίστῃ ἀπέκειτο. "τύπωμα χαλκό-
πλευρον ἡρμένοι χερσὶν." sch. S El. 54.

τυραννεῖον κυρίως ἢ ἀκρόπολις, τυ-

ραννία δὲ ἡ τυραννίς. καὶ τυραννιῶ ἐπὶ
θυμῷ τυραννησάι.

Τυραννίων Ἐπικρατίδα καὶ Λαοδίας,
Ἀλεξανδρίνης, Ἀμισσηνός· ἐρηματίζε δὲ Κο-
ρύμβη, γεγονὼς ἐπὶ Πτολεμαίῳ τῷ μεγάλῳ
καὶ πρότερον, μαθητὴς ἄλλων τε καὶ Ἑστι-
αίου τῷ Ἀμισσηνῷ, ὃς ἔκαστος καὶ Τυραννίων ὠνο-
μάσθη ὡς κατωτρέχων τῶν ὁμοσχόλων, πρό-
τερον καλέμενος Θεόφραστος. εἰτα δέχεται
καὶ Διονυσίῳ τῷ Θρακῷ ἐν Ῥόδῳ. ἀντισ-
φύσσετο δὲ Δημητρίῳ τῷ Ἐρυθραίῳ. ἤχθη
δὲ εἰς Ῥώμην ληφθεὶς αἰχμάλωτος ὑπὸ Λε-
κέλλῃ, ὅτε κατεπολέμησε Μισθριδάτην τὸν
Πόντου βασιλεύσαντα. διαπρηγὴς δὲ γενομέ-
νος ἐν Ῥώμῃ καὶ πλέσιος ἐκτίσαστο καὶ βι-
βλίων ὑπὲρ τὰς τρεῖς μυριάδας. ἐτελεσθη
δὲ γηραιός, ὑπὸ ποδάρκῃ παρὰλυθείς, ὀλυμ-
πιῶνι ρέ', ἐν τῷ γ' ἔτει τῆς ὀλυμπιάδος.

Τυραννίων ὁ νεώτερος, Φοῖνιξ, πα-
τρὸς Ἀρτεμιδώρου, μαθητὴς Τυραννίωνος
τῷ πρεσβυτέρῳ· διὸ καὶ ὠνομάσθη Τυρα-
ννίων, πρότερον καλέμενος Διονύχης. αἰχμάλω-
τος δὲ γενομένος καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ καλέ-
μῳ Ἀντωνίῳ καὶ Καίσαρος ὑπὸ τινος Δέ-
μαντος ὠνήθη, τῷ Καίσαρος ὄντος ἀπτεν-
θῆρα, εἰτα ἰδωρῇθη Τερεντίῳ τῇ τῷ Κικί-
ρωνος γυναικί. ἐλευθερωθεὶς δὲ ὑπ' αὐτῆς
ἐσοφίστευσε ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἔγραψε βιβλία
ἢ πρὸς τοῖς ἔ', ὧν καὶ ταῦτα, περὶ τῆς
Ὀμηρικῆς προσοδίας, περὶ τῶν μερῶν τοῦ
λόγου (ἐν ᾧ λέγει ἄτομον μὲν εἶναι τὰ κύρια
ὀνόματα, θεματικά δὲ τὰ προσηγορικά, ἀδί-
ματα δὲ τὰ μετοχικά), περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς
διαλέκτου ὅτι ἐστὶν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς, τῷ
Ἀντιγένης ἢ Ῥωμαϊκῇ διαλέκτῳ, ὅτι δια-
φωνοῦσιν οἱ νεώτεροι ποιηταὶ πρὸς Ὀμηρον,
ἐξηγήσιν τῷ Τυραννίωνος μερισμῷ, διόρθω-
σιν Ὀμηρικῇ, ὀρθογραφίαν.

Τυραννίων Μισσηνὸς φιλόσοφος ὁλο-
σοφικῶς ἐν βιβλίοις γ'. καὶ ἄλλα δὲ βι-
βλία αὐτῷ φέρεται χρήσιμα.

τύραννος. οἱ πρὸ τῶν Τρωικῶν ποι-
ταὶ τὰς τυράννας βασιλεῖς προσηγόρευον,
ἀπὲ ποτε τῷδε τῷ ὀνόματος εἰς τὰς Ἑλλη-
νας διαδοθέντος κατὰ τὰς Ἀρχιλόχῃ χρό-
νης, καθάπερ Ἰππίας ὁ σοφιστὴς φησιν·
Ὀμηρος γὰρ τὸν πάντων παρανομώτατον
ἔχετον βασιλέα φησὶ καὶ ὁ τύραννον. προσ-
ηγόρευθη δὲ τύραννος ἀπὸ Τυρρηνῶν· χα-
λεπὸς γὰρ περὶ ληστείας τέκεος γενέσθαι.

ἑδείς δὲ ἑδὲ ἄλλος τῶν ποιητῶν ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῷ μένεται τὸ τῷ τυράννου ὄνομα. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτεία τὰς τυράννας φησὶ τὸ πρότερον υἱοσυνήτας καλεῖσθαι· εὐφημότερον γὰρ ἔκειτο τὸ ὄνομα. sch. S OR argum.

Τύραννος σοφιστὴς περὶ στάσεων, περὶ διαιρέσεως λόγῳ βιβλία ι'.

τυρβάζῃ (sn. Luc. 10 41) ἐτοιμάζῃ.

τύρβῃ ἀπόλαυσις, ἢ θόρυβος, ἢ τάραξις· "Γέροντες καλῶνται παρὰ Μιλησίοις ἢ τύρβῃ καὶ οἱ χειρώνακτες," τετέστιν οἱ διὰ χειρῶν ἐργαζόμενοι. cf. νν. Γέροντες εἰ χειρῶναξ.

τυρευσθέντα κινηθέντα, ταραχθέντα.

τυρεῶν κατασκευάζων, καὶ τυρεύσαντες ἀντὶ τῷ κατασκευάσαντες.

Τυρμίδα ι. δήμος τῆς Οὐνηίδος οἱ Τυρμίδαι. Harp.

τυρόκνηστις ἢ μάχαιρα. καὶ παροιμία (A Lys. 231) "ὅ στήσομαι λείαν" ἐπὶ τυροκνήστιδος," ἀντὶ τῷ ὡς λεία. σχῆμα δὲ ἐστὶν ἀκόλαστον καὶ ἑταιρικόν. τυρόκνηστις δὲ ἢ μάχαιρα, ἐπὶ δὲ ταῖς λαβαῖς τῶν μαχαιρῶν ἐλεφάντινοι λέοντες ἐγλύφοντο ὀκλάζοντες, ὅπως μὴ ἀποθραύουσιν αὐτῶν οἱ πόδες, εἰ ὀρθοὶ ἐστῶτες γλύφονται. λέγει ἂν ὅτι ἐκ ἐπ' ἀνδρὶ στήσομαι περνεύουσα ὡς λεία ἐπὶ τυροκνήστιδος.

τυροπωλήσῃ (A Ran. 1416) σταθμήσῃ πρὸς γὰρ σταθμὸν ἐπωλεῖτο ὁ τυρός.

Τύρος πόλις, καὶ Τύριοι οἱ πολῖται.

τυροφόρον· ἐν ἐπιγραμμάτι (AP 6 155) "αἰχμητὰν δ' ἐπέθυσεν ἀλέκτορα καὶ πλάκοντα κυῖς Ἡγησιδῆα πλόνι τυροφόρον."

Τυρρηνία χώρα, καὶ Τυρρηνοὶ οἱ λεγόμενοι Τῆσκοι. ἱστορίαν δὲ παρ' αὐτοῖς ἔμπειρος ἀνὴρ συνεγράψατο. ἔφη γὰρ τὸν δημιουργὸν τῶν πάντων Θεὸν ἰβ' χιλιάδας ἐνιαυτῶν τοῖς πᾶσιν αὐτῷ φιλοτιμήσασθαι κτίσματος, καὶ ταύτας διαθεῖναι τοῖς ἰβ' λεγομένοις οἰκοῖς, καὶ τῇ μὲν α' χιλιάδι ποιῆσαι τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν, τῇ δὲ β' ποιῆσαι τὸ στερέωμα τῷ τὸ φαινόμενον, καλέσας αὐτὸ ἔρανον, τῇ γ' τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ὕδατα τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα, τῇ δ' τὰς φωστῆρας τὰς μεγάλας, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τὰς ἀστέρας, τῇ ε' πᾶσαν ψυχὴν πτερινῶν καὶ ἐρπετῶν καὶ τετραπόδα ἐν τῷ ἕρπιδι καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ τοῖς ὕδασι, τῇ ε' τὸν ἄνθρωπον.

πον. φαίνεται ἂν τὰς μὲν πρώτας ε' χιλιάδας πρὸ τῆς τοῦ ἀνθρώπου διαπλάσεως παρεληλυθῆναι, τὰς δὲ λοιπὰς ε' χιλιάδας διαμεῖναι τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ὡς εἶναι τὸν πάντα χρόνον μέχρι τῆς συντελείας χιλιάδος ἰβ'.

Τυρσηνία χώρα.

τύρσις ὁ περίβολος τοῦ τείχους· Ξενοφῶν (Cyt. 7 5 10) "οὕτω δὲ Κῆρος κύκλῳ διαμετρήσας περὶ τὸ τείχος, ἀπολιπὼν ὅσον τύρσεισι μεγάλαις ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, ὥρυσεν ἐνθένδε τοῦ τείχους τάφρον ὑπερμεγέθη καὶ τὴν γῆν ἀνέβαλλον πρὸς ἑαυτούς."

τύρσος τὸ ἐν ὕψει ὠκεοδρομώμενον.

Τυρταῖος Ἀρχεμβρότης, Λύκιων ἢ Μιλήσιος, ἐλεγειακοῦ καὶ αὐλητῆς, ὃν λόγος τοῖς μέλεσι χρησάμενον παροτρύνει Λακεδαιμονίους πολεμῶντας Μεσσηνίοις καὶ ταύτῃ ἐπικρατεστέρας ποιῆσαι. ἔστι δὲ παλαιάτος, σύγχρονος τοῖς ζ' κληθεῖσι σοφοῖς, ἢ καὶ παλαιότερος· ἤκμαζε γὰρ κατὰ τὴν λέανυμπιάδα. ἔγραψε πολιτεῖαν Λακεδαιμονίοις, καὶ ὑποθήκας δι' ἐλεγείας, καὶ μέλη πολεμιστήρια, βιβλία ε'.

Τυρταῖος. ὅτι Λακεδαιμόνιοι ὤμοσαν ἢ Μεσσηνίην αἰρήσειν ἢ αὐτοὶ τεθνήξουσιν. χρησάμενος δὲ τῷ Θεῷ σφραττηγὸν παρὰ Ἀθηναίων λαβεῖν, λαμβάνουσι Τυρταῖον τὸν ποιητὴν, χωλὸν ἄνδρα, ὃς ἐπ' ἀρετὴν αὐτοῦ παρακαλῶν εἶλε τῷ κ' ἔτει τὴν Μεσσηνίην. καὶ ταύτην κατέσκαψαν, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἐν τοῖς Εἴλωσι κατέταξαν.

τυτθήν ὀλίγην ἢ μικράν, καὶ τυτθός μικρός.

Τυφονία χώρα.

τυφεδανός· (A Vesp. 1355) "ὦ ἄστος, τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ, ποθεῖς ἐρεῖν τ' ἔοικος ὠραίως σορῶ."

Τυφεδῶνος ὄνομα κύριον. ἢ τῆς καύσεως.

τύφεται καίεται.

τυφήρεα τυφωνικήν· (AP 6 249) "λαμπάδα κηροχίτωνα, Κρόνῃ τυφήρεα λύχνον, σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ."

τυφλή ὁδός· "ὁ δὲ ὁδοῖς ἐπιτυγχάνει τυφλαῖς καὶ ἀνέξυδοις καὶ ἀτραποῖς σκολιωτέροις."

τυφλοπλαστεῖται τυφλὸς ἀναπλάσσεται. καὶ τυφλοπτεῖται ὁμοίως.

τυφλὸς τὰ τ' ὅσα τὸν τε νῦν τὰ τ' ὅμματ' εἰ· Οἰδίπῃς (OR 371). "σὺ δ'

ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων ἃ σοι ἑδείς ὃς ἔχῃ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα." οἶον, ἑδείς ἐστιν ὃς ἐ ταῦτά σοι ὀνειδίσει ἅπερ μοι ὀνειδίσας. τὸ δὲ τάχα ἀντὶ τῆς ταχέως· καὶ σὲ μετ' ὀλίγον ἐρῶσι τυφλόν. πρὸς Τειρεσίαν ὁ λόγος.

τυφλότερος ἀσπάλακος διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ ζῶον τῷτο ὀφθαλμῆς· γησι δ' αὐτὸ Στρησίμβροτος ὑπὸ τῆς γῆς τυφλωθῆναι διὰ τὸ φθείρειν τὰς καρπῆς· ἔχει γὰρ ὀδόντας μισρωτάτους καὶ ῥύγχος ὡς μυγυλῆς καὶ πόδας ὡς ἄρακτες.

τυφλότερος λεβηρίδος καὶ κενώτερος λεβηρίδος. ἀμφοτέρω λέγεται. λεβηρίς δὲ οἶον λεπηρίς καὶ λέπος. τάττεται καὶ ἐπὶ τεττίγων καὶ πάντων τῶν τὸ γῆρας ἀπολεπομένων.

τυφλῶν ὀνειδίων ἦτοι τῶν ἀπατηλῶν καὶ ἴσως περιέπεσε τῷτο "δοιαὶ γὰρ τι πύλαι ψευστῶν εἰσὶν ὀνειδίων" (Hom. τ. 562)· ἢ ὅτι μύθοι προσδιαλέγονται.

τυφογέρων ἐσχατόγηρος. ἢ ὑπερήφανος, τετυφωμένος γερων.

τυφομένης καπνίζομένης, καιομένης. καὶ "καπνῷ τύφειν δίκην σφηκῶν."

τύφος ἀλαζονεία, μανία. "ὁ δὲ τοιοῦτος ἄγνοεῖ καὶ τετύφωται."

Τυφρηστός ὄνομα πόλεως.

Τυφωεύς ὄνομα κύριον.

a τυφῶν ἐχ' ἢ φλόξ ἢ ἐκ τῆς ἀέρος, ἀλλ' ἢ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφῇ πρὸς τῆς ἐκπυρωθῆναι, ὡς Πλάτων ἐν Φαίδρῳ (p. 230 A).

b τυφῶν κεραυνὸς βίαιος, πολὺς καὶ πνευματώδης. ἢ πνεῦμα καπνώδες, ἐρρωγὸς ἀπὸ νέφους (Diog. L. 7 154). λέγεται καὶ διὰ τῆς τυφῶς· (A Ran. 871) "ἄρ', ἄρα μέλαιναν παῖδες ἐξενέκατε· τυφῶς γὰρ ἐκβαίνειν πύρασκεινύζεται." τὰς γὰρ καταιγιδῶδεις ἀνέμους τυφῶς καλεῖσι. τέτω ἐνόμιζον μέλανα ἄρα σφαγιᾶς, ὅπως λήξῃ τὸ πνεῦμα.

Τυφῶνος πυρώδης δαίμωνος.

Τυφῶνος πολυπλοκώτερον (Plat. Phaedr. p. 230). τυφῶν ὁ λεγόμενος κεραυνωθῆναι ὑπὸ Διός. τέτω ποικιλώτερον.

τυφῶς· (A Eq. 508) "γενναίως πρὸς τὸν τυφῷ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην." Τυφῶς γῆς μὲν ἦν υἱός, ἴσχυσε δὲ τοσούτον ὥστε ἐκ ἀνθρώποις δοκεῖν μόνοις φοβερὸς εἶναι ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς, οὔτινες, ὡς μῦθος, καὶ εἰς

ἀλόγων ζώων μετεβάλλοντο μορφὰς διὰ τὸν ἐκείνους φόβον. ἐριώλη δὲ πνοή σφοδρά. ὁ δὲ τυφῶς μειζόν τι πνεῦμα καὶ κακοποιόν.

τυχαία ἀντὶ τῆς κατὰ τύχην· "ἐκ αὐτομάτῃ τινὶ συντυχίᾳ κατὰ τινα ἄτακτον καὶ τυχαίαν φορὰν ἔτως ἀναφαινόμενα, ἀλλ' ὡς ἢ ἀναγκαῖα τῆς φύσεως τάξις ἐπιζητεῖ τὸ ἐν τοῖς γινομένοις ἀκόλαστον, ἔτως ἕκαστα γεγενησθαι φησὶν." ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης ἐν τῇ κοσμογενείᾳ λέγει (t. 1 p. 8 C). τύχαιον ὁ τῆς τύχης ναός.

τύχη συντυχία, παρὰ Σοφοκλεῖ (OC. 1506). Πολύβιος "εἰ χρηὴ τῇ τυχῇ λέγειν ἐπὶ τῶν τοιούτων. μήποτε γὰρ αὕτη μὲν κενῶς κληρονομεῖ τοιούτην φήμην, αἵτιοι δ' εἰσὶν οἱ χειρῶντες τὰς πράξεις τῷ ταῖς αὐταῖς ἐπιτρέχειν σεμνότητα καὶ μέγεθος, ποτὲ δὲ τέραντιον." καὶ Πισίδης (Heracl. 1 169) "ἐκ εὐλαβήθης ἐ τὰς δι' ἡμῶς ἀντιπρατιτούσας τύχας, εἰ χρηὴ καλεῖν με τὰς ἁμαρτίας τέχας."

τύχη· (S Ai. 1028) "σκέψασθε πρὸς θεῶν τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν. Ἐκτῶρ μὲν, ὃ δὴ τοῦτ' ἰδωρήθη πάρα, ζωστήρι προσιθεῖς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων ἐκνάπτει· αἰέν, ἔστ' ἀπέψνυξεν βίον· οὗτος δ' ἐκείνῃ τήνδε θεωρεῖν ἔχων, πρὸς τοσούτ' ὀλίωλε θανάσιμῳ πεσήματι." περὶ Ἐκτορος καὶ Αἴαντος ὁ λόγος. καὶ Σοφοκλῆς (Phil. 1316) "ἄκυσσον. ἀνδραποιοῖσι τὰς μὲν ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν. ὅσοι δ' ἐκαστοῖσιν ἔγκεινται βλάβαις ὥσπερ σύ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν δίκαιόν ἐστιν οὔτ' ἐποικτεῖρειν τινά."

τύχη παρ' Ἑλλήσιν ἀπρονόητος κόσμισε διοικήσεις, ἢ φορὰ ἐξ ἀδήλων εἰς ἄδηλον καὶ αὐτόματον· οἱ δὲ χριστιανοὶ θεὸν ὁμολογοῦμεν διοικεῖν τὰ πάντα. τύχην δὲ λέγει ὁ Θεοκνίδης (2 42 extr.) τὸν πόλεμον.

τύχη· (Procop. Arc. 4 extr.) "οὐκ ἀνδραπέων βελαῖς ἀλλὰ τῇ ἐκ θεοῦ ροπῇ κρατενεύεται τὰ ἀνθρώπεια, ὃ δὴ τυχῇ καλεῖν εἰώθασιν ἄνθρωποι, οὐκ εἰδότες ὅτου δὴ ἕνεκα ταύτῃ πρόεισι τὰ ξυμβαίνοντα, ἥπερ αὐτοῖς ἔνδοξα γίνεται. τῷ γὰρ ἀλόγῳ δοκοῦντι εἶναι φιλεῖ τὸ τῆς τύχης ὄνομα προσχωρεῖν."

καὶ παροιμία "τύχη Εὐριπος," ἐπὶ τῶν ῥᾶστα μεταβαλλομένων καὶ ἀεαθμήτων ἀνθρώπων. τύχη λέγεται καὶ τὸ ἐπιτήδεωμα

φέρει εἰπεῖν "ὁ παρεστὼς οὗτος πρῶτον εἰ-
πάτω τοῦνομι, τὴν πατρίδα, τὴν τύχην,
ἔπειτα καὶ τὸ σέβας."

τυχηρότερος εὐτυχέστερος.

Τυχιάδης πατρωνυμικόν.

Τυχικός ὄνομα κύριον.

Τυχίος ὄνομα κύριον (Hom. H 220).

Τύχων Τύχωνος ὄνομα κύριον.

τῷ. χωρίς τοῦ ἐναντι τοῦ διό, καὶ δι-
κῶς ἐπὶ δηλικοῦ καὶ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδε-
τέρου.

Τωβήτ ὄνομα κύριον.

Τωβίας ὄνομα κύριον.

τῷ δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις;" (S OC
1474) τίνι τεκμηρίῳ νοήσας καὶ στοχασά-
μενος.

τωθάζει σκώπτει, χλευάζει, λοιδορεῖ,
καυχᾶται. (A Vesp. 1359) "οὐ δεῖνὰ τωθάζειν
σε, τὴν αὐλητρίδα τῶν συμποτῶν κλέψαντα."

τωθασμός. καὶ τωθαστικὸν γελά-
σας ἀντὶ τοῦ σκωπτικόν, θωπευτικόν, χλευ-
αστικόν, λοιδορητικόν.

τῷ λόγῳ. "ὡς δῆθεν ἀποστελλόντες πολ-
μῶν καὶ βακόλια καὶ φορβάδων ἀγέλας ἱπ-
πων ἐπὶ νομῇν τῷ λόγῳ."

τῷ μηρῷ μὴ συνέχειν, τρεῖς μὴ
σφίγγειν ἀλλ' ἀναιμῶς διώγειν, καὶ μὴ
ἐκθλίβειν τὰ αἰδοῖα ἐκ τοῦ συνέχειν τοὺς
μηρούς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (963).

Τῶμις πόλις. ἡ δοτικὴ Τῶμι.

τῶν ἄλλων μοι πάντων ἤττον μέλει"
(A Plut. 1119), ἀντὶ τῷ ἑδαμῶς.

τῶν γὰρ ὑστάτων χωρίς, παροιμία.

τῶν δ' ὄνων ἔ μοι μέλει."

τῶν δυνατῶν τι κέλευ· ἔ γὰρ παρὰ
Κενταύροισι." cf. v. τῷδ' ἔ παρὰ Κ.

τῶν ἐυρινῶν φύλλων πλείονες εἰσιν
οἱ συκοφαντῆντες."

τῶν ἐκτικῶν τῶν περὶ ἔξιν νοσούντων.

τῶν εἰς τὴν φασί τοὺς
Σκύθας... ὅθεν καὶ παροιμιασθῆναι τὴν
ἀγαθὴν ἡμέραν λευκὴν. cf. v. λευκὴ ἡμέρα.

τῶν ἐπὶ σκηνῆς τῶν θεατρικῶν.

τῶν ἱππῶν Εὐμήλες πολὺ μᾶλλον ἀλ-
λήλοισι ἰοικότα κατασκευάσαντες τὴν συν-
ρίδα τῶν βαλαντίων." cf. v. στατήρ.

τῶν τριῶν κακῶν ἔν. λεγόμενόν τι
ἔστι. καὶ Μένανδρος δύο προθεῖς ὡς πα-
ροιμιῶδες ἐπιλέγει παλίων τὸ "ἐν γὰρ τι
τέττων τῶν τριῶν ἔχοι κακόν." ταῦτα δὲ

εἶναι λέγουσιν ἃ Θηραμένης ὥρισε προστι-
μήματα. Πολύζηλος Δημοτυνδάρει "τριῶν
κακῶν γὰρ ἦν ἐλίσθ' αὐτῷ τι πᾶς ἀνάγκη,
ἢ ἔϋλον ἐφέλκειν, ἢ πιεῖν κώνειον, ἢ προ-
δόντα τὴν νεὺν ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν
ἀπαλλαγῆναι. ταῦτ' ἐστὶ τρία Θηραμένους,
ἃ σοι φυλακτέ' ἐστίν." Ἀριστοφάνης Τρι-
φύλῃτι "ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένης δέδοικα
τὰ τρία ταυτί."

τῷ νῦν λόγῳ ἀντὶ τῷ ποίῳ; καὶ "τῷ
τέτο κρίνεις;" ἀντὶ τῷ ποίῳ σημειῶ; Ἀρι-
στοφάνης Πλούτῳ (48). "ἡ τύχη κενῶς κε-
κληρονόμηκε τοιαύτην φήμην... τὴνναντίον." cf. v. τύχη.

τῶν ὑπὸ οἱ τεταγμένων τῶν ὑφ' ἑαν-
τῷ. "ὁ δὲ Καῖσαρ τὸν γενναιότατον ἡγεμό-
να κелеύει τῶν ὑπὸ οἱ τεταγμένων ἡγήσα-
σθαι στρατιωτῶν."

τῶν φιλτάτων τὰ φίλτατα. φησὶν
Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Μεθυστικῇ πολιτεῖα τοὺς
παιδας γυμνὰς ἐκφέρειν μέχρις ἐτῶν ἑξέων,
καὶ καταφιλεῖν αὐτοὺς ἐν τοῖς συμποσίοις.

τῷ ῥα διὸ δῆ.

τῷς οὕτως. "τῷς δὲ σ' ἀπεχθέρω ὡς
νῦν ἐκπαγλ' ἐφίλησα" Ὀμηρος (Γ 415). καὶ
Σοφοκλῆς (Αἰ. 840) "ὡς ἐμὲ αὐτοσφαγῆ πι-
πτοντα, τῷς αὐτοσφαγεῖς πρὸς τῶν φίλων
ἐκγόνων ὀλοῖατο."

τῷ σε διὸ σε ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 54)
"τῷ σε, μάκαρ Αἰτωῖ, τῷ τέττιγι γεραί-
ρει."

τῷ τέλει πίστιν φέρων οἶον πιστεύων
ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τῷ δρόμῳ παρελϋσεται· ἢ
νομίζων ἕως τέλους ἐλαύνειν. Σοφοκλῆς (El.
735).

Τωτίλας ὄνομα κύριον.

τῷ τοι ἄρα διὰ τῷ δῆ. "τῷ τοι ἄρα
ἑδὲ καταλύειν αὐτῷ ἰδοῦμαι ἐν τοῖσδε τοῖς
πολίσιμασιν, ἀλλ' εἰς τὸ ψαμαθῶδες τῷ πο-
ταμῷ." καὶ αὖθις "ἐπήει ἀφειδῶς τοῖς πο-
λεμέοις· τῷ τοι ἄρα καὶ πλήττεται βέλει τὸν
μηρόν."

τῷ τρόπῳ; (A Nab. 374) ἀντὶ τοῦ τίνα
τρόπον.

τῷ φθαλμῷ παραβάλλη Ἀριστοφά-
νης Νεφέλαις (361), τουτέστι τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς ἐφορᾷ καὶ ὑποβλέπη. Ὀμηρος (Α 148)
"ὑπόδρα ἰδών." ἔτω γὰρ ἐβάδιζεν ὁ Σω-
κράτης. καὶ Πλάτων (Phaed. p. 117 B) περὶ
αὐτῷ "ταυρηδὸν ὑποβλέψας, ὥσπερ εἰώθει."

‘Υάδες οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τῷ Ταύρῳ ἀσπίδες.

ὑαίνα θηρίον.

‘Υακινθίδες θυγατέρες ‘Υακίνθου τοῦ Λακεδαιμονίου. cf. v. παρθένου.

ὑακίνθινον ὑπομελανίζον, πορφυρίζον.

‘Υακίνθος ὄνομα κύριον.

ὑάλη ὕαλος. ὕαλος ἱατὴν ἀφ’ ἧς πῦρ ἄπτουσι. καὶ φησιν Ἀριστοφάνης (Nub. 768) "ὅπουτ' ἀγράφουτο ἡ δίκη, ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον τὰ γράμματα ἐκτῆξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης." ἔστι δὲ κατασκευάσμι ὑάλε τροχοειδὲς ἢ ἡλέκτρον, εἰς τὸτο τεχνασθέν· ὅπερ ἐλαίῳ χρίσαντες καὶ ἡλίῳ θερμήναντες προσάγῃσι θρυαλλίδα καὶ ἄπτουσι πῦρ. τὸτο ἔν ὃ γέρων πρὸς Σωκράτην διαλεγόμενός φησιν· εἰ ὑφάψαιμι διὰ τῆς ἡλέκτρον καὶ προσαγάγοιμι τῇ δέλτῳ τὸ πῦρ τῇ τῷ γράμματι, ἀφανίσαιμι τὰ γράμματα τῆς δίκης.

ὑάλιος πολέμιος. καὶ ἐνυάλιος.

‘Υάμπολις πόλις.

‘Υράδαι δῆμος ἔστι τῆς Λιοντίδος.

Harp.

ὑβός ὁ κυρτός, καὶ ὑβώσεις ἡ κύρτωσις, καὶ ὑβάζειν τὸ ἐμείν· οἱ γὰρ ἐμοῦντες ἀπὸ τῆς βίως κυρταίνου ἐοικασιν.

ὑβρίζειν ἐπὶ τοῦ αἰσχυρῶς διαιωθῆναι· "ὅπῃ λαβεῖται πονηρὸς ὄντας ὑβρίζου καὶ ὀφθαλμοῦνται." "ὃ δὲ οὐ μάλιστα ἔζη, ὡς γε ἐμὲ κρίνειν, οὐδὲ μὴν ὡς οἱ πολλοὶ ἐπὶ τραπέζῃς κεκυφέναι καὶ ἐμπέπασθαι καὶ ὑβρίζειν σπεύδων, ἀλλὰ πλεον τι εἰδέναι μαστεύων ὑφ’ ἡγεμόνι θεῷ."

ὑβρίζοντες σκιρτῶντες. ‘Ηρόδοτος (4 129).

α ὑβρις ὑπόβαρός τις οὖσα, ἢ παρὰ τὸ ὕειν βάρος. (S OR 873) "ὑβρις φυτεύει τύραννον, ὑβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν, ἢ μὴ πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα." διὰ τῆς ὑβρείως, φησί, ἀνανεοῦται ὁ τύραννος. καὶ ὅταν, φησί, πολλὰ διαπραχθῇ, τότε εἰς μεγάλην ἀνάγκην ἐμπίπτει, διὰ τῆς ὑβρείως ἐπαρθείς. τὸτο γὰρ σημαίνει τὸ "ἀκροτάτων εἰσαναβῶσ' ἀπότομον ὥρσεν εἰς ἀνάγκαν." "παίδων μὲν... ἁμαρτάνειν" Εὐνάπιός φησι περὶ Καρίνου βασιλέως (cf. v. Καρίνος).

β ὑβρις ἢ μετὰ προσηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας, αἰκία δὲ πληγαὶ μόνον. Ἀνσίως ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην "καίτοι τίς

οὐκ οἶδεν ὁμῶν ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἔστι μόνον τιμῆσαι, τοὺς δὲ ὑβρίζων δόξαντας ἔξεστιν ὁμῶν θανάτῳ ζημιῶν;" καὶ σύνταξις "ὑπὸ ἀγανακτήσεως καὶ πρὸς ὑβρείως τιθέμενος, ὅτι μὴ τὰ πρῶτα ἐπεπίστευτο τὴν στρατείαν." Ἀριστοφάνης (Ban. 21) "εἰτ' οὐχ ὑβρις ταῦτ' ἔστι καὶ πολλὴ τρυφή," ἀντὶ τοῦ ἀλαζονεία, "ὅτ' ἐγὼ μὲν ὦν Λιόντιος, υἱὸς Στεφανίου, αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὁχῶ ἵνα μὴ ταλαίπωροίτο."

ὑβρίσουσιν ἑξαμαρτήσασιν αἰσχυρῶς· "ἔνθα καὶ στρατιώταις ἔξω τοῦ προσήκοντος ὑβρίσουσιν ἐπέθηκε δίκη." ἐλάττων δὲ ἦν ἡ δίκη τοῦ προσήκοντος.

ὑβρίσεν οὐχ ὁ πατάξας ἀλλ' ὁ ἐπιπατάξας καὶ ὀνειδίσας.

ὑβριστὴς τοὺς θρασείας καὶ λοιδορούς.

ὑβριστὴς ἢ ὑβρις καὶ ἡ ἀτιμία.

ὑβριστότερος· Ξενοφῶν (Cyt. 5 5 41)

"οἱ ἀμελεῖσθαι δοκοῦντες στρατιῶται οἱ μὲν ἀγαθοὶ πολὺ ἀνυμνότεροι γίνονται, οἱ δὲ πονηροὶ πολλὸ ὑβριστότεροι." καὶ αὐτὸς "ἔδεν ὑβριστικώτερον ὄχλον πρὸς ὀργὴν καὶ παρηνομίαν ὀρμήσαντος."

ὑγεία. οἰωνιζόμενοι εἰσώθαι λέγειν πρὸς τὸ "τίς ὁ ζητῶν" ὄνομα ἡ ὑγεία ἢ τι τοιοῦτον. καὶ ὁ ἔπος ἔφη "τίνες οἱ ζητοῦντες;" οἱ δὲ ἔφασαν "οἱ δώδεκα θεοὶ εἴξασιν ἐπιτροῦφαί σε." sch. A Av. 95.

ὑγεία διττὴ ἔστιν, ἡ μὲν ἐν τῷ λατρῷ, ἡ δὲ ἐν τῷ ὑγιαζομένῳ σώματι. καὶ ἡ ἐν τῷ λατρῷ ποιητικὴ ἔστι τῆς ἐν τῷ σώματι οὕτω καὶ ἡ ἐν τῷ κόσμῳ τάξις ἐκ τῆς ἐν τῷ δημιουργῷ τάξεως γέγονε. τὸ δὲ ὑγιαίνον πολλυχῶς λεγόμενον ἔστιν· ὑγιαίνον γὰρ τὸ μὲν ποιητικὸν ὑγίαις, ὡς τὸ φάρμακον, τὸ δὲ φυλακτικόν, ὡς ἡ δίαίτα, τὸ δὲ σηματικόν, ὡς χροῶμα σφυγμὸς εὐπνοία οὕτω.

ὑγεία Ἀθηνῶν. ἐπιώνυμόν ἐστιν Ἀθηνῶν· καὶ γὰρ ὑγεία καλεῖται καὶ νίκη καὶ ἐπικία καὶ ἐργάνη. Harp.

ὑγιαίνω.

ὑγιασθεῖς· "ὃ δὲ ὑγιασθεῖς τοῦ τραύματος."

ὑγίεια τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν τὸ κάλλιστον.

ὑγίεια ἔστι συμμετρία τῶν πρώτων σωμάτων καὶ δυνάμεων, ἢ ἔστι θερμότης ψυχρότης ὑγρότης ξηρότης. καὶ ὑγείνός ὁ

δῆλός. καὶ ἐπίρρημα ὑγιεινῶς.

ὑγιές λωσιτελές, ὠφέλιμον· "τῆς πόλεως ἐπ' ἑδὲν ὑγιές." Φιλότητης (1006) "ὦ μηδὲν ὑγιές μὴδ' ἐλεύθερον φρονῶν, οἷά μ' ἐπὶ λθες, ὡς μ' ἐθρηάσω, λαβὼν πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνον· ἀγνώτ' ἔμοι, ἀνάξιον μὲν σθ, κατὰξιον δ' ἔμοι."

ὑγιέστερος κρότωνος. ἐπὶ τῶν πάντων θηριονόντων ἢ παροιμία, ἀπὸ τῆ ζῆς τῆ κρότωνος· λείον γὰρ ἐστιν ὅλον καὶ χωρὶς ἀμυχῆς καὶ μηδὲν ἔχον σίνος. cf. v. κρότωνος ὑγιέστερος.

ὑγιέστερος ὁμφακος παροιμία, ὥσπερ καὶ "ὑγιέστερος Κρότωνος" πολλοὶ γὰρ Κροτωνῶται ἀσκηταί. καὶ ὑγιέστερος κολοκύντης.

ὑγιής, ὑγρής τις ὢν, ὁ δίνυρος καὶ ζῶν. ἀλβαντες δὲ οἱ νεκροί, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν λιβίδα ἦσαν θγρασίαν.

ὑγρὰ κέλευθα (Hom. A 312) τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν.

ὑγραίνω.

ὑγρός ὁ ἐκκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς, καὶ ὁ ῥευματιζόμενος.

ὑγρότης ἀρκιότης καὶ ἀφέλεια.

ὑγρῶς· "ἔγρῶς γὰρ κραδαιομένη καὶ τοῖς ποσὶ χαμαιπετής, εὐστολος γινομένη, ἐνίκαι πάντας τῆς τῶν θαυματοποκῶν ἐξηγημένους· φωνὴν τε ἔχουσα ἡδεῖαν καὶ ταύτην μετὰ τέχνης ἀφίεσα εὐδενὸς τῶν ... ἀνδρα (cf. v. ἀκκιζόμενος), ἐκντῇ μὲν πλῆτον ἀκ εὐκαταφρόνητον οἶσαν, ἐκείνον δὲ κατὰ βαιὸν τηκόμενον τῷ ἔρωτι ἀπήλλαξε τῶν τῆδε." καὶ αὖθις "πρὸς γὰρ τὰς δωρεάς ἦν ὑγρὸς καὶ καταφερέης, πρὸς δὲ τὰς εἰσπρούξεις βαρὺς τε καὶ συντεταμένους" (cf. v. αὐτοαπλότης).

Ὑδάσπης ποταμός.

ῥδατηγδὸς ἀνήρ ὁ ἀντλῶν.

ῥδατίδες σταγόνες.

ῥδάτιον νῆμα.

ῥδέσσειν ἄδουσι, λέγουσιν.

ῥδερος.

ῥδερῶν ῥδρωπιῶν.

Ὑδρ (Hom. Y 385) πόλις.

ῥδος τὸ ὕδωρ. ἢ δοτική ῥδει.

ῥδρα ἐννεακέφαλος ὄφις.

ῥδραν τέμνειν, ἐπὶ τῶν ἀμυχάνων λέγεται· ἱστορεῖται γὰρ ῥδρα τῇ ἐν Λέοντι ἐκαστοντακεφάλῳ τυγχάνουσα μαχόμενον Ἡρα-

κλέα, ὡς τῶν τεινομένων αὐτῆς κεφαλῶν ἀνεφύοντο πλείους, κελεύσαι Ἰολάῳ ἐπικυβεῖν τὰς τεινομένας.

ῥδραν τέμνειν, ἐπὶ τῶν ἀμυχάνων εἴρηται, παρ' ὅσον Ἡρακλῆς ῥδραν τέμνων ἐδὲν μῦλλον ἐκράτει, ἀναδιδομένων αὖθις πλείονων κεφαλῶν.

ῥδρεῖα τὸ ὑδρεύεσθαι, ῥδρεῖα δὲ τὸ ἀγγεῖον.

ῥδρεύειν ποτίζειν.

ῥδρηλόν.

ῥδροπικός, καὶ ῥδροπότης, καὶ ῥδροποτεῖν.

ῥδρορρόα τὸ μέρος τῆς στεφανίδος, δι' ἧς τὸ ἀπὸ τῆ ὁμβρῆς ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται· ἢ ὁ στενὸς τόπος. ῥδρορρόα καὶ ἡ ὑφαλὸς πέτρα· "οἱ δὲ εἰς τὰς ῥδρορρόας συνωθῶντες αὐτὰς διὰ τέτων ἐσώζοντο πρὸς τὰς ναῦς." λέγεται δὲ καὶ ῥδρόρροια.

ῥδροστάσιον λίμνη μικρά· (Menand. p. 301 Nieb.) "παραινεψάμενοι τὸ μέγα τῆτο ῥδροστάσιον ἀφίκοντο εἰς τὰς λίμνας, ἐν αἷς ἐπιμυγνύμενος ἀπόλλυται ὁ Κωφὴν ποταμός."

ῥδρε ὄφεις.

ῥδροφόρια ἑορτὴ πένθιμος Ἀθηνησιν ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις, ὡς Ἀπολλώνιος.

ῥδροχοεῖα δεξαμεναί· (Menand. p. 374 Nieb.) "ὅλκον τῆ ὕδατος ἐπεσκεύασε καὶ ῥδροχοεῖα ἐπερόησεν."

ῥδρωπιῶντες νοσῶντες. ῥδροποτεῖν· τες δέ.

ῥδρωψ ἡ νόσος.

ῥδω τὸ ἄδω· "ῥθειν ἔοικεν," ἔμνειν. καὶ ῥδέοιμι ἀντὶ τῆ ἔμνοϊμι· (Callimach. Hec.) "αἰθρὴν τὴν εὐτεκνον ἐπαγρομένης ῥδέοιμι."

ῥδωρ. ὅτι τὸ ὕδωρ ἢ παντελῶς ἄχρμον, ὡς τοῖς ἱατροῖς δοκεῖ, ἢ ἐγγὺς ἄχρμον. ἔχει μέντοι δύναμιν πάντων τῶν χυμῶν δεκτικὴν· διὸ καὶ ἀπολαύει παντὸς χυμοῦ, ὅς ἂν πλησιάζῃ αὐτῷ.

ῥδωρ ἀντιλογίας. ἀπὸ τῆ πράγματος ὁ τόπος τὴν προσηγορίαν ἐδέξατο· εἰς Μεγάρων γὰρ ἐλθόντες καὶ πικρὸν εὐρόντες τὸ ὕδωρ κατὰ Μωσέως ἐβόησαν καὶ τῆ θεοῦ κατελάλησαν. λέγει δὲ ὅτι διήλεγξά σε παρ' ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ τὴν ἀχάρισον γνώμην (Theodoret. in Ps. 80 8).

ῥδωρ αὐτοπαγές τὸ συνεστηκὸς ἐν

τοῖς ἱεροῖς, ἢ τὸ αὐτομάτας πηγὰς ἔχον.

ὕδωρ βορόν, καὶ ἀγρυπνίῃ βορόν. λέγει ἔν ὅτι τὸ ὕδωρ ἔκ ἐν τοῖς πυρέττασι μόνον ἐστὶ τρόφιμον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγρυπνήσιν.

ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν ἔδεν ἂν τέκοις." τῆτο ἐξ ἐπιγρύμματος εἶναι μέρος οἱ μὲν Ἀσκληπιάδαι οἱ δὲ Θεαιτήτες φασίν.

ὕδωρ διαπορευόμενον (Ps. 57 8) ἀντὶ τῷ ἰσκεδασμένον καὶ παντελῶς ἄχρηστον.

ὕδωρ παραρρέει, ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπασθῶσειν, ὡς καὶ εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων.

ὕδ' ἀπειλὴ βραδυνόντων καὶ ἀνοιγνύναι κελυόντων. καὶ γὰρ ὅτεν ἀντὶ τῷ ἔβρεχεν.

ὑεικὸν ὕδ' ἴδιον, χοῖρε ἔργον. "λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων καὶ τοῦ Εὐθυδήμου εἰπεῖν ὅτι ὑεικὸν αὐτῷ δοκοῖ πύσχειν ὁ Κριτίας, ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκνησασθαι ὥσπερ τὰ ὕδρια τοῖς λίθοις." Ξενοφῶν φησὶν (Mem. 1 2 30).

ὑειον χοῖρειον, καὶ ὑέλιον χοιρείων κρεῶν. "ἐχρητάσθησαν ὑέλιον."

ὕέλιον καὶ ὕελος καὶ ὑέλινον.

ὑετός, τὸ υ μικρόν. "ἄγων μέγαν ὑετὸν ἔστη" (cf. v. μαῦσσον). Ἀλιανός "ἐμπιπτόντων ὑετῶν καὶ χάλαζι ἰσχυρὰ ἔρρουσε." καὶ (Diog. L. 7 153) "ὑετός ἐκ νέφους μεταβολὴ εἰς ὕδωρ, ἐπειδὴν ἢ ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ἀνεγεγῆται ὑγρασία κατενεχθῆ." a

ὑηνεία. "ἐν πύσῃ ὑηνεία καλινδούμενος" (Damas. Phot. p. 350 a 17).

b ὑηνεία μωρία. Ἀριστοφάνης (Pac. 927). "ἵνα μὴ γένηται Θεαγένης ὑηνεία." διεβέβλητο γὰρ οὗτος ὡς μωρός καὶ συνώδης. ἦν δὲ ἐκ Πειραιῶς, ἐδόκει δὲ καὶ πένης εἶναι καὶ θρόπτεσθαι ἐπὶ πλούτῳ. ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα παχὺς καὶ χοιρώδης. τινὲς δὲ ὑηνείαν τὴν δυσωδίαν τὴν ἐκ τῶν χοίρων φασίν, οἵπερ διαφόροις ἐδέσμοις χρώμενοι δυσώδη ἀποκατοῦσι καὶ εἰς βόρβορον διαλύονται. ἦν δὲ καὶ ἄλλος ὁ εἰς Ὅμηρον γράψας, ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο (sch. cf. v. Ἐκῦτειον et Θεαγένης χρ.). "ἢ νῦν γενεὰ ὑπὸ τρυφῆς ἀκολάστως διεφθαρμένη, ταπεινὰ... ἔτι δυνάμενον. τοιῶνδε εἶναι καὶ πολλῶ χαμαιπετεζέραν ἐπεδείκνυε τὴν ζωὴν τῶν νῦν ἐν τῇ γενέσει πολιτευομένων" (cf. v. ψυχῇ).

ὑνηεῖς, ῥήμα, ὑεικὸν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς. "ὅς δὲ δὴ καὶ κυνοκεφάλους λέγων

οὐ μόνον αὐτὸς ὕνηεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματά με ἀναπέθεις, οὐ καλῶς ποιῶν" Πλάτων Θεαιτήτῳ (p. 166 C).

ὑνηεὺς ὁ σκαιός.

ὑνηία δὲ ἡ συγγένεια (απ. συνηία).

ὑνηῶν σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν.

ὑνηῶν θρεμμάτων. "καὶ ἔδοξε μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλ' ὑνηῶν τῶν μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων" Πλάτων Νόμων ζ' (p. 819 D).

Υἱος Υἱε, ἐπιθέτον Διονύσου, ὡς Κλειδῆμος, ἐπειδὴ, φησὶν, ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει χρόνον. ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην Υἱὴν λέγεσθαι καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφούς Υἱάδας. Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν Υἱον.

ὑθλεῖς φλυαρεῖς. ὕθλος γὰρ ἡ φλυαρία. sch. Nub. 781.

ὑδοῦς ὁ υἱοῦ υἱός, ὁ ἔγγονος. καὶ ὁ υἱοῦ.

ὕειον. οἶειον δὲ κρέας προβάτων.

υἱοὶ θεοῦ οἱ ἀπόστολοι ὡς ἀδελφοὶ τοῦ Χριστοῦ χρηματίσαντες. "εἴπατε γὰρ" φησι (Matth. 26 32) "τοῖς ἀδελφοῖς με, πρὶν ὅπως ἔλθω εἰς τὴν Γαλιλαίαν." υἱοὺς δὲ κριῶν τοὺς ἐξ ἐθνῶν πεπιστευκότας, αἵτις δὲ φύντας ἐξ ἀλόγων πατέρων. Ἀβιδ' ἐνέγκυατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν." υἱοὶ δὲ τῶν ἐκτετιναγμένων οἱ σφόδρα τλαιπωρούμενοι Ἀβιδ' φησιν (126 4) "ὥσει βέλη ἐν χειρὶ δυνατῷ, ὅτι υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων." Theodoret. in Ps. 28.

υἱωνός ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός.

υἱῶσαι τὸν παιῖδα υἱὸν ποιῆσαι αὐτὸν θεόν, καὶ υἱῶσατο ἀντὶ τῷ υἱὸν θεὸν ἐποιήσατο. καὶ υἱῶσει τῇ υἱοθεσίᾳ, καὶ τὰς υἱῶσεις τὰς υἱοθεσίας. ἢ χρῆσι παρὰ Ἀλιανῷ πολλή.

ὕλαϊα ἐκ τῷ ὕλῃ. καὶ ὕλαϊος.

ὕλακόμωροι (Hom. Ξ 29) ὕλακτικοί, οἱ περὶ τὸ ὕλακτεῖν πονέμενοι.

ὕλακτεῖ ἑμμανῶς καὶ ἀναιδῶς βοᾷ ὡς κύων. (S El. 299) "τοιαῦθ' ὕλακτεῖ" σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας ὁ πάντα κλεινὸς οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη."

ὕλακτέσης μαργώσης. ἐν ἐπεγράμμῳ (AP 6 89) "τῷ σὺ δίδω μη πολλὰ, δὲ πᾶσι γὰρ δὲ λῖνοιο, δαίμον, ὕλακτέσης νηδὺς

ἡσυχίην.”

“Υλαν κραυγάζειν. ἱστοροῦσιν “Υλαν τὸν Θειοδύμαντος, καλὸν τὴν ὥραν, ἐρώμενον Ἡρακλῆς, ὅτε συνέπλει τοῖς Ἀργοναύταις· γενομένων δὲ κατὰ Μυσίαν ἐξελθεῖν ὑδρευσόμενον, ὑπὸ νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι. τέττε δὲ ἐπὶ ζήτησιν Πολύφημον πεμφθέντα κερκαλέναι καὶ ὀνομασίᾳ ἀνακαλεῖν τὸν “Υλαν μηδὲν περαινόντα· διὸ καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων λέγεσθαι. καὶ νῦν δὲ Κιανὸς ἔτι ἀπορίμημα τῆς ζητήσεως ποιεῖν εἰς ἐορτάζειν τῷ ἥρωι. cf. v. τὸν “Υλαν κρ.

“Υλας ὄνομα κύριον.

ὕλειώτης ὁ ἐν ὕλῃ διατρίβων· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 106) “τῆτό σοι, ὕλειῶτα, κατ’ ἀγριόδος πλατάνοιο δέρμι λυκορραΐστις ἐκρέμασεν.”

ὕλη ὁ σύνδενδρος τόπος. ὕλη καὶ ἡ σκῆψις, ἡ ὑπόθεσις. “ὕλας χορηγῶν καὶ τσοαύτας καὶ ξίνας.”

ὕλῃεσσα σύνδενδρος.

ὕλη κοίτης.

ὕλη φόρον (A Ach. 271) ἔσληφόρον.

ὕλη ῥοί (Apollon. Rhod. 1 1227) οἷς τὰ διὰ τῆς ὕλης ἔργα ἐν φροντίδι ἐστί. λέγει δὲ τὸς φύλακας τῆ ὄρες.

“Υλλίδης.

“Υλλος ὄνομα κύριον.

ὕμᾱ.

ὕμεδαπῶν τῶν ἐκ τῆ αὐτῆς ἐδάφους συγγενῶν ἢ τῆς αὐτῆς χώρας.

ὕμεῖς μὲν ἄρα. cf. v. νυμφίβ βίον.

ὕμεῖς ὡς Μεγαρεῖς ἔτε τρίτοι ἔτε τέταρτοι.” χρησμέ κομμάτιόν ἐστι παροιμιαζόμενον ἔτιως· “ἵππον Θεσσαλικὴν Λακεδαιμονίαν τε γυναικα, ἄνδρας δ’ οἷ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθῆσης. ἀλλ’ ἔτι καὶ τῶν εἰσὶν ἀμείνονες οἷτε μεσηγὺ Τίρυνθος ναῖσι καὶ Ἀρχαδῆς πολυμήλες, Ἀργεῖοι λινωθώρηκες, κέντρον πολέμοιο. ὕμεῖς δ’ Αἰγίεις ἔτε τρίτοι ἔτε τέταρτοι ἔτε δωδέκατοι ἔτε ἐν λόγῳ ἔτε ἐν ἀριθμῷ.” ἰσορεῖ δὲ Μνασείας ὅτι Αἰγίεις οἱ ἐν Ἀχαιῇ, καταναυμαχῆσαντες Αἰτωλῆς καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πυθοῖ ἀναιτιθέντες ἡρώτων τίνες εἶεν κρείττους τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ Πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα. καὶ Ἴων δὲ Αἰγίεῦσι δοθῆναι τὸν χρησιδὸν ἱστορεῖ. τινὲς δὲ οἶονται Μεγαρεῦσιν εἰρησθαι αὐτόν, καὶ προ-

φέρονται “ὕμεῖς δ’ ὡς Μεγαρεῖς ἔτε τρίτοι ἔτε τέταρτοι,” ὡς καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγραμμάτιοις (26) “τῆς δὲ ταλαίνης νύμφης, ὡς Μεγαρέων, ὃ λόγος ἔδ’ ἀριθμός.”

ὕμειλην στείρων, ἄγονον.

ὕμεναιῶν γαμικῶν ὕμνων. “ὕμεναιος γὰρ ἐκείνων Ἀυδὸς ἄδεται.” (AP 7 19) “τὸν χαρίεντ’ Ἀλκιῶνα, τὸν ὕμνητῆρ’ ὕμεναιῶν κύκνον, τὸν μεσῶν ἄξια μελψάμενον.”

ὕμενῶδες λεπτότατον καὶ οἶον εἰπεῖν ἄερώδες.

ὕμῃν ὕμενος.

“Υμῆτιον μέλι τὸ εὐχρηστον πρὸς ἱατρείαν. “Υμῆτὸς δὲ ἐστὶ τόπος τῆς Ἀττικῆς περὶ τὰς Ἀθήνας.

ὕμνεῖν ὀδύρεσθαι, μέμψασθαι, λοιδορεῖν, κατ’ εὐφημισμὸν, ὡς ἐν α’ πολιτείας Πλάτων (p. 329 B).

ὕμνεῖτω δοξαζέτω.

ὕμνη πολεῖτω ὕμνεῖτω, καὶ ὕμνη πόλος.

ὕμνησεις. ἡ τραγωδία φησί (S El. 382) “χθονὸς τῆσδ’ ἐκτὸς ὕμνησεις κακά.”

“Υμνίδι, ἀπὸ (τῆς) “Υμνίς εὐθείας.

ὕμνο πόλος ὁ περὶ τῶς ὕμνης ἀνυστρεφόμενος (AP 7 18) “πολλὰι μετῆρες ὕμνο πόλων,” περὶ Ἀλκιῶνος τῆ λυρικῆς.

ὕμνωδία καὶ ὕμνωδός.

ὕνιν γεωργικὸν ἐργαλεῖον καὶ ῥόπαλον· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 104) “ἱστοβόην τε σὺν γυροῖς ἀρότροις, καὶ φιλόγαϊον ὕνιν.” τὸ δὲ ν μακρόν.

ὕόμενος (Hom. ζ 131) βρεχόμενος.

ὕομισία ἀπαιδευσία, χοιρωδία· Ἀριστοφάνης (Eq. 980) “θαυμάζω τῆς ὕομουσίας.”

ὕοσχυαμῖν μεμνῆναι, παραπαλεῖν· Φερεκράτης Κοριαννοῦ “ὕοσχυαμῖς ἀνὴρ γέρων.”

ὕοσχύαμον εἶδος βοτάνης.

ὕπάγγελτος· “ὃ δὲ κατορρωδῆσας μὴ γενόμενος ὑπάγγελτος τοῖς Ῥωμαίοις κινδυνεύσῃ,” ἀντὶ τῆ καταφανῆς.

ὕπάγει ἔξαπατᾷ, ἡ ὑποτάσσει· “ὕπάγει τὰ προβλήματα τοῖς γενικοῖς.” “ὕπάγοντος δὲ αὐτὸν τῆ κέρδους καὶ ἐπιμαῖλλον ὑποδῆγοντος.”

ὕπάγειν ἐς δίκην τὸ ἄγειν καὶ Θουκυδίδης (3 70) καὶ ἄλλοι.

ὕπαγκάλιος παῖς· (cf. v. Μάρκιος) “ὃ

εἰς δέκα ἔτη γεγονώς, καὶ ὁ ἕτερος ὑπαγκάλιος."

^a ὑπαγόμενος ἑξαπατῶν· "ὑπαγόμενος δὲ τῆς παιδῆς προσωτέρω τῆς πόλεως" (Dionys. Hal. fr. Ambr. 13 1).

^b ὑπαγόμενος πειθόμενος, ἀπατώμενος· "γυναῖς ἀκολούστε καὶ τυραννικῇ διαβολαῖς ὑπαγόμενος."

ὑπάγεσιν ἀντὶ τῆ προάγεσι Δημοσθένους (9 65) Φιλιππικοῖς.

ὑπαγωγαὶ ἀπάται (Demosth. 19 322?).

ὑπαγωγὰς τὰς ἀναχωρήσεις. "διώξεις τε καὶ ὑπαγωγὰς" φησὶ Θεοκυδίδης (3 97). καὶ αὖθις (Agath. 221) "καὶ πέρα τῆ μετρὸς δειμαίνοντας ἐς ὑπαγωγήν μετανίστασθαι" ἀντὶ τῆ ὑπαναχώρησης.

ὑπαγωγέως ἐργαλείον τι τεκτονικόν, ὡς τινες, σιδηρεῖν, οἷον πευθίδιον, ᾧ χρῶνται οἱ κοινιαταί. οἱ δὲ ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν, ᾧ ἀπειθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλους· ὅ τινες παραῖψτον καλῶσιν. οἱ δὲ πηλόν τινα, καθῶς καὶ Ἑρμύππος "ἔννευσι γὰρ δὴ δεσμιῷ μὲν ἔδειλ', τοῖσι δ' ὑπαγωγέωσι τοῖς ἐνυτῆ τρόποις." καὶ Ἀριστοφάνης Ὅρνισι (1149) "καὶ νῆ Δ' αἰ νῆται γε περιέζωσμέναι ἐπλινθοφόρον, ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα ἐπέτοντ' ἔχουσι." ἐζωσμέναι δὲ αἰ νῆται διὰ τὸ ἔχειν ζώνην λευκὴν.

ὑπαγωγή ὑποχώρησις· "ὅπως μὴ ἐθελοκακῶντες ἐς ὑπαγωγήν ὀξύτεροι εἴεν, τῶν ἵππων ἀβεβίβασιν."

ὑπαὶ δαίεος (Hom. K 376) ὑπὸ τοῦ φόβου.

ὑπαιθα εἰς πλάγιον.

ὑπαίθριον ὑπὸ τὸν ἀέρα. καὶ ὑπαιθρον ὁμοίως. Εὐνύπιος (p. 100 Nieb.) "Μάξιμός τε καὶ Πύρρος λόγος μὲν μετειχέτην, τῆς δὲ τῶν κοινῶν καὶ ὑπαίθρων πραγμάτων πείρας ἐλάχιστον." καὶ αὖθις (p. 115: cf. v. νεωτερίζειν) "ὥς ἂν ὑπαίθρον τινα καὶ ἔννομον ἀγωνισάμενος μάχην," τῷτέστι προφανῇ. καὶ ὑπαιθρος.

ὑπαικάλλων κολακεύων, σαίνων· "Ἀλβιος... φάτην" (cf. v. Ἀλβιος).

ὑπαίμακε διέφθειρεν· (AP 7 51) "οὐ σε κυνῶν γένος εἶλ', Εὐριπίδη, ἀλλ' Αἰδῆς καὶ γῆρας ὑπαίμακεν."

ὑπαινιττόμενοι παραδηλῶντες· "ἔστι τεκμηριῶσαι ὡς ὑπαινιττόμενοι γῆν ἔχειν σιδηροφόρον τῷ τοιῷδε ἐχρήσαντο κύμπω."

Ὑπαλπία ὄνομα πόλεως.

ὑπαλύξας ἐκφυγών.

ὑπάλυξις ἑκκλισίς.

ὑπανέντος ἐνδόντος.

ὑπανθῶ ἀεί.

ὑπανίσχει ὑπανατέλλει.

ὑπαντιάζων ὑπαντῶν.

ὑπάξεσθαι ὑπαγαγεῖν, ὑποτάξαι· "ἐπισχεῖναι δὲ πολλὰ μὲν ὑπάξεσθαι αὐτῷ τῶν ἐπὶ τῆς ὀχθρῆς ἐρυνμάτων."

ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μὴδὲ πάταλον· (A Eccl. 284), ἀντὶ τῆς ὀπίσω τρέχειν, μὴδὲ τὸ τυχὸν ἔχουσι· οἱ γὰρ ὕστερον ἐρχόμενοι εἰς τὴν Πύκνα οὐκ ἐλάμβανον τὸ ἐκκλησιαστικόν.

ὑπαρ ἀλήθεια ἔκ ἐν ὀνειρώ, τὸ μεθ' ἡμέραν ὄναρ. οἷον φανερώς, ἀληθῶς ὑπάρχον. (Julian. ep. 50) "ἔμοι διηγῆ σὺν τῶν ὄναρ, ἐγὼ δ' ἔοικα τὸ σὸν ὑπαρ ἀφηγεσθαι." ὑπαρ λέγει τὸ μεθ' ἡμέραν ὄναρ, ὡς ἐναργῶς ὑπάρχον ἀληθές, κατ' ἀποκοπὴν τῆς τελευταίας συλλαβῆς τῆς χον.

ὑπαρ ἐρηγορός, ὅπουσία ἀληθῆς βεβαίας καὶ ἀληθοῦς ἀγγελίας.

ὑπαραττομένης κινεμένης, πληττομένης· "ἵππων χρεμετιζόντων, τῆς γῆς τοῖς ποσὶν αὐτῶν ὑπαραττομένης, ὅπλων συγκρομένων."

ὑπαρκτά μόνιμα, ὑπάρχοντα.

ὑπαρξάμενος κατάρξας. "χρόνῳ δὲ οἱ Ἕλληνες, Χίων ὑπαρξάντων, ἐπρσβεύσαντο πρὸς Λακεδαιμονίους."

ὑπαρχος ὁ ὑφ' ἐτέρου ἀρχόμενος, ὁ ὑποτεταγμένος ἐτέρῳ, ὁ μὴ ὢν αὐτοκράτωρ. Σοφοκλῆς (Ai. 1102) "Σπύρτης ἀνάσσειν ἡλθε, ἔχ ἡμῶν κρατῶν, ἐδ' ἐσθ' ὅπως σοὶ τόνδε κοσμήσῃ πλέον ἀρχῆς ἐκεῖτο θεομῆς ἢ καὶ τῷδε σέ." ὑπαρχος ἄλλων δευρ' ἐπλευσας, ἔχ ὅλων στρατηγός ὥστ' Αἶαντος ἡγεσθαι ποτε.

ὑπάρχων προκατέρων· (Athen. p. 612) "ὡς ἔχ ὑπάρχων ἀλλὰ τιμωρέμενος." καὶ τὸ ὑπάρχειν ἔχ ἀπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει, ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι καὶ προεῖναι, φθάνειν· Μένανδρος "ἔχι παρακληθέντας ἡμᾶς δεῖ γὰρ ἡμῖν εὐνοεῖν, ἀλλ' ὑπάρχειν τῷτο."

ὑπασπισταὶ δορυφόροι· "τῷ δὲ Χορῷ ὑπασπισται καὶ δορυφόροι λ' ὑπήρχον."

ὑπατεία ἡγεμονία.

ὑπάτε κρείόντων (Hom. Θ 31) βασιλεὺς βασιλευόντων, ἔξοχότατε, μέγιστε.

ὑπάτη χορδὴ μουσικῇ βαρὺν φθόγγον ἀποτελεῖται. (AP 7 233) "νόσον ὅτ' εἰς ὑπάτην ὠλισθάνει, τέρμα τ' ἄφικτον εἶδεν, ἀριστείην ἐμφανὲς εἰς ἰδίην· πῆξε δ' ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἐδὼν ἕϊφος."

Ὑπατία ἡ Θέωνος τῆ γεωμέτρου θυγατέρα, τῆ Ἀλεξανδρείας φιλοσόφου, καὶ αὐτὴ φιλόσοφος καὶ πολλοῖς γνώριμος, γυνὴ Ἰσιδώρου τῆ φιλοσόφου, ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀρκαδίου. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Διόφαντον, τὸν ἀστρονομικὸν κανόνα, εἰς τὰ κωνικὰ Ἀπολλωνίου ὑπόμνημα. αὕτη διεσπύσθη παρὰ τῶν Ἀλεξανδρέων, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐνυβρισθὲν καθ' ὅλην τὴν πόλιν διεσπάρη. τῷτο δὲ πέπονθε διὰ φθόρον καὶ τὴν ὑπερβύλλασαν σοφίαν καὶ μάλιστα εἰς τὰ περὶ ἀστρονομίαν, ὥς μὲν τινες, ὑπὸ Κερρίλλου, ὥς δὲ τινες, διὰ τὸ ἔμφικτον τῶν Ἀλεξανδρέων θράσος καὶ στασιωδές. πολλοῖς γὰρ καὶ τῶν κατ' αὐτὰς ἐπισκόπων τῷτο ἐποίησαν· τὸν Γεώργιον σκόπει καὶ τὸν Προτέριον.

αὕτη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐγεννήθη καὶ ἀνετρέφθη καὶ ἐπαιδεύθη, τὴν δὲ φύσιν γενναϊοτέρα τῇ πατρὶδι ἔσα ἔκ ἡρκεῖσθαι τοῖς διὰ τῶν μαθημάτων παιδεύμασιν ὑπὸ τῆς πατρὸς, ἀλλὰ καὶ φιλοσοφίας ἡψατο τῆς ἄλλης ἔκ ἀγεννῶς, περιβυλλομένη δὲ τρίβωνα ἢ γυνὴ καὶ διὰ μέσων τῶν ἄστεος ποιημένη τὰς προύδους ἐξηγεῖτο δημοσίᾳ τοῖς ἀκροῦσθαι βελομένοις ἢ τὰ τῇ Πλάτωνος ἢ τῇ Ἀριστοτέλους ἢ ἄλλῃ ὁπθῇ τῶν φιλοσόφων. πρὸς δὲ τῇ διδασκαλικῇ καὶ ἐπ' ἄκρον ἀναβῆσα τῆς πρυτανικῆς ἀρετῆς, δικαία τε καὶ σώφρων γενονυῖα, διετέλει παρθένος, οὕτω σφόδρα καλὴ τε ἔσα καὶ εὐειδὴς ὥστε καὶ ἔρωσθῆναι τινα αὐτῆς τῶν προσφοιτῶντων. ὁ δὲ ἔχ' οἶστέ τῃ κρατεῖν τῆ ἔρωτος, ἀλλ' αἰσθάνῃς ἥδη παρῆχτο καὶ αὐτῇ τῇ πατρίδι. οἱ μὲν ἔν' ἀπαίδευτοι λόγοι φασὶ δεῖν μουσικῇ αὐτὸν ἀπαλλάξαι τῆς νόσου τὴν Ὑπατίαν· ἢ δὲ ἀλήθεια διαγγέλλει πύλαι μὲν διεφθορέναι τὰ μουσικῆς, αὐτὴν δὲ προεγεγαμένην τι τῶν γυναικείων ῥακῶν αὐτῇ βαλλομένην, καὶ τὸ σύμβολον ἐπιδείξασθαι τῆς ἀκαθάρτου γενέσεως, "τέττε μένοι" φάναι "ἔρως, ὦ νεανίσκε, καλῶ δὲ ἔδενός." τῶν δὲ ὑπ' αἰσχύνῃς καὶ θάμβους τῆς ἀσχῆ-

μονος ἐπιδείξεως διατραπήναι τε τὴν ψυχὴν καὶ διατεθῆναι σωφρονέστερον. ἔτω δὲ ἔχασαν τὴν Ὑπατίαν, ἐν τε τοῖς λόγοις ἐντρεχῇ ἔσαν καὶ διαλεκτικὴν ἐν τε τοῖς ἔργοις ἔμφρονά τε καὶ πολιτικὴν, ἢ τε ἄλλῃ πόλιν εἰκότως ἡσπάζετό τε καὶ προσεκύνει διαφερόντως, οἳ τε ἄρχοντες αἰεὶ προχειριζόμενοι τῆς πόλεως ἐφοίτων πρῶτοι πρὸς αὐτήν, ὥς καὶ Ἀθήνησι διετέλει γινόμενον· εἰ γὰρ καὶ τὸ πρᾶγμα ἀπόλλωλεν, ἀλλὰ τό γε ὄνομα φιλοσοφίας ἔτι μεγαλοπρεπές τε καὶ ἀξιάγασον εἶναι ἐδόκει τοῖς μεταχειριζομένοις τὰ πρῶτα τῆς πολιτείας. ἥδη γὰρ ποτὲ συνέβη τὸν ἐπισκοπῆντα τὴν ἀντικειμένην αἵρεσιν Κυρίλλον, παρίοντα διὰ τῆ οἴκου τῆς Ὑπατίας, ἰδεῖν πολλὸν ὠθισμόν ὄντα πρὸς ταῖς θύραις ἐπιμῆξ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων, τῶν μὲν προσιόντων τῶν δὲ ἀπύοντων τῶν δὲ καὶ προσισταμένων, ἐρωτήσαντα δὲ ὁ τὴν εἴη τὸ πληθός καὶ περὶ ἧς κατὰ τὴν οἰκίαν ὁ θόρυβος, ἀκῆσαι παρὰ τῶν ἐπομένων ὅτι προσαγορεύοιτο νῦν ἡ φιλόσοφος Ὑπατία, καὶ ἐκείνης εἶναι τὴν οἰκίαν. μιαιφόντα δὲ ἔτω διεχθῆναι τὴν ψυχὴν ὥστε φύρον αὐτῇ ταχέως ἐπιβλεῦσαι πάντων φόνων ἀνοσιώτατον· προελθῆσθαι γὰρ κατὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιθέμενοι πολλοὶ ἀνθρώποι θηριώδεις ἀνθρώπων, ὥς ἀληθῶς σφέλλιοι, ἔτε θῶν ὑπὸν εἰδότες ἔτ' ἀνθρώπων νέμειν, ἀναιρεῖσι τὴν φιλοσοφον, ἄγος τῷτο μέγιστον καὶ ὄνειδος προστριψάμενοι τῇ πατρίδι. καὶ ὁ βυσιλεὺς ἡγανάκτησεν ἐπὶ τῷτω, εἰ μὴ Αἰδέσιος ἐδωροδοκῆθη καὶ τῶν μὲν σφαγῶν ἀφείλετο τὴν ποινὴν, ἐφ' αὐτὸν δὲ καὶ γένος τὸ ἀφ' αὐτοῦ ταύτην ἐπεσπίασται, καὶ ἐξέπλησε δίκην ὁ τέττε ἔκγονος. τέττων δὲ ἡ μνήμη ἔτι σωζομένη τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι συνέστειλεν εἰς μικρὸν κομιδῇ τὴν περὶ τὸν Ἰσιδώρον τῶν Ἀλεξανδρέων τιμὴν τε καὶ σπεδὴν, ὅτε καὶ τοιῶτε ἐπικρεμαμένον δέξας ὁμῶς ἕκαστοι ἔσπευδον αὐτῷ συνεῖναι θανάτου καὶ τῶν ἀπὸ τῆ σωφρονῆντος στόματος ἰόντων ἀκροῦσθαι λόγων, ἐπεὶ καὶ ὅσοι ῥητορικῶν προέστατο διατριβῶν ἢ ποιητικῶν, ἡσπάζοντο τὴν τοῦ φιλοσόφου συγγῆν ὁμιλίαν. εἰ γὰρ καὶ ἀνάγωγος ἦν τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ τῇ γε ἄλλῃ φιλοσοφῇ ἀκριβεῖα προσετίθει τι καὶ ἐκείνοις ἐπιμελέστερον εἰς τὰ σφέτερα αὐτῶν τεχνήδρια. τὰ τε γὰρ ἄλλα διηκρίβωτο, καὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων λόγων τε καὶ ποιημάτων κρι-

σιν ἐποιεῖτο διαφέρεισαν τῶν ἄλλων. διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ τινι λογικῇ ἀκροάσει θεάτροις ὀλίγα μὲν ἐπῆναι τὰς ἐπιδεικνυμένους καὶ πάνυ ἡσυχάζοντι τῷ ἐπαίνῳ, κυρίως δὲ ὁμῶς καὶ κατὰ λόγον. ὅθεν ὕπαν τὸ θέατρον ὡς εἰπεῖν τῇ ἐκείνῃ κρίσει γνώμονι διερχέτο τῶν ἁμεινον ἢ χειρον λεγόντων. τῶν δὲ ἐπ' ἐμῇ γεγονότων κριτικὰς ἄνδρας ἐπίσταμαι τρεῖς τὰ λεγόμενα κρίνειν δυναμένους ἄνευ τε μέτρος. τῷ γὰρ αὐτῷ ἢ μὲν κρίσις ὁμολογεῖται ὅσα ποιημάτων καὶ συγγραμμάτων· ἐγὼ δὲ καὶ δημιουργὸν ἡγῶμαι τὸν αὐτὸν ἐκαστέρων, μόνον εἰς γυμνασίᾳ πρὸς ἐκύτερον ἴση γένοιτο καὶ διὰ προθυμίας τῆς ἴσης. ἓνα δὲ τέτων ἔφημι τὸν Ἰσίδωρον, ἀλλὰ καὶ πολλῷ ἐλαττώσθαι τῶν τριῶν. οἱ δὲ κριταὶ Ἀγάπιος Σβηριανὸς Νόμιος. ἡμέτερος δὲ ἡλικιώτης ὁ Νόμιος. *Damascius*.

α ὑπατοὶ (ἂν ἤπατοι) εἶδος ἰχθύος κητώδους, οἱ καλῶνται καὶ πρόβατα καὶ πρέποντες. ἀριθμοῖτο δ' ἂν ἐν τέτοις καὶ ὁ ὄνος. *Aelian*. H. A. 9 38.

β ὑπατοὶ οἱ τῶν Ῥωμαίων πολιτείαν διοικῶντες. ἀποσεισασμένη γὰρ τὴν βασιλίαν ἡ πολιτεία μετὰ θάνατον Ταρκυνίου δύο στρατηγοῖς, ἐνιαυσιαίαν ἔχουσιν ἀρχήν, τὴν ἐξουσίαν ἐπέτρεψε, τῷ μὲν ἀριθμῷ τῶν ἀνδρῶν τὸν τῆς μοναρχίας διωθεμένη φόβον, τῷ δὲ συνεσταλμένῳ τῆς ἐξουσίας μετρίως τὰς ἐν τῇ προστασίᾳ τῶν κοινῶν ἀπεργαζομένη. ὁ γὰρ νῦν ὑπὸ πέλκεσι τε καὶ ῥάβδοις δορυφορέμενος καὶ στρατοπέδων ἐξηγόμενος, τῆς μετ' ὀλίγον μεταβολῆς εἰς ἔνοριον καθιστάμενος μέτριον τε καὶ δημοτικὸν παρῆλκεν ἑαυτὸν τοῖς ἀρχομένοις. εἰ δ' ἄρα τις βυρκίως τε καὶ ἀλαζονικῶς χρῆται τῇ δυναστείᾳ, ῥαδίως ἔτος ὑπὸ θατέρω τῶν ἡγεμόνων, ἱσοπαλὴ δύναμις ἔχοντος, γυμνᾶται τῷ φρονήματος. τέττις ἦν δὴ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας φυχῆσις τυραννίδος βαρύνετα καὶ δημοκρατίας ἀκολασίαν, προχειρίζεται πρῶτος στρατηγὸς αὐτοκράτορος ἄνδρας δύο, κοινάτους αὐτοὺς ὀνομάσασα οἷα δὴ προβάλας καὶ προηγόρους τινάς· ὅς "Ἕλληνες μετὰ ταῦτα διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐξουσίας ὑπάτους προσηγορεύουσιν. *Io. Antioch.*?

γ πρῶτος δὲ ὑπάτος ἐνόνυχων ἀπεδείχθη ἐπὶ Ὀνωρίῃ καὶ Ἀρκαδίᾳ, τῶν νύων Θεοδοσίῃ, Εὐτρόπιος ὁ πρόκοιτος τῷ βασιλείῳ. ἐδιφροφορεῖτο δὲ διὰ τῆς πόλεως, ὅθεν τῶν

δεινῶν ὑπολιμπάνων, τὰς μὲν ἀρχὰς --- ἐκείθεν ἀφῆρθη. cf. v. Εὐτρόπιος α.

Θεοδόσιος δὲ ὁ μικρὸς διαβληθέντα ἀπὸ τῷ Ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον καθέλει τῆς τιμῆς, καὶ δημοσιεύσας αὐτὸν ἐν τοῖς ἱεροῖς κατέταξε, διόταξιν ἐκφωνήσας, εὐνῶγον ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν. cf. v. Ἀντίοχος α.

ὑπατον μέγαν, ὑψηλόν.

ὑπ' αὐγὰς ὑπὸ τὸν ὄρθρον, ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἄερα.

ὑπαυλον ἐνδόμυχον, ὑπὸ τὴν αὐλὴν τῆς σκητῆς. *sch. S. A.* 796.

ὑπαχθέντες ἀπατηθέντες.

ὑπέβρεχον οἶνῳ ἐμεθύσκοντο· "ἔτι ὑπέβρεχον θαμινὰ πίνοντες καὶ ἀκράτως σπῶντες."

ὑπεδέξαντο ἐνεχειρίσαντο, ἀνελάβοντο "οἷς μὴ βεβληθέντες ὡς κατ' αὐτῷ στρατιομένοις συμμαχεῖν, τὸν πόλεμον ὑπεδέξαντο."

ὑπεδέξαντο, καὶ ὑπεδέχοντο· "καὶ οἱ δὲ τῶν Γετῶν μεθίσταντο, καὶ τραπεζοῖς κατεκομίσθησαν. ἐντυγχόντες δὲ τοῖς στρατηγοῖς εὖνοι τε ἔσεσθαι ὑπεδέχοντο καὶ ὑπὸ κένον τοῖς ἐπιτάγμασιν."

ὑπέδυν (Hom. x 398) ὑπεισήλθεν.

ὑπέδυσαν ἐδεδοίκεσαν· "παρὰ τὴν ἐκείνην οἷον περ πάλαι ὑπέδυσαν" (cf. v. Μάρδοι).

ὑπεζωσμένος περιβεβλημένος, ἐπισφόμενος.

ὑπειδόμενος ὑποφώμενος, καὶ ὑπειδετο προσεδόκησε. "τὸ δὲ μειράκιον οὐδὲν ὑπειδόμενον· τίς δ' ἂν ὑπώπτενε κρέας ὑπὸ ξένων καὶ πτωχῶν ἐπὶ κοινῇ δεδομένον;"

ὑπεικάζων ὑποχωρῶν, καὶ ὑπεικάζοιμι.

ὑπειλημμένον ὑπονενοημένον.

ὑπέλκομεν ὑποκύνομεν, ὑποχωροῦμεν.

ὑπέλομεν ἀντὶ τῷ προείπομεν. καὶ ὑπειπεῖν ὑπαγορεύειν.

ὑπειπούσης παρ' Ἀριστοφάνει (*Plat.* 998) ἀντὶ τῷ ἡρέμα φθιγγαμένης. "κατισπύδαται σοι, ὦ γενναίη, καὶ τὸ τῆς πριουβίας ὑπειπὼν ὄνομα, ἐν μοίρᾳ ἡμῶς τῇ ἀτιμῇ τῇ συντάξαι."

ὑπείρονος. *Hom. E* 144.

ὑπείροχίδης. *Hom. A* 673.

ὑπείροχος ὁ ὑπερέχων.

ὑπεκίνει παρέτρεπε· "πρῶτον μὲν ὑπὸ αὐτοῖς τὰς γνώμας, ἔπειτα ἐς λαλῶν

πολλὴν καὶ ἀνόητον προῆγεν."

ὑπέκκαυμα ἡ ὕλη τῆς φλογός, ἡ τροφή. καὶ τῶν παθῶν ὑπεκκαύματα αἱ τροφαὶ τῶν παθῶν, αἱ τρέφουσι τὰ πάθη.

ὑπεκρέσω ἡνέζω· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (548) "τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρέσω." ἡ ἀντὶ τῆς ἐφθέγγω, ἀνεκρέσω, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κιθαρῶν ἡ τινος ἄλλης ὁργάνου.

ὑπελάβομεν προσδεχόμεθα, φησί, ταύτην σε τὴν ἐπιχειρίαν. Λαβίδ (Ps. 47 9) "ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σε ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου."

ὑπελθεῖν ὑποδραμεῖν. καὶ ὑπελθούσης ἀντὶ τῆς ἀπατησύσης· (Ioseph. A. I. 5 1 2) "οἱ δὲ τῆς γυναικὸς αὐτῆς ἔτις ὑπελθέσης ἔδνα ὑπονοήσαντες δόλον ἀπῆλθον."

ὑπελύθη ἐξητόνησεν, ἐξεχυνώθη· "ἐν δὲ τέτῳ τὸ ἀκμαϊότατον τῆς ὁρμῆς αὐτοῖς ὑπελύθη."

ὑπέμβρυον (Hom. ι 245) τὸ ὑπὸ τῇ θηλαΐσθῃ νεογνόν.

ὑπέμειναν προσεδόκησαν· (Ps. 118 95) "ἐμὲ ἐπέμειναν ἀμαρτωλοί."

ὑπέμεινεν ἔκρινεν, ἐλογίσατο· "ὁ δὲ Τίτος διαφυγόντα μὲν ἐκ τῶν πολεμίων ἀνελεῖν ἐχ' ὑπέμεινε, διεδέξατο δὲ τῆς στρατιᾶς." καὶ αὐθις "ὁ δὲ Πρόκλος ἐκέλευσεν Ἰσίδωρον τριβωνοφορεῖν· ὁ δὲ οὐχ ὑπέμεινε, καὶ ταῦτα Πρόκλον ἴσῃ καὶ θεῷ σεβόμενος" (cf. v. τριβωνοφόρος).

ὑπένερχεν (Hom. B 150) ὑποκάτωθεν.

ὑπενήνεκται ὑπεσύρη.

ὑπενόθευσεν (2 Maccab. 4 7) ὑπέφθειρεν.

ὑπενόμευεν ὑπόνομον εἰργάζετο, ὑπώρυττε· "τῆς δὲ γῆς ὑπαντώσης ταύτην ὑπενόμευεν."

ὑπενοστήσαμεν ὑπεχωρήσαμεν, ἐπυνήλασμεν.

ὑπεξελεύσεις τιμωρίας, βυσάνθες, ἐφευρέσεις· Πισίδης "ὁ δὲ Χοσρόης ὑπεξελεύσεις ποικίλας ὑφίσταται" ἐμπόνθες."

ὑπεξέπεμψεν ὑπεξήγαγεν, ἀπέπεμψεν· Ἰάμβλιχος "ὄντας ὠραίως καὶ καλοὺς τοὺς παῖδας ὁ πατήρ ὑπεξέπεμψεν εἰς τοὺς ποιμένας, φοβούμενος τύραννον ὕβριστήν" (cf. v. διακωδωνίσω).

ὑπεξέσχεν ἀφίκετο· "ὅτι Κάμιλλος ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς ἐπιφθονώτατος

τοῖς πολλταῖς γενόμενος, ἐγράφη ὑπὸ τῶν δημάρχων ὡς μηδὲν ἐκ τῆς λείας τῶν πολεμίων τὸ δημόσιον ὠφελήσας, καὶ ἐκστῶς πρὸ τῆς δίκης ὑπεξέσχεν." οὕτω Δίων (Cass. fr. 24 4). καὶ Ἡρόδοτος (6 74) "ὁ δὲ δαίμα ἐλαβε Σπαρτιητῶν, καὶ ὑπεξέσχεν ἐς Θεσσαλίην. ἐντεῦθεν ἀφικόμενος ἐς τὴν Ἀρκαδίην νεώτερα ἐπρησσε πρήγματα." ὑπεξέσχεν οὖν ἀντὶ τοῦ ἐφυγεν, ἀπέδρασεν.

ὑπεξηρήσθωσαν ἐκβεβλήσθωσαν, χωρισθῆτωσαν.

ὑπεξιούσα· "νεῦνι γὰρ ἄρτι τῶν πυρρηνικῶν θαλάμων ὑπεξιούσα."

ὑπέπρισαι ἐπότισα.

ὑπέπριε τοὺς ὀδόντας.

ὑπέρ πλέον. καὶ ὁ ἀπόστολος (2 Cor. 11 23) "ὑπὲρ ἐγώ" ἀντὶ τοῦ πλέον ἐγώ.

ὑπέρα τὸ τοῦ κέρατος τοῦ ἰστοῦ σχοινίον, ᾧ ἀνέται τε καὶ διατείνεται. γέγονε δὲ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶν αἰ δεῖ ἔχειν ἀφιέντων, αἱ δὲ μὴ δεῖ κρατούντων.

ὑπεράγασθαι ὑπερθανυμᾶζειν.

ὑπεράγοντα ὑπερέχοντα· "τὸν δὲ ὑψηλὸν ἡλικίᾳ ὄντα, καὶ ὑπεράγοντα τὸν ἐπισκοπον, τὴν βλάβην τῇ κεφαλῇ δέξασθαι."

ὑπεραίρομαι ὑψοῦμαι· "ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι" ὁ ἀπόστολος (2 Cor. 12 7).

ὑπεραίσιον τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

ὑπέρακμος ὑπερδραμῶν τὴν ὥραν.

ὑπερυκοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν τὸν στρατηγὸν μηχαναῖς καὶ τοῖς στρατηγῆμασι" (A. Av. 362). Σύμμαχος πρὸς τὴν Μηλου πολιορκίαν. Φρόνιχος Μονοτρόπῳ "ἀλλ' ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν Νικίαν στρατηγίᾳ πλήθει τε καὶ εὐρήμασιν." ἡ ὅτι φρονιμώτατι Μηλίᾳ λιμῷ ἀνείλεν.

ὑπεραλγῇ χόλον (S. El. 176) ἄγαν ὀδυνηρόν, λυπηρόν. καὶ αὐθις (Polyb. 3 79) "ὑπεραλγῆς ὢν διὰ τὴν βαρύτητα τῆς ἐπενεχθείσης ὀφθαλμίας αὐτῷ." καὶ αὐθις "ὁ δὲ ἵππος ὑπεραλγῆς ὢν ἐκ τῆς πληγῆς ῥύδην ἐφέρετο" (cf. v. ἀποσφυλμητός).

ὑπεραναιδεσθήσομαι τῇ ἀναιδεῖα νικηθήσομαι, ὅλον ἀναιδέστερός μου φανήσεται. sch. A. Eq. 1203.

ὑπερανάστης μετανάστης, μεταβάτης.

ὑπέραντλον πλήρη· "οἱ δὲ ὑπέραντλον ποιησάμενοι τὸ πλοῖον ἀσφαλῶς παρεκομίσθησαν εἰς τὴν νῆσον."

ὑπεράριθμος· "οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν

σχολερίων καλεμένων. τρισχιλίων πεντακοσίων ὄντων, ἐτέρως δισχιλίαις ἐντέθεικεν Ἰουστινιανός, οὗς οὕτως ἐκάλεσεν" (cf. Procop. Arc. 24).

ὑπερασπιστής φύλαξ, βοηθός.

ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν ἀντὶ τῆ ἀτύκτως, ἀπρεπῶς διαπραττάμενος (Damasc.) "οὐδὲ ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν κατὰ τὸ λόγιον εἰς τὴν θεοσίβειαν, ἀλλὰ μέτρα ὀρίζων ἑαυτῷ τῆς ἡλικίας ἄξια, γνησίῳ καὶ καθαρῷ συνειδότε μεταχειρίζων τὰ περὶ τῆς θεοῦς."

ὑπερβαλλόντως λίαν.

ὑπερβύλοι ὑπερδρῦμοι.

ὑπερβυσίας (Hom. χ 168) ὄρκων παρὰ βύσεις, ἐπιπορκίας.

ὑπερβερεταῖος ὄνομα μηνός, καὶ παροιμία ὑπερβερεταῖος. ἐπὶ τῶν ὑπερχρανίων εἴρηται· παρὰ γὰρ Μακεδόσιν ὁ τελευταῖος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ ὑπερβερεταῖος ἀνεγράφη.

ὑπερβίη ἡ ὠδικία.

ὑπέρβιον ὑπερβίως, οἷον ἄγαν βιαίως ἢ ὑπερβαλλόντως τῇ βίᾳ. ὑπερήφανον.

ὑπερβολή ἡ ἀνόρθωσις. "πολλὰ ὥθισμοῦ γενομένης ἐν τῇ τῶν κλιμάκων ὑπερβολῇ." καὶ αὐθις "ἐν ταῖς τῶν ὁρῶν ὑπερβολαῖς ἐκρύπτετο."

ὑπερβολιμαῖον.

ὑπέρβολον λίσσον· ὅτε γὰρ κατεπόντων τινάς, βάρος ἀπὸ τῶν τραχήλων ἀπεκρέμαζον. Ἀριστοφάνης (Eq. 1360) "ἄρας μετέωρον εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ, ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας ὑπέρβολον." ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον, ἦν δὲ φιλόδικος Ἀριστοφάνης (Ach. 846) "κοῦ ξυντυχῶν σ' Ὑπέρβολος δικῶν ἀναπλήσει." καὶ ἔστι ἐν τῷ ἀναπειστηρίῳ περὶ τοῦ Ὑπερβόλου.

Ὑπέρβολος δημαγωγός ἦν, ὃν Θεκυδίδης ἐν τῇ ἡ (73) ἐξωστρακίσθαι φησίν.

Ὑπερβόρειοι ἔθνος ἀρκτικώτερον καὶ ἐνδότερον τῶν Σκυθῶν.

Ὑπερβορέων (AP 6 240) "νοῦσον τὴν στρυγερὴν αὐθήμερόν ἐκ βασιλῆος ἐσθλοτάτου πέμψις ἄχρως Ὑπερβορέων," ἀντὶ τοῦ πόρρω αὐτοῦ.

ὑπερβριθές μέγα καὶ βαρύν (S Ai. 951) "ὑπερβριθές ἄχθος ἦνυσαν."

ὑπεργαμία ἡ ὀψιγαμία.

ὑπέργηρος ἀττικῶς.

ὑπερδέα δῆμον (Hom. P 330) ὑπερ-

βαλλόντως ἐνδεῶ, οἷον πάνν ἐλάσσονα καὶ δύνανται, τὸν ἄγαν ἐνδεῶ.

ὑπερδέξιον χωρίον. "ἔχον δ' ἐπὶ δέξιον" οἷον χαλεπώτατον Ξενοφῶν γρηοῖ (Anab. 4 8 2).

ὑπερεδυνάμωσαν κατεδυνάστισαν Λαβίδ (Ps. 64 3) "λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν."

ὑπερέθεντο ἐβηλεύσαντο· "τῷτον κατὰβλεῖν ὑπερέθεντο, καὶ πρὸς μάχην ἰδον."

Ὑπέρεια (Hom. Z 457) ὄνομα κρήνης.

ὑπερεῖδουσα ὑποστηρίξασα, καὶ ὑπείρκεισιν, ἐκ τοῦ ἐρείδω τὸ ἀκυμβέλω.

ὑπερεμφορεῖσθαι ὄψων.

ὑπὲρ ἐπιξήνησε θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν" (A Ach. 317). ἔαν μὴ λέγω, γησί, δίκαια, τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεθεῖν. ἐπιξήνην δὲ μαγειρικὸς κορυμός, ἐφ' ᾧ τὰ κρῖ συγκόπτουσιν. cf. v. ἐπιξήνης.

ὑπερεπυπύζοντό με ὑπερεπλήσσοντό με, κατεπλήσσοντό με καὶ τὴν φιλιμίαν ὑπερεθαύμαζον τὴν ἐμὴν· διωσύνει αὐτοὺς ὡς μικροθανμάστως καὶ ταχέως ἀποτωμένους ὀλίγῳ λήμματα. πύπναξ ἐπιφώσας, ὃ ἡμεῖς πομπύζειν λέγομεν. sch. A Eq. 671.

ὑπερεπυρρῖσεν Ἀριστοφάνης (Ba 307) "ὁδὶ δὲ δέλαις ὑπερεπυρρῖσεν," ἀπὸ τοῦ πυρρὸς ἐγένετο.

ὑπερέσχεθε γιγίς. "Ὀμηρος (A 734) περὶ ἡλίου φησὶν ἐξ ἥρωικου προσώπου ὑπὲρ γῆς τὸς ἀνιτολάς εἶναι, ὃ δὲ αὐτὸς ἐκ τοῦ ἰδίου προσώπου ἐξ ὠκεανοῦ.

ὑπερενδοκούμενοι ὑπερμερισόμενοι· "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὑπερενδοκούμενοι κατὰ πάντα τρόπον τῇ τῷ Σκιπίωνος ὁμιολογίᾳ καὶ τῷ χειρισμῷ τῶν πραγμάτων."

ὑπέρχει ὑπερμαχεῖ, ὑπερμαχεῖ. καὶ (A Pac. 17) "ὑπέρχειν τῆς ἀντίλας," ἀπὸ τοῦ περιγίνεσθαι τοῦ πρῶγματος μὴ δύνασθαι.

Ὑπέρειχος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, ἐπὶ τῶν χρόνων Μαρκιανοῦ τοῦ βυσιλέως, ἔγραψε τέχνην γραμματικὴν, περὶ ὀνομάτων, περὶ ῥημάτων καὶ ὁρθογραφίας.

ὑπέρειχον ὑπερνικῶν "καὶ τις ἦν καὶ τοὺς πλείστους καλλωπισμὸς ὑπέρειχον τῇ τῷ βίῳ χορηγίᾳ" (cf. v. ἐσπούδαζον).

ὑπερηγάπησεν (Joseph. A. I. 12 46) "ὁ δὲ πατὴρ τῷτον ὑπερηγάπησε τοῦ φρονήματος καὶ τῆς δξυτύτης διανοίας ὑπερηγά-

σας."

ὑπερηγάσθην ὑπερεθαύμασα.

ὑπερηγορῶν ὑπὲρ αὐτοῦ λαλῶν (Damasce.) "ὁ δὲ Ἰσίδωρος ὑπερηγορῶν τῷ Σωκράτους βαθυτέρον ἢ κατ' ἀκροατὰς διελέγετο."

ὑπερημερίας ὑπερβαλλούσης ἐκπροθεσμίας, ὅταν μετὰ μίαν ἡμέραν τῆς μνείας ἔλθῃ.

ὑπερήμεροι οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάνοι. οἱ δὲ καὶ ὀφειλόντες ὁποιοῦν καὶ τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἐλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις ὑπερήμεροι ἔκαλοῦντο. τὸ δὲ πρῶγμα ὑπερημερία. Haepr.

ὑπερήμερος ὑπερπρόθεσμος ἢ ἐκπρόθεσμος (Procop. Goth. 4 26) "τοῖς δὲ δὴ ἐπὶ τῆς Ἰταλίας στρατιώταις ἐκλῦσαι τὴν πρόσθεν ὀφλήματα πάντα, ἐφ' οἷσπερ αὐτοῖς ὑπερήμερος χρόνος πολλοῦ βασιλεὺς ἐγγύον, οὐ κομιζομένοις ἐκ τοῦ δημοσίου τὰς συντάξεις."

ὑπερήμερος καὶ ὑπερημερία. ὅταν μετὰ τὴν κυρίαν, ἑορτὴν τυχὸν ἢ τινος ἄλλου ἢ συλλόγου ἢ δεδειγμένου πρῶγματος, ἀπαντήσῃ τις, τότε ὑπερήμερος καὶ ἐξ ὑπερημερίας ἐληλυθῆναι λέγεται, καὶ κατόπιν τῆς ἑορτῆς, εἰ τύχοι, πλείστον τῆς ἑορτῆς ἀπολειφθεῖς.

ὑπερηγορεόντων ὑπερεχόντων τῇ δυνάμει.

ὑπερήνωρ ὑπερήνωρος.

ὑπερήραν ὑπερέβησαν Πολύβιος (1 23) "κάμψαντες δὲ τὸν Πάχυνον ὑπερήραν εἰς Ἑκτομόν."

ὑπερηφανημένος ἀντὶ τῆς κατυπεφρονημένος παρὰ τινος.

ὑπερηφανία.

ὑπερήφανον πολὺ. "πάντων τῶν τοίχων κεκοσμημένων εἰς ὕψος ὑπερήφανον."

ὑπερήφανος. "πάσῃ κακίᾳ ἀντίκειται ἀρετῇ, τῇ λαγνείᾳ ἢ σωφροσύνῃ, τῇ λαιμαργίᾳ ἢ ἐγκράτειᾳ, τῇ πλεονεξίᾳ ἢ δικαιοσύνῃ, τῇ ὀργῇ ἢ πραότητι, τῇ λήθῃ ἢ θυμῷ, τῇ λήθῃ ἢ μνήμῃ, τῇ ἀκηδίᾳ ἢ ὑπομονῇ, τῇ ἀφροσύνῃ ἢ φρόνησις, τῇ δειλίᾳ ἢ ἀνδρίᾳ, τῇ κενοδοξίᾳ ἢ ταπεινοφροσύνῃ, καὶ ταῖς λοιπαῖς. τῷ δὲ τύφῳ μόνῳ οὐκ ἀντίκειται ἀρετῇ διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν κακίαν, ἐαυτὸν δὲ ἀντέταξεν ὁ θεός· κύριος γὰρ ὑπερ-

ηφάνοις ἀντιτάσσεται, καὶ ὁ προφήτης (Ps. 73 4) 'ἔπαρον τὰς χεῖράς σε ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν,' καὶ (93 2) 'ἀπόδοσιν ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.' παρὰ δὲ τῷ ἀποστόλῳ (Rom. 1 30) τοὺς κατὰ τῶν οὐκ ἐχόντων ἐφ' οἷς ἔχουσιν φουσιώμενος ὑπερηφάνως νοητέον." καὶ Ἀιλιανός "οἱ δὲ ἐκείντο θάλαμα ἐνδοξόν τε καὶ ὑπερήφανον," ἀντὶ τῆς περιβλεπτον. ὑπερήφανος καὶ ὁ λαμπρός· Ἀιλιανός "καὶ στρωμναῖς ὕφει τινὶ ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις."

ὑπερθεῖν ἐπάνω· ἐν ἐπιγρύμματα (AP 6 155) "οἶκον καὶ κτεάνων χεῖρας ὑπερθεῖν ἔχειν."

ὑπὲρ θέναντος παρ' Ὀμήρῳ (E 339) ὡς τὸ πέλαιος ἐσχημάτισται ὑδτετέρως.

ὑπερθέντι ἐξεπόντι, ἀνακοινωσασμένη· Ἡρόδοτος (5 32) "ὁ δὲ Ἀρταφέρνης, ὡς οἱ πέμψαντι ἐς Σούσα καὶ ὑπερθέντι τὰ ἐκ τῆς Ἀρισταγόρῃ λεγόμενα συνέπαινος καὶ αὐτὸς Δαρεῖος ἐγένετο, παρεσκευάσατο ὁ τριήρεας."

ὑπὲρ θεόν ὑπὲρ θεῶν βῆλυσιν.

ὑπερθέοντες ὑπερτρέχοντες.

ὑπερθέσει οἰκοδομήσει.

ὑπερθιγῶν ἀλαζδῶν. "καὶ τοῖς φρονήμασιν ὑπερθιγῶν ὡς ἂν ἤδη κεκρατηκότων."

ὑπερθορών ὑπερηπιδῶν (Herodot. 6 134) "τῆς Ἀθήμητρος οὐ δυνάμενον ὑπερθορεῖν τὰς θύρας, θορόντα δὲ ἵεναι ἐπὶ τὸ μέγαρον."

ὑπεριός οἶνος, ἀπὸ Ὑπέρου.

Ὑπερίδης υἱὸς Γλαυκίπης τῆς ῥήτορος α (οἱ δὲ Πυθοκλῆς), Ἀθηναῖος ῥήτωρ, τῶν πρώτων κεκριμένων δέκα εἰς, μαθητεύσας ἅμα Ἀντιγόρῳ καὶ Πλάτῳ τῷ φιλοσόφῳ Ἰσοκράτει τῷ ῥήτορι. καὶ ἀπέβη μὲν δεξιὸς ῥήτωρ, γυναικῶν δὲ ἡττήθη. ἀντὶ τῆς δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀντιπάτρου τῆς βασιλείας, ἔξω γαγόντος αὐτὸν τῆς ἐν Ἑρμιόνη νουῦ τῆς Ἀθήμητρος δι' Ἀρχίᾳ τοῦ ἐπικληθέντος φεγαδοθήρα. καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν γλῶτταν ἀπέθανεν. ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Γλαυκίπης τὰ ὅσα λαβὼν εἰς τὸ πατρίων ἐθαψε μνήμα. εἰσι δὲ οἱ πάντες λόγοι αὐτοῦ νῆ. cf. v. ὑπερόριον.

Ὑπερίδης δημιουργὸς ἀριστος, ὃς καὶ φιλος ὦν Δημοσθένους ἐγράψατο αὐτὸν ἐπὶ τοῖς Ἀρπαλείοις χρήμασιν. ἔσχε δὲ καὶ παῖ-

δα Γλαύκιππον.

ὑπέρρινον τὸ λεπτόν.

Ὑπερίονα τὸν ἥλιον, ὑπὲρ ἡμῶς ἀνατέλλοντα. καὶ Ὑπεριονίδης ὁ αὐτός.

ὑπερισθμίσας τὸν ἰσθμὸν περάσας· "ταχὺ δὲ τοὺς κέλητας καὶ τὰς ἡμιολίας ὑπερισθμίσας ἀνήχθη, σπεύδων καταλαβεῖν τὴν Ἀγαιῶν σύνοδον."

ὑπερίσταται προΐσταται, Σοφοκλῆς. Ἡλέκτρα... φίλοι." cf. v. οἰκονομῶ.

ὑπέρισχε ὑπερμάχει, προΐστασο· (AP 6 268) "σὺ δ' εὐθὺς τῷδ' ὑπέρισχε βίβ."

ὑπὲρ κάρα φοιτῶντα ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον.

ὑπερέκρωσις. ὑπερέκρωσις ἐστίν ὅταν ἐκ τῆ ἐτέρου μέρους μόνον ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων. (Agath. 5 19) "ἀλλὰ γὰρ οὔτε ἐκδρομαὶ τοῖς ἵπποις καὶ ὑπερεκρώσεις ποιῆσθαι ἐδύναντο, ὥς δὴ ἀπειλημένοι τῷ σφευτεύματι."

ὑπερχύπτω, αἰτιατικῇ. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ὑπερχύπτω ἢ μὲν ἔσω γραφῇ ἔχει αἰτιατικῇ καὶ ὁ Πλούταρχος, ἢ δὲ Χαρίκλειος (Heliodor. Aethiop. 1 1) γενικῇ "ὑπερχύψαντες τοῦ ὄρους."

ὑπερμαζῆ ὑπερτρυφᾷ, πλατεῖ, στρηνιᾷ. "οἱ δὲ Γαλάται καταπλαγέντες, ὥς ὑπερμαζώντων αὐτόχρημα τῶν Ῥωμαίων καὶ διὰ τὴν τρυφὴν ῥιπτούντων τοὺς ἄρτους, ἐσπείσαντο." καὶ αὖθις "ὃ δὲ ὑπερμαζῶν καὶ χρυσίῳ βάλλων καὶ τὰς κορώνας, ὁ πρότερον δοῦλος τυγχάνων."

ὑπερμαῖλλον ἐκ περισσῆ· "ἦν μὲν ἀπορία καὶ δέος ὑπερμαῖλλον περὶ τὰς ἀνθρώπων, οὐ δυνάμενας ἐπινοῆσαι τί ποτέ ἐστι τὸ λειπόμενον."

ὑπερμαργότερος ὁ ὑπερμαϊνόμενος.

ὑπερμενέα ἰσχυρότερα λίαν.

ὑπερνήχεται ὑπερβαίνει.

ὑπεροικιζόμενον ὑπερσηφανομένου.

ὑπεροίσων ὑπερβαλῶν, ὑπερενεγκῶν· "ὃ δὲ τὸ φρόνημα μέγα, ὥς καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ὑπεροίσων, ἐκέκτητο."

ὑπερον ἢ τριβαλί.

ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς. λέγουσιν ὅτι Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπολογούμενος ὑπὲρ τινος κινδυνεύοντος, οὐκ ἀνεχομένου τῶν δικαστῶν, εἶπεν "ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες, διηγῆματός τερπρου. νεανίσκος ποτὲ Ἀθήνηθεν εἰς Δελφὺς ὄνον ἐμισθώσατο, μεσημβρίας δὲ καταλα-

βούσης καταλύσας τὸν γόμον ὑπέδεν τὴν σκιάν τῷ ὄνῳ. ἐκβαλλόμενος δὲ ὑπὸ τῇ ὀνηλάτῃ καὶ τὴν σκιάν μεμισθώσθαι λέγοντος, εἰσῆλθον εἰς δικαστήριον ἀμφοτέροι." εἰπὼν δὲ ταῦτα ὁ Δημοσθένης κατέβηκεν ἐκ τῆ βήματος. ἀξιόντων δὲ τῶν δικαστῶν τὸ τέλος τῆς δίκης μαθεῖν, εἶπεν ἀναβὺς πάλιν ἐπὶ τοῦ βήματος "ὑπὲρ μὲν ὄνον σκιᾶς ἀκούειν ὧς ἄνδρες ἐπιθυμεῖτε, ἀνθρώπων δὲ κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς ἂν φωνῆς ἀνέχεσθε;" οὕτω καθαιψάμενος τῶν κριτῶν τὸν κατηγοροῦμενον περικύσσει. τίττεται τοῖνον ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμιουμένων. cf. v. ὄνον σκιᾶ.

ὑπεροπλήσι (Hom. A 205) ταῖς ὑπερηφανίαις, καὶ ὑπεροπλίῃ ἢ ὑπερηφανίᾳ.

ὑπεροπλίσαι ὑπερνηκῆσαι.

ὑπέροπλον (Hom. O 185) δειρῆφανον.

ὑπέροπτα· (S OR 883) "εἰ δὲ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται, δίκης ἀφόβητος, οὐδὲ δαιμόνων ἔδη σέβων, κακὴν νιν ἔλοιτο μοῖρα δυσπότμου χάριν γλιθῆς," τετέστιν ἔνεκε τῆς ἀνοσίᾳ τρυφῆς καὶ ὑπερηφανίᾳς ὁ τοιοῦτος ἐν κακῇ εἴῃ μοῖρα, ὅς μὴ ἀφρίζεται τῶν ἀσέπτων ἢ ἔξεται τῶν ἀδίκτων, τουτέστιν ὧν οὐ χρὴ ἐχέσθαι.

ὑπερόπτῃς ὁ παρορῶν· "ὃ δὲ ὑπερόπτῃς ὧν τοῦ δικαίου καὶ ὑβριστῆς."

ὑπεροπτικώτερον.

ὑπέροπτον μεγάλην.

ὑπερορῶν ὑπερβλέπειν.

ὑπερόριον· "τὸ σῶμα τοῦ Ὑπερίδου· ἔρριψαν Ἀθηναῖοι ὑπερόριον," τετέστι μακρὸν ἀπὸ τῆς πόλεως. καὶ αὖθις "καὶ ἀναπαύει τοὺς Ἀθηναίους ὑπερόριον τὸ σῶμα τοῦ ῥήτορος Ὑπερίδου ῥῆμαι," ἀντὶ τῆ ἐξω τῶν ὄρων.

ὑπερόριον τὸ παρηλλαγμένον καὶ πάντῃ ἀλλότριον καὶ ὑπέρογκον· "τὸ τῶν ἀέρων ἡθῆς καὶ ὑπερόριον λυπήσειν ἐμελλε τὴν στρατιάν," καὶ αὖθις "προσῆκεν φήσας νῆας ἀνδρὶ ἀποδημεῖν τε καὶ ὑπερόρια αἰρεσθαι." "ἢ δὲ Ῥώμη ἀπείρατος ἦν ὑπερορίων ἐκστειῶν" (cf. v. Ῥωμαίων πόλις).

ὑπὲρ περιτροπή, ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὸ ποιοούντων καὶ μηδὲν περαινόντων. καὶ αὖτις δ' αἱ παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν, "ὁ Διὸς Κύρινθος," καὶ "αὖθις αὐτὸ Πυθιδ' ὁδός," καὶ "ὃ τὴν δοκὸν φέρων," καὶ "οὐ τυφλός, ἀλλ' ἐξώρυνκται." Πλάτων Ἀδώντι

"εἰς οὐκ ὑέρου μοι περιτροπή γενήσεται." ὑπέροφρος ὑπερήφανος, παρὰ Ὑπερίδην.

ὑπεροψίαν καταφρόνησιν (Joseph. B. I. 3733) "εἰδὼς τῶν Ἰεδαίων τὸ πρὸς ἀλλήλους πιστὸν καὶ τὴν πρὸς τὰς κολάσεις ὑπεροψίαν."

ὑπερπαίειν υπερβαίνειν, πλεονάζειν (Polyb. 14 5) "διὸ τὸ γεγονός ἀδὲ καθ' ὑπερβολὴν εἰκάσαι δυνατόν οὐδενὶ τῶν ὄντων ἐστίν. οὕτως ὑπερπαίει πάσας τῇ δεινότητι τὰς προειρημένας πράξεις."

ὑπερπετεῖς ὑπερλίαν σιζομένους (Diod. Sic. 14 23) "Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμόνιος τοῖς στρατιώταις παρήγγειλε τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχῇ προύγειν, εἰ δὲ ἐντὸς βέλας γένοιντο, θέειν, τὸ μὲν ἵνα ἀκέραιοι τοῖς σώμασιν ἀγωνίζωντο, τὸ δὲ ἵνα ὑπερπετεῖς ᾖσιν."

ὑπερπνιγεῖς "ἵπποι ὑπερπνιγεῖς γενόμενοι, οἱ δὲ ὑπέρποναι ἐκ τῆς ἄγαν ἱππηλασίας" (cf. v. ἐκτραχηλίζω).

ὑπερπταίη ὑπερπετασθῇ.

ὑπέρροον τὸ ἀπὸ ὕψους ῥέον, ὑπερῶον δὲ τὸ ἀνώγειον.

ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ὑπὲρ τὰ μέτρα. ἀπὸ δὲ τῶν πεντάθλων ἡ μεταφορά. λέγεται δὲ ἀπὸ Φαύλλου τοῦ πεντάθλου τῷ Κροτωνιάτῃ εἰρησθαι, ὃς ν' ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων, πρότερος αὐτὸς ὑπὲρ ῥεβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα, ὡς τὸ ἐπιγραμμα λέγει τῆς εἰκόνης αὐτοῦ (AP append. 297) "πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πῆδησε Φάυλλος, δίσκευσεν δ' ἑκατόν, πέντ' ἀπολειπομένων." καὶ Πλάτων ἐν ψ' ἡ ἐπιγραφὴ Κρατύλος ἡ περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος. cf. v. αὐτόχρημα.

ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδῶν, ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν τι πραττόντων, διότι ὁ Φάυλλος ὑπὲρ τοὺς ν' πόδας πηδήσας ἐπηρώθη τὸ σκέλος.

ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδῶν. Φάυλλος ἐγένετο πένταθλος, ὁ Πόντιος, ὃς ἐδόκει μέγιστα δισκεῦσαι καὶ ἄλλεσθαι. ἐπεὶ οὖν ὑπὲρ τῆς ἐσκαμμένης ν' πόδας εἰς τὸ στερεὸν ἤλατο, τὸ συμβᾶν εἰς παροιμίαν ἐξέβη.

ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους. φησὶ Κλέαρχος ὅτι Καλλικράτης τις ἐγένετο ἐν Κυρυστῷ πλεσιώτατος. εἴ ποτε οὖν ἐθανύμαζόν τινα οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ, υπερβολικῶς ἔλεγον ὑπὲρ τὰ Καλλικράτες. Ἀριστοτέλης

δὲ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικοὺς μισθοὺς εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι, ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρησθαι.

ὑπερτέλλον ὑπεραντέλλον.

ὑπερτενές ὑψηλόν, ὑπερανέχον.

ὑπέρτερον κρεῖττον.

ὑπερτεροῦν δεσπόζον.

ὑπερτηρία (Plat. Theaet. p. 207 A) τὸ τῆς ἀμάξης πῆγμα.

ὑπερτίθεται ἀναβάλλεται.

ὑπὲρ τὸν κατάλογον, παροιμία ἐπὶ τῶν γεγηροκότων.

ὑπέρτονον (A Nub. 1157) "βοήσομαι τὴν ὑπέρτονον βοήν," τῷ ἐστὶ τὴν μεγάλην καὶ ὑπερέχουσαν.

ὑπὲρ τοῦ μηθινοῦς ἀντὶ τοῦ ῥαδίως καὶ εὐχερῶς. Δαβὶδ (Ps. 55 7) "ὑπὲρ τῷ μηθινοῦς ὥσις αὐτοῦς."

ὑπὲρ τῶν ὄλων ἀγωνιούμενος "καὶ στρατιᾶν ἐξάγει ὑπὲρ τῶν ὄλων φέρουσαν τὸν κίνδυνον."

ὑπὲρ τῶν ὄλων ἀναρριπτεῖν.

ὑπερφαιλαγγιασίς ἐστιν ὅταν ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν τῆς φύλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

ὑπερφερές μέγα, ὑπερέχον "οὗ τὸ ὕψος ἦν γιγαντιαῖον καὶ ἡ τόλμα ὑπερφειρεστέρα."

ὑπερφύιλος. ποτὲ μὲν ἐπὶ ψόγῃ (Hom. O 94) "ὑπερφύιλος καὶ ἀπηγής," ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔνσπονδος. ἐν ἄλλοις δὲ ἐπὶ ἐγκωμίῳ (φ 289) "ὑπερφύιλοισι μεθ' ἡμῖν δαίνυσαι," ἀντὶ τῆς ἀγαθαῖς.

ὑπερφρονεῖ "ὅτι τὰ ἀνθρώπεια τὸ θεῖον ἢ ὑπερφρονεῖ ἢ ἀτιμάζει, ἢ πρόνοιαν αὐτοῖς ἔφορον οὐκ ἐφίστησι."

ὑπερφρόνωνς ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνους "ὁ δὲ ἀντέγραψεν οἱ τὰ τε ἄλλα ὑπερφρόνως, καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα ἐκείνον δὲ Καίσαρα μόνον ὀνομάζεσθαι" (cf. v. ἐχ ὅσον).

ὑπέρφρων (Philostrat. V. S. 1 25 4) "ὑπέρφρων δὴ οὕτως ὁ Πολέμων ὁ σοφιστῆς ὡς πόλεσι μὲν ἀπὸ τοῦ προύχοντος, δυνάσταις δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ὑφειμένους, θεοῖς δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσθαι διαλέγεσθαι." λέγεται δὲ καὶ τὰ αὐτῷ πεπραγμένα, φημὶ δὴ Πολέμωνι τῷ ὑπέρφρῳ, ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν τρανότερον.

ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων. Ἀριστοφάνης

(Eq. 141) τὸν ἀλλαντοπώλην διασύρων ἔξαίρει τὴν τέχνην, ἵνα μᾶλλον ὀνειδίῃ φανείσης αὐτῆς λίαν εὐτελοῦς· ἀλλαντοπώλης γὰρ ὁ τὰ ἔντερον πωλῶν.

ὑπερφυῆς μεγαλοφυῆς, μελῶν.

ὑπερφυῖα.

ὑπέρχεται ἀντὶ τοῦ ὑπάγεται τὸν δῆμον, καὶ ὑποτρέχει καὶ κολακεύει καὶ καταπραΰνει, ὑπάγων τὴν ὁργὴν ἄπασαν τὴν πρὸς αὐτόν. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν (270) "εἶδες οἷ' ὑπέρχεται. ὥσπερ ἐγέροντας ἡμῶς ἐκκοβαλικεύεται," ἀντὶ τῆ ληστεύει· κόβαλοι γὰρ οἱ μετὰ ξύλῳ λησταί. τοὺς αὐτοὺς δὲ καὶ κορυνηφόρους. οἱ δὲ κόβαλον τὴν μετ' ἀπάτης παιδιάν. ὥσπερ, φησί, γέροντας διακαστὰς ἐκπανουργεῖ, οὕτω καὶ ἡμῶς ἐπιχειρεῖ ἀπατᾶν· κόβαλα γὰρ καλοῦσι τὰ πανουργήματα.

ὑπέρχοιλος γενόμενος ἀντὶ τῆ ὑπερυμανακτῆσας. οὕτως Ἀντιφάνης.

ὑπερωδυνία· "οἱ δὲ συνέπασχον τῇ τῶν ἀκληροῦντων ὑπερωδυνία," τῆς τῆ συμφορᾶς, τῇ λύπῃ" (cf. νν. ἀκληροῦντων et παρεκστῆναι).

ὑπερώη ὁ ἑρανόκομος· Ὀμηρος (X 495) "χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην", ὑπερώων δ' οὐκ ἐδίηνε," καὶ Σιμόκατος (26) "εἰς μὲν γὰρ τὴν ὑπερώων χελύνην Μηδικὸς οἰστὸς ἐς βιάθος ἐσθὺς ἀνὰ τὸ κρανίον ἐρριζώτο."

ὑπερώησαν ὑπεχώρησαν. Hom. Θ 122.

ὑπερῶον τὸ ἀνώγειον.

ὑπερώσιον τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

ὑπέρωσις.

ὑπεσταλκότες· "ἄλλοι δὲ τούτοις ὑπεσταλκότες πῦρ προσέφερον ταῖς πύλαις," ἀντὶ τῆ ὑποδύντες, ὑπείσεσθόντες.

ὑπεστειλύμην παρητησάμην, ἀπεκρυψάμην.

ὑπέστημεν ὑπεσχόμεθα.

ὑπεσφόρεται ὑπέστρωται, καὶ ὑπεστορέσθαι.

ὑπέσχεον ὑπέκλινεν, ἔδωκεν· "οὐδὲ τὴν ἀκοὴν ὑπέσχε τοῖς διαβάλλουσιν, οὐδὲ φόνον ἄδικον εἰργάσατο ἐκὼν γε εἶναι," ἀντὶ τοῦ αὐθαιρέτως (cf. ν. Ἰωάννης).

ὑπέτεινεν ἐπηγγέλλετο, κατεσχεύαζεν· "ἕως μὲν οὖν ἡλιζον τὴν στρατηγίαν τῆς ξω παρὰ βυσιλέως, καὶ τὰς ἄλλας ἐλπίδας αἷς ὑπέτεινεν οὗτος, σπουδὴν ἐδείκνυσαν."

ὑπετέμνετο ὑπεκρύπτετο· "ὑπὸ συν-

θήματος ἀφιεμένων τῶν βελῶν τὸ φῶς ἐπιτέμνετο."

ὑπεύθυνοι οἱ μήπω λογισμοὺς παρῆσχηκότες μηδὲ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς ἧς ἐπιστεύθησαν. sch. A Eq. 259.

ὑπέχει ὑφίσταται. καὶ τὸ ἀποκρίνεσθαι ὑπέχειν παρὰ Ἀριστοτέλει (Top. 8)· "ὑπέχειν ῥάδιον τὰς θέσεις." Ἀριστοφάνης (Lys. 841) "καὶ πάνθ' ὑπέχειν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ," λόγον ὑπέχειν τῆς στρατηγίας.

ὑπέχοντος κρατοῦντος· Ἀριστοφάνης (Eccl. 847) "κᾶπει' ἐχώρην εἰς ἀγορὰν ἐν' ἄλφειν. ἐπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μὲ τὸν θίλακον, ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδὲνα χαλκῶν τὸ λοιπόν· ἀργύρῳ γὰρ χρᾶμεθα."

ὑπεψηνισμένη ἀκμαία πρὸς τόκον, ἡ ἐγκύμων, ἀπὸ τοῦ ψηνός, ὃ σημαίνει τὸν ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενον σκώληκα, ὃν οἱ γεωργοὶ ἀφάρπυσσι τῶν κλάδων τῆς συκῆς, ὅπως ἂν ὁ καρπὸς αὐτῶν μὴ ἀπορρεῖ. cf. νν. ἀνερίναστος et ψηνες.

ὑπεψιθυρίζετο ἡρέμα ὑπεκαλεῖτο· καὶ Σκυθικῇ φωνῇ βάρβαρον ἄττα ῥήματα ὑπεψιθυρίζετο" (cf. ν. φορτία).

ὑπήγεν ἀντὶ τοῦ ὑπετίθετο· Ξενοφῶν (Anab. 2.118) "ὁ δὲ Κλέαρχος ταῦθ' ὑπῆγε βεβλόμενος καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα πρὸς βίβην συμβεβηῖσθαι μὴ παραδοῦναι τὰ ὄπλα."

ὑπήκτο· "ἡ δὲ Ἀιβανία τὸ θρασὺ αὐτοῦ καὶ γενναῖον ἀποκόψασα αἰχμάλωτον ὑπήκτο," ἀντὶ τοῦ ὑπηγάγετο.

ὑπηνέμια τὰ ψευδῆ καὶ ἀβέβαια· (Isa. lian. or. 7 p. 206 C) "γίνεται γὰρ αὐτῶ ἐντεῖθεν τὰ ὑπηνέμια καὶ τερατώδη ἀντὶ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης, οἷον εἰδῶλα ἄττα καὶ σκιαί. πράττουσι γοῦν πρὸ τῆς τῶν ἀληθῶν ἐπιστήμης τὰ ψευδῆ."

ὑπηνέμια καλεῖται τὰ δίχα συνθέσεις, καὶ μίξεως. σύνηδες δὲ λέγειν αὐτοῖς ἀνημαῖον· Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ (p. 151 E) "ῥοιμιον ἢ ἀνιμαῖον τυγχάνει."

ὑπηνέμια ὡς ἡμεῖς λέγομεν· Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ "ἐνίοτε πολλοὶ τῶν ἀλεκτρονῶν βίβη ὑπηνέμια τίτθουσιν ὧς πολλάκις." Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἐν Θεαιτήτῳ ἀνιμαῖα, καὶ Μένανδρος Δακτυλίῳ "ἀνιμαῖον ἐγένετο." τὰ δίχα σπέρματος ἄρρενος.

ὑπηνέμιοι ὑπὸ τὸν ἄνεμον.

ὑπήνη μύσταξ, τὸ γένειον, πύγων, ἡ

τῷ ἄνω χεῖλους τρέχουσιν· τὸ δὲ κάτω πά-
πος.

ὑπὴν η παρὰ τὸ ὑποκάτω εἶναι ἢ λέναι.
τὸ δὲ πη διὰ τῷ η, παρὰ τὸν ἥσω μέλλον-
τα, ἀπὸ τῷ ἥμι. ἢ ὡς εἰρήνη γαλήνη.

ὑπὴν ἡτῇ ἀκμαίῳ, ἄρτι γενειῶντι, ἔτι
νέω· (Hom. Ω 348, κ 279) "πρῶτον ὑπὴν ἡτῇ."

ὑπὴν ἡτων ταῖς γυναιξίν, ἀσπασίμους καὶ
παιῶνας καὶ πάνθ' ὅσα ἐκ μεγάλων κινδύ-
νων εἰς ἀδύκητον σωτηρίαν καταστάντες ἄν-
θρωποι λέγῃσι καὶ πράττεισιν" (Dionys. Hal.
A. R. 8 55).

ὑπ' ἡοῦ ὑπὸ τὸν ὄρθρον.

ὑπὴν ῥέσιον τὸ παρ' ἡμῖν, ὃ χρώμεθα
εἰς ἀπόπατον.

ὑπὴν ῥέσιον ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν ἡγν
κωπηλατῶν, ἐφ' οὗ καθίζουσιν οἱ ἐρέσσοντες
διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγὰς.

ὑπὴν ῥέτης δῶλος.

ὑπὴν ῥετικοῖς τοῖς ἐρέσσειν· "ἔξενξε
τὰς νῆας, βραχὺ θιάσῃμι ποιῶν, ὥστε ὑπὴν
ρετικοῖς ἐκπλεῖν δύνασθαι καὶ διαπλεῖν." καὶ
αὐθις "ὃ δὲ ἦν ὑπὴν ῥετικὸν σκευὸς εὐφυὲς
καὶ πολλὰς ἔχον ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων
οἰκονομίαν" (cf. v. εὐφυῆ).

ὑπὴν ῥξαν προκατήρξαντο· "οὗτοι γὰρ
πρῶτοι ὑπὴν ῥξαν ἀδικίης" Ἡρόδοτος (4 1).
καὶ Αἰλιανός "ὃ δὲ ὑπὴν ῥξαστο σωφρονεῖν."

ὑπὴν ῥτρια τὰ οὐθατα, οἱ μασθοί.

ὑπὴν ῥγῇ ἢ ἀπόκλεισις, ὑπὴν ῥγῇ δὲ ἢ σκέ-
ψις (Hom. ε 404).

ὑπὴν ῥδῆσθαι ὑποθεωρησάμενος.

ὑπὴν ῥσχεται ὑπὴν ῥσχεταί, καὶ ὑπὴν ῥσχό-
μενος συντασσόμενος.

ὑπὴν ῥλός ῥάθυμος.

ὑπὴν ῥμαχῶ Ἀριστοφάνης (Synes. ep. 129)
"ἔγω δ' ὑπὸ μεσοπυργίῳ τεταγμένος ὑπὴν ῥ-
μαχῶ. ἐν δορί μεν μοι μῦλα μεμαγμένον, ἐν
δορί δ' οἶνος Ἰσμαρικὸς, πίνω δ' ἐν δορί
κεκλιμένος. οὐκ οἶδα δ' εἰ μᾶλλον Ἀρχιλό-
χῳ προσήκον ἦν ταῦτα εἰπεῖν." cf. v. Μάρ-
κελλος.

ὑπὴν ῥος. τὸν ὑπὴν ῥον γίνεσθαι ἐκλυομένου
τοῦ αἰσθητικοῦ τόνου περὶ τὸ ἡγεμονικόν. ἢ
στεφάνους ἐρηγηόσεως κατὰ φύσιν ἐστὶν ὁ
ὑπὴν ῥος. παρὰ φύσιν δὲ ἐστὶ στεφάνους ὡς ἐκ-
κοπέντων τῶν ὀφθαλμῶν (Diog. L. 7 158).

ὑπὴν ῥος ἐπὶ Θεοῦ ἢ μακροθυμία· Δαβίδ
(Ps. 43 23) "ἔξηγέρθητι· ἵνα τί ὑπὴν ῥος, κύριε;"
καὶ (77 65) "ἔξηγέρθη ὡς ὁ ὑπὴν ῥος κύριος."

(A Nab. 701) "ὑπὴν ῥος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος
ὁμιλίαν." ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν βελομένων
φιλοσοφεῖν.

ὑπὴν ῥ τῇ ἀγρυπνίᾳ Ὀμηρος (μ 281).

ὑπὸ ὀλίγον.

ὑπὸ ὀβάθμος ὑπὸ ὀβάθρος.

ὑπὸ ὀβάθραν ὑπὸ ὀβάσιν, θεμέλιον (Diog.
L. 1 94) "χρόνῳ δὲ ὕστερον ὑπὸ ὀβάθρῳ λακ-
τίσας τὴν γυναικὰ ἀπέκτεινε, πεισθεὶς δια-
βολαῖς παλλακίδος."

ὑπὸ ὀβαλλόμενοι περὶ ὀβόμενοι, ἢ ὑπο-
βλήτως λέγοντες, ἢ ἰδιοποιησάμενοι· Σοφο-
κλῆς (Ai. 188) "εἰ δ' ὑπὸ ὀβαλλόμενοι κλέπτεισι
μύθος οἱ μεγάλοι βασιλεῖς." τρεῖς, εἰ δὲ
ἐκ ἑστὶν ἀληθῆ ταῦτα, ἀλλὰ πεπλασμένα
ὑπὸ τῷ βασιλείῳ ἢ ἄλλῃ τινός.

ὑπὸ ὀβασμόν ὑπὸ ὀβάθραν.

ὑπὸ ὀβήσονται ταπεινωθῶσιν, ὑποπέσω-
σιν· "ὅτι τῷ τε . . . συνοίσειν (cf. v. αὐχμημα).

ὑπὸ ὀβιβάζοντες ἐλαττεῖντες.

ὑπὸ ὀβιβάξουσιν ὑποκαταβαίνουσιν.

ὑπὸ ὀβλεπόμενος (1 Regg. 18 19) ὑπονο-
ῶν, ἐχθραίνων, ἐπιτηρῶν. "καὶ ἐκ ἦν ῥά-
διον μὴ γελᾶν καὶ ὑποβλέπεσθαι τὸ γινώ-
μενον."

ὑπὸ ὀβλήδην (Hom. A 292) ὑποβαλὼν
λόγον ὑποκρεστικῶς ἔτι λέγοντος.

ὑπὸ ὀβλήτον ἐκ ἀληθῆς ἀλλὰ πεπλασμέ-
νον, ἀπὸ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὰ γένη
τῆς παιδῆς· Σοφοκλῆς (OC 794) "τὸ σὸν δ'
ἀφίεται δεῦρ' ὑπὸ ὀβλήτον στόμα." καὶ αὐθις
(Ai. 481) "ἔδεις ῥεῖ ποθ' ὡς ὑπὸ ὀβλήτον λό-
γον Αἴας ἐλεῖσας, ἀλλὰ τῆς σαυτῆ φρενός,"
ἀντὶ τῷ γνήσιον τῆς διανοίας σε τὰ εἰρημέ-
να, ἐκ ὑπὸ ὀβλήτου οἰκεῖν ἔν σαυτῷ εἶπας.
ὁμῶς γε μὴν παῦσαι, τὸ πᾶν ἀναθεῖς ἡμῖν.

ὑπὸ ὀβλήτους ὁ νόθος· "ὑποβλήτους ἄν
εἶπεν αὐτὸς καὶ νόθος ἄντικρυς, ἀνέπλησαν
δὲ τὴν ἐαυτῶν πατρίδα πολλῶν κακῶν."

ὑποβολή ὁμοιότης, προσθήκη· (Diog. L.
1 57) "Σόλων δὲ τὰ Ὀμήρου ἐξ ὑποβολῆς
ἔγραψε ῥαψωδεῖσθαι, οἷον, ὅπου ὁ πρῶτος
ἔλῃξεν, ἐκεῖθεν ἀρχεσθαι τὸν ἐχόμενον.

ὑποβολιμαῖοι ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰς-
ποίητοι, ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδιῶν, ἀπερ
ἐαυταῖς ὑποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες.

ὑπὸ ὀβόλον τὸ δακτυλίδιον.

ὑπὸ ὀβόρυχοι ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέντες.

ὑπὸ ὀγαῖοι ὑπὸ τὴν γῆν.

ὑπὸ ὀγειος ὁ ὑποτεταγμένος.

ὑπογενειάζων (Aeschin. 161) λιτανεύων, ἀπὸ τῆ γενεῆς ἀπτόμενος.

ὑπόγειον ἑδτερώς. ὑπόγειον δὲ ὑπὸ τὴν γῆν.

ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες. λέγοι ἂν τὰς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ περιπλῶ λεγομένους Τρωγλοδύτας, καὶ τὰς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ' καταλόγῳ Κατὰθαίς ὀνομαζομένους. Hagn.

ὑπογράφεται δεικνύται. (Diodor. 19 46) "οἷς πῦσιν ἡ σύγκλητος ἀγαθὰς ἐλπίδας ὑπογράφουσα ἔφησε δέκα πρεσβευτὰς ἀποστέλλειν ἐς τὴν Ἀσίαν."

ὑπογραφόμενος· "ἐγγρίων δὲ τὸ πρόσ-ωπον... χρώμενος." περὶ Σαρδαναπάλλου ὁ λόγος (cf. v. Σαρδανάπαλλος).

ὑπόγυον ἐγγύτερον, πρόσφατον, νεωστὶ γινόμενον, τὸ πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον, τὸ ἐχθές· "προέβηκεν ὑπόγυον ῥιψάσπιδος γενομένης, τῇ καιρῷ χρώμενος εἰς αἰσχύνην τῇ δεδρακότος." "μεῖζονα γὰρ τὰ ὑπόγυα πταίσματι τὴν συμφορὰν ἔχει." καὶ αὐθις (Arian. Pun. 125) "ὀλισθηρὸς δ' ἦν ὁ δρόμος ἐξ αἵματος πεπηγότος ὑπόγυα τε καὶ πολλῶ, ὡς τῶν φευγόντων ἀπελείποντο καὶ ἄκοντες."

ὑπὸ δακρύοις σὺν δακρύοις· "καλεῖ τε Ἀπόλλωνά ὑπὸ πολλοῖς τοῖς δακρύοις."

ὑπὸ δαμόν ἐνακαμαζούσαις τῷ πυρὶ ἐκέλευσεν ἐκκομισθῆναι αὐτόν" (cf. v. δάμ).

ὑποδεῆς ὑπόφορος.

ὑποδεῖσθε περιδεσμεῖτε· (A Eccl. 269) "ὑποδεῖσθε τὰς λακωνικάς." ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος.

ὑποδενδρύναι ὑποδύναί πε καὶ πτη-ζαι ὑπὸ σκέπην.

ὑποδεξίη (Hom. I 73) ὑποδοχή, ἡ τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια.

ὑποδέξιος ὑποδοχεύς.

ὑποδέριαι περιτραχήλια.

ὑποδερίδα ὀρμίσσκον, πλόκιον.

ὑπόδημα, τετέλι το σαρκικὸν φρόνημα τῇ ἰδίᾳ θελήματος. ὁ θεὸς φησι πρὸς Μωυσῆν (Exod. 35) "λῶσόν σε τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν· ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν."

ὑποδήματα. οὕτω προσαγορεύεται ἡ ἐνανθρώπησις τῇ κυρίᾳ. καὶ τέτα μάρτυς αὐτὸς ὁ κύριος, διὰ τῆ προφήτε λέγων (Ps. 59 9) "ἐπὶ τὴν Ἰδαμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου." διὰ τῆτο καὶ ὑποπόδιον ἤκαθεν ἡ τῶν ἐνανθρώπησις ὡς ἐπὶ τῆς γῆς

ὀφθεῖσα καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφείσα καὶ τὸ τέρμι τῆς γῆς καταλαβοῦσα. καὶ ὁ προφήτης (Ps. 98 5) "προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτῆς."

ὑπόδικοι κατάκριτοι· "στρατιῶται ὑπόδικοι ἐπὶ κακουργίᾳ, δρασμὸν βελεύοντες παρὰ Δεκίβαλον, θανάτῳ κολάζονται."

ὑποδμῶς (Hom. δ 386) δοῦλος.

ὑποδομμένη τὰ ὑποδήματα βάλλουσα. sch. A Eccl. 46.

ὑποδοχῆς πλήθους· "ὑποδοχῆς Διονυσίων" ἀντὶ τῆς πλήθους καὶ πολλῶν Διονυσίων. Ἀριστοφάνης (Pac. 529).

ὑπόδρα δεινῶς.

ὑποδράξ· "ἡ δὲ πελιδνωθεῖσα καὶ ὁμιμοῖ λοξὸν ὑποδράξ ὁσομένη," τουτέστιν ὠχρίσασα καὶ ὑποβλεψαμένη διὰ τὴν ὀργήν.

ὑποδρόμους στόμμι.

ὑπόδυθι ἀντὶ τοῦ καλύπτει. καὶ ἐπέ-ρεχε ἄνωθεν· Ἀριστοφάνης Ὀρνισι (1495) "λαβὼν τετὶ τὸ σκιαδεῖον ὑπέρεχε ἄνωθεν." ὑποδύς ὑπεισελθών.

ὑποδύτην τὸ ἰσώτερον ἱμάτιον, ἔκιν-δύτην δὲ τὸ ἐπάνω.

ὑποζύγια οἱ ὑπὸ ζυγὸν βόες· "οὐ γὰρ ἐξήρκει... δυσπόρων" (cf. v. ἐξήρκει). λέγονται ὑποζύγια καὶ τἄλλα τῶν ἀχθοφόρων ζώων.

ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττειν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐτέρων κεινένσεως ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. εἰποῖς δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης.

ὑποζώματα ξύλα τῆς νεῶς. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὑποζώματα, ὁ σκυτεὺς πρὸς μάγειρον παῖζων εἶπε ζωμεύματα ὡς ἀρτύσιων ἔμπειρον καὶ ζωμεύματων. ἀπείρητο δὲ ἀπὸ Ἀθη-νῶν ἐξάγειν ξύλα καὶ πίσσαν. εἶχον δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι τριήρεις, ἐπειδὴ ἤρχον καὶ νήσων τινῶν. Ἀριστοφάνης (Eq. 279) "τοσ-τονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δέικνυμι καὶ φῆμ' ἐξάγειν ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα."

ὑποθεῖν οὐκ ἐῷ (A Eq. 1158), ἀντὶ τῆς ὑποτρέχειν, ὑποσκελλεῖν, ἐμποδῶν ἵσασθαι.

... "καὶ ταῦτα ὑπὲρ τῆς ἐνθέης φιλότη-τος ἐμαρτύρησεν ὁ Ἀπόλλων."

ὑποθερμανθεῖσα· "ἡ δὲ βουσίλισσα ὑποθερμανθεῖσα τοῖς θυμοῖς καὶ τὴν γνώ-μην φλεγμήνασα ἤτιστα αὐτόν" (cf. v. Λι-

όντιος).

ὑπόθεσις περιοχή, αἰτία. λέγονται δὲ καὶ αἱ ἀρχαὶ ὑποθέσεις, ὅτι μὴ δι' ἀποδείξεως τίθενται. cf. v. θέσις.

ὑποθέτης ἀρχηγός, σύμβουλος. "ἔκ ἡδύνατο γνωσθῆναι τίς ὁ τῷ δράματος ὑποθέτης."

ὑποθήγων ἐρεθίζων, προτρεπόμενος, ἐπαλείφων. "ὑποθήγων ἐς τὰ καλὰ ἔργα αὐτούς."

ὑποθήκαις πυραινέσει.

ὑποθημοσύνη διδασκαλία.

ὑποθήσομαι διδάξω, καὶ ὑποθέμενον ἀντὶ τῷ διδάξαντα. "δὲς φασὶν ἐπικρατῆσαι, ὑποθέμενον τῷ βουσιλεῖ, λ' πάσας ἡμέρας φυλαχθῆναι αὐτόν."

ὑποικουροῦν λεληθὺς τι μῖσος. ἡποικουρῶν ἀντὶ τῷ τρεφόμενον καὶ ἐνδομυχῶν. "ὅμως, εἰ καὶ μηδὲν ὑποικουρῶν ἦν καὶ ὑπολανθάνον, ἔξ ὧν προεῖπεν ὁ Τύλλος, ἦσυχῇ πως ὑπεταράσσοντο."

ὑποιστόν φορητόν.

ὑποίσω ὑπενέγκω, καὶ ὑποίσων ὑπομένων.

ὑποκαθέζεσθαι τὸ ἐγκρύπτεσθαι. "ἀγχιλάντων τῶν διοπτήρων ἐνέδρουν ὑποκαθέζεσθαι ἐπὶ τοῖς λασίοις." καὶ αὖθις "ἐν κοίλοις ὑποκαθίσαι χωρίοις."

ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα καὶ πρῶτον γενέσθαι. τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὀφρῦς ὀργῇ ἐστὶ σημεῖον.

ὑποκαθέσθαι συγχωρῆσαι, ἀφεῖναι. (Polyb. 24 8) "ὁ δὲ βαληθεὶς μηδὲν ἀλλύτριον ὑποκαθέσθαι, μηδὲ δυσμενὲς μηδὲν ἀπολείπειν τῇ βουσιλείᾳ."

ὑποκαθημένης ἐγκρυπτομένης, ἐνυποκειμένης. (Polyb. 4 29) "διόπερ ὑποκαθημένης ἐκ τούτων αὐτῶν τῆς ὀργῆς, βραχέως προσαναμνήσαντος τῷ Φιλίππῳ ταχέως ὑπήκασε." καὶ ὑποκαθήμενοι ἀντὶ τῷ ἐνεδρεύοντες. "οἱ δὲ ἄρχοντες ὑποκαθήμενοι τὸς εἰσελθόντας πληγαῖς κατέβαλλον."

ὑποκατάβασιν παραχώρησιν.

ὑποκατακλίνεται ὑποκάτω καθύται. (Joseph. A. I. 12 4 9) "κληθεὶς δὲ εἰς ἐστίαν ὑποκατακλίνεται πάντων, καταφρονηθεὶς ὡς παῖς ἔτι τὴν ἡλικίαν."

ὑποκείσεται ὑποβληθήσεται.

ὑποκεκορισμένην ὑποκεκρίμενην. "ὁ δὲ

ὑποκεκορισμένην καὶ ἀπατηλῇ ἐχρήσατο πρεσβείᾳ."

ὑποκινήσαντι κινήθεντα, σαλευθέντα, ἐπὶ τῶν τυπτομένων. Ἀριστοφάνης (Ran. 657) "σκόπει νυν, ἦν μ' ὑποκινήσαντ' ἰδῆς."

ὑποκλιζομένην (S. Ai. 225) πεφημισμένην.

ὑποκνισθέντες λυπηθέντες, παροξυνθέντες. κνίζω γὰρ τὸ ἐξεπιπολῆς ξύω. "ἴνα μᾶτην ὑποκνισθέντες πόλεμον ἐγειρώσιν."

ὑποκορίζεται κολακεύει, ὑποκρίνεται. (Damasc. Phot. p. 336 a) "προχειρότερος ἦν εἰς ἐπιτίμησιν διὸ καὶ θαμὰ πολλοῖς προσέκρεεν, ἔκ ἀνεχόμενος αὐτῶν τὴν κυκλίαν ὑποκορίζεσθαι."

ὑποκοριζόμενοι διαπύροντες. Ξενοφῶν φησὶν (Mem. 2.1 26) "οἱ δὲ μισοῦντές με ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσι κακίαν." ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τῷ εὐφημῶντες καὶ τὸ ἀσυχρὸν εὐφῆμως ὀνομάζοντες. λέγει γὰρ ἐν τῷ παραπροσβείας (259) "αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δελείαν, Φιλίππῳ ξενίαν καὶ ἑταιρείαν καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι." "πυνθάνεσθαι εἰς τὸ πληθὺς ἀποβλέποντα, ποδαποὶ δοκοῖεν αὐτῷ εἶναι οἱ παῖδες. ἔγω γὰρ ὑποκοριζόμενος ἐκύλει τὸς στρυτευσαμένους."

ὑποκοριστικόν ἐλάττον.

ὑποκερρίζω κολακεύω.

ὑπὸ κρουσίν (Hom. K 152) ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.

ὑποκρεκόντων κρεόντων, ἐγγιζόντων.

ὑπόκρηνον ὑπὸ τὴν κεφαλὴν. "θήκε δὲ λαῶν σκληρὸν ὑπόκρηνον."

ὑπόκριναι ἀποκρίσθαι.

ὑποκρίνεσθαι τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί. καὶ ὁ ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ. Θεοκλίδης ζ' (44) "εἰ δ' ἔδεν ὑποκρίνοιντο, διεφθείροντο." καὶ οἱ Ἴωνες ἔτιωσ' Ἡρόδοτος "οἱ μὲν ταῦτα ὑποκρινάμενοι Ἀθηναίων ἀπηλλάττοντο." Πολύβιος (8 29) "τινὲς δὲ τῶν νεανίσκων ἀπῆργον τοῖς περὶ Γάιον, προσπαίζοντες ἀλλήλοις ὡς ἂν ὑποκρινόμενοι τὸς ἐκ συνθέσεως ἐπανάγοντας, ἔτι δὲ μᾶλλον ἡλλοιωμένοι ὑπὸ τῆς μέθης."

ὑποκρίνοντι ἀποκρίνοντι.

ὑποκρῆειν ἀντιφθέγγεσθαι, ἀντιλέγειν ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε. τὸ δὲ ὑποκρῆειν ἐπὶ τῶν θορυβάντων λέγεται, ὅπερ ἡμεῖς φαιμέν

ἐκκρέειν καὶ κωλύειν. sch. A Ach. 38.

ὑποκρούσιν ὑποβάλλοσι σε, λαμβάνονται σε· Ἀριστοφάνης (Ecc. 257) "τί δ', ἦν ὑποκρούσιν σε;" ἡ δὲ φησι "προσκινήσομαι, ἅτ' ἐκ ὑπειρος ἔσα πολλῶν κρημμάτων."

ὑποκνυθεῖς γάρ εἰσιν οἱ τόποι· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. ὑποκνυθῆς ἐσιν ὁ δίνυρος τόπος. ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι. Harp.

ὑπόκνυκλα (Hom. Σ 375) κύκλους, τροχούς.

ὑποκνυσμένη (Hom. Z 26) ἐκνυμονήσασα.

ὑπόκωφος ὁ ἀκέων καὶ μὴ προσποιόμενος. sch. A Eq. 42.

ὑπολαβὼν ὑπονοήσας, ἡ ἀποκριθεὶς, ἡ ἀντειπὼν, ἀντικρῆσας. "τὰς δὲ ἀντιστήναι οἱ τολμήσαντας ὑπολαμβάνων ὡς ἐκάστας διέφθειρε." καὶ Μύλχος (X Anab. 1 17) "ὁ δὲ Κύρος ὑπολαβὼν τὰς φεύγοντας, συλλέξας στράτευμα ἐπολιόρκει τὴν Μίλητον," ἀντὶ τῷ ὑπονοήσας.

ὑπολαμβάνοντας ἀνέχοντας, ἀναβαστάζοντας. "εἰ πρὸς βαθυτέρον τι τῷ ποταμῷ ἐμπλῖντοιεν, ἀνακαμφθῆναι ὑπολαμβάνοντας."

ὑπόληψις νόησις, ἀντίπραξις. "τῶν δὲ ἀρχόντων κατεγίνωσκε ῥαθυμίαν ὡς ἐπρονόητων τῆς αὐτῆς ὑπολήψεως." Ἀριστοτέλης λέγει ἐν τοῖς Τόποις "εἰ ὑπόληψις ἐστὶ ψευδὴς καὶ ἀληθής, εἴη ἢ καὶ δόξα· εἶδος γὰρ ὑπολήψεως ἡ δόξα."

ὑπολίσποις ἐστενωμένοις· (A Eq. 1365) "ὑπολίσποις πυγιδίοισι." τοιαῦται δὲ αἱ πυγαὶ τῶν ναυτῶν διὰ τὴν συνεχῆ ξέραν καὶ εἰρησίαν.

ὑπόλογον. Λυσίας φησὶν "ἔχ' ὑπόλογον ὄντα" ἀντὶ τῷ ἐκ ἐν λόγῳ. καὶ Δείναρχος "ἔδεις ὑπόλογος βελγὴ γέγονεν" ἀντὶ τῷ ἐδεμῖα συγγνώμη, ἐδεμῖα παραίτησις. Harp.

ὑπὸ μάλης ὑπὸ μασχάλης. κεῖται δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· αἰεὶ δ' ἔτις αὐτὸ παραλαμβάνουσι μετὰ τῆς προθέσεως, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀφοβον (12) "ἀλλὰ μὴν ἔχ' εἰς ἐδὲ δύο ταῦτ' ἴσασιν, ἐδ' ὑπὸ μάλης ἢ πρόκλησις γέγονεν, ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ μέση πολλῶν παρόντων." καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Κλεινίαν "ἐπειδὴ πάντες κατέδραον, ἐσχευασμένος τῶν χαλκωμάτων ὅσα

οἷόςτ' ἦν πλείστα, ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξήγαγε ξίφος ἔχων." καὶ τὸ μὲν ἐνιχὸν ἔτω μετὰ τῆς προθέσεως, τὸ δὲ πληθυντικὸν μασχάλης καὶ ἄλλοι πλείστοι καὶ Λυσίας ἐν ἐπιστολῇ. "καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλήν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας."

ὑπομεμαγμένη ἀναπεφυραμένη· ἡ τῷ τόπῳ θέσις ὑπομεμαγμένη ταῖς πέτραις, ἀόρατον αὐτοῖς ἐπολεῖ τὴν ὑπερκειμένην κορυφήν.

ὑπομνηματίζω.

ὑπόνοια. Φιλόλαός φησι (AP 7 126) "τὴν ὑπόνοιαν πᾶσι μάλιστα λέγω θεραπεύειν· εἰ γὰρ καὶ μὴ δρῆς ἀλλὰ δοκεῖς, ἀτυχεῖς. ἔτω καὶ Φιλόλαον ἀνείλε Κρότων ποτὲ πᾶτρη, ὡς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τεραννον ἔχειν."

ὑπονομεύοντες ἀντὶ τοῦ ὑπονόμου, ὀρύττοντες. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Κυλλίστου. Harp.

ὑπονομηδόν· Θεκυδίδης (6 100) "τὰς ὀχετοὺς οἱ ἐς τὴν πόλιν ὑπονομηδὸν ποτὲ ὑδατος ἡμέτεροι ἦσαν, κατεστρεψαν."

ὑπόνομος ὀχετός, διωρυξ.

ὑπονοστήσαι ἐπανελθεῖν, ὑποκαταβῆναι.

ὑπὸ οἷ ὑφ' ἐαυτῷ· Ἀρριανός "τὸ δὲ ἑβδομον τέλος ὑπὸ οἷ ἔχων καὶ ἄλλας παλούς."

ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος. ἐλλείπει ὑπεστι. λέγεται ἐπὶ τῶν κακοθήτων καὶ ἐπὶ ἐριστικῶν.

ὑποπάρκον.

ὑποπέμψαιεν μετὰ δόλες ἐκπέμψαιεν· Ξενοφῶν (Anab. 2 4 22) "ἐγνώσθη ὅτι οἱ βάφβαροι τὸν ἀνδρωπον ὑποπέμψαιεν, ὁπρῶντες μὴ οἱ Ἕλληνες διαβάντες τὴν γέφυραν μέναιεν."

ὑποπεπτηχότες ὑποκρυπτόμενοι· (Isa. B. I. 5 74) "μέχρι μὲν τινος ὑποπεπτηχότες τοῖς θωρακίοις ἡρέμεν."

ὑποπεπτηῶτα (Hom. B 312) ὑποπτάντα.

ὑπὸ πῆχυν κρατεῖς· (Synes. ep. 94) "ἡ δὲ Νέμεισις σαφῶς ἐστί, περὶ ἧς πρὸς λύραν ἄδομεν· λήθασα δὲ παρὰ πόδα βαίνεις, γανρήμενον ἀνέχνα κλίνεις, ὑπὸ πῆχυν αἰεὶ βατὰν κρατεῖς."

ὑποπιέζω ἐκθλίβω, ὑπωπιάζω δέ.

ὑποπλίνειν ἀντὶ τῷ μεθύσκεσθαι. οὔτω Νικοφῶν.

ἐπόπλεως μεστός.

ὑποπόδιον τῷ θεῷ πάλαι μὲν ὁ θεὸς ἐνενόμιστο νεώς, νῦν δὲ αἱ κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν ἐκκλησίαι, ἐν αἷς τῷ θεῷ τὴν προσκύνησιν ἀπονέμει. Theodoret. in Ps. 98 5.

ὑποποιεῖσθαι ὑποτάσσειν.

ὑπόπτερος ταχεῖν.

ὑποπτος. καὶ ὑπόπτῃς. "ὁ δὲ ἐπιπλάσσω μωρία διέδρα τῷ τυράννῃ τὸν φορικόν τε καὶ ὑπόπτην ἐκείνον τρόπον." καὶ αὐθις "διδὼ καὶ ὡς ἐπὶ χρήμασι τῷτο ποιῶν ὑποπτος ἐγένετο." καὶ αὐθις "τοῖς μὲν ἡ πόλις ἐδόκει φίλια, Ῥωμαίοις δὲ ὑποπτος," ἀντὶ τῷ ἐχθρά.

ὑποπυθμίδιον τὴν εἰς τὸν πυθμένα καταλειφθεῖσαν. (AP 6 300) "κεῖνός τις σαφελῆς ἀποσπᾶσα πεντάρραγον."

ὑπόρειον τὸ ὑποκάτω τῷ ὄρει.

ὑπόρειος ἡ ἐξοχὴ τῷ ὄρει. καὶ ὑπόρειον τὸ ὑπὸ τῷ ὄρει, ὑπόρειον δὲ τὸ μικρὸν ἀκρωτήριον. ὑπώρεια δὲ καὶ ἀκρώρεια διὰ τῷ ω μεγάλῃ.

ὑπόρρηγον (Hom. K 216) ὑπαρνον.

ὑποσκάλενε ἀναψύσα, ζωπύρει. Ἀριστοφάνης (Ach. 1013) "τὸ πῦρ ὑποσκάλενε."

ὑποσκέλισον τῆς ὁρμῆς κώλυσον. Δαβίδ (Ps. 16 14) "ἀνύστηθι, κύριε, πρόφθασον αὐτὰς καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς."

ὑπὸ σκότῳ. "ὑπὸ σκότῳ δὲ γεγρονώς" σκότιος, ὅπερ ἐστὶ λαθραῖος. παρθένιος δὲ ὁ ἐκ παρθένου γεγρονώς δοκῆσης.

ὑποσμούχβου ἐνδιερεθίζεσα, ὑποκαίβου, θλίβεσα, καταπονέσσα.

ὑποσπαιρέσσης. "καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς μικρὸν ὑποσπαιρούσης ἔτι ἐκκύπτουσιν."

ὑποσπανίζων ἐνδεῶς ἔχων. (Procop. Arc. 19) "χρημάτων τε ὑποσπανίζων τὰς ἐπηκόους ἐληλίζετο."

ὑπόσπονδος ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος.

ὑποστάθμη καὶ ὑποσταθμὶς τρυγίας.

ὑποστάς καταδεξάμενος, ἀναδεξάμενος. "ὁ δὲ ὑποστάς τὴν μήνησιν, πρὸς τὴν ἐκείνη παρασκευάζεται ἐπιβελήν." σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὑπομείνας. "πορευομένων δὲ αὐτῶν καὶ γενομένων κατὰ τινα στενωπὸν προῆει μὲν ὁ Οὐλίσθ, ὑποστάς δὲ ὁ Ἀναγαστής, τῷ

δῆθεν ῥαδίως ἐκάτερον αὐτῶν διεξελθεῖν, τὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πῖλον ἀνέλαβε." καὶ αὐθις "οἱ δὲ ὑποστάντες τὸ ἐπίταγμα ἐμήνυον, ἀναζεύξαντες καθελκύσθαι αὐτῷ ἐς θάλατταν ναῦς," ἀντὶ τῷ ἀναδεξάμενοι. καὶ αὐθις "οἱ δὲ ὑποστάντες ἀγρηῆθησαν."

ὑποστάς ὑπομείνας, θαρσήςας. Ξενοφῶν (Anab. 4 1 26) "ὅστις ὑποστάς ἐθέλοντὴς πορεύεσθαι. ὑφίστανται δὲ τῶν μὲν ὀπλιτῶν Ἀριστιώνυμος."

ὑποστάς ὑπομείνας. "ὑποστάς εἰς ὄψιν ἐλθεῖν," ἐναντιωθῆναι. "τοῖς ὑποστάσι πολέμησας τέτρε ἐνίκησε."

ὑπάστασις κυρίως τὸ καθ' ἑαυτὸ ἰδιοσυστάτως ὑφιστάμενον. ἔστιν ἕν πρᾶγμα ὑφεστῶς τε καὶ ἁσιωδὲς, ἐν ᾧ τὸ τῶν συμβεβηκότων ἄθροισμα ὡς ἐν ἐνὶ ὑποκειμένῳ πράγματι καὶ ἐνεργείᾳ ὑφέστηκεν (Theorian Legat. Armen. p. 16). ἐτυμολογεῖται δὲ ὑπόστασις παρὰ τὸ ὑφεστάναι καὶ ὑπάρχειν. παρὰ δὲ Ἀλλιανῷ ὑπόστασιν τὴν ἀντίστασιν φησὶ γὰρ "ἀπέστη τὸ ἔθνος τὸ Σύρων, καὶ Φοινίκων τὰς γείτονας προσέλαβεν εἰς τὴν αὐτὴν ὁρμὴν τε καὶ ὑπόστασιν." καὶ Διόδωρος "ἐπαγγελλόμενοι καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ὑπόστασιν αὐτὴν συμβαλεῖσθαι."

ὑποστατικῶς ὑπομονητικῶς, καρτερικῶς. "ὁ δὲ ὑποστατικῶς κεκρημένος τοῖς ἐπικειμένοις κινδύνοις δόξιν ἀνδρείας ἀπηνέγκυτο."

ὑπόστεγος ὑπὸ τὸν οἶκον. Σοφοκλῆς (Phil. 34) "κῶδὲν ἔσθ' ὑπόστεγον; αὐτόξυλόν γ' ἐκπωμα."

ὑποστειλάμενος ὑποκρυψάμενος, φοβηθεὶς.

ὑποστέλλεται ἀναδύεται, ὑποκρίνεται, φεύγει, δολιεύεται.

ὑποστημα πλήθος. "τῷ δὲ ὑποστηματι τῶν ἀνδρῶν ἀντίχον ἐρριωμένως οἱ Ῥωμαῖοι."

ὑποστησάμενος ἀντὶ τῷ ἐναρξάμενος. (Io. Antioch. p. 821) "ἐκ πρώτης γὰρ δὴ τῆς ἡλικίας εὐσταθῆ τε καὶ ἡσύχιον βλόν ὑποστησάμενος, ἔτε κατὰ δέος ἔτε καθ' ἡδονὴν τραπεῖς τὸ πρόσωπον ὠφθη πώποτε."

ὑποσήσας ἀντὶ τῷ ὑποβαλλόμενος Ὑπερίδης. Hagn.

ὑποστήτω ἀποχωρησάτω.

ὑποστολῆς φυγῆς.

ὑποσυγχύτως συγκεχυμένως.

ὑποσχεῖν ὑπολαβεῖν, ἀπαιτηθῆναι, ὑποθεῖναι. "τῷ δήμῳ λόγον ὑποσχεῖν ὑπὲρ τῶν ἄχρι τῆδε πεπραγμένων." καὶ αὐθις "ὑποσχόντα λόγον τῆς ἀρχῆς, καὶ τὰς εὐεργασίας ἀναδειξάμενον."

ὑποσχέσθαι ἐκτεῖναι.

ὑπόσχωμεν ὑποβύλλωμεν.

ὑποτείνει. cf. v. τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν.

ὑποτεῖναι ὑπισχνόμενος. (A Ach. 657) "ὅ θανεύων ὅδ' ὑποτεῖνων μισθός, ὅδ' ἐξ-απαυτῶν."

ὑποτελὶς καὶ τέλος κατὰ φιλοσόφους διαφέρει. τῆς μὲν --- εἶναι (cf. v. τέλος θ).

ὑποτεμέσθαι ἀφελέσθαι. Ξενοφῶν (Hell. 1 6 15) "ἦν ἐπ' ἐκείνης ἡμεῖς ἐλαύνωμεν, ὑποτεμῶνται ἡμῶς πάλιν ἐκείνοι· ἡμῖν δὲ ἔπω ἡ ἰσχύς πάρεστιν."

ὑποτεμνόμενον ἐκκόπτοντα.

ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν ἀντὶ τῆ διὰ τῶν συντομωτάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον. ἔτω Ξενοφῶν.

ὑποτεμνόμενος προλαβών. "ὃ δὲ ὑποτεμνόμενος ἐν ξυναγκείᾳ τινὶ βάλλει κατὰ νότον αὐτόν" (cf. v. ξυνάγκεια).

ὑποτεμῆμαι καὶ περικόψω τῆς ἀλαζυνείας Ἀριστοφάνης (Eq. 291). οἱ βυρσοδέψαι γὰρ ὑποτεμνέουσι τὰ δέρματα διὰ τὸ φαίνεσθαι παχέα.

ὑποτετμημένων ἀφρηγμένων. "ὑποτετμημένων αὐτῷ τῶν ἐλπίδων κατὰφοβος ἦν."

ὑποτίτθαι ὑπομύζιαι παιδίαι. καὶ ὑποτίτθον ὁμοίως τὸ ὑπομύζιον.

ὑποτοπήσας ὑπονοήσας.

ὑπότριμμα ἔκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων. Ἀριστοφάνης (Ecl. 294) "βλέπων ὑπότριμμα," ἀντὶ τοῦ δριμύ, "στέργων σκοροδύλμη," τρεῖςιν ἡδόμενος δριμύειν.

ὑπότροπος ἐξ ὑποστροφῆς.

ὑποτροχίζεσθαι. ἔχ ὥς ἡμεῖς τὸ ὑποπεσεῖν τροχῷ καὶ τρωθῆναι τροχίζεσθαι καλέωμεν, ἔτω καὶ οἱ ῥήτορες αὐτῷ ἐχρήσαντο, ἀλλὰ τὸ στρεβλῆσθαι ἐπὶ τῷ τροχῷ τὸς ἐξεταζομένους, ἵνα κατεῖπωσιν ἢ συνίσασιν ἄλλοις ἢ περὶ ὧν αὐτοὶ ἠδίκησαν, τροχίζεσθαι λέγουσιν.

ὑποτυπώσεων χαρακτήρων, λόγων.

ὑποτυφώσης ὑποκνήθσης, ὑποκαιέσης. "ἀλλὰ κατὰ βραχὺ τῆς διηγέσεως ὑποτυφά-

σης τὸς ἀκόντας." καὶ ὑποτυφομένη (Menand. p. 286 Nieb.) "ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ δυσμῆνεια Ῥωμαίων τε καὶ Ἀβύρων, ἥδη ἐκ πολλῶ ὑποτυφομένη."

ὑπεδαῖοι καταχθῆνιοι.

ὑπελυ γόνατα, καὶ ὑπελον πόδα, καὶ ὑπελον χεῖρα καὶ σῶμα, τὸ φλεγμαῖνον διὰ τινος πληγῆς καὶ ἐγγὺς τῇ ἀφίστασθαι ὄν, Κρατῖνος.

ὑπελα ἔλκη τὰ κρυπτά.

ὑπελος δόλιος, φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικός, ὡς ἐπὶ τῶν ἐλκῶν τῶν ἐχόντων θλάς ὕγιεις ἐπιπολαιῶς, ἐνδοθεν δὲ σηπεδόνως πυώδεις. ἐξ ἧ ἐπὶ τῶν προσποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ μοχθηρῶν ἐλέχθη ἔτος ὁ λόγος.

ὑπέλως. "ὃ δὲ πρὸς τινος τῶν γνωρίμων ὑπέλως τε καὶ ἔχ ὕγιως ἔσχεν."

ὑπ' ἔρει ὑπὸ τῷ ὄρει.

ὑποφέρονται ὑποβάλλονται, καὶ ὑποφῆρων ὑποβάλλων.

ὑποφῆται ἱερεῖς, προφῆται, χρησιμολόγοι.

ὑποφθῆς φθάσας, προλαβών.

ὑποφόνια. τὰ ἐπὶ τῷ φόβῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις τῇ ἀναιρεθέντος ὑπὸ τῇ τῇ αἰτίᾳ ἔχοντος ὅτι ἀνῆρθεκεν, ἐπὶ τῷ μὴ ἐπεξέρχεσθαι μηδὲ γενέσθαι τὴν τῇ φόβῳ δίκην, ὑποφόνια καλεῖται. ἔτω Δείναρχος καὶ Θεόφραστος. Harp.

ὑπόφορος ὑπεύθυνος, υπόκνησος, ἐπὶ τέλος.

ὑποφύσεις παραφυάδες φάυλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμεναι.

ὑπόχαλκον δὲ σε τὸ χρυσίον ἀντὶ τῇ μίξιμον, πυρακκοκόμενον τὸ νόμισμα, παραχαρῶξιμον.

ὑπὸ χεῖρα.

ὑποχείριον τὸ ἐπὶ τὴν χεῖρα. "οἳ μὲν πυγμαῖς οἳ δὲ ῥοπαλίοις, οἳ δὲ ὅ τι ποτὲ παρῆπιπτεν αὐτοῖς ὑποχείριον, ἀλωῶντες αὐτόν" (cf. v. τριακοντόπης).

ὑποχειρίθς αἰχμυλώθης, δάλης. "ὑποχειρίθς αὐτῷ ποιῆσαι τὸς παῖδας τῶν εὐγενεστάτων."

ὑποχόνδρια τὰ ἀκροσπάδια, τὰ ἐπὶ τὴν λαγύνα.

ὑποχυτῆρες τρύβλια δι' ὧν τὸ ἐλαῖον εἰς λύχνους ἐπιχέουσιν.

ὑπόχυντος οἶνος ὁ γλυκύς. "ἦν δὲ ὁ

Πολέμων ὁ φιλόσοφος ἔ' γλυκὸς ἐδ' ὑπόχυ-
τος ἀλλὰ Πράμνιος" (Diog. L. 4 20).

ὑποψαμμότερος· "προήρσσε γὰρ τὸν
τόπον ὑποψαμμότερόν πως ὄντι, ἵνα ἐν τῇ
συνόδῳ σφῶν κοινωρτὸς πύμπολυσ ἀρθῇ."

ὑπὸ ψήφου μιᾶς (A Lys. 270) ἀπὸ γυνώ-
μης, ἀπὸ κρίσεως μιᾶς.

ὑποψία τὸ ὑπὸ τὴν ὄψιν, τὸ ἐνιστηκός·
Πισίδης (Anar. 43) "τὴν τιῶν φθασάντων
ἀσφαλῶς ὑποψίαν." ἡ τὸ ἐξ ἀκοῆς καὶ πα-
ραδόσειως γραφόμενον. καὶ ὑπόψια.

ἵπτια ὑψηλά.

ὑπτιάζει ὑποσρέφει.

a ὑπτίος ἐπὶ νῶτον κείμενος. καὶ ὑπτια
πεδία τὰ ὀμαλά. "προθυμία τῇ πάσῃ ἀνα-
πετάσαντες τὰς πύλας ἐδέξαντο ἐπτιίαις
χερσὶ τὰς πολεμίους," ἀντὶ τῆς ἡλωμέναις.

b ὑπτίος λέγεται καὶ ὁ ὑπρακτός· καὶ ἐν
ἐπιγράμματι (AP 5 203) "ἦ πολλὸν ὑπτίον
ἵππον ἐγύμνασε." περὶ μύσπος ὁ λόγος.

ὑπωμοσία. τὸ ὑπερτίθισθαι δίκτην,
προφάσει χρώμενον ἀποδημίῃ ἢ νόσῳ ἢ τινι
τιῶν παραπλησίον μεθ' ὅρκου, ὅπως ἐλέγετο.
καὶ τὸ ποιεῖν τῆτο ὑπόμνησθαι. Harp.

a ὑπόπια τὰ ὑπὸ τῆς ὀφθαλμίας πελιδ-
νώματα, ἡ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξίοντα πύα.

b ὑπόπια οἱ τύλοι οἱ γινόμενοι ἐν ταῖς
χερσὶν ἀπὸ τῆς ἐργασίας. λέγεται δὲ ὑπό-
πια καὶ τὰ ἀφ' οἰασθηποτῶν πληγῆς τραύ-
ματα. sch. A Ach. 550.

c ὑπόπια ἀπὸ μέρης τὴν ὄψιν. sch. Hom.
M 463.

ὑπωπιάζω τὸ ὑποτηρῶ ἐκ τῆς ὑπόπιας,
ὃ σημαίνει τὰς ὀφθαλμίας. φησὶν ὁ ἀπόσο-
λος (I Cor. 9 27) "ἀλλ' ὑπωπιάζω με τὸ σώ-
μει καὶ δελαγωγῶ," τεινέει πρὸς ἄσκησιν
αὐτὸ μετ' ἐπιστήμης καὶ φρονήσεως γυμ-
νάζω, καὶ πρὸς τὴν τῶν χοιρτόνων συνέρ-
γειαν, ἢ πρὸς ἀσέλγειαν προνοῦμαι. ταύτη
τοι καὶ παραινέει φάσκων (Rom. 13 14) "ἐν-
δύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν, καὶ τῆς σαρκὸς
πρόνοιαν μὴ ποιῆσθε εἰς ἐπιθυμίαν," ἢ τὴν
σύμμετρον καὶ ἀναγκαίαν ἐπιμέλειαν πρὸς
σύστασιν ἀπαγορευσῶν, ἀλλὰ τὴν ἀκολασίας
μητέρα γαστριμαργίαν· ἐπήγγαγε γὰρ "εἰς
ἐπιθυμίαν," δηλαδὴ βλαβεράς καὶ ἀνοήτης.
ἢ γὰρ τοσαύτην αὐτῷ προσφέρειν δεῖ θε-
ραπείαν ὡς κατασχιρτῶν τῆς ψυχῆς, ἀλλ'
ἵνα συνεργῇ καὶ καθυπεργῇ τοῖς ἀρίστοις
ἐκείνης ἐπιτηδεύμασι. τῆτο καὶ ὁ Πλάτων

φησὶν· "ἐπιμελεῖσθαι δεῖ σώματος καὶ ψυ-
χῆς εἵνεκα ἁρμονίας, δι' ἣ βίῃν τε ἔστι καὶ
ὀρθῶς βίῃν" (cf. v. ἀσπὸς ἐν πάχνῃ). ὑπο-
πιέζω δέ, διὰ τοῦ ο μικροῦ, τὸ μετρίως
πιέζω.

ὑπωπιισμένοι· Ἀριστοφάνης (Pac.
540) "καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιισμένοι
καὶ κνύθοις προσκείμενοι," ἀντὶ τῆς σφόδρα
πληγέϊσαι περὶ τὰ ὑπόπια· ὑπόπια δέ ἐστι
τὰ ὀγκώματα καὶ κνέματα, ἅπερ κοινδύλους
φασί. τοῖς κνύθοις δὲ προσθλῶσι τὰ ὑπόπια.
ἡ ἐν ὀξυβάφοις χαλκοῖς τὰ ὑπόπια
ἀνατρίβοντες ἡ τοιοῦτοι τισὶν ἀμνησὶ ποιῶ-
σιν· Ἀπολλοφάνης "κνύθον λύβοιμι τοῖς
ὑπόπιοις."

ὑπώρεια ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς, οἱ πό-
δες τῆς ἕρας μεταφορικῶς.

ὑπωρόφιοι οἱ ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν
περιειλημμένοι συγγενεῖς.

ὑπόροφον ὑπόστεγον.

Ὑρίη ὄνομα πόλεως.

Ὑρκάνιος ὄνομα.

Ὑρκανός ὄνομα κύριον. (Ioseph. A. I. 12
48?) "ἐτόν ἡρώτησεν Ἀρίων πῶς ὁ πα-
τήρ αὐτοῦ στυγάγοι τὴν ἐσίαν, ὡς ποιῶν
καὶ τοῖς ἐπιθυμίαις ἀντέχων, ἐδήλα."

"Ὑρρα παῖς ὁ Πιτυακός. καὶ Ὑρρά-
διος ὄνομα. καὶ Ὑρραδιανός ὄνομα κύ-
ριον.

Ὑρτάκης ὄνομα κύριον. καὶ Ὑρτακί-
δης ὄνομα.

Ὑρτιον.

ὑρχας.

ὑς χοῖρος, ἡ σύαγρος.

ὑς ἐπὶ θηλείας, οὗς δὲ ἐπὶ ἄρρενος. κέ-b
χρηνται δὲ ἀδιαφόρως. (A Ach. 741) "ὅπως
δὲ δόξητ' ἤμειν ἐξ ἀγαθῆς ὑός."

ὑσας βρέξας. Ἀλκιανός "εἴτα ἀδοκῆτως
πολλῷ πάντῳ σφόδρα ὑσε, καὶ ὑστραπαὶ γε-
γύνασιν ἐκπλήξαι δειναί."

ὑσγη βοτάνη. καὶ ὑσγινοβυφῆς χι-
τῶν βεβαμμένος, καὶ ὑσγινοβυφῆς ἑδετέ-
ρω.

ὑς διὰ ῥόδων, ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ
ἀναγῶγων, Κράτης Γεῖτοσιν.

ὑς ἐκώμασε παροιμία ἐπὶ τιῶν ἀναιδῶς
τι ποιόντων. cf. v. κώμη.

ὑσθεῖσαι βραχεῖσαι ἀπὸ ὑετοῦ.

ὑσθης ἐβράχης.

Ὑσίαι πόλις τῆς Βοιωτίας.

ὕσμινης μάχης.

Ὑσπείλας ὄνομα κύριον.

ὕσπλάτιδος· ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς ὕσπλάτιδος, ἀντὶ τῆ ἀφείσεως, βαλβίδος. ἀπὸ μιᾶς ἀφετηρίας, ἦγεν ἀπὸ ἐνὸς κανόνος καὶ καμπτήρος. Ἀριστοφάνης φησὶν (Lys. 999) "αἶπερ ἀπὸ μιᾶς ὕσπλάτιδος ἀπήλυον τοὺς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων," τουτέστι τῶν γυναικείων αἰδοίων.

ὕσπληξ φρυγέλιον, ἀφετηρία, βούκεντρον, ἢ μύσῳ ὁ πλήσσων τοὺς βῆς. "ὁ δὲ καθάπερ ἀπὸ ὕσπληγος ἔτοιμος ὢν ἐξ αὐτῆς ἦκε." καὶ αὐθις (AP 6 259) "τίς τὸν ἄγρουν Ἐρμῆν σε παρ' ὕσπληγισσιν ἔθηκε;" καὶ Ἰώσηπος (B. I. 3 54) "οἱ δὲ ἰστῦσιν ὥσπερ ἐφ' ὕσπληγος ἐξορμῶν ἔτοιμοι."

ὕσσάκων τῶν γυναικείων αἰδοίων. A Lys. 1000.

ὕσσός ἀκόντιον. "ἐξακοντίσας ὕσσὸν διήλυσεν αὐτὴ τὸν τε θυρεὸν καὶ τὸν θώρακα." (Polyb. 6 23) "τῶν δὲ ὕσσῶν οἱ μὲν εἰσι παχεῖς οἱ δὲ λεπτοί."

ὕσσωπος βοτάνη ῥυπτική. Λυβὶδ' ὅταν τιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθυρισθήσομαι." ἐδεμίαν γὰρ ἄφεισιν ἀμωρτημάτων εἰργάζετο. αἰνιγμα δὲ τι σημαίνει. ὕσσωπῳ τὸ αἷμα τῷ προβάτου ταῖς φλιαῖς ἐπιρρύναντες τῷ ὀλοθρεύνοντος τὰς χεῖρας διέφενγον. τύπος δὲ ἐκεῖνα τῶν σωτηρίων παθημάτων· αἷμα γὰρ κἀνταῦθα καὶ ξύλον σωτηρίῳ. Theodoret. in Ps. 50.

Ὑστίασπης ὄνομα κύριον.

ὕστατος τελευταῖος, ἔσχατος.

Ὑστέλλειον ὄνομα ὄρου.

ὕστεραία ἢ μετὰ τὴν αὐριον ἡμέρα· "τῇ δ' ὕστεραία ἦγοντο ἄλλος ἄλλη."

ὕστερίζειν μετὰ μίαν ἡμέραν ἐρχεσθαι· "τέτοις ἐτέτακτο μιᾷ ἡμέρᾳ ὕστερίζειν βασιλέως." καὶ ὕστερῳ ὕστερήσω (Dionys. Hal. 20 6) "οἱ δὲ βασιλικοὶ τῷ καιρῷ τῆς βοηθείας ὕστερήσαντες."

ὕστερος λόγος. (A Av. 336) "ἀλλὰ πρὸς μὲν τέτους ὕστερος λόγος," τουτέστιν ὕστερον αὐτοῖς μαχησόμεθα, παρὰ τὸ Ὀμηρικόν (A 140) "ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐθις."

ὕστινος (ἢ ὕσγινος) βάμματος εἶδος· (AP 6 254) "τὰς κόκκοιο βυφέντα καὶ ὕστινοιο θέριστρα."

ὕστριξ ἐκ δέρματος μετ' αὐτῶν τῶν

τριχῶν μᾶστιξ. "ὕστριξίδι μαστιγῶν" Ἀριστοφάνης Βατράχοις (832). ἡ ὕστριξ ἄκων. Θόχοιρος, χειρσαῖος ἐχίνος.

ὕστριχίς ἡ ἐξ ὑέων τριχῶν μᾶστιξ· Ἀριστοφάνης (Pac. 747) "μῶν ὕστριχίς ἐσβάλῃ σοι εἰς τὰς πλευράς πολλῇ στρατιᾷ κἀνδενδροτόμησε τὸ πῶτον;" ἔστι δὲ καὶ ὕστριχίς θηρίον τρίχας ἔχον ὅς, ὥς ἐν τῷ διώκεσθαι ἐξακοντίζει κατὰ τῶν διωκόντων. ὅς ὑπὸ ῥόπαλον, παρομοία παρὰ Δι. νολόχῳ ἐπὶ τῶν ἑαυτὸς εἰς ὀλεθρον ἐμβαλόντων.

ὕς ἐπίρρημα θυμαστικόν, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν, ὁσφραινόμενοι τινος κτίσης. sch. A Plut. 896.

ὕφα τὸ ὕφασμα.

ὕφαιμος ὁ ἡμικήμενος μῶλωψ.

ὕφαίνω κατασκευάζω.

ὕφαιρεται παρεκβάλλει.

ὕφαλοι ὑποθαλάσσιοι κεκρυμμένοι κίτρι. (Theophyl. Sim. 2 10) "ὕφαλός τις ἐν τοῖς βαρβύροις ὁ θάνατος, ὥς τις ἄμπτως ἐξαπινάως κυταρροφῆσά πως τὸ πᾶν."

ὕφαλος φάτις ἡ κρυφία. "διὰ τῶν ἐλῶτων τροφῆς ὑφάλους εἰσέφερον· οἱ μὲν τινὸς ἐλάνθανον τῷ ποιοῦντες, ὕστερον δὲ ἐάλωσαν" (cf. v. ἔφνυροι).

ὕφάντης καὶ ἀνυφάντης.

ὕφαντοδύνητον. (A Av. 937) "ἄνθρωπος ἡμῶν ἐκ ἀπυλλαχθήσεται. Νομάδου γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλλύται Σιράτων, ὃς ὕφαντοδύνητον ἔσθας ἢ πέπναι· ἀκλεῖς δ' ἔβα σπολάς ἄνευ χιτῶνός, ζύνες ὅ τοι λέγω. ξενίῃμ' ὅτι βέβηκε τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν." τὸ τόφην, ἐπειδὴ... κρίνεται. cf. v. νομάδες.

ὕφασμι σύκκος. "ἐμβαλὼν δὲ αὐτὸν τὸν ἀπατηλὸν ἐν ὑφάσματι ἐκ τριχῶν ἐφγασμένῳ, ἐνήκεν εἰς τὴν ποταμὸν τὰς δίνες."

ὕφεδρία ἢ κατωτέρω καθέδρα.

ὕφειμένοι ὑποχείριοι. ἡ ὑφειμένη ἐκλελυμένη· "ὕφειμένη ἦν καὶ διαλειπὴ πολλοῦ τῇ φωνῇ ἐδεῖτο ξυγγινῶναι οἱ βασιλεῖς." καὶ αὐθις (S El. 335) "πλεῖν δ' ἐν κακοῖς ὑφειμένη δοκεῖ," ἀντὶ τῷ πλεῖν.

ὕφειμένοις ἐνδεδομένως, ἡ ἐκλειομένως.

ὕφεις ἐνδῆς, ὑποχαλάσας (Dio C. 68 17), "ὁ δὲ ὕφεις τῷ φρονήματος ἐπεμψεν ἱππέων μὴ πολεμηθῆναι."

ὕφεις ὑπαβαλῶν· ὕφεις μάγον τοιόντι

μηχανορράφον, δόλιον ἀγύρτην" Σοφοκλῆς (OR 387).

ὑφείσθαι ἀμελῆσαι, ὑποχωρῆσαι· "ὅ μὲν ὑφείσθαι τῆς χώρας, ἀλλὰ μείναι καὶ κατασχεῖν."

ὑφείται συγχωρεῖται.

ὑφελκτέον τῶν δάδων, ἀντὶ τῆ ὑφαιρετέον· Ἀριστοφάνης (Eq. 916) "ὑφελκτέον τῶν δάδων, καὶ ἀπαρυστέον τῶν κρεῶν." τῷτο ποιῶσιν ὅταν πυφλάξῃ ὁ λέβης, ἀφαιρῶντες ἐκ τῶν κρεῶν.

ὑφέντες ἐγκαθίσταντες, ὑποβυλόντες· "οἱ δὲ ἐνέδραν ὑφέντες κτείνουσι τῷτον δόλω." καὶ αὖθις "ὁ δὲ Ἀκαστος λόχον ὑφείσας ἐπεβέλευσε τῷ Πηλεΐ, καὶ ὅς αἰσθόμενος ἐς πόλεμον κατέστη" (cf. v. Ἀκαστος).

ὑφέξειν ὑπενεγκεῖν, ὑπομείναι· (A Th. 203) "μὴ νῦν ἐλπίσης τὸ σὸν κακὸν ἡμῶς ὑφέξειν· καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἄν. ἀλλ' αὐτὸς ὃ γε σὸν ἐστὶν οἰκείως φέρε."

ὑφέρποντα ἐπερχόμενον, πυραγινόμενον· (Ioseph. B. I. 5 8 2) "ἐπεσκότει γὰρ αὐτῶν ταῖς γνώμαις διὰ τὰς πυρανομίας ὁ Θεός, καὶ τὸν ὑφέρποντα λιμὸν αὐτοῖς οὐκ ἔβλεπον."

ὑφέσθαι ὑποχωρῆσαι, εἶξαι. sch. A Ran. 1251.

ὑφείσεις ἐλάττωσις.

ὑφέστιος ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ τυγχάνων· (Dionys. Hal. 9 19) "καὶ μὴδὲ μοῖρα τῇ Φαβίων γένεσι ἐν τοῖς ὑφεστίοις ὑπελείπετο."

ὑφείστω ἐνυπόστατος.

ὑφειωρᾶτο· "ἀλλ' ὅμως ὑφειωρᾶτο καὶ κατεκλᾶτο τὴν ψυχὴν, ἀποβλέπων εἰς τὸ μέγεθος τῆ πράγματος." ὑφειωρᾶτο ἦν ἀντὶ τῆ δυσκόλως εἶχεν, ἐνενόει, ἐδυσσωπεῖτο.

ὑφηγῆσονται ὑποδείξουσιν. "ὁ δὲ Τρωϊανὸς ἐξελαύνει ὡς ἐπὶ τὴν Ἀνθεμισίαν γῆν· ἐπὶ ταύτην γὰρ καὶ Ἀγβυρος ὑφηγεῖτο ἰέναι," ἀντὶ τῆ συνεβέλευεν, ὑπετίθετο.

ὑφῆκεν ὑπέβαλεν, ὑπέθηκεν· "ὁ δὲ ἐνέδραν αὐτῷ τινὰ ὑφῆκεν."

ὑφῆγε κατεσκεύασεν, ἐκ τῆ ὑφαίνω.

ὑφηνόχος (Hom. Z 19) ἀντὶ τῆ ἡνίοχος.

ὑφῆραν (an ὑφῆρεν) ἔλαβον.

ὑφήφασμαι Ἀττικὸς παρακείμενος. ὑφαίνω ὑφανῶ ὑφαγκα ὑφαμμαι. ἔθος δὲ ἔχουσιν οἱ Ἀττικοὶ πολλὰς ἐν τοῖς τοιούτοις ῥήμασι τρέπειν τὸ πρὸ τῆ μ σύμφωνον εἰς

σ· γίνεται ὑφασμαι. ἐπεὶ δὲ ἠδέποτε ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος ἔχει τὰ αὐτὰ φωνήεντα ἐν τῇ α' καὶ β' συλλαβῇ, ἐτράπη τὸ υ εἰς η, καὶ γίνεται ὑφήφασμαι.

ὑφίει συνεχώρει.

ὑφίμενον ἐνδιδόμενον. καὶ ὑφίεναι ὑπενδῆναι.

ὑφιζάνει ὑποκαθίζεται, ἐλαττῆται.

ὑφιζήσεις ὑποχαλάσεις, ἐνδόσεις· "ἐξέκλινε τὰ γεώδη καὶ μαλακὰ καὶ ψαμμιώδη διὰ τὰς ἐσομένους ὑφιζήσεις ἐπὶ τοῖς βύρσει τοῖς ἐπιτιθεμένοις" (cf. v. ἐφυλάξατο).

ὑφιστάμενος βεβαίως, ἐπαγγελόμενος· "δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνείλιν τὸν Πύρρον ὑφιστάμενος" (cf. v. Φυβρίκιος).

ὑφιστάς ὑποστάς, ὑποτιθεῖς.

ὑφίσταται ὑπισχνεῖται, διαβεβαιῶται· Ἀππιανὸς (t. 1 p. 80) "ὁ δὲ ὑφίσταται γράμματα διοίσιν διὰ τῶν ἐχθρῶν ἐς τὸ Καπιτώλιον." καὶ αὖθις "οἱ δὲ κωλύσειν ὑφίσαντο τὰ Ῥωμαϊκὰ δύο σκάφη ὡς προεκδραμόντα τῆ παντὸς στόλας."

ὑφορμῶν ἀπαντῶν, ἐναντιέμενον.

ὑφορῶμενοι· "οἱ δὲ τὰ χρήματα ὑφορῶμενοι, καὶ φιλεῖν αὐτὰ ἀποδιδράσκοντες," ἀντὶ τῆ μισθώσας, παρατηρῶντες, ἢ ὑπονοῦντες, προσδοκῶντες.

ὑφορῶμενος ὑποστελλόμενος, ἢ ἐννοῶν· "καὶ ἔδεν ὑφορῶμενος τὸν τῶν νεωτέρων γέλωτα ταῦτα ἐτέλει σεμνῶ προσώπῳ" (cf. v. τραγῆματα).

ὑφώσιν ὑφαίνουσιν (Hom. ε 105).

ὑφυδροῖ· Θεκυδίδης (4 26) "ἑσένον δὲ κολυμβηταὶ ὑφυδροῖ, καλωδίῳ ἐν ἄσχοις ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην καὶ λίβη σπέριμα κεκομμένον." ὑπὸ τὸ ὕδωρ ὄντες.

ὑφωμαδὸν δημοθυμῶν. ὁ δὲ τοῖς ὤμοις φέρων ἐπωμαδὸν καὶ ἐπωμαδῖος λέγεται.

ὑψαγόρας ὑψίλογος· (Menand. p. 306) "ἐχρητο δὲ κομπολογίαις, καὶ ὑψηλόρας τις ἦν καὶ τραχύς. ὁ δὲ Βῶνος κατ' ἔδεν τοῖς ῥήμασιν ὑποχαλάσας ἀνεμύνησκει τῆς ἐν Σκυθία μάχης."

ὑψαυχεῖν ὑψηλοφρονεῖν.

ὑψηγὸρε μεγαληγὸρε.

ὑψηλολογέμενοι· "ἀπειλάντων τε καὶ ὑψηλολογεμένων."

ὑψηλοτέρας ἀλαζονικωτέρας, ὑπερφερεστέρας· (Julian. 3 p. 62) "ὑψηλοτέρας ἐγραψε Καπανέως ἐπιστολάς, ἐπαρθεῖς ἢ χαννωθεῖς

ἢ καὶ κεκρωθείς, ὑπὲρ ὧν τὸν Θεὸν πολλὰ-
κίς ὑπομιμνήσκω καὶ τὸ (Eur. Phoen. 189)
ἰὼ Νέμεσι καὶ βαρύνβροιοι βρονταὶ σεν-
χῶς βοῶν." καὶ αὐθις (S Ai. 1230) "ὑψηλ'
ἐφρόνεις καὶ ἄκρων ὠδοιπόρεις," τατέστιν
ἐπ' ἄκρων δακτύλων ἔβαινες γαυριῶν, "ὅτ'
ἐδὲν ὧν τῷ μηδὲν ἀντέστης ὑπερ, καὶτε φρα-
τηγούς οὕτε νυνάρχους μολεῖν ἡμῶς Ἀχαιοὺν
ἔτε σὲ διωμύσων."

ὕψηλότερος εὐδαιμονέστερος.

ὕψηλως μεγάλως.

ὕψηρεφές ὑψηλόν.

ὕψηλός ὁ ὑψαύχην. καὶ (Hom. E 772)

"ὕψηλός ἵπποι."

ὑψι εἰς ὕψος, καὶ ὑψὲ ἐφ' ὕψους.

ὑψιβρεμέτης ἐν ὕψει βροντιῶν.

Ὑψίζοντος ποταμοῦ.

ὕψιζυγος (Hom. A 166) ἐν ὕψει θρό-
νον ἔχων.

ὕψικάρηναι ὑψηλαί.

ὕψικέρτατα πέτρων, τατέστιν ὑψικέρτα-
τον, κατὰ μεταπλασμόν. "Κενθίαν ἔχων
ὕψικέρτατα πέτρων" Ἀριστοφάνης Νεφέλαις
(593).

ὕψικερως.

ὕψικρατεῖν τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν.

ὕψιμέδοντες ἐν ὕψει βυσιλεύοντες.

ὕψιπέτηλον ἐφ' ὕψους τὰ φύλλα ἔχων.

Hom. N 437.

ὕψιπέτης ὁ εἰς ὕψος πετόμενος, ὕψι-
πετής δὲ ὁ ἀπὸ ὕψους πεσών.

ὕψιστάριος. αἰρεσίς τις Ὑψιστάριος,
οἱ τὸν ὕψιστον κυλοῦντες.

ὕψιφολίτης ὑψηλοπόρος, ἢ ὑψίφρων.

ὕψοθι ἐν ὕψει.

ὕψοροφος ὁ ὑψηλὸν ὄροφον ἔχων.

ὕψος ἔπαρμι. καὶ ὕψος ἡμερῶν ἢ
ἐνήμερία. Δαβίδ (Ps. 55 2) "οἱ πολεμιῶντές
με ἀπὸ ὕψους."

ὕψῃ διάττει ἐν ὕψει ὄρμη καὶ τρέχει.

ὕψῃτε ἀντὶ τῷ ὑψηλὸν αὐτὸν κηρύττετε.
Δαβίδ (Ps. 98 5) "ὕψῃτε κύριον τὸν Θεὸν
ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν
ποδῶν αὐτοῦ."

a ὕψώθητι ἀντὶ τῷ δεῖξον πᾶσιν ἀνθρώ-
ποις τὸ ὕψος σε. Δαβίδ (Ps. 56 6) "ὕψώ-
θητι ἐπὶ τῷ ἑρᾶνός ὁ Θεός."

b ὕψώθητι ἀντὶ τῷ ὑψηλὸς δείχθητι καὶ
πάντων ἐπέρτερος. Δαβίδ φησι πρὸς τὸν
Θεόν. Theodoret. in Ps. 107 6.

ὕψωσεν ἐπῆρεν, καὶ ὕψωσις ἔπαρσις.
ὕψοδεις. οἱ Ἱπποκράτες νίεις ὑψόδεις τι-
νές -- Περικλῆς (cf. v. τοῖς Ἱπποκράτες).

ὕων βρίχων, ὕων δὲ χοίρων.

Φάβιος. ὅτι Φάβιος Μάξιμος ὕψιος
Ῥωμαῖον, νεώτερος ὢν καὶ τὸν πρὸς Σαν-
νίτας πόλεμον ἐγκειχειρισμένος, θρασύτερον
ἢ ἀσφαλέστερον τοῦ ἔργου προσευψύμενος
ἐσφάλῃ, τριαχιλίαν νεκρῶν ἀπομάχων τε
πλείστων τοῖς Ῥωμαίοις γεγενημένων. ἡ δὲ
βελὴ τῆτον παρᾶ τῆς ἡγεμονίας. ὁ δὲ
τέτε πατήρ ὁμώνυμος τῷ παιδί, πολλὰς
ἐνηθλητικὰς ἀνέκαθεν στρατείας, ἔδειτο τῆς
βελῆς ἀνείναι τῷ Φαβίῳ τὰ ἐγκλήματα,
αὐτὸς ἀναμάχσθαι τὸ τῷ παιδὸς πταίσμα
κρεῖττοσιν ἔργοις ὑψιστάμενος. εἴξαμα ἦν ἡ
βουλὴ αὐτοῦ τῷ ἀνδρὶ ἐπιτρέπει αὐθις τῷ
νέῳ τὴν τῷ πατέρει ἡγεμονίαν, πρεσβυτέρῃ
αὐτῷ τὸν πατέρα δῆσα, ὡς ἂν μὴ τι δι'
ἀπειρίαν σφάλλοιο. καὶ ὅς ἀφικόμενος ἐς
τὴν πολέμιαν ἄριστ' εἶ καὶ θάλαμβρον κα-
τάγει.

Φάβιος Πίκτωρ συγγραφεὺς Ῥωμαίων.
ἔτος λέγει ἄρχοντι Ῥωμαίων μὴ ἐξεῖναι μη-
δὲν σφετερίζεσθαι ἐκ τῷ δημοσίῳ δαίμων.

Φαβρίκιος. ὅτι Φαβρίκιος τῆς ἐπὶ τὸν
Πύρρον σταλείσης δυνάμειος ἀποδείκνυσται
ἡγεμῶν, ἀνὴρ πάλαι ἐγνωσμένος τῷ βασιλεῖ
καὶ τῆς αὐτῆς μεγαλοφροσύνης ἐναργὲς ἐξηγ-
νοχῶς σύμβολον. ἀντικαθεζομένου γὰρ ἀλ-
λήλοις τῶν στρατοπέδων νύκτα φυλάξας
ἀνὴρ τις, εἴτε λατρός εἴτε ἕτερος τῶν περὶ
τὴν τρύπεζαν τῷ βασιλεῖ τεταγμένων, ὡς
τὸν Φαβρίκιον ἀφικετο διηλητηρίοις φαρμά-
κοις ἀνέκειν τὸν Πύρρον ὑψιστάμενος, ἔν
οἱ τις δοθείη πρὸς αὐτῷ χρημάτων ὠφέλεια.
ὃν ὁ Φαβρίκιος ἀποστειγνύσας τῆς ἐγκει-
σεως ἀποπίμπει τῷ Πύρρῳ δέσμιον. ἀγα-
σθῆς δὲ ἔν τῷ πρυχθῆν ὁ Πύρρος ἀναβ-
ῆσαι λέγεται "ἔτος ἐστὶ καὶ ἐκ ἄλλος Φα-
βρίκιος, ὃν δυσχερέστερον ἂν τις πυρατρε-
ψοι τῆς οἰκείας ἀρετῆς ἢ τῆς συνήθους πε-
ρείας τὸν ἥλιον." ὁ δὲ Πύρρος τὸν περὶ τῷ
παντὸς ἀναρρήψας κύβον τοῖς ὅλοις ἐσφάλῃ.
Eutropius?

Φαβωρίνος Ἀρλεάτης τῆς ἐν Γαλλίᾳ
πόλεως, ἀνὴρ πολυμαθὴς κατὰ πᾶσαν παι-
δείαν, γεγονώς δὲ τὴν τῷ σώματος ἔξιν ἀν-
δρόγυνος, ὃν φασιν ἐρμαφρόδιτον, φιλοσο-
φίως μεστός, ῥητορικῇ δὲ μᾶλλον ἐκιδέμε-

νος, γεγονὼς ἐπὶ Τρωϊανῇ τῇ Καίσαρος, καὶ παραινεῖς μέχρι τῶν Ἀδριανῇ χρόνων τῇ βουσιλεύς. ἀντιφιλοτιμεῖτο γὰρ καὶ ζῆλον εἶχε πρὸς Πλάτωνα τὸν Χαιρωνέα ἐς τὸ τῶν συντακτικῶν βιβλίων ἀπειρον. γέγραπται γὰρ αὐτῷ φιλόσοφός τε καὶ ἱστορικός, ὧν πολλὸς ἀριθμός. ἔστι δὲ καὶ τῶν βιβλίων αὐτῷ ταῦτα, περὶ τῆς Ὀμήρου φιλοσοφίας, περὶ Σωκράτους καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἐρωτικῆς τέχνης, περὶ Πλάτωνος, περὶ τῆς διαίτης τῶν φιλοσόφων, καὶ ἄλλα. οὗτος ἔγραψε καὶ γνωμολογικά.

φαρανθρώπων ἀκαθάρτων.

φαιγεδαίνα νόσος λοιμική. καὶ φαιγεδαίνη βοτάνη.

φαιγεῖν ζῶν. "Ἰάνιος ὄνομα, εἰς τὴν ἱππύδα τελῶν καὶ φαιγεῖν ζῶν, συνήθης ἦν τοῖς ὑπατοῖς, κοιλοδαίμων τε καὶ ταγηνόκνισοθήρας" (cf. v. Ἰάνιος).

φαιγήματα βρώματα. "εἶδε φορτίον χλωρῶν ἀκαθάρτων, ἃ κυμήλοισι ἐστὶ φαιγήματα. ἡ δὲ τὴν κεφαλὴν καθήκει."

φαιγύλιον μυρσίππιον.

φᾶ δὲ σίδυρον πνιδὸς ἐξ φύρδων μεστόν (ἔχουσα φόνε) (AP 7 531).

φαιέθοντα τόκον ἐπιφανῇ καὶ καταπληκτικὸν τὴν πρόσοφιν.

φαιέθων ἡλίων. Σοφοκλῆς (El. 823) "πῶ ποτε κεραυνοὶ Διὸς ἢ πῶ φαιέθων ἡλίου, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἔκκηλοι;" οἷον ἃ ἄγασιν ἐς φῶς τὴν παρνομίαν. καὶ Ὀμηρος (A 734) "εὐτε γὰρ ἡ-ἔλιος φαιέθων ὑπερέσχεθε γαίης." δείκνυσιν δὲ ὁ ποιητὴς σφαιροειδῆ εἶναι τὸν κόσμον.

φαιινόν λαμπρόν. "καὶ πλέγμασι φαιινούσι ἐκδεχόμενοι τὰ τροπικά, κύρυν καὶ βυλάνες."

φαιένω λάμπω.

Φαιερέα. cf. v. φελερέα.

φαιεσίμβροτος (Hom. Ω 785) ὡς φέρεσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις.

φαιεσφόρος φωτοφόρος, φωτὸς πυρεκτικός, γνῶσις φωτιζέσθαι.

φαιθὶ ὀξυτόνως. "αὐτὸ φαιθὶ τῇ μόλῳ μιν, αὐτό," Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι (22).

Φαιακία ἡ χώρα τῶν Φαιάκων, ἡ νῦν λεγομένη Κέρκυρα.

φαιάν. "ὃ δὲ σχηματίζομενος ἐς τὴν φαιάν ἐκείνην καὶ μέλαιναν στολήν, τῶν μέχρη καὶ τῶν συνειδότην ἐς πεντήκοντα συν-

τεινόντων, πάντες συνετόλμων τὴν αὐτὴν ἐκείνῃ στολήν."

Φαίλαξ ῥήτωρ. Ἀριστοφάνης φησὶ (Eq. 1374) "σοφὸς γ' ὁ Φαίλαξ, δεξιῶς τ' ἐκ ἀπέθανε." δεινὸς ῥήτωρ ἔτις ὡς καὶ ἀποφυγεῖν ἐκ θανάτου ἐπ' αὐτοφώρῃ κρινόμενος· ἐκωμιώδετο δὲ ὡς παρακρέων τὰ μειράκια. "συνερκτικός γάρ ἐστι καὶ περυντικός καὶ γνωμοτυπικός καὶ σαφὴς καὶ κρεστικός, κυταληπτικός τ' ἄριστα τῷ θορυβητικῷ. ἔκκεν καταδυαυτικὸς σὺ τῇ καλητικῇ."

φαιδιδιμόεντες (Hom. N 686) λαμπροί, καὶ φαιδιδίμος λαμπρός, ἰσχυρός. καὶ φαιδύμιον λαμπρός.

Φαῖδρα ὄνομα κύριον. φαιδρά δὲ ἀντὶ τῷ λαμπρῷ, ὡς καὶ φαιδρός.

φαιδρός καθαρός, λαμπρός. Φαῖδρος δὲ ὄνομα κύριον.

Φαῖδριονος.

φαιδριωπὸν τὸ τερπνὸν καὶ χέριον πρόσωπον.

Φαῖδων Ἠλείος φιλόσοφος, Σωκράτης ἀκροστής, ὃς ἤρξε τῆς Ἠλικῆς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσης αἰρέσεως, ἥτις ὕστερον ἀπὸ Μενοδήμου τῷ Ἐρετριέως Ἐρετριακῇ προσηγορεύθη. τῶτον συνέβη πρῶτον αἰχμάλωτον ὑπὸ Ἰνδῶν ληφθῆναι, εἰτα πραθεῖς πορνοβοσκῷ τινὶ προέστη ὑπ' αὐτῷ πρὸς ἐταίρησιν ἐν Ἀθήναις. ἐντυχὼν δὲ Σωκράτει ἐξηγμένῳ ἡρώσθη τῶν λόγων αὐτῷ, καὶ αἰτεῖ λύσασθαι, ὃ δὲ πείθει Ἀλκιβιάδην πρίασθαι αὐτόν, καὶ ἦν τὸ ἐντεῦθεν φιλόσοφος. διάλογοι δὲ αὐτῷ Ζώπυρος, Μῆδιος, Σίμων, Ἀντίμαχος ἢ πρεσβύτερος, Νικίας, Σιμμίας, Ἀλκιβιάδης, Κριτόλως.

φαιέν εἶποιεν.

φαιέμεν εἶπομεν. καὶ φαιέης κε (Hom. Γ 220).

φαιικά. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 254) "φαικά δ' αὐτ' ἐντάρσοισιν ἐπ' ἀστραγάλοις γελῶσαν."

φαικοῖσιν φαιδροῖς, λαμπροῖς.

φαιλώνης εἰλητὸν τομάριον μεμβράινον ἢ γλωσσόκομον, ἢ χιτώνιον. φαιλώνης φαιλών. cf. v. φαινόλης.

φαινέειν δεικνύειν, φανεροποιεῖν. φαινέειν ἐπὶ λύχνῳ, καὶ ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν.

Φαινίδος.

φαινόλης χιτωνίσκος· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφειστρίδα. καὶ κλίνεται εἰς θ.

φαινόμενα. Πλάτων πολιτείας ι' (p. 596 extr.) ἔφη "φαινόμενα, οὐ μέντοι ὄντα γέ πῃ τῇ ἀληθείᾳ," ἀντὶ τοῦ φαντασίαν ἀποτελοῦντα, οὐ μέντοι γε ὄντα. καὶ Ἀριστοφάνης (Ach. 440) "εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαινεσθαι δὲ μή," τῷ τῆς μὴ ἀλλάξει τὴν φύσιν ἀλλὰ τὴν μορφήν.

Φαίνοπις.

φαινόπης λαμπρόπης.

φαίνω. σημαίνει καὶ τὸ κατηγορεῖν, ἔξ οὗ καὶ συκοφάντης.

Φαίνωνος.

Φαίνωψ.

α φαιόν χρώμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ, ἦγυν μύινον.

β φαιόν. ὅτι τῶν χρωμάτων τὰ μὲν ἀπλᾶ ἐστί, τὰ ἐναντία, ὡς τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν, τὰ δὲ σύνθετα, οἷον τὰ μεταξὺ τέτων. καὶ γὰρ ταῦτα τῇ ποιᾷ μίξει πρὸς ἄλληλα τῶν ἐναντίων ἀποτελοῦνται. καὶ ἔστιν αὐτῶν τὰ μὲν ἐγγυτέρω τοῦ λευκοῦ, ὡς τὸ ξανθόν, τὰ δὲ ἐγγυτέρω τοῦ μέλανος, ὡς τὸ κυανέον, τὰ δὲ λοιπὰ μεταξὺ τούτων, οἷον τὸ ἐρυθρόν, τὸ φαιόν. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν γυμῶν ἀπλᾶ μὲν τὰ ἐναντία οἷον τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν, τὰ δὲ ἄλλα μικτὰ καὶ μεταξύ. ἀλλὰ τοῦ μὲν γλυκέος ἐγγυτέρω τὸ λιπαρόν, τὸ δὲ ἄμυρόν τοῦ πικροῦ· τὰ δὲ λοιπὰ τούτων μεταξύ. οὐ πάντως δὲ τὰ μεταξὺ καὶ μικτὰ. τὰ μὲν γὰρ μικτὰ καὶ μεταξύ, οὐκέτι δὲ ἀνάπαλιν, οἷον ἐπὶ χρωμάτων· τὸ μὲν γὰρ φαιόν μικτὸν ὃν μεταξὺ ἐστί, τὸ μέντοι ἐρυθρόν ἢ πράσινον οὐ πάντως ἐκ τῆς μίξεως τῶν ἐναντίων γίγνεται, ἀλλὰ μεταξὺ λέγονται ὡς μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχοντα. οὕτω καὶ ἐπὶ γυμῶν μικτὸν μὲν τὸ ἄμυρόν, ὡς οἱ ἄλλοι· ἐκ γὰρ πικροῦ τοῦ θαλαττίου ὕδατος καὶ γλυκέος τὴν γεῦσιν ἔχουσι· τὸ δὲ δριμὺ καὶ αὐστηρόν καὶ ὀξύ, τῷ μηδετέρῳ τῶν ἄκρων μετέχειν, οὕτως εἰσὶ μεταξύ. εἴ τι δὲ ἄλλο ἐγγὺς ἐστί τούτων, τοῦτο ἄχρυμον εἶναι, οἷον τὸ πλαθαρὸν ἢ τι τοιοῦτον. Philopon. in 2 de anima, M 7 b.

ο ὁ μὲν ἔν Ἀριστοτέλει δὲ κατὰ λέγειν εἶδη γυμῶν δύο καταλείπει ἄκρους, τὸν γλυκὺν καὶ πικρόν, καὶ ἔξ ἑκείνων, ἐγγὺς μὲν τῷ γλυκέος τὸν λιπαρόν, τῷ δὲ πικρῷ τὸν ἄμυρόν, ἐν μέσῳ δὲ στρυφνὸν αὐστηρόν δριμὺν ὀξύ. ὁ δὲ Γαληνὸς ἐν τοῖς ἀπλοῖς ἄκρους

μὲν λέγει ὁ τὸν γλυκὺν καὶ πικρόν ἀλλὰ τὸν δριμὺν καὶ ὀξύ. καὶ ὁ διαφωνεῖν. ὁ μὲν γὰρ ὡς ἑαυτὸς πρὸς τὰς ἀπὸ τῶν ἀπιδῶν ποιότητος τάς ἐκάλεισεν ἄκρους· ἄκρον γὰρ ἐστὶ κατὰ μὲν θειρότητα τὸ δριμὺ κατὰ δὲ ψύξιν τὸ ὀξύ. ὁ δὲ οἷα φιλόσοφος ἐκείνους πρὸς τὰς ἀπὸ τῶν ἀλλὰ πρὸς τὰς γευστὰς ἀπεφωρμήκει, ὅπως ἐποίησατο τὴν ἀντίθεσιν· ἄκρον γὰρ ἐστὶν ἐν τοῖς γευστοῖς τὸ γλυκὺ καὶ πικρόν. ὁ δὲ Πλάτων κέρχεται τοιαῦτα τάξει. ἐπὶ λέγει γυμῶν· τὸ γὰρ λιπαρόν ἄμυ τῷ γλυκεῖ συνάπτει, λέγων ὅτι τὸ ὑπυλαῖφον, εἰ μὲν μετὰ ἡδύτητος ἐστί, ποιῇ τὸ γλυκὺ, εἰ δὲ ἄνευ ἡδύτητος, λιπαρόν. γλυκὺ δὲ λέγομεν οἷον τὸ μέλι, λιπαρόν δὲ τὰ ἐλαυδῆ, ὀξύ τὸ ὄξος, στρυφνὸν οἷον ἀχράδες, αὐστηρόν τὸν οἶνον, ἄμυρόν τὸς ἄλγας, πικρόν τὸ ὑψίνδιον, δριμὺ τὸ πέπερι. ἄκρα δὲ λέγει ὀξύ καὶ δριμύ, πύραυρον δὲ ἐγγὺς μὲν τῷ ὀξέος τὸ στρυφνόν, ἐγγὺς δὲ τῷ δριμέος τὸ πικρόν, παρὰ μίσησιν δὲ ἐγγὺς μὲν τῷ πικρῷ τὸ ἄμυρόν, ἐγγὺς δὲ τῷ στρυφνῷ τὸ αὐστηρόν. μέσον δὲ τὸ γλυκὺ. ἀνατίθεται δὲ ταῦτα τοῖς ἐπὶ πλανήταις, τὸ μὲν ὀξύ τῷ Ἑρμῇ, τὸ δριμὺ τῷ Ἄρει, τὸ πικρόν τῇ Σελήνῃ, τὸ γλυκὺ τῷ ἥλιῳ, τὸ ἄμυρόν τῇ Ἀφροδίτῃ, τὸ αὐστηρόν τῷ Δίῳ, τὸ στρυφνόν τῷ Κρόνῳ. τὴν δὲ αἰτίαν ὡς φλυαρίαν παρίδωμεν.

φαιός. Μένιππος ὁ κυνικός ἐπὶ τοσοῦτον τερατείας ἤλασεν ὡς ἐρινύος ἀναλαβεῖν σχῆμα, λέγων ἐπίσκοπος ἀφῆχθαι τῶν ἀμειβανόμενων ἐξ ἑαυτοῦ, καὶ πάλιν κατιῶν ἀμειβέσθαι ταῦτα τοῖς ἐκεί δαίμοσιν. ἦν δὲ ἡ ἐσθῆς αὐτῇ φαιὸς χιτῶν ποδῆρης, περὶ αὐτῷ ζώνῃ φοινικῇ, καὶ πῖλος Ἀρχαδικὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἔχων ἐνυφασμένα τὰ ἰβ' στοιχεῖα, ἐμβάται τραγικοί, πῶγων ὑπερμεγέθης, ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ μελίνη (Diog. L. 6 102).

Φαιστιῶνος πόλις.

Φαιστός πόλις Κρήτης "Ὀμηρος (γ 296) "ἐς Φαιστόν. μικρὸς δὲ λίθος μέγα πτῆρ' ἀποέρχει" (cf. v. Μύλεος).

φυκαὶ τὸ ἔψημι τῷ φυκῷ. θηλυκῶς ἢ ἐψηθεῖσα, ἀρσενικῶς δὲ ὁ ἀνέψητος. καὶ πυρομία "ἐπειτα πλετῶν ἐκέθ' ἡδεῖται φυκῇ" πρὸ τῆς δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἀπαντὰ γ' ἥσθιεν." ἐπὶ τῶν πλεσιῶν γεγονότων ἀπὸ πεινῆτων.

Φακεῖ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ὃς ἐπολέμησε

τῷ Ἀραζ, καὶ ἀνείλεν ἡμέρα μιᾷ ἄνδρας
δυνατὲς ἀφ', καὶ ἥχημωτένυσεν γυναῖκας καὶ
παῖδας αὐ' (4 Regg. 16).

α φάκελλον φορτίον, ἢ εὐάλωτον. Θεκυ-
δίδης (277) "φορῆντες ὕλης φακέλλας πυ-
ρέβυλλον ἀπὸ τῆ χώματος." καὶ Ἰώσηπος
(Α. Ι. 574) "φακέλλας ὕλης ξηρᾶς περιβυ-
λὼν τῷ χωρίῳ πῦρ ἐνῆκε."

β φάκελλον φορτίον. "ὁ δὲ Ἀπόλλων κε-
λεύει ἀποδόσθαι τῷ Νικάνορι φάκελλον βύ-
βλον τετρακσίων χρυσῶν, καὶ τέφραν ἐρ-
γάσασθαι, καὶ βρέξαντα τῷ τῆς Μυρτιάς
λίμνης ὕδατι ἐπιπλάσαι τὴς ὀφθαλμῆς" (cf.
v. βύβλον).

φάκελλος τὸ τῆς κεφαλῆς φόρεμα, ὃ
καὶ φακίολον λέγεται.

φάκα κόσμος τῆς περικεφαλαίας.

φαλαγγαρχία αἱ δύο μεραρχίαι, ἁν-
δρῶν ρζς'. τῆτο ἔνιοι καὶ ἀποτομὴν κέρα-
τός φασιν, οἱ δὲ μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρα-
τηγία ἐκαλεῖτο, καὶ ὁ ἡγούμενος στρατηγός·
νῦν δὲ φαλαγγάρχης.

α φάλαγγες στίχες, τάξεις· οἱ δὲ τὸ ἐκ
πλειόνων τάξεων ὀπλιτικὸν πλῆθος. λέγεται
καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα καὶ νεῶς ὑπε-
ρείσματα. ἔνιοι καὶ τὸ σρογγύλον ξύλον καὶ
σύμμετρον φαλάγγι. λέγεται καὶ τῇ ζυγοῦ
ὁ κανὼν φαλαγξ, καὶ ἐπὶ τῆς νεῶς ἡ δια-
βάθρα. καὶ ὁ ἀράχνης δέ, ὃν ἔνιοι φαλάγ-
γον. καὶ οἱ κύρακες δὲ παρὰ Ἀττικοῖς φα-
λάγγι.

β φάλαγγες αἱ τάξεις, παρὰ τὸ πελάσαι
ἄγχι. φάλαγγες δὲ τῶν νηῶν παρὰ τὸ σπᾶν
εἰς ἄλλα.

φαλαγγηδόν (Hom. O 360) δίκην τά-
ξεως.

φαλάγγι. ζῶν τι τῶν δυκέων ἐστὶ
τὸ φαλάγγιον (cf. v. θηρίον).

φαλαγγίτης.

α φάλαγξ θηλυκῶς ὁ ἀράχνης· Πλάτων
Ἐλλὰδὶ "εἰσικυσιν ἡμῖν οἱ νόμοι τέτοισι τοῖσι
λεπτοῖς ἀραχνίοις, ἃ τοῖσι τοίχοις ἡ φάλαγξ
ὑφαίνει."

β φάλαγξ ἀράχνιον τι. λέγεται δὲ φάλαγ-
γας καὶ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων, ἅπερ λέγει
Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις (1349) "εἰλίσσετε
δακτύλοις φάλαγγες ἰστότονα πηνίσματα."
καὶ στρατιωτικὴ τάξις ἐκ μ' ἁνδρῶν (Po-
lyb. 296) "Λεύκιος δὲ ὁ ὑπάτος ἐχ' ἐωρακῶς
φάλαγγα τὸ πυράπαν, ἀλλὰ τότε πρῶτον

ἐπὶ τῇ Περσέως, πρὸς τινὰς πολλάκις ἀνθω-
μολογεῖτο τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ μηδὲν ἐωρακέ-
ναι φοβερώτερον Μακεδόνων φάλαγγος, καί-
τοι γε πολλοὺς ὁ μόνον θτευσάμενος ἀλλὰ
καὶ χειρισάμενος ἀγῶνας, εἰ καὶ τις ἄλλος."

φαλακρός, καὶ φαλακρότερος εὐ-
δαίς.

φαλακρῶβατα.

φάλανθοι φαλακροί· ἄνθος γὰρ ἡ λευ-
κὴ θοῖξ.

φάλαρι τὰς προμετωπίδας, τὰς ἀσπι-
δίσκας, τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον
τῶν ἱππῶν. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ (1 215) τὰ
περὶ τὰς γνώθας σκεπύσματα.

Φάλαρις Ἀκραγαντίνος, τυραννήσας δὲ
Σικελίᾳ ὅλης κατὰ τὴν νβ' ὀλυμπιάδα,
ἐγραψεν ἐπιστολὰς πᾶν θναυσίας. Ἀλφια-
νὸς φησι περὶ τῆτος ὅτι Λοξίας δὲ καὶ...
προσηνέχθη (cf. v. ἀναβολή).

Φάλεξ κατὰ τὴν προφητικὴν φωνὴν τὸ
ἡμῖς λέγει τῇ χρόνῳ τῆς τῇ Χριστῇ παρθε-
σίας· ἀπὸ γὰρ Ἀδὰμ μέχρι τῆ κατακλυσμῆ
ἐπὶ Νῶε ἔτη βσμβ', ἀπὸ δὲ τῆ κατακλυσμῆ
ἕως τῇ Φάλεξ ἔτη ψνή, ὡς γίνεσθαι ἔτη
τρισχίλι. ἀπὸ γὰρ κτίσεως κόσμου μέχρι
τῆς ἀναλήψεως τῇ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στῇ ἔτη εφλγ'.

Φαληρεὺς πολίτης Φαλήρων.

φαληριόωσα (Hom. N 799) εἰς ὕψος
ἐπαιρομένη.

φαληρεὶς ὄρνις λιμναία. ἰσχημάτισται
δὲ παρὰ τὸ φαλόν. καὶ Φαληρεῖται ἔθνος.

Φάληροι δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος, ἀφ' ὃ
ὁ δημότης Φαληρεὺς.

Φαλῆς ὡς Ἑρμῆς. Φαλῆς Φαλῆτος.
ὥσπερ Ὀμηρος (I 2) ἤρμωσε κατάπληξιν τῇ
φυγῇ καὶ ἐταῖραν αὐτῆς ἐφησεν εἶναι, "θε-
σπεσίῃ ἔχε φύζα" εἰπὼν, "φόβος κρυδέντος
ἐταῖρη," οὕτω καὶ ὁ κωμικὸς ἐκεῖθεν λα-
βὼν τὰς ἀφορμὰς Διονύσῳ Φαλῆν ἐταῖρον
εἶναι φησι· ἀκόλουθα γὰρ Διονυσιακῶ πότῳ
τὰ ἀφροδίσια. sch. A Ach. 262.

Φαλκίδιος νόμος ἐστὶ παρὰ Καίσαρος
τεθεῖς Γαῖου Ὀκταβίου, πλείστην καὶ νῦν
ἰσχὺν ἔχων εἰς τὰς τῶν κλήρων διαδοχάς,
πρὸς Φαλκιδίᾳ τῇ δημάρχῳ εὐρημένους.

Φάλκων Φάλκωνος ὄνομα. καὶ εἶδος
ἰέρακος.

Φαλκωνίλλου ὄνομα κύριον.

φαλλαίχιον ποίημα αὐτοσχέδιον ἐπὶ

τῷ φαλλῷ ἡδόμενον. καὶ Φάλαικος (cf. v. φαλλικά).

φαλλικά τὰ ἐπὶ τῷ φαλλῷ ἡδόμενα μέλη.

φαλλίωνες δὲ εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου οὕτω καλούμενοι ἀπὸ τῶν φαλλῶν τῇ Διονύσει. πολλίωνας δὲ ὕστερον αὐτοὺς πικροφθεύραντες τὸ ὄνομα ὀνομάζουσι.

a φαλλοὶ μόρια δερμάτων· ἡ ξύλον ἐπιμηκες, ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκῦτινον αἰδοῖον. sch. A Ach. 242.

b φαλλοὶ αἰδοῖον σύκινον. ὕστερον δὲ ἐκ δερμάτων ἐρυθρῶν, σχῆμα αἰδοῖου ἔχοντες ἀνδρείη. καὶ τοῦτο ἐαυτοῖς περιθέμενοι ἐν τε τοῖς τραχήλοις καὶ μέσσοις τοῖς μηροῖς ἐξωρχοῦντο, τιμὴν τῷ Διονύσῳ ἐν τοῖς Διονυσίοις ἄγοντες (Nonn. in Greg. Naz. p. 139).

φαλλοφύροι· ἰθύφαλλοι, αὐτοκάβδουλοι. ἰδοῦαι μωσικῶν. καὶ οἱ μὲν... φαλλοφύροι ἐκ βύβλου δέρματος ἔσκεπον... στεφανοῦμενοι (cf. v. Σῆμος).

φαλοὶ τὰ ἐπὶ τῶν περικεφαλαίων λαμπρὰ ἀσπίδισκια, λόφοι δὲ αἱ τριχώσεις.

φάλλον τὸ προμετωπίδιον.

φάλος βῶλος, ἡ λόφος, ἡ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσῃ.

Φαμέας ὄνομα κύριον· "τὰς προσφυλὰς δὲ βλέπων ὁ Φαμέας, ὦν οὐκ ἄνυχος, ἐξέκλινε τὰς πρὸς τὸν Σκιπίωνα συμπλοκάς" (Polyb. 36 5).

φαιμέν λέγομεν.

φάμωσσα· (Io. Antioch. p. 845 Vales.)

"ἀπέσκηπτον δὲ εἰς Ἰοβιανὸν ὠδαῖς καὶ παρωδῖαις καὶ τοῖς λεγομένοις φαιμώσσοις."

a φάναι ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ δὲ λέγειν ἑτέρῳ δηλοῦν.

b φάναι εἰπεῖν.

φανὰς τὰς ἐκλάμψεις.

φανερῶς ἐναργῶς, ἐτοίμως· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (290) "φανερῶς ἡκούσατέ με καλίσαντος."

φανή λαμπρά, καθαρά· Ἀριστοφάνης (Ecl. 368) "ἵνα μὴ γχέσαιμι εἰς τὴν σισύραν· φανή γὰρ ἦν."

Φάνης. ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς εἰσηνέχθη ὁ Φάνης αἰδοῖον ἔχων περὶ τὴν πυγὴν· ὃν ἔλεγον ἔφορον τῆς ζωογόνου δυνάμεως, καὶ τὸν Ἡρικαπιὸν ἔτρον, κατυπιόντα πάντας τὰς θεάς, ὡς τὸν Κρόνον (Nonn. in Greg. Naz. stel. p. 154).

Φανίας ἢ Φαινίος Ἐρέσιος, φιλόσοφος· περιπατητικός, Ἀριστοτέλης μαθητής. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ριά ὀλυμπιάδος καὶ μετέπειτα, ἐπὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνα.

Φαινίος ὄνομα κύριον. τῶν ἐστρατιηγῶν κύτων τις οὕτως ἐκαλεῖτο. Harp.

φάνιον τόπος εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέρχοντο.

Φανόδημος ὄνομα κύριον.

φανός φαινός. καταγγέλλων καὶ φανερὰ ποιῶν τὰ πράγματα καὶ μηνύων, ἀπὸ τῆ φαινέιν, ὃ ἔστι συκοφαντεῖν. (A Eq. 1261) "ὅπως ἴσμεν σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν." φανὸν δὲ πᾶν τὸ φαινὸν ἐκάλουν. ἐκ δὲ τῶν ἀμπελίων τὰς λαμπράδας κατεσκεύαζον, διὸ λέγεται φανὸς ἀμπέλιν (Lys. 308).

Φανοστράτη θηλυκόν. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθηνῶν ἐταιρῶν ταύτην φησὶν ἐπονομάζεσθαι Φθειροπύλην, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἐστῶσα ἐφθειρίζετο.

φανότερον λαμπρότερον.

Φανοτεῦσιν· "ὁμολόγησε τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν ἐν τοῖς Φανοτεῦσι" (cf. v. πρᾶξις).

φαντάζομαι συκοφαντῶμαι. ὅπως Ἀριστοφάνης (Ach. 823). "πλέω τῇ φαντασθέντος ἦν ὃ διέφηνεν." οἱ πωλαιοὶ τὸ φαντάζεσθαι ἐπὶ τῇ φαινέιν ἔλεγον.

φαντασία ἐπόλησις· "εἰδὼς γὰρ ὅτι φαντασίᾳ περὶ αὐτὸν ἐστὶν ὡς ἔχοντα χρεῖματα μεθ' ἐαυτῆ πλείω, ἡρμόσατο πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἐνδεχομένως." καὶ αὐθις "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μετὰ μεγάλης φαντασίας καὶ συμπαιδείας τῇ δήμῳ προῆγον ἐπὶ τὰς πράξεις."

φαντασίᾳ. γνωστικαὶ καὶ ζωτικαὶ καὶ ὁρεκτικαὶ δυνάμεις τῆς ψυχῆς φαντασίᾳ καὶ αἰσθησις. διαφέρειαι δὲ ἀλλήλων ὅτι ἡ μὲν αἰσθησις πρὸς τὸ ἐκτὸς ἀποτινέται, ἡ δὲ φαντασίᾳ ἐνδον ἔχει τὴν γνῶσιν. καὶ ἡ μὲν αἰσθησις τὸ παρὸν μόνον καὶ ἡ ἀντιλαμβάνεται ἔξωθεν, τῆτο οἶδεν· ἡ δὲ φαντασίᾳ παρὰ τῆς αἰσθήσεως λαβῆσα τῶν αἰσθητῶν τὰς τύπας ἐν ἐαυτῇ τῆτους ἀναπλάττει. ὅθεν καὶ παθητικὸν νῦν ὁ Ἀριστοτέλης αὐτὴν καλεῖ, νῦν μὲν ὡς ἐνδον ἔχουσαν τὸ γνωστὸν καὶ ἀπλῇ προσβολῇ ὥσπερ ἐκεῖνος ἐπιβάλλουσαν, παθητικὸν δὲ διότι μετὰ τύπων καὶ ἐκ ἀσχηματιστικῶς γινώσκει. ἐκλήθη δὲ φαντασίᾳ οἷον εἰ φαντασίᾳ τις ἔσα. φαντασίᾳ γάρ ἐστιν ἡ τῶν φανθέντων στάσις· ἴσται

γάρ ἐν αὐτῇ τὰ ἔξω φανθέντα. ἐκατέρα δὲ αὐτῶν περὶ μερικά ἀποτείνεται· τὸ γὰρ λευκὸν οἶδεν, ἢ μὴν πᾶν λευκόν. διαφέρει δέ, ὅτι ἢ μὲν τὸ ἔξω ἢ δὲ τὸ ἐντὸς οἶδε. καὶ ἢ μὲν φαντασία τῶν ἐ' αἰσθήσεων δέχεται τὰς τύπας, ἐκίστη δὲ τῶν αἰσθήσεων μόνον τὸ ἴδιον αἰσθητὸν γινώσκει. Philopon. in 1 de anima, A 2 a.

c φαντασία καὶ φάντασμα διαφέρει. φάντασμα μὲν γὰρ ἐστὶ δόκησις διανοίας, οἷα γίνεται κατὰ τὰς ὕπνας, φαντασία δὲ τύποις ἐν ψυχῇ, τῷ ἐξῆς ἀλλοίωσις. ἢ γὰρ δεκτὸν τὴν τύπωσιν οἰονεῖ τύπον σφραγιστήρος, ἐπεὶ ἀνένδεκτόν ἐστι πολλὰς τύπας κατὰ τὸ αὐτὸ περὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθαι. νοεῖται δὲ φαντασία ἢ ἀπὸ ὑπάρχοντος κατὰ τὸ ὑπάρχον ἐναπομειωμένη καὶ ἐναποτετυπωμένη καὶ ἐναυτοσφραγισμένη, οἷα ἐκ ἄν γένοιτο ἀπὸ μὴ ὑπάρχοντος. τῶν δὲ φαντασιῶν αἱ μὲν εἰσιν αἰσθητικαὶ αἱ δὲ ὅ, αἰσθητικαὶ μὲν αἱ δι' αἰσθητηρίου ἢ αἰσθητηρίων λαμβανόμεναι, ἐκ αἰσθητικῶν δὲ αἱ διὰ τῆς διανοίας, καθάπερ τῶν ἀσωμάτων καὶ τῶν ἄλλων τῶν λόγῳ λαμβανομένων (Diog. L. 7 50).

φαντασιοσκοπεῖς.

Φαντασιώτης.

φανῶν κατηγορήσων. Ἀριστοφάνης (Ach. 908) "μικρὸς γε μήκος ἔτος, ἀλλ' ἄπειν κακόν." τὸν Νίκουρχον φησι.

φάος φῶς· "ὃ φάος ἄγνων καὶ γῆς ἰσόμοιρος ἦν, ὥς μοι πολλὰς μὲν θρήνων ὤδας πολλὰς δ' ἀντήρεις ἦσαν στέφανων πλαγὰς αἵμασσομένων, ὁπότεν ὄνοφρα νῦξ ὑπολειφθῇ." ἢ Ἠλέκτρα φησί (86), λέγει δὲ ὅτι ἢ διυλείπω νυκτὸς καὶ ἡμέρας κλαίεσα. καὶ αὖθις (A Eq. 979) "ἥδιστον φάος ἡμέρας ἐστὶ τοῖσι παρῶσι."

a φάραγξ ἢ κοιλότης τῆς γῆς, ἀρσενικῶς· (Theophyl. Sim. 2 8) "τοῦ Περσικοῦ τὴν ἐπιφορὰν ἀποκλίνοντος διὰ τὸν παραβραβεύοντα φάραγγα," τῷ ἐξῆς διορίζοντα.

b φάραγξ ἢ κοιλότης τῆς γῆς, ἀρσενικῶς· (Theophyl. Sim. 2 8) "τοῦ Περσικοῦ τὴν ἐπιφορὰν ἀποκλίνοντος διὰ τὸν παραβραβεύοντα φάραγγα," τῷ ἐξῆς διορίζοντα.

Φαραῶ. οὕτως ἐκαλοῦντο πάντες οἱ βασιλεῖς Αἰγύπτου ἀπὸ τοῦ πρώτου Φαραῶ.

Φαρές ὄνομα κύριον.

φαρέτρα βελοθήκη οἰονεῖ φάρος τῶν τιρωσκότων.

Φαρισαιοὶ οἱ ἐρμηνεύμενοι ἀφωρισμένοι, παρὰ τὸ μερίζειν καὶ ἀφορίζειν ἐαυτοὺς τῶν ἄλλων ἀπάντων εἰς τε τὸ καθαρώτατον τοῦ βίου καὶ ἀκριβέστατον καὶ εἰς τὰ τοῦ νόμου ἐντάλματα. τὸν δὲ αὐτὸν βίον μετήρχοντο καὶ οἱ γραμματεῖς, παρ' οἷς καὶ πολιτεία ἢ αὐτὴ ἐγκράτειά τε καὶ παρθενία, νηστεία δις τοῦ σαββάτου, ξειστῶν καὶ πινύκων καὶ ποτηρίων καθαρισμοί, ἀποδεκατώσεις τε καὶ ἀπαρχαὶ καὶ ἐνδελειχεῖς εἰσὶ καὶ τὰ λοιπὰ, ὑπεξαίρεμένων δηλονότι τῶν θανυμυσίων Ἑσουλῶν ὡς ὑπερτέρων σφόδρα καὶ λίαν ὑπερκειμένων. ἦν δὲ Φαρισαικὴν ὡς ἄριστον πολιτεῖαν ὁ Παῦλος ζηλώσας εὖ μάλιστα σιμνύμεται, φάσκων "Ἰσραηλῆτης εἰμὶ, φυλῆς Βενιαμὴν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος" (Cedrenus p. 201).

Φαρισεὺς καὶ Φαρισαῖος.

φαρμακῆς μυρεψίς.

φαρμακεία λέγεται ὅταν διὰ τινος σκευασίας θανατηφόρος, πρὸς φίλτρον ἢ ἄλλως, δοθῇ τισὶ διὰ στόματος.

φαρμακείας γοητείας· "πάντα δ' ἦν πλήρη ἀρχομένης φαρμακείας ῥιπτούτων ἐαυτοὺς εἰς τὰ φρέατα καὶ κατὰ χρημῶν" (cf. v. περιπέτεια).

φαρμακεῖς. "τοὺς οἰνοχόους τοῦσδε ἡγησάμενοι φαρμακεῖς, καὶ πιστεύσαντες τεθνήσκειν τοὺς καθ' ἐξουσίαν, τοὺς Αἰτωλοὺς ἀπέκτειναν" (cf. v. προσήκων). "φαρμακεῦσι τε πατρώοις πολλὰ ὠμολογεῖται."

Φαρμακίας ὄνομα κύριον.

φαρμάκοισι παρὰ Ἡροδότῳ (1 98) ἀντὶ τοῦ βαφυῖς.

φάρμακον παρὰ μινθίον, ὀμιλία. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ φέρειν τὴν ἄκρην, ἢ ἀπὸ τῶν ἀνθέων. (Procop. Goth. 4 11) "ἀγγεῖον δὲ θεῖον τε καὶ ἀσφάλτον ἐμπλησάμενον καὶ φαρμάκων, ὅπερ Μῆδοι μὲν νύμφαν καλοῦσιν Ἑλληνες δὲ Μηδείας ἔλαιον." καὶ αὖθις "πίττα τε ἦν καὶ θεῖον, καὶ ὅσα φάρμακα δυνατὰ ἦν κινῆσαι φλόγα πολλήν." Ἀριστοφάνης (Eccl. 730) "οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον ἐτυχες, ὃ Λυσικράτης μελαίνεται," ὡς τοῦ Λυσικράτους φαρμάκιον τινὲ μελαίνοντος αὐτοῦ τὰς πολιὰς.

φαρμακός ὁ ἐπὶ καθαρμοῦ πόλεως ἀναιρούμενος· ὃν λέγουσι κύθαρχον. καὶ φαρμακοῖσιν Ἀριστοφάνης (Ran. 743) "καὶ πονηροῖς καὶ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμε-

νος, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ οὐδὲ φαρμακοῖ-
σιν εἰκῇ ῥηδῶς χρῆσται· ἄν." τριτάτοι τοῖς
λεγόμενοις καθάρμασι.

Φάρμακος ὄνομα κύριον. *Λυσίας* φησί.
δύο ἄνδρας Ἀθήνησιν ἐξῆγον καθάρματι ἐσο-
μένης τῆς πόλεως ἐν τοῖς θαρρηλίοις, ἕνα
μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν ἕνα δὲ ὑπὲρ τῶν γυ-
ναικῶν. ὅτι δὲ ὄνομα κύριον ἐστὶν ὁ Φάρ-
μακος, δῆλον· ἱερὰς γὰρ φιλίας τοῦ Ἀπόλ-
λωνος κλέψας καὶ ἄλους ὑπὸ τῶν περὶ τὸν
Ἀχιλλέα κατελεύσθη, καὶ τὰ τοῖς θαρρη-
λίοις ἀγόμενα τέτων ἀπομιμήματά ἐστιν·
Ἰστρος ἰστορεῖ. *Δημοσθένης* δὲ ἐν τῇ κατὰ
Ἀριστογείτονος (α 80) λέγοντος "οὗτος οὖν
αὐτὸν ἐξαίρησται ὁ φαρμακός" *Δίδυμος*
προπερισιπῶν ἀξιοῖ τοῦνομα· ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ
εὖρομεν οὕτω περὶ τὴν χρῆσιν. φαρμακῶν-
τα δὲ *Δημοσθένης* κατὰ *Στιφάνου* (β 16)
ἔφη· ἐστὶ δὲ φαρμακῶν ὁ ὑπὸ φαρμάκων
βεβλαμμένος, ὡς καὶ *Θεόφραστος* ἐν *ἰε Νό-
μων* ὑποσημαίνει. *Ηαρρ*.

φαρμακὸς τὸς δημοσίᾳ τρεφομένους,
οἳ ἐκαθαιρον τὰς πόλεις τῶ ἐκαστῶν φόνω.
Ἀριστοφάνης (Eq. 1140) "ὥσπερ δημοσίους
τρέφεις, καὶ θ' ὅταν μὴ σοι τύχοι ὄψον ὄν,
τούτων ὅς ἂν ἦ παχὺς, θύσας ἐπιειπνεῖς."

φαρμάξας ποτίσας, γοητεύσας. καὶ
φαρμαχθεῖς ἡ μετοχή.

φαρμάττων γοητεύων· "ὁ ἄνθρωπος
ἔτος ἐκδεματῶν καὶ φαρμάττων σφίσι τὸ
στρατόπειδον."

φαρμαθί παρ' Αἰγυπτίοις ὁ κατὰ Ῥω-
μαίους ἀπρίλιος.

Φάρνυτις ποταμὸς ὁ τῇ Νικαίᾳ παραρ-
ρέων.

φάρος ἱμάτιον, περιβόλαιον, ἀπὸ τῆ φέ-
ρεσθαι ἢ τῇ ὕφῃ ἀρρήρειναι. λέγεται δὲ ἐπὶ
γυναικός.

Φάρος ποταμὸς Κιλικίας, ὃ τὸ εὐρος
πλήθρα γ', καὶ Πύραμος ποταμὸς, ὃ τὸ εὖ-
ρος στάδιον, καὶ Χάλος ποταμὸς, ὃ τὸ εὖ-
ρος πλήθρα, πλήρης ἰχθύων μεγάλων καὶ
πρῶτων (X Anab. 1 4 1 et 4).

φάρος. ἀρσενικῶς λεγόμενος τὸν ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ φάρον σημαίνει, ὃν ἀνέστησεν ἐπὶ
Πτολεμαίῳ βασιλείᾳ Αἰγύπτῃ Σώστρατος
Δεξιφάνης Κνίδιος, ἐν Φάρῳ τῇ νήσῳ Πρω-
τέως, ὅτε καὶ Πύρρος ὁ ἀπὸ Ἀχιλλεύως τὴν
δυναστείαν τῆς Ἠπείρου παρείληφε.

Φαρσαλίσι· (AP 72) "καὶ τὸν Ἀχιλ-

λείοις Φαρσαλίσι· "Ἐκτορα πῶλοις δοτέα
Λαρδανικῷ δρυπτόμενον πεδίῳ."

φάρσος κλάσμα, τρύφος, ῥάκος, πτε-
ρύγιον, ἄκρωτήριον· (AP 6 297) "καὶ φιλο-
δάπε φάρσος ἄμυ στελεῖ χῆρον ἑλαίνετο."

φαρυγίνδην ὡς ἀριστίνδην· σκώπτον-
τες γὰρ τὴν γαστριμυργίαν τῶν χορευτῶν
Ἀττικοὶ ἔτω λέγουσι.

φάρυγξ φάρυγγος γράφουσιν οἱ πολλοί·
οἳ δὲ γράφουσι φάρυξ φάρυγος. φάρυγξ ὅτι
μὲν θηλυκῶς λέγεται, σημαίνει τὴν κυρίως
φάρυγγα· ἡ δὲ ἐστὶν ἡ ἀχύνια ἡ μετὰ τὴν
τῆς γλώττης ῥίζαν. ὅτε δὲ ἀρσενικῶς, ση-
μαίνει πολλάκις τὸν λάρυγγα· ἐστὶ δὲ ὁ λάρ-
ρυγξ τὸ ἔσχυτον τῆς τραχείας ἀρτηρίας,
ὅπερ ὑπὸ τῶν τριῶν χόνδρων περιέχεται,
τῷ τε ἀρτυρινοειδῶς καλυμένῳ καὶ τῷ θο-
ροειδῶς καὶ τῷ ἀνωρόμῳ, οἵτινες συσσελλό-
μενοι καὶ διασσελλόμενοι ὑπὸ τῶν ἐκεῖ μυῶν
τὴν φωνὴν ῥυθμίζουσιν. ὑπὸ γὰρ τῆς τοιαύ-
τε τέτων ἀναστολῆς καὶ διαστολῆς ἡ μάλ-
λον ἢ ἥτερον εἰδοποιεῖται ἢ φωνὴ κατὰ τὴν
τὸ ὅξυ καὶ τὸ βαρὺ καὶ εἴ τι ἄλλο περὶ
αὐτὴν θεωρεῖται εἶδος. Philopon. in 2 de ani-
ma, M 1 a.

φάς ἐπιών.

Φασάηλος ὄνομα κύριον.

φάσανον ξίφος. (AP 6 307) "καὶ ψήκ-
τρων ἅκτιν ἀπέπτυνε καὶ λιποκόπρως φασ-
γανίδας καὶ τὸς σολόνυχας ὄνυχας."

Φάσηλις ὄνομα νῆσος, καὶ Φασηλίτης
ὁ ὑπὸ τῆς αὐτῆς νῆσος. καὶ παροιμία "Φα-
σηλιτῶν θῦμα," ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ ἀναί-
μων τίθεται· Φασηλίτας γὰρ τάριχον τῷ
Κυλάβρῳ θύειν φησὶ *Καλλίμαχος* ἐν *Βαφ-
βαρικοῖς νομίμοις*.

... (A Pac. 1144) "ἄφεινε τῶν φασηλῶν,
ὧ γύναι, τρεῖς χοίνικας."

φασί λέγουσι, Φᾶσις δὲ ποταμὸς Σκυ-
θίας. καὶ λέξις, μήνυσις, ἢ δημόσιον ἔγκλη-
μα. φήμη, λόγος· "μηδαμῇ μηδὲ φᾶσιν
ὑπάρχειν νοτίδος." καὶ Φασιανοὶ οἱ οἰκί-
τορες τῆ τόπης, καὶ Φασιανοὶ κατ' ἄλογον
οἱ ἀπὸ τῆ Φάσιδος παρὰ *Μενάνδρου*.

Φασιάδης.

φασιανικός· Ἀριστοφάνης Ὀρρισι (68)
"ἐπιεχοδῶς ἔγωγε φασιανικός." συκοφάν-
της, παρὰ τὸ φαίνειν. μετὰ φασιανῶν εὐφι-
σκόμενος· ἐστὶ δὲ καὶ τὸτο ὄνομα. ἔπαιξι
δὲ παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτῷ τὸ σικῶρ. φα-

σιανός ἔν ὁ συκοφάντης, παρὰ τὴν φύσιν ἢ παρὰ τὸ φαίνειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις Σκυθίας Φᾶσις, ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ.

φασιανοί ἀλεκτρονέες, καὶ ὄρνεις τινές· Ἀριστοφάνης (Nub. 109) "εἰ δοίης γέ μοι τὰς φασιανές, ἔς τρέφει Λεωγόρας," ἐπὶ τῶν εἰς τι πρῶγμα ἀπαγορευόντων. ἔκ εἰσι δὲ ἵπποι φασιανοί, ἀλεκτρονέες μέντοι. ἵπποι δὲ τινες εἰσὶν ἀλεκτρονέας κεχαραγμένοι· τέτρες ἔν λέγει. Λεωγόρας δὲ ὄνομα κύριον ἐνὸς τῶν Ἀθήνησι πολιτευομένων τότε· πυτὴρ δὲ ἔτος ἦν Ἀνδοκίδῃ τῷ ῥήτορος. ἄδελγον δὲ εἰ καὶ ὄρνεια ἔτρεφεν ὁ Λεωγόρας. ἔνιοι δὲ ἀξιοῦσιν ἵππους εἶναι τοὺς φασιανούς· καὶ εἶπερ ἐστὶ τοῦτο μὴ κατεψευσμένον, οἰκτεῖον ἂν εἴη τοῦτο τῆς τοῦ νεανίσκου σπουδῆς. οἱ δὲ περὶ Ἀριστοταρχον ὁρνίσθων τι γένος. ὁ δὲ Λεωγόρας τρυφερός τις· Πλάτων Περιαιγεί "ὦ θεῖτε Μόρουχε, τέως γὰρ εὐδαίμων ἔφυς, καὶ Γλαυκίτης ἡ ψήγεται καὶ Λεωγόρας, οἷ ἤτε τερπνός, οὐδὲν ἐνθυμούμενοι." Εὐπολις ἐν Ἀυτολύκῃ ὡς καὶ διὰ Μυρρίναν ἐταίραν τὰ χρήματα ἀποβεβληκότα. φασιανοί δὲ οἱ ἔχοντες ἐν τῷ μηρῷ φασιανὸν ἵππον. Φᾶσις δὲ ἐστὶ ποταμός Σκυθίας, ὅπου καλοὶ ἵπποι γίνονται. φᾶσις δὲ μήνυσις, ἀγγελία· καὶ κλίνεται φάσιος.

α φάσις ἐστὶν ἣν ποιεῖται τις πρὸς τὸν δοκοῦντα ὑπαρῶντιν δημοσίον μέταλλον ἢ χωρίον ἢ οἰκίαν ἢ ἄλλο τι τῶν δημοσίων. ἔτι δὲ καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ὀρφανῶν αἰτιώμενοι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν ὡς οὐ δεόντως μεμισθωκότας τὸν τῶν ὀρφανῶν οἶκον προφαίνειν λέγονται.

β φάσις λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίον ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφαίη τι τῶν δημοσίων ἔχοντα τινα μὴ πριάμενον, λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων. ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθώσασιν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαιεν αὐτὸν ὁ βεβλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἵνα μισθωθῇ· ἔφαιεν δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν μεμίσθωτο. τοῦ μὲν οὖν προτέρου τὰ μυρτήρια ἐνεστὶν εὐρεῖν παρὰ τε Λεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει, τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἰκῶν φάσεως παρὰ Ἀνσίᾳ πρὸς τὴν φύσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου.

φασκώλιον ἱματιοφορεῖον. φάσκωλον δὲ ἐστὶ μαρσίπιον, ὡς Ἰσαῖος καὶ Ἀνσίας

εἶρκεν. ἡ δημόσιον χρήμα τὸ συναχθὲν εἰς ἀπόθεσιν. "καὶ πρὸς γε μεστὸν κατὰ τὸ πλεόν καὶ ἐμβριθέστερον ποιῶν τὸ φασκώλιον" Ἀγαθίας ἐν ἱστορίᾳ (4 22). "ὁ δὲ τριπόδης ῥ' ἐκπονήσας, καὶ ἐμβυλὼν εἰς τι φασκώλιον" (cf. Pausan. 4 12 9).

φάσκων λέγων.

φάσμι· "ὁ δὲ ἕτερος ταῦρος ἐμυκήσαιο κακὸν φώνημα Γάρμῳ, καὶ ἔδοξε τράγος εἶναι, μὴ ταῦρος, ἐκείνο τὸ φάσμι" (Iamblich. Babylon.).

φατέ λέγετε. Πολύβιος (3 69) "φατέον ἡγεμόνος ἀγαθοῦ ἔργον εἶναι τὸ μὴ δεῖν μηδέποτε χωρὶς προθέσεως μηδ' ἐκ πάσης ἀφορμῆς ποιῆσθαι τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους, καὶ μάλιστα εἰ τυγχάνοι τις ὢν ἀπαράσκευος."

φάτις φήμη, λόγος· Σοφοκλῆς (Aī. 187) "ἀλλ' ἀπερύχοι Φοῖβος Ἀργεῖων φάτιν," τὴν νόσον τοῦ Αἰάντος. καὶ αὐθις (AP 7 239) "φθεῖσθαι Ἀλέξανδρον ψευδῆς φάτις, εἶπερ ἀληθῆς Φοῖβος. ἀνικῆτων ἄπτεται οὐδ' Αἰδης." καὶ αὐθις Σοφοκλῆς (Aī. 850) "τῆνδ' ὅταν κλύη φάτιν," τὴν ῥήσιν.

φάτνη ἡ τράπεζα. "τὴν Ἀντωνίῃ θεραπείαν καὶ ὀπαικᾶλλον ἄμυ φάτνην" (cf. νν. Ἀλβιος). Ἀλλιανός "καὶ οἱ Μεσσήνιοι τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς φάτνης οἶονεῖ ἐδηδοκότας ἐξήλασαν" (τετέτι τοὺς Ἐπικουρείους), "λυμεῶνας τῶν νέων εἶναι λέγοντες" (cf. ν. Ἐπικουρος).

φατνώματα συνιδώματα, στέγη διάγλυφα.

φατνωτόν συνιδωτόν.

πατρία σύνταγμα. ἡ φυλὴ διήρηται εἰς δ' κατὰ τὰς δ' ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐκάστη δὲ διαίρεσις εἰς γ', ὡς γίνεσθαι ἰβ' κατὰ τοὺς ἰβ' μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ· καλεῖσθαι δὲ τριττεύς καὶ φατριάς.

"Ἀνυστάσιος σιλεντιάριος ὁ μετέπειτα βασιλεύσας, ἐπὶ Εὐφρήμῃ πυτριάρχῳ Κωνσταντινουπόλεως καθέδραν κατασκευάσας, μετὰ τινῶν ἐπατρίαζεν. ὁ δὲ Εὐφρήμιος μετὰ ἀπειλῆς λέγει αὐτῷ ἢ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ θαμιζόντα τὰ ταύτης φρονεῖν, ἢ μὴδ' ὅλως ἐπιβαίνειν πρὸς τὸ διωστρέφειν τὰς ἀπειροτέρους· εἰ δὲ παρὰ ταῦτα πράξειας, ἐκτεμῶν σε τὴν κόμην τοῖς δήμοις σε θριαμβεύσω. ἔκτοτε ἡσυχίαν ἤγει· ἀντίχετο γὰρ τῆς Εὐτυχῆς δόξης."

φάυλη κηλὶς. Ἀρριανός (Ind. 20) "ἔδεδίε μὴ διαφθαρῇ ὁ στόλος Ἀλεξάνδρου, καὶ ἔφάυλη κηλὶς αὐτῇ τοῖς ἔργοις αὐτῆς τοῖσι μεγάλοις ἐπιγενομένη τὴν πᾶσαν εὐτυχίαν αὐτῆς ἀφανίσοι. ἀλλ' ἐκνικῆσαι γὰρ αὐτῇ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καινὸν τι αἰεὶ καὶ ἄνοπον ἐργάζεσθαι." φάυλη οὖν κηλὶς οὐχ ἡ τυχεῖσα.

φάυλις ἡ κότινος. καὶ ἀπλῶς εἶδος ἐλαίας.

φάυλιζι εὐτελεῖ, χλευάζει.

Φάυλλος ὄνομα δρομῆως ἀρίστη ὀλυμπιονίκης Ἀριστοφάνης (Vesp. 1201) "ὅτε τὸν δρομέα Φάυλλον ὦν βούπαις ἔτι εἶλον διώκων λοιδορίας ψήφου δνοῖν." ἦν δὲ καὶ δολιτοδρόμος περιώνυμος, ὃν ἐκάλεον ὀδόμετρον. ἦν δὲ καὶ πένταθλος, ἐφ' οὗ καὶ ἐπίρριμμα (AP append. 297) "πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάυλλος, δίσκευσεν δ' ἐκαστὸν πέντ' ἀπολειπομένην." ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος ἀθλητῆς, καὶ τρίτος ὁ λωποδύτης. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέων (208) "οἴμοι τάλως τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν· οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀνθρώπων φορτίον ἠκολούθην Φαύλλῳ τρέχων, ὥδε φαύλως ἂν ὁ σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος ἐξέφυγεν, οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ὥδ' ἀπεπλίστατο."

a φαῦλον φλαῦρον, ἀηδές, δύσσχημον.

b φαῦλον τὸ ἀπλῆν, εὐχερὲς. καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Αἰκυμονίῳ "φαῦλον, ἄκοιμον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν," ἀπλῆν καὶ ἀπόνηρον λέγων. ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακῇ καὶ τῷ τυχόντος· Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς (p. 95 extr.) "φαῦλον πρᾶγμα, ἔφη, Κέβης, ζητεῖς." τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τῷ τυχόντος, οἷον φαῦλον πρᾶγμα ἔσται, τὸ τυχὸν πρᾶγμα. καὶ ἐπὶ τῷ ἀπλῶς τεθείη ἂν πρὸς τὸ ἔτῳ τυχόν· Πλάτων (Legg. 11 p. 918 C) "πρᾶγμα δ' ἔσται, ὡς εἰκεν, ἔφαυλον, ἔδε μικρὰς δεόμενον ἀρετῆς." τάττοιο δ' ἂν καὶ ἐπὶ τῷ μοχθηρῷ, ὅταν ἀντιδιαστέλληται πρὸς τὸ σπενδαῖον, ὡς Πλάτων (Legg. 6 p. 756 extr.) "δῶλοι γὰρ ἂν δεσπότης ἐδέποιτ' ἂν γένοιτο φίλοι, ἐδ' ἐν ἴσας τιμαῖς διαγενόμενοι φαῦλοι καὶ σπενδαῖοι." τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τῷ μεγάλῳ. Σοφοκλῆς Αἰχμυλῶτισιν "εἰ μικρὸς ὦν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω." καὶ ἐπὶ τῷ ῥάδι. Πολιτείας δ' (p. 423) "καὶ φαῦλόν γε, ἔφη, ἴσως αὐτοῖς προστάξομεν,

καὶ τέττα δ' ἐγὼ ἔτι φαυλότερον." τάττεται καὶ ἐπὶ τῷ μικρῷ καὶ εὐκαταφρονήτῃ, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος (13) "ὅτι μὲν τοῖσιν ἔμετρίως τινὰς καὶ φαύλως λαβὼν πληγὰς."

ὅτι φαῦλον εἶρηται σχεδὸν ὑπὸ πάντων τῶν ῥητόρων τὸ κακόν, ἐπὶ τε πράγματος καὶ ἀνδρὸς ἕως ταπεινότητος, ὡς Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους (205) "καὶ βλάπτειν ὑμᾶς καὶ δόξης ἀναμιμνῆσθαι φαύλης ἐπιχειρῶντα αὐτὸν ἔτιμωρήσεσθε;" καὶ Ἰσοκράτης (135) "ὁ γὰρ φαύλως διανοηθεὶς περὶ τῶν ἰδίων ἐδέποτε καλῶς βουλευσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων." καὶ Ἀισχίνης ἐν ἐπιστολῇ λέγων "ὡς ἔφιλῶ σε, φαυλότητά μου μεγίστην καταγνώσκεις. εἰ γὰρ ἡθὺς τοιῷτον καὶ τρόπον καὶ ψυχὴν καὶ ἐννοίαν ἕως ἀπροφασίστως, ἔτι δὲ στενθείας οἰκειότητι καὶ λόγων κοινωνίαν μὴ κατ' ὑπερβολὴν ἀσπάζομαι, τίς γένοιτ' ἂν ἐμοῦ ἀθλιώτερος, ὃς ἀναισθητῶς ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν;" τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῷ μικρῷ καὶ εὐκαταφρονήτῃ· "ἔφαύλως λαβὼν πληγὰς" Δημοσθένης γησι (54 13).

φαῦλος εὐτελής, χαλεπός· (Io. Antioch. p. 805 Val.) "ἦν δὲ Κλαύδιος βυσιλεὺς Ῥωμαίων οὐ φαῦλος τὴν ψυχὴν, ἐν παιδείᾳ δὲ ἥσκητο ὡς καὶ γράψαι τινά." ὅτι Πλάτων κέρρηται ἐπὶ διαφερόντων σημειωμένων τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν, οἷον ὁ φαῦλος (Diog. L. 3 63). καὶ αὐτὸς "ὁ δὲ ὀργὴν χαλεπὸς ὦν καὶ ἄγαν ἐπὶ τοῖς φαυλοτάτοις κολάζει," ταττῆται τοῖς εὐτελεῖσι.

Φάυλος. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους (124). Ὀνόμαρχος τις ἦν Φωκίων τύραννος· τούτῳ δὲ ζῶντι συνήρχεν ὁ ἀδελφὸς Φάυλος. Harp.

φαύλως εὐκόλως, εὐμαρῶς· Ἀριστοφάνης (Eq. 403) "εἴθε φαύλως, ὥσπερ εὐρεῖς, ἐκβάλου τὴν ἐνθεσιν." ἐνθεσις ὁ ψωμός. καὶ φαύλως τὸ εὐχερῶς καὶ ἄνευ καμάτων· Ἀριστοφάνης (Eq. 506) "οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχε τέττα." (Av. 958) "ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε," τοῦτέστι μὴ ἀηδέως ἐπὶ τοῖς χρησιμοῖς. εἰπόντος γὰρ ὅτι χρησιμολόγος εἰμί, ἔφη "οἴμωξέ νυν."

φαύλως ἐρείδει (A Pac. 25) ἀπλῶς καὶ ἀπεριέργως μισαῖται, ἢ συντόνως ἐσθίει. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεττόντων καὶ ἐπεριδομένων ταῖς κώπαις. ἐρείδειν δὲ φασιν

οἱ Ἀττικοὶ πάν ὅτιον συντόνως γινόμενον.

φάυλως πάνυ ἀντὶ τῆ εὐχερῶς· Ἀριστοφάνης (Vesp. 676) "καὶ πρῶτα μὲν λόγισαι φάυλως, μὴ ψήφοις ἀλλ' ὑπὸ χειρός."

Φαῦνος υἱὸς Πίκου τοῦ καὶ Διός, ὃν Ἑριτὴν ἐκάλεσαν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου Ἀστέρος. ὃς ἦν ἀστρονόμος, καὶ μέταλλα δὲ ἐρεῦρε χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου, καὶ τὴν τούτων ἐργασίαν παρέδωκε τοῖς δυτικοῖς, ὡς καὶ πλετοδύτην αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐγγισσίων καλεῖσθαι. ἐπιβεβλημένοι δὲ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδελφῶν φεύγει εἰς Αἴγυπτον, εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Χάμι τοῦ υἱοῦ τοῦ Νῳ, καὶ ὑποδεχθεὶς συνδιέτριβεν αὐτοῖς, χρυσὴν ἐνδεδυσμένος στολὴν καὶ προφητεύων καὶ ὡς θεὸς τιμώμενος, μεταδιδούς αὐτοῖς πλοῦτον (cf. Cedren. p. 17).

φαῦσις φῶς, φέγγος (Ps. 73 16).

Φάων. φασὶν ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερφημάτων· τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναί φασι σὺν πολλοῖς καὶ Σαπφῶ, οὐ τὴν ποιήτριαν ἀλλὰ Λεσβίαν, καὶ ἀποτυγχάνουσιν ῥῆσαι ἐκείνην ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας (cf. v. Σαπφῶ Δ.).

φέβεταί φεύγει.

Φεβρουάριος. οὕτω καλεῖται ὁ μὴν ἀπὸ τινος ὑπάτης, γένος ὑπάρχοντος τῶν Γάλλων. ἦν τε γὰρ τὸν Θερσίμβρον τὸν ἀπὸ τῶν Τυρρητῶν κατήγαγεν ὁ Κάμιλλος, ζηλοτυπήσας ὁ Φεβρουάριος ἐπὶ τοῦ βήματος ἐβία μὴ γεγενῆσθαι τὸν Κάμιλλον αἴτιον τῆς νίκης, ἀλλὰ τὴν τύχην Ῥωμαίων. συνέπλαττε δὲ καὶ γράμματα καὶ ψευδομαρτυρίας κατ' αὐτοῦ ὡς τυραννίδα μελετῶντος. ἐντεῦθεν δὲ τὸν δῆμιον ἐπανυστήσας ἀπελαύνει τοῦτον τῆς πόλεως. ὡς οὖν μετὰ τὴν ἄλυσιν τῆς Ῥώμης ἐπανῆλθε καὶ τοὺς περὶ τὸν Βορῆννον βαρβάρους ἀνέειλεν, εἰς κρίσιν ἀγαγὼν τὴν ὑπόθεσιν ἀπέδειξε πάντων γεγονέναι τῶν πεπραγμένων αἴτιον τὸν Φεβρουάριον. καὶ διὰ τοῦτο γυμνωθέντα αὐτὸν τῆς ἐσθῆτος καὶ θρῳνῆς περιβληθέντα ψιάθῳ, ὑπὸ τῶν ὑπηρετούντων τῷ δημάρχῳ, τῶν καθεμένων βερνίκων, τυπτόμενον νύκτοις τῆς πόλεως ἀπέδωξε, καὶ τὸν ἐπώνυμον αὐτοῦ μῆνα παρὰ τοὺς ἄλλους ἐκολόβωσε.

φεδεῖχόμεμισσα παρὰ Ῥωμαίοις τὰ ἐν πίστει καταλιμπανόμενα ὑπὸ τοῦ μέλλοντος τελευτῶν.

Φεῖα πόλις.

Φεῖδαλος.

φειδαλφίτως ἐκ τοῦ ἄλφειτον. ὃ ἔστι πεφαισμένως τῶν ἀλφειτῶν.

Φεῖδας ὄνομα κύριον. Hom. N 693.

φειδήσεται φέσεται.

Φεῖδιος ἀγαλματοποιός, ὃς ἐλεφαντίνην Ἀθηνᾶς εἰκόνα ἐποίησε. Περικλῆς δὲ ἐπὶ τοῖς ἀναλώμασι ταχθεὶς ἐνοσφίστατο ν' ὑλάντα, καὶ ἵνα μὴ δῶ τὰς εὐδύνους πόλεμον ἐκίνησε. καὶ παρομμία (A Pac. 615) "Φεῖδιος προσήκοι Εἰρήνη," καθὼς τεχνίτης, εὐμορφος δὲ ἐκείνη εἰσάγεται. Πολύβιος (30 14) "Λεύκιος Αἰμίλιος παρὴν εἰς τὸ τέμενος τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ τὸ ἄγαλμα θεασάμενος ἐξεπλάγη, καὶ τοιῖτον εἶπεν ὅτι μόνος αὐτῷ δοκεῖ Φεῖδιος τὸν παρ' Ὀμήρῳ Δία μεμιμῆσθαι, διότι μεγάλῃ ἔχων προσδοκίαν τῆς Ὀλυμπίας, μεῖζω τῆς προσδοκίας εὐρηκῶς εἶη τὴν ἀλήθειαν." καὶ αὐθις "καθ' ἅπερ, οἶμαι, Μυρμηκίδην ἀντιταττόμενον τῇ Φεῖδι τέρῃ" (cf. v. γελοῖος).

Φεῖδιππος.

φειδῶ πρόνοια, φεισμονή εὐσπλαγχνία.

φειδωλός φειδόμενος, σκνιπός, φειδωλός τις ὢν, ὁ φεύγων τὸ δῆναι, ὁ περίφηφος. ἢ παρὰ τὸ φειδομαι καὶ τὸ δῆναι, φειδωλός τις ὢν, τροπὴ τῆ δ εἰς λ.

Φεῖδωνος ὄνομα κύριον.

φεισόμεσθαι γὰρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων; ἢ τίνας τισυίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἢ ἐχθίους ἔτι;" (A Av. 369) τουτέστι μᾶλλον λύκων φεισόμεθα ἢ περὶ τέτων. μήποτε δὲ καὶ παρομειῶδες ἐγένετο, ἐπεὶ τὸ παλαιὸν τὰς λύκους ἀπέκτεινον ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ νόμος ἦν λυκοκτονεῖν, διὸ ὁ μὲν φονέων τέκνον λύκον ὑλάντον ἐλάμβανεν, ὁ δὲ τέλειον δύο.

Φεισὼν ποταμός. Genes. 11.

φελλαγωγία πανήγυρις ἐπιτελουμένη παρὰ Ῥωμαίοις, ἐν ᾗ διεβαλλον αὐτῆς.

φελλάς τὸ τῶν βιβλίων ἔξωθεν σχέπασμα.

φελλέα τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτου χωρία, ὡς Ἰσαῖος. καὶ Φελλεύς σκληρὸς ποσὼς καὶ πετρώδης τόπος Ἀριστοφάνης (Nub. 71) "ὅταν μὲν ἦν τὰς αἰγας ἐκ τῆ Φελλέως ὥσπερ ὁ πατήρ σε διφθέραν ἐνημιμένους." Φελλεύς τόπος τῆς Αἰτικῆς ἔτῳ καλέμενος, τραχύς· αἱ δὲ αἰγες πρὸς τὰ τραχύτερα καὶ

δρεινότερα διύγουν. ἀπὸ τάτου δὲ φελλέτας λέγεσι Δωριεὺς τὰς κισσηρώδεις λίθους. καὶ ἑορτὴ τις περὶ τὸν Διόνυσον Φελλὸς καλεμένη. καὶ αὐτὸς (Ach. 261) "τῷ Στρυμοδώρου Θράτταν ἐκ τῷ Φελλέως κλέπτουσιν."

φελλεῖς. οὕτω λέγεσιν οἱ Ἀττικοὶ τοὺς πετρώδεις τόπους, οὗτινές εἰσι πετρώδεις μὲν κάτωθεν, ἐπιπολῆς δὲ ὀλίγην ἔχουσι γῆν. ἔστι δὲ καὶ ὄρος ἔτω καλέμενον. sch. A Ach. 272. Φέλλιος ὄνομα κύριον.

φελλός· (AP 6 192) "ἀβάπτιστόν τε καὶ ὕδωρ φελλόν, αἰεὶ κρυφίων σῆμα λυχόντα βόλων."

φελυρέα (ἂν φιλυρέα) εἶδος δένδρου.

a φενάκη ἀπάτη, δόλος· (Theophyl. Sim. 25) "ἐς τὸ τρανές τὴν ἔρευναν ἐποίησαντο, καὶ φενάκη τις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ἔκ ἐνῆν."

b φενάκη τὸ προκόμιον, οἶον τῷ φαινομένῳ κρινὺς ἄκος καὶ σκέπη. κυρίως δὲ ἡ προσθετὴ καὶ ἐπιτηδευτὴ κόμη, ἀπὸ τῶν κατερρηχνυῶν γυναικῶν καὶ ἔτιως ἀπατωσῶν διὰ τῆς ἐπεισάκτου κόμης· (Theophyl. Sim. 65) "ἡ γὰρ τῆς φενάκης ἀπάτη λίαν ἐγκρατῶς ἀπεβυκόλει τὸν βάρβαρον."

φενακίζει χλευάζει.

φέναιζ χλευαστής, ἀπατεών.

Φεναρέτης (ἱμνο Φαιν.) ὄνομα κύριον.

Φενεύς ὄνομα πόλεως· ἐν ᾗ ἦν Νύνακρὺς πέτρα, ἐξ ἧς ἔρρει τὸ Στυγὸς ὕδωρ. Ἡρόδοτος φησιν (6 74).

φεννίς (ἂν φαινίνδα) παιδιὰ διὰ σφαίρας, ὀπηνίκου ἐτέρῳ προδεικνύντες εἰτα ἄλλῃ ἀφ' αὐτοῦ τὴν σφαῖραν ὥσπερ φενακίζοντες.

φενόλης (ἂν φαινόλης) Ῥωμαϊκὴ ζολή. φένω φονεύω.

Φεράς πόλις.

φέρασπις ὁ πολεμικός· (AP 7 152) "πικρὴν ἀλλήλοισι ἔκτωρ χάριν ἡδὲ φέρασπις Αἴις ἐκ πολέμου μνημ' ἔφερον φιλής."

φεραυγής κατὰ λυμπρος.

φέρβει βόσκει, τρέφει.

φέρε, οἶον ὑπόθε, ἄγε οὖν. ἀρχαία ἡ σύνταξις. Ἀριστοφάνης (Eq. 145) "φέρε, ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν."

a φερέγγυος ἀσφαλής, ἀξιοπίστος ἐγγυητής· Ἡρόδοτος (5 30) "αὐτὸς μὲν ὑμῖν οὐ φερέγγυός εἰμι δύναμαι παρασχεῖν τοσαύτην ὥστε κατέγειν."

b φερέγγυος ὁ ἐκδεξιόμενός τι καὶ δυνάμενος ἀποτίσαι, οἶον ἀξιοχρεως, δυνάμενος

ἀναδέξασθαι τὴν ἐγγένησιν. "τί γὰρ κλέυεις, ὦν ἐγὼ φερέγγυος;" τὰτ' ἐστὶν ὦν ἐγὼ εἰς τὸ πρῦττειν ἀσφαλής εἰμι καὶ βεβαιότης. sch. S El. 942.

Φερεζαῖτος ἰθνηκόν.

φέρεθρα. "πομπεῖα τε αὐτοῦ προηγεῖτο ἀργύρου καὶ χρυσοῦ πεποιημένα, καὶ ὀπλῆται πύμπολλοι, καὶ κόσμος βασιλικός, καὶ φέρεθρα ἔχοντα εἰκόνας βασιλέων καὶ δεικνύοντα. αὐτὸς τε Οὐάφρης ἐπὶ πᾶσιν ἐκομίζετο φοράδην, ἐν καὶ χρυσοῦ πεποιημένα καὶ τῶν ἱερέων οἱ σεμνότεροι καὶ τελώντο φορεῖς ἦσαν."

φέρειν λαμβάνειν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέσιν (65) "ἐπέμψαθ' ἡμῶς ὡς βασιλεὺς τὸν μέγαν, μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας." Μένανδρος Ὀλυνθία "μὴ Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας τῆς ἡμέρας ὀβολοὺς φέρων." καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τοῦτου. καὶ φέρον οὐδετέρως· (S OC 1694) "τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρή," τὰτ' ἐστὶ τὸ ἐκ θεοῦ πεμφθὲν γενναίως φέρειν χρή. καὶ αὐτὸς (Thuc. 1 71) "ἔφερον ἀλλήλους οὕτως ἤττον," ἀντὶ τοῦ λίαν ἐλπίστερον, ἐβλαπτον.

φερεκάκους καρτετικούς· (Polyb. 3 71) "συναγωγῶν ἱππεῖς, ὅντας φερεκάκους διαφερόντως, παρεκάλεσε."

Φέρεκλος ὄνομα κύριον.

Φερεκράτης Ἀθηναῖος κωμικός, ὃς Ἀλεξάνδρῳ συνεστράτευσε, ἐδίδαξε δράματα ἰζ'.

Φερεκύδης Ἀθηναῖος, πρεσβύτερος τοῦ Συρίου, ὃν λόγος τὰ Ὀρφείως συναγαγεῖν, ἔγραψεν Αὐτόχθονας (ἔστι δὲ περὶ τῆς ἀρχαιολογίας τῆς Ἀττικῆς) ἐν βιβλίοις ἑ, παραινέσεις δι' ἐκῶν. Πορφύριος δὲ τοῦ προτέρου οὐδένα πρεσβύτερον δέχεται, ἀλλ' ἐκείνον μόνον ἡγεῖται ἀρχηγὸν συγγραφῆς.

Φερεκύδης Βάβυρος Σύριος· ἔστι δὲ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων ἡ Σύρα, πλησίον Δήλου. γέγονε δὲ κατὰ τὸν Λυδῶν βασιλεῖα Ἀλυάττην, ὡς συγχρονεῖν τοῖς ζ' σοφοῖς καὶ τετέχθαι περὶ τὴν μέ ὀλυμπιάδα. διδασχθῆναι δὲ ὑπ' αὐτοῦ Ἡθαγόραν λόγος, αὐτὸν δὲ οὐκ ἐσχηκέναι καθηγητὴν ἀλλ' ἐαυτὸν ἀσκήσαι, κτησάμενον τὰ Φοινίκων ἀπὸ κρυφῆ βιβλία. πρῶτον δὲ συγγραφὴν ἐνεγκεῖν περὶ λόγῳ τινὲς ἱστοροῦσιν, ἐτέρῳ τοῦτο εἰς Κάδμον τὸν Μιλήσιον φερόντων, καὶ πρῶτον τὸν περὶ τῆς μετεμψυχώσεως

λόγον εισηγήσασθαι. ἐζηλοτύπει δὲ τὴν Θά-
λητος δόξαν. καὶ τελευτᾷ ὑπὸ πληθους φθει-
ρῶν. ἔστι δὲ ἅπαντα ἃ συνέγραψε ταῦτα,
ἐπτάμυχος ἦτοι θεοκρασία ἢ θεογονία. ἔσι
δὲ θεολογία ἐν βιβλίοις ἰ', ἔχουσι θεῶν γέ-
νεσιν καὶ διαδοχάς.

c Φερεκύδης Ἀέριος ἱστορικός, γεγονώς
πρὸ ὀλίγου τῆς οἰ ὀλυμπιάδος, περὶ Ἀέρον,
περὶ Ἰριγενείας, περὶ τῶν Διονύσου ἱερῶν,
καὶ ἄλλα.

φῆρε νῦν ἀπὸ τῆ κράνους μοι τὸ πτε-
ρόν" (A Ach. 584). τὸ πτερόν ζητεῖ ἵνα ἐξε-
μέσῃ· εἰώθασιν γὰρ οἱ δυσσεμῆντες πτεροῖ
χρησθῆναι πρὸς τὸ εὐχερῶς ἐμέσαι.

φερέοικος ὁ κοχλίας. ἐνιοι ζῶον λευ-
κὸν ὁμοιον γαλῆν, ὑπὸ δρυσι καὶ ἐλαίαις γι-
νόμενον· οἱ δὲ ζῶον σφηκὸς εὐμεγέθους μετ-
ζον.

φερεσβίς ζωοποιός.

Φερετίμα ὄνομα κύριον. "ἡ δὲ --- πό-
λιν" (cf. v. ἐμπειδορκεῖν).

φῆριστον κράτιστον, ἐξοχώτατον, ἢ
ἀγαθόν.

φερνὴ προῖξ.

φῆρνη ἀμοιβή.

φερομένου λαμβάνοντος. "τὴν αἰτίαν
πῦσαν τῆ πολέμου τέτρε τῆ ἀνδρὸς φερομέ-
νου." καὶ φέρονται ἀντὶ τῆ νικῶσι· "καὶ
φέρονται οἱ πλάσιοι τὸ πλεον, συλλαβόντες
δὲ τῶν δημοτῶν εἰς ψ' δῆσαντες ἄγρσι."
καὶ φερόμενος· "ἀνὴρ γένος μὲν φερόμε-
νος Θορίκιον, ὃ ὄνομα Διογένης ἦν, τὰ δὲ
πολέμια παρ' ὄντιν' ἀνδρῶν κράτιστος, τέλεις ἱπ-
πικῇ προτεταγμένος."

Φερσεφόνη ὄνομα θεῶς καταχθονίης.

φῆρτερον κρεῖττον, ἢ ταχύτερον.

φῆρτρω (Hom. Σ 236) τῇ τῶν νεκρῶν
κλίνῃ. φῆρτερον καὶ τὸ φορεῖν. Πολύβιος
(8 31) "τότε καὶ τὸν Φιλήμενον ἦκειν ἔχοντα
τὸν ὕν ἐν φῆρτρω καὶ Αἰβύς ὥσπερ χιλίης.
ὥς δὲ ἤγγισε τῷ τείχει, ἔλεγεν ἀνοίγειν τα-
χέως, ὅτι βαρύνονται φέρουσι γὰρ ὕν ἄγριον.
ἃ δὲ φύλαξ ἀνοίγει θανυμάσας τὴν εὐαγρίαν."
οἱ δὲ φῆρτερον λέγεσθαι φασι.

Φερωνία ὄνομα κύριον. Dionys. A. R.
2 49.

φερώνυμος ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα.

Φερῶρας ὄνομα κύριον. Ioseph. B. I. 1
89.

φεσκάσιον μάγανον πλοικόν.

φεῦ σχελιστικὸν ἐπίρρημα, ἢ ὀδυνη-
ρὸν οἰμώγημα. ἔστι δὲ καὶ θανυμαστικὸν τὸ
φεῦ· Σοφοκλῆς (OR 316) "φεῦ φεῦ, φρονεῖν
ὥς δεινὸν ἔνθα μὴ τέλη λύει φρονεῖν·
ταῦτα γὰρ κυλῶς ἐγὼ εἰδὼς διῶλεσ'· ἃ γὰρ
ἂν δεῦρ' ἰκόμην." ὥς δεινόν, φησί, τὸ φρο-
νεῖν, ὅταν τὸ φρονούμενον τῷ φρονούντι μὴ
συντελῇ. (A Ran. 141) "φεῦ ὥς μέγα δύνα-
σθον πανταχοῦ τῷ δὴ ὀβολῷ," ἅμα διὰ
τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στό-
ματος βάλλουσι δύο ὀβολούς, καὶ ὅτι τὸ δι-
καστικὸν μισθῶριον δύο ὀβολοὶ ἦσαν. ἦν δὲ
καὶ τριώβολον, βλακεῖας χάριν τοῦτο τῶν
στρατηγῶν προστιθέντων. καὶ περὶ τοῦ ναύ-
λου εἰπόντος "πῶς περαιωθήσομαι;" λέγει
(138) "ἐν πλοιαρίῳ τυνηστωί σ' ἀνὴρ γέρων
διᾶξει, δὴ ὀβολῷ μισθὸν λαβών."

φεύγοιεν κατηγοροῦντο, καὶ φεύγων
κατηγορούμενος· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (167)
"ἢ ῥαδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην."

φεύγοντας τοὺς εἰς δίκην ἀγομένους·
(A Vesp. 875) "τοὺς φεύγοντας ἔλεειν μᾶλλον
τῶν γραψυμένων, καπιδακρύνει ἀντιβολούν-
των."

φενκτέον ἐπίρρημα θετικόν (Plotin. 1 2
imit.) "Πλάτων φησὶ φενκτέον ἐνθένδε. τίς
οὖν ἢ φνγή; θεῶ ὁμοίωσις. τοῦτο δέ, εἰ
δίκαιοι καὶ ὅσοι μετὰ φρονήσεως γενοίμεθα,
καὶ ὅπως ἐν ἀρετῇ, οὐ κατὰ τὰς πολιτικὰς
ἀρετὰς ἀλλὰ κατὰ τὰς μεῖζας, τῷ αὐτῷ
ὀνόματι χρωμένους."

φῆψαλος καὶ φεψάλυξ σπινθήρ ὁ
ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων.
Ἀριστοφάνης (Lys. 107) "ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ
καταλέλειπται φεψάλυξ," οἷον ζωπύρημα,
σπινθήρ. διαβάλλονται δὲ ὥς μοιχοὶ οἱ Μι-
λήσιοι.

φεψάλω κυνηλεῖω· φῆψαλοι γὰρ οἱ
σπινθήρες. Ἀριστοφάνης (Ach. 278) "ἢ δ'
ἀσπίς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμῆσεται" διὰ τὸ
εἰρήνην εἶναι. λέγεται δὲ καὶ φεψάλυξ παρὰ
Ἀρχιλόχῳ καὶ Ἀριστοφάνει (Lys. 107) "ἀλλ'
οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ." καὶ
αὐθις (Polyb. 1 48) "ἀλλ' ἀποσκοτουμένους
ὑπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς φερομένης λιγνύος καὶ
τῶν φεψαλύγων, ἔτι δὲ τῆς τοῦ καπνοῦ πο-
λυπληθείας, οὐκ ὀλίγως ἀπόλλυσθαι."

φῆ. οὐδέποτε Ὀμηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ
ὥς τέταχεν. (Ξ 499) "ὁ δὲ φῆ κώδειαν," ἢ
ἢ ὥς κώδειαν.

Φηγαιεῦσι. δῆμος τῆς Αἰαντίδος. Harp. Φηγεύς.

φήγιμος (Hom. E 838) δρύιμος· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 33) "φηγιμεον κρατῆρα."

Φήγοντος.

φηγός δρυς ἢ πεύκη· "ἦν δὲ δένδρου ὑπερμεγέθη, φηγός καὶ ἐλάτη δρύες τε καὶ φίλυρα."

Φηγοῦς δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος. Harp.

Φηγοῦσιον Αὐσίας ἐν τῷ περὶ Βατρύχα φόνου.

φήληξ ὁ ἀπατιών, καὶ ἡ ὠμὴ σνκῆ.

φήλος ὁ ἀπατηλός.

φηλοῦν ἀπατᾶν· Μένανδρος Ἀλκιῖ "δὴ οἰκίας φηλῶν γερόντιον, ὡς λέγεις, ἀβελτέρων." καὶ φηλωθεῖσα ἀντὶ τοῦ ἐξυπατηθεῖσα· ἐν Μύθοις "κέρδεισι φηλωθεῖσα θοῇ κεμάς" (cf. Babr. 95 37). ἔνθεν καὶ φηληχες τὰ ἄγρια σῦκα τὰ τῇ δεῖξει πέπειρα.

φηλώματα ἐξυπάτας. ἔτιος Ἀντιφῶν.

φηλώσεις ἀπατήσεις.

φήμη· (S OR 158) "τέκνον ἐλπίδος ἄμβροτε φήμη," παρ' ὅσον ἐν ἐλπίδι τινὲς γινόμενοι χρησμοὺς αἰτῶσιν ἀπὸ τῆ θειᾶ. καὶ αὐτοὶς "φήμη τὸν ἐσθλὸν κἄν μεχοῖς δείκνυσι γῆς" Εὐριπίδης φησί (ap. Aeschin. 1 128).

φημί λέγω, ὑπολαμβάνω· (Diog. L. 4 36) "οἱ Ἀρχισπύλιος ὁ φιλόσοφος φησικῶς ἐν τῷ διαλέγεσθαι ἐχρηστο τῷ φήμι· ἐγώ, καὶ ὁ συγκαταθήσεται τούτοις ὁ δεῖνα, εἰπὼν τῆνομα." καὶ Αὐβίδ (Ps. 35 1) "φισὶν ὁ πυράνομος" ἀντὶ τῆ ἡγεῖται, ὑπολαμβάνει.

φημιζῶ.

φημισμός ἡ φήμη.

φήναι δεῖξαι, εἰπεῖν.

φήνας σκυφαντήσας, γενναίους.

φήνη εἶδος ὀρέου.

φήρας τὸς Κενταύρους. Hom. B 743.

Φηρὴ πόλις, καὶ Φηρήτης ὁ πολίτης.

φής λέγεις, καὶ φησί λέγει, καὶ φήσεις λέξεις.

Φῆστος. ἔτιος περὶ τὸς χρόνους Ὑάλιντος εἰς τὴν Ἀσίαν ἐκπέμπεται ἀνθύπατος, τὴν δὲ βασιλικὴν γλῶσσαν (an γάζαν) ἐπεπίστευτο. πέμπεται δὲ ὁμῶς τὸν ποιητικὸν καὶ μυθώδη ἔχετον, καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος ἐκ Σικελίας ἢ Θετταλίας τοιοῦτος, χρυσὸν ἀποδείξων καὶ πανήγυριν. ἦν δὲ ἡ μαρία ὁ θύραθεν, ἀλλ' ἐνδοθεν ἐλύσσα καὶ ἐμαίνετο,

ἀνὴρ φύσει ποτηρὸς καὶ ἔξοιαν ἔχων, καὶ τὴν ἐν ταῖς κολάσειν ἀγροῖτητα καταλιπὼν εὐδοκίμῆσαν ἐν τοῖς βασιλείοις, ὅς ἐστιν ὁ τι πυρανομίας ἀπέλιπε καὶ ἀσελγείας, ἀλλ' ἐπὶ τοσούτῳ παρηγορᾶς ἐρρῶν καὶ φόνων ὥστε καὶ Μάξιμον ξίφει διέφθειρε, Κοιρανὸν Αἰγύπτιον ἐπισφάζας αὐτῷ. καὶ εἰ θερμὸς ὢν καὶ ζέων τῷ λύθρῳ πάντας συνανήρει καὶ κατέφλεγεν (Eunap. p. 110 Nieb.). φητιαλεῖς.

φήτρη συγγένεια.

φθαῖη σε προλάβοι σέ τις εἰς ἐκκλησίαν. καὶ φθαῖησι.

φθάνει προλαμβάνει.

φθάνοντος ἔργον γίνεται.

Φθάς ὁ Ἑφαιστος παρὰ Μίμνιδαις. καὶ παροιμία "ὁ Φθάς σοι λελάληκεν." οἱ δὲ Ἀφθάς φασιν, ὡς σταφίς ἄσταφίς καὶ στύχης ἄσταχης.

φθάσειεν προλάβοι. "οἶσθα --- φθέξασθαί τι τῶν δεόντων. οἱ δὲ παλαιοὶ πρὸ τῆ εὐρεθῆναι τὸς δημοτικὰς κυρπὰς ἐβλανοφάγην· ἔνθεν καὶ τὸ φαγεῖν εἴρηται (cf. v. οἶσθα).

φθέγμα ῥῆμα.

φθεῖρ ὁ τῆς πίττος κυρπός.

φθεῖρω. ὅτι πᾶν τὸ φθειρόμενον κατὰ δύο τρόπους φθείρεται, ἢ τὸν τῶν σωμάτων, τῇ εἰς τὰ στοιχεῖα ἀναλύσει, ἢ τὸν τῶν ἀσωμάτων, ἀποσβεννόμενος τῇ εἰδὲς τῇ ἀναρροστίᾳ τῇ ὑποκειμένῃ.

φθεῖσθαι διαφθεῖρεσθαι.

φθήμενος προλαβών, καταλαβών.

φθῆναι προλαβεῖν. Ἰώσηπος (A. I. 99) "δυσφορῶντος δὲ τῆ βασιλείας ἐπὶ τῷ φθῆναι τὸν μισθὸν ἐκδεδωκέναι τοῖς Ἰσραηλῆταις, παρήγει ποιεῖν ὁ προφήτης ὁ τι τῷ θεῷ δοκεῖ."

φθῆσεται κατὰλήψεται.

Φθία πόλις, πατρίς Ἀχιλλέως. καὶ Φθιάδος Θετταλικῆς.

φθιμένης νυκτός τιτίσσι πυρελθοῦσης· "ὥς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτός" (S Ai. 141).

φθῖναι φθαρῆναι.

φθινάς ἡ νόσος.

φθίνει φθίρεται, λήγει. καὶ φθινόμενοι.

φθινόπωρον παλινδρομία τῆ ἡλίου ἀφ' ἡμῶν γενομένη τῶν κυρπῶν πρὸς τὰς τῶ-

πας ἀφ' ὧν ἐγένοντο. τῆς δὲ γενέσεως αὐτῶν αἴτιον γενέσθαι τὸν ἥλιον ἐξαυτίζοντα τὰ νέφη (Diog. L. 7 152).

φθινύθων φθειρόμενος.

Φθίος ὄνομα κύριον. καὶ Φθιώτης ὁ ἀπὸ τῆς Φθίας πόλεως. Θηλυκῶς δὲ Φθιώτις γυνή διὰ τῆς ι.

Φθιρώ ὄρος Μαιάνδρου.

φθισήνορος τῇ φθείροντος τὴν ἄνδρας.

φθίσθαι φθαρῆναι. Hom. I 246.

φθισίμβροτος διαφθείρουσαι τὸν ἄνδρα.

φθίσις νόσος.

φθίσονται διαφθαρήσονται. Hom. A 821.

φθιτὸν γένος.

φθογγαῖς βελαῖς.

φθότης φθίσις. ἡ ὄνομα πάθος ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς. Πιπίδης "τὴν ἱππικὴν ὑπέχεν ὁ στρατὸς φθότην." καὶ Αἰλιανός "φθότη γοῦν Θεόπομπον τὸν Ἀθηναῖον ῥινώμενόν τε καὶ λειβόμενον ἰάσατο ὁ Ἀσκληπιδίος" (cf. v. Θεόπομπος).

φθοῖς φθοῖδος ὄνομα πλακῶντος. πέμματα ἂν τοῖς θεοῖς μετὰ τῶν σπλάγγων ἔθυσον ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 258) "καὶ τροχιὰν ἐν κανέφω φθοῖδα σοὶ ταύτας ἐφ' ἄλως, ὦ Δάμιατε," φέρω. τὰς φθοῖς μονοσυλλάβως ἔθος λέγειν τοῖς Ἀιτικοῖς. "τὰς φθοῖς ἀφαιρῶντες καὶ τὰς ἰσχυάδας" Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (677).

a φθόνος ἡ ἐπὶ τοῖς καλοῖς τῇ πλησίον βουσκάνῃ παρὰ τῇ ἀποστόλῃ.

b φθόνος πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλους εὐπραγίᾳ τῶν ἐπικεικῶν τινός. ἐκ τῆς δὴλον ὡς καὶ φθονερὸς ἂν εἴη ὁ λυπόμενος ἐπὶ ταῖς τῶν ἐπικεικῶν εὐπραγίαις. ἔκκειμι, ἐπὶ αἰετὶ προδότηλος ἀλλότριον τῇ σπεσδαῖς τὸ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς τῶν ἀγαθῶν εὐπραγίαις (οἱ γὰρ ἐπικεικῆς ἀγαθοί), ἐκ ἂν εἴη ὁ ἐπικεικὴς φθονερὸς. φθόνος νόσημα ψυχῆς ἀνθρωπικὸν καὶ ἐσθίον ψυχῆν, ἣν ἂν κατυλάβῃ, ὥσπερ ἰδὸς τὸν σίδηρον. καὶ ὁ ἔρως ταύτόν ἐστιν. οἷς ἐκείνος ἔχθιστον καλεῖ τὸ θεῖον, περιτρέπων τὸ συμφυές ἄρρώστημα εἰς αὐτὸς τὰς ἐκφύσαντας αὐτά. καὶ ἱαμβοὶ "τὸ δευτερεῖον τῇ φθόνῳ γράμμι ξέσας εὐρης ἐν αὐτῷ τὸν φόρον γεγραμμένον." καὶ Σοφοκλῆς (Δι. 157) "πρὸς γὰρ τὸν

ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει." καὶ αὐθις "πιστὰ τοῖς ἀκῆσαι τὰ κατὰ τῶν μεγάλων διὰ τὸν φθόνον." καὶ Πίνδαρος (Nem. 8 36) "ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖς." καὶ αὐθις (Diog. L. 5 76) "σφόδρα δὲ λαμπρὸς ὢν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὁμῶς ἐσκοτίσθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῇ τὰ πάντα διεισθιόντος φθόνῳ· δίκην γὰρ θανάτου ὥφλε." στίχοι Δημητρίῳ εἰς φθονερὸς (Diog. 5 85) "ζῶν ἀτιμιάσαντες ἀποφθίμενον ποθέσι, καὶ ποθ' ὑπὲρ τύμβοιο καὶ ἀπνός ἐιδώλοιο ἄστεα νεῖκος ἐπῆλθεν, ἔριν δ' ἐστῆσατο λαός."

φθόρος ἀρενικῶς. (Procop. Arc. 13) "ἔτις ἦν αὐτῷ κατεσπεδασμένος ὁ τῶν ἀνθρώπων αἰεὶ φθόρος." καὶ αὐθις "πολὺς δὲ φθόρος ἐγένετο τῶν σωμύτων. εἰ γὰρ τί δεῖ νοεῖν τὸν φθόρον, τότ' ἂν ἰδὼν τις τὸ συμβαῖνον ἔγνω συμφῶς."

φιαλεῖς Ἀριστοφάνης (Vesp. 1388) "ἀλλ' ἐκ ἀποδώσεις, ἐδὲ φιαλεῖς, οἷδ' ὅτι, ἀλλ' ἐξαπατήσεις, κάγχανει τέττω μέγα." φιαλῆμεν δὲ τῷ ἔργῳ ἐπιβαλῆμεν, ἐπὶ τῷτο ὀρμήσομεν. φιαλεῖν δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ ἄρχεσθαι πράγματος Ἀριστοφάνης (Pac. 430) "ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὑπέχε τὴν φιάλην, ὅπως ἔργῳ φιαλῆμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς."

φιάλην ἀμφιθέτον. Hom. Ψ 270.

Φίλος.

φιαρὸν λαμπρόν.

φίβαλις. γένος συκῆς ἡ φίβυλις, ἐπιτήδειον εἰς ξηρασίαν ἰσχυάδων. ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τῇ ἰσχυαίνεσθαι ἰσχύς καλεῖται, καὶ τοὺς ἰσχυῆς τῶν ἀνθρώπων ἐκάλειν φιβάλης. ὁ δὲ τόνος φιβάλειος, προπαροξυντόνως, ὡς κορώνειος πελέκειος. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέσιν (768) "τί δαί; φιβάλειος ἰσχυάδας; κοῦ κοῦ. ὡς ὅξυ πρὸς τὰς ἰσχυάδας κεκράγατε."

Φιγαλεύς ὁ ἀπὸ τῇ δῆμῳ Ἀρκαδίας. καὶ ὁ δῆμος Φιγαλέα.

Φίγιον ἀκρωτήριον.

Φιδηναῖος ἀπὸ τόπων.

φικιδίζειν ἐπὶ τῇ παιδεραστῇ (cf. v. χαλκιδίζειν).

φικιῶ.

φίλα ἴσου, ὁμοία, προσφιλή.

Φιλάργιος Λύκιος ἀπὸ Μάκρης, ὡς εὔρηται παρὰ Εὐγενάτορι· ὡς δὲ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Φιλίμονα περὶ ἥπαιτος ἐσκορρωμένῃ ἐπιστολῇ φησὶν ὁ Φιλάργιος, εἴη ἂν μῦλλον Ἠπειρώτης· ἱατρός, μαθητὴς Ναυμυ-

χίω, τοῖς χρόνοις μετὰ Γαληνόν, ἱατρούσας τὰ πλείεστα ἐν Θεσσαλονίκῃ, συντάξας βιβλία ἱατρικὰ μονόβιβλα μὲν ὁ, συντάγματα δὲ ἕτερα ἕκ ὀλίγα. ὑπομνηματικὸν εἰς Ἱπποκράτην.

φίλαθλος φιλόπονος.

Φιλαινίς.

φιλαιτίων τῶν ἐπιλαμβανομένων.

φιλακροάμονος.

^a Φιλάμμων πύκτης Ἀθηναῖος, ὃς πάντα ἐνίκα τὸς ἀντιπάλους (Demosth. 18 319).

^b Φιλάμμων ἕτερος, ὃν ἄδουσι Θαιμύρῃ τῷ Θρηκὸς πατέρα γενέσθαι (cf. v. Τέρπανδρος).

φιλαμπελωτάτη (A Pac. 306) ἡ εἰρήνη· εἰρήνης γὰρ ὕψης γεωργῶμεν, πολέμῳ δὲ ὄντος τέναντίον.

φιλανθρωπηθεῖς· (Polyb. 39 3) "ὁ δὲ Ἀσδράβου ἐβελήθη τότε συμμῆξας καὶ φιλανθρωπηθεὶς ἀπελθεῖν εἰς τοὺς ἐξω τόπους." καὶ φιλανθρωπία ἡ...

φιλαπεχθήμων φιλομίσητος, γίλεχθος, φιλομισής.

φιλαργυρία ἐπόληψις τῷ τὸ ἀργυρίου καλὸν εἶναι (Diog. L. 7 111).

φιλαυτίας ὑπερηφανίας.

^a Φιλέας. "εἰ καὶ Φιλέας... ὑφελόμενος" (cf. v. ὁμοιον).

^b Φιλέας ὄνομα τόπων.

φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πῶς ὁρᾷ" (S El. 972).

φιλεῖ γὰρ πῶς τέρεται γὰρ πῶς, ἡ ἔθος γὰρ πῶς· (A Nub. 811) "φιλεῖ γὰρ πῶς τὰ πολλὰ ἐτέρως τρέπεσθαι," ταῖς τι συμβαίνει, ἔθος ἔχει ἄλλως ἀποβαίνειν ἢ ὡς προσδοκᾷ τις. ἐνμετάβολοι γὰρ εἰσιν οἱ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγῳ ἐπὶ τι μᾶθημα ἐρχόμενοι. ἔως ὃ ἐπιθυμεῖ πρᾶξιν τὸν μισθόν.

φιλεργὸς φιλόπονος· (Ioseph. A. I. 12 46) "οἱ μὲν ὑπὸ ῥαθυμίας καὶ τῆς πρὸς τὸ φιλεργεῖν μαλακίας ἀνόητοι καὶ ἀμαθεῖς ἐπανήκον αὐτῷ."

φιλέρημος.

φιλεριστῆσαι φιλονεικῆσαι· Μένανδρος "τὸ γὰρ φιλερι τῆς φιλοπρωτείας μεταξὺ αὐτῶν ξυμπεσὸν διέλυνε τὰς δυνάμεις."

Φίλερος καὶ Φιλέταιρος ὀνόματα κύρια.

Φιλέταιρος ὄνομα κύριον. Ἀθηναῖος

κωμικός, υἱὸς Ἀριστοφάνους τῷ κωμικῷ. δράματα δὲ αὐτῷ καὶ, ὧν ἐξὶ καὶ ταῦτα, Ἀχιλλεύς, Κορινθιαστής, Κυρηναῖος, Φίλανδρος, Κέφαλος, Τηρέος, Οἰνοπίων, Ἀντυλλός (καὶ αὐτὸ Φιλέταιρος, ὡς δὲ τινες Νικοστράτης), Ἀταλάντη, Λαμπυροφύλλος.

Φιλέσιος. ἦν δὲ φιλοπαίμων. Ἀγνοομένης κατὰ Τιμοκράτους (134). Φιλεψίς μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταὶ ἐπὶ τῷ μεταξὺ τῶν δημογοριῶν μύθῳ λέγειν. κεκωμώδηται δὲ καὶ εἰς πανταγίῳ.

Φιλέως ὄνομα κύριον.

Φίληβος.

φιληδίας φιληδονίας, ἀνοίας· "ἐμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας ἐπισθε μὴ τῷ χοίρῳ" Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (307).

φιληδονος.

φιληδῶν φίλων, ἀγαπῶν (Diog. L. 2 58) "ἀλλὰ Κύρινθος ἔδεκτο φιλόξενος. ἢ σὺ φιληδῶν οὕτως ἀρέσκει, καὶ καὶ μέντοι ἔγνωσ."

φίλη κεφαλὴ προσφιλέστατε.

φιληκοῦα. καὶ φιλήκοος φιλομαθής.

φιληλιαστής ὁ φιλόδικος· παρὰ Ἀριστοφάνη (Vesp. 88) "φιληλιαστής ἐστὶν ὡς ἀδελφὸς ἀνὴρ," ἀντὶ τῷ φιλόδικος· Ἠλιαῖα γὰρ Ἀθήνησι δικαστήριον μέγιστον.

Φιλήμων. ἔτος ἄπληρος ἦν τὸ σῶμα, καὶ μέντοι καὶ τὰς αἰσθήσεις πάσας ἀσινεῖς εὐμοιρίῃ τινὶ διεσώσατο. ὁμολογῶσι δὲ ἴσοι καὶ τῷτο. πολεμήτων Ἀθηναίων καὶ Ἀργείων Πειραιεὶ διατωμένους ὁ Φιλήμων ὄναρ ὁρᾷ κόρος ἐξέστας θ' τῆς οἰκίας αὐτῷ. ἐδύκει δὲ ἐξέσθαι αὐτὰς τί βεβλόμεναι καταλείψαι αὐτόν· αὐτῶν δὲ ὥστε ἀκῆσαι λεγομένων ἔξω θυρῶν λέναι, μὴ γὰρ εἶναι θεμιτὸν (παρουμένειν) αὐτῷ. καὶ τὸν μὲν ὄνειρον ἐνταῦθα παύσασθαι, αὐτὸς δὲ διανυσθεὶς τῷ παιδὶ περιηγεῖται ὃ τε εἶδε καὶ ὅσα ἤκουσε καὶ ὅτινα εἶπεν. εἰτα μέντοι ἔγραψε τὰ λοιπὰ τῷ δράματι ὅπερ ἦν εἴχε διὰ τῆς παρόσης ἄγων φροντίδος, καὶ ἐπειλοσάμενος ἡσυχῇ ἔκειτο, κατὰ ὑπερέσχε. καὶ οἱ γε ἐνδον φωντο καθεύδον αὐτῶν, ἐπεὶ δὲ μακρὸν τῷτο ἦν, ἐκκαλύψαντες ἐθνεύωτα ἐθεάσαντο. ἔκῃν, ὃ Ἐπίκυρ, παρήσαν δὴ καὶ Φιλήμονι ἐννέα μῆσας, καὶ ὅτε ἐμελλε τὴν ἐπινησθεῖσάν οἱ καὶ τελευταίαν ὁδὸν λέναι, ἔχοντο ἀπιῆσαι· θεοὺς γὰρ ἀδαμῇ θεμιτὸν ὁρᾷν

ἔτι νεκρές, καὶ ἔν ὧσι πάνσ φιλοι, ἔδ' ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς (Eur. Hipp. 1437). σὺ δὲ λέγεις αὐτὰς μὴ ἡμῖν προσέχειν, ὦ μῶρε. ἔτω γησὶν Ἀλλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας.

b Φιλήμων Συρακούσιος, υἱὸς Δάμωνος, καὶ αὐτὸς κωμικὸς τῆς νέας κωμωδίας, ἡκμαῖεν ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας, βραχὺ Μένανδρου πρότερος. ἔγραψε δὲ κωμωδίας πρὸς 4' καὶ ἐβίωσεν ἔτη 49'. εἰσὶ δὲ οἱ λέγεσθαι αὐτὸν καὶ ρ'. ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ σφοδρῇ γέλυτος.

c Φιλήμων ὁ νεώτερος, καὶ αὐτὸς κωμικός, υἱὸς Φιλήμορος τῆ κωμικῆ. ἐδίδουε δὲ δρῦματα νδ'.

φιλήνεμος· ἐν ἐπιγράμμασιν (AP 6 92) "αὐλὸν καμινευτῆρα τὸν φιλήνεμον."

Φίληξ ὄνομα κύριον.

φιληταί. ἔτω λέγονται καὶ οἱ κλέπται καὶ οἱ φιλήντες (AP 5 271) "οἱ δὲ φιληταὶ οἱ ποτε τριλλίστως ἀντίον ἐρχόμενοι νῦν μέγα πεφρίκασι."

Φιλητᾶς Κῶος, υἱὸς Τηλέφου, ὢν ἐπὶ τε Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου, γραμματικὸς κριτικός, ὃς ἰσχυρθεὶς ἐκ τῆ ζητεῖν τὸν καλέμενον ψευδόμενον λόγον ἀπέθανεν. ἐγένετο δὲ καὶ διδάσκαλος τῆ δευτέρου Πτολεμαίου. ἔγραψεν ἐπιγράμματα καὶ ἐλεγείας καὶ ἄλλα.

φιλητέων ληστῶν, ἦτοι κατὰ ἀντίφρασιν, ἡ κατὰ ἀφαίρεσιν τῆ ὑπάνυ φιλητέων, κλεπτῶν.

φιλητής ὁ ἐρυστής, φιλήτης δὲ ὁ κλέπτης.

φιλίη ἡ οἰκία χώρα, ὡς πολεμίη ἡ ἀλλοτρίη. "ὁ δὲ ὑπάτος ἔτε ἐν τῇ φιλίᾳ ὢν πολὺν διέφερε."

φιλίη. Δαμάσκιος φησι "περὶ γὰρ οὐδεμίαν τῶν πολλῶν ἀρετῶν ἔτιος ἐσπώδευας ὡς περὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, κατὰ τὸν Πυθαγόραν εἰπεῖν, αὐτὴν τὴν φιλίαν" (cf. v. προέμενος).

φιλιάζω φίλος γίνομαι. (2 Paralip. 19 2) "ὦ Ἰωσαφάτ, εἰ ἀμυρτωλῶ σὺ βοηθεῖς ἡ μισομένη ὑπὸ κυρίᾳ φιλιάζεις, διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὀργὴ κυρίου, εἰ μὴ λόγοι ἁγασθοὶ εὐρέθησαν ἐν σοί."

Φιλικήσιμος ἄρχων ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως.

Φιλῖνος.

φίλιοι προσφιλέστατοι.

φίλιος ὁ τὰ περὶ τὰς φίλιας ἐπισκοπῶν. Μένανδρος Ἀνδρογόνῃ "μυρτύρομαι τὸν φίλιον ὦ Κράτων Δία." Φερεκράτης Κρουπατάλοις "τοῖς δὲ κριταῖς τοῖς νυνὶ κρίνεσι λέγω μὴ ἐπισχεῖν μηδ' ἀδίκως κρίνειν" ἢ νῆ τὸν φίλιον μῦθον εἰς ὑμᾶς ἔτερον Φερεκράτης λέξει πολὺν τότε κακηγορίστερον."

Φιλιππίσιοι.

Φιλιππίδης Ἀθηναῖος, κωμικὸς καὶ αὐτὸς τῆς νέας κωμωδίας, υἱὸς Φιλοκλέους· ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ρωᾷ δλυμψιάδος. ἐδίδουε καὶ αὐτὸς δρῦματα μέ.

Φιλιππίδης τῶν πολιτενομένων παρ' b Ἀθηναίοις εἰς ἦν, ἐδόκει δὲ ἰσχυρὸς εἶναι τὸ σῶμα· διὸ καὶ Ἀλέξης πεφιλιππιδῶσθαι ἔφη ἀντὶ τῆ λελεπτύνθαι (Athen. p. 552).

Φιλιππικός ὁ καὶ Βαρδάνης Ἰστρονιανὸν βασιλεῖα ἀνελὼν ἀσέμνως καὶ ῥαθύμως τὰ βασιλεία διέπων ἐφαινετο, τὸς τε ἐν τῇ οἰκωμενικῇ συνόδῳ πατέρας ἀναθέματι καθυπέβαλε, τὰ παρ' αὐτῶν ἐνδύως δογματισθέντα δύο τῆ σωτήρος θελήματι καὶ ἐνεργείας μὴ ἀποδιχόμενος, συλλήπτορας ἐύρηκως Ἰωάννην τὸν τηρναῦτα τῆς πόλεως ἀρχιερεῖα καὶ Γερμανὸν τὸν Κυζίκου μητροπολίτην καὶ ἑτέρους ἱερεῖς καὶ συγκαλητικούς πλείστους.

Φιλιππικός στρατηγὸς τῶν ἐφῶν ερα-b τιωτῶν. ἔτος ἔσχεν Ἡράκλειον τὸν Ἡρακλείη τῆ βασιλέως πατέρα ὑποστράτηγον· δεσπινχίσαντος δὲ ἐν πολέμῳ τῆ Φιλιππικῆ καὶ ἀπομάχευ γενομένη, ὁ Ἡράκλειος ἐγχειρίζεται τὸ ὀπλιτικόν. ἦν δὲ ὁ Φιλιππικός γαμβρὸς Μαυρικίᾳ ἐπὶ θυγατρὶ.

Φιλιππίων ὄνομα κύριον.

Φίλιππος Ἀμφιπολίτης ἱστορικὸς Ῥο-διευκά, βιβλίη ιθ' (ἔστι δὲ τῶν πάντων αἰσχυρῶν), Κωακῆ, βιβλίη β', Θασιακῆ, βιβλίη β', καὶ ἄλλα.

Φίλιππος ὁ βασιλεὺς νικήσας Ἀθη- b ναίης τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην ἔ τοσῶτον ἤνυσε διὰ τῶν ὀπλων ὅσον διὰ τῆς ἐπιεικειᾶς καὶ φιλανθρωπίας τῶν τρόπων· τῷ μὲν γὰρ πολέμῳ καὶ τοῖς ὅπλοις αὐτῶν μόνων περιεγένετο καὶ κύριος κατέστη τῶν ἀνταξιαμένων, τῇ δ' εὐγνωμοσύνη καὶ μετριότητι πάντας Ἀθηναίους ἅμα καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἔσχεν ὑποχείριον, ἔκ ἐπιμετρῶν τῷ θυμῷ τοῖς πρᾶτομένοις, ἀλλὰ μέγχι τότε πολέμῳ καὶ φιλονεικίᾳ, ἕως τοῦ λα-

βεῖν ἀφορμὰς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς αὐτοῦ πραότητος καὶ καλοκαγαθίας. τοιγαρὶν χωρὶς λύτρων ἀποστείλει τὰς αἰχμαλώτους καὶ κηδεύσας τῶν Ἀθηναίων τὰς τετελευτηκότας, ἔτι δὲ καὶ συνθελὶς Ἀντιπάτρῳ τὰ τέτων ὅσα, καὶ τῶν ἀπαλλαστομένων τοὺς πλείστους ἀμειψίας, διὰ τὴν ἀγγίνοιαν μεγίστην πρῶξιν ἀπειργάσατο· τὸ γὰρ Ἀθηναίων φρόνημα καταπληξάμενος τῇ μεγαλοψυχίᾳ πρὸς πᾶν ἐτοίμους αὐτὸς ἔσχε συναγωνιστὰς ἀντὶ πολέμιων (Polyb. 5 10).

c Φίλιππος κωμικός. τῶν δρυμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Κωδωνιασταί, ὡς Ἀθήναιος ἐν Λεπτοσοφισταῖς.

d Φίλιππος ὁ Μακεδὼν πολλὰς τῷ ζῆν ἐστέρησε, καὶ τὰς νύκτας ὕστερον συμπεριέλαβεν, ἐπιφθεγξάμενος τὸν στίχον τῆτον "νήπιος ὅς πατέρα κτείνας νύκτας καταλείπει" (Polyb. 24 8).

e Φίλιππος σοφιστὴς ὁ γράψας περὶ πνευμάτων, ἐκ τῶν Ἡρωδιανῶν, κατὰ στοιχεῖον, καὶ περὶ συναλοιοφῆς.

Φίλιππος ἀλεκτρυῶν ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων.

a Φιλίσκος Αἰγινήτης ὁ διδάξας γράμματα Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα. αὐτὸς δὲ ἀκροστῆς ἦν τῷ κυρὸς Διογένης, κατὰ δὲ Ἑρμιππον Σελπιωνος. ἔγραψε διαλόγους, ὧν ἐστὶ Κόδρος.

b Φιλίσκος Αἰγινήτης, ὃς κατὰ θέαν ἐλθὼν τῶν Ἀθηναίων, ἀκῶσας Διογένης ἐφιλοσόφησεν. ὁ δὲ τότε πατὴρ ἀπέστειλεν ἐπ' αὐτὸν τὸν ἀδελφόν, καὶ ταῦτόν ἐπαθε καὶ ἕτος. καὶ ὁ πατὴρ πάλιν ἐπ' ἀμφοτέρους ἐλθὼν ἐφιλοσόφησε καὶ αὐτούς. ἐγένετο δὲ αὐτοῦ ὁμιλητὴς καὶ Φωκίων ὁ χρηστός. τελευτήσας δὲ ἐν Κορίνθῳ κεῖται, καὶ κύων ἐστὶν ἐπὶ τῷ μνήματι. ἐτιμήθη δὲ εἰκόνι παρὰ Σινωπέων καὶ ἐπιγράμματα (AP t. 2 p. 726) "γῆράσκει καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνῳ· ἀλλὰ σὸν ἔτι κῶδος ὁ πᾶς αἰὼν, Διόγενες, καθελεῖ, μᾶνος ἐπεὶ βιοτῆς αὐτάρκεια δόξαν ἔδειξας θνητοῖς καὶ ζωῆς οἶμον ἐλαφροτάτην."

c Φιλίσκος Κερκυραῖος, Φιλώτου υἱός, τραγικός καὶ ἱερὸς τῷ Διονύσῳ ἐπὶ τῷ φιλαδέλφῳ Πτολεμαίῳ γεγονώς. καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ Φιλίσκειον μέτρον προσσηγορεύθη, ἐπεὶ περ αὐτῷ ἐνεδαφιδεύετο. ἔστι δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τῶν τραγικῶν, οἵτινές εἰσιν ζ' καὶ ἐκλήθησαν Πλειάς. αἱ δὲ τραγωδίαι

αὐτῷ εἰσὶ μβ'.

Φιλίσκος κωμικός. τῶν δρυμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἀδωνίς, Διὸς γοναί, Θεμιστοκλῆς, Ὀλυμπος, Πανὸς γοναί, Ἑρμῆ καὶ Ἀφροδίτης γοναί, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος.

Φιλίσκος Μιλήσιος ῥήτωρ, Ἰσοκράτης ἀκροστῆς τῷ ῥήτορος. ἐγένετο δὲ πρότερον ἀνελτῆς πυραδοξότατος, διὸ καὶ αὐλοτρόπῃν Ἰσοκράτης αὐτὸν ἐκάλει. γέγραπται δὲ αὐτῷ τάδε, Μιλησιακός, Ἀμφικτερονικός, τέχνη ῥητορικὴ ἐν βιβλίοις β', Ἰσοκράτους ἀπόφασις.

Φιλίσκος, ἡ Φίλιστος, Συρακοῦσιος ἱστορικός. ἦν δὲ συγγενὴς Διονυσίῳ τῷ τευράνῃ Σικελίας, καὶ ἐν τῇ πρὸς Καρχηδονίᾳ ναυμαχίᾳ ἐτελεύτησε. μυθητὴς δὲ ἦν Εὐήνῃ τῷ ἐλεγειοποιῷ. ἔγραψε Σικελικά (ἐστὶ δὲ τὰ πρὸς Ἕλληνας αὐτοῖς πραγθέντα διωφόρως) καὶ γενεαλογίαν, περὶ Φοινίκης, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς νήσου Σικελίας (cf. v. Φιλιστος).

Φιλιστίδης ὄνομα κύριον.

Φιλιστίων Πρωσεύς, ἡ ὡς Φίλων Συρδικός, κωμικός. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ Σακράτης. ὃς ἔγραψε κωμωδίας βιολογικάς. τελευτᾷ δὲ ὑπὸ γέλωτος ἀπέθνηκε. δρῦματα δὲ αὐτῷ Μιμοψηφισταί. ἕως ἐστὶν ὁ γράψας τὸν φιλόγελων ἦγεν τὸ βιβλίον τὸ φερόμενον εἰς τὸν Κερέα. Νικαεὺς δὲ μᾶλλον παρὰ πᾶσιν ἄδειται, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐπίγραμμα (AP 7 155) "ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνδραπῶν βίον γέλωτι κεράσας Νικαεὺς Φιλιστίων."

Φίλιστος Ναυκρατίτης ἡ Συρακεσίος, Ἀρχωνίδης υἱός. μυθητὴς δὲ ἦν Εὐήνῃ τῷ ἐλεγειοποιῷ. ὃς πρῶτος κατὰ τὴν ῥητορικὴν τέχνην ἱστορίαν ἔγραψε. συνέταξε δὲ τέχνην ῥητορικὴν, Αἰγυπτιακὰ ἐν βιβλίοις ιβ', Σικελικά ἐν βιβλίοις ια', πρὸς τὸν τρικάρατον λόγον, περὶ Ναυκρατίως, περὶ Διονυσίῳ τῷ τευράνῃ βιβλίον ε', περὶ τῆς Αἰγυπτίων θτολογίας βιβλίον γ', δημογορίας καὶ ἄλλα τινὰ. περὶ Συρίας καὶ Αἰθύσης.

φιλιττα συμπόσια μεμιγμένους ἔχοντα ταῖς ἡδοναῖς τὰς πόνας· ὃ γὰρ στρωμνὴ τις ὑπέκειτο εὐωχεμένοις, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἀγκῶσι κοίλυνθαι λίθος ἢ ξύλον. οἱ δὲ πατέρες φησὶ τῆς τῷ σώματος φιλίας. ἐς τὸ ἀρχαῖον καθισταμένους πάντι, ὅθεν παλαιόστραι ἀγβησαν καὶ τὰ φιλιττα ἐπανήλαθε (cf. v. ἐφο-

ροι et πίττα).

Φιλλεῖδαι γένος ἐστὶν Ἀθήνησιν. ἐκ δὲ τέτων ἡ ἱέρεια τῆς Δήμητρος καὶ κόρης, ἡ μινῶσα τὸς μύστας ἐν Ἐλευσίνι.

Φιλλέωνος ὄνομα κύριον.

Φιλογόνιος ὄνομα κύριον.

φιλόγυρνος φιλογόρριδος.

φιλοδασποτεύομαι. ἔτιως Ἀναξίλως.

φιλοδωρία ἡ μετὰ προθυμίας δωρεά· "ὃ δὲ ἀπολαυσάτω τῆς τῶν ἐχθρῶν φιλοδωρίας."

φιλόζωος.

φιλοθεάμονες φιλοθεωρηταί.

φιλοθηρεῖ φιλεῖ ἀγρεύειν.

φιλοίκριστον ὀδυρτικόν, θρηνητικόν· Σοφοκλῆς (Αἰ. 580) "κάρτα τοι φιλοίκριστον γυνή."

Φιλοίτης ὄνομα κύριον.

Φιλοίτιος.

φιλοκάλως καθαρώς.

φιλόκενον στόμα μαιτιολόγον.

Φιλοκλῆς κωμωδίας ποιητῆς αἰσχρο-
πρόσωπος. ἦν δὲ προκέφαλος ὡς ἔπον, ἦγεν
ὄξυκέφαλος, Αἰσχύλος ἀδελφῆς υἱός. οἱ δὲ
Ἀλμίωνι αὐτὸν φασιν ἐπιθετικῶς διὰ τὸ
πικρὸν εἶναι· ἄλμη γὰρ ἡ πικρία. εἴρηται
ἐν ἐπὶ τῶν ὄξυκεφάλων (sch. A Av. 282).

Φιλοκλῆς Πολυπείθεος Ἀθηναῖος τρα-
γικός, τοῖς χρόνοις μετὰ Εὐριπίδην. ἐπεκα-
λεῖτο δὲ χολή διὰ τὸ πικρὸν. ἔγραψε τρα-
γωδίας ρ', ὧν ἐστὶ καὶ ταῦτα, Ἡριόγη
Ναυπλίου Οἰδίπης Οἰνέως Πρίαμος Πηνε-
λόπη Φιλοκτήτης. Αἰσχύλος δὲ τῷ τραγικοῦ
ἦν ἀδελφιδῆς, καὶ ἔσχεν υἱὸν Μόρσιμον τὸν
τραγικόν, ὃ τινδς γίνεται Ἀστυδάμης ὁ τρα-
γικός, τίτς δ' ἕτερος Φιλοκλῆς τραγικός.

φιλοκομπῶν μεγαλορρημονῶν, ὁ ἐαν-
τὸν ὑψῶν.

Φιλοκράτης ὁ Στρέβιος ὥσπερ Μή-
λιος. ἦν δὲ ὀρνιθοθήρας. (A Av. 1073) "ἦν
ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρού-
θιον, λήψεται τάλατον, ἦν δὲ ζῶντα αὐ-
τὸν ἀγάγῃ, τέσσαρα, ὅτι συνείρων τοὺς σπί-
νθες πωλεῖ καθ' ἐπὶ τοῦ ὀβολοῦ, εἴτα φν-
σῶν τὰς κίχλας δείκνυνσι πᾶσι καὶ λυμῖνε-
ται, τοῖς τε κομψόχοις ἐς τὰς ῥῖνας ἐγγχεῖ
τὰ πτερά. τὰς περιστερὰς θ' ὁμοίως ξυλλα-
βὼν εἴρξας ἔχει, κάπαναγκάζει πωλεῦειν δε-
δεμένους ἐν δικτύῳ."

φιλοκτέανος φιλοχρήματος, φιλοκτη-

μων.

Φιλοκτητής.

Φιλόλαος ὄνομα κύριον (AP 7 126)
"οὕτω καὶ Φιλόλαον ἀντίλε Κρότων ποτὲ
πάτερη, ὥς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον
ἔχειν."

φιλομαθῆς ὁ ἔμπειρος· Ξενοφῶν (Cyr.
1 6 38) "δεῖ δὴ φιλομαθῆ τούτων ἀπάντων
ὄντα, ὅχ οἷς ἂν μάθοις τούτοις μόνοις
χρησθαι, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν εἶναι τῶν πρὸς
τοὺς πολέμους μηχανημάτων." καὶ φιλο-
μάθεια.

φιλομειδῆς φιλόγελως. φιλομηδῆς
δέ. ἡ Ἀφροδίτη.

Φιλομηλίδης. Hom. δ 343.

φιλόμηλος.

φίλον οὐδετέρος· "δεῦρο δὴ, φίλον
ἐμόν" (A Eccl. 983).

φιλονεικία.

Φιλονείκιος.

Φιλόξενος Ἀλέξανδρεὺς γραμματικός, α
ὃς ἐσοφίστησεν ἐν Ῥώμῃ, περὶ μονοσυλλά-
βων ῥημάτων, περὶ σημείων τῶν ἐν τῇ
Ἰλιάδι, περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων,
περὶ διπλασιασμοῦ, περὶ μέτρων, περὶ τῆς
τῶν Συρακουσίων διαλέκτου, περὶ ἑλληνισμοῦ
ς', περὶ συζυγιῶν, περὶ γλωσσῶν ε', περὶ τῶν
παρ' Ὀμήρῳ γλωσσῶν, περὶ τῆς Λακωνικῆς
διαλέκτου, περὶ τῆς Ἰαδῶς διαλέκτου καὶ
τῶν λοιπῶν.

Φιλόξενος Εὐλυτίδου Κυθήριος λυρι-
κὸς ἔγραψε διθυράμβους κδ'. τελευτᾷ δὲ ἐν
Ἐφέῳ. οὗτος ἀνδραποδισθέντων τῶν Κυ-
θήρων ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἡγοράσθη ὑπὸ
Ἀγεσίου τινός, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐτέρας, καὶ
μύρμηξ ἐκαλεῖτο· ἐπαιδεύθη δὲ μετὰ τὸν
θάνατον Ἀγεσίου, Μελανιπίδου πριυμέ-
νου αὐτὸν τοῦ λυρικοῦ. Καλλίστρατος δὲ
Ἡρακλείας αὐτὸν γράφει Ποντικῆς. ἔγραψε
δὲ μελικῶς γενεαλογίαν τῶν Αἰακιδῶν.

Φιλόξενος Λευκάδιος ὄνομα παρσι-
c του. τοῦτόν φασιν προλούμενον ἐν τῇ πα-
τρίδι καὶ ἄλλαις πόλεσι περιέρχεσθαι τὰς
οἰκίας, ἀκολοθούντων αὐτῷ παίδων φε-
ρόντων ἔλαιον γάρον ὄξος καὶ ἄλλα τῶν
ἡδυσμάτων. εἰσιόντα δὲ εἰς τὰς ἀλλοτρίους
οἰκίας τὰ ἐνθόμενα τοῖς ἄλλοις ἀρτύνει, ἐμ-
βάλλοντα ὧν ἦν χρεῖα, καὶ θ' ἔτις εἰς ἐν-
τὴν κύψαντα εὐχαριστοῖ. ἔτος ἂν ὀνομά-
γος ὧν καὶ πλεῖστας εἰς Ἐφεσον εὔρε τὴν

ὁπόπωλιν κερὴν καὶ ἐπύθειο τὴν αὐτίαν· καὶ μισθὸν ὅτι πᾶν εἰς γάμους συνηγόρασαι, λησάμενος παρῇν ἀκλήτος, καὶ ἕσας ὕμναιον μετὰ τὸ δειπνον πάντας ἐψυχαγωγῆσαι. καὶ ὁ νυμφίος εἶπε "καὶ αὐρίον ὧδε δειπνήσεις." ὁ δὲ ἔφη "ἂν ὄψον μὴ πωλῇ τις." ὁ αὐτὸς ἠΰξαστο γεράνους τράχηλον ἔχειν, ἵν' ἐπὶ πολλὸν χρόνον κατυπίνων ᾗδῃται. ὁ αὐτὸς Φιλόξενος περιπαθὴς ὢν τοῖς ὕποις, καὶ δειπνῶν ποτὲ παρὰ Διονυσίῳ τῷ τυρράνῳ, ὡς εἶδεν ἐκείνῳ μεγάλην τρίγλαν παρατεθειμένην αὐτῷ δὲ μικράν, ἀναλαβὼν αὐτὴν πρὸς τὸ ἑς προσήνεγκεν, ὡς βέλοισι τινα παρ' ἐκείνης τῶν κατὰ τὸν Νηρέα πυθόσθαι· τὴν δὲ ἐρομένην ἀποκεκρίσθαι ὅτι νεωτέρῳ ἔσσι ἀλοίῃ, διὸ μὴ παρακολοθεῖν· τὴν δὲ παρὰ Διονυσίῳ κειμένην πρεσβυτέρῳ ἔσαν πάντα εἰδέναι ἃ βέλεται μαθεῖν. τὸν ἔν Διονύσιον γελᾶσαντα ἀποστεῖλαι αὐτῷ τὴν τρίγλαν (Athen. p. 5).

Φιλοξένου γραμματίον ἐπὶ τῶν μὴ πειθομένων ἐφ' οἷς παρακαλῶνται, ἀλλ' ἀπαγορευόντων μᾶλλον. Φιλόξενος γὰρ ὁ Κνθήριος διαφηγὼν τὰς εἰς Συρακούσας λιθοτομίας, εἰς ἧς ἐνέπεσεν ὅτι τὰς τῷ Διονυσίῳ τῷ τυράνῳ τραγωδίαις ἔκ ἐπὶ κρηνῇ ἐν Τύραντι τῆς Σικελίας. μετυπεμπομένη δὲ Διονυσίῳ αὐτὸν καὶ ἄξιόντος διὰ γραμματίων ἐλθεῖν Φιλόξενος ἀντιγράφει μὲν ἔκ ἔργου, λαβὼν δὲ βιβλίον τὸ ἑ στοιχεῖον ἔγραψε μόνον πολλάκις ἐν αὐτῷ, διὰ τούτου δηλώσας ὅτι τὴν παράκλησιν διωθεῖται. καὶ Φιλοξένιοι πλακῆντες.

φιλοπαύγμονος. Hom. ψ 134.

φιλόπατρις ὁ φιλόπολις. καὶ τὸ μὲν φιλόπολις κοινόν, τὸ δὲ φιλόπατρις ἄντικόν.

φιλοπευστεῖ φιλοπραγματεῖ.

φιλόπευστος ἡδέως μανθάνων, περίεργος.

φιλοπλάτωνος.

Φιλοπολίμην Ἀχαιοῶν ἱππάρχης, ὃς ἦν ἐξ ἀνδρῶν τῶν ἐπιφανιστάτων ἐν Ἀρχαδίᾳ· ὃς πρῶτον μὲν ἔην καλῶς, τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς ὑπὸ Κλέανδρον τὸν Μαντινέα, πατριχὸν μὲν αὐτοῖς ξένον ἐπάρχοντα. παραγενόμενος δὲ ἐς ἡλικίαν ἐγένετο ζηλωτὴς Ἐκδήμῃ καὶ Δημοφάνει, οἳ ἦσαν ἐκ Μεγάλης πόλεως, φεύγοντες δὲ τὰς τυράννους καὶ συμβιβάσαντες Ἀρκεσίλῃ τῷ φιλοσόφῳ· οἱ συνεπέλαβον τῆς καταλύσεως Νεοκλέους

τῷ Σικωνίων τυράνῳ. ἦν δὲ καὶ περὶ τὸν βίον ἐπιμελὴς καὶ λιτὸς κατὰ τὴν περιουσίαν, παρελθόντων παρὰ τῶν προεξημενίων ἀνδρῶν τὰς τοιούτας δόξας, ὡς ἔχοντες τῶν κοινῶν προστυτεῖν καλῶς τὸν ὀλιγοῦντα τῶν κατὰ τὸν ἴδιον βίον, οὔτε μὴν ἀποσχίσθαι τῆς πατρίδος, ὅστις πολυτελέστερον ἐστὶ τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὑπαρξίν χορηγίας. παραλαβὼν δὲ τὰς ἱππεὺς παντὶ τρόπῳ κατεφθαρμένους καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνδρῶν ἡττημένων, ἃ μόνον αὐτοὺς ἐαυτῶν βελτίους ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπεναντίων κρείττους ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατεσκεύαυσε, πάντας εἰς ἀλθρινὴν ἄσκησιν καὶ ζῆλον ἐπιτεκτικὸν ἐμβιβάσας. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων οἱ πλεῖστοι τῶν καθισταμένων ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην, οἳ μὲν διὰ τὴν οἰκίαν ἀδυναμίαν ἐν τοῖς ἱππικοῖς ὑδὲ τοῖς πλησίον τολμῶσιν ὁδὸν ὧν καθήκει προστάττειν, οἳ δὲ τῆς στρατηγίας ὀρεγόμενοι διὰ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἐξεριθεύονται τοὺς νέους καὶ παρασκευάζουσιν ἐν ἑαυτοῖς συναγωνιστὰς εἰς τὸ μέλλον, ἔκ ἐπιτιμῶντες τῇ δεομένῳ, δι' οὗ τρόπου σώζεται τὰ κοινά, συμπεριστρίλλοντες τὰς ἀμαρτίας καὶ μικρὰ χάριτι μεγάλα βλάπτοντες τοὺς πιστεύοντας. εἰ δὲ ποτε καὶ γένοιτο τῶν ἀρχόντων τινὲς τῇ τε κατὰ σῶμα χρειᾷ δυνατοὶ πρὸς τε τὸ τῶν κοινῶν ἀπέχεσθαι πρόθυμοι, πλείω κακὰ τῶν ὀλιγορουόντων διὰ τὴν κακοζήλιαν ἀπεργάζονται τοῖς πειζέας, ἔτι δὲ μᾶλλον τὰς ἱππεῖς (Polyb. 10 25).

Φιλοπολίμην Ἀρχαδῆς μάλιστα ἔχουσι μνήμην γνώμης τε ἔνεκα καὶ ἔργων ὧν ἐτόλμησε. πατὴρ μὲν οὖν ἦν αὐτῷ Κραῦτης, οὐδενὸς Ἀρχαδῶν τῶν ἐν Μεγάλῃ πόλει τὰ ἐς γένους δόξαν λιπομένοισ· οὗ τελετεήσαντος διδασκάλοις τε ἄλλοις ὠμίλησε καὶ Μεγαλοφάνει τε καὶ Ἐκδήμῳ, τοῖς Ἀρκεσίλῃ τοῦ Πιτυναίου μαθηταῖς. μέγεθος μὲν δὲ καὶ σώματος ῥώμην ἀπέδει Πειλοποννησίων οὐδενός, τὸ δὲ εἶδος ἦν τῷ προσώπῳ κακός. καὶ ἐπὶ μὲν τὰς στεφανίτας ἀγῶνας ὑπεριφρόνησεν ἄσκησιν, γῆν δὲ ἦν ἐκείνητος ἐργαζόμενος οὐδὲ τὰ θηρίῳ ἡμέλει τὰ ἄγρια ἐξαιρεῖν. ἐπελέγετο δὲ καὶ βιβλία σοφῶν τε τῶν εὐδοκίμων παρ' Ἑλλήσι, καὶ ὅσους ἐς πολέμων μνήμην, καὶ εἴ τι ᾗδει ἔχειν διδασκαλίαν στρατηγημάτων. κατωστήσασθαι δὲ τὸν βίον πάντα θάλλων γνώμης τῆς Ἐπαμεινώνδα καὶ ἔργων εἶναι τῶν ἐκείνου μίμη-

σιν, οὐ πάντα ἦν ἐξισωθῆναι δυνατός. Ἐπαμινώνδῃ γὰρ τὰ τε ἄλλα ἢ ψυχὴ καὶ μάλιστα πρῶτος ἦν τὰ ἐς ὀργήν, τῷ δὲ Ἀρκάδι μετῆν γε θυμῷ. καταλυβόντος δὲ Κλεομένης Μεγάλῃν πόλιν Φιλοποίμην οὔτε τῆς Ξυμφορᾶς ἐξεπλάγη τὸ ἀπροσδόκητον, καὶ τῶν ἐν ἡλικίᾳ τὰ δύο μάλιστα μέρη καὶ γυναικας καὶ παῖδας ἀπέσωσεν ἐς Μισσηνίην. ἐπικτηρυκευομένης δὲ Κλεομένης ὡς μεταγινώσκοντος ἐπὶ τῷ τολήμειτι καὶ θέλοντος κατὰγεσθαι Μεγαλοπολίτας ἐς τὴν αὐτῶν, Φιλοποδῶν ἔπεισε μὲθ' ὅπλων καὶ οὐ μετὰ σπονδῶν τὴν κάθοδον ποιήσασθαι. γενομένης δὲ πρὸς Κλεομένην μάχης ὁ Φιλοποίμην ἐν τοῖς ἱππεῦσι ταττόμενος, ὁρῶν τὸ πεζὸν λειπόμενον, ὁπλίτης ἐκὼν ἐγένετο, καὶ αὐτὸν λόγῃ ἀξίως κινδυνεύοντα τῶν τις Λακεδαιμονίων δι' ἀμφοτέρων ἐπείρε τῶν μηρῶν. ὃ δὲ καίτοι οὕτω πεπεδημένος τὰ τε γόνατα ἐρέκλινε καὶ ἐς τὸ πρόσω χωρεῖν ἐβιάζετο, ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν ποδῶν τοῦ κινήματος τὸ δόρυ ἐκλασε. μετὰ δὲ τὴν νίκην ἐς τὸ στρατοπέδον ἀφθέντος, ἐνταῦθα ἐξ ἀμφοτέρων αὐτῶν τῶν μηρῶν οἱ λατοὶ τῇ μὲν τὸν σαυρωτῆρα ἐξεῖλκον, τῇ δὲ τὴν αἰχμήν. Ἀντίγονος δὲ ὡς εἶδεν αὐτοῦ τὰ τολήματα, ἔσπευδεν ἀγαγεῖν αὐτὸν ἐς Μακεδονίαν. Φιλοποίμην δὲ τούτου μὲν οὐδὲν ἐμέλησε, περαιωθεὶς δὲ ἐς Κρήτην μισθοφόρος ἡγεμὼν αὐθις ἐπανῆκεν ἐς Μεγάλῃν πόλιν, καὶ ἤρθε ἄρχων τῶν Ἀχαιῶν (Pausan. 8 49).

φιλοπονία. "ὁμολογώμενα στοιχεῖα καὶ πρῶτα τῆς πολυθεάμονος ἱστορίας φιλοπονία ἀγχίνουα." Λαμιάσκιος φησι περὶ Ἰσιδώρου (cf. v. ἔρως b).

φιλοπόνων τῶν εἰθισμένων πονεῖν.

φιλοπόνων ὁ φίλων τὸν οἶνον.

a φίλος ἕτερος αὐτός. τῶν δ' ἀγαθῶν τε καὶ αἰρετῶν τὰ μὲν δι' αὐτὰ ἐστὶν αἰρετά, ὡς ἡ εὐδαιμονία καὶ ὅσα τέμια, τὰ δὲ δι' ἕτερον, οἶον τέμινεσθαι γυμνάζεσθαι χρηματίζεσθαι. δι' αὐτὰ δὲ αἰρετά καὶ δι' ἕτερον οἶον αἱ ἀρεταί· καὶ γὰρ δι' αὐτὰς καὶ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν αἰρούμεθα. καὶ τὴν μὲν ὑγίαν δι' αὐτὴν αἰρούμεθα, τὸ δὲ γυμνάζεσθαι διὰ τὴν ὑγίαν· αἰρετώτερον ἄρα ἡ ὑγία τῇ γυμνάζεσθαι. καὶ εἰ τὸν μὲν φίλον αἰρούμεθα ὡς αὐτούς, εἶγε ὁ φίλος ἕτερος αὐτός, τὰ δὲ χρήματι δι' αὐτούς, αἰρε-

τώτερος ἄρα ὁ φίλος τῶν χρημάτων· αἰρετός γὰρ ἔκαστος αὐτὸς ἐαυτοῦ, ὥστε καὶ φίλος. ἀλλὰ καὶ ὕπνος ἐργήγορσις αἰρετιωτέρα, εἰ ὁ ὕπνος ἐπὶ τὴν ἐργήγορσιν ἔχει τὴν ἀναφοράν· ἵνα γὰρ δυνώμεθα ἐργήγορέναι, ὕπνε καὶ ἀναπαύσεως δεόμεθα. οὕτως ἂν δεικνύοιτο καὶ φιλοσοφία ῥητορικῆς αἰρετιωτέρα.

φίλος ἀντὶ τοῦ ὄφελος. Σοφοκλῆς ἐν Ὁλέτρῳ (1146) "οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλοι τροφῆς ἀνωφελήτε, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ πόνη γλυκεῖ παρέσχον· ἕτε γὰρ ποτε μητρὸς σὺ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ καμιοῦ φίλος."

φίλος ἀντὶ τοῦ χρήσιμος. (S OC 309) c "εἰς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὐτῷ φίλος;" ὁ γὰρ ἀγαθὸς αὐτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις χρήσιμος.

φιλοσκήμιμονος τὸ σκῶπτειν φιλοῦντος.

φιλοσοφεῖν σπουδάζειν.

ὅτι εἰ λέγοι τις, μὴ χρὴ φιλοσοφεῖν, ἐπεὶ φιλοσοφεῖν λέγεται καὶ τὸ ζητεῖν αὐτὸ ἔσθιο, εἰ χρὴ φιλοσοφεῖν ἢ μὴ, ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν φιλόσοφον θεωρεῖν μετέναι, ἐκότερον αὐτὸν δειξάντες οἰκεῖον πανταχόθεν τῷ ἀνθρώπῳ, πανταχόθεν ἀναίρησμεν τὸ τίθεμενον.

φιλοσοφεῖν ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι. "φιλοσοφεῖ δὲ τοῦθ' ὅπως καταπραΰνεται τὸν γάμον" ἔφη Μένανδρος. οὕτω καὶ Ἰσοκράτης.

φιλοσοφία. φιλοσοφία ἐστὶν ἡθῶν κατόρθωσις μετὰ δόξης τῆς περὶ τοῦ ὄντος γνώσεως ἀληθοῦς. ταύτης δὲ ἀπεσφάλησαν Ἰσθαῖοι καὶ Ἕλληνες. διαιρεῖται δὲ ἡ φιλοσοφία εἰς ἡθικὴν θεολογικὴν φυσικὴν. καὶ ἡ ἀληθεσιμότης γνώσις τῆς ψυχῆς πρὸς πᾶσαν φιλοσοφίαν συμβάλλεται. καὶ πρὸς μὲν τὴν ἡθικὴν, ὅτι ἀδύνατον ἡμᾶς τὰ ἐαυτῶν κατακοσμήσαι ἥθῃ, τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς μὴ ἐπισκερμένους· πρὸς δὲ θεολογίαν, ὅτι ζητῶμεν περὶ τῆς φύσεως χωριστῆς ἐν ἡμῖν, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀθάνατος, ἐπειδὴ καὶ ὁ νῦν τῶν νοητῶν ἐστὶ. νῦν τῶν πρὸς τί ἐστι, τῶν δὲ πρὸς τι ὁ τὸ ἐν εἰδὼς καὶ τὸ ἕτερον εἴσεται. δῆλον δὲ ὅτι ἡ θεωρία τοῦ ἡμετέρου φύσιν καὶ εἰς θεολογίαν μεγάλη συμβάλλεται. συμβάλλεται δὲ ἡμῖν καὶ πρὸς τὴν φυσικὴν, εἶγε φυσικῶς μὲν ἐστὶν ἔργον τὸ περὶ τῶν σωμάτων διαλεχθῆναι καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῶν καὶ δυνάμεων, τῶν δὲ ἐν σώ-

μασιν εἰδῶν τὸ κάλλιστον ἢ ψυχρή.

φιλοσοφίας ὄφελος τὸ μὴδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν ἀναχωρῆσαι τῷ Θυλακίᾳ τῶν κρεῦλλων, καὶ πρὸς γυναῖκα καὶ παῖδας ἄτεγκτον ἔσσεσθαι (Synes. ep. 131).

- a** φιλόσοφος ὃς (an Φίλιππος Ὁπούντιος) τὸς Πλάτωνος Νόμους διεῖλεν εἰς βιβλίῳ ιβ'. τὸ γὰρ ιγ' αὐτὸς προσθεῖναι λέγεται. καὶ ἦν Σωκράτους καὶ αὐτοῦ Πλάτωνος ἀκροατής, σχολιάσας τοῖς μετεώροις. ὢν δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Μακεδόνα συνεγράψατο τὰδε, περὶ τῆς ἀποστάσεως ἡλίου καὶ σελήνης, περὶ θεῶν β', περὶ χρόνου α', περὶ μύθων α', περὶ ἐλευθερίας α', περὶ ὀργῆς α', περὶ ἀνταποδόσεως α', περὶ Λοκρῶν τῶν Ὁπεντίων, περὶ ἡδονῆς α', περὶ ἐρωτος α', περὶ φίλων καὶ φιλίας α', περὶ τῆ γράφειν, περὶ Πλάτωνος, περὶ ἐκλείψεως σελήνης, περὶ μεγέθους ἡλίου καὶ σελήνης καὶ γῆς α', περὶ ἀστραπῶν, περὶ πλανητῶν, ἀριθμητικῆς, περὶ πολυγώνων ἀριθμῶν, ὑπερικῶν β', ἐνοπτικῶν β', κυκλικῆς, μεσότητος καὶ ἄλλα.
- b** φιλόσοφος. ὅτι μέζονα τὸν βίον εὖεργετὶ φιλόσοφος ἀνὴρ ἤπερ ἄριστος βασιλεύς.

- a** Φιλόστρατος ὁ πρῶτος, Ἀθήνιος, υἱὸς Βήρου, πατὴρ δὲ τῷ δευτέρῳ Φιλοστράτου, σοφιστῆς καὶ αὐτός, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, γεγονώς ἐπὶ Νέρωνος, ἔγραψε λόγους πανηγυρικὸς πλείστους, καὶ λόγους Ἐλευσινιακούς δ', μελέτας, ζητούμενα παρὰ τοῖς ῥήτορσι, ῥητορικὰς ἀφορμὰς, περὶ τῷ δνόματος (ἔστι δὲ πρὸς τὸν σοφιστὴν Ἀντίπατρον), περὶ τραγωδίας βιβλία γ', γυμνασικόν (ἔστι δὲ περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐπιτελεμένων), λιθογενμικόν, Πρωτεῖα, κύνα ἢ σοφιστήν, Νέρωνα, Θεατὴν, τραγωδίας μγ', κωμωδίας ιδ', καὶ ἕτερα πλεῖστα καὶ λόγου ἄξια.

- b** Φιλόστρατος Φιλοστράτου τοῦ καὶ Βήρου, Ἀθηναῖος σοφιστοῦ, καὶ αὐτὸς δευτέρος σοφιστῆς, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, εἴτα ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Σεβήρῳ τῷ βασιλεύῳ καὶ ἕως Φιλίππου, ἔγραψε μελέτας, ἐπιστολάς ἐρωτικὰς, εἰκόνας ἥτοι ἐκφράσεις ἐν βιβλίοις δ', διαλέξεις, αἷγας ἢ περὶ αὐλοῦ, Ἀπολλωνίου βίον τῷ Τυανέῳ ἐν βιβλίοις ἢ, ἀγοράν, ἡρωικόν, βίους σοφιστῶν ἐν βιβλίοις δ', ἐπιγράμματα, καὶ ἄλλα τινά. πλην πρῶτος ὀφείλει κείσθαι.

Φιλόστρατος Νερβιανῷ ἀδελφόπαιδός ἐστι Φιλοστράτῳ τῷ δευτέρῳ, Ἀθήνιος, καὶ αὐτὸς σοφιστῆς καὶ παιδείας ἐν Ἀθήναις, τελευτήσας δὲ καὶ ταφείς ἐν Ἀθήνῃ, ἀκροατής τε καὶ γαμβρὸς γεγονώς τῷ δευτέρῳ Φιλοστράτῳ, ἔγραψεν εἰκόνας, παναθηναϊκόν, Τρωικόν, παρὰφρασίαν τῆς Ὀμήρου ἀσπίδος, μελέτας ἑ. τινὲς δὲ καὶ τὰς τῶν σοφιστῶν βίους ἐπ' αὐτὸν ἀναφέρουσιν.

φιλοτέχνημα κατσκευή, καὶ χησις.

φιλότης.

φιλοτησίᾳ φιλία, δεξιωσις· Ἀλλιωρός· "δοκεῖ τῷ δήμῳ διαμετερεῖν φιλοτησίαν τήνδε."

φιλοτησίᾳ ἢ φιλίᾳ ἢ διδομένη ἐν τοῖς συμποσίοις. ἐν γὰρ τῷ πότῳ φιλοφρονέμενοι ἀλλήλους ἐπιτίδουσιν οἶνον κύλικα, ἢ φιλοτησίαν ἐκάλεσαν, ὡς Ὑπερίδης φησὶ καὶ Ἀλέξιος. καὶ Ὀμηρος (A4) "δεϊδέχατ' ἀλλήλους." καὶ αὐτὸς "ἐγγχεῖτω τις τούτῳ φιλοτησίαν." καὶ φιλοτησίᾳ τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς φιλίας. καὶ φιλοτησίαν προπίνειν ἐξῆν ἡνίκα τις ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιλίας πῶν μέρος τὸ λοιπὸν παρὰσχῃ φίλῳ, καὶ τὴν φιλίαν χερσιούμενος (cf. v. προπίνειν).

φιλοτησίᾳ τῆς φιλικῆς δεξιώσεως· "οἱ Αἰτωλοὶ ἐς Ἀθήνας τὸν οἶνον ἐκόμενον, φιλοτησίᾳ τῆς ἐκ τῷ θεῷ κοινωνήσαι καὶ τοῖς τῆς Ἀθηνᾶς τροφίμοις βεβόημενοι."

φιλότῃ φιλίαν.

φιλοτιμεῖται ἐπιδαπνιέται, μεγαλοφρονεῖ, σπευδίζει, ἀγαπᾷ.

φιλοτιμίᾳ κυλλιλεξία· Ἀριστοφάνης (Thesm. 383) "φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδὲμιᾶ, μὲν τῷ θεῷ, λέξωσ' ἀνέστην, ὦ γυναῖκες."

φιλοτιμίᾳ δωρεάς, ἢ πλεονεξίας, ἢ κενοδοξίας. καὶ φιλοτιμέμενος, τουτέστι κενοδοξῶν.

φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' ᾧ δὴ χεῖλεσιν ἐπιβρέμεται Ὀρηκία χελιδὼν" (A Ran. 690) ἀντὶ τῷ ἀπαιδευσίᾳ. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς Ὀρεῖα, υἱὸν Ὀρέσεως, ὃς ἐκαλεῖτο τυροποιός, ἐκωμωδεῖτο δὲ εἰς δυσγένειαν, ἀντεποιεῖτο δὲ τῶν πρωτείων τῆς πόλεως. στρατηγὸς Ἀθηναίων, εἰς ὃν δημαγωγὸν ὅλον δρᾶμα φέρεται Πλάτωνος, καὶ ἐπιγράφεται ὁμωνύμως Κλεοφῶν. διαβάλλεται δὲ ὡς ξένος καὶ ἄμιαθς καὶ φλύαρος.

φιλοτίμως μεγαλοδύως, ὑπερμέτρως,

ἐπιμελῶς. ὁ δὲ Θεολόγος (Greg. Naz. epit. in Bas. t. 1 p. 316 D) ὅτε λέγει "τὸ φιλότιμον κατυλύνουσι," τινὲς φασὶ τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ῥητορικὴν μὴ ὅτι γε ἡμῖν τοῖς ἀφ᾽ αὐτοῖς ταῦτα, καὶ ἐξῆς.

Φιλοῦργος. ἕτος ἄσματος ὦν ἐφωράθη ἐν Ἀθήναις τὰ ἱερὰ συλήσεις καὶ τὸ γοργόνειον ὑφελόμενος, ὡς Ἰσοκράτης (1857) λέγει. μέμνηται τέττα Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

φιλοφρονέστατα φιλικώτατα.

φιλοφρονούμενα παρὰ μνησθέντα.

φιλοφρόνως προθύμως, σπουδαίως.

φιλοφροσύνη δεξιότης, ἢ προσήγναι.

Φιλόχορος Κύνου Ἀθηναῖος μάντις καὶ ἱεροσκόπος· γυνὴ δὲ ἦν αὐτῷ Ἀρχεστράτη. κατὰ δὲ τὰς χρόνους γέγονεν ὁ Φιλόχορος Ἐρατοσθένους, ὡς ἐπιβαλεῖν πρεσβύτη νέον ὄντα Ἐρατοσθένη. ἐτελεύτησε δὲ ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ Ἀντιόχου, ὅτι διεβλήθη προσκεκλικέναι τῇ Πτολεμαίου βασιλείᾳ. ἔγραψεν Ἀτθίδος βιβλία ιζ'· περιέχει δὲ τὰς Ἀθηναίων πράξεις καὶ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας ἕως Ἀντίοχου τοῦ τελευταίου τοῦ προσαγορευθέντος Θεοῦ, ἔστι δὲ πρὸς Ἀθήμωνα. περὶ μαντικῆς δ', περὶ θυσίων ὡς, περὶ τῆς τετραπόλεως. Σαλαμῖνος κτίσις. ἐπιγράμματα Ἀττικά, περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀγώνων βιβλία ιζ', περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀρξάντων ὑπὸ Σωκρατίδου καὶ μέχρι Ἀπολλωνίου, Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις β', πρὸς τὴν Ἀθήμωνα Ἀτθίδα, ἐπιτομὴν τῆς ἰδίας Ἀτθίδος, ἐπιτομὴν τῆς Διονυσίου πραγματείας περὶ ἱερῶν, περὶ τῶν Σοφοκλέους μύθων βιβλία ε', περὶ Εὐριπίδου, περὶ Ἀλκιμῶνος, περὶ μυσητηρίων τῶν Ἀθήνησιν, συναγωγῇ ἡρωιδῶν ἥτοι Πυθαγορείων γυναικῶν, Ἀθλιακά βιβλία β', περὶ εὐρημάτων, περὶ καθαρμῶν, περὶ συμβόλων.

φιλοχρηματία.

φιλοψυχῆσαντα· "Ἀντίγονον ἀγόμενον δέσμιον Ἀντωνίῳ, φιλοψυχῆσαντα μέχρ' ἐσχάτε διὰ ψυχρᾶς ἐλπίδος, ἄξιός τῆς ἡγεμονίας πέλεκυς διαδέχεται" (Ioseph. B. I. 1 182).

φιλάτιον· (A Ach. 474) "ὦ Εὐριπίδιον γλυκύτατον, ὦ φιλάτιον."

φίλῳδον φίλῳντα τὸ ὕδωρ.

Φιλύλλιος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς πα-

λαιῶς κωμωδίας. τῶν δραμάτων αὐτῆς ἔστιν Ἀλγέως, Ἀῖγλη, Ἀντεία (ἐταίρας ὄνομα), Δωδεκάτη, Ἡρακλῆς, Πλύντριον ἢ Ναυσικάα, Πόλις, Φρεωρύχος, Ἀταλάντη, Ἐλένη.

φιλύρα ὄνομα δένδρου.

φιλύρινος Κινησίης. οὗτος διθυραμβοποιὸς γέγονε. φιλύρινος δὲ ἀντὶ τῆ χλωρός· ἢ γὰρ φιλύρα χλωρόν. ἢ κῆφος, ὡς ἂν διθυραμβοποιὸς εὐτελῇ καὶ κῆφα ποιῶν· καὶ γὰρ τὸ ξύλον τῆτο κῆφον καὶ ἔλαιφρόν. ἦν δὲ καὶ χλωλὸς καὶ κυλλὸς (sch. A Av. 1378).

φιλῳδὸν γένος οἱ βάτραχοι, παρὰ τὸ φιλεῖν ἄδειν (A Ran. 241).

φιλῳθέντες φίλοι γενόμενοι, ὥστερ πολέμιωθέντες ἦγον πολέμοι γενόμενοι. Ἀλιανὸς Ποικίλῃ ἱστορίᾳ "ἐπ' ἐλευθερίᾳ τινὲς Ῥωμαίοις φιλῳθέντες εἶτα μέντοι τὴν πίσιν, ἥπερ ἂν δεσμός ἐστι φίλιος, ἐκ ἐτήρησαν."

φιλῳθῆναι φίλος γενέσθαι. "ἔλεγε τὸν νεανίαν ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν φιλῳθῆναι οἱ." καὶ αὐθις "καὶ φιλῳθεῖς ἐν τῷ τέως τῷ ἐπισκόπῳ, τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξέπεμψε."

Φίλων Βίβλιος γραμματικὸς. οὗτος γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν ἑγγὺς Νέρωνος, καὶ παρέτεινεν εἰς μακρόν· ὑπάτον γὰρ Σεβήρον τὸν Ἐρέννιον χρηματίσαντα αὐτὸς εἰναί φησιν, ὅταν ἦγεν ὄγδοον καὶ ἑβδομηκοστὸν ἔτος, Ὀλυμπιάδι δὲ κ' καὶ διακοσιοστῇ. γέγραπται δὲ αὐτῷ περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων βιβλία ιβ', περὶ πόλεων καὶ ἕς ἐκάστη αὐτῶν ἐνδοξὸς ἦγεγε βιβλία λ', περὶ τῆς βασιλείας Ἀδριανῆς, ἐφ' ἧ καὶ ἦν ὁ Φίλων, καὶ ἄλλα.

ὅτι ὑπάτος γέγονεν ὁ Φίλων Ἐρέννιος χρηματίσας, ὡς αὐτὸς φησι.

Φίλων Ἰσθαῖος τεχνεὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, γένεθς ἱερέων, φιλοσοφῆσας δὲ τὰ Ἑλλήνων εἰς μέγα πρῶθι παιδείας, ὡς μετελθεῖν πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδευσιν, τὴν τε τῶν ἑγκυκλίων καλεμένων καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας, σὺν ἀκριβεῖ κατυλήψει. ἐπλέτῃ τε λόγον παρόμοιον Πλάτωνι, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν παρ' Ἑλλήσι τῆτο χωρήσῃ "ἢ Πλάτων φιλωρίζει ἢ Φίλων πλατωνίζει." τοσαύτη ἐστὶν ὁμοιότης τῆς τε διανοίας καὶ φράσεως τοῦ ἀνδρὸς πρὸς Πλάτωνα. καὶ τοίνυν γέγραπται αὐτῷ βιβλία ἡπείρου, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα, περὶ συγχύσεως γλωσσῶν βιβλίον α', περὶ φύσεως καὶ εὐρήματος α', περὶ ὧν κατὰ νῦν τις εὐχεται α', περὶ παιδεύσεως α', περὶ

κληρονομία τῶν θείων πραγμάτων α, περὶ μερισμῷ ἴσων καὶ ἐναντίων α, περὶ τῶν τριῶν δυνάμεων, περὶ ἐναλλαγισμῶν παρὰ τινῶν, περὶ συνθηκῶν λόγοι β', περὶ βίβη φιλοσύβη, περὶ γιγάντων α, περὶ ὀνείρων ε, περὶ ζητημάτων καὶ ἐρησινευμάτων τῆς ἐξόδου ε, περὶ τῆς σκηρῆς καὶ δεκαλόγου δ', περὶ θνυσιῶν, περὶ ὑποσχέσεων ἥτοι καταρῶν, περὶ προνοίας, περὶ Ἰουδαίων α, περὶ ἀγωγῆς βίβη, περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ περὶ τοῦ ἴδιον λογισμὸν ἔχειν τὰ ἄλογα, περὶ τῷ πῶς ἄφρων δαλός ἐστι, περὶ τῆς διωγωγῆς τῶν χριστιανῶν, περὶ βίβη θεωρητικῶν, περὶ ἱκετιῶν, περὶ γεωργίας λόγοι β', περὶ μέθης β', περὶ τῷ Μωυσέως βίβη, εἰς τὰ χειροβίβη, τετέστι τὴν φλογιγὴν ῥομφαίαν, εἰς τὴν πεντάτευχον Μωυσέως καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Μωυσῆν λόγοι ε. λέγουσι τῶτον ἐπὶ Γαίῃ Καλλιγόλῃ ἐν τῇ Ῥώμῃ κινδυνεύουσι, ὁπηνίκα πρεσβευτῆς τῷ οὐκείῳ ἔθνει ἀπεστάλη· καὶ ὅτε τὸ δεύτερον ἦλθε πρὸς Κλαύδιον, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διαλεχθῆναι τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ, καὶ τότες ἐσχηκέναι φιλίαν, καὶ διὰ τῷτο τὸς σπηδυστάς Μάρκον τοῦ μαθητῆ Πέτρου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔπεισι κεκοσμηκέναι. εἰσὶν ἔν, ὡς προείπομεν, περιφανῇ καὶ ἀναρίθμητα συντάγματα καὶ πῦσαν ὠφέλειαν ἔχοντα.

c Φίλων Καρπάδιος ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ ἥσμα τῶν ἡσμάτων.

Φιλωνίδης Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος· πρότερον δὲ ἦν γραφεύς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Κόθορροι Ἀπῆννη Φιλειταίρος.

φιλῶ σε καὶ κήδομαι. ἐὰν εὐρεθῶσι δύο ῥήματα καθ' ἑνὸς μέρους λόγῳ συντισσόμενα, ὥσπερ ὧδε κατὰ ἀντιωνυμίας, τῷ ἐνὶ τῷ πρώτῳ ὁφειλομένῳ συντάξαι τὴν ἀντιωνυμίαν· τὸ δὲ ἄλλο ῥήμα ἔδεν βλάβει καὶ ἀπολύτως ἐκφέρηται. οἶον φιλῶ σε καὶ κήδομαι· τὸ φιλῶ συντάσσεται αἰτιατικῇ, τὸ δὲ κήδομαι ἔδεν, ἀλλ' ἔστιν ἀπόλυτον. καὶ ὅσα ἄλλα, οἶον ἀγαπῶ καὶ φροντίζω σου.

Φιλώτας.

φιμινάλια ἀναξυρίδας, βρακίον.

Φιμίος.

φιμοῖ ἄγχει, ἐπιστομιζει· "τὸ στόμα τῇ χειρὶ φιμώσασα τῷ ἐσφαγμένῳ, μή τινα τῇ ψυχῇ συνεκπέμψει φωνήν." ὁ ἐνεσιῶς φιμῶ.

φιμοῖ· Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου (59) "καὶ φιμοὺς καὶ κυβεντικὰ ἑτερο ὄργανα." φιμὸς δὲ ἐστὶν ὁ καλύμενος κημῖος, εἰς ὃν ἐνεβύλλοντο. Αἰσχίλος δὲ γησιν "ἔλκ' ἐς μέσον τὸν φιμόν, ὡς ἂν ἐμβύλλῃ."

φίμωτρον.

Φινεές ἀνὴρ τὰ τε ἄλλα χρειττων τῶν νεωτέρων καὶ τῷ τῷ πατρὸς ἀξιόματι τοῖς ἡλικιώταις ὑπερέχων· Ἐλεάζαρος γὰρ τῷ ἀρχιερέως υἱὸς ἦν, Μωυσέως δὲ ἀδελφεῖ παιδὸς υἱός· ὃς περιουλήσας τοῖς πεπραγμένοις ἐπὶ Ζαμβρῇ, καὶ πρὶν ἰσχυροτέρων γενέσθαι τὴν ἔσβρον ἐπὶ τῆς ἀδείας, ἔργῳ τὴν δίκην αὐτῶν εἰσπράξασθαι διαγνὸς καὶ κωλύσαι διαβῆναι τὴν παρανομίαν εἰς πλείονας, τῶν ἀρξαιμένων οὐ κολαζομένων, τόλμη δὲ καὶ ψυχῆς καὶ σώματος ἀνδρία τοσούτον προέχων ὡς μὴ πρότερον, εἴ τινα συσταίῃ τῶν δεινῶν, ἀπαλλάττεσθαι πρὶν ἢ καταγωνίσασθαι καὶ νίκην τὴν ἐπ' αὐτῷ λαβεῖν, ἐπὶ τὴν τῷ Ζαμβρῇ σκηνὴν παραγενόμενος αὐτὸν τε παῖον τῇ ῥομφαίᾳ καὶ τὴν Χοσβίαν ἀπέκτεινεν. οἱ δὲ νέοι πάντες, οἷς ἀρετῆς ἀντιποιήσις ἦν καὶ τῷ φιλοκαλεῖν, μιμηταὶ γενόμενοι τῆς Φινεὺς τόλμης ἀνῆσαν τὰς ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις Ζαμβρῇ τὴν αἰτίαν εἰληφύτας. ἀπόλλυνται μὲν ἔν καὶ ἐπὶ τῆς τέτων ἀνδραγαθίας πολλοὶ τῶν παρανομησάντων, ἐφθάρησαν δὲ πάντες καὶ λοιμῶ, ταύτην ἐνοσχῆσαντος αὐτοῖς τῷ θεοῦ τὴν νόσον· ὅσοι τε συγγενεῖς ὄντες, ὅσον κωλύειν, ἐξώτρυνον αὐτοὺς ἐπὶ ταῦτα, ἀδικεῖν τῷ θεῷ δοκοῦντες ἀπέθνησκον. ἀπόλλυνται μὲν οὖν ἐκ τῶν αὐξέων ἄνδρες ἐκ ἐλάττης τετρακισμυρίων καὶ ἐξακοσίων· ἐπὶ δὲ ταύτης παροξυνθεὶς τῆς αἰτίας Μωυσῆς ἐπὶ τὸν Μωδιθηνιτῶν ὀλεθρον τὴν στρατιάν ἐξέπειπε (Joseph. A. I. 46 12).

Φίνειον ὄνομα τύπης ἢ ὄρεος.

Φινεύς ὄνομα κύριον. καὶ Φινειδῆς ὁ ἀπὸ τῷ Φινεύος.

Φινίδας ὄνομα κύριον.

φίσκος δημόσιον ταμίον.

φίτρων κορμῶν, ξύλων.

φῖτυ· Ἀριστοφάνης (Pac. 1156) "τὸ γὰρ φῖτυ πρῶτον γένεσι."

φριτῦσαι γεννῆσαι. ἐπὶ τῷ πατρὸς τίθησιν, ἐπὶ δὲ μητρὸς οὐκ ἐτι, ἀλλὰ γεννήσιν. καὶ φριτῦοντος ὁμοίως τῷ γεννῶντος. λέγεται δὲ καὶ τὸ γέννημα φριτῦμα· Ἐπὸλις

Ἀυτολύκω "ἀτὰρ ἤγαγες καινὸν γένειμα τῶν βοῶν."

Φλάβιος ὄνομα χρηματισμοῦ.

Φλάις ὄνομα κύριον.

Φλαμίνιος ὄνομα κύριον. καὶ Φλαμίνις.

φλᾶν θλᾶν, τύπτειν· "φλᾶν τὴν ἑαυτῷ δυσμενεστάτην χάραν." Ἀριστοφάνης (Plut. 782) "ὡς χαλεπὸν εἰσιν οἱ φίλοι οἱ φαινόμενοι πυραγοῤῥιμ' ὅταν πρῶτῃ τις εὖ νύττουςι γὰρ καὶ φλῶσι τάντικνῆμιμ, ἰνδεικνύμενος ἕκαστος εὐνοῖαν τινα." καὶ (Pac. 499) "οὐκ ἐς κόρυκας ἐρρήσετε."

φλαῦρον φαῦλον ἢ κοῦρον κακόν. διαφέρει γὰρ φλαῦρον καὶ φαῦλον· φλαῦρον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ μικρὸν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. ἢ φλαῦρον φλύαρον, ἀηδὲς, δυσφημον, λυπηρόν, παρὰ Ἀριστοφάνει (Pac. 95). "γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον, ὃς νέος πέσῃ" (S OC 395), τῷ ἐστι τὸν ἅπαξ ἐν νεότητι πεσόντα ἐν γῇ ὀρθοῦσθαι ἀδύνατον. (A Nub. 832) "εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιὸς καὶ νοῦν ἔχοντας, ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ' οὐδ' ἠλείψατο, οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λασόμενος."

φλαυρότατον· "ποιήσαντες δὲ ταῦτα, ὑπολείπεσθαι τῆς στρατιᾶς τὸ φλαυρότατον" παρὰ Ἡροδότῳ (1 207), τοιῦτόστι τὸ κακόν. καὶ αὐθις (A Av. 658) "τὴν ἀλιόπεχ' ὡς φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτὶ." καὶ φλαυρουργός ὁ μικρὰ κακὰ ἐργασάμενος· Σοφοκλῆς (Phil. 35) "φλαυρουργοῦ τινὸς τεχνήματ' ἀνδρός."

φλεβάζοντες βρύνοντες.

φλέγει ἀντὶ τῷ ζωπυρεῖ Σοφοκλῆς (Ai. 714) "πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαρναίνει τε καὶ φλέγει."

φλέγμα. οὐ λέγεται πρῶτον ἀπὸ τροφῆς· πρῶτον γὰρ ἀπὸ τροφῆς τὸ αἷμα· τὸ δὲ φλέγμα πρῶτον τῶν ἀπέπτων· ἐστὶ γὰρ καὶ ἄλλα ἅπεπτα. ἀπὸ γὰρ φλέγματος μεταβάλλεται ὁξὺς χυμὸς περὶ τὸν στόμαχον. ἐστὶν οὖν οὐχ ἁπλῶς πρῶτον, ἀλλὰ τῶν ἀπέπτων.

φλεγμᾶίνουσαν πόλιν (Plat. RP 2 p. 372 E). ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐλκῶν τῶν διὰ φλεγμονῇ κινδυνεύοντων ἐκρήσσειν.

Φλεγραιῖς πεδίον Θρηκικόν· Ἀριστοφάνης (Av. 825) "ἵνα περ τὸς γηγενεῖς ἀλα-

ζοντομένους καθυπερχόντισαν."

φλεγγῆας ὁ αἰτός.

φλεγγυρὰ λαμπρὰ, φλέγσου, λάμπουσα· ἢ θερμὴ διὰ τὸς ἀνθρακας. Ἀριστοφάνης (Ach. 665) "δεῦρο μοῦσ' ἐλθέ φλεγγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος."

φλέγων ζωπυρῶν, ἀνεγείρων (S Ai. 196) "ἄταν οὐρανίαν φλέγων."

Φλέγων Τραλλιανός, ἀπελευθέρους τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος (οἱ δὲ Ἀδριανοῦ φασίν), ἱστορικός, ἔγραψεν Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ις' (απ ιε')· ἐστὶ δὲ μέχρι τῆς σκθ' Ὀλυμπιάδος τὰ πραχθέντα πανταχῶς. τὰ δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίοις ἢ ἔκγραψεν Σικελίους, περὶ μικροβίων καὶ θανάσιων, περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἐορτῶν βιβλίῳ γ', περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ τόπων καὶ ὧν ἐπικέκληνται ὀνομάτων, ἐπιτομὴν Ὀλυμπιονικῶν ἐν βιβλίοις β', καὶ ἄλλα.

τάττε τῷ Φλέγοντος, [ὧς] γῆσι Φιλοσόργιος, ὅσον (απ Ἰουστον) τὰ κατὰ τῆς Ἰουδαίας συμπεσόντα διὰ πλείονος ἐπεξελεῖν τῷ πλάτῃ, Φλέγοντος καὶ Δίωνος βραχέως ἐπιμνησθέντων καὶ παρενθήκην αὐτὰ τοῦ οἰκείου λόγου ποιησαμένων. ἐπεὶ τῶν γε εἰς εὐσέβειαν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἐλκόντων οὐδ' ὅτιοῦν οὐδ' οὗτος δείκνυται πεφροντικώς, ὅνπερ οὐδ' ἐκείνοι τρόπον. τοῦναντίον μὲν ἂν ὁ Ἰώσηπος καὶ δευδοκίτι ἔοικε καὶ εὐλαβεμένῳ ὡς μὴ προσκρούσειεν Ἑλλήσι.

Φλεδόνευα πόλις. καὶ Φλεδόνος.

φλεδῶν· "τὸν Ἀντισθένην τὸν φιλόσοφον ἐπιτιμῶν ὁ Τίμων διὰ τὸ πλῆθος παντοφύῃ φλεδόνα καλεῖ" (Diog. L. 6 18).

φλέω. φλέως λοχμιῶδες φυτόν, ἢ μνημιονεύει καὶ Θεόφρυτος (H. P. 4 11), παραδηλῶν ὅτι ποτάμιος ἐστὶ βοτάνη ὡς τὸ βέτομον. καὶ ἐν Ἀμνιαιῶν "πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων;" Ἀριστοφάνης Βατράχοις (243) "ἠλάμεθα διὰ κυεῖρα καὶ φλέω, χαίροντες ᾧδῃς πολυκολύμβοισι μέλεσι."

φληναφᾶ φλυρεῖ.

φληναφος μωρολόγος. καὶ φληναφία θηλυκόν.

φλιά ὁ παραστάτης τῆς θύρας.

φλίει μιμητικῶς φωνεῖ.

φλόγεα λαμπρὰ.

φλογιστόν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον" (S El. 58) περὶ τοῦ Ὁρέστου σώματος. καὶ φλόγιος.

φλογμός καῦμα, ἐκπυράκτωσις.

φλοιός τὸ λέπος τῷ δένδρει· "εἶχε δὲ ὁ Κράντωρ ἀπελέκτον φωνὴν καὶ γλοιῷ μεστήν τραγωδιῶν" (Diog. L. 4 27).

φλοῖστος. ἀπὸ τῆς φλέως τὸ ἀναβράζω φλόβος φλοῖστος καὶ φλοῖστος.

φλοῖστος ταραχε.

φλόνος.

φλόρος τὸ ὄρνειον, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Φλώρος δὲ ὄνομα κύριον.

φλύακες. Σωτάδης ἔγραψε... ὁ Αἰτωλὸς καὶ ἔτεροι (cf. v. Σωτάδης).

φλύαρος γλήναφος καὶ λῆρος καὶ μύταιος λόγος· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (364) "τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶ φλύαρος." καὶ αὖθις "μὴ γὰρ οὐσης ἀνάγκης τί δεῖ φλυαρεῖν ὅτιον πρὸς ὄντιναῦν;"

φλυδόμενος· "προφήτης ἐγκάτοις φλυδόμενος" ἀντὶ τοῦ ταρμασόμενος. Ἀνκύφρων (35).

Φλυεῖα δῆμος τῆς Κεκροπίδος. ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής. Harp.

φλύειν τὸ ἀναζεῖν.

φλύκταινα τὰ τῶν χειρῶν ἐπιναστικήματα τὰ γινόμενα ἀπὸ τῆς κωπηλατεῖν· Ἀριστοφάνης Βατράχοις (238) "ἐγὼ δὲ φλυκταίνας ἔχω."

φλυκτίδες τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα, ἢ ὁ καλούμενος ἄνθραξ.

φλωβός βοτάνη.

φλωράστιον.

Φλωρέντει πόλις. Φλωρέντιος δὲ ὄνομα κύριον.

φόβας τὰς τριγῶνας· "τεμῆσα κρυτὸς βοστοργῶν ἄκρος φόβας" (S El. 449).

φοβερά ἢ περίφοβος· "ἐκτέταμμι φοβεράν φρένα δέματι πύλλων" (S OR 153) ἀντὶ τῆς ἐκπέληγμαι.

φοβερός ὁ φοβούμενος, πυρὰ Θεκυδίδη (2 3) καὶ Φερεκράτει. καὶ πυρὰ Ἀρριανῶ (Exp. 5 24) "οὐ δὲ φοβεροὶ γινόμενοι ἐφευγον, ἀπολιπόντες τὰς πόλεις." καὶ αὖθις Ἀρριανός "οὐ δὲ ἐμβεληκότων τῶν πολεμίων φοβεροὶ καὶ ἀμήχανοι ἄνευ τῆς ἐς τὸ κοινὸν ὠφελίμης ἀπώλλυντο." φοβερός καὶ ὁ καταπληκτικός· "Ἀννίβας δὲ λιμνρὸς ἦδη καὶ φοβερός ὢν ἤλαυνεν ἐπὶ τὴν Τυρρηλίαν."

φοβεμιστρέατῃ ἢ φοβῆσαι τὸν σρατόν

(sch. A Eq. 1174).

φόβη κόμη, θρίξ· "ὄστις φόβησι ξανθοτάταις ἐκόμα."

φόβος φυγή. καὶ ἡ δειλία.

φόβος δὲ ἐστὶ προσδοκία κακῆ. εἰς δὲ τὸν φόβον ἀνάγεται ταῦτα, δέμα ὄκνος αἰσχύνῃ ἐκπληξίς θόρυβος ἀγωνία. δέμα μὲν οὖν ἐστὶ φόβος δέος ἐμποιῶν, ὄκνος δὲ φόβος μελλούσης ἐνεργείας, αἰσχύνῃ δὲ φόβος ἀδοξίας, ἐκπληξίς δὲ φόβος ἐκ φαντασίας ἀσυνήθους πράγματος, θόρυβος δὲ φόβος μετὰ κατεπειθεως φωνῆς, ἀγωνία δὲ φόβος ἀδήλου πρᾶγματος.

ἐστὶ δὲ γένος ἡ θαυμασιότης τῆς ἐκπληξίως, ἀλλ' οὐχ ὑπερβολή. γένος γὰρ ἐκπληξίως ἡ θαυμασιότης, ἡ δὲ ὑπερβολὴ διαφορά. τῶν γὰρ θαυμαζόντων οἱ μὲν κατ' ὑπερβολὴν θαυμάζουσιν ὥς ἐκπεπληγμένοι, οἱ δὲ μετρίως· τὸ δὲ θαυμάζειν κατ' ὑπερβολὴν ἐστὶν ἐκπληκτέσθαι (Alex. Aphrod. in Top. 4).

φόβος πυρ' Ὀμήρῳ ἡ φυγή. ὅτε δὲ λέγεται "ἄρχῃ σοφίας φόβος κυρίως" (Proverb. Sal. 1 7), διότι ὁ βεβλόμενος σοφὸς εἶναι ἀπὸ εὐλαβείας ἄρχεται. εἰ δὲ τὸ ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας παρρησιασθῇ, φόβος κυρίου σὺχ ὁ παθητικός, ὁ δέει κολάσεων προσγιγνόμενος· ἡ γὰρ τελεία ἀγάπη ἔξω βύλλαι τὸν φόβον (1 Ioann. 4 18)· ἀλλ' ἡ κατὰ σεβασμὸν εὐλάβεια. οὗτος γὰρ ὁ φόβος κυρίου πάντα ὑπερέβαλεν.

Φοιβύδιαιον.

Φοιβάμμωνος.

Φοιβύς ἡ θεά.

φοιβῶσθαι καθαίρεσθαι, καὶ φοῖβον τὸ καθάρον, καὶ φοῖβιαι αἱ καθαραί.

φοῖβη (ἀπ' φόβῃ) ἡ ἄμπειλος· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 158) "τρισεὶς ὑπ' ἐνπετάλοις δῶρον ἔθηκε φοῖβις."

Φοῖβος ὁ Ἀπόλλων.

φοῖβος καθαρὸς, ἄγνος. ἡ μάντις. καὶ ἁμιάντος. καὶ ὁ Ἀπόλλων.

φοιδεράτοι. ἔτω καλῶσι· Ῥωμαῖοι τὸς ὑποσπόνδους τῶν Σκυθῶν.

φοινῆεις.

φοινικῶ. τὸ ὑπλῶ... φοινικοῦν (cf. v. ὑπλῶ).

φοινίκειον αἶμα, καὶ φοινίκεος οἶνος.

φοινικελίκτης ὁ ὑπατηλός.

Φοινίκη πόλις.

Φοινικήια γράμματα *Λυδοὶ καὶ Ἰωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοινίκος τῇ Ἀγήνορος τῇ εὐρόντος· τέτοις δὲ ἀντιλέγουσι Κρητες ὡς εὐρέθη ἀπὸ τῆ γράφειν ἐν φοινίκων πετάλοις. Σκύμων δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν εὐρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίωνος ὀνομασθῆναι. μυθεύεται δ' ἔτος ἀρσένων μὲν παιδῶν ἅπαις, γενέσθαι δὲ αὐτῷ Θυγατέρας Ἀγλαυρον Ἔρσην Πάνδροσον, τὴν δὲ Φοινίην ἔτι παρθένον ἔσσαν τελευτῆσαι. διὸ καὶ Φοινικήια τὰ γράμματα τὸν Ἀκταίωνα καλέσαι, βουλούμενον τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρὶ.*

φοινικίδα· (A Ach. 318) "τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὦ δημόται, μὴ οὐ καταξύνειν τὸν ἄνδρα τῷτον ἐς φοινικίδα; ὅλος αὐτὸς μέλας τις ὅμιν θυμῶν ἐπέλξειν." ἀντὶ τῆ μὴ ἔχει λίθοις αὐτὸν αἰμάσσειν, ὡς φοινικῆν αὐτῇ ποιῆσαι τὸ σῶμα. τὸ δὲ καταξύνειν ὡς ἐπὶ ἐρίων ἐχρήσατο· διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν ὡς ἐπὶ ἱματίου. Ἀριστοτέλης δὲ φησι χρῆσθαι τῆς Λυκεδαίμονιός φοινικίδι πρὸς τὰς πολέμους, τῷτο μὲν ὅτι τὸ τῆς χροῦς ἀνδροκόν, τῷτο δὲ ὅτι τὸ τῆ χρώματος αἰματιώδες τῆς τῆ αἵματος ῥεύσεως ἐθίζει καταφρονεῖν. τὸ ἦν ἐν φοινικίδι ἀντὶ τῆ ἐν τάξει πολεμίων, ἀπὸ τῆ φορημυτος δηλώσειεν ἂν εἰκότως, ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι αἰμαχθῆναι. καὶ "ἔσινει κατὰ νότον πολλὰς" Δημοσθένης (19 197). Θυμῶν δὲ ὁ διακεκαυμένος (ἄνθραξ), ἀνθρακίς δὲ οἱ Ἀχαρνεῖς. καὶ Ἰώσηπος (A. I. 5 1) "κτῆσιν τε τὴν σὴν καὶ τὰς οἰκίας ἅπαντας εἰς τὸ κατωγώγιον ἀποθεμένην ἐγκυθεῖρξαι, πρὸ τῶν θυρῶν ἀνατείνασαν φοινικίδας."

Φοινικίδης κομικός. τῶν δραμύτων αὐτῇ ἐστὶ Φύλαρχος, Μισσημένη, ὡς Ἀθήναιος φησιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Λειπνοσοφιστῶν.

Φοινικικόν τὸ ψεύδος, ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τὰς Σπυρετὰς καὶ Κῆδμον ψευδῶς λεγομένων.

Φοινικικῶν· (A Pac. 302) "τάξων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν." ἢ ὅτι φοινικίς χλαμὺς ἦν πολεμική, ἢ ἀντὶ τοῦ ναυτικῶν κακῶν. Φοινικες γὰρ λέγονται κρατεῖν ἐν ταῖς ναυμαχίαις. ἢ αἰματωδῶν, ἀπὸ τῆς τοῦ αἵματος χροῖας· καὶ Ὀμηρος (K 484) "φοινίσσετο δ' αἵματι γυῖα."

Φοινίχιον ἔρνος καὶ χρώμα. καὶ Φοινίχιος ἄνθρωπος.

φοινικίης ἀντὶ τῆ πυρρός. περισπᾷται δὲ τῶν εἰς οὐς ἀπλῶν τῷ λόγῳ. καὶ ἔστι παρὰ τὴν φοινίκος γενικὴν φοινικίους, φοινικίους ἐν ὑπερθέσει, φοινικίης ἐν συναίρεσει (sch. A Av. 272).

φοινικολόφου ξανθολόφου.

φοινικῆν ἔρυσθρον, πυρρόν.

φοινίκων ἐγκέφαλοι. Πῶρός φησιν, Ἰνδῶν βουσιλεύς "τὰ δὲ... κηπέυει" (cf. v. Πῶρος).

Φοινίκων συνθήκαι. οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες Φοινίκες ὅτε προσέπλευσαν τῇ Αἰβύῃ, ἐδέχθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα τε καὶ ἡμέραν, ἐπιτυχόντες δὲ ἐτύθη ἃκ ἐβέβηλτο ἀπαλλάσσεσθαι ὡς συντιθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν. διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων. τὰ δ' ὅμοια Ἀθήμων ἐπὶ Μεταποντιῶν ἱστορεῖ.

φοινικῶνος.

φοῖνιξ τὸ δένδρον. καὶ τὸ ὄρεον· ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος ἐλθεῖν φησὶ τῷτο τοῖς Αἰγυπτίοις διὰ δ' καὶ ν' καὶ χ' ἐτῶν. καὶ φοῖνιξ ἀντὶ τῆ φοινικῆς· Ὀμηρος (Ψ 454) "ὅς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν" ἐπὶ ἵππων. περὶ ἦν τῆ ὀρνέης ἰστόρηται ὅτι, ὅταν αὐτὸ τὸ μοιρίδιον ἄγῃ, ἔρχεται εἰς Αἴγυπτον ὅθεν οὐκ ἴσασιν ἄνθρωποι, καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ ποιησάμενος ἐκ κυσίας καὶ σμύρνης πυρὰν ἀποθήσκει. καυθείσης δὲ τῆς πυρᾶς, μετὰ χρόνον ἐκ τῆς σποδῆ σκώληκι λέγεται γίνεσθαι, ὅντινα μεταβάλλειν καὶ γίνεσθαι πάλιν φοῖνικα καὶ ἀφίπτυσθαι εἰς Αἴγυπτον ἐκεῖθεν ὅθεν ἦλθεν ὁ πρὸ αὐτῆ φοῖνιξ (Artemid. 4 47).

φοινίξω αἰμάξω, βάψω, πυρώσω, ἀπὸ τῆ φόνος, ἢ τῆ φοινίκος, ὅτι πυρρός.

φοῖνιος φόνου καὶ φθορᾶς παραιτία· (AP 7 188) "ἀμφὶ δ' ἐρινὸς φοῖνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἦκεν ὅπου."

Φοίνισσα ναῦς. καὶ φοινίσσω τὸ βάπτω. καὶ φοινίττων βάπτων αἵματι.

φοινός πυρρός, φόνιος.

φοιτᾶ παραγίνεται, καὶ φοιτᾶν τὸ σχολάζειν. Φιλόστρατος (V A 1 26) "φοιτᾶν τοῖς μάγοις μεσημβρίας τε καὶ ἀμφὶ μέσας νύκτας φησὶ τὸν Ἀπολλώνιον."

φοιτάδας τετριμμένας "τὴν τε θέσιν

τῆς χώρας ἀνεξήτει καὶ φρουρία καὶ φοιτάδας ὁδοὺς τε καὶ διμοστήματα.”

φοιτητάς μαθητάς, πύραγομένους.

φοιτία ἡ πορεία.

φοῖτος ἡ μανία.

φοιτώντα μεθ' ὁρμῆς μεμνηότα, μαινόμενον· φοῖτος γὰρ ἡ μανία. ἡ περιερχόμενον ἐν ταῖς ποιμίαις διὰ τὴν μανίαν. ἡ ἀναστρεφόμενον ἐν τῇ μανίᾳ (sch. S. Ai. 59).

Φολεύς ὄνομα κύριον.

φολίδες αἱ λεπίδες, κατωχρηστικῶς δὲ τὰ μικρὰ πτερὰ· τέτοις γὰρ εἰκόασιν.

φολιδωτὸν λεπιδωτὸν. καὶ φολιδωτοὶ ἰχθύες σαῦρος καὶ σαλαμάνδρα καὶ χελώνη καὶ κροκόδειλος, καὶ τὸ τῶν ὄψεων πᾶν γένος. ταῦτα δὲ λέγεται κατὰ τινες καιρὸς τὸ γῆρας ἐκδύεσθαι· ὁ δὲ κροκόδειλος τὸς χειμερίους ἡμέρας μὴ φωλεῖται κατὰ γῆς ἐγκαρυμμένος, τὸ δὲ γῆρας οὐκ ἐκδύεται, ὡς οὐδὲ ἡ χελώνη.

φολίς τὸ τῷ θώρακος. φύλλις δὲ φύλλειος ὁ ὀβολός.

φολκός στραβός.

Φόλος τύπος.

Φολεῖα Ἀντωνία γυνή. αὕτη Κικέρωνος τῷ ῥήτορος ἀποτεμῖσαι τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπὶ τοῖς γόνασι λαβῆσαι πολλὰ μὲν ἐς αὐτὴν ἐξυβρίσαι καὶ ἐπιτίσαι, τέλος δὲ τὸ ἐξ αὐτῆς διανοῖσσαι σιύμια ἐκείνου τε τὴν γλῶτταν ἐξελκύσαι καὶ τῇ βελόνῃ τῇ κατὰ τὴν κεφαλὴν κατακτείνῃ· πολλὰ τε καὶ μιὰ προσφθεγξαμένη ἐπὶ τὸ βῆμα τιθῆναι προσέταξεν, ἵν' ὅθεν κατ' αὐτῆς δημηγορῶν ἤκατο, ἐκεῖθεν καὶ ὀρῶτο (Io. Antioch. exc. Peir. p. 798).

φονᾶν ἐτοίμως πρὸς τὸ φονεῖν ἔχειν· ὁ δὲ πατήρ πενθάνεται ὅσα ἡ παῖς ἔδρασε, καὶ διώκει φονῶν καὶ ἀποκτεῖναι γλιχόμενος.”

φονή ὁ φόνος.

φονῆσι τοῖς φόνοις. Hom. K 521.

φονία ὁρμή καὶ φόνιον αἷμα. καὶ φόνιος ὁ ὥμος ἀνήρ.

φόνος ἡ μέχρις ἀναιρέσεως κίνησις παρὰ τῷ ἀποστόλῳ (Rom. 1 29).

φόνος ἔρρευσεν αἷμα ἔρρευσεν.

φόνου πτερόν τὸν διὰ τῶν οὐσῶν, πτερούεντα ἢ ταχύν. βέλτιον δὲ ἀκείν περιφραστικῶς τὸν φόνον.

φονῶντας· ὅτι δὲ λείοντιον ἐβρυχῶντο

φονῶντες,” φονεῖσαι προσηρημένοι.

φοξῖνος εἶδος ἰχθύος.

φοξός ὄξυκέφαλος. Hom. B 219.

φορὰ ἡ καθόλου τύπη ἐναλλαγῇ, καὶ μάλιστα ἡ μὴ δυναμένη ἐφ' ἐαυτῆς στήναι ὅταν ἐθέλῃ.

ὅτι ὁ τῆς κατὰ τόπον κινήσεως γένος λέγων τὴν φορὰν τὸ γένος ὑπὸ τῷ εἶδει τίθησι. ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο Πλάτων· ὀριζόμενος γὰρ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν φορὰν αὐτὴν εἶπεν. ἀλλὰ φορὰ μὲν ἐστὶ τῶν ἀψύχων τε καὶ ἀκυσίως ἀμειβομένων τόπον ἐκ τύπῃ. τὸ δὲ ἀκυσίως ἀντὶ τῆς ἀκυσίως. εἰ οὖν τινὰ ἐστὶν ἐκασίως μεταβάλλοντα τόπον ἐκ τύπῃ, ὡς τὰ βαδίζοντα, εἴη ἂν ἐπὶ πλεόν ἢ κατὰ τόπον κινήσεις. ἢ πᾶσα δὲ κατὰ τόπον κινήσις φορὰ (Alex. Aphrod. in Top. 4). καὶ αὐτὸς “δυσχερεῖα μὲν πολλὴ τῷδε τῷ φορήματος, ὅμως δὲ τλήθῃ. τοῖσι γενναίοισι τοι τότ' αἰσχρὸν ἰχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν ἐκκλές. σοὶ δ' ἐκλιπόντι τῷ ὄνειδος ἢ καλόν· δρᾶσιντι δ' ὧ παῖ πλείστον ἐνκλείας γέρας, ἐὰν μόλῳ γινώσκων πρὸς Οἰκίαν χθόνα.” Φιλοκτήτης γι.σι (473).

φορὰδην ὀρητικῶς φερόμενος. ὁ δὲ ἐκ πλείστον ἄμφω τῷ πόδε πεπρωμένος πρὸς τὸς πόδας φορὰδην ἐφοῖτα, καὶ ταύτη τοὺς ἐναντίους κατέπληττεν” (cf. v. γηραιός).

φοράς ὁρμὴς ἢ τύχης. καὶ φοράς φοράδος ἡ ἵππος, θηλυκῶς.

φορβάδων νομάδων, βοσκομένων. καὶ φορβός ἡ πολλοῖς προσομιλῆσαι τροφῆς χάριν, παρὰ τὸ φέρβω.

Φορβαντεῖον. Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πυτροκλῆος ὅτι τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος βασιλεύσαντος Κερήτιων καὶ ὑπ' Ἐρεχθίδος ἀναιρεθέντος. ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας. Πατρ.

φορβασία κυπίστριον.

φορβείαν περιστόμιον, κυπίστριον, παρὰ τὸ φέρειν βίβ. καὶ φορβεία ἡ τροφή, καὶ φορβή ὁμοίως. φορβεία δὲ διὰ διφθόγγου γράφεται καὶ ὀξύνεται.

φόρβιον τὸ περιεκείμενον τῷ στόματι τῷ ἀνθρώπῳ δέρμα, ἵνα μὴ σχισθῇ τὸ χεῖλος αὐτῷ. Ἀριστοφάνης (Av. 864) “πολλὰ δὲ καὶ δεινὴ ἰδὼν ἔπω κόρακ' εἶδον ἐμπιφορβισμένον.”

φορεῖον· πλέγμα παύσαντες ἐκ λέγων,

φορείων τύπῳ γυναικείων, δέριμασι βοείοις ἐπιπλάσσαντες ἀκυτεργάστοις."

φορεῖται περιφέρεται.

φορέεσι φέρουσι. Hom. A 238.

φορήεις οἱ φέροντες. Hom. Σ 566.

φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρ-
τῃ κλαδί," ἀντὶ τῆς κλάδου, κατὰ μεταπλασ-
μόν. τῆτεςιν ἐν μυρσίῳ κλάδῳ τὸ ξίφος
ἡορήσω, ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων
ἔτοι γὰρ ἀπὸ τῶν μυρσίνων κλάδων τὰ
ξίφη ἀνασπάσαντες τὸν τύραννον κατέβα-
λον.

φορητὴ βυστακίη. "τὰς δὲ περισυλῶν
καὶ δημιύων φορητὸς ἑδαμὴ ἑδαμῇ ἦν"
(cf. v. Πυθαγόρας Ἐφέσιος).

φορητὸν κυρτερικόν. "ἥτις δεινὸν ἡγή-
σαμένη καὶ φορητὸν ἥκιστα ξημίδῳ ἐντὴν
διέφθειρε."

φορητῶς μεγάλως.

φορεῖαι.

φορέιη. Ἀντιφῶν γησὶν ὅτι ἐπ' ἀνθρω-
πίνῃ δέριματι ἐλέγετο ἡ φορέιη. Harp.

Φόρχυν ὄνομα. λιμὴν τῷ Φόρχυνος.
Hom. v 96.

Φόρχυς.

φορμαρία παρὰ Ῥωμαίοις ἀπόδημοις
θανάτης.

φορητὴ δὴν ψιαθηδὸν. φορητὸς γὰρ ψία-
θος παρὰ Θεωνίδῃ (275), ἐνυλλὰς ἔχων τὸ
πλέγμα.

φορητὴ δὴν. Θεωνίδης "ξύλα τίμνοντες
ἐκ τῆς Κιθαιρώνας παρρηκοδόμου ἐκυτρω-
θεν, φορητὸν ἀντὶ τοίχων τιθέντες, ὅπως
μὴ διαχέοιτο ἐπὶ πολὺ τὸ χῶμα." καὶ αὐθις
"καὶ τὰς νεκρὰς οἱ Κερυραῖοι φορητὸν
ἐπὶ ἀμύξας ἐπιβαλόντες ἀπήγαγον ἔξω τῆς
πόλεως."

φόρμιγξ κιθάρα ἐν ἐπιγράμματι (5 118)
"ἡ φόρμιγξ τὰ τε τόξα καὶ ἀγκύλα δίκτυα
Φοίβῳ."

Φορμίσιος (A Eccl. 97) "ἀναβαλλομένη
δείξει τὸν Φορμίσιον." καὶ ἕτος δασὺς ἦν.
αὐλίσσεται δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Φορμίσιος καὶ Μεγαίνετος. ὁ Φορ-
μίσιος αὐθάδης καὶ θρασὺς εἰρητηγῶν. Ἀρι-
στοφάνης (Ran. 996) "Φορμίσιος καὶ Μεγαί-
νετος ὁ Μάνης." ὀνόματα δέλων.

φορμίσχοι καλαθίσχοι.

Φορμίων. περὶ τῆς καὶ Θεόπομπος ἐν
Φιλίπποισι. ἦν δὲ Κροτωνιάτης, καὶ ἐν τῇ

ἐπὶ Σάγγῳ μάχῃ ἐτρώθη. δυσιάτε δ' ὄντος
τῷ τραύματος χρησιμὸν ἔλαβεν εἰς Λακεδαι-
μονα ἔλθειν. τῷτον γὰρ αὐτῷ ἱατρὸν ἔσεσθαι
ὃς ἂν αὐτὸν πρῶτος καλέσειεν ἐπὶ δειπνον.
ὥς ἂν ἦκεν εἰς τὴν Σπάρτην, κατυβάντα
αὐτὸν ἀπὸ τῆς ὀρήματος ἐκάλεσεν ἐπὶ δεῖ-
πνον νεανίσκος, δειπνήσαντος δὲ ἤρετο ἔφ'
ὅτι ἦκει. ὥς δὲ ἤκουσε περὶ τῆς χρησιμῆς, ἀπο-
ξύσας τῷ δόρατος ἐπιτίθῃσιν. ὥς δὲ ἀνέλ-
σαν ἀπὸ τῆς δειπνῆς, δοκῶν ἀναβαίνειν ἐπὶ
τὸ ἄρμα τῆς θύρας αὐτῷ τῷ οἴκῳ τῷ ἐν
Κρότιον ἐπιλαμβάνεται. ἀλλὰ καὶ θεοξένια
αὐτῷ ἄγοντος ἐκάλεσαν αὐτὸν οἱ Διούσκοροι
πρὸς Βάττον ἐς Κυρήνην, καὶ ἀνέστη τε
ἔχων σιφίης κυλόν.

καὶ παροιμία (A Pac. 347) Φορμίωνος εἰ-
βάς ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. οὗτος γὰρ ὁ Φορμίων
ἀγαθὸς ἐγένετο στρατηγός. καὶ ἐν τοῖς Τα-
ξιάρχαις δὲ φέρεται ὡς ἐπίπονος. φιλοπό-
λεμος γὰρ καὶ ἀσπληθός. στιβάδες δὲ, ἐπεὶ
οἱ στρατιῶται χυμαιοκοιτοῦσιν. ἀναγράφεται
δὲ ὁ Φορμίων δυοὶ ναυμαχίαις νικήσας Λα-
κεδαιμονίαις, λιπὸς δὲ ἦν καὶ στρατιωτικός.
οἱ δὲ τὰ πολεμικὰ ἐξήσχημένοι ὑπὸ γυμνα-
σίῳ καὶ πόνοις εὐώθασιν χυμαιοκοιτεῖν. καὶ
Διονύσιος ἐν Ταξιάρχαις "ὥς οὐκέτ' ἂν
φάγοιμι στιβάδας ἐξ ὅτ' ἔφυγον."

φορμός προκάλυμμα. ἡ πλεκτὸν ἀγ-
γεῖον ἐκ φλοιοῦ, ἐν ᾧ εὐώθασαν αἱ ἱσχύες
κομιζέσθαι. καὶ φορμοκοιτῶ ἐν ψιαθίῳ
κοιμῶμαι. φορμός οὖν πλέγμα ὡς κύφινος.
γησὶν Ἡρόδοτος (3 98).

Φόρμος Στρακυνόσιος κυμακός, σύγχρο-
νος Ἐπιχάρμῳ, οἰκείος δὲ Ἐλῶνι τῷ τυ-
ράννῳ Σικελίας καὶ τροφὸς τῶν παίδων
αὐτοῦ, ἔγραψε δράματα 5, ἃ ἔστι ταῦτα,
Ἄδμητος, Ἀλκίνας, Ἀλκυνόες, Ἰλῖς πόρθη-
σις, Ἴππος, Κηφίς ἢ Κεφάλαια, Περσεύς.
ἐχρήσατο δὲ πρῶτος ἐνδύματι ποδήρει καὶ
σκηρῇ δερμάτων φοινικῶν. μέμνηται δὲ καὶ
ἐτέρῳ δράματος Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνο-
σοφισταῖς (p. 652), Ἀτυλάντης.

φορμοφόρος ἦν Πρωταγόρας ὁ φιλό-
σοφος.

φορολόγος ἀπειρητὴς δημοσίῳ. φόρος α
γὰρ ἡ εἰσφορὰ τῶν χρημάτων.

φορολόγος ὁ τὰς εἰσφορὰς συλλέγων. β
ἢς πράκτορας ἔθος καλεῖν τοῖς πολλοῖς.

φόρος ὑπ' Ἀθηναίων ἡ τῶν χρημάτων α
φορά.

b φύρος ὁ τόπος, τὸ πωλητήριον.
 c οἱ κάτωθεν τῇ φόρῃ κεισμένοι ὑπάρ-
 χουσι δύο σταυροὶ τῶν δύο ληστῶν καὶ βι-
 κίον μύρεθ' ἠλείψατο ὁ Χριστός, καὶ πολ-
 λὰ ἕτερα σημειοφορικά, τεθέντα μὲν παρὰ
 Κωνσταντίνου τῷ μεγάλῃ, ἀσφαλισθέντα δὲ
 ὑπὸ τῷ μεγάλῃ Θεοδοσίῳ.

d φορὸς δὲ ὁξυτόνως ὁ ἐπιτήδειος ἄνεμος.
 "τοῖς ἐναντίοις ὁρῶν φορὸν ἄνεμον καὶ λαμ-
 πρὸν κατυπνέοντα, σφίσι δὲ δυσχερῇ πρὸς
 ἀντίον ἄνεμον κοίτης καὶ τραχείας ἕσης τῆς
 θαλάσσης, διηπόρει τί δεῖ χρῆσθαι τοῖς πα-
 ρούσιν" (Polyb. 1 60).

φορτία τὰ ἀγώγιμα. "καὶ τοίνυν ἄπαν-
 τα ὅσα ἐπιφέροντο φορτίᾳ ἀράμενοι ἔθεσαν
 ἐν μέσῳ· εἴτα τοῖς τῇ λιβάνῃ κλάδοις πῦρ
 ἀνάψαντες, τῇ Σκυθικῇ γωνίᾳ βάρβαρα ἅττα
 ῥήματα ἐπεψιθύριζον" (Menand. p. 381 Nieb.).

φορτικῶς ἐπαχθῶς, ἐπιπλάστως.

φορτίς ἡ ἀγώγιμος, ἡ πεφορτισμένη.

φόρτος ἡ χλεύη. Ἀριστοφάνης Πλάτῳ
 (796) "ἐπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν,"
 τετέστι τὴν χλεύην.

φορύνω μολύνω.

φορύξαντες πλύναντες.

φορυτός. Ἀριστοφάνης (Ach. 893) "ὁὗς
 μοι φορυτόν, ἴν' αὐτὸν ἐνδύσας φέρω," τε-
 τέστι φρύγανον, σχοινίον, δέσμην χόρτεσιν συρ-
 φειτώδης. καὶ φορυτὶ (72) φρυγανώδει ἀκα-
 θαρίᾳ, συρφετώδει, χορτώδει. "σὸν δ' ἄμυ-
 νδης φορυτόν τε καὶ ἵπνια λύματ' αἰέρας" (cf.
 v. ἵπνια) διὰ τῶ ο μικρῶ. ἡ ψιδωτὴ πλέ-
 γμα, ἐν ᾧ τὰς στάχυν ἐμβύλλουσιν. ἡ ἢ ἐκ
 φρυγάνων στρωμνὴ. Ἀριστοφάνης "ὁὗς μοι
 φορυτόν, ἴν' αὐτὸν ἐνδύσας φέρω ὥσπερ
 κέραμον, ἵνα μὴ κατωγῇ φορέμενος." οἱ γὰρ
 καλῶς δεσμιέμενοι κέραμοι δυσχερεῶς κλῶν-
 ται.

Φορωνεύς ὄνομα. καὶ Φόρωνος ὄνο-
 μα κύριον.

Φόσιρις ὄνομα κύριον (cf. v. Φώσωρις).
 φοσσάτον τὸ φοβούμενον.

φωάλικλον εἶδος παιδιᾶς (cf. Athen. p.
 14).

Φόριος Κάμιλλος δικτάτωρ, ἐν πο-
 λέμοις ἀρίστεύσας, τῷ τοῖς ἀρίστοις πυρο-
 μωρῶν περιπίπτει φθόρῳ· αἰτίαν γὰρ δι-
 πρὸς τινῶν ἐπὶ παρανόμῳ διανεμηθείς τῆς
 λείας ἀναδιξάμενος ψυχὰς ἐκπύπτει τῆς πό-
 λεως, θεὸς ἵστορας ὑπὲρ ὧν ἀδίκως ἐνεπόν.

Θεὸς ποιέμενος (cf. v. Φεβραίριος).

φύωντα ψηλαφῶντα. Hom. Z 322.

φώως. Ὀμηρος (Π 188) "ἤγαγε πρὸ γό-
 ωσδε," πρὸ τῆς τελειώσεως τοῦ ὠρισμένου
 καιρῶ. περὶ δὲ τῶν πυλῶν λέγει (Φ 538) "αἱ
 δὲ πετυσθεῖσαι τεύξαν φῶς," ὡς ἔ' διὰ μέ-
 σης τῆς πύλης φωτίζεσθαι τὴν πόλιν, ἀλλὰ
 τὴν σωτηρίαν τῶν φευγόντων. ὡς τὸ (Ζ 6)
 "φῶς δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν, ἄνδρα βαλὼν."

Φράβιδος. ἕτος στρατηγὸς ἦν τῆς ἀνα-
 τολῆς, ὃς ἀμειβόμενος τὴν ἀρετὴν ἐνόσει τὸ
 σῶμα, τῆς ψυχῆς ὑγαινώσεως πλέον. καὶ τό-
 γε σῶμα διαλυόμενον ἤδη καὶ ἀποκολλώμε-
 νον εἰς τὴν λύσιν συνεγόμενον καὶ διέπλεκεν
 εἰς πῆξιν τινα καὶ ἀρμονίαν, ὅπως ἂν ἀρ-
 κέσειε τῷ καλῷ. ὃς τὰς ληστὰς ῥυμδίας συ-
 νεῖλεν, ὥστε μικρῶ καὶ τὸ ὄνομα τῆς λη-
 στείας ἐκ τῆς μνείας τῶν ἀνδρῶν ἐκπι-
 στεῖν. ἦν δὲ Ἕλλην τὴν θρησκείαν (Eupar.
 p. 114 Nieb.).

φράγματα ἀσφαλίσματα. ἐν ἐπιγράμ-
 ματι (AP 6 110) "τὰ δ' ὀκτάριζα μετώπων
 φράγμασ' ὑπὲρ κραναὴν ἄλος ἐπαξε πίτυν."
 τὰ κέρατα λέγει τῆς ἐλάφης.

φρυγανύντες καθαπλύνοντες. "τῶν νέων
 τὰς ἀπορωτάτας ὕλοις φρυγανύντες."

φραδέος φρονίμου. Hom. Ω 354.

φράδμων συνετός, φρόνιμος, ἡ ἐμπει-
 ρος.

φραζόμενος σκεπτόμενος, διανοούμε-
 νος.

φράζουσι σημειῖναι, δηλοῦναι.

φράσας φρασάμενος, ἐπινοήσας. "δύλος
 ἦν ὁ φράσας," τετέστι τὴν ἐστίαν ἐν ᾗ
 ἀνῆρέθῃ ὁ Ἀγαμέμνων. "ἔρωσ ὁ κτείνης"
 ὁ Ἀγισθοῦς δι' ἔρωτος (S El. 197).

φραστῆρας εἰδήμονας, ἐπιστήμονας
 Ξενοφῶν (Cyr. 5 4 40) "ἔλεγε δὲ τέττας ὁ Κῆ-
 ρος ὁδῶν φραστῆρας καὶ ὁδῶν καὶ χιλῶ."

φραστῆρες οἱ γνώμονες τῶν ἡλικιῶν
 ὁδόντες. Ἀριστοφάνης (Ran. 420) "ἐπτεῖς
 ὦν Ἀρχέδημος ἐκ ἐφύσε φράτορας." ἀπὸ
 τοῦ εἰπεῖν ὁδόντας φραστῆρας, φράτορας
 εἶπε, τετέστι συγγενεῖς. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν
 παίδων, οἵτινες ὄντες περὶ τὰ ἐπτά ἔτη ἔχουσι
 πάντας τοὺς ὁδόντας. λέγει οὖν ὅτι φρο-
 νί- στας ἐν ταῖς Ἀθήναις οὐκ ἡδυνήθη ἀναγα-
 φῆναι εἰς τοὺς πολλούς. "καὶ νῦν δημαγω-
 γεῖ ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖς, καὶ σὺν τὰ περὶ αὐ-
 τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας." ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν παλι-

τείως ἢ δημιαγωγίως, μοχθηρίας εἶπε χαριέν-
τως πρὸς τὰ κακὰ αὐτῶν. οὐ λέγει δὲ διὰ
τὴν κακοπραγίαν νεκροὺς τοὺς Ἀθηναίους,
ἀλλὰ πιθανῶς οἱ κάτω τοὺς ζῶντας ἄνω νε-
κροὺς φησι.

φρατέρες. φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέ-
ρος τῆς φυλῆς, φρατέρες δὲ οἱ τῆς αὐτῆς
φρατρίας μετέχοντες, καὶ φρατριζέιν τὸ τῆς
αὐτῆς φρατρίας μετέχειν.

φράτορες. Ἀριστοφάνης (Αν. 766) "φρ-
σάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται
φράτορες."

φράτορες καὶ φρατρία καὶ φρατρίαρ-
χος. φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυ-
λῆς· ὁ οὖν τοῦτου τοῦ μέρους ἡγούμενος
φρατρίαρχος ἔκαλεῖτο. ἐγγράφεται δὲ πα-
τρόθεν εἰς τοὺς φράτορας τῇ τῶν ἀπατρ-
εῶν ἐορτῇ. φασὶ δὲ τὸ αὐτὸ ἔθνος εἶναι
τριτύν, ἥτοι τὴν φρατρίαν ἢ φρατορίαν.
φράτορας δὲ τοὺς συγγενεῖς καλοῦσιν. εἰσὶ
δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες, ὅσον
παιριῶς τινός. ὁ γοῦν Ὀμηρος τὴν αὐτὴν
καὶ πάτριον λέγει (Ν 354) "ἢ μὲν ἀμφοτέ-
ροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἴα πάτρη." μεταφορῇ
φάτρη καὶ φράτρη. μεταπέπτωκε δὲ τὰ σοι-
χεῖα, καθάπερ ἐπὶ τοῦ πάτριος Ζεύς καὶ
φάτριος. τὸ δὲ γράφεσθαι εἰς τὰς φράτο-
ρας σύμβολον εἶχον τῆς συγγενείας.

φραυχθέντες ἀσφαλισάμενοι. Hom. P
268.

Φραώτης ὄνομα κύριον.
φρεάντλης. οὕτως ἔκαλεῖτο Κλεάνθης
ὁ φιλόσοφος· μὴ ἔχων γὰρ ὅθεν τραφεῖη,
τὰς μὲν νύκτας ἦντλει ὕδωρ μισθῆ, μεθ'
ἡμέραν δὲ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζε (cf. v. Κλε-
άνθης).

φρέαρ διαφθορᾶς ἢ διηρεκῆς τιμω-
ρία παρὰ τῷ Δαβίδ (Ps. 54 23).

Φρεάριος δῆμος τῆς Λεοντίδος. Δη-
μοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος (84).

φρεάτιν τὰ βυθία δρύγματα. "πᾶσαν
ἐδῆσπε τὴν γῆν, μήτε τῶν φρεατίων ναμί-
των φρεατίωνος." καὶ αὐθις (Polyb. 10 25)
"φρεατίας δὲ εἶχεν ἀγροσυμένους ὁ τόπος."
καὶ φρεατία ὄριζις.

φρεῖατα φρέατα.
φρενήρης φρόνιμος, ἢ παρόρων Ἀγα-
θίας (2 6) "ἦν δὲ τις Ἀρμένιος φρενήρης
καὶ ἐν δέοντι φιλοκίνδυνος." καὶ αὐθις "ὁ
δὲ Κόμοδος ἦν φύσιν τε οὐ φρενήρης καὶ

οὐ μάλα τι ἀγαθὸς τὰ πολεμικά."

φρενίτις νόσος.

φρενοβλάβεια.

φρενοβλαβής ὁ τὰς φρένας βεβλαμ-
μένος, ὁ παρόρων "ἐπὶ Ἀέοντος τῆ βασι-
λέως Ῥωμαίων Αἰθίοπες ἐκόμισαν καμηλο-
παρδάλεις καὶ δύο ἐν βραχυτάτοις σώμασιν
ἄνδρας φρενοβλαβεῖς, ὅς δὴ Πυγμαίους Ὀμη-
ρος ὠνόμασε."

φρενόθεν. Σοφοκλῆς (Αἰ. 183) "οὐποτε
γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερά, καὶ Τέλα-
μῶνος, ἔβας τόσπον ἐν ποίμνιαισι πιτῶν,"
ἀντὶ τοῦ οὐ γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον ἄφρων εἰ ὥς
ἄνευ αἰτίας θεῶν ἐμπεσεῖν τοῖς ποιμνίοις.
ἀριστερὰ δὲ τὰ μωρὰ ἐκάλειν οἱ παλαιοί,
δεξιὰ δὲ τὰ συνετά.

φρενόληπτος ὁ ἀναισθητός.

φρενωθῆναι ἀντὶ τῆ σωφρονισθῆναι,
ἀπὸ τῆ φρενῶ, γ' συζυγίας τῶν περισπωμέ-
νων.

φρεορύκτης, φρεωρύχος δέ. καὶ
φρεατορύκτης, καὶ φρεορυκτῶ ῥῆμα,
φρεωρυχῶ δέ.

φρήν φρενός ἢ διάνοια. καὶ φρένα
διάνοιαν.

φρήτρα ἢ συγγένεια. (Babr. 31) οἱ σιγᾶς
ἐκόσμιον καὶ δαίλον ἐς φρήτρας λόχους τε
καὶ φύλαγγας, ὥσπερ ἀνθρώπους.

φρήκα τὴν ἐπιφάνειαν τῆ κύματος.

φρήκη τρόμος, ἁλμός. "καὶ τολμηθῆν
οἱ τὸ μέγα τόλμημα, φρήκη τις αὐτὸν πε-
ριέρχεται, καὶ νοσεῖ νόσῳ μακροτάτῃ" (cf.
v. τηκεδόνι).

φριμάξασθαι παρὰ Ἡροδότῃ (3 87)
τὸ φρυάξασθαι, πεφροσθῆναι.

φριμασσομένη χρεμετίζουσα, ἀγριωμέ-
νη, ἢ ἀτάκτως πηδῶσα. "ἢ δὲ ἵππος ὀπι-
σθόρμητα φριμασσομένη ἐχώρει, καὶ ἀδύ-
νατα εἶχεν ἐς τὰ ἄδενδρα ἐπιβῆναι." καὶ
αὐθις "κτύπε τῶν ὀπλων καὶ φριμασσοῦ
τῶν ἵππων κατακυρόσαστο."

φρίξ ἢ ἄνωθεν καὶ ἐξεπιπολῆς τῶν κν-
μῶτων κίνησις. ἢ ὁ ἐπιπολάζων τῷ κύματι
ἀγρός, ὅτε ἄνεμος ἄρχεται πνεῖν (Hom. H
63).

φρίξ τῶν ὑδάτων μελανία.

φριξότριχα ὀρθοῦντα τὰς τρίχας. Βά-
βριος (82) "κοιμημένον λέοντος ἀγρίας χαί-
της διέδραμεν μῦς· ὁ δὲ λέων ἐθρηνώθη,
φριξας δὲ χαίτην ἔκθορε φωλάδος κοίτης."

καὶ φρόσσω τὸ πυκνῶ.

φροῖμιον προοῖμιον.

a φρόνημα ἢ ἔπαρσις· "ὁ δὲ ὑπὸ φρονήματος καθήσιν τὰς χεῖρας ὡς διαρρήξων τὸ ξύλον, καὶ πιεσθεὶς θνήσκει" (cf. v. Μίλων).

b φρόνημα καὶ ἡ ἀλαζονεία· "οἱ δὲ Ῥόδιοι φρόνημα πολὺ πρότερον ἔχοντες, ὥς καὶ αὐτοὶ τὸν τε Φίλιππον καὶ τὸν Ἀντίοχον γενικώτεροι τῶν τε Ῥωμαίων κρατεῖσθαι ὄντες, ἐς τοσοῦτον δέος ἀφίκοντο ὥστε τῶν τὰναντία τοῖς Ῥωμαίοις φρονήσαντων ἐπὶ τιμωρίαν πέμψαι" (Dio Cass. fr. 68).

c φρόνημα ἐνικῶς διὰ τοῦ η' πληθυντικῶς δὲ τὰ φρόνιμα διὰ τοῦ ι.

φρονηματίας.

φρονηματίζομαι ὅτι δοκῶ φρονεῖν.

φρονηματισθῆναι. οὕτως Ὑπερίδης, ἀντὶ τῆ φρονήματος καὶ οὐσίσεως πληρωθῆναι. "οἱ δὲ φρονηματισθέντες ὑπὸ τῶν δεδηλωμένων ἔτοιμοι ἦσαν."

φρονηματισμὸν ἔπαρσιν, τύφον· "θευσάμενοι δὲ τὸν φρονηματισμὸν τῶν ἀνθρώπων ἔν τε ταῖς κατ' ἰδίαν ὁμιλίαις καὶ ταῖς κατὰ κοινὸν ἐντευξέσιν ἐξ αὐτῆς ἐπαγγέλθον ἐς τὸν ἐρατηγόν." καὶ τὸ ῥῆμα φρονηματίζω.

φρόνησις. φρόνησίς ἐστιν ἐπιστήμη κακῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ οὐδετέρων.

φρόνιν τὴν φρόνησιν· (Hom. δ 258) "κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν."

φροντιζόντων συνεστιώτων. καὶ φροντιζόντων ἀντὶ τῆ στεγνυζόντων. ἡ σύνοδος τις καὶ θῦκος σοφῶν. φροντισταὶ δὲ ἐκυλοῦντο οἱ περὶ τὸν Σωκράτην διὰ τὸ φροντίζειν περὶ ἀλλήλων καὶ διὰ τὸ μηδέποτε παύεσθαι φροντίδος. μεριμνοφροντισταὶ δὲ καλοῦνται οἱ σοφοὶ οἱ Σωκρατικοί. καὶ φρόντισμα τὸ σόφισμα.

φροντίς ἀγωνία καὶ μέριμνα καὶ φόβος· "ὄσσην ἀπὼν παρῆλθες ἡμῖν φροντίδα."

φροντιστήριον διατριβὴ ἢ μοναστήριον· ὅπερ Ἀττικοὶ σεμνέϊον καλεῖσι.

Φρόντων Ἐμισσηνὸς ῥήτωρ, γεγονὼς ἐπὶ Σεβήρῃ τοῦ βασιλέως ἐν Ῥώμῃ. ἐν δὲ Ἀθήναις ἀντεπαίδευσε Φιλοστράτῳ τῷ πρώτῳ καὶ Ἀσπίνῃ τῷ Γαυδαεῖ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Ἀθήναις, περὶ ἕ' ἔτη γεγονὼς, καὶ τῆς ἀδελφῆς Φροντιωνίδος παῖδα ὄντα Λογγῖνον τὸν κριτικὸν κατέλιπε κληρονόμον. ἔγραψε δὲ

συχνοὺς λόγους.

φρονῶ τὸ καυχῶμαι.

φρονῶ· (S OR 369) "πῶς ἔν ἔτος ὁ σοφὸς ἐκ ἡδῶν τὰδε; ἐκ οἶδ'· ἐφ' οἷς γὰρ ἐφρονῶ, σιγαῖν φιλοῦ."

φροῦδα ἀφανῆ, ἄφαντα· "φροῦδα γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐς τοῦναντίον περιέστη τὰ τῶν ἐλπίδων." Σοφοκλῆς (Αἰ. 263) "ἀλλ' εἰ πέπαιται, κάρτ' ἂν εὐτηχεῖν δοκίῃ· φροῦδα γὰρ ἦδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος." καὶ φροῦδος ἀντὶ τοῦ ἐκποδῶν. παρὰ πολλοῖς δὲ τοῦτομα ἔστι.

φροῦδος πρὸ ὁδῶ, οἷονεὶ ἀπειληλυθῶς, ἔκδημος. Ἀπολλόδωρος "φροῦδος μὲν ὁ πρὸ ὁδοῦ" φησὶν, "φροῦρος δὲ ὁ προσφύων." ἢ ἦδη ἔξω ὢν. καὶ ἑτέρα παροιμία "φρερὰς ἄδων ὀλίγος φροῦδος γεγένημαι" (A Nub. 719) ἀντὶ τοῦ διαγρυπνῶν περὶ τὴν φρεράν. διχῶς δὲ λέγεται ἡ γραφή, φροεράς ἄδων καὶ φρεράς ἰδῶν· καὶ τὸ μὲν φρεράς ἄδων ἀντὶ τοῦ συνεχῶς ἄδων φρεράς, τὸ δὲ φρεράς ἰδῶν ἀντὶ τοῦ φυλάττων, ἐπειδὴ φυλάκας ἦσαν τῶν τοῦ φροντιστήριου θυρῶν. φρεράς δὲ ἄδων ἀντὶ τοῦ ἀγρυπνῶν· οἱ γὰρ φρεροῦντες πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἀγρυπνίαν αὐτῶν παραμυθεῖσθαι ἤδον.

φρερά φυλακή· "περὶ τῆς Σπύρτης εἰς φόβον κατέστησε Λακεδαιμονίους, ὥς καὶ φρεράν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει καυσεῖσθαι."

φρερεῖ φυλάσσει.

φρερεῖν ἢ πλετεῖν ἐπὶ τῶν κερδαίνειν ἐφιμένων· Ἀθηναῖοι γὰρ φρερεῖς διαλαβόντες τοὺς νησιώτας μισθοὺς ἔταξαν μεγύλας τοῖς φυλάσσειν ὑπ' αὐτῶν χορηγεῖσθαι τῶν νησιωτῶν. δι' ἀτέλειαν οὖν καὶ τὸ ἀταλαιπώρως ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν ζῆν εἰρησθαι, ὥς δέον ἢ πλετεῖν τινὰ ἢ φρερεῖν.

φρερήσεις ἐν Ναυπάκτῳ. τοῖς Ναυπακτον φρεροῦσιν ὀλίγος μισθοῦ διδομένου, τῶν δ' ἐπιτηδείων πολλοῦ πιπρασκομένων, τὴν παροιμίαν γενέσθαι. ἔτι οἱ δὲ οἱ Φίλιππος, ἐλὼν Ναυπάκτον, Ἀχαιῶν γνώμῃ τοὺς φρεροὺς αὐτῆς ἀπέκτεινε πάντας. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο καὶ Θεόπομπος ἐν δευτέρῳ.

φρέριον κάσρον. καὶ φρέριον Χλομάρων (cf. v. ἀπεπόνων).

φρεροὶ τάξις ἐστὶν ἐκ διαδοχῆς ἰσταμένη πρὸ τοῦ στρατοπέδου μετὰ τῶν ὀπλῶν καὶ δεινὸς ἐπ' αὐτὴν Ῥωμαίων νόμος, τὸν

ὑποχωρήσαντι καθ' ἡνδηποτοῦν αἰτίαν θνήσκειν. οἱ δὲ τοῦ μετὰ κολάσεως τὸν μετ' ἀρετῆς θάνατον προκρίναντες ἴστανται (Jos. B. I. 5 11 5).

φρύαγμα ἡ τῶν ἱππῶν καὶ ἡμιόνων διὰ μυκτῆρων ἡχὴ ἀγρίῳ φουσίηματι ἐκπίπτουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς γελάσεως.

φρυαγμοσεμνάκας· Ἀριζοφάνης (Vesp. 135) "ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινάς."

φρυάττεσθαι τὸ καταπλήττειν· οὕτω Μένανδρος. καὶ φρυαττόμενος ἐπαιρούμενος.

φρύγανον τίθεσθαι (A Pac. 1026)· τοῦτο φησιν ἐπεὶ ὑπέβαλε φρύγανα πρὸς τὸ ἀνάψαι, ὡς οἱ μάντιες· καὶ γὰρ ἑαυτοῖς τὰ φρύγανα τίθειαι κατὰ τὴν ἐπιστήμην ἑαυτῶν. διὰ τοῦτο φησιν "εὖ σοι δοκῶ φρύγανα τίθεσθαι."

φρυγίλος ὄρνις, τῷ Φιλήμονος γένεος." φρυγίλος ὄνομα ὀρνέας, ὁ δὲ Φιλήμων κωμωδεῖται ὡς Φρῶξ καὶ ἔσενος καὶ Κύρ. Ἀριστοφάνης φησί (Av. 768).

φρύγιον δαλὸς ξηρός.

Φρυγίων ἐρίων· ἐκτίσε γὰρ ἀπαλὰ καὶ καλὰ ἔρια γίνεται. Ἀριζοφάνης (Av. 493) "χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων διὰ τῆτον."

φρυκτοὶ λαμπάδες τινὲς ἀπὸ ξύλων γινόμεναι, ὥς τινες βυστάζοντες ἄνωθεν τῶν τειχῶν ἐσήμαινον τοῖς πλησιοχώροις ἢ τοῖς συμμάχοις, ὅταν τινὰς ἐώρων πολεμίους ἐπιόντας, ὡς ὅτι δεῖ προσφυλάσσασθαι. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ πολέμιων τῶτο ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φίλων, ὅταν ἐώρων βοήθειαν ἐρχομένην, ἐσήμαινον πάλιν διὰ τῶν φρυκτῶν ὡς ἂν δεῖ θορυβεῖσθαι. καὶ ὅτε μὲν φίλους ἐδίλουν, ἐβύσταζον τὰς φρυκτὰς ἡρεμῶντες, ὅταν δὲ πολεμίους, ἐκίνουν (sch. Thuc. 2 94).

φρυκτός ἡ διὰ τῶν δάδων γινομένη ἐν πολέμοις λαμπάς.

φρυκτός καὶ παραφρυκτωρενόμενος. οἱ κακωργῶντες --- ἀπετυμπανίσθη (cf. v. παραφρυκτωρενόμενος).

φρυκτωρεῖν κυρίως τὸ διὰ πυρσῶν ἀνατίειν σημαίνει.

φρυκτωρία ἡ διὰ τῶν πυρσῶν παραφρυκτῆς νυκτερινῇ. ἢ λαμπάς. ἢ καῦσις. παρὰ τὸν φρυκτὸν καὶ τὸ ὥρεῖν, ὃ ἔστι φρυλάττειν· φρυκτωρός δὲ ὁ τῆς φρυκτωρίας

ἐπιμελέμενος.

Φρύνη ἔχουσα λήκυθον πρὸς ταῖς γυνήθους" (A Eccl. 1093). Φρύνη πυλαιὰ ἑταῖρα. λήκυθος δέ, τουτέστι διωδηκεῖν τὸ πρόσωπον.

Φρῦνις κιθαριδὸς Μιτυληναῖος, ὃς ἐδόκει πρῶτος κιθαρίσαι παρ' Ἀθηναίους, καὶ νικῆσαι παναθήναια ἐπὶ Καλλίῃ ἄρχοντος. ἦν δὲ Ἀριστοκλείδης μαθητὴς· ὁ δὲ Ἀριστοκλείδης τὸ γένος ἦν ἀπὸ Τερπιάδου, ἥκμασε δὲ ἐν τῇ Ἑλλάδι κατὰ τὰ Μηδικά, εὐδόκιμος κιθαριστής. παραλαβὼν δὲ τὸν Φρῦνιν ἀνλωδοῦνται κιθαρίζειν ἐδίδαξεν. Ἰστρος δὲ ἐν τοῖς ἐπιγραφουμένοις Μελοποιοῖς τὸν Φρῦνιν Ἀισβίον φησι, Κάνωπος υἱόν· τῆτον δὲ Ἴερωνος τῷ τυράννῳ μάγειρον ὄντα δοθῆναι σὲν ἄλλοις πολλοῖς Ἀριστοκλείδῃ. ταῦτα δὲ σχεδίοις ἔοικεν· εἰ γὰρ ἦν γεγονὼς δῆλος καὶ μάγειρος Ἴερωνος, ἂν ἐσιώπων οἱ κωμικοί, πολλάκις αὐτῷ μεμνημένοι ἐφ' οἷς ἐκαινέεργησε, κατωκλάσας τὴν ᾠδὴν παρὰ τὸ ἀρχαῖον (sch. A Nub. 967).

Φρύνιχος Πολυφράδμονος ἢ Μινέρβης (οἱ δὲ Χοροκλέες), Ἀθηναῖος τραγικός, μιμητὴς Θέσπιδος τῷ πρώτῳ τὴν τραγικὴν εἰσενέγκαντος. ἐνίκῃ τοίνυν ἐπὶ τῆς ξ' ὀλυμπιάδος. οὕτως δὲ πρῶτος ὁ Φρύνιχος γυναικεῖον πρόσωπον εἰσήγαγεν ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ εὐρετὴς τῷ τετραμέτρῳ ἐγένετο. καὶ παῖδα ἔσχε τραγικὸν Πολυφράδμονα. τραγωδία δὲ αὐτῷ εἰσὶν θ' αὐταί, Πλευρωνία, Αἰγύπτιοι, Ἀκταίων, Ἀλκαστις, Ἀνταῖος ἢ Αἰβυες, Αἰκάιοι ἢ Πέρσαι ἢ Σύνθωκοι, Αὐνωίδες.

Φρύνιχος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιβουτέρων τῆς ἀρχαίας κωμωδίας· ἐδίδαξε γὰρ τὸ πρῶτον ἐπὶ πς' ὀλυμπιάδος. δράματα δὲ αὐτοῦ εἰσὶ ταῦτα, Ἐριάλτης, Κόννος, Κρόνος, Κωμιασταί, Σάτυροι, Τραγωδοὶ ἢ Ἀπελεύθεροι, Μορότροπος, Μῶσαι, Μύσης, Πούστριοι, Σάτυροι.

Φρύνιχος Βιθυνὸς σοφιστής. Ἀττικιστής ἢ περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων βιβλία β', τιθεμένων συναγωγῇ, σοφιστικῆς πυρασκευῆς βιβλία μζ', οἱ δὲ οδ'.

Φρύνιχος Μελανθῦ Ἀθηναῖος τραγικός. ἔστι δὲ τῶν δραμάτων αὐτῷ καὶ τὰδε, Ἀνδρομέδα, Ἡριγόνη. ἐποίησε καὶ πυρορίχους.

ὅτι Φρύνιχον Ἀθηναῖοι χιλίας ἐξημίωσαν ἄλυσιν Μιλησίων τραγωδῆσαντα.

Φρύνιχος καὶ Λύκις καὶ Ἀμειψίας κωμικοὶ ὑπόψυχοι. καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 13) "ἐνθεν, ὡς περ ἡ μέλιτι, Φρύνιχος ἀμβροσίῳν μελίων ἀπεγεύετο καρπὸν, αἰὲ φέρων γλυκεῖαν ὥδ' αὖν."

Φρυνίχου πάλαισμα. αὕτη τέτακται κατὰ τῶν πανούργων καὶ συνετῶς σοφισμένων. ἱστορεῖ δὲ Θεοκλίδης (8 50) ὅτι Φρύνιχος στρατηγὸς Ἀθηναίων ἐν Σάμῳ, μελλόντων τῶν στρατιωτῶν κατάγειν Ἀλκιβιάδην, ἐδήλωσε τῇ ναυάρχῳ Λακεδαιμονίων ὁ Φρύνιχος ὅτι βούλοιο αὐτῷ προδοῦναι τὸ στράτευμα. λαβόντος δὲ τὴν ἐπιστολὴν Ἀλκιβιάδης καὶ πέμψαντος τοῖς Ἀθηναίοις, παρὰ μικρὸν ἐλθὼν ἀπολέσθαι ὁ Φρύνιχος γράφει πάλιν τῇ ναυάρχῳ τὸ γεγονὸς αἰτιώμενος καὶ φάσκων πάλιν αὐτῷ προδώσειν τὸ στράτευμα, εἰ ἐπέλθοι. σημήνας δὲ οὕτως προηγόρευσε τοῖς στρατιώταις δευτέραν ἥξειν ἐπιστολὴν κατ' αὐτῷ παρ' Ἀλκιβιάδου, καὶ πολέμιων ἔξοδον ἐπομένων φιλιάσασθαι. συμβάντων δὲ οὕτως τούτων, καὶ κομισθέντων μὲν τῶν γραμμάτων γενομένης δὲ τῆς ἐγόδου, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται πάντα καὶ τὰ νῦν καὶ τὰ πρότερον κατὰ τῆ Φρυνίχου δι' ἔχθραν ὑπ' Ἀλκιβιάδου γεγενῆσθαι. καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης (Ran. 700) "Φρυνίχου παλαιόμισιν" ἀντί τῃ ἐρωτηγῆμασι· ἐρωτηγῆντος γὰρ αὐτῷ ἡτήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεκοίεσθαι ὡς προδότης τὸν πόλεμον. κωμικὸς ποιητής, ὃς κινουμένους τὴν χορὸν εἰσήγε καὶ παλαίοντας. ἦν δὲ στρατηγὸς Ἀθηναίων, ἐφ' ἧ πολλοὶ τῶν τραγικῶν αἵτιοι ἐγένοντο. γέγονασι δὲ Φρύνιοι τέσσαρες.

φρῦνος ὁ ἀδιάπλαστος βύτρυχος. καὶ ἐπύρριμμα (adesp. 394) "ἀσπίδα φρῦνον ὄφιν καὶ Λυδικίης περιέφυγε, καὶ κύνα λυσσητήν, καὶ πύλι Λυδικίης."

Φρύνων καὶ Φιλοκράτης ἀμφοτέρω προδότηι. καὶ ὁ μὲν διὰ τὴν προδοσίαν ἔφυγε καὶ ἐπὶ πορνοβοσκίᾳ διεβύλλετο, ὁ δὲ Φρύνων ἐπὶ τῇ τῷ παιδὸς προαγωγείᾳ, ὃν ἀπύγαγε Φιλίππῳ (Demosth. 19 230).

Φρυνιώνδας τῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβημένων, ὃς ξένος ὢν κατὰ τὰ Πέλοποννησιακὰ διέτριβεν Ἀθήνησιν. Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρειν "ὦ μιαιφὸν καὶ Φρυνιώνδα καὶ πονηρὸν σὺ." ἐκ τούτου τὸς πονηρὸς Φρυνιώνδας καλεῖται.

κακοήθης ὁ Φρυνιώνδας ἔτος καὶ πανῶρος, μισθῷ τινὰς μηχανὰς πραγμάτων ἐπὶ κακοῖς ῥαδίως συντιθεῖς, ὡς φησὶν Εὐδήμος. καὶ αὐθις (Aeschin. 3 137) "ἀλλ' οἶμαι ἔτε Φρυνιώνδας ἔτ' Εὐρύβατος, ἔδ' ἄλλος πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν, τοιούτος μύθος καὶ γόγης."

Φρύνωνος ὄνομα κύριον. ἔτος τῶν ἰπρέσβειων εἷς ἦν τῶν μετ' Αἰσχίνου καὶ Δημοσθένους. Πατρ.

Φρὺς ἀνὴρ πληγεὶς ἀμείνων καὶ διακονέστερος, ἐπεὶ δοκῶσιν ἀργότεροι καὶ πωχελότεροι εἶναι οἱ Φρῦγες οἰκέται.

Φρὺς μὴδ' ἐν ἤτιον Σπινθάρος (Α Αν. 763). ἔτος ὁ Σπινθάρος κωμωδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρῦς.

φρωγεῖν φράττειν ἀττικῶς (ἀν φώγειν φρύττειν).

φυγαδεῖα φυγή, ἔξορία. "δνοῖν προδήλων ὀλέθρων ὑπαρχόντων, ἡλλάξαντο φυγαδεῖαν ἀντὶ τούτων αἰδίων. ἔτιως ἀληθὲς ἐστὶ τὸ περιφερόμενον, ὅτι παύσις τῷ κακῷ μὲλλον κακόν" (cf. v. παῦλα). καὶ φυγάς· "τῷ ἰδίῳ ἔθνος, ἧ φυγάς ὀλίγη πρότερον ἐγχεύει, ἀπέδειξε βασιλίαν," ἀντὶ τῷ ἔξοριος.

φυγγάνει· Σοφοκλῆς (El. 131) "ἔννιημι τὰδ', ἔτι με φυγγάνει," ἀντὶ τῷ λυαδάνει. καὶ αὐθις "ἐπὶ τινα πύργον ὑψηλὸν κατεφυγγάνει."

φυγοδέμιος πυρθένος. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 10) "σώτειρε φυγοδέμινε κέρυ." ἡ ῥῆξις δειλία, φρεγῆ. καὶ φρυζαλέος ὁ δειλός· (AP 6 237) "ὠμηστὰν δ' ἔτριψε φρυζαλέος."

φρυζακινός ὁ δειλός. φρυγὴν βλάστησιν, αὐξησιν ἡλικίας. "κρυτῇ δὲ σοὶ πέφυκε καὶ τῶν ὀρθίων εἶναι δοκούντων ἢ φρυγῇ τῶν δακτύλων."

φρυκία θαλάσσια ζῖα. ἡ ὁ ἀφρός. ἡ βρύα. φρυκίδα· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 105) "τρυγῶν ἀπ' ἀνθρακίης καὶ φρυκίδου σοὶ λιμενῆται, Ἀρτεμι, δωρεῖμαι."

φῦκος ὃ τινὶ τὰς οἰκίας ὄψεις αἱ γυναικες χρύσει. λέγεται δὲ καὶ φρυκία τὰ βρύα, καὶ φρυκίς· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 24) "πολλὰ δ' ἐν αὐτῷ φρυκί' ἀπ' εὐόρων εἰλκεσεν αἰγιαλῶν."

φῦκος τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης (sch. b Hom. I 7).

φύλα ἔσθῃ. διὰ δὲ δύο λλ σημαίνει τὰ τῶν δένδρων φύλλοι.

Φυλάτος ὁ ἐκ τῆς Φυλῆς.

φυλακή τὸ τέταρτον μέρος τῆς νυκτός· τειραχῇ γὰρ διήρηται. καὶ φυλακαὶ τῆς νυκτός αἱ διαιρέσεις, καθ' ἃς οἱ φύλακες τὰς φυλακὰς ἀλλήλοις ἐγγεγυρισμένοι.

φυλάκεια παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι τὰ ἐκμυγεῖα τῶν γυναικείων μολυσμῶν (Damasc. ap. Phot. p. 338 b). καὶ Πολύβιος γρῖσιν "ὁ δὲ κατέσχεν ἀμύγτερα τὰ κατεσκευασμένα φυλάκεια, ν' πόδας διεστῶτα ἀλλήλων."

φύλακος· παρ' Ἡροδότῃ (184) "κατὰ τῷτο τῆς ἀκροπόλιος, τῇ οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος."

φυλακτήριον τόπος ἐνθα οἱ φύλακες.

φυλάξαντες ἐπιτηρήσαντες, Ἡρόδοτος (5 12). καὶ φυλάξασα καιροφυλακήσασα, εὐκαιρῶς ἐπιτηρήσασα· Ἀρριανός "ἡ δὲ τὸν πατέρα φυλάξασα ἀποδημοῦντα ὑπισχνεῖται Ταμίῳ προδώσειν τὸ φρούριον" (cf. v. λιθάζω).

φυλάρχης δυνάστης. "ἔμβυβάλλει τῷ Τρωϊανῷ περὶ Ἀγάρου, ὃς ἦν Ὀσσορηῆς χώρας δυνάστης· ὅσπερ φυλάρχας ὀνομάζουσιν οἱ ἐκείνη, ὅτι καὶ τὰ χωρία αὐτῶν φυλαὶ ὀνομάζονται."

φυλάρχος ὁ κατὰ φυλὴν ἐκάστην τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων, ὑποτεταγμένος δὲ τῷ ἱππάρχῳ. Δημόσθενης Φιλιππουῖς. Harp.

Φύλαρχος Ἀθηναῖος ἡ Ναυκρατίτης (οἱ δὲ Σικυώνιον, ἄλλοι δὲ Αἰγύπτιον ἔγραψαν), ἱστορικός, τὴν ἐπὶ Πελοπόννησον Πύρρου τῷ Ἡπειρώτῃ στρατεῖαν ἐν βιβλίοις κή· κατὰ γει δὲ καὶ μέχρι Πτολεμαίου τῷ εὐεργέτῃ κληθέντος καὶ τῆς Βερεινίκης τελευτῆς, καὶ ἕως τῷ Θανάτῃ Κλειμένους τῷ Λακεδαιμονίῃ, ἐπιστρατεύσαντος αὐτῷ Ἀντιγόνῃ. τὰ κατὰ Ἀντίοχον καὶ τὸν Περγαμηνὸν Εὐμένη. ἐπιτομὴν μυθικήν. περὶ τῆς τῷ Διὸς ἐπιφανείας. περὶ ἐθρημύτων. παρεμβάσεων βιβλία 3'.

Φυλάσιμος (an Φυλάσιος) ὁ ἐκ τοῦ δήμου. καὶ φυλασσόμενος προσορώμενος, προσκοπούμενος· "οὐ μέντοι οὐδ' ἀπέκλεινε, φυλασσόμενος μὴ δοκοίη φεῖγεῖν." οὕτω Ξενοφῶν (Anab. 2 2 16). καὶ Θεκυδίδης (2 3 ?) "φυλάξαντες τὸ συχνὸν τῆς νυκτός ἐφυγον."

Φυλεΐδης ὁ τῷ Φυλῆος. Hom. E 72.

φυλέτης συγγενής, ὁμόφυλος· Ἰώσηπος

(A. I. 5 8 8) "ὁ δὲ Σαμηνῶν κατωβὰς ἐκ τῆς πέτρας ἐν τῇ τῶν φυλετῶν αὐτὸν τέθεικεν ἔξοσιν."

φυλή. ἡ φυλὴ καθ' αὐτήν ἐστι μέγιστοι στρατιῶται.

Φυλὴ ὄνομα δήμου παρ' Ἀθηναίους. α

Φυλὴ ὄνομα τύπου, καὶ Φυλάσιοι οἱ βένοικοῦντες.

Φυλή. Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης (109). δημὸς ἐστὶ Φυλὴ τῆς Οἰνηίδος φυλῆς. ὁ δὲ Μένανδρος τόπον νομίζει εἶναι Φυλὴν. ὁ δὲ Φιλόχορος φερόμενον αὐτὸ γρῖσιν εἶναι. Harp. καὶ Ἀριστοφάνης (Plut. 1147) "μὴ μνησικακήσης, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες."

Φυλιστιεῖμι οἱ λεγόμενοι Παλαιστῖνοι.

φυλλεῖα τὰ ἀπολεπίσματος τῶν λαχάνων· Ἀριστοφάνης (Ach. 468) "εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός," οἷον μεμυραμμένα καὶ εὐτελεῖ· τοιαῦτα γὰρ οἱ πτωχοὶ ἐσθίεισι. φυλλεῖα δὲ τὰ τῆς θυμαρίνης φύλλα.

φυλλίς ἡ τῷ δένδρῳ.

φυλοκρινεῖ διακρίνει, καταδοκιμάζει περιέργως.

φύλοπις μάχη.

φύματα ψυδράκια.

φύντα γεννηθέντα.

φύξηλις ὁ φρυγῆς.

φύξιν φρυγὴν.

φύόμενος γεννώμενος.

φύραμα· "ἡμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες τὸν ἀπὸ πηλὸν γῆν ἐγρῶν φρυγασίαν· τὸ γὰρ φύραμα ὁ διαφωρὸς τῷ πηλῷ ἀλλὰ γένος" (Alex. Aphrod. in Top. 4 p. 163).

φύραμα σιῖρα. b

φύρδην συγκεχυμένως· (AP 7 531) "φῶ δὲ σίδαρον παιδὸς ἐξ φύρδαν μεστὸν ἔχουσα φόνος."

φύρεται μολύνει, ἢ ἐκβρέχει, ἢ πλύει.

φύσα χαλκευτικὸν ἐργαλεῖον· Ὀμηρος (Σ 470) "φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἰκόσαι πᾶσαι ἐφύσαν." καὶ ἡ αἰτιατικὴ τὴν φύσιν.

φυσάλλιδες οἱ ἀόλοι.

φύσαμος (an φύσαλος) εἶδος κήτους θαλασσίης.

φύσσα· ἡ γεννήσασα. καὶ φύσαντι γεννήσαντι.

φύσει βλαστήσει. Ἀριστοφάνης (Av. 789) α "ἐδὲν ἔστ' ἄμεινον ἐδ' ἡδὲν ἢ φύσαι πτερά."

b φύσει. ὅτι οἱ παλαιοὶ ἔλεγον μηδὲν τῶν φύσει μᾶλλον εἶναι, τὰ σχήματα δὲ τὰ τῶν συλλογισμῶν μὴ εἶναι φύσει. ἐκ ἀναγκαῶν δὲ ταῦτα λέγειν χρήσιμα· τὸ δὲ χρήσιμον τινὸς χάριν ἔξωθεν ἐπισυμβαίνειν αὐτὰ γινόμενα. οἱ δὲ συλλογισμοὶ ἐκ ὧς σιτία καὶ ποτὰ κατὰ φύσιν ἡμῖν. ἕτεροι γὰρ οἱ τούτων κανόνες, ἔθη νόμοι καὶ ἐπιτηδεύματα δημοσίᾳ καὶ καθ' ἕκαστον καὶ κατ' ἄνδρα ἰδίᾳ. μεταθῆσθαι γὰρ ἔξεστιν αὐτὰ καὶ πρὸς τὴν ἐνυαντιωτάτην μετεβαλεῖν, ὥς ἄν τις ἐθέλοι, δίδαιται. ὅθεν ἐνόησις ἐδὲ τὰ φύσει δοκῶντι φθαρτικά σιτία καὶ δηλητήρια ἡ ἀριμακα προσπενγκαρμένοις ἐφάνη ληπτῆναι. φυσὶ γὰρ τὴν Ἀττικὴν γυναικα τῇ κωνίᾳ καθάπερ λαχύνων ἐσθλὴν, καὶ τὸ Ποντικὸν θηρίον, ὅς τις ποτὲ ἦν ὁ Μιθριδάτης ἐκεῖνος, ἐκπιόντου γενναίαν κύλικα δηλητηρίῳ φαρμάκῳ μὴ διαφθαρεῖναι, τῇ κατισχυῶσθαι τὸ σῶμα, καθάπερ σίδηρον τῇ βυφῇ, παρὰ τῶν ἀντιπαθῶν, ἃ προσεφέρετο πολλάκις ὑποπτεύων ὁ βδελυρός, ἀπὸ τῶν εἰδῶν ἀρξάμενος, ἅπαντας ἀνθρώπους ὥς ἐπιβαλεόντας αὐτῷ μόνῳ διὰ τὴν καλὴν τυραννίδα.

φύσιν τὴν φύσιν.

φύσιγγες τὰ ἐν ταῖς κνήμῃς ἐκκαύματα. ἡ τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκοροῦδων, ἡ φυσίγη. ἡ εὐθεῖα φύσιγγς.

φυσίζωος ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν φύσσα.

φυσικός λόγος παρὰ φιλοσόφοις. μετὰ τὸν ἡθικὸν διεξέρχονται περὶ τῆς φυσικοῦ, τίττεσι περὶ σωμάτων, περὶ ἀρχῶν καὶ στοιχείων καὶ περὶ τῶν καὶ κόσμου καὶ τόπου καὶ κενοῦ, περὶ ἀστέρων, περὶ ἡλίου, περὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ, πῶς ὁρῶμεν, τίς ἡ αἰτία τῆς κατοπτρικῆς φαντασίας, περὶ νεφῶν βροντῶν ἱριδος (Diog. L. 7 132).

ὅτι τρία εἰσιν ἐν τοῖς φυσικοῖς πράγμασιν, εἶδος ὕλη καὶ ἡ αἰτία καθ' ἣν ἐστὶ τὸ εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ. καὶ καταγίνονται, φυσί, περὶ ταῦτα μέθοδοι ἐ, ἡ φυσική, ἡ κατὰ μέρος τέχνη, ἡ διαλεκτική, ἡ μαθηματική, ἡ πρώτη φιλοσοφία. ἔστι δὲ φυσικοῦ μὲν περὶ πάντων τῶν εἰρημένων τῆς ψυχῆς μερῶν διαλεχθῆναι καὶ τῆς ὕλης καὶ τῶν φυσικῶν πραγμάτων καὶ τοῦ εἶδους τῆς αἰτίας. οἷον ὅτι τῶν οὐρανίων ἔλη οὐχὶ τὰ δ' εἰσὶ χεῖρα, ἀλλὰ ἕτερόν τι σῶμα. πάλιν τί τὸ εἶδος; ὅτι σφαιρικά. καὶ διὰ τί σφαιρικά; ὅτι πολυχωρητότατον ἐν ἐπιπέδῳ μὲν τῶν ἁλ-

λων σχημάτων ὁ κύκλος, ἐν στερεοῖς δὲ ἡ σφαῖρα, ὥς καὶ ὁ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ δια τοῦτο σφαιρικὸν γενέσθαι τὸν οὐρανὸν ἀποδέδωκε. καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἀποδίδωσιν αἰτίαν περὶ τοῦ σχήματος τοῦ οὐρανοῦ· τῇ γὰρ αἰδίῳ φυσίῳ ἐσομένῳ. ἀποδίδωσι δὲ καὶ ὁ Πλωτίνος αἰτίαν ἐκ τῆς σχέσεως ἣν ἔχει πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ. προσεχῶς δὲ εἰσιν ἑπὲρ τὰ οὐράνια αἰ νοηταὶ οὐσίαι. δεῖ δὲ τὸ αἰτιατὸν ὅτι μάλιστα ὁμοιωθῆναι τῷ προσεχῇ αἰτίῳ, καὶ τοῦτοι εἰκόνα καὶ μίμημα φέρειν. διὰ τῆτο ἔν, φυσί, κύκλῳ κινεῖται ὁ οὐρανός, ὅτι νῦν μιμεῖται· ἴδιον γὰρ τῷ νῦν πρὸς ἑαυτὸν νεύειν. αὐτὸς γὰρ ὁ ὁρῶν, αὐτὸς ὁ ὁρῶμενος· ὁρῶν γὰρ τὰ εἶδη ἑαυτοῦ ὁρᾷ, καὶ ἑαυτὸν ὁρῶν τὰ εἶδη τεύεται πλήρωμα γὰρ ἐστὶ τῶν εἰδῶν καὶ εἶδος εἰδῶν. ἔχει ἔν ὁ θρανός τὸ σφαιρικὸν σχῆμα διὰ τὴν κύκλῳ κίνησιν, ταύτην δὲ διὰ τὴν πρὸς τὸν νῦν ἐξομοίωσιν. καὶ ἄλλως μιμεῖται τὸν νῦν πανταχῇ ὄντι· καὶ γὰρ καὶ τὸ σῶμα πανταχῇ γίνεταί. τῷ ἔν πανταχῇ γίνεσθαι τὸ πανταχῇ ὄν μιμεῖται τελείωσις γὰρ τῶν χειρόνων ἢ πρὸς τὰ ὑπέρτερα ἐπιστροφὴ τε καὶ ἐξομοίωσις. ἔτι μὲν ὁ φυσικός τῶν φυσικῶν ἀποδίδωσι καὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν ἔλην καὶ τὸ αἶτιον· ὁ δὲ κατὰ μέρος τεχνίτης καὶ αὐτὸς μὲν περὶ αὐτὸν διαλαμβάνει, διαφέρει δὲ τῷ φυσικῷ ὅτι περὶ μερικόν τι γίνεταί. πρᾶγμα, οἷον ὁ ἱατρὸς περὶ τὰ ἀνθρώπινα σώματα, ὁ τέκτων περὶ λίθους καὶ ξύλα. ἀποδίδωσι δὲ καὶ οὗτος τὸν ὁρισμόν, περιλαμβάνων καὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν ἔλην καὶ τὴν αἰτίαν. διαφέρει δὲ καὶ κατὰ ἄλλας τρόπους (Philopon. in Aristotel. de an. 1).

φύσις. φύσις ἐστὶν ἡ ἀπλῶς τῶν ὄντων κίνησις. πεντάτροπος δὲ αὕτη, νοερά, ὥς ἐπὶ ἀγγέλων, ἔξ αὐτῶν τῶν νοημάτων ἀλλήλοις συγγινόμενων, λογική, ὥς ἐπὶ ἀνθρώπων, δὲ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τὰ ἀφανῆ τῆς ψυχῆς κινήματα πρὸς τὰς ἐκτὸς δημοσιεύσας. αἰσθητική δὲ ἡ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς θεωρημένη· πρὸς γὰρ τῇ θρεπτικῇ καὶ αἰσθητικῇ καὶ γεννητικῇ δυνάμει καὶ τὴν αἰσθητικὴν κέχεται. φυσική δὲ ἡ ἐν τοῖς φυσικοῖς· κινεῖται γὰρ καὶ αὐτὰ κατὰ τὴν θρεπτικὴν καὶ αἰσθητικὴν καὶ γεννητικὴν δύναμιν. ἀνυχος δὲ, ὥς ἐπὶ τῶν λίθων, καθότι καὶ αὐτοὶ κινεῖται κατὰ τὸ ποιοῦν καὶ κατὰ τὸ ποῦ, καὶ κατὰ τὸ ποιοῦν μὲν κατὰ

τὸ θερμαίνεσθαι καὶ ψύχεσθαι, κατὰ τὸ ποῦ δὲ κατὰ τὴν ἐκ τόπον εἰς τόπον ἐτεροκίνητον μετὰθεσιν.

b φύσις ἐστὶν ἢ τε συνέχουσι τὸν κόσμον καὶ ἢ φύσουσι τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. ἢ ἕτως, ἕξις ἐξ αὐτῆς κινημένη, κατὰ σπερματικὰς λόγους ἀποτελεσά τε καὶ συνέχουσι τὰ ἐξ αὐτῆς ἐν ὠρισμένοις χρόνοις, καὶ τοιαῦτα δρωσα ἄρ' οὖον ἀπεκρίθη. ταύτην δὲ τοῦ συμφέροντος στοχαζέσθαι, ὡς δὴλον ἐκ τῆς οὐρανοῦ δημουργίας (Diog. L. 7148).

c ἢ φύσις ἐστὶν ἀρχὴ τῶν ὄλων, τῆς ἐκάστου τῶν ὄντων κινήσεώς τε καὶ ἡρεμίας. οἶον ἢ γῇ κινεῖται μὲν κατὰ τὸ βλαστάνειν καὶ ζωογονεῖν καὶ τὸ ὅλως ἀλλοιῆσθαι, ἡρεμεῖ δὲ κατὰ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον μετὰστασιν, ἀκίνητος ὅσα παντελῶς καὶ ἀπορευτος. τὴν οὖν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης κινήσεώς τε καὶ ἡρεμίας οὐσιωδῶς, ἥγυν φυσικῶς καὶ οὐ κατὰ συμβεβηκός, τῇ γῇ ἐνυπάρχουσιν φύσιν καλοῦσιν. οὐ τὴν κίνησιν δὲ αὐτὴν καὶ τὴν ἡρεμίαν τῶν πραγμάτων φύσιν εἰρηκασιαν, ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν, τουτέστι τὴν αἰτίαν καθ' ἣν οὐ κατὰ συμβεβηκός ἀλλ' οὐσιωδῶς αἰ οὐσίαι κινεῶνται καὶ ἡρεμοῦσιν. ὅταν δὲ λέγῃ ὁ ἀπόστολος (Ephes. 2 3) "καὶ ἡμεν τέκνα φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί," οὐ κατὰ τῆτο τὸ σημειαινόμενον τῆς φύσεως λέγει, ἐπεὶ τῷ ποιήσαντος ἂν ἦν τὸ ἐγκλημα, ἀλλὰ τὴν ἔμμενον καὶ κακίστην διάθεσιν καὶ χρορία καὶ πονηράν συνήθειαν.

φύσκη τὸ παχὺ ἔντερον, εἰς ὃ ἐμβάλλεται ἄλευρα καὶ κρέα καὶ μύττιςιν· ἐξ οὗ γίνεται ὁ ἄλλως.

φυσκητόεντα.

φυσόβαθρον τὸ τοῦ χαλκῆως.

φυστὴ μῦζα· (A Vesp. 608) "καὶ τὸ γύναιόν μ' ἐπιθωπεῦσαν φυστὴν μῦζαν προσενέγκη." (AP 7 736) "φύση ἐνὶ γρόνῳ μισσομένη παλάμαις."

φυσῶ τὸ πνέω, τὸ ἐκ προχείρου πλάττω. Ἀριστοφάνης (Av. 770) "φυσάτω πάππος παρ' ἡμῶν, καὶ φανοῦνται γράτορες."

φυστά τὰ δένδρα.

φυσταλίζει φυτεύει, πλησιάζει.

φυσταλιῆς ἀμπελοφύτης γῆς. Hom. Z 195.

Φυστάλιμος ὄνομα κύριον.

φυστάλμιος ἀπὸ φύτλης, ἀπὸ γενέσεως καὶ ἐξ ἀρχῆς· "ἀλλῶν ὀμμάτων ἄρα καὶ

ἦσθα φυτάλμιος." οὕτω Σοφοκλῆς (OC 151).

φυτεία τῶν δένδρων.

Φύτειον ὄνομα πόλεως.

φυτηκόμος ὁ φυτουργός. καὶ ὁ σύνδενδρος τόπος, διὰ τὸ τοῖς φυτοῖς κομᾶν.

φυτικαὶ δυνάμεις τρεῖς τῆς ψυχῆς, θρεπτικὴ αὐξητικὴ γεννητικὴ. φυτικαὶ δὲ καλοῦνται διότι αὐταὶ μόναι ἐν τοῖς φυτοῖς ὄρῳνται. ἐσμέν οὖν καὶ ἄνθρωποι καὶ ζῶα καὶ ἐμψυχα, καὶ ὡς μὲν ἄνθρωποι τὰς λογικὰς ἐχομεν δυνάμεις, ὡς δὲ ζῶα τὰς ἀλόγους, ὡς δὲ ἐμψυχα τὰς φυτικὰς.

ἐμψυχα γὰρ λέγομεν καὶ τὰ φυτά. ἐμψύχων γὰρ τὸ τρέφεσθαι καὶ αὐξεσθαι καὶ γεννᾶν ὅμοια ἑαυτοῖς. λέγονται δὲ αὐτὰ καὶ ζῆν καὶ τεθνάναι· ἢ δὲ ζῶη καὶ ὁ θάνατος παρυσία καὶ ἀπουσία γίνεται ψυχῆς. ὅσα μὲν οὖν ἔχουσι τὰς κρείττους ζωάς, ἐξ ἀνάγκης καὶ τὰς κατωδεσιέρας ἔχουσιν· οὐκεί τε καὶ ἀνάπαλιν. οὐ γὰρ δυνατόν τὰς λογικὰς ἔχειν δυνάμεις, μὴ πρότερον ἐσχηκότας τὰς κατωδεσιέρας. ἀμείλει καὶ τῶν αἰσθησέων οὐκ ἔστι μετασχεῖν τῆς κρείττονος τὸν μὴ μετασχόντα τῆς χείρονος. ὅσα γοῦν μετέχει ὕψους, ταῦτα καὶ ἀκοῆς καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ ὅσα ἀκοῆς, ταῦτα καὶ ὁσφρήσεως καὶ γεύσεως καὶ ἀφῆς. οὐχ ὅσα δὲ ὁσφρήσεως καὶ γεύσεως καὶ ἀφῆς, πάντως καὶ ὕψους, ὥσπερ ὁ ἀσπύλαξ· οὐδ' ὅσα ἀφῆς, ταῦτα καὶ τῶν ἄλλων, οἷον οἱ σπόγγοι ἀφῆς μετέχουσιν, οὐδεμίαν δὲ τῶν αἰσθησέων ἄλλης. ὥστε οὐκ ἔστι μετασχεῖν τῆς κρείττονος τὸν μὴ τῆς ἐλάττονος μειωσχόντα. τοῦτο δὲ οὐχ ὅτι δέονται τῶν χειρόνων αἱ κρείττους, ἵνα ὑποστῶσιν· ἀλλὰ τοῦναντίον τὸ σῶμα οὐ δύναται μετασχεῖν τῶν κρείττωνων, μὴ πρότερον μεταλαβὼν τῶν κατωδεσιέρων (Philopon. in Aristotel. de an. 1).

φύτλη γενεά, φυλή.

φύω βλαστάνω.

φῶ εἶπω.

φωγύνω τὸ φρύγω.

φῶδες αἱ ἀπὸ τῆς φλογὸς φλύκταιναι.

φῶδον τὸ ἐν χειμῶνι καῦμα, καὶ φῶδων φλυκταίνων. ἐκ βαλανείας δὲ διὰ τὸ τοὺς πένητας ἀποροῦντας ἐνδυμάτων διὰ τὸ ψῆχος ἐν βαλανείοις καθεύδειν καὶ φλυκταίνους ποιεῖν (sch. A Plut. 535).

φώζω τὸ καίω.

Φωκαέων ἄρά. Φωκαεῖς γὰρ κατελι-

πόντες τὴν πόλιν ἐν τῇ ὑπὸ Ἀρπάγου πολιορκίᾳ ὥρμησαν ἐπ' Ἰταλίας, μύδρους εἰς τὴν Θάλασσαν βαλόντες, καὶ ἐπαρυσάμενοι μὴ ῥόπτερον ὑποστρέψειν εἰς τὴν ἐαυτῶν ἢ τέτθες ἀνεγχεῖσθαι.

φωκαία ἡ ἐκ τῆς φώκης. Φωκεύς δὲ ὄνομα τόπος.

Φωκᾶς ὄνομα κύριον.

Φωκῆως Φανοτεύς. ὁλοσχίρεζον Φωκεῖς, ἐπὶ μέρος δὲ Φανοτεῖς (sch. S El. 45).

φώκη δύσοδμον ζῶον θαλάττιον· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1035, Pac. 759) "φώκης δ' ὁσμὴν εἶχε."

Φωκίων δὲ ὁ Φῶκος πολλοῖς χρήματα ἔδωκε καὶ θυγατέρας συνεξέδωκε, καὶ πᾶσιν ἀνίει τὰ αὐτῷ. χρηστὸς ἂν ἐκλήθῃ κοινῇ ψήφῳ ἐν ἐκκλησίᾳ. δικάζων δὲ αἰεὶ τὴν σωζομένων ἔφερον. ὁ δὲ ἐπὶ Σατύρῳ φησὶν ὁ Ἀθημοσθένης (19 193) ἔνεκα τῶν Ἀπολλοφάνους θυγατέρων, τῷτο εἰς Φωκίῳν ἄνεις ἀναφύονται, καὶ φασιν ὅτι λαβὼν αὐτὰς εἰς Ἀθήνας ἤγαγε καὶ ἐξέδωκεν (cf. v. ὅτι ξένος).

Φωκίωνος ὄνομα κύριον.

Φῶκος. καὶ παροιμία Φῶκου ἔρανος, κατὰ τῶν εὐωχίας συναγόντων ἐπὶ τῷ ἐαυτῶν κακῷ. Φῶκος γὰρ τις θυγατέρα ἔχων ἐπὶ γάμῳ πολλῶν αὐτὴν μνηστευομένων ἐρύνας συνῆγε, καὶ ἐστιῶν τὰς μνηστῆρας ἀνεβάλλετο τὸν γάμον. ὀργισθέντες οὖν ἐκείνοι ἐν τῷ συμποσίῳ ἀπέκτειναν τὸν Φῶκον.

Φωκυλίδης Μιλῆσιος φιλόσοφος, σύγχρονος Θεόγνιδος (ἦν δὲ ἐκάτερος μετὰ χιμῶ ἔτη τῶν Τρωικῶν, Ὀλυμπιάδι γεγονότες νθ'), ἔγραψεν ἐπη καὶ ἐλεγείας, παραινέσεις ἦτοι γνώμης, ἃς τινες κεφάλαια ἐπιγράφουσιν· εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν Σιβυλλιακῶν κεκλεμμένα.

φωλάδι ἐμφωλευνός. καὶ φωλάδος σπηλαιὸς κρυπτοῦ· Βάβριος (82 3) "φρίξας δὲ χαίτην ἐκθορε φωλάδος κοίτης." καὶ φωλάς εἶδος νόσθ. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κατοικίδιον ὄρνιν, τὴν ἐπωάζουσιν καὶ κλώσσαν.

φωλεά. καὶ φωλεία ἐκ τῷ φωλεύω.

φωλεόν τὸ παιδευτήριον· Ἰωνες· ὅθεν ἀποφώλιον οἱ ἀπαιδεῖται. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κατὰδυσιν τῶν ὄφειον.

φωλεύουσι κρύπτουσι.

φωλήτοροι οἰκοὶ συμποσιακοί.

φῶμεν εἰπωμεν, ἐροῦμεν.

φωνασκεῖν ἐφωνίαν ἀσκεῖν. καὶ φωνασικὸν βούκινον. "ἐπὶ Θεοδοσίῳ τοῦ

βυσιλέως τὸ τῶν φωνασκούντων γένος ἦν πανταχόθεν ἀνιχνεύμενον."

φωνεῖν λέγειν.

φωνή. ὅτι εἶδος ἡ φωνὴ τῷ ψόφῳ. ἔστι δὲ φωνὴ πληῖς ἀέρος ἢ ἀήρ πεπληγμένος. οὐ γὰρ πᾶς ψόφος φωνή, ὥσπερ οὐδὲ ὁ ἐκ τῶν ἀψύχων οἶον κυμάτων ἢ ἀνέμων γινόμενος, ἀλλ' ἐμψύχε τινὸς ψόφος ἐστὶν ἡ φωνή. οὐ μὴν δὲ πᾶς ψόφος ἐμψύχε φωνή, οὐδὲ ὁ διὰ χειρῶν κρότος, οὐδὲ τὸ χρέμασθαι, οὐδὲ τὸ βῆξι. φωνὴ γὰρ ἐστὶν ἐμψύχε ψόφος διὰ τῶν φωνητικῶν γινόμενος μορίων, οἷον πνεύμονός τε καὶ τῶν ἀναπνευστικῶν μορίων καὶ τῆς τραχείας ἀρτηρίας καὶ τῆς φάρυγγος. καὶ ἂν διὰ τέτων ὁπωσούν τῷ ψόφῳ γινόμενος· διόπερ οὐδὲ ὁ βῆττων λέγεται φωνεῖν· ἀλλ' ὅταν μετὰ φαντασίας σημαντικῆς ταῦτα κινηθῇ, τότε ὁ γινόμενος ὑπὸ τέτων ψόφος φωνὴ καλεῖται. τρία δὲ ταῦτα θεωρεῖται περὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου φωνήν, ῥυθμὸς ἁρμονία λέξις. ἔχει δὲ ὁ μὲν ῥυθμὸς περὶ τὸν χρόνον τῆς ἐκφωνήσεως τὸν μακρὸν καὶ τὸν βραχύ, διὸ καὶ τῶν φωνηέντων τὰ μὲν ἐν πλείονι χρόνῳ ἐκφωνούμενα μακρὰ ὠνόμασαν, τὰ δὲ ἐν ἐλάττω βραχεῖ· ἐκ δὲ τῆς τούτων πρὸς ἄλληλα συνθέσεως τὸ εὔρωμιον τῶν ἐπῶν γίνεται. ἡ δὲ ἁρμονία περὶ τὴν τῷ ὀξύς καὶ τῷ βαρεὺς συμμετρίαν ἔχει, ἡ δὲ λέξις περὶ τὴν διατύπωσιν τῶν συλλαβῶν, ἔξ ἧς ἡ τῶν λεγομένων σημαίνει ἔννοια. ἐπεὶ ἔν ταῦτα μὲν ἔχει κυρίως ἡ τῷ ἀνθρώπῳ φωνή, μιμουμένη δὲ πως ταῦτα καὶ τὰ μυσικὰ ὄργανα, διὰ τοῦτο κατ' ἀναλογίαν λέγονται καὶ αὐτὰ φωνεῖν.

ὅτι διακρίνουσι τὴν φωνὴν ἀπὸ τῷ ψόφῳ διχῶς, ἐκ τε τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως καὶ ἐκ τῷ τέλει. ἐκ μὲν οὖν τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως, ὅτι ἡ φωνὴ γίνεται τῷ εἰσπνευσθέντος ἀέρος ἐκθλιβομένου τῇ συστολῇ τῷ θώρακος κατὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτῷ ψυχικὴν δύναμιν, καὶ προσπίπτοντος τῇ τραχείᾳ ἀρτηρίᾳ καὶ τῇ ἐναυλιημένῳ ἐν αὐτῇ ἀέρι, ὅς τῇ ἀθρόᾳ πληγῇ ἀθρυπτος ἀποπαλλόμενος αἰεὶ τύπτει τὸν προσεχῆ ἀέρα ἕως τῆς ἀκοῆς. ἔστι γὰρ τὸ μὲν ἀχανὲς τῷ στόματι τὸ μέχρι τῆς ῥίξης τῆς γλώττης φάρυγγος. ἐκεῖθεν δύο ἀγγεία φέρονται, τὸ μὲν ἐπὶ τὸν θώρακα, καὶ καλεῖται τραχεῖα ἀρτηρία, τὸ δὲ ἕτερον πρὸς τῷ τένοντι ἐπὶ

τὴν γαστέρα, καὶ καλεῖται οἰσοφάγος. γίνεται δὲ διὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας ἢ πύροδος τοῦ πνεύματος, ἣ τε κατὰ τὴν εἰσπομπὴν καὶ τὴν ἐκπομπήν· ὅπερ τῷ εἰρημένῳ τρόπῳ ἐκπνεόμενον ποιῇ ψόφον, ὃς καλεῖται φωνή, ὅταν μετὰ τινος σημιαντικῆς φαντασίας γίνηται. ἐκ μὲν ἔν τῷ τρόπῳ τῆς γενέσεως ταύτῃ διαφέρει ἡ φωνὴ τῶν ψόφων, ἐκ δὲ τῆ τέλεως, ὅτι ἡ φωνὴ καθ' ὁρμήν τινα τοῦ ζῴου γίνεται καὶ προσσημαίνει τι. διὸ καὶ μετὰ φαντασίας. διὸ καὶ οἱ τῶν ἀλόγων ψόφοι φωναί. καὶ γὰρ ὁ κύων, ὁπνίκα φαντασίαν ἔχει τοῦ ἀλλοτρίου, ὑλακτεῖ, ὅταν δὲ τοῦ οἰκείου, σαίνει. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζῴων ὡσαύτως σημιαντικαί εἰσιν αἱ φωναὶ τῶν ψυχικῶν δυνάμεων καὶ διαθέσεων· καὶ γὰρ τροφῆς ὁργούμενα ἢ ἄλλῃ τινὸς κέχρηται τῇ φωνῇ (Philopon. in Arist. de an. 2).

c φωνή καὶ κραυγὴ παρὰ τῇ γραφῇ ἡ τῆς ψυχῆς προθυμία· "φωνῇ μὲ πρὸς κύριον ἐκέκραξα" (Ps. 34). καὶ φωνήεις ὁ φωνητικός.

φωνήματα τὸ φθέγμα.

φωνος ὁ μεγυλόφωνος.

φώρ ὁ κλέπτῃς. ἡ δοτικὴ φωρί.

φωραθεῖς εὐρεθεῖς, γνωσθεῖς. Πάμφιλος δανειστής παρὰ Ἀριστοφάνει, ὃς φωραθεῖς ἐπ' αὐτοφώρῳ κατελύθη (cf. v. Πάμφιλος).

φωρᾶν ἐρευνᾶν, ἐκζητεῖν.

φῶρας ληστής, ἀπὸ τοῦ τὴν φῶραν ἐρευνῆσαι.

φωράσας διερευνήσας, καταλυθών. καὶ φωράσω εὔρω, θεωρήσω, ἐρευνήσω.

φώρια λαθραῖα, ληστήρια. ἢ κλοπιμαῖα πράγματα· "ἐπῆλυσιν ὄφρ' ἀλλοίτο φώριον" (cf. v. ἐπῆλυσιν). καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 219) "φώρια δ' ἀμφαδίων λέκτρα μελιχρότερα;" καὶ φωρεία, ἐπὶ τῆς ληστείας ταῦτα εἰληπτὰ. καὶ φώριον τὸ κλέμμα.

φωριαμὸς κιβωτός.

φῶρος κατὰσκοπος.

φωρυτός κόπρος, ἡ χῶμα (cf. v. φωρυτός).

a φῶς ὁξυτόνως ὁ ἄνθρωπος, φῶς δὲ περισπωμένως, ὅπερ ἐστὶν ἐνέργεια καὶ τελειότης τοῦ δυνάμει διαφανοῦς. τὸ δὲ φῶς οὐδενὶ ἄλλῳ κρίνεται ἢ τῇ ὄψει. φῶς ἦν ἡ τοῦ διαφανοῦς ἐνέργεια, καθὼ ἐστὶ διαφανές, τωτέστι τὸ εἶδος καὶ ἡ τελειότης αὐτοῦ· δυνάμει γὰρ ὄντος τοῦ διαφανοῦς, ἐπιγενόμενον τὸ φῶς καὶ εἰδοποιήσαν καὶ τελειῶσαν αὐτὸ ἐποίησεν ἐνέργειά διαφανές. τὸ δὲ ἔτε σῶμά ἐστιν ἔτε καὶ ἐκπομπὴν σωματίων τινῶν γίνεται. πῶς γὰρ οἶόντε ἦν ἀναβλέψαντας ἡμᾶς ἀθρόον τοῦ οὐρανοῦ ἀντιλαβεσθαι; πῶς γὰρ οἶόντε ἐστὶν ἀχρόνως σῶμά τι τοσαύτην κινήθῃναι διάστημα; δέδεικται γὰρ δύο ζώδιον διάστημα εἶναι, καὶ τριπλασιεφέβδομος ἐστὶν ἡ περίμετρος τῆς διαμέτρου. ἐστὶ δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ κέντρου τὸ ἥμισυ τῆς διαμέτρου. δῆλον οὖν ὡς τῆς ὅλης διαμέτρου τέσσαρα ἐχούσης ζώδια καὶ πρὸς, ἐπειδὴ ἡ περίμετρος δώδεκα ἔχει, τὸ ἥμισυ τῆς διαμέτρου δύο ἂν ἔχοι ζώδια καὶ πρὸς. πῶς ἔν οἶόντε σῶμα ἀχρόνως τοσοῦτον κινήθῃναι διάστημα; αὐτὴ γὰρ ἡ ὁξυτότης τῶν κινήσεων, λέγω δὲ ἡ τῆς ἀπλανοῦς, ἐν δύο ὥραις τὸ ἐκτεμύριον τοῦ παντός, λέγω δὲ τὰ δύο ζώδια, κινεῖται. πῶς οὖν οὐκ ἄλογον τὰ ἐκπεμπόμενα σώματα τὰ ἐκ τῶν ὄψεων καὶ τῆς ἀπλανοῦς ὁξυκινήτοτερα ὑποτίθεσθαι; (Philopon. in Aristot. de an. 2) καὶ πλεῖς ἐτερου ἄττα περὶ φωτός, ὅτι μὴ ἐστὶ σῶμα, συλλογίζεται, ἃ παρήκαμεν δι' ἀπειρίαν· ἃ τις ζητησάτω.

φῶς καὶ ἡ θεία κηδεμονία· Δαβὶδ "καὶ ἡ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ ἐκ ἐμοῦ" (Theodoret. in Ps. 37 11). ὅτι πᾶν σῶμα τὴν τοῦ φωτός δεχόμενον ἐνέργειαν, εἰ προσπέσοι λείον τι καὶ σιληπνὸν σῶμα, δρᾷ αὐτὸ οὕτως ὥστε καὶ αὐτὸ τὴν ὁμοίαν ἐνέργειαν ἀντιπέμπειν, ὥσπερ ἐν ἀργύρῳ καὶ ἐν τοῖς ἐσώπτοις καὶ ἐν ὕδατι καὶ ἐν ἄλλοις πλείστοις. διὰ τοῦτο γοῦν καὶ ἡ σελήνη δεχομένη τὸ τοῦ ἡλίου φῶς φωτίζει τὰ τῇδε. καὶ τῷτο φαμεν φωτὸς ἀντανάκλασιν, τὴν ἀπὸ τῶν δεχομένων καὶ δυνάμενων τὴν ὁμοίαν ἐνέργειαν ἐνέργειαν.

φωσφόρος ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλον.

φωσώνιον λινῶν τι ἦτοι σινδόνιον. ἡ καὶ ἰστίον τῆς νεὸς πεφτυσημένον. ἡ προσώπου τι ἐκμαγεῖον. λέγεται δὲ οὕτως καὶ ὁ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται ὁράριον (cf. Phot. bibl. p. 349 a 21).

φώσωρος τὸ ἀρμένον.

φώσωρις.

φῶτα ἄνδρα. "ὃ γὰρ . . . παραβαλλόμενος, ἐνθ' ἀρετῇ διακρίνεται ἀνδρῶν, καὶ τὸν ποιητὴν" (cf. v. ἀνελκίς).

φωταύγεια ἡ λαμπρότης.

Φωτεινός ὄνομα κύριον.

φωτίζειν εἰς φῶς ἄγειν, ἐξαγγέλλειν
"οἱ δὲ Ῥωμαῖοι νομίσαντες ἤδη τὸν καιρὸν
παριδιδόναι φωτίζειν τὸ κατὰ τὴν ἐντολὴν
ἀπόρητον."

Χαβρίας ὄνομα κύριον.

Χαγάνος ὁ ἀρχηγὸς τῶν Σκυθῶν. "ὁ
δὲ --- ἤθροιζε" (cf. v. αὖρας).

χαῖτα ἀντὶ τῆ ἀγυθῆς, παρὰ τὸ κειχθέν-
ναι Ἀριστοφάνης (Lys. 90) "χαῖτα μὲν ἐστὶ,
Κορινθία δέ," τριτάτοι πόρνη, ἐπεὶ ἡ Κό-
ρινθος ἐληθύνετο πόρνοις.

χαιός ἡ ῥάβδος.

χαῖρε φίλον φῶς. γυναικα βελομένην
ἀκολουσιάνειν, σβέσαισαν τὸν λύχνον, φασὶ
τοῦτο εἰπεῖν. οἱ δὲ αἰσχυράν, ἄλλοι γραῦν.

Χαιρέας ὄνομα κύριον.

α χαιρείν. τῷτό ἐσι προσαγορεύσεις ἀπαλ-
λασσομένων ἢ προσερχομένων. ἐτίθετο δὲ
κατ' ἀρχὸς τῶν ἐπιστολῶν.

β χαιρείν πρόσρημι. ὅπερ ταῖς ἐπιστολαῖς
τοῦτο προστεθῆναι τινες νομίζουσιν, ἀπλῶς
δ' οὕτως ἀλλήλοις πρότερον ἐπιστελλειν,
οἷον "Ἀμιασις Πολυκράτει τάδε λέγει" (He-
rodot. 3 40). πρῶτον δὲ Κλέωνά φησιν Εὐ-
βουλος ὁ κωμικός οὕτως ἐπιστεῖλαι τοῖς
Ἀθηναίοις ἀπὸ Σφακτηρίας, ἐφ' ᾗ καὶ ὑπερ-
ησθῆναι· ἀγνοῶν ὅτι καὶ οἱ παλαιοὶ ἐχρῶν-
το, καὶ προσηγόρευον οὕτως ἀλλήλους, οὐ
μόνον τὸ πρῶτον ἐντυγχάνοντες ὡς ἡμεῖς,
ἀλλὰ καὶ διαλτόμενοι ἀπ' ἀλλήλων ἀντὶ τῆ
ἐγχαίρειν καὶ ἐρρωσθαι χαιρείν διεκελεύοντο
ἀλλήλους. "ὥσπερ οἱ ὄρνιθες --- γλῶσσαν"
(cf. v. Εὐξένος).

γ χαιρείν. ἀρχαῖον ἔθος τὸ ἐπιστολαῖς
προστιθέναι τὸ χαιρείν. οἱ δὲ λέγοντες πρῶ-
τον Κλέωνα χρησασθαι τάτῳ ψεύδονται.

δ χαιρείν, εὖ πράττειν, πολλὰ φρονεῖν,
προσρήματα. οἱ δὲ χαιρείν, οἰμώζειν, στε-
νάζειν (cf. v. χαιρέτω).

ε χαιρείν. οὕτως ἐπέγραφε Κλέων, ὁ δὲ
Πλάτων εὖ πράττειν, ὁ δὲ Ἐπίκτωρ εὖ διὰ-
γειν (cf. v. εὖ διάγειν).

χαιρείν εἰπὼν ἀντὶ τῆ καταλειπών "ὁ
δὲ δὲ ἄλλης ὁδοῦ παρεγένετο, τῇ Μισσιανῇ
χαιρείν εἰπών."

χαιρείν, ἦν τε βέλησθ' ἦν τε μή," ἀντὶ
τῆ παντὶ τρόπῳ. Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (638)
"πάρεσι χαιρείν, ἦν τε βέλησθ' ἦν τε μή."

καὶ ἔτι ὁ αὐτός (322) "χαιρεῖν μὲν ἡμᾶς
ἐστίν, ὠνδρες δημίται, ἀρχαῖον ἤδη προ-
αγορεύειν καὶ σικπρόν."

χαιρείν φράσαντες ἀποταξάμενοι, κα-
ταγνόντες.

χαιρέκακος ὁ χαιρών τοῖς κακοῖς.

χαιρέτω ληρῶν ἐρυνθριάτω φλυαρῶν.
καὶ χαιρείν οἰμώζειν, στενάζειν.

Χαιρεῖων Ἀθηναῖος, τῶν δῆμων Σφήτ-
τιος, φιλόσοφος, Σωκράτης ἀκαστής.

Χαιρεῖων. τῶν ἀγαν γνωρίμων Σω-
κράτης ὁ Χαιρεῖων. οὐδὲν δὲ αὐτῷ δοκεῖ
σιώζεσθαι τῶν συγγαμιμάτων. δοκεῖ γὰρ γε-
νέσθαι πάνυ θερινὸς καὶ σφόδρα ἐχθρεῦσαι
τάδεληφ'· καὶ φησι Ξενοφῶν (Mem. 2 3 18)
Σωκράτην συνάγοντα αὐτοὺς λέγειν ὡς οὐ-
δὲν ὀφθαλμῶν ὄφελος εἶη, εἰ μὴ σιμφω-
νοῖεν, οὐδὲ χειρῶν, οὐδὲ ποδῶν. δῆμος δὲ
ἦν ὁ Χαιρεῖων Σφήτιος.

Χαιρεῖων ἐπὶ τῶν ὠχρῶν καὶ ἰσχνῶν·
καὶ παροιμία --- ἐκαλεῖτο (cf. v. διοίσειν).

χαιρηδόνος χαρῆς. τῷ τότε δὲ ὡς
ἀλγηδόνης· ὡς γὰρ ἀπὸ τῆ ἀλγῆσιν μέλλον-
τος ἀλγηδὼν ἀλγηδόνης, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆ
χαιρήσιν χαιρηδῶν χαιρηδόνης.

Χαιρήμων κωμικός. τῶν δραμάτων
αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα, Τρανματίας, ὡς Ἀθή-
ναιος φησιν, καὶ Οἰνὸς καὶ Ἀλγεσίβοια καὶ
Κένταυρος καὶ Λιόντορος καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ
Θυόστις καὶ Μινύαι. καὶ ἕτερος Χαιρήμων
γράφας ἱερογλυφικά.

Χαιριδεῖς ὑπὸ τῷ Χαιρίδος πεπαιδευ-
μένοι ἢ μελετώντες. Χαῖρις δὲ ἀνλητὴς Θη-
βαῖος ἄμμοτος. ἔτω δὲ λέγουν Ἀττικοὶ ἀπὸ
τῷ Χαιρίδος Χαιριδεῖς καὶ ἀπὸ τῆς περιε-
ρῆς περιστεριδεῖς. οὗτος δὲ ἡδύει ἐν ταῖς
θυσίαις. ἦν δὲ καὶ κιθαριδὸς Ἀριστοφάνης
(Pac. 941) "ἦν Χαῖρις ἡμᾶς ἴδῃ, πρόσεισιν
αὐλήσων ἄκλῆτος." καὶ παροιμία "Χαῖρις
ἔδων ὄρθιον." ὄρθιος δὲ ἀνλητικὸς νόμος
οὕτω καλούμενος, οἷον εὐτονος καὶ ἀντία-
σιν ἔχων. καὶ Ὅμηρος (A 10) "ἐνθα σιῶσ'
ἤυσε θεὰ μέγα τε δεινὸν τε ὄρθι' Ἀχαιοῖσι."

Χαῖρις κιθαριδός. μνημονεύει δὲ αὐ-
τοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγροῖς· "φέρε' ἴδω,
κιθαριδὸς τίς κάκιστος ἐγένετο; ὁ Πεισίπτο
Μέλης. μετὰ τὸν Μέλητι δ' ἦν· ἐχ' ἀτρέμας,
ἐγῶδα. Χαῖρις." ἐστὶ καὶ ἕτερος, οὗ μνημο-
νεύει Κρυτίνος ἐν Νεμείῳ (sch. A Ach. 839).
χαιρῶ τὸ εὐφραίνομαι. καὶ χαιρῶ σι

ἐληλυθότα. Ὁρωπικοὶ οὕτω λέγουσιν. Εὐριπίδης Σισύφῳ "χαίρω γέ σ', ὦ βέλτιστον Ἀλκμήνης τέκος, τὸν τε μισρὸν ἐξολωλότα." καὶ χαιρούμενος.

Χαίρων Λυκεδαίμωνιος, ὃς ἐπρέσβυσεν εἰς τὴν Ῥώμην, ἀνὴρ ἀγχίνος μὲν καὶ πρακτικός, νέος δὲ καὶ ταπεινὸς καὶ δημοτικῆς ἀγωγῆς τετευχώς. οὗτος ὁχλαγωγῶν καὶ κινήσεις ὃ μηδεὶς ἕτερος ἐθάρρει, ταχέως περιποιησάτο φαντασίαν παρὰ τοῖς πολλοῖς. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀφελόμενος τὴν χώρων ἦν οἱ τῆραννοι συνεχώρησαν ταῖς ὑπολειφθεῖσαις τῶν φυγάδων ἀδελφαῖς καὶ γυναιξὶ καὶ μητρῶσι καὶ τέκνοις, ταύτην διέδωκε τοῖς λεπτοῖς εἰκῇ καὶ ἀνίσως κατὰ τὴν ἰδίαν ἑξουσίαν μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς κοινούσι ὡς ἰδίῳις χωόμενος ἐξεδυπάνη τὰς προσόδους, ὃ νόμις στοχαζόμενος, ὃ κοινῇ δόγματος, ὃκ ἄρχοντος. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες κατεστάθησαν δοκιμασῆρες τῶν κοινῶν κατὰ τὰς νόμους. ὃ δὲ Χαίρων θεωρῶν τὸ γιγνόμενον καὶ συνειδὼς αὐτῷ κακῶς κειραῖοι τὰ τῆς πόλεως τὸν ἐπιφανέστατον τῶν δοκιμαστήρων Ἀπολλωνίδην ἀποπορευόμενον ἡμέρας ἐκ βυλανεῖς ἐξέκντησε. τοῦ δὲ πλήθους ἀγανακτήσαντος ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὃ στρατηγὸς παραγερόμενος εἰς Λυκεδαίμονα τὸν Χαίωνα παρήγαγεν εἰς κρίσιν ὑπὲρ τῆς φόνος τῆς κατὰ τὸν Ἀπολλωνίδην, καὶ κατακρίνας ἐποίησε δέσιμον· τῆς τε λοιπῆς δοκιμαστῆρας παρώξυνε πρὸς τὸ ποιῆσθαι τὴν ζήτησιν τῶν δημοσίων ἀληθινῇ, φροντίσαι δὲ καὶ περὶ τῆς κομίσασθαι τὰς οὐσίας τοὺς τῶν φυγάδων ἀναγκάσις πάλιν, ὡς ὃ Χαίρων αὐτῶν ἀφείλετο βρυχεῖ χρόνῳ πρότερον (Polyb. 25 8).

Χαιρώνεια πόλις, καὶ Χαιρωνεῖα· τῆς ὃ πολίτης, καὶ Χαιρωνεύς Χαιρωνεύς.

Χαιρωνικόν.

Χαίρωνος ὄνομα κύριον.

χαῖται αἱ τρίχες, αἱ κόμμαι.

χαιτήεις ἵππος ὃ χαιτήν τρέφει.

χάλαζα νέφος πεπηγὸς καὶ ὑπὸ πνεύματος διαρρηφθὲν καὶ κατενεχθὲν. χιών δὲ ἄγρὸν ἐκ νέφους πεπηγός (Diog. L. 7 153).

χάλαζαι. τέσσαρές εἰσι πῆξεις τῆς ἐν τῷ ἁέρι ὑδατῶδους ὑγρότητας, ὑπὲρ γ' ἦν μὲν ἄνω ἐπ' ἑλαττον μὲν χιών, ἐπὶ πλέον δὲ χάλαζα, ἐπὶ γῆς δὲ κάτω ἐπ' ἑλαττον μὲν πάχνη, ἐπὶ

πλέον δὲ κρύσταλλος. ὃ δὲ νιφετὸς οὐκ ἔστι πῆξις, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ ἁλλοῖαν χρόαν ἢ ποιότητος αὐτῆς. Ἀριστοφάνης (Ran. 876) "ἀπὸ τῶν χαλαζῶν, ὃ πύνηρ' Εὐριπίδης," ἀντὶ τῆς ἀπὸ τῶν σφοδρῶν λόγων.

χαλαζῆ ἥτοι χαλαρός ἐστι "τὸν πρωκτὸν εἰ χαλαζῆ." νόσημα δὲ ἐστὶ τῆτο τῶν θρεμμάτων, ὃπερ ζώντων μὲν λανθάνει, ἀποθανόντων δὲ καὶ τεμνομένων φανερόν γίνεται. ταῖς συρξὶ δὲ αὐτῶν ἀναμεικταὶ καὶ ἐμπίφρκεν ἡ χάλαζα. εἰώθεισι δὲ οἱ μίγνυροι πυσσάλλῳ τὰ τῶν χοίρων ἀνοίγειν στόματα μετὰ τὴν σφαγὴν, καὶ κατανοεῖν εἰ χαλαζῶσι. χάλαζα δὲ ἐστὶ πάθος τῶν χοίρων (sch. A Eq. 380).

χαλαρὰ χαῖνα· (A Thesm. 269) "χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν ὑποδήματα." "καὶ χαλαρὸν ἦν αὐτῷ καὶ θῆλυ τὸ σπλάγγχνον πρὸς τοὺς δεομένους, εἴπερ τινὶ τῶν κατ' αὐτὸν ἀνθρώπων."

χαλάσαι ἐκλυθῆναι, χαυνωθῆναι "ἔδωκε ἔξ ἔρανθ' ἐμπύπτον χαλάσαι μὲν τοῖς βυρβύροις τὰς νευράς, μαλάξαι δὲ τῶν τῶσιν τὰ κέρατα, ἀφελέσθαι δὲ τὸ βίαιον καὶ τὸ ἐπίσκοπον τῆς τοξείας."

Χαλαστραῖον νῆτρον, ἀπὸ Χαλᾶστρας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ λίμνης.

χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν. ἄγκυρα μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νηῶν ἡ ἀσφάλειαι, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Φαίδρῳ καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ (79), ἱερὰ δὲ ἡ μεγάλη ἢ ἀγαθὴ. Διόδωρος "τῆ δὲ βυσιλέως χαλῶντος καὶ παραλυομένων πρὸς τὰ λεγόμενα, ἐπιτρέπει αὐτῷ πρῦττειν ὃ βούλεται."

χαλβάνη ἀλοιφή τις ἐνεργητικὴ πρὸς ἵππους.

Χαλδαῖκοις ἐπιτηδεύμασι "διανορημένῳ γὰρ τῷ Πρόκλῳ περὶ τῶν Ἰσιδώρου μιμήσεων τῶν ὀρνέων καὶ τῶν φωνῶν τῶν ἀπχημάτων ἐνὶ τῶν Χαλδαῖκοις ἐπιτηδεύμασι αὐτὸς ὑπεδείκνυε τὴν ὁδὸν τῆς μιμήσεως ἄλλων τε καὶ στρεφθῶν τῶν μικρῶν τέτων καὶ κατοικιδίων τῆς πτήσεως, οἷα ψοφῆσι ταῖς πτέρυσιν ἐγειρόμενοι πρὸς τὸ πέτεσθαι" (Damascius).

Χαλδαῖοι ἔθνος περὶ τὴν ἀστρονομίαν ἡκριβωμένον.

Χαλδῖνη ὄνομα πόλεως.

χαλεπὰ τὰ καλὰ. Πιτταχὸν ἀποτιθέμενον τὴν ἀρχὴν πρὸς τὰς θαυμάζοντας εἰ-

πεῖν "χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι," Σόλωνα δὲ μαλακίαν αὐτῷ καταγνόντα φάναι "χαλεπὰ τὰ καλὰ." διὸ καὶ ἐκάτερα παροιμιασθῆναι (cf. v. Πιττάκειον).

b χαλεπὰ τὰ καλὰ. φασὶ Περικλῆν τὸν Κορίνθιον κατ' ἀρχὰς μὲν εἶναι δημοτικόν, ὕστερον δὲ τὴν προαίρεσιν μεταβυλόντα τυραννιστὴν γενέσθαι· ὅθεν ἡ παροιμία. οἱ δὲ τὸ χαλεπὸ ἀντὶ τῆ ἀδύνατου τιθέασιν, ὡς μηδὲ ἐκεῖνος δυνήθέντος τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην.

χαλεπαίνει ἀγανακτεῖ, ὀργίζεται. "ἔπεσον πλείονες τῶν Ῥωμαίων, καὶ Τραϊανὸς ἐχαλέπαινε τοῖς πεποημένοις." καὶ αὐθις "διὰ τὸ πολλάκις ἰδεῖν πρότερον οὐ χαλεπῶς γνωρίσας τὸν ἄνθρωπον," ἀντὶ τῆ εὐχερώς. καὶ αὐθις "ἐπὶ τοσούτῳ χαλεπήσαντος τοῖς φύλαξιν ὥστε καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτεμεῖν." καὶ αὐθις "ὥς δὲ ἐπεφοίτα ἡ τῷ ὄνειρος ὄψις ἐς πάντας, χαλεπαίνουσιν ὁ δῆμος," οἱ Τύριοι.

χαλεπὸν χορίν κύνα γένειν" (Theocrit. 10 11). τὸ ἔλττον τῷ ἐμβρύῳ χόριον καλεῖται· οἱ δὲ κύνες γενεσάμενοι τούτου καὶ τοῖς ἐμβρύοις ἐπιβελεύσει διὰ τὸ λίχρον.

χαλεπώτατον. φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν β' Τοπικῶν (1 4) "χαλεπώτατον τὸ ἀντισφύρειν τὴν ἀπὸ τῆ συμβεβηκότος οἰκίαν ὀνομασίαν." χαλεπώτατον λέγοι ἂν ὅτι μὴ ἀπλῶς μηδὲ πρόχειρον, ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων (Alex. Aphrod. p. 70).

χαλεπωτάτης λόγους (A Av. 539) κλέψαι δυνάμενος. "Κύνριδος ἐκλεξάμενος τῆς χαλεπωτέρας καὶ σφίσι τὴν δημόσια νείμας ἐπεισεν ἐξ ἐκεῖνος καὶ τοῖς τῶν ἐπαρχιῶν ἄρχαιον ὑπείκειν."

Χαλέστρου πόλις.

χαλίκρητος ποτός ὁ χαλῶν τὰς φρένας. ἡ κατὰ στέρησιν τῆ χ, ἢ ἢ ἄλλης ἄκρῳτον ἔχων, τρεῖς οἶνοι. καὶ χαλίκρητος μὴ κεκραμένῳ ἐν ἐπιγράμμῳ (AP 5 294) "καί το χαλίκρητος νύματι βριθαιμένη."

χαλίμα ἡ πόρνη, ἀπὸ τῆ χαλᾶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ μέθης ἢ ματίας.

χαλινός τὸ ἥριον.

χαλινῶ αἰτιατικῇ.

χάλιξ μικρὸν λιθίδιον.

χάλις εἶδος οἴνου. καὶ ἡ δοτικὴ τῷ χάλει. χαλίσια.

χαλίσφρονος τῆ ἀνοήτης.

χαλκεῖα ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἃ τινες Ἀθήναια καλεῖσιν· οἱ δὲ πάνθημον διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἄγεσθαι.

χαλκεῖα ἑορτὴ ἀρχαία καὶ δημώδης πύλαι, ὕστερον δὲ ὑπὸ μόνων ἤγετο τῶν τεχνιτῶν, ὅτι ὁ Ἡφαιστος ἐν τῇ Ἀττικῇ χαλκὸν εἰργάσατο. ἔστι δὲ ἔρη καὶ νέμα τοῦ πνευματιῶνος· ἐν ἧ καὶ ἔρεται μετὰ τῶν ὀρηγοφῶρων τὸν πέπλον διάζονται.

χαλκεῖα ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις ἀγομένη· πνευματιῶνος ἔρη καὶ νέμα, χειρώναξί κοινή, μάλιστα δὲ χαλκεῦσιν, ὡς φησὶν Ἀπολλώνιος. Φανόδημος δὲ φησὶν οὐκ Ἀθηναῖς ἄγεσθαι τὴν ἑορτὴν ἀλλ' Ἡφαιστῷ. Harp.

χαλκεῖον ἐν ᾧ χαλκεύουσι. χαλκεῖον δὲ Δωδωναῖον διφορεῖται.

χαλκέντερος. ὅτι Αἰδύμιος ὁ γραμματικὸς χαλκέντερος ἐκλήθη διὰ --- βιβλία (cf. v. Αἰδύμιος).

χάλκεος ἰσχυρός, στερεός. καὶ χαλκίη κεράμῳ Ὀμηρος (E 387) "χαλκίῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδοτο τρισκαίδεκα μῆνας," ἥγον δειμῶ ἰσχυρῷ καὶ δυσλύτῳ. ἡ πόλις καλεῖται Χαλκῆς κέραμος.

χαλκεὺς πῦς ὁ χαλκεύων τι. καὶ ὁ χρυσοχόος.

χαλκευτής (AP 7 34) "Περικλῆς σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρὺν ὅμων χαλκευτὰν κατέχει Πίνδαρον ἄδε κόνης."

χαλκεύω αἰτιατικῇ.

χαλκεῶνα τὸ χαλκεῖον.

χαλκήβατος.

Χαλκηδόνιοι ἀπὸ Χαλκηδόνης πόλεως.

χαλκήρεα.

Χαλκιδεὺς ὄνομα κύριον.

χαλκιδίζειν καὶ χαλκιδεύεσθαι ἐπὶ τῶν γλισχρομένων· καὶ φικιδίζειν ἐπὶ τῷ παιδευομένῳ, ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς οἱ ἀρρέων ἔρωτες ἤσκοντο. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῷ ῥωσικίζεῖν, ἐπεὶ αὐτοὶ τε καὶ Ἑρετριεῖς δοκοῦσι τῷ ρ κατακυροστέως χρῆσθαι, καὶ ἀντὶ τῷ σ τιθέντες.

Χαλκιδικὸν δῶγμα. τοῖς θεσμοφόροις Ἀθήνησιν τι νόμιμον, ἐν πολέμῳ γυναικῶν ἐξαιρέτων διωχθῆναι τῆς πολιτείας, καὶ συνέβη φηγεῖν εἰς Χαλκίδα, ὡς καὶ Σῆμος (cf. Plutarch. quaest. Gr. 31).

χαλκιδίτης παρὰ Ἰωσήφῳ ἡ πόρνη, ἀπὸ τῆς εὐτελείας τῆ διδομένη νομίματος.

χαλκίοικος ἡ Ἀθηναῖ ἐν Σπύρτῃ,

ὅτι χαλκῶν εἶχεν οἶκον, ἢ διὰ τὸ στερεὸν εἶναι, ἢ διὰ τὸ τὰς Χαλκιδεὺς τὰς ἐξ Εὐβοίας φρυγὰς αὐτὸν κτίσαι (sch. Thuc. 1 128).

χαλκίοισι τοῖς πονηροῖς χρώμεθα, χθές τε καὶ πρῶν κοπεῖσιν τῷ κυκίστῳ κόμμιτι" (A Ran. 737). χαλκία ὡς χρυσία ἔλεγον τῷ σχήματι, τὰ χαλκᾶ σκεύη. λέγεται δὲ οὕτω καὶ τὸ κακὸν νόμισμα τὸ χρυσοῦν, λέγεται δὲ καὶ τὸ χαλκοῦν· ἐπὶ γὰρ Καλλίου νόμισμα χαλκοῦν ἐκόπη. λέγει δὲ ὅτι τὸ αὐτὸ πέπονθεν ἢ πόλις εἰς τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον νόμισμα ὥσπερ γὰρ τῷ παλαιῷ νόμισματι οὐ χρῶμεθα καλῶ ὄντι, ἀλλὰ τῷ καινῷ κακῷ ὄντι, εἶτω καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἀνθρώποις ὃ χρώμεθα καλοῖς ἔσι, τοῖς δὲ νῦν στρατηγοῖς κακοῖς ἔσι συγχρώμεθα.

χαλκίς εἶδος ὀρνέθ, ἡ γλαυῶξ.

χαλκοβαρεία τῷ χαλκῷ βαρουμένη, ἀντὶ τοῦ στερεᾶ.

χαλκοβατέες στερεόν. Hom. A 426.

χαλκοκορυστής χαλκῷ καθωπλισμένος.

χαλκοκρότων χαλκοπόδων, τουτέστι τὰς ὀπλὰς ἰσχυρὰς ἐχόντων· συμβαίνει γὰρ ἔχειν τὴν γῆν καὶ κτυπεῖν ἐπικροομένην τοῖς ποσὶ τῶν ἰππων.

χαλκοπέπτος ἐρινύς ἡ στερεὰ καὶ ἀκοπίατος ἐν τῷ ἐπιέναι κατὰ τῶν φονέων (sch. S El. 491).

χαλκοτύπους (Hom. T 25) τὰς ἐκ σιδήρου πληγὰς γινομένης. "χαλκοτυπίαις ἀδραῖς σε τὸ σῶμα."

χαλκῷ σιδήρῳ.

Χαλκῶδων.

Χαλκήδη.

Χάλος ποταμός, οὗ τὸ εὖρος πλείθρον, πλήρης ἰχθύων μεγάλων καὶ πρᾶτων (cf. v. Φάρος).

Χάλυβες ἔθνος Σκυθίας, ἔνθεν ὁ σίδηρος τίκεται καὶ Ἀνκόριον (1109) "Χαλνυβικῶν κνώδοντι συντεθραυσμένῳ." καὶ χάλυψ ὁ σίδηρος· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 65) "καὶ χάλυβα σκληρὸν καλυμηγάγον."

Χαλνυβώνιος οἶκος. cf. Strab. p. 1068.

Χάμ σκηνώματα ἡ Αἴγυπτος, ἐπειδὴ τῇ Χάμ ὁ Μεσρέμ, Μεσρέμ δὲ ἡ Αἴγυπτος (Theodoret. in Ps. 77 51).

χαμᾶδες χαμαί, εἰς γῆν. καὶ χαμᾶζε χαμαί.

χαμαί ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ παροιμία χαμαὶ ἀντλεῖν, ἐν ἴσῳ τῷ ἑδὲν ἐργάζεσθαι, οἶον καὶ τὸ πλίνθον πλύνειν ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων λέγεται.

χαμαιευνάδες χαμαὶ κοιμώμεναι. καὶ χαμαιεύνης ὁμοίως. Hom. Π 235, κ 243, § 15.

χαμαιεύρετος· "χαμαιεύρετόν με εὔρε καὶ ἀνεθρέψατο."

χαμαίζηλοι ταπεινοί· ἢ δίφροι κοιλώδεις. "τροχῶν αὐτοῖς κύτωθεν ἵποστρεφομένων χαμαίζήλων."

χαμαιζυμήτης ὕρτος.

χαμαίλεον εἶδος βοτάνης. καὶ χαμαίμηλον εἶδος βοτάνης.

χαμαιλέων ζῆον, εἰς πάντα τὴν χροιάν μετατρέπων πλὴν λευκοῦ.

χαμαιπέτεια. καὶ χαμαιπετής ὁ χαμαὶ ἐρριμένος.

χαμαιρεπές χαμαὶ ῥέπον.

χαμαιτυπεῖον πορνεῖον, καὶ χαμαί τύπη ἡ πόρνη, ἀπὸ τοῦ χαμαὶ κεκμήνη ὀχεύεσθαι. χαμεταιρίς.

χαμεύνης ὁ χαμαὶ εὐναζόμενος. καὶ θηλυκὸν χαμεύνη, ταπεινὴ κλίνη· Ἀριστοφάνης (Av. 817) "ἑδ' ἂν χαμεύνη πᾶν γε χειρίαν γ' ἔχω" (cf. v. χειρία).

χαμίτις ὄνομα ἀμπέλου.

χαμόθεν ἀπὸ τῆς γῆς.

Χαμῶς θεὸς ἦν Τυρίων καὶ Ἀμμωνιῶν, ὥσπερ ἡ Ἀστάρτη θεὸς Σιδωνίων, οὗς ἐλάτρευσε Σολομῶν (cf. v. Σολομῶν).

Χαναάν ὄνομα κύριον. καὶ ἐξ αὐτοῦ Χαναναῖοι.

ὅτι Μωυσῆς μ' ἔτη συμφιλοσοφήσας τῷ λαῷ τέλεντᾷ, διᾶδοχον καταλιπὼν Ἰησοῦν τὸν τῷ Νυνῇ, ὅστις κατόικισεν τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ ἢ ἐπηγγεῖλατο κύριος τῷ Ἀβραάμ (ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου κυκλυμένη διὰ θαλάσσης καὶ ξηρῆς), ἐκβαλὼν πάντας τὰς βασιλεῖς καὶ δυνάστες τῶν ἔθνων· οἵτινες ὅπ' αὐτῆς διωκόμενοι διὰ τῆς παραλίης Αἰγύπτου τε καὶ Αἰβύδος κατέφυγον εἰς τὴν τῶν Ἀφρων χώραν, τῶν Αἰγυπτίων μὴ προσδεξαμένων αὐτοὺς διὰ τὴν μνήμην τὴν προτέρην, ἣν ἔπαθον δι' αὐτὰς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ καταποντισθέντες θαλάσση. καὶ προσφυγόντες τοῖς Ἀφροῖς τὴν ἐρημον αὐτῶν ὥκησαν χώραν, ἀναδεξάμενοι τὸ σχῆμα καὶ τὰ ἥθη, καὶ ἐν πλαξὶ λιθίναις ἀναγραφά-

μενοι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἀπὸ τῆς Χαναναίων γῆς ὤκησαν τὴν Ἀφρικὴν. καὶ εἰσὶ μέχρι νῦν αἱ τοιαῦται πλάξεις ἐν τῇ Νεμιδίᾳ περιέχουσιν οὕτως "ἡμεῖς ἐσμὲν Χαναναῖοι, οὓς ἐδίδωξεν Ἰησῆς ὁ ληστής." καὶ Θηλυκὸν Χαναναίᾳ. καὶ Χανανῆτις γῆ.

χανδόν ἀθρόως, ἀπλήστως, χωρητικῶς. πίνειν χανδόν. "ὁ δὲ Εὐτρόπιος καιρῶ καὶ τύχῃς ἀμέτρως τε καὶ χανδὸν ἀνυόμενος καὶ κατεμφορέμενος, καὶ πολυπραγμονίῳ, ὥστε οὐκ ἔκαθε πατὴρ παῖδα μισῶν ἢ ἀνὴρ γυναικᾶ ἢ μήτηρ τέκνον, ἀλλ' ἐξηκοντίζετο ἅπαντας πρὸς τὴν ἐκείνη γνώμην" (Eunap. p. 117 Nieb.).

χάνοι διασταύη.

Χάονες ἔθνος Ἑπειρωτικόν Ἀριστοφάνους (Eq. 78). "ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χάοσιν," ἐπειδὴ καὶ εἰς μαλακίαν διεβύλλετο ὁ Γέρης. ἐν Χάοσι δὲ παρὰ τὸ κεινέναι. Θράκης δὲ ἔθνος οἱ Χάονες.

^a χάος καὶ ὁ ἀήρ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ὅροις (193). "διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτριᾶς καὶ τῆ χάος τῶν μηριῶν τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε." καὶ "χάος ἀρχαιότερος καὶ χρονίω," ἐπὶ τῶν πάντων παλαιῶν. καὶ Ἰβν-κος "πρωταῖται δ' ἐν ἀλλοτρίῳ χύει." καὶ αὐθις "ὁ δὲ φλυαρεῖ καὶ μάλιστα ἡμῶν λῆρον καταχεῖ τῆ χάος ἀρχαιότερον καὶ χρονίω ἀπόβοντα."

^b χάος. Ἀριστοφάνης (Av. 698) "χάος ἦν καὶ νῦν ἔρεβος τε μέλαν πρωτόν καὶ τάρταρος εὐρύς, γῆ δ' ἐδ' ἀήρ ἐδ' ἄρανός ἦν ἔρεβος δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις τίκει πρωτίστον ὑπηνέμιον νῦν ἢ μελανώτερος ὥον, ἐξ ὧ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν Ἔρως ὁ ποθεινός, στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνερμάκεισι δίναις. ἔτος δὲ χύει πτερόεντι μιγείς νυχίῳ κατὰ τάρταρον εὐρὸν ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρωτόν ἀνήγγυεν εἰς φῶς. πρότερον δ' ἐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἐρως συνέμιξεν ἅπαντα· ζυμμιγνυμένων δ' ἐτέρων ἐτέροις γένετ' οὐρανὸς ὠκεανὸς τε καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον."

χαρὰ ἡδονὴ εὐφροσύνη τέρσις. τινές φασιν κατὰ τὸ ὑποκείμενον ταῦτόν σημαίνονμενον εἶναι, Πρῶδικος δὲ ἐπειρώτο ἐκάστῳ τῶν ὀνομάτων ἑκάτων ἰδιὸν τι σημαίνονμενον ὑποτάσσειν, ὥσπερ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς, ἡ μὲν λέγοντες εὐλογον ἔπαρσιν, ἡδονὴν

δὲ ἔπαρσιν ἄλογον, τέρσιν δὲ τὴν διὰ θεωρίας ἡδονὴν, εὐφροσύνην δὲ τὴν διὰ λόγων ἡδονὴν. νομοθετούντων δὲ ἐστὶ τῆτο. τὸ μὲν γὰρ εἰπεῖν ἡδονὴν χαρὰν ἐκ ἀμάρτημα ὥσπερ οὐδὲ τὸ τὴν μονάδα ἀδιαίρετον· οὐδὲ γὰρ τὸ τὴν χαρὰν χαρὰν εἰπεῖν ἢ τὴν μονάδα μονάδα· τὸ δὲ συμβεβηκέναι θύτερον θύτερον λέγειν ὑποπὸν τε καὶ ψεύδος (Alex. Aphrod. in Top. 2 p. 96).

χαράδρα διωρὺς πηλὴ μεστή, ὀλεθρον, ἐκ ὕδωρ ἔχουσα· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1029) "φωὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὀλεθρον τετοκνίας." ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 255) "ὁπποῦτε μιν κνημῖς τε κατὰ λυσίης τε χαράδρας ἐξ ὀρέων ποταμῶ φρούσσαι ἐπ' ἡϊόνων."

χαράδραι αἱ διαιρέσεις καὶ τὰ σχίσματα καὶ χεῖμαρροι γῆς.

χαράδρατος λέων ὁ παρὰ ταῖς χαράδραις. εἰ μὴ τὸν Θεσπιακὸν λέγει, ὃν πρωτόν ἀνέλεν Ἡρακλῆς ἐν Θεσπιαῖς. Χαράδρου δὲ καλεῖται ὁ τύπος ἐκεῖνος.

Χαραδρεῖωνος.

χαυαδριὸς ὄρεον, εἰς ὃν ἀποβλέψαντες, ὡς λόγος, οἱ ἱκεριῶντες ῥῆον ἀπαλλάττονται. ὅθεν καὶ κρύπτασιν αὐτὰς οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμνοντες.

"καὶ μὴν καλύπτει. μῶν χαυαδριὸν περὶ νῆς;" οὕτως Ἰππώναξ. καὶ παρομοία ἐντεῖθεν "χαυαδριὸν μιμήμενος," ἐπὶ τῶν ἀποκρυπτομένων. ὅπως Εὐφρόνιος. ἐπεὶ γὰρ τὰς ἱκεριῶντας ὠφελεῖ ὁ χαυαδριὸς ὁφθαλμοί, καὶ τῆτον οἱ περὶ ὧντες κρύπτασιν, ἵνα μὴ πρὸς τῷ ὠνήσασθαι τις λαθῇ περιέργως. ἔστι δὲ εἶδος ὀρέου μεταβαλλόμενον εἰς τὰ προκείμενα. καὶ ἐπὶ μὲν τῷ ὀρέῳ ὁξύνεται, ἐπὶ δὲ τῆς χαράδρας βαρύνεται. ἐπεὶ καὶ αἱ χαυαδραι τρόπον τινὰ διὰ τῶν ρευμάτων μελαγχρόνιαν ποιεῖσι. χαυαδριὸν ἔν μιμήμενος ἀντὶ τῷ ἀποκρυπτόμενος. οἱ δὲ φασιν ὅτι τὰς ἱκεριῶντας τὸν χαυαδριὸν ἀλλὰ τὰς γαγύοντας ἀπαλλάσσεσθαι τῆς νόσος.

χαυαδρεῖται ὀρύσσεται, κοιλαίνεται.

χάρακα τέχισμα, περίφραγμα, χαρᾶ κωμία, ὃ περιεβύλλοντό τινες ἐν στρατοποσίᾳ ἐπὶ σωτηρίᾳ, ὡς Δημοσθένης. καὶ Μένανδρος "πολλοὶ γὰρ ἐκλειοπότες τὸν χάρακα τὰς κώμας ἐπόρθεον." Παρρ.

χαρακτηῆρες λόγων φραστικὸι ἐστῶσι· ἰσχνὸς μέσος. ὁ δὲ Θεοκλίδης τὸν ἐστῶτα

ἐξήλωσεν ὡς πρόσφορον τῇ οἰκίᾳ φύσει (Marcellin. V. Thuc. p. 6).

Χάραξ Περγαμηνὸς ἱερεὺς καὶ φιλόσοφος, ὡς εὖρον ἐν ἀρχαίῳ βιβλίῳ ἐπίγραφι μιᾷ ἔτις ἔχον (AP append. 157) "εἰμὶ Χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περγάμης ἄρχης, ἐνθα ποιεῖ πολέμειζεν Ἀχιλλεὶ πολυπύρῳ Τηλεφῶς Ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων." ἔστι δὲ τῶν μετ' Αὐγυστον πολλῶν νεότερος· μέμνηται γὰρ ἐν τῷ β' τῶν βιβλίων Αὐγέστου ὡς πάλαι γενομένης Καίσαρος, καὶ ἐν τῷ ζ' Νέρωνος καὶ τῶν μετ' αὐτὸν βασιλευσάντων. ἔγραψεν Ἑλληνικῶν τε καὶ ἱστορικῶν βιβλία μ'.

χάραξ ἀρσενικῶς τὸ στρατεύετον.

ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆτον ἡγνῶνται χάρακα ἄριστον, ὃς ἂν ἔχῃ πλείστους ἐκρύψεις καὶ μεγάλας περίεξ τῆ πρόμεν. παρὰ δὲ Ῥωμαίοις δύο κεραίαι ἢ τρεῖς ἔχουσιν οἱ χάρακες (cf. v. πρόμενον). Δημόστρατος Δημοπολιῆτα "οἱ μὲν προσέφερον τὸν χάρακα πρὸς τὴν ἄκραν." Θηλυκῶς δὲ ὁ τῆς ἀμπέλου· (A Vesp. 1282) "ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον."

χάραξ τὴν ἄμπελον, ὅταν ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ σωζόμενον πάθῃ.

χάραξιν ὀξέσι ξύλοις, ἢ καλάμοις, ἢ ἀκανθώδεσι φυτοῖς.

Χάραξος ὁ Σαυποῦς ἀδελφός (cf. νν. Αἴσωπος et Ἰάδμων).

Χάρεια.

Χάρετος ὑποσχέσεις. Χάρης στρατηγὸς Ἀθηναίων εὐχερὴς τε καὶ ἐτοιμότητος πρὸς τὰς ὑποσχέσεις λέγεται γεγονέναι, ὅθεν ἡ παροιμία τίττεται ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελουμένων.

Χαρίδημος ὄνομα κύριον.

a χάριεν. οἱ Ἀττικοὶ πρὸ δύο ἀναπέμπουσι τὸ δὲ πρὸ μιᾶς κοινόν. Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (145) "εἰ τί γ' ἔνεστι λαμπρὸν καὶ καλὸν ἢ χάριεν ἀνθρώποις, διὰ σέ γίνεται."

b χάριεν προπαροξυτόνους ἀντὶ τῆ χαριέντως. χαριέν δὲ παροξυτόνους ἐπὶ τῇ ἐπιχωρῆς· Λαμάρσιος "κινδυνεύοντες εἰς αὐτὰ ἐμπεπτωκέναι τὰ τῶν χαριέντων σκώμματα."

χαριεντιζόμενοι εὐτραπέλευτοί, σκώπτοντες, ὡς Ἀριστοφάνης "χαριεντίζει καὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύει."

χαριεργός ἡ κεχαριτωμένη ἐργαζομένη· (AP 6 205) "ἂ δὴ χαριεργὴ Ἀθήνη ἐκ τέχνης θήκετο πανόμοιος."

χαριεστέρους ἐνδοξότερους, εὐπρεπεστέρους· Εὐνύπιος (p. 101 Nieb.) "ὁ δὲ Προκόπιος τὰς χαριεστέρους ἀνελθὼν ἐπὶ τὸν βασιλέα διὰ Φρυγίας συνήπτετο."

Χαριέττων ὄνομα κύριον. cf. v. ἀνεῖχε. χαρίζεσθαι κοινῶς μὲν ὡς οἱ πολλοί, ἰδίως δὲ ἐπὶ ἀφροδισίων ἢ ἐπὶ τῇ ἐν λόγῳ ὑποκατακλίνεσθαι. "εἰ τί σοι δεῖ χαρίζεσθαι," καὶ πάλιν "ἵνα σοι χαρίσωμαι." καὶ χαριζόμενοι χάριν τιθέμενοι· "οἱ δὲ τὴν κεφαλὴν αὐτῇ ἀπέτεμον," ἀχαρίστῳ νοσήματι τῷ θυμῷ χαρίζομενοι· (cf. v. ἄχαρι).

Χαρίκλεια ὄνομα κύριον. καὶ Χαρίκλῆς εἰς τῶν λ'.

χάριν τέρψιν.

Χαρινάδης ὄνομα κύριον. οὗτος νωθὴς ἦν· καὶ παροιμία "κρείττων ἔστι σὺν Χαρινάδῃ βυδίζειν" ἐπὶ τῶν βραδυνόντων ἐν τῇ πορείᾳ (A Vesp. 232).

Χαριξίνη. ἐνθάδε καὶ μωρὰ ἡ Χαριξίνη ἐταίρα· Ἀριστοφάνης (Ecc. 938) "οὐ γὰρ τὰπὶ Χαριξίνης τάδε γ' ἐστί."

χάρις· (S Ai. 522) "χάρις χάριν γὰρ ἐξιν ἡ τίκτεσθ' αἰεὶ," τρεῖς ἢ φύσσει τὴν χάριν χάρις ἔστι προϋπάρξουσα.

χαρίσασθαι ἀντὶ τῆ κατορθώσαι· "ὀλίγοις χαρίσασθαι" παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἰνπεῦσι (514).

Χάρισι καὶ Ἀφροδίτῃ ξύντροφος ἡ διαλλαγή, τρεῖς ἢ εἰρήνη, διότι οἱ γάμοι καὶ αἱ ἐορταὶ ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης ἄγονται (A Ach. 957).

χαρίσιον χαριστήριον· "ταῦτα ἀναγεγράφθω μοι, χάρισις ὀλίγα ἀντὶ πολλῶν ἀποδιδόντι." καὶ χαρίσιοι πλακοῦντος εἰδος· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι "πέμψω πωλ-λακαῖς ἐσπέρας χαρισίους" (cf. v. ἀνάσταται).

Χαριστίωνος ὄνομα κύριον.

Χαριταίνης ὄνομα κύριον.

χάριτας τιμὰς, εὐεργεσίας· "ὁ δὲ στέλλει Θεόδωρον ὁμολογήσοντα χάριτας ἀνθ' ὧν τὸν μέγιστον Ῥωμαίων πρεσβευτὴν ἐτίμησεν ἐς τὰ μάλιστα." καὶ παροιμία "αἱ χάριτες γυμναί," ἥτοι ὅτι δεῖ ἀφελῶς καὶ φανερῶς χαρίζεσθαι, ἢ ὅτι αἱ χάριτες τὸν ἐαντιῶν κόσμον ἀφῆρηται. τρεῖς δὲ αἱ χάριτες, Πειθῶ Ἀγλαΐα καὶ Εὐφροσύνη.

χάριτας γυνὴς ἱστοροῦσι, διότι θεωρεῖν δὲ χάριτας τίθεσθαι.

χαριτία ἡ χαρμονή.

χαρίτων θρύμμα καλλώπισμα (A Eccl. 966).

Χαρίτων Χαρίτωνος ὄνομα κύριον.

Χαρίωνος ὄνομα κύριον.

χάρμα χαρά, ἡδονή. Πολύβιος. "τὸν δ' ἄρμα χάρμα καὶ ἄλγος ἔλε φρένας" (Hom. τ 471).

χάρμη μάχη.

Χάρμος. ὅτι Χάρμος ὁ Συρακούσιος εἰς ἔκαστον τῶν ἐν τοῖς δέλτοις παρατιθεμένων στιχίδια καὶ παροιμίας ἔλεγε. Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς δειπνολογίαν καλεῖ τὸ ποιήμα, ἄλλοι ὁπολογίαν, Ἀρσίουπος γαστρονομίαν, ἄλλοι ἡδυπάθειαν (cf. v. Ἀθήναιος).

χαροπός περιχαρής, εὐφραδής.

Χάροψ. καὶ Χάροπος κλίνεται.

a Χάρων ὁ θάνατος. καὶ πορθητικαὶ παρὰ Χάρωνος πεύσεις καὶ κηρύγματα "τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων; τίς εἰς τὸ Ἀθήνης πεδίων;" χωρίον... χρησιμεύσει (cf. v. ἀνάπαυλαν). λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀνήντων ἡ παροιμία· ἐν ᾧ τρόπῳ φημὲν "χύτραι ποικιλλεῖς." ἀνήντα δὲ καὶ τὰ ἐν ἡδ. διὰ τὸτο ὅν ὄνθ πόκος ἀνεπλάσαστο ποιητικῶς

b Χάρων Καρχηδόnius ἱστορικὸς ἔγραψε τυράντως ὅσοι ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ γέγονασι, βίης ἐνδόξων ἀνδρῶν ἐν βιβλίοις δ', βίης ὁμοίως γυναικῶν ἐν δ'.

c Χάρων Λαμψακηνός, υἱὸς Πυθοκλῆς, γενόμενος κατὰ τὸν πρῶτον Δαρεῖον, οὗ (an ξθ') Ὀλυμπιάδι· μᾶλλον δὲ ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν, κατὰ τὴν οὐ Ὀλυμπιάδα ἱστορικός. ἔγραψεν Αἰθιοπικά, Περσικά ἐν βιβλίοις β', Ἑλληνικά ἐν βιβλίοις δ', περὶ Λαμψάκῃ β', Αἰβυκά, ὅρας Λαμψακηνῶν ἐν βιβλίοις δ', πρυτάνεις ἢ ἄρχοντας τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων· ἔστι δὲ χρονικά. κτίσεις πόλεων ἐν βιβλίοις β'. Κρητικά ἐν βιβλίοις γ'. λέγει δὲ καὶ τὰς ὑπὸ Μίνως τεθέντας νόμους. περίπλεον τὸν ἐκτὸς τῶν Ἑρακλείων στηλῶν.

d Χάρων Ναυκρατίτης ἱστορικὸς ἱερεὺς τὸς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τὸς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὰ ἐπὶ ἐκάστῃ πρυθέντῃ, βασιλεῖς τὸς ἐκ παλαιῶ γεγονότας ἐν ἐκάστῃ ἔθνῃ, καὶ περὶ Ναυκρατίως, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ Αἰγύπτῃ.

Χαρώνδας ὄνομα κύριον.

Χαρώνειος θύρα μία τῇ νομοφυλακίᾳ θύρα, δι' ἧς οἱ κατὰδικοὶ τὴν ἐπὶ θά-

νατον ἐξάγονται. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλάτῳ (278) "ὁ δὲ Χάρων τὸ ἔμβολον δίδωσιν," ἀντὶ τῇ μέλλειν ἀποθανεῖν.

χαρτὰ χαρᾶς ἄξια· "σύμβολον φρονίσεως τὸ διακριτικὸν τῶν χαρτῶν καὶ λυπηρῶν."

χαρτόν· Σοφοκλῆς (Trach. 227) "χαίρου δὲ τὸν κήρυκα πρηνέπω χρόνῳ πολλῷ φανέντα, χαρτόν εἴ τι καὶ φέρι.

χαρτοφυλάκιον. τὰ παρὰ τὸ φυλάσσω ἅπαντα διὰ τῇ ἰ γράφεται καὶ προπαροξύνεται, οἷον χαρτοφυλάκιον θησαυροφυλάκιον σκευοφυλάκιον καὶ τὰ τέτοις ὁμοία, πλὴν τῇ σιτοφυλακίῳ καὶ νομοφυλακίῳ.

Χάρυβδις ἡ ἀναπνομένη θάλασσα περὶ τὰ Γάδειρα καὶ πάλιν ῥαγδασιότερος ἐπαναστρέφουσα. εἴρηται δὲ πᾶν τὸ εἰς χάος καὶ ὄλεθρον κατὰγον. Πρίσκοις δὲ (p. 222 Nieb.) λέγει περὶ Χαρυβδέως "παραπλέσει δὲ τὴν Σικελίαν πρὸς τὴν Μεσσήνη κατὰ τὸν πορθμὸν τῆς Ἰταλίας, ἐν ᾧ περὶ ἡ Χάρυβδις, πνευμάτων ἐπιλαβόντων δυσαιῶν αὐτοῖς ἀνδράσι κατέδυσαν" (cf. v. δυσαιῶν).

ὅτι Χάρυβδις καὶ Σκύλλα, ἐν στενῇ τόβῃ πῃ κειμένη, ὑποδέχεται τὰ τῇ ὠκεανῶ ρέματα καὶ τὰς παραπλέοντας βυθίζει. ἐκτίσει Ὀδυσσεὺς πάντας τὰς ἐταίρους μετὰ τῶν πλοίων ἀποβαλὼν αὐτὸς μόνος περικαθίσας σκιδῖν ἐν τοῖς ρέμασι τῆς θαλάσσης ἐγέρετο. τῶτον ἐωρακότες τινὲς Φοίνικες ἐν τοῖς ὕδασι πλέοντα ἀναλαβόντες ἤγαγον ἐν Κρήτῃ πρὸς Ἰδομενέα γεγνόν. τῶτον ἐξενοδόχησε τῇ ὥρῃ τῇ χειμῶνος, καὶ ἀπέπεμψεν εἰς Φαιακίαν τὴν νῦν λεγομένην Κέρκυραν· οἱ δὲ πέμπουσιν αὐτὸν σὺν δυοῖν ναυσὶ καὶ ἐταίροις (cf. Cedrenus p. 132).

χασάμενος ἀναχωρήσας· Ὅμηρος (J 535) "ὁ δὲ χασάμενος πελεμήθη." τὰ ἐμπησσόμενα τῇ ἀσπίδι δόρατα ἀναχωρῶντες διετίνασσον, τίνα σκεδασθῇ.

χασμῆ μετεωροφρονεῖς, περὶ ἄλλα τῇ διάνοιαν ἔχεις. καὶ χασκάζεις· Ἀριστοφάνης (Vesp. 693) "οὐ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην." καὶ χασμήση σύ.

χάσμιουσιν· "οἱ δὲ Πάρθοι τὰς κεφαλὰς τῶν θηρίων ἀρμόσαντες τοῖς χράνταις ἐχρῶντο τοῖς τῶν θηρίων χάσμιαι."

χαυλιόδων κεχαλυσμένος ἔχων τοὺς ὀδόντας καὶ ἐξέχοντας. καὶ ζῶα χαυλιόδοντα τὰ φαίνονται ἐξω τὸς ὀδόντας, οἷον

ἀσπάλαξ ἐλέφας σῆς, καὶ εἴ τι ἄλλο.

χαῦνον ὑψηλόν. ἢ πλατὺ καὶ μέγα· τὰ γὰρ χαῦνα εἰς πλάτος ἀπλῆται. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν (822) "ἐκ τῶν μετεώρων χωρίων χαῦνόν τι πάνν."

χαυνοπολίτας κεχυνωμένους περὶ τὴν πολιτείαν ἢ τὴν πόλιν (sch. A Ach. 635).

χαύνωσιν, τουτέστι λύσιν τῶν δικῶν "πῶς ἂν... δίκην" (cf. v. ἀναπειστηρίαν).

χαυνῶνας ἄρτες ἐλαίῳ ἀναφυραθέντας κριθίνους. ἢ λάχανα ὅπτι (Jerem. 44 19).

χέδροπας ὄσπριον. καὶ ἐνικῶς χέδροσιν τὸ ὄσπριον. ἔτως Θεοκυδίδης.

χεζητιῶν βεβλόμενος χέσαι· Ἀριστοφάνης (Av. 791) "εἴτε Πατροκλείδης τις ἑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν, ἐκ ἂν ἐξιδίσιν εἰς θοίμῃον, ἀλλ' ἀνέπτωτο, κάποπαρδῶν κάναπνεύσας αὐθις αὐτὸν κατέπτωτο," ἀντὶ τῆς ἀπεπότησε. δοκεῖ δὲ Πατροκλείδης πολιτικὸς εἶναι καὶ λόγιος, ἄλλως δὲ κατασχημονῶν τῶν στρωμάτων, διὸ καὶ Χειρῶς ἐλέγετο. καὶ αὐθις... Θηλυδρίας (cf. v. πρωκτός).

χέζομεν ζημιόμεθα. Ἀριστοφάνης (Eq. 69) "ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μή, πατήμενοι ὑπὸ τῆς γέροντος ὀκταπλάσιον χέζομεν," ἀντὶ τῆς πολλαπλάσιον. τὸ δὲ νοούμενον, ὅτι μικροῖς λήμμισιν ὁ Κλέων τῆς πόλεως προδίδωσι τὰ πράγματα.

χεθέντος πλατυνθέντος.

χεῖα τῇ τῶν δρακόντων καταδύσει, ἀπὸ τῆς χεῖσθαι, ὃ ἔστι χωρεῖσθαι (Hom. σ 17) "ἔδος δ' ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσεται." τοῦτο γὰρ μόνον μηχανῶνται οἰδοφεις, τὸ χωρῆσαι τὸ σῶμα ὥσπερ εἰς ἔλκτρον.

χεῖλος τὸ μέρος τῆς σώματος.

χεῖμα ὁ χειμῶν.

χειμαδίῳ τόπῳ ἐφ' ᾧ ἂν τις δύναιτο χειμῶνος ἐγκαθορμίσασθαι.

χείμαρρος καὶ χειμάρρους ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων. καὶ ὄνομα κύριον.

χειμασκήσαντα· "διάληψιν εἶχε, τὰ στρατόπεδα χειμασκήσαντα βελτίω τὰ πρῶτα μετὰ ὑπελάμβανε γενήσεσθαι" (Polyb. 3 70).

χειμέθλον τὸ ἐν τῷ χειμῶνι γινόμενον ἐν ταῖς ῥήξεσι τῶν δακτύλων ἔλκος.

χειμερία ὥρα. καὶ χειμερίζω τὸ ἐν χειμῶνι διάγω· "ὃ δὲ ἐν Βερεκύντῃ χειμέριζεν," ἀντὶ τῆς ἐχειμαζε.

χειμερινὸς καιρὸς.

χειμῶν χειμῶνος. χειμῶν δὲ ἔστιν ὁ

ὑπὲρ γῆς ἀήρ κατεψυγμένος διὰ τὴν τοῦ ἡλίου πρόσω ἄφοδον. Ὀμηρος (Γ 4) "χειμῶνα φύγον" περὶ γεράνων. λέγει δὲ ὁ τὴν χειμερινὴν κατάστασιν, ἀλλὰ τὸν χειμερινὸν τόπον, τὴν Θυράκην· ὁ γὰρ ἐνστάτος χειμῶνος φεύγουσιν, ἀλλὰ προσδοκίαις ἔσσης.

χειμῶν ὀρνιθίας ὁ ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα σορεννὸς ὑπὸ τῆς ψυχρῆς πνοῆς. τετέστιν ὁ σφοδρὸς, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα φθείρεται. λέγεται δὲ καὶ ἀνεμὸς ὀρνιθίας. ἢ ὅτι τὰ ὄρνεα ταῦτα χειμῶνος θάινεται, ὡς Ἀρατὸς φησι (cf. v. ὀρνιθίας).

χεῖρ χειρὸς.

χεῖρα τὸ χειρογράφον Ὑπερίδης.

χειραγωγία.

χειραλειπτήσας· (Diodor. 26 2) "Φάβιος δικτάτωρ, καθάπερ ἀθλητὴς ἀγαθὸς πολὺν χειραλειπτήσας χρόνον, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα κατήντα," ἀντὶ τῆς ἀσκήσεως τὴν χεῖρα.

χεῖρας θεῶ ὁ Λαβίδ (Ps. 30 5) τὴν τῆς θεῶς προμήθειάν φησιν. "εἰς χεῖράς σε παρατίθηναι τὸ πνεῦμά μου" (Luc. 23 46).

χειραψίαι αἱ διὰ τῶν χειρῶν πράξεις· "ἄπαντοι καὶ συνεχεῖς ἐγίνοντο καταπειρασμοὶ καὶ χειραψίαι καὶ πίζων καὶ ἱππέων."

χειρίαν· Σοφοκλῆς (Ai. 495) "μή με τῶν σῶν ἐπ' ἐχθρῶν χειρίαν ἀγῆς τινί," τουτέστιν ὑποχειρίαν τοῖς ἐχθροῖς σὺν τῷ παιδὶ καταλείψης.

χειριδωτός ὁ χειρωτός.

χειρίζω καὶ κεχειρικότες. Κάνδιδος ἱστοριογράφος φησὶν (p. 477 Nieb.) ὅτι ὁ Λέων ὁ Μακελλῆς, ὁ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλεύσας, περὶ τὴν ἐκστρατείαν τὴν κατὰ Βανδήλων ἀπειρα χρήματα δεδαπάνηκεν· ἦσαν γάρ, ὡς οἱ ταῦτα ἐφανέρωσαν κεχειρικότες, διὰ μὲν τῶν ὑπάρχοντων χρυσὸς λίτραι τετρακισμύριαὶ πρὸς ἐπτακισχίλιας, διὰ δὲ τοῦ κόμητος τῶν Θησαυρῶν ἐπτακισχίλια πρὸς μυρίαὶ καὶ ἀργυρεῖς λίτραι ἐπτακόσιαι χιλιάδες, ἄτερ τῶν ἀνηλωμένων ἐκ τῶν δημοσίων ἀρχόντων καὶ ἐκ τῆς βασιλείας Ἀνθεμίου." (S OR 383) "ἔνεχ' ἡ πόλις δωρητὸν ἐκ αἰτητὸν εἰσχειρίσει, ταύτης Κρέων ὁ πιστός, ἔξ ἀρχῆς φίλος, λάθρῃ μὲν ἐπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμεῖρεται."

χειρισμόν ἐπιχείρησιν· Πολύβιος (10 41) "ὅταν γένηται ταῦτα κατὰ χειρισμόν ἰσοταχῇ," καὶ αὐθις "ἵνα μὴ μόνον ἀλόγιστον ἀλλὰ καὶ μανιῶδη φαίνεσθαι τὸν

χειρισμὸν τῶν πραγμάτων," ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπιχείρησιν, τὴν πρᾶξιν.

χείριστα κάκιστα. καὶ χειριστὴν αὐτοβρόν, ὑπηρετήν· "ὃ δὲ περὶ τῆς ἐπιβελῆς ἐκοινώσατο, καὶ παρεκάλει χειριστὴν γενέσθαι τῆς πρᾶξεως," ἀντὶ τῆς ἐπιτελεστῆν, πληρωτῆν.

χειρόβιοι οἱ ἐκ χειρῶν ζῶντες καὶ ταῖς τέχναις προσκαθήμενοι. λέγονται καὶ ἀποχειρόβιοι.

χειροβρῶνι ὁ δεσμός ὁ ἀποβιβρώσκων τὴν χεῖρα.

χειροδάκτυλα θύματα τὰ ὑπὸ τῶν χειρῶν διαίχθοντα (sch. S Ai. 219).

χειροδίκαιος.

χειρόθυτες ἡμερον, πρῶον. καὶ χειροθήτης χειροθήτης.

χειρόκμητι ὑπὸ χειρῶν γεγλυμμένα ἢ περιεξεσμένα.

χειρούμακτρον, ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται μανδήλιον, παρὰ τὸ μάττειν τὴν ὕλην.

χειρομύστις (ἀπ' χειρόμαντις).

χειρονομεῖν πικτεῖν· "σκιαμαχῶντος δὲ ὁ ἀνδριάς παρέχεται σχῆμα, ὅτι Γλαῦκος ἦν ἐπιτηδεύοντος χειρονομεῖν" (cf. v. Γλαῦκος).

χειροσκοπικόν.

χειροσκόποι οἱ τὰς χειροτονίας ἐπισκοπεῖντες.

χειροτονεῖν τὸ αἰδοῖν, τρεῖςιν αἰσχροῦς ἀνακινεῖν καὶ ἀποσπερματίζειν.

χειροτονήσαντες ἐκλεξάμενοι.

χειροτονητέον τὴν χεῖρα ἐκτατέον Ἀριστοφάνης (Ecol. 266) "χελιδὸν τὸ πρᾶγμα· ὅμως χειροτονητέον ἐξωμισύσαις τὸν ἕτερον βραχίονα," τουτέστιν ἄχρι τῶν ὤμων γυμνωσάσαις.

χειροτονία ἐκλογή, πάντων κύρωσις· "τῆς ἐν χειροτονίας αὐτοῦς ἀνεπίσεως σεβαστοὶ ἀνηγορεύθησαν."

χειροουργίας τόλμη· Ἀριστοφάνης (Lys. 674) "ἂν ἐλλείψωσιν αὐταὶ λιπαροῦς χειροργίας," ἀντὶ τῆς προσεχοῦς, παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι.

χειροργοὶ ἐγένοντο ἄριστοι καὶ ἄκριβεις Φειδίας Ἀύσιππος Πολύκλειτος. ἀγαλματοποιοί.

Χείρων Κένταυρος, ὃς πρῶτος εὗρεν ἱατρικὴν διὰ βοτανῶν, ὑποθήκας δι' ἐπῶν, αἷς ποιεῖται πρὸς Ἀχιλλέα, καὶ ἱππιατρικόν·

διὸ καὶ Κένταυρος ὠνομάσθη.

Χείρων Χείρωνος ὄνομα κύριον. χείρωνος δὲ τὸ συγκριτικόν.

χειρῶναξ τεχνίτης χειρῶν μόνων δεσπόζων, ἢ διὰ χειρῶν κτεατιζόμενος. ἢ χειρῶνακτες διὰ χειρῶν ταλαιπωρούμενοι. "πλήθος ὅσον θητικὸν καὶ ἐν χειρῶναξίαις καὶ ἄλλως ἐγκατακισμένον τῇ πόλει συναγαγῶν."

Χειρῶνειον ἔλκος τὸ ἀπὸ πολλῆς εἰσεως ἐν τοῖς ποσὶ γενόμενον τραῦμα καὶ διηνεκῶς ἰχῶρας ἐκκρίνον. ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηκέστων καὶ ἀνιάτων ἐλκῶν.

χειρῶν νόμος· "ὃ δὲ χειρῶν νόμος δέχεται τὴν ἐπιστολήν."

χειρῶσασθαι ὑποτάξαι Ἀλκιανός· "καὶ ἐκ τέττων χειρῶσασθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἔχειν αὐτὸν ὡς εἰπεῖν ἰδιόξενον." χερῶσαι ἐρημῶσαι.

χελιδόνας ἰχθῦς ποῖός. λέγεται χελιδὼν καὶ τῶν γυναικῶν τὸ μόριον, καὶ τὸ κοῖλον τῶν ἵππων τῆς ὀπλῆς. ἔνιοι καὶ τῶν κυνῶν τὸ αὐτὸ μέρος, καὶ νόμισμα δὲ ἀφ' ἑρῶν Πελοποννησιακόν· καλεῖσθαι δὲ χελιδόνα καὶ τὴν ἀνθρώπου τὸ ἄνωθεν τῷ ἀγκῶνος, τὸ κατὰ τὰς καμπύς. λέγεται δὲ Χελιδὼν καὶ ἡ ναὺς ἡ τῆς εἰς Μασσαλίαν διακομισσασα. καὶ χρησιμολόγος δὲ τις τῶν πάλαι, καὶ ὁ Κλεοπύτρης κίναϊδος.

χελιδόνιον μέλος τῆς χελιδόνας. ἔστι δὲ αὐτῆς ἡ φωνὴ ἢ θρήνος, ἀλλ' ἔσμα ἐνδοτικὸν καὶ κελευσικὸν πρὸς ἔργον. διὰ τῆς χελιδόνας ὅτε ἵπταται ὅτε φθέγγεται.

χελιδόνων μουσεῖα (A Ran. 93) εἰ τῶν βύρβαρα καὶ ὑσύνετα ποιόντων καὶ γὰρ ἡ χελιδὼν ἐπὶ τῶν βαρβάρων. ἐπιφέρει γὰρ Ὁμηρὸς χελιδόνων, καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (642) "ἐπεριβρέμεται Ὁμηρὸς χελιδόνων." καὶ Εὐριπίδης "πολὺς δ' ἀνείρε κισσός, εὐφρυνῆς κλῆδος, χελιδόνων μουσεῖον."

χελιδόνων φάρμακον παρὰ Ἰππώνακτι τὸ φιλτρον τὸ διαγινόμενον, ἐπειδὴ χελιδόνα πρῶτόν τις ἴδῃ.

χελύνη τὸ ἄνω χεῖλος· "εἰς τὴν ὑπερφῶν χελύνῃ διστὸς Μηδικὸς ἐνεργεῖτο" (cf. v. ὑπερῶν). καὶ αὐθις (A Vesp. 1078) "στὰς ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ἐπ' ὀργῆς τὴν χελύνῃ ἐσθλῶν."

χέλυσ ἡ κιθάρα. καὶ ἡ χελώνη ἡ ὄφρας κώνωτος.

χελώνας (A Vesp. 427) "τὰς χελώνας·

μακαριεῖν σε τῷ δέσματι διὰ τὸ κέντρον τῶν σφηκῶν.

χελώνη τὸ χερσαῖον ζῷον, ἡ ὀστρακό-
νωτος, καὶ τὸ θαλάσσιον. καὶ παρατάξιως
ὄνομα. καὶ εἶδος πολεμιστήριον, ἐξ ἧς καὶ
χελώναι χωστρίδες, πολιορκητικὸν μηχανήμα
καὶ χριοί. "ἐξολοτυποῦσαι αἱ Θετταλαὶ γυ-
ναῖκες τὴν Αἰίδα τὴν ἐταιρίδα ξυλλήναις χε-
λώναις ἐφόνευσαν τύπτουσαι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς
Ἀφροδίτης, πανηγύρεως ἕσης. ὕστερον δὲ
ἐερὸν ἐποίησαν ἀνόςιας Ἀφροδίτης, ἐπειδὴ
αἱ γυναῖκες ἐν τῷ ἱερῷ ἀνόςιον τετολμήκασι
φόνον" (sch. A Plut. 179).

χελώνη μυιῶν ἐπὶ τῶν ἀφροντισθέν-
των τινός. (Iulian. ep. 59) "τὴν παρρησίαν
τὴν σὴν οἷι τεττάρων εἶναι ὀβολῶν, τὸ λε-
γόμενον; ἅκ οἶσθα ὅτι καὶ Θεοσίτης ἐν τοῖς
Ἑλλήσιν ἐπαρρησιάζετο, τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι
τῆς Θεοσίτης παρρησίας ἐλάττον ἔμελεν ἢ
χελώνη μυιῶν, τὸ τῆς παροιμίας;" (cf. v.
τεττάρων ὀβολῶν).

χελωνίδος τῷ ὅδῳ τῆς θύρας.

χέμετλα ὡς χέριβι.

χεράδος ἡ μετὰ ὀστράκων καὶ λίθων
ὄλη (Hom. Φ 319).

χερείων χερίστος.

Χερεκράτης καὶ Χερώνδης διὰ τῷ
ε ψιλῷ.

χέρηες χείρονες.

Χέρης Χέρητος ὄνομα κύριον.

χεριφυρέα· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 251)
"Φοῖβε, δέξαι πλωτήρων μύξης χεριφυρέα
δαῖτα."

χερμιδῖφ χειροπληθεῖ λίθῳ (AP 7 147)
"ὅδ' ἐσέ χερμιδῶν ὥσε κτύπος, ἔ νέφος ἰών."
καὶ χερμιδός λίθῳ πληθύντος τὴν χεῖρα·
"οἱ δὲ ἀπὸ τῆς τείχεος πληθύντος χερμιδῶν καὶ
βελῶν παντοίων κατέχεαν."

χερμιστήρ ἡ σφενδόνη (AP 7 172)
"ὅνιν χερμιστήρος ἐστρεφει κῶλα τιταί-
ρων."

χερνήτης χήρα, ἡ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα,
χειρόβιος. "ὅ δὲ ὑπὸ τῷ κλέφει σὺν τοῖς
χερνήταις τοῖς ἐπὶ τὰς ἀγροὺς ἰῶσιν ὑπεξήλ-
θε" (cf. v. ἀδελώσας). καὶ χερνήτης ὁ
πέντης, ἀρσενικῶς· ἐν ἐπιγράμματι (AP 7 39)
"οἷς ἔσχον χερνήτα βίον δηναῖον, Ἀθάνα."
"ὅ δὲ τὰς θυγατέρας ἐπειρᾶτο ποιεῖν ταλα-
σιεργὰς καὶ χερνήτιδας."

χερνήβια τὸ ὕδωρ. φησὶν Ἀριστοφάνης

(Δν. 854) "τὸ κανὼν αἰρεσθε καὶ τὴν χερ-
νήβια." χέριβια προπαροξυστόνως κατὰ τὴν
ἀνάλογίαν· παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς παροξυ-
τόνως.

χερνήβος· (A Lys. 1131) "λοιδορεῖσθαι
βάλομαι κοινῇ δικαίως, οἱ μὲν τε χερνήβος
βωμοὺς περιορραίνοντες, ὥσπερ συγγενεῖς,
Ὀλυμπίαισιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ· πόσος εἴ-
ποιμ' ἂν ἄλλως, εἰ με μήκυνεν δέοι."

χερνήβων. Δημοσθένους φησὶ (22 78)
"καὶ χερνήβων καὶ κανῶν ἀφόμενον." εἴη δ'
ἂν ἀπὸ ὀρθῆς τῆς χέριβι. τῆς δὲ χερνήβος
μείνηται καὶ οἱ κωμικοὶ ὡς παραλαμβα-
νομένης εἰς τὰς θυσίας. Harp.

χερνιπτομένους τὰς χεῖρας νιπτομέ-
νης· "χερνιπτομένους πρὸς αὐτοῖς τοῖς βω-
μοῖς ἀπέκτειναν."

χερνιφθέντα· (AP 6 156) "σὺν βοῖ χερ-
νιφθέντα," ἀντὶ τῷ τυθέντα. καὶ χερνίψαν-
το (Hom. A 449).

χερουβείμ ἐπὶ τῶν ἐνικῶν διὰ δι-
φθόγγου, ἐπὶ δὲ τῶν πληθυντικῶν διὰ τῷ ι.
ἐρμηνεύεται δὲ γινώσις πεπληθυσμένη.

Χέρρειος φρερίον τι· "ἀπὸ γὰρ τῷ ἐρύ-
ματος Χέρρειος διὰ μιᾶς ἐφοῖτα ἐς τὴν Ἀν-
τιόχειαν τῇ ἀκρότητι τῶν ποδῶν ὁ Ἰνδακος"
(cf. v. Ἰνδακος).

Χέρρη ὄνομα πόλεως.

Χερρόνησος Θωράκης χώρα. καὶ πόλις
ὑποτελὴς τοῖς Ἀθηναίοις, εὐφορος εἰς πυρῶν
γεωργίαν· ὅθεν καὶ ἐσιταγώγων οἱ Ἀθηναῖοι.
ὅς Κλέων διέσειε (sch. A Eq. 262).

χερσαῖος.

χερσία ἐρημία.

χεσεῖω ἐπείγομαι χέσαι, ἐπιθυμητικῶς
τῷ χέσαι ἔχω. (A Eq. 884) "ὅπερ πίνων ἀνὴρ
ἐπόνθ', ὅταν χεσεῖ· τοῖσιν τρόποις τοῖς
σοῖσιν ὥσπερ βλαντίοις χρήσομαι," ἐπειδὴ
εἰώθασιν οἱ πίνοντες τοῖς τῶν ἄλλων ὑπο-
δήμασι χρῆσθαι, εἰ ἐπείγοντο πρὸς λύσανον.

Χετταῖοι ὄνομα ἔθνους, οἱ Χαναναῖοι.

χεῦμα ῥεύμα ὕδατος.

χεύμασι προχοῇ ἡ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀρι-
στερῶν ἔχουσα θάλασσαν.

χέω αἰτιατικῇ.

χήλαλ οἱ ἐμπροσθεν τῷ πρὸς θάλασσαν
τείχεος προβεβλημένοι λίθοι διὰ τὴν τῶν κυ-
μάτων βίαν, μὴ τὸ τεῖχος βλάπτοιο, παρὰ
τὸ ζοικέναι χηλῇ βούς (sch. Thuc. 1 63).

χηλαργοῖς τοῖς λευκόποσιν, ἢ ταῖς τα-

χείαις ταῖς χηλαῖς. χηλὰς δὲ ἀντὶ τῶν ὀπλῶν εἶπε (sch. S El. 861).

χηλή ὀπλή, ὄνυξ βοὸς καὶ προβάτου καὶ αἰγός. λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν θαλαττίων στόματι χηλαὶ καρκίνων, καὶ τῶν λιμένων αἱ ἐξοχαί.

χηλή ὄρους· "οἱ δὲ ἀγχοὶ τῆς χηλῆς τῷ ὄρει ὑψίζοντο, ὥς τὴν ὕλην καὶ τὸ ἐκ ταύτης νέμιος πρόβλημα εἶναι," τρεῖς τῆς ἐξοχῆς.

χηλός κιβωτός, ἀπὸ τῆς γινομένης διαστάσεως κατὰ τὴν ἄνοιξιν, ἢ ἀπὸ τῆ χεισθαί τι εἰς αὐτήν, ὅσον ἐντίθεσθαι, ἢ ἀπὸ τῆ τὰ ἐντιθέμενα χωρεῖν. καὶ χηλῷ κιβωτῷ.

χημάς ὁ ἰχθυῶς.

χημεία ἡ τῆ ἀργύρου καὶ χρυσῆ κατασκευή, ἥς τὰ βιβλία διερευνησάμενος ὁ Διοκλητιανὸς ἔκασεν.

ὅτι διὰ τὰ νεωτερισθέντα Αἰγυπτίοις Διοκλητιανὸς τοῦτοις ἀνημέρωσ καὶ φονικῶς ἐχρήσατο, ὅτε δι' ... ἀνταίρειν (cf. v. Διοκλητιανός).

χήμη εἶδος ὀστρέου.

χήν χηνός τὸ χηνάριον.

χηνάλωπηξ εἶδος ὀρνέου. ἔτω δὲ ἐλέγετο καὶ Ἀνσίστρατος, ὃς ἐπὶ μυλακίᾳ διεβέβλητο· πένης καὶ αὐτὸς καὶ κυβευτής. ἐν ἀγορᾷ Χολαργέων· Χολαργεῖς δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς (sch. A Ach. 855).

χῆνα ὀμνύναι. ὑπὲρ τῆ μη τὸς θεὸς ἐπὶ πᾶσιν ὀνομάζειν· Ραδίμιανθους ἐκέλευε κατὰ χηνὸς καὶ κριῶ ὀμνύναι, ἔχ, ὥς τινες, Σωκράτης.

Χηνέας ὄνομα κύριον.

χηνίσκος μέρος τι τῆ πλοῖα.

χῆρα. καὶ χηρεία ἐκ τῆ χηρεύω.

χηράμβας.

χηραμοὶ οἱ φωλεοί, τῶν θηρίων αἱ καταδύσεις.

χηρεύω γενικῇ.

χῆρος ὁ μετὰ τὴν πρώτην στέρησιν δευτέρα μὴ συνευχγμένους γυναικί.

χηρώσειεν ἐρημώσειεν.

χηρωσται οἱ ἀλλότριοι τῆ γένους κληρονόμοι. Hom. E 158.

^a χῆτει στερήσει· "μὴ βραδύνειν ἐν τοῖς ἐπείγουσι χῆτει ξένων τε καὶ ὀφθαλμῶν ξυνεργῶν."

^b χῆτει ἐνδεία, σπάνει, στερήσει· Ἀγαθίους (2.4) "οἱ δὲ χῆτει τῶν ἄλλων ἐπιτηδεύων

ἐθλίβον τὰς βότρυας καὶ ἐνεφορῶντο τῷ γλεύκους· ἐνθεν αὐτοῖς ἡ γαστήρ ἐπὶ μέγα ἐφέρετο καὶ διέρρει."

χθαμαλὰ ταπεινά, ὀμιλὰ, ἴσα. "δοκιμάζων, ἢ ἅμα μὲν στερεὸν ἅμα δὲ χθαμαλὸν ἦν τῷ ποταμῷ." καὶ χθαμαλώτατον ταπεινότατον.

χθές. τὸ κατ' ἀρχὴν εἰς ἀφελὼν λέγει ὁ Πλάτων· τὸ δὲ ἐχθές παρὰ τὸ ἐκθεῖν, ὃ ἐξὶ παρελθεῖν. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν Πλάτων (RP in.) πρόφρων εἶχε τὸ κατέβην, τὸ δὲ χθές πάρεφρον· ὁ δὲ Θεολόγος (or. 40) τὸ χθές εἶχε σκοπόν, τὸ δὲ τῇ λαμπροῦ τῶν φῶτων ἡμέρᾳ παρελκον. ὃ ἔν ἑκαστος εἶχε προηγουμένον, ἐκεῖνο πρότερον (ἀν προύταξε).

χθῆσιφωνῶν κακολογῶν.

χθιζοὶ χθισινοί, ἀργοί, ἄχρηστοι. καὶ χθιζινός ὁ χθῆσινός.

χθονία ἀντὶ τῷ σκοτεινῇ. Πολιτείας δεκάτῃ (p. 619) "μὴ χθονίαν καὶ τραχεῖαν πορεύσθαι ἀλλὰ λείαν καὶ ἑρμηνίαν." ἀνδρὶ ποτὶ γὰρ τῇ μὲν τραχεῖα τὴν λείαν, τῇ δὲ χθονία τὴν ἑρμηνίαν. ἀντὶ τῷ λαμπρῶν. καὶ παρ' Ἀλκμῶνι δέ, ὅτε φησὶ χθόνιον τέρας ἐπὶ τῆς ἑρμίδος, τινὲς ἀντὶ τῷ στεγνόν ἐδέξαντο, ἔνιοι δὲ ἀντὶ τῷ μέγα, ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν λέγει.

χθόνια λουτρά τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφρόμενα· ἐκόμιζον γὰρ εἰς τοὺς τάφους λουτρά.

χθονίας βροντάς. (A Av. 1743) "κλήσατε χθονίας βροντάς" ἀντὶ τοῦ ἐμνήσατε. χθονίας δὲ φοβεράς· πάντα γὰρ τὰ δεινὰ γῆς γενεαλογεῖσιν. οἱ δὲ τὰς μέγαν ἤχον ἀποτελέσας. ἢ τὰς ἀπὸ τῆς γῆς γινομένης· "ὅτε γὰρ ἡχεῖ ἡ γῆ, ἀναπέμπει τὸν ἤχον εἰς τὸν ἑρμῶν, καὶ δοκεῖσιν οἱ ἄνθρωποι ἔξ ἑρμῶν γίνεσθαι τὰς τοιαύτας βροντάς. ἢ τὰς μέχρι τῆς γῆς ἀκχομένης. ἢ τὰς τὴν γῆν κινέσας. καὶ χθόνιος Ζεὺς ὁ καταχθόνιος.

χθονίων ἐπιγείων.

χθονοπλάστου ἀπὸ γῆς πλασθέντος. χθονοστιβῆ τὰ ἐν τῇ γῇ, τὰ ἐπίγεια· (S OR 301) "ἄρρητὰ τ' οὐράνιὰ τε καὶ χθονοστιβῆ."

χθών γῆ.

χιάζειν. Πραξιδύμας Δημόκριτον τὸν Χίον καὶ Θεοξενίδην τὸν Σίφιον πρώτους ἐπὶ χρώματος τάξει τὴν ἰδίαν ποιήσιν, ὥς

Σωκράτης ἐν τοῖς πρὸς Εἰδόθειον. ὡς παρ' Ἀριστοφάνει τειταγμένου "ὅποτείνει δέ τις αὐτῶν βωμολοχεῦσαι, αὐτὸς δίδξας ἐν ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων."

Χιβούλδιος. ἕτος ἦν ἐκ τῆς Ἰσθμιανοῦ βασιλέως οἰκίας, ἐς ἅγαν μὲν δραστήριος τὰ πολέμια, ἐς τοσούτων δὲ χρημάτων κρείσσω ὥστε ἀντὶ μεγίστη κτήματος ἐν τῇ ἑοίᾳ τῇ αὐτῇ εἶχε τὸ κεκτησθαι μηδέν. ὥστε τότε στρατηγήσαντος Θράκης καὶ ἐπὶ τῇ τῷ Ἰσθμῷ φυλακῇ καταστάσαντος καὶ ἐν πολέμῳ ἀναιρεθέντος συμβῆναι τὸν Ἰσθμὸν ἐσβατὸν κατ' ἐξουσίαν τοῖς βαρβάρους γενέσθαι, καὶ τὰ Ῥωμαίων πράγματα εὐέφουδα γέγονε, καὶ ξύμπασά τε ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ ἀνδρὸς ἐνὸς ἀρετῇ ἀντίρροπος γενέσθαι ἐν τῷ ἔργῳ τέτῳ ἑδαιμῇ ἰσχυρεῖν (Procop. Goth. 3 14).

a χίδρα στάχυες νεογενεῖς, ἢ κρίνου. ἢ τὰ ἐξ ὀσπρίων ἄλευρα. ἢ τὰ ὀσπρια. ἰδίως δὲ τὰ ἀπὸ γλωρῶς κριθῆς. χίδρα δὲ εἴρηται παρὰ τὸ χεῖσθαι.

b χίδρα τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα ἀπὸ τῶν ἀσταχυῶν σίτες καὶ κριθῆς (cf. v. πεφρυγμένα).

c χίδρα. χίδρον τὸ ἀπὸ ἐλύμης γιγνόμενον ὀσπριον, ἔδεσμα περὶ Καρίαν· ἦτοι τὸ ἀπὸ γλωρῶν κριθῶν. οἱ δὲ εἶδος βοτάνης. ἐκ δὲ τότε δηλοῖ τὴν ἐντερίαν.

χίδρα ἔρεικτά ἐκ κριθῆς νέας κρινόμενα, ὡς σεμίδαλις (Levit. 2 14).

χιλὴ τροφή. καὶ χιλὸς ἀρσενικῶς ἢ τροφή· Ξενοφῶν (Anab. 4 5 25) "τὸ δὲ κτήνη πάντα χιλῶ ἔνδον ἐτρέφετο." "διὰ τῆς ἐτέρης χώρας, τῇ χιλὸς τε ἵπποις καὶ ὕδατα ἦν" Ἡρόδοτος (4 140). "ὅσος τε σῖτος καὶ χιλὸς ἐν τῇ χώρᾳ, εἴσω τευχῶν κομιζέσθαι." ἀρσενικῶς δὲ ὁ χιλὸς. καὶ Ἀχιλλεὺς ὁ ἥρωος παρὰ τὸ μὴ μετασχεῖν χιλῶ· μυελοῖς γὰρ ἐτρέφετο.

ὅτι ὁ χιλὸς ἐν χέρσῳ γύεται· τῷτο δὲ ἐστὶ χόρτος. ὅθεν τὸ ἐκκεχιλωμένην ἀντὶ τῷ ἐψευσμένην ἢ χειρεσιωμένην, οἶον ἐξηλειμμένην.

χιλία ὁ ἀριθμὸς.

χιλίαρχος. κέ πρὸς τοῖς τριακοσίοις ἔτιον ἀπὸ τῶ πρώτης συννοικισμοῦ τοῦ ἄξεος διαγεγονότων χιλίαρχοι τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν παρελήφασιν.

χιλίοι διακόσιοι. Ἰσαΐος φησιν "οὐ-

δεῖς Ἀνσιδης ἐστὶ τῶν διακοσίων καὶ χιλίων." οἱ πλεσιώτατοι Ἀθηναίων χίλιοι καὶ διακόσιοι ἦσαν, οἱ καὶ ἐλειτέρων. μνημονεύσει δὲ αὐτῶν καὶ ἕτεροι ῥήτορες. Παρ.

χιλιοστὺς χίλιοι ἄνδρες. σημεία δὲ ἦν τοῖς Ἰνδοῖς καθ' ἐκάστους καὶ ἄλλα τῶν γενῶν πάτρια· τῶν δὲ ἱππέων --- ἀληθινού (cf. v. Ἰνδοῖ).

χιλιωθέντα ἀντὶ τοῦ χιλίας ὀφλόντα, ὡς Ἀνκέρως. ὁ δ' αὐτὸς καὶ χιλιῶσαι ἔφη. Παρ.

χιλιῶν δραχμῶν. περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί.

Χίλων Χίλωνος Δαμιαγῆτη Λακεδαιμόνιος, εἰς τῶν ζ' σοφῶν· ὃς ἦν βραχυλόγος. ὅθεν Ἀρισταγόρας ὁ Μιλήσιος τοῦτον τὸν τρόπον Χιλιώνιον καλεῖ. καὶ Χιλιώνιος τρόπος ἢ βραχυλογία· ὁ γὰρ Χίλων βραχυλόγος ἦν.

χιμαρος ὁ τράγος, καὶ χίμαιρα ἡ αἰξ. χείμαρρος δὲ ὁ ἐν τῷ χιμῶνι ῥέων ποταμός.

χιμετλα τὰ ἀποκαύματα λεγόμενα, ὅπερ γίνεται χιμῶνος ἐν τοῖς ποσὶ.

Χῖον κεράμειον. ζῆται ἐν τῷ Ἀθηναίος.

χιόνος. καὶ χιονωθήσονται ψυχρανθήσονται, ἢ λαμπρυνθήσονται· (Ps. 67 15) "χιονωθήσονται ἐν Σελμών."

Χίος ἡ νῆσος. λέγεται καὶ Αἰθάλη.

χιράς εἶδος πάθους.

χιτῶν ἱμάτιον ἀνδρικόν. καὶ χιτωνίσκος χειριδωτός, ὅλος πρέπει δῶλον παιδί (Procop. Arc. 9). χιτῶν ἦν ἐστὶ λεπτὸν ἱμάτιον, ὑποκάμισον, παρὰ τὸ ἐγγεῖσθαι τοῖς μέλεσιν (A Ran. 1078) "χιτῶνά γ' ἔχων ἄλων ἐρίων ὑπένερχε, καὶ ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, περὶ τὸς ἰχθυῖας ἀνέκυψε," τῷτέσιν ἀναφαίνεται περὶ τὰ ἰχθυοπώλια. τῷτέσιν γλύφων εὐρίσκεται.

χιτωνίσκους· Ξενοφῶν (Anab. 5 4 13) "χιτωνίσκας δὲ ἐνεδεδύκειαν ὑπὲρ γονάτων πάχος ὡς λιγὲ στρωματοδίσμῃ."

χιών. ὅτι ἡ λευκότης τῆς χιόνος χωριστὸν ἐστὶ συμβεβηκός. συνίσταται γὰρ ἐκ νέφους ὕλη καὶ πῆξει, δι' ὑπερβολὴν ψυχρότητος γινομένη μετὰ ἐναπολήψεως πνεύματος τινος, ἢ ἐξ ἀνάγκης ἡ λευκότης ἐπεται. ἢ γὰρ ἀέρος τῷ ἐντὸς ἐν τῷ νέφει ἐναπόληψις τε καὶ πῆξις καὶ τρεῖς ἐν τῇ τῷ νέ-

φες πῆξει, ἥτις δὲ ἐπερβολὴν ψυχρότητος γινομένην φθάνει τὴν ἔκκρισιν, αὕτη τῇ τοιούτου χρώματος ἢ αἰτίᾳ. τριβόμενον γὰρ καὶ κινούμενον τὸ πνεῦμα λευκαίνεται· διὰ τῆτο γὰρ καὶ ὁ ἀγρός λευκός. τῶν δὲ τις καὶ κίνησις γίνεται ἐν τῇ πῆξει τῷ νέφθι, τοῦ ἐν αὐτῷ πνεύματος συσσελλομένου καὶ εἰς τὸ βάθος ἀποκλειομένου καὶ τὴν ἔκκρισιν ἐμποδιζομένου. καὶ ἔστιν ἐκεῖνα μὲν τῆς οὐσίας τῆς χιόνος, τὸ δὲ λευκὸν ἐπακολουθεῖν ἐκείνοις. καὶ ἔστι πάθος τι συμβεβηκὸς τῷ μὴ εἶναι συμπληρωτικὸν τῆς οὐσίας τῆς χιόνος· εἰ γὰρ μήτε ὅλη τῆς χιόνος τὸ λευκὸν μήτε εἶδος, οὐκ ἔστιν ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς χιόνος. τῷ δὲ συμπτύμναι τῆς ὕλης ἐπιγινώσκοντο ἐν τῇ εἰς τοιοῦτον εἶδος μεταβολῇ, τούτῳ ἀχώριστόν ἐστιν αὐτῆς. "πολλοὶ δὲ τὰς ὀφθαλμοὺς ὑπὸ τῆς χιόνος διεφθάρσαν, καὶ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποσηπότες ἕτεροι. ἦν δὲ τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς ἐπικουρήματα τῆς χιόνος, εἰ τις μέλαν τι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων ἐπορεύετο, τῶν δὲ ποδῶν, εἰ τις κινεῖτο καὶ μηδέποτε ἡσυχίαν ἔχοι, καὶ εἰ τὴν νύκτα ὑπολούετο. ὅσοι δὲ ὑποδεδεμένοι ἐκοιμῶντο, εἰσεδύνοντο ἐς τοὺς πόδας οἱ ἱμάντες καὶ τὰ ὑποδήματα ἐπήγνυντο." Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει (5413).

Χιωνίδης Ἀθηναῖος, κωμικός τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, ὃν καὶ λέγουσι πρωταγωνιστὴν γενέσθαι [τῆς ἀρχαίας κωμωδίας], διδάσκειν δὲ ἔτισιν ἢ πρὸ τῶν Περσικῶν. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστι ταῦτα, "Ἡρώς, Πιωχοί, Πέρσαι ἢ Ἀσσύριοι.

χλαῖνα τὸ παχὺ καὶ χειμερινὸν ἱμάτιον, παρὰ τὸ χλαῖνω. χιτῶν δὲ τὸ λεπτὸν ἱμάτιον, τὸ ἐποκάμισον, παρὰ τὸ ἐγχεῖσθαι τοῖς μέλεσι.

χλαῖναι περιβολαί. διωστέλλει Ὀμηρος τὸν πέπλον ἀπὸ τῶν χλαῖνων· ὅς ἐστι γυναικεῖον ἐνδυμα, ἐμπερόνημα. τὸ δὲ αὐτὸ καλεῖ καὶ ἐανόν.

χλαμύς. Νουμῆς ὁ πρῶτος Ῥωμαίων βασιλεὺς πρεσβείαν Ἰσαύριον δεξάμενος, καὶ τὸ σῆμα τῆς φορεσίας αὐτῶν καταμαθὼν, ἐξ αὐτῶν λαβὼν ἐφεῦρε τῆς χλαμύδος στολὴν, ἐνώσας τὴν βυσσίλειον τῇ συγκλήτῳ, οὐκ ἐξωθεν ἐπιθείς ἀλλ' ἐσωθεν ἐμβάλων τὴν τῆς πορφύρας βαφίαν, ὥστε ἐξ ἐκατέρου τούτων ἐν ἀποτελεσθῆναι σῶμα, καὶ ἐν βαλεντῶν ὑποδήμασιν ἀποσημαί-

νεσθαι τὸ Ῥωμαϊκὸν κάππα. καὶ παρομοίᾳ ἢ Συλλοσύντος χλαμύς, ἐπὶ τῶν ἀλαζονευόντων ἐπ' ἐσθῆτι· οὗτος γὰρ εἶχε πολυτελεῖ ἐσθῆτα, ἣν ἐδωρήσατο Δαρεῖον ἰδιωτεύοντι ἔτι, καὶ ἔτυχε μετὰ ταῦτα καθόδου, βουλεύσαντος Δαρεῖος (cf. Malelas p. 38).

χλανίς ἱμάτιον στρατιωτικόν.

χλευαῖω αἰτιατικῇ.

χλευασία ὕβρις τις, εἶδος οὐσι τῆς ὕβρεως. καὶ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται αὐτῆς· τῆς γὰρ ὕβρεως ἡ διὰ καταγέλωτος γινομένη χλευασία καλεῖται, ἡ δὲ διὰ πηγῶν ὕβρις ὁμιονύμως. καὶ αὐθις Ἀλκιανός "περιῶν δὲ ἐς τὸν νεῶν, χλευαῖω γὰρ μὴ τὰς θεῶν θεραπευτῆρας καὶ ἐπετιόθαζε."

χλιδανόν τρυφερόν.

χλιδή τρυφή, ἔκλυσις καὶ μαλακία. ἡρεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐχλιδάνθαι. Ξενοφῶν (Cyp. 4554) "οὐκ ἐν χλιδῇ τεθράμμεθα ἀλλὰ περικτικῶς." καὶ αὐθις "συγχερόντων ἐπαρρέσθαι τῆς χλιδῆς." καὶ αὐθις "οὐτὼ μὲν οὖν ἐν τῷ Τούρκων ἡγεμόνι ἔνεστι χλιδῆς." καὶ "χλιδαῖς καρατόμοις" τοῖς ἀπὸ τῆς κατὰς τετμημένοις βοστροχείοις. λέγοι δ' ἂν χλιδὰς ἦτοι καθύλας τὰς πλοκάμους, οἱ εἰσι τρυφή τῆς κεφαλῆς, ἡ παρ' ὅσον τρυφή καὶ κόσμος ἀπετίθεντο τοῖς νεκροῖς οἱ πλόκαμοι ἐν τῷ τάφῳ. Σοφοκλῆς (El. 52) "ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο, λοιβαῖς τε πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς στέφαντες, εἰ ἄψορρον ἥζομεν πάλιν."

χλιδόνας κόσμους περὶ τὰς βρυχιόνας. καλοῦνται δὲ βρυχιόλια.

χλίδος. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα περὶ χωρίου βλάβης (5522) "ἐπιπὰ δὲ τὸ χλίδος ἐκβαλὼν εἰς τὴν ὁδόν, ἐξ ὧν ὑψηλοτέρων καὶ στενοτέρων τὴν αὐτὴν ποιηθῆναι ὁδὸν συμβέβηκε." πῦρ πλῆθος χλίδος λέγεται, καὶ ἔστιν οἶον σωρός τις. μάλιστα δὲ τὸ τῶν ἀποκαθαυρμάτων τε καὶ ἀποψημάτων, καὶ ἡ τῶν ποταμῶν πρόσχωσις, καὶ πολλὸν μᾶλλον τῶν χιμαύρων, ὅτε χέρματος καλεῖται. πῦρ δ' ὅτι οἶκεν ὁ ὅπως λέγειν ὅτι χῶν καὶ φρυγανώδη τινα ἐκ τῆς χωρίου σωρὸν ὁ Καλλικλῆς εἰς τὴν ὁδὸν ἐμβέβληκεν, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἐξῆς ἐπερμαίνει. Harp.

χλιδῶνος.

χλιδῶσαι τρυφῶσαι.

χλοάω χλωῶ.

χλοερός ὁ χλωρός.

χλόη βοτάνη.

Χλομάρων. "ἄλλ' ὅτε... Χλομάρων" (cf. v. ἀπεπόνων).

χλοῦναι λωποδύται οἱ ἐν τῇ χλόῃ ἐυναζόμενοι. καὶ χλόνης μονιός, πλήκτης, κακῆργος, χαλεπός. καὶ ὁ ἀπόκοπος· "χλόνης τε καὶ γύνανδρος ἀνὴρ, εἰ δόιημεν αὐτὸν ἄνδρα εἶναι, διὰ τῶν Ἐπικούρου λόγων τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς καὶ θῆλος γενόμενος." "ὁ πρὸς Στρατοκλέα Ἀθήνησι δαδουχῆσαι, ὁ χλόνης δὲ καὶ γύννης, καταγοητευθεὶς καὶ οἶον ἐν δεσμῷ τινὶ ἀφύκτω πεδθεῖς" (Aelianus: cf. v. δαδουχεῖ).

Χλούνειον ὄνομα τόπου.

Χλωθαῖος ὄνομα κύριον.

Χλωθάριος ὄνομα κύριον.

Χλωθόμυρος ὄνομα κύριον.

χλωρανθεὶς ἀντὶ τοῦ χλωρός γεννηθεὶς. ἔτω Σοφοκλῆς.

χλωρεῖον εἶδος ζῆς.

Χλωρίς ὄνομα κύριον.

χλωρόν τὸ ἀκμάζον Μένανδρος.

χλωρός. ἀπὸ τῆ χλόῃ χλοερός καὶ χλωρός, ἀπὸ δὲ τότε τὸ ὠχρός. καὶ χλωρότης.

χνόας τὰς σύριγγας τῆ ἄξονος. σύριγξ δὲ ἐστὶ τὸ εἰς τὴν ὕπην τῆ τροχῆ ἐμβαλλόμενον μέρος τῆ ἄξονος· καὶ αὕτη δὲ ἡ ὀπή τῆ τροχῆ ἔτω καλεῖται. εἴρηται δὲ βαρέως τὰ γὰρ εἰς τὴν καθυρὸν δισύλλαβον τῷ ο παρὰ καλεῖται, ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχόμενα, ὧν προηγείται δασύ, βαρύνεται, χρόη φθόγῃ χλόη. τὸ δὲ προη ἔκ ἔχει δασύ (sch. S El. 717).

χνοῦς.

χνωδεστέρα λεπτοτέρα· "ἢ τε ὑποκειμένη γῇ ψάμμος πάσης χνωδεστέρα διὰ λεπτότητα."

χοῦ. χῆς μέτρον Ἀττικόν, χωρεῖν κοτύλως ἦ'. Ἀριστοφάνης (Ach. 1085) "ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ βιάδιζε, τὴν κίστιν λαβὼν καὶ τὸν χοῦ." οἱ γὰρ καλῶντες ἐπὶ δεῖπνον στεφάνους καὶ μύρα καὶ τραγήματα καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα παρετίθεισαν, οἱ δὲ καλόμενοι ἔφερον ἐψήματα καὶ κίστιν καὶ χοῦ. "Ομηρος περὶ τῆς κίσεως φησι (ζ' 76, γ' 480) "μήτηρ δ' ἐν κίστει ἐτίθει μενοεικέα δαῖτα, ὕψα τε οἷα ἔδδαι διοτρεφέες βασιλῆες." χοῦ δὲ ἐπεφέροντο οἱ καλόμενοι, ἵνα μὴ κοινωνήσωσιν ἄλλῃ ποτηρίῃ, διὰ τὴν ἐπὶ τῷ Ὁρέστῃ γενομένην αἰτίαν.

καὶ παροιμία "ἔξ χοῦς χωρήσεται" (A Nub. 1240) ἐπὶ τῶν παραληρέων. τῆς ἐξ ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ. ἅμα δὲ ὡς ἐπὶ κεράμει ἢ ἀσκῇ ἔμεινε μεταφορῶς, ὅς ἐάν σιμηθῇ, πλέον χωρεῖ τῶν ἐμπεφρακτόων ἀποβεβλημένων. καὶ αὐθις (Eccl. 44) "τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἶνον τρεῖς χοῦς ἡμῶν ἀποτίσειν κάρβινθων χοίρικα." ὑποπίνοντες ἔκαπτον φρυκτὰς ἐρεβίνθους.

χοάνης χωνίς. καὶ χόανα τὰ μέταλλα.

χοῦς ἐκχύσεις, ἐναγίσματα ἐπὶ νεκροῖς, ἢ σπονδύς. "ἐκπίπτει χρησιμὸς... ἄγειν" (cf. v. χρησιμὸς). λέγονται καὶ θυσίαι νεκρῶν Σοφοκλῆς (OC 469) "πρῶτον μὲν ἱερὸς ἐξ ἀειρύτου χοῦς κρήνης ἐνέγκου, δι' ὁσίων χειρῶν θιγῶν. ὅταν δὲ χεῦμα τοῦτ' ἀκῆρατον λάβω; κρατῆρες εἰσὶν, ἀνδρὸς εὐχειρος τέχνη, ὧν κρατ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιζύμβους."

χοῦς. ὅτε ἐπὶ μέτρῳ τίθεται, περιπαῖται.

Χοῦσπειον ὕδωρ. καὶ Χοῦσπης ποταμός, καὶ κύριον ὄνομα.

Χοβάρ ὄνομα ποταμοῦ.

χοεῖον παχὺ ἔντερον.

χόες. ἔστιν ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἀγομένη αἰνὰ ἀνθεστηριῶν. τὴν δὲ ἑορτὴν φασὶν οὕτως γεγονέναι. ὅτε Ὁρέστῃς ἀνελὼν τὴν μητέρα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, καὶ ἐδῆξαντο αὐτὸν Ἀθηναῖοι καὶ εἰστίασαν, οὐ μὴν ἐκοινωνήσαν αὐτῇ τοῦ οἴνου, ἀλλὰ χωρὶς χοῦ παρευθεὶς αὐτῇ ὁ δῆμιος οὕτως εἰστιάτο, ἀπονείμεις ὀλίγον τι χώρου τῷ Ὁρέστῃ.

καὶ ἄλλως. ἑορτὴ Ἀθήνησι χόες ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Ὁρέστῃς μετὰ τὴν τῆς μητρὸς ἀναίρεσιν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας παρὰ Πανδίωνος συγγενῆ καθεστηκότα, ὅς ἔτιχε βασιλεύων τῶν Ἀθηναίων. κατέλαβε δὲ αὐτὸν εὐωχίαν τινὰ δημοτελεῖ ποιοῦντα. ὁ τοίνυν Πανδίων παρὰ τὴν ἐμφύσησιν μὲν τὸν Ὁρέστην αἰδούμενος, κοινωνήσῃ δὲ ποτοῦ καὶ τραπέζης ἀσεβὲς ἰγούμενος μὴ καθαρθέντος αὐτοῦ τὸν φόνον, ὡς ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ αὐτῆς κρατῆρος πίνοι, ἔνα ἐκάστῳ τῶν κεκλημένων παρέθηκε χοῦ (sch. A Eq. 95).

χόες. ἑορτὴ τις ἦν παρ' Ἀθηναίους, ἀγομένη ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ. φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἀνθεστηρία καλεῖσθαι κοινῶς τὴν ὅλην ἑορτὴν τὴν Διονύσιον ἀγομένην, κατὰ μέρος δὲ πιθόγιμιν χόας χύτρους. Παρ.

καὶ αὐθις. ὅτι Ὁρέστῃς μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος (ἦν δὲ ἑορτὴ Διο-

νύσου ληναίου), ὥς μὴ γένοιτο σφίσιν ὁμόσπονδος ἀπεικονῶς τὴν μητέρα, ἐμμηχανήσατο τοιοῦνδε τι. χοῦ οἶνον τῶν δαιτυμόνων ἐκάστω παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσεν μηδὲν ὑπομινύοντας ἀλλήλοις, ὥς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίοι Ὀρέστη, μήτε ἐκεῖνος ἄχθοιτο καθ' αὐτὸν πίνων μόνος· καὶ ἀπ' ἐκείνου Ἀθηναίους ἐορτὴ ἐνομίσθη οἱ χόες.

Χοζίας ὄνομα κύριον.

χοή καὶ χοαί ἡ ἐπιχειρομένη τοῖς νεκροῖς γῆ.

Χόης ποταμός.

χοῦδια· "σταμνία κατεσκεύασαν χοῦδια τὸ μέγεθος, λεπτὰ ταῖς κατυσκευαῖς διαφερόντως."

χοῖκος ὁ πῆλινος.

Χοινίκαιον ὄρος (ἀν Φοινίκαιον).

a χοίνικες. οὐ μόνον τὸ μέτρον ἀλλὰ καὶ τὰς πέδας σημαίνει τὸ ὄνομα. αἱ χοίνικες πέδαι τινές εἰσι. χοῖνιξ δὲ πᾶν περιφερές, διὸ καὶ τὸ μέτρον χοῖνιξ καλεῖται. Ἀριστοφάνης Πλουτῷ (275) "αἱ κῆμαι δὲ σε βοῶσιν ἰὸν ἰού, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι."

b χοίνικες οἷς τὰς περιόδους μετροῦσιν Αἰγύπτιοι. "σπανιώτερον δὲ τὸ γένος τῶν θειωρητικωτάτων ψυχῶν ἢ τὸ τοῦ χοίνικος, ὃ τὰς περιόδους μετροῦσιν Αἰγύπτιοι· οἷος ἦν Ἀμοῦς καὶ Ἀντώνιος" (Synes. p. 48).

χοιράδες πέτραι λείαι ἐν θαλάσῃ, ἢ ἔξοχα· ἢ ὄχθοι πετρῶν.

Χοιρίλη ἡ Ἐκάβη (sch. Eur. Phoen. p. 252 Geel.).

a Χοιρίλος Ἀθηναῖος τραγικός, ἔδ' Ὀλυμπιάδι καθεῖς εἰς ἀγῶνας· καὶ ἐδίδαξε μὲν δρώματα ζ' καὶ ρ', ἐνίκησε δὲ ιγ'. ἕτος κατὰ τινος τοῖς προσωπείοις καὶ τῇ σκευῇ τῶν στολῶν ἐπεχείρησε.

b Χοιρίλος Σάμιος· τινὲς δὲ Ἰασέα, ἄλλοι δὲ Ἀλικαρνασσία ἰστοροῦσι. γενέσθαι δὲ κατὰ Πανύασι τοῖς χρόνοις, ἐπὶ δὲ τῶν Περσικῶν, Ὀλυμπιάδι σέ, νεανίσκον ἤδη εἶναι. δοῦλόν τε Σαμίον τινὸς αὐτὸν γενέσθαι, εὖειδῇ πάνν τὴν ὥραν· φυγεῖν τε ἐκ Σάμης, καὶ Ἡροδότῃ τῷ ἱστορικῷ παρεδρεύσαντα λόγων ἐρυσσθῆναι· ἢ τινὸς αὐτὸν καὶ παιδικὰ γεγονέναι φασίν. ἐπιθέσθαι δὲ ποιητικῇ, καὶ τελευτῆσαι ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ Ἀρχελάῳ τῷ τότε αὐτῆς βασιλεῖ. ἔγραψε δὲ ταῦ-

τα, τὴν Ἀθηναίων νίκην κατὰ Ξέρξου, ἐφ' οὗ ποιήματος κατὰ στίχον στατήρα χρυσῶν ἔλαβε, καὶ σὺν τοῖς Ὀμήρου ἀναγινώσκουσιν ἐψηφίσθη. Λαμιακά. καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα αὐτοῦ φέρεται.

χοιρίναι κόγχαι θαλάσσιαι, αἷς καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐχρῶντο Ἀθηναῖσι. καὶ ἡ θριξ τοῦ χοίρου. (A Vesp. 348) "οὔτω κατῶμαι διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν."

χοιρίων μυσθηρικῶν. ἐν τοῖς μυσθηρίοις τῆς Δήμητρος χοῖρος ἐθύετο· ἀνάκειται γὰρ τὸ ζῦρον τῇ θεῇ (sch. A Ach. 747).

χοιρογρύλλιος ὕστριξ, ἀκανθόχοιρος. τουτέστιν ἐχῖνος χειρῶος.

χοιρόθλιψ· (A Vesp. 1355) "ὦ οὗτος τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ."

χοιροκομεῖον πλεκτὸν ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τοὺς νέους ἔτρεφον χοίρους περιδύσαντες. ἢ ὁ πάτταλος ἐν ᾧ δεσμεύοντες τοὺς χοίρους ἔτρεφον. Ἀριστοφάνης (Lys. 1075) "ἀπὸ τῆς Σπύρτης οἶδε πρόσβεις ἔλκοντες ἐπίγας χωροῦσιν, ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μετροῖσιν ἔχοντες," ἐπεὶ ἤλθον ἐγκεκλωμένα τὰ ἱμάτια ἔχοντες.

χοῖρος τὸ ζῦρον. παρὰ Κορινθίους δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ἐνθεν καὶ παροιμία "Ἀκροκορινθία ἔοικας χοιροπωλήσειν," ἀντὶ τοῦ ἔοικας μισθαρνήσειν ἐν Κορίνθῳ· πολλὰ γὰρ ἐκεῖ ἐταῖραι.

χολάδες τὰ ἔντερα· ἐν ἐπιγράμματι (AP 681) "ἀντιβίων τε πολλάκις ἐγχείηρ γευσάμεν χολάδων."

χολαῖον ἡπαρ.

Χολαργέων. Χολαργεῖς δήμος τῆς Αἰτικῆς. ἡ εὐθεῖα Χολαργεῖς.

χολέρα. καὶ χολεριῶ ῥῆμα.

χοληδόχον ἀγγεῖον.

χόλικες τὰ παχέα ἔντερα τῶν βοῶν. ταῦτα δὲ οὐχ ἱεροῦντο ὡς τὸ ἄλλο σῶμα. τινὲς δὲ χόλικά φασιν εἶδος ἰχθύος (sch. A Pac. 716). Θηλυκῶς δὲ ἡ χόλις.

Χολλεῖται δῆμος τῆς Λεοντίδος. Harp. Χολοδογαμὸρ ἐθνικόν.

χόλον ὀργήν, ἀλλὰ πρόσκαιρον, παρὰ τὸ χεῖσθαι.

χολῶ δοτικῇ.

χολωσέμεν εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν (Hom. A 78).

χολῶσι· (A Nub. 830) "ἔς τοσοῦτον μα-

νῶν ἐλήλυθας ὥστ' ἀνδράσιν πείθῃ χολῶσι."

Χόνας ὄνομα ἔθνους.

χονδρῖτις σεμίδαλις.

χόνδρος τοῦ στομάχου τὸ ἔντερον. καὶ χόνδροι ἁλῶν θρόμβοι, παχὺς ἄλς.

χονσά παρὰ Βουλγάρους οἱ κλέπτει.

^a χοός· "ἀνατετραμμένον χοός" Ἀριστοφάνης (Ρac. 736) ἀντὶ τοῦ ἀνακαμφθέντος, ἢ κενωθέντος εἰς γῆν, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς πότοις σφαλλόμενοι ὑπὸ μέθης ἐν τῷ ὑπηρετεῖν. καὶ παίζοντες τὰ τοιαῦτά φασι.

^b χοός διζέστω· χοὺς γὰρ δύο ξίσται, χοεὺς δὲ ἕξ. Ἀριστοφάνης (Thesm. 353) "εἴ τις κύπηλος ἢ κυπηλὶς τοῦ χοός ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται."

χόρδενε τέμνε, τετέστι σύμπλεκε ἀλλήλοις καὶ συγκύκα· τὰ γὰρ ἔντερα τῶν τετραπόδων χορδὰς καλεῖσιν. ἀπὸ τῆς τέχνης οὖν τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸ ὄνομα εἴρηται. ὥσπερ γὰρ γεμίξεις καὶ πληροῖς τὰ ἔντερα παντὸς τοῦ φρυγανιστοῦ, οὕτω χόρδενε καὶ τάρτατε καὶ τὰ πολιτικὰ καὶ συντάραττε καὶ συμψύρα τὰ πράγματα, "ὑπογλυκαίνων ῥηματοῖς μαγειρικοῖς," ἡδύσμιτοι χρώμενος καὶ ἀρτύων κυκίαις (sch. A Eq. 214).

χορδὴ νευρά, καὶ τὸ παχὺ ἔντερον τοῦ προβάτου.

χορεῖαν οἱ παλαιοὶ τὴν μετὰ ψδῆς ὄρησιν. δύο δέ... συσφαιριστῆς (cf. v. ὄρησεις). καὶ χορεῖον ἡ χόρευσις.

χορευτῆς ἐπιστήμων.

χορηγία δόσις. καὶ Πολύβιος "μὴ οἶον κατὰ θαλάτταν τὰς παρασκευὰς καὶ τὰ χορήγια παρακομίζειν τοῖς στρατοπέδοις, μηδὲ ἐπὶ ὑποζυγίων, ἀλλ' ἐν ταῖς πῆραις δέχ' ἡμερῶν ἔχοντας ἐφόδια." καὶ αὐθις Πολύβιος (cf. v. ἐσπούδαζον) "καὶ τις ἦν περὶ τοὺς πλείστους καλλωπισμὸς, ὑπερίχων τὴν ἐκ τοῦ βίου χορηγίαν," τουτέστι παροχήν.

χορηγός ὁ τοῦ χοροῦ ἡγούμενος καὶ δοτήρ.

χορηγῶ δοτικῇ.

χορίμβος μέτρον στίχων.

χορικός ὁ τοῦ χοροῦ ἐξάρχων. τοιοῦτος ἦν Ἀγάθων, ὃς ὑποκριτικὰ μέλη ἐποίει καὶ αὐτὸς ὑπεκρίνετο· διὸ καὶ χορικός λέγεται (cf. v. μύρμηξ).

Χορίλη ἢ Ἐκάβη (an Χοιρίλη).

χόριον τὸ κάλυμμα τὸ συγγενόμενον ἐκ τῆς κοιλίας τοῖς βρέχεσι.

χοροβυτῶ τὸ εἰς χορὸν βαίνω.

χοροδέκτης ὁ τοῦ χοροῦ προεξάρχων "ὥσπερ οὖν παρὰ τινος χοροδέκτου λαβεῖν τὴν στίαν" (cf. v. ἀσκὸς Κτησ.).

χοροῖσι τῶν τραγωδιῶν ἄθεται," ἐπὶ τῶν πεινόντων ὡς μακρῶν ὄντων τούτων. Ἀριστοφάνης (Av. 791) "εἴτε πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγωδιῶν ἤχθετο, ἐκπετόμενος ἂν οὗτος ἡρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε."

χοροτύπος ἐν τῷ χορῷ τύπων.

χορὸν δίδωμι ἐν ἴσῳ τῷ εὐδοκιμεῖν καὶ νικᾶν· παρὰ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χοροῦ ἐτύγχανον κωμωδίας καὶ τραγωδίας ποιηταὶ οὐ πάντες ἀλλὰ οἱ εὐδοκιμοῦντες καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι.

χορός τὸ σύστημα τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἄδόντων. διηρέθησαν δὲ οἱ χοροὶ τῶν ἐκκλησιῶν εἰς δύο μέρη ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, διχῇ τὰς ψαλμοὺς τοὺς Δαβιδικούς ἄδοντες. ὅπερ ἐν Ἀντιοχείᾳ πρῶτον ἀρξάμενον εἰς πάντα περὶ ἡλθε τῆς οἰκουμένης τὰ πέριτα.

χορός καὶ οἱ χορευταὶ καὶ ὁ τόπος, b ἐν ᾧ τὸ σύστημα τῶν χορευτῶν. "Ομηρος (Σ 590) "ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλεν."

χορὸς τραγικός ἐκ ἰε προσώπων, χορὸς c κωμικός ἐξ κδ' (sch. A Eq. 586).

χοροστατῶν χοροῦ κατέρχων.

χορτάζω γενικῇ.

χορταῖος ὁ δασὺς καὶ μαλλωτὸς χιτῶν.

Χορυμαῖοι ἔθνος.

Χοσβίης ὄνομα κύριον, ὁ ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως Φινεὲς συνδιαφθαρεῖς τῷ Ζαμβρῇ (Numer. 25 14).

Χοσρόης ὁ Περσῶν βασιλεὺς. ἑνὸς αὐτὸν καὶ ἄγανται πέρα τῆς ἀξίας μὴ ὅτι οἱ Πέρσαι, ἀλλὰ καὶ ἔνιοι τῶν Ῥωμαίων ὡς λόγων ἐραστὴν καὶ φιλοσοφίας τῆς παρ' ἡμῖν ἐς ἄκρον ἐλθόντα, μεταβεβλημένων αὐτῷ ὑπὸ του ἐς τὴν Περσίδα φωνὴν τῶν Ἑλληνικῶν συγγραμμάτων. καὶ τοίνυν φασὶν ὅτι δὴ ὅλον τὸν Σταγειρίτην καταπιὼν εἶη μᾶλλον ἢ ὁ ῥήτωρ ὁ Παιανιεύς τὸν Ὀλόρη, τῶν τε Πλάτωνος τοῦ Ἀρίστωνος ἀναπέπλησται δογματῶν, καὶ οὔτε ὁ Τίμαιος αὐτὸν ἀποδράσειεν ἂν, εἰ καὶ σφόδρα γραμμικῇ θεωρίᾳ πεποικίλται καὶ τὰς τῆς φύσεως ἀνιχνεύει κινήσεις, οὔτε ὁ Φαίδων ἔτε ὁ Γοργίας, οὐ μὲν οὖν οὐδὲ ἄλλος τις τῶν

γλαφυρῶν καὶ ἀγκυλωτέρων διαλόγων, ὁποῖος ὁ Παρμενίδης. "ἔγω δέ" φησὶν Ἀγαθίας (2 28) ἔτις αὐτὸν ἄρις εἶναι παιδείας, καὶ ταῦτα τῆς ἀκροτάτης, ὅκ ἂν ποτε οἰηθείην. πῶς μὲν γὰρ οἷόν τε ἦν τὸ ἀρακινεῖς ἐκείνῳ τῶν παλαιῶν ὀνομαζέων καὶ ἐλευθέρῳ καὶ πρὸς γε τῇ τῶν πραγμάτων φύσει πρόσφορόν τε καὶ ἐπικαιρότατον ἀγρίῳ τινὶ γλώττῃ καὶ ἀμουσοτάτῃ ἀποσωθῆναι; πῶς δὲ ἀνὴρ βασιλεῖα τύφῳ ἐκ παιδῶν καὶ κολακείᾳ πολλῇ γεγεννημένος, δίκαιόν τε λαχὼν ἐς ὅτι βαρυντάτην καὶ πρὸς πολέμους αἰεὶ καὶ παρατάξεις ὀρώσαν, πῶς δὴ οὖν ὧδε βίως ἐμείλλε μέγα τι καὶ λόγου ἄξιον ἐν τοῖσδε ἀπόνασθαι τοῖς διδάγμασι καὶ ἐνασκηθῆναι; εἰ μὲν οὖν ἐπαινοῖς τις αὐτὸν ὅτι δὴ βασιλεύς γε ὢν καὶ Πέρσης, ἐθρυῶν τε τοσούτων καὶ πράξεων μέλον αὐτῷ, ὃ δὲ ἐφίετο γὰρ ὁμῶς ἀμνησθῆναι ἀπογενέσθαι λόγων καὶ τῇ περὶ ταῦτα γάνυσθαι δόξῃ, ξυνεπαινεσάμην ἂν καὶ ἔγωγε τὸν ἄνδρα καὶ μείζονα θείῃν τῶν ἄλλων βυρβάρων. ὅσοι δὲ λίαν αὐτὸν σοφὸν ἀποκαλοῦσι, καὶ μόνον οὐχὶ τοὺς ὅποι ποτὲ περιλοσοφηκότας ὑπερβαλλόμενον, ὥς καὶ ἀπάσης τέχνης τε καὶ ἐπιστήμης τὰς ἀρχὰς καὶ αἰτίας διαγινώσκειν, ἐκείνοι ἂν μάλιστα φωραθεῖεν οὐ τῶν ἀληθῶν ἐστοχασμένοι, μὴν δὲ τῇ τῶν πολλῶν ἐπόμενοι φήμῃ."

χοῦς θανάτου ὁ τύφος, ἅτε δὴ χωνυμένον τῶν θαντομένων Λαβὶδ "καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγέ με" (Theodoret. in Ps. 21 16).

Χουσί ὄνομα κύριον.

χραίνειν αἰτιατικῇ μιαινεῖν, μολύνειν, ῥυποῦν.

χραίσμωσιν ὠφελήσουσι. Hom. A 566. χρεῖα ὑπόθεσις, πρόνοια (Polyb. 3 70) "ὃ δὲ ἐπελάμβανε ἐγασθεῖς ἐκ τοῦ τραύματος ἀληθινὴν παρέχεσθαι χρεῖαν τοῖς κοινοῖς πράγμασι." καὶ πυρομῖα "χρεῖα διδάσκει, καὶ ἄμουςος ἦ, σοφὸν Καρχηδόνιον." τουτέστιν ἐνδεχομένην ἐκ τοῦ καιροῦ ποιησάμενοι τὴν ἐπίνοιαν.

χρεῖαν ὑπτεῖν (ἀν χρεῖαν).

χρεῖη δέοι.

χρεῖω ἢ χρεῖα.

a χρεῖω τὸ χρησιμοδοτῶ, ἐπὶ ἐνεσιῶτος μόνον καὶ παρατακτικῷ· ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν διὰ τοῦ η.

b χρεῖω τὸ μαντεύομαι, διὰ διφθόγγου·

ὃ δὲ μέλλων διὰ τοῦ η, χρήσω. χρεῖω δὲ τὸ ἀλείφω διὰ τοῦ ι.

Χρεμέτης ὄνομα ποταμοῦ.

χρεμετίζει ἤχον τῷ στόματι ἀποτελεῖ. "πτύρνυται καὶ χρεμπεταται ὁμοίως." (Julian. or. 7 p. 205) "τὴν ἀρχὴν ὁπόθεν εὐρέθη ὁ μῦθος, καὶ ὅστις πρῶτος ἐφευρεν, οὐ μᾶλλον εὐροί τις ἂν ἢ εἴ τις ἐπιχειρήσειε τὸν πρῶτον πταρέντα ἢ χρεμψύμενον ἀναζητεῖν."

χρεμψιθέατρον, ἢ ὅτι εἰσιόντες εἰς τὸ θέατρον χρεμπετονται, ἢ ὅτι χρεμπετόμενοι ἐκβάλλονται.

χρεοκοπεῖται ὑπὸ χρεῶν ἐνοχλεῖται. (Diodor. 29 33) "τῆς παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς χρεοκοπίας κατὰ τὴν Θεσσαλίαν ζηλωθείσης, καὶ πάσης πόλεως εἰς στάσεις καὶ ταραχὰς ἐμπίπτουσας."

χρεολυτῶ.

χρέος. παρὰ τὸ χρεῖωδες λέγεται. χρέος· καὶ ἡ χρεῖω παρὰ Ἀριστοφάνει (Ach. 453) "τί δ', ὦ τάλας, τῷδ' ἔχει τῷ πλέκῃς χρέος;" λέγει δὲ σπυρίδος.

χρέος τὸ δάνειον. καὶ χρεῖος.

χρεῶν εἰμαρμένον, τέλος ζωῆς. Αἰλιανός "ἐπεὶ δὲ ἐς γῆρας ἀφίκετο, τὸ κοινὸν τῇ πεπωρωμένῃ χρεῶν ἐξέτισε καὶ τῆς προσήκουσας κηδεύσεως ἔτυχε." τὸ δὲ χρεῶν μετοχή ἐστιν, ἀπὸ τοῦ χρῶ χρέω γινόμενον· οὐδέτερον χρέον. παρατροπή δὲ παρηκολούθησε τοῦ τόνου, καὶ κατὰ Ἀττικὴν ἔκτασιν ἐτράπη τὸ ο εἰς ω, καὶ ἔστιν ἄκλιτον. τὰ δὲ εἰς ον ἐπιρρήματα διὰ τοῦ ο μικρῷ γράφεται πλὴν τοῦ χρεῶν καὶ ἐμποδῶν.

χρεῶν ἀποκοπαί, ὅταν τὰ ὑπὸ τῶν πενήτων ἀφαιρεθέντα (ἀν ὀφληθέντα) ἄγειν λάβωσι.

χρεώσεως ὁ δανιστής.

χρεωφειλέτης ὁ χρεωστῶν.

χρή ὀξύτωνος δεῖ. χρῆ δὲ περισπωμένως, τὸ ὑποτακτικόν, σημαίνει τὸ δέη· Εὐπολὶς Αἰξίν "ἔγω τελεῶ τὸν μισθόν, ὅντιν' ἂν χρῆ." χρῆν δὲ σὺν τῷ ν καὶ περισπωμένως τὸ παρεληλυθὸς τὸ ἔδει. λέγουσι δὲ ποτε καὶ χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ δεῖ Φερεκράτης Αἰήροις "τὸ δ' ὄνομά μοι κάτειπε, τί σε χρῆσθαι καλεῖν." Ἀριστοφάνης Αἰμνίαις "ἡ καρδιά τίς; ἀλλὰ πῶς χρῆσθαι ποιεῖν;" χρῆς δὲ τὸ χρῆξαι καὶ δέη· Κρατῖνος Νόμοις "τί γὰρ δὴ σοι πύρα μὲν θεσμοὶ τῶν ἡμετέρων

πάρα δ' ἄλλ' ὃ τι χρῆς." *χρεΐη* δὲ τὸ δέου Πλάτων *Εὐθύφρων* (p. 4) "πενσόμενοι τοῦ ἐξηγητοῦ τί *χρεΐη* ποιεῖν."

χρηζω γενικῇ θέλω.

a *χρημα* πρᾶγμα, ἡ κτήνη, πλοῦτος, οὐσία, λήμμη (Menand. p. 416 Nieb.) "τὸ δὲ δωματίον ζοφῶδες ἦν καὶ ἀδιατῆπτον, καὶ ὥρῃ θέρους ἐς τὰ μάλιστα ἀνάρμοστον, ὡς δοκεῖν εἶναι τὸ *χρημα* εἰρκτήν." καὶ αὐθις (cf. v. *Εὐτρόπιος*) "ὃ δὲ κατέσεισεν ἅπαντα καὶ κατεβρόντησεν ἐς τοσοῦτον ὥστε ὁ τῷ μύθε Σαλμωναὺς μικρὸν τὴν *χρημα* πρὸς αὐτὸν ἦν." *Ιουλιανὸς* "πρὸς τὴν *Ἐρκυνίαν* ὕλην ἐθέμεν, καὶ εἶδον ἐγὼ *χρημα* ἐξαίσιον. ἰδοὺ γοῦν σοι *Θαρρῶν* ἐγὼ ἐγγυῶμαι μὴ ποτε ὠφθαί τοιοῦτον μηδέν, ὅσα γε ἡμεῖς ἴσμεν, ἐν τῇ *Ῥωμῳ*. ἀλλ' εἴτε τὰ *Θεταλικά* *Τέμπη* δύσβατα νομίζει τις εἴτε τὰ ἐν *Θερμοπύλαις* εἴτε τὸν μέγαν καὶ διωλύγιον *Ταῦρον*, ἐλάχιστον ἴστω χαλεπότητος ἔνεκα πρὸς τὸ *Ἐρκύνιον* τοῦνομα." καὶ *Εὐνάπιος* φησιν (p. 106 Nieb.) "ὃ δὲ τὰς δυνάμεις ἡθροισε, τὸ *χρημα* τῆς διαβύσεως ἐπισπέρχων ἤδη καὶ συμβιαζόμενος, καὶ πλὴν ἀγαθῆς ψυχῆς σῶμα οὐκ ἔχων."

b *χρημα* πρᾶγμα "μέγα τι *χρημα* καὶ *Θαυμάσιον* ἀνὴρ καὶ ψυχὴ δέοντως ἀρμοσθεῖσα κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς σύστασιν, πρὸς ὃ τι ἂν ὁρμήσῃ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἔργων." καὶ αὐθις "εἰκάξειν ἂν βοῶν ἀγέλη μεγίστη τὸ *χρημα*." περὶ βυρβαρικῆς πυραυάξεως ὁ λόγος. *Ἡρόδοτος* (I 188) "ἦν τε τῷ *Χειμῶνος* *χρημα* ἀφόρητον." καὶ *Ἀριστοφάνης* (Nub. 1) "τὸ *χρημα* τῶν νυκτῶν ὅσον, ἀπέρυτον," δηλαδὴ τὸ ἔκταμα, τὸ μέγεθος. *ἔθος* δὲ τοῖς *Ἀττικοῖς* ἐπαγωγῇ *χρησθαι*, οἶον, ἵππος σπάνιον τι *χρημα*, γυνὴ κακὸν τι *χρημα*, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως, ὧν ἂν ἐξαίρειν βέλονται. "ὃ δὲ *χρημάτων* οὐκ ἦν εὐπορος, οὐδὲ ὅσα ἂν ἐξήρκεσεν ἑτέρῳ πρὸς τὴν τῷ ἀναγκαῖε βίῃ διαγωγὴν, ἐδὲ τοσαῦτα κεκτημένος."

c *χρημα* *χρησις* *Ἰώσηπος* (A. I. 189 2) "ἦν δὲ σύμβατον ἀργία παντὸς *χρήματος* ἡμέρα τοῖς *Ἰουδαίοις* τιμωτάτη." καὶ αὐθις "κινδυνεύει ἀποσβῆναι τῆς ἀληθείας τὸ *χρημα*." καὶ *χρήματα* παρὰ *Ἡροδότῳ* ἀντὶ τῷ πρᾶγματι "χρήμασιν ἐδωρίσατο."

χρημα οἰκτρόν ταπεινοί, ἐλλέες ἄξιοι "Λιβύων δὲ πρέσβεις, *χρημα* οἰκτρόν, κατὰ

κλέος τὸ τῆς παρθένου ἦκον, καὶ ἐδέοντο λύειν τινὰ τῷ λοιμῷ λαβεῖν."

χρήματα *χρήματ'* ἀνὴρ, πενιχρὸς δ' α ἑδέποτ' ἐσθλός" ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐημερόντων *Ἀριστοδήμος* φησι. μέμνηται τῷ *Ἀριστοδήμῳ* καὶ *Ἀλκαῖος* "ὥς γὰρ δήποτε φασιν *Ἀριστοδήμον* ἐν *Σπάρτῃ* λόγον οὐκ ἀπάλαμνον εἰπεῖν, *χρήματα*" καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ αὐθις *Ἀριστοφάνης* (Vesp. 695) "ἔκ οἶδ' ὃ τι *χρημιά* με ποιεῖς. σκέψαι τοίνυν ὡς ἐξόν σοι πλετεῖν καὶ τοῖσιν ἅπασιν, ὑπὸ τῶν αἰεθμιζόντων." καὶ *Σοφοκλῆς* (Ai. 288) "τί *χρημα* μου δρυῖς, *Ἄλαν*; τί τήνδ' ἄκλητος οὐδ' ὅτι ἀγγέλων κληθεῖς ἀφορμᾶς πείραν, οὔτε πῦρ κλύων σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὐδαιστρατός. ὃ δ' εἶπε πρὸς με βαί, αἰεὶ δ' ἔμνοῦμενα· γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγῇ φέρει. καὶ γὰρ μαθοῦς' ἔλῃς, ὃ δ' ἐσσύθη μόνος."

χρήματα *χρήματ'* ἀνὴρ. αὕτη ἀποβφθεγματική ἐστιν, ὡς τὰ παραγγέλματα τῶν ζ' σοφῶν. μέμνηται αὐτῆς *Πίνδαρος* καὶ *Ἀλκαῖος*. ὁμοίᾳ τῇ ἀρχῇ ἄνδρα δείκνυσιν, καὶ τῇ τὴν κατὰ συντόν ἔλα, καὶ τῇ γνῶθι συντόν. λεχθῆναι δὲ αὐτὴν *Ἀλκαῖος* μὲν ὑπὸ *Ἀριστοδήμου* τοῦ *Σπαρτιάτου* φησί, *Πίνδαρος* δὲ ὑπὸ τινος Ἀργεῖος τὸ ὄνομα, ἔτω λέγων. ὃ δὲ *Ἀριστοδήμος* ἐγκαταριθμεῖται τοῖς ζ' σοφοῖς ὑπὸ τινῶν.

χρηματίζει δοτικῇ ἀποκρίνεται, πρᾶγμα διοικεῖ. ἔτι *Ἀππιανὸς* ὁ ἱστορικός "τοῖς πρέσβεισιν ἐχρημάτισε."

χρηματίζειν ἐς τὸ λόγος διδόναι ἀλλήλοις. *Ἀριστοφάνης* δὲ (Th. 384) "καὶ *χρηματίζειν* πρῶτα περὶ *Εὐρύπιδος*, ὃ τι *χρημα* παθεῖν."

χρηματίζεσθαι *χρήματα* πρῶττεσθαι. α ἔαν δὲ τις εἴπῃ τὴν λέξιν ἐνεργητικῶς *χρηματίζειν*, ἔκείνῳ τὸ αὐτὸ δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμασι *χρησθαι*, οἶον φαιμέν "χρηματίζει ἡ βελὴ καὶ ὁ δῆμος," οἶον πρᾶγμασι σχολάζει. ἀφ' ὃ *χρήματα* τὰ πρᾶγματα.

χρηματίζεσθαι πλετεῖν. "ἐδὲ *χρημα* τίζομαι· πάλαι γάρ μοι ταῦτα ἐδόκει καὶ ἐκ μειρακίων λῆρος καὶ φλήναφος" (cf. v. *Θρέμματα*).

χρηματισάμενοι πραγματευσάμενοι. καὶ *χρηματίσαι* μὲν ἐστι τὸ πρᾶξι, *χρηματίσασθαι* δὲ τὸ κερδᾶναι παρὰ *Θουκυδίδῃ* (sch. Thuc. 1 87).

χρηματισαμένων χρηματα λαβόντων Ἀρριανός "χρηματισαμένων δὲ καὶ αὐτῶν τρίτη παρεγένετο προσβεία."

χρηματίσσειν χρηματα λαβεῖν "Η-ροφίλα --- βίβλος" (cf. v. Ἡροφίλα).

χρημάτισις χρημάτων συναγωγή· Ἀλιανός "ὁ δὲ τῆς Θεοσυλίας τε καὶ ἀθέσμου χρηματίσεως διωφθαρείς τὸν μισθὸν ἡνέγκυτο τῷτον πικρότατον τε καὶ πικρωδέστατον (an φρικωδέστατον)."

χρηματισμός· "πᾶσι δὲ συνετάττετο ποιήσασθαι τὰς χρηματισμῶν," τῷ τῆς διοικήσεως. καὶ αὐθις "ὁ δὲ τὰς προσβευτὰς ἐτοίμως δεξιόμενος ἐχρημάτιζε τῷτοις," ἀντὶ τῷ ἐκοινολογεῖτο, λόγους ἐδίδο. καὶ αὐθις "ἐν χρηματισμῷ δικαίῳ καταστάς."

ὅτι φησὶ Λαμάρκιος τὸν χρηματισμόν, τῷ τῆς τῶν χρημάτων συλλογῇ, μηδὲ φανεῖσθαι τοῖς ἐν αὐτῷ πρὸς βοήθειαν, ἐδὲ τὴν τρυφήν, ἐδὲ τὰς πολυαυτὰς ταύτας τιμὰς, ὡς ἐδὲν προτιμῶσιν οἱ πολιτικοὶ καὶ σφοδρὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν μακαρίζομενοι ὡς εὐδαίμονες, ὅντες γε τῇ ἀληθείᾳ κακοδαίμονες.

χρηματιστής χρημάτων ποριστής. ὁ ῥαδίως χρηματι πορίζων ἔτω προσαγορεύεται. κεῖται τὸ ὄνομα παρὰ Ἀνσίᾳ.

χρημάτων. συνήθως μὲν οἱ τε ἰδιῶται καὶ οἱ ῥήτορες τῷ ὀνόματι τῶν χρημάτων ἐπὶ νομίμασι χρῶνται ἀργυρίᾳ καὶ χρυσίᾳ, καὶ ἐπὶ τῆς ὕλης ἐστίας τὴν λέξιν ταύτην ἔταξαν· "τὸν ἀποκτείναντα ὅσιον εἶναι καὶ θνήσκον, καὶ τὰ χρήματα αὐτῷ πεπραῖσθαι." κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ πράγματος ἢ προσώπου ἢ λόγου, ὡς Ἀντιφῶν. τάσσεσι δὲ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν φορτίων. ὁ δὲ Ἀνσίᾳ ἐπὶ τῷ χρυσῷ κατασκευάσματος τίθησι.

χρημάτων χρυσῷ, νομίματος· "οἱ δὲ ἤγοντο χρημάτων μεγάλων ἐωνημένοι."

χρήμη χρεῖα καὶ σπάνις· Ἡρόδοτος εἰς τὸν βίον Ὀμήρου (14) "τὰς ἐναντιωθέντας τῇ χρήμῃ αὐτῶν." "--- ὅμως ἐν δαπανήμασι μεγάλοις ἐγένετο," τῷ τῆς μετρίῳ πλῆτι καὶ περισσίᾳ.

χρῆ μοι μαντεύεται Σοφοκλῆς (El. 35) "χρῆ μοι τοιαυτῷ ὁ Φοῖβος, ὃν πεύσῃ τάχα."

χρῆν ἔδει. καὶ ἐχρῆν ἔπρεπε (Synes. ep. 7) "χρῆν δὲ μή, τὸ λεγόμενον, ὕστρις

τὰ κατ' ὁμῶς σημαίνεσθαι, μηδὲ τί λέγει φήμη πυνθάνεσθαι, ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἔχειν συνόντας, εἰ δὲ μή, γράμμασιν ὑμετέροις ἐντυγχάνειν."

χρῆναι πρέπειν· "χρῆναι γὰρ ἤδη ἀφῆχθαι παρ' αὐτόν."

χρῆς χρῆζεις. ζῆται ἐν τῷ χρῆ.

χρήσασθαι δανείσασθαι.

ὅτι τὸ χρῆσαι τῷ δανεῖσαι αἰρετώτερον· τὸ μὲν γὰρ χρῆσαι ἐπὶ φίλων, τὸ δὲ δανεῖσαι πρὸς τὰς τυχόντας.

χρήσιμον τὸ ἀγαθόν, ὃ τι χρῆσιν ὠφέλειας παρέχεται.

χρήσιμον ὠφέλιμον· (Polyb. 1 54) "ὡς δὲ ἔτω διεφθάρησαν ὡς μηδὲ τῶν ναυαγίων μηδὲν γίνεσθαι χρήσιμον, ἀλλ' ἀχρειωθῆναι αὐτὰς."

χρήσιμον πράγμα ὃ τι χρεῖαν ὠφέλειας παρέχεται, εὐχρηστον δὲ ὃ τι χρεῖαν ἐπαινετὴν ἀπεργάζεται.

χρήσις. χρήσις λέγεται τῶν χρησίμων τινὸς χρεῖα. χρήσιμον δὲ λέγεται τῶν ἀγαθῶν ἰδίως τὰ ὀργανικά.

ὡς ἐν αἱ χρήσεις αἰρετώτεραι, καὶ αὐτὰ αἰρετώτερα. εἰ γὰρ ἡ χρῆσις τῷ πλῆτι τῆς χρήσεως τῆς ἰσχύος αἰρετώτερον, καὶ ὁ πλῆτος τῆς ἰσχύος αἰρετώτερος (Alex. Aphrod. in Top. 3).

χρῆσθαι διοικεῖσθαι, δαπανᾶν, καταναλίσκειν· "τά τε ἐπιτήδεια παρεσκευαζέμεναι ἄφθονα, καὶ ταῦτα προῖκα παρέξιν τῇ ἐρατιῇ χρῆσθαι."

χρήσθων ἀντὶ τῷ χρῆσθωσαν. καὶ ζῆται ἐν τῷ δρώντων.

χρησιμοδοτῶ καὶ χρησιμοδότῃμα· χρησιμοδῶ δέ.

χρησμός προσηγία. "ὁ δὲ Σκιπίων ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων, κατὰ τὴν τῆς Καρχηδόνος καθάρσειν θαρσύνωντων Ῥωμαίων ὡς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ τὸ λοιπὸν διαύξει τῷ χρόνῳ, παρελθὼν εἰς μέσους ἐστὶν ἔνν μόντοι πολέμων ἀρχαὶ τὰ παρόντα· κινδυνεύσομεν γὰρ μὴ ἔχοντες μήτε ἔς φοβήσομεν μήτε ἔς φοβηθῶμεν," καὶ ἦν χρησμός, ὁ λόγος·" καὶ αὐθις "τοῖς Ἀθηναίοις ἐκπίπτει χρησμός λέγων δεῖν χοῦς τοῖς ἐκδίκως τῶν Αἰτωλῶν τεθνεῶσιν ἐπάγειν ἀνὰ πᾶν ἔτος καὶ ἑορτὴν χοῦς ἄγειν," καὶ ἐκ τότε εὐθηνεῖτο τὰ τῆς Ἀττικῆς." ζῆται χρησμός ἐν τῷ δόρῳ κηρύκειον.

b χρησμός. ζήτει ἐν τῷ Τυρταῖος, καὶ ἐν τῷ Ἀντίλε, καὶ ἐν τῷ Θέλις, καὶ ἐν τῷ Ἀγαστος Καῖσαρ, καὶ τὸ τέλος τῶ τοιούτω χρησμῷ ἐν τῷ Σχηπίων. ζήτει χρησμὸν θανμάσιον ἐν τῷ Δαφίδας. χρησμὸν περὶ ἔρωτος ἐν τῷ Διογένης. ζήτει χρησμὸν περὶ Αἰγίων ἐν τῷ Αἰγίει. ζήτει χρησμὸν καὶ ἐν τῷ Οἰδίπῳ.

χρησμιφδεῖν θεολογεῖν.

χρησμιφδῆμα μάντευμα.

χρηστά χρήσιμα, καλὰ.

χρηῖται δανεισταί.

χρηῖται. δύο σημαίνει τῆνομα τῶαντία· καὶ γὰρ τὸς δανειστάς, ὡς παρ' Ἰσουλῶ. Ἀριστοφάνης (Nub. 239) "ὑπὸ γὰρ τόκων χρηστῶν τε δυσκολωτάτων ἄγομαι γέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι." ἐπὶ δὲ τῶ δανειζομένῳ Δημοσθένους φησὶν (32 12) "οἱ δὲ δανεισταὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἡπατημένοι, ὁρῶντες ἑαυτοῖς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἄνθρωπον πονηρὸν χρηστὴν, ἄλλο δὲ εὐδέν." Harp.

χρηστὴν καὶ τὸν δανείσαντα καὶ τὸν δανεισόμενον.

χρηστήρια τολήμματα, πράξεις· Σοφοκλῆς (Ai. 220) "κείνῃ χρηστήρια τάνδρός." ἢ τὰ διεφθαρμένα ποίμνια παρὰ τὸ διαχρησθῆναι αὐτά. χρυστήρια δὲ τὰ μετ' ἐλαίῃ κεχορισμένα, μεθ' ἧ ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς, διὰ τῆς ι.

χρηστήριον τὸ μάντευμα ἡτοὶ τὸν χρησμόν, τὸ χωρίον, τὸ ἱερεῖον. τὸ μαντεῖον δὲ διχῶς.

χρηστής καὶ ὁ δανείζων καὶ ὁ δανειζόμενος. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης χρηστέας τὸς δανειστάς λέγει. ἢ μὲν γὰρ συνήθεια τὸς χρεωφειλέτας χρηστέας καλεῖ, Ἀθηναῖοι δὲ τὸς μὲν δανειστάς χρηστέας λέγουσι, τὸς δὲ ὀφειλέτας χρεωφειλέτας. Φωκλίδης δὲ κατὰ τὴν συνήθειαν τὸς χρεωφειλέτας χρηστέας καλεῖ, λέγων "χρηστής κακῶ ἔμμεναι ἀνδρὸς γενέειν, μὴ σ' ἀνιήσειε διδὼς παρὰ καιρὸν ἀπαιτέειν."

χρηστὸν χρήσιμον (A Pac. 567) "ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρχίον."

χρηστός ὁ ἀγαθός· "καὶ χρηστὸς ἐξ ἀγάπης ἀλλ' ἢ ἐξ ἀνάγκης." χρυστός δὲ ὁ ἐν ἐλαίῳ κεχορισμένος, καὶ Χριστός ὁ κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν.

χρηστὴν ἀγαθοεργία· "ἢ δὲ φεύγει, ἐπιθυμῶσα ἀμείψασθαι ποτε ἐπὶ χρηστὴν ἀγαθοεργίαν."

τὸν ἄνθρωπον."

χρηστὸς ἀντὶ τῶ φυλακτικῶς Ἀριστοφάνης (Ecc. 218) "ἢ δ' Ἀθηναίων πόλις, εἰ τῷτο χρηστὸς εἶχεν, ἢ ἂν ἐσώζετο, εἰ μὴ τι καιρὸν ἄλλο περιεργάζετο," ἀντὶ τῶ ἐφύλαττε τὸν ἀρχαῖον νόμον καὶ μὴ ἐπολυπραγμόνει καὶ τὰς καινὰς ἔφερε πολιτείας.

χρίμπτεται προσκνῦται, πελάζει, ἐγγίζει (AP 7 23) "εἰ δὲ τις φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνῃ."

χρίομαι αἰτιατικῇ ἀλείφομαι. χρεῖω δὲ τὸ μαντεύομαι διὰ διφθόγγου, ἐπὶ ἐνεσῶτος μόνον· ἐπὶ δὲ μέλλοντος διὰ τῆς η.

χρίσασθαι ἀλείψασθαι "καὶ ἀποδυσάμενον χρίσασθαι κελύει ἐλαίῳ."

χρίσις. τὸ χρίσμα τῆς βασιλείας ἐλαίῳ, ὅπερ οἱ προσήται διὰ κέρματος ἐπιφερόμενοι ἔχριον τοῖς βασιλεῦσι. καὶ ὁ Δαβὶδ τῆς μὲν χρίσεως ἡξιώθη διὰ Σαμβήλ· τὰς δὲ τῶ λαῷ ἀναγορεύσεις ἡ ἰστορία χρίσεις ἀδιαφόρως ὠνόμασεν (Theodoret. in 2 Regg. qu. 15). καὶ αὐθις (AP 7 1) "νέκταρι δ' εἰνάλιαι Νηρηίδες ἐχρίσαντο, καὶ νέκταν ἀκταίῃ θῆκαν ὑπὸ σπλάδι," ἀντὶ τῶ ἐχρίσαν.

χρίσμα τὸ τῆς βασιλείας. ὅτι ὁ Δαβὶδ εἰς βασιλείαν τρίτον ἐχρίσθη. καὶ σημαίνει καὶ τὸν ἐν ἐλαίῳ κεχορισμένον καὶ τὸν προφήτην. χρυστήρια δὲ, μεθ' ὧν οἱ ἱερεῖς ἐχρίοντο τὸ πάλαιον.

χριστιανοί. ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμαίων Πέτρος τῶ ἀποστόλῃ χειροτονήσαντος Εὐδόδιον ἐν Ἀντιοχείᾳ, μετωνομασθήσαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Νυζαραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι χριστιανοί.

Χριστῖνα ὄνομα κύριον. καὶ Χριστίων Χριστιῶνος.

Χριστόδωρος Θεβραῖος, Ἰλλούστριος, ἔγραψεν Ἱερευτικὰ δι' ἐπιῶν, καὶ θαύματα τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανῶ.

Χριστόδωρος Πανίσκη, ἀπὸ Κοπτοῦ πόλεως τῆς Αἰγύπτου, ἐποποιός, ἔκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἀναστασιῶν τῶ βασιλέως χρόνων. ἔγραψεν Ἰουδαϊκὰ ἐν βιβλίοις ε'. ἔχει δὲ τὴν Ἰουδαίας ἁλώσιν τὴν ὑπὸ Ἀναστασίῃ τῶ βασιλέως γενομένην. πάτρια Κωνσταντινουπόλεως, ἐπικῶς, βιβλία ιβ'. πάτρια Θεσσαλονίκης, ἐπικῶς, βιβλία κέ. πάτρια Νάκλης· ἔστι δὲ πόλις περὶ Ἡλιόπολιν, ἐν ἣ τὰ καλέμενα Ἀφρακα. πάτρια Μιλήτου τῆς Ἰωνίας, πάτρια Τράλλων, πάτρια Ἀφροδισιάδος,

ἐκφρασιν τῶν ἐν τῷ Ζευξίπῳ ἀγαλιμάτων, καὶ ἄλλα πολλὰ.

Χριστός ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεός.

χρόα ἢ χροιά, βαρυτόνως ὡς ψόα.

χροῦ δῆλα. ὅτι Φερεκύδην τὸν σοφὸν φασὶ φθειριῶσαντα τελευτῆσαι, ὅτε καὶ Πυθαγόρῃ παραγενομένῃ καὶ πυνθανομένῃ πῶς διακέοιτο, διαβυλόντι τῆς θύρας τὸν δάκτυλον εἰπεῖν χροῦ δῆλα. καὶ τέντεῦθεν παρὰ τοῖς φιλολόγοις ἡ λέξις ἐπὶ τῶν χειρῶν τάττεται. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν βελτίστων χρώμενοι διαμυρτάνουσι (cf. v. ἐπηλυγάζονται).

χροιά. χροία δὲ παροξυτόνως οἱ Ἀττικοὶ (A Nub. 1173) "ὡς ἡδομαι πρῶτα τὴν χροίαν ἰδών." ἡ δὲ κοινὴ δξυτόνως. χρόα δὲ βαρυτόνως ὡς ψόα.

χρόμαδος.

Χρομίος ὄνομα κύριον.

Χρόμωνος.

χρόνος. οἱ φιλόσοφοι ἀσώμιατον αὐτὸν εἶναι φασί, διώστημι ὄντα τῆς τῆ κόσμου κινήσεως, τοῦτον δὲ τὸν μὲν παρωχηκότα καὶ τὸν μέλλοντα ἀπείρου, τὸν δὲ ἐνεστώτα πεπερασμένον. ἀρέσκει δ' αὐτοῖς καὶ φθαρτὸν εἶναι τὸν κόσμον. ἔ γὰρ τὰ μέρη φθαρτά ἐστι, καὶ τὸ ὅλον· τὰ δὲ μέρη τῆ κόσμου φθαρτά (εἰς ἄλληλα γὰρ μεταβάλλει), φθαρτὸς ἄρα καὶ ὁ κόσμος. καὶ εἴ τι ἐπιδεκτικὸν ἐστι τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς, φθαρτὸν ἐστι· καὶ ὁ κόσμος· ἐξανηχᾶται γὰρ καὶ ἐξυδατῆται (Diog. L. 7 141).

χρόνος γὰρ εὐμμερὲς θεός, τρεῖςιν ὁ χρόνος εὐμμερῶς παύρεχεται. ἡ ἔτις· εὐμερὲς ἐστὶν ὁ χρόνος ὥστε μετελθεῖν τοὺς ἀδίκους (sch. S El. 179).

χρόνος πόδα ἀπὸ τῆ Εὐριπίδου Ἀριστοφάνους (Ran. 100 et 314) "αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἡ χρόνος πόδα." ἀντὶ Εὐριπίδου τῆ ταῦτα λέγοντος. καὶ αὐθις "χρόνος γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος" Σοφοκλῆς (El. 1292). ἀφαιρεῖται γὰρ τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων προχθῆναι ἢ τῶν λόγων ἀδολεσχία.

χροός σώματος· καὶ Ὀμηρος (N 191) "ἀλλ' ἔπη χροός εἶσατο." διήρηται ὁ χροός ἀντὶ τῆ ὁ χρώς, διὸ καὶ βαρύνεται. τὸ δὲ εἶσατο ἐφάνη. (AP 6 273) "λῦσαι δ' Ἰνωπῷ καθαρὸν χροά, βᾶθι δ' ἐς οἶκός."·

χρυσά. τὸ ἀπλᾶ... φοινικοῦν (cf. v. ἀπλᾶ).

χρυσάμπυκας χρυσοχαλίνες.

Χρυσάνθιος. ἔτος ἐκ Σάρδεων ἡ φιλόσοφος· ὃν διὰ γραμιμάτων μεταπέμπεται Ἰβλιανός. ὃ δὲ κατὰ χώραν ἔμενε, τῷτο ἐπελθὼν αὐτῷ πράττειν ἐκ τῆ θείας· ὃς γε οὐ πρὸς τὴν πεπιτρέχουσαν καὶ καινὴν δόξαν ἀνέφερε τὸν ἑαυτοῦ βίον, ἀλλὰ πάντα εἰς τὸ θεῖον ὑπερτιθεῖς ἐκείθεν ἅπαντα ἐπραττε.

Χρυσάδοριος ὄνομα κύριον.

χρυσάδορον χρυσοφάσανον, ἢ χρυσόκλιθρον. Hom. O 256.

χρυσανγῆντα ἀστράπτοντα, εἰλβοντα.

χρύσειος χεῖρ καὶ χρύσειον ἔργον.

χρύσεος ὁ χρυσῆς.

χρυσῇ εἰκῶν. ὤμνουν οἱ Ἀθηναῖοι ἄρχοντες, ἂν μὴ πυρὶ λθῶσιν ἐφ' οἷς ἄρχουσι, χρυσῇ εἰκόνι αὐτῶν ἀναθήσειν ἐν ᾧσιν, ἐν Πυθοῖ, ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Χρυσηγίς ὄνομα κύριον.

χρυσηλάκατος ἢ καλλίτοξος, ἢ χρυσότοξος. Hom. Y 70.

χρυσήνιος κυρίως. ἢ ἀπὸ μέθης καλῆ· δίφρος εὐόρμοςτος. Hom. Z 205.

χρυσῇ σειρήν. ἔτις ὑπὸ Ὀμήρῳ τὸν ἥλιον λεγόμενον ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτων φησὶ (p. 153 C).

χρυσίδιον τὸ μικρὸν χρυσίον, ἐποκοριστικῶς.

χρυσίζω τὸ χρυσὸν λαμβάνω.

Χρυσίππειοι μαθηταὶ οἱ τοῦ Χρυσίππου.

Χρύσιππος Ἀπολλωνίδου Σολεὺς ἢ Τυρσεὺς, φιλόσοφος, μαθητὴς Κλεάνθους, καθηγησάμενος τῆς στωικῆς σχολῆς μετὰ Κλεάνθην, καὶ τελευτήσας ὁ καὶ γ' ἔτιον ὑπὸ τῆ πεινῆ ἄκρατον καὶ λιγυγιάσαι, κατὰ δὲ ἄλλους ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου, ἐπὶ ῥηγ' Ὀλυμπιάδος. συντέταχε δὲ βιβλία πλείω ἢ ψ' φιλοσοφὰ τε καὶ ἱστορικὰ καὶ γραμματικά.

ὅτι Χρύσιππος ὁ φιλόσοφος τοιοῦτος τινὲς ἡρώτα λόγους. ὁ λέγων τοῖς ἀμνήτοις τὰ μυστήρια ἀσεβεῖ· ὁ δὲ γε ἱεροφάντης τοῖς ἀμνήτοις λέγει· ὁ ἱεροφάντης ἄρα ἀσεβεῖ. ὃ ἔστιν ἐν τῇ πόλει, τῷτο καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ· ἐκ ἔστι δὲ φρέαρ ἐν τῇ πόλει· οὐδ' ἄρα ἐν τῇ οἰκίᾳ. ἔστι τις κεφαλὴ, ἐκείνην δὲ ἐκ ἔχεις· ἔστι δὲ γέ τις κεφαλὴ, ἣν οὐκ ἔχεις· οὐκ ἄρα ἔχεις κεφαλὴν. εἴ τίς ἐστιν ἐν Μεγάρῳ, ἐκ ἔστιν ἐν Ἀθήναις· ἄνθρωπος δὲ ἐστὶν ἐν Μεγάρῳ· ἐκ ἄρα ἐστὶν ἄν-

Θρωπος ἐν Ἀθήναις. εἴ τι λαλεῖς, τῷτό σε διὰ σώματος διέρχεται· ἄμαξαν δὲ λαλεῖς· ἄμαξα ἄρα διὰ σώματος σε διέρχεται. εἴ τι ἐκ ἀπέβυλες, τῷτο ἔχεις· κέρατα δὲ ἐκ ἀπέβυλες· κέρατα ἄρα ἔχεις (Diog. L. 7 186).

χρυσίς ἢ χρυσῇ φιάλῃ (A Pac. 424)
"οἷμ' ὡς ἐλεήμιον εἰμ' αἰετῶν χρυσιδων,"
ἀντὶ τῆς ἡττων.

χρυσίτης εἶδος λίθου. χρυσῖτις δὲ γῆ. πλὴν τῆς αἰτίτης, λυχνίτης καὶ ἀχάτης, τὰ δὲ λοιπὰ διὰ τῆς ι.

χρυσόγειων τὸ ἔχον γῆν χρυσῇν χρυσόγειον δέ.

Χρυσόγονος ὄνομα κύριον.

ἐπιστολὴ Ἀναστασίας τῆς μάρτυρος πρὸς Χρυσόγονον. "τῷ ἁγίῳ ὁμολογητῇ Χριστοῦ Χρυσογόνῳ Ἀναστασία χαίρειν. εἰ καὶ μάλιστ' ὁ ἐμὸς πατήρ τὰ εἰδῶλα προσεκύνει, ἀλλ' ἔν ἡ μήτηρ με Φλαβία διὰ παντὸς ἐν χριστιανοῖς ἔσα, ἐξ ὅτου με ἐγέννησε, χριστιανὴν με ἐποίησε. μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτῆς ἰκεύχθη ἀνδρὶ μιαιρωτάτῳ, ὃς τινὸς χάριτι θεῷ τὴν συνάφειαν διέφυγον, δεομένη τῆς κυρίως ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νυκτός τε καὶ ἡμέρας ῥυπαρῇ ἀπὸ τῆς μιαιρῆς εἰδωλολύτρῃς ἐκείνης, ὅστις τὴν ἐμὴν περισίαν ἐξῆς διαφαίνεται μετὰ μιαιρῶν καὶ εἰδωλολυτρῶν ἀνδρῶν ἐξαντλήσας, ἐμὲ δὲ ὥσαντι φαρμακὸν καὶ ἱερόσυλον βρυυτάτη φυλακῇ παρωδέδωκεν, ὥστε με τὴν πρόσκαιρον ἀπολέσαι ζωὴν· καὶ οὐδὲν μοι παρὲς τῆς ψυχῆς περιλείπεται. πλὴν εὐχόμαι μετὰ τῆς τῆς θεῆς ἐλπίδος ἀποθανεῖν. ὅμως, εἰ καὶ καυχῶμαι ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τῆς Χριστοῦ με, πάντῳ λυπῶμαι ὅτι τὴν ἐμὴν περισίαν, ἣν τυχόμην περὶ τῆς δόξης τῆς θεῆς δαπανῆσαι, ὁ μιαιρὸς ἐκείνος ἄνθρωπος δαιμονολάτραις ἐπιχορηγεῖ, καὶ ὑπὲρ ἐγὼ ἐπιδύναμι τοῖς τῆς θεῆς δόξαις τυχόμην, ταῦτα ὑποχρῶμαι καὶ ἀνοσίῳις ἀνθρώποις ἐπιδίδωμι. καὶ διὰ τῷτο παρὰ καλῶ σε, δέλε Χριστοῦ τῆς θεῆς, ἵνα σπαδαίως ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν Θεὸν δυσωπήσης, ὥστε, εἰ μὲν προγινώσκαι ὁ Θεὸς πιστεῦσαι τὸν ἐμὸν ἄνδρα Πόπλιον εἰς τὸν Χριστόν, εἰ δὲ μή γε, συγχωρῆσαι αὐτὸν ταῖς οἰκείαις ἐναπολέσθαι ἀπάταις, ἐμὲ δὲ ῥύσασθαι ἀπ' αὐτῆς. κάλλιον γάρ μοι τὸ ἀποθανεῖν ἢ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἀπαρνήσασθαι καὶ τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν ἐμποδίσαι. αὐτὸς δὲ ὁ παντοδυνάστης Χριστὸς μαρτυρεῖ· ὅταν ἀπαλλαγῶμαι

τῆς πλάνης ταύτης, τοῖς ἁγίοις προσκαρτερήσω, καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν φροντίδας, καθάπερ ἡρξάμην, μέχρι παντός ἀναδέξομαι. ἔρρωσο δέλε τῆς θεῆς, καὶ μέμνησέ μου."

ὁ δὲ Χρυσόγονος δεξιόμενος ἔγραψεν ὕτως.
"Χρυσόγονος Ἀναστασίᾳ χαίρειν. χεῖμαζομένη σοι ταῖς θυέλλαις τοῦ βίου ὁ ἐπὶ τῶν κυμάτων βαδίσας Χριστὸς βοηθήσοι, ἵνα τὴν τῆς διαβολῆς δύναμιν τῷ λόγῳ αὐτοῦ καταργήσης. μεγαλοφρόνως τοῖνον καὶ ὥσαντι ἐν μέσῃ τῇ θαλάσῃ κειμένη πιστεύουσιν τῷ Χριστῷ ἐπισκεψασθαι σε, καὶ πρὸς ἐαυτὴν ἐπιστρέψασα ἀναβῇσιν μετὰ τῆς προφητείας εἰπόντος· "ἵνα τί περιλυπὸς εἶ, ἡ ψυχὴ μου, καὶ τὰ ἐξῆς. διπλὴ γὰρ ἡ δύναμις τῆς τοῦ Θεοῦ χάριτος ἀποδείκνυται· καὶ γὰρ τὰ πρόσκαιρά σοι περιτετεύσει, καὶ προστεθήσεται σοι τὰ ἐπερῶνια. ὁ δὲ Θεὸς τοὺς μὴ παρὰ καλῶντας αὐτὸν ὑπὲρ ἀγαθῶν ἀποστρέφεται· οὐδὲ γὰρ ἐστὶν εὐτελὲς τὸ χύρισμα αὐτοῦ. βλέπε μὴ ταραχῆς ἐν τούτῳ, ὅτι ἐνσεβῶς διαγιγνομένη σοι πρὸς τὸν Χριστὸν συμβαίνει τάναντία. οὐδὲ γὰρ ἀπατᾷ σε ὁ Χριστός, ἀλλὰ δοκιμάζει σε. οὔτε ἀσφαλὲς ἐστὶ παρὰ τῶν ἀνθρώπων βοήθεια, ὡς σὺ νομίζεις, τῆς γραφῆς λεγούσης· "ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπ' ἄνθρωπον, καὶ εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ τὸν Θεόν." βλέπε γενναίως, καὶ ἀγρύπνως καὶ τρυφῶς διάφυγε πῦσαν ἁμαρτίαν. ταύτην παρὰ τοῦ Θεοῦ ζήτησον παρὰ μνησθῆναι, οὐδὲ τινὸς τὰς ἐντολὰς φύλαττε. ἡδὴ γὰρ ὁ τῆς σωτηρίας καιρὸς ἐλεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ καθάπερ μετὰ σκοτεινῇ νύκτι τὸ διανγὲς φῶς τοῦ Θεοῦ ἐπιλάμψει σοι, καὶ καθάπερ μετὰ χειμῶνα ἱλαρὸς σοι καὶ εὐδὸς ἐπιγελάσει καιρὸς, καὶ ὡς πῦσι τοῖς διὰ τὸν Θεὸν θλιβομένοις παρὰ σπῆσαι σοι τὴν πρόσκαιρον ὑπομονήν, δι' ἣν τὸν αἰώνιον ἀπολύψῃ μισθόν. ἔρρωσο ἐν κυρίῳ, καὶ εὖχε ὑπὲρ ἐμοῦ."

καὶ αὐτὸς γράφει ἡ αὐτὴ πρὸς τὸν αὐτόν. "Χρυσογόνῳ τῷ ὁμολογητῇ τῆς Χριστοῦ Ἀναστασίᾳ χαίρειν. ὅτι τὸ τέλος πάρεστι τῷ σώματί μου, εὖχε ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ἐκείνός με ἀποδέξηται τὴν ψυχὴν δι' ὃν ταύτας τὰς θλίψεις ὑπομένω."

πρὸς ταῦτα Χρυσόγονος ἀντέγραψεν οὕτως. "τῇ τῆς θεῆς δούλῃ Ἀναστασίᾳ Χρυσόγονος. δῆλόν ἐστιν ὅτι τὸ φῶς ἀποκρύπτει τὸ σκότος· οὕτω καὶ μετ' ἀσθένειαν ἡ σω-

τηρία ἐπέρχεται, καὶ ἡ ζῶη μετὰ θάνατον τοῖς ἀξίοις ἐπιδίδοται. τὸ γὰρ αὐτὸ ἔχει τέλος ἢ τε εὐτυχία ἢ τε δυστυχία τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἵνα μήτε οἱ ταπεινοὶ συγνάξωσι μήτε οἱ μεγαλοφρονοῦντες καυχῶσινται. μία γὰρ θάλασσά ἐστιν ἐν ἣ τὰ πλοῖα τοῦ ἡμετέρου σώματος διατρέχει, καὶ ὑφ' ἐνὸς κυβερνήτου εὐθύνεται. ὧν τινῶν τοίνυν αἱ νῆες λοχέρονται ταῖς τρόπισιν ὠχρωμέναι, ἀβλαβεῖς τὸ πέλαιος διατρέχουσιν· αἱ δὲ ἀσθενεῖς καὶ δίχρυς κυμάτων ἐπ' αὐτῆς τῆς γαλήνης κινδυνεύουσιν· ἐγγὺς γὰρ ἀπωλείας εἶσιν αἱ μὴ πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας σπυδαύξασθαι ἔλθειν. σὺ δὲ ἀκατάγνωστος τυγχάνουσα τοῦ Χριστοῦ δούλη τὸν σταυρὸν ἐν πίσῃ σε τῇ ψυχῇ διακράτησον, καὶ σεαυτὴν πρὸς σωτηρίαν παρασκευάσον, ὥστε μετὰ τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ ἀριθμηθῆναι σε. ἔρρωσο."

χρυσοδαίδαλτον τίμιον (A Eccl. 965).

χρυσοεψητεῖον ἔνθα χωνεύουσι καὶ ἔψουσι τὸν χρυσόν.

Χρυσομαλλὸν ὄνομα ὀρχηστρίδος, εἴτα ἐταίρας. ἤκμαζεν ἐπὶ Ἰστυνιανοῦ καὶ Θεοδώρου (Procop. Arc. 17).

χρυσομανῶ δοτικῇ.

Χρυσόπολις ἐμπόριον τῆς Χαλκηδονίας, ἔνθα οἱ Ἕλληνες οἱ σὺν Κύρῳ μισθοφορήσαντες ἔμειναν ἡμέρας ζ' λαφυροπωλοῦντες, ὡς γησι Ξενοφῶν (Anab. 6 extr.).

χρυσόροφος.

χρυσόρραπισ χρυσὴν ῥάβδον ἔχων. Hom. x 277.

χρυσὸς Κολοφώνιος. οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν ἐργάζαντο· καὶ γὰρ πολὺ φασὶ παραλλάττειν τοῦ ἄλλου τὸν Κολοφώνιον χρυσόν. καὶ τάχα ἴσως οἱ ἐκπεσόντες τῆς οἰκείας Ἀνδῶν περὶ Θράκης καὶ Σιγριῶνα χρῶσεια κατέσχον μέγαλα σὺν τισιν Ἰσθίων, καὶ ἐσπούδασαν περὶ τὸν χρυσόν.

χρυσοτιόρευτα χρυσόγλυφα (Exod. 25 18).

χρυσοῦν δέρας. ζῆτει ἐν τῷ δέρας.

χρυσοχάλινον τὸ λαμπρόν, τὸ τερπνόν· "οὐκέτι χρυσοχάλινον ὀρεῖ φάος ἡλείοιο."

χρυσοχοεῖν. Δείναρχος γησι "πάλιν παρ' Αἰσχίνην ἀποφοιτήσας παρὰ τούτῳ δηλονότι χρυσοχοεῖν ἐμίνθαιεν, ἀλλ' οὐ τὸ

προκείμενον αὐτῷ πρύττειν ἢ πύσχειν." κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Πλάτων (RP 5 p. 450 B)· "τί δαί, ἢ δ' ὅς ὁ Θρασύμαχος, χρυσοχοεῖ;" ἄρξασθαι δὲ φασὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν. ἔπεσέ τις φήμη ποτὲ εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἐν Ὑμητιῷ ψῆγμα χρυσοῦ πολὺ φανεῖται καὶ φυλάττετο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμηκῶν. οἱ δὲ ἀνυαβόντες τὰ ὄπλα ἐξέθειον ἐπ' αὐτούς. ἀπρακτοὶ δὲ ὑποστρέψαντες καὶ μίτην κεκακοπαθηκότες ἔσκαπτον ἀλλήλους λέγοντες "σὲ δὲ ὦσον χρυσοχοήσῃς," ὅπερ δηλοῖ σὺ δὲ ὦς ψῆγμα πολὺ συλλέξας καὶ χρυσοχοήσας πλετήσῃς. ἐχλευάζοντο δὲ ὑπὸ τῶν κωμικῶν. Εὐβελος γοῦν φησὶν "ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεκροπίδους ἐπίσμεν λαβόντας εἰς Ὑμητὸν ἐξέλθειν ὄπλα." Hap.

χρυσοχοεῖον.

χρυσὸν καταπάττων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις" (A Nub. 909) ἐπὶ τῶν εἰκῇ διαλοιδωμένων· ἐπιφέρει γὰρ "νῦν δὲ κόσμος τοῦτ' ἐστὶ μοι," τῷτ' ἐπὶ τὸ τοιαῦτ' ἀκούειν.

χρῶζω καὶ καταχρῶζω "τὸ καλὸν τῷ πράγματι κατέχρωζέ" (cf. v. κατέχρωζεν).

χρῶμα. τῆτο σημαίνει τὸ ἐν τοῖς σώμασιν, ὡς τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν καὶ τὰ τέττω μεταξὺ. σημαίνει καὶ τὸ ἐν τοῖς μέλεσι λέγεται γάρ τι καὶ κατὰ μυσικὴν χρῶμα. τρία γὰρ μέρη τῆς μελωδίας οἱ ἁρμονικοὶ εἶναι φασιν, αἷς ἰδίως χροῖας καλεῖται, τὴν τε τῷ μαλακῷ χρώματος καὶ τὴν διατονικῷ χρώματος. καὶ εἰσὶ διαφοραὶ ἄλλαι μὲν τῇ ἐν τοῖς σώμασι χρώματος, ὡς τὸ συγχερτικὸν καὶ διακχερτικὸν ὄψεως, ἄλλαι δὲ τῇ ἐν τοῖς μέλεσι· τὸ γὰρ ἡμιτονιαῖον καὶ διεσιαῖον καὶ τὸ μαλακὸν ὁμώνυμα (Alex. Aphrod. in Top. p. 68). Αἰόδωρος "ὁ δὲ βάρβαρος μυστιζόμενος, ὄμμα ἔχων ἄτρεπτον καὶ χρῶμα, καθάπερ θηρίον ἐκαυτέρει."

χρῶμα. ὅτι ὀπηνίκα τὸ κρυσταλλοειδὲς τῇ ὀφθαλμῷ ἀπὸ τινος πάθους χρωματισθῇ, δοκῶμεν τῷ αὐτῷ χρώματι καὶ τὸν ἄερα καὶ τὰλλα ὁρατὰ κεχρῶσθαι.

χρῶμα δὲ φησὶν ὁρατὸν τὸ ἐπὶ τῇ καθ' αὐτὸ ὑπάρχον ὁρατῷ. καθ' αὐτὸ δὲ ὁρατὸν φησὶ τὴν ἐπιφάνειαν. καθ' αὐτὸ δὲ ὁρατὸν ἢ ἐπιφάνεια ἐχ' ὅπως ὡς τῷ ὀρισμῷ καθ' αὐτό. διττὸν γὰρ τὸ καθ' αὐτό, ἢ ὅπερ ἐν τῷ ὀρισμῷ τῇ ὑποκειμένῃ παραλαμβάνεται ὡς τὸ ζῶον καὶ τὸ λογικὸν ἐν τῷ τῷ ἄν-

Θρώπε ὀρισμῶ· ταῦτα γὰρ καὶ αὐτὸ ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ. ἢ ἔν τῷ ὀρισμῷ τὸ ὑποκείμενον παραλαμβάνεται, ὡς ἐν τῷ ὀρισμῷ τῆς ἀρίθου ἢ τῆς περιττῆς ὁ ἀριθμὸς, καὶ ἐν τῷ ὀρισμῷ τῆς σιμότητος ἢ ῥίς· ταῦτα γὰρ καὶ αὐτὸ ὑπάρχει τῷ ὀρισμῷ. οὐχ ἔτις ἐν φησὶ καὶ αὐτὸ ὁρατὸν τὴν ἐπιφάνειαν, ἀλλ' ὡς ἔχουσιν ἐν ἐαυτῇ τὸ αἷτιον τῆς ὁρατῆς εἶναι. τῆτο δὲ ἔστι τὸ χρῶμα. τὸ γὰρ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ χρῶμα τῆτο ἔστι τὸ ὁρατόν, καὶ τότε αἱ ὀψεις ἀντιλαμβάνονται, ἔν τῇ ἐν βάθει χρῶματος. τὰς γὰρ διαφανεῖς τῶν λίθων εἰ καὶ δοκῶμεν ὁρᾶν δι' ὅλην τὴν βάθος κεχρωσμένους, τὰς ὀψεις ἀπατώμεθα· τῷ μὲν γὰρ διαφανεῖς εἶναι τὰς λίθους διαβαίνουσι διὰ τῆς βάθους αἱ ὀψεις ἢ τῶν χρωμάτων αἱ ἐνέργειαι, διὰ τῆς χρώματος δὲ τῆς ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῶν λίθων ἀντιλαμβάνομεθα, καὶ διὰ τῆτο δοκῶμεν καὶ τὸ ἐν βάθει χρῶμα ἐωρακέναι (Philopon. in Aristot. de an. 2). καὶ Πισίδης "ἐκ ἔστι ταῦτα πρὸς χάριν κεχρωσμένοι, ἀπλοὶ δὲ πάντες τῆς ἀληθείας λόγοι." ζῆται περὶ χρῶματος ἐν τῷ φαιδόν.

χρῶμαι δοτικῇ.
 χρωμένῳ χρῆσμον αἰτῶντι, χρῆσμον ἐπερωτῶντι, ἢ μαντευομένῳ.
 Χρῶμις ὄνομα κύριον.
 χρωννύω. χρωννύου.
 χρῶνται.
 χρῶς σῶμα, ἰδέα.
 χρῶσαν τὴν χρησιμωδῶσαν "χρῶσαν Λυκευσιμονίοις" Θεκυδίδης (5 16 ?).
 χρῶσθῃναι χρωματισθῆναι.
 χρῶσθῃν ὁ χρωματίζων ἐν ἐπιγράμματα (AP 6 68) "καὶ μολίβῳ χρῶσθῃναι κινὼν τόπον ὁρθὸν ὁπάζων."
 χρῶσι σῶματι.
 χρῶσιζεται πλησιάζει· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (516) "νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτῇ πρῶγμισιν χρῶσιζεται" ἦγεν πλησιάζει. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μυσικῶν χρωματικὸν καὶ διατονικὸν μυσικῆς εἶδη.
 χυδαῖος εὐτελής, παμπληθής.
 χύδην κεχυμένως.
 χυλῷ τῷ ῥοφήματι· Ἀριστοφάνης (Pac. 985) "μῖξον δ' ἡμῶς φίλιος χυλῷ." καὶ χυλὸς πτισάνης ὁ ἀπὸ τῆς ζιᾶς.
 χύμα.
 χυμός. ζῆται ἐν τῷ ὕδαρ, καὶ ἐν τῷ

φαιόν, καὶ ἐν τῷ γλῶττα.

χυτῇ ἢ ἐπιχειρομένη τοῖς νεκροῖς γῇ. Hom. Z 464.

χύτλα ὑδρέλαιον, καὶ χυτλάζειν τὸ μίγνυναι καὶ διαχεῖν. χύτλα δὲ λέγεται κυρίως τὸ ὑγροῦ ἐκ ἀπὸ ὕδατος ὄντος τοῦ σώματος ἀλείψασθαι. "φράσον δέ μοι, εἰς ὃ τι τεύχος χεύωμαι ποσὶ χύτλα, καὶ ὁππόθεν." "ὑγρὸν χύτλασον σεωτὸν ἐν τοῖς σρώμασι γυμνασικῶς" Ἀριστοφάνης (Vesp. 1251)· χύτλος γὰρ τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον.

χυτλώσαιντο ἀλείψαντο (Hom. ζ 807).

χυτόν χῶμα. καὶ ὁ ξιστὸς λίθος· Ἡρόδοτος (7 37).

χύτραις ἰδρυτέον Ἀριστοφάνης (Pac. 922) "τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἰδρυτέον;" τιθεῖσι τὴν ἐρήνην. ὁπότε γὰρ μέλλοιεν βωμοὺς καθιδρύειν ἢ ἀγάλματα θεῶ, ἔποντες ὁσπρίῳ ἀπέρχοντο τούτων τοῖς ἀφιδρυμένοις, χυρίζηρι ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης. Ἀριστοφάνης Λυναιῖσι "μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἐρκείν χύτρας, μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἰδρυθῇ ποτὶ." ἔστι δ' ὅτε καὶ πολυτελεστέρω ἱερῶν ἀφιδρύοντο. Ἐρμῆς δὲ ἰδρύοντες πρὸ τῶν θυρῶν καὶ ἄλλα τινὰ ἰδρύματα, ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν τὴν ἀνάστασιν, χύτραις ἀθάρας ἰδρύεσθαι. μεμφόμενοι δὲ ὡς πολυτίμητον οὖσαν ἄλλαις ἱερωσύναις αὐτὴν ἰδρυσάντο. (Pac. 1090) "ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο ἐρήνην εἴλοντο καὶ ἰδρυσάνθ' ἱερῶν," ὡς τῇ Ἐρμού χύτραισιν ἰδρυμένῃς.

χύτραις λημῶν καὶ κολοκύνταις, ἐπὶ τῶν ἀμβλυωτέων (A Nub. 326).

χύτραν ποικίλλειν ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνηνύτων.

χύτραν τρέφειν. ἐπὶ τῶν τεγῶν ἐτίθεσαν, ὅπως μὴ προσέρχωνται αἱ γλαυκαί (A Av. 356).

χύτρασον ὕγρανον.

χυτρίε τὸν κεραμῆα καὶ δημιουργὸν τῶν τοιούτων σκευῶν. καὶ Πλάτων ἐν Πολιτείᾳ (p. 421 D). χυτρίεος κεραμῆς, ἀφ' ἐνὸς εἶδους τῶν κεραμευομένων, τῆς χύτρας.

χυτρεῖον ἐν ᾧ αἱ χύτραι.

χυτρεοῦν ὁστράκινον, εὐτελῆ, χύτρας ἄξιον Ἀριστοφάνης (Nub. 1478) "οἷμοι δελταῖοι, ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμεν."

χυτρίνδα παιδιά· καθέζεται γὰρ ἐν

μίσῳ, οἱ δὲ κύκλῳ περιθέοντες παύσιν αὐτόν, ἕως ἂν ἐφάψηται τινος, ὃς ἀντ' αὐτῆς κάθηται. χυτρίνδα ὡς βασιλίνδα καὶ ἄλλα εἶδη· πρὸ μιᾶς ὁ τόπος.

χύτροι· ἑορτὴ Ἀθήνησιν· ἐν μιᾷ δὲ ἡμέρᾳ ἤγοντο οἱ τε χύτροι καὶ οἱ χόες· ἐν ᾗ πᾶν σπέρμα εἰς χύτρον ἐψήσαντες ἔθνον Διονύσω καὶ Ἑριμῇ. Θεόπομπος δὲ φησὶ τὴν διασωθέντας ἐκ τῆ κατακλυσμοῦ ἐψεῖν χύτρον πανσπερμίας, ὅθεν οὕτω κληθῆναι τὴν ἑορτήν, καὶ θύειν τοῖς χουσί· Ἑριμῇ χθονίῳ, τῆς δὲ χύτρας οὐδένα γεύσασθαι. τοῦτο δὲ ποιῆσαι τὴν περισωθέντας ἱλασκομένης τὸν Ἑριμῇ καὶ περὶ τῶν ἀποθανόντων.

Χύτροι. πόλις ἐστὶν ἐν Κύρῳ οὕτω καλουμένη. ἔστι δὲ καὶ Ἀττικὴ τις ἑορτὴ χύτροι. ἤγετο δὲ ἡ ἑορτὴ ἀνθεστηριῶνος τρίτῃ ἐπὶ δέκα, ὡς Φιλόχορος. Harp.

χύτρον χῶμα. καὶ φιλήματος εἶδος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 306) "χύτρον τοι, ταύτην τε κραγερίδα."

χυτρόπους· "εἰσιὼν καὶ ἐξιὼν ὁ Σαλούστιος πρὸς τὴν ἐταίρην ἐώρα τὴν χυτρόποδιν ἀχράντην αἰεὶ καὶ ἀκάπνην, ὥσπερ ἐν ἀγορᾷ πρὸς ὡγὴν ἐκκειμένης· ἐποιεῖτο δὲ μέγιστον ἀπύρῳ διαίτῃ κεχρησθαι πολὺν χρόνον" (Damascius).

Χωβάλ πόλις.

Χώβαρος ὄνομα κύριον.

χωλὴ ἀντὶ τῆ ἀτελείης· περὶ ψυχῆς Πλάτων (p. 71 E) "ἀλλ' εἰ ταύτῃ ἔσται χωλὴ ἡ φύσις."

χωλίαμβος εἶδος στίχου (cf. v. Βαβρίας).

χωλός καὶ ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐπὶ χειρός· Εὐπολις "ὅτι χωλὸς τὴν χεῖρα σὺν σφόδρᾳ." καὶ κυλλὰς οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν ὁμοίως. καὶ χωλοποῖός· Ἀριστοφάνης (Ran. 869) "ἔθ' ἄρα πρὶν γ' ἂν τῷτον ἀποφῆνω σαφῶς τὸν χωλοποιόν, οἷος ὡς θρασύνεται." Χῶλος δὲ ὄνομα κύριον.

χῶμα ὑψωμα γῆς, ὅπερ οἱ πολέμιοι ἐν ταῖς πολιορκίαις εἰσάγουσι προσχῶν τὰ τεύχη. "Τρῳιδανὸς δὲ εἰς Βαβυλῶνα ἀφικόμενος ἐντυγχάνει χῶματι μεγίστῳ, ὅπερ χῶσαι ἐλέγχετο Σεμίραις. ἦν δὲ αὐτῇ τὸ μὲν ὑψος ποδῶν εἰ καὶ α', τὸ δὲ εὖρος ἐς ν', κατὰ μῆκος ἐπεῖχε σταδίους σ'. κατηγορεῖ δὲ τὴν δύναμιν τῆς πόλεως."

χῶματι χουῖν Ἡρόδοτος ἱστοριῶν β'

(137) ἀντὶ τῆ γῆς ὑψῶν.

χωμισδαίτης ὁ Ἡρακλῆς.

Χῶναι ὄνομα τόπος.

χωνεῖον τὸ χωνευτήριον. χωνεῖον δὲ τὸ ἐργαλεῖον, ι.

χωνεύω τὸ εἰς χῶνον ἐμβάλλω. καὶ χωνεῖα ἐκ τῆ χωνεύω. καὶ χωννύω ὁμοίως.

χῶνος τὸ χωνεῖον, καὶ χῶνες οἱ χωνευταί.

Χωξύγγιος.

χῶ ξυμπότης.

χωόμενος ὀργιζόμενος. Hom. A 244.

χῶρα ὁ τόπος. παρὰ δὲ Θεκυδίδῃ (4 76) χῶρα ἡ τάξις.

Χωραζὶν ὄνομα τόπος. καὶ ὁ προφήτης "ἔα σοι Χωραζὶν" (Matth. 11 21).

Χωράσμιος ὄνομα κύριον.

χώρουλος ὁ ἐπὶ χώρας διατρέφων.

χωρεῖν πορεύεσθαι, ὁρμῶν "ἀλλὰ χωρεῖν καὶ συναποθνήσκειν ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πραγμάτων." "ἔχωράντων αὐτῶ τῶν ἐν Σικελίᾳ πραγμάτων κατὰ νῦν" ἀντὶ τῆ γινομένων "διὰ τὸ μὴ βασιλικὴν φανῆναι τὴν ἡγεμονίαν ἀλλὰ δεσποτικὴν ταῖς πόλεσι." καὶ χωρῶ αἰτιατικῇ.

Χωρήβ ὄνομα ὄρεος.

χωρήσατε προσδέξασθε (2 Cor. 7 2).

χωρίζω τὸ διαχωρίζω. καὶ χωρίζομαι γενικῇ.

χωρὶς ἰππεῖς. Δάτιδος ἐμβαλόντος εἰς τὴν Ἀττικὴν τὴν Ἰωνὰς φασιν, ἀναχωρήσαντος αὐτῆς, ἀνελθόντας ἐπὶ τὰ δένδρα σημαίνειν τοῖς Ἀθηναίοις ὡς εἰν χωρὶς οἱ ἰππεῖς, καὶ Μιλτιάδην συνιέντα τὴν ἀποχώρησιν αὐτῶν συμβαλεῖν ἔτι καὶ νικῆσαι. ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν λεχθῆναι ἐπὶ τῶν τάξιν διαλυόντων.

χωρισμός ἡ διάστασις.

χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὀρίσματα." φιλοσοφῆντος --- Φρυγῶν (cf. v. ἐδὲν ἤττον).

χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὸ καίρια. ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις" (S OC 808), τῷτεξιν, ἄλλο ἐστὶ τὸ φλυαρεῖν καὶ ἄλλο τὸ ἀναγκαῖον λέγειν. "ἔθ' δὴθ', ὅτι γε νῆς ἴσως καὶ σοὶ πάρα," ἀντὶ τῆ τοῖς κατὰ σέ εἰ δοκῶ καίρια λέγειν.

χωρίτης ἀπὸ τῆς χώρας.

χωριτικός ὁ χωρίτης, ὁ ἰδιώτης.

χῶρος τόπος.

χωρῶ χωρήσω, αἰτιατικῇ. χωρίζω δὲ τὸ διαχωρίζω.

χώσασθαι λυπηθῆναι.

χωστρίς.

ψαθ' ἄλλειν τὸ ψηλαφῶν καὶ μαλάττειν αἰσχροῦς.

ψαθαρόν ἀπαλόν. ἥτως Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης περὶ ζώων.

Ψαθυριανοὶ αἵρεσις τις ἔτω καλυμένη, διότι Θεόκτιστός τις ψαθυροπώλης διαπύρως τῷ λόγῳ τῷδε συνίστατο. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Ἀρειανολί.

ψαθυρόν ξηρόν. (Ps. 102 3) "καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὥσει καὶ ὅσιν ἐψαθυρώθη."

ψαίκαλον τὸ ἀρνίον.

ψαίρειν τὸ ταχύνειν, ἔνθεν καὶ αἰψηρός.

ψαιστὰ ἄλφιτα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ δεδευμένα, ἕπερ ἐπεθυμίων τοῖς θεοῖς. ψαιστὰ δὲ καλεῖται ἀπὸ τῆς τῆ μύλωνος περιψήσεως. ἢ πέμμη, ἢ εἶδος πλακῆντος. καὶ ἐν ἐπιγράμμι (AP 5 17) "σοὶ τὰδε πέμπω ψαιστία καὶ λιτῆς δῶρω θυηπολῆς," καὶ αὐθις ἐν ἐπιγράμμι (6 190) "καὶ ψαισῶν ὀλίγων δροῦγμα πενιχραλέον." καὶ ψαισῶν, ἕπερ ἦν ἄλφιτα ὑπὸ μύλης κατεψητισμένα. καὶ αὐθις (6 300) "ψαιστὰ τε πῆντα καὶ εὐθήσαντρον ἔλαιον." τὸ δὲ πῆντα λιπαρά.

ψαίστορα. (AP 6 295) "σπόγγον ἔχειν καλάμιον ψαίστορ" ἀπὸ Κινιδίων.

ψακάζει φαίνειν Ἀριστοφάνης (Pac. 120) "ἐνδον ἀργυρῆς μὴ ψακάς ἢ πάνυ ἀμίμπαν," ἀντὶ τῆς ἐδὲ τὸ σμικρότατον· ὃ καὶ νιφὰς καλεῖται. ἢ μὴδὲ ὀβολῶ ὄντος ἡμῖν.

ψάκελον μέγα.

ψακροπόδης ὄνομα ἐπίθετον.

ψαλάσσετε ψηλαφῶτε Ἀριστοφάνης (Lys. 84) "ἥπερ ἱερεῖον τοίμ' ὑποψαλάσσετε" τὰ γὰρ ἱερεῖα μέλλοντες θύειν ἐψηλάφω, εἰ λιπαρὰ ἐστὶ. καὶ ἀψάλακτος Ἀριστοφάνης (275) "πρῶτος ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ' ὅμως Λακωνικὸν πνέων."

ψαλῖδα, ἣν ἡμεῖς ἀψίδα φεμέν. Νόμιον 18' (p. 947) "Θῆκην δὲ ὑπὸ γῆν αὐτοῖς εἰργασμένην εἶναι ψαλῖδα προμήκη λίθων πολυτίμων."

ψαλίους χαλινούς Ἀριστοφάνης (Pac. 155) "χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων."

ψάλλειν. (Dio Cass. 49 27) "ὁ δὲ Φωαῖτης ἐπὶ δίφρῳ χρυσοῦ ἐκάθητο, τὴν

νευρὰν τοῦ τόξου ψάλλων," ἀντὶ τοῦ προσεγγίζων.

ψαλλομένης τιλλομένης. κυρίως δὲ ἐσι ψάλλειν τὸ τῷ ἄκρῳ τῶν δακτύλων τῶν χορδῶν ἄπτεσθαι. καὶ ἐν ἐπιγράμμι (AP 6 103) "μιλτοφνρη τε σχοῖνον ἐπ' ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι."

ψαλλόμενος ὁ ἀκροώμενος ψάλλει, καὶ καθαρίζομενος ὁ καθαίρας ἀκροώμενος.

ψάλλω δοτικῇ. αἰτιατικῇ δὲ "τὴν νευρὰν τῷ τόξῳ ψάλλων."

ψαλτήριον ὄργανον μουσικόν, ὅπερ καὶ νάβλα καλεῖται.

ψάλτης καὶ ψαλτής. τὰ εἰς τῆς λήγοντα, ἔχοντα τὴν παραλήγησαν εἰς ἀμετάβολον λήγησαν, ἀπρόσληπτα ὄντα τῷ σ κατὰ τὴν γενικὴν, βαρύνονται, εἰ μὴ εἴη μετοχικά, οἷον ὑφάντης ἀγύρης εὐφράντης· τὸ δὲ ἔκοντής καὶ ἐθειλοντής μετοχικά. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ὀξύνονται καθαρτής, ἀμυντής ἐπὶ τῷ βοηθῷ, φαιδρυντής ποικιλτής ψαλτής πρᾶ-
υντής.

ψάλτιγξ καθαίρα.

ψάμιθος παραθαλάσσιος ἄμιθος· ἄμιθος γὰρ ἡ μεσόγειος (cf. v. ἄμαθος).

ψαμμακοσιογάργαρα. ἀπὸ λέξεων τὸ σύνθετον ἐγένετο δηλαδὴ πολλὰ. σύγκειται γὰρ ἀπὸ τῆς τῆς ψάμμις τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι. ὁ γὰρ Πύθιος νεανιεύεται τῆς ψάμμις τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι. "οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμις τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης," καὶ Εὐπολὶς ἐπεσημῆματο τὴν λέξιν εἰπὼν "ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμακοσίους." δύναται δὲ ἐγκεῖσθαι τῇ λέξει τὰ κόσια, ἥτις ἐστὶ κατὰ τῆς τῶν μετὰ τὸν δέκα ἀριθμὸν μέχρι τῶν χιλίων· ὅς πληθὺς ἐστὶ πολλῶν σημαντικὸς, οἷον διακόσια τριακόσια καὶ τὰ ἐξῆς. τὸ δὲ γάργαρα καὶ αὐτὸ ἐπὶ πληθὺς λαμβάνεται διὰ τὴν συγγένειαν τῷ γ τὴν πρὸς τὸ κ· εἴρηται δὲ ἀντὶ τῆς ἄφατα καὶ ἀναρίθμητα. τὸ δὲ κάρκαιρε παρὰ τῷ ποιητῇ (Y 157) "κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι." μέμνηται καὶ Κρατῖνος· "ἀρίστων ἀνδρῶν πᾶσα γαργαίρει πόλις," οἷον πλήθει.

ἄλλως. οἷον πολλὰ καὶ ἀναρίθμητα. τὸ γὰρ ψαμμακόσια καθ' ἑαυτὸ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο, παρὰ μὲν Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ γέ-
νει ἥτως "ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμακοσίους," ἀπὸ τῆς ψάμμις ἀριθμητικὸς γεγεννημένον. καὶ τὰ γάργαρα δὲ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο, ὡς

ἐν Ἀθηναῖς "ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶς ἐγάρ-
γαιρ' ἐστίν." καὶ παρὰ Ἀριστομένει ἐν Βοη-
θοῖς "ἐνδον γὰρ ἡμῖν γύργαυρα," καὶ παρὰ
Σώφρονι "ἂν δὲ οἰκία τῶν ἀργυρωμάτων
γύργαιρε," καὶ ἐν τῇ τραγωδίᾳ "χρημάτων
τε γύργαυρα." Θέλεισι δὲ τινες καὶ τὸ παρὰ
τῷ ποιητῇ "κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι" τὴν
πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνειν, οἷον
γύργαιρε· καὶ τὸν καρκίνον δὲ ἕτως ὀνομά-
ζεσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ποδῶν (sch. A
Ach. 3).

Ψαμμήτιχος. ὅτι Ψαμμήτιχος ὁ βα-
σιλεὺς Αἰγυπτίων Ἀζωτον πόλιν ἐπολιόρχη-
σεν, εἰς ὃ ἐξέλειν. αὕτη δὲ ἡ Ἀζωτος ἀπυ-
σίων πολλῶν ἐπὶ πλείστον χρόνον πολιορκη-
μένη ἀντέσχε, τῶν ἡμεῖς ἴσμεν (Herodot. 2
157).

Ψαμμίτιχος ὄνομα κύριον.

ψάμιμος ἢ παραθαλάσσιος γῆ.

ψᾶν.

ψανθεοφάνιχος. ἕτως ἐκαλεῖτο Ἰωσήφ
ὑπὸ Φαραώ, τρεῖς τι κρηπτῶν εὐρετής (Ios.
A. I. 26).

ψᾶρες καὶ κολοιοὶ εἶδη ὕρνων. Hom. II
583.

ψαρόν εἶδος χρωμάτων· ψαρὸς γὰρ ἵπ-
πος ὁ τὸ χρωμῖα τοιούτος. ἢ ὁ ταχύς, ἀπὸ
τῆ ψαίρειν, ἐνθεν καὶ αἰψηρός.

ψαυάλλειν καὶ ψαυάλλειν τὸ ψηλα-
φᾶν καὶ μαλάττειν αἰσχυρῶς.

ψαυεῖ ἄπτεται. "ὥς ἐμψύχω θεῷ κιβω-
τῷ ψανέτω μηδυμῶς." "αἱ δὲ σάρκες τοῦ
ἀγίου προσψυύσασαι τῷ πνερί.

ψαφαρῆ· (AP 6 231) "καὶ νόρδω ψα-
φαρῆ, γεγρήτισιν ἰσχάσιν ἀμφί," καὶ αὐθις
ἐν μύθοις "ἔστασαν, ἔδὲ κόμας ψαφαρῆ
μεμείναντο κονίη."

ψαφαρόν ἀσθενές, ἐλαφρόν, κακόν, εὐ-
θραυστον. Ἀππιανός (Ann. 4) "ὅτι Ἀννίβας
ὁ στρατηγὸς Κυρρηθονίων διαβὰς τὰ Πυ-
ρηναῖα ὄρη εἰς τὴν Κελτικὴν τὴν νῦν Γα-
λατίαν, καὶ διώδυνε τὴν χώραν, ἐλθὼν δὲ
ἐπὶ τὰ Ἀλπεῖα ὄρη καὶ εὐρῶν ἀπόκρημνα
ἰσχυρῶς ἐπέβαινε κακείνοις, ὑπὸ τάλμης κυ-
κοπαδῶν, τὴν μὲν ὕλην τέμνων τε καὶ κυ-
τακαίων, τὴν δὲ τέφραν σβεννὺς ὕδατι καὶ
ὄξει, καὶ τὴν πέτρων ἐκ τῆδε ψαφαρῶν γι-
νομένην σφύραις σιδηραῖς θραύων καὶ ὀδο-
ποιῶν."

ψέγω αἰτιατικῇ.

ψεδνὴ ἀραιά. καὶ ψεδνός ἀραιόθριξ,
μαδαρός.

ψεῖσαι σιτίσαι, ψωμίσαι.

ψεκάς δρόσος. Ἀντίμαχος ἕτως ἐκαλεῖτο
ψεκάς. ἐπὶ τῶν πτυελωδῶν. ἕτος δὲ με-
λῶν --- ἐπείνων. περὶ τέττε τῷ Ἀντιμάχου
φησὶν ὁ Ἀριστοφάνης (Ach. 1156) "ὄν ἐῖ
ἐπίδοιμι --- κακὸν ἐν" (cf. γ. τευθίδες).

ψελίω περιοχῇ· ὁ κύριος ἐν Ἰωβ (40 21)
περὶ τοῦ δράκοντος, τρεῖς τι τοῦ διαβόλου,
"ψελίω δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ." τὸ
ψέλιον κόσμος τῆς χειρὸς· καὶ Αἰλιανὸς ἐν
τῷ περὶ προνοίας "παρ' οὐδὲν τιθέμενος
τὴν τοῦ ἱεροῦ γράμματος συμβολήν, ὅπερ
οὐκ οἶα δῆπε ψέλιον τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰ-
γυπτίων ἐκ τοῦ νόμου προσήρτητο, ἀναστέλ-
λον τῶν ἀδικημάτων."

ψελλός ἀσήμεως καὶ ἀνύρθως λαλῶν,
τρυνλός.

ψενδυνοὶ σπόνδυλοι.

ψενδαμιάμυξ ὁ ψευδόπλητος (A Vesp.
325).

ψευδατραφάξυς πλέα ἀντὶ τῆ πλε-
ρη ψευσμάτων. ἀτράμυξ δὲ εἶδος λαχά-
νου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὖξεται. ἐπεὶ ἂν
ὁ Κλέων ψευδῇ κατὰ τῶν ἱππέων κατηγο-
ρησέ καὶ ἡ βουλὴ πείθεσθαι ἐδόκει, ψευδα-
τραφάξυς πλέων εἶπε τὴν βουλὴν γεγονέναι,
διαβῶντων μὲν ὡς ψεύστην τὸν Κλέωνα,
τῆς δὲ βουλῆς καὶ ἀπατόμενος ὡς τοῖς ψευδο-
μένοις καὶ διαβῶντων πειθομένης εὐχερῶς
καὶ ῥαδίως, ὥσπερ καὶ τὸ λάχανον αὖξεται
(sch. A Eq. 627).

ψευδέγγραφή ὄνομα δίκης ἐστίν, ἣν
εἰσάουσιν οἱ γεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημο-
σίῳ, ὡς καταψευσαμένοις αὐτῶν τοῦ ἐγγρά-
ψαντος ἐν τῇ σανίδι τῇ παρὰ τῇ θεῷ κει-
μένη, ὡς ἀδίκως ἐγγραφέντες ὀφείλειν τῷ
δημοσίῳ. Harp.

ψευδέγγραφος δίκη. τῶν δημοσίῳ
ὀφειλόντων τὰ ὀνόματα ἀπογράφονται οἱ
ταμίαι, καὶ ὅσα ἕκαστος ὀφείλει. ἐὰν ἔν μὲ
ὀφείλοντα ἐγγράψῃ τις, ἢ ὀφείλοντα μὲν ἐγ-
γράψῃ, πλέον δὲ τῷ ὀφειλήματός, ἕτος ψευ-
δέγγραφῆς κρίνεται.

ψενδενέδρα· Ξενοφῶν (Anab. 5 2 28)
"ὡς δὲ ἐφοβούντο τὴν εἰς Τραπεζοῦντα κα-
τάβασιν, πρηνῆς γὰρ ἦν, ψενδενέδραν ἐποι-
οῦντο."

ψευδῆ ψευδῶς.

ψευδηγόρος ψευδολόγος.

ψευδῆς ἐγγραφή. τῆτο μὲν ὄνομα δίκης, ζητήσῃ δ' ἂν τις τῶν διαφέρει ψευδεγγραφήν ἀπὸ τῆς ἀληθείας· καὶ γὰρ διαφέροντα τίθῃσιν ὁ Ἀποκρίτωρ. τὰχα οὖν ψευδεγγραφῆς μὲν ἐλάττωσιν οἱ μὴ ὀφειλόντες μὲν, ἐγγραφεύς δὲ ψευδῶς, βαλεῖσθαι δὲ οἱ πάλαι μὲν ὠφληκότες, ἀποδόντες δὲ καὶ αὐτοὶ κατ' ἐπιβελὴν ψευδῶς ἐγγραφεύς.

ψευδοκλήσις ὄνομα δίκης ἐστίν, ἣν ἐξίστασιν οἱ γεγραμμένοι ὀφείλῃν τῷ δημοσίῳ, ἐπειδὴν αὐτῶνται τινὰς ψευδῶς κατεσκεύασθαι κλητῆρας κατ' ἐαυτῶν ὡς τὴν δίκην ἀπ' ἧς ὠφλον, ὡς Ἰσχυὸς φησί. Πατρ.

ψεύδομαι αἰτιατικῇ.

ψευδόμαντες.

ψευδομυθία ψευδολογία.

ψευδοπάτωμα. Ἀριστοφάνης (Eq. 574) "εἰ δὲ πε πείσοιεν εἰς τὸν ὥμιον ἐν μάχῃ τινί, τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ὧν" δὴ τὸ μὴ φαίνεται πεπρωμέναι. τὸ δὲ εἶδος τοῦ παλαισματος ψευδοπάτωμα καλοῦσιν. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι οἱ πρόγονοι εἰ καὶ ἡττήθησαν, τὴν ἡτταν ἀνεκαλοῦντο, καὶ τοῖς νεοκηκόσιν, ἡττηθεῖσιν ἐκ δευτέρου, πλέον τῆς προτέρας νίκης οὐδὲν ἦν.

ψευδόπυρα στρατήγημα, ὅπως ποιῶσι διὰ νυκτὸς καίοντες πυρὰ πρὸς κατὰπληξιν τῶν πολεμίων.

ψευδός ἡ ἀνθρωπίνη εὐημερία· καὶ ὁ Δαβὶδ "ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πῶς ἀνθρώπος ψεύστης" (Theodoret. in Ps. 115 2).

ψευδοσέληνον ἡ ἀμαυρὰ σελήνη.

ψευδώνυμοι δαψευσμένοι τῷ ὀνόματι, ψευδολόγοι.

ψευδοθέντα ἀπατηθέντα "ψευδοθέντα δὲ αὐτὸν ὅτι ἀνδρὸς ἀπατεῶντος μὴ μείνῃν ἀπόμυχον. ἀκίβη γὰρ βεβαί τε καὶ λόγοι παντοῖοι, ὅπως τῷ πολέμῳ περιέσονται." καὶ ψευδοθῆναι γενικῇ.

ψεύσον. σύνθησις τὸ σχῆμα. Μένανδρος "οἷσθ' ὃ ποίησον," καὶ ὁ Σοφοκλῆς "μὴ ψεύσον, ὃ Ζεῦ, τῆς ἐπίσης ἐλπίδος" (sch. A Th. 877).

ψήγματα μικρὰ κομμάτια.

ψηχεδὼν κονορτός.

ψήκτρα ἐργαλεῖον δι' ὃ τὰς ἵππους κηθόμεν. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 233) "καὶ πρὸς τὸν ψήκτρος κηθίμα σιδηρόδετον," καὶ αὐθις (6 246) "καὶ ψήκτρον ἵππων ἐρυσέ-

τριχα, τὴν τ' ἐπὶ νῶτων μάστιγι, ῥέξῃς μητέρα θαρσαλέην." (6 307) "ψήκτρον ἄκτιν ἀπέπυσσιν."

ὅτι ὁ ψήκτρος καὶ δεινός λέγεται (ἀπὸ ψυκτῆρος καὶ δεινός).

ψηλαὶ ἀντὶ τῆς ψῆλαι, κατὰ τροπήν.

ψηλαφίζει ἀντὶ τῆς ψηλαφῆ· ὅπως ἄναξilas. καὶ ψηλαφῶ αἰτιατικῇ.

ψηλῆκες τῶν ἀλεκτρονίων οἱ νοθαγύναι.

ψηνας τὰς ἰχθύας.

ψηνες κωνώπια τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα· οἵτινες καὶ τῶν ὀλύνθων περιεπόμενων ταῖς συκαῖς πεπαύσονται τὰ σῦκα. καὶ ὁ πεψηρισμένη ἀπὸ τῆς ἡ γῆκμων.

ψηνίζω. καὶ παροιμία "ἄδεις κομήτης ὅστις ἔψηνίζεται." "ὅστις ἔ. τὸ δὲ ἀκροτελευτεῖον αὐτὸς σὲ πρὸς τὴν ἡγῶ τῆς τριμῆτος συνάρισσον· ὃ γὰρ ἐγὼ φθέρωμαι τὸ δεινὸν ἐκεῖνο καὶ πρῶγμα καὶ ὄνομα" (Synes. p. 85).

ψηνίζαι ξύσαι, σοβῆσαι.

ψηνός ὁ φαλακρός.

ψηρας ψάρες, ὄρεα· Ὀμηρος (Π 583) "κολοῖς τε ψήρας τε." καὶ αὐθις (AP 7 172) "ὃ πρὶν ἐγὼ καὶ ψῆρα καὶ ἀρπάκτειρον ἐρύπων σπέρματος ἐνιπικτῇ Βισορίαν γέρανον." ψηρόν ψηρόν.

ψησία εἶδος ἰχθύων.

ψηττω τῶν πλατέων τις ἰχθύων. ἔνιοι βεγγλῶσσαν. δοκεῖ δέ τισιν ἐκ δύο συγκείσθαι δερμάτων τὴν ἰδέαν, διηρηται δὲ κατὰ τὸ μέσον ὡς οἱ σφήκες. ἡ ὀρεὶν ἔστι τετμημένον κατὰ τὸ μέσον ὡς οἱ σφήκες· Ἀριστοφάνης (Lys. 115) "ἐγὼ δὲ κἄν ὥσπερ ψῆταν δοκῶ δῶναι ἐκμυθῆς παρταμῆσα θῆμισ," ἀντὶ τῆς, κἄν συμβῇ τέμνεσθαι μετὰ τὸ ἡμισυ, βάλομαι.

ψηφίδες ψῆφοι. Hom. Φ 260.

ψηφίσματα γινώμαι ἀρέσκειν. "ἔνι κῆρσι δὲ τὰ τοιάδε, εἰ ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς τῷ δόγματι ἐπιψηφίσαιτο," ἀντὶ τοῦ ἀρεσθῆναι.

ψηφολόγοι. ψηφολόγοι εἰσιν οἱ ψηφοπαίπται. ψηφολογικοὶ γὰρ οἱ πλανῶντες καὶ ἀπατῶντες, ὥσπερ οἱ ψηφολόγοι τὰς ὀφθαλμοὺς τῷ τύχει τῆς μεταθέσεως τῶν ψήφων ἀπατῶντες συναρπάξουσιν.

ψηφολόγοι οἱ λόγον καὶ φροντίδα ποιῶντες τῆς διὰ τῶν ψήφων ἀπάτης.

a ψῆφος κρίσις, ἀπόφασις, διαλαλιά, λόγος. καὶ ἀψήφιστος. "ὁ κατέχων τὸ ἀψήφιστον ἐν γνώσει ἐπιτελεῖ πῦσαν τὴν γραφὴν." καὶ αὐθις (A Lys. 699) "ὁ γὰρ ἔσται δύναμις, εἴδ' ἢν ἐπτάκις σὺ ψηφίσῃ." οἱ γὰρ γέροντες αἰεὶ ἐψηφίζοντο τί πρᾶκτέον καὶ τί μὴ.

b ψῆφος. ψῆφον καλεῖμεν λίθον τὸν ἐν τῷ δακτυλῷ, καὶ τῶν χρημάτων τὸν ἀριθμόν (Artemid. 25).

ψῆφος μέλαινα ἡ καταδικάζουσα, λευκὴ δὲ ἡ δικαιούσα. Πισίδης "ψῆφε μελαινῆς ἐξεργάσθησε κρίσιν."

ψηφοφορία ἡ πολλῶν ψῆφος καὶ ἀποδοχή. (A Lys. 705) "κἄχι μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων, πρὶν ἂν τῷ σκέλῃ λαβὼν ὑμᾶς τις ἐκτραχηλίσῃ θέλων."

ψῆχειν καταμύσσειν, τρίβειν, ξύειν. "οἱ δὲ Μαιουρούσιοι παραντίκα τὰς ἵππους ἐψηχον, οἱ δὲ λόγχας οἱ δὲ ξίφη ἠκόνων." καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 7 225) "ψῆχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σιδήρης φρίδεται, ἀλλὰ μὴ πάντ' ὀλέκει δρεπάνη."

ψῆχομαι τὸν δικαστήν.

ψηχράν τὴν λεπτήν.

ψιά χαρά.

ψιάδες ῥυτίδες, συγόνες, ψεκάδες. Hom. Π 459.

ψιάθιον. καὶ ἐπὶ ῥομφαίᾳ ψιαθιδόν.

ψιάθω θηλυκόν. λέγεται δὲ παρ' Ἀριστοφάνει (Ran. 575) καὶ ἀρσενικῶς τὰς ψιάθους.

ψίδωνες διάβολοι, ψίδυροι.

ψίεντα μακάριον.

ψιζομένη κλαίουσα.

ψιῆναι ψέξαι (ἀν ψίξαι).

ψιδυρίζει, αἰτιατικῇ, ἡρέμῃ εἰς τὸ οὐδὲ διαλέγεται. καὶ Ἀφροδίτης ψιδύρου ἱερόν. πνέοντος ἀνέμου μαλακοῦ καὶ ἡρέμῃ διὰ τῶν φύλλων εἰσιόντος ὥσπερ προσλαλεῖ τὰ δένδρα, ὅπερ ψιδυρίζειν λέγεται. καὶ Θεόκριτος "ἄδ' ἂν τὸ ψιδύρισμα καὶ ἡ πίτυς, αἰπόλε, τήνα" (sch. Nub. 1003). καὶ λόγος ψιδυρος ὁ διάβολος. Σοφοκλῆς (Ai. 148) "τοιούσδε λόγους ψιδύρης πλάσσω." ψιδυρισμός δὲ ἡ τῶν παρόντων κακολογία παρὰ τῷ ἀποστόλῳ (2 Cor. 12 20).

ψιδυριστὴς Ἑρμῆς. ἦν τις Ἀθήνησιν Ἑρμῆς οὕτω καλούμενος. ἐτιμᾶτο δὲ Ἀθήνησιν καὶ ψιδυρος Ἀφροδίτη καὶ Ἑρως

ψιδυρος. Harp.

ψιδυριστοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἑρως καὶ Ἀφροδίτης, ἅπερ πρῶτος ἐποίησεν, ὥς φησι Ζώπυρος, Θησεύς, ἐπεὶ Φαίδρα, ὥς φασιν, ἐψιδύριζε Θησεῖ κατὰ Ἱππολύτη, διαβύλλασα αὐτόν. οἱ δὲ ἀνθρωπινώτερόν φασιν Ἑρμῆν ψιδυριστήν, παρὰ τὸ ἀνθρώπους ἐκείνους συνηρομένους τὰ ἀπόρητα συντίθεσθαι καὶ ψιδυρίζειν ἀλλήλους περὶ ὧν βούλονται.

ψιλεύς ἐπ' ἄκρῃ χοροῦ ἰστάμενος. ὅθεν καὶ φιλόψιλος παρὰ Ἀλκμαῶνι ἡ φιλοῦσα ἐπ' ἄκροῦ χοροῦ ἵστασθαι.

ψιλοδύπιδας τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μάλωτὰς δύπιδας λέγουσι.

ψιλοὶ οἱ μὴ καθωπλισμένοι μέν, ἐν καιρῷ δὲ τῆς μάχης τῷ παρτυχόντι ἡ λίθῳ ἡ ξύλῳ ἡ ἄλλῳ τινὶ ὀργάνῳ χρώμενοι. ἡ τοξόται, παρὰ τὸ σκευῇ ψιλῇ χρῆσθαι (sch. Thuc. 1 60).

ψιλοκόρητος φαλακρός.

ψιλόν γυμνόν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἔρημον (Polyb. 11 1) "τὰ δὲ θηρία ὕστερον ἐάλω ψιλὰ τῶν Ἰνδῶν."

ψιλός. τάξις ἐστὶν ἀγεννησιότης, ἣτις προβάλλεται ἐμπροσθεν τοῦ στρατοπέδου, γυμνῶν ἀόπλων. καὶ ἐὰν τυραχὴ γένηται, ἐκείνη πρώτη ἀναιρεῖται. (A Th. 239) "οἱμοκακοδαίμων, ψιλὸς αὐτὸν ἐρατεύσομαι." τοῦτο δὲ εἶρηκε διότι ἐψίλωτο. Εὐνάπιος δὲ λέγει "ψιλὸν δὲ οἶον κοῦφον. αὐξίλια δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τὰ τέλη ταῦτα προσαγορεύουσι, τὸ τῆς βοηθείας ὅδ' καὶ παρὰ τὰς χρείας εὐκίητον ἔτω προσαγορεύοντες." καὶ ἡ τραγωδία (S Phil. 953) "αὐθις αὐτὸν πάλιν εἴσοιμι πρὸς σέ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν." λέγεται καὶ ψιλῇ ἡ ἀσθενής.

ψίμαρον (ἀν χίμαρον) εὐδαιῶν.

ψιμύθιον χρώμα ἐταιρικόν.

ψινύδες παρὰ Θεοφράστῳ (H. P. 4 146) αἱ ῥοῦδες αἱ ἄμπελοι. ἐνίοι τὰς δρυπέας ἐλαίας.

ψινάζει ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ, φυλλορροεῖ.

ψινύθιον φαῦλον.

ψίξ. ψιχός κλίνεται.

ψίτται ἰχθύων γένος.

ψιττακίαν ὑποδήματος γυναικείου γένος.

ψιττακός ὄνομα ὀρνέου (cf. γλώττι ext.).

ψίχες ἀρσενικῶς, οἱ ψίχες καὶ τοὺς ψίχας. ὁ δὲ Θεολόγος (Gregor. Naz. p. 646 B) θηλυκῶς λέγει "ψῖξ παραδραμοῦσου, τὸ φυνλότατον." καὶ ψιχίον.

ψίω τὸ ἐμβρωματίζω, καὶ ψίσαι ψωμίσαι, καὶ ψισθεῖεν ψωμισθεῖεν, τραφεῖεν διὰ ψιχῶν. καὶ ψιώχω.

ψόα τὸ μέρος τοῦ σώματος. ἐν ταύταις ἔγκεινται οἱ νεφροί, δι' ὧν αἱ ὀρέξεις κινεῖσθαι πεφύκασι. καὶ ὁ Αυβίδ "ὅτι αἱ ψόαι μὲ ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων" (Theodoret. in Ps. 378).

ψόγος ἡ κακολογία.

ψόθος ἀκαθαρσία· οὕτως Φρύνιχος.

ψοιά. ψύα δέ, καὶ πληθυντικῶς τὰ ψύη.

ψοίθης ἀλαζών.

ψοῖθος σποδός.

ψολόεν φλογόεν πῦρ.

ψολόεντα κεραυνόν (Hom. ω 538) τὸν ὀξέως φθείροντα. ὁ ψολόεις ἡ εὐθεῖα.

ψολοκομπία ἀλαζονεία· Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν (693) "ἥσθην ἀπειλαις, ἐγέλασα ψολοκομπίαις," μεγαλοδοξίαις καὶ μεγαληγορίαις, ἀπὸ τῶν προειρημένων ὀνομάτων, τοῦ βροντᾶν καὶ ταράττειν τὴν γῆν καὶ κρημνοὺς ἐρεῖδειν καὶ κεραυνοῖς χρῆσθαι τῶν γὰρ κεραυνῶν οἱ μὲν καταιβάται, οἱ δὲ ψολόεντες, οἱ κατὰ τὴν ψαῦσιν ὀλλύντες, οἱ δὲ ἀργῆτες καλοῦνται.

ψούδια ψευδῇ Κρητῆς.

ψοφοδεής δειλός, τοὺς φόβους φοβοῦμενος.

ψόφος. ὅτι ὁ ψόφος ὁ μὲν δυνάμει ὁ δὲ ἐνεργείᾳ, καὶ τὰ μὲν δύναται ψοφεῖν τὰ δὲ οὐ. τὰ μὲν οὖν δυνάμενα ψοφεῖν ἐστὶ τὰ στερεὰ καὶ λεῖα, ἐν οἷς ἐστὶν ὁ δυνάμει ψόφος, ὅταν ἐνεργῇ, καθό ἐστι ψοφητικά. ἡ γὰρ ἐπιτηδειότης τοῦ δύνασθαι ψοφεῖν, οὗτός ἐστιν ὁ δυνάμει ψόφος· ὅταν δὲ δυνάμενα ποιῇ, ἐτός ἐστιν ὁ ἐνεργείᾳ. ἐξὶ δὲ ψόφος πληγὴ ἀέρος τοιῶσδε γινομένη. δεῖ γὰρ εἰς τὸ γενέσθαι ψόφον δύο σκληρῶν καὶ λειῶν σωματίων ἀθρόων συνέπιπταισιν πρὸς ἄλληλα γενέσθαι ἐν γὰρ τούτοις ὁ ἐναπολαμβάνόμενος ἀήρ ἀθρόως ἐκθλιβόμενος ποιεῖ τὸν ψόφον. οὔτε γὰρ τὰ μυακὰ τῶν σωματίων ψόφον ποιεῖ, οἷον σπόγγος ἔρια, οὔτε τὰ σκληρὰ μὲν ἡρέμια δὲ καὶ κατὰ μικρὸν προσκρουόμενα· φθάνει γὰρ κατὰ μέρος οἷον θρυφθῆναι ὁ

ἀήρ. διὸ δεῖ τῆς σφοδρᾶς τῶν σκληρῶν σωματίων συνεπιπτώσεως, ἵνα πολὺς ὁ ἀήρ ἐναποληφθῇ μεταξύ· ὃς ἐναπολαμβάνόμενος καὶ ἀθρόως ἐξωθούμενος ποιεῖ τὸν ψόφον. φθάνουσα γὰρ ἡ πληγὴ τὴν ἐξοδὸν αὐτοῦ ἀποκλείει καὶ ἀθρόον ἐκπυρηνίζει. τὰ δὲ μυακὰ οὐ ψοφεῖ, διότι οὐχ οἷαυτε ἐστὶν ἐξωθῆσαι τὸν ἀέρα τὸν ἐναποκλειόμενον· διὰ γὰρ τῶν πόρων, μανὰ γὰρ ἐστὶ τὰ μυακὰ, κατακερματισθεὶς ἔξισι. δεῖ δὲ καὶ λειότητος τοῖς πλήττεσι μάλιστα πρὸς τὸ πλείονα γενέσθαι τὸν ψόφον, διότι πλεόν ἐναπολαμβάνόμενος ὁ ἀήρ ἐκθλίβεται ἀθρόως. ἐν δὲ τοῖς μὴ λείοις κατακερματίζεται ἐν τοῖς κοιλώμασι πλείοσιν οὔσι, καὶ οὐκ ἀθρόος ἔξισι. λέγει καὶ ἕτερον περὶ ἡχῆς, ὃ παραλελοίπαμεν. ψοφητικὸν δὲ ἐστὶ τὸ δυνάμενον ἔνα καὶ συνεχῇ τὸν ἀέρα τηρεῖν μέχρι τῆς ἀκοῆς. συμφωνῆς δὲ ἐστὶ καὶ ἐγκατωκοδομημένος τοῖς κοιλώμασι τῶν ὥτων πρὸς αὐτῇ τῇ μήνιγγι (Philopon. in Aristot. de an. 2).

ψόφος πλέως ἀντὶ τοῦ ταρωχώδους. περὶ Ἀισχύλου φησὶ (A Nub. 1370)· τὰ γὰρ ῥήματα Ἀισχύλου φαντασίαν μὲν ἔχει, βασανιζόμενα δὲ οὐδεμίαν ἔχει πραγματείαν. ταῦτα ἂν λέγει ἀξύστατον, οἷον ἀδιώθετον, ἀπιθάνως συντιθέντα, κομπῶδη. κρημνοποιὸν δὲ, μεγάλως λῆξεις ποιοῦντα. καὶ (A Ach. 931) "ψοφεῖ λάλον τι καὶ πυρορραγές." πυρορραγῇ κεράμια καλεῖται, ὅσα ἐν τῷ περὶ ῥήγνυνται ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι.

ψύα τὸ μέρος τῆς σώματος. καὶ τὰ ψύη πληθυντικόν.

ψυγείσῃ Ἀριστοφάνης (Nub. 151) ἀντὶ τῆς ἀποθανέσης.

ψύγω αἰτιατικῇ.

ψύδραξ τὸ ἐπὶ τῆς σώματος ἐξάνθημα.

ψύθος ψευδές, ψεῦδος· "καὶ ὁ ψύθος οὐνομὶ ἔχου," ἀντὶ τῆς ψευδούς, παρὰ Καλλιμάχου.

ψυκτῆρ σκεῦος ἐνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια.

ψυκτῆρα κύδδον, ἡ ποτήριον μέγα, ἀπὸ τοῦ θῦττον ψύχεσθαι ἐν αὐτῷ τὴν κρύσιν.

ψύλλα καὶ ψύλλαι θηλυκῶς. παρὰ δὲ Ἡροδότῃ (4 173) Ψύλλοι ἔθνος Αἰθῶν. καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσογείᾳ Μενάνδρου κύριον ὄνομα. ὅτι δὲ τὸ ζῖον τὸ μικρὸν ἀρσενικῶς Ἐπίχαρμος εἶπε καὶ ἕτεροι. Ἀριστοφάνης

(Nub. 144) "ἀνῆρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης ψύλλαν, δπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας." ὅτι ἰστόρηται ὡς ἡ ψύλλα ἔξ πόδας ἔχει.

ψύλλειον βοτάνη. καὶ ψυλλίζω αἰτιατικῇ.

ψύξας φουθήσας. ἢ ἀμβλύνας.

Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες." ἡ παροιμία παρὰ Κρατίνῳ. τὰ δὲ Ψύρα εὐτελὲς νῆσός ἐστι καὶ μικρὰ πλησίον Χίου, μὴ δυναμένη οἶον ἐνεγκεῖν. λέγομεν οὖν τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ ἀνακειμένων καὶ μὴ πινόντων. λέλεκται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαίνοντων.

ψυταλίων.

ψυχαγωγεῖ αἰτιατικῇ παρὰμυθεῖται, τέρεται. ἡ ψυχὰς ἀνάγει Ἀριστοφάνης Ὀρνίσι (1552) "πρὸς δὲ τοῖς Σχιάποσι λίμνη ἐστίν, οὗ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης." περὶ ψυχαγωγίας. γοητείας τινὰς ποιοῦσιν ἐς τοὺς νεκρούς. ἐπὶ γὰρ ἐς τὰ χωρία ἀφίκωνται ὅθεν ἄγειν ἔστι τὰς ψυχὰς ἃς ποθοῦσιν οἱ δέμιοι, ἀφικνοῦνται ἐνθα τεθνήσκουσιν οἱ ψυχαγωγούμενοι· καὶ οὐχ εὐρίσκουσι παρὰ χρεῖμα τὸν χῶρον, ἀλλὰ ἀνιχνεύουσι τὸν τρόπον τοῦτον. πρόβατον μέλαν παρὰλαβόντες, εἴτα τοῦ κέρματος τοῦ ἐτέρου λαβόμενοι ἢ τῶν ποδῶν τῶν προσθίων, καὶ ἐπὶ τοῖς ποσὶ τοῖς ἄλλοις στήσαντες περιάγουσι· τὸ δὲ ἔπεται τῇ ἔλξει καὶ μύλῳ εὐπειθῶς. ὅταν δὲ ἀφίκηται ἐνθα ἐκεῖνος ἢ ἐκεῖνη κατηνέχθῃ, ἐνταῦθα τὸ πρόβατον ἐαυτὸ ἔρριπεν· καὶ τούτου γενομένου, εἴτα τὸ πρόβατον ἐκ ποδῶν ποιήσαντες καὶ κατακρύψαντες, σὺν καὶ τισὶ ποικίλαις ἱερουργίαις καὶ ἐπωδαῖς περιηγῶνται καὶ περιέρχονται αὐτά, καὶ ἀκούουσι λεγόντων, καὶ τὰς αἰτίας δι' ἃς μὴνίσαι πυνθάνονται. ἐψυχαγώγησε δὲ καὶ Ἀντωνῖνος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς περὶ Κομόδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

φρησὶ Πολύβιος "οὗτοι μὲν περὶ ταῦτα διετίρβον, ψυχαγωγούντες τὰς δυνάμεις," ἀντὶ τοῦ παρὰμυθούμενοι.

ψυχάζειν ἀναψύχειν (Theophyl. Sim. 74) "οἱ δὲ ἀποβάντες τῶν ἵππων ἐνεγέρσαν ψυχάζειν τοῖς τε ἵπποις ἀνακωχῆς μετὰδιδόναι τινός."

ψυχάζουσιν πρὸς τὸ πῦχος καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβουσιν, ἵνα ἀναψυχῇ τινα λάβωσιν. ἐστὶ δὲ ὁμοιον τῷ χεῖμάζειν. "οὐδὲ τις

αὐτοῖς τὴν ἀσπίδα ἢ τὸν θώρακα ἔφερε, ψυχάζουσι τοῖς διομένοισι."

ψύχειν καὶ ἀποψύχειν τὰ ὑγρασώμενα. ψυχρινὸς τόπος ὁ ψυχρὸς.

ψύχεται ἀντὶ τοῦ ψυχραίνεται, παραινεῖται ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 239) "καὶ φλὲξ ἐν τελευταῖς, ὅτε θύματα πάντα λαφύξει, φορβῆς ἢ μανίῃ ψύχεται αὐτομάτως."

ψυχὴ πνεῦμα νοερόν.

ὅτι μέρη τῆς ψυχῆς ἢ εἶδη τρεῖς, λογικὸν ζόμενον θυμούμενον ἐπιθυμούμενον. ἀναγκαιὸς οὖν καὶ τριττὴ πολιτεία ἐγένετο, ἔχουσα ἐκάστη τὰς τρεῖς, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι ἐνὶ τὸ πᾶν μορφουμένη. καὶ τὴν μὲν προῖναι κατὰ λόγον, ἣν ἂν τις τὴν ἐπὶ Κρόνῳ ὀνομάσειε ζωὴν τε καὶ πολιτείαν· τὴν δὲ κατὰ θυμὸν, διανισταμένην εἰς πολέμους καὶ μάχας περὶ πρωτείων καὶ δόξης, οἷα τὰ ἐν ταῖς ἱστορίαις θρυλόμενα· τὴν δὲ κατὰ ἐπιθυμίαν, πανταχῇ διαρρέουσαν καὶ ὑπὸ τρυφῆς ἀκολάστον διεφθαρμένην, ταπεινὰ καὶ γυναικεῖα φρονούσαν, δειλὰ σύνοιον καὶ ἐν πάσῃ ὑπὲρ καλινδονμένην, φιλοχρήματα, δουλοπρεπῆ, οὐδὲν τίμιον οὐδὲ ἐλευθέρου διαπραττομένην, ἀνδραποδώδῃ καὶ ἀσθενῇ, γαστρὶ καὶ αἰδοίοις ὑεὶ τὴν εὐδαιμονίαν μετροῦσαν, οὔτε θυμῷ γενναίᾳ χρωμένη, οἷον σῶμα παρειμένον ἐν μιᾷ χώρᾳ κείμενον ἐκνευρῶμενον, οὐδὲ κινεῖσθαι ἐτι δυνατόμενον. καὶ πολλὰ χαίματεσσότῃ ἐπεδείκνυτο τὴν ζωὴν τῶν νῦν ἐν τῇ γενέσει πολιτευομένων ἀνθρώπων (Damasc. Phot. p. 336 b).

ὅτι Πλάτων τὴν τῶν ἀλόγων ψυχὴν ἐνε τοῖς ἐαυτοῦ διαλόγοις θνητὴν ἀμιολόγηκεν.

ὅτι τὰ τῆς ψυχῆς ἅπαντα παθήματα τῷ δὲ συναμφοτέρῳ ἐστὶ καὶ οὐκ ἴδια τῆς ψυχῆς. ὡσαύτως καὶ ἡ νόσις.

ὅτι τῷ ζῆν αἴτιον τοῖς ζῶσι τὸ πεζότατον καὶ ἔσχατον μόριον τῆς ψυχῆς. τὴν γὰρ φυσικὴν δύναμιν ἀποδίδωσιν Ἀριστοτέλης αἰτίαν τοῦ ζῆν. οὐδὲν γὰρ ἀμοιροῦν ταύτης ζῆν δύναται διὸ καὶ τὰ μόνης αὐτῆς μετέχοντα ζῇ, λέγω δὴ τὰ φετὰ. μίαν δὲ ὅσῃαν βάλεται τῆς ψυχῆς εἶναι, ἐκ διαφορῶν συγκειμένην οὐσιῶν ἡνωμένων.

ψυχίδιον ἢ ψυχὴ. καὶ ψυχάριον παρὰ Ἰβλιανῶ.

ψυχικός σαρκικός. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρείοθυμον· οὕτως Ἀλέξης.

ψυχικός ἄνθρωπος (1 Cor. 2 14). ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος ὁ ἄνθρωπος. ὅταν μὲν ἂν πρῶτῃ τι τῶν τῷ θεῷ δοκῶντων, πνευματικὸς λέγεται, καὶ ἐκ ἀπὸ τῆς ψυχῆς ὀνομάζεται, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρας μελῶνος τιμῆς, τῆς ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἐνεργείας. οὐ γὰρ ἀρκεῖ ἡ ψυχὴ εἰς κατόρθωμα, εἰ μὴ ἀπολαύσοι τῆς τοῦ πνεύματος βοήθειας. ὥσπερ δὲ σαρκικός ἄνθρωπος λέγεται ὁ τῇ σαρκὶ δελεύων, οὕτω ψυχικὸν καλεῖ ὁ ἀπόστολος τὸν τοῖς ἄνθρωπίνοις λογισμοῖς τὰ πράγματα ἐπιτρέποντι καὶ μὴ δεχόμενον τὴν τοῦ πνεύματος ἐνέργειαν. καὶ πάλιν, ὅταν μὲν κατορθώσωμεν ἀρετὴν, πνευματικοὶ λεγόμεθα, ὅταν δὲ ὑποσκελισθῶμεν καὶ πρῶξιμένον τι ἐναντίον ἀπὸ τῆς εὐτελεῖς φύσεως, γῆν ἡμῶς ὀνομάζει. καὶ ὁ προφήτης (Genes. 11 4) "πατάξει" γῆσὶ "τὴν γῆν τῷ λόγῳ τῷ σιγίματος αὐτοῦ," οὐ περὶ γῆς λέγων, ἀλλὰ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν. καὶ πάλιν (11 1) "ἐγένετο πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν," περὶ τῶν ἁμαρτιῶν λέγων. καὶ ὁ Ἀβραάμ ἐαυτὸν ἐξευτελίζων λέγει (18 27) "ἐγὼ δὲ εἰμι γῆ καὶ σποδός." καὶ πάλιν (Sirac. 10 4) "ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐξυδένωται τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ," τὴν γαστέρα λέγων.

αἱ ψυχαὶ τῶν βιοθανατούντων οὐ κατὰ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν γίνονται δαίμονες, ἀλλὰ τῶν ἁμαρτανόντων, οὐ τῆς ἐσθίας αὐτῶν μεταβαλλομένης, ἀλλὰ τῆς προαιρέσεως τὴν ἐκείνων μιμημένης κακίαν. τῷτο καὶ ὁ Χριστὸς ἔλεγε τοῖς Ἰουδαίοις. (ev. Ioann. 8 44) "ὁμοῖς τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ διαβόλῳ ἐστέ."

ψυχόλεθρος.

ψυχομαχοῦντες· Πολύβιος (159) "οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ψυχομαχῶντες, σχεδὸν ἤδη ἐ' ἔτη τῶν κατὰ θάλασσαν πραγμάτων ὀλοσχερῶς ἀφειστηκότες." (ibid.) "ἦν δὲ καὶ τῆς ὕστερον ἐπιβολῆς τὸ πλεόν ψυχομαχία," περὶ τῆς ψυχῆς μάχης.

ψυχόμενος δρόσω ἐν καμίνῳ.

ψυχορροφεῖν τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν.

ψύχος. καὶ ψύχη τὰ ψυχρά.

ψυχθελάμενος τὴν ψυχὴν ἐλκόμενος.

ψυχρολογία ψευδολογία, ἀκαιρολογία. καὶ ψυχρολόγος ἄνθρωπος ὁ μηδὲν ἀγαθὸν λέγων.

ψυχρός ἀσθενής. ἦν δὲ ὁ Μόρσιμος Φιλοκλέης τῷ ποιητῇ υἱός, τραγωδίας ποιητῆς ψυχρός. ἦν δὲ καὶ λατρός (sch. A Eq 400).

ψυχρὸς ἄνθρωπος ἀντὶ τῆ δυνάμεως· Ἰωσήπος (B. I. 6 13) "ψυχρότεροι τῆς ἐλπίδος ὑπέστρεψαν."

ψυχρὸ βίβη καὶ δυσκόλῃς ζῆσειν ἀπαλαγέντας· ἀντὶ τοῦ ταλαιπωροῦ, Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (263). ἡ ἐπιμετρώμενος διὰ τὸ γῆρας. καὶ αὐθις (Ach. 138) "ἦνίκα Θέογονις ἡγωνίζετο, κατένιψε τὴν Θοράκην χιόνι πολλῇ, καὶ τοὺς ποταμοὺς ἐπῆξεν ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον." οὗτος τραγωδίας ποιητῆς ψυχρός· κωμωδῶν οὖν αὐτὸν παρίσταισι τὴν πολλὴν χιόνα τῆς τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότης.

ψυχρὸς φέλες. καὶ ψυχρὸς φέλει.

ψῶζα νόσος τις· Εὐπολὶς Μαριαῖ "ὅς θυμήνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν." οἱ δὲ φασὶ καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος, ὅτι κνησμὸς μετὰ δυσωδίας.

ψωθία τὰ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου.

ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τῆς μερρίνης· ἡ παροιμία παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἰππεῦσιν (960), ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι πολλῆς διεσχυμένων. παρὰ δὲ Διφίλῳ ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι παραπεποιήται "ἄχρι τοῦ λάρυγγος."

ψωλὸς ὁ λιπόδερμος, ὀξυτόνως. καὶ ἀκρόψωλος ὁ ἐπὶ βραχὺν τοιοῦτος. ἡ δὲ ἀσχήμων κατὰ παρέρτασιν τῆς μορφῆς. Ἀριστοφάνης (Av. 507) "κόκκυξ, ψωλοὶ πεδίονδε," ἀντὶ τῆς κόκκυγος κρούοντος τὰ πεδία θερίζομεν. οἱ δὲ Ἀλγύπτιοι ψωλοὶ λέγονται εἶναι, τουτέστι περιτετμημένοι. φησὶν οὖν ὅτι ὅταν ὁ κόκκυξ κοκκύσῃ, οἱ ψωλοὶ ἤρχοντο εἰς τὸ πεδῖον. τουτέστιν οἱ μεγάλα αἰδοῖν ἐχοντες. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι "τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοῦπος ἀληθῶς, κόκκυψωλοὶ πεδίονδε." καὶ αὐθις "ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μερρίνου," ἀντὶ τῆς μέχρι τῆς κεφαλῆς, ἐπειδὴ οἱ ἄρχοντες μερρίνην ἐστεφανῶντο. ἡ ἀπασκολύφθαι τὸ αἰδοῖν. "μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε," τῷτοσι κλέπτην τῶν δημοσίων ἐξαμείλοντο τὰ κοινά.

ψωμίζεται ἀπαυτᾷται, χαίρει. τὸ δὲ ψωμίζεσθαι ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων λέγεται, ἃ ὑπόκειται τῇ τῶν διδόντων ἐξουσίᾳ. Ἀριστοφάνης (Eq. 712) "ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται," οἷς ἀπαυτᾷται, οἷς χαίρει. καὶ (Ps. 80 5) "ψωμίζετε ἡμῶς ἄρτον δακρύων."

ψωμίζω καὶ ψωμιῶ αἰτιατικῇ.

ψωμοκόλακες οἱ παράσιτοι, ὡς Φιλίπ-
πιδης.

ψωμόλεθρος ὁ πολυμάγος.

ψωμός ὁ ἄρτος.

ψώρα κνησημονή.

Ψωρίς ὄνομα πόλεως.

ψῶσαν θάληψαν, Ἡρόδοτος (6 61).

ψώχοντες θρύπτοντες, λεπύνοντες.

ψῶχος γῆ ψαμμώδης.

ὦα μηλωτή, διφθέρα. καὶ τὸ λῶμα τῷ
ἐνδύματος περὶ τὴν πῆζαν· ἢ τὸ περιστό-
μιον. ὦαν ἐκάλεσεν ὁ Λαβιδ ὁ καλοῦμεν πε-
ριτραχήλιον· οἱ δὲ στόμιον ἐνδύματος εἰρή-
κασιν, οἱ δὲ τὴν ἀνάκλασιν τῷ ἱματίῳ. "ἐπὶ
τὴν ὦαν τῷ ἐνδύματος αὐτοῦ" (Theodoret.
in Ps. 132).

ὦά τὰ ἐκ τῶν κατοικιδίων ὀρνίθων γεν-
νώμενα.

ὦατοθήσω ἀκούσομαι, Λωριεῖς.

ὦβός παρὰ Πλουτάρχῳ (Lycurg. 6).

ὦβέλιστα ἡθέττειται, ἡλλοτριώται· ὁ
γὰρ ὀβελὸς ἐν τοῖς βιβλίοις ἀτετήσεως σύμ-
βολον.

ὦγ βασιλεὺς τῆς Βασάν, καὶ Σηὼν βα-
σιλεὺς τῶν Ἀμορραίων, οἱ ἐπὶ δυναστείᾳ
ἐσεμνέοντο. ὁ δὲ ὦγ καὶ κλίνη ἐκέρχρητο
σιδηρεῖ, διὰ τὸ τοῦ σώματος μέγεθος θ'
μὲν πήχεις τὸ μῆκος ἐ' δὲ τὸ εὖρος ἐχέσῃ.
ὁ βασιλεὺς τῆς Βασάν ὦγ προσαγορεύεται,
τουτέστι διάφραξις, ὡς τῶν ἔργων τῆς αἰ-
σχύνης (τοῦτο γὰρ ἡ βασάν) τὴν ὁδὸν τῆς
σωτηρίας ἡμῖν ἀποφρασσόντων. ὃν ἀποκτε-
νεῖ κύριος ἐπ' ἐλευθερίᾳ τῶν κρατουμένων.

ὦγαθέ ἀντὶ τῷ ὦ ἀγαθέ.

ὦγενίδαι ἀρχαῖοι.

ὦγκάθη· "καὶ τέτθ ἐπὶ πλείον ὠγκώ-
θη ἢ κατὰ τὸ ὑπάρχον."

ὦγμενον Ξενοφῶν ἐν β' (Cyr. 2 4 20)
ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο, παρὰ τὸν ὁγμὸν τὸν
σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν τῶν θερι-
ζόντων.

ὦγγυντο ἡνοίοντο.

ὦγύγια κακά, ἐπὶ τῶν ὀκληρῶν, ἐπεὶ
συνέβη Κάδμιον τὸν ὦγύγια διὰ τὰς θυμα-
τέρας κακοῖς περιπεσεῖν. ἄμεινον δὲ λέγειν
ὦγύγια κακὰ τὰ παλαιά· τῷτο γὰρ ἡ λέξις
δηλοῖ.

ὦγύγιον ἀρχαῖον, παλαιόν· ἢ ὑπεριμέ-
γεθες. ἢ διὰ τὸ ὦγυγον πρῶτον ἄρξαι τῶν
Θηβῶν.

ὦδε ἢ μόνον τὸ ἔτος, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν-
θάδε, ὡς ἡμεῖς· Κρατῖνος Ἀραπέτισι "τοὺς
ὦδε μόνον στασιάζοντας καὶ βουλομένους τι-
νὰς εἶναι." Ἀριστοφάνης Κωκύλῳ "ἐκδότω
δέ τις καὶ ψηφολόγιον ὦδε καὶ δίφρῳ δύο."
καὶ Πλάτων πον κέρχρηται ἀντὶ τοῦ δεῦρο
καὶ ἐνθάδε. τὸ δὲ οὕτως ἐν τοῖς πλείστοις
δηλοῖ· Εὐπολις Ταξιάρχους "οὐκ ἦν φυλάττη
γ' ὦδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα."

ὦδέ πως οὕτω πως.

ὦδει ὠγκοῦτο.

ὦ δειλακρίων σὺ (Α Αν. 143) ἀντὶ τῷ
ὦ κακὸδαίμονι καὶ δειλότατε.

ὦδεῖον Ἀθήνησιν ὥσπερ θάετρον, ὁ
πεποίηκεν, ὡς φασί, Περικλῆς εἰς τὸ ἐπι-
δείκνυσθαι τοὺς μισικούς· διὰ τοῦτο γὰρ
καὶ ὦδεῖον ἐκλήθη, ἀπὸ τῆς ὦδης. ἔστι δὲ
ἐν αὐτῇ δικαστήριον τοῦ ἄρχοντος. διμε-
τρεῖτο δὲ καὶ ἄλφιστα ἐκεῖ.

ὦδῇ τραγοῦδία.

ὦδῆκος φλεγμαῖνον, πεφνσιωμένον· "ὦ-
δῆκος τε γὰρ ἡθρος ὑπὸ πλούτου καταστῆλ-
λει, τὸ εὐδαιμον ἐτέρωθε δειξας, καὶ τὸ κα-
ταπεπνυμένον ὑπὸ πενίας ἐγείρει καὶ ἀταπί-
νωτον εἶναι παρασκευάζει τῷ καταμελεῖντι
τὰς ἀπάντων ἀκοὰς διηγήματι, ἐφ' οὗ καὶ
Ξέρξης ἐπέσθη, Ξέρξης ἐκεῖνος ὁ τὴν με-
γάλην σιρρατιὰν ἐλάσας ἐπὶ τοὺς "Ελλήνας."

ὦδῆκώς οἰδήσας, ηυσήσας.

ὦδῖν ὠδῖνος, ταῖς ὠδίσι.

ὠδῖνες θανάτες καὶ παγίδες οἱ θά-
νατηφόροι κίνδυνοι· Λαβιδ (Ps. 17 6) "ὠδι-
νες ἥδε περιεκύκλωσάν με· προέφθασάν με
παγίδες θανάτες." ὠδῖνες καλοῦνται αἱ πρὸ
τοῦ τοκετοῦ τῆς τικτούσης ὁδύναι. τοιγαρὲν
ἐκ τῆς μεταφορᾶς ταύτης ὠδῖνες ἥδε προσ-
αγορεύονται αἱ αὐτὸν προσπελάζουσιν τῷ θά-
νάτῳ παρασκευάζουσαι συμφοραὶ (Theodo-
retus in Ps. 114 3).

ὠδῖνον ἐνεκρυμόνησαν, ἀπέτεχον· "ὁ δὲ
ἦν πλοῦτις καὶ γένει διαφανής. ἔκῃν οἱ πο-
λῖται ὠδῖνον κατ' αὐτῆς φθόρον γενναῖον."
"ὠδῖνων τὴν καθ' ἡμῶν λοιδορίαν ἄθρον
ἐξέχεας" ἀντὶ τοῦ ἀθρούως, δημοῦ.

ὠδί πη, καὶ ὠδί πως.

ὠδῖς ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὁδύνῃ· "ὁ δὲ
ἐξεπτεῖν τὴν ὠδῖνα ἦν ἐκείναι οὐκ ἐτόλμα,
τὴν ἐλπίδα τοῦ ἴσως ἂν ποτε τυχεῖν ἐν τῷ
κρύπτειν ὑποθάλλων ἄρ' ἐκεῖνος" (Aelianus).

ὠδόν ὠδικόν, ψάλην· ἐν ἐπιγρύμματι

(AP 6 54) "χάλλκεον ἰδρύσας ᾧδὸν ὑπὲρ κιθάρας."

ὠδοποίησεν ἀντὶ τῆ ἑκ ἐκώλυνσε τῇ φιλανθρωπίᾳ τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' ἔδωκε χιόραν τῇ δικαίᾳ παιδείᾳ. "ὠδοποίησε τρίβον τῇ ὁρῇ αὐτοῦ" (Theodoret. in Ps. 77 50).

ὠδύσατο (Hom. Σ 292, ε 340) ὠργίσθη. ὠ δύσπορ' Ἀλαν, οἶος ὦν οἷος ἔχεις. ὥς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τιχεῖν" (S Ai. 923).

ὠδῶδει ἔπνει.

ᾤετο ὑπελάμβανεν.

ᾤζεσαν προσώζεσαν.

ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα; πότερον εὐτυχῇ λέγω, ἢ δεινὰ μὲν κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει, εἰ τοῖς ἐμιαυτῆς τὸν βίον σῶζω κυκοῖς" (S El. 766). ὥς μὲν γυνὴ κελίηται ἐπὶ τῷ πάθει, πρὸς δὲ τὸν κίνδυνον ἀποβλέπουσα ἡδεται.

ᾤήθησαν ἐνόμισαν.

ὦ Ἡράκλεις, τί μαίνη; τοῦτο λεχθῆναι ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν γασὶν ἀνακαλέωντων τὸν Ἡρακλῆα ἀπολειφθέντα αὐτῶν κατὰ βούλησιν τῆς Ἥρας.

ὦ θανμασᾶς ἐξευρίσκειν ἐπινοίας (A Eq. 1327).

ὠ θρήσω ἀντὶ τῆ ὥσω. ἔτως Ἀριστοφάνης. ὦθω γὰρ τὸ προῶθω. ὦθῶ δὲ περισπωμένως.

ὠίγνυντο ἀνιψήθησαν. Hom. B 809.

ᾤξεν ἤνοιξεν. Hom. Z 298.

ὠκα ταχέως.

ὠκεάνειον ῥεῦμα τὸ τῆ ὠκεανοῦ.

ὠκεανός ἡ κύκλω πάσης τῆς γῆς θάλασσα, παρὰ τὸ κῶ τὸ σχίζω, κεινός, καὶ μετὰ τῆ στερητικῆς α καὶ τροπῇ τῆ α εἰς ω ὠκεανός. "ἔξ οὐπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πῦσα θάλασσα καὶ πηγαί" (Hom. Φ 196).

ὠκεῖα ταχεῖα.

ὠκεῖλε. καὶ ἐξῶκεῖλεν, ὃ ἐστιν ἔξω τοῦ κέλλειν γέγονεν· ἀποκέλλειν γὰρ τὸ εἰς τῆμπροσθεν ἵέναι.

ὠκιμον δένδρον.

ὠκινάκης. ἑδαμῶς Ἀττικόν· ἀλλ' Ἡρόδοτος οὕτω λέγει τὸν ὠκινάκην.

ὠκίναρος (Lycophron 729) ποταμός.

ὠκλασαν τὰ γόνυτα ἔκαμψαν.

ὠκνεν ἡύλαβῆμην, καὶ ὠκνεν ἡύλαβῆντο, ὠλιγώρην. "συνέντες δὲ οἱ Ἕλληνες ἐπὶ βασιλείᾳ εἶναι τὴν στρατείαν, ὠκνεν τὴν ἀνάβασιν. Κλέαρχος δὲ εἰπόντος τὴν ὑποσπο-

ρὴν ἄπορον εἶναι Κύρην μὴ συναιρομένου, συνέσαν" (X Anab. 1 3?).

ὠκύαλος ναῦς ἡ ταχεῖα. Hom. O 705.

ὠκύμολος ταχέως πορευόμενος.

ὠκύμορος ταχυθάνατος. "τὰ ἀνθρώπεια ὠκύμορα καὶ ἐρήμερα, ταῦτά τοι καὶ σπυδῆς ἀνάπλει· καὶ συγγνώμην αὐτοῖς νέμειν ὑπὲρ τῆς ἄγαν σπυδῆς."

ὠκυμοριώτατος. Hom. A 505.

ὠκυπέτα (Hom. Θ 42) τὰς ταχεῖς.

ὠκυπλόων ταχυνόρων.

ὠκύπτερον ταχυπετῇ.

ὠκύρροος ταχεῖα ἔχων ῥεῦματα.

ὠκύς ταχύς.

ὦ Λακιάδαι, ἐπὶ τῶν μοιχῶν λέγεται· δῆμιος γὰρ τῆς Ἀττικῆς οἱ Λακιάδαι, ἐν ᾧ ῥαφανίδες πολλαί, αἷς ἐχρῶντο κατὰ τῶν ληφθέντων μοιχῶν ἐνυβρίζοντες. καὶ στελεοῖς δὲ ἐχρῶντο μὴ παρησῶν τέτων ἀλαβύσους.

ὠλέκρανον ὁ ἀγκών.

ὠλεν (ap ὠφλεν) ἐάλω, ὠφείλησεν.

ὠλέναι οἱ πήχεις τῶν χειρῶν. καὶ λευκώλενοι. "ἐποχούμενος ἐπέστη ἀκηράτοις ὠλέναις." ὠλήν δὲ ὠλένος ἀρσενικόν· τοῖς ὠλέσι πληθυντικόν.

ὠλενία πέτρα (Hom. B 617). καὶ ὄνομα πόλεως.

ὠλένιος ἀγκών. οἱ Σκύθαι.

ὠλενος εἶδος ζῆου.

ὠλεσίκαρποι ματαιόκαρποι· Ὁμηρος (x 510) "καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι." καὶ ἐν ἐπιγράμμιτι (AP 6 104) ὠλεσίβωλος· "κῶλεσίβωλον σφῦραν," τὴν κλώσαν τοὺς βάλους.

ὠλήν ὁ βραχίον.

ὠλήν Ἀνμῆτος ἢ Ὑπερβόρειος ἢ Ἀύκιος, ἐποποιός. μᾶλλον δὲ Ἀύκιος ἀπὸ Ξάνθου, ὡς δηλοῖ Καλλιμάχος (h. Del. 305) καὶ ὁ πολυίστωρ ἐν τοῖς περὶ Ἀνκίως.

ὠλιγώρηται ἐμβέβληται, ἡμάρτηται.

ὠλισθον ἀτάκτως ἐρρίφθησαν· "οὐδὲ ὠλισθον ἄλλως αἰ εὐχαὶ καὶ αἰ κατὰ τοῦ θεοῦ ἐχθροῦ ἀραί" (cf. v. ἄλλως).

ὠλκα τὴν αὐλακα.

ὠλλοὶ ἀντὶ τῆ οἱ ἄλλοι.

ὠλύγιον καὶ διωλύγιον.

ὠλώλειν ὑπερσυντελικός.

ὦ λῶστε ὦ βέλτιστε.

ᾤμαι. καὶ ἐγῶμαι ἐγὼ οἶμαι.

ὦ μακάριε τῆς τέχνης (A An. 1410).

ὁμάρτησαν ἠκολέθησαν.

ὁμαχθῆς ἡ βύρος τοῖς ὠμοῖς παρεχομένη· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 104) "σπερμοφορὸν πῆρην ὁμαχθέα."

ὦ μέγα θαῦμα ὦ θανμάσιε.

ὦ μέλε. παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ τῶν γυναικῶν λέγεται μόνον, ὡς τὸ ὦ τέλειον, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ἐπ' ἀνδρῶν, ὡς ἐν Ἰππεῦσιν Ἀριστοφάνους (676) καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος (p. 178). καὶ Μένανδρος Συναρώση "ἄφες τὸν ἄνθρωπον. τί κόπτεις, ὦ μέλε;" σημαίνει δὲ ὦ δέλαιε, ὦ πονηρέ· ἔνιοι δέ, ὦ ἐπιμελείας ἄξιε καὶ οἶον μεμελημένε. πρόσφθεγμα· τουτέστι κάκιστε, κακοδαιμονέστατε, οἰκτρότατε.

ὦ μηδαμῶς (A Ach. 333). τὸ τοιοῦτο σχῆμα ἀποσιώπησις λέγεται. ἔστι καὶ παρὰ Δημοσθένει (18 22) τὸ ὁμοιον· "ἀλλ' ὦ, τί ἂν σέ τις εἰπὼν ὁρθῶς προσεῖποι;" εἰρηκότος γὰρ αὐτοῦ μηδαμῶς, εἶπεν ὦ μηδαμῶς. ὦμην ἐνόμισα.

ὦμησάμενος εἰς τὸν ὦμον ἀγαγών.

ὦμηστῶν ὦμα ἐσθιόντων· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 218) "δείσας δ' ὦμηστέω θηρὸς μόρον, ὡς ἂν δόξα (ἀν ὡκὺς ἀράξας) τύμπανον ἐξ ἱερῶς ἐπλατάγησε νάπης."

ὦ μὴ ἔστι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖν" (S OR 296), τετέστιν, ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικῶς οὐδὲ τὸν λόγον.

ὦμή τις εἶναι· "δέδοικα μὴ δόξης ὦμή τις εἶναι, δεινῶς οὕτω τιμωρουμένη." Νικόλαος ὁ Λαμιασκηνός φησιν.

ἴμιλλα παιδιὰ τις, ἐν ἧ ὁ εἰς τὸν κύκλον βαλὼν κύρουν, ὥστε ἐμμεῖναι, νικᾷ· Εὐπολις Χρυσῷ γένει "ἔπειτ' εἰσεῖμι ἐνθάδε μέινας εἰς ὦμιλλαν." ἀπὸ συναιρέσεως· ἴ ὦμιλλα ὦμιλλα.

ὦμμένον λέγουσι δυσέως τὸν ἑωρμμένον.

ὦμοβοῦνας βύρσας.

ὦμοβόρων ὠμοφάγων.

ὠμογέρων ὁ παρ' ἡλικίαν γεγηρακὸς διὰ λύπην ἢ συμφορὰν, καὶ πρεσβύτης οὗ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἐπολιώθη.

ὦμοι φεῦ μοι. ἐπίρρημα σχετλιασικόν.

ὠμοκρατής· (S Ai. 205) "ὠμοκρατής Αἴας Θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας," ὁ δυσπένπαντος καὶ αἰτιώνυμον ἔχων πάθος· ἢ ὁ ὠμὸς καὶ καρτερικός· ἢ ὁ ὑπὸ ὠμότητος κεκρατημένος· ἢ ὁ γενναῖος ὁ καὶ τῶν

ὠμῶν κρατεῖν δυνάμενος. Σοφοκλῆς (Ai. 548) "ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς δεῖ πωλοδαμνεῖν καὶ ὁμοιοῦσθαι φύσιν," ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καρπῶν, οἳ ὅτε εἰσὶν ὠμοί, καὶ σκληρότεροί εἰσι καὶ ἱταμοί.

ὦμος τὸ μέλος τῆ σώματος.

ὠμοσμένος. ὁ μωμοσμένος δέ.

ὠμοτόκησεν ἐδυστόκησεν, ἢ ἐξέτρωσεν.

ὠμωνυμηκῶς. παρακείμενος.

ὠμωξεν. Hom. Γ 364.

ὦν αἰδῖος· "ἔγώ εἰμι ὁ ὦν" (Exod. 3 14).

ὦντο (Hom. P 25) ὠνεῖδισεν, ἐξεφάτισεν. ἢ ἡγόρασεν.

ὦνερ ὦ ἄνερ, κατὰ συναίρεσιν· "τὸν τέττιγ' ὄψει μ', ὦνερ, ἐφεζόμενον" (AP 6 120).

ὠνευον, παρὰ Θουκυδίδῃ, ἐκίνουν καὶ περιῆγον· ὄνος γὰρ τῇ μύλωνος τὸ κινέμενον, καὶ αἱ τοιαῦται μηχαναὶ ὄνοι. Θεκυδίδης (7 25) "ὠνευον ἀναδούμενοι τοὺς σταυροὺς," τετέστιν ὄνοις ἐχρῶντο. ἔστι δὲ ὄνος μηχανὴ ἐπ' ἄκρων τῶν ἀκατίων πηγνυμένη, ἀφ' ἧς περιβάλλοντες βρόχοις τοὺς σταυροὺς ῥαδίως ἐκ τῆ βυθῆ ἀνέσπων. ἔστι γὰρ ἡ μηχανὴ ἐπὶ τοσούτον βιαιοτάτῃ ὥστε σαγήνην βαρεῖαν ὑπὸ δύο ἀνδρῶν ἀπόνως ἔλκεσθαι. καλῶσι δὲ τὴν μηχανὴν οἱ τὰς χαμαὶ λείχοντες ἔλκοντες ἀλιεῖς ἡλακότην. ἐρρωμενεστέρα δὲ πρὸς τὴν ἀνέλκυσιν καθίσταται, ὅταν καὶ δίκραν ζύλον πρὸ αὐτῆς τεθείη· ἐπ' εὐθείας γὰρ ἡ ἀντίσπασις τῶν ἀνελκομένων γίνεται.

ὠνῆ ἀγορά, καὶ ὠνησάμενος ἀγοράσας.

ὠνηματιαῖος.

ὠνητὴ τιμῆς κτητῆ. "καὶ τὴν χώραν ἐπιτρέπειν Τρῳάϊνῃ Ἀνταρον, καίπερ ὅτι ὠνητὴν ἐκ Πακόρου ἔχει λαβὼν πολλῶν χρημάτων· καὶ τοῦτο ὠσμένη τῷ βασιλεῖ γίνεται" (Arrianus?)

ὠνητιᾶν ὠνήσασθαι βούλεσθαι.

ὠνητιῶν ἀγοραστικῶς ἔχων.

ὠνητο ὠφέλητο· "ὅς εἰ ἐπείθετο, ὠνητο ἂν."

ὠνθρωπος ἀντὶ τῆ ὁ ἄνθρωπος.

ὠνια πράσιμα, ἀγοραστά.

ὠνίους ἀγοραστοὺς, ἢ τιμίους. Προκόπιος (Pers. 2 12) "εἰ μὴ τὴν σωτηρίαν ὠνιον κτήσονται λύτρα διδόντες." Αἰλιανός "καὶ ἀπολύσει δικασταὶ ὠνιοὶ αὐτόν." "συμβου-

λεύει ἀσπάσασθαι τὰ Ῥωμαίων, καὶ παρ' αὐτὸς ὦνιον ἀποκομίζειν τὴν μέταξιν" (Menander).

ὦν νῦν θερμοὶ βωμοὶ, ἐπὶ τῶν διὰ σπαθῆς τυγχανόντων. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ἀημιναῖς "τὴν κρατίστην δαίμον", ἧς νῦν θερμός ἐσθ' ὁ βωμός." μὴνύει ὅτι αἱ τινες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ξένοι θεοὶ ἐτιμῶντο.

ὠνομάδατο ὠνομάζοντο, ἰωνικῶς.

ὠνομασμένος ἐξάκαστος.

ὠνόμηνεν ὠνόμασεν.

ὠνον ὠφέλειαν, τιμὴν (Babr. 66) "τί σοι τὸ κέρδος; ἢ τίς ὦνον εὐρήσεις;" καὶ ὦνος ἡ τιμὴ.

ὠνούμαι αἰτιατικῇ, ὠνεῖται δὲ γενικῇ. "τοῦτο δ' ἐστὶν ὁ τῶν εὐρισκομένων ἀπάντων χρημάτων Φίλιππος ὠνεῖται" (Demosth. 99).

ὠνούμενος ἀγοράζων. ὠνῶ γὰρ τὸ ῥῆμα.

ὠνοχόει ἐκίρνα. "ὠνοχόει δὲ οὐδὲ εἰς, οὐδὲ νομίζεται παρὰ τοῖς ἐφίοις βαρβάροις ἐμπίνειν δειπνοῦντας."

ὦ νῦν μὲν οὐδεῖς, αὔριον δ' ὑπέρμεγας (A Eq. 158), ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας τιμωμένων.

᾽Ωξος ποταμὸς ἐν τῇ Βυκτριῶν χώρῃ, ὃς Ἀλεξάνδρῳ ἄπορος ἐφαίνετο. τὸ μὲν γὰρ εὖρος ἦν ἐς ἕξ μάλιστα σταδίους, βάθος δὲ οὐ πρὸς λόγον τοῦ εὖρος, ἀλλὰ πολὺ δὴ τι βαθύτερος καὶ ψαμμύδης, καὶ ῥεύμα ὀξύ, ὡς τὰ καταπηγνύμενα ὑπ' αὐτῆς τῆς ῥῆς ἐκστρέφεσθαι ἐκ τῆς γῆς ἐ χαλεπῶς, οἷα δὴ οὐ βεβαίως ἐπὶ τῆς ψάμμου ἰδρυμένα (Arrian. Anab. 3 29).

ὠξυσυμώθη ὠργίσθη, ὠξύνθη.

ὠών. καὶ ὠοτόκον. "ὅτι ἀπὸ τῶν τετραπόδων ἡ χελώνη μόνη ὠοτοκεῖ."

a ὠόπ κλενομία τῶν ἐρεσσόντων, καταπαῶν τὴν κωπηλασίαν (sch. A Av. 1395).

b ὠόπ ἑλατικὸν ἐπίφθεγμα ἐπὶ πλοῖσι. ὠόπ ὅπ (A Ran. 208) ἑλατῶν ἐπίφθεγμα. ὠόπ, παραβαλοῦ Ἀριστοφάνης Βατράχοις (182), τρεῖς τινος ὁρμισον τῇ γῇ τὴν ναῦν. ἐν τῇ νῇ γὰρ ὁ Χάρων λέγει.

᾽Ωτοκατάξις ὄνομα κύριον. cf. v. ὠτοκάξις.

ὦ οὗτος σύ. (S Ai. 89) "ὦ ἕτος, Ἄλαν." δισσὴ ἡ κλήσις.

ὠοφύρος ἰχθυῖς.

ὥψ ἐπίφθεγμα τῶν ἀφιέντων ἅμα τρέχειν ἢ τι τοιοῦτον ποιεῖν.

ὦ παῖ. Σοφοκλῆς (Ai. 550) "ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος, τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός."

ὦ πάντα σὺ τολμῶν (ANub. 374), τέστιν ὦ θραυστάτε καὶ τολμηρότατε.

᾽Ωπας ὄνομα κύριον.

ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσι τε πράγμασι δωροδόχοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἴζων, εἴθε φάυλως ὥσπερ εὖρες ἐκβάλοις τὴν ἐνθεσιν· ἄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς. τὸν Ἰελεῖς τ' ἂν οἴομαι γέροντα πυροπίπην ἡσθέντ' ἰηπαϊνῶσαι καὶ βακχέβακχον ἄσαι" Ἀριστοφάνης (Eq. 404). πρὸς Κλέωνα ὁ λόγος. ὦ ἐπὶ πύσῃ προδοσίᾳ ἐξεταζόμενε καὶ κακία. μεταφορικῶς δὲ εἶπεν ἅπαν τὸ νόημα ἀπὸ τῶν μελισσῶν. ὥσπερ αἱ μέλισσαι, φησί, πάντων ὥσπερ ἐκ τῆς ῥῆς καὶ εὐχερῶς ἔτυχες, ἐπεὶ μὴδὲ ἐλπίσας εἰς τῷτο δόξης προελθεῖν ἔδοξεν εὐδοκιμεῖν ἐκ τῆς περὶ Πύλον κατορθώματος, ἔτως καὶ ἀποβαλεῖς, καὶ τότε ἄσαιμι τὸ Σιμωνίδου "πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς." γέροντα δὲ πυροπίπην, ἐπεὶ ὡς παιδεραστῆς οὗτος ὁ πρεσβύτης διεβύλλετο· ἢ ἐν τῷ πρωτανείῳ φησὶν ὅτι τὸν Διόνυσον· Βάκχος γὰρ ὁ Διόνυσος.

ὦρες οἱ ὀφθαλμοί.

᾽Ωπας ὄνομα πόλεως.

ὦ πλεῖον ἤλως αἰμύλης ἀλώπεκος, παροιμία.

ὠπόσ' (an χῳπόσ') αἰσχιστ' ἐν ἄν. θρώποις ἔργα γίνεται (S OR 1407).

ὠπτται ὠράθη.

ὠπττημένος καὶ ὠπτῆσθαι.

ὠπυνεν ἐγγεγυμῆκει. Hom. N 429.

ὦρα καιρὸς ἐπιτήδειος. "εἰ μὲν εἰρήνης ἀπιθυμοῦσιν, ὦρα αὐτοῖς παραδοῦναι τὰ ὅπλα." καὶ ὁ θεολόγος "ὦρα σοι καὶ βασιλείαν οὐρανῶν ἀτιμάζειν, ὅτι κόκκῳ σινάπιδος ἀπεικάζεται." καὶ αὐτὸς Προκόπιος (Arc. 2) "ὦρα σοι μὴ περιθεῖν ἐμὲ μὲν πρὸς τῇ τῆς οἰκίας διαφθορᾷ καὶ χρημάτων ἐσθλημὲν τοσοῦτον πληθός."

ὦρα κάλλος, καιρὸς τροπῇ, εὐμορφία. Ἀλιανός "γυνὴ τὴν ὥραν διαπρεπῆς, σώφρων τὸν τρόπον." ψιλῶς δὲ φροντίς, ἐνθεν ὀλίγων λέγομεν τὸν ὀλίγην φροντίδα

ἔχοντα· Πλάτων "ὁδῶν καὶ περὶ τῶνδε πλεονῶν οὐδεμίαν ὥραν ἔχεις."

c ὥρου τὸ δωδέκατον τῆς ἡμέρας, ὑπὸ τῷ διορίζειν τὰ διαστήματα τῆς ἡμέρας.

ὥρου γάμων ἀκμή, γάμων καιρὸς.

ὥρου ἔτος τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος. καιρὸς ἔτος.

ὥρου ἡ φροντίς· Ἀλλιανός "ἀνδρὶ ἐπιόρκω καὶ τὰ θεῖα ἐν μηδεμιᾷ ὥρᾳ τιθεμένῳ, ἀπάταις δὲ καὶ ψευδολογίαις συμβιᾶντι καὶ ἐδὲν ἐδέποτε λέγοντι ὕγιες, καὶ ἐντεῦθεν πλετῆντι πλετον ἐπίρρητον."

a ὥραι καιροί.

b ὥραι. Προδίκου βιβλίον ἔστιν ἐπιγραφόμενον Ὁραι... ἡδονῶν (cf. v. Προδίκος b).

ὥραιοκόμος ὁ τοῦ κάλλους ἐπιμελούμενος.

ὥραιοπολῶ τὸ μετὰ τῶν νέων ἀναστρέφομαι.

ὥραιος ὁ εὐμορφος.

ὥραισμένη κεκαλλωπισμένη.

Ὁραιχον.

ὥρακιάσας ἐκλυθεῖς, ἡ ὥρακίους, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν τῇ Εἰρήνῃ (701) "ὥρακιάσας Κρατῖνος" ἀντὶ τῷ λιποψυχῆσας· εἰς οἶνοφλυγίαν δὲ ὁ Κρατῖνος διωβάλλεται. ἡ ὥρακίους, ὑπὸ ἐκλύσεως σκοτωθεῖς, ᾧ ἐπεται τὸ ὥρακῶν. τοῖστοι δὲ οἱ λιποψυχῆντες τρέπεται γὰρ αὐτῶν πρῶτον ἡ χροιά. Ἀριστοφάνης "ὅ γὰρ ἐξηνέσχετο ἰδὼν πίσον καταγνύμενον οἶνον πλέων." καὶ ὥρακῶσαι λέγασιν τὸ ὑπὸ φόβου ὥρακῶσαι, θλιβομένης τῆς καρδίας· τῷτο δὲ πολλοῖς γίνεται· παρὰ τὸ τὴν ὥραν αἰκλίσθαι, ὃ ἔστι τὴν μορφήν. ἡ ὥρακιῶ φροντίζω· ὥρα γὰρ ἡ φροντίς· Ἡσίοδος (O. 30) "ὥρη γὰρ τ' ὀλίγη πέλειαι νεικῶν." ἐκ δὲ φροντίδος ἐκλύεται τις. ὥρακῶ γὰρ τὸ ῥῆμα.

Ὁραπόλλων Φαινειβούθως κώμης τοῦ Πανοπολίτου νομοῦ, γραμματικὸς διδάξας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, εἶτα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Θεοδοσίᾳ, ἔγραψε τεμενικά, ὑπόμνημα Σοφοκλέους, Ἀλκαίου, εἰς Ὅμηρον. λαμπρὸς μὲν ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἄνθρωπος, καὶ τῶν πάλαι λογισμῶν γραμματικῶν ἐδὲν τι μείον κλέος ἀπενεγκάμενος. ... (cf. v. Ἀρποκρῆς) Αἰγύπτιος, ἐπὶ Ζήνωνος βασιλείᾳ. ζητῶν δὲ ὁ Νικομήδης τὸν Ἀρποκρῆν ἦν, καὶ μὴ εὐρίσκων αὐτόν. ὁ δὲ Ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος τῷτο μαθὼν πέμπει

διὰ γραμμῶν δηλούντων τὰς ἐπιόντας. ἐάλω δὲ ὁ γραμματιγράφος, καὶ ὁμολόγει τὸν πέμψαντα· καὶ τὸν Ὁραπόλλωνα καὶ τὸν Ἡραῖσκον αἰρῶσι, καὶ νέροις ἀνακρεμάσαντες ἀπὸ τῆς χειρὸς ἐκότερον ἀπήτησαν τὸν Ἀρποκρῆν καὶ Ἰσίδωρον. ὁ δὲ Ὁραπόλλων ὅς ἦν τὸ ἥθος φιλόσοφος, ἀλλὰ τι καὶ ἐν βουθῷ τῆς περὶ θεῶ δόξης ὡς ἦδει ἀποκρυπτόμενος. ὁ γὰρ Ἡραῖσκος προεῖπεν ὡς αὐτομολήσει πρὸς ἐτέρους καὶ καταπροήσειται τὰς πατρίδας νόμους ὁ Ὁραπόλλων. ὁ καὶ συνέβη γενέσθαι· ἂν ἔδεικται γὰρ ἀναγκαίως τύχης εἶναι δοκῆσης αὐθαίρετον εἶλετο τὴν μεταβολήν, ἐπὶ ἐλπίσιν ἴσως ἀπλήστου τινὸς ἐπιθυμίας. οὐ γὰρ ἄλλο τι ἔστι προχειρίσασθαι ῥαδίως εἰς ἀπολογίαν τῆς μεταστάσεως. [ὡς εἶκε, χριστιανὸς ἐγγόνει.]

Ὁράτ ὄνομα κύριον.

ὠρατίωνα.

ὠργασμένος ἀντὶ τῷ μεμαλαγμένος, ἀναδευνόμενος· Πλάτων Θεαιτήτῳ (p. 194 C) "ὅταν μὲν ὁ κηρὸς τε ἐν τῇ ψυχῇ βαθὺς τε καὶ πολὺς καὶ λείος καὶ μετρίως ὠργασμένος." ὀργάζειν δὲ κυρίως τὸ ταῖς χειρσὶ τὸν πηλὸν ἀναδέειν καὶ φνεῖν.

ὠργωμένοις ἐκτεταμένοις, ἐπιθυμῶσιν. ὠργων· "οἱ δὲ καὶ προσκλήσασθαι τὴν ἀλλήλων δόξαν σπευδὴν ποιέμενοι ὠργων," καὶ αὐθις (Procop. Goth. 4) "οἱ δὲ ὠργων τοῖς πολεμίοις ὁμοσε ἰέναι."

Ὁρεῖθνια ὄνομα Νηρηίδος· Ὁμηρος (Σ 48) "Μαῖρα καὶ Ὁρεῖθνια ἐνπλοκάμους τ' Ἀμύθειν." τῷ Βορέῃ ἑρωμένη.

ὠρεῖον ταμιεῖον. "ὅτι ἐν τῷ καθεμένῳ ὠρεῖῳ, ὃ ἔστι μύδιος, ἔνθα νῦν ἴστανται κίονες πρὸ τῷ οἴκῳ τῷ Κρατερεῷ, ὃς νῦν ἐστὶ τῷ μυρεψῷ, ἴστατο μύδιος χαλκῆς" (Codin. orig. Cp. p. 35).

Ὁρεῖτης ἀπὸ τύπος τῷ Ὁρεῷ.

ὠρέξυτο (Hom. Ψ 99) ἐξέτεινεν.

Ὁρεὸς πόλις.

ὠρες αἱ γυναῖκες.

Ὁρηθ ὄνομα κύριον.

ὠρημάτων φυλαγμάτων.

ὠρηθσονται φυλάσσονται.

ὠρια τὰ κατὰ καιρὸν.

Ὁριγένης ὁ καὶ Ἀδαμάντιος, ἀνὴρ ἐλλογισμώτατος καὶ κατὰ πῦσαν παιδείαν εἰς ἄκρον ἐξησκημένος, ἀκροατῆς γενόμενος Ἀμμωνίᾳ τῷ φιλοσόφῳ τῷ ἐπὶ κλήν Σακκά, τῷ

πλείστην ἐπίδοσιν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ ἐσχηκότος. διὰ τοι τὸτο καὶ εἰς τὴν τῶν λόγων ἐμπειρίαν πολλὴν παρὰ τῇ διδασκαλίᾳ τὴν ὠφέλειαν ἐκληρώσαιο. συνῆν τε γὰρ αἱ τῷ Πλάτῳ ὁ προειρημένος ἄνθρωπος, τοῖς τε Νεμηνίῳ καὶ Κρονίῳ Ἀπολλοφάνει τε καὶ Δοργίῳ καὶ Μοδεράτῳ Νικομάχῳ τε καὶ τῶν ἐν τοῖς Πυθαγορείοις ἐλλογίμων ἀνδρῶν ὠμίῳ συγγράμμασιν. ἐχρῆτο δὲ καὶ Χαιρήμιονος τῷ στοικῷ Κορνέτιο τε βίβλοις, παρ' ὧν τὸν μεταληπτικὸν τῶν παρ' Ἑλλήσι μυστηρίων ἔργον τρόπον. καὶ ἀπαξιαπλῶς πολλὴν ἔσχε τὴν ἐπιστήμην τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ δογματῶν, ἢ μόνον τῶν Ἑλληνικῶν ἀλλὰ καὶ τῶν θείων τε καὶ ἡμετέρων, τουτέστι τῶν χριστιανῶν. καὶ τί ἂν τις λέγοι περὶ τῆς ἐκείνου μικρῆς δεῖν ἀθανάτου καὶ μακαρίου φύσεως, ὅτι περ διαλεκτικὴν γεωμετρικὴν ἀριθμητικὴν μουσικὴν γραμματικὴν καὶ ῥητορικὴν καὶ πάντων τῶν φιλοσόφων τὰ δόγματα ἔως ἐξέμιθεν ὥστε σπασθασὺς τῶν κοσμικῶν προυργμάτων ἀκροατὴς ἐσχηκέναι καὶ ἐξηγεῖσθαι αὐτοῖς ἐκύστες, συνδρομὰς δὲ πολλὰς πρὸς αὐτὸν γίνεσθαι. τῷ δὲ γε ᾽Ωριγένει καὶ τῆς μεγαλοφυΐας αὐτοῦ καὶ Πορφύριος ὁ κατὰ χριστιανῶν λυτήσις μνημονεύει, καὶ φησιν "ὁ δὲ τρόπος τῆς ἀτοπίης ἐξ ἀνδρός, ὃ καὶ γὰρ κομιδῇ νέος ὢν ξυντετύχηκα, σφόδρα εὐδοκίμησαντος καὶ ἔτι εὐδοκίμηστος δι' ὧν καταλέλοιπε συγγραμμάτων, παρειλήφθω ᾽Ωριγένει, ὃ κλέος παρὰ τοῖς διδασκαλοῖς τέτων τῶν λόγων μέγα διαδέδοται. καὶ αὐταὶ μὲν αἱ παρὰ τῶν ἔξωθεν μαρτυρίαι τῷ ἀνδρὶ, καὶ μάλιστα τῶν ἐχθρῶν." ταῦτα Πορφύριος κατὰ τὸ τρίτον σύνταγμα τῶν γραφέντων αὐτῷ κατὰ χριστιανῶν εἶρηται, ἐπαληθεύουσιν μὲν περὶ τῆς τῷ ἀνδρὶ ἀσκήσεως, ψευσαμένῳ δὲ σαφῶς περὶ τῶν λοιπῶν. τί γὰρ ἔκ ἐμελλεν ὁ κατὰ χριστιανῶν μάνεις; ἐν οἷς αὐτὸν μὲν φησιν ἐξ Ἑλλήνων μεταθέσθαι, τὸν δ' Ἀμμώνιον ἐκ βίβης τῇ κατὰ Θεοδοσίαν ἐπὶ τὸν ἔθνικόν ἐκπεσεῖν. ταῦτα μὲν εἰς παρόστασιν τῆς ᾽Ωριγένους καὶ περὶ τὰ Ἑλλήνων μαθήματα πολυπειρίας, περὶ ἧς πρὸς τινὰς μεμψαμένους αὐτῷ διὰ τὴν περὶ ἐκεῖνα σπασθὴν ἀπολογούμενος ἐν ἐπιστολῇ τινὶ ταῦτα γράφει. "ἐπεὶ δὲ ἀνακειμένη μοι τῷ λόγῳ, τῆς φήμης διατρεχέσης περὶ τῆς ἔξωθεν ἡμῶν, προσήεσαν ὅτε μὲν αἰρετικοὶ ὅτε δὲ

ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων, καὶ μάλιστα τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ, ἔδοξεν ἐξετάσαι τὰ τε τῶν αἰρετικῶν δόγματα καὶ τὰ ὑπὸ τῶν φιλοσόφων περὶ ἀληθείας λέγειν ἐπαγγελόμενα." καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα περὶ ἀσκήσεως ἀπολογούμενῳ εἶρηται (Euseb. 6 19).

κατὰ τῆτον δὲ τὸν χρόνον καὶ ἡ Ἀλεξάνδρου τῷ Ῥωμαίων βασιλεῶς μίτηρ Μαρτυρίᾳ εἰς λόγους ᾽Ωριγένει συνῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ παρ' αὐτῆς κατηχήθη τὸν λόγον (cf. Cedren. p. 256).

ἐξ ἐκείνου δὲ τῷ χρόνῳ τῶν εἰς τὰς θείας γραφὰς ὑπομνημάτων ἐγένετο ἀρχή, Ἀμβροσίῳ εἰς τὰ μύλια παρορμηῶντος αὐτὸν μυσταίς ὅσαις ἢ προτροπαῖς ταῖς διὰ λόγων καὶ παρακλήσεσιν αὐτῷ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀφθονωτάταις τῶν ἐπιτηδείων χορηγίαις. ταχυγράφοι τε γὰρ αὐτῷ πλείους ἢ ζ' τὸν ἀριθμὸν παρῆσαν ὑπαγορεύοντες, χρόνοις τεταγμένοις ἀλλήλους ἀμείβοντες, βιβλιογράφοι τε ἔχ' ἧττας, ἅμα καὶ κόραις ἐπὶ τῷ καλλιγραφεῖν ἡσχημέναις ὧν ἅπαντων τὴν δέξαντων τῶν ἐπιτηδείων ἀφθονον χορηγίαν ὁ Ἀμβρόσιος παρεστήσατο. ναὶ μὴ καὶ ἐν τῇ περὶ τὰ θεία λόγια ἀσκήσει τε καὶ σπασθῇ προθυμίᾳ ἄφατον αὐτῷ συνεισέφερεν, ἢ καὶ μάλιστα αὐτὸν προέτρειπεν ἐπὶ τὴν τῶν ὑπομνημάτων σύνταξιν (Euseb. 6 23).

τοσαύτην δὲ ἔσχε σπασθὴν περὶ τὰς θείας γραφὰς ὥστε καὶ τὴν Ἑβραϊκὴν διάλεκτον, ἐναντιωμένην τῇ τε ἡλικίᾳ καὶ τῇ οἰκείᾳ φύσει, ἐκμαθεῖν, καὶ διὰ τῶν ο' ἐρμηνευτῶν ἄλλας ἐκδόσεις εἰς ἓν συναγαγεῖν, Ἀκύλου λέγω τῷ Ποντικῷ καὶ Θεοδοσίῳ καὶ Συμμάρχῳ τῶν Ἑβραίων (αἱρεσις δὲ ἔστιν αὐτῶν, ψιλὸν τὸν Χριστὸν ἄνθρωπον δοξαζόντων· οἵτινες τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ὑπεμνημάτισαν, δι' οὗ καὶ τὸ ἴδιον δόγμα βεβαιῶσαι σπεύδουσιν), ὁμοίως δὲ πέμπτην καὶ ἕκτην καὶ ἐβδόμην ἐκδοσιν (Sophronius).

ἐκ τῶν Εὐσεβίου τῷ Παμφίλῳ ἱστοριῶν (6 16) περὶ ᾽Ωριγένους. τοσαύτη δὲ εἰσῆγετο τῷ ᾽Ωριγένει τῶν θείων λόγων ἀπηκριβωμένη ἐξέτασις ὡς μόνους πρωτοτύπους αὐτοῖς Ἑβραίων στοιχείοις γραφὰς κτῆμα ἴδιον ποιήσασθαι, ἀνιγεῖσθαι τὴν τινος τῶν ἐτέρων παρὰ τὰς ο' τὰς ἱερὰς γραφὰς ἐρμηνεύσαντων ἐκδόσεις, καὶ τινὰς ἐτέρας παρὰ τὰς κατημαξευμένας ἐρμηνείας ἐναλλαττού-

σας, τὴν Ἀκύβη καὶ Συμμάχου καὶ Θεοδο-
τίωνος, ἐφευρεῖν ὡς ἔξ ἀπορρήτων ἐκ οὐδ'
ὁπόθεν τυχὸν τῷ πάλαι λανθανέσας χρόνῳ
εἰς φῶς ἀνιχνεύσας προήγαγεν. ἐν γὰρ μὴν
τοῖς ἐξαπλοῖς τῶν ψαλμῶν μετὰ τὰς ἐπι-
σήμες δ' ἐκδόσεις ὁ μόνον πέμπτην ἀλλὰ
καὶ ἕκτην καὶ ἑβδόμην παραθεῖς ἐξημερίαν,
ἐπὶ μιᾷς αὖθις σεσημειώται ὡς ἐν Ἱερικοῖ
εὐρημένης ἐν πύλῳ. ταύτας δὲ ἀπύσους εἰς
ἐν συνιγαγόν, διελθὼν τε πρὸς κῶλον καὶ
ἀντιπαραθεῖς ἀλλήλαις μετὰ καὶ αὐτῆς τῆς
Ἑβραίων σημειώσεως, τὰ τῶν λεγομένων
ἐξαπλῶν ἡμῖν ἀντίγραφα καταλείοιπεν, ἰδίως
δὲ τὴν Ἀκύβη καὶ Συμμάχου καὶ Θεοδοτίω-
νος ἔκδοσιν ἅμα τῇ τῶν ὁ ἐν τοῖς τετρα-
πλοῖς ἐπισκευάσας.

καὶ ἀπλῶς πᾶσαν γραφὴν ὑποσημηνάμε-
νος ἐκκλησιαστικὴν πλεῖστα καὶ ἀναρίθμητα
καταλείοιπεν, ὡς ἔξ ἐκείνης πάντας τὰς με-
τέπειτα τῆς ἐκκλησίας διδασκάλους τὰς ἀφορ-
μὰς εἰληφέναι, ὡς ὁ θεολόγος φάσκει Γρη-
γόριος "Ὠριγένης ἡ πάντων ἡμῶν ἀκρότης."
ὁ μόνον δὲ τῇ καθ' ἡμῶς ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ
καὶ τοῖς τῶν ἑξῶθεν πολλὴν παρείχετο τὴν
ὠφέλειαν αἱρετικοῖς τε καὶ φιλοσόφοις. μόνον
ἐχὼς πρὸς τοῖς θεοῖς καὶ τὰ φιλόσοφα
παρ' αὐτῆς παιδεύόμενοι. εἰσῆγγε τε γὰρ ὅσας
εὐφυῶς ἔχοντας εἴωρα καὶ ἐπὶ τὰ φιλόσοφα
μαθήματα, γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ
τὰλλα παιδευόμενα παραδιδόντες, εἰς τε τὰς
αἱρέσεις τὰς παρὰ τοῖς φιλοσόφοις προάγων,
καὶ τὰ παρὰ τῆτοις συγγράμματι διηγόμε-
νος, ὑπομνηματίζόμενός τε καὶ θεωρῶν εἰς
ἕκαστα, ὡς ἡδὴ μέγαν καὶ παρ' αὐτοῖς ἑλ-
λησι φιλόσοφον τὸν ἄνδρα κηρύττεσθαι.
μάρτυρες δὲ τῆς περὶ ταῦτα αὐτῆς κατορ-
θώσεως αὐτῶν Ἑλλήνων οἱ κατ' αὐτὸν ἡκ-
μακότες φιλόσοφοι, ὧν ἐν συγγράμμασι πολ-
λὴν μνήμην εὐρομεν τῷ ἀνδρὶ, τότε μὲν
αὐτῷ προσφωνόντων, τότε δὲ ὅλα διδασκά-
λῳ ἐς τὴν αὐτῆς κρίσιν τὰς ἰδίας ἀναφερόν-
των πόνους.

τῷ δὲ Ὠριγένει ἐπὶ τῆς Καισαρείας τὰ
συνήθη πρῶτοντι πολλοὶ προσήσαν, ὁ μόνον
τῶν ἐπιχωρίων ἀλλὰ καὶ τῆς ἁλλοδαπῆς
μυρίοι φοιτῆται, τὰς πατριδας ἀπολείπον-
τες. ὧν ἐπισήμους μάλιστα ἔγνωμεν Θεόδω-
ρον, ὃς ἦν αὐτὸς ἕτος ὁ καθ' ἡμῶς ἐπισκό-
πων διαβόητος Γρηγόριος ὁ θαυματουργός,
ὃς τε τότε ἀδελφὸς Ἀθηρόδωρος· οἷς ἅμφι

τὰ Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων μαθήματα δε-
νῶς ἐπιτοημένοις φιλοσοφίας ἐνδεῖς ἔρωτα
τῆς προτέρως σπευδῆς τὴν θείαν ἄσκησιν
ἀντικαταλλάξασθαι προετρέψατο. πέντε δὲ
ὅλοις ἔτεσιν αὐτῷ συγγενόμενοι τοσαύτην
ἀπηνέγκαντο περὶ τὰ θεῖα βελτίωσιν ὡς ἐτι-
νέας ἅμφω ἐπισκοπῆς τῶν κατὰ Πόντον ἐκ-
κλησιῶν ἀξιοθῆναι (Euseb. 6 30).

τῷ δὲ Ὠριγένει κατὰ τῶν χρόνων
τὰ εἰς τὸν Ἡσαΐαν, ἐν ταυτῷ δὲ καὶ εἰς τὸν
Ἰεζεκιὴλ συνετάττετο, ὧν εἰς μὲν τὸ τρίτον
μέρος τῷ Ἡσαΐᾳ μέχρι τῆς ὁράσεως τῶν τε-
τραπόδων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ λ' εἰσι τόμοι,
εἰς δὲ τὸν Ἰεζεκιὴλ ε' καὶ κ'. ἕς καὶ μόνος
εἰς τὸν πάντα πεποιήται προφήτην. ἔτος δ'
ἦν αὐτῷ ἐξηκοστὸν ἐν ᾧ ταῦτα συνέταττεν
ἐν ᾧ καὶ ὁ μακάριος μάρτυς Πάμφιλος μαρ-
τυρίῳ τὸν βίον διεξῆλθε (id. 32).

τὸ δὲ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον
ἐξηγητικὸν σημαίνει τὰ πρότερα ε' ἐπ' Ἀλε-
ξανδρείας ἐτι ὄντα αὐτὸν συντάξαι. τῆς δὲ
εἰς τὸ πᾶν εὐαγγέλιον πραγματείας μόνος β'
καὶ κ' περιῆλθον τόμοι, ιβ' δὲ τῶν εἰς τὴν
γένεσιν, καὶ εἰς τὰς πρῶτας δὲ ε' καὶ κ' ψαλ-
μός, ἐτι τε τὰ εἰς τὰς θρήνας, καὶ τὰ περὶ
ἀναστάσεως, καὶ τὰ περὶ ἁρχῶν. γράφει δὲ
καὶ τὰς ἐπιγεγραμμένους στρωματεῖς, ὄντας
τὸν ἀριθμὸν ι'. ἕς καὶ συνέταξε κατὰ τὴν
Ἀλεξάνδρου βασιλείαν (id. 24). τὸν μέντοι πρῶ-
τον ἐξηγούμενος ψαλμὸν ἔκδεσιν πεποιήται τῷ
τῶν ἱερῶν γραφῶν τῆς παλαιᾶς διαθήκης
καταλόγῳ, ὡδὲ πως λέγων κατὰ λέξιν "ὅσα
ἀγνοητὸν δὲ ὡς εἶναι τὰς ἐνδιαθήκας βί-
βλους, ὡς Ἑβραῖοι παραδιδόουσι, β' καὶ κ',
ὅσους ἀριθμὸς τῶν παρ' αὐτοῖς στοιχείων
ἐστίν." εἰτα ἐπιφέρει λέγων "εἰσὶ δὲ αἱ κβ' βί-
βλοι καθ' Ἑβραίων αἶδε, Γένεσις, Βαρεσιθ,
ὃ ἔστιν ἐν ἁρχῇ, καὶ αἱ λοιπαὶ καθεστῆς"
(id. 25).

ἔζησε δὲ ἕως Γάλλου καὶ Βολεσιανῶ, τα-
τέστιν ἕως θ' καὶ ξ' ἐτῶν τῆς ἡλικίας αὐτῆς,
καὶ ἐκοιμήθη ἐν Τύρῳ, ἐν ᾗ καὶ ἐτάφη. ὁ
δὲ πατὴρ αὐτῆς Λεωνίδης μαρτυρίῳ τῷ διὰ
Χριστοῦ τετελειώθη.

Ὠριγένης Λεωνίδην εἶχε πατέρα, ἐπισκο-
πον καὶ μάρτυρα, ἐπὶ Σεβήρου βασιλείᾳς ἀκ-
μύσας. ὅστις Ὠριγένης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τεγ-
χάνων μεγάλῃν εἰς τὸν θεῖον λόγον σπευδὴν
κατεβύλετο. ὁ ζηλωταὶ πολλοὶ καὶ ἄλλοι καὶ
μάλιστα Ἀμβρόσιος ἐγένετο, ὃς ἐς γῆρας

αὐτῷ ἀφικέσθαι σπευδῶσας ἀπέστη τῆς ᾽Βα-
λεντίνης καὶ Μαρκίωνος αἰρέσεως. πλείστοι
δὲ καὶ τῶν ἔξωθεν φιλοσόφων πρὸς αὐτὸν
φροινῶντες μεγίστην ὠφέλειαν ἐκαρποῦντο·
μέγας γὰρ καὶ παρ' αὐτοῖς ἐνομίζετο, πα-
ραδιδὼς γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ
τᾶλλα προπαιδεύματα. διόπερ ἔκ ὀλίγοι τῶν
παρ' Ἑλλήσι φιλοσόφων μέμνηνται αὐτοῦ
ὡς διδασκάλου. καὶ γὰρ εὐφρὺς παιδῶν
ὑπῆρχε σφόδρα καὶ ζητητικὸς λίαν, ὃς ἐν
τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ τὸ τῆς Θείας γραφῆς βέ-
λημα πυρθανόμενος βαθύτερον ἠρεῖνα. τῷ-
τον ἐπέπληττεν ὁ πατὴρ μηδὲν ὑπὲρ ἡλικίαν
περιαιτέρω ζητεῖν, νύκτωρ δὲ ἐπιστάς καὶ
ἰδὼν τὰ στέφρα ὡς Θεὸς πνεύματος ἐνδοθὲν
αὐτοῖς ἀφιερωμένους κατεφίλει, καὶ τῆς εὐτε-
κνίας ἐαυτὸν ἐμικαύριζεν. ἀγγέλων δὲ καὶ ἐγ-
κράτειαν τοσαύτην ἥσκησεν ἐκ νέου τῷ σώ-
ματος ὡς ὁβολοῖς δ' καὶ μύνοις πρὸς δια-
τροπὴν ἐκάστης ἡμέρας ἀρκέμενος. καὶ μὲν-
τοι καὶ πολλοῖς ἔτεσι τέτοιοι ποιῶν διετέλει·
καὶ ἐπ' ἐδάφους καὶ ψιᾶθου καθεύδων, καὶ
ὀλίγον καιρὸν τῆς νυκτὸς ἀναπαυόμενος, τὸν
πλείονα εἰς τὴν ἱερὰν μελέτην τῶν ἱερῶν λο-
γίων διήνυε. καὶ ἐν τέτοις ἐπεκτεινόμενος,
ἐπὶ τε ἀγρυπνίᾳ καὶ ἀσιτίᾳ καὶ γυμνότητι
ἐαυτὸν ὑπωπιάζων, τοσῶτον κατεδάμνασε τὴν
ἀκμὴν τῷ σώματι ὡς ὁρᾶσθαι παντελῶς
αὐτὸν ἀπεισκληκέναι· οἶνε γὰρ καὶ ἐλαίῃς καὶ
τῶν λοιπῶν ἀπεχόμενος ἀνατροπὴν τῷ θώ-
ρακος μεγίστην ὑπέμεινε. ἔνθεν γέ τοι δια-
βόητος γενόμενος ὡς διαπρέπων ἔργῳ καὶ
λόγῳ, καὶ πολλὰς Ἑλλήνας τὴν εἰδωλομα-
νίαν βδελύττεσθαι πείσας, μαρτυρίᾳ στέφα-
νον ἀναδήσασθαι παρεσκεύασε. πολλῆς οὖν
φήμης περὶ αὐτὸν τρεχέσης, καὶ πολλῶν μα-
κρόθεν πρὸς αὐτὸν συρρεόντων, οὐ μόνον
Ἑλλήνας καὶ φιλοσόφους καὶ αἰρετικὰς ἑλλο-
γίμους πρὸς τὴν εὐσέβειαν ἐκλυσεν, ἀλλὰ
καὶ τὸς ὄντας χριστιανὸς μάλλον στοιχειώ-
σας ἐπεβεβαίωσεν. ὃν ὁ προλεχθεὶς Ἀμβρό-
σιος ἱκετεύσας πολλὰ καὶ παραβιασάμενος
ἐν Καισαρείᾳ, καὶ ταχυγράφως αὐτῷ παρα-
στήσας ζ', πλείους δὲ καλλιγράφως, ἐρμηνεύ-
σαι τὰς Θείας γραφὰς αὐτὸν πεποίηκε. καὶ
ὁ μὲν τὴν δέξασαν χρεῖαν παρήχεν, ὁ δὲ ἐπὶ
σχολῆς γενόμενος ὑπηγόρευε τοῖς ταχυγρά-
φοις, καὶ οἱ βιβλιογράφοι σὺν γυναιξὶν ἔγρα-
φον ἐπὶ τῷ καλλιγραφεῖν ἐξησκημέναις. πᾶ-
σάν τε Θεῖαν γραφὴν ἡρμήνευσεν ἐπὶ ἑτῇ

ἡ. λέγεται δὲ ὅτι ἐξακισχιλίους βίβλους συν-
έταξε. τοσῶτον γὰρ ζῆλον ἐς τὴν ἐξηγήσιν τῶν
Θείων λογίων ὁ Ἀμβρόσιος ἐπεδείξατο ὥστε
τὴν πολλὴν αὐτῷ σπεδὴν ᾽Ωριγένης μαρτυ-
ρῶν γράφει πρὸς τινα λέγων "ὁ ἱερὸς Θεὸς
καὶ γνησίως ἀνακείμενος Ἀμβρόσιος πολλὰ
προσηγόρευσεν" ὅστις νομίζων με φιλόπονον
εἶναι καὶ πάνυ διψᾶν τοῦ Θεοῦ ἠλεγξε τῇ
ἰδίᾳ φιλοπονίᾳ καὶ τῷ πρὸς τὰ μαθήματα
ἔρωτι. ὅθεν ἐπὶ τοσῶτόν με παρελήλυθεν
ὥστε κινδυνεύειν ἀπαυδᾶν πρὸς τὰς αὐτοῦ
προτάσεις. ἔτε γὰρ δειπνήσαι ἔστιν ὅτι μὴ
ἀντιβάλλοντα, ἔτε δειπνήσαντα ἔξεστι πε-
ριπατῆσαι καὶ διαναπαύσασθαι τὸ σωματίον,
ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φιλολογεῖν
καὶ ἀκριβῶς τὰ ἀντίγραφα ἀναγκαζόμεθα·
ἔτε μὴν ὅλην ἐπὶ θεραπείᾳ τῷ σώματι τὴν
νύκτα ἔξεστιν ἡμῖν κοιμᾶσθαι, ἐπὶ πολὺ ταῖς
φιλολογίαις παρατείνοντα. ἔω δὲ λέγειν καὶ
τὰ ἔξωθεν μέχρις ἐνάτης καὶ δεκάτης ὥρας·
πάντες γὰρ οἱ θελόντες φιλοπονεῖν τῆς και-
ρὸς τέτῃς τῇ ἑξετάσει τῶν Θείων λογίων
καὶ ταῖς ἀναγνώσεσιν ἀνατιθέασιν." πῦσιν
τοίνυν ἡρμήνευσε τὴν Θεῖαν γραφὴν· κατὰ
γὰρ τὸς χρόνους ἐκείνους ἐν Ἱερικοῖ ἐν τινι
πίθῳ περιτυχὼν τῇ παλαιᾷ, εὐφρυνῶς μύλα
καὶ ἐπιστημόνως ταύτην κατεσκέυασεν. ἀλλ'
ἔκ εἰς τέλος ἄσβεστον αὐτῷ τὸ κλέος διέ-
μεινε. συμβεβήκει γὰρ αὐτῷ τὸ τῆς πολυ-
πειρίας δραστήριον πτώμα ἐξαίσιον, καὶ μὲν-
τοι σκάνδαλον πολλοῖς καὶ ἀπωλείας πρό-
ξενος γέγονε. βεβλόμενος γὰρ τῶν Θείων γρα-
φῶν μηδὲν ἔἶσαι ἀνερμήνευτον, εἰς ἐπαγω-
γὴν ἐαυτὸν περιέβηλεν ἀμαρτίας καὶ θανά-
σιμια ἐξηγήσατο ῥήματα. ἐξ αὐτῷ γὰρ καὶ
Ἄρειος τὰς ἀφορμὰς εἴληφε καὶ οἱ καθεξῆς
ἀνόμοιοί τε καὶ ἀνόσιοι καὶ οἱ λοιποὶ πάν-
τες. φάσκει γὰρ οὕτως τολμήσας κατὰ τὴν
ἀρχὴν ὅτι ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁρᾶν τὸν πα-
τέρα ἢ δύναται, ἔτε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον
τὸν υἱόν, ἔτε οἱ ἄγγελοι τὸ πνεῦμα, ἔτε
οἱ ἄνθρωποι τὸς ἀγγέλους, καὶ ἐκ τῆς ἑσίας
τῷ πατρὶ ἢ θέλει εἶναι τὸν υἱόν, ἀλλὰ
κτίσμιμα, καὶ κατὰ χάριν υἱὸν λέγεσθαι, τὴν
δὲ ἀνθρωπίνην ψυχὴν προϋπάρχειν, καὶ τὰ
ἐξῆς τῶν βλασφημιῶν αὐτῷ. πολλὴν γοῦν
πεποίηκε σύνταξιν εἰς ἐκάστην γραφὴν καὶ
ὅσα μὲν ἐν προσομιλίαις καὶ διὰ προοιμίῶν
ἐς ἡθῆ τε καὶ ἐς φύσεις ζώων καὶ ἀλόγων
εἴρηται, μέσος φερόμενος πολλὰκις χαρίεντα

διηγήματα γράφει, ὅσα δὲ περὶ πίστεως ἔδογματισε, τῶν πάντων ἀποπώτερος εὐρίσκειται. ἔδοξε δὲ αὐτῷ καὶ ἀσκητικὸν βίον ἐπανηρῆσθαι τοιοῦτον ὡς καὶ τὸν Θάρακα αὐτῷ φασὶ δι' ὑπερβολὴν ἀσιτίας τε καὶ σκληραγωγίας ἀνατραπῆναι. ἐπινεύοντι δὲ καὶ κατὰ τὸ σῶματιον, οἳ μὲν ὅτι νεύρον ἀποτετιμνύνει διὰ τὸ μὴ ἡδονῇ παρενοχλεῖσθαι· οἱ δὲ ἡράριμακον ἐπιθεῖναι τοῖς μορίοις εἶπον καὶ ἀποξηρῶναι· ἄλλοι δὲ ἄλλα εἰς αὐτὸν ἀναφέρουσιν. ἔτος πολλὰ λέγεται πεπονθέναι ἑπὲρ τῆς Χριστῆ, λόγιος ὢν σφόδρα καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνατετραμμένος· φθόνῳ δὲ διαβληθεὶς πρὸς τὰς τῆς ἐξουσίας ἄρχοντας, κακομηχανίᾳ διαβολικῆς ἐπινοίας εἰς ἀσχερότητα ἄνδρα φασὶν ἐπινοηθῆναι παρὰ τῶν τῆς κυκλίας ἐργατῶν· Αἰθίοπι γὰρ αὐτῷ παρεσκεύουσιν εἰς παράχρησιν τῷ σώματι αὐτοῦ. ὁ δὲ μὴ φέρων τὴν τοσαύτην βδελυρὰν ἐπίνοιαν ἔρρηξε φωνήν, ἀμφοτέρων προτεθέντων αὐτῷ πραγμάτων, καὶ καθωμολόγησε θῦσαι. καὶ βαλόντες ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ λιβανωτόν, εἰς τὴν τῷ βωμῷ πυρὰν καθῆκε. καὶ ὅτε τῷ μαρτυρίῳ ἀπὸ τῶν κρινάντων ἀπεβλήθη καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐξέωσθη. καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καταλιπὼν διὰ τὸν ὄνειδον τὴν Ἰουδαίαν κατέλαβεν. ἀνελθὼν δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα ὡς ἐξηγητῆς καὶ λόγιος προετρίετο ἀπὸ τοῦ ἱερουτείου ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας εἰπεῖν· πρεσβύτερος γὰρ προὔπηρχε. καὶ πολλὰ καταναγκασθεὶς ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἀναστὰς καὶ τῷτο μόνον τὸ ῥητὸν εἰπὼν "τῷ δὲ ἡμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός, ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου καὶ ἀνυλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ σόματός σου;" πτύξας τὸ βιβλίον ἐκάθισεν μετὰ κλαυθμῶ δακρύων, πάντων ὁμῶς συγκλαιόντων αὐτῷ. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ λεγόμενά τε καὶ ἀδόμενα διὰ τὸ πλῆθος τῆς γνώσεως αὐτοῦ καὶ συντάξεως τῶν βιβλίων. ὅθεν καὶ συντακτικὸς ὠνομάσθη διὰ τὸ πεποιηκέναι πολλὰ βιβλία, μὴ ἀκάων, ὡς εἰοικε, τῷ Σολομώντος λέγοντος "νιέ, φύλαξαι τὴν ποιήσῃ βιβλία πολλά, καὶ μὴ σπεῦδε ἐπὶ στόματί σου, καὶ καρδίᾳ σου μὴ ταχυνάτω τῷ ἐξενεγκεῖν λόγον ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἔργῳ ἄνω καὶ σὺ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. διὰ τῷτο ἔστρωσαν οἱ λόγοι σου ὅλγοι· εἰσὶ γὰρ λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητος. καὶ μὴ γίνεαι δίκαιος πολὺ·

ἔστι γὰρ δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαιώματι αὐτοῦ. καὶ μὴ σοφίᾳ περισσά, μή ποτε ἀσέβησῃς." ταῦτα πάντα παρωσάμενος ἐσφάλη τῷ πρέποντος (Cedren. p. 252).

Ὡριέων ἀποιχόν ὄντι.

ὠρικῶς νεωτερικῶς, εὐπρεπῶς, ἢ κατὰ καιρόν· Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (964) "ὦ μειρακίσκη, πυνθάνη γὰρ ὠρικῶς." προσπαίξουσι δὲ τῇ πρεσβυτιδίᾳ οἱ γέροντες διὰ τὸ τεθρυνμένον τῷ ὠραϊσμῷ. καὶ ὠρικὴν ἀντι τῷ ἀκριμίᾳ· ὠρα γὰρ καὶ ἡ ἀκμή, καὶ ὠραιὸς ὁ ἀκμαῖος. κοινὰ δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα. Ἀριστοφάνης (Ach. 271) "εὐρόνθ' ὠρικὴν ὕληφόρον, μέσῃ λαβόντ' ἄρωτα καταβαλόντα καταγιγαρτῶν," ἐν τοῖς γιγάρτοις σποδεῖν.

ὠριμον εὐκαιρον.

Ὡρίνος ὄνομα κύριον.

ὠριστος ἀντι τῷ ὁ ἄριστος.

Ὡρίων Ἀλεξάνδρεος γραμματικὸς ἀνθολόγιον, Ἀττικῶν λῆξεων συναγωγὴν, περὶ ἐτυμολογίας, ἐγκώμιον Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος.

Ὡρίων Θηβαῖος τῆς Αἰγύπτου συναγωγὴν γνωμιῶν ἤγειν ἀνθολόγιον, πρὸς Εὐδοκίαν τὴν βασιλίδαν, γυναικα Θεοδοσίῳ τοῦ μικροῦ, βιβλία γ'.

ὠρίως ἐπὶ ῥημῇ "ὠρίως ἔχουσι θέσεις," κατὰ καιρόν.

ὠρχυπτεν ὑπὲρχυπτεν ἐπαιρόμενος.

ὠρχυπτον ἐβλεπον μετεωριζόμενοι.

ὠρχωμότῃκεν.

ὠρμι διηγείρετο.

ὠρμενος διεγερεθείς.

ὠρμησαν ὁρμῇ ἐχρήσαντο, ἐχὶ ὥχοντο.

ὠρογραφία.

ὠρολόγιον τὸ τὰς ὥρας μετρεῖν.

ὠρονομεῖον.

Ὡρος Ἀλεξάνδρεος γραμματικὸς, παιδεύσας ἐν Κωνσταντίνου πόλει, ἔγραψε περὶ διχρόνων, ὅπως τὰ ἐθνικὰ λεκτέον, λύσεις προτάσεων τῶν Ἡρωδιανῶν, πίνακα τῶν ἑαυτοῦ, περὶ ἐγκλιτικῶν μορίων, ὁρθογραφίαν κατὰ στοιχεῖον, περὶ τῆς ἐι διφθόγγου, ὁρθογραφίαν περὶ τῆς αἰ διφθόγγου κατὰ Φρονίμου κατὰ στοιχεῖον, ἀνθολόγιον περὶ γνωμῶν.

ὠρος ὁ ἐνιαυτός.

ὠροσκόπος ἀστρίτης σκοπεύων τὴν ὥραν. καὶ ὠροσκοπεῖον.

ὠρυγή βοή, ἐκ τῆ ὠρύω.
ὠρύεται ὠλακτεῖ.
ὠρύομεν καὶ ὠρύομενος.
ὠρυsson, καὶ ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων
ὀρυρῶμαι.

ὠρυχα καὶ ὠρύρυχα. ὠρύχειν καὶ δὲ
ὠρυρῶχειν ὑπερσυντέλικος.
ὠρχιπέδησας τῶν ὀρχεων ἤψω αἰσ-
χρῶς (Α Αν. 142).

ὠρωπία χώρα.

ὠρωπός τόπος.

ὡς λίαν Παρμενίδη (p. 135 A) "θανυμα-
σίως δὲ δυσανάπειστον." Σοφοκλῆς "θανυ-
μαστὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς ὀλισθάνει." λβ' δὲ
σημαίνει τὸ ὡς τῆτο.

ὡσαννὰ τὸ δόξα σημαίνει.

ὡς ἂν ὑπὲρ τηλικύτων ἀντὶ τῆ ἔνεκεν
τέτων "ἀντιλαμβάνομένης τῆς γυναικὸς καὶ
βοώσης ὡς ἂν ὑπὲρ τηλικύτων."

ὥσατο ἑαυτὸν κατέβαλεν ἀπὸ τῆ ἵπ-
που, Ἀππιανός, "ἢ μὴν ἔφθασε τρωῶσαι, συ-
ναρπασάντων αὐτὸν τῶν ὑπασπιστῶν." ἡ
παρενέβαλεν εἰς κίνδυνον ἑαυτὸν.

ὡσαύτως παρμπλησίως, ὁμοίως.

ὡς γ' ἐμοὶ κριτῇ ἀντὶ τῆ ὡς ἐμοὶ
χρησθαι κριτῇ. Σοφοκλῆς (Αἰ. 395) "Ἐρε-
βος φαινώμετον, ὡς ἐμοί." ἡ παρέλκει τὸ
ὡς· ἐμοὶ κριτῇ.

ὡς δεῖ δέον γενέσθαι.

ὡς δὴ σφιν ὡς δὴ αὐτοῖς.

ὡς ἐκ τῶν παρόντων ἐξ ἀνάγκης.
"ἡ δὲ ὡς ἐπύθετο, ὡς ἐκ τῶν παρόντων
αἴρεσιν ἐκάστη δόντος θανάτου ὡς ἐνὶ μύ-
λιστα ἀλύπτει καὶ κέφει, τὸ διάδημα, ὅπερ
ἔν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχε σύμβολον δὴ καὶ
μιαρτύριον ἀρχῆς, περισπάσασα, εἶτα μέντοι
τῷ τραχήλῳ περιβάλλει, πρὸς τὴν χρεῖαν
τὴν παρῆσαν βρόχον ἀποφήνυσαν" (cf. v. τα-
ραντινίδιον).

ὡς ἐνὶ ὡς ἐγχωρεῖ, ὡς ἔστι· "ὅπως κα-
ταγωγαὶ ὡς ἐνὶ ἀσφαλίσταται ἔσονται."

ὡς ἐνὶ μάλιστα ἀντὶ τῆ λίαν. "οἱ δὲ
ταὺς μὲν ἀρχὰς ἐπτοήθησαν ὡς ἐνὶ μάλισα,
μετὰ δὲ ταῦτα τῆ στρατηγῇ δόντος παράγ-
γελμα πάντες ἐβοήθησαν." καὶ αὐτὸς "δυσχε-
ρῶς αὐτὸς ἐπιδιδόντων ὡς ἐνὶ μάλιστα εἰς
τὴν χρεῖαν ταύτην."

ὡς ἔοικεν ὡς φαίνεται, ὡς δεῖ, ὡς γί-
νεται.

ὡς ἐπίπαν ὡς ἐπὶ πολύ. λέγεται δὲ

τῆτο καὶ ὡς πλήθει. Δίων δὲ συγγραφεὺς
πολλὰ ἔχρηται τῇ λέξει. καὶ ἐν Ῥωμαί-
κιον ιζ' "πέφυνκε γὰρ καὶ ἄλλως ὡς πλήθει
τὸ μὲν εὐτυχῶν θρασύνεσθαι τὸ δὲ κακο-
πραγῶν μετριάζειν, καὶ τῆς τὸ μὲν δεδιὸς
σιωφρονεῖν τὸ δὲ θαρσύνει ἀκολασταίνειν. ἐπὶ
πλέον δ' ἐν ἐκείνῳ τῆτ' ἐφωράθη." καὶ ἐν
ιγ' "καίτοι πέφυνκεν ὡς πλήθει τὸ μὲν βέ-
βαιον ἐκ βραδυτήτος τὸ δ' ὀξύρροπον ἐκ
τάχης διανοίας ἐπάσχειν."

ὡς ἔπος εἰπεῖν. τοῦτο σχηματίζεται
παρὰ τοῖς πυλαίοις καὶ ὡς εἰπεῖν ἔπος,
καὶ ὡς ἔπος φάναι, καὶ ὡς φάναι ἔπος.
ἔτι δὲ καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται, οἷον
ὡς φάναι καὶ ὡς εἰπεῖν. σημαίνει δὲ
πάντα τὸ αὐτό.

ὡς ἔπος εἰπεῖν ὡς φαίνεται, καὶ ὡς ἐνὶ
λόγῳ εἰπεῖν.

ὡς ἐς πᾶν ἀπορίας ἀφικέσθαι παν-
τελῶς ἀπορῆσαι.

ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δί-
κην (Α Vesp. 1358).

Ὡσηέ ὁ προφήτης.

ὡσθεις καὶ ὡσθην.

ὡς καλόν, ὧ Πόσειδον, τὸ στῆθος αὐ-
τῶν καὶ πικρὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ
πανδαισία" (Α Ραc. 563). ὅτων γὰρ εἰς κοι-
νὸν ἐστιῶνται, ἐκάστω φέροντος ἑαυτῷ δεῖ-
πνον, πικρὰ πάντα φαίνεται, πῇ μὲν τὰ
προσφάγια φέρόντων, πῇ δὲ αὐτῶν ἐστιω-
μένων.

ὡσμένῳ ὠθισμένῳ, πεσόντι (Ps. 61 B).

ὡς οἶόν τε ὡς δυνατόν.

ὡς ἐκ ἀρχέσοι τὸ μὴ ἐ πέρροισι πῶς
καταξαρθεῖς θανεῖν" (S Αἰ. 727) περὶ τοῦ
Τεύκρου. ὡς ἐκ ἀρχέσοι ἑαυτῷ μὴ λιθό-
λευστος γενέσθαι. ὡς ἐ κωλύσει ἑαυτὸν κα-
ταλιθωθῆναι.

ὡς ἔχ ὑπάρχων ἀλλὰ τιμωρούμε-
νος, παροιμία. ὁ στίχος δὲ ἔστι Χαιρήμο-
νος ἐκ Θεορίτου.

ὥσπερ κογχύλην διελεῖν, παροιμία
ἐπὶ τῶν σφόδρα εὐτελῶν.

ὧ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώ-
λιδες, ὧ σκοροδοπανδοκεντριαροτοπώλιδες,
ἔχ ἔλξετ'; ἐ παιήσετ'; ἐκ ἀρήξετε; ἐ λοι-
δορήσετ'; ἐκ ἀναισχυνησέτε; παύεσθ', ἐπα-
ναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε" (Α Lys. 458). ὧ
σπερμαγ. καὶ τὰ ἐξῆς· ὧ γὰρ ἐπώλεν καὶ
λάχανα καὶ ὄσπρια.

ὡς Πυθώδ' ἰέναι βεβλόμενοι Βοιωτὰς δίοδον αἰτέμεθα" (A Av. 189). φασὶ μετὰ τῆς Πυθῆς καὶ τῆς Ἀττικῆς εἶναι τὴν Βοιωτίαν, καὶ ἔχ' οἶον τε εἶναι Ἀθηναίους εἰς Πυθῶ ἀπελθεῖν, εἰ μὴ παρέλθωσι Βοιωτίαν. ὅταν δὲ καὶ στράτευμα διώγῃ, δίοδον ᾗτην. τῆτο ἔν φησὶν Ἀριστοφάνης· ὥσπερ ἡμεῖς δίοδον αἰτέμεν τὰς Βοιωτὰς, ὥτως ὅταν θύσωσιν οἱ ἄνθρωποι τοῖς θεοῖς, ἢ μὴ φόρον φέρωσιν ἡμῖν οἱ θεοί, διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τὰ χάρις τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν ἔ διαφορήσετε, ἀντὶ τῆς ἔ διαφορήσετε, ἔ διαπέμψετε.

ὡς σφύδρα οἶον θανυμαστῶς καὶ ὑπερφύως.

᾽Ὡστεια πόλις.

ὡς τὴν ἐν Ἀργεὶ ἀσπίδα καθελῶν, ἐπὶ τῶν μεγαλοφρόνων. οἱ μὲν ἱερὰν φασὶν ἐν Ἀργεὶ εἶναι ἀσπίδα καλυμένην, ὀχυρὰν καὶ δυσκάρτεκτον· οἱ δὲ λόγον φασὶν εἶναι ἐν Ἀργεὶ τῶν πάντων ἁκμαζόντων νεανίσκων, ὃν ἀσπίδα καλεῖσθαι.

᾽Ὡστία. Ἀγκος Μάρκιος βασιλεύσας Ῥωμαίων ἡρὸς τοῖς λοιποῖς καὶ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Τιβερίδος ποταμοῦ ἐτείχευσε τόπον, καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ῥαχίς ἀνίστησι πόλιν, ἣν ᾽Ὡστίαν ἀπὸ τῆς θέσεως προσηγόρευσεν, ὡς ἂν εἴποιεν Ἕλληνες θύραν, ἰς πρὸ σημείοις ἀγεστώσαν τῆς Ῥώμης. οἱ μὲν δὲ διὰ τῆς μεγάλης, καὶ ὠστιύριος, παρὰ τὸ ὠθεῖν. ὠστία δὲ ἡ θύρα παρὰ Ῥωμαίοις, καὶ ὠστιύριος τὸ ἀξίωμα, διὰ τοῦ ο μικρῆς. μὴ ἑλληνικῶς δὲ ἐτυμολογείσθω.

ὠστίας. οἱ Ῥωμαῖοι ὠστίας τὰς θύρας φασὶν. κατὰ Ἑλληνικὴν δὲ ἐτυμολογίαν γράφομεν διὰ τῆς μεγάλης, παρὰ τὸ ἐξωθεῖν τὸν ἐπερχόμενον· ἔνθεν καὶ ὠστιύριος ὁ κρατῶν τὰς θύρας καὶ ὠστίζων τὰς εἰσελθόντας βεβλόμενους. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (329) "δεῖν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν οὐνεκα ὠστιζόμεσθ' ἐκάστοι' ἐν τῇ κλησίᾳ," καὶ ἐν Ἀχαρνέσιν (24) "οἱ δ' ὠστιοῦνται, πῶς δοκεῖς, περὶ τοῦ πρώτου ξύλου," ἀντὶ τοῦ διωσθήσονται περὶ τῆς προειδρίας, ὡς ξυλίων οὐσῶν τῶν καθεδρῶν· ὅτι δὲ καὶ ἐκ λίθων, παντὶ που ὀφείλου. ἀπὸ ἐνεστώτος δὲ γίνεται τοῦ ὠστίζω. ὁ δὲ λόγος ὡς πρὸς τινὰ ἐστι λεγόμενος· καὶ Ὀμηρος (O 697) "φαίης κ' ἀκμηῆτος καὶ ἀτειρέας" καὶ (A 223) "ἐνθ' ἔκ ἂν βρίζοντι ἰδοῖς".

ὠστιζομένη (A Lys. 330) στενοχωρομένη.

ὠστικῶς τὸ μετὰ βίας καὶ ὠθισμοῦ· "μηδὲ ὠστικῶς καὶ μετὰ βίας πρὸς θάνατον ἔχειν" (M. Anton. 93).

ὡς τὸ εἰκός· "ἢ τε παῖδα ὄντα ἱερῷ λόγῳ ἡγῶμαι τε, ὡς τὸ εἰκός." διάφορα δὲ σημαίνει, πρέπον, ἀκόλυστον, εὐλογον, καὶ ἀντὶ τοῦ τάχα.

ὡς τύπῳ εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ ὡς κοινότερον καὶ καθόλου εἰπεῖν.

ὡς φάσαν ἢ πληθύς, παρ' Ὀμήρῳ (B 278). πρὸς τὸ νοητὸν ἀπῆντηκε· τῷ γὰρ ἔννοιαν ἔχοντι πληθους ὀνόματι πληθυντικὸν ῥῆμα συνῆλξε. καὶ (Y 166) "ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος."

ὠσφροντο ὠσφρύνοντο. ἀντὶ τῆς ἔσθοντο· διὰ οἶνον γὰρ εἰσιν αἱ σπονδαί, δι' ὁσφρήσεως δὲ ἡ αἰσθησις τῇ ἀναφορᾷ τοῦ οἶνου (sch. A Ach. 178).

ὠσχοφόρια σκιράδος Ἀθηνᾶς ἑορτή· ὠσκαὶ γὰρ καὶ ὠσχαὶ τὰ μετὰ τῶν βοτρυῶν κλήματα.

ὠσχοφόρος. δύο --- καλοῦσιν (cf. v. ὠσχοφόροι).

ὦτα κατεαγότες· "ἦδη γὰρ ἐνίοις τῶν τὰ ὦτα κατεαγότεων καὶ διεφθαρμένων τὰς διανοίας εἰς κωμωδίαν ἐτρέπη καὶ γέλωτα πολλὰ τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα." Δαμάσκιος φησὶ (Phot. p. 341 b) διὰ τὸ τινὰς ἐκφερομινθεῖν τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα (cf. v. κατεαγότεων).

ὠτακουστέιν, γενικῇ, τὰ κρύφια μαθάνειν ἐθέλειν διὰ τῶν. καὶ ὠτακυστής.

ὦ τάν ὦ οὗτος, ὦ φίλε, ὦ τάλαν, καί, ὦ μέλε. ταῦτα παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ μόνων λέγεται γυναικῶν, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ἐπ' ἀνδρῶν. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πληθους φασὶ τὸ ὦ τάν, ὡς παρὰ Κτησιφῶντι. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν περισπῶσι, τὴν δὲ δευτέραν βραχύνουσι. καὶ βέλτιον· ἀδύνατον γὰρ εὐρεθῆναι μίαν λέξιν δύο ἔχουσαν περισπωμένην. Αἰδύμιος δὲ τὸ πληρὲς εἶναι φησὶν ὦ τάν, ἀγνοῶν ὡς ἄρα τοῦ ἔτης ἢ κλητικῇ ἐστὶν ἔτα, καὶ δωρικῶς ἐστιν. Ἀριστοφάνης (Ran. 983) "τῆτο μὲν ἔασον, ὦ τάν· οὐ σοὶ γὰρ ἐστὶ περὶ πᾶτος κάλλιστα περὶ γε τούτου." τὰ περὶ δημοκρατίας καὶ ἰσότητος φησὶν ἔασον· ἐμὸν δὲ ἐστὶ μᾶλλον ἐμπεριπατῆσαι περὶ τούτου,

οὐ σόν.

b ὡ τάν. οὐ πρὸς ἓνα μόνον τὸ ὡ τάν, ἀλλὰ καὶ πρὸς δύο· Ἀριστοφάνης Πλούτω (66) "ὡ τάν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ," καὶ Κρατῖνος "ἄρά γε ὡ τάν ἐθελήσετον."

ὡτειλή τραῦμα.

ὡτόεις ὁ ἔχων ὠτία. καὶ κλίνεται ὡτόεντος. καὶ ὠτίον.

ὡτοθλαδίας· "ὡτοθλαδίας τε καὶ ἐμπιγῆς ὦν, ὡς φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύσιος" (Diog. L. 5 67).

ὦ τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔξεστι φουσησαι. Τίμαιον ἐν λήϊστορεῖν ὡς οἱ περὶ Δημοκλείδην κατὰ Δημοχάρους εἶπον ὅτι μόνω αὐτῷ πάντων Ἀθηναίων οὐκ ἔξεστι τὸ ἱερὸν πῦρ φουσησαι, ὡς μὴ καθαρύνοντι τοῖς μέρεσιν. Δοῦρις δὲ ἐν τῇ Ἰ Πυθίαν κατὰ Δημοσθένους τὸ ὅμοιον εἰπεῖν (cf. v. Δημοχάρης).

ὡτοκάταξις τὰ ὦτα τεθλασμένος ἐν παλαιστρα.

ὡτος ὄρνεον, ὅπερ ἐπαινούμενον καὶ ἀντορχούμενον ὥσπερ ὁ νυκτικόραξ ἀλλοσκεταὶ διόπερ καὶ τοὺς χαύνους καὶ κενოდόξους ἔτω καλοῦσιν (cf. v. κοβαλεία).

ὡυτός ὁ αὐτός.

ὡφειν ἀντὶ τοῦ εἶδον. ὅγιν. "ὡφειν ὁδωδότα."

ὡφελείας χρείας, τὴν διαρπαγὴν τῶν λαφύρων (Polyb. 10 15) "ὁ δὲ Πόπλιος εἰσελάθων εἰς τὴν πόλιν ἐκέλευσε κτείνειν ἅπαντα τὸν παρτυχόντα καὶ μηδενὸς φρίδεσθαι, μηδὲ πρὸς τὰς ὡφελείας ὀρμᾶν, μέχρις ἂν ἀποδοθῇ τὸ σύνθημα." ἐν δὲ ἐπιγράμματι (AP 6 187) διὰ τῆς "ὡδε νέμιοις ἡέρος ὡφελίην" διὰ τὸ μέτρον.

ὡφελεν εὐκτικόν. ἔστι δὲ καὶ ὡφελον. "ὡφειλε πρότερον αἰθέρα δύναι μέγαν ἢ τὸν πολύκοινον Ἀθην κείνος ἀνὴρ, ὃς στυνεργῶν ἔδειξ' ὅπλων Ἑλλήσιν κοινὸν Ἄρη" (S Ai. 1192), τουτέστιν, ὡφειλε πρότερον ἀφανὲς γενέσθαι ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ ὁ πρῶτος εἰσινεγκὼν εἰς Ἑλληνας πολεμιστήρια ὅπλα.

ὡφέλιμον πρᾶγμα ὅτι τοιοῦτον ὡς εὐλόγως αὐτὸ αἰρεῖσθαι πρὸς αὐξήσιν καὶ προσθήκην· ὁφέλλω γὰρ τὸ αὐξάνω. Ξενοφῶν (Anab. 4 1 23) "ἵπποι δὲ οὐδὲν ὡφέλιμον ἔλεγον, κατεσφάγησαν."

ὡφελιμώτερος.

ὡφελίων κυμικός. μέμνηται αὐτοῦ καὶ

Ἀθήναιος ἐν τῷ β' βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν, φησὶ δὲ τῶν δραμμάτων αὐτῶς εἶναι ταῦτα, Δευκαλίωνα Κέλλαιστρον Κένταυρον Σατύρους Μούσας Μονοτρόπους.

ὡ φήμερε ὡ ἀνθρωπε. οὕτω παρειαίγει Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις (223) τὸν Σωκράτην λέγοντα. ὡ θνητέ, ὡ ἀνθρωπε, ὡ τὰ ἐφήμερι φρονῶν. τοῦτο δὲ λέγει ὡς αὐτὸς λοιπὸν τὰ τῶν θεῶν φρονῶν καὶ ὑπερηφανῶν τὰ τῶν ἀνθρώπων διὰ τὸ φροντίζειν περὶ μετεώρων. ἢ ὅτι ἐλέγετο ὁ Σωκράτης Σειληνῷ παρεμφερὲς εἶναι· σιμός τε γὰρ καὶ φαλακρός ἦν. περιέθηκεν οὖν αὐτῷ φωνὴν τὴν τοῦ παρὰ Πινδάρῳ Σειληνοῦ (fr. 152)· ὁ γὰρ τοι Πίνδαρος διαλεγόμενον παρύγων τὸν Σειληνὸν τῷ Ὀλύμπῳ τοιᾶντας αὐτῷ περιέθηκε λόγους "ὡ τύλας ἐφήμερε νήπιε, βάζεις χρήματά μοι διακομπεύων." ἅμα δὲ καὶ ὡς ὑπερηφανοῦντος λοιπὸν τοῦ Σωκράτους τὰ ἀνθρώπινα, καὶ ἐν θεοῖς ὄντος αὐτοῦ, διότι μετεωρολόσχης ἦν, οὕτω τὸ ἐφήμερον ἐποίησεν αὐτὸν λέγοντα.

ὡφθαλμισμένους, ὡφθαλμισμένους ἀνθραξι καὶ ἡλέκτροις εἶχον τοὺς πόδας αἱ κλῖναι τῶν ἀρχαίων (sch. A Eq. 529).

ὡφθεν ἀντὶ τοῦ ὡφθησαν.

ὡ φθόρε ὡ ὄλεθρε· (A Eq. 1148) "ἄπαγ' ἐς μακυρίαν ἐκποδῶν, ὡ φθόρε."

ὡφλησα ἐχρεώστησα.

ὡ φῶς κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς ἦκε καὶ τὸν φίλον ἀπόδειξον δεομένῳ τῆς σῆς δεξιᾶς. γενοῦ τὴν τελευταίαν χρεῖαν Μιθριδάτης ἄλλος ἐμοί." ταῦτά φησι Μιθριδάτης πῶν φάρμακον καὶ δυσθανατῶν.

ὡχετο ἀπ' αἵ, ἐπορεύετο· "ὃ δὲ τὴν Πελοπόννησον καταλιπὼν εἰς Αἰτωλίαν ὡχετο ἀπ' αἰών."

ὡχετο ἀπ' αἰών· "ἐπαγγελάμενος δὲ πάλιν ἐπαρήξειν ὡχετο ἀπ' αἰών" ἀντὶ τῆς ἐπίσω ἀπεχώρησε. συνήθης ὁ πλεονασμὸς τοῖς Αἰττικοῖς.

ὡχος φιλόσοφος παρὰ Φοῖνιξί, Ζάμολξις παρὰ Θραξίν, Ἀτλας παρὰ Αἰβυσσιν (Diog. L. prooem.).

ὡχος ὄνομα κύριον.

ὡχον καταλιποῦς· ὥσπερ ἐπὶ προκειμένον, μόνον οὐ στεφανώσας, οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον" (A Eccl. 559)· εἰώθασιν γὰρ ἐπὶ τῶν νεκρῶν τοῦτο ποιεῖν.

ὡχραίνεται.

ἄχρηῳσα. οὐ παρὰ τὸ φοβουμένη τὸ
ἄχρηῳσα, ἀλλ' ἴσον τῷ ἀσθενοῦσα, ἀπὸ με-
ταφορᾶς τῶν νοσούντων. οὕτω γὰρ εἶπεν
(A Pac. 641) "ἡ πόλις ἄχρηῳσα καὶ φόβῳ
καυτημένην."

ἄχρος ὠχρίαισις· ἐν ἐπιγράμματι (AP 5
242) "ὥς εἶδον Μελίτην, ἄχρός μ' ἔλεν."

ὦψ ὠπός τὸ πρόσωπον, διὰ τοῦ ὠ με-
γάλου.

ὦψα ἀντὶ τοῦ εἶδον.

ὠψίκασιν ἐβράδυναν.

ὠψίσθη ὦψε καὶ βραδέως ἦλθε, νυκτὶ
κατεσχέθη· "ὃ δὲ ὠψίσθη ποτὲ ἄκων, καὶ
κατέμεινεν ἐν τῷ Πειραιεῖ" Αἰλιανὸς φησιν
ἐν τῷ περὶ θείων ἐναργειῶν (cf. v. Γοργόνη).

ὠψιοπόνος ὁ περὶ τὰ ὦψα ἀσχολούμε-
νος, ὁ μάγειρος· (AP 6 306) "ὠψιοπόνος Σπι-
θήρ· Ἐριμῇ τὰδε σύμβολα τέχνης θήκατο,
δουλοσύνας ἄχθος ἀπωσάμενος."

ὠψωνηκότες ὠψωνήσαντες.

PA 5365 .A7 1854
Suidae Lexicon

C.1

Stanford University Libraries

3 6105 037 067 613

PA
5365
.A7
1854

CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6063
(650) 723-1493
grncirc@stanford.edu

All books are subject to recall.

DATE DUE

SEP 24 2005
JAN 08 2005

